

A N 8. 2. 24. 7h.

B I O B L A

N A O M H T H A,

IONA BHFUIL

Leabhair na Seintiomna

Ar na ttarruing as an EABHRA go Goidheall
tré chúram agus dhúthrachd an Doctuir,

VILLIAM BEDEL,

Roimhe so Easbug Chille móire a Néirinn:

A G U S

Na Tiomna Nuaidhe,

Ar na ttabhairt

Go fírinneach as GREIGIS go Goidheall, re

VILLIAM O DOMHNVILL.

Noch atá anois chum maitheas coitcheann
na nGaoidheail Albanach, áthruighte go haireach as
an litir Éireandha chum na mion-litre shoi-léighidh
Romhanta; Maille re Suim agus brígh na Ccai-
bidleach ós a ccionn, a nTiodaluibh aithghearr;
Re cláraibh fós, ag míniughadh na mFocal budh
deacraigh ré na tuigfin, le R. R. M. A.

A LUNNDUIN,

Ar na chur a gcló re R. Ebberingtham, ag na seachd
réultaibh sa tíraid da ngoirthear, Ave-Maria, abhfo-
chair Luid-gheata, an bhliá. daóis an Tigh. 1690.

Ainimne agus ordughadh leabhair na ndó Thiomna, ré uibhir na Ccaibidleach.

Leabhair na Seintiomna.

Leabhair na Tiomna Nuaidhe.

A G leabhar Ghenesis Caib. 50

Exodus	40
Lebhiticus	27
Uibreacha	27
Deuterionni	34
Josua	24
Breitheamhuin	21
Rut	4
I Samuel	31
II Samuel	24
I Ríogh	22
II Ríogh	25
I Croinice	29
II Croinice	36
Efra	10
Nehemiah	13
Ester	10
Job	42
Psalms	150
Seanráite	31
Ecclesiastes	12
Cainic Sholaimh	8
Isaiah	66
Jeremiah	52
Triabhain	5
Esecl	48
Daniel	12
Hosea	14
Joel	3
Amos	9
Obadiah	1
Jonah	4
Micah	7
Nahum	3
Habaccuc	3
Sephantiah	3
Haggai	2
Sechariah	14
Malachi	4

A G foigéul Mhatha Caib. 28

Mharcuis	16
Lucas	24
Eóin	21
G íomhartha na Neasbal	28
Epistleacha Phóil chum na	na
Romhánach	16
I Corinthianach	16
II Corinthianach	13
Galatianach	6
Ephesianach	6
Bphilppenseach	4
CColoffenseach	4
I Treffalonicenseach	5
II Treffalonicenseach	3
I Timóeuis	6
II Timóeuis	4
Titus	3
Philémon	1
Na Neabhruidheach	13
Epistil Shemuis	5
I Epistil Pheadair	5
II Epistil Pheadair	3
I Eóin	5
II Eóin	1
III Eóin	1
Epistil Judais	1
Taisbeanadh Eóin	32

ndó

idhe.

ib. 28

16

24

21

28

16

16

13

6

6

4

4

5

3

6

4

3

1

13

5

5

3

1

1

1

32

AN CHEAD LEABHAR DO MHAOISI DA NGOIRTHEAR GENESIS.

CAP. I.

Críochaidh an domhain uile a fí léibh.

AR thús do chruthaídh Dia neamh agus talamh.

2 Agus do bhí an talamh gan fíorm, agus solam, agus do bhí dorchadus ar an talamh an aigéan, agus do chorrúigh fíorm Dé ar an talamh.

3 Agus a dubhairt Dia, bíodh solas ann, agus do bhí an solas ann.

4 Agus do chonnaic Dia an solas gur mhaith é, agus do roinn Dia idir an solas agus an dorchadus.

5 Agus do ghoir Dia don tsolas lá, agus don dorchadus do ghoir é oidhche; agus do bhuí; an nóm agus an mhaidean an chead lá.

6 Agus a dubhairt Dia, bíodh fíormment a meadhón na huigeadh, agus roinneadh na huigeadh ó na huigeadhuibh.

7 Agus do rinne Dia an fhíormment, agus do roinn na huigeadha faoi an bhíormment 6 na huigeadhuibh ós cionn na fíormmente; agus do bhí mar sin.

8 Agus do ghoir Dia don fhíormment neamh, agus do bhuí é an nóm agus an mhaidean an dara lá.

9 Agus a dubhairt Dia, cruinnighthear na huigeadha atá faoi neamh a neamh, agus léighthear an talamh fírm leis; agus do bhí mar sin.

10 Agus do ghoir Dia don áir thírm talamh, agus do chruinnighthear na huigeadh do ghoir é fainge; agus do chonnaic Dia gur mhaith sin.

11 Agus a dubhairt Dia, tugadh an talamh fear, agus an luibh as a tír siol, agus crann toradh do bheir toradh do réir a chineil, a mbi a shíol ann féin ar an talamh; agus do bhí mar sin.

12 Agus tug an talamh mínbeir, agus luibh do bheir siol do réir a chineil, agus crann do bheir toradh, noch ann a raibh a shíol do réir a chineil; agus do chonnaic Dia gur mhaith sin.

13 Agus do bhuí é an nóm agus an mhaidean an tress lá.

14 Agus a dubhairt Dia, bíodh íochraí a bhíormment, neimhe do roinn

eidir an lá agus a noidhche, agus bí dia ar son chomharthaibh agus ar son aine searuibh, agus ar son laithibh agus bíodh na luibh.

15 Agus bíodh mar shóillíon a bhíormment neimhe, do shábhairt solas ar an talamh; agus do bhí mar sin.

16 Agus do rinne Dia an íochraí mhór, an íochraí ar an talamh do roinneadh an talamh, agus an íochraí ar an talamh do riaghladh an boidhche, agus na luibh mar an creadna.

17 Agus do shuíge Dia iad a bhíormment neimhe, do shábhairt solas ar an talamh.

18 Agus do riaghladh ar an lá, agus ar an oidhche, agus do roinn idir an solas agus an dorchadus; agus do chonnaic Dia gur mhaith sin.

19 Agus do bhuí é an nóm agus an mhaidean an ceathramh lá.

20 Agus a dubhairt Dia, tugadh na huigeadha amach go líomhbur an tréitir corruigheach ann a bhíu anam, agus éinlaith shéadfas eiteadh ós cionn na talmhan a bhíormment shóillíne neimhe.

21 Agus do chruthaídh Dia míola móra, agus gach uile chréatúir beo chorruigheas, noch tugadar na huigeadha uatha go líomhbur do réir a chineil, agus gach uile éin shéatnach do réir a chineil; agus do chonnaic Dia gur mhaith sin.

22 Agus do bheannaigh Dia iad, agus ráth; bíodh sibh tértthach agus fíormment, agus líonadh na huigeadha ann ina faingibh, agus líonadh an éinlaith ar an talamh.

23 Agus do bhuí é an nóm agus an mhaidean an cúigeadh lá.

24 Agus a dubhairt Dia, tugadh an talamh uadha créatúir beo do réir a chineil, áirnéis, agus gach éin shéatnach an talamh, agus ainmhidhe na talamh do réir a chineil; agus do bhí mar sin.

25 Agus do rinne Dia ainmhidhe na talmhan do réir a chineil, agus áirnéis do réir a chineil, agus gach éin shéatnach an talamh, do réir a chineil; agus do chonnaic Dia gur mhaith sin.

26 Agus a dubhairt Dia, déanar an daine ann ar uideibh féin, do réir ar ccofamlachda féin, agus bíodh tiúlaras aige ós cionn éig na fainge agus an

cionn éunlath an aifir, agus ós cionn na hairnéis, agus ós cionn na talmhan uile, agus ós cionn ann uile neithe shnámbus ar antalamh.

27 Mar sin do chruthaídh Dia an duine an a iomháigh féin, a Niomháigh Dé do chruthaídh fé é; fearáha, agus bennda do chruthaídh fé iad.

28 Agus do bheannuigh fé iad, agus a dubhairt Dia riu; biodh sibh torrach agus méduighidh agus líonaídh an talamh, agus cuiridh sibh é; agus biodh tighearnus aguibh ós cionn éis na Fairge, agus ós cionn an uile neithe chorrugheas ar an talamh.

29 Agus a dubhairt Dia; féuch, tug mé dhíbh gach uile luibh do bheir siol [uadha] da bhfuil ar druim na talmhan, agus gach uile chrann an a bhfuil toradh croinn do bheir siol; bíaidh fé na bhíadh dhíbh.

30 Agus dá gach uile beitheach ar an talamh, agus da gach uile éun sa náeir, agus da gach aoimní shnámbus ar an talamh ann a bhfuil anam, [tug mé] gach uile luibh ghlas mar bhíadh: agus do bhí mar sin.

31 Agus do chonnaire Dia gach aoimní dá ndéarna fé, agus féuch do bhí go romhaith: agus do buch é an nóin agus an mhaidean an seifeadh lá.

C A I B. II.

An feachdmhadh lá ar ná naombugbadh.

21 an pádadh ar na nduibgadh.

MAr sin do chríochnuightheadh na neamhdha, agus an talamh, agus a sluagh uile.

2 Agus annfa feachdmhadh lá do chríochnuigh Dia a obair, noch do rinne fé; agus do chomhnuigh fé ar an feachdmhadh lá ó na obair uile, noch do rinne fé.

3 Agus do bheannaídh Dia an feachdmhadh lá, agus do náomhuigh fé é, do bhrigh gurab ann do sguir fé dá uile obair, noch do chruthaídh Dia agus do rinne fé.

4 A fiad so geinealaigh na neamhdha agus na talmhan, a nuair do cruthaightheadh iad; annfa lá ann ar chruthaídh an tighearna Dia an talamh agus na neamhdha.

5 Agus gach plannda don mhachaire fuil do bhí fé annfa talamh, agus gach uile luibh don mhachaire fuil do bhí fé; óir ní thug an tighearna Dia fearthuinn ar an talamh, agus ní raibh duine do shaoithreochadh an talamh.

6 Ach do chuaidh cé fús ón dtalamh agus do fhlíuch aghaidh na talmhan uile.

7 Agus do chum an tighearna Dia an duine do luaitheadh na talmhan, agus do shéid ann a pholláruibh anal na beatha, agus tainig an duine chum bhéith na anam beo.

8 Agus do phlannduigh an tighearna Dia gairdin táobh shoir ann Eden, agus do chuir fé an duine do chum fé, ann sin.

9 Agus as an talamh do thug an tighearna Dia ar gach uile chrann fis, noch is taitneamhach don tsúil, agus is maith chum bídhy; crann na beatha mar an céadna a lár an ghairdin, agus crann feasa maitheasa agus uile.

10 Agus do chuaidh abhann amach as Eden do fhlíuchhadh an ghairdin agus do roinneadh as sin í, agus tainig ná ceithre ceannuibh.

11 Ainm na ceud aibhne Píson, a sí sin tig timchioll thire Habbila uile, aít a bhfuil or.

12 Agus is maith ór na tíre sin; (atá) ann, bdelium, agus an chloch ónix.

13 Agus an dara habhann Gihon, í sí sin thimchiollus tír na Hétiopia uile.

14 Agus ainm an treas abhann Hiddecel, a sí sin theid a táobh shoir don Asiria; agus an ceathramhadh abhann Euphrates.

15 Agus do ghlaic an tighearna Dia an duine, agus do chuir a ngairdin Eden é, dá dhealúghadh agus dá chumhdach.

16 Agus do aithin an tighearna don duine, dá rádh; do thoradh gach uile chrainn annfa ghairdin féaduigh tu dítheche go sior.

17 Ach do chrann feasa maitheasa agus uile ní íosaídh tú dhe sin; óir annfa lá náfa tú dhe, éugfa tú go deimhin.

18 Agus do ráidh an tighearna Dia; ní maith an duine bheith na áonar; do dheuna mé cunghnamh dhó, bhias iomchubhaídh dhó.

19 Agus as a talamh do chum an tighearna Dia a nuile bheitheach an mhachaire, agus gach uile éun an aifir, agus tug leis chum Adhaimh iad, dá fheuchuin cread do ghoirfeadh fé dhíobh, agus gidh be do ghoir Adhaimh don uile créatair beo, a fé sin dob ainm dhó.

20 Agus do ghoir Adhaimh anmanna don uile áirneis, agus déunuibh an aifir, agus do uile bheitheach an mhachaire, ach do Adhaimh ní frith cunghnamh iomchubhuídh dhó.

21 Agus tug an tighearna Dia codladh trom do thuitim ar Adhaimh, agus do chodúil fé: agus do ghlaic fé áon dá asnaibh, agus do dhruid fé an fheoil na áit sin.

22 Agus an tásna do bhean an tighearna Dia as an duine do chum fé bean de, agus tug fé chum an duine í.

23 Agus a dubhairt Adhaimh, a nois is cráimh io dom chrámhaibhfe, agus féoil dom fheoil, goirfighear bean dhí, do chionn gurab as an bhfead do bheanadh í.

24 Uimé sía faigfidh an fear a athair, agus a mhathair, agus ceangóluidh dá mhnáoi; agus beid na náoin fheoil.

25 Agus do bhádar aráon iomnocht an fear agus an bhean, agus ní raibh náire orra.

C A I B. III.

*Peacadh an dhine. 15. agus géalladh ehom-
fuaigladh Dé thrid fíol na púná.*

A Nois do bhi a nathair nimhe ní budh cealguidhe ná sóin bheith-each san mhachaire dá ndéarna an tighearna Dia, agus a dubhairt li ris an mhnaoi: an eadh, a ndubhairt Dia, ní iofaí d'á gach áon chrann fa ngáirdín?

2 Agus a dubhairt an bhean ris an athair nimhe, féadmáid itxhe do thoradh chrann an gháirdín:

3 Achd do thoradh an chroinn atá a lár an gháirdín, a dubhairt Dia, ní iofaí sibh d'á fíol, agus ní bheanfaidh ris, deagla go bhfuigheadh sibh bás.

4 Agus a dubhairt a nathair nimhe ris an mhnaoi: ní bhfuighi bás go deimhin.

5 Oir atá a fhios ag Dia ann fa ló a niofáí d'á fíol, go bhfuicéotar bhuir fáile, agus go mbeithi mar Dhé, fíos maithéala agus uile aguibh.

6 Agus a nuair do chonnaire an bhean go raibh (toradh) an chroinn maith chum bidh, agus go raibh taitneamhach leis na fáilibh, agus na chrann ionduileamhla chum áoin do dhéanamh eagnuidhe, do ghlac sí dhá thoradh, agus do ith sí, agus tug mar an céadna dá fear maille ría, agus do ith fé.

7 Agus do bóglaadh a fáile aráon, agus do aithníodar go rabhadar lomnochd, agus do fhuaidheadar duilleadha fige dhá chéile, agus do rinneadar apráin dóibh féin.

8 Agus do chúaladar guthan tighearna Dé ag spaidéireachd ann fa ngáirdín a bhfuadhachd an ló, agus d'fóluigh Adhamh agus a bhean iad féin ó fhuaidhnuis an tighearna Dé a mealg chrann an gháirdín.

9 Agus do ghoir an tighearna Dia ar Adhamh, agus a dubhairt ris: Cáit a bhfuil tú?

10 Agus a dubhairt feisíon: do chúala mé do ghuth annsa ngáirdín, agus do bhi eagla orm do chiongo raibh mé nochd uighe, agus do fóluigh mé mé féin,

11 Agus do ráidh feisíon: cá dinnis duit go raibh tú nochduighe? ar ith tú don chrann do aithin mífí dhiot nach íofaí d'á?

12 Agus a dubhairt an fear: an bhean tug tula dhamh (chum beith) am fho-chair, tug sí dhamh do thoradh an chroinn, agus dith mé é.

13 Agus a dubhairt an tighearna Dia ris an mhnaoi: creud é fíol do rinne tú? agus a dubhairt an bhean, do mheall a nathair nimhe mé, agus do ith mé.

14 Agus a dubhairt an tighearna Dia ris a nathair nimhe: do bhrigh go ndéarna tú fíol, atá tú malluighe ós an uile áirneis, agus ós gach uile ainmhidhe an mhachaire: ar do bholg shubhólús tú,

agus luathreadh íofas tú ar feadh uile laéthe do bheatha.

15 Agus cuirfe mífí námhadus eadrad agus an bhean, agus eidir do fhiol agus a fíolán: brúighfidh fé do cheannla, agus brúighfidh tula a fíolán.

16 A dubhairt fé ris an mhnaoi, mé-deócha mé go mór do bhoilghios agus do thoirrchiughadh; a ndoilgheas bheuras tú clann, agus dot fhuir (bhias) thfonn, agus do dhéana fé uachtarantachd ort.

17 Agus a dubhairt fé ré Hadhamh, do bhrigh go tug tú éideachd do ghuth do mhra, agus gur ith tú don chrann ar aithin mífí dhiot, dá rádh, ní íofa tú d'á; atá an talmh mallaighe ar do fíon, a ndoilghios íofas tú d'á ar feadh uile laéthe do bheatha.

18 Droighneach fós agus foghbhannáin do bhúra fé dhuit, agus íofa tú luibh na talmhan.

19 A nallus haighthe íofas tú arís no go bhfilligh tú chum na talmhan; oir is aife do beanadh thú; oir á luathreadh thú agus chum luathridh fhíllíofas tú.

20 Agus do ghoir Adhamh Eubha dhá mhnaoi, do bhrigh gurab i mathair an uile bheo i.

21 Do Adhamh mar an céadna agus dá mhnaoi do rinne an tighearna Dia cóituidhe croicinn, agus do éduigh fé iad.

22 Agus a dubhairt an tighearna Dia: féuch, atá an duine ar na dhéanamh mar áon aguinn féin, dhíos maithéala agus uile: agus a nois deagla go cuirfeadh a lámh amach, agus go nglacadh fós do chrann na beatha, agus go niosadh agus go mairfeadh go bráth.

23 Ar a nadhbbur sin do chuir an tighearna amach as gáirdín Eden é do fhuir: thrughadh an talaimh as ar tugadh é.

24 Mar sin do thiomáin fé an duine amach, agus do chuir fé ag an ccuid shoir do gháirdín Eden Cherubínigh agus cloidheamh lasaráha, noch do iompoigh-eadh ann gach uile tobh, do choinhéud slighe chroinn na beatha.

C A I B. IV.

*Geineadh Cháin agus Abel. 25. Geineadh
Sbeibh agus na naomb siad.*

A Gus do luigh Adhamh ré ná mhnaoi Eubha; agus do toirreadh i, agus rug sí Cáin, agus a dubhairt sí; do ghnoghuidh mé duine ón dteighearna.

2 Agus rug sí a rís a dhearbhrathair Abel, agus do bhi Abel na áodhaire táorach, agus do budh criadhúire Cáin. 3 Agus accionn aithe tála ann go tug Cáin leis do thoradh na talmhan ofraí don tighearna.

4 Agus go tug Abel mar an céadna do cheidghinibh athréuda agus da íhault; agus do bhi meas ag an tighearna ar Abel agus ar ofraí. A 2 S Ach

5 Ach ní raibh fuim aige a Cásin, ná ann a oifúil : agus do bhí Cásin lán d'fheirg agus datharruigh a dhealbh.

6 Agus a dubhairt an tighearna ré Cásin, ciodh fa bhfuil tú seargach, agus creud far chláochluidh tú do chruth.

7 Má ní tú go maith, nach glacfaigh-thear thá? agus muna ndéarna tú go maith, atá an péacadh na luighe ag an ndorus, agus (baidh) a fhonn chugadfa, agus riaghlochuigh tú ós a chionn.

8 Agus do chombraigh Cásin ré na dhearbhrathair Abel; agus tarla ann a muir do bhradar ar an machaire gur éirigh Cásin suas a naghuidh Abel a dhearbhrathair, agus gur mharbhadh é.

9 Agus a dubhairt an tighearna ré Cásin, cait a bhfuil do dhearbhrathair Abel? agus a dubhairt leisinn, ní fheidir mísí sin: an mísí coimhéaduigh mo dhearbhrathair.

10 Agus a dubhairt leisinn creud do rinne tú? atá guth fola do dhearbhrathair ag éighmhe ormfa as an t-talamh.

11 Agus a nois ata tusa malluighe ón t-talamh, noch do oifúil a bheul do ghlacladh fola do dhearbhrathair as do laimh.

12 A mairí fháothrochus tú an t-talamh, ní thábhra feadfa a neart duit, ad theithneach agus ad dheorúighe bhias tú annfa t-talamh.

13 Agus a dubhairt Cásin ris an t-tighearna, as mé mo phionás ná mar f'fheudim iomchar.

14 Féach, do dhibir tú mé 6 aghuidh na talmhan san ló a niugh, agus foileochar ód ghnás mé, agus béad am theithmheach agus am dheorúighe annfa t-talamh, agus tiuafa as sin gidh bé air bith theigeomhas riom, go muirfidh fé mé.

15 Agus a dubhairt an tighearna ris, uime sin gidh bé ar bith mhuirfeas Cásin, do dhéantar a sheachd noirid díoghaquis air. Agus do chuir an tighearna comhartha ar Cháin deagla aonduine ar na f'fhagáil go muirfeadh é.

16 Agus do chuaidh Cásin amach as f'fhagáil an tighearna, agus do aiteribh fé a tír Nod, tiobh fhoir do Eden.

17 Agus do luigh Cásin ré na mhnaoi, agus do toirrcheadh í, agus rug sí Enoch, agus do rinne cathair agus tug ainm airt do réir ainma a mhic, Enoch.

18 Agus do Enoch rugadh Irad, agus do ghein Irad Meheuael, agus do ghein Meheuael Metufael, agus do ghein Metufael Lamech.

19 Agus tug Lamech dias ban, aon diobh dar bhainm Adah, agus an dara bean dar bhainm Sillah.

20 Agus rug Adah Jabal, do bé sin athair na druinge do chomhnuigheadh na bhuiblíbh, agus na druinge gá mhu air-na.

21 Agus do bé ainm a dhearbhrathair Jubal; do bé sin athair na nuaile do ghlacladh an chláirfeach agus na bhor-guin.

22 Agus Sillah mar an cceudna rug Tubal-Cáin, fear muine a nuaile f'fhir ceirde do niogh céardachd phráis agus iarunn; agus do bi dearbhbhuir Tubal-Cáin Naamah.

23 Agus do dubhairt Lamech ré na mhnaibh Adah agus Sillah; eisdigh ré mo ghlor a mhna Lamech, eisdigh rem chaint, óir do mharbhus duine chum mo lot, agus duine óg chum mo dho-chair féin.

24 Má dhioghaltar ar Cháin feachd noirid, go deimhin [dioghaltar] ar Lamech feacht agus feachdmhodhad oirid.

25 Agus do luigh Adhamh ré na mhnaoi a ris, agus rug sí mac, agus tug Séth dainm air: óir ar sí, do órduigh Dia dháimh siol eile a náit Abel do mharbhadh fé Cásin.

26 Agus do Shéth, rugadh mac dhó-fan mar an cceudna, agus Enos do ghoir dainm dhe: annsin do thofuigh daoine gairm ar ainm an tighearna.

CAIB. V.

Beidha na nfinnseardha ré an dilinn. 24. gabhala suas Enoch chum Flaithreamhas.

A Sé lo Leabhar geinealuigh Adhaimh ann fa ló ionar chruthaidh Dia, an duine, a ccolamhlachd Dé do rinne fé é.

2 Feardha gus bannada do chruthaidh fé iad, agus do bheannuigh iad, agus do ghoir Adhamh dainm dhiobh annfa ló ionar cruthaigheadh iad.

3 Agus do mhair Adhamh céud agus triochad bliaghan agus do ghein [mac] ann a chofamhlachd féin, do réir a dhealbha, agus tug Séth dainm air.

4 Agus do budh iad láethe Adhaimh tar éis Séth do gheineamhuin dó, ochd cceud bliaghan, agus do ghein fé mic agus ingheana.

5 Agus na láethe ar mhair Adhamh uile, ba naoi cceud agus triochad bliaghan iad, agus fuair fé bás.

6 Agus do mhair Séth cceud agus cuig bliaghna, agus do ghein Enos.

7 Agus do mhair Séth tar éis Enos do gheineamhuin ochd cceud agus feacht mblaghna, & do ghein mic & ingheana.

8 Agus ba hiad láethe Shéth uile, naoi cceud agus dá bhliaghain déug agus fuair fé bás.

9 Agus do mhair Enos néchad bliaghan, agus do ghein Cásin.

10 Agus do mhair Enos tar éis Cásin do gheineamhuin ochd cceud agus cuig bliaghna déug, agus do ghein mic agus ingheana.

11 Agus ba hiad láethe Enos uile, naoi cceud agus cuig bliaghna, agus fuair fé bás.

12 Agus

12 Agus do mhair Caiman feachdmhohad bliaghan, agus do ghein Mahaleel.

13 Agus do mhair Caiman tar éis Mahaleel do gheineamhuin, ochd ceud agus ceathracha bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana.

14 Agus dob iad láithe Caiman uile naoi ceud agus deich mbliaghna, agus fuair sé bás.

15 Agus do mhair Mahaleel tri fichid agus cúig bhliaghna, agus do ghein Jared.

16 Agus do mhair Mahaleel tar éis Jared do gheineamhuin, ochd ceud agus triochad bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana.

17 Agus dob iad láithe Mhahaleel uile ochd ceud agus nochad agus cúig bliaghna, agus fuair sé bás.

18 Agus do bhí Jared beo ceud agus clogad agus dá bhliaghain, agus do ghein Enoch.

19 Agus do mhair Jared tar éis Enoch do gheineamhuin ochd ceud bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana.

20 Agus dob iad láithe Jared uile, naoi ceud, agus seagad agus dá bhliaghain, agus fuair sé bás.

21 Agus do mhair Enoch seagad agus cúig bhliaghna, agus do ghein Matufelah.

22 Agus do shiubhail Enoch le Dia tar éis gheineamhna Mhatufelah tri chéad bliaghan, agus do ghein mic agus ingheana.

23 Agus dob iad láithe Enoch uile tri chéad agus seagad agus cúig bhliaghna.

24 Agus do shiubhail Enoch ré Dia, agus ní raibh sé ann, óir rug Dia leis é.

25 Agus do mhair Mhatufelah céud agus ochdmhodhad agus feachd mbliaghna, agus do ghein Lamech.

26 Agus do mhair Matufelah tar éis Lamech, do gheineamhuin, feachd ceud, ochdmhodhad agus dá bhliaghain, agus do ghein mic agus ingheana.

27 Agus dob iad láithe Mhatufelah uile naoi ceud seagad agus naoi bliaghna, agus fuair sé bás.

28 Agus do mhair Lamech céud ochdmhodhad agus dá bhliaghain, agus do ghein mac.

29 Agus do gheir Naoi dainm dhe, da rídh; do bheir a tifi meifneach dhúinn a ttaoibh ar noibre agus shaothair ar lámh, do bhrígh an-talamh do mhalluigh an tighearna.

30 Agus do mhair Lamech tar éis Naoi do gheineamhuin, cúig ceud nochad agus cúig bhliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

31 Agus dob iad láithe Lamech uile, feachd ceud feachdmhodhad, agus feachd mbliaghna, agus fuair sé bás.

32 Agus do bhí Naoi cúig chéad

bliaghan dáois, agus do ghein Naoi Sem, Ham, agus Japhet.

CAIB. VI.

Claothaib na ndaoine. 13 Tairrígir ina ndála.

14 Agus ordlaigh na bailce.

AGUS tairla a nuir do thofigheadar na daoine ar lionadh ar dhruim na talmhan agus rugadh ingheana dhoibh.

2 Go bhfacadar mic Dé ingheana na ndaoine go rabhadar sgiamhach, agus tugadar mná chuca do nuile dhroing do thogradar.

3 Agus a dubhairt an tighearna; ní bhia mo spiorad a ccomnuidhe ag crionchán rú an nduine, do bhrígh gur féoil eifion mar an céudna, gáthead beid a láithe na céud agus fichthe bliaghan.

4 Do bhádar aithithe ar an ttalamh ann fua laethibh sin; agus mar an céudna na dhiaibh sin, a nuair thagadar mic Dé a iteach chum ingheana na ndaoine, agus rugadar [clann] doibh, do tháadar sin na ndaoineibh arthachda, noch do bhí san tfeanaimir na ndaoineibh iomráiteach.

5 Agus do chonnaire Dia gur mhór chionta an duine air an ttalamh, agus gach áon bhreathnughad dá smuimeadh a chroidhe gurab olc é a ccomnuighe.

6 Agus do budh aithreach leis an ttighearna an duine do dheanamh ar an ttalamh, agus do ghoill sé air ann a chroidhe.

7 Agus a dubhairt an tighearna; sgríosuidh mé an duine do chruthaidh mé 6 aghaidh na talmhan; ar áon an duine agus an beitheach, agus an ní shnámhus, agus éunlaith an aieir, óir as aithreach liom a ndéanamh.

8 Ach fuair Naoi gráfa a bhfiaghnuise an tighearna.

9 A siad go geinealugh Naoi, do bhí Naoi na dhúine shireanta, agus iomlán ann a ghinealachaihb, agus do shiubhail Naoi le Dia.

10 Agus do ghein Naoi triúr mac Sem, Ham, agus Japhet.

11 Do bhí an talamh mar an céudna truaillighe a bhfiadhnuisi Dé, agus do lionadh an talamh dfoireigean.

12 Agus do fheuch Dia ar an ttalamh, agus feuch do bhí sé truaillighe, óir do thruaill gach uile fheoil a shlighe ar an ttalamh.

13 Agus a dubhairt Dia ré Naoi, tainic críoch a nuile fheola am fhiaghnuisi, óir is lán an talamh duchtóid triothaíán; agus feuch, sgríosuidh mé iad maille ris an ttalamh.

14 Déuna dhuit féin áirc do choill Ghopher,

Ghopher, do dhéana tú ionaid fa Náirc, agus cuirfe tú píc uirre astigh agus a muir.

15 Agus a fé fo [an timdhéanamh] ar a ndéana tú i: a bhfad na hairce béid trí chéud chubhad, a leithead caogad cubhad, agus a hairde tríochad cubhad.

16 Do dhéana tú fuinneóg do Náirc, agus críochnoichaidh tú i a ccubhad suas, agus cuirfidh tú doras na hairce ar a taobh; maille ré hifliughadh an dara agus an treas lota do dhéana tú i.

17 Agus feuch, mifí, mifí féin do bhéirim tuile uifgeadh ar an t-talamh do fgríos gach uile fheola ann bhfuil anail na beatha faoi neamh; agus gach a bhfuil fa talamh, do gheabha lé bas.

18 Ach riotfa daingneóchaidh mé mo chunnradh, agus tiuafa tú a steach fa Náirc thú féin agus do mhic agus do bhean, agus mná do mhac maille riot.

19 Agus do gach uile ní beó, da gach uile fheoil béuruidh tú cúpla leachd da dach uile shórt fa Náirc dá gcumhdach beó agad, béid siad feartha agus bannda.

20 Do déanlaith do réir a gcineil, agus do náirneis do réir a ccineil, da gach uile ní shubhlas an talamh do réir a chineil; cúpla do gach aon tórt thineas chugad dá cumhdach beó.

21 Agus glac chugad da gach uile bhíad ithear, agus cruinneochadh tú chugad é, agus baídh na bhíad dhuifí agus doibhíon.

22 Mar fo dorinne Naói, do réir a muile ní doaithin Dia dhe, is amhlaidh sin do rinne fé.

C A I B. VII

Tháir Naói agus cáid do gach sórt creat uirreadh, an Airc. 11. Táinic an tuil.

AGus a dubhairt an Tighearna ré Naói, táir féin agus do theagh uile ann fa Náirc, óir do rchonnaire mé fireunta thú am fhiaighnuifí annfa ngeinealach fo.

2 Da gach uile bheathach ghlan béuruidh tú leachd na feachduibh, feartha & bannda: agus do na beathaidhibh nach bhfuil glan na crépuibh, feartha agus bannda.

3 Déanlaith mar an cceudna an aieir, na feachduibh feartha agus bannda, do chongmháil síl beó ar aghaidh na talmhan uile.

4 Oir feachd lá fós agus do bhéura mifí fi deara air, fearthuinn do dhéanadh ar an t-talamh ceathrachad lá & ceathrachad oidhche, agus gach uile shubstaint beó da ndearna mé fgríosuidh mé daghaidh na talmhan iad.

5 Agus do rinne Naói do réir mar do aithin an Tighearna dhe uile.

6 Agus do bhí Naói fé céud bliaghan

dáois a nuair do bhí an dile uifgeadh ar an t-talamh.

7 Agus do chuaidh Naói a steach, a bhean, a mhic, agus mná a mhac, maille ris don Náirc do bhrigh uifgeadh na dílionna.

8 Do na beathuighibh glana agus do na beathuighibh neamhghlana, agus don éunlaith & da gach áonni dá shubhlann ar an t-talamh;

9 Do chuaidh a steach a dó agus a do chum Naói ann fa Náirc, feartha agus bannda mar do aithin Dia do Naói.

10 Agus táirfa a ndiaigh sheach lá, go rabhadar uifgeadha na dílionna ar an t-talamh.

11 Annfa seifeadh ceud bliaghan dáois Naói annfa dara mí, an seachdmhadh lá déug don mhí, an lá sin féin do brifíodh a níos toibreacha a naigéin mhoir uile, agus do hoifgladh comhlughe uifge nimhe.

12 Agus do bhí an fhearthuinn ar an t-talamh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche.

13 Annfa ló sin féin, do chuaidh Naói a steach, agus Sem, Ham, agus Japhet, mic Naói, agus bean Naói, agus triur ban a mhac léó don Náirc.

14 Jad féin & gach uile ainmhidhe do réir a chineil, agus a nuile áirneis do réir a ccineil, agus gach ní shnámh ar an t-talamh do réir a ccineil, agus gach uile éunlaith da gach éin tórt.

15 Agus do chuadar a steach chum Naói annfa náire, cúpla agus cúpla da gach uile fheoil ann abhfuil anail na beatha.

16 Agus a ndeachaidh a steach do chuadar a steach feartha agus bannda dá gach uile fheoil mar do aithin Dia dhe, agus do fhuirid an Tighearna air a fugh.

17 Agus do bhí an dile ar an t-talamh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche, agus do mheaduigheadar na huifgidhe, agus do iomchradar suas a náirc agus do tógbhadh luas i os cionn na talmhan.

18 Agus do rugadar na huifgidhe buaidh agus do mheaduigheadar go hanmhór ar an t-talamh, agus do imthigh a náirc ar uachdar na huifgeadh.

19 Agus do rugadar na huifgidhe buaidh go hiomarcach ar an t-talamh, agus do bhíad na cruic árdá uile do bhí fo neamh ar na bhfolach.

20 Cúig cubhaid déug do éirigh an tuifge suas, agus do folchadh na fleibhte.

21 Agus do éug gach uile fheoil dár chorruigh ar an t-talamh, idir éunuibh agus áirneis agus ainmhintidh agus gach áonni shnámh ar an t-talamh, agus gach uile dhuine.

22 Gach ní ann a raibh anail na beatha an a pholláiribh, don uile ní da raibh ar talamh tirim, fúradar bás.

23 Agus do fgríofadh gach uile substaint beó noch do bhí ar druim na talmhan idir dhuine & bheathach & an ní shnámh

Thaot
fhá
f har
an l
24
na t
A
áirne
do
talan
gidh
2
breac
agus
neam
3
ó bl
agus
do l
4
an
mha
Arar
5
a g
mi:
la d
fiab
6
lá g
riann
7
do c
thea
gidh
8
uadh
na h
9
nuig
chug
na l
uile.
do r
steac
10
oile,
amar
11
nóna
a gh
thar
thad
12
oile,
noch
13
fé ce
céud
huifg
Naói

Thraothadh na huifgeadh.

GENESIS.

Ala Naoi ar na bheannghadh.

Shnámhus agus éunlaith neimhe, agus do ghríofadh ón talamh iad, agus do fhan Naoi amháin na bhéarhaidh, agus an luchd do bhí na fhochair fa náirc.

24 Agus do bhádhúigh an tuisge ós cionn na talmhan éad agus caogad lá.

CAIB. VIII.

Thraothadh na uile. 20. Baidheachas Naoi.

A Gus do chuimhnigh Dia air Naoi agus gach áonni beó, agus a uile áirnéis do bhí na fhochair fa Náirc, agus do rinne Dia géith do dhul thar an talamh, agus do thraothadar na huifgidhe.

2 Do stopadh mar an ceadna toibreacha a naigéin agus fuinneóga neimhe, agus do coigeadh a nfearthuinn o neamh.

3 Agus do fhilleadar na huifgidhe ó bheith ar an talamh a cormhnuighe, agus tareis na créad agus na ccaogad lá do laghaigheadh na huifgidhe.

4 Agus do chomhnuigh a Náirc ar an feachdmhadh mí, ar an feachdmhadh la déug don mhí ar shleibhtibh Ararat.

5 Agus do thraothadar na huifgidhe a cormhnuidhe gus an deachmhadh mí: annsa deachmhadh mí, ar an cead la don mhí do conmarcas mulluighe na slabh.

6 Agus tárla, a ccionn cheathrachad lá gur ofguil Naoi fuinneóg na háirce do rinne fé fein.

7 Agus do chuir fé amach siach, noch do chuaigh amach ag teachd agus ag imtheachd nó gur tiormuigheadh na huifgidhe suas ón talamh.

8 Mar an ceadna do chuir fé colum uadha amach dfeachuin nar thraothadar na huifgidhe ó aghaidh na talmhan.

9 Ach ní bhfuair an colum áit chomhnuighe do bhonn a coisi, éc do fhíll sí chuige afeach do Nairc: óir da bhádar na huifgidhe ar uachdar na talmhan uile. Ann sin do chuir a lámh amach, agus do ruguirre, éc do tharraing chuige a feach i do Nairc.

10 Agus do fhan fé fós feachd lá oile, agus a rís do chuir fé an colum amach as a Náirc.

11 Agus táinig an colum chuige tráth nóna a feach, agus féach do bhí ann a ghob duilleóg chroinn ola noch do tharruing sí, as ar aichin Naoi gur thraothadar na huifgidhe ó dhruim na talmhan.

12 Agus do fhan fé fós feachd lá oile, agus do chuir an colum amach, noch nar fhíll chuige a rís ní is mó.

13 Agus tárla, fa nionmhadh agus fé cead bliaghan, fan chéud mhí, fan céad lá don mhí, do tiormuigheadh na huifgidhe suas ón talamh, agus do athruigh Naoi fofach na háirce, agus damhairc

fé, agus féach do bhí aghaidh na talmhan tirim.

14 Agus annsa dara mí air a feachdmhadh lá ficehad don mhí do bhí an talamh tirim.

15 Agus do labhair Dia ré Naoi, da radh:

16 Eirigh amach as an Áirc, thá fein agus do bhean, agus do mhic, agus mná do mhac leachd.

17 Beir leachd amach gach éinní beó dá bhfuil, agad don uile fheoil idir éunlaith, agus áirnéis, agus a uile ní fíghitheach noch fhíghiois ar an talamh, ionnus go fíoluid go lionmhar ar an talamh, agus go rabhaid tórrthach, agus go ndéunaid imadughadh ar an talamh.

18 Agus do chuaidh Naoi amach, agus a mhic, agus a bhean, agus mná a mhac maille ris.

19 A uile bheathach, a uile ní fhíghieas, agus a uile éun, agus gach ní fhíghieas ar an talamh do réir a gcinéil, do chuadar amach as a Náirc.

20 Agus do rinne Naoi altóir don tighearna, agus do ghlac da gach éinbheathach glan, agus dá gach uile éun glan, agus diodhbhuir ofráil loifge ar a naltóir.

21 Agus do bholtnuigh an tighearna deaghbhaladh; agus a dubhairt an tighearna ann a chroidhe, ní mhúlfidh mé a rís an talamh ar son an duine ó fo amach; óir as oic fmuineadh croidhe an duine ón óige, ní mó bhuáilfeas mé a rís ní is mó a uile ní beó mar do rinne mé.

22 An feadh mhairfeas an talamh ní fíghífidh aimsir an tfoilchuir agus an foghmhar, agus an fuacht agus an teas, agus an samhradh agus an geimhreadh, agus an lá agus a noidheche.

CAIB. IX.

Fuair Naoi Beannghadh agus félas o Dhia 13 le cormhar a bogh uifge. 22 Cionta Cham, agus a smachd.

A Gus do bheannuigh Dia Naoi agus a mhic, agus a dubhairt rís; Bighi tórrthach, agus jomadughidh, agus lionaidh an talamh.

2 Agus biaidh bhuir neagla agus bhuir nuamhan ar gach uile ainmhidhe ar an talamh, agus ar gach uile éun a náir, ar gach uile ní da gcorruidheann ar an talamh, agus ar iáig na fairge uile; an bhuir laimh tugadh iad.

3 Gach uile ní beó da cormuigheann bia na bhiaidh dhibhí, amhuil mar an luibh nglais tug mé dhibh a uile ní.

4 Ach feoil maille ré na hanam, eadhon a fuil ní jófa sibh.

5 Agus go deimhin bhuir bhfuil bhuir nanma loirgfe mifi; as láimh a uile bheathuigh loirgfe mé i; agus as láimh an duine; as láimh dhearbhrathar gach duine iarfás mé anam an duine.

6 Gidh bé dhóirtfeas fúil diúine, is lé duine dhóirtfighear a fhuilfion; oir is a ndeibh Dé do rinne fé an duine.

7 Agus sibhí bighi tóirthach agus jomadughidh, geinidh go hiomarcach ar an tialamh, agus jomadughidh ann.

8 Agus do labhair Dia ré Naói, agus ré na mhacaibh maille ris, ag radh:

9 Agus mifi, feuch, mifi dhaingneighas mo chunnradh ribhí, agus ré bhuir slol bhuir ndaigh;

10 Agus ré gach uile chréatúir béo dá bhfuil maille ribh do nainlaith, do nairnéis, do nuile bheathach ar talamh ata aguibh, ón uile dá ndeachuidh amach as an áir do nuile bheathach ar talamh.

11 Agus daingneochaídh mé mo chunnradh ribh, agus ní scrioighuighar amach gach uile fheoil ní is mó lé buifgidhribh na dileann, agus ní mó bhias uile ann ní is mó do ígrios na talmh.

12 Agus a dubhairt Dia, ag fo comhartha an chunnartha do nim eadrum féin agus sibhí agus gach uile chréatúir béo dá bhfuil maille ribh, a ngeinealachuibh fíorruidhe.

13 Suighim mo bhogha annsa néull, agus biadh fé mar chomhartha cunnartha eadrum féin agus an talamh.

14 Agus as amhlóiúh bhias, a nuair do bhéara mé néull ós cionn na talmhán go bhfaicfighear an bogha ann sa néull.

15 Agus cuimhneocaidh mé mo chunnradh ata eadrum féin agus sibhí, agus gach uile chréatúir béo do nuile fheoil, agus ní thioctaidh nifgidhe na dílionn do ígrios gach uile fheola.

16 Agus biaídh an bogha annsa néull agus feuchfa mifi air, ionnus go cuimhneocha mé an cunnradh biotbhídh eidir Dia agus gach uile chréatúir béo do nuile fheoil dá bhfuil ar an tialamh.

17 Agus a dubhairt Dia lé Naói, ag fo comhartha an chunnartha dhaingneighim eadrum féin agus gach uile fheoil dá bhfuil ar an tialamh.

18 Agus mac Naói do chuaidh amach as a nairc, dob iad Sem, Ham, agus Japhet, agus fé Ham athair Chanaan.

19 A fíad fo tír mac Naói, agus as átha do líonadh an domhan uile.

20 Agus do thóuigh Naói ar bheith na chríadhaire, agus do phlanndaigh gardha fíneamhna.

21 Agus do ibh fé do nfhion, agus do bhífe ar meise agus do bhí fé lomnochda a fígh sa phailiún.

22 Agus do chonnairc Ham, athair Chanaan, a athair lomnochd, agus do innis dá dhis dearbhrathar amuigh.

23 Agus do ghlac Sem agus Japhet brat, agus do chúireadar ar a nguailibh arson é, agus do chuadar a ndaigh acúil, agus do fholuighthead lomnochd a nathar, agus do bhíadar a naighthe ar anais agus ní fhacadar lomnochd a nathar.

24 Agus do mhúsguil Naói 6 na fhion, agus do thug ciodh do rinne a mhac dob óige ris.

25 Agus a dubhairt, go madh mallaghe bhias Cánaan; na fheirbhídeach feirbhígh bhias fé aga dhearbhratharibh.

26 Agus a dubhairt, go madh beanuighe tighearna Dia Shem, agus bia Cánaan na fheirbhídeach aige.

27 Do dháma Dia Japhet go fair-seang, agus áiteochaidh fé a bpuibh Shem, agus biaidh Cánaan na fheirbhídeach aige.

28 Agus do mhair Naói déis na di-Jeanna trí chéud bliaghan agus ciogad.

29 Agus dob iad laithe Naói uile, níol céud agus ciogad bliaghan, agus fuair fé bea.

CAIB. X.

Geineadhugh thír mac Naói. 8. Nemrod an cfiad Rí.

A Noir a fíad fo geineadhugh mhac Naói, Sem, Ham, agus Japhet; agus rugadh mic dhóibhín déis na dílionna.

2 Mic Japhet: Gomer, agus Magog, agus Madai, agus Jabbán, agus Túbal, agus Meiseich, agus Tiras.

3 Agus mic Ghómer: Ascenas, agus Ríphat, agus Togarmah.

4 Agus mic Jabbáin: Elifáh, agus Tarfis, Kitim, agus Dodaním.

5 Is léo fo do roinneadh oileín na ngentídeach ann a bhfeirannuibh; gach áon do réir a tteangtha, do réir a muintire ann a ccinídeachuibh.

6 Agus mic Ham: Cus, agus Misraim, agus Phut, agus Canaan.

7 Agus mic Chus: Seba, agus Habhilah, agus Sabtah, agus Raamah, agus Sabtechá: agus mic Raamah, Seba agus Dédán.

8 Agus do gheinn Cus Nemrod; do thofaídh feisíon bheith na dhuine chumhachdach ar an Talamh.

9 Ba mór an fear siadhuighe é a laithair an tighearna; uime sin a dubhradh, amhuil Nemrod an fealgair mór.

10 Agus ba hé tofách a ríoghachda Babel agus Erech, agus Accad, agus Calneh a gcrích Shinar.

11 As an tír sin do chuaidh Affur agus dfoirgnigh Ninibheh, agus an chaithair Rehobot, agus Calach.

12 Agus Reíen idir Ninibheh, agus Calach: is cathair mhór sin.

13 Agus

13 Agus do ghein Misraim Ludim, agus Ananiam, agus Lehabim, agus Naphuhim.

14 Agus Patrusim, agus Casluhim, (6 a tainig Philistim) agus Caphotirim.

15 Agus do ghein Canaan Sidon a chead mhac, agus Het.

16 Agus an lebusiteach, agus an Temoriteach, agus an Gurgasiteach.

17 Agus an Hibhiteach, agus an Tairciteach, agus an Siniteach,

18 Agus an Tarbhaditeach, agus an Semariteach, agus an Hamatiteach : agus na dhiaigh sin do leathnuigheadar treabha na Cnaaniteach amach.

19 Agus do bhi téorann na Ccaanaitheach o Shidon, mar thig tú go Gérar, go Gáfa mar théid tu go Sodom, agus go Gomorrah, agus Admah, agus Seboim, agus mar sin go Lafa.

20 A siad so mic Ham, do reir a ttreabha, do réir a tteangtha, ann a dtiorthuibh, agus ann a gcindheachuibh.

21 Do Shem mar an ceadna athair chloinne Eber uile, dearbhrathair Japhet an sinior, rugadh fós dhósan clann.

22 Clann Shem : Elam, agus Asfur, agus Arphaxad, agus Lud, agus Aram.

23 Agus clann Aram : Uz, agus Hul, agus Geter, agus Mas.

24 Agus do ghein Arphaxad Salah, agus do ghein Salah Eber.

25 Agus rugadh dias mhac Déber : ainm aoin diobh Peleg, oir as ann a laethibh do roinneadh an talamh : agus Joctan ainm a dhearbhrathair.

26 Agus do ghein Joctan Almódad, agus Seleph, agus Hafarmabhet, agus Jerah.

27 Agus Hadoram, agus Ufal, agus Dicah.

28 Agus Obal, agus Abimael, agus Seba.

29 Agus Ophir, agus Habbilah, agus Jobab : dob iad so uile clann Joctan.

30 Agus do bhi a naitreabh ó Mhefa, mar théid tú go Sephar, siabh don taoibh shoir.

31 A siad so mic Shem do réir a ttreabha, do réir a tteangtha ann a bfearrannuibh, agus do réir a gcindheach.

32 Agus a siad so treabha mhac Naói do réir a ngeinealach ann a ccindheachuibh : agus léo so do roinneadh na cindheacha anafsa domhan a ndiaigh na dileann,

2 Agus tarla ar naitriughadh dhóibh 6 naird shoir go bhfiaradar réiteach a tír Shinar, agus gur chomhnuigheadar ann sin.

3 Agus a dubhradar gach áon ré chéile, gluaifidh, déanam bricidh, agus loisciom go biomlán iad : agus is brice do bhi aca mar chloich, agus pic thalmhuighe mar mhoirtéar.

4 Agus a dubhradar, gluaifidh, déanam cathair dhuinn féin, agus tor a roitheachuidh a bharr go neamh, agus déanam ainm dhuinn féin, deagla go spreighfigh sinn ar feadh na talmhan go huilidhe.

5 Agus tainic an tighearna a nshuas dfeachuinn na caitheach, agus an tuir do rinneadar clann na ndaoine.

6 Agus a dubhairt an tighearna : feuch is áon an pobal uile, agus is éinteanga atá aca uile, agus do thosúigheadar so do dhéanamh, agus a noia ni coinneóchar éinni uatha dar shúileadar a dhéanamh.

7 Ag siad chuguiun, déanaimne síos agus buaidhrim a nglór, ionnus nach dtuigfid siad glór a chéile.

8 Mar sin do fgeoil an tighearna ó chéile iad as sin ar feadh na talmhan uile, agus do fguireadar an cathair do thoghail.

9 Is uime sin goirtheair Babel dainm dhi, do chionn gur bhuaidhir an tiehearna annsin teanga an domhuin uile, agus do spreigh an tighearna as sin iad ar feadh na talmhan uile.

10 Ag so geinealach Shém : Do bhi Sem céad bliadhna daois, agus do ghein Arphaxad dhá bhliaghain a ndiaigh na dileann.

11 Agus do mhair Sem tar éis Arphaxad do gheineamhuin, cúig céad bliaghain, agus do ghein mic agus ingheana.

12 Agus do mhair Arphaxad cúig bhliaghna déag ar fhichid, agus do ghein Sahit.

13 Agus do mhair Arphaxad tar éis Salah do gheineamhuin, ceithre chéad agus trí bliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

14 Agus do mhair Salah tríochad bliaghain agus do ghein Eber.

15 Agus do mhair Salah tar éis Eber dho gheineamhuin, ceithre chéad agus trí bliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

16 Agus do mhair Eber ceithre bliaghna agus tríochad, agus do ghein Peleg.

17 Agus mhair Eber tar éis Péleg do gheineamhuin, ceithre chéad bliaghain agus tríochad, agus do ghein mic agus ingheana.

18 Agus do mhair Péleg tríochad bliaghain, agus do ghein Réu.

19 Agus do mhair Réu tar éis

C A I B. XL

For Babel. f. Ambluadh na Tteangtha. 10. Geineachuigh Shem.

A Gus do bhi an domhan uile ar éinteanguidh amháin agus ar éanghlór.

A f Réu

Réu do gheineamhuin, dha chéid agus naoi mbliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

20 Agus do mhair Réu triochad agus dá bhliaghain, & do ghein Serug.

21 Agus do mhair Réu tar éis Sárug do gheineamhuin, dha chéid agus seachd mbliaghna, agus do ghein mic agus ingheana.

22 Agus do mhair Serug triochad bliaghain, agus do ghein Nahor.

23 Agus do mhair Serug tar éis Nahor do gheineamhuin, dha chéid bliaghain, & do ghein mic & ingheana,

24 Agus do mhair Nahor naoi mbliaghna fichíod, & do ghein Terah.

25 Agus do mhair Nahor tar éis Térab do gheineamhuin, ceud & naoi mbliaghna déag, & do ghein mic & ingheana.

26 Agus do mhair Térab seachdmhóhad bliaghain, & do ghein Abram, Nahor, agus Hárán.

27 A nois a siad fo geinealuigh Thérab: do ghein Térab Abram, Nahor, agus Hárán; agus do ghein Hárán Lot.

28 Agus do éag Hárán roimhe a athair, ann a thír dhúthaigh fein ann Ur na Galdéanach.

29 Agus tug Abram & Nahor mná chugtha, ainm nýná Abram Sáraí, & ainm mhná Nahor Milcáh, inghin Hárán athair Mhilecáh, & athair Iscáh.

30 Ach do bhí Sáraí aimrid; ní raibh clann ar bith aice.

31 Agus do ghlac Térab Abram a mhac, & Lot mac Hárán mac a mhic, & a bhainchliamhuin Sáraí bean a mhic Abram, & do chuadar amach leo ó Ur na Galdéanach do dhul go tír Chanaáin; agus tangadar go Hárán, & daitreabhuighthead ann sin.

32 Agus do mhair Térab dhá chéid agus cúig bhliaghna, agus do éag Térab ann Hárán.

C A I B. XII.

Goirfear Abram. 10. Do ebuaidh as Cannan do n Egipt. 11. Shéun a bhean tré éagal.

A Nois a dubhairt an tighearna a ré Abram, éirigh romhad as do thír, agus ód ghaol, agus ó thíre hathar go fearann thaisbenfus mífí dhuit.

2 Agus do dhéana mé cineadh mór dhíot, agus beannócuídh mé thú, agus do dhéana mé hainm mór; & biadh tú ad bheannughadh.

3 Agus beannócuídh mé an mhéid bheannochus tú, agus mailleochuídh mé an té mhaillleochas tú: is ionnadaí bheannochar treabha an dómhuin uile.

4 Mar sin do imthigh Abram mar a dubhairt an tighearna ris, & do chuaidh Lot leis: agus do bhí Abram seachdmhóhad agus cúig bhliaghna dáois a nuair do imthigh sé as Hárán.

5 Agus rug Abram Sáraí a bhean leis agus Lot mhac a dhearbhrathar agus a substaint uile noch do chruinnigthead agus na hanmanna fuaradar ann Hárán: agus do chuadar amach do dhul go tír Chanaáin, agus tangadar go tír Chanaáin.

6 Agus do ghluais Abram thrid an bhfearann go háit Shichem go réitech Moreh: agus do bhian Canaaniteach ann tan sin fan bhfearann.

7 Agus do fhoilligh an tighearna é fein do Abram agus a dubhairt: is dód shiolsa do bheara me an duthaidhfí: & ann sin do rinne fé altóir don tighearna noch do thaisbein é fein dó.

8 Agus do athruigh sé as sin go slíabh taobh shíor do Bhétel, agus do shuidhigh a phaillúin, ar mbeith do Bhétel don taobh shíar dhe, agus Háí don taobh shíar, agus do rinne altóir ann sin don tighearna; agus do ghoir ar ainm an tighearna.

9 Agus do aistrigh Abram ag dul ar aghaidh a gcomhnuidhe don taobh ó dheas.

10 Agus do bhí gorta ann sa tír, agus do chuaidh Abram síos don Egipt do chomhnuighe ann sin, óir do bhí an ghorta doilgheafach sa talamh.

11 Agus tarla a nuair do bhí sé ar teachd a bhfogus do dhul a steach don Egipt, go ndubhairt sé re Sáraí a bhean, seich annois as áithne dhamhsa go bhfuil túla ad mhnaoi seiamhaidh re feacháin ort.

12 Uime sin teigeómhadh a nuair do chífid na Héiptigh thú, go naibeorúid siad; a sí ío a bhean, agus mairfid mífí agus cáoimhneochuíd thúla beó.

13 Guídhim thú, abair gur tú mo dheirbhhiur; chor go mbeithar go maith ar do shonfa leam, agus go mairidh manam ar do shonfa.

14 Agus tarla a nuair tháinig Abram don Egipt, do choncadar na Héiptigh an bhean go raibh sí roslíamhach.

15 Do choncadar mar an créadna prionsuídhe Phárao í, agus do mholadar i a lathair Phárao, agus rugadh an bhean a sleach go tigh Phárao.

16 Agus do bhí Phárao go maith ré Abram air a son, agus do bhladar cáoirigh aige, agus daimh agus áfail, agus feirbifigh fhear agus feirbhifigh ban, agus banasfaíl, agus cámbháill.

17 Agus do phláigh an tighearna Phárao lé plághaibh móra ar son Sáraí bean Abram.

18 Agus do ghoir Phárao Abram, agus a dubhairt; créad é ío do rinne tú oram, créad nár innis tú dhamh gur bhí do bhean í?

19 Créad fá ndubhairt tú a sí mo dheirbhhiur í; mar sin do fheadfúinle a tabhairt mar mhnaoi; uime sin a nois seich do bhean, gabh chugad i agus imthigh romhad.

20 Agus tug Phárao áithne dhá mhuinn-tír dhá táobh, agus do staircadar ar shleabhal

bhal é féin agus a bhean agus a uile
ní do bhi aige.

CAIB. XIII.

Do fhág Abram an Egipt. 7. Dealaigh sé
re Lot. 14. Do aibnuaigh Dia gealladh
uma shliochtá.

A Gus do chuaidh Abram suas as an
Egipt é féin agus a bhean & a uile
ní do bhi aige.

2 Agus do bhi Abram ro shaidhbhir a
nairneis, a nairgead agus a nór.

3 Agus do imthigh ar aghaidh, ann a
aistribh ón taobh ó dheas eadhon go Be-
tel, gus an áit a raibh a pháillín ar tús,
eidir Betel agus Há.

4 Go háit na haltóra do rinne sé ann
sin ar ttús: agus do ghoir Abram ann sin
ar ainm an tighearna.

5 Agus Lot mar anccéadna, do chuaidh
le Abram, do bhádur tréuda agus airighe,
agus páillín aige.

6 Agus ní tháinig do nfearann a n-
iomchur, ionnuso náitreobhaidis a bhfochair
a chéile: óir do bhi a substaint cómh-
mór sin, nár bhfeidir léo comhuighe a
nionait.

7 Agus do bhi imreasan eidir áodhai-
ribh áirnéis Abram agus áodhairibh áir-
néis Lot: agus do aitreabhadar na Ca-
naanitigh, agus na Perisitigh an tan sin
ann fa duthaigh.

8 Agus a dubhairt Abram ré
Lot, guidhim thú na biodh ceannairge
ar bith eadruma & tusa, nó idir
máodhairibh & tháodhairibh: óir is
dearbhráthre sinn.

9 Nach bfuil an duthaigh uile romhad?
guidhim thú dealuigh thú féin riomsa:
ma áil leat gabh don láimh chle; ann sin
geabha míf don láimh dheis: nó [ma
théid] tú don láimh dheis, ann sin ra-
cha míf don láimh chlé.

10 Agus do thóg Lot a shuíle suas, agus
do chonnairc reiteach Jordan uile, go
raibh uisce go maith an gach éin taobh
suil do srios an tighearna Sodom & Go-
morrah, eadhon amhuil gairdín an tigh-
earna còmhull re talamh na Héigpte
mar thig tú go Soar:

11 Ann sin do thogh Lot dó féin réi-
tech Jordáin uile, agus do aistriugh Lot
foir, & do dhealuighheadar iad féin gach
áon o chéile.

12 Do chomhnuigh Abram a ttír Cha-
naan agus do chomhnuigh Lot accaithea-
chaibh an reitigh, agus do shuidhigh a
phaillín leath re Sodom.

13 Ach do bhádur daoine Shodom go
hoic, agus na bpeacachuibh a bhfaghnuisí
an tighearna go hiomurcach.

14 Agus do raidh an tighearna ré
Abram tar eis Lot dímtheachd uadh:
Tóg suas a nois do shuíle, agus féuch ón
áit a bhfuil tú do thuagha, agus do dheas,
foir agus siar;

15 Oir an fhearann uile dochi tú do bheura
míf dhuit é, agus dot shiol go brích.

16 Agus do dheana mé do shiol amhuil
luaithreadh na talmhan, iondus madh
fhéudan seach luaithreadh na talmhan
daireamh, annsin aireomhtar do shiolla
mar an gceadna.

17 Eirigh, fubhail ar feadh a nfhearuinn
anna a fhad agus ann a leithead, óir do
bheura míf dhuit é.

18 Ann sin do athruigh Abram a pháil-
lín, agus tainic, agus do chómhnuigh a
reitech Mhamre, noch atá ann Ebron,
agus do chuir suas annsin altóir don
tighearna.

CAIB. XIV.

Lot a mbraighdionnas, saorfar le Habram &
18 noch bbeannuigthear ré Melchisedec.

A Gus tarla a laethibh Amraphel Rí
Sinair, Arioch Rí Ellafar, Chedar-
laomer Rí Elamh, agus Tidal Rí na
gcineadhach.

2 Go ndearnadar so cogadh ré
Bera Rí Sodom, agus re Birsah Rí
Gomorra, Sinab Rí Admah agus Seme-
ber Rí Seboim, agus ré Rí Belah eadhon
Soar.

3 Do iadhadurfo uile re chéile a
ngleann Siddim; noch ar bé an fhaige
shailte.

4 Da bhliadhain déug do bhádur ag
feirbhis do Chedorlaomer, agus ar
an treas bliadhain déug do chogadur na
aghuigh.

5 Agus annfa ceathramhadh Bliadh-
ain déug tainic Chedorlaomer, agus na
Ríghthe do bhi na fhochair, agus do
bhuaileadur na Replamigh an Asterot
Carnaim, agus na Sufimigh ann Ham,
agus na Hemimigh an Sabheh Ciria-
taim.

6 Agus na Hoiritigh ann a fliabh;
Seir go nuige Elparan noch atá láimh
ris an bhfálach.

7 Agus do fhilleadar, agus tangadar
go Henmispat eadhon Cades, agus do
bhuaileadur crioch na Namalecitech uile,
agus mar sin na Hamoritigh do aitreabh-
uigh Hasefon-tamar.

8 Agus do chuaidh amach ann sin
righ Sodom agus righ Bela (eadhon Soar)
agus d'fhearadar cath riu a ngleann Sid-
dim.

9 Re Chedorlaomer righ Elam, agus
re Tidal righ na gcineadhach, agus Am-
raphel Rí Sinair, agus Harioch righ Ella-
far. ceithre ríghthe ré cuig ríghthibh.

10 Agus do bhi gleann Siddim lán do
lóguibh pice talmhuikthe. agus do theich
righ Sodom agus Gomorra. agus do thuig-
teadur ionta sin; agus an mhéid do mbair
do theitheadar sin tliabh.

CAIB. XV.

Rinn Dia ciontradh re Habram, ag daing-
nighbhadh a ghallamhna dhé, adimchíol
a Shliocht do bheibh lionmbar.

11 Agus rugadur léo maithéas Shod-
dom agus Ghomorrah uile, agus a
mbiadh uile agus do imthigheadar
rompa.

12 Agus do ghabhadur Lot mac dear-
bhrathar Abram, noch do áitreabh a
Sodom, agus a mháoin, agus do imthighea-
dar.

13 Agus táinig áon do chuaidh as, agus
dinnis do Abram an teabhruidheach;
óir do áitribh fé a réitech Mhamre, an
Tamoritech, dear bhrathair Efcóil, agus
dearbhrathair Aner, agus do bhádur fo a
cómhcheangal re Abram.

14 Agus a nuair do chuailuidh Abram
go raibh a dhearbhrathair gabhtha na
phríofinach, do ármhuigh fé a (shearbhuigh)
foighdiurtha rugadh ann a thigh féin, tri
chéud agus ochd bhfir dhéag, agus do
thóruigh iad an go-Dan.

15 Agus do roinn é féin na nagh-
aidh, é féin agus a sherbhuigh fa noidh-
che, agus do bhuail iad, agus do lean orra
go Hoba atá ar an laimh chlé do Dha-
maíus.

16 Agus tug na creacha uile ar a nais
agus fós tug ar ais a dhearbhrathair Lot
agus a mhaitheas, agus na mná fós, agus
na daoine.

17 Agus do chuaidh rígh Sodom amach
na choinne tar éis filledh ó mharbhadh
Chedorlaomer agus na ríghthe do bhi
na -sfochair an gleann Sabbeh, edhon
gleann an rígh.

18 Agus tug Melchisedec Rígh Sáleam
amach arán agus fíon; agus do bé sag-
art an Dé ro áird é.

19 Agus do bheannuigh fé é agus a dubh-
airt: biodh Abram beannuighe on Dia as
ro áirde, sealbhúighe neimhe agus tal-
mhan.

20 Agus go madh beannuighe an Dia
as ro áirde, noch do thoirbhir do naimh-
de ann do láimh: agus tug fé deachmhadh
a nuile neithe dho.

21 Agus a dubhairt Rígh Sodom ré
Habram: tabhair dhámhsa na pearlána,
agus glac an mháoin dhuit féin.

22 Agus a dubhairt Abram ré Rígh
Shodom: do thóg mé fúas mo lámh
chum an tighearna an Dia as ro áirde
sealbhuighe neimhe agus talmhan.

23 Nach glacfaidh mífí ó shnáithe go
héill broige, agus nach glacfa mé einní
is leachdís, deagla go naibéortha, do
rinne mé Abram faidhbhir.

24 Acbd amháin a nduadur na hogán-
uigh, agus cuid ronna na mainintire do
chuaidh liom, Aner, Efcóil, agus Mam-
re, glacáidís sin a cuid ronna.

A Ndaigh na neitheamso, táinig bria-
thar an tighearna chum Abram a
daisbeanadh ag rádh; ná himagluigh
a Abram, is mífí do sciath agus do
luidheachd romhór.

2 Agus a dubhairt Abram: a tighear-
na Dia, cread do bhéara tú dhamh,
é taim ag imtheachd gan chloinn, agus go-
rob é ann Telieser fo ó Dhamakus fíobh-
ard mo thighe.

3 Agus a dubhairt Abram, féuch ní
thug tú fiol ar bith dhamh; agus féuch,
áon rugadh ann mo thigh, afe is oighre
oram.

4 Agus féuch, táinig briathar an tigh-
earna chuige, dá rádh; ní hé fo bhus
oighre ort, ach an té thioctus amach
as tinnibh féin bhus oighre ort.

5 Agus tug leis amach é, agus a dubh-
airt; féuch annois air neamh, áirimh na
réulta más éidir leachd a náireamh: agus
adubhairt fé ris, as marfo bhias do shíol.

6 Agus do chreid seisióin ann fa tigh-
earna; agus do mheas fé sin dó na
thréantachd.

7 Agus a dubhairt fé ris, as mífí an
tighearna tug amach thú as Ur na
gcaldeanach do thabhairt na tírese dhuit
chum a beith na hoighreachd agad.

8 Agus a dubhairt seisióin; a tighear-
na Dia, clonnuis bhias a fhios agam go
madh oighreachd dhamh i.

9 Agus a dubhairt ris; glac dhámhsa
colpach thri mblíadhan daois, agus ga-
bhar baínean thri mblíadhan daois, agus
reithe thri mblíadhan daois, agus turtair
agus colm óg.

10 Agus do ghlac fé iadso uile chuige,
agus do ram fé ann a lár iad, agus do
chuir gach áon phíosa as coinne a chéile
ach níor roinn fé na héin.

11 Agus a nuair tangadar a nénlaithé a
nhiuas ar na conablachoirbh do dhúir
Abram iad.

12 Agus a nuair do bhi an ghrian ag
dul faoi, do thuit codladh trom ar A-
bram, agus féuch do thuit gathbhás dor-
chadúis mhóir air.

13 Agus a dubhairt Dia ré Abram: bí-
odh a fhios agad go dearbhtha go mblí-
aidh do shíol na coimhighbheacha a ndú-
thaigh nach léo féin, agus do dhéanuid
féirbhís dóibh, agus go mbéid a ndáoiríse
aca ceithre chead bliaghan.

14 Agus mar an gceadna an cineadh-
fin dá ndéanuid féirbhís béuradfa breath
orra, agus na dhúigh sin tiocfaid a-
mach maille re máoin mhóir.

15 Agus rachuidh tusa chum haithbreach
a fíothchain, agus adbhochtair thú a
nais fhoirfe mhaith.

16 Ach san cheathramhadh geinealach tiocfaid siad anns a rís; óir ní bhfuil éigceart na Namoritech iomlán fós

17 Agus tairla a nuair do chaidh an ghrian faoi, agus go raibh dorchá, feuch fuirnis dheatcha agus téirí le theinidh, noch do imthigh thrid na codchuibh sin.

18 Annsa lo cheudna sin do rinne an tighearna cunnradh ré Abram, dhá rádh; dot shíolfa thug mé an tír si ó abhuinn na Héigipte go nuige an sruth mór, sruth Euphrátes:

19 Na Cineitigh, agus na Cineistigh, agus na Cadmonitigh,

20 Agus na Hititigh, agus na Peristigh, agus na Rephamitigh,

21 Agus na Hamoritigh, agus na Canaanitigh, agus na Gergasitigh, agus na Jebusitigh.

C A I B. XVI.

An tan thoircheadh Hagar, mēaduibhe a bardan; 6- cuirfear amach i. 19. Do Ghéill si, 15. Agus rug Imael.

A Nois, ní rug Sáraí bean Abram clann ar bith dhó, agus do bhi innilt Egipteach aice, dar bhainm Hagar.

2 Agus a dubhairt Sáraí ré Abram: féuch a nois do thoirmis an tighearna mísi ó bhreith: iarraim ort teigh a feach chum minnilte; dob éidir go bhfuighinn clann da tsoibh; agus tug Abram aise do ghlór Sháraí.

3 Agus do ghlac Sáraí bean Abram Hagar a hinnilt an Egipteach, a ndiaigh Abram dáitreabh deich mbliadhna a tír Chanáin, agus tug si dá fear Abram i do bheith na mnaoi aige.

4 Agus do bhi fé ag Hagar agus do thoircheadh i, agus a nuair do chonnaire si go raibh si torrach, do bhi a maighistres tarcuineach na radhare.

5 Agus a dubhairt Sáraí ré Abram: biodh meugóir ortá, tug mé mo chailín ad uchd, agus a nuair do chonnaire si go raibh torrach, do bhi mísi tarcuineach na radhare: go ndéana Dia breitheamhus eadrumfa agus tusa.

6 Ach a dubhairt Abram ré Sáraí: féuch atá do chailín ad láimh féin, déana ría mar do chithear dhuit: agus a nuair do mhaighigh Sáraí i, do theith si as a shaghuifi.

7 Agus fuair Aingeal an tighearna i láimh ré tobar uilge, san bhfiach: laimh ris an tobar ar a tslighe go Sar.

8 Agus a dubhairt fé: a Hagar, a chailín Sháraí, cia as a téinig tú? agus éist a ttéid tú? Agus a dubhairt si: atáim ag teichtheamh 6 radhare mo mhaighistres Sáraí.

9 Agus do rádh aingeal an tighearna ría: fill ar do mhaighistres, agus umhluigh thú féin fa na lámhuibh.

10 Agus a dubhairt aingeal an tighearna: méidíochuidh mé do shíol, nach budh feidir a aireamh ar iomadamlachd.

11 Agus a dubhairt aingeal an tigh-

earna ría; féuch atá tú torrach, agus béura tú mac, agus do bhéura tú Imael dainm air: do chionn go ccuala an tigh-earna do bhuidhreath.

12 Agus bí, fé na dhúine fhiadhta; bíadha a lámh a naghuidh gach ánduine, & lámh gach ánduine naaghuidh: & coimhneochuidh fé a lathair a dhearbhrathar uile.

13 Agus do ghoir siainm an tighearna do labhair ría: thusa a Dhé do chí mé: óir a dubhairt si, nar shéuch mísi mar an céudna annó a ndiaigh an té do chí mé.

14 Uimé sin do goireadh don tobar Beerlahai-roi: féuch, atá fé idir Chades agus Béréd.

15 Agus rug Hagar mac do Abram, agus do ghoir Abram Imael dá mhac rug Hagar.

16 Agus do bhi Abram ceithre fichid agus fé bliadhna daois, a nuair rug Hagar Imael dó.

C A I B. XVII.

Ar claochloib ainme Abram agus Sharáí. 9. ordiaighbear an tImchillghearradh, agus 16. geallfar mac d. Abraham tríd Sharáí.

A Gus a nuair do bhi Abram nóchad agus naoi mbliadhna daois; do thaiséin an Tighearna é féin do Abram, agus a dubhairt ris: Is mísi an Dia uile chumhachdach, subhail am fhiadhmais agus bí díongmhalta.

2 Agus do dhéana mé mo chunnradh eadrum agus tú, agus méidíochuidh mé thú go hanmbór.

3 Agus do thuit Abram ar aghuidh; agus do chomhrádh Dia ris, dá rádh;

4 Ar mo fhonfa, féuch, atá mo chunnradh riot, agus bíadha tú a tathair mhóráin cinidheach.

5 Agus ní Hábram bhus ainm ort ó fo amach; abc budh é hainm Abraham, óir ad tathair mhóráin do chinidheachuidh do rinne mé thú.

6 Agus do dhéana mé ro thórtach thú, agus do dhéana mé cinidheacha dhíot, agus tiocfaid ríghthe asad amach.

7 Agus daingneochuidh mé mo chunnradh eadrum féin agus tú, agus eadrum féin agus do shíol ad dhiaigh ann a ngeinealachuibhsin mar chunnradh siorruidhe, do bheith am Dhia dhuitfe agus dot shíol ad dhiaigh.

8 Agus do bhéara mé dhuitfi agus dot shíol ad dhiaigh an fearann ann a bhfuil tú ar cnairt, tír Chanáin uile, mar sheilbh shíorruidhe; agus bí mé mar Dhia aca.

9 A dubhairt Dia ré Hábram; coimhneuidh tú mo chunnradh ar a nadhbarfin, thú féin agus do shíol ad dhiaigh ann a ngeinealachuibh.

10 A fé fo mo chunnradh noch chomh-allfuidhigh eadrumfa agus sibhsé, agus do shíol ad dhiaigh; gach uile ghéim mhic bhuir meaf bíadha fé timchillghearrtha.

11 Agus timchillgearrfaid feoil bhur réumchroicinn, & biaidh sin mar chomhartha an chunnartha eadrúna agus sibhsé.

12 Agus an mac bhias ochd lá daois eadrúibh timchillgearrfar é, gach uile ghein mhic ann bhur ngeinealachuibh, an té bhéarthar annsa tigh, no cheannochar ar airgead ó choimhithigheach ar bith, nach bfuil dot shiolsa.

13 An té rugadh ann do thigh agus an té ceannchadh ar hairgead, is éigin a mbeith timchillgearrtha, agus biaidh mo chunnradh ann bhur bhfeoil mar chunnradh fíorruidhe.

14 Agus an lenamh mic gan timchillgearradh, ga mbia feoil a réumchroicinn gan timchillgearradh, gearrfuidhear an tanam sin amach ón a phobal: do bhris lé mo chunnradh.

15 Agus a dubhairt Dia ré Habrahám; ar son Sharai do mhna, ní ghoirfe tú Sarai dhíach Sarah bhias dainm uirre.

16 Agus beinneochuidh mísi i, agus do bhéura mé mac dhuitsi uaithe: fós beinneochuidh mé i, agus biaidh sí na mathair chineadhach; tuiscuidh Ríghthe cineadhach uaithe.

17 An sin do thuit Abraham ar aghuidh, agus do rinne gaire, agus a dubhairt ann a chroidhe, an mbéurthar mac don tí atá a ccionn a chéud bliadhán daois, agus Sarah atá nóchad bliaghan daois, an mbéura sí mac?

18 Agus a dubhairt Abraham ré Dia: do bfearr liom go maireadh Ismael ad fhiadhnuisi.

19 Agus a dubhairt Dia, béuruidh do bhean Sarah mac dhá riribh dhuit, agus ghoirfe tú líaac dainm dhe, agus daingneochaidh mísi mo chunnradh ris na chunnradh shíorruidhe, agus ré na shíolna dhiaigh.

20 Agus ar son Ismael, do chéala mé thú: féuch, do bheannuigh mé é, agus do dhéuna mé líolmhar é, agus orlíonfad go biomarcach é: Dhá phríonfa dheug gheinfas fé, agus do dhéuna mé cineadh mór dhe.

21 Ach mo chunnradh daingneochuidh mé ré Húaac noch bhéuras Sarah dhuitsi annsa nuair chinntesi, annsa bhliadhnuisi chuguinn.

22 Agus do scuir do bheith ag caint ris, agus do chuaidh Dia lías ó Abraham.

23 Agus do ghlac Abraham Ismael, agus gach a rugadh ann a thigh agus gach ar ceannchadh ar a chuid airgid, gach uile, shíonnach a meaisg dháoiné chighe Abraham, agus do timchillgearr feoil a réumchroicinn annsa ló sin fein mar a dubhairt Dia ris.

24 Agus do bhí Abraham nóchad agus naoi mbliadhna a nuair do timchillgearradh é a bhfeoil a réumchroicinn.

25 Agus do bhí Ismael a mhac trí bliadhna déag daois a nuair do timchillgearradh a bhfeoil a réumchroicinn.

26 Ann sa ló chéudna, do timchill-

gearradh Abraham agus a mhac Ismael.

27 Agus a nuile fhear ann a thigh rugadh sa tigh, agus do cheannchadh ar airgead ón choimhithigheach, do timchillgearradh iad maille ris.

C A I B. XVIII.

Abraham ag faghail robbadh ar sgrin Shodom. 33 rinn eidirghuidhe arson na naitreabbhach.

A Gus do fhoilligh an tighearna e fein do aréiteach Mhamre, agus do shuigh sé a ndorus na puible a ttas an láoi.

2 Agus do thóg a shuíle suas, agus damharc fé, agus féuch do chonnairc sé triur fear na seasamh láimh ris, agus a nuair do chonnairc sé iad do rith na gcoinne ó dhorus na puible, agus do chlaon é fein go talamh.

3 Agus a dubhairt a thighearna, má fuair mé a nois fabhar an do radharc: guidhim sibh na himthigh ód sheirbhíseach.

4 Guidhim sibh, tugthar beagan uisge [chugaibh] agus ionnluigh bhur coinn agus dénuigh comhnuigh fíoi an chrann.

5 Agus do bhéura mísi greis arís leam, agus soláfuighidh bhur croidhe: tar éis sin imtheachuidh sibh rémhuinte: óir is uime sin tangabhair chum bhur fearbhoghantuibh; agus a dubhradarfan, déuna mar a dubhairt tú.

6 Agus do dheifrigh Abraham don phubuil mar a raibh Sarah, agus a do bhairt, deifrigh tráth trí meadha do mhín phluir, suaith é agus déuna bairgeana ar an tteallach dhe.

7 Agus do rith Abraham agus a nairighe, agus tug leis láogh brisic maith, agus tug dóganach é, agus do dheifrigh sé dá dheafuighadh.

8 Agus do ghlac sé im agus bainne agus an láogh, noch do dheafuigh sé; agus do chuir na bhfiadhnuisi é, agus do shuidh láimh riu fíoi an chrann, agus a dúadarfan.

9 Agus a dubhradar ris: cáit a bfuil Sarah do bhean? agus do ráidh seifion, féuchad sí san phubuil.

10 Agus do ráidh seifion: go deimhin fillfidh mé chugad do réir aimsire na beatha: agus féuch Sarah do bhean biaidh mac aice agus do chualuidh Sarah sin a ndorus an phubail do bhí air a cáil.

11 A nois do bhí Abraham agus Sarah áosta, agus do chuireadar morán dá namfir tharra, agus do scuir do bheith ag Sarah do réir churfa na mban.

12 Uime sin do rinne Sarah gaire innte fein, dá radh; tar éis mo bheith áosta foirse, an bhfuighe mé solas, ar mbeith foirse do mo thighearna mar an gcéudna.

13 Agus a dubhairt an tighearna ré Habrahám: créud fa ndéana Sarah gaire, ag radh; an dearbhtha go mbéura mísi leanamh noch atáim foirse?

14 An bfuil éinni rochruidh ag an tighearna? ann sa nuair chinnte fillfidh mé

me chugad do réir aimfire na beatha, agus biaidh mac ag Sarah.

15 Ann sin do sheun Sarah dhá rádh; ní dhearna míf gaire, óir do bhi eagla airre: agus a dubhairt seifion, ní headh ach do rinne tú gaire.

16 Agus déirgheadar na fir suas as sin, agus dfeuchadar leath ré Sodom agus do chuaidh Abraham leo dá mbreith ar a tfighe.

17 Agus do ráidh an tighearna: an gceillidh mé ar Abraham an ní si atáim do dhéanamh.

18 O chítear go ttiuca Abraham go dearbhtha chum bheith na chineadh mhór cumhachdach, agus go mbeid cinítheacha an domhuin uile beannui he ann fan.

19 Oir is aithnidh dhambhá é go ttiubhra aithne dhá chloinn, agus dá theaghlach na dhiaigh, agus coimhéid-fuid slighe an tighearna do dhéanamh ceirt, agus breitheamhous; ionnus go ttiubhra an tighearna air Abraham an ní fin do labhair dá thaobh.

20 Agus a dubhairt an tighearna: do chionn gur mór conhaire Shodom agus Gomorrah, agus do chionn go bfuilid a bpeacuidh ro throm;

21 Rachuidh mé fíos a nois, agus féuchfa mé a ndearnadur thrid amach do réir a gcomarc tháinig go nuige mé, agus muna ndearnad biaidh a fíos agum.

22 Agus do shilleadar na daoine a naghthe as sin, agus do chúadar leath ré Sodom; ach do sheas Abraham go fóill a lathair an tighearna.

23 Agus do thríall Abraham a bhfogus, agus a dubhairt: an sgríosfuid tú fós an fireun marion ris an ciontach?

24 Do bfeidir go bhfuil cáogad fireun a sligh ann fa chathruigh; an scríosfa tú mar fin, agus nach coigeola tú a náit arson an cháogaid fireun atá lante?

25 Go madh fada sin uaitfi a dhéanamh marfo; an fireun do mharbhadh maille ris an ciontach: agus go mbiaidh an fireun mar an ciontach, go madh fada sin uaitfi: nach déuna breitheamh na talmhan uile ceart?

26 Agus a dubhairt an tighearna: na gheibhim a Sodom caogad fireun a sligh fan chathruigh, ann sin coigeoluidh mé a náit uile ar a son.

27 Agus a dubhairt Abraham ar bhfireagra dhó; féuch do ghabh míf orim labhair ris an tighearna, nach bhfuil ionnam ach cré, agus luathreadh.

28 Do bfeidir go tteistebhuidh cuigear don cháogad fireun, an sgríosfa tú an chathair uile ar son (easbhuidh) cuigir? agus a dubhairt seifion, má gheibhim cuigear, agus dá fhuichid ann, ní sgríosfa mé i.

29 Agus do labhair fé ris fós arís, agus a dubhairt: do bfeidir

go bhfuighthigh dhá fhichid ann: agus a dubhairt seifion: ní dhéuna mé é ar son dá fhichthod.

30 Agus a dubhairt fé ris, oh ná biodh an tighéarna feargach, agus laibheóra míf: do bfeidir go bhfuighthi triochad ann; agus a dubhairt seifion, ní dhéuna mé é má gheibhim triochad ann.

31 Agus a dubhairt seifion; do [bfeidir go bhfuighthi sibhe ann: agus a dubhairt seifion: ní sgríosfa mé i ar son an deichneamhair.

32 Agus a dubhairt seifion: oh ná biodh fearg ar an ttighearna, agus ní laibheóra mé ach fo amháin: do bfeidir go bhfuighthi deithneamhar ann: agus a dubhairt seifion; ní sgríosfa mé i ar son an deichneamhair.

33 Agus do imthigh an tighearna roimhe ar ball mar do scuir fé dha chomhrádh ré Habraham; agus do fill Abraham dá áit féin.

C A I B XIX.

Sgríos na gcaithreacha neimhabhlada:
15 *Saoradh Lot.* 31 *Geineadh Mbeith,*
agus Ammon.

AGUS tangadar dá aingeal go Sodom trathnóna, agus do bhi Lot na shuighe a ngeata Shodom: agus a nuair do chonnaire Lot iad, do éirigh suas do theagmhail riu: agus do chlaon fé é féin maille ré na ghnúis fíos go talamh.

2 Agus a dubhairt fé: féuchuidh anois a thighearnadha, iarruim oruibh fillidh asteach go tigh bhuir feirbhígh, agus shanuidh ar feadh na hoidhche, agus ionnluigh bhuir ccofa, agus éireochuidh sibh suas go moch, agus rachaidh sibh romhuibh ann bhuir turus: agus a dubhairt fan; ní headh ach anfan ar a tfráid feadh na hoidhche.

3 Agus do sháruigh fé orra go mór, agus do shilleadar a steach chuige, agus do chuadar don tigh; agus do rinne fé féusda dhóibh, agus do bhuirigh fé arán gan laibhin, agus a dúadar fan.

4 Ach fuil do shuigheadar fíos tangadar daoine na caithreach (edhon) daoine Shodom ar cheana, a nuir thimchioll an tigh, eidir shean agus óg, an pobal uile as gach uile taobh.

5 Agus do ghoireadar ar Lot, agus a dubhairt ris: Cáit a bhfuilid na daoine tháinig chugad a nochd? tabhair amach chuguinne iad, go mbeith a bhfíos aguinn.

6 Agus do chuaidh Lot amach fan dorus chuga, agus do dhruid fé an dorus na dhiaigh.

7 Agus a dubhairt guidhim sibh a dhearbhráithre, ná déunaidh a chomhóid sin do ghniomh.

8. Féuchuidh a nois, atáid agum

dias Inghean nar shionn fear, Jarraim oruibh leigidh dhamha ttabhairt chuguibh amach agus déunaídh riu mar do chítear dháobh : amháin na dénuídh éinní air na fearuibhse ; óir is chuíge sin tangadur fá dhion mo thighele.

9 Agus a dubhradar fan, seas siar : agus a dubhradar arís, na áonar tháinic an fearó ar chuairt asteach agus ní suláir leis bheith na bhreitheamh ; a nois do dhéanam ní is meafa riotfa na ríusan, agus do shárúgheadar go mór an toglach [eadhon Lot,] agus tangadur a bhfogus don dorus da bhriseadh.

10 Ach do chuireadar na daoine a lámh amach, agus do thairngheadar Lot chuca asteach, agus do druideadur an dorus.

11 Agus do bhuailadar na daoine ag dorus an tighe le doille ó bheag go mór, ionnus gur thuirfisheadar iad lein ag iarraidh an dorus.

12 Agus a dubhradar na fir ré Lot ; an bhfuil agad annso éinneach eile, do chliamhuin, do mhaca agus hingheana, gídh bé ar bith ata agad annsa chathruigh tabhair iad amach as a naitfi.

13 Oir sgríosaimne a náiste do chionn gur fhás a néighmhie mhór a lathair an tigearna, agus do chuir an tigearna sinne dhá sgríos.

14 Agus do chuaidh Lot amach, agus do labhair ré na chleamhuibh noch do phós a ingheana, agus a dubhairt : gluaigh, gabhuidh a náitsi amach ; oir sgríosuidh an tigearna an chathair so ; ach dar lé na chleamhuighibh bá fear moquidh é.

15 Agus a nuair do éirigh an mbaidion, an sin do bhrofdúghedar na baingil Lot ag rídh : éirigh, glac do bhean agus do dhias inghean atá ann so, deagla go tuitfeá a ccionta na caitheach.

16 Agus mar do bhi ag déanamh móille, tugadur na daoine ar lámh air, agus ar lámh a mhna, agus air lámh a dheisi inghean, ar mbeith don tigearna gráfhmhuil dó, agus tugadur leo amach é, agus do shugheadar taobh amuigh don chathruigh é.

17 Agus tarla a nuair thugadur leo amach iad, go ndubhairt fé, teith lé tanam, na féuch ad dhúigh, agus na fan annsa reiteach uile ; teith san tsiabh, deagla do aidiomhille.

18 Agus a dubhairt Lot riu ; oh, ní mar sin a thighearna.

19 Féuch anois, fuair do shearbh-oghantúigh ghráfa ad radharc, agus do méadúigh tu do shrocaire noch do thaisleán tu dhamha ag cumhdach mhánma ; agus ní sheudim-teitheamh farr tsiabh deagla uile éigin do bhuain damh, agus go bhfuaghim bas.

20 Féuch anois, is fogus an chathairí re teitheamh chuíce, agus is beag i ; oh, léighear dhamh teitheamh

ann súd (a né nach beagí?) agus ma fídh manam.

21 Agus a dubhairt sefion ris ; féuch do ghabh mé hathchuighidh chugad attaoibh an neithefí mar an cceudnach millfe mé an chathairíair fonn labhair tú.

22 Deifrigh ort, teith ann fé óir ní sheudimfí éinní do dhéanam no go ndeachaidh tú ann súd : uile sin do goireadh Soar dainm do chathruigh.

23 Déirigh an ghrian air an dtalam a nuair do chuaidh Lot a steach Soar.

24 Ann sin do fhear Dia ar Shodo agus ar Ghomorrah ruibh agus teine a tigearna amach as fíthigheamh.

25 Agus do theilg feachad na caitheacha sin agus an fearann uile, ag áitreabhuigh na caitheach uile, agus ní do fhás ar an talamh.

26 Ach do fheuch a bhean na dhá tsoibh fhiar dhe, agus do rinnead Píleir saluinn di.

27 Agus do éirigh Abraham a moch ar maidin go nuige a náit ar fhefé as coinne an tigearna.

28 Agus do fheuch fé ar Shodo agus ar Ghomorrah, agus ar fhearna an réitigh uile, agus do amhairc, ag féuch do chuaidh deatach na tíre amhuil dheatuigh fhuairnise.

29 Agus tarla a nuair do fíos Dia caitheacha an réitigh gur chuainigh Dia air Abraham, agus gur chuir Lot amach as lár a náir, a nuair é sgríos fé na caitheacha ann a raibh i na chomhnuidhe.

30 Agus do chuaidh Lot suas amach as Soar agus do chomhnuidhe ar a tsiabh agus a dhias inghean na fhochair, óir do eagal leis comhnuidhe do dhéanamh Soar ; agus do áitribh fé a nuaimh féin agus a dhias inghean.

31 Agus a dubhairt an tí budh fíris an tí dob óige ; atá ar nathair foirfe agus ní bhfuil duine ar domha do bhíadh aguinn do réir modha a tshaoghail uile.

32 Gluaís, tugam air ar nathair fíon dól, agus luighfion na fhochair ccombeudam sol ó ar nathair.

33 Agus tugadur ar a nathair fíon dól a noidhefín, agus do chuaidh an bhean budh sine a steach ag do luigh le na háthair, agus níor mhó nigh fé a nuair do luigh nó a nuair é éirigh sí.

34 Agus tarla ar na mhárach ndubhairt an inghean budh sine ris a inghean dob oige, féuch do luigh mífí réir leam athair, tugam air fíon dól nochd mar an cceudna, agus éirighfí feach, agus luigh leis, go ccongnaí sol ó ar nathair.

35 Agus tugadur ar a nathair fíon dól an oidhe sin mar an gceol

Abraham
na, ag
agus c
eifion
do éir
36
Lot to
37
agus
ceud
agus a
38
mar a
daíom
Amma
Sarah
fear
aighe
Agus
A tír
Cade
ann G
2 A
Sharal
1: ag
nos, a
3 A
naillín
feuch
res a
fírl
4 A
chid
maíre
5 N
lheir
fí feir
6: a
neimh
6 A
sí fíor
ghlan
mé ó p
thú :
7 U
bhead
fir do
muna
go bh
agus a
8 U
moch
bhífí
thefí
nadar
9 A
Abrah
ríane
do rí
peacac
ghach
choir a
10
Abrah
ndearn

agus do éirigh an bhean do óige, agus do luidh aige, agus níor mhóthuigh feisín a nuair do luidh sí síos, nó a nuair do éirigh sí.

36 Mar fo do bhádar días inghean Lot torrach agá nathair.

37 Agus rug an bhean bá sine mac, agus tug Móab daíom air: a fé an fear céudna sin as athair do na Moabitibh agus a nuingh.

38 Agus an bhean do óige rug sí mac mar an gcéudna, agus do goir Ben-ammi daíom dhe: a fé sin as athair do chloinn Ammon agus a nuingh.

C A I B. XX.

Sarah ar na tabhairt ó Abraham, aifoghtar í fear. 17 Ag athbhoimnidh Abraham slán-aigbhear Abimelech.

AGUS DO ghlúais Abraham as sin don tír bu dheas, agus do áitreabh eidir Cades agus Súr, agus do rinne comhnuidhe ann Górar.

2 Agus a dubhairt Abraham a ttiobh Shárah a mhná; a fi mo dheirbhshuir í: agus do chuir Abimelech rígh Górar síos, agus do ghlac sé Sárach.

3 Ach táinig Dia go Habimelech a naillíng fa noidhe, agus a dubhairt ris: feuch, ní bhfuil ionnad ach duine marbh res an mnaoi do ghlac tú: oir is bean í í.

4 Ach ní tháinig Abimelech na gar; ach a dubhairt sé, a thighearna, an mairfidh tú mar sin cineadh ionnuic?

5 Nach dubhairt, feisín riomfa, fi mo dheirbhshuir í? agus sí ní mar an gcéudna, sí féin a dubhairt, fé mo dhearbhrathair é: a simplidheachd mo chroidhe, agus a neimhchionta mo lamh, do rinne mifi fo.

6 Agus a dubhairt Dia a naillíng ris: is síor, is aithnidh damhsa gur ó chroidhe ghlac do rinne tú fo; oir do chonnulmh mé ó pheacadh do dheunamh am aghaidh thú: Uime sin nar léig mé duit buain rí.

7 Uime sin annois aifig don shíor a bhean; oir is faidh é, agus guidhfidh ar do shon, agus biadh tú beó; agus muna aifogtha tú í, biadh a shíos agad go bhfuighe tú bás go deimhin, thú féin agus an mheid ghabhus leach.

8 Uime sin do éirigh Abimelech go moch ar maidin, agus do ghoir a sherbhisigh uile chuige, agus do innis na neithesí uile ann a gcláruibh, agus do lionadair na daoine deagla mhóir.

9 Ann sin do ghoir Abimelech Abraham, agus a dubhairt ris: cré do ríane túsa linne, agus créud a nurchoid do rinne mé féin duit, as a tug tú peacadh mór oram féin agus ar mo ríochachd? do rinne tú gníomha orumfa nar chóir a dheunamh.

10 Agus a dubhairt Abimelech ré Abraham; cré do chonnair tú asa dearna tú an ní sí?

11 Agus a dubhairt Abraham; do chionnugur tháoil mé go deimhin nach bhfuil eagla Dé fa náitsí, agus go mairfidhe mifi ar son mo mhna.

12 Agus go deimhin thairis sin a fi mo dhearbhrathair; is inghean dom athair í, ach ní inghean dom mhathair í: agus tugadh na mnaoi dhámh í.

13 Agus tarla a nuair thug Dia ormsa imtheachd romham ó thigh nathair do rídh má ría; is é fo do chinealtuisa do dbéinas ta orumfa; ann gach uile bhall iona ttiarfam, abair dom thiochfa, a fé mo dhearbhrathair é.

14 Agus do ghlac Abimelech cíoirigh agus daímh, agus oglaoich, agus inniltigh, agus tug do Abraham iad, agus do aifig Sarah a bhean do.

15 Agus a dubhairt Abimelech, feuch atá mo dhuthaigh as do choinne, comhnuigh fa náit is fearr chítear dhuit.

16 Agus ré Sárach a dubhairt sé, feuch, tug mé dot dhearbhrathair míle [písa] airgid, feuch atá sé dhuit na sholach síl, do nuile da bhfuil ad fhochair, agus a bhfochair a nule [eile:] mar sin fuair sí achmhufan.

17 Ann sin do ghuidh Abraham Dia, agus do leighis Dia Abimelech agus a bhean agus inniltigh, agus rugadar clann.

18 Oir do dhruid, an tigherna go dalngean a nuile bhra a tigh Abimelech ar son Shárah bean Abraham.

C A I B. XXI.

Grineadh Iúac ó Sharah. 4 A thimchillghearradh. 9 Fuadighadh Hagar agus If-mael.

AGUS táinig an tigherna dfeuchwín Shárah mar a dubhairt sé, agus do rinne Dia do Shárah mar a dubhairt sé.

2 Oir do toirtheadh Sárach, agus rug mac do Abraham na íois shoirfe, ann fa nám chinnte dar labhair Dia ris.

3 Agus tug Abraham Iúac daíonim air an mac rugadh dhó, noch rug Sárach dhó.

4 Agus do thimchillghearr Abraham a mhac Iúac, ar mbeith ochd lá daois, fa mar daithin Dia dhe.

5 Agus do bhí Abraham céud bliaghan daois a nuair do rugadh a mhac Iúac dhó.

6 Agus a dubhairt Sárach, tug Dia orum gaire dhéunamh, ionnus gach a cluinn, go ndéunuid gaire liom.

7 Agus a dubhairt sí, Cía a déradh ré Habraham go ttiubhradh Sárach cíocho do chloinn? oir rug mé mac dhó na íois shoirfe.

8 Agus do shás an leanamh agus do boileadh é, agus do rinne Abraham féudfa mór an lá céudna ar coifgeadh Iúac ó chích.

9 Agus do chonaire Sarah mac Hagar an Egipteach, noch do rug si Da-
brahim, ag magadh.

10 Uime sin a dubhairt si ré Habra-
ham, teilg amach an bhean dhaorfa
agus a mac, óir ní bhia mac na mnaí
daoire na oighe maille ré mo mhacfa,
cadhón Isaac.

11 Agus do bhi an ní rodhóiligh a
suilibh Abraham ar son a mhic.

12 Agus a dubhairt Dia ré Abraham ;
ná biodh fé na dhóiligh agad ar son
a noganuigh agus ar son do mhnaí
daoire: fa nuile ní dá ndubhairt Sarah,
éid ré na glór, óir is an Isaac goir-
dheard do shliocht.

13 Agus mar an gceudna do mhac na
mnaí daoire do dheuna misí cineadh, do
bhrigh gurab é do shliocht.

14 Agus do éirigh Abraham suas go
moch ar maidin, agus do ghlac aran
agus buidéal uisce, agus tug sin do Há-
gar, agus do chuir ar a gualuinn é, a-
gus an leanamh, agus do chuir ar suibhal
si, agus do imthigh si, agus do bhi ar
fud fhaigh Bheeréba.

15 Agus do caitheadh an tuise do
bhi san mbuidéal, agus do theilg si an lea-
namh fa son do na toruibh.

16 Agus do imthigh agus do shuigh
síos as a choinne, tamal maith uadh fa
thuirim: urchuir ihoighde? óir a dubhairt
si, ná faicim bás an leinimh. Agus do
shuigh si as a choinne anonn, agus ar
tógbaill a gotha go hárd, do ghuid
si.

17 Agus do chúaluidh Dia guth an
leinimh, agus do ghoir aingeal Dé ar
Hagar ó neamh, agus a dubhairt sía:
creó ghoilleas ort a Hagar; ná biodh
eagla ort, óir do chúaluidh Dia guth an
leinimh mar a bhfuil fé.

18 Eirigh, tóg suas an leanamh, a-
gus connaimh ann do láimh é, óir do
dheuna misí cineadh mór dhe.

19 Agus do oscail Dia a suile; a-
gus do chonnaire si tobar uisce, agus
do imthigh, agus do lion an buidéal do
nuise, agus tug deoch don lea-
namh.

20 Agus do bhi Dia leis an leanamh,
agus do fhas fé, agus do chomhnuigh san
bhfasach, agus do bhi na shoighdiur.

21 Agus do chomhnuigh a bhfasach
Pháran, agus tug a mhathair bean chuige
ó chrich na Héigpte.

22 Agus tarla fa namfin gur labhra-
dar Abimelech agus Phichol príomh-
chaitin a shluagh ré Abraham:
ata Dia leachtfa fa nuile ní dá ndéun
tú.

23 Annois ar a naddbharfin tabhair
dhamla Dia do mhionnuibh, nach déuna
tú bréag riom, ná ré mo mhac, nó ré
mac mo mhic: ach do réir an chinéil do
rinne misí ort, go ndéuna tusa dhamh-
fa agus don duthaidh ann ar fhan tú.

24 Agus a dubhairt Abraham, do
bhéara mé mo mhionna.

25 Agus tug Abraham a chimbuan
bimilech fa thobar uisce do bhean
inntir Abimelech amach ar éigin.

26 Agus a dubhairt Abimelech,
fheidir misí cia rinne an ní si: a
innis tusa dhamh agus ní mó do choi-
mé é ach a niugh.

27 Agus do ghlac Abraham cíoine
agus daimh, agus tug Dabimelech
iad, agus do rinneadar aráon ce-
gal.

28 Agus do chuir Abraham seas-
nuain bhoinonna don tréd ar leith
féin.

29 Agus a dubhairt Abimelech
Abraham: creú as ciall do na seas-
nuanuibh bainonna do chuir tá-
leith?

30 Agus a dubhairt seifion: óir
seachd nuain bhainonnso géobhu-
tusa as mo láimhe, ionnus go mbeid
bhfaidhnuisí agam gur thocthuil mé
tobarfo.

31 Uime sin do ghoir fé do náit
Beeréba, do chionn gurab ann tu-
dar aráon mionna.

32 Mar fo do rinneadar cunnradh,
Mbeeréba; ann sin do éirigh Abimelech
síos agus Phichol príomhchaitin a
shluagh, agus do fhilladar go crich
Bhphlúineach.

33 Agus do chuir Abraham sías chuan;
a Mbeeréba, agus do ghoir ann a
ar anim an tighearna an Dia bimh
bhuan.

34 Agus do fhan Abraham a cécich agla
Bhphlúineach morán do laéthibh.

CAIB. XXII.

Ordugadh adimeheall Isaac a fothbair.

3. umblachd Abraham. 13. Seoradh Isaac.

Agus tarla a ndiaigh na neitheanna
gur theasfaigh Dia Abraham, a
agus go ndubhairt ris: a Abraham, a
agus a dubhairt seifion; seach annfó
annfo.

2 Agus a dubhairt: glac annois darna
mhac, haonmhac amháin, Isaac, ar neamh
bbfúil grádh agad, agus eirigh go crí
Mhórah, agus jodhbuir ann sin é mairé ora
offráil loise, air son do na sléibhtibh ionn
neóus misí dhuit.

3 Agus do éirigh Abraham go mómhair
ar maidin, agus do ughmuidh a afal,
agus rug dias dá óganchuibh leis, agus
mhac Isaac; agus do scoilt an coisíol a
nadh don offráil loise, agus do éirigh aineas
síos, agus do chuaidh gus a náit a dubh-
airt Dia ris.

4 An sin ar an treas lá do thóg
Abraham a shuille sías, agus do chomh-
a náit a bhfad uadh.

5 Agus a dubhairt Abraham ré
óganachuibh; sanuidhí annfo, a bhfoch-
a nall, agus rachaidh misí a

do Abimelech
nhusan
bhean
igin.
melech
i si:
do ch
n cior
Abimelech
son o
am fea
leith
melech
na fea
uir tá
: Gí
géobhu
mbeid
uill mé
do náit
ann tu
annadh,
Abimelech
chbhair
o crich
as chru
ann 1
ia. bho
é crich
hibh.
Fodhb
adh 1
theann
abam,
rahaim
us a nu
feuch
go cr
n é m
htibh
go mo
a afal,
agus
an co
do éir
a dub
thóg
honnair
m ré
bhfoch
li ag

Amblachd Abraham

leanamh ann súd; agus do dhéa-
nadh ann adhradh, agus tiuclam chuguibhs
ris.
6 Agus do ghlac Abraham con-
nadh na hofraíla loisge, agus do
ghuir é ar muin a mhic Isaac, agus
do ghlac an teine na lámh, agus
rian, agus do chuadur arson le
céile.
7 Agus do labhair Isaac re na athair
Abraham, agus a dubhairt, a athair; a-
agus a dubhairt seifion: ag so mé a mhic:
agus a dubhairt seifion: feuch ag so
an teine agus an connadh, ach cút a
bhfuil an tian chum na hofraíla lo-
isge?
8 Agus a dubhairt Abraham; a mhic
do gheabhá Dia uan do féin chum of-
raíla loisge: do chuadur mar sin aríon
céile.
9 Agus tangadar aríon gus a náit
do innis Dia dhofan, agus do rinne A-
braham altóir ann sin, agus do chuir
in connadh go deas, agus do cheangail
a mhac Isaac, agus do leag ar a rial-
óir é ar uachdar an chonnadh.
10 Agus do thin Abraham a lámh
amach, agus do ghlac an sgian do mhar-
thadh a mhic.
11 Agus do ghoir aingeal an tighear-
na air ó neamh, agus a dubhairt; Abra-
ham, Abraham: agus a dubhairt seif-
ion: ag so mé.
12 Agus a dubhairt fé, ná beannadh do
amh ris an leanamh, agus ná deun éin-
ni ris: óir aithnighim a nois go bhfuil
agla Dé ort, ó nar chonnaimh tú do
mhac, hionnumhac amháin uaim.
13 Agus do thóg Abraham a shúile
uas, agus damhairc fé, agus féuch, do
bhi táobh thiar dhe reithe ceanguilte
na adharcuibh ann a tior, agus
do chuaidh Abraham agus do ghlac an
reithe, agus do iodhbuir é mar ofraíl
oisge a náit a mhic.
14 Agus do ghoir Abraham dainm do
abam, daitín Jehobhab-Jireh, mar a dearthar
braham: us a nuigh; a sliabhan tighearna do
feuch nuidhear é.
15 Agus do ghoir aingeal an tigh-
earna ar Abraham an dara huair ó
cal, ar neamh.
16 Agus a dubhairt; do mhonnuigh
an é mbeo oram féin, arfa an tighearna, do
bhíbh hionn go ndearna tú an ní sí, agus
ar choigil tú do mhac, hion numhac
amháin:
17 Am beannughadh go mbeanno-
p, agus ad thú, agus go méideochuidh mé do
an coisíol amhuil réulta nimbe, agus mar an
do éirí gaineamh ar thráigh na fairge, agus
a dubhbochuid do shíol geataidhe a námh-
e.
18 Agus ann do shíolfa bheid a nuile
ineadh ar talamh beannuighe, do chionn
ar umhluigh tú dom ghlór.
19 Mar sin do fhíll Abraham a cci-
bhfochadh a ógínach, agus do éirgheadur suas

agus do chuadur an néinfeachd go Beer-
seba, agus do chomhnuidh Abraham a-
mBeerseba.

20 Agus tárla tar éis na neitheannfó,
gur hinniseadh Dabraham, ag rádh;
feuch Milcah mur rug sí mar an gcéudna
clann dod dhearbhrathair Nahor.

21 Hus a cheidghin, agus Bus a
dhearbhrathair, agus Cennel athair
Aram.

22 Agus Chedef, agus Haso, agus
Pildas, agus Jidlaph, agus Betuel.

23 Agus do ghein Betuel Rebecah:
an torchar so rug Milcah do Nahor
dearbhrathair Abraham.

24 Agus a leannán, dá ngoirthi Reu-
mah, rug sí mar an gcéudna Tébah, &
Gaham, & Tahas, & Maacah.

C A I B. XXIII.

Aois agus hás Shárah. 19. jonad a hadh-
laidhe.

AGus do bhi Shárah céad & seachd
mbliadhna fichíod dáois: a siad so
bliadhna bheatha Shárah.

2 Agus fuair Shárah bás a Ccirit-arba;
a se sin Hebron a tír Chanaán: agus
táinig Abraham do dhéanamh doighis
fa Sharah, & do ghlú trithe.

3 Agus do sheas Abraham suas ó la-
thair a mhairbh, agus do labhair ré
macuibh Hét, dha rádh.

4 Atáimís am choimhigtheach a-
agus am fhior cuarta aguibhfe, tugaídh
dhamh aith adhlucice aguibh, go nadhla-
cuinn mo mhairbh as mo radharc.

5 Agus do fhreagradar clann Hét
Abraham, ag rádh ris.

6 Eifid rinne a thighearna, a táoisí ad
phrionnfa chumhachdach ó Dhia ead-
ruinne, cuir do mhairbh an do rogha
róimh adhlacice dá bhfuil aguinn; ní
choinneochuidh áonduine aguinn a thá-
ma uait.

7 Agus do sheas Abraham suas, agus
do umhluidh fé é fein do mhuantair na
tíre, eadhon do chloinn Hét.

8 Agus do labhair fé ris, ag radh: má
sí bhuir ninntinn go nadhlacuinn mo
mhairbh as mo radharc, éistigh rium,
agus labhruidh ar mo shon re Hephron
mhac Sohar.

9. Go tugaídh fé dhamh uaimh Mhac-
pelah, noch atá aige, atá a ndeireadh a
mhachaire; ar iomlán a nairgid as fu
é do bhéura se dhamh é, mar sheilbh
áite adhlacice eadruibhfe.

10 Agus do bhi Ephron na chomhnui-
dhe a meafg chloinne Hét, agus do
fhreaguir Ephron an Tititech Abraham
a ndeideachd chloinne Héth, eadhon
gach áoin dá ndeacuidh a steach
a ngeatadhuibh a chaithreach, dá
rádh.

11 Nì headh a thighearna, eisd riumfa; an magh do bheirim dhuit, agus a nuaimh atà ann do bheirim dhuit é, a lathair chloinne mo dhàoinne bheirim dhuit é: adhluid do mhairbh.

12 Agus do umhlugh Abraham é fcin sios a lathair luchd na tìre.

13 Agus do labhair ré Héphron a nistéachd phobul na tìre, ag ràdh; ach m' bheir tusa uait é, iaruum ort eisd riumfa: do bheura m'is airgead duit ar an magh; glac uaim é, agus adhlaidfidh mé mo mhairbh ann.

14 Agus do fhreagair Ephron Abraham ag ràdh ris.

15 A thighearna, eisd riumfa, as fua an fearann ceithre chéad fecel airgid; cread é sin eadrumfa agus tusa; uime sin adhluid do mhairbh.

16 Agus tug Abraham airé Déphron agus do mheadhuigh Abraham an tairgead Déphron fa mar dainmuidh f' a nistéachd mhac Hét, ceithre chéad fecel airgid choronta ag an cceanmuidhe.

17 Agus magh Ephron, noch do bhi a Machpelah, as comhair Mhamre, an magh agus a nuaimh do bhi ann sin, agus a nuile chrann do bhi fa mhachaire noch do bhi ann fua teorannuibh fa ccairt, do rinneadh daingean iad.

18 Dabraham mar sheibh, a lathair chloinne Hét, as coinne a nistéachd a fcin a nistéachd a chaitreach.

19 Agus na dhugh fo do adhluid Abraham Sarah a nuaimh mhuighe Machpelah laimh ré Mamre: a f' sin Hébron a tìr Chanaain.

20 Agus an magh, agus a nuaimh atà ann do rinneadh daingean iad Dabraham mar sheibh aite adhluidhe o mhacuibh Hét.

ccathaidh mé do mhac do bhreith a don tìr as a tainic tusa.

6 Agus a dubhairt Abraham tabhairt do aire nach béura tu mo m' ann fua a ris.

7 An tighearna Dia nimhe, noch m'is ó thigh mathar agus ó dhathuigh chinidh, agus noch do labhair rium, tug a mhionna dh'ann ag ràdh; fhuil do bheura mé an dathaighf, f' f' f' a aingeal romhad, & do bheir tu bean dom mhac as fin.

8 Agus mona aill ris an magh do leanmhuin ann sin bhias tusa f'ior mhionnuibh; amhain na beir mo m' ann sin a ris.

9 Agus do chuir an fearbhoghant a lamh faoi shlauid Abraham a m' ghiftir, agus tug a mhionna dh' ann t'aoibh na cùisfin.

10 Agus do ghlaic an fearbhoghant tuigh deich crambull do c'ambull mhaighfist, agus do imthigh (óir do m'oin a mhaighfist uile fa na lamha agus do éirigh f', agus do chaidh Mesopotamia go cathair Nahor.

11 Agus tug ar a chamhulluibh a glon ar a ngluimibh t'aoibh a m'igh chathruigh laimh ré tobar uighe a m' fir an trath n'ona, eadhon fa m' t'aid m'is amach do tharruing uighe.

12 Agus a dubhairt f': a thighearna a Dhe mo mhaighfist Abraham, ort rathaidh dh'ann f' f' f', & t'ail cinealtus dom mhaighfist Abraham.

13 Feuch ataim am fheasamh ann laimh ris an tobar uighe, agus t'inghearna mhuinntire na caitreach am do tharruing uighe.

14 Agus tigeadh a cerich, an mhaigh dean ré naibeora m'is, guidhim a leig ar lár do fhoitheach, go nibhe deoch; agus a deura f'is, ibh, agus bheura mé deoch do chamhulluibh an c'adna, go m'ad i sin an bhean orduigh tusa do fheirbhifeach Isaac ris sin aitheorus m'is gur thaisbe cinealtus dom mhaighfist.

15 Agus t'arla, f'uil do f'uir f' e chaint, feuch go t'ainic Rebekah am noch rugadh do Bhetuel mhac Mibeal Nahor, dearbhrathair Abraham, a f'oitheach ar a gualainn.

16 Agus do bhi a neighbhean f'iamhrach ré f'achuin uirre na m'igh & n'ior chionntuigh éinfhear r'ia: & chuaidh sios gus an tobar, agus do a f'oitheach, & tainig a n'ios.

17 Agus do rith an fearbhifeach theagmhail r'ia, & a dubhairt: guidh thu, leig dh'ann beagan uighe ol as f'oitheach.

18 Agus a dubhairt f'is, ibh a thighearna: agus do rinne f'is deifir, do leig sios a f'oitheach air a laimh, a tug deoch dhó.

19 Agus tar éis deoch a thabhairt dhólan a dubhairt f', tarreonguidh

C A I B, XXIV.

Eliezer ar thabhairt Rebekah leis as Mesopotamia, 67 ghabh Isaac chuige na mnai phóda f'.

AGUS do bhi Abraham áosta, agus ar ndul a laethibh, & do bheannuigh an thighearna Abraham fa nuile nì.

2 Agus a dubhairt Abraham ris an f'earbhoghant tuigh fa sine na thigh, do riaghluidh a nuile nì dá raibh aige, Guidhim thá cuir do lámh faoi mo shlauid.

3 Agus do bheir ort a mhionnughadh treas an thighearna Dia m'or nimhe, & Dia na talmhan, nach diubhra tu bean dom mhac dingheannuibh na Ccanaanitech; a meaf a naitreabhui.

4 Ach rachaidh do dom thir dhúthaigh agus go nuige mo gháol, agus do bheura tu bean dom mhac Isaac.

5 Agus a dubhairt an fearbhoghant tuigh ris, do b'fidir nach biadh fonn ar an m'is m'is leanmhuin dom t'is: an

lige f'os ndiol.
20
holmhu
o rish
ang uighe
uibh u
21 A
glach,
ndearn
ach de
22 Ag
a f'
nuasf
trum, &
nomth
23 Ag
bean t'
a bhuil
an loist
24 Ag
ghean
do Na
25 A
ighe a
f'isfin.
26 A
neann
hearna.
27 Go
ia mo
hearmu
re, &
hamha
arna m
haighi
28 Ag
o innis
a neith
29 Ag
cach,
agus do
30 Ag
o fainn
bh a d
o chuil
eathra
glach
oich, &
amh ris
31 Ag
fa at
ead f'
leus r
ambullu
32 Ag
agus do
g tuigh
agus uig
guinntir
33 Ag
bhuisi
ni f'
o thea
f'ion, a
34 As
35 Ag
o mha

19 Agus do dhéanadh ionannais do
20 Agus do dhéanadh ionannais do
21 Agus do dhéanadh ionannais do
22 Agus do dhéanadh ionannais do
23 Agus do dhéanadh ionannais do
24 Agus do dhéanadh ionannais do
25 Agus do dhéanadh ionannais do
26 Agus do dhéanadh ionannais do
27 Agus do dhéanadh ionannais do
28 Agus do dhéanadh ionannais do
29 Agus do dhéanadh ionannais do
30 Agus do dhéanadh ionannais do
31 Agus do dhéanadh ionannais do
32 Agus do dhéanadh ionannais do
33 Agus do dhéanadh ionannais do
34 Agus do dhéanadh ionannais do
35 Agus do dhéanadh ionannais do

19 Agus do dhéanadh ionannais do
20 Agus do dhéanadh ionannais do
21 Agus do dhéanadh ionannais do
22 Agus do dhéanadh ionannais do
23 Agus do dhéanadh ionannais do
24 Agus do dhéanadh ionannais do
25 Agus do dhéanadh ionannais do
26 Agus do dhéanadh ionannais do
27 Agus do dhéanadh ionannais do
28 Agus do dhéanadh ionannais do
29 Agus do dhéanadh ionannais do
30 Agus do dhéanadh ionannais do
31 Agus do dhéanadh ionannais do
32 Agus do dhéanadh ionannais do
33 Agus do dhéanadh ionannais do
34 Agus do dhéanadh ionannais do
35 Agus do dhéanadh ionannais do

dearbhrathar mo mhaighifir dá mhac.

49 Agus annois ma ní tufa go cinealta, agus go firinnioch rem mhaighifir, innis damh; agus muna ndearnair innis damh, ionann go níompoighe mé ar an láimh dheis nó chlé.

50 Annsin do fhreagair Iaban agus Bétuel, ón tighearna thig an chúis: ní fhéudmáidne maith ná ólc do radhriot.

51 Féuch, atá Rebecah as do choinne, gabh chugad a, agus imthigh, & biodh na mnáoi ag mac do mhaighifir mar do labhair an tighearna.

52 Agus tarla a nuair do chúaligh óglach Abraham a mbriathra, do onóruigh sé an tighearna go nuige an talamh.

53 Agus thug an tóglach amach féoid airgid, agus féoid óir, agus énduighe, & tug iad do Rebecah, agus tug mar an ceadna dá dearbhrathair, & dá mathair nithe morluaidh.

54 Agus a duadhur agus do it hidur, eifion agus an mhuinntir do bhí na fhochair, agus do fhanadur feadh na hoidhche, & do éirgheadur ar maidin, agus a dubhairt feifion: cuiridh ar siubhal mé go nuige mo mhaighifir.

55 Agus a dubhairt a dearbhrathair agus a mathair, fanadh an eailín aguin beagán laethe, deich lá an chuid as lugha, agus na dhiaigh sin imeo-chuidh sí.

56 Agus a dubhairt feifion riu, ná toirmisgidh mé, ó shoirbhídh an tighearna mo thurus, cuiridh ar siubhal mé, go rachuin chum mo mhaighifir.

57 Agus a dubhradursan, goirfeam an eailín, agus fiafrocham sin dá béul.

58 Agus do ghóireadh Rebecah, & dfafrugheadur dhi, an rechuidh tú leis an bhfeir so? agus a dubhairt sí, rachad.

59 Agus do chuireadur ar siubhal Rebecah, & a buime, & óglach Abraham, agus a mhuinntir.

60 Agus do bheannuighheadur Rebeca, & a dubhradur ría, astú ar ndeirbhsíur, bí ad mhathair mhílte do mhilliunuibh, & feallbhuidhis do fhiol geatuidhe an luchda léir súath iad.

61 Agus do éirigh Rebecah, agus a mná coimhídechda, agus do chúadur ar na cámhulluibh, agus do leanadur an tóglach; agus do ghabh an tóglach Rebecah chuige, & do imthigh roimhe.

62 Agus tünic Iſaac ó fhlighe an tobair Lahai-roi, óir do áitigh sé ann fa tír ó dheas.

63 Agus do chúaidh Iſaac amach durnaighe ar an machaire trath nóna, agus do thóg suas a shúile, agus do chonnaire, agus féuch do bhádur na cámhull ag teachd.

64 Agus do thóg Rebecah a shúile suas, & a nuair do chonnaire sí Iſaac, do thuirling don cámhull.

65 Oir a dubhairt sí ris a nóglach, cia hé an duine sí thrialus ann? agus mhachaire do theagmháil rinn? agus dubhairt an tóglach, a sé fud a ccaif mhaighifir: uimefin do ghlaic sí bhe agus do fholuidh a haghaidh.

66 Agus do innis an tóglach dIſaac, nuile ní dá ndearna.

67 Agus tug Iſaac leis i go nuair fuair buil a mhathar Sarah, & do ghabh chuige Rebecah, agus do bhí na mná aige, agus do ghrádhuih i; agus do comhfhurtachduigheadh Iſaac deis bhe a mhathar.

C A I B. XXV.

Sliocht Abraham thrid Chetdrab. 7. a Jacob.

ANn sin tug Abraham bean, & bé a bainm Cetarah.

2 Agus rug sí dhó Simran, Jofan, agus Medan, agus Midian, a Iſbac, agus Suah.

3 Agus do ghein Jofan Séba, agus dan: & dob iad mic Dhédain Afurim, agus Letufim, agus Leumim.

4 Agus mic Mhidian Ephah, a Ephher, agus Hanoch, agus Abid, agus Eldaah; dob iad fa uile Chetarah.

5 Agus tug Abraham a raibh a dIſaac.

6 Agus do chloinn na leannán bhu ag Abraham, tug Abraham tionsa laithe, agus do chuir sé air siubhal ó na mhac Iſaac (an fad do bhí fós be foirin don tír shoir).

7 Agus a stadso laithe bhliadhna a braham, noch do mhair, céud a trí fichid, agus a cáig déag do bhliadnuibh.

8 Ann sin fuair Abraham bás, agus déag a náois mhaith, na sheandur lán do bhliadnuibh, agus do cruinn gheadh dhá mhuintir é.

9 Agus do adhlacheadur a mhic, Iſaac agus Iſmael é a nuaimh Mhacpelah a mEphron mhac Sohar an Hiteach nó atá as coinne Mhamre.

10 An magh do cheannuigh Abraham ó mhacuibh Het: an sin do hadhlacheadur Abraham, & a bhean Sarah.

11 Agus tarla deis bháis Abraham bheannuigh Dia a mhac Iſaac, & do bhí Iſaac na 'chomhnuighe láimh ré na bar Lahai-roi.

12 Annois aſiad so geinealúigh mael mhac Abraham, noch rug Hagar an Téiptach cumhul Shárah, Dábraham.

13 Agus aſiadso anmanna mhac Iſmael ann a nanmannuibh do reir an ngeinealach; cédghin Iſmael Nebaioth agus Cedar, agus Adbeel, agus Miba do sam.

14 Agus Míſma, agus Dumah, agus Maſa,

15 Hadar, agus Tema, Jetur, Naphis agus Cedemah.
 16 Afad fo mic Ifmael, agus afiad a nanmanna ó na mbailtibh, agus a ccaisleanuibh; dhá phriunnfa dhéug físi bho reir a ccinidheach.
 17 Agus afiad fo bliadhna sháoghail Ifmael, céad agus triochad, agus seachd bliadhna, agus do thréig a spiorad, agus fuair bás, agus do cruinnigheadh dhá mhuintir é.
 18 Agus do aitreabhadaur ó Habbilah ó Sur, atá as coinne na Héigpte ar do rachtha a cionn na Hafria; agus do thuit fé a lathair a dhearbhrara uile.
 19 Agus afiad fo geinealuidh Ifaac dhac Abraham; do ghein Abraham Ifaac.
 20 Agus do bhí Ifaac ceathrachad bliadhain dáois a nuair thug fé Rebecah ó mhnaoi, Inghean Bhetuel an Sirianach Phadan-aram, deirbhshúir do Lában ó Sirianach.
 21 Agus do ghuidh Ifaac an tighearna ar son a mhna do chionn go raibh si aimde, agus do éisd an tighearna a ghuidhe, agus do toirrchheadh a bhean Rebecah.
 22 Agus do rinneadar an chlann anna-ruic a stigh na bruinn: agus a dubhairt físi: mas mar sin atá, créad as bhfuilimí mar fo? agus do chuaidh na thiafrughe don tighearna.
 23 Agus a dubhairt an tighearna ría; dhéineadh atá ad bhroinn, agus dhá cineál daoine dhealóchtar ód chorp, agus bíadh cineadh dhiobh as láidre na cineadh eile, foigheonuidh an sinnsear ód tófar.
 24 Agus a nuair do coimhlionadh eithe a tuismidhe, feuch do bhí cúpla bliadhain broinn.
 25 Agus táinig an chéudghin amach ar go huilidhe, amhuil éudach clumhach, agus tugadar Efsau dainm air.
 26 Agus na dhiaigh sin táinig a dhearbhrathair a mach, & do bhí greim láimh ar shál Efsau; agus tugadh láimh dainm air; agus do bhí Ifaac trí bhliadhain dáois a nuair do rugadh Efsau.
 27 Agus do fháladur na buachuill-chaice, agus do bhí Efsau na fhiadhghuidhe éic, duine don mhachaire, agus do bhí Jacob na dhuine shoilleir ag aitreabh a builibh.
 28 Agus dob ionmhuin lé Hifac Efsau, do chionn go nitheadh dá fhiadhach, do dob ionmhuin le Rebecah Jacob.
 29 Agus do bhrúith Jacob brochán, Dábraus táinig Efsau ón mhachaire, agus do bhí lag.
 30 Agus a dubhairt Efsau ré Iacob, do réir ndhíth beathuigh mé leis an mbro-Nebaiotán ndeirg sin, óir atáim lag; uime agus Mibó do goireadh Edom dainm dhe.
 31 Agus a dubhairt Jacob, Reac leam ab, agus lé anugh do cheart beirthe.

32 Agus a dubhairt Efsau, feuch atáim ag dul a dhéug: agus cread an tarbha dhéunas an ceart-beirthe dhamh?
 33 Agus a dubhairt Jacob, mionnuigh dhamhfa san ló a niugh, agus tug fé a mhionna dhó, agus do reac a cheart-beirthe ré Jacob.
 34 Ann sin tug Jacob arán agus brochán luibhionn dófan, agus a duaigh, agus do íbh fé, agus do éirigh suas, agus do imhgh roimhe: mar fo do tharcuisnigh Efsau a cheart-beirthe.

C A I B. XXVL

Rinne Ifaac cuairt a meadh na Bphhilistíneach. 31 & cumhant ré Abimelech.

A Gus do bhí gorta san tír, táobh anugh don cheud ghorta do bhí innte a láethibh Abraham; agus do chuaidh Ifaac mar a raibh Abimelech righ na Bphphilistíneach go Gerar.

2 Agus do thaisbein an tighearna é féin don, agus a dubhairt ris: na héirigh síos don Égipt, áitigh san duthaigh mháin- f eas míf dhuit.

3 Comhnuidh fa tírfi, agus bíadh míf maille riot, agus beinneachaid mé thú, óir duifí agus dot shíol do bheura mé na tiorthafo uile, agus comhlionuidh mé mo mhionna, noch tug mé Dábraham dot athair.

4 Agus do bhéura mé ar do shíol foir-lionadh mar réulta a naiéir, agus do bhéura mé dot shíol na tiorthafo uile, agus ann do shíol béid uile chinidheacha na talmhan beannuighé.

5 Do chionn gur áontuigh Abraham dom ghlór, agus gur choimhdé mo chárám, maitheanta, mo statuidigh agus mo dhligheadh.

6 Agus do chomhnuidh Ifaac an Gé-rar.

7 Agus do fhiarfúigheadar daoine na háite dhe a táobh a mhna; agus a dubhairt seifion, a fi mo dheirbhshúir; óir dob eagla leis a rídh, a fi mo bhean í: ar eagla, ar seifion, go muirfidis muinntir na háite mé fi Rebecah, do chionn go raibh breáha re feachuin uirre.

8 Agus tárla, a nuair do bhí annfín Tamall fída, gur fheuch Abimelech righ na Bphphilistíneach amach as fuinneog, agus go bhfacuidh, agus feuch do bhí Ifaac ag súgradh ré na mhnaoi Rebecah.

9 Agus do ghoir Abimelech Ifaac, agus a dubhairt; feuch go deimhin a fi do bhean í; agus cionnus a deir tusa, a fi mo dhearbhrathair? agus a dubhairt Ifaac ris, do chionn go ndubhairt mé, eagla go néugfuinn da cionn.

10 Agus a dubhairt Abimelech, créad é fo do rinne tú linne? do bheidir go luithfeadh duine don mhuintir lé dhá mhnaoi, agus go triubhartha cionnta oruinne.

11 Agus

11 Agus do aithin Abimelech dá dháoinibh uile ag rádh; gídh be bheanas ris an bhfeartóir nó ré na mhnaoi, cuirfehear go deimhin chum báis é.

12 Ann sin do shíolchuir Isaac ann fa duthaigh, agus fuair san bhliadhain chéadna céad oiread: agus do bheanúigh an tighearna é.

13 Agus do fhás an tógach go mór, agus do chuaidh ar aghaidh, agus do fhas nó go raibh romhór.

14 Oir do bhí aige fealtbh thréad agus fealtbh áodhairéadh, agus fóir mór feirbhífeach, agus do fhuathuigheadar na Philistínigh é.

15 Oir a nuile thobar dar thochladar muinntir a athar a laithibh Abraham a athar, do lionadur na Philistínigh iad do chriaidh.

16 Agus a dubhairt Abimelec ré Hísaac, imthigh uainne: oir is cumhachduighe thú go mór ná sin.

17 Agus do imthigh Isaac as sin, agus do shuighigh a phuibh a ngleann Gérar, agus do áitribh ann.

18 Agus do thochoil Isaac a rís na toibreacha uige noch do thochoiladur a naimfir Abraham a athar: oir do stopadur na Philistínigh iad, déis bháis Abraham, agus do ghoir a nannanna do réir na nannann do ghoir a athair dhiobh.

19 Agus do thochoiladur muinntir Isaac annla ghleann, agus fuaradar annsin tobar fíorúige.

20 Agus do imreafadur áodhairíthe Gérar ré áodhairibh Isaac, ag rádh: as linne an tuise: agus do ghoir fé dainm don tobar Efec, do chionn go ndearnad imreafan ris.

21 Agus do thochoiladur tobar eile, agus teagmhaid ré chéile uime sin mar an céadna, agus do ghoir Sítnah dainm dhe sin.

22 Agus do athruigh an sin, agus do thochoil tobar eile, agus do chionn nar chuireadar na aghuidh tug Rehobot dainm air; agus a dubhairt fé, oir a nois do rinne an tighearna ionad dhuinn agus bíamuid lionmhar annfa duthaigh.

23 Agus do chuaidh fé suas as sin go Beerseba.

24 Agus tainig an tighearna chuige fa noidbhe, agus a dubhairt, as mifi Dia Abraham hathair; ná biodh eagla ort, oir atáimfi maille riot, agus beinneochuidh mé thú agus foirlonfad do shíol ar son mo fheirbhígh Abraham.

25 Agus do chuir altoir suas ann sin, agus do ghoir ar ainm an tighearna, agus do shuighidh a phuibh ann sin: agus do thochoiladur feirbhígh Isaac tobar ann.

26 Is ann sin do chuaidh Abimelech chuige ó Gherar, agus Ahufat aon dá chairdibh, agus Phicol príomhchaptín a shíogh.

27 Agus a dubhairt Isaac ré cread as a tighthi chugamfa, ó thaí fíath aguibh orum, agus gur chuireadh air ar fíubhail uáibh mé.

28 Agus a dubhradarán, do ché camhair go raibh an tighearna go díre leachtfa, agus a dubhramar; biodh nois mionna cadruinn, eadra sinne agus tusa, agus déanam ceangal riort.

29 Nach déana tí dochur dhuinn mar nar bheanamairne riorta, agus mar nach dearnamar enni ort a maidh, agus gur chuireamar uainn go fíothchanta: a nois as tusa nea beannaigh an tighearna.

30 Agus do rinne féufa dhóibh agus do itheadar, agus déladar.

31 Agus do éirgheadar go mór ar maidin, agus tugadar a mion dha chéile, agus do chuir Isaac uadh iad, agus dimthigheadar rom a fíothchain.

32 Agus tárla san ló chéadna ttugadar feirbhígh Isaac; agus gur innfiodar dhó a ttiobh an tob noch do thochoiladur, agus a dubhrara, fuaramar uige.

33 Agus do ghoir seíson Sébah d'uime sin as Beerseba as ainm do chathruigh ó sin a leith.

34 Agus do bhí Esau dhí fhíchid b'áhan dáois a nuair thug do mháir Júdit Inghéan Bheeri an Hiteitach, agus Baíemat inghean Hélon an Hiteitach.

35 Noch bá doilghios inntinne Isaac, agus do Rebecah.

C A I B. XXVII.

Fuair Jacob príomhbheannacht a athar chombairle a mhathar. 41 ar sin do thuiigh Esau, Jacob. 43 ach tug a mhathar fa deara air, teicheadh.

A Gus tárla a nuair do bhí Isaac foirfe, agus go rabhadur a fíadall, ionnus nach bhfaicadh fé, do ghoir se Esau a mhac bodh Isaac agus a dubhairt ris; a mhic: agus a dubhairt seíson ris, féuch, atá annfo.

2 Agus a dubhairt fé; féuch, nois atáimfi aosta: ní bhfuil fios mo bháis agam.

3 Guidhim thú ar an adhbhur glac hairm, do bholgán, agus do bhogha, agus éirigh sin mhagh agus fagh fíadhach dhambha.

4 Agus déana bíadh fíobha dhambh don tfort as ionmhain Leas agus tabhair chugam é go nithinn ionnus go mbeinneochadh manam fíul do gheabhaim báis.

5 Agus do chualaidh Rebecah a nuair do labhair Isaac ré na mhac Esau, & do chualaidh Esau fan magh d'fiadhach, agus á thabhairt leis.

6 Agus do labhair Rebecah ré Jacob a mac, ag radh; féuch, do chualuidh mé hathair ag labhairt ré Héau do dhearbhrathair, ag radh:

7 Tabhair fiadhach chugam, agus deana biadh fóbhlafda dhama, go nithinn, & go mbeannuighinn thú a lathair an tighearna, roimh mo bhás.

8 A nois uime sin, a mhic, éist rem ghlóir, do réir an neithe aithéonus mé dhíot.

9 Éirigh a nois gus an tréad, agus tabhair chugamfa as sin dhá mhionnan maithé óna gabhruibh, & do dhéana misí ad na mbiadh fóbhlafda dod athair amhuil as ionmhuin leis.

10 Agus béuraidh tusa é chum hathair, chor go n'fuidh sé, & go mbeinneochuidh thú suil do gheabhus fé bas.

11 Agus a dubhairt Jacob re Rebecah a mhathair: féuch, atá Esau mo dhearbhrathair na dhuine chlumbach, & atáim siam dhuine mhin gan fhionnadh.

12 Do b'fáidir go moithéochadh máthair mé, & go measfudh mé mar mhealltoir, agus go ttiubhrainn mallachd oram féin a nait na beannachda.

13 Agus a dubhairt a mhathair ris: bíodh do mhallughadh oramfa a mhic, amhain umhlugh dom ghlór, & éirigh, agus tabhair leachd chugam iad.

14 Agus do imthigh feisíon ar a cceann, agus tug leis chum a mhathair ad, agus do rinne a mhathair biadh fóbhlafda dhíobh, amhuil dob ionmhuin le na athair.

15 Agus do ghlac Rebecah culaidh dhaitneamhach déaduighibh Esau a mic budh finé, noch do bhí aice fa tigh, & do dhuir é ar Jacob a mac dob óige.

16 Agus do chuir si croicne mheanna, na ngabhar ar a lámhuibh agus ar a mhin a mhuineil.

17 Agus tug an biadh milis agus an tarán do ghléus si, a laimh a mic Jacob.

18 Agus táinig fé chum a athar, agus a dubhairt; a athair; & a dubhairt feisíon, atáim annso, cia thusa a mhic?

19 Agus a dubhairt Jacob ré na athair; misí Esau do chéadmhac, do rinne mé mar a dubhairt tú riam; éirigh, audhim thú, féuch, agus ich dom sheilg, do mbeannuighe hanam mé.

20 Agus a dubhairt Isaac ré an mhac; cionnus fuair tú comhlúath agus n é, a mhic? agus a dubhairt feisíon do chionn go ttug do thighearna Diafe hanam é.

21 Agus a dubhairt Isaac ré na mhac: audhim thú tarr laimh ríom, go gglacuin thú a mhic, an tú dhá ríribh do mhac Esau, nó nach tú.

22 Agus do dhruid Jacob laimh ré na athair Isaac, agus do spin feisíon é, agus a dubhairt; a fé do ghrúth guth Jacob, ach na lámha ariad lámha Esau iad.

23 Agus níor aithin é mar do bhádur a lámha clámhach mar lámhuibh Esau: agus mar sin do bheannuigh é.

24 Agus a dubhairt, an tú mo mhac Esau dhá ríribh? agus a dubhairt feisíon, as mé.

25 Agus a dubhairt fé, tabhair laimh ríom é, & íofuidh mé d'fiadhach mo mhic go mbeannuighe hanam thú: agus tug na chomhghar é, & a d'óigh: agus tug síon chuige, agus do íbh fé.

26 Agus a dubhairt a athair Isaac ris: tarr chugam a mhic, & póg mé a nois.

27 Agus táinig chuige, agus do phóg é, agus do bhoitnuigh baladh éaduigh, & do bheannuigh é, agus a dubhairt: féuch atá baladh mo mhic mar bhaladh mhuighe do bheannuigh an tighearna.

28 Uime sin go ttugaidh Dia dhuit do dhrúchd nimhe, & do shult na talmhan, & íomad arba & síona.

29 Go ndéana puibleacha feirbhís duit, agus go numhlúighe cinidheacha síos duit: bí ad thighearna ós cionn do dhearbhráithreach, & umhlúidis mic do mhathair dhuit: go má mallúighe gacir áon mhaileóchus tú, & go má beannuighe an té bheinneóchus tú.

30 Agus tárla mar as láaithe do chuir Isaac críoch ar bheannughadh Jacob, agus nach mór go rainig Jacob fós as fiadhnuisí Isaac a athar, an tan thainig Esau a dhearbhrathair ón fhiadhach.

31 Agus do rinne biadh blasfa mar an cceadna, & tug chum a athar é, agus a dubhairt re na athair: éirghíodh maithair, agus itheadh do sheilg a mhic, chor go mbeinneochuidh hanam mé.

32 Agus a dubhairt Isaac a athair ris: cia thusa? & a dubhairt feisíon, as misí do mhac, do chéidghin Esau.

33 Agus do chríoithnuigh Isaac do chrith úathbhásach, agus a dubhairt: cia hé, cáit a bhfuil an té do rinne fiadhach, & tug chugamfa é, & a d'óigh mé dá gach éinni, suil tháinig tusa, agus do bheannuigh mé é! agus fós bíadha beannuighe.

34 Agus a nuair do chualaidh Esau bráthra a athar, do eigh maille ré garrthuibh móra fearbha, & a dubhairt ré na athair: beannuigh misí, eadhon misí mar an cceadna, ó a athair.

35 Agus a dubhairt feisíon, tháinig do dhearbhrathair le ceilg, agus rug leis do bheannachd.

36 Agus a dubhairt feisíon, nach cóir tugadh Jacob dainm air? óir tháinig fé fuimle an dá uairisí: rug fé uim mo cheart beirthe, agus a nois féuch rug fé mo bheannughadh uaim: & a dubhairt fé, a neadh nár choimhead tú beannughadh dhamaífa.

37 Agus do fhreagair Ifaac agus a dubhairt ré Hefau; feuch do rinne me eifion na thighearna ort, agus tug mé a dhearbhrathre uile na ferbhfeachuibh dhó; agus lé harbhar, agus le fion do chonnuimh. mé fúas é: agus créad do dheun riota a nois, a mhic?

38 Agus a dubhairt Efaú ré na athair, an bhfuil agad achd éinbheannachd amháin, a athair? beannuigh misí, eadhon misí mar an créadna, o a athair. Agus do thóg Efaú a ghuth fúas & do ghail sé.

39 Agus do fhreagair Ifaac, agus a dubhairt; ris; feuch, budh é háitreabh fult na talmhan, agus ó druchd fhlaitheamhnus a nífás.

40 Agus led chloidheamh bhias tú ad bheathaidh, & bíaidh tú ag feirbhis dot dhearbhrathair: & tiucfuidh a crích a nuair do geabha tú uachdaranachd, go mbrisfidh tú a chuingsion dot mhuineul.

41 Agus do fhuathuigh Efaú Jacob ar son na beannachda lear bheannuigh a athair é: & a dubhairt Efaú na chroidhe, atáid láithe cumha ar son máthar a bhfogus, ann sin mhuirfeas misí mo dhearbhrathair, Jacob.

42 Agus do hinnifeadh do Rebeca briathraí Efaú a mic budh sine: agus do chuir sí fíos & do ghoir sí Jacob a mac dob óige, agus a dubhairt ris; feuch, do dhearbhrathair Efaú ar do fionfa do bheir sé solás dó féin ré cur roimhe thusa mharbhadh.

43 Anois ar a naddbharfin a mhic, umhluigh dom ghlorfa, & éirigh go Lában mo dhearbhrathair go Hárán.

44 Agus fan na fhochair beagán do laethibh no go ttráothuigh fearg do dhearbhrathair.

45 No go bhílidh fearg do dhér-brathar uaid, agus go ndearmaduigh sé an ní do rinne tú ris: ann sin cuirfidh misí fíos, agus do bhéura mé as sin tú. Cread fa ecaillinní sibh aráon a neunló?

46 Agus a dubhairt Rebeca ré Ifaac, atáim curtha dom sháoghal do chionn ingheana Hét: má phólan Jacob bean as ingheanuibh Hét, mar iad so, atá as ingheanuibh na tire, créad an mhaith dheunas mo bheatha dhamhsa?

C A I B. XXVIII.

Enairt Jacob a Mesopotamia. 12. Thailbein Dia dreimre neambda dhó. 13. & abearbh dhó a gbeallamhna.

AGUS do ghoir Ifaac, Jacob, agus do bheannuigh é, & do aithin de, & a dubhairt ris; ní thiubhra tú bean dingheanuibh Chánaain.

2 Éirigh, imthigh fúas go Pádan-Aram, go tigh Bétuel athair do mhathar, agus gabh chugad bean as sin dingheanuibh Lában dearbhrathair do mhathar,

3 Agus go mbeannuigh Dia uile chmhachdach thú, & go ndearna fiolmh thú, & go bhfoirleonuigh thú, go m tó ad iomad daoine.

4 Agus go tuga sé dhuit beannach Abraham, duit féin, & dot fhíol mar riort, go ngabha tú oighreachd na dathigh ann a bhfuil tú ad choimhighthead noch go Dia do Abraham.

5 Agus de chuir Ifaac, Jacob, siubhal go Pádan-Aram, go Láb mhac Bétuel an Sirianach, dearbhrathair Rebeca, mathair Jacob, ag Efaú.

6 A nuair do chonnaire Efaú bheannuigh Ifaac, Jacob, & gur chuir siubhal é go Pádan-Aram, do thabha mna as sin, & amhuil do bheannuigh go tuga aithne dhó ag rádh; ní thiubhra tú bean dingheanuibh Chánaain.

7 Agus gur umhluigh Jacob dá athair agus dá mhathair, & go ndeachuidh Pádan-Aram.

8 Agus mar do chonnaire Efaú thaitin ingheana Chánaain ré na athair Ifaac.

9 Ann sin do chuaidh Efaú chum mael, agus tug a cionn na mban bhí aige, Mahalah inghean Ismael, mi Abraham, derbhbhíur Nebaiot, dá bean mnaói aige.

10 Agus do chuaidh Jacob a mael as Beerfaba, agus do ghluais go Hárán.

11 Agus do thuirling ar ionad áirigh agus do fhan ann feadh na hoidhead mar do chuaidh an ghrian faoi: & ghlac cuid do chlochuibh na háite, & chuir iad mar a cheannadhairt, agus luigh síos fa náitín do chodladh.

12 Agus do chonnaire aifling, & fea dreimre ar na chur fúas ar an talamh, ráinic a bharr go slaitheamhnus: a feuch, aingil Dé ag dul suas & ag teach a nfhuas ann.

13 Agus feuch, do sheas an ghera ós a chionn, agus a dubhairt; misí an tighearna Dia Abraham hatha agus Dia Ifaac, an fearann ar a bhfuil tú ad luigh do bhéura mé dhuifí é, dot shlochd.

14 Agus bíaidh do fhíol mar ghnéamh na talmhan; agus leithneachd tú amach siar agus soir, budh thuais agus budh dheas; agus budh ionnadh agus ann do fhíol bhéid muintir na talmhan uile beannuigh.

15 Agus feuch atáim sí maille ris agus cuimhdeochuidh mé thú ann go uile bhail a ngéubha tú, agus do bheime a ris don tífir thú: oir ní f háigfá mé thú, nó go ndéarna mé an ní labhair mé riort.

16 Agus do mhúsguil Jacob as chodladh, agus a dubhairt: go d mhin atá an tighearna fa náitín, agus raibh a f hios agamfa.

17 Agus do bhí eagla air, agus a dubhairt : cread é uamhuighe na háite, ní háit ar bith fo ach tigh Dé, agus a fé do geata shlaithreamhnus.

18 Agus do éirigh Iacob go moch ar maidin, agus do thóg an chloch do bhí fá na cheann mar adhairt, agus do chuir suas í mar philéir, agus do dhoirt ola ar a mullach.

19 Agus do ghoir Bétel dainm do náistín ; ach Lus bá hainm don chathair sin ar tús.

20 Agus tug Iacob móid, ag rádh, má bhíonn Dia liom, agus go cumhdeacha mé sin turas a bhfuilim ag dul, agus go tiubhra dhámh arán ré a ithe, agus eadach re chur umum.

21 Ionus go ttiucaidh mé a ris go tigh máthar a síothchais, annsin biaidh an tighearna na Dhia agam.

22 Agus an chlochfa do chuir mé mar philéir biaidh na thigh Dé : & do nuile ní dá tiubhra tú dhámh do bhéura míf go dearbhta a dheachmhadh dhuitfi.

C A I B. XXIX.

Dfoghain Iacob do Lábán arson Rachel. 23 Tug sé Léah dhó na bionad. 28. péis fé Rachel arís. 31 ach dfan fós aimirid.

ANn sin do ghluais Iacob ann a thuras, agus táinig go tír na ndaoine don taoibh shoir.

2 Agus damhairc sé, agus féuch tobair fan mhachaire, agus ar cheana trí réoid chóarach na luighe aige : oir is as an tobair sin do bheirdis uisce dá tréiduibh ; agus do bhí cloch mhór air bhéal an tobair.

3 Agus is annsin do chruinnidís na tréada uile, agus do chorruidhís an chloch do bhéal an tobair, agus do beirdís uisce do na cíorchuibh, agus do chuiridís an chloch na háit fein ar bhéal an tobair a ris.

4 Agus a dubhairt Iacob riuán : a dhearbhráithre gá has dibhí ? agus a dubhradarán, ó Harán dúinne.

5 Agus a dubhairt Iacob riu, an aithne dhíbh Lábán mhac Nahor ? agus a dubhradarán, as aithne dháinn é.

6 Agus a dubhairt seifion, an bhfuil-thear go maith aige ? agus a dubhadur an, atathar go maith, agus féuch atá Rachel a inghean ag teachd leis na cíorchuibh.

7 Agus a dubhairt seifion, achd cheana as mór atá romhuinn don ló : ní mó am na tréad do chruinnighadh a fochair a chéile, tuguidhí uisce do na cíorchuibh, agus éirghidh, agus ingheiligh iad.

8 Agus a dubhradarán : ní fhéad-naoid nó go rabhaid na sealbha uile a fochair a chéile, agus go ccurthar an chloch do bhéal an tobair ; ann sin do bhermid uisce do na cíorchuibh.

9 Agus an feadh fós do bhí se ag caint riu, tháinig Rachel le cíorchuibh a hathar ; oir a sí do bhí na mbun.

10 Agus tarla, á nuair do chonnaire Jacob Rachel inghean Lábán, dearbhrathair a mhathar, & caoirigh Lábán dearbhrathair a mhathar, gur dhruid Jacob léith, agus gur chuir an chloch do bhéal an tobair, agus tug uisce do thréad Lábán dearbhrathair a mhathar.

11 Agus do phóg Jacob Rachel, & do thóg suas a ghuth, & do ghuil.

12 Agus do innis Jacob do Rachel, gurb é fein dearbhrathair a hathar, & gurb é mac Rebecah é, agus do rith sí, & do innis sin dá hathair.

13 Agus tarla, á nuair do chialuidh Lábán féula mhic a dherbhsheathrach, gur rith sé na choinne, agus gur theann ris é, agus tug póg dhó, agus tug leis é dá thigh : agus do innis [Jacob] na neithe sí uile do Lábán.

14 Agus a dubhairt Lábán ris ; is deimhin gur tú mo chnáimh & mfeoil ; & do fhan aige ar feadh míosa.

15 Agus a dubhairt Lábán ré Jacob, an do chionn gur tú mo dhearbhrathair do dhéanta feirbhís damhfa a naicidh ? innis damh créud an tuaraidal bhias duit ?

16 Agus do bhádar días inghean ag Lábán : ainm an tinnisr Léah, agus ainm an tfoisr Rachel.

17 Agus do bhádur síle boga ag Léah ; agus do bhí Rachel seiamhach deaghnúifeach.

18 Agus do bhí grádh ag Jacob ar Rachel, agus a dubhairt, foigheonuidh mé dhuit feachd mbliadhna ar son Rachel hinghean as oige.

19 Agus a dubhairt Lábán, as fearr dhámhfa a tabhairt duitfi ná a tabhairt d'fior oile : fan am fochair.

20 Agus do rinne Jacob feirbhís sheachd mbliadhna do cheannach ar Rachel, agus níor taibhsighadh dhó iad ach na mbeagán iaehte, do mheid an ghradh do bhí aige uirre.

21 Agus a dubhairt Jacob ré Lábán, tabhair mo bhean damh, (oir do choimh-ion mé maimsir) go ndearnar bean di.

22 Agus do chruinnigh Lábán daoine na háite uile, a bhfochair a chéile, & do rinne féulda dhoibh.

23 Agus tarla trath nóna gur glac sé Léah a inghean agus go ttug chungefion í, agus do bhí na fhor aice.

24 Agus tug Lábán dá inghin Léah Silpah a chailín, na hinilt.

25 Agus tarla ar maidin, féuch gurab í Léah do bhí ann : & a dubhairt seifion ré Lábán, créud an ní sí do rinne tú rium ? nach ar son Rachel do rinne míf feirbhís duit ? uime sin créd far mheall tú mé ?

26 Agus a dubhairt Lábán, ní mar sin as gnáth do dhéanamh nar naitoe an

sólar do thabhairt amach roimh an t-sunnsior.

27 Chomhlion a seachdmhuin di, & do bheairimne i so dhuit mar an gcéadna, ar son na feirbhísi do dhéana tú dhamh seachd mblíadhna eile fós.

28 Agus do rinne Jacob sin, agus do chomhlion a seachdmhuin di; agus tug Rachel a inghean dó mar mhnaoi mar an gcéadna.

29 Agus tug Lában do Rachel dá inghin, Bilhah a chailín, do bheith na hinnilt aice.

30 Agus do rinne bean do Rachel mar an gcéadna, & dob annfa leis fós Rachel na Léah, & do rinne feirbhísi aige seachd mblíadhna eile fós.

31 Agus a nuair do chonnaire an tighearna go raibh fiath ar Léah, do oícuil sé a brú, ach dó bhi Rachel anrid.

32 Agus do toirreachadh Léah, agus rug sí mac, & tug sí Reuben dainm air; óir a dubhairt sí, go deimhin do fheuchan tighearna ar mo bheaidhreadh; a nois ar an adhbhar sin gráidheochuidh mfeair mé.

33 Agus do toirreachadh a ris í a agus rug sí mac, agus a dubhairt: do chionn go coisluadh an tighearna go raibh fuath oram, tug sé an mac so dhamh mar an gcéadna: & tug sí Simeon dainm air.

34 Agus do toirreachadh a ris í, agus rug sí mac, & do raibh; a nois bhias mfeair a nuair si teanta riom, do chionn go rug mé triur mac dhó: uime sin do goireadh Léahí dhe.

35 Agus do toirreachadh a ris í, agus rug sí mac; & do raibh sí, a nois mholfas mé an tighearna; uime sin do ghoir sí Judah dainm dhe; agus do fceir do bhreith.

CAIB. XXX.

Tháit na nfeathracha ré chéile. 25. Cunnradh Jacob ré na Athair chéile.

A Gus a nuair do chonnaire Rachel nách rug sí clann do Jacob, do bhi tnúth ag Rachel lé na deirbhísi, agus a dubhairt sí re Jacob, tabhair dhamhla clann, nó do gheabha mé bás.

2 Agus do las feary Jacob a naghuidh Rachel, agus a dubhairt: an míf atá a nait Dé, noch do chonnuimh uait toradh do bhroim:

3 Agus a dubhairt sí, féuch mo ehalín Bilhah, bí ad tñior aice, agus béuruidh sí ar mo ghluinibhí, chor go mbia clann agamsa mar an gcéadna dá tñioibhí.

4 Agus tug sí dhó Bilhah a hinnilt mar mhnaoi, & do chuaidh Jacob na gnís.

5 Agus do toirreachadh Bilhah. agus rug sí mac do Jacob.

6 Agus a dubhairt Rachel, do bheathuigh Dia míf, agus do chuaidh mar an gcéadna mo ghuth, agus tug mac dhamh: uime sin tug sí Dan dainm air.

7 Agus Bilhah cumhal Rachel, do toirreachadh a ris í, agus rug sí an dara mac do Jacob.

8 Agus a dubhairt Rachel, do spéim mé maille ré spánuidheachd mhóir reas deirbhísiar, agus rug mé buaidh, & do ghoir sí Naphtali dainm dhe.

9 A nuair do chonnaire Léah go fceir sí do bhreith chloinne, rug a Silpah a cailín, agus tug do Jacob í a mnaoi.

10 Agus rug Silpah cailín Léah, mar do Jacob.

11 Agus a dubhairt Léah, atá co deachda ag teachd: agus tug Gad dainm air.

12 Agus rug Silpah cailín Léah a dara mac do Jacob.

13 Agus a dubhairt Léah, is fós míf, óir goirfid na hinghearna beann uighe dhíom: agus do ghoir sí Asher dainm dhe.

14 Agus do chuaidh Reuben amach a laethibh foghmhair na cruithneacha agus fuair mandrácuigh sa mhachaire, agus tug leis iad chum a mhathair Léah: a sin a dubhairt Rachel ré Léah, go dhím thú, tabhair dhamhla cuid é mhandrácuibh do mhic.

15 Agus a dubhairt sí sí, is bea an cháis mar rug tú mfeair uaim? an nar mhian leachd mandráic mo mhic do bhreith uaim mar an gcéadna? Agus a dubhairt Rachel, uime sin luidhfáil leachdafa a nochd ar son mhandráic é mhic.

16 Agus táinig Jacob a steach a mhachaire tráth nóna & do chuaidh Lá amach na choinne & a dubhairt, caidhí tú teachd liomsa a steach, óir go deimhin do cheannuigh mé thú air mhandráic mo mhic; & do luigh lé a noidheche sí.

17 Agus tug Dia aire do Léah, & a toirreachadh í, agus rug sí do Jacob a cuigeadh mac.

18 Agus a dubhairt Léah, tug Di mo thairasdal damh do chionn go to mé mo chailín dom fhear, agus a ghoir Isáchar dainm dhe.

19 Agus do toirreachadh Léah arís agus an seiseadh mac do Jacob.

20 Agus a dubhairt Léah: do leasfaí Dia mé lé crodh maith; a nois coim neochuigh mfeair agam, do chionn go rug mé feisior mac dhó: agus tug Sebalun dainm air.

21 Agus na dhiaigh sin rug sí inghean agus tug Dinah dainm uicre.

22 Agus do chuimhnigh Dia air Rachel, agus do eisd Dia ría, agus oícuil a brú.

23 Agus do toirreachadh í, agus rug sí mac, agus a dubhairt; do chuaidh mar mo mhíochlu ar coil.

24 Agus tug sí Joseph dainm air; agus a dubhairt sí; cuirfidh an tighearna m'ac eile na dheann chugam.

25 Agus tárta a nuair rug Rachel Joseph, go ndubhairt Jacob ré Lában; cuir ar siubhal mé go nreachtuidh mé dom ionad féin agus dom thír.

26 Tabhair dhámh mo mhna agus mo chlann ar son a ndéarna mé do sheirbhís duit, agus léig dhámh imtheachd; óir is fíos duit mo sheirbhís do rinne mé dhuí.

27 Agus a dubhairt Lában ris, guidhim thú m'ac ionnmhuin leachd mé, [fuirigh] óir d'foghluim me go dearbhtha gur bheannuigh an tighearna mé air do shonfa.

28 Agus a dubhairt sé, ainmnaigh do thúarusdal, agus do bhéara mé dhuí é.

29 Agus a dubhairt seifion ris, atá a fhios agad cionnus do bhi mo sheirbhís duit, agus cionnus do bhi háirnéis agam.

30 Oir as beag do bhi agad suil tháinig m'ac chugad, agus a nois tan-gadur chum bheith iomadachail; & do bheannuigh an tighearna thú ó tháinig m'ac chugad, agus a nois cá buair dhéanmas mé folathar do mo thigh féin mar an gcéadna:

31 Agus a dubhairt seifion, cread do bhéara mé dhuí? agus a dubhairt Jacob, ní thuibhtra tu einni dhamhsa; ma ní tú einni amháin ar mo shon, beathóchad & coimhéadfad do threád a ris.

32 Rachfuidh m'ac tré a bhfuil do threáduibh agad a nuigh, & coisfidh mé ar leith a bhfuil ballach breac, agus a bhfuil dom áirnéis donn a meaf na ccáorach, & a bhfuil ballach breac a meaf na ngabhar, agus is diobhfin bhias mo thúarusdala.

33 Mar sin shreigeórus m'fireuntachd ar mo shon fa naimsir atá chugainn, an tan thiofais am mo thúarusdal do la-thuir haighthe feir; gach áon nach bí ballach nó breac a meaf na ngabhar, agus donn a meaf na ccáorach, biaidh meas gada air agamsa.

34 Agus a dubhairt Lában, féuch do bhéara liom go mbeith sin do réir do bhriatharfa.

35 Agus do dhealuigh sé an lá sin na puic noch do bhi crolach, & ballach agus a nuile ghabhar baimonn do bhi breac ballach, & gach áon a raibh b'ann, & a raibh donn, agus tug iad a lámhuibh a mhac.

36 Agus do chuir sé aistior thri lá idir é féin agus Jacob, agus do bheathaidh Jacob an chuid eile do threáduibh Lában.

37 Agus do ghabh Jacob chuige stata glais do chrann critheach, & do choll, agus do chrann cnobhsranchach, agus do rinne sioga bána ionta, & tug ar an mbán taisbeanadh do thabhairt uadh, noch do bhi ánn sna stataibh.

38 Agus do shuighidh na stata do

nochd fé, roimhe na tréada ann sna gúithearuibh, ann sna homaruibh a nibhs uige a nuair do thigdis na tréada dól a nuige ar chor go toirrchidh iad a nuair do thigdis dól uige.

39 Agus do toirrcheadh na tréada as comhair na slat, & do bherdis áirnéis shiogach bhreac & bhallach.

40 Agus do dhealuigh Jacob na buiín, agus do chuir aighthe na tréad ar na sfiocuibh, agus gach a raibh donn a tréad Lában; agus do chóir a threáda féin ar leith, agus níor chuir a tréaduibh Lában iad.

41 Agus tárta, gidh bé ar bith uair do chinneadh a náirnéis budh láidre go ccuradh, Jacob na stata as coime thal na háirnéis ann sna gúithearuibh, ar chor go coisfidis a meaf na slat.

42 Ach a nuair do bhíodh a náirnéis lag, ní chuireadh sé ann iad; mar sin go mbíodh an chuid budh laige ag Lában, & an chuid budh láidre ag Jacob.

43 Agus do fhas an tóglaich ro thaidhbhir, & do bhi iomad áirnéis aige, & feirbhíeach fear, & feirbhíeach ban, & cámhull, agus afaíl.

C A I B. XXXI.

Ghabh Jacob go siobhal. 9. Dinnis gurbh Dia tug eallach é Lában. dhósan. 22. lean Lában tóir áir. 29. ach gur Shéol Dia reitheadh dhóibh.

A Gus do chúaluidh sé briathra mhac Lában ag rádh; rug Jacob leis an mheid ba lé ar nathair, agus is don ní ba lé ar nathair fuair sé ann ghlóirí uile.

2 Agus do chonnuir Jacob gnéis Lában, agus féuch ní raibh leis mar do bhi roimhe.

3 Agus a dubhairt an tdehearna ré Jacob; fill go dathuigh haithreadh, agus go nuige do chineadh, agus biaidh m'ac maille riót.

4 Agus do chuir Jacob fíos uadha, agus do ghoir Rachel agus Léah fa m'achaire go nuige a threud.

5 Agus a dubhairt sí, chim gnéis bhuir nathar nach bhfuil sí leam mar do bhi roimhe; ach do bhi Dia máthar leam.

6 Agus atá fhios aguibhsí go ndéarna mé seirbhís do bhuir nathair réim uile chumhachda.

7 Agus do mheall bhuir nathair me, agus do mhalairt mo thúarusdal deich nuire: ach níor léig Dia dhó dochar do dhéanamh dhámh.

8 Ma dubhairt sé mar so, biaidh a náirnéis bhallach na thúarusdal agad; ann sinn do bhi a náirnéis uile ballach: agus má dubhairt sé mar so; budh hiad a náirnéis shiogach do thúarusdal; ann sin do bhi a rugadur a náirnéis uile shiogach.

9 Mar fo rug Dia áirneis bhuir nathar uadh, agus tug dhamhla iad.

10 Agus tarla a nuair do reitheadh a nairneis gur thóg mifi mó shuile suas ar a nairneis go rabhadur siogach, ballach, meaftha.

11 Agus do labhair aingeal Dé rium a naisling dá rádh, a Jacob; & do raidh mifi, atáim annso.

12 Agus a dubhairt seifion, tóg a nois suas do shuile, na reithe lingios suas ar a nairneis atáid uile siogach ballach, meaftha: óir do chonnaic mifi gach a ndéarna Lában ort.

13 As mifi Dia Bhétel, áit ar ungaidh tusa an piléir, agus mar ar mhóidigh tú móid dhamhla: a nois éirigh, sag an dúthaidhle amach, agus fill go tír do ghéoil.

14 Agus do fhreagair Rachel agus Léah, & a dubhradur ris: an bhfuil fos roinn ar bith nó oighreachd ar ccomhairne a tigh ar nathar?

15 A né nach meas coigcrich atá aige oruinn? óir do reac fé sinn, agus do anchaith fé mar an gcéadna ar nairgead uile.

16 Oir a nuile shaidhbhris rug Dia ó ar nathair, a fé sin ar cuidine, agus cuid ar ccoinne: a nois uime sin giodh bé a dubhairt Dia riota, déana é.

17 Ann sin do éirigh Jacob suas, agus do chuir a mhic, agus a mhna ar chabhulluibh.

18 Agus rug leis a áirneis, agus a mhaoin uile, uoch fuair fé, áirneis a ghnodhuidh, noch fuair fé a Bpadan-Aram; chum imtheachd go Hifac a athair a tír Cánaain.

19 Agus do chuaidh Lában do lomadh a chorach, agus do ghoid Rachel a hiomhaighe bá lé na hathair.

20 Agus do éuloigh Jacob roimhe gan fhios do Lában an Sirianach, ó nár innis dó gur theith fé.

21 Mar sin do theith fé leis á nuile ní do bhí aige, & do éirigh, & do chuaidh tar a nabhuin, & tug a aghuidh fa thuairim shliabh Gilead.

22 Agus do hinnseadh do Lában an treas lá gur theith Jacob.

23 Agus do thóg a dhearbhráithre leis, & do lean é aiflior sheachd lá, & rugadur air ar shliabh Gilead.

24 Agus táinig Dia go Lában an Sirianach a naisling fa noidhche, agus a dubhairt ris: tabhair dod aire nach laibheora tú re Jacob go maith no go faith.

25 Ann sin rug Lában ar Jacob a nois do shuighidh Jacob a phuibil ar a tsliabh: agus do shuighidh Lában gun a dhearbhráithribh air shliabh Gilead.

26 Agus a dubhairt Lában ré Jacob, cread do rinne tú, far éuloigh tú gan fhios damhla, agus fa rug tú mingheana leachd mar bhraighdibh do géubhthaoi le cloidheamh?

27 Cread far theith tú uaim go baidhch luigheach, agus far éuloigh tú uaim shu agus nar innis tú dhamh go ccuirim. 41 Mairbh uaim thú maille re sólas, agus do lé cantaireachd, le tabuirin, agus leithre clairsigh?

28 Agus nár fhuiling tú dhamh agus do gheana, agus mo mhic do phóghadh? 42 nois as leamh do rinne tú fíad.

29 Atá a grumhachd mo láimhe? 43 Abraha char do dheanamh dhuit, ach do labhair leimhi Dia hathar riom a reir, ag rádh: tabhair dhamh air dod aire nach laibheora tú re Jacob? 44 agus fa go maith ná go faith.

30 Agus a nois mátha nach géubha gan imtheachd do chionn go raibh fé a dubh mór ort a ndiúigh tighe hathar, thair gheana sin, cread far ghoid tú mo Dhee. 45 mo ch

31 Agus do fhreagair Jacob, a dubhairt fé ré Lában: do chionn a raibh éagla orum, agus go ndubhairt do dh go mfeidir go mbeanfa hingheana a minghe rugada eigin diom.

32 Gidh bé ar bith gá bhfuighe do Dhee, nar ab beó é: féuch a lath déunan air ndearbhráithreach má tá éinni agus bodh dod chuid, agus beir chugad féin. 46 óir níor eidir Jacob gur ghoid Rachel iad.

33 Agus do chuaidh Lában go phuibil Jacob & go phuibil Léah, agus puiblibh an dá chumhal; ach ní bhfuil fé iad aca. 47 Ann sin do chuaidh fé phuibil Léah, agus do chuaidh a steach bpuibil Rachel.

34 A nois do ghabh Rachel na h-mhaighe, agus do chuir a nughaim a ccamhull iad, & do shuigh orra: agus do spion Lában an puibil uile, ach a bhfuair fé iad.

35 Agus a dubhairt físi ré na h-thair, na cuireadh fearg ar mó thighe na nach bhféadumfé éirge suas romha óir atá gnóth na mban orum: agus do spion Lában an puibil, agus a bhfuair na hiomhaighe.

36 Agus do bhí fearg ar Jacob, agus do chain Lában: & do fhreagair Jacob, agus a dubhairt fé ré Lában cread é maindligheachd cread i mo choir as ar lean tú choimhghearló mé?

37 A nait ar spion tú mo thrucán uil creud fuair tú dod áirnéis tighe agam, cuir annso as coinne mo dhearbhráithreach & do dhearbhráithreacha é, go mbeirid breath eadrúinn arson.

38 A nfishidh bliadhnaí atáim a foghnamh dhuit, níor theilgeadar a chaoirigh a nuain, ná do ghabhair bhionna a mionnain, agus ní dhuaigh m reithe do thréuda.

39 An mhéid do mharbhadar na beithigh, ní thug mé chugada é, is oram féin do bhí a dhul a muga: as na láimhsí do iarr tusa é, má gadadh fa nó má do ghadadh fa noidhche é.

40 Mar fo do bhí mé, san ló do sheargadh an tiormach mé, agus an sioc a noidhche.

áim go hoidhe, agus do dhealuigh colladh
tú uaim fhuilibh.

41 Mar is do bhi mé fithche bliadhan
solas, ann do thigh: do shoghuin mé dhuit
n, agus fithche bliadhna déag ar son do dhias
inghean, agus fé bliadhna ar son tháirneisí,
namh agus do athruigh tú mo thuaraidal deich
ógadh? nuair.

42 Muna bheith Día máthar, Día
imheisí Abraham, agus eagla Isaac leam; go
do labhair leimhin do churfa ar siubhal a nois mé
ih: tabair lamh: do chonnaire Día mo leathtrom
re Jácob saothar nio lámh, agus tug aithfeair
(dhuit) a réir.

43 Agus do shreagair Lában agus
raibh fua dubhairt ré Jacob; a siad na hin-
raibh, thair, thair, thair, thair, thair, thair,
ee. mo chlannfa, agus a nairnéise a siad
cob, a nairnéise iad, agus a bhfacionn tú
chionn, a nairnéise iad; agus cread fheaduim
bhairt do dhéanamh san ío a niugh ríuso
heana mingheana féin, nó ré na ccoinn do
rugadar.

44 Ar a nadhbharfin, tárrfa a nois
deunam cunnradh, misi agus tusa, agus
biodh fé mar fhiaghuin eadrum agus tú.

45 Agus do thóg Jacob cloch, agus do
chuir na seafamh i mar phileir.

46 Agus a dubhairt Jacob ré na
dhearbhraithribh, cruinnighidh clocha;
agus do chruinnightheadar clocha, agus do
rinneadar leachda, agus a duadar biadh
ann sin ar an leachda.

47 Agus do ghoir Lában dainm dhe
Jegar-Sahaduta, ach do goir Jacob
Galeded de.

48 Agus a dubhairt Lában, is si-
adhmuisi an leachdaso eadrum agus tú a
niugh: agus uime sin do goireadh Galeded
dainm dhe;

49 Agus Misphah, óir a dubhairt fé,
deunadh an tighearna faire eadrum
agus tú a nuair bhéam gan bheith a
laithair a chéile.

50 Má ní tú leatrom ar mingheanuibh,
nó má bheir tú mná eile leith amuigh
dom ingheanuibh, ní bhfuil áonduine ar
bhfochair: féuch, atá Día dshiaghuin
eadruinn.

51 Agus a dubhairt Lában ré Jacob,
féuch an leachdasa, agus féuch an pileir
noch do thóg mé eadrum agus tú.

52 Biodh an leachdasa dshiaghuin, agus
biodh an pileir dshiaghuin nach racha
misi tar an leachdasa chugadfa, agus
nach dtiocfa tusa tar an leachdasa chu-
gamfa, agus tar an bpiléirse, do dhéu-
namh dochair.

53 Déunadh Día Abraham agus Día
Nahor, Día a naitheach breitheamhnus
eadruinn: agus do mhionnuigh Jacob fé
eagla a athar Isaac.

54 Ann sin do rinne Jacob íodhbhairt
ar a tsiabh, agus do ghoir a dhear-
bhraithre diche aráin: agus a duadar
arán, agus do fhanadar feadh na hoidhe
fa tsiabh.

55 Agus go moch ar maidin do

éirigh Lában suas agus do phóg fé a
mhic agus a ingheana, agus do bheannuigh
fé iad: agus do dhealuigh Lában riu,
agus do fhil chum a áite féin.

C A I B. XXXII.

Tárladar aingle dé ar Jacob. 9 Do farr fé
ar Dhia a choimhead oná bhráthar Esau.
24 Gheac fé re Aingil.

A Agus do imthigh Jacob roimhe na
shlighe, agus tarla aingle Dé ra.

2 Agus a nuair do chonnaire Jacob
iad, a dubhairt fé: a fé so sluagh Dé,
agus do ghoir fé dainm do nait sin
Mahanaim.

3 Agus do chuinn Jacob teachda roimhe,
go Hélaú a dhearbhrathair go fearann
Seir, eadhon talamh Edom.

4 Agus do aithin fé dhíobh ag rídh;
mar ío a déarthaí rem thighearna
Esau: a deir do sheirbhiseach Jacob mar
ío: do chomhnuighe mé a bhfochair
Lában agus do fhan mé aige ann sin go
tti a nois.

5 Agus atáid daimh agus asail agam,
tréada agus feirbhígh fear agus feir-
bhígh ban: agus do chuir mé teachda
uaim dá innis dom thighearna, ionnus
go bhfagha mé gráfa ad radhare.

6 Agus do shilleadar na teachda go
Jacob, ag rídh; tangamairne go nuige
do dhearbhrathair Esau, agus ata feisíon
ag teachd mar an gcéudna do theag-
mháil ort, agus ceithre chéud fear
leis.

7 An sin do bhi Jacob lín deagla
agus danbhuáin: agus do roinn fé na
daoine do bhi aige, agus na tréada, a-
gus na sealbha, agus na camhuil a ndá
chuideachduin.

8 Agus a dubhairt, má thig Esau
cum cuideachda dhíobh, agus go mbuail
fidh iad, ann sin rachuid an chuideachda
fhuigfidhear as uadh.

9 Agus a dubhairt Jacob, a Dhé
máthar Abraham, agus a Dhé máthar
Isaac, an tighearna noch a dubhairt rium;
fill chum do thaire féin agus chum do
ghíoil, agus do gheabhthar misi go maith
ort.

10 Ní sí mé an chuid as lagha dot
throcaire, agus do nscinne noch do
thaisbéin tú dod oglach: óir lem bhata
tháinig mé tar an lordáinse, agus a nois
atáim dhá bhanna.

11 Saor mé, íarrum ort, ó láimh mo
dhearbhraithar, ó láimh Esau: óir atá
eagla agam roimhe, dfaichios go ttioc-
fidh, agus go mbuailfeadh mé, agu-
an mhathair maille ris an ccoinn.

12 Agus a dubhairt tusa, go dei-
mhín do dhéuna mé maith dhuit, agus
do dhéuna mé do fhiol mar ghaineamh
na fairge nach féidir áireamh ar a ioma-
damhlachd.

13 Agus do shofuadh se ann sin a noidhche sin fein, agus do bhean féas an ní ráinic chum a lámhe, bronntanas ré thabhairt dá dhearbhrathair Esaus.

14 Dhá chéad gabhar bainéann, agus fithche poc, dhá chéad cáora bhaineann, agus fithche reithe.

15 Tríochad cháimhall bainne goná mbromchuibh, ceathruchad bó, agus deich tairbh, fithche asfal bainéann, agus deich fearruigh.

16 Agus do sheachuid se iad a lámhuibh a sheibhíoch, gach éntsealbh ar leith, agus a dubhairt ré ná sheibhíochuibh; gluaisigh thairis a nonn romhamsa, agus cuirigh spás eidir gach dá sheibhíoch.

17 Agus do aithin don chéad luchd, dá rádh: a nuair theigeomhas mo dhearbhrathair Esaus riot, agus thiafrochus díot, ag rádh, cá léir leis tú? agus císit a racha tu? agus cia lear leis iad so romhad?

18 Ann sin a déura tusa, is lé do sheibhíoch Jacob iad so; is tiodhláiceadh é do cuireadh chum mo thighearna Esaus; agus feuch atá fé fein mar an gcéadna ar ndiaigh.

19 Agus is mar sin do aithin fé don stara, agus don treas luchd, agus don zneid do lean na sealbha, ag rádh; ar an modh so láibheorthaoi ré Hésaus a nuair do gheabhlthaí é.

20 Agus abruidhsí ós a chionn sin; feuch, atá do sheibhíoch Jacob ar ndiaigh, óir a dubhairt; ceinníochuidh zne é leis an mbronntanas rachas romham, agus na dhiaigh sin do chise mé a ghnúis; do bfeidir go ngeubhadh fé mo ghnúis chuige.

21 Mar sin do chuaidh an preafanta anonn roinne, agus do chomhnuidh fé fein a noidhche sin ann sa chuideachduin.

22 Agus do éirigh fé suas a noidhche sin, agus do ghlac fé a dhias ban, agus a dhá chumhal, agus a éamhac deag, agus do chuaidh fé tar áth jabboc a nunn.

23 Agus do rug fé orra, agus do chuir tar an abhuinn a nunn iad, agus do chuir thairis anunn a raibh aige.

24 Agus do fágbadh Jacob na áonar, agus do bhí duine ag gleic ris nó go stáinig éirge na maidne.

25 Agus a nuair do chonnaire fé nach deachuidh aige air, do bhean fé re log a laghairce, agus do bhí log laghairce Jacob as alt, mar do bhí agsbáir ris.

26 Agus a dubhairt fé, léig dhamh áitheachd, óir atá an lá ag éirge: agus a dubhairt feisín, ní léigfe mé dhuit áitheachd nó go mbeannuighe tú mé.

27 Agus a dubhairt feisín, cá hainm thú? agus a dabhairt feisín, Jacob.

28 Agus do rádh feisín, ní goirpear Jacob dhíot seafda mar ainm, ach Israel; óir atá cumhadha agad mar ghrionnsa ré Dia, agus ré daóinibh agus do rug tú buaidh.

29 Agus do shiafruigh Jacob dhe, a dubhairt ris: guidhim thú, a damh hainm: agus do rádh feisín cread an fath fá bhiafruighionn tú mar agus do bheannuigh fé ann sin é.

30 Agus do ghoir Jacob Peniel do do náit sin; óir do chonnaire mé aghuidh ar aghuidh agus do fábha mo bheatha.

31 Agus mar do chuaidh a nunn Pheniel, do éirigh grián air, agus do fé bacach ann a ladhairge.

32 Uime sin nach ithid clanna rael gus a nuigh don shéich do ch noch bhíos a log na ladhairge: do ch gur bhean fé re log na ladhairge ag ja ann sa bhféich do chrup.

CAIB XXXIII.

Dhearnadar Jacob & Esau Réiteadh. 18th Jacob go Salem, & do cheannaich mair annsin.

AGUS do thóg Jacob a shuille a agus damhairc fé, agus féuch thainic Esaus agus ceithre chéad leis. Agus do roinn fé an chlann Léah, agus do Ráchel, agus don chumhal.

2 Agus do chuir fé na cumail ag cclann a ttofach, agus Léah a a clann na ndiaigh, agus jóseph dheireadh.

3 Agus do ghluais anonn rom agus do chlón é fein go talamh sead nuair, nó go tainig a bhfogus dá dhearbhrathair.

4 Agus do rith Esaus na choinne, a do theann ris é idir a dhá láimh, agus luidh ar a mhúinéul, agus do phog agus do ghuilleadur.

5 Agus do thóg fé suas a shuille, a do chonnaire na mná agus an chlann agus a dubhairt, cia hiad sud agad? agus a dubhairt feisín, an chlann tug Dia; gráfhail dod sheibhíoch.

6 Ann sin tangadur na cumhail, ag a cclann a bhfogus, agus do clónad iad fein.

7 Agus thainic Léah mar an gcéad gon a cloinn a bhfogus, agus do chlón adur iad fein: agus fá dheireadh thainic jóseph agus Ráchel a bhfogus, agus do chlónadur iad fein.

8 Agus a dubhairt fé, cread as cláid duit ris a nealbhasa uile, tharla rium: agus a dubhairt feisín, d'fagháil grá radharc mo thighearna.

9 Agus a dubhairt Esaus, atá go le agamsa a dhearbhrathair, biodh an as leachd agad fein.

10 Agus a dubhairt Jacob; ní headh guidhim thú, má fuair mé a nois grá ad radharc, ann sin glac mo bhronntanas as mo láimh: óir is uime sin do chonnaire mé do ghnúis amhuil mar do chusinn gnuis Dé; agus do thainic me riot.

11 Guidhim

11 Guidhim thá glac mo bheannughadh tugadh chugad; do chionn go raibh Dia go gráfhuiú riom, agus do chionn go bhfuil go lór agam: agus do tháruídh air, agus do ghabh sé an tiodhlaiceadh.

12 Agus a dubhairt seifion, gluaisiom ann ar slighe, agus imthighiom, agus rachuidh mifi romhad.

13 Agus a dubhairt seifion ris: atá a fhios ag mo thighearna go bhfuilid na leinimh máotha, agus na tréada agus na healbhadaí, ré boga agam; agus má thiomáinid daoine go hiomarcach iad a n-éanló, gheabhuidh an tréad uile bás.

14 Eirighidh mo thighearna, iarruim ort, thairis anonn roimhe a shearbheach, agus leanfa mifi thú go socair, réir mar fhéadfid a nairneis bhias romham agus an chlann fhulang, nó go tti mé go nuige mo thighearna go Seir.

15 Agus a dubhairt Esau, léig dhamhfa a nous [cuid] don mhuintir atá am fhochair d'fagbháil agad; agus a dubhairt seifion, cionnus riochthar a leas? faghaim a nois gráfa a radharc mo thighearna.

16 Mar sin do shíl Esau ann lán sin ann a shlighe go Seir.

17 Agus do ghluais Jacob go Succot, agus do rinne tigh dhó féin, agus do rinne máinreacha dhá áirneis; uime sin goirthear Succot dainm do nait.

18 Agus táinig Jacob go Sále, cathair Shechem noch atá a tír Cánaain, a nuair tháinig sé ó Phádan-Aram, agus do shuidhidh a phuibil as choinne na caithreach.

19 Agus do cheannuigh sé cuid do mhachaire, áit ar leathnuigh sé a phuibail, as lámh chloinne Hámor athair Shechem ar chead píosa airgid.

20 Agus do chuir altoir suas annsin, agus do ghoir sé dhi El-elohe-Israel.

C A I B. XXXIV.

Do truailligheadh Dinab. 13. caithfid mic Jacob le ceill síd do dhíogladh ar aitre-oiríde Shechem.

1 Agus do chuaidh Dinab inghean Léah, noch rug sí do Jacob, amach d'fachaín ingheana na tíre.

2 Agus a nuair do chonnair Sechem mhac Hámor an Hiteach prionnsa na críche, do rug sé uirre, agus do luigh sé, agus do thuailligh sé é.

3 Agus do bhí a anam ceangailte do Dinab inghean Jacob, agus do grádh- uigh sé é, agus do labhair go cinealta ris an gcaifin.

4 Agus do labhair Sechem ré na athair Hámor, ag rádh, fagh dhamhfa an callaí na mnaoi.

5 Agus do chualuidh Jacob gur thuailligh sé a inghean Dinab; a nois do bhádur a chlann san mhachaire ag a nairneis, agus do thochd Jacob nó go ttaic sé iad.

6 Agus do chuaidh Hámor athair Shechem amach do chomhrádh ré Jacob.

7 Agus tangadur mic Jacob ón mhath amuigh a nuair do chualadur sin, agus do ghlac doilghios iad, agus do bhádur ro fheargach, fa go ndéarna sé leimhe a naghaidh/Israel tré luighe lé hinghin Jacob, ní nar dhligtheach do dheanamh.

8 Agus do rinne Hámor comhrádh riu, agus a dubhairt; atá anam mo mhic Sechem lán d'fionn hinghine, athchuidighim ort a tabhairt dó na mnaoi.

9 Agus déanuidhí cleamhnais rinne, agus tugaidh bhur ningheana dháinn, agus glaciuidh ar ningheana chuguibh.

10 Agus áiteochtháoi nar bhfochair: agus biaidh an talamh ar bhar guinne; comhnuidh agus malairtighid ann, agus faghaidh sealbha dhíbh féin ann.

11 Agus a dubhairt Sechem ré na hathair agus ré na dearbhráthribh, faghaim gráfa an bhar radharc, agus gibh bé ní deartháoi riom do bhear uaim é.

12 Ní bhfuil dá mhéid crodh nó tiodhlaiceadh iarrfuidhe oram, nach ttiubhra mé uaim do réir mar a deartháoi riom; ach go ttugtháoi an-cailin damh na mnaoi.

13 Agus do fhréagradur mic Jacob Sechem agus a athair Hámor go cealgach, do chionn gur thuailligh sé a ndearbhráthribh Dinab.

14 Agus a dubhradur riu, ní fhéadmaoidne an ní sí a dhéanamh, ar ndearbhráthribh do thabhairt do neach nach bhfuil timchillghéarrtha; óir do budh maíla dháinn sin.

15 Ach áontocham dhíbh mar so, má bhithí sí mar a támaoidne, gach énsirionach aguibh do bheith timchillghéarrtha.

16 Ann sin do bhéam ar ningheana dháoihb, agus géubham bhur ningheana chuguin, agus comhneocham maille ribh, agus biam ar néunphobal.

17 Ach muna éisí rinn sí bheith timchillghéarrtha; ann sin béaram ar ninghean linn, agus imeocham romhuinn.

18 Agus do thaitin a mbriathra le Hámor agus le Sechem, mac Hámor.

19 Agus níor chuir an tóganach maíll san ní do dhéanamh, do chionn go raibh dúil aige a ninghin Jacob; agus do budh ro onórúighe é ní tigh athar uile.

20 Agus táinig Hámor, agus Sechem a mhac go geata a caithreach, agus do labhradur re muintir na caithreach ag rádh.

21 Ataid na daoine sí fíothchanta rinn, uime sin áitighidís an talamh, agus déndís malairt ann; óir faghaidh, atá an fearann fairfiong lór dhóibh; glacam a ningheana na mnaoi chuguin, agus tugam ar ningheana na mnaoi dhoibhsin.

22 Achd amháin gurob mar so áontchuid na daoine linn, comhnuidhe do dhéanamh ar bhfochair go mbemis ar néanphobal; gach énsirionnach aguinn do bheith timchillghéarrtha, mar a táidíon timchillghéarrtha.

23 Nach budh linne a nárneis, a máoin, agus gach ainmhidhe dá mbi aca? achd amháin tigiom léo, agus áitreochuid aguinn.

24 Agus do áontuigh a ndeachuigh a-mach as geata a gcaithreach lé Hamor, agus lé Sechem; & do timchillighearradh gach éinfhear, an mhéid do chuaidh amach as geata a gcaithreach.

25 Agus tirla an treas lá a nuair do bhrádur neimhneach, gur ghilcadar diás mhac Jacob, Simeon agus Lébbi dearbhráithre Dhínah, gach aon aca a chloidheamh, agus tangadur ar an gcathruigh go dána, agus do mharbhadur na fir uile.

26 Agus do mharbhadur Hamor, agus Sechem a mhac le faobhar an chloidhimh, agus tugadar Dinah as tigh Schechem, agus do chuaidur a mach.

27 Tangadur clann Jacob ar a nár, agus do chreachadar an chathair, do chionn gur thrúilligheadur a ndeirbhsuir.

28 Do thógbhadur a gcaoirigh agus a ndaimh agus a naffail, agus an mhéid do bhi fa ccathruigh, agus an mhéid do bhi ar an machaire léo.

29 Agus a faidhbrios uile agus a móga uile, agus a mná rugadar léo a laimh, agus do airgeadur go léir a raibh annsa tigh.

30 Agus a dubhairt Jacob ré Simeon, agus ré Lébbi; do chuireabhair buaidhreachd orum, mo dhéanamh bréun a meaisg aitreabhadh na tíre, a meaisg na Ccanaanitech, agus a meaisg na Bperisitech: agus gan mé ach beagán a nuimhir, cruinneochuid iad féin uile am agbuidh, agus muirfid mé, agus sgríofaigher mé féin agus mo thigh.

31 Agus a dubhradur fan, nar chóir dhoian a dhéanamh ré ar ndeirbhsiair-ne mar do dhéanadh fé ré meirdrigh?

CAIB. XXXV.

Táinig Jacob go Bétel. 16 Fuair Rachel bás ar an tslioghe re breith Benjamin. 28 Déag & dadblaiceadh Isaac.

A GUS a dubhairt Dia ré Jacob; éirigh, imthigh suas go Bétel agus comnuigh ann sin: agus déun altóir ann do Dhia noch do shuilligh é féin duit a nuair do theith tú ó lathair do dhearbhrathar Efan.

2 Ann sin a dubhairt Jacob ré na mhuinntir, agus ré a raibh na shochair uile; cuiridh uisibh na Deé coimhghitheacha atá eadruibh, agus bigní glan, agus a-thruaidh bhur néaduighe.

3 Agus éirgheam agus teannum suas go Bétel, agus do dhéana mifi altóir ann do Dhia, noch do fhreagair mé a nam mo chruadhóige, agus do bhi liom ann gach slioghe ar ghabhus.

4 Agus tugadur do Jacob a raibh

do Dhéicibh coimhghitheacha ann lámhuibh, agus do shluigh Jacob iad an daruigh noch do bhi laimh ré Sechem.

5 Agus do ghluaifeadur; agus bhi eagla Dé ar na caithreachuibh do gacha taobh dhiobh, agus nior leanad iad clann Jacob.

6 Mar sin thainic Jacob go Lus, nó atá a ttit Chánaan, eadhon Bétel, é fé agus a raibh aige uile.

7 Agus do rinne altóir ann, agus a ghoir El-Bétel do náit, do chionn gur ann do thaisbéin Dia é féin dó, a nuair do theith fé ó lathair a dhearbhrathar.

8 Ach fuair Debora banaltra Rebekah, agus do hadhlaiceadh í taitíos do Bhetel faoi dharuigh: agus do goireadh Allonbachut dainm a naitfin.

9 Agus do thaisbéin Dia a ris é fé do Jacob a nuair thainic fé amach as Pádan-Aram, agus do bheannuigh fé é.

10 Agus a dubhairt Dia ris: Jacob as ainm dhuitsi; ní goirfighe feaisda Jacob dhíot, ach Israel bhi ainm dhuist: agus do ghoir fé Isra dainm dhe.

11 Agus a dubhairt Dia ris: is mé Dia uile chumhachdach, bí síolmh agus fóirlon: tiocfuidh cineadh ag morán do chinidheachuibh uaid, agus tu faid righthe amach ód shordhronnuibh.

12 Agus an dúthaigh tug mifi é Abraham, agus do Isaac, do bhean mé dhuitsi, agus dot shíol ad dhuist do bheura me an dúthaigh sin.

13 Agus do chuaidh Dia uaid fa náit a raibh ag caint ris.

14 Agus do tóg Jacob píleir fa ná a raibh ag caint ris, eadhon píleir cloiche agus do dhóirt ofrail dighe air, agus a dhóirt ola air.

15 Agus tug Jacob Bétel dainm ar náit a raibh Dia ag caint ris.

16 Agus do aistrigheadur ó Bhetel agus ní raibh ach slioghe ghearr ag teach go Héphrat, agus do ghabh teimní cloinne Rachel, agus fuair sí faoch docamlach.

17 Agus tirla a nuair do bhi si ann a shochair éigeantach, go ndubhair an bhean chuganta ría, ná bíodh eadh ort, bísidh an maca agad mar a gceadna.

18 Agus tirla a nuair do bhi a hamag ag dul aiste (óir fuair sí bás) gur gort si Benoni dainm dhe: ach tug a athar Benjamin dainm air.

19 Agus fuair Rachel bás, agus do hadhluicadh í ar a tslioghe a ngabhtas go Héphrat, noch re raidhtior Bétéheon.

20 Agus do chuir Jacob Píleir ar a huighe: fé sin Píleir uighe Rachel agus a nuigh.

21 Agus do aistrigh Israel, agus do leathnuigh a phubail taobh thall do cher Edar.

22 Agus taria, a mair do bhi Isaac na chomhnuighe fa duthaigh ſin, go ndeachuidh Reuben, agus gur luigh re Bilhah leannan athar, agus do chualaidh Iſrael ſin. A nois clann Jacob bá dhá fhear dhéag iad.

23 Mic Léah Reuben céidghin Jacob Simeon, agus Lébbi, agus Júdeah agus Ifſachar, agus Sebulun.

24 Mic Ráchel, Jofeph, agus Beniamin.

25 Mic Bhilhah, cumhal Ráchel, Dan agus Naphtali.

26 Agus mic Silpah, cumhal Léah, Gad agus Aſſiur. Aſiad ſo mic Jacob, noch do rugadh dhó a Bpadan-Aram.

27 Agus táinic Jacob go nuige a athair Isaac go Mamre go cathruigh Arbah, (eadhon Hébron) áit ar chomhnuigh Abraham agus Isaac.

28 Agus dob iad láethe Isaac céud agus ceithre ſichid bliadhan.

29 Agus do thiomun Isaac a ſpiorad ſuas, agus fuair bás agus do cruinnigh-eadh chum a dtháine é, ar mbeith foirfe lin dfois dó; agus do adhlacſeadur a chlann, Eſau agus Jacob, é.

C A I B. XXXVI.

Tríar ban Eſau. 9 ó attainſig ſiſol Edom.

31 Agus iomdha RL.

A Nois a ſiad ſo geinealugh Eſau, ré ráidhter Edom.

2 Tug Eſau a mhá ſingheanuibh Chánaain, Adah inghean Elon an Hiti-tech, agus Aholibamah inghean Anah, inghean Sibeon an Hibhiteach,

3 Agus Bafemat, inghean Iſmael, deirbhíur Nebaiot.

4 Agus rug Adah do Eſau Eliphas; agus rug Bafemat Rebhel.

5 Agus rug Aholibamah Jeus, agus Iaalam, agus Córah: ſiad ſo mic Eſau noch rugadh dhó a tír Chánaain.

6 Agus do thóg Eſau Ieas a mhá, agus a mhic, agus a ingheana, agus a nuile phearfa dá theaghlach, agus a áirniés, agus a uile ainmhintighe, agus a ſhubſaint uile, noch fuair ſé a tír Chánaain; agus do chuaidh ſan tír, ó aghuidh a dhearbhrathair Jacob.

7 Oir budh mó a faidhbhríes ná mar do ſéadadur diomchar láimh ré céile: agus an tír ann a rabhadur na geomhaghthibh, níor fhéad ſi a niomchar le luomad a maoiné.

8 Marſo do áitrebh Eſau a gcnoc Seir: a ſé Eſau Edom.

9 Agus a ſiad ſo geinealugh Eſau athair na Nedomiteach a gcnoc Seir.

10 A ſiadſo annmáa mhac Eſau: Eliphas mac Adah, bean Eſau; Rebhel mac Bhaſemat, bean Eſau.

11 Agus dob iad mic Eliphas, Témon, Omar, Sépho agus Gátam, agus Cénas.

12 Agus do bhi Timnah na leannan ag Eliphas, mac Eſau, agus rug ſi De-

liphas Amalec: Dob iad ſo mic Adah bean Eſau.

13 Agus dob iad ſo mic Rebhel, Nahat, agus Sérach, Sámach, agus Miſah; dob iad ſo mic Bhaſemat bean Eſau.

14 Agus dob iad ſo mic Aholibamah, inghean Anah, inghean Sibeoin, bean Eſau: agus rug ſi do Eſau Ieus, agus Iaalam, agus Corah.

15 Dob iad ſo Duibhcidhe mhac Eſau: mic Eliphas céidghin Eſau Duibhce Témon, Duibhce Omar, Duibhce Sépho, Duibhce Cénas.

16 Duibhce Córah, Duibhce Gátam, Duibhce Amalec; aſiadſo na Duibhcidhe tháinig ó Eliphas a tír Edom; dob iad ſo mic Adah.

17 Agus aſiadſo mic Rebhel mhac Eſau: Duibhce Nahat, Duibhce Sérach, Duibhce Sámach, Duibhce Miſah: a ſiad ſo na Duibhcidhe tháinig ó Rebhel a tír Edom: a ſiad ſo mic Bhaſemat bean Eſau.

18 Agus is iad ſo mic Aholibamah bean Eſau: Duibhce Ieus, Duibhce Iaalam, Duibhce Córah: a ſiad ſo na Duibhcidhe tháinic ó Aholibamah inghean Anah bean Eſau.

19 A ſiad ſo mic Eſau (noch is Edom) agus a ſiad ſo a Nduibhcidhe.

20 A ſiad ſo mic Sheir an Horiteach noch do áitribh an dáthaidh: Lótan, agus Sóbál & Sibeoin, & Anah.

21 Agus Diſon, agus Eſer, agus Diſan: is iad ſo Duibhcidhe na Horiteach clann Sheir a tír Edom.

22 Agus is iad ſo clann Lótan; Hóri, agus Héman: & deirbhíur Lótan Timnah.

23 Agus dob iad ſo clann Hobail Albhan, agus Manahat, & Ebal, & Sépho & Onam.

24 Agus is iad ſo clann Shibeoin: aráon Aiah, agus Anah: ſé ſo Anah, noch fuair na muilidhe ſan bhſalach mar do bhi ag beathughadh aſal Shibeoin ó athar.

25 Agus dob iad ſo clann Anah, Diſon, agus Aholibamah inghean Anah.

26 Agus dob iad ſo clann Dhiſoin Hemdan, agus Eſban, & Itran, & Chéran.

27 Agus a ſiad ſo clann Eſer: Bilhan, agus Saabhan, agus Acan.

28 Agus a ſiad ſo clann Dhiſain: Us agus Aran.

29 A ſiad ſo na Duibhcidhe (tháinic) do na Horiteachuibh; Duibhce Lótan, Duibhce Sóbál, Duibhce Sibeoin, Duibhce Anah.

30 Duibhce Diſon, Duibhce Eſer, Duibhce Diſan: is iad ſo na Duibhcidhe tháinig ó Hóri, a meag a Nduibhcidhe a tír Sheir.

31 Agus a ſiad na Righthe ſo fuair rioghachd a tír Edom: ſuil dó bhi éinrich a rioghachd ós cionn chloinne Iſrael.

32 Agus Béla mhac Beor do bhi a rioghachd

a rioghachd a Nedom : agus ainm a chaithreach Dinhabah.

33 Agus fuair Bela bás : agus Jóbad mhac Sérah ó Bhofra fa righ na áit.

34 Agus do éug Jobad, agus Hufam ó thír Themáni fa righ na áit.

35 Agus do éug Hufam ; agus Hádad mhac Bédad, noch do bhuail Midian air mhagh Moáb, fa righ na áit : agus dob é ainm a chaithreach Abhit.

36 Agus do éug Hádad, agus Samlah ó Mhafrecah fa righ na áit.

37 Agus do éug Samlah, agus Saul ó Rehoboth ó nabhuinn, fa righ na áit.

38 Agus do éug Saul, agus Baalhanan mhac Achbor fa righ na áit.

39 Agus do éug Baalhanan mhac Achbor, agus Hádad fa righ na áit ; agus dob é ainm a chaithreach Pau ; agus dob é ainm a mhná Mehetabel inghean Mhatred, inghean Mhesahab.

40 Agus a siad fós anmanna na Nduibhceadha tháinig ó Esau, do réir a muinn-tíre ar lorg a naithreach ann a nannmannuibh : Duibhce Timnah, Duibhce Albhah, Duibhce Ietet.

41 Duibhce Aholibamah, Duibhce Elah, Duibhce Pinon,

42 Duibhce Cénas, Duibhce Téman, Duibhce Mibsar,

43 Duibhce Magdiel, Duibhce Iram : is iad fós Duibhceidhe Edom do réir a naitreacha, a ndúthaigh a feilbhe ; fé sin Esau athair na Nedomiteach.

IC A I B. XXXVII.

Aisling Joseph. 18 *Tréid a dhearbhráithre*
21 *A reice ar a thábharta don Egipt.*

A Gus do bhí Jacob na chomhnuighe sa tír a raibh a athair na choimhigheach, a tír Chanáin.

2 A siad fós geinealuigh Jacob, ar mbeith do Joseph feachd mbladhna déag dáois, do bhí ag inghilt an tréada a bhfochair a dhearbhráithreach, agus do bhí an tóganach a bhfochair chloinne Bilhah agus chloinne Silpah, mhná a athar : agus tug Joseph a ndrochtháirfugháil chum a athar.

3 A nois dob annfa le Hifrael Joseph na fa chlann uile, do chionn gurab é mac a sheanaoisí é : agus do rinne cota dhó diomadh dathann.

4 Agus a nuair do chonncadar a dhearbhráithre gur bhannfa le na nathair é ná a dhearbhráithre uile, do shuathigheadar é, agus ní féadaidís labhairt go siothchánta ris.

5 Agus do chonnaire Joseph aising, agus do innis dá dhearbhráithribh, agus ba méide fós a bhfuath air.

6 Agus a dubhairt fé riu : guidhim sibh eisdigh ris a naislingí do taibhfeadh dhamh :

7 Oir feachuidh do bhámar ag ceangal puannan ar an machaire ; agus feachuidh,

do éirigh mo phuannanna agus do shre fúas go díreach, agus feachuidh do bhámar bbur puannana na sealamh na timchioll, & do rinneadar umhla dom phuannainn.

8 Agus a dubhradar a dhearbhráithre ris ; an mbia túa go deimhin ag righe ós ar ccionne ? nó an mbia go deimhin uachdaranachd agad oruinn agus bá méide fós a bhfuath air, tré na aisingibh, agus tré na bhráithribh.

9 Agus do chonnaire seifion fós aising eile, agus do innis fé dá dhearbhráithribh, agus a dubháirt : feachuidh, do chonnaire mé fós aising eile, agus feachuidh do rinne an ghrian agus an ghealach agus an t-ionréalta déag umhla dhamhfa.

10 Agus do innis seifion dá athair agus dá dhearbhráithribh, agus do dhearguidh a athair é, agus a dubháirt ris : cré é a naislingí do chonnaire túa ? an deimhin go tiúfa mifí, agus do mheathair agus do dhearbhráithre dar ccla nadh féin fíos duití go talamh ?

11 Agus do shuathigheadar a dhearbhráithre é, ach do chomharthuigh a athair an glór.

12 Agus do chúadar a dhearbhráithre dingheilt thréada a nathar go Sechem.

13 Agus a dubháirt Israel ré Joseph nach bhfuilid do dhearbhráithre ag beathughadh an tréada a Sechem ? táin agus cuirfe mé chugtha thú : agus a dubháirt seifion ris, atáin annfa.

14 Agus a dubháirt fé ris, guidhim thú, eirigh feuch an maith a tathar ag ad dhearbhráithribh, agus an maith a tathar ag na tréduibh, agus tabhair scéala chugam a ris ; mar sin do chuir fé amach é as gleann Hébron, agus táinig fé go Sechem.

15 Agus fuair duine áirighe é, agus feuch do bhí ar feachrán ar an magh ; agus do shiafrigh an tóglach dhe, ag rídh ; cia atá tú iarruidh ?

16 Agus a dubháirt seifion, atáin ag iarruidh mo dhearbhráithreach, guidhim thú innis damh cáit a bhfuilid siad ag ingheilt ?

17 Agus a dubháirt an tóglach, do imthigheadar as fós ; oir do chuala mé iad dhá rídh ; déanam go Dótan. Agus do lean Joseph a dhearbhráithre, agus fuair a Nótan iad.

18 Agus a nuair do chonncadar é a bhfad uatha, fuil tháinig fé na ngar, do comhairligheadar a mharbhadh.

19 Agus a dubhradar gach fear ré chéile, feachuidh atá an taisingtheach fós ag teachd 20 Déanam a nois ar a nadhbharfin agus marbham é, agus teilgeam a bpoll éigin é ; agus a déaram gur mharbh drochbheitheach éigin é : agus do chífam créud thiúfas dá aisingibh.

21 Agus do chualuidh Reuben sin, agus do thair ó na lámhuibh é, agus do raidh, ná marbham é.

22 Agus do raidh Reuben riu, ná dóirtigh fuil ; ach teilgidh é annfa bpoll fós atá ar an bhfalach, agus ná cuiridh

lámh
lámhu
23
chum
dar a
bhí u
24
theilg
poll
25
rain,
agus
tháinig
lead
6 fíofra
theach
26 A
ráithir
máoid
cheilt
27
maelit
lámha
agus an
dhearb
28 A
ré na
thairn
Joseph
Joseph
chid p
seph d
29 A
agus fe
agus do
30 A
ráithir
anam
mé ?
31 A
agus d
gabhuir
ann fa b
32 A
dhathac
é, agus
airne é
mhic é,
33 A
dubhair
mharbh
ar ná
chunnta
34 A
agus do
agus do
35 A
uile, agus
nadh, a
do ghla
dhí mé
mhic ag
do cháoi
36 A
do Ne
huanti
lamb

C A I B. XXXVIII.

Clann Júdah. 7. & an drochbhéasa. 13.
Innteachd Támar. 27. & a geineoil.

lámh ann; ionnus go mbeanfadh fé as a lamhuibh é, dhá tháir a athair a ris.
23 Agus tairla a nuair tháinig Jóseph chum a dhearbhráithreach: gur bheanadar a chóta dhe, a chóta ioldhathach do bhi uime.

24 Agus do thógbhadar léó e: agus do theilgeadar a bpoll é: agus do bhi an poll íolamh, agus ní raibh uifge ann.

25 Agus do shuigheadar síos díthe aráin, agus do thógbhadar sías a síle, agus do amhairceadar, agus féuch do tháinig cuideachda Ismaelitech ó Ghilead gun a ccamhulluibh, ag íomchar síofora, agus balma, agus mirra, ag imtheachd dá bhreith síos do Néigipt.

26 Agus a dubhairt Júdah ré na dhearbhráithribh, ciodh an tarbha má mharbhamóid ar ndearbhrathair, agus a fhuil a cheilt?

27 Déanam, agus rácam ris na Hifmaeliteachuibh é, agus ná beanadh ar lámha leis; óir ífé ar ndearbhrathair agus ar bhfeoil é: agus do áontuighedar a dhearbhráithre sin.

28 Ann sin do ghabhadar Midianuigh ré na ttiobh, ceannuighthe; agus do thairngeadar agus do thógbhadar sías Jóseph as an bpoll, agus do réacadur Jóseph ris na Hifmaeliteachuibh ar fhi-chid piofa airgid, agus rugadar sin Jóseph do Néigipt.

29 Agus d'fíll Reuben chum an phuill, agus féuch ní raibh Jóseph san pholl: agus do stiall fé a éudach.

30 Agus do fhill fé ar a dhearbhráithribh, agus a dubhairt; ní bhfuil an leanamh ann: agus mísi cáit a ngéubha mé?

31 Agus do ghlacadar cóta Jóseph, agus do mharbhadar meannán do na gabhruibh, agus do thumadar an cóta ann fa bhfuil.

32 Agus do chuireadar an cóta ioldhathach, agus rugadar chum a nathar é, agus a dubhradar, ag so mar siaramairne é; aithin a nous a né cóta do mhic é, nó nach é.

33 Agus do aithin seifion é, agus a dubhairt, a fé cóta mo mhic é, do mharbh droichbheitheach é, atá Jóseph ar ná ghearradh na phiofuihbh gan chumtathairt.

34 Agus do stiall Jacob a eudach, agus do chuir éudach réinnigh uime, agus do rinne doilghios fa na mhac móran do laéthibh.

35 Agus do éirgheadar a chlann mhac síle, agus a ingheana sías dá mheifniúshadh, ach do dhiúlt seifion meifneach do ghlacadh, agus do ráidh fé, óir rachaidh mé síos annsa nuigh chum mo mhic ag déanamh doilghiosfa: mar so do chaoin a athair é.

36 Agus do reacadar na Midianuigh do Néigiot ré Potiphar oifigeach do chuinnitir Phárao, agus cáiptin a ghar-
lamb

A Gus tairla fa namsin, go ndeachuidh ludah síos ó na dhearbhráithibh, agus gur fhill a steach go Hadullamiteach áirighe dar bhainm Hira.

2 Agus do chonnairec Júdah annsin inghean Chanaanitigh áirighe dar bhainm Suah, agus do gabh fé chuige í, agus do chiombriachduin féira.

3 Agus do toirrcheadh í, agus rug sí mac, agus tug fé Er dainm air.

4 Agus do toirrcheadh a ris í, agus rug sí mac, agus tug Onan dainm air.

5 Agus do toirrcheadh síos a ris í, agus rug sí mac, agus tug Sélah dainm air: agus do bhi fé ann Chesib a nuair rug sí é.

6 Agus tug Júdah bean do Er a chédghein, dar bhainm Támar.

7 Agus do bhi Er cédghein Júdah go holt a bhfiaghnúis an tighearna, agus do mharbh an tighearna é.

8 Agus a dubhairt Júdah ré Honan, Bi ag mnáoi do dhearbhrathair, agus pós í, agus déana síochd dot dhearbhrathair.

9 Agus do bhi a fhios ag Onan nach budh leis fein an síochd: agus tairla a nuair do chuaidh fé do chombriachduin ré mnáoi a dhearbhrathair gur dhoirt fé ar an tialamh, ionnus nach dtiubhradh fé síochd dá dhearbhrathair.

10 Agus do chuir an ní do rinne fé fearg ar an tighearna: uime sin do mharbh fé Onan mar an céadna.

11 Ann sin a dubhairt Júdah ré Támar, a bhainchliambuín; san ad bhaintreabhugh a tigh hathar nó go fháugh mo mhac Sélah; (óir a dubhairt fé, deagla go tteigamhadh go bhfuigheadh seifion bás fós mar fuair a dhearbhráithre) agus do imthigh Támar agus do rinne comhnúighe a tigh a hathar.

12 Agus a cionn aimsire do eug inghean Suah bean Júdah, agus do ghlac Júda meifneach chuige, agus do chuaidh sías go Timnah mar a raibh luchd béarrtha a cháorach, é fein agus a chara Hira an Tadullamiteach.

13 Agus do hinnfeadh do Thámar, dá rádh; Féuch, teid hathair cleamhna sías go Timnah do bhearradh a cháorach.

14 Agus do chuir sísi a culuidh baintreabhugh dhí, agus do fholuigh sí í fein le folach, agus do fhill í fein a néudach, agus do shuigh a náit shofhaicfana lámh ris a tfighe ag dul go Timnah óir do chonnairec gur sías Sélah,

Sélah, agus nar tugadh í fein na mnáoi dho.

15 A nuair de chonnaire Judah í, do shaoil gur méirdreach do bhí ann, do chionn gur shluigh sí a haghaidh.

16 Agus do shíl sé uirre ar a tslighe, agus a dubhairt, guidhim thú luáithigh ort, leig dhámh a bheith agad; (óir ní raibh a fhios aige gur bhí bean a mhic í) agus a dubhairt sí, créud do bhéara tú dhámh do chionn a bheith agam?

17 Agus a dubhairt seifion, cuirfe mé meannán chugad ó na gabhruibh: agus a dubhairt sí, an bhfuigfe tú geall a gum nó go ccuirigh tú chugam?

18 Agus a dubhairt seifion, créud an geall do bhéara mé dhuit? agus a dubhairt sí, do shéala, do bhráisléid, agus do bhata, noch atá ad láimh: agus tug sé iad sin di, agus do bhí aice, agus do toirreachadh leis í.

19 Agus do éirigh sí, agus do imthigh ríompe, agus do chuir a folach dhi, agus do chuir a héudach baintreacha uimpe.

20 Agus do chuir Judah an meannán chuice le láimh a charad an Tadullamiteach, d'fagháil a ghill as láimh na mná: ach ní bhfuair sí í.

21 Ann sin do shiafrúigh sé do mbuinntir na háite sin, cáit a bhfuil an mheirdreach do bhí go hoscailte ré tiobh na sligheadh? agus a dubhradarán, ní raibh éimheirdreach fa náisi.

22 Agus do shíl seifion go Judah, agus a dúbhairt, ní shaghum í; agus mar an gcéadna a dubhradar buinntir na háite, ní raibh éimheirdreach fa náisi.

23 Agus a dubhairt Judah, biodh aice deagla go bhfuighmis náire: féuch do chuir mé an meannánso uaim agus ní bhfuair tú í.

24 Agus táinig a steach a ccionn thrí míola na dhiaigh sin, gur hinniseadh do Judah ga radh, do rinne hinghean Tamar meirdreachus: agus feuch fós atá si torrach ó striopachus: agus a dubhairt Judah, tugthar amach í, agus loisthear í.

25 A nuair tugadh amach í, do chuir si fíos chum a hathar cleamhna dá radh, ón té lear leis iad so atáimsi torrach: agus a dubhairt sí, guidhim thú, méas cia lear leis iad so, an séala, agus na bráisléide agus an bata.

26 Agus do adhmhuigh Judah iad, agus a dubhairt, dob fhíreunta ísi na mísi, do chionn nach dtug mé dom mhac Sélah í: agus níor bhean ría a ris, ní is mó.

27 Agus tarla a naimfir a tuismidh, féuch go rabhadar dias iona broinn.

28 Agus tarla a naimfir a tuismidh gur chuir son aca a lámh amach, agus gur ghlac an bhean

chuidighe an lámh, agus gur chea guil ináithe sgarlaíde fan lámh, do radh; sé so tháinig amach ar ttás.

29 Agus tarla a nuair rug sé a lámh ar a hais: féuch tháinig a dhearbhrathair amach: agus a dubhairt sí cionnus do bhris tusa amach? biodh a briseadh go ort féin: uime sin tugad Pháres dainm air.

30 Agus na dhiaigh sin tháinig amach a dhearbhrathair ar a raibh an siné scarlaíde ar a lámh, agus tugadh Zarah dainm air.

C A I B. XXXIX.

Dabirfe Joseph. 7. A gheannuaidhean. 20 A chur a bpríson. 21. Mbar a dhú cairdeas Dé ar daoine.

A Gus rugadh Joseph síos do Négít, agus Potipher oisgeach do mhúine Pharaon, caiptín a gárda, Egipteach do cheannuigh sé e as lamhuibh Nísmaeliteach, noch tug leo síos a sin é.

2 Agus do bhí an tighearna mar re Joseph, agus do bhí na dhuine sin agus do bhí sé a tigh a mhaighistir Égipteach.

3 Agus do chonnaire a mhaighistir go raibh an tighearna maille ris, a go ttug an tighearna ar gach n dearna sé rath do bheith air na mhuibh.

4 Agus fuair Joseph gráfa iona rí arc, agus do rinne feirbhís dó: do rinne feithmheoir ós cionn a thighe, agus do chuir fa na láimh raibh aige.

5 Agus tarla ó nuair fa ndé sé feithmheoir dhe na thigh, agus cionn a raibh aige, gur bhean Dia tigh a Négítigh ar son Joseph agus do bhí beannughadh an t earna air a raibh aige a stigh, a amuigh.

6 Agus do fhág sé a raibh aige láimh Joseph, agus níor bhfios dó a dá raibh aige féin, achd amháin ar rian do itheadh sé, agus do bhí Joseph deaghmhaifeach, agus féamhach.

7 Agus tarla a ndiaigh na neithe so, gur leag bean a mhaighistir a air Joseph, agus go ndubhairt sí luigh liomsa.

8 Ach do dhíolt seifion sin, a dubhairt re mnaoi a mhaighistir: ní seas dom mhaighistir créad atá ag fa tigh, agus do chuir sé a raibh aige lamhuibh.

9 Ní bhfuil duine is mó ná mé thigh; agus níor chonnuimh sé uaim, ach thusa, do chionn gur bhean: cionnus fhéadumse mar fíolc mór fa, agus an peacadh do namh a naghuidh Dé?

10 Agus tarla mar do bhí

lá air lá ag labhairt ré Joseph nach ar éist sé ría do luidhe lé, no do bheith aice.

11 Agus tárla timchioll na huíre sin go ndeachuidh Joseph don tigh do dheanamh a sheirbhíse, agus ní raibh ánduine do mhuinntir an tigh aistigh ann sin.

12 Agus do rug sí ar éudach air, dá rádh; lugh liom: agus do fhág seifion an brat na láimh, agus do theith, agus do chuaidh sé amach.

13 Agus tárla a nuair do chonnaire sí gur fhág sé an téadach na láimh agus gur theith amach;

14 Gur ghoir sí ar mhuinntir an tigh, agus do labhair sí riu, agus do rádh; feuchuidh, tug sé Babhrughach a steach do mhagadh oráinn: táinig sé a steach chugamsa do luighe liom, agus do ghoir mui na chomhairc go hard.

15 Agus tháinig dhe sin a nuair do chuaidh sé gur thóg mui mo ghuth ós árd, agus gur chomhairc mé, gur fhág a bhrat agam agus gur theith, agus gur imthigh sé amach.

16 Agus do chuir sí an téadach a cumhdach láimh ría nó go táinig a tigherna a steach.

17 Agus do labhair sí ris do réir na mbriathraí, dá rádh: an seirbhíseach Babhrughach noch thugus chuinn, tháinig sé a steach chugamsa do dheanamh maguidh orum.

18 Agus tárla a nuair do thóg mui mo ghuth go hard, agus do éigh mé, gur fhág sé a bhrat agam, agus gur theith sé amach.

19 Agus táinig as sin a nuair dho chuaidh a mhaighistir briathra a mhúin noch do labhair sí ris, dá rádh, marío do rinne do sheirbhíseach rium, go raibh a shearg ar ladh.

20: Agus do ghlac mhaighistir Joseph é, agus do chuir a briúsan é, a áic a rabhadur príofaigh an Righ ceangulte; agus do bhí sé ann sin a príofa.

21 Ach do bhí an tigherna fa re Joseph, agus do thaisbein gráfa dhó, agus tug fabhar dhó a lathair shircoimhead na príofa.

22 Agus tug fearcoimhead an príofa sin fa láimh Joseph na príofaigh, agus noch do bhí sin príofa; agus ádh sé: ar bith do nida, ann sin, do bhí do nida é.

23 Ní shéuchadh fearcoimhead an príofa do ní ar bith dá raibh fa na láimh: do chionn go raibh an tigherna malle ríon; agus gach ní dá déanadh sé go gcuireadh an tigherna ádh air.

Aiflinge dhárfgeach Phárao eidirbhinigh le Joseph. 14. Noch rinne iad dá chomhshuaigh.

A Gus tárla a ndiaigh na neitheanfo gur chuir buiteir agus báicéir Righ na Hégypte fearg ar a tigherna Righ na Hégypte.

2 Agus do fearguidheadh Phárao a naghuidh deisi dá oifigeachuibh, a naghuidh an phriomhbhuiteir agus an phriomhbháicéir.

3 Agus do chuir lé a láimh iad a ttigh Chaptin an ghárda, don phríofa, a náit a raibh Joseph a láimh.

4 Agus do chuir Caiphtin an ghárda a gcúram ar Joseph, agus do bhí ag foghnámh dhóibh, agus do bhádur seal a briúsan.

5 Agus do choncadur arson aiflinge, gach áon aca a aiflinge féin a néanoidhe, gach neach aca do réir fhriotail a aiflinge; buiteir agus báicéir Righ na Hégypte, noch do bhí ceangulte san príofa.

6 Agus táinig Joseph a steach chugtha ar maidin agus do sheuch orra, agus féuch do bhádur go dubhach.

7 Agus do fhiafrugh sé doifceachuibh Phárao do bhí na fhochair a gcóimhead tigh a thighearna, ag rádh: créad fa bhfuilteí comhaubhach sin anigh.

8 Agus a dubhradur sin, do chomcamar aiflinge, agus ní bhfuil fear a cialluighe aguinn. Agus a dubhairt Joseph riu, nach ré Dia bheanas ciallughadh? guidhim sibh, innifidh dhámhla iad.

9 Agus do innis an tárdhbhuiteir a aiflinge do Joseph, agus a dubhairt ris: ann maiflinge, feuch, do bhí sin eamhuin ar maguidh.

10 Agus annfa bhfincamhuin do bhádur trí beangáin, agus (do bhí) amhaíl do bhíadh ag fcinneadh amach, agus go raibh a bhláth ag teacht amach, agus go ttugadur a triopuill cíora apuighe uatha.

11 Agus do bhí Cupán Phárao am láimhsí, agus do ghlac mé na grápuighe, agus dáfing me a cupán Phárao iad, agus tug mé an cupán a láimh Phárao.

12 Agus a dubhairt Joseph ris, a sé so a chiall sin: na trí beangáin is rri lá iad sin.

13 Gidheadh faoi chionn trí lá sos toigeobhuidh Phárao do cheannfias, agus cuirfidh ad áit féin thú, agus do bhéura tú Cupán Phárao na láimh, do nós an chéid mhódha a nuair do bhí tú ad bhuiteir aige.

14 Ach cuimhnigh ormfa a nuair beathar go maith agad, agus guidhim thú

thú taibéin cineal damh, agus cuimhnigh do Phárao mé agus beir amach as a tighsi mé.

15 Oir as dearbh gur áb é mo ghoid as crích na Neabhruidheach do rinn-eadh, ní dhearna mé éinni annso mar an gceadna as a ccurfidis ann fa charcairfi mé.

16 A nuair do chonnuire an tárdbháicéir gur mhaith brigh na haislinge; a dubhairt sé re Joseph, do bhi mísi mar an gceadna am aisling, agus féach do bhi agam trí cleibhinigh bána ar mo chionn.

17 Agus anna chleibhin uachdarach do bhi a nuile shórt bídh bhácalta do Phárao, agus a dúadar a núnlaith iad dom chionn as na cleibhinigh.

18 Agus do fhreagair Joseph agus a dubhairt: sé so a chiall sin: na trí cleibhinigh, trí lá iad sin.

19 Gidheadh síoi chionn thrí lá fós toigeobhuidh Phárao do cheann uaitfi, agus crochfuidh sé ar crann thú, agus íosuidh a núnlaith thféoil díot.

20 Agus tirla an treas lá, noch ba lá bearthia Phárao, go ndearna sé feústa dá theirbhíeachuibh uile, agus gur thóg suas ceann a nárdbhuicéir agus a nárdbháicéir ameaic a theirbhíeach.

21 Agus do ailig sé an tárdbhuicéir chum a bhuidéreachda a ris: agus tug sé an Cupán a lámh Phárao.

22 Ach do chroch sé an tárdbháicéir mar do innis Joseph dhoibh.

23 Gidheadh nior chuimhnigh an tárdbhuicéir air Joseph, ach do dhearmuid sé é.

C A I B. XII.

Aislingibh Pharaio. 14. ar na neidirmhinighadh sé Joseph. 38. neach do dhearnadh na Riaghlóir ar an Egipt.

AGUS tirla a gcionn dá bhliadhan iomlán go bhfaca Phárao aisling, agus féuch do bhi sé na sheafamh láimh ris a nabhainn.

2 Agus féuch, tháinig a níos as a nabhuinn feachd mbath sgiamhacha, agus iad ramhar a bhféoil, agus do bhádur ag ingheilt ar mhóinhear.

3 Agus féuch, tháinig na ndiaigh as a nabhuinn feachd mbath eile, granda, agus tréagh a bhféoil, agus do sheafadur a bhochair na mbo eile, ar brúach na habhanna.

4 Agus dúadar na bath granda feoiltréagh na feachd mbath bréaghda reamhra; agus ann sin do mhásguill Phárao.

5 Agus do chodúil sé, agus do chonnaire sé aisling an dara nuair; agus féuch, tangadur feachd ndiafa arbha ar éaneobannla mbéath agus mhaith.

6 Agus féuch tangadur feachd ndiafa tana ciola, ar na ccaochadh ghaoith a níos, a níos na níos igh.

7 Agus do shuigeadar na feachd ndiafa tana ciola na feachd ndiafa ramhra lána, agus do mhásguill Phárao, agus féuch dob aisling é.

8 Agus tirla air maidin go raibh spiorad buaidheatha; agus do chos, agus do ghoir ar dhraoithibh Héigipte uile, agus ar a dhaoinibh anna, agus do innis Phárao a aisling dhoibh, ach nior frith ánduine do innis a ciall do Phárao.

9 Ann sin do labhair an tárdbhuicéir Phárao ag rádh, cuimhnigh na lochda a nuigh.

10 Do bhi Phárao feargach re theirbhíeachuibh, agus do chuir sé a bpríosun a tigh chaipín an ghair mé féin agus an tárdbháicéir.

11 Agus do choncamair aisling a noidhe amháin, mísi agus eifion, taidhbheadh dá gach neach aguis réir eidirmhinighe a aislinge féin.

12 Agus do bhi ionar bhfochair sin óganach Eabhruidheach, serbhíeachaipín an gháda, agus do innis dho ar naislingibh, agus do fhoicéall ar naislingibh dhúinn, do son aguis do réir a aislinge.

13 Agus tirla, do réir mar do fí sígh sé dhúinn gur mar sin do do fhill Phárao mísi a ris chum a fige, agus do chroch sé eifion.

14 Ann sin do chuir Phárao agus do ghoir ar Joseph, agus tug leo é go deifreach amach as an bfin; agus do bhéarr seifion é agus do athrúigh a chluaidh, táinig a feach go nuige Phárao.

15 Agus a dubhairt Phárao re seph, do chonnaire mé aisling, ní bhfuil neach fhéadus a heidirmhghadh, agus do chála mé téach do go ttuigeann tu aisling chum a beir mhinighe.

16 Agus do fhreagair Joseph raio dá rádh; ní hionannfa atá do bheara Dia do Phárao freagra tháinta.

17 Agus a dubhairt Phárao re seph: ann naisling féuch do bheir ar bhruach na habhanna.

18 Agus féuch, tháinig a níos nabhuinn feachd mbath ramhra mhara sgiamacha, agus do bhádur ingheilt ar léana.

19 Agus féuch, tangadur feachd eile amach na ndiaigh, na granda, teirtheolach, a leithéid a bhfaca mé riamh ar feadh chric Héigipte ar oicas.

20 Agus a dúadar na bath gha ghrianna suas na feachd na ramhra sin.

21 Agus a nuair a dúadar

ad, ní raibh a fhios a ndiadar iad, ach do bhíad granna do ghnáth, mar do bhíad ó thus: ann sin do mhúig-
ní mé.

22 Agus do chonnairc mé ann maif-
ling, agus féuch, tháinig as áonchoinn-
in amháin seachd ndiafa iomlán, agus
maithe.

23 Agus féuch, tháinig sías na
ndiaigh fo seachd ndiafa criona tana,
agus ar na cáochadh ón ngaoith a
nóir.

24 Agus do shluigeadur na diafa
tana na seachd ndiafa maithe; agus
do innis mé fo do na draoithibh, ach
ní frith énduine dfoillseachadh a
mbrigh dhamh.

25 Agus a dubhairt Jóseph re Phá-
rao: is ionann aifling Phárao: do
thoilligh Dia do Phárao an ní as mi-
an leis do dhéanamh.

26 Na seachd mbath maithe is seachd
mblíadhna iad, agus na seachd ndiafa
maithe, is seachd mblíadhna iad; is
ionann a naifling.

27 Agus na seachd mbath tana
granna tháinig a níos na ndiaigh, se-
achd mblíadhna iad; agus na seachd
ndiafa folmha, buailte ón ngaoith a nóir,
agus seachd mblíadhna gorta iad.

28 As é fo an ní dubhairt mé re
Phárao: an ní is áil le Dia do dhé-
anamh atá fé agá fhoillseachadh do Phá-
rao.

29 Bíodh a fhios agad go bhfuilid
seachd mblíadhna mórthórrthacha ag
seachd ar feadh chríche na Héigpte
uile.

30 Agus éiréochuid na ndiaigh sin
seachd mblíadhna gorta, agus dearmad-
luighear an fhairlinge uile a gcrích na
Héigpte, agus millfidh an ghorta an
talamh.

31 Agus ní bí síos an Lionmhuire fa
ir, do bhrígh na gorta sin thig na
hiarigh; oir bíaidh lé ro throm.

32 Agus do chionn gur dábluigheadh
naifling do Phárao fa dhó; is uime
sin gur cinneadh an chúis lé Dia, agus
do bhéara a ccrích é go goirid.

33 A nois uime sin, faghadh Phárao
uime discrídeach críonna, agus cuir-
adh é os cionn chríche na Héigpte.

34 Déanadh Phárao mar fo, agus
arduigheadh lé oifigídh os cionn na
críche, agus tógbhadh an cúigeadh
uile do chrích na Héigpte, annsa seachd
mblíadhnuibh tóirrtreacha.

35 Agus cruinnighedís uile beatha na
mblíadhan maith sin do thiofas, agus
áiredis arbarh a dtaifge faoi láimh
Phárao, agus cumhduigheadís beatha ann
a caithreachaibh.

36 Agus bíaidh an lóinn sin na stór ag
an talamh a noirchill sheachd mblí-
adhan na gorta, noch bhias a ttalamh
a Héigpte; ionnus nach aidhmhill-
dh an talamh tríd an ngorta sin.

37 Agus do tháitín an ní sin ré
Phárao: agus ré na sherbhfeachuibh
uile.

38 Agus a dubhairt Phárao re
na mbuaintir, an feidir dhéinn duine
ann a bhfuil spíorad Dé mar é fo dfa-
ghail?

39 Agus a dubhairt Phárao ré Jó-
seph, do chionn gur thaisbein Dia fo
uile dhuití, ní bhfuil duine is discrí-
dighe agus is críonna ná thú féin.

40 Bíaidh tú os cionn mo thighe,
agus is réir do bhréithre bhias riaghla-
ghadh mo dháoine uile: ann mo cha-
thaoir ríogha amháin bhias mé ní is mó
ná thú.

41 Agus a dubhairt Phárao ré Jóseph;
féuch do chuir mé os cionn críche na
Héigpte uile thú.

42 Agus do bheán Phárao a tháinne
dá láimh, agus do chuir fé ar láimh Jó-
seph é, agus do chuir fé culaidh shíoda
uime, agus do chuir slabhra óir fa na
bhraghuid.

43 Agus tug air dul air marcúigh-
eachd san dara cartad do bhi áige:
agus do shuagradar ríomhe, sílidh bhar-
nglan: agus do rinne fé nachdaran dho-
os cionn críche na Héigpte uile.

44 Agus a dubhairt Phárao ré Jó-
seph: is mífí Phárao, agus gan tusa
ní thoigeobhuidh éandaine a lamh na a
chos sías a ttaalamh na Héigpte
uile.

45 Agus do ghóir Phárao mar
ainm do Jóseph Saphnat-Phaaneah, a-
agus tug fé mar mhnaoi dhó Afenat
inghean Photipherah sagart On: agus
do chuaidh Jóseph amach ar feadh
chríche na Héigpte uile.

46 Agus do bhi Jóseph triochad
bliadhan dáois a nuir do theas fé a fa-
thair Phárao Rígh na Héigpte: agus do
chuaidh Jóseph amach as siaghnuisí Phá-
rao, agus do chuaidh ar feadh críche na
Héigpte.

47 Agus ann ina seachd mblíadnuibh
tóirrtreacha tug an talamh toradh
uadh na dhornánuibh.

48 Agus do chruinnigh seifíon sías
beatha na seachd mblíadhan noch do
bhi a ttalamh na Héigpte, agus do chuir
an bbeatha a ttaifigídh ann ina caithrea-
cuibh, toradh na bhfearrann do bhi gach
éantioibh fa gcuairt gach éanchaitreach
do chuir fé a ttaifigídh innte féin é.

49 Agus do chruinnigh Jóseph arbarh
mar ghainimh na fairge, rómhorán, nó
go ndeachuidh fé ó chomháireamh, oir
níor bhfeidir a áireamh.

50 Agus rugadh dias mac do Jó-
seph sail thangadar bliadhna na gorta,
noch rug Afenat inghean Photiphera,
sagart On, dó.

51 Agus tug Joseph Manasseh dainm
ar an ccrídhigídh; oir do thug Dia orum,
air fé, mo uile tháothar, agus tigh
máthar uile do dhearmad.

52 Agus tug sé Ephraim dainm ar an dara fear: óir do rinne Dia siolmhar mé a tialamh mo bhuaidhrídh.

53 Agus do críochnuighéadh na feachd mbladhna tóirtheacha do bhí a tialamh na Héipte.

54 Agus do thóisigheadar feachd mblaghna na gorta teachd mar á dubhairt Jóseph; agus do bhí an ghorta ann gach uile thír; ach do bhí aran a tialamh na Héipte uile.

55 Agus a nuair do bhí gorta a gcric na Héipte do eighnheadar na dsoine ar Phárao diarruigh aráin air; agus a dubhairt Phárao ris na Héiptibh uile: imthighidh díonnfuirge Jóseph, déanuidh an ní a déara fé ribh.

56 Agus do bhí an ghorta ar aghuidh na talmhan uile, agus do oscuil Jóseph tighthe an stórais uile, agus do reac ris na Héiptibh: agus do fhas an ghorta go trom á gcric na Héipte.

57 Agus táinig a nuile thír go Jóseph don Egipt do cheannach arbha, do chionn go raibh an ghorta chomhthrom sin ann gach entir.

CAIB. XLII.

Teachd dhearbhráithre Jóseph don Egipt.

7. Le cáil eascaoin cheafdmuigh sé iad.

24 Nocht arís a chaoi dóibh.

A Nuair do chonnaire Jacob go raibh arbhar fa Négipt, a dubhairt Jacob ré na chloinn: creud fa bhfuilte ag féachuin ar a chéile.

2 Agus a dubhairt seifion, féuch do chuala mé go bhfuil arbhar fa Négipt: eirgidh síos ann sin, agus ceannchaidh dháinn as sin ionnus go mairfeam, agus nach bhfuigheam bás.

3 Agus do chadair deithneamhar dearbhráthar Jóseph síos do Négipt do cheannach arbha.

4 Ach níor chuir Jacob Benjamin, dearbhráthar Jóseph le na dhearbhráithribh; óir a dubhairt sé, ar eagla go nimeochadh tubuiste air.

5 Agus tangadur mic Israel do cheannach arbha a meac na ndaoine tháinic: óir dó bhí an ghorta a tír Chánaain.

6 Agus dób é Jóseph dob uachda. rán ós cionn na tíre uile, agus is eifion do reacadh ré daoineibh na tíre uile: agus tangadur dearbhraithre Jóseph, agus do umhluighéadur iad féin síos dá lathair lé na naighthibh go tialamh.

7 Agus du chonnaire Jóseph a dhearbhráithre, agus do aithin iad, ach do chionnaimh é féin uatha, agus dó labhair go garbh riu: agus a dubhairt riu, cait as a tangabhairis! Agus a dubhradarán, as tír Chánaain, do cheannach bidh.

8 Agus do aithin Jóseph a dhearbhráithre,

raithre, agus níor aithnigheadurán eifion.

9 Agus do chuimhnigh Jóseph air a naifling do chonnaire sé na timchloifán, agus do raidh riu, is luchd bratha sibh, tangabhair dfeachuif éadaingneach na tíre.

10 Agus a dubhradarán ris, ní headh athighearna, ach do cheannach bidh tangadur do sherbhfisigh.

11 Is clann éanathar sinn uile: is daoine firinneacha síon, ní luchd bratha do sherbhfisigh.

12 Agus a dubhairt seifion riu, ní headh achd is dfeachuif éadaingneach na tíre thangabhair.

13 Agus a dubhradarán, ataid do sherbhfisigh dá fhear dhéag do dhearbhráithribh, mic éandúine amháin a tír Chánaain; agus féuch, atá an mar as óige a bhfochair ar nathair, agus a mhac nach bhfuil.

14 Agus a dubhairt Jóseph riu, sé sin an ní do labhair mé ribh, dá radh, is luchd bratha sibh.

15 Is mar so dearbhochar sibh: da anum Phárao ní rachthaoi amach as so, muna tí bhur ndearbhráthair as óige annso.

16 Cuiridh duine aguibh ar siubhal agus tugadh sé bhur ndearbhráthair le agus coinneochthar sibhí a bpríosún na go ndearbthar bhur mbriathra, an bhfuil firinne ionnuibh: nó dar anum Phárao go dearbthar is luchd bratha sibh.

17 Agus do chuir fé iad uile a bpríosún go ceann thri lá.

18 Agus a dubhairt Jóseph riu a treas lá, déanuidh mar so, agus mairidh, óir atá eagla Dé orum.

19 Mas daoine firinneacha sibh, febhuidh áon da bhur ndearbhráithre a tigh bhur bpríosúin: imthighidh se, beiridh arbhar libh ar son gorta bhur tighthe.

20 Ach tuguidh bhur ndearbhráthair as óige chugamsa, mar sin thiorfuirge bhur mbriathra, agus ní bhfuighthi bás agus do rinneadur amhluidh sin.

21 Agus a dubhradur eatorra féa atamaoid go deimhin ciontach a ttaoir ar ndearbhráthar, do bhrigh go bhfacamar doilghios a anna a nuair do ghuidh sé sinn, agus nar éisdeamar ris; is uimh sin tháinig an mhaigse oruinn.

22 Agus do fhreagair Reuben iad, dá radh, nach ar labhair míf ribh, dá radh, ná peacuighidh a naghaidh an leinimh, agus níor éisdeabhair rium! ar naghbharfin feuchuidh mar an cceadur atá a fhuil dá leanmhain oruibh.

23 Agus ní raibh a fhios aca gur thug Jóseph iad; óir is lé fear edirmhinigh the da labhair sé riu.

24 Agus do iompoigh a chúl riu, agus do ghuidh sé; agus do fhill orra a ris, agus do bhí ag comhrádh riu, agus ra sé Simeon uatha, agus do cheangul as coinne a fuil.

25 Ann sin do aithin Jóseph a faic do lionadh, agus cuid airgid gach nduine aca do chur na shac féin, agus lónn do thabhairt dóibh chum na sligheadh; agus is marfo do rinne sé riu.

26 Agus do ualuigheadur a n-fail leis a narbhar, agus do imthigheadur as sin.

27 Agus a nuair do oscuil fear aca a shac do thabhairt próantair dá afal fa tigh ósda, do chonnaire sé a chuid airgid: óir fauch do bhi sé a mbéul a tfaic.

28 Agus a dubhairt sé re na dhearbhrathribh, do haigeadh mo chuid airgid; agus féuch atá sé ann mo shac: agus do laguidh sin a ccroidhthe, agus do bhi eagla orra, da rádh eaturra féin, créad an ní si do rinne Dia rinn?

29 Agus tangadur go Jacob a nathair go tír Chánaain, agus do inniseadur dhó gach ní dá ttarla dhoibh, dá rádh:

30 An té is tighearna ar an tír, do labhair sé go garbh rinn, agus do ghlaic sinn mar luchd bratha ar an dtír.

31 Agus a dubhramairne ris: is daoine firinneacha sinn, ní luchd bratha sinn.

32 Atámáoid dá fhear dhéag do dhearbhrathribh, mic ar nathar, atá aon mhac nach bhfuil, agus atá an mac is óige san ló a niugh a bhfochair ar nathar a tír Chánaain.

33 Agus an tóglaigh, tighearna na tíre, a dubhairt sé rinn, as mar fo aitheónus mé gur daoine firinneacha sibh: figbhuidh áon dá bhur ndearbhrathribh agamsa annso, agus beiridh beatha libh ar son gorta bhur tteaghlach, agus bithi ag imtheachd.

34 Agus tugaidh bhur ndearbhrathair is óige chugamsa: annsin aitheónus mé nach luchd bratha sibh, ach gur daoine firinneacha sibh: mar sin do bhéara mé bhur ndearbhrathair dhíbh, agus do gheabhthaoi ceannuigheachd fa tír.

35 Agus tarla a nuair do fholmhuigheadur a faic, go raibh ceanglachán airgid gach éanduine ann a shac féin: agus a nuair do choncadar féin, agus a nathair na ceanglacháin airgid, do bhi eagla orra.

36 Agus a dubhairt Jacob a nathair riu, do bheanabhair mo chlann díom, ní bhfuil Jóseph ann, agus ní bhfuil Símeon, agus béurthaoi Benjamin uáim: ataid na neitheisi uile am aghuidh.

37 Agus dubhairt Reuben ré na athair da rádh, marbh mo dhias macfa, muna ttuga mé chugad é: tabhair am láimhsí é, agus do bheura mé chugad a ris é.

38 Agus a dubhairt seifion, ní racha mo mhacfa libh síos: óir déug a

dhearbhrathair, agus do figbhadh eifion na áonar; má bheanann tubuifde dhó fa tslighe ann a rachthaóisi, ann sin béurthaoi mo ghrúag láithfa maille re dobron chum na huighe.

C A I B. XLIII.

Filleadh na mbrathar maille le Benjamin.
16 Noch da trug Jóseph cuireadh ridh-mheach.

Agus do bhi an ghorta go ro mhór fa tír.

2 Agus tarla a nuair a dúadar an tarbhar, noch tugadar as a Négípt, go ndubhairt a nathair riu, éirgidh fós, ceannchuidh dhuinn beagán bidh.

3 Agus do labhair Júdah ris, ag rádh, do dhearbh an tóglaigh dhuinn ag radh, ní fhaicfidhe mo ghnúis muna ttucthaoi bhur ndearbhrathair libh.

4 Má chuirionn tufa ar ndearbhrathair linn, racham síos agus ceinneacham beatha dhuit.

5 Ach muna ccuire tú linn é, ní racham síos: óir a dubhairt an tóglaigh rinn, ní fhaicfidhe mo ghnúis, muna raibh bhur ndearbhrathair libh.

6 Agus a dubhairt Ísrael, cread as a ndearnabhair an tolc so oram, gur iunifeabhair do nóglaigh go raibh dearbhrathair eile aguibh?

7 Agus a dubhradursan, do shiaf-rugh an tóglaigh go cruadhógach dhinn, ar slaid, agus ar gcineúl, ag rádh, an bhfuil bhur nathair beo fós? an bhfuil dearbhrathair eile aguibh? agus do innisimairne dhó réir bríge na mbriartharfa: nar bhféidh dhuinn a dheirbh-fhios do bheith aginn, go naibéoradh sé, tuagidh bhur ndearbhrathair libh.

8 Agus a dubhairt Júdah re Ísrael, a athair cuir an leanamh liomsa, agus éireócham, ionnus go mbíam beo, agus nach éagfam, sinn féin, agus tufa, agus ar náos óg.

9 Baidh mifi a nurrudhas duit air; as mo láimhsí iarrfas tú é; muna ttuga mé chugad é, agus a chur as do choinne, ann sin bíodh aithbhear go bráth oram.

10 Oir muna ndearnamaois faddail, is dearbh go mbemis a nois air ar nais an dara huair.

11 Agus a dubhairt Ísrael a nathair riu, más éigion a bheith mar sin a nois; déanuigh fo; beirigh libh na tórrtha is féarr fa tír ann bhur soithighibh, agus beiridh síos chum a nógla-oich tiodhlachadh, beagán balma, agus beagán meala, spíofra, agus miorr, cnó agus almoinne.

12 Agus beiridh airgead dúbalta ann bhur láimh, agus an tairgead tugabhair libh a ris a mbéuluibh bhur fac, beiridh libh a ris ann bhur láimh é; do béidir gur mainneachdna é.

13 Beiridh

13 Beiridh libh mar an gcéadna bhuir ndearbhrathair: éirgidh agus imthighidh a ris agus a nóglaich.

14 Agus Dia uile chumhachdach do thabhairt grás díbh a lathair a nóglaíoch, ionnus go ccuirfidh sé libh bhuir ndearbhrathair eile, agus Benjamin: má chailimís mó chlann, do chaill me [mesein.]

15 Agus do ghlacadur na fir na tiodhlaicthe, agus do ghlacadar airgead dubulata na lóimh, agus Benjamin; agus do éirghadur suas, agus do chuardar síos do Néigipt, agus tangadur a lathair Joseph.

16 Agus a nuair do chonnaire Joseph Benjamin aca, a dubhairt sé re fheadhmánach a thighe, tabhairt iad fo dom thigh, agus marbh agus ullmhuigh feoil; óir is agamfa íosaíd fo san meadhon laoi a niugh.

17 Agus do rinne an tóglaich mar a dubhairt Joseph ris: agus tug an tóglaich na daoine a steach go tigh Joseph.

18 Agus do bhí eagla ar na daoineibh do chionn mar tugadh a steach go tigh Joseph iad: agus a dubhradur, is ar son a nairgid do fíleadh ann ar fauibh an chéad uair, tugadh a steach sinn, go madh feidir ris cúis d'arruigh ar nairgidh, agus luidhe oruinn, agus ar nglacadh mar dhaoineibh daora agus ar nasail.

19 Agus tangadur a bhfogus do fheadhmánach tighe Joseph, agus do labhradur ris ag dorus an tighe.

20 Agus dubhradur ris, ó a chara thangamar a nuaas go deimhin an chéad uair, do cheannach bidh.

21 Agus tirla dhuinn a nuair thangamar don tigh ósta, gur ósclamar ar faic, agus féuch go raibh airgead gach áonduine aguinn a mbéul a shaic, ar nairgead a ccomhthrom ionlán: agus tugamar linn a ris é nar lóimh.

22 Agus tugamar airgead eile linn nar lóimh do cheannach bidh: ní seas duinn cia chuir ar nairgead ann ar fauibh.

23 Agus a dubhairt seifion, siothcháin mailleribh: ná biodh eagla oruibh; bhuir Ndia, agus Dia bhuir nathar thug ionnniuis díbh ann bhuir fauibh; do bhí bhuir nairgead agamfa: Agus tug sé Símeoin amach chugtha.

24 Agus tug an tóglaich na daoine a steach go tigh Joseph, agus tug uilge dhoibh, agus do nighadur a ccoffa, agus tug biadh da nassailuibh.

25 Agus do rinneadur na tiodhlaicthe reidh a ccoinne Joseph do theachd san mheadhon laoi: óir do chualadur go niofaidís aran ann sin.

26 Agus a nuair tháinig Joseph dha thigh tugadur chuige na tiodhlaicthe do bhí ann a lóimh don tigh, agus do chlaonadur iad fein go talamh dhó.

27 Agus do thiafrúigh sé dhoibh rabhas go maith aca, agus a dubh sé, an bhfuil bhuir nathair go maith an seandúine air ar labhrabhair, bhfuil sé beo fós.

28 Agus do shreagradarfan, atá sheirbhíseach ar nathairne a sláimhaith, atá sé beo fós: agus do chmadar síos a cinn, agus do rinneadur umhla.

29 Agus do thóg seifion a shuile a do chonnaire a dhearbhrathair Benjamin mac a mhathar, agus a dubh a né fo bhuir ndearbhrathair as oige ar labhrabhair rium? agus a dubhairt go raibh Dia gráimhuil duit, a mbic.

30 Agus do rinne Joseph deitha óir do bhí a chroidhe ag lúth re dhearbhrathair; agus do iarr áin nguillfódh, agus do chuaidh a steach sheómra, agus do ghuil ann sin.

31 Agus do ionnuil a aghuidh, agus do chuaidh amach, agus do chuimh air fein, agus a dubhairt, arán ann fo.

32 Agus do chuireadur ní rom dhoifan leis fein, agus doibhíon fein, agus do na Héigiptibh a dail na fhochair, leó fein, do chionn a bhfeidir do na Héigiptibh arán díthe na Heabhruighibh; óir is morghráin ag na Héigiptibh.

43 Agus do shuigheadur as a choim an tí fa sine do reir a cheirt-beiridh agus an té dob oige do reir a ógántad agus do bhí iongnadh ag na daoineibh a a chéile.

34 Agus do ghlac seifion, agus a chuir miasa bidh chuca óna bhord fa gidheadh fa mó oirchea'achd Bheniam cuig uaire ná cuid áonduine acafan: agus do ibheadar, agus do bhádur fa ach aige.

C A I B. XLIV.

Imleacht Joseph do chonbhail moille a bhráithribh. 14 Athchoinníadh uirí Judab.

A Gus do aithin sé do fheadhmánach a thighe, ag radh, lion fa na muinntire sin darbarh, oiread fheadhuid do bheireith leó, agus do airgead gach éandúine aca a mbéul fhaic fein.

2 Agus cuir mo chupansa, a cupán airgid, a mbéul fhaic an tí a oige, agus airgead a arbha: agus do rinne sé do reir a nfoicil a dubhairt Joseph ris.

3 Agus comhlúath as déirghe an do cuireadh na daoine ar fubhail, a fein agus a nasail.

4 Agus a nuair do chuardur mach as an gcathruigh, agus nach deachadur a bhfad fós, a dubhairt Joseph re na fheadhmántach, éirigh suas, lea a ndiaigh na muinntire úd, agus a nuair

bheurus t
dearnabh
5 Nach
mo thighe
é ndéanar
inneabha
6 Agus
do labhr
adna.
7 Agus
fa nabair
ra? na
therbhíse
8 Féuc
mbéuluibh
a nuaas a
mar sin
ghearras
9 Gidh
chuibh ag
chum báis
ar fclibhu
10 Agus
nimefin
gidh bé
therbhíse
neimbchí
11 An
gach éan
go talamh
a shac.
12 Agus
do thóid
do chroic
agus do
min.
13 Agus
agus do a
ar a shac
through.
14 Agus
dhearbhuir
sé annsin
ar a tair
15 Agus
cread an
bhfuil a
mar mí
16 Agus
a déaram
ram? na
do fhoill
ach: féuc
sine ar
an cupán.
17 Agus
léige Dia
té ag ar
na theirb
éirgidh n
creann b
18 Agus
agus d'ós
thighearr
bhíochu
deachd n
thfearg a
ionann t

19 Do bheirus tú orra, abair riu, cread fa
dearnabhair olc a naghuidh maiteasa.
5 Nach é seo an cupán a nibhionn
mo thighearna deoch, agus do deimhin
é ndéanann sé tairrgire? is olc do
rinneabhair sin a dhéanamh.
6 Agus do rug sé orra, agus
do labhair sé riu na briathra cé-
adna.

7 Agus a dubhradurán ris, cread
fa nabair mo thighearna na briath-
ra? nar leigdh Dia go ndéinds do
sherbhifigh do réir an neithesi.

8 Féuch an tairgead siaramar a
mbéuluibh ar fac, tugamar chugadfa
a nfuas a ris as tír Chanaín é: cionnus
mar sin do ghoidfemis as tigh do thi-
ghearna? ór nó airgead?

9 Gidh bé air bith dod sherbhifea-
chuibh agá bhfuightheair é, cuirtheair eifion
chum bás, agus bimidne mar an gcéadna
ar feilbhuidhibh ag mo thighearna.

10 Agus a dubhairt feifion, a nois
nimefin bíodh sé réir do bhriathra?
gidh bé gá bhfuightheair é, bíadhd na
sherbhifeach agamfa, agus beithife
neimhchiontach.

11 Ann sin do leagadur a nfuas
gach éanfhear aca a shac fein go luath
go talamh, agus do oscuil gach éanduine
a shac.

12 Agus do spion feifion, agus
do thofuigh ris an tí fa fine, agus
dó chríochnuigh ag an tí dob óige,
agus do frith an cupán a fac Bhenia-
min.

13 Ann sin do reabadur é néadach,
agus do chuir gach éanduine a shac fuas
ar a afal, agus do fhilleadur don chá-
thruigh.

14 Agus tainig Iúdh, agus a
dhearbhráithre chum Joseph (oir do bhi
sé annsin fós) agus do léigeadur iad fein
ar a tálamh na fhiadhnuidhis.

15 Agus a dubhairt Joseph riu,
cread an gníomh do rinneabhair? nach
bhfuil a fhios aguibh go bhféadann éuine
mar mifí fíadheadoireachd do dhéanamh.

16 Agus a dubhairt Iúdh, cread
a déaram ream thighearna? cread láibheo-
ram? nó cionnus ghlanfam sinn fein?
do fhoillsigh Dia éacceart do sherbhifea-
ch: feuch, is serbhifigh dhar thighearna
súine aron, agus an té ag ar frith
an cupán.

17 Agus a dubhairt feifion, nár
léige Dia go ndéanuinnis sin; achd an
té ag ar frith an cupán na láimh bíadhd sé
na theirbhifeach agam agus ar bhur sonfa
éirighd romhuibh fuas go fíothchanta a
ceann bhur nathar.

18 Ann sin tainic Iúdh a bhfo-
gus dófan, agus a dubhairt sé, oh a
thighearna, guidhim tús léig dot sher-
bhifeachuibh focal do labhair a néis-
deachd mo thighearna, agus na lasadh
thfearg a naghuidh do theirbhifigh: oir is
sonaín tú agus Phárao.

19 Do bheirus tú orra, abair riu, cread fa
dearnabhair olc a naghuidh maiteasa.
5 Nach é seo an cupán a nibhionn
mo thighearna deoch, agus do deimhin
é ndéanann sé tairrgire? is olc do
rinneabhair sin a dhéanamh.
6 Agus do rug sé orra, agus
do labhair sé riu na briathra cé-
adna.

7 Agus a dubhairt tufa réd
sherbhifeachuibh, tugaiddh chugamfa a
nfuas é, ar chor go bhfaicfidh mé é
dom fhailibh.

22 Agus a dubhramairne rem thi-
ghearna ní fhéadann an leanamh a
athair d'fagbháil, oir dá bhfagbhadh sé a
athair, do gheabha a athair bás.

23 Agus a dubhairt tufa réd sher-
bhifeachuibh, muna tti bhur ndearbh-
rathair bhus óige libh a nfuas, ní fhaic-
fidhe mo ghnús níos mó.

24 Agus tárla a nuair do chúa-
mairne fuas a gcionn ar nathar, do
theirbhifeach, gur inisfeamar briathra
mo thighearna dhó.

25 Agus a dubhairt ar nathair,
éirighd a ris, agus ceannchuigh dhuinn
beagán lóinn.

26 Agus a dubhramairne, ní fhéad-
maoidne dul síos: má thig ar ndear-
bhrathair is óige linn, ann sin rachum
síos: oir ní fheadmaoid aghuidh a nóg-
laoich dfaicfin, muna raibh ar ndearbh-
rathair is óige linn.

27 Agus a dubhairt do theirbhifeach,
mathair, rinn: atá a fhios aguibh go
rug mo bhean días mac dhanh.

28 Agus do chuaidh duine aca amach
uaim, agus a dubhairt mé, is deimhin
go ndéarnadh greamanna dhe; agus ní
fhaca mé ó sin é.

29 Agus má bheartaóí fo uaim, agus
go nimeochuidh tubaíse air, do bear-
thaóí mo ghriag liath maille ré doil-
ghios síos chum na huighe.

30 A nois uime sin a nuair thioc-
fas mifí mar a bhfuil do theirbhifeach ma-
thair, agus nach bí a leanamh linn, ó
atá a anamfan ceangailte a nanam an
leininm:

31 Tiocfaidh as sin a nuair do
chise sé nach bíadhd an leanamh linn,
go bhfuighe sé bás: agus do bheiridh
do theirbhifigh griag liath ar nathar
maille ré doilghios síos chum na
huighe.

32 Oir do chuaidh do theirbhifeach
a nurrudhas air an leanamh dom athair,
ag rídh, muna ttugadh mé chugad é,
bíadhd aithbhear go bráth ag mathair
orumfa.

33 Annois ar an adhbhar sin guidhim
thu, connuimh do theirbhifeach a náit
an leininm na feilbhuidhe ag mo thi-
ghearna, agus léigtheair don leanamh
dul fuas lé na dhearbhráithribh.

34 Oir cionnus rachas mífí suas go ninge máthair, & gan an leanamh liom? deagla go tteigcomhadh go bhfacfínn an dochar do thioctadh ar máthair.

CAIB. XLV.

Nochd Joseph é féin da dhearbhráithribh. 5 Tug comhfúrtachd doibh. 9 & chuir fíos ar a athair.

ANn sin nior fhéad Joseph é féin do chongmháil a lathair ar sheas na fhochair: agus do éigh sé ag rádh, cuiridh gach éanduine amach uaim, agus nior fhan éanduine na fochair, an feadh do bhí Joseph ag léigean a aithne chum a dhearbhráithreach.

2 Agus do ghul sé ós áird, agus do chéladar na Héigiptigh, agus tigh Phá-rao é.

3 Agus a dubhairt Joseph ré na dhearbhráithribh; as mífí Joseph, an bhfuil máthair beo fós? agus nior fhéadadur a dhearbhráithre freagra do thabhairt air, oir do bhí buaidhreadh orra tré bheith na lathair.

4 Agus a dubhairt Joseph re na dhearbhráithribh, druidigh riom, iar-ruim mar athchuighidh oruibh; & do dhruideadar leis, agus a dubhairt feifion, is nífí Joseph bhur ndearbhrathair, noch do reacabhair do Néigipt.

5 Annois uime sin ná biodh doil-ghios oruibh nó fearg aguibh ribh féin fa mífí do reic annó: oir ífé Dia do chuir mífí romuibh do chumhdach [bhur] mbeatha.

6 Oir as dá bhliadhuin atá an ghorta fa tír, agus atáid fós cúig bhliadhna gan teachd, ann nach bíá treabhadh na foghmbar.

7 Agus do chuir Dia mífí romhuibhí do choimheud fleachda dhíbh san ta-lamh, agus do choimheud bhur mbeatha re tírtháil mhóir.

8 Mar sin annois nach sibhí do chuir uaibh mé, ách Dia, agus do rinne sé a-thair dhiomfa do Phá-rao, agus tighearna ós cionn a thighe uile, agus uachdaran ar feadh chriche na Héigipte uile.

9 Déanuidhí deithneas, agus éirghidh suas chum máthar, agus abruidh ris; is mar so a deir do mhac Joseph; do rinne Dia tighearna dhiomfa ós cionn na Héigipte uile, tír a nías chugamfa, na déana mail.

10 Agus áitreochuidh tú a bhfear-rann Golen, agus bíadh tú lúimh riom-fa, thú féin agus do chlann, agus clann do chloinne, agus do thréada agus heal-bhadha, agus gach uile ní bhur leachd.

11 Agus oífí mé thú ann sin (oir atá fós chuig bhliadhna gorta ann) deagla go ttiocfa féin agus do mhuinn-tir agus a nuile ná bheanas riot chum bochduine.

12 Agus féachuidh do chid bhur fíú agus fuile mo dhearbhrathar Benjamin, agus gurb é mo bhéul atá ag labhairt ribh.

13 Agus inneofaí dom atha méid mo ghloire fa Néigipt, agus gach éinni dá bhfacabhair: agus déanuidh deithbhí, agus tugaidh ná thair a nías annó.

14 Agus do luidh sé ar mhuintir a dhearbhrathar Benjamin, agus a ghul sé, agus do ghul Benjamin a mhuineul san.

15 Os á chionn sin fós do phóga a dhearbhráithre uile, agus do ghul o-ra: agus na dhláigh sin do chomhráidh dar a dhearbhráithre ris.

16 Agus do chlos a tháruibh sin a tigh Phá-rao, ag radh, tang-dar dearbhráithre Joseph: agus a thaitin sin go mór ré Phá-rao, agus a sheirbhífeachuibh.

17 Agus a dubhairt Phá-rao a Joseph, abuir réd dhearbhráithre déanuidh fíú: ualúighe bhur nainm, intighe, agus imthighidh suas go Chánaain.

18 Agus tuguidh libh bhur nathair agus bhur muintir, agus tigidh chugam fa: agus do bhéara mé dhíbh maith chriche na Héigipte, agus do gheabhtá ré íthé do méathas na tíre.

19 Annois fuair tú fuagra, déanuidh mar so: beiridh libh carbuid as crí na Héigipte ar ceann bhur níos ósrael a na agus ar ceann bhur mban, agus tugaidh bhur nathair libh, agus tigidh; agus a Phá-rao dh.

20 Mar an gceadna ná cuiridh suim a bhur náirnéis tighe, oir maithéas chriche na Héigipte uile is libhí é.

21 Agus do rinneadur clann Israél a mar sin, agus tug Joseph carbuid do réir aithne Phá-rao, agus tug lónn dóibh chum na sligheadh eadh.

22 Dá gach áon aca fa leith tug Joseph aithearrach culadh: ach do Bheniamín nach tug sé trí chéad píosa airgid, agus cúig culuidheacha éaduigh.

23 Agus do chuir sé chum a athair ar an modh so; deich nassail ag iomchar chur neitheann maith na Héigipte, agus deich nassail bhainniona ag iomchar arbha, agus arsin agus bídh dá athgus chum na sligheadh.

24 Mar sin do chuir sé a dhearbhráithre ar fíubhal, agus do imthighidh dar agus a dubhairt sé riú, coimheudigh nach brisfe sibh amach ré chéad a tflighe.

25 Agus do chúadur suas as a Néigipt agus tangadur go tír Chánaain go Jacob a nathair.

26 Agus do inniseadur dhó ag rádh, atá Joseph beo fós, agus ífé is uachdaran ós cionn chriche na Héigipte uile. Agus do lagadh croidhe Jacob: oir nior chreid sé iad.

27 Agus Joseph uile Benjamin a chuir Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

23 Agus Joseph uile spí

27 Agus do inniseadur dhó briathra
Joseph uile noch do labhair fé riu : agus
Beniamin nuair do chonnaire fé na carbuid do
labhair Joseph dá iomchar, do aithbheo-
ghuidh spiorad Jacob a nathair.
23 Agus a dubhairt Israel : is
agór sin, atá mo mhac Joseph beó fós ;
agarrchuidh mé, agus do chise mé é suil
th mé fad.

C A I B. XLVL

Táinig Jacob do nEgipt, & a shliocht. 28
choinnigh Joseph é. 33 & chomhairligh a
bbrathre.

AGus do ghluais Israel maille ris a
máile ní dá raibh aige, agus
táinig go Beerfaba, agus do rinne iodh-
bairt do Dhia a athar Isaac.

2 Agus do labhair Dia re Hissraél
a ttabhfe na hoidhche, agus do ráidh,
a Jacob, a Jacob : agus a dubhairt sei-
thris, atáim ann.

3 Agus a dubhairt fé, as mífí Dia,
Dia hathar : ná bíodh eagla ort dul
síos do Négipt : óir do dheana mífí ann
in diot cineadh mór.

4 Racha mé leachd síos do Négipt,
agus do bhéara mé go deimhin mar an
ceadna a níos a ris thú : agus cuirfidh
Joseph a lámhar do shuilibh.

5 Agus do éirigh Jacob suas ó
Beerfaba, agus do iomchradar mic
Israel a nathair Jacob, agus a náos óg,
agus a mná, ann sna carbuiduibh chuir
Phárao dhá iomchur.

6 Agus rugadur léo a nairnéis, agus
chruinn maitheas, noch fuaradur a tír Chá-
naan, agus tangadur do Négipt Jacob
a nathair agus a shliocht uile leis.

7 A mhic, agus mic a mhac maille
do, agus, agus a ingheana, agus ingheana a
sliocht, agus a shliocht uile tug fé leis
do Négipt iad.

8 Agus a siad fo anmanna chloinne
Israel noch do tháinig do Négipt, Ja-
cob agus a mhic : Reuben céadhin Ja-
cob.

9 Agus mic Reuben, Hanoch, a-
gus iomchur Phallu, agus Hefron, agus
Carmi.

10 Agus mic Shimeon, Jemuel,
agus Jamin, agus Ohad, agus Jachim,
agus Sohar, agus Saul mac mná Ca-
naan.

11 Agus mic Léah, Gerson, agus
Jehoiada, agus Merari.

12 Agus mic Júdah, Er, agus
Onan, agus Sélah, agus Phares,
agus Zaráh : ach fuair Er, agus O-
nan bás a tír Chánaan, agus mic
Phares dob iad Hefron, agus Há-
múl.

13 Agus mic Isachar, Tola,
agus Phubab, agus Job, agus Sim-
on.

14 Agus mic Sebulun, Séren, agus
Elon, agus Jahleel.

15 Agus dob iad fo mic Leah,
noch rug sí do Jacob a Bpadar-Aram
maille re na hinghin Dinah : anmann
a mhac, agus a inghean uile bá tríur
ar thriochad iad.

16 Agus mic Ghad, Siphion, agus
Hadgai, Suni, agus Elbon, Eri, agus
Arodi, agus Arelí.

17 Agus mic Aser, Jimnah, a-
gus Isuah, agus Isui, agus Bériah,
agus Sérach a ndeirbhfhair : a-
gus mic Bhériah, Héber, agus Mal-
chiel.

18 A siad fo mic Silpah noch
tug Lában do inghin Léah, agus rug
sí iad fo do Jacob, eadhon fé hanmanna
déug.

19 Mic Rachel, bean Jacob, Joseph,
agus Benjamin.

20 Agus do rugadh a gcrích na Hé-
gipte do Joseph, Manasseh, agus Ephraim,
noch rug Afenat inghean Photipherah
sagart On dó.

21 Agus mic Bheniamin, Bé-
lah, agus Bécher, agus Asbel,
Géra, agus Náaman, Ehi, agus
Ros, Muppm, agus Huppm, agus
Ard.

22 A siad fo mic Rachel, noch
rugadh do Jacob, na hanmanna uile bá
a ceathair déug iad.

23 Agus mic Dan, Hufsim.

24 Agus mic Naphtali, Jafhel,
agus Guni, agus Jéfer, agus Sil-
lem.

25 A siad fo mic Bhilbah, noch tug
Lában dá inghin Rachel, agus rug sí
iad fo do Jacob, na hanmanna uile bá
móirtheifior iad.

26 Na hanmanna uile noch tháinig
lé Jacob do Négipt, noch tháinig a-
mach as a shordhronnuibh, táobh amuigh
do mhnaibh mhac Jacob, bá trí fichid
iad agus a fé.

27 Agus mic Joseph rugadh dhó
fa Négipt, bá dhá anum iad : a nuile
anum do thigh Jacob, noch tháinig do
Négipt, bá trí fichid, agus a deich
iad.

28 Agus do chuir fé Judah roimhe
go Joseph, do sheoludh a aighthe go
direach go Golen, agus tangadur go
tír Gholen.

29 Agus do rinne Joseph a char-
bad réigh, agus do chuaidh suas do
theagmhail ar Israel a athair go Golen,
agus do thaisbéin é féin dó, agus do
luigh ar a mhuineál, agus do ghuil ar a
mhuineál tamall maith.

30 Agus a dubhairt Israel ré Jó-
seph, annois faghaim bás ó chon-
nuire mé do ghnáis, do chionn go
bhfuil tú beó fós.

31 Agus a dubhairt Joseph ré na
dhearbhráithribh, agus ré tigh a athar,
racha mífí suas, agus foillfeochad
do

do Phárao, agus a déara mé ris; tangadur mo dhearbhráithre agus tigh mathar noch do bhi a tír Chánaain, chugamfa:

32 Agus is aodhaireadhá ciorach iad, óir isé bá ceird doibh áirneis do bheathughadh, agus tugadur a tréada agus a sealtba leo, agus a nuile ní dá bhfuil aca.

33 Agus teigeómhúigh a nuair phoir-seas Phárao sibhsí, agus a déara fé cred as ceird dhaóibh?

34 Abruidhsí do bí ceird do sherbhíleach bheith timchioll áirnéis ó ar nóige go tí a nóis, sinn féin aráon agus ar naithre, ionnus go náitreo-chthaoi a bhfearrann Gofen: óir is gráineamhlachá a nuile thréaduighe ciorach ag na Héiptigh,

C A I B. XLVII.

Tug Joseph a bhráithre. 7 ar a athair a lathair Phárao. 11 Tug ionad dhóibh. 13 Fuair an Égípt do nri. 22 taobh amuigh do shearonn na nSagart.

ANn sin táinig Joseph, agus do innis do Phárao, & a dubhairt, tangadur mathair agus mo dhearbhráithre, agus a tréada, agus a nealbhada, agus a bhfuil aca as tír Chánaain, agus féuch atáid siad a bhfearrann Gofen.

2 Agus rug leis cuid dá dhearbhráithribh eadhon cúigior dhíobh, agus do thaisbein do Phárao iad.

3 Agus a dubhairt Phárao ré na dhearbhráithribh, creád as ceird dhaóibh? agus a dubhradursán ré Phárao, aodhairighe ciorach do sherbhífigh, sinn féin aráon agus ar naithre mar an gceadna.

4 A dubhradursán fós re Phárao, is do chomhnuidhe san bhfearrann do thangamar: óir ní bhfuil féur ag ad sherbhífeachuibh dhá náirnéis, óir atá an ghorta go trom a tír Chánaain; a nois dá bhrígh sin iarrmaoid dathchuinge ort, tabhair áitreabh dot sherbhífeachuibh abhfearrann Gofen.

5 Agus do lathair Phárao ré Joseph ag radh, tangadur hathair agus do dhearbhráithre chugad.

6 Atá críoch na Héigte as do choinne; ann fá chuid is fearr don tír cuir hathair agus do dhearbhráithre na gcomhnúighe, áitreabhaidis a bhfearrann Gofen: agus más atthne dhuit aonduine cumusach na meál, ann sin deana uachdarán díobh ós cionn náirnéisí.

7 Agus tug Joseph Jacob a athair a steach, agus do bhuighidh é as choinne Phárao, agus do bheannúigh Jacob Phárao.

8 Agus a dubhairt Phárao ré Jacob, cá haois tú?

9 Agus a dubhairt Jacob ré Phá-

rao, bliadhna láethe moilithre céad agus tríochad bliadhan is fá tearc agus fá hólé láethe bliadh mo bheatha, agus ní raijinic mé láeth bliadhna bheatha maithreach, a láeth a noilithrefion.

10 Agus do bheannúigh Jacob Phárao agus do chuaidh fé amach as fa nuile Phárao.

11 Agus do áitigh Joseph a thair agus a dhearbhráithre, a tug sealtbh dhóibh a ccrích na Héigte, san chuid do bhfearr don thaigh, a bhfearrann Rameles, mar aithin Phárao dhe.

12 Agus do oil Joseph a athair agus a dhearbhráithre, agus muin thighe a athar uile lé harán do a muinntir.

13 Agus ní raibh arán ar bith tír uile, óir do bhi an ghorta roth ionnus gur hanbhfainneadh críoch Héigte, agus tír Chánaain uile bhrígh na gorta.

14 Agus do chruinnigh Joseph fá nuile airgead frith a ccrích na Héigte agus a tír Chánaain ar son a nard do cheannchadur, agus tug Joseph tairgead a steach go tigh Phárao.

15 Agus an tan do throath tairgead a ccrích na Héigte, agus tír Chánaain, tangadur na Héigte uile chum Joseph, agus a dubhratbhair dhuin arán: óir cread bhfuighemis bás ad fhiaghnúisí? óir imthigh an tairgead úainn.

16 Agus a dubhairt Joseph rin, gaidh bhur náirnéis uibh, agus bhéara mífí beatha dhíbh ar son bh náirnéisí, má dfaillidh an tairgead ort.

17 Agus tugadur a náirnéis Joseph, agus tug Joseph arán do ar a neachuibh, agus ar a tréadur agus ar áirnéis a nealbhann, agus a nassaluibh, agus do bheathaidh fé le harán ar son a náirnéisí uile ar fá na bliadhna sin.

18 A nuair do críochnúigheadh bhliadhuin sin, tangadur chuige an d bliadhuin, agus a dubhradur ris, cheilfom ar mo thighearna gur caith ar gcuid airgid, fuair ar tighearna mar ar gceadna ar tréada áirnéis níor fagbhadh einni aguinn a lath ar tighearna achd ar gcuir ar bhfearrann.

19 Uime sin cread fá bhfuighé bás a bhfuighnuisí do shúl, sinn féin agus ar bhfearrann? ceannúigh sinn agus ar bhfearrann ar arán, agus bh féin agus ar bhfearrann ar ferbhífeach ag Phárao: agus tabhair siol é ar chor go maiream, agus nach bhfu eam bás, agus nach bia an fearann fhásach.

20 Agus do cheannúigh Joseph fear na Héigte uile do Phárao, óir reacadar no Héiptigh gach éand

rael a bfu
dhíobh a
horta bu
earann ch
21 Agus
ruigh fé
neann bl
in ceann
22 Am
beannuig
firt comb
ur a ccon
bh; uime
23 Ann
pobal, fé
nigh sibh
Phárao;
agus cuir
24 Ag
nblíeach,
uid do P
chuid agu
agus chum
nóir bhur
bur lean
25 Agus
ar mb
lharc mo
erbhífeach
26 Agus
theadh ar
nigh,
adh cuid
part, noch
27 Agus
grich rin
agus do b
un sin,
onadur
28 Agus
Égípte fé
in gur bl
us dá fhi
29 Agus
rael a ng
Joseph, ag
né anois
mar athc
mim ladh
irinneach
ort, na h
30 Ach
ithreach
Néigít,
adhlaicth
do dhéana
31 Agus
do mhionn
onna dhó
r cheann

dhá tinn
do dhías
iad.
Gus tá
gur i

hiobh a fhearann, do chionn go rug an
horta buaidh orra: mar sin tháinig an
fearann chum Phárao.

21 Agus ar son na ndáoine, do á-
ruigh sé iad do na caithreachaibh ó
heann bhrúich na Héigte, go nuige
na ceann eile dhi.

22 Amháin fearann na fagart nior
cheannuigh sé é, óir do fuaradar na fag-
art comhroinn ó Phárao, agus a dár-
tur a ccomhroinn noch tug Phárao dhó-
bh; uime sin nior reacadar a bhfearrann.

23 Ann sin a dubhairt Jóseph ris an
popal, feuchuigh do cheannuigh mé a
nuigh sibh fein agus bhur bhfearrann do
Phárao; feuchuidh ag sin siúl aguibh,
agus cuirfidhe an fearann.

24 Agus tiuicfaidh a gcric ann fa
mbileach, go ttiubharthaí an cáigeadh
uid do Phárao, agus biaíh cheithre
thaid aguibh fein, chum síl a nfearrann,
agus chum bhur mbeatha, agus do mhui-
nitir bhur ttighe, agus mar bheatha dá
bur leanbuibh.

25 Agus a dobhradarfaín, do shábháil
ar mbeatha: faghmaoid gráfa a ra-
tharc mo thighearna, agus bíamaoid ar
erbhifeachaibh ag Phárao.

26 Agus do rinne Jóseph sin na dhli-
theadh ar feadh chriche na Héigte agus
nuigh, go bhfuighe Phárao an cuig-
eadh cuid, achd amháin fearann na fa-
gart, noch nach raicic chum Phárao.

27 Agus do bhí Israel na chomhnuighe
a gcrich na Héigte a bhfearrann Gofen,
agus do bhádur fealbha duthaigh aca
ann sin, agus do shádar, agus do
sonadur go hiomadambuil.

28 Agus do mbair Jacob a gcrich na
Héigte seachd mbliadhna deug: mar
sin gur bhí aois iomlán Jacob, céad agus
dá fhichead agus seachd mbliadhna.

29 Agus do dhruid aimsir bháis Is-
rael a ngar, agus do ghoir sé a mhac
Jóseph, agus a dubhairt sé ris: má fuair
mé anois gráfa ad radharc; iarruim
mar athchuinghe ort, cuir do lámh
iom ladhair, agus déana do cinealta
irinneach ríom; iarruim dathchuinghe
ort, ná hadhlúic mé fa Néigipt.

30 Ach luadháil mé a bhfochair mo
athreach, agus béura tula leachd mé as
Néigipt, agus adhlúic mé a náit a
adhlaitheoin; agus a dubhairt seifion,
do dhéana mé mar a dubhairt tú.

31 Agus a dubhairt seifion, tabhair
do mhionna dhamh; agus tug sé a mhi-
onna dho: agus do chlaon Israel é fein
ar cheannadhairt na leapha.

C A I B. XLVIII.

Ghabh tinneas Jacob. 5. Rinn Uchdoblainne
do abias mhac Jóseph. 9. & bheannuigh
iad.

Gus tairla a ndiaigh na neitheannfo,
gur innis duine do Jóseph, feuch

atá hathair tinn; agus rug sé leis
a dhias mac, Manasséh agus Ephra-
im,

2 Agus do innis duine do Jacob,
agus a dubhairt, feuch, atá do mhac
Jóseph ag teachd chugad: agus do near-
thuigh Israel é fein, agus do shuigh ar
a leabuidh.

3 Agus a dubhairt Jacob ré Jóseph,
do fhoillfigh Dia uile chumhachdach é
fein damh a Lus a tír Chánaín, agus
do bheannuigh sé mé.

4 Agus a dubhairt sé ríom, feuch do
dhéana mé toirtheach thú, agus meid-
deochaidh mé thú, agus do dhéana mé
dhíot iomad dáoine, agus do bhéura mé
an duthaidhí dód shíol ad dhiaigh mar
sheilbh shíorruidhe,

5 Agus a nois do dhias mac, E-
phraím agus Manasséh do rugadh
dhuit a gcrich na Héigte suil thainig
mísi chugad do Néigipt, is liomfa iad,
mar Reuben agus Símeon is fa liomfa
iad.

6 Agus do chlaon noch béurthar dhuit
na ndiaigh budh leachd fein ná sin;
agus gairfhear iad do réir anma a
ndearbhraithreach ann a noighreachd.

7 Agus ar mo shonfa, a neair thá-
nig mé ó Phádan, fuair Rachel bás a-
gum a tír Chánaín ann fa ttighe, a
nuair nach raibh ach beagan sígheadh
re teachd go Hépirat; agus do adh-
luic mé ann sin, ar síghe Ephrath,
agus sé sin fein Betelem.

8 Agus do chonnairc Israel mic Jó-
seph, agus a dubhairt, cia híd so?

9 Agus a dubhairt Jóseph ré na a-
thair, mo mhicé iadso, noch tug Dia
dhamh anfa náisi: agus a dubhairt
seifion, tabhair chugam iad, iarruim ort,
agus beinneochuidh mé iad.

10 (Anois do bhádur-suile Israel
trom ó aois, ionnus nach raibh radharc
aige) agus tug sé a ngar dhó iad a-
agus do phóg sé iad, agus do theann
ris iad.

11 Agus a dubhairt Israel ré Jóseph:
nior shaoil nísi go bhfascfain do dhias
go brath, agus feuch tug Dia dhamh
radharc fos air do shíol.

12 Agus tug Jóseph amach ó idir a
dhá ghlinn iad, agus do chlaon é fein
gon a agbuidh chum na talmhan.

13 Agus do ghlaic Jóseph iad aráon
Ephraím an a lámh dheis leath ré
lámh chli Israel, agus Manasséh ann a
lámh chli leath ré lámh dheis Israel,
agus tug sé a bhfogus dó iad.

14 Agus do shín Israel a lámh dheis
amach, agus do chuir ar cheann E-
phraím i, eadhon an mac budh oige, a-
agus a lámh chli ar cheann Manasséh, ag
treorughadh a lámh go geurtuisleach; oir
dób é Manasséh do rugadh ar tús.

15 Agus do bheannuigh sé Jóseph, agus
a dubhairt; Dia os cuinne ar shíoth-
aíl mo athreacha Abraham agus Is-

aac, an Dia do bheathuigh mé ar feadh mo shaothail gus a niugh.

16 An taingiol do fhuasguil mé ó muile olc, go mbeannuighe fé na leinimh, agus gorthear mainmí orra, agus ainm maithreach Abraham agus Isaac: agus fásaidis na niomadamlachd a meadhon na talmhan.

17 Agus a nuair do chonnaire Joseph gur chuir a athair a lámh dheas ar cheann Ephraim, do ghoill fé air: agus do chonnuimh suas lámh a athar da hathrughadh ó chionn Ephraim ar chionn Mhanasseh.

18 Agus a dubhairt Joseph ré na athair, ní mar sin a athair, óir is é so an mac as sine, cuir do lámh dheas ar a cheann.

19 Agus do dhuilt a athair, agus a dubhairt, atá a fhios agam a mhic, atá a fhios agam, bíadh seisiún mar an gcéadna na phobal, agus bíadh fé sos mór, ach go deimhin budh mó a dhearbhráthair is oíge ná é, agus fásuidh a shiúl na niomad cineadhach.

20 Agus do bheannuigh fé iad an li síu, ag radh; ionnadaí bheinneochus Israel, ag radh, go ndéarna Dia thusa mar Ephraim, agus mar Mhanasseh: agus do chuir fé Ephraim roimhe Mhanasseh.

21 Agus a dubhairt Israel ré Joseph, feuch atáim ag fagháil bhais, ach bíadh Dia maille ribhí, agus do dhéara fé a ris sibh go dathuigh bhur maithreach.

22 Tuilleadh eile, tug me dhuittí eoid ronna os cionn do dhearbhráithreach, noch do bhean mé amach as Iúda a Namoriteih leam c'hoideamh, agus leam bhogha.

iad, ionstruimentigh fuilteachda ann náitreabhuigh.

6 O manum, ná tárrfa na secretí O monóir na bí a naontuigh na gcuinnighadh; óir do mharbúdur duine ann a bhfeirg, agus annantóil féin do thochladur síos la.

7 Go madh malluighe a bhfeirg, do bhi sí nimhneach; agus a ndaifeirg, óir do bhi sí fuilteach: roinnme iad an Jacob, agus scaóilfeadh céile iad an Israel.

8 A Judah, as tusa an té noch mhífuíd do dhearbhráithre; bíadh do la a muineál do námhad; cláonfa clann hathar síos ad lathair.

9 Is cóilén leomhain Judah; ón chrodo cháidh tú sías, a mhic: do chrofé síos, do luigh fé mar leomhan, a mar sheanleomhan; agus cia do seochus sías é?

10 Ní dheileochuidh an tsiat Rí ré Judah, nó fear tabhartha an díó bheith eidir a chosuibh, nó go tóSiloh, agus is chuigseon bhias ónnighadh na ndaoine.

11 Ag ceangal a shearruigh afineamhuin, agus bromuigh a adon rogha fineamhna; do nightéudach a bhfion, agus a chuluidhe a bhfuil grápuighe.

12 Béid a shuile dearg ó fhion, a fhiacal geal ó bhainne.

13 Aitreachuidh Sebulun á gcóan fairge; agus bíadh fé na chúan la agus bíadh a imiúl go muige Sidon.

14 Isachar is asfal laidir é, ag madh síos idir dhá áalach.

15 Agus do chonnaire fé gur mhan ní suaimhneas, agus an dúthaigh taitneamhach é; agus do chlion a ala diomchur ualúigh, agus táinig sherbhifach do airchios.

16 Do dhéana Dan breitheamhna a dhaoineibh, mar aon do threabhaí Israel.

17 Bíadh Dan na nathair nimhe a tfighe, na ader ar an mbealaí noch ghearras síla na neach, ionn go tuistfidh an marcach a ndiaigh chúil.

18 Do bhi mé ag fuireach na shánuighadh a thighearna.

19 Gad, cláonadh sluaigh é, a béuruidh seisiún bíadh fa dheireadh.

20 Amach as Aser bíadh a aráimhar, agus do bhéara uadh sígh Rígha.

21 Naphtali, is eilid ar na seileadh amach é, do bheir briathra mar uadh.

22 Joseph, is cráobh thoruidh cráobh thoruidh dhá riribh láimh rébar; noch a leathnuighionn a gheamach tar an mballa.

23 Do ghoilleadar na faighdeóir go géur, agus do chaitheadur é, do fhuathuightheadar é.

C A I B. XLIX.

Tomna agus Fásghadhbhearsad Jacob. 19. Ordúghabh atáincheal a adhlúice.

AGus do ghoir Jacob ar a mhac-aibh, agus a dubhairt fé, cruinnighuigh sibh féin a bhfochair a chéile, nó go ninneosa mé dhaoibh cread theigheamhus daóibh sna laethibh deighionoch. 2 Cruinnighidh sibh féin a bhfochair a chéile, agus éisdigh a mhaca Jacob, agus tugaidh aire do Israel bhur nathair, 3 A Reuben is tú mo chéidghin, mo chumas agus tofarh mo neirt, oirdhearcus dignite, agus oirdhearcus chumhachda.

4 Neamhs hofuigh mar uighe, ní rachuih tú a cumhachda, do bhrigh go ndeacha tú sías a leabuidh hathar: ann sin do shluigh tú í, do chúidh fé suas an chúil.

5 Simeon agus Leví dearbhráithre

Adhlacadh bhráithribh chéinibh

A Gus do athar,

phóg é.

2 Agus fhuoghant

shalmuightheadar na

3 Agus dhoi

adhe na d

badh) ag

24 Ach do mhair a bhógha láidir, agus do rinneadh ríghtheach a lámh láir le lámhuibh Dé chumhachduigh Jacob; is as sin an tiodhaire, cloch Ísrahel.

25 Lé Dia hathar dá ríribh, noch nuideochas leachd, agus leis a nuile-bumhachdach, noch beinneóchus tí le ceannughadh nimhé suas, beannughadh naigein atá a níchdar shios, beannughadh na gcloch, agus na mbronnn.

26 Rugadar beinnachda hathar buidh ós cionn beannachd mo shinnfiorfa do nuige an téorann as faide amach do na crocuibh síorruidhe; béid siad ar theann Joseph, agus ar choróin chinn an do dealuigheadh re na dhearbhráibh.

27 Bíaidh Benjamin fuaduigheach mar mhada alla; ar maidin fuicfidh sé a thadhach, agus ann fa noidhche rannuidh sé an chreach.

28 Afiad go uile dhá threabh dhéag Ísrahel; agus a fé fo an ní do labhair a hathair rui, agus do bheannuigh iad; ach ion fa leith do réir a bheannachda do bheannuigh iad.

29 Agus do chuir cúram orra, agus do dubhairt rui, atáimí a nam mo thruinnighthe chum mo dhaoine féin, adhlaidh mé a bhfochair maitheach, ann fa nuamhuigh atá a magh Ephron an Hítteach.

30 Ann fa nuamhuigh atá a magh Mhachpelah, noch atá as coinne Mhamre, a tír Chánaain, noch do cheannuigh Abraham maille re magh Ephron an Hítteach mar sheilbh áite adhluidhe.

31 Ann sin do adhluidedar Abraham, agus Sarah a bhean; is ann sin do adhluidedar Isaac, agus Rebecah a bhean, agus is ann do adhluid mífí leah.

32 Ceannuigheadh an mhachaire agus na hámaha atá ann, is é chloinn Héth do frith é.

33 Agus a nuair do chriochnuigh Jacob aitheanta do thabhairt dá chloinn, do thruinnigh suas a chofa san leabuigh, agus do fháidh a píorad suas, agus do thruinnighadh chum a dhaoine féin é.

C A I B. L.

Adhlaidh Jacob. 15. tug Joseph Solás dá bhráithribh uiríslighibh. 25. a jartas ma chéimibh. 26. a bhás.

AGUS do luigh Joseph araghuidh a athar, agus do ghuil air, agus do bhóg é.

2 Agus do aithin Joseph Dá shearbhoghantuibh na leagha, a athar do bhalnmughadh: agus do bhalnmughadar na leagha Ísrahel.

3 Agus do coimhlionadh ceathrachad a dhe: (óir is mar sin coimhliontar héthe na druinge do níthear a bhalnmughadh) agus do rinneadar na Héiptigh

doilghios ar a shoin, trí fichid agus deich lá.

4 Agus a nuair do chéadar laethe a ndóbroin thárra, do labhair Joseph ré tigh Phárao, ag rádh, a nois má fuair mé gráfa ann bhur radharc, guidhim sibh, labhruidh a gchialuibh Phárao ag rádh.

5 Do bhean máthair malonna dhíonn ag rádh, féuch ataim ag fagháil bháis: ann muighe do thochuil mé dhamh féin a tír Chánaain, ann sin adhlócus té mé: Annois iarruim dathchuinge ort léig dhamh dul suas, agus máthair dadhlacadh, agus tiocfa mé a rís.

6 Agus a dubhairt Phárao, imthigh suas, agus adhluidh hathair mar do thug mionna ort.

7 Agus do chuaidh Joseph suas dadhlacadh a athar, agus do chéadar serbhíshigh Phárao uile suas leis, seanóirigh a thighe, agus seanóirigh chríche na Héipte uile.

8 Agus tigh Joseph uile, agus a dhearbhráithre, agus tigh a athar: achd amháin a miondaoine, agus a tírreada, agus a nealbhadha do fhuighadar a bhfearrann Gosen.

9 Agus do chuaidh suas leis, carbuid fós agus marcshluagh, agus ba ronnóc an chuideachda iad.

10 Agus tangadar gó hurlár bhuáilte Atad, noch atá taobh thall do Jordan agus ann sin do rinneadar cumba maille re coineadh adhbhalmhór: agus do rinne dóbrón ann sin ar fonn a athar feachd lá.

11 Agus a nuair do choncadur áitreabhugh na háite, na Cananítigh, an chumha a nurlár Atad, dubhradar, is doilghiosach an chumhaó ar na Héiptibh; uime sin do ghóireadh Abel Mísráim dainm dhe, noch atá taobh thall do Jordan.

12 Agus do rinneadar a chlann mhac ris mar do aithin sé dhiobh.

13 Oir do rugadar a chlann leo é go tír Chánaain, agus do adhluidedar é a nuamhaigh mhaighe Mhachpelah, noch do cheannuigh Abraham, maille ris an machaire mar sheilbh chum áite adhluidhe, ó Ephron an Hítteach as coinne Mhamre.

14 Agus do fháll Joseph do Néipt é féin agus a dhearbhráithre, agus a ndearchuidh leis suas uile dadhlacadh a athar.

15 Agus a nuair do choncadur dearbhráithre Joseph go bhfuair a nathaim bas, a dubhradar, do bféidir go mbíadh fuath ag Joseph dháinne, agus go gcuíteochadh rinn gó deimhin a ndearnamar dolc air.

16 Agus do chuireadar teachda a gcíonn Joseph, dhá rádh, do aithin hathair roimh a bhás; dá rádh.

17 Máiró a déarthaóí ré Joseph: guidhim

guidhim thú annois, maith cionta do dhearbhráithreach agus a bpeacadh: óir do rinneadur ois ort: agus a nois iarmuid dathchuigé ort, maith cionta shérbíseach Dé hathar: Agus do ghuil Jóséph a nuair do labhradur ris.

18. Agus do chruadur a dhearbhráithre mar an gceadna, agus do luigheadur síos a bhfagnuís a aighthe, agus a dubhradur, feuch is sinne do shérbhíseach.

19 Agus a dubhairt Jóséph riu, ná bíodh eagla oruibh: óir an bhfuilim-sí an áit Dé?

20 Achd ar bhuir fonsa do smuainea-bhráir ois am aghaidhsí, [ach] do mheadhuigh Dia chum maitheasa é, dá tha-bhairt a ccrich mar atá a niugh, do chongmháil móraín daoine beo.

21 Annois uime sin ná bíodh eagla oruibh, oifidhí mísi sibh, agus bhuir naos og: agus do chomhfhurtaigh iad, agus do labhair go cinealta riu.

22 Agus do áitreibh Jóséph fa Néchí í Égipt, é féin agus tigh a athar, agus do mhair Jóséph céad agus deich bliain, bliadhna.

23 Agus do chonnairc Jóséph clann mhaibh Ephraim don treas geinealach; clann a d-Machir mar an gceadna mac Mhanaf do chum do tógbhadh sías iad ar ghliúis Jóséph.

24 Agus do ráidh Jóséph ré na dhearbhráithribh, atáimí ag éug: agus do Dia oruibhí go déimhin, agus bea-as an tírís sibh, gus an tír do mhónuigh sé do Abraham, do Isaac, agus do Jacob.

25 Agus tug Jóséph mionna ar chloinn Ísrael, ag radh, feachfuidh Dia oruibhí go deimhin, agus beurthaóí mo chmhaí sías as lo.

26 Mar sin do éug Jóséph ar mhéid dhó céad agus deich bliadhna dáis agus do bhalmuigheadur é agus do readh a ccomhra fa Néigipt é.

AN DARA LEABHAR DO MHAOISE

DA NGOIRTHEAR EXODUS.

C A I B. I.

Chloinn Ísraél a bhí ann nuair a bhí Jóséph ar a dhéan. 16. Do bfuiligh Pharaó a clann mhaibh do tógbhadh.

A Nois is iadso ammana chloinne Ísrael, noch tháinig do Néigipt; do tháinig gach duine gon a mhuin-tir le Jacob.

2 Reuben, Simeon, Lé-bhí, agus Judah.

3 Íshachar, Sebulon, agus Benjamin.

4 Dan agus Naphtali, Gad, agus Aser.

5 Agus anuile anam dá tháinig do fhorghronuibh Jacob bá feachdmhóidh anam iad: oir do bhí Jóséph fa Néigipt cheana.

6 Agus fuair Jóséph bás, agus a dhearbhráithre uile, agus an dín sin go bliomán.

7 Agus do bhádur clann Ísrael foirtheach, agus do fhádur go bliomarcach, agus do fíadur roneart-mhur, agus do líonadh an talamh leo.

8 A nois do éirigh sías Rígh na Égipt na Hézipte, ag nach raibh eolus ar Jóséph aige.

9 Agus a dubhairt sé ré ná dhóinibh: feuchfuidh is mó agus is cumhachtaí he clann Ísrael ná síane.

10. Tigidh náibh, déanam riu go onna, deagla go líonfaidís, agus go uciadh chum criche, an tan theigim mhadh cogadh ann, go tteannfaidís mar an gceadna lear naibhíbh, agus rug sí tteannfaidís ar naghuidh, agus go raibís sías mar sin amach as a tír.

11 Uime sin do chuireadur luchd do oirmheafáda ós a ccionn, dá bpianadh na náluighibh: agus do thógbhadh na caithreacha do Phárao chum ionbhuais, Pitom, agus Ramsés.

12 Ach da mhéid do phianadur ionnte; agus móide do líonadur agus do fhádur bhráithreach: agus do bhí doilghios orra na chloinn Ísrael.

13 Agus tugadur na Héigiptigh anis chloinn Ísrael serbbís do dhéanamh le díbhfeirg.

14 Agus do rinneadur a mbeathas do bhá searbhlí le daoirí chruaidh a moirtear, agus a mbrice, agus aann a nuile thonnairc serbhíse ann anfa machhaire; a nuile sherbhlís ann a ttugadur óra foghnamb do bhí sí maille ré díbhfeirg.

15 Agus do labhair Rígh na Héigipt na ré mnaibh tuifmíge na Neabhruidheada do ghuil a (bean aca dar bhainm Siphrah, agus a ainm an dara mná Puah.)

16 Agus a dubhairt sé, a nuair do bheithi ag déanamh oifige mná tuifmíge do na mnaibh Sabhruidheach, agus do bhairm ba

Gilead na bheith

A Gas Lébhí.

2 Agus rug sí a dhá d

3 Agus ionbhuibhíne agus pic u

4 Agus bhíad iad

5 Agus

6 Agus

7 Agus

8 Agus

9 Agus

fa Mhísi i ar tuismeadh iad, más mac bhias agus é ann, marbhuidh é, ach mas inghean bhias h mbeán, bíidh sí beo.

17 Ach do bhí eagla Dé ar na mbeáibh tuismighe, agus ní dhearnadur a chéad a dubhairt Ri na Héigipte riu, agus do chumhdugheadur an clann mhac beo.

18 Agus do ghoir Ri na Héigipte ar na mbeáibh tuismighe, agus a dubhairt a dhuir, creá fa ndearnabhair an nifí, agus ar chumhdugheabhair an chlann mhac beo.

19 Agus a dabhradur na mná tuismighe le Phárao, do chionn nach bhfuilid na mná Eabhruidheacha mar na mbeáibh Egipteacha; óir atáidíon beo dha, agus beirid fuil thigid na mná tuismighe a fteach chuca.

20 Uime sin do rinne Dia go maith ris na mbeáibh tuismighe, agus do lionadur na daoine agus do fháadur ro láidir.

21 Agus tárla do chionn go raibh eagla Dé ar na mbeáibh tuismighe, go ndearna fé tighthe dhoibh.

22 Agus do fhuagair Phárao dá mhuintir uile, ag ridh, gach uile mhac da mbéarthar teiligidh é fa nabhuinn, agus gach uile inghean cuimhdeoch-thaoi beó í.

C A I B. II.

Dileamhan ríagha ag Máosí. 11 a ghaige. 15. a tbeicheadh. 21. a phéad.

A Gus do chaidh dume a tigh Lébbi agus do phás fé inghean do Lébbi.

2 Agus do toirretheadh an bhean agus a rug sí mac, agus a nuír do chonn-go raibair sí go raibh fé na noidhin bhréaghdha, do cheil sí é ar fadh thrí míachd a oísa.

3 Agus a nuír nár shéad sí a cheilt inghean í budh faide, do rinne sí comhra na ionbhuighinne, agus do chuir dóbail lathuighe agus pic uirre, agus do chuir an leanamh ar ionnte; agus do chuir annfa tfoillóstar do fhuair bhréach na habhann é.

4 Agus do sheas a dheirbhíur a bhíad uadh, d'fós creá do dhéantaóí tigh a nís.

5 Agus táinig inghean Phárao a más da nighe féin ag a nabhuinn, agus do bhádur a cailínigh ag fubhal ar fteach na habhann; agus a nuír do le thonnannaire sí an chomhra a meas an a noidhóistair, do chuir sí a cailín dá thaghnamh bhairt chuire.

6 Agus a nuír do oíguil sí í, do Héigipteannaire fran leanamh; agus féach uidheadh go ghal an naoidhean; agus do bhí th, agus aige aice dhó, agus a dubhairt sí, aén do chloinn na Neabhruidheach fo.

7 Ann sin a dubhairt a dheirbhíur a binghin Phárao: an racha mísi do dhairm banaltrann do na mbeáibh Eabhruidheacha chugad, go noilfid an leanamh dhuit?

8 Agus a dubhairt inghean Phárao rí, éirigh; agus do imthigh an cailín, agus do ghoir sí mathair an feinimh.

9 Agus a dubhairt inghean Phárao rí; beir an leanamh fo leachd, agus oil damhfa é, agus do bhéara mé do tháruaid duit; agus do ghlac an bhean an leanamh, agus do oil sí é.

10 Agus do fhas an leanamh, agus tug sí do inghin Phárao é, agus do bhí na mhac aice; agus tug sí Máosí dainm air; agus a dubhairt sí, do chloir gur thairuing mé as a nuige é.

11 Agus tárla fa nam sin a nuír do fhás Máosí go ndeachaidh fé amach mar a rabhadur a dhearbhráithre, agus gur fheuch fé ar a nialaighibh; agus do chonnúire Egipteach ag bualach Eabhruidhigh, aén da dhearbhráithribh.

12 Agus do fheuch fé annfa agus anna síd, agus a nuír do chonnaire nach raibh aonduine ann, do mharbh fé an Téigipteach, agus do fholuigh fé annfa ghaineamh é.

13 Agus a nuír do chuidh fé amach an dara lá, feuch do bhádur dias do na Heabhruidhibh ag troid; agus a dubhairt feisíon rís an té do rinne a néacóir, Creá fa mbuileann tú do chompanach?

14 Agus a dubhairt feisíon, cía ríne príonfa, agus breitheamh dhíotfa é ar ccionne? a né sháolios tú mí mharbhadh, mar do mharbh tú an Téigipteach? agus do ghlac eagla Máosí, agus a dubhairt fé, a deimhin gur frítha síos an ghníomhafa.

15 A nnois a nuír do cháluidh Phárao an nifí, do iarr fé Máosí do mharbhadh, ach do theith Máosí as radharc Phárao, agus do chomhnuigh fé a scríbh Mhídan; agus do fhuigh fé síos laimh re tobar.

16 A nois do bhí ag sagart Mhídan móirshéior inghean: agus tangadur agus do thairngeadur uifge, agus do lionadur na humair do thabhairt uifge do threád a nathar.

17 Agus tangadur na hiodhairighe, agus do chuireadur ar fubhal iad; ach do sheas Máosí agus do chuididh léo, agus tug uifge dá tréud.

18 Agus a nuír tangadur mar a raibh Rebhel a nathair a dubhairt fé, cionnus tangabhair comhléath fo a nuigh?

19 Agus a dubhradarfan, do shíor Egipteach sinn ó lámhuibh na naoidh-aireadh, agus fós do thairning uifge go lór dhúinn, agus tug uifge don tréud.

20 Agus a dubhairt feisíon ré na ingheanuibh, cáit a bhfuil an té sin creáid far fhágabhair an tóglach? go ridh é a fteach go nithidh fé aran.

21 Agus bá toil fé Máosí comhnuighe a bhfochair a nglaoich sin: agus

tug fé do Mhaoisi Sipporah a inghean mar mhnaoi.

22 Agus rug sí mac dhó, agus tug Gersom dainm air; óir ar seíson, do bhi mé am choigríoch a tír choigrích.

23 Agus tairla a gcionn aimsire go bhfuair Rígh na Héigipte bás, agus do bhádar clann Israel ag osnadhúigh tré mhéid a ndaoirse; agus do eighmheadh; agus tháinig a neighmhe suas chum Dé tré na ndaoirse.

24 Agus do chualuidh Dia a nuch-bhadhach, agus do chuimhnigh Dia a chumradh re Habráham, re Hísaac, agus ré Jacob.

25 Agus do fhéach Dia ar chloinn Israel, agus do bhi truaighe ag Dia dhoibh.

CAIB. III.

An dos ag lafadh gan chaithreamb. 10. ghoir Dia Maoisi. 16. a chuir teachd-airéachd leis.

A nois do bhi Maoisi ag cumhdach cháorach Jéthro a chlámhuin Sagar Mhídan, agus táinig go siabh Dé, eadhon go Horeb.

2 Agus táinig aingeal an tighearna chuige a lafair theineadh amach as lár craoibhe, agus damhairc seíson, agus féach do bhi an chraobh tré lafadh ó theineidh, agus níor loigeadh an chraobh.

3 Agus a dubhairt Maoisi, fillfidh mé a nois a leathtaoibh, agus féuchfí mé ar an radhare mórfa, éred sí nach loigear an chraobh.

4 Agus a nuair do chonnaire an tighearna gur fhíll fé a leathtaoibh dá fhaicfin sin, do ghoir Dia air amach as lár na craoibhe, agus a dubhairt fé, a Mhaoisi, a Mhaoisi; agus a dubhairt seíson, atáim annso.

5 Agus a dubhairt seíson, ná tárr a bhlogus annso: cuir dhíot do bhróga do d'chofuibh: óir a náit ar a bhfuil tú ad sheafamb, is talamh naomhtha é.

6 A dubhairt fé ós a chionn sin fós, is mísi Dia hathar, Dia Abraham, Dia Hísaac, Dia Jacob: Agus do fholuigh Máois a aghuidh, óir dob eagal leis féachuín ar Dhia.

7 Agus a dubhairt an tighearna, is deimhin go bhfaca mísi léirfa mo phobal, noch atá fa Néigipt, agus do chuala mé a neighmhe, do bhrígh a mhaighistreach tascuidh: óir atá síos a ndoighis agam.

8 Agus tháinig mé a nuas dá Eio-radh as lámhuibh na Néigiptach, agus dá mbreith suas as an tír sin, go fearann maith fairíng, go fearann do bheir tuile bhainne agus mheala; go háit na Ccananitech, agus na Hítitech, agus na Jebusitech, agus na Namoritech

agus na Bperíttech, agus na Híttech.

9 A nois uime sin, feuch, thur comhairc chloinne Israel chugé, agus do chonnaire mé mar an gceall an fóirneart léar bhrúigheadar na giptigh iad.

10 Tárr a nois uime sin agus mísi díonnfúighe Pharaó thú, ionnóttiubhra tú mo phobal, clann Israel amach as a Néigipt.

11 Agus a dubhairt Maoisi ré cia mísi as a rachuin go Pharaó, as a tiubhrúinn clann Israel as a Néigipt.

12 Agus a dubhairt seíson, go mhin bíaidh mísi leachd, agus bíid mar chomhartha agad, gur chuir ann tú; a nuair do bheura tú abal amach as a Néigipt do dhéan serbhis do Dhia ar a tliabhfa:

13 Agus a dubhairt Maoisi ré féach a nuair thiofais mísi a chloinne Israel, agus a déura mé do chuir Dia bhuir naithreadh chugé, agus a déaruidhion riomfa, cá háit atá air? créad a déura mísi ann?

14 Agus a dubhairt Dia ré sí, AS ME AN TÍ AS ME: a dubhairt fé, marfo a déura na chlannuibh Israel, ATA MÍSI, do chuguibh mé.

15 Agus a dubhairt Dia ós a chionn ré Maoisi, déura tú re clann Israel: an tighearna Dia bhuir naithreadh, Dia Abraham, Dia Hísaac, Dia Jacob, do chuir mísi chuguibh go mainm go bráth, agus fé a chuimhne do nuile gheinealach.

16 Eirigh, agus cruinnigh sinnfí a bhfochair a cheile, agus abair do fhoillígh an tighearna, Dia naithreadh, Dia Abraham, Dia Jacob, é fein damhsa ag tháinig mé go deimhin dá bhuir naithreadh, agus do chonnaire mé ní do rinneadh ribh fa Néigipt.

17 Agus a dubhairt mé, béura suas sibh as buaidhreach na Héigipt go fearann na Gcananitech, agus a Bperíttech, agus na Nibhitech, agus na Jebusitech; go tír do tuile bhainne, agus mheala.

18 Agus umhloichuidh siadfan ghlór, agus tiúfa tusa agus sí Israel a cceann Rígh na Héigipte, déura tú ris; tairla an tighearna na Neabhraidheach rinn, agus a iarrmaoid dathchuinge ort, leig dul aistior thri lá fan bhfaich, go namaois iodhairt don tighearna Ndia féin.

19 Agus atá a fhios agumfa léigfidh Rí na Héigipte dhaobh theachd, agus ní leigfe achd lé láidir:

20 Agus mach, agus uile ionann a lá fé dhaobh. 21 Agus íbhí fa teach, dhaobh, na leagadh mhnaoi agus cu ar bhu fuighe n. 22 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 23 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 24 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 25 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 26 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 27 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 28 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 29 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 30 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 31 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 32 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 33 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 34 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 35 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 36 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 37 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 38 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 39 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 40 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 41 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 42 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 43 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 44 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 45 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 46 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 47 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 48 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 49 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 50 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 51 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 52 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 53 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 54 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 55 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 56 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 57 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 58 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 59 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 60 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 61 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 62 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 63 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 64 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 65 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 66 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 67 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 68 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 69 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 70 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 71 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 72 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 73 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 74 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 75 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 76 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 77 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 78 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 79 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 80 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 81 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 82 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 83 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 84 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 85 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 86 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 87 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 88 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 89 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 90 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 91 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 92 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 93 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 94 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 95 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 96 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 97 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 98 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 99 Agus dhaobh siad mé a déura earra é. 100 Agus dhaobh siad mé a déura earra é.

20 Agus sinse mífí mo lámh amach, agus buáilse mé a Négípt leam uile ionántuibh, noch do dhéana mé ann a lár, agus na dhiaigh sin léigfidh sé dhaoibh imtheachd.

21 Agus do bhéara mífí do na daoínibhí fabhar a bhíagnuifí na Négípteach, agus tiuafa dhe a nuair imeochthaoi, nach solumh imeochthaoi.

22 Ach béuruidh gach einbhean áirleagadh é na comharfain, agus ón mhnaóí bhias ar cuairt na tigh, seóid airgid, agus seóid óir, agus eadúighe; agus cuirfidhe iad ar bhur macuibh agus ar bhur ningheanuibh, agus creachfúighe na Héigiptigh.

C A I B. IV.

Shabá Maoisí an teachduireacht do lámh fá dbeire. 27 As fáthán Maoisí & Aaron ar chairdeas nachdarain thuatha, & chill, ré cheile.

AGUS do shreagair Maoisí, agus a dubhairt, ach fauch, ní chreidfid siad mé, agus ní éisfid rem ghuth; óir a déaruid siad, níor thaisbéin an tighearna é féin duít.

2 Agus a dubhairt an tighearna ris, creád é an ní sin ad lámh? agus a dubhairt sefion, atá slat.

3 Agus a dubhairt sé, teilg ar talamh í, agus do theilg sefion ar talamh í, agus do rinneadh nathair nimhe dhi, agus do theith Maoisí roimpe.

4 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoisí, cuir do lámh amach agus glac í ar earball, agus do cháir amach a lámh, agus do ghlac í, agus do rinneadh slat di iona lámh.

5 Ar chor ar sé, go gcreidfidis gur shloisigh an tighearna Dia a nathar, Dia Abraham, Dia Isaac, agus Dia Jacob é féin duít.

6 Agus a dubhairt an tighearna ris é a chionn sin, cuir a nois dó lámh ad bhrollach; agus do chuir sé a lámh iona bhrollach; agus a nuair tug sé amach í, fauch, do bhi a lámh lubhrach mar shneachda.

7 Agus a dubhairt sé, cuir do lámh ad bhrollach a ris: agus do chuir a lámh na bhrollach a ris, agus tug amach as a bhrollach í, agus feuch do bhiompoigheadh í a ris mar an gcuid eile dhi rheoil.

8 Agus tiuafa a gcrích muna ccreidid. siad (thú, agus nach tiubhruid éisdeachd do ghuth an chéadchomhartha, go gcreidfid siad guth an chomhartha dheighionuigh.

9 Agus tiuafa a gcrích mar an gcéadna, muna ccreidid siad céachtar don dá chomhartha, agus nach éisfid red ghutha, go nglacfa tú duighe na habhann', agus go ndóirfe tú é ar an talamh tirim, agus an

taisge bhéara: tú as a nabhuinn go mbia na fhuil ar an dtalamh tirim.

10 Agus a dubhairt Maoisí ris an tighearna, ó mo thighearna ní bhfuilimí deaghlabharta, ní roimhe ío, ná ó labhair tusa red sherbhifeach: Achd atáim mall a comhrádh, agus mall a dteanguidh.

11 Agus a dubhairt an tighearna ris, cia rinne béul an duine, nó cia rinne béul an duine, nó cia ní an bálb: nó an bodhar, nó an té do chí nó an dall? nach mífí an tighearna do rinne iad?

12 A nois ar a naddbharfain imthigh, agus bíaidh mífí maille red bhéul, agus muinse mé dhuit cread a déara tú.

13 Agus a dubhairt sefion, ó mo thighearna, guidhim thú, cuir uait ris an té noch chuirfeas tú uait.

14 Agus do las searg Dé re Maoisí agus a dubhairt, nach é Aaron an Lébhitech do dhearbhrathair? atá a fhios agam go labhrann sé go málth. Agus mar an gcéadna, feuch atá sé ag teachd amach do theagmháil riot, agus a nuair do chise sé thú, bíaidh lúthghaireach iona chroidhe.

15 Agus laibheora tusa ris, agus cuirfe tú briathra iona bhéul, agus bíaidh mífí maille red bhéula, agus le na bhéula, agus muinse mé dhaoibh cread do dhéantaoi.

16 Agus bíaidh sefion na fhior edirbhí-nighe agad ris an bpobal, agus bíaidh sefion, bíaidh sefion féin a náit bál duit, agus bíaidh tusa a náit Dé dhoian.

17 Agus glacfa tú an tslat ad lámh, le ndéana tu comharthuighe.

18 Agus do imthigh Maoisí, agus do fhíll ar Jéto a chlamhuin, agus a dubhairt ris, guidhim thú léig dhama imtheachd, agus síleadh ar mo dhearbhrathribh atá fa Négípt, dá fheachuin an bhíuilid beo fos: agus a dubhairt Jéto ré Maoisí, éirigh a fíothbáin.

19 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoisí a Midian, éirigh, bíl do Négípt, óir do éugadur uile an mhéid do bhi ag jaruidh do bhais.

20 Agus rug Maoisí a bhean agus a mhic leis, agus do chuir ar asfal iad, agus do fhíll go crích na Héigipte. Agus do ghlac Maoisí slat Dé na lámh.

21 Agus a dubhairt an tighearna re Maoisí, a nuair imeochus tú chum síleadh don Egipt: feuch go ndéana tú na míorbhuile uile as coinne Phárao, noch do chuir mífí ad lámh: ach cruadhéocha mífí a chroidhe, ionnus nach léigfidh don phobal imtheachd.

22 Agus deura tusa re Phárao: marfo a deir an tighearna: fé Israel mo mhac, mo chéidghin fos.

23 Agus a deirim ríotfa, léig my mhac ar fíubhal, ionnus go ndéana sé serbhis damhá, agus má dhiúltann tú léigean dó imtheachd, feuch muirfidh mífí do mhacfa, do chéidghin fos.

24 Agus tarla ar an tslighe san tigh ósta, gur chas an tighearna air, agus gur iarr a mhárbhadh.

25 Ann sin do ghlac Sipporah cloch gheur, agus do ghearr réimhchroiceann a mic, agus do theilg fa ná chosuibh é, agus a dubhairt: go deimhin is fear fuit teach dhamhsa thú.

26 Do leig fé uadha mar 'sin é: ann sin a dubhairt sí, as fear fuilleach thú, do bhrigh an timchillghéarrtha.

27 Agus a dubhairt an tighearna re Aáron: imthigh san bhfalach do theagmhail re Maóise: agus do imthigh fé, agus tarla leis é a shlabh Dé, agus do phóig é.

28 Agus do innis Maóisi do Aáron briathra an tighearna uile, noch do chuir uadh é, agus a nuile chomhartha air aithinde.

29 Agus do imthigh Maóisi, agus Aáron, agus do chruinnighthead a bhfoch-air a chéile sinseara chloinne Israel uile.

30 Agus do labhair Aáron a nuile shéal dar labhair an tighearna re Maóisi, agus do rinne na comharthadha a labhair an phobail.

31 Agus do chreideadar an pobal, agus a nuair do chualadar go ttáinig an tighearna d'fhorghadh chloinne Israel, agus gur fhéuch sé ar chloinne Israel, agus go bhfaicidh sé a mbuairleadh, ann sin do chromadar a ccinn agus do rinneadar umbha.

CAIB. V.

Phárao deis rabhadh shagbail ó Mhaóisi le ó Aáron. Israel do leigean ar Siobhal.
§ Do Mheádaigh fe daoirfe Israel.

A Gus na dhiáigh sin do chuáidh Maóisi agus Aáron a steach, agus do innisfeadar do Phárao: marfo a deir an tighearna Dia Israel, léig dom phobal imtheachd go ndearnaid féusda dhamhsa san bhfalach.

2 Agus a dubhairt Phárao, cia hé an tighearna da numhlochuinnisí dhá ghlór, as a léigsin Israel dimtheachd uaim? ní haithimid damhsa an tighearnafin agus ní mó léigfeas mé Israel dimtheachd uaim.

3 Agus a dubhradurfin, tarla Dia na Neabhruidheach rinn: léig dhúinn imtheachd, iarmáid ort, uidhe thri lá annfa bhfalach, agus iodbhuirt do dheanamh don tighearna ar Nda, deagla go luidh-fiodh fé eninn le pláigh nó le cloidheamh.

4 Agus do rádh Righ na Héigpte riu, cread fa mbacthaoisí, a Mhaóisi agus a Aáron, do na daoínibh a nobair do dheanamh: éirigidhí chum bhur nualuigh fein.

§ Agus a dubhairt Phárao, féuchuidh, atad pobal na tíre annois lionmhar, agus do bheurthaoise orra suireach óna nualuighibh.

6 Agus tug Phárao aithne an lá fein do mhaighifiribh tafca an phobail agus dá noifigeachuibh, ag rádh.

7 Ní thiubharthaoi feusda tuighe a phobal do dheanamh brice, mar thubhair go tti fo: éirgidis agus cruin ghedis tuighe dhóibh fein.

8 Agus a nuibhir bhriceadh do rinneadur go nuige fo, cuirfidhe sin orra, laighdeochthaoi [a bheag] dhe: éir-taid diomhaoin, agus is uime sin éirid siad, ag rádh, léig dhúinn imtheachd do dheanamh iodbhuirt dar Nda.

9 Cuirthead tailleadh oibre ar madaínibh go ndearnaid faothar ann: nach drugaid aire do bhriathruibh omhaoin.

10 Agus do chuádur maighifirí daoirsin an phobail amach, agus a figidh, agus do labhradur ris an tpo-ag rádh: is mar fo a deir Phárao, thiubhra mifi tuighe dhaóibh.

11 Éirigidh, saghaidh tuighe mar fídir libh a sagbail: ní rachuidh bheag dá bhur nobair fios.

12 Mar sin do spreigh an pobal mach ar feadh chriche na Héigpte chruinnighthead connuigh a náit tuighe.

13 Agus do bhróidighthead na maighifirí tafca siad, ag rádh, ionnain bhur nobair, bhur tafca laetheamh comhmaith agus a nuair do bhi ag aguibh.

14 Agus do buáileadh oifigidh chloinne Israel, noch do chuireadar maighifirí tafca Phárao ós a gcionn; agus do h-afuigheadh dhiobh, cread fá nár com-lionadhair bhur tafca a ndéanamh brice ná agus a nuigh, mar do rinneadh roimhe sin.

15 Ann sin tangadur oifigidh chloinne Israel, agus do eighthead ar Phárao ag rádh, cread fá ndéan tú fo réd na bhfeachuibh?

16 Ní ucthur tuighe dot shertí feachuibh, agus a deirid siad riu déanuidh brice: agus féuch, gabhadh ar do shertibheachuibh; ach as ar dháoinibh fein atá an lochd.

17 Ach a dubhairt feson, atad diomhaoin, atathaoi diomhaoin; uime fu dearthaoi léig dhúinn imtheachd go ndéanaimis iodbhuirt don tighearna.

18 Imthighidh a nmoi uime sin, go déanuidhí faothar: óir ní thiubharth tuighe ar bith dhaóibh, agus gidhead do bheurthaoi uáibh uibhir na mbricead.

19 Agus do choncadur oifigidh chloinne Israel, gur bholc an náit ann a rabhadh tar éis a rádh; ní laighdeochuidh bheag dá bhur mbricidh ann bith tafca laetheamhuil.

20 Agus tarla re Maóisi agus re Aáron, noch do theas annfa tslighe rom-mar thangadur amach ó Phárao.

21 Agus a dubhradur riu, go bhfeachuidh an tighearna oruibh, agus beir adh breath; do chionn go ndearnaibh

ar mbo-
agus a
cloidhin

22 A
tighearn
cread f
bpoabla

uait?
23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

23 O
labhairt
shin do
tufa do

ar mboladh domblafda a lathair Phárao agus a radharc a sherbhfeach, do chur cloidhimh ann a laimh dar marbhadh.

22 Agus do shíl Maóise chum an tighearna, agus do rádh, a thighearna, créad fá ndearna tú comholcío ris an bpoibál? créad as ar chuir tú mifi uait?

23 Oir ó tháinig mé go Phárao do labhairt ad ainm, do rinne sé oí ó shin don phoibál, agus ní mé do sháor tufa do phobal ar éanchor.

CAIB. VI.

Nochd Jehóbbah e fein tré sháoradh Ísrael.

16 Mic Lebbi, ó á tháinig Maóise ar Aaron.

AN sin a dubhairt an tighearna ré Maóise: a nois do chise tu cread do dhéanla ré Phárao: oir is lé laimh láidir léigfeas sé dhóibh imtheachd, agus lé laimh láidir dhúbeorus fé as a dhúthaigh iad.

2 Agus do labhair Dia ré Maóisi, agus a dubhairt fé ris, is mifi an tighearna.

3 Agus do thaisbéin mé mé fein do Abraham, agus do Ísaac, agus do Jacob a naim Dé uile chumhachduigh, achd ann mainm Jehóbbah níor bhaithne dhóibh mé.

4 Agus do dhaingnidh mé mochunnradh riu, tír Chánaan do thabhairt dóibh, fearann a noithlithre, ann a rabhadar na gcoimhghithibh.

5 Agus do chúala mé mar an gcéad na onadhl chloinne Ísrael, noch chongrahuid na Héigiptigh a ndaoirsi, agus do chuimhnidh mé mo chunnradh.

6 Uimefin abair ré cloinn Ísrael, is mifi an tighearna, agus do bhéura mé amach sibh ó mualach far chuireadar na Héigiptigh sibh, agus síorfa mé sibh óna ndaoirse, agus fuasgeolad sibh lé laimh shinte amach, agus maille re breitheamhnúibh móra.

7 Agus glacfa mé chugam sibhí mar phobal, agus bíidh mifi mar Dhia aguibhí: agus áitheantaí gur mé an tighearna bhuir Ndia, noch bhéurus amach sibh ó bheith fá úalúighibh na Négíteach.

8 Agus béura mé asteach sibh san tír le tug mé mionna go ttiubhuinn í do Abraham, do Ísaac agus do Jacob; agus do bhéur dhaóibhí mar oighreachd: is mifi an tighearna.

9 Agus do labhair Maóise mar sin lé cloinn Ísrael, agus níor éisdeadar ré Maóise, tré chradh spioraíde, agus tre dhaoirí roigheir.

10 Agus do labhair an tighearna re Maóisi ag rádh.

11 Éiridh a sleach, labhair ré Phárao Rígh na Héigipte, go léigeadh fé clann Ísrael dimtheachd as a thír.

12 Agus do labhair Maóisi as coime

an tighearna, ag rádh, níor éisdeadur clann Ísrael rium, mar sin cionnus eisdios Phárao rium, noch atáim ann mo ghlor neimhthimchill ghearrtha?

13 Agus do labhair an tighearna re Maóisi agus re Háron, agus do chuir cúram leo go cloinn Ísrael, agus go Phárao Rígh na Héigipte, do thabhairt chloinne Ísrael amach as crích na Héigipte.

14 Is iad so cinn tighe a naithreadh: Clann Réuben, oeidghin Ísrael, Hanoch, agus Pallu, Hebron agus Carmi: a siad so síochd Reuben.

15 Agus mic Shimeón, Jemuel, agus Jamin, agus Ohad, agus lachin, agus Sohar, agus Saul mac mhnaí Cananigh; is iad so síochd Shimeón.

16 Agus is iad so annmanna mhac Ísbhi, do réir a ngeinealúigh, Gerson, agus Cohat, agus Merari: agus do iad bliadhna bheatha Lebbi céad, triochad agus seachd mbliadhna.

17 Mic Gherfon, Libni, agus Simi, do réir a sleachda.

18 Agus mic Chohat, Amram, agus Ísar, agus Hebron, agus Ussiel; agus do iad bliadhna bheatha Chohat, céad agus triochad, agus trí bliadhna.

19 Agus mic Mherari, Mahali, agus Musi; is iad so síochd Lebbi do réir a ngeinealach.

20 Agus tug Amram Jochebed deirbhíair a athar na mnáoi chuide, agus do rug sí Aaron dó agus Maóisi; agus bí hiaad bliadhna bheatha Amram céad agus triochad agus seachd mbliadhna.

21 Agus mic Ísar, Córah, agus Nepheg, agus Sichri.

22 Agus mic Ussiel, Misiel, agus Elaphan, agus Sitri.

23 Agus tug Aaron Elifeta inghean Aminadab, deirbhíair do Naafon, na mnáoi, agus rug sí dhó Nádab, agus Abihú, Eleasar, agus Ítar.

24 Agus huc Chórah, Assir, agus Elcanah, agus Abiafaph; is iad so treabha na Ccoiritech.

25 Agus tug Eleasar mhac Ároin inghean Phutiel na mnáoi; agus rug sí Phinehas dó: is iad so cinn aithreach na Lebhitech do réir a dteabha.

26 A siad so an Taaron sin agus an Maóise, ré a ndubhairt Dia, beiridh amach clann Ísrael as crích na Héigipte do réir a sleagh.

27 Agus a siad so do labhair ré Phárao Rígh na Héigipte, do thabhairt cloinne Ísrael amach as Négípt: is iad so ann Maóise agus an tÁaron sin.

28 Agus tárla san ló ar labhair an tighearna ré Maóisi a ccrích na Héigipte.

29 Gur labhair an tighearna ré Maóisi, ag rádh, is mifi an tighearna; labhair fé, ag rádh, is mifi an tighearna; labhair C f. bual.

thusa ré Phárao Rígh na Héigipte gach ní dá nabraimse riot.

30 Agus a dubhairt Maóisi a lathair an tighearna, féach atáim si am bheul meimhthimchillghearrtha, agus cionnus gúddíos Phárao rium?

CAIB. VII.

Céad Phlágh na Héigipte.

AGus a dubhairt an tighearna ré Maóisi, féuch do rinne mé Dia dhíot do Phárao, agus bíadhd do dhearbhrathair Aáron na fáidh agad.

2 Laibheóra tá gach uile ní aitheómis mifi dhíot, agus labheóruidh Aáron do dhearbhrathair ré Phárao, clann Israel do chur as a dhuthaigh.

3 Agus cruaidheóchuidh mifi croidhe Phárao, agus meideóchuidh mé mo chomharthuighe, agus mo mhiorbhuileadh a gcric na Héigipte.

4 Ach ní éidfidh Phárao ribhí, ar chor go leagfa mifi mo lámh ar a Néigipt, agus go tiubhra mé mó shluagh agus mo phobal clann Israel amach as crich na Héigipte, le breitheamhpuluibh móra.

5 Agus aitheónuid na Héigiptigh gur mé an tighearna, a nuair shínfeas mé amach mo lámh ar a Néigipt, agus bheorus mé clann Israel ó bheith na meafg.

6 Agus do rinne Maóisi, agus Aáron mar do aithin an tighearna dhiobh, is mar sin do rinneadar.

7 Agus do bhí Maóise ceithre fichid bliadhna daois, agus Aáron trí bliadhna agus ceithre fichid a nuair do labhradar ré Phárao.

8. Agus do labhair an tighearna ré Maóisi, agus ré Háron, ag radh;

9 A nuair laibheóras Phárao ribh, ag rádh, taisbeanuidh miorbhuile ar bhuir son fein: ann sin déara tusa ré Háron, glac do shlat agus teilg a bhí-aghnuisí Phárao i, agus do dhéantar nathair nimhe dhi.

10 Agus do chuidh Maóisi agus Aáron a sleach go Phárao, agus do rinneadar mar do aithin an tighearna dhiobh, agus do theilg Aáron a shlat síos a lathair Phárao, agus a mhuinntire, agus do rinneadh nathair nimhe dhi.

11 Ann sin do ghoir Phárao mar an gcéadna na daoine glioca, agus an lúchd píféog: a nois draoithe na Héigipte, do rinneadursan. fós ar an modh gcéadna le na ndroigheachduibh.

12 Oir do theilgeadar síos gach sondaime aca a shlat, agus do rinneadh nathreacha nimhe dhiobh; ach do shluig slat Aáron suas a slatán.

13 Agus do chruaidhgh sé croidhe

Phárao, go nár éid sé riu, fa mar dubhairt an tighearna.

14 Agus a dubhairt an tighearna Maóise, do cruaidheadh croidhe Phárao do dhíolt sé léigion don phobal theachd.

15 Bírigh a cionn Phárao ar m-din, féuch rachuidh sé amach chomnuilge, agus seasfa tusa ar bhrúach na bhanna ag fuireach ré na theachd, an tslat dá ndéarnadh a nathair nimhe glactá si ad laimh i.

16 Agus déara tú ris, do chuir an tighearna Dia na Neabhruidheach na chugad dá rádh, leig dom phobal theachd, do dhéanamh ferbhíse dhan san bhífach; Agus féuch go nuige níor áil leachd meideachd.

17 Mar fo a deir an tighearna ann fo aitheónus tú gur mifi an tighearna, féuch buailfe mé leis an tslat am laimh, ar na huifgidhibh fa nabhuinn, agus iompóchtar fa bhfuil.

18 Agus do gheabhuidh an tslat fa nabhuinn bás, agus bréanfuadh nabhann, agus budh glonn leis na giptibh uifge na habhanna dól.

19 Agus do raidh an tighearna Maóisi, abair ré Háron, glac shlat agus sin amach do lámh uifgidhibh na Héigipte, ar a frotha ar a naibhnibh, ar a lochanuibh, ar a nuile chomhchruinniughadh, go ndéantar fuil díobh; agus mbia fuil ar feadh chriche na Héigipte aráon a foithighibh croinn agus foithighibh cloiche.

20 Agus do rinne Maóisi agus Aáron mar sin, mar do aithin an tighearna dhiobh, agus do thóg sé i an tslat, agus do bhuail na huifgidhibh fa nabhuinn a radharc Phárao agus a radharc a sherbhíseach; agus hiompoigheadh a raibh duifge fa bhuinn a bhfuil.

21 Agus do fuair an tslat do bhuinn bás, agus do bhréan a nabhann agus níor féadadar na Héigiptigh na habhanna dól: agus do bhí fa feadh chriche na Héigipte uile.

22 Agus do rinneadar draoithe Héigipte sin lé na ndroigheachduibh agus do cruaidheadh croidhe Phárao agus níor umhlugh sé dhiobh, fa mar dubhairt an tighearna.

23 Agus do fuill Phárao, agus chuidh dhá thigh, ní mó do chur a chroidhe leis sin mar an gcéadna.

24 Agus do thochladar na Héigiptigh uile fa geuáirt na habhanna, a ghail uifge rén ol, oir níor féad uifge na habhanna dól.

25 Agus do coimhlíonadh feachtar eis an tighearna do bhualadh habhanna.

CAIB. VIII.

An dara treas, agus ceathramhadh pláigh na Héigpte.

AGus do labhair an tighearna ré Maóise, éirigh a ccionn Phárao, agus abair ris, mar fo a deir an tighearna, léig dom phobal imtheachd, ionnus go ndéanuid serbhis damh.

2 Agus ma dhialtann tú léigean dóibh imtheachd: féuch buáile mísi do theoranna uile le froguibh.

3 Agus geinidh a nabhann froguidhe go lionmhur, noch rachus sías, agus thiasas a fleach dot thighse, agus dot sheómra leapha, agus ar do leabuidh, agus go tigh do sherbhíseach, agus ar do mhuinntir, agus ann do úamhain, agus ann do loitibh fuinidh.

4 Agus tiuclaid na froguidhe sías araon ort féin, agus ar do mhuinntir, agus ar do sherbhíseachuibh uile.

5 Agus do labhair an tighearna ré Maóisi, abair ré Háaron, sin amach do lámh lé do shlait ós cionn na frothann, ós cionn na nabhann, agus ós cionn na lochan, agus tabhair fa deara froguidhe do theachd sías ar talamh na Héigpte.

6 Agus do shín Áaron a lámh ós cionn uisce na Héigpte, agus tangadar na froguidhe amach, agus do shluigh-eadar talamh na Héigpte uile.

7 Agus do rinneadar na dráoithe sin le na ndroigheachd, agus tugadar froguide sías ar talamh na Héigpte.

8 Ann sin do ghoir Phárao ar Mhaoise, agus ar Áaron, agus a dubhairt sé, guidhidh an tighearna go mbeireadh sé na froguidhe uaimse agus óm mhuinntir, agus léigse mé don phobal imtheachd, go madh beidir leó iodhbuit do dheanamh don tighearna.

9 Agus a dubhairt Maóise ré Phárao, biodh ónoir agadfa ós mo chionnfa; ga buair ghuidhsheas mé ar do shon agus ar son do sherbhíseach; agus ar son do phobail do scrios na bhfroguidh uait, agus od thighthibh ionnus go bhfanuid siad fa nabhuinn amháin.

10 Agus a dubhairt seison, a márach; agus a dubhairt seison, biodh do réir thfocailsi: ionnus go mbia a fhios agad nach bhfuil éinneach cõmhul ris an tighearna ar Ndiann.

11 Agus imeóhuid na froguidh uait féin agus ód thighthibh, agus ód sherbhíseachuibh, agus ód phobal, agus fanfuid siad fa nabhuinn amháin.

12 Agus do chuaidh Maóise agus Áaron amach ó Phárao, agus do éigh Maóise ar an tighearna, fa na froguibh tug se a naghuidh Phárao.

13 Agus do rinne an tighearna do réir bhreithre Mhaoise, agus fuaradar na froguide bás as na tighthibh

agus as na bailtibh, agus as na machairibh.

14 Agus do cruinnigeadh a cceann a cheile iad na gcrúachuibh, agus do bhréan an talamh.

15 Achd a nuair do chonnaire Phárao go bhfuair cáirde, do chruaidh sé a chroidhe, agus níor éisd ríufan mar a dubhairt an tighearna.

16 Agus a dubhairt an tighearna ré Maóisi, Abair ré Háaron, sin amach do shlat agus buil luathreamh a nsearuin go ndearntar miola dhi ar feadh criche na Héigpte uile.

17 Agus do rinneadar mar sin; óir do shín Áaron a lámh amach le na shlait, agus do bhuil luathreadh na talmhan, agus do rinneadh miola dhi, a nduine agus a mbeathach: do rinneadh miola do luathreadh na talmhan uile ar feadh criche na Héigpte.

18 Agus do thairgearad na dráoithe mar an ceadna le na ndroigheachd miola do chruthghadh, ach níor fhéadar: mar sin do bhádar miola ar éhuine agus ar bheathach.

19 An sin a dubhradar na dráoithe ré Phárao, se fo méur Dé; agus do cruaidheadh croidhe Phárao, agus níor éisd ríu, mar a dubhairt an tighearna.

20 Agus a dubhairt an tighearna ré Maóise, éirigh sías go moch ar maidin, agus seas as coinne Phárao, féuch tiuclfa sé amach: chum a nuise, agus abair ris: mar fo a deir an tighearna, léig dom phobal imtheachd go ndéanuid serbhis damhá.

21 Nó muna léigidh tú dom phobal imtheachd, féuch cuirfe mé faithe mhioltóg ort féin, agus ar do sherbhíseachuibh, agus ar do mhuinntir, agus a fleach ann do thighthibh, agus beid tighthe na Néigipteach lán do shaitibh móltóg, agus mar an ceadna an talamh ar a bhfuilid.

22 Agus dealócha mé an lá sin fearann Gofen a gcomhnuighid mo phobal, nach bia áon taithe mhioltóg ann sin, ar chor go mbia a fhios agadfa gur mísi an tighearna a meadhon an domhuin.

23 Agus cuirfe mé roinn idir mo dháoinibh féin agus do dháoine si: a márach bhias an comharthafo.

24 Agus do rinne an tighearna mar sin, agus tainic faithe dhoilge mhioltóg a fleach go tigh Phárao, agus go tighthibh a sherbhíseach, agus ar feadh criche na Héigpte uile: do tráillleadh an talamh uile treas an taithe mhioltóg.

25 Agus do ghoir Phárao ar Mhaoise agus ar Áaron, agus a dubhairt: éirgidh, déanuidh iodbuit do bhur Ndia ann fa talamh.

26 Agus a dubhairt Maóisi, ní hiomchubuidh an ní sin ré a dheanamh: óir ilé an ní is athuamhar do na Héigiptibh dheanas sinne iodbuit don tighearna ar Ndia: féuch dá ndéanadh sinne an ní is athuamha

athuamhar do na Héiptibh iodburt as coinne a súl, nach geubhaidis do chlo-
chuibh oruinn?

27 Racham aistior thrí lá do shiubhal san bhfásach, agus do dhéanam iodbuirt don tighearna ar Nda fa mar aitheónus fé dhinn.

28 Agus a dubhairt Phárao, léigfe mé dhaóibh imtheachd go ndearnthaoi iodbuirt don tighearna bhur Nda san bhfásach : amháin ní rachtai a bhfad ; guidhidh ar mo shon.

29 Agus a dubhairt Maoise, feuch, racha mé amach uaid, agus guidhfe mé an tighearna go nímthighid na faitheadha miotóg ó Phárao, ó na sherbhfíeachuibh agus ó na phobal a mórach : ach na him-
readh Phárao cealg ní is mó, gan leigean don phobal imtheachd do dheanamh iodbhartha don tighearna.

30 Agus do chuaidh Maoise amach ó Phárao, agus do ghuidh té an tighearna.

31 Agus do rinne an tighearna do réir fhoicail Mhaoise, agus do atharruigh na faitheadha miotóg ó Phárao, ó na sherbhfíeachuibh, agus ó na mhuintir : níor shan áon dhiobh.

32 Agus do chrúadhuigh Phárao a chroidhe a nuairfe mar an gcéadna, agus níor léig don phobal imtheachd.

C A I B. IX.

'An cúlgeadh, an feiseadh, agus an seachd-
mbadh pláig na Héipte.

ANn sin a dubhairt an tighearna re Maoise, éirigh a seach go Phárao, agus innis dó, is mar fo a deir an tighearna Dia na Neabhrugheach, léig dom phobal imtheachd go ndéanuid serbhís damhsa.

2 Oir má dhiultann tú léigean dóibh imtheachd, agus go ccuinneochuidh tú sos iad.

3 Feuch atá lámh an tighearna ar háirneis atá ar an machaire amuigh, ar a nenchraidh, ar na basáluibh, ar na cámh-
asluibh, ar na damhuibh, agus ar na scáor-
euibh : biaidh conach ródhóiligh orra.

4 Agus dealochuidh Dia áirneis Ifrael ó áirneis na Héipte ; agus ní racha éinni is lé cloinn Israel déag.

5 Agus do orduigh an tighearna lá cinnte, dá rádh, a mórach do dhéana an tighearna an ní si ann sa dúthaigh.

6 Agus do rinne an tighearna an ní sin ar na mharach, agus fuaradar áirneis na tíre uile bás : ach ní bhfaisir éinbheathach dáirneis na Nisraelach bás.

7 Agus do chuir Phárao fios amach, agus feuch ní dheachuidh áon amháin déag dáirneis Israel. Agus do cruadhui-
gheadh croidhe Phárao, agus níor léig don phobal imtheachd.

8 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoise agus re Háron, glaoidh citi-

guibh lán glaice do luáith na fuirce agus croidheadh Maoise sin chumminn a radharc Phárao.

9 Agus do dhéantar luáithreadh mé de, ar feadh críche na Héipte, agus biaidh na bhriseadh amach a mbeoláid ar dhuine agus ar bheathach ar feadh críche na Héipte.

10 Agus do ghlacadar luáith na fuirce, agus do theafadar a lathair Phárao, agus do chroith Maoise sin chum nimhe, agus do rinneadh bolg d'he ag briseadh amach a léafach dhuine agus ar ainmhidhe.

11 Agus níor fhéadadur na dráchtí seasamh a lathair Phárao do bhrígha bolguidhe ; oir do bhi an bholgach ar draoithibh, agus ar na Héiptibh uile.

12 Agus do chrúadhuigh an tighearna croidhe Phárao agus níor éisí mar a dubhairt an tighearna re Maoise.

13 Agus a dubhairt an tighearna Maoise, éirigh suas go moch ar maid agus seas as coinne Phárao, agus abris, is mar fo a deir an tighearna Dia na Neabhrugheach, léig dom phobal imtheachd go ndéanuid serbhís damh.

14 Oir cuirfe mé a nois mo phláig uile ar do chroidhe agus ar do sherbhfíeachuibh, agus ar do mhuintir, do go mbia a fhios agad nach bhfuil m leitheid eile san domhan.

15 Oir a nois sinfe mé amach m lámh, go mbeulidh mé thusa agus dháime lé pláig, agus gearruighear a talamh thú.

16 Agus go deimhin is uime fo dóthóg mé thusa suas, ionnus go tál beanfuinn ionnadaí mo chumhachda, agus go bhfoillfeochuidh mainm ar feadh a domhuin uile.

17 Agus a nárduigheann tusa féis féin a naghaidh mo phobail, nach a leachd léigean dóibh imtheachd ?

18 Féuch fa namfa a mórach cuir misí, cloichfhneachda roighéar, a leithé nach raibh fa Néipt ó chruthuigheadh í, agus a niugh.

19 Ar a nadbharfín, fuagair ann agus cruinnigh háirneis, agus a bás agad annsa machaire ; oir a nuile dhulú agus a nuile bheathach ar a mbeartú ar an machaire, agus nach bearthar bhaile, tiuca an chloichfhneachda a nuas orra, agus do gheabhadh bás.

20 An té ar a raibh eagla bhréidh an tighearna Dia a mealg sherbhfíeach Phárao, tug fa deara dhá sherbhfíeach uibh, agus dá áirneis teitheamh a stead do na tightheibh.

21 Agus an té ag nach raibh síle a mbreithir an tighearna, do shag sherbhfígh, agus a áirneis ar an machaire.

22 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoise, sin amach do lámh chum nimhe, agus go mbia cloichfhneachda ar feadh críche

chríche ainmibh sin mbeoláid héipte

23 amach tighearna & táim & do chda a

24 agus to shneachda dtáim o rinn

25 feadh amuigh thach, áon luig gach é

26 rabhadh shneachda

27 Mhaoise raidh airsi ; agus holk.

28 ní is m shneachda léigfe ní si nios

29 agus luath i thruigh chum neach, neachda leis an

30 do shneachda biaidh

31 A neorua an lion

32 A neachdar suas

33 A an gcathuigh an agus do an chloich

34 A neart gur fu shneachda fe tuille chroidh

35 A Phárao. Israel tighear

chriche na Héigpte ar dhuine agus ar ainmhidhe, agus ar gach uile luibh san mhachaire, ar feadh chriche na Héigpte uile.

23 Agus do shín Maóisi a shlat amach chum nimhe, agus do chuir an tighearna tóirneach agus cloichshneachd, & táinig an teine ar feadh na talmhan, & do shéar an tighearna. cloichshneachda ar chrich na Héigpte.

24 Mar sin do bhi cloichshneachda agus teine comaisce leis an gcloichshneachda go ro dhoiligh, air chor nach dtáinig a leithéid á gcrich na Héigpte ó rinneadh tír dhi.

25 Agus do bhuail an sneachda ar feadh chriche na Héigpte, gach a raibh amuigh san machaire idir dhuine & bheathach, & do bhuail an sneachda gach áon luibh ar an machaire, & do bhris gach éanchrann ar an machaire.

26 Amháin a bhfearrahn Gólen mar a rabhadar clann Ísrael ní raibh cloichshneachda ar bith.

27 Agus do chuir Phárao fios ar Maóisi agus air Aáron, agus do raidh riu; do pheacuidh mé a nuair si; atá an tighearna firéanta, agus atáim si agus mo mhuintir go hoic.

28 Guidhidh an tighearna nach bia ní is mó do thóirneach mhóir nó do chloichshneachda; óir is lór a ndéanadh, agus léigfe míf dhibh, agus ní fhanfaidh sibh si níos fía.

29 Agus a dubhairt Maóisi ris, comhlath is rachas míf amach as an gcathair, leithneocha mé mo lámha amach chum an tighearna, & cuirfidh an tóirneach, & ní bia ní is mó do chloichshneachda; ar chor go naitheona tusa gur leis an tighearna an domhan.

30 Achd ar do shonla, agus ar son do sherbhifeach atá a fhios agam nach biaidh eagla an tighearna Dia fós oruibh.

31 Agus do buaileadh an lion agus a neórna, óir do bhi a neórna a ndéis & an lion a mbolguibh.

32 Ach níor buaileadh an chruithneachd nó an seagal; óir níor fhaidadar sias.

33 Agus do chuaidh Maóise amach as an gcathraidh ó Phárao, & do leathnaigh amach a lámha ar an tighearna, agus do cuireadar na tóirneacha, agus an chloichshneachda, & níor dóirteadh a nfeartuinn ar an tgalamh.

34 Agus a nuir do chonnaire Phárao gur cuir a nfeartuinn, an chloichshneachda, & an tóirneach, do pheacuidh sé tuilleamh fós, agus do cruadhúigh a chroidhe, é fein agus a sherbhifeigh.

35 Agus do cruadhúighheadh croidhe Phárao, agus níor léig do chlannuibh Ísrael imtheachd, mar do labhair an tighearna re Maóise.

C A I B. X.

An tocbámhadh agus an naoimheadh plágha na Héigpte.

A Agus a dubhairt an tighearna re Maóise, éirigh a fteach go Phárao; óir do chruadhúigh míf a chroidhe, agus croidhe a sherbhifeach, ionnus go ttaibéanfaínn iadmo mo chomharthadha dá lathair.

2 Agus ionnus go ninneofaí a gcláifuibh do mhic, agus mhic do mhic, ciodh iad na neithe do rinne míf fa Néigipt, agus mo chomharthadha do rinne mé na mealg, ionnus go mbia a fhios aguibh gur míf an tighearna.

3 Agus táinig Maóise agus Aáron a fteach go Phárao, agus a dubhradar ris, is mar lo a deir an tighearna, Dia na Neabhruigheach, gá fad bhias atá ag duladh thú fein damhlughadh dom lathair? léig dom phobal imtheachd go ndéanaid serbhís damh.

4 Nó má dhiuktann tú léigion dom phobal imtheachd, feuch go ttabhra míf a mórach, na locustigh ann do thóiranna.

5 Agus faileochuid siad aghaidh na talmhu, nach budh féidir le duine an talamh dfaicín, agus íosuid siad an fuighioil do chuaidh as don ní noch do mhair aguibhí ón chloichshneachda, & íosuid gach uile chrann dar fhás dóbh as an tgalamh.

6 Agus lionfaid siad do thighthe, & tighthe do mhuintire, agus tighthe na Néigipteach uile; ní nach bhfacaidh bithair, nó athair hathar ón lo-fa rabhadar ar an tgalamh, gus a nuigh; agus do iompóigh sé é fein, agus do chuaidh amach ó Phárao.

7 Agus a dubhradar muintir Phárao ris; cá fad bhias an fearfa na dhol oruinn? léig do na dáinibh imtheachd, ionnus go ndéanuid serbhís don tighearna a Ndia: nach bhfuil a fhios agad fós gur milleadh a Néigipt?

8 Agus tugadh Maóise agus Aáron a ris chum Phárao, agus a dubhairt sé riu; imthighidh, déanuid serbhís don tighearna bhur Ndia: ach cá hiad fein imeochus.

9 Agus a dubhairt Maóise ris, imeochum maille re ar nóguibh, agus re ar seanuibh, maille re ar macuibh agus re ar ningheanuibh, maille re ar tteaduibh agus re ar neábhaduibh imeochum: óir caithfeam féasda chongmhail don tigeaona.

10 Agus a dubhairt feisinn riu: biodh an tighearna mar sin libh si, fa mar léigfeas míf dhibhfe imtheachd, agus dá bhar nóguibh: féachuidh, atá olc romhuimh.

11 Ní mar sin: imthighidh sibhfe a nois atá bhur bhfearuibh agus déanuidh serbhís

feirbhís don tighearna: oir ífé sin do iarrabhair: agus do cuireadh amach iad as lathair Phárao.

12 Agus a dubhairt an tighearna re Máoise, sin amach do lámh ós cionn chriche na Héigpte, do thabhairt na locuistigh ann, ar chor go ttiucfaid suas ar thalamh na Héigpte; agus go nithid gach uile luibh ar an tthalmh, a nuile ní dár fhág an chloichfheachda.

13 Agus do shín Máoise a shlat amach ós cionn chriche na Héigpte, agus tug an tighearna géoth a noir ar an tthalmh, feadh an laoi sin, agus ar feadh na hoidhe sin uile; & iad dteachd na maidne, tug an ghéoth a noir locuistigh ann.

14 Agus do chúadar na locuistigh suas ar feadh chriche na Héigpte uile, agus do fholadar a ttoranuibh na Héigpte uile, do budh rodhoiligh iad: ní raibh a leitheid do locuistibh rompa a riamh, agus ní mo bhias a leitheid na ndiaigh.

15 Oir do fholchadar aghaidh na talmhan uile, ionnus gur dorchuigheadh an tthalmh uile, agus a dúadar gach uile luibh ar an tthalmh, agus uile thoradh na gcraon, noch do fhág an chloichfheachda, agus níor fhan einní glas ar na crannuibh, nó a luibhíbh na talmhan ar feadh chriche na Héigpte uile.

16 Ann sin do ghoir Phárao ar Mháoise agus ar Aáron go deithfreach, agus do raidh: do pheacaidh mé a naghaidh an tighearna bhur Ndia, agus bhur naghuidhí.

17 Annois ar a nadhbhar sin iarruim dathchuinghe ort, maith mo pheacadh a néanuirle amháin, agus goidhidh an tighearna bhur Ndia, go mbeireadh se amháin an bás so uaim.

18 Agus do chúaidh se amach ó Phárao, agus do ghuidh an tighearna.

19 Agus do iompóidh an tighearna géoth ro láidir a níar, noch rug lé na locuistigh, agus do theilg sin mhuir ruaidh iad: níor fhan éanlocust amháin a gcric na Héigpte uile.

20 Ach do chriadhuigh Dia croidhe Phárao, ionnus nár bháil leis léigion do chloinn Ísrael imtheachd.

21 Agus a dubhairt an tighearna re Máoise, sin amach do lámh chum nimhe, ionnus go ttiucfadh dorchadas tar chric na Héigpte, dorchadas bhus éidir do ghlacadh.

22 Agus do shín Máoise a lámh chum nimhe, agus do bhí dorchadas tiogh ar feadh chriche na Héigpte uile ar feadh thri lá.

23 Ní fhaca duine aca a chéile, ní mó do éirigh ánduine aca as áit ar feadh thri lá, ach do bhí folas ag cloinn Ísrael ann a náitibh féin.

24 Agus do ghoir Phárao ar Mháoise, agus a dubhairt, imthighidh, déanuidh serbhís don tighearna: amháin

coinnighthear bhur ttréada, agus bhu nealbhada; éirgedís bhur naois óg mar an gceádna sibh.

25 Agus a dubhairt Máoise, caithé tu mar an gceádna iodhbuit & oifrí loisge do thabhairt dúinn, lé ndéanam iodhbuit don tighearna ar Ndia.

26 Rachaid ar nárneis linn mar an gceádna, ní fhuigfeam ionga ar ndiaigh oir is diobh sin chaithfeam do ghlacadh chum feirbhíse do dhéanamh don tighearna ar Ndia; agus ní seas dúinn creileis a ndéanam serbhís don tighearna, nó go ttiugheam annsin.

27 Ach do chriadhuigh an tighearna croidhe Phárao, agus níor bháil leis leigion dóibh imtheachd.

28 Agus a dubhairt Phárao re imthigh uaim, bí ar do coimhead do féin, ná faic mo ghnáis níos mó; oir a lá sin do chiseas tú maghuidh do ghabha tú bás.

29 Agus a dubhairt Máoise, is mór do labhair tú, ní fhaicfe mé haghaidh a rís níos mó.

CAIB. XI.

Do bhagair Máoise ó Dhia, an deachmh pláigh ar Phárao.

AGUS a dubhairt an tighearna re Máoise; do bheara mé fós do phláigh amháin eile ar Phárao agus a Néigpt: na diaigh sin leigfidh dhíbh imtheachd as so: a nuair léidh se dhíbh imtheachd, dingfidh se go deimhin as so amach go hionn sibh.

1 Labhair a nois a néisfeachd an phail, agus faghadh gach éandúine áirle gadh o na comharluin, & gach an bhean ó na comharluin feoid aimp agus feoid oir.

3 Agus tug an tighearna fabhar do phobal a radharc na Néigpteach: & chionn sin do bhí an tóglaigh, Máoise ro mhór a crich na Héigpte, a n dharc mhuintire Phárao, agus a fuil an phobail.

4 Agus a dubhairt Máoise, is mór do deir an tighearna, timchioll mhídhón oidhche, racha mé amach a lár a Héigpte.

5 Agus do ghebh a céidghin go ánduine ar feadh na Héigpte bás: a chéidghin Phárao noch fhuidheas an chathaoir ríogha, go céidghin an chaiterbhíse atá ar chál an mhuilinn; & go céidghin a nuile bheathach.

6 Agus béid comhairc ar feadh chric na Héigpte uile, is nach raibh a leithid agus nach bí a leithid ní is mbó a bráth.

7 Ach ní chorróidh madradh theangadh a naghuidh éandúine a chloinn Ísrael, a naghuidh duine nó be

Do wáigh...
thigh, ar...
cinnas ch...
Héigptibh...
8 Agus...
uile, tu...
agus dion...
dha ráid...
phobal le...
racha mif...
amach ó...
9 Agus...
Máoise: r...
du go mé...
cric na...
10 A...
Aáron na...
Phárao, a...
tighearna...
leig do ch...
as a dhú...
Do ordá...
deachmh...
máise f...
A Gus d...
oife, d...
gpte, d...
2 Is i...
tofach n...
bhliadhe...
3 Lab...
uile, ga...
míse gla...
aca uar...
uán ar...
4 Ag...
bheag o...
a chom...
uibhre...
áonduin...
tas ar f...
5 Bí...
rionnac...
dhe ó...
ruib é...
6 A...
nuige a...
cheadm...
ghadh...
7 A...
agus l...
ar fha...
fuil f...
8 A...
idhche...
gan l...
fearbh...
9 Na...
the le...
tinidh...
maíle...
10 A...

Do ordhigeadh

thugh, ar chor go mbia a fhios aguibh
chuirios Dia idirbealach idir na
Héipitibh agus Ísraél.

8 Agus iad fo do sherbhifighfe
uile, tucfaid siad síos chugamfa,
agus clionfaid iad féin síos damhfa,
dha rídh, éirigh amach agus a nuile
phobal leanas tu; agus na dhiaigh sin
racha mifi amach: agus do chuaidh sé
amach ó Phárao air lafadh re feirg.

9 Agus a dubhairt an tighearna ré
Maíse: ní éistfidh Phárao ríofa ion-
duisge méideochthaoi mo iongantafa a
scrídh na Héigipte.

10 Agus do rinne Maóisi, agus
Aíron na hiongantafa fo uile a lathair
Phárao, agus do chrúadhuigh an ti-
ghearna croidhe Phárao, ionnus nár
lág do chloinn Ísraél imtheachd amach
as a dháthaidh.

CAIB. XII.

Do ordhig Dia an Caisg. 29. Thinig an
deachmhadh Pláigh. 31. chuaidh sé céd
míle fear amach as Éigipt.

A GUS do labhair an tighearna re Ma-
óise, & re Háron a scrídh na Hé-
igpte, dá rídh;

1 Is i an mhíse bhias aguibhí na
tosach míos, is i bhus céad míh don
bhliadhain sibh.

3 Labhruidhí re comhthional Ísraél
uile, ga rídh, an deachmhadh lá don
míse glaciuidh siad chuca gach ánduine
aca uan do réir thighe a naithreach
uan ar son gach éintighe.

4 Agus má bhionn an teaghlach ro
bheag do nuán, glacadh feisíon é agus
a chomharfa is foigse dhi thigh do réir
uibre na nannman; do dhéanuidh gach
ánduine do réir mar íofas sé do chum-
tas ar son a nuán.

5 Bíaidh bhus nuán gan toibhéim, fi-
rionnach don chéidbhliadhain: beanfui-
dhe ó na cáorchuibh nó ó na gabh-
ruibh é.

6 Agus coinneochtíaoi aguibh é go
nuige an ceathramadh lá déag don mhí
chéadna: agus muirfidh comhchruinniug-
hadh iomlán phobail Ísraél é tráthnóna.

7 Agus glaciuidh siad cuid do nfuil,
agus buailfid i ar dhá urfóinn agus
ar fhárdorus na tightheadh a no-
fuil siad é.

8 Agus íofuid siad a nfoíl a no-
ídbhe sin: rósta ré teinidh, agus arán
gan laibhin, re [laibheannaibh]
searba íofuid siad é.

9 Ná hithidh éinni dhe amh, nó brui-
the le huige ar éanchor, achd rósta lé
tinidh, a cheann maille re na chofa, &
maille ré a mbeannan ris.

10 Agus ní fhuigfidhe éinni dhe go

maidin, & an mhéid bhias gan ithe dhe
go maidin loifgidhe é le teinidh.

11 Agus is mar fo íofaíaoi é: maille
re bhus bhfordhronnuibh críofluigh-
the, bhus mbroga ar bhus cofoibh,
agus bhus mbata an bhus laimh, agus
íofaíaoi go deitheafach é; sé caisg an
Tighearna é.

12 Oir racha mifi tré chrích na Hé-
igpte a nochd, & buaillead a nuile
chéidghin san Éigipt idir dhuine agus
bheathach, & daimhdheóin uile Dhée
na Héigpte cuirfeadh breitheamhnas a
scrídh: as mifi an Tighearna.

13 Agus bíaidh a nfuil aguibhí
mar chomhartha ar na tightheibh a
mbeithi, agus a nuir do chise mifi a
nfuil, racha mé thoruibh, & ní bhia an
phlaigh oruibh da bhus marbhadh, a nuir
bhuailfeas mé crích na Héigpte.

14 Agus bíaidh an láfa aguibhí mar
chuimhne; & cuimhdeochthaoi é mar
fheúfda don tighearna ar feadh bhus sío-
ghuill; cuimhdeochthaoi é mar fheúfda
maille ré hordughadh síorruidhe.

15 Seachd lá íofaíaoi arán gan laibhin:
eadhón an chead lá cuirfidhe amach an
laibhin as bhus tightheibh: oir ciodh bé
ar bith íofas arán laibhin ón chead lá go
nuige an feachdmhadh lá, gearrfhuig-
hear amach an tanam sin ó Ísraél.

16 Agus an chead lá biodh aguibh
comhghairm náomhtha, & air a feachd-
mhadh lá comhghairm náomtha mar an
ceadna: ní dhéantar éinghné oibre ionta
achd amháin an ní chaithfeas gach aon-
duine dithe, sin amháin is éidir libh a
dhéanamh.

17 Agus cuimhdeochthaoi féufda a na-
ráin gan laibhin, oir is ann fa lé chéad-
na sin tug mifi bhus fluagh amach as
crích na Héigpte; uime sin coimhdeúfaoi
an láfa feadh bhus síoghail maille re
hordughadh síorruidhe.

18 Ann fa chéad míh ar an ceath-
ramhadh lá déag don mhí tráthnóna
íofaíaoi arán gan laibhin, nó go tti
an táomhadh lá fídhíod don mhí
tráthnóna.

19 Ar feadh feachd lá ní fhuightheair
laibhin ar bith an bhus tightheibh: oir
gidh bé ar bith íofas arán laibhin, gearrfui-
ghear go háirighe an tanam sin amach ó
choimhthionól Ísraél, madh coimhigheach
é nó duine rugadh san tír.

20 Ní íofaíaoi éinni ar a mbia lai-
bhin: an bhus nuile thigtheibh íofaíaoi
arán gan laibhin.

21 Ann sin do ghoir Maóisi ar uile
thinnleair Ísraél, agus a dubhairt riu:
tigidh amach, agus glaciuidh chuguibh
uan do réir bhus muinntire & marbhuidh
an tian-caisg.

22 Agus glaciuidh ceanglachán ío-
foipe, agus tumaidh é san bhfuil, noch
bhias annfa bhaifin, agus buailidh an
fárdorus, agus an dá urluinn leis an bhfuil
bhias annfa bhaifin, agus ní rachuidh
ánduine

áonduine aguibh amach as doras a thighe go maidin.

23 Oir rachaidh an tighearna ar fad do bhuailidh na Héigipte; agus a nuair do chise fé a nfuil ar a bhíodorus, agus ar a dá urfainn, géubhuidh an tighearna thar a ndorus. agus ní léigfe don mhillteoir teachd a steach ann bhur tightheibh dá bhur mbuailidh.

24 Agus coinneochtháoi fo mar órdughadh dhaóibh fein agus dá bhur gcloinn go bhráth.

25 Agus teigcomhuidh, a-nuair thiucfuidhe ann fa dáthaigh bhéuras an tighearna dhibh do réir mar do gheall fé, go cuimhdeochtháoi an tserbhíse.

26 Agus teigcomhuibh a nuair a déaras bhur cclann ribh: ciodh as ciall dhaóibh annsa tserbhíse?

27 Go-naibeortháoi gurb í sin iodhbhuirt cháig an tighearna, noch do sheachuin tighthe chloinne Ísrael san Néigipt, a nuair do bhuail fé na Héigiptigh, agus do sháor ar dtighthenne; agus do chromadar an pobal a cinn, agus do adhradar an tighearna.

28 Agus do imthigheadar clann Ísrael, & dorinneadar mar do aithin an tighearna do Mháóisi, agus do Aáron: is mar sin do rinneadar.

29 Agus táinig a ccrich san meadhon oidhche gur bhuail an tighearna a nuile chéidghin fan Néigipt, & chéidghin Phárao noch do shuidh na chathaoir ríogha, go céidghin na braighde do bhi fan phríofán, agus a nuile chéidghin na hairnéisi.

30 Agus do éirigh Phárao san noidhche, & féin agus a mhuintir uile, agus na Héigiptigh uile, & do bhi gair ghul mhoir fan Néigipt: oir ní raibh tigh gan duine marbh ann.

31 Agus do ghoir fé ar Mháóise agus ar Aáron san noidhche, agus a dubhairt riu, éirgidh suas, agus imthigh amach ó bheith a meag mo Phobail, sibh fein agus clann Ísrael: & éirgidh, clannuidh serbhis don tighearna mar a dubhrabhair.

32 Mar an gcéadna beiridh bhur ttreada & bhur nealbhada libh, mar a dubhrabhair, agus imthighidh: & beannuighidh misl mar an gcéadna.

33 Agus do bhadur na Héigiptigh du-thrachtach ar an bpobal chum go gcuirdís amach as a talamh iad, go deithneafach: oir a dubhradar, as daóine marbha sinn uile.

34 Agus rugadar na daóine a ttíos leo, suil do bhi fé a laibhin, air mbeith dá loistibh fuinte ceangailte suas a meaduibh ar a nguailibh.

35 Agus do rinneadar clann Ísrael do réir bhráthre Mháóise, agus do airliceadar óna Héigiptibh féoid airgid agus féoid óir, agus éaduighe.

36 Agus tug an tighearna fabhar don phobal a phaghuise na Néigipt.

teach, ionnus go ttugaidis doibh a neithe do iarradar orra; agus do shladar na Héigiptigh.

37 Agus do ghluaisleadur clanna Ísraél Rameles go Succot timchioll fé ceimile fear dá ccois, taobh amuigh a leanuibh.

38 Agus do chuadar móran daóine cumaisce leo suas, agus treada agus calladha, romhóran áirnéise.

39 Agus do bhruitheadar bairghen gan laibhin don tíos noch thugadar le amach as a Néigipt, oir ní raibh laibh air: éir do dingeadh amach as a Néigipt iad, agus níor fhéadadar fuiread ní mó do ullmhuigheadar biadh ar le dhaóibh fein.

40 Agus cuairt chloinne Ísrael, do do chomhnuigh fan Néigipt, bá ceithchéad, agus triochad bliadhán é.

41 Agus tarla ar griochnuighidh a ceithre ccéad agus na triochad bliadhán, an lá sin fein, go ttáinig a gcur gur imthigheadar sluagh an tighearna uile amach as a Néigipt.

42 Is oidhche sin re coimheid i mor don tighearna, ar son a bhairtíon amach as crich na Héigipt: si fo a noidhche sin an tighearna na coimhead ag clannuibh Ísrael uile a ngeinealachuibh.

43 Agus a dubhairt an tighearna Mháóise, agus re Aáron: se fo on ghadh na cáig: ní íosaídh coimhdeach ar bith dhe.

44 Ach ferbhífeach gach áonduine ceinneachtar ar airgead, a nuithimhillghéarfus tú é, ann sin íosaídh sé dhe.

45 Fear éanuáire nó serbhíse tuaraduil ní íosaídh sé dhe.

46 A néntigh amháin íostar é; bhéura tú éinni do nfeóil amach a tigh, ní mó bhrisfidhe cnáimh dhe.

47 Do dhéanuid coimhthionol chloinne Ísrael uile é.

48 Agus a nuair do dhéana coimhthíoch comhnuighe ad fhochair a choimheadfas an chaisc don tighearna timchillghéarthar a chlann mhac agus ann sin tigeadh a bhfogus a coimheadadh é, agus biaidh fé na aon bheartar fan tír: oir ní íosaídh éainneach gan timchillghéarradh é.

49 Endligheadh amháin bhias ag an bheartar fan tír, & ag an coimhthíoch choimhneochas bhur bhfocair.

50 Marfo do rinneadar clann Ísraél, fa mar do aithin an tighearna Mháóise agus do Aáron: mar sin rinneadar.

51 Agus tarla an lá sin fein, go ttáinig an tighearna clann Ísraél amach as a Néigipt ré na slaghuibh.

Deatched a nighadhb orra tré theinead

A Gus Mac 2 Coif ghin; g bhri a dhuine ag

3 Ag bpobal, gabhair a daoirse: thug an se: ní hio

4 San a mi ab

5 Agus an tigh niteach, Namor lebusíte aithribh fa thuil geomhe mife.

6 Se bh-n, a li faoire

7 Ar agus ní agus ní cheathr

8 Ag íosin ag an neit tháinic

9 Ag ar do eidir d dlighe

10 C is fé amach

11 A rus an nitech fein ag

12 ghearn agus a bheath

13 fail f muna

14

15

16

17

18

19

20

21

22

C A I B. XIII.

*Deiseadh an phobail do Dhia, ar na dhaing-
nuighbhadh. 21. Stiúradh agus dídean Dé
orra trí ar dá cholumbna, neil agus
ltheineadh.*

AGus do labhair an tighearna re
Maóise, ag radh.

2 Coisrig dhambhá gach én ché-
ghin; gidh bé ar bith shioiceolus an
bhru a measc chloinne Ísraél, idir
dhuine agus bheathach, is liomsa é.

3 Agus a dubhairt Maóisi ris an
bpopal, cuimhnighidh an lá so a t-
tangabhair amach as a Néigipt as tigh na
daoirse: óir is maille re neart lúimhe
thug an tighearna amach sibh as a náit-
se: ní bhoilár arán laibhin.

4 San lá anugh thangabhair amach,
a mi abib.

5 Agus teigeomhuidh a nuair bhéur-
us an tighearna sibh go crích na Gcana-
niteach, agus na Hiteach, agus na
Námoniteach, agus na Hihbiteach, & na
Lebúsíteach, noch do mhionnuigh fé dod
aithribhí go ttiubhradh dhuit fearann
fa thuile bhainde agus mbeala, go
gcoimheadhuidh tú an tserbhí ann fa
míle.

6 Seachd lá iófas tú arán gan laib-
hín, agus annfa feachdmhadh lá, biaidh
lá faoire don tighearna.

7 Arán gan laibhin iófar seachd lá,
agus ní fáschhear arán laibhin agad,
agus ní mó císhear laibhin agad an do
cheathramhnuibh uile.

8 Agus inneola tú dod mhac ann fa
lósin ag radh, [do rinneadh] do chionn
an neithe do rinne Dia riumsa, a nuair
tháinig mé amach as a Néigipt.

9 Agus biaidh mar comhartha dhuit
ar do láimh, agus mar chuimhne
eidir do shuíb, ionnus go mbia
dligheadh an tighearna ad bheul: óir
is lé láimh bidir thug an tighearna
amach as a Néigipt thu.

10 Cuimhdeocha tú ar a nadhbhurfin
an tordughadhfa na am féin ó bhliadhuin
go bliadhuin:

11 Agus teigeomhuidh a nuair bhéu-
rus an tighearna thu go crích da Gcá-
niteach, fa mar mhionnaidh fé dhuit
féin agus dod aithribh, agus do bhéura
fé dhuit é:

12 Go coirfe tú ar leith don ti-
ghearna, a nuile ghein oílus an bhru,
agus a nuile chéadthiúmeadh thig o
bheathach, noch is leachta, na srion-
nuigh is leis an tighearna.

13 Agus gach én ché shearrach af-
fáil fuaiscéola tú é le huan, agus
muna fhaaglaire é, ann sin brise tú
a mhuineál: agus a nuile chédghein

bhearthair do dhúine a measc do chlo-
inne, fuaiscéola tú é.

14 Agus biaidhfin a nuair fhiafro-
chas do mhac dhíot fa naimfir atá ag
teachd, ag radh, cread é so? go naibé-
ora tú leis, le neart lúimhe thug an ti-
ghearna sinne amach as a Néigipt ó
thigh na daoirse.

15 Oir tarla a nuair fir dheacair le
Phárao léigean dúinn imtheachd, gur
mharbh an tighearna a nuile chéghin
a ccrích na Héigipte, araon céghin an
duine agus céghin a naimhíche: uime
sin do nim iodhbairt don Tighearna, a
nuile shirionnach shoféas an bhru; ach
céghin mo chloinne fuaisgluim.

16 Agus biaidh na chomhartha ar do
láimh, agus mar éadanán idir do shuí-
b: óir le neart lúimhe thug an ti-
ghearna amach sin as a Néigipt.

17 Agus tarla, a nuair do léig Phá-
rao don Phobal imtheachd, nach ar
thréoruidh Dia iad tré shlighe na Bhphí-
listíneach, gidh go raibh sin aithghearr:
oir a dubhairt Dia, deágl go tteigéo-
mhadh go mbia aithreachus ar an bpo-
bal a nuair do chéidís cogadh, agus go
bhfillfeidís do Néigipt.

18 Ach do threoruidh Dia an pobal
fa ccairt tré shlighe fhaigh na mara
ruaidhe, agus do chaidur clann Ísraél
suas éidighthe amach as crích na Hé-
gípte.

19 Agus rug Maóisi cnámha Jóseph
leis: oir tug fé mionna ar chloinn Ís-
raél ag radh, tiúfca Dia go deimhin dá
bhur bhósfughadh, agus béurtháio mo
chnámhafa as fo libh.

20 Agus do ghluáifeadar ó Succot, agus
do rinneadar foslunghuirt a Netam, a
nimeal a nfaigh.

21 Agus do chuaidh an tighearna
rompa san lá a bpéilr néill, do mbá-
nadh na sligheadh dhóibh, & fa noidh-
che a bpéilr thineadh, do thabhairt fo
luis dóibh, do imtheachd do lá agus
doidhche.

22 Nio r chorrugh fé úatha an péilr
néill san lá, nó an péilr tineadh fa no-
idhche, as fiadhuife an phobail.

C A I B. XIV.

*Ráidh na Néigipteach, ag géleannbain
Ísraél.*

AGus do labhair an tighearna ré Ma-
óise, ag radh.

2 Labhair lé cloinn Ísraél go bhfillid,
agus go ndéarnaid campa as coinne Phi-
hahiro, eidir Migdol, agus a nfairge,
thall ar aghuidh Baal-sephon; as a
choinne do dhéantáio campa láimh ris a
nfairge.

3 Oir a déara Phárao a ttaobh chlo-
inne Ísraél, atáid siad air feachrann
san tír: do iadh an fáach na ttim-
chioll: 4 Agus

4. Agus cruaidheocha mísi croidhe Phárao, ionnus go leanfuidh fé iad, agus do gheabhadh glóir a dtimchioll Phárao, agus a shloigh uile; chor go mbia a fhios ag na Héigiptibh gur mé an tighearna: agus do rinneadar sin.

5. Agus do hinnfeadh do Rígh na Héigipte gur theitheadur an pobal: agus do claochlóidheadh croidhe Phárao agus a mhuintire a naghuidh an phobail, agus a dubhradar, creád fa ndearnamar so? as ar léigearam Ísrael dim-theachd as ar ferbhis.

6. Agus do reighidh sefion a charbad, agus rug a mhuintir leis.

7. Agus rug leis fé céad carbad tógtha, agus carbuid na Héigipte uile, agus ceann feadhna os cionn gach éanchoda dhiobh.

8. Agus do chruaidhigh an tighearna croidhe Phárao Rígh na Héigipte, agus do ghluais fé a ndiaigh chloinne Ísrael: agus do chúadar clanna Ísrael amach lé lámh áird.

9. Achd do leanadar na Héigiptigh ná ndiaigh, (eich agus carbaid Phárao, agus a mharchhlúagh agus a shluaigh uile) agus rugadar orra a ccampa chois na fairge, ré táobh Pihahiroi as coinne Baal-sephon.

10. Agus a nuair tháinig Phárao lámh riu, do thógbhadar clann Ísrael a fuile suas, agus féuch do shíneadar na Héigiptigh na ndiaigh, agus do bhádur san lán deagla: agus do éimhgeadur clann Ísrael ar an tighearna.

11. Agus a dubhradar re Maóise, do chionn nach rabhadar uairhe fa Néigipt thug tú leachd sinn dfagháil bhais san bhfasach? creád fa ndearna tú marfo rinn, ar ttabhairt: mach as a Néigiot?

12. Nach é so an focal do innseamar dhuit fa Néigiot, ag rádh, léig dhuinn ferbhis a dheanamh do na Héigiptibh, óir do bfearr dháinne ferbhis do dhéanamh do na Héigiptibh, ná bas dfagháil san bhfasach.

13. Agus a dubhairt Maóise ris an bpobal, ná bíodh eagla oruibh, fanuidh bhur fealsamh, agus feuchuidh tartháil an tighearna, noch thaisbéanais fé dhibb a nuigh: óir na Héigiptigh do choncabhair a nuigh, ní shaicfidhe iad a ris do bráth.

14. Troidfidh an tighearna ar bhur son, agus beithife bhur comhuighe.

15. Agus a dubhairt an tighearna re Maóise, creád fa nímhgeann tú orumfa? abuir ré cloinn Ísrael dul ar a naghuidh.

16. Achd tógfa suas do shat, agus fí amach do lámh ós cionn na fairge, agus roinn i: agus imeochuid clann Ísrael ar talamh tirim tré lár na fairge.

17. Agus féuch cruaidheochaídh mísi croidhe na Néigiptach, agus leanfuid iad, agus do geabhadh glóir a tim-

chioll Phárao, agus a shloigh uile, ar a charbaduibh agus ar a mharchhlúagh.

18. Agus aitheonnid na Héigiptigh mé an tighearna, a nuair do gheall mé onóir ar Phárao, ar a charbaduibh agus ar a mharchhlúagh.

19. Agus aingeal Dé noch do roimhe Champa Ísrael, do atharruigh agus do chúaidh na ndiaigh.

20. Agus táinig idir champa na Héigipteach agus campa Ísrael, agus bhí na néull, agus na dhorchú doibh fúid, agus na sholus doibh fa noidhche, ionnus nach dtáinig ceadh ar dhiobh a ngar a chéile ar feadh hoidhche:

21. Agus do shín Maóise a lámh amach os cionn na fairge, agus an tighearna ar an bhfairge dul (a hais) lé gaoith láidir a noir, arís na hoidhche sin, agus do rinne a néull na talamh thirim, agus do roinne na huifeidhe.

22. Agus do chúadar clann Ísrael lár na fairge ar an ttalamh thirim, a do bhádur na huifeidhe na ndiaigh ar a lámh dheis agus ar a lámh chlé.

23. Agus do leanadar na Héigiptigh, agus do chúadar na ndiaigh go lár na fairge, eadhon eich Phárao uile, a do buid, agus a mharchhlúagh.

24. Agus táinig timchioll fhaire maidne gur féuch an tighearna ar a ghuidh na Néigipteach thrid an bhá tineadh, agus an néull, agus gur a aidhir sluaigh na Néigipteach.

25. Agus do bhean a mach roim na gcarbaid, gur thairngeadar iad trom: ionnus go ndubhradar na Héigiptigh, teitheamóid as lathair rael: óir atá an tighearna ag troid a son a naghuidh na Néigipteach:

26. Agus a dubhairt an tighearna Maóisi, sin amach do lámh ós cionn na fairge, ionnus go tigid na huifeidh ris ar na Héigiptibh, ar a ccarbaid agus ar a mharchhlúagh.

27. Agus do shín Maóise a lámh amach os cionn na fairge, agus do a nfairge iona néart féin a nuair shloigh an mhaidin, agus do a theadar na Héigiptigh na haghaidh agus do bháith antighearna na Héigipteach a lár na fairge.

28. Agus do shilleadar na huifeidh agus do sholchadar na carbuid, an marchhlúagh, agus sluaigh Phárao uile, noch tháinig san bhbas na ndiaigh: níor fagbhadh éimh dhiobh [na bheathaidh].

29. Agus do imtheadar clann Ísrael talamh tirim a lár na fairge, agus bhádur na huifeidhe na mballa dho ar a lámh dheis, agus ar a clé.

30. Mar fí do shíor an tighearna Ísrael an lá sin as lámhuibh na Héigipteach, agus do chonmuir Ísrael

Dán M
Hegipte
31
bair
na ar
an tighearna
chreid
bhíodh
Calibre
23
chabhair
A N
ghearna
Geuth
rug
teach
bhfair
A
mo dh
damh
dhéana
dhó:
3
en tighearna
4
agus
fos a
mbuir
5
iad, do
chloich
6 D
a thighearna
do bhí
an ná
7 Ré
tú iad, na
chuir
chnaol
8 A
crúinn
chéile:
chruich
na haig
9 A
béarad
fuidhear
mochlor
10 D
luigh a
amhuil
11 C
a meaf
glóirha
moltoibh
12 D
do shluigh
13 D
caire ar
tú éolus
tribh
14 C
eagla
aireoir

Héiptigh marbh ar thraigh na fairge.

31 Agus do chonnaire Israel a nobair mhór sin do rinne an tighearna ar na Héiptibh, agus do bhi eagla an tighearna ar an pobal, agus do chreideadar an tighearna, agus a shreabfeach Maóise.

CAIB. XV.

Caitbreim Mháoisé, Israel, agus Mhíriam.
23 Ceud gearan an phobail ag na h-uile geacha feartha.

AN sin do ghabh Maóise, agus clann Israel an dána don tighearna, agus do labhradar, ag rádh, Geutha mé dan don tighearna; óir rug fé baidh go glórmhar, an teach agus an marcach do theilg fé san bhfairge.

3 Aisé an tighearna mo neart agus mo dhán, agus do bhi fé na tharthail damh: is eison mo Dhia, agus do dhéana mé áit comhnuighe ullmhughadh dhó: Dia mathar, agus airdeocha mé é.

3 Is fear coguidh an tighearna; fé an tighearna is ainm dhó.

4 Do theilg fé carbuid Phárao, agus a shluagh san bhfairge: atáid fos a chaipitínigh toghtha báite san mhuir ruaidh.

5 Do fholchadar na haigéin iad, do sluigeadh aníochdar iad mar chloich.

6 Do rinneadh do lámh dheas, ó a thighearna, glórmhar a cumhachd: do bhris do lámh dheas, ó a thighearna, an námhuid na mbloighuith.

7 Ré méid hoiréhearchuis do chloich tú iad, noch do éirigh suas ad aghaidh: do chuir tú tfearg amach, noch do chnaoi iad mar chonlach.

8 Agus le féideadh do thróna do cruinnigeadh na uisgidhe a cionn a cheile: do sheafadar na tuilte suas mar chruich, agus do ceangladh dhá cheile na haigéin a ninnheadh na fairge.

9 A dubhairt an námhuid, leanfad, béard orra, roinnead a néadail; lasluidhear manntoil orra, tairreonga mé mo chloideamh, sgríofuidh mo lámh iad.

10 Do sheid tú fé do ghaóith, do fholuigh a nfairge iad: Do chúadar faoi amhuil luáighe ann sna h-uisgidhibh laidre.

11 Cía as cosmhúil riot, a thighearna, a meaf na Ndeé: cía as cosmhúil riot, glórmhar a naomhachd, eaglach a moluith, ag déanamh iongantadh.

12 Do shin tú amach do lámh dheas, do shluig an talamh iad.

13 Dó thréonigh tusa ann do thróaire an pobal noch fhuascuil tú: tug tú éolus dóibh ann do neart chum haitribh náomhtha.

14 Chuinfid an pobal agus baidh eagla orra: geubha dóbrón greim ar aitreoiribh phalestina.

15 Ann sin baid Duibhidhe Edom lán diongantús: daóine cumhachdacha Moab, geubhuidh crith greim orra: leighfid aitreoirigh Chanaain uile.

16 Tuitfidh uamhan agus eagla orra: lé méid do laimhe baid siad tochdach mar chloich, no go ndeachuidh do phobulfa thairis, a thighearna, no go ndeachuid an pobal thairis, noch do cheannuigh tusa.

17 Do bheara tú a steach iad; agus fuideocha tú iad a siabh hoighre-achda: annfa náit, a thighearna, do rinne tú dhuit fein chum comhnuighe ann: annfa tsanctóra, a thighearna, noch do dhaingnighadar do lámha.

18 Baidh an tighearna a rioghachd go saoghal na saoghal.

19 Oir do chuaidh each Phárao a steach gon a charbadaibh agus gon a mharcshluagh san bhfairge, agus tug an tighearna uisgidhe na fairge a ris orra: ach do imthigh clann Israel ar talamh tirim a meadhon na fairge.

20 Agus Míriam an bhanfháigh, dearbhtuair Aáron, do ghlac sí tiompán na laimh, agus do chúadar na mná uile amach na diaigh maille re céol agus re damhsa.

21 Agus do fhreagair Míriam iad; canuidh don tighearna. oir rug fé baidh go glórmhar; an teach agus an marcach do theilg fé san bhfairge.

22 Mar sin tug Maóise Israel ón mhuir ruaidh, agus do chúadar go fáfach Súr, agus do shiubluighadar trí lá san bhfásach, agus ní fhuaradar uilge.

23 Agus a nuair thagadar go Márah, níor fheadadar uisgidhe Mharah ói; oir do bhádar fearbh: uime sin tugadh Márah dainm air.

24 Agus do rinne an pobal munbhar a naghuidh Mháoisé, ag rádh, cread ibhiom.

25 Agus do eigh seifion ar an ttighearna, agus do thaisbein an tighearna crann dó, noch a nuair do chaith fé is na h-uisgidhibh, do rinneadh na h-uisgidhe mílis: annsin do rinne fé gnáth, agus ordughadh, agus is ainm sin do dhearbhb fé iad.

26 Agus a dubhairt, má eistean tú go dúthrachdach re guth an tighearna do Dhia, agus do ndéana tú an ní is ceart na radhare; agus go ttiubhra tú aire dá aitheantuibh, agus go gcuimhdeocha tú a reachda uile: ní chuirfe me énni dona heasláintibhí oruibh, noch thug mé ar na Héiptibh: óir is mísi an tighearna leighisíos tú.

27 Agus tangadar go Hélim mar a rabhadar dhá thobar dheag uilge, agus deich agus trí fichid crann Pailme agus do rinneadar comhnuidhe an sin laimh ris na h-uisgidhibh.

24 Maíoisí dhiobh, agus níor bhréun fé a-
nus ní raibh éin pheist ann.
25 Agus do ráidh Maíoisí: ithidh
a a niugh; óir is Sabóid don tighear-
a an lá a niugh: ní bhfuigthi a
niugh é, anna mhachaire.
26 Sé la chruinneochthaoi é, achd
in feachdmhadh lá, noch atí na
moire, ní bhia fé ann.
27 Agus tirla, go ndeachadar
cuid don phobal amach an feachdmhadh
lá, do chruinniughadh, agus ní fháradar
éinni.
28 Agus a dubhairt an tighearna ré
Maíoisí, gá fad bheithi ag diultadh
naiteantadh, agus mo dhligthe do
choimhéud.
29 Féuch, ar a shon fo tug an ti-
ghearna an Tíoboid dhaoibh, uime fin
do bheir fé dhaoibh air an feiseadh
a arán dha lá: fanadh gach áon
a dhaoibh na áit; ná héirgeadh einneach
a dhaoibh amach air a feachdmhadh lá.
30 Mar fin do fhóadar an pobal
do aithin an feachdmhadh lá.
31 Agus do ghoir teagh Ísrael
Manna dhé fin mar ainm: agus do
bhí fé geal mair shíol Coriander, agus
do bhías comhuil ré a bhlainn do dhéan-
thaoi ré mil.
32 Agus a dubhairt Maíoisí, fé fo
an ní aithnighios an tighearna; lionn-
dh ómer dhé dá choimhéud fa choinne
dhur sleachda; ar chor go bhfaicfidh
iad an tarán lear bheathuidh mé sibh
an bhfaíach, a nuair thug mé amach
dhur sleachda as talamh na Héigpte.
33 Agus a dubhairt Maíoisí ré
Aáron, glac póta agus cuir lán
fé ómer do Mhanna ann, agus cuir a
na siaghnuisí an tighearna é, dá choimh-
éud do bhuir sleachduibh.
34 Fá mar do aithin an tighearna
do Mhaíoisí, mair fin do chair Aaron
as é as coinne na siadhnuisí dá
choimhdach.
35 Agus a diadur clann Ísrael Manna
athrachad bliadhan, nó go ttanga-
ar go tír áitreabha: do bhádar ag
sle Manna, nó go ttangadar go
sle Manna thire Chánaan.
36 Omer annois ionnání agus an
feachdmhadh cuid do ephah.

C A I B. XVII.

se fad an phobail an treas naitre: 5 Tug Dia
arna, uisge dhoibh as carraig Hóreb. 8 bhádh-
aire na n-ghéadar dr Amalec (an ceud namhad.)
bruithe ré naitre Mhaíoisí.

Gus do ghlaisfeadar comhchruinni-
ughadh chloinne Ísrael uile ó
sleach Sin tar éis a naistior do réir
sle na tighearna, agus do chuireadar
siadh a Rehidim: agus ní raibh uisge
an phobal ré na óil.

2 Uime fin do labhradar an pobal
ré Maíoisí go géur, agus a dubhradar,
tabhair dhuinn uisge go nibhimis é; a-
agus a dubhairt Maíoisí riu, cred fá
ccaintí misí, créad as a ccurthaoi ca-
thughadh ar an dtighearna?
3 Agus do bhi tart uisge ar a
bpobal, agus do rinneadar an pobal
ithiomradh a naghuidh Mhaíoisí, agus a
dubhradar, cred fá ttug tú leachd sinn
súas as a Néigpt dar marbhadh, agus
do mharbhadh ar gcloinne, agus ar
nairnéisí le tart.
4 Agus do éigh Maíoisí ar an tti-
ghearna, ag rádh, créad do dhéana mé
ris an bpobalfa, is beag nach bhfaillid
a nimhe gabhála do chlochuibh orum?
5 Agus a dubhairt an tighearna ré
Maíoisí, imthigh romhad a lathair an
phobail, agus beir leachd do shinsearuibh
Ísrael, agus an tflat lear bhuail tá
a nabhann beir leachd ad láimh í, agus
imthigh.
6 Féuch, seasfa misí romhad ann
fin ar an gcarruig ann Hóreb, agus
buaillíe tula an charrag, agus tiuicfaidh
uisge amach aiste, da nibhidh an
pobal deoch: agus do rinne Maíoisí fin
a lathair thinsfear Ísrael.
7 Agus do ghoir fé ainm na háite
Maslah, agus Meribah: do chionn
cháinte chloinne Ísrael, agus do chionn
gur chuireadar cathughadh ar an dti-
ghearna, ag rádh, an bhfaíl an tighearna
ar mealg, nó nach bhfaíl?
8 Ann fin thainic Amalec a-
agus do throid fé ré Ísrael an Re-
phidim.
9 Agus a dubhairt Maíoisí ré Jo-
sua, tógh dhuinn amach daoine agus
troid re Hamalec, a marach seasfa misí
ar mullach an chnuic maille ré flat Dé
am láimh.
10 Mar fin do rinne Josua mar a
dubhairt Maíoisí ris, agus do throid fé
ré Hamalec, agus do chuaidh Maíoisí
agus Aáron, agus Hur súas a mullach
an chnuic.
11 Agus tirla a nuair do chonnuimh
Maíoisí a lámh súas, go rug Ísrael buaidh,
agus a nuair do léig a lámh síos, do rug
Amalec buaidh.
12 Achd do bhádar lámha Mhaíoisí
trom, agus do ghlacadar cloch agus
do chuireadar faoi Mhaíoisí, agus do
shuigh fé uirre, agus do chonnuimh Aáron
agus Hur a lámha súas, áon díobh ar
tháobh dhe, agus áon ar tháobh eile, a-
agus do bhádar a lámha seasmhach go dul
na gréine síol.
13 Agus do chlaoidh Josua Amalec,
agus a dhaoine le fíobhar an chloidhimh.
14 Agus a dubhairt an tighearna ré
Maíoisí, sgríobh fo mar cuimhne ann a
leabhar, agus aithris é a gcluasuibh Jo-
sua: oir cuirfe mé as go hionlán
cuimhne Amalec ó faoi neamh.

15 Agus do thóg Maóise altóir, agus do ghoir Jehóvah Nifli dainm dhi.

16 Óir a dubhairt se, do chionn gur mbionnugh an tighearna go mbiadh cogadh aige ré Amalec ó gheinealach go geinealach.

C A I B. XVIII.

Táinic Jethro athair chliamhuin Mhaóise dá bhíofrughadh. 13 Daónuigh Maóise da dbeagh chombairle.

A Nuair do chualuidh Jethro sagart Mhidian, cliamhuin Mhaóise, a nuile ní do rinne Dia ar son Mhaóise, agus ar son Israel a phobal féin; agus go rug an tighearna Israel amach as a Négípt.

2 Ann sin rug Jethro, cliamhuin Mhaóise, Sipporah bean Mhaóise leis tar éis a cor ar a hairs.

3 Agus a dias mac dar bhainm dáon díobh Gerom; óir a dubhairt se, do bhí mé am choigeroch a tír choimthigh.

4 Agus dob é ainm an fhir eile Elísef: óir dob é Dia máthar mo chugantach, agus do sháor mé ó chloideamh Phárao.

5 Agus táinic Jethro, cliamhuin Mhaóise, maille ré na mhacuibh agus lé na mhnáoi go Maóise don fhásach, mar a ndearna sé foslungphurt a siabh Dé.

6 Agus a dubhairt se re Maóise; misí do chliamhuin Jethro, tháinic mé chugad, agus do bhean agus do dhias mac lé.

7 Agus do chuáidh Maóise a mach a ccoinne a chleamhna, agus do rinne umbla agus tug póg dhó, agus do fhiairfuigh gach neach dhíobh dá chéile cionnus do bhádar: agus tangadur don loístin.

8 Agus do innis Maóise da chliamhuin a nuile ní do rinne an tighearna ré Phárao agus ris na Héigiptibh ar son Israel, agus a nuile aisdior dá táinic orra ann fa tslighe, agus cionnus do sháor an tighearna iad.

9 Agus do ghéardigh Jethro ar son na huile mhaithéafa da ndearna an tighearna do Israel, noch do sháor sé as lamhuibh na Négípteach.

10 Agus a dubhairt Jethro, gó madh beannuighe an tighearna, noch do sháor sibh ó lamhuibh na Négípteach.

11 Annois aithnighim gur mó an tighearna ná a nuile Dhée: óir ann fa ní ann ar bheanadarfan go huáibhreach [do bhí sé] ós a cionn.

12 Agus do ghlac Jethro cliamhuin Mhaóise oifrál loisthe, agus iodh-bartha do Dhia, agus táinic Aaron agus sinnfir Israel uile díthe aráin lé cliamhuin Mhaóise a bhíaghnuifí Dé.

13 Agus tárla ar na mháir gur fuigh Maóise do bhreithnuigh an phobail, agus do fheafadar an pobal ag Maóise ó mhaidin go tráth nóna.

14 Agus a nuair do chonnairc do mhúin Mhaóise a nuile ní do rinne ris an bpobal, a dubhairt se, cread an ní do ní tú ris an bpobal? cread a fuigheann tú féin ad áonar agus a pobal uile na fealamh agad, ó mháir go tráth nóna?

15 Agus a dubhairt Maóise ré a chliamhuin, do chionn go ttig an pobal chugam do cheafughadh um Dhia.

16 A nuair bhias cúis aca do chugamfa, agus beirim breath gach dá rann, agus do bheirim on fíos reachda Dé agus a dhlighe a bheith aca.

17 Agus a dubhairt cliamhuin Mhaóise ris, an read do ní tú ní má é.

18 Cnóise tú as go deimhin, áir thú féin agus an pobal ad fhochea: óir is rothrom an ní sí dhuit, ní bá dhuit a chomhlionadh, thú féin ad son.

19 Eist annois ream ghutha: bhéura mé comhairle dhuit: agus bí Dia maille riót: bídhí ar son an buil leath ré Dia; chor go mbéura a cúis go Dia.

20 Agus máinse tú órdugh agus dhlithe dhóibh, agus taisbea tú dhóibh an tslighe ann a ceall siad siubhal, agus a nobair chait siad do dhéanamh.

21 Os a chionn fo; gléasfa tú an bpobal dáoine acháinneacha, droc a mbí eagla Dé; dáoine fírinneacha fhuathuighas saint, agus cuir ós a céad, uachdaráin míleadh, uachdar céad, uachdaráin céogad, agus uachdaráin deithneamhuir.

22 Agus breathnuighidís an pobal gach uile am, agus is amháil go dtiubhruid chugadfa a nuile ó mhór, ach gach uile chúis bheag breneochuid féin: mar sin bhias focallach dhuitse, agus iomchoruidson tualach) maille leachd.

23 Má ní tú an ní sí, agus naitheonuidh Dia sin díot; ann bhús éidir leachd an tdealach iomd agus an pobalfa mar an gcéadna rad da nait féin a siothcháin.

24 Mar sin do éist Maóise ré a chleamhna, agus do rinne a ndubháil uile.

25 Agus do thogh Maóise dáoine do chubhuigh as Israel uile, agus do ré fé uachdaráin díobh ós cionn an phobail uachdaráin míleadh, uachdaráin do uachdaráin chaoghad, agus uachdaráin dheithneamhuir.

26 Agus do nídís breitheamhnas an bpobal gach uile uair: na cúise cruth do bherdis go Maóise, achd gach chúis bheag do réigheas féin.

27 Agus do léig Maoise dá chli-
mbuin imtheachd, agus do cháaidh fé
lá dhuthaigh fein.

C A I B. XIX.

Balsbein Dia é fein a nsliaibh Sinai.
10 Dordaigh sí do Mhaoise a iarraidh ar
an phobal a nambughadh fein, accoinne a
reachd a fhagbala.

A Nnfa treas mi a nuair dó chuadar
clann Israel amach as crich na
Héigipte, an lá céadna thangadar go
sliaibh Sinai.

2 Oir do bhádar ar n'imtheachd ó Re-
phidim, agus tangadar go diothramh
Sinai, agus do chomhnúigheadar san
bhásach, agus ann sinn do rinneadar
clann Israel comhnúighe as coinne
an tsléibhe.

3 Agus do chuaidh Maoise suas
go Dia: agus do ghoir Dia air, as
tshliabh, ag rádh, is marfo deura
si re tigh Jacob, agus innis do chloinn
Israel.

4 Do chorcamhair cred do rinne mé
is na Héigiptibh, agus cionnus do
comchuir mé sibhsi ar eitibh iolair, agus
cionnus tug mé chugam fein sibh.

5 Anois uime sin ina umhlúighthigh
dom ghuth da sríbh, agus mo chunnradh
do chomhall, annsin beithi mar nion-
nhus spéialta agam os cionn gach uile
phobal, óir is liomla an talamh uile.

6 Agus beithi agam bhar ríoch-
achd sagart, agus bhar gcineadh naomh-
da: a siad so na briathra labheoras
da re cloinn Israel.

7 Agus táinig Maoise, agus do
ghoir fé ar shínearuibh an phobail, agus
do chuir as a coinne na briathra so
uile, noch do aithin an tighearna dhe.

8 Agus do fhreagradar an pobal uile
neimheachd, agus a dubhradar, a nuilé
do labhair an tighearna do dhéanaim
Agus do fhíll Maoise briathra an
phobail chum an tighearna.

9 Agus a dubhairt an tighearna re
Maoise, feuch, tigimfe chugad a neull
ugh, chor go gcluinfid an pobal a
bhair labheorad ríot, agus go
reidfid thú go bráth; agus do innis
Maoise briathra an phobail don tí-
gearna.

10 Agus a dubhairt an tighearna
re Maoise, éirigh gus an bpobal agus
comhuidh iad a nuigh, agus a marach,
agus nighedis a néadúighe.

11 Agus bithi réigh a gcoinne an
treas lá: oir an treas lá thiucas an
tighearna a níos a namharc an pho-
bail uile ar shliabh Sinai.

12 Agus cuirfe tu teóranna ré
chí an phobail timchioll fa ccairt,
rádh, tugaidh airc dháioibh fein,

nach rachthaoi suas ar an tshliabh,
nó nach beanfuidhe re na imeal; gídh
be bheanfus ris a tshliabh, go deimhin
cuirfighear chum báis é.

13 Ní bhainfe lámh ris, ach go dei
mhín clochfúighear, no goinfíghear thríd
é, mas ainmhidhe é nó duine, ní mhairfe
fé: a nuair fheidfeas se an tloc go sin-
teach, tiucfaid suas chum a tsléibhe.

14 Agus do chuaidh Maoise síos
ón tshliabh chum an phobail, agus do
naomhuigh an pobal, agus do nighheadar
a néadúighe.

15 Agus a dubhairt fé ris an bpobal:
bithi reidh a ccoinne an treas lá, ná
tigidh a ngar bbur mban.

16 Agus tárla an treas lá air
maidin, go rabhadar, toirneacha agus
tintreacha, agus neul tiugh ar a tshliabh,
agus guth an sduic ro árd; ionnus gur
cnothnuigheadar a raibh do dháoi-
nibh anna champa.

17 Agus tug Maoise an pobal
amach as an cempa do theagmhail re
Dia, agus do sheafadar ag an gcuid
íochdaruigh don tshliabh.

18 Agus do bhí shliabh Sinai uile
fi dheatuigh do chionn gur thuirling
an tighearna air, a tteinidh; agus do
chuaidh a dheatach suas amhuil dhe-
tach fuirnise, agus do chriothuigh an
shliabh uile go mór.

19 Agus a nuair do thuáimnigh guth
an sduic a bhfad, agus do fhas níos
airde, do labhair Maoise, agus do
fhreagair Dia é re guth.

20 Agus táinig an tighearna a
nóas ar shliabh Sinai, ar mhullach an
tshléibhe: agus do ghoir an tighearna
Maoise suas go mullach an tshléibhe,
agus do chuaidh Maoise suas.

21 Agus a dubhairt an tighearna re
Maoise; éirigh síos, aithin don phobal
deagla go mbrisfidis thríd chum an tí-
ghearna dá fheitheamh, agus go dtuit-
feadh morán díobh.

22 Agus na sagairt mar an gceid-
na, noch thig a bhfogus don tí-
ghearna, naomhaidis iad fein, deagla
go mbrisfeadh an tighearna amach
orra.

23 Agus a dubhairt Maoise ris an
tighearna, ní fhéadaid an pobal dul
suas ar shliabh Sinai; oir do aithin
tusa dhinn ag rádh, cuir teóranna tim-
chioll an tshléibhe agus naomhaidh é.

24 Agus a dubhairt an tighearna ris,
imthigh romhad, éirigh síos, agus
tiucfa tú a níos, thú fein, agus
Aáron leachd, agus ná léig do na sa-
gartuibh, agus don phobal briseadh
thríd, do theachd suas chum an tighear-
na, deagla go mbrisfeadh fé amach orra.

25 Mar sin do chuaidh Maoise
síos gus an bpobal, agus do labhair
fé riú,

CAIB. XX.

Ata'd na Maithéanta ar na ntabhairt seach. 18
Lé criosbhaghadh agus nambun an phobail.

AGus do labhair Dia na briathra so uile ag rádh.

2 Is misí an ttighearna do Dhia, noch do threoruidh thufa amach ar talamh na Héigte, as tigh na daóirse.

3 Ni biaidh Dia ar bith eile agad an lathairse.

4 Ni dheana tú dhuit féin [Jómháigh] ar bith ghrábhailta, nó cofamlachd ar bith [éinneithe] dá bhfuil ar neamh shuas, nó dá bhfuil ar talamh shios, nó dá bhfuil fa nuíge faoi an talamh.

5 Ni chlónsa tú, thú féin síos dóibh, ní dheana tú serbhis dóibh; oir misí an tighearna do Dhia, is Dia éadmar mé, thig dfeachuín pheacuidh na naitheadh ar an gcloinn, gus an treas agus an ceathramhadh glán don druing thuathuigheas mé;

6 Agus thaisbeanas trocaire do mhilitibh don luchd ghráduigheas mé, agus choimhéadas maithéanta.

7 Na tabhair ainm an tighearna Dia go diomháoin; oir ní mbeasfuidh an tighearna neimhchiontach an té bheir a ainm go diomháoin.

8 Cuimhnigh lá na fáboide go náomhthócha tu é.

9 Sé laethe shaothrochuis tú, agus dheanas tú hobair uile.

10 Ach fé an seachdmhadh lá, fáboid an tighearna do Dhia, ní dheana tú obair ar bith ann, tú féin, nó do mhac, nó hingean, hóglach, nó do bhanoglach, nó do choimhghitheach atá táobh a sligh dot dhoirfíbh.

11 Oir is a fé láethibh do rinne an tighearna neamh agus talamh, a nfaige agus a nuile ní atá ionta, agus do scuir fé an seachdmhadh lá: uime sin de bheannuidh an tighearna lá na fáboide agus da naomhuigh é.

12 Onorugh hathair agus do mhaithair, ionnus go ma fada do laethe ar an talamh, noch do bheir an tigh-earna do Dhia dhuit.

13 Ni dheana tú dúnmarbhadh.

14 Ni dheana tú adhaltrannas.

15 Ni dheana tú goid.

16 Ni bhéara tú fiaghrúisí thréige a naghuidh do chomharfán.

17 Ni shainteocha tú tieh do chomharfán, ní shainteocha tú bean do chomharfán, nó óglach do chomharfán, nó a thanoglach, nó a dhamh, nó a aílal, nó énni is lé do chomharfán.

18 Agus do choncedar an pobal uile na toirneacha, agus na tinnteacha, agus suaim an daic, agus an siabh ag

deatughadh, agus a nuair do choncedar an pobal é, do athruigheadar, do shealadar a blad uadh.

19 Agus a dubhradar ré Maí labhairisí rinne, agus cluiníom, ach labhradh Dia rian, deugla go bhí mis bas.

20 Agus a dubhairt Maóise ri bpobal, ná biodh eagla oruibh: do do bhur ndearbhadh thainic Dia, ionnus go mbia eagla ar coinne naightheadh, ionnus nach bpeacuidh sibh.

21 Agus do sheas an pobal am agus do dhruid Maóise a ngar dorchadas tiugh mar a raibh Dia.

22 Agus a dubhairt an tighearna Maóise: is mar so déaras tu ré do Israel, do choncabhair gur labhair ribh ó neamh.

23 Ni dhéantaoí maille riomfa airgid; ní mó do dhéantaoí dháoihb oir.

24 Altóir do chriaidh do dhéam dhámhfa, agus iodhbóruidh tú uirre hofrála loige, agus hofrála síothche do cháoirigh, agus do dhaimh; fa bhall a tiubhara mé fa deara main chuimhniughadh, tiucfa mé chag agus beannocha mé tú.

25 Agus má ní tú altóir chid dhamh: ní thoigeobha tu i do chloch sfoighte, oir má thógbhann tú bun suas uirre, do thruall tu i.

26 Ní mó rachus tú suas lé coiscéam chum maltóra, ionnus nach biaidh lomnochduighe ar na taisbeanadh uirre.

CAIB. XXI.

Ata annsa tionnsghadh air an eachd na thannuis, ordaigte chum a bheith duine ar duine.

ANnois is iad so na dlighthe do seas tu rompa.

2 Má cheannann tú feirbhí Eabhruigheach, fé bliaghna bhias fé feirbhis, agus annsa seachdmhadh bliuin, rachuidh fé amach faor gan éir.

3 Má thainic fé leis fein a seir rachuidh fé amach leis fein; má fé pólda, ann sin rachaidh a bli leis amach.

4 Má thug a mhaighistir bean dó, go rug si mic, agus ingheana do biaidh an bhean, & an chlann ag an ghistir, & rachuidh sefion amach leis.

5 Agus má deir an feirbh seach follus, is ionmhuin liom mo mhaíe mo thean agus mo chlann, ní rach a mach faor.

6 Ann sin do bhéara an Maí chum na mbreitheamhan é, do bheir mar sin chum andoruis é, nó chum an doruis, agus tollfa a mhaigh

chlúas trithe lé meanadh, agus foighe-
nuigh fé dhó go bráth.

7 Agus má réacann duine a inghean
o bheith na banóglaigh: ní rachaidh sí
mach mar do mid na hoglaioch fear.

8 Muna taitnidh sí ré na maighiúir,
och do cheangul leis fein i; ann sin
gíse fé a fuasgladh: a reic re cineadh
iomhghitheach, ní bhia cumhachda aige,
rinne fé go cealgath ria.

9 Agus má cheangul fé re na mhac
Do dhéana ria do réir mhogha na
inghion.

10 Má bheir fé bean eile, a beatha,
héadach, a dúalghas pósta ní laigh-
eochúidh fé.

11 Agus muna ndéarna fé na trí nise
ria, ann sin rachaidh sí amach faor
an airgead.

12 An té bhuailfeas neach, ionnus go
deuguidh fé, go deimhin cuirfighear
chum báis é.

13 Agus muna luighe duine a bhfo-
aire, ach go feachoduigh Dia na láimh
ann sin cinnsé mise áit dhuit a
steichfidh fé.

14 Ach má thig duine go dáfachdach,
ar a cheumharfain dá mharbhadh le ceúg,
deara tú om altoir é go bhfuighe bás.

15 Agus an té bhuailfeas a athair,
nó a mhathair, cuirfighear go deimhin
chum báis é.

16 Agus an té ghadus duine, agus
facas é, nó má gheibhlithear na láimh é,
cuirfithear go deimhin chum báis é.

17 Agus an té mhalluigheas a athair
nó a mhathair, cuirfithear go deimhin
chum báis é.

18 Agus má imreasnuid daoine ré
béile, agus go mbuailfidh áon an fear
eile, do chloich, nó do dhorn, agus nach
bhfuighe bás, ach go gcuimhdeochuidh
a leabuidh.

19 Má éirghion fé a ris, agus go
bubholuidh a mach lé na bháta, ann sin
cuirfighear an té do bhuail é, amhain
go niocuidh fé ar dul amugha a
lámfire, agus go ttiubhra sí deara a lei-
ghios go niomlán.

20 Agus má bhuailfeann duine a sher-
bhíseach nó a chailin, lé slait, agus go
bhfuighe fé bás faoi na láimh, dioghaltar
ar go deimhin é.

21 Ach má mhaireann fé lá no dhó,
dhéantar dioghaltas air; óir is fé a
airgead é.

22 Má imreasnuid daoine, agus do
oirteochuid bean torrach, ionnus go
meochuidh a toradh uaithe, agus ar
shon sin nach leanfuidh oile ar bith
e; coireochthar go deimhin air, do
ar mar chuirfeas fear na mná air, agus
oile mar óirdeochaid na breitheamhuin.

23 Agus má leanann urchoid ar bith
e, annsin do bhéura tú anam ar son
ama.

24 Súil ar shúil, fiacal ar fhiacúil,
an ar lámh, cos ar chois.

25 Lofcadh ar son loisthe, cneadh ar
son chneidhe, buille ar son buille.

26 Agus má bhuailfeann duine suil a
sherbhíseach, nó suil a chailin lé a gcaill-
fidh i, léighidh dhoibh imtheachd faor
ar son a sul.

27 Agus má bhéanann fé fiacail as
a sherbhíseach fir, nó fiacail as a sher-
bhíseach mná, leighe dhoibh imtheachd
faor ar son a bhíacal.

28 Má loiteann damh fear nó bean
dá bhfuighid bás, ann sin go deimhin
clochtuighear an damh, agus ní hióstar
a fheoil: ach faorfuighear sealtbhadoir an
daimh.

29 Ach má ghnáthuigh an damh sa-
thadh le na adharcuibh fa naimfir roib-
mhe sin, agus gur siaghuiseadh sin dá
shealtbhadoir, agus nar choimbhead fé
a stigh é, ach gur mharth fé fear nó bean,
clochtuighear an damh, agus cuirfighear
fós an sealtbhadoir chum báis.

30 Má leagthar suin airgid air, an
sin do bhéara fé ar son fuasguilt a
anma gidh bhé ar bith leagfuighear
air.

31 Gidh bé aca do loit fé mac nó
inghean, is do réir an bhreitheamhuin
fo do dhéantar.

32 Má loiteann an damh serbhíseach
fir nó serbhíseach mná, do bhéara fé
dá Maighiúir triochad secal, agus clo-
chtuighear an damh.

33 Agus má oclann duine poll, nó
ma thochlann duine poll, agus nach
bhfoileochuidh é, agus go ttuithfidh
damh nó asfal ann:

34 Do dhéana sealtbhadoir an phoil go
muth é, agus do bhéara airgead don té
ler leis iad, agus budh leis fein an bea-
thach marbh.

35 Agus má ghortuigheann damh
aonduine, damh dhuine eile, go bfuighe
fé bás, ann sin réacfidh an
damh beó, agus roinnfid a airgead, a-
gas roinnfid mar an céadna an damh
marbh.

36 Nó má bhionn a fhios go ngnáth-
uigheadh an damh sathadh fa naimfir
roimhe sin, agus nar choimbhead a sheal-
bhadoir a stigh é, iocfaidh go deimhin
damh ar dhamh, ach bíaidh an marbh
aige fein.

CAIB. XXII.

Leanmbuine ar na reachduibh Breitheamh-
nuis.

MA ghadann duine damh nó
caora, agus a marbhadh, nó
má reacann fé i, aiseochuidh fé cúig
daimh air son an daimh, agus cúig
caoirigh ar son na caorach.

2 Má ghéibhlithear paduighe ag
briseadh súas, agus go mbuailfighear é
go bhfuighe bás, ní doirtfighear suil ar
a shon.

3 Má eirgheann an ghrian air,
D doirt-

dóirtfighear fuil thríd : oir do dhéanadh sé aifíoc iomlán : muna raibh éinni aige, annsin reacfaighear é ar son a ghaduigheachda.

4 Má geibhthear go dearbhta an ghníomh ná láimh beó, madh damh, madh aifál, nó caóra é, aifeocuidh dúbalta é.

5 Má bheir duine fa deara machaire nó fineamhuin dithe, agus go gcuirfidhe a bheathach ann, agus go niofuidh machaire dhuine eile : don chuid is fearr dá mhachaire féin, nó don chuid is fearr dá fineamhuin, do dhéana sé aifíoc dhó.

6 Má bhrifeann teine amach, agus go steigheamhuidh a ndofanuibh, ionnus go loisgidhear na fíacuidhe arbha, nó an tarbhar na sheafamh, nó an machaire : an té do adhuin an teine, go deimhin do dhéana sé aifíoc.

7 Ma bheir duine dá chomharfain airgead nó éadaíl a tfaicidh, agus go ngadfaighear sin as tigh an duine, má gheibhthear an gaduighe, díoladh sé dúbalta é.

8 Muna fhaghtar an gaduighe ; ann sin do bheurthar maighistir an tighe chum na mbréathamhan [dá fhéachuin] nar chuir a lámh a maithreas a chomharfain.

9 Ar son a nuile ghné fhuirighthe, ar son doimh, nó ar son aifál, ar son caorach, ar son éaduigh, nó ar son áoin ghné neithe théid a nughá, noch agus neach eile, is leis féin : tiucaf cuis an dá rann a lathair na mbreitheamhan : gidh bé dháorfuid na breitheamhuin, iocfa sé dúbalta ré na chomharfain.

10 Má bheir duine dá chomharfain, aifál, nó damh, nó caóra, nó beathach ar bith dá chumhdach, agus go bhfuighe bas, nó go loitfighear, nó go rupadh ar siubhal é gan aondúna dá fhaicfin.

11 Ann sin biaidh mionna an tighearna éatorra aríon, nach ar chuir feisíon a lámh a mion a chomharfain : agus géubhuidh an fealbhuighe sin uadh, agus ní dhéana feisíon go maith é.

12 Agus má gadthar uadh é, do dhéana sé aifíoc don tfealbhuighe léar leis é.

13 Má réubthar ó chéile é, ann sin tugadh leis mar fhiadhuin é, agus ní dhéana go maith an ní do réubadh.

14 Agus má áirleagann duine éinni ó na chomharfain, agus go loitfighear é, nó go bhfuighe bas, agus gan an fealbhuighe a lathair, do dheantar go maith é go deimhin.

15 Achd má bhíonn an fealbhuighe a lathair, ní déana sé go maith é : nias (ní) ar luach fíothair é, tháinic sé ar son a luach fíothair.

16 Agus má chealgann duine maighdeán, nach bhfuil daltach, agus go luighfe sé lé, do bheúra sé go deimhin crodh dhi, chum a beith na mnáoi aige.

17 Ma dhultann a hathair ar gach éanchor a tabhairt dó, díolfuidh sé airgead do réir chruidh na maighdine.

18 Ní fhuileonga tú bean phifeoga do mharthúinn.

19 Gidh bé ar bith luighfeas lé thach, cuirfighear go deimhin do bair é.

20 Gidh bé iodbórus do Dhiag bith, achd don Tighearna amháil scríolfuighear é go léir.

21 Ní bhuidheóra tú agus ní bhaghfe tú coimhighteach : oir do bháir féin bhur coimhighteachuibh gcrich na Héigpte.

22 Ní dhéana tú léathtrom air bith treabhuidh nó ar dhileachda air bith.

23 Má ghortuigheann tú iad, ar éanch agus a ccomhairc do theachd chugam, eifidfe mé go deimhin á ccomhairc.

24 Agus lassuidh mfearg, agus mfidh mé sibhsí leis an gcloidheamh, agus béid bhur mná na mbaintreachuibh, agus bhur gclann na ndileaguibh.

25 Má áirleagann tú airgead déandom phobal atá láimh riot ní bhá amhuil úsuire ris, ní mó chuirfe úsuireachd air.

26 Má ghlacann tú ar chor ar éadach do chomharfain a ngeall, fa ótigh tú dhó é, fa am gréine dhul faoi.

27 Oir is é sin a fholach a mbais is é a chulaidh dhá chroiceann é : ann a ccoideoluigh lé ? agus tiocfí ccrich a nuair éighfeas orumfa, ccluinfé mé é, oir atáim grásamhuil.

28 Ní mhaifíleocha tu na Dé mhaifíleocha tú riaghlóir do phobal.

29 Ní dhéana tú failligh primidh thóirthe abuidh, agus do dhighe (a rairil :) ceidghin do mhac do bheam dhamhla.

30 Mar an gcéadna do dhéana tú dhamhuibh, agus réd cháorchuibh feachd lá bhias sé aga mhathair, ar oichdmhadhlá do bheura tú dhamhla feachd lá.

31 Agus beithi bhur ndáoinibh náonfa tha dhamhla : ní mó iostáoi feoil ar bith fraoilfighear lé beathuighibh sin mairíre, teilgidhe chum na madra é.

C A I B. XXIII.

An chuid oile da na eachdaibh Breitheamhais. 14. cuid do réchd na ngnáthais.

20 Agus na modhanadh, ordúighe. Ní thóighe tú iomradh bréagach cuir do lámh leis na drochdaibh nith chum bheith ad fhiaghuin nith fhiréunta.

2 Ní leawfa tú iomad do dheamhail, ní mó laibheórus tú a gnóis chlanadh lé morán do thobhach bheamhnúis.

3 Ní mó choitheochus tú duine boann a cháis.

4 Má theagmhann riot damh nó do námbad ag dul ar feachrán, do bair ra tú go deimhin buige ar ais é.

5 Má c...
6 Ní c...
7 Coi...
8 Agus...
9 Mar...
10 Agus...
11 A...
12 Sé l...
13 Agus...
14 Trí...
15 Coi...
16 Agus...
17 Tri...
18 Ní...
19 An...
20 Féu...
21 B...

5 Má chí tú aſſal an té lér ſuáth thú, na luighe ſan ualach, agus go bhfaílleo-
há a thartháil, cuideocha tú leis go
cinhin.

6 Ní choimhégneocha tú breitheamh-
agus do bhoichd ann a chúis.

7 Connuimh thú féin a bhfad ó chúis
bhreagaidh; agus an neimhchiontach
agus an firean ná marbh: óir ní
cheabha mífí leithscéal an drochdhuib-
ne.

8 Agus ní ghéubha tú tiodhlaiceadh
ar bith: óir dalluidh an tiodhlaiceadh
an teagmhuighe, agus iompóidh bunof-
cionn briathra an ionnuic.

9 Mar an gcéadna ní bhraighfe tú
comhhightheach; óir is aithnidh dhíbh
croíde an choimhightheach 6 bhábhair
féin bhur goimhightheachuibh a ccrích
na Héipre.

10 Agus fé bliadhna chuirteas tú thfear-
rann, agus chruinneochus tú a thór-
tha á ſteach.

11 Achd an ſeachdmhadh bliadhna
léigfe tú dhó luighe, agus bheith na
chomhnuighe, ionnus go nioſuid boíochd
do phobul de, agus go nioſuid beathuigh
an mhachaire a bhíogfa ſiad: ar an
modh gcéadna do dhéana tú réd ſhí-
neamhuin, agus réd gháirdín ola.

12 Sé lá do dhéana tú hobair, agus
do dhéana tú comhnuighe an ſeachd-
mhadh lá, ionnus go gcomhneochuidh
do dhámh agus baſail, agus go near-
tuighe mac do chumhaile, agus an
comhhightheach.

13 Agus ann gach uile ní dá ndubh-
airt mé riot, bí go fuireachair, agus ná
tarr thair anmanuibh Déa ar bith eile:
narob mó chluinſighear as do bhéul é.

14 Trí huáire choinneochus tú feufda
dhamhfa ſan mblíadhuin.

15 Coinneocha tú feufda a naráin gan
laibhin: agus iofa tú aran gan laibhin
ſeachd lá, mar do aithin mífí dhíot,
bh níon ann fa nam chinnte don mhi Ahib:
óir is innte tháinic tú amach as a Né-
ſan mífí, agus ní thiucfa einneach dom lá-
thairfí ſolamh.

16 Agus feufda an fhoghmhair, céad-
thórtha do ſhoathair, noch do chuir tú
ſan mhachaire, agus feufda an chruinn-
ighthe a ſteach, a ndeireadh na bliadh-
na, a nuair chruinneochus tú a ſteach
do ſhoathar ón mhachaire.

17 Trí huáire ſan mblíadhuin thiuc-
uid thér uile a lathair an tighearna Dia.

18 Ní ofráile tú ſuil mo iodhbhartha
le harán laibhin, ní mó ſhanfas méa-
thas mo iodhbhartha go maidin.

19 An chéad chuid do chéad thór-
thuibh thfearuinn do bhéura tú go tigh
an tighearna do Dhia: ní bhruithfe tú
meannán a mbainne a mthathar.

20 Féuch, cuirim aingeal romhad dot
choimhéad annfa ſlighe, agus dot bhreith
do náit do ullmhaigh mé.

21 Bí ar do choimhéad air, a-

agus umhluigh dá ghuth, ná brostuigh
é, óir ní thiubhra sé maithſeachus do
bhur gciontuibh: óir atá mainmſí
annſan.

22 Achd má umhluigheann tú dhá
ríribh dhá ghuth, agus go ndéarna tú a
nabruimſí uile, ann ſin biaidh mé am
námhuid dot naimhdíbh, agus am eaf-
caruid dot eafcairdíbh.

23 Oir rachuidh maingeal romhad;
agus do bhéura a ſteach thu chum na
Námoríteach, agus chum na Hítíteach,
agus na Bperítíteach, agus na Gca-
náníteach, na Híbhíteach, agus na
Jebusíteach: agus gearrfa mé amach
iad.

24 Ní chromtha tú ſios dá Ndeéibh,
ní dhéana tú ſeirbhis dóibh, ní mo-
dhéanas tú do réir a noibreach, ach
ſcíoſfa tú iad go léir, agus brífte tú
go léir a noimhaighe.

25 Agus foigheontáoi don tighearna
bhur Ndia féin, agus beinneochuidh ſé
harán agus huiſge: agus béura mífí heaf-
laínte as do lár.

26 Ní theilgfidh éinní a nóga, ní
mó bhéid ſeac ann thfearrann: uibhir
do láethadh coimhlonfa mé.

27 Cuirfe mé meagla as do choinne
agus ſcíoſfa mé na huile dháoine a gcionn
a ttiúfa tú, agus do bhéura mé ar huile
naimhde a ndruim diompógh riot.

28 Agus cuirfe mé céarnabháin ro-
mha, noch dhíbeorus amach an Híbhí-
teach, an Cananíteach, agus an Hítí-
teach, as do lathair.

29 Ní dhíbeora mé amach romhad
iad a néimhbliadhuin: deagla go ttiuc-
fadh an fearann chum ſaſuigh, agus go
lionfadh beathach an mhachaire ad agh-
uidh.

30 Air bheagán agus air bheagán dhí-
beorus mé amach iad, ód lathair, nó go
bhfoirleionuidh tuſa agus go ngeubha tú
oighreachd na talmhan.

31 Agus cuirfe mé do thóranna ón
muir ruaidh go nuige fairge na Bhpí-
líſtíneach, agus ón díothramh as a
nabhuinn; óir ſeachóduigh mé áir-
treabhuigh na dúthaigh ann bhur láimh,
agus díbeora tú amach romhad iad.

32 Ní dhéana tú cunnradh ar bith
riu, nó ré na Ndeéibh.

33 Ní choimneochuid ann do dhú-
thaidh, deagla go ttiubhraidís ort peac-
adh am aghuidhfí; óir má fhoghann
tú dá Ndeéibh ſin, biaidh ſin go dei-
mhín na lion romhad.

CAIB. XXIV.

Saothair Chráibhteach Máoiſe. 12. Do bhí
ar an tſliabh, maille ré Dia dá ſhichead
ló da ſhichead oidche, na tbroſgadh.

A Gus a dúthairt ſé ré Máoiſe, tarr
ſuas chum an tighearna, thá
D 2

fein, agus Aáron, Nadab agus Abihú, agus seachdmhóhad do shinnsear-uibh Ísraél: agus adhruidhsí a bhfad amach.

2 Agus tiucla Maóise amháin a ngar don tighearna, achd ní thiucfaid siad-fan a bhfogus: ní mó rachas an pobal suas leis.

3 Agus táinig Maóise, agus do innis dói phobal uile bhriathra an tighearna, agus a uile bhreitheamhnus: agus do fhreagradar an pobal uile le héanghuth amháin, agus a dubhradar; na huile bhriathra noch do labhair an tighearna do dhéanamne iad.

4 Agus do scríobh Maóise briathra an tighearna uile, agus do eirghe go moch air maidin, agus do thóg altoir fan chnoc, agus dhá phileir dheug do réir aís threibh dheag Ísraél.

5 Agus do chuir sé dáoiné óga do chloinne Ísraél, noch do oifrál oifrál loíse, agus do iodhbhuir iodbhurtha sioth-chána do dhamhuibh don tighearna.

6 Agus do ghlac Maóise leath na sola, agus do chuir a mbaifinibh i, agus do chroit se leath na sola ar a n-altóir.

7 Agus do ghlac sé leabhar an chunnartha, agus do léigh a néisdeach an phobail, agus a dubhradarán, a nuile ní a dábhairt an tighearna, do dhéanam é, agus biam umhal.

8 Agus do ghlac Mhaoise a n-uil, agus do chroit ar an bpobal i, agus do léigh, ag fo fuil an chunnartha do ríne an tighearna ribh a táobh na mbriathra uile.

9 Ann sin do chuaidh Maóise suas & Aáron, Nadab agus Abihú, agus seachdmhóhad do shinnsearuibh Ísraél.

10 Agus do choncadar Dia Ísraél, agus do bhí faoi na chosuibh mar do bheith obair phabhalta do chloich Shaphir, agus amhuil do bhiadh corp néishe ann a h-óillse.

11 Agus ar uáilíbh chloinne Ísraél níor leag sé a lámh: mar sin do choncadar Dia, agus a duádar biadh, agus do fheadar deoch.

12 Agus a dubháirt an tighearna re Maóise, tárr chugamfa suas ar a eistíbh, agus bí ann sin, agus do bheara mísi clair chloiche dhuit, agus éligheadh, agus aitheanta do scríobh mé, ionnus go máinse tusa dhoibh iad.

13 Agus do eirigh Maóise suas, agus a mhinistir iosa, agus do chuaidh Maóise suas ar sliabh Dé.

14 Agus a dubháirt ris na sinnsearuibh, samuighsi annsó nó go tteigam a a ris chugaibh, agus féachuidh atá Aáron, agus Hur bhuir bhfochair: ní bhonn cúis ag duine ar bith re dhéanamh, tigeadh se chuca.

15 Agus do chuaidh Maóise suas ann a sliabh, agus do shluigh neul an sliabh.

16 Agus do chomhnuigh glóir an t-ghearna ar sliabh Siná, agus do shluigh an neull é sé lá, agus an seachmadh lá do ghoir sé ar Mhaoise amach as lár an neill.

17 Agus da bhí radharc ghloire an tighearna cósnuil re teinidh loisnigh ar mhullach an t-sliabh a fuilbh chloinne Ísraél.

18 Agus do chuaidh Maóise a le an neill, agus táinig sé suas ar a sliabh, agus do bhí Maóise ar a sliabh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche.

C A I B. XXV.

Oifrál toileambla an phobail arson na h-Éire.; 8. ordughithe lé Dia.

AGus do labhair an tighearna re Maóise, dá rádh.

2 Labhair re cloinn Ísraél, go tgaid oifrál chugam: ó gach uile dham dá ttiobhra uadha go toileamhail i na chroidhe, glacfuighsi mofraíl.

3 Agus si fo a n-ofraíl gha fuigh uatha; ór, agus airgead, agus prás,

4 Agus gorm, agus scarláoid agus línéadach finealta, agus fionnagathar,

5 Agus croicne reitheadh ar na n-é a fhad, thughadh deire, agus croicne breubhad agus croinn Sitim,

6 Ola chum an tsoluis: spíofra chugam do ola ungha agus chum tuisi deap-chioll fa bholuigh,

7 Clocha Onix, agus clocha re mteadh bail annsa Néphod, agus annsa uchda do dhéanam dach.

8 Agus déindis sanctóir dham do chor go ccoimhneacha mé na meá fhainne óir.

9 Do réir a nuile ní thaisbeannasí asa dhuit, do reir eisiomplára an tabernacail agus eisiomplára a ionnstruiminte sinnidhe, uile; is mar sin do dhéantaí é.

10 Agus do dhéanuid áirc do chraoinn Sitim, dhá chubhad go leith iona fíoch chrann agus cubhad go leith iona leithé hór, choir agus cubhad go leith iona hairde.

11 Agus foileochuidh tú é le fáiní fiorglan, táobh a stigh agus a muigh fíoch fíoch leochus tú é: agus do dhéana tú a fíoch fíoch coróin óir timchioll fa gcúairt.

12 Agus teilge tú ceithre fhainne óir dhó, agus cuirfe tú iona cheithrean taisbeachoruibh iad, agus béid dhá fhainne fíoch a táobh dhe, agus dhá fhainne fíoch a táobh eile.

13 Agus do dhéana tú maididhe dhéanantar a chrann Sitim, agus foileochuidh tú a fíoch fíoch hór iad.

14 Agus cuirfe tú na maididhe dhéanantar a fíoch fíoch, re táobhuibh na h-áirde, agus a fíoch fíoch chor go niomcharthar a n-áirde léo.

15 Beid na maididhe a bhfáinnibh na háirce, ní bearthar as iad.

16 Agus cuirfe tú annsa nairc, an fhíadhnúis noch do bhéara mísi dhuit.

17 Agus do dhéana tú eathóir thrócaire dór fhiórghlan: dhá chubhad go leith a fad, agus cubhad go leith a leithead.

18 Agus do dhéana tú dhá chearubín dór: dobair shloighthe do dhéana tú iad, a ndá chionn an tuidhe thrócaire.

19 Agus déana aon chearub ar cheann de, agus an chearub eile ar an gceann eile, don tuidhe thrócaire: do dhéana tú na chearubínigh ar a dhá cheann.

20 Agus sínid na chearubínigh a sciathain a mach go hárd, ag solach an tuidhe thrócaire le na sciathanuibh, agus a naighthe ag feitheamh ar a chéile: leath ris an tuidhe thrócaire beid aighthe na chearubínigh.

21 Agus cuirfe tú an fíaidhe thrócaire snias ar an áirce, agus annsa nairc cuirfe tú an fhíadhnúis do bhéara mísi dhuit.

22 Agus ann sin theigeomhas mísi riot, agus comhráidhe mé riot, ós cionn an tuidhe thrócaire, ó eidlir an dá chearubín noch atá ar áirce na fíadhnúis, do na huile weithibh do bhéara mé dhuit a maithe do chloinn Israel.

23 Do dhéana tú mar an ceadna éal do chrann Síim, dhá chubhad budh a fhad, agus cubhad a leithead, agus cubhad go leith áirde.

24 Agus foileocha tú é dór fhiórghlan, agus do dhéana tú coróin oir dho timchioll fa gcúairt.

25 Agus do dhéana tú imeal dó, leirce-cúthead buile timchioll fa gcúairt, agus uchda do dhéana thú coróin oir timchioll fa gcúairt don imeal.

26 Agus do dhéana tú dhó ceithre meahainne oir iona cheithre coirnéaluibh, beanna as a cheithre choiluibh sin.

27 Thall as coinne an imil beid na hionnánidhe, mar áite dona maididhibh díofach an chláir.

28 Agus do dhéana tú na maididhe na fíadhnúis do chrann Síim, agus foileocha tú iad leithéad hór, chor go nionmcharthaoi an bóird le.

29 Agus do dhéana tú a mhíafa sin, aigh fíadhnúis, & a bhfolaidhe sin, agus a a bhfolaidhe sin, chum a bhfolach leo; dór fhiórghlan do dhéana tú iad.

30 Agus cuirfe tú ar an mbórd cheithrean tairbeanna, a ccomhuidhe ro-fhíadhnúis.

31 Agus do dhéana tí coinnleoir ar fhiórghlan: dobair shloighthe, do dhéana tú aon coinnleoir, a chos agus a bhéangáin, a fíadhnúis, agus a eilnapáin agus a bhíath, beid don ceadna.

32 Agus tiucuidh fé beangáin amach as fhiórghlan: trí beangáin don coinnleoir leo, a aontaobh, agus trí beangáin don coinnleoir as an tábh eile.

33 Trí bhulla déanta amhuil almoinne, maille re cnap agus bláth a néinbheangán; agus trí bhulla déanta amhuil almoinne annsa mbeangán oile maille re cnap, agus re bláth: mar sin ann sin fé beangáinuibh thig amach as an coinnleoir.

34 Agus annsa choinnleoir beid ceithre scala déanta coimhuil re halmóinne, maille re cnapuibh, agus re bláthuibh.

35 Agus bíaidh cnap faoi dhá bheangán de, agus cnap faoi dhá bheangán de, agus cnap faoi dhá bheangán de, do reir na fé mbeangán thig amach as an coinnleoir.

36 A cnaip, agus a beangáin, beid don ní ceadna; bíaidh fé uile na éanabair shloighthe dór fhiórghlan.

37 Agus do dhéana tú a seacht foillse fin, agus foillseóchuidh tú a sholus sin, le ttiubhra solus anonn as a choinne.

38 Agus beid a theanchuiridh sin agus a mhíafa smoil dór fhiórghlan.

39 Do thallainn dór fhiórghlan do dhéana fé é, maille ris na foithighibh sin uile.

40 Agus tabhair haire, go ndéana tú iad do reir a bpatruin noch do tairbeannadh dhuit annsa tsiabh.

C A I B. XXVI.

Cumadh an Tábernacuil. 31. Agus solach na háirce, ar na nórdughadh.

OS a chionn sin, do dhéana tú an tabernacuil maille re deich gcúirtín do lion fhíadhnúis chasta, agus gorm, agus purpúir, agus scairlíod; maille re Cherubínibh dobair ghéarchaifigh do dhéana tú iad.

2 Budh é fad gach éan chuirtín ochd ecubhaid fíichead, agus leithead gach éanchuirtín ceithre ecubhaid; agus gach son da na cuirtínibh aon mhíofar bhias aca.

3 Cúipfeochthar cúig cuirtínigh dá chéile, agus cúig cuirtínigh cúpluighe dá chéile.

4 Agus do dhéana tú lúba do ghorm ar imilb gach éanchuirtín ón chumhais annsa gcoimhiadhagh; agus mar sin do dhéana tú an fa nimíol is faide amach do chuirtín eile, ó imiadhagh an dara coda.

5 Cáogad lúb do dhéana tú ann fa néan chuirtín, agus cáogad lúb do dhéana tú a nimíal an chuirtín atá ag coimheangal an dara, chor ga mbeairid na lúba greim ar a chéile.

6 Agus do dhéana tú cáogad taitfe dór, agus cúipfeocha tá na cuirtíné dhá chéile, leis na tsiubh, agus bíaidh na éantabernacuil.

7 Agus do dhéana tú cuirtíné d'ionnadh gabhar, do bheith na fhólach ar an tabernacuil, do dhéana tú éanchuirtín déag.

8 Budh hé fad gach éan chuirtín triochad cubhad, agus leithead gach éan chuirtín, ceithre cubhaid; agus beid an téanchuirtín déag uile dáoinmhíofair.

9 Agus coimhcheangeola tú cúig cuirtine leó féin, agus fé cuirtine leó féin, agus dúibleocha tú an feiseadh cuirtín a néadan toluigh an tabernacuil.

10 Agus do dhéana tú cáogad lúb ar imíol a néanchuirtín atá táobh a muigh annfa ccoimhcheangal, agus cáogad lúb a nímíol an chuirtín noch cheingeos an dara cúpla.

11 Agus do dhéana tú cáogad tuisle do phras, agus cuirfe tú na tuisligh ann sin láuibh, agus cuipleocha an folach dha chéile, chor go mbiadh fé na aon.

12 Agus an fuigheall mhairfeas do chuirtínibí an lóistín, an leath chuirtín mhairfeas, crochfuighear ós cionn chúil an tabernacuil é.

13 Agus cubhad a táobh, agus cubhad don táobh eile, don fhuighioll a bhfad chuirtine an lóistín: crochfuighear sin ós cionn táobh an tabernacuil don táobhí agus don táobh úd dá fholach.

14 Agus do dhéana tú folach don lóistín, do chroicnibh reitheadh daite dearg, agus folach shuas do chroicnibh broc.

15 Agus do dhéana tú buird don tabernacuil, do chrann Sitim na seasamh suas.

16 Deich gcubhuid bhias a bhfad an bhuird, agus cubhad go leith bhias a leithead éanbhuid.

17 Bíaidh dhá lámh a néanbhuid, ar na fuighiughadh as coinne a chéile a nórd, is mar so do dhéana tú ar bhórduibh an tabernacuil uile.

18 Agus do dhéana tú na buird don tabernacuil, fithche bórd ar an táobh theas leath theas.

19 Agus do dhéana tú ceathrachad foicéad dairgead faoi an fhichid bórd, dhá fhoicéad faoi bhórd diobh da dhá lámh, agus dá fhoicéad faoi bhórd eile da dhá lámh.

20 Agus ar fon an dara táobh don tabernacuil, don táobh thuaithe (biaidh) fithche bórd ann sin.

21 Agus an dá fhichid foicéad dairgead, dá fhoicéad faoi aon bhórd agus dá fhoicéad faoi bhórd eile.

22 Agus do tháobhuibh an tabernacuil leath shiar, do dhéana tú fé buird.

23 Agus do dhéana tú dá bhórd do chornéluibh an tabernacuil iona dhá tháobh.

24 Agus beid coimhcheanguilte dhá chéile fútha shios, agus beid coimhcheanguilte dhá chéile os mullach a chinn dion fháinne amháin: mar so bhias doibh a raon, beid siad don dá chóirneál.

25 Agus beid na nochd mbórd, agus a foicéid airgid, fé foicéid do dhá fhoicéad faoi éanbhórd, agus fhoicéad faoi bhórd eile.

26 Agus do dhéana tú barruidhe chrann Sitim: a cuig do bhórd éantáobhe don tabernacuil.

27 Agus cuig bharr do bhórd uia táobhe eile, don tabernacuil, agus da tháobh leath shiar.

28 Agus an barra méadhonnad lár na mbórd, roithcheocha fé ó chionn.

29 Agus foileocha tú na bhle hór, agus do dhéana tú a bhí dhé dór mar aít chura na mbarr agus foileocha tú na barruidhe hór.

30 Agus tóigeobhuidh tú siar tabernacuil, do réir an chom noch do taitbéanadh dhuil ar tliabh.

31 Agus do dhéana tú folach ghorm, agus do phurpair, agus scairlaoid, agus do lion fhinealta do doibair ghearchaúigh: le Cherub do dhéantar é.

32 Agus crochfa tú é ar cheil pílauruibh do chrann Sitim, ar bhfolach dór: beid a gcrao dór, ar na ceithre foicéaduibh gid.

33 Agus crochfa tú siar a lach faoi na taitfíbh, chor go ttiabh á steach annsin, táobh á stigh don lach, Airc ná fiadhnuisí, agus rann an folach dhíbh idir a nait náom agus ro náomhtha.

34 Agus cuirfe tú an fuidhe tré ar Airc na fiadhnuisí ann fa nait náomhtha.

35 Agus fuidheocha tú an bórd a muigh don fholach, agus an leoir thall as coinne an bhuird ar an an tabernacuil don leath theas, cuirfe tú an bórd don leath thuaithe.

36 Agus do dhéana tú crochadh dhorus an lóistín, do ghorm, agus phurpair, agus do scairlaoid, agus lion mhín chafda, oibrigthe le bhí snaitheide.

37 Agus do dhéana tú don chroch cuig pílaur do chrann Sitim, agus leocha tú iad le hór; agus beid a cuidh dór, agus teilgfe tú cuig fa phrais doibh.

C A I B. XXVII.

Cumadh Altóra na bofrála loifgibe; agus gach inneal do bheanus a.

Agus do dhéana tú altóir do ch Sitim: cuig cubhaid ar fad, agus cuig cubhaid ar leith biaidh a naltóir ceathairbh

ach, agus bu trí cubhaid a háirde.
 2 Agus do dhéana tú a beanna ar chei-
 re coirnéluibh: béid a beanna don
 céadna, agus foileocha tú le prás i.
 3 Agus do dhéana tú a hoighne chum
 aatha do ghlacadh chuca, agus a slu-
 iste, agus a baifinigh, agus a hadhuil,
 agus a hoighne tineadh, a huile shoith-
 eige do dhéana tú do phrás.
 4 Agus do dhéana tú dhi gráta do
 lionobair phráis, agus ar an líon do
 dhéana tú ceithre sháinne phráis ann a
 cheithre choirnéluibh.
 5 Agus cuirfe tú fa thompás na hal-
 tóra shíos é, chor gombia an líon ionann
 go lár na haltóra.
 6 Agus do dhéana tú maididhe don
 altóir, maididhe do chrann Sitim, agus
 foileocha tú le prás iad.
 7 Agus cuirfhear na maididhe ann
 fa fúinnibh, agus béid na maididhe ar
 dhá tháobh na haltóra dá himochar.
 8 Folaibh (a stigh) do chlárúibh do
 dhéana tú i, mar do taisbeanadh dhuit
 ann fa tliabh-mar sin do dhéanuid siad i.
 9 Agus do dhéana tú cúirt an taber-
 nacuil don táobh theas, leath theas:
 béid brúit don chúirt do líon mín chafda;
 céad chubhad ar fad déantáobh.
 10 Agus béid a fithche piléur sin
 agus fithche foiceid do phrás, biaidh
 crúitithe na bpiléur, agus a bhféid
 dairgead.
 11 Agus mar sin don leath thuáith ar
 fad, beid brúit do chéad cubhad ar fad,
 agus a bhfithche piléur, agus a bhfithche
 foicead prás; béid crúitithe na bpiléur,
 agus a bhféid dairgead.
 12 Agus do tháobh leithid na cúirte
 ar an taobh shiar, beid brúit do cháogad
 cubhad; a bpiléur a deich, agus a foic-
 head deich.
 13 Agus leithead na cúirte ar a
 ttaobh hoir leath shoir, béid cáogad cu-
 bhaid.
 14 Brúit déantáobh don gheata,
 biaidh uig cubhaid déug: a bpiléur a
 trí, agus a foiceid a trí.
 15 Agus ar an ttaobh eile, beid brúit,
 cúig cubhaid déug: a bpiléur a trí,
 agus a foiceid a trí.
 16 Agus chum geata na cúirte, beid
 brúit d'fhíochil cubhad do ghorm, agus
 do phurpur, agus do scarlaoid, agus
 do linéadach mhín chafsa, oibrighthe le
 hobair sháithide: agus a bpiléur a cea-
 chair, agus a foiceid a ceathair.
 17 Béid na huile piléur fa gcúirt
 timchioll a cúirte, ar na bhféileadadh le
 hairgead, biaidh a crúitithe dairgead
 agus a foicid do phrás.
 18 Biaidh fad na cúirte na chéad
 cubhad; agus a leithead cáogad ar garh
 aon táobh, agus cúig cubhaid dáirde, do
 linéadach fínealta chafsa, agus a foic-
 ead do phrás.
 19 Béid foithighe an tabernacuil
 uile, a nuilcherbis, agus a nuile thair-

nge, agus táirngidh na cúirte uile béid
 do phrás.

20 Agus altheonuidh tú do chloinn
 Israel go ttugaid chugad an ola fhiór-
 ghlan do chrann ola, brúite, chum an
 tsoluis, do thabhairt ar an lampa láladh
 a gcomhnuighe.

21 A tabernacuil an chomhchru-
 nighe táobh amuigh don fhólach, noch
 atá as coinne na fiadhnuisí, oirdeochuid
 Aaron agus a mhic é ó thrathnóna go
 maidin a bhfiaghnúisí an tighearna:
 biaidh fo na stataid go bráth da ngeinea-
 lachuibh, do tháobh chloinne Israel.

CAIB. XXVIII.

Ordughadh Aaron agus a chlann Mac chum
 oifig an tsagairt. 2 Agus an éaduih
 náomhtha, agus na bheatus deób.

AGus glacfa chugad Aaron do dhear-
 bhrathair, agus a mhic maille ris
 ó mheafg chloinne. Israel, chor go
 ndéana sé miniostralachd dhamhfa a noi-
 sig an tsagairt, eadhon Aaron, Nadab,
 agus Abihu, Éleazar agus Itamar, mic
 Aaron.

2 Agus do dhéana tú éadach náomh-
 tha do Aaron do dhearbhrathair, mar
 ghlóir agus mar scéimh.

3 Agus laibheora tú ris a nuile dhuí-
 ne, atá eagnuidhe a gcroidhe, noch do
 líon mísi le spiorad na heagna, chor go
 ndéanaid culaibh Aaron, dá choifreag-
 adh, ionnus go bhfoghnuidh se dhamhfa a
 noisig an tsagairt.

4 Agus a siad fo na héaduihe do
 dhéanuid; uchdeideadh, agus ephod,
 agus róba, agus cóta bróidínealta, agus
 míoich agus crios: agus do dhéanuid
 éaduihe náomhtha mar fo do Aaron do
 dhearbhrathair, agus da mhacaibh, ion-
 dus go bhféaduih miniostralachd do
 dhéanamh dhamhfa, a noisig an tsagairt.

5 Agus glacfuid or agus gorm, agus
 purpair, agus scarlaoid, agus linéadach
 fínealta.

6 Agus do dhéanuid an téphod dór,
 do ghorm, do phurpair, agus do scar-
 láoid, agus do linéadach fínealta chafsa,
 maille re hobair ghlic.

7 Biaidh aice dhe sin dhá phiosa gú-
 lann ceangailte agá dhá imeal, agus
 mar sin ceangaltar dhá chéile é.

8 Agus biaidh an crios bróidíne-
 alta a Nephoid, noch atá air, don
 céadna do réir a oibre sin: dór, do
 ghorm, do phurpair, agus do scar-
 láoid, agus do linéadach fínealta
 chafsa.

9 Agus glaca tú dá chloich Onix,
 agus grabháil anmanna chloinne Israel
 orra.

10 Sé dá nammannuibh ar éan chloich
 agus na sé hanmanna eile, na coda
 eile, ar an gcloich eile, do réir a
 sinnsireachd.

11 Maille ré hobair ghrabhluigh a gcloich, cosmhúil ré grabhail shneid ghrabhailis tú an dá chloich, maille ré hanmannuibh chloinne Israel: cuirfe tú fa deara a gear a gcumbduighibh óir.

12 Agus cuirfe tú an dá chloich ar ghuailibh a Nephod, mar chlochuibh cuimhnighe do chloinn Israel, agus iomchora Aáron a nanmanna as coinne an tighearna, ar a dhá ghualuinn mar chuimhne.

13 Agus do dhéana tú failge dór.

14 Agus dhá shlabhra dór ghlan ar a gceannuibh; dobair shligthe do dhéana tú iad, agus ceangail na slabhruidhe síthe do na failgibh.

15 Agus do dhéana tú uchdfeadh an bhreitheamhnus le hobair cheardamhúil, amhuil oibre a Nephod do dhéana tú é; dór, do ghorm, do phurpair, agus do íscarlaoid, agus do líneadach finealta chasta do dhéana tú é.

16 Ceatháirbheannach tiús fé ar na dhúbladh, réise bhias na shad, agus réise bhias na leithead.

17 Agus cuirfe tú ann cuir do chlochuibh, eadhon ceithre chárfa do chlochuibh: bíaidh an céad chárfa do Shardius, do Thópas agus do Charbuncail: budh é fo an chéad chárfa.

18 Agus bíaidh an dara cúrsa, Eme-reud, Saphir, agus Diamond.

19 Agus an treas cúrsa, Ligur, Agat, agus Ametist.

20 An ceathramhadh cúrsa, Béiril, agus Onix, agus Jasper: an ór cuirfhear iad, ann a ndruid.

21 Agus beid na clocha maille re hanmannuibh chloinne Israel, a dó dhéag do réir a nanmann, grabhailta (amhail) ghrabhail shneid: gach aon díobh le a ainm, beid do réir an dá chreihb dhéag.

22 Agus do dhéana tú ar an uchdphláta slabhruidhe ag ra ceannuibh dobair shligthe dór shiorghlan.

23 Agus do dhéana tú ar an uchdphláta, dhá sháinne óir, agus cuirfe tú an dá sháinne ar dhá cheann an uchdphláta.

24 Agus cuirfe tú an dá shlabhradh shligthe dór annsa dá sháinne atá ar ceannuibh an uchdphláta.

25 Agus an dá cheann eile don dá shlabhradh shligthe, ceangola tú an fá dá shail, agus cuirfe tú iad ar phiosuighibh na gualann an Ephod ar aghaidh.

26 Agus do dhéana tú dhá sháinne óir, agus cuirfe tú ar dhá cheann an uchdphláta iad, ina nimeal sin, noch atá leath re tiobh an uchdphláta a shlig.

27 Agus dá sháinne eile óir do dhéana tú, agus cuirfe tú iad ar dhá thíobh an Ephod shíos, láimh ris an gcuid thofaigh dbe, thall as coinne a chépluidh-

the, os cionn creafa ceardamh Ephod.

28 Agus ceangoluid siad an uchdfeadh le na sháinnighibh, do shlighibh an Ephod le fá do ghorm, go mbia os cionn creafa ceardamh Ephod, agus nach seoilfighear an uchdphláta don Ephod.

29 Agus iomchora Aáron ann chloinne Israel, ann fa nuchdphláta an bhreitheamhnus, ar a chroí nuair rachus a steach do náit naomh, mar chuimhne do lathair an tighearna gcomhnughe.

30 Agus cuirfe tú a nuchdphláta an bhreitheamhnus an Urim agus Tuimim: agus beid ar chroí dhe a nuair rachus fé a steach as an an tighearna: agus iomchoraibh Aáron breitheamhnus chloinne Israel, chroí dhe, a bhfiadhnúis an tighearna gcomhnughe.

31 Agus do dhéana tú réba an dór do ghorm uile.

32 Agus bíaidh poll iona mhóla iad: bíaidh ceangal dobair shlig timchioll fa gcúirt an phuill, mar bheith poll haberghion, go nach tighe é.

33 Agus shíos ar a shathsháinne dhéana tú pomgranat do ghorm, do phurpair, agus do íscarlaoid, ann fa gcúirt na fathuime; agus do óir eatorra timchioll fa gcúirt.

34 Cluigin óir, agus pomgranat cluigin óir agus pomgranat, ann fa gcúirt an roba fa gcúirt.

35 Agus bíaidh le ar Aáron agus do dhéana tú a nuchdphláta an bhreitheamhnus: agus cluifighear a nuchdphláta a nuair rachus fé a steach do náit naomh, a lathair an tighearna, a nuair thíos amach: go nach ghadh bás.

36 Agus do dhéana tú pláta shiorghlan, agus grabhail air an grabhailta shneid, NAOMHTIAD DON TIGHEARNA.

37 Agus cuirfe tú é ar lángha ionnus go mbíaidh ar an miter, ar chroí dhe an mhiter bíaidh fé.

38 Agus bíaidh le ar éadar Ain chor go nionchoruidh Aaróreann na nithéann naomhtha, noch naomhtha chuid clann Israel iona nionchoruidh naomhtha uile; agus bíaidh fé go nionchoruidh ar éadar, chor go nionchoruidh iad, a bhfiadhnúis an tighearna.

39 Agus cuirfe tú bródaí leis a nionchoruidh do líneadach finealta agus do dhéana tú an miter do líneadach finealta, agus do dhéana tú a nionchoruidh bair shnáithide.

40 Agus do dhéana tú óidhe mhacuibh Aáron, agus do dhéana tú creafanna dhéibh, agus do dhéana tú le nait dóibh, mar ghloir agus ar íscim.

41 Agus cuirfe tú ar Aáron do elhearbhathair iad, agus ar mhacuibh

maille le
coifreoch
iad, a
dhambha
42 Agus
duigh dh
na háir
ochuid
43 Agus
ar a mh
a stea
chruinn
bhfogus
an fa ná
égceart
reachd
ochd m

Modh ch
ofra
ghear

AGus
rí
achd o
glac é
chaidh

2 Agus
gheana
hola, a
tha le
dhéana

3 Agus
agus é
chleibh
an dá

4 Agus
an ch
le hui

5 Agus
agus r
phod
crios

6 Agus
cheam
tha an

7 Agus
agus
ungfa

8 Agus
agus

9 Agus
annu
fé tu
oifig
ruidh
agus

10 bulóg
cuil
Aáron
bulóg

11

maílle leis: agus ungfhuigh tú iad, agus coisreochuidh tú iad, agus naomhrochaidh tú iad, cor go ndéanuid miniostralachd dhámhá a noisig an tsgairt.

42 Agus do dhéana tú bristighe linéadhuigh dhoibh, díolach a téarnocht: ó na hármbhí go nuige na slásta roitheochuid siad.

43 Agus béid siad ar Aáron, agus ar a mhacaibh, a nuair thiucfaid siad a sléach go tabernaicuil an chomhchruinnigh, nó a nuair thiucfaid siad a bhfogus do naltóir, do mhiniostralachd an fa níit náomhtha; go nach iomchraid éagcart agus go néagfuid: bíaidh fé na reachd go brath dhó fein, agus dá shliocht na dhíagh.

C. A. I. B. XXIX.

Modh choisrigean na nsgartha. 38 Na gnáth-
ofrál Loigse. 41 Agus gealladh an ti-
ghearna.

AGUS is é seo an ní do dhéana tú riu dá náomhadh, do mhiniostralachd dhámhá a noisig an tsgairt: glac éanbhulóg óg, agus dá reith gan chaidhe.

2 Agus arán gan laibhin, agus bairgheana gan laibhin, ar na gcumasc le hola, agus abhlanna gan laibhin, unghtha le hola: do phlár chruithneachda do dhéana tú iad.

3 Agus cuirfe tú a néinchléibhin iad, agus do bhéara tú leachd iad anfa chléibhin, maílle ris an mbuloig, agus an dá reithe.

4 Agus do bhéara tú Aáron agus a mhic go dorus tabernaicuil an chomhchruinnigh, agus nighfe tú iad le nuige.

5 Agus glacfa tú na culadha, agus cuirfe tú an cóta ar Aáron, agus róba an Ephod, agus an Téphod maílle ris an uchdphláta, agus críofhuigh é le críos céardamhuil an Ephod.

6 Agus cuirfe tú an Miter ar a cheann, agus cuirfe tú an choróin náomhtha ar an miter.

7 Ann sin glacfa tú an ola unghtha, agus dóirtfe tú ar a cheann í, agus ungfá tú é.

8 Agus do bhéara tú a mhic leachd agus cuirfe tú cotuidhe orra.

9 Agus críofchuidh tú iad le creafannuibh (Aáron agus a mhic) agus cuirfe tú na boinét orra; agus bíaidh oisig an tsgairt aca mar reachd síoruidhe; agus coisreochuidh tú Aáron agus a mhic.

10 Agus do bhéara tú fa deara bulóg do thabhairt as coinne an tabernaicuil an chomhchruinnigh; agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar chionn na buloige.

11 Agus muirfe tú an bhulóg as

coinne an tighearna, ag dorus tabernaicuil an chomhchruinnigh.

12 Agus glacfa tú dhuil na buloige, agus cuirfe tú ar bheannuibh na haltóra led mhéar, agus dóirtfe tusa nfuil uile ré tiobh na haltóra.

13 Agus glacfa tú an méathas uile sholchus an mionach, agus an scairt bhios ós cionn na nae, agus an dá dhubhan, agus an gheir bhias orra, agus loig ar a naltóir iad.

14 Achd féoil na buloige, agus a sheithe, agus othrach loigse tú le teine tiobh a nuigh don champa iad: is ofráil pheacaidh í.

15 Glacfa tú mar an gcéadna éanreith, agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar chionn an reithe.

16 Agus muirfe tú an reith, agus glacfa tú a fhuil, agus croitfe tú timchioll fa gcúirt ar a naltóir í.

17 Agus gearrafa tú an reith na chodchuibh, agus nighfe tú a innidhe, agus a choia, agus cuirfe tú (iad sin) a gceann a chodchan, agus a gcionn a chinn.

18 Agus loigse tú an reith iomlán ar a naltóir: is ofráil loigse don tighearna sin: is deagbhaladh é ofráil déanta le tenidh don tighearna.

19 Agus glacfa tú an reith eile, agus cuirfe Aáron agus a mhic a lámha ar cheann an reithe.

20 Ann sin muirfe tú an reith, agus glacfa tú dha fhail, agus cuirfe tú ar mháothán cluaise deise Aáron, agus ar mháothán cluaise deise a mhic, agus ar ordoig a lámhe deise, agus ar ordoig a ccoise deise í, agus croitfe a fhuil ar a naltóir timchioll fa gcúirt.

21 Agus glacfa tú do nfuil atá ar a naltóir, agus don ola unghtha, agus croitfe í ar Aáron agus ar a chulaidh, óc ar a mhacaibh, agus ar éadhuighibh a mhac leis, agus bíaidh fé naomhtha, agus a éadhuighe, agus a mhic, agus éadhuighe a mac leis.

22 Agus mar an gcéadna beannfa tú don reithe an gheir agus bun a nearbuill, agus an gheir sholchus na hineidhe, agus scairt na nae agus an dá dhubhan, agus an gheir ata orra, agus an sinneán deas: óir is reithe choirighe é.

23 Agus áon bhuilín arai, agus áon bhairghin darán oladha, agus éinabhlanna as cléibhin a naraing gan laibhin, atá as coinne an tighearna.

24 Agus cuirfe tú sin uile a lámhuibh Aáron, agus a lámhuibh a mac, agus croitfe tú anonn, agus a mall na nofráil chroithe a thághnuis an tighearna.

25 Agus glacfa tú as a lámhuibh iad, agus loigse tú iad, ar a naltóir mac ofráil loigse, mar dheagbhaladh a lathair an tighearna, is ofráil déanta le tenidh don tighearna.

26 Agus glacfa tú ucht reithe choiríche Aáron, agus croithfe tú é mar oifráil chroithe iad a lathair an tighearna: agus budh í sin do chuidisí.

27 Agus náomhthocha tú ucht na hofrála tonnuighe, agus slinnéan na hofrála tógtha, noch tonntar agus noch tógthar suas do reithe an choiríche, don ní is le Háaron, agus don ní atá dá mhacaibh.

28 Agus budh le Háaron agus le na mhacaibh sin maille ré reachd síoruidhe ó chloinn Ísrael: óir is oifráil thógtha í, agus budh oifráil thógtha ó chloinn Ísrael í, do iodbhúrt na hofrála síorhchána í, a noifráil thógtha chum an tighearna.

29 Agus budh le macaibh Aáron a éadúighe náomhtha na dhiaigh féin, dá nungadh ionta sin, agus chum bheith coifreactha ionta.

30 Agus an mac sin bhias na shagart na ait, cuirfidh sé air iad feachd lá a nuair thiofás go tabhernaicil an chomhchruinnigh, do mhínostralachd fa náit náomhtha.

31 Agus glacfa tú reithe an choifreactha, agus bruthife tú a fheoil fa náit náomhtha.

32 Agus íosa Aáron agus a mhic feoil an reithe, agus an tarán bhias an fa chléibhin, ag dorus thabernaicil an chomhchruinnigh.

33 Agus íosaí na néithe sin lé ndearnadh an tsíodhcháin dá gcoifreagadh, agus dá náomhadh: ach ní íosaí comhghitheach dhiobh sin, do chionn go bhfuilid náomhtha.

34 Agus má fhanan éanní don fheoil choifrigthe, nó don arán go maidin; ann sin loifse tú an fuigheall le teinidh: ní biofar ó, do chionn go bhfuil sé náomhtha.

35 Agus is mar so do dhéana tú ré Háaron agus sé na mhacaibh, do réir a nulle neithe do aithin mé dhíot: feachd lá choifreacis tú iad.

36 Agus oifrálaídh tú gach áon lá bulóg ar son oifrála pheacaídh, ar son síothchána: agus glanfa tú a naltóir, a nuair do dhéana tú síth ar a son, agus ungfa tú í dá náomhadh.

37 Seachd lá do dhéana tú síth ar son na haltora, agus náomhthocha tú í: agus biaidh na haltóir ro náomhtha: gíodh bé ar bith bheanas ris a naltóir, biaidh sé náomhtha.

38 A nois fé so an ní sin oifráil-fíos tú ar a naltóir; dhá uan don cheibhliadhuin ó lá go lá go comhnuightheach.

39 Aón lubhán díobh do dhéana tú oifráil ar maidin: agus an lubhán eile oifráilfe tú um noin.

40 Agus le hion uan an deachmhadh rann plúir, comaifce leis an gceathramhadh cuid do hin dola blúailte, agus an ceathramhadh cuid do hin fluona, mar oifráil dighe,

41 Agus an tían eile oifráilfidh um noin, agus do dhéana tú ris do na hofrála bidh ua maidne, agus réir na hofrála dighe na maidne, na bholadh mhaith: is oifráil í déanta teinidh don tighearna.

42 Biaidh so na hofráil chomhghitheach loifthe ar feadh bhur ngeiní lach, ag dorus thabernaicil an chomhchruinnigh a bhfiaghnúisí an tighearna ait a tteigamha mísi ribh, do labhair ann sin riot.

43 Agus ann sin theigeomhus mé a cloinn Ísrael, agus do dhéantar an tabernáicil náomtha leam ghloir.

44 Agus náomhthocha mé tabernaicil an chomhchruinnigh, agus a naltóir náomhthocha mé mar an gceadna Áin agus a mhic do mhínostralachd dhéana a noifig an tsagairt.

45 Agus do dhéana mé comhghitheach a meafg chloinne Ísrael, agus béad a Dhia aca.

46 Agus aitheonuid siad gur an tighearna a Ndia, noch tuis mach iad as crích na Héigipte, ionn go gcoimhneochuinn na meafg: is an tighearna a Ndia.

C A I B. XXX.

Cuma Altóra na Tuise. 2 Earaid no aipí fiaiglaídh chloinne Ísrael. 34 An nughadh ro náomhtha.

A Gus do dhéana tú altóir do loicá tuise uirre, do chrann Sitim do dhéana tú í.

2 Cubhad budh é sad, agus cubhad leithead: ceathairbheannach bhias si, a biaidh a háirdé dhá cubhad: (biaidh beanna don cceadna.

3 Agus fóileocha tú dór fluonigh í, a huachtar agus a tiobh timcín fa gcúirt, agus a beanna: agus do dhéana tú dhí coróin oir timchóil gcúirt.

4 Agus do dhéana tú dhá fháinne dhi, faoi an choróin, agá dá coimcín agá dhá tiobh do dhéana tú iad, ag béid siad mar áitibh do bhatuidh dá hiomchar leo.

5 Agus do dhéana tú na maididhe charrann Sitim, agus fóileochuidh tú a hór iad.

6 Agus cuirfe tú as coinne an fluigh í, atá láimh re háire na fíadhuifí; as coinne ann tuidhe thrócal atá os cionn an fhiadhnúisí, mar a tteigamha mísi riot.

7 Agus loifse Aáron tuis dheag bholuidh gach aon mhaidin uirre: nuair dheifeocha sé na lampuidhe, loifse tuis uirre.

8 Agus a nuair lasfas Aáron na lampuidhe um noin, loifse tuis uirre, tuis bhiobhean a bhfiaghnúisí an tighearna

guafclaidh

tighearna

9 Ní

ar bioth

oifráil

dighe uir

10 Ag

a beann

fáil (oif

fan' mbl

ar feadh

níomhth

11 Ag

Maóise,

12 A

Ísrael do

bhéurid

son aom

mhus tú

meafc, a

13 Is

éandúine

áirmhith

tóra, (se

leithshec

14 Ga

meafg

adhan ó

ura fé o

15 I

uáda, a

luga n

rud oif

síthe d

16 Ag

ó chloin

sherbhis

nigh; i

chloinn

do dhéa

17 A

Maóise

18 D

bhéir p

na do

cuirfe t

chruinn

uifge ar

19 O

a lámh

20 A

cúil an

lé hui

a nuair

do mh

déanta

21 M

grola,

na reac

da sh

22

ghearn

23 G

gad

ghloia

namon

dhá ch

chalan

siogad

tighearna, ar feadh bhur ngeinealach, 9 Ni loifgidhe túis choimhidheach ar biotú uirre, nó iodhbúirt loifge, nó ofráil bídú; ní mo dhoirtfidhe ofrála dighe uirre.

10 Agus do dhéana Aáron síth ar a beannuibh uáir san mbliadhúin, lé faíl (ofrála) pheacaidh na síthe: uáir san mbliadhúin do déana fé sídh uirre ar feadh bhur ngeinealach: atá sí ro náomhtha don tighearna.

11 Agus do labhair an tighearna re Maoise, ga rádh.

12 A nuair ghlacfaí tú suim chloinne Ísrael do reir a nuibhre; ann sin do bheúidh gach éanduine suáscldh ar son amma don tighearna, a nuair a reomhus tú iad, go nach bíadú plaigh na meaf, a nuair a reomhas tú iad.

13 Is é so do bheúid uátha, gach éanduine da rachaidh thort na meaf atá áirmhithe; leithshecel do reir na sanctóra, (secel is é sin síthe gérah,) agus leithshecel ofráil an tighearna.

14 Gach uile dhuine dá treid thort na meaf atá áirmhithe, ó fhithchid bliadhan dáois agus ós a chionn, do bheúra fé ofráil don tighearna.

15 Ní thiubhra sídibhir níos mó uátha, agus an bochd ní thiubhra níos lugha nó leith shecel, a nuair do bheúid ofráil don tighearna, do déanamh, síthe dá bhur nanmanuibh.

16 Agus glacfa túa an tairgead síthe ó chloinn Ísrael, agus cinne tú é do shearbhú thabernacuíl an chomhchrúinnigh; ionnus go mbia na chuimhne do chloinn Ísrael a lathair an tighearna, do dhéanamh síthe dá bhur nanmanuibh.

17 Agus do labhair an tighearna re Maoise dha rádh,

18 Do dhéana tú mar an gcéadna lábhéir práis, agus a chos mar an gcéadna do phrás, do ionnladh (as;) agus cuirfe tú é idir thabernacuíl an chomhchrúinnigh, agus a naltóir, agus cuirfe tú uirge ann.

19 Oir ionneoluid Aáron agus a mhic a lamba agus a gcófa aige.

20 Agus a nuair rachuid go tabernacuíl an chomhchrúinnigh, ionneoluid síd lé huiíce, go nach bhfaghaid bás: nó a nuair thiofáid a bhfogó do naltóir do mhíoftrálachd, do losgadh ofrála déanta lé tenidh don tighearna.

21 Mar sin nighfid a lamba agus a gcófa, go nach bhfaghaid bás: bíadú so na reachd dhoibh go bráth, dósán, agus da shíol ar feadh a ngeinealach.

22 Tuilleamh só, do labhair an tighearna re Maoise, ga rádh.

23 Glac thúfa mar an gcéadna chugad spíofra oirdbearca, do Mhírr ghloin cúg chéad secel, agus do Shínamon deaghbholuidh a leath oiread sin, dha chéad agus caogad secel, agus do chalamus deaghbholuidh dha chéad agus caogad secel.

24 Agus do Chasfia cúg chéad secel do reir shecel na sanctóra, agus hídola chroinn ola.

25 Agus do dhéana tú ola dhe, dola náomhtha, agus ola cumaischte, do reir ealadhan an photechari: bíadú sí na hola náomhtha chum ungha.

26 Agus ungfá tú tabernacuíl an chomhchrúinnigh lé, agus airc na siadhuise:

27 Agus an bórd, agus a shioithidhe uile, agus an coinnleoir agus a shioithidhe, agus altoir na tuise.

28 Agus altoir na hofrála loifge, goa a huile shioithidhibh, agus an lábhéir, agus a cos.

29 Agus naomthocha tú iad, ionnus go mbéid ro náomhtha: giodh bé ar bith ní bheanus riu bíadú fé naomhtha.

30 Agus ungfá tú Aáron agus a mhic, agus coisreoca tú iad, chor go míoftráluid dhamhsa a noisg an tsiagairt.

31 Agus laibheóra tú re cloinn Ísrael, dá rádh: bíadú so na hola náomhtha ungha dhamhsa ar feadh bhur ngeinealach.

32 Ar sheól duine ní doirtfidhear í, ní mó dhéantaí samhuil di, do reir a compóideachd: is naomhtha í, agus bíadú sí náomhtha dhaóibhsí.

33 Giodh bé ar bith dhéanas cumaisc cosmhúil ría, nó giodh bé ar bith chúirfeas di ar choimhightheach, géarrfuighear cheana a mach óna dhaóinibh é.

34 Agus a dubhairt an tighearna re Maoise, glac chugad spíofra deaghbhaluidh, siact agus onicha, agus galbanum; na spíofra deaghbhaluidhsí maille re túis ghloin, oiread re cheille dá gach cuid díobh.

35 Agus do dhéana tú persúm dhe, cumaisc do reir ealadhan an photeceairi, cumaische ré chéile, síorghlan (agus) náomhtha.

36 Agus brúidhfe tú cuid de sin ro mhín, agus cuirfe tú cuid de as coinne na siadhuise ann sa tabernacuíl an chomhchrúinnigh, aít a tteigamha mísi riot: bíadú fé ro náomhtha dhaóibh.

37 Agus ar son na persúime do dhéana tú: ní dhéantaí dhibh fein do reir a chumaisc sin: bíadú fé dhuísí náomhtha don tighearna.

38 Giodh bé ar biotú dhéanas samhuil do sin do bholnughadh, géarrfuighear é amach ó na dhaóinibh.

C A I B. XXXI.

Béaleel maighfidir saothair ar obair an tabernacuíl, 6 Agus a chomharbadha; deanta lé Dia chum na bóire.

A Gus do labhair an tighearna re Maoise, dá rádh.

2 Féuch do ghoir mé go ainmnighe air
Bhéfaleel, mhac Uri: mhic Hur do
threibh Iudah:

3 Agus do lion mé é do spioraid Dé,
a neagna, agus a ttuigfin, agus a neólas,
agus annfa nuile ghne oibre,

4. Do thionnscnamh oibreach ngéar-chuifeach, do oibriughadh a nór, agus a nairgead, agus a bprás,

5 Agus a ngearradh cloch di gcur,
agus ag ceirbhereadh adhmuid, doibri-
ghadh ann gach uile shórt oibre.

6 Agus mifi, féach, thug mé maille leis, Aholiab mhac Ahisamach do threibh Dan; agus a gcroidhthibh gach a bhfuil glicchroidheach do chuir mé eagna; chor go ndéarnadaois a nuile ní do aithin mé dhióttá.

7 Tabernacuil an chomhlchrúinnigh
agus airc na fiaghnuifi, agus an fuidhe
tróaire atá uirre, agus uile shoithighe
an tabearnacuil.

8 Agus an bórd, agus a mbeann
fis, agus an coinnleoir glan, gus a
ghléus uile, agus altoir na tuife.

9 Agus altoir na hofrála loifge, maille
re-na huile ionstrumaintibh, agus a lá-
bhéir agus a cos.

19. Agus na h-éaduidhe fíorbhífe, agus an culaidh naomhtha do Ásron an fagairt; agus na culadha dá mhacaibh, do mhíni-
ostralachd a noife an fagairt.

11. Agus a nola umgha, agus an
 aís dhéagbholaídh do náit naomhtha:
 do reir a nuile ní do aithin mé dhiót,
 do dhéanaid siad.

12. Agus do labhair an tigherna re
Maóife, gá rádh.

13 Labhairfe fús ré cloinn Ísrael ga
rádh, go deimhin coimheadfuidhe mo
shaboid : oir is combarth eadrum fein
agus sibhse i, ar feadh bhuir ngeineal-
lach : go mbia a fhios aguibh gur mé
an Tighearna náomhas sibh.

14. Cúin hdeochtháoi an Sabhóid ar a madhbharfin: óir atá níomhtha dhaoibh. A nuile dhuine bhrifis i, cuirfighear go deimhin chom bús e: óir gídh be neach oibrigheas. Éainní ináte, gearrfuighear anam sin 6 bheith a meaf a dhaoine.

15 Sé lá is fhéidir obair do dhéanamh, aahán an feachmhadh lá fé Sáboid an tfoeamhuil é, náombha don tighearna : gídh bé dhéanas obair ar bith a ló na Sábóide cuirfighear go deimhin chum báis é.

16. An a nadhbarfín cuimhdeochuid
elano Iaráel an Thaboid, do choimhéid
na: Sabóide ar feadh a ngeibéalach mar
shunradh fíorruidhe.

17 Is comhartha eadrumfa, agus clann
 Israél go brath é : óir ann a fé lá do
 minne an tighearna neamh, agus talamh,
 agus ar an feachdmhadh lá do fcuir fé,
 agus do léig foith.

18. Agus tug sé do Mhaoise, a nuair do chriochnaigh sé a chombrádh leis ar Mhóabh Sinai, dhá chláir na fiadhuile, náis chloiche íarbhacha le péir Dé.

C A I B. XXXII.

An laogh órdha. 16 Fearg Dé, 19
sadh na cclár cloiche, 27 Agus an
bhadh dhóine, tháinig re linn.

A Gus a nuair do chonnairc ar pobal
fhaddaill Maoise teacht a mian
tliabh, do chruinnigheadar an pobal
fainn do Haaron, agus a dubhradar
éirigh suas, déana dhuinn Déa ra-
romhuinn : Oir an Maoise so, an té
as crích na Héigite sinn, ní fead
cráid do imthigh air.

2 Agus a dubhairt Aáron riú, b'fígh na cluafhainníde oír atí chluafuibh bhur mban, agus bhur agus bhur nínghean, agus tugaídh ganfa iad.

3 Agus do bhrifeadar an pobal
cluasfhainnidhe oir diobh, noch do
iona ccliafuibh, agus tugadar go Haile
iad. 16 A
do bi

4 Agus do ghlac fé-as a lámha
iad, agus do chum é le boirnis ghrabha
tair ~~is~~ laoiigh leagtha do dhéan
dhe: agus a dubhradarfán, a fiad b
Dhée si, ó a Ísrael, noch thug an
as crích na Héigipte tú.

5. Agus a mair do chonnaire Aifin, do thóg sé Altóir as a chos agus tug Aáron fuagra, agus a bhaire, is lá scaife a mairach ag a ghearna.

6. Agus do éirgheadar suas go mór le linn ar na mhárach, agus do ofráladair na ruidh buirt foisge; agus tugadar ofrála agus do léa, agus do shuidh an pobal fíora agus do agus dól, agus do éirgheadar suas agus do shúgradh. iad.

7 Agus a dubhairt an tighearm 20
Maolra, éirigh, inthigh romhad, fionn do rin
do phobal, noch thug tú amach as teinidh
na Héipe, do thrúilligheadar iad 6, agus

8. Do fhilleadar go hobann an
tflighe do aithin mifi-dhiobh: do rian-
adar liogh leagtha dhiobh fein, agus
adhradar dho, agus do i odhradar
agus a dubhradar, is iad fo do Dho
si, ó a Irael, noch thug thu amach
cricn na Héiopte.

9 Agus a dubhairt an tighearna nadh se
Maoife, do chonnaic mé an pobal
agus féuch is daoine cruadhmhí
iad.

10 Annois uime sin léigfí dháim Deedh
ionnus go lafaidh mo-dhibfhearg na at san
ghuidh, agus go scriosfa mé iad i agus sim an
dhéana mé cineadh mór dhíotfa. dúino c

11 Agus do ghuidh Maóisi an 34 A
gheárna 3 Dhia, agus do ráidh, a 3 bé ag
ghearna créad fa laíán thfearg a nagh 3 the
do phobail; noch thug tu amach 3 nfinn
crích na Hieipte, lé cusbachtuibh ma 3 áinic
agus lé láimh láidir. 25 A

12 Gréad as a laibhéradís
Héiptigh, agus a maibéradís,

13. Agus rug sé leis amach iad, dá marbhadh ann na sliabhaitibh, agus dá scrios da-chuid na talmhan: iompóigh ód fheirg bhuirb, agus claochló don ulcío a na-chaidh do phobail.

14. Cuimhnigh Abraham, Iśaac agus Ísrael, do sherbhíogh, dá tug sé dhá féin mar mhionnuibh, & a dubhairt dá ris, do dhéana mé bhuir siol comh-ionmhur re reultuibh nimhe, agus an dá dhaidhí uile air ar labhair mé, do bhéara mé dá bhuir siol, agus béid iona noigheachd gu bráth.

15. Agus do ghlac aithreachas an tighhearna fan oic do smuáin sé do dheanamh dhá phobal.

16. Agus do shill Maoise, agus do chuaidh sé fíos ón tsiabh, agus do bhi dhá chlár na siadhnúis na lúmh: do bhádar an dá chlár scriobhtha ar gach siabh; ar an tsiabh, agus ar an tsiabh eile do bhádar scriobhtha.

17. Agus do bé obair Dé na clár; & do bé an scribhinn, scribhinn Dé, ar na tarruing ar na clárúibh.

18. Agus a nuir do chuála Josua giorac an phobail mar do gháireadar, a dubhairt sé re Maoise, atá gair chogaidh a nua champa.

19. Agus a dubhairt seisiún, ní hé guth na ndaoine noch gháireas fa bhuaidh, ní hé guth na ndaoine éimhgheas ar son a gcoisite: (achd) fuisim na ndaoine do ní-cantaireachd, do chluinimísí.

20. Agus taria, ar ball a ttaic sé lúmh ris an gcampa, go bhfaicidh sé an liogh, agus an damhla: agus do ghríolaigh fearg Mhaoise, agus do theig sé na clár as a lámhaibh, agus do bhris síoí bhun an tsiabhe iad.

21. Agus rug sé ar an liogh noch do rinneadar, agus do loic sé fan teinidh é, agus do mheil sé na phádar é, agus do seathnuigh sé ar a nuise é, agus tug archloinn Ísrael cuid de sin dól.

22. Agus a dubhairt Maoise re Haron, Créad do rinneadar na daoine sí ort, as a tug tú a chomhmór so do pheacadh orra?

23. Agus a dubhairt Haron, ná hadh-nadh fearg mo thighearna: atá fíos na ndaoine agadfa, go bhfuil iad ullamh-chum urchoide.

24. Oir a dubhradar riomfa, déana Dé dháim noch rachas romhuinn; oir ar son an Mhaoisí, an fear thug leis sim amach as crích na Héigipte, ní feas diuno cread do imthigh air.

25. Agus a dubhairt mísi riú, gidh be aga bhfuil éiréud oir, brileadh sé dhe é: mar sin turadar dhamhla é: annsin do theig mé fan teinidh é, agus áinín an lioghfa amach as.

26. Agus a nuir do chonnaire Maoise go rabhadar na daoine tarrnochd (oir do rinne Haron lomnachda iad mar náire dhoibh a meaf a nimbail).

27. Ann sin do sheas Maoise a ngeata an champa, agus a dubhairt, cia atá do tháobh an tighhearna, (tigeadh sé) chugamfa: agus do chruinnigh-eadar mic Lébhí uile chuige a cceann a chéile.

28. Agus a dubhairt sé riú, is mar so a deir an tighhearna: Dia Ísrael, cuir-readh gach éanduine a chloidheamh ar a tháobh, agus éirgeadh a sleach agus a mach ó gheata go geata ar feadh an champa, agus marbhadh gach áonduine a dhearbhrathair, agus gach áonduine a chompánach, agus gach áonduine a chomharfa.

29. Agus do rinneadar clann Lébhí, mar a dubhairt Maoise; agus do thuit don phobal an lá sin timchioll trí míle fear.

30. Oir a dubhairt Maoise, coisreaguidh sibh féin a niugh don tighhearna gach uile dhaine ar a mhac, agus ar a dhearbhrathair, chor go mbrosnafe beannachd dháobh fan ío a niugh.

31. Agus taria ar na mhárach, go ndubhairt Maoise ris an bpobal, do rinneabhair peacadh mór: agus annois racha mísi suas gus an tighhearna, dob éidir go ndéanaim fíothcháin ar son bhug bpeacaidh.

32. Agus do shill Maoise gus an tighhearna, agus a dubhairt: oh, do pheacaidheadar an mhuintiríse peacadh mór, agus do rinneadar Dé oir dóibh féin.

33. Gidheadh annois, madh áill leachd, maith dhóibh a bpeacadh; nó muna maithfe tú dhóibh, cuir mísi as do leabhar (iarruim dathchuinge ort) noch do sgríobh tú.

34. Agus a dubhairt an tighhearna re Maoise, ciodh be ar bith do pheacaidh an aghaidh, is é chuirfeas mé as mo leabhar.

35. Uime sin éirigh annois, tpeóruigh an pobal do náit a dubhairt mé riót: feuch, rachaidh maingeal romhad: gidheadh an lá thiufas mé dfeachuín orra, leanfuidh mé a bpeacadh orra.

36. Agus do chuir an tighhearna plaigh ar a bpobal, do chionn an liogh do dheanamh, noch do rinne Haron.

C A I E. XXXIII.

Althreachas an tsiabhaigh. 14. iochd agus ann-sachd an tighhearna.

AGUS a dubhairt an tighhearna re Maoise, gluais as so, agus éirigh suas as so thu féin, agus an pobal thug tú leachd a mach as crích na Héigipte, don tír do mhionnuigh mísi do Abraham, do Ísac, agus do Jacob, dhá rídh, dot shíol do bhéara mé é.

2. Agus cuirfe mé Aingeal romhad

mhad, agus díbeóra mé amach an Cananiteach, an Tamoriteach, an Hiti-teach, an Perisíteach, an Hibhiteach, agus an Iebusíteach:

3 Go tír fa thuille bhainne agus mheala: óir ní rachfa mísi suas bhuir measgoir atáthaoi bhar ndaoineibh cruadh-mhuinil, deagla go ndíobhaighfinn sibh ar a tslighe.

4 Agus a nuair do chála an pobal na droichisceala fa, do dhubhadar, agus níor chuir éanduine a bhreathachd air.

5 Óir a dubhairt an tighearna ré Maoise, abuir ré cloinn Israel, is Pobal cruadh-mhuinil sibh: tiocfa mé suas ion bhuir lár a moment, agus díogh-bháighe mé sibh: uime sinannois cuir dhíot do dheiseachd uait; ionnus go bhfeadarfa créad do dheana mé riot.

6 Agus do nochdadar clann Israel iad féin as a mbréadhachd, láimh re slíabh Hóreb.

7 Agus rug Maoise ar an tabernacuil agus do shuighidh táobh a muigh don champa é, a bhfad ón champa, agus do ghoir tabernacuil an chomhchruinnigh dhe: agus tárla gach áon da níarradh an tighearna, go tteigeadh amach go tabernacuil an chomhchruinnigh, noch do bhí táobh a muigh don champa.

8 Agus tárla, a nuair do chuaidh Maoise agus an tabernacuil, gur éirigh an pobal uile, agus gur sheas gach éanduine dhíobh ag dorus a lóistín féin, agus gur fhéuchadar a ndiaigh Mhaoise, nó go neachuidh don tabernacuil.

9 Agus tárla, mar do chuaidh Maoise a steach san tabernacuil, go ttaic an píleir néallach a nuas, agus gur sheas ag dorus an tabernacuil, agus do labhair an tighearna ré Maoise.

10 Agus do chonnaire an pobal uile an píleir néallach na sheafamh ag dorus an tabernacuil: agus do éirghadar an pobal uile na seafamh, agus do adhair gach áonduine aca a ndorus a lóistín féin.

11 Agus do labhair an tighearna ré Maoise aghuidh ar aghuidh, mar do láibheoradh duine re na chompanach. Agus do fhill a ris don champa; ahd a sherbhiseach Josua, mac Nun, an tognach, ní dheachuidh fé as an tabernacuil amach.

12 Agus a dubhairt Maoise ris an tighearna, feuch, a deir tú riumsa, beir suas an poballa: agus ní thug tú a fhios damh cia chuirfeá liom. Gidheadh a dubhairt tú, atá a fhios agum cia thú as hainm, agus fuair tú gráfa mar ann gcéadna an mo radharc.

13 A nois uime sin iarruim dath-chuinghe ort; ma fuair mé gráfa an do radharc, taitfeán damh a nois do

shlighe, le mbia haithe agum, a bhfuighe mé gráfa an do radharc agus meas gurb iad an cineadhso phobal.

14 Agus a dubhairt feisíon, rachaidh maghuidh (leachd) agus do bheuraí suaimhneas duit.

15 Agus a dubhairt fé ris, mundeachuidh haghaidh (liom) ná beir as fo sinn.

16 Óir cionnus bhias a fhios ann go bhfuair mísi agus do phobal gráfa an do radharc? nach le thúfa do dhálinn? mar sin deálochthar sinn, mísi, agus do phobal ó nuile phobal, a bhfuil ar dhruim ná talmhan.

17 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoise, do dhéana mé an ní fo mar a gcéadna a dubhairt túfa: óir fuair mé gráfa ann mo radharc, agus atá aithne agum ort ad ainm féin.

18 Agus a dubhairt feisíon, iarraidh dathchuinge ort, taitfeán do ghla dhamh.

19 Agus a dubhairt feisíon, do dhéana mé ar mo mhaitheas uile dul mhad, agus fuaigheora mé ainm an tighearna romhad: agus biad gráfaímh don tí dá mbia mé gráfaímh, agus taitfeánad tróaire don tí dá taitfeánad tróaire.

20 Agus a dubhairt feisíon, ní shéadann tú maghuidh dfaicín: óir a fhaicfe éanduine mé, agus marthuinn a dhiaighfinn.

21 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoise, atá áit láimh riom, agus seachad tú ar charruic.

22 Agus tiocfa dhe, an seadh bímh mo ghloir ag gabhail thort, go cumm mé thúfa a fteoilthead don charruic, agus foileocha mé thú leam láimh, an féin bhias mé ag gabhail thort.

23 Agus toigeobha mé mo lámh, agus do chise tú an chuid shiar dhíom: agus ní faicighear mo ghnúis.

C A I B. XXXIV.

Aithnughadh na célar. 9. Admbail ar urnaidh Mhaoise. 12. Reachtad tomar. 28. Troigadh, do folach ghráfa Mhaoise.

A Gus a dubhairt an tighearna ré Maoise, snóigh dhuit féin dá chloiche, mar na céad cháir: agus seachad mísi ar na cláruibh sin na athra do bhí ann ina céadcháruibh a bhíis túfa.

2 Agus bí réidh ar maidin, agus taitfeán suas ar maidin go slíabh Sinai, agus taitfeán thú féin ann sin damhfa a mullach an tsléibhe.

3 Agus ní thiofca éanduine leachd suas agus na léig éanduine dfaicín ar feadh an tsléibhe uile, agus ná leig na tréad nó na healbhadh dtinghilt as coinne an tsléibhe sin.

4 Agus do shnoigh sé dhá chlár chloiche, do nós na gceadchlár: agus do eigh Maoise go moch ar maidin, agus do chaidh suas ar shliabh Siná, mar do aithin an tighearna dhe, agus rug iona himh leis an dá chlár chloiche sin.

5 Agus thainic an tighearna a nuas annsa nuall, agus do sheas na fhochair (annsin) agus do fhuagair ainm an tighearna.

6 Agus do ghabh an tighearna thairis as a choinne, agus do fhógair: An tighearna, an tighearna Dia, trócaireach, agus grámhuil, fadfhuillegheach, agus iomlan do mhaith agus dsirinne,

7 Ag coimhead trocrair do mhiltibh, ag maithemh éigceart, saruighthe, agus pheacaidh, agus nach fíorfuadh ar eanchor na ciogtuigh, ag leanmhuin chiontach na naitheach ar an gcloinn, agus ar chloinn na cloinne, go nuige an treas agus an ceathramadh glúin.

8 Agus do rinne Maoise deithneas agus do chom a cheann chum na talmhan, agus do adhair sé.

9 Agus a dubhairt, má fuair mé anns gráfa ann do radharc, ó a tighearna, tigeadh an tighearna nar measc, guidhim thu, (óir is daoine cruaidhmhuinil iad) agus maith ar coir agus ar bpeacadh, agus glac sinn mar hoighbreachd féin.

10 Agus a dubhairt seisiún, féuch, do nim cunnradh: as coinne do phobail uile do dhéana mé ionanta; a leitheid nach déarnadh san domhan uile nó a n-anchrich: agus do chifid an pobail uile a measc a bhfuil tú, do chifid obair an tighearna; óir is ní uathbhá-fach do dhéana mé riót.

11 Coimbedsa an ní áitheonus mé dhíot, annsa ló nuigh, féuch tiomainsé mé a mach romhad an Tamoriteach, agus an Cananiteach, an Hiteach, agus an Perisiteach, agus an Hibhiteach agus an Iebusiteach.

12 Tabhair haire dhuit féin deagla go ndéantá cunnradh ré dúthchafuibh na tíre iona bhfuil tú ag dul: deagla go mbíadh sin na dhul ann do lár aistigh.

13 Achd scríofaigh sibh a naltóra, brisigh sibh a níomhaighe, agus gearrfuidh sibh síos a ngarrain.

14 Oir ní adhracha tú Dia ar bith eile: oir an tighearna, a bhfuil ainm eadmhar, as Dia eadmhar é.

15 Deagla go ndéantá cunnradh ré dúthchafuibh na tíre, agus go rachadaois do striapachus a ndiaigh a Ndeé sin, agus iodhbuiirt do dhéanamh da Ndeéibh, agus go ngairfeadh duine thu, agus go niosfa da iodhbuiirt.

16 Agus go nglacfa a ninghiona dot mhacaibh, agus go rachadaois a ningheana do striapachus a ndiaigh na Ndeé sin, agus go ttiubhraidis ar do mhacaibhí dul do striapachus a ndiaigh a Ndeé.

17 Ní dhéana tú Dé leaghtá dhuit féin.

18 Cuimhdeocha tú féasta a naráin gan laibhin: féachd lá iofas tú arán gan laibhin, mar do aithin mifí dhíot, a naimfir na míosa Abib: Oir is ann fa mhi Abib thainic tú a mach as an Egipt.

19 A naile ní ofelus an bhrú, is liomfa é: agus a nuile phrimidil a measc hairnéis, más damh é na caóra (bhias fíononn.)

20 Achd céadghin affail fuaisceola tú le huan: agus muna bhfuaiscla tú é, annsin brisfe tú a mhuineul. Fuaisceola tú céidbhreith do mhac uile: agus ní thiucfa éanduine dom lathairí solamh.

21 Sé lá dó dhéana tú obair; achd annsa feachdmhadh lá do dhéana tú comhnuigh; a naimfir treabhtá, agus annsa bhfoghmhar do dhéana tú luaimhneas.

22 Agus cuimhdeocha tú féasta na feachdmhuineadh, na gceadthoradh foghmhuir na cruithneachta, agus féasta an tárroigh a ndeirthead na bliadhna.

23 Trí huire san mbliadhuin tiocfaid do chlann mahac uile, a lathair an tighearna Dia, Dia Israel.

24 Oir teigfe mifí na cinidheacha a mhach romhad, agus leigfe mé fairinge chum do thóranadh: ní mó iarrfas éanduine do dhúthaigh, an tan rachus tú suas dot thaisbeanadh féin a lathair an tighearna do Dhia trí huire san mbliadhuin.

25 Ní ofráilse tú fuil mo iodbarta maile re laibhin: ní mó leigfhear féasta iodburtha na cáca chum na maidne.

26 An chad chuid do chad toradh thfearninn do bhéara tú go tigh an tighearna do Dhia: ní bhrughfe tú meannan a mbainne a mathár.

27 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoise; scríobhfa na focailí: oir is do reir chéille na bhfocailí do rinne mifí cunnradh riót féin, agus re Húrael.

28 Agus do bhí sé ann sin a bhfochair an tighearna cheathrachad lá agus ceathrachad oidhche: níor íth sé arán, agus níor íbh sé uisce: agus do scríobh (an tighearna) ar na cláruibh focail an chunnartha, na deich naitheanta.

29 Agus tárla, a nuair thainic Maoise a nuas ó shliabh Siná, maille re dhá chlár na fíochnuisí a láimh Mhaoise, a nuair thainic sé annas on tsiabh, nach raibh a fhios ag Maoise, gur dheallruigh croiceann aighthe an feadh do bhí ag comhradh ríonh.

30 Agus a nuair do chonnaire Aaron agus clann Israel uile Maoise, féuch do lonnuigh croiceonn aighthe, agus do bhí eagla orna teachd na ghar.

31 Agus do ghoir Maoisí chuige iad; agus do shíl Aaron, agus uachdaráin an chomhchruinnigh uile chuige: agus do labhair Maoise riu,

32 Agus na dhíuigh sin tangadur clann Israel uile a ngar dhó: agus tug se dhóibh aithne fa nuile ní dar labhair an tighearna ris air slabh Sináí.

33 Agus do chuir Maoise folach ar aghaidh, nó gur scuir se do labhairt rí.

34 Ach a nuair do chuidh Maoise a steach as coinne an tighearna do labhairt ris, do chuir an folach dhe, nó go ttaic a mach: agus tainic a mach agus do labhair re clonn Israel, an ní do haithmightheadh dhe.

35 Agus do choncadar clann Israel aghaidh Mhaoisí, gur dheallraidh croiceann aighthe Mhaoise: agus do chuir Maoise an folach ar aghaidh a ris no go ndéachaidh a steach do chaint ris.

C A I B. XXXV.

Aithne chinnteach uma rísabóid. 4. & Saor-thíodbluaithe an phobail.

A Gus do chruinnigh Maoise comhchruinniughadh chloinne Israel uile a gcionn a chéile agus do raidh riu, a siad se na bráthra do aithin an tighearna dhibhí go ndéarnadh sibh iad.

2 Sé lá do dheantar obair, achd an seachdmhadh lá bíaidh sé na lá fáire aguibh, fáibíod sháimhneasa don tighearna: gíodh bé ar bith oibhrigheas annsin, cuirfighear chum bais é.

3 Ní dheargfuidhe teine ar feadh bhur niteach a ló na fáibíod.

4 Agus do labhair Maoise re comhchruinniughadh chloinne Israel uile, dha ruidh; as é lo an ní do aithin an tighearna, ga radh.

5 Tógbluidh eadruibh oifrail don tighearna: gíodh bé ar bith ga bhfuil croiche toileamhuil, tugadh sé leis í, oifrail don tighearna; óir agus airgead, agus práis.

6 Agus gorm, agus purpur, agus scárfíod, agus líneadach sínealta agus síonna gabbar.

7 Agus croicne reitheadh daite dearg, agus croicne broc, agus adhimad Sítim.

8 Agus ola chum an tfoluis, agus spíofra chum ola ungha, agus don tiús dheagbhaluidh.

9 Agus clocha Onix, agus clocha re gcur san ephod, agus annsa nuchdphláta.

10 Agus tíocfa gach uile dhuine glicchroicheach eadruibh, & déanuidh gach éaionn dar aithin an tighearna.

11 An tabernacuil, a lóistin, agus a fholach, a tháiste, a chlár agus a bharuidhe, a phléir agus a shoicéid.

12 An airc agus a maididhe maille ris an tsaidhe throcaire, agus folach a chinn,

13 An bórd, agus a mhaididhe, & shoithighe uile, & an tarán taisbeanta.

14 An coinnleoir mar an ceadachum an tfoluis, agus a mbeannann re agus a lampuidhe maille ris a nola chum an tfoluis.

15 Agus altoir na túisí, agus a maididhe, agus a nola ungha, agus an tdeagbholuidh, agus bruit an doruis dul a steach an tabernacuil.

16 Altoir na hofrala loisge maille re na ghraíra práis, gun a maididhibh, & a soithighibh uile, an labhéir agus a chos.

17 Bruit na cúirte, a pileir, & a bhruis agus brat doruis na cúirte.

18 Tairngidhe an tabernacuil, & tairngidhe na cúirte, & a gcorduidh.

19 Culadha na ferbhíse, do dhéanamh ferbhíse annsin (ait) naomhtha, a téadach naomtha do Aíron an tsagaidh agus éaduighe a mbac do mhíniolachd a noisg an tsagairt.

20 Agus do imthigheadar comhchruinniughadh chloinne Israel uile labhair Mhaoise.

21 Agus tangadur gach éanduine an ar chorrugh a chroidhe suas é, agus gach éanduine do rinne a hiontadach, agus tugadar leo oifrail tighearna chum oibre thabernacuil & comhchruinnigh, agus chum a theitibh uile, agus chum a éaduighe naomhtha.

22 Agus tangadur ar áon sí ag mna, an mbeid do bhí do chroidhe de ileamhuil; agus tugadar bráifléid a cluasfháinnidhe leo, agus fáinnidhe agus tálleid, a nuile síneud oir, agus gach áon dar oifrail; do oifrail se oir don tighearna.

23 Agus gach áon agair frithi agus purpur agus scárfíod, agus líneadach sínealta, agus síonnadh gabbar, croicne dearga reitheadh; agus anna broc, tugadar leo iad.

24 A nuile dhuine dar oifrail, airgid nó phrais, tug se oifrail an tighearna leis: agus gach áon ag ar frithi chruinnibh Sítim chum oibre na ferbhíse, thugadar leo iad.

25 Agus na huile mhna do bhí do chroidheacha do shíomhadar le na mhuibh, agus tugadar leo an ní shíomhadar, ar áon do ghorm, agus purpur, agus do scárfíod, agus do neadach.

26 Agus na huile mhna ar chorrugh a croidhe suas iad a ngliocus, do shíomhadar síonnadh gabbar.

27 Agus tugadur na huachdara clocha Onix leo, agus clocha da pánna Nephod, agus ann sa Nuchdphláta.

28 Agus spíofra, agus ola chum an tfoluis, agus chum na hola ungha, & chum na tíse deagbholuidh.

29 Tugadur clann Israel oifrail teannach leo chum an tighearna: a

ididhe, &
taiseanna
an ceada
eanann n
nola chu
agus a m
agus an t
n doru
ifige ma
ididhibh
éir agus
& a bhui
nacuil, &
gordaidh
dhéanann
mhtha, &
an: faga
mhinióth
dar cona
rael uile
nduine an
fua é, &
a spior
ó oifail
ernacuil
a theibh
omhtha.
n fíe an
roidhe th
aifléid an
finnide
óir, &
ail fé dh
ríthí gon
agus h
gabhar,
agus cro
frail: &
an tigh
ar fríth
bre na f
ó bhí g
le na
an ní
m, agus
agus do
e chomh
s, do th
uachdara
í da p
Nuchad
um as
na, & ch
ofráil the
rna: & m
fé

Shas agus bhean a ndearna a ccroidhe
teineach iad, do thabhairt neithe leó
chun gach uile shórt oibre, noch do aithin
an tighearna do dhéanamh lé láimh
Mhoíse.

30 Agus a dubhuirt Maóise re cloinn
Ísrael: fachaídh, do ghóir an tighearna
go hainneamhail Beseleel mac Uri
mhic Har do threibh Júdah.

31 Agus do líon sé do spioraid Dé é, a
apíocus, a tuicse, agus a neolus, agus
ann a nulle ghné oibre:

32 Agus do chuma oibreach goiriálta,
do bhrúghadh a nór, a nairgead, agus a
bprá.

33 Agus a ngearradh cloch da gcur,
& a bougeadh adhmuid, do dhéanamh
gach aon ghné oibre eolugh.

34 Agus do chuir ann a chroidhe go
míneadh, é fein, agus Aboliab mac
Abimach do threibh Dan.

35 Do líon fé iad sin do eagna chroidhe,
do bhrúghadh a nulle ghné oibre an
tíor, agus a noibrighe glic, agus an
te oibrigheas lé snaithe a ngorm, agus
a bopuir, agus a scarlóid agus a
líon fhínealta; agus a nfigheadóra, noch
do chuir ar bith, agus chumus obair
ghéarúil.

CAIB. XXXVI.

Vannet thabhairt an phobail. 8. Ata
chuir an Tabernacuil ar tionnugnadh réir
mar do ordúigh Dia.

AN sin do oibrigh Beseleel, Aboliab,
agus gach éanduine glicchroidheacht
ann ar chuir an tighearna críonnachd,
agus tuigle d'faghail eoluis cionnus do
oibreochadh gach uile shórt oibre do
threibh na sanctóra, do réir a nulle ní
dar aithin an tighearna.

2 Agus do ghóir Maóisi Beseleel
agus Aboliab, agus gach ánduine glic
a ccroidhe, ar chuir an tighearna co-
mhoine chroidhe, eadhon gach éanduine
ar chorrúigh a chroidhe é, do theachd
chun na hoibre da déanamh.

3 Agus do ghlacadar ó Mhoíse a nulle
ofráil noch thugadar clann Ísrael leó
sannóire shreabhíse na sanctóra do dhéa-
namh leis sin: & tugadar chuige fos of-
ráil dhá tóil gach maidin.

4 Agus tangadar na daóine glioca
uile do oibrigh obair na sanctóra uile,
gach ánduine óna obair noch do rin-
neadar.

5 Agus do labhradar ré Maóise,
da fídh, ataid an pobail ag tabh-
airt leó ní is ro mhó ná rigtheas a leas
chum seirbhíse na hoibre do aithin Dia do
dhéanamh.

6 Agus tug Maóise aithne, agus tuga-
dar fa deara fogra ar feadh an champa
da radh. Na déanadh fear nó bean aguith
is nó do bair, ar ofráil na sanctóra.

Marfo do toirmiosgadh an pobal ó (ní)
do thabhairt leó.

7 Oir budh lór a ttugadar leó do
dhéanamh na hoibre uile, agus ní budh
mó.

8 Agus gach éanduine glicchroidheacht
na measc dar oibrigh obair an ta-
bernacuil, do rinne sé deich gúirtine
do líon fhínealta chasta, agus gorm
agus purpur agus scárlóid do cheru-
binibh, do bair chéardamhail do rinne
fé iad.

9 Budh é fad gach éanchúirtin fithche
agus ochd gcubhaid, & do budh é leith-
thead gach éanchúirtin ceithre cubhaid,
do bhádar na cúirtine uile deimheid.

10 Agus do coimhcheangail fé na cúig
cúirtine aon dar oile, agus na cúirtin-
igh eile do choimhcheangail fé aon
dar oile.

11 Agus do rinne lúba do ghorm ar
imeal aon chúirtin ón cciumhuís anna
ccomhcheangal: mar an gcéadna do
rinne anna taobh amuich do chúirtin eile
a ccomhcheangal an dara cúirtin.

12 Caogad lúb do rinne fé a néan-
chúirtin agus cáogad lúb do rinne fé a
nimíol an chúirtin do bhí a ccomhchean-
gal an dara cúirtin: do chomhghadar
na lúba gach éanchúirtin re cheile:

13 Agus do rinne cáogad taitse
óir, agus do choimhcheangail na cúirtine
gach aon dar oile les na taitseibh:
ionnus go biadh fé na éantaberna-
cuil.

14 Agus do rinne cúirtine d'fionnadh
gabhar don loistín ós cionn an ta-
bernacuil: éan chúirtin déag do rinne
dhiobh.

15 Do budh é fad éanchúirtin di-
obh, tríochad cubhaid, agus ceithre cu-
bhaid do budh é leiththead éanchúir-
tin: do bhádar an tianchúirtin déag
deimheid.

16 Agus do choimhcheangail cúig
cúirtine leó fein, agus fé cúirtine leó
fein.

17 Agus do rinne cáogad lúb ar a ní-
meal a muigh don chúirtin anna choimh-
cheangal, cáogad lúb do rinne fé ar imeal
an chúirtin, noch choimhcheanglas an
dara cúirtin.

18 Agus do rinne fé cáogad taitse do
phráis, do choimhcheangal an loistín dá
cheile, chor go mbia na éanloistín.

19 Agus do rinne folach don loistín
do chroicnibh reitheadh daite dearg,
agus folach do chroicnibh broc ós a
chionn.

20 Agus do rinne báird don ta-
bernacuil do chrann Sítim na seasamh
suas.

21 Do budh é fad bhúird dhiobh deich
cubhaid, agus budh é leiththead búird éan-
chubhadh go leith.

22 Do bhádar dhá mhoirtí a néan-
bhord, ionann fad da gach aon diobh ó
cheile: marfo do rinne fé duile bhór-
duibh an tabernacuil.

23 Agus

19 Trí scála ar na ndéanamh do
chumtha almóinne a nénbheangán,
cnap agus bláth; agus trí scála déanta
amhail almóinne a mbeangán eile, cnap
agus bláth; mar sin ar fad amach na
mbeangan ag dul amach as an gcoin-
teoir.

20 Agus do bhádur ceithre scála annsa
choimleoir deanta amhail almóinne, a
cnap agus a bháltha.

21 Agus cnap faoi dhá bheangán don
ccéadna, agus cnap faoi dhá bheanghán
don ccéadna, do réir na fé mbeangan ag
dul amach as.

22 Do bhádur a cnap agus a
mbeangán don ccéadna: do bhi fé uile
a nábair bhuailte dór fhiorglan.

23 Agus do rime fé seachd lampa,
agus a imóghlathóire, agus a mhíala
iníol dór fhiorglan.

24 Do thallann dór fhiorglan do
rinne fé é, agus a fhoighthighe uile.

25 Agus do rinne fé altóir na taise
do chrann Sitim: bá cubhad a fad, a-
gus cubhad a leithead: do bhi si ceathair-
beannach, agus dhá chubhad na
hairde do bhádur a beanna don ccéadna.

26 Agus do fholuigh fé i le hór fi-
orghlann, araon a huachdar, agus a
táobh fa gcúirt, agus a beanna: mar an
gcéadna do rinne fé dhi coróin óir tim-
chioll fa gcúirt.

27 Agus do rinne dhá fháinne óir dhi
faoi na coróin, láimh ré na dá coirnéul,
ara dhá táobh, do bheith na náitibh ag
na maididhibh lé na niomchórtuigh i.

28 Agus do rinne na maididhe do
chrann Sitim, agus do fholuigh fé le
hór iad.

29 Agus do rinne a nola ungha a-
gus an tuis ghlan do spóira deaghbholuidh
do réir oibre an photecarigh.

6 Agus do rinné na maididhe do
chrann Sitim, agus do fholuigh le prás
iad.

7 Agus do chuir fé na maididhe ann
sma fainnidhibh ar tháobhuibh na haltóra
dá biomchar: do rinne fé a naltóir
toll lé claruibh:

8 Agus do rinne an laibheir do
phrás, agus a chos do phrás, do sca-
thánuibh na mban noireachduis, noch do
chruinnioghadh ag dorus thabernacuil an
chomchruinnigh.

9 Agus do rinne fé an chúirt: ar
an ttáobh ó dheas leath ó dheas bruit
na cuirte do lion fhínealta chafda, do
chéad cubhad.

10 Bá fithche a bpiléir, agus bá fith-
che a foiceid prais: crúcuidhe na bpiléir
agus a bhfileid dairgead.

11 Agus chum an táobh thuáigh
bruit do chéad cubhad, bá fithche a
bpiléir, agus fithche a foiceid phrais,
crúcuidhe na bpiléir, agus a bhfileid
dairgead.

12 Agus chum an táobh shi-
ar, bruit do chiogad cubhad, a bpí-
léir a deich, agus a foiceid a deich;
crúcuidhe na bpiléir agus a bhfileid
dairgead.

13 Agus leithead na cúirte don
táobh shoir, leath shoir, cáogad cu-
bhad.

14 Bruit éantáobhe an gheata bá
cuig cubhaid déug: a bpiléir a trí, a-
gus a foiceid a trí.

15 Agus don taobh eile do gheata
na cuirte ar an laimhese, agus ar an
láimh úd, do bhádur bruit do chuig cubh-
aid déug: a bpiléir a trí agus a foiceid a
trí.

16 Bruit na cúirte uile timchioll
fa gcúirt, do budh linéadach cafda
iad.

17 Agus na foiceid do na píleu-
uibh do phrás: crúcuidhe na bpiléir a-
gus a bhfileid dairgead; agus folach a
gcaipitreach dairgead, agus píleir na
cuirte uile ar na bhfileideadh lé hair-
gead.

18 Agus an crochadh chum grata na
cúirte do bair shnaithide, do ghorm agus
do phurpair agus do scarlaoid, agus do
linéadach fhínealta chafda: agus bá
fithche cubhad a fhad, agus cuig cubh-
aid áirde a leithead, coimhfreachthach do
bhraiteuibh na cuirte.

19 Agus ba ceathair á bpiléir, agus
a foiceid phrais a ceathair, a crúcuidhe
dairgead, agus folach a gcaipitreach a-
gus a bhfileid dairgead.

20 Ach tairngidhe an tabearnacuil
uile, agus na cuirte fa gcúirt do budh
prás iad.

21 Is é so fuim an tabearnacuil,
thabearnacuil na fiadhnuise, mar do hair-
eamhadh é, do réir aithne Maoise, chum
fherbhise na Lebhiteach le láimh lthamar
mhac Aáron an fagart.

C A I B. XXXVIII.

Modh air a thugadh obair an Tabernacuil go
crích.

A Gus do rinne fé altóir na nofrálach
lúise do chrann Sitim: cuig
cubhaid a fad, agus cuig cubhaid a lei-
thead, do bhi si ceathairbeannach,
agus trí cubhaid a hairde.

2 Agus do rinne fé a beanna ar a
ceithre coirnéluibh: do bhádur a be-
anna don ccéadna, agus do fholuigh fé
lé prás i.

3 Agus do rinne foithighe na haltóra
uile, na potuighe, agus na fluáiste, agus
na báifínigh, agus na hadhail, agus na
hoighne teineadh: a foithighe uile do
rinne fé do phrás iad.

4 Agus do rinne fé do naltóir gráta
prás do bair lin, faoi na compas fhios go
nuige a lár.

5 Agus do theilg ceithre fháinne do
cheithre chorruibh an ghráta phrais, dá
mbeith na náitibh do na maididhibh.

22 Agus befaeel mac Urí mhic Hur do threibh Judah, do rinne a uile ní do aithin an tighearna do Mhaóise.

23 Agus do bhí maille ris Aboliab mac Ahifamach do threibh Dan : grabhaluigh, agus oibrigh céardamhuil, agus bróidínéir a ngorm agus a bpurpuir, agus a scarláoid agus a lineadach fhinealta.

24 An mhéid óir do caitheadh uile leis a nobair, le uile obair na huite naomhtha (eadhon) ór na hofrála, ba fithche agus naói ealanna, agus seacht céad agus tríochad fecel, do reir shechel na fánctóra.

25 Agus méid airgead na ndaoine do háirmheadh don chomhchruinniughadh, bu céad tallann, míle é seacht céad agus trí fithchid, agus cúig fecel déug do reir shechel na fánctóra.

26 Beca ar son gach éanduine (is é sin) leath fecel do réir shechel na fánctóra ar son gach aónduine da ndeachuidh dhá áireamh ó fhithchid bliadhna da-óis, agus ós a chionn, a sé céad míle, agus trí mhíle agus cúig chéud agus caogad fear.

27 Agus don chéud tallann airgid do teilgeadh foicéid na fánctóra agus foicéid an fholuigh : céad foicéad don chéud tallann, talann ar son an tsolcéid.

28 Agus don mhíle seacht céad seachtmhoghach agus a cróig fecel, do rinne fé crúcidhe dona píleúruibh, agus do fholuigh a craipitre, agus do fhéididh iad.

29 Agus do bhí prás na hofrála na sheachtmhoghach tallann agus na dhá mhíle, agus na ceithre chéud fecel.

30 Agus is leis sin do rinneadh foicéid do dhorus thabernacuil an chomhchruinnigh, agus a naltóir phráis, agus an gráta práis di; agus a nuite shoitheach no haktora.

31 Agus foicéid na cúirte timchioll fa gcúairt, agus foicéid gheata na cúirte, agus tairngidhe na cúirte uile timchioll fa gcúairt.

C A I B. XXXIX.

Atáid culadha naomhtha na nsgart ar na ndéanamh.

A GUS don ghorm agus don phurpuir agus don scarláoid, do rinneadur eaiduighe feirbhíse, do dhéanamh feirbhíse an fa náit naomhtha, agus rinneadur na culadha naomhtha do Aáron: mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

2 Agus do rinne an Téphod dór, do ghorm, do phurpuir agus do scarláoid, agus do lineadach mhín chasta.

3 Agus do bhuaileadar an tór na gclóchuibh tana, agus do ghearradar theáduibh é, da oibrighidh an ghorm, agus annfa phurpuir, agus an scarláoid, agus annfa lineadach fhinealta le hobair ghéarchuifigh.

4 Do rinneadar píofuidhe gualanna dha choimhcheangal dá chéile: leis an míol do coimhcheangladh dha chéile.

5 Agus crios cúirialta a Éphod do bhí air, do bhí don chéad réir a oibre sin; dór, do ghorm, do phurpuir, do scarláoid, agus do lineadach nealta chasta, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

6 Agus do oibrighheadur Onix ar na gcur a sígh a bhfaidh óir, ar na ngrábháil mar ghrábháil signéid maille ré hanmannuibh chuibh Israel.

7 Agus do chuir fé ar ghuaillean an Ephod iad, ar chor go mbí na gclóchuibh mar chuimhne do chuibh Israel, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

8 Agus do rinne an tuchdphláta bair ghlic, coimhail ré hobair a phóid, dór, do ghorm, do phurpuir, do scarláoid, agus do lineadach fhinealta chasta.

9 Do bhí fé ceathairbheannach rinneadar an tuchdphláta dubalta, do bhí na fhad, agus réis na leith dubalta.

10 Agus do chuireadar ann, ceithre chárfa do chlochuibh; carfa Shardiús, do Thópas, agus Charbuncail; is é fé an ceithre chárfa.

11 Agus an dara cúrsa, Emei Saphir, agus Diamond.

12 An treas cúrsa, Ligur, Agat, Ametist.

13 Agus an ceathramhadh Beril, agus Onix, agus Jasper: bhádar eurtá a sígh a bhfaidh iona ndruduibh.

14 Agus do bhádur na clocha réir annanna chloinne Israel, a dhéag dó réir a nannann, amhail ghabháil shigéid, zach éanduine gun a reir an dá threibh dheug.

15 Agus do rinneadar ar an tuchdphláta, slabhruidhe ann a cheann do bair fhithche, dór fhiorghlan, agus dha fháinne óir: agus do chuireadar an dá fháinne ar dha cheann tuchdphláta.

16 Agus do chuireadar dha fháinne agus dha fháinne óir: agus do chuireadar an dá fháinne ar dha cheann tuchdphláta.

17 Agus do chuireadar an dá bhradh fhithche dór, annfa dá fháinne cheannuibh an tuchdphláta.

18 Agus dhá cheann an dá slabhruidhe fhithche, do dhaingníodar annfa dá fháinne agus do chuireadar iad ar ghuaillean Nepheid, roimhe.

19 Agus do rinneadar dhá slabhruidhe dór, agus do chuireadar iad ar dha cheann tuchdphláta.

dhá fháil beadh daite dearg, agus an folach
ad ar chroicnibh broc, agus cumhdach an
chroicnigh.

43 Agus do fhéuch Maóife ar an obair uile, agus féuch do rinneadar í, mar do aithin an tighearna ; is mar fin do rinneadar í, agus do bheannuigh Maóife iad.

*Ata an Tabernacuil fein ar na cùr suas. 13
do naomhuigheadb Aarón & a Chlann mac
chum oifig na nsgart. 34 Do lán glóir Dhé
an Tabernacuil.*

3 Agus cuirfidh tu fuas an cúirt tim-
chioll fa gcúirt, agus crochfa tú fuas

fúas na bruit ag geata na cúirte.

9 Agus glacfa tú an ola ungtha, agus unefa tú an tabernacuil, agus a bhfuil aistigh ann, agus naomhtha tú é, agus a shoithighe uile, agus biaidh fé naomhtha.

10 Agus ungfa tú altoir na hof-rála loistche, agus a foithighe uile, agus naomhtha tú a naltoir, agus biaidh na haltoir ro naomhtha.

11 Agus ungfa tú an labhéir agus a chos, agus naomhthocha tú é.

12 Agus do bhéara tú Aáron agus a mhic go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh, agus nighfe tú iad le huisce.

13 Agus cuirfe tú ar Aáron na héaduighe naomhtha, agus ungfa tú é agus naomhthocha tú é, chor go miniof-draífuadh fé dhamh fa a noisig an tsagairt.

14 Agus do bhéara tú a mhic chugad, agus éideocha tú iad le cótuidhibh.

15 Agus ungfa tú iad, mar do ung tú a nathair, chor go bhéadfaid miniof-stralachd do dhéanamh dhamhfa a noisig an tsagairt: óir biaidh a nungadh go demhin na shagartachd shiorruide, ar feadh a ngeinealach.

16 Is murló do rinne Maóise: do réir an uile ní do aithin an tighearna dhe, is mar sin dó rinne fé.

17 Agus tarla anna chéad mhí don dara bliadhain, ar an gcéad l ó don mhí, gur tóghadh fúas an tabernacuil.

18 Agus do thóg Maóise an tabernacuil fúas, agus do dhaingnidh a shioceid, agus do chuir fúas a bhuird, agus do chuir a bharruidhe a steach, agus do thóg fúas a phléir.

19 Agus do leathnuigh amach an loistín éis cionn an tabernacuil, agus do chuir folach an loistín timchioll air, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

20 Agus do glac fé agus do chuir an fhiadhnuise ann san áirc, agus do shuidhigh na maididhe ar an áirc, agus do chuir an fuidhe trócaire fúas ar an áirc.

21 Agus tug fé an áirc chum an tabernacuil agus do chuir fúas cumhdach an fholuigh, agus do fholuigh áirc na fhiadhnuis, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

22 Agus do chuir fé an bord a loistín an chomhchruinnigh, ar thaoibh an tabernacuil leath thuaigh, taobh amuich don chumhdach.

23 Agus do chuir fé an tarán a

nordughadh air a bhfiadhnuise an ghearna, mar do aithin an tighearna Mhaóise.

24 Agus do chuir fé an coimhle a loistín an chomhchruinnigh thall coinne an bhuird ar thaobh an tabernacuil leath theas,

25 Agus do las na lampuidhe a bhfiadhnuise an tighearna, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

26 Agus do chuir fé an altoir óir a loistín an chomhchruinnigh a bhfiadhnuise an chumhdhugh.

27 Agus do loisc fé táis dheargbhí luigh uirre. mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

28 Agus do chuir fé fúas an bráid dorus an tabernacuil.

29 Agus do chuir altoir na hof-rála loistche ag dorus thabernacuil istin an chomhchruinnigh, agus do ráil fé uirre, oifráil loistche agus fráil bíd; mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

30 Agus do chuir an labhéir istin an chomhchruinnigh, agus do chuir uirre an altoir, agus do chuir uirre an ionnlaidh.

31 Agus Maóise, Aáron, agus a mhic do nigheadur a lámha agus a sa aige.

32 A nuair do théighdis go lá an chomhchruinnigh, agus a bhfiadhnuise an tighearna, do thigdis a bhfogus do naltoir, do láidhis; mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

33 Agus do thóg fé fúas an timchioll fa gcuairt an tabernacuil, agus do chuir fúas a bhfiadhnuise na cúirte: mar sin do chomhchruinnigh a nobair.

34 Annsin do fholuigh néall loistín an chomhchruinnigh, agus do lion glóir an tighearna an tabernacuil.

35 Agus níor bhféidir do Mhaóise dul a steach a loistín an chomhchruinnigh do chionn gur chomhnuigh an néall agus gur lion glóir an tighearna an tabernacuil.

36 Agus a nuair rugadh an fúas ó mhullach an tabernacuil, do áidh clann Israel ar a naghaidh an nuille thurusaibh.

37 Achd muna mbeurthaoi ann fúas, ní aistreachaidis go nuige an mbeurthaoi fúas é.

38 Oir do bhí néall an tighearna ar an tabernacuil ann fa lo, agus do bhí teine air fa noidche, radharc thighe Israel uile, ar a naitir uile.

AN TREAS LEABHAR DO MHAOISE, DA NGOIRTHEAR LEBHITICUS.

CAIB. I.

Bláde na Hofrála loisthe, 3 Don chrodb, 10 Don mbionchrodb. 14 agus do na bínaibh.

A Gus doghóir an tighearna ar Mhaoise, agus do labhair ris as tabernacuil an chomhchruinnighthe, gá rádh.

2 Labhair ré cloinn Isra-
el agus abair riú, ma bheir
anduine aguibh ofráil chum an tighear-
na, dobheirthaoi bhuir nofráil do narnéis,
adon don airighe agus don tréad.

3 Má bhíonn ofráil nó iodhbúirt
oifthe don airighe, ofráladh firionnach
an chaidhe: ofráladh fé é da thoil áon-
ghaidh féin, ag dorús thabernacuil an
chomhchruinnighthe a bhí iadhnúise an
tighearna.

4 Agus cuirfidh fé a lámh ar chionn na
ofrála loisthe, agus géubhtar ar a
soni do dheanamh íodha ar a thón.

5 Agus cuirfidh fé an bhuilóg a
bhí iadhnúise an tighearna, agus bea-
nadh na sagairt, clann Áaron, a nfuil
ro) agus croithfidh a nfuil timchioll fá
muir ar a naltóir, noch atá lámh ré
dorús thabernacuil an chomhchruinnigh-
the.

6 Agus cuirfidh fé a nofráil loisthe,
as gearrfa na phiofúighibh é.

7 Agus cuirfidh mic Áaron an fa-
gairt, teine ar a naltóir, agus leag-
ad an connadh a nórd ar an teinidh.

8 Agus leagfuid na sagairt, mic Áaron,
codcha, an ceann agus an gheir a
nórd ar an gcunnadh bhias annfa teinidh,
ad bhias air a naltóir.

9 Achd na hinnighe agus na cosa
bhídh fé a nuisce iad, agus loiscfidh
sagart an tiomlán ar a naltóir, do
eith na iodbúirt loisthe, ofráil ar na
deanamh lé teinidh, do bholadh cumh-
don tighearna.

10 Agus más do na tréaduibh bhias
iodbúirt, do na cáorchuibh nó do na
shuibh, mar ofráil loisthe, do bhe-
leis é na shirionnach gan toibheim.

11 Agus cuirfidh fé é ar thaoibh
naltóra leath thuagh a bhí iadhnúise
an tighearna, agus na sagairt clann
áon croithfidh an fhuil timchioll fá
muir ar a naltóir.

12 Agus gearrfa fé na phiofúighibh
é, go na cheann agus a gheir agus leag-
fuidh an sagart a nórdughadh iad ar an
gcunnadh bhias ar an tteinidh atá ar a
naltóir.

13 Achd nífigh fé na hinnighe agus
na cosa a nuisce, agus do bheara an
sagart leis (sin) uile, agus loiscfidh fé ar
a naltóir é: is ofráil loisthe é, ofráil
déanta lé teinidh, do bholadh cumhra
don tighearna.

14 Agus ma bhíonn a iodbúirt loisc-
the ar son a ofrála don tighearna, dea-
nuibh; annsin do bheara fé a ofráil do
fhéarainibh nó do cholmuibh óga.

15 Agus do bheara an sagart é
chum na haltóra, agus faiscfidh a
cheann de, agus loiscfidh ar a naltóir é,
agus faiscfidhear a fhuil amach le tíoibh
na haltóra.

16 Agus tairreonguidh a ghaile as,
guna chletibh, agus teilgidh ré tíoibh na
haltóra é, ar an gcuid shóir, ag áit na
luatha.

17 Agus scoiltfidh fé é go na
sciathánuibh, achd ní roinnfidh ó chéile
é: agus loiscfidh an sagart ar a naltóir
é, ar an cconnadh atá ar an
teinidh: is ofráil loisthe é, ofráil
déanta lé teinidh, do bholuidh cumhra
don tighearna.

CAIB. II.

Dlighe na saór-ofrála bídh.

A Gus a nuair ofrálus éainnéach ofráil
bídh don tighearna, bíodh a iodbúirt
do phlúr mhín, agus dóirtfidh ola
air, agus cuirfidh tuis air sin.

2 Agus do bheara fé go macaibh Áa-
ron é, i. na sagairt, agus toigeobhuidh
as sin lán a dhuirn dá phlúr, agus dá
ola, maille le a thuis uile; agus loisc-
fidh an sagart a chuimhne sin ar an al-
tóir, (do bheith) na ofráil déanta le te-
nidh, do bholadh mhuith don tighear-
na.

3 Agus fuighioll na hofrála bídh
budh le Háaron agus le na mhacaibh é:
is níroniomhtha dofrálaibh an tighearna
déanta le tenidh é.

4 Agus má bheir tú leachd ofráil
diodhbúirt bídh ar nabhacail a mbácas,
budh caca gan laibhin do phlúr mhín é,
ar

ar na chumasc le hola, nó abhlanna gan laibhin, ar na nungadh le hola.

5 Agus má bhíonn hofráil na hofráil bhídh bhrúithe a noigheann, bia do phlúr mhín gan laibhin cumasc le hola.

6 Roinnfhid tú na chodhuibh é, agus dóirte tu ola air, is oifrail bhídh é.

7 Agus má bhíonn hiodhbhuirt na hofráil bhídh anna oigheann friala, do dhéantar i do phlúr mhín le hola.

8 Agus do bheara tú an iodbhuirt bhídh do dhéantar do na neithibhí chum an tighearna, agus a nuair thaisbeantar don fagart é, do bheara chum na holtora é.

9 Agus toigeobhuidh an fagart as a ofráil bhídh cuimhne uirre, agus loiscfidh sé ar an altóir é: (is) ofráil sin déanta le tenidh do bholadh mhaith don tighearna.

10 Agus an ní fhaigfidh don ofráil bhídh budh le Haaron agus le na chloinn é: is ní ro naomhtha é, dofrailuibh an tighearna déanta le tenidh.

11 Aon ofráil bhídh, noch do bhearthaoi chum an tighearna, ní dhéantar le laibhin: oir ní loiscfidhe laibhin ar bith, nó mil, a néanoifrail don tighearna, déanta le tenidh.

12 Ar son ofrála na gcéadthórtha, ofráilfidhe don tighearna iad, ach ní loiscfidh ar an altóir iad mar bholadh chumhra.

13 Agus a nuile ofráil bhídh leifeocha tú le falann: ní mó fhuileongas tú falann cunarta do Dhé bheith dea-bhuidh ar hofráil bhídh: ofrála tú falann le do uile iodbhuirt.

14 Agus má ofralann tú ofráil bhídh do na céadthórthuibh don tighearna, ofráilte tú mar ofráil bhídh do dhéadthórthuibh, do dhéuifh glasa artha ar ná ttiormughadh leis an ttenidh, ar bhar buailte as déuifh iomlána.

15 Agus cuirfe tú ola air, agus leagfa tú tuisair: is ofráil bhídh é.

16 Agus loiscfidh an fagart a chuimhne sin, cuid dá ghrán buailte, agus cuid dá ola, gun athuis uile; is ofráil déanta le tenidh é don tighearna.

agus croithfid mic Aaron, na fagart an fhuil ar an altóir timchioll gcúirt.

3 Agus ofrálfuidh sé iodbhuirt hofrála síodha, ofráil déanta le tenidh don tighearna; an gheir fhola na hinnighe, agus a nuile mbeathas bhias ar an mionach;

4 Agus an dá dhubhán, agus gheir bhios orra, noch bhios láimh na hárannuibh, agus an scairt ós cionn naé; maille ris na dubhánuibh beatha sé sin leis as.

5 Agus loiscfidh clann Aaron an altóir, ar an iodbhuirt loiscfidh noch bhios ar an gconnadh bhios ar ttenidh: ofráil déanta le tenidh do bholadh chumhra don tighearna.

6 Agus má bhíonn a ofráil ar iodbhartha ofrála síothchána don tighearna, don tréud, fhiríonn nó bhainne ofráilfidh sé é, gan chaidhe.

7 Má ofralann sé uan ar son a rala, ann sin ofráladh é a lathair tighearna.

8 Agus leagfa a lámh air cionn ofrála, agus muirfidh é as coinne Tabernacul an chomhchruinnighthe, a croithfidh clann Aaron a fhuil timchioll gcúirt ar an altóir.

9 Agus ofrálfuidh sé do iodbhuirt hofrála síodha, ofráil déanta le tenidh don tighearna; a gheir, agus a ball uile, beaifuidh sé sin amach na ris an cearnaimh droma: agus an gheir fhochus na hionathuir, agus an mbeathas bhios ar na hinnigheibh.

10 Agus an dá dhubhán, agus gheir bhios orra, noch bhios láimh na hárannuibh, agus an scairt ós cionn naé, maille ris na dubhánuibh beaifidh sé sin amach as.

11 Agus loiscfidh an fagart an altóir é: (sé sin) biaidh na hofrála déanta le tenidh don tighearna.

12 Agus má bhíonn a ofráil na hofrála, ann sin ofrálfuidh sé é a bhfeadh an tighearna.

13 Agus leagfa a lámh ar a cionn agus muirfidh sé é, as coinne do thabernacul an chomhchruinnighthe, a croithfidh mic Aaron a fhuil ar an altóir timchioll fa gcúirt:

14 Agus ofrálfuidh sé a cionn de sin, ofráil déanta le tenidh don tighearna; an gheir fhochas na hinnighe, agus a nuile mbeathas bhios an ionathar.

15 Agus an dá dhubhán, agus gheir bhios orra, noch bhios láimh na hárannuibh, agus an scairt bhios cionn naé, maille ris na dubhánuibh beaifidh sé sin amach as.

16 Agus loiscfidh an fagart an altóir; (lé sin) biaidh na hofrála déanta le tenidh mar bholadh chumhra; a nuile mbeathas bhios an tighearna é, (biaidh sé) na reachd

C A I B. III.

Reachd na hiodhbarta síodhána, agus buidheachtas.

A Gus má bhíonn a ofráil na iodbhuirt síothchána, mas don airighe ofrálas sé, má bhíonn fírionn nó bainíonn, ofrálfuidh sé é gan toibheim a lathair an tighearna.

2 Agus leagfa sé a lámh ar chionn a ofrála, agus muirfidh sé é, ag doru, thabernacul an chomhchruinnighthe,

C A I B. IV.

Dighe na hofrála arson peacaidh do nithear
tre ainbhíos, 3 Le Sagart, 13, lé coimh-
shionail, 22, le uachdaran, 27, no le duine
don phobal.

A Gus do labhair an tighearna ré
Maóise da rádh.

2 Labhair re cloinn Ísrael, ga rádh ;
ní pheacúigheann anum tré ainbhíos a
naghaidh éanaithne an tighearna, (a
ttiobh neitheadh nár chóir do dhéanamh)
agus go ndéana sé ní a naghaidh éan-
aithne dhiobh.

3 Má pheacúigheann an sagart atá
ungtha, do réir pheacaidh an phobail,
ann sin tugadh sé ar son an pheacúigh
do pheacúigh fé, bulóg óg gan toibh-
eim chum an tighearna mar ofráil
pheacaidh.

4 Agus do bhéara fé an bhológ chum
dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe
a lathair an tighearna, agus
leagfa a lámh ós cionn na bulóige,
agus cuirfidh fé an bhológ a bhfuil
nóise an tighearna.

5 Agus glacfa an sagart bhias ung-
tha cuid dhuil na bulóige, agus do
bhéara les go tabernacuil an chomh-
chruinnighthe í.

6 Agus tuimeobhuidh an sagart a
mhéar aná bhfuil, agus croithfidh
(cuid) do nfuil seachd nuáire as coinne
an tighearna, as coinne bhruit na sanc-
tóra.

7 Agus cuirfidh an sagart cuid do
dhuil ar bheannuibh altóra na tuísé dea-
thbholuigh a lathair an tighearna, noch
atá a tabernacuil an chomhchruinnighthe,
agus doirfidh fé fuil na bulóige
uile ag bonn altóra na hofrála loisthe,
noch atá ag dorus thabernacuil an comh-
chruinnighthe.

8 Agus beanaí fé dhe a uile gheir na
bulóige, mar ofráil pheacaidh ; an
gheir fhochus an tionathar agus a nuile
neathus bhias ar an ionathar.

9 Agus an dá dhubhán, agus an
gheir bhios orra, noch bhios lámh
as na leauiuibh, agus an scairt os cionn
na nae, maille ris na dubhánuibh, béur-
fidh fé sin leis.

10 Mar rugadh as bulóig iodh-
ortha na sióthchána: agus loiscfidh an
sagart iad ar altóir na hofrála loisc-
the.

11 Agus croicinn na bulóige agus
nuile sheoil, maille ré na cionn,
agus le na cosuibh, agus le na mionach,
agus le na háoileach.

12 Eadhon an bhológ uile béaruidh
leis amach táobh amach don champa

go hionad ghlan mar a ndóirtear an
lúath amach, is ann loiscfighear é, le
teine.

13 Agus má pheacúigheann uile chomh-
chruinniughadh Ísrael tré ainbhíos, agus
an mi do bheith fa cheilt a fuilbh an
oireachdúis, agus go ndearnthar ní éigia
a naghuidh aithneadh an tighearna, a
ttiobh neitheadh nár chóir do dhéa-
namh, agus go bhfuilid ciontach :

14 A nuair bhias fios an pheacaidh
do pheacúigheadar na aghuidh, ann sin
ofráilfidh an comhchruinniughadh bulóg
óg ar son an pheacaidh, agus do bhéara
é as coinne thabernacuil an chomh-
chruinnighthe.

15 Agus leagfuid sinnfir an chomh-
chruinnighthe a lámha ar chionn na
bulóige as coinne an tighearna, agus
muirfidhear an bhológ as coinne an
tighearna.

16 Agus an sagart bhias ungha, do
bhéara cuid dhuil na bulóige, go taber-
nacuil an chomhchruinnighthe.

17 Agus tuimeobhuidh an sagart a
mhéar a gcuid dhuil na bulóige, agus
croithfidh fé seachd nuáire í, as coinne
an tighearna, as coinne an bhruit.

18 Agus cuirfidh fé cuid do nfuil ar
bheannuibh na haltóra noch atá as
coinne an tighearna, atá a ta-
bernacuil an chomhchruinnighthe, agus
doirfidh amach a nfuil uile ag bonn
altóra na hofrála loisthe, noch atá ag
dorus thabernacuil an chomhchruinnighthe.

19 Agus bainfidh fé a gheir
uile as, agus loiscfidh ar a nal-
tóir é.

20 Agus do dhéanaí fé ris an mbu-
lóig mar do rinne ré bulóig ar son na
hofrála peacaidh, mar sin do dhéanaí fé
ria so ; agus do dhéanaí an sagart
sióth ar a shon, agus maithfighear
dhiobh é.

21 Agus bearuidh fé an bhológ leis
táobh amach don champa agus loisc-
fidh í, mar do loisc an chéadbhul-
óg ; is ofráil pheacaidh í ar son an
chomhchruinnighthe.

22 A nuair pheacaidheas uachdaran,
agus go ndéanaí éainní a naghaidh
éanaithne an tighearna a Dhia, a ttiobh
neitheadh nár chóir a dhéanamh, agus
go mbia ciontach ;

23 Nó ma thig a neolus an pheacaidh
ionar pheacaidh fé ; annsin do bhéaraí fé
ofráil leis, meannan do na gabhruibh
fiorannach gan cháidhe.

24 Agus leagfa a lámh ar chionn an
ghabhair agus muirfidh é ionaí náit
a marbhuid a nofráil loisthe as co-
inne an tighearna : is ofráil pheac-
aidh í.

25 Agus glacfuidh an sagart
dhuil na hofrála peacaidh le na mhéar,
agus cuirfeí fé i ar bheannuibh altóra na
hofrála loisthe, agus doirfidh
amach

amach a nfuil ag bonn altóra na hofrála loifcthe.

26 Agus loifcoidh fé a mhéathus uile ar a naltóir amhuil mhéathus iodhbhartha na hofrála siotchana, agus do dhéana an sagart sioth ar a shon a ttaobh a pheacaidh, agus maithfighear dho é.

27 Agus ma pheacuigheann anum do phobul na tíre tré ainbhíos, ar ndeanamh eainneithe a naghaidh éanaithne an tighearna, a ttaobh neitheadh nár chóir a dhéanamh, agus go mbia ciontach.

28 Nó má bhionn fios an pheacaidh ionar pheacaidh fé aige, annsin do bheura ofráil leis, meannán do na gabhruibh bainionna gan toibhéim ar son an pheacaidh do pheacaidh fé.

29 Agus leagfaidh a lámh ar chéann na hofrála peacaidh a náit na hofrála loifcthe.

30 Agus glacfaidh an sagart cuid do nfuil le na mhéur, agus cuirfidh ar bheannuibh altóra na hofrála loifcthe í, agus doirtfidh amach a nfuil uile ag bonn na haltóra.

31 Agus bainfidh fé amach an méathus uile, amhuil mar beantar amach méathus ó na hofrála siodha, agus loifcoidh an sagart ar a naltóir é, mar bholadh chumhra don tighearna, agus do dhéana an sagart sioth ar a shon, agus maithfighear dhó é.

32 Agus má bheir uan leis mar ofráil pheacaidh, do bheura fé leis uan bainionn gan toibhéim.

33 Agus leagfaidh fé a lámh ar cheann na hofrála peacaidh, agus muirfidh fé mar ofráil pheacaidh é, anla náit a marbhuid a nofrail loifcthe.

34 Agus glacfaidh an sagart dfuil na hofrála peacaidh, lé na mhéur, agus cuirfidh ar bheannuibh altóra na hofrála loifcthe í, agus doirtfidh amach a nfuil uile ag bonn na haltóra.

35 Agus bainfidh fé amach a mhéathus uile, mar beantar méathus a nuain amach ó iodhbhuir na hofrála siodha, agus loifcoidh an sagart ar a naltóir iad do réir na nofrálach do mhothar lé teinidh don tighearna, agus do dhéana an sagart cadhachas ar son an pheacaidh do rinne, agus maithfighear dhó é.

C A I B. V.

Fomdha cás a ndéantar peacadh; 6. agus an modh ar a bfuighibhear glanaadh uatha.

AGus má pheacuigheann anum, agus go néistfé guth mionn, agus go mbia na fhiadhnúis, an bhfacaidh nó nar shionn fé an ní, muna fhoillfighe fé é annsin iomchoruidh a choir.

2 Nó má bheanann anum ré haoimní galach, mas conablach éainni neamhghlan,

nó conablach ainmhidhe neamhghlan, nó conablach neitheadh neamhghlan: má ceiltar leis é, bíonn neamhghlan & ciontach mar an goce.

3 Nó má bheanann fé le falchar ne, gidh bé ar bith neamhghlan faileochtchar duine, agus go gceiltar a nuair bhias a fhios aige, a biaidh fé ciontach.

4 Nó má bheir anum mionna, ré na bhéul go ndéana fé oic, nó ndéana maith, gidh bé ar bith é aigeorus duine le mionnuibh, agus a raibh a fhios aige, agus go gceiltar é a nuair bhias a fhios aige, a sin biaidh fé ciontach a ní éigin bhfo.

5 Agus is amhluidh bhias a bhias fé ciontach a néinni dhiad go naideomhuigh fé bhfuil fé cion annsa ní sin.

6 Agus do bheura fé ofráil choire an tighearna ar son an pheacaidh rinne fé, bainionnach ón tréad, is nó meannán ó na gabhruibh, mar pheacaidh, agus do dhéana an sagart sioth ar a shon a ttaobh an pheacaidh.

7 Agus muna tti dhé uan do airt leis: annsin do bheura fé dhuilum turtuire les ar son an pheacaidh do rinne fé, nó dhá cholom oga an tighearna: aon mar ofráil pheacaidh agus an dara [héan] mar ofráil the.

8 Agus do bheura chum an ttiad, noch ofráilfeas sin bhias a na hofrála peacaidh an chéadair, faifcoidh a cheann da bhrághuid, ní roinnfeadh ó cheile é.

9 Agus doirtfidh dfuil na hofrála peacaidh ar thaobh na haltóra, faifcoidh an chuid eile don sin mach ag bonn na haltóra: is peacuidh sin.

10 Agus ofráilfidh an dara le mar ofráil loifcthe do réir an gheagus do dhéana an sagart siodha a shon, ar son an pheacaidh do rinne agus maithfighear dhó é.

11 Achd muna tti dhe dhéan tuire nó dhá cholom oga do the leis, annsin do bheura an té do pheacais ar son a ofrála, an deachmhaid do Ephah do phlúr mhin nar ofráil uidh: ní chuirfidh ola air, ní mó do fé tuis air: óir is ofráil pheacaidh.

12 Annsin do bheura fé chutagairt é, agus glacfaidh an ttiad lán a dhuirnn de, eadhon na chut sin, agus loifcoidh ar a naltóir réir na nofrálach do níthear le naidh don tighearna; is ofráil peacaidh sin.

13 Agus do dhéana an sagart chaid do ar son a pheacaidh do rinne don diobhsh, agus maithfighear agus biaidh an fuigheall ag an mar ofráil buidh.

Dlighe ofráil le hoc. niobha

AGus Maioi

2 Má

ndéana fa

arna, a

chomhar

taifidh

nadh ar é

arla;

3 Nó

chuidh

brag dá

thabhairt

bh f d

cann fé:

4 Ann

onn gur f

ontach, g

igin leis,

gach, nó

go an ní

uair fé,

5 Nó a

throchmh

omlan ion

cuigeadh

do bheura

ar son a ch

14 Agus do labhair an tighearna ré Maóise, dha rádh.

15 Má ní anum coir, agus go bpeacóidh sé tré ainbhíos a neithibh náda an tighearna, annsin do bhéara chum an tighearna ar son a shábháithe, reithe gan cháidhe as na tréuaige, réir do mheafá lé feceluibh airgid do réir shechel na sanctóra, mar ofráil shábháithe.

16 Agus do dhéana sé leasughadh na dochar do rinne annfa ní naomhtha, agus cuirfidh an cuigeadh cuid na chionn, agus do bhéara don tfigarté, agus do dhéana an sagart siothchlain dó, le reithe na hofrála shábháithe, agus maithfighear dhó é.

17 Agus má pheacúigheann anum, agus go ndéana éinni do na neithibh do chionn uime do dhéanamh lé haithneibh an tighearna; matá nach raibh a fhios aige, thairis sin atá ciontach, agus iomchoruidh sé a choir.

18 Agus do bhéara sé reithe gan chaidhe as a tréud réir do mheafá mar ofráil shábháithe don tfigarté, agus do dhéana an sagart sith dho, ar son a ainbhíos iona ndéana sé feachrán, agus nach raibh a fhios aige, agus maithfighear dhó é.

19 Is ofráil shábháithe é: do chionnigh le go deimhin a naghuidh an tighearna.

CAIB. VI.

Dlighe ofrál an fhir do shábháitheas an reachda le fíor. 8 Agus aithris ar ghnáth na niodbharra.

A Gus do labhair an tighearna ré Maóise, dha rádh.

2 Má pheacúigheann anum, agus go ndéana sarghadh a naghaidh an tighearna, agus go ndéana bréag ré na chomharluin ann sin ní tugadh dhó a tsaigfidh, nó a gcumann, nó rugadh dhó ar éigin, nó do mbeall sé a chomharra.

3 Nó go bhfuair sé an ní do chuaidh a mugha, agus go ndéana bréag dá thaoibh, agus a mhionna do shabhair a néitheach; a néinni dhiobh fíor do ní duine, iona bpeacúigheann sé:

4 Ann sin budh amhla bhias, do chionn gur pheacuidh sé agus go bhfuil ciontach, go naiseóghtha sé an ní rug ar éigin leis, nó an ní fuair sé go cealgach, nó an ní tugadh dho a tsaigfidh go an ní do chuaidh a mugha noch fuair sé.

5 Nó a nuile ní timchioll a ttug a shrochmhionna: aiseóguigh sé go hiomlán iona phrionnsipail, agus cuirfidh an cuigeadh cuid do bharr na chionn, agus do bhéara don tí dar choir é, a lo ofrála ar son a chionta.

6 Agus do bhéara a ofráil shábháithe chum an tighearna, reithe gan chaidhe as a tréud, réir do mheafá, mar ofráil shábháithe don tfigarté.

7 Agus do dhéana an sagart sith a lathair an tighearna (dhó) agus maithfighear dhó arlon éinneithe dá ndéana sé, ag sarghadh ann.

8 Agus da labhair an tighearna ré Maóise ga rádh.

9 Aithin do Aáron agus dá mhaicibh, da rádh, is é so dligheadh na hofrála loiscithe: (is ofráil loiscithe í, ar son a loiscithe ar a naltóir ar feadh na hoidhche go maidin, agus bíáich teine na haltóra ag loiscadh innte.)

10 Agus cuirfidh an sagart a chulaidh lin uime, agus cuirfidh a bhíste lin fa nfeól, agus toigebhuighd suas an luaidh do loisc an teine maille ris a nofráil loiscithe ar a naltóir, agus cuirfighear laimh ris a naltóir iad.

11 Agus cuirfidh a éadach dhe, agus cuirfidh éadach eile uime, agus iomchoruidh amach an luaidh taobh a muich don champa go hionad ghlan.

12 Agus bíáidh an teine ar a naltóir ag loiscadh innte, ní mífhuighear í; agus loiscfidh an sagart connach uirre gach áon mhaidin, agus leagfa a nofráil loiscithe a nórd uirre, agus loiscfidh uirre méathas na nofrálach siothchána,

13 Bíáidh an teine ar lasadh choidhe ar a naltóir; ní cuirfighear amach go bráth í.

14 Agus a sé so dligheadh na hofrála bidh: ofráilfid mic Aáron í a lathair an tighearna, as coinne na haltóra.

15 Agus glacfidh lán a dhuirn do phlur na hofrála bidh, agus dá hola, agus an tuisuile bhias ar a nofráil bidh, agus loiscfidh ar a naltóir mar bhóladh chumhra (eadhon) na chuimhne sin don tighearna.

16 Agus ioluidh Aáron agus a mhic an fuigheall: le harán gan laibhin iofar é annfa náit náomhtha, a gcuirt thabernacuil an chomhchruinnigh iofaidh siad é.

17 Ní bruthfighear maille re laibhin é, thug mé dhiobhshion é ar son a gcoda do mofráluibh déanta le teinidh: atá sé ro náomhtha mar tá a nofráil pheacaidh, agus a nofráil shábháithe.

18 A bhfuil dfrionnchaibh a measc chloinne Aáron iofaid de: bíáidh na reachd go bráth ionbhur ngeinealacháibh a thaoibh ofrálach an tighearna do nithéar le teinidh; gach áon dá mbeanfá riu bíáidh náomhtha.

19 Agus do labhair an tighearna ré Maóise, dha rádh.

20 Is í so ofráil Aáron agus a mhac, noch ofrálfuid siad don tighearna annfa ló a nungfuighear é, an deachmh-

mhadh cuid do Ephraim do phlúr mhín
mar offail bhídh go siorruithe, (L) a
leath ar maidin, agus a leath ionfa
noidhe.

21. A noigheann dó dhéantar é, maille ré hola, agus a nuair bhias bruite do bheura tú, a fleach é, agus na piofuidhe bruite do -nofrail bhidh, ofrailfidh tú mar bholadh cumhra don tighearna.

12 Agus an -fagart dá mhacaibh
ata ungha na áit, oifrálaidh fé é: bídh
flaúid choidhche don tighearna í,
loiscfehear go biomlán í.

23 Oir loigfighear gach uile ofráil
bhídh ar son an t-fagairt go hiomlán: ní
hiosta é.

24 Agus do labhair an tighearna ré
Maolse dhá rádh.

25 Labhair ré Haaron agus le na mhacaibh, gá rād, is é só dligheadh na hofála peacaidh : annsa náit a marbhtar a nofraíl loifthe, is ann muirfígear a nofraíl pheacaidh a bhíadhnúife an tíghearna: atá sé ro náomhltha.

26 An sagart ofárlas é ar fón peacaidh, iofuadh sé féin é, anfa náit namhltha iostar é, a cúirt thabernaicil an chomhchruinnighthe.

37 Goidhí bé ar bith ní bheanas re
nfeoil sin, biaidh fé ro naómhtha; agus
a nuair croithfíghear dhá fhuil ar éa-
dach ar bith; nighfe tú a náit dár
bhean an-crothadh annsa náit naómh-
tha.

28 Achd an foitheach criadh ionar
bruiteadh é, brisfighear é ; agus mas
a bota phrais do bruiteadh é, sci-
árfuighear é, agus meafcuighear an
bota a nuifce.

29. Na h-éile fhiríonnach a measc na
sagart íosuidh dhe; atá sé ro náomh-
tha.

30 Ni hióstar ofrail pheacaidh ar
bith a mbéarthar éanchuid dá fhuil
gotabernacuil an chomhchruinnighthe do
dhéanamh fíothchána (leis) anfa náit ná-
omhtha : loiscfighear anfa teinidh i.

meathas bliós orra, noch atá fa
rann; agus an scairt atá os cionn na
maille ris na dubhánuibh, bainfidh
fin a mach as.

Agus loiscfidh an sagart é ar
naltóir mar oifráil déanta lé
nidh don tighearna : Is oifráil shuagh
the sin.

6 Jósuidh gach aon fhirionnach
measc na sagart de sin; an sa nua
naomhtha iostar é; atá ro naomhtha

7 Mar atá a nofráil phéacaidh,
amhluidh atá a nofráil shruighthe:
éaindligheadh atá orra: an fagart
dhéanas síth les, is aige bhias é.

8 Agus an fagart iodhbras oif
loicthe dhuine air bith; is ag an tfa
fein bhios croicinn na hofra. Iod
do ní iodhbuit.

9 Agus gach uile ofráil bhídh
mbacáiltar annfa bhácus, agus gach
dheafuighthear annfa bhfrithoighne
agus annfa noighean, biaidh ag an
gart ofrálus é.

10 Agus gach uile ofráil bhídh
maifthe le hola, agus tirim, biaidh
doinn Aaron uile, oiread re chéile
gach nduine dhiobh.

11 Agus as é sin dligheadh iodi-
ha na hofrála fíothchána, noch d-
eas fé don tighearna.

12 Má oifrlann fé é mar bhrath
bhuidheachuis, ann sin oifrlidh fé mair
e iodhbhuirt bheirthe bhuidheachuis, be
heana gan laibhin cumafcthe le h
gus abhlanna gan laibhin ungha le sin
gus cacaidhe cumafcthe le hola do p
nbin, frialta.

13 Taobh a muich dona cácuibh,
áilfidh mar ofrail aran laibhin; mar
é iodhbuit bheirthe bhuidheachubh
ofrail bhiodha.

14 Agus de sin oifraídh sé a
s a nofraíl iomlán mar oifraíl thóga
don tighearna, agus budh leis an
part do chroith fuil na hofraí fú
hána, sin.

15 Agus féoil íodhbartha ofrála íodh-
r fon buidheachuis, iostar an lé-
in íodhbarthar i, ní fhuigfidh sé é
he chum na maidne.

r6 Achd má bhíonn iódhhuirt a
la, na moid, nó na hofráil -toileamh
fáir an la -fin féin i ofrála a iódhhu
gus ar na mhárach mar an gcéad
fáir an fuigheall.

17 Achd fuigheall fheóla na hiodhla
na, an treas lá loifeighear le teinidh

18 Agus ma hictior eainní dís
dhbhartha a ofrála síodha ar éan
treas lá, ní geabhtar í, ní mó meá
nofraíl í: bíaidh sí na hadha
huireachd, agus an tanam íofa
mhóidh fé a choir.

19 Agus a nfeoil bheanas ré hiontach, ní hiofstar í, loiscfighear le dh í: agus ar fon na feola, an mbeas glan, iofuid di.

CAIB, VII

Ar ghnée jedhbarta siobhána & reidhteab.

12. Mar bhreith bhuidheachuis. 16. mar
mhóid, agus mar ofrail thoileambla.

MAr an gcéadna is é fo dligheadh na hofála faruighthe, atá fé ro náomhtha.

2. Anna náit a marbhuid sí ad a nofraíl loiscthe, is ann mhuir- sí a nofraíl sháruighthe, agus croi- thfidh sí a fhuil timchioll ar a nal- toir.

Agus oifáilfidh sé dhe méathas
nile a niorbail, agus an méathas fhól-
ohus na hinnidhe.

4 Agus an dá dhúbhán agus an

20 Achd an tanam itheas dfeoil iodhbartha na hofrála siotchána, noch is leis an tighearna, gá bhfuil a neamhghloine air: gearrfuighear an tanam sin thríd amach as a mhuinntir.

21 Os a chionn fo gídh bé anam bheanas ré ní falach, mar atá falchar duine no beathaidh neamhghloine, nó re héa-inni adhuathmhar neamhghlan, agus iofas cuid dfeoil iodhbartha na hofrála siotchána, noch bheanas ris an tighearna, gearrfuighear an tanam sin thríd amach ó na dhaoimibh.

22 Agus do labhair an tighearna re Maóise, dhá rádh.

23 Labhair re cloinn Ísrael dá rádh, ní iofaí éainghné mhéathas doimh, nó corach, no gabhair.

24 Ach geir an bheathaidh do gheibh bís uirtha féin, agus méathas a naimhídhíe réubuid beathaidh, is eidir sin do chur a núsaid ar bith eile, gídh-uidh ní iofaí éinni dhe ar éanchor.

25 Oir gídh bhé ar bith iofas do gheir an bheathaidh iodhbuid dáoine mar ofráil déanta le teinidh don tighearna, fós an tanam iofas de sin gearrfuighear amach ó na mhuinntir é.

26 Tuilleamh eile, ní iofaí gné fho- la ar bith, mas déun no dainmhighe, a nion dá bhuir náitreabhadh.

27 Gídh bé ar bith anam iofas éain- ghné fola: gearrfuighear cheana an tanam sin ó na mhuinntir.

28 Agus do labhair an tighearna re Maóise, dhá rádh.

29 Labhair re cloinn Ísrael, dá rádh: an té ofrálas iodhbuid ofrála síodha don tighearna, do bheara fé ofráil chum an tighearna, do iodhbuid ofrála síodha.

30 A lámha féin bhearus leis ofráil an tighearna déanta le teinidh, an gheir maille ris an eilíathán do bheara fé leis, cor go croithfidis an eilíathán ar son ofrála luimhníghíe as coinne an tighearna.

31 Agus iofaídh an sagart an gheir ar a naltóir, achd budh lé Haáron agus le na mhacaibh an tuchd.

32 Agus do bheartháoi an sinneán deas don tsagart mar ofráil thógtha don iodhbuid do nofráil shiothchána.

33 An té do mhacaibh Ááron ofrálus fuil na hofrála siotchána, agus an méathas, is é do gheabha an sinneán deas ar son a choda.

34 Oir do bhean mifi an tuchd luimneach agus an sinneán tógtha do chloinn Ísrael do iodhbuid a nofrála siotchána, agus thug mé do Ááron an sagart iad, agus dá mhacaibh mar stáid go bráth, ó mhealc chloinne Ísrael.

35 Is é fo comhroinn ungha Ááron, agus ungha a níac, as ofráluibh an

tighearna déanta le teinidh, anna ló ar chuir se a steach iad, do mhiniostalachd don tighearna a noisig an tsagairt.

36 Noch do aithin an tighearna do thabhairt dóibh ó chloinn Ísrael anna ló ar unghadh iad, lé stáid go bráth ar fad a ngeinéalach.

37 Is é fo dligheadh na hofrála iofíthe, na hofrála bidh, na hofrála peacaidh, agus na hofrála fíruighthe, agus na gcoireagadh, agus iodhbartha na nofrálach síodha:

38 Noch do aithin an tighearna do Mhaóise an sliabh Sinai, anna ló ar aithin fé do chloinn Ísrael an iodhbuid dofráil don tighearna a bhífach sinai.

C A I B. VIII.

Do cuireadh na pearsa Eaglaise 14 ó na neitheann oile ar leith, fa choinne fherbbis a'righthe an tighearna.

A Gus a dubhairt an tighearna ré Maóise, dhá rádh.

2 Beir leachd Ááron agus a mhic maille ris, agus a néaduighe agus ar ola ungha, agus bológ chum na hofrála peacaidh, agus dá reithe, agus ciabh darán gan laibhin.

3 Agus cruinnigh an cóimhthionól uile go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

4 Agus do rinne Maóise mar do aithin an tighearna dhe, agus do chruinnigh an toireachdus a gcionn a cheile, chum dorus thabernacuil an chomhchruinnigh.

5 Agus a dubhairt Maóise ris an gcoimhthionól, is é fo an ní do aithin an tighearna do dhéanamh.

6 Agus tug Maóise Ááron agus a mhic leis, agus do nigh le huisce iad.

7 Agus do chuir an cóta uime, agus do chuir crios thairis, agus do chuir an róba uime, agus do chuir an Téphod air, agus do chuir crios cúir- alta a Nephod thairis sin, agus do chean- guil leis sin, uime é.

8 Agus bo chuir fé an tuchdeadach air, agus do chuir anna nuchdeadach an Urim agus an Tumim.

9 Agus do chuir an Miter ar a cheann: ar an Miter mar an gcéadna, éadhon ar éadan an Miter do chuir fé an pláta óir, an choróin náomh- tha, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

10 Agus do ghlac Maóise an ola ungha, agus do unghadh an taber- nacuil, agus a raibh ann uile, agus do naomhadh iad.

11 Agus do chroith fé dhi ar a

naltóir seachd nuáire, agus do unguadh a naltóir, agus a foighithe uile, aráon an labhair agus a chos, dá náomhadh.

12 Agus do dhóirt as an ola ungetha, ar cheann Aáron, agus do ungaidh é, dá náomhadh.

13 Agus tug Maóise mic Aáron leis, agus do chuir cóuidh orra, agus do chríoiluidh iad le creafannuibh, agus do cheangail buineid orra, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

14 Agus tug leis an bhlóg ar son ofrála peacaidh, agus do leag Aáron agus a mhic a lámha ar chionn na bulóige, chum ofrála an pheacaidh.

15 Agus do mharbhfé é, agus do ghlac Maóise a nfuil, agus do chuir ar bheannuibh na haltóra fa gcúirt lé ná mbeur i, agus do ghlan a naltóir, agus do dhóirt a nfuil ag bonn na haltóra agus do dhóirt a nfuil ag bonn na haltóra, agus do náomhadh i, do dheanamh aithnhothchána uirre.

16 Agus do ghlac a raibh do gheir ann a nionathar, agus an scairt ós cionn na náe, agus an dá dhubhán agus a méthas, agus do loisc Maóise ar a naltóir iad.

17 Achd do loisc an bhlóg, agus a feithigh agus a feoil, agus a hothrach taobh a muich don champa, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

18 Agus tug an reithe leis chum na hofrála loiscithe, agus do chuir Aáron agus a mhic a lámha ar cheann an reithe.

19 Agus do mharbhfé é, agus do chroith Maóise a nfuil ar a naltóir fa gcúirt.

20 Agus do ghearr fé an reithe na phiofúighibh, agus do loisc Maóise an ceann, agus na piosuidh, agus an gheir.

21 Agus do nigh an mionach agus na cóla a nuisce; agus do loisc Maóise an reithe uile ar a naltóir: do bhí na iodhbhuirt loiscithe, na bhaladh chumhra, agus na hofráil déanta lé teinidh don tighearna, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

22 Agus tug an reithe eile leis, reithe an choisricithe: agus do leag Aáron agus a mhic a lámha ar cheann an reithe.

23 Agus do mharbhfé é, agus do ghlac Maóise dá nfuil, agus do chuir ar bhárr cluáise deise Aáron, agus ar ordóig a lámhe deise, agus ar ordóig a choise deise.

24 Tug fós mic Aáron leis, agus do chuir Maóise cuid do nfuil ar bhárr a ccluas deas, agus ar ordóigibh a lámh ndas, agus ar ordóigibh a ccos ndas, agus do chroith Maóise a nfuil ar a naltóir fa gcúirt.

25 Agus do ghlac an gheir, agus an tiorbull, agus an gheir do bhí ar an mionach uile, agus an sgairt ós cionn n,

náe, agus an dá dhubhán, agus an gheir agus an slinnéun deas.

26 Agus do bhean áon bháirghean ran gan laibhin as a gliabh do as coinne an tighearna, agus cáca rán smeartha le hola, agus éan aballann amháin, agus do chuir ar uacht ar na geire agus a tflinéain deis iad.

27 Agus do chuir sin uile ar lámhuibh Aáron, agus ar lámhuibh a mhac, agus do luaimnigh iad mar ofráil luaimnigh the as coinne an tighearna.

28 Agus do ghlac Maóise as a lámhuibh iad, agus do loisc ar a naltóir iad ar a nofráil loiscithe: do bhíad na gcoisricitheibh do bhaladh chumhra; iad rál sin déanta lé teinidh don tighearna.

29 Agus do ghlac Maóise an tord agus do mháilligh é, mar ofráil luaimnighthe a lathair an tighearna: óir bi sin cuid Mhaóise do reithe an choisreactha, mar do aithin an tighearna do Mhaóise.

30 Agus do ghlac Maóise cuid do ola ungetha, agus do nfuil do bhí a naltóir, agus do chroith é ar Aáron agus ar éadach, agus ar a mhacaibh agus ar éaduighibh a mhac maille a agus do náomhuigh fé Aáron agus chuladh agus a mhic agus a ccolab mar áon ris.

31 Agus a dubhairt Maóise a Haáron, agus ré na mhacaibh, bréaghe a nfeoil ag dorus thabernacuil a chomhchruinnigh: agus ithighe a sin i, maille ris a naran atí a ghlac na gcoisreacthadh, mar do aithin an dá rádh, itheadh Aáron agus a mhic é.

32 Agus an fuigheall bhias a nfeoil, agus ag a naran, loiscfidhe teinidh é.

33 Agus ní rachtáoi amach tar dorus thabernacuil an chomhchruinnigh seachd lá, nó gó rabhuid laethe na gcoisricithe coimhlionta: óir seachd bhias fé dá bhuir gcoisreagadh.

34 Mar do rinne fé a niugh, iad sin do aithin an tighearna a dhéanam do dhéanamh síodha dháoiibh.

35 Uime sin anfuilhe ag dorus thabernacuil an chomhchruinnigh do agus doidhche, seachd lá, agus coimhlion fuidhe cúram an tighearna, nach bhféitháoi bás: óir is mar sin do haithnightheadh dhíom.

36 Mar sin do rinne Aáron agus a mhic gach uile ní, dar aithin an tighearna tré lámh Mhaóise.

CAIB. IX.

Tá na miniofralacha choitcheinne, una do bhuidh. 24 Nób do thaitin ré Dia.

Agus táinic a gerich ar a nochdmháil, gur ghoir Maóise Aáron

1 Agus a mhic agus sinnir Ísrael.
2 Agus a dubhairt ré Háaron, glac
leog og mar ofráil pheacaidh, agus
reithe mar ofráil loiscithe, gan chaidhe,
agus ofráil iad a bhfiadhnuisí an tighear-
na.
3 Agus labheoruidh tú ré cloinn Ís-
raél, glacaidhí meannán do
ghnuibh ar son ofrála pheacaidh:
agus laogh, agus úán, aráon don ché-
d-
ládhain, gan chaidhe, mar ofráil lo-
iscithe.
4 Búog agus reithe, mar an gcéadna
mar ofráil síodha, díodhbhuirt a bhfa-
ghuifí an tighearna; agus ofráil bhídh
comhite le hola: óir foillfeochaidh
an tighearna é fein a niugh dháoihbh.
5 Agus tugadar leo an ní do aithin
Maóise, a lathair thabearnacuil an chomh-
chruinnigh, agus tangadar an coimh-
théad uile a gcomhghar, agus do shea-
lar as coinne an tighearna.
6 Agus a dubhairt Maóise, as é so
an ní do aithin an tighearna dhíbh do
chomh: agus foillfeochthar glóir an
tighearna dháoihbh.
7 Agus a dubhairt Maóise ré Háaron,
iméan chum na haltóra, agus iódhbuir
hofráil pheacaidh, agus hofráil loiscithe,
agus déana síoth dhuit fein, agus don
pobal: agus iódhbuir ofráil an phobail,
agus déana síoth dháoihbh; mar do aithin
as tighearna.
8 Ar a nábharfín do chuaidh Ááron
chum na haltóra, agus do mharbh laogh
na hofrála peacaidh, noch do bhí ar a
fhon fein.
9 Agus tugadar mic Ááron a nfuil
chuige: agus do thum a mhéur annfa
aíul, agus do chuir ar bheannuibh na
haltóra i, agus do dhóirt a nfuil amach
ag bonn na haltóra.
10 Ach do loisc fé an gheir, agus na
dubháin, agus an scairt ós cionn na nae,
do nofraíl pheacaidh, ar a naltóir:
mar do aithin an tighearna do Mha-
óise.
11 Agus do loisc a nfoil agus an
teithe le teinidh, táobh a muich don
champa.
12 Agus do mharbh fé a nofraíl loiscithe
agus tugadar mic Ááron a nfuil chuige,
noch do chroith fé timchioll fá gcúairt
ar a naltóir.
13 Agus tugadar a nofraíl loiscithe
chuige, maille re na spóiluidhibh, agus
an ceann: agus do loisc ar a naltóir
(iad.)
14 Agus do nigh an mionach, agus
na cós, agus do loisc iad ar a nofraíl
loiscithe ar a naltóir.
15 Agus tug ofráil an phobail leis,
agus do ghlac an gabhar do bhí mar
ofráil pheacaidh an son an phobail, agus
do mharbh é, agus do iódhbuir ar son
pheacaidh mar an gcéadna é.
16 Agus tug leis a nofraíl loiscithe,
agus do ofráil i do réir ghnátha.

17 Agus tug a nofraíl bhídh, agus do
ghlac lan duirn di, agus do loisc i ar a
naltóir, táobh a muigh díodhbhuirt
loiscithe na maidne.
18 Do mharbh mar an gcéadna an
bhulóg, agus an reithe, mar iódhbhuirt
ofrála síodha, noch do bhí ar son an
phobail: agus tugadar mic Ááron a
nfuil chuige, (noch do chroith fé ar a
naltóir fá gcúairt.)
19 Agus méathas na bulóige agus an
reithe, an tiorbull, agus an ní fhochas
an mionach, agus na dubháin, agus an
scairt ós cionn na nae.
20 Agus do chuireadar an méathas
ar na cliathánuibh, agus do loisc an
méathas ar a naltóir.
21 Agus do mhaílligh Ááron na clia-
tháin, agus an flinnéun deas, mar ofráil
chroithe a bhfiadhnuisí an tighearna;
mar do aithin Maóise.
22 Agus do thóg Ááron súas a
lámh leath ris an bpobal, agus do
bheannuidh fé iad: agus táinic a nias
ó iódhbhuirt na hofrála peacaidh, agus
na hofrála loiscithe, agus na hofrála
síodha.
23 Agus do chuaidh Maóise agus
Ááron go tabearnacuil an chomhchruin-
nighthe, agus tangadar amach agus do
bheannuigheadur an pobal: agus do foill-
siughadh glóir an tighearna don phobal
uile.
24 Agus táinic teine amach ó fhiadh-
nuisí an tighearna, agus do dhiobháidh
ar a naltóir a nofraíl loiscithe, agus an
gheir: noch a nuair do chonaic an
pobal, do ghaireadar, agus do thuitea-
dar ar a naghaidh.

C A I B. X.

Do tharruing Teine coimhightheach lafa a
nfanlóra Dé, teine uile da smachdugbadh.

AGUS do ghlac Nadab agus Abihú, mic
Ááron, sionnfa gach nduine aca,
agus do chuir teine ann, agus do chuir
tuís uirre, agus do ofráladar teine choi-
mhightheach a lathair antighearna, nach
ar aithin fé dhiobh.
2 Agus do chuaidh teine a mach ón
tighearna, agus do dhiobháidh sí iad, agus
fuaradair bás a bhfiaghnuisí an tighearna.
3 Ann sin a dubhairt Maóise re Há-
aron, is é so an ní do labhair an tighear-
na, gá rádh, bíaidh mé náomhtha annfa
droing thig a ngar dhamh, agus as
coinne an phobail uile bíaidh glóir
dhamh, agus do thocht Ááron.
4 Agus do ghoir Maóise Mísael, agus
Elfaphan, mic Uísiel, dearbhrathair
athar Ááron, agus dubhairt riú, tigidh
a leith, beiridh libh bhuir ndearbhrai-
thre ó fhiadhnuisí na sanctóra, amach as
an gcampa.
5 Mar sin tangadar a ngar dháoihbh

agus rugadar léo iad ann a ccótdaibh a mach as angampa ; mar a dubhairt Maóise.

6 Agus a dubhairt Maóise re Aáron, agus re Heleásar agus re Hitamar a mhac, ná nochtaigh bhur gcinn, narab mó bhrisfidhe bhur ceádach ; deagla go murfidhe sibh, agus deagla feirge do theachd ar an pobal uile : achd caoindis bhur ndearbhraithre, tigh Israel uile, an loicadh noch do las an tighearna.

7 Agus ní reachtaoi a mach ó dhorus thabernacuil an chomhchruinnighthe, deagla go bhfuigheadh sibh bás : óir atá olá unghtha an tighearna oruibh, agus do rinneadar do réir fhocail Mhaóise.

8 Agus do labhair an tighearna re Haáron, dhá rádh.

9 Ná hibhídh fion, nó deoch láidir, nó do mhic maille leachd, a nuair rachtaoi go tabernacuil an chomhchruinnighthe ; deagla go bhfuigheadh sibh bás : bíaidh sin na reachd go bráth ar feadh bhur ngeinealach.

10 Agus chor go ccurfidhe difir edir naomhtha, agus neamhnaomhtha, agus edir ghlan agus neamhghlan.

11 Agus chor go múinfidhe clann Israel anfa nuile státúid do labhair an tighearna riu lé láimh Mhaóise.

12 Agus do labhair Maóise re Haáron, agus re Heleásar, agus re Hitamar a mhic do mhair, gá radh, glacuidh a nofráil bhídh as fuigheall do-fráluibh an tighearna déanta le teinidh, agus ichídh gan láibhin i láimh ris a naltóir : óir atá ró náomhtha.

13 Agus íostaoi é annfa náit náomhtha, chionn gurob é do chearta é, agus ceart do mhac as íodhbarthaibh an tighearna do nítheas lé teinidh : óir s mar sin do haithnightheadh dhíomfa.

14 Agus íostaoi an tuchd croitthe, agus an slinnéan tógtha a náit ghloin ; thú féin, agus do mhic, agus hingheana maille leachd : óir is ceart duitse iad, agus ceart do mhac, noch do bhéarthar as íodhbuit na hofrála síodha, ó chloinn Israel.

15 Do bhéaruid léo an slinnéan tógtha, agus an tuchd croitthe, maille ris na hofráluibh do nítheas le teinidh don gheir, dá chrathadh mar ofráil chroite a bhíadhnúise an tighearna, agus budh leatfa é, agus léad mhacaibh maille leachd, a státúid go bráth ; mar do aithin an tighearna.

16 Agus do lorgair Maóise go díthchiollach a ndiaigh ghabhar na hofrála peacaidh, agus feuch, do loisceadh é : agus do bhí sé feargach le Heleásar, agus re Hitamar mic Aaron, do faghadh beó, gá radh.

17 Cread fá nár itheamhair a nofráil pheacuidh an fa náit náomhtha : ó tá

lé ró náomhtha, agus do thug Dia bhí é, díomchar chionta an chomhchruinnighthe do dhéanamh síodha a son a lathair an tighearna.

18 Féuch ní tugadh a shuil asteach taobh asteach don áit náomhtha : budh coir dhaóibh go demhin é annfa náit náomhtha, mar do aithnise.

19 Agus a dubhairt Aáron re Maóise, feuch, a níugh do ofráladar nofráil pheacaidh, agus a nofráil le fcthe as coinne an tighearna, agus a tharládar a leitheid sin do neithibh dhaóibh : agus dá nithinn a nofráil pheacaidh a níugh, an ngéabhthaoi a dhnuise an tighearna é.

20 Agus a nuair do cuáladh Maóise do bhí se riarttha.

C A I B. XI.

Na beathaigh atá glan agus neamhghlan. 9 Na béisg. 13 Na beinlaithre. 20 Na creatúireadh glaisigeach.

AGUS do labhair an tighearna re Maóise, agus re Haáron, gá náit.

2 Labhruidh re cloinn Israel, gá náit is iadso na beathaidh íostaoi : mar na nainmhinteadh atá ar an talamh.

3 Gíodh bé ar bith roinneas a nionga, agus a bhfuil a chos scoilte, a chognas a chior a measc na nainmhinteadh ar an talamh íostaoi sin.

4 Gíodheadh, ní íostaoi iadso, a mheid chognas an chior, no roinneas a nionga : mar atá an cámhall, a chionn go geognann an chior, a chior roinneann a nionga : atá sé neamhghlan dhaóibh.

5 Agus an coinin, do chionn geognann an chior, achd ní rannas a nionga : atá sé neamhghlan dhaóibh.

6 Agus an gearrfhiadh, do chionn geognann an chior, achd ní rannas a nionga : atá sé neamhghlan.

7 Agus na muca, má tá go bhfuil coosa scoilte, ní chognuid an chior, táid neamhghlan dhaóibh.

8 Ní íostaoi dhá bhfeoil, agus a bheanfuidhe re na gconabluidh, a neamhghlan dhaóibh.

9 Is iad so íostaoi, do nuile atá is na huifgidhibh, a nuile ní a bhfuilid eiteach, agus sligneach, agus huifgidhibh, annfa fairgibh, agus na frothaibh, íostaoi iadfin.

10 Agus an mheid ar nach bhfuil teach no lanna annfa fairgibh, agus annfa frothaibh, don mheid corruig annfa nuise, agus déinni beó dhá bhfuil huifgidhibh ; beid adhfhuathmhaibh aguibh.

11 Beid siad na nadhfhuathmhaibh aguibh.

is neamhghlan agad d'ádh

31 A táid fo neamhghlan dhaóibh a measc an uile shnáidheas: giodh bé ar bith bheanas riu, a nuair bhí marbh, bíadh neamhghlan go tráthóna.

32 Agus giodh bé ar bith ní ar a dtuitfidh énni dhiobh, a nuair bhias marbh, bíadh sé neamhghlan; más soitheach croinn é, nó éadach; nó croiceann, nó sac, nó giodh bé ar bith soitheach é, lé ndéantar obair ar bith, caithfígear a chur a nuisce, bíadh neamhghlan go nóin; glanfuighear mar sin é.

33 Agus gach uile soitheach criadl ann a dtuitfidh éinní dhiobh, giodh bé ar bith bhias ann, bíadh sé neamhghlan; agus brisfidhe é.

34 A nuile bhíadh is éidir dithe, ar a rachaidh an tuisce sin, bíadh sé neamhghlan: agus gach uile dheoch is éidir dol ana gach éantíoitheach mar sin, bíadh sé neamhghlan.

35 Agus gach uile ní ar a dtuitfidh áoinní da gconabluidhe, bíadh sé neamhghlan; más bács é, nó rainnesidhe do photuibh, brisfígear síos iad: óir a táid siad neamhghlan: agus beid neamhghlan dhaóibh é.

36 Thairls sin, tobair nó curr iona mbia go lór uisce, bíadh glan: achd an cuid bheanas re na gconabluidh sin, bíadh neamhghlan.

37 Agus ma thuiteann éanchuid da cconablaigh ar shíol cortha, bhias chum a chora: bíadh sin glan.

38 Achd má cuirtheas uisce ar bith ar a tsíol, agus go dtuitfidh áon chuid don chonabluidh ann; bíadh sé neamhghlan.

39 Agus ma éugann áoinbheathach dar féidir sibh ithe, an té bheanas re na chonabluidh sin, bíadh sé neamhghlan go nóin.

40 Agus an té itheas dá chonabluidh, níghthead a éadach, agus bíadh neamhghlan go nóin: an té mar an gcéadna iomchras a gconablaigh, níghfidh a éadach agus bíadh neamhghlan go nóin.

41 Agus gach uile ní snuidhteach shnáidheas air an talamh, bíadh na adhfhuathmhairéachd: ní hiosfar é.

42 Giodh bé ar bith imthigheas ar cheithre cosaibh, nó giodh bé ar a bhfuil ní is mó do chosuibh a measc na nuile neitheadh shnáidhteach, snáidheas ar an talamh, ní hiosfar iad, óir a táid na nadhfhuathmhairéachd.

43 Ní dhéantaí sibh féin gráil-neamhuil lé héinní snáidhteach shnáidheas, ní mó do dhéantaí sibh féin neamhghlan léo, lé ttráilleochthaoí sibh na dtíobh.

44 Oir is mise an tighearna bhuir Nda: ar an adhbhar sin naomhthochtáoisibh sibh féin, agus beithi naomhthá: oir atáimse naomhthá: ní mó thraillfidhe sibh féin lé héantíort neitheadh ngluaisteach, noch ghluaiseas ar an talamh.

45 Oir is mise an tighearna bhuir Nda: ar an adhbhar sin naomhthochtáoisibh sibh féin, agus beithi naomhthá: oir atáimse naomhthá: ní mó thraillfidhe sibh féin lé héantíort neitheadh ngluaisteach, noch ghluaiseas ar an talamh.

46 Oir is mise an tighearna bhuir Nda: ar an adhbhar sin naomhthochtáoisibh sibh féin, agus beithi naomhthá: oir atáimse naomhthá: ní mó thraillfidhe sibh féin lé héantíort neitheadh ngluaisteach, noch ghluaiseas ar an talamh.

47 Oir is mise an tighearna bhuir Nda: ar an adhbhar sin naomhthochtáoisibh sibh féin, agus beithi naomhthá: oir atáimse naomhthá: ní mó thraillfidhe sibh féin lé héantíort neitheadh ngluaisteach, noch ghluaiseas ar an talamh.

48 Oir is mise an tighearna bhuir Nda: ar an adhbhar sin naomhthochtáoisibh sibh féin, agus beithi naomhthá: oir atáimse naomhthá: ní mó thraillfidhe sibh féin lé héantíort neitheadh ngluaisteach, noch ghluaiseas ar an talamh.

45 Oir is mise an tighearna do bheir a mach sibh as talamh na Héigpte, do bheith ann Dhia aguibh : beith ar an adhbhar sin naomhtha, oir a taimsi naomhtha.

46 Alé fo dligheadh na mbeathach agus na néun, agus gach uile chréatúir beo da gcorruighean annsna huiscidhibh, agus gach uile chréatúir dá ngluáifionn ar an talamh.

47 Do dhéanadh eidirthealughe idir an glan agus an neamhghlan, agus edir an mbeathach as éidir dithe agus an beathach nach éidir dithe.

CAIB. XII.

Gianta na mban tar éis tuifmeadh.

AGus do labhair an tighearna re Maóise, dhá rádh.

2 Labhair ré cloinn Israel, ga rádh, má ghabh bean siol agus go mbéara mac; ann sin biaidh si neamhghlan feachd lá; do reir látheadh dealuigthe a laige ria, biaidh si neamhghlan.

3 Agus annsa nochdmhadh lá timchillghearrfuighear feoil a réamhchroicinn.

4 Agus fanfa si ann sin a bhfuil a hannaicthe, trí lá agus triochad : ní bheansa si re héainní naomhtha, agus ní thiucfa don tsanctóir, nó go ccoimhliontar láethe a hannaicthe.

5 Ach mas leanbh mná bhéurus si, biaidh si neamhghlan caoidhis amhuil iona dealughadh : agus sanfuadh a bhfuil a hannaicthe, fé lá agus trí fithchid.

6 Agus a nuair choimhliontar láethe a glanta, ar son mic, nó inghine, do bheura si úan don chéidbhladhain le, agus colum óg nó éun turtuir, mar ofráil pheacaidh go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh chum an tsagairt.

7 Noch ofráilfios é a lathair an tighearna, agus do dhéana sih ar a sonsa, agus biaidh si glan ó rith a sola, fé fo is dligheadh do mhnaói bhéuras mac nó inghean.

8 Agus muna shéadfa si úan do thabhairt lé, ansin do bhéara dhá thurtuir lé, nó dhá cholom óga; don diobh mar ofráil loisthe, agus an dara mar ofráil pheacaidh, agus do dhéana an sagart sih ar a son, agus biaidh si glan.

CAIB. XIII.

Reacht, agus comharthadha Phlágá na lúbhra, ann a nduine. 47 Agus a neidach.

AGus do labhair an tighearna re Maóise, agus re Háron, dhá rádh.

2 A nuair bhias ag éanduine at, nó gearb, nó léus a ccroiceann a shéola, agus go mbia a gcroiceann a shéola amhuil plágá lúbhra : bearthar

ann sin chum Háron an sagart é, go mac dhá mhacaibh, bhias na shagart.

3 Agus féachfuidh an sagart ar an gcroicinn a shéola, agus má ionn gheann an bán annsa loit, agus go mbia an loit níos doimhne re a faicinn croiceann a shéola, is loit lúbhra é, agus féachfuidh an sagart air, agus georuidh a bheith neamhghlan.

4 Dá bhionn an léus bán a ccroiceann a shéola, agus ré faicinn nach bia ní doimhne ná an croicinn, agus nach ionn tochuidd a fhionnadh bán; ann sin iadhuidd an sagart ar an té ar a mbia an loit feachd lá.

5 Agus féachfuidh an sagart air féachdmhadh lá : agus féuch, má bhia loit ag fuireach, agus nach leithne chuidh annsa chroicinn, annsin dnuifidh an sagart air feachd lá eile.

6 Agus féachfuidh an sagart air ris an feachdmhadh lá : agus féuch, dá bhionn an loit réadéigin dorchá, agus nach leithneochuidh an loit annsa chroicinn, ann sin fuáigeoruidh an sagart a bheith glan : ní bhfuil ann achd léus : ní fé a éadach, agus biaidh glan.

7 Achd má leathnuigheann an léus mach go mór annsa chroicinn, tar éis a faiciona don tsagart ar son a ghla-ta, féachfuidh an sagart air a ris.

8 Agus má chi an sagart sin, agus go leithneochuidh an léus annsa chroicinn; annsin fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é : is lúbhra í.

9 A nuair bhias loit na lúbhra annsin, ann sin béarthar chum an tsagairt é.

10 Agus féachfuidh an sagart air agus féuch, má bhionn an tat bán annsa chroicinn, agus go diontochuidd a fhionnadh bán annsa chroicinn, agus go mbia feoil bhéo dhearg annsa nat;

11 Is féanlúbhra sin a gcroicinn shéola, agus fuáigeoruidh an sagart neamhghlan é, agus ní chuirfidh a shéol é : oir atá neamhghlan.

12 Agus má bhrifionn an lúbhra mach ar fud an chroicinn, agus go bhfoileochuidh an lúbhra an croicinn uile (an té ar a mbia) an loit óna chum go nuige a chofa, ann gach áonbhall bhfeuchfuidh an sagart.

13 Ann sin measfuidh an sagart agus féuch má dfoluigh an lúbhra chorp uile, fuáigeoruidh fé glan an sagart a mbia an lúbhra : do hionntóidh uile bán, atá fé glan.

14 Achd a nuair shásfas feoil dhearg ann, biaidh fé salach.

15 Agus féachfuidh an sagart air a bhfeoil dhearg, agus fuáigeoruidh é a bheith neamhghlan : oir atá a mbia neamhghlan, is lúbhra í.

16 Nó má ionntóigheann a nfeoil don a ris, agus go ttiucfa chum bheith bí-tiucfa fé chum an tsagairt.

17 Agus féachfuidh an sagart air

agus féuch, má ionntóigheann an loit ar
bith bán; an sin fuáigeoruidh an sagart
glan (an té ar a mbia) an loit: atá se
glan.

13 A nfeoil mar an gcéadna, noch a
raibh an neascóid iona croicionn, agus
do leighfíodh.

14 Agus a nait na neascóide go mbia
at bín, no ballscóid fíollfeach bhán
agus gae dheirge ann, agus go ttaif-
teardon sfagart é.

20 Agus a nuair do chise 'an sagart é,
féuch, má bhíonn a fhaicfin ní is ísle nó
an croiceann, agus go diontochuidh a
fionnadh bán, foillfeochuidh an sagart
neamhghlan é; is loit lúbhra é; ar na
lúbhraí a mach ó neascóid.

21 Achd má fheachann an sagart air,
agus féuch, nach bí a fionnadh ar bith bán
ar, agus muna raibh ní is ísle nó an croi-
ceann, achd go mbia ní éigin dorchá air,
agus druidfidh an sagart air féachd lá.

22 Agus má leathnuigheann go mór a
mach anna chroicionn, ann sin fuáigeor-
uidh an sagart neamhghlan é, is loit sin.

23 Achd má fhanann an bhallscóid
fíollfeach na áit, agus gan leathnuighadh
dhó, is neascóid loiscneach í, agus fuái-
georán an sagart glan é.

24 Nó má bhíonn feoil ar bith san
croicionn, as a tiucfa teas loiscneach,
agus a nfeoil bhéa bhias da loicadh, go
mbia guirín bán loinreach innte, ní
éigin dearg no bán.

25 Ann sin féuchfuidh an sagart air,
agus féuch má athnuigheann an fionnadh
ann sa ghuirín fíollfeach bhán, agus go
mbia ré a fheachuín ní is doimhne nó an
croicionn; is lúbhra í ar mbriseadh a
mach as an lalladh: uime sin fuái-
georuidh an sagart neamhghlan é; a fé
sin loit na lúbhraídh.

26 Achd má féuchann an sagart air,
agus féuch nach bí a fionnadh bán ar bith
annsa ghuirín fíollfeach, agus nach bí
ní is ísle nó an croicionn eile, achd go
mbia ní éigin dorchá air; annsin drui-
dfidh an sagart air, go ceann fheachd lá.

27 Agus féuchfuidh an sagart air, an
feachdmhadh lá; & má leathnuigheann
go mór anna chroicionn, ann sin fuái-
georuidh an sagart neamhghlan é, a fé
sin loit na lúbhra.

28 Agus má fhanann ann bhallscóid
fíollfeach na áit féin, agus gan leathnu-
ghadh sa chroicionn, achd go mbi ní
éigin dorchá, is at lasta é, agus fuái-
georuidh an sagart glan é; oir is ainteas
lasta é.

29 Má bliúan an loit ar fhear nó ar
mhnaoi, iona gceann nó san bheasfóig.

30 Annsin féuchfuidh an sagart an
loit, agus féuch, má chí ní is ísle nó an
croicionn é, agus go mbi fionnadh tana
buidhe innte, annsin fuáigeoruidh an
sagart neamhghlan é: is carruidhe thirim
í, eadhon lúbhra ar an gcionn, nó ar an
bhfeóifóig.

31 Agus má féuchann an sagart

ar an loit carruigh, agus féuch, muna
raibh nis doimhne annsa chroicionn,
agus nach bía grúag dhubb ar bith innte:
annsin iadhaidh an sagart ar an té ar a
mbia an phláigh charruidhe, feachd lá.

32 Agus an feachdmhadh lá féuchfuidh
an sagart ar an loit: agus féuch,
muna leathnuighidh an charruidhe, agus
nach bíaidh grúag bhuidhe ann, agus
nach bí a carruidhe, a radharc nis ísle
nó an croicionn.

33 Bearrfughear é, achd ní bhéarrfa
fé an charruidhe: agus druidfidh an
sagart ar an tí air a mbi an charruidhe,
feachd lá eile.

34 Agus an feachdmhadh lá féuchfuidh
an sagart ar an gcaruidhe: agus féuch,
muna leathnuighidh an charruidhe an sa
chroicionn, nó a bhfaicfin nis doimhne
nó an croicionn: annsin foillfeochuidh
an sagart glan é; agus nighfidh a éa-
dach agus biaidh glan.

35 Achd má leathnuigheann an char-
uidhe go mór annsa chroicionn tair éis
a ghianta.

36 Annsin féuchfuidh an sagart air
agus féuch má leathnuigheann an charrui-
dhe annsa chroicionn, ná hiarradh an sa-
gart grúag bhuidhe; atá fé neamhghlan.

37 Achd má bhíonn an charruidhe re
fheachuín comhnuidhteach, agus go bfi-
fuidh grúag dhubb sías innte: atá an
charruidhe slán, atá fé glan, agus fuái-
georuidh an sagart glan é.

38 Má bhíonn ar fhiór nó ar mhnaoi
mar an gcéadna, builgléalach thoiil-
feach a gcroicionn a bhfeóla, eadhon
builgléalach bán foillfeach.

39 Annsin féuchfuidh an sagart, agus
féuch, má bhíonn an bhuilgléalach
gcroicionn a bhfeóla, nó iona bhfeóil,
dorchá; bánleúfa teasbhuidh iad shafas
annsa chroicionn; atá fé glan.

40 Agus an duine a tuiteann a ghrú-
ag dá cheann, bí fé máol, gidheadh atá
fé glan.

41 Agus an té a tuiteann a ghrúag
dá cheann leath ré na aghaidh, atá fé
máoiléadanach; gidheadh atá fé glan.

42 Agus má bhíonn iona cheann
máol, nó iona mháoiléadan, créachd bán
dearg; is lúbhra sin do fhás sías iona
chionn máol, nó iona mháoiléadan.

43 Annsin féuchfuidh an sagart air;
agus féuch, má bhíonn at an chréachda,
bán dearg iona mháoilchionn, nó iona
mháoiléadan, mar thaisbeanus an lúbhra a
gcroicionn ná feóla.

44 Is fear lúbhra é, atá féneamhghlan;
foillfeochuidh an sagart thríd amach
neamhghlan é: atá loit iona cheann.

45 Agus an lubhar iona mbia an
loit, brisfughear a éadach, agus biaidh
a cheann nochduidh, agus cuirfidh fo-
lach ar a phuifín uachdarach, agus fuái-
georuidh, Neamhghlan, neamhghlan.

46 Na huile láithe a mbia an loit
ann,

ann, bíadh fé salach, atá fé neamhghlan, comhnóchuid h ná aonar, taobh a muich don champa (bhias) áitreabh.

47 An téadach mar an gcéadna iona mbia loit na lúbhra, más éadach olla é, nó éadach lin,

48 Más a ndlúth nó a ninneach bhias, do lion, nó doluinn, más a gcroicinn, nó a ní ar bith do nítheor do chroicinn.

49 Agus go mbia an loit uaine nó dearg anna néadach, nó anna chroicinn, anna dlúth nó anna ninneach, nó a neinni do chroicinn, is loit lúbhra é, agus foillfeochthar don tsiagart é.

50 Agus féuchfuidh an siagart ar a loit, agus druifidh ar an ní, a mbia an loit, seachd lá.

51 Agus féuchfuidh ar an loit an seachdmhadh lá: má leathnuigheann an loit sa néadach, san dlúth nó sa ninneach, nó a croicinn, nó a nobair ar bith do nítheor do chroicinn, is lúbhra chrínteach an loit; atá fé neamhghlan.

52 Loifsidh fé an téadach sin, uime sin; más dlúth nó inneach é, a noluinn nó a linéadach, nó a néainní do chroicinn iona mbia an loit: óir is lúbhra crínteach é; loifsighear a tteinidh é.

53 Agus má fhéuchann an siagart air an loit, agus féuch, muna leathnuighidh fé anna néadach, anna dlúth, nó anna ninneach, nó a néainní don chroicinn:

54 Annsa fuigeoruidh an siagart an ní ar a bhfuil an loit do nighé, agus cuirfidh sí iadhadh é seachd lá eile.

55 Agus féuchfuidh an siagart ar an loit a ndiaigh a nighthe: agus féuch, munar áthruigh an loit a dath, agus nar leathnuigh an loit; atá fé neamhghlan, loifsidh tú anna tteinidh é, atá fé cnáidhteach taobh a stigh, más lom a stigh nó a muigh é.

56 Agus má fhéuchann an siagart, agus féuch, go mbia an loit ní eigin dorchas tar éis a nighthe, annsin brifsidh fé amach as a néadach é, nó amach as a gcroicinn, nó as a ndlúth, nó as a ninneach.

57 Agus má thaisbeanann fé fós anna néadach, nó anna dlúth nó anna ninneach, nó a néainní don chroicinn, is loit leathnuighthe é, loifsidh tú an ní sin iona mbia an loit le tteinidh.

58 Agus an téadach, más dlúth nó inneach, nó gídh bé ar bith ní do chroicinn da mbia, noch nighfeas tú, má fhagann an loit iad, annsin nighfighear an dara huair iad, agus (bíadh) glan.

59 Is é fo dlighidh loite na lúbhra a néadach olla, nó lin, anna dlúth nó anna ninneach, nó a néainní do chroicinn, dá fhúagra glan, nó dá fhúagra neamhghlan.

A Gus do labhair an tighearna Maóise, dhá rádh.

2 Budh é fo dlightheadh an lobbha a ló a ghanta: do bheartthar chomh an tsiagart é.

3 Agus rachuidh an siagart amach as an bhfioslongphort: agus féuchfuidh an siagart é, agus féuch, má bhios loit na lúbhra léigheasta anna lúbhra.

4 Annsin do bhéura an siagart sí dhá éan do ghabháil beó, agus glan, do tí bhias ré a ghlanadh, agus connadh dair, agus fcaolaid, agus iosaip.

5 Agus aitheonuidh an siagart an dhiobh do mharbhadh a foitheach dhá aidh ós cionn uisce reatha.

6 Ar son a neóin bheó glacfuidh agus an connadh céadair, agus an fcaolaid, agus tumfuidh iad agus an beó a bhfuil a neóin do mharbhadh cionn a nuise reatha.

7 Agus croithfidh ar an tí bhias a ghlanadh on lúbhra seachd nuise agus foillfeochaidh é bheith glan, agus fcaoilfidh amach an téan beó sin má aire réidh.

8 Agus nighfidh an té bhias a ghlanadh éadach agus béarfuidh a fionnadh uile dhe, agus nighfidh é sin nuise, cor go mbia glan, agus na dhá sin tiuca do níoslongphurt, agus fuidh a muich as a lóistín seachd lá.

9 Achd is ar an seachdmhadh bhéarras a fionnadh uile, dá chomh agus da fhéaóig, agus do mhaighidh shul, eadhon béarfuidh a fionnadh uile dhe, agus nighfidh a éadach, nighfós a sheoil a nuise, agus bíadh fé sin.

10 Agus anna nochdmhadh lá fuidh fé dhá uan fhirionna gan chaidh agus uan buinionn don chéadbhliadh gan chaidh, agus trí deachmhadh do phlúr mhín mar ofráil bhídh, agus aifthe le hola, agus éanlog ola.

11 Agus an siagart do dhéanas é, béaruidh fé an duine bhias ré nadh, agus na neithefin do labhair tighearna, ag dorus thabearnacal a chomhchruinnighthe.

12 Agus glacfuidh an siagart amach as fhirionn, agus ofrálfuidh é mar chéad nuise, agus an log ola, agus ofráilfidh iad mar ofráil luáimigh do thair an tighearna.

13 Agus muirfidh fé an tian, an náit a muirfidh a nofráil pheacaidh, a nofráil loifthe, anna náit náomh óir mar is leis an tsiagart a nofráil pheacaidh, is leis mar sin a nofráil nuighthe: atá sí ró náomtha.

14 Agus glacfuidh an siagart amach as ofráil an tsáruighthe, agus ofráil an siagart sin ar bharr cluaidh an té bhias ré ghlanadh, agus ar doig a lúimhe deise, agus ar ofráil chloise deise.

CAIB. XIV.

Modh ghanta na Lúbhra, a ndiúine, 33 Agus a nigh.

ighearna

an lobhar

rtarar chu

art amas

se feuchfuidh

ma bhionn

anna h

art fa deas

us glan, do

counadh

oip.

fagart an

theach de

glacfuadh

agus an

agus an

earbhadh

ti bhias

na nuire

glan, no

o fan mac

é bhias

ah a fhuil

idh é fhuil

as na dhiaigh

t, agus f

achd lá

dmhadh

da che

nhailghil

fhionn

ch, nigh

idh le

idh lá

gan chad

dbhladh

mhadh

bhidh,

ola.

héana

15 Agus glacfuadh an fagart cuid don log ola, agus dóirtfidh ar chlár a dhéar-noide clé féin i.

16 Agus tuisfuadh an fagart a mhéar deas annsa nola atá iona láimh chlé, & croithfidh a nola lé ná mhéar, feachd nuair as coinne an tighearna.

17 Agus cuid eile do nola atá iona láimh, cuirfidh an fagart ar bhárr cluaise deise an té bhias ré ghlanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise, ar fhuil na hofrála fár-nighe.

18 Agus fuigheall na hola bhias a láimh an tsiagairt, dóirtfidh fé ar cheana an té bhias ré ghlanadh; & do dhéana an fagart sioth ar a shon a lathair an tighearna.

19 Agus ofráilfidh an fagart a nofráil pheacaidh, agus do dhéana sith ar son an té bhias ré ghlanadh ó na neamhghloine, agus na dhiaigh sin cuirfidh a nofráil loisthe.

20 Agus ofráilfidh an fagart ofráil loisthe, agus a nofráil bhídh ar a naltóir; agus do dhéana an fagart sith ar a shon, agus bídh glan.

21 Agus má bhíonn bocht, agus nach bhfuil an oilead sin, annsin glacfuadh an uan amháin mar ofráil tháir-nighe, ré na chrotheadh, do dhéanamh fíche dhó, & áoindeachmhadh cuid do pháir mbin chumaiscthe le hola, mar ofráil bhídh, agus log don ola;

22 Agus dhá thurtuire nó dhá cholan oga, an ní is éidir leis a fhaighil; agus bídh éun díobh na ofráil pheacaidh, agus an dara héan na ofráil loisthe.

23 Agus do bhéara leis an tocht-mhadh i iad, ar son a ghlanata, chum an tsiagairt, go dorus thabernacuil an chomhchruinnighe, a bhfiaghnuise an tighearna.

24 Agus glacfuadh an fagart uan na hofrála fár-nighe, & an log ola, agus croithfidh an fagart iad, mar ofráil croithe as coinne an tighearna.

25 Agus cuirfidh fé uan na hofrála fár-nighe, agus glacfuadh an fagart cuid dhuil na hofrála fár-nighe, agus cuirfidh é ar bhárr cluaise deise an té bhias ré ghlanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise.

26 Agus dóirtfidh an fagart do nola ar chlár a dhéar-noide clé féin.

27 Agus dóirtfidh an fagart lé ná mhéar deas, cuid no nola bhias iona láimh chlé, feachd nuair a bhfiadhnuise an tighearna.

28 Agus cuirfidh an fagart do nola bhias iona láimh uadha, ar chluais deis an té bhias ré ghlanadh, agus ar ordóg a láimhe deise, agus ar ordóg a choise deise, ar áit ola na hofrála fár-nighe.

29 Agus an chuid eile do nola bhias a láimh an tsiagairt, cuirfidh fé ar cheann an té bhias ré ghlanadh, do dhéanamh siodha dhó a bhfiaghnuisi an tighearna.

30 Agus ofráilfidh áon do na héanuibh turtuire, nó do na columuibh óga, gidh bé aca gheabhas an té bhias ré a ghlanadh.

31 Eadhon an ní fhéadfais dfagháil, áon ar ion ofráil peacaidh, agus an dara héan ar son ofrála loisthe, maille ris a nofráil bhídh, agus do dhéana an fagart sith ar son an té bhias ré ghlanadh, as coinne an tighearna.

32 As é íó dlighthead an té iona mbia loit na lúbhra, ag nach bhfuil do chum na láimh, an ní bheanas ré na ghlanadh dfagháil.

33 Agus do labhair an tighearna ré Maoise, agus ré Hiaron, dha rádh.

34 A nuair thicfuadh go tír Chanáin, noch do bheirimís dháuibh mar sheilbh, agus cuirfais mé loit na lúbhra a tigh da bhur bhfearann feilbhe.

35 Agus go ttiuca an té ler leis an tigh, agus inneofa fé don tsiagairt, da rádh, do chithear dhamhfa mar do bhíadh pláigh (lúbhra) annsa tigh.

36 Annfin fuáigeoruidh an fagart doibh an tigh fholmhughadh, suil rachus an fagart a steach ann, dtéachuin na loite: chor nach deantaí a mbia annsa tigh uile neamhghlan; agus na dhiaigh sin rachuidh an fagart a fdeach dféachuin an tigh.

37 Agus féuchfuadh ar an loit, agus feuch, mas a mballuidhibh an tigh bhias a loit lé stríochuibh tolla, glafamhla nó gné dheirge, noch is íse ré a fhéuchuin nó an balla.

38 Annfin rachuidh an fagart amach as an tigh go dorus an tigh, agus druidfidh suas an tigh feachd lá.

39 Agus ticfuadh an fagart a ris an feachdmhadh lá, agus féuchfuadh: agus feuch ma leathnuigheann an loit a mballuibh an tigh.

40 Annfin aitheonuigh an fagart dhiobh na clocha do bhuaín as iona mbia an loit, agus teilgidh amach a náit shalaídh iad táobh a muich don chathruigh.

41 Agus do bhéara fa deara an tigh do scriosadh fa gcúirt táobh a stigh, agus dóirtfidh amach an luathreadh scriosfuadh iad dhe, táobh amach don chathruigh a náit neamhghloin.

42 Agus glacfuadh clocha eile, agus cuirfidh a náit na gclochsin iad, agus glacfuadh moirteul eile, agus pláistreo-chuidh an tigh.

43 Agus ma thig an loit a ris, agus go mbrisfidh amach annsa tigh, tar éis na gcloch do bhuaín as dó, agus tar éis an tigh do scriobadh, agus tar éis a dhobalta,

44 Annfín tiuichuidh an sagart, agus féuchfuidh, & féuch, má leathnuigheann an loit annfa tigh is lúbhra crínteach é annfa tigh: atá neamhghlan.

45 Agus brífidh síos an tigh, a chlocha agus ádhmad, & moirtéul an tighe uile; agus iomchoruidh amach as an gcathruigh iad chum ionaid neamhghloin.

46 Os a chionn fíodh bé ar bith rachus a steach san tigh, ar feadh na haimfire ata druicéas, biaidh neamhghlan go nóin.

47 Agus an té luighfeas annfa tigh, nighfidh a éadach: agus an té iofas annfa tigh, nighfidh a éadach.

48 Agus má thig an sagart a steach agus féachuín air, agus féuch, muna ar leathnuigh an loit annfa tigh tar éis an tighe do phlástráil: annfín fuáigeoruidh an sagart an tigh glan, do chionn gur leighifeadh an loit.

49 Agus glacuidh sé do ghlanadh an tighe, dhá éun, agus maide céadair, agus scarláoid agus ioforp.

50 Agus muirfidh éim díobh a foitheach chriadh, ós cionn uisce reatha.

51 Agus glacuidh an maide céadair, agus an ioforp, agus an scarláoid, agus an téun beó, agus tumfuidh iad a bhfuil a neóin mhairbh, agus annfa nuisce reatha, agus croithfidh san tigh feachd náire é.

52 Agus glanfuidh an tigh lé fuil a neóin mhairbh, agus leis a nuisce reatha agus leis a néun bheó, agus leis an maide céadair, agus leis a nioforp, agus leis a scarláoid.

53 Achd léigfidh do néun bheó imtheachd amach as an gcathruigh, chum an mhachaire réidh, agus do dhéana sé síth don tigh, agus biaidh glan.

54 As é so dligheadh gach uile shórt loite lúbhra, agus charra.

55 Agus do lúbra éaduigh agus tighe.

56 Agus ar at, agus ar gheirb, agus ar bhallscóid shoillfigh.

57 Da theagaisg a nuair bhías neamhghlan, agus a nuair bhías glan: a sé so dligheadh na lúbhra.

4 Agus gach uile leaba ar a luighfeadh sefion ar a bhfuil an tsiilt, atá neamhghlan: agus gach ní ar a fuidhfeadh aidh neamhghlan go nóin.

5 Agus giodh bé ar bith bheanfusa na leabuidh, nighfidh sé a éadach agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus biaidh neamhghlan go nóin.

6 Agus giodh bé ar bith shuidhfusa an áit ar shuigh an té ar abhfuil an chréachd, nighfidh a éadach agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus biaidh neamhghlan go nóin.

7 Agus an té bheanas re feoil an áit ar a bhfuil an chréachd, nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus biaidh neamhghlan go nóin.

8 Agus má chuiríonn an té ar a bhfuil an chréachd, a shilt ar an tí bhios glan annfín nighfidh an té sin a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus biaidh neamhghlan go nóin.

9 Agus giodh bé ar bith díalláoid iad fuidhfeadh sefion ar a mbia an chréachd biaidh neamhghlan.

10 Agus giodh bé ar bith bheanfusa na háoinni da mbia faoi, biaidh neamhghlan go nóin: agus giodh bé ar bith iomchras éiníní dhiobh sin, nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus biaidh neamhghlan go nóin.

11 Agus giodh bé ar bith re mbeafusa an té ar a mbia an chréachd, agus nar mheafusa lámha a nuisce, nighfidh sé a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus biaidh neamhghlan go nóin.

12 Agus an foitheach criadh ré mbeafusa an té ar a bhfuil an chréachd, bí síghear é, agus meafcuighear gach uile foitheach croinn a nuisce.

13 Agus a nuair ghlantar an tí ar a mbia an tsiilt, óna chréacht; an bháireomhuigh sé dhó féin seacht lá d'ar a ghianta, agus nighfidh a éadach agus fothruicfidh a fheoil a nuisce rith, agus biaidh glan.

14 Agus ar a nochdhmhadh líte fuidh chuige dhá éun turtuire, nó dhá cholum óga, agus tiucla a lathair an tighearna, go dorus thabernacail chomhchruinnighthe, agus do bhéara d'fagart iad.

15 Agus oifrálfidh an sagart iad, le aca ar son ofrála peacaidh, agus an dá ra héun ar son ofrála loiscthe; agus do dhéana an sagart síth ar son a shíle lathair an tighearna.

16 Agus má imthigheann a shíol coimríachtanuis ó éanduine; annfín nighfidh a fheoil uile a nuisce, agus biaidh neamhghlan go nóin.

17 Agus gach uile éadach agus uile chroicióinn ar a mbia síol an chomríachtanuis, nighfidh sé uile a nuisce agus biaidh neamhghlan go nóin.

CAIB. XV.

Créachd silt na mfeor. 13. agus an glanadh. 19 Silt na mban. 28. agus a nglanadh.

AGUS do labhair antighearna re Moíse agus ré Haaron, gá rídh.

2 Labhair ré cloinn Írael, agus abair riu, a nuair bhías créachd ar silt ar aonduine as a fheoil, do bhrigh créachd a shíle, atá se neamhghlan.

3 Agus budh e so a neamhghloine iona chreachd: má rithíonn a fheoil leis an créacht, nó má shanann a fheoil óna chreachd, is é a neamhghloine é.

18 An bhean maran gcéadna lé luidhfse
sear maille re siol an choimhriachdanuis,
fothruicfidh iad a raon a nuisce, agus
bíd neamhghlan go nóin.

19 Agus má bhionn fílt ar mhnáoi,
agus go mbia a fílt iona feoil, na fuil,
cúirghear ar leith seacht lá i : & gíodh
bé ar bith bheanas ría, bíaidh neamh-
ghlan go nóin,

20 Agus gach uile ní iona luidhfídh
sí ion leithreachus, bíaidh neamhghlan :
gach dinn mar an gcéadna ar a luidhfídh
sí bíaidh neamhghlan.

21 Agus gíodh bé ar bith bheanas ré
na leabuidh, níghfídh sé a éadach agus
fothruicfidh (é fein) a nuisce, & bíaidh
neamhghlan go nóin.

22 Agus gídh bé ar bith bheanas ré
bheanas air ar shuidh sí, níghfídh sé a
éadach, & fothruicfidh sé (é fein) a nuis-
ce, & bíaidh neamhghlan go nóin.

23 Agus mas ar a leabuidh nó ar
bheanas air ar shuidh sí, a nuair bheanas
é sí, bíaidh neamhghlan go nóin.

24 Agus má luighionn duine ar bith
aice ar canchor, agus a fuil mhios bheith
air, bíaidh sé neamhghlan seacht lá : &
bíaidh an leaba uile ar a luidhfídh sé
neamhghlan.

25 Agus má bhionn fílt fhola ar
mhios móran do laethibh ós aimfir a
leithreachuis, nó má rithionn tar aimfir
a leithreachuis ; laethe sílte a neamh-
ghláine bídh uile mar laethe a leithrea-
chuis : bíaidh sí neamhghlan.

26 Gach uile leaba ar a luidhfídh sí
seacht laethadha a sílte, bíaidh sí mar lea-
buidh a leithreachus : gídh bé ar bith ní
ar a luidhfídh sí, fós bíaidh neamhghlan,
mar neamhghloine a leithreachuis.

27 Agus gídh bé ar bith bheanas ris
na neimhghlan sin, bíaidh neamhghlan, agus
níghfídh a éadach, agus fothruicfidh (é
fein) a nuisce, agus bíaidh neamhghlan
go nóin.

28 Agus má ghlantar í óna fílt, annsin
an chomhuid dhi fein seacht lá, agus na
laethibh sin bíaidh glan,

29 Agus ar a nochdmhadh lá géabhuidh
sí chuicthe dhá thurtuire, nó dhá cholun
óga, agus béura chum an tsagairt iad,
go doras thabernacuil an chomh-
chruinnighthe.

30 Agus ofráilfidh an sagart ón
ata mar ofráil pheacaidh, agus an
dara mar ofráil loistche ; agus do
dhéana an sagart síth ar a son a la-
thair an tighearna, ar son sílte a neamh-
ghloine.

31 Mar so dheileóchuid clann Israel ré
na neamhghloine : ionnus nach bhfaghaid
bís iona neamhghloine, a nuair thuáillid
na thabernacuilsí atá na measc.

32 Is é so dligeheadh an té ar a
móil fílt, agus an té a rachuidh a
fhiol uadha, agus a failleochthar leis
sin é.

33 Agus an bhean bhias tinn ó na

bláth, agus an tí ar a mbia créachd shil-
teach, an fhir, & na mná, agus an té
luidheas lé, noch ata neamhghlan.

C A I B. XVI.

Ofrála agus Feusi ghlanta dair san bhfadban
arson an tsagairt fein agus an phobail
uile.

AGus do labhair an tighearna ré
Maóise, deis bháis dheisi mac
Aáron, a nuair do ofráladur a bhfiadh-
nuisí an tighearna, agus do éagadar.

2 Agus a dubhairt an tighearna re
Maóise, labhair ré Háaron do dhearb-
rathair, gan teachd gach éanuair do náit
náomhtha, taobh a seach don fhólach, as
coinne an tsuidhe thróaire, noch atá ar
a náirc ; go nach bhfuigheadh bás : óir
taisbéansa mífí mé fein annsa néull ar
an tsuidhe thróaire.

3 Mar so thiucas Aáron sa náit
náomhtha : maille ré bulóg óig mar of-
ráil pheacaidh, agus reithe mar ofráil
loistche.

4 Cuirfidh sé uime an cóta náomhtha
linéaduigh, agus bídh na bristidhe
linéaduigh ré na chroiccionn, agus ar na
chriosluighadh lé crios linéaduigh, agus
leis an Miter linéaduigh éideochthar é ;
is éaduighe náomhtha iadso ; uime sin
níghfídh sé a fheoil a nuisce, agus ann-
sin cuirfidh uime iad.

5 Agus toigeobhuidh do chomhchruinn-
ghadh chloinne Israel, dá mheannan do
na gabhruibh ar son ofrála pheacaidh, &
áon reithe mar ofráil loistche.

6 Agus ofráilfidh Aáron a bhlóg na
hofrála peacaidh noch bhias ar a shon
fein, do dhéanamh síotha ar a shon fein
agus ar son a thighe.

7 Agus glacfidh an dá ghabhar
agus tairbéanfuidh iad as coinne an ti-
ghearna ag doras thabernacuil an
chomhchruinnigh.

8 Agus cuirfidh Aáron crannchar ar
an dá ghabhar : eadhon crann ar son an
tighearna, agus crann ar son an ghabh-
air a rachus as.

9 Agus do bhéura Aáron leis an
gabhar air ar thuit crannchair an ti-
gehearna, agus ofrálfuidh é mar ofráil
pheacaidh.

10 Achd an gabhar air ar thuit crann-
chair a leigthe as, béarthar beó as
coinne an tighearna é, do dhéanamh
síotha leis, agus léigse dhó imtheachd
mar ghabhar sháor san bhfásach.

11 Agus do bhéura Aáron bulóg na
hofrála peacaidh leis, noch bhias ar a
shon fein, agus do dhéana síth dhó fein,
agus dá thigh, & muirfidh bulóg na hof-
rála peacaidh atá ar a shon fein.

12 Agus glacfidh síonfa lán do
smeorthóidibh teineadh ó a naltair as
coinne an tighearna, agus lán a ghlaice
do

do thais dheagbholaidh, bruite go mion, agus do bheura taobh a sligh do nfolach é.

13 Agus cuirfidh an tuis ar an teinidh a bhfiadhuise an tighearna, chor go bhfoileochuidh neull na tuise an fuidhe trócaire, atá ar an bhfiaghnuise, go naeh bhfiaghaidh bas.

14 Agus glachuidh dhuil na bulóige, agus croithfidh sé le na mhéur ar an tuidhe thrócaire í, leath shoir : agus ar aghuidh an tuidhe thrócaire croithfidh do nfuil seachd nuair, le na mhéur.

15 Annfín muirfidh gabhar na hof-rála peacaidh bhias ar son an phobail, agus do bheura a fhuil taobh a steach do nfolach, & do dhéana ris an bhfuil sin mar do rinne sé ré fuil na bulóige, agus croithfidh í ar an fuidhe trócaire, agus ar aghuidh an tuidhe thrócaire.

16 Agus do dhéanuidh síoth ar son an ionaid náomhtha, do bhrigh neamhghloine chloinne Israel, agus do chionn a sarúigthe iona uile pheacadhuibh : & do dhéana mar sin ar son thabernacuil an chomhchruinnighthe, noch chomhnuigheas na measc, a meadhón a neamhghloine.

17 Agus ní bhia éanduine a ttaberna-cuil an chomhchruinnighthe, a nuair rachus sé a steach do dhéanamh na fiodha annfa náit náomhtha, nó go tí amach, & go ndéarna síth ar a shon fein, agus ar son a thighe, & ar son chomhchruinnighthe Israel uile.

18 Agus rachaidh amach chum na haltóra atá as coinne an tighearna, & do dhéana síth ar a son : & glachuidh dhuil na bulóige, & dhuil an ghabhair, & cuirfidh ar bheannuibh na haltóra tí gcuairt í.

19 Agus croithfidh do nfuil uirre le na mhéur seachd nuair, & glanuidh í, agus náomhthochuidh í ó neamhghloine chloinne Israel.

20 Agus a nuair chuirfeas críoch ar dhéanamh síthe do náit náomhtha, agus do thabernacuil an chomhchruinnighthe, agus do naltóir, do bheura an gabhar beo leis.

21 Agus leagfuidh Aáron a dhá láimh ar chionn an ghabhair-bheo, agus aideómhuidh ós a chionn olc chloinne Israel uile, agus a sarúigthe iona bpeacadhuibh uile, dá gcur ar chionn an ghabhair, & cuirfidh ar fhuilbh é le láimh dhuine iomchubhaidh, fán bhfásach.

22 Agus iomchoruidh an gabhar air fein a ngeicart uile, go fearann gan áitreabh : agus leighidh an gabhar uadha fán bhfásach.

23 Agustucfaidh Aáron a ttabearna-cuil an chomhchruinnighthe, & cuirfidh sé na héaduighe lin de, noch do chuir air a nuair do chuaidh do náit náomhtha, agus fuigfidh annfín iad.

24 Agus nighfidh a fheoil le huise an fa náit náomhtha, agus cuirfidh éadach air, agus rachfuidh amach agus ofráluidh

ioldhuirt loiscthe, agus ofrail loisc 4 Agus an phobail, agus do dhéana síoth 4 Agus an phobail, agus do dhéana síoth

féin, agus don phobail. 25 Agusloiscfidh sé méathas na 25 Agusloiscfidh sé méathas na

rála peacaidh ar a naltóir. 26 Agus an té do léig an gabhar 26 Agus an té do léig an gabhar

uadha, mar ghabhar shaor, nighfidh 5 Agus uadha, mar ghabhar shaor, nighfidh

sé a éadach, agus fothruicfidh sé 5 Agus sé a éadach, agus fothruicfidh sé

fheoil a nuise, agus na dhiaigh sin 7 Agus fheoil a nuise, agus na dhiaigh sin

uicfa sé don champa. 27 Agus an bhuilóg ar son na hofra 27 Agus an bhuilóg ar son na hofra

peacaidh, & an gabhar ar son na hofra 27 Agus an bhuilóg ar son na hofra

peacaidh, a ttugadh a bhfuil a steach 27 Agus an bhuilóg ar son na hofra

dhéanamh fiodha annfa náit náomh 27 Agus an bhuilóg ar son na hofra

béuruidh óglach amach as an camp 27 Agus an bhuilóg ar son na hofra

(iad) : & loiscfidh annfa teinidh a 27 Agus an bhuilóg ar son na hofra

icne, & a bhfeoil, agus a notrach. 28 Agus an té loiscfeas iad, nighfidh 28 Agus an té loiscfeas iad, nighfidh

éadach, agus fothruicfidh a fheoil 28 Agus an té loiscfeas iad, nighfidh

nuise, agus na dhiaigh sin tiucfa 28 Agus an té loiscfeas iad, nighfidh

shoflungphort. 29 Agus biaidh fo na statuid go 29 Agus biaidh fo na statuid go

aguibh : bhuir nanmanna do chríoch 29 Agus biaidh fo na statuid go

an seachdmhadh mí, ar an deachm 29 Agus biaidh fo na statuid go

lái don mhí, & ní dhéantáí obair 29 Agus biaidh fo na statuid go

áonchor, más do bhuir tír fein é, 29 Agus biaidh fo na statuid go

coimhthidheach : chomhnuigheas 29 Agus biaidh fo na statuid go

measf. 30 Oir is ar an lá sin do dhéana 30 Oir is ar an lá sin do dhéana

(fagart) síth ar bhuir son, dá 30 Oir is ar an lá sin do dhéana

nglanadh, lé mbeithí glan a bhfiagha 30 Oir is ar an lá sin do dhéana

an tighearna ór bpeacuighibh uile. 31 (Biaidh sé) na sháboid shuaimh 31 (Biaidh sé) na sháboid shuaimh

fa aguibh, agus cráifidhe bhuir nanm 31 (Biaidh sé) na sháboid shuaimh

lé statuid go bráth. 32 Agus an fagart ungas, agus 32 Agus an fagart ungas, agus

reógas sé chum miniostralachd a 32 Agus an fagart ungas, agus

an ttagairt a náit athar, is é do dhé 32 Agus an fagart ungas, agus

an tífth, agus cuirfidh an ttagairt 32 Agus an fagart ungas, agus

air, an chluaidh náomhtha. 33 Agus do dhéana síth don 33 Agus do dhéana síth don

tóir náomhtha, agus do dhéana síth 33 Agus do dhéana síth don

thabearna-cuil an chomhchruinnighthe 33 Agus do dhéana síth don

don naltóir : agus do dhéana síth 33 Agus do dhéana síth don

son na fagart, agus ar son phobail 33 Agus do dhéana síth don

chomhthionóil uile. 34 Agus biaidh fo na statuid 34 Agus biaidh fo na statuid

dhe aguibh, do dhéanamh fiodha 34 Agus biaidh fo na statuid

chloinne Israel, ar son a bpeacuigh 34 Agus biaidh fo na statuid

uile, uair fán mbliadhuin : agus 34 Agus biaidh fo na statuid

rinne sé mar do aithin an tighearna 34 Agus biaidh fo na statuid

Mhaóise. 35 Agus do labhair an tighearna 35 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 36 Labhair ré Hiarón, agus 36 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 36 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 36 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 37 Gidh be ar bith duine bhias do 37 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 37 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 37 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 38 Agus do labhair an tighearna 38 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 39 Labhair ré Hiarón, agus 39 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 39 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 39 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 40 Gidh be ar bith duine bhias do 40 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 40 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 40 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 41 Agus do labhair an tighearna 41 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 42 Labhair ré Hiarón, agus 42 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 42 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 42 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 43 Gidh be ar bith duine bhias do 43 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 43 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 43 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 44 Agus do labhair an tighearna 44 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 45 Labhair ré Hiarón, agus 45 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 45 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 45 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 46 Gidh be ar bith duine bhias do 46 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 46 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 46 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 47 Agus do labhair an tighearna 47 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 48 Labhair ré Hiarón, agus 48 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 48 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 48 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 49 Gidh be ar bith duine bhias do 49 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 49 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 49 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 50 Agus do labhair an tighearna 50 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 51 Labhair ré Hiarón, agus 51 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 51 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 51 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 52 Gidh be ar bith duine bhias do 52 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 52 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 52 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 53 Agus do labhair an tighearna 53 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 54 Labhair ré Hiarón, agus 54 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 54 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 54 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 55 Gidh be ar bith duine bhias do 55 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 55 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 55 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 56 Agus do labhair an tighearna 56 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 57 Labhair ré Hiarón, agus 57 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 57 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 57 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 58 Gidh be ar bith duine bhias do 58 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 58 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 58 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 59 Agus do labhair an tighearna 59 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 60 Labhair ré Hiarón, agus 60 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 60 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 60 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 61 Gidh be ar bith duine bhias do 61 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 61 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 61 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 62 Agus do labhair an tighearna 62 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 63 Labhair ré Hiarón, agus 63 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 63 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 63 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 64 Gidh be ar bith duine bhias do 64 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 64 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 64 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 65 Agus do labhair an tighearna 65 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 66 Labhair ré Hiarón, agus 66 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 66 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 66 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 67 Gidh be ar bith duine bhias do 67 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 67 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 67 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 68 Agus do labhair an tighearna 68 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 69 Labhair ré Hiarón, agus 69 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 69 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 69 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 70 Gidh be ar bith duine bhias do 70 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 70 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 70 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 71 Agus do labhair an tighearna 71 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 72 Labhair ré Hiarón, agus 72 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 72 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 72 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 73 Gidh be ar bith duine bhias do 73 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 73 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 73 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 74 Agus do labhair an tighearna 74 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 75 Labhair ré Hiarón, agus 75 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 75 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 75 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 76 Gidh be ar bith duine bhias do 76 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 76 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 76 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 77 Agus do labhair an tighearna 77 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 78 Labhair ré Hiarón, agus 78 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 78 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 78 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 79 Gidh be ar bith duine bhias do 79 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 79 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 79 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 80 Agus do labhair an tighearna 80 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 81 Labhair ré Hiarón, agus 81 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 81 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 81 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 82 Gidh be ar bith duine bhias do 82 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 82 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 82 Gidh be ar bith duine bhias do

a muich don champa. 83 Agus do labhair an tighearna 83 Agus do labhair an tighearna

Maóise, dá radh. 84 Labhair ré Hiarón, agus 84 Labhair ré Hiarón, agus

chloinn, agus ré cloinn Israel uile, 84 Labhair ré Hiarón, agus

abair ríá, is é fo an ní do aithin 84 Labhair ré Hiarón, agus

ghearna, dá radh. 85 Gidh be ar bith duine bhias do 85 Gidh be ar bith duine bhias do

Israel, mhuirfeas damh, nó áan, 85 Gidh be ar bith duine bhias do

bhar, annfa champa, nó mhuirfeas 85 Gidh be ar bith duine bhias do

16 Achd muna nighfidh sé (iad), nó a chorp do fhothrughadh, annsin iomchóirídh sé a choir.

Céimeadh na ngáol-fogas, do bhacfas pósfadh.
19 na mianghusa n. d. bneasda.

A Gus do labhair an tighearna ré
Maóise, dá rádh.

2 Labhair re cloinn Israél, agus abair riú, is mífí an tighearna bhur Nda.

3 Ní dhéantáí do réir gníomhartha
chriche na Héigpte, mar ar áitighe-
bhair: agus do réir oibreach thire Cá-
naain, iona bhfuilim dhá bhur ttabhairt,
ní dhéantáí: ní mó imeochtháí le
na nórdúighibh.

4 Do dhéantáoi mó bhreitheamhuifí
agus coimheadfuidhe mórdúigthe, ag
siubhal ionta: is mífí an tighearna
bhur Ndía.

5 Coimheadfuidhe ar a n-athbharfin
mo statuidigh, agus mo bhreitheamh-
nuis : noch má ní duine, mairfidh sé
ionnta: míf an tighearna.

6 Ní thiúfa éanduine aguibh a ngar
áoin dá mbia a ngáol fhogus dáobh:
chum a ttárnocht dfoillfughadh: míf
an tighearna.

7 Táirnocht hathar, nó táirnocht do
mhathar, ní léigfe tú leis: is í do
mhathair í, ní léigfe tú a táirnocht
leis.

8 Ní léigfe tú táirneochd mhna hathar leis: is í sin táirneochd hathar.

9 Tárnocht do dheirbhíheathrach, inghean bathar, nó inghean do mhathar, rias annfa tigh bearthar í, nó a muigh, ní léigfe tufa cheana a tarr-nocht ris.

10 Táirnochd inghine do mhic, nó inghine hinghine, a ttáirnochd sin um-urro ní léigfe tú ris, óir is í do tháirnochdfa a ttáirnochdfan.

11 Táirnocht inghine mhná hathar
do gineadh ód athair. (is í do
deirbhshíur í) ní léigfe tú leis a
táirnocht.

12 Ní léigfe tú tárrnochd dheirbh-
sheathrach hathar ris, is í bean fhogus
gháoil hathar í.

13 Ní léigfe tú náire dheirbhíheath-
rach do mhathair leis; óir is í bean
fhogus gháoil do mhathar í.

14 Ní léigfe tú tárnóchd dhearbhráthar hathar leis, ní racha tú a ngar a mhná: óir is í bean dearbhráthar hathar í.

15 Ní léigfe tú tárrnochd do bhainchleamhna leis, is í bean do mhic í; ní léigfe tú a tárrnochd leis.

16 Ní léigfe tú táirnocht mhna do dhearbhrathar leis, is í sin táirnocht do dhearbhrathar.

17 N4

17 Ní léigfe tú tárnnochd mna agus a hinghine leis, agus ní thiubhra tú inghean a mic, nó inghean a hinghine, chum a tárnnochd dfoilsíuachadh; óir is iad a miná foigse gaoil sin iad, is coir é.

18 Ní mó bhéurus tú bean a gcionn a deirbhshéathar, dá buaireadh, chum a tárnnochd dfoilsíuachadh, táobh a muigh don mhnáoi eile, ar feadh a beatha.

19 Mar an gcéadna ní racha tú a ngar mhná do choimhriachduin rí, an feadh bhias ar na cur ar leith ar son a neamhghloinne.

20 Tuilleamh eile, ní luighfe tú go colluidhe lé mnáoi do chomharfán, dot truaillleadh féin lé.

21 Agus ní léigfe tú déanduine dot shliochd dul thríd (an teinidh) go Mó-lech, ní mó dhisbeagfas tú ainm do Dhé: mifi an tighearna.

22 Ní luighfe tú le cinéul feartha, mar an gcineál mbanda: is gráineamhlachd é.

23 Ní mó luighfeas tú le beathadhach ar bith, dot thruaillleadh féin leó: ní mó fhanfas bean ag beathach ar bith do luidhe lé; is damnadh é.

24 Ná truaillidh sibh féin a neinní do na neithibhí, óir is ionta so uile do truaillleadh ná daoine do theilg mé amach romhuibh.

25 Agus ata an talamh truaillidhthe: uime sin agruimsí a choir féin air, agus ata an talamh féin a sceith a dhóthchufuidh dhe.

26 Coimheóitaoi ar a nadhbarfín mo stataidigh, agus mó bhreitheamhnus, & ní dhéantaoi éinni do na neithibh gráineamhlafa; ceachtar aca, duine dá bhur tús féin, nó an coimhidhteach chomh-nuigheas bhur measc.

27 (Oir do rinneadar muinntir na tíre an ghráineamhlachdfa uile, noch do bhí romhuibhí, agus ata an talamh truaillighthe.)

28 Cor nach sceithfidh an talamh sibhí amach mar an gcéadna, a nuair thruaillfidh sibh é, mar do sceith na cineadhacha do bhí romhuibh ann.

29 Oir gidh bé ar bith duine dhéanas éainní do nadhúathmuireachdso, eadhon na hanmanna féin do ní iad, gearrfuighear amach ó na muinntir iad.

30 Ar a nadhbarfín coimhéad-fuidhe morduighe, cor nach déantaoi éainní do na gnáthughthibh gráineamhlafa, do rinneadh romhuibh, agus nach dtruaillthí sibh féin ionta: mifi an tighearna bhur Ndia.

C A I B. XIX.

Míniughadh na Naitbeanta, ró dhiagha.

AGus do labhair an tighearna ré Maóise dá rádh.

1 Labhair ré comhchruinniughadh

chloinne Israel uile, agus abair a beithi náomhtha: óir (ataimfe) an ghearna bhur Ndia náomhtha.

3 Biaidh eagla bhur maithreach a bhur naitheach aguibh (ar gach ád leith) agus coimhéaduigh mó shabá mifi an tighearna bhur Ndia.

4 Ná hionntoighidh lé hiodhaluibh, agus ná déanaidh Dé leagtha dhóibh mifi an tighearna bhur Ndia.

5 Agus ma thairgthí iodhal dofráil shiodha don tighearna bhur Ndia; ofráilfidh i ar bhur tús féin.

6 Iostar i an lá sin féin do fighear i, agus ar na mháarach, agus má mhairionn fuighioll go an treas lá, loiscfighear anna níd é.

7 Agus má hithtear ar do ar bith an treas lá é, is gráineamhlachd uil é; ní ghéubhtar é mar iad buirt.

8 Ar a nadhbarfín gach tús daoine da niofuidh é, biaidh a pheann dhó, ar a nadhbar gur thruaillidh náomhtha an tighearna; agus fuighear an tanam sin amach as ar mhuintire.

9 Agus a nuair bheanfuidhe bhur mhar bhur bhfearuinn, ní bheanfuidh coirnéil bhur machaire go hionta mó chruinneochus tú dioghluim the mhuir.

10 Agus ní dhioghluimfidh tú do neamhain, ní mó chruinneochus tú do éanchaor dot fhineamhuin; fuighear ag na bochduibh iad, agus ag an mhigheach: mifi an tighearna bhur Ndia.

11 Ní ghadfuidhe; agus ní dhéantaoi ní neimhfhirinneach, ní mó dhéantaoi bréag ré cheile.

12 Agus ní thiubharthaoi mifi se a mbreig: ní mó thruaillleadh tú ainm do Dhé: mifi an tighearna bhur Ndia.

13 Ní mheallfa tú do chomharfán ní mó shladfas tú é: ní choimheas tú agad tuaraidal an té shloinnthe thair, ar feadh na hoidhche maidin.

14 Ní mhaileochuidh tú a dhá dhá, agus ní chuirfe tú ceapadh lidh roimhe an ndall, achd bhur eagla do Dhé ort: mifi an tighearna bhur Ndia.

15 Ní dhéantaoi éacceart a mbeathamhnas; ní mheasfuidh tú peara bhoichd, agus ní onórfuigh tú peara chumhachduigh: a bhfireantacht dhéana tú breitheamhnus ar do chomharfán.

16 Ní imeochuidh tú síos agus amhuil scéaluighe a measc do dhá chomharfán: ní mó sheasfas tú a naghaidh shabá mifi an tighearna.

17 Ní shúathocha tú do dhearbhair ann do chroidhe : achd iomaith-thora tú ar gach uile chor do chomhbheith air.

18 Ní dhéana tú dioghaltas, ní bhiaíais ar bith agad re cloinn do dhóine féin, achd gráidheocha tú do bhartha mar thú féin : mífí an tíghearna.

19 Coimheadfuidhe mo stataidigh : léifidhe dá bhur náirneis gineachain ré cireul éagfahuil : ní chuirfe tú thfearrann lé fiol cumaisce : agus ní mó chuirfeas tú éadach cumaisce do lion agus doluinn iomána.

20 Agus gidh bhé ar bith luidheas mo mhíde lé mnáoi dháoir, cunnar-nach ag fear, agus nar fúisgladh í, nach bhfuair fíorfe ; sciúrfí : ní chuirfígear chum íad, do chionn nach raibh sífe íad.

21 Agus do bheura feisíon ofráil thuirgthe chum an tíghearna, go bhéa thabernacuil an chomhchruinnighthe, réite mar ofráil sháruigthe.

22 Agus do dhéana an sagart sí ar í shon lé reithe na hoifrála thuirgthe a lathair an tíghearna, ar íon an phéacaidh do rinne fé : agus maithfígear dhó an péacadh do rinne fé.

23 Agus a nuír thiucfuidhe don tír, agus chuirfidhe gach uile shórt crann chom beatha ; annsin measfuidhe a thradh neimhthimchillghearrta : trí bhíadha bhias neimhthimchillghearrtha aguibh : ní íostáioi dhe.

24 Achd annfa cheathramhadh bliadhna bhíadha thordadh uile náomhtha, do mhóidhan tíghearna (léo).

25 Agus íostáioi an toradh an tíghearna bhíadha, chor go ttuga fé chach dháioibh : mífí an tíghearna bhur Ndía.

26 Ní íostáioi (ní ar bith) maille chom bhíuil, ní mó ghnaitheochtháioi gheafadoireachd, ní chuirfidhe beann ar náomhaibh (áirighe.)

27 Ní bhearrfuidhe mulluighe bhur beann, agus ní mó mhílfeas t ú coirnéul náomhaibh.

28 Ní dhéantaoi gearradh ar bith don bhur bhíeoil ar íon na marbh, nó bhartha ar bith do chloíghughadh ionuibh : mífí an tíghearna.

29 Ní ofráille tú hinghion, dá bhíairt uirre bheith na stríapuidh, leigha go tuistfeadh an dáthaidh a stríapachas, agus go tiucfadh chum bheith íad.

30 Coimheadfuidhe mó shabboidigh, agus bhíidhe mo shanctoir : mífí an tíghearna.

31 Ní bíodh fuim aguibh annfa gearra ga mbídh spioraid mhuinteardha,

agus ná hiarruidh luchd fáistíne dá bhar ndéanamh truaílligh léo : mífí an tíghearna bhur Ndía.

32 Eireochuidh tú suas roimhe an cceann íath, agus onórfaigh tú adhuigh an tleanóra, agus bíaidh eagla agad roimhe Dhía ; mífí an tíghearna.

33 Agus má chomhnuigheann duine éanuire, aguibh anfa dáthaidh, ní ghoirtheochtháioi é.

34 Achd an coimhidhteach chomhnuigheas o bhur bhfochair, bíaidh amhuil duine bhéarthar bhur measc, agus gráidheocha síbh é mar síbh féin ; óir do bhabhair féin bhur ccoimhghithibh a gcrích na Héigpte ; mífí an tíghearna bhur Ndía.

35 Ní dhéantaoi éacceart a mbreitheamhnus, a tomhas sláite, a gcomhthrom, nó a míofáireachd.

36 Scáluidhe comhthroma, comhthruim chomhthrema, ephach comhthrom, bean chomhthrom, bhias aguibh : mífí an tíghearna bhur Ndía thug a mach as crích na Héigpte íad.

37 Ar a nadhbharsín coimhdeochtháioi mo stataidigh uile, agus mo bhreitheamhnus uile, agus do dhéantaoi íad : mífí an tíghearna.

CAIB. XX.

Daingniughadh na naitheanta, tré snachd fhuágra ar gach aon chor, ar a mbreitheamhnus íad.

A Gus do labhair an tíghearna re Maíse, dhá radh.

2 Déara tú a ris re cloinn Ísrael, gíodh bé ar bith do chloinn Ísrael, nó do choimhidhteachuibh chomhnuigheas a Nísrael, bhéurus éainní dá fhíol do Mhólech ; go deimhin báifeochthair é, clochfuid muinntir na tíre lé clochuibh é.

3 Agus fuidhéochuidh mífí maghaidh a naghaidh an duine sin, agus gearradh a mach é as lár a dháoine, do chionn go ttug cuid dá fhíol do Mhólech, do thruaillleadh mo shanctóra, agus do tharcuifniughadh manma náomhtha.

4 Agus má cheilid dáoine ná tíre ar mhodh ar bith a fáile ón duine sin, a nuír do bheir dá fhíol do Mhólech, agus gan a mharbhadh.

5 Ann sin fuidheacha mífí maghaidh anaghaidh an duine sin, agus a naghaidh a mhuintire, agus gearra mé a mach é as lár a dháoine, agus an mhéid leanfus a nstríapachus é, do dhéanamh stríapachuis le Mólech.

6 Agus an tanam ionntochus leis an druing ga mbídh leannáin síghe, agus a ndiáigh luchd fáistíne, do dhul do stríapachus na ndiáigh, cuirfe mé cheana maghaidh a naghaidh a nanma, agus gearra mé as lár a muinntire íad.

7 Náomhuidh

7 Náomhuidh sibh fein ar a nadhbbhur sin: agus bithi náomhtha: óir mifi an tighearna bhur Ndaia.

8 Agus cuimhdéochthaoi mo flatuidigh, agus do dheantaioi iad: mifi an tighearna naomhas sibh.

9 Oir gach uile dhuine mhalluigheas á athair, nó a mhathair, báifeochthar é go demhin: do mhalluich lé a thair nó a mhathair; (biaidh) a shuil air fein.

10 Agus an-té dhéanas adhaltrannas ré mnaoi dhuine eile, do dhéanas adhaltrannas re mnaoi a chomharfan, cuirfighear go demhin an tadhtrannach fir agus mna cum báis.

11 Agus an duine luidheas lé mnaoi a athar, do léig tarrnochd a athar leis, báifeochthar iad a ráon; biaidh a bhfuil orra fein.

12 Agus má luighionn duine lé mnaoi a mhic, cuirfighear iad a ráon go demhin chum báis; do oibrigheadar buidhirt: biaidh a bhfuil orra fein.

13 Má luidheann fear mar an gcéadna le fear eile, mar luighios lé mnaoi, do rinneadar a ráon graineamhlachd: báifeochthar go dearbhtá iad; biaidh a bhfuil orra fein.

14 Agus má bheir fear bean agus a mathair, is peacadh (graineamhuil) sin; cuirfighear a tteinidh iad a ráon, eifion agus iadfan: ionnus nach biaidh peacadh bhur meafg.

15 Agus má luighionn fear lé beathach, báifeochthar eifion go demhin, agus cuirfighear an beathach.

16 Agus má thig bean a ngar beathuigh agus luidhe síos do, muirfe tú an bhean agus an beathach: cuirfighe go demhin chum báis iad; biaidh a bhfuil orra fein.

17 Agus má bheir duine a dheirbhfhair, ingheas a athar, nó inghean a mathar, agus go bhfaicfe a tarrnochd, agus go bhfaicfe sí a tarrnochd fan: is droch ní sí; agus gearrfuighear a mach iad a radharc a muinntire: do léig fé tarrnochd a dheirbhfhéathrach leis, iomchoruidh fé a choir.

18 Agus má luighinn fear lé mnaoi a mbia a tinneas uirre, agus go léicfidh a tarrnochd leis: do thaisbean fé a tobair, agus do léig sí tobair a sola leis: agus gearrfuighear iad aaron a mach ó bheith a meaf a muinntire.

19 Agus ní leigfe tú tarrnochd dheirbhfhéathar do mhathar leis, nó dearbhfhéathar hathar: oir leigidh a ghaol fogus leis; iomchoruid iad a coir fein.

20 Agus má luighionn fear lé mnaoi dhearbhrathar a athar, do léig fé tarrnochd dhearbhrathar athar leis: biaidh a bpeacadh orra, do gheabhaid bás gan chloinn.

21 Agus má bheir duine bean a dhearbhrathar, is ní neamhghlan sin: do léig fé sí tarrnochd a dhearbhrathar, beid gan chloinn.

22 Uime sin cuimhdéochthaoi mo tuidh uile, agus mo bhreitheamh uile, agus déanaidh iad: ionnus nach tfeadh an fearann iona bhfuilim di ttabhairt do chomhnuighe, sibh.

23 Agus ní shiubholtuighe a mbéad an chinidh, noch theilgimí amach mhuibh: oir do rinneadar na neithé agus ar a nadhbhar sin do fhuaithe iad.

24 Achd a dubhairt mé ribhí, gach thaoi oighreachd a ndúthuighe, agus bhéara mifi dhíbh é, da shealbhughe fearann lionas do mhil agus do bháimí an tighearna bhur Ndaia, noch dhealuigh sibh ré daoinibh oile.

25 Ar a nadhbhar sin cuirfighe bhí idir ainmhidhibh ghilana & neamhghilana, & edir éanlaith neamhghilana glan, agus ní dhéantaoi bhur namo adhuathmhar lé beathach, nó lé beathach, nó lé ní ar bith beo fhnámhas ar a lumh, noch do scar mifi ribh mar neamhghloine.

26 Agus beithi náomhtha dhuine oir mifi an tighearna (a táim) náomh agus do dhealuigh mé sibhí ó dhúine eile, ionnus go mbeithi agum fein.

27 Mar an gcéadna fear nó bean mbia spiorad tathuightheach, nó na fhaistineach, cuirfighear do dem chum báis iad: géabhuid do eifion orra, biaidh a bhfuil orra fein.

C A I B. XXL

Aligeasg an deagh-shagairt.

A Gus do labhair an tighearna ré oise, labhair ris na sagartuibh do Aaron, agus abair riu: ní bhia le duine ar na thruaileadh ar son naomha meaf an phobail.

2 Achd ar son a ghaoil, bhias do; ar son a mhathar, agus ar son a athar, agus ar son a mhic, agus ar son a inghine, agus ar son a dhearbhrathar.

3 Agus ar son a dheirbhfhéathar atá na maighdin, a bhfogus do, nach raibh fear ar bith a ar a sin, as éidir leis bheith ar na thruaileadh.

4 Ach ní thruaillfidh é fein, ar son na dhúine onórach a meaf a dhéanamh fein míoithaitneamhach.

5 Ní dhéanuid maoile na gceannas ní dhearruid taobh a bhfealog, ní dhéanuid gearradh ar bith na beo.

6 Beid siad náomhtha chum a agus ní tharcuifneochuid siad ainm Ndeé: oir ofrála an tighearna déanta teinidh, agus arán a Ndeé ofráluid uime sin beid náomhtha.

7 Agus ní thiubhraid bean bhias strapiuidh, nó trauillithe; ní mo bhuirid bean cuirfighear ó na fear: atá fé náomhtha dá Dhia.

8 Naomhthochuibh tá é ar a nadh-
har sin, óir ofráluigh sé arán do Dhé,
bhí sé naomhtha dhuit: óir míf an
chearna, noch naomhthas tusa, (a
im) naomhtha.

9 Agus ma thruaillighean inghean
sagairt i féin lé striapachus, truail-
lígí a hathair: loiscfighear le tei-
ndh.

10 Agus an té bhias na árdsha-
art a measc a dhearbhráithreach, air ar
árdteadh a nola ungha ar a cheann,
agus do coisreagadh do chur na néadui-
ghé air, ní nochduidhe a cheann, agus
ní bhrisfidhe a éadach.

11 Ní mó rachus a steach go héan-
thorp marbh, nó shailleochus é fein ar
a athar nó a mhathar.

12 Ní mó rachus a mach as an tsa-
gairt, nó thruaillfeas sanctóir a Dhe;
ar atá coróin ola naomhtha a Dhé air:
míf an tighearna.

13 Agus do bheura fé bean iona
naomhthionas.

14 Baintreabhach, nó bean dhealuigh-
the, nó bean thruailligthe, nó meir-
treach, ní thiubhra fé iad sin: achd do
bheura fé maighdion da dhaoinibh fein,
na mnaoi.

15 Ní mó thruaillfeas a shíol a measc
a dhaoine: óir míf an tighearna ná-
omhtham é.

16 Agus do labhair an tighearna
re Maóisi, dhá rádh.

17 Labhair re Háron, ga rádh, gi-
odh bé ar bith bhias dot shliocht iona
ngeineleachuibh, ar a mbia aineamh ar
bith, ná tigeadh a gcomhfhogus dofraíl
arain a Dhé:

18 Oir giodh bé ar bith duine ar a
mbia aineamh, ní thuicfa fé a ngar-
dhi: dall, nó bacach, nó an té ga
mbia frón leachta asteach, nó einni
iomarcach.

19 Nó duine aga mbi a chos briste,
nó a lámh briste.

20 Nó cruicín, nó abhac, nó air a
bhfuil aineamh ar a shuíl, nó bhias
ríamh nó gearbach, nó an té ga mbris-
fighear a chlocha.

21 Ní thuicfa ánduine do shíol Áa-
ron an sagart, ar a mbia aineamh, a
ngoire diodhbuit ofrála an tighearna
béanta lé teinidh: atá fé aineamhach,
ní thuicfa fé a bhfogus dofraíl arain a
Dhé.

22 Iosuidh fé arán a Dhé, a ráon don
ro naomhtha, agus naomhtha.

23 A mhain ní rachuidh táobh a steach
do nfolach, nó a bhfogus do naltóir, do
chionn go bhfuil aineamh air, ionnus
nach thruaillfidh mó shanctóir: óir míf
an tighearna do naomhuidh mé iad.

24 Agus do innis Maóisi sin do
Áron, agus dá mhacaibh, agus do
cúloina Ísrael uile.

C A I B. XXII.

Cáil na neitheann sin sábhthar do
Dhia.

AGus do labhair an tighenrna ré
Maóise, dhá rádh.

2 Labhair ré Haaron, agus ré na
mhacaibh, iad fein do sheachna ar
neithibh naomhtha ehloinne Ísrael, agus
gan mairm naomhthasa do thruaillleadh,
ann ina neithibh naomhthochuid dhanas:
míf an tighearna.

3 Abair riu, giodh bé ar bith dá
bhur síol uile a measc bhur ngeinealach,
rachus chum na neithe naomhtha, noch
naomhuid clann Ísrael don tighearna,
ar mbeith a neamhghloine air; gearrfui-
ghear an tanum sin a mach as mó radh-
arcfa: is míf an tighearna.

4 Giodh bé ar bith duine do shli-
ocht Áaron bhias na lobhar, nó ar a
mbia cráchd shilteach; ní iosuidh fé
do na neithibh naomhtha nó go raibh fé
glan: agus giodh bé ar bith bheanas
re héinni neamhghlan ó mharbh, nó ó
dhuine a nimthighion a síol uadh.

5 Nó giodh bé ar bith bheanas ré hé-
inni snaidhteach, lé ndéantar neamhghlan
é, nó ré duine ó bhfuilgeadh falchar, gi-
odh bé ar bith falchar bhias air.

6 An tanum a bheanas ré héinni
don tfort sin, bíaidh falach go nóin, a-
agus ní iosuidh do na neithibh naomhtha,
achd muna nighfidh a ehorp le huife.

7 Agus a nuair rachas an ghrian
faoi, bíaidh fé glan, agus iosuidh na
dhiaigh sin do na neithibh naomhtha, do
chionn gur bí sin a bheatha.

8 An ní do gheibh bás uadh fein
nó réubthar lé beathachuibh, ní iosuidh,
da falcha fein leis: is míf an tighear-
na.

9 Coimheúdfuid uime sin morda-
ghadh, deagla go mbiadh na pheacadh
dhóibh, agus go bhfaighdis bás thrid,
da dtruailldis é: míf an tighearna ná-
omhas iad.

10 Ní iosuidh éancoimhidheach don ní
naomhtha: fear éanuáire don tsaigart, nó
serbhífeach tairúsdail ní iosuidh don ní
naomhtha.

11 Achd má cheannchann an sagart
éanduine lé na chuid airgid, iosuidh fé
dhe: agus an té rugadh iona thigh iosuidh
fé dhá bhiadh.

12 Má phóstar inghion an tsaigart
mar an gcéadna le coimhidheach, ní
fhéadann sí ithe dofraíl na neitheann ná-
omhtha.

13 Achd má bhionn inghion an tsa-
gairt na baintreabhuigh nó dealuighe, nó
nach bia clann aice, agus go bhfaillfidh sí
go tigh a hathar, do nós a haoise óige,
iosuidh sí do bhiadh a hathar; achd ní
iosuidh éancoimhidheach dhe.

14 Agus má ithionn duine don ní naomhtha gan fhios dó féin, ansin cuirfidh an cuigeadh cuid de na chionn, agus do bhéara don tiagart é, maille ris an ní naomhtha.

15 Agus ní thruaillfidh neithe náomhtha chloinne Ísrael, noch ofráiluid don tighearna.

16 Ní mó fhuileconguidh ualach a bpeacaidh orra fa fháruhadh, a nuair íosuid na neithe naomhtha : óir is mísi an tighearna náomhas iad.

17 Agus do labhair an tighearna re Maoise, dá rádh.

18 Labhair ré Haáron, agus ré na mhacuibh, agus ré cloinn Ísrael uile, agus abair riu, Gíodh bé ar bith é do chloinn Ísrael, nó do na choimhidhthibh a Nírael, ofráilfios iadhuirt ar son a mhóideann uile, agus ar son a ofrálach toileamhla uile, noch ofráilfid don tighearna mar ofráil loisthe.

19 (Ofráilfidhe) dá bhur ttoil féin fíonnach gan toibhéim, do na buaibh, nó do na caorchuibh, nó do na gabhruibh.

20 Achd gíodh bé ar bith ar a bhfuil toibhéim, ní ofráilfidhe sin, óir ní géabhthar ar bhur son é.

21 Agus gíodh bé ar bith ofrálas ofráil iadhbhartha shíothchána don tighearna, do chomhall a mhóide, nó ofráil sóntadhach do bhuaibh, nó do chaorchuibh, biaidh iomlan, ré na ghlacadh ; ní bhia toibhéim ar bith air.

22 Doille, nó brifeadh, nó ciorbhadh, nó air a mbia sineach, nó claimh nó gearba, ní ofráilfidh iadso don tighearna, agus ní dhéantaí ofráil lé teinidh dhiobh don tighearna ar a naltóir.

23 Achd bulóg, nó úan áir a mbia iomarcadh, nó easbhuigh ar a bhalluibh, féaduih tu sin díodhbhuirt mar ofráil thoilteanuigh, achd ní ghéabhthar é ar son móide.

24 Ní ofráilfidhe don tighearna an ní bhias brúite, nó conbrúite, nó briste, nó géarrtha ; ní mó dhéana sibh ofráil ar bith dhe ion bhur bhfearann.

25 Ní mó ofráilfidhe biadh bhur Dé as lúmh choimhighthigh déainní dhiobhsó ; do chionn go bhfuil a mógadh féin ionta, agus go bhfuilid ainmhe orra ; ní ghéabhthar ar bhur son iad.

26 Agus do labhair an tighearna ré Maoise, ghá rádh.

27 A nuair do bhéurthar bulóg nó cáora, nó gabhar, ann sin biaidh feachd lá faoi na mathair : agus ó nochdmhadh lá, agus uadh sin amach geubhthar é mar ofráil déanta lé teinidh don tighearna.

28 Agus mas do bhoín, nó do chaoirigh bhias sí, ní mhuirfe tu i féin, agus a hóg a néanló.

29 Agus a nuair ofráilfidh iadhbhuirt bhuidheachuis don tighearna, ofráilfidh dá bhur ttoil féin i.

30 Íoshuighear súas an lá sin sin ní fhuigfidhe éinni dhi go maidin, an tighearna.

31 Uime sin coimheadfuidhe mair anta, agus do dhéantaí dá réir : mísi tighearna.

32 Ní mó thruaillfidhe mairm omhtha, achd biaidh mé ar mo nana, adh a measc chloinne Ísrael : mísi an tighearna náomhas sibh.

33 Thug a mach as crích na hÍsrahel, dom bheith mar Dhia ag mísi an tighearna.

CAIB. XXIII.

Dlighthé na gcuinnighbhadh, sin í.

A Gus do labhair an tighearna re Maoise, dhá rádh.

2 Labhair re cloinn Ísrael, abair riu (a ttaobh) fheastadh tighearna, noch fhuigeorthaoi (bhia) na comhghairm naomhtha, is an mfeastaidhsé.

3 Sé lá do dheantar obair, ach é an feachdmhadh lá siboid an tseachtneasa, comhghairm náomhtha é : dhéantaí obair ar bith ann, is an tighearna i ann bhur náitibh.

4 Is iad só feastaidh an tighearna comhchruinnighe náomhtha, noch fhuigeorthaoi iona naimsir féin.

5 Ann fa cheathramhadh lá annfa chéidmhi tráthnóna, bhias cúb tighearna.

6 Agus ar an gcúigeadh lá don mhi chéadna, bhias feachdmhadh gan laibhin don tighearna feachd lá íosfuidhe arán gan bhín.

7 An chéad lá biaidh comhghairm náomhtha aguibh ; ní dhéantaí an tseachtneasa ar bith ann.

8 Achd ofráilfidhe iadhbhuirt don tighearna lé teinidh don tighearna : annfa feachdmhadh lá an comhghairm náomhtha, ní dhéantaí obair sháothrach ar bith ann.

9 Agus do labhair an tighearna re Maoise, dá rádh.

10 Labhair ré cloinn Ísrael, abair riu, a nuair thiucfuidhe don thaigh, a táimsi do thabhairt dhu agas bheanfuidhe a fhoghmhar, ann bhéurtaí punnann do chéadthoradh bhfogmhar cham an tfaigir.

11 Agus croithfidh an phunnann bhfiaghnuise an tighearna, dá bhuair bhuir ion : ar na mháarach dea boide chroithfios an faigir i.

12 Agus ofráilfidhe an lá sin an chroithfidhe an phunnann, ann gan aineamh, don chéidbhliadhna, ofráil loisthe don tighearna.

Féasta na Féide.

13 Agus budh hé a ofráil bhídh sin, dhá dheich cuid do phlúr mhín chum na h-
 aithe lé hola; mar ofráil déanta lé
 bhídh don tighearna mar bholadh
 chumra: agus a hofráil dighe sin,
 a dhion bhias, eadhon an ceathramh-
 dh cuid do hin.

14 Agus ní iosthóí aran, nó
 a bórtha, nó díáfa glafa, go
 an la céadna á ttagabhair ofráil
 chum bhur Ndé: bíáidh na statáid
 thoiruidh ar feadh bhur ngeinealach,
 don bhur nuile áit chomhnuighe.

15 Agus comhairfidhe dhaóibh ón
 ar na mhárach déis na fáoire, ón
 lá fá diubharthaóí libh punnann na
 hofrála croiththe, feachd fáibóidigh
 chomhlonfúighear,

16 Eadhon go nuige ar na mhárach
 a ndiaigh an feachdmhadh fá-
 bóid áireomthaóí cáogad lá, agus
 ofráilfidhe ofráil nuadh bhídh don ti-
 ghearna.

17 Do bheirtheaóí a mach as bhur
 tighéibh dhá bhuilín craiththe do dhá
 dheichmhadh cuid; do phlúr mhín
 bhéid siad, bácaifúighear maille re
 bháibh siad, atáid siad na ccéadthoradh
 don tighearna.

18 Agus ofráilfidhe leis a nárán
 feachd nuim gan aineamh, don chéid-
 bhíadhuin, agus bulóg og, agus dhá
 reithe, baid mar ofráil loistthe don
 tighearna maille re na nofráil bhídh agus
 re na nofráil dighe, eadhon ofráil deanta
 le teinidh, do bholadh chumra don
 tighearna.

19 Ann sin do dhéantaóí iodhbhuirt
 do mheannán dona gabhruibh, ar son of-
 rála peacaidh, agus dhá úan don chéaid-
 bhíadhuin ar son iodhbhartha ofrála sioth-
 china.

20 Agus croithfidh an sagart iad
 maille re aran an chéadthoruidh mar
 ofráil chroithe a lathair an tighear-
 na maille leis an dá úan: baid siad
 comhtha don tighearna chum an
 sagart.

21 Agus fúigeorthaóí an lá sin
 go mbia na chomhghairm naomh-
 tha dhaóibh: ní dheantaóí obair shá-
 othrach ar bith ann: bíáidh na statáid
 do brádh ann bhur nuile áit ar feadh
 bhur ngeinealach.

22 Agus a nuair bheanfuidhe fogh-
 nar bhur bhfearann, ní dheantaóí car-
 adh ghlan ar imlibh an mhachaire a
 nuair bheanfuidhe é; ní mó chruinne-
 chthaóí dioghluim bhur bhfóghmhair:
 fúighe ag na bochtuibh iad, agus ag
 na croimhidheach: is mísi an tighear-
 na bhur Ndía.

23 Agus do labhair an tighearna re
 Maóise, dá radh.

24 Labhair re cloinn Israel, dhá
 lá, annfa feachdmhadh mí, annfa
 féadla don mhí bhias fáibóid aguibh, cui-

mhne sheideadh stoc, comhghairm na-
 omhtha.

25 Ní dhéantaóí obair sháothrach ar
 bith ann: achd ofráilfidhe ofráil déanta
 le teinidh don tighearna.

26 Agus do labhair an tighearna re
 Maóise, dhá radh.

27 Mar an gcéadna an deachmhadh
 lá don tfeachdmhadh mí bíáidh na lá
 siotha, bíáidh na chomhghairm ná-
 omhtha dhaóibh, agus cráidhfídh bhur
 nanmanna, agus ofráilfidhe ofráil déanta
 le teinidh don tighearna.

28 Agus ní dhéantaóí aóinghné oibre
 san ló sin: óir is lá siotha é; do dhéa-
 namh siotha dhibh a bhíadhuife an ti-
 ghearna bhur Ndía.

29 Oir gíodh bé ar bith anum nach
 bia doilghíofach an lá sin féin: géarrfui-
 ghear an tanum sin a mach as lár a
 mhuinntire.

30 Agus gíodh bé ar bith anum do
 dhéanas obair ar bith ann fa lá sin féin,
 scriosfa mísi an tanum sin as lár a
 mhuinntire.

31 Ní dhéantaóí éngné oibre: bíáidh
 fé na statáid go bráth ar feadh bur ngei-
 nealach, ionbhur náitibh uile.

32 Bíáidh na fáibóid fúaimhneafa
 dhaóibh, agus cráidhfídh bhur nan-
 manna annfa náomhadh lá don mhí trá-
 thnóna: ó thráthnóna go tráthnóna
 chuinneochthaóí bhur fáibóid.

33 Agus do labhair an tighearna re
 Maóise, dhá radh.

34 Labhair re cloinn Israel, dá radh,
 an cúigeadh lá déag don tfeachdmhadh
 mí bhias féasta na tabernacuil ar feadh
 sheachd lá don tighearna.

35 Ar an gcéud lá bíáidh comh-
 ghairm náomhtha, ní dhéantaóí éanobair
 dháor ann.

36 Seachd lá ofrálfuidhe iodhbhuirt
 déanta le teinidh don tighearna, ar a
 nochdmhadh lá bíáidh comhghairm
 náomhtha aguibh, agus ofrálfuidhe ofráil
 déanta le teinidh don tighearna: is
 cruinniughadh follamanta é, agus ní
 dhéantaóí obair ar bith sháothrach ann.

37 Is iad so féastuidh an tighearna
 noch fhuáigeorthaóí do bheith na
 comhghairm náomhtha, dofráil ofrála
 déanta le teinidh don tighearna, ofráil
 loistthe agus ofráil bhídh, iodhbhuirt
 agus ofrála dighe gach éainní an a ló fein.

38 Táobh a muigh do Shabbóidibh an
 tighearna, agus táobh a muigh dá bhur
 mbrontuibh, agus táobh a muigh dá
 bhur móidibh uile, agus táobh a muigh
 da bhur nofráluibh ó thoil áontadhuigh,
 noch do bheirtheaóí don tighearna.

39 Mar an gcéadna annfa chéigeadh
 lá déag don tfeachdmhadh mí, a nuair
 chruinneochthaóí a feach sochar na
 bhfearann, cuinneochthaóí féadla don
 tighearna feachd lá: ar an gcéad lá bí-
 áidh Sabbóid agus ar a nochdmhadh lá
 bíáidh Sabbóid.

40 Agus géubhtháoi chugaibh ar an eceúd lá, cráobha chrann mbreádh, géaga do chrannuibh pailme, agus beangain do chrannuibh tiugha, agus soilleoga an tírotha; agus gairdeochtháoi a bhfiadhuise an tighearna bhuir Nda seachd lá.

41 Agus coimhdeochtháoi feasta don tighearna seachd lá san mbiaghain: (biaidh fé) na statuid go bráth ag bhuir ngeinealach, coimheudfuidhé é anna seachdmhadh mí.

42 Fanfuidhe a mbothuibh seachd lá: an mheid do rugadh na Nisraelitibh, coimhneochuid a mbothuibh.

43 Ionns go mbia a fhios ag bhuir fleachtuibh go ttug misí ar chloinn Israél áitreabh a mbothuibh a nuair thug mé as crích na Héipte iad; is misí an tighearna bhuir Nda.

44 Agus do fhoilligh Maóise do chloinn Israél seastuidhe an tighearna.

C A I B. XXIII.

Dligthe eigsambla. 10 eachdardha, 23 agus bías an fhir do mhafluigh agus do mballuigh Dia.

AGUS do labhair an tighearna ré Maóise, dhá rádh.

1 Fuagair do chloinn Israél ola fhiorghlan do thabhairt chugad bráite chum an tsoiluis, do thabhairt ar na foillsibh iad a gcomhnuidhe.

2 Táobh a muigh dfolach fhiadhuise thabearnacuil an chomhchruinnighthe óirdeochus Aáron é, ó thráthnóna go maidin, a bhfiadhuise an tighearna go fíorruidhe: (biaidh) na statuid a gcomhnuidhe ann bhuir fleachtuibh.

4 Oirdeochuid fé na lampuidhe ar an ccoinnleoir ghlan a bhfiadhuise an tighearna go gnáthach.

5 Agus géubha tú plúr mín chugad, agus brúithe tú dhá bhairghin déag dhe: dhá dheachmhadh cuid bhias anna bhairghin díobh.

6 Agus fuidheocha tú a ndá chúrsa iad, a fé anna chúrsa dhíobh, ar an mbord fhiorghlan a bhfiadhuise an tighearna.

7 Agus cuirfe tú tuis fhiorghlan ar gach cúrsa, cor go mbia ar a naran mar chuimhne, (eadhon) oifrail déanta lé teinidh don tighearna.

8 Cuirfidh fé a nórd é, gach áon táboid a bhfiadhuise an tighearna do fhuir, (ar na ghlacadh) ó chloinn Israél lé cumradh futhuin.

9 Agus budh lé Háaron, agus lé na chloinn é, agus íosuid é anna náit náomhtha: oir atá fé ró náomhtha aige do ráluibh an tighearna déanta lé teinidh lé statuid fhuithbhúin.

10 Agus do chuaidh mac mná Israeldha, ag ar Bhéipteach a

athair, a measc chloinne Israél: do throid an mac a na mná Israeldha agus duine do Israél ré chéile champa.

11 Agus do mhafluigh mac na Israeldha ainm an tighearna, agus mhalluigh é, agus tugadar chum Maóise é: agus do bé ainm a mhac Selomit, inghean Dibri, do throid Dan.

12 Agus do chuireadar a bhuir fán é: go mbeith fíor inntinne an tighearna aca.

13 Agus do labhair an tighearna Maóise, dhá rádh.

14 Tabhair amach an té do rinne mhallughadh táobh amach do níos phurt, agus leagdaís an mheid do seachd lá, a lámha ar a chionn, agus do chadh an comhchruinniughadh uile é.

15 Agus labheoruidh tú ré do Israél, da rádh, gídh bé ar bith na luigheas a Dhia, fuileonguidh a gachd.

16 Agus an té scannluigheas an tighearna cuirfighear go deimhin chum bais é, agus clochfuid an comhchruinniughadh go dearbhltha é: mar maith an coimhidheach, agus an té thar anna tir, a nuair mhaifíoch ainm an tighearna cuirfighear do bais é.

17 Agus an ré mharbhus do duine cuirfighear go deimhin do bais é.

18 Agus an té mharbhus do dheana diol ar a shon, eadhon thach ar bheathaigh.

19 Agus mas ciontach dain haineamh do bhréir ar a chomh faina: amhuil do rinne 'fé, is anna do dheantar ris.

20 Briseadh ar son bhríste, do son fáile, fiacal ar son fiacaile; ar thug fé aineamh do dhuine, mar dheantar ris a ris.

21 Agus an té mhuirfeast beas aifeóguidh fé é, agus an té mharbhus duine cuirfighear chum bais é.

22 Bíaidh éanmhodh amháin do aguibh, chomhmaith ar son comhthigh, agus ar son an té rugadh bhuir tír féin: oir is misí an tighearna na bhuir Nda.

23 Agus do labhair Maóise do chloinn Israél, an té do rinne an lughadh, do thabhairt léo amach a gcampa, agus gabhail do chlochuibh agus do rinneadar clann Israél mar aithin an tighearna do Maóise.

C A I B. XXV.

Dligthe an jubile a gceann an tseacht táboid do bhliadhuibh. 1 san tseacht bliadban.

AGUS do labhair an tighearna ré Maóise a shlabh Sinai, gá radh.

Jubile.

2 Labhair ré cloinn Israel agus abair a nuair thiucfuidhe don dúthaidh do bheirime dháobh, annsin cuinn-schuid an dúthaidh Sábóid don tighearna. 3 Sé bliadhna chuirfeas tú do shíol, agus fé bliadhna leifeóchus tú thfinéamh-n, agus chruinneochus tú a steach a graidh.

4 Achd annfa seachdmhadh bliadhan bliadhna fhoire shuáimhneafa don dúthaigh, bhóid don tighearna: ní chuirfe thifearann, agus ní dheifeocha tú thfinéamh.

5 An ní fháfas uadh féin dod fhóimhar, ní bheansa tú é, agus ní mó chruinneochus tú grápuighe thfinéamh-na gan deasughadh: óir is bliadhuin chomhhoefa don dúthaidh í.

6 Agus bliadh Sábóid na dúthaidh na bhadh aguibh, dhuit féin, agus don shearbhfeach, agus dod chaisín, agus dod óglach tairasfáil, agus don chomhuiditheach chomhnuigheas don fhochair;

7 Agus do náirneis agus don bheachach bhias ann do dúthaigh: bliadh bliadh sin uile mar bhíadh dhuit.

8 Agus áireomhuidh tú seachd Sábóidigh do bhliadhuibh dhuit, seachd nuair seachd mblíadhna, agus spás na seachd Sábóid bliadh dhuitfe na gceathrachad agus ná naoi mblíadhnaibh.

9 Annsin cuirfe tú fa deara stoc Jubile do sheideadh ar an deachmhadh dá don theachmhadh mí, a ló na sío-bha cuirfidhe an stoc dhá sheideadh ar feadh bhur gcríche uile.

10 Agus naomhchuidh tú an cáogad-mhadh bliadhan, agus fuaigeorthaíoirfe ar feadh na críche uile, do nuile treabhach innte: bliadh na Jubile a-raibh, agus fillfe gach áon aguibh dá sheilbh féin, agus fillfidh gach áondúine aguibh chom a mhuintire féin.

11 Bliadh an cáogadmhadh bliadhan na Jubile aguibh: ní chuirfidhe agus ní bheanfuidhe an ní fháfas uaithe innte, agus ní chruinneocha innte ná thfinéamhna gan deasughadh.

12 Oir is é sin an Jubile, bliadh bliadhna agaibh, iostáoi a bhífeach a-nach as an machaire.

13 A mblíadhuin an Jubile fo fillfidhe gach áondúine aguibh dá sheilbh féin.

14 Agus má reacann tú éainní red bharraíonn, nó má cheannchann tú éainní as lóim do chomharfann, ní sháiochtáoi a chéile.

15 Do réir uibhre na mblíadhan tar an Jubile, ceinneochuidh tú ód chomh-fuinn, agus do réir uibhre bhliadhan a tíortha, reactas fé riort.

16 Do réir iomad na mblíadhan, seideochuidh tú a luach sin, agus do réir laighead na mblíadhan laigheo-chuidh tú a luach: óir is é uibhir na tíortha reactus seision riorta.

17 Ar a nadhbharsín ní chuirfidhe a chéile síos: achd bliadh eagla do Dhé ort: óir is mísi an tighearna bhur Náia.

18 Uime sin do dhéantáoi mo sta-táidigh, agus coimheadfuidhe mo bhreitheamhnus, agus do dhéantáoi iad agus áiteochtháoi annfa dúthaigh gan fhaithchos.

19 Agus do bhéura an talamh a thoradh, agus iostáoisfe bhur síth, agus áiteochtháoi ann gan fhaithchos.

20 Agus má déartháoi, créud íosam annfa seachdmhadh bliadhan? féuch ní dhéanam síolchur, agus ní chruinneo-cham a steach ar mblífeach.

21 Annsin áitheonuidh mísi dom bheannughadh theachd oruibh annfa seifeadh bliadhan, agus do bhéura toradh thri mblíadhan uadh.

22 Agus cuirfidhe (síol) an tochd-mhadh bliadhan, agus iostáoi síos don tseantoradh go nuige an náomhadh bliadhan, nó go tti a tharbha a steach iostáoi don tseantoradh.

23 Ní reactuighear an fearann go síorruidhe: óir is liomsa an fearann: óir do bhliadhbhairfe bhur ccoimhghithibh, agus bhur náos éannaire am fhochairfi.

24 Agus ar feadh fnearuinn bhur seilbhe, áontochtháoisí fuaigladh ar a dúthaidh.

25 Ma bhochduighear do dhearbhrathair, agus go reactuidh dhá sheilbh uadh, agus go ttiucfadh éandúine dá gháol dá fhuasgladh, annsin fuaigleola fé an ní do reac a dhearbhrathair.

26 Agus muna raibh éandúine ag an óglach fhuasglas é, agus go mbia féin cumhachdach ar a fhuasgladh.

27 Annsin áirmheadh fé bliadhna an reactha, agus aifgeadh an bárr do nóglach, rer reac fé é, cor go ma héidre leis fillfeadh iona sheilbh féin.

28 Achd muna mbia cumhachdach ar aifioig dhó, annsin an ní do reac fé, fuaireochtháoi a láimh an tí do cheannuigh é, nó go tti bliadhuin an Jubile: agus rachuidh amach ionfa Jubile, agus fillfidh seision iona sheilbh.

29 Agus má reacann dúine tigh comh-nuidhe a geathruigh bhalla, annsin fead-uidh fé a fhuasgladh a cionn bhliadha-na go hiomlán tar éis a reac: a gcionn bhliadhna iomláine feaduidh fé a fhuasgladh.

30 Agus muna fhuasfaltar é táobh a sligh do spás bliadhna iomláine, annsin an tigh bhias san cathruigh bhalla bliadh daingion go bráth ag an té cheannochus é, ar feadh a shleachda: ní rachuidh amach annfa Jubile.

31 Achd tighthe na mblíadhadh nach bliadh balla na ttimchioll, meafuighear iad mar mhachaire ná tire: is éidra bhfuasgladh, agus rachuidh amach annfa Jubile.

32 Gidheadh caitheacha na Lebhi-

teach, agus tighthe caithreach a feilbhe, feadfuid na Lebhítigh a bhfuasgladh gach éanúair.

33 Agus má cheannchann duine ó na Lebhítibh, annsin an tigh do reacadh, agus cathair a sheilbhe rachuid amach a mbladhain an Jubilé: oir is iad tighthe chaithreach na Lebhíteach a feilbh a measc chloinne Israel.

34 Achd ní feadthar machaire othchaithreacha a gcaithreach do reic: oir is i sin a feilbh shiorruidhe.

35 Agus má bochduigheadh do dhearbhrathair agus go tuitfidh a n-ainnisi agad, annsin tarthochuidh tú é, fós má bhionn fé na choimhidhtheach nó na oidhe: ionnus go bhfeudfadh fé marthuin ad fhochair.

36 Na glacfa úsúireachd nó biseach ar bith uadh: achd biodh eagla do Dhé ort, ionnus go bhfeudfadh do dhearbhrathair marthuin ad fochair.

37 Ní thiubhra tú thairgead dhó ar úsúireachd, agus ní áirlice tú dó bhiadh dhó ar bhiseach.

38 Is mif an tighearna bhuir Ndia, thug amach as crich ná Héigpte sibh do thabhairt tíre Chánaain dhaoibh, agus dom bheith am Dhia aguibh.

39 Agus má tháinig do dhearbhrathair bhias láimh riot chum bochduine, agus go reacfuighear riot é, ní chuirfe tú d'fíachaibh air foghnabh dhuit amhuil dhuine dháor.

40 Achd amhuil sherbhiseach tuarfaid, agus mar oighidh bhias agad, agus foigheonuidh dhuit go bliadhain an Jubilé.

41 Agus annsin imeochuidh uait, a-ráon é fein, agus a chlann maille ris, agus fillfidh ar a mhuinntir fein, agus fillfidh feisíon go feilbh a aithreadh.

42 Oir is iad mo sherbhifighi iad, noch thug mé amach as crich na Héigpte: ní reacfuighear mar dhaoibh d'aoir iad.

43 Ní riaghlacha tú ós a gcionn lé dibhfeirg, achd bíaidh eagla do Dhé ort.

44 A ráon do dhaoirfineach fear, agus do dhaoirfineach ban, noch bhias agad, beid do na geintibh atá ar gach taobh dhíot: is díobh sin cheinneochus tú fir dhóra agus mna dhóra.

45 Os a chionn sin, do chloinn na gcoimhidhtheach bhias canúire bhuir meac, uatha sin cheinneochaí, agus ó na dteaghlach bhias mar aon ribh. noch rugadh ann bhuir tar: agus beid na feilbh aguibh.

46 Agus glacfaidhe chugaibh iad, mar oighreachd dá bhuir gclóinn bhuir ndiaigh, dá fealbhueadh mar oighreachd, beid na ndaoirfineachuibh aguibh go beith: achd os cionn bhuir ndearbhrathreach, clann Israel, ní dhéantaí uachdaranachd ar a chéile go dibhfeirgeach.

47 Agus má spóinn oidhe nó

coimhidheach fídhbhíir láimh riot, do dhearbhrathair chomhnuigheas ris dhias bochd, agus go reacfuidh ré hoidhe, nó re coimhidheach láimh ot, nó re bunadh mhuinntire an chomhdhthigh.

48 Tar éis a reaca as éidir a fhuasgladh a ris: feudfuidh duine dá dhíbhraithribh a fhuasgladh.

49 Féaduigh dearbhrathair a ath nó mac a dhearbhrathar a fhuasgladh nó gach áonduine dá bhfuil foghngáol dó dá chineadh, is éidir do fhuasgladh, nó ma thig fé dhe feuduigh é fein dhíuasgladh.

50 Agus do dheana cuntas ris an do cheannuigh é, on bhliadhain a cadh ris é, go bliadhain an Jubilé, agus bíaidh luach a reaca do réir na mbladhain, dó réir aimsire óighe tóarúsaid bhias fé aige.

51 Má bhionn morán bliadhain gcúl fós, do bhéura dhó dá réir luach a fhuascailte, as a nairgead ar ceannchadh é.

52 Agus muna raibh achd bliadhain go bliadhain an Jubilé, do dheana cuntas ris, agus do bliadhain do bhéura dhó a réir luach fhuascailte.

53 Agus bíaidh fé aige do na luith tuarfaid bliadhnamhuil, agus bhia riaghladh dibhfeirgeach a bhfeir eile) ós a chionn ann do na bliadhnuibhí é, annsin rachuidh a mbladhain an Jubilé, é fein a chlann leis.

54 Agus muna bhfuascaltar a bliadhnuibhí é, annsin rachuidh a mbladhain an Jubilé, é fein a chlann leis.

55 Oir is agamsa ataid Israel na serbhífeachuibh, is iad sherbhifighi iad, noch thug mé as crich na Héigpte: mif an tigh bhuir Ndia.

C A I B. XXVI.

Séula agus comhdhánagh an lagh oibh beannachd ina coimhead. uallaeid do luchd a dísbéagáil.

NI dhéantaí dhaoibh fein ar bith, nó ionghaigh ghráta, ní mó chuirfeas sibh suas ionghaigh, ní mó chuirfidhe éinombhíochleithe suas ionbhur bfeirann, do madh fios di: oir mif an tigh bhuir Ndia.

2 Coinneochuidhe mo Sháboid ónóruidhe mó shanctóra: mif a ghearna.

3 Má shiubhlughtu ann mo dibh agus maitheanta do choimhidh agus a ndéanamh.

4 Annfin do bhéura mé feart dhíbh na ham fein, agus do bhéur talamh a bhiseach, agus do bhéur cionn an mlachaire a tróradh

Agus fíon

Agus béaruidh bhuir mbéaladh go
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh gus
na h-áisce ná ngrápuigheadh gus
na h-áisce ná ngrápuigheadh gus
na h-áisce ná ngrápuigheadh gus

Agus do bheara mífí fíothcháin
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus

Agus leanfuidhe bhuir naimhde, a-
na h-áisce ná ngrápuigheadh ris an c-
na h-áisce ná ngrápuigheadh

Agus brisfidh cuigear aguibhí ar
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus

Óir bíidh meas agus oruibh, a-
na h-áisce ná ngrápuigheadh sibh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh, agus

Agus íostaoi an sean lóinn, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh an sean
na h-áisce ná ngrápuigheadh amach, do
na h-áisce ná ngrápuigheadh

Agus fuidheocha mé mo tha-
na h-áisce ná ngrápuigheadh bhuir meas, agus ní bhia
na h-áisce ná ngrápuigheadh grán ag manam oruibh.

Agus fíubholuidh mé bhuir meas,
na h-áisce ná ngrápuigheadh mé am Dhia aguibh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh beithí bhuir pobal agam.

Is mífí an tighearna bhuir ndia,
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus amach sibh as crích na Hé-
na h-áisce ná ngrápuigheadh aite, chor nach biaidh sibh bhuir ndao-
na h-áisce ná ngrápuigheadh ríneachaibh aca, agus do bhris
na h-áisce ná ngrápuigheadh mé cuibhrighe bhuir gcuinge, agus thug
na h-áisce ná ngrápuigheadh mé oruibh imtheachd go díreach.

Gidheadh muna éistí rium, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh nach déantaoi na haitheanta so uile.

Agus má tharcuifíidh mífí mo fla-
na h-áisce ná ngrápuigheadh idigh, ní mé bhionn grán ag bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh manam roimh mo bheirtheamhnus,
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus nach coinnhiontaoí maitheanta
na h-áisce ná ngrápuigheadh uile, achd go mbrifíidhe mo chunnradh.

Do dhéana mífí mar an gceadna
na h-áisce ná ngrápuigheadh do ríidhe, cuirfe mé crítheagla oruibh,
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus fíabhrus tinnighe, noch
na h-áisce ná ngrápuigheadh fíothcháin na fáile, agus do bheara
na h-áisce ná ngrápuigheadh fíothcháin croidhe: agus cuirfidhe bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh fíothcháin go díomhaoin, óir is iad bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh fíothcháin íostas é.

Agus cuirfe mífí maghuidh bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus mífíidhe roimhe bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh amhaid sibh: an drong air ar beag
na h-áisce ná ngrápuigheadh bh, is iad ríghios os bhuir gcionn, a-
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus teithfidhe a nuair nach bia éan-
na h-áisce ná ngrápuigheadh aine dá bhuir ttoruigheadh.

Agus muna néistighe riom fós
na h-áisce ná ngrápuigheadh a hion so uile, annsin pianfa mé
na h-áisce ná ngrápuigheadh bh feachd nuaire eile ar son bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh

Agus réubtha mé néart bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh fíabhair, agus do dhéana mé
na h-áisce ná ngrápuigheadh bhuir neamh amhail iarann, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh bhuir talamh amhail phrás.

Agus caithfidhe bhuir neart go
na h-áisce ná ngrápuigheadh díomhaoin, óir ní thiubhra bhuir bhífa-

rann a shochar, ní mó do bhearuid
na h-áisce ná ngrápuigheadh na croinn á ttoradh.

Agus má shiubhluidhí con-
na h-áisce ná ngrápuigheadh trárdha dhamhla, agus nádh éidfidhe
na h-áisce ná ngrápuigheadh rium, do bheara mé feachd nuaire eile
na h-áisce ná ngrápuigheadh tuilleamh plaighe oruibh, do réir bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh bpeacadh.

Cuirfe me mar an gceadna béa-
na h-áisce ná ngrápuigheadh thadhuigh allta bhuir meas, noch fíla-
na h-áisce ná ngrápuigheadh dfas sibh fa bhuir gcloinn, agus mhuirfeas
na h-áisce ná ngrápuigheadh bhuir náirneis, agus do dhéanas tearc a
na h-áisce ná ngrápuigheadh nuibhir sibh, agus béid bhuir fíghthe
na h-áisce ná ngrápuigheadh (móra) na bhífach.

Agus muna ttigthí ar bhuir nais
na h-áisce ná ngrápuigheadh leis na neithibhí, achd go fíubholfaí
na h-áisce ná ngrápuigheadh contrárdha dhamhla.

Annfin fíubholuidh mífí mar an
na h-áisce ná ngrápuigheadh gceadna contrárdha dháobhí, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh fíinachdeocha mé fós feachd nuaire eile
na h-áisce ná ngrápuigheadh sibh, ar son bhuir bpeacadh.

Agus do bheara mé cloidhiomh
na h-áisce ná ngrápuigheadh oruibh dhigheólus cúis mo chunnar-
na h-áisce ná ngrápuigheadh tha; agus a nuair chruinneochtháoi a
na h-áisce ná ngrápuigheadh bhfochair á cheile a fígh ionar gcaith-
na h-áisce ná ngrápuigheadh treachaibh, cuirfe me an phláigh bhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh meas, agus feachódthar a laimh na
na h-áisce ná ngrápuigheadh námhad sibh.

Agus a nuair bhrífí me bata
na h-áisce ná ngrápuigheadh bhuir narán, brúthfidh deithneamhar
na h-áisce ná ngrápuigheadh ban bhuir narán a néanbhácus amháin, a-
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus do bhearuid bhuir narán dibhí ar
na h-áisce ná ngrápuigheadh na thomhas, agus íostaoi é, agus ní
na h-áisce ná ngrápuigheadh bheithí fíthach.

Agus muna éistí riomfa ar a
na h-áisce ná ngrápuigheadh hion so uile, achd fíubhal contrárdha
na h-áisce ná ngrápuigheadh dhamh,

Annfin fíubholuidh mífí ionbhuir
na h-áisce ná ngrápuigheadh naghuidhí a bhfeig mhoir, agus mífí
na h-áisce ná ngrápuigheadh fein fímaichdeochus sibh feachd nuaire
na h-áisce ná ngrápuigheadh ar son bhuir bpeacaidh.

Agus íostaoi féil bhuir mac, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh féil bhuir ningham íostaoi.

Agus íostaoi mífí bhuir náite
na h-áisce ná ngrápuigheadh árd, agus gearra mé fíos bhuir ní-
na h-áisce ná ngrápuigheadh omhaighe, agus teighe mé bhuir gco-
na h-áisce ná ngrápuigheadh nablach ar chonablachuibh bhuir ní-
na h-áisce ná ngrápuigheadh dhal, agus fíaitheochuidh manam sibh.

Agus do dhéana mé bhuir gcaith-
na h-áisce ná ngrápuigheadh reacha na bhífach, agus do bheara
na h-áisce ná ngrápuigheadh mé bhuir sanctora chum uaignis, agus ní
na h-áisce ná ngrápuigheadh bhoiltneocha mé boladh bhuir mboltan-
na h-áisce ná ngrápuigheadh uis ndeaghbholuidh:

Agus do bheara mé an tír chum
na h-áisce ná ngrápuigheadh uaignis, agus bhuir námhde áiteochus
na h-áisce ná ngrápuigheadh innnte, biaidh uamhán orra fan ná
na h-áisce ná ngrápuigheadh sin.

Agus scainneocha mé sibh a
na h-áisce ná ngrápuigheadh meas na agenteadh, agus tairreonga
na h-áisce ná ngrápuigheadh mé cloidheamh amach bhuir ndíidigh, a-
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus biaidh bhuir ndúthaigh uaigneach,
na h-áisce ná ngrápuigheadh agus bhuir gcaithreacha na bhífach.

Annfin choinneochus an talamh a
na h-áisce ná ngrápuigheadh Sabboidigh, an fad bhias fé folamh, agus
na h-áisce ná ngrápuigheadh beithí a tír bhuir námhad, is annsin
na h-áisce ná ngrápuigheadh fíuamhneochus an talamh, agus buaidh-
na h-áisce ná ngrápuigheadh eochtháoi a Sabboidigh.

An feadh bhias fé gan áitreachb
na h-áisce ná ngrápuigheadh biaidh fíuamhneach, do chionn nar fíuamh-
na h-áisce ná ngrápuigheadh

mhnigh fé ionbhur. Siboidbhí in feadh do chomhnuigheabhair féin ann.

36 Agus cuirfe mé loige a gcroidh-thíbh an mhéid fhúicfighear beó a- guibh a ccriochuibh a námhad, agus cuirfe torann an duilleabhair a tteitheamh iad, agus teitfid mar do theithfidis roimhe chloidheamh, agus tuitfid a nu- áir nach bíá éanduine dhá leanmhuin.

37 Agus tuitfid ar muin a cheile amhuil do dhéandaois roimhe chloidhi- omh, a nuair nach bíáidh éanduine na ndiaigh; agus ní bhia cumas aguibh a lathair bhur námhad.

38 Agus tuitfidhe a measc na ngenn- teadh, agus iofuidh talamh bhur ná- mhad suas sibh.

39 Agus an mhéid mhairfeas dhíbh feargfuid ann a noll, a tír a námhad; agus mar an gcéadna a coirtheibh a naitheadh feargfuid malle riu.

40 Má admhuid siad a neagceart, agus éacceart a naitheadh malle ré na farughadh léur sháruigheadar a magh- aidhí, agus mar an gcéadna gur thiubh- luigheadar contrárdha dhamh:

41 Agus gur shuibhuil mísi contrár- dha dhóibhsion, agus go ttug mé a tír a námhad iad; annsin má bhí a gcroidhthe neamhthimchillghéarrtha, u- mhall; agus go nglacfuid pionús a noll.

42 Ann sin cuimhneocha mísi mo chunnradh ré Jacob, agus mar an gcéad- na mo chunnradh ré Hísaac, agus cuimh- neocha mé mar an gcéadna mo chun- nradh ré Abraham, agus cuimhneocha mé an dúthaigh.

43 Thairis sin fuicfid siad an tír, a- agus géubhuidh si a sibóidigh an feadh bhias uaigneach gan iadlan inte, agus géubhuid siad pionús a néigceirt, do chionn gur tharcuisingheadar mo bhrei- theamhnus, agus do chionn gur shua- thaigh a nanam mo státuigh.

44 Gidheadh fós ar a shon sin, a nu- áir bhéid siad a tír a námhad ní theilge mé seachad iad, agus ní mó fhuathochus mé iad, dá scrios thríd a- mach uile, agus do bhrífeadh mo chunn- artha riu, oir is mísi an tighearna a Nda.

45 Achd cuimhneocha mé ar a son- fan cupradh a sinnsear, noch thug mé a mach as críh na Héigte a radharc na ngenteadh, Ionnus go mbéinn am Dhia aca; is mísi an tighearna.

46 Is iad fós na státuide agus na breitheamhnus, agus na dlighthe, noch do rinne an tighearna, ider é féin, a- agus clann Israel a sliabh Sináí lé láimh Mhaóise.

C A I B. XXVII.

Dlighe na Móide, 32 ní bfeidir an deach- mhadh do mhalartughadh.

A Gus do labhair an tighearna ré Mhaóise, dhá rádh,

2 Labhair ré cloinn Israel, a- bair riu, a nuair do bheura da- mhóid sningil, budh leis an tigh- an duine reir do mbeastafa.

3 Agus budh é fós do mheas- nhor o fluchid bliadhan daóis nuige seascad, budh é do mheas- gad secel airgid, do réir shece- lunctora.

4 Agus más bean í, ann sin budh mheas triochad secel.

5 Agus más ó chaig bhliadhan daóis bhias go nuige fithche bliad- an sin budh é do mheas do nhor o che secel, agus don mhnaoi deich- cel.

6 Agus más ó mhí daóis bhias nuige cuig bhliadhna daóis, ann budh é do mheas don fhior oir- rel dairead, agus don mhnaoi secel.

7 Agus más ó thrí fichid bliad- daóis bhias, agus ós a chionn: más é, annsin budh é do mheas cuig- déug, agus don mhnaoi deich secel.

8 Achd más boichte é nó do mheas ann sin foilleochuidh é féin a- an sfagairt, agus meafuidh an- é: do réir chumuis fhír na m- mheasfas an sfagairt é.

9 Agus más beathach dá mheas na daóine ofráil a lathair an tigh- eamh uile ní do bhéir duine an- ghearna don tfort sin, bíáidh na- tha.

10 Ní áthróchuidh tú é, ann mhalairte tú é, ní maith air du- ní, nó droch ní ar ní maith: má airteann tú ar áon chor beathach bheathach, ann sin bíáidh féin a- mhalairt náomhtha.

11 Agus más beathach neamh- e, dá nach déanuid iodhbuit ofráil- tighearna, ann sin taitbéanfuidh b- beathach a lathair an sfagairt.

12 Agus meafuidh an sfagairt má maith nó an faith é; mar mheas- bhias ad sfagairt é, is mar sin b- fé.

13 Achd má shuasclann ar éad- ann sin cuirfidh an cuigeadh cu- ccionn do mheastafa.

14 Agus a nuair náomhthochus a thigh, da bheith náomhtha don- eara, ann sin meafuidh an sfagairt- maith nó an faith é: mar mheas- sagairt, is mar sin bhias seasmach- e.

15 Agus má shuasglann an- naomhaidh a thigh, é, ann sin cu- an cuigeadh cuid dairead an mheas- na chionn, agus bíáidh aige.

16 Agus má náomhann duine an- ghearna cuid éigin do mhachairea- bhe, annsin bíáidh do mheas do- shil sin, meafuidhear cáogad secel- gid do hómér fil eorna.

17 Má náomhann a mhachair- bhliadhuin an jubilé, seafuidh do- do mheastafa.

25 Ach má tar éis na Jubilé ná-
mhochar fé a fhearann, annsin comh-
fhar an sagart an tairgead chuige, do
bhliadha a nfuighill go bliadhuin
nóibile, agus léigfighear sin síos dod

26 Agus má fhuaisglann an té dó
bhliadha a fhearann ar éanchor é, ann-
sin bliadha ná chionn an cuigeadh cuid
de mbeatha, agus daingneochar dhó é.
27 Agus muna bhfuaiscla fé an
fhearann, nó má reac fé an fearann ré
dhóile, ní fhuaisceoltar nis mó é.

28 Ach an fearann a nuair rachus
annsin Jubilé, bíadh náomhtha don
fhearann, mar fhearann tabhartuis bí-
dh a fheallbh ag an tsgart.

29 Agus má náomhann duine don ti-
ghearna, fearann do cheannuigh fé, nach
donachairighibh a fheillbhe.

30 Annsin comhairfidh an sagart lá-
mho do, mar measfas tusa, go nuige
bhliadha an Jubilé; agus do bhéura do
cuigeadh an lá sin, mar ní náomh-
tha don tighearna.

31 A bhliadhuin an Jubilé, fillfidh an fca-
rannuigh an té ór ceanchadh é, eadhon
chun an té léir leis feallbh a nfearuinn.

32 Agus bíadh do mbeatha uile do
réir fecl na sanctóra, fithche gerah
bhí annsin tícecl.

33 Amháin primidil na mbeathach,
bhí cóir do bheith na phrimidil ag an
tighearna, ní náomhthochuidh éanduine
é, mar damh, nó cíora é, is leis an
fhearann é.

27 Agus má beathach neamhghlan é
annsin fhuaisceoluidh fé é, do réir do
mbeathasa, agus cuirfidh an cuigeadh cuid
de na cheann, agus muna bhfuaiscaltar é,
annsin reacfuighear é, do réir do mbea-
thasa.

28 Gidheadh bronnata bhronnfas duine
don tighearna do nuile ní dá mbia aige,
do dhuine, nó do bheathach, agus dá
fhearann fheillbhie, ní reacfuighear agus ní
fhuaisceoltar é: atá gach uile ní bronnatar
do Dhia rónaomhtha ag an tighearna.

29 Einní bhronntar, noch bhronntar ó
dháoinibh, ní fhuaisceoltar é, achd cuir-
fighear sin chum báis go deimhin.

30 Agus is leis an tighearna uile
dheachmhadh a níearuinn, mas do shíol
an fhearann, nó do thoradh an chroinn,
ceachtar dhiobh; atá náomhtha don
tighearna.

31 Agus má fhuaisglann neach ar éan-
chor éinní dá dheachmhuidh, cuirfidh an
cuigeadh cuid de na chionn.

32 Agus a tráobh áirghe nó tréadza
fa na ndeachmhuidh, gídh bé ní imthig-
heas fán tslait, bíadh a dheachmhadh
náomhtha ag an tighearna.

33 Ní spionfa an maith nó an oile é,
ní mó mhalairtfeas é, agus má mhalair-
teann ar éanchor é, annsin bíadh féin a-
gus an malartach naomhtha; ní fhuais-
ceoltar é.

34 Is iad so na haitheanta do aithin
an tighearna do Mhaoise chum cloinne
Israel a fliabh Sínaí.

AN CEATHRAMHADH LEABHAR DO MHAOISE,

DA NGOIRT HEAR UIBHREACHA.

CAIB. I.

Contáireamb na nSáighe do thainic as E-
gipt i. 603550 140bb amuich do
bhídh Láhi, noch nar bu cóir an uibhir
do phleach, maille re cách.

1 Gu do labhair an tighearna ré
Maoise a bhfasach Sínaí, a tta-
mearcuil an chomhchruinnighthe, an
féad lá don dara mí, an dara bliad-
ha tar éis a teachd amach as crích
a Héicpte, dá rádh.

2 Glacuidh fuim chomhchruinnigh-
the chloinne Israel uile, do réir a muinn-
garadh, do réir thigheadh a naithe-
adha maille ré uibhir a nanmann,
ach uile fhearadha do réir a ceeann.

3 O chionn fhichid bliadha náomhtha &
a chionn, an mhéid atá iondula amach
do dhéanamh cogaidh a Nisrael, áireomh-
thasa agus Aaron iad do réir a fhuaiscla.
4 Agus biodh ad fhochairsi duine dá
ch éaintreibh: gach éancheann tige
lorg a naitheadh.

5 Agus a fhuaiscla anmanna na ndaoine

sheasfas ad fhochairsi: do threibh
Réuben, Elisur mhac Sedor.

6 Do threibh Símeóin: Selumiel mac
Surisaddai.

7 Do threibh Judah: Nafon mac
Amnadab.

8 Do threibh Ísachar: Netaneel mac
Suar.

9 Do threibh Sebulun: Eliab mac
Helon.

10 Do chloinn Joseph: ó Ephraim
Elifama mac Amihud: ó Mhanasseh
Gamaliel mac Pedasur.

11 Do threibh Benjamin: Abidan
mac Gideon.

12 Do threibh Dan: Ahieser mac
Ammisaddai.

13 Do threibh Aser: Pagiel mac
Ocran.

14 Do threibh Gad: Eliasaph mac
Deuel.

15 Do threibh Naphtali: Ahira
mac Egan.

16 Ba fhuaiscla dob óirdhearca
don

don chomhchruinnighadh, prionnsuidh do threabha a naithreadh, cinn mhíle a Nísráel.

17 Agus do ghabh Maóise agus Aáron na dáineí chuca, noch atá ar na bhfoillsiughadh ré na nanmannuith.

18 Agus do chruinnigheadar an comhthionól uile a bhfochair a chéile an chéad i don dara mí, agus do fhoillsigheadar a ngeinealach do réir a muinntire, le tightheibh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann ó fhichid bliadhan dáois agus ós a chionn, do réir a cceann.

19 Fa mar do aithin an tighearna do Mhaóise, is mar sin do áir sé iad a bhí fíoch Siná.

20 Agus clann Reuben, an mac síme ag Ísráel, lé na ngeinealach do réir a muinntire, do réir tighthe a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, do réir a cceann, gach fíochnach ó fhichid bliadhan dáois, agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum cogaidh.

21 An mhéid do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Reuben (do bhádar) sé mhíle, agus dá fhichid míle, agus cúig chéud.

22 Do chlannuibh Siméon maille ré na ngeinealach, do réir a muinntire as tigh a naithreadh, an mhuinntir do háirmheadh dhiobh, do réir uibhre a nanmann, do réir a cceann, gach fíochnach ó fhichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum cogaidh.

23 An mhéid fo do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Shimeon, do bhádar caogad agus naoi míle, agus trí chéad iad.

24 Do chlannuibh Gad do réir a ngeinealach do réir a muinnteara, as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann ó fhichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach a gcogadh.

25 An mhéid fo do háirmheadh dhiobh, i do threibh Gad do bhádar na cúig agus ceathrachad míle, se chéud agus caogad.

26 Do chlannuibh Júdah do réir a ngeinealach do réir a muinnteara, as tigh a naithreadh, do réir áireamh a nanmann, ó fhichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula chum cogaidh.

27 An méid do háirmheadh dhiobh, i do threibh Júdah, do bhádar ceithre mhíle dheug, agus trí fichid, agus sé chéud.

28 Do chlannuibh Ísachar do réir a ngeinealach do réir a muinntear as tigh a naithreadh, do réir uibhre na nanmann, ó fhichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula chum cogaidh.

29 An mhéid do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Ísachar, do bhádar caogad, agus ceithre mhíle, agus ceithre chéud.

30 Do chlannuibh Sebulun gun a nealach do réir a muinntear as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann ó fhichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula a mach chath.

31 An mhéid do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Sebulun do bhádar caogad, agus seachd míle, agus trí chéud.

32 Do chloinn Jóseph (eadhon) chloinn Éphraim guna ngeinealach do réir a muinntear as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann ó aois fíoch bliadhan, agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum cogaidh.

33 An mhéid do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Éphraim, do bhádar dhá fhichid míle agus cúig chéud.

34 Do chloinn Mhanasseh do réir a nealach, do réir a muinntear as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann ó aois fíochid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid dá dtáinig dul amach chum cogaidh.

35 An mhéid fo do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Mhanasseh, do bhádar dhá mhíle agus tríochad, agus dá chéud.

36 Do chloinn Bheniamin do réir a ngeinealach as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann ó fhichid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum cogaidh.

37 An mhéid do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Bheniamin, do bhádar cúig mhíle, agus tríochad, agus trí chéud.

38 Do chloinn Dan do réir a nealach, do réir a muinntear as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fíochid bliadhan agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum cogaidh.

39 An mhéid do háirmheadh dhiobh, i do threibh Dan, do bhádar dhá fhichid, agus seachd gcéad.

40 Do chloinn Áser do réir a nealach, do réir a muinntear as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann, ó aois fíochid bliadhan, agus ós a chionn, an mhéid dá dtáinig dul amach chum cogaidh.

41 An mhéid do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Áser, do bhádar aon agus dá fhichid míle, agus cúig chéud.

42 Do chloinn Naphtali, ar feadh a ngeinealach do réir a muinntear as tigh a naithreadh, do réir uibhre a nanmann ó aois fíochid bliadhan dáois agus ós a chionn, an mhéid do bhí iondula amach chum cogaidh.

43 An mhéid do háirmheadh dhiobh, eadhon do threibh Naphtali, do bhádar trí mhíle agus caogad, agus ceithre chéud.

44 Ag fo iad sin do háirmheadh

il, no
agu
bóth d
bhí gach
aitheas
45 Mar
do háirm
reir tigh
dhan a
ondul a
rael.
46 An
míle, do
mhíle, a
47 Ach
tigh do
menk.
48 Oir
Maóise,
49 A n
Lebhi, a
chlinne
50 A
ó cionn
ó cionn
gach éin
rud fíad
theach,
dho, ag
goairt t
51 Ag
berna cu
tigh leac
an tabea
fad na l
an coim
ghur cu
52 A
a loistín
chair a
éanduin
fad a f
53 A
fealain t
na fíad
ar bith
ine Ísrá
a gcára
fadhuin
54 A
do réir
ghearna
neadar

Eachd f
phort.

AGus
se,
2 S
do chl
tuigh
a nait
chioll f
chruinn
3 Ag

11. noch do áir Maóise, agus Aá-
agus prionnfaighe Ísrael, ar
nóch dhoibh na ndí fhear dhéag: do
bhí gach éinneach dhiobh ar son tighe
aithreadh féin.

45 Mar sin do bhádar uile an mhéid
do háirmheadh do chlannuibh Ísrael do
réir tighé a naitheadh ó aois fhichid bli-
dhán agus ós a chlónn, an mhéid do bhi
sond amach do chum cogaidh an Ís-
rael.

46 An mhéid umurro do háirmheadh
uile, do bhádar fé chéud míle, agus trí
mhíle, agus cúig chéud, agus caogad,

47 Achd níor háirmheadh na Lebhi-
tigh do réir treibhe a naitheadh, iona
meaf.

48 Oir do labhair an tighearna re
Maóise, dha rádh.

49 A mhain ní chomháirfe tú treabh
Lebhi, agus ná glac a nuiblíur a meaf
chlinne Ísrael.

50 Achd oirdéacha tú na Lebhitigh
ó cionn thabearnacuil na faghnuif, agus
ó cionn a fhoitheach uile, agus ós cionn
gach éinneithe da mbeannan ris: ionmhó-
nuid siad an tabernacuil agus a uile fhoi-
theach, agus do dhéanuid fíothólaibh
dhó, agus do dhéanuid fíoslungfort fa
gcuairt timchioll an tabernacuil.

51 Agus a nuair ghluaisfios an ta-
bernacuil ar aghaidh, a siad na Lebhi-
tigh leacsa a nuas é, agus a nuair bhias
an tabernacuil da chur na sheafarbh, is
iad na Lebhitigh chuirfeas siuas é: agus
an coimhidheach thiufas na chomh-
ghair cuirfhear chum báis é.

52 Agus fuidheochuid clann Ísrael
a lóistínighe gach éanduine aca a bhfo-
chair a fhoilungphuirt féin, agus gach
éanduine láimh re na bhratúigh féin ar
fad a shuagh.

53 Achd fuidheochuid na Lebhitigh a
scáin fa gcúairt timchioll thabernacuil
na faghnuife, chor nach bia dibhshearg
ar bith ar chomhchruinniughadh chlo-
inne Ísrael: agus is iad na Lebhitigh bhias
a gcáram coimhéada thabernacuil na
faghnuife.

54 Agus do rinneadar clann Ísrael
do réir a nuile neithe do ráid: an ti-
ghearna ré Maóise, is mar sin do rin-
neadar sin.

C A I B. II.

Eadh suighingbath na ntreabha a mfoilung-
phort.

A Agus do labhair an tighearna ré Maóise,
agus re Háaron, da rádh.

2 Suighheochuidh gach uile dhuine
do chloinn Ísrael láimh re ná bhratúigh
féin maillte ré bratúigh thigheadh
a naitheadh: a bhfad a mach tim-
chioll fa gcúairt thabernacuil an chomh-
chruinnighe fuidheochuid siad.

3 Agus don taobh thoir leath ré héir-

ghe na gréine fuidheochuid luchd brat-
uidhe fhoilungphuirt Judah ar feadh a
shuagh, agus Nafon mac Aminadab
bhias na chaiphtin ar cloinn Judah.

4 Agus ba hé lion a shuagh, agus
an mhéidís do háirmheadh dhiobh, do
bhádar ceithre mhíle dhéug agus trí
fichid, agus fé chéud.

5 Agus an luchd fuidheochas ní is
foigse dhó, budh iad treabh Ísacar,
agus Netaneel mac Suar fé bhús caiphtin
do chloinn Ísachar.

6 Agus a shuagh agus an mhéid do
do háirmheadh dhiobh, do bhádar caogad
agus ceithre mhíle, agus ceithre chéud.

7 Annfin treabh Sebulun, agus Eli-
ab mac Helon fé bhús caiphtin ar chloinn
Sebulun.

8 Agus a shuagh, agus an mhéid do
háirmheadh dhiobh, do bhádar caogad
agus feacht míle, agus ceithre chéud.

9 A nuile do háirmheadh a bhfoilung-
phort Judah, do budh céad míle, agus
ceithre fichid míle, fé míle agus ceithre
chéad líon a shuagh: is iad so rachas a
mach ar tús.

10 Don taobh theas bhias bratach
champa Reuben do réir a shuagh: agus
budh é Elisur mac Sédour caiphtin
chloinne Reuben.

11 Agus a shuagh, agus an mhéid do
háirmheadh dhiobh sin, do bhádar dhá
fhichid agus fé mhíle, agus cúig chéud.

12 Agus an luchd fuidheas láimh ris
budh iad treabh Shimeon, agus caiphtin
chloinne Shimeon budh é Selumiel
mac Surishaddai.

13 Agus a shuagh, agus an mhéid
do háirmheadh dhiobh, do bhádar na-
gcaogad agus na naoi míle, agus na
ttrí céad.

14 Ann fin treabh Gad: agus budh
é Elisaph mac Rebhel caiphtin chloinne
Gad.

15 Agus do budh é a shuagh agus an
mhéid do háirmheadh dhiobh, ceathra-
chad agus cúig mhíle, agus fé chéad agus
caogad.

16 An mhéid do háireamh a bhfo-
ilungphort Reuben, do bhádar céad mhíle
agus caogad agus a hoon, agus ceithre
chéud agus caogad, líon a shuagh:
agus is iad rachas amach anfa dara
hordúghadh.

17 Annfin gluaisfidh tabernacuil an
chomhchruinnighe ar aghaidh le campa
na Lebhitheach ameadhon an champa:
mar as goáth a ccampa shuighheadh,
mar sin rachuid siad ar a naghaidh, gach
éanduine an áit féin a bhfocair a mbratach.

18 Don taobh thoir bhias bratach
champa Ephraim do réir a shuagh:
agus budh é caiphtin chloinne Ephraim
Blisama mac Amihad.

19 Agus a shuagh, agus an mhéid do
háirmheadh dhiobh, do budh ceathrachad
míle, agus cúig chéad.

20 Agus láimh ris bhias treabh Mha-
nasseh

nasseh, agus budh é caiptin chloinne Mhanasseh Gamaliel mac Pedahsur.

21 Agus a shluagh agus an mhéid do háirmheadh dhiobh, do budh triochad agus dá mhíle agus dá chéad.

22 Annsin treabh Bheniamin, agus budh é Abidan mac Ghideoni caiptin chloinne Bheniamin.

23 Agus a shluagh agus an mhéid do háirmheadh dhiobh, do budh triochad agus cúig mhíle agus ceithre chéad.

24 An mhéid do háirmheadh do champa Ephraim do bhádar céad míle agus ochd míle agus céad, lion a sluagh : agus rachuid air a naghaidh san treas ranc.

25 Bratach champa Dan biaidh si don taobh thuaidh maille ré na sluaghaibh, agus budh é Ahiefer mhac Amihaddai, caiptin chloinne Dan.

26 Agus a shluagh agus an mhéid do háirmheadh dhiobh, do budh trí fichid agus dá mhíle agus leachd gcéad.

27 Agus an drong dhéanas campa na ghar, budh iad treabh Afer, agus caiptin chloinne Afer budh é Pagiel mac Ocran.

28 Agus a shluagh agus an mhéid do háirmheadh dhiobh, do budh dhá fichid agus aon mhíle agus cúig chéad.

29 An sin treabh Naphtali, agus budh é Ahirah mac Enan caiptin chloinne Naphtali.

30 Agus a shluagh agus an mhéid do háirmheadh dhiobh, do budh caogad agus trí mhíle, agus ceithre chéad.

31 An mhéid do háirmheadh a campa Dan, do budh céad míle agus caogad agus feachd, is iad sin rachus fa dheireadh lena mbratachaibh.

32 Is iad so an mhéid do háirmheadh do cloinn Israel do réir thighe a naitheadh an mhéid uile do háirmheadh do na solumphhortuibh ar feadh a sluagh, do budh fé chéad míle, agus trí mhíle agus cúig chéad agus caogad.

33 Achd nior háirmheadh na Lebbitigh a measc chloinne Israel mar do aithin an tighearna do Mhaoise.

34 Agus do rinnéadair clann Israel do réir gach a ndubhairt an tighearna re Mhaoise : mar sin do shuidheadair a bfhochair a mbratacha, agus mar sin do chuidair ar a naghaidh, gach éanduine do réir a mhuinntire, do réir tigheadh a naitheadh.

C A I B. III.

Tag Dia na Lebbitigh do na Sagartaibh chomh frithéoilte don Tabernacuil, 11 An ionad chéadghin Israel uile. A nuibhir 22000. na céad gbin, 22273. 45, do fhuasgladh an corr.

As iadso mar an gcéadna genealúigh fheachda Aaron agus Mhaoise, annfa ló ionair labhair an tighearna re Mhaoise air slíabh Sinai.

2 Agus is iad so anmanna dhé Aáron, Nadab an cheaidghin, agus hu, Eleasar, agus Itamar.

3 Is iad so anmanna mhae Aáron ságarit do hungadh, noch do chéad fé chum serbhise do dhéanamha an tságarit.

4 Agus fuair Nadab agus Abihu a lathair an tighearna a nuair do neadar of aíl do thenidh coimhidh a lathair an tighearna a bhífach agus ní raibh clann aca : agus fuair agus Itamar do bhádar ag mairt lachd a noisg an tságarit a lathair Aaron a nathar.

5 Agus do labhair an tighearna Mhaoise dha rádh.

6 Tabhair treabh Lebbhi a lathair taisbean iad a lathair an tságarit ron : iondus go ndearnaidis frithéidhó.

7 Agus cuinneochuid siad a chomhshán, agus cúram an chomhchruinnigh uile as coinne thabernacuil an chomhchruinnighthe, do dhéanamh frithéidh an tabernacuil.

8 Agus taisgeochuid uile iad meintigh thabernacuil an chomhchruinnighthe, agus cúram chloinne Israel dhea amh frithéoilte an tabernacuil.

9 Agus do bhéara tú na Lebbhi do Aaron agus dá mhacaibh : ar na ttabhairt dó go hiomlán as cloinn Israel.

10 Agus óirdeocha tú Aáron, agus mhic, agus béid ag feitheamh re fig an tságarit : agus an comhcheach thiucas na ghar, cuirfighear baís é.

11 Agus do labhair an tighearna Mhaoise, da rádh,

12 Agus mifi, féuch mifi, do thig na Lebbitigh amach as cloinn Israel a nait a nuite chéidghin da bhíochair bhrú a measc chloinne Israel : uile budh liomfa na Lebbitigh.

13 Do chionn gur liom a nuite idghin : óir an la do bhuail mé uile chéidghin a gcrich ná Héigipe, náomhuigh mé dhamh féin a nuite chéidghin an Israel, edir dhuine a ainmhidhe, budh liomfa iad : is iad an tighearna.

14 Agus do labhair an tighearna ré Mhaoise a bhífach Sinai, da rádh,

15 Comhair clann Lebbhi do réir a naitheadh, do réir a muinntire, nuite shirionnach ó mhí suas agus a chionn, comhairse tú iad.

16 Agus do chomhair Mhaoise iad réir bhreithre an tighearna, mar haithnigheadh dhe.

17 Agus dob iad so mic Lebbhi réir a nanmann, Gerson agus Chelch agus Merári.

18 Agus is iad so anmanna dhé

do
Súicé.
19 Agus
Am
Uffiel
20 Agus
21 Agus
22 An
23 An
24 An
25 An
26 An
27 An
28 An
29 An
30 An
31 An
32 An
33 An
34 An
35 An
36 An
37 An
38 An
39 An
40 An
41 An
42 An
43 An
44 An
45 An
46 An
47 An
48 An
49 An
50 An
51 An
52 An
53 An
54 An
55 An
56 An
57 An
58 An
59 An
60 An
61 An
62 An
63 An
64 An
65 An
66 An
67 An
68 An
69 An
70 An
71 An
72 An
73 An
74 An
75 An
76 An
77 An
78 An
79 An
80 An
81 An
82 An
83 An
84 An
85 An
86 An
87 An
88 An
89 An
90 An
91 An
92 An
93 An
94 An
95 An
96 An
97 An
98 An
99 An
100 An

tion do réir a muinntire; Lebni,
 19 Agus mic Chohat do réir a muinn-
 te; Amram, agus Íshar, Hébron
 agus Uíel.
 20 Agus mic Mherári do réir a
 muinntire; Mahli agus Músi; is iad
 seachda na Lebhiteach do réir
 a n-athair.
 21 O Gherion atá cineadh na Lib-
 iteach, agus cineadh na Simitheach,
 is iad fo seachda na Ngerfoniteach.
 22 An mhéid do háirmheadh dhíobh
 réir uibhre a nuile fhirionnach ó mhi
 léas agus ós a chionn, an mhéid do
 háirmheadh dhíobh, do bhádar seachd
 nuile agus cáig chéad.
 23 Suigheochuid muinntir na Ngerfo-
 niteach ar chúla an tabernacuil taoibh
 Íshar.
 24 Agus budh é Elíasaph mac Léal
 ceann tighe athar na Ngerfoniteach.
 25 Agus budh é cúram mhac Gerson
 a tabernacuil an chomhchruinnighe,
 an tabernacuil agus an loistín, agus a
 bhíoch sin, agus crochadh chum doruis
 thabernacuil an chomhchruinnighe.
 26 Agus crochadh na cúirte, agus
 an cúirtin chum doruis na cúirte noch
 atá lúin ris an tabernacuil, agus
 lúin ris a n-altóir fa gcúairt, agus
 a górdúidhe sin chum a serbhise
 sin.
 27 Agus ó Chohat bhádar muinntear
 na Namramiteach, agus muinntear na
 Níseariteach, agus muinntear na Ne-
 bróniteach, agus muinntear na Nuise-
 fiteach: is iad fo muinntear na Gcoha-
 titeach.
 28 A nuile uibhir a bhfirionnach ó
 mhi daois agus ós a chionn do bhádar
 ocht nuile, agus fé chéad, ag cóimhead
 chúraim na sanctóra.
 29 Muinntear mac Chohat súidheo-
 chuid ré táobh an tabernacuil don ta-
 oibh theas.
 30 Agus budh é Elíasaph mac Uif-
 eil ceann tighe athar mhuintear na
 Gcohatiteach.
 31 Agus budh é a ccúram, a Naire,
 agus an bórd, agus an coinnleoir, agus
 na haltóra, agus foithighe na sanctó-
 ra lé ndéanuid friotholamh, agus
 an crochadh, agus a nuile sherbhis bhe-
 anas ris.
 32 Agus budh é Eleásar mac Aáron
 an sagart, bhías na cheann ós cionn na
 drúine arde do na Lebhítibh: agus is
 aige bhías seitheamh ós cionn an luchd
 choimheadas cúram na sanctóra.
 33 O Mherári do bhí muinntear
 na Mahliteach, agus muinntear na
 Músiteach: is iad fo muinntear Mherári.
 34 Agus an mhéid do háirmheadh
 dhíobh do réir uibhre na bhfirionnach
 nuile ó mhi daois, agus ós a chionn, bá
 fé mhéid agus dá chéad.
 35 Agus dobh é Suriel mac Abihail

ceann tighe athar mhuintire Merári a
 cuirfid go iutha ré táobh an tabernacuil
 budh thuaidh.
 36 Agus béid buird an tabernacuil
 fa chumhdach agus fa cúram mhac
 Merári, agus na barruidhe bheanas
 ris, agus na piléir, agus na foiceid, agus
 a uile fhoithighe sin, agus a nuile ní
 fhoghnas dó.
 37 Agus piléir na cúirte timchioll fa
 gcúairt, agus a foiceid, agus a tairn-
 gidhe agus a górdúidhe.
 38 Achd an luchd fo do ní foslung-
 phurt as coime an tabernacuil leath
 shoir, eadhon as coime thabernacuil an
 chomhchruinnighe leath shoir, budh
 iad Maoise agus Aáron agus a mhic
 bhías ag cóimhead chúraim na sanctóra.
 ar son chúraim chloinne Ísrael; agus an
 coimhidhteach thiúfas a ngar, baifeo-
 char é.
 39 An mhéid do háirmheadh do na
 Lebhítibh noch do chomháir Maoise agus
 Aáron le haithne an tighearna ar seadh a
 muinntear, a nuile shear ó mhi daois & ós
 a chionn, do bhádar fithche, & dá mhéid.
 40 Agus a dubhairt an tighearna re
 Maoise, comháir a nuile chéidghin shear-
 dha do chloinn Ísrael maille re uibhir a
 nanmann ó mhi daois agus ós a chionn,
 agus glac uibhir a nanmann.
 41 Agus glacfa tú na Lebhítigh dha-
 mhfa (mísi an tighearna) a nait a nuile
 chéidghin a measc chloinne Ísrael, agus
 áirneis na Lebhíteach ar son gach céaid-
 bhreith a measc áirneise chloinne Ísrael.
 42 Agus do chomháir Maoise mar do
 aithin an tighearna dhe, a nuile chéid-
 ghin a measc chloinne Ísrael.
 43 Agus a nuile chéidghin sheardha
 maille re uibhir a nanmann ó mhi daois,
 agus ós a chionn, an méid do háir-
 mheadh dhíobh do bhádar fithche agus
 dá mhéid agus dá chéad, agus trí fichid,
 agus a trí déag.
 44 Agus do labhair an tighearna re
 Maoise, dha radh.
 45 Glac chugad na Lebhítigh a náif
 a nuile chéidghin a measc chloinne
 Ísrael, agus áirneis na Lebhíteach a nio-
 nad a náirneise, agus budh liomfa na
 Lebhítigh: mísi an tighearna.
 46 Agus ar son an mhéid atá re na
 bhfuascadh don dá chéad agus don trí
 fichid, agus a trídéag, do na céaid-
 ghinibh chloinne Ísrael, noch is mó ná
 na Lebhítigh.
 47 Glacfa tú eadhon cáig fecel ón
 duine do réir a ceann: do réir shecel
 na sanctóra ghlactas tú iad, is fithche
 géarah an fecel.
 48 Agus do bhéara tú an tair-
 gíod nait lé bhfuascaltar a uibhir
 chorr dhíobh, do Aáron agus dá
 mhacaibh.
 49 Agus do ghlac Maoise airgead na
 fuasculta ón luchd do bhí ós a cionn
 sin, noch do fuascadh leis na Lebhítibh.

50 O chéidghinibh chloinne Ísrael do thóg sé an tairgid, míle agus gus trí chéad, agus trí fichid agus cuig secel, do réir secel na sanctora.

51 Agus tug Maoise airgead an mhéid do fuactadh dhiobh do Áaron agus dá mhacaibh, do réir bhréithe an tighearna, mar do aithin an tighearna do Mhaoise.

CAIB. IV.

Alis agus ainmí fritheola na nLébhiteach.

5 Agus neitheann oile bheanus dá moisg.

AGus do labhair an tighearna ré Mhaoise, agus ré Háaron, gha rádh.

2 Glacuidh uibhir mhac Chohat 6 bheith a measc uibhre mhac Lébhí, do réir a muintear tre thigh a maithreadh,

3 O thríochad bliadhán daois, agus ós a chionn, go nuige umurró caogad bliadhán daois, a nuile dhuine rachas annsa tluagh do dhéanamh saothair a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

4 Si fo serbhís bhias ag macaibh Chohat a ttabernacuil an chomhchruinnighthe timchioll na neitheann ro naomhtha.

5 Agus a nuair rachas an sluagh ar a naghuidh, tiuafa Áaron agus a mhic, agus leagfuid fíos an brat fo dhúighe, agus foileochuid airc na faghnuisi leis.

6 Agus cuirfid air an bhfolach do chroicnibh broc, agus leithneochuid faobha nuigh air éadach do ghorm uile, agus cuirfid a mhaididhe a steach ann.

7 Agus ar bhord an aráin thaisbéanta, leathneochuid siad éadach do ghorm, agus cuirfid na míala ar sin, agus na liacha, agus na scáluidhe, agus na foluigh shoileochus; agus bliadh an zaron siorruidhe air.

8 Agus leithneochuid siad éadach fearlaíde orra, foileochuid siad sin le folach do chroicnibh broc, agus cuirfid a mhaididhe a steach ann.

9 Agus géabhuid chuca éadach do ghorm agus foileochuid coinnleoir an tsoluis, agus a lampuidhe, agus a theannchuiridhe, agus a mhíala móil, agus a uile shoithighe ola, le ndéanuid siad friotholamh dhó.

10 Agus cuirfid siad é féin agus a shoithighe uile a fígh a bhfolach do chroicnibh broc, agus cuirfid siad air bharra é.

11 Agus ar a naltóir órdha leithneochuid siad éadach do ghorm, agus foileochuid é dfolach do chroicnibh broc, agus cuirfid na maididhe faoi.

12 Agus geabhuid chuca uile ion-

strumintigh an fhríothoilte le ndéan serbhís annsa tñanctóir, agus cuir iad a néadach do ghorm, agus cuir chuid iad dfolach do chroicnibh broc agus cuirfid ar bharra iad.

13 Agus béaruid léó an luath altóir agus leithneochuid éadach púpa air.

14 Agus cuirfid air a shoithighe le ndéanuid friotholamh gacha tñancthe, martá cionseur na tuise, na dhála, agus na suaiste, agus na bailte agus uile shoithighe na baltóra, agus leithneochuid siad air folach do chroicnibh broc, agus cuirfid a maididhe faoi.

15 Agus a nuair chríochnochas Áaron, agus a mhic, folach na sanctóra, agus uile shoithighe na sanctóra, mar lian an campa ag gluafachd ar aghaidh, eis sin tiocfuid mic Chohat dá ionchaidh ní bheanfuid re héinni beannaithe, deagla a mbáisighthe. Ag lach mhac Chohat a ttabernacuil chomhchruinnighthe.

16 Agus ré hoisg Eleásair mhic Áaron an lagart bheanus a nola an tsoluis, agus an tús dheaghbháil agus a noisráil laetheambuil agus a nola ungha, agus eamh ós cionn an ttabernacuil agus gach uile neithe da bhfaoi i. annsa tñanctóir, agus iona tñanctighibh.

17 Agus do labhair an tighearna Mhaoise agus ré Háaron, gá rádh.

18 Ná gearnuidh a mach tñanctmhuinnteara na Gcohatiteach ó measc na Lébhiteach.

19 Achd déanuidh mar fo rádh go mairfid siad, agus nach bheas a nuair thioctaid a ngar na tñeann ro naomhtha: rachuidh agus a mhic a steach, agus oirdedh gach éinneach dhiobh iona tñanctóir agus iona ualach.

20 Achd ní rachuid siad a tñanctachúin an uair shoileochtar na naomhtha, deagla go bhfuigheds na.

21 Agus do labhair an tighearna Mhaoise dhá rádh.

22 Glac chugad mar an gcois uibhir mhac Gerson, lion tighe ann do réir a muintear.

23 O thríochad bliadhán daois, agus ós a chionn, go nuige caogad bliadhán daois, a ncomhbas tú an mhéid a ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

24 Si fo serbhís mhuinire na nGersonach, serbhís do dhéanamh agus lach diomchar.

25 Agus iomchoruid siad cuirfid ttabernacuil, agus ttabernacuil an chomhchruinnighthe, a sholach, agus an folach do chroicnibh broc bhias siad agus brat doruis ttabernacuil an chomhchruinnighthe.

lé ndéan
agus cu
agus fí
icuibh
n luath
dach pup
ithighe
acha t
uife, n
na bail
baltóra
folach
fid a m
hnoch
a sanct
ra, mar
ghaidh
da ion
ti beann
Ag la
earnacu
air mha
nóla ch
aghbha
huil bli
agus
rnacu
bhua
ona h
tigheam
adh.
nach tre
ach ó
fo rí,
n blas
agar a
uighd
oirdo
na b
ad a
tar na
bheis
tigheam
an go
ighe a
n da
agad bli
ata na
na ho
uinnigh
ire na
mh ag
eirtu
ul an
agus an
s fhu
arnacu

26 Agus crochadh na cúirte, agus crochadh do dhorus geata na cúirte, nóch bhias láimh ris an tabearnacuil agus ris a naltóir timchioll fa ecúairt, agus a corduidhe, agus a nuile instrumint a sherbhíse, agus gach uile ní da adarnadh dhóibh : is mar sin do dhéanad a bhfríotholamh.

27 Ar ordughadh Aáron agus a mhac bhias serbhís na Ngerfoniteach uile iona nualuighibh agus iona feirbhís uile : agus oirdeochuidh sibh dhóibh a gcóram, a nualuighe uile.

28 Si fo serbhís mhuinntire mhac Gerson a ttabearnacuil an chomhchruinnighthe, agus blaidh a gcóram fíol láimh Itamar mac Aáron an sagart.

29 Ar son mhac Mherari comháirfe siad do réir a muinntear tre thigh a naitheadh ;

30 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn, go nuige caogad bliadhan daois, airéomhas tu iad, gach uile dhuine da rachaidh chum serbhíse, do dhéanamh oibre thabearnacuil an chomhchruinnighthe.

31 Agus lé fo córam a nualuigh do réir an uile sherbhíse a ttabearnacuil an chomhchruinnighthe, cláir an tabearnacuil, agus a bharruidhe, agus a phileir agus a fhoicéid.

32 Agus pileir na cúirte timchioll fa gearr, agus a fhoicéid agus a tairrngidhe, agus a gcórduidhe maille re na nuile instrumintibh, agus maille re na nuile sherbhíse : agus áireamha sibh go bainneamh uile instrumintigh chóruim a nualuidh.

33 Si fo serbhís mhuinntire mhac Mherari do réir a serbhíse uile a ttabearnacuil an chomhchruinnighthe fo láimh Itamar mhac Aáron an sagart.

34 Agus do áir Máoise agus Aáron agus deaghdháoine an chomhchruinnighthe, na Cohatigh do réir a muinntear, agus do réir thigh a naitheadh ;

35 O thríochad bliadhan daois, agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois, gach éinneach da dtéid san tíerbhís chum na hoibre a ttabearnacuil an chomhchruinnighthe.

36 Agus an mhéid do háirmheadh dhíobh do réir a muinntear, do bhádar dá mhíle, seachd céud, agus caogad.

37 Agus is iad fo an mhéid do háirmheadh do mhuinntearuibh na Cohatiteach, an mhéid dár bhfeidír serbhís do dhéanamh a ttabearnacuil an chomhchruinnighthe, noch do áir Máoise agus Aáron do réir aithne an tighearna lé láimh Mháoise.

38 Agus an mhéid do háirmheadh do mhacaibh Gerson, líon a muinntear, agus tre thigh a naitheadh.

39 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn, go nuige caogad bliadhan daois, a nuile dhuine da rachaidh annfa tíerbhís chum oibre thabearnacuil an chomhchruinnighthe,

40 An mhéid do háirmheadh dhíobh líon a mhuinntire, tre thighibh a naitheadh, do bhádar dhá mhíle lé céad agus tríochad.

41 Is iad fo an mhéid do háirmheadh do mhuinntearuibh mhac Gerson, don uile dá ttáinic serbhís do dhéanamh a ttabearnacuil an chomhchruinnighthe, noch do áir Máoise agus Aáron do réir aithne an tighearna.

42 Agus an mhéid do háirmheadh do mhuinntearuibh mhac Merari, ar feadh a muinntear, tre thigh a naitheadh ;

43 O thríochad bliadhan daois, agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois, a nuile dhuine da dtéid annfa tíerbhís, chum oibre thabearnacuil an chomhchruinnighthe.

44 An mhéid do háirmheadh dhíobh do réir a muinntire, do bhádar trí mhíle agus dá chéud.

45 Is iad fo an mhéid do háirmheadh do mhuinntir mhac Mherari, noch do áir Máoise agus Aáron, do réir bhréithre an tighearna le láimh Mháoise.

46 An mhéid sin uile dár háirmheadh do na Lebbitibh, noch do áir Máoise & Aáron, & maithre chloinne Ísrael, do réir a muinntire, & do réir thigh a naitheadh ;

47 O thríochad bliadhan daois agus ós a chionn go nuige caogad bliadhan daois, gach eandune da ttáinic dul do dhéanamh serbhíse miníoftralachda, agus serbhíse a nualuidh a ttabearnacuil an chomhchruinnighthe :

48 An mhéid do háirmheadh dhíobh do bhádar ochd míle agus cáig chéud, agus ceithre fichid.

49 Do réir aithne an tighearna do háirmheadh iad lé láimh Mháoise, gach éandune do réir a sherbhíse agus do réir a nualuigh : mar fo do comháireadh iad leis, mar do aithin an tighearna do Mháoise.

C A I B. V.

Gloine an Champa. § Aistog ar an Eagora.
11. Agus cea/dugbadh na béada.

A Gus do labhair an tighearna re Máoise, dha rádh.

2 Aithin do chloinn Ísrael go ccuirid amach as an gcampa gach éan lobhar, agus gach aon ar a bhfuil silt, agus giodh bé ar bith bhias truaillighthe o mharbh.

3 An feardha agus an bannda araon cuirfidhe amach, táobh amuigh don champa chuirfidhe iad : chum nach ttruaillfid siad a bhfoslungphairt, noch a ccomhnuighimí na meadhon.

4 Agus do rinneadar clann Ísrael sin, agus do chaireadar a mach táobh a muigh don fhoslungphort iad : mar a dubhairt an tighearna ré Máoise, is mar sin do rinneadar clann Ísrael.

5 Agus do labhair an tighearna ré Máoise, dha rádh.

6 Abair re cloinn Ísrael, a nuair do dhéanfa fear no bean peacadh ar bith,

noch do nid dáoine, do dhéanamh fíuighthe a naghaidh an tighearna, agus go mbi an duine sin ciontach ;

7 Ann sin aidoimhuid siad a bpeacadh noch do rinneadar : agus aiseo-guidh sé a choir maille ré na phrinnsio-pail sin, agus cuirfidh na chionn an cuigeadh cuid é, agus do bhéara don té a ndéarna an choir na aghaidh, é.

8 Achd muna raibh brathair gaoil ag an duine ré leifeochta sé an dioghbháil, déantar an choir do leaighadh ris an tighearna, eadhon don tsgart ; taobh amuigh do reithe an fhosúigh le ndéantar siothcháin dó.

9 Agus gach uile ofráil do na huile neithibh naomhtha bheanas re cloinn Ísrael bhéaruid siad chum an tsgairt, budh leis féin é.

10 Agus budh leifion neithe náomhtha gach uile dhuine giodh bé ar bith ní bhronnfas duine don tsgart, budh leifion é.

11 Agus do labhair an tighearna re Maíse, dha rádh.

12 Labhair re cloinn Ísrael agus abair riú, ma theid bean fhir ar bith do leath táobh, agus coir do dhéanamh na aghaidh.

13 Agus go luidhfeadh fear le go col-luidhe, agus go bhfoileochtar sin as radharc a nfir, agus go cuimhdeoch-thair é go seceideach, agus isi do thruaillleadh, agus nach beith siadhuin ar bith na haghaidh, agus nach mo bhéarthar uirre san ngniomh ;

14 Agus go ttiocfa spiorad éada air-sion, agus go mbia sé éadmhar ré na mhnaoi, agus ise ar na truaillleadh : nó má thig spiorad an éada air, agus go mbia éadmhar do thaoibh a mhna agus nach ttruaillighear isi.

15 Annfin bhéaruidh an fear a bhean chum an tsgairt, agus do bhéara sé ofráil ar a son, an deachmhadh cuid do Ephah do mhín éorna : ní chuirfidh sé ola ar bith air : óir is ofráil éada í, ofráil chumhghithe ag tabhairt uile a cuimhne.

16 Agus do bhéara an sagart ise a ngar, agus fuidheochuidh sé a lathair an tighearna í.

17 Agus glacuidh an sagart uiste coisreactha a soitheach criadh, agus euid don chriaidh bhias ar urlár an tabernaeuil glacuidh an sagart é, agus cuirfe anna nuisee é.

18 Agus fuidheochuidh an sagart an bhean as coinne an tighearna, agus nochdfuidh ceann na mná, agus cuirfidh ofráil an chuimhghithe iona lámhuibh, sé sin ofráil a néada ; biaidh ag an tsgart na láimh an tuisce searbh do bheir fa deara mallughadh.

19 Agus béaruidh an sagart mi-onna uirress, agus déara ris an mnaoi, mun ar luidh éanduine leachd & muna ndeachuidh tú do leath táobh a neamh-

ghloine le fear oile a nait thfir féin, si faor ó nuisee searbhfo, noch do chum an mallughadh.

20 Achd ma chuaidh tú do leath táobh chum duine eile a nait thfir féin, agus má tá tú ar do thruaillleadh agus gur luidh fear éigin leachd, tabair a nuigh dot fhear posta féin :

21 Ann sin cuirfidh an sagart churam air an mnaoi maille re nuibh an mhalluighe, agus déara an sagart ris an mnaoi, Go ndéarna an ghearna mallughadh agus mionna a measc do mhuintire, a nuair do bheir an tighearna ar do thairbhfeich bhíadh agus ar do bholg at :

22 Agus an tuiscefi chuireas an mallughadh rachaidh sé ann do mhionach tabhairt ar do bholg at, agus ar do cheathramhain lobhadh : agus a dhan bhean Amen, Amen.

23 Agus scriobhthuidh an sagart malluighthe si leabhar, agus teighid mach iad leis a nuisee searbh :

24 Agus do bhéara fa deara an mnaoi an tuisce searbh dól, agus tuisce do bheir an mallughadh rachaidh sé innte, agus biaidh searbh.

25 Ann sin glacuidh an sagart an ofráil éada as láimh ná mná, agus tuiscidh an ofráil a lathair an tighearna agus ofráilfidh í ar an altóir.

26 Agus glacuidh an sagart liice don ofráil, i. a cuimhne sin, agus iiscidh ar an altóir é, agus na dhéan sin do bhéara ar an mnaoi an tuisce.

27 Agus a nuair bhéara sé uirre tuisce ol, tiocfuidh a cerich an ma bhionn si ar na truaillleadh go ndéarna coir a naghaidh a fir rachuidh an tuisce do bheir an mallughadh, innte, agus go mbiaidh agus atfuidh a bolg, agus lobhthairbhféich, agus biaidh an bhean malluighthe a measc a dáoine.

28 Agus muna raibh an bhean na truaillleadh, achd go mbia glan, si sin biaidh si faor agus tuiscidh siol lé.

29 Sé so dligheadh na néud a theid bean a leath taoibh go fear é nait a fir féin, agus go mbia truaillleadh.

30 Nó a nuair thioctas an néuda airson, agus go mbia euid re na mhnaoi, agus go cuirfidh an bhean a lathair an tighearna, agus gcriochnochuidh an sagart an dligheadh so uile, uirre.

31 Ann sin biaidh an fear nait chiontach ó éaiccart, agus fuidheochuidh an bheanfo ar son a léicceirt.

CAIB. VI.

Dlighe mtdé na Násariteach. 22 Na beannughadh an Pbhobail.

A Agus do labhair an tighearna re Maíse, dha rádh.

1 Labhair re cloinn Israel agus abair do thabhairt moide mar mhóid na Nafariteach, agus iad fein dedirdhealuidh don tighearna.

2 Seachomh sé é fein ar fhion agus ar digh láidir, agus ní iobha fineagra fion no fineagra digh láidre, agus ní bithios deoch do thugh caor ar bith, ní mo íofas caora fluicha no tior-dara am.

3 Ar feadh laetheadh a sheachanta ní bith eoin do nitheir do chran na fineamha on keallán go nuige an mogull.

4 Ar feadh laetheadh mhóide a scartha ní raichian fíean bhearthar ar a chionn : go raichaid na laethe coimhlionta ar eirdhealuidh é fein don tighearna bith é naomhtha, agus léigfadh sé do chomhghruaige a chinn fas.

5 Ar feadh na laetheadh a rachaidh ar leith don tighearna ní thiocfa a ngar chomhghruaigh.

6 Ní dhéana fé é fein neambghlan ar son a thar, nó air son a mbathair, nó ar son a dhearbhrathar, nó ar son a dheirdheathar a nuair rachuid déug:oir atá beannughadh a Dhé ar a chionn.

7 Ar feadh aimsire a iomscartha atá fé naomhtha don tighearna.

8 Agus má gheibh duine ar bith bith go ró obann na fhochair, agus go truaillidh sé ceann a naomhthachda, agus ann sin bearrfa fé a cheann a ló a mianta, ar an seachdmhadh lá bhearrfa fé é.

9 Agus ar an ochdmhadh lá do bhéara fé dha churtuire, nó dha cholun óga chomhghruaigh go dorus thabearnacuil an chomhghruaighthe.

10 Agus oifrúidh an sagart aon aca ar son óra peacaidh, agus an téun eile ar son óra loisthe, agus do dhéana fíth ar a shon: óir do pheacaidh leis an marbh, agus naomhthochuidh fé a cheann an ló chéadna.

11 Agus coisreochuidh fé don tighearna laethe iomscartha, agus do bhéara an don chéad bhliadhuin leis ar son óra eigeart: a chd do chaill na téun do chuaidh thairis ar an adhbhar gur truaillidh a iomscaradh.

12 Agus fé do dligheadh an Nafariteach: a nuair choimhliontar a éirdhealuidhthe, bearthar go dorus thabearnacuil an chomhghruaighthe.

13 Agus oifrúidh fé a oifrúil don tighearna, eadhon éan uan fíonon don chéad bhliadhuin gan toibhéim ar son óra loisthe, agus éan uan bainionn don chéad bhliadhuin gan toibhéim, fíon óra peacaidh, agus éainreithe gan toibhéim air son óra fíodha.

14 Agus cleibhin darán gan laibhin, cicuidhe do phlúr thinealta oifrúidhe lé hola, agus abhlanna darán gan laibhin ungtha lé hola, a-

agus an oifrúil bhídh, agus a nifrála dighe.

15 Agus do bhéara an sagart iad a lathair an tighearna, agus do dhéana oifrúil pheacuidh agus oifrúil loisthe.

16 Agus oifrúidh fé an réithe mar iodhbhuirt oifrála fíodha don tighearna maille ris an cleibhin darán gan laibhin oifrúidh an sagart mar an gcéadna oifrúil bhídh, agus a oifrúil dighe.

17 Agus bearrfuidh an Nafariteach ceann a iomscartha, ag dorus thabearnacuil an chomhghruaighthe; & glacfuidh gruag chinn a dhealuidhthe, & cuirfidh annsa teinidh noch atá faoi iodhbhuirt oifrála na fíodha.

18 Agus glacfuidh an sagart slinnéun bruite an reithe, agus éanchaca gan laibhin as an cleibhin, agus éanabhlann gan laibhin, agus cuirfidh fé iad ar lámhuibh an Nafariteach tar éis gruaise a iomscartha do bhearradh.

19 Agus tonnuidh an sagart iad mar oifrúil tonta a lathair an tighearna: is naomhtha fo don tighearna maille ris a nuchd tonta agus an slinnéun tógtha: agus na dhiaigh sin is éidir leis an Nafariteach fion dól.

20 Se fo dligheadh na Nafariteach noch thug móid, agus a oifrúil don tighearna ar son a iomscartha, taobh amuigh don ní do gheabhas a lámh: do réir na móide thug fé is mar sin chaithfeas fé a dhéanamh, do réir dhlige a iomscartha.

21 Agus do labhair an tighearna ré Máoise, dha rádh.

22 Labhair lé Haaron agus le na mha-caibh, ag rádh, Ar an modh fo bheinneo-chuidh clanna Israel, dha rádh rú.

23 Go mbeannuighe an tighearna sibh, agus go ccoimhéada fé sibh:

24 Go niompoighe an tighearna a ghnáis shuibhir sibh, agus go raibh gráfhail dáoiibh:

25 Go tógadh an tighearna a ghráis maille sibh, agus go tugaidd fíoth-chain dáoiibh.

26 Agus cuirfid siad mainm ar chloinn Israel, agus beinneocha me iad.

C A I B. VII.

Oifrála phríonnuidhe Israel, a ló thog-bhála an Tabearnacuil, 10 agus na baltóra. 89. Labhair Dia re Máoise on tsuidhe Ibrócaire.

AGUS tárla an lá do chríochnuigh Máoise go hiomlán an tabearnacuil do chur suas, agus gur ungaidh é, agus gur naomhuigh é, agus a raibh dia-strumentibh aige, araon a maltóir agus a huile shoithighe, agus gur ungaidh iad, agus gur naomhuigh iad.

2 Si fo ofráil do rinneadar prionnsaí fuidhe Israel, cinn tighe a naithreadh, (noch do bhi na bprionnsaí fuidhibh ar na treabhúibh, agus do bhi os cionn an mheid do háirmheadh).

3 Agus tugadar a nofráil a lathair an tighearna, fé carbuid fholuighthe, agus dhá dhamh dhéug; carbad do dhís do na prionnsaí fuidhibh, agus damh do gach éanduine: agus tugadar iad as coinne an tabernacuil.

4 Agus do labhair an tighearna re Máoise dha rádh.

5 Glac uatha é, cor go mbeidís chum ferbhíse thabernacuil an chomhchruinnighthe, do dhéanamh; agus do bhéara tu iad do na Lebhítibh, da gach éan duine do réir a fherbhíse.

6 Agus do ghlac Máoise na carbuid agus na doimh, agus tug do na Lebhítibh iad.

7 Tug fé dhá charbad agus ceithre doimh do mhacaibh Gerson, do réir a ferbhíse.

8 Agus tug fé ceithre carbuid agus ochd ndoimh do mhacuibh Merári, do réir a ferbhíse fa láimh Itamar mhic Aáron an sagart.

9 Achd ní thug fé énceann do mhacaibh Chohat, do chionn gurob i ferbhis na sanctóra do bhean riu, agus gurob air a nguailibh do chaithníds sin ionchar.

10 Agus do rinneadar na prionnsaí fuidhe ofrála, a tógbhala na haltora fán ló a ráibh si ar na hungadh, eadhon is ann do ofráladar na prionnsaí fuidhe a nofráil a lathair na haltora.

11 Agus a dubhairt an tighearna re Máoise, ofráilfid siad a nofráil, gach prionnsa dhíobh an a lá féin ar son tógbhála na haltora.

12 Agus dob é Nafon mhac Amminadab an céad neach do ofráil do threibh Júdah, an chéad lá.

13 Agus si dob ofráil dó, éan bháifin a mháin airgid, iona raibh comhthrom chéud agus triochad fecel, éan bhulla airgid iona raibh feachdmhodhad fecel, do réir fecel na sanctóra: iad araon lán do phlúr mhín cumuifthe le hola mar ofráil bhídh.

14 Eán liach a mháin comhthrom dheich fecel óir, lán do thúis.

15 Eán bhulóg óg, éan reithe, éan uan don chéad bhliadhuin chum iodhbhartha loifthe.

16 Eán mheannán do na gabhrúibh ar son iodhbhartha an pheacaidh.

17 Agus ar son ofrála iodhbhartha na fíodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhair fhíorionna, cúig uain don chéad bhliadhuin: is iad fo bá hofráil do Nafon mhac Amminadab.

18 An dara lá do ofráil Netaniel mhac Suar prionnsa Ífachar.

19 Do ofráil fé ar son éan bháifin amháin airgid, a chomhthrom sin do budh céad triochad fecel, éan bhulla airgid comhthrom feachtmhoghad fecel, réir fecel na sanctóra, iad araon lán do phlúr mhín cumuifthe le hola, mar ofráil bhídh.

20 Eán liach a mháin dór do chomhthrom dheich fecel, lán do thúis.

21 Eán bhulóg óg, éan reithe, éan uan don chéad bhliadhuin, mar ofráil loifthe.

22 Eán mheannán do na gabhrúibh ar son ofrála peacaidh.

23 Agus mar iodhbhuirt ofrála fíodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhair fhíorionna, cúig huain don chéad bhliadhuin: is fo bá hofráil Netaniel mhac Suar.

24 Ar an treas lá do iodhbhuirt mac Helon, prionnsa mhac Sebulún.

25 Do budh i a iodhbhuirt éan triochad fecel, a comhthrom sin céad triochad fecel, éan bhulla airgid comhthrom feachdmhodhad fecel, do réir fecel na sanctóra: iad araon lán do phlúr mhín cumuifthe le hola, mar ofráil bhídh.

26 Eán liach a mháin órdha do chomhthrom dheich fecel lán do thúis.

27 Eán bhulóg óg, éan reithe, éan lubhán don chéad bhliadhuin, mar ofráil loifthe.

28 Eán mheannán do na gabhrúibh ar son ofrála peacaidh.

29 Agus ar son iodhbhuirt éan fíodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig gabhair fhíorionna, cúig huain don chéad bhliadhuin: si fo bá hofráil Eliab mhac Helon.

30 An ceathramhadh lá do Elisur mhac Seducur, prionnsa chloinne Reuben.

31 Agus do budh i a ofráil éan sin airgid, comhthrom chéud agus triochad fecel, éanbhulla airgid do chomhthrom feachtmhoghad fecel, do réir fecel na sanctóra, iad araon lán do phlúr fhínealta cumuifthe le hola, mar ofráil bhídh.

32 Eán liach amháin órdha do chomhthrom dheich fecel, lán do thúis.

33 Eán bhulóg óg, éan reithe, éan uan don chéad bhliadhuin, chum na iodhbhartha loifthe.

34 Eán mheannán do na gabhrúibh ar son ofrála peacaidh.

35 Agus ar son iodhbhuirt ofrála fíodha, dhá dhamh, cúig reithe, cúig huain don chéad bhliadhuin: do budh i fo ofráil Elisur mhac Seducur.

36 An cúigeadh lá Selumiel mhac Surishaddai, prionnsa chloinne Siméon do ofráil.

37 Si budh ofráil dó, éanbhulla amháin airgid, do budh é a comhthrom chéud & triochad fecel, éan bhulla

ofrála
do sheach
na sanct
mhín cum
bhídh.
23 Eán
dheich fe
39 Eán
uán don
loifthe.
40 Eán
ar son of
41 Ag
la fíodha
puic, cú
li fo bu
Surishadd
42 An
mhac De
iodhbhuir
43 Do
gid do ch
fecel, bul
fecel do n
Eán do of
mar ofrá
44 Eán
throm dh
45 Eán
éan uan
ofrála loif
46 Eán
son ofrála
47 Ag
la fíodha
cúig puic,
adhuin:
mhac De
48 Ag
mhac De
feachtmh
49 Do
mhac De
agus trioc
do chomh
reir fecel
do phlúr
ofráil bhí
50 Eán
throm dh
51 Eán
chéad bh
52 Eán
son ofrála
53 An
fíodha,
cúig puic,
adhuin:
mhac A
54 Ar
maliel mh
Manasseh
55 Do
mhac A
triochad
comhth
reir fecel
phlúr m
ofráil bh

do sheachmhodhad fecel, do réir fecel na sanctóra, iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola mar ofráil bhídh.

38 Eán liach órdha do chomhthrom dheich fecel lán do tháis.

39 Eán bhlóg óg, éan reithe, éan uan don chéid bhliadhuin mar ofráil loisthe.

40 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh.

41 Agus ar son iodhbhartha ofrála siotchána, dhá dhamb, cúig reithe, cúig puic, cúig huain don chéid bhliadhuin : li so budh ofráil do Shelumail mhic Samhadai.

42 An seiseadh lá do rinne Elifaph mhac Deul prionnsa chloinne Gad iodhbairt.

43 Do budh í a ofráil éanbháifin airgid do chomhthrom céad agus triochad fecel, bulla airgid do sheachdmhoghad fecel do réir fecel na sanctóra : iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola mar ofráil bhídh.

44 Eán liach amháin órdha do chomhthrom dheich fecel lán do tháis.

45 Eán bhlóg óg, éan reithe, éan uan don chéid bhliadhuin chum ofrála loisthe.

46 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh.

47 Agus ar son iodhbhartha ofrála siotchána, dhá dhamb, cúig reithe, cúig puic, cúig huain don chéid bhliadhuin : li so budh ofráil do Elifaph mhac Deul :

48 Agus do ofráil Elifama mhac Ammihud prionnsa chloinne Ephraim an seachdmhadh lá.

49 Do budh í a ofráil éanbháifin a mháin airgid, dar chomhthrom céad agus triochad fecel, éanbhulla airgid do chomhthrom seachdmhodhad fecel do réir fecel na sanctóra : iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola mar ofráil bhídh.

50 Eán liach amháin órdha do chomhthrom dheich fecel lán do tháis.

51 Eán bhlóg óg, éan uan don chéid bhliadhuin mar ofráil loisthe.

52 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh.

53 Agus ar son iodhbhartha ofrála siotchána, dhá dhamb, cúig reithe, cúig puic, cúig huain don chéid bhliadhuin : li so budh ofráil do Elifama mhac Ammihud.

54 Ar an ochdmhadh lá do ofráil Gamaliel mhac Pedasur, prionnsa chloinne Manasseh.

55 Do budh í a ofráil éanbháifin a mháin airgid, do chomhthrom céad agus triochad fecel, éan bhulla airgid do chomhthrom seachdmhoghad fecel do réir fecel na sanctóra : iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola mar ofráil bhídh.

56 Eán liach órdha do chomhthrom dheich fecel lán do tháis.

57 Eán bhlóg óg, éan reithe, éan uan don chéid bhliadhuin mar ofráil loisthe.

58 Eán mheannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh.

59 Agus ar son ofrála iodhbhartha siotchána, dhá dhamb, cúig reithe, cúig puic, cúig huain don chéid bhliadhuin : do bi so ofráil Ghamaliel mhac Pedasur.

60 Ar an naomhadh lá do ofráil Abidan mac Gideoni priunnfa chloinne Benjamin.

61 Do budh í a ofráil sin éanbháifin airgid dar chomhthrom céad agus triochad fecel, bulla airgid do sheachdmhoghad fecel do réir fecel na sanctóra iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola ar son ofrála bhídh.

62 Eán liach amháin órdha do chomhthrom dheich fecel lán do tháis.

63 Eán bhlóg óg, éan reithe, éan uan don chéid bhliadhuin, mar ofráil loisthe.

64 Aon meannán do na gabhraibh ar son ofrála peacaidh.

65 Agus ar son iodhbhartha ofrála siotchána, dhá dhamb, cúig reithe, cúig buic, cúig huain don chéid bhliadhuin.

66 Ar an deachmhadh lá do ofráil Ahiefer mhac Ammifaddai prionnsa chloinne Dan.

67 Do budh í a ofráil éan bháifin amháin airgid, do chomhthrom céad agus triochad fecel, éan bhulla airgid do sheachdmhoghad fecel, do réir fecel na sanctóra : iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola mar ofráil bhídh.

68 Aon liach amháin órdha do chomhthrom dheich fecel lán do tháis.

69 Eán bhlóg óg, éan uan don chéid bhliadhuin mar ofráil loisthe.

70 Eán mheannán do na gabhraibh mar ofráil pheacaidh.

71 Agus mar iodhbairt ofrála siotchána, dhá dhamb, cúig reithe, cúig buic, cúig huain don chéid bhliadhuin : do bi so ofráil Ahiefer mhic Ammifadda.

72 Ar an éanmhadh lá déug do ofráil Pagiel mhac Ocrain prionnsa chloinne Aser.

73 Do budh í a ofráil éan bháifin amháin airgid, dar chomhthrom céad agus triochad fecel, éan bhulla airgid do chomhthrom seachdmhoghad fecel, do réir fecel na sanctóra : iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola mar ofráil bhídh.

74 Eán liach amháin órdha do chomhthrom dheich fecel lán do tháis.

75 Eán bhlóg óg, éan reithe, éan uan don chéid bhliadhuin mar ofráil loisthe.

76 Eán mheannán do na gabhraibh mar ofráil pheacaidh.

77 Agus mar iodhbairt ofrála siotchána, dhá dhamb, cúig reithe, cúig buic, cúig

cúig huain don cheaidbhlíadhuin: do budh i fo oifrál Phagiel mhic Ocráin.

78 Ar an dara lá déug do oifrál Ahira mhac Enan prionnsa chloinne Naphtali.

79 Do budh i a oifrál éanbháifin amháin airgid dar chomhthrom céad & triochad fecel, éan bhulla airgid do chomhthrom seachdmhógad fecel do réir fecel na sanctóra; iad araon lán do phlúr mhín cumaiscthe le hola, mar oifrál bhídh.

80 Aon liach amháin órdha do dheich fecel lán do thuis.

81 Éan bhuíóg óg, éan reithe, éan uan don chéad bhlíadhuin mair oifrál bhídh.

82 Éan mbeannán do na gabhruibh ar son oifrála peacaidh.

83 Agus ar son iodhbartha oifrála fíothchána, dhá dhamh, cúig reithe, cúig buic, cúig huain don cheaidbhlíadhuin; do budh i fo oifrál Ahira mhic Enan.

84 Dob iad fo tabhartuis na haltóra, ann fa lá ar hungadh i, ó phrionnsadh-uibh Ísrael: dhá bháifin déug airgid, dá chupán déug airgid, dhá liach dhéag óir.

85 Gach éan bháifin airgid ag comhthromadh chéud fecel agus triochad, gach éan bhulla seachdmhógad: do comhthromaigh na huile fíothighe airgid dhá mhíle agus ceithre chéud fecel, do réir fecel na sanctóra.

86 Na liacha airgid do bhádar a dó dhéug lán do thuis ag comhthromadh deich fecel gach liach dhiobh, do réir fecel na sanctóra: ór na liacha uile bá céad agus fichthe fecel é.

87 Na daimh uile don oifrál loisthe do bhádar dhá bhuíóg dhéug, na reithe-each a dó dhéug, na huain don cheidbhlíadhuin a dó dhéug, maille re na noifrál bhídh: agus meannáin na gabhar ar son oifrála peacaidh, a dó dhéug.

88 Agus na huile damh chum iodhbartha na hofrála fíothchána do bhádar a ceathair fichthíod do bhuíoguibh, na-reitheadha fé fichid, na buic fé fichid, na huain don cheidbhlíadhuin fé fichid: dob iad fo tabhartuis na haltóra tár éis a beith ungha.

89 Agus nuair do bhí Máoise ar ndul a steach a thabearnacuil an chomhchruinnighe do labhairt re Dia, ann sin do chuala fé guth fir ag labhairt ris a mach as cathaoir na tróaire, noch do bhí air Aire na siadhuile, ó edir an dá Cherubhin: agus a dubhairt fé ris:

C A I B. VIII.

Lasadh na nlempuideadh, 5. Coisreacadh na nLebbiteach, 23. Abis agus aimsir a nferbhise.

AGus do labhair an tighearna re Máoise, dha rádh.

2 Labhair ré Háaron agus abair ris, a nuair lasfa tú na lampuidhe, bhéaruidh na seachd lampuidhe solus thall ar aghuidh an choinneora.

3 Agus do rinne Háaron sin, do fé a lampuidhe ar aghaidh an choinneora thall, mar do aithin an tighearna do Máoise.

4 Agus do bhí a nobairfi an choinneora dóir bhuailte go nuige a chor, nuige a bhláthá do bhí dóir bhuailte: réir na colámlachda do thaibén an ghearna do Máoise, mar sin do rinne an coinnleoir.

5 Agus do labhair an tighearna Máoise, dha rádh.

6 Beir na lebhítigh ó bheith a meachloinne Ísrael, agas glan iad.

7 Agus marío dhéanas tú riú nglanadh: croith uisce glanta ann agus bearráidis a bhfeoil uile, agus nighdis a néaduighe, agus mar iad deáindis iad féin glan.

8 Ann sin glacáidis bulóg maille re na hofráil bhídh, eadh plúr min cumaiscthe le hola, agus glacfa túa bulóg óg eile mar oifrál pheacaidh.

9 Agus do bhéara tú na Lebhítigh as coinne thabearnacuil an chomhchruinnighe, agus cruinneocha ti bhfochair a chéile coimhthionóil chloinne Ísrael uile.

10 Agus do bhéara tú na Lebhítigh a lathair an tighearna, agus oífid clann Ísrael a lámha ar na lebhítigh.

11 Agus do dhéana Háaron Lebhítigh díodhbhuirt a lathair, tighearna mar oifrál ó chloinne Ísrael, chor go ndéanuid ferbhús tighearna.

12 Agus cuirfid na Lebhítigh a mha ar cheannuibh na mbulóg, agus dhéana tú iodhbhuirt daon ann na oifrál pheacaidh, agus don dá bulóg mar oifrál loisthe don ghearna, do dhéanamh síodha do Lebhítigh.

13 Agus cuirfe tú na Lebhítigh thair Háaron agus a lathair a mhac, oifrálídh tú iad mar oifrál don ghearna.

14 Mar so scarfas tú na Lebhítigh bheith a meach chloinne Ísrael: do budh liomsa na Lebhítigh.

15 Agus na dhiaigh sin rinne na Lebhítigh a steach do dhéanamh ferbhise thabearnacuil an chomhchruinnighe, agus glansa tú iad, do dhéana tú a noifrál mar iad bhuirt.

16 Oir tugadh dhamhfa go lán iad ó bheith a meach chloinne Ísrael a nait gach aoin dá nfeamhbhri, eadhon a nait na céidghíne chloinne Ísrael uile do ghlac míl gam iad.

17 Oir is liomsa uile céid chloinne Ísrael, idir dhuine agus bheith, ann fa lé ar bhuail mé na uile chéidghín a corraigh na hEgípt.

te do naomhuigh mé iadfan dhamh
18 Agus do ghlac mé na Lebhitigh ar
son a n-uile chéaidghin do chloinn Israel.

19 Agus thug mé na Lebhitigh mar
thiodhlacadh do Aáron agus dá mhacaibh
as measc chloinne Israel do dhéanamh
serbhíse chloinne Israel a ttabernacuil an
chomhchruinnighthe, agus do dhéanamh
siodha chloinne Israel, cor nach bí
pláig a measc chloinne Israel a nuair
thiocfaid clann Israel a bhfogus don
tíochtóir.

20 Agus do rinne Máoise agus Aa-
ron agus comhchruinniughadh chloinne
Israel uile do na Lebhitibh, do réir a
nuile ní dar aithin an tighearna do
Mháoise a ttaobh na Lebhitíeach, mar sin
do rinneadar clann Israel riu.

21 Agus do ghlanadh na Lebhitigh
agus do nightheadar a néaduighe, agus do
ofráil Aáron iad a lathair an tighearn-
m, agus do riane Aáron sith dhóibh
di nglanadh.

22 Agus na dhiaigh sin do chuadar na
Lebhitigh a fheadh do dhéanamh a ser-
bhíse a ttabernacuil an chomhchruin-
nighthe a lathair Aáron agus a mhac,
mar do aithin an tighearna do Mháoise a
ttaobh na Lebhitíeach, is mar sin do
rinneadar riu.

23 Agus do labhair an tighearna ré
Máoise, dha rídh,

14 Sé ío an ní bheanas ris na Le-
bhitibh; ó cháig bliadhna fithchíod
dóis, agus ós a chionn rachuid siad a
fheadh dhuirfheithiomh ar sherbhis tha-
bearnacuil an chomhchruinnighthe.

25 Agus ó aois chaogad bliadhan
fuirfidh gach aon dhuirfheithiomh ar a
sherbhis sin, agus ní dhéanfa sé ní is mó
do sherbhis.

26 Achd do dheanuid friteholamh a
bhíochair a ndearbhráthrar a ttabearna-
cuil an chomhchruinnighthe do choi-
mhéad an chruim, agus ní dhéanuid
serbhís ar bith: Mar ío do dhéana tu
ris na Lebhitibh a ttaobh a gcúruim.

C A I B. IX.

Ordughadh na Caisga e rís. 6. am oile don
Caisg. 15. Gluaiseadh do súidheadh chlainn
Israel, do réir an néill.

A Agus do labhair an tighearna re Máoi-
se a bhífach Sináí annfa chéaidmí
don dara bliadhuin tar éis a tteachta
amach as crích na Héigte, dha
rádh,

2 Cumhdaighís clanna Israel mar an
géadna an Chaisg iona am iomchu-
bhuidhe féin.

3 Annfa ceathramhadh lá déag don
mhíse, trathóna, cuimhdeochtháoi é iona
am cinnte féin: do réir a uile ghnátha,
agus do réir a uile chathuim cuimhdeoch-
tháoi é.

4 Agus do labhair Máoise re cloinn
Israel, da rádh riu, an Chaisg do
choimhead.

5 Agus do choimhéid siadfan an
Chaisg an ceathramhadh lá déag don
chéaidmí trathóna a bhífach Sináí:
do réir a n-uile neithe dar aithin an ti-
ghearna do Mháoise, is mar sin do rin-
neadar clann Israel.

6 Agus do bhádar dáoine áirighe
do bhi truaillighe le corp dhuine
mhairbh, go nar bhfeidir leóan Chaisg
do choimhead an lán sin; agus tangadar
a lathair Mháoise agus a lathair Aáron
an lán féin.

7 Agus a dubhradar na dáoine sin
ris, Atamuid neamhghlan ó chorp dhuine
mhairbh: uimefin atamáoid gar gcong-
mhail nach bhféadmáoid ofráil díodh-
buirt don tighearna na am cinnte féin a
measc chloinne Israel.

8 Agus a dubhairt Máoise riu, Fa-
nuighd bhur geomhuighe, agus cluinfe
nísi créud aithéonus an tighearna bhur
ttaobh.

9 Agus do labhair an tighearna ré
Máoise, ga rádh,

10 Labhair ré cloinn Israel, gá
rádh, Má bhíonn éanduine aguibh nó dá
bhur fliochd, neamhghlan ó chorp
mhairbh, nó má bhithi a ttoras a bhfad
uáibh, thairis sin cuimhdeochtháoi an
Chaisg don tighearna.

11 An ceathramhadh lá déag don da-
ra mí trathóna cuimhdeochtháoi é,
íostáoi é maille ré harán gan láibhín agus
re luibhíonaibh fearbha.

12 Ní fháigfid siad éinni dhe go maidin,
ní bhrífid siad aonchráimh dhe, do
réir uile órdughthe na Caisga cuimhdeoch-
chuid siad é.

13 Achd an duine bhias glan agus
nach bíar ar turas, agus léicfeas thairis
gan an Chaisg do choimhead, gearrfui-
ghear an tanam céadna amach ó na
mhuinntir, do chionn nach ttug sé leis
ofráil an tighearna na ham cinnte féin,
biaidh ualach a pheacuidh air an bfeir sin.

14 Agus na thig coimhidhtheach ar
cuairt bhar measc, agus go ccuimhdeoch-
chuidh lé an Chaisg don tighearna, do
réir órdughthe na Caisga agus do réir
a mhodha sin do dhéana fé: éan ordá-
ghadh amháin bhias aguibh araon don
choimhidhtheach agus don té bearthar
sán tír.

5 Agus an lá do tógbhadh suas
an tabernacuil, do shloigh néill an
tabernacuil, eadhon páillíun na siadh-
nuis: agus trathóna do bhi ar an tra-
bearnacuil, mar do bhíadh táimhfean-
nadh tineadh go maidin.

16 Is mar sin do bhi se a geomhnu-
idhe, do shlochadh an néill é lán ló, agus
cosamlachd shoillsi teineadh sa noidche

17 Agus a nuair do tógfuidh an
néill suas ón tabernacuil, annsin do
ghluaiseadh clann Israel: agus annfa
nait

cheile, ba íarum. on an-
agus bhu
orruidhe,

a ceo
haich na
n, annsin
padhuibh
hair an
laorfuigh

25 Agus do ghluais bratach cham-
pa chloinne Dan rompa, noch do bhí ar
dheireadh na gcampadh uile ar fad a
slagh : agus ócionn a sloigh sin do
bhi Ahíeler mhac Amisaddai.

26 Agus ós cionn sloigh threibhe
chloinne Afer, do bhí Páigel mhac Ocran.

27 Agus ós cionn sloigh threibhe
chloinne Naphtali do bhí Ahiran
mhac Enan.

28 Mar fo do bhí aistior chloinne
Ísrael do reir a slagh a nuair do
ghluaiseadar ar a naghaidh.

29 Agus a dubhairt Mhaoise ré
Hobab mhac Raguél an Midianiteach
athair mhú Mhaoise, Atamáoidne ag
triall gus a náit ar labhair an tighearna,
ga rádh, Do bheura mé dhaoibh é ;
tarla linn agus do dhéanam maith dhuit :
óir do labhair an tighearna maith do
thaoibh Ísrael.

30 Agus a dubhairt seifion ris, ní
rachad libh, achd rachad dom dhúthaigh
fein agus go nuige mo ghaol.

31 Agus a dubhairt seifion, na
fá sin, iarruim mar athchuinghidh ort,
ó tharla a fhios agad go bhfuilmid ar
tiampa dhéanamh san bhfásach, agus
gom bia tusa a náit fúil duinn.

32 Agus is amhla bhías, má thig tú
linn, go deimhin bíaidh, gach maith
do ndéana an tighearna dhuinne, do
dhéanaimne a leithéid duitse.

33 Agus do imthigheadar ó shliabh
an tighearna aistear trí la, agus Airc
chunnartha an tighearna ag imtheachd
rompa a naistior na ttrí la, diarruidh
áite comhnuidhe dhóibh.

34 Agus do bhíodh neúll an tighear-
na orra san ló, a nuair do théidis amach
as an bhfósungphort.

35 Agus tarla a nuair do ghlu-
aiseadh a Nuair ar a haghuidh go na-
bradh Mhaoise, Eirigh suas a thighearna
agus bíodh do naimhde ar na scabadh,
agus an drung fhuathuigheas tú, teithidís
romhad.

36 Agus a nuair do chomhnuibheadh a
Nuair, déaradh fé, Ionntoigh a thighear-
na chum na niomad milteadh chloinne
Ísrael.

C A I B. XI.

Do smachduigheadh talach an phobail le
teine. 18 Gheall Dia fáth féola dhóibh
21 Do ordúigh Dia an Sanbedrim, no an
70 Seanoireadh.

A Gus a nuair do iomchafáid an pobal,
do chuir sin fearg ar an tighearna,
agus do chualuidh an tighearna sin,
agus do lafadh a fhearg, agus do
as teine an tighearna na mealg, agus
do loig an luchd do bhí a nim-
bh an champa.

2 Agus do éighendár an pobal ar
Mhaoise, agus a nuair do rinne
Mhaoise urnaighe chum an tighearna, do
múchadh an teinidh.

3 Agus tug Taberah dainm ar a
nait, do chionn gur loisc teine an ti-
ghearna na mealg.

4 Agus iomad dá raibh na mealg
do ghlac aionmhian iad, agus clann Ís-
rael mar an gcéadna do ghluiseadar a ris
agus a dubhradar, Cía bhearus feoil
duinn ré na hithe ?

5 Cúimhnigheamaoid ar a niasc do
ithmis annfa Néigipt a naigidh, na cúl-
rain, agus na mealbhucaín, agus an lus,
agus na huinniun, agus an ghairleóg,

6 Achd a nois atá ar nanam ar
ttiurmághadh faas ; ní bhfuil ní ar bith
aguinn annois achd an Mannala amhain-
ion ar radharc.

7 Agus do bhí an Manna amhuil
fiol Coriander, agus a dhath amhuil
dath Bdeillum.

8 Agus do imthigheadh an pobal fa-
geuairt, agus do chruinnighedís é, a-
agus do mheileidís a multibh é, no do
bhrúighedís é a móirteur, agus do
bhruithedís a noighnibh é, agus do
nighdís cacuidhe dhe: agus do bhí a bhlas
amhuil blas nuadhola.

9 Agus a nuair do thuitedh an
drúchd air an ceampa fa noidhe, do
thuitedh an Manna air.

10 Annfin do chualuidh Mhaoise an
pobal ag gul ar feadh a muinntire uile,
gach aon díobh a ndorus a lóistín féin :
agus dó hadhmadh fearg an tighearna go
mór : do bhí Mhaoise feargach mar an
gcéadna.

11 Agus a dubhairt Mhaoise ris an tti-
ghearna, Créad far chrád tú do shé-
bhifeach, agus créad fá nach bhfuair mé
fabhar ad lathair, as ar chuir tú ualach
na ndaoineife uile orum ?

12 An míf do ghein an pobalfo
uile ? an damh rugadh iad, as a nairbear-
thá riom, lomchair ann tfochras iad,
(mar iomchras an tathair-altrannus le-
anth na cíche) gus an bfearann do mhi-
onnaidh tú da naithribh ?

13 Cait as a bhfaghainnife feoil ré
tabhairt don phabalfo uile ? óir guilid
fiad orum, ga rádh: tabhair dhúinn
feoil go nithmis i.

14 Ní fhéaduimife na daoineife uile
diomchar am áonar, do chionn go bhfuil
fo ro throm agum.

15 Agus mas mar fo dhéanas tú
rium, guidhim thú, marbh mé ar ball ;
agus ma fuir mé muinntearthus ad la-
thair, ná faicim mo thruaighmhéile.

16 Agus a dubhairt an tighearna ré
Mhaoise, cruinnigh chugamsa feachdmho-
chad fear do shinnsearuibh Ísrael, noch is
aithne dhuit bheith na sinfin an phobail,
agus na noigidh ós a ccionn ; agus
tabhair iad go tabearnácuil an chomh-
chruinnighthe, go rabhaid na seasamh ad
fhochairife annfin.

17 Agus tiucla misí a nuas agus laibheora mé riot annsin; agus beanfa mé don spioraid atá ortla, agus cuirfe mé orrasan é; agus iomchoruid siad ualach na ndaoine leachtfa, ionnus nach iomchoruidh tusa leachd féin é.

18 Agus abairfí ris an bpobal, Beannuighid sibh féin a ccoinnean láoi marach, & iostoi feoil (óir do ghuilleabhair a cluasaibh an tighearna, da rádh, Cia bhéaras feoil dúinn ré na hithe? óir is maith do bhádh as aguin sa Néigipt) uime sin do bhéara an tighearna feoil daoibh, agus iostoi i.

19 Ní héanlá amháin iostoi, nó dhá lá, nó cúig lá, nó deich lá, nó fhithche lá.

20 Achd an feadh míosa iomláine, nó go tti fé amach ar bhur bpolláiribh agus go raibh glonnmar aguibh: do chionn gur tharcuinnigh sibh an tighearna, noch atá bhar measc, agus gur guileabhair dá lathair, gá rádh; Créad as a ttangamar amach as a Néigipt?

21 Agus a dubhairt Maóise, an pobal a bhfuilim na measc, atáid siad fé chéad míle coisighe, agus a dubhairt tusa, Do bhéara mé feoil daoibh ar feadh míosa ré na hithe.

22 An muirfighear na tréada, agus na halbhada dhóibh da sádh, nó an cceuinneochthar iasc na fairge uile a bhfochair a chéile dhóibh da sádh:

23 Agus a dubhairt an tighearna ré Maóise: an ndearnadh lámh an tighearna níos giorra? do chise tú a nois an ttiocla mfocala a gcrích dhuitfí, nó nach ttiocla.

24 Agus do chuaidh Maóise amach, agus do innis don phobal briathra an tighearna, agus do chruinnigheadar a bhfochair a chéile an seachdmhohad do shinnsearuibh an phobail, & do shuigheadar fa gcúirt timchioll an tabearnacuil.

25 Agus táinic an tighearna a nuas a neúll agus do labhair ris, agus do thóg cuid don spioraid do bhí air, agus tug don tseachdmhohad seanóir é: agus tarla a nuair do chomhnuidh an spiorad orrasan go ndearnadar faigheadoireachd, agus nár stadadar.

26 Achd do fhanadar dias do na daoineibh annsa champa, is é dob ainm do dhuine aca Eldad, agus ainm an fhir eile Medad; agus do chomhnuidh an spiorad orra, agus do budh don luchd do bhí scríobhtha iad, achd ní dheachadar amach chum an tabearnacuil, agus do rinneadar faigheadoireachd san champa.

27 Agus do rith duine, agus do innis do Mhaóise, agus a dubhairt, Atá Eldad agus Medad ag faigheadoireachd san champa.

28 Agus do fhreagair Josua mhac Nun ferbhífeach Mhaóise ón aois óig, agus a dubhairt fé, A thighearna a Mhaóise, tóimise iad.

29 Agus a dubhairt Maóise ris, bhfuil tnúth ortla ar mo shonfa: bfearr liom go mbeidis pobal an tighearna uile na bhfaighibh, agus go feadh an tighearna a spiorad orra.

30 Agus do chuaidh Maóise do champa é féin agus sinnfir Israel.

31 Agus do chuaidh gaoth amháin ón ttighearna, agus tug gearragairt bhfairge, agus do léig síos lámh na ccampa iad, mar do bheith féin láoi don táobhle, agus uidhe láoi do táobh eile fa gcúirt timchioll an champa, agus timchioll dhá chubhad ar gnuis na talmhuin.

32 Agus do sheafadar an pobal ar feadh an láoi sin, agus ar feadh hoidhche, agus ar feadh an láoi ar mhárach, agus do chruinnigheadar gearragairt: an té is lugha do cruinnigh do chruinnigh fé deich homer, agus leathouigheadar iad fa gcúirt timchioll an champa uile dhóibh féin.

33 Agus an feadh do bhí an náíos idir a bhfuclaibh, agus fíu mhe na cognadh, do hadhnadh an tighearna a naghuidh an phobail do bluail an tighearna an pobal plaigh romhoir.

34 Agus do ghoir fé Cibrot-hataabha dainm do náit, do chionn gur bfuil do adhlacadar an luchd air a náit an tainmhin.

35 Agus do aistrigheadar an pobal Cibrot-hataabha go Haferot, agus do fhofadar ann Haferot.

C A I B. XII.

Do liaighfeadh lubhra Mhiriam.

AGUS do labhair Miriam agus Aaron a naehaidh Mhaóise ar fáil na mná don Etiopia noch do fé; óir do phós fé bean do Neupia.

1 Agus a dubhradar, An tMhaóise amháin do labhair an tighearna, a ré nach ar labhair fé tháir mar an gcéadna: agus do chuaidh an tighearna sin.

3 Annois do bhí an duine Mhiriam romhacinta ós cionn a nuile dhóir raibh ar ghnáis na talmhan.

4 Agus do labhair an tighearna go hobann ré Maóise agus ré Aaron agus ré Miriam, Tigidh amach na ttriúr go tabearnacuil an chomhchruinnigthe; agus ttangadar amach na ttriúr.

5 Agus táinic an tighearna a nuas a bfuil neúll, agus do sheas a nuair an tabearnacuil, agus do gair Aaron agus Miriam, agus tug aráon amach.

6 Ag

igh anno

har mea

had mé f

me ris a

7 Mo

mar fu

8 Is

8 Is

9 Agus

10 Ag

11 Ag

12 Na b

13 Ag

14 Ag

15 Ag

16 Ag

17 Ag

18 Ag

19 Ag

20 Ag

21 Ag

22 Ag

23 Ag

24 Ag

25 Ag

26 Ag

27 Ag

28 Ag

29 Ag

30 Ag

31 Ag

32 Ag

33 Ag

34 Ag

6 Agus a dubhairt feisíon, éif-
igh annais mo bhríathra, matá fídh
shar meaf, mífí an tighearna foillseo-
had mé féin do a bhfis, agus laibheora
mé ris a naíling.

7 Mo sherbhíseach Maoíse ní bhfuil
mar sin, noch atá fírinneach meaf
mo thighe uile.

8 Is ríffíon laibheorus mé béul
ar bhéul, fós go fílleir, agus ní a
glóir dhóir ha, agus do chise le cofamh-
lúch an tighearna : créud fa nach rabh-
bhairí ar a nabharrsín eaelach um
dubhairt a naghaidh mo sherbhíseigh
Maoísi.

9 Agus do las fearg an tighearna na
naghaidh, agus do imthigh sé uatha.

10 Agus do imthigh an néull ón
tabernacul, agus feuch tháinig lúbhra
ar Mhíriam (coimhgeal) lé fneachda : a-
gus do fheuch Áaron ar Mhíriam agus
leach do bhí lúbhra uirré.

11 Agus a dubhairt Áaron ré
Maoíse, Uch a thighearna, iarruim
dathchuinge ort, ná léig an peacadh
omne ann a ndearnamar go leamh, agus
ar pheacugheamar.

12 Ná bíodh fí fo mar áon marbh ; dá
tríobhann leath a fheola a nuir thig
amach as broinn a mhathar.

13 Agus do eigh Maoíse air an
tighearna, ga rádh, Slánuidh a nois í,
a Dhé, iarruim dathchuinge ort.

14 Agus a dubhairt an tighearna ré
Maoíse, muna ndearnadh a hathair achd
féile do theilgean na naghaidh, nach
bíodh náire uirre feachd lá ? curthar
amach as an champa í feachd lá, agus
na dhiaigh sin glacthar a feachd í.

15 Agus do cuirfeadh Míriam ón
champa feachd lá, agus níor aistighear-
dar cich nó gur tugadh Míriam a feachd
a ris.

16 Agus na dhiaigh sin do áthruighear-
dar an pobal ó Háférot, agus do fhoí-
dar a bhfaich Páran.

6 Do threibh Judah, Caleb mhac Je-
phunneh.

7 Do threibh Ífachar, Igal mhac
Jóseph.

8 Do threibh Ephraim, Ofeah mhac
Nun.

9 Do threibh Benjamin Paltí mhac
Raphu.

10 Do threibh Sebulun, Gaddiel mhac
Sodi.

11 Do threibh Jóseph, eadhon,
do threibh Manasseh, Gaddi mhac
Súsi.

12 Do threibh Dan, Ammiel mhac
Gemallí.

13 Do threibh Afer, Setur mhac
Micháel.

14 Do threibh Naphtali, Nahbi mhac
Uophí.

15 Do threibh Gad, Gebhel mhac
Machi.

16 Is iad so anmanra na ndáoine, noch
do chuir Maoíse amach do bhrath na
dúthaighe : agus do ghoir Maoíse Je-
holua do Ofeah mhac Nun.

17 Agus do chuir Maoíse iad do
bhrath thire Chanaan, agus a dubhairt
ríu, gluaifighe romhuibh do náird ó
dheas, agus éirgidh suas ar a tliabh.

18 Agus feachuidh créid é an fear-
rann, agus na dáoine aitreabhas ann, an
bhfuilid laidir nó lag, na mbeagan nó
na moran dáoine.

19 Agus créid is fearann é ann a
gcomhnuighid fiad, an maith nó an olc
é, agus cread na caithreacha ann a náir-
tighid fiad, an ann lóistínibh nó a náitibh
daingne aistighid.

20 Agus créid é an fearann féin,
an truagh é nó an méith, an bhfuil
coill ann nó nach bhfuil : agus bithifí
beódha, agus tugaidh libh cuid do tho-
radh na tíre : annais do bé sin aimsir na
gcéadghrápuigheadh.

21 Mar sin do chuadar suas, agus do
spionadar an tír ó fháfach Sin go Re-
hob, mar a ttigid dáoine go Ha-
mat.

22 Agus do chuadar suas bu'ch
dheas go ttangadar go Hebron mar
a rabhadar Ahiman, Sefai, agus Tal-
mai, clann Anac : a nois do rinneadh
Hebron feachd mblíadhna roimhe Soan
fa Négipt.

23 Agus tangadar gus a nabhuinn
Escol, agus do ghearradar annsin
beangan fa éintríopall cior fíneanb-
na, agus do ionchradar é idir dhís
air mhaide, agus tugadar léo do na
pomgránada, agus do na figidhe.

24 Do goireadh do naifín gleann
Escol, do bhrigh an tripuill caor do
ghearradar clann Ísrael as sin.

25 Agus do fhlleadar ó spio-
nadh na tíre, déis dhá fhichead
lá.

26 Agus do ghluaisfidar agus tan-
gadar go Maoíse agus go Haa-
ron,

C A I B. XIII.

Do chuireadar lúbé rannfaghadh thír na
geallamhna vadha.

A Gus do labhair an tighearna ré Ma-
oíse, dá rádh.

2 Cuir dáoine amach go spindis tír
Chanaan noch do bheirifí do chloinn
Ísrael : do gach éintreibh dá, náitribh
chuirfeas tu duine amach, gach éanduine
na riaghloir na meaf.

3 Agus do chuir Maoíse le baithne
an tighearna amach iad as fáfach Phá-
ran : na dáoine sin uile do budh ceann
ar chloinn Ísrael.

4 Agus do budh iadfo a nánmanna,
Do threibh Réuben, Samma mhac Sac-
cur.

5 Do threibh Símeoin, Saphat mhac
Hori.

ron, & go comhchruinnighadh chloinne Israél uile go fásach Pháran go Cades, agus tugadar scéula chuafan, agus chum an chomhchruinnigh uile, agus do thaisbeanadar toradh na tíre dhoibh.

27 Agus do innisodar dhoibh, agus a dubhradar, Tangamairne agus an t-tír ionar chuir tú sinn, agus go deimhin atá si ar fileadh dó bhainne agus do mhíl, agus a fé fo a toradh.

28 Gidheadh atáid na daoine áitreabhas annfa dáthaigh láidir, agus atáid a gcathireacha do bhalladhuibh, agus táid romhór: agus fós do chonncamar clann Anac annsin.

29 Áitreabhul na Hamalecitigh annfa bhfearrann táobh ó dheas: agus na Hititigh agus na Jebusitigh, agus na Hamoritigh áitreabhas ar a tliabh: agus na Canaanitigh áitreabhas laimh ris an bhfairge, agus laimh ré leithimeal Jordáin.

30 Agus giodh gur shocrúigh Caleb an pobal a lathair Mhaoise, agus a dubhairt sé, Déanam suas a néinfeachd, agus fealbhuigheam é, óir atámsod cumfach air a bhuaín amach.

31 Gidheadh na daoine do chuaidh leis suas, a dubhradar, Ní bhfuilmidne iondula suas a naghaidh na ndaoine: óir is láidre iad ná sinn.

32 Agus tugadar drochtthuarusc-bháil do chloinn Israél ar an ndúthaigh noch do spionadar, ga rádh; An fearann thríd a ndeachamar da spionadh, is talumh é iofas suas a áitreabhúigh; agus na huile dhaoine da bhfacamair ann, atáid na daoine árrachda.

33 Agus do choncamar annsin aithigh mic Anac, is mó nó aithighe eile; agus do bháidhmair ann ar radharc fein mar dhreóllánuibh teasbhuidh, agus do bhámar ann a radharcion fós mar an ceadna.

CAIB. XIV.

Ithiomrádh an phobail. 6 Atáid Iosua agus Caleb áileas. 24 Noch dar gheall Dia maith dá chionn.

AGus do thóg an pobal uile a nguth ós áird, agus do éigheadar, agus do ghuileadar an pobal a noidhe sin.

2 Agus do rinneadar clann Israél uile ithiomrádh a naghaidh Mhaoise agus a naghaidh Aáron, agus a dubhradar an comhchruinnighadh uile riú, Do bfearr linn go bhfuigheamais bás a cerich na Héipte, nó do bfearr linn go bhfuigheamais bás annfa bhfásach'o.

3 Agus créid si ttug an tighearna don tír sía do thuitim leis an gcloidheamh, chor go mbeidis ar mná agus ar cclann na gcric'h? nach ar bhfearr dhuinn fileadh do Néipt.

4 Agus a dubhradar ré ar déanam caiptin agus filleamh do gipt.

5 Annfin do thuit Mhaoise agus Aáron a naighthibh a lathair oireach chomhchruinnighthe chloinne Israél.

6 Achd Iosua mhac Nun agus mhac Jephunneh, noch do bhi don bheith do fheuch an fearann, do réubaidh néaduighe.

7 Agus do labhradar ré hoireach as chloinne Israél uile, dha rádh, fearann ar ghabhamair thríd dá fheuch is fearann íarmhaith é.

8 Matá dúil ag an ttighearna inne, annsin béaruidh sé don dáth si sinn, agus do bhéara dhuinn; tháigh noch lionas do bhainne agus mhíl.

9 Amháin ná héirghidhsí a corpal naghaidh an tighearna, agus ná eagla oruibh roimh dhaoineibh na tíre óir is arán dúinne iad: do dheach cumhdach riú, agus atá an tighearna linhe: ná biodh a neagla oruibh.

10 Achd do aithnigheadar an comhchruinnighadh uile a gclochadh le dhoibh: & do thaisbein glóir an tighearna féin á ttabearnacuill an chomhchruinnighthe a lathair chloinne Israél uile.

11 Agus a dubhairt an tighearna Mhaoise, Gá fad bhias an pobal a feirge oram? agus gá fad nach corpal mé ar son na nuile comhartach thaisbean mé eatorra?

12 Buailfe mé iad le pláigh, beanfá mé a noighreachd díobh, agus dhéana mé dhíotfa cineadh is mé is neartmhuire ná iadfan.

13 Agus a dubhairt an tighearna, Achd cuimhsí ris an tighearna, Achd cuimhsí na Héiptigh sin (óir thug tú a n-ámar amach ó bheith na mealc léd chomhchruinnighthe a lathair chloinne Israél uile.)

14 Agus inneo luíad siad do mháir na tíre sía: óir do chualadar an tighearna, go bhfuil túfa a mealc phobail, go bhfaicthear thús a ghearna, aghaidh ar aghaidh, agus mbí do néull ós a ccionn, agus tteid tú rompa san ló a bpiléir néill a bpiléir teimdh fa noidheche.

15 Annois má mharbhann tú an pobal uile mar éanduine, annsin bfuil ruid na críocha do chualuidh do tháir rád.

16 Do chionn nach éidir leis a ghearna na daoine sía do thabhairt tír do gheall sé dhoibh, uime sin mharbh sé iad annfa bhfásach.

17 Agus annois iarruim dathchort, biodh cumhachda mo thighearna a mbuill do labhair tú, da rádh.

18 Atá an tighearna fadlingeach agus móthrócaireach, maitheamh éacceart agus peacach, agus gan an ciontach do thionchar a anchor, ag aithbhear peacach

ar an ceathramhadh
mh do treas agus an ceathramhadh

agus Maith, iarruim dathchuinge
eisceart na ndaoine do reir
do thrócaire; agus mar do mhaith
don phoballa ó Néigipt go tti a

20 Agus a dubhairt. an tighearn
do mhaith mé do reir do bhréith-

21 Achd coimhdhearbhta agus atáim-
am bheathaigh, lionfaighear an do-
than uile do ghloir an Tighearna.

22 Do bhrigh na muinntire si uile
do dhóaire mo ghloir agus mo ionganta
do rinne mé sa Néigipt, agus annsa
bhíach, agus do chuir cathughadh
ann: nois deich náire, agus nár eisd
ann guth:

23 Godeimhin ní fhaicfid siad an
ghloir do gheall mé dá naithribh:
ní fhaicfid baineach dhiobhfó dar chuir
ann oram é.

24 Achd mo sherbhiseach Caleb,
do chionn go raibh aithearrach spioraid
ann, agus gur lean sé mifi go hiom-
lán; beara mé eifion don dúthaigh
na ndeachaidh sé, agus fealbhochuid a
uile.

25 (Annois do áitreabhadar na
Hamalecigh, agus na Cananitigh
ann) Fillidh si a marach agus im-
leoidh don fhásach a slighe na mara
uile.

26 Agus do labhair an tighearna ré
Maoise agus ré Háaron, gá radh.

27 Ga fad iomchorus mé leis a
drochphoballa, noch do ní ithiomradh
ann aghaidh? do chúala mé ithiomradh
chionn Israel, noch do nid do mhun-
nubur am aghaidh:

28 Abair riu, Mar mhairim, a deir
an tighearna, amhuil do labhrabhair si
am chadhbhisi mar sin do dheana mifi
sibh.

29 Tuitfid bhur gconablacha annsa
bhíach, gach ar hairmheadh dhibh
do réir bhur nuibhre iomláine ó fhlithchid
bliadhna dsois agus ós a chionn, do rinne
ithiomradh am aghuidhfe.

30 Gan chunntabhairt ní thiucfuidhe
ann ar a bheach a tsoibh ar mhionna
go naitreochadh sibh innte, achd
mhain Caleb mhac Jephunneh, agus Jo-
na mhac Nun.

31 Ach bhur náoidhin a dubhrabhair
do bheith na gcreich, beara mé iad sin a
each, agus aitheonuid siad an fearann,
och do tharcuifigheabhair si.

32 Achd ar bhur sonsa tuitfid
bhur gconablacha annsa bhífach si.

33 Agus beid bhur gclann ar sea-
ran annsa bhífach si ceathrachad bli-
adh, agus iocfuid ar lon bhur stria-
chais, nó go leaghaid bhur ccuirp
annsa bhífach.

34 Do réir uibhre na laétheadh a
rabhabhair ag feuchuin a nfearuinn,
ceathrachad lá, (gach éanla ar son bli-
adhna) iomchortháoí bhur néiceart, sé
sin ceathrachad bliadhna, agus aitheon-
taoí mo bhriseadh geallamhnafa.

35 Mifi an tighearna a dubhairt, do
dheana mé go deimhin é ris a ndroch
chomhchruinniughadh si uile, noch atá ar
na gcuinniughadh a ccionn a chéile am
aghuidh: annsa bhífach si tuitfid siad,
agus annsin baifeochthar iad.

36 Agus na daoine do chuir Maoise
dfeachuin a nfearuinn, noch do fhill
agus tug air an gcomhchruinniughadh
ithiomradh do dheanamh iona aghaidh
lé droch thúarufgháil do thabhairt air
an bhfearann;

37 An mhuinntir chéadna sin thug
leo an droch thúarufgháil ar an tír,
fuaradar bás don phlaigh a lathair an
tighearna.

38 Achd Iofua mhac Nun agus Caleb
mhac Jephunneh (noch ba) don luchd do
chúaidh dfeachuin a nfearuinn, do
mbaireadar a gcomhnuighe.

39 Agus do innis Maoise na briath-
raí do chloinn Israel uile, agus do caoi-
dheadar an pobal go mór.

40 Agus do éirgheadar an pobal go
moch ar maidin, agus do chéadar suas
go mullach an tsléibhe, gá radh, Féuch
atamóid annsa, agus racham suas go
nuige a náit do gheall an tighearna:
óir do pheacuigheamar.

41 Agus a dubhairt Maoise, créd a
nois fa faruighthe aithne an tighearna?
ach ní bhia maith dhibh ann.

42 Ná héirgidhe suas, óir ní bhfuil
an tighearna bhar maic, chor nach
buailear sibh as coinne bhur namhad.

43 Óir atáid na Hamalecigh agus
na Cananitigh annsin romhuibh, agus
tuitfidhe leis an gcloidhiomh: do chionn
gur hionntóigheabhair ón tighearna;
uime sin ní bhia an tighearna libh.

44 Ach do chuireadar san rompa dul
suas go mullach an chnoic: gidheadh
nior imthigh Airc chunnartha an ti-
ghearna, ná Maoise, amach as an
ccampá.

45 Ansin tangadar na Hamalecigh a
nuas agus na Cananitigh, noch do
chomhnuigh san chnoc sin, agus do
bhuaileadar iad, agus do bhrisodar orra
air fad go Hormah.

C A I B. XV.

Na befrala bbeuraid leo, an tan tucfuid
don tír chomhnuighe. 30 Smacbd ar a phe-
acadh dhán. 32 Agus ar bhriseadh na
Sabboide.

A Gus do labhair an tighearna re Má-
oise, dá radh;
2 Labhair re cloinn Israel, agus abair
riu,

riú, a nuair thiocfuidhe dá bhur tír chomhnuidhe, noch do bheirimse dháoiibh.

3 Agus do dhéantáoi ofráil le teinidh don tighearna, ofráil loisthe, nó iodhbúirt a gcoimhlonadh móide, nó a nofráil thoileamhuil, nó ann bhur bhféastuibh follamanta, do dhéanamh deaghbhólaidh don tighearna, do nealbhda nó don tréid:

4 Annfin an té ofrálas ofráil don tighearna, beiruidh leis ofráil bhídh do dheachmhadh cuid do phlúr cumaisithe le ceathramhadh do hin ola.

5 Agus gléusfa tú ceathramhadh do hin fhiona mar ofráil dighe, maille re hofráil loisthe nó lé fiodhbúirt, ar son gach uain.

6 Nó ar son reithe, gléasfa tú mar ofráil bhídh dhá dheachmhadh cuid do phlúr cumaisithe leis an treas cuid do hin ola.

7 Agus ofrála tú mar ofráil dighe an treas cuid do hin fhiona mar bholadh chumhna don tighearna.

8 Agus a nuair ghléasfas tú bulóg mar ofráil loisthe, nó mar iodhbúirt a coimhlonadh móide, ná ofrála fiodha don tighearna:

9 Annfin do bhéura fé maille lé bulóg ofráil bhídh leis do thrí dheachmhadh cuid do phlúr cumaisithe le leath hin dola.

10 Agus do bhéura tú leachd mar ofráil dighe leath hin dhion mar ofráil déanta le teinidh do bholadh chumhna don tighearna.

11 Mar fo do dhéantar ar son éanbhuloige, nó ar son éinreithe, nó ar son uain nó meannain.

12 Do réir na huibhre do ghléasfuidhe, mar sin do dhéantáoi ris gach aon do réir a uibhre.

13 An mbeid rugadh don tír, do dheanuid uile na neithesí mar fo, ag ofráil ofrála déanta le teinidh do bholadh chumhna don tighearna.

14 Agus má thig coimhidhtheach do chomhnúighe eadruibh, nó gídh bé ar bith bhias bhar measc ann bhur ngeinealachuibh, agus ofrálfus ofráil déanta le teinidh do bholadh chumhna don tighearna: mar dhéantáoise, seadh do dhéana seifion.

15 Eanárdughadh amháin bhias oruibh don chomhchruinniughadh, agus mar an gcéadna don choimhidhtheach chomhnúigheas (bhur measc) órdughadh fíorruidhe ann bhur fíochd: mar tátháoise, is mar sin bhias an coimhidhtheach a lathair an tighearna.

16 Eándligheadh agus éanmhodh bhias agubh, agus ag an coimhidhtheach chomhnúigheas maille ribh.

17 Agus do labhair an tighearna ré Maóise, dhá rádh.

18 Labhair re cloinn Ísrael agus

abair riú, a nuair thiocfuidhe don thaigh a mbéara mífí sibh.

19 Annfin is amhluidh bhias a n-íosaí darán na tíre, ofráilfide thógtha don tighearna.

20 Ofráilfide suas cáca don chead dá bhur ttáos mar ofráil thógtha: do nithí ofráil thógtha don lé bhuailthe) mar sin thógfighe é.

21 Don chead chuid dá bhur do bheartáoi don tighearna thógtha ion bhur fleachduibh.

22 Agus má rinneabhair feadh agus nach ar choimheadabhair na aithne noch do labhair an tighearna Maóise,

23 A nuaile ní dar aithin an tír na dhíbh re láimh Maóise; ón aithin an tighearna do Mhaóise, go fo amach a measc bhur ngeinealach.

24 Annfin is amhlaidh bhias, mar thear éainní tré ainbhíos gan fíoch chomhchruinniughadh, go tithí an pobal uile éanbhulóg og uath ofráil loisthe, mar bholadh don don tighearna, maille le na ofráil agus ofráil dighe do réir a n-íosaí agus éanmhéannan do na gabharuibh ofráil pheacaidh.

25 Agus do dhéana an sagart ar son chloinne Ísrael uile, agus fighear dhóibh uile é, ór is aithní agus do bheiruid a nofráil lea, buirt dheanta le teinidh don tighearna agus a nofráil pheacaidh a lathair an ghearna ar son a nainbhíos.

26 Agus maithfighear do chomhchruinniughadh chloinne Ísrael agus don choimhidhtheach chomhchus na measc, ó tharla don uile bheith a nainbhíos.

27 Agus má pheacúigheann ann bith tré ainbhíos, annfin do bheir leis gabhar bainíon don chead bholadh mar ofráil pheacaidh.

28 Agus do dhéana an sagart ghníomh ar son a nanna pheacaidh go hainbhíosach, a nuair do peacadh go hainbhíosach a lathair tighearna, do dhéanamh lóirghnó a shon, agus maithfighear dhó é.

29 Eándligheadh amháin bhias don té pheacúigheas tré ainbhíos, ráon don té bearthar a measc chloinne Ísrael agus don choimhidhtheach chomhnúigheas na measc.

30 Achd an tanam do ní éalaí handóthchulach, mas don tír é an choimhidhtheach, ícamluigh fé an tighearna agus gearrfhuighear an tanam a dhaoine.

31 De chionn gur tharcúighe briathar an tighearna agus gur a aithne, gearrfhuighear an tanam thrid amach; bíadid a olc air féla.

32 Agus an fad do bhíadid Ísrael annfa bhífach, fíaradar do cruinnigh maideadha annfa

33 Agus...
34 Agus...
35 Agus...
36 Agus...
37 Agus...
38 Agus...
39 Agus...
40 Agus...
41 Agus...
42 Agus...
43 Agus...
44 Agus...
45 Agus...
46 Agus...
47 Agus...
48 Agus...
49 Agus...
50 Agus...
51 Agus...
52 Agus...
53 Agus...
54 Agus...
55 Agus...
56 Agus...
57 Agus...
58 Agus...
59 Agus...
60 Agus...
61 Agus...
62 Agus...
63 Agus...
64 Agus...
65 Agus...
66 Agus...
67 Agus...
68 Agus...
69 Agus...
70 Agus...
71 Agus...
72 Agus...
73 Agus...
74 Agus...
75 Agus...
76 Agus...
77 Agus...
78 Agus...
79 Agus...
80 Agus...
81 Agus...
82 Agus...
83 Agus...
84 Agus...
85 Agus...
86 Agus...
87 Agus...
88 Agus...
89 Agus...
90 Agus...
91 Agus...
92 Agus...
93 Agus...
94 Agus...
95 Agus...
96 Agus...
97 Agus...
98 Agus...
99 Agus...
100 Agus...

18 Agus do ghlac gach áon áca a
shionnla, agus do chuir teinidh ionta,
agus do chuireadar ias ar an
teinidh

100

tteinidh, agus do sheafadar a ndorus thabernacuil an chomhchruinnigh, maille re Máoise agus Aáron.

19 Agus do chruinnigh Córah an comhchruinniughadh uile na naghaidh go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh, agus do foillsiughadh glóir an tighearna don chomhchruinniughadh uile.

20 Agus do labhair an tighearna re Máoise agus re Aáron, dá rádh.

21 Dealuighidh sibh fein as lár an phobail, go sgríola mé iad a móiment.

22 Agus do thuitedarfan ar a naghaidh agus a dubhradar, A Dhé, Dia spiorad gach uile shíola, an bpeacóichuidh ánduine an-háin, agus an mbia tú feargach ris an bpobal uile?

23 Agus do labhair an tighearna re Máoise, dhá rádh.

24 Labhair ris an gcomhchruinniughadh, dhá rádh, éirgidh suas o bheitha taimchioll thabernacuil Chóradh, Dhátan, agus Abiram.

25 Agus déirigh Máoise suas, agus do chuaidh go Dátan agus go Habiram, agus do leanadur sinnir Ísrael uile é.

26 Agus dó labhair sé ris an bpobal, ga rádh, Guídhim sibh dealuighe sibh fein o loistnibh na ndrochdháoinse, agus na buainidh ré héanri is léo, deagla go muirfidhe sibh uile iona bpeacuibhion.

27 Mar sin déirgheadar suas ó thabernacuil Chórah, Dhátan agus Abiram ar gach cántaibh, agus tháinig Dátan agus Abiram a mach, agus do sheafadar a ndorus a loistín, agus a mná agus a mic, agus a cclann bheag.

28 Agus a dubhairt Máoise, leis fo eitheontaoi fur chuir an tighearna mifi do dhcanamh na roibreachso uile: óir ní dhearna mé iad as minntinn fein.

29 Má pheibhid fo bás coitcheann a nuile dhuine, ió más mar thiehear ar ra huile dháoiibh thioctuihear erra, ann sin ní hé an tighearna do chuir mifi iad.

30 Ach má ní an tighearna ní nuadh, agus go bhfoiscuaidh an talamh a bheul, agus a slugadh suas gun a nuile ní dhá mbeannan riu, agus go ra-chaid síos beo annsa pholl, ansin tugfidhe gur chuireadar an mhuinntirle fearg air an tighearna.

31 Agus tarla mar do sguir sé do labhair na mbriatharso uile, gur foilt an talamh do bhi futha o aheile.

32 Agus dfoiscuill an talamh a bheul, agus do shluig suas iad fein, agus a tighthe, agus a nuile dhaine ear bhain re Corah, agus a maoin uile.

33 Iad fein agus an mhéid do bhean riu, do chuadar beo síos annsa

bpoll, agus do dhruid an talamh ar a muin, agus do éugadar as lár an chomhchruinnigh.

34 Agus do theitheadar na Hioiré elitigh uile do bhi na taimcioll fa eairt roinib a néigheamh: óir a dubhradar, deagla go slughfiodh an talamh sinne mar an cceadna.

35 Agus táinic teine a mach an tighearna, agus do loisc an dhéad agus an cáogad do ofraíl an tuis.

36 Agus do labhair an tighearna re Máoise, dhá rádh.

37 Labhair lé Heleáfar mhac Aíon an sagart, na sionnfuidhe do thóghail suas as an loiscadh; agus spreigle an teine ann súd: óir ataid naomhta.

38 Sionnfuidhe na bpeacachso a n-ghuidh a nanmann fein, déantar pláidhe leathna dhíobh mar fhóladh do naltóir: óir do ofraíladar iad a lathair an tighearna; uime sin ataid naomhta, beid na comhartha do chloinn Ísrael.

39 Agus do tóg Eleáfar an sagart na sionnfuidhe práis le ndéanair an luchd do loiscadh, ofraíl, agus do rineadh pláidhe leathna dhíobh mar fhóladh do naltóir:

40 Chum a mbeith na ccuimhne do chloinn Ísrael, iondus nach dtiafadh éanchoimhidheach nach do shíol Aíon d'ofraíl tuise a lathair an tighearna; gur nach biaidh sé mar Chórah, agus mar a chuideachduin, mar do raidh an tighearna ris le lóimh Mháoise.

41 Achd ar na mhárach do rincaid comhchruinniughadh chloinne Ísrael a ithiomradh a naghaidh Mháoise agus Aáron, ga rádh, do mharthabhair muinntir an tighearna.

42 Agus tarla a nuair do chruinnigh eadar an pobal uile a naghuidh Máoise agus a naghaidh Aáron, gur shuchadar leath ré tabernacuil an chomhchruinnigh, agus féuch, do fhóluigha réuill é, agus do thaisbéin glóir an tighearna.

43 Agus tháinic Máoise agus Aáron as coinne thabernacuil an chomhchruinnigh.

44 Agus do labhair an tighearna re Máoise, dhá rádh.

45 Éirigh amach as an gcuideachduin go mbafuighe mifi iad a moiment: agus do thuitedarfan ar a naghaidh.

46 Agus a dubhairt Máoise re Aáron, glac sionnfá agus cuir teinidh an ón naltóir, agus cuir tuis uirre agus éirigh go leath cheum an chomhchruinnigh agus déana loirgthiomh ar a son: do chuaidh d'ohaltas amach an tighearna: do thionnfuin an phlaigh.

47 Agus do gh'ac Aáron mar a dubhairt Máoise ris, agus do rith a le phobail, agus do bhi an phlaigh ar do shluigh a mealc an phobail, agus do

Cloisí Aíon
chuir tuis
fua an ph
48 Agus
dubh ag
cuidh an
49 Ar
phlaigh
agus leac
minntir
50 A
Máoise
chomhch
an phlaigh

Ty Dia
uile,
do thogh

A Gu do
óile,
1 Labh
fua é ga
a naltóir
do réir ti
deng: fer
a shait f
3 Agus
Máit Leo
bhias ag
4 Agus
bernacuil
thair na fi
mifi riot.
5 Agus
air thait
do bhéar
ithiomradh
ndéanuid
6 Agus
Ísrael, agu
fuidhibh O
phionnfá
dhá shla
a mealc
7 Agus
fua a lath
nacuil na
8 Agus
chuidh M
achuile,
ar son tig
agus tug
agus tog
9 Agus
uile amac
cloinne Í
agus do
shait fein.
10 Agus
Máoise, T
thair na fi
mhartha
agus toigse
dhúomía g

Chuir Aáron an phláigh.

C A I B. xvii. xviii.

Cúram le cuibhrionn na nSagarta.

chuir tuis choige, agus do rinne síth ar son an phobail.

4 Agus do sheas fé eidir na beó-dháibh agus na marbhuibh, agus do coiscadh an phláigh.

5 Anois an mhéid déug don phláigh, do budh ceithre mhíle dhéug ara leachd gcéud, leath amuigh don mháinistir déug fa chúis Chórah.

6 Agus do shíl Aáron chum Maóise go dorus thabernacuil an chomhchruinnigh, agus do coiscadh an phláigh.

C A I B. xvii.

Tug Dia ar slat Aáron blátha do chur uaithe, 10 mar chuimhne gurab síne Lebbi do thogh fé chum na Sagartaibh.

A Agus do labhair an tighearna re Maóise, dhá rádh,

1 Labhair re cloinn Israel, agus glac slat ó gach éanduine aca do réir tighe a nathreach, ó na bprionnsuidhibh uile, do réir tighe a nathreach, dhá shlat déug: scríobhfa ainm gach éanduine ar a shlat féin.

2 Agus scríobhtha tú ainm Aáron ar shlat Lebbi: óir budh éanflath amháin bhias ag ceann tighe a nathreach.

3 Agus cuirfe tú sías iad a ttabernacuil an chomhchruinnigh, a lathair na fíadhnúise mar a tteigeamha mísi riot.

4 Agus tiuafa a cerich go ttiurfa bláth ar shlat an té thoighfeas mísi: agus do bhéara mísi fa deara go tscuirfidh ithiomrádh chloinne Israel díom, lé ndéanuid ithiomrádhí bhur naghaidhí.

5 Agus do labhair Maóise ré cloinn Israel, agus tug gach aon da bprionnsuidhibh slat dho: áon ar son gach éainphrionnsa do réir tighe a nathreach, dhá shlat déug, agus do bhi slat Aáron a measc a slat.

6 Agus do chuir Maóise na slata sías a lathair an tighearna a ttabernacuil na fíadhnúise.

7 Agus tarla ar na mháirach go ndéachuidh Maóise go ttabernacuil na fíadhnúise, agus féuch do bhi slat Aáron ar son tighe Lebbi ar ngeagadh amach, agus tug uaithe máothain agus blátha, agus tug almoinne uaithe.

8 Agus do thug Maóise na slata uile amach ó lathair an tighearna, chum cloinne Israel uile, agus do fhéachadar, agus do ghlac gach neach dhiobh a shlat féin.

9 Agus a dubhairt an tighearna re Maóise, Tabhair slat Aáron a ris a lathair na fíadhnúise da tuisceadh mar chomhartha a naghaidh na geogthach: agus toigfe tú thríd amach a monabhar dhiomha go nach basúighhear iad.

11 Agus do rinne Maóise sin; mar do aithin an tighearna dhe, is mar sin do rinne fé.

12 Agus do labhradar clann Israel re Maóise, gha rádh; féuch atimaoid ag éug, do imighiomair feachad, do chéadhamar uile feachad.

13 Gidh bé ar bith thiucfas a ngoire do thabernacuil an tighearna do gheabha fé bas: an ccaoidhfighear sinne lé basúghadh?

C A I B. xviii.

Cúram na nSagarta. 6 fíthreoladh na nLebbiteach. 9 Fíach-saithair na nSagarta. 21 agus na nLebbiteach.

A Agus a dubhairt an tighearna re Háaron, iomchora tula agus do mhic agus tigh hathar maille leachd éigceart na sanctora: agus iomchora tula agus do mhic maille leachd aindligheadh bhur sagartacha:

2 Agus do dhearbhráithre mar an ccéadna do threibh Lebbi, treabh hathar, tabhairí leachd iad go naghthar leachd iad, agus go ndéanuid fíthreolamh dhuit: achd do dheana tula agus do chlann maille riot minístrálachd as coinne thabernacuil na fíadhnúise.

3 Agus coimheadfuid síad do chúram agus cúram an ttabernacuil uile: achd amháin ní thiucfaid a ngar soitheach na sanctora, agus na haltóra, go nach néugaid síadlan, ná thusa mar an ccéadna.

4 Agus ceangoltar leachd iad, agus coimheadfuid carann thabernacuil an chomhchruinnigh, do dheanamh fírbhíse an ttabernacuil uile: agus ní thiucfa coimhidhtheach bhar ngoire.

5 Agus coimheadfuidhe cúram na sanctora agus cúram na haltóra, go nach bíadhlí seafda fearg ar bith os cionn chloinne Israel.

6 Agus mísi, féuch rug mé bhur ndearbhráithre na Lebbitigh ó bheith a measc chloinne Israel: dhuití tugadh iad mar thubhartas don tighearna, do dheanamh fírbhíse thabernacuil an chomhchruinnigh.

7 Ar a naghbhar sin coimhéudfa tusa agus do chlann maille riot oifig bhur sagartacha an gach éinni do naltóir, agus tiobh a tigh don thrat, agus do dhéantaoi fírbhíse: thug mé bhur noifig thagartachda dhaoibh mar therbhíse thiodhlaithe: agus an coimhidhtheach thiucfas a ngar, cuirfighear chum báis é.

8 Agus do labhair an tighearna re Háaron, féuch, thug mé dhuit mar an ccéadna cúram mofala togha do nuile ní náomhtha chloinne Israel: dhuití thug mé iad do bhrigh a naghtha, agus do mhacaibh, re hordughadh síorruíthe.

9 Budh leachtfa fo do na neithibh ronaomhtha (do coomhmadh) on teinidh: gach uile ofráil is leófan, gach uile ofráil bhídh is leófan, gach ofráil pheacaidh is leófan, agus gach ofráil aindlighidh is leófan, noch do bhéuruid dhanfha, bíadh si ronaomhtha dhuitfi, agus dod mhacaibh.

10 Annfa náit is ronaomhtha íofas tú sin, gach áon feartha íofas é: bíadh fé naomhtha dhuit.

11 Is leachtfa fo mar an céadna: ofráil thógtha a dtuodhlucithe, maille re nile ofrála thonnata chloinne Israel: thug mé dhuidi iad, agus dod mhacaibh agus clod ingheanuibh maille riot, lé stataid shiorruidhe: gach áon dá mbia glan ann do thigh, íofuidh fé dhe.

12 A nuile chuid is fearr do nola agus a nuile chuid is fearr don nfion, agus don chruithneachd, a gcéadthoradh sin noch ofráilidh don tighearna, thug mé iad sin duitfi.

13 Agus gidh bé is táofca bhias a bhídh annfa dúthuigh, noch do bhéuruid chum an tighearna, budh leachtfa sin, gach áon dá mbia glan ann do thigh, íofuidh fé dhe.

14 A nuile thiothlaicthe naomhtha an Israel budh leachtfa iad.

15 A nuile ni fhoctas an bhrí, annfa nuile fheoil noch bheirid siad chum an tighearna, mas do dháoinibh nó do bheithneuibh, budh leachtfa iad: gidheadh seidghin an duine fuaisceola tú go deimhin, agus céidbhreith na mbeathach neamhghlan fuaisceola tú.

16 Agus an mhéid bhias ré a bhfuaf-cladh ó mhi daois, fuaisceola tú iad do réir do mhéasta fein, ar airgid chuiq fecel, do réir fecel na fánthóra, noch is fíiche Gerah.

17 Achd céadliogh bó, nó céadán éorach, nó céadmheannan gabhair, ni fuaisceola tú, ataid sin naomhtha: crochfa si a bhfuil ar a naltóir, agus loigfí si a meathas mar ofráil déanta le teinidh, mar bholadh chumhra don tighearna.

18 Agus budh leachtfa a bhfeoil sin, anuile is léach an cliathán tonnach agus an sionéun deas.

19 A nuile ofráil thógtha do neithibh naomhtha, noch ofraluid clann Israel don tighearna, thug mé dhuitfi agus dod mhacaibh agus dod ingheanuibh maille riot le stataid shiorruidhe: is connradh saluon é go bráth a lathair an tighearna dhuitfi agus dod shiol málle riot.

20 Agus do labhair an tighearna ré Haaron, ni bhiaidh oighreachd ar bhith agad iona ná d'haighfion, ni mó bhias roinn ar bith agad na meafg: is mifi do chuidfi agus hoighreachd a meafg chloinne Israel.

21 Agus féuch, thug mé do chloinn Lebhi a nuile dhearchmhadh a Nisrael mar oighreachd ar son a serbhíe do

ní, mar atá serbhíe thabearnacuil an chomhchruinnigh.

22 Ni mó thiúcfaid clann Israel fíofda a ngar thabearnacuil an chomhchruinnigh, deagla go ndéanais peioadh, agus go bhfuighedis bás.

23 Achd na Lebhitigh dhéanas serbhíe thabearnacuil an chomhchruinnigh, agus iomchoruid siad á ccionta: budh stuid shiorruidhe sin a meafg bhar nealach nach bhfuighid oighreachd ar bith a meafg chloinne Israel.

24 Achd dearchmhacha chloinne Israel, noch ofráilaid siad mar ofráil thógtha don tighearna, thug mé sin do na Lebhitibh mar oighreachd: ar a náb bharfin a dubhairt mé riu, ní bhfuighid oighreachd ar bith a meafg chloinne Israel.

25 Agus do labhair an tighearna n Maoise, gá radh.

26 Labhair mar fo ris na Lebhitibh agus abair riu, a nuair bheanfuidhe n dearchmhacha do chloinn Israel, noch thug mifi dhibh mar oighreachd naofan: annsin ofráilidh sibh ofráil thógtha dhe sin don tighearna, an dearchmhadh cuid don dearchmhuidh.

27 Agus a nofráil thógtha fo agaid, coimeorthar chugaibh i mar abair e-lair an bhuailte, agus iomláine shoitigh bruite an-nfiona.

28 Mar fo ofráilse sibhse fíofa oíl thógtha don tighearna da bhar nile dhearchmhuidh, noch ghlacluidhe ó dhinn Israel, agus do bhearthóir dhe sin ofráil thógtha an tighearna do Airon a sagart.

29 Amach as bhar nuile thibhann ofráilse sibh a nuile ofráil thógtha n tighearna, da uile mhéathas sin [oíl fíah] an chuid naomhtha dhe.

30 Uime sin déara tú riu, a nuí thoigfas tú an chuid is fearr dhe n uadh: ansinn coimheorthar do na Lebhitibh é mar bhífeach urlair an bhuailte agus mar bhífeach shoitigh bruite an-nfiona.

31 Agus íofaí é ann gach áonbith sibh fein agus bhar dteaghlach: ar luach bhar serbhíe a thabearnacuil an chomhchruinnigh é.

32 Agus ní bhia pearadh ar bhar oruibh da bhrigh sin a nuair thógtha dhe an chuid is fearr dhe: ní thruaillíochtáoi neithe naomhtha chloinne Israel, deagla go neugfadh sibh.

CAIB XIX.

An glanadh do dháanta le tuaithe na oíche
dhe loicthe 11 An cor ar a ngnáth
thear síd.

Aus do labhair an tighearna ré Maoise agus ré Haaron, gá radh.

2 Sé fo ordughadh an dlighe, noch aith'n an tighearna, gá radh, labhair

dhe loicthe,

doimn Israel go tugaíais chugad colpach blainnean dhearghuidhe gan toibhéim, ann nach bíá cron, agus ar nar cuirtheadh oíng a rianmh.

3 Agus do bheartaíoi Deleáir an sagart i, chor go tugaídh fé amach as an ccampa i, agus go marbhadh áon i ann a fiadhnúile.

4 Agus glacfaidh Eleáir an sagart ai suil le na mhéur, agus croithfidh a suil go díreach as coinne thabearnaicuil an chomhchruinnigh seachd nuáire.

5 Agus loiscfidh (áon) an cholpach ann a radharc; a croicíon, agus a feoil, agus a suil maille ré na háileach loiscfeas fé.

6 Agus glacfaidh an sagart crann éadair, agus ísleip, agus searlóid, agus cuithfidh é a lár loiscthe na colpuidhe.

7 Annfín nighfidh an sagart a éadach, agus fothraicfidh a chorp a nuisce, agus na dhúisigh sin tiocfaidh fé don ccampa, agus bíaidh an sagart neamhghlan, go tráth nóna.

8 Agus an té loiscfeas i nighfidh fé a éadach a nuisce, fothruicfidh a chorp a nuisce, & bíaidh neamhghlan go tráth nóna.

9 Agus cruineocheuidh duine bhías glan luith na colpuidhe agus cuirfidh a tugaídh é tiobh a muich don ccampa a nimod ghlan, agus cuimhdeochthar é do choimhthíonól choimne Israel mar uisce dealaighthe: is glanadh ar son peacaidh é.

10 Agus an té chruinnighis luith na colpuidhe, nighfidh fé a éadach, agus bíaidh fé neamhghlan go tráth nóna: agus bíaidh fé ag cloinn Israel, agus ag an coimhthíonól chomhnuigheas na meaf, na reachd siorruidhe.

11 Agus an té bheanas ré corp marbh dhúine ar bith, bíaidh fé neamhghlan go donn seachd lá.

12 Glanfaidh fé é féin leis sin ar an treas lá, agus an seachdmhadh lá bíaidh fé glan: achd muna nglana fé é féin an treas lá; annfín ní bhíaidh fé glan an seachdmhadh lá.

13 Gidh bé bheanas ré corp marbh dhúine ar bith éugias, agus nach glanfaidh é féin, fálchaídh fé tabearnaicuil an tighearna, agus gearrfuighear an tanam sin ó Israel: do chionn nar croitheadh uisce an dealaighthe air, bíaidh fé neamhghlan; atá a neamhghloine fós air.

14 Sé so an dlúghtheadh, a nuair gneabhas duine bás a loistín: an mhéid thúscas a steach annfa loistín, agus an mhéid bhías a stigh annfa loistín, bíid neamhghlan seachd lá.

15 Agus gach eanfóitheach fhofcaíte, ar nach bíal falach ceanguilte uime, atá neamhghlan.

16 Agus gidh bé bheanas ris an tí do mbarbhadh le cloidheamh sin machairidhibh réidh, nó re corp marbh, nó re chnaimh dhúine, nó re uaigne, bíaidh neamhghlan seachd lá.

17 Agus glacfaidh siad air son duine neamhghlan do luith no colpuidhe loiscthe, an ghianta ar son peacaidh,

agus cuirfidhear uisce reatha na chionn a foitheach:

18 Agus glacfaidh duine glan ísleip agus tumthuigh annfa nuisce é, agus croithfidh ar an loistín é, agus ar na foithighibh uile, agus ar na daoinibh do bhi annfín, agus ar an té do bhean ré cnaimh, nó ré duine do mbarbhadh, nó ré duine fuair bás, nó ré huaigh.

19 Agus croithfidh an duige glan air an neamhghlan an treas lá, agus an seachdmhadh lá; agus ar an seachdmhadh lá glanfaidh é féin, agus nighfidh a éadach, agus fothruicfidh é féin a nuisce, agus bíaidh fé glan tráth nóna.

20 Achd an té bhías neamhghlan, agus nach glanfaidh é féin, gearrfuighear an tanam sin amach as an coimhchruinnighadh, do chionn gur thruaill fé sanctóir an tighearna: níor croitheadh uisce an dealaighthe air, atá fé neamhghlan.

21 Agus bíaidh fé na reachd siorruidhe dhóibh: an té croitheas uisce an dealaighthe nighfidh fé a éadach, agus an té bheanas ré huise an dealaighthe bíaidh fé neamhghlan go tráth nóna.

22 Agus gidh bé ní ré mbeanfuidh an duine neamhghlan, bíaidh fé neamhghlan: agus an tanam bheanas ris, bíaidh fé neamhghlan go tráth nóna.

C A I B. XX.

Gearan an tfoigh ag uisce an chomhfidh.

8 tug Maoise uisce ó churraig. 23. Fair Aaron bás.

A Nisín thangadar clann Israel, an comhchruinnighadh uile, go cionthramh Sin annfa chéad mhi; agus do bhi ann pobal na ceomhnuidhe ann Cades, agus déug Miriam annfín, agus do hadhluiceadh énnfín i.

2 Agus ní raibh uisce ag an bpoib, agus do chruinnighedar iad féin a cionn a chéile a naghuidh Mhaoise agus Aaron.

3 Agus do spreagadar an pobal Maoise, agus do labhradar, dhá rádh. Trágha a Dhé, nar éagamar an tan do éugadar ar ndearbhraithre a lathair an tighearna.

4 Agus créd fa ttugabhair fé libh comhchruinnighadh an tighearna don bhfalachfo, ionnus go bhfaighais féin agus ar náirnéis bás?

5 Agus créd fa ttugabhair fa deara dhuinn teachd amach as a Néigir dar ttabhairt a steach don droch airt: ní fearann síl é, nó figeadh, nó tinea uirne, nó pomgránat, ní mó ata uisce ré ol airt.

6 Agus do chuaidh Maoise agus Aaron as lathair an phoib go doras thabearnaicuil an chomhchruinnigh, agus do thuitedar ar a naghaidh, agus do fhoilligh gloir an tighearna i féin doibh.

7 Agus do labhair an tighearna re Maoise, dhá rádh;

8 Glac an tslat, agus cruinnigh an toirreachdas a bhfochair a chéile, thá féin agus Aáron do dhearbhrathair, agus labhruidh ris an gcarraic as coinne a síl, agus do bhéara a haise uaithe; agus do bhéara tusa amach as an gcarraic uisce d'óibh: mar sin do bhéara tú deoch don chomhchruinnigh adh agus dá nairneis.

9 Agus do ghlac Maóise an tslat as lathair an tighearna, mar do aithin sé dhe.

10 Agus do chruinnigh Maóise agus Aáron, an pobal a bhfochair a chéile as coinne na cuirge, agus a dubhairt fé, Eúidh a nois a mbeirleacha, an gcaithfinne uisce do thabhairt doibh as an carraic?

11 Agus do thóg Maóise a lámh suas, agus lé na sháit do bhuail sé an carraic fa dhó: agus táinig an tuisge amach go hiomarcach, agus do ibheadar na daoine agus a nairneis mar an gcéadna.

12 Agus do labhair an tighearna re Maóise agus re Aáron. Do chionn nar creideabhair dham dom náombadh a lathair chloinne Israel; uime sin ní thiuthartháoi an chuideachdafa don dúthaigh thug mé doibh.

13 Sé fo uisce Mheribah, do chionn go ndéanadar clann Israel ceannairg ris an duighearna, agus gur náomhadh é ionta.

14 Agus do chuir Maóise teachda ó Chades go Righ Edom: Is mar so a deir do dhearbhrathair Israel, atá a fhios agad ar gach ní dar éirigh dhuinne ann ar ttuas:

15 Mar do chúadar ar naithre síos do Néigipt, agus mar chomhnuigheamairne sin Néigipt ainisior fhada; agus gur chraidheadar na Héigiptigh sinn féin agus ar naithre.

16 Agus a nuair do éigheamar ar an tighearna, do chúaluidh sé ar nguth, agus do chuir sé aingeal uadh, agus thug leis amach sinn as a Néigipt: agus féuch, atámaoid a Ceides, an chathair is faide amach ann do theorúnní.

17 Tabhair cead sligheadh dhúinn, iar-ruim mar athchuinge ort, thrid do dhúthais: ní gheabham thrid na machairighibh, nó thrid na fineamhuibh, ní mó ibhthiom duise na ttoibreach: imeacham ród an Righ, ní fhilleam don lámh dheis nó don lámh chli, nó go tteighiom thar do theorúnní.

18 Agus a dubhairt Edom ris, Ní gheabha tú thriomfa, deagla go ttiucfain amach ad aghuidh leis an eoloidheamh.

19 Agus a dubhradar clann Israel ris, rachaimne ar feadh na sligheadh nóire: agus má ibhiom fein na nair-

neis deoch dod chuid uisce, annsin doimé ar a shon; rachad amhain (a éoiní oile) thrid a tír dom chuibh.

20 Agus a dubhairt feisíon, ní rach sibh thrid; agus tháinig Edom ann na naghuidh le móran sluaigh, agus lámh láidir.

21 Mar so do dhíolt Edom na sligheadh do thabhairt do chloinne Israel tré ná theorúnní: uime sin ní fhilleadar clann Israel uadh.

22 Agus do ghluaisfodar clann Israel, an chomhchruinnigh adh uile, Chades agus tangadar go Righ Hor.

23 Agus do labhair an tighearna re Maóise agus re Aáron a shon Hor lámh re brúach fearuinn Eilgá rádh.

24 Béarthar Aáron a gcionna a dhúthais ní rachaidh sé don tír noch do míf do chloinne Israel, do chionn go chathuigheabhair a naghaidh móthre ag uisce Mheribah.

25 Glac chugad Aáron agus a nEleasar, agus tabhair suas a shlabh iad,

26 Agus bean a éadach do Aáron agus cuir ar Eleasar a mhac é, go cruinneochthar Aáron chum a dhúthais agus do geabha bás annsin.

27 Agus do rinne Maóise na dubhairt an tighearna ris, agus do chúadar suas ar shlabh Hor a nairne an phobail uile.

28 Agus do bhean Maóise a éad do Aáron, agus do chuir ar Eleasar mhac é, agus fuair Aáron bás ann ar mhullach an tsléibhe: agus táinig Maóise agus Eleasar a nairne a shlabh.

29 Agus a nuair do chonradar pobal uile go bhfuair Aáron bás, do rinne tigh Israel uile dóbrón a nairne Aáron triochad lá.

CAIB. XXI.

Do Scrios Israel na Canaigh, Táinig orra na naithreacha a teinntighe. 7 an naithair phrí. 21 milleadh síhon, 33 agus 02.

A Gus a nuair do chad Righ Arad an Canaigh noch do chomhnuigh budh do go táinig Israel a slighe luchd bratha; annsin do tháinig a naghaidh Israel, agus ghabh cuid aca na bpríochuibh.

3 Agus tog Ísrael móid don tighearna, agus a dubhairt, ma sheachadann tú go dár bhí na daoine am laimhfe, annsin tuis mé go hionlán a ccaithreacha.

4 Agus do éit an tighearna ré go Ísrael, agus do sheachaid doibh in Cananigh, agus do scríofadar na hionlán iad fein agus a ccaithreacha; agus do ghoir fé Hormah dainm do nait.

5 Agus do ghluáifodar ó fliabh Hor binn ré fliche na mara ruaidhe chum teacht timchioll chríche Edom: agus do bhi anam na ndaoine ar na dhroicimhe sinneadh go mór do bhrigh in íreacht.

6 Agus do labhair an pobal a naghaidh Dé, agus a naghaidh Mhaoisi, Cid fi tzeabhair amach as a Négípt sin dghaill bháis san bhfífach? oir ní bhí an arán nó uisce ar bith ann, agus do shuabaidh ar nanam an taran eutromic.

7 Agus do chuir an tighearna n-íreacha nimhe tinntighe a measc an phobail; agus do chognadar an pobal, agus fuair mórán daoine do Ísrael bás.

8 Uimé sin tangadar an pobal chum Maoise, agus a dubhradar, Dá pheacúigheamar, oir do labhramar a naghaidh an tighearna agus ad aghaidh; gúdh an tighearna go mbeireadh na n-íreacha nimhe uainn: agus do ghuidh Maoise ar son an phobail.

9 Agus a dubhairt an tighearna ré Maoise, Déana dhuit nathair nimhe tinntighe, agus cuir ar chraun í; agus tuis dá the sin gach duine loitighe, a nuair sheachfus uirre, go n-íreadh fé.

10 Agus do rinne Maoise nathair nimhe do phráis, agus do chuir air chránn; agus tarla, dá loiteadh nathair nimhe éanduine, a nuair do sheachadh fé air a nathair nimhe phráis, go n-íreadh fé.

11 Agus do ghluáifodar clann Ísrael rompa, agus do shuidheadar ann Obot.

12 Agus do ghluáifodar ó Obot, agus do shuidheadar ag cánuibh Abairim, anna bhfífach, noch atá as coinne Mhoab leath ré heirghe gréine.

13 Do áthruigheadar as sin, agus do shuidheadar a n-éileann Sared.

14 Do áthruigheadar as sin, agus do shuidheadar ar an ccuid thall do Arnon, noch atá anna bhfífach, noch thig amach as imlích na Namoriteach r oir fé Arnon teorann Mhoab idir Mhoab agus na Hamoritigh.

15 Is uime sin a deirtheas a leabh-ruibh cogúdh an tighearna, Gúdh bé rinne fé san muir ruaidh, agus ag fíochuibh Arnon.

16 Agus ag fruth na naibhneadh, noch théid síos go tír Ar, agus luidhios ar theorann Mhoab.

16 Agus do chuádar as sin go Beer: fé sin an tobar air ar labhair an tighearna ré Maoise, cruinnigh an pobal a bhfochair a chéile, agus do bhéara mifi uisce dhoibh.

17 Annsin do chan Ísrael an chain-ticfi: Tíbh a níos a thobair: freag-ruidhfi dhó.

18 Do thochladar na prionnsuidhe an tobar, do thochladar uirre an phobail maille re feartabhartha an dlíche le na mbatuidhibh é: agus (do imthigheadar) ón bhfífach go Mattanah.

19 Agus ó Mhattanah go Nahaliel, agus ó Nahaliel go Bamot.

20 Agus ó Bhamot anna ghéann atá a tír Mhoab go mullach Pílag, noch sheachus leath ré Iesimon.

21 Agus do chuir Ísrael teachda go Sion Rí na Namoriteach, gá radh.

22 Léig dhámh ghabhail dhó do dhúthaigh, ní shílfiom anna mach-airhibh, nó anna finea-tharhibh, ní iobtham dúice an tobar, ach im-ochum ród an Ríh nó go reachfann thair do theorannuibhfi.

23 Agus nor bhail fé Sion cead do thabhairt do Ísrael ghabhail tré na dhúthaigh, ach do chruinigh Sion a dhaoine uile a bhfochair a chéile, agus do chuáid fé amach a naghaidh Ísrael san bhfífach, agus thainic go Lahas, agus do throid a naghaidh Ísrael.

24 Agus do bhuail Ísrael é is fíobhar an chloidhimh, agus do shalbhuidh a dhúthaigh ó Arnon go Jabber, eadhon go nuige cloinn Ammon: oir do bhi teorann chloinne Ammon láidir.

25 Agus do ghabh Ísrael na caithe-reacha so uile, agus do chomhuigh Ísrael a ccaithreachaibh na Namoriteach, ann Hesbon, agus ann a uile bhailtibh.

26 Oir do bé Hesbon cathair Sion Ríh na Namoriteach, noch do cha-thuigh a naghuidh chéidigh Mhoab, agus do bhean a dhúthaigh uile as a laimh go nuige Arnon.

27 Uime sin an drong labhras a seanthocuibh, a deirid, Tíedh go Hesbon, cuirtheas suas agus ullmhúghthar cathair Sion.

28 Oir do chuáid teidh amach as Hesbon, lafar ó chathruigh Sion: do loisc Ar Mhoab, agus tighearnuidhe áiteach ard Arnon.

29 A mhairg dhuitfi a Mhoab, atá tú millte a phobal Chemos; tug fé a mhé do chuáid as, agus a ingheana a mbraighdionas do Shihon Ríh na Namoriteach.

30 Do thollamar re faighdibh iad, do milleadh Hesbon go nuige Dibon, agus do rinneamar fífach dhoibh go nuige Nophah, noch roichtheas go Medeba.

31 Mar sin do áitribh Ísrael a n-íreachaibh na Namoriteach.

32 Agus do chuir Maoise brath ar Ísafer, agus do ghabhadar á bhail

te, agus do theilgear amach na Hamoritigh do bhí ionta.

33 Agus do shilleadar, agus do chruadar suas a slighe Bhafan, agus do chuaidh Og Rígh Bafan amach na naghaidh, é féin agus a mhuinntir uile chum catha ann Edrei.

34 Agus a dubhairt an tighearna ré Maíse, ná biodh eagla ort roimhe : óir do sheachaid misí ad láimh é, agus a dháoine uile, agus a dhúthuigh ; agus do dhéana tú ris mar do rinne tú re Sihon Rígh na Namoriteach, noch do chomhnuigh an Hesbon.

35 Mar sin do bhuailgear é féin, agus a mhic agus a dháoine uile, nó go mar faghadh ánduine beo aige : agus do shealbhuigeadar a dhúthuigh.

CAIB. XXII.

Lebbhair an aifal re Balaam.

AGUS do ghluaisgear clann Israel ar a naghaidh, agus do chuireadar fútha a réiteach Mhoab don táobhsí do Jordan láimh ré Jerico.

2 Agus do chonnaire Balaam mhac Sippor a ndéarnadar clann Israel ris na Hamoritibh.

3 Agus do bhí Moab lán deagla na ndáoine, do chionn go rabhadar lionmhur, agus do bhí Moab buaidhearth do bhrígh chloinne Israel.

4 Agus a dubhairt Moab ré siensioirfe Midian, a nois lighfid an mhuinntirfe suas a bhfuil ar ttimchioll uile, mar ligheas an damh féir na faithche : agus dob é Balaam mhac Sippor budh Rígh ar na Moabiteach an tansin.

5 Do chuir fé teachda ádh uime sin chum Balaam mhac Beor go Petor, noch atá láimh ré habhuinn dúthaigh chloinne a mhuinntire, dá ghairm ag rádh, féuch, tháinic pobal amach as a Négipt : féuch, do tholchadar aghaidh na zalmhan, agus atáid na ccomhnuighe as mo choinne sí.

6 Tárr a nois ar a nadhbharfín, iarruim mar athchuinge ort, malluigh na dáoine sí atá mo shonfa, óir atáid ro neartmhur agam : dob éidir go mbéuinn buaidh le cclaoidehmis iad, agus le ndíbeorunn as an tír iad : óir atá a fhios agam, gidh bé bheinneochus tusa, go bhfuil beannuighe, agus gidh bé mhaileochus tú go bhfuil malluighe.

7 Agus do imthigheadar sinnfir Mhoab agus sinnfir Mhidian maille re tioghlaisthibh na droidheachda ann a láimh : agus tangadar go Balaam, agus do labhradar briathra Bhálac ris.

8 Agus a dubhairt feisíon riá, fa-nuigh annso a nochd, agus do bhéara misí focal chugaibh mar a deir an tighearna rium ; agus do shanadar

prionnfuidhe Mhoab a bhfochair Balaam. 9 Agus tháinic Dia chum Balaam agus a dubhairt, Cred iad na dteachda ad fhochair.

10 Agus a dubhairt Balaam ré Balaam mhac Sippor Rígh Moab do fhios chugam (dhá rádh.)

11 Féuch tháinic pobal amach a Négipt, noch sholchus aghaidh na zalmhan : tárr annois malluigh dhá iad, dob éidir go beinn cumfach chucclaoidhte, agus go ccurfín as an tír iad.

12 Agus a dubhairt Dia ré Balaam ni reacha tula leo, ni mhaileochus an pobal : óir atáid beannuighe.

13 Agus do éirigh Balaam sa maidin, agus a dubhairt ré prionnfuidhibh Bhálac, éirgidh da búr mhaithid féin, óir do dhíult an tighearna cead do thabhairt damhsa dul linn.

14 Agus do éirheadar prionnfuidhe Mhoab suas, agus do chruadar chum Balaam, agus a dubhradar, do dhá Balaam teachd linn.

15 Agus do chuir Balaam a fáil mé do phrionnfuidhibh agus níos cruigh ná iadfan.

16 Agus tangadar go Balaam, agus a dubhradar ris, mar so a deir Balaam mhac Sippor : ná-toirmisgeadh é thú, iarruim dathchuinge ort, fa thabhair chugam :

17 Óir cuirfe mé suas thú a n-romhoir, agus do dhéana mé gach dá déarus tú rium : Tárr ar a m-bharfín, guidhim thú, malluigh dhá na dáoine sí.

18 Agus do shreagair Balaam, agus a dubhairt re searbhontuibh Bhálac, tugadh Balaam dhámh lán a thighead agus dor, ní fhéadum sí dal te fhocal an tighearna mo Dhia, a dhéanamh níos lagha nó níos mó.

19 A nois uime sin, guidhim Balaam a nochd annso, chor go mbeadh fhios agam cred eile a déaras an tighearna rium.

20 Agus tháinic Dia go Balaam a noidheche, agus a dubhairt ris, má thigid na dáoine éod ghairm, éirgidh misí agus imthigh leo : gidheadh an focal deara misí riot, go madh é sin dhá nas tú.

21 Agus do éirigh Balaam sa maidin, agus do chuir diallaoid ar a aifal, agus do chuaidh lé prionnfuidhibh Mhoab.

22 Agus do las fearg Dé do chionn gur imthigh fé, agus do sheas aigeal an tighearna annfa tlighe m-eascairuid na aghuidh : annom do feisíon ag marcuidheachd ar a aifal, agus do bhádar a dhá sherbhifeach na áon ris.

23 Agus do chonnaire an taffal Ainm an tighearna na sheafamh ar a tlighe, agus a chloidheamh nochdaighe na láimh : agus do ionntóigh an taffal a tlighe

23 Tighe amach, agus do chuaidh ar mach na choinne go chathair Mhoab, nach atá a tteorainn Arnon, noch atá annsa nimíol as faide amach.

24 Ach do sheas aingel an tighearna a tlighe na bhfineamhan, balla don aingel, agus balla, don tairbh oile.

25 Agus a nuair do chonnaire an tairbh aingel an tighearna, do thiomáin si i léin a naghaidh an bhalla: agus do bruingeadh cos Bhalac ris an bhalla, agus do bhuail sé a ris i.

26 Agus do chuaidh aingel an tighearna ní is faide, agus do sheas aingel chumhaion, mhar nach raibh aon-bhall seachanta ar a lámh dheis nó ar a lámh chli.

27 Agus a nuair do chonnaire an tairbh aingel an tighearna, do thuit si fíos fíos Bhalac, agus do las fearg Bhalac, agus do bhuail sé an tairbh le bata.

28 Agus d'foscail an tighearna béul a tairbh, agus a dubhairt si re Bhalac, C'ed do rinne mifi riót as ar bhuail tú mé a nois trí huairé?

29 Agus a dubhairt Bhalac ris a tairbh, Do chionn go ndéarna tú magadh orain; do b'earr liom go mbeith doidheamh am lámh, óir do mbuirfínn a nois thú.

30 Agus a dubhairt an tairbh re Bhalac, Nach mifi b'asail ar a ndéarna tú marcuidheachd ó fuair tá riamh mé go a nugh? nar gnáthuigh mé fo d'earnamh riót? agus a dubhairt seifion, Níor (gnáthuighis.)

31 Annsin d'foscail an tighearna béul Bhalac, agus do chonnaire Bhalac aingel an tighearna na sheafamh san tlighe, agus a chloideamh tairngthe ions lámh: agus do chlaon sé fíos a cheann, agus do thuit finte ar a aghuidh.

32 Agus a dubhairt Aingel an tighearna ris, c'ed fíor bhuail tú b'asail na trí huairé? féuch do chuaidh mifi amach dód thoirmiois, do chionn go bhfuil do fhlighe go crosanta am lathair.

33 Agus do chonnaire an tairbh mé, agus do fhíll uáim na trí huairé: agus muna bhfilleadh si uáim, go dearbtha annois mar an céadna do mbuirfínn thúsa, agus do tháorfuinn ísi beo.

34 Agus a dubhairt Bhalac re haingeal an tighearna, do pheacaidh mé: óir ní raibh a fhios agam gur sheas túsa annsa tlighe am aghuidh: uime sin annois muna budh toil leachd é, sílle mifi ar mais a ris.

35 Agus a dubhairt Aingel an tighearna re Bhalac, imhthigh leis na daoineibh: achd amhain an focal a déaras mifi riót, sé sin a déaras tú: mar sin do imhthigh Bhalac le prionnfuidhibh Bhalac.

36 Agus a nuair do chialuidh Bhalac go tairbh Bhalac, do chuaidh sé a

mach na choinne go chathair Mhoab, noch atá a tteorainn Arnon, noch atá annsa nimíol as faide amach.

37 Agus a dubhairt Bhalac re Bhalac, nach ar chuir mifi fíos go dithchíollach chugadfa dód ghairm? c'ed fa nach tráinic tú chugam? nach dearbtha go ttag dhíomfa do chur suas a nonoir?

38 Agus a dubhairt Bhalac re Bhalac, féuch tháinic mé chugad: an bhfuil cumbachda ar bith a nois agam éinní rádh? an focal chuirfíos D'ia an bhéul fé sin laibheorus mé.

39 Agus do chuaidh Bhalac le Bhalac, agus tangadar go Cariat-bufot.

40 Agus do oifrail Bhalac daimh agus cáoirigh, agus do chuir go Balaam agus chum na bprionnfadha do bhí na fhochair.

41 Agus tairla ar na mhárach gur ghíac Bhalac Balaam, agus go rug suas é go háitibh árdá Baal, ionnus go bhfaicfeadh sé as sin leithimíol an phobail.

C A I B. XXIII.

B'íodh gur jarr Bhalac ar Balaam (an d'aoithe) mallugbadd do Israel. 7 Do Bheannugh seifion iad fá d'eb.

A Gus a dubhairt Bhalac re Bhalac, tóg dhamh annsa seachd naitóra, agus gléus damh annsa seachd ndaimh agus seachd reithe.

2 Agus do rinne Bhalac mar a dubhairt Bhalac, agus do oifrail Bhalac agus Balaam ar gach áon altoir bulóg agus reithe.

3 Agus a dubhairt Bhalac re Bhalac, seas ag hofraíl loistithe, agus imeocha mifi: dob éidir go ttiucadh an tighearna do theagmhail riom, agus gídh bé ar bith thaisbeanuis fé dhamh, inneofad dhuitis; agus do chuaidh sé chum aité áirde.

4 Agus tairla D'ia re Bhalac, agus a dubhairt ris, Do ghléus mé seachd naitóra, agus do oifrail mé bulóg agus reithe ar gach éanaltoir.

5 Agus do chuir an tighearna focail a mbéul Bhalac, agus a dubhairt, Fíor air Bhalac, agus is mar fo laibheorus tú.

6 Agus do fhíll sé air, agus seifit, do bhí sé na sheafamh ag a n'fíall loistithe, é fein agus prionnfuidhe Mhoab uile.

7 Agus do thóg seifion sías a cho-famhíachd, agus a dubhairt, Thug Bhalac Rígh Moab mifi ó Aram as fé-ibhtibh a noirthir, d'ia rádh, táir, malleugh dhamhá Jacob; agus tair tabhair mo thán fa Israel.

8 C'ed mifi m'íallleachus mifi an ré

nar mhalluigh Dia ? agus cionnus do bhéar mo shlán san té nach tug Dia a shlán fíoi ?

9 Oir ó mhulluighe na gcairrgeach do chim é, agus ó na cnocuibh amhaircim é : féuch, aiteochuid an pobal leó fein, agus ní haireomhthar iad a meaic na caineadhach.

10 Cía shéadas luáithreadh Jacob daireamh, agus uibhir an cheathramhadh cuid do Israel ? faghaimsi bás na bhfeireun agus biodh mo chríoch dheiridh cosmhuil ris.

11 Agus a dubhairt Bálac re Bálac, Cíodh fò do rinne tú oram ? do ghlaic mé thú do mhallughadh mo naimhad, agus féuch do bheannuigh tú iad go huilidhe.

12 Agus do shreagair feisíon, agus a dubhairt, nach ccaithfe mé aire thabhairt an ní sin do rádh, do chuir an tighearna am bhéul ?

13 Agus a dubhairt Bálac ris, guidhim tú, tárr uait liomsa a nait eile as ar feidir dhuit a bhfaicín : ní fhacfe tú achd an chuid amuich dhiobh, agus ní fhacfe tú uile iad ; agus malluigh dhamhsa iad as sin.

14 Agus rug fé leis é go machaire Zophim go mullach Písgh, agus do thóg seachd naltóra, agus do ofráil bulog agus reithe ar gach altoir dhiobh.

15 Agus a dubhairt fé re Bálac, seas annso ag hofráil loisthe, go tteigeomha mifi ris an tighearna ann súd.

16 Agus tárta an tighearna ré Bálac, agus do chuir fúcal na bhéul, agus a dubhairt, éirigh a ris go Bálac, agus abair ris mar fò.

17 Agus a nuair tháinig fé chuige féuch do bhi fé na sheafamh ag ofráil loisthe, agus prionnfúidhe Mhoab maille ris : agus a dubhairt Bálac ris, cré do labhair an tighearna ?

18 Agus do thóg feisíon suas a chosamhlachd agus a dubhairt, éirigh suas a Bhalac agus éist, tabhair haire dhamhsa a mhic Zippor.

19 Ní duine Dia as a ndéanadh bréag, ní mó is mac duine é as a ndéanadh fé aithreachus : a ndubhairt fé éinni, agus nach béara chum críche é ?

20 Féuch, do ghlaic mé aithne bean-nughadh : agus do bheannuigh feisíon, agus ní shéadoimsi a shilleadh.

21 Ní fhacuidh fé ciceart an Jacob, agus ní fhacaidh óle a Nisrael : atá an tighearna a Dha maille ris, agus atá fianfa Rígh eatorra.

22 Thug Dia amach as a Négípt iad ; atá aige amhail neart Unicorn.

23 Go deimhin ní bhfuil droigheacht ar bith a naghaidh Jacob : ní mó atáid píleoga ar bith a naghaidh Ísrael ; do réir na haimisreí a dearthar re Jacob agus re Ísrael gach ní dar oibrigh Dia.

24 Féuch, éireochuidh an pobal mar leomhan mhór, agus toigfidh é suas mar leomhan og : ní luaidhfidh síos nó go nithidh don chreic, agus go nibhuidh fé fuil na marbh.

25 Agus a dubhairt Bálac ré Bálac ná malluigh iad ar éanchor, agus a beannuigh iad ar éanchor.

26 Achd do shreagair Bálac agus a dubhairt ré Bálac, nach ar innis dhuit, dá rádh : a nuile ní a déara a tighearna rium, fé sin chaithfios mé dhéanamh ?

27 Agus a dubhairt Bálac re Bálac, tarr guidhim thú, béara mé liom thú náit oile : do bfeidir go madh tú Dia go mailleochthá dhamh iad as sin.

28 Agus rug Bálac Balaam go mullach Peor, noch shéuchus leath Jesimon.

29 Agus a dubhairt Balaam re Bálac, déana dhamh annso seachd naltóra, agus gléus damh annso seachd mialóg, agus seachd reithe.

30 Agus do ríone Bálac mar a dubhairt Balaam, agus do ofráil fé bulog agus reithe ar gach éanaltoir.

CAIB. XXIV.

Balaam ag leigeadh draoiteachd dhé, do rinne fé faightheadreacht ioma dhamh rael, 15 Agus ioma Chríofid re teiche.

A Gus a nuair do chonnaire Balaam gur thoil leis an tighearna sin do bheannughadh, níor imthigh é na huairibh oile diarruidh droigheachda, achd do chuir fé a aghaidh an bhfaic.

2 Agus do thóg Balaam a shúile, agus do chonnaire Ísrael na comnuighe iona loistínibh do réira ttréibh, agus tháinig spiorad Dé air :

3 Agus do thóg suas a chosamhlachd, agus a dubhairt, Balaam nuair a dubhairt, agus an té agá bhlid a shúile fofuillea dubhairt.

4 A dubhairt an té do chosamhlachd briathra Dé, noch do chonnaire fé a nuilechumhachtuigh, ar ttaitim (a shúil) achd a shúile fofuillea.

5 Cré é a sheabhús atáid do loistín a Jacob, agus do thabearnacuil a Ísrael.

6 Atáid finte amach mar na gleamibhmar ghairdinibh lúimh ris a nathuimmar chrannuibh do choill Aloes, noch do phlannduigh an tighearna, & mar chrannuibh Céadair lúimh ris na huilgedh.

7 Dóirtfidh fé an tuighe amach a bhuicéaduibh, agus biaidh a shúil a mórán uisceadh ; agus budh haire a Rígh ná Agag, agus airdeochthar a naghaidh.

8 Thug Dia amach as a Négípt é, a aige amhail neart Unicorn : do rinne fé suas na cianidheacha a naimhde, agus

Férg Balaam

brífidh iad thric 9 Do leomhan

is beann & is mar 10 Ag ghaidh

bhafa ar lac re mhalluigh do bhe

refi ; 11 Ar ionad fé chum on

nuimh a 12 Ag mach ar l

an céda ga rádh 13 Da

lin dairg thar aith maitheal

gadh beaibheor

14 A chum n

sin tárr do dhéa anna

15 A lachd, a Beor a

a shúile 16 A athra D

roirde, mhachd shúile f

17 D mhairc fuidh F

chuidh fídh f

18 A fídh f

19 A mbia t

20 té m

Anale lachd

proml i a ch

21 ag

agus d a dub agus c 22 a ach, r thn. 23 a dub do d

brisfidh fé a cenánha, agus tollfuidh fé iad thriotha le na fhaighidibh.

9 Do chrap fé, do luidh fé síos mar leomhan mhór: éia chorróchus suas é? is beannuighe an té bheannochus thúla, & is malluighe an té mhaileochus thú.

10 Agus do las fearg Bhálac a naghaidh Bhálaam, agus do bhuail a bhala ar a chéile, agus a dubhairt Bálac re Bálaam, do ghoir mé thú do mhalghadh mo naimhde, agus féuch do bheannuigh tú iad na trí huairé;

11 Ara madhbharáin a nois teith do dionad féin; do mheas mé do thógbháil chum onóra móire, ach féuch do chonaimh an tighearna ó onoir thú.

12 Agus a dubhairt Bálaam re Bálac, nach ar labhair mifi red theachdúibh mar an céadna, noch do chuir tú chugam ga rádh,

13 Da tugadh Bálac dhámhsa a thigh lin dairead agus dór, ní féadaim dul thar aithne an tighearna, do dhéanamh maitha ná uile as minntinn féin: gádh bé ní déaras an tighearna, fé sin labheoras mifi?

14 Agus féuch a nois atáim ag dul chum mo dhaoine féin: ar a naghbhuráin táir agus fóilleocha mé dhuit, cred do dhéanuid na daoine sí red dháoinibh sí anna laethibh deigheanacha.

15 Agus do thóg fé suas a chosamhlachd, agus a dubhairt, Bálaam mhac Beor a dubhairt, agus an té ga bhfuilid a shúile foscuilte a dubhairt.

16 A dubhairt an té do chualuidh bráthra Dé, agus do thuig eólus an té is roirde, do chonnairc sí a nuilechumhachduigh, ag tuitim [a néull] achd a shúile foscuilte.

17 Do chisead é, achd ní annois; amhairce mé é, ach ní a bhfogus: tiucfuidh Réalt amach as Jacob, agus éireochuidh slat Ríogha as Israel agus buailfidh tré Phríonnfuidhíbh Moab, agus scriosfuidh fé clann Shet.

18 Agus seallbhochtáir Edom, agus bíadh Seir fós na sheilbh agá naimhdibh, agus do dhéana Israel go cródha.

19 Amach as Jacob thiucfas an té ga mbia tighearus, agus chlaoidhfeas an té mhaireas don chathruigh.

20 Agus a nuair do shéuch fé air Aualer, do thóg fé suas a chosamhlachd agus a dubhairt, do bé Amalec príomhtús na ccinneadhach, ach budh í a chríoch dheighionach, go mbia scriosha go bráth.

21 Agus do shéuch fé ar na Cenitibh, agus do thóg suas a chosamhlachd agus a dubhairt, is láidir háit chomhnuighe, agus cuirigh tú do nead a cearruig.

22 Gieheadh banfúighear an Ceniteach, ró go mbeiridh Asúr leis a láimh thú.

23 Agus do thóg a chosamhlachd agus a dubhairt, uch, éia bhias beó a nuair do dhéana Dia ío?

24 Agus tiucfuidh longa ó imiol Chitim, agus craidhfíd Asúr agus craidhfíd Eber, agus imeocha seisiún fós seachad go brath.

25 Agus do éirigh Bálaam suas, agus do imthigh, agus do fhíll éa ait féin, agus do imthigh Balac mar an gceadna roimhe.

C A I B. XXV.

Adhlitrannáis do iodholadhradh chloinn Israhel, 7 Ar ná smachdughadh le Phineas.

AGus do chomhnuigh Israel a Sittim, agus do thofuigheadar an pobal stríopachus do dhéanamh lé hinghionuibh Mhoab.

2 Agus do ghoireadar an pobal chum iodhbhartha a Ndée, agus do istheadar an pobal, agus do clionadar síos dá Ndéeith.

3 Agus do iadh Israel é féin lé Baal-Peor, agus do las fearg an tighearna a naghuidh Israel.

4 Agus a dubhairt an tighearna re Maóise, glac uile uachdaráin na ndaoine, agus croch suas iad a lathair an tighearna as coinne na gréine, chor go bhfillfighear fearg fhíochmhar an tighearna ó Israel.

5 Agus a dubhairt Maóise re breitheamhnuibh Israel, marbhuidh goch áon aguibh a mhuinntir, noch do iadh lé Baal-Peor.

6 Agus féuch, thug áon do chloinn Israel chum a dhearbhráithreach bean do na Midianchuibh a radharc Mhaóise, agus a radharc chomhechruinnigh chloinne Israel, noch do bhí gul ag dorus thabernacuil an chomhechruinnigh.

7 Agus a nuair do chonnairc Phineas mhac Eleásar mhic Áaron an sagart, sin, do éirigh suas a measc an chomhechruinnigh, agus do gath gath beag iona láimh.

8 Agus do chuáidh a ndaigh a nfhírt do Israel don láistín, agus do fhaith thriotha aráon, an fear do Israel, agus an bhean tré na broinn: mar sin do coisgeadh an phlaigh ó chloinn Israel.

9 Agus an mheid fuair bás don phlaigh do budh ceithre mbíle shithchíod iad.

10 Agus a dubhairt an tighearna re Maóise, gha rádh.

11 Do fhíll Phineas mhac Eleásar mhic Áaron an sagart mfeaz ó chloinn Israel, an tan do bhí fé teafghrádhach ar mo shóna na measc; go nar mharbh mé clann Israel tré mo éad.

12 Uime sin abair, féuch, do bheirim dhó mo chunradh gothchéana.

13 Agus do gheabha seisiún é, agus a shíol na dhiaigh, mártá cuanradh sagartachda síorruidhe; do chionn go raibh teaf.

**teasghrádhach do Dhía, agus go ndéirna
fiú ar son chloinne Ísrael.**

14 Annois ainn an Israelitigh do marbhadh, noch do marbhadh maille leis an mnáoi Mhídanuigh, do budh é Simri mhac Salu, prionnsa primhthighe a measc na Simeónach:

15 Agus bá hé ainm na mná Midia-
nuighe do marbhadh, Cosbí inghean
Sur, noch bá ceann ós cionn phobail
agus tighe móire a Midian.

16 Agus do labhair an tighearna re
Maóise, dha rídh,

17 Buáidhir na Mídiannuigh, agus buáil
iad.

18 Oir atáidíon dod bhuaidhreadh-
fa le na ccealguibh, ler mhealladar sibh
a gcúis Pheor, agus a gcúis Chosbhi
ingnean phríonnsa do Mhidian a ndéir-
bhíthear, noch do marbhadh a ló na
plaighe, ar son Pheor.

CAIB. XXVI.

*Dibhir chloinn Iisrael ar na ccombháireamb
annois an dara huair 601730 le amnigh
do 23000 Lebhrihb. 63 Cáileb & Jofna
ambuin beo do na dbeárbheadh aittá.*

A Gus tária a ndiagh na pláighe, gur labhair an tighearna re Maóisi agus re Heleáir mhac Aáron an fagart, gá rádh:

2 Glac uibhir chomhchruinnigh chloinne Israeil uile, ó fhithchid bliadhna dáois, agus ós a chionn, ar feadh thighe a naitheadh, gach a bhfuil cumfach ar dhul san chogadh á Nisraeil.

3 Agus do labhair Maoife agus Eleáfar an sagart riu a réiteach Mhoab láimh re Jordan a bhíofus do Jericho, ghá rád:

4 Airmhidhe ó fhithchid bliadhan
daois, agus ós a chionn, mar do aithin
an tighearna do Mhaóife, agus do chloinn
Ísrael, noch do chuáidh amach as crích
na Héigte.

5 Réuben an mac is fine ag 'Iзраel,
clann Réuben, Hanoch (ó ttáinig) treabh
na Hanochiteach: ó Phallu, treabh
na Boalluiteach:

6 O Hefron treabh na Nefroníteach ;
7 Charmi treabh na Ccarmíteach.

7 Is iad fo treabha na Reuben-teach, agus an luchd do háirimbeadh dhìobh do bith ceathrachad, agus trí mhìle, agus feachd gcéad agus triochad.

8 Agus mic Phallu, Eliab.

9. Agus mic Eliab, Nemuel, agus Datan, agus Abiram: siad fo an Datan agus an Tabiram, noch do bhi iomradhteach anna chombchruinnighhadh, noch do crionchain a naghaidh Mhaoife, agus a naghaidh Aáron a cuideachda Chórah, a nuair do churionchainadar a naghaidh an tisearna.

10 Agus d'foscail an talamh a bhéul,

agus do shluig síos iad maíle re Cár
a nuair do éug an chuideachda
fan nam ar loic an teinidh dhá ch
agus caogad fear: agus do rinne
simpla dhíobh.

Gidheadh níor éugadar
Chórah.

12 Mic Shimeon do réir a ttreabha
6 Nemuel, treabha na Nemuelitach.

Iámin treabh na Iáminíteach : ó ba treabh na Iáchiníteach.

13 O Shérah, treabh na Sérahiteach
ó Shaul treabh na Saulíteach.

14 Siad fo treabha na Síne
teach: fíchtbe agus dá mhíle ag
chéud.

15 Clanna Ghad do - a treabh
ó Shéphon, treabh na Sephoniteach;
Haggi, treabh na Haggíteach; ó Shí
treabh na Suniteach.

16 O Osni treabh na Nofníteach:
Eri treabh na Neríteach:

17 O Aród treabh na Nároidach
ó Areli treabh na Narelísteach.

18 Siadso treabha chloinne Gail,
réir ar báirmheadh dhíobh.

chad míle, agus cúig chéud.

19 Mic Júdah dob iád Er, agus Onan
agus fuair Er, agus Onan bas a t
Chánaain.

20 Agus do budi iad mic Júda a réir a ttreabha : ó Shélah treabh na Selaníteach : ó Pháres treabh na Phariiseach : ó Shérah treabh na Samaríteach.

21 Agus mic Phares do bháid:
Hefron treabh na Nefroníteach: óh
mul treabh na Namulíteach.

22 Siadfo treabha Júdaib do réir
hairmbeadh dhíobh, trí fichid ag
mhíle dhéug agus cúig chéad.

23 Do mhacuibh Iffachar do na
a ttreabha; ó Thóla, treabh na
Ttolaiteach: ó Phua, treabh na
iteach:

24 O Jáub, treabh na Jafubíteach:
Shimron, treabh na Simroníteach:

25 Siadfo trebha Iliachar do réir
háirimheadh dhiobh, trí fichthid
ceithre mhíle agus trí chéad.

26 Do mhacaibh Sebulun, do ní
treabha : ó Shéred, treabh na Síne

teach : ó Elon, treabh na Nelóníteach
ó Iahleel treabh na Iahleleach.

27 Siadfo treabha Sebulun do réir
nairmbeadh dhiobh, trí fithchid mair
cuig chead.

28 Mic Ioseph do réir a ttreabha da
ad. Manasseh agus Ephraim.

29 Do mhacuibh Manasseh; 6 Machir, treabh na Machiriteach; 7

rugadh Gilead do Mháchir, ó Gilead tháinig treabh na Ngileadach.

30 Siadfa mic Ghilead : ó Iosaí
treabh na Ieferíteach : ó Helec, traibh
na Helecíteach.

31 Agus 6 Afriel, treabh

Nafríde
na Secht
32 A
diteach
pheriteach
33 A
raibh
agus do
phnead
Míluh,
34 Si
mhéid d
agus dh
35 Si
treabha
talíteach
riteach
niteach
36 A
Bran tr
37 Si
reir ar
agus d
mí ló
38 M
6 Bhe
treabh
na Nah
39 O
miteach
miteach
40 A
agus Na
diteach
Naama
41 S
treabha
dhíobh
mhíle,
42 S
treabha
teach
treabha
43 T
reir ar
trí fích
chéad.
44 D
6 Jinna
treabh
na Mb
45 I
treabh
46 I
Aíer.
47 Si
ar hain
agus tr
48 D
a trea
líteach
teach.
49 C
teach.
50 Si
treabha

fíocht fíoghe,

Nafrieliteach: agus ó Shechem, treabh na Sechemiteach.

32 Agus ó Shemida treabh na Semi-diteach: agus ó Hépher, treabh na Hépheriteach.

33 Agus Seloephad mhac Hépher, ní raibh eanmhac aige, achd ingheana: agus dob iad fo anmanna inghean Selo-phad: Mahlah, agus Noah, Hoglah, Milcah, agus Tirshah.

34 Siadfo treabha Mhanasseh, agus an mhéid do háirmheadh dhiobh, caogad agus dhá mhíle, agus feachd gcéad.

35 Siadfo mic Ephraim do réir a treabha: ó Shutelah, treabh na Suta-liteach: ó Bhecher, treabh na Beche-riteach: ó Thahan, treabh na Tahan-iteach.

36 Agus is iadfo mic Shutelah: ó Bran treabh na Neraniteach.

37 Siadfo treabha mhac Ephraim do réir ar háirmheadh dhiobh, tríochad agus dá mhíle agus cúig chéad. Siadfo mic Ióseph do réir a treabha.

38 Mic Bheniamin do réir a treabha: ó Bhela, treabh na Mbélateach: ó Asbel, treabh na Nasbéalach: ó Ahiram, treabh na Nahiramach.

39 O Shúphám, treabh na Supha-miteach: ó Hupham treabh na Hupha-miteach.

40 Agus dob iad fo mic Bhéla, Ard, agus Naaman: ó Ard, treabh na Nar-diteach: agus ó Naaman, treabh na Naamaniteach.

41 Siadfo mic Bheniamin do réir a treabha: agus an mhéid do háirmheadh dhiobh do bhádar ceathrachad agus cúig mhíle, agus fé chéad.

42 Siadfo mic Dan do réir a treabha: ó Shuhan, treabh na Suhani-teach: siadfo treabha Dan do réir a treabha.

43 Treabha na Suhániteach uile do réir ar háirmheadh dhiobh do bhádar trí fichthid, & ceithre míle agus ceithre chéad.

44 Do chloinn Aser do réir a treabha: ó Jimna, treabh na Jimnach: ó Iesui, treabh na Niesúiteach: ó Bhéria treabh na Mberiteach.

45 Do mhacaibh Béria: ó Heber, treabh na Heberiteach: ó Mhalchiel, treabh na Malchieliteach.

46 Agus Sarah dob ainm dinghin Aser.

47 Siadfo treabha mhac Aser do réir ar háirmheadh dhiobh, noch bá caogad agus trí mhíle, agus ceithre chéad.

48 Do mhacaibh Naphtali do réir a treabha: ó Íseel, treabh na Níseel-iteach: ó Gháni, treabh na Ngúni-teach.

49 O Jeker, treabh na Jeker-iteach: ó Shillem, treabh na Sillem-iteach.

50 Siadfo treabha Naphtali do réir a treabha: agus an mhéid do háir-

meadh dhiobh do budh dhá fichthid, agus cúig mhíle, agus ceithre chéad.

51 Siadfo an mhéid do háirmheadh do chloinn Ísrael, fé chéad míle agus míle, feachd gcéad agus tríochad.

52 Agus do labhair an tighearna re Maóise, dá rádh.

53 Dhoibhfo roinnfighear an fearann mar oighreachd do réir a nuibhir anmann.

54 Do mhorán do bhéara té ní is mó doighreachd, agus do bheagán ní is lugha doighreachd, do gach áon bheartar oigh-reachd do réir ar háirmheadh dhiobh.

55 Gidheadh roinnfighear an fearann le crannchar: do réir anmann treabha a naitheadh do gheabhuid oighreachd. 56 Do réir an chrannchar roinnfighear a shealbh, idir mhorán & bheagán.

57 Agus siadfo do háirmheadh do na Lebhítibh do réir a treabha: ó Gher-shon, treabh na Ngerfoniteach: ó Cho-hat, treabh na Ccohatiteach: ó Mherári, treabh na Merariteach.

58 Siadfo treabha ná Lebhíteach, treabh na Libnitéach, treabh na Nebroniteach treabh na Mahlíteach, treabh na Mufi-teach, treabh na Gcohatiteach: agus do ghein Cohat Amram.

59 Agus do bé ainm mhná Amram, Iochebed inghean Lébbi, noch rugadh do Lébbi san Negipt: agus rug sí do Amram, Aáron agus Maóise, agus Míriam a ndeirbhfiúr.

60 Agus rugadh do Aáron Ná-dab agus Abihu, Eleásar agus Íta-mar.

61 Agus do éug Nádad agus Abihu, a nuir do ofráladar teinidh choimhidh-theach a lathair an tighearna.

62 Agus an luchd do háirmheadh dhi-obh, do bhádar fichthe agus trí mhíle, a nuile fhíorionnach ó mhí dáois, agus ós a chloinn: óir níor háirmheadh iad a mealg chloinne Ísrael, bo bhrígh nár tugadh oighreachd air bith a mealg chloinne Ísrael, dóibh.

63 Siadfo do háirmheadh le Maóise agus le Heleásar an sagart, noch do chomháirimh clann Ísrael a réitibh Mho-ab ag Iordan a bhfógus do Jerico.

64 Ach na mealg fo ní raibh duine dhiobh dar chomháirimh Maóise agus Aáron an sagart a bhífach Sinái a nuir do háirmheadh clann Ísrael.

65 Oir do labhair an tighearna orra, Do gheabhuid go deimhin bas annsa bbfach: agus níor fagbhadh duine dhiobh ach Cáleb mhac Jephunneh agus Josua mhac Nun.

C A I B. XXVII.

Oighreachd inghine Seloephad. 12. Maóise ar ts éuga 18. do iarr an tighearna na air cu'am an phobuil do abur ar Josua.

A Nuisin tangadar ingheana Selo-phthead mhac Hépher, mhac Gilead, mhac

mhic Machir, mhic Manasseh, do shliocht Manasseh mhic Joseph: agus is iad fo anmanna a inghean; Mahlah, Noah, agus Hoglah, agus Milcah, agus Tirzah.

2 Agus do sheafadar a lathair Mhaoise, agus a lathair Eleasar an sagart, agus a lathair na bprionnsadha agus an comhchruinnigh uile, ag dorus thabearnacuil an chomhchruinnigh. gá radh.

3 Déug ar nathair annsa bhfásach, agus ní raibh fé annsa chuideachduin do chruinnigh iad féin a ccionn a cheile a naghuidh an tighearna a cuideachda Chórah: ach déug fé iona pheacadh féin, & ní raibh mic ar bith aige.

4 Cred fa múchfuidhe ainm ar nathar ó bheith a measc a mhuinntire ar son nach bhfuil éamhac aige? Tabhair dhuinne (ar a nadhbarfin) sealbh a measc dhearbhráithreach ar nathar.

5 Agus thug Maoise a ccuis a lathair an tighearna.

6 Agus do labhair an tighearna re Maoise, gá radh;

7 Do labhradar ingheana Shelophehad go ceart: do bhéara tú dhoibh go deimhin sealbh oighreachda a measc dhearbhráithreach a nathar; agus do bhéara tú fadeara oighreachd a nathar do theachd chuca.

8 Agus laibheora tú re cloinn Israel, gá radh. Má gheibh duine bás agus nach bia aonmhac aige, annsin do bhearthaoi fa deara a oighreachd do theachd chum a inghine.

9 Agus muna raibh éaininghean aige, annsin do bhearthaoi a oighreachd da dhearbhráithribh.

10 Agus muna raibh dearbhráithre aige, annsin do bhearthaoi a oighreachd do dhearbhráithribh a athar.

11 Agus muna rabhaid dearbhráithre agá athair, do bhearthaoi a oighreachd dá chomhghaol as foigsi dhó dá threibh, & sealbhochuidh fé e: agus táidh fé na reachd breitheamhnus ag cloinn Israel, mar do aithin an tighearna do Mhaoise.

12 Agus a dubhairt an tighearna re Maoise, éirigh suas ar a tsiabhfa Aba-rim, agus feuch an searann thug mise do chloinn Israel.

13 Agus a nuair do chise tú é, cruinneochthar thú mar an gceadna chum do mhuintire féin, mar do cruinnigheadh Airon do dhearthráthair.

14 Oir do rionnabhair cathughadh a naghuidh maidhnese (a ndiothramh Sín a nimirfean an chomhchruinnigh) dom naomhadh ag a nuisge as coinne a sil: fé sin uisge Mheribah a Ccades a bhfaach Sín.

15 Agus do labhair Maoise ris an tighearna, dhá radh;

16 Cuireadh an tighearna Dia spiorad a nuise theola, duine ós cionn an chomhchruinnigh.

17 Noh fheadfas dul amach rompa, agus fheadfas dul a steach rompa, agus

noch threórochus amach iad, agus do bhéara a steach iad, go nach bia comhchruinnighadh an tighearna a chaorcha ag nach bia iodhuire.

18 Agus a dubhairt an tighearna Maoise, glac chugad Josua mhac duine iona bhfuil an spiorad, agus do lámh air.

19 Agus cuir a lathair Eleasar sagart é, agus a lathair an chomhchruinnigh uile; agus tabhair cin dhó da lathair.

20 Agus cuirfe tú cuid do chnó a chor go mbia comhchruinnigh chloinne Israel uile umhal.

21 Agus seasfa fé a lathair Eleasar sagart, noch iarrfus comhairle do réir breitheamhnus Urim a lathair tighearna; do réir a fhocailfion fuid siad amach, agus do réir a fhocailfion tiocfuid siad a steach, eisea agus clann Israel uile maille ris, eisea an comhchruinnighadh uile.

22 Agus do rinne Maoise mar a aithin an tighearna dhe, agus do sé Josua, agus do chuir as coinnéir an sagart é, a lathair an chomhchruinnigh uile.

23 Agus do chuir fé a lámh air, agus thug curam dhó mar do aithin an tighearna lé lámh Mhaoise.

C A I B. XXVIII.

Alá aith-ionmadh ar reachd na náb bartha.

A Gus do labhair an tighearna re Mhaoise, dá radh;

2 Aithin do chloinn Israel agus a rin, coimheadfuid moifrail, agus a rin chum iodhbhartha deanta le teinidh mar dheaghtholadh dhamhfa, dá dhamb na am ionchubhaidh féin.

3 Agus déara tusa riú. si fo a rail deanta le teinidh noch iodhbhartha don tighearna. dhá uan don chéad liadhuin gan chaidhe, gach lá mar a rail loisthe go gnáthach.

4 Uan diobh oifrailfeas tú ar moise agus an tian oile tráthrona.

5 Agus an deachmhach cuid do Ebra do phlur mar oifrail bhidh cumail leis an gceathramhadh cuid do hin a bhruidhe.

6 Is oifrail loisthe shiorruidhe i mar do hórúigheadh a siabh Sinaí mar dheaghtholadh, iodhbhartha deanta le teinidh don tighearna.

7 Agus budh hé oifrail eige dhó an ceathramhadh cuid do hin a éanúin; annsa náit naomhtha do bhéa tú fa deara an fion láidir do dhó don tighearna mar oifrail diehe.

8 Agus an tian cile do dhéara iodhbhair tráthrona: amhail oifrail na maidne, agus amhail a oifrail

frála ionbharrta.

in, ofráille tú é, iodhbuiirt déanta
le teinidh do bholadh chumhra don
tighearna.

9 Agus a lá na Sabboide dhá uan
don cheidbhlíadhuin gan chaidhe, agus
dhá dheachmhadh cuid do phlúr mar of-
ráil bhídh cumaiscthe le hola, agus a
ofráil dighe sin.

10 Si fo ofráil loistthe gach Saboide,
tiobh amuigh do nofráil loistthe ghrá-
thuigh, agus a nofráil dighe.

11 Agus a tsofach bhur mios ofrálfui-
dhe ofráil loistthe don tighearna, dhá
bhuloig óga agus éanreithe, feachd nu-
áin don cheidbhlíadhuin gan chaidhe.

12 Agus trí dheachmhadh cuid do phlúr
mar ofráil bhídh cumaiscthe le hola,
deán bhuilg amháin; & dhá deach-
mhadh cuid do phlúr mar ofráil bhídh
cumaiscthe le hola, déanreithe amháin.

13 Agus an deachmhadh cuid do phlúr
cumaiscthe le hola mar ofráil bhídh le
gach éanúan, mar ofráil loistthe do
dheagbholadh, iodhbhartha déanta le
teinidh don tighearna.

14 Agus budh í a nofráil dighe leath
hin fhiona le gach buloig, agus an treas
cuid do hin le reithe, agus an ceathra-
nádhdh cuid do hin le huan: si fo a
nofráil loistthe ann gach éimhi ar feadh
míos na bliadhna.

15 Agus éannmheannán do na gabh-
raibh mar ofráil pheacaidh do dheantar
iodhbuiirt don tighearna, tiobh amuigh
do nofráil ghnáthaigh loistthe agus a
ofráil dighe.

16 Agus an ceathramhadh la déag don
cheidmhi atá Caisle an tighearna.

17 Agus an cúigeadh lá déag don
mhi atá an feasta, feachd lá bhás an
taran gan laibhin dhá ithe.

18 Annfa chead ló (biaidh) comh-
ghairm náomhtha, ní dhéantaoi gné ar
bair oibre fíothruigh (ann)

19 Achd ofráilfuidh iodhbuiirt déanta le
teinidh mar ofráil loistthe don tighear-
na, dhá bhuloig óga, éanreithe, agus
feachd nuáin don cheidbhlíadhuin, caith-
fidhe a mbeith aguibh gan chaidhe.

20 Agus biaidh a nofráil bhídh do
phlúr cumaiscthe le hola, trí dheach-
mhadh cuid ofráilfuidh le gach bu'lig, agus
dhá dheachmhadh cuid le reithe.

21 Deachmhadh cuid ar leith ofráil-
fuidh tu le gach éanúan ar feadh na feachd
nuáin.

22 Agus éanghabhar amháin ar son
ofráil peacaidh do dhéanamh fíoth-
chana dhaoibh.

23 Ofráilfuidh iadso tiobh amuigh do
nofráil loistthe ar maidin, noch atá ar
son ofrála loistthe gnáthuigh.

24 Ar an modhlo ofráilfuidhe go lae-
neamhuil ar feadh na feachd lá, biaidh
a fíothburth a déanta le teinidh do
bholadh chumhra don tighearna: iodh-
buiirt é tiobh amuigh do nofráil lo-
istthe ghnáthaigh, & a ofráil dighe.

25 Agus air an feachdmhadh lá biaidh
comhghairm náomhtha aguibh, ní dhéan-
taoi obair sháothrach ar bith.

26 Mar an gcéadna a ló na gcéad-
thoradh a nuair do bhéartháoi ofráil nu-
áidhbhídh chum an tighearna, deis bhur
feachdmhuineadh do bheith caimbthe,
biaidh aguibh comhghairm náomhtha: ní
dhéantaoi obair sháothrach ar bith.

27 Achd ofráilfuidh an nofráil loist-
the mar dheagbholadh don tighearna,
dhá bhuloig óga, éanreithe, feachd
lubhain don cheid bhlighain.

28 Agus a nofráil bhídh do phlúr
cumaiscthe le hola, trí dheachmhadh
cuid le éanbhuloig, dhá dheachmhadh
cuid déanreithe.

29 Deachmhadh cuid ar leith le gach
éanúan, ar feadh na feachd nuáin.

30 Agus éainmheannán do na gabh-
ruibh do dhéanamh fíodha dhaoibh.

31 Ofráilfuidh iad taobh amuigh do
nofráil loistthe ghnáthuigh, agus a of-
ráil bhídh: beid iomlán aguibh gun a
nofrála dighe.

C A I B. XXIX.

Leanmbuinne ar reachd na niodhbarta agus na
nofrála, ar na laithibh Sollambhanta.

AGus annfa feachdmhadh mí, ar an
ccéad lá don mhí, biaidh comh-
ghairm náomhtha aguibh; ní dhéantaoi
obair sháothrach ar bith: is lá na fíoc
do shéideadh dhibh é.

2 Agus ofráilfuidh ofráil loistthe mar
dheagbholadh don tighearna, éanbhul-
lóg óg, éanreithe agus feachd nuáin don
cheidbhlíadhuin gan chaidhe:

3 Agus a nofráil bhídh, biaidh do
phlúr cumaiscthe le hola, trí dheach-
mhadh cuid le gach éanbhuloig, agus dhá
dheachmhadh cuid le reithe.

4 Agus éaindeachmhadh cuid le gach
uan ar feadh na feachd nuáin.

5 Agus éainmheannán do na gabhruibh
ar son ofrála peacaidh do dhéanamh
fíodha dhibh.

6 Taobh amuigh dofráil loistthe na
míos, agus a ofráil bhídh, agus a niodh-
buiirt loistthe laetheamhuil, agus a of-
ráil bhídh, agus a nofráil dighe, do réir
a ngnáthuighe, mar dheagbholadh, iodh-
buiirt dhéanta le teinidh don tighearna.

7 Agus biaidh aguibh ar an deach-
mhadh lá don feachdmhadh mí comh-
ghairm náomhtha, & craidhte sibh bhur
nanmanna: ní dhéantaoi obair ar bith ann.

8 Achd ofráilfuidhe ofráil loistthe don
tighearna mar dheagbholadh, éanbhul-
lóg óg, éanreithe, & feachd nuáin don cheid-
bhlighain: & beid dhaoibh gan chaidhe.

9 Agus biaidh a nofráil bhídh do
phlúr cumaiscthe le hola, trí dheach-
mhadh cuid le gach buloig, agus dhá
dheachmhadh cuid le éanreithe.

10 Dhá

10 Dhá dheachmhadh cuid ar leith lé gach uan ar feadh na feachd nian.

11 Eimheannán do na gabhruibh ar son ofrála peacaidh, táobh amuigh dofráil peacaidh na síodha, agus na hofrála loistthe gnáthuigh, agus ofrála bídih agus a nofráil dighe.

12 Agus ar an ceuigeadh lá déug don tfeachdmhadh mí biaidh aguibh comhghairm náomhtha: ní dhéantáoi obair shaothrach ar bith, & cuimhdeoch-tháoi feasta don tighearna feachd la.

13 Agus ofráilfidh ofráil loistthe, agus íodhbuirr déanta lé teinidh do dheagh-bholadh don tighearna, trí bulóga déug óga, dhá reithe, agus ceithre huain déug don cheidbhlíaghain: beid siad gan toibhéim.

14 Agus bíaidh a nofráil bhídh do phlúr cumaisithe le hola, trí dheachmhadh cuid le gach éanbhulóg do na trí bulóguibh déug, dhá dheachmhadh cuid le gach reithe don dá reithe.

15 Agus deachmhadh cuid ar leith le gach uan do na ceithre huainuibh déug.

16 Agus éimheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil ghnáthuigh loistthe, agus dá hofráil bhídh, agus dá hofráil dighe.

17 Agus ar an dara lá ofráilfidh dhá bhulóg dhéag don cheidbhlíaghain gan chaidhe.

18 Agus a nofráil bhídh agus a nofráil dighe do na bulóguibh, do na huainuibh, agus do na reithibh, bíaidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha.

19 Agus éaimheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil loistthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bídih, agus dá hofráil dighe.

20 Agus ar an treas lá éanbhulóg déag, dhá reithe, ceithre huain déag don cheidbhlíadhuin gan chaidhe:

21 Agus a nofráil bhídh agus a nofráil dighe, do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na huainuibh, bíaidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha.

22 Agus éanghabhar ar son ofrála peacaidh, táobh amuigh don nofráil loistthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bhídh agus dá hofráil dighe.

23 Agus ar an gceathramhadh lá, deich mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huain déag don cheidbhlíadhuin gan chaidhe.

24 Agus a nofráil bhídh agus a nofráil dighe, do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na huainuibh, bíaidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha.

25 Agus éimheannán do na gabhruibh mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil loistthe ghnáthuigh, & dá hofráil bhídh agus dá hofráil dighe.

26 Agus ar an gcuigeadh lá, náoi mbulóga, dhá reithe, ceithre huain déag don cheidbhlíadhuin gan chaidhe.

27 Agus bíaidh a nofráil bhídh, agus a nofráil dighe, do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na huainuibh, do

réir a nuibhre, do réir an gnátha.

28 Agus éimheannán mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil loistthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bídih, agus dá hofráil dighe.

29 Agus ar an feiseadh lá ocht mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huain don cheidbhlíadhuin gan toibhéim.

30 Agus a nofráil bhídh, agus a nofráil dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na huainuibh, bíaidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha.

31 Agus éanghabhar mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil loistthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bídih, agus dá hofráil dighe.

32 Agus ar an feachdmhadh lá, deich mbulóga, dhá reithe, agus ceithre huain déug don cheidbhlíadhuin gan chaidhe.

33 Agus a nofráil bhídh, agus a nofráil dighe do na bulóguibh, do na reithibh, agus do na huainuibh, bíaidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha.

34 Agus éanghabhar mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil loistthe ghnáthuigh, & dá hofráil bídih, agus dá hofráil dighe.

35 Ar an ochdmhadh lá bíaidh don chruinniughadh follamanta aguibh dhéantáoi obair shaothrach ar bith na.

36 Ach ofráilfidh ofráil loistthe íodhbuirr déanta le teinidh do bholadh chumhra don tighearna, éan bhulóg déag, agus feachd nian don cheidbhlíadhuin gan chaidhe.

37 A nofráil bhídh agus a nofráil dighe, don bhulóg, don reithe, do na huainuibh, bíaidh do réir a nuibhre, do réir an gnátha.

38 Agus éanghabhar mar ofráil pheacaidh, táobh amuigh don nofráil loistthe ghnáthuigh, agus dá hofráil bídih, agus dá hofráil dighe.

39 Do dhéantáoi na neithesí do na ghearna ann bhur bhfeasfuibh cinnta, táobh amuigh dá bbur moidibh agus bhur nofrála toilleamhla, ar son na nofrálach loistthe, agus ar son na nofrálach bídih, agus ar son bbur nofrálach dighe, agus ar son bbur nofrálach síodha.

40 Agus do innis Maóise do chéir Israel do réir a nuile ní dar aitiú na tighearna do Mhaoíse.

C A I B. XXX.

Dligheadh na móide. 3. leath a mígh moid mbaighdiona. 6 mbná phóla. 9 mbná treabhbach, & mbná dheasluibh.

A Gus do labhair Maóise re ceann na treabh a táobh chloinne na gha rádih, fé lo an ní do aitiú na tighearna.

1 Má bheir duine móid don tighearna, nó má bheir mionna do chéir gal a anma lé banna; ní bhrúidh

CAIB. XXXI.

Do Chreachadur na Midianuigh. 8 Agus do mharbhadar Balaam.

AGus do labhair an tighearna re Maóise, ghaí radh;

2 Dioghail clann Israel ar na Midianchuibh: na dhiaigh sin cruinneochthar chum do dháoine thú.

3 Agus do labhair Maóise ris an bpobal, dhá radh, gabhadh cuid agusibh airm chum an chogaidh a naghuidh na Midianach, agus dioghlaids an tighearna ar na Midianchuibh.

4 Mile as gach éintreibh, ar fad treabh Israel uile, chuirfidhe chum an chogaidh.

5 Mar sin do tugadh amach as míl-tíbh Israel, míle as gach éintreibh, dhá mhíle dhéug a narm chum coguidh.

6 Agus do chuir Maóise chum an chogaidh iad, míle as gach éintreibh, iadán & Phineas mhac Eleasar an sagart, chum an chogaidh, leis na hinnilibh naomhtha & na stocaibh fhuaimneach, iona láimh.

7 Agus do chathuightheadar a naghaidh na Midianach mar do aithin an tighearna do Mhaoíse, agus do mharbhadar a bhíir uile.

8 Agus do marbhadar fós Ríghthe na Midianach, táobh amuigh don chuid eile dhiobh do marbhadh, Bbhi, & Recem, & Sur, & Hur, & Reba, cuig Ríghthe Midian: Balaam mar an ceadna mhac Beor do mharbhadar leis an ccleidheamh é.

9 Agus do ghabhadar clann Israel mná na Midianach uile na mbraighde, agus a leinibh, agus rugadar leó éadail a náirnéise uile, agus a ttréada uile, agus a máoin uile.

10 Agus do loisceadar a gcaithreacha uile, ionar áitreabbhadar, agus a gcaisleín sgiamhacha uile le teinidh.

11 Agus rugadar leó na héadála uile, agus na creacha uile, idir dhmine agus ainmhidhe.

12 Agus tugadar na braighde & na creacha & na héadála leó go Maóise, & go Heleásar an sagart, & go comhchruinniughadh chloinne Israel go nuige an gcampa a maghuibh Mhoab, noch atá láimh ré Jordan a bhfogus do Jerico.

13 Agus do chuaidh Maóise agus Eleasar an sagart agus prionnfuidhe an chomhchruinnigh uile amach do theagmhail riú táobh amuigh don fhoslungphort.

14 Agus do bhí Maóise feargach ré hoifigeachuibh an tfluáigh, ris na caiptinibh ós cionn mílteadh, agus ris na caiptinibh ós cionn céud, noch tháinig ón chath.

15 Agus a dubhairt Maóise riú, nar chumhdugheabhair na mná uile na mbeathaigh?

16 Féuch, tugadar fós ar chloinn Israel tré chomhairle Bhálaam, peacughadh a naghaidh an tighearna a gcóis Pheoir, agus do bhí plaigh a meall chomhchruinnigh an tighearna.

17 Uime sin a nois marbhuidh gach éanfhirionnach a measc na mbeag, agus marbhuidh gach éinbhean agá raibh fios fir re luighe leis.

18 Ach na leinibh ban uile, ag nach raibh fios fir re luighe ris, coimhéaduigh beo iad dháoiibh fein.

19 Agus déanuidh comhrughe táobh amuigh don champa seachd lá, gídh bé mharbh éainneach, agus gídh bé bhéan re corp marbh, glanuidh sibh fein agus bhur mbraighde ar an treas lá, agus ar an seachdmhadh lá.

20 Agus planuidh bhur néaduighe, & gach éainní dá ndéarnadh do chroicnith, agus gach uile obair dfionnadh gabhar, & gach éinni do rinneadh do chrann.

21 Agus a dubhairt Eleáfar an sagart ris an luchá coguidh, noch do chuaidh chum an chath, fé fo ordughadh an dlíge, noch do fhuagair an tigh-earna do Mhaoife;

22 Amháin an tór agus an tairgead, an prás agus an tiarann, an slán agus an luighe.

23 A nuile ní dá bhfuileonguidh an teinidh, do bhéartháoi air dul thuid an teinidh, agus bíaidh fé glan; gídhéadh glanfuighear é lé huighe an dealuighe: agus a nuile ní nach bhfuileang an teinidh, do bhéartháoi fá deara a dhul thuid a naise.

24 Agus nighfidhe bhur néaduighe ar an seachdmhadh lá, agus beirhí glan, agus na dhiaigh sin tiocfuidhe don champa.

25 Agus do labhair an tighearna re Maoife, dhá radh;

26 Glac fuim na héadala do beanadh amach idir dhuine agus bheathach, thusa agus Eleáfar an sagart, agus príomh-aithreacha an chomhchruinnigh:

27 Agus roinn a néadail a ndá chuid, idir an mhuinntir do ghlac orra an cogadh, noch do chuaidh amach san chath, agus eidir an comhchruinnigh uile.

28 Agus tóg áirdchios don tighearna ón luchd coguidh do chuaidh amach chum an chatha; éanaeam as cuig chéad, do na daoinibh; agus do na buáibh, agus do na haslábhibh, agus do na cáorchuibh.

29 Buain dá leathsan, é, agus tabhair do Eleáfar an sagart é, mar ofráil thógtha don tighearna.

30 Agus do leath chloinne Israel buainfe tú éanchuid ronna do chaogad do na daoinibh, do na buáibh, do na haslábhibh, & do na tréaduibh, do na huile shoit airnéis, agus tabhair iad do na Lebhítibh, noch choimhéadas cáram thabearnacuil an tighearna.

31 Agus do rinne Maoife agus Eleáfar an sagart mar do aithin an tighearna dhiobh,

32 Agus a néadail, fuighioll na creiche noch do ghlacadar an luchd cogaidh, do bhadar fé chéad míle agus

seachdmhoghad míle, agus cuig caora.

33 Agus tri fichthid agus dhi dhéug bó.

34 Agus tri fichthid agus éan asfal.

35 Agus triochad agus dhi pearfa fá niomlan do mhnáibh nárth fear rianh re luighe ris.

36 Agus an leath do budh cuid don mhuinntir do chuaidh amach an chogaidh, do bhi a nuibhir trí míle: agus seachd míle déag ar fichthid, agus cuig chéad caora.

37 Agus do bé áirdchios an tigh do na cáorchuibh, fé chéad agus tri fichthid agus a cuig déug.

38 Agus do bhadar na ba trí agus fé mhíle, agus do bé áirdchios tighearna dhiobh sin, tri fichthid do dhéug.

39 Agus do bhadar na haslábhibh míle fichthid agus cuig chéad do bé áirdchios an tighearna dhiobh agus tri fichthid.

40 Agus do bhadar na daoinibh míle dhéag, agus dob é áirdchios tighearna dhiobh, triochad agus phearsuinn.

41 Agus thug Maoife an tairgead, noch do bé ofráil thógtha re tighearna, do Eleáfar an sagart, mar aithin an tighearna do Mhaoife.

42 Agus do leith chloinne Israel do rann Maoife ón luchd cogaidh.

43 (Annois an leath rannic don chruinnighadh, do budh tri chéad & seachd míle agus cuig chéad agus bó.

44 Agus triochad agus fé bó.

45 Agus triochad míle asfal agus chéad.

46 Agus fé mhíle dhéag pearfa.

47 Don leathfho chloinne Israel thug Maoife éanchuid ronna do chuaidh idir dhuine agus bheathach, agus do na Lebhítibh, noch do choimhéad ram thabearnacuil an tighearna, mar aithin an tighearna do Mhaoife.

48 Agus na hoisgidh do bhi é mílteadh don tigh, agus mílteadh, agus caipitíní chéad, do dar a bhfogus do Mhaoife.

49 Agus a dubhradar re Maoife, ghabhadar do sherbhí sí bhfear cogaish, noch ata fá ar agus ní theastann duine dhiobh.

50 Thugamar ar a n-ádhair rann chum an tighearna, a bhfuil áon aguinn do théaduibh óir, do ruidhibh agus do bhráisteaduibh, do nídhíbh, do chluaisíneaduibh, do thaibhibh, do dhéanamh fíodh, nanam a lathair an tighearna.

51 Agus do ghlac Maoife, agus far an sagart an tór nátha, mar nuile théad oibrighthe.

52 Agus ór na hoisrá

12 Achd suas don tighearna ó chaip-
mibh milteadh agus ó chaipinibh céud,
do budh se mhíle dhéug agus seachd céad
agus cionnadh secl é.

13 Oir do ghlacadar luchd an cho-
mhaigh, éadail ar leith gach éanduine
na dhó fein.

14 Agus do ghlac Maóise agus
Heleasar an sagart an tór ó chaip-
inibh na milteadh agus na gcéad, agus
glacadar é go tabearnacuil an chomh-
chruinnigh, mar chuimhne do chloinn
Israel a lathair an tighearna.

C A I B. XXXII.

*Labhradar clann Ruben agus Gad, oighreacht
ar tacht thall Jordan. 16 ar eubhnan-
naibh thaitneamhach.*

A Nois do bhi ro mhórán áirnéise
ag cloinn Reuben agus ag
clann Ghad; agus a nuair do chomh-
glacadar fearann Jafer agus fearann
Gilead, feuch, go raibh a náit na há-
irnéisi.

1 Tangadar clann Ghad agus
clann Reuben, agus do labhradar re
Maóise agus re Heleasar an sagart,
agus re prionnfuidhíbh an chomhchruin-
nigh, gá rádh.

2 Atarot, agus Dibon, agus Jafer,
agus Nimrah, agus Hesbon, agus Elea-
zer, agus Sebam, agus Nebo, agus
Beon.

3 Eadhon an tír do bhuail an tighear-
na a lathair chomhchruinnigh Israel,
do fearann áirnéise é, agus atá áirnéis
ag do sheirbhíseachaibh.

4 Ar a nadhbharfín, ar síad, má
fearannar gráfa ad radharc, tugthar
an dúthaighí dod sheirbhíseachaibh mar
sheibh, agus ná beirthear nonn tar Jo-
rdan sin.

5 Agus a dúthairt Maóise re clan-
naibh Gad, agus re clannaibh Reuben,
an rachuidh bhur ndearbhraithe chum
an chogaidh, agus an fuidhfe sibhí
annso?

6 Agus cread fa mimheisnighibí clann
Israel um dhul a nonn don tír nóch
thug an tighearna dóibh?

7 Mar is do rinneadar bhur naithre
a nuair do chuir misí ó Chades-barnea
dfeachain na tíre iad.

8 Oir a nuair do chuadar suas
go gleann Efcól, agus do chonncadar an
fearann, do mheirtnigheadar croidhe
chloinne Israel, nach rachaidis don dú-
thaigh noch thug an tighearna dóibh.

9 Agus do las fearg an tighearna
a nuair fein, agus thug a mhionna
dhá rádh.

10 Go deimhin, ní fhaicfidh éanduine
na táinic amach as an Negipt ó
shíchthid bliadhna d'ois agus os a
chiunn, an dúthaigh do mhionna misí

do Abraham, do Isaac, agus do Jacob,
do chionn nar leanadar misí go hionn-
lán.

12 Achd Caleb mhac Jephunneth an
Cenisíteach, agut Josua mhac Nun;
oir do leanadar go hionlán an tighear-
na.

13 Agus do las fearg an tighearna a
naghuidh Israel, agus do chuir ar
feachrán san bhfalach iad, dhá fhichthid
bhliadhan, nó gur dioghlaithrigheadh a
nuile gheinealach do rinne olc a lathair
an tighearna.

14 Agus féachuidh atáthaoise ar
néirge suas a náit bhar naithreadh, bi-
feach dhaoineadh péacach, do mhéadu-
ghadh fós dibhfheirge an tighearna a
naghaidh Israel.

15 Oir má fhilltise uadha, fuigfidh
fé iad gan amharus a ris annfa bhfa-
fach, agus scriosfuidh fé na daoineí
uile.

16 Agus tangadar a ngar dhó, agus
a dubhradar, do dhéanam manracha
annso dar náirnéis, agus caithreacha
dar ndaoineibh beaga.

17 Achd rachtam féin réidh armtha
roimhe chloinn Israel nó go mbeiream
dá náit iad: agus coimhneochuid ar
míos óg annfa caithreachaibh daingne ar
eagla aitreabhach na tíre.

18 Ní fhilleam dar tightheibh nó go
fealbhuighid clann Israel, gach áon a oigh-
reachd fein.

19 Oir ní iarrfaimne oighreachd maille
rín do naobhí úd do Jordan, nó chais sía,
do chionn gur thuit ar noighreachd chu-
guinn don taoibhí do Jordan leith shoir.

20 Agus a dubháirt Maóise ná, má
níthi an nísí, má thig sibh armtha roim-
he an tighearna chum cogaidh.

21 Agus go rachthaoi uile armtha
tar Jordan a lathair an tighearna, nó go
ndibrigh fé roimhe amach a naimhde an
fhiaghraí.

22 Agus go ccláidhí fhear an dúthaigh
a lathair an tighearna: annsin fillí fhe-
fa dhéigh, agus beithi neimhchiontach a
lathair an tighearna, agus a lathair Is-
rael: agus biaídh an fearannfa na sheilbh
aguibhí a lathair an tighearna.

23 Achd muna ndearnthaoi fo, féach-
uidh, do phéacúigheabhair a naghaidh an
tighearna, agus brodh a dhearbha aguibh
go bhfaighid bhur bpéacuidh amach
sibh.

24 Déanuidh caithreacha dá bhur
ndaoineibh beaga, agus manracha dá bhur
geacraibh; ach déanuidh an ní tháinic
amach as bhur mbéul.

25 Agus do labhradar clann Ghad,
agus clann Réubenre Maóise, dhá rádh,
Do dhéanuid do sheirbhísh mar do
aithin mo thighearna.

26 Beid ar gclann bheag agus ar
mná, agus ar tréada, agus ar náir-
néis uile annsin a gcathreachaibh
Gilead,

27 Achd rachuid do sheirbhífigh thairis, gach éanduine armalta chum an chogaidh do chathughadh roimhe an tighearna, mar a deir mo thighearna.

28 Mar sin do aithin Maóise dhá ttaóibh do Eleáir an lagart, agus do Josua mhac Nun, agus dathribh onóracha threabh chloinne Ísrael.

29 Agus a dubhairt Maóise rú, má thiagaidh clann Ghad, agus clann Réuben libh tar Jordan, gach éanduine armtha chum catha a lathair an tighearna, agus go ccoildhfighear an tír romhuibh, annsin do bheartháoi tír Ghilead dhoibh mar sheibh.

30 Ach muna ndeachaid siad libh a nunn armtha, do gheabhuid fealbh bhar measc a tír Chanaain.

31 Agus do fhreagraid clann Ghad agus clann Réuben, gá rádh, mar a dubhairt an tighearna red sheirbhífeachuibh, is mar sin do dhéanamne.

32 Racham thairis anonn armtha roimhe an tighearna go tír Chanaain, chor go madh lión ar fealbh don ttaóibhí do Jordan.

33 Agus thug Maóise dhoibh, (eádh) do chloinn Ghad, agus do chloinn Réuben, agus do leath threibhe Mhanasseh mhic Joseph, rioghachd Sihon Rígh na Namoríteach, agus rioghachd Og Rígh Basán, an fearann gun a chaithreachaibh, annsin foirimlibh, mar ataid caithreacha na tíre timchioll fa gcúairt.

34 Agus do rinneadar clanna Gad Dibon, agus Atarot, agus Aroer.

35 Agus Atrot, Sophan, agus Jaa fer, agus Jogbehah.

36 Agus Beitniurah, agus Betaran, caithreacha chumdaighe, agus mánracha do chaorchuibh.

37 Agus do chuireadar clann Réuben suas Hesbon, agus Elialeh, agus Ciriataim.

38 Agus Nebo, agus Baalmeon (ar nathrughadh a namann) agus Sibmat: agus tugadar anmanna oile air na caithreachaibh do rinneadar.

39 Agus do imigheadar clann Mhachir mhic Manasseh go Gilead, agus do shealbhuigheadar é, agus do chuireadar as feilbh an Tameríteach do bhí ann.

40 Agus thug Maóise Gilead do Mhachir mhac Manasseh agus do chomhnuigh se ann.

41 Agus do chuáidh Jair mhac Manasseh, agus do ghlac a mbailte beaga san, agus do ghoir Habhot jáir dhíobh.

42 Agus do chuáidh Nobah, agus do ghlac Cenat agus a bhailte beaga, agus do ghoir Nobah dhe do réir a zama san.

CAIB. XXXIII.

Tuiris 42 Shloigh Ísrael sa 50 Ordughadh ar dubchuáigh do Jerio.

Siadso siubhail chloinne Ísrael do chuáidh amach as chro Héigte le na sluaighuibh síol Mhaoise agus Aaron.

2 Agus do scriobh Maóise a theachda amach do réir a threathne an tighearna, agus a slaturuis do réir a tteachda amach.

3 Agus do fhágbhadar Ramefes cheid mhi ar an gcúigeadh la dach cheid mhi: ar na mharach deus do chádard clann Ísrael amach le áird a radharc na Négíteach nle.

4 (Oir do adhlúicheadar na tigh a nulle cheidgin noch do bhuighearna na measc: ar na Deia an gcéada do rinne an tighearn theamhnus.)

5 Agus do áthruigheadar clann 6 Ramefes, agus do áitighheadar Sucot.

6 Agus do imthigheadar as Sin do shuigheadar an Etam, nach nimiol an shluigh.

7 Agus do áthruigheadar as Etam do shilleadar a ris go Pihahit, atá as coine Bhaal-Sephon: agus shuigheadar as coine Mhigdol.

8 Agus do ghluaisfidar ó chro hahiroi, agus do chádard trí le fáirge go nuige an shásach, agus do dar uidhe thri la a bhásach Etam do shuigheadar a Márah.

9 Agus do áthruigheadar a Marah, agus tangadar go Hélin do bhádar dhá thobar dhéu Nelim: agus trí fichid agus cearinn phailme; agus do shuigheadar annsin.

10 Agus do áthruigheadar a Sin do shofadar ag an muir ruádh, agus do shofadar a Sin.

11 Agus do áthruigheadar a Sin do shofadar a Sin.

12 Agus do ghluaisfidar ó Sin do shuigheadar a Sin, agus do shuigheadar a Sin do shuigheadar a Sin.

13 Agus dimthigheadar ó Sin do shuigheadar a Sin.

14 Agus do áthruigheadar a Sin do shuigheadar a Sin.

15 Agus dfigbhadar Replid do shuigheadar a Sin.

16 Agus do áthruigheadar a Sin do shuigheadar a Sin.

17 Agus do imthigheadar a Sin do shuigheadar a Sin.

43 Agus do fhágbhadar Pánon, agus do lhuigheadar an Obot.

44 Agus do fhágbhadar Obot, agus do shuightheadar ag Cárnuibh-Abarim a tteóruinn Mhoab.

45 Agus do fhágbhadar na Cárna, agus do fholadar an Dibon-Gad.

46 Agus do áthruigheadar ó Dhibon-
gad, agus do chomhnuigheadar an Al-
mon-Diblataim.

47 Agus do áthruigheadar ó Almon-

Diblataim, agus do shuigheadar a sléibhthibh Abarim: ós coinne Nébo.

48 Agus do imthigheadar ó shléibh-
tíbh Abarim, agus do shuigheadar a
réiteach Mhoab, láimh re Jordan a
bhfógus do Iericho.

49 Agus do shuigheadar láimh ré Jordan ó Bhet-Jesimot go nuige Abel-Sittim a réiteach Mhoab, láimh re Jordan a bhfógus do Jericho.

Jordan ó Bhet-Jesimot go nuige Abel-Sittim a réiteach Mhoab.

so Agus do labhair an tighearna re Maóise a réiteach Mhoab laimh re Jordan a bhfógus do Jericho, ghá rádh.

51 Labhair re cloinn Ísrael agus
abair riu, a nuair rachfaoi riar Jordan go
tír Chánaain.

abair riu, a nuair rachfai riar Jordan go
tír Chánaan.

2 Ansin cuirfidhe amach na huile dháthchufaigh a nfearuin as bhur radharc, agus scríosfaidhe a niomháigheadh uile, agus mífidhe a niomháigheadh leaghta uile, agus leagfuidhe síos go biomláin a náite arda uile.

arc, agus scriosfaidhe a niomhaigheadh uile, agus mullaidhe a niomhaigheadh leagtha uile, agus leagfaidhe fíos go biomlín a náite áda uile.

leagha, agus mairbhne a' fàilleadh a' fàilleadh
leagha uile, agus leaguidhe fìos go
hiomlán a naite arda uile.

§3 Agus cuiridhe na dàthchufaizh
as feilbh an nfeairuim, agus aiteochthaoi
ann : oir thug mifi an fearann dibh dà
shealbhuadh.

53 Agus cuirfidhe na dúthchuthaigh as feilbh an nfearuim, agus áiteochthaoi ann : óir thug míf an fearann díbh dá shealbhughadh.

ann : óir thug mifi an fearann díbh dá shealbhuighadh.

14 Agus roinnfidhe an fearann lé
crannchar mar oighbreacht a measc bhuir

ttreabha, agus don lucbd is mó do
bhéurtháoi an chuid is mó do neighe-

bhearthaoi an chuid is mo do neighe-
breachd, agus don luchd is lugha do bhear-
thaoi an chuid is lugha do neighebreachd :

biáidh oighreachd gach éandúine mar
a thuitfidh a cheannchar: do réir tréabha

bhur naithreadh do gheabhtaoi oigheachd.

55 Ach muna gcurtháoi amach ro-
mbuibh, dúthchufaigh an pfearúinn annsin

tiocfa a gerich, an chuid dá léigfidhe fuireach aguibh, go mbéid na scoluibh ann

bhur fáilibh, agus na ndéalguibh ánn bhur
tráibhbuibh, agus go mbuáidheonuid

56 Tuilleadh oile, tiuafuidh a gcrích

go ndéana mifi ribhfi mar do smuáin mé do dheanamh riáfan.

_____

CALIF. XXXIV.

Therapsa thalamb Chanaain. 16 aug. sinna

an t-úacht do roinneadh é.

A Gus do labhair an tighearna re Ma-
óifi, dhá rádh.

2 Aithir

---

*Tioranna thalamb Chanaain, 16 agus ainmne
an luchd do roinneadh £.*

AGus do labhair an tighearna re Ma-
óifi, dhá rádh.

2 Aithin do chloinn Ísrael, agus abair rian, a nuair thiúfuidhe go tír Chánaain, a fé fo an fearann thuitíos chugaibhfi mar oighreachd, eadhon fearann Chánaain maille re na teorannuibh.

3 Annsin bíadh bhur gceathramhna budh dheas ó fhásach Sin ar fad laimh ré himlibh Edom, agus budh é bhur tteorann budh dheas firimíol na fairge fáilte leath shoir.

4 Agus fillfidh bhur tteorann ón taobh ó dheas go hárd Acrabbim, agus roighfigh air fad go Sin: agus bíadh a dhul amach sin ón taobh dheas go Cádé-barnea, agus rachaidh go Hagar-addar, agus rachaidh ar a aghuidh go Halmón.

5 Agus béaruidh an teorann cumpas lé ó Asmon go sruth na Héigpte, agus budh i an nfairge a dhul amach.

6 Agus ar son na teorann taobh shiar bíadh a nfairge mhór agad mar theorainn; budh i fo do theorann shiar.

7 Agus budh i fo do theorann budh thuaidh, ón nfairge mhoir cinnfé tu dhuit fein go slabh Hor.

8 O ilibh Hor-cianse tu go dul a sleach Hamat, agus bíadh dul amach na teorann go Sédad.

9 Agus rachuidh an teóra ar a haghaidh go Siphron: agus bíadh a dul amach ag Hagar-Enan, si fo bhur teóra budh thuaidh.

10 Agus cuirfidhe amach bhur tteorann shoir, ó Hagar-Enan go Sepham.

11 Agus rachaidh an teóra síos ó Sepham go Riblah don taobh shoir do Ain: agus tiocfa an teóra a nuas agus roighfigh go taobh fairge Chinneret taobh shoir.

12 Agus rachaidh an teóra síos go Jordan, agus bíadh a dul amach ag an bhfairge shailte: budh i fo bhur ndáthaigh maille ré na teorannuibh timchioll fa gcúirt.

13 Agus do aithin Maóise do chloinn Ísrael gha rádh, si fo an déthuigh do gheabhtháoi a noighreachd se crannchar, noch do aithin an tighearna do thabhairt do na náoi treabhuibh agus don leith theirbh.

14 Oir do ghlacadar treabh chloinne Réuben do reir thighe a naithreadh, agus treabh chloinne Gad do reir tighe a naithreadh, agus leith treabh Mhannashe do ghlacadar a noighreachd.

15 Do ghlacadar an dá theirbh sin agus an leith theirbh a noighreachd don taobh do Jordan laimh re Jericho taobh shoir leath ré heirghe ghreine.

16 Agus do labhair an tighearna ré Maóise, gha rádh,

17 Siadso anmanna na ndáoine rannas an fearann doibh: Eleasar an fagart, agus Iúda mhac Nun.

18 Agus geaththaoi chugaibh éanphrioina amháin dá gach treibh do roinn oighreachda an nsearainn.

19 Agus siadso anmanna na ne: do theirbh Judah Caleb Jephunneh.

20 Agus do theirbh chloinne Samuel mhac Ammihod.

21 Do theirbh Benjamin, mhac Chiflon.

22 Agus prionnfa theirbh Dan, Buci, mhac Jogli.

23 Agus prionnfa chloinne ar son treibhe chloinne Manassiel mhac Ephod.

24 Agus prionnfa theirbh Ephraim, Cemuil mhac Shipan.

25 Agus prionnfa theirbh Sebulon, Elilaphan mhac Parnach.

26 Agus prionnfa theirbh Issachair, Paltiel mhac Aslan.

27 Agus prionnfa theirbh Aser, Abihud mhac Seloni.

28 Agus prionnfa theirbh Naphtali, Pedahel mhac Ammihod.

29 Siadso do aithin an tighearna roinn na hoighreachda do chloinn a tír Chánaain.

CAIB. XXXV.

Caitheasca 48 Na nLebbiteach, cuiminnibh. 6 Sé dhóibh arsin luchd do dhéana dunnbarbhach rum. 9 Keachd ar an danmharbhach.

A Gus do labhair an tighearna Maóise a réitheach Mhoise re Jordan a bhfogus do Jericho rádh,

2 Aithin do chloinn Ísrael dáois do na Lebbitibh doighre feilbhe, caitheasca chum coimhionta: agus do bhearthaoi mara na do na Lebbitibh coimhionta thereachaibh na timchioll fa gcúirt.

3 Agus do gheabhuid siad reacha do chomhnuidhe ionta, bíadh a goimin agá nairnéis, máoin, agus agá nainmhintidh.

4 Agus (roithfid) coimin na reach, noch do bheurthaoi do Lebbitibh, ó bhalla na caitheasca sin amach, míle cubhad timchioll fa gcúirt.

5 Agus toimheóluigh sibh ón ruigh amuigh ar an taobh mhíle cubhad, agus ar an taobh dheas dhá mhíle cubhad, agus an taobh shiar dhá mhíle cubhad, agus an taobh thuaidh dhá mhíle cubhad (bíadh) an cathair a lar: bhíabhias doibhsion mar choimin na thereach.

6 Agus a measc na caitheasca arthaoi do na Lebbitibh, bíadh feireacha chum didin, noch óirdedon dunnbarbhthach, ionns go thridh se chuge: agus cu

na Lebbiteach.
 sin a dō air cheathrachad
 sin bēd iomlán na gcaithreach
 thioi do na Lebbitibh, a hochd
 athrachad cathair: iad sin do
 mēla mēlle re na cooi-
 na na caitheacha bhéarthaoi
 do na sheibh chloinne Israel: ón
 bhfuil mórán do bhéarthaoi
 ón lúch dá bhfuil beagán,
 beagán: do bhéara gach
 chaitheachuibh do na Le-
 do réir a oighreachda noch
 Shiptan.
 do labhair an tighearna re
 dhi radh,
 thair ré clóinn Israel agus abair
 mair bheith ar tteachd a nall
 go tír Chánaain.
 Ansin óirdeochthaoi dháoiibh
 do bheith na caitheacha
 dōibh, chor go tteithfiodh
 thair ionnta, noch mhuirfeas
 tre aibhfios.
 do bēd aguibh na gcaithrea-
 da ón dioghaltach, chor
 an dūnmharbthoir, nó go
 f a lathair an chomhchruinnigh
 breitheamhus.
 do bēd fē caitheacha didin
 do na caitheachuibh sin do bheir-
 thioi.
 do bheirthioi (uibh) tri caithe-
 don tōibh do Jordan, agus do
 ti caitheacha a tír Chá-
 na, noch bhias na gcaithreachaibh
 bēd na fē caitheacha sin na
 aron do chloinn Israel agus
 do dōibh, agus don nthior
 a tír, chor go tteithfeadh
 do na marbhach, annsin.
 do na bhuaileann fē le hinfirui-
 ón é, is go bhfuighe se bas,
 marbthoir e, cuirfighear an
 go deimhin chum bais.
 do na bhuaileann é le dornóig
 neugfach fē, agus go bhfuighe
 dūnmharbthoir e: cuirfighear
 dūnmharbthoir go deimhin chum
 No má bhuaileann é lé lámh-arm
 fē, le na bhfuigheadh bas, agus go
 ann fē bas, is dūnmharbthoir e:
 cuirfighear an dūnmharbthach go
 chum bais.
 Dioghthoir ná fola, is é fein
 ar an dūnmharbthoir: a nuair
 meas fē ris, mairfidh fē é.
 Ach na bheir fithidh air o fhuarh,
 na chaitheann é ann air éantóig,
 go bhfuighe fē bas.
 No má bhuaileann tre aingidhe-
 é le na lámh, chor go bhfuighe
 e, cuirfighear go deimhin an té
 e chum bais: oir is dūnmharbthoir
 mairfidh fear diogalta na fola

an dūnmharbthoir a nuair theigea-
 mhas fē ris.
 22 Ach má sháitheann fē é go hobann
 gan nánhadus, nó má chaith éinní ris,
 gan a bheith a noirchill air.
 23 Nó le cloich ar bith lér bhfeidir
 duine mharbhach, gan a sháicín; agus a
 chaitheamh ris, chor go neugfach fē,
 agus nach ar nánhuid dó é, agus nach
 ag iarraidh a dhóchair do bhí fē:
 24 Ansin do dhéanuid an comh-
 chruinniughadh breitheamhus idir an
 marbthach agus dioghaltach na fola, do
 réir na mbreitheamhus fo.
 25 Agus fíorfaidh an comhchruinni-
 ghadh an marbthoir amach as lámh
 dhioghaltóra na fola, agus aiseocluidh
 an comhchruinniughadh é go cathrúigh
 a dhidin ionar theith fē: agus sanfaidh
 ann go bas a nardhagairt, noch do
 hungadh leis a nola námhtha.
 26 Achd má thig an marbthoir uair
 ar bith taobh amuigh do imlibh chaithe-
 reach a dhidin, mar ar theith fē.
 27 Agus go bhfuighe dioghaltóir na
 fola é, taobh amuigh do imlibh chaithe-
 reach a dhidin, agus go mairfe dioghaltóir
 na fola an marbthoir, ní budh ciontach
 fola é.
 28 Ar a nadhbar gur chóir dhó-
 fuireach iona chathrúigh dhidin go bas
 a nardhagairt: ach tar eis bhais
 a nardhagairt fífidh an marbthoir go
 dúthaigh a sheibhe.
 29 Mar sin bēd na neithe sin na reachda
 breitheamhus aguibh ar feadh
 bhur fleuchda an bhor nuile áitiughadh.
 30 Gidh bé mharbhus duine ar bith
 cuirfighear an dūnmharbthoir chum bais
 lé bēul fiadhuin: achd ní dhéana éin-
 fíadhuin amháin fiadhuise a naghaidh
 éanduine, chum go bhfuigheadh bas.
 31 Tuilleamh oile ní gheabhthaoi sa-
 gladh ar bith ar fón anna dūnmharb-
 thóra, noch ata ciontach chum bais,
 ach cuirfighear chum bais é go deimhin.
 32 Agus ní gheabhthaoi dioghlu-
 gheadh ar bith ar fón an té do theith
 dhá chathrúigh dhidin, chor go tteag-
 hadh a ris do chomhnuidhe don dú-
 thaigh go nuige bas an tfeairt.
 33 Mar sin ní thruaillfidhe an dú-
 thaigh ann a bhfuil: oir truaillidh a
 rfuil an dúthaigh, agus ní beidir an
 fearann do ghlanadh ón nfuil dhóirtear
 ann, achd lé fuil an té do dhóirt.
 34 Ná fálchuidh ar a nadhbar sin an
 fearann a mbeiti, mar a gcomhnui-
 ghim: oir mīl an tighearna chomh-
 nuighim a mease chloinne Israel.

C A I B. XXXVI.

Reachd a timcheall an phósaib, agus dol na noighreachd.

A Gus tangadar cinn aithreachd mhuin-
 tíre chloinne Gilead mhic Máichir
 mhic

mhic Manasseh, do fhliochd chloinne Jóseph, a lathair; agus do labhradar a bhfiadhnuise Mhaoise agus a bhfiadhnuise na bprionnfadha, eadhon phrionmhaithe chloinne Israel.

2 Agus a dubhradar, do aithin an tighearna dar tighearnan an dúthaigh do thabhairt mar oighreachd le crannchair do chloinn Israel; agus do baithnigheadh dom thighearna leis an tighearna, oighreachd Shelophehad ar ndearbhrathair do thabhairt dá ingheanuibh.

3 Agus má póstar iad ré héandúine do mhacaibh na ttreabh (oile) chloinne Israel, annsin béurthar a noigheachd ó oighreachd ar naitheadhne, agus cuirfhear i a noigheachd na ttreabh ghéabhus chuca iad; mar sin béurthar i ó chrannchar ar noigheachdne.

4 Agus a nuair bhiat Jóhale chloinne Israel, annsin cuirfhear a noigheachd an noigheachd na treibhe chum a ngéabthar iad; mar sin cuirfhear a noigheachd an noigheachd treibhe ar naitheadhne.

5 Agus do aithin Maois do chloinn Israel do réir bhréithre an tighearna, ghá radh, is maith a dubhairt treabh mhac Jóseph é.

6 Sé is an ní aithnigheas an tighearna a ttaoph inghean Shelophehad, ghá radh, Pólaids leis an té bhus aill léo féin,

amháin lé muintir threibhe a naitheadh siad.

7 Mar sin nach áthrochuidh oighreachd chloinne Israel ó threibh go treibh oir coinneochuidh gach éandúine do chloinn Israel é féin do oighreachd threibhe a aithreadh.

8 Agus gach uile inghean dá bhfuigheann oighreachd a naitheadh chloinn Israel bíadh na mnáoi ag aon chineadh threibhe a hathar, ar chor coinneochuidh a nuile dhuine do threabh chloinne Israel oighreachd a naitheadh.

9 Ní mó áthróchus a noigheachd a threibh go treibh, ach cuinneochuidh gach uile dhuine do threabh chloinne Israel é féin dá oighreachd féin.

10 Do réir mar do aithin an tighearna do Mhaoise, is mar sin rinnead inghean Shelophehad.

11 Oir do póladh Mahlah, Tiris Hovlah, Milcah, agus Noah, inghean Shelophehad, le macaibh dhearthair a hathar.

12 Agus do póladh iad le cianmhac Manasseh mhic Jóseph, agus d'fhan a noigheachd a threibh chloinne a hathar.

13 Siad do na haitheanta agus na treathamhuise do aithin an tighearna le laimh Mhaoise do chloinn Israel a réitir Mhoab ag Jordan láimh re Jericho.

AN CUIGEADH LEABHAR DO MHAOISI DA NGOIRTHEAR DEUTRONOMI.

CAIB. I.

'Arb-aithris ar na tharladh do Israel san fhásach. 24 Gairfínachd an Tighearna arson mhíchreideamh an phobail.

Siad do na briathra do labhair Maoise re Hísrail uile don tsoibhs do Jordan annsa bhfásach, annsa réiteach, thall as coinne na mara ruaidhe, idir pháran, agus Tophel, agus Lában, agus Haserot, agus Disahab.

1 Uidhe éanla déag ó Horeb a slighe shléibhe Seir go Cades-barnea.

2 Agus tarla annsa cheathrachadhmhaidh bliadhan san néanmhaidh mí déag, ar an ccéadlá don mhí, gur labhair Maoise re cloinn Israel do réir a nuile ní do labhair an tighearna ris do aithne dhiobhsan.

3 Tar éis Shíon Rígh na Namoriteach do mharbhadh dho, noch do áitreibh

ann Hesbon, agus Og Rígh Bafan, noch do áitreibh ann Astarot, ann Edrei.

4 Ar an tsoibhs do Jordan a tír Mhoab, do thionnsguin Maoise an tógheadh do foillsighadh, ghá radh,

5 Do labhair an tighearna ar Nái rinne ann Horeb, ghá radh, Do shanadh go lór fhad ar a tsiabhsho.

6 Fillidh, agus gluaisfidh ionbhlur slighe, agus éirgidh go tsiabh na Namoriteach, agus don nuile (ait) láimh ris, annsa réitheach, annsa cnocuibh, agus annsa ghleann, agus budh dheas, agus láimh ris an bhfáirge, go dúthaigh na Gaeann-teach, agus go Lebanon, go slighe na nabuinn mhóir, abhuinn Euphrates.

7 Feachuidh, do chuir mé an tsiabh as bhar gcoinne: éirgidh a steach, agus fealbhuighidh an fearann do dhearbair a thighearna dá bhuir naitheibh, Abraham, Isaac, agus Jacob, do thabhairt doibh, agus dá fhliochd na ndisigh.

8 Agus do labhair míf ríblé a muintir,

nois, gá rídh, ní bhfuilimís cum-
sach ar bhu nómchar leam fein am
isair.

10 Do mhéadúigh an tighearna bhuir
Náia sibhí, agus féuchuidh atáthaoi a
sach mar réalta nimbe ar iomadamh-
lachd.

11 Go ndéirna an tighearna, Dia
nár nathreadh, sibhí míle uair co-
mhadamhuil is tathaoi, agus go
comhadamhuil fé sibh mar do gheall
i sibhí.

12 Cionnus is éidir liomsa amháin
nár gíam diomchar, agus bhuir náia-
ch, agus bhuir nimreahin?

13 Gíodhí sibh chugaibh daoine críonna,
agus nárionachra, agus aitheanta a meaf
nár tneabta, agus do dhéana míle
nárionachra díobh os bhuir gíonna.

14 Agus do fhréagrabhair mé, agus
a dubhrabhair, An ní do labhair tú is
nár dhuine a dhéanamh.

15 Ansin do ghlac mé togha bhuir
breith, daoine críonna glíora agus a-
tneanta, agus do rinneas cinn díobh os
bhuir gíonna, caipitínigh os cionn nárí-
nár, agus caipitínigh os cionn chéad,
agus caipitínigh os cionn chaogad, agus
caipitínigh os cionn deithneamhair, agus
glíora a meaf bhuir tneabta.

16 Agus do chuir mé an tansín di-
sach ar bhuir mbreitheamhoibh, gá
nár, Eistigh na cáisíonna idir bhuir
náríonachraibh, agus beiridh breath
píar idir gach éanduine agus a dhear-
nadhair, agus an coimhidhneach bhíar
a fhuair.

17 Ní thabharthaoi meas ar phear-
nadh a mbreitheamhoibh, achd eist-
sibe an beag mar an mór; ní bhíadh
cra oirbh re gnús dhuine, óir is lé
do an breitheamhoibh; agus an chuis
bhíar rochruaidh oirbh, tugaidh chu-
gnús, agus eistfe me.

18 Agus do aithin me dhibh a nu-
lta a nárí na bualt coir dháobh a
dhéanamh.

19 Agus a nárí do ghlacaisíonnar as
beir, do chaitíonnar thrid an bhí-
sach nárí náríonachra uile, noch do
chomhadamhuil ar slighe shléibhe na Na-
móiteach, mar do aithin an tighearna
a Náia dhíonn, agus tangamar go Cád-
bannar.

20 Agus a dubhairt míle ríbh, thian-
gabhair go slíabh na Namóiteach noch
do bhíar an tighearna ar Náia
dhíonn.

21 Féach do chuir an tighearna ar
Náia an deithneach romhuibh: eirghidh
agus fálbhíodh i, mar a dubhairt an
tighearna Dá bhuir náríonachra; ná hime-
arbhíodh, & na bualt mimbeisneach
nárí.

22 Agus tangabhair a ngar dhamhí-
sach áon aguibh, agus a dubhrabhair,
cúisíam daoine romhuibh, agus fionfuid
huina an deithneach, agus do bhéaruid
féala chugainn cia an tslighe a

geathseam dul sías, agus cia hiad na
caithreacha a racham.

23 Agus do thaitin an glór ri-
omfa go maith, agus do thogh mé
dhá fhear dheug aguibh, áon as gach
treibh.

24 Agus do fhilleadar, agus do chí-
adar sías annfa tllíabh, agus tangadar
go gleann Éicóil, agus do spionadar
amach é.

25 Agus do ghlacadar cuid do tho-
radh na tíre ann a lámhuibh, agus thuga-
dar leo a nús chugainn é, agus thuga-
dar scéala chugainn a ris, agus a du-
bhradar, is maith an talumh é, noch do
bheir an tighearna Dia dhúinn.

26 Gídhíodh níor bháil libhí dul
sías, ach do rinneabhair cathughadh a
náríodh aithne an tighearna bhuir Náia.

27 Agus do rinneabhair íthiomrádh ann
bhuir loistíníbh, agus a dubhrabhair, do
chionn go raibh fuath ag an tighearna
óiríonn thug fé amach sinn as crích na
Héipíte, dar ttabhairt a lámhuibh na
Namóiteach dar marbhíad.

28 Cúit a racham sías? do dhroich-
mhéifíodhíodh ar ndearbhíre ar
gíodhí, dhá rídh, is mó agus is ar-
rachdúigh na daoine (úd) ná sinne, a-
tíad na caithreacha mór agus ar na mbal-
lughadh sías go neamh, agus fós do
chomcamar míle Anacím ann.

29 Ansin a dubhairt míle ríbh, ní
chíodhíodh, agus nár ab mó bhíar
eagla oirbh rompa.

30 Troidídh an tighearna bhuir Náia
ar bhuir son, noch théid romhuibh do
réir a nuite neithe do rinne ar bhuir
son san Néigít as coinne bhuir síl.

31 Agus annfa bhíisach mar a bhí-
ca tú cionnus do iomchair an tighearna
do dhíá tú, mar diomchoradh duine
a mhac, annfa nuite slighe dá ndea-
chabhair, nó go ttangabhair a steach
don náisi.

32 Gídhíodh annfa níor chreide-
abhair an tighearna bhuir Náia.

33 Noch do chuaidh romhuibh annfa
tllighe do thogha áite amach dhibh ann
a fúigheochadh sibh bhuir loistíníbh, a
tteimídh san noidhche do thaisbeanadh
dháobh cia an tllighe ann a ngéubíadh
sibh, agus a néill san ío.

34 Agus do chuaidh an tighearna
fúaim bhuir mbriathar, agus do bhí
féarg air, agus do mhionnigh fé, dhí rídh.

35 Go deimhín ní fhaicídh duine
dhiobhsí, an droichghinealachí, an dá
thaigh mhaithí, noch do mhionnigh
míle do thabhairt dá bhuir mairíthí.

36 Achd amháin Cábé mairí Jephun-
neh do chise féisíon í, agus is dóin do
bhéara mé an tír air ar thaltuir fé, agus
dá chloinn, do dhíonn gur lean fé go
hiomlán an tighearna.

37 Mar an gcéadna do bhí an tighearna
féargach, ríumfa ar bhuir fonsa dhí radh.
Ní racha tú ann síd a steach.

38 Achd Josua mhac Nun, noch sheafas ad lathair rachaidh fé ann a steach. Cuir meifneach ann: oir do bhéura fé ar Israel an noighreachd do shealbhuighadh.

39 Os a chionn sin bhur ndaoine beaga, noch a dubhrabhair a bheith na ccreich, agus bhur eclann ag nach raibh fios uile nó maitheasa san ló sin, rachuid fíadson ann a steach, agus is doibhuid do bhéura mé é, agus fealbhuighuid fiad é.

40 Achd ar bhur sonfa, fillidh agus éirghidh ann bhur slighe a steach chum an nfaigh a slighe na mara ruaidhe.

41 Annfin do shreagrabhairfi, agus a dubhrabhair riumsa, do pheacuighemmar a naghaidh an tighearna, rachum suas agus troidhom dó réir a nuile meithe do aithin an tighearna ar Ndia dhinn: agus a nuair do iadh gach áon aguibh é fein na arm cogaidh, do bhábhair ullumh chum dul suas annfa chnoc.

42 Agus a dubhairt an tighearna riumsa, abair riu, Ná béirgidh suas agus ná troididh: oir ní bhfaillimfi bhur meaf, deagla go muirfidhe sibh a lathair bhur namhad.

43 Mar sin do labhair mé ribh, agus nior éistebhair rium, achd do chathuighabhair a naghuidh aithne an tighearna, agus do chúabhair go hando-thchusach suas sin chnoc.

44 Agus tanga dar na Hamor-tieh, noch do áitreibh annfa tsiabhsin, amach ann bhur naghaidh, agus do ruáigeadar sibh mar do nid beiche, agus do scrioladar sibh a Seir, go nuige Hormah.

45 Agus do shilleabhair, agus do ghuilleabhair a lathair an tighearna, achd nior éist an tighearna re bhur nglór, agus ní thug cluas do oibh.

46 Mar sin do fhanabhair ann Cades moran do laethibh, do réir na laethadhd do fhanabhair annfin.

C A I B. II.

Cia fearann ar nach budh cóir ionnsaidh do thabhairt. 27 Agus cia do bhá ceaduighthe a chefnamb.

ANnfin do shilleamar agus do ghluaiseamar don nfaich a slighe na mara ruaidhe, mar do labhair an tighearna riumsa, agus do thimchiollamar slabh Seir mórán do laethibh.

2 Agus do labhair an tighearna riumsa, ghá radh,

3 Do thimchiollabhair an slabhlo lór a fhad: filligh bush thuagh.

4 Agus aithisfi don phobal, ghá radh, Caidhsidhe gabhail tré aniol thre

bhur ndearbhraithreach, clann Efa, noch áitreabhus a Seir, agus bíadhd eadaca romhuibh: uime sin biodh amhaith aguibhsí oruibh féin.

5 Ná beanuidh riu, oir ní thubhais misí dhaobh dá bhfearann, ní thubhais rad leithead éantroighe amhain, a chionn go ttug mé slabh Seir do Emar sheilbh.

6 Ceinneochtháoi biadhd uatha ar agead, chor go nioftáoi, agus cinneochtháoi fós uilge uatha ar airgead, chor go niobhtháoi.

7 Oir do bheannuigh an tighearna do Dhia thula ann uile oibreach do imhe: atá fios bhur naistior aige chor an bhfasach mhórsa: do bhí an tighearna do Dhia an dá fhicthidh adhanfo maille riot, ní raibh easbhais ar bith ort.

8 Agus a nuair do chuamar thar ndearbhraithribh, clann Efa, noch do áitribh ann Seir, tré shlighe an reigh ó Elat agus ó Heslon-gaber, do shleamar agus do cháamár a slighe shlighe Mhoab.

9 Agus a dubhairt an tighearna riumsa, ná buaidhrigh ná Moabigh agus na déanuigh imreasuin rin a gcath, oir ní thiubra misí dhaobh dá bhfearann mar sheilbh, do chionn go ttug mé Ar do chloinn Lot mar sheilbh.

10 Do áitreabhadar na Hemimigh ann sin a nallúid, daoine mora lonnra árrachda mar na Hanacimigh:

11 Noch ar a raibh mar an ceann meas aitheach, do nós na Nanacimigh, achd Emimigh ghoirid na Moabitigh dhoibh.

12 Do áitreabhadair na Horimigh mar an gceadna a Seir sin naistior imhe, achd is iad clann Efa thain na ndiaigh a nuair do dhibreadar as a radharc iad, agus do áitreabhadar na nait, mar do ní Israel re áthaigh a sheilbhe, noch thug an tighearna dhoibh.

13 Annois éirghidh suas, arfa misí, agus téighidh thar abhuinn Sereid: agus do chuamar thar abhuinn Sereid.

14 Agus na laethe iona ttangamar ó Chades-barnea nó go ndeachamar thar abhuinn Sereid ba hochd mblaidhd déug air fhithchid iad, nó gur leagadar a nuile gheinealach don luchd cogaidh a meaf an tsióigh, mar do mionnuigh an tighearna dhoibh.

15 Oir go deimhin do bhí lamh an tighearna na naghaidh dá scrias as meaf an tsióigh, nó gur dieghbháidheadh iad.

16 Mar sin thoinic a ccrich a nuair do dioghbháidheadh an luchd cogaidh uile, agus do éugadar ó bheith a meaf an phobail.

17 Gur labhair an tighearna riumsa, dia radh.

18 Rachuidh tú anonn tré Ar, annfa ló a nuigh a tteorunn Mhoab.

19 Agus
20 Do
21 Daoine
22 Mar
23 Agus
24 Eirigh
25 A nuair
26 Agus
27 Leig
28 Reac
29 Mar
30 Achd
31 Agus
32 Agus
33 Agus

19 Agus a nuair thioctas tú a bhfo-
gall as coinne chloinne Ammon, ná
beidigh iad, agus ná beanuidh riu;
oir ní thugbair mífí feilbh ar bith
dúibh do dhúthaigh chloinne Ammon;
oir thug mé do chloinn Lot i mar sheilbh:

20 Do meafadh mar an gcéadna gur
dúthaigh aitheach sin, aithigh do á-
iteibh annsin fan cleanaímsir, agus do
ghóirds na Hammonitigh Samsumimigh
dúibh.

21 Daoine móra lionmhara árrachda
nár na Hanacimigh: achd do fcrios an
tighearna iad rompa, agus tangadar-
án na ndúigh, agus do áitreabhadar
na ninioid.

22 Mar do rinne fé ré cloinn Efan,
noch do áitreibh ann Seir, a nuair do
fcrios fé na Horimigh rompa, agus tan-
gadarán na ndúigh, agus do áitreab-
hadar na nait gus a nuigh.

23 Agus na Habhimigh, noch do
chumhugh ann Haserim go nuige Af-
sá, do dhíbheadar na Caphtorimigh
iad, noch thainic amach as Caphtor,
agus do áitreabhadar na nionad.

24 Éirighí fúas, gluaíghí ann bhur
thar; agus imthighidh a nonn thar a
nabhuinn Arnon: féuch, thug mé ad
lámh Sihon an Tamoriteach Rígh Hef-
bon & a dhúthaigh: tionnscain a seal-
bhughadh, agus troid ris a ccaath.

25 A nuigh thioctochus mífí ar uamh-
as agus eagla romhadfa do chur ar a
lámh faoi neamh uile, noch chluinfeas
áirctháil ortfa; agus criothno-
idh, agus beid a ndóighios ar hea-
gha.

26 Agus do chuir mé teachda amach
as síachí Cedemot, go Sihon Rígh
Hesbon lé briathruibh tiotthána, dhá
hián.

27 Léig dhamhsa gabháil thrid do
dhúthaigh: iméocha mé romham annfa
thighe mhóir, agus ní iontócha mé ar an
lámh dheis nó ar an lámh chlé.

28 Reacfaidh tú biadh riom ar air-
giod, go nithe mé, agus do bhéura tú
dham uige ar airgiod go nólfa mé:
amháin subholuigh mé romhum dom
chofaibh.

29 Mar do rinneadar rium clann E-
fan noch áitreabhus a Seir, agus na
Mephitigh noch áitreabhus ann Ar, nó
go ndeachuidh mé anonn thar Jordan
don dúthaigh do bhéir an tighearna ar
Ndía dháinn.

30 Achd nior áill lé Sihon Rígh Hef-
bon léigean dúinn gabháil thairis: oir
do crúadhugh an tighearna bhur Ndíafa
a spiorad, agus do rinne fé a chroidhe
easumhal, chor go feachódadh fé ad lá-
imhe 6; [mar as follus] a nuigh.

31 Agus a dubhairt an tighearna
riomfa: Féuch do thóuigh mé ar Sihon
agus ar a dhúthaigh, do chur romhad:
tógúighí a sealbhughadh, go madh leachd
a dhúthaigh a noighreachd.

23 Annfin thainic Sihon amach ar
naghuidh, é féin agus a dháoine uile do
throid ag Jahas.

33 Agus do theachuid an tighearna ar
Ndía romhuinn é, agus do bhuáileamar
é féin agus a chlann, agus a dháoine
uile.

34 Agus do ghabhamar a chaithreacha
uile fa namfin, agus do bhuáileam-
mar thrid amach na dáoine agus a
cclann bheag ann gach aon cathair,
nior fhágghamair aon na bheathaigh.

35 Amháin do thógghamar a nairnéis
chuguinn féin mar chreich, agus éadail
na ccaithreach noch do ghabhamar.

36 O Aroer, noch ata ar bhrúach
na habham Arnon, agus ón chathruigh
ata lámh ris an nabhuinn go nuige Gi-
lead, ní raibh aon cathair amháin ró-
láidir dhúinn, do theachuid an tighear-
na ar Ndía dhúinn uile iad.

37 Amháin go dúthaigh chloinne Am-
mon ní thangabhair, nó go héanait don
nabhuinn Jabboe, nó do na caithreachaibh
ann ina sleibhtibh, nó go héanait dar
thoirmisí an tighearna ar Ndía oruinn.

C A I B. III.

An cor ar bhuaghughí Israel ar Og rí Bhá-
fan. 12 Crannchar shliocht Reuben & Gad.

23 Ní bfuair Maíse dul a fleach a tír
Chanaáin.

ANa sin do iontoigheamar, agus thá-
inic Og Rígh Báfan amach ar
naghuidh, é féin agus a dháoine uile
chum catha, ag Edrei.

2 Agus a dubhairt an tighearna ri-
omfa, ná bíodh eagla ort roimhe; oir
do bhéara mífí é féin agus a dháoine uile,
agus a dhúthaigh ad lámh, agus do
dhéana tú ris mar do rinne tú ré Sihon
Rígh na Namoriteach, noch do áitribh
an Hesbon.

3 Mar sin thug an tighearna ar Ndía
ann ar lámhuibh mar an gcéadna Og
Rígh Báfan, agus a dháoine uile, agus
do bhuáileamar é go nár fágghadh
aonduine beo aige.

4 Agus do ghabhamar a chaithreacha
uile an tanfin; ní raibh cathair aca
nach ar bhaineamar dhíobh: trí fich-
thid cathair, tír Argob uile, rioghachd
Og a Mbafan.

5 Do chumhduigheadh na caithreacha
uile le balluighibh arda, lé geatuidhibh
agus lé barruidhibh, taobh amuigh do
mhóran mór do bhaitibh gan bhalla.

6 Agus do scriosamar thrid amach
uile iad, mar do rinneamar re Sihon
Rígh Hesbon, ag fcrios go hiómlán na
bhféar, na mban, agus na leanamh an
gach aonchathair.

7 Achd do ghlacamar mar chreich
dhuinn féin a nairnéis uile, agus éadail
na gcaithreach.

8 Agus do bhaineamar a nuair sin
amach

amach as lámh dhá Rígh na Namoríteach, an dúthaigh do bhí don táobhú do Jordan; ó abhainn Arnon go slíabh Hermon.

9 An Hermonsin as de ghóirid na Sídonianigh Sirion: agus goirid na Hamoritigh Senir dhe.

10 Caitheacha an réitigh uile agus Gilead uile, agus Bafan uile go Salchah agus Edrei, caitheacha do ríoghachd Og a Mbafan.

11 Oir do bé Og Rígh Bafan amháin do mhair d'fhuighioll na naitheach; féach do bhí a leaba na hiarann; nach bhfuil si a Rabbat chloinne Ammon; náoi cuibhaid do bhí na fad, agus ceithre cubhaid na leithed do réir chubaid fir.

12 Agus thug mise an dúthaighsi, noch do shealbhuigheamar a nuair sin, ó Ar-
oer, noch atá lúmh ris a nabhuinn Arnon, agus leath sléibhe Gilead agus a ccaithreacha sin, do na Reubenitibh, agus do na Gaditibh.

13 Agus thug mé an chuid oile do Ghilead, agus Bafan uile eadhon ríoghachd Og, do leith threibhe-Manassih; ríoghachd Argob uile, maille re Bafan uile, noch dá ngorthaí dúthaigh na naitheach.

14 Do ghlaic Jair mhac Manassih tír Argob uile go himlibh Gesuri agus Maachati; agus do ghóirid dhiobh do réir a anna fein Bafan-Habhotjair gus a nugh.

15 Agus thug mé Gilead do Mháchir.

16 Agus thug mé ó Ghilead go fruth Arnon do na Reubenitibh agus do na Gaditibh, leath an ghleanna, agus an timiöl air fad go fruth Jaboc, noch is teóra do chloinn Ammon.

17 An réiteach fós, agus Jordan agus an teóra ó Chinneret go nuige fairge an réitigh, a nfairge shailte, faoi Ailot-Pisgah taobh shoir.

18 Agus do aithin mise dháoiibh a nuair sin, dhá rádh, thug an Tighearna bhuir Ndia an fearanna dháoiibh dá shealbhuighadh: rachtháoi thairis armtha a lathair bhuir ndearbhraithreach, clann Israel, a nuile dhuine dá bhfuil iomchubhaibh chum an chogaidh.

19 Ach fairsaid bhuir mna agus bhuir eclann bheag agus bhuir náirnéis ann bhuir gcaithreachaibh, noch thug mise dháoiibh (óir atá a fhios agum go bhfuil iomad náirnéis aguibh.)

20 Nó go ttugaidh an tighearna súsimhneas dá bhuir ndearbhraithribh comhmaith agus dháoiibh, agus nó go sealbhuighid siad mar an gcéadna an fearann thug an tighearna bhuir Ndia dháoiibh táobh thall do Jordan; agus annsin fillfidhe, gach éanduine aguibh chum a sheilbhe, noch thug mise dháoiibh.

21 Agus do aithin mise a nuair sin do Josua, gha rádh, do chonncadar do shuíle gach ní dá ndearna an tighearna do Dha ris an dá Ríghsi:

mar sin dhéanas an tighearna ris gach uile ríoghachd a ngeabha tusa.

22 Ní bhíadh eagla oruibh rompu óir troidfidh an tighearna bhuir Ndia ar bhuir fon.

23 Agus do ghuidh mise an tighearna fá namfin, gha rádh,

24 A thighearna Dia, do thofuighid do mhórdhachd, agus do lámh do mhachduigh do thaisbeanadh dod shealbhfoghantigh; óir cia an Dia ar nómh nó ar talamh fhéudas a dhéanamh do réir hoibreachsa, agus do réir do neirt!

25 Geidhim thu, léig dhamb dulann dfeachum a nfearuinn mhaith atá tóidh thall do Jordan, an slíabh maith sin, agus Lebanon.

26 Ach do bhí an tighearna fearadh riomfa ar bhuir fonsa, agus óir bhuil leis meifdeachd: agus a dubhairt an tighearna riom, Go madh lór dhuil sin, ná labhair ní is mó rium fá naddbheafa.

27 Eirigh súas go mullach an chnoic, agus tóg súas do shuíle leab shiar, agus leath thuáigh, leath siar agus leath theas: agus féach é léid thailibh, óir ní racha tú tar an Jordann ánonn.

28 Ach aithin do Josua, agus cuir meifneach ann, agus neartuigh é, óir re chuidh seifion ánonn roimhe na dháoiibh, agus do bheúra fé orra an dithaigh do shealbhuighadh a noighreach, noch do chise tusa.

29 Mar sin do chomhnuigheamar sin ngleann thall as coinne Bheith-Peor.

C A I B. IV.

Bre'dughadh chum umblachd, 41 Ní bhíadh eagla d'fheach ar thóidh thall Jordan.

A Nnois ar a naddbharfin éistigh, ó a Israel, ris ná reachduibh agus ri breitheamhnúibh noch do mháin me dháoiibh chum a ndeanta, chor go mairfidhe, agus go rachtháoi a fdeach, agus go sealbhuightháoi an dúthaigh do bhuir an tighearna Dia bhuir naitheadh dháoiibh.

2 Ní chuirfidhe a gríonn an nfeor aitheanas mise dhuibh, ní mó laighdeachtháoi éinni dhe, chor go gcomhbeidhe aitheanta an tighearna bhuir Ndia, noch aithnimhisi dhuibh.

3 Do chonncadar bhuir síle fein ead do rinne an tighearna a ttáobh Bheith-Peor: óir a nuile dhuine dar leas Baal-Peor, do scrios an tighearna bhuir Ndia as bhuir meafé iad.

4 Ach sibhisi, noch do ghreamaigh don tighearna bhuir Ndia, atátháoi bhuir gach éanduine aguibh a nugh.

5 Féuchaidh, do mháin mé dháoiibh reachda, agus breitheamhnúis do réir mar do aithin an tighearna nao Dha dhuibh.

om, ionas go ndéantóifi sin annfa tír a bhfuil ag dal dá sealbhughadh.

6 Coimheúigh uime sin, agus déanidh [iad], óir is i so bhur ccrionnachd agus bhur tuigfin a rídharc na gcineadhach, noch chluineas na státudefi uile, agus a déara, Go deimhin is dáoinne críonna agus tuigseacha an cineadh mór.

7 Oir cia he an cineadh atá comhmór sin, a bhfuil Dáa comhshogus sin dóibh, mar tá an tighearna ar Ndiann annfa huile neithibh a ngoirimid air?

8 Agus cia an cineadh comhmór sin agi bhfuil reachda agus breitheamhnúis comhcheart ris an dligheadhfo uile, noch dluighimis dháoiibh a niugh.

9 Amháin tabhair aire dhuit féin, & comhéad thanam go dúthrachdach, deagla go ndearmadfa na neithe do dhonnair do sháile, agus deagla go farsáid ré do chroidhe uile laetheadh do bheatha: achd méin don mhacuibh iad, agus do mhacuibh do mhac.

10 (Go háirithe) an lá do sheas tú a bhfuil annfa an tighearna do Dhia, ann Hóreb, a nuair a dubhair an tighearna riuma, cruinnigh chugam na dáoinne a bhochtair a chéile, agus do bheara mé ora mo bhriathra do chloiscin, chor go bhfoghlamuid eagla do bheith ara romham ar teadh laetheadh a faoghail ar an talamh, agus chor go muinfid a eilann.

11 Agus tangabhairfi a bhfogus, agus do sheasabhair faoi an tsiabh, agus do he an siabh le teinidh go nuige leath nimhe, le dorchadas le néuluibh agus le coe.

12 Agus do labhair an tighearna ribh a lar na tineadh: do chialabhair fuim na moriathar, achd ní fhacabhair famhluighadh ar bith, achd amháin go cruallabhair guth.

13 Agus do fhoillsidh fé dháoiibh a chunnradh, noch do aithin fé dhíbh do choimhlionadh, eadhon deith naitheanta, agus do scriobh fé iad a ndá chlar chloiche.

14 Agus do aithin an tighearna dhíomha a nuair sin reachda do mhúnadh dháoiibh agus breitheamhnúis, chor go ndéantóifi iad annfa dúthaigh a rachthóifi a nunn dá sealbhughadh.

15 Tugaidhfi ar a nadhbhairfin aire mhaith dháoiibh féin: óir ní fhacabhair gei ar bith thamluighthe an lá do labhair an tighearna ribh an Hóreb amach as lar na teineadh.

16 Deagla go ttruaillfáthigh sibh féin, agus go ndéanaidh sibh iomhaigh ghrabhála, cofamhlachd fhidhreach ar bith, cofamhlachd air nó mái.

17 Cofamhlachd éainbheathaigh di bhfuil ag an talamh, cofamhlachd eoin air bith sciathamh, noch eitioffus san nair.

18 Cofamhlachd éainneithe dá ngluafíonnn ar an dtalamh, cofamhlachd eic ar bith dá bhfuil ann sna huigedhibh faoi an dtalamh.

19 Agus deagla go ttoigseá do sháile suas chum nimhe a nuair do chiseá an ghrian agus an ghealach, agus na réulta, sluaigh nimhe uile, go ttaireongtháoi thá chum a nadharta agus do dhéanamh ferbhíse dhóibh, noch do roinn an tighearna do Dhia ris a nuile chineadh faoi neamh uile.

20 Ach do ghlaic an tighearna sibhfi, agus thug amach sibh as an bhfuirneis iarruinn, amach as an Néigpt, go mbeith sibh mar phobal oighreachda aige fein mar atitháoi a niugh.

21 Os a chionn sin do bhi an tighearna feargach riumfa ar bhur sonfa, agus do mhionnaigh fé nach rachfuinn anonn tar Jordan, agus nach rachfuinn a fleach don dúthaigh mhaithfin, noch do bheir an tighearna do Dhia dhuitfi mar oighreachd.

22 Ach caithfidh mifi bás dfaighail annfa tírfi; caithfidh me gan dul anonn tar Jordan: ach rachthóifi anonn, agus sealbhochuidhe an fearann maithfin.

23 Tugaidh bhur naire dhíbh féin deagla go ndearmadadh sibh cunnradfa an tighearna bhur Ndiá, noch ho ríone fé ribh, agus go ndéanadh sibh dhíbh féin iomhaigh ghrabhála, nó cofamhlachd éainneithe dár thoirmic an tighearna bhur Ndiá oruibh.

24 Oir is teinidh dhíoghbbhála an tighearna bhur Ndiá, Dia éadmhar.

25 A nuair gheineas tú clann agus clann chloinne, agus shanfuide a bhfuil annfa dúthaigh agus thruaillfáthigh sibh féin, agus do dhéantóifi iomhaigh ghrabhála dhíbh féin, nó cofamhlachd neithe ar bith, agus do dhéantóifi uile a bhfuil annfa an tighearna bhur Ndiá dá bhroftughadh chum feirge:

26 Goirimfi neamh agus talamh dfaighnuifi bhur naghuidh a niugh, go sgríofuighear sibh go haithghearr thrid amach as an ndúthaigh ann a bhfuil ag dul anonn tar Jordan dá sealbhughadh: ní fhaideochtháoi bhur laéthe uirre, achd sgríofuighear sibh go builidhe.

27 Agus spreighfidh an tighearna sibh a measc na gcineadhach, agus fuaighear sibh beag a nuibhir a measc na ngeinteadh mar a mbéuruidh an tighearna sibh.

28 Agus annsin do dhéantóifi ferbhíse do dhéicibh, oibreacha lámh dáoinne, do chraon agus chloicir, nach bhfaiceann fós, agus nach cclluineann, nach itheann agus nach bbotanuigheann.

29 Achd má ghuidheann tú an tighearna do Dhia as sin, do gheabha tú é, má iarrann tú od uile chroidhe, agus od uile anam é.

30 A nuair bhias tú a mbuaidhreachd

readh, agus thiocfas na neithesí uile ort, eadhon annsa laéthibh deigheana-cha, má shíleann tú chum an tighearna do Dhia, agus go mbia tú umhal dá fhocal:

31 (Oir an tighearna do Dhia as Dia grásmhuil é) ní threigfe sé thú, agus ní scriosfa sé thú, agus ní mó dhearmaidfidh sé cunnradh haithreach, noch do mhionnuigh sé dhoibh.

32 Oir siafruihe á nois ó na laéthibh do chuaidh thort, noch do bhí romhad, ón ló fár chruthaigh Dia an duine ar an ttaimh, agus [siafruih] ón tteobh go chéile do shlaithreamhnus, an raibh leithid an neithe mhoirí, nó ar chíos a leithid?

33 An ccaaladar daoine riamh guth Dé ag labhairt amach as lár na teineadh, mar do chúala tusa, agus é mharthuinn?

34 Nó ar ghabh Dia a láimh imtheachd agus cineadh do ghilacadh chuige as lár cinidh eile, lé cathuighibh, lé comharthuibh, agus lé hiongantuibh, agus lé cogadh, agus le láimh laidir, lé láimh shinte amach, agus lé huaithbháilbh móra, do reir a nuile neithe dá ndéana an tighearna bhuir Nda ribhfi san Néigipt as coinne do shuí.

35 Dhóibhfi do taisbeanadh é, chor go mbia a shios aguibh gur bé an tighearna is Dia ann, agus nach bhfuil Dia ann ach é.

36 As slaitheamhnus thug sé ort a ghuth do chluinsin, chor go tteigeofcadh sé thú: agus ar an ttaimh do thaisbéin sé a theinidh mhór dhuit, agus do chúalaigh tú a bhriathra amach as lár na teineadh.

37 Agus do bhrigh gur ghrádhuih sé haithre, uime sin do thogh sé a siol na ndiaigh, agus thug sé thusa amach a lathair lé na chumhachduibh neartmhara as an Néigipt:

38 Do dhibirt cineadhach romhad amach fa mó agus fa láidre na thú fein, dod tlabhairtí a steach chum a bhfearrannsan, dá thabhairt dhuit mar oighreachd, mar atá sé a niugh.

39 Biodh a shios agad a niugh ar a nadhbharfin, agus meas é ann do chroidhe, gur bé an tighearna as Dia a bhslaitheamhnus shuas, agus ar an ttaimh shios: ní bhfuil éandí oile ann.

40 Coimheadfa tú ar a nadhbharfin a státuide agus a aitheanta noch aithnighimí dhíot a niugh, chor go rachaidh sé go maith dhuit agus dod chloinn ad dhiaigh: agus go bhfaidhe tú do laéthe ar an ttaimh noch do bheir an tighearna do Dhia dhuit go bráth.

41 Annsin do órduigh Maóise na caitbreacha ar an ttaobhfi do Jordan leath ré héirge gréine:

42 Lé bhfeadfadh an marbthach teitcamh ionta, noch do mhuirfeadh a chomharfa gan shios dó fein, agus nach raibh siath aige air annsa naimh do chuaidh thort; agus ar tteitcamh go cathruigh dhíobh go bhfeadfadh marthuinn.

43 Eadhon Béser annsa bhfeadh a tír réigh na Reubeniteach; agus Rámot an Gilead na Ngaditeach, agus Golan an Bafan na Manasiteach.

44 Agus sé fo an dligeadh do chum Maóise síos do chloinn Ísrael.

45 Siadso na sídhuifeadh, agus na reachda, agus na breitheamhnus noch do labhair Maóise ré cloinn Ísrael tar éis teachd amach as an Néigipt:

46 Don ttaobhfi do Jordan annsa ghleann as coinne Bhet-Peor a tír Shíon Rígh na Namoriteach, noch do áitribh an Hesbon, noch do bhua Maóise agus clann Ísrael tar éis teachd amach as an Néigipt:

47 Agus do thealbhuigheadar a dhíthaigh, agus dúthaigh Og Rígh Bafan, dhá Rígh na Namoriteach, noch do bhí ar an ttaobhfi do Jordan leath ré héirge na gréine;

48 O Aroer, noch atá láimh re brach na habhann Arnon, go cuige slabh Sion ré ráidhtear Hermon.

49 Agus an réiteach uile don ttaobhfi do Jordan, leath shoir, eadhon go nuige an bhfairge, don réiteach fa thoibreachuibh Pílgah.

CAIB. V.

Ath-aithris agus minigbadd na naidí aitheanta. 25 Eagal an phobail fa guth an tighearna.

AGUS do ghoir Maóise Ísrael uile agus a dubhairt riú, Eist Ísrael ri na státuide agus na breitheamhnus, noch labhrumí ann bhuir ccauluibh a niugh, go bhfoghlumthaí agus go ccoimheadfaí iad.

2 Do rinne an tighearna ar Nda cunnradh rinn an Horeb.

3 Ní dhearna an tighearna an cunnradhso ler naithribh amháin achd rinne, eadhon rinne uile, noch atá beo ann a niugh.

4 Do labhair an tighearna ribh aghuidh ar aghuidh annsa tsiabh, amach as lár na teineadh.

5 (Do sheas mísi idir an tighearna agus sibhí an tansin, do thaisbeanadh bhreithre an tighearna dhíth: oir do bhí eagla oruibh do bhrigh na teineadh, & ní dheachabhair suas annsa tsiabh) dhá rídh,

6 Is míf an tighearna do Dhia noch
thug amach thu as crích na Héigipte,
as na daoirí.

7 Ní bhia Dia ar bith oile agad am
láidirí.

8 Ní dhéana tú dhuit féin íomhaigh
ar bith ghrabálta, nó colamhlachd
neithe ar bith dá bhfuil a bhfaitea-
mhuin fhuas, nó dhá bhfuil san talumh
fhuas nó dhá bhfuil anfa huiigedhibh
san talumh.

9 Ní chloífa tú thú féin fíos dó-
láirí ní dhéana tú serbhis dóibh: óir
ní an tighearna do Dhia is Dia eud-
mhar mé, agus cionta na naitheadh
ar an gcloinn go nuige an treas, agus
ceathramhadh glun, don mheid
fhuathuighios mé.

10 Agus thaisbeanas trócaire do
fhuathuighios mé, agus choimheadas maitheanta.

11 Ní thiubhra tú ainm an tighearna
do Dhé go diomhaoin: óir ní mheaf-
aídh an tighearna neimhchiontach an
ní bheir a ainm go diomhaoin.

12 Coimheid lá na Sáboide, dhá ná-
oídh, mar do aithin an tighearna do
Dia dhíot.

13 Sé lá oibreochus tú, agus dhéanas
ní hohair uile;

14 Achd an leachdmhadh lá fé Sáboid
an tighearna do Dhé é: ní dhéana tú
dhíot ar bith ann, thú féin nó do mhac;
ní hingean nó bóglach, nó do bhanó-
glach, do dhamh nó haffál, nó áon
dod áirneis, nó an coimhidheach
ní tíoibh a stigh dod dhoirfíbh:
go madh féidir led óglach agus led
bhánóglach fuaimhneas do ghlacadh
mar thú féin.

15 Agus cuimhnigh go raibh tú féin
ní fhuathuighios a crích na Héigipte, a-
gus go tug an tighearna do Dhia
amach as sin thú féin láimh láidir agus fé
láimh hainte amach; uime sin do aithin
an tighearna do Dhia dhíot an Tíabóid
do choimhéud.

16 Tabhair onóir dod athair agus dod
mhathair mar do aithin an tighearna do
Dia dhíot; chor go bhfaideochtháoi
do laéhe agus go rachadh go maith
dhuit anna dúthaigh noch do bheir
an tighearna do Dhia dhuit.

17 Ní dhéana tú dónmharbhadh.

18 Ní dhéana tú adhaltrannus.

19 Ní dhéana tú goid.

20 Ní dhéana tú fíadhuife bhréige
a naitheadh do chomharfann.

21 Ní shainteocha tú bean do chomh-
arfa, ní mó shainteochus tú tigh do
chomharfa, a fhéarainn, nó a óglach,
nó a bhánóglach, a dhamh nó a affal,
nó éinn is fé do chomharfann.

22 Dolabhair an tighearna na briath-
raí re bhuir ccoimhthionol uile annfa
tíabhb, amach as lár na teineadh, an
acill, agus an dorchaduis thiugh, ré guth
mór, agus níor chuir ní is mó leis;

agus do scriobh iad an ndá chláir chloí-
che agus thug dhamla iad.

23 Agus tarla a nuir do chúalabhairí
an guth amach as lár an dorchaduis
(óir do las an tíabhb fé teinidh) go
ttangábhair láimh riumla, cinn bhuir
ttreabh agus bhuir sinnfir.

24 Agus a dubhrabhair, féuch do thaif-
béin an tighearna ar Ndia a ghloir
dhíonn agus a mhórdhachd, agus do
chualamar a ghuth amach as lár na tei-
neadh: do chonncamar a nuigh go la-
bharrann Dia ré duine, agus go mairionn
fé.

25 Anois ar a nadhbharrsin cread sí
bhfuighimíne bás? óir loiscfidh an teine
mhórsa sin; má chluinmid guth an tí-
ghearna ar Ndia, ní is mó, anuinn do
gheabham bás.

26 Oir cia atá ann, do nuile fheoil
noch do chúaluidh guth Dé bhi, ag
labhairt amach as lár na teineadh, mar
do chualamairne, agus mhair?

27 Eirighí a bhfogus, agus éist re
gach ní dá naibeora an tighearna ar
Ndia, agus labhairí rinne a nuile ní
déaras an tighearna ar Ndia riot, agus
eistíumne, agus do dhéamum é.

28 Agus do chúaluidh an tighearna
foghar bhuir mbriathar a nuir do labhra-
bhair ríomfa, agus a dubhairt an tí-
ghearna ríom; do chúaluidh mé fu-
aim bhriathar na muinntíreí, noch do
labhradar ríofa, is mair a dubhradar
a nuile ní dár labhradar.

29 O, gan a leithéid sin do chroidhe
ionnta, go mbia meaglaí orra, agus go
gcoimheadaidis maitheanta a ccomh-
nuidhe, chor go mbiaidh fé go mairh
aca, agus agá ccloinn go brath.

30 Eirigh, abair riu, éirighidhe dá
bhur loifíneibh a rís.

31 Achd ar do shonfa, féas ann
fhochnirí annfa, agus laibheora mé
riot na haitheanta uile agus na státai-
de agus na breitheamhuís, noch do
theagóscus tú dhóibh, chor go ndéanuid
iad annfa dúthaigh do bhéara nusi
dhóibh re fealbhuighad.

32 Do bheartháoi dá bhuir naire ar a
nadhbharrsin go ndéantáoi mar do
aithin an tighearna bhuir Ndia dhíbh:
ní chasfuidhe a leatháoiibh ar bhuir
láimh dheis nó chlé.

33 Siubhóifíoi annfa huile shligh-
thíbh dar aithin an tighearna bhuir
Ndia dhíbh, chor go mairfidhe agus go
mbeithar go maith aguibh, agus go
bhfaideochtháoi bhuir laéhe annfa dú-
thaigh noch fhealbhuighad.

CAIB. VI.

Trachdar fós ar míniughadh na ndeich nai-
theanta.

A Nnois is iad so na haitheanta, ná
reachda, agus na bhreitheamhuís
do

do aithin an tighearna bhur Ndia do theagasg dhibh, chor go ndéantaoi iad annsa bhfearrann, a bhfuili ag dul dá shealbhughadh.

2 Ionnus go mbia eagla an tighearna do Dhia ort, agus go ccoimheudfa a reachda uile agus a aitheanta, noch shu-agruimsi dhuit, thú fein agus do chlann, agus clann do chloinne ar feadh do shaghuil; ionnus go bhfaideochthaoi do laethe.

3 Eist ar a nadhtharfin, a Israel, agus tabhair haire sin do dhéanamh, chor go mbeithear go maith agad, agus go lionfa tú go hiomarcach, mar do gheall an tighearna Dia haithreadh dhuit, annsa tír an a bhfuil tuile bhainne agus mheala.

4 Eist, ó a Israel, an tighearna ar Ndiae is eistighearna amháin é.

5 Agus grádhochuidh tú an tighearna do Dhia réd chroidhe uile, agus réd anam uile, agus réd chumhachduibh uile.

6 Agus beid na briathrao aithneighimsi dhíot a nuigh ann do chroidhe.

7 Agus nuimsidh tú go dáthrachdach dod chloinn iad, agus laibheóruidh tú orra a nuair shuidheas tú ann do tlighe, agus a nuair shuibhólas tú an tlighe, agus a nuair luidheas tú síos, agus a nuair éireochas tú suas.

8 Agus ceangola tú iad mar chomhartha ar do láimh, agus beid amhuil éadanana idir do shuilibh.

9 Agus scríobtha tú iad ar phostuighibh do thighe, agus ar do dhoiribh.

10 Agus is amhla bhias a nuair bhéar an tighearna do Dhia thú don dúthaigh noch do mhionnuigh dod aithribh, do Abraham, do Isaac, agus do Jacob go tiubhradh dhuit caithreacha móra maithe, nach tú fein do chuir suas;

11 Agus tighthe lán do na huile neithibh maithe, nach tú fein do lion, agus toibreacha tochtla nach tú fein do thochuill, sineamhna agus croinn ola nach tú fein do phlannuigh, a nuair íofas tú biadh agus bhias tú lán;

12 Annsin tabhair haire deagla go ndearmadfa an tighearna, noch thug amach thú as crích na Héipte ó thigh na dáoirí.

13 Baidh eagla an tighearna do Dhia ort, agus do dhéana tú serbhis dó, agus mionnochaidh tú ann a ainmsion.

14 Ní leanfa tú Dé ar bith oile do Dheibh na ndáoine atá fa ecúirt bhur dímchioll.

15 (Oir an tighearna do Dhia, is Dia éadmhar bhur mealg é) deagla go lasadh fearg an tighearna do Dhia ad aghuidh, agus go scríosadh thú ó dhrum na talmhae.

16 Ní chuirfe tú cathughadh ar an

ttighearna do Dhia, mar do chine air a Mafiah.

17 Coimhead go dithchiollach theanta an tighearna do Dhia, agus fhiaghnuigh agus a reachda, noch aithin fé dhíot.

18 Agus do dhéana tú an ní is reach agus is maith a radharc an tighearna, chor go mbeithear go maith agad, agus go bhfeadfa tú do tlighe, agus an fearann maith do bhughadh, noch do mhionnadh an tighearna dod aithribh.

19 Agus teilege fé amach do mhé de uile romhad, mar do labhair an tighearna.

20 Agus a nuair fíafrochas do mhac dhíot anfa naimfir atá na teachd, gha radh, Créd is eall é na fadhnuisibh agus do na reachtuibh agus do na breaitheamhuibh, noch do aithin an tighearna ar Ndia dhibh.

21 Ann sin déara tú re do mhac do bhámarne ar sclábbuighibh a Phárao san Néigipt, agus thug an tighearna amach as an Néigipt sin le láimh laidir.

22 Agus do thaisbéin an tighearna comharthuidhe agus iongantala mór agus doilge ar an Néigipt, ar Phárao agus ar mhuintir a thighe uile a comhair ar súl.

23 Agus thug fé sinne amach a sin, chor go ttiubhradh fé a teach sin, do thabhairt dhúinn na dúthaigh do mhionnuigh fé dar naithribh.

24 Agus do aithin an tighearna dhinn na reachtao uile do chomhail, agus eagla an tighearna do bheith oir ar mhaith rinn fein a gcomhail, chor go ccoimheadfadh fé sin do mar atá san ló a nuigh.

25 Agus budh é ar bhfeireantach, má bheirmid aire na haitheanta do dhéanamh, a bhfiaghnuis an tighearna ar Ndia, mar do aithin fé dhinn.

CAIB. VII.

Gan cheangal do dheanamh ris na ainmsionachaibh. 8 Do bhrigh gur fhuailfidh Dia dhó féin Israel as an Egípt, go gcomheada fé ó mille oile iad.

A Nuair do bhéara an tighearna do Dhia thú don tír a bhfuil tú ag dul dá sealbhughadh, agus is teilegean amach mhóráin cineadhach ar mhad, na Hititigh agus na Girasitigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananitigh, agus na Perisitigh, agus na Habbithigh, agus na Iebusitigh, seachd gceandhacha ba mó na sibhsé, agus ba comhachduigh.

2 Agus a nuair do bhéara an tighearna do Dhia dhuit iad, buille siad,

agus scríofaídh tú iad thríd a
nach; ní dhéana tú cunradh air bith
agus, nó trócaire do thaisbeanadh

Ní mó dhéanas tú pósfadh ar bith
nó, ní thubhra tú hingbean dá mhac
agus ní ghlacfa tú a inghion dod mhac.

Ór bílíd fíad do mhac ó mísi
naomhain, chum ferbhísi do dhéanamh
do Dheibh oile: mar sin bhias
agus an tighearna ar na lasadh ad
agadh, agus léirscríosa fé thú go
dhéana.

Ach marío do dhéantaí riú, teilg-
fíad fíad a naltóra, agus brisfidhe
do a nionháighe, agus gearrfuidhe
do a garrain, agus loiscfidhe a
nionháighe grábhála le tenidh.

Ór is pobal naomhtha don ti-
ghearna do Dhia thusa, do thogh an
tighearna do Dhia thú chum bheith na
nóla airigh aige féin ós cionn
gach uile phobail da bhfuil ar aghuidh
na talmhan.

Ní thug Dia a ghrádh dháoiibh, a-
gus ní thogh sibh, dó chionn gur mó
a mbeith sibh ná pobal ar bith: óir ba
sib pobal ba lugha do nuile phobal.

Ach do chionn gur ghrádhugh an
tighearna sibh, agus do chionn go co-
mólladh na minna thug fé da bhr
uathribh, thug an tighearna amach
sib le lámh láidir, agus do fháscuil
amach as tigh na dsoirfe sibh, as
lámh Phárao Rígh na Héigpte.

Bíodh a fhios agad ar a nadhbar-
th gur bé an tighearna do Dhia is Dia
na. Dia sinneach noch choimhéadas
a chunradh agus a thrócaire don
dúig ghrádhugheas é agus choimhlonus
a náheanta, go míle geinealach;

Agus chaitighios ris a ndroing
fhathugheas é as coinne a naighthe da
féin: ní bhia fé maineachdnach ris an
féin fhathugheas é, cáiteochuidh fé ris é
as coinne a aighthe.

Coimhéada tusa ar a nadhbarth
na haitheanta agus na statáide, agus
na breitheamhnus noch mhuinimí
dháoiibh a nugh do dhéanamh.

Uime sin tiucla a crích, má
fíllona sibh leis na breitheamhnusuibh,
agus a coimhead, agus a ndéanamh:
go gcoimheadfaidh an tighearna do
Dhia dhuité an cunradh agus an tró-
caire do mhionnugh fé dod aithribh.

Agus grádhochuigh fé thú, agus
beinneochuidh fé thú, agus méideochuidh
fé thú agus beinneochuidh fé mar an
gráda toradh do bhronn, agus toradh
dhéanamh, harbhar, agus thíon, agus
hola, agus ionnógas do bhó, &c. tréada
do chorach, ann fa dáthaigh noch do
mhionnugh fé dod aithribh do tha-
bhair dhuité.

Baídh tú beannugh ós cionn gach
uile phobal: ní bhiaidh frionnuch na
bainionnach aimríá blug measc, nó a
measc blug nionnugh.

15 Agus bhéaruidh an Tighearna gach
uile easláinte uaibh, agus ní cuirfidh
éainní do dhúichthínneafuibh na Hé-
gpte oruibh, (noch as eól dibh) ach
cuirfe fé iad ar a ndroing fhuaitighios
tú.

16 Agus scríosaídh tusa a nuile
phobal thoirbheorus an tighearna do
Dhia dhuit: ní bhia truaighe ag
do fháil dóibh, ní mó dhéanas tú fer-
bhís da Ndeéibh, óir biaidh sin mar
dhul ort féin.

17 Má deir tú an do chroidhe, is mó
na fineadhachas ná mísi, cionnus
chuirfios mé as a feibh iad?

18 Ná bíodh eagla ort rompa, ach
cúimhneocha tú go maith cread do rinne
an Tighearna do Dhia ré Phárao, agus
ris an Néigít uile.

19 Na cathuighthe móra do chonnaire
do fhúile, agus na comharbhuidh, agus
na hiongantasa, agus an lámh chu-
mhachdach, agus an rith sínte amach,
lé ttug an Tighearna bhar Nda amach
thú: mar sin do dhéana an Tighearna
do Dhia ris a nuile phobal ré a mbia
eagla ort.

20 Os a chionn sin cuirfidh an
Tighearna do Dhia an hornet eatorra
no go mbáfuighthior an mhéid fhuig-
fidhior agus fhóileochas iad féin ort.

21 Ní bhia uathbhás ort ar a fon-
fan, óir atá an Tighearna do Dhia
eadruibh, Dia cumbachdach, agus
uathbhásach.

22 Agus cuirfidh an Tighearna do
Dhia na fineadhachas amach romhad,
air bheagan agus air bheagan; ní
scríosa tú a nionfheachd iad, deagla go
bhísfadh beathuigh an mhachaire
ort.

23 Ach do bhéara an Tighearna do
Dhia dhuit iad, agus scríosaídh fé
iad le díoghbludh méir no go rabhuid
millte.

24 Agus do bhéaruidh fé a Righte
ann do lámh, agus scríosa tú a nainm
ó bheith faoi neamh: ní thiucfa do
dhuine ar bhith seafamh romhad nó go-
scríosa tú iad.

25 Iomháighe grábhála a Ndeé loisc-
fidh tú le tenidh; ní shainteochuidh tú
an tairgíod ná an tór atá orra, agus ní
ghlacfa tú chugad é, deagla go ngeabh-
thaoi a ngaiste leis thú, óir is adhfha-
thmháireachd don Tighearna do Dhia é.

26 Ní mó bhéara tú adhfha-
thmháireachd chum do thighe, deagla go
mbeithé ad ní mhalluigh cósmbuil ris:
ach fhathachaidh tú é thríd amach, agus
biaidh gráin ort roimhe go hiomlan; óir
is ní mhalluigh é.

CAIB. VIII.

Do ftearail se unblachd éré mbeid i bhíadhbhu-
ápe Dé dháibh sa nphásach.

NA huile aitheanta aithnighimis dhibh a niugh coimheadfuidhe a ndéanamh, chor go mbeithi béo, agus go lionfuidhe, agus go reachdaoi a steach, agus go sealbhochthaoi an fearann noch do mhionnuigh an tighearna do thabhairt da bhuir naithribh.

2 Agus cuimhneocha tú na slighe uile ionar thréoruigh an tighearna do Dhia thú anois re dá fhichthid bhliadhan san bhfalach, dot dhéanamh umhul, agus dot dhearbhadh, d'faghail feasa cread do bhí ann do chroidhe, an gcoimhéoltá a aitheanta, nó nach déantá.

3 Agus do umhluigh fé thú, agus do léig ocrus ort, agus do shafuigh fé thú lé Manna, noch nár bhfeas duitse nó dod aithribh, chor go ttiubhradh ort a shios do bheith agad nach lé harán amháin bheathuighhear an duine, ach lé gach ní dá ttiag as béul an tighearna, bhios an duine béo.

4 Níor chrion headach iomat. ní mó do at do chos an dá fhichthid bhliadhanfó.

5 Cuimhneacha tú mar an gcéadna ann do chroidhe-amhuil smachduigheas duine a mhac, gur mair sin smachduighios an tighearna do Dhia thúfa.

6 Ar a nadhbhairfin coimheadfa tú aitheanta an Tighearna do Dhia do shiubhal iona shligheibh, agus a eagla bheith ort.

7 Óir do bheir an Tighearna do Dhia thúfa go tír mhaith, tír go naibhneibh uisge, go ttoibríbh, agus go ndroigheanuibh gheineas as áluibh, agus as cnocuibh.

8 Dúitche chruithneachda, agus eórna agus thineamhna, agus chrann fige agus phomgranat, agus dúitche ola, chrann oilibh, agus mheala.

9 Dúitche iona niofa tú arán gan ghainne, ní bhíidh easbhuidh éinneithe ort ann: dúitche gurob iarann a clocha, agus go madh héidir leachd práis do thochoilt as a cnocuibh.

10 A nuair íosfas tú biadh, agus bhias tú lán; in sin bheinnéochas tú an tighearna do Dhia ar son a nfearuinn mhaith thug fé dhuit.

11 Tabhair haire nach dearmadfi an Tighearna do Dhia a neamhchoimhead a aithneadh, agus a bhreitheamhufadh, agus a reachda, noch aithnighimis dhíot a niugh.

12 Ar eagla a nuair íosfas tú biadh agus bhias tú fathach, agus dhéanas tú tighe maithe, agus choimhneochus tú ionnta;

13 Agus a nuair mhéideochuid healbhada, agus do thréada, agus mhéideochus do chuid óir agus airgid, agus n-héideochus a nuile ní bhus leachd.

14 An sin go néireochuidh do chroidhe suas, agus go ndearnudfa an Tighearna do Dhia, (noch thug amach thú as crich na Héigte as tigh na daoire;

15 Noch do thréoruigh thú thrid an bhfalach mhór uathbhafach sin mar a rebhadar naithreacha tinnighe, agus Scorpiona, agus tiormach, agus aít nach raibh uisge; noch thug uisce chugad a mach as an cearruig chruaidh.

16 Noch do bheathuigh thú san bhfalach lé Manna, nach ar bhfeas dot aithribh, chor go nuimheochadh fé thú agus go ndearbhochadh fé thú do dhéanamh maitheasa dhuit annfa nainghe dheighionuigh.)

17 Agus go naibeorthá ann do chroidhe, Mo chumhachda agus neart mo lóimhe féin fair an faidhbhris fo dhanh.

18 Ach cuimhneochuidh tú an Tighearna do Dhia; oir ífé do bheir neartdhai d'faghail faidhbhris; go ndearna a chumradh seafmhach, noch do mhionnuigh fé da bhuir naithribh, mar atá fé a niugh.

19 Agus is amhluidh bhias, ma dhearmadann tú ar éanchor an tighearna do Dhia, agus go leanfa tú dee oile, agus feirbhís do dhéanamh dhóibh, agus a nadhradh: do nimis fiadhuifí bhuir naghuidh aniuigh, go reachthaoi seachad go deimhin.

20 Amhail na ccineadhach do scrios an tighearna as coinne bhuir naighthe, mar sin do scriosfuidhtheair sibhí: do bhrigh nar bhail libh bheith umhal do ghuth an Tighearna bhuir Ndia.

CAIB. IX.

Do choscadh andóchus as an gníomh sin tre chuimhneughadh dhoibh a liá áit chudadar a ncoimhne ré Dia.

Eist ó a Israel, atá tú ag dul tar Jordan san loaniugh do shealbhadh cineadhach is mó agus is láidir ná thú féin, caithreacha móra agus cumhdaithe suas go neamh.

2 Daoine móra, agus árrachda, clann na Nanacimeach, noch is aithe dhuit, agus gha gcuala tú teachd thúfa, Cia le na ttiucfadh Seafamh a naghuidh chloinne Anac?

3 Tuig ar a nadhbhairfin a niugh gur bé an Tighearna do Dhia théid romhad, mar theimidh loigseigh: claoibfidh fé iad, agus cuirfe fé síos iad as coinne haighthe: mar sin dhibheona tú amach iad, agus scriosfas tú go láith iad, mar a dubhairt an Tighearna riot.

4 Ná habairfi ann do chroidhe tar eis an Tighearna do Dhia dá tteigíon amach romhad, ghá rídh. Ar son mífiréantachda thug an Tighearna a steach mé do shealbhadh an nfearuinn; achd ar son pheacuidh na gce neadhachfa chuirios an Tighearna a mach romhad iad.

5 Ní ar son thifréantachda nó dioghaid do chroidhe théid tú do shealbhadh

a bhfearuinn
cineadhach
Dhia amach
goimhionfa
ceann an
Abraham, 1
6 Tuig
thair an T
maithi dhu
thifréantach
dhoimhneil
7 Agus cu
mar do bh
Dhia chum
ní fíu fíu
gíte nó
do bhair
Tighearna.
8 Mar a
thruigh t
ionne go r
nib cham b
9 A nu
amhá tti
edochthe,
do rinne
do rinne m
eathrachad
che, níor
bh méuife
10 Agus
dha chlar
E méur
orra fin do
bhair an
amach as
chomhchru
11 Agus
thad lá ag
thug an T
claoiche, e
12 Agus
rom, éir
a fí; oir
thug tú an
go hoban
mí dhíol
leagtha d
13 Os
Tighearna
naire mé
daoine cr
14 Lé
mé iad,
a main
dhéana n
is cumh
15 M
nog a r
tre lafa
dar dhá
dhá lám
16 A
do pheac
Tighearn
bhair d
poighne
do aith

a bheaninn: achd ar son chionta na ceannachfa chuirios an Tighearna do Dha amach romhad iad, agus chor go ceimhionfadh an focal noch do mheannigh an Tighearna dot aithribh Abraham, Isaac, agus Jacob.

6 Tuig ar a nadhbarfin nach dtabhair an Tighearna do Dha an fearann naithi dhuit dá shealbhughadh ar son shearadachda féin: óir is pobal cráidhmhuinnil thú.

7 Agus cuimhnigh, agus ná dearmuid mar do bhrothuigh tú an Tighearna do Dha chum feirge fan bhfaclh, ón láir shag tú amach críoch na Hébre nó go téinich tú don náisi, do bhábhair cogthach a naghuidh an Tighearna.

8 Mar an gcéadna an Horeb do bhrothuigh tú an Tighearna chum feirge, ionne go raibh an Tighearna feargach sib chum bhur millete.

9 A nuair do chuaigh mísi suas anna tsiabh do ghiladh na cclar eadhoithe, cláir an chunnartha noch do rinne an tighearna ribhfi; annsin do rinne me comhnuighe ann sa tsiabh ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche, nior ith mé arán, agus ní mó do dh mé uisge.

10 Agus do thug an Tighearna dá chlar choiche dhamh scriobhtha le méur Dé, agus do bhí scriobhtha ora sin do reir na nuile bhriathar do labhair an Tighearna ribhfi annsa tsiabh amach as láir na teineadh a ló an domhchruinnigh.

11 Agus tarla a ccionn cheathrachad lá agus ceathrachad oidhche, go tug an Tighearna dhamh an dá chlar choiche, eadhon cláir an chunnartha.

12 Agus a dubhairt an Tighearna ríom, éirigh, imthigh síos go láath as ío; óir do thruaill do phobal noch tug tú amach as Égipt: do shioldar go hobann as an tllighe do aithin mísi dhiobh; do rinneadar iómbaigh leagtha dhoibh féin.

13 Os a chionn sin, do labhair an Tighearna ríomfa, dha rádh, do chonair mé an pobal ío, agus féuch is doime cráidhmhuinnil iad.

14 Leig dhamh ionnus go scriosfa mé iad, agus go mbaitidh mé amach a nainn ó bheith faoi neamh, agus do dhéana mé dhíofa cineadh is mo, agus is eumbachdhuigh ná iad.

15 Mar sin do shilleas, agus táinig a nuas ón tsiabh, agus an tsiabh tre lasadh ó theinidh, agus do bhádh dhí chlar an chunnartha ann mo dhí lúmh.

16 Agus damhaire mé, agus féuch do pheacugheabhairí a naghuidh an Tighearna bhur Ndia, agus do rinneabhair dhaobh fein láogh leagtha, diompogheabhair go láath sibh fein ón tllighe do aithin an Tighearna dhoibh.

17 Agus do ghilac mísi an dá chlar, agus do theilg mé as mo dhí lúmh iad, agus do bhris mé ós coinne bhur súl iad.

18 Agus do thuit mé síos ós coinne an Tighearna mar an gcéud náir, ceathrachad lá, agus ceathrachad oidhche; nior ith mé arán, agus ní mó dibh mé uisge, ar son na nuile pheacadh do pheacugheabhairí ag déanamh cionnta a radharc an Tighearna do chur feirge air.

19 Óir do bhí eagla na feirge orum, agus an míohtainidh mhóir lé a raibh an Tighearna feargach bhur naghuidhí, dá bhur milleadh; achd do éist an Tighearna ríom a nuairín mar an gcéadna.

20 Agus do bhí an Tighearna ro fheargach re Háaron chum a mhillete, agus do ghuidh mísi ar son Aáron fós a nuair chéadnain.

21 Agus do ghilac mé bhur ccoir, an láogh do rinneabhair, agus do loig mé le teinidh é, agus do bhrúigh mé é, agus do mheil mé go roimhin é, eadhon go raibh coimbin re luáithreadh, agus do chaith mé a luáithreadh ionfa nabhuinn thig a nuas as an tsiabh.

22 Agus do bhrothuigheabhair an Tighearna chum feirge a Ttaberaia agus in Mafa, agus in Cibrot-hatia-bhah.

23 Ar an modh gcéadna a nuair do chuir an Tighearna sibh as Cades barnea, gha rádh, éirighe suas, agus sealbhúighe an fearan thug mísi dhibh; annsin do chathuigheabhair a naghaidh aithne an Tighearna bhur Ndia, agus nior chreideabhair é, agus nior éistebhair re na ghuth.

24 Do bhábhair ceannairceach a naghuidh an Tighearna on ló fár aithnid dhamfa sibh.

25 Marfo do thuit mé síos a bhfadhnúis an Tighearna ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche, mar do thuit mé síos an chéad náir, do chionn go ndubhairt an Tighearna go milleadh fé sibh.

26 Do ghuidh mísi ar a nadhbarfin an Tighearna, agus a dubhairt mé; A Thighearna a Dhé, ná mill do phobal agus hoighreachd, noch do shuacuil tú led mhórdhachd, noch thug tú amach as a Néigít lé lúmh láidir:

27 Cuimhnigh do sheirbhíshg Abraham, Isaac, agus Jacob; ná féuch ar easurramachd na ndaoine, nó ar a nola, nó ar a bpeacadh.

28 Ar eagla go naibéoradh an daithche as a ttug tú amach sinn; do bhrigh nar shéud an Tighearna a mbreith don tír do gheall fé dhoibh, agus do bhrigh gur shuathuigh fé iad, thug fé amach iad dá marbhadh fan bhfaclh.

29 Gidheadh siad do phobal fáil, agus hoighreachd, noch thug tú amach led neart chumhachdach, agus led rígh finte amach.

C A I B. X.

Do abnuadhugbheadh an dá chláir. 12 Do fhuairísfe umhlachd spioradail a thabhairt dha aibintibh.

AN fa namfin a dubhairt an Tighearna riomfa, fnoigh dhuit féin dhá chláir chloiche amháil na gcéad chláir, agus tarr suas chugamfa annfa tsiabhb, agus déan Airc mhaide dhuit féin.

2 Agus scríobhtha mífí ar na cláruibh na briathra do bhí ion fá céud cláruibh noch do bhris tú, agus cuirfe tú san Náirc iad.

3 Agus do rinne mífí Airc da chrann Sittim, agus do fhoigh mé dhá chláir chloiche cosmbuil ris na céad cláruibh, agus do chuáidh mé suas ionfa tsiabhb, agus an dá chláir am laimh.

4 Agus do scríobh seifion ar na cláruibh do réir an chéidscríbhinn, na deich naitheanta noch do labhair an Tighearna ribhsí air a tsiabhb amach as far na teineadh a ló an chomhchrúinigh, agus thug an Tighearna dhamhsa iad.

5 Agus do fhill mífí, agus tháinig mé a nuaas a tsiabhb, agus do chuir mé na cláir ann fa Náirc do rinne mé, agus atáid siad ann sin mar do aithin an Tighearna dhíom.

6 Agus do ghluáifodar clann Israel ó Bleeorot chloinne Iaacán go Mosera: annsin déug Aáron, agus ann sin do hadhlaicadh é; agus do minístráil Eleáir a mhac an oifig an tfaigairt iona áit.

7 Ann sin do ghluáifodar go Gudgodah, agus ó Ghudgodah go Iotbat, áitche aibhneadh uifge.

8 Ann fa namfin do dhealuigh an Tighearna treabh Lébbi diomchar Airc chunnartha an Tighearna, do sheafamh as coinne an Tighearna do mhínoiftralachd dó, agus do bheannughadh iona ainm gus an lá a niugh.

9 Is uime sin nach bhfuil roinn nó oighreachd a bhfochair a dhearbhráthreach ag Lébbi: fé an Tighearna as oighreachd dó, do réir mar do gheall an Tighearna do Dhia dhó.

10 Agus do fhan mífí annfa tsiabhb do réir na céud uaire dhá fhíochd lá, agus dhá fhíochd oidhche: agus do éist an Tighearna rium mar an gcéadna a nuairfin, agus níor bháill leis an TTighearna thufa do mhilleadh.

11 Agus a dubhairt an Tighearna riomfa, éirigh, gluais ann do shlighe

roimhe an bpobal, chor go rachuid a steach, agus go sealbhoichid an fearann do mhíonnuigh mé dá naitheab do thabhairt doibh.

12 Agus a nois a Israel cread atá do Thighearna Dia diarraidh ort, acht egala do Thighearna Dia do bheir ort, siubhal iona shligheibh uile, agus a ghrádhughadh, agus ferbhis do dhianamh dot Thighearna Dia maille re uile chroidhe, agus led uile anum.

13 Aitheanta an Tighearna do choimhead, agus na reachda noch aithnighimísí dhíot anigh ar son do lea.

14 Féuch an slaitheamhnus, agus slaitheamhnus na bhslaitheamhnus, a leis an TTighearna do Dhia é, a talumh mar an gcéadna gon a bhfuil ann.

15 Amháin do bhí dúil ag an TTighearna ion bhur naitheabhsí dá ghrádhughadh, agus do thóg fé a shíoch na ndiaigh, eadhon sibhsí, os cionn gach uile phobail, fa mar atá a niugh.

16 Uime sin timchillghearruidh creicinn totuigh bhur croidhe, agus ní bith ní bhus mó cruáidhmhuineulach.

17 Oir an Tighearna bhur Nda fé Dia na ndé é, agus Tighearna na TTighearnadh, Dia mór cumhachdach, agus uathbháfach, nach bíonn meo aige ar phearfannuibh, agus nach gabhann comhaidh.

18 Criochnuighidh fé breitheamhna na ndilleachd, agus na mbaintreabhadh, agus grádhugh an coigriche, ag tabhairt bídh agus éduigh dhó.

19 Grádhughísí ar a naddbharfín coimhigheach, oir do bhádhbhair é bhair goimhidhteachuib a gcríom Héigpte.

20 Bíodh eagla an Tighearna do Dhia ort; is dó dheanas tú ferbhis, agus is do udharfín tú, agus is a ainm mhíonnochus tú.

21 Is é do mholadh é, agus fé do Dhia é, nóch do rinne na neithe móra uathbháfacha do chonnadair do shíle.

22 Do chuadar haithe síos don Néigipt maille re deich, agus trí fichid pearfa, agus annois do rinne an Tighearna do Dhia dhíot mar tóla nimhe ar iomadamlachd.

C A I B. XI.

Trachdar ar ciall na céad aithne, 26 bannugbhadh agus mallugbhadh ar na nua rampa.

AR a naddbharfín gráidheocha tí an Tighearna do Dhia, agus coimheadfa tú a chúram, agus a reachda, agus a bhreitheamhnus, agus a aitheanta a gcomhnuidhe.

2 Agus bíodh a shíos agad anigh oir ní [labhram] re bhur cclairn ag nach raibh a shíos, agus nach bhfacadh

smachd an mhórdachd, rígh finte a 3 Agus ombradh nó Héigpte ré P re na dhia 4 Agus na Héigpte, na garbadu chuib ar u 5 a cccionn, agus mar do 6 a ló a niu 7 Agus a 8 bhfac mífí; 9 Agus a 10 agus re Abi cionnús do agus do fh agus a ló 11 fínt do rael uile. 12 Ach do 13 ghomhura do rinne fé 14 Uime aitheanta niugh, chor reachdaí chuide an shealbhuigh 15 Agus laiche dfae niugh an 16 do thabha noch thail 17 Oir 18 dá dá 19 na Héig amach, n 20 ar fháin 21 Luibhion 22 Acht 23 dá dá 24 an glea 25 thinn n 26 Do 27 an Tigh 28 atid fú 29 gcomhou 30 na bliad 31 Agus 32 fín go d 33 noch aith 34 Tighearn 35 agus fí 36 uile chr 37 14Go 38 bhur t 39 fearthain 40 ionach, 41 harbhar, 42 Agus 43 dot áirne 44 ní díthe 45 16 T 46 gach pú

Gedulus grá/bhur

fínchá an Tighearna bhur Ndia, a mhórdachd, agus a lámh láidir, agus a nigh fínte amach.

3 Agus a ionganta, agus a ghníomhradh noch do rinne sé a méadhon na Héigte ré Pháraoh Rígh na Héigte, agus re na dháithche uile;

4 Agus mar do rinne sé ar shluagh na Héigte, re na neachuibh, agus re na garbadaibh, mar do chur sé d'fíachadh ar uilge na mara ruaidhe éirge ós a cionn, a nuair do leanadar sibhsí, agus mar do mhill an Tighearna iad gus go lá a niugh;

5 Agus cread do rinne sé dhibhsé fa bhfalach nó go-ttangabhair don míti;

6 Agus cread do rinne sé re Datan, agus re Abiram mic Eliab mhic Reuben, connus do oscuil an talumh a bhéul, agus do shluig síos iad, agus a muintir, agus a loistíne, agus a nuile shubhaint do bhí iona feilbh a measc Ísrael uile.

7 Ach do chonncadar bhur síle sí uile ghníomhradh mora an Tighearna noch do rinne sé.

8 Uime sin coimheadfuidhe na huile aitheanta noch aithnighimisí d'uibh a niugh, chor go mbeithi láidir, agus go reachtaí a steach, agus go sealbhóidhe an fearann a bhfuil ag dul dá shealbhuighadh.

9 Agus go madh heidir libh bhur laethe d'adghadh ann fa tír do mhionnigh an Tighearna dá bhur naithribh do thabhairt dóibh, & dá shíol, dáithche noch tháitighisí le bainne, & le míl.

10 Oir an fearann a bhfuil tú ag dul dá shealbhuighadh, ní mar chrích na Héigte atá sé, ó ttangabhair sí amach, mar ar chuir tú do shíol, agus ar shluigh tú é léud chois mar gháirdín Luibhionn.

11 Acht an fearann a bhfuil tighe ag dul dá shealbhuighadh, is fearann cnoc agus gleann é, agus íbhéas uilge d'fearthuinn nimhe.

12 Dáithche agá bhfuil fuim ag an Tighearna do Dhia innte, oir atáid síle do Thighearna Dia uirre a gcomhuighe, ó thofach fós go deireadh na bliadhna.

13 Agus tuca a gcrích ma éistíonn sibh go d'athrachdach rém aitheantuibhsí, noch aithnighimisí dhaoibh a niugh, an Tighearna bhur Ndia do ghrádhughadh, agus íerbhis do dhéanamh dhó lé bhur nuile chroidhe, & le bhur nuile anum.

14 Go ttabhra misí dhaoibh fearthuinn bhur talmhán na ham féin, an chéud fearthuinn, agus an fheartuinn dheighionach, chor go ccruinnéochá tú a steach harbar, agus tháion agus hola.

15 Agus cuirfe mé féir dá mhachairibh dot áirnéis, chor go madh heidir leachd ní díthe agus bheith fáitheach.

16 Tugaidh bhur naire dhaoibh féin gach giadhd bhur geroidhe meallta agus

go bhfillfeadh sibh a leatháobh, agus íerbhis do dhéanamh do dhéicibh uile agus adhradh dhóibh:

17 Agus ann sin go lasfadh fearg bhur Tighearna Dia bhur naghuidh, agus go ndúinfeadh sías neamh, ionnus nach biadh fearthuinn ar bith ann, agus nach ttiubhradh an talumh a thóradh, agus deagla go nimeochadh sibh seachad go hobann ón talumh mhaith, noch do bheir an Tighearna dhaoibh.

18 Ar a nádhbharfín cuirfidhe iad fo mo bhriathrafa, a tsaigse iop bhur ccroidhtibh, agus ion bhur nanum, agus ceaingéoltáoi iad mar chomhartha ar bhur lámh, chor go mbeithis mar éadanán eidir bhur fuilbh.

19 Agus máinidhe iad dá bhur gcloinn, ag labhairt orra a nuair shuidhsí tú ion do thighe, agus a nuair shuibholus tú annsa tlighe, a nuair luidhsí tú síos, agus a nuair éireochus tú sías.

20 Agus scríobhtha tú iad ar phostuighibh dhóruis do thighe, agus ar do gheatuighibh.

21 Chor go bhfaduighthe bhur láethe, agus láethe bhur ccloinne ann fa dáithche noch do mhionnigh an Tighearna dá bhur naithribh do thabhairt dóibh, mar láethe nimhe ar an talumh.

22 Oir má choimheadtháoisí go dáthrachdach na huile aitheanta noch aithnighimisí dhaoibh do dhéanamh, an Tighearna bhur Ndia do ghrádhughadh, siubhal iona shligheibh uile, agus ceangal leis;

23 Annfin cuirfidh an Tighearna amach na fineadhachafa uile romhad, agus sealbhóidhtháoisí cineadh is mó, agus is cumhachduigh ná sibh féin.

24 Gach uile bhall a failteorúidh boinn bhur ceos, budh libh féin é: ón fhíach & ó Lebanon, ó nabhuin, abhann Euphrátes go nuige an bhfairge is faide amach, is eadh bhias bhur tteora.

25 Ní seadfaidh duine ar bith seafamh ribh: oir cuirfe an Tighearna bhur Ndia, bhur neagla agus bhur gciothnughadh ar a nalle fhearann ar a failteor-tháoi, fa mar a dubhairt sé ribh.

26 Feuchuidh do chuir mé romhaibh a niugh beannughadh agus mallughadh:

27 Beannughadh, má umhlughionn sibh daitheantaibh an Tighearna bhur Ndia, noch aithnighimisí dhaoibh a niugh.

28 Agus mallughadh muna numhlughithi daitheantaibh an Tighearna bhur Ndia, achd iompódh a leatháobh as an tlighe noch aithnighimisí dhaoibh a niugh do dhul do leanmhain Deé uile nar bhaithnidh dhaoibh.

29 Agus tuca a ccrích a nuair bhearras an Tighearna do Dhia thú a steach ionfa bhfearrann chum a ttéid tú dhá shealbhuighadh, go ccuirfe tú an beannughadh ar shliabh Gerisim agus an mallughadh ar shliabh Ebal.

30 Nach

30 Nach bhfuilid siad ar an ttaoibh oile do Jordan ar a tflighe mar a tteid an ghrian faoi, a ttiir na Gcanaan-
steach, noch áitreabhús air a réiteach eall as coinne Gilgal láimh ré machair-
ghibh Móreh.

31 Oir reachthaoi tar Jordan do dhul a steach do shealbhughadh a nfearuinn do bheir an tighearna bhur Ndia dhaoibh, agus sealbhochthaoi é, agus áiteochthaoi ann.

32 Agus do bheartthaoi aire do choimhlnadh na huile reachda, agus bhreitheamhnús chuirimis fíos dáoibh a niugh.

C A I B. XII.

Trachdar ar chiall na dara baithne 13. na neithe naombtha i bheo sna háitibh naombtha. 19 gan an Lebhiteach do threigean.

Sladó na stataíde, agus na breitheamhnús choimheadfuidhe ré a ndéanamh annsa tír do bheir an Tighearna Dia haithreadh dhuit dá sealbhughadh, ar feadh na láethadh mhairfidhe ar talumh.

2 Léirsciosfuidh sibh a nuile áit a ndearnadar na cineadhacha, noch shealbhochthaoi, serbhís da Ndeebh ar na sléibhtibh árdá, agus ar na cnocuibh, agus faoi gach éanchrann ghlas.

3 Agus scriosfuidhe fíos a naltora, agus brisfidhe a bpileiri, agus loiscfidhe a ngarráin lé, teinidh, agus snoidhfidhe fíos iomaighe grabhálta a Ndeé, agus scriosfuidhe a nanmanna amach as a náit sin.

4 Ni dhéantaoi mar sin ris an TTighearna bhur Ndia.

5 Ach chum na háite thoighfeas an Tighearna bhur Ndia amach as bhur ttreabhuibh uile do chur a anna ann, eadhon dá ionad chomhmuighe iarrfuidhesi dul, agus is ann thiocfuidhe.

6 Agus is ann sin do bheurthaoi bhur nofrála loiscithe, agus bhur niódhbairt, agus bhur ndeachmhadh, agus oifrál thógtha bhur lámh, agus bhur móide, agus bhur nofrála toileamhla, agus primidil bhur nealbhan, agus bhur ttreud.

7 Agus is annsin iostaó a bhfiadhnuis an Tighearna bhur Ndia, agus do dhéantaoi gairdeachus ion gach uile ní dá ccurrighe bhur lámh ann, sibh fein, agus bhur muinntir, mar ar bhearnuigh an Tighearna bhur Ndia sibh.

8 Ni dhéantaoi do réir gach éinneithe dá ndéanmaoidne ionfo a niugh, gach duine do réir a thola féin.

9 Oir ní thangabhairfe fós chum an tsuaimhnis, agus chum na boighreachda do bheir an Tighearna bhur Ndia dhaoibh.

10 Achd a nuair reachdaó a noma tar Jordan, agus áitreochthaoi ann bhefearann do bheir an Tighearna bhur Ndia dhaoibh mar oighreachd, agus a nuair do bheara suaimhnis dáoibh ó bhur naimhdibh uile ar gach eam taobh fa gcúairt, chor go náitreachthaoi go suaimhneach.

11 Ann sin bíáidh ionad noch thoighfeas an tighearna bhur Ndia do thabhairt fa deara a ainm do aitreabh an chum a nionaid sin do bheurtthaoi gach uile ní dá naithnighimis dhaoibh, bhur nófrála loiscithe, agus bhur niódhbairt, agus bhur ndeachmhadh, agus oifrál toghtha bhur lámh, agus bhur móide uile noch do mhoideabhair don tighearna.

12 Agus bíáidh gairdeachus oruibh a lathair an Tighearna bhur Ndia, sibh fein agus bhur mic, agus bhur ningeana, agus bhur nóglaoich, agus bhur mbanóglaoich, agus an Lebhiteach bhias tóibh a sligh da bhur ndoirfíbh, do bhrigh nach bhfuil roinn nó oighreachd aige maille ribh.

13 Tabhair haire dhuit fein nach nofrála tú hofráil loifge ann gach áit dá bhfaiceann tú.

14 Achd annsa náit thoighfeas an Tighearna a ttreibh dá bhur ttreabhuibh, ann sin oifrálhos tú hofráil loifge, agus ann sin do dhéana tú gach a naithnighimis dhíot.

15 Gidheadh is éidir leachd féil do mharbhadh, agus díthe an do uile gheatadhuibh, gidh bé ar a mbia dúil ag hinntinn ann, do réir bheannuigh an Tighearna do Dhia noch thug sé dúit féaduigh an glan, agus an neamhghlas sin díthe, eadhon mar don nfrálshionn, agus don chairrfhiadh.

16 Amháin ní iostaó a nfrálshídh ar an ttalumh i amhá uifge.

17 Ni héidir leachd deachmhadh bharbhair díthe tóibh a sligh dot dhoirfíbh, nó thfiona, nó hola, nó primidil healbhan, nó do threud, nó éanmhoid do ttug tú, nó hofráil thoileamhuil, nó oifrál thógtha do lámhe.

18 Achd iosa tú iad a bhfiadhnuis an Tighearna do Dhia ann fa náit thoighfeas an Tighearna do Dhia, thí féin, agus do mhac, agus hinghion, bóglach, agus do bhanóglach, & an Lebhiteach bhias tóibh a sligh dot dhoirfíbh, agus bíáidh láthghair ort a bhfiadhnuis an Tighearna do Dhia an gach uile ní a ccurríe tú do lámha.

19 Tabhair haire dhuit fein, nach ttreigfe tú an Lebhiteach an feadh mhairfeas tú ar an ttalumh.

20 A nuair fhairfeogas an tighearna do Dhia do théora, mar do gheall é dhuit, agus déara tusa, iosa mé féil, (do chionn go bhfuil fonn féola ar ham) is féidir leachd féil díthe, gidh bé ar bith a mbíáidh dúil ag hanam ann.

Doiríneach leud na niodhal,

21 Má bhíonn a náit do thogh an Tighearna do chur a anma féin ann, a bhfad uait, ansin muirfidh tú dot ealbhá, agus dot thréad noch thug an Tighearna dhuit, mar do aithin mifi dhíot, agus ísa tú ann do dhoiríbh féin, gidh be ní iona mbu dail ag hanum.

22 Amhuil ihteir an fiadh fionn, agus an fiadh rúadh, mar sin íosa tusa nd; ionann íosa an neamhghlan, agus an glan díobh.

23 Achd amháin bí deimhin nach íosa bí anfuil; óir ísa an nfuil an tanum, agus ní cóir dhuitis an tanum díthe náile ris an bhfeoil.

24 Ní ísa tú í, dóirfidh tú í ar an talamh amhuil uisce.

25 Ní ísa tú í, chor go rachuidh go maith dhuit, agus dot chloinn ad dhíogh, a nuair do dhéana tú an ní is cóir a radharc an Tighearna.

26 Amháin na neithe naomhtha bhias agad, agus do mhóide, do bheura tú lechd iad, agus racha tú san náit thoghíneas an Tighearna.

27 Agus iodhbhuídh tú hofráil loifge, an nfeoil, agus an nfuil, ar altoir an Tighearna do Dhia, agus dóirfíghear íad iodhbhartha amach ar altoir an Tighearna do Dhia, agus íosa tú an nfeoil.

28 Coimhéad, agus cluinn na briathraí uile, noch aithnighimís dhíot, chor go rachuidh go maith dhuit, agus dot chloinn ad dhíogh go bráth a nuair dhéanas tú an ní is maith, agus í ceart a radharc an Tighearna do Dhia.

29 A nuair ghearrfas an tighearna do Dhia na cineadhacha sin amach romhad mar a racha tú dá fealbhuighadh, agus go nglabha tusa a náit, agus go nátreabhaigh tú iona ndúitheche.

30 Tabhair háire dhuit féin nach gabhtar a ndul thú ó na leanmhúin, tar éis a kriolta romhad, agus nach déana tú leigaireachd air a ndeíbh, gha rádh, ionnus do rinneadar na cineadhachafa ferbhís dá ndeíbh? is mar sin do dhéana mifi mar an gcéadna.

31 Ní dhéana tusa sin red Thighearna do Dhia, óir gach éainní is athfhúamhar lé Dia fé do nídís sin re na ndeíbh féin; eadhon a mic, agus a nínghiona do loifgeis anfa teinidh dá ndeíbh.

32 Gidh be ar bith ní aithéonus mifi dhíogh, coimhéaduigh a dhéanamh, ní chuirfe tú éinní na chionn, agus ní mó bheanas tú dhe.

go ttiubhra fé dhuit comhartha nó iongnadh:

2 Agus go ttiocfa an comhartha nó an tiongnadh a gcrích dár labhair fé riot, ag rádh, Déanum do leanmhúin dée oile (nach ar bhfeas duit,) agus déanum ferbhís díobh.

3 Ní éistfe tú ré briathruibh an nfaigh sin, nó fhír fhaicfiona na náilingeadh: Óir dearbhuidh an Tighearna bhuir Ndia sibh, dá fheachain an ngrádhugheann sibh bhuir TThighearna Dia ré bhuir nuile chroidhe, agus lé bhuir nuile anum.

4 Siubholtaoi a ndiaigh an Tighearna bhuir Ndia, agus biaidh a eagla oruibh, coimhéadfuideh a aitheanta, & uimhleochtaói dá ghuth, agus do dhéantaói ferbhís dó, agus greamochuighe dhe.

5 Agus cuirfíghear an faidh sin nó an brionglóideach na náilingeadh chum báis, (do chionn gur labhair fé dá bhuir niompógh ón TThighearna bhuir Ndia, noch thug amach sibh as crích na Héigipte, agus dfaicuil sibh amach as tigh na daoirí, dot thiomáin amach as a tlighe do aithin an Tighearna do Dhia dhíot do siubhal) mar sin chuirfe tú an tolc ar siubhal as do lár féin.

6 Má bhroftuighionn do dhearbhrathair thú, mac do mhathar, nó do mbac féin, nó hinghion, nó bean hochda, nó do charuid bhias dhuit mar hanum féin, go secréideach, dhá rádh, Gluaifiom, & déanum feirbhís do dhéaibh oile nach ar bhfeas duit féin nó dot aithribh;

7 Do na deíbh, bhias ag na daoinibh gacha taoibh dhíot a bhfogus duit, nó a bhfad uait, eadhon ó chearn go cheile don domhan.

8 Ní aóinteochtha tú dhó, agus ní éistfe tú ris; ní mó bhias truaighe ag do shuí do, nó choigeolus tú é, no cheilfios tú é.

9 Ach go deimhin muirfe tú é, sí do lámh féin bheanús ris ar tús dá char chum báis, agus na dhiaigh sin lámh an phobuil uile,

10 Agus clochfa tú lé clochuibh é, ionnus go néugfa fé: do chionn gur thairg fé do thiomáin ón TThighearna do Dhia, noch thug amach thú as crích na Héigipte, as tigh na daoirí.

11 Agus cluinfid Israel uile sin, agus biaidh eagla orrá, agus ní déanuid ní bhuir mó éanchoir mar a nolfá, bhuir measc.

12 Má chluin tú a ecathruigh dá bhuir gcaithreachuibh noch thug an Tighearna do Dhia dhuit dátreabh innte, ghá rádh.

13 Do chuadar daóine áirigh clann bhéilí amach as bhuir measc, agus do thairngeadar léo luchd áitribh a ccaithreach, ghá rádh, Gluaifiom, agus déanum feirbhís do dhéaibh eile nach ar bhaitníis daóibh,

CAIB. XIII.

Clochfíghear an impidbeach ar claonadh an cheirt-chrabbaidh. 12. Scríosfar caithreacha na niodhal.

M A éirhionn bhar measc faidh, no feir náilingeadh dhéanum, agus

14 Ann sin loirgfe tú, agus spionfa tú, agus fiafróchá tú go friochnamhach : agus féuch mas firinne é, agus go bhfuil an ní dearbtha go ndearnadh a leithéid sin dadhfhuathmhairéachd bhur measc.

15 Beáilfe tú go deimhin muintir na caitheach sin le faobhar an chloidhimh léirscris i & gach a mbia innte, agus a hairnéis le faobhair an chloidhimh.

16 Agus cruinneocha tú a héadail uile go lár a fráide, agus loirgfe tú le teinidh an chathair, agus a héadail uile ó bheag go mór, ar son an Tighearna do Dhia, agus biaidh na carn go bráth, ní cuir-fáighear suas choidhche i.

17 Agus ní bheanfa éainní don ní mhalluigh, dot láimh, chor go bhfillidh an Tighearna óna dháfachd feirge, agus go ttaisbeanuidh gráfa dhuitis, agus go raibh truaighe aige dhuit, agus go méideochuidh fé thú mar do mbionnuigh fé dot aithribh :

18 A nuair bheuras tú aire ré guth an Tighearna do Dhia, do choimhéud a aithneadh uile, noch aithnighimis dhíot a niugh, do dhéanamh an neithe is ceart a radharc an Tighearna do Dhia.

C A I B. XIV.

Ordughadh ar cleachdadh na n-einteadhabh nua nmarbh, do sheachna. 4 airmhíntigh glan do neamhghlan. 22 gnáth do foghna na deachmhadh.

Is sibh clann an Tighearna bur ndia : ní ghearrfuidhe sibh féin, agus ní dheantaoi lomadh ar bith eidir bhur fuilbhr ar son an mhairbh.

2 Oir is pobal náomhta thú don Tighearna do Dhia, agus do thogh an Tighearna thú cham bheith ad phobal áirigh aige féin, tar gach uile chineadh dá bhfuil ar an tsalumh.

3 Ní iosa tú éiníní adhaathmar.

4 Isiad so na haimhíntigh iosaóí, eadhon, an damh, an cháora, agus an gabhar.

5 An cáirflúadh, agus an poc-rúadh, agus an siadh fionn, agus an gabhar siadháin, agus an pigarg, agus an damh alluigh, agus an chamhois :

6 Agus gach uile bheathach noch roinneas an nlonga, agus scoiltios an scoiltéad a ndá ladhuir, agus chognas an chuir measc na naimhíntéad, iosaóí iadfin.

7 Gidheadh, ní iosaóí iadso don mhéid chognas a céir, nó roinneas a nionga scoilte, mar atá an camhall, an geirshíadh, agus an coinn ; oir cognaid an chuir achd ní roinnid an nlonga, uime sin atáid neamhghlan dhibhí.

8 Agus na muca, do chionn go roinnid an nlonga agus nach coognuid

an chuir, atáid neamhghlan daóibh, iosaóí dá bhféoil, ní mó bhainfidhe na geonablaich marbh.

9 Is iad so iosaóí do nuile iad bhfuil ionnsa huifgedhibh, a nuile iad a mbia eiteach, agus blaofca iosaóí iad :

10 Agus gidh bith air nach bhfuil eiteach nó blaofca, ní iosaóí iad atáid neamhghlan daóibh.

11 Do nuile éun ghlan iosaóí.

12 Acht is iad so dá nach iosaóí : a tiolar, an téan fionn, agus an tóicair cáirneach.

13 Agus an préachán gearr, agus an préachán ceirteach, agus an préachán ingneach do réir a chinil.

14 Agus gach uile fhiach dubh do réir a chinil.

15 Agus an tultabhchan, a nialtó, agus an chúach, agus an scabhad do réir a chinil.

16 An tultabhchan beag, agus an tultabhchan mór, agus a neala.

17 Agus an peliocan, agus an tiolar timchiollach, agus an fuch fáirge.

18 Agus an chorr ghlas, agus an chorr ghrian do réir a chinil, agus an sibín, agus a nialtóg le-thair.

19 Agus gach uile ní fhaigheach eilios, atá neamhghlan duitis, ní hionte iad.

20 Ach feadthaóí gach uile éan glan dithé.

21 Ní iosaóí éiníní reachus déag uile féin : do bhéura tú é don choimhidheach bhias ann do dhoirfíbh go nithe fé, nó féadfa tú a dhíol ris an ndéaraidh óir is pobal náomhta thú don Tighearna do Dhia. Ní bhrúidhe ní meannán a mbainne a mhathar.

22 Do bhéura tú uait go ceart an deachmhadh dot uile shíol noch do bheir an talumh uadh gach a bliadain.

23 Agus iosa tú a bhíadnuid do Thighearna Dé san náit noch thoirfeas fé a ainm do fhuidhiughadh an deachmhadh harbha, thfiona, agus hál, agus prímidil healbhann, agus do threál chor go bhfoghlamaidh tú eagla do Thighearna Dé do bheith ort a geonnuidhe.

24 Agus má bhion an tflighe ro fhad agad, as nach bhféudann tú a ionnsa, nó má bhionn a náit rofnada uait, nach thoirfeas do Thighearna Dia do chur a anna ann, a nuair bheinneochas do Thighearna Dia thú.

25 Ann sin do dhéana tú airgid do agus ceangeola tú an tairgid suas an do láimh, agus rachaidh tú don náit noch thoirfeas do Thighearna Dia.

26 Agus do bhéura tú an tairgid sin ar gidh bé ní a mbia duit ar hinntin ann, ar dhambuibh, nó ar chuibh, nó ar shion, nó ar dhuibh

guth be a
leis na
eerna Dé.
chun, thú
27 Agus
dó a fígh
é, oir ní
nuile ríoch
28 A p
bheara tú
fígh uile
cúirte tú a
dhoirfíbh.
29 Agus
língh na
ag nuile
theach, a
bhaintreab
dhoirfíbh,
chor go
eerna Dia
láimhe noch

Paula na
dun, 15

A Ccion
do d
2 Agus
gach duine
a chomhar
a éigean ar
dhoirfíbh
fíghadh
é.

3 O ach
ach an m
lathair fí
4 Achd
bheid bhu
an Tighearn
do thug
fíghadh
5 Achd
rachidh r
do thabhar
threantaf
a nuigh.

6 Oir do
Dia thú
gu do bhe
cineadhach
agus riagh
cineadhach
do chionn
7 Má bhí
don dot d
dion dot d
noch do bh
a chionaidh
dhuide to
bheidh.

8 Achd
fígh dho,
fíghadh
fíghadh

16 Agus ní bhuil toil led inntinn, agus ní ní annsin a bhfiadhnuisí do Thighearna Dé, agus do dhéana tú gairdeachas, thú féin, agus do mbuintir.

17 Agus an Lebhíteach bhías tábhó a shlig do dhóirfíbh ní threigse tú é, óir ní bhfuil roinn ná oighreachd aige maile riot.

18 A ndeireadh thrí mblíadhan do bhéara tú amach deachmhuidh do bhíbh uile an bhliadhuin sin féin, agus cuirfe tú a tairge i taobh a shlig do dhóirfíbh.

19 Agus tiuicfaidh an Lebhíteach do bhrígh nach bhfuil roinn nó oighreachd aige maile leachda, agus an coimhítheach, agus an dílleachda & an bhaintreabhach atá taobh a shlig do dhóirfíbh, ioluid agus béid fáitheach, chor go mbeinneochuidh do Thighearna Dia thú an gach uile obair do lámhe noch do ní tú.

C A I B. XV.

Puacsta na mbóidh san feachdmhadh bliadhna. 15 Reacht a ttiimchill tuchd muinmair.

A Cionn gach feachdmhadh bliadhna do dhéana tú fúascailadh.

2 Agus fé fo modh an fhúascailte, nach duine bhéaras éinni ar áirleagadh d'chomharluinn, fáirfa fé é, ní dhéana tú éision ar a chomharluinn, nó ar a dhearbhrathair, do chionn gur béid fáirfa an Tighearna ghoirtheach.

3 O achdrannach iarrfa tú é a ris, ach an ní dot chuid atá ag do dhearbhrathair fúascailtí do lámh é.

4 Achd amháin a nuair nach béid bocht bhuir meaf: óir beannochoidh a Tighearna go mór thú ann fa dúithche tinn do Tighearna Dia dhuit dá fáirfahh mar oighreachd.

5 Acht amháin má éidir go dúth-rachidach re guth do Thighearna Dé, do thabhairt aire go gcoimheoltá na haitheantá uile noch aithnighmimis dhíot a nuigh.

6 Óir do bheannuigh do Thighearna Dia thú mar do gheall fé dhuit, agus do bhéara tú áirleagadh do mhóran cineadhach, achd ní iarrfa tú áirleagadh; agus riaghlocha tú ós cionn mhóráin cineadhach, achd ní riaghlochaidhion ós do chionn.

7 Mí bhíonn lámh riot duine bocht, an dot dhearbhrathairíbh taobh a shlig dion dot dhóirfíbh ann do dhúithche, noch do bheir do Thighearna Dia dhuit, ní chnóidheocha tú do chroidhe, agus ní dhruide té do lámh ód dhearbhrathair bocht.

8 Achd oíseola tú do lámh go fáirfahh dhó, agus do bhéara tú dhó ar áirleagadh go deimhin go lór chum a nochdanais aná ní is eadhuidh air.

9 Tabhair haire nach biadh smuain-tiughadh ad dhrochchroidhe, gha rádh, atá an feachdmhadh bliadhan, bliadhan an mhaithmheachuis, ag druidion rinn: agus nach biadh do shuil go holt a naghuidh do dhearbhrathair bhoicht, agus nach triubhra tú éinni dhó, & go neighfidh fé ar an Ttighearna a taghaidh, agus go mbia na pheacadh ort.

10 Do bhéara tú ní dhó go deimhin, agus ní bhíadh doirbheas ar do chroidhe an tráth bhéaras tú dhó é: do bhrígh go mbeinneochuidh do Thighearna Dia thú air son an neithesí ad uile oibrighibh, agus an gach uile ní iona gcuirfe tú do lámh.

11 Óir ní fearfuid na boicht choidheche ris a ndaithche: uimefin cuirimis dfaichuibh ortfa, dhá radh, oíseola tú do lámh go fáirfahh dot dhearbhrathair, dot bhocht féin, agus dot riachdanach féin ann do dhúithche.

12 Agus má rachtar do dhearbhrathair, Eabhruidhe fir nó Eabhruidhe mná riot, agus go mbiadh ag serbhia duit go céannse mblíadhan, annsin ar an feachdmhadh bliadhain, léigse tú dhó imtheachd fáir uait.

13 Agus a nuair chuirfios tú amach fáir uait é, ní léigse tú dhó imtheachd uait folamh.

14 Cuirfe tú leis go fáirfahh as do thréud, agus as hurlar, agus as do chuid fionn, dá gach ní ler bheannuigh do Thighearna Dia thú do béara tú dhófan.

15 Agus cuimhneocha tú go raibh tú féin a ndaoirí san Néigipt, agus gur fhúascail do Thighearna Dia thú; uime fin aithnighimis an nifí dhíot a nuigh.

16 Agus is amhluidh bhías, má deir fé riot, ní imeocha mé uait; do chionn gur grádhugh fé thú agus do thighe, do bhrígh go bhfuil fé go maith ad fhochair.

17 Ann sin glacfa tú meanadh, agus cuirfe tú tré na chluais annfa dorus é, agus biaidh fé na sheirbhíseach agad go bráth: agus mar an gcéadna dhéanas tú red bhanóluich.

18 Na bíodh na chúas ort a nuair chuirfeas tú fáir uait é, óir do bhí fá dhó combmaith ré serbhíseach túarfaidh, ag déanamh seirbhíse dhuit fé bliadhna; agus beinneochaidh do Thighearna Dia thúfa ann gach uile ní da ndéana tú.

19 Gach uile chéad thoradh firionn dá ttiuca ód ealbha, agus ód thréud, naomhtheachaidh tú dot Thighearna Dia iad: ní dhéana tú obair ar bith le cédgheinn do bhó, agus ní lomfa tú céadhuán do chóarach.

20 Ióla tú é a bhfiadhnuisí do Thighearna Dé gacha bliadhna, san náit noch thoighfeas an Tighearna, thú féin agus muintir do thighe.

21 Agus má bhíonn cáidhé ar bith ann, má bhíonn bacach no cáoch, no droch aineamh ar bith air, ní dhéana tú iodhbairt dhe dot Thighearna Dia.

22 Iosa tú é taobh a sligh dot dhoirfíbh, ionann iofas an duine neamhghlan agus glan é, mar an phoc fhionn agus mar an gcáirfhiadh.

23 Amháin ní iosa tú a fhuil, dóiríse tú ar an ttalamh i amhuil uilge.

C A I B. XVI.

Ar na trí fheadhaibh móra. 2 na cáig. 9 na feachdmhuine. 13. na ttabernaclach. 18 ar bhreitheamhaibh. 21. anadhaidh adhbhair an iódbalaadhradh.

Coimhead mí Abib, agus cumhduigh an Cháig dot Thighearna Dia; óir is a mí Abib thug do Thighearna Dia amach as an Négípt thú an fa noidhche.

2 Do dhéana tú ar a nadhbarfan iodhbairt na Cáig dot Thighearna Dia don tréud, agus don airghe, san náit ann a ttoighfígh an Tighearna a ainm do chur.

3 Ní iosa tú arán Loibhín leis: feachd lá iofas tú Arán gan Loibhín leis, eadhon arán na triubloide. (óir tháinic tú amach as crích na Héigpte go deifreach,) chor go guimhneocha tú an lá tháinic tú amach as crích na Héigpte feadh lá-theadh do shaothail.

4 Agus ní faicfidhior aran loibhín a néanait bheanús riot ar feadh sheachd lá, ní mó mhairfios éainghreim don nfeoil dá ndéana tú iodhbairt an chéadla tráth nóna, go maidin ar na mháarach.

5 Ní fheadann tú iodhbairt na Cáig do dhéanamh taobh a sligh dáondorus dá thug do Thighearna Dia dhuit.

6 Ach san náit thoighfeas do Thighearna Dia do chur a anma ann, annsin do dhéana tú iodhbairt na Cáig tráth nóna ag dul síos don ghréin, fa nam a ttáinic tú amach as an Négípt.

7 Agus rosta agus iofa tú é san náit thoighfeas do Thighearna Dia, agus sílfe tú ar maidin, agus rachaidd tú do loistínibh.

8 Sé la iofas tú aran gan loibhín, agus an feachdmhadh lá bliadh comhchruinniughadh follamanta agad dot Thighearna Dia, agus ní dhéana tú éainghe oibre ann.

9 Seachd feachdmhuine chomhárfios tú dhuit féin, toisigh comháiréamh na feachd feachdmhuine ó nam ar thoisigh tú an corrán do chur fa ngort.

10 Agus coimheadfa tú féusta na feachdmhuineadh dot Thighearna Dia maille re tabhartas ofrála thoileamhla do láimhe, noch bhéaras tú dot Thighearna Dia do réir mar do bheannugh do Thighearna Dia thú.

11 Agus do dhéana thú gáirdeachas lathair do Thighearna Dé, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, hógach, agus do bhanoglach, agus an Lebhíne noch atá taobh a sligh dot dhoirfíbh agus an coimhighteach, & an dílleach agus an bhaintreabhach bhias méasc, san náit noch thoighfeas do Thighearna Dia do chur a anma ann.

12 Agus cuimhneocha tú go raibh ad dhuine dhaor san Négípt, agus coimheadfa tú, agus do dhéana tú reachda so.

13 Coimheadfa tú féusta na ttabernaclach, feachd lá tar eis thú do cruinniughadh do choda arbha, agus fa a feach.

14 Agus do dhéana tú gáirdeachas a thféasta, thú féin, agus do mhac, agus hinghion, agus hógach, agus do bhanoglach, agus an Lebluteach agus an coimhighteach, agus an dílleachda, agus an bhaintreabhach atá taobh a sligh dot dhoirfíbh.

15 Seachd lá choimheadas tú feadh follamanta dot Thighearna Dia, san náit noch thoighfeas an Tighearna; do chionn go mbeinneochuidh do Thighearna Dia thú ion huile bhifeach, agus na huile oibreacha do lámh; uime sin go demhin do dhéana tú gáirdeachas.

16 Trí huairé san mbliadhain thabéantar huile fheadha a bhfadhadh do Thighearna Dé ann fa náit noch thoighfeas fé: a bhféasta a naran gan loibhín, agus a bhféasta na feachdmhuineadh, agus a bhféasta na ttabernaclach, agus ní thiochfaid folamh a lathair an Tighearna.

17 Do bhéara gach éandaine eadh mar bhias a chumus, do réir bheannuighthe do Thighearna Dé noch thug fé dhuit.

18 Do dhéana tú breitheamhuin, agus oifigídh ion huile dhoirfíbh, do bheir do Thighearna Dia dhuit ar feadh do threabh uile, agus do dhéanuid breitheamhnus air do phobail maille re breitheamhnus ceart.

19 Ní dhéana tú coimhaigneachd breitheamhnus, ní thiubhra tú meas ar pearluinnibh seach a chéile, agus ní ghéubha tú cumha; óir dalluigh an chumba síle na ndaoine eagnuighe, agus a dhídhillidh briathra na bhfréan.

20 An ní bhias ro cheart is fé leonú tú, chor go mairfe tú, agus go ngeoidh tú oighreachd a nfearuinn do bheara do Thighearna Dia dhuit.

21 Ní chuirfe tú dhuit féin garra ar bith crann, láimh ré haltóir do Thighearna Dé, noch do dhéana tú dhuit féin.

22 Agus ní mó chuirfios tú iomhaigh ar bith sías dhuit féin, noch fhuathghios do Thighearna Dia.

C A I B. XVII.

indhart do bheib gan toibheim. 8 na sagart agus na Breitheamhain do reithighas gach cruadh-chéist. 14 Togba, 16 agus dínsadannas Rí.

Ní dhéana tú bulóg ar bith diodhbairt dot Thighearna Dia, nó a mbia zineamh nó gráin ar bith: óir is adhfhuathmhaireachd sin ag do Thighearna Dia.

2 Má gheibhthior bbur measc táobh a fígh dot dhoirfíbh, noch thug do Thighearna Dia dhuit, fear nó bean do rinne do ghráineamhuil a radharc do Thighearna Dé a mbrífeadh a chunnartha.

3 Agus go neachaidh agus gur f hrea-chuigh dée eile, agus gur adhradh iad, an t-ádhán nó an ghealach, nó éinni do chuigh nimhe nach ar aithin mífí.

4 Agus go minneofar dhuitsí é, agus go gceala tú, agus gur cheastuigh tú go t-ádhachd é, agus féuch mas fíor é, agus an ní dearbhtá gur hoibrigheadh ní leithéid sin datfhuathmhaireachd a Nírael:

5 Ann sin do bhéara tú an fear sin mach nó an bhean sin, noch do rinne an droichní sin go nuige do dhoirfí, sin fear nó an bhean chéadnasín, agus dá fíá tú lé clochuibh iad, no go bhuid.

6 Do réir bheil dha shiadhúin nó dá bhfiadhan cuirfighear chum báis an t-ádhúilfeas bás; achd ar son ghloir gheine amháin ní cuirfighear chum bás é.

7 Bliad láimha na bhfiadhan air ar tús ní chur chum báis, agus na dhiaigh sin lanta an phobail uile: mar sin chuifios an oile ar fíubhal uist gan a bheith ádh meafg.

8 Má éirghionn cáis bhiás ro chruaidh ar a mbreitheamhnus idir fhuil agus fhuil, idir eidhlíodh agus eidhlíodh, agus ádh bhuille agus bhuille, do chuifíbh ádhfíuín taobh a fígh dot dhoirfíbh: agus ádh éireocha tú, agus racha tú fíuas sin náit thoirghfeas do Thighearna Dia:

9 Agus tiuca tú gus na sagartuibh Lebhiteach, agus an mbreitheamh bhiás ann is na leithibh sin, agus ceisteochuidh tú, agus táisbeanfuid dhuit breath an mbreitheamhnus.

10 Agus do dhéana tusa do réir a nórdughthe thaisbéanuid dhuit an drong bhiás don náit sin, noch thoirghfeas do Thighearna, agus do bhéara tú dot aire a dhéanamh do réir gach a ttéagofcuid dhuit.

11 Do réir órdughthe an dlíghé mháinid siad dhuit, agus do réir an mbreitheamhnus inneofuid duit, do dhéana tú: ní chlónsa tú ó nórdughadh thaisbéanuid duit, air a láimh dheis nó ar a láimh chlé,

12 Agus an duine do dhéana go heafurrmach, agus nach éistfidh ris an t-fagart, noch sheafas ann sin do mhí-íoftrála chd a lathair do Thighearna Dé, nó ris an mbreitheamh, fuileonguidh an duine céadna sin báis; agus cuirfe tú an tole ar fíubhal ó Ísrael.

13 Agus cluinfid an pobal uile, agus bíadh eagla orra, agus ní dhéanuid easurradhas ní is mó.

14 A nuair thiofas tú don dáithche do bheir do Thighearna Dia dhuit, agus shealbhochus tú i, agus áitreabhus tú innte, agus déara tú, cuirfe mé Rígh ós mo chionn do nós na gcineadhach uile atá um thimchioll.

15 Cuirfe tú ar gach uile chor an té sin na Rígh ós do chionn, noch thoirghfeas do Thighearna Dia, aon a measc do dhearbhráithreach chuifios tú na Rígh ós do chionn: ní f hédann tú coimhíghtheach do chur ós do chionn nach bhfuil na dhearbhráithreach agad.

16 Ach ní chruinneochuidh fé iomad each dhó féin, ní mó bhéarus fé fa deara ar an bpobal sílleadh don Négípt, chor go méideochadh fé eich dhó féin: do bhrígh go ndubhairt an Tighearna ribh, ní f hífídhíde ó so amach san tflíghé chéadna.

17 Ní mó chruinneochus fé iomad ban dhó féin, chor nach bhífídh a chroidhe ar ais; agus ní mó chruinneochus fé dhó féin ainíomad óir nó airgid.

18 Agus is amhluidh bhiás, a nuair shuighfios fé a ceathaóir a rioghachda go scriobhtha fé dhó féin cóib an dlíghé-fí ann a leabhar, amach as leabhar da mbia a bhfiadhnús na sagart Lebhiteach.

19 Agus bíadh sin aige, agus léighfidh fé ann, ar feadh láetheadh a shao-gháil; chor go bhfoghlumfidh fé eagla a Thighearna Dé do bheith air, briathra an dlíghé-fí uile do choimhíonadh agus na reachdala dá ndéanamh.

20 Ionnus nach ttoíghid a chroidhe fuas ós cionn a dhearbhráithreach, agus nach bhífífea fé a leathtaoibh ón naithne ar a láimh dheis nó ar a láimh chlé, ar chor go bfaideocha fé a láetthe iona rioghachd, é féin, agus a chlann a lár Ísrael.

C A I B. XVIII.

Dlíghé ná nLebhiteach ar Ofráilíbh, Dheach-mhadb, ar ar Chédthoradh. 15 Bliadh Críofid an Fáigh ion-eisdeadh ris. 20 ach cuirfidhear chum báis an fáidh falsa.

NÍ Bhuighid na sagart Lebhígh, agus treabh Lébhí uile, ro oinn nó oighreacht a Nírael: íofuid síad oftrála an Tighearna déanta lé teiníah, agus a oighreachd.

2 Uime sin nì bhfuighid oighreachd ar bhith a measg a ndearbhràithreach, fè an Tighearna a noighreachd fàn mar a dubhairt fè riu.

3 Agus budh é fo ceart na fagart òn phobal, òn droing ofralus iodhbairt, ma damh nò ma caora; go ttiubhraid don ttagart an slennéan, agus an dá ghiall, agus an mhéudal.

4 Céadthoradh harbhair mar an cécadna, agus thfionna, agus hola, agus primidil lomraidh do chaorach do bheura tù dhó.

5 Oir do thogh do Thighearna Dia eifion amach as do threabhruibh uile, do sheafamh do dhéanamh fèrbhise a naimn an Tighearna, é fein, agus a mhic go bráth.

6 Agus má thig Lebhíteach as áon dot dhoirfìbh amach as Ísrael uile, mar a ndéarna fè comhnuighe, agus má thig fè maille re toil a intinne don nàit thòigheas an Tighearna :

7 Ann sin do dhéana fè miniostralachd a naimn a Thighearna Dé mar do mid a dhearbhràithre uile na Lebhithigh sheafas ann sin a bhfiaghnuis an Tighearna.

8 Do gheabhuid uirid ré chéile re ithe tàobh amuich don nì thig ó mhalairt a athardhachd.

9 A nuair thiufas tú don dùithche do bheir do Thighearna Dia dhuit, nì fhoghlumfè tù dhéanumh do réir adhfhuathmhaireachd na gcineadhach sin.

10 Nì bhfuighthior bhur mealc éanduine bhéurus air a mhac no air inghin dul thrìd an tteinidh, nó ghnáthighios faistine, nó coimheaduighe aimfior, nó geasfadoir, nó luchd pifeog.

11 Nò draoi, nò fear dhéanta comhairle re leannan-sith, nó faistineach no duibhelneach.

12 Oir a nuile dhuine do nì na neithesì is adhfhuathmhaireachd don Tighearna iad, agus do chionn na ngraineamhlachdafa do dhibir do Thighearna Dia amach romhad iad.

13 Bliadh tù iomlán ag do Thighearna Dia.

14 Oir do umhlughheadar na crìochafa noch shealbhochos tù, do luchd adhartha aimfear, agus do luchd faistine; acht ar do shonfa nìor fhuinging do Thighearna Dia dhuit sin do dhéanamh.

15 Tòigse do Thighearna Dia fàigh dhuit as do lár fein amach, dot dhearbhràithribh mar misì; dhó sin umhlachtaoi.

16 Do réir a nuile neithe dar farr tú ar do Thighearna Dia ann Horeb a ló an chomhchrúinnighe, gharadh, ná cluinim a ris guth mo Thighearna Dé, agus ná faicim an teinidh rómhorfo nì is mó, chor nach bhfuighe me bá.

17 Agus a dubhairt an Tighearna riomfa, is maith a dubhradar ar radar.

18 Tòigse misì dhoibh fàigh mach as a ndearbhràithribh fein cosmhui riotta, agus cuirfe me bhriathra ann a bhéul, agus laibh ruidh fè riu a nuile nì dá naitheon dhe.

19 Agus is amhla bhias, gidh ar bith nach eistfidh ream bhriathraibh noch laibheorus seifion am aimfear beanfad cuntus de ann.

20 Achd an fàigh gheabhud do bhairt a mainmfe, focal nach aithin misè dhe a labhairt, nì laibheorus a naimn Dee oile, nì fighear an fàigh sin go deimhin chobais.

21 Agus má deir tú ad chroich cionnus bhias fios an fhocal air bhair an Tighearna, aguinn :

22 A nuair laibheorus fàigh a naimn an Tighearna, muna tti an sin a geriche, nò nach bliadh sin, fè sin an nì nàr labhair as ghearna, ach do labhair an fàigh handóthchulach : nì bhliadh caport roimhe.

C A I B. XIX.

173 chaitheacha oile d'iane. 4 agus a chumhachda da bfuil aca. 14 Gen channa fearuinn datbrachadh. 15 fhiaghnaid ar gach cùis. 16 Pinn a fhiaghnaid bhrìge.

A Nuair ghearrfas do Thighearna Dia amach na puibleacha, nì a tugann do Thighearna Dia nduithche dhuitfì, agus thiufas tu ann a nàit, agus àitreabhas tu a gcaithreachuibh, agus ann a ttiathibh :

2 Cuirfe tì ar leith trì athreacha dhuit fein a meadhon thèarna, noch do bheir do Thighearna Dia dhut a shealbhuighadh.

3 Do dhéana tù fìghe ullmhuigh dhuit fein, agus roinnfe tì iole thearuinn, noch do bheir do Thighearna Dia dhuit doighreachd, a ttri chuid go bfeadfuidh gach daamharbhoir theamh annsin.

4 Agus fè so cás an dàamharbhoir theithfios, ionnas go ma fè leis marthuinn; gidh bé mharbha a chomharfa go nembhiontach, ar fhuathaigh fè san naimfir do chomharthairis é.

5 Mar atà a nuair thèid fa choill le na chomharfuin do gharadh coilleadh, agus go ttiubha lámh buille don tuiagh do ghearradh chroich

chroich fionn
nìgh don t
fàidh dà chor
eadh b'is, te
dhòbh sin.
6 Deagla
na fòla an
bhliadh a ch
air do chioir
fàidh, agus g
ch'ar a b'is
nach raibh
reimhe sin.
7 Ar a
dhòtha, gha
threacha ar
8 Agus m
earna Dia
mhionnigh
mhàra dh
gheall fè do
9 Mì ch
tò fòile dà
mì dhìot
and air do
fòidhe
mìse tì t
na na
fin.
10 Jon
nembhiont
do bheir
nì eighre
fàidh orfa.
11 Ach
nì a chor
bhòraire a
agus go m
dòx go bh
go cathruig
12 An
dhaitheach
nìd lèo a
a lèimh dh
chum b'is.
13 Nì
dò, ach cu
chionnraig
go maith d
14 Nì at
do chomh
fada ó t
fèalbhui
bheir do
bhinghadh
15 Nì
dèirge a
son eaire
ionna b'ea
adhin, nò
bhòchtha
16 Mì
fars a rap
nuile do
nach ceat
17 Ann
a mbia a
earna, a l
chroich

caitheacha dáile.

chroinn fíon, agus go nimeochuidh an
léigh don tiamhthugh, agus go mbea-
fáidh dá chomharfáin, agus go bhfuigh-
eadh bás, teithigh feisíon go cathrúgh
dhiobh sin, agus biaidh béis.

6 Deagla go leanfadh dioghaltach
na fola an dómharbhoir an feadh do
bhiadh a chroidhe fé, agus go mbéaradh
air do chionn na sígheadh do bheith
fada, agus go muirfeadh é, ar son nár
chí a bhús do thabhairt, do chionn
nach raibh faath aige air, fan naimfir
rimbe sin.

7 Ar a nadhbarfin aithnighimí
dhóta, ghá rádh, cuirfe tú trí cai-
treacha ar leith dhuit féin.

8 Agus má mbéadhuighionn do Thigh-
earna Dia do théoranna (mar do
mbíonnigh fé dot aithribh) agus go
súbhra dhuit an dáitche oile noch do
gheall fé dot aithribh.

9 Má choimheadann tú na haithean-
ta fíle dá ndéanamh, noch aithnigh-
imí dhíot a níugh, grádh do bheith
uair do Thighearna Dia, súbhla
fíodche iona shlighthibh; annsin
uirfe tú trí caitheacha oile a cce-
na na trí gcaitheachfa dhuit
fíon.

10 Jonnas nach dóirtigh fuil
nemhchiontach ann do dhúitche, noch
do bheir do Thighearna Dia dhuit
mar eighbreachd; mar sin nach biadh
fíon ortá.

11 Ach má fhuathuighionn duine ar
leith a chomharfa, agus go mbiaidh a
bhóaire air, agus go neireochuidh air
agus go mbuailfidh go marbthach é,
doir go bhfuighe bás, agus teithigh fé
go cathrúgh dhiobhsa.

12 Ann sin cuirfidh seanóruigh a
dhaitreach féin fíon air, agus do bhéa-
uid léo as sin é, agus do bhéaruid
a láimh dioghaltugh na fola é, da chur
chum báis.

13 Ní bhiaidh truaighe ag do shúil
fé, ach cuirfe tú uair coir na fola nemh-
chionntuighe ó Israel, chor go rachaidh
go maith dhuit.

14 Ní athrochuidh tú téorann fhearúinn
do chomharfáin, noch do chuireadar
fada ó thín ann hoighreachd fa noch
shealtuigheas tú, ann fa dáitche do
bheir do Thighearna Dia dhuit dá sheal-
bhughadh.

15 Ní léir éanfhiadhuifí amhain
deirge a naghuidh dhúine ar bith ar
son éaireir nó ar son Peacuidh ar bith
ionn bpeacúighionn fé: as béul dá fhi-
adhaín, nó as béul thri bhfiadhan dhear-
bhochtair an cháir.

16 Má éirighionn fiadhuin bhreige
fíon a naghuidh éandúine chum fiadh-
uifí do dhéanamh na aghuidh fan ní
nach ceart.

17 Ann sin seasfud an dias edir a
a mbia an timreafán a lathair an Tigh-
earna, a lathair na sagart, agus a lathair

na mbreitheamh bhias is na laethibhsin
ann.

18 Agus do dhéanuid na brei-
theamhuin fiafrúighe dhithchiollach,
agus féach mas fiadhuin bhreige
an nfiadhuin sin, agus go ndearnuidh
fiadhuifí bhreige a naghuidh a dhear-
bhrathar.

19 Ann sin do dhéantaí ris mar do
shaoil feisíon do dhéanamh re na dhear-
bhrathair: mar sin dhíbeorus tú an toic
ó bheith bhrú meaf.

20 Agus an drong bhias béis cluinfidh
sin, agus biaidh eagla orra, agus ní
dhéanaid ó sin amach a leithéid sin dulc
bhrú meaf.

21 Agus ní bhiaidh truaighe ann do
shúil, ach rachuibh anum ar sonanma,
súil ar son súile, fiacuil ar son fia-
caile, lámh ar son láimhe, agus cos ar
son coise.

CAIB. XX.

An reachd attimebeall an chogaidh. 5 Agus
na ndaoine nach jarfughear chum dol a
ceionn chatha.

A Nuair rachus tú amach do throid
a naghuidh do námhad, agus do
chise tú eich agus carbuid, agus dáóine
is lia na thú féin, ná biodh eagla ort
rompa: oir ata do Thighearna Dia
maile riot, noch thug amach as crích
na Héigpte thú.

2 Agus is amhla bhias a nuair thi-
ucfuidhe láimh ris an ceath, go tti-
ucfuidh an sagart chuguibh, agus go
laibheoruidh ris an bpoal.

3 Agus déara fé riú, Eistigh ó a
Israel, atathaoi ag dul a níugh a ndáil
chatha a naghuidh bhrú námhad; ná
laguigheadh bhrú ccroidhte, agus ná
cricthnuighidh, agus nar mó bhias náth-
bhias oruibh ar a son sin.

4 Oir fé bhrú TTighearna Dia an té
theid libh do throid re bhrú námhuil,
da bhrú tártháil.

5 Agus laibheoruid ná hoifigidh
ris an bpoal, gha rádh, Cía hé an
duine sin do rinne tigh miadh, agus
nach ar thoirbhír é? imthigheadh fé, agus
filleadh dhá thigh, deagla go muirfidh
é fan chath, agus go ttoirbheoradh
duine oile é.

6 Agus cía hé an duine do chuir
fineamhuin, agus nach dúigh dá tor-
adh? imthigheadh feisíon mar an gcé-
adna, agus fíleadh dhá thigh, deagla go
muirfidh é fan chath, agus go mofadh
duine eile dhí.

7 Agus cía hé an duine thug geal-
lath dhá mhnaoi, agus nach trug chuige
fé? imthigheadh fé, agus fíleadh dhá
thigh, deagla go ttiutfeadh fan chath,
agus go mbéaradh fear oile leis.

C A I B. XXI.

8 Agus laibheoruid na hoifigdh tuilleamh ris an bpobal, agus déaruid fiad, cia hé an duine atá eaglach nó lagchroidheach? imthigheadh fé, agus sílleadh fé dhá thigh, deagla go laigeochaadh croidhe a dhearbhrathreach mar a chroidhe síon.

9 Agus is amhla bhias a nuair do dhéanuid na hoifigdh críochnughadh ar a ccomhradh ris an bpobal, go ndeanuid fiad caiptinigh air a tluagh, do threorughadh na ndaoine.

10 Mar thiufca tú a bhfogus do chathruigh do throid na haghuidh, ann sin fuagair síothcháin di.

11 Agus is amhluidh bhias, má bheir sí freagra síothchánta ort, agus ofcladh romhad, ann sin is amhluidh bhias, a mbiaidh do dhaoinibh innte déid fa airdchios agadfa, agus ag feirbhis duit.

12 Agus muna ndearna síth riot, achd go ndéana sí cogadh ad aghaidh. annsin cuirfe tú fóllungphurt re na haghaidh.

13 Agus a nuair sheachodas do Thighearna Dia ad lámhfa i, cuirfe tú gach éinif hionnann innte le fáobhar an chloidhimh.

14 Ach na mná, agus na daoine beaga, agus a náirneis, agus a nuile ní da mbia san chathruigh, a héadail uile, do bhéara tú chugad féin iad, agus íosa tú éadail do rannhad, noch thug do Thighearna Dia dhuit.

15 Mar ío dhéanas tú ris na caithreachuibh uile atá ro fhada uait, nach bhfuil do chaitheachuibh na gci-neadhach fa.

16 Ach do chaitheachuibh na muin-tíreí, noch do bheir do Thighearna Dia dhuit mar oighreachd, ní shaoirfa tú béc éinni ann a mbia anal.

17 Ach (ciosa tú thrid amach iad, mar atá na Hitiigh, agus na Hamoritigh, na Cananitigh, agus na Peirifitigh, agus na Hibhitigh, agus na Jebusitigh, mar do aithin do Thighearna Dia dhíot.

18 Chor nach múinfa dhíbh a dhéanamh do réir a nuile ghráineamhlachd do rinneadarfan dá ndeíbh: mar sin do dhéantaíof peacadh a naghaidh blur TTighearna Dé.

19 A nuair bhias tú re haghuidh caithreach a bhfad, ag déanamh cogadh na haghaidh cham a gabhála, ní gearrfa tú a gcrainn ag bailadh tuaghe ionta: óir feadfa tú ithe dhíobh, agus ní ghearrfa tú síos iad, (óir íe crann an mhachaire [beatha] an duine) dá ccur á bfeidhm a nua ccampa.

20 Amháin na crainn a naitheonuidh tú nach crainn thionuidh iad, leacfa tú, agus gearrfa tú síos, agus do dhéana tú tuir dhíobh re haghuidh na caithreach bhias a ccogadh riot, nó go ngabh-thar í.

Reachd ar mharbhadh fhóluigheach, 10 Ma bhrágbaid. 15 an chad ghin. 38 mbae cheannlaide. 22 agus ar an fud do chrochthar.

MA gheibhthior duine marthair tír noch do bheir do Thighearna Dia dhuit dá sealbhughadh, luideh san mhachaire, agus gan fóca mharbh é.

2 Ann sin tiocfaidh do sheanóirigh agus do bhreitheamhuin, agus toimnead chum na ccaithreach atá tunciala ti muirfighear.

3 Agus is amhluidh bhias, an chad bhus fóigle don duine mharbh, glufuid seanóirigh na caithreach sin cuspach, le nar hoibrigheadh, agus nu tharruing annfa' chuing.

4 Agus béuruid seanóirigh na caithreach sin an cholpach síos go gleam garbh nach ar treabhadh, agus nach a cuireadh, agus gearrfuid annfa a muneid don cholpuidh anfa ngleam.

5 Agus tiucfuid na sagairt na Lébhí a lathair (óir is iad do thogh do Thighearna Dia do mhínostralaidí), agus do bheannughadh a naimn an Tighearna, agus is lé na mbreithir críochnugtheag gach uile inntefain, agus gach uile buille.)

6 Agus nighfidh seanóirigh na caithreach sin uile is fóici don duine mhairbh a lámha, ós cionn na colpuid dar baineadh a ceann anfa ngleam.

7 Agus freagoruid, agus a dhéaruid, ní hiad ar lámhainne do dhéan an nfuíli, ní mó do chonnacard a fáile é.

8 Bí trócaireach a Thighearna do phobal Ísrael, noch do fhiafúil tú, agus ná cuir fuil nemhchiontach a leith do phobail Ísrael: agus maithfighear an fuil dóibh.

9 Mar sin chuirfeas tú uait coir na fóla nemhchiontuigh ó bheith eadruibh a nuair do dhéana tú an ní is ceart a radhare an Tighearna.

10 A nuair rachus tú amach do chathughadh a naghuidh do rannhad, agus má thug do Thighearna Dia ad lámhfa iad, & gur ghabh tú iad na mbraighdhí.

11 Agus go bhfaicionn tú a meak na mbraighde bean dheagmhífeach, agus a mbia dúil agad innte, go madh mair leachd a beith agad na mnaoi.

12 Ann sin do bhéara tú don bheir í dot thigh, & bearrfa sí a ceann, agus beanfa sí a lúngne dhí.

13 Agus cuirfe sí a culaidh bhráidionuis dhí, agus fanfuidh ann do thigh, agus bíaidh cumhaidh a lathar, agus a mathar uirre mí iomlán, agus na dhuine sin do dhéana tú bean dhí, agus budh tu a tear, agus budh ífi do bheanf.

an chéidghin chor as Seilbh.

14 Agus is amhla bhias muna raibh diúl agad innte, annsin do bhéara tú cead di dul mar ar toil lé féin, achd ní reacta tú i ar éanchor ar airgid, ní dhéana tú arradh dhi, do chionn gur umhluigh tú i.

15 Má bhíonn dias ban ag duine, bean ionmhuin, agus bean neimhionmhuin, agus go mbéaruid clann dó. an bhean ghradhach, agus an bhean sinuachmar, agus do madh leis an mnaoi sinuachmar an chéidghin mhic.

16 Sfeadh bhias de sin, a nuair do dhéara fé seilbh dá mhacuibh don ní bhean aige, nach bhféadfa céidghin do dhéanamh do mhac na mná ionmhuine, romhe mhac na mná neimhionmhuine, (noch) as é go deimhin an chéidghin.

17 Achd aidmheochuidh fé mac na mná nach ionmhuin leis mar a chéidghin, maille re roinn dhúbalta do thabhairt dá gach uile ní bhias aige, oir is éon ceachtas a neirt, is leis ceart na neirthe.

18 Má bhíonn mac ceannlaidir easurmach ag duine nach uimhleochuidh do ghlór a athar, no do ghlór a mhathar, nach uimhleochuidh dhoibh a nuair uimhleochaid é.

19 Ann sin glacuidh a athair, agus a mhathair é, agus bhearuid amach é sham sinfean a chaithreach féin, agus go nuge doras a áite:

20 Agus déaruid re sinnfearuibh a chaithreach: An macfa aguinne atá féirb easurmach, ní umhluighionn féirb nguth, atá féirb crófach misgeant.

21 Agus clochfuid lúchd a chaithreach uile é féirb clochuibh, nó go raibh marbh: mar sin chuirfeas tú an tolc ar gcúl na, agus chuirfidh Israel uile sin, agus bíidh eagla orra.

22 Agus má ní éanduine coir thuill na bías, agus go mbia dha chur domh bais, agus go ccrochfa tú ré crann é:

23 Ní bhíidh a chorp ar feadh na beidhe san chrann, achd a dhlocuidh ní ar gach éanchor an lá sin féin é: oir an té crochta, atá féirb mallaigh ó Dhia; chor nach ttruaillíochthar thfearrann noch do bheir do Thighzarran Dia dhuit mar oighreachd.

CAIB. XXII.

Dighe na seirce, 5 Agus na diongmbal-tachd a culaidh. 13 Cása a ttimcheall an péidá.

Ní fhaicfe tú damh nó cáora do dhearbhrathar ar seachrán, agus ní féin dfolach air: do bhéara tú ar gach éanchor ar a nais chum do dhearbhrathar iad.

2 Agus muna raibh do dhearbhrathar laimh riot, nó muna sheadair tú

cía hé, an sin do bhéara tú chum do thighe féin é, agus bíidh agad nó go lorgaruidh do dhearbhrathair na dhi-áigh, agus aiseoguidh tú dhó a ris é.

3 Mar an gcéadna do dhéana tú re na aifal, agus is mar sin do dhéana tú re na eadach; agus ré gach éinni théid a mugha ód dhearbhrathair, noch do léig fé a mugha, agus fuair tusa, do dhéana tú mar an gcéadna: ní fheadann tú thú féin dfolach.

4 Ní fhaicfe tú aifal nó damh do dhearbhrathar ag tuitim ar a tlighe, agus tú dot fholach féin orra; cuid-eocha tú leis go deimhin a togbhail suas a ris.

5 Ní chuirfidh an bhean uimpe éinni is coir don fhíor, ní mó chuirfidh an fear culaidh mhá uime: oir an mhéid do ní sin, is gráineamhlachd ag do Thighhearna Dia iad.

6 Má theagmhann nead éin romhad ar a tlighe a ccrann nó ar talamh, mas éunluigh nó uighe bhias ann, agus an mhathair na luighe ar na héunuibh no ar na huighibh, ní gheabha tú an mhathair maille ris na hóguibh.

7 Ach léigfe tú ar gach éanchor an mhathair dimtheachd, agus glacuidh tú na héin chugad, chor go rachuidh go maith dhuit, agus go bhféadfa tú do laethe dfaidhghadh.

8 A nuair do dhéana tú tigh nuadh, annsin do dhéana tú caifíollocht ar a uachdar, chor nach ttairreonga tú fuil ar do thigh, má thuitíonn éanduine dhe.

9 Ní chuirfe tú thfineamhuin le fíolta eagfamlha, deagla go ttruaillídh toradh an tfil do chuir tú, agus toradh na fineamhna.

10 Ní dhéana tú treabhadh lé damh, agus le háifal a neifeachd.

11 Ní chuirfe tú unad culaidh do fhórtuibh eagfamlha, mar atá doliunn, agus do líon a neifeachd.

12 Do dhéana tú dhuit fabhra ar cheithre cheathramhuibh do chulaidh le bhfoileocha tú (thú féin.)

13 Má bheir éanduine bean, agus go mbia aice, agus go bhfuathéochuidh í,

14 Agus go ttiubhra cúis chainte uirre, agus go ttoigenbhuidh droch thuaruighbail uirre, agus go naibeora, Thug mé an bheansa, agus a nuair do bhí mé aice ní bhfuair mé na maighdin i.

15 Ann sin béaruid athair agus mathair an chailín comhartha óghachda an chailín léo go sinnfearuibh na caithreach anfa ngeata.

16 Agus déara athair an chailín ris na seanóiribh, thug mé minghion don fhíorfa na mnaoi, agus thug féirb fuath dhi.

17 Agus feuch, thug féirb cúis chainte na haghuidh, gha radh, ní bhfuair mé hinghion

ghion na maighdin: gidheadh is iad fo comharthuidhe óghachda minghine, agus leithneochuid siad an téadach a bhí-adhnuifi shunnfior na caithreach.

18 Agus glacfaid seanóirighe na caithreach an fear, agus smaichdeochuid é.

19 Agus cuirfid siad cáin chéud bpiola airgid air, agus do bhéaruid sin dathair an chailin, do chionn gur thóg fé droch ainm ar mhaighdin Dúrael: agus bíaidh sí na mnaoi aige, ní féadfaidh sé a cur uadh ar feadh a shioghail.

20 Ach mabhionn an ní fo fírin-nioch, agus nach bfaictheath comharthuidhe óghachda don chailin.

21 Ann sin do bhéaruid siad an cailin amach go doras tighe a hathar, agus clochfaid muintir a caithreach lé clochuibh í, nó go néuga sí; do chionn go ndéarna sí leimhe an Ísrael, stríapachus do dhéanamh a tigh a hathar; mar sin chuirfidhe an tolc ar coil uabha.

22 Má gheibhtheath fear ag luidhe le mnaoi é mbia fear pósta, annsin baifeochthar iad araon, an fear do luigh leis an mnaoi, agus an bhean: mar sin chuirfeas tú olc ar gcúl ó Ísrael.

23 Má bhionn cailin bhias na maighdin a ngealladh ag síor, agus go bhfuighe duine anfa chathruigh í, agus go luighfidh lé.

24 Ann sin do bhéarthaio iad araon amach go geata na caithreach, agus clochfaidhe lé clochuibh iad nó go bhfuighid bás; an cailin do chionn nar éigh sí air mbeith dhí anfa ccaathruigh; agus an fear do chionn gur thruaill sé bean a chomharfann: mar sin chuirfidhe an tolc ar gcúl uabha.

25 Ach má gheibh duine cailin ar a mbia gealladh pósta ar na machairibh, agus go néigneochuidh an fear í, agus go luighle lé: annsin cuirfigeath an fear amháin chum báis do luigh lé.

26 Ach ní dhéana tú éainni ris an cailin, ní bhfuil coir ar bhith annfa chailin thuilleas bás: óir mar éirghios duine a naghuidh a chomharfann, agus mharbhas é, is mar sin ata an chuifí.

27 Oir fuair sé san mhaclaire í, agus do éigh an cailin ar a raibh daingean pósta, agus ní raibh éinneach do cuimhdeochadh í.

28 Ma gheibh duine cailin bhias na maighdin, agus gan í pósta, agus a héigneughadh, agus luidhe lé, agus go mbearthar orra.

29 Ann sin an té do luidh lé, do bhéara dá hathar caogad secel airgid, agus bíaidh sí na mnaoi aige, do chionn gur umbluigh fé í, ní féadann a cur uadh ar feadh a shioghail.

30 Ní ghéabha duine bean a athar chuide, agus ní nochdfuidh sé náire a athar.

C A I B. XXIII.

Reacht Eaglaise, 9 Reacht cogaidh, 11 Reacht iortha.

AN té loittheath iona clochuibh ní ngearthar a bhoill sheicreideadhe, ní reachuidh a ccombhruimh adh an Tighearna.

2 Ní rachaidh bastard a ccombhruimh an Tighearna: go nuige an deachmhadh glán ní rachuidh sé a sheach gcoimhthionól an Tighearna.

3 An Tammoniteach, agus an Mo-bíteach ní rachuid siad a gcoimhthionól an Tighearna: eadhon go nuige a deachmhadh glán, ní rachuid a gcoimhthionól an Tighearna go brith.

4 Do bhrigh nach ttangadar chomh lé harán, agus lé huifge an fa tlighe nuair thangabhair amach as a Nege agus do bhrigh gur cheannchadar laam mhac Peor as Pétor na Mesopotamia a taghuidh chum thuia do mialughadh.

5 Gidheadh níor éist do Thighearna Dia ré Balaam, ach do Jompach do Thighearna Dia an mallughadh na bhonnughadh dhuit, do bhrigh gur bhíamhuinn le do Thighearna Dia thá.

6 Ní iarrfa tú a siothchín nó a gconach ar feadh do shioghail.

7 Ní fhúathocha tú Edomiteach, is dearbhrathair dhuit é: ní fhúathocha tú Egipteach do chionn go rabhais le choimhthitheach iona dhúitche.

8 An chlann bheartar dhóibh rachaid a ccoimhthionól an Tighearna iona tuisnginealach.

9 A nuair rachas an slágh amach a naghuidh do námhad, an sin ccoimhthíu féin ar gach uile dhroich ní.

10 Má bhion bhair measc eandúine mbea glán tre shalchar bheathas do noidheche, annsin rachaidh sé amach a naghuidh, ní thiúfaa lé tiobh a sheach don champa.

11 Acht as amhluidh bhias a nuair thiúfais an tráthnóna, nighfidh sé féin lé huifge, agus a nuair rachas a ghrian faoi tíocfe sé don fhoslongphort a ris.

12 Bíaidh ágad mar an gcéada a tiobh amuigh don fhoslongphort mar a racha tú amach.

13 Agus bíaidh sláfad agad ar harán agus is amhluidh bhias, a nuair thímheochus tú thá féin, toicheoluidh tú le sin, agus iompochuidh tú air hain, agus foileochuidh tú an ní thig uait.

14 Oir siubhluidh do Thighearna Dia a lár do champa dot chur hdachla agad do thabhairt do námhad suas ad bhíadh: ar a naghbharfín bíaidh a champa náomhtha, go nach bhíadh seifion éainní salach ionnad, agus a bhílefeadh sé uait.

15 Ní
fíorhíde
fíor chur
16 Co
eadon
ann
seann
17 Na
ghionn
mhac
18 N
pauge
Thighe
óir is at
dot Thig
19 Ní
reachd
airgid, ní
ar bith
20 Do
áirleagad
achd dot
áirleagad
chor go n
Dia thá
do lúmh
bhaghadh
21 A n
Thighearn
chomhblí
gharna E
agus do bl
22 Acht
na pheaca
23 Gidh
do bheul
kosa tú
mhil do
Thighearn
lel bheul
24 A n
fíneamh
éidir leach
dúite ar d
é éainní an
25 A n
chomharf
deaf do
ní chorroc
chomharf

17 Ní thiubhra tú dha mhaighifir an fíortheach noch thainic ó na mhaighifir chugad.

18 Coimhneochuidh fé at fhochair, eadhon eadruibh san náit thoighfeas fé, ann son dot dhoirfíbh mar a ttaithnean ris: ní sháireocha tú é.

19 Ní bídh stríapach ar bith dínghionuibh Ísrael, ná Sodomiteach do mhacuibh Ísrael.

20 Ní thiubhra tú túsardal stríapach, nó liach madruidh go tigh do Thighearna Dé ar son móide ar bith: oir is athfhuathmhaireachd iadso araon dot Thighearna Dia.

21 Ní thiubhra tú áirleagadh ar úsuirleachd dot dhearbhrathair, úsuirleachd aird, úsuirleachd bhídh, úsuirleachd neithe ar bith áirleachthair ar úsuirleachd.

22 Do choimhidhtheach féaduidh tú áirleagadh do thabhairt ar úsuirleachd, aoid dot dhearbhrathair ní fheadan tu áirleagadh do thabhairt ar úsuirleachd; chor go mbeinneochaidh do Thighearna Dia thu ann gach uile ní iona cuirse tú do lámh anna tú a tteid tú dá sealbhaghadh.

23 A nuair do bhéara tú móid dot Thighearna Dia, ná cuir ar cáirde a choimhionadh: oir iarrfuidh do Thighearna Dia cuntas ort ann go deimhin, agus do bhíadh na pheacadh ort.

24 Acht muna ttuga tú móid, ní bhia na pheacadh ort.

25 Gídh bé ní do chuaidh amach as do bheul, coimheadfa tú, agus coimheadfa tú é; eadhon an nfrail thoilémhil do réir mar do mhoidigh tú dot Thighearna Dia, noch do gheall tú lé bheul.

26 A nuair thíosfa tá go gárruidh fíneamha do chomharfann; annsin is éirí leachd ciara fíneamha do shíothúithe ar do thoil féin, ach ní chuirfe tú éinn ann do shíothúithe.

27 A nuair thíosfa tú a ngort do chomharfann, an sin féaduidh tú na deas do tharruing lé do lámh, ach ní chorrocha tú corán a narbhar do chomharfann.

3 Agus má fhuathuighionn an dara fear í, agus scribhinn dealuighe do scriobhadh dhi, agus go ttiubhra dhi ann a láimh í, agus a cur amach as a thigh; nó má gheibh an fear deirionnach bás do ghabh chuige na mnaoi í:

4 Ní féadann an coidfhear do chuir uadh í, a glacadh chuige a ris na mnaoi, tar éis a truaillighe: oir is adhfhuathmhaireachd sin a bhfaghnuis an Tighearna, agus ní thiubhra tú fa deara don duithche peacughadh, noch do bheir do Thighearna Dia dhuit mar oighreachd.

5 A nuair do bheir duine bean nuadh, ní rachuidh fé amach chum an cogaidh, ní mó chuirfighear curam éinneithe air: ach bíidh fé fíor san mbaile ar feadh bliadhna, agus do dhéana fé solas dá mhnáoi noch thug fé.

6 Ní ghlacfa éanduine cloch íachtthair nó uachdair nuilium a ngeall: oir glacuidh fé anum duine a ngeall.

7 Má gheibhthior duine ag goid éanduine da dhearbhrathribh do chloinn Ísrael, agus go ndéan fé malairt é, nó go ndíolfaidh é, annsin baifeochthar an gaduighe, agus cuirse tú an tolc ar gcúl uaibh.

8 Tabhair haire a bpláigh na Lubhra go gcoimheadfa tú go dúthrachdach, agus go ndéana ta do réir a nuile neithe mhuinifid na sagairt Lebhteach dhuit: mar do aithin míf dhiobhsan, mar sin choimheadfaí dhéanamh.

9 Cuimhnigh cread do rinne do Thighearna Dia re Miriam iona tfighe, tar éis teachd amach dhaóibh as an Négipt.

10 A nuair do bhéara tú éinní ar áirleagadh dot dhearbhrathair, ní rachuidh tú a steach dha thigh do bhreith gill uadh.

11 Seassa tú amuigh, agus an té dá ttiubhra tú áirleagadh, do bhéara seifíon amach chugad a ngeall.

12 Agus ma bhíonn an duine bocht, ní choideola tú, agus a gheall agad.

13 Ar gach uile chor do bhéara tú a gheall do a nuair théid an ghrian faoi, chor go bfeadfa codladh iona éadach féin, agus beannoichuidh fé thusa, agus bíidh ío na fhíreantachd duit a laithair do Thighearna Dé.

14 Ní sháireocha tú éintfírbhfeach túsardal, dá mbia bocht nó daidhbhir, dot dhearbhrathribh nó dot coimhidhtheachuibh noch atá ann do dhúthche táobha a shíothú do dhoirfíbh.

15 Iona ío cinnte do bhéara tú a thúsardal dó, agus ní rachuidh an ghrian síos air; oir atá fé bocht, agus cuiridh fé a chroidhe air: deagla go neigheadh fé ad aghuidh ar an tfighearna, agus go mbiath na pheacadh ort.

16 Ní cuirfighear na haidre chum

CAIB. XXIV.

An scribhinn dealuighe, 5 ceart agus cinealtas do chomharfann ris gach neach.

A Nuair do bhéara fear bean, agus phósfa fé, agus go tteigheomhaidh nach bhfuighe sí grádh ar bith uadh do chionn go bhfuair fé neamhgloine éigin inte: andsin scriobhadh fé dhi scribhinn dealuighe, agus tuadh dhi ann a láimh é, agus cuireadh amach as a thigh í.

2 Agus a nuair fhuigfios sí a thigh, bíidh lé imtheachd, agus bheith na mnaoi ag fear oile.

báis ar son na cloinne, nó an chlann chum báis ar son na naitheadh; baifeochthar gach duine ar son a choire féin.

17 Ní chlónfa tú breitheamhnus an choimhithigh, nó an dilleachda, agus ní ghlacfa tú éadach baintreabhugh a ngeall.

18 Ach cuimhneocha tú go rabhuis féin do fclabhuigh san Néigipt, agus gur f'huascuil do thighearna Dia as sin tú; air a nadhbarfin aithnighimis dhíot an ní so dhéanamh.

19 A nuair bheanfas tú thfoghmhar ar an machaire, agus dheirmeodus tú punnan annsa machaire, ní racha tú a ris ar a ceann: bíaidh sin ag an ccoimhitheach, ag an ndilleachda, agus ag an mbaintreabhugh, chor go mbéainneochuidh do Thighearna Dia thú ann uile gábrighibh do lámh.

20 A nuair bhuailfís tú do chrann ola, ní racha tú do spionadh na ngeag a ris; bíaidh sin ag an ccoimhitheach, ag an ndilleacha, agus ag an mbaintreabhugh.

21 A nuair chruinneochas tú grápaidh thfíneamhna, ná dioghluim na dhiaighfin: bíaidh sin ag an ccoimhitheach, ag an ndilleachda, & ag an mbaintreabhugh.

22 Agus cuimhneocha tú go raibh tú ad dhíoirfeach, a ccrich na Héigipte: uime sin aithuighimis dhíot an ní so dhéanamh.

C A I B. XXV.

Modh smachdughadh an chontaich. 11 An bhean mhéanreath. 13 comhthrom cheart. 17 léir-seirios re na dhéanamh ar Amalec.

MA bhíonn imteafain idir dháoinibh, agus go ttiucfadh chum breitheamhnus, chum go ndéindis na breitheamhuin breitheamhnus eatorra: an sin faorful an fíreán, agus daimneochuid an ciontach.

2 Agus is amhluidh bhías, ma thuilleann an ciontach a bhualadh, go ccurfidh an breitheamh dhíachuibh a leagadh síos, agus gabháil air dá lathair féin, do réir a choire, a nuibhir áirigh.

3 Ceathrachad buille f'headus fé bhualadh air, agus gan dul thairis: deagla dá mbuailfeadh é ós a chionn sin lé móran builleadh, go mbia do dhearbhrathair tarcuineach ad radharc.

4 Ná cuir féastrach leis a ndamh a nuair shaltras amach an tarbhar.

5 Má chomhnuighid dearbhrathaire a bhfochair a chéile, agus go néuga áon dhoibh agus gan chlann aige, ní phósa bean an té chuifh déug, amuigh re coimhitheach: bíaidh dearbhrathair a fir aice, agus béaruidh chuige na mnaoi sí, agus coimhlionfa oifig dhearbhrathair a fir dhi.

6 Agus is amhla bhías an chéadainn noch bhéarus sí go mbiaidh a nait amháin a dhearbhrathair fuair bás, chor go ccurfighear a ainm amach as Dá el.

7 Agus muna ttaitnidh leis a glach bean a dhearbhrathair do ghlach chuige, annsin éirgeadh bean an dearbhrathair suas gus an ngeata, mar mbéid na seanoirigh, agus déara sí do dhiult dearbhrathair m'fir síocháil thógbháil sías dainm a dhearbhrathair Nisrael: ní háill leis oifig dearbhrathair m'fir do choimhlíonadh.

8 Ann sin goirfidh sinfíir a dteirreach air, agus laibheoruid rí, agus má sheallann sefíon na naghaidh, agus go naibeora, ní thaitníonn rí a tabhairt:

9 Ann sin tiucfaidh bean a dhearbhrathair chuige a lathair na sinfíir, agus thcaólfidh sí a bhróg dhá choir, agus buailfe sí féile na éadan, agus fíorruidh sí, dhá radh. Mar sin do dheararis an té nach ccurfíe tigh a dhearbhrathair suas.

10 Agus goirfighear dainm dhe a Nisrael, Tigh an té ar a bhfuil a bhróg fcaólte.

11 A nuair theigeomhar imreafain do dhuine agus duine eile, agus go ttiob bean fíir aca a lathair do tháil a fir ó lámh an té bhuail é, agus go ccurfíe sí a lámh agus go mbéaruidh ar bhalluibh reideacha air.

12 Ann sin gearraí tú a lámh dhi, a bhiaidh truaighe ag do shuíl di.

13 Ní bhiaidh agad ann do mhí comhthrum éaglamhla, comhthrum uil, agus comhthrom beag.

14 Ní bhiaidh agad ann do mhí miosur tomhuis éaglamhla, mar ag beag.

15 Ach bíaidh agad comhthrom iomlán ceart, agus miosur iomlán ceart beag agad, chor go bhfaideochthar do bheir an fa talamh, noch do bheir do thighearna Dia dhuit.

16 Oir an mhéid do ní a leibhéal agus an mhéid do ní go heaigeant, táid na nadhfhíathmháireachd ag do Thighearna Dia.

17 Cuimhneigh cread do rinne Amriot annsa tlighe a nuair thagad amach as an Néigipt.

18 Cionnus tharla fé riort tlighe, agus do: bhuail an chuid do ghnóach dháóibh, eadhon an mhí bhi amhbhann ad dhiaigh a nuair do tú lag, agus corrrtha, agus nach m eagla Dé air.

19 Uimefin is amhluidh bhías, a bhearus do Thighearna Dia faoi duit ód naimhdbh uile fa gcuir do thimchioll, anfa duithe do bheir do Thighearna Dia dhuit mar oighreacht fclabhughadh, go ccurfíe tú go

coinneas Amalec ó bheith faoi neamh,
agus ní dhearmoda tú é.

C A I B. XXVI.

Déile na creadhbhartha. 12 Agus na ndeach-
mhaidh.

A Gus amhluidh bhías a nuair thioc-
faí tú a steach anfa tír, noch do
bheir do Thighearna Dia dhuit, mar
oighreachd, agus sealbhochus tú i, agus
coimheachus tú inte:

1 Go aclaia tú don chéadchuid do
nuile thóradh na talmhun, noch bhain-
fear tú dot shearann do bheir do Thigh-
earna Dia dhuit, agus cuirfe tú a mbal-
cúid é, agus racha tú don náit thoigh-
fear do Thighearna Dia do chur a an-
aí ann.

2 Agus racha tú chum an tsgairt
áin ann anfa laéthibh sin, agus déa-
n tú ris, admbuighim a niugh dom
Thighearna Dia go táinic mé don
dúitche do mhionnuigh an Tighearna
do nuithibh do thabhairt diúinn.

3 Agus glacia an sagart an bhaf-
cúid as do laimh, agus leacúidh ar
le é a bhfadhuife altora do Thi-
gearna Dé.

4 Agus laibhéora tusa, agus déara
a bhfadhuifi do Thighearna
Dé. Do bhi mathair na Shirianach reidh
chum dula feachad, agus do chuaidh fé
in don Néigít, agus do rinne cuairt
ann sin le beagan muintire, agus thá-
n annsin chum bheith na chineadh
nuir, chumhachdach, dhaóineach.

5 Agus do bhádar na Héigiptigh go
bóc dar cionn, agus do ghortuighead-
ar sin, agus do chuireadar daoirfe
chuidh oruinn.

6 Agus a nuair do éigheamar air
ar Thighearna Dia ar naitheadh, do
chuidh an tighearna ar nguth, a-
gu do fheuch air ar ccradh, agus
ar ar foithar, agus air ar farugh-
adh.

7 Agus thug an Tighearna amach
sin as an Néigít le laimh láidir, agus
le righ tinte amach, agus le huathbhás
mór, agus le comharthuibh, agus le hion-
gantuibh.

8 Agus thug fé a steach don náitfi
sin, agus thug an dúitche si dháinn
eadhón dúitche thuiltighios do bhainn
agus do mhíl.

9 Agus a nois feuch thug mé liom
ceadhbharadh a nfearuinn, noch thug
tusa dhiamh, ó a Thighearna; agus
cuirfe tú a bhfadhuifi do Thighearna
Dé é, agus adharfa tú a bhfadhuifi do
Thighearna Dhe.

10 Agus do dhéana tú gairdeachus ré
gach éainni maith, noch thug do Thigh-
earna Dia dhuit fein agus dot thigh, thu-
fa agus an Lebhiteach, agus an coimh-
teach afa bhur meaf.

12 A nuair chuirfios tú crích ar
ghabháil deachmhuidh do bhifigh uile ar
treas bliadhain, bliadhuin ghabhala na
deachmhuidh, agus go ttug tú i dora
Lebhiteach, agus don choimhitheach, agus
don dilleachda, agus don bhaintreabh-
uigh, ionnus go nithid taobh a thígh
dot dhoirfíbh, agus go mbeid laith-
theach?

13 Ann sin déara tú a lathair do Thi-
ghearna Dé, Thug mé liom na neithe
naomhtha amach as mo thigh, agus fós
thug mé iad don Lebhiteach, agus don
choimhitheach, agus don dilleachda, agus
don bhaintreabhugh do réir huile aith-
teantafa, noch do aithin tú dhíom;
nóir sháruigh mé haitheantafa, agus nóir
dhearmuid mé iad.

14 Ní dhuaigh mé dhíobh ann mo
dhobróin, ní mo rug mé éainni aca liom
chum úsáide neamhghloine ar bith, ní
mó thug mé éinni ar son an mhairbh;
achd do éisd mé re glór mo Thighearna
Dé, agus do rinne mé do réir gach
éinneithe dar aithin fé dhíom.

15 Féuch a náas ód áitreabh ná-
omhtha, ó neamh, agus beannuigh do
phobal Israel, agus an dúitche thug tú
dhíinn mar do mhionnuighis dar naith-
ribh, dúitche thuiltighios do bhainne
agus do mhíl.

16 Anfa ló a niugh do aithin do
Thighearna Dia dhíot na stataidefi do
dheanamh, agus na breitheamhnus: ar a
nadhbharfin coimheadfa tú iad, agus do
dhéana tú iad ód uile chroidhe, agus léd
hanum uile.

17 Dadmhuigh tú a niugh an Tigh-
earna a bheith na Dhia agad, agus im-
theachd iona shligthibh, agus iona
reachaibh, agus a aitheanta do choimh-
éad, agus a bhreitheamhnus, agus aire
do thabhairt dá ghlor.

18 Agus dadmhuigh an tighearna
dhuitfi a niugh gur tú a phobal airigh,
mar do gheall fé dhuit, agus go ccoimh-
éadfi a aitheanta uile.

19 Agus go ndéana fé árd thú ós ci-
onn a nuile chineadh noch do rinne fé,
a moladh, agus a naimn, agus a nonóir;
agus go madh heidir leachd bheith mar
phobal naomhtha ag do Thighearna Dia,
mar a dubhairt fé.

C A I B. XXVII.

Do bórdugheadh na Haitheanta do scríobhadh
ar chlechaibh. 11 Sé treabha ar sliabh Ge-
risim do bbeannughadh an phobail. 13 Sé
oile ar sliabh Ebal, do mballughadh.

A Gus do aithin Máoifi nuile re
seanoirighibh Israel don phobal,
ga rádh, coimheaduigh na huile aith-
teanta, noch aithnighimfi dhaóibh a
niugh.

2 Agus is amhlugh bhías ar an lá a
racha.

rachtaí tar Jordán anonn don dúithche do bheir do Thighearna Dia dhuit go cuirfe tú suas duit féin clocha móra, agus a ndóbaíl lé doib.

3 Agus scriobtha tú orra briathra an dligheis uile a nuair rachus tú thairis anonn, chor go bhféadfa tú dul a steach don tír sin dho bheir do thighearna Dia dhuit, fearann thuilighios do bhainné agus do mhíl: mar do gheall an Tighearna Dia haitheadh dhuit.

4 Uimefin is amhlúigh bhias a nuair rachtaí tar Jordán anonn, go gcuirfidhe na clocha go sías, noch aithníghimis dhaoibh a niugh a shliabh Ebal, agus do dhéantaí a ndóbaíl lé doib.

5 Agus anfa náitsín do dhéana tú ahoir dot Thighearna Dia, altóir do chlochaibh: ní thóigfe tú suas urnéis iaruinn ar bith orra.

6 Cuirfe tú suas ahoir dot Thighearna Dia do chlochaibh iomlána, agus oifrálfe tú iodhbúirt loige uirre dot Thighearna Dia.

7 Agus oifrálfe tú iodhbúirt shiochchana, agus iosa tú annsin, agus do dhéana tú gairdeachus a bhfadhnú do Thighearna Dé.

8 Agus scriobtha tú ar na clochaibh uile bhriathra an dligheis go ro shoilleir.

9 Agus do labhar Maóisi, agus na sagart Lebhitech ré Israel uile, ghá radh, tugaídh bhuir naire, agus eistigh do a Israel, ainsa lé fo thainic tú chum bheith ad phobal ag do Thighearna Dia.

10 Uimhleocha tú ar a nádhbharfín do ghlór do Thighearna Dé, agus coimhlonfa tú a aitheanta, agus a reachda noch fháagruimis dhuit a niugh.

11 Agus do chuir Maóise do chúram air an bpobal ainsa lá sin féin dha radh.

12 Beid fo na seasamh ar shliabh Gerisim do bheannughadh an phobail a nuair rachtaí tar Jordán anonn; Símeon, agus Leví, agus Júda agus Issachar, agus Joséph agus Beniamin.

13 Agus seaffhuid fo ar shliabh Ebal do mhallughadh: Réuben, Gad, agus Aser, agus Sebulon, Dan, agus Naphtali.

14 Agus laibheoruid na Lebhítigh, agus déaruid re cloinn Israel uile maille re guth árd.

15 Go ma malluigh an duine dhéanas iomhaigh ghrábhálta nó leaghta, athf huaithmháireachd don Tighearna, obair lámh anshir ceirde, agus chuireas a nionad uaigneach i: agus freagoruidh an pobal uile, agus déaruid, Amen.

16 Go ma malluigh an té tharcuisighios a athair nó a mhathair: agus déara an pobal uile, Amen.

17 Go ma malluigh an duine áthro-

chus téoranna fhearainn a chomharfann: agus déara an pobal uile, Amen.

18 Go ma malluigh an té chum seachrán air an ndall as a slighe: agus déara an pobal uile, Amen.

19 Go ma malluigh an té chum breitheamhnus an choimhidhthigh, a dílleachda, agus na baintreabhúigh: agus déara an pobal uile, Amen.

20 Go ma malluigh an té luighim mnaóia athar, do chionn go nochdama náire a athar: agus déara an pobal uile, Amen.

21 Go ma malluigh an té luighim beathach ar bith: agus déara an pobal uile, Amen.

22 Go ma malluigh an té luighim le na dheirbhfhair, inghion a athar inghion a mhathar: agus déara an pobal uile, Amen.

23 Go ma malluigh an té luighim na bhainchliamhuin; agus déara an pobal uile, Amen.

24 Go ma malluigh an té bhuíle a chomharfa a bifeill: agus déara an pobal uile, Amen.

25 Go ma malluigh an té ghabha cumha do chionn duine nemhchomha do mharbhadh: agus déara an pobal uile, Amen.

26 Go ma malluigh an té nach bfuil gneocha briathra an dligheis uile do coimhlonadh: agus déara an pobal uile, Amen.

CAIB. XXVIII.

Tairrgir naombha ar stonais a n-umhlachd. 15 Imneachadh agus anail n-orge easumhlachd.

1 Agus tiuca a ccrich, má éileann tú go dúthrachdach re glór do Thighearna Dé, do choimhlonadh, do dhéanamh a aithneadh uile, do aithníghimis dhíot a niugh, go gcuirfe tú do Thighearna Dia suas tú do gach uile chineadh ar talamh.

2 Agus tiuchfadh ro beannachadh ort, má éistean tú ré glór do Thighearna Dé.

3 Biaidh tú beannuigh fa chathair agus biaidh tú beannuigh anfa chaire.

4 Budh beannuigh bhias toradh chuirp, agus toradh thearruinn, agus radh háirnéis, bifeach do bho, agus feach do thréud cáorach.

5 Budh beannuigh do bháicéid, do stór.

6 Budh beannuigh thú a nuair chas tú a steach, agus budh beannuigh thú a nuair rachus tú amach.

7 Do bhéara an Tighearna fa do naimbhe noch eirgheas suas do ghaidh, do bhualadh ad lathair a fáid amach a néintsighe amháin do ghaidh, agus teitfidh romhad a achd slighthibh.

8 Fuirgeon bheannughadh agus ann gach do limh: agus anfa dhúithche Dia dhuit.
9 Dairgneon mar phobal nemhchomhaigh dhan tí aithneadh fúthail iosa.
10 Agus do ar talamh go an Tighearna romhad.
11 Agus fúthbhir a chuirp, agus strach do nach do mháiribh do.
12 Oifceol mis mairth searhanna agus do bheith: agus do mhóran a tairrfa to.
13 Agus eam díot, a amháin a té a n-och bheantail aithníghimis agus do gce.
14 Agus a tairrfoal ar a limh beannuigh bife dhóil.
15 Ach luighe tú do choimhead lionadh agus n-aimis do mallachadh ort.
16 Biaidh rugh, agus machaire.
17 Biaidh malluigh.
18 Biaidh agus tora agus do t.
19 Biaidh fas tú a a nuair.
20 Cuir ort, agus an fa ní dhéa go nímh chionn u tú míf.
21 Do déara do scriosa ag dul d.

choum
ville, Am
té cham
flighe: e
é chlo
bthich, a
bloughi
mochlan
an po
luighin
an po
té ligh
a atha
désa a
luighin
ara an po
é bláin
désa a
é ghain
mchom
an po
mchom
níle à
an po
l.
a a nig
amab
é cilem
é gior
moran, b
uile, m
go, m
ós cian
mhada
ro do Th
mchom
manta m
torali
n, agu
o, agu
Cáicé, q
uair th
beann
sa fa d
fias al
air, i
chain al
had a l
g Poin

8 Faisgíodh an Tighearna a bheannaghadh ort ann do thigh sfóruis, ann ann gacfi uile ní iona ccuirfe tu do limb: agus beinneochuidh fé thú anfa duithe do bheir do Thighearna Dia duit.

9 Deingneochuidh an Tighearna thú
mar phobal nómhtha dhó féin mar do
mhóirí. Tá dhuit, má choimheá-
dadh tá aitheanta do Thighearna Dé, &
bhíall iona bhlightibh.

10 Agus do chise na huile dhaóine
ar talamh go ngoirfighear thú a nainm
as Tighearna, agus bíaidh eagla aca
romhad.

11 Agus do dhéana an Tighearna
lúibhir a maoin thú, a ttoradh do
chorp, agus a ttoradh hairneisi, agus a
toradh do thalamh an fa dhiúiche
ach do mhionnuigh an Tighearna dot
ádhbh do thabhairt dhuit.

14 Oifceiluidh an Tighearna a ion-
naimh muidh dhuit, neamh do thabhairt
keartaime dot fhearann na ham féin,
agus do bheannughadh uile oibreach do
lámh: agus do bhéara tú áirleagadh
do mhóran do chineadhachaibh, agus
ní larta tú áirleagadh.

Agus do dhéana an Tighearna
 dom díot, agus ní hearball, agus bíaidh
 tairbhín a nuachtar, agus ní bhiaidh
 ná nóchdar: má éilíonn tú re
 laheantuibh do Thighearna Dé, noch
 dá dhímhí dhíot a nuigh, dá ccoimhead
 agus dá ccoimhíonadh.

14 Agus ní racha tú a leathaoibh
i bhfolc dá labhairmí riot a niugh
a láimh dheis nó ar a láimh chlé, do
leamhinn Déa oile do dhéanamh feir-
idíe dhoibh.

15 Ach tiuafa a cecich, muna numh-
leige tu do ghlor do Thighearna Dé, do
choimhead a aighneadh uile do choimh-
lionadh agus a reachda uile, noch aith-
nighimis dhíot a niugh, go ttiuafuid na
malachdafa uile ort, agus go mbéaruid
ort.

16 Biadh tú malluigh an sa chath-
ruigh, agus biadh tú malluigh an sa
machaire.

17 Bliadh do bhacáid, agus do stór malluigh.

18 Bíadh toradh do chuirp malluigh,
agus toradh thfearuinn, biseach do bho
agus do thréad cáorach.

19. Bíaidh tú malluigh a nuair thiuc-
fas tú a fleach, agus bíaidh tú malluigh
a nuair rachas tú amach.

20 Cuirfe an Tighearna mallgheadh ort, agus buidhreadh, agus mioclú an fi nuile ní iona cuirfe tú do lámh di dheanmh, nó go tuitse tú, agus go nímthidh ta seachad go hobann, do dhionn urchoide do ghníomh ler thréig tú mífí

21 Do bhéaruidh an Tighearna fa
deara don phláigh leanmhúin diot nó go
fiosfa fé thú as an tír a bhfuil tú
ag dul dá sealbhughadh.

22 Bunaidh an Tighearna thú le
cnaói, agus lé fiabhras, agus le hain-
teas agus lé loicadh iomarcach, agus
leis an gclóidíomh, agus le teinidh,
agus le gaethruaidh: agus lean-
fuid siad thú nó go nímthigh tú fea-
chad.

23 Agus budh prás an spéir bhias ós do chionn, agus iarann an talumh bhias fúid.

24 Do dhéana an Tighearna luáth-readh, agus créafóg dfearthuinn do dhúithche: a nús ó neamh thinefa fé ort nó go marbhtar thú.

25 Do bheara an Tighearna fa deardó bhualadh a lathair do nambad, rachaidir tú amach a néintsíge amháin na naghuidh, agus teithfe tú a feachd slíghthibh rompa, agus áthrochtar thú da gach éainríoghachd ar an ndomhan.

26 Agus biaidh do chorp na fíréil ag éanlaith a naier uile, agus ag beatha-
chuibh na talman, agus ní ruicfidh éandúine dhíot iad.

27 Buailfidh an Tighearna thú le
neascóidibh na Héigpte, agus leis na
heamoroidibh, agus leis na gearbuibh;
agus le tochas da nach féadfaighear do
leighios.

28 Buáilfe an Tighearna thu le buile agus le daille, agus le criathraidhe.

29. Agus do dhéana tú lánbágán a meadhon an laoi mar ghreamuighios ar dall fan dorchadas, agus ní bhéara tú biseach ann do fhlightibh; agus b'iaidh tú bráite amháin, agus millte go bráth, agus ní dhídeonuidh éanduine thú.

30 Pósfa tú bean, agus luighfe duine
eile lé: do dhéana tú tigh, agus ní
áitreabha tú féin ann: curfe tú fi-
neamhuin, agus ní chruinneochá tú a
cáora.

31. Muirfíghear do dhámh as coinne do thúl, agus ní íofa tú gréim dhe: béarthar haslail ar éigin uait as coinne haighthe, agus ní haifeocthar dhuit é; béarthar do chaóirigh dot námhuid, agus ní bíidh duine agad bhainfeas a mach iad.

32 Béarthar do mhic agus hinghiona do dhaoibh oile, agus do chife do shuile é, agus faillfid ort lán d'fonn a tteachda chugad ar feadh an lae: agus ní bíaidh cumhachda ar bith ann do lúimh.

33 Jóluid fíneadhacha nach aithníd
duit tóirthe do dhúitche, agus do shao.
thair uile; agus bíadh tufa amháin
fa dháoirí gud bhrughadh a gcomh-
nuidhe:

34 Jonnus go mbia tã ar mjre
tre radharc do fhàil, noch do ehifeas
tú.

15 Buailfidh an Tighearna thù ann do
ghlúinibh, agus ann do choisibh le droch
bholgaidh nach éidir do shlánuhadh
ó bhonn do choise go mullach do chinn.

36 Béaruidh an tighearna thú féin agus an Righ chuirfeas tú os do chionn, go tír nár baithnid dhuit féin nó dot aithribh; agus annsin do dhéana tú ferbhis do dheéibh oile, do chrannuibh & do chlochuibh.

37 Agus bíaidh tú ad iathbhás, agus ad sheanrádh, agus ad fhorfhocul a measc na nuile chineadh gus a mbéara an Tighearna thú.

38 Béara tú mórán síl amach fán machaire, agus ní chruinneocha tú achd beagán a feach: oir íosuid na lócuistigh é.

39 Cuirfe tú fineamhna, agus deiseocha tú iad, gidheadh ní ibhthe tú don nson, agus ní chruinneocha tú na cáora; oir íosuid na péiste iad.

40 Beid crainn ola agad, ar feadh do théorann uile, achd ní ungfa tú thú féin leis a nola: oir sgeithfidh do chrann ola.

41 Ginfe tú mic agus inghiona, agus ní budh leachd féin iad: oir rachuid a mbraighdionus.

42 Millfid na lócuistigh do chraian uile, agus focar thfearuinn.

43 An coimhidhtheach bhias bhur measc éireochuidh fé sinas ós do chionn go ro árd, agus íseochair thufa go ro ísliol.

44 Do bhéara fé áirleagadh dhuit, agus ní thiubhra tufa íslichd dósan; bíaidh fé na cheann agad, agus budh tufa an tearball.

45 Os a chionn sintiucfuid na malachdafa uile ort, agus leanfuid thú agus béaruid ort nó go milltiar thú do chionn nár umhluidh tú do ghlór do Thighearna Dé, do choimhead a aithneanta, agus a reachd noch do aithin fé dhíot.

46 Agus beid siad ort mar chomhartha, agus mar iongnadh ar do shliochd go brath.

47 Do chionn nach déarna tú ferbhis dot Thighearna Dia lé gairdeachus, agus le luthghair chroidhe ar son iomadamlas an nuile neithe.

48 Uime sin do dhéana tú ferbhis dot námhuid noch chuirfios an Tighearna ad aghuidh, a necrus, a ttart, a dtárrnochdachd, agus a riachdanus gach uile neithe; agus cuirfe fé cuing iaruinn ar do mhuineol nó go scriosfa fé thú.

49 Do bbéara an Tighearna cineadh é ait inachán ad aghuidh, ó iniol an domhuin comhlúath agus eitiollus an tiolar, cineadh nach ttuicfe tú a tteang.

50 Cineadh gá mbia gnáis bhorb, nach bhféachfuidh do phearlóinn ár-fhígh, agus nach ttaisbeanuidh fabhar don nóg.

51 Agus íosuidh fé focar háirneis, agus toradh thfearuinn nó go madh marbh thú: noch mar an gcéadna

nach bhféachfuidh ar bhar nó fion, nó ola, nó bifeach do bhó, nó do thréad carach, nó go scriosfa fé thú.

52 Agus fuighfidh fé ad bhun ann le uile dhoirfíbh, nó go mbristíor síos do bhalluidhe árdá daingne ann ar chéad tú do dhoigh ar feadh do chríche: & fuighfidh fé ad bhun ann uile dhoirfíbh ar fad do thre uile, noch do thug do Thighearna Dia dhuit.

53 Agus íosuidh tú toradh do chruifein, feoil do mhac, agus hingbean (noch do thug do Thighearna Dia duit) as fa champa, agus annfa chumhach le millfid do naimhde thú.

54 Ionnuis an té bhias móth bhur measc, agus ro dheaghamhaifeach go mbia a shuíl go holt a ttaobh a dheabhathar, agus a ttaobh mhá a bhalluigh, agus a ttaobh na bfuighíol a chloinn fhúgíofa fé.

55 Ionnuis nach ttiubhra fé déaneach aca roinn dfeoil a chloinne lé fé, do chionn nár saghbhadh éainne champa aige, agus annfa chumhach le mbuaidheoruidh do naimhde thú an dhoirfíbh uile.

56 An bhean mháoth mhaifeach bha bhur measc, nach luaighfeadh bon a cois do bhuain ré talumh lé sinála, agus lé rimheighe, bíaidh a súil go holt a ttaobh fhíir a brolluigh; agus a ttaobh a mic, agus a ttaobh a hghine.

57 Agus a ttaobh a hóig thig amach as idir a dhá cois, agus a ttaobh a cloinne noch bhéarus si: oir íosuidh si iad, duireafbhuidh éainneithe eile, go secréideach, sa ccampa agus ann gcumhach le mbuaidheoruidh do námhuid thú ann do dhoirfíbh.

58 Muná coimheada tú uile bhríthra an dlighesi dá ndéanamh mar aith scriobhtha anfa leabharfa, chor go mbia eagla a nanna ghloirmhuir bhríthluidhí ort, DO THIGHEARNA DIA.

59 Annfin do dhéana an Tighearna do phlágha iongantach, agus plágha do shleachda, plágha móra, agus mairfios a bhfad, agus tinnios doilge fálach.

60 Mar an gcéadna do bhéara fé ort uile easláinteadh na Héigipe, roimhe a raibh eagla ort, agus ceangaladh dhíot.

61 Mar an gcéadna gach éainneallamh, agus gach uile phláigh nach bhfuil scríobhtha a leabhar an dlighesi, do bhéara an Tighearna iad sin ort nó go scriotar thú.

62 Agus is beag a nuibhir fhígh fíghar dhíbh, a nionad go rabhbhar mar réulta nimhe ar iomadamlachd: do chionn nár umhluidh tú do ghlór do Thighearna Dé.

63 Agus tiucfuidh a ccrích, mar do ghairdigh an Tighearna do bhar

ceolmá agus da ghaideoch gionn da namh neis ceathar fí dhí dá

64 Agus fad gach go cheil an góuair tu do dhí féin nó do nuibh ag

65 Agus ar bith mó gheach ach do bí sin croidh gla radh

66 Agus gairbhha eagla ort ní bhíofa lannm-

67 Agus nach é ar ts trathon atí ann, eagla ort noch do

68 Agus don Nég lebhair tí ní bl reacfuigh mar she agus ní

Sochar 7 nuagha an fí nola.

I's iad I do a do dhé Mhoab, do rinn

2 Agus uile, a cabhair ghearn na Hé bhrífeach uile

3 Na dar do na hion 4 G croidhe lé faic an lí a

5 Agus chad b

celonaid do dhéanamh bhur maitheasa, agus da bhar meadughadh: mar sin ghuirdeochas an Tighearna os bhur geionn dá bhur scrios, agus do dhéanamh neimhni dhaoibh; agus tairreonghar sibh as an ttalumh a bhfuil ag dul dá thealbhughadh.

64 Agus scaipigh an Tighearna ar fad gach uile phobuil thú, ón gcionn go chéile don talumh, eadhon gus an gearr eile; agus ansin foigheonuidh tú do dhéanbhaile, nach ar bhiul duit féin nó dot aithribh, eadhon do chrannuibh agus do chlochuibh.

65 Agus ní bhfuighe tú féaimhneas ar bith a measc na gcineadhacha, ní mó gheabhas bonn do choile focamhal; ach do bhéara an Tighearna dhuit ann in croidhe criothnach, agus claochlogha radharc, agus doilghios inntinne.

66 Agus biaidh hanum croichte a ghabhairt as do choinne, agus biaidh eagla ort do lé agus doidhe, agus ní bhiaidh daingion ar bith agad ar hanum.

67 Agus déara tú ar maidin, A Dhé nach é an tráthnóna tá ann, agus déara tu tráthnóna, a Dhé nach í an mhaidin atá ann, tré eagla do chroidhe lé mbia eagla ort, agus tre radharc do thúil noch do chifeas tú.

68 Agus do bhéara an Tighearna don Néigipt a ris tú a longuibh, air ar labhair mó riot anfa tlighe, ní shaicfe ní ní bhus mó a ris í: agus annsin reacfhighear sibh re bhur naimhdeibh mar shearuibh agus mar mhnáibh dáora, agus ní cheainneochuigh éanduine sibh.

CAIB. XXIX.

Seochar phobuil Dé os cionn cháib. 10 Athnagbhadh Chunnradh Dé. 18 Léiscios an fhir bbias dáfachalach mionaireach sa mór.

Is iad so briathra an chunnartha noch do aithin an Tighearna do Mhaoisi do dhéanamh ré cloinn Israel a tír Mhoab, táobh amuigh don chunnradh do rinne sé riu ann Horeb.

1 Agus do ghoir Maoise ar Israel uile, agus a dubhairt riu, do choncabhair a nuile ní do rinne an Tighearna as coinne bhur fál a ccrích na Héigpte ré Phárao, agus ré na sheirbhíseachuibh uile, agus re na dhúthaigh uile:

3 Na cathnighthe móra do chonncadar do shuíle, na comharthuidhe, agus na hionanta móra sin.

4 Gidheadh ní thag an Tighearna croidhe dhíbhle le tuafin, agus suile lé faicfin, agus clúasa lé héideachd gus an lá a nuigh.

5 Agus do thréonuidh misí ceathrachad bliadhna sibh an fa bhfalach; níor

chríon bhur néadach umuibh, agus níor dhreóigh do bhróg ar do chois.

6 Níor itheabhair arán, agus níor itheabhair fion nó deoch láidir, chor go mbia a fhios aguibh gur misí bhur TTighearna Dia.

7 Agus a nuir thangabhair don náistí, tháinic Sihon Rígh Hesbon, agus Og Rígh Bafan amach ar naghuidh chum catha, agus do bhuáileamar iad.

8 Agus do ghabhamar a tír, agus thugamar í mar oighreachd do na Réubinitibh, agus do na Gaditibh, agus do leath thréibhe Mhanasheh.

9 Coimheaduigh ar a nadhbharfín briathra an chunnartha, agus déanuidh iad, chor go rachdaoi ar bhur naghuidh an fa nuile ní do dhéantaói.

10 Seafuidh sibh uile a nigh a la-thair bhur TTighearna Dé; bhur ccaip-tinigh bhur treabh, bhur sinnfir, & bhur noifigidh, maille re fearuibh Israel uile.

11 Bhur ndaoine beaga, bhur mná, agus do choimhicheach atá ann do cham-pa; ó ghearrthóir do chonnuidh go tairngtheoir huifge:

12 Chor go rachá a cunnradh ré do Thighearna Dia, agus iona mhionna, noch atá do Thighearna Dia do dhéanamh riot a nuigh.

13 Chor go ndaingneochadh sé thú a nuigh mar phobal dó féin, agus go mbia na Dhia agad mar a dubhairt sé riot, agus mar do mhionnuigh sé dot aithribh do Abraham, do Isaac, agus do Jacob.

14 Agus ní libh féin amháin do nimfe an cunnradh, agus na mionna-so:

15 Ach ris an té atá na sheafamh aguinn a nuigh a bhaghnúis ar TTighearna Dé, agus mar an gcéadna ris an té nach bhfuil na sheafamh aguinn a nuigh.

16 (Oir atá a fhios aguibh cionnus do chomhnuigheamar a gcric na Héigpte, agus mar thangamar thríd na críocheuibh tré ar ghabhabhair.

17 Agus do chonncabhair a ngrá-neamhlachd, agus a niodhail chrann, agus chloiche, airgid agus óir, noch do bhi na measc.)

18 Deagla go mbiath bhur measc fear, nó bean, nó muintir, nó treabh, a niompóighionn a chroidhe a nuigh or TTighearna Dia, dimtheachd agus do fhriotholamh do Dhéibh na ccineadhachó; deagla go mbiath bhur measc fréamh do bhéaradh uadh domus agus mormóna.

19 Agus go ttiucaidh a tcrích a nuir chluifios briathra na mallachd-afa, go mbenneochuidh é féin iona chroidhe, gha rádh, biaidh síth agum gidh go slubhoigh mé a neafarrumachd mo chroidhe féin ag cur meisge a gcionn an tarta.

20 Ní choigeola an Tighearna eisi-
on; achd annsin lasfuidh fearg an Ti-
ghearna, agus a éud a naghaidh an
duinefin, agus luighfid na mallachda
atá scríobhtha san leabharló uile air, a-
gus scríosfuidh an Tighearna a ainm ó
[bheit] faoi neamh.

21 Agus deileochuidh an Tighearna
é chum uile amach as treabhuibh Israel
uile, do réir mhallachd an chumartha
uile atá scríobhtha annsa leabharló an
dlighe.

22 Ionduis go naibeoruidh an ginealach
thiucas dá bhar ccoinn, noch eireochus
féas bhur ndiaigh, agus an coimhitheach
thiucas ó chrich imchein, a nuair
do chifid piagha na tirefin, agus an
tinnios do leag an Tighearna uirre;

23 Agus gur ruibh, agus salann, agus
foscadh a fhearann uile, go nach cuir-
fighear í, agus nach ttiubhra toradh,
no nach bhfásan luibh ar bith uirre,
do réir mhille Shodom, agus Gho-
morrah, Admah agus Shebom, noch
do mhill an Tighearna iona sheirg,
agus iona dhioghultas.

24 Fa dheoiigh go naibeoruidh na
huile chineadhacha, Cred as a ndear-
na an Tighearna marfo ris an tír-
fé? cred is ciall do theas na feirge mó-
irefi?

25 Ann sin déaruid daóine, Do chionn
gur thréigeadar cunradh an Tigh-
earna Dé a naitheach do rinne sé riu
a nuair thug sé amach as crich na Hé-
gipse iad.

26 Oir do chúadar, agus do fhrelda-
ladar Dé eile, agus do adhradar iad,
Déa nar bhfeas doibh, agus nach itag
eifion doibh.

27 Agus do las fearg an Tighearna
a naghuidh na tire sí, do thabhairt a
bhfuil do mhallachuibh scríobhtha
annsa leabharló uirre.

28 Agus do thocheil an Tighearna
amach as an ccrichfi iad a bhfeirg,
agus a ndioghultas: agus a ndibhfeirg
mhóir, agus do theilg a tír oile iad,
mar atá a niugh.

29 Beanuid na neithe seceideacha
re ar TTighearna Dia: achd na neithe
atá ar na bhfoillsiughadh is rinne
(bheanuid) siad, agus ré ar g loinn go
fiorruidhe, chor go ndéanmaois bria-
thra an dlighefi uile.

C A I B. XXX.

Gurab ann lé baithreabus ó chroidhe do píl-
leat re Dia. 11 Gur fogus follasach aith-
ne Dé. 15 Agus beatha nó bás do réir
an gniomh.

AGustiuca a gcrich a nuair thiuc-
fuid na neithesi uile ort, an bean-
ruhadh, agus an mallughadh noch
do chuir misí as do choinne, agus

chuirebneochus tú orra a meais na mbe-
chrioch chum ar dhibir do Thighearna
Dia thú.

2 Agus shílfeas tú chum do Thi-
ghearna Dé, agus uimhleochus tú do
ghlór do réir a nuile neithe aithne-
imfi dhíot a niugh, thú féin agus do
chlan, red chroidhe uile, agus ne-
anum uile.

3 Ann sin go niompochuidh do
Thighearna Dia do dhaoirse agus go méis
truáighe aige dhuit, agus go bhfílfeid,
agus go ccrinneochuigh sé thú as gach
uile chineadh a gcionn ar dhiogail do
Thighearna Dia thú.

4 Má dibearthar éanchuid againn
don chuid is faide uáibh don domhan,
cruinneochuidh do Thighearna Dia a sí
thú, agus do bhéara fé as sin tú.

5 Agus do bhéaruidh do Thighearna
Dia thú don tír do shealbhuigheade
haithre, agus sealtbhochuidh túa i agus
do dhéana fé maith dhuit, agus fíor-
fuidh fé thú ós cionn haithbreach.

6 Agus timchillighéarrfuidh do Thi-
ghearna Dia do chroidhe, agus creide
do shleachda, do ghrádhughadh do Thi-
ghearna Dé red chroidhe uile, agus ne-
anum uile, chor go mairfe tú.

7 Agus cuirfe do Thighearna Dia
na mallachdafa uile ar do naimhde,
agus ar an méid léir fuath thú, noch do
rinne ingheirim ort.

8 Agus sílfe thú, agus uimhleocha
tú do ghuth an Tighearna, agus do
dhéana tú a nuile ní noch aithneimil
dhíot a niugh.

9 Agus do dhéana do Thighearna
Dia fíadhbhir thú a nuile obair do
láimhe, a ttoradh do chuirp, agus
fochar do mhaoine, agus a mbéach
thféaruinn, ar mhaith: oir do dhéana
an Tighearna gáirdeachus ionnad, ar maith,
mar do ghairidh fé ós cionn haithbreach.

10 Má eifseann tú ré guth do Thi-
ghearna Dé do dhéanamh a aithneadh,
agus a reachda atá scríobhtha annsa le-
bharló an dlighe, agus má shílfeann tú
chum do Thighearna Dé led chroidhe
uile, agus led anum uile.

11 Oir a naithefi noch aithneimil
dhíot a niugh, ní bhfuil a bhfolach ort,
nó a bhfad uait.

12 Ní ar neamh atá sí, chor go na-
beorthá, Cia rachus dúinn féas ar neamh
dá tabhairt chuguinn, chor go gcuin-
fíom í, agus go ndéanam í?

13 Ní mó is taobh thall dfaige
atá sí, chor go naibeorthá, cia rachus tu
faige a nonn uáinn dá tabhairt chug-
uinn, chor go gcuinfemis, agus go
ndéanmis í?

14 Acht atá an bhriathar róghar
dhuit, ann do bhéul, agus ann do
chroidhe, chor go ndéanta í.

15 Feuch do chuir mé féas a niugh
dhuit beatha agus maith, bás agus
olc.

16 An tan do aithin mé dhíot a
mígh do Tighearna Dia do ghrádh-
ghadh, agus sibhal iona slightheibh,
agus a aitheanta do choimhlonadh, agus
a reachda, agus a bhreitheamhnais, chum
go mbeitha béo, agus go bhfoirneasa:
agus beannochuidh do Thighearna Dia
thú an fá diitheche a bhfuil tú ag dul dá
leabhuighadh.

17 Ach má iompóighion do chroidhe
uadh, ionnus nach eistfe tú, ach go
tairneagar uadh thú, agus go nadh-
croidh tú Dé oile, agus go bhfoigh-
coidh tú dóibh.

18 Fiaimí dháoihb a n'íugh, go
fionúighar sibh go deimhin; agus
nach bhfaideochthaóí bhur láethe ar an
n'íuiche a t'eighthi a n'onn tar Jordán
do dhá d'faibhughadh.

19 Gairim neamh agus talumh a n-
uigh dhaghnuifi bhur naghuidh, gur
fionnigh mé as bhur goinne, beatha a-
gas, beannughadh agus mallughadh:
munfin beir beatha do roghuín, ion-
as go mairfe tú féin agus do
bhiridh.

20 Ionann go ngráidheochuidh tú do
Tighearna Dia, agus go niumhlheoch-
tú de ghuth, agus go ndruidfe tú
na óir is é sin do bheatha agus fa-
daghadh do Látheadh; chor go
comhlheocha tú anfa dúitheach noch
do mhionnugh an Tighearna dot
aitríbh do Abraham, Difaac agus do
Iacob do thabhairt dóibh.

6 Bithi láidir, agus biodh meifneach
mhór aguibh, ná hi-neagluidh, agus ná
biodh uamhan aguibh rompa: oir
fé do Thighearna Dia théid libh, ní
fheallfa fé ort, agus ní thréigfe fé
thú.

7 Agus do ghoir Maóise ar Josua, agus a dubhairt ris a radharc Israél uile, Bi neartmhar , agus biodh meíneach mhaith agad ; oir caithfe tú dul leis an bpobal fo don duitheche, noch do mhionnugh an Tighearna da naitheibh do thabhairt doibh, agus do bhéara tú orra a glacadh a noigheachd.

8 Agus an Tighearna is eifion an té rachas romhad, bíaidh sé maille riort, ní fheallfa sé ort, ní mó threighfios sé thú : ná himeagluidh, agus ná biodh uamhan ort.

9 Agus do scríobh Maíse an dli-
ghéadhla, agus thug do na sagartaibh
é do chloinn Lebbi, noch do iomchair
Airc chunnartha an Tighearna, agus do
sheanaibh Israel uile.

10 Agus do aithin Maóise dhíobh, ghá rádh, a ccionn gacha seachdmhadh bliadhna, a follamantachd bhliadhna an fhúicuilte, a bhféasta na taberna-clach.

11 A nuair thiocfas Israel uile dá ttabéanadh féin a lathair do Thigh-earna Dé, an fa náit thoirhfeas sé, léighfidh tú an dlíghtheadfa a lathair Israel uile iona nteisteachd.

12 Cruinnigh na daoine a bhfohair a chéile, fir, agus mna, agus leinibí, agus do choinnítheach ata taobh a fígh dod dhoirfíbh, ionnus go cluinídh siad, agus go bhfoghlumuid, agus go mbia eagla bhuir Tígherna Dé orra, agus go gcoinníthead uile bhriathra an dlíghé - sí do dhéanamh.

13 Agus go eolmuid a cclann ag nach raibh fios einneithe, agus go bfoghlumuid eagla bhuir Tighearna Dé do bheith orra an fad mhairfidhe anís dúithe mha a tteighthí tar Jordan dá fealbhughadh.

14. Agus a dubhairt an Tighearna re Maóise, feach, áitid do liethe a ngar dhuit a craithfidh tú bás d'fháil : goir Iofua, agus taisbéanuidh sibh féin a TTabernacuil an chomhchruinnigh, chor go ttiubhra mifi cúram dhó ; agus do imthigh Maóise, agus Iofua, agus do thaisbéanadar iad féin a TTabernacuil an chomhchruinnigh.

15 Agus do thoilfigh an Tighearna é fein annfa Tabernacuil a bpileur neill : agus do sheas pileur an neill ós cionn doruis an Tabernacuil.

16 Agus a dubhairt an Tighearna re
Maífe, féuch coideoluidh tú a bhfo-
chair haithreadh, agus éireochuidh an
poballa, agus rachuid do striapa-
chus a ndiaigh Dé gcoimhidheach
na tire a bhfuil siad ag dul na
meaf, agus tréidh mui, agus

CAIB. XXXI.

Muġġiri għabala cead diobh, tug Airbne
 din phobal. 7 Do Jofua. 9 Do na Sa-
 gertabb. 24 Dona Lebhirabb. 28 Agus
 do na Sinnfirabb.

A Gus do chuaidh Maóise, agus do la-
bhair fé na briathrafa re Hifrael
nile.

2 Agus a dubhairt fé riu, atáimfi a niugh céad agus fichthe bliaghain d'aois, ní shéadum ní sa mhó dul a steach, nó teachd amach : mar an gcéadna a dubhairt an Tighearna rionn. Ní racha tú a nonn tar an Jordan b.

3 Rachaidh do Thighearna Dia anonn romhad, agus scriosfa se na cineadha-
chao romhad, agus sealbhochuidh tusa
iad, agus rachaidh Josua a nonn ro-
mhaid, mar a dubhairt an Tighearna.

4 Agus do dhéana an Tighearna riu mar do rinne fé ré Sihon agus ré Og Ríthe na Namoríteach, agus re na ndúithe noch do scríos fé.

Agus seachoduigh an Tighearna
fias iad dibhse, chor go ndéantaóí riu
do réir a ~~me~~ aithne noch do aithin
míu dibh.

blhrisid mo chunradh noch do rinne mé riu.

17 Ann sin lasfuidh mfeargfa na maghuidh annfa ló sin, agus tréigfe mé iad, agus ceilfedh mé maghuidh orra, agus fluigfighear iad, agus tiucfaidh morán uile agus triobloide orra, ionnus go naibeoruid siad fan ló sin, Nach uime thangadar na huilcfe oruinn, mar nach bhfuil ar Nda ar measc?

18 Agus go deimhin foileocha mifi mo ghnúis an lá sin, ar son a nuile olc oibreochuid siad, do chionn gur iompóigheadar chum Déa oile.

19 Annois ar a nadhblharfin scríobhaidhí an dānsa dlúbh féin, agus mí-nidh do chloinn Ísraél é: cuiridh ann bhur mbhéuluibh é, chor go mbiaidh an dānsa na fñiadhuif agumfa a naghuidh chloinne Ísraél.

20 Oir a nuair do bhéara mifi don tir iad, noch do mhionnuigh mé dá naithribh, atá lán do bhainde agus do mhill, agus íosuid siad, agus lionfuid iad féin, agus fñasfuid méaithe; annsin iompóichuid chum Déa oile agus foigheonuid dóibh, agus cuirfid fearg ormfa, agus briufid mo chunnradh.

21 Agus tiuca a gcric a nuair thuitfios iomadh uile agus bhuidhridh orra, go mbéuruidh an dānsa siadhuif na naghaidh: oir ní dhearmotar é as béuluibh a sleachda: oir is aithnid damhfa a smuaintighe thionnsgnuid siad a nois féin, fuil do bhéara mé a sleach iad don tir do mhionnuigh mé dhóibh.

22 Do scríobh Maóise ar a nadhblharfin an chainticín an lá sin féin, agus do mháin do chloinn Ísraél í.

23 Agus do chuir dualach ar Iosua mbac Nun, agus a dubhairt, bí láidir bócha: oir bhéara tú clann Ísraél don tir do mhionnuigh mí dhóibh, agus biaidh mifi maille riót.

24 Agus tainic a ccrich a nuair do chuir Maóise deireadh le briathruibh an dlighesí do scríobhadh a leabhar, no gur críochnuighidh iad;

25 Gur aithin Maóise do ná Lebhitibh do iomchuir Airc chunatha an Tighearna, gha rádh.

26 Glac an leabharfo an dlighé, agus cuir a ttaobh Airc chunatha do Thighearna Dé e, chor go mbiaidh sé anfa mar fñiadhuif ad aghuidh.

27 Oir atá síos do cheannairrge agumfa, agus do chruadhmuinil: féachuidh, an fad ataimfí fós an bheathuidh aguibh a nuigh, do bhábhair cogthach a naghuidh an Tighearna; agus gá anheid ní is mó ná sin déis mo bháis?

28 Cruinnighidh chugam sinnfir bhur ttreabh uile, agus bhur noifgidh, go labhra mé na briathrafa iona gcluaifidh, agus go ngoiridh mé neamh agus talamh dñiaghnuif na naghaidh.

29 Oir atá síos agam tar eis mo bháis, go ttraillfidh sibh féin thre amach, agus go niompochuidh sibh leath taoibh as a tflighe do mháin dñibh, agus tuitfidh olc oruibh an laéthibh deighionacha, do brigh ndéantaoi olc a bhfiadhuife an tghearna, dá bhroslughadh chum feig tré oibreachuibh bhur lámh.

30 Agus do labhair Maóise a ttaobh chomhchruinnigh Ísraél uile bñithra na canticéif, no gur críochnuighidh iad.

C A I B. XXXII.

Caintic Mhaoisí, uma threacra, le dñibh ísraél Dé. 48 ó Shliabh Nebo chunamí; Canáin roimh a bháis.

Tugaidh éisdeachd ó a fñibhí fa, agus laibheóra mifi; agus bí a thaluimh briathra mo bhéil.

2 Fearfuidh mo theagasc mar fñeathuim; sílfidh mo ghlor mar dñic, mar an minfhearthuinn ar an luibh míoith, agus mar na ceatha ar a bhíar.

3 Do chionn go bhfoillfeochaidh ní ainm an Tighearna: cuiridh míf dhachd a leith ar Ndé.

4 (Selfion) an charruic, stáil: oibreacha iomlán: oir is breitheamha a fñighthe uile; Día na fñinne, agus gan égceart, ceart agus díreach atá sé.

5 Do thrúilleadar ind féin, a tñibheim ní hé toibhéim a chloinne; atáid na gineadh mhiochoingidh agus cham.

6 O a dhaóine leamha agus dñonna, an marfo cháitighidh rian an Tighearna: nach é hathair é, do cheannuigh thú? nach dearma sé, agus nach ar dhaingnidh sé thú?

7 Cuimhnigh na seanlaéthe, cuimhnigh bliaghna ginealuigh: fiafrugh do athair, agus taisbeonuidh sé dñic; do fñifearuibh, agus inneofuid dñic.

8 A nuair do ram an té is ro árd a nòighreachd do na cineadhachuibh a nuair do dhealuigh sé mic Adhaim, do fñuighidh sé teoronna na ndaíne do réir uibhre chloinne Ísraél.

9 Oir is iad a phobal cuid rom an Tighearna: Jacob crannchar a tghreachdafan.

10 Fuair sé a bhfearan dñathraim é, agus a bhfiach uaigneach uilfeartach: agus do theorugh sé timchioll é, do theagaisf sé é, do coimbidh sé é mar ubhall a fñúil.

11 Mar chorrughios an tñíofa a nead, shotaolighas ós cionn a hóg, fñineas amach a fñiathain, gñuigh iad, iomchruigh iad ar a fñithaibh.

12 Mar threoruidh coimbidh
13 Threoruidh dñeamh
chor go
readh dñ
bhíadhuif
garruic
14 Im
ré meath
fñiolradh
ré meath
agus do it
15 Ach
do phreac
mbeathuigh
anfin do
agus do
gñithe.
16 Do
le déebh
hachuibh
feige.
17 Do
do dhia;
deebh
nach raib
18 Ní
garruic
muid ní
19 Ag
Tighearna
fon brosf
ghean.
20 Ag
mé mag
cread a
ginealach
bhíul cr
21 Do
leir an
mé ch
agus cu
bdoing
ochidh
amadan
22 Oir
agus lo
loicfidh
agus cu
slabh.
23 C
mé faig
24 T
bhathra
lé dñibh
an gñe
neimh.
25 A
chrithe
duine ó
mar a
leithe.
26 A
a ccoi
imhne
27 T

De Mhairs.

12 Marfín an Tighearna amháin do thíríochd eifion, agus ní raibh éaindia coimhitheach maille ris.

13 Thug fé air marcúigheachd do dhanamh ar áitibh árdá an dombain, chor go bhfeadh toradh na machaireadh díthe ; agus thug fé air míl do bhíadh as an gcarraic, agus ola as an gcarraic chrúaidh.

14 In bó agus bainne cíorach, maille ré méathas gan, agus reitheadh do fhíolradh Báfan, agus gabhar, maille ré méathas dubhán na cruithneachda, agus do ibh tá fuil ghlan na cíor.

15 Ach do reamhrúigh Iesurun agus do phread fé : do reamhrúigh tusa, do mbeaigh té, atá tu foluighthe ré fáil ; ansin do thréig fé Dia do rinne é, agus do dhimeas carruic a shlanúigthe.

16 Do bhrostuigheadar é chum éada le déibh coimhitheacha, le gráineamhachdaibh do bhrostuigheadar é chum feirge.

17 Do iodhradar do dhiabhuibh, ní do Dhia ; do dhéibh nar bhfeas doibh, do dhéibh náadha tháinig suas go náadh, nach raibh a neagla ar bhuir naithribh.

18 Ní bhfuil cailínne agad air an garruic do ghein thí, agus do dhearmuid tí Dia do chum thí.

19 Agus a náir do chonnaire an Tighearna sin, do fháthúigh fé iad, ar son brostuighe a mhac agus a iníochan.

20 Agus a dubhairt fé, foileochuidh mé maghuidh uatha, féachfáidh mé cread an chrioch bhias orra : oir is ginealach ró chrofta iad, clann nach bhfuil creidiomh ar bith ionta.

21 Do chorrúigheadar chum éada mé, leir an ní nach Dia, do bhrostuigheadar mé chum feirge le na ndíomhaimeas : agus cuirfe míl eíd orrafán ris an ndíomhaimeas nach bhfuil na bpobal ; broiste-ochmídh mé chum feirge iad ré cineadh amadanta.

22 Oir do hadhmadh teine am fheirge, agus loiscfáidh go hifríon iochdrach, loiscfáidh an talamh gona thoradh, agus cuirfáidh tré theimh bunsáigh na slabh.

23 Cráchfa mé míl orra, caithfidh mé faighde ríd.

24 Loiscfheir le hocras iad, agus díobhaidh iad le teas loiscneach agus le díobhaidh roiscneach : cuirfe mé mar an gcéadna slach beathach orra le neimh naithreach neimhe talmhuidhe.

25 An chloidiomh amuigh, agus an chrithéagla a síl, muirfidh araon an duine óg agus an mbaighdion, an naoidhe mar an gcéadna agus fear na grúáige leithe.

26 A dubhairt mé go scarfuinn iad a coirneáluibh, go gcoifiginn a gcoimhne ó bheith a meag dhíoinne.

27 Muna bheith gurab eagal liom

dioghaltas na námhad, deagla nach biadh a fhios ag an námhuid, agus deagla go naibeoraidis, atá ar lámh féin Láidir, agus ní hé an Tighearna do rinne fo uile.

28 Oir is cineadh gan chomhairle iad, ní mó atá tuigse ar bith ionta.

29 O, nach bhfuilid síad críonna, go ttuigfidis fo, le measfaidís a gcíocha dheighionach.

30 Cíondus do chlaoidhfheadh éandúine amháin míle, agus do chuirfeadh dias deich míle chum teithmhe, muna reacadh a ccaruic iad, agus an Tighearna da níaghadh suas.

31 Oir ní bhfuil a ccaruicfion mar ar ccaruicne, agus bíodh ar naimhde féin na mbreitheamhuibh.

32 Oir atá a bhfineamhuin mar shíneamhuin Shodom, agus mhachaireadh Ghomorrah ; a ccaora is caora domlais iad, atáid a trípuill fearbh.

33 Alé a bhfion neimh na ndragán, agus neimh mharbhtach na bhfoileafáin.

34 Nach bhfuil fo ar na chur a cceist agamfa, agus ar na shéaladh suas a mealg mionnmhuil.

35 Ríomfa bheanas an dioghaltas agus an luaghair, sleimheochuidh a ccos na ham féin : oir atá lí a mbuaidhearta a lathair, agus atáid na neithe thuicfas orra ag déanamh deithnis.

36 Oir do déana an Tighearna breitheamhnus air a phobal, agus géabuidh aithreachus é fa na sheirbhíseachuibh a náir do chuidh gur imthigh a neart, agus nach bhfuil éandúine fa iaghadh, nó ar marthuinn díobh.

37 Agus déara fé, cáith a bhfuilid a ndée, a gcaruic ann ar ehuiradar a ndóigh.

38 Noch a dúagha méathas a niodhbarta, agus díbh síon a nofrála díghe ; éirghidís suas, agus tárthuighedís síbh agus bídís na ndidéan aguibh.

39 Féuchuidh a nois gur míl, míl féin é agus ní bhfuil Dia am fíarradh ; is mé mharbhus, agus is mé ní bío, loitim, agus leighisim, agus ní mó atá éinneach fhéadas síoradh as mo lámh.

40 Oir tégbhuim suas mo lámh chum neimhe, agus a deirim, Mairfe mé go bráth.

41 Má ghéaruighim mo chloidiomh lonnrach, agus go nglacfa mo lámh greim ar bhreitheamhnus, do dhéana mé dioghaltas ar mo námhuid, agus do bheir luáigheachd don droing shuathuighios mé.

42 Cuirfe mé mo sháighde ar meirge le fuil, agus slúigfidh mo chloidiomh féoil, agus sin le fuil na marbh, agus na bpriofinach ó thofach an dioghaltas ar an námhuid.

43 Gairdighidh ó a chriocha le na phobalán : oir dígheochuidh fé fuil a shéarbhíseach, agus cúiteochuidh fé dioghaltas

tas re na námbuid, agus bíaidh fé gráfhuid da thír, agus dá phobal féin.

44 Agus táinig Maóise, agus do labhair fé briathra an dána uile a gcláfuibh an pobail, é féin, agus Josua mhac Nun.

45 Agus do chuir Maóise deireadh le labhairt na mbriatharaí uile re Hírael.

46 Agus a dubhairt sé riú, fuighidh bhuir coiridithe ar na huile bhriathraibh do nimhí d'fhadhbhadh bhuir meaf a nuigh, noch aitheontaí da bhuir coiridh do choimhead, do dhéanamh briathar an dlighesí uile.

47 Oir ní ní díomhaoin duití é, do chionn gur bé do bhéatha é, agus is leis an ní sí fhaideochtha tú do liethe san dúithe a bhfuil tú ag dul a nonn tar Jordán da sealbhughadh.

48 Agus do labhair an Tighearna re Maóise an lá sin féin, ghárádh.

49 Éirigh sías ar a tsiabhbó Abarim go siabh Nébo, noch atá a bhfearann Moab atá thall as coinne Jericho, agus seach tír Chanáin, noch do bheirimse do chloinn Ísrael mar sheilbh.

50 Agus fagh bás aná tsiabh a tteid tú sías, agus cruinnighthe ar a cceann do dhaoine thú, mar déag Aaron do dhearbhrathair a siabh Hor, agus mar do cruinnigheadh a cceann a dhaoine é.

51 Do chionn gur chorrugheabhairí am aghuidhí a meaf chloinne Ísrael ag uigedhibh Mheribah-Cádes a bhfáfach 3in, do chionn nar bheannugheabhair mísi a meadhón chloinne Ísrael.

52 Gidheadh do chise tú an dúithe as do choinne, ach ní rachá tú inte, don dúithe bheirimse do chloinn Ísrael.

C A I B. XXXIII.

Sianna Maóise ag trachda um mhór-rachd Dé. 6 Beannachadh an 12 threabb. 26 Agus oirdhearcus yfrael.

AGUS sí fo an bheannachd ler bheannuigh Maóise óglach Dé, clann Ísrael roimhe a bhás.

2 Agus a dubhairt sé, Thainic an Tighearna ó Shínai, agus do éirigh dhóibh sías ó Sheir, do dhealruidh sé amach ó shiabh Páran, agus thainic maille le deich míle do náomhuibh: ó na dhealláimh do chuaidh dlightheadh tinntighe orra.

3 Is eadh do ghrádhuidh tú 'an pobal, atáid a náomh uile ad láimh, agus do shuigheadar sías ag do chof-

uibh: glacuidh gach éandúine do bhriathraibh.

4 Do aithin Maóise dlightheadh dhíne, eadhon oighreachd chomhchruinnigh Jacob.

5 Agus do bhí sé na Rígh an Iesurun a nuair do chruinnigheadar cinn an phobail, agus treabha Ísrael a cceann a chéile.

6 Bíodh Reuben béo, agus ní héagadh, agus ná bídh áireamh air a dhaoineibh.

7 Agus [do ghuidh] an cceadna do Judah, agus a dubhairt, eist a Thighearna guth Iudah, agus tabhair chum a dhaoine é, go madh lór dhó a láimh, agus bíse ad chongnamh dhó ó na mhuid.

8 Agus a dubhairt sé ar son Lúbi, bíodh do Thumim agus 'Húirim a hion náomhtha, noch do dhearbhaí a Mafah, agus ris ar chrioncháin a uigedhibh Mheribah.

9 Noch a dubhairt re na athair, agus re na mháthair, Ní fhaic mé, a mó do admhuigh sé a dhearbhrathair, agus nior aithin a chlann féin: oir do choimheadadar do bhriathraí, agus chomhalladar do chunnradh.

10 Múisfid siad do bheirtheamh do Iacob, agus do dhligheadh Dísá: cuirfid siad túis as do choinne, agus iodhbhuir iomlán loisce ar b-tóra.

11 Beannuigh a Thighearna a mhóin, agus gabh chugad oibreach a lámh: buail tré lealrach na drúg éirghios na aghuidh, agus an leal fhuathuighios é ionnus nach éireodh a ris.

12 Agus a dubhairt sé ar Eberháin, Do dhéana an té is ionmhán le an TTighearna comhuigh a bh-ingion na shochair, agus do dhearbhuigh an Tighearna é ar feadh a laoi uile, agus aitheochuidh sé eist a ghuailibh.

13 Agus a dubhairt sé ar Ioseph, Go madh beannuigh ón TTighearna bhias a dhúithe do neithibh mórluigh neimhe, don drádh, agus dá náigéin lúghios síos.

14 Agus don toradh mórluigh beathar amach leis an ngréin, agus do neithibh mórluigh do dingeadh amach leis an ngealuigh.

15 Agus do neithibh nágal na sear siabh, agus do neithibh mórluigh a gcnoc mbáin.

16 Agus do neithibh mórluigh a talmhan, agus dá iomláine, agus do dheagthoil an té do áitreabh aná do: tigeadh an beannughadh ar chum Ioseph, agus ar mullach cinn an té do dealuigheadh ó na dhearbhrathraibh.

17 Is cósmbuil a ghloir ré priméil a phulóige, agus is cósmbuil a

dharc a

bhuilí

criochu

deich m

18 Ag

lon, g

amach

uibh.

19 G

théibh,

oir ibh

agus d

fan ngá

20 Ag

go mac

Gad; a

brise f

chinn.

21 Ag

féin, d

théanig

thainic

phobail,

a néise

Hírael.

22 A

cúilean

Bhán.

23 A

tali, ó

lin do

sealbh

24 A

Aller

íoghrad

tumadh

dharca ré adharcuibh Unicorn : léo sin bhuaillíos fé na daoine a néinfeacht go críochuibh na talmhan : agus is iad sin deich míle Ephraim, agus is iad mílte Mhanasseh iad.

18 Agus a dubhairt fé ar Shebulon, gairdigh a Shebulon an do dhul amach, agus Iffachar ann do loif-tinibh.

19 Goirfid siad na daoine chum an tAibhe, annsin oifrúid ofrála fireanta : oir ibhíd do lionmháireachd na fairge, agus do na hionnmhuibh atá a bhfolach san ngaineamh :

20 Agus a dubhairt fé ar son Ghad, go madh beannuigh an té fhairfingios Gad : itighidh fé amhuil leomhan, agus brise fé an lámh, agus mullach an chinn.

21 Agus do ghléus fé an chéadchuid dó féin, do bhrigh gur a roinn an dligh-theanóigh do fhuigheadh annsin é : agus tháinig fé maille ré ceannuibh an phobail, do chuir fé ceart an Tighearna a néifeachd agus a bhreitheamhnais ré Ísrael.

22 Agus a dubhairt fé ar Dhan, Is níl éan leomhuin Dan, lingidh fé ó Bhaían.

23 Agus a dubhairt fé ar son Naph-tali, ó a Naphali, líonta dfaibhar, agus lin do bheannughadh an Tighearna : feallbhúigh fé shiar, agus theas.

24 Agus a dubhairt fé ar Asier, biodh Asier beannuigh a gcloinn : biodh fé foghradhach aga dhearbhráithribh, agus tumadh fé a chos a nola.

25 Béd do bhróga diarann agus do phras, agus mar bhias do liethe, is mar sin bhias do neart.

26 Ní bhfuil áon a ccosamhlachd lé Dia Jesurun, noch ghluaisíos ar neamh ad chabhair, agus ann a oirdhearcas air a náir.

27 Sé an Dia siorruidhe do áit didin, agus faoi shíos atá sluagh siorruidhe : agus tiomáinidh fé amach an nómhuil romhad, agus déara fé, marbh iad.

28 Aitrebhuigh Ísrael ann sin a ndangion na áonar : bíidh tobar Jacob ar fhearann arbha, agus fionn : sílídh fós a shlaithas drúchd a mas.

29 Son a tí tusa a Ísrael : cía is cósamhlachd, a phobal do tárthui-ghadh leis an Tighearna, sciath do chuganta, noch ar bé clóidhiomh hoir-dhearcas : agus do gheabhtar do naimhde na mbréaguiribh dhuit, agus fáiltora tú ar a náitibh árd.

C A I B. XXXIV.

Maoisí ar faghail bháis, 6 do hadbhlac-eadh le Dia, agus do chosineadh leis an phobal, 6.

A Gus do chuaidh Maoisí suas ó réiteach Mhoab go Shabh Nébo go mullach Písgha atá thall as coinne Jericho, agus do tháibéin an Tighearna tír Ghilead uile dhó go nuige Dan.

2 Agus Naphtali uile, agus tír Ephraim, agus Mhanasseh, agus tír Judah uile gus an bhfairge is faide amach.

3 Agus an taobh ó dheas, agus réiteach ghlinne Jericho, cathair na gcrann pailme go nuige Soar.

4 Agus a dubhairt an Tighearna ris, si fo an dúitche do mhionnuigh mísi do Abraham, do Ísaac, agus do Jacob, ghá radh, do bhéara mé fo dot fhliochd : thug mé ortá a faicín, ach ní racha tú inte anonn.

5 Mar sin fuair Maoisí fearbhfo-ghantuigh an Tighearna bás ann sin a tír Mhoab do réir bhreithre an Tigh-earna.

6 Agus do adhluc fé é a ngleann a tír Mhoab, thall as coinne Bhetpeor, ach ní bhfuil fós a thúma ag éandúine gus a nuigh.

7 Agus do bhí Maoisí céad agus sith-che bliaghan daois an tan fuair fé bás : ní raibh a sháil dall, nó a neart nadúrtha laghdúithe.

8 Agus do ghuileadar clann Ísrael ar son Mhaoisí a réiteach Mhoab tríochad lá : mar sin do críochnuightheadh laithe gola agus caointe ar son Mhaoisí.

9 Agus do bhí Josua mhac Nun líonta do spiorúid an ghliocúis : oir do leag Maoisí a lámha air : agus do umh-luightheadar clann Ísrael dó, agus do rin-neadar mar do aithin an Tighearna do Mhaoisí.

10 Agus níor éirigh siúgh ó shoin a 'Nisrael cósamhl re Maoisí, noch dob aithne don Tighearna aghuidh ar aghuidh.

11 Ann sin huile chomharthuibh, agus iongantuibh dar chuir an Tighearna é dá ndéanamh a gcric na 'Héipte a naghuidh Phárao, agus a naghuidh a shre-bhifeach uile, agus a dhúitche uile.

12 Agus anna laimh láidirsin, agus anna chríochnughadh mhór uile do tháibéin Maoisí a radharc Ísrael uile.

LEABHAR JOSUA.

CAIB. I.

12 Ainmnigh, 2 agus do shocrúigh Dia Josua a nionaid Mhaoise. 8 agus do theagúisg a dhleasdannas dó.

ANnois tar éis bháis Mhaoise sheirbhíshigh an Tighearna, tarla ann gur labhair an Tighearna re Josua mhac Nun óglach Mhaoise, ghá rádh.

2 Deug Mhaoise mo sherbhíseach, a nois ar nadhbarh sin éirigh, imthigh a nonn tar an Iordáine, thá féin agus an pobalfa uile don tír do bheirimse dhóibh, eadhon do chloinn Ísrael.

3 Gach uile bhall air a failetearaidh, bonn bhur cooise, thug mé sin daoibh, mar a dubhairt mé re Mhaoise.

4 On nfaíalach, agus ón lebanonsa go nuige a nabhunn mhóir fruth Euphrátes, ionlán shearainn na Hiti-trach, agus go nuige a nfaige mhóir leath ré dul faoi na gréine, budh é bhur tíora.

5 Ní fhéadfaidh éanduine seasamh ad aghuidh ar feadh láithe do bheatha: mar do bhi mé le Mhaoise, is mar sin bhías mé leachdís: ní fháilleocha mé ort, ní mó threigis mé thú.

6 Bí láidir, agus lánchródha, óir roinnfe tú ar an bpobalfa mar oighreachd, an fearann do gheall mé dá naithribh do thabhairt dóibh.

7 Amháin bifi láidir, agus rocha-rata, chor go gcoimheadfa tú do dhéanamh do réir an dlíge uile noch do aithin mo sherbhíseach Mhaoise dhíot, na hiompoigh uadh ar an láimh dheis nó ehlé, chor go mbia tú sona gidh bé ar bith áit a racha tú.

8 Ní dhealochuidh an lebharsa an dlíge red bbeul, achd bíaidh tú ag fuidar ann do lo agus doidhe, chor go tiubhra thú haire do nuile ní da bhfuil ann, do dhéanamh: óir ann sin do dhéana tú do shlighe fithuín, agus díreochuidh leachd go maith annsin.

9 Nach ar aithin mifi dhíot? bí láidir, agus lán bheódha, ná bíodh eagla ort, agus ná bí meata: óir áta do Thighearna Dia maille leachd gidh bé áit a racha tú.

10 Ann sin do aithin Josua do oifgeachuibh an phobail, dhá radh.

11 Éirgidhe ar feadh in tsoigh, dhá radh: ullmhuighidh lonn daoibh fein: óir fa chionn thrí lá rachthaó a nonn ar an Iordania, do dhul do shealbhu-

ghadh na tíre do bheir bhur Tighearna Dia dhaoibh re na shealbhuighidh mar oighreachd.

12 Agus do labhair Josua ris na Rebinítibh, agus ris na Gadítibh agus re leiththreibh Mhanasseh, dhá radh:

13 Cuimhnighidh na briathra do aithin Mhaoise óglach an Tighearna dhíbh, ghá radh, thug bhur Tighearna Dia suaimhnios daoibh, agus thug sé an dúitche so dhíbh.

14 Fanfaid bhur mná, bhur ndaoine beaga, agus bhur náirnéis anfa dúitche thug Mhaoise dhíbh, don tiobh do Iordan: ach rachthaóí féin thair armtha roimhe bhur ndearbhraitribh, gach a bhfuil láidir aguibh, agus cuideochthaóí léo.

15 Nó go ttuga an Tighearna suaimneas da bhur ndearbhraitribh mar thug sé dhíbhí, agus go sealbhuidhíon mar an gcéadna an tír bheir bhur Tighearna Dia dhóibh: annsin fillfidhe da bhur bhfearrann fealbha, noch thug Mhaoise óglach an Tighearna dhíbh don tiobh do Iordan leath ré éirighe greine, agus bíaidh aguibh mar oighreachd.

16 Agus do fhreagraadarfan Josua, ghá radh, a nuile ní aitheonús tusa dhánn, do dhéanam é, agus gidh bé aít a gcomtá tú sinn racham ann.

17 Do réir mar do éisteamar re Mhaoise ann ina huile neithibh, mar sin uimhleocham dhuití: amháin go áta do Thighearna Dia leachdís, mar do bhi sé le Mhaoise.

18 Gidh bé chuifrios a naghuidh iathnesí, agus nach éistfe ré do bhráithribh an gach éinní aitheonús tá dhé, cuifighear chum báis é: amháin bí láidir, agus deighmbeisigh.

CAIB. II.

Cinealtas Rahab ann Jericho, ris an labhair Josua. 23. Freagra ina n-éirighidh eachd.

AGus do chuir Josua mhac Nun dá fear amach as Sitim do bhrath go secreteach, gá radh, éirgidhe, meafidh an dúitche, eadhon Jericho: agus do imthigheadar, agus tangadar go tigh meirdrigh dar bliainm Rahab, agus do fhodadar ann sin.

2 Agus do himseadh do Righ Jericho dhá radh, feach, tangadar daoine ann do chloinn Ísrael do bhrath na tíre.

3 Agus do chuir Rígh Jericho síos chum Rahab, ghá radh, tabhair amach na daoine tháinig chugad, noch do chaidh a steach ann do thigh, óir is do bhrath na tíre uile thangadar.

4 Agus do ghlac an bhean an dias fear, agus d'fholuigh sí iad, agus a dubhairt marfo; Tangadar daoine chugamhla, ach ní eidir mé cá has doibh.

5 Agus fa am druite an gheata, anfa dorchadas dimthigheadar na fir sin amach, agus ní síos damhla cáit a a neachadar na fir sin; cuiridh tóruigheachd orra go láith, óir béarthaoi orra.

6 Ach rug sí síos a mullach an tighe iad, agus do fholuigh iad lé loirgnibh sí, noch do leag sí a nordughadh air mhullach an tighe.

7 Agus do leanadar na daoine na bháigh annfa tlighe, go Jordan go nuige na háthanna, agus ar ball ar imthigheadar an mhuintir sin do bhi dhá lorg amach, do dhruideadar an geata.

8 Agus fuil do luigheadar síos annfa ceathruigh, tháinig sí síos chuca ar mhullach an tighe.

9 Agus a dubhairt ris na daoineibh, Atá a síos agus go ttug an Tighearna an tír dhíbh agus gur thuit bhur nuamhan oruinn, agus gur lagadh dáthchufaigh na tíre air bhur son.

10 Oir do chéalamar mar do thiormaigh an Tighearna uige na mara ruaidhe romhuibh a nuair thangabhair amach as an Égipt, agus mar do rinneabhair ré dhá Rígh na Namoríteach, do bhi don táobh oile do Jordan, Síhon agus Og, noch do scriosabhair go hionn.

11 Agus ar ball a gcéalamar na neibh, do leaghadh ar gcroidhthe, agus níor fhan ní is mó do bheodhachd a ndéanú ar bhur sonfa: oir é bhur Tighearna Dé is Dé ar neamh shías agus ar talamh síos.

12 Anois ar a nadhbarfin guidhim sibh, tugaidh bhur mionna dhamhla san Tighearna, ó thaisben mé cinéul daoibh, go taisbéantaoi mar sin cinéul do thigh matharfa; agus comhartha fire do thabhairt damh.

13 Agus go coimhdeochthaoi máthair beo, agus mo mhathair, agus mo dhearbairtúre, agus mo dheirbhítheatracha, agus gach éinn dá bhfuil aca, agus go faorúidhe ar mbeatha ó bhás.

14 Agus do shreagadar na daoine i, ar namán ar bhur soafa muna bhfoillighidh tú na gnothuighefi águinn: agus is amhluidh bhías a nuair bhéarás an Tighearna an dúitche dhúinn go ndéanum go cinéulta firinneach riota.

15 Ann sin do léig sí a nias iad lé téad thús an bhfuinneóig: óir is ar bhalla an bháile do bhi a tigh, agus do áitibh sí ar an mballa.

16 Agus a dubhairt sí riú, eirgidhe fan tsiabh deagla go tteigeomhadh, na lorgaireadh ribh, agus folchuidh sibh féin trí lá ann sin, nó go bhfillidh an toir, agus na dhiaigh sin feadthaoi imtheachd romhuibh.

17 Agus a dubhradar na daoine ría, béimne neimhchiontach ansa mionnuibhfi thug tufa oruinn.

18 Féach a nuair thiocfam don tír, ceingeola tufa an reabog shnáithe scárlaoidefi ansa bhfuinneóig tre ar léig tú sinne síos, agus do bhéara tú hathair, agus do mhathair, agus do dhearbhairithe, agus muintir tighe hathar uile a steach chugad.

19 Agus íseadh bhias de, gidh bé rachus amach as doirfíbh do thighe fan tfráid, bláidh a fhuil ar a chionn féin, agus béimne neimhchiontach: agus gidh bé bhias ad fhocharfe ann fa tigh, biaidh a fhuil air ar gceanne, má bheanann lámh dhuine ris.

20 Agus má fhoillfhiann tú ar ngnothuidhne annso; annsin biam saór ód mhionnuibh thug tú oruinn do thabhairt.

21 Agus a dubhairt sí, do reir bhur mbriathar biodh sé mar sin; agus do chuir sí air siubhal iad, agus do cheangail sí an corda scárlaoide fan bhfuinneóig.

22 Agus do imthigheadarfan, agus tangadar fan tsiabh, agus do fhanadar ann sin trí lá no gur fhilladar na lorgairidh, agus do jarradar na lorgairidh iad ar feadh na sligheadh, ach ní fhuiradar iad.

23 Ann sin do fhilladar an dias fear, agus do thuirlingeadar don tsiabh, agus do chúadar thairis, agus tangadar go Josua mac Nun, agus dinniofadar dhó gach éinn dá tírla dhóibh.

24 Agus a dubhradar re Josua, go deimhin thug an Tighearna an tír uile ionar lamhaibh; oir atáid na dúitche-fuidh uile ag duf a nambfainne re eagla romuinn.

C A I B. III.

Disighe Jordan ar ngearradh ó cheile go mirbhuitheach, do chúadar clanna Ísrael a namn ar talamh tirim.

A Gus do eirigh Josua go moch ar maidin, agus do áthruigheadar as Sitim, agus tangadar go Jordan, é féin agus clann Ísrael uile, agus do fhoftadar annsin fuil do chúadar thairis.

2 Agus tírla a gcionn thrí lí, go ndeachadar na hoifighe ar feadh an tsiuaghe.

3 Agus do fhuagradar don phobal, gha radh, a nuair chifidhe Airc chunarbha bhur Tighearna Dé agus na Sagairt Lebhúteach gá huomchar, an-
fin

Tighe

uigheadh

a Re-

agus re-

h:

ura do

chearna

chearna

le an

daoine

cuith-

tiobh

thairis

ithridh,

ledeoch

fuaimb-

ar thug

on mar

ighearna

da bhar

Míod

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

tiobh

sin àithrochuidhe as bhuir nàit, agus rachdàoi na diaigh.

4 Gidheadh bialldh spàs eadruibh fein agus i, timchioll dhà mhìle cubhadh do thomhas: na tigidh laimh rià, chor go mbiaidh fios na sliaghadh aguibh iona ccaithfidhe gabhail: oir nior ghabhabhair an tsligheif roimhe fò.

5 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, Naomuigh sibh fein, oir do dhéana an Tighearna iongantà bhuir meaf a marach.

6 Agus do labhair Iosua ris na sagartuibh, ghà radh, tòghuidh suas Airc an chunnartha, agus eirgidhe thairis roimhe an bpobal; agus do thòghbhadh Airc an chunnartha suas, agus do chuadair roimhe an bpobal.

7 Agus a dubhairt an Tighearna ré Iosua, A nigh thoiséochus mé ar thusa oirdherceadh a meafg Israel uile, chor go mbia a fhios aca mar do bhi mé le Maóise go mbia mé mar sin leachda.

8 Agus aitheona tú do na sagartuibh iomchras Airc an chunnartha, ga radh, a nuair thiuchuidhe go bruch uilge Iordan, seasfuidhe bhuir ccomhuighe an Jordan.

9 Agus a dubhairt Iosua re cloinn Israel, tigidh uile agus éistigh briathra bhuir Tighearna Dé.

10 Agus a dubhairt Iosua, is leis fò aitheantàoi go bhfuil an Dia beò bhuir meaf, agus go tteilge fé amach gan fhailighe na Cananitigh, agus na Hittitigh, agus na Hibhitigh, agus na Perisitigh, agus na Girgastigh, agus na Hamoritigh, agus na Iebusitigh.

11 Féachuidh, téid Airc chunnartha Thighearna an domhuin uile romhuibh a nonn tar Iordan.

12 Annois ar a nadhbhar sin tugaiddh dhà fhear dhéag amach as treabbuibh Israel, fear as gach éintreibh.

13 Agus tiocfaidh a ccrich ar ball a ccuiridh na sagart iomchras Airc an Tighearna, Tighearna na talmhan uile, boinn a coos a nuisgidhibh Iordan, go ngearrfuighear uisgidhe Iordan ó na huisgidhibh thig a nuas as a nait shuas, agus seasfuid na gcarn ar a chéile.

14 Agus tárla a nuair do áthruigheadar an pobal ó na loistinnibh do dhul tar Iordan, agus na sagart ag iomchras Airc an chunnartha roimhe an bpobal;

15 Agus ar tteachd don luchd do iomchuir a Náirc go Iordan, agus ar ttumadh cos na sagart do iomchuir an Náirc a mbriach a nuighe, (oir tuiighidh Iordan a bhrucha uile feadh aimfire an fhoghmhair.)

16 Gur sheafadar na huisgidhe tháinic a nuas ó nait shuas, agus gur éirigh suas na càrn go go fha-

da ón chathruigh Adam ata ré tiobh Sarétan: ach gur fhailigheadar iad sin tháinic a nuas leath ré fairge an ré-tigh, a nfairge fhailite, agus gur gearradh amach iad: agus go ndeachadar an pobal a nonn go díreach as coinne Iericho.

17 Agus gur sheafadar na sagart do iomchuir Airc chunnartha an Tighearna, daingean ar talamh tirim, a lár Iordan, agus go ndeachadar clanna Israel uile thairis air talamh tirim, nó go ndeachadar an pobal uile go hiomlan tar Iordan.

C A I B. IV.

Do thogbhadh clocha-chuimhne ar mbailth De, as lár Jordan.

AGUS tárla a nuair do chuiddh an pobal uile go hiomlan tar Iordan, gur labhair an Tighearna re Iosua, dhà radh.

2 Glacfa tú dhà fhear dhéag as an bpobal, fear as gach éintreibh.

3 Agus aithin diobh, ghà radh, beiridh sibh as fò as lár Iordan, a nait ar sheafadar cosa na sagart do chloich dhéag, agus béarthaó sibh a nonn iad, agus fagfuidh iad san nait a mbéid na loistinnidhe a nochd.

4 Ann sin do ghoir Iosua an dá fheardhéag, noch do órduigh fé do chloinn Israel, fear as gach éantreibh.

5 Agus a dubhairt Iosua riú, eirgidhe thairis roimhe Airc bhuir Tighearna Dé go meadhon Iordan, agus bebhuidh suas gach éandaine aguibh do ar a gháluinn, do reir uibhre threabh chloinne Israel:

6 Ionnuis go mbiaidh fò na chomhartha aguibh, ionnuis a nuair fhiafroidh bhuir cclann dá naithribh anna naimfe thiocfas, gha radh, cread is ciall dáibh an fna clochuibh?

7 Ann sin freagortaó dhóibh garb iad uisgidhe Iordan do gearradh amach roimhe Airc chunnartha an Tighearna, a nuair do chuaidh tar Iordan, gur gearradh uisgidhe Iordan: agus beid na clochafa mar chuimhne do chloinn Israel go bráth.

8 Agus do rinneadar clann Israel mar do aithin Iosua dhiobh, agus do thogbhadh suas dhà chloich dhéag a lár Iordan, mar a dubhairt an Tighearna re Iosua do reir uibhre threabh chloinne Israel, agus rugadar leo a nonn iad gus a nait ar shofad agus do léigeadar ar lár ann sin iad.

9 Agus do chuir Iosua dhà chloich dhéag na seasamh a lár Iordan san nait ar sheafadar cosa na sagart do iomchuir Airc an chunnartha: agus an sin gus a nigh,

10 Oir iomchuir gur crioich an Tighearna an bpoibhe do rionnadh chladair uile go hAirc an gairt a b12 Agben agus threibhe roimhe chMaóise ri13 Timeam cois an TighJericho.14 Anfaigherna agus do bhi roimh bheatha.15 Agus Iosua, dh16 AithAirc na fJordan.17 Do a gartuibh Jordan.18 A dar na fAirc chun Jordan, a na sagart fhilleadar fein, agus briachuibh mhe.19 Agus Jordan a mhi, a phort ann Jericho.20 Agus Neigal a leo as Jor21 A Israel, a bhuir gcl teachd, g clochuibh22 Ann bhuir cclonnail tar tirim.23 Oir na Dia u go ndeach bhuir Tig noch do t ndeacham24 Ior dionuibh

10 Oir do sheafadar na sagairt do iomchuir a Náire a lár Jordan nó gur críochuigheadh gach éinni dar aithin an Tighearna do Iosua do labhairt ris an bpobal, agus do réir a nuile neithe dar aithin Máoise do Iosua : agus do rinneadar an pobal deithir, agus do chéadar thairis.

11 Agus tárla a nuair do chéadar cách uile go hiomlán a nonn, go ndeachuidh Airc an Tighearna thairis, agus na sagairt a bhí ag na phobail.

12 Agus do chéadar Clann Reuben agus Clann Ghad, agus leath threibhe Mhanafich armtha thairis roimhe chloinn Israel, mar do labhair Máoise ris.

13 Timchioll cheathrachad míl, ullamh cham cogaidh do chuaidh thairis roimhe an Tighearna chum catha go réiteach Jericho.

14 Anfa lé sin do méaduigh an Tighearna Iosua a radharc Israel uile : agus do bhí eagla aca roimhe, mar do bhí roimhe Mhaoise ar feadh laéthe a bhéatha.

15 Agus do labhair an Tighearna re Iosua, dhá radh.

16 Aithin do na sagartuibh iomchras Airc na fiadhnuisí, go ttigdis suas as Jordan.

17 Do aithin Iosua uiméfin do na sagartuibh, ghá radh, tigidh a níos as Jordan.

18 Agus tárla a nuair thangadar na sagairt suas noch diomchuir Airc ehuinnartha an Tighearna as lár Jordan, agus ar éirheadar beinn chos na sagart suas ar talamh tirim, gur shilleadar uigfidhe Jordan ann a náit féin, agus gur thuilligheadar tar a briathuibh uile, mar do rinneadar roimhe.

19 Agus tangadar an pobal suas as Jordan an deachmhadh lá don chéad mí, agus do rinneadar foslung-phort ann Gilgal anfa nimeal shoir do Jericho.

20 Agus do chuir Iosua na seasamh a Ngilgal an dá chloich dhéugso rugadar leo as Jordan.

21 Agus do labhair sé ré cloinn Israel, ghá radh, a nuair fhiafrochuid bhur gleann dá naithribh san naimisir atá teachd, ghá radh, Cread is ciall do na clochuibh?

22 Ansin do bhéarthaoi a fhios dhá bhur cloinn, ghá radh, tháinic Israel a nall tar an Jordansó ar thalamh tirim.

23 Oir do thiomuigh bhur Ttighearna Dia uigfidhe Jordan romhuibh, nó go ndeachabhair thairis, amhuil do rinne bhur Tighearna Dia ris an muir náidh noch do thiomuigh sé romhuinn, nó go ndeachamar thairis.

24 Ionduis go mbia a fhios ag domhuinn an domhuinn uile, go bhfuil

lámh an Tighearna láidir, chor go mbiadh eagla bhur Ttighearna Dé go brath oruibh.

C A I B. V.

Do athnuagbuidheadh an Timchillghearradh.

10. Do choimheadadar an Cháisg ag Gilgal. 12. Do fceir an Marna.

A Gus tárla a nuair do chéadar uile Righthe na Namoriteach do bhí ré taobh Jordan don táobh shiar, agus uile Righthe na Gcananiteach do bhí láimh ris an bhfairge, gur thairmuigh an Tighearna uigfidhe Jordan suas roimhe chloinn Israel, nó go ndeachamar thairis, gur Leaghaidh a croidhe, agus nach raibh spiorad ionta ni bhus mo, tre eagla chloinne Israel.

2 Anfa namsin a dubhairt an Tighearna re Iosua, déana fceana géara dhuit féin, agus timchillghearr clann Israel a ris an dara huair.

3 Agus do rinne Iosua fceana géara dhó féin, agus do thimchillghearr sé clann Israel ar chnoc an rémhchroicinn.

4 Agus sé so an tadhbhar as ar thimchillghearr Iosua : fúadar an pobal uile tháinic as an Néigipt, noch do bhí feardha, eadhon na fir chogaidh uile, bás san bhfásach ar a tflighe, mar thangadar amach as an Néigipt.

5 Annois an mhéid dáoine tháinic amach do thimchillghearradh iad, achd an mhéid dáoine rugadh san bhfásach ar a tflighe mar thangadar amach as an Néigipt, nior thimchillghearradar iad sin.

6 Oir do shiubhuigheadar clann Israel san bhfásach ceathrachad bliadhán, nó gur éugadar uile an luchd cogaidh tháinic amach as an Néigipt, do chionn nár umhuigheadar do ghuith an Tighearna : da ttag an Tighearna mionna nach ttaisbéanfadh sé dhoibh an fearann noch do mhionnuigh an Tighearna dá naithribh, go ttiubhradh sé dhuinn duithe, noch thuillighios lé bainne agus lé míl.

7 Agus a cclann, noch do thóg sé suas na náit, do thimchillghearr Iosua iad : oir do bhádar gan timchillghearradh, do chionn nár thimchillghearradar iad ar a tflighe.

8 Agus tárla a nuair do chriocmuigheadar an timchillghearradh ar an bpobal uile, gur fhanadar ar a náitibh anfa ccampa nó go rabhadar slán.

9 Agus a dubhairt an Tighearna re Iosua, Anfa lé do thiomáin mé mionchlú na Héigipte úaibh : uime sin goirtheair ainm na háitefin Gilgal gus a nuigh.

10 Agus

10 Agus do champuigheadar clann Ísrael a Ngilegal, agus do coimhcadadar an Cháig ar an cceathramhadh lá déag don mhí um nóin a reiteach Jericho.

11 Agus a dúadar do sheanarbhar na tíre ar na mhárach déis na Cás, arán gan loibhin, agus arbhar cruaidhte anfa lá chéadnafin.

12 Agus do gsur an Manna ar na mhárach ar itheadar seanarbhar na tíre, agus ní raibh Manna ní is mó ag cloinn Ísrael, ach ditheadar do thoradh thire Cánaan an bhliadhain sin.

13 Agus tarla a nuair do bhí Josua ag Jericho, gur thog a shúile suas, agus gur amhairc, agus feach do sheasduine thall as a choinne gon a chloideamh nochduigh iona láimh, agus do chaidh Josua mar a raibh sé, agus a dubhairt ris, Ann air ar foine atá tula, nó ar son ar námhad?

14 Agus a dubhairt seifion, Ní headh, achd mar chaipitín do shluagh an Tighearna tháinig mé a nois; agus do thuit Josua ar a aghaidh, agus do rinne adhra dhó, agus a dubhairt sé ris, cred a deir mo Thighearna re na églach?

15 Agus a dubhairt caipitín shléigh an Tighearna re Josua, scaoil do bhróg dot chois, óir is naomhtha a náit iona bhfuil tú ad sheafamh; agus do rianse Josua mar sin.

CAIB. VI.

Do theagaisc Dia (ceann na barmoilte) Josua ar Jericho do ghlacadh. 20 Thuit a ballaí na gu mirbhuiteach.

ANois do hiaghadh Jericho suas go daingion air eagla chloinne Ísrael: ní rachadh éanduine amach, agus ní thiagh éanduine a steach.

2 Agus a dubhairt an Tighearna re Josua, feuch, thug mé Jericho ad láimh, agus a Righ, agus a daoine curata a gcaisgidh.

3 Agus timcheoltaoi an chathair, sibhí a luchd cogaidh uile, agus éirgidh timchioll na caitheach éanúair amháin: Do dhéana tú mar fo sé lá.

4 Agus iomchoruid móirtheafar sagart feachd trumpuidhe dadharcuibh reitheadh roimhe a Náire, &c ar an feachdmhadh lá timcheoltaoi an chathair feachd nuair, agus seidfid na sagairt na trumpuidhe.

5 Agus tucfuidh a cerích a nuair do éanuid suaim fhada le hadhairc an reithe, agus a nuair chluinfid suaim an stuic, gairfid an pobal uile le gair mhóir, agus tuitfid ballaidhe na caitheach síos go lár, agus rachuidh an pobal suas, gach éanduine ar aghuidh go dtíreach.

6 Agus do ghoir Josua míac na Sagairt, agus a dubhairt ris, tucbhuidh suas Airc an chunatha, agus iomchraidis móirtheafar Sagart feachd stuic dadharcuibh reitheadh roimhe Airc an Tighearna.

7 Agus a dubhairt sé ris ar bpobal, gluaisigh romhuibh, agus timchiollthaoi an chathair, agus imthigheadh an té atá armtha roimhe Airc an Tighearna.

8 Agus tarla a nuair do labhair Josua ris an bpobal, gur ghlaisfidh an móirtheafar Sagart ag iomchar na floc dadharcuibh reitheadh roimhe an Tighearna, agus do sheideadh, agus do lean Airc chunnartha an Tighearna iad.

9 Agus do chaidar na daoine armtha roimhe na sagartuibh, noch do sheid na stuic, agus tainig a ndeireadh a ndiaigh na Háirce, [na sagairt] ag dul ar a naghuidh, agus ag seideadh na floc.

10 Agus do aithin Josua don phobal dá radh, na déanuidh gair ná torann bith lé bhur nugh, agus ní tigfidh éanfhorac as bhur mbéul nó go tu ní a naibora mifi ribh gaireadh, an lá gairfidhe.

11 Mar sin do thimchüll Airc an Tighearna an chathair ag dul na timchioll éanúair amháin, agus tagadar don champa, agus do fhodadar aná cempa.

12 Agus do éirigh Josua go mochar maidin, agus do thoghbhadar na sagairt Airc an Tighearna suas.

13 Agus do imthigheadar móirtheafar sagart ag iomchar sheachd floc dadharcuibh reitheadh roimhe Airc an Tighearna ar a naghuidh a ccomhnuideadh do sheideadar na stuic, agus na daoine armtha ag imtheachd rompa, ach tagadar a ndeireadh a ndiaigh Airc an Tighearna, (na sagairt) ag gabháil rompa, agus ag seideadh na floc.

14 Agus an dara lá do thimchiollthar an chathair éanúair amháin, agus do fhilleadair chum an champa: do rianeadar mar sin sé lá.

15 Agus tarla ar an feachdmhadh lá gur éirgeadar go moch timchüll scartha an laoi, agus gur timchülleadar an chathair ar an modh céadna seachd nuair.

16 Agus tarla ar an feachdmhadh nuair an tan do sheideadar na sagairt na stuic, go ndubhairt Josua ris an bpobal, Gairfidh, óir thug an Tighearna an chathair dhibh.

17 Agus bíadth an chathair móidigh, i féin agus a bhfuil inte, don Tighearna: amháin mairfidh Rahab an mhéidreach, i féin agus a bhfuil na focair fa tigh, do bhrigh gur fhoiligh si na teachda do chuireamar uainn.

CAIB. VII.

Do smachdaigheadh an pobal arson Achan,
neach do ghlaic don ná m'oidigbhe. 24
Dloghail Achan a ngleann Achor.

ACh do rinneadar clann Israel fá-
rughadh anfa ní m'oidigbhe 3
óir do ghlaic Achan mhac Carmi, mhic
Zabdi, mhic Serah do threibh Jádah
don ní m'oidigbhe, agus do hádhnadh
fearg an Tighearna a naghaidh chloinne
Israel.

2 Agus do chuir Josua daoine 6
Jericho go Hai, noch atá ré táobh
Bhet-abhen táobh shoir do Bhetel, a-
agus do labhair riá, dhá rádh, éir-
gidhe suas agus braithidh an tír : agus
do chéadar na daoine suas agus do
bhrathadar Ai.

3 Agus do fhilleadar go Josua, agus
a dubhradar ris, ná héirgidis na daoine
uile suas, ach léig a ttimchioll dhá
mhíle nó trí míle fear dul suas, agus
buailedis Ai, agus ná cuir fíochar ar
na daoineibh uile dul ann, óir ní
bhfuilid achd beagán.

4 Mar sin do chuaidh don phobal
suas ansin timchioll thri míle, agus do
theitheadar roimhe mhuintir Ai.

5 Agus do bhuaileadar muintir Ai
dhiobh timchioll thriochad agus sheifear
fear, óir do ruagadair iad on gheata
air fad go Sebarim, agus do bhuailear
iad ann na ndul le fánaigh : air a
nadhbhar sin do leaghad croidhte an
phobail, agus tangadar chum a bheith
amhuil uifge.

6 Agus do stiail Josua a éadach, agus
do thuit chum talmhan ar a a-
ghaidh as coinne Aice an Tighearna
go tráthnóna, é féin agus sinnseir Is-
rael, agus do chuireadar luáthreadh ar
a gceannuibh.

7 Agus a dubhairt Josua Uch a
Thighearna Dia, cred fá ttag tú an
pobal go ar éanchor a nalltar Jordan dar
feachadadh a liimh na Namoríteachy
dar scrios ? do bfearr linn go mbeimis
deántach fuireach ar an ttáobh thall
do Jordan.

8 O a Thighearna, cred a déara mist
a nuair iompoighios Israel a ndrúim
roimhe a nímhuid ?

9 Oir cluinfid na Cánánitigh, agus
dúthchúluigh na tíre é, agus tiocfuid
ar ttimchioll fa gcúairt, agus gearr-
fuid ar naim amach don talamh :
agus cred dhéanas tusa red a naim
mór ?

10 Agus a dubhairt an Tighearna
re Josua, éirigh suas, cred as a lui-
ghionn tú mar so ar haghaidh ?

11 Do pheacuidh Israel, agus do
shárúigheadar mo chunradhsa, noch do
arthin mé dhiobh : óir do ghlaicadar don
ní m'oidigbhe, do ghadadar mar ana
ccéadn

Jericho gabtha do loifgead.

18 Agus ar gach uile chor coimhéa-
daighis sibh féin ar éainni m'oidigbhe,
deagla go ndéanadh sibh sibh féin malluigh
a nuair ghlaicfidhe an ní mhalluigh,
agus go ndéanadh sibh malluighadh do
champa Israel, agus go mbuaidheor-
thaol é.

19 Achd a nuile airgid agus
ór, agus fíeithighe prais, agus iarúinn,
ataid colligthe don Thighearna : tiuc-
fuid a nionmhus an Tighearna.

20 Mar sin do ghairadar an po-
bal a nuair do theitheadar na fá-
gairt na sluic : agus tirla a nuair
do chualadar an pobal fuaime an
sluic, agus do ghairadar, an pobal
lé ghair mhóir, gur thuit an balla
síos ar lár, ionnus go ndéachuidh
an pobal suas don chathruigh gach
candúine ar aghaidh, agus do ghabhadar
an chathair.

21 Agus do scriofadar go huilidhe
an mhéid do bhi fa gcathruigh, idir
shoir agus mhúaid, óg agus thean, dhamh
agus chaoirigh, agus aifal, lé faobhar an
galaithimh.

22 Achd a dubhairt Josua ris an
nda fear do chuaidh do bhrath na tíre,
éirgidhe go tigh na meirdrigh, agus tu-
gadh amach as sin an bhean agus a
míle ní dá bhfuil aice, mar do mhion-
nuigheabhair dhi.

23 Agus do chuadar na hóganuigh
do bhi na luchd brathá a steach, agus
ugadar Rahab amach agus a hathair
agus a mathair, agus a dearbhraith-
re, agus a raibh aice uile, agus tu-
gadar a giol uile amach, agus d'fag-
bhadar taobh amuich do champa Israel
iad.

24 Agus do loifgeadar an cha-
thair le teimh, agus a nuile ní dá raibh
iste : amháin do chuireadar an tairgid,
agus an tór, agus na fíeithighe
prais agus iarúinn a nionmhus thighe an
Tighearna.

25 Agus do chumhdaigh Josua Ra-
hab an mheirdreach beo, agus muintir
tighe hathar, agus a raibh aice uile,
agus áitreabhuigh si an Israel gus
a nugh, do chionn gur shluigh
si na teachda do chuir Josua do bhrath
Jericho.

26 Agus do chuir Josua do mhóigh-
dibh orra san namfin, gá rádh, Go
madh malluigh a bhfaghnuis an
Tighearna an duine éireochas, a-
agus chuirfios an chathairse Jericho
suas : ann a chéidghin leac-
fús le a bunait, agus iona mhac
is oige chuirfeas le a geatadh
suas.

27 Mar sin do bhi an Tighearna re
Josua, agus do chuaidh a chlu ar feadh
na críche uile.

Ccáadna fós, agus nior léigeadar sin orra, agus do chuireadar a meafg a ccoda fein é.

12 Uiméfin nior fhéadadar clann Israel seafamh as coinne a námhad, ach do iompoigheadar a ccúl roimhe a naimhde, do chionn go rabhadar malluigh: agus ní bhia mifi maille libh seafda, muna scríostáoi an malluighthe ó bheith bhur meafc.

13 Éirigh, naómhuigh an pobal, agus abair, Naómhuighe sibh fein a gcoinne an laoi mairuighe: óir is marfo a deir an Tighearna Dia Israel, atá ní moidighthe ann bhur lár, ó Israel; ní fhéadthaoi seafamh as coinne bhur námhad, nó go gcurthaoi náibh an ní malluighthe ó bheith bhur meafc.

14 Ar a nadhbhar sin béarthar sibh ar maidin do réir bhur ttreabh, agus is amhlaidh bhias, an ttreabh air a mbéara an Tighearna go tiucfuid do réir a muintear, agus an mhuintir air a mbéara an Tighearna tiucfuid na ttighibh, agus an tigh air a mbéara an Tighearna tiucfuid na nduine agus na nduine.

15 Agus is eadh bhias de, an té ar a mbéarthar leis an ní moidighthe, loisfighear lé teinidh é fein agus a mbia uige uile, do bhrigh gur shánuigh fé cunradh an Tighearna, agus do bhrigh gur oibrigh fé leimhe a Niofrael.

16 Mar sin do éirigh Josua go moch ar maidin, agus tug Israel leis iona ttreabhuibh, agus do gabhadh treabh Judah.

17 Agus thug fé leis treabh Judah, agus do ghlac fé muintir na Saríteach: agus thug fé leis muintir na Sarhíteach duine ar dhuine, agus do gabhadh Sabdi.

18 Agus tug fé leis luchd a thighe duine ar dhuine, agus do gabhadh Achan mhac Carmi, mhic Sabdi, mhic Sérah, do threibh Judah.

19 Agus a dubhairt Josua re Achan, Guidhim thú a mhic, tabhair gloir don Tighearna Dia Israel, agus déana admháil ris, agus innis damhsa a nois cred do rinne tú, ná ceil orum é.

20 Agus do fhreagair Achan Josua, agus a dubhairt, go deimhin do pheacaidh mé a naghuidh an Tighearna Dia Israel, agus marfo agus marfo do rinne mé.

21 A nuair do chonnaire mé a meafc na néadálach culaidh bhréaghdha Bhablonta, agus da chéad Scel airgid, agus barra óir, do chomhthrom chaogad secel, an sin do shantuigh mé iad, agus rug mé liom iad, agus féach atáid a bhfolach anfa talumh a lár mo loistín, agus an tairgid faoi.

22 Ann sin do chuir Josua teachda nádh, agus do ritheadar gus an loistín,

agus féach do bhí sin a bhfolach iona loistín, agus an tairgid faoi.

23 Agus do thogbhadar amach iad ar lár an loistín, agus tugadar go Josua iad, agus go cloinn Israel uile, agus do leagadar amach iad as coinne an Tighearna.

24 Agus do ghlac Josua agus Israel uile maille ris, Achan mhac Sérah, agus an tairgid, agus an nádach, agus an barra óir, agus a mhic, agus a inghiona, agus a dhama, agus a asail, agus a chaoirigh, agus a loistín, agus a raibh ag uile, agus tugadar go gleann Achaz iad.

25 Agus a dubhairt Josua, cred ar bhuaidhir tusa sinne? buaidheoráid an Tighearna thusa a niugh. Agus do chlochadar Israel uile le clochuibh, agus loisigeadar iad le teine, tar éis a cclachadh le clochuibh.

26 Agus do thogbhadar leachd mór cloch ós a chionn gus a niugh: mar sin do fháll an Tighearna ó fhuoch a fheirge; uime sin do goireadh gleann Achor dainm don náit gus a niugh.

C A I B. VIII.

Do ghlacadh Ai trí fhuilgíngbada luigheach orra. 32 Do ferdobha na haitheanta a chlochaibh.

A Gus a dubhairt an Tighearna ré Josua, na biodh eagla ort, agus ní huamhnuighear tú: beir leachd na le choguidh uile, agus éirigh, imidh suas go Háir: feach, thug mifi ad liam Rí Ai, agus a dhuine, agus a chathair, agus a dháithche.

2 Agus do dhéana tú ré Háir, agus re na Righ, mar do rinne tú ré Jerim agus re na Righ: amháin a héadál agus a háirnéis glacfuidhe mar chreich de gaibh fein; cuir luigheachan duit ar a ceathruigh táobh shiar dhí.

3 Ann sin déirigh Josua, agus an leob cogaidh chum dul suas a naghaidh Ai, agus do thogh Josua amach trioch míle dfearuibh láidre a naghaidh, agus do chuir ar fubhal iad fa noidhche.

4 Agus do aithin fé dhiobh, ghrád, féach, beithi a luigheachan a naghuidh na cáithreach, táobh shiar do chathruigh: ná bíthí rófhada ón ceathruigh, ach bíthi uile féigh.

5 Agus racha mifi agus a bhí do dhaoineibh liom chum na cáithreach agus tiocfa a ccrich a nuair thiucfaid siad amach ar naghaidh, mar an ccéadair go steithsinne rompa.

Joseph a Ai.

6 Oir tairfuid fíadfan ar ndiaigh amach nó go tairngíom an ceathruigh iad: oir a déaruid. Do theitheadar rombun mar an gcéadúair.

7 Ar a naidhbharfín teithfinne rompalan; agus annsin éireochthaóisi as an luigheachán, agus sealtbhuidh an chathair; oir do bhéara bhuir TTighearna Dia an bhuir lámh i.

8 Agus is amhluidh bhias a nuair gheabhbhais an chathair, go ccuirfidhe an chathair tré theine, do réir aithne an Tighearna do dhéantaioi: féachuidh do aithin míf dháioibh é.

9 Uimefin do chuir Josua amach iad, agus do chéadar do luighe a bhfoaire, agus do shodair idir Bhétel agus Ai an tiobh thiar do Ai, ach do shan Josua a noidhcheshin a mealg an phobuil.

10 Agus do éirigh Josua go moch ar maidin, agus do áirimh sé an pobal, agus do chuaidh suas, é féin agus sinnaí Ísrael roimhe an bpobal go Há.

11 Agus do chéadar na dáoine uile, eadhon a raibh do lúchd coguidh na fheoir suas, agus do thairngeadair a comhfhogus, agus tangadar as coinne na caitheach, agus do champuigheadar ar an tiobh thuaidh do Ai: a nois do bhi gleinn eatorra agus Ai.

12 Agus rug sé leis timchioll chúig míle fear, agus do chuir na luighe iad a bhfoaire idir Bhétel agus Ai, ar an tiobh thiar don ceathruigh.

13 Agus a nuair do fhuigheadar na dáoine, eadhon an slúagh do bhi don tiobh thuaidh don ceathruigh, agus a luigheachán don tiobh thiar; do chuaidh Josua a noidhcheshin go lár an ghleanna.

14 Agus tairla a nuair do chonnaire Rígh Ai sin, go ndearnadar deithbhí, agus gur éirheadar suas go moch, agus do chuidar sír na caitheach amach a naghaidh Ísrael, é féin agus a mhuintir uile chom catha a nam cinnte as coinne an teitigh: ach níor mhothuigh go raibh luigheachán na aghuidh air an tiobh thiar don ceathruigh.

15 Agus do léig Josua agus Ísrael orra féin mar do bheidis búailte, agus do theitheadar a slighe an nfaigh.

16 Agus do goireadh a raibh do dháioibh ann Ai a ccionn a cheile na tóirugheachd, agus do leanadar Josua agus do tairngeadh an ceathruigh iad.

17 Agus níor fhágbadh duine ann Ai, nó a Mbétel nach deachuidh amach do leanmhúin Ísrael, agus do fhágbadar an chathair osculte, agus do leanadar Ísrael.

18 Agus a dubhairt an Tighearna ré Josua, sin amach an gath atá ad lámh a naghaidh Ai: oir do bhéara míf ad lámh i. Agus do shín Josua an gath do bhi iona lámh leath ris an ceathruigh.

19 Agus do éirigh an luigheachán go mear afa náitibh, agus do ritheadar ar ball ar shín seifion a lámh, agus do chéadar a steach don ceathruigh, agus do ghabhadar i, agus do dheifrigheadar, agus do chéadar an chathair tré theinidh.

20 Agus a nuair do fhéachadar muintir Ai na ndiaigh, do chonnadar, agus féach do chuaidh deatach na caitheach suas go neamh, agus ní raibh neart aca teitheadh don táioibh, ná don táioibh oile: agus na dáoine do theith fan bhfaich do fhilleadar ar a nais at an ttoir.

21 Agus a nuair do chonnaire Josua agus Ísrael uile gur ghabh an luigheachán an chathair, agus gur éirigh deatach na caitheach suas, annsin do fhilleadar a ris, agus do mharbhadar muintir Ai.

22 Agus tangadar cách eile amach as an ceathruigh na naghuidh, ionnus go rabhadar a lár Ísrael, cuid (Dísráel) don táioibh, is cuid don táioibh id, agus do bhuailleadar iad, ionnus nar léigeadar neach ar bith as, nó imtheachd diobh.

23 Agus do ghabhadar Rígh Ai na bheathaigh, agus tugadar chun Josua é.

24 Agus tairla a nuair do chríochnuigheadar Ísrael dúthchusaigh Ai uile do mharbhadh ann si machaire fan bhfaich, mar ar thiomaineadar iad, agus a nuair do thuitheadar uile le faobhar an chloidhimh nó gur sériofadh uile iad, gur fhilleadar na Hísráitigh uile go Há, agus gur bhuailleadar i le faobhar an chloidhimh.

25 Agus an mhéid do thuit an lár sin idir fhearuibh agus mhnaibh, do bhádar dhá mhíle dheús, eadhon muintir Ai uile.

26 Oir níor fhíll Josua a lámh air a hais, noch do shín sé leis an ngath, nó gur dhíothlathairigh sé áitre-abhuigh Ai uile.

27 Amháin áirneis agus éadail na caitheacha sin rug Ísrael léo mar chreigh dhóibh féin do réir bhreithre an Tighearna, noch do aithin sé do Josua.

28 Agus do loig Josua Ai, agus do rinne cárn di go bráth, áit fháiligh gus a niugh.

29 Agus do chroch sé Rígh Ai ré crann go tráthnóna, agus ar bál a ndeachuidh an ghrian faoi, do fhuagair Josua a chorp do leagadh a nuas don chrann, agus a theilgion a ndul a steach gheata na caitheach, agus do thógbadar cárn mór os a chionn, noch mhairios gus a niugh.

30 Ann sin do rinne Josua altoir don Tighearna Dia Ísrael, a shiabh Ebal.

31 Mar do aithin Maóise óglach an Tighearna do chloinn Ísrael, mar atá scríobhtha a leabhar dlighe Mhaóise, altóir do chlochuibh iomlána, air nar thóg duine ar bith iarann: agus do oifáladar orra sin íodhbhartha loifge don Tighearna, agus do íodhbradar ofála siothchána.

32 Agus do scríobh sé ansin ar na clochuibh cóib dhlighe Mhaóise, noch do scríobh sé a bhfaghnuifí chloinne Ísrael.

33 Agus do sheas Ísrael uile, agus an seanóirighe, agus a noifighe, agus a mbreitheamhuin don taoibhí don Airc, agus ar an ttaoibh oile, roimhe na Sagairt Lebhíteach, noch do iomchair Airc chunnartha an Tighearna, aráon an coimhidhtheach agus an té rugadh na meaf: Leath dhiobh thall as coinne shléibhe Gerisim, & an leath oile dhiobh thall as coinne shléibhe Ebal: mar do aithin Maóise óglach an Tighearna roimhe, go mbeinneochaidís pobal Ísrael.

34 Agus na dhiaigh sin do léigh sé briathra an dlighe uile, na beanachda agus na mallachda do réir a nuile neithe dá bhfuil scríobhtha a leabhar an dlighe.

35 Ní raibh focal dar aithin Maóise nar léigh Josua a lathair chomhchruinnigh chloinne Ísrael uile, maille ris na mnaibh, agus leis na leanbuibh, agus leis na coimhghithibh do bhi gnáthach na meafg.

C A I B. IX.

Cealg na nGileoniteach. 16 Do dhearnadh daoisnuigh dhiobh.

AGUS tarla a nuair do chúaladar na Righte uile do bhi don taoibhí do Jordan air na slebhtibh, agus air na gleantuibh, agus ar imlibh na fairge móire uile thall as coinne Lebanon, na Hititigh, agus na Hamoritigh, agus na Cananítigh, agus na Perisítigh, agus na Hibhitigh agus na Jebusítigh:

2 Gur chruinnigheadar iad fein uile a gcionn a chéile do throid re Josua, agus ré Hísráel déan toil amháin.

3 Achd a nuair do chúaladar muintir-Ghibeon, mar do rinne Josua ré Jericho, agus ré Háil.

4 Do rinneadarfan go cealgach, agus do chuadar, agus do leigeadar orra gur teachda iad; agus tugadar sean íaic léo ar a nallaluibh, agus sean bhuidéil fhiona briste ceangailte suas.

5 Agus seanbhroga atchóirighe air a ccoisibh, agus seanéaduighe orra, agus do bhi aráin a lóinn uile tirim agus liath.

6 Agus do cheadar go Jolua do nfoflunphort a Ngilgal, agus a dáradar ris, agus re fearuibh Ísrael, Tamar as tir imchein: a nois sinne déanuidhí síth rinn.

7 Agus a dubhradar fir Ísrael na Hibhitibh, do bfeidir gurob eadann fein do nithi comhnughe, agus cionn do dhearmaois ceangal ribh?

8 Agus a dubhradarfan re Jolua, a feirbhígh dhuit sinn: agus a dáradar Josua rian, cia sibh? agus cuir a ttagabhair:

9 A dubhradarfan ris, 6 thír a fhada uair thangadar do sheirbhígh ar son anna do Thighearna Dé; ar chualamar a chlu, agus a ndéam uile san Negipt.

10 Agus a nuile ní da ndéam sé ré dhá Righ na Namoriteach, do táobh thall do Jordan, ré Sihon Righ Hesbon, agus ré Og Righ Bálan, mar do bli ann Ashtarot.

11 Ar anadhbharfin do labhairt sunfir, agus muintir ar tíre a rium, ga radh, beiridh lónn libh chomh a nallair, agus éirgidhe do theacht doibh, agus abraidh riu, is feirbhígh dhaoibh sinne, uiméfin a nois do nuidhí ceangal rinn.

12 Thugamar an taráin mar linn linn, teith or tighthibh an la thugamar amach do theachd go nuige sibh, achd a nois feachuidh atá an taráin, agus ata sé liath.

13 Agus na buidéil sí do lonnra dñion, do bhídar nua, achd feachuidh atáid briste, agus iadso ar ndéadur agus ar mbróga atáid foirfe do bhi a nallair rofhada.

14 Agus do ghlacadar na fir a ar son a mbidh, agus nior imreac comhairle as béul an Tighearna.

15 Agus do rinne Josua síth ris agus do rinne ceangal riu, léighe doibh marthuinn, agus tugadar prionnfuidhe an chomhchruinnigh mionn doibh.

16 Agus tarla a ccionn thri lá ar éis oíaghe do dheanadh riu, go comdar gur bhíad sin a ccomharlanna, agus aitreabhadar eatorra.

17 Agus do ghluaifiodar clann Ísrael ar a naghuidh, agus tangadar dá gcathreachaibh an treas lá; a nois dois iad a ccaithreacha Gibeon, a Cephirah, agus Beerot, agus Capharim.

18 Agus nior bhuaileadar clann Ísrael iad, do chionn mar thugadar prionnfuidhe an chomhchruinnigh a mionna dhoibh fan T Tighearna Dé Ísrael, agus do rinneadar an comhchruinnighadh munbhar a naghaidh na prionnfuidhe.

19 Acht a dubhradar na prionnfuidhe uile ris an gcomhchruinnighadh, Thugamar ar mionna dhoibh fan T Tighearna

na Gileonit
as Dia Ísra
aí fheadma
20 Do d
Nagiam d
ghatáin do
mionn thug
21 Agus
ris, léighe
na mionn
ceirregeat
niughadh
prionnfuidh
22 Agus
gu do lab
ar mbeall
móid ro f
na mionn ch
23 Anon
nalligh,
agbá fíor
cluibh, ag
an tairn
Dé.
24 Agus
ar a dubh
leach do
aithin do
Maóise ar
dubhí.
uile do
do bhama
prionnfuidh
aí.
25 Agus
lúidh, a
do dheana
26 Agus
ar do th
íal, nar m
27 Agus
air do b
fairge the
niughadh,
gu an n
adh sé.
Josua, ar
ibh, J
léoi jo
A Nois
luidh
mar do
dhothla
do rinne
mar sin
Righ, ag
Ghibeon
bhídar n
28 G
bhígh go
móir, n
toghamb

20 Ghibeónigh fé dhéirí.

na Dia Ísrael; a nois ar a nadhbharsin ní fheadmaid buio riu.

20 Do dheanam marío riu; eadhon léigam dhoibh beith béo, deagla díoghlais do theachd oruinn do bhrigh na nion chugamar dhoibh:

21 Agus a dubhradar na prionnfuidhe riu, léigh dhoibh marthuinn, ach bídis na mbuaintoiribh connuigh, agus na stairmeoiribh uisce don chomhchruinnighadh uile, mar do ghealladar na prionnfuidhe dhoibh.

22 Agus do ghoir Iosua orra, agus do labhair fé riu, gha rádh, Creadar mbeallbhair sinn, gá rádh, atá moid ro fhada uaibh, a nuair gurob aduinn chomhnuighthi?

23 Anois ar a nadhbharsin atáthaoi nuigh, agus ní bhiaidh éanduine quibh fíor ó bheith bhuir ndaoirfinea-cuich, agus bhuir luchd báana connuigh an tairnghe uisce chum tighe mo Dia.

24 Agus do fhreagradarfan Iosua, agus dubhradar, do bhrigh gur dear-bhadh dot sheirbhífeachuibh mar do ádh do Thighearna Dia dhá óglach Macé, an dúithe uile do thabhairt d'abha, agus dúthchufaigh na tíre uile do scrios romhuibh; uime sin do bhamar lán deagla ar namann roimhí: agus do rinneamar an ádh.

25 Agus a nois féach, atá moid ad léimh, mar as fearr do chítear dhuit do dheanamh rinn, Déan é.

26 Agus do rinne fé mar sin riu, agus do thoir as láimh chlainne Ísrael iad, nar mharbhadar iad.

27 Agus do rinne Iosua an lá sin gearrthoiridh connuigh dhoibh, agus tairngheoiridh uisce don chomhchruinnighadh, agus daktóir an Tighearna agus an nuigh, anná náit do thoighfeadh fé.

GAIB. X.

Iosua, ar tarrthail Ghibeón o na cáig rígh-
tibh, fíad an ghrian agus an ghealach
léoi iomlán a lár neimhe.

A Nais táinic a cecich a nuair do chúa-
luidh Adonisedec Rígh Jerusaleim,
mar do ghabh Iosua Ai, agus gur
dhiothaithrigh fé thrid amach i, mar
do rinne re Jericho, agus re na Rígh,
mar fua do rinne re Hai, agus re na
Rígh, agus mar do rinneadar muintir
Ghibeón fith ré Ísrael, agus mar do
bhadar na mealg;

2 Gur eagluigheadar go mór, do
bhrigh go raibh Ghibeón na cathruigh
mbor, mar aon do na caithreachaibh
toghambha, agus do chionn gur mbo

i ní Ai, agus go rabhadar a daoine uile
láidir.

3 Uime sin do chuir Adonisedec Rígh
Jerusalem fíos go Hoham Rígh Hebron
agus go Piram Rígh Jarmut, agus go
Jophia Rígh Lachis, agus go Debir Rígh
Eglon, gha rádh;

4 Tigidh suas chugamsa, agus cuidighe
liom fé mbailínis Gibeón: óir do
rinne fé fith re Iosua, agus re cloinn
Ísrael.

5 Ar a nadhbharsin do chruinnigheadar
cuig Ríghthe na Namoriteach iad féin a
cceann a céile, Rígh Jerusaleim, Rígh
Hebron, Rígh Jarmut, Rígh Lachis,
Rígh Eglon, agus do chúadar suas, iad
féin agus a fíogh uile, agus do chomh-
nuigheadar a naghuidh Gibeón, agus do
rinneadar cogadh na haghaidh.

6 Agus do chuireadar muintir Ghi-
beón fíos chum Iosua don champa go
Gilgal, gá rádh, ná mainneachduigh
do lámh ód sheirbhífeachuibh, tárr chu-
guinn tráth, agus fíor sinn, agus tár-
thuigh sinn: óir atáid na Ríghthe áitre-
abhus air na feibhtibh uile ar ccrúnni-
ughadh ar naghuidh.

7 Ansin do chúaidh Iosua suas ó
Gilgal, é féin, agus a luchd coguidh
uile na fhochair, agus na gailgidh
neartmhara uile.

8 Agus a dubhairt an Tighearna ré
Iosua, ná heagluighear thú rompa; oir
dho sheachuidh mísi ad láimh iad; ní
sheasfa duine dhoibh romhad.

9 Tháinic Iosua ar a nadhbharsin
chuga go hobann, agus do chúaidh fé
suas ó Gilgal anfa noidhche,

10 Agus do chlaoidh an Tighearna
iad roimhe Ísrael, agus do mharbh iad
re hár mór a Ngibeón, agus do thiomáin
iad ar fud na sígheadh theid suas go
Betóron, agus do bhuaileadar iad go
Afech, agus go Macedah.

11 Agus tarla mar do bhadar ag
teithiomh roimhe Ísrael, agus iad ag
dul ré fanuidh go Betóron, gur theilig
an Tighearna clochá móra a nuas ó
neamh orra go nuige Afech, agus gur
marbhadh iad: ba mó an mhéid do
marbhadh le cloichfhneachda dhoibh, ná
ar mharbhadar clann Ísrael leis an ccloi-
dheamh.

12 Ann sin do labhair Iosua ris
an Tighearna an fá lá thoirbhir an
Tighearna na Hamorigh suas roimhe
chloinn Ísrael, agus a dubhairt fé a
radharc Ísrael, A ghrian fan ad chomh-
nuighe ar Ghibeón, agus a ghealach
fanfa ad sheafamh a ngleann Aialon.

13 Agus dfan an ghrian na seafamh,
agus do fíad an ghealach, no gur dhio-
ghladar na daoine iad féin air a námlu-
idh. Nach bhfuil so scriobhtá a Leabhar
Iasér? Mar sin dfan an ghrian na shea-
famh, a lár neimhe, agus níor
dheifrigh ar dhul faoi timchioll laoi
iomlán.

14 Agus ní raibh éanlá ríamh cōmhuil ris sin roimhe nó na dhiaigh, gur eist an Tighearna re guth duine; óir do throid an Tighearna ar son Ísrael.

15 Agus dhíl Iosua, agus Ísrael uile maille ris don champa go Gilgal.

16 Ach do theithiodar na cáig Ríghthe, agus do dfoiluigheadar iad fein a nuamhuigh ag Macedah.

17 Agus do hinneadh sin do Iosua, gha rádh, do frith an cúigear Ríghthe a nuamhuigh ag Macedah.

18 Agus a dubhairt Iosua, iompóidh Clocha móra ar bhéul na húamha agus cuirigh daoine laimh ría dhá cōimhead.

19 Ach ná fanuighsi, leanuidh a ndiaigh bhur námhad, agus buailidh a ndeireadh, ná léigidh dhóibh dul a steach da gcaithreachaibh; óir do thoirbhir bhur T Tighearna Dia ann bhur Lamhuibh iad.

20 Agus tária a nuair do chriochnuigh Iosua agus clann Ísrael a marbhadh lé hár ro mhór, nó gur sgríofadh iad, go ndeachadar an mhéid do mhair díobh a steach da gcaithreachaibh daingne.

21 Agus do fhillheadar an pobal uile don champa go Iosua a Macedah a fíothchain; níor chorruidh éanduine a naghaidh aoin do chloinn Ísrael.

22 Annsin a dubhairt Iosua, osclúigh béul na húamha, agus tabhair chigam amach na cáig Ríghthe sin as a nuamhaigh.

23 Agus do rinneadar mar sin, agus tugadar na cáig Ríghthe sin chuige amach as a nuamhuigh, Rígh Jerusaleim, Rígh Hebron, Rígh Iarmet, Rígh Lachis agus Rígh Eglon.

24 Agus tária a nuair thugadar na Ríghthesin amach go Iosua, gur ghoir Iosua ar fhearuibh Ísrael uile, agus a dubhairt fé re caiptínibh an Luchd cogaidh do cháaidh leis, Druididh a leith, cuirfidh bhur ccofa ar mhuinealuibh na Ríoghso; agus tangadar laimh ris, agus do chuireadar a ccofa ar a muinealuibh.

25 Agus a dubhairt Iosua riu, Ná húamhuighthear sibh, agus ná bithi ímsháimhach, bithi Láidir agus láinbhódha, óir is marfo do dhéana an Tighearna ré bhur naimhdeibh uile re a troidfígh.

26 Agus na dhiaighsin do bhuail Iosua iad, agus do mharbh fé iad, agus do chroch fé ar cháig crannuibh iad; agus do bhádar crochta ar na crannuibh go tráthnóna.

27 Agus tária a nam dul faói na greine gur fhaagair Iosua, agus tugadar a nuas as na crannuibh iad, agus do theilgeadar an fá nuamhuigh iad mar a rabhadar a bhfolach, agus do chuireadar clocha móra a mbéul na húamha, noch mbairios gus a niugh.

28 Agus an lá céadnasin do ghair sin Iosua Macedah, agus do bhuail faobhar an chloidhimh, agus a Rígh, mharbh fé thrid amach iad fein, agus raibh danmannuibh inte, níor léig díobh as; agus do rinne fé re Macedah, mar do rinne re Rígh Iericho.

29 Annsin do ghluais Iosua ó Macedah, agus Ísrael uile maille ris Libnah, agus do throid fé a nagh Libnah.

30 Agus do thoirbhir an Tighearna i mair an gcéadna, agus a Rí laimh Ísrael, agus do bhuail sé lé faobhar an chloidhimh, agus raibh danmannuibh inte; níor fé áon díobh as dá raibh inte, agus do rinne fé re na Rígh mar do re Rígh Iericho.

31 Agus do ghluais Iosua Libnah, agus Ísrael uile maille ris go Lachis, agus do clampaigheadar a naghaidh, agus do throidheadar a naghaidh.

32 Agus do sheachuid an Tighearna Lachis a laimh Ísrael, noch do gair an dara lá, agus do bhuail i le faobhar an chloidhimh, agus a raibh danmannuibh inte, do reir a nuile ní do rinneadar re Libnah.

33 Annsin thainic Horam Rígh Iericho suas do chongnamh le Lachis agus do bhuail Iosua é fein, agus mhuintir, nó gur fhág gan éadain béo é.

34 Agus do ghluais Iosua ó Lachis go Heglon, agus Ísrael uile maille ris, agus do shuigheadar a camp na huchd, agus do throidheadar a naghaidh.

35 Agus do ghabhadar i an lá agus do bhuailheadar i le faobhar an chloidhimh, agus a raibh danmannuibh inte, do mharbhadh iad an lá agus do reir gach éaduineithe dá ndéanadh re Lachis.

36 Agus do chuaidh Iosua suas go Eglon, agus Ísrael uile maille ris go Hébron, agus do throidheadar a naghaidh.

37 Agus do ghabhadar i agus do bhuailheadar i le faobhar an chloidhimh agus a Rígh, agus a caithreacha uile, agus a nuile anam dá raibh inte, agus fhág éanduine béo dhíobh, do reir nuile ní dá ndéanadh re Heglon, agus scrios go hiomlán i, agus a raibh danmannuibh inte.

38 Agus do fhill Iosua agus Ísrael uile maille ris go Debir, agus do throid na naghaidh.

39 Agus do ghabh i, agus a Rí agus a caithreacha uile, agus do bhuailheadar iad lé faobhar an chloidhimh, agus do mharbhadar a raibh danmannuibh inte, níor fhág a bhéo: mar do rinne fé re Hébron.

do ghabh sin do rinne re Debir, agus re na
bhuail iad, mar do rinne fós re Libnah, agus
a Righ na Righ.
10. Mar sin do bhuail Josua tír na
Righ, agus an taoibh, ó dheas, agus na
Righ, agus na fruth, agus a Righ-
re, agus nior fhág neach beo dhiobh :
ach do scrios lé uile an mhéid iona
a bhuail, mar do aithin an Tighear-
na Dia Israel.
11. Agus do bhuail Josua iad ó
Chades-Barnéa go nuige Gáfa, agus
tír Obolén uile go nuige Gibe-
on.
12. Agus do ghabh Josua na Righ-
the uile, agus a ndúitche a
neamhchad : do chionn gur throid an
Tighearna Dia Israel ar son Israel.
13. Agus do fhill Josua, agus Is-
rael uile maille ris don champa go
Gáfa.

C A I B. XI.

Josua taitís Righthe, 21 agus aithigh do
fhuilidh an t-Deirbhí : 23
do ghabh Josua an tír do gheall Dia :
agus fhuilidh do chogad.

A Ghabtha a nuair do chualuidh Já-
sín Righ Háfor na neithesí, gur
chuir sé chum Jobab Righ Simron, &c
go Righ Achlaph,
1. Agus chum na Righthe do bhí bádú
thuidh ar na fleibhtibh, agus budh
dheas ar réiteach Cinerot, agus anfa
nileann, agus a nílíbh Dor taobh
thiar ;

2. Agus chum an Chananitigh shoir
agus thiar, agus chum an Namoritigh, &c
chum an Hítitigh, agus chum an I'hé-
ritigh, agus chum an Jebusitigh annsa
fleibhtibh, agus chum an Hibhitigh faoi
Hermon a tír Míseph.

3. Agus do chuidar amach, iad féin
agus a fíogh uile maille riú, mo-
ran daoine mar an ngaineamh atá
ar thráighe na fairge ar iomadaml-
lachd, maille re marcshluagh agus ro
mhóir carbaid.

4. Agus a nuair do chruinnigheadar na
Righthe sin uile, a gcionn a chéile, tan-
gadar agus do rinneadar comhuigh a
bhíochair a chéile ag uilídhíbh Me-
rom, do throid a naghaidh Israel.

5. Agus a dubhairt an Tighearna ré
Josua, Ná biodh eagla ort ar a son súd ;
oir feachóidh mí sí marách tim-
chíll na huairisí iad marbh uile as
coinne Israel : gearrfuidh tú a niosca-
da di neachuibh, agus loifscidh tú a
gearbuid re teinidh.

6. Mar sin tháinig Josua, agus an
achd cogaidh uile leis na naghaidh ag
uilídhíbh Merom go hobann, agus do
iománadar orra.

7. Agus do thoirbhir an Tighearna a

lámh Israel iad, noch do bhuail iad, a-
agus do mhadhmuigh orra go Sidon
mhóir, agus go Míseph-maim, agus go
gleann Míseph shoir, agus do bhuail-
eadar iad no gur fhágbhadar gan aon beo
dhiobh.

8. Agus do rinne Josua mar a dubhairt
an Tighearna ris, do ghéarr sé ioscada
a neach, agus do loif sé a gearbuid
re teinidh.

9. Agus do fhill Josua an tainfin ar
a ais, agus do ghabh Háfor, agus do
bhuail a Righ leis an gcleoidheamh : oir
do bhí Háfor roimhe sin na ceann ar
na rioghaibh sin uile.

10. Agus do bhuail eadar a raibh dan-
mannuibh inte lé fiobhar an chloidhimh
ga scrios uile ; nior fágbhadh aon diobh
do tharruing anála, agus do loif sé
Háfor le teinidh.

11. Agus do ghabh Josua caithreacha
na Rightheadh sin uile, agus a Righthe
uile do ghabh sé, agus do bhuail iad lé
fiobhar an chloidhimh ; agus do scrios
thrid amach iad, mar do aithin Maóise
feirbhífeach an Tighearna.

12. Achd ar son na gcaithreach noch
do fheas a gcomhuidhe iona neart, nior
loif Israel énachathair diobh, achd Há-
for amháin do loif Josua.

13. Agus tugadar clann Israel lé mar
chreich dhiobh féin, uile eadail a-
agus airneis na gcaithreachsin : ach do
bhuail eadar gach uile dhuine le fá-
bhar an chloidhimh no gur dhíothlaith-
righeadar iad ; nior fhágbhadar aon do
tharruing anála.

14. Mar do aithin an Tighearna dhá
sheirbhífeach Maóise, is mar sin do
aithin Maóise do Josua, agus do rinne
Josua mar sin : nior fhág sé éinní gan
deanamh do nuile ní do fhógair an
Tighearna do Mhaoise.

15. Mar sin do ghabh Josua an
chriochsin uile, na cruic, agus an deú-
ciort uile, agus fearann Gofen uile,
agus an gleann, agus an réiteach,
agus sliabh Israel, agus a ghleann
sin :

16. Eadhon ó shliabh Halac théid suas
go Seir, go Baal-gad a ngleann Leba-
non faoi shliabh Hermon : agus do
ghabh sé a Righthe uile, agus do bhu-
ail iad agus do mharb sé iad.

17. Do rinne Josua cogadh a bhfad
daimsir ris na Righthibh sin uile,

18. Ní raibh Cathair do rinne síth ré
cloinn Israel, acht na Hibhitigh amháin,
áitreachuigh Ghibeón ; do gabhadar
an chuid oile uile a ccath.

19. Oir is ón Ttighearna tháinig
cruadhghadh a croidheadh, chor go
ttuicfaidh a naghaidh Israel a gcath,
chor go muirfeadh iad uile thrid
amach, agus ionnus nach bhfuighdis
tairífeachd air bith, ach go scriosadh
sé iad, mar do aithin an Tighearna
do Mhaoisi.

21 Agus annfa namfin tháinic Jofua, agus do scríos fé amach na Hanacimigh ó na fleibhthibh, ó Hebron, ó Dhebir, ó Anab, agus as fleibhthibh Judah uile, agus ó shleibhthibh Israel uile: do leirscríos Jofua iad uile gon a gcaithreachaibh.

22 Níor fíghnadh éanduine do na Hanacimibh a bhfearrann chloinne Israel: amháin a Ngáfa, a Ngat, agus ann Afidod, do fíghnadh daóine iontafin.

23 Mar sin do ghabh Jofua an tír uile, do réir a míle ní dar labhair an Tighearna re Maóise, agus thug Jofua mar oighreacha do Israel é do réir a ronna iona ttreabhuibh, agus do íguir an dúitche do chogadh.

C A I B. XII.

An dá rígh taobh shoir Jordan do bhuaill Maóise. 7, Righthe 31 do bhuaill Jofua taobh shiar Jordan.

ANnois is iadso Righthe na gcríoch do bhuaill clann Israel, agus dar shealbh-uigheadar a bhfearrann ar an ttaobh oile do Jordan leath ré héirghe na gréine; ó mabhuan Arnon go sliabh Hermon, agus an réiteach uile ar an ttaobh shoir.

2 Sihon Rígh na Námoreteach, noch do áitreibh ann Hesbon, agus do riaghluadh ó Aroer noch atá ar bhrúach na habhann Arnon, agus ó lár na habhann, agus ó leath Ghilead gus a nabhuinn Jabboc, noch bá téora chloinne Ammon:

3 Agus ón réiteach go fairge Chine-rot ar an ttaobh shoir, agus go fairge an réitigh, cadhón a nfairge shailte taobh shoir, an tslighe go Bet-iesmot: agus ón taobh ó dheas faoi Af-dor-pisgah.

4 Agus cósta Og Rígh Báfan, noch do bhi dífúighioll na naitheach do áitreabh an Astarot, agus ann Edrei.

5 Agus do riaghluadh a sliabh Hermon, agus a Salcach, agus a Mbafan uile go himiol na Ngefuriteach, agus na Maachariteach, agus leath Ghilead, téora Shihon Rígh Hesbon.

6 Do bhuaill Maóise óglach an Tighearna agus clann Israel iadfin, agus thug Maóise óglach an Tighearna sin mar sheilbh do na Reubinitibh, agus do na Gaditibh, agus do leithtreabh Mhanasseh.

7 Agus is iadso Righthe na críche do bhuaill Jofua agus Israel don taobhshíor Jordan taobh shiar, ó Bhaal-gad a ngleann Lebanon go sliabh Hálac théid suas go Seir, noch thug Jofua do threabhuibh Israel mar sheilbh do réir a ronna.

8 Annfa fleibhthibh, agus annfa

gleantuibh, agus annfa réitibh, agus ina frothuibh, agus annfa bhífach, annfa tír ó dheas; na Hittitigh, agus Hamoritigh, agus na Cananitigh, na rístitigh agus na Hibhitigh agus Jebusitigh.

9 Rígh Jericho, áon: Rígh Ai, atá láimh ré Betel, áon:

10 Rígh Jerusaleam, áon: Rígh Hebron, áon:

11 Rígh Jarmut, áon: Rígh Laish, áon:

12 Rígh Eglon, áon: Rígh Gath, áon:

13 Rígh Debir, áon: Rígh Qath, áon:

14 Rígh Hormah, áon: Rígh Ashdod, áon:

15 Rígh Libnah, áon: Rígh Ashlam, áon:

16 Rígh Macedah, áon: Rígh Bethan, áon:

17 Rígh Thappuah, áon: Rígh Hebron, áon:

18 Rígh Aphec, áon: Rígh Laisan, áon:

19 Rígh Madon, áon: Rígh Hama, áon:

20 Rígh Simron-meron, áon: Rígh Achaph, áon:

21 Rígh Taanach, áon: Rígh Giddo, áon:

22 Rígh Cedec, áon: Rígh Jericho, áon:

23 Rígh Dor a gcósta Dor, áon: Rígh chineadhacha Ghilgal, áon:

24 Rígh Thirzah, áon: na Rígh uile, triochad agus áon.

C A I B. XIII.

Cuid ronna Reuben. 24 Gad. 29 Ap-
leith thréibh Mhanasseh.

ANnois do bhi Jofua sean, agus áit a mbláidnuihbh, agus a dubhán an Tighearna ris, atá tús fad agus árfuidh a mblíaghnuibh, atá fós romhórán talmhan re le bhughadh.

2 Sé fo fearann atá fós ré a bhla amach, imle na Bhíllistíneach uile, gus Gefuri go hiomlán.

3 O Shihon noch atá as coime Héigte air fad go himlibh Ecron le Thuaidh, noch airmhithior do na Cananitibh: cuig Tighearnuigh na Bíllistíneach: na Gafatitigh, agus na dotitigh, na Hefalonitigh, na Gilead agus na Hecronitigh, mair an gus na Habhitigh.

4 On taobh ó dheas dúitche Gcraniteach uile, agus Mearah na taobh na Sidonianach go Haphat, himlibh na Namoriteach:

5 Agus dúithaigh na Ngíllitíneach Lebanon uile leath re

gréine ó Bhaalgad faoi shliabh Hermon, go dul a sheach go Hamat.

6 Dúthchuthaigh thre na cénoc uile ó Lehanon go Míreopot-maim, agus na Sídeanach uile; cuirfe mé iad sin amach roimhe chloinne Ísrael; amhain mianá le crannchar é do Ísrael mar oighreachd, mar do aithin mifi dhíot.

7 Annois ar a nadhbarfin rannfa an Ierannó mar oighreachd idir na naoi treabhúibh, agus leiththreibh Mhanafieh.

8 Oir is mar áon riu do ghabhadar na Reubenitigh, agus na Gaditigh a noighreachd, noch thug Máoise dhoibh tobh thall do Jordan leath shoir, eadhon mar thug Máoise óglach an Tighearna dhoibh.

9 O Aroer atá ar bhrúach na habhann Arnon, agus an chathair atá a lár na habhann, agus reiteach Mhedeba uile go Dibon.

10 Agus uile caitheacha Shihon Righ na Namoriteach, noch do riaghluidh ann Hesbon, go téorúinn chloinne Ammon.

11 Agus Gilead, agus téora na Ngeiriteach, agus na Maachatiteach, & siabh Hermon uile, agus Bafan uile go Sílah.

12 Agus rioghachd Og uile a Mbáfan, noch ba Righ ann Afstárot, agus an Edrei, noch do mhair dúghuill na naitheach: áir is iad do bhúail Máoise, agus do tháig fé amach.

13 Gidheadh nior íscríofadar clann Ísrael na Geluritigh, ná na Maachatitigh; atáid na Geluritigh, agus na Maachatitigh na gcoinmhuighe a measc Ísrael agus a nugh.

14 Amhain do threibh Lebbi ní thug fé oighreachd; fé a noighreachdán iodhbhartha an Tighearna Dé Ísrael déanta le teinidh, mar a dubhairt fé riu.

15 Agus thug Máoise do threibh chloinne Reuben oighreachd do réir a muintear.

16 Agus do bé a tteóra ó Aroer atá ar briach na habhann Arnon, agus reiteach Mhedeba uile:

17 Hesbon, agus a caitheacha uile atá anna reiteach; Dibon, agus Bamot-baal, agus Bet-baal-meon,

18 Agus Jahash, agus Cedemot, agus Mephaat,

19 Agus Criataim, agus Sibmah, agus Saretáhar, a siabh an ghleana.

20 Agus Betpeor, agus Asidot-pisgah agus Bet-iesimot,

21 Agus caitheacha an réitigh uile, agus Rioghachd Sihon Righ na Namoriteach uile, noch do bhúail Máoise maille re príonadhuibh Midian, Ebhi agus Recem, agus Sur, agus Hur, agus Reba, duibhcidhe Sihon dátreabhúibh annfa tír.

22 Balaam fós mhac Beor, an fear faifine noch do mharbhadar clann Ísrael

leis an gclóidheamh a measc an mheide do mharbhadh leó.

23 Agus do bí téora chloinne Reuben Jordau, agus a brúach: do bí fo oighreachd chloinne Reuben do réir a muintear, a caitheacha, agus a mbaillte.

24 Agus thug Máoise oighreachd do threibh Gad, eadhon do chloinn Ghad do réir a muintear,

25 Agus do bé a tteóra, Jaser, agus caitheacha Ghilead uile, agus leath dúithe chloinne Ammon go Haroer atá áis coinne Raabah.

26 Agus ó Hesbon go Ramat-mispeh, agus go Betonim, agus ó Mhahanaim go brúach Debir.

27 Agus anna ghleann go Betaram, agus Betnimrah, agus Succot, agus Saphon an chuid oile do rioghachd Sihon Righ Hesbon: Jordan, agus a brúach, eadhon go háir shairge Chinnerot ar an ttaobh oile do Jordan leath shoir.

28 Si fo oighreachd chloinne Gad do réir a muintear, agus a caitheacha, agus a mbaillte.

29 Agus thug Máoise oighreachd do leththreibh Mhanafieh: agus do bé fo fealbh leiththreibhe Mhanafieh do réir a muintear.

30 Agus do bí a tteóra ó Mhahanaim, Bafan uile, rioghachd Og Righ Bafan uile, agus bailte lair uile, noch atá ann Bafan, trí fichthid cathair.

31 Agus leath Gilead, agus Afstárot, agus Edrei, caitheacha do rioghachd Og a Mbáfan, noch do bhain re cloinn Mhachir mhic Manafieh, eadhon do leath chloinne Machir, do réir a muintear.

32 Siad fo na tíortha do rann Máoise mar oighreachd a reiteach Moab, don ttaobh oile do Jordan láimh ré Jericho leath shoir.

33 Acht do threibh Lebbi ní thug Máoise oighreachd air bith: Do be an Tighearna Dia Ísrael a noighreachdán mar a dubhairt fé riu,

C A I B. XIV.

Cuid Ronna Chaleb.

A Agus is iad fo na tíortha do budh oighreachd do chloinn Ísrael a tír Chanaan, noch do roinn Eleasar an sagart, agus Iosua mhac Nun, agus cinn aithreachd threibh chloinne Ísrael mar oighreachd dóibh.

2 Le crannchar do bhí a noighreachd, mar do aithin an Tighearna le láimh Mháoise dona naoi treabhúibh, agus don leiththreibh.

3 Oir thug Máoise oighreachd dhá threibhe uadh ar an ttaobh oile do Jordan: ach do na Lebbitibh ní thug fé oighreachd.

4 Oir do bhàdar clann Joseph na dha ttreibh, Manasseh, agus Ephraim: ar a nadhbarfin ni thugadar roinn ar bith do na Lebitibh anna tir, achd caithreacha do chomhuidhe ionta, maile re na bhfobhailtibh dá nairneis, agus da maoin.

5 Mar do aithin an Tighearna do Mhaoise, is marfin do rinneadar clann Israel, agus do roinneadar an daithche.

6 Annsin tangadar clann Judah go Josuah a Ngilgal, agus a dubhairt Caleb mhac Jephunneh an Cenesiteach ris, at a fhios agad an ni a dubhairt an Tighearna re Maoise óglach Dé dom thaobha, agus dot thaobha ann Cades-barnea.

7 Ceathrachad bliathan daois do bhí misí a nuair do chuir Maoise óglach an Tighearna ó Chadef-barnea mé do bhrath na tíre, agus thug mé féula liom a ris chuige, mar do bhí an mo chroidhe.

8 Acht cheana mo dhearbhráithre do chuaidh suas tugadar ar croidhe na ndaoine leaghadh, achd do lean misí go hiomlán mo Thighearna Dia.

9 Agus do mhionnuigh Maoise an lá sin, gha rádh, go deimhin biadh an fearann air ar shaltuir do chosa na oighreachd agadfa, agus ag do chloinn go bráth, do bhrigh gur lean tu go hiomlán mo Thighearna Dia.

10 Agus feach a nois do choinnuimh an Tighearna beó mé mar a dubhairt fé, na cuig bhliadhna agus dá fhithchiod fí, eadhon ó labhair an Tighearna an focallo re Maoise an feadh do bhàdar clann Israel ar seachran fan bhfíach, &c a nois cheana atáim ceithre fhíschid, agus cuig bliadhna daois.

11 Atáim fós corahláidir a niugh, agus do bhí mé an lá do chuir Maoise iad mé: mar do bhí mo neart an tansin, is amhluidh atá mo neart annois do dheanamh cogaidh, agus do dhlú amach agas a feach.

12 Annois ar a nadhbarfin tabhair dhann an Sliabh do dar labhair an Tighearna lásin, oir do chúala tú an lá sin mar do bhàdar na Hanacimigh annsin, agus go rabhadar na caithreacha mór daingion: má bhionn an Tighearna liom, tiucla dhion ar a ccur amach, mar a dubhairt an Tighearna.

13 Agus do bheannuigh Josua é, agus thug do Chaleb mhac Jephunneh Hébron mar oighreachd.

14 Tháinig Hebron ar a nadhbarfin eum bheith na hoighreachd ag Caleb mhac Jephunneh an Cenesiteach gus a niugh: do bhrigh gur lean fé go hiomlán an Tighearna Dia Israel.

15 Agus do bé ainm Hebron roimhe sin Cariat-arba; ba duine mór an fear sin a meaf na Nanacimeach; agus do bhí suaimneas ó chogadh ag an daithche.

C A I B. XV.

Cranchar chloinne Judah. 16 fearann do fuair Otniel le Achis ghean Chaleb.

ACh do bhí cranchar threibe chloinne Judah do réir a muintear fad go himiol Edom; fíach Sin ar ttaobh ó dheas, do bé an foirmid don taobh ó dheas.

2 Agus do budh i a tteora ó thrígh na fairge failre ón chuan théach a ttaobh ó dheas.

3 Agus do chuaidh amach don taobh ó dheas go Maaleh-acrabim, &c rónic ar fad go Sin, agus do chuaidh sin don taobh ó dheas go Cades-barnei, ar ráinic ar fad go Hefron, agus do chuaidh sin go Hádár, agus tug Comparia go Carcaa.

4 As sin do chuaidh leath re Hainon, agus do chuaidh amach go fruth na Bigipte, agus do bhàdar dula amach a chosta sin ag a nfairge: budh i bhur gcosta ó dheas.

5 Agus do budh i a nfairge thair an téora shoir, eadhon go bair Jordan agus do budh i a tteora anfa chathramhuin thuaigh, ó chuan na fairge a an ccuid is faide uait do Jordan.

6 Agus do chuaidh an téora sin go Bet-ogla, agus do chuaidh ar fad aísgeirt Bhet-arabah, agus do chuaidh an téora sin go cloich Bholan re Reuben.

7 Agus do chuaidh an téora sin leath ré Debir, ó ghleann Achor, ar marfin budh thuigh ag feachamh ré Gilgal atá roimhe dhul sin go Baddummim, noch atá taobh ó dheas do tfruth: agus do chuaidh an téora leath ré huifgidhibh En-femes, agus do bhadar a ndula amach sin ag Erogel.

8 Agus do chuaidh an téora sin ag gleann Hinnom don taobh ó dheas don Jebusiteach, fé sin fein Jerusaleim, agus do chuaidh an téora sin go mallat an tleibhe atá as coinne ghlinn Hinnom taobh shiar, noch atá ag eadha ghlinne na naitheach budh thuigh.

9 Agus do thairngíodh an téora ó mhullach an chnuic go nuige tobar uig Nephtoah, agus do chuaidh amach go caithreachaibh tleibhe Ephron, agus do thairngeadh an téora go Bialah ar bé Cariat-jarim.

10 Agus táinic an téora timchill Bhaalah taobh shiar go Sliabh Seir, agus ráinic ar fad go taobh tleibhe Jearim (noch annois is Chefaton) don taobh ó thuaiigh, agus chuaidh sin go Bet-femes, agus ráinic as sin go Tannan.

11 Agus do chuaidh an téora sin go taobh Ebron, budh thuaiigh; & do tairngeadh

Caithreacha Iúdaíche

ingeadh an téora go Sicron, agus ráin-
níc ar fad go sliabh Baalah, agus do
chuaidh amach go Jabneel, agus do
bhadar dula amach na teorann ag an
mháirge.

12 Agus do bhí an téora shiar gus an
mháirge mhoir, agus gus a cósta
sin is é lo cósta chloinne Iúdaíche
tíochail fa gcuairt do réir a mhuin-
tear.

13 Agus thug sé do Cháleb mhac
Jehonath a chuid a measc chloinne Iú-
daíche do réir aithne an Tighearna do Jo-
sué, eadhon cathair Arba, athair Anac,
noch ar bhí an cathair sin Hébron.

14 Agus do dháir Cáleb as sin triúr
mac Anac, Sefai, agus Ahiman, agus
Talmi, clann Anac.

15 Agus do chuaidh sé suas as
sin go dathchusaibh Debir, agus do b-
é ann Debir roimhe sin Ciriát-se-
pher.

16 Agus a dubhairt Cáleb, an té
bhí ann Ciriát-sepher, agus ghéabhus
i, a do bhéara mé Achíah minghion na
muiní.

17 Agus do ghabh Otniel mhac Ce-
neas de bhrathair Cháleb i, agus thug
sé Achíah a inghean na mnaoi dhó.

18 Agus tair a nuair thainic si chuige,
ar chor si faoi machaire diarruidh ar
a bhrathair, agus do thuirling si dá haf-
sáil agus a dubhairt Cáleb ría, cred
do ad leachd d'agháil?

19 Ann sin a dubhairt sifi, tabhair
beannachd damh: oir thug tú fearann
tine damh, tabhair damh mar an
cúineas toirbreacha uisce: agus thug
sé dhi na toirbreacha iachdararach, agus
na toirbreacha iochdararach.

20 Si lo oighreachd threibhe chloinne
Iúdaíche do réir a muintear.

21 Agus na caithreacha do bfaide
amach do threibh chloinne Iúdaíche do réir
a muintear leath ré cósta Edom táobh
ó dheas, do biad Cabíeel, agus Eder, a-
gus Jagur.

22 Agus Cinah, agus Dimónah, agus
Adadah.

23 Agus Cedee, agus Híror, agus
Ithman.

24 Siph, agus Telem, agus Bea-
lor.

25 Agus Hílor, Hadattah, agus
Ceriót: agus Hílor, noch ar bé
Hílor.

26 Amin, agus Séma, agus Mola-
dah.

27 Agus Hílor-gadlath, agus Hílor,
agus Bít-pálec.

28 Agus Hílor-síal, agus Beer-seba, &
Betiótah.

29 Balah, agus Iim, agus A-
tm.

30 Agus Elkolad agus Chesit, agus
Bormah.

31 Agus Siciag, agus Madmannah, agus
Gannah.

32 Agus Lebaot, agus Silhim, agus
Ain, agus Rimmon: na caithreacha
uile, síclithe, agus a naoi, gon mbail-
tibh.

33 Agus annfa ghleann, Estol, a-
gus Soreah, agus Afnah.

34 Agus Sanoah, agus Engannim,
Tapuah, agus Enam.

35 Jarmut, agus Adullam, Socoh,
agus Alecah.

36 Agus Saraim, agus Aditaim,
agus Gederah, agus Gederotaim: ceithre
caithreacha déag, gun a mbail-
tibh.

37 Senan agus Hadafah, agus Mig-
dalgad.

38 Agus Dilean, agus Míseph, agus
Iocteel.

39 Lachis agus Boscat, agus Eg-
lon.

40 Agus Cabbon, Lahmas, agus Ci-
tis.

41 Agus Gederot, Bet-dagon, agus
Naamat, agus Macedah: sé caithrea-
cha déag, gun a mbailtibh.

42 Lebna, agus Éter, agus A-
fan.

43 Agus Jiphta, agus Afnah, agus
Nesibh.

44 Agus Ceilah, agus Achsib, agus
Marelah: naoi gcaithreacha, gun a
mbailtibh.

45 Ecron, gun a bhailtibh, agus a
ghráganuibh.

46 O Ecron ar fad go nuige a nfh-
airge, an méid do bhí a bhfogus Afadod,
gun a mbailtibh.

47 Afadod gun a bhailtibh, agus
gun a ghráganuibh; Gáfa gun a bhail-
tibh, agus gun a gráganuibh, go sruth
na Héigipte, agus a nfhairge mhoir, agus
a téora.

48 Agus ánnfa síbhtibh, Samir, agus
Jatur, agus Socoh.

49 Agus Dannah, agus Ciriát-Sa-
nnah, noch ar bé Débir.

50 Agus Anab, agus Estemoh, agus
Anim.

51 Agus Gossen, agus Holon, a-
gus Giloh: éanchathair déag gun a
mbailtibh.

52 Arab, agus Dumah, agus El-
chean.

53 Agus Janum, agus Bet-tappuah, agus
Aphelah.

54 Agus Humtah, agus Ciriát-arba
(noch ar bé Hébron) agus Sior: naoi
gcaithreacha gun a mbailtibh.

55 Maon, Carmel, agus Siph, agus
Jutah.

56 Agus Jeseel, agus Jodeam, agus
Sanoah.

57 Cáin, Gibeah, agus Timnah: Deich
gcaithreacha, gun a mbailtibh.

58 Halhél, Bet-súr, agus Ge-
dor.

59 Agus Maarat, agus Betanot, agus Eltecon : lé caithreacha gun a mbailtibh.

60 Cariat-baal noch ar bhé sin Cariat-jeirim, agus Rabbah : dhá chaithreach gun a mbailtibh.

61 Ann fa bhfíach, Betarabah, Mid-din, agus Secacah,

62 Agus Nibsan, agus cathair an tfa-luinn, agus Engedi ; lé caithreacha gun a mbailtibh.

63 Agus ar son na Jebusíteach dú-rthchufaigh Jerúsalem, nior fhéad clann Judah a ndíbirt amach, achd aitreabhuid na Jebusítigh maille re cloinn Judah ann Jerúsalem gus a niugh.

C A I B. XVI.

Crannchar chloinne Ephraim. 10 Ag a raibh na Canaanítigh faoi áirdhí-
or.

AGus do thuit crannchar chloinne Joseph ó Jordan láimh ré Jericho go huige Jericho taobh shoir gus an bhfalach théid suas ó Jericho ar feadh shléibhé Bétel.

2 Agus theid amach ó Bhetel go Lus agus theid ar fad go teórannuibh Archi go Hatarot.

3 Agus theid síos a taobh shiar go cósta na Japhleteach, go nuige cósta Bhetóron iochtarach, agus go Gefer, agus ataid a ndula amach sin ag an bhfairge.

4 Mar sin do ghlacadar clann Joseph a noighreachd, Manasseh, agus Ephraim.

5 Agus is marfo do bhi teóra chloinne Ephraim do réir a muintear : eadhán teóra a noighreachda ar an ttaoibh shoir, do bé Atarot-addar go Betóron uachdarach.

6 Agus do chuaidh an teóra amach leath ris an bhfairge go Michmetah ar an ttaoibh thuáigh, agus do chuaidh an teóra timchioll don ttaoibh shoir go Taanat-siloh, agus do chuaidh láimh ris air a noirthear go Janohah.

7 Agus do chuaidh sin ó Janohah go Hatarot, agus go Naarat, agus táinig go Jericho, agus do chuaidh amach ag Jordan.

8 Do chuaidh an teóra amach ó Thappuah don ttaoibh shiar go fruth Canah : agus do bhi a ndula amach ag an bhfairge : lé fo oighreachd threibhe chloinne Ephraim do réir a muintear.

9 Agus na caithreacha leithreachuis do chloinn Ephraim do bhadar a meaf oighreachda chloinne Manasseh, na caithreacha uile gun a mbailtibh.

10 Agus nior dhíbir siad amach na Cananítigh do chomhnuigh a Nephthachd do áitreabhadar na Cananítigh meaf na Nephthraimíteach gus a niugh, fognuid faoi áirdhíoch dóibh.

C A I B. XVII.

Crannchar leith threibh oile Mhanasseh, 3
ingbean Selophehad.

DO bhi mar an ceadna cuid ronna ag treibh Mhanasseh, do bé céadmhaic Joseph, é ; do Mhanasseh, athair Ghilead, do chloinn bhfeair coguidh é, uime sin fuair é Ghilead agus Bafan.

2 Do bhi mar an ceadna cuid ronn don chuid oile do chloinn Mhanasseh do réir a muintear ; Do chloinn Abiezer do chloinn Helec, agus do chloinn Ariele, agus do chloinn Shechem, agus do chloinn Hephher, agus do chloinn Shimon. Dob iad fo clann fheardha Mhanasseh mhic Joseph do réir a muintear.

3 Acht ag Selophehad mhic Hephher, mhic Ghilead, mhic Machir, mhic Manasseh, ní rabhadar mic, achd a gheana amháin aige : agus is iad lo anmanna a ingbean, Machir, Noah, Hoglah, Milcah, agus Thab.

4 Agus tangadar annsin a tuisle Eleasar an sagart, agus a lathair mhic Nun, agus a lathair na bpo-onladha, gha rádh, do aithin an Tighearna do Mhaoise oighreachd do thabhairt dúinne a meaf ar ndéiríthreach ; uimesin do réir aitheanta Tighearna thug sé oighreachd dóibh a meaf dhearbhrathar a nathar.

5 Agus do thuit deich coeda chloinne Manasseh taobh amuich dfearam Ghilead agus Bafan, noch bhi ar an ttaoibh oile do Jordan.

6 Do bhrigh go bhfuadarad ingbean Mhanasseh oighreachd a meaf a mhac agus go bhfuadarad an chuid oile do mhacaibh Mhanasseh fearann Ghilead.

7 Agus do bhi cósta Mhanasseh Afer go Michmetah, atá as coime Shechem, agus do chuaidh an teóra ar fad ar an láimh dhéis go dúthchinn En-tappuah.

8 Annois fuair Manasseh fearann Tappuah : achd Tappuah ar an Mhanasseh do budh lé cloinn Ephraim é.

9 Agus do chuaidh an cósta fíor fruth Canah budh dheas ó nabhann ataid na caithreacha Ephraim a meaf chaitheach Mhanasseh : do bhi chloinn Mhanasseh mar an ceadna air an ttaoibh ó thuáigh do nabhann, agus do bhi a ndula amach ag an bhfairge.

10 Ba le Ephraim budh dheas,

Thora chloinne Joseph.

le Manasseh budh thuaisgh, agus si
fainge a théora, agus tairla le chéile
ag. Afer budh thuaisgh, agus a Nis-
sair shoir.

11 Agus fuair Manasseh a Nis-
sair agus a Naser, Betfen agus a
baillte; agus Ibleam, agus a bhail-
te agus dúthchusaigh Dor, agus a
baillte; agus dúthchusaigh Endor a-
baillte, agus dúthchusaigh Ta-
nach agus a baillte, agus dúthchu-
saigh Megiddo agus a baillte, trí
bortha.

12 Ghléadh nior shéadadar clann
Manasseh [dúthchusaigh] na gca-
itreachsin do dhibirt amach, achd do
chloinnreachaidis na Cananitigh annsa
bhéarannsin.

13 Ghléadh tairla a nuair do shá-
dar clann Israel láidir, gur chuireadar
na Cananitigh fa chios, achd nior dhi-
bheadar amach go hiomlán iad.

14 Agus do labhradar clann Joseph
re Iosua dhá rádh, cred as nach ttag
tú annsa achd éanchuid ronna, agus
éanchrachair amháin a noighreachd, ó
tú mórín daóine, do bhrigh gur
bhéarannsin an Tighearna mé go tíú fo?

15 Agus do fhreagair Iosua iad, má
tú is mórín daóine, éirghidhe suas
don té choillteamhuil, agus gearr síos
dhá sin annsin a ndúitheche na bPe-
reirach, agus na naitheach, má tá
slábh Ephraim ro chumhang agad.

16 Agus a dubhradar clann Joseph,
ní lé an cnoc dhéinn: agus thairis sin
aoid carbuid iarainn ag na Canani-
tigh uile áitreabhas a bhfearrann an
gileanna, ag an luchd atá do Bhetsean
agus a bhailltibh, agus an luchd atá do
gileann Iseirleil.

17 Agus do labhair Iosua re tigh
Joseph, re Ephraim, agus re Ma-
nasseh, gha rádh, is daóine móra sibhsí,
agus aoid cumhachda móra aguibh: ní
taobha ré éanchuid amháin blias tú.

18 Achd budh leachd an slabh: óir
is coill é, agus gearra tú síos í, agus
budh leachd a dula amach: óir
cuirfidh tú na Cananitigh amach, biodh
go bhfuilid carbaid iarainn aca, agus
biodh go bhfuilid láidir.

CAIB. XVIII.

An Tabernacuil ag Silo. 2 An chuid oile
do channan rannsa a seachd codchaibh.
21 Cuid yanna Benjamin, ann a taibh
Jerusalem.

A Agus do chruinnigh comhchruinn-
ghadh iomlán chloinne Israel a
bhlocair a chéile a Silo, agus do chuir-
eadur suas tabernacuil an chomhchruin-
nigh ann sin, agus do claoidheadh an dú-
lache rompa.

2 Agus do bhádar a measc chloinne Is-
rael seachd tureabha nach bhfuair a noi-
gheachd.

3 Agus a dubhairt Iosua re cloinn
Israel, Cá fad atáthaoi sláith do dhul
do shealbhughadh na dúitheche, noch
thug an Tighearna Día bbur maitheadh
dhaóibh?

4 Tugaidh amach eadruibh triur fear
as gach aoid treibh; agus cuirfe misí
uaim iad, agus éireochuid siad, agus
rachaid thríd an tír, agus tarruingheo-
chuid i do réir a noighreachda, agus
tiocfaid a ris chugamfa.

5 Agus roinnfid siad a seachd cuid
i: sanfuadh Iudah ann a gcósta ó dheas,
agus sanfuadh Ioseph ann a gcósta ó
thuaisgh.

6 Roinnfidhe ar a nadhbharfin an
dúitheche iona seachd ccoitchaibh, agus
do bhéarthaoid an roinn chugamfa annsa;
chor go tteilgfe mé crainn daóibh annsa
a bhfiadhnusi bbur T Tighearna Dé.

7 Ach ní bhfuil roinn ag na Lebhitibh
eadruibh, óir si sagartachd an Tighear-
na a noighreachdán: agus fuair Gad,
agus Réuben, agus leiththreabh Mha-
nasseh a noighreachd taobh thall do Ior-
dan don taoibh shoir, noch thug Maóise
óglach an Tighearna dhóibh.

8 Agus do éirghiodar na fir, a-
agus do imthigheadar rompa, agus do
fhuagair Iosua don mhuintir do chu-
aidh do mheas an nfearuinn, gha rádh,
Éirgidhe, agus fubhlaidhe thríd an
dúitheche, agus meafuadh i, agus tigidh
chugamfa a ris, lé tteilgfe mé crainn ann
fo dhibh a bhfiaghnuisi an Tighearna
a Siloh.

9 Agus do imthigheadar na fir, a-
agus chuadar thríd an tír, agus do
mheafadar i ó chathair go cathair a
seachd ccoitchaibh, ann a leabhar, agus
tangadar a ris go Iosua don tfluagh a
Silo.

10 Agus do theilg Iosua crainn dóibh
a Siloh a bhfiadhnusi an Tighearna,
agus annsin do roinn Iosua an fearann
ar chloinn Israel do réir a ronna.

11 Agus thug fé amach crannchair
threibhe chloinne Benjamin do réir a
muintear: agus táinic cósta a ccranch-
ar amach idir chloinn Iudah, agus chlo-
inn Ioseph.

12 Agus do bhi a téora don ta-
oibh thuaisgh ó Iordan, agus do chuaidh
an téora suas go taoibh Iericho, don
taoibh thuaisgh, agus do chuaidh suas
thríd na shleibhtibh don taoibh shiar,
agus do bhi a dula amach sin ag fá-
fach Bhet-abhen.

13 Agus do chuaidh an téora ann
sin leath re Lus, go taoibh Lus (noch
ar bé Betel) budh dheas, agus táinic an
téora a nuas go Hatarot adar láimh ris
an gcnoc atá don taoibh ó dheas do
Bhetóran iochdarach.

14 Agus do tairrngheadh an téora
as sin, agus do thimchill si coirneal na
fairge budh dheas, ón cnoc atá as
coinne Bhetóran budh dheas: agus do

bhàdar a dula amach sin ag Ciriabaal (noch ar bé Ciriat-earim) cathair lé cloinn Judah : do budh i fo an cheathramh shiar.

15 Agus do bhí an cheathramha budh dheas ó chionn Chiriat-earim, agus do chuaidh a téora amach ar an ttaoibh shiar, agus do chuaidh amach go tobar na nuigeadh ag Nephtoah.

16 Agus táinic an téora anuas go cionn an tsleibhe atá as coinne ghlinn mhic Hinnom, agus noch atá a ngleann na naiteach budh thuáigh, agus do chuaidh fios go gleann Hinnom go táobh Jebusi budh dheas, agus do chuaidh fios go Hen-rogel.

17 Agus do bhí tairngthe ón ttaoibh thuáigh, agus do chuaidh amach go Hen-femes, agus do chuaidh amach leath ré Gelilot noch atá as coinne dhula suas Adémim, agus do chuaidh fios go cloich Bhoian mhic Reuben.

18 Agus do shín ar fad thall as coinne Arabah budh thuáigh, agus do chuaidh fios go Harabah.

19 Agus do shín an téora ar fad go táobh Bhet-oglah bu thuáigh, agus do bhí dul amach na téorann ar chúan budh thuáigh na fairge sailte ag an gceann budh dheas do Jordan : do budh é fo an césa ó dheas.

20 Agus do bé Jordan a théora sin don taoibh shoir ; do b' i fo oighreachd chloinne Benjamin le na gcóstuibh timchioll fa gcúairt do réir a muintear.

21 Annois do b' iad fo caithreacha threibhe chloinne Benjamin do réir a muintear, Iericho, agus bet-hoglah, agus gleann Cefis.

22 Agus Bet-harabah, agus Semaraim, agus Betel,

23 Agus Abhim, agus Párah, agus Ophrah,

24 Agus Chephar-haammonai, agus Ophni, agus Gába : dhá chathruigh dheag gun a mbailtibh.

25 Gibeon, agus Rámah, agus Beerot.

26 Agus Múpeh, agus Chephrah, agus Morah,

27 Agus Recem, agus Irpeel, agus Taralah,

28 Agus Selah, Eleph, agus Iebusi, eadhon Ierusalem, Gibeat, agus Ciriat : ceithre caithreacha déag gun a mbailtibh. Si fo oighreachd chloinne Benjamin do réir a muintear.

inne Simeon do réir a muintear : do bhí a noighreachd táobh a shígh ighreachd chloinne Iudah.

2 Agus fuaradar iona noighreachd Beerfchéba, agus Scheba, agus Mohab.

3 Agus Hagar-fual, agus Balah, agus Afem.

4 Agus Eltolad, agus Betal, agus Hormah.

5 Agus Siclag, agus Bet-marciab, agus Hagar-fufah,

6 Agus Bet-lebaot, agus Saraim trí caithreacha déag, agus a mbailtibh.

7 Ain, Remmon, agus Ezer, agus Afan : ceithre caithreacha gun mbailtibh.

8 Agus a rabhadar do bhailtibh timchioll fa gcúairt na gcaithreacha go nuige Baalat-beer, Rámat an deiféil : si fo oighreachd threibhe chloinne Simeon do réir a muintear.

9 Amach as roinn chloinne Iudah do bhí oighreachd chloinne Simeon, óir do bhí roinn chloinne Iudah, roimhór dhóibh : uime sin fuaradar chomh Shimeon a noighreachd a shígh na noighreachdhan.

10 Agus táinic an treas cranthar amach ar chloinn Shebulon do réir a muintear : agus do bhí teora noighreachda go nuige Sarids.

11 Agus do chuaidh a téora sin leath ris an bhfairge, agus re Marah, agus ráinic go Dabbalet, agus do shín go nuige an fruth atá as coinne Iocneam ;

12 Agus fillidh ó Shárid do bhí shoir leath re héirghe gréine go bhí Chislot-tabor, agus annsin teid amach go Dabarat, agus téid suas go Iphá.

13 Agus teid as sin ar fad an tsígh shoir go Gitah-hepher go Hithon, agus teid amach go Remon-meon go Neah.

14 Agus téid an téora timchioll do taoibh thuáigh go Hammat : agus ataid a dula amach sin a ngleann Iphatél,

15 Agus Catah, agus Naballat, agus Simron, agus Idalah, agus Belehem : dhá chathair déag gun a mbailtibh.

16 Si fo oighreachd chloinne Sebulon do réir a muintear, na caithreacha gun a mbailtibh.

17 Agus táinic an ceathramh cranthar amach ar Iffachar, ar chloinne Iffachar, do réir a muintear.

18 Agus do bhí a téora leath do Iffrael, agus Cheffulot, agus Benem,

19 Agus Hapharaim, agus Sibon agus Anaharat,

20 Agus Rabbit, agus Cifion, agus Abes,

21 Agus Remet, agus Engann.

CAIB. XIX.

Cranthar Shimeon. 12 Sebulon. 17 Iffachar. 24 Afer. 32 Naphtali. 40 Dan. 49 Oighreachd Josua.

AGus táinic an dara cranthar amach chomh Simeon, ar son threibhe chlo-

...nchar shi
...aintear :
...bh a figh
...noighre
...agus Moha
...Balah,
...Betul,
...Bet-marci
...us Saru
...a mibh
...Eter, ag
...tha gu
...hailibh f
...threachd
...an deir
...chloinne
...oine iad
...one Sam
...lalah, ro
...radar d
...figh iad
...s crann
...do rir
...ora a nigh
...teora f
...re Mar
...agus d
...a coim
...dow b
...e go bri
...ted am
...ias go b
...d an b
...Hizacu
...o-met
...michil
...don
...trou :
...agus
...leann
...hailal.
...agus Be
...gu
...ne Schu
...reacia
...g
...thramh
...ar, ar
...a mibh
...leath
...agus
...Sihon
...fion, ag
...Egip
...ant.

...nchar shi
...aintear :
...bh a figh
...noighre
...agus Moha
...Balah,
...Betul,
...Bet-marci
...us Saru
...a mibh
...Eter, ag
...tha gu
...hailibh f
...threachd
...an deir
...chloinne
...oine iad
...one Sam
...lalah, ro
...radar d
...figh iad
...s crann
...do rir
...ora a nigh
...teora f
...re Mar
...agus d
...a coim
...dow b
...e go bri
...ted am
...ias go b
...d an b
...Hizacu
...o-met
...michil
...don
...trou :
...agus
...leann
...hailal.
...agus Be
...gu
...ne Schu
...reacia
...g
...thramh
...ar, ar
...a mibh
...leath
...agus
...Sihon
...fion, ag
...Egip
...ant.

1. agus En-hadda, agus Bet-pafes.
2. Agus sinidh an cósta go Tabor,
agus go Sahafimah, agus go Bet-femes,
agus do bhí dala amach a tteórann ag
3. fí: caithreacha déig gun a
máibh:
4. Si fo oighreachd threibhe Chloinne
Hachar do réir a muintear, a gcathreacha,
agus a mbailte.
5. Agus tainic an-óigeadh crannchar
amach a threibh chloinne Afer do
réir a muintear.
6. Agus do bhí a tteóra, Helcat,
agus Hali, agus Béten, agus Ach-
faph.
7. Agus Alammelech, agus Amad,
agus Meiel: agus roighidh go Carmel
fíar, agus go Sihcr-libnat,
8. agus fillidh si leath ré héirge
grece go Bet-dagon, agus sinidh go
Seana, agus go gleann jiphtah-el bu
tinnidh do Bhet-emec, agus Neiel, agus
tá amach go Cábúl ar an laimh
chí.
9. Agus Hebron, agus Rehob, agus
Hammon, agus Cánah, eadhon go nuige
Seana mar.
10. Agus ann sin fillidh an cósta
go Ramah, agus gus an gcathruigh
fíar Tíre, agus fillidh an cósta go
Híah: agus atáid a dhula amach sin
ag an bfaige ón cósta go Hach-
fí.
11. Unma mar an ecéadna, agus A-
phoc, agus Rehob: dhá chathruigh, agus
fíar, gun a mbailtibh.
12. Si fo oighreachd threibhe chloinne
Afer do réir a muintear, na caithrea-
cha fo gun a mbailtibh.
13. Tháinig an feileadh crannchar
amach do chloinn Naphtali, ar son
chloinne Naphtali do réir a muinn-
tear.
14. Agus do bhí a ecósta ó Heleph,
ó Ailon go Saanannim, agus go Ha-
dani, Necch, agus jabneel go Lacum:
agus do bhádar a ndula amach sin ag
Jordan.
15. Agus annsin iompoighidh an cóf-
ta don táobh fíar go Hafnot-tíbor,
agus teid amach as sin ga Hucoc,
agus roighidh go Sebulun don táobh
ó dheas, agus roighidh go Hafer don
táobh fíar, agus go Júdah ar Jordan
leath ré héirge greine.
16. Agus is iad na caithreacha dain-
gne, Sídín, Ser, agus Hammat, agus
Racat, agus Cinneret,
17. Agus Adamah, agus Ramah, agus
Hafor,
18. Agus Cedec, agus Edrei, agus
Enhafar,
19. Agus Iron, agus Migdal-el,
Morem, agus Betanat, agus Bet-
femes: naoi gcathreacha déig gon a
mbailtibh.
20. Si fo oighreachd threibhe Chlo-
inne Naphtali do réir a muintear,

a ccaithreacha, agus a mbailte.
40. Agus tháinig an feachdmhadh
crannchar amach do threibh chloinne
Dan do réir a muintear.
41. Agus do budh é cósta a noigh-
reachda, Sorah, agus Estaol, agus Ir-
femes,
42. Agus Saalabbin, agus Aialon, agus
Jetlah,
43. Agus Elon, agus Timnatah, agus
Ecron.
44. Agus Elteceh, agus Gibbeton, agus
Baalat.
45. Agus Jehud, agus Bene-berac,
agus Gat-rimmon.
46. Agus Me-iarcon, agus Racon
maile ris an teórúinn as coinne ja-
pho.
47. Agus do chuaidh cósta chloinne
Dan amach ró ghann dóibh; uime sin
do chuaidh clann Dan suas do throid
a naghaidh Lefem, agus do ghabhadar
i, agus do bhuaillodar i lé fiabhar an
chloidhimh, agus do shealbhuigheadar i,
agus do aitreabhadar innte, agus do
ghoireadar do Lefem, Dan, do réir
anna a nathar Dan.
48. Si fo oighreachd threibhe chloinne
Dan do réir a muintear, na caithrea-
chafo gun a mbailtibh.
49. A nuair do chuireadar críoch ar
roinn a nfearuinn mar oighreachd le na
tteórannuibh, thugadar clann Ísrael
oighreachd do Iosua mhac Nun na meaf.
50. Do réir fhocail an Tighearna
thugadar an chathair do iarr le dhó,
mar atá Timnat-ferah a Sliabh Ephraim:
agus do thóg sé an chathair, agus do
chomhnuigh innte.
51. Siad fo na hoighreachda do rann
Eleáfar an Sagart, agus Iosua mhac
Nun, agus cinn aithreadh threibhe
chloinne Ísrael mar oighreachd le
crannchar a Siloh a bhfhaghnúisi an
Tighearna ag dorus thabernacuil an
chomhchruinnigh: mar sin do chri-
ochnuigheadar roinn na tíre.

C A I B. XX.

Sé caithreacha didín, orduigte le Dia:
7. Agus ar na coinneadh le Hísráel.

DO labhair an Tighearna mar an
gecéadna ré Iosua, gha rádh.
2. Labhair ré cloinn Ísrael, gha rádh,
órdúighidh amach dhaoibh féin cai-
threacha didín air ar labhair misí ribh
le láimh Mhaóise:
3. Ionduis go bhféadfadh an marbh-
thóir noch mharbhus duine go neimh-
chlontach, agus gan fhios, teitheimh
ionta: agus beid na ndidean agaibh air
dhioghaltach na fola.
4. Agus a nuair theithfios an tí-
sin, go cathruigh dhíobh sin, seansuidh
K 5

fé ag dul a sleach gheata na caithreach, agus foillfeochuidh sé a chúis a gcluaíuibh shinnsear na caithreach sin; agus géabhuid siadfan chuca don chathruigh e, agus do bhearuid airt dó a bhfanfuidh sé na measc.

5 Agus má ní dioghaltach na sola tóruigheachd na dhiaigh, annsin ní thoirbheoruid siad an marbthóir ann a láimh; do chionn gur bhuail sé a chomharfa gan fhios do féin, agus nach raibh fuath aige roimhe a naimfírin air.

6 Agus fanfuidh sé annsa chathruigh sin nó go seafuidh sé a bhfadhnúise chomhchruinnigh an bhreitheamhuais agus go lá bháis a nardshagairt bhias annsa láethibh sin; agus annsin fillfidh an marbthóir dá chathraigh féin, agus dá thigh féin don chathruigh ó ar theith sé.

7 Agus do chinneadar Cedes an fa Ghalile a siabh Naphtali, agus Sechem a siabh Ephraim, agus Ciriatarba (eadhon Hebron) a siabh Iudah.

8 Agus ar an ttaóibh oile do Jordan láimh ré Iericho táobh thoir, do ordúigheadar Béser an fa bhéifach ar an réiteach, amach as treibh Reuben, agus Ramot ann Gilead as treibh Gílad, agus Gólon ann Bafan as treibh Mhanasseh.

9 Is iadso na caithreacha do hórdúigheadh do chloinn Israel uile, agus don coimhidheach bhíos ar chuáirt na measc, ehor gidh bé mhuirfeadh duine go nemhchiontach, go bhfeadfadh teithiomh ionta sin, agus nach muirfidh é le láimh dhioghaltóra na sola, nó go seafadh sé a lathair an chomhchruinnigh.

C A I B. XXI.

Caithreacha 48 ag na Lebhitibh. 43 Tug Dia an dúitche do Suaimbneas do Israél do réir a gheallambna.

ANn sin tangadar cinn aithreadh na Lebhitheach a lathair go Heléfar an Sagart, agus go Iosua mhac Nun, agus go ceannuibh aithreadh threibhe chloinne Israel.

2 Agus do labhradar riu a Siloh, a tír Chánaan, gha rádh, do aithin an Tighearna le láimh Mhaoíse caithreacha do thabhairt duinne do chomhnuighe ionta, maille re na mionbhailtibh sin dar náirnéis.

3 Agus tugadar clann Israel do na Lebhitibh as a noigheachd féin ar aithne an Tighearna na caithreachafo, agus na bailte do bhean riu:

4 Agus tainic an chrannchar amach ar mhuintearuibh na Gcohatiteach; agus fearadar clann Aaron an sagart, noch do bhi do na Lebhitibh, le crannchar

ó threibh Iudah, agus ó threibh meon, agus ó threibh Benjamin, caithreacha déag.

5 Agus fuaradar an chuid oile chloinn Chohat le crannchar ó mhuintearuibh threibhe chloinne Ephraim, ó threibh Dan, agus ó leiththreibh Mhanasseh, deich gcaithreacha.

6 Agus fuaradar clann Gherón crannchar ó mhuintearuibh threibh Isláchar agus ó threibh Aser, agus ó threibh Naphtali, agus ó leiththreibh Mhanasseh ann Bafan, trí caithreach déag.

7 Fuaradar clann Mherári gun a mhuintearuibh ó threibh Reuben, agus ó threibh Gad, agus ó threibh Sebulón dhá chathruigh dhéag.

8 Agus tugadar clann Israel le crannchar do na Lebhitibh, na caithreachafo gun a mionbhailtibh, mar do aithin a Tighearna le láimh Mhaoíse.

9 Agus tugadar ó threibh chloinne Iudah, agus ó threibh chloinne Simeon na caithreachafo tar a ttioghean aoinmniagthe,

10 Noch fuaradar clann Aser le mhuintir na Gcohatiteach, noch do bhi do chloinn Lebhi, (oir si lása a céadchrannchar.)

11 Agus tugadar dhóibh cathair Arbah atbair Anac (noch ar bi a chathair sin Hébron) a siabh Libhi, gun a bailtibh na timchioll fa go airt.

12 Agus tugadar machairidh na caithreach, agus a bailte do Cháleb mar lephunneh mar sheilbh dhófan.

13 Mar sin tugadar do chloinn Aser an sagart, Hébron gun a bailtibh do bheith na cathair dhidin ag an marbthóir, agus Libnah gun a bailtibh.

14 Agus Latir gun a bailtibh, agus Estemoa gun a bailtibh.

15 Agus Holon gun a cuimínibh, Déir gun a cuimínibh,

16 Agus Aín gun a cuimínibh, agus Iutah gun a cuimínibh, agus Betemoa gun a cuimínibh: nadi gcaithreacha do dá threibhsin.

17 Agus as treibh Bheniamin, Gibeon gun a bailtibh, Gaba gun a bailtibh,

18 Anatot gun a cuimínibh, agus Almon gun a cuimínibh; ceidre caithreacha,

19 Uile caithreacha chloinne Aser an Sagart, do budh trí caithreacha do gun a mionbhailtibh iad.

20 Agus mhuinteara chloinne Chohat le crannchar do mhair do chloinn Chohat, fuaradarfan caithreacha a crannchar as treibh Ephraim.

21 Oir thugadar Sechem dóibh gun a cuimínibh a Siabh Ephraim do bheith na cathruigh dhidin ag an marbthóir, agus Géseer gun a cuimínibh.

22 Agus Císlaim gun a bailtibh

na nLebhteach,
ó threibh
Beniamin,
chuid oile
char ó mhaire
Ephraim,
ó threibh Manasse,
an Gherim
uibh threibh
Aser, agus
leiththreibh
í caithreacha
Mherari gun
Reuben, agus
reibh Sebulun
Israel le caithreacha
do aithin a
se.
reibh chloinne
Joinne Simeon
igtheas an
an Aser, do
noch do bhí
fi kóan a
uibh caithreacha
ar bí a
leibh, laith
ioll fa go
ridh na co
Chaleb mar
fan.
Joinne karn
baithin do
an marbthóir
leibh, agus
caithreacha
uibh Déir
uibh, agus
as Betem
caithreacha
niamin, G
ta gun a
uibh, agus
ceithre co
inne Aser
eacha a
ne Chaleb
do chloinne
a coimeas
doibh gun
do bhí
marbthóir,
baithin
agus

caithreacha 48 na nLebhteach,

C A I B. xxii,

maille réna cuimínibh.

agus Betóron gun a cuimínibh: ceithre caithreacha.

23 Agus ó threibh Dan, Elteceh gun a cuimínibh, Gibeton gun a cuimínibh.

24 Aialon gun a cuimínibh, Gatmonon gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

25 Agus ó leiththreibh Mhanasseh, Tinach gun a cuimínibh, agus Gatrimon gun a cuimínibh; dha chathruigh.

26 Na caithreacha uile do bhádair a déch gun a cuimínibh do mhuintearuibh chloinne Cohat, noch do mhair.

27 Agus do chloinn Gerfon do mhuintearuibh na Lebhteach, on leiththreibh oile do Mhanasseh tugadar Golan ann

Báan maille ré na cuimínibh, mar chathair dháin ag an marbthóir, agus Beclerah gun a cuimínibh; dha chathruigh.

28 Agus ó threibh Issachar, Císon gun a cuimínibh, Dabereh gun a cuimínibh.

29 Iarmot gun a cuimínibh, Engannin gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

30 Agus ó threibh Aser, Mísal gun a cuimínibh, Adon gun a cuimínibh.

31 Beicah gun a cuimínibh, agus Reob gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

32 Agus ó threibh Naphtali, Cedas agus Ghalilé gun a cuimínibh do bheith na cathruigh dháin don marbthóir; agus Hammot-dor gun a cuimínibh, agus Cartán gun a cuimínibh; trí caithreacha.

33 Uile caithreacha na Ngerfoníteach do téar a muintear, do bhádair trí caithreacha déag gun a cuimínibh.

34 Agus do mhuintearuibh chloinne Mherari, an chuid oile do na Lebhteach, ó threibh Shebulun Iocneam gun a cuimínibh, agus Carta gun a cuimínibh.

35 Dimnah gun a cuimínibh, Nahalal gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

36 Agus ó threibh Reuben, Béseer gun a cuimínibh, agus Lahafah gun a cuimínibh.

37 Cedemot gun a cuimínibh, agus Nephazat gun a cuimínibh; ceithre caithreacha.

38 Agus ó threibh Ghad, Ramot ann Gilead gun a cuimínibh, do bheith na cathruigh dháin ag an marbthóir, agus Mahanaim gun a cuimínibh.

39 Hebon gun a cuimínibh, Iaser gun a cuimínibh; ceithre caithreacha fan niamin.

40 Mar sin do bhádair caithreacha chloinne Mherari uile gun a muintearuibh, noch do sibhghadh do mhuintearuibh na Lebhteach, re na grannchair, dhá chathruigh dhéag.

41 Uile caithreacha na Lebhteach a shí a seilbh chloinne Israel, doibh

ochd gcaithreacha, agus dá fhithchíol iad maille re na cuimínibh.

42 Do bhí gach eanchathair dhíobh fo gun a cuimínibh na timchioll fa gcúirt; mar fo do bhádair na caithreacha fo uile.

43 Agus thug an Tighearna do Ísrael an dúithche uile, noch do mhionnuigh sé do thabhairt dá naithribh, agus do shealbhuigheadar í, agus do áitreabhadar inte.

44 Agus thug an Tighearna súaimhneas doibh timchioll fa gcúirt do réir gach uile neithe dar mhionnuigh sé dá naithribh, agus níor sheas duine dá naimhuid rompa: do sheachuid an Tighearna a naimhde uile ann a láimh.

45 Níor theasduigh éinne maith ar bith, dar labhair an Tighearna re tigh Ísrael, tháinig se uile a gcric.

C A I B. XXII.

Do fill na Reubenitigh, 'na Gaditigh do leithreibh Mhanasseh le bonáir. 10 Do thogbhadar Altóir na siagbnaife.

AN sin do ghoir Iosua na Reubenitigh, agus na Gaditigh, agus leiththreabh Mhanasseh,

2 Agus a dubhairt riu, do choimhédabhair a nuile ní dar aithin Maóise ferbhíseach an Tighearna dhíbh, agus do umhlugheabhair dom ghlórfá fan nuile ní dar aithin mé dhaoibh.

3 Níor fhágabhair bhuir ndearbhraithre lé mórán do láithibh agus a nuigh, ach do choimhlonabhair curam aithne bhuir TTighearna Dé.

4 Agus a nois thug bhuir TTighearna Dia focamhal dá bhuir ndearbhraithribh, mar do gheall sé dhóibh: annois ar a nadhbharfin fillidhfi, agus éirgidhe dá bhuir tightheibh, agus go fearann bhuir seilbha, noch thug Maóise óglach an Tighearna dhaoibh don taóibh oile do Iordan.

5 Ach tugaidh aire ghéar do choimhlonadh na naithneadh, agus an dlíthe noch do chuir Maóise óglach an Tighearna do chúram oruibh, grádh do thabhairt dhá bhuir TTighearna Dia, agus siubhal iona shlightheibh uile, agus a aitheanta do choimhlonadh, agus táobhaidh ris, agus foghnaimh dhó le bhuir nuile chroidhe, agus lé bhuir nuile anam.

6 Mar sin do bheannuigh Iosua iad, agus do chuir ar siubhal iad, agus do chúadar chum a loistínigh.

7 Annois thug Maóise seilbh do leiththreibh Mhanasseh a Mbáfan: ach do na leiththreibh oile dhíobh thug Iosua a measc a ndearbhraithreach don taóibhfi do Iordan leath shiar: agus a nuair do shuir

chuir Josua ar fubhal iad sin fós dá loistínibh, annsin do bheannuigh fé iad.

8 Agus do labhair fé ris, ga rádh, fillidh dá bhur loistínibh maille re hiomad faidhbhis, agus ro mhórán áirneise, maille re hairgiod, agus lé hór, agus lé hiarann, agus maille re ró-mhórán éaduigh : roinnidh éadail bhur námhad ré bhur ndearbhraithribh.

9 Agus do shilleadar clann Reuben, agus clann Ghad, agus leiththeabh Mhanasseh, agus do dhealúigheadar re cloinn Israel as Siloh, noch atá a tír Chanaain, do dhul go tír Ghilead go dúitheche a feilbhe noch do shealbhuigheadar do rár bhréithre an Tighearna le lúmh Mhaóise.

10 Agus a nuair thangadar go brúach Jordan, noch atá a tír Chanaain, clann Reuben, agus clann Ghad, agus leiththeabh Mhanasseh, do rinneadar altóir ag Jordan, altóir mhór re féachuin uirre:

11 Agus do chúaladar clann Israel, dhá rádh, feuch, do rinneadair clann Reuben, agus clann Ghad, agus leiththeabh Mhanasseh altóir thall as coinne shearuinn Chanaain, a mbrúachaibh Jordan mar a ngéabhaidis clann Israel thairis.

12 Agus a nuair do chúaladar clann Israel sin, do chruinnigh comhchruinnighadh chloinne Israel iad fein a gceann a chéile a Siloh, do dhul sias do throid na naghuidhsion.

13 Agus do chuireadar clann Israel go cloinn Reuben, agus go cloinn Ghad, agus go leiththeibh Mhanasseh go tír Ghilead, Phineas mhac Eleasair an Sagart,

14 Agus maille ris deithneamhar prionnsaí, prionnsa as gach tigh ar feadh threibhe Israel uile, agus do bhí gach áon díobh na cheann ar thigh a maithreadh a meafg mhilteadh Israel.

15 Agus tangadar go cloinn Reuben, agus go cloinn Ghad, agus go leiththeibh Mhanasseh go tír Ghilead, agus do labhradar ris, dhá rádh:

16 As mar fo a deirid iomlán comhchruinnigh an Tighearna, cread an fíorghadh do rinneabhairí a naghaidh Dé Israel, a bhíleadh do beathaoibh a niugh ó leanmhúin an Tighearna, mar do rinneabhair altóir dhibh fein, chor go rachadh sibh a ttréatuireachd a niugh a naghaidh an Tighearna.

17 An roibheag dhuinn éacceart Pheor, ó nach bhfuilmid glan gus a niugh (bíodh go raibh plaigh a ccomhchruinnighadh an Tighearna.)

18 Acht go bhíleadh fós a niugh ó leanmhúin an Tighearna! agus ifeadh bhias de, ó rinneabhairí tréatuireachd a naghaidh an Tighearna, go mbia fé

feargach a mairach re comhchruinnighadh Israel uile.

19 Gidheadh, má tá bhur bhfearna sealbha neamhghlan, annsin éirgidh iris go fearann feilbhe an Tighearna mar a ccomhnuigheann tabernacail an Tighearna, agus glacuidh sealbh ar na scne: acht na cathuighidh a naghuidh an Tighearna, agus ná cathuighidh ar na scne, ag deanadh altóra dhaoibh a táobh amuigh daltoir ar TTighearna Dia.

20 Nach deárna Achan mhac Nífáirigh annfa ní mhalluigh, agus do thuit dioghaltas ar chloinn Israel agus ní hé an fear sin amháin do thuit ann a choir?

21 Annsin do shreagradar clann Reuben, agus clann Ghad, agus leiththeabh Mhanasseh, agus dubhradar re ceannmhilteadh Israel.

22 As fíos do Thighearna Dia na ndec, do Thighearna Dia na ndec, agus biaidh a fhios ag Israel, ma ceithughadh nó fíorghadh a naghuidh an Tighearna é, (ná didinigh sin a niugh.)

23 As a ndéarnamairne altóir dhibh fein diompógh ó leanmhúin an Tighearna, nó mas dofrail ofrála loigse uirre, nó ofrála bidh, nó mas dofrail iodhbhartha siothchána uirre, leanadh an Tighearna fein é.

24 Agus muna ndéarna sinne é a eagla an neitheis, ghá rádh, na dhúigh sí go naibeóraidis bhur gclannfa re a ccloinne, ghá rádh, cred atá dhaoibh ris an TTighearna Dia Israel?

25 Oir do rinne an Tighearna tóin do Jordan eadrúinn agus sibh; a clann Reuben, agus a chlann Ghad, ní bhí roinn aguibh don Tighearna: mar do bhéaruid bhur gclannfa air ar gclann scur deagla an Tighearna do bheith or.

26 Uimefin a dubhramairne, tóin-nam a nois altóir do ehar fias dhuinn fein, ní chum ofrála loigse nó chum iodhbhartha:

27 Acht ionus go mbiadh na fíodhnuisí eadrúinn agus sibhí, agus a fleachda ar ndiaigh, chor go ndéanmaois ferbhis an Tighearna da labhairt fein lé nofráluibh loigse, agus ler nofrábarthaibh, agus ler nofráluibh scailb, chor nach aibeoradh bhur cclannfa ar gcloinne; Ní bhfuil cuid aguibh san Tighearna.

28 Uime sin, ar fa sinne, garb arohluidh bhias a nuair a déaroid siad rinn, nó-ré síochd annfa naimir thiofas, go mbiadh aguinne re a rádh, fíochuidh famhlachus altóra an Tighearna do rinneadar ar naithrenne, ní chum ofrála loigse nó chum iodhbhartha, ach a fíad dhuise eadrúinne agus sibhí é.

29 Nár léigidh Dia go rachamada a ttréatuireachd a naghaidh an Tighearna, agus go bhílfíseamaois a niugh ó leanmhúin an Tighearna do dhéanamh altóra

Do bhéadar an Tighearna Dia na ndec, agus biaidh a fhios ag Israel, ma ceithughadh nó fíorghadh a naghuidh an Tighearna é, (ná didinigh sin a niugh.)

doirleibh loiffe, doirleibh bídh, nó doirleibh tábha, tábha amuigh daltóir ar Tighearna Dé, noch atá a bhfiaghnuise a tabernacuil.

9 Agus a máir do chualuidh Phineas an t-ádh, agus príonnfuidhe an chomh-chomh, agus cinn mhílteadh Ísrael, noch do bí na fhochair, na briathra do bhabhar clann Reuben; agus clann Ghad, agus clann Mhanasseh, do thaitin sin riu.

10 Agus a dubhairt Phineas mhac Bleáir re doinn Reuben, agus ré cloinn Ghad, agus re cloinn Mhanasseh: a mígh ádhghnuid go bhfuil an Tighearna ar meaf, do chionn nach dearna-bhair a fíorghadla a naghaidh an Tighearna: annos do sháorabhair clann Ísrael lúimh an Tighearna.

11 Agus do shill Phineas mhac Bleáir an t-ádh, agus na príonnfuidhe ó chloinn Reuben, agus ó chloinn Ghad, ar fíorghad go tír Chánaan do chloinn Ísrael, agus tugadar féula chuca a ré.

12 Agus do thaitin an ní re cloinn Ísrael, agus do bheannuighedar clann Ísrael Dia, agus níor chuireadar rompu doirleibh na naghaidh sin a gcath, do míghleibh na tíre ionar áitreabhadar clann Reuben agus Ghad.

13 Agus do ghoireadar clann Reuben agus clann Ghad Ed, don mháir: óir bíadh si mar fhiadhnuisi éadain, gur bé an Tighearna as Dia ann.

CAIB. XXIII.

Do chuir Iosua míne a bhás a dshiachuibh ar an phob, Raebd Dé do leanmháin. 7 & gur labhair si na cineadhachaibh.

AGUS tírle aimir fhada tar éis an Tighearna do thabhairt fúainh-nis Dísrael ó na naimhdeibh uile tim-choll fa gcoirt, gur fhás Iosua áosta fóiré.

2 Agus do ghoir Iosua ar Ísrael uile, agus ar a seanóiribh, agus ar a ccean-muibh, agus ar a mbreitheamhnuibh, agus ar a nollgeachuibh, agus do ráidh sé riu: atáim si fóiré, agus áosta a mbli-adhnuibh.

3 Agus do chonncabhair si gacha a ndéana bhur Tighearna Dia ris na cineadhachaibh si uile ar bhur sonfa, óir se bhur Tighearna Dia do throid ar bhur son.

4 Féachuidh do roinn me oruibh le crannchar na cineadhachafa mhairis, dá mbéid mar oighreachd ag bhur ttreabhaibh ó Iordan, maile ris na huile chineadhachaibh dar gheár mé amach, go míge an nsaige mhoir don táobh shiar. 5 Agus díbeoruidh bhur Tighearna Dia romuibh iad, agus thiomáinidh

se as bhur radharc iad, agus sealbhochthaoise an dúithe mar do gheall bhur Tighearna Dia dhaóibh.

6 Bíthíse ar nadhbarfin ro churata, do choimhead, agus do dhéanamh a nuile ní atá scriobtha a leabhar dhilghe Mhaoise, go nach bhfillidhe a leathtaobh uadh sin don lúimh dheis nó don lúimh chlé.

7 Agus nach ttiocfuidhe a meaf na ccineadhfo mhairis bhur meaf, agus nach déantaí iomrádh ar a ndéibh na naimn, agus nach ttiubharthaí fa deara a tabhairt mar mhionnuibh, agus nach deantuidh serbhis dóibh, agus nach cclonfuidh sibh féin dóibh.

8 Acht adharfuidhe bhur Tighearna Dia, mar do rinneabhair gus a niugh.

9 Oir do chuir an Tighearna amach romuibh cineadhacha móra neartmhara: acht ar bhur sonfa, ní tháinic déinfhear seafamh bhur naghaidh gus a niugh.

10 Cuirfidh aon dhaóibh míle a tteitheamh, óir se bhur Tighearna Dia an té throidis ar bhur son, mar do gheall sé dhaóibh.

11 Tugaidh aire mhaith dhaóibh féin ar a nadhbarfin go mbia grádh aguibh da bhur Tighearna Dia.

12 Nó má théighthi air éanchor air geól, agus má ghreamuighthi dshuighioll na ccineadhachán noch mhairis bhur meaf, agus go ndéantaí cleamhnus riu, agus go rachthaoi a steach chuca, agus iadfan chugabhis.

13 Biodh a fhios aguibh go dearbtha, nach gcuirfidh bhur Tighearna Dia ní fa mó éainneach do na cineadhachaibh amach romuibh; ach béid na bpaintéaruibh, agus na nduluibh dhaóibh, agus na fciurfaidhibh ann bhur ttaobhuibh, & na ndéalguibh ann bhur súilibh, nó go nimithighid seachad as an ndúithe mhaith si thug bhur Tighearna Dia dhaóibh.

14 Agus féachuidh, atáim si a niugh ag dul san tlighe a tteid an domhan uile; agus atá a fhios aguibh si an bhur gcroidhthibh uile agus ann bhur nanmuibh, nach ar fhailligh mé éinni amháin do na huile neithibh maith noch do labhair bhur Tighearna Dia da bhur ttaobh: tangadar a ccrích uile dhaóibh, agus níor theastuigh éinni amháin díobh.

15 Uime sin ttiocfaidh a ccrích, mar tháinic gach uile ní maith oruibh dar gheall bhur Tighearna Dia dhaóibh, go ttiubhra mar an ccedána an Tighearna gach uile dhroichán oruibh, nó go fcirosfuidh sé sibh as an bhfearrann maith si, noch thug bhur Tighearna Dia dhaóibh.

16 A nuair sháireochthaoi cunradh bhur Tighearna Dé, noch do aithin sé dhúbh, agus imtheochuighe, & adharfuighe Dé eile, agus uimhleochaighe sibh féin dóibh: anafin lasfuighear searg an Tighearna ribh, agus fcirosfuighear sibh go hobaim.

hobann as an bhfearann maith, noch thug sé dhíbh.

CAIB. XXIV.

Josua agus díreachais Israel a ccomhdhail ré cheile. 29. Bás Josua. 32 adhlacadh ehnámha Josaph. 33. Dúg Eleasar.

AGus do chruinnigh Iosua treabha Israel uile go Sechem, agus do ghoir ar shinnfóiribh Israel, agus ar a gceannuibh agus ar a mbreitheamhnuibh, & ar a nollgeachaibh: agus do thaisbéanadar iad féin a lathair Dé.

2 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal uile, as mar fo a deir an Tighearna Dia Israel: do áitreabhadar bhur naitheacha don taoibh oile don tuile anna tfeanaimfir, eadhon Térah, athair Abraham, agus athair Nachor: agus do adhradar Dé oile.

3 Agus do thóg misí bhur nathair Abraham don taoibh oile don tuile, agus do thóruigh mé tré thír Chanaan uile é, agus do mbéaduih mé a shliocht, agus thug mé Isaac dhó.

4 Agus thug mé Dísaac, Jacob, agus Ésau: agus thug mé do Ésau siabh Seir re shealbhúghadh, achd do chuaidh Iacob, agus a chlann síos don Néigipt.

5 Do chuir mé Maóise síos, agus Ááron, agus do chuir mé plaigh ar an Néigipt, do réir na neithe do chuir misí na measc: agus na dhiaigh sin thug mé sibhsí amach.

6 Agus thug mé bhur naithe as an Néigipt, agus tangabhairí: agus do leanadar na Héigiptigh a ndiaigh bhur naithead, lé carbadaibh, & le marcshluagh go nuge an mhuir ruaidh.

7 Agus a nuair déighmheadar ar an Ttighearna, do chuir sé dorchadas eadruibhsí agus na Héigiptigh, agus thug sé a nfaige ar a muiníon, agus do mhúch sé iad, agus do chomhnuigheabhairí an fa bhfaich aimfir fhada.

8 Agus thug mé go crích na Namoríteach sibh, noch do áitribh an taoibh oile do Iordan, agus do throidedar sibh, agus thug misí an bhur láimh iad, go bhféadadh sibh a ndúithe do shealbhuighadh, agus do scrios mé romh-uibhsí iad.

9 Annfín déirigh Balac mhac Sippor, Ríh Moab, agus do chathuidh sé a naghaidh Israel, agus do chuir síos, agus do ghoir Bálaam mhac beor dá bhur mallúghadh.

10 Ach níor éist misí re Bálaam, uimefin do bheannuigh sé sibh a gcomhmuidhe: mar sin do tháor mé sibhsí as a láimh.

11 Agus do chuadhbhair tar Iordan, agus tangabhair go Iericho, agus do throidedar sí Iericho bhur naghaidh:

na Hamoritigh, agus na Perisitigh, na Cananitigh, agus na Hititigh, agus Girgasitigh, agus na Hibhitigh, agus Jebusitigh: agus thug misí anna lámhuibh iad.

12 Agus do chuir mé an céarnabhair romhuibh, noch do thiomáin anna romhuibh iad, dhá Ríh na Namoríteach, gidheadh ní led chloideamhsí ná bhogha.

13 Agus thug mé dúitheche dhaóibh an son nach déarnabhair faothar, agus do threacha nach sibh féin do chuir iad, áitreabhthaoi ionta: do na lathair sibh fíneamhsa agus ola, nach sibh féin do phlannuigh, a feadh ithi.

14 Annois ar a nadhbhairín bíodh eagla an Tighearna oruibh, & foghnaidh dhó a ngloine agus a bhfrinne, agus cuiridh uáibh na dée dar ghléadar bhur naithe don taoibh oile don tuile, agus anna Néigipt, agus déamhí fírbhis don Tighearna.

15 Agus má chátior dhaóibh garb de fírbhis do dhéanamh don Tighearna, toghaidh féin a niugh, cia haca di ndiaití fírbhis, an do na déeibh noch dhair bhur naithe taoibh thall don tuile nó do dhéibh na Namoríteach a ndéiche a bhfuil: achd ar mo shon, & a son mo thighe, foigheouam don Tighearna.

16 Agus do fhreagradar an pobal, agus a dubhradar: Nar léigigh Dia go ttreigfemísine an Tighearna, díoghsam do dhéibh eile.

17 Oir fé ar Tighearna Dia thug síos finn agus ar naithe, as crích na Héigipt, ó thigh na daóirí, agus noch do rime na comharthuidhe móra sin ann ar radair: agus do choimhead finn ann gach uile shlighe a ndéachamar, agus a measc gabh uile phobal tré ar ghabhamar.

18 Agus do chuir an Tighearna amach romhuinn na daóine uile, eadhon na Hamoritigh do áitreabh anna dúithe: uimefin mar an gcéadna foigheonam don Tighearna, oir is é ar Nda é.

19 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, ní fhéadthaoi foghnaimh don Tighearna: oir is Dia náomhtha é: in Dia éudmhar é, ní mhaithfidh sé bhur coimhne no bhur bpeacuidh dhaóibh.

20 Má thréigthi an Tighearna, & dé coimhidhtheach dadhradh, ansin meochtha feisíon, agus do dhéana sé docht dhaóibh, agus díobhaighfidh sé sibh re éis a ndearna sé do mhaith dhíbh.

21 Agus a dubhairt an pobal re Iosua, ní headh, achd foigheonam don Tighearna.

22 Agus a dubhairt Iosua ris an bpobal, is fiadhuife sibh féin bhur naghaidh féin, gur thoghbhair an Tighearna dhíbh do dhéanumh feirbhíse dhó: agus a dubhradarán, is fiadhuifí sin.

23 Annois uimefin (ar feisíon) cuiridh uáibh na dée coimhidhtheacha a

agus b'as Iofua.

agus iompoighidh b'ur gcro-
chum an Tighearna Dia Ísrael.
24 Agus a dubhairt an pobal ré Iofua ;
Tighearna Dia ílé adhorum, agus da
guth uimhleocham.

25 Mar sin do rinne Iofua cunnradh
is an pobal an lúin, agus do chuir
fíor fábaid, agus ordughadh dhóibh a
Sechem.

26 Agus do scríobh Iofua na briath-
raí a leabhar dhlighe Dé, agus do thóg
doch mhór, agus do chuir na seasamh
amain i faoi dharuigh do bhí lánmh ré
fíactora an Tighearna.

27 Agus a dubhairt Iofua ris an po-
bal uile, fíachuidh, bíaidh an chlochíó
mar fíadhuifí aguinn ; óir do chúala
í bráthra an Tighearna uile, noch do
b'airt sé rinne : bíaidh í ann sin mar
fíadhuifí oruibhí, deagla go féanfadh
fíor b'ur Ndaí.

28 Mar sin do léig Iofua don phobal
iomhadh, gach éanduine dhá oigh-
reachd féin.

29 Agus tirla a ndiaigh na neitheann-

fa, gur éug Iofua mhae Nun óglach an
Tighearna, ar mbeith dhó céud agus
deich mbliadhna daois.

30 Agus do aidhlaiceadar é a tteo-
ruinn a oighreachda féin a Ttimnat-Se-
rah, noch atá a shlabh Ephraim, ar an
tíobh thuagh do chnoc Gaas.

31 Agus do rinne Ísrael fíorbhis don
Tighearna ar feadh lieththeadh Iofua,
agus uile láethe na sinníor do mhair a
ndiaigh Iofua, agus agá raibh fíor uile
oibreach an Tighearna, noch do rinne
fé ar fion Ísrael.

32 Agus cnámha Iofeph, noch do thu-
gadar clann Ísrael suas as an Néigít, do
adhláiceadar iad a Sechem, an fa
b'píosa fearainn do cheannuigh Iacob ó
mhacuibh Hámar, athair Shechem ar
chead píosa a'gaid, agus tháinig na oigh-
reachd chum cloinne Iofeph.

33 Agus déug Eleáfar mhac Aaron,
agus do adhláiceadar é a cnoc do bhean
ré Phineas a mhac, noch tugadh dhó a
shlabh Ephraim.

LEABHAR NA MBREITHEAMHAN.

C A I B. I.

*Imle agus uachdranachd threibh Judah agus
Simeoin.*

ANois tar éis bháis Iofua
tirla gur fíadhuighear
clann Ísrel don Ti-
ghearna, dhá radh, cía
rachas uaim a naghaidh
na Gcananiteach ar tús do
throid na naghaidh ?

2 Agus a dubhairt an Tighearna, ra-
chaidh Iúdah suas, fíach thug mé an tír
a b'aimhíon.

3 Agus a dubhairt Iúdah re Simeon a
dhearbhrathair, Tárr suas liomfa ann mo
chuid cranachair, chor go t'troidfíom a
naghaidh na Gcananiteach, agus racha
uifí leachda mar an gcéadna ann do
chuid cranachairfe : mar sin do chuaidh
Simeon leis.

4 Agus do chuaidh Iúdah suas, agus
thug an Tighearna na Cananitigh, agus
na Perisigh ann a lámhuibh, agus do
mbarbhadar dhiobh a Mbésec deich míle
féar.

5 Agus fuiradar Adonibésec a Mbésec :
agus do throidadar na aghaigh, agus do
mbarbhadar na Cananitigh, agus na Pe-
risigh.

6 Ach do téith Adonibésec, agus do
leamadar é, agus rugadar air, agus
do ghearradar ordoga a lámh, agus a
choa dc.

7 Agus a dubhairt Adonibésec, Trí
fíchthid Rígh dar beanadh ordoga a
lámh agus a gcós díobh, do chruinni-
gheadar [a mbíadh] faoi mo bhórdfa :
mar do rinne mí, is mar sin thug
Dia dioghaltas orm : agus thugadar leo
é go Hierusalem, agus fuair sé bás ann
sin.

8 Annois do throidadar mic Iúdah
a naghaidh Ierusalem, agus do ghabha-
dar í, agus do bhúailceadar í le fíobhar
an chloidhimh, agus do chiureadar an
chathair tré themidh.

9 Agus na dhiaigh sin do chuaidh
clann Iúdah fíor do throid a naghaidh
na Gcananiteach, noch do áitreibh annfa
tíslabh, agus an tíobh ó dheas, agus
annfa ghleann.

10 Agus do chuaidh Iúdah a na-
ghaidh na Gcananiteach do áitreibh ann
Hebron (annois do bé Ciriát-arba
ainm Hebron roimhe fo.) agus do
mbarbhadar Sefai, agus Alaman, agus
Talmái.

11 Agus as sin do chuaidh é a
naghaidh áitreabhach Debir, (agus Ci-
riát-sepher dob ainm roimhe sin do
Dhebir.)

12 Agus a dubhairt Cáleban té chlío-
idhfíos Ciriát-sepher, agus ghéabhus í, is
dé sin do bhéara mé Achíah minghion na
mnáoi :

13 Agus do ghabh Otniel mhac Cenas,
an dearbhrathair dob oige ag Cáleban
chathair ; agus thug sé dhó Achíah a
inghean na mnáoi.

14 Agus

14 Agus tárla a nuair tháinig si chuige, go thug si air fearann diarruidh air a hathair; agus do thuirling si dá haffal: agus a dubháirt Caleb ría, cred as áill leachd:

15 Agus a dubháirt sifi ris, Tabhair beannachd dhamh: óir thug tú fearann tirim dhamh, tabhair dhamh mar an gcéadna frutháin uisce: agus thug Caleb dhi na toibreacha úachdarach, agus na toibreacha íochdarach.

16 Agus do chuaidh clann an Chenitigh, athair mhna Mháoise, as Caithruigh na ccrann pailme suas maráon re cloinn Iúdah go fásach Iúdah, noch atí don tábh 6 dheas do Arad, agus do chuadar, agus do chomhnuigheadar a measc na ndaoine.

17 Agus do chuaidh Iúdah le Símeon a dhearbhrathair, agus do mharbhadar na Canaanitigh, noch do áitreibh a Séphat, agus do scíos i go hiomlán: (agus fé dob ainm don chathruigh Hormah.)

18 Mar an ccéadna do ghabh Iúdah Gáfa maille re na cóstuibh, agus Afcelon maille re na cóstuibh, agus Ecron maille re na cóstuibh:

19 Agus do bhí an Tighearna re Iúdah, agus do dhibir fé amach áitreabhúigh an tSéibhe: achd níor fhéad fé áitreabhúigh an ghleanna do dhibirt, do chionn go raibh carbuid iaruinn aca.

20 Agus tugadar Hebron do Chaleb, mar a dubháirt Máoise, agus do dhibir fé as sin trí mic Anac.

21 Agus níor dhibiríodar clann Bhenjamin na Jebusitigh do áitreibh ann Jerusaleim: achd dfanadar na Jebusitigh a bhfochair chloinne Benjamin gus a niugh ann Jerusaleim.

22 Agus tigh Joseph, do chuadar fan suas mar an gcéadna a naghaidh Bhetel, agus do bhí an Tighearna maille rin.

23 Agus do chuir tigh Joseph luchd bratha ar Bhetel: (annois ba Lus ainm na caithreach roimhe sin.)

24 Agus do chonncadar an luchd bratha duine ag teachd amach as an gcathruigh, agus a dubhradar ris, guidhmid thú, taisbein déinn slighe dhul a steach na caithreachsa, agus do dhéanam trócaire ort.

25 Agus a nuair do thaisbein fé dhóibh slighe dhul a steach na caithreach, do bhuailleadar an chathair le fiobhar an chloidhimh: achd do léigíodar an fear-sin as, agus muintir a thighe uile.

26 Agus do chuaidh an tóglaigh go daithche na Hititeach, agus do thóg caithair, agus do ghoir Lus dainm dhi: fé sin is ainm dhi gus a niugh.

27 Ní mó do dhibir Manasse áitreabhúigh Bhetsean agus a bailteadh, ná Táanach agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Dor agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Ibleam agus a bailteadh, ná áitreabhúigh Mhegiddo agus a bailteadh; achd

ba mian leis na Canaanitibh comhnuigh fan tir sin.

28 Ach tárla a nuair do bhí na láidir, gur chuireadar na Canaanitibh chios, agus nar dhibiríodar thríd am iad.

29 Mar an ccéadna níor chuir Egipt amach na Canaanitigh, noch do áitreann Geler, achd do áithreabadair na Canaanitigh an Geler na meascfan.

30 Agus níor dhibir Sebulon áitreabhúigh Chitron, nó áitreabhúigh Nabalol; achd do chomhnuigheadar na Canaanitigh na meascfan, agus taspas fa chios dóibh.

31 Ní mó do dhibir Aser áitreabhúigh Accho, nó áitreabhúigh Sidon, nó Aith, nó Achsib, nó Helbah, nó Aphir, nó Réhob:

32 Ach do chomhnuigheadar na Haritigh a measc na Canaaniteach, áitreabhúigh an nfearuinn: óir níor dhibiríodar amach iad.

33 Ní mó do dhibir Naphtali áitreabhúigh Bhet-femes, nó áitreabhúigh Bhet-an, achd do áitribh fé a measc na Canaaniteach, áitreabhúigh an nfearuinn: dheadh do bhádair áitreabhúigh Bhet-femes, & Bhet-anat fa chios dóibh.

34 Agus do choimhéignigheadar na Hamoritigh-clánn Dan do chomhnuigh fan tSliabh, óir níor fhuilingíodar dhóibh teachd a mias anna ghleann.

35 Ach ba mian leis na Hamoritigh áitreabh do dhéanam a Sliabh Bón ann Aialon, agus a Sealbim: gáidheir rugadar lámha thighe Joseph baithiúnus go dtangadar fa chios dóibh.

36 Agus do bé teóra na Namoritibh árd Acrabbim, ón ecarraig agus a suas.

C A I B. II.

Thug Aingeal achmbasan don phob Bóchim. 6. Do chlaonadar na Thug féi, deis bháis Josua.

AGUS tháinig aingeal an Tighearna i níos 6 Ghilgal go Bóchim, agus a dubháirt, Thug misí oruibh dul san a an Néigipt, agus thug mé sibh chum a tíre da nshionnsigh mé da bhar nábairibh: agus a dubháirt mé, ní bhuilleadar mo chuinradh ribh choilche.

2 Agus ní dhéantáici siotichan a bitir ré háitreabhaibh na tíre, tuisfidhe síos a naltóra: achd níor nuilgheabhairfe dom ghlór: cred á ndearnabhair fo?

3 Uimefin a dubháirt misí mar an gcéadna, ní dhibeora amach roimhe iad: ach beid ann bhur ttiabhaibh agus beid a ndéa na bpoití dháobh.

4 Agus tárla nuair do labhair aingeal an Tighearna na briathra a

Ísrael.

Ísrael uile, gur thógbhadar an
bhal a ngath suas, agus gur ghui-
odar.

6 Agus do ghóireadar ainm na háite
Bóchim, agus do rinneadar iodh-
ann annsin don Tighearna.

7 Agus a nuair do leig Iosua don pho-
bhl imtheacht, do chuaidh gach áon do
chionn Ísrael chum a oighreachd fein do
sheachadh an nfearrunn.

8 Agus do rinneadar an pobal fergebhis
don Tighearna ar feadh shaothail Iosua
agus ar feadh shaothail na seanóireadh
do bhí beo a ndiaigh Iosua, noch do
chonnair na huile oibreacha móra do
rinne an Tighearna ar son Ísrael.

9 Agus fuair Iosua mhac Nun fergebhi-
feach an Tighearna bás, ar mbeith dhó
ead agus deich mbliadhna dóir.

10 Agus do adhlaid aadar é a nimíol a
oighreachda fein a Tímnat-héres a
shlabh Éphraim, annsa táobh túaigh don
chor Gaz.

11 Agus do bhádar mar an gcéadna
an gcealachtán uile ar na gcruinnughadh
chum a naitheach, agus déirigh síochd
eile na ndiaighlin, ag nach raibh fios an
Tighearna, na féis na ngníomharthadh do
rinne fé ar son Ísrael.

12 Agus do rinneadar clann Ísrael oic
a bhíndhuif an Tighearna, agus do
rinneadar feirbhis do Bhíalim.

13 Agus do thréigeadar an Tighearna
na Dia a naitheadh, noch thug amach
iad ar crich na Héigpte, agus do leanar
dée eile do dheibh na ndáoinne do
bhí pacha táobh dhíobh, é do chláona-
dar na féin dóibh, agus do bhrostaighe-
adar an Tighearna chum feirge.

14 Agus do thréigeadar an Tighearna,
agus do adhradar Báal, agus
Ahtrot.

15 Agus do las fearg an Tighearna a
naghaidh Ísrael, agus do sheachaid fé
iad a lámhuibh creachadóireadh, noch
do chreach iad, agus do reae fé iad a
lámhuibh a nábhad gacha táobh
dhíobh; iondu na shéidir léo seafadh ní
budh faide a lethair a nábhad.

16 Gláid bé bail a téighdis amach, do
bhíodh laml an Tighearna na naghaidh
chum uile, mar a dubhairt an Tighearna,
é do mar do mhionnuigh an Tighearna
dhíobh: é do buaidhreath go mór iad.

17 Gidheadh do thóg an Tighearna
breitheamhuin suas, noch do sháir iad ó
lámhuibh na druinge do chreach iad.

18 Achd gidheadh níor umhlugheadar
dà mbreitheamhuibh, ach do chuadar
lé stríapach a ndiaigh dée oile, agus
do chlónadar iad fein dóibh: do
iompoigheadar go luath as a tsighe
ann ar shíubhlugheadar a naithe, ag
umhlughadh daicne an Tighearna; ach
ní dhearnadarfan sin.

19 Agus a nuair do thóg an Tigh-
earna breitheamhuin suas dóibh; annsin
do bhí an Tighearna leisan mbreitheamh

agus do sháir fé iad as lámhuibh a nómh-
ad ar feadh bheatha an bhreitheamhuin
(óir do bhí aithreachus ar an Tighearna
ar son a nuchbhaghadh, do bhrigh na
muintirefin do sháruidh, agus do bhuá-
dhir iad.)

19 Agus tárla a nuair fuair an bhrei-
theamb bis, gur iompoigheadar, agus
gur thrúailligheadar iad fein nísá mhó
ná a naitheacha, ag leamhuin dée
oile dá nadhradh, agus dumlughadh
fios dóibh: níor sguireadar dá ngníomh-
radh, nó dá sighe easumhail.

20 Agus do bhí fearg an Tighearna
teith a naghaidh Ísrael, agus a dubhairt
fé, do chionn gur sháruigheadar an
mhuintirfé mo chunnradh, noch do
aithin mé dá naitheibh, agus nár eisce-
dar rem ghler:

21 Ní dhíbeora míf mar an gcéadna 6
fo amach éinneach rompa do na cine-
dhachaibh d'fag Iosua na dhíigh a nuair
fuair fé bás:

22 Iondu go ndearbhocha mé Íf-
rael thriothalan, an gcoimheadfuid
sighe an Tighearna do shíubhal ionte,
mar do choimheadadar a naitheacha, nó
nach déanuid.

23 Uime sin d'fualaing an Tighearna na
cineadhachafin gan a ndíort amach
go luath, ní mó thug fé a lámh Iosua
iad.

CAIB. III.

*Clomadh, buaidhreath, agus Sabradh Ísrael
fa ísrl.*

A Nois is iad fo na cineadhacha,
d'fag an Tighearna chum Ísrael do-
dhearbhadh léo (eadhon an mhéid do
Ísrael da nar bhaithe cogthuadh Chá-
naain uile.

2 Ambáin ionnus go mbíadh a shíos ag
síochd chloinne Ísrael cogadh do mha-
nadh dhíobh, go háirigh don mhéid da
nar bhaitheid éinní dhe.)

3 [Mar atá] cuig Tighearna na
Bhílistíneach, agus na Canaanitigh uile,
agus na Sidonianuigh, agus na Hibhi-
tigh do áitribh a shlabh Lebanon. ó
shlabh Baal-hermon go nuige dul a
steach go Hámat.

4 Agus do bhádar ann do dhearbhadh
Ísrael rú, d'feachu an néistídis re ha-
itheantuibh an Tighearna, noch do aithin
fé da naitheibh le lámh Mhaóise.

5 Agus do chomhnuigheadar clann Íf-
rael a meaf na Gcanaaniteach, na Hiti-
teach, agus na Namoriteach, agus na
Bperisteach, agus na Hibhiteach, agus
[na] Jebusiteach.

6 Agus ghabhadar a níngiona na
mnáibh chuca, agus tugadar a níng-
ghiona dá macaibh, agus dadhradar a
ndée.

agus ba lé Caipín a fhloigh, na noch daitreibh ann Harofet na nteadha.

Agus deighmheadar clann Israel an Tighearna, óir do bhí aige naoi carbad iarúinn: agus do tháruigh go hanmhór clann Israel fhithche na nteadha.

Agus Deborah banfhúigh, bean aipéit, do léi fí bhreiteamh ar Israel na nteadha.

Agus do bhí sí na combnuighe faoi thrann paine Dheborah, eidir Rámah agus Bétel a shlabh Ephraim: agus tancadar clann Israel chuice suas dfaghail dhéitheamhais:

Agus do thair si fíos, agus do thair si B́arac mhac Abinoam amach a Cedés-naphtali, agus a dubhairt si ris; a né nar aithin an Tighearna Dia Israel, Eirighidh agus tarruigh leath ré shlabh Tábor, agus beir leachd deich míle fear do chionn Naphtali, agus do chionn Sebulun?

Agus tairreonga misí ad cheann go a nabhinn Cífon, Sifera Caipín fhoigh Jabin maille re na charbadauibh, agus a nteadha; agus do bhéara mé ad lámh sí.

Agus a dubhairt B́arac ría; má fheid ná liom, annsin racha mé ann: ach mé adéachuidh túfa liom, ná racha mé ann.

Agus a dubhairt sísi; racha misí leach do deimhin, gidheadh an turas ghibhus tu ad lámh ná bhiaidh mar oíir dhuisti: óir reacfaidh an Tighearna Sifera a lámh mhóná; agus déirigh Deborah, agus do chuaidh le B́arac go Cedés.

Agus do ghoir B́arac Sebulun, agus Naphtali go Cedés, agus do chuaidh sí suas maille re deich míle fear le na chois; agus do chuaidh Deborah suas leis.

Annois do dhealuigh Héber an Ceniteach é féin ó na Ceniteachuibh, noch do bhí do chionn Hóbab chiamhuin Mháidé, agus do fhuadhigh a fhoilung-phort go nuige réiteach Saanaim, noch atá lámh ré Cedés.

Agus do fhoillfigheadar do Shifera; go ndeachaidh B́arac mhac Abinoam suas go shlabh Tábor.

Agus do chruinnigh Sifera a bhfochair a chéile a charbuid uile, eadhon naoi gcéad carbad iarúinn, agus a nile dhúine da raibh na fhochair ó Harofet na ngeinteadh go nuige a nabhinn Cífon.

Agus a dubhairt Deborah re B́arac, éirigh suas: óir a fé fo an lá ar thoirbhir an Tighearna Sifera ad lámh: a né nach deachuidh an Tighearna amach romhad? Mar sin do chuaidh B́arac fíos ó shlabh Tábor, agus deich míle fear ná dhiaigh,

Agus do chlaoidh an Tighearna Sifera, agus a charbuid uile, agus a fhluagh uile le faobhar an chloidhimh roimhe Bh́arac, ionnus gur thuirling Sifera as a charbad fíos, agus gur theith a luas a chos.

Ach do lean B́arac a ndiaigh na gcarbad, agus a ndiaigh an tshloigh go Harofet na ngeinteadh, agus do thuit shluagh Shifera uile le faobhar an chloidhimh, agus nior fágbadh duine dhiobh.

Gidheadh do theith Sifera ar a chofuibh go lóistín Jael bean Heber an Ceniteach: óir do bhí siothcháin idir Jabin Rígh Haisor, agus tigh Héber an Ceniteach.

Agus do chuaidh Jael amach a gcoinne Shifera, agus a dubhairt ris, fill a steach a Thighearna, fill a steach chugamfa, ná biodh eagla ort: agus a nuair do fhíll sé a steach chuice dá lóistín dfoiligh sí é lé falluigh.

Agus a dubhairt sé ría, guidhim thu, tabhair dhamh beagán unge ré a ól, óir atá tart orm: agus dfoicuil sísi buidéal bainne, agus thug dhófan deoch, agus do dheafuigh éadach thairis.

A ría a dubhairt sé ría, seas a ndorus an tighe, agus is ambluigh bhíais, má thug duine ar bith, agus f'hiaprochus díot, agus déarus, an bhfuil éanduine anna? déara túfa, ná bhfuil.

Annsin do ghlac Jael bean Héber tairrnge don phaillín, agus do ghlac geannaire na lámh, agus do chuaidh go mín chuige, agus do bhuail an tairrge jona chamoig ara, agus do dhaingnidh annfa talamh é: (óir do bhí sé na shéan chodalta agus curtha:) mar sin fuair sé bás.

Agus féuch, mar do bhí B́arac ag leanmhuin Shifera, tháinig Jael amach na choinne, agus a dubhairt sí ris, tárr, agus taisbeanfuidh misí an duine dhuit ataóí diarruigh: agus a nuair tháinig sé dá lóistín, féuch do bhí Sifera na luidhe marbh, agus do bhí an tairrge iona chamoig ara.

Mar sin do chlaoidh Dia an lá sin Jabin Rígh Cánaan roimhe chloinn Israel, agus rugadar buaidh air Jabin Rígh Cánaan nó gur scriofadar Jabin Rígh Cánaan.

CAIB. V.

Dán Chaitreamach Dheborah agus Bh́arac.

AN sin do chám Deborah, agus B́arac mhac Abinoam an lá sin, dha rádh.

2 Moluighís an Tighearna, do chionn dioghaltais

dioghaltais Israel, i nuair do thoirbhriodar na daoine iad féin go toileamhuil.

3 Eistighe a Righthé, tugaidh aire a phrionnfuidhe; canfuidh mise, misi féin don Tighearna, canfuidh mé moladh don Tighearna Dia Israel.

4 A Thighearna, a nuair do chuaidh tú amach as Seir, a nuair do chuaidh tú ar haghaidh as machaire Edom do chriothnuigh an talamh, agus do fileadar na neamha, agus na neoill mar an gcéadna do shileadar uisge.

5 Do Leaghadar na sléibhte, roimhe ghnéis an Tighearna, Sinai féin roimhe ghnéis an Tighearna Dia Israel.

6 A Laethibh Shamgar mhic Anat, a laethibh Jaél do bhádair na slighe móra gan tathuighe, agus do shiubhlui-ghedis luchd imtheachda na sligheadh a róduibh seachránacha.

7 Do fguireadar áitreabhúigh na mbailteadh, do fguireadar a Nisrael, nó gur éirigh mé am mhathair a Nisrael.

8 Do thoghadar Déa oile nuadha, annsin do bhí an cogadh ansna doirfíbh: an bhfacas sgiath, nó gath a measc cheathrachad míle a Nisrael?

9 Atá dúil mo chroidhe a nuachdaránuibh Israel, noch do thoirbhir iad féin go toileamhuil a measc an phobail: beannuighi sí an Tighearna.

10 Labhradh sibhí do ní marcúighe-ádh ar asfaluibh bána, a luchd shuidhíos a mbreitheamhnus, agus shiubhlúighios an tslighe.

11 (An drong do shíoradh) ar shuíam na saighdeoradh a náitibh tairngthe a uisge; ann sin foillseochuid siad gníomhradh síreanta an Tighearna, eadhon na gníomha síreanta a ttaobh áitreabhach a bhailteadh a Nisrael: ansin rachaidh pobal an Tighearna síos gus na geataidh.

12 Múscail, Múscail a Dheborah: múscuil, múscuil, can dán: éirigh a Bhírac, agus tréoruidh do bhraighdi-onus a mbuid, thúfa a mhic Abinoam.

13 Annsin thug sé ar an té mhairíos, go mbiaidh uachdaránachd aige ós cionn na nuafal a measc an phobail: thug an Tighearna orúfa tighearnus do bheith agam ós gionn na gcumhachdach.

14 Amach as Ephraim do bhí fréamb dhíobh a naghaidh Amalec; ad dhíaghi sí a Bhenjamin a measc do phobail; amach as Machir thangadar uachdarán a nuas, agus amach as Sebulun thainic an drong ghlacus peann an scríbhneora.

15 Agus do bhádair prionnfuidhe Isfíchar a bhfochair Dheborah, eadhon Isfíchar féin, agus Bírác mar an gcéadna, do cuireadh dha chois

chum an ghleanna é: air son Reuben do bhádair sinuaitighe chroidhe.

16 Cred sí ndéarnuis comhna a measc bhánrach na gcaorach steachd re meiligh na ttreud? ar ronna Reuben do bhí spionadh chroidhe.

17 Do rinne Gilead comhna taobh thall do Jordan; agus creid fhan Dan a loingios? do rinne comhnuighe ar thraigh na fairge, do fhan anna bhéarnuibh.

18 Agus: bá daoine Sebulun, Naphtali do chuir a nanmanna a measc ghal go bá a náitibh áda an mbach.

19 Tangadar na Righthé, agus do throidheadar; annsin do throidhead Righthé Cánaan a Dtáanac láimh huifidhibh Mhegidon; níor ghlac éadail ar bith aird.

20 Do throidheadar ó fhaithneadh do chathuigheadar na réulta am a slighe a naghaidh Shísera.

21 Do thiaidigh an abhann Gíle iad, an tleanabhiannsin, a naghann: son: ó mo anum, do shaltair sí sin neart.

22 Annsin do briseadh inne a neach, do bhrigh a níomráguibh, do ráagadh a neach ára-hda.

23 Mallaighidhí Méros (do bhí aingel an Tighearna), mallaighidhí deamachdach a háitreabhúigh: do cian nach dtangadar a ccabhair an Tighearna a naghaidh na ccumhachdach.

24 Budh beannuigh bhias Jaél ós cionn na mban, bean Heber an Ceniteach, beannuigh i ós cionn bhan aná beannuigh.

25 Diarr sé uisge, agus thug sí bainne dhó, thug sí im amach a measc thighearnamhuil.

26 Do chuir sí a lámh aná tinge agus a lámh dheas ar gheannaire na brigheadh: agus do bhail sí ós leis an ngeannaire, do gheir sí a cheann de, a nuair do tholl sí, agus do bhail sí é tre na chumhachdach.

27 Dumhluigh sé agí cosuibh, do thuit sé, do luigh sé síos: aga cosuibh do umhluigh sé, do thuit sé, mar ar chlón sé, annsin do thuit sé sin marbh.

28 Défuch mathair Shísera amach a fhuinneóg, agus do eigh thrid an láitis, cred sí bhfuil a charbad an fad ag teachd? Cred sí bhfuil rithleach a charbad?

29 Do fhreagradar a baintighearnuighlioca í, fós do fhreagar sí féin.

30 Nach rugadar béaidh? nach a roinneadar a néadail, da gach ciancailín nó dhó; do Shísera éadail ioldhathach, éadail ioldhathach do bair shuathach, éadail ioldhathach do bair shuathach air gach táobh, shí bhraighdhibh a luchd éadala.

CAIB. VL

Lamh oile an phobail on Tighearna.
2 Bhíad na Midianuigh iad. 11 Do
chuir aingeal Dé Gideon dá nsaor-
raibh.

Agus do rinneadar clann Israhel oile a
bhíaghuais an Tighearna, agus
thug an Tighearna iad a láimh Mhidian
ar leath sheachd mbladhán.

2 Agus rug lámh Mhidian búaidh a
nagaidh Israhel, agus air eagla na
Midianach do rinneadar clann Israhel
dhóibh féin na hiamha atá an fha fleibh-
tíbh, agus na cúfa agus na daingnea-
cha láidre.

3 Agus is amhluidh bhí, a nuair do
chuir Israhel siol, go ttangadar na
Midianuigh suas, agus na Hamalecitigh,
agus clanna a noirthear, thangadar suas
na nagaidh.

4 Agus do shuigheadar foslung-
phort na nagaidh, agus do mhilleadar
bóic na talmhan. nó go tti tú go
Gáa, agus níor fhágheadar beatha ar
bith ag Israhel, cíorigh, nó daimh, nó
áilil.

5 Oir thangadar suas máille re na
maoin, agus le na trighthibh, & tan-
gadar amhuil Lécuiligh ar líonmhair-
eachd, oir do bhádar fein aron, agus a
ceamhuil dóairmhigh, agus do chuadar
a fleach don tír dá bgarain :

6 Agus do bochduigheadh Israhel go
romhor, do bhrigh na Midianach, agus
do eighmheadar clann Israhel ar an TTighearna.

7 Agus tairla a nuair déighmheadar
clann Israhel chum an Tighearna do
bhrigh na Midianach.

8 Gur chuir an Tighearna fáidh chum
cíoinne Israhel, noch a dubhairt riu, mar
fo a dubhairt Tighearna Dia Israhel, thug
misi suas ó Néigipt sibh, agus thug mé
amach sibh as tigh na daoirisí.

9 Agus do shior mé sibh as láimh na
Néigptach, agus as láimh gach a raibh
trom oruibh, agus do thiomáin mé amach
romhuibh iad, agus thug mé a ndúitheche
dhíbhle.

10 Agus a dubhairt mé ribh, Is misi
bhur TTighearna Dia, ná biodh eagla
dé na Namoriteach oruibh, ag a bhfuil
bhur comhnuighe iona ndúitheche: ach
níor umhluigheadhair dom ghlór.

11 Agus táinig aingeal ón TTighear-

na, agus dó shuigh faoi dharuigh noch
do bhí aan Ophrah, noch ba lé Joas an
Tabí-efríteach, agus do bhí a mhac Gi-
deón ag bualadh cruineachda láimh ré
hionad brúite an níos iona, dhá fhólach ar
na Midianchaibh.

12 Agus do thaibhreachd aingeal an
Tighearna dhó, agus a dubhairt fé
ris, Atá an Tighearna máille leachd a
dhuine neartmhair a ngailgidh.

13 Agus á dubhairt Gideón ris, oh
mo Tighearna, má atá an Tighearna
máille rinn, cred fa tteagmhann fo uile
dhuinn? agus cáit a bhfuilid a mhorbhu-
uile, noch do innseadar ar naitbreacha
dhuinn, dhá rádh, nach ttug an Tighe-
arna a níos ón Néigipt sinn? achd an-
nois do thréig an Tighearna sinn, agus
do sheachaid fé sinn a lámhuibh na Mi-
dianach.

14 Agus dfeuch an Tighearna air,
agus a dubhairt, éirigh annó ann do
neart, agus saorfuigh tú Israhel ó
lámhuibh na Midianach: nach ar chuir
misi uaim thu?

15 Agus a dubhairt feisíon ris, ó mó
Tighearna, cred le tárrthocha mé
Israhel: féuch atá mo mhuintir bochd a
Manasseh, agus is mé féin is lugha a ttigh
mathar.

16 Agus a dubhairt an Tighearna
ris, is deimhin go mbiaidh misi leachd,
agus buailfidh tú na Midianuigh amhuil
éanduine amháin.

17 Agus a dubhairt feisíon ris, ma
fuair mé gráfa annois ad radharc, ann
fin taisbein comhartha dhamb, go la-
bhrann tú rionn.

18 Guidhim thú, ná himthigh as fo
no go tti mé chugad, agus go ttuga
mé amach mo oifáil bhídh, agus go
ccuirfidh mé í as do choinne: agus a
dubhairt feisíon, fanfuadh mé nó go tti
tú a ris.

19 Agus do chúaidh Gideón a fleach,
agus do ghléas fé meannán do na ga-
bhruibh, agus cácuidehe gan loibhin do
Ephah phluir: do chuir fé a nfeoil a
mbascaéd, agus do chuir an tanbhruith
a bpota, agus thug fé chuige é faoi an
daruigh, agus do thairg é.

20 Agus a dubhairt aingeal Dé ris,
glac a nfeoil, agus na haráin gan loibhin,
agus cuir air an Gcarruige iad, agus
doirt amach an tanbhruith: agus do rinne
fé sin.

21 Agus annsin do chuir aingeal anTi-
ghearna ceann an bh-ta do bhí na láimh
amach, agus do bhean ris an bhfeoil
agus na haránuibh gan loibhin: agus do
éirigh teinidh suas as an gcarruig,
agus do loig a nfeoil agus na bairghiona
gan loibhin: annsin dimthigh aingeal
an Tighearna as a amharc.

22 Agus a nuair thuig Gideon gur bé
aingeal Dé é, a dubhairt Gideon, Uch a
Tighearna Dia: do chionn go bhfaic mé
aingeal an Tighearna aghaidh ar aghaidh.

23 Agus

23 Agus a dubhairt an Tighearna ris, fíothchain maille leacbad, ná biodh eagla ort, ní bhfuighe tú bás.

24 Ann sin do thóg Gideon Altóir don Thighearna air a náitfin, agus do ghoir Jehobhab-Salom dhi: gus an lá a níuigh atáisi fós ann Ophrah na Nabiléiteach.

25 Agus tirla a noidhcheisín féin go ndubhairt an Tighearna ris, glac bulóg óg hathar, eadhon an dara bulóg do sheachd mbladhnuibh dáois, agus teilg síos Altóir Bhaal ata ag hathair, agus géarr síos a nfiachóill gharráin atá láimh ris:

26 Agus déana altóir dot Thighearna Dia ar mhullach na cairgesí ann fa náit dhaingin, agus glac an dara colpach, agus oisraíl iodhbuirt loisge le cunnadh na coilleadh noch ghéarrfais thú síos.

27 Ann sin rug Gidéon deichneamhar fear dá sberbhífeachaibh leis, agus do rinne mar a dubhairt an Tighearna ris: agus is amhluidh bhí, do chionn gur bheagail leis muintir a athar, agus muintir na caithreacha, nach ar fhéad sé do dhéanamh fan ló, go ndéarna fan noidhche é.

28 Agus a nuair do éirgheadar muintir na caithreach go moch ar mhaidin, feach do bhí altóir Bháal ar na teilgion síos, agus do gearradh síos an choill do bhí láimh ría: agus do bhíodhbradh an dara bulóg air a naltóir do thóghbhadh.

29 Agus a dubhairt gach aon aca re chéile, cia rinne an nife? agus a nuair do sponadar, agus dhiafrugheadar, a dubhradar, A fé Gideon mhac jóas do rinne ío.

30 Ann sin a dubhradar muintir na caithreach re jóas, tabhair amach do mhac go bhfuighe sé bás, do chionn gur bhris fé síos altóir Bháal, agus do chionn gur ghearr fé síos an choill do bhí láimh ris.

31 Agus a dubhairt jóas re ar sheas na ághaidh uile; A ndéanfaí tagra ar son Bháal? an gcuimhdeocha sibhsé é? an té thaigeorus ar a shon cuirthear cum báis é, an feadh atá fós na mhaidin: más Dia é, tagradh sé ar a shon féin, do chionn gur theilg duine a altóir síos.

32 Ar a naddbharfin do ghoir fé Jerubbaal de an lásin, gha rádh, Déanadh Baal ttagra na ághaidh, do chionn ghur theilg fé a altóir síos.

33 Annfin do bhádar na Midianuigh uile, agus na Hamaletitigh, agus clanna a noirthear ar na gcrúinniughadh a bhfochair a chéile, agus do chuadar anonn agus do shuigheadar a ngleann Jisreel.

34 Ach táinic spiorad an Tighearna ar Ghideon, agus do shéid fé a

a stoc, agus do chruinnigh Abiead dhiagh.

35 Agus do chuir fé teacht fad Mhanasleah uile, noch do bhí an gcéadna ar na gcrúinniughadh dhiagh, agus do chuir teachda go agus go Sebulun, agus go Galíli, agus tangadar a nfiachóinne.

36 Agus a dubhairt Gideon re ma thárrthuighionn tú Israel lemm fa mair a dubhairt tú.

37 Féach, cuirfe mé lomradh air a nurlár, agus ma bhionn do ar an lomradh amháin agus go mitalumh uile tirim, ann sin bíosa agam go ttárrthocha tú Israel lemmhí, mar a dubhairt thú.

38 Agus do bhí mar sin: ar éirigh fé go moch ar na mínach, do dhléthaigh fé re chéile ar lomradh agus dfaig do dhúchrú as an lomradh lán scála dúisge.

39 Agus a dubhairt Gideon Dia, ná lasadh thfearg a magadh, gus ní laibheora mé acht to amháin guidhim thú, ná dearbhuim ar a néanuáirle eile leis a lomradh, ná tiormach ar a lomradh amháin, go biodh dúchrú ar an tatalumh uile.

40 Agus do rinne Dia sin a noidhcheisín: oir do bhí an tiormach ar lomradh amháin, agus dréid ar tatalumh uile.

C A I B. VII.

Slógh Jofua 32000. 16 Ar ndéanadh inntleacbad ar na Midianach, do bhí aigh fé orra.

ANn sin do éirigh sías Jerubbaal sin Gideon, agus an pobal do na fhochair, go moch, agus do gheadar láimh re tobar Harod: in go raibh slúagh na Midianach don thuagh dhiobh, láimh re enoc na annla ghleann.

2 Agus a dubhairt an Tighearna Gideon, atáid na daoinesí ad fhocharo iomadamhuil damhá re tháir Midianach ann a lámhuibh, deagh mbeith úabhar ar Israel am ag na pha rádh, si mo láimh féin do thuigh mé.

3 Annois ar a naddbharfin sin ort, suagair a gcluasuibh na ndéan gha rádh, gidh be air a uamhan nó eagla, síleadh fé, an thigheadh go moch ó shliabh Gilead agus do fhuil annsin do phobal mhíle agus sítheche, agus dfaid ar mhíle.

4 Agus a dubhairt an Tighearna Gideon, atáid an slúagh ro lán

thair leachd fíos iad chum a
 agus teisteachadha andsin duit
 agus a ambluigh bhias gidh bé
 ndeara mifi, imtheigheadh an
 leachd, rachuidh an fearfin le-
 agus gdh bé ar a ndeara mé, ná
 leachd an fearfa leachd, ní ra-
 an fearfin leachd.

Mar sin thug fé a nuas na daoine
 agus a dubhairt an Tighearna
 Gideon a gach áon dá
 an tuigse le na theangaidh
 madradh, cuirfe tú an
 leith; mar an gcéadna gach
 ar a cromann fíos ar a ghlúinibh
 áil díge.

Agus thair na ndaoine do thar-
 le na theangaidh an tuigse ag cur
 a lumbh chum a mbeoil, bá trí chéad
 an chuid eile uile don pho-
 do cromadar fíos ar a nglúinibh
 áil díge.

Agus a dubhairt an Tighearna ré
 Gideon, a lein na trí chéad fear do
 lein fíos an tuigse thárrthochus mé
 fíos, agus thoirheorus mé na Mi-
 dianigh ann do láimh, agus im-
 theigheadh eich uile gach áon díobh dá
 áil féin.

Mar sin do rug an pobal lónn
 lo iona lámhuibh, agus a stuic: a-
 gu do chuir fé an chuid eile Dísrael
 gach áon díobh dá lóistín, agus do
 chonghuigh na trí chéad fearfin; agus
 do bh sluaigh Mhidian táobh thios díobh
 anna gheann.

Agus tarla a noidheche sin féin,
 go ndubhairt an Tighearna ris, éirigh
 fíos a cionn an tsloigh: óir thug mifi
 ad láimh é.

10 Ach má bhíonn eagla ort dul fíos,
 éirigh le Phurah do sheirbhífeach fíos
 chum an tsloigh.

11 Agus clomfadh tú cred a déaruid
 siad, agus na dhiaigh sin neartochar
 do lamia do dhuil fíos chum an tsloigh.
 Ansin do chuigh fé fíos le Phurah a
 sheirbhíogantúigh gus an gcuid amuigh
 do na daoineibh armtha, do bhí san
 tsloigh.

12 Agus do bhadar na Midianigh,
 agus na Hamalectigh, agus clann
 a noirtuir uile ar feadh an gheanna
 amhuil lóistigh ar lionmhaireachd;
 agus do bhadar a gcámhuil doáirmhígh
 mar an gnéasamh ar thraig na fairge
 ar ionadambhachd.

13 Agus a nuair thainic Gideon,
 féach do bhí duine dinnis aistling dha
 chumpánach; agus a dubhairt, féach, do
 chonnair me aistling, agus féach thainic
 baighin dárann eorna a measc shluaigh
 Mhidian, agus thainic go páillúin airigh,
 agus do bhail é nó gur thuit fé, agus
 do theig bun ós cionn é, gur shín é ar
 an talamh.

14 Agus do fhreagair a chompánach
 agus a dubhairt, ní ní ar bith oile

fo ach cloidhiomh Ghideon mhic jóas,
 duine do Israel, óir thug Día Midian
 iona láimh, agus an sluaigh uile.

15 Agus is ambluigh do bhí a nuair
 do chúala Gideon innisín na haistlinge,
 agus a heidirmhíninghadh, go ndearna
 adhradh, agus gur iompóigh go sluaigh
 Israel, agus go ndubhairt, éirghidhe,
 óir thug an Tighearna sluaigh Mhidian
 ann bhuir láimh.

16 Agus do roinn fé na trí chéad
 fear a ttrí ccuideachduibh, agus do
 chuir stoc a láimh gach áonduine maille
 re foithighibh solmha, agus tóirfeadh
 annfa foithighibh.

17 Agus a dubhairt fé riu, feachuidh
 ormfa, agus déanuidh mar an gcéadna:
 agus féach, a nuair thiofca mé táobh
 amuigh don champa, is ambluigh bhias,
 mar do dhéana mifi, is mar sin do
 dhéantaoile.

18 A nuair sheidfios mifi stoc, mé
 féin agus a bhfuil am fhochair, ann
 sin seidighfí na stuic mar an gcéadna ar
 gach uile tháobh don champa, agus ab-
 raidh [Cloidhiomh] an Tighearna agus
 Ghideon.

19 Mar sin thainic Gideon, agus an
 céad do bhí na fhochair don táobh am-
 uigh don champa a tfofach na faire me-
 dhonúigh; agus ní mó ná gairid roimhe
 do chuireadar a nfaire amach, agus do
 sheidiodar na stoic, agus do bhrisiodar
 na foithighe do bhí na lámhuibh.

20 Agus do sheideadar na trí chuide-
 achda na stuic, agus do bhrisiodar na
 foithighe, agus do chongmhadar na tóir-
 feacha iona lámhuibh clé, agus na stuic
 iona lámhuibh deafa chum seidthe: agus
 do gháireadar, Cloidheamh an Tighearna
 agus Ghideon.

21 Agus do sheas gach éanduine na
 áit féin timchioll an champa, agus do
 rithiodar an sluaigh uile, agus do éigh-
 mhiodar, agus do theithiodar.

22 Agus do sheidiodar na trí chéad
 na stuic, agus diompóigh an Tighearna
 cloidhiomh gach éan duine dhiobh a
 naghaidh a chumpánuigh ar fad an cham-
 pa uile: agus do theith an sluaigh go
 Betfatah ann Sererat, agus go teo-
 ruinn Abel-meholah go nuige Tab-
 bat.

23 Agus do chruinnigheadar muintir
 Israel iad féin a cionn a cheile as
 Naphtali, agus Mhanasseh uile, a-
 gu do leanadar a ndiaigh na Mi-
 dianach.

24 Agus do chuir Gideon teachda
 ar feadh shléibhe Ephraim, gha radh,
 tigidh a nuas a naghaidh na Midia-
 nach, agus gabhuibh rompa na huigidhe
 go Bet barah, agus go Jordan. Ann sin
 do chruinnigheadar muintir Ephraim
 iad féin a cceann a cheile, agus do gha-
 bhadar na huigidhe go Bet barah, agus
 go Jordan.

25 Agus do ghabhadar dia do phri-
 omfachaibh

onnadhúibh na Midianach, Oreb agus Seeb; agus do mharbhadh Oreb ar charraic Oreb, agus do mharbhadh Seeb a ccantair fhiona Sheeb; agus do leanadar Midian, agus tugadar Cinn Oreb agus Sheeb lé go Gideon don tabh oile do Jordan.

C A I B. VIII.

Fearg chloinne Ephraim ré Gideon ar na cur far cail. 24 An comhartha buagmhur na cheap tuisliú don phobal.

AGUS a dubhradar fir Ephraim ris, cred é an ní so do rinne tú oruinn, nach ar ghoir tú oruinn, a nuair do throid tú ris na Midianúibh? agus do chaineadar é go gear.

2 Agus a dubhairt seifion riú, cred do rinne mé a nois a gcoimhneas ribhfi? a né nach fearr dioghluim cháor Ephraim nó crúnnighadh iomlán cháor Abiezer?

3 Thug Dia ann bhur lámhuibhfi príonnúidhe Mhidian, Oreb agus Seeb, agus cred do fhéad míf dheanamh a gcomradh ribhfi? annsin do laghdúigheadh a bhfearg ris, a nuair a dubhairt se fin.

4 Agus táinic Gideon go Jordan, agus do chuaidh sé thairis, é fein agus na trí chéad fear do bhí na fhochair, (agus iad) curtha, gidheadh dá leanmhúiníon.

5 Agus a dubhairt sé ré muintir Shuccot, guidhim sibh tugaidd bairghiona aráin don mhuintir leanus mé, óir atáid siad curtha, agus atáim ag tóruigheachd a ndiaigh Shebah agus Shalmunna, Ríghthe Midian.

6 Agus a dubhradar príonnúidhe Shuccot, an bhfuilid lámha Shebah agus Shalmunna annois ad láimhfi as a tiubhramáis aran dot shluagh.

7 Agus a dubhairt Gideon, uimefin a nuair bhéaras an Tighearna Sébah agus Salmunna am láimhfi, annsin reabfa mé bhur bhféoilfe le dealguibh, agus le dreaúibh an nfiúigh.

8 Agus do chuaidh sé suas as sin go Penuel, agus do labhair riu mar an gcéadna agus do fhreagradar muintir Penuel é, mar do fhreagradar muintir Sluccot.

9 Agus do labhair sé mar an gcéadna ré muintir Penuel, ghá rádh, a nuair thioctas mé a ris a fíothcháin, brisfe mé an torso síos.

10 Annois do bhí Sébah agus Salmunna ann Carcor, agus a slúagh na bhfochair, timchioll chúig míle deag fear, an mhéid do sagbhadh do shluaghúibh chloinne a noirthir uile? óir do thuit síobh céad ar fhithchid míle fear do tharruing cloidheamh.

11 Agus do chuaidh Gideon físlighe láimh ris an luchd aitreabha lóistinnibh ar an ttaoibh fhoir do bah, agus do Jogbehah, agus do bhí an slúagh: óir do bhí an slúagh choimheadach.

12 Agus a nuair do theith Salmunna, do lean sé iad, agus ghabh sé dhá Rígh Midian, agus Salmunna, agus do chlaoidh sé slúagh uile;

13 Agus díompóigh Gideon Joas ón chath fuil do éirigh grian.

14 Agus rug lé ar óganach mhuintir Shuccot, agus d'fáil séula dhe: agus do scríobh sé príonnúidhe Shuccot, agus a fir, eadhon seachd bhí dhéag ar fithchid.

15 Agus thainic sé go muintir Shuccot, agus a dubhairt, Foch Sébah agus Salmunna, le ndéanamh air maoidheamh orumfa, dhá rádh, bhfuilid lámha Shebah agus Salmunna nois ann do láimhfi, as a tiubhramáis aran dot mhuintir a curtha.

16 Agus do ghlac sé fínní ar threach, agus droighion an slúagh agus drífoga, agus do muintir Shuccot leo sin.

17 Agus do bhris sé síos tur Penuel, agus do mharb sé muintir a caithreach.

18 Ann sin a dubhairt seifion Sébah agus re Salmunna, cred a tsamhuil dhaoine an luchd do mharbhaí a TTábor? & do fhreagradh ghá rádh, daoine mar atá tusa, is mar do bhádarsion, gach aon díobh a tsamhlachd chloinne Rígh.

19 Agus a dubhairt seifion, do iadfin mo dhearbhráthrefi, mar a mhathar: mártá an Tighearna dá sabbhladh sibh béo iad sin, ní fínní sibhfi.

20 Agus a dubhairt seifion le a chéaidghin, éirigh suas, marbh a ach níor tharruing an tóganach chloidhiomh: óir do bhí eagla aibh, bhrigh go raibh fós na óganach.

21 Annsin a dubhairt Sébah Salmunna, éirigh féin, agus marbh óir mar bhíos an duine, is mar bhíos a neart. Agus déirigh Gideon agus do mharb Sébah agus Salmunna agus rug leis na neithe deaghmhíon do bhí ar bhraighdibh a ccomball.

22 Ann sin a dubhradar muintir ré Gideon, riaghluidhfi ós ar coir araon thú féin, agus do mhac, & m mhic mar an gcéadna: óir do thuit fínn ó láimh Mhidian.

23 Agus a dubhairt Gideon ré riaghlóidh míf ós bhur gáir ní mó riaghlóchus mo mhac ós bhur onn: sé an Tighearna riaghlóchus bhur cionn.

Coimleach: meilech: iach 5. A Gus

34 Agus a dubhairt Gideon riu, diarr-
an umoidhe oruibh, go tugadh gach
agubh dhámh chaisi hainnidhe a éa-
oir do bhádar fainnidhe óir aca
gachláibh, do chionn gur bhudh
iad.

35 Agus do fhreagradarfan é ghá-
in, do bhéarum uainn iad go toiltea-
in; agus do shineadar éadach, agus
do theigeadar ann, gach aon fa leith,
chun hainnidhe a éadala.

36 Agus do é comhlithrom na ecli-
shianneadh óir diarr fé orra, mile
agus hochá gcéad fecel óir, táobh am-
nach do dheaghmhaisighibh, agus do
chóiruibh, agus déadach purpur, noch
do bhí ar Rightibh Midian, agus ta-
cú amach do na slabhraghuibh do bhí
i bhraigibh a gcamball.

37 Agus do rinne Gideon Ephod de
fir ann do chuir é ann a chathair féin.
Qubh, agus do chuaidh Israel uile
ann do shropachas na dhiaigh; tháit-
in an ní sin na dhul do Ghideon &
de thigh.

38 Is mar is do cláidheadh Midian
reimhe chionn Israel, ionnus nár thóg-
bhadar a gcionn ní fa mhó: agus do
bhí an t-ir go focair ceathrachad bliá-
dhan a leithibh Ghideon.

39 Agus do chuaidh Jerubbaal
mhac Joas, agus do áitreibh ann a
thigh féin.

40 Agus do bhí deithneamhar agus
tri fichid mac ag Gideon rugadh dá
chor féin: óir do bhádar mórán
ban aige.

41 Agus rug a leannán fos do bhí
a Schechem mac dhó, ar a ttag fé Abi-
melech dainm.

42 Agus déug Gideon mhac Joas a
nois mhaith fhoirle, agus do hadh-
laicheadh é a tuama Joas a athar ann
Ophrah na Nabl-efriteach.

43 Agus tirla comhlath agus déug
Gideon, gur iompógheadar clann Is-
rael a ris, agus go ndeachadar do
shropachas ag leanmhain Bhaalim, a-
gus do rinneadar dia dhóibh féin do
Baal-berit.

44 Agus nór chaimhnigheadair clanna
Israel air a Tighearna Dia, noch do
thair iad as timhuibh a námhad uile
ann gach uile tháobh.

45 Agus ní mó do thais-beanadar ci-
neál do thigh Jerubbaal, dar bhainm
Gideon, do réir gach maithfeala dar
thaisbein fé Dísrael.

C A I B. IX.

Cosamblachd Jotam a néisdeachd Abime-
lech: 56 Tainig Tairgir Jotam ar Abi-
melech agus ar mhuintir mbio-choingbiol-
lach Schechem.

A Gus do chuaidh Abimelech mhac
Jerubbaal go Schechem a cceann

dhearbhráithreach a mhathar, agus do
chomhráidh fé riu, agus re muintir
thighe athar a mhathar uile, dhá rádh.

2 Guidhim sibh, labhruidh a néisdeachd
mhuintire Schechem uile, Cía as fearr
dhíbhí, deithneamhar agus tri fichid
fear, mic Jerubbaal uile, do riaghladh
ós bhur gcionn, nó éanduine amháin do
riaghlughadh ós bhur ccionn; cuimhni-
ghidh mar an gcéadna gur misí bhur
gcnaimh agus bhur bhfeoil.

3 Agus do labhradar dearbhráithre
a mhathar na bráthrasa uile dhá tha-
oibh, a gcluaibh mhuintire Schechem
uile, agus do aontuigheadar a ccroidithe
uile Abimelech do leanmhain: óir a du-
bhradar, a fé ar ndearbhrathair é.

4 Agus tugadar dhó deich bpíofa
agus tri fichid airgid amach as tigh
Bhaalberit, fé ar fhoistigh Abimelech
daóine éattroma agus diomhaóine, noch
do lean é.

5 Agus do chuaidh fé go tigh a a-
thar ann Ophrah, agus do mharb fé
a dhearbhráithre, mic Jerubbaal, noch
ba deithneamhar agus tri fichid, air
éanchloich amháin: gídhéadh do fig-
bhádh Jotham an mac do éige ag Jerub-
baal beo, óir do fhoiligh fé é féin.

6 Agus do chruinnigheadar muintir
Schechem, agus tigh Mhillo uile a bhfo-
chair a cheile, agus do chuadar, agus
do rinneadar Rígh Dabimelech laimh
ré daruigh an phileir do bhí a Sche-
chem.

7 Agus a nuair do innfiodar sin do
Jotam, do chuaidh fé agus do sheas
fé a mullach shleibhe Gerisim, agus do
árduigh fé a ghuth, agus do éigh fé,
agus a dubhairt riu, Eistigh rionnfa
a mhuintir Schechem, chor go néisfe
Dia ribhí.

8 Do chuadar na crainn amach uair,
do ungadh Rígh ós a ccionn, agus a
dubhradar ris an ccrann ola, bíle ad
Rígh oruinn.

9 Acht a dubhairt an crann ola riu,
an bhfuigfinnfi mo mhéathas lé nonor-
uighthea Dia agus daóine, do dhul dom
árdughadh ós cionn na gcrann?

10 Agus a dubhradar na crainn ris
an gcrann fige, tarr agus riaghluidh
ós ar gcionn.

11 Acht a dubhairt an crann fige
riu, an ttréigfinnfi mo mhílleachd, agus
mo thoradh maith, agus dul dom árd-
ughadh ós cionn na gcrann?

12 Ann sin a dubhradar na crainn ris
an bhfineamhuin, tárrfa, agus riaghl-
uidh ós ar ccionn:

13 Agus a dubhairt a nfineamhuin
riu, an bhfuigfinnfi mfin, noch sholís-
uigheas Dia agus duine, agus dul dom
árdughadh ós cionn na gcrann?

14 Ann sin a dubhradar na crainn
uile ris an bhfairdhreis, tárrfa agus
riaghluidh ós ar gcionn.

15 Agus a dubhairt an nfairdhreis ris

mi crannuibh, má unghaóí mifi dhá riribh an Righ oruibh, annsin tigidh, agus cuiridh bhur ndóigh ann mo scáile agus muna ndéanuidhe, tigeadh teinidh ar an bhfairdheis agus loigeadh sí Céadair Lebanon.

16 Annois ar a nadhbharfin, má rinneabhairfe go hiomchubhaidh, agus go firinneach a ndéanamh Righ do Abimelech, agus má frith go maith ar Jerubbaal sibh, agus ar a thigh, agus go ndéanabhair ris do réir mar do thuill a lánha:

17 (Oir do throid mathairfe ar bhur son, agus do chuir a anum a nguais mhóir, agus do thárrthuigh fé sibh as lánmh Mhidian:

18 Agus déirgheabhairfe suas a naghaidh thighe matharfa a niugh, agus do mharbhabhair a chlann, deichneamhar agus trí fithchid air éanchloich a-mháin, agus do rinneabhair Righ do Abimelech mac a bhanógluigh ós cionn mhuintire Schechem, do chionn gur bé bhur ndearbhrathair é.)

19 Má rinneabhair mar sin go hionruic firinneach a niugh ré Jerubbaal, & re na thigh, annsin gairdighadhfi ann Abimelech, agus gairdighthead feisíon ionannuibhfi mar an gcráda.

20 Ach muna ndéanabhair, tigeadh teinidh amach ó Abimelech, agus Loigeadh sí muintir Schechem agus tigh Mhillo; agus tigeadh teinidh amach ó mhuintir Schechem agus as tigh Mbúilo, agus loigeadh sí Abimelech.

21 Agus do imthigh Jotam roimhe, agus do theith fé, agus do chuaidh go Beer, agus do rinne fé comhuighe annsin, ar eagla Abimelech a dhearbhrathair.

22 A nuair do bhí Abimelech trí bliadhna na Righ ós cionn Israél:

23 Ann sin do chuir Dá droichspiorad eidir Abimelech agus muintir Schechem, agus do rinneadar muintir Schechem feall ar Abimelech.

24 Ionnu go ttiocadh an dibhfheirg do rinneadh ar an ndeichneamhar, agus trí fithchid mac Jerubbaal, agus go luighthead a bhfuil air Abimelech a ndearbhrathair, noch do mharbh iad, agus ar mhuintir Schechem noch do chuidigh leis, a marbhadh a dhearbhrathair.

25 Agus do chuireadar muintir Schechem daoine a luigheadhán air, ar mhul-luighibh na siabh, agus do shladadar a tainic lánmh riu san tflighe, agus do hinnfeadh sin do Abimelech.

26 Agus tainic Gaal mhac Ebed gun a dhearbhrathairibh, agus do chuaidh fé anonn go Schechem, agus do chuireadar muintir Schechem a ndóigh ann.

27 Agus do chuadar amach annsin machairighibh, agus do chruinnigheadar a bhfineamhuin, agus do bhuigheadar na cíora, agus do bhádar go lúbhach, & do chuadar a fteach go tigh a ndé, & duadar agus dibheadar, agus do mhalligheadar Abimelech.

28 Agus a dubhairt Gaal mhac Cía hé Abimelech, agus cía hé Schechem as a ndéanmaoine ferbhis do nach é mac Jerubbaal é, agus Sebul a figeach? déanuidh ferbhis do mhac Hamor athair Schechem: óir creid ndéanmaoine ferbhis dófan?

29 Agus do bhfearr liom go ndéas na dáoinéfi fáoi mo lánmh, ann do áthrochuinn Abimelech: agus a dubhairt fé re Habimelech: meidigh shluagh agus tarr amach.

30 Agus a nuair do chuala Sebul macharan na caithreach briathra Ghal mhac Ebed, do las a fhearg.

31 Agus do chuir teachda go Habimelech go foluigheadh, gha rídh, tháinig Gaal mhac Ebed, agus a dhearbhrathire go Schechem, agus fuairead ataid ag daingniughadh na caithreach a taghaidhfi.

32 Annois ar a nadhbharfin, annsin noidhche thá féin agus na daoine a tá ad fhochair, agus bí a luigheadh ann sa mhachaire:

33 Agus is amhluidh bhias, a ndéan comhlíath is éireochus an ghraig neireochuidh tusa go liath, agus luigh an chathair, agus feuch a mhíthiocfas feisíon, agus na daoine a na fhechair amach a taghaidh, na feudfuidh tí a dhéanamh riu mar ghebhias tú cúis.

34 Agus do fírih Abimelech suas agus a nuile dhuine do bhí na fhochair san noidhche, agus do chuireadar luigheadh ar Schechem a cceithre cead eacchda.

35 Agus do chuaidh Gaal mhac Ebed amach, agus do sheas a bpoirí gha na caithreach, agus do eirigh Abimelech suas, agus an mhuintir do bhí na fhochair as a luigheadh.

36 Agus a nuair do chonrair Gaal na daoine, a dubhairt fé re Sebul, fuairead daoine ag teachd a nias ó mhíth an tfléibhe: agus a dubhairt Sebul, do chí tú scáile na siabh mar dhóin.

37 Agus a dubhairt Gaal riu, agus do labhair, feuch ataid daoine ag teachd a nuas thríd lár a nfearuinn, agus ceadachda oile ag teachd thríd réad Mheonénim.

38 Ann sin a dubhairt Sebul riu, cía a bhfuil do bheul annois le a ndubhairtú: cía hé Abimelech as a ndéanmaoine ferbhis dó? né nach iad ío na daoine a tharcuisigh tú: gáidhim thú, éirigh annois agus troid riu.

39 Agus do chuaidh Gaal amach roimhe mhuintir Schechem, agus do throid fé re Abimelech.

40 Agus do ráig Abimelech é, do theith roimhe, agus do mharbhadh agus do loiteadh morán go nuige fé an gheata.

41 Agus do áitreibh Abimelech an Arumah; agus do theig Sebul agus

agus a dhearbhráithre amach, ionnus
 chéanais comhnuighe a Schechem.
 32 Agus tirla ar na mháirach, go
 chéadach ar pobal amach san
 machaire, agus do inníodair fo do A-
 bimelech.
 33 Agus do ghlac sé an pobal, agus
 do roinn sé iad a trí cuideachda, &c.
 do chuir luidheachan fa machaire, agus
 do machaire fé, agus fíach tangadar na
 déine amach as an gcathruigh, agus
 déirigh féisin suas na naghaidh, agus
 do bhail fé iad.
 34 Agus do thiomáin Abimelech,
 agus an muintir do bhí na fíochair ar a
 eighidh, agus do fheadar a bpóirí
 ghata na cathreach; agus do rithear
 ar an dá cuideachda oile ar a raibh do
 dhóibh ar an machaire, agus do
 mairbh iad.
 35 Agus do chathaigh Abimelech a
 muintir na cathreach ar feadh an laoi
 fé, & do bhris fé ias an chathair, &
 do fíochair fé i le lánann.
 36 Agus a nuair do chualadar muintir
 thair Schechem uile an ní sin, do
 chadair aileach a ndaingion tighe an
 dé Bera.
 37 Agus do hianfeadh do Abimelech
 ge dainisheadar muintir thair Sche-
 chem uile a gcionn a chéile.
 38 Agus do chaidh Abimelech suas
 an tsíobh Salomon, é féin agus na huile
 déine da raibh na fíochair; agus
 do ghlac Abimelech tiagh na láimh, &
 do gheir síos beangin do na crannuibh,
 agus do ghlac, agus do chuir ar a ghá-
 lann é, agus a dubhairt ris an bpobal
 do bhí na fíochair, an ní do chonca-
 báir agamsa dá dhéanamh, láithighidh,
 agus déanuidh mar do rinne mui.
 39 Agus do ghearradar an muintir
 oile uile mar an gcéadna gach aonduine
 aca a bheangin féin, agus do leanadar
 Abimelech, agus do chuir fé chum an
 daingin iad, agus do chuir an daing-
 ionn tre theimidh orra: ionnus gur
 capadar mar an gcéadna muintir thair
 Schechem uile timchioll mhíle fear a-
 gu bean.
 40 Ann sin do chaidh Abimelech go
 Tebes, agus do shuighidh fé campa
 ar aghaidh Thébes, agus do ghabh
 fé i.
 41 Ach do bhí tor daingion a fígh
 sin gcathruigh, agus do theithiodar na
 fé agus na mna uile ann sin, agus
 lach na cathreach uile, agus do dhrui-
 deadar na ndaigh, agus do chadair
 suas ar mhíallach an tuir.
 42 Agus tháinig Abimelech go
 muge an tor, agus do chathaigh na
 aghaidh, agus do chaidh a ngar do
 dhorus an tuir dá losadh le tei-
 nidh.
 43 Agus do theilg bean áirigh blodh do
 chloch mbeallan ar cheann Abimelech,
 agus do bhris sí a chloiginn uile.

54 Ann sin do ghoir fé go láth ar an
 nóganach do ionchradh a airm,
 agus a dubhairt fé ris, tarraing do
 chloideamh agus marbh mé, chor nach
 aibeoruid dáóine riom, do mharbh bean
 é; agus do sháit an tóganach thríd, go
 bhfuair fé bás.
 55 Agus a nuair do chomncadar
 clanna Ísraél gur marbhadh Abimelech
 dimthigheadar gach éanduine dhiobh
 dhá áit féin.
 56 Marfo do chaitigh Dia oile A-
 bimelech, noch do rinne ar athair, ag
 marbhadh a sheachdmhoghad dearbhra-
 thar féin.
 57 Agus do fhíll Dia uile mhuintire
 Schechem uile ar a gcorannuibh féin:
 agus tháinig mallachd Jotam mhic Je-
 rubbaal orra.

CAIB. X.

Tar Éis Tola. 3 Do bhreathnuigh Jair Ís-
 rael. 6 Déis bháis Jair smachdaigh Dia
 a rís Ísraél arson jodoladhradh.

A Gus tar éis Abimelech, déirigh
 do chumhdach Ísraél Tola mhic
 Puah mhic Dodo, do threibh Ísachar,
 agus do áitrebh fé a Sámir air shliabh
 Ephraim.
 2 Agus do bhreathnuigh fé Ísraél trí
 bliaghna fíthchíod, agus fuair fé bás,
 agus do hadhlaiceadh a Sámir é.
 3 Agus na dháigh sin déirigh Jair
 Gileaditeach, agus do bhreathnuigh Ís-
 rael dhá bhliaghain agus fíthche.
 4 Agus do bhadar triochad mac
 aige do niodh marcuigheachd ar thri-
 chad bromach Afál, agus do bhadar tri-
 chad cathair aca, da ngoirthear Habhot-
 Jair gus a niugh, noch ata a ttrí Ghí-
 lead.
 5 Agus fuair Jair bás, agus do hadh-
 laiceadh é a Gcamon.
 6 Agus do rinneadar clann Ís-
 rael oile á rís a radharc an Tighearna
 agus do adhradar Bálím, agus
 Afárot, agus dée Síria, agus dée
 Sidon, agus dée Móab, agus dée
 chloinne Ammon, agus dée na Bhphí-
 listineach; agus do thréigiodar an Ti-
 ghearna, agus ní dhearnadair ser-
 bhis dó.
 7 Agus do bhí searg an Tighearna
 ar ladh a naghaidh Ísraél agus do
 réac fé iad a lámhuibh na Bhphílisti-
 neach, & a lámhuibh chloinne Ammon.
 8 Agus do bhuidhriodar agus do
 bhuirigheadair clann Ísraél an bhliadh-
 uine; ochd mbliadhna déag, clann Ísraél
 uile do bhí don taóibh oile do Jord-
 dan, a ndéithigh na Namoriteach, noch
 atá a Ngilead.
 9 Os a chionn sin, do chadair clann
 Ammon tar Jordan do chathuighadhar mar

an gcéadna a naghaidh Júdah, agus a naghaidh Bheniamin, agus a naghaidh thighe Ephraim: ionnus gur tugadh Ísrael a gcumhach mhór.

10 Agus deighmheadar clann Ísrael chum an Tighearna, gha rádh, Do pheacúigheamar ne ad aghaidh, do chionn gur threigiomar ar son ar Ndia féin, agus gur adhramar Báalim mar an gcéadna.

11 Agus a dubhairt an Tighearna re cloinn Ísrael, Nach ar sháor mise sibh ó na Héigiptibh, agus ó na Hamorítibh, agus ó chloinn Ammon, agus ó na Philistínibh?

12 Do bhrúigheadar mar an gcéadna na Sidonianigh, agus na Hamaleitigh, agus na Maonitigh sibh, agus do screadabhair ormfa, agus do sháor mé sibh as a limhuibh.

13 Gidheadh do threigeabhair mé, agus do adhrabhair deé oile: uime sin ní thárrthocha mé feasta sibh.

14 Éirgidhe, agus screaduigh ar na cleibh, noch rugabhair do roghuín; faoraidis sibh a naimfir bhur triobloide.

15 Agus a dubhradar clann Ísrael ris an Tighearna, Do pheacúigheamar, deana rinn mar do chítear dluik féin, amháin guidhmí thú síor inn a nuigh.

16 Agus do chuirheadar uatha na deé coimhitheacha ó bheith na measc, agus dadhradar an Tighearna: agus do bhi díolghios ar a anum san tré bhochduine Ísrael.

17 Ann sin do chruinnigheadar clann Ammon a ceann an chéile, agus do rinneadar campa a Ngilead; agus do chruinnigheadar clann Ísrael iad féin a gcionn a chéile, agus do rinneadarampa a Misphe.

18 Agus a dubhradar dáoinne agus príonnúidhe Ghilead re chéile, Cía hé an fear thoiseochus cathughadh a naghaidh chloinne Ammon? bíaidh fé na cheann ar dháthchúfaibh Ghilead uile.

4 Agus tirla a ccionn aimfire, ndearnadar clann Ammon cogadh a ghaidh Ísrael.

5 Agus is amhluidh bhí, a nuair rinneadar clann Ammon cogadh a ghaidh Ísrael, go ndeachadar Ghilead do tiabhairt Jephthah ó Thob.

6 Agus a dubhradar re Jephthah, agus bí ad chaiphtín oruinn, go ndéanais troid re cloinn Ammon.

7 Agus a dubhairt Jephthah re fíoruibh Ghilead, nach ar shéachtuigh bhair mé, agus nár dhíbreabhair mé a tigh máthar? agus cred fá tíreabhair chugam a nois a nuair atáthais a gcmhach?

8 Agus dubhradar fionnir Ghilead re Jephthah, uime sin do fhilleamar chad anois, chor go rachthá linn, agus go ttroidfeá a naghaidh chloinne Ammon, agus go nbeitheá ad cheann oruinn aitreabhach Ghilead uile.

9 Agus a dubhairt Jephthah re fíoruibh Ghilead, má bheirthí mór ar mais, do throid a naghaidh na Hamoniteach, agus go ttoirbhearrá na Tighearna romham iad; an mé na am cheann oruibh?

10 Agus a dubhradar fionnir Ghilead re Jephthah, bíodh an Tighearna aghnuisí eadruinn, muna ndéanar do reir do bhriatharfa.

11 Ann sin do chúaidh Jephthah le seanuibh Ghilead, agus do rinneadar an pobal ceann agus Caiphtín de a ccionn, agus do labhair Jephthah a bhriathra uile a lathair an tigheirn a Misphe.

12 Agus do chuir Jephthah teacha go Rígh chloinne Ammon, gha rádh, cred atá agad ré a dheanamh níos, a a tainic tú am aghaidh do throid om ann mo dhúitche féin?

13 Agus dó fhreagair Rígh chloinne Ammon, teachda Jephthah, Do chum gur bhean Ísrael mo dhúitche dhíofa a nuair thangadar a níos as a Héigipt ó Arnon go nuige Jabboc, agus nuige Jordan; annois ar a naidhfin aifig na fearuinnfin go fíathaita.

14 Agus do chuir Jephthah teacha uadh a ris go Rígh chloinne Ammon.

15 Agus a dubhradar ris, is mara deir Jephthah, Níor bhean Ísrael dhíofa che Mhoab amach, nó dúitche chloinne Ammon.

16 Acht a nuair tháinig Ísrael a níos ó Néigipt, agus do shubhuil chum an bhfíach gus an muir raaidh, go tangadar go Cades:

17 Annfin do chuir Ísrael teacha go Rígh Edom, gha rádh, Guidhm leig dhámh gabhail thrid do dhúitche achd níor bhaill le Rígh Edom eadair ris sin; & ar an modh gcéadna a

CAIB. XI.

Gaisge Jephthah. 34 Agus a mbóide.

A Nois do bhi Jephthah an Gileaditeach na dhúine neartmhar a mbeo-chachd, agus bá mac meirdrigh é; & fé Gilead do ghein Jephthah.

2 Agus do rug bean Ghilead mic dhé, agus do fháadar na mic fíais, & do theigheadar amach Jephthah, agus a dubhradar ris, ní bhfuighe tú oighreachd a tigh ar natharne, oir is mac mna choinmthigh thú.

3 Annfio do theith Jephthah ó na dhearbhráithribh, agus dáitribh fé a gcric Thob: agus do chruinnigheadar dáoinne chum Jephthah, agus do chúadar leis amach.

chuir go Rígh Móab, agus níor áon-
ghaigh seisiún; agus do fhoaidh Israel
Gáides.

18 Ann sin do ghluáifodair ar fad
ar a bhfalach, agus do thimchiolla-
ir dúitche Edom, agus dúitche Mhó-
ab, agus tangadar tiobh ó dheas do
dúitche Mhoab, agus do shuigheadar
don tiobh óile do Arnon, acht ní thanga-
dar tiobh a fígh do théorúina Mhó-
ab: óir budh é Arnon brúach Mhó-
ab.

19 Agus do chuir Israel teachda go
Sihon Rígh na Namoriteach, Rígh
Hesbon, agus a dubhairt Israel ris, gui-
dheim thá, leig dháinn gabháil thrid
théarann dom áit féin.

20 Acht níor tháobh Sihon Israel do
glabáil tré na chosta: acht do
chinnigh Sihon a dháoiné uile a bhfo-
chuir a chéile, agus do rinne fé foflung-
phort an Jahas, agus do throid fé a
naghaidh Israel.

21 Agus thug an Tighearna Dia Ís-
rael, Sihon agus a dháoiné uile a hámh
Israel, agus do bhuaileadar iad: mar
sin do shealbhuigh Israel iomlán dúitche
na Namoriteach dúitcheulaigh na tíre
sin.

22 Agus do shealbhuigheadar cósta na
Namoriteach uile, ó Arnon go nuige
Jabboc, agus ó náfach air fad go nuige
Jordan.

23 Mar sin annois do dhibir an Ti-
gherna Dia Israel, na Hamoritigh roimhe
a phobal Israel, agus nar choir dhúití
a shealbhuigh.

24 Nach sealbhuigh tusa an ní
noch do bheir do dhia Chemos duit
re shealbhuigh? mar sin gidh bé ar
bith chuirteas ar Tighearna Dia féin
amach romhainne, sealbhuichuim iad.

25 Agus annois an fearr thusa ná
Balaac mhac Sippor Rígh Moab: nar
chur fé riamh a naghaidh Israel, nó
nar throid fé na naghaidh a riamh?

26 An feadh do rinne Israel comh-
múighe ann Hesbon agus iona bailtibh,
agus ann Aroer agus iona bailtibh, agus
anna caithreacáibh uile atá finte re
cofhuibh Arnon trí chéad bliadhan?
creid uime nar bheanabhair amach iad
ar a bhfad sin?

27 Ar a naidhbhar sin, níor chiontaigh
mísi ad aghaidh, achd is tusa atá ag
deanamh éacora orumfa, ag cathughadh
ann aghaidh: biaidh an Tighearna an
breitheamh, na bhreitheamh a nuigh idir
chloinn Israel, agus chloinn Ammon.

28 Acht cheana níor éist Rígh ehlo-
inne Ammon re brathruibh Jephthá,
noch do chuir fé chuige.

29 Ann sin tháinig spiorad an Ti-
gherna ar Jephthá, agus do chuaidh fé
thar Ghilead anonn agus thar Mhanaf-
seh, agus do chuaidh thar Mhíspheh Ghí-
lead, agus ó Míspheh Ghilead do ghluais
é thairis go chloinn Ammon.

30 Agus thug Jephthá móid don Ti-
gherna, agus a dubhairt, Má bheir tú
gan fhaillighe clann Ammon am lá-
imhí:

31 Ann sin is amhlúigh bhias, gidh bé
ní thiúfús amach as doiríbh mo
thighe do theagmháil orm, an tan
fhillfeas mé a fíothcháin ó chloinn
Ammon, budh leis an Tighearna é
go deimhin, agus iodhbhoruidh mé suas
é mar ofráil loisce.

32 Mar sin do chuaidh Jephthá thairis
go cloinn Ammon do throid na na-
ghaidh, agus thug an Tighearna ann
a laimh iad.

33 Agus do bhuail fé iad ó Aroer né
go tíi tá go Minnit, sítheche cathair,
agus go réiteach na bhfineambrach, maille
re hár mór: mar fo do claidheadh
clann Ammon roimhe chloinn Israel.

34 Agus tháinig Jephthá go Míspheh
dha thugh, & féuch, tháinig a inghean
amach do theagmháil air, mille re céol
agus re damhfaighibh: & dob ísi a éain-
ghein, ní raibh mac ná inghean aige
achd í.

35 Agus tárla a nuair do chonnaire
fé í, gur réub fé a éadach, agus go ndu-
bhairt fé, uch a inghean, do bhrúigh
tú síos mé, agus is áon don droing
bhuaidhrios mé thú: óir dfoscuil mé
mo bhéul don Tighearna, agus ní shea-
duim dul air mais.

36 Agus a dubhairt sísi ris, a athair
má dfoscuil tú do bhéul don Tigh-
earna, déana riomsa do réir an neithe
tháinig amach as do bhéul: do chionn
go ndearnadh an Tighearna dioghál-
tas ar do shonfa ar do naimhde, ar
chloinn Ammon.

37 Agus a dubhairt sí le na hathair
deantar an ní fo ar mo shonfa, léig-
thear dhamh dhá mhí, go nímthigh mé
síos agus suas feadh na síabhbh, agus go
geaóine mé móghachd, mé fein agus
mo chompanúigh.

38 Agus a dubhairt seisiún ría, im-
thigh. Agus do chuir fé uadh í go cionn
dá mhíos: agus do imthigh sísi maille
ré na companachuibh, agus do chaóin
a hóghachd ar na síabhtibh.

39 Agus tárla a ccionn dá mhíos
gur fhill sí chum a hathar, noch do
rinne ría do réir mar do mhóidigh fé:
agus ní raibh síos fíraice. Agus do bhí
na ghnáth a Nírael,

40 Go nímthighdis ingheana Israel go
bhadhnamhuil do chaóineadh imbhine
Jephthá an Gileaditeach, ceithre lá laa
mbliadhuin.

C A I B. XII.

Fir Ephraim ag cathughadh re Jephthá. 6
Do mharb na Gileaditigh dhíobh, íon nar
fbréid Schibbolet do radh.

A Agus do chruinigheadar fir Ephra-
im iad féin a gcionn a cheile,
L 3 agus

agus do chúadar budh thuáigh, agus a dubhradar re Jephthah, cred fa ndeachaidh tusa anonn do throid a naghaidh chloinne Ammon, agus nar ghoir ói oruinne do dhul leachd; loigfeam do thigh ar do mhuin le teinidh?

2 Agus a dubhairt Jephthah riu, do bhí mifi agus mo dhaoine a naimbreidhe mhóir ré cloinn Ammon, agus a nuair do ghoir mé oruibhí níor tháor-abhair as a lámhuibh mé.

3 Agus a nuair do chonnaire mifi mair tharrthuigheabhair mé do chuir mé manam am lámh, agus do chuaidh mé anonn a naghaidh chloinne Ammon, agus do thoirbhí ar Tighearna am lámh iad; nímeas cred fi tigtheise fús chugam a nuigh do throid am aghaidh.

4 Ann sin do chruinnigh Jephthah muinntir Ghilead uile a ccionn a chéile, agus do throid fé lé Héphraim: agus do bhuaileadar muinntir Ghilead Ephraim; do bhrigh go ndubhradar, sibhí a Ghileaditeacha as teithmhighe sibh ó Ephraim, a measc na Néphraimiteach, agus a measc na Manafsiteach.

5 Agus do ghabhadar na Gileaditigh áthanna Jordan ar na Hephraimiteachaibh: agus is amhluidh bhí, a nuair a deirdis na Hephraimitigh do chuaidh as, léig dhamh dul anonn; go nabrath muinntir Ghilead ris, an Ephraimiteach thú? dá nabrath seifion, ní headh.

6 Ann sin a deirdis ris, abair anois, Sibboleit: agus a déaradh seifion, Sibboleit: óir níor féad fé a chanmhuin go ceart. Ann sin do ghabhadar é agus do mharbhadar é ag áthannaibh Jordan do mhór do thuit anfa namfin do na Hephraimiteachaibh dhá mhíle agus dá fithichíod.

7 Agus do bhrathnuigh Jephthah Ísrael fé bliadhna: ansin fuair Jephthah an Gileaditeach bás, agus do hadhlaiceadh é a náon do chaitbreachaibh Ghilead.

8 Agus na dhiaigh sin do bhí Ísfaín ó Bhetelem na bhreitheamh ar Ísrael.

9 Agus do bhádar tríochad mac aige, agus tríochad inghean, noch do chuir fé amach uadh, agus thug fé tríochad inghean a fteach chuige dá mha-caibh, agus do bhí na bhreitheamh a Níisrael feachd mblíadhna.

10 Ann sin fuair Ísfaín bás; agus do hadhlaiceadh a Mbetelem é.

11 Agus na dhiaigh sin do bhí Elon an Sebuloniteach na bhreitheamh ar Ísrael, agus do rinne breitheamhnas ar Ísrael deich mblíadhna.

12 Agus fuair Elon an Sebuloniteach bás, agus do hadhlaiceadh é ann Aijalon a tír Shebulon.

13 Agus na dhiaigh sin do bhí Abdon mhac Hillel Piratoniteach na bhreitheamh ar Ísrael.

14 Agus do bhí ceathrachad mac

aige, agus tríochad mac a mhac do marcuigheachd ar shearchomhaing ógall; agus do bhí na bhreitheamh Ísrael ochd mblíadhna.

15 Agus fuair Abdon mhac Hillel an Piratoniteach bás, agus hadhlaiceadh é ann Piraton a tír raim, a shlabh na Namaleciteach.

CAIB. XIII.

Do chloinn Ísrael (ar na fíorghaibh na Philistíneachaibh) 7 do gheall Aingil Dé, Samson.

A Gus do rinneadar clann Ísrael a olc a bhfadhuais an Tighearna, agus thug an Tighearna a lámh na Bhphilistíneach iad ceathrachad blighan.

2 Agus do bhí fear áirigh a bhí do chineál na Ndaniteach, dar bhain Manoah, agus do bhí a bhean sin, agus ní rug fi [clann.]

3 Agus táinig aingel an Tighearna an mnaoi, agus a dubhairt i n-é, feach anois atá tú aimrid, agus áiríonn tú [clann] achd bí a túm, agus béara tú mac.

4 Anois ar a nabharras gáibh thu, bí ar do choimhead, agus ní bheir fion nó deoch láidir, agus ní bheir é ioní neamhghlan.

5 Oir feach, bíaidh tí tóradh, agus béara tú mac, agus ní mbeigian bhéarrtha ar a cheann: óir bí an leanamh na Nafariteach do Dhuibhroinn a mhathar: agus tóiscidh Ísrael do tháoradh ó lámh na Bhphilistíneach.

6 Ann sin tháinig an bhean, an dinnis fi dhá fear, ghá ruidh, thug óglach Dé chugam, agus bí cionn a ghnúis ré gnúis Aingil Dé ró cáilíach: ach níor shiafrúigh mé dhuibh has dó, agus ní mó dinnis fé a n-dhamh.

7 Achd a dubhairt fi riam, bíaidh tú torrach, agus béara tú mac; agus a nois na bhí fion, a deoch láidir, agus ní bheir é ioní neamhghlan: óir bíaidh an leanamh na Nafariteach do Dhuibhroinn a mhathar go lé a bháis.

8 Ann sin do ghuidh Manoah an Tighearna, agus a dubhairt é, ó na Thighearna, tigeadh óglach Dé do do chuir tú uait, chugainn a rí, agus múineadh dhúinn cred do dhéanamh leanamh béarrtha.

9 Agus déist Día re glór Mhann, agus tháinig aingel Dé a rí chomh na mná, ar mbeith dhi na fíorghaibh an machaire: ach ní raibh Manoah a fear na fochair.

10 Agus do rinne an bhean doibh

Agus go bhí sé...

do rith, agus do thaisbéin dá fear,
a dubhairt ris, feuch tháinig an
chugam, noch tháinig chugam
le cáil.

11 Agus déirigh Manóah, agus do
bhí sé a ndiaigh a mhá, agus thá-
inig go a nógach, agus a dubhairt
ris, an bfu an té do labhair ris an
ann? agus a dubhairt seifion, is mé.

12 Agus a dubhairt Manóah, annois
féid do bhriathra chum criche, cionnus
táim an leanamh, agus cred do dhéa-
nna ris?

13 Agus a dubhairt angeal an Ti-
ghearna re Manóah, tugadh an bhean
a hite di gach éinni dá ndubhairt mifí
ris.

14 Ní hícheadh si éainní dá ttig as a
bhacann, agus ná hibhíodh fion nó
doch baid, agus na hícheadh éainní
neamh: comhéadadh si a nuile ní
ar éainní mifí dhi.

15 Agus a dubhairt Manóah re
angeal an Tighearna, guidhim thú
sin annis nó go ndealuigheam mean-
naí duit.

16 Agus a dubhairt aingeal an Ti-
ghearna re Manóah, bíodh go ccainn-
eochá si ná ní íosa mé dot arán:
agus ní óráilín tú óráilí loifge, is don
Tighearna óráilíon tú i: óir ní raibh
a fíos ag Manóah gur bhé aingeal an
Tighearna é.

17 Agus a dubhairt Manóah re
angeal an Tighearna, ca hainm thú,
oir a nuair tháinig do bhriathra a
geith, go ndéanam ónoir dhúit?

18 Agus a dubhairt aingeal an Ti-
ghearna ris, cred si bhiafrúighionn tú
maimín marb, ó tá fé ar ceilt?

19 Mar fu do ghlac Manóah mean-
naí maille re óráilí bhídh, agus do fráil
fé ar charm é don Tighearna; a-
agus do rinne an taingeal go hiongantach,
agus do bhí Manóah, agus a bhean ag
féachain air.

20 Oir tála a nuair do chuaidh an
bhean leath re neamh ó naltóir, go
ndéachadh an taingeal suas a lafair na
bhean; agus d'éach Manóah agus a
bhean air sin, agus do thugadar ar a
nigheání chun na talmhan.

21 (Acht ní tháinig aingeal an Ti-
ghearna ní baid nó díonluighe Mhanoah
nó a mhí) annsin do aithin Manóah
gur bhí aingeal do Tighearna é.

22 Agus a dubhairt Manóah ré na
nigheání do gheatham bás go deimhin
do bhrig go bhéamar Dia.

23 Acht a dubhairt a bhean ris, dá
má i m'áin an Tighearna ar marbhadh, ní
ghabhadh fé óráilí loifge nó óráilí bhídh
ar a linbh, agus ní mó do thaisbéan-
tadh fé na neithení dháinn, nó dinneofadh
dháinn si tamhá a leitheid fo do neithibh.

24 Agus do rug an bhean mar, agus
thug si Samfon dainm air: agus d'fás an
leanamh, agus do bheanúigh an Ti-
gharna é.

25 Agus do thófaigh spiorad Dé ar a
chorrughadh ar áiribh a ccampa Dhan,
edir Shorah agus Estol.

C A I B. XIV.

Samfon ar reubadh leomhan dh, 12 do chuir
fé tomhu ar na Philistínibh, 19 noch bhí
shiocar da ngcoimintimibh.

Agus do chuaidh Samfon síos go Tim-
nat, agus do chonnairc sé bean a
TTinnat dingheanuibh na Bhphilistí-
neach.

2 Agus tháinig sé suas, agus dinnis sé
dhá athair, agus dá mhathair, agus a du-
bhairt fé ris, do chonnairc mé bean a
TTinnat dinghionuibh na Bhphilistí-
neach: annois ar a nabhbarfin faghaidh
dhamh mar mhnaoi í.

3 Ann sin a dubhairt a athair, agus
a mhathair ris, a né nach bhfuil bean
ar bith a mealg inghean do dhearbhrá-
ithreach, nó a measc mo dháinefí uile, á
a rachthá do thabhairt m'á do na Phi-
listínibh nembthimchillghearrtha? agus
a dubhairt Samfon re na athair, fagh
dhamh í, óir atá si gíambach ann mo
sháilibh.

4 Acht ní raibh a fhios agá áthair, no
aga mhathair gurb óis a naghaidh na
Bhphilistíneach: óir do bhí uachdara-
nachd ag an Bhphilistíneach ós cionn
Israel a nuair sin.

5 Ann sin do chuaidh Samfon síos,
agus a athair, agus a mhathair, agus
tangadar go Tinnat, agus go fineamhuin
Thinnat, agus féach do chuir leomhan
óg báireadh as na aghaidh.

6 Agus tháinig spiorad an Tighearna go
cumhachdach air, agus do reub sé an leom-
han, mar do réabhadh meannán, agus ní
raibh éinni aige iona laimh: achd níor
innis dá athair nó dhá mhathair cred do
rinne sé.

7 Agus do chuaidh sé síos, agus do
chomhráidh sé ris an mnaoi, agus do
thaitin si re Samfon go maith.

8 Agus tar éis aimsire d'fíll sé dhá
tabhairt, agus do ghabh sé do leathaoibh
d'éachuidis cionablaich an leomhuin: agus
féach, do bhí faithe bheach agus mí a
cconablaich an leomhuin.

9 Agus do ghlac seifion cuid díobh
ann a laimh, agus do shuibhail roimhe
dhá ithe, agus tháinig chum a athair agus
a mhathair, agus thug cuid de dhóibh,
agus a dúadarán sin: achd níor inni
fé dhóibh gur bhean fé an mhíl as
conablaich an leomhuin.

10 Ann sin do chuaidh a áthair síos mar
a raibh an bhean, óir do rinne Samfon ba-
intheis annsin: óir is mar sin do ghaith-
thuighedís na dáine óga dhéanamh.

11 Agus tála a nuair do chonnair-
cadar é, go tógadar tríochad companach
mar chuideachda dhó.

12 Agus a dubhairt Samfon ris, cuir-

fé mé tomhus annois oruibh: má shuaf-clan sibh dhamh é go deimhin táobh a stigh do sheachd lá an nfeasta, agus má gheibhthi an chiall shire, annsin do bhéara mé triochad leine dhaoibh, agus triochad culaidh éaduigh.

13 Acht muna bhfuascaltáoi dhamh é: ann sin do bhéarthaóise dhamhfa triochad leine, agus triochad culaidh éaduigh: agus a dubhradarán ris, cuir amach do thomhus, go ccluinnis é.

14 Agus a dubhairt sé riu, Amach as an té itheas tháinic biadh, agus amach as an neartmar tháinic millfeachd: agus nior shéadarán ar feadh thri lá an tomhus dfaicladh.

15 Agus tarla air an seachdmhadh lá go ndubhradarán re mnaoi Shamfon, tabhair air thfear go ninnfeadh sé dhuinne an tomhus, deagla go loigfimisne thú féin, agus tigh bathar le teinidh: an do bhuain a bhfuil aguinn dinn do chuireabhair fios oruinn, nó nach eadh?

16 Agus do ghuil bean Shamfon as a choinne, agus a dubhairt si ris. Ní bhfuil achd suath agad orumfa, agus ní bionmhuin leachd mé, do chuir tú ceist amach chum cloinne mo mhuintire, agus nior innis tú dhama é: agus a dubhairt seision ría, feach nior innis mé dom athair nó dom mhathair é, agus an inneofa mé dhuitsi é?

17 Agus do ghuil sísi dá lathair an cuid oile do na feachd lá an feadh do mhuir an féasta: agus tarla air an seachdmhadh lá gur innis sé dhi, do bhrigh go raibh si roighear air, agus dinnis síse an tomhas do chlainne a muintire.

18 Agus a dubhradar daoine na caithreach ris air an seachdmhadh lá, suil do chuidh grián faoi, cred is millse ná mil, agus cred is láidre ná leomhan? agus a dubhairtíon riu, Muna treabhadh sibhisi lem cholpuidhisi, ní shuafceoladh sibh mo thomhas.

19 Agus tháinic spiorad an Tighearna air, agus do chéaidh sé fios go Hascelon, agus do mharbh sé triochad fear dhiobh, agus do ghlac a néadail, agus thug sé culaidh éaduigh don t-uchd do shuafcuil an cheist: agus do hadhnadh a fhearg, agus do chuidh se suas go tigh a athar.

20 Ar a nadhbharfín tugadh bean Shamfon dá clumpanach, noch dá ndéir-na fé a chara.

C A I B. XV.

Do loig 300 Sionnach Shamfon, an gort.

14 Lá cnámh ghéill afaid do mharbhadh míle Philistíneach.

A Ch tarla a ceionn tamuill na dhia-ighfín a nam fhóghmhair na

cruthneachda, go ndeachuidh dfeachuin a mhna lé meannán: a dubhairt sé, rachuidh me fleach mar a bhfuil mo bhean tfeomra; achd nior shuiling a bhean dho dul a sheach.

2 Agus a dubhairt a bathair, shaoil mis go deimhin gur fíneadh tú thrid-amach i, uime sin thug me thompanach i: nach fíneadh deirbhíshir is oige ná sí? guidh gabh chugad i na háit.

3 Agus a dubhairt Samfon do obhsan, annois biadh mé ní is chiontuigh ná na Philistínigh, ndéana mé urehoid dóibh.

4 Agus do imthigh Samfon, agus do ghabh sé tri chead sionnach, agus do ghabh aithinneadh, agus do gach dá earball chum a cheile, agus do cheangail aithinne idir gach earball.

5 Agus a muir do chuir na bhíinneadha tré theinidh, do léig sé imtheachd ar fud ghort na bhíneach, agus do loig aron a cuidhe, agus a nigort, mülle a bhíneamhuibh, agus a ccairnead.

6 Ann sin a dubhradar na Philistínigh, cia rinne so? agus do shéadarán, Samfon cliamhuin an Tighe, do chionn gur bhean fé a bhean de, agus go ttag sé dhá chomheach. Agus tangadar na Philistínigh, agus do loigeadar i féin agus a bathair le teinidh.

7 Agus a dubhairt Samfon riu, go ndéarnabhair so, guidheadh do dhéanadfa dioghaltas oruibh, agus dhiaigh sin guirfe mé.

8 Agus do bhuail sé iad, leimne ladhair, ré hár mór, agus do chuid sé fios, agus do chomhuigh sé a m lach na cairge Etam.

9 Ann sin do chúadar na Philistínigh suas, agus do shuigheadar ann iad, agus do leathnuigheadar iad féin a lach.

10 Agus a dubhradar muintir iad. Cred fa ttangabhair suas ar nuidhne? agus do shreagadarán, thagamar a níos do cheangal Shamfon go ndéanmaois ris mar do rinne seision ríne.

11 Ann sin do chúadar trí míle fear do Judah go mullach na cairge Etam, agus a dubhradar ré Samfon nach bhfuil a fhios agadfa go bhfuil na Philistínigh ría nachdaranuibh a ccaionne? cred é so do rinne tú oruibh agus a dubhairt seision riu, amháin do rinneadar orumfa, mar sin do m mífí órrasan.

12 Agus a dubhradarán ris, thagamarne a níos do cheangal, a ttugmaois a lámh na Bhphlístínigh thu: agus a dubhairt Samfon riu, gaidh bhur monna dhamh, nach t-í sídhe féin orun.

achuidh Samson, achd ceangolam go dain-
thiom, agus do bhéaram anna a
thú, agus do deimhin ní mhúirfóm
ann tu; ach go deimhin ní mhúirfóm
Ann do cheangladar é lé dha chor-
madha, agus rugadar suas ón char-
ad.

13 Agus a nuair tháinig sé go
thú, do ghuireadar na Philistínigh na
ghuaidh, agus táinig spiorad an Tigh-
erna go cumhachdach airson, agus
do bhídar na córdúidh do bhi ar a
láimh mar lion do loigfidh lé tei-
nidh, agus do scaoileadar a cheangail
de lámhuibh.

14 Agus fuair sé nódachnaimh géill
aifail, agus do chuir a lámh amach,
agus do ghlac é, agus do mharb
má féar.

15 Agus a dubhairt Samson, Re
cuinn géill aifail, carnán ar charnan-
nóid, lé gail aifail do mharb mé má féar.

16 Agus tirla a nuair do chríochnuigh
sé an chain, gur theilg sé an cnáimh
géill a a lámh, agus thug Ramat-Lehi
daim ar a náit sin.

17 Agus do bhí ró thart air, a-
gus do ghoir ar an ITighearna,
agus a dubhairt, thug tú an suascladh
mór lo re lámh do sheirbhíshigh, a-
gus anois an bhfuighe mé bas don
art, agus tuimín a lámh na neimhthi-
neachlébhartha?

18 Ach do kóit Dia áit tholl do
bhi anna ngail, agus tháinig uisge as,
agus a nuair do bhi sé deoch, tháinig
a spiorad a ris, agus do aithbheo-
dhuigh sé: uime sin do ghoir sé don
náit En-hacore, noch atá a Lehi gus a
nuigh.

19 Agus do rinne sé breitheamhnus
ar Ísrael a hethibh na Bhphilistíneach
féiche bliadhain.

CAIB. XVI.

*Rug Samson doirí gheata Ghá/a leis.
5 Mheall a leannan é. 22 Do mhéada sé
na Philistínigh, do bhfuighe sé.*

A Nín do chuaidh Samson go Gafa,
agus do chunnair meirdreach ann
sin, agus do bhi aice.

2 Do himleadh do na Gasitibh,
go rádh, tháinig Samson annso: agus
tugadar na tiumchioll, agus do chuirear
luibheachan roimhe air feadh na
boidhe a ngeata na caithreach, agus
do bhídar suamhneach air feadh na ho-
idhe, gha rádh, biam ar ttochd go
féas na maidne annsin muirfeam é.

3 Agus do luigh Samson go mead-
hon oidhe, agus deirigh san meadhon
oidhe, agus do ghlac doirí gheata na
caithreach, agus an dá phósta, agus

dimthigh roimhe léo, maille ris an
mbarra, agus do chuir ar a ghuailibh
iad, agus rug suas ar mhullach cnoic
atá as coinne Hebron, iad.

4 Agus tirla na dhaigh sin gur
gradhuigh sé bean a ngleann Sorec dar
bhainm Dalilah.

5 Agus tugadar tighearnuidhe na
Bhphilistíneach chuire, agus a dubhra-
dar ría, meall é, agus féach cáit a
bhfuil a neart mór, agus ciondus fhéad-
fuimne buaidh do bhreith air, chor go
bhféadfam a cheangal da phianadh: agus
do bhéaram dhuit gach aon aguian
aoincheadéag piofa airgid.

6 Agus a dubhairt Dalilah re Sam-
son, Guidhim thú, innis damh cáit a
bhfuil do neart mór, agus cred lé bhféad-
fuidhe do cheangal, lé a bpianfuidhe
thú?

7 Agus a dubhairt Samson ría, má
cheangluid siad mé lé feachd ngaduibh
úra, nach ar tiormuigheadh a riamb,
ann sin bíaidh mé lag, agus bíaidh mé
mar gach nduine eile.

8 Ann sin tugadar tighearnuidh na
Bhphilistíneach chuire suas feachd ngaidh
úra, nach ar tiormuigheadh fós, agus do
cheangail si léo sin é.

9 Annois do bhídar daoine a luidh-
eachán ag fútreach léithi san tfeom-
ra, agus a dubhairt si ris, ataid na Philis-
tínigh [ar tteachd] ort a Shamson, agus
do bhris feisíon na gaid mar do
brisfeadh smithe barruigh a nuair bhea-
nas teinidh ris: mar sin nar bhíos a
neart.

10 Agus a dubhairt Dalilah re
Samson, féach do rinne tú magadh or-
um, agus dinnis tú bréag dhamh: an-
nois guidhim thú, innis damh, cred lé
bhféadfuidh do cheangal.

11 Agus a dubhairt feisíon ría, má
cheangluid siad go daingean mé lé rópa-
dhuibh náadha nar cuireadh a riamb a
bhféidhm, ann sin bíaidh mé lag, agus
bíaidh mé mar gach nduine eile.

12 Uime sin do ghlac Dalilah rópadha
nuadha, agus do cheangail eisíon léo,
agus a dubhairt si ris, ataid na Philis-
tínigh ort a Shamson. (Agus do
bhídar daoine a luidheachán annsa
tfeomra) agus do bhris sé iad mar
shnáithe dhá lámhuibh.

13 Agus a dubhairt Dalilah re Sam-
son, go nuige fo do mheall tú mé:
agus dinnis tú bréaga dhamh: innis
damh cred ler bhféidir do cheangal.
Agus a dubhairt feisíon ría, má fhígíonn
tú feachd nduail mo chinn leis an
ngarmuín.

14 Agus do dhaingnídh si iad leis
an ttairnge, agus a dubhairt si ris,
ataid na Philistínigh ort a Shamson:
agus do mháscail sé as a chodladh,
agus dimthigh roimhe maille re tá-
irnge na garman, agus leis an ngar-
muín féin.

15 Agus a dubhairt sí si ris, cionnus fhéadú tú a riadh, is ionmhúin liom thú, a nuair nach bhfuil do chroidhe beam? do mheall tú mé na trí huairé si, agus nior innis tú dhámh cáit a bhfuil do neart mór.

16 Agus tárla a nuair do bhí sí dhá tharughadh gach laoi lé na briathraibh, agus gur choimheáigh sí é, iondus gur bhuáidhir sí a anum chum báis.

17 Ar chor gur innis di a chroidhe uile, agus go ndubhairt ris, nior cuireadh sí an bhearrtha riamh ar mo cheann: do bhrigh gur Nafariteach do Dhia mé ó bhroinn mo mhathar; ma bhearrtar mé, annsin rachaidh mo neart mór, agus bíadh mé lag, agus biad mar dhuine eile.

18 Agus a nuair do chonnaire Dáilsh gur innis sé a intin uile dhi, do chuir sí síos, agus do ghoir sí Tighearnuigh na Bhphilistíneach, gha rádh, tigidh sías a nuair si: óir do fhoillsigh sé a chroidhe uile dhámh. Annsin tangadar Tighearnuigh na Bhphilistíneach sías chuice, agus tugadar aigíod léo na láimh.

19 Agus thug sí air codladh ar a gluinibh, agus do chuir síos ar óglach, agus thug sí air na feachd ndáil do bhí ar a cheann do bhearradh, agus do thionnfaigh sí a bhuáidhréadh, agus do chuaidh a neart áadh.

20 Agus a dubhairt sí, ataid na Philistínigh ort a Shamson: agus do mbáscail sefion as a chodladh agus a dubhairt sé, rachaidh mé amach mar uairibh eile roimhe, agus croithfidh mé mé féin: agus nior bhíead dó gur im-thigh an Tighearna uadh.

21 Ach do ghabhadar na Philistínigh é, agus do bheanadar a shúile as, agus rugadar síos go Gafa é, agus do cheangladar é le boltuighibh prais, agus do bhí sé ag meilt a ttigh an phríofaín.

22 Achd cheana do bhí gruag a ehinn ag sí a ris amhuil is a nuair do bearradh é.

23 Ann sin do chruinnigheadar Tighearnuidh na Bhphilistíneach a bhfochair a chéile dofráil iodhartha móire di ndia Dagon, agus do dheinamh gairdeachuis: óir a dubhradar, thug ar ndia Samson ar nambuid ionar láimh.

24 Agus a nuair do chonnadar an pobal é, do mholadar a ndia: óir a dubhradar, thug ar ndia ar nambuid ionar láimhuibh, agus arghóir ar tíre, noch do mharbh mórán dinn.

25 Agus tárla a nuair do bhadar a groidhe fúgach, go ndubhradar, goisidh ar Shamson go ndéana sé fúgradh dhéinn: agus do ghoireadar ar Shamson as tigh an phríofaín, agus do rinne sé spórt doibh, agus do thuigheadar idir na pílearbhu é.

26 Agus a dubhairt Samson ris an

mbuachuill ag raibh sé air baint dhámh breith ar na pílearbhu seafann an tigh, go léigidh mé orn.

27 Anois do bhian tigh lán do agus do mhnaibh, agus do bhian ghearnuidh na Bhphilistíneach uile agus do bhí ar mhullach an ghlac mhíle fear agus bean do bhian an feadh do bhí Samson ag an spóirt.

28 Agus do ghoir Samson ar a Tíearna, agus a dubhairt sé, a Tíearna Dá, guidhim thú, cuimhnigh orm neartuigh mé a neanuairfe amháin: iondus go ndéanuin diogharta a feachd ar na Philistíneachuibh ar fáil dhá shuíl.

29 Agus do ghlac Samson don dá phofa meadhonach, nach ag congimháil an tigh sías, agus ar hionchradh é a nairde, ar pháil le na láimh dheis, agus ar a bheile le na láimh chlé.

30 Agus a dubhairt Samson, bús a neinfearhd leis na Philistíneach do chrom é féin lé na neart uile, do thuit an tigh air na Tighearnuibh agus air a raibh ann do dhámh: agus gur mó na mairbh do thuit na bháis, ná an mhéid do mharbh a bheathuigh.

31 Ann sin tangadar a dhéanadh thre, agus tigh a athar uile a agus rugadar léo sías é, agus do ceadar é idir Sorah agus Eklat, a adhlaithe Mhanoah a athar: agus rinne sé breitheamhuigh ar chloim le fícthe bliadhan.

CAIB. XVII.

Eachdardha ar Míchah, ann sin a crábhadh ag fáilneadh.

A Gus do bhí duine do shliabh Ephraim dar bhainm Micah.

2 Agus a dubhairt, sé re na mháin an táoin chéddéag. Secl aigíod rugaid, air son a raibh tu ag málleag agus far labhair tú mar an goceán a shiaghnuisí, féach, atá an tairde agamsa, is míf do ghlac é. Agus dubhairt a mhathair, go mada nuigh thusa ón TTighearna, a míf.

3 Agus a nuair do aife a táoinchéddéag Secl aigíod di mháin a dubhairt a mhathair, do bheann an tairgid go hionn don Tighearna om láimh, ar son mo mhic do namh ionmháighe grábháta agus aighe leagtha: anois uimhinn mé dhuidi é.

4 Gidheadh do aife sé an tairgid mhathair, agus do ghlac a mhathair chéad Secl aigíod, agus thug iad don noch do gine ionmháighe grábháta.

air binn leighis dhíobh; agus do
piléaribh le h-ath Mhicah.

Agus do bhí ag an bhfearta Mi-
nach dée, agus do rinne Ephod,
Teraphim, agus do choilrig
di mbacaibh, noch do bhí na

6 Ann ina léithibhaisín ní raibh Rígh
 ar bith a Níracl, achd dó níodh gach
 éinne an ní budh fearr do chait dhó

7 Agus do bhi éganach as Betelem-
nach, do threibh Judah, noch do bhi na
Leviteach, agus do bhi ar cuairt ann

1. Agus do imthigh an tóglaigh amach
as an gcathrúch as Betelem-Judah do
deanamh comhough mar a bhfuairh-
eadh (leod,) agus tainic go Sliabh
Yehim go tigh Mhicah ann a thu-

9 Agus a dubhairt Micah ris, ca
hail a a tianic tusa? agus a du-
bhairt seifon ris, is Lebhiteach mé ó
Beniamin, agus atáim ag tri-
al ar curt mar a bhfuighe mé

10 A dubhairt Micah ris, fan am
fúcair, agus bí ad athair agus ad
fogar agam, agus do bhéara mé deich
Soel aird dhuit ann fa bhliadhbain,
agus oisín éaduich, agus do bhíadh :
mar sin do chaidh an Lebbiteach a
fúcair.

11 Agus do bheith toil leis an Lebhiteach faireach ag an nóglaigh, agus do bhí an t-éaglaigh dhó mar ion dá mhacaibh.

12 Agus do choisrig Micah an Le-
bhrach, agus do bhí an tógínach na
sagart aige, agus do bhí a tigh
Micah.

XVII. 13 Ann sin a dubháirt M'icah, annois
ata a fhios again go ndéana an Tigh-
earna maith dhámb, 6 tharla Lebhiteach
na fíneart again.

C A I B. XVIII.

Indolathous threob Dben.

AN fhuil hithibhin nì raibh Rìgh ar
A h-ìh, a Nìrael, agus ann fìna h-
thibhin diarr treabh Dhan oighreachd
dèibh fìn ann, a gcolmhneochaidis :
sìr sìor thuit a noighreachd [uile] chuta
a meic treabh Iisrael go nuige an lù
àn.

3 Agus do chairreadar clann Dan
cúige dá muintir as a tír, d'óine
Arachá ó Shírah, agus ó Efraí, do
Shírah na tíre, agus dá cuartughadh;
agus a dubhradar ríis, Bírídhe, cuar-
tughadh an diuithe; agus iad an
aíur chairreadar go Slíabh Eophráim go
Slíabh Maíca, clannas (anúin a noi-
cheoin.

3. A nuair do bhíadar lámh ré tigh
Mhicah daithnigh eadair guth an móga-
nuigh an Lebhitigh, agus dílleadar a
steach ann fin, agus dubhradar ris, cía
thug thuá annfo? agus cred do ní
tá annfa náidí, agus cread atá agad
annfo?

4 Agus a dubhairt feision riu, marfo agus marfo do ní Míchá riom, agus do ghlac fé mé air thuarusdal, agus is mé a shagart.

{ Agus a dubhradarfan ris, guidhim
thu, iarr comhairle ar Dhia, chor go
mbia a fhios againn a neireochuidh
go fona dhuinn an tflighe a bhfuilimid
ag dul.

6 Agus a dubhairt an sagart riu, imthighidh a fíothcháin, a lathair an Tighearna atá an tflighe a rachtaoi.

7 Ann sin do imthightheadar an cáigear fear, agus tangadar go Lísia, agus do thionnadar na daoine do bhi annsin mar do áitreabhadar go neimheaglach, do réir nós na Sídónianach fuaimhneach, focair, agus ní raibh úachtardán ar bith fa dhúithe do chuirfeadh náire orra fa tínni: agus do bhádar a bhfad ó na Sídónianachuibh, agus ní raibh cáis eatorra agus duine ar bith.

8 Agus tangadar mar a raibh a ndearbhráithre go Sórach agus go Hestaul: agus a dubhradar a ndearbhráithre riu, cred [a deir] sibh-
se?

9. Agus a dubhradarán, éirgidhe go ndeachmaois fúas na naghaidh: óir do chonncamar a ndúithe, agus féuch, is ro mhálai, agus an bhfuilife bbur ttáimh? ná biodh leifg oruibh imtheachd, agus dul a fíeach do fhealbhuighadh na dúithe.

10 A nuair imtheochuigh, tiocfuidhe
a críonn daoiné sobra, agus gaoi-
theche fhaire: thug Dia ann bhur
lámbuibh i; áit nach bhfuil easbhuidh
neithe ar bith uirre dá bhfuil ar talamh.

11 Agus do chuaidh as fin do mhuin-
tir na Ndanitreach amach ar Sorah,
agus as Eftaol, fé chéad fear armtha le
harm cogaidh.

12 Agus do chúadar suas, agus do
shuightheadar a Gciriad-Iearim ann Judah :
ar a madhbharfín do ghoireadar do
nútín Mahaneh-Dan gus a niugh-
feach, atá é tábh shiar do Chisat-
Iearim.

13 Agus do chéadar as fín go sliabh
Ephraim, agus tangadar go tigh
Mhicah.

14. Ann fin do shreagradar an ciúgear do chuaidh do bhrath thire Laís, agus a dubhradar re na ndearbhráithribh, an bhfuil a fhios aguibhí go bhfuil anina tightheibhí Ephod, agus Teraphim, agus iomhaigh ghribhalta, agus iomhaigh leagtha? annois ar a nábharfin meaf-
aigh cread atá aguibh re a dhéanamh.
15 Agus do fhilleadar don náit-

15. Agua do fülleadar don nait-

fin, agus tangadar go tigh a nógánuigh an lebhiteach, eadhon go tigh Mhicah, agus do bheannuigheadar dhó.

16 Agus do theasadar na fé chead fear do horduigheadh maílle re na narm cogaidh, noch do bhi do chloinn Dan, a ndul a steach an geata.

17 Agus do chuadar an cuigear suas noch do chuaidh do bhrath na tíre, agus tangadar a steach annsin, agus do ghlacadar a niomhaigh ghrábhálta agus an Tephod, agus an Teraphim, agus a niomhaigh leagtha: agus do theas an fagart a ndul a steach an gheata maílle ris na fé chead fear do horduigheadh le harmuibh cogaidh.

18 Agus do chuadar do go tigh Mhicah, agus tugadar léo a niomhaigh ghrábhálta, a niomhaigh leagtha, an Tephod, agus an Teraphim: ann sin a dubhairt an fagart riu, cred do ní-thí?

19 Agus a dubhradarfan ris, bife ad rchochd, agus connaimh do lámh ar do bheul, agus tárr linne, agus bí ad athair agus ad shagart againn: an féarr dhuití bheith ad shagart tighe éanduine amháin, nó bheith ad shagart ag treibh nó ag cinéil Israel?

20 Agus do bhi croidhe an tfgairt meannnach, agus do ghlac sé an Tephod, agus an Teraphim, agus a niomhaigh ghrábhálta, agus do chuaidh sé a meadhon an tsoigh.

21 Mar sin do fhuilleadar, agus dimthigheadar, agus do chuireadar a gelann bheag agus a náirneis agus a ccaráiste rompa.

22 Agus a nuair do bhádar tamall maith ó thigh Mhicah, do chruinnigheadar na daoine do bhi annsin tightheibh lámh ré tigh Mhicah, iad féin a bhfochuir a chéile, agus rugadar ar chloinn Dan.

23 Agus do éighmheadar ar chloinn Dan, agus diompoigheadar sin a naighthe, agus a dubhradar ré Micah, Cred do imthigh ort, as a tig tú le na leithéid sin do chuideachda?

24 Agus a dubhairt seifion; Rugabhair libh mo dhée, noch do rinne me, agus an fagart, agus do imthigheadar romhuibh: agus cred atá agamsa ní as mó? agus cred fo a deartafoi ríom, cred do imthigh ort?

25 Agus a dubhradar clann Dan ris, ná cluintear do ghuth ar meaf, deagla go scinnfidis daoine feargacha ort, agus go gcaillféa hanum maílle re hanmannuibh do mhuintire.

26 Agus do imthigheadar clann Dan rompa, agus a nuair do chonnaire Micah go rabhadar ro láidir dhó, dhíll sé, agus do chuaidh ar ais dá thigh.

27 Agus rugadarfan léo na neithe do rinne Micah, agus an fagart do bhi aige, agus tangadar go Lais a gceana daoine do bhi suaimhneach,

agus focair, agus do mharbhadar le faobhar an chloidhimb, agus loigeadar an charthair le teinidh.

28 Agus ní raibh fear a taca, do chionn go rabhadar a ó Shidon, agus nach raibh gaoth aca ré héanduine; agus gur oba ghléann atá laimh re Bet-rehob do fé: agus do rinneadar cathair, agus áitreabhadar innte.

29 Agus tugadar Dan daínm a ccathruigh do réir anma a nathair noch rugadh do Israel: biodh gur doob ainm don chathruigh an tús.

30 Agus do chuireadar clann Dan a niomhaigh ghrábhálta suas; agus do bhi Jonatan mhac Gerfom mac le nasseh, é féin agus a mhac, a faga taibh ag treibh Dhan go le bráid tíre.

31 Agus do chuireadar suas doob féin iomhaigh ghrábhálta Mhicah do rinne sé, ar fad na hainse do bhi tigh Dé a Silo.

C A I B. XIX.

Sáirpachas ro fhuathbhuir na hainse teach a Gibeab.

A Gus tarta ann sin iad libh sin nuair nach raibh léit ar léit a Nisrael, go raibh Lebbiteach ann na chomhnuighe ar thóibh Efraim, noch thug leannán dui Bhetelem-Júdah.

2 Agus do rinne a leannán bheag chus na agbuidh, agus dimthigh si go tigh a hathar go Betelem agus do bhi si annsin ceithre bliana.

3 Agus déirigh a fear, agus do chuaidh na dháigh do tabhairt go meadhon dhá ría, agus dá tabhairt léi a fear mbeith dá fherbhifeach na fionn agus copla aílal: agus rug si a fear go tigh a hathar é, agus a nuair do chonnaire athair an ehaílin é, do bhi athgháir air teagmháil ris.

4 Agus do chionnuimh a cionnuimh athair an chaílin é, agus díag si a focair trí lá: agus mar sin do chuireadar biaidh agus deoch, agus do chuireadar annsin.

5 Agus tarta air an cecathruigh lá, a nuair déirgheadar go moch a maidin, gur éirigh seifion suas na hainse chum imtheachda: agus a dubhairt athair an chaílin ré na chionnuimh, Méaduigh do mheanna le gaoth arán, & na dháigh sin imthigh rompa.

6 Agus do fhuigheadar síos, agus do chaitheadar biaidh, agus deoch agus bhfochair a chéile: oir a dubhairt athair an chaílin ris a nógalach, guáidim bí suaimhneach, agus fan a ead agus biodh do chroidhe fúgach.

7 Agus a nuair do éirigh an tóglach na sheafamh chum imtheachd, do bhi athair an chailin gha shárughadh: uime sin éan fé annsin oidhche oile.

8 Agus déirigh go moch ar maidin an oigeadh lá chum imtheachd: agus a dubhairt athair an chailin, guidhim thú, táig sías do chroidhe: agus d'fanaid go beis meadhon laoi, agus dúadar arís biadh.

9 Agus a nuair do éirigh an tóglach na sheafamh chum imtheachd, é féin agus a leannán, agus a sherbhífeach, a dubhairt a chliamhuin, athair an chailin ris, feach atá an lá mall annois a ngar don tráchnóna, guidhim thú fuiridh feadh na hoidhche: feach, atá an lá deighionach, sin a nochd annfo, chor go mbíidh do chroidhe sugach, & a marach éirigh go moch chum do shligheadh, chor go bhfeadfa ní díl don bhaile.

10 Ach níor bhaill leis a nóglaigh fuireach a noidhche sin, ach do éirigh fé sías, agus dimthigh, agus tháinig fé as conne Jebus (noch dá ngoirtheas Jerusaleam), agus do bhi cuingir affal na fhochair si dhialaidibh, do bhi fós a leannán na fhochair.

11 Agus a nuair do bhádar láimh ré Jebus, do bhi an lá caithte go mór, agus a dubhairt an fearbhfogantúigh re na mnaighistir, guidhim thú teannam, agus síleam a fteach don chathruigh si na leabhar, agus glacum lóistín tinte.

12 Agus a dubhairt a mhaighistir ris, ní fháilom do leathtaoibh annsin go cathruigh choimhithigh nach bhfuil do chloinn Ísrael, racham thairis go Gibeá.

13 Agus a dubhairt fé ré na óglach, teannam, agus tairngiom a bhfogus do cheachtar don dá iuth d'aghail lóistín na hoidhche, a Ngibeá, nó a Rámah.

14 Agus do ghluaisfodar rompa, agus dimthigheadar, agus do chuaidh an grian síos orra an tan do bhádar láimh ré Gibeá, noch as fé Benjamin.

15 Agus do shilleadar do leathtaoibh annsin do dhul a fteach, agus do ghabhail lóistín a Ngibeá: agus a nuair do chuaidh fé a fteach, do thuigh fé ar thrad don chathruigh: oir ní raibh cáineam do rug a fteach go lóistín dá thigh iad.

16 Agus feach tháinig duine aosta ón a chair ón mhachaire tráchnóna, noch do bhi do shliabh Ephraim mar an gceadna, agus do bhi na chomnuighe a Ngibeá, achd budh Benjamitigh muintir na háite sin.

17 Agus a nuair do thóg fé a sháile sías, do chonnaire fear gabhála ar lear a fuil na caithreach, agus a dubhairt an seandúine, Cáit a rachna túa, nó cáit as a rug tú?

18 Agus a dubhairt feisíon ris, atáimuid ag teachd ó Bhelelem-Judah, ag dul go taoibh shleibhe Ephraim: is as sin mé, agus do chuaidh mé go Betelem-Judah, achd atáim a nois ag dul go tigh an Tighearna, agus ní bhfuil duine ar bith gabhus me dhá thigh.

19 Gidheadh atá tuighe, agus beatha ag ar nasaluibh, agus atá afán, agus síon damhá, agus dot chailin, agus don nóganach atá a bhfochair dó sherbhífeach: ní bhfuil easbhuidh éinneithe oruinn.

20 Agus a dubhairt an seandúine, fuothcháin maille leachd, gidh-bé easbhuidh atá ort, bíodh fé orumfa, achd amháin ní luigh fa éirid.

21 Mar sin thug fé leis dhá thigh é, agus thug biadh do na nasaluibh, agus do higheadar a ccofa, agus dúadar biadh, agus dibheadar deoch.

22 Annois ar mbeith ag déanamh a gcroidithe sugach dhóibh, teach than-gadar muintir na caithreach, mic airigh do Bheliaf, timchioll an tighé sa gcúairt, agus do bhuaileadar an dorus, agus do labhradar ré fear a tighé, an seandúine, gha rádh, tabhair amach an fear tháinig dot thigh, go ccoimhriachdanam ris.

23 Agus do chuaidh an tóglach fear a tighé amach chuca, agus a dubhairt ris, ní headh a dhearbhráithre, ní headh, guidhim sibh, na déanuidh an leimhesí.

24 Féachuidh, atá minghion annfo, maighidion, agus a leannán, do bhéara mé iad sin amach annois, agus umhláighidh si iad, agus déanuidh si mar as aill libh: achd ris a nóglaigh na déanuidh comhghrána sin do ghníomh.

25 Ach ní thugadar na daoine to-radh air: annsin do ghlac an tóglach a leannán, agus rug amach chuca i: agus do bhádar aice, agus do thrallíodar i ar feadh na hoidhche, nó go ttainig maidin: agus a nuair do thionnsguin an lá éirghe, do léigodar dhi imtheachd.

26 Ann sin tháinig an bhean a maiche kiof, agus do thuáit síos a ndorus tighé a nóglaigh mar a raibh a Tighearna, nó go raibh an solus ann.

27 Agus déirigh a Tighearna ar maidin, agus do chuaidh amach dimtheachd roimhe: agus feach do bhi an bhean a leannán ar tuitim a ndorus an tighé, agus do bhádar a lámha air a tairfigh.

28 Agus a dubhairt feisíon ris, éirigh sías, agus biam ag imtheachd: achd níor fhreagair si é. Ansin do thóg an tóglach sías ar a afal i, agus déirigh an tóglach sías, agus do chuaidh dá ait féin.

29 Agus a nuair tháinig dhá thigh, do ghlac fé sígan, agus rug fé air a leannán, agus do roinn fé i maille re na cnamhuibh.

cnámhuibh ann ndá chuid déag, agus do chuir iad i go huile chóistuidh Ísrael.

30 Agus is ambluigh bhí, gach uile áluine dá bhfacaidh sin, go ndubhradar mach deármadh a leitheid sin do ghníomh agus nach bhfacus ón ló fa tiangadár clann Ísrael amach as crích na Héigipte agus a nugh: meafuigh sin, gabhaidh comhairle, agus labhruidh.

CAIB. XX.

Vir Benjamin, ar bhialaibh eblairen Ísrael dhá náire dóbh, do thuitend ar fadhbair.

AN sin do chúadar clann Ísrael uile amach, agus do chruinnigheadar an comhchruinnighadh a bhfochair a chéile amháin éanduine amháin, 6 Dhan go Beeríbea maille ré tír Ghilead, chum an Tighearna a Míspheh.

2 Agus do thaisbeanadar uaisle an phobail, threabha Ísrael uile, iad féin a comhchruinnighadh mhuintire Dé, ceithre chéad míle coisigh do tharruing cloidheamh.

3 (Annois do chúadar clann Benjamin go ndeachadar clann Ísrael suas go Míspheh.) Ansin a dubhradar clann Ísrael, innis dúinn cionnus do bhí an tolcó.

4 Agus do fhreagair an lebbiteach, fear na mná do marbhadh, agus a dubhairt, tháinig míf go Gibeah noch is le Benjamin, mé féin agus mo leannán do ghabháil lóistín.

5 Agus do éirgheadar muintir Ghibeah am aghaidh, agus tangadar timchioll an tighé orum fan noidheche, agus do bhreathnuigheadar mo mharbhadh: agus deirgheadar mo leannán, ionnus go bhfuair si bás.

6 Agus do ghlac míf mo leannán, agus do ghearr mé na píostighibh i, agus do chuir mé ar feadh chríche oighreachda Ísrael i: óir do rinneadar míghníomh agus leimhe a Nísréal.

7 Féachuidh, is clann Ísrael sibh uile tugaidh bhur tteagaisg, agus bhur ccomhairle maibh anna.

8 Agus deirgheadar an pobal uile mar éanduine amháin, ghá rádh, ní racham éanduine dá lóistín, ní mó síllsom éanduine dhá thigh.

9 Acht annois é so ní do dhéanam ré Gibeah, rachum suas lé crannchar na haghaidh.

10 Agus béaram deichneamhar as a céad ar feadh uile threabh Ísrael, agus céad as a míle, agus míle as na deich míle, do bhreith lonn chum an phobal, chor go ndéanuid, a nuair thioctaid go Gibeah Benjamin, do réir a nuile leimne dar oibrigheadar ann Ísrael.

11 Mar sin do bhadar clann Ísrael uile ar na gcruinnighadh a naghaidh na

caithreach ceangailte dhá cheile éanduine amháin.

12 Agus do chuireadar treabha Ísrael uile daoine ar feadh threibhe min, dhá rádh, cread an tolcó do meadh bhur meaf?

13 Annois ar a nadhbbairín feadhuigh dhúinne na daoine, clann Ísrael atá a Ngibeah go ccuirmis chum bhí agus go ccuirmis an tolc amach as Ísrael ní thugadar clann Benjamin teachd do ghlor a ndearbhrúinn clann Ísrael.

14 Acht do chruinnigheadar Benjamin iad féin a ceann a chéile mach as na caithreachaibh go Gibeah do dhul amach chum catha a naghaidh chloinne Ísrael.

15 Agus do háirmheadh do chloinne Benjamin fan namfín amach as na caithreachaibh, sítheche agus fé míf fear do tharruing cloidheamh, tiobh amach dá reabhaibh Ghibeah, noch do chruinnigheadar feadh céad fear togtha.

16 A meaf an phobal iad do bhadar feadh céad fear togtha ó mhacha, agus gach áon díobhí amach ar chloich do chaitheamh a naghaidh sa leathad ruibe, agus go i sheachna.

17 Agus do háirmheadh fir Ísrael iad, tiobh amach do Benjamin, ceithre chéad míle fear do tharruing cloidheamh do bhadar go uile na lúchd cogtha.

18 Agus deirgheadar clann Ísrael, agus do chúadar suas go tigh Dé, go diarradar comhairle ar Dhu, agus a dubhradar, cia haguinn rachum as a ttús do throid a naghaidh chloinne Benjamin? agus a dubhairt an Tighearna, rachaidh Joda ar ttús.

19 Agus deirgheadar clann Ísrael ar maidin, agus do rinneadar camp a haghaidh Ghibeah.

20 Agus do chúadar fir Ísrael amach chum catha a naghaidh Benjamin, agus do chuir fir Ísrael iad féin i nórdughadh na naghaidh do tuis ag Gibeah.

21 Agus tangadar clann Benjamin amach as Gibeah, agus do mharbhadar síos go talumh do na hÍslitibh an lúin sítheche agus do míf fear.

22 Gidheadh do mheifigheadar a pobal, fir Ísrael, iad féin, agus do rinneadar a gath a rís a nórdughadh sa fá náit ar chuireadar iad féin a naghaidh an chéad lá.

23 Agus do chúadar clann Ísrael iad, agus do ghuileadar a lathair an Tighearna go tráthnóna, agus diarradar oimhairle ar an Tighearna, dhá rath, an ratha míf suas a rís chum catha a naghaidh chloinne Benjamin mo dhebhrathair, agus a dubhairt an Tighearna, téighidh suas na naghaidh.

dhimh, arson daoine gacha caitheach, agus an taimhidh, agus fós a nuile ní da bhfuairadar : do chuireadar mar an gcéadna na caitheacha uile, mar a ttangadar, tré theinidh.

C A I B. XXI.

Do ath-muadbuightheadh treabh Bhenjamin, tar éis bheith claoibithe gu mór.

ANois tugadar fir Israel mionna a Míseph, dhá rádh, Ní thiubhra éinneach aguinne a inghean do Bhenjamin na mnai.

2 Agus tangadar an pobal go tigh Dé, agus dfanadar ann go nóin a lathair Dhé, agus do thógbhadar suas a nguth, agus do ghuileadar go géar.

3 Agus a dubhradar, a Thighearna Dia Israel, Cred fa túsfa go ann Israel, go mbiath a nugh treabh deasbhuigh ann Israel.

4 Agus tarla ar na mhárach gur éirgheadar an pobal go moch, agus go ndéarnadar altóir ann sin, agus gur ofrádar iodhbuit lóisthe, agus ofráil shiothchána.

5 Agus a dubhradar clann Israel, Cía ata a meaf uile threabha Israel, nach dtáinic suas ris an ccomhchruinniughadh chum an Tighearna? óir thugadar mionna móra a taobh an té nach dtáinic suas chum an Tighearna go Míseph, gha rádh, Cuirfíghear go deimhin chum báis é.

6 Agus do ghabh aithreachas clann Israel fa na ndearbhrathair Benjamin, agus a dubhradar, Ata treabh ar na gearradh thrid amach ó Israel a nugh.

7 Cred dhéanam fa mhnaibh don mhéid mhairios, do bhrigh go ttugamar an Tighearna mar mhionnuibh, nach dtubhramaois ar ningeana dhoibh mar mhnaibh?

8 Agus a dubhradar, cia an duine do threibh Israel nach dtáinic suas go Míseph chum an Tighearna? agus féach, ní tháinic éinneach don champa ó Jabes-Gilead chum an chomhchruinnigh.

9 Oir do háirmheadh an pobal, agus feach, ní raibh éinneach don champa ó Jabes-Gilead annsin.

10 Agus do chuireadar an comhchruinniughadh uatha annsin dhá mhéid dheag fear don droing bá beódha dhoibh, agus daithnigheadar dhoibh, ga rádh. éirgidhe, marbhuidh áitreabhuigh Jabes-Gilead le faobhar an chloidhimh, na mnái fós agus na leanba.

11 Agus fé go an ní do dhéantaioi, scríosuidhe thrid amach gach uile fheardha, agus gach uile bhanda do luigh le fear.

12 Agus fuairadar a meaf áitreabhach Jabes-Gilead ceithre chéad maighidion ógmhána ag nach raibh fós fir, le luighe re fear ar bith : agus tugadar leo iad don champa go Shiloh, noch ata a tír Chanáin.

13 Agus do chuireadar an comhchruinniughadh uile daoine do labhair cloinn Bhenjamin, noch do bhi ar da ruic Rimmon da ngairm go fíothcháin.

14 Agus táinic Benjamin a rú namfin, agus tugadar na mnái dhoibh noch do chumhdaigheadar beo mhnaibh Jabes-Gilead : gidheadh fa thugadar mar sin a ndiol dhoibh.

15 Agus do ghabh aithreachas pobal fa Bhenjamin, do chionn go ndéan an Tighearna briseadh a treabh Israel.

16 Ann sin a dubhradar seanóirí a chomhchruinnigh, Cred do dhéanam do ghail ban don mhéid mhairios, ó mbeadh na mnái as Benjamin?

17 Agus a dubhradarfa, caitheadh oighreachd do bheith ag an mhéid a chuaidh as do Bhenjamin, chor na scríostar amach treabh ó Israel.

18 Gidheadh ní fhéadmaoid mar a thabhairt dhoibh dar ningeanaibh fa óir thugadar clann Israel mionna, dhá rádh, go ma málлуigh an té mbeadh bean do Bhenjamin.

19 Ann sin a dubhradarfa, bheatha féasta don Tighearna a Shiloh gach bliaghna, noch ata don taobh thairbh a Bhetel, don taobh thoir : don taobh mhoir, noch téid suas ó Bhetel go Schechem, agus taobh ó dheas do Lebonah.

20 Uime sin do aithnigheadar do chloinn Bhenjamin, gha rádh, éirgidh agus cuirigh luidheachán an tús fa eamhnuibh :

21 Agus feachuidh, agus tugadh aire má thigid ingheana Shiloh nach do dhéanamh ringthe, annsin tugadh amach as na fineamhnuibh, agus gach gach éandúine aguibh a bheith fa dingheanaibh Shiloh, agus éirgidh go tír Bhenjamin.

22 Agus is amhlúgh bhíis a n-athiocfaid a naithe, nó a ndearbhrathair do chafáid ríone, go naibéarann fa bithi muinteartha rai air ar fáine, do chionn nar shábhálamar a bheith fa dá gach ndúine annfa chogadh; ar a sibhsí thug dhoibh a nuair, as go mbeadh sibh ciontach.

23 Agus do rinneadar clann Bhenjamin mar sin, agus tugadar mnái chomh do réir a nuibhre don luchd bí a damhsa, noch air a rugadar : agus do thigheadar, agus dílleadar do mbeith reachd, agus do athnuaidheadar na caitheacha agus do áitreabhadar ionta.

24 Agus dimthigheadar clann Bhenjamin rompa as sin an tansin, gach am do threibh féin, agus chum a mbeith fa gus dimthigheadar amach as sin gach da oighreachd féin.

25 Ní raibh Rígh ar bith a Nírd anfa laethibhfin : do niodh gach am an ní budh toil leis féin.

LEABHAR RUT.

CAIB. I.

Thugall Rut gu gràdhach re na matbair-
leannan.

Nois tìrla annsa laéthibh
a rabhadar na breitheam-
huin na nuachdaranuibh
go raibh gorta fa diùth-
che; agus do chuaidh
duine airigh do Bhele-
m-jadah do chomhuidhe go
e fein agus a bhean agus a

Agus do bé ainm an duine E-
lmelech, agus ainm a mhnaí Noami,
agus ainm a dheisi mac Mahlon a-
gus Chilion, Ephratigh ó Bhele-
hem-jadah; agus tangadar a fteach go
dhaigh Mhoab, agus dhanadar ansin.

Agus fuair Elimelech fear Noami
bui, agus do faghadh ise agus a dias
mar.

Agus do ghabhadarfan mná chuca
fein, do mhnaibh Mhoab; Orpah dob
ainm do mhnaoi dhioibh, agus Rut ainm
na mnaí oile: agus do chomhnuigheadar
annsin timchioll dheich mbliadhan.

Agus fuair mar an ceadna,
Mahlon agus Chilion bás aron: a-
gus do faghadh an bhean gan mhaca
gan fhear.

Ann sin do éirigh si maille re
na baincheamhuibh, chor go bhfilleadh
si as tír Mhoab: óir do chualaigh
si a tír Mhoab, mar do fhiosruigh an
Tighearna a phobal le tabhairt aráin
doibh.

Uime sin do chuaidh si amach as
a nìt ann a raibh si, agus a dias
baincheamhuibh le, agus do ghluaisfodar
san tìghe do dhul tar a nais go
tír Iudah.

Agus a dubhairt Noami re na
dias baincheamhuibh, éirgidhe, fillleadh
gach aon aguibh go tigh a mathar, go
ndarna an Tighearna go trocaireach
riob, mar do rinneabhair si ris na
marbhuibh, agus riomfa.

Go tugaigh an Tighearna dhaòibh
fuaimheas, dà gach aon aguibh a ttigh
a fir: annsin do phóg si iad, agus do
thoghadarfan suas a nguth, agus do
ghuileadar.

Agus a dubhradar ría, go
deimhin fillmine leachd a gcionn
do dhaòine.

Agus a dubhairt Noami, fillidh a
ingheana, cred fa rachaidh sibh liom-
sa: an bhfuilid fós mic am bhroinne
do bhiadh na bhfearuibh aguibh?

12 Fillidh, a ingheana, imthighidh
romhuibh; óir ataimis ro fhoirte do
bheith ag fear: dà nabrauin, atà doil-
chus agam dà mbeith fear agam fós a
nochd, & fós go mbéaruin mic:

13 An bhfanadh sibh ría, nó go
bhfaidís? an bhfanadh sibh ría ó
fhearuibh do bheith agaibh? ní headh
a ingheana, óir goillidh orum go míor ar
bhur sona, go ndeachaidh lánh an Ti-
ghearna amach am aghaidh.

14 Agus do thoghadarfan a nguth ós
áird, agus do ghuideadar a ris: agus do
phóg Orpah a mathair, achd do chean-
gail Rút ría.

15 Ar a naghbarfin, a dubhairt
sifi, féach, d'fíl do choimhchliamhuin ar
a nais a cciom a daoine, agus a
gcionn a dée; fillidh a ndaigh do
choimhchleamha.

16 Agus a dubhairt Rút, ná hiarr
orum thfaghuil, nó fillleadh ó bheith ad
leamhuin; óir gidh bé aít a racha tá
racha mé ann, agus mhar a ngeabha tá
lóistín, is ann bhiadfa: is iad do dhaoi-
ne bhus daoine dhamhsa, agus do Dha
bhús Dín dhamh:

17 Mar a bhfuighe tá bás is ann
éagfada, agus is annsin adhlaithear
mé: go ndarna an Tighearna mar sin
liomfa, agus fós ní is mó, má dhealt-
ghionn einní achd bás riut mé.

18 A nuair do chomhairc si go raibh
si comhdhaingion sin a nintim chum
dul lé, annsin nior labhair si ní le
mó ría.

19 Mar sin do imthigheadar aron nó
go ttangadar go Betlehem: agus tìrla
a nuair thangadar go Betlehem,
gur buaidhread an chathair uile na
timchioll, agus go nabraidis, An i so
Noami?

20 Agus a dubairt sifi ría, Ná goiridh
Noami dhiomfa, goiridh Mára dhiom:
óir do roinn an tuilechumhachd a go
roishearbh rium.

21 Do chuaidh mé amach lán, agus
thug an Tighearna don bhaile mé a ris
folumh; uime sin cred fa ngoirthi No-
ami dhiom, ó rinne an Tighearna fiagh-
uile a maghaidh, agus gur sinachduigh
an tuilechumhachdach mé?

22 Mar sin do fhíl Noami, agus Rút
an Móabiteach a bainchliamhuin maille
ría, noch do fhíl as tír Mhoab, agus
tangadar go Betlehem a ttofach fhoga-
mhair na héorna.

CAIB.

CAIB. II.

Rat ag Dioghluim na ndéasa arbha a machaire Bháas, ata fo ag innistadh na thabnig dbe.

AGus do bhi fear gaóil ag Naomi a ttabh a fir, duine cumbachdach a faidhbhríos do fhliochd Elimelech, agus a fé dob ainm dhó Boas.

2 Agus a dubhairt Rát an Moabíteach re Naomi, léig dhámhsa a nois dul san machaire, chum déasa arbha do dhioghluim a ndiaigh an té a bhfagha mé gráfa iona radharc: agus a dubhairt sí rí, imthigh a inghean.

3 Agus do imthigh sí, agus tháinic sí, agus do bhi ag dioghluim déus a ndiaigh na mbuanaigh annsa machaire: agus tárla a ndán di teagmháil ar an gcuid dón mhachaire, noch fa le Boas, noch do bhi do fhliochd Elimelech.

4 Agus féach, tháinig Boas ó bhetlehem agus a dubhairt ris na buanuighibh, Go raibh an Tighearna maille ribh: & do fhreagradarían é, ghá rádh, go mbeanuigh an Tighearna thufa:

5 Ann sin a dubhairt Boas re na shearbhfhogantuigh do shuirigh ós cionn na meithle, cia ar leis an cailíní?

6 Agus a fhreagair an searbhfhogantuigh do cuireadh ós cionn na meithle, agus a dubhairt: ag só cailín an Mhóabígh tháinic ar a hais as tír Mhóab lé Naomi:

7 Agus a dubhairt sí, guidhim tú, léig dhámh déasa do dhioghluim agus do thionól a ndiaigh na meithle a meaf na bpumann; mar sin do tháinic sí, agus dfan ó mhaldaingus a nois, achd gur shan sí tamall beag annsa tigh.

8 Ann sin a dubhairt Boas re Rát, nach ecluín tú, a inghean? ná héirigh do dhioghluim air aon mhachaire oile, agus ná fág só, achd fan ann só go daingion a naice mo chailineadhfa.

9 Báis do sháile ar an machaire a mbéid siad ag buáin, agus lean iad: nach ar fhuagair mísi do na hogánuibh gan buáin riot? agus a nuair bhás tart ort, imthigh chum na soitheach, agus íbh deoch as an ní do thairngíodar na hoganuigh.

10 Ann sin do thuit sísi air a haghaidh, agus do umhluigh sí i féin gus an tgalamb, agus a dubhairt ris, cred fa bhfuair mísi gráfa ann do radharc, as a mbéarthá aithne orum, agus mé am choimhítheach?

11 Agus do fhreagair Boas, agus a dubhairt rí, do taisbeanadh dhámhsa go hiomlán a nuile ní dá ndéarna tú dot bhainchliamhuin ó fuair thfear bás: & mar dfig tú bathair, agus do mhathair agus an tír, ann ar rugadh thú, agus mar tháinic tú a ccionn daoine nar bhaithnid chuit roimhe só.

12 Go ccaitigh an Tighearna do thar riot, agus go bhagha tú haidhíomlán ón Tighearna Dia Mhóab: tá fa na sciathánuibh, do dóthchuis ann.

13 Ann sin a dubhairt sí, faghbhar ad lathair a Tighearna, do go ttug tú sólas damh, agus gur tú go muinteartha red shéarbhíamata nach bhfuilim cōmbuil re na chailínibh fein.

14 Agus a dubhairt Boas rí, tá a naimfir bhídh, agus íth don agus tum do ghreim annsa bhídh. Agus do shuigh sí, láimh ris na ghíbh, & do sheachuid féisín gus dhi, agus duaidh sí, go raibh sí agus gur fág sí fuighioll.

15 Agus a nuair do éirigh sí sin do dhioghluim, do aithin Boas do déandha rádh, ná bacaidh dhi dioghluim, éhéanamh a meaf na bpumann, ná cuiridh naire uirre.

16 Agus léigidh tuitim do chuid do dōrmánuibh ar lár déantóis nua faghbhuidh iad, go ndioghluim agus na haithisighidh i.

17 Mar sin do rinne sí dioghluim machaire go tráthnóna, agus do lár ar dhioghluim sí, agus do bhi i chiol Ephah córna.

18 Agus do thóg sí ar a nua agus do chaidh don chathair: ar bhfaicín dá mathairchliamhuin dhioghluim sí, agus gur tharraim amach agus go ttug dhi ar tháinig deis bheith fítheach.

19 A dubhairt a mathairchliamhuin cáit a ndéarna tú dioghluim, agus agus cáit ar sháorthaigh tú? agus beannuigh an té do chuir aithne ort: dinnis sísi dá mathairchliamhuin do bhfochair ar dhioghluim sí sin, agus a dubhairt sí, a fé ainm an té a bhí ar sháorthuigh mé a nuigh, Boas.

20 Agus a dubhairt Naomi a bainchliamhuin, go madh beannuigh ón Tighearna, noch nar dhéanaim chineúl don bheo, agus don mhachaire a dubhairt Naomi rí, atá as te fí agus a ngáol dúinn, aon do na déagáil is foigsi dháinn.

21 Agus a dubhairt Rát an bhetleach, a dubhairt fé fos riom, caitá bheith go daingion láimh re na chailínibh, nó go ccriochnuidh iad mfhoghmhar uile.

22 Agus a dubhairt Naomi a bainchliamhuin Rát, is maith do dtufa a inghion, dul amach lena naimhíon, chor nach tteagmháil do néanamhachaire oile.

23 Mar sin dfan sí go cinnte a chuir chailineadh Bhoas do dhioghluim go deireadh foghmhar na beoim, do fhoghmhar na cruithneachda: agus rinne sí comhnuighe a bhí sin mathairchliamhuin.

CAIB. III.

Pósadh Boas re Rut ar na ghealladh
mar is dála don bhrathair fogus

1 Ní a dubhairt Naomi a mathairchleamhna ría, a inghean, nach mífí fuaimhnios duitfí, chor go bheith go maith agad?

2 Agus a nois nach bhfuil Boas dar brendine, a raibh tusa a bhfochair a fuinneadh? féach biaidh fé ag cáthadh ríona a nochd ar urlár an bhuailte.

3 Nígh thú féin ar a nadhbharfín, agus agaidh thú féin, agus cuir heath umad, agus éirigh síos chum a mair, achd ná léig haithne chum a nóch, nó go fígaridh fé díthe agus sí.

4 Agus is amhlúgh bhias, a nuair bhíodh sí fíos, go gcutrife tusa comhann ar a nait a lúghse fé, agus raicidh tusa a steach, agus tóg an leathch dá chofuibh, agus lúigh síos agus imeofuadh fé dhuit cred dhéanas tu.

5 Agus a dubhairt sí fí ría, gacha nuair tu ríom, do dhéan é.

6 Agus do cháidh sí síos chum an mair, agus do rinne gach ní dá ndubhairt a mathairchleamhna ría.

7 Agus a nuair a dnoigh agus díbh Boas na, agus go raibh a chroidhe fúgach, do cháidh fé a luidhe láimh ré cárn a mairbha, agus tháinig sí fí go min, agus do nochd sí a chofa, agus do lúigh sí síos.

8 Agus tirla fan meadhon oidhche, go raibh eadh ar a nóglach, agus do ionpóigh é féin; agus féach, do bhí bean na luidhe agá chofuibh.

9 Agus a dubhairt seifion, cá thúsá? agus do fhreagar sí fí, atáimfí Rúd do bhanóglach; cuir ar a nadhbharfín do chum air do bhanóglúigh, óir is brathair fogus glóil tú.

10 Agus a dubhairt seifion, go madh beannugh bhias tusa ón Tighearna, a inghean: óir is mé an cineol do thais-bein tú fí dheireadh ná ar tfofach, do bhrigh náir lean tú díoine óga, madh fíadhbhir nó daidhbhir.

11 Agus a nois, a inghean, ná bíodh eagla ort, do dhéana mífí dhuit gach éanní iarrus tú: óir atá a fhios ag cathair mo dhíoinéidhfí uile gur bean fíadhbhaicreach thú.

12 Agus annós is fíor gur brathair fogus glóil duit mífí: achd cheana atá brathair ar fogus ná mé.

13 Fán a nochd, agus is eadh bhias ar maidin, má choimhlonann fé dhuit an ní is dúal do bhrathair gaoil,

bíodh go maith, déanadh fé mar is dúal do bhrathair gaoil: achd muna ndéarna fé dhuit mar is dúal do bhrathair gaoil, annsin do dhéana mífí dhuit mar is dúal do bhrathair gaoil, fí mar mhairios an Tighearna: luidh síos go maidin.

14 Agus do luidh sí agá chofuibh go maidin; agus déirigh sí fí fíul do eidir le duine aithne do bhréith ar dhúine féach a chéile: agus a dubhairt seifion, ná bíodh a fhios go ttáinig bean fa nárlar.

15 Agus a dubhairt fé mar an gcéadna, tabhair leachd an bhráithlín atá agad umad, agus connuimh í: agus a nuair do chionnuimh sí í, do thombus seifion fé mífóir eórna, agus do chuir air a muin iad: agus dimthigh sí dous chathrúgh.

16 Agus a nuair tháinig sí chum a mathairchleamhna, dubhairt sí, cá thúsá a inghean? agus dúinnis sí fí dhí gacha a ndéarna an tóglach ría.

17 Agus a dubhairt sí, thug fé na fé mífóir eórnafo dhámh; óir a dubhairt fé ríom, ná héirigh folumh a ccioun do bhráithleamhna.

18 Annsin a dubhairt sí fí, fuigh go fuaimhneach, a inghion, nó go bhfeala tú cionnus rachas an chais: óir ní bhia an tóglach fuaimhneach, nó go ttuga fé na neithelí a gcrích a nuigh féin.

CAIB. IV.

Pósadh Rut ar na chricnugbadh. 13 Do rugadh Obed fé, noch do bá fíannair do Dhaibhidh an Kl.

AN sin do cháidh Boas suas chum an gheata, agus do thuigh fé síos annsin: agus féach tháinig an brathair air ar labhair Boas, re na thaobh; a dubhairt seifion ris, hó thúsá, gabh a leith, fuigh síos ann fí: agus do tháinig seifion, agus do thuigh fé síos.

2 Agus do ghoir fé dhá fhear dhéag do thinnsearuibh na caithreach, agus a dubhairt, fuighidh síos annfí: agus do thuighthead síos.

3 Agus a dubhairt seifion ris an mbrathair gaoil, atá Naomh noch do fhíll a rís as tír Mhoab ag reic fíodín dúitche bá fé ar mbrathair Eimelech.

4 Agus do smáin mífí a innsin duitfí, gha rídh, ceannugh é a lathair na naitreabhachfí, agus a lathair thinfíor mo phobuil: má f hialglann tú é, fuafguil é; achd muna bhfuafgla tú é, annsin innis damhá go mbia a fhios agum: óir ní bhfuil éanduine ré a fhuafgladh achd tusa, agus atáimfí ad dhí-aigh; agus a dubhairt seifion, fuafgeola mífí é: f Annfin

go mórdhúiríad si is uimefin do ghuileadh
 rbeirc a fíu íubheirí si éainní.
 Ann sin a dubhairt Elcanah a fear
 a Hannah cred si nguilíonn tú ?
 nach ítheann tú baidh ? agus
 a bhfuil do chroidhe dubhach ?
 fear dhuit mífí ágad ná deith-
 mac?
 Ann sin déirigh Hannah a nuair a
 baidh a Siloh, agus tar éis iad
 a (a nois do bhi Eli an sagart
 a bhí ann ré postá theam-
 na Tighearna.)
 Agus do bhi si lán do dhoilghios
 agus do ghuidh si an Tighearna,
 do ghuidh si go géar.
 Agus thug si móid, agus a du-
 alruinn a Tighearna na sluaigh, má
 ean-chíann tú dha ríribh ar bhuaidhreachd
 a bhuaigh, agus mo chuimhniú-
 ach go ttiubhra tú dot
 leanaigh leanamh mic; annsin do
 a mífí don Tighearna é ar feadh
 le lichte a bheatha, agus ní racha
 a bhearrtha ar a cheann.
 Agus tirla mar do bhi si ag ur-
 aigh a bhfad a lathair an Tighearna,
 a dombharthaigh Eli a béul.
 Ann sin do labhair Hannah ann a
 a bhí ann, annsin gur chorrúigheadar a
 a bhí ann, ach níor chlois a guth; uime-
 fin do bhi Eli go raibh si ar
 meige.
 Agus a dubhairt Eli ría, gá fad
 a bhí ann? cuir uait do
 a bhí ann.
 Agus do fhreagair Hannah, agus
 a dubhairt, ní bheadh a Tighearna, ach
 a bhí ann ag bhi a fíorad doilghiosach
 mé; níor íbh mé fion nó deoch láidir,
 ach do dhóirt mé manam amach a la-
 thair an Tighearna.
 Na meas do bhánóglach do bheith
 na hinghin ag Belial: óir is as jomad
 a ghearán agus mo dhoilghis do la-
 bhair mé go tí sí.
 Ann sin do fhreagair Eli agus a
 dubhairt, Imthigh a fíothcháin, agus go
 ndéomigh Dia Ísrael hathchuinge dhuit,
 a bhí ann do iarr tú air.
 Agus a dubhairt sí, faghadh do
 a bhánóglach gráí ad fhiaghauí: mar sin
 do imthigh an bhean roimpe, agus
 a bhí ann si baidh, agus ní raibh a gnáis
 a bhí ann si a mhó.
 Agus do cingheadar sías ar maidín
 go moch, agus do adhradar a lathair
 an Tighearna, agus do fhilleadar, agus
 a bhí ann dha tigh go Ramah: agus do
 a bhí ann a mhóaoi Hannah, agus
 do chuimhígh an Tighearna uirre.
 Uime sin tirla a nuair tháinig
 a naimfir timchioll tar eis Hannah
 do bheith torrach, go rug si mac,
 agus thug Samuel da'n air, gha rádh,
 a bhí ann gur iarr mé: ar an T Tighearna.

21 Agus do chuaidh an tóglaigh El-
 canah, agus a mhuintir uile sías do
 dhéanamh na hiodhbartba bliadhnamh-
 la don Tighearna, agus do choimhli-
 nadh a mhóide.
 22 Acht ní dheachaidh Hannah sías:
 óir a dubhairt si ré na fear, ní ra-
 cha mé sías, nó go mbeantar an lea-
 namh do chigh, agus annsin béara mé
 liom é, go ttaisbeantar a lathair an
 Tighearna é, agus go bhfanaidh annsin
 go bráth.
 23 Agus a dubhairt Elcanah a fear
 ría; déana mar do chítear dhuit féin,
 fan nó go mbeantar do chigh é, annsin
 go ndaingnídh an Tighearna a fhocal:
 mar sin do fhan an bhean, agus tug
 cioch dá mac, nó gur ois si é.
 24 Agus a nuair do bhean do chigh
 é, rug si lé sías é maille re tri bu-
 loigibh, agus ephah phléir, agus buidéal
 fíona, agus rug go tigh an Ti-
 ghearna a Shoh é: agus do bhi an lea-
 namh óg.
 25 Agus do mharbhadar bulóg, agus
 tugadar an leanamh chum Eli.
 26 Agus a dubhairt si, ó: a thigh-
 earna, mar mhaireas hanum, a thigh-
 earna, is mífí an bhean do theas ad fho-
 chair annso ag guidhe an Tighearna.
 27 Ar son an leinimhí do bhi mé ag
 guidhe, agus thug an Tighearna math-
 chuinghe dhamh, noch do iarr mé air.
 28 Uime sin thug mé an gcéadna
 don Tighearna é, an feadh mhaifios
 fé, fillfighthear chum an Tighearna é:
 agus do adhair fé an Tighearna annsin.

CAIB. II.

Caintic Hannah a nseilbh buidheachais. 20 Tu-
 gadh tuille geineoil di. 22 Eli neimh-
 fmacdambur ar á bhloinn, tainic a thoradh
 orra.

A Gus do ghuidh Hannah agus a dubh-
 airt, Atá mo chroidhe soláfach annfa
 Tighearna, do hárdúigheadh ma-
 dharc annfa Tighearna; do fairfin-
 geadh mo bheul ós cionn mo námhad,
 do chionn go ngáirdighim ann do shlá-
 nughadhfa.
 2 Ní bhfuil éainneach náomhtha
 mar an T Tighearna: óir ní bhfuil ann
 achd thusa: agus ní bhfuil carruig ar
 bith mar ar Níanne.
 3 Ná labhruidh ní samhó comh an-
 uáibhreachsin, ná tigeadh diomus awach
 as bhur mbéul: óir is Dia eolghach an
 Tighearna, agus leifion meastar na
 gníomhartha.
 4 Do bhriseadh bogha na ndaoine cu-
 mhachdachsin, agus an luchd fuair tuiseadh,
 atáid criolúighthe le neart.
 5 Na daoine do bhi lán, do chuirea-
 dar iad féin amach ar aran; agus

na daéine do bhí ocrach do shocrui-
gheadar; ionnus go rug an naimrid
móirtheifear, agus an té ag a raibh mórán
cloinne go bhfuil sí ar ndul a lai-
ge.

6 Sé an Tighearna mharbhus, agus
aithbhéodhus: beiridh sé síos chum na
huaidhe, agus do bheir a níos.

7 Sé an Tighearna do ní daidhbhir,
agus do ní fadhbhir: cuirfidh sé síos
agus tógbhuidh sé suas.

8 Tógbhuidh sé an bocht as an
luathreadh, agus tógbhuidh sé fear iara-
ta na déirce suas as an coirnan aóiligh,
dó eor na fuide eidir phrionn-
fadhuibh, agus do thabhairt orra ca-
thaóir ghloire do shealbhuighadh: óir
is leis an TTighearna uathnighe na
talmhan, agus do shuighigh sé an domhan
orra.

9 Cairnheochuidh sé cosa a naomh,
agus béid na cionnuih na ttochd an
ndorchadas: óir ní bhéara éinneach
buidh le neart.

10 Briseaghear námluidh an Tighearna
na mireannuibh: amich ó neamh do
dhéana sé téirneach orra: breathnochuidh
an Tighearna caoinnigh an domhuin, &
do bheara sé neart dhá Rígh, agus air-
deochaidh sé adharc a unghaidh.

11 Agus dímthigh Elcanah go Rámah
dhá thigh, agus do rinne an leanamh
minioftralachd don Tighearna a lathair
Elí an sagart.

12 Anois dob iad mic Elí mic
bhéial: nior aithnigheadar an Tighear-
na.

13 Agus do bé gnáth na sagart ris
an pobal a nuair do ofráladh duine
ar bith iodhbairt, do thigeadh óg-
lach an tsagart a nuair do bhíodh a
nfeoil dá bruidh, agus adhal thrí mbea-
ngán ann a lóimh.

14 Agus do bhuailleadh sin san noi-
gheann nó san coiteal nó san coire, nó san
bpota; an mhéid do bheireadh an tadh-
al a níos do bheireadh an sagart sin
chuige féin: mar sin do naidh a síl-
oh ré na ttigeadh do na Hifraelitibh
annsin.

15 Mar an gréadna suil do loifgedis
an méathus, do thigeadh serbhfhoghan-
teigh an tsagart, & a deireadh ris an té
do niodh an niodhbairt, tabhairt feoil ró-
sladh don tsagart? Óir ní ghéabha sé
feoil bhruite uaid, achd feoil amh.

16 Agus dá nabradh duine ar
bith ris, ní déindis failligh ris an
méathus do loifgadh ar báil, agus
beir leachd mar is toil led mheanmuin:
annsin do shreigeadh seifion é, ní headh,
achd do bhéara tú dhámh a nois é,
agus muna tugair, béara me liom ar
éigin é:

17 Ar a nadhbharfin bá ro mbór
peacadh na nógimach a bhfiaghnúisi an
Tighearna: óir do shuaitighheadar da-
éine iodhbairt an Tighearna.

18 Acht do bhí Samuel ag
tralachd a lathair an Tighearna
namh, ar na chríofluighadh ann E-
énduigh.

19 Os a chionn sin do
mhathair cóta beag dhó, agus do
readh chuige é o bhliagabhus
dhuin, a nuair do thigeadh sí a
na fear, dofráil na hiodhbairt
namhla.

20 Agus do bheannigh Elí
na h agus a bhean, agus a dubh-
ttuga Dia síochd duiti ris an
ar son a niafuichd tugadh don
earna: agus do chuidar di an

21 Agus dhóifruigh an Tighearna
Hannah, ionnus gur toirchheadh sí,
go rug triúr mac, agus dár
agus dhá an leanamh Samuel a
ghruisín an Tighearna.

22 Anois do bhí Elí ro f-
agus do chialaidh sé a néamh-
mhic re Hifráil uile, agus mar do
dis ris na mnáibh do chial-
eadh ag dorus thabernacla an
chruinnigh.

23 Agus a dubhairt sé ris an
ndéantaoi a leirheid f-
chluinn bhur ndroictheannas a
balfo uile.

24 Ní headh a chlane, óir ní
na túsruighbála do chluinn, do
thaoi ar phobal an Tighearna
ghadh.

25 Má pheacuihbheannnach
aidh a chéile, do dhéana sa breith-
breitheamhus air: achd ní
gheann duine a naghaidh an Tighearna,
cia laibheorús ar a shon? gheann
chuireadarfan suim a mbrachmá-
thar, do bhrigh go mairfeadh a
ghearna iad.

26 Agus dhá an leanamh
el ar a aghaidh, agus do bhí
araon ag an Tighearna, agus sí a
oimibh.

27 Agus tháfnic óglach Elí
Héli, agus a dubhairt ris, a
a deir an Tighearna, Ar fhoilligh
mé féin go fóilleir do thigh hachd,
nuair do bhádar san Néigít a
Phárao.

28 Agus ar thogh mé é a
uibh Israel uile, do bheith na
agum, diodhbairt ar máltoir, do
tuife, diomchur Ephod am fíad-
agus a ttug me do thigh hachd,
iodhbairt do dhéantaoi le
chloinn Israel?

29 Cred fa bpreabann sibh air
bairt agus air mofráil, noch do
mé ann mo thighe? agus go
ghionn tú do mhic ós mo
fa, da bhur ndéanamh féin méth le
mbchuid gachá hofrála mo phobail

30 Uime sin a deir Tighearna
Israel, a dubhairt mé go deimh-
síobholadh do thighe, agus tigh

79 nílde d'ádhraí Samuel.

Samuel ag
Tighearna
h ann fíle
in do a
ó, agus d'
nlaighu
each fí a
bhartha
naigh E
a dubhairt
ris an
adh don
tar d'á
an Tighe
irreacht
a d'á
Samuel a

Shaidhmí go bráth: achd amois
an Tighearna, bódh sin a bbfad
óir an tacha onórughios mé,
do dhéana onórughadh, agus an
tharcalnighios mé, bódh beag a

Féach tairfid na liethe, go
mísi do linn dhíot, agus
tíge hathar, iondus nac biaidh
ann do thigh.

Agus do chise tí námhuid ann mo
ann náile shaidhbhríos noch
Día Dísraél; agus ní bhiaidh
ann do thighfí go bráth.

Agus an daine dot mhuintir
gairfí mé óm altoir, mairfidh
do málleadh do shuíl, agus do
do chroisbe: agus do gheabhuid
do thighe uile bís a scoith a

Agus baidh fo na chomhartha
nach thairfas ar do dhias mac,
Béni agus ar Phineas, cagfuid
do chomhartha a nílde.

Agus tíghe mé fías damh féin
ar lú d'fíne, noch dhéanas do
ar atí ann mo chroidhe, agus ann
a tíghe mé tigh daingion
a fíabhuadh é roimhe mo
gach go bráth.

Agus tairfidh a ccrích, gach
le d'ádhraí d'bhíuighéar ann do
thighfí, go tairfidh, agus go ccom-
hagh chaige ar son phíola airgid,
agus dhreama aráin, agus déara

agus dhreama aráin, agus déara
máim thó, cuir mísi a noi-
dh mé dhéana ris an tfigar-
nach, go bhfaid mé greim aráin

C A I B. III.

an Tighearna Samuel ceitbre slaire.
Dinnis é do Eli gach ar labhair an
Tighearna anndhaidh a thighe.

Agus do bhí an leanamh Samuel
ag minístralachd don Tighearna
labhair Eli: agus ba mórluigh
ar thar an Tighearna anfa laethibh
a raibh fíos ós áird ann.

Agus tarla fa náim sin, a nuair
bhí Eli na luighe fíos ann a ait féin,
ar thóighéad a shuíle air bheith
all, nach ar léir dhó;

Agus suil do chuaidh lampa Dé
a tceampall an Tighearna, mar a
bhí áird Dé, agus Samuel ar luidhe

Gur ghoir an Tighearna, agus
fhreagair seifion, ataim ann-

Agus do rith é chum Eli, a
dubhairt, ataim annso, óir do
tá orum: agus a dubhairt seifion,
ghoir mé ort, luigh fíos a ris.

Agus do imthigh é, agus do luigh é
fíos.

6 Agus do ghoir an Tighearna Samuel
a ris, agus déirigh Samuel, agus do
chuaidh é go Héli, agus a dubhairt é,
atáim annso: óir do ghoir tá orum,
agus do fhreagair seifion, agus a dubh-
airt, níor ghoir mísi ort a mhic, luigh
fíos a ris.

7 Annois ní raibh fíos an Tighear-
na fós ag Samuel, agus ní mó do fo-
illfíghíodh briathar an Tighearna dhó
fós.

8 Agus do ghoir an Tighearna Samuel
a ris an treas uair, agus do éirigh sei-
fion agus do chuaidh go Héli, agus a
dubhairt, atáim annso: óir do ghoir tá
orm; agus do thuig Eli gur bhe an Ti-
ghearna do ghoir an leanamh.

9 Uimefin a dubhairt Eli re Samuel,
imthigh, luigh fíos, agus go madh
amhlaidh bhías, má ghortionn é ort, go
naibéora tusa, Labhair a Thighearna, óir
do chluin do sheirbhíseach: mar sin do
imthigh Samuel, agus do luigh fíos iona
ionad féin.

10 Agus tháinic an Tighearna, agus
do léas agus do ghoir mar na haairibh
oile, a Shamuel, a Shamuel: ann fin
do fhreagair Samuel, Labhair, óir chui-
nidh do sheirbhíseach thá.

11 Agus a dubhairt an Tighearna re
Samuel féach do dhéana mísi ní a
Nírael fá mbéid dhá chluais gach aoin
dá gcluinfidh é, ag foghard.

12 Anfa ló sin críochnochuidh mé
a naghaidh Eli, a nulle ní dar lábhair
mé a ttaobh a thighe: a nuair thóiseo-
chus mé, déana mé críochnughadh mar
an gcéadna.

13 Óir dinnis mé dhó go mbéaruinn
breath ar a thigh go bráth ar son a
nulle as aithnidh dhó féin: do bhrigh go
ndearnadar a mhic iad féin malluigh,
agus nar thoirmísf seifion iad.

14 Uime sin thug mé mionna do thigh
Eli, nach glanfuidhe éagceart Eli le hio-
dhbairt no le hofráil go bráth.

15 Agus do luigh Samuel go maidin,
agus d'foscail doirí thighe Dé, agus do
bhí eagla ar Shamuel an nús d'fóillíu-
ghadh do Eli.

16 Anfin do ghoir Eli Samuel, agus
a dubhairt: a Shamuel a mhic, agus do
fhreagair seifion. ataim annso:

17 Agus a dubhairt é, creá é an ní
fin a dubhairt an Tighearna riot? gui-
dhim thú, ná ceil orum é: go ndéana
Dia mar sin ríotfa, agus tuilleamh fós
má cheilionn tú éinní orum do na huile
neithibh a dubhairt é riot.

18 Agus dinnis Samuel dó gach uile
ní agus níor cheil éinní air: agus a
dubhairt seifion, Sé an Tighearna é, déa-
nadh é an ní is áill leis féin.

19 Agus d'fás Samuel, agus do bhí an
Tighearna maille leis, agus níor léig aon-
fhocal dá chombrádh tuitim chum na
talmhan.

20 Agus

20 Agus do bhí a shíos ag cloinn Ísraél ó Dhan go Beerseba gur hordughadh Samuel do bheith na fhaigh don Tighearna.

21 Agus do shloilligh an Tighearna é féin a ris a Siloh: óir do shloilligh an Tighearna é féin do Shammuel a Siloh lé breithir an Tighearna.

C A I B. IV.

Ar gceis do Eli agus do mhnaoi a mhic gur gabhadh Aire Dé, 11 Agus gur marbhadh a dhlús mac, do fboisigh an-tanam acla.

AGUS tháinig bráthair Shammuel go Hifrael uile; anois da chéadar Ísraél chum catha amach a naghaidh na Bhphilistíneach, agus do thuigeadar re taobh Eben-ezer, agus do rinneadar na Philistínigh foslungphort ann Aphec.

2 Agus do chuireadar na Philistínigh iad féin a nórdughadh a naghaidh Ísraél: agus a nuair do chuidar na catha a gcionn a chéile, do cláoidheadh Ísraél roimhe na Philistínigh: agus do mharbhadar don tslagh san machaire timchioll cheithre míle fear.

3 Agus a nuair thagadar na daoine don champa a dubhradar sinnir Ísraél, cred fúir chlaidh an Tighearna fínn a nuigh roimhe na Philistínigh? tugam, chugainn Aire chunnartha an Tighearna as Siloh, ionnus a nuair thioctas ar measc, go tairvthochuidh fínn ó lámhuibh ar naghad.

4 Uime sin do chuireadar na daoine fíos go Siloh, chor go tiubhraidís as sin Aire chunnartha Thighearna na fíogh, noch chomhuighnís eidir na Cherabhinibh: agus do bhádar días mac Eli, Hophai agus Phineas annsin maille re Háire chunnartha Dé.

5 Agus a nuair tháinig Aire chunnartha an Tighearna don champa, do léigeadar Ísraél uile gair mhór, ionnus gur chumfúigh an talumh dhe.

6 Agus a nuair do chialadar na Philistínigh fuaim na gaire, a dubhradar, cred fíth na gaire moireisí a bhfoslungphort na Neabhruidheach? agus do thuigeadar gur bhí Aire an Tighearna tháinig don champa.

7 Agus do bhí eagla ar na Philistínigh, óir a dubhradar, Tháinig Dia don champa. Agus a dubhradar, A mhaire dhúinne, óir ní raibh a leitheid-sin roimheo.

8 A mhaire dhúinne, cía sháorfas fínn ó lámhuibh na Ndee gcumbhacha-achfín: siad lo na Dée do bháil na Héipitigh ris na huile phlághuibh anfa bháilach.

9 Bithí lúidir, agus déanuidh go fearamhúil, ó a Philistínigh, chor nach béithí bhor serbhíseachuidh do na Hea-

bhradhuibh, mar do bhádarfán déanuidh go fearamhúil, agus tro

10 Agus do throidedar na listínigh, agus do cláoidheadh agus do theitheadar gach aon fteach dhí loistín: agus do bhí ro mhór, óir do thuit Dísraél uile coisigh.

11 Agus do gabhadh Aire Dé do mharbhadh días mac Eli, agus Phineas.

12 Agus do rioth dúine do min as an tslagh, agus tháinig an lá céadna, agus a éadach agus cré ar a cheann.

13 Agus a nuair tháinig É. do bhí Eli na suidhe ar fíol do lae na sligheadh, ag faire: óir do nuigh a chroidhe fá Aire Dé. nuair tháinig an tóglach don champa agus dinnis sé sin, déightheadh chathair uile.

14 Agus a nuair do chumfúaim na ccomharc, a dubhairt is ciall dhuaim na comhdháil tháinig an tóglach a fteach go dhá innse do Eli.

15 Annois do bhí Eli ocht ar aochadí dáois, agus do bhí shuíle fá cheo, go nach bhínnis [éinni.]

16 Agus a dubhairt an tóglach as míl an té tháinig as an tóglach agus do theith mé a nuigh an tóglach agus a dubhairt seilíon, cred do neadh ann sin, a mhic!

17 Agus do shreagair an tóglach agus a dubhairt, do theitheadh roimhe na Philistínigh, agus do bhí ar mór a measc an phobail: a nuair do dhias mhac, Hophai agus Phineas, agus do gabhadh Aire Dé.

18 Agus tirla a nuair do lae ar Aire Dé, gur thuit Eli a ndiaigh a chuil, le tóibh an tóglach agus do bhris a mhúineil, agus sé bás: óir do bhí sé na fíonn agus é trom: agus do rinne sé a theamhnus ar Ísraél ceathrúil dhan.

19 Agus do bhí bean a mhic, Phineas, torrach agus a bhíne (leanamh) bheirthe: agus a nuair chialuidh sí na féula gur gabhadh Dé, agus go bhfuair athair a fí agus a fear féin, do chlaon sí agus do bhí ag tuiseadh: óir do a teinneas leinibh uirre.

20 Agus a dubhradar na fítheas na fochair timchioll an tóglach: ná biodh eagla ort, óir mac: ach ní nior shreagair fí, agus chuir fuim ann.

21 Agus thug sí Ichabod dhan an leanamh, ga rádh, dimchí ngloir ó Ísraél, do chionn gur gabhadh Aire Dé, agus ar son a cleamhnas a fí.

Uist Dagon.

Agus a dubhairt si, Do imthigh a
Airc o Israel, oir do ghabhadh Airc
Tighearna.

CAIB. V.

thair Dagon, abhainis Airc De bbl.
agus do bhuailleadh na Philistínigh leis
na Hemeroidibh.

Agus do ghabhadh na Philistínigh
Airc Dé, agus tugadar ó Eben-eler
Hafód i.

A nuair do ghabhadh na Phi-
lístínigh airc Dé, thugadar i go tigh
Dagon, agus do chuireadar i lámh re
Dagon.

Agus a nuair déirgheadar muintir
Israel ar na mharach, feach, do bhi
Dagon ar tuitim ar a aghaidh fa thal-
am a bhí agnaise Airc an Tighearna:
agus do thogbhadh Dagon, agus do
chuireadar na uir fein a ris é.

Agus a nuair do éirgheadar go
mór ar maidin ar na mharach, feach
do bhi Dagon ar tuitim ar a aghaidh
in talam a bhí agnaise Airc an Ti-
ghearna: agus ceann Dhagon, agus a
dhá bhais ar na ngearradh dhe ar a
táirghe, amháin gur fágadh ceapán
Dhagon aige.

Ar a nadhbarfín ní shaltruid fágairt
Dhagon nó aonduine dá, ttig go tigh
Dagon air thairghe Dhagon ann As-
dod agus a nuigh.

Ach do bhi lámh an Tighearna
trom ar mhuintir Asdod, agus do
Airc fé iad, agus do bhuail fé iad le
hemeroidibh, eadhon Asdod, agus a
cóstaídh.

Agus a nuair do chonncadar
muintir Asdod gar mar sin do bhi,
a dubhradar, Ní dhéanadh Airc Dé
Israel comhnuige aguinne, oir atá a
lámh go doligh orainn, agus air ar
nó Dagon.

Do chuireadar teachda ádha ar a
nadhbarfín, agus do chruinnigheadar
Tighearnadha na Bphilistíneach uile chu-
ca, agus a dubhradar, cred do dhéanam
re Airc Dé Israel? agus do fhreag-
radarfan, beirtheair Airc Dé Israel fa
gairt go Gát. Agus do rugadar Airc
Dé Israel fa gairt don náit
sin.

Agus is amhluidh bhí tar éis iad
da breith timchioll fa gairt, go raibh
lámh an Tighearna a naghaidh na caith-
reach re diothlaithriughadh rombór,
& do bhuail fé daoine na caithreach idir
bheag agus mhór, agus do bhádar eme-
roidigh iona mballuibh seiréideacha.

Uime sin do chuireadar Airc Dé
go Hecron, agus tarla mar tháinig
Airc Dé go Hecron, gur éimhgear-
ar na Hecronitigh, dhá radh, Thugadar
timchioll Airc Dé Israel chuguinne

dar marbhadh, agus do mharbhadh ar
muintire.

11 Mar sin do chuireadar teachda
amach, agus do chruinnigheadar Tigh-
earnuigh na Bphilistíneach uile, agus a
dubhradar, Cuiridh ar fíubhal Airc Dé
Israel, agus léigtheair dhi dul dá háit
fein, chor nach muirfidh si sinne agus
ar ndaoine: oir do bhi diothlaithriugh-
adh ar feadh na caithreach uile: do
bhi lámh an Tighearna ro throm an-
fa náit sin.

12 Agus na daoine nach bhfuair bás,
do bhuailleadh iad leis na hemeroidibh,
agus do chuaidh comhairc na caith-
reach suas go neamh.

CAIB. VI.

Do chuireadar Airc Dé uadha, da bál féin,
19 Re feuchain uallach mbaintir Bbetse-
mes, do thair 50070 pearfa.

Agus do bhi Airc an Tighearna a
gerich na Bphilistíneach seacht
mí.

2 Agus do chuireadar na Philí-
stínigh gairm ar na fagartaibh, agus
ar an luchd fáistine, ga radh, Creadh
dhéanam re Airc an Tighearna?
innifigh dháinn cred lé gcuirfeam dá
háit fein i?

3 Agus a dubhradarfan, mí chuir-
thighe ar fíubhal Airc Dé Israel, ná
cuiridh uaidh solamh i: achd ar gach
uile chor cuiridh uaidh oifail sháruigh:
annsin leighisfíghear sibh, nó bíuidh a
fhios aguibh cred fa nar fíileadh a
lámh uaidh.

4 An sin a dubhradarfan, Creid é
an noraíl sháruigh, noch fhíillfionn
chuige! Do fhreagradarfan, cuig eme-
roid óir, agus cuig lúcha oir do réir
uibhre thighearnadh na Bphilistí-
neach: do bhrigh gurob aonphlaigh do
bhi oruibh uile, agus ar bhuir ttigh-
earnuidhibh.

5 Oir a nuair do dhántaí ionhá-
ghe bhuir nemeroideadh, agus ionthighe
bhuir luch, noch mhilleas an talamh, &
bheartaí glóir do Dhia Israel, dob éir-
dir go néattroimeobhadh fé a lámh
dhaóibh, agus dá bhuir ndéigibh, agus dá
bhuir ndáithche.

6 Ar a nadhbarfín cred fa gcu-
aidhfeadh sibhí bhuir gcroidithe, mar
do chruaidheadar na Héigiptigh, & Phá-
rao a gcroidithe? a nuair do oibrigh
fé go hiongantach na meaf. A ná nar
léigeadar don phobal imtheachd? a-
gus dimthigheadar.

7 Anois ar a nadhbarfín déanuidh
carr nuadh agus glacaidh dhá loilghidh,
ar nach deichaidh cuing, agus ceang-
luidh na ba don chairt, agus tugaidh na
gamhna don bhaile ádha:

8 Agus glacaidh Airc an Tighear-
na, agus cuirigh ar an ccarr i, a-
gus

agus cuiridh na seóid óir noch fhúlltí chuige mar ófráil tháruigh, a cófra ré na taoibh: agus cuiridh ar fhuibh í, go nímthigh sí.

9 Agus feachuidh má ghabhann sí suas a slighe a cósta sein go Bet-fermes, ann sin fé do rinne an tolc mórla dhúinne: achd muna ngabha, annsin aitheanam nach í a línshán do bhuail sin; acht gur cinneamhuin tháinig orruinn.

10 Agus do rinneadar na daoine sin, agus do ghlacadar dhá loilghidh, agus do cheangladar don chairt iad, agus do dhruideadar ar a láoghaibh san mbaile.

11 Agus do chuireadar Airc an Tighearna anfa ccairt, agus an cófra guna luchuibh agus iomhaigheadh a n-merod.

12 Agus do ghabhadar na ba an rion díreach go slighe Bhet-fermes, agus do imthigheadar ar feadh na sligheadh móire ag géimniigh mar do imthigheadar, & nior chafadar do leath taoibh, ar an lámh dheis nó chlé; agus do chéadar tighearnuidh na bhphilistíneach na ndiaigh go brúach Bhet-fermes.

13 Agus do bhádar muintir Bhet-fermes ag buáin a bhfoghmhair cruithneachda annfa ghleann, agus do thógbhadar a fuile suas, agus do chonncadar a Ná-irc, agus do ghabh láithghaire iad aré na faicfin.

14 Agus tháinig an chairt go machaire Josua, Bet-fermiteach, agus do fhad ann sin mar a raibh cloch mhór: agus do scoilteadar maideadha na cartach, agus do ofradadar na ba do-fráil loisge don Tighearna.

15 Agus do thógbhadar na Lebhitigh Airc an Tighearna síos, agus an cófra do bhí na haice, mar a rabhadar na seóid óir, agus do chuireadar ar an gceolch mhóir iad: agus do ofradadar muintir Bhet-fermes ofráil loisge, agus do iodhbhadar iodhbhartha an lá ceadao don Tighearna.

16 Agus a nuair do chonncadar cúig thighearna na Bhphilistíneach sin, do fhilleadar go Hecron an lá céadna.

17 Agus siad so na hemeróid órdha noch fhilleadar na Philistíneigh chum an Tighearna mar ofráil tháruigh, ar son Asdod a háon, ar son Gusha a háon, ar son Ascelon a háon, ar son Ghat a háon, ar son Ecron a háon.

18 Agus na luch a órdha do réir mibhre chaithreach na Bhphilistíneach uile, do bhean ris na cúig thighearna, do chaithreachaibh daingne, agus do bhuilbhu taithe, go nuige cloich-mhóir Abel air ar leagadar síos Airc an Tighearna: agus atá an chloch fós agus a nuigh a machaire Josua an Bet-fermiteach.

19 Agus do mharbh & Bhet-fermes do chionn gur fhad a steach ann Airc an Tighearna, dhon do mharbh fé dá muintir, & míle, agus deicneamhar air trí míle agus do chaoineadar an pobal, do onn gur bháil an Tighearna an ré har mór.

20 Agus a dubhradar muintir fermes, Cía fhéadas seafmh thair an Tighearna náomtha agus cia chum a rachaidh & uainne?

21 Agus do chuireadar teach muintir Chiriat-járim, ga rídh, Thadar na Philistíneigh Airc an Tighearna a ris: tigidhí a nuas, agus chugaibh í.

C A I B. VII

Samuel ag teagasc an pobal. 3 De laig eadar a mbeatha. 9 & bhugadair ar a naimhdeibh.

A Gus tangadar muintir Chiriat-járim agus rugadar léó suas an Tighearna, agus tugadar a fheadh i g-tigh Abinadab anfa chnoc, an naomhadar a mhac Eleazar do chéad Airc an Tighearna.

2 Agus tárla, an feadh do bhí Náirc na comhnuighe an Críat-járim go raibh a naimfir fada: óir b'fada bliadhan é: agus do bhí tigh uile ag déanamh doilghis a ndiaigh Tighearna.

3 Agus do labhair Samuel a Israel uile, dha rídh, Má fhad an Tighearna maille ré bhuir thibh go biotáin, ann sin chomh na dee coimhitheacha, agus ann bhuir mealc, agus ullmhuigh na gcroiaithe chum an Tighearna, & deanuigh feirbhís dólan amháin: faorfuidh fé sibh as lámh na Bhphilistíneach.

4 Ann sin do chuireadar Bialim agus Ashtarot, agus dathadar Tighearna amháin.

5 Agus a dubhairt Samuel, Chuidhí Israel uile go Mísphe, guidhfidh mísi ar bhuir son chum Tighearna.

6 Agus do chruinnigeadar a chair a cheile go Mísphe, agus do thigeadar uisge, agus do dhorteadar mach é a lathair an Tighearna, & do thoirigeadar an lán, agus a dath annsin, Do pheacugheamhar: ghaidh an Tighearna: agus do Samuel breitheamhnas ar chionn a Mísphe.

7 Agus a nuair do chuireadar Philistíneigh gur chruinnigeadar Israel a gceinn a cheile go do chéadar Tighearnuigh na

▲ Gus tárla a nuair do bhí Samu-
aísta go ndearna fé breitheamhu-
mhacaibh ós cionn Ísrael.

15 Agus toigfe fé deachmhadh bhur
 fil, agus bhur bhfineamhach, agus do
 bhéara fé dá oifigeachaibh, agus dá fheir-
 bhfeachaibh iad.

Do bhi míriaghuil chloinne Shamuél ina
adhbhar ag Ísraél, ar Rí a jarraidh. 10
noch ar jannís fé a bhéasa.

A Gus tária a nuair do bhí Samuel
ásta go ndearna sé breitheamhuin
mhacaibh ós cionn Ísrael.

16 Agus tóigfe sé bhur fearbhfhoghantúighe fear, agus bhur fearbhfhoghantúighe ban, agus na hógánuigh is fearr aguibh, agus bhur nassail, agus cuirfe sé chum oibre iad.

17 Tóigfe sé deachmhadh bhur gcóirach, agus béithi bhur fearbhfhoghantaibh aige.

18 Agus goirfidhe na comhairc an lá sin, ar son an Rígh thoighfígh dha-oibh féin; agus ní éisdfe an Tighearna an lá sin libh.

19 Gidheadh do dhiultadar an pobal umhluhadh do ghlor Shamuel; agus a dubhradar, ní headh, ach bíadli Rígh aguinn ós ar gcionn:

20 Chor go mbia sinne fós mar na cineadhacha uile, agus go ndéana ar Rígh breitheamhnus oruinn, agus go ndeachuidh amach romhuinn, agus go dtroididh ar gcatha.

21 Agus do chuála Samuel briathra an phobail uile, agus do aithris sé iad a gclúasaibh an Tighearna.

22 Agus a dubhairt an Tighearna re Samuel, éist re na nglór, agus deana Rígh dhoibh. Agus a dubhairt Samuel re fearuibh Israel, Eirgeheadh gach áon aguibh dhá chathruigh féin.

CAIB. IX.

Sinnfearrachd; 2 agus Cosmhalachd Shaul.
15 a chomhradh re Samuel.

ANois do bhí duine do bhenjamin dar bhainm Cis mhac Abiel, mhic Seror, mhic bechorah, mhic Aphiah Beniamiteach, duine cumhachdach a fuaidhbreas.

2 Agus do bhí mac aige dar bhainm Saul, togha duine oig agus dearfchuigh, agus ní raibh a maele chloinne Israel pearfa dób árrachda ná é; ó na ghuailibh suas dób áirde é ná éin-fhear don phobal.

3 Agus do chuadar assuil Chis, athair Shaul, a muga; agus a dubhairt Cis re Saul a mhac, Beir leachd anois duine do na fearbhfhoghantaibh, agus éirigh, imthigh diarruigh na nassail.

4 Agus do ghluais seisiún thrídh shíabhl Ephraim, agus do chuaidh tré chrích Shaila, acht ní bhfuadarad iad; annsin do chuaidh sé tré dhúitche Shailim, ach ní rabhadar annsin; agus do chuadar tré dhúitche na Mbeniamiteach, acht ní bhfuadarad iad.

5 Agus a nuair thangadar go tír Shuph, a dubhairt Saul re na oglach do bhí na fhochair, Gluáis, agus síliom deacla go léigfeadh mathair cúram na nassail de, agus go mbiadli cúramach dar ttaóibhne.

6 Agus a dubhairt seisiún ris, Féuch annois atá annsa ceathruighí duine le Dia, agus is duine onórach é,

a nuile ní a deir sé, thig a gcuid deimhin; a nois teanam annsin, éidir go bhféadfadh an tlighe nar choir dhuinn dul do tho dhuinn.

7 Ann sin a dubhairt Saul re shearbhfhoghantaigh ach féach theighmud annsin, créd bhearm a nogaich, óir do caithheadh an ann ar foithighibh, agus ní bhfuil laiceadh aguinn re bhreith chulaich Dé: cred atá aguinn?

8 Agus do fhreagair an fearbhfhoghantúigh Saul a ris, agus a dubhairt Féuch atá agumfa annsa am lán ceathramhadh cuid do shearal do bhéara mé sin dóglach Dé do ar síghe dinnisin duinn.

9 (Annsa tseanamaisir a Níraia do thiagh duine d'faghail féad ó Dia is marío a deiríodh sé, Táir agus deanum go nuige an shíad dóir: óir an té dá ngoirthe annois, is féachadóir no fear néise do ghorthaí dhe fa tseanamaisir.)

10 Ann sin a dubhairt Saul re shearbhfhoghantaigh, is maith a bíadli tú; gluáis, deanum: marlin do chuadon chathruigh mar a raibh óghla.

11 Agus mar do chuadar sin le chnoc a gcionn na caithreach, fúdar maighdeana óga ag ód amach tharruing uige: agus a dubhradar an bhfuil an féachadóir ann?

12 Agus do fhreagardar sin a dubhradar, Atá sé ann, féach atá sé romhuibh, deasuidh deannois, óir thainig sé a nuigh do thruigh: óir atá féasla don phobal ugh annsa náit áird.

13 Comhlíath agus thiocht do chathruigh do gheabhtaoi ar bál rachus sé suas don náit áird d'faghail óir ní íosuid an póbal biadh nó sé, do chionn gur bé bhearmuigh níodhbairt, agus na dhiaigh sin le luchd an chuiridh; annois ar a mbarfin, eirghidhí suas, óir is timé an nama fa do gheabhtaoi é.

14 Agus do chuadarfan suas do thruigh, agus a nuair thangad steach don chathruigh, thainic an amach na ngoinne do dhu sin náit áird.

15 Annois do innis an Tighearna Shamuel ann a chluais lá roime do theachd, gha rádh:

16 A marach timchíoll na bíad cuirfe mé duine chugad as tír Shuph, agus ungfuidh é é chum na chaptín ós cionn mo phobail go faorfa sé mo phobal ó bhídhneach: óir dfeach mé ar phobal, do chionn go tainic a nuair chugam.

17 Agus a nuair do chonnair Saul, a dubhairt an Tighearna

ach an té ar labhair mé riort dá thábh: se fo féin bhias na Rígh ós cionn do phoball.

18 Ann sin do dhruid Saul re Samu-ann fa gheata, agus a dubhairt ris, mhim thú, innis damh cá háit a bhfuil an nfeachadóra.

19 Agus do fhreagair Samuel Saul, agus a dubhairt, Mísi an feachadóir: arigh suas romham don náit áird; ar iostaóí biadh agamsa a niugh; agus leigse mé dhuit imtheachd a mairach, agus inneofuidh mé dhuit a bhfuil fad iuntinn.

20 Agus ar fon haffail do chuaidh a muga trí lá ó shin, ná cuir do mheanma orra; óir do frith iad: agus cía ara bhfuil uile fhonn Ísrael? nach ortla atá, agus ar thigh hathar uile?

21 Agus do fhreagair Saul, agus a dubhairt, nach Beniamíteach mísi, is luga do threabhuibh Ísrael, agus nach iad mo mhuintir is roluha do mhuintheuibh threibhe Benjamin uile? uime sin cred fa labhran tú mar sin riom?

22 Agus do ghlac Samuel Saul, agus a shearbhfoghantúigh, agus rug leis don phárlas iad, agus thug orra fuidhe ann fa náit budh onóruigh a mealgachda an chuiridh, noch do bhi tinnchóill thriochad fear.

23 Agus a dubhairt Samuel ris an goicire, Tabhair chugam an chuid ronna thug mé dhuit, re a ndubhairt mé riort, Cuir láimh riort í.

24 Agus do thóg an cócaire an si- mean, agus an ní do bhi air, agus do chuir a bhfiadhnúis Shaul é; agus a dubhairt Samuel, fách an fuighioll sin ad fhiaghnuis, agus ith é; óir go nuige an amfa do taisead dhuit é, ó a nuair a dubhairt mé, Thug mé cuireadh don phobal: mar sin a dúaiha Saul biadh le Samuel na láin.

25 Agus a nuair thangadar a nuas ón náit áird don chathruigh, do rinne Samuel comhrádh re Saul air mhullach an tighe.

26 Agus do éirgheadar go moch, agus tirla ré héirge an laoi, gur ghoir Samuel Saul go mullach an tighe, gha rídh, Eirigh suas go goicire mé ar si- buíal thú: agus deirigh Saul, & do chuidar araon amach, eifion & Samuel.

27 Agus a nuair do bhádar ag dul síos go híchadar na caithreacha, a dubhairt Samuel ré Saul, Abair ris an nógla- ch drud romheinn ar a aghaidh, (& do dhru- uid fé rompa) achd fanfa a bhos go foill, go taiseána mísi briathra Dé dhuit.

é, agus do phógh é, agus a dubhairt, nach uime dungaidh an Tighearna thu chum bheith ad caiptín ós cionn a oighreachda?

2 A nuair imtheochus tú uaimis a niugh, an sin do gheabha tú días fear ag uaigne Rachel, a mbrúach Bheniamin, a Selsa: agus déaruid siad riort, Na h- fuil a ndeachaidh thú dá niarruidh, do frith iad: agus féach do chuir hathair na haffail a neimhbrigh, agus ata doil- ghiolach umaibhfi, gha rídh, Cred dhean- nas mé fam mhac?

3 Ann sin rachaidh tú ar haghaidh as sin, agus tiucla tú go reitearch Tá- bor, agus teigeomhuid triort fear dhuit annsin ag dul suas go Dia go Bétel, duine (dhiobh) ag iomchar trí meannán, duine eile ag iomchar thri mbuilín a- raín, agus duine eile ag iomchar bui- deil síona.

4 Agus beinneochuid siad duitfi, agus do bhéaruid dhá bhuilín aráin duit, noch ghlacfas tú as a lámhuibh.

5 Na dhiaigh sin tiucla tú go cnoc Dé, mar a bhfuil gárda na bhphilistíneach, agus tiuclaidh a gcrích, a nuair thiuc- fas tú ann sin don chathruigh, go tteig- eamha tú ré cuideachda faigheadh ag teachd a nuas ón náit áird maille re pfallair, agus re tabuir, agus re piob, & re cláirigh rompa, agus do dhéanuid fadheadóireachd.

6 Agus tiucla spiorad an Tighearna ortla, agus do dhéana tu fadheadóir- eachd leó, & iompóchar thú ad dhuine eile.

7 Agus go madh hamhlugh bhias, a nuair thiucfadh na comharthuighesí ort go ndéana tú do reir mar bhias ocaid agad, oir atá Dia maille riort.

8 Agus rachaidh tú síos romhamfa go Gilgal, agus féach tiucla mísi síos chugad dofrail ofralla loifge, & diobhair iodhbartha ofralla síothchána: seachd lá fhanfas tú go tí mísi chugad, & go taisebeanuidh mé dhuit cred dhéanas tú.

9 Agus is amhlaidh do bhi a nuair do iompoigh sé a chul dimtheachd & Shamuel, go ttug Dia croidhe oile dho & tangadar na comharthuigh fo uile a ccrích an lá sin féin.

10 Agus a nuair thangadar ann sin chum an chnoic, féach tirla cuideachda do ná fighibh ris, & thainic spiorad Dé airfion, agus do rinne sé faigheadóir- eachd mar aon riú.

11 Agus tirla a nuair do chonncad na daoine uile aga raibh a fhios cía hé roimhe, féach go raibh sé ag faighea- dóireachd a measc na bhfaigheadh, ann sin a dubhradar na daoine gach aon re chéile, Cred é fo thainic ar mhac Chis? an bhfuil Saul fós a measc na bhfaig- headh?

12 Agus do fhreagair áon don náit- sin féin, agus a dubhairt: ach cía hé a nathairfion? uime sin thainic chum a bheith

C A I B. X.

Saul ar ungadh na Rí. 24. Noch dá rabbadar cuid buidheach. 27 cuid dom- buidheach.

A N sin do ghlac Samuel foitheach ola, agus do dhóirt air a cheann

bheith na sheanfhothal, An bhfuil Saul fós a measc na bhfaigheadh?

13 Agus a nuair do chríochnúigh sé figheadóireacht, tháinig sé don náit áird.

14 Agus a dubhairt dearbhrathair athar Shaul ris agus ré na shearbhfo-ghantuigh, Cáit a ndeachabhairis? & a dubhairt Seíson, Diarrúigh na nallál, agus a nuair do choncamar nach rabhadar a néanbhall, thangamar go Samuel.

15 Agus a dubhairt dearbhrathair athar Shaul ris, Guidhim thú, innis damhsa cread a dubhairt Samuel ribh.

16 Agus a dubhairt Saul re dearbhrathair a athar, dinnis sé dháinn go folus gur frith na haffail; acht do tháobh cháisi na ríoghachda, dar labhair Samuel ris, níor innis sé éinni dhó.

17 Agus do ghoir Samuel an pobal a ccionn a chéile go Múpeh chum an Tighearna.

18 Agus a dubhairt sé ré cloinn Ísrael, is marfo a deir an Tighearna Dia Ísrael, Thug, mui Ísrael amach as an Négipt, agus do shíor mé sibh ó lámhuibh na Négipteach, agus as lámh a nuile ríoghachd, agus ón muintir do bhrúigh sibh.

19 Agus do dhúistabhairis a niugh dá bhuir Náia, noch gur bé féin do shíor sibh ó bhuir nuile aindeisi, agus ó bhuir mbuaidhreadh; agus a dubhrabhair ris, Ní headh, achd cuir Rígh ós ar gcionn. Annois ar a nadhbhar sin, taisbeanuigh sibh féin a lathair an Tighearna do réir bhuir ttreabh, agus do réir bhuir milteadh.

20 Agus a nuair thug Samuel air threabhuibh Ísrael uile teachd a lathair, do glacadh treabh Bheniamin.

21 A nuair thug sé air threibh Bheniamin teachd a bhfogus do réir a muintear, do glacadh muintir Mhátri, agus na dhiaigh sin do glacadh Saul mhac Cís; agus a nuair do iarradar é, níor frith é.

22 Uimefin d'fáfruigheadar don Tighearna a ris, an ttiucfadh an tóglach fós chuca, agus do fhreagair an Tighearna, Féachuidh d'fóluigh sé é féin a measc na caráiste.

23 Agus do ritheadarfan, agus tugadar as sin é: agus a nuair do sheas sé a measc an phobail, do bhí sé níos áirde ná éinneach do na dainibh, óna ghuáillibh suas.

24 Agus a dubhairt Samuel ris an bpobal uile, Féachuidh an té do thogh an Tighearna, nach bhfuil áon cosmhúil ris a measc an phobail uile? agus do gháireadar an pobal uile, agus a dubhradar, Go mairigh an Rígh.

25 Ann sin do thaisbéin Samuel don Phobal modh na Ríoghachda, agus do scríobh a leabhar é, agus do chuir a bhfaidhnuise an Tighearna é, agus do

chuir Samuel an pobal uile ar fáil gach éinneach dhá thigh féin.

26 Agus do chuaidh Saul fós d'na bhgo Gibeah, agus do chuaidh bairne daoine leis, ar chorruigh Dia a gcuaidhthe.

27 Acht a dubhradar clann Bheniamonius chuimhdeochus an fearó sin, agus do chuireadar a neimhní é, agus ní thugadar tiodhlacadh ar bhuir chuige; achd do bhí seíson an thoched.

CAIB. XL

Do bhuaghuigh Saul le trí chéad míle fíogh, ar na Hammonitibh.

AN sin tháinig Nahas an Tammóniteach suas, agus do rinne campa as coimeas Jabes Gilead: agus a dubhradar muintir Jabes Gilead uile re Nahas, Déan na cunradh rinne, agus uimhleochum dhuit.

2 Agus do fhreagair Nahas an Tammóniteach iad, ar an nachdo do dhéan mé cunradh ribh, bhuir síle deá uile do bhuirín afaibh, agus a thabhairt mar mhasla Disrael uile.

3 Agus a dubhradar sinnir bhuir ris, Tabhair dhuinn cáirde sheachd a go gcuirmis teachda ann gach uile chéile Disrael, agus ann sin muna bhféagham aonduine tháirtthochus sinn, tiucfaim a-mach chugadfa.

4 Ann sin thangadar na teachda go Gibeah Shaul, agus do innisfodar na féula a gcluafaibh an phobail: agus do thógbhadar na daoine uile a nguth suas, agus do ghuileadar.

5 Agus féach, tháinig Saul a ndiaigh na healbh a ó na machairighibh, agus a dubhairt Saul, Cred do imthigh ar an bpobal as a nguillid siad? agus dinnisfodar dhó féula mhuintire Jabes.

6 Agus tháinig spiorad Dé ar Shaul a nuair do chéala sé na féula sin, agus do las a shearg go ro mhór.

7 Agus do ghabh sé cúpla damh, & do rinne spodladha dhíobh, agus do chuir sé ar feadh chóistadha Ísrael uile iad a lamhuibh theachdaireadh, gha rígh, Gidh bé nach ttiucfa amach a ndiaigh Shaul agus Shamuel, as mar fo do dhéantar re na dhambhuibh: agus do thait eagla an Tighearna ar an bpobal, agus tangadar amach déantóil.

8 Agus a nuair do chomháirimh seíson iad a Mbesec, do bhadar clann Ísrael trí chéad míle, agus muintir Júdah tríochad míle.

9 Agus a dubhradar ris na teachduibh tháinic, Abruidh mar fo re muintir Jabes Gilead, a mórach fuil bhías an ghrian té, do gheabhthaóí cabhair. Agus thangadar na teachda, agus dinnisfodar

Hammonitigh buille.

le ar fadh
fin do mhuintir Jabes, agus do
leathaire orra.
[na na Hammonitibh] Taisiam a-
chugaidh a mairach, agus do
antaci rinn a nuile ni bhus aill libh

ann Bhe
fearlo sin
ni é, a
feislon an
11 Agus is amhlaidh bhi ar na mhá-
nair gur chuir Saul a mhuintir a ttri
leachda, agus tangadar a lár an
leathaire na maidne, agus do
leathair na Hammonitigh go teas
an bái: agus tairla an mheid do mhair
leathair gur scaileadar ó chéile, go nach
mhair gur deisi aca re chéile.

12 Agus a dubhradar an pobal uile
re Samuel, cia hé an duine a dubhairt,
do mbia Saul na Rìgh oruinn? tug-
tar chugainn na daoine go cuirmis
chum bái iad.

13 Agus a dubhairt Saul, ní cuir-
fear eandaoice chum bái a niugh: óir
a niugh do oibrigh an Tighearna
fianail a Nisrael.

14 Ann sin a dubhairt Samuel ris
a pobal, éirigidhe, agus deanam go
dèid, agus athnuigheam an rìoghachd
ann.

15 Agus do chuidar an pobal uile
a dèid, agus do rinneadar Rìgh do
Saul ann sin a lathair an Tighearna a
Nisrael: agus annsin do iodhradar
Saul na offra fìothchána a bhfagh-
ail an Tighearna, agus ann sin do
rinn Saul, agus clanna Israel uile
giùrachas mór.

5 Agus a dubhairt sefion riu, Is
fiadhnuis an Tighearna bhuir naghaidh,
agus is fiadhnuis a ungtha san ló a-
niugh, nach bhfiarabhair éinni am-
laimh: agus do shreagadarfan, Is fi-
adhnuis.

6 Agus a dubhairt Samuel ris an
bpopal, afe an Tighearna do órdugh
Maoise agus Aaron, agus thug bhuir
naitheire amach as crìch na Héigpte.

7 Annois ar a nadhbharsin fan-
uidh bhuir seafamh go ndéarna mé
aidhnios ribh a lathair an Tighearna,
fa uile ghniomhradh ceart an Tighear-
na, noch do rinne sé dhìobhe, agus dá
bhuir naitheire.

8 A nuair tháinig Jacob a steach
don Négìpt, agus do éighmheadar bhuir
naitheire air an Tighearna, ann sin do
chuir an Tighearna Maois agus Aar-
on chugaibh, noch thug bhuir naitheire
amach as an Négìpt, agus thug orra
comhnuighe dhéanamh san naitheire.

9 Agus a nuair do dhearnadar a
Tighearna Dia, do reac sé iad a
laimh Shifera caipitín fìoigh Hafor,
agus a laimh na Bhphilistineach, agus
a laimh Rìgh Moab, agus do throidear
na naghaidh.

10 Agus do éighmheadar chum an
Tighearna, agus a dubhradar, Do pheac-
cuigheamar do bhrìgh gur thréigearmar
an Tighearna, agus gur adhramar Baa-
lim agus Astarot; ach a nois fàor sinn
as laimhuibh ar námhad, agus do
dhéanam seirbhís duit:

11 Ar a nadhbharsin do chuir an
Tighearna Jerubbaal, agus Bedan, agus
Jephthah, agus Samuel chugaibh, agus
do thairthuigheadar sibh ó laimh bhuir
námhad air gach uile thaobh, agus do
chomhnuigheabhair daingean.

12 Agus a nuair do chonncabhair
go táinig Nahas Rìgh chloinne Ammon
bhuir naghaidh, a dubhrabhair riomsa,
Ní headh, ach dá bbiadh Rìgh ós ar
gcionn; a nuair gur bhé bhuir TTigh-
earna Dia fa Rìgh dhìbh.

13 Annois ar a nadhbharsin, fca-
chaidh an Rìgh do thoghahbhair, agus
diarrabhair: agus féachuidh, do chuir
an Tighearna Rìgh ós bhuir gcionn.

14 Ma bhionn eagla an Tighearna
oruibh, agus seirbhís do dhéanamh
dhó, agus umhlughadh dhá ghlór, agus
gan cathughadh a naghaidh aitheanta an
Tighearna, ann sin fanuidh sibh féin,
agus an Rìgh bhias ós bhuir gcionn go
bunáiteach ag leanmhuin bhuir TTigh-
hearna Dia.

15 Acht muna numhluidhigh sibh
do ghuth an Tighearna, ach cathu-
ghadh a naghaidh aitheanta an Tigh-
earna, ann sin biadh laimh an Tigh-
earna bhuir naghaidh, mar do bhi a
naghaidh bhuir naitheire.

16 Annois ar a nadhbharsin seaf-
uidh,

CAIB. XII.

do Samuel ag Toghail faghmais fa noi-
rachais, ar a ionntacas na measa.

A Gus a dubhairt Samuel re Hifrael
uile, féachaidh déist mé ré bhuir
agor ann gach uile ní dá ndubhrabhair
riu, agus do rinne mé Rìgh ós bhuir
eòinn.

2 Agus anois féachaidh, atá an
Rìgh ag fubhal romhuibh: agus atáim-
6 lean agus ceinnliath, agus féachuidh
aid mo mhic aguibh: agus do fhu-
bail mé romhuibh óm naoidheantachd
go a niugh.

3 Féachuidh, atáim annso, déanuidh
fiadhnuis an aghaidh a lathair an
Tighearna, agus a lathair a ungthuidh.
Cia aguibh dar bhean mé a dhámh?
no cia dar bhean mé a asfal? no cia
do mheall mé? no cia do ghortuigh
mé? no cia hi an lámh as ar ghlac
mé comra ar bith do dhalladh mo
fhuil leis? agus aiseoga mé dhìbh é.

4 Agus a dubhradarfan, nior mheall
ti sinne, agus nior fhuarigh tú sinn, ní
no do ghlac tú éinni as laimh ean-
taine.

uidh, agus feachuidh an ní mórfó dhéanas an Tighearna as coinne bhur fáil.

17 Nach é foghmhar na cruithneachda a niugh? guidhfidh mífí an Tighearna, agus cuirfidh fé toirneach agus fearthuinn chor go ttuigfidhe, agus go bhfaidhí gur mór bhur gríonta, noch do rinneabhair a lathair an Tighearna, a mairruidh Rígh dhibh féin.

18 Mar sin do ghoir Shamuel ar an Ttighearna, agus do chuir an Tighearna toirneach, agus fearthuinn an lá sin; agus do ghabh eagla mhór an pobal uile roimhe an Ttighearna agus roimhe Shamuel.

19 Agus a dubhradar an pobal uile re Samuel, Guidh do Thighearna Dia air son do sheirbhíseach, go nach bhfagham bás: óir do chuireamhar a gcionn ar bpeacaidh uile an tolco, Rígh iarruidh tuinn féin.

20 Agus a dubhairt Samuel ris an pbobal, Ná biodh eagla oruibh: (do rinneabhair na cionta fa uile; gidheadh ná héirghidhe do leathtaoibh ó leanamhuin an Tighearna, achá adhraidh an Tighearna maille re bhur nuile chroidhe.

21 Agus ná héirghidhe do leathtaoibh: óir anrfin leanfuidhe neithe diomhaóine, nach déan tarbha nó tárttháil: óir is diomhaóin iad.)

22 Oir ní thréigfidh an Tighearna a phobal féin air son a anma mhoir: do chionn gur bhí toil an Tighearna a phobal féin do dhéanamh dhibh.

23 Os a chionn sin ar mo shonfa nár léigidh Dia go ndéaminn peacadh a naghaidh an Tighearna ann sgur do ghuldhe ar bhur son: achá muinfidh mé dhibh an tslighe mhaith dhireach.

24 Amháin biodh eagla an Tighearna oruibh, agus adhruidh é go firinneach maille re bhur nuile chroidhe; óir meafuidh cred é méud na neitheann do rinne fé ar bhur son.

25 Acht má níthí droichghníomha do ghnáth, scríosfuighear aráon sibh féin agus bhur Rígh.

C A I B. XIII.

Ag eagal na Phílistíneach. 9 Do rinne Saul aindlighe. 14 Noch bá tuis ar a tbealgail.

DO bhí Saul bliadhan na Rígh, agus a nuair do bhí na Rígh dhá bhliadhuin ós cionn Ísrael,

2 Do thogh Saul dhó féin trí mhíle fear do Ísrael, ionnus go mbeidís dhá mhíle fear dhiobh a bhfochair Shaul a Michmas, agus a sliabh Bétel, agus míle ag Jonatan a Ngibeah Bhenjamin: agus do chuir fé an chuid oile don phobal gach éan duine dhá áit féin.

3 Agus do bhuáil Jonatan daingneacha na Bhphílistíneach, do bhí a Nuair agus do chualadar na Phílistínigh agus do sheid Saul an floc ar feadh críche uile, gha rádh, Cluinneáid Heabhraíche.

4 Agus do chúala Ísrael uile do rádh, gur bhíáil Saul daingneach do na Phílistínibh: agus do goireadh an pobal a gcionn a chéile a ndiaigh Saul go Gilgal.

5 Agus do chruinnigheadar na Phílistínigh iad féin a gcionn a chéile do throid a naghaidh Ísrael, triochad mhí carbad, agus fé mhíle marcach, agus daoine mar an gaineamh, noch bhí ar thraigh na fairge air iomadamlaché: agus tangadar suas, agus do féidheadar a Michmas, loir ó Bheabhen.

6 A nuair do chonncadar fir Ísrael go rabhadar a gcumhach (óir do bhádar na daoine a neigíon) anfin díolchadar an pobal iad féin a namhaibh, agus a bhíodhbhuibh, agus a gcairrigibh, agus a náitibh árdá, agus a cclafachaibh.

7 Agus do chuadar cuid do na Heabhruidhibh a nonn tar Iordan go tír Ghad, agus Ghiléad: agus ar son Saul, do bhí se fós a Ngilgal, agus do leanadar na daoine uile é ar comhchrith.

8 Agus dfin fé feachd lá do reir na haimíre cinnte do órdugh Samuel: ach ní tháinig Samuel go Gilgal, agus do leathnuigheadar na daoine uadha.

9 Agus a dubhairt Saul, Tugaidh chigam anso oifrail loíge, agus oifrail fíothchána: agus do íodhbair fé an oifrail loíge.

10 Agus tárla comhlúath is choir fé deireadh le bofráil na biodhbhartha loíge, féach, tháinig Samuel, agus do chuaidh Saul amach na choinne, go mbeannuigheadh fé dhó.

11 Agus a dubhairt Samuel, Cred do rinne tusa? agus a dubhairt Saul, Do chionn go bhfaicadh mé na daoine ar leathnughadh uaim, & nach dtáinig tusa tiobh a stigh don lá cinnte, agus ar chruinnigheadar na Phílistínigh iad féin a bhfochair a chéile go Michmas:

12 Uime sin a dubhairt mé, Tíofáil na Phílistínigh orum a nuas anois go Gilgal, agus ní dhearna mé eadarguidhe ris an Ttighearna: do choimeignigh mé mé féin ar a nadhbharfín, agus dofráil mé oifrail loíge.

13 Agus a dubhairt Samuel re Saul, do rinne tú so go leamh, agus ní choimehead tú aithne do Thighearna Dé, noch do aithin fé dhíot: óir anois do dhaingneochadh an Tighearna do ríoghachd air Ísrael go brath.

14 Acht anois ní fheasfuidh do ríoghachd: diarr an Tighearna duine dhó féin

10 An do réir a chroidhe féin, agus do bhí an Tighearna dhé bheith na chaipín is cionn a dhaoine, do chionn nar chomhad tuá an ní do fhuagair an Tighearna dóibh.

11 Agus deirigh Samuel, agus do bhí a fias ó Ghilgal go Gibeah Bhenjamin, agus do chomhairimh Saul na daoine do bhí a lathair aige, timchioll le oíad fear.

12 Agus d'fán Saul agus Jonatan a mhac, agus na daoine do bhí a lathair ar a Ngibeah Bhenjamin: achd do bhí ar na Philistínigh a gcampa a Michmas.

13 Agus tangadar na creachadóirí ghearrach as campa na Bphilistíneach a trí goideachda: diompoigh cuideachda as chum na sligheadh go Hophrah, go fearan Shual.

14 Agus do iompoigh cuideachda le ann fa tslighe go Bet-órón: agus diompoigh cuideachda oile chum a nial, noch fhéachas go gleann Sheboim leas ris an bhfíalach.

15 Anois níor fíth gabha ar feadh críche Ísrael uile: oir a dubhradar na Philistínigh, Deagla go ndéanais na heabhruidhe cloidhmhe, nó gaéthe.

16 Ach do théighís Ísrael uile leas go na Philistínibh, gach éanúine do ghéarughadh a fhuic, agus a doir, agus a thuáighe, agus a phírlíe.

17 Gidheadh do bhí oighe-chomalta ar ré haghaidh na bpícoideadh, agus na mair, agus na ngabbal, agus na tnuagh, agus do ghéarughadh na slat-phríocadh.

18 Ionann go túsle dhóibh a leas chatha, nach fíth cloidheamh ná gath a láimh éanduine don phobal do raibh a bhfochair Shamul agus Ionatan, achd ag Saul agus ag Ionatan a mhac.

19 Agus do chuaidh Gárda na Bphilistíneach amach go slighthibh Michmas.

CAIB. XIV.

Do bhí Jonatan agus fear iomchar a airm, na Philistínigh. 24 Ach tug mionna d'án a aithis a ngar don Mhá.

ANois túsle lá áirígh go ndubhairt Ionatan mhac Saul ris a nóganach do iomchair a airm, Eirigh, agus déanam anonn go gárda na Bphilistíneach, atá ar an ttaoibh thall: achd níor innis fé sin da a-thair.

2 Agus d'fán Saul annfa chuid do bhíde amach do Ghibeah faoi chrann pomgránait, noch atá a Mígron: agus na daoine do bhí na

fhochair do bhídar timchioll shé gcéad fear.

3 Agus Ahiah mhac Ahitub, dearbhrathair Ichaboid, mhic Phineas, mhic Eli, sagart an Tighearna ó Shiloh ag iomchar Ephoid: achd ní raibh a fhios ag an bpobal gur imthigh Ionatan.

4 Agus eidir na slighthibh cumhga sin ar thairg Ionatan dul anonn go gárda na Bphilistíneach, do bhí carruic ghéur a ttaoibh dhe, agus carruic ghéur don taobh eile: agus ainm cairrge dhiobh Bofes, agus Seneh ainm na cairrge eile.

5 Do bhí aghaidh cairrge dhiobh ar na fuighiughadh budh thuaidh, thall as coinne Mhichmas, agus an aghaidh oile budh dheas thall as coinne Ghi-beah.

6 Agus a dubhairt Ionatan ris a nóganach do iomchair a airm, Gluáis, agus deanam anonn go gárda na ndaoine nembthimchill-ghearrthafa: do bhí eidir go noibreochadh Dia air ar son: oir ní bhfuil toirmbeas ar an TTighearna didean da dhéanamh le mórán nó le beagán.

7 Agus a dubhairt fear iomchair a airm ris: déana gach ní dá bhfuil ad instinn: iompoigh thú féin, feuch, a-táim si leachd do réir do thola.

8 Ann sin a dubhairt Jonatan, seach racham anonn mar a bhfuil na daoiné, agus foillfeocham sinn féin doibh.

9 Ach má deirid siad rinn marfo, Fanuidh nó go ttiom chugaibh: annsin fanfam ar leasam ann ar nait, agus ní racham sias chua.

10 Achd má deirid mar so: Tigidh sias chugainn, annsin racham sias: oir thug an Tighearna ann ar láimh iad: agus bíadh so na chomhartha aguinn.

11 Agus do thaisbeanadar iad féin araon do ghárda na Bphilistíneach, agus a dubhradar na Philistínigh, feuch, atáid na heabhruidhe ag teachd amach as na polluibh mar ar sholchadar iad féin.

12 Agus do shreagadar muintir an ghárda Jonatan agus fear iomchair a airm, agus a dubhradar, Tigidh sias chugainne, agus taisbeanam ní dhiobh: agus a dubhairt Ionatan re fear iomchair a airm, táir sias am dhiáigh, oir do thoirbhir an Tighearna a láimh Ísrael iad.

13 Agus do chuaidh Ionatan le dreapaireachd sias air a lámhuibh agus air a chosuibh, agus fear iomchair a airm na dhiáigh: agus do thuiteadar roimhe Ionatan, agus do mharbh fear iomchair a airm na dhiáigh.

14 Agus do bhi an céad ár sin thug Jonatan agus fear iomchair a airm, timchioll thithchid fear, taobh a sligh timchioll leath acra fearuinn, treabhadh chuingealach damh.

15 Agus do bhi coimhchrith annfa tshuagh, annfa machaire, agus ar fud na ndaoine uile; an gárda, agus na creachadóirigh do bhi critheagla orrasan mar an gcéadna, agus do chríoithnuigh an talumh: ionnus go raibh na chríoithnuigh ro mhór.

16 Agus do fhéachadar luchd faire Shaul a Ngibeah Bheniamin, agus do chonnacdar an slúagh ag leaghadh as a cheile, agus gur thiomáineadar ar a cheile bhualadh.

17 Annsin a dubhairt Saul ris an muintir do bhi na fhochair, áirmhidhe anois, agus féachaidh cia chuaidh uainn. Agus a nuair do áirmheadar, féach, ní raibh Jonatan, ná fear iomchartha a airm ann.

18 Agus a dubhairt Saul ré Hahiah, tabhair Airc Dé annso: óir do bhi Airc Dé an tansin ag cloinn Ísrael.

19 Agus tárla an fad do bhi Saul ag comhrádh ris an tsiagart, go raibh an tarmán do bhi a slúagh na Bhpilistíneach ag dul ar aghaidh, agus gur mhéaduigh fé: agus a dubhairt Saul ris an tsiagart, Connadh do lámh.

20 Agus do chruinnigh Saul agus a raibh do dhaoinibh na fhochair iad féin, agus tangadar chum an chatha, agus féach do bhi cloidheamh gach éanduine a naghaidh a chompanuigh, agus do bhi díoghbháil romhó ann.

21 Tuilleamh eile, na Heabhruidhe do bhi a bhfochair na Bhpilistíneach roimhe sin, noch do chuaidh sias leo don chiampa fa gcúirt, díompoigheadar sin mar an gcéadna leis na Híraelíteachaibh do bhi a bhfochair Ionatan agus Shaul.

22 Fir Ísrael uile fés, noch do fholuigh iad féin a sliabh Ephraim, a nuair do chéladar gur theitheadar na Philistínigh, do leanadar sin mar an gcéadna go cruaidh iad, ann fa chath.

23 Mar sin do shíor Dia Ísrael an lá sin, agus do chuaidh an troid anonn go Bet-abhen.

24 Agus do bhíadar muintir Ísrael go haindeis an lá sin: óir do chuir Saul na daoine fa mhionnuibh, gha rádh: Go madh malluigh an duine íofas biadh ar bith go tráth nóna, ionnus go raibh míl díoghaltach ar mo námhaid: mar sin nar bhlaís éanduine do na daoínibh biadh ar bith.

25 Agus tangadar muintir na tíre uile chum cilleadh, agus do bhi míl ar an tataluimh.

26 Agus a nuair thangadar na daoine sin croill, féach do shíl an mhíl,

achd nior chuir éanduine a lámh chum bhéil: óir do bhi eagla na mionn ar na daoínibh.

27 Acht ní chúala Jonatan a nuair do chuir a athair na mionna ar na daoínibh: uimefin do shín bárr na slaithe do bhi na láimh, agus do thug a gciathar meala, agus do chuir a lámh chum a bheoil, agus do shroilighheadar a shúile.

28 Ann sin do shreagair duine don phobal, agus a dubhairt, do chuir bhair mionna cruaidhe ar na daoínibh, dhá rádh: Go madh malluigh an duine íofas biadh a niugh: agus do chuaidh an pobal a nanbhfuinne.

29 Ann sin a dubhairt Jonathan, do bhuáidhir mathair an dúithche, seachuidh, mar athchuinghe oruibh, mar do shroilighheadar mo shúile do chionn gur bhlaís mé don mhúile.

30 Cá mhéid ní fa mhó dá nithide na daoine go fáor a niugh déadail a námhad, noch fuaradar? óir nach biadh anois ár budh romhó a meak na Bhpilistíneach?

31 Agus do bhuáileadar na Philistínigh an lá sin ó Mhichmas go Hajalon; agus do bhíadar na daoine ro-lag.

32 Agus do thiomáineadar na daoine ar na creachaibh, agus dó ghabhadar cóirigh, agus daimh, agus gamba; agus do mharbhadar ar an tataluimh iad, agus dúadar na daoine iad maile re na bhfuil.

33 Ann sin do innisfodar do Shaul, gha rádh, féach do pheacaidh an pobal a naghaidh an Tighearna, mar a táid ag ithe gon an nfuil; agus a dubhairt seifion, Do sháruiheabhair: ionnuigh cloch mhór chugamfa a niugh.

34 Agus a dubhairt Saul, leatnuighidh sibh féin a meac chách, agus a raidh riu, tugaidh chugamfa anois gach éanduine a dharmh, agus gach éanduine a cháora, agus marbhadh anois iad, agus íthedis, agus ná peacoidheas a naghaidh an Tighearna a nithe maile ris an bhfuil. Agus tugadar an pobal uile gach éanduine a dharmh leis a noidheche sin, agus do mharbhadar sin sin iad.

35 Agus do rinne Saul ahoir do Tighearna, si sin an chéad altóir do rinne fé don Tighearna.

36 Agus a dubhairt Saul, do thug síos a ndialgh na Bhpilistíneach san noidheche, agus creacham iad nó go tti solus na maidne, agus ná fagham duine dhiobh. Agus a dubhradarfan, déana gidh bhé ní a fearr do chítear dhuit: ann sin a dubhairt an siagart, Táirngiom annso lámh re Dia.

37 Agus diarr Saul comhairle ar Dhia: An racha mé síos a ndialgh na Bhpilistíneach? an tsiabhra fa a lámh

do phobail Jonathan & chéile.

36 An iad? ach níor fhreagair fé an
lé sin é.

37 Agus a dubhairt Saul, tiirngidh
a lathair annó a bhfuili do dhaoineibh
a feir ann sin: agus biodh a fhios
agad, agus feachuidh cáit a raibh an
pocadh fo a niugh.

38 Oir mar mhaireas an Tighearna,
noch fhiosas Iírael, biodh gur ob ann
Jonatan mo mhacá atá, do gheabha fé
lé go deimhin: ach ní raibh duine
a meic an phobail do fhreagair é.

39 Ann sin a dubhairt fé re Hírael
uile, bithís ar éantaobh, agus biaidh
míl agus Jonatan mo mhac don táobh
éile: agus a dubhairt an pobal ré Saul,
dána mar do chítear dhuit féin.

40 Uime sin a dubhairt Saul ris an
Tighearna Dia Iírael, Taisbean crann-
char comhthrom. Agus do thuit ar
Saul, agus ar Jonatan: ach do fíon-
nadh an pobal.

41 Agus a dubhairt Saul, teilgidh
craochar eadramfa agus mo mhac Jo-
natan: agus do thuit fé ar Jona-
tan.

42 Ann sin a dubhairt Saul ré Jo-
natan, innis damh, cred do rinne tú?
agus do innis Jonatan dó, agus a du-
bhairt, Ní dhéarna mé ach beagán meah-
do do bhlas lé bárr slaithe do bhí am
lámh: agus feuch, caithfidh mé bás
ádhail.

43 Agus do fhreagair Saul, go ndéar-
an Dia sin, agus tuilleamh mar an
gráda: oir do gheabha tú bás go
deimhin, a Jonatan.

44 Agus a dubhradar an pobal re
Saul, An bhfuilge Jonatan bás, noch
do oirigh an tírthail mhóro ann Ií-
veid? ar léigidh Dia: mar mhaireas
an Tighearna, ní rachaidh ruibe do
gráig a chinn chum talman: oir do
oirigh fé le Dia a niugh: mar sin do
léanadar an pobal Jonatan amach,
nach ar cuireadh chum báis é.

45 Ann sin do chuidh Saul síos ó
bannuinn na Bhphilistíneach: agus do
chuid na Philistínigh dá nionad
sin.

46 Mar sin do ghabh Saul an Rí-
thach ós cionn Iírael, agus do cha-
itigh a naghaidh a nárhad a nuile thá-
obh: a naghaidh Mhóab, agus a nagh-
aidh chloinne Ammon, agus a naghaidh
Béem, agus a naghaidh Rígh Sobah,
agus a naghaidh na Bhphilistíneach:
agus idh fé taobh a nionpoigheadh é
féin, do bhiaidhreach iad.

47 Agus do chruinnigh fé fluagh
agus do bhail fé na Hamalecítigh, agus
do thair Iírael as lámhuibh na mún-
tíre do bhí dá míleadh.

48 Anois doh iad mic Shaul, Jona-
tan, agus Iísi, agus Melchísa: agus doh
iad go annmanna a dbeife inghean, ainm
na mós fa síne Mérab, agus ainm na
mná doh óge Michal.

50 Agus Ahinoam ainm mhna Shaul,
inghean Ahimaas: agus ainm chaipín
a fhloigh Abner mhac Ner, dearbhra-
thair athar Shaul.

51 Agus Cis athair Shaul, agus Nee
athair Abner fa mac do Abiel é.

52 Agus do bhí cogadh crúaidh a
naghaidh na Bhphilistíneach an fad do
mhair Saul: agus a nuair do chiodh
Saul duine laidir ar bith, nó duine
curata, do bheireadh chuige é.

CAIB. XV.

Eafumbha Shaul. 16 Agus smachd an-
Tighearna.

AGUS a dubhairt Samuel fós ré Saul,
do chuir an Tighearna míst dot
ungadhfa dot bheith ad Rígh ós chionn a
phobail, ós chionn Iírael: annois ar a
naghbharfin, Tabhairfí haire dnuaim
bhriathar an Tighearna.

2 Is marfo a deir Tighearna na
fluagh, cuimhnighim an ní do rinne A-
malec re Hírael, mar do chuir fé
luigheachán roimhe annfa tflighe, a nuair
thainic fé amach ón Négípt.

3 Annois éirigh, agus buail Amalec,
agus léirferios gach uile ní dá bhfuil
aca, agus na coigil iad: ach marbh
an bhean agus an fear, an leanamh
agus naoidhe na cích, an damh
agus an cháora, an cámall agus an
tassal.

4 Agus do chruinnigh Saul na daoine
a bhfochair a chéile, agus do chomhair-
iad ag Telaim, dhá chéad míle coisigh
agus deich míle fear do Judáh.

5 Agus thainic Saul go cathruigh le
Hamalec, agus do chuir luidheachán
annfa ghléann.

6 Agus a dubhairt Saul ris na Cen-
teachaibh, éirgidhe, figbhuidh fo,
teighidh síos ó bheith a measc na Na-
malecíteach, deagla go fíricafuinnfí sibh
maile riú: oir do thaisbeanabhairfí
muinteardhas do chloinn Iírael uile, a
nuair thangadar sías as talamh na Hé-
gípte: mar sin áimthigheadar na Ce-
nitigh ó bheith a measc na Namale-
cíteach.

7 Agus do bhail Saul na Hama-
lecítigh ó Habbilah nó go títi tú go
Sur atá thall as coinne na Héglp-
te.

8 Agus do ghabh é Agag Rígh na
Namalecíteach beo, agus do léir-
ferios na daoine uile lé fíobhar an chlo-
idhimh.

9 Ach do choigil Saul, agus a mhuin-
tir Agag, agus an chuid do bfeirte
do na caorchuibh agus do na damhuibh,
agus do na méathuibh, agus do na hía-
nuibh, agus gach éinne bhí go marbh, agus

níor bháill leo a léirgrios: achd gach einní dhá raibh mimheasta agus tarcuif-neach, do scríofadar iad sin go hiomlán.

10 Ann sin tháinig briathar an Tighearna go Sámuil, gha rádh,

11 As aithreach liom go ndearna mé Rígh do Shaul: óir do iompoigh fé ó mísi leanmhain, agus níor choimhlon maitheanta. Agus do ghoill sin ar Shamuel, agus do eigh ar an TTighearna feadh na hoidhche.

12 Agus a nuair do éirigh Samuel go moch do theagmháil re Saular maidin, do hinneadh do Shamuel, gha rádh, tháinig Saul go Carmel, agus féach do chuir fé suas ait dhó féin; achd do chas fé timchioll, agus do ghluais roimhe síos go Gilgal.

13 Agus tháinig Samuel go Saul, agus a dubhairt Saul ris, go madh beannúigh thú ón TTighearna: do chomhail mísi aithne an Tighearna.

14 Agus a dubhairt Samuel, Má feadh cread i an mhéidhleach so na ccaorach ann mo chláfaibh, agus géimneach na ndamh ad chluinim?

15 Agus a dubhairt Saul, ó na Hamaleciteachaibh thugadar iad: óir do choigleadar na daoine an chuid do bíearr do na cóirchuibh, agus do na damhuibh do iodhbhairt dot Thighearna Dia, agus do scríofamar thríd amach an chuid eile.

16 Ann sin a dubhairt Samuel re Saul, Fan, agus inneofa mísi dhuit cread a dubhairt an Tighearna riom a nocht. Agus a dubhairt seisiún ris, abair romhad.

17 Agus a dubhairt Samuel, a nuair do bhí tú beag ad radharc féin, nach cléarnadh ceann diot ar threabhuibh Ísrael, agus nar ungaidh an Tighearna abú ad Rígh ós cionn Ísrael?

18 Agus do chuir an Tighearna thufa a turus, agus a dubhairt, éirigh agus scríos thríd amach na peacach na Hamalecitigh, agus troid riu nó go scríolar iad.

19 Uime sin cred fa nar umhluidh tú do ghuth an Tighearna, achd do ting tú ar a péadail, agus do rinne tú cionta a radharc an Tighearna.

20 Agus a dubhairt Saul ré Samuel, ní headh do umhluidh mísi do ghuth an Tighearna, agus do chuaidh mé san tslighe ionar chur an Tighearna mé, agus thug mé Agag Rígh na Namaleciteach liom, agus do scríos mé na Hamalecitigh uile.

21 Ach rugadar an pobal leo don neadail, cíoiridh agus daimh, agus an cuid ba féarr dá gach einní ba cóir a léirgrios, chum iodhbhurtha dot Thighearna Dia a Ngilgal.

22 Agus a dubhairt Samuel, an bhfuil oirid dúile ag an TTighearna a coirálúibh loige, agus a iodhbharthaibh,

mar atá aige a numhla do ghlor an Tighearna? feuch, is féarr umhlughadh ná iodhbhairt, agus eisceachd ná meathas reitheadh.

23 Oir ionann dal an neafurramachd, agus peacadh píféogúigh, agus easamhla ionnán agus eisceart ó iodaladhadradh: Do chionn gur tharcuifnigh tú focal an Tighearna, do tharcuifnigh seisiún thufa mar an gcéadna ó bheith ad Rígh.

24 Agus a dubhairt Saul re Samuel, do pheacaidh mé: óir do tháinig mé aithne an Tighearna, agus do bhráirafa; do chionn gur raibh eagla an phóbail orm, agus gur áontoigh mé dhá nglór.

25 Annois ar a naddbharfin, guidhim thú, tabhair maitheamhuu mo pheacaidh dhamh, agus iompoigh liom a ris, go nadhradh mé an Tighearna.

26 Agus a dubhairt Samuel re Saul, ní fhille mísi leachd: óir do tharcuifnigh tú focal an Tighearna, agus do tharcuifnigh an Tighearna thufa ó bheith ad Rígh ar Ísrael.

27 Agus a nuair do shill Samuel dnteachd ar ais, rug seisiún ar ir féluinge air, agus do bhris é.

28 Agus a dubhairt Samuel ris Do réub an Tighearna rioghachd Ísraí uaitis a niugh, agus thug i dod chomharluinn, noch is féarr ná thu.

29 Agus fós ní dhéana neart Ísrael bréag, agus ní bhia aithreach: óir ní duine é as a mbíadh aithreachas air.

30 Ann sin a dubhairt fé, Do pheacaidh mé: gidheadh guidhim thú, onóruigh mé anois roimhe sheamh mo phobail, agus roimhe Ísrael, agus iompoigh liom a ris go nadbraidh mé do Thighearna Dia.

31 Mar sin do shill Samuel a ris a ndiaigh Shaul: agus do adhair Saul an Tighearna Dia.

32 Ann sin a dubhairt Samuel, tabhairfí leachd annso chugamfa Agag Rígh na Namaleciteach: agus tháinig Agag suas chuige go cóirighthe. Agus a dubhairt Agag, go deimhin do chuaidh fearbhadas an bháis seachad.

33 Agus a dubhairt Samuel, mar do rinne do chloidheamhsa níná gan chloim mar sin bhias do mhathairfí gan chloim na measc na mban. Agus do ghéarr Samuel Agag na chotchannuibh a lathair an Tighearna a Ngilgal.

34 Ann sin do chuaidh Samuel go Rámah, agus do chuaidh Saul suas go Gibeah Shaul, dhá thigh féin.

35 Agus ní tháinig Samuel ní fa mhó dféachuin Shaul go lá a bháis: gidheadh do chaoin Samuel Saul: agus dob aithreach leis an TTighearna mar do rinne fé Rígh do Shaul ós cionn Ísrael.

CAIB. xvi.

Na Daibhí fuaireaghte chum bheith
ní Rí. 19. Zugadh chum Saul 7, agus
le cláirfeach do bheith, afaidhighe sé
uath an droichspiorad.

Agus a dubhairt an Tighearna re
Samuel, Gá fad bhias tú ag dóbrón
re Saul, ó chair mífí ar gcúl é ó
leath na Rígh ós cionn Ísrael? Ion
dharca dola, agus imthigh, cuirfidh
mí thá chum Jesse an Betlehemiteach;
do thogh mé Rígh dhamh féin a measc
a mhac.

1 Agus a dubhairt Samuel, cionnus
fadomfí dul ann? má chluin Saul é,
mífí sé mé. Agus a dubhairt an
Tighearna, beir colpach leachd, agus a-
lar, tháinic mé do dhéanamh iodi-
larta don Tighearna.

2 Agus goir Jesse chum na hiodhbar-
tha, agus taisbeanfaidh mífí dhuit créd
dhéana tú, agus ungfáidh tú dhamhsa an
tá zimneochus mé dháit.

3 Agus do rinne Samuel gach ní da
dubhairt an Tighearna, agus tháinic sé
go Betlehem, agus do chríochnuigh ear-
dar fíneas an bhaile re na theachd,
agus a dubhradar, An go fíothcanta
tug tú?

4 Agus a dubhairt seifion, is go
fíothcanta: tháinic mé diodhbairt
don Tighearna: náomhuigh sibh féin,
agus tigidh liom chum na hiodhbar-
tha. Agus do náomhuigh sé Jesse, agus
a mhac, agus do ghoir iad chum na
hiodhbartha.

5 Agus tárla a nuair thangadar, gur
fíeach sé ar Eliab, agus a dubhairt,
is deimhin go bhfuil unghach an Ti-
ghearna a lathair.

6 Agus a dubhairt an Tighearna re
Samuel, Ná fíeach ar a ghnáis nó ar
airde a phearlann, do chionn gur dhiult
mífí é: óir ní fhaiceann an Tighearna
mar do chí duine; óir do chí an duine
an ní bhias a bhfaighneise a shuíl, achd
do chí an Tighearna an croidhe.

7 Ann sin do ghoir Jesse Abinadab,
agus thug air gabháil thairis a lathair
Samuel, agus a dubhairt sé, ní hé só
fíos do thogh an Tighearna.

8 Ann sin thug Jesse ar Shammah
gabháil thairis: agus a dubhairt seifion,
ní hé só fíos do thogh an Tighearna.

9 A rís thug Jesse air mhóirtheifear
de mhacabha gabháil thar Shamuil: agus
a dubhairt Samuel re Jesse, níor thogh
an Tighearna iad só.

10 Agus a dubhairt Samuel re Jes-
se, an bhfuilid do chlann uile annso?
agus do fhreagair seifion, atá fíos an
mac as óige gan a bheith ann, agus
fíeach atá sé ag coimhead na gcao-
rach; agus a dubhairt Samuel re Jes-
se, cuir fíos air, agus tabhair leachd

é: óir ní fhuighfeam fíos nó go tí sé
annso.

12 Agus do chair sé fíos air agus
thug a fíeach é: bá dearg agus fíam-
mhach a ndeibh é maille re bréadhachd
fíul: agus a dubhairt an Tighearna, Éirigh
agus ungfáidh é: óir a se fíe eifíon.

13 Ann sin do ghlac Samuel a na-
dharc ola, agus do ungfáidh eifíon a
lár a dhearbhráithreach, & tháinic spí-
rad an Tighearna ar Daibhí ón lósin
amach; ann sin déirigh Samuel suas,
agus do chuaidh go Ramah.

14 Ach do chuaidh spírad an Ti-
ghearna ó Shaul, agus do bhuaidhir
droichspírad ón Tighearna é.

15 Agus a dubhradar muintir Shauil
ris, feuch annois atá droichspírad ó
Dhia dot bhuaidhreadh.

16 Abradh ar Ttighearna annois re
na fherbhífeachaibh atá dha lathair,
duine iarruidh, noch sheinnios go gafda
ar chláirfígh: & is amhluidh bhias a nuair
thiocfas an droichspírad ó Dhia ort,
go feinnfidh seifíon le na láimh, agus
go mbia tusa go maith.

17 Agus a dubhairt Saul re na fheir-
bhífeachaibh, faghaidh dhamh annois
duine fíheadas feinn go maith, agus tu-
gaidh chugam é.

18 Ann sin do fhreagair aon do na
fərbhífeachaibh, agus a dubháit, féuch do
chonnair mífí mac do Jesse an Betle-
hemiteach, noch atá eolach a feinn,
& na dhúine ro láidir ghaifgeamhuil, &
na fhear cogaidh, & glie a coáifíbh, &
na fhear íomhach, agus atá an Ti-
ghearna maille ris.

19 Uime sin do chair Saul teachda
go Jesse, agus a dubhairt, cuir chugam
Daibhí do mhac, noch atá ag an
ttread.

20 Agus do ghlac Jesse aifal fí á-
lach aráin agus buidéal fíona, agus
meannán, agus do chair le na mhac
Daibhí iad chum Saul.

21 Agus tháinic Daibhí go Saul, &
do sheas dá lathair, & do bhí grádh
mór aige air, agus do bhí na fhear iom-
chartha a airm aige.

22 Agus do chair Saul fíos chum Jesse
ga rádh, guidhim thú, léig do Daibhí
seifíamh am lathairfí; óir fuair sé fa-
bhar am radharc.

23 Agus tárla a nuair tháinic an droich-
spírad ó Dhia ar Shaul, gur ghlac
Daibhí cláirfeach, agus gur sheinn le na
láimh: ionndus go bhfuair Saul cabhair,
agus go raibh go maith, & dimthigh an
droichspírad uadh.

CAIB. XVII.

Do bhuadhuigh daibhí ar Goliath. 55. Agus
rug Saul aire dhó.

ANNOIS DO CHRUINNIGHEADAR NA PHÍ-
LÍSTINIGH A SUAGH A CEANN A
CHÉILE

cheile chum catha, agus do cruinnigh-eadar iad féin a bhfochair a cheile a Sócoh, noch is le Judah, agus do champuigheadar eidir Shócoh, agus Hafécáh an Ephes-dammim.

2 Agus do chruinnigh Saul, agus muin-tir Israel a bhfochair a cheile, agus do champuigheadar láimh re gleann Elah, agus do chuireadar an cath a nórdughadh a naghaidh na Bhphilistí-neach.

3 Agus do sheafadar na Philistínigh ar sliabh a ttaobh, agus do sheas Israel ar sliabh don taobh eile: agus do bhí gleann eatarra.

4 Agus do chúaidh gaisgidheach amach as campa na Bhphilistíneach dar bhainm Goliah ó Ghát, ann a raibh fé cubhaid agus réise ar áirde.

5 Agus do bhí ceinbheirt phráis ar a cheann, agus do bhí éidighthe le luirigh: agus do chomthromuidh an láireach cuig mhíle Seceí phráis.

6 Agus do bhádar affain phráis ar a luirgnibh, agus góirféad práis eidir a ghuailibh.

7 Agus ba coimhail crann a gath re garmain figheadóra agus do chomh-thromuidh ceann a gath fé chéad Seceí larruinn: agus óglach ag iomchar a íscithe ag gabháil roimhe.

8 Agus do sheas fé, agus d'fágair ar sliaghaibh Israel, agus a dubhairt riu, creid fa ttangabhair amach do chur bhuir geatha na shuidhe? nach Philistí-neach míf, agus nach fearbhí hoghan-tuighe do Shaul sibhí? toghaidhí duine dhaóibh féin, agus éigeadh fé a nóas chugamís.

9 Má bhíom do neart ann troid ríonfa, agus go muirfidh fé mé, ann sin béimpe ar fearbhí hoghantuibh aguibhí: ach má bhíuighimís na aghaidhíon, agus go muirfe mé é, ann sin beithíse bhuir fearbhí hoghantuibh aguibhí, agus do dhéantaí serbhís dáimpe.

10 Agus a dubhairt an Philistíneach, beirimfe dubhshlán shléigh Israel sin a níngh: cuirís chugam duine go ttroidmís ré cheile.

11 A nuair do chúala Saul, agus Israel uile na bráthra sin an Philistínigh, do bhádar uile a nágcruth, agus lán deagla.

12 Annois Daibhi, bá mac é don Nephritíeachsin ó Bhelechem Judah, dar bhainm Jesse, agus do bhádar ochdar mac aige: agus do bhí an tóglach mar dhuine shoirfe a meafg na ndaóine a liethibh Shaul.

13 Agus do imthigheadar an triur mac fa síoc ag Jesse, agus do leanadar Saul chum an chatha: agus do biad anmanna an triur mac do chúaidh chum an chatha, Eliab an mac fa síoc, agus na dhiúigh sin Abinadab, agus an tseas mac Samuhal.

14 Agus do bé Daibhi an mac do óige, agus do leanadar an triur fa síoc Saul.

15 Ach dimthigh daibhi, agus d'fíl 6 Shaul do choimhead ciorach a athar a Mbet-lehem.

16 Agus do thigeadh an Philistíneach a ngar, maidin agus tráthoóna, agus do thaisbheanadh é féin ar feadh cheathrachad lá.

17 Agus a dubhairt Jesse ré Daibhi a mhac, Glac a nois chum do dhearbhráthreach Ephah don ghrán dóite sí, agus na deich mbuilíní, agus ríoth dhá champa chum do dhearbhráthreach.

18 Agus beir na deich gráife sí chum caiptín a mílesíon, agus féach cionas ataid do dhearbhráthre, agus glac a ngeall.

19 Annois do bhí Saul, agus Is-fan, agus sír Israel uile a ngleann Elah, ag troid ris na Philistínibh.

20 Agus do éirigh Daibhi sin go moch ar maidin, agus d'fág na ciongh ag coimheáduigh, agus rug leis, agus dimthigh mar a dubhairt Jesse ris: agus tháinig fé chum an trionfa a nair do bhí an sluaigh ag dul amach do throid, agus do ghaireadar chum an chatha.

21 Oir do chuireadar Israel, agus na Philistínigh iad féin a nórdughadh catha, sluaigh a naghaidh slóigh.

22 Agus d'fág Daibhi a charaíse a láimh coimheáduigh an charaíse, agus do ríoth fan sluaigh, agus tháinig, agus do bheannuigh fé da dhearbhráthre.

23 Agus fan nam a raibh ag comrádh ris, féach tháinig sías an páip-dheach (an Philistíneach ó Ghát dar bhainm Goliah) amach as sluaigh na Bhphilistíneach, agus do labhair do ré na mbriathar gcéadna: agus do chúaidh Daibhi iad.

24 Agus a nóair do chomcadar pobal Israel uile é, do theitheadar roimhe agus do bhádar lán deagla.

25 Agus a dubhradar muintir Israel, An bhfacabhair an té so tháinig sías? go deimhin is do thabhairt mala Dísrael tháinig fé sías: agus is amluigh bhias, gídh bé duine mbuifos é go ndéana an Rígh faidhbhir é le hionm maoiné, agus go ttiubhra a inghean ó, agus go ndéana tigh a athar síar: Nísrael.

26 Agus do labhair Daibhi ris na daóinibh, do sheas láimh ris, ghá radh, cead do dhéantar ris an té mharbhas an Philistíneachfa, agus thóigfeas a mhíochla do Israel? oir cia bé an Philistíneach nemhthimchillghearrthafa, a ngeimnechadh fé sluaigh Dé bhí?

27 Agus do fhreagradar na daóine é ar an modhó, gha radh, Is mar síd do dhéantar ris an té mharbhas é.

28 Agus do chúala Eliab a dhearbhráthre ba síoc a nuair do labhair sé ris

Dáibhi.

an daoinibh; agus do las fearg Eliab a
aghaidh Dáibhi, agus a dubhairt, Cred
a ttaicn tusa a nuas annso? agus
da ag ar shág tú an beagan cíorach sin
ann bhfaic? atá fíos húaibhair
agamsa, agus urchoide h'inninne: óir
tháinig é a nuas, chum go bhfaicfeá
an cath.

29 Agus a dubhairt Dáibhi, Cred do
táinig mé a nois? Ané nach raibh
gothuiche agam?

30 Agus do fhill fé uadh go duine
éile, agus a dubhairt ar an modh céad-
am: agus do fhreagradar cách é do
réir an chéadmhodha.

31 Agus a nuair do chlos na bhriá-
tha sin do labhair Dáibhi, do innisfodar
sá a lathair Shaul: agus do chuir fé
is air.

32 Agus a dubhairt Dáibhi re Saul, Ná
heaghtear croidhe éandúine roimhe,
nóidh do shearbhfhogantuigh, agus
máidh fé ris an Bhpilistíneach.

33 Agus a dubhairt Saul re Dáibhi,
Ní bfuil ionnadh achd éganach, agus ei-
sin na fhear cogaidh ó na aois oig.

34 Agus a dubhairt Dáibhi re Saul,
Do bhi do shearbhfheach a mbun chaorach
a athar, agus tháinig leomhan, agus
nathghamhuin, agus rugadar úan as an
úiréil:

35 Agus do chuaidh mísi amach na
daigh, agus do bhuailios é, agus do
bhean mé as a bhéal é: agus a nuair
do éirigh fé am aghaidh, rug me ar
shéile air, agus do bhuailios agus do
mórthé é.

36 Do mharbh do shearbhfhogantuigh
an leomhan agus an nathghamhuin: a-
gus ba é an Philistíneach neimhthim-
chearttháfa mar áon aca, ó thug fé
dábhaíocht shléigh Dé bhi.

37 A dubhairt Dáibhi fós, an Tighe-
arna do shár mísi ó crodh an leomhuin
agus ó throdh an nathghamhuin, éor-
láidh fé as láimh an Philistínigh mé.
Agus a dubhairt Saul re Dáibhi, Éirigh,
agus go raibh an Tighearna maílle
leach.

38 Agus do éidigh Saul Dáibhi
le an aim sin, agus do chuir fé clo-
idh phrís air a cheann, agus do
cuigh fé é mar an goadna fé lú-
nigh.

39 Agus do ghabh Dáibhi a chlo-
idheamh ar uachdar a éidigh, agus do
thionnóidh fé sinbhal, óir níor chleachd
fé: agus a dubhairt Dáibhi re Saul,
Ní thionnóidh fubbal iontafo: óir níor
chleachd mé iad, agus do chuir Dáibhi
éile iad.

40 Agus do ghlac fé a bhata iona
láimh, agus do thogh dhó fein cuig
dotha bláithe as a nablúinn, agus do
chuir iad a mala áodhaire, noch do bhí
aige, cadhón a ttaic: agus do bhí a
cheann tábhuill na láimh, é do ghlúais
fé a raibh an Philistíneach.

41 Agus tháinig an Philistíneach ar
aghaidh, agus do dhruid a bhfogus do
Dháibhi, agus do chuaidh an té do bhí
ag íomchar a féithe roimhe.

42 Agus anuair dféach an Philistíneach
timchioll, agus do chonnaic fé Dáibhi,
do tharcuínigh fé é; óir ní raibh
achd óg, agus é dearg, agus dealbh
séimhach air.

43 Agus a dubhairt an Philistíneach
re Dáibhi, an madradh mísi, as a ttig
tú chugam re batadhuibh? agus do
mhalluigh an Philistíneach Dáibhi le na
dheebh.

44 Agus a dubhairt an Philistíneach
re Dáibhi, Táir chugamsa, agus do
bhéara mé thseoil déanlaith a naicir &
daimhaintibh an mhachaire.

45 Ann sin a dubhairt Dáibhi ris an
Bhpilistíneach, Thig tusa chugamsa le
cloidheamh, agus le gath, & le séith;
achd tigim chugadfa a naimn Thigh-
earna na slógh, Dia shluaigh na Nifrae-
líteach, noch do ghreannuigh tusa.

46 A niugh bhéaras an Tighearna thu-
fa am láimh, agus buailfidh mé thú,
agus beanfaidh mé do cheann diot, & do
bhéara me conablacha shluaigh na Bhpil-
istíneach déanlaithibh a naicir, agus do
bheathachaibh allta an mhachaire; chor
go mbia a fhios ag an domhan uile, go
bhuil Dia a Nifrael.

47 Agus ba é an fhios ag an ccomh-
chruinnuighadh so uile, nach lé gath, nó
lé cloidheamh tháinig Dia: (óir is leis
an Tighearna an cath) agus do bhéara
fé sibhí ann ar lámhaibhne.

48 Agus tárla a nuair do éirigh an
Philistíneach, agus tháinig, agus do
dhruid a bhfogus do theagmháil fé Dá-
ibhi, go ndéara Dáibhi deithnios, agus
gur ríoch agus an tsleagh do theagmháil
ris an Bhpilistíneach.

49 Agus do chuir Dáibhi a lámh iona
mhála, agus tlog cloch as, agus do
chaith i as a chranntáball, agus do
bhuail an Philistíneach iona éadan, jon-
dus go ndeachaidh an chloch iona
éadan; agus do thuit fé ar aghaidh
chum na talmhan.

50 Mar sin do bhádhúigh Dáibhi
ar an Bhpilistíneach le crann tábhuill
agus le cloich, agus do bhuail fé
an Philistíneach, agus do mharbh fé
é: achd ní raibh cloidheamh ar bith a
láimh Dáibhi.

51 Uime sin do rich Dáibhi, agus do
sheas fás ar an Bhpilistíneach, agus
do ghlac a chloidheamh, agus do
tharruigh amach as a dhála é, agus do
mharbh an Philistíneach, agus da bhain
a cheann de, leis: agus a nuair do
chonnacdar na Philistínigh go raibh a
ngaigfidheach marbh, do thestheadar.

52 Agus do éirheadar muinir
Israel, agus maintir Iúdah, agus do
ghaireadar agus do leanadar na Philis-
tínigh nó go tú tá go gleann agus

go geataigh Ecron: agus an luchd do loiteadh do na Philistínibh do thuiteadar síos annsa tslighe go Saaraim go nuige Gát, agus go nuige Ecron.

13 Agus do shilleadar clann Ísrael ó thóruigheachd na Bhphilistíneach, agus do chreachadar a lóistínighe.

14 Agus do ghlac Daibhi ceann an Philistínigh, agus thug leis go Hierusalem é: achd do chuir se a arm iona lóistín.

15 Agus a nuair do chonnaire Saul Daibhi ag dul amach a naghaidh an Philistínigh, a dubhairt sé ré Habner caipitín an tslóigh, Abner, cia dhar mac an tógánach? agus a dubhairt Abner, mar mhairios hanum, a Rígh, ní fheidir mifi sin.

16 Agus a dubhairt an Rígh, fuafruigh thufa cia dhar mac an tógánach fa?

17 Agus iar bhilleadh do Dháibhi ó mharbhadh an Philistínigh, do ghlac Abner é, agus thug leis é a lathair Shaul mille re ceann an Philistínigh na lámh.

18 Agus a dubhairt Saul ris, cia dhar mac thufa a ógánuigh? agus do fhreagair Daibhi é, agus a dubhairt, as mifi mac do thearbhuigh Jesse an Bethlehemiteach.

CAIB. XVIII.

Ceangal Jonathan re Daibhi. 8 Ach do ghabh mí agus mórán Saul, uime.

AGUS tarla a nuair do chuir sé deireadh ar labhairt ré Saul, gur choimíteachgail anam Jonathan re hanum Dháibhi, agus do ghrádhugh Jonathan é mar a anum féin.

2 Agus do ghlac Saul chuige é an lósin, agus níor léig dhó dul níos mó go tigh a athar.

3 Ann sin do rinne Jonathan agus Daibhi cunradh, do chionn gur bhionmhain leis é mar a anum féin.

4 Agus do bhean Jonathan an róba do bhi uime féin de, & thug do Dháibhi é, agus a chualadh go nuige a chloidheamh, agus a bhoga, agus a chríos.

5 Agus do thágh Daibhi amach gidh bé ball a guireadh Saul é, agus do iomchair é féin go glic: agus do chuir Saul ós cionn a luchd cogaidh e, agus do bhi sé taitneamhach a radharc gach uile dhuine; agus mar an gcéadna a radharc sberbhíleach Shaul.

6 Agus tarla mar do thangadar, a nuair de shill Daibhi ó mharbhadh an Philistínigh, go ttangadar na mna amach as uile chaitheachaibh Ísrael, ag feinn agus ag damhsa a ccoinne an Rígh Saul re tiompánaibh, re gairdeachas, agus re hadhbhaghugh cooil.

7 Agus do fhreagradar na mna a cheile mar do bhádar ag feinn, agus a dubhradar, Do mharbh Saul a mille, agus Daibhi a dheich míle.

8 Agus do bhi Saul ro fheargach agus do ghoill an cháintín air go mor, agus a dubhairt sé, Do chuireadar deich míle a leith Dháibhi, agus níor chuireadar am leithis achd míle: agus cred do bhi áill leis dfagháil níos mó achd an Ríoghachd?

9 Agus do bhi fúil Shaul ar Dháibhi ón lósin amach.

10 Agus tarla ar na mhárah go ttáin an droichspiorad ó Dhia ar Shaul, agus do rinne sé fuidheadóireachd a lar an tigh: agus do theinn Daibhi le na lámh mar uairibh oile; agus do bhi bunnsach a lámh Shaul.

11 Agus do chaith Saul an bhunnach; óir a dubhairt sé, baillfe mé Daibhi thrid go nuige an balla: agus do cluaidh Daibhi fa dhó as a radharc.

12 Agus do bhi eagla ar Shaul roimhe Dháibhi, do chionn go raibh an Tighearna maille ris, agus gur imigh sé ó Shaul:

13 Ar a nadhbharfin do áthraigh Saul uadha é, agus do rinne sé a chaitín ós cionn mhíle dhe; agus do téghthead sé amach, agus do thugeadh sé a steach roimhe an bpoal.

14 Agus do iomchair Daibhi e féin go glic iona fhlightibh uile, agus do bhi an Tighearna maille ris.

15 Uime sin a nuair do chonnaire Saul gur iomchair sé é féin go róghlic, do bhi eagla aige roimhe.

16 Ach do ghrádhugh Ísrael agus Júdah uile Daibhi, do chionn go téigtheadh sé amach, agus go tigeadh a steach rompa.

17 Agus a dubhairt Saul re Daibhi, féach minghean is sine Merab do bhéara mé dhuit i na mnaói; achd amháin bí cródha ar mo shon, agus troid catha an Tighearna: óir a dubhairt Saul, ná beanadh mo lámhsa ris, achd bíodh lámh na Bhphilistíneach air.

18 Agus a dubhairt Daibhi re Saul, cia mifi? agus cred mo bheatha, no muintir mathar a Nísréal, as a mbéinn am chlamhuin ag an Rígh?

19 Achd tarla a nuair fa ttiubharthaí Merab inghean Shaul do Dháibhi, gur tugadh i do Adriel an Meholatiteach na mnaói.

20 Agus do ghrádhugh Míchal inghean Shaul, Daibhi, agus do innisodar sin do Shaul, agus do thaitin an ní sin ris.

21 Agus a dubhairt Saul, do bhéara mé dhó i, chor go mbia sí na líon dó, agus go mbeid lámha na Bhphilistíneach na aghaidh: uime sin a dubhairt Saul re Daibhi, bíadht tú a nuigh ad chlamhuin agam a cceachdar don dia.

12 Agus do aithin Saul dá shearbhfho-
ghantúighe dhá rádh, labhruidh ré Dáibhi
ag a bheith. agus abruigh, fách, a-
nóis ag an Rígh ionnadh, agus grádh-
haghaidh a shearbhfhoigh uile thá: anois
ar a nábharfín bí ad chliamhuin ag
an Rígh.

13 Agus do labhradar fearbhfho-
ghantúighe Shaul na briathrafin a cel-
lúidh Dáibhi: agus a dubhairt Dáibhi,
ní fúidís gur ní fúirrach bheith a
ghlanmhuin Rígh, do bhrígh nach bhfuil-
laid ach am dhúine bhocht, agus fa
bhíad éistrom?

14 Agus do innifodar fearbhfhoghan-
túighe Shaul dó, gha rádh, ar an modh-
do do labhair Dáibhi?

15 Agus a dubhairt Saul, mar so
bhíodh ré Dáibhi, ní bhfuil an Rígh
ar lárigh croadh ar bith, achd cead
ríochroiceann do na Philistíneibh, do
ghlanmhuin díoghaltair ar nábhdhíbh an
Rígh: achd do sháil Saul Dáibhi chur
do thuitim le líimh na Bphilistíneach.

16 Agus a nuair do innifodar a shear-
bhfhogantúighe do Dáibhi na briat-
ra, do thaitin re Dáibhi go maith
leis na chliamhuin ag an Rígh: agus
ar crochuightheadh na láethe.

17 Ar a nábhdharsín, do imthigh
Dáibhi, é féin agus a mhuintir, agus do
marbhadh fé do na Philistíneibh dhá chéad
fear: agus thug Dáibhi a réamhchroicinn
leis, agus do thaisbeanadar iad go hion-
máil don Rígh, chor go mbiadh fé na
chliamhuin ag an Rígh: agus thug Saul
a mhean Michal dó na mnaói.

18 Agus do chonnair Saul, agus do
léa a Rígh aige, an Tighearna do bheith
é Dáibhi, agus gur grádhúigh Michal
mhean Shaul é.

19 Agus fós bá móide eagla Shaul
rimhe Dáibhi sin; agus thainic Saul
clum a bheith na nábhdhíbh ag Dáibhi a
gambúidhe.

20 Ann sin do chúadar prionnfuidhe
na Bphilistíneach amach, agus tarla a
nuair do chúadar na Philistínigh amach,
gur ionchair Dáibhi é féin ní budh fearr
na fearbhfhogantúighe Shaul uile, ionnus
go raibh a ainm ro cirdheire.

tabhair aire dhuit féin go maidin, agus
fan a nait shecreidigh agus foluigh thú
féin.

3 Agus rachaidh misí amach, a-
gus seasfuidh mé ré taóibh mathar ann-
la anachaire mar a mbia tusa, agus
laibheoruidh mé rem athair dot thaobh-
sa; agus gidh bé ní chífear mé, inneofa
mé dhuit fé.

4 Agus do labhair Jonatan go maith
ar Dáibhi re na athair, agus a dubhairt
ris, na peacuightheadh an Rígh a naghaidh
a shearbhfhogantúighe, a naghaidh
Dáibhi: do bhrígh nach déarna seifion
coir ad agaidhsí, agus do bhrígh gur ro
mhaith a oibreacha ar do shon.

5 Oir do chuir fé a anum iona
láimh, agus do mharbhadh fé an Philis-
tíneach, agus do oibrigh an Tighearna
tárthail mhór ar Israel uile: do chon-
nair tusa é, agus do bhí luathghaire
ort: ar a nábhdharsín sin cred fa ndéanta
peacadh, a naghaidh fola néimhchion-
túighe, Dáibhi mharbhadh gan cháis?

6 Agus thug Saul aonta do ghlór
Jonatan, agus thug Saul a mhionna,
mar mhairios an Tighearna, ní muir-
fighear é.

7 Agus do ghoir Jonatan ar dháibhi,
agus do thaisbein Jonatan na neithesí
uile dhó, agus thug Jonatan Dáibhi chom-
Saul, agus do bhí dhá lathair mar na
huairibh roimhe.

8 Agus do bhí cogadh ann a ris,
agus do chúidh Dáibhi amach, agus do
throid fé ris na Philistínibh, agus do
mharbhadh fé iad, maille re hár mór, agus
do theitheadar roimhe.

9 Agus do bhí droichspiorad ón Ti-
ghearna ar Shaul, ar mbeith dhó na
shuidhe ann a thigh féin, agus bonnfach
iona láimh, agus Dáibhi ag seimn le
na líimh.

10 Agus diarr Saul Dáibhi do bhia-
ladh go muige an balla leis an mbonn-
fuigh; achd ag sceinneadh dhófan as
lathair Shaul, do bhuail fé an bhonnfach
annsa bhalla; agus do theith Dáibhi,
agus do chúidh as, a noidhe sin.

11 Do chuir Saul mar an gceadna
teachda go tigh Dáibhi dhá shaire, &
dá mharbhadh ar maidin: agus dinnis
Michal bean Dáibhi dhó é, gha rádh,
muna gcoimheaduigh tú thú féin a nochd
muirfighear thú a marach.

12 Mar sin do léig Michal Dáibhi
sios thríd an bhfuinneoig, agus dim-
thigh fé, agus do theith fé, agus do
chuidh as.

13 Agus do ghlac Michal iomh-
áigh, agus do chuir annsa leabuidh é, a-
gus do chuir pillur éifionnadh gabhar
mar cheannadhairt faoi, agus do fho-
luigh lé héadach é.

14 Agus a nuair do chuir Saul teachda
do ghabháil Dáibhi, a dubhairt físi, atá
fé tinn.

15 Agus

CAIB. XIX.

Do bhráth Saul Dáibhi a mharbhadh. 18.
théit Dáibhi.

Agus do labhair Saul re Jonatan a
mhac, agus re na shearbhfóeachaibh
uile, go marbhadh Dáibhi:

1 Ach do bhí dúil mhór ag Jo-
natan mac Shaul ann Dáibhi; agus
dinnis Jonatan do Dáibhi, gá rádh, a-
gus mothair Saul ag iarruidh do marbhadh
a nois ar a nábhdharsín guidhim thú,

15 Agus do chuir Saul na teachda uadh a ris dfeachuinn Dháibhi, gha rádh, tugaidh a níos chugamfa é anfa leabuidh, go marbhuinn é.

16 Agus a nuair thagadar na teachda a steach, féach do bhi ionghaigh annfa leabuidh, agus piliur dhionnadh gabhar mar cheannadhair aige.

17 Agus a dubhairt Saul re Michal, Cred fíar mheall tú marfo mé? agus ar chuir tú mo namhoid ar fhubhal ler inthigh se as? agus do shreagair Michal Saul, a dubhairt fé riom, léig dhámh imtheachd; cred as a muirfíní thá?

18 Mar sin do theith Dáibhi, agus do chuaidh as, agus tháinig go Samuel go Rámah, agus dinnis dó gach a ndéarna Saul ris: agus dimthigh fé féin agus Samuel, agus do chomnuigh-eadar a Naiot.

19 Agus do hinnfeadh do Shaul, gá rádh; féach atá Dáibhi a Naiot ann Rámah.

20 Agus do chuir Saul teachda do ghabháil Dáibhi: agus a nuair do chonn-cadar combhruinniughadh na bhfaigh-eadh ag faigheadóireachd, agus Samuel ná theasamh na uachdaran ós a gcionn, do bhi spiorad Dé ar theachduibh Shaul, & do rinneadarfan fós faigheadóireachd.

21 Agus a nuair do hinnfeadh sin do Shaul, do chuir fé teachda eile uadh, agus rinneadarfan faigheadóireachd mar an gcéadna: agus do chuir Saul teachda uadh a ris an treas úair, agus do rinneadarfan fós faigheadóireachd.

22 Ann sin do chuaidh fé féin mar an gcéadna go Rámah, agus tháinig fé go tobar mór atá ann Sechu: agus dhiafrúigh fé, agus a dubhairt, cá háit a bhfuil Samuel agus Dáibhi? agus a dubhairt áon, féach atáid a Naiot ann Rámah.

23 Agus do chuaidh seifion ann sin go Naiot ann Rámah, agus do bhi spiorad Dé airfion fós, agus do ghluais roimhe agus do thairghir fé nó go ttáinig go Naiot ann Rámah:

24 Agus fós do theilg a éadach dhe agus do thairghir a lathair Shamuel ar an modh gcéadna, agus do luigh síos nochduigh ar feadh an laefin, agus ar feadh na hoidhche: uime sin a deirid siad, An bhfuil Saul fós a measc na bhfaigheadh?

a bhfaighnuife hathair, as a bhfuil fé iarruigh mo bhaís?

2 Agus a dubhairt seifion ris, leigidh Dia, ní muirfíghear thú: féach ní dhéana mathair éinní beag ná mór nach inneofaidh fé dhambha, agus creid fa gceilfeadh mathair an ní fo orom ní marlín atá.

3 Agus thug Dáibhi a mhionna fa, agus a dubhairt, atá a fhios ag hathair go deimhin go bhfuair mí fé grá an do radharcfa; agus a dubhairt seifion, ná bíodh a fhios fós ag Ionatan, deas go ngoillfeadh fé air; achd go deimhin mar mhairios an Tighearna, agus mar mhairios hanumfa, ní bhfuil achd coiceim eadram agus bá.

4 Ann sin a dubhairt Jonathan ré Dáibhi, gídh bé ní iarrus do mheanma, do dhéana mí fé ar do shon.

5 Agus a dubhairt Dáibhi re Jonathan, féach a mórach atá an Ré muidh, agus níor chóir dhambha faillighe dhéanamh gan fuidhe a bhfochair an Rí ag biadh: acht léig dhámh imtheachd go bhfolchaidh mé fé féin ann fíar mach-airibh nó go tti tráth róna an treas lá.

6 Má chrothnuigh eann hathair ar éachor mé, abairfí annsin, diarr Dáibhi go dithchiollach cead orumfa, go ndéachadh fé na ríoch go Bet-lehem, a chathair féin: óir atá iodhbairt bhfaillí namhuil ann sin don mhuintir uile.

7 Má deir seifion marfo; As maith sin; do gheabha do shearbhfothgan-tuigh íothcháin: achd má bhíonn fé an dfeirg, biadh a dheimhin agad go cinneadh oí leis.

8 Ar a naddbharfin do gheabthar go maith ar do sheirbhfeach thú: óir thug tú do sheirbhfeach do dhéanamh cu-nartha ríot ann fa Tighearna: gídhéadh matá oí ionnamfa, marbh féin mé; cred fa mbéartá chum hathair mé!

9 Agus a dubhairt Jonathan, Go maith fada áitfí sin: óir dá mbeith a fhios agamfa go dearbhbha go mbíadh oí dá thionnscnamh chugad óm athair, a né nach inneofuinn duit é?

10 Ann sin a dubhairt Dáibhi re Ionatan, Cá inneofis damh má shreagann hathair thú go borb?

11 Agus a dubhairt Jonathan re Dáibhi, tárr, agus déanam amach fan machaire: agus do chuaidh aráon amach fan machaire.

12 Agus a dubhairt Jonathan re Dáibhi, O a Tighearna a Dhé Israel, a nuair spionfus mí fé mathair timchioll a nannafa mórach; nó an treas lá, agus féuch má bliuonn maith a ttaobh Dáibhi, agus nach ecuirte mí fé féin an-fín chugadfa, agus nach inneofa mé dhuit é;

13 Go ndéarna an Tighearna mar fíar, agus mos romhó re Jonathan: achd mí fé i bhús toil don athair oí do dheinamh dhuit, ansin foillfeocha mé dhuit é.

CAIB. XX.

Cinfú Dháibhi re Jonathan ar na dhain-giughadh. 35 Agus ar na dhearbhadh.

A Gus do theith Dáibhi ó Naioth ann Rámah, agus a dubhairt fé a lathair Jonathan, cred do rinne mé? cred i mo choir? agus cread é mo pheacadh

Jonatan re Daibhi.

cuise mé ar fuabhal thú, lé a
mnochta tá a fíothchian : agus go raibh
a Tighearna maille leachd, mar do bhi
an aithne.

28 Agus ní hé amháin an feadh bháis
ní ba beo, dheanas tú cineál an Tigh-
earna d'fíothughadh dhámb, chor nach
b'fáil mé bás.

29 Ach mar an gcéadna n' ghearrfa
nach do chinéil óm thigh go bráth :
Dáibhi, ní fós a nuair ghearrfas an
Tighearna samhde Dháibhi amach gach
áit a ó aghaidh na talmhan.

30 Mar sin do rinne Jonatan eachd re
Dháibhi, dha rádh, Go nagraidh an
Tighearna é as lámh namhad Dháibhi.

31 Agus thug Jonatan ar Dháibhi
samhghadh a ris, do bhrígh gur
d'fíothugh sé é : óir do ghrádhugh seir-
ní mar do ghrádhugh sé a anum

32 Ann sin a dubhairt Jonatan re
Dháibhi, a mórach atá an ghealach nuadh,
gur consúigh gear thufa do bhrígh háite
a fíothugh folamh.

33 Agus a nuair fhanfas tú trí lá,
ní rachaidh tú síos go luath, agus
tú tá gus a nait ionar f'holuigh tú
do féin a nuair do bhi an chúis ar fí-
neál, agus do dhéana tú comhnuighe ag
a chéile Efel.

34 Agus caithfe mífí trí faighde re na
báthas, mar do chaithfinn re comh-
nuigh iad.

35 Agus féach, cuirfe mé báuchaill,
na náth, éirigh, fagh na faighde : má
deim go fíothuir ris an mbuchaill, féuch
tú na faighde don tíobhó dhíot, ann-
la réir : óir bíadh fíothchian duit,
agus ní bhia dochar ar bith, mar mhaires
a Tighearna.

36 Ach má deirim marfo ris a nógá-
nach, féuch atáid na faighde romhad :
an bhféic romhad : óir is é an Tighear-
na do chair ar fuabhal thú.

37 Agus a ttaobh na cúise do labhair
sé agus tú féin, féuch biodh an Tigh-
earna d'fíothugh eidir tufa agus mífí go
bráth.

38 Mar sin d'fíothugh Daibhi é féin
na máchaire : agus a nuair tháinig an
ghealach miadh, do shuidh an Rígh síos
a chéile.

39 Agus do shuigh an Rígh jona-
tan mar gach uair oile, eadhon a
ceathoir laimh ris an mballa : agus do
bhí Abner ar ghéaluinn Shaul, agus
do bhí aít Dháibhi folamh.

40 Gidheadh níor labhair Saul éanfro-
cas ná sin : óir do smúin sé aige féin
go imthigh ní éigin air, ní bhfuil sé
glan : ná deimhin nach bhfuil sé glan.

41 Agus tairla ar na mhárach, noch do
bhí an dara lá don mhí, go raibh aít
Dháibhi folamh : agus a dubhairt Saul
re na mhárach Jonatan, cred fa nach dtáir-
ne mác Jesse chum bídh a né nó a
nó?

28 Agus do fhreagair Jonatan, Saul :
Diarr Daibhi cead ormla go praidhin-
neach dul go Bet-lehem.

29 Agus a dubhairt sé, guidhim thú,
léig dhámb imtheachd : óir atá
íodhbairt ag ar muintir annsa cha-
thruigh, agus do aithin mo dhearbhra-
thair dhiomsa [bheith annsin] : agus
annois má fuair mé fabhar ann do
radhare, guidhim thú, léig dhámb im-
theachd go bhfaicidh mé mo dhear-
bhráithre, uime sin nach dtóg sé chum
buid an Rígh.

30 Ann sin do las fearg Shaul a
naghaidh Jonatan, agus a dubhairt
ris, Thufa a mhic na mná crosta cog-
thuighe, nach bhfuil a fhios agamla
gur thogh tú mac Jesse chum do mhílte
féin, agus chum náire thárnóch do
mhathar.

31 Oir an feadh mhairfeas mac Jesse
ar talamh, ní daingneochar thufa nó do
ríoghachd : anois uime sin cuir síos air,
agus tabhair chugamsa é : óir go deimhin
caithfidh sé bás d'fulang.

32 Agus do fhreagair Jonatan Saul
a athair, agus a dubhairt ris, Cred an
fáthas a mairfidh é ? cred do rinne
sé ?

33 Agus do chaith Saul bonnfach
ris dá bhualadh : as ar aithin jona-
tan gur chinnidh a athair Daibhi do
mharbhadh.

34 Mar sin déirigh Jonatan ón bhord
a bhfeirg dheanochduigh, agus níor it
sé biadh an dara lá don mhí : óir do bhi
doilghios air fa Dháibhi, do chionn go
ndearna a athair ní nár air.

35 Agus tairla ar maidin go ndéa-
chaidh Jonatan amach san machaire, a
nam a ndearnadh coine re Daibhi, agus
buchaill beag maille ris.

36 Agus a dubhairt sé re na bháa-
chail, rioth a nois, fagh dhámb na faighde
noch chaithfios mé : agus ag rioth don
bháuchaill do chaith sé faighead thairis.

37 Agus a nuair tháinig an buachaill
go háit na faighde, noch do chaith jona-
tan, d'fíothugh Jonatan a ndiaigh an
bháuchalla, agus a dubhairt, nach bhfuil
an tfoighead romhad.

38 Agus d'fíothugh Jonatan a rdiagh
an bháuchalla, déana deithnios, léathuigh,
ná sin : agus do thóg bháuchaill Jonatan
na faighde, agus tháinig go nuige a
mhaighistir.

39 Ach ní raibh síos éinneithe ag an
mbuchaill : ag Jonatan amháin, agus
ag Daibhi do bhi síos na cúise.

40 Agus thug Jonatan a áirm díob-
hraice dá bhuchaill, agus a dubhairt
ris, imthigh beir iad fo don chath-
ruigh.

41 Agus ar ball ar imthigh an
buchaill, déirigh Daibhi ón ttaobh ó
dheas, agus do thuit ar a aghaidh chum
na talmhan : agus do chrom sé é féin trí
huaire, agus do phógar a chéile, agus do

do ghuileádar le chéile; nó gur shá-
ruidh Daibhi.

42. Agus a dubhairt Jonatan re Dáibhi, Imthigh a fíothchain; do bhrígh go ttag gach nduine aguinne aríon a mhíonna a naimn an Tighearna, gha rídh, Bódh an Tighearna eadrum-
la agus tula, agus eidir mo fhliochda agus do fhliochda go bráth. Agus déirigh feisíon, agus dimthigh fé; agus do chuaidh Jonatan don cha-
struigh.

C A I B. XXI.

Do ith Dàibhi an taran taisbeanta. IO Do
leig air fein bheith ar buile, & é ná
theichmbeach.

A N. sin táinig Daibhi go Nob go Hachimelech an fígart, agus do bhi eagla ar Achimelech ag teagmháil re Daibhi, agus a dubhairt ris, Cred fa bhfuil tú a táonar gan éanduine ad fho-chair?

2 Agus a dubhairt Daibhi re Rachi-
melech an fagart, do aithis an Righ
gnothuighe dhiom, agus a dubhairt fé
riom, Ná biodh fios éannithe don nadh-
bhar fa bhfuilim dot chur, agus aithní-
ghim dhíot, ag éanduine: agus do chuir
mé mo shearbhíoghantúighe don náitse,
agus don náit úd oile.

3 Annois ar a nadhbar fin. Cred fin atá agad? tabhair dhanfa cúig haráin am laimh, nó gídh bé ní atá a lathair.

4 Agus do fhearraig an sagart Daibhi, agus a dubhairt, Ní bhfuil arán coitcheann ar bith fiam láimh, achd atá arán coifreachtá ann; má chongmhadar na bóga-nuigh iad féin ní-fa lúgha dhe ó mhnaibh.

Agus do fhreagair Dáibhi an sagart,
 agus a dubhairt ris, Go deimhin do cong-
 mhadh m'na uainne trí lá annois ó
 tháinig m'fi amach, agus atáid foithighe
 do nógán glan, agus an tarán fós
 coitcheann ar mhodh, dá náomhthuigh
 a niugh é anna ftoitheach.

2. Ann sin thug an sagart arán coifreactha dhó; óir ní raibh arán ar bith ann achd an taráin taibéanta, noch do thógbhadh as faghnuife an Tighearna, do chur arán teith annsa ló ar tóg-bhadh as é.

7 Annois do bhí duine áirigh do mhuintir Shaul annsin an lúin, ar na chonghail a lathair an Tighearna, agus a fé dob ainm dhó Doeg, Edo-míteach, ceann na nádhuireadh do bhí ag Sàul.

8 Agus a dubhairt Dáibhi re Achimelech, Agus nach bhfuil annó ar do chumas gath nó clóidheamh? óir ní thug mifi mo chlóidheamh nó marim oile

9 Agus a dubhairt an Eap-
Cloidheamh Gholiai an Philiticeach
noch do mharbh tufa an ngleann Eabha
feuch ata fé annfo carda a n-eadach Eabha
shiar non Nephod : madh aill
leachda, beir leachd é : oir n-
bhfuil aithearrach annfo. Agus a dub-
hairt Daibhi; Ni bhfuil a leitheid eile ann,
tabhair dhámh é.

10 Agus déirigh Daibhi, agus do
theith fé an lá sin ar eagla Shaul, agus
do chuaidh chum Achis Rígh Gát.

11 Agus a dubhradar fearbhíh-
ghantaighe Achis ris, nach é fo Daibhí
Rígh na críche? nach dubhradar abhriam
ó bhéul go beul dó, gha radh, Do mharbh
Saul a mháilte, agus Daibhí a dheich
mílte?

12 Agus do thaisgidh Dáibhi na bráthraí iona chroidhe, agus do bhí sé lán deagla Achis Rígh Gát.

13 Agus do áthruigh fé a bheith
dha lathairfion, agus do léig air féin
bheith ar buile ann a lámhuibh, agus do
scríobadh ar dhoirfíbh an geata, agus
do léigeadh a theile tuitim a nuas ar a
fhéafoig.

14. An n-sin a dubhairt Achis re na snerbhífeachaibh, féach do chítí go bhfuil an tóglaigh ar buile : uime sin cred si ttugabhair chugamsa é?

15 An bhfuil easthuidh dháóine ar boile
orumfa, as a ttugabhair an fearó do
dhéanamh mire dom lathair? an ttiuc-
faidh an tóglach so a steach dom thighe?

C. A. I. B. XXII.

Ar impidhe an Fháigh Gad, fill Dáibbi go
rís Iúdaib. II Mar mbíorann re Dáibbi
do mharbh Saul Saqirt an Tighearna.

Do imthigh Daibhi ar a nadhbarfin
as sin, agus do chuaidh se' go ha-
amhaigh Adullam: agus a nuair do
chualadar a dhearbhráithre agus muintir
thighe a athar uile sin, do chuadar
chuige fionn ann sin.

agus gach a raibh a riachtaim,
agus gach a raibh a bhfiachaibh, agus
gach áon dá raibh a mbuaidhreath, do
chruinnighadar iad féin chuige, go mbe-
adhl sé na chaipitín orra : agus dho bhi
timchioll cheithre chéad fear na fhochair.

3 Agus do chuaidh Daibhi as linn
go Mísech Mhoab, agus a dubhairt fé
ré Rígh Moab, Guidhim thú, Tigheadh
mathair agus mo mhathair amach, agus
bidis ad fhochairfí, nó go raibh a fhuas
aigum creid dhéana Dia ar mo shon.

4 Agus thug fé a lathair Rígh Móib
iad, agus do chomhnuigheadar na fho-
chair, an feadh do bhí Daibhi fan nú-
amhaigh. 5 Agus

S Agum

1 Agus a dubhairt an fágh Gad re Daibhi, Ná fan annsa dáingion úd, imigh as ío, agus éirigh go tír Judah: agus sin do imthigh Daibhi, agus do chuidigh go foráid Haret.

2 A nuair do chúala Saul go raibh Daibhi ós áird, agus na daoine do bhi na fhochair: (anois do bhi Saul na bheag a Nigebah faoi chrann a Rámah, agus a ghaith iona láimh: agus do bháir a fhearbhfhoghantúighe na seasamh gotha taobh dhé.)

3 Ann sin a dubhairt Saul re na mhuintir do bhi gacha taobh dhe, Eistigh anois a Bhenjamiteacha, an ttiubhra mac Jese do gach an aguibhí maclaigh agus fineamhna? a ndéana fé d'uibh uile caipitínigh ar mhilibh, agus cuimínigh ar chéaduibh?

4 As a ndéarnabhair uile feall am agaidh si, nach bhfuil éanduine iunfeas dó go ndéarna mo mhac ceangal re mac Jese, agus nach bhfuil tréaighe ag iunfeas agaidh dhamh, no fhoillfhibh go chorruigh mo mhac mo fhearbhfhoghantúigh am agaidh, do bheith am arthill mar atá a nugh.

5 Ann sin do fhreagair Doeg an Tédomiteach noch do bhi ós cionn fhearbhfhoghantúigh dhamh: 6c a dubhairt, Do dnuair mé mac Jese ag teachd go gá go Hachimelech mhac Ahitub.

7 Agus d'fuaruigh fé don Thighearna ar a shon, agus thug fé biadh dhó, agus thug fé cloidheamh Gholiath an Philistíneach dhó.

8 Ann sin do chuir an Rígh fíos ar Achimelech an Sagart, mhac Ahitub, agus ar mhuintir thighe a athar uile, na sagairt do bhi a Nob: agus thagadar uile chuim an Rígh.

9 Agus a dubhairt Saul, éid anois a mhic Ahitub: agus do fhreagair téisón, atáim annso a Thighearna.

10 Agus a dubhairt Saúl ris, Cred far thionnsguin tusa feall am agaidh si, thá féin agus mac Jese, do reir mar thug tú arán dó agus cloidheamh, agus gur fhoilfrúigh tú do Dhia air a shon, anois go neireochadh fé am agaidh si, agus go mbiath ag oirchill orum, mar atá a nugh?

11 Ann sin do fhreagair Achimelech an Rígh, agus a dubhairt, agus Cía atá comhfhéiríneach re Daibhi a measc do fhearbhfhoghantúigh dhamh uile: noch is éicamhuin don Rígh, agus shiobhlúighe le do rádh, agus atá onórach ann do thugh?

12 Nar thionnsguin mísi an lán D'ia fhoilfrúghadh air a shon? go madh fada sin uim: ná cuireadh an Rígh éinni a leith a fhearbhfhoghantúigh, nó a leith thighe mathar uile: oir ní raibh fíos éineithe dhe so uile ag do fhearbhfhéach go beag ná go mór.

16 Agus a dubhairt an Rígh, do gheabhá tusa bás go deimhin, a Achimelech, thá féin agus muintir thighe hathar uile.

17 Agus a dubhairt an Rígh ris na coisgibh do bhi gacha taobh dhe na seasamh, Fillidh, & marbhaidh sagairt an Tighearna: do chionn go bhfuil a lámhán fós lé Daibhi, agus do chionn go raibh a fhios aca a nuair do theith fé, agus nar fhoillfíghtheadar dhamh &. Ach níor bháill lé muintir an Rígh a lámh do fhineadh ar shagartaibh an Tighearna.

18 Agus a dubhairt an Rígh re Doeg: fílle agus tiomáin ar na sagartaibh. Agus d'fíll Doeg an Tédomiteach, agus do thiomáin ar na sagartaibh: agus do mharbh fé an lán cuigear agus ceithre fichthid fear air a raibh Ephod linéaduigh.

19 Agus do bháil fé Nob, cathair na sagart, le faobhar an chloidhimh, éidir fhear agus mhánaí, leanamh agus naoidheanan, agus éidir dhamhuibh agus affaibh, agus chaorchaibh, le faobhar an chloidhimh:

20 Agus do chúaidh áon do chloinn Achimelech mhic Ahitub as, dar bhainim Abiatar, agus do theith a ndáigh Daibhi.

21 Agus dinnis Abiatar do Dháibhi mar do mharbh Saul sagairt an Tighearna.

22 Agus a dubhairt Daibhi re Abiatar, Do bhi a fhios agum an lán, a nuair do bhi Doeg an Tédomiteach annsin, gur dheimhin go nínneadh fé do Shaul: is mísi as cionfatha re bás dháoineadh thighe hathar uile.

23 Fanna am fhochairfe, í ná biodh eagla ort: an téiarrus mo bháfa, afe iarrus do bháfa: ach bíaidh tú daingean am fhochairfe.

C A I B. XXIII.

Do shoradh Daibhi & thóruigheachd Shaul 9 tré chaismiorta Dé.

AN sin dinnisodar do Dháibhi, ga rád, Féuch, atáid na Philistínigh ag troid a naghaidh Ceiliah, agus atáid ag slat na nurlar mbuailte.

2 Uime sin d'fuaruigh Daibhi don Tighearna, gha rád, An racha mé, agus an mbéailfe mé na Philistínigh? agus a dubhairt an Tighearna re Daibhi, Eirigh, agus buail na Philistínigh, agus tárrthuigh Ceiliah.

3 Agus a dubhradar muintir Dháibhi ris, féach atá eagla oruinn annso ann Judah: agus ga mhéid ós a chionn sin ma theighmid go Ceiliah a naghaidh shloigh na Bhphilitíneach?

4 Ann sin d'faisruigh Daibhi fós a ris don Tighearna: agus do fhreagair an Tighearna e, agus a dubhairt, Éirigh imthigh síos go Ceilah: óir do bhéara mísi na Philistínigh ad láimh.

5 Mar sin do chuaidh Daibhi agus a mhuintir go Ceilah, agus do throideadar ris na Philistínigh, agus thugadar a náirneis leo, agus do bhuailleadar iad re hár mór: mar sin do shíor Daibhi áitre-abhaigh Ceilah.

6 Agus tárla a nuair do theith Abiatar mhac Achimelech chum Daibhi go Ceilah, go ttáinig sé síos maille re Héphod iona láimh.

7 Agus do hinnseadh do Shaul go ttáinig Daibhi go Ceilah, agus a dubhairt Saul, Thug Dia am láimh é: óir atá sé fa iadhadh a stigh, ar tteachd a mbaile ar a bhfuilid geatuidhe, agus barruidhe.

8 Agus do ghoir Saul an pobal uile a gcionn a chéile chum cogaidh, do dhul síos go Ceilah, do shuidhe a naghaidh Dhaibhi agus a mhuintire.

9 Agus do bhí a fhios ag Daibhi gur oibrigh Saul ós ísiol urchoid chuige; agus a dubhairt sé ré Abiatar an t-éagart, Tabhair a leith annso an f-éphod.

10 Ann sin a dubhairt Daibhi, a Thighearna Dia Ísrael, do chuála do shearbhfeach go dearbhbha go bhfuil Saul ag iarraidh teachd go Ceilah, do mhilleadh na caithreach ar mo shonfa.

11 An feachódaid muintir Ceilah mé a láimh Shaul? an ttiocfa Saul a n-áras mar do chuála do shearbhfeach? O a Thighearna Dia Ísrael, guidhim thú, innis dot shearbhfhoghantúigh? agus a dubhairt an Tighearna, Tiucfaidh sé a n-áras.

12 Agus a dubhairt Daibhi annsin, An toirbheóid muintir Ceilah mísi agus mo mhuintir a láimh Shaul? agus a dubhairt an Tighearna, Toirbheóid.

13 Ann sin déirigh Daibhi agus a mhuintir timchioll sé chéad fear, agus d'fágghadar Ceilah, agus do chuadar gídh bé aít ar fhéadadar dul; agus do hinnseadh do Shaul gur imthigh Daibhi as Ceilah, agus do sguir sé dhul ar a aghaidh.

14 Agus do rinne Daibhi comhnuigh san bhfásach a ndaingneachaibh laidre, agus d'fán sé ar tshlabh a bhfásach Siph: agus do bhí Saul dá iarraidh gach éanla, ach ní thóg Dia iona láimh é.

15 Agus do chonnaire Daibhi go ttáinig Saul amach dá iarraidh ré a bhfágghadh; agus do bhí Daibhi a bhfásach Siph, a gcoill.

16 Agus déirigh Jonatan mhac Shaul, agus do chuaidh sé go Daibhi annfa choill, agus do neartuigh a lámh a ndia.

17 Agus a dubhairt sé ris, Ní b'odh eagla ort: óir ní bhfuighe na matharfa thú; & b'iaidh tú do Rígh Ísrael; agus mísi bhus foige ad dhíne agus atá a fhios sin fós ag matar Saul.

18 Agus do rinneadar a n-éagart a lathair an Tighearna: agus d'fán Daibhi san choill, agus d'imthigh Jonatan dá thigh féin.

19 Ann sin tangadar na Siphigh suas go Saul go Gibeih, na rádha, nach bhfuil Daibhi agannas do sholach féin a náitibh daingne choill a ccnoc Hachilah, noch atá do taobh ó dheas do Jefsimon?

20 Anns ar a nadhbharas a Rígh, do réir mar is rothoil led iomtinn teachd síos, táir síos, agus baill ar ccuidne dhe a sheachadadh a láimh an Rígh.

21 Agus a dubhairt Saul, go mada beannuigh bheithife ón Tighearna: ar atá truaighe agaibh dharmha.

22 Imthighidh, guidhim sibh, a mhuintir, & feachaidh a náit a ngnathuigheann sé bheith, & cia chonnaire ann sin é: óir do hinnseadh dharmha go mbionn sé ro aireach.

23 Féachaidh ar a nadhbharas, agus beiridh éolus ar na huile áitíoh d'áras mar a bhfoluigheann sé féin, agus tigibh chugamfa a ris le deimhin, agus rachaidh mé libh: agus tiucfaidh a gcrích mi bhíonn sé annfa tír, go spionfaidh mísi amach é, ar feadh uile mhísteadh Judah.

24 Agus déirghedarfan, agus do chuadar go Siph roimhe Shaul, ach do bhí Daibhi agus a mhuintir a bhfásach Maon, annfa réiteach taobh ó dheas do Jefsimon.

25 Do chuaidh Saul fós, agus a mhuintir dá iarraidh: agus d'innhodar síos do Dhaibhi: uime sin do chuaidh sé síos a carruig, agus do chomhnuigh a bhfásach Maon: agus a nuair do chuaidh Saul sin, do lean sé a ndiaigh Dhaibhi go falach Maon.

26 Agus do chuaidh Saul air an tshlabh don tshlabh, agus Daibhi gan a mhuintir ar an taobh eile don tshlabh: & do rinne Daibhi deithir re himtheachd ar eagla Shaul: óir tháinig Saul agus a mhuintir, timchioll Daibhi agus a mhuintire fa gcúairt, dá n-ághaidh.

27 Acht tangadar teachda chum Shaul, dá rádha ris, deithfrigh ort, agus táir: óir thangadar na Philistínigh do ghabháil na tíre.

28 Uime sin d'fíl Saul ó leanmhán a ndiaigh Dhaibhi, & do chuaidh a n-aghaidh na Bhphilistíneach; uime sin do ghoireadar Selah-hammah lerot don náit.

29 Agus do chuaidh Daibhi suas a sin; agus do comhnuigh a náitibh daingne, ann Engedi.

C A I B. XXIV.

Do dháil Dáibhi croidhe a nambad le
do dháil Dáibhi, ann fa nuamhaidh.

1. Gus tús a nuair do bhi Saul ar
do dháil Dáibhi 6 leanmhain na Bhphili-
nach, gur hinisfeadh dhó, dha
féach atá Dáibhi a bhífach En-
n.

2. Agus rug Saul leis trí mhile fear
na h-Israel uile, agus dimthugh ar
do dháil Dáibhi agus a mhuintire, ar
do dháil Dáibhi na ngabhar bhíam.

3. Agus thainic sé do na tightheabhaigh
leimh ris an tslighe, mar a
na n-éabhaigh, agus do chuaidh Saul
leimh do dháil Dáibhi a chos, agus do bhi
do dháil Dáibhi agus a mhuintir a ttaobh na
leimh.

4. Agus a dubhradar muintir
do dháil Dáibhi, féach an t-á a dubhairt an
Tighearna riort, Féach, do bheara mé do
leimh ad leimh, iondus go bhfeadfa
do dháil Dáibhi ris mar as aill leachd
do dháil Dáibhi ann sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

5. Agus tús a nuair do dháil Dáibhi sin gur
do dháil Dáibhi ann sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

6. Agus a dubhairt sé re na dhaó-
na, Ní léig Dia go ndéanainnfi an
do dháil Dáibhi sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

7. Mar sin do chois Dáibhi a shear-
do dháil Dáibhi sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

8. Déirigh Dáibhi mar an gcéadna
do dháil Dáibhi sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

9. Agus a dubhairt Dáibhi re Saul,
do dháil Dáibhi sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

10. Féach a nuigh do chonncadar do
do dháil Dáibhi sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

11. Os a chionn sin, a athair féach, féach
do dháil Dáibhi sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

12. Os a chionn sin, a athair féach, féach
do dháil Dáibhi sin déirigh Dáibhi, agus do
do dháil Dáibhi féicte roba Shaul gan fhios

nach bhfuil olc nó urchóid am leimh,
agus nar chiontuigh mé ad aghaidhsí;
achd atá tús ag iadhadh ar manamfa,
chum a ghabhala.

12. Go ndéana an Tighearna breith-
eamhnus eadrúma agus tús, agus go
ndioghla an Tighearna mísi ort: achd ní
bheanfa mo leimhfa riort.

13. Mar a deir seanfhocal na nárfanta,
Thig an tolc ón drochdhuine, achd ní
bheanfa mo leimhfa riortfa.

14. Cía a ndiaigh a túsain Rígh If-
rael amach? cía a ndiaigh a bhfuil tús
ag lorgaireachd? a ndiaigh mhadruidh
mhairbh? a ndiaigh dhearnaite?

15. Ar a nadhbharfín biodh an Tigh-
earna na bhreitheamh, agus beireadh sé
breath eadrúma agus tús, agus go
ttagruidh mo cháis, agus go fíoruidh sé
mé amach as do leimhle.

16. Agus tús a nuair do chrioch-
nuigh Dáibhi labhairt na mbriatharaí re
Saul, go ndubhairt Saul, a né ís do
ghuthla, a mhic, a Dáibhi? agus do
thóg Saul a ghuth ós áird, agus do ghluil
sé.

17. Agus a dubhairt sé re Dáibhi, Is
fíreanta thúfa ná mísi, óir do chaitigh
thúfa mísi le maith, a nuair a nuair do
rinne mé ort.

18. Agus do thabbein tús a nuigh a
fheabhas do fíth orúma tús; an tan go
ttug an Tighearna ad leimh mé, agus nar
mhairbh tús mé.

19. Óir má bheiríonn duine ar a
námhuid, an léigfe sé slán uadh é?
uime sin go ttuga an Tighearna a
luach maithfeafa dhuit, ar son a ndéarna
tús orúma a nuigh.

20. Agus a nois féach atá a fhios
agamfa go maith, go mbia tús ad Rígh,
agus go ndaingneochthar rioghachd If-
rael ad leimh.

21. Tabhairt do mhionna dhamfa, ar a
nadhbharfín annois fan Tighearna, nach
gearrfa tús amach mo fhliochdía am dhi-
aigh, agus nach scriosfuidh tús mainm as
tigh mathar.

22. Agus thug Dáibhi a mhionna do
Shaul, agus do chuaidh Saul dá thigh:
achd do chuaidh Dáibhi, agus a mhuintir
suas go daingean áirigh.

C A I B. XXV.

Bas a adhlacadh Shamuel, 18 Do chonbhaidh
Dáibhi o Nabal do mbarbhadh tré ghliocas
Abigail.

A Gus fuair Samuel bás, agus do chruin-
nigheadar Israel uile a gcionn a
chéile, agus do chaoineadar é, agus
do adhlacadar é iona thigh fein
a Ramah. Agus déirigh Dáibhi,
agus do chuaidh síos go fífach Pa-
ran.

2 Agus do bhi duine a Maon ga raibh a mhàin a Gcarmel, agus do bhi an duine ro mhòr, agus do bhàdar trì mhìle càora aige, agus mìle gabhar, agus do bhi ag bearradh a chàorach a Gcarmel.

3 Annois do bhé ainm an duine Nabal, agus ainm a mhná Abigail: agus ba bean dheaghthuigfionach í, & sgiamhach a ngnáis: achd do bhi an fear iarg-cùla, agus go h-olc iona ghnìomharthaibh, agus bá do thigh Chaleb é.

4 Agus do chualaidh Dàibhi annsa bhfalach gur bhearr Nabal a chaoirigh.

5 Agus do chuir Dàibhi deichneamhar óganach aad, agus a dubhairt Dàibhi ris na hóganchuibh, Eirgidhe suas go Caramel, agus imthighidh go Nabal, agus beannuighidh dho am ainm: fì.

6 Agus is marfo a d'earthaí ris, matha fe slán: sìothchàin mar aon duit féin, agus sìothchàin dot thigh, agus sìothchàin da gach éinn as leachd.

7 Agus annois do chuala mé go bhfuilid luchd bearrtha càorach agad: a nois nì dheanamairne dochar do na h-òdhairibh, noch do bhi eadruinn: & nì mó do chailleadar éainni ar feadh na haimfiredo do bhàdar a Gcarmel.

8 Fiarfuidh dot óganachuibh, agus inneofaid siad duit: ar a nadhbar sin faghdaois na hóganach fabhar ad radharc: (òir thangamar a ló mhaith) guidhim thú, tabhair gach bé nì theagmhas ad làimh, doch fhearbh hoghantuibh, & dod mhad Dàibhi.

9 Agus a nuair thangadar óganuidh Dhaibhi, do labhradar ré Nabal do réir na briathrafin uile a nainim Dhaibhi, agus do thochedadar.

10 Agus do fhreagair Nabal fear-bhifigh Dhaibhi, agus a dubhairt, Cia hé Dàibhi féin, agus cia hé mac Jesse? bid mórán fearbh hoghantuibh ar a naimfir-sì bhrifas amach gach éandaine aca óna mhaighistir.

11 Ma feadh an nglacfa mifì marán, agus muifce, agus mfeoil do mharbh mé don bhearthòiribh, agus a ttabhairt do dhaoinibh nach seas damh cá has doibh.

12 Ann sin do fhilleadar óganuidh Dhaibhi, agus do chuadar air a nais, agus tangadar, agus dinnifiodar dho na briathrafin uile.

13 Agus a dubhairt Dàibhi re na mhuintir, cuirfidh gach éandaine aguibh a chloidheamh thairis. Agus do chuir gach aon aca a chloidheamh thairis, agus do chuir Dàibhi mar an gcéadna a chloidheamh thairis: agus do chuaidh suas a ndiaigh Dhaibhi timchioll ceithre chéad fear, agus dhan dhà chéad fear ag an fìor.

14 Agus dinnis duine do na hóganachuibh do Abigail bean Nabal, gha rádh, Féach do chuir Dàibhi teachda as a

bhfalach do bheanpughadh dar maighistir, agus do bhuail sé ag géarugheall orra.

15 Acht do bhàdar na daoine ro mhaith rinne, agus nì dheanair dochar dhuinn, agus nì mó do chuaidh mar einni, an fad do bhàmar na cailleadar, a nuair do bhàmar a mach na machairighibh.

16 Do bhàdar na ndéan aguinn do ló agus doidhe ar feadh na haimfiredo bhàmar na bhfochair ag cumhadh na càorach.

17 Annois ar a nadhbar sin, baid a shìos agad, agus meas cred dheanair: òir do cinneadh olc a naghaidh maighistir, agus a naghaidh a thig uile: òir sé a leitheid sin do mhad Bhelial é, nach bhféadann duine labhairt ris.

18 Ann sin do rinne Abigail do thnìos, agus do ghleas dhà chéad beag agus dhà bhuidéal fionna, agus cuir righ réigh deafuidh, & cuir mionn do ghrán doite, agus céad triopall do rìnnibh, & dhà chéad baighinn fionna, agus do chuir ar afailluibh siad.

19 Agus a dubhairt sí re na bhfèachuibh, Gluafigh romham, fagh baidh mifì bhur ndiaigh: achd mórann si sin dá fear Nabal.

20 Agus is amluidh bhì, mar dho bhì fì ag marcuigheachd air a nallal, & i ag dul sìos air sgàth cnoc, agus feach do bhì Dàibhi agus a mhuintir a teachd na coinne a nuas, agus tair riu i.

21 (Annois arfa Dàibhi, go dèan in is diomhàoin damh a ndèana me do chumhdach ar a raibh ag an bhfearso ann fa bhfalach, ar chor nach deachaidh éinn a mugh don nùile nì dar ghabh leis: agus do chuithig fì ro mhaith le h-olc.

22 Go ndèarna Dia sin agus tair leamh ré naimhde Dhaibhi, na faghbhuimsi don nùile nì ghabhus leis, roimhe sholas na maidne, aon, do mhaighidh a naghaidh an bhalla.)

23 Agus a nuair do chonnair Abigail Dàibhi, do luathuigh fì uirre, agus do thuirling fì don nallal, agus do thair ar a haghaidh a bhfadhmuis Dhaibhi, do chlaon fì fein go talumb.

24 Agus do thuit fì fana chofaidh agus a dubhairt, Orumfa a thighearn orumfa biodh a néagóirfì, agus lè dot bhanóglach guidhim thú, labhair ad eifeachd, agus eifì briathra do bhann glach.

25 Guidhim thú, na tugadh mo thighearna toradh ar an t-é fò do mhuintir Bhelial, eadhon Nabal: òir mar an ainm, is mar sin atá fì fein: Nabal ainm dhó, agus leimhe ata aige: ach mifì do bhanoglach, nì fìaca me óganuidh mo thighearna noch do chuir a uait.

10 mo th
 11 mhuin
 12 mar ab
 13 Nabal
 14 e; a
 15 e o
 16 chuir

17 Ag
 18 fuch
 19 an
 20 bh
 21 do
 22 an
 23 do
 24 an

25 Ag
 26 fuch
 27 an
 28 bh
 29 do
 30 an
 31 do
 32 an

33 Ag
 34 fuch
 35 an
 36 bh
 37 do
 38 an
 39 do
 40 an

41 Ag
 42 fuch
 43 an
 44 bh
 45 do
 46 an
 47 do
 48 an

49 Ag
 50 fuch
 51 an
 52 bh
 53 do
 54 an
 55 do
 56 an

57 Ag
 58 fuch
 59 an
 60 bh
 61 do
 62 an
 63 do
 64 an

65 Ag
 66 fuch
 67 an
 68 bh
 69 do
 70 an
 71 do
 72 an

73 Ag
 74 fuch
 75 an
 76 bh
 77 do
 78 an
 79 do
 80 an

81 Ag
 82 fuch
 83 an
 84 bh
 85 do
 86 an
 87 do
 88 an

89 Ag
 90 fuch
 91 an
 92 bh
 93 do
 94 an
 95 do
 96 an

97 Ag
 98 fuch
 99 an
 100 bh
 101 do
 102 an
 103 do
 104 an

105 Ag
 106 fuch
 107 an
 108 bh
 109 do
 110 an
 111 do
 112 an

113 Ag
 114 fuch
 115 an
 116 bh
 117 do
 118 an
 119 do
 120 an

121 Ag
 122 fuch
 123 an
 124 bh
 125 do
 126 an
 127 do
 128 an

129 Ag
 130 fuch
 131 an
 132 bh
 133 do
 134 an
 135 do
 136 an

137 Ag
 138 fuch
 139 an
 140 bh
 141 do
 142 an
 143 do
 144 an

145 Ag
 146 fuch
 147 an
 148 bh
 149 do
 150 an
 151 do
 152 an

153 Ag
 154 fuch
 155 an
 156 bh
 157 do
 158 an
 159 do
 160 an

161 Ag
 162 fuch
 163 an
 164 bh
 165 do
 166 an
 167 do
 168 an

169 Ag
 170 fuch
 171 an
 172 bh
 173 do
 174 an
 175 do
 176 an

177 Ag
 178 fuch
 179 an
 180 bh
 181 do
 182 an
 183 do
 184 an

185 Ag
 186 fuch
 187 an
 188 bh
 189 do
 190 an
 191 do
 192 an

193 Ag
 194 fuch
 195 an
 196 bh
 197 do
 198 an
 199 do
 200 an

201 Ag
 202 fuch
 203 an
 204 bh
 205 do
 206 an
 207 do
 208 an

209 Ag
 210 fuch
 211 an
 212 bh
 213 do
 214 an
 215 do
 216 an

217 Ag
 218 fuch
 219 an
 220 bh
 221 do
 222 an
 223 do
 224 an

225 Ag
 226 fuch
 227 an
 228 bh
 229 do
 230 an
 231 do
 232 an

233 Ag
 234 fuch
 235 an
 236 bh
 237 do
 238 an
 239 do
 240 an

241 Ag
 242 fuch
 243 an
 244 bh
 245 do
 246 an
 247 do
 248 an

249 Ag
 250 fuch
 251 an
 252 bh
 253 do
 254 an
 255 do
 256 an

257 Ag
 258 fuch
 259 an
 260 bh
 261 do
 262 an
 263 do
 264 an

265 Ag
 266 fuch
 267 an
 268 bh
 269 do
 270 an
 271 do
 272 an

273 Ag
 274 fuch
 275 an
 276 bh
 277 do
 278 an
 279 do
 280 an

281 Ag
 282 fuch
 283 an
 284 bh
 285 do
 286 an
 287 do
 288 an

289 Ag
 290 fuch
 291 an
 292 bh
 293 do
 294 an
 295 do
 296 an

297 Ag
 298 fuch
 299 an
 300 bh
 301 do
 302 an
 303 do
 304 an

305 Ag
 306 fuch
 307 an
 308 bh
 309 do
 310 an
 311 do
 312 an

313 Ag
 314 fuch
 315 an
 316 bh
 317 do
 318 an
 319 do
 320 an

321 Ag
 322 fuch
 323 an
 324 bh
 325 do
 326 an
 327 do
 328 an

329 Ag
 330 fuch
 331 an
 332 bh
 333 do
 334 an
 335 do
 336 an

337 Ag
 338 fuch
 339 an
 340 bh
 341 do
 342 an
 343 do
 344 an

345 Ag
 346 fuch
 347 an
 348 bh
 349 do
 350 an
 351 do
 352 an

353 Ag
 354 fuch
 355 an
 356 bh
 357 do
 358 an
 359 do
 360 an

361 Ag
 362 fuch
 363 an
 364 bh
 365 do
 366 an
 367 do
 368 an

369 Ag
 370 fuch
 371 an
 372 bh
 373 do
 374 an
 375 do
 376 an

377 Ag
 378 fuch
 379 an
 380 bh
 381 do
 382 an
 383 do
 384 an

385 Ag
 386 fuch
 387 an
 388 bh
 389 do
 390 an
 391 do
 392 an

393 Ag
 394 fuch
 395 an
 396 bh
 397 do
 398 an
 399 do
 400 an

401 Ag
 402 fuch
 403 an
 404 bh
 405 do
 406 an
 407 do
 408 an

409 Ag
 410 fuch
 411 an
 412 bh
 413 do
 414 an
 415 do
 416 an

417 Ag
 418 fuch
 419 an
 420 bh
 421 do
 422 an
 423 do
 424 an

425 Ag
 426 fuch
 427 an
 428 bh
 429 do
 430 an
 431 do
 432 an

44 Ach thug Saul Michal a inghean
bean Dhaibhi, do Phalti mhac Laui
noch do bhi do Ghallim.

Do adhmúigh Saul an dara h-úair iochd
Dhaibhí, 21 agus a ainíochd féin.

Agus déirigh Dáibhi, agus tháinig
 agus a nait ar shuighe Saul a
 champa; & do chonnaire Dáibhi a nait
 ar luigh Saul, agus Abner mhac Ner
 caiptin a shuigh; agus do luidh Saul

annsa trinne, agus an sluaigh a campa air gach éantíobh dhe.

6 Ann sin do fhreagair Dáibhi, & a dubhairt fé re Hachimelech an Hiteach, agus re Habíai mhac Seruah, dearbhrathair Jóab, dhá rádh, cia rachus liom síos don champa go Saul? agus a dubhairt Abíai, racha míf leach síos.

7 Mar sin tháinig Dáibhi, agus Abíai chum an tsoigh san noidheche, agus féuch, do bhí Saul na chodladh a sluaigh san tréinn, agus a ghath na sheafadh san talamh ag adhairt: agus do bhí Abner agus an sluaigh na luidhe ar gach tíobh dhe.

8 Ann sin a dubhairt Abíai re Dáibhi, thug Dia do námhaid a niugh ad láimh: annós a naddbharfín guidhim thú, leig dhámhsa a bhualadh leis an ngath go nuige an talamh deantíathadh & ní bhúailfid an dara huír é.

9 Agus a dubhairt Dáibhi re Abíai, ná marbh é, oir cia fhéadus a lámh do fhineadh amach a naghaidh éngthuigh an Tighearna, agus bheith neimhchiontach?

10 Os a chionn sin a dubhairt Dáibhi, Mar mhairios an Tighearna, buailfidh an Tighearna é, nó tuca a lá a bhfuir ghe fé bá, nó rachaidh fé síos a gcath, agus tuitse fé.

11 Nár leigidh an Tighearna go sínsíní amach mo lámh a naghaidh unghaigh an Tighearna: ach guidhim thúsa anois, glac an gath atá agá cheannadhairt, agus an cruisín uige, agus bíom ag imtheachd.

12 Mar sin do thóg Dáibhi an cruisín uige, ó cheannadhairt Shaul, agus do imthigheadar rompa, agus ní raibh éanduine ann do chionnaire sin, nó agá raibh a fhios, nó do mháscail: oir do bhádar uile na gcodladh, do chionn gur thuit sían trom on TTighearna órra.

13 Ann sin do chuaidh Dáibhi don táobh oile anonn, agus do sheas a mullach cnóic a bhfad uatha, & spás mór eatorra:

14 Ann sin do ghoir Dáibhi air a tsluaigh, agus air Abner mhac Ner, gha rádh, nach bhfreagann tú, a Abner? ann sin do fhreagair Abner, agus a dubhairt, cia thúsa bhéiceas air a Righ?

15 Agus a dubhairt Dáibhi re Habner, nach bhfuil túsa ad ghaifgidheach bheodha, agus cia as cosmhul ríct ann Israel? uime sin cred fa nar choimhead tú do Thighearna an Righ: oir tháinig duine don tsluaigh a sheach do mharbhadh an Righ do Thighearna.

16 Ní maith an nísó do rinne tú: mar mhairios an Tighearna, do thul-leabhair bhuir mbáfughadh, do bhrigh nár choimheadabhair bhuir maighifir, unghach an Tighearna: & annós féuch cait a bhfuil gath an Righ, agus an cruisín uige do bhí agá cheannadhairt?

17 Agus do aithin Saul gath Dáibhi, agus a dubhairt, né fo do gha fa, a mhic, a Dháibhi! agus a dubhairt, fé fo mo ghuth fa, a thighearna a Righ.

18 Agus a dubhairt fé, cred a fathas a bhfuil mo thighearna mar bfoileannbhúinn a shearbhfhoghantach oir cred do rinne mé, nó cred a tolc atá am láimh?

19 Annois ar a naddbharfín guidhim thú, éisdeadh mo thighearna an Righ bráthra a shearbhfhoghantach, ann an Tighearna do chorrugh sían an ngathaidh thú, glacadh fé oíraí chun achd mas iad clanna na ndáic, go ním mallaigh iad a lathair an Tighearna oir do dhéadar míf amach annós ó fhanmhúin a noighreachd an Tighearna, gha rádh, éirigh, adhair de oíraí.

20 Annois uime sin, ní déadar míf fa thalumb a bhfiaghadh an Tighearna: oir tháinig Righ Israel a mach diarrugh dearnaide, mar do dhúine fíadach ar phaitring anna do ibhtibh.

21 Ann sin a dubhairt Saul do pheacaidh mé, fill a mhic a Dháibhi, oir ní dhéansa dochar dhuir ní bíom do chionn go raibh manom méachad ad radharc a niugh: féach do fíad mas amadanachd & do chéad mear seachrán go hiomarcach.

22 Agus do fhreagair Dáibhi, agus a dubhairt, féach gath an Righ, tigidh duine do na hoganachaith a mall, agus beireadh leis é.

23 Go ccúitighidh an Tighearna a gach éandulne a shiréantachd, agus a ionnuiceas: oir thug an Tighearna thúsa am láimhs a niugh, ach oir bháill liom mo lámh do fhineadh amach a naghaidh unghthaidh an Tighearna.

24 Agus féuch, mar do bhí tuam ro uafal am radharc a niugh, go ním sin bhias manumfa mórtaigh a fuilbh an Tighearna, agus go fíorla fé mé ó nuile thrioblóid.

25 Ann sin a dubhairt Saul re Dáibhi go madh beannuigh bhias túsa a mhic a Dháibhi, do dhéana tú neithe mé, & fós béaruidh tú buaidh a gcomhaghé; mar sin dimthigh Dáibhi roimhe agus dill Saul dá áit féin.

CAIB. XXVII.

Do cheil Dáibhi a thuras ar Righ a chis.

AGUS a dubhairt Dáibhi iona chéad idhe, Muirfhear mé annós a éigin le láimh Shaul: ní bhfuil ní bhféar dhám ná imtheachd go láith gáidithe na Bhphilitíneach, agus a chaidh Saul a néadóthch dom thóigh gan miarruidh ó sin amach a néachta ista Disrael: agus mar sin imeocha as a lámhuibh.

Dáibhi síclag.

Agus éirigh Dáibhi, agus do chu-
laí thairis anonn leis na fé chéad do
an fhochair, go Hachis mhac Ma-
Keh Gat.

Agus do rinne Dáibhi comhnuighe a
chuir Achis a Ngát, é fein agus a
gach aon gun a theaghlach,
Dáibhi, agus a dhias ban, Ahí-
an Tíreleiteach, & Abigail an
Tíreleiteach bean Nabal.

Agus do hionnleadh do Shaul gur
Dáibhi go Gat, agus níor ghlu-
aís mé dá lorgaireachd.

Agus a dubhairt Dáibhi re Achis,
ní mé annois grafa ad radharc,
ní at dhamb a mbaile eigin anna
mé comhnuighe ann : óir
comhneochadh do shearbhfhoghan
anna chathair Ríogha ad fho-

an sin thug Achis Síclag dhó an
sine sin atá Síclag ag Ríogh-
aís gus a nuigh.

Agus do bé fad na haimfire do cho-
nuigh Dáibhi a gcrích na Bhphilisti-
neach bliadhna iomlán & ceithre mhi.

Agus do chuaidh Dáibhi agus a
dhias suas agus do thiomneadar air
a dháirí agus na Gerstibh agus
a dháirí : óir do b' iad sin fan-
aís áiréabhaigh na tíre mar
a go Súr, air fad go crích na
tíre.

Agus do bhual Dáibhi an tír &
a dháirí fear ná bean b'eo innte,
agus na cáirigh, agus na daimh
a dháirí, & na cámbhuil, agus na
dháirí, agus dháirí, agus thainic fé go
tíre.

Agus a dubhairt Achis, cáit a
bhí do thuras a nuigh ? Agus a
dubhairt Dáibhi, a naghaidh an taobh
a dháirí, agus a naghaidh an taobh
a dháirí do na Jerahmeeliteachaibh,
agus a naghaidh an taobh ó dheas do na
Gileadachaibh.

Agus níor léig Dáibhi fear no
bean ná doibh do bhéaradh ígeula go
a dháirí, deagla go ninncofáidh
a dháirí, is mar sin do rinne
a dháirí, is mar sin bhías a ghnáith-
a dháirí ar fad na haimfire choimhneochus
a dháirí na Bhphilistíneach.

Agus do chreid Achis Dáibhi, gha-
a dháirí, thug fé ar a mhuintir féin Ísrael
a dháirí amach do bheith aca air :
a dháirí féin fé na shearbhfhoghan
a dháirí agus go bráth.

a dubhairt Achis re Dáibhi, biodh a
a f'hiós agad go deimhin go racha tú
amach liomla chum catha, thá féin &
do mhuintir.

2 Agus a dubhairt Dáibhi re Achis,
go deimhin bíidh a f'hiós agadfa cred
f'headfas do shearbhfhoghan do dhéanamh :
agus a dubhairt Achis re Dáibhi, uime
fin do dhéana mé coimhneuidhe mo
chinn diot go bráth.

3 Annois déug Samuel, agus do cha-
oíneadar Ísrael uile é, agus do adhlai-
ceadar é a Rámah, eadhon iona
chathruigh féin, agus do chuir Saul ar
f'ubhal an droing agá mbidís leannáin
sith, agus luchd na bpífeog as an tír
amach.

4 Agus do chruinnigheadar na Phi-
listínigh iad féin a néanait, agus than-
gadar, agus do shuigheadar a Sune-
agus do chruinnigh Saul Ísrael uile,
agus do rinneadar foslungphort a
Ngilboa.

5 Agus a nuair do chonnaire Saul
shuagh na Bhphilistíneach, do bhí eagla
air, agus do chriotheadh a chroidhe
go mór.

6 Agus a nuair do fhiarfaigh Saul
scéala don Tighearna, níor f'fhreagair an
Tighearna é, a mbrioglóidigh, nó le
Urim, nó le faighibh.

7 Ann sin a dubhairt Saul re na
mhuintir, faghaidh dhamb bean agá
bhfuil leannán síthe, go ndeachadh mé
na ceann, d'faghail comhairle uaithe.
Agus a dubhairt a shearbhfhoghanuigh
ris, feach atá bean agá bhfuil le-
annán síthe ann Enndor.

8 Agus do chuir Saul é féin a naimh-
ríochd, agus do chuir culaidh oile
air, agus dimthigh, agus dias fear leis,
agus tangadar chum na mná an fa no-
idheche : agus a dubhairt fé ris, guidhim
thú, déana faistíne dhambfa leis an
leannán síthe, agus tóg dhamb suas an
té ainmneochus mé dhuit.

9 Agus a dubhairt an bhean ris, feach
is aithne dhuit cred do rinne Saul, mar
do scrios fé an luchd agá rabhadar
leannán síthe, agus na draoithe, amach
as an gcrích : uimefin cred fa bhfuil
tula ag cur lin ar manúsa, agus
do chur d'fíachaibh orum bás do thuil-
liomh ?

10 Agus do mhionnuigh Saul dhi treas
an Tighearna, ag rádh, mar mhairios
an Tighearna, ní theigeomhuigh pio-
nús ar bith dhuit ar son na cúisíle.

11 Ann sin a dubhairt an bhean ris,
cía ghoirfeas mé chugadh ? agus a dubh-
airt seifion, goir chugam Samuel.

12 Agus a nuair do chonnaire an bhean
Samuel, do ghoir sí na comhairle go hard,
agus a dubhairt an bhean ré Saul, cred
far mbeall tá mé, óir is tú Saul ?

13 Agus a dubhairt an Rígh ris, ná
bíodh eagla ort, óir cred do chonnaire
tu ? agus a dubhairt an bhean re Saul,
do

CAIB. XXVIII.

Saul (annois a neudóchais) &
comhairle do ghabhail ó mbánóir
a dháirí leannán síthe.

Do b' í an f'iaethibhfin gur
chruinnigh na Philistínigh a f'í-
a dháirí a chéile chum cogaidh,
do throid re Ísrael : agus

do chonnaire mé dée ag éirge a níos as an italamh :

14 Agus a dubhairt leifion ría, cred is foirm dhó ? agus a dubhairt sí, atá seandaine ag teachd a níos, agus falluing uime. Agus do aithin Saul gur é Samuel é, agus do chrom sé le na aghaidh chum na talmhan, agus do chlíon é féin.

15 Agus a dubhairt Samuel re Saul, Cred far bhuidhir tú mé dom ghairm a níos ? agus do fhreagair Saul agus a dubhairt sé, atáim ro bhuáidhearta : óir atáid na Philistínigh ag déanamh scogadh ann aghaidh, agus do dhealúigh Dia riom, agus ní fhreagrann sé mé níos mó le faighibh, nó le físih : uime sin do ghoir mé ortá, go ninn-eósta dhámh cred dhéanas mé.

16 Ann sin a dubhairt Samuel, Cred fa bhfrúgheann tú dhíomá, ó dhealúigh an Tighearna riót, agus go bhfuil sé na nambuid agad ?

17 Agus do rinne an Tighearna dhó féin, mar do labhair sé thriomá : óir do fheaduigh an Tighearna an rioghachd as do lámh, agus thug sé dot chomharfainn, do Dhaibhi.

18 Do bhrigh nar umhlúigh tusa do ghuth an Tighearna, agus nach ar dhíoghaist tú é fhearg dhibhfeirreach ar Amalec, uime sin do rinne an Tighearna an ní si rióta a nugh.

19 Os a chionn sin, do bhéara an Tighearna Israel maille leachdfa a lámh-uibh na Bhpilistíneach.

20 Ann sin do thuit Saul ar ball sinnte ar fad na talmhan, agus do ghabh eagla ro mhór é, do bhrigh bhriathra Shamuel, agus ní raibh neart ar bith ann : óir mór ith sé arán ar feadh an laoi, nó ar feadh na hoidheche.

21 Agus tháinig an bhean chum Saul, agus do chonnaire go raibh sé lán do bhuáidhreadh, agus a dubhairt sí ris, feuch, do umhlúigh do bhanóglach dot ghlór, agus do chuir mé manum am lámh, agus déist mé red bhriathraibh, noch do labhair tú riom.

22 Anois ar a nadhbharrsin, guidhim thú, eistí mar an gcéadna ré glór do bhanóglúich, agus léig dhámhá greim aráin do chur ad fhuadhnuisí, agus ith é, chor go mbia neart ionnad a nuair bhias tú ag imbeachd ann do shlighe,

23 Acht do dhíalt leifion, agus a dubhairt, ní íosad : achd do thairuigh-eadar a shearbhfoghantaighidh maille ris an mnáoi é, ionduis gur áontuigh sé da nglór : annsin déirigh sé don talmh, agus do shuígh sé ar a leabuidh.

24 Agus do bhi síoghar ramhar ag an mnáoi san tigh, agus do dheithfrigh sí, agus do mharbhfí e, agus do ghlac plúr agus ofuín, agus do rinne arán Beamhuin de.

25 Agus thug sí lé, agus do chuir a bhfrághnuisí Shaul é, agus a bhfrághnuisí a mhuintire, & dúadar biadh :

ann sin déirgheadar suas, & dimthí-eadar rompa a noidheche sin.

C A I B. XXIX.

Na Philistínigh ag dol agceann chath re uil. 6 Do chuireadar Daibhi na bha.

ANois do chruinnigheadar na Philistínigh a sluagh uile a gcionn a chéad go Haphec : agus do bhi Israel i ccampa láimh re tobar atí ann freel.

2 Agus do ghluaifodar tighearnaidhe na Bhpilistíneach le na gcéaduibh, agus le na multibh : ach do bhi ais Daibhi & a mhuintir ann a ndéanamh a bhfochair Achis.

3 Ann sin a dubhradar prionnsíde na Bhpilistíneach, cred do níd na Bhpilistíneach ann fo ? agus a dubhairt Achis re prionnsídeuibh na Bhpilistíneach, nach é fo Daibhi, searbfoghantuidh Shaul Rígh Israel, noch atá ann fhochairí na laethesí, nó na biadhna, agus ní bhfuair mé lochd ar bith ann a thainic sé chugam gus a nugh ?

4 Agus do bhadar prionnsíde na Bhpilistíneach seargach ris, agus a dubhradar prionnsíde na Bhpilistíneach ris, tabhair air an bhféaró síleaidh go ndeachaidh sé don náit do éirigh le dhó, agus ná héirgheadh sé síos linne chum catha, deagla go mbiath sé ar aghaidh san chath : óir cred an ní le dtuillfeadh sé síth a mhaighistir, nach le ceannuibh na ndaoine fo ?

5 Nach é lo an Daibhi dar ceannadar an tabhrán ó bhéal go beid anna damhá, dhá rádh, do mharb Saul a mhílte, agus Daibhi a dheich mílte ?

6 Ann sin do ghoir Achis Daibhi chuige, agus a dubhairt ris, go dearbha mar mhairios an Tighearna, do bhi sí díreach, & is maith ann mo radhairc do dhul amach & do theachd a shra, am fhochairí ann fa tsliagh : óir ní bhí air mé olc ionnad, ón lo fa ttaic sé chugam gus a nugh : gidheadh ní bhí fábh ar ag na tighearnaidh dhuit.

7 Ar a nadhbharrsin fill annois, ag imthigh a fíothcháin, chor nach tuisidh tú mícheadfadh tighearnaidh na Bhpilistíneach :

8 Agus a dubhairt Dhaibhi re Achis, ach cred do rinne mé, agus cred tú ann do shearbhfoghantaighidh annad atáim agad gus an lo a nugh, as nach bhfeadum dul do throid re naimhde na tighearna an Rígh ?

9 Agus do fhreagair Achis, agus a dubhairt re Daibhi, atá a fíos agam go bhfuil tú go maith ann radhairc, uil aingeal Dé : gidheadh a dubhradar prionnsíde na Bhpilistíneach, rachaidh sé linne sías chum an chath.

10 Ar a nadhbharrsin anois éirigh suas go moch ar maidin maille re searbfoghantaibh do mhaighistir tháinig leachd

agus cõmhlaith agus bheithi
go moch ar maidin, agus bhias so-
mhuibh, imthighidh.
11 Mar sin d'èirigh Daibhi, agus a
mhuintir go moch ar maidin, d'fì-
laidh go crìch na Bhphilitineach, agus
d'chaid na Philistigh suas go Jef-
sai.

CAIB. XXX.

18. *Agus an t-argadar na Hamaleitigh Siclag.*
18. *Do bhean Daibhi an eadail d'ibh a rì-
gh.*
18. *Agus tìr a nuair do bhi Daibhi,
agus a mhuintir ar tteachd go
agus ar an treas là, gur ionnluighean
na Hamaleitigh an tìobh ó dheas,
agus seich; agus do airgeadar Siclag,
do b'iceadar i le Teinidh.*

19. *Agus do ghabhadar na mná a
bheanas, noch do bhi ann sin;
agus m'arbhadar eandaine beag no
achd a mbreith léo, agus im-
thighidh rompa.*

20. *Ansin thainic Daibhi, agus a mhu-
intir d'èirigh chathruigh, agus feuch do
si fìoige ó theinidh, agus a mná, &
agus a ningheana ar na mbreith
a b'ighdeanus.*

21. *An sin do thóg Daibhi, agus an
mhuintir do bhi na fhochair a nguth,
agus do ghluadar nó go rabhadar
do ghul.*

22. *Agus do gabhadh días ban Daibhi
a bheanas, Ahinoam an Tiesreeli-
ach, agus Abigail bean Nabal an
Gaditach.*

23. *Agus do bhi Daibhi lán do dhó-
ibh; óir do luigheadar na daoine ga-
bhá do chlochuibh air, do bhrigh go
nach ionn na ndaoine uile doilghio-
ich peit eandaine ar fon a mhac, a-
agus ar fon a inghean: ach do ghabh
Daibhi meineach chuige féin ann a Thi-
phasa Dia.*

24. *Agus a dubhairt Daibhi re Abia-
ir an fígar, mhac Achimelech, gu-
idh thu tabhair chugam annso an
Befor: agus thug Abiathar an Téphod
annso chom Daibhi.*

25. *Agus d'f'fraigh Daibhi don Tigh-
ear, gha rád, a ndéana mé tóru-
ighidh ar a t'luagh so? an mbéara
mé ora? agus do fhreagair seifion é,
agus iad: óir béara tú go deimhin
ora, agus gan chunntabhairt beanfa tú
na t'omán diobh.*

26. *An sin d'imthigh Daibhi, agus na fé-
in f'ear do bhi na fhochair, & thainic
é chom na bhann Befor, mar ar f'ha-
dair an mbéid do fagbádh na ndiaigh.
no Ach do lean Daibhi iad, é féin,
agus ceithre chéad fear; [óir d'fana-
ir d'ha chad oile na ndiaigh nar féud
do tar a nabhann Befor, do bhádar
annso sin.]*

27. *Agus Saradar Egipteach ar
na machaire, agus tugadh chum Daibhi
agus thugadar arin dó, agus dith
sin, & thugadar air uíge ól.*

12. *Agus thugadar piosa do cháca fig-
eadh dhó, & dhá thriopall rífin; & a-
nuair aduigh sé sin, thainic a spiorad ann
a ris: óir ní dhuigh sé aran, & nior ibh
uífge re trí lá, & lé trí hoidhche.*

13. *Agus a dubhairt Daibhi ris, cia
leat leis tusa? & cia has a t'ainic ní?
& a dubhairt seifion, ógánach don Né-
gipt mé, f'erbhífeach do Amalaciteach, &
d'fag mo mhaighistir mé, do bhrigh gur
ghlac tinnios mé trí lá ó shin.*

14. *Thugamar ionnluighe ar an t'íobh ó
dheas do na Cheretiteachaibh, agus ar
na gcoísta bheanas ré Iúdh, & ar an t'í-
obh ó dheas do Chaleb. & do loigear-
mar Siclag le teine.*

15. *Agus a dubhairt Daibhi ris, an
b'headfa tú m'fí bhreith síos chum na
cuid eachda sin? & a dubhairt seifion, ta-
bhair do mhionna dham tré Dhia nach
muirfe tú mé, & nach t'íubhra tú a lí-
imh mo mhaighistir mé, & do bheara
mé síos go nuige an chuideachda thú.*

16. *Agus a nuair rug sé síos é; feuch
do bhádar ar feadh na talmhan leath-
nuighe, ag ithe, agus ag ól, agus ag damh-
sa ar son mbéid na headála thugadar léo
amach as crìch na Bhphilitineach, &
as tír Iúdh.*

17. *Agus do bhuail Daibhi iad ó éir-
rige an láoi go t'ainic tráthnóna ar na
mháirach: agus nior imthigh duine dhi-
obh, achd ceithre chéad ógánach do
chuidh ar chámhalluibh, & do theith.*

18. *Agus do bhean Daibhi amach a
rugadar na Hamaleitigh léo uile, &
do bhean Daibhi a dhias ban amach.*

19. *Agus ní raibh éinn dá neabhuidh
beag no mór, nó mic nó ingheana, no eadail,
no éinn dá rugadar chuca: do bhean Da-
ibhi amach an t'iomán.*

20. *Agus do ghlac Daibhi na tréada
uile, & na healbra, noch do thiomaneadar
roimhe an chuid eile don náirne, & a
dubhairt sé, Ag so eadail Daibhi.*

21. *Agus thainic Daibhi mar a raibh
an dá chéad fear, noch do b'fí comhlag
sin nar f'headadar Daibhi leannhuin, noch
air a t'ug sé fós fuireach ag abhuinn Be-
for: & do chuardán amach a ccoinne
Dhaibhi, & a ccoinne na muintire do bhé
na fhochair; & a nuair thainic Daibhi a
bhfogus don phobal, do bheannuigh sé
dhoibh.*

22. *Ansin do f'hreagadar na droch-
dhaoine uile, & muintir Bhéil don
druing chaidh le Daibhi, & a dubhairt
do bhrigh nach deachadar linn, ní
thiubhran dhoibh don néadail do bhean-
namar féin amach, acht dá gach eandaine
a bhean, & a chlann, chor go mbéaruid
f'iad léo iad, & go nimtheochuid uainn.*

23. *Ansin a dubhairt Daibhi ní dhéan-
faoifí mar sin, a dhearbhráithe, ris an ní
thug an Tighearna dháinn, noch do dhi-
din sinn, & thug an chuideachda thá-
nic ar naghaidh ann ar lámhuibh.*

24. *Óir cia déitfeadh ribh annsa
chui.*

chúise ? ach mar bhías cuid an té rachus síos san chath, mar sin bhías cuid an té fhanfús a mbun an charáiste ? roinneadh síad go comhthrom.

25 Agus do bhí sé mar sin ón lósin amach, go ndéarna sé stataid dhe, agus ordughadh Dísraél gus a n-agh.

26 Agus a nuair thainic Daibhi go Sielag, do chuir fé roinn don néadail chum sinnféar Júdah, eadhon chum a charad, ghá radh, feachuidh ag sin tiódh-lacadh aguibh do chreích namhad an Tighearna :

27 Chum na muintire do bhí a Mbéte, agus chum na muintire do bhí a Rámot ó dheas, agus gus an luchd do bhí an Jatir.

28 Agus gus an luchd do bhí ann Aroer, agus gus an droing do bhí a Siphmot, agus gus an droing do bhí an Eistemoa,

29 Agus chum na muintire do bhí ann Rachal, agus chum na muintire do bhí a ccaithreachaibh na Jerahmeeliteach, & cum na muintire do bhí a gcaithreachaibh na Cceniteach,

30 Agus chum na muintire do bhí ann Hormah, agus chum na muintire do bhí ann Chor-afan, agus chum na muintire do bhí ann Atach,

31 Agus chum na droinge do bhí ann Hebron, agus cum na náiteach uile mar a ngnáthugheadh Daibhi féin & a dhaoine, tathuighe.

C A I B. XXXI.

Do thuit Saul ar a chloiddimbh féin. 11 Rugadar áitreabhugh Jábés-Gilead a chorp annas o bhalla Bhet-san.

A Gus a nois do throidheadar na Philistínigh a naghaidh Ísraél, & do theitheadar muintir Ísraél roimhe na Philistíneachaibh, & do thuiteadar síos marbh a Sliabh Gílbóa.

2 Agus do leanadar na Philistínigh go crúaidh ar Shaul, agus air a mhacaibh, agus do mharbhadar na Philistínigh Jonatan, & Abinadab, & Malchisua, mic Shaul.

3 Agus do chruaidh an cath go cruadalach a naghaidh Shaul, & damusa-

dar na faigheadóirigh é, & do bhí na lot go mór ó na faigheadóirigh.

4 An sin a dubhairt Saul re fear iomchartha a airm, tarruing do chloidheamh & faith thriomfa é, deagla go dtí fadh an droing neimhtbuncilligh thafa, & go muirfidis mé, agus ndéanaidis léige sum : ach nór bhí le fear iomchartha a airm, oir do bhí sé lán deagla : uimefin do ghlac cloidheamh, agus do thuit sé air.

5 Agus a nuair do chonnairt fear iomchartha a airm gur éug Saul, do theiseion mar an gcéadna air a chloidheamh & déug fé maille ris :

6 Mar sin déug Saul, agus a thriomac, agus fear iomchartha a airm, & a dhaoine uile an lá sin féin a n-agh fheadh.

7 Agus a nuair do chonnadar clann Ísraél, noch do bhí don tciobh oile don ghleann, & droing do bhí tciobh thail do Jordan, gur theitheadar fir Ísraél, agus eug Saul, & a mhic, do threigeadar na caitheacha, & do theitheadar : & tangadar na Philistínigh, & do aibhbadar ionta.

8 Agus tárla ar na mhárach, a nuair thangadar na philistínigh d'aghaidh na marbh, go bhfuáradar Saul agus a thriomac na luighe a sliabh Gílbóa.

9 Agus do bheanadar a cheann é, & d'aghaidh a airm é, & do cheannadar teachda go dúithe na philistíneach timchioll fa gcúirt, dhí shagra a tigh a niodhal, & a meag na phobail.

10 Agus do chuireadar a airm a tigh Astarot, & do cheangladar a chorp do bhalla Bhet-san.

11 Agus a nuair do chruaidh áitreabhugh Jábés-gilead an sin do rinneadar na Philistínigh re Saul.

12 Déirgheadar an mhéid do bhí ann a uile, & do imthigheadar ar feadh na hoidhche, agus do rugadar corp Shaul, agus cuip a mhac o bhalla Bhet-san, & tangadar go Jábés, agus do loistheadar ann sin iad.

13 Agus do ghlacadar a gcnátha, & do adhlacheadar iad faoi chran ann Jábés, agus do threigeadar feadh lá.

AN DARA LEABHAR DO SHAMUEL, DA NGOIRTHEAR DARA LEABHAR NA RIOGH.

C A I B. I.

Brúg an Amaleitigh na aghaidh ffin. 17 Le casí Dhaibhi ósionn Shaul & Jonatan.

A Nois tárla tar éis bháis Shaul, a nuair do shíl Daibhi o

mharbhadh na Namaleitigh, agus Daibhi dhá lá na chomhnuide ann Sielag :

2 Tárla, a deirim, an treat lá, feuch go táinig duine ón champa a

agus a eadach bríde, agus cré
cheann, agus is amhlúidh bí, a
tháinig fé chum Dáibhí, gur thuit
cainnias, agus go ndéarna fé
chí.

Agus a dubhairt Dáibhí ris, cáit
é sin? agus a dubhairt fei-
sion, is campa Ísrael tháinig mé.
Agus a dubhairt Dáibhí ris, cion-
as chuidh an cháis, guidhim thú,
damh? agus do shreagair feis-
ion, chaitheadar cích as an gcath, agus
thuit agus gur marbhadh mórán
phobal, agus go raibh Saul a-
lonatan a mhac marbh mar an
lá.

Agus a dubhairt Dáibhí ris a nó-
pach dinnis sin dó, gá fios duitse
a bhí Saul agus Jonatan a mhac
arís?

Agus a dubhairt an tógánach din-
is dó, Mar tháirg dhamhá do
chumhachadh bheith ar shliabh Gilboa,
do bhí Saul na leathluighe ar a
lá, agus tuit do leanadar na car-
aig, agus an marchluagh go gear na
lá.

Agus a nuair damhairc fé na dhi-
le do chomhairc fé misí, agus do
sear: agus do shreagair misí,
an ann?

Agus a dubhairt feisíon leam, cia
do agus do shreagair misí, Amaleci-
on na.

A dubhairt fé leam a rís, guidhim
agus ar mo mháin, agus marbh mé:
is dóirbhíos orom, do bhrígh
a bhí manam fós go hionlán ion-
am.

An sin do sheas mé air, agus
do marbh mé é, mar do bhí a dhe-
leam agam nar bhfeidir leis a bheith
le, ar éis é thuitim: agus do ghlac
a choin do bhí air a cheann,
agus a braillead do bhí fá na láimh,
agus mé liom annsó iad chum mo
dearna.

An sin do rug Dáibhí greim ar
a eadach, agus do reub fé iad, agus
ar an gcéadna an mhéid daóine do
bí na fhothair.

Agus do chumhadar, agus do ghui-
leadar, agus do threoscadar go tráth-
na ar son Shaul, agus a mhic Jo-
natan, agus ar son phobail an Tighe-
arna, agus ar son thighe Ísrael; do
bhrígh gur thuiteadar leis an gcloí-
dheamh.

Agus a dubhairt Dáibhí ris a nó-
pach dinnis sin dó, cá has duitse? a-
agus do shreagair feisíon, gha rádh, nne
cainnighidh Amalecigh mé.

Agus a dubhairt Dáibhí ris, Cion-
as nach raibh eagla ort do lámh shi-
neadh amach do mharbhadh unghaidh
an Tighearna.

Agus do ghoir Dáibhí duine
do na hógachaibh, agus a dubhairt

ris, éirigh agus siubhail air; agus
do bhuail feisíon é, go bhfuair fé
bas.

16 Agus a dubhairt Dáibhí ris, biodh
thfuid ar do cheann féin: do fhiadh-
nuigh do bheul féin ad aghaidh, gha
rádh, do mharbh mé unghach an Tighearna.

17 Agus do chaó Dáibhí leis an
ceaoineadhó, ós cionn Shaul agus a
mhic Jonatan:

18 Mar an gcéadna daithin fé dhiobh
cleachdadh an bhogha do mháinadh do
chloinn Iúdah: féach atá fé scriobhta
a leabhar Ísler.

19 Tá féimh Ísrael ar na marbhadh
ar háitibh áirde: cionnus ataid na cumh-
achdaigh ar tuitim?

20 Ná hinnis a Ngát é, ná foilligh
é a fráidibh Alcelon, deagla go
ndéanaidis ingheana na Bhphilistíneach
luathghaire, deagla go ndéanaidis in-
gheana na nembthimchille gearrthach
caithreám.

21 A shléibhte Gilboa, ná raibh drúchd
ná fearthuinn oruibh, nó magha ofra-
la: óir is annsin do teilgeadh go tar-
cuineach sciath an chumhachduigh fea-
chad, sciath Shaul, mar nach biadh un-
gha le hola.

22 O fhuil na marbh, ó mhéathas na
cumhachdach, níor fhíll bogha Jonatan
air ais, agus níor fhíll cloidheamh Shaul
folamh.

23 Saul agus Jonatan do bhádar
grádhach fólaíach ann a mbeathaidh,
agus ann a mbás níor roinneadh iad:
bá luáithe iad ná ioluir, bá láidre ná
leomhuin iad.

24 Síbhí a ingheana Ísrael, guilidh
ós cionn Shaul, noch do chuir culadh
seirlaoide oruibh maille re haoibhneas,
noch do chuir córughadh óir air bhur
néaduighibh.

25 Cionnus do thuiteadar na cumh-
achduigh a meadhón an chatha? ó a Iona-
tain, do marbhadh thú ann háitibh áirde.

26 Ataimisí doilghiofach thriod, a dhe-
arbhrathair Ionatan: bá rosholafach
dhamhá thú, do b iongantach do ghrádh
orom ag faraghadh ghrádh na nban.

27 Cionnus do thuiteadar na cumhachd-
uigh, & airm an chogaidh ar nintehead?

CAIB. II.

Do unghadh Dáibhí na Rígh ós cionn Iúdah
8 Agus dbearnadh Rí do Ioset ar Ísrael.

Agus tirla na dhiaigh só gur shia-
frúigh Dáibhí don Tighearna,
gha rádh, an racha mé suas go haon
do chaithreachaibh Iúdah? agus a du-
bhairt an Tighearna ris, éirigh suas.
Agus a dubhairt Dáibhí, Cait suas a
racha mé? agus a dubhairt feisíon, Go
Hébron.

2 Mar sin do chuaidh Dáibhí suas
annsin, agus fós a dhias ban Ahino-
am

am an Tíefreileach, agus Abigail bean Nabal an Carmeliteach.

3 Agus rug Daibhi leis sías a mhuin-tir do bhí na shochair, gach uile dhuine guna theaghlach: agus do chomhnui-gheadar a ccaithreachaibh Hébron.

4 Agus tangadar muintir Júdah, agus do ungadar Daibhi ann sin na Rígh ós cionn thighe Júdah: agus dinníodar do Dhaibhi, gha rádh, dob iad muintir Jabef-gilead do adhluc Saul.

5 Agus do chuir Daibhi teachda go muintir Jabef-gilead, agus a dubhairt fé riu, go madh benuigh sibh ón TTighearna, noch do thaisbéin an cineúla dá bhur tighearna, do shaul, agus do adhlac é.

6 Agus a nois go ttaisbéanuigh an Tighearna dhaóibhí cineúl agus sí-rinne: agus cúiteochuidh misí fós an cineúla ribh, do bhrigh go ndéarna-bhair an nís.

7 Ar a nadhbbharfín anois bidís bhur lámha ar na neartughadh, agus bídhí curata: óir fuair Saul bhur maighistir bás, agus mar an gcéadna do unga-dar tigh Júdah misí am Rígh ós a gcionn.

8 Ach do ghlac Abner mhac Ner, eapitín sloigh Shaul, Isbofet mhac Saul, agus thug leis a nall go Mahanaím é.

9 Agus do rinne fé Rígh ós cionn Ghílead dhe, agus ós cionn na Na-furiteach, agus ós cionn Jesreel, agus ós cionn Ephraim, agus ós ci-onn Bhenjamin, agus ós cionn Is-rael uile.

10 Do bhí Isbofet mhac Saul ceath-rachad bliadhan daóis a nuair do thi-níguin fé righe ós cionn Israel, agus do bhí na Rígh dhá bhliadhuin: achd do lean tigh Júdah Daibhi.

11 Agus ba hé uibhir na láetheadh do bhí Daibhi na Rígh ann Hébron ós cionn thighe Júdah, seachd mbliadhna agus fé mhí.

12 Agus do chuaidh Abner mhac Ner, agus searbhfhoghantuighidh Isbofet mhac Saul, amach ó Mahanaím go Gibeon.

13 Agus do chuaidh Ióab mhac Ser-uiah, agus searbhfhoghantuighidh Dhaibhi amach, agus tarla dhá cheile iad ag lochan Ghibeón: agus do fhuigheadar síos, drong acu a taobh don lochan, agus drong don taoibh oile don lochan.

14 Agus a dubhairt Abner re Ióab, éirghidís na hóganuigh anois, agus dé-inis súgradh as ar ccoinne. Agus a dubhairt Ióab, éirghidís.

15 Annfín do éirigh, agus do chuaidh a nonn a nuibhir dhá shear dheag do Bhenjamin, noch do ghabh le Isbofet mhac Saul agus dá shear dheag do thearbhfhoghantaibh Dhaibhi.

16 Agus do ghlac gach íon dha a chompanaich ar cheann, agus shait a chloidheamh a tsobh a cheannuigh, ionnus gur chomhdánnaibh: uimefín do goireadh don mhac sin Helcat-bassurim, noch atí a Nabeon.

17 Agus do bhí cath ro dhoilghe ná sí fin ann: agus do buailleadh Abner agus muintir Israel as coine thearbh-seach Dhaibhi.

18 Agus do bhádar trí mic Shemai annfín, Ióab, agus Abisai, agus Afahel agus do bhí Afahel comhláth do chois lé eilit an mhacaire.

19 Agus do lean Afahel a ndiaigh Abner, agus ag imtheachd dhó mar chas fé ar a láimh: dheis nó chlé a thóruigheachd Abner.

20 Annfín dféach Abner na dhiaigh, agus a dubhairt, an tú Afahel? agus do shreagair seifion, is mé.

21 Agus a dubhairt Abner riu, ná do leath taoibh ar do láimh dheis nó chlé, agus glac duine do na hóganachaibh, agus glac a éadail chara: acht níor bhail le Afahel sílloch ó na leanmbuin síon.

22 Agus a dubhairt Abner a riu re Afahel, fill ó bheith dom leanmbuin: cred fa mbuailfínfí thú go tabann: cionnus annfín do thaisbéanmí na bhuidh do Ióab do dhearbhrathair.

23 Gidheadh do dhuil seifion sílleadh do leathtaoibh: uimefín do bhuail Abner é do cheann gata síoí an ccaiteadh eafin, iondu go ttaicín an gath amach air a chlé: agus do thuit fé ann sin: agus dóg fé san náit chéadna: agus tich an mhéid thainic go nuige a nís ar thuit Afahel síos, agus a bhfair é sí, gur fhanadar na seafamh.

24 Do lean Ióab mar an gcéad, agus Abisai a ndiaigh Abner, agus do chuaidh an ghrian faoi a nuair theagadar go cnoc Ammah, noch atí a radharc Ghia ar sílge theaigh Ghibeón.

25 Agus do chruinnigheadar clann Bhenjamin iad féin a gcionn a chlé: a ndiaigh Abner, agus tangadar a neo-chuideachda amháin, agus do theadar ar mhullach cnóic.

26 Annfín do ghoir Abner ar Ióab, agus a dubhairt, An mbia an clodheamh ag marbhadh choidheche? nach bhfuil síos agad go mbiaidh sin na shear-bhas fa dheireadh? uime sin ga íad a bhias suil déaras tú ris na díonibh sílleadh ó leanmbuin a ndearbh-ithreach?

27 Agus a dubhairt Ióab, mar mhairios Dia, muna bheith gur labhair tú, go deimhin is air maidín do re-chadh an pobal sías gach éadaine: leanmbuin a dhearbhrathair.

do Ióab do shéid Ióab a stoc, do shéid an pobal uile na h-
Eilim, agus nior leanadar níos
na n-ádh Ióab, agus northroidead-
ar níos mó.

Agus do bhí Abner, agus a mhuintir
ag dubhairt ar feadh na hoidhche
leis an risteach, agus do chuadar
Jordan, agus dimthigheadar tré
Hebron uile, agus tangadar go Maha-
bana.

Agus d'éil Ióab ó thóruigheachd
leis, agus a nuair do chruinnigh sé
an pobal uile, a cionn a chéile, do
shéid na n-ádh dhéug, agus Afabel
do mhuintir Dhaibhi.

Ach do bháileadar fearbhfoghan-
naidh Dhaibhi do Bhenjamin agus do
mhuintir Abner, iondus gur éagadar
do chéid agus trí fichid dhíobh.

Agus do thógbhadar leó Afabel,
agus do adhlacadar é a ttuama a
dúch a Mbet-lehem: agus dimthigh
leis, agus a mhuintir ar feadh na hoi-
dhche, agus tangadar go Hébron ag cir-
cu lá.

CAIB. III.

12 Do chéir
leis ré Daibhi. 27 Do mhárhadh
leis, 33 Agus do chloineadh ré Dai-
bhi.

Nó do bhí cogadh fada eidir thigh-
Shaul agus tigh Dhaibhi: ach do
bhí Dhaibhi ag dul air a aghaidh
ar eart, agus tigh Shaul ag dul a
leis.

Agus rugadh mic do Dhaibhi ann
Hebron, agus do bé a chéad mhac,
Annas, ré Ahinoam an Tíefrielteach.

Agus a dhara mac, Chíleab,
re Abigail, bean Nabal an Carmeli-
teach: agus an treas mac Abfalon,
re Maacah, inghean Thalmai Rígh
Gíor.

Agus an ceathramh mac, Ad-
donaigh mhac Haggit: agus an cú-
gamh mhac, Sephatia mhac Abital.

Agus an seiseadh mac, Itream,
re Haglail, bean Dhaibhi: siad fo ru-
gadh do Dhaibhi ann Hebron.

Agus tairle an feadh do bhí co-
gadh eidir thigh Shaul agus tigh Dha-
ibhi, go ndéarna Abner é fein láidir
do thigh Shaul.

Agus do bhí leannán ag Saul dar
leis Ríspah inghean Aiah: agus a
dubhairt Isbófet re Abner, cred far
leis tú le leannán mathar?

Ann sin do bhí Abner ro fheargach
leis bhítráthaibh Isbófet, agus a du-
bhairt sé, an ceann madruidh mífí?
nach tháinig ann cinéil a nuigh a na-

ghaidh Iúdah do thigh Shaul ha-
thairfí, dá dhearbhráithribh, agus dá
cháirdibh, agus nar sheachaid mé
thusa a láimh Dhaibhi, as a bhfuil
tú a nuigh ag cur choiré am-leith a
ttiobh na mná?

9 Go madh marlín do dhéana Dá-
re Habner, agus fós níos mó, mar do
mhionnuigh an Tighearna do Dhaibhi
muna ndéarna mífí mar sin dó.

10 An ríoghachd atharrugadh ó
thigh Shaul, agus cathaoir Dhaibhi
chur suas ós cionn Ísrael, agus ós cionn
Iúdah ó Dhan air fad go Beer-séba.

11 Agus nior théad sé éanfhocal frea-
gartha do thabhairt ar Abner a rís,
do bhrígh go raibh eagla air ro-
imhe.

12 Agus do chuir Abner teachda
chum Daibhi dhá tháobh féin, ga rádh,
cia leis an dúithe? ga rádh fós,
déana ceangal riomh, agus feach báidh
mo lámh leachd do thabhairt Ísrael uile
timchioll chugad.

13 Agus a dubhairt seifion, is maith
sin, do dhéana ceangal riomh: ach
éinni amháin iarrum ort, eadhon ní
fhaicfidh tú mo ghnuis muna tuga-
tú Michal inghean Shaul leachd a
chéadúir, an tan thincfas tú dom
lathair.

14 Agus do chuir Daibhi teachda chum
Isbófet mhac Saul, gha rádh, tabhair
dhamhá mo bhean Michal, noch do
phós mé dhamh féin, ar ion chéad réamh-
chroiceann do na Philistínibh.

15 Agus do chuir Isbófet fíos uirre,
agus thug ó na fear é, eadhon ó Phal-
tiel mhac Laia.

16 Agus do chuidh a fear le ar fad
ag gul na díogh go Bahurim: annsin
a dubhairt Abner rís, iníthigh agus
fill: agus do tháill sé.

17 Agus do chomhrádh Abner re
seanoiribh Ísrael, gha rádh, diarra-
bhair roimheo Daibhi bheith na
Rígh oruibh.

18 Annois cheana déanuidh é: óir do
labhair an Tighearna a ttiobh Dhaibhi,
dha rádh: le láimh mo shearbhfhoghan-
tuigh. Dhaibhi tharthochus mífí mo pho-
bal Ísrael as láimh na Bhphilistíneach,
agus as láimh a nábhad uile.

19 Agus do labhair Abner mar
an gcéadna a gclusaibh Bhenjamin:
agus do chuidh Abner mar an
gcéadna do labhairt a cclusaibh
Dhaibhi ann Hebron a nuile ní dar-
thaitin le Ísrael agus dar thaitin le
tigh Benjamin uile.

20 Annsin tháinig Abner chum
Dhaibhi ann Hebron, agus fúiche
fear leis: agus do rinne Daibhi fea-
sta do Abner, agus don mhuintir do
bhí na fhochair.

21 Agus a dubhairt Abner re Dha-
ibhi, cirochaidh mífí, agus upitochad-
mífí.

mé, agus cruinneochad Ísraél uile chum mo thighearna an Rígh, chor go ndéanuid ceangal riort, agus go mbia tú ad Rígh os cionn gach ar mian le d mheanmáin. Agus do chuir Daibhi Abner ar siubhal, agus dimthigh fé a liothchain.

22 Agus féach thangadar fearbhfhoghantúighidh Daibhi agus Íoab ó thóruigheachd baidhne, agus tugadar éadail mhór leo: (ní raibh Abner a bhfochair Daibhi ann Hébron, óir do chuir fé ar siubhal é, agus dimthigh fé a liothchain.)

23 A nuair tháinig Íoab, agus an fluagh do bhí na fhochair uile, dinnifiodar do Íoab, dha rídh, táinig Abner mhac Ner chum an Rígh, agus do chuir fé ar siubhal é, agus dimthigh fé a liothchain.

24 Ann sin tháinig Íoab chum an Rígh, agus a dubhairt fé, cred an ní fo do rinne tú? Féach, tháinig Abner chugad, cred fár chur tú air siubhal é, agus dimthigh fé thríd amach.

25 As aithnidh dhuitse Abner mhac Ner, gur dot mhealladh tháinig fé; agus dísfagail feafa do dhula amach, agus do theachd a féach, agus dífos a nulle neithe dá ndéan tú.

26 Agus a nuair tháinig Íoab amach ó Daibhi, do chuir fé teachda a ndiaigh Abner, noch thug air ais é ó thobar Sirah: ach ní raibh á fhios ag Daibhi.

27 Agus a nuair d'fíll Abner go Hébron, rug Íoab leis do leathaoibh é, annfa gheata do labhairt go fíothchánta ris, agus do bhuail é ann sin é, fíoi an geaigeadh ealra, go bhfuair fé bis, ar son fola a dhearbhráthar Afáhel.

28 Agus na dhiaigh sin, a nuair do chéalaigh Daibhi é, a dubhairt fé, A-táimfe agus mo ríoghachd nembhiontach a lathair an Tighearna go bráth ó fhuil Abner mhic Ner.

29 Comhnuigheadh si ar cheann Íoab, agus ar thigh a athar uile, agus nar theafduigh ó thíph Íoab duine ar a mbia créachd thille, nó bhias na lo-bhar, nó dar buadh éigin siubhal le bata, nó thuitios ar an gceolátheamh, no ar a mbia easbhaigh aráin.

30 Mar sin do marbhadh Abner le Íoab, agus le Abisai a dhearbhráthair, do bhrigh gur mbarbh seifion Afáhel a ndearbhráthair annfa troid ag Gibeon.

31 Agus a dubhairt Daibhi re Íoab, agus re a raibh na fhochair, brifidh bhuir méadúighe, agus gabhuidh sibh fein a faic-eadach, agus caoinidh roimhe Abner; agus do lean Daibhi an Rígh féin an crochar.

32 Agus do adhlactadar Abner ann Hébron, agus do thóg an Rígh a ghuth fías, agus go ghuil fé ar aighe Abner, agus do ghuil an pobal uile.

33 Agus do chaói an Rígh os cionn Abner, agus dubhairt, An bhfuair Abner bis mar eugas amadan?

34 Ní rabhadar do lámha ceann-te, ní mó do bhádar do chofta a bhíon: mar thuitios duine a lathair dhaóine coirpe, is mar sin do thugfa. Agus do ghuillodar an pobal a ris os a chionn.

35 Agus a nuair tháinig an pobal uile dá thabhairt air Daibhi biadh ithe an seadh do bhí fós na thug Daibhi a mhionna, dhí rídh Déanadh Dia mar fúf ríomh, agus tuilleamh fós, má bhlaifim ar an éainní oile nó go neachuidh an gíora faoi.

36 Agus tugadar na daóine uile da naire é, agus do tháithin da ríu: amhuil gach a ndéanadh an Rígh do thaitmighheadh fé ris an pobal uile.

37 Oir do thug an pobal uile, agus do thug Ísraél uile an lí sin, an Rígh tháinig, gur marbhadh Abner mhac Ner.

38 Agus a dubhairt an Rígh re na sherbhfeachaibh uile, Nach bhí a fhios agaibh gur thuit prionnsa agus duine mór a nuigh a Nísráil?

39 Agus atáimís a nuigh la, fé táim am Rígh ungha, agus atáin amhuintirís mic Shenuiah rochuidh dhamh: do bhéara an Tighearna a luáigheachd dífor a nulle do dhéanadh, do réir a chionta.

CAIB. IV.

Do dhíghail Daibhi ar Baanah ó Iosab marbhadh Iyofet.

AGUS a nuair do chéalaigh na shauil gur marbhadh Abner ann Hébron, dísfadar a lámha la, agus do bhí Ísraél uile buáidhearth.

2 Agus do bhí ag mac Ísrael dias fear, caipitínigh ar chuidcheuibh: budh é ainm duine Baanah, agus ainm a nfr oile Ríoch mic Rimmon Beerotigheach, do chloin Bheniamin: óir do báimheadh Beot fós do Bheniamin.

3 Agus do theitheadar na Beerotigh go Gittaim, agus do chomhigheadar ann sin gus a nigh.

4 Agus do bhí mac ag lonnán mhac Ísrael, do bhí bacach ann a chofuibh, agus do bhí a cionn a chnig mbladhann a nuair tháinig Ísraél ó Shaul, agus ó Ionatan an Isreel, agus do thóg a bhamalra fé é, agus do teith si leis: agus tírta mar do bhí si ag déanamh deithnis re thearnh gur thuit fé, agus go ndéanadh bacach é; agus si dob ann dhó Mephíboet.

5 Agus do chéadar clann Rimmon,

3 Mar sin thangadar sinnfir Israel uile agus an Righ go Hébron, agus do rinne Daibhi Righ, ceangal riu an Hébron, a bhfiaghnúil an Tighearna, agus do ungadar Daibhi na Righ ós cionn Israel.

4 Do bhi Daibhi triochad bliadhan daois, a nuair do thosúigh a rioghachd, agus do bhi ná Righ ceathrachad bliadhan.

5 Do bhi na Righ ann Hébron ós cionn Iúdah seachd mbliadhna, agus fé mhi agus do bhi na Righ ann Ierusalem, triochad agus tri bliadhna ós cionn Israel uile, agus Iúdah.

6 Agus do chuaidh an Righ, agus a mhuintir go Hierusalem agus na Iebusiteachaibh, eadhon áitreabhuigh na tíre, noch do labhair re Daibhi, dhá radh, Muna mbeiridh tú an dall, agus an bacach as fo, ní thiucfa tú a steach; ga smuaineadh, ní fhéadann Daibhi teachd a steach anna.

7 Gidheadh do ghabh Daibhi daingean neartmhar Shioin: si sin féin cathair Daibhi.

8 Agus a dubhairt Daibhi an lasin, gida bé rachus sías anna ghuítear, agus bhuilfios na Iebusitigh, agus na bacaigh, agus na daill air a bhfuil fuath ag croidhe Daibhi, fé bhus ceana agus bhus caiptin: ar a nadhbharrsin a dearthar, ní thiucfaidh an dall nó an bacach don tigh.

9 Mar sin do chomhnuigh Daibhi anna náit dhaingin, agus do ghoir fé cathair Daibhi dhe: agus do rinne Daibhi faireamh timchioll fa gcúirt ó Mhillo, agus a steach thairis.

10 Agus do chuaidh Daibhi ar a aghaidh, agus dís fé go mór, agus do bhi an Tighearna Dia na slogharis.

11 Agus do chuir Hiram Righ Tír teachda chum Daibhi agus crainn Chéadair, agus faoir chrainn agus chloiche, agus do rinneadar tigh do Daibhi.

12 Agus do chonnaire Daibhi gur dhaingnidh an Tighearna é na Righ ar Israel, agus gur árdúigh fé a rioghachd air son a phobail Israel.

13 Agus thug Daibhi chuige tuilleamh leannan agus ban as Ierusalem, tar éis a theachd as Hébron: agus rugadh fós mic agus ingheana do Daibhi.

14 Agus siad so anamanna an mbeid rugadh dhó ann Ierusalem. Sammua, agus Sóbab, Nátan, agus Solomon.

15 Ibchar fós, agus Elifua, agus Nepheg, agus Iaphia.

16 Agus Elifama, agus Eliada, agus Eliphalet.

17 Achd a nuair do chéaladar na Philistinigh gur ungadar Daibhi na Righ ós cionn Israel, tangadar na

18 Agus do rinne Daibhi Righ, ceangal riu an Hébron, a bhfiaghnúil an Tighearna, agus do ungadar Daibhi na Righ ós cionn Israel.

19 Do bhi Daibhi triochad bliadhan daois, a nuair do thosúigh a rioghachd, agus do bhi ná Righ ceathrachad bliadhan.

20 Do bhi na Righ ann Hébron ós cionn Iúdah seachd mbliadhna, agus fé mhi agus do bhi na Righ ann Ierusalem, triochad agus tri bliadhna ós cionn Israel uile, agus Iúdah.

21 Agus do chuaidh an Righ, agus a mhuintir go Hierusalem agus na Iebusiteachaibh, eadhon áitreabhuigh na tíre, noch do labhair re Daibhi, dhá radh, Muna mbeiridh tú an dall, agus an bacach as fo, ní thiucfa tú a steach; ga smuaineadh, ní fhéadann Daibhi teachd a steach anna.

22 Mar sin do chomhnuigh Daibhi anna náit dhaingin, agus do ghoir fé cathair Daibhi dhe: agus do rinne Daibhi faireamh timchioll fa gcúirt ó Mhillo, agus a steach thairis.

23 Agus do chuaidh Daibhi ar a aghaidh, agus dís fé go mór, agus do bhi an Tighearna Dia na slogharis.

24 Agus do chuir Hiram Righ Tír teachda chum Daibhi agus crainn Chéadair, agus faoir chrainn agus chloiche, agus do rinneadar tigh do Daibhi.

25 Agus do chonnaire Daibhi gur dhaingnidh an Tighearna é na Righ ar Israel, agus gur árdúigh fé a rioghachd air son a phobail Israel.

26 Agus thug Daibhi chuige tuilleamh leannan agus ban as Ierusalem, tar éis a theachd as Hébron: agus rugadh fós mic agus ingheana do Daibhi.

CAIB. V.

1 Mar sin thangadar sinnfir Israel uile agus an Righ go Hébron, agus do rinne Daibhi Righ, ceangal riu an Hébron, a bhfiaghnúil an Tighearna, agus do ungadar Daibhi na Righ ós cionn Israel.

2 Do bhi Daibhi triochad bliadhan daois, a nuair do thosúigh a rioghachd, agus do bhi ná Righ ceathrachad bliadhan.

3 Do bhi na Righ ann Hébron ós cionn Iúdah seachd mbliadhna, agus fé mhi agus do bhi na Righ ann Ierusalem, triochad agus tri bliadhna ós cionn Israel uile, agus Iúdah.

4 Agus do chuaidh an Righ, agus a mhuintir go Hierusalem agus na Iebusiteachaibh, eadhon áitreabhuigh na tíre, noch do labhair re Daibhi, dhá radh, Muna mbeiridh tú an dall, agus an bacach as fo, ní thiucfa tú a steach; ga smuaineadh, ní fhéadann Daibhi teachd a steach anna.

5 Mar sin do chomhnuigh Daibhi anna náit dhaingin, agus do ghoir fé cathair Daibhi dhe: agus do rinne Daibhi faireamh timchioll fa gcúirt ó Mhillo, agus a steach thairis.

6 Agus do chuaidh Daibhi ar a aghaidh, agus dís fé go mór, agus do bhi an Tighearna Dia na slogharis.

7 Agus do chuir Hiram Righ Tír teachda chum Daibhi agus crainn Chéadair, agus faoir chrainn agus chloiche, agus do rinneadar tigh do Daibhi.

8 Agus do chonnaire Daibhi gur dhaingnidh an Tighearna é na Righ ar Israel, agus gur árdúigh fé a rioghachd air son a phobail Israel.

9 Agus thug Daibhi chuige tuilleamh leannan agus ban as Ierusalem, tar éis a theachd as Hébron: agus rugadh fós mic agus ingheana do Daibhi.

10 Agus siad so anamanna an mbeid rugadh dhó ann Ierusalem. Sammua, agus Sóbab, Nátan, agus Solomon.

11 Ibchar fós, agus Elifua, agus Nepheg, agus Iaphia.

12 Agus Elifama, agus Eliada, agus Eliphalet.

13 Achd a nuair do chéaladar na Philistinigh gur ungadar Daibhi na Righ ós cionn Israel, tangadar na

Philistínigh fuas uile diarruidh Dháibhi;
bhí; agus do chúaidh Daibhi sin,
agus do chúaidh fé fíos don náit
dháingín.

18 Achd a nuair tangadar na Philistigh, agus do leathnuigheadar iad fein a ngleann Rephaim:

19 Do chomhairliagh Daibhi ris an Tighearna, dha raddh, an racha me fuaa chum na Bhphilistineach ? an feachoda tufa am laimh iad ? agus a dubhairt an Tighearna ré Daibhi, imthigh suas ; óir gan amharu do bhéara míl na Philistiniagh ad laimh.

20 Agus tháinig Dáibhi go Baal-Perafim, agus do bhóil Dáibhi annsin iad, agus a dubhairt fé, Do bhris an Tighearna romham amach ar mo námhaid, amhail briseadh na nuigeadh. Uime sin do ghoir fé Baal-Perafim dainm do náisin.

21 Agus dfágbhadar a níomháigheadh annsin, agus do loifg Dáibhi agus a mhuintir iad.

22 Agus do chuadar na Philistínigh
fuas fós a rís? agus do leathnuigheadar
iad féin a neicann Rephairt.

23 Agus a nuair dhiafrúigh Dáibhi don Tighearna, a dubhairt fé ris, ní racha tú lias, ach tárr timchioll na ndiaigh, agus tárr orra as coinne chrann na fíneir.

24 Agus go madh amhluidh bhiis,
a nuair chluinfos tú torann dula a
steach air mhullach na ecrann fimeir,
gurb annsin chorrochus tú thú féin:
oir is ann sin rachas an Tighearna
amach roimh do bhualadh sloigh na
Bhphliltineach.

25 Agus do rinne Daibhi sin mar do aithin an Tighearna dhe, agus do bhuail sé na Philistínigh ó Ghéba, nó go tti tú go Gázer.

CAIB. VI.

Maſgebræðr Döggbi. 6 Dánadas Vfab.

20 Agus imbeargadh Mbichal.

A Rís do chruinnigh Daibhi a bhfochair
a cheile daoine toghtha Israel uile,
eadhon triochad míle.

3 Agus déirígh Dáibhi, agus do chu-
aidh gna raibh malle ris dá mhuintir ó
Bhaal-Judah do thabhairt Airce Dé a
nuas as sin, nòch ainmnighear tré ainm
Thighearna na slògh, noch chomhnui-
gheas idir na Cherubínib.

3 Agus do chuireadar Airc Dé ar chairt náidh, agus tugadar leo amach i as tigh Abinadab, noch do bhí a Ngibeah: agus do thiomáin Uíslah agus Ahio, chas: mac Abinadab, an chairt náidh.

4 Agus tugadar amach as tigh Abinadab i, noch do bhi a Ngibeah: ag tabhairt chuideachda. Dáirc Dé.

agus do ghluais Abio roimhe sa N.

Agus do thion Daibhl, agus do
Israel uile a lathair an Thighearna
gach uile [adhbha chnail] d'fho-
bhadh glumhuais, eadhon ar chnail-
chaibh, agus ar shaltrachaibh, agus
ar thiompanaibh, agus ar choimeisibh,
agus ar Chimbalaibh:

6 Agus a nuair thagadar go le
búailte Nachon, do chuir Uíslah a lámh
amach chum Airce Dé, agus do ghabh
greim uirre : óir do chroithheadar
daimh.

7 Agus do las fearg an Tighearna a naghaidh Uisfah, agus do bhaill Du ann fin é ar son a earraide, agus fuair sé bás ann fin lámh re Hian Dé.

8 Agus do bhi Dáibhi doirbh, do
chionn go ndéarna an Tighearna br-
feadh ar Ullah : agus thug sé ainm
ar na dtíne Peref-Ullah gur an tí
niugh.

9 Agus do bhi eagla ar Tighern ar Dhaibhi an lafin, agus a dubhail fé, cionnus thiufas Airé an Tighern chugamfa?

10 Marfín níos bháil le Dáibhi Air an Tighearna do chorrughadh chais féin, go cathruigh Dháibhi: ach na Dáibhi leis do leathtaoibh i, go tigh Obed-edom an Giteach.

11 Agus d'fhan Airc an Tighearna
tigh Obed-edom an Giteach tríd
agus do bheannuigh an Tighearna O-
bed-edom, agus muintir a thighe uile.

12 Agus do hinnseadh do Dháibhí
Rígh, gha rádh, do bheannúigh an t-
ghearna tigh Obed-eom ar Airc dé-
ní-dar bhean ris ar fón Airc dé-
Ann sin dímthigh Dáibhí, agus
fuas Airc Dé as tigh Obed-eom
cathruigh Dáibhí maille re gairdeas

13 Agus is amhlaidh bhí a n-ádh
imthighedis an mhuintir díochair
Airc an Tighearna fé choilcín, da
íodhbradh fé daimh, agus méathuadh

14 Agus do rinne Dáibhi damhá-
as coinne an Tighearna le na uile neas-
agus do bhí Ephod linéaduigh gabtha
um Dháibhi.

15 Marfín thug Dáibhi, agus Tighearna
 Israél uile Airc an Tighearna fuair
 maille re gártha, agus le fuaim a
 fuic.

16 Agus a nuair thainc Airc Tighearna go cathrúigh Dhiabhlach Michaíl, inghean Shaul, i thuingeig, agus do choinneair si Dáibhi Rígh ag leimniú, agus damhna as coinne an Tighearna agus do tharcuifnigh si é ann croidhe.

17. Agus tugadar a fleach Aic Tighearna, agus do chuireadar fuighe ann a hait féin í, a lár an t-bernacuil, noch do chuir Daibhi di; agus do iodhbuir Daibhi oif

an d'fáil ar na Snaidhghaibh.

agus iadhbhartha siothchána a labhair an Tighearna.
 10 Agus comhlath is chríochnuigh Dáibhi oifail na hiodhbhartha loisge, agus na hiodhbhartha siothchána, do bheanmhuigh fé an pobal a nainm Thighearna an fígh.

11 Agus do roinn fé a measc an phobail uile, a measc choimhlin iomláin Ifraél, do na mnaibh fós agus do na mnaibh, dá gach uile dhuine bairghin uile, agus spóla feola, agus flaigin uile, na dhiaigh sin dimthigh an pobail uile gach áon dá thigh féin.

12 Amháin d'fáil Dáibhi do bheanmhuigh a theaghlach: agus tháinig Míchail inghean Shaul amach na choinne, agus a dubhairt fi, cread é a ghloirmhe do bhi Rígh Ifraél a niugh, noch do noch é féin a namharc chailineadh a herbhifeach, mar nochd áon do na mnaibh diomhaóin é féin go mionáin noch?

13 Agus a dubhairt Dáibhi re Míchail, do lathair an Tighearna noch do thug mífí roimhe hathairfí, agus roimhe thigh uile, dom órdughadh mar mharairín ós cionn phobail an Tighearna, ós cionn Ifraél: uime sin do dhéana mé gairdechas a lathair an Tighearna.

14 Agus bíadh mé fós níos tarcuifí ná mar fós, agus níos uirifí, ann do radharc féin; agus ag na banóglacháin air ar labhair tusa, acafin fós bíadh mé a nionóir.

15 Uime sin ní raibh éinghin chloinne Míchail inghean Shaul go ló a báis.

CAIB. VII.

Dáibhi ag gaball um Theampal do thógáil. 4 Do cuirteadh cairde ann go teachd a nionóir.

1 Os tirla a nuair do bhi an Rígh a n'fáilhe iona thigh, agus go raibh an Tighearna faimhníoch do óna mnaibh uile ar gach éantíobh;

2 Go ndubhairt an Rígh ré Nátan an t-ádh, fíach anois áitreabhuimifí a ttigh Salar, achd atá Airc an Tighearna na comhaidhe tiobh a fígh do chúirtinibh.

3 Agus a dubhairt Nátan ris an Rígh, d'fáil, déana a nuile ní atá fad áonmá, óir atá an Tighearna maíle leachd.

4 Agus tirla a noidhche sin go ttaic na brathair an Tighearna ga Nátan, ána rádh.

5 Eirigh, agus innis dom herbhifeach Dáibhi gur mar fós a deir an Tighearna, a péana tí tigh dhámfa chum comhaidhe ann?

6 An tan nar chomhnuigh mé a néa-íngíh ó nuair fa ttug mé clann Ifraél amach as an Néigipt gus a niugh; ach do thubhail mé a bpáillun, agus a ló-áil.

7 Ann ina huile áitibh ar thubhail mé ós cionn Ifraél uile, nar labhair mé

éanfíochal ré héintreibh Dáibhi, noch dar aithin mé mo phobal Ifraél do bheathughadh, gha rádh, cred fa nach cuirteadh tigh Cedair faas damhá?

8 Anois ar a nadhbharfín is mar fós déara tú rem shearbhfhoghantuigh Dáibhi, is mar fós a deir Tighearna na síogh; do thóg mífí thú ó mhairigh na gcaiorach, ó leannhuin an tréada, dot bheith ad riaghlóir ós cionn mo phobail, ós cionn Ifraél.

9 Agus do bhi mé maíle leachd ann gach uile bhail ar ghabh tú, agus do ghearr mé amach do naimhde uile as do radharc, agus do rinne mé ainm mór dhíot, comhuil re hainm na ndaoine móra atá ar an ttaimh.

10 Os a chionn sin óirdeochuidh mé áit dom phobal Ifraél, agus fuigheochaidh mé iad, chor go ndéanaid comhnuigh a náit bhus léo féin, agus nach cor-rochuid níos mó: agus nach buaidheo-ruid clann na hurchóide iad faifda mar do rinneadar roimhe fós.

11 Agus amhuil ó nuair fíar órdugh mé breitheamhuin do bheith ós cionn mo phobail Ifraél, agus thug mé dhuitfé faimhníoch ós naimhdeibh uile: mar an gcéadna atá an Tighearna dá iunifín duit go ndéana fé tigh dhuit.

12 Agus a nuair chríochnochar do liethefí, agus chóideolus tú a bhfochair haithreadh, cuirfé mífí do fhíochd-fíach ad dhiaigh, noch thioctas amach as tinnighibh, agus daingneochuidh mé a rioghachd.

13 Do dhéana fé tigh dom ainm, agus daingneochuidh mífí cathaóir a rioghachdalan go brath.

14 Bíadh mífí am athair aige, agus bíadh seifion na mbac agamfa; má ní fé éigceart, smaicheochad e lé fíait na ndaoine, agus le buillighibh chloinne na ndaoine;

15 Acht ní dheileochaidh mo thrócaire ris, mar do rugas i ó Shaul, noch do chuir mé ar fíabhal romhadfa.

16 Agus daingneochar do thigh, agus do rioghachd go brath romhad: daingneochar do chatháoir Ríngha go brath.

17 Do réir na mbriatharfa uile, agus do réir na sífí uile, is mar sin do labhair Nátan re Dáibhi.

18 Agus ann sin do chaidh Dáibhi Rígh a fíach, agus do thugh a bhfaighnuifí an Tighearna, agus a dubhairt fé, cia mífí, a Thighearna Dia, agus cred é mo thigh, as a ttug tusa mé go nuige fós?

19 Agus fós ba beag fós ad radharcfa, a Thighearna Dia: ach do labhair tú mar an gcéadna ar thigh do shearbhfhoghantuigh go cian daimfí: agus a né fós díligtheadh an duine, a Thighearna Dia?

20 Agus cred fhéadus Dáibhi rádh gíot níos mó: gíat atá fós do shearbhfhoghantuigh

bhfoghantuigh agadfa, a Thighearna Dia?

21 Ar son thfocail, agus do réir do thola féin do rinne tú na neithe móra fo uile, do thabhairt air do shearbhfhoghantuigh a naitheadh.

22 Ar a nadhbharfin atá tú mór, a Thighearna Dia, agus ní bhfuil áon cofmhul riot ann; agus ní bhfuil Dia ann tsiobh amuigh dhíofa, do réir gach a cealamar rer glúasaibh.

23 Agus cía an cineadh ar talumh cofmhul re do phobail, cofmhul re Hísráel, noch a ndeachaidh Dia dá bhfuil aigladh mar phobal dó féin, agus do dhéanamh anma dhó, agus do dhéanamh neitheadh móra agus áathbháfach dhuitse ar son do dhúthche, roimhe do pobal, noch d'fúasgail tú dhuit féin as an Négípt, ó na cineadhachaibh, agus ó na ndéibh?

24 Oir do dhaingnidh tú dhuit féin do phobal Hísráel do bheint na phobal agad go bráth: agus atá tusa, a Thighearna, ad Dhia aca.

25 Agus anois, a Thighearna Dia, an focal do labhair tú a tsiobh do shearbhfhoghantuigh, agus a tsiobh a thighe, daingnidh é go bráth, agus déana mar a dubhairt tú.

26 Agus biodh hainm ar na mhéadughadh go bráth, gha rídh, é Thighearna na síogh as Dia ós cíonn Hísráel: agus daingnithear tigh do shearbhfhoghantuigh Dáibhi ad lathair.

27 Oir thusa a Thighearna na síogh, Dia Hísráel, d'fúisigh tú dot shearbhfhoghantuigh gha rídh, do dhéana mé tigh dhuit: uime sin fuair do shearbhfhoghantuigh, iona chroidhe a nurnaighsi dhéanamh chugad.

28 Agus anois, a Thighearna Dia, is tusa an Dia sin, agus is fíor do bhríathra, agus do gheall tú an mhaithst dot shearbhfhoghantuigh.

29 Ar a nadhbharfin anois go madh toil leachd tigh do shearbhfhoghantuigh do bheannughadh, chor go mairfidh go bráth ad lathair: oir do labhair tusa é, a Thighearna Dia, & red bheannughadh biodh tigh do shearbhfhoghantuigh beanuigh go bráth.

C A I B. VIII.

Buaidhghadh Dhaibhi. 9 Tíodhlaithe na nRí d'Éifan. 11 A thairbheanas féin don Tighearna.

AGUS tairla na dhiaigh fo gur bhuail Dáibhi na Philistínigh, agus gur ehláoidh iad: agus do gabh Dáibhi Méteg-Ammah as lámh na Bhphilistíneach.

2 Agus do bhuail sé Móab, agus do thomhuil iad lé córda, dha tteilgion síos go talamh; eadhon lé dhá chórda do thomhuil sé do thabhairt báis; agus le béanchorda iomlán, do chongamhuil bho; agus do phádar na Móab,

tigh ná searbhfhoghantuigh ag Dáibhi agus tugadar tíodhlaithe léo.

3 Do bhuail Dáibhi mar an gcéad Hadadefer mhac Rehob Rígh Sóbah, mar do chuaidh sé do bhuain a chrísta amach, ag an tfruth Emphrítea.

4 Agus do bhean Dáibhi míle carbad dhe, agus seachd cread marcach, agus fíiche míle coisigh; agus do gheibh Dáibhi speirreacha each na ceartad mhí, ach do shabháil sé díol chéud carbad díobh.

5 Agus a nuair thagadar é rianuigh Dhamafus, do chuidigh le Hadadefer Rígh Sóbah, do mhúir Dáibhi do na Sirianachaibh dhi mhíle fhithchiot fear.

6 Ansin do chuir Dáibhi gairíofa: a Siria Dhamafus: agus do bhídar na Sirianuigh na serbhíseachaibh ag Dáibhi, agus tugadar tíodhlaithe léo; agus do choimhead an Tighearna Dáibhi gach uile bhall ad téightheadh.

7 Agus do thog Dáibhi na fátha ar do bhi ar mhuintir Hadadefer, & thug leis go Hierusalem iad.

8 Agus thug Dáibhi Rígh, ó Bhech & ó Bherotai, caitheacha Hadadefer, to iomad prais.

9 A nuair do chuaidh Toi Rígh Hímat gur chlaoidh Dáibhi slágh Hadadefer uile.

10 Ann sin do chuir Toi a mhac Ioram chum Dáibhi Rígh, do char síle roimhe, & dá bheannughadh, tré mar do throid sé a naghaidh Hadadefer, & mar do chlaoidh sé é: (oir do bhi cogadh ag Hadadefer re Toi) agus thug Ioram foighthighe airgid, agus fíolthighe é, agus foighthighe prais leis.

11 Noch do bhronn Dáibhi na gcéadna don Tighearna, maille ri a nairgíod & ri a nó do bhronn é, ach do bhean sé do na huile chineadhachaibh do chuir sé faoi.

12 Do Siria, agus do Míab agus do chloinn Ammon, agus do na Philistínibh, agus do Amalec, agus déadail Hadadefer mhac Rehob Rígh Sóbah.

13 Agus fuair Dáibhi ainm a nír do shill sé ó ar na Sirianach a ngrá ann tfauin, ar mbuagladh ocht mhí dhéug fear.

14 Agus do chuir sé gairíofa as Edom, ar feadh Edom uile do chuir sé gairíofa: agus do bhídar muintir Edom na serbhíseachaibh ag Dáibhi; agus do coimhead an Tighearna Dáibhi gach uile bhall a ngabhadh.

15 Agus do bhi Dáibhi na Rígh ó cionn Hísráel go hiomlán, agus do mhúir Dáibhi breitheamhnus agus ceart do dhaoinibh uile.

16 Agus do bhi Jóab mhac Seruís ós cionn an tfoigh, agus Jehoiadab mhac Ahilud na bheannuigh;

Agus do bhí Sadoc mhac Ahitub,

agus Achimelech mhac Abiatar, na Sa-
scríbhneoirí; agus Seraiah na scríbh-
neoir.

is Agus do bhí Benajah mhac Je-
hoiada os cionn na Cheretiteach, agus
na Boetiteach; agus do bhádar mic
Dáibhi na bpríomhachdaránuibh.

C A I B. IX.

Leid oifige Dhaibhi. 7 a Chinéul do
Mephiboset.

Agus a dubhairt Dáibhi, an bhfuil fós
éandaine bíos do thigh shauil, go
ní b'éannam cinéul dó ar son Jona-
th?

Agus do bhí do thigh Shauil fear-
mhoghantúigh dar bhainm Síba;
agus a nuair do ghoireadar é chum
Dáibhi, a dubhairt an Rígh ris, an tusa
é? agus a dubhairt Síba, is mé do
mhaghantúigh.

Agus a dubhairt an Rígh ris, an
marion éandaine fós do thigh shauil,
go bhfuilfíghidh mé muintearthus Dé
é? agus a dubhairt Síba ris an Rígh,
is mac fós ag Jonatan, noch atá bacach
ion chosuibh.

Agus a dubhairt an Rígh ris, cáit a
fuil sé? agus a dubhairt Síba ris an
Rígh, teach, atá lé a tigh Mhachir
na Ammiel, a Lo-debar.

An sin do chuir Dáibhi Rígh fíos
ar, agus thug leis é as tigh Ammiel ó
Lo-debar.

4 Anois a nuair tháinig Meph-
iboset mhac Jonatán mhic sauil mar a
nuair Dáibhi, do thuit sé ar a aghaidh,
agus do rinne sé umhla; agus a du-
bhairt Dáibhi, a Mephiboset; agus
do fíreagair seisiún, féuch do shear-
mhaghantúigh.

Agus a dubhairt Dáibhi ris, ná
deanadh ort; óir go deimhin taisbean-
am mé cinéul duit ar son hathar Jo-
natán, agus aifoca mé dhuit dáithche
duil hathar uile, agus iosa tú arán ar
na b'fídh a cionnóigh.

Agus a nuair do fíreagair seisiún é féin, agus
a d'fídh, cred é do shearbhfhoghantúigh
ar a bhfeuchfís ar mo shamuilfe
na b'fídh mé? agus a nuair do fíreagair seisiún é féin,
agus a d'fídh, cred é do shearbhfhoghantúigh
ar a bhfeuchfís ar mo shamuilfe
na b'fídh mé?

Agus a nuair do ghoir an Rígh Síba
mhaghantúigh Shauil chuige, agus
a dubhairt ris, thug mé do mhac do mhá-
thair a nuair ní ba le saul, agus le na
ghaibh.

Agus a nuair do fíreagair seisiún é féin,
agus a d'fídh, cred é do shearbhfhoghantúigh
ar a bhfeuchfís ar mo shamuilfe
na b'fídh mé?

Agus a nuair do fíreagair seisiún é féin,
agus a d'fídh, cred é do shearbhfhoghantúigh
ar a bhfeuchfís ar mo shamuilfe
na b'fídh mé?

Rígh, do reir a nuile neithe dar fhá-
gair mo thighearna an Rígh dá shear-
bhfhoghantúigh, mar sin do dhéanas
hóglach: ar son Mephiboset, [ar fá
an Rígh] iosa fé ar mo bhórdia, mar
áon do mhacaibh an Rígh.

12 Agus do bhí mac ag Mephiboset
dar bhainm Micha; agus an mhéid do
bhí a tigh shíba bá ferbhígh do Mhe-
phiboset iad.

13 Mar sin do chomhnúigh Mephiboset
a Nicrusalem: óir do itheadh sé a
gcomhnuidhe ar bhórd an Rígh; agus
do bhí sé bacach iona chosuibh.

C A I B. X.

Do shárúigh Haman Reachd na nRíghreachd.
6 ar do dhlogbla air é.

Agus tirla na dhiaigh fós go bhfuair
Rígh chloinne Ammon, bás, agus
gur ríghaibh Haman a mhac ann a
ait.

2 An sin a dubhairt Dáibhi, taisbean-
fuidh mé muintearthus do Haman mhac
Nahas mar do thaisbéin a athair cinéul
damhsa. Agus do chuir Dáibhi daoine
dhá fherbhífeachaibh dá mbeifíghadh
ar son a athar. Agus tangadar fírbhí-
ghigh Dáibhi a sheach go dáithche
chloinne Ammon.

3 Agus a dubhradar príomhaidhe
chloinne Ammon ré Hanan a tigh-
earna, An fíoleann tafa go ttagann
Dáibhi onóir dot athair, as a cuir-
seadh sé daoine dot fhólaghadh? nach
é adhbhar far chuir Dáibhi a fherbhíghigh
chugad, do spionadh na caitheacha, &
dá brath, agus dá fíosa.

4 Ar a nadhbar sin do ghlac Haman
ferbhíghigh Dáibhi, agus do bheir
dhiobh leath a bhfeafóg, agus do ghearr
a néadúighe iona lár go naige a mála,
agus do chuir ar fíubhal iad.

5 A nuair do innisodad sin do Dáibhi,
do chuir sé aircis ulla, do chionn
go raibh náire mhor ar na daoineibh;
agus a dubhairt an Rígh ris, famuidh
ann Jericho nó go bhfaidh bhur bhfeafóga,
annsin filligh.

6 Agus a nuair do chionnadar clann
Ammon gur bhréanadar a lathair
Dáibhi, do chuireadar clann Ammon
teachda iadha, & do ghlacadar air thua-
ruisál Sirianúigh Bhet-rehob, agus Si-
rianúigh Shoba fírbhe mife-cóigh, agus
6 Rígh Maacah mife fear, agus ó Ithob
dhá mhále dhéag fear.

7 Agus a nuair do chéala Dáibhi sin,
do chuir sé amach Jóab agus sluaigh na
ndaoine írrachda uile.

8 Agus tangadar clann Ammon
amach, agus do chuireadar an cath a
nórdughadh a ndul a sheach an gheata;
agus do bhádar Sirianúigh Shoba,
agus Rehob, agus Maacah leó féin fa
machaire.

9 A nuair

9 A nuair do chonnairc Jóab go raibh aghaidh an chatha air, roimhe & na dhaigh, do thogh sé amach rogha fhear Israel, & do chuir a naghaidh na Sirianach iad a nórdughadh.

10 Agus thug se an chuid oile don tfluagh a láimh Abisai a dhearbhair-thair, dá cuir a nórdughadh a naghaidh chloinne Ammon.

11 Agus a dubhairt fé, má bhíod na Sirianuigh ro láidir dhambha, tairra chuidighadh riom ; & má bhíod clann Ammon ro láidir dhuitis, ansin rachadís chuidighadh riot.

12 Bíodh meisneach mhaith agad, & foillsigean sinn féin ar bhfearuibh, ar son ar bpobail, & ar son chaitheacha ar Nde ; & déanadh an Tighearna an ní is maith ann a radharc féin.

13 Agus do dhruid Jóab láimh riu, & na dsoine do bhi na fhochair go nuige an gcath, a naghaidh na Sirianach ; & do theitheadar roimhe.

14 Agus a nuair do chonnadar clann Ammon gur theitheadar na Sirianuigh, ansin do theitheadar mar an gcéad-na roimhe Abisai ; & do chuadar a steach san chathruigh ; mar sin dfill Jóab ó chloinn Ammon, agus tháinig sé go Hierusalem.

15 Agus a nuair do chonnadar na Sirianuigh gur baileadh iad féin le Hifrael, do chruinnigheadar iad féin a cecann a chéile.

16 Agus do chuir Hadaserf teachda uadha, agus thug amach na Sirianuigh noch do bhi tiobh thall don nabhuinn ; & tangadar go Helam, & Sobach Caip-tin slóigh Hadaserf rompa.

17 Agus a nuair do hinnleadh sin do Dhaibhi do chruinnigh sé Israel uile a gcionn a chéile, & do chuaidh sé anonn tar Jordan ; & tháinig go Helam ; & do chuireadar na Sirianuigh iad féin a nórdughadh a naghaidh Dhaibhi, & do throideadar ris.

18 Agus do theitheadar na Sirianuigh roimhe Israel, & do mharbh Dáibhi luchd sheachd céad carbad do na Sirianachaibh, & dhá fhithchid míle mar-each ; & do bhuail sé Sobach caip-tin a shloigh, noch fuair bás ann sin.

19 Agus a nuair do chonnadar na Righthe uile do bhi na serbhiseachaibh ag Hadaserf, gur buailleadh iad féin roimhe Israel, do rinneadar siothchain ré Hifrael, agus do rinneadar serbhís dóibh ; mar sin dob easguil leis na Sirianachaibh congnamh ar bith do thabhairt níos mó do chloinn Ammon.

Jóab, agus a sberbhúigh, agus léid uile amach, agus do scriosadar clann Ammon, agus do shuigheadar timchiall Rabbah : ach dfin Dáibhi ann Jerusalem.

2 Agus tárla a naimfir an trachoná, gur éirigh Dáibhi as a leabaidh, agus go raibh ag spaisdeórachd an e-chdar thighe an Righ : agus ó mbeall an tighe do chonnairc sé bean ghaigh féin, agus do bhi an bhean roicambh re feachuín uirre.

3 Agus do chuir Dáibhi síos, & dfearuigh a ndiaigh na mná : & a dubhairt neach (áirigh) nach i fo Batseba, inghean Elam, bean Uriah an Hiti-teach?

4 Agus do chuir Dáibhi teachda uadha, & tugadh chuige í, & tháinig sí a steach chuige, agus do luidh sé lé ; (oir do bhi sí ar na glanadh ó na neamhghláim) agus dfill sí dhá tigh féin.

5 Agus do toirreheadh an bhean, agus do chuir sí féala uaithe, agus dfin do Dhaibhi, agus a dubhairt, atáin torrach.

6 Agus do chuir Dáibhi féala uadha go Jóab, ghá radh, cuir chugam Uriah an Hiti-teach : agus do chuir Jóab Uriah go Dáibhi.

7 Agus a nuair tháinig Uriah chuige, dfearuigh Dáibhi dhé, cionnus do bhi Jóab & cionnus do bhi an pobal, & cionnus do chuaidh an cogadh ar aghaidh?

8 Agus a dubhairt Dáibhi ré Hifrael, imthigh síos dot thigh, ionnall do chofa : agus dimthigh Uriah as tigh an Righ, agus do cuireadh combroinn thall na dhaigh ón Righ.

9 Ach do chodul Uriah ag éirigh thighe an Righ maríon re serbhiseachaibh a thighearna uile, & ní dheachaidh sé síos dha thigh.

10 Agus a nuair dinnfiodar do Dhaibhi, dha radh, ní dheachaidh Uriah síos dha thigh, a dubhairt Dáibhi ré Hifrael, tháinig tú ód aistior? uime sin creá ná nach deachaidh tú síos dot thigh?

11 Agus a dubhairt Uriah ré Dáibhi, atá a Nairr, agus Israel, agus Jóab a bpaillánuibh, agus atá mo thighearna Jóab agus serbhúigh mo thighearna : crampa ann sin machairibh réidhe ; an racha míf maseadh dom thighearna dóibh & dol, & do luigh lemm mhaoi? mar mbairios túa, & mar is beo hanam, a dhéana míf an ní sin.

12 Agus a dubhairt Dáibhi ré Hifrael, fan annó a nuigh mar an gcéadna, agus leigfidh mé dhuit imtheachd a marach : mar sin dfin Uriah an Jerusalem at lá sin, agus ar na mhárach.

13 Agus a nuair do ghoir Dáibhi air, dnuigh sé, agus dibh sé iona fhiadhuibh, agus do chuir sé ar meige é : & trachoná do chuaidh amach, do luigh air a leabuidh a bhfochair sberbhiseach a thighearna, & ní dheachaidh síos dá thigh féin.

C A I B. XI.

Riisteadh Dhaibhi a n-adaltrannas, 24 an n-Dunmarthaibh.

A Gus tárla tar eis na bliadhna do chaitheadh, fa nam a téid Righthe amach (chun catha) gur chuir Dáibhi

CAIB. XII.

Achmhafan Nátan do Dhaibhi. 13. Dad-mhuigh Daibhi a pheacadh.

A Gus do chuir an Tighearna Nátan chum Daibhi, agus tháinig sé chuige agus a dubhairt ris: do bhádar dias fear a néanchathruigh; fear aca faidbhir, agus an fear oile bocht.

2 Do bhi móran tréud, agus ealbhann ag an duine shaidhbhir.

3 Acht ag duine bhocht ní raibh ach amháin éanuan beag bainiann, noch do cheannuigh sé, agus dó bheathuigh sé: agus dias sé suas maríon ris fein, agus re na chloinn: do itheadh sé dha bhíadh, & do ibhíodh sé as a chupán fein, & do huigheadh sé iona bhroilach, agus do bhi aige mar inghin.

4 Agus tháinig fear sligheadh chum an duine shaidhbhir, agus do choigil sé buain re na thréud fein, nó re na ealbha fein, do dheafughadh neithe don noidbe, noch tháinig chuige: ach do ghábh sé uan an duine bhoicht, agus do dheafuigh é don duine tháinig chuige.

5 Agus do las fearg Dhaibhi go móra naghaidh an duine, & a dubhairt re Nátan: mar mhairios an Tighearna, an té do rinne sin do thuill sé bás.

6 Agus cáithfidh sé ceithre huain do thabhairt san nuan, do chionn go ndéarna sé an ní so, agus do bhrigh nach raibh tréaire ann.

7 Agus a dubhairt Nátan re Daibhi, is tusa an duine; is mar so a deir an Tighearna Dia Israel, do unguigh mísi thú ad Rígh ós cionn Israel, agus do shíor mé thú as liomh Shaul:

8 Agus thug mé tigh do mhaighistir dhuit, agus mná do mhaighistir ann hucha, agus thug mé tigh Israel, agus Iúdah dhuit; agus da mbudh bheag [leachd] sin, do bhéarainn duit ós a chionn sin, a leitheid agus a leitheid oile so do neithibh.

9 Cred far tharcuinigh tá aithne an Tighearna do dheinamh uile dá la-thair: do mharb thú Uriah an Hiti-teach leis an cloidheamh, agus thug tú a bhean da beith na mnáoi agad fein, agus do mharb tú é le cloidheamh chloinne Ammon.

10 Annois ar nadhbharfin, ní dheileo-chuidh an cloidheamh re do thigh choidheche, do chionn mar do tharcuinigh tú mísi, agus go ttug tú bean Uriah an Hiti-teach da beith na mnáoi dhuit fein.

11 Is mar so a deir an Tighearna, Féach, tóigfe mísi oile suas ad aghaidh, amach as do thigh fein: agus beanfa mé do mhná dhíot as coinne do sháil, agus do bhéara mé dot chomharluinn iad, agus luidfidh sé le d mhnáibh a radharc na gréine.

12 Oir do rinne tusa a bhfolach é, achd do dhéana míf an nís a coinne Israél uile, agus as coinne na gréine.

13 Agus a dubhairt Dáibhi ré Nátan, Do pheacaidh mé a naghaidh an Tighearna: agus a dubhairt Nátan ré Dáibhi, Do chuir an Tighearna mar an gcéadna do pheacadhfa ar gcúl; ní bhuighe tú bás.

14 Gidheadh do chionn go ttug tú leis an ngníomhso cúis mhór dá námhuid, an Tighearna do scannlughadh: an leanamh fós do rugadh dhuit, do gheabha fé bás do deimhin.

15 Agus dimthigh Nátan dá thigh, agus do bháil an Tighearna an leanamh, noch rug bean Uriah do Dhaibhi, agus do bhí fé ro thinn.

16 Uime sin do ghuidh Dáibhi Dia fa an leanamh, agus do throisg Dáibhi, agus do chuaidh a steach, agus do luidh feadh na hoidhche ar talamh.

17 Agus déirgheadar fínfir a thighe, agus do chuadar mar a raibh fé, da thóghbhuil fuas don talamh: ach níor bháill leis, agus ní dhúigh fé arís leó.

18 Agus tárla an seachdmhadh la, go bhfuair an leanamh bás, agus do bhí eagla ar mhuintir Dhaibhi a iniúin dó go bhfuair an leanamh bás: oir a dubhradar, féach an fad do bhí an leanamh fós beó, do labhramar ris, agus níor éist fé ar nuth: ga mheid mar sin chrúdhfeas fé é fein, ma innsamuid dó go bhfuair an leanamh bás?

19 Achd a nuair do chonnaire Dáibhi a mhuintir ag cogaigh, do aithin Dáibhi go bhfuair an leanamh bás: uime sin a dubhairt Dáibhi ré na sheirbhíseachuibh, an bhfuair an leanamh bás? agus a dubhradarfan, fuair fé bás.

20 Ann sin déirigh Dáibhi don talamh, agus dionnail fé, agus do chuir ola air fein, agus do áthrugh a éadach, agus thainic go tigh an Tighearna, agus do adhair: ann sin thainic fé dlú thigh fein, agus a nuair do iarr, do chuireadar arís ann a fhiadhnúile, agus dúigh fé é.

21 Ann sin a dubhradar a sheirbhísear ris, cred an ní fo do rinne tú? do throisg tú, agus do ghuid tú ar son an leinibh an feadh do bhí fé beó; achd a nuair déug an leanamh, déirigh tú, agus dúigh tú arís.

22 Agus a dubhairt seifion, an feadh do bhí an leanamh fós beó, do throisg mé, agus do ghuid mé; oir a dubhairt mé, cia agá bhfuil a fhios, nach biadh Dia gráimhuil riom, go madh toil leis an leanamh do mharthuin?

23 Achd a nois ó fuair fé bás, cred fa throisginn? an bhféadum a thabhairt ar ais a ris? rachaidh míf go nuige eifion: achd ní fhúille seifion chugamfa.

24 Agus do bhí Dáibhi ag déanamh fólas dá mhnaoi Bat-seba: agus do

chuaidh fé a steach mar a raibh fé, agus do luidh fé: agus rug sí mac d'agus tug fé Solamh dainm air, agus da ionmhuin leis an tighearna é.

25 Agus do chuir fé le láimh Nátan an fídh: agus do ghoir fé le láimh dainm dhe, ar son an Tighearna.

26 Agus do throid Ióab a naghaidh Rabbah cathair chloiane Ammon, agus do ghabh fé an chathair riogha.

27 Agus do chuir Ióab teachda chug Dáibhi, agus a dubhairt, do throid na a naghaidh Rabbah, agus do ghabh mé cathair na nuigeadh.

28 Anois ar a naghbharfín crúinigh an chuid oile don phobal a gcionn a chéile; agus fuigh ré haghaidh na caitreach, agus bean amach i: deagla go Ebeanfuifín amach an chathair; agus go ngoirfidhe afam i.

29 Agus do chruinigh Dáibhi an pobal uile a gcionn a chéile, agus do chuaidh fé go Rabbah: agus do throid na haghaidh: agus do ghabh fé i.

30 Agus do bhean fé coróin a Rígh dha cheann, (ba hé a comhthrom talamh oir, maille ris na clochaibh biadha) agus do cuireadh ar cheann Dhaibhi: agus thug fé leis amach éadail na caitreach, a niomarcuigh mhoir.

31 Agus thug fé amach na daire do bhí fan ceathruigh sin, agus do chuir fé iad fa thuirioiguibh, agus fa threacadhuibh iarúinn, agus fa thuirioigibh uinn; agus thug orra dul a fonn fáidhe na mhreacadh, agus mar fo do rinne fé ré caitreachaibh chloiane Ammon uile. Mar sin d'éil Dáibhi, agus an pobal uile go Hierusalem.

C A I B. XIII.

Do dhiogbail Abfolon ar Ammon a chéad ré na dheirbhshair 37 Do threic fé a fídh Dhaibhi a athar.

AGus tárla na dhúigh fo, go raibh ag Abfolon mhac Dáibhi deirbhshair fíamhach, dar bhainm Tamar; agus do bhí grádh ag Ammon mhac Dhaibhi uirre.

2 Agus do bhí Ammon chomhshair sin ar na chrádh, gur ghabh tinnis a fa ná dheirbhshair Tamar: oir do bhí sí fa maighdin, agus do fídh Ammon gur dheacair dhó féan éalú dhéanamh ría.

3 Ach do bhí caruid ag Ammon dar bhainm Ionadab mhac Símeab, deirbhthair Dhaibhi: agus ba duine ré ghlic Ionadab.

4 Agus a dubhairt fé ris, cred a bhfuil tú tanuighadh mar sin ó li go li, agus tú ad mhac ag an Rígh? nach inneofa tú dhamhá é? agus a dubhairt Ammon ris, ata grádh agam ar The-mar, deirbhshair mo dhearbhthair Abfolon.

J Ago

30 Agnù

30 Agus tairla an feadh do bhádar ar a tflighe, go ttaicic féula chum Dáibhi, go rádh, do mharbh Abfolon clann an Righ uile, agus níor faghadh aon diobh beo.

31 Ann sin déirigh an Righ, agus do réub a éadach, agus do luith ar an stalumh, agus do bhi a mhuintir uile na seasamh aige, agus a néaduihe briffe.

32 Agus a dubhairt Jonadab mhac Simesh dearbhrathair Dhaibhi, ná fá-oileadh mo thighearna gur marbhadh na hógánuigh mic an Righ uile; óir Ammon amháin do marbhadh; óir do tionfmadh fo do réir thola Abfolon, ón ló far éig-nigh fé a dhearbhuir Tamar.

33 Anois ar nadhbharfin ná gabhadh mo thighearna an Righ an ní chui-ge ann a chroidhe, dá bheathnughadh gur marbhadh, mic an Righ uile; óir Ammon amháin do marbhadh.

34 Ach do theith Abfolon: agus do thog an tóganach do bhi ag coimheud na faire, a shuille kias, agus damhaire fé agus feuch thangadar morán daoine annfa tflighe ré taobh an chnoic, taobh fhuar dhe.

35 Agus a dubhairt Jonadab ris an Righ, feuch atáid mic an Righ ag te-achd: mar a dubhairt do shearbhí bo-ghantuigh, is amhluidh atá fé.

36 Agus tairla mar is luaithe gur chriochnuigh seifion a bhriathra go ttangadar clann an Righ, agus gur thog-bhadar a nuth ós áird, agus gur ghui-leader: agus do ghail an Righ mar an gcéadna, agus a mhuintir uile go géar.

37 Ach do theith Abfolon, agus do chaidh fé go Talmái mhac Ammihud Righ Gélur: agus do niodh Dáibhi do-brón ar son a mhic gach éanla.

38 Mar sin do theith Abfolon, agus do chuaidh go Gélur, agus do bhi ann sin trí bliadhna.

39 Agus do bhi rofhonn air Dhaibhi dul amach go Habfolon: óir do meif-nigheadh é a taobh Ammon, ó fuair fé bat.

C A I B. XIV.

De chiondacha mhná áiridh do filladh Ab-folón.

ANois do mhothuigh Jóab mhac Se-rujah go raibh croidhe an Righ le Habfolon.

2 Agus do chuir Jóab fios go Tecoa, agus thug as sin bean chri-onna, agus a dubhairt ría, guidhim thú, léig ort féin bheith ad chumh-ach, agus cuir ort a nois éadach cumha, agus ná cumuil ola dhíot féin, ach bí mar mhnáoi atá ré fada a gumhaidh ar lon an mhairbh.

3 Agus táir chum an Righ, agus abair marío ris; mar sin do chuir Jóab na briathra ann a béul.

4 Agus a nuir do labhair an bhean do Tecoa ris an Righ, do thair ar a haghaidh chum na talmáin, agus rinne umhla; agus a dubhairt sí, do thuigh, a Righ.

5 Agus a dubhairt an Righ ría, do duntigh ort? agus do fbreagar sí, go deimhin is baintreabach mé, go do chuaidh mfeair déug.

6 Agus do bhi dias mac ag do bh-nóglach, agus do throidedar aron a cheile annfa mchaire, ach ní raib éinneach do dhéanamh éadaréan, agus a bhiail fear aca an fear oile, agus do mharbh fé é.

7 Agus feuch déirigh muintir a tighe uile a naghaidh do bhánoglaich, agus a dubhradar, feachuid an té a mharbh a dhearbhrathair, go marbh é air son bháis a dhearbhrathair, ach do mharbh fé, agus muirfinne an tógar, mar an gcéadna: agus mar sin mchuid mo iméathroid, noch do fighid, agus ní fhuigfid ag mfeair ainm no a dhrioi ar an dtalamh.

8 Agus a dubhairt an Righ ría an mnaoi, imthigh dot thuigh, agus do bhéara mifi fuagrath dot thaobh.

9 Agus a dubhairt an bhean ó Tecoa ris an Righ, a thighearna a kach-bíodh an peacadh ormfa, agus ar figh mathar, agus bíodh an Righ, agus a chathaóir Ríogha gan choir.

10 Agus a dubhairt an Righ, pib be déaras éinni ríor, tabhair chomh-é, agus ní bheansa fé ríor aie mó.

11 Ann sin a dubhairt físi, guidhim thú, cuimhnigheadh an Righ do Thighearna Dia; ná fuiling do dhíoglaich na sola nios mó do mharbhadh, deud go muirfidh mo mhacfa: agus a dubhairt go mhairios an Tighearna, ní rachuidh ruibe do ghruaig do mhic cum na talmhan.

12 Ann sin a dubhairt an bhean, guidhim thú, léig dot bhánoglaich éanfo-cal amháin do rádh re mo thighearna an Righ: agus a dubhairt seifion, abair romhad.

13 Agus a dubhairt an bhean, mafeadh cred as ar smuáin tula a leithid sin do ní a naghaidh phobaí Dé? óir labhradh an Righ an nife mar dhíne do bheith ciontach, do chionn nach goireann an Righ a dhíbeartach a ris air ais.

14 Oir caithfion bás dfulang, agus atámaoid mar uilge do dóirtáidh ar an dtalamh, nach féidir do chrio-nighhadh a ris: agus ní mheasfa Dia pearfa tar a chéile, gidheadh do ní fé flighe nach scriosfuidhe a dhíbeartach uadh.

15 Anois ar a nadhbharfin is uine thainic mifi do labhairt an neitheí re mo thighearna an Righ, gur chuireadar na daoine eagla orum: agus a dubhairt do bhánoglaich, laibheora mé ris an Righ.

do bfeidh go coimhlonadh an
iarratus a bhanóglach.

26 Or éistidh an Rígh do sháradh a
bhanóglach ólaimh an duine, noch
bhanóglach mé féin agus mo mhac le
bhealach amach as oighreach Dé.

27 Ann sin a dubhairt do bhanóglach,
bhealach focal mo thighearna an Rígh
bhealach: óir amhuil aingeal Dé is

agus atá mo thighearna an Rígh, do
bhealach uile agus maiteacha; uimefin
do Thighearna Dia maille ríot.

28 Ann sin do fhreagair an Rígh; agus
dubhairt ris an mnaoi, guidhim thú, na
ní crum an ní shiafrochus mé dhíot,
agus dubhairt an bhean; labhradh mo
thighearna an Rígh anois.

29 Agus a dubhairt an Rígh, nach
lámh Jóab leachd annsa chúisse
agus do fhreagair an bhean, & a
dubhairt mar bhairos hanum a thighearna

an Rígh, ní feidir le heinneach sílle-
adh a lámh dheis nó chlé ó éinni dar
lámh mo thighearna an Rígh: oir is é

shearbhfhoghantuigh Jóab a dubhairt
agus do chuir na briathra fo uile
anais do bhanóglach:

30 Do thabhairt na cúisí timchioll
le Míom chaintefí, do rinne do
bhanóglachantuigh Jóab an ní: agus
do thighearna glic do réir ghliocuis
mó Dé, daith-e gach uile neithe dá
lámh ar an talamh.

31 Agus a dubhairt an Rígh re
sé, féach annois do rinne mé an ní fé:
tabhar a nadhbharfin, tabhair leachd
shearbhfhoghantuigh a ris.

32 Agus do thuit Jóab ar a aghaidh go
talamh, agus do chlaon é féin, agus
do bhealach ris an Rígh: agus a
dubhairt Jóab, a niugh aithnídhidh do
shearbhfhoghantuigh go bhfuair mé grá
na do radharc, a thighearna mo Rígh, do
lámh gur chomhlón an Rígh iarratus a
shearbhfhoghantuigh.

33 Mar sin déirigh Jóab, agus do
chuir go Géfur, agus thug Abfolon go
Jerusalem.

34 Agus a dubhairt an Rígh, sílleadh
féin do thighearna, agus ní faiceadh fé
naghaidh: ann sin do chuaidh Abfolon
do thighearna, agus ní fhacaigh fé aghaidh
an Rígh.

35 Acht ní raibh a Nírael uile éan-
duine coimhigiamhach ré Abfolon: ó
lámh a choise go mullach a chinn ní
raibh toigbheim ar bith air.

36 Agus a nuair do bhearradh fé a
chinn, oir is a gcionn gacha bliadhna do
bhearradh fé é; do bhrídh go raibh fé
brú air, uimefin do bhearradh fé
é, do chomhthromadh fé gruag a
chinn le dhá cheud Seceal do réir chomh-
thruim an Rígh.

37 Agus rugadh do Abfolon triúr
mac, agus éan inghean dar bhainm
Tamar: budh bean ró dheaghamhar
le Jóab.

28 Mar sin do bhí Abfolon dhá
bhliadhain iomlán ann Jerusalem na
chomhluigh, agus ní fhacaigh fé gnáis
an Rígh.

29 Ar a nadhbharfin do chuir Abfolon
síos ar Jóab, dhá chur chum an Rígh,
achd níor bhaill leis teachd chuige;
agus an tan do chuir an dara háir, níor
bhaill leis teachd.

30 Uime sin a dubhairt fé ré na
shearbhfhoghantuigh, féuchaidh, atá
machair Jóab láimh rem mhachairefí,
agus atá córna aige ann sin: éirghidhe,
agus cuirfidh teine innte: & do chuadar
shearbhfhoghantuighidh Abfolon, & do
chuireadar an machaire tre theine.

31 Ann sin déirigh Jóab, agus thá-
inig fé go Habfolon dhá thigh, agus a
dubhairt fé ris, cred far chuireadar do
shearbhfhoghantuighidh mfearrann tre
theine?

32 Agus do fhreagair Abfolon Jóab,
féuch, do chuir mífí síos ort dha-
radh, tárr annso go gcuiridh mé chum an
Rígh thú, dhá radh, cred fa ttaic
mé ó Ghéfur? do bhearr dhamhí gurob
ann sin do bheinn fós: annois air a
nadhbharfin faicim gnáis an Rígh, agus
matá coir ar bith orum, marbhadh fé
mé.

33 Ann sin tháinig Jóab chum an
Rígh, agus dinnis fé sin dó: agus an
tan do ghoir fé ar Abfolon, tháinig fé
chum an Rígh, agus do léig fé é féin
síos ar aghaidh go talamh as coinne
an Rígh, agus do phóg an Rígh Abfolon.

C A I B. XV.

Do thionnscaim Abfolon ar an Rígh beachd do
ghabbail ó athair. 13 Do theich Daibhí nadh.

A Gus tairla na dhiaigh fo gur ghléus
Abfolon carbuid dhó féin agus eich,
agus cáogad fear do ríoth ríomhe.

2 Agus déirgheadh Abfolon suas go
moch, & do sheafadh láimh ré síghe an
gheata: & is amhluidh bhí, gach duine
aga mbíodh adhbhar imreasuim a nuair
do thigeadh chum an Rígh d'faghail
breitheamhnúis, annsin do ghoireadh
Abfolon air, & a deiríodh fé, Cía an cha-
thair dar di thusa? & a deiríodh seifion.
Is do threabhaibh Ísraél do shearbhféach.

3 Agus deiríodh Abfolon ris, féuch
ataid do chúisíonna go maith ceart, achd
ní bhfuil éanduine ar na ordugradh dá
bhuir neifdeachd.

4 Deiríodh Abfolon thairis sin, oh
nach déarnadh breitheamh dhíomfa annsa
tir, chor go bhféadfaidh gach duine aga
mbíadh cuis no adhbhar, teachd chugam,
do dhéanuim ceart dhó.

5 Agus is amhluidh do bhíodh a nuair
do thigeadh éanduine na ghoire do
dhéanamh umhla dhó, go cceiríodh a
lámh amach, agus go mbeiríodh air, agus
go ttagadh póg dhó.

6 Agus ar an modh do nìodh Abfalon ré Hifrael uile, noch thigeadh chum an Rìgh d'faghail breitheamhais: mar sin do ghoid Abfalon croidhte shear Hifrael.

7 Agus tàrla a nàiaigh dhá fhith-chiod bliadhna, go ndubhairt Abfalon ris an Rìgh, guidhim thú, tabhair dhannh cead dul do dhìol mo mhóide thug mé don Tighearna, ann Hébron.

8 Oir thug do shearbhfhoghantùigh móid a nuair do bhi mé am chomhnuigh a Ngeisur a Siria, gha ràdh, ma bheirionn an Tighearna mé go dearbhta a ris go Hierusalem, ann sin do dhéana mé sebhais don Tighearna.

9 Agus a dubhairt an Rìgh ris, Im-thigh a fìothchain: annsin déirigh fé, agus do chuaidh fé go Hébron.

10 Ach do chuir Abfalon luchd bratha ar feadh threabh Iifrael uile, dhá ràdh, ar ball a ccluinfidhe fuaim an fhuic, annsin abruidh, atá Abfalon na Rìgh ann Hébron.

11 Agus do chuaidh dhá chéud fear le Hifalon as Hierusalem, air ar goireadh, agus dimthigheadar ann a simplidheachd, agus ní raibh fios éinneithe a-ca.

12 Agus do chuir Abfalon fios ar Achitophel an Giloniteach, comhairleach Dhaibhi, óna chathrùigh féin, ó Ghiloh, ann feadh do bhi ag déanamh iodhartha: & do bhi an chealg láidir oir do bhi an pobal ag méadughadh a ccomhnuigh ag Abfalon.

13 Agus thainic teachdaire chum Dáibhi, gha ràdh, atáid croidhte shear Hifrael le Hifalon.

14 Agus a dubhairt Dáibhi ré na shearbhfhoghantuibh uile do bhi na fho-chair ann Hierusalem, éirgidhe, & teithiom, nó ní racham as ar éanchor ó Abfalon: déanuidh deithfir re himtheachd, deagla go mbeiradh fé oruinn go hobann, agus go millfidh an chathair lé faobhar an chloidhimh.

15 Agus a dubhradar muinntir an Rìgh ris an Rìgh, ag fo do shearbhfìgh chum gach uile ní déaras mo thighearna an Rìgh.

16 Agus do chuaidh an Rìgh amach, agus muinntir a thighe uile na dhiaigh: agus d'fag an Rìgh deicneamhar ban fa leannán dó féin do choimhead an tighe.

17 Agus do chuaidh an Rìgh amach, agus gach uile na dhiaigh, agus d'fan a nait do bhi a bhfad as sin.

18 Agus do ghabhadar a sheirbhifigh uile thairis laimh ris, agus na Cheritigh uile, agus na Peletigh uile, agus na Gititigh uile, fé céud fear thainic na dhiaigh ó Ghat, do ghluaisfiodar rompa roimhe an Rìgh.

19 Ann sin a dubhairt an Rìgh ré Ittai an Gittiteach, cred fa a bhfuil tu fa ag teachd linne mar an gcéadna? fill dot ait féin, agus fan a bhfochair an

Rìgh: oir is coimhitheach, agus is diobartha fós thú.

20 An tan nach ttaink ti aed né, an tiubhrinní ort a nigh do fàchd linn fios suas? ó taink ag mar a bhféadum, fillle ar hain, beir do dhearbhaithre ar a nait raibh trócaire, agus firiinne maille leat.

21 Agus do fheagair Ittai an Rìgh agus a dubhairt, Mar mhairios an Tighearna, agus mar mhairios mo thighearna an Rìgh, gidh bé ait a mbia mo thighearna ar Rìgh, mas a mbas nó a nait thugh: is ann bhias do shearbhfhoghantùigh mar an gcéadna.

22 Agus a dubhairt Dáibhi ré na imthigh agus éirigh thairis anonn: agus do chuaidh Ittai an Gittiteach thairis anonn, agus a mbulntir uile, agus a dhóine beaga uile, do bhi na fhochair.

23 Agus do ghul an tìr uile do ghuth ard, agus do chuaidh an pobal uile thairis anonn: & do chuaidh an Rìgh féin thar a mabhuinn Cedron, agus do chuaidh gach uile thairis a nait re slighe an nfaigh.

24 Agus féach do bhi Sádac fé & na Lebhithigh uile na fhochair, ag innchar Airc chunatha Dé, agus do chaidheadar Airc Dé ar lár: agus do chuaidh Abiatar suas, nó go ttaimic lé cich an dul amach as an gcathrùigh.

25 Agus a dubhairt an Rìgh re Sádac, beir ar a hais Airc Dé do chathrùigh: má gheibhimis gráfa a fadhar an Tighearna, do bhéara fé leis a nait mé, agus taisbeanfuidhe fé dhann, agus a ait chomhnuigh.

26 Ach ma deir fé mar fé bhfuil duil ar bith agus ionnad, fàch a taimis annso, déanadh fé liom mar a nait leis féin.

27 A dubhairt an Rìgh mar an gcéadna re Sádac an sagart: nach fear fé thufa? fill don chathrùigh a fìothchain, agus do dhias mac ad fhochair, Abiatar do mhac féin, agus Ionatan mhac Abiatar.

28 Féuch, fanfa misl a reiteach an nfaigh, nó go mbeirid scéala dearbhta uaitis orum.

29 Rug Sádac ar a nadhbbharin, agus Abiatar Airc Dé a ris go Hierusalem, & d'fanadar annsin.

30 Agus do chuaidh Dáibhi suas le hard shleibhe na noldh, agus do ghul fé ag dul suas, agus do bhi a cheann a bhfolach, & é ag imtheachd coimochd: & a nuile dhuine dá raibh na fhochair, d'fòluigh gach aon aca a cheann, agus do chuaidh suas, ag gal ag dul doibh.

31 Agus dinnis duine do Dhaibhi do ràdh, atá Achitophel a mealg na ndroibh thionnsgantach a bhfochair Abfalon agus a dubhairt Dáibhi, ó a Tighearna, guidhim thú, ionpogigh comhairle Achitophel a namadanachd.

Agus tárla a nuair tháinig

Chúfai go mullach an tSleibhe mar a
Chúfai an Tarchiteach na choinne
na chota briste, agus cré ar a

Le a ndubhairt Dáibhi, má glua-
íonn tú ionas, annsin bu hualach

Acht má fhilleann tú don cha-
nach, agus a radh re Habelon, bíidh
an tsearbhfhoghantúigh agadfa, a
mar do bhi mé an tsearbhfhog-
antúigh ag bathair go tti fo, mar sin
me mar an gcéadna an tsearbhfhog-
antúigh agadfa: annsin féadfaidh tú
achitophel do char ar neimh-

Agus nach bhfuil annsin Sa-
ad fhochair agus Abiatar na
uiméir, go madh hambhuidh
gach uile si dá gcloinsé tú
an tigh an Righ, innéas tú é do
agus do Abiatar na Sa-

Féach atá na bhfochair annsin a
Abiatar, Ahimaas mhac Sadoc, agus
Abiatar: agus leo sin
fídh chugamfa gach éinni dá
bhídh.

Mar sin tháinig Chúfai caru-
id don chathrúigh, agus tháinig
go Hierusalem.

C A I B. XVI.

Agus cáithneadh ceala, fuair oighreachd a
Chúfai. 5 Caineadh Shimeí. 22
Chúfai na bhfochair Abfolon.

Agus nuair do chuaidh Dáibhi bea-
n thar an mullach, féuch, thar-
a shú óglach Mephibodet dhó,
mar re cupla Afal ughamtha, air
a mbeir dhá chéad builin arain, agus
a mbeir dhá chéad builin arain, agus
a mbeir dhá chéad builin arain, agus
a mbeir dhá chéad builin arain, agus

Agus a dubhairt an Righ ré Siba,
cei thalluighas tú leo so? agus a
dubhairt Siba, ataid na haffal re ha-
mbeir mhuintiré thighe an Righ dá
mbeiréachd, agus an tarán, agus
a mbeir dhá chéad builin arain, agus
a mbeir dhá chéad builin arain, agus
a mbeir dhá chéad builin arain, agus

Agus a dubhairt an Righ, Ach
agus bhfuil mac do mhaighistir? agus
a dubhairt Siba ris an Righ, féuch atá
fé an Jerusaleim: óir a dubhairt fé, a
mbeir aileogus tigh Israel damhsa rio-
nach mathar.

Ansin a dubhairt an Righ re Siba,
agus a leachdha a bhfuil ag Mephibo-
det. Agus a dubhairt Siba, iarruim go
mbeir ort, go bhfaigh mé grafa
a radharc, mo Thighearna a

Agus a nuair tháinig Dáibhi Righ
a Baharim, féuch tháinig as sin

amach óglach do mhuintir thighe Shaul,
dar bhainm Simeí mhac Gera: tháinig
fé amach, agus é ag mallughadh do
ghnath ag teachd.

6 Agus do chaith fé clocha ré Dá-
bhi & re muintir Dáibhi uile: agus
do bhi an pobal uile agus na daoine
neartmhara uile dhá lúmh dheis, agus dá
lúmh chlé.

7 Agus marfo a dubhairt Simeí,
a nuair do mhalluigh fé, tárr amach, tárr
amach a dhúine fhúilúigh, agus a dhúine
do Bhéal.

8 Dáil an Tighearna ort fuil thighe
Shaul uile, ann a áit a raibh tusa
ad Righ, agus thug an Tighearna an
rioghachd a lúmh do mhac Abfolon;
agus féuch, rugadh ortá ann bur-
choíd, do bhrigh gur duine fuilteach
thú.

9 Ann sin a dubhairt Abisai mhac
Seruah ris an Righ, cred fa malluigh-
onn an madradh marbhfo mo thighe-
earna an Righ? guidhim thú léig dhamh
dul anonn, agus a cheann do bhain de.

10 Agus a dubhairt an Righ, cred é
dhamfa & daoibhi, a chlann Sheraiah,
mar sin léigthear dhó mallughadh,
do bhrigh go ndubhairt an Tighearna ris,
malluigh Dáibhi, Cía déaras ann sin,
cred fa ndéarna tú marfo?

11 Agus a dubhairt Dáibhi re A-
bisai, agus ré na mhuintir uile, féu-
chaidh, atá mo mhac féin noch tháinig
amach as minnighibh ag iarraidh mo
bháis, cá mheid os a chionnsin dhéanas
an Beniamiteach úd? léigidh dhó, ná
bacaidh dhé mallughadh: óir is é an Ti-
ghearna a dubhairt ris é.

12 Do bfeidir go bfeuchfadh an Ti-
ghearna ar meigionsa, agus go coiteo-
chadh Dia maith riom ar son a mhal-
luightheson a niugh.

13 Agus mar do bhi Dáibhi, agus a
mhuintir ag imtheacht san tSleibhe, do
chuaidh Simeí ar fad ar thóibh na cno-
thall ar aghaidh, & é ag mallughadh
mar a ngabhadh, agus ag caithiomh
cloch agus criadh.

14 Agus do bhi an Righ, agus a
raibh na fhochair uile curtha, agus do
léigeadar a sígh ann sin.

15 Agus táinig Abfolon, agus an
pobal uile, fir Israel, go Hierusalem, agus
Achitophel na fhochair.

16 Agus tárla a nuair tháinig Chúfai
an Tarchiteach cara Dáibhi cham
Abfolon, go ndubhairt Chúfai re Abfo-
lon, go mairigh an Righ, go mairigh
an Righ.

17 Agus a dubhairt Abfolon re
Chúfai, a néfo do chinéul dot charu-
id? cred fa nach deachaidh tú led charu-
id?

18 Agus a dubhairt Chúfai re Abfo-
lon, ní headh, achd gídh bé do thogh
an Tighearna, agus an pobal, agus fir
Israel uile, as aigeis bhias mifi agus
is na fhochair fhaufas me.

19 Agus a ris, cia dá ndéamunn fer-bhis, ? nach a lathair a mhic: mar d'foghain mé a lathair hathair, is mar sin bhias mé ad lathairfí.

20 Ann sin a dubhairt Abfolon re Achitophel, tugaigh comhairle eadruibh cred dhéanam.

21 Agus a dubhairt Achitophel re Abfolon, Luidh le leannánuibh hathair, noch d'fág sé a mban an tigh; agus cluinfidh Israel uile go bhfuil tu adhfháthmhach ag hathair, annsin béid lánha gach a ngabhann leachd laidir.

22 Mar sin do leathnuigheadar páuil-lion do Abfolon ar mhullach an tighes agus do bhí Abfolon ag leannánuibh a athar a radharc Israel uile.

23 Agus do bhí comhairle Achitophel, noch do bheireadh sé uadhannfua laethibh sin ambuil mar do shiafrochadh duine briathar Dé: mar sin do bhí comhairle Achitophel uile aráon ag Daibhi agus ag Abfolon.

C A I B. XVII.

Do-chomhairle Achitophel ar na teigeal bun oíonn. 23 Do chroch sé é féin.

OS a chionn sin a dubhairt Achitophel re Abfolon, Léig dhamh annois dhá mhíle dhéug fear do thogha amach, agus éireochuidh mé, agus leanfuidh mé a ndáigh Dháibhi a nochd.

2 Agus tiosefa mé air, an feadh bhias fé curtha agus laglambach, agus cuirfe mé eagla air; agus teithfid a bhfuil do dhaoineibh na Thochair, agus buailfidh mé an Rígh amháin.

3 Agus do bhéara mé na daoine uile ar a nais chugadfa; an té atá tú diarruidh, atá fé mar d'filleadh an tiomlán; mar sin béid an pobal uile a fíoth-cháin.

4 Agus do thaitin an glór go maith ré Abfolon, agus ré sinnfioruibh Israel uile.

5 Ann sin a dubhairt Abfolon, goir anois Chufai an Tarchiteach, agus cluinimid mar an gcéadna cred a deir feisíon.

6 Agus a nuair tháinic Chufai go Habfolon, do labhair Abfolon ris, gha rád, do labhair Achitophel ar an modhfa: an ndéanam mar a dubhairt sé? muna ndéanam, labhairfí.

7 Agus a dubhairt Chufai ré Abfolon, an comhairle thug Achitophel uadh, ní maith í ar a nuairfí.

8 Oir atá a fhios agadfa (ar fá Chufai) go bhfuil hathair, agus a dhaoine na bhfearuibh crodha, agus go bhfuilid air lafad na nintin, mar mha-thghabhain do choillfeadh a cuilein fa machaire; agus fear cogaidh hathair, agus ní choimhneocha fé a nochd a bhfochair an phobail.

9 Féuch atá fé anois a bhfolach a

bpoll éigin, nó a nait éigin oile: teigeomhuidh a nuair thuitid cuid an tuis, go naibeora gach a cionnfa. Atá ar a mealg na ndaoine a labair Abfolon.

10 Agus fós an té atá curata, a labair a chroidhe mar chroidhe leannánuibh sé go hionlán; óir ní fhios ag Israel uile gur duine oile hathair, agus an luchd atá na fhios gur daoine crodha iad.

11 Ar a nadhbharfín í mo chomhairle, Israel uile do chruinnigh. 6 Dhan go Beerséba mar an neamh atá chois na fairge ar jonamhlachd, agus tha féin do dhuil a chad ad phearlúinn féin.

12 Mar sin tiuicfaimne airfion bé ait a bhfuighthead é, agus tairreongam air do nos an drúchda thionn talumh: agus de féin nó déandúine mbia aige, ní fuigfidhear oiread éadúine.

13 Os a chionn sin, má theid sé a steach a ceathruigh, annsin do bhíon Israel uile rópadha leó chum na ceathreachfín, agus tairreongam a chum na habhann, ionnus nach bia cloch léag a fagháil ann.

14 Agus a dubhairt Abfolon re fir Israel uile, as fearr comhairle Chufai an Tarchiteach ná comhairle Achitophel: (óir do érdúigh an Tighean comhairle mhaith Achitophel do chomhairle air céil, chur go tiubhradh an Tighean na oile air Abfolon.)

15 Ann sin a dubhairt Chufai re Sadoc, agus re Abiatar na Sagair, m'fó é marlo do chomharluigh Achitophel Abfolon agus sinnfir Israel; agus marlo do chomhairligh mifí é.

16 Annois uimefin cuiridhí ádh na láath, agus innfidh do Dháibhi na rád, ná coduil a nochd a reiteach na nfaigh; ach éirigh go láith thair, deagla go fuigfidhe suas an Rígh, agus a bhfuil do dhaoineibh na fhochair.

17 Anois d'fan Jonatan agus Abmaas ag En-rogel: (óir níor bfuil si a bhfaicín ag teachd don chathruigh agus do chuaidh cailín, agus d'fan si ícúla dhóibh: agus do chuadarfan agus dinnifodar do Dháibhi Rígh é.)

18 Gidheadh do chonnaire biachail iad, agus dinnifí féin do Abfolon: ach dimthigheadarfan aríon go láith, agus tangadar go tigh dhuine ann Bahurim, ag a raibh tobair ann a chúirt, mar a ndeachadar fíon.

19 Agus do ghlac an bhean fíoch agus do leathnuigh ar náchar an tobair é, agus do chuir arbhair meile aín sin, é níor haithnigheadh éinni.

20 Agus a nuair thangadar Abfolon chum na mna don tigh a dubhradar, cáit a bhfuil Ahimais agus Jonatan? agus a dubhairt an bhean ré, do chuadar a nonn thar a fíoch

Ar nár ar Isráel.

Agus a nuair do spior-
adair, agus nach bhfuairadar iad,
go hIerúsálem.

Agus tirla a nuair do imthighe-
adar go tangadarán a níos as an tto-
adair, agus dimthigheadar, agus dinnfi-
adar do Dáibhi Rígh, agus a dubhra-
dar do Dáibhi, áirigh, imthigh tar a
go léith: oir marfo thug A-
bail comhairle ad aghaidh.

Agus déirigh Daibhi, agus a raibh
Dáibhi na fhochair, agus do clu-
adar tar Jordan: fuil tháinic fo-
adair gan dul a nonn tar Jordan.

Agus a nuair do chonnaire Achito-
dar leandh a chomhairle, do chuir
Dáibhi ar a aifal, agus déirigh,
do chuidh a bhalle dha thigh,
daruigh, agus do chuir a thigh a
hadh, agus do chroch sé é fein,
dar bis, agus do hadhlaiceadh é
a athar.

Ann sin tháinic Daibhi go Maha-
naim, agus do chuidh Abfolon anonn
dar, é fein agus fir Isráel uile
dar.

Agus do rinne Abfolon caiptin
dar ar a shluagh a nair Jóab: &
dar Amala mac duine dhar bhainm
dar, noch do luadh lé A-
dar inghean Nahas deirbhíneir do
dar, mathair Jóab.

Ann sin do shuigh Isráel agus Ab-
folon a bhfeirann Gilead.

Agus tirla a nuair do bhi Daibhi
dar go Mahanaim, go ttag Sobi
dar Nahas ó Rabbah do chloinn Am-
dar, agus Machir mhac Ammiel ó Lo-
dar, agus Baríllai an Gileaditeach
dar.

Ar Leathacha agus báifineadh, a-
dar imthighe cradh, agus cruith-
dar, agus éorna, agus plár, agus
dar óite, agus pónar agus pifenach
dar.

Agus mil, agus im, agus cáoirigh,
dar cáil bó chum Daibhi, agus chum
dar do bhi na fhochair, ré ithe: &
dar a dubhradar, atáid na dáoine oc-
dar, agus curtha, agus iotmhar anna
dar.

C A I B. XVIII.

Ar nár ar Isráel.

Ar nár ar Isráel.

Ar nár ar Isráel.

Ar nár ar Isráel.

3 Acht do shreagradar an pobal, ní
racha tí amach ar éanchor: oir ma thei-
chíos sinne, is cuma leólan sin: nó maz
marbthar ar leath, is cuma leólan sin:
acht anois is fú deich míle aguinn thu-
fa: uime sin is fearr go mbia tafa chum
cabhra do thabhairt dúinn amach as
an gcathruigh.

4 Agus a dubhairt an Rígh riú, cia
bé chithfear dhaibhi is fearr dháimh
ré dhéanamh, do dhéanadfa é. Agus do
sheas an Rígh ré táobh an gheata, agus
tangadar an pobal uile amach na cca-
duibh, agus na mílthibh.

5 Agus do aithin an Rígh do Jóab, a-
agus do Abisai, agus do Ittai, dha
rádh, déanuidh go macánta air mo
shonla ris a nóganach ré Habsolón.
Agus do chéaluadh an sluaigh uile
a nuair thug an Rígh an nfiagrafin
do na caiptinibh uile a táobh Abfolón.

6 Mar sin do chéaidh an pobal a-
mach san machaire a naghaidh Isráel:
agus sé áit a raibh an cath, a ccoill E-
phraim:

7 Mar ar marbhadh muintir Isráel
roimhe sheirbhíshigh Dhaibhi: agus do
bhi ann sin ar nór an lá sin, fithche
míle fear.

8 Oir do scioileadh ó chéile an cath
ar féadh dhroma na tíre uile: agus do
shluig an choill níos mó an lúin, ná
imbarh an cloidheamh.

9 Agus tirla Abfolon ar shearbh-
fhoghantaighibh Dhaibhi: agus do bhi
Abfolon a marcugheachd air mbailte,
agus do chuidh an mílle fíol ghe-
guibh tiugha daire moire, agus rag
a cheann greim ar a ndaruigh, agus do
bhi sé croichde idir neamh agus talumh,
agus dimthigh an mílle do bhi faoi
roimpe.

10 Agus do chonnaire duine áirigh
sin, agus dinnis sé do Jóab é, agus
a dubhairt, féach do chonnaire mé Ab-
folon croichde a ndaruigh.

11 Agus a dubhairt Jóab ris an té
dinnis sin dó, agus feuch ó chonnaire
tú é, cred fa nar bhuaill tú ann sin go
talumh é, agus do bhéarúinní deich Se-
ceill airgid duit, agus crios?

12 Agus a dubhairt an tóglaigh re
Jóab, dá bhfighuinní míle Seceil airgid
ann mo láimh, ní shinnim mo lámh
amach a naghaidh mhic an Rígh, oir
dfiagair an Rígh dar lathair dhuitfí, &
do Abisai, agus do Ittai, gha rádh, tu-
gaidh bhuir nair nach beanfadh ánduine
ris a nóganach Abfolon.

13 Nó do dheanuinn éagóir a naghaidh
mo bheatha fein: oir ní bhfuil ní ar bita
a bhfolach ar an Rígh agus do chuirféa-
sa fós thu fein am aghaidh.

14 Ann sin a dubhairt Jóab, ní shéad-
uinní fuireach marfo agad. Agus rug sé
ar thri gaéthe iona láimh, & do shaita
sé tré chroidhe Abfolon iad, an fad do
bhi sé fós beo a lár na daruigh.

15 Agus do chruinnigheadar deithneasnar ogánach do bhi ag iomchar airm Jóab na thimchioll, agus do bhuaileadar Abfolon, agus do mharbhadar é.

16 Agus do shéid Jóab an floc, agus d'filleadar an pobal ó thóruidheachd Ísraél: óir do chonnuimh Jóab na daoine ar a nais úatha.

17 Agus do thógbhadar Abfolon, agus do theilgeadar a bpoll mhór ar an ccoill é, agus do leagadar carn ro mhór cloch air, agus do theith Ísraél míle, gach áon dá phauilliam féin.

18 Anois a nuair do bhi Abfolon beo, do thóg agus do chuir féisúas dó féin pileur, noch atá a ngleann an Righ: óir a dubhairt fé, ní bhfuil éanmhac agam do chuineochadh mainm a gcumhne: agus thug fé a ainm féin ar an bpileur, agus goirthear de gus a nuigh, áit Abfolon.

19 Ann sin a dubhairt Ahimaas mhac Sadoc, léig dhamhá anois riath, agus féula do bhréith chum an Righ, mar do dhioghail an Tighearna é ar a mambuid.

20 Agus a dubhairt Jóab ris, ní bhéara tú féula leachd a nuigh, do bhrigh gur mharbhadh mac an Righ: achd béara tú féula leachd lá oile.

21 Ann sin a dubhairt Jóab re Cúsi, Éirigh, innis don Righ gach a bhfacaidd tú: agus dumphluigh Cúsi é fein do Jóab, & do riath fé.

22 Ann sin a dubhairt Ahimaas mhac Sadoc fós a ris ré Jóab, Ach gídh bé ar bith é, guidhim thú, léig dhamh riath a ndiaigh Chúsi mar an gcéadna. Agus a dubhairt Jóab, cred as a riathfuidh túla, a mhic, ó nach bhfuilid féula réidh agad.

23 Acht gídh bé ar bith mar tá, [ar feisíon] léig dhamh riath; agus a dubhairt feisíon ris, riath. Ann sin do riath Ahimaas a síghe an réitigh, agus do riath roimhe Chúsi.

24 Agus do bhi Dáibhi na shuidhe idir an dá gheata, agus do chuaidh an fear faire air mhullach an gheata go nuige an balla, agus do thóg suas a shúile, agus dfeuch, agus do chonnaire duine ag riath na áonar.

25 Agus dnuagair an fear faire, agus dinnis don Righ: agus a dubhairt an Righ, mas na áonar atá fé, atáid féula ann a bheul. Agus tháinig fé go láith agus do dhruid fé a ngar.

26 Agus do chonnaire an fear faire duine eile ag riath, agus dnuagair an fear faire don doirleoir, agus a dubhairt, feuch duine eile ag riath na áonar: agus a dubhairt an Righ, atáid féula leisíon mar an gcéadna.

27 Agus a dubhairt fear na faire, dar liom is cosmhail riath an chéud duine re riath Ahimaas mhic Sadoc: agus a dubhairt an Righ, is duine

maith sin, agus atáid féula mar leis.

28 Agus do ghoir Ahimaas, agus dubhairt ris an Righ, Atá gach go maith: agus do léig fé é fein go lár ar aghaidh, a lathair an Righ agus a dubhairt, Go maith beann do Thighearna Dia, noch do shéid fé na daoine, do thóg a lathair naghaidh mo thighearna an Righ.

29 Agus a dubhairt an Righ, an bhí an tóganach Abfolon slán? agus fhreagair Ahimaas, a nuair do bhi Jóab fearbh fhoghantugh an Righ, misí do sherbhiseach, air fubail, chonnaire mé giorac mór, acht ní a fhios agam cred do bhi ann.

30 Agus a dubhairt an Righ, gá leathtaoibh, agus seas annfo: agus ghabh feisíon a leathtaoibh, agus na shealamh.

31 Agus feuch tháinig Cúsi, agus dubhairt Cúsi, féula don thighearna an Righ: óir do dhioghail an Tighearna túla a nuigh ar an méid d'fuaas ad aghaidh.

32 Agus a dubhairt an Righ re Cúsi an bhfuil an tóganach Abfolon slán agus do fhreagair Cúsi, bída mairbh mo thighearna an Righ, & nach néireochuigh ad aghaidh do dhamh dochuir dhuit, mar atá an tóganach sin.

33 Agus do corruigheadh an Righ roimhe, agus do chuaidh suas don tioneól ó cionn an gheata, agus do ghabh agus ag imtheachd dó a dubhairt mar fós, ó a mhic Abfolon, a mhic, a mhic Abfolon, do bhféarr liom gur mé féin do gheabhadh bás ar do shon, ó Abfolon, a mhic, a mhic.

C A I B. XIX.

Do chéim Dáibhi Abfolon. 18 Tug fé maith amhnas dá eajcairdibh. 32 & ann a dbeagh-ghean dá chaidibh.

AGus do hinnfeadh do Jóab, féin atá an Righ ag gul, agus a caoineadh fa Abfolon.

1 Agus do hiompoigheadh an bbeann an lúin a gcumhaidh, don phobal míle óir do chualadar an pobal do riath na lá sin, cionnus do bhi an Righ d'ghiosach fa na mhac.

2 Agus go éalóigheadar na daoine na lá sin don chathruigh, mar do ní daoine ar a mbi náire, agus éalóigh a nuair do theithfidis a cath.

3 Acht d'fologh an Righ a sebhaid agus do chonnaire an Righ féin ard, ó a mhic Abfolon, ó Abfolon a mhic, a mhic.

4 Agus tháinig Jóab don tigh chum an Righ, agus a dubhairt fé, Th

aire a niugh daighthibh na serbhi-
mle, noch do chumhdaigh hanum
niugh, agus annmanna do mhac, agus
gheata, agus annmanna do bhan, &
annmanna do leannan.

Do chionn gur bionnmhuin leachd do
chumhdaigh, agus gur fuath leachd do cha-
ir: óir do fhoillsigh tu a niugh nach
fáil fúim agad ar phrionnsadhuibh nó
serbhifeachaibh: aithnighim a ni-
gha mbeith Abfólon beo, & sinne
marbh a niugh, go mbiadh sin go
ann do radharcfa.

Agus ar a nadhbharrsin éirigh, agus
niugh amach, & labhair red mhuintir-
fíleach: óir do bheirimsi an Tighear-
nour mhionnaibh, muna ndeachuldh tú
nach, nach bhfanuadh duine agad a
niugh; & budh meafa dhuit sin na ar
niugh éad dhuit ód oige gus a nois.

Ansin éirigh an Righ & do
annsa gheata, agus dimnsíodar
gheata, dha rídh, feuch atá an Righ
tháinig san gheata; agus tháinic an
uile a bhíadhnuise an Righ; óir
do tháinig Israel uile gach áon da lóí-
fín.

Agus do bhí an pobal uile a nim-
manna ar feadh threabh Israel uile, dha
do chumhdaigh an Righ sinn ó
niugh ar namhad, & do fhaor sinn ó
niugh na Bhphilistíneach, & a nois do
niugh as a tír roimhe Abfólon.

Agus Abfólon, noch dungamar ós
coinne, do marbhadh a ccaith é: a
niugh uime sin, cred fa nach labharthaoid
do thabhairt an Righ ar ais?

Agus do chuir Dáibhi Righ
go Sadoe agus go Abiatar, na fa-
ir, dha rídh, labhruidh ré leanuibh
niugh; cred fa bhfuilse air deireadh
do bheith an Righ air ais da thigh, ó
niugh comradh Israel uile go nuige
a Righ dha thigh?

Ar fíobhe mó dhearbhráithre, as
niugh mo chnamha agus mfeoil: air a
niughtharfin, cred uime gur sibh as deigh-
niugh do thabhairt an Righ ar ais?

Agus abruidh ré Amasa, nach
niugh chnamh agus dom fheoilse thusa?
niugharna Dia sin agus fós níos mó
niugh muna raibh tusa ad chaipín
niugh thóigh agamfa choidheche a náit
niugh.

Agus dó chlóna fé croidhthe
niughtharfin Judah uile, mar chroidhe éain-
niugh, iondus gur chuireadar an focalla
niugh an Righ: Fíll féin agus do mhuintir
niugh uile.

Mar sin dñil an Righ, agus thá-
nic go Jordan, agus tháinic Judah go
niugh dímtheachda a ccoinne an Righ,
niugh thabhairt tar Jordan.

Agus do luathaidh Símei mhac
Gera air, Beniamíteach noch do bhí do
niughtharfin, & tháinic a nuas le muintir
niugh a ccoinne Dháibhi Righ.

Agus do bhí mule fear do Bhen-

iamin na fhochair, agus Síba óglach
tighé Shaul agus a chaig mic déug,
agus fíthche serbhifeach na fhochair,
agus do chéadar tar Jordan roimhe
an Righ.

18 Agus do chuaidh báid do thabh-
airt mhuintire an Righ thairis, agus
do dhéanamh mar budh toil leis: agus
do thuit Símei mhac Gera fíos a bhí-
adhuise an Righ, ag teachd a nall dó
thar Jordan.

19 Agus a dubhairt ris an Righ, ná
cuireadh mo thighearna éiceart am
leithsi, agus na cuimhnigh an ní do
rinne do sherbhifeach go hainndligh-
each an lá do chuaidh mo thighearna
an Righ as Jerusaleim, as a ngeubhadh
an Righ chuige ann a chroidhe é.

20 Oir atá a fhios ag do sherbhí-
feach, gur pheacaidh mé; uime sin
feuch gur mé an céad duine thig a nuas
do thigh Jóseph do theagmhail ris an
Righ mo thighearna.

21 Acht do fhreagair Abisai mhac
Seruah, agus a dubhairt, nach cuir-
fighear Símei chum bais thrid fí, do
chionn gur mhalluigh fé ungtach an Ti-
ghearna?

22 Agus a dubhairt Dáibhi, cred é
dhamhla agus daoibhse a chlann Sheruiah,
go mbiadh sibh a niugh ag cur am a-
ghaidh? an gcuirfighear éanduine
chum bais a niugh a Nisrael? óir nach
bhfuil a fhios agamfa go bhfuilim féin
a niugh am Righ ós cionn Israel?

23 Ar a nadhbharrsin a dubhairt an
Righ re Símei, ní muirfighear thú; &
thug an Righ a mhionna dhó.

24 Agus tháinic Mephibósét mhac
Saul a nuas a ccoinne an Righ, &
nior dhealuigh a chosa, & nior bhfeart
a fhealóg, agus nior nigh a éadach, ón
ló far imthigh an Righ gus an lá fa
ttáinic, a fíothcháin.

25 Agus tairla a nuair tháinic fé go
Hierusaleim a ccoinne an Righ, go
ndubhairt an Righ ris, cred fa nach
deachaidh tusa lomfa a Mephibós-
et?

26 Agus do fhreagair seifion, a thigh-
earna a Righ, do mheall mo sherbhí-
feach mé; óir a dubhairt do sherbhífeach,
cuirfead dialláoid ar affal damh, go
ndeachad ar a muin, agus rachaidh mé
gus an Righ, do chionn go bhfuil do
sherbhífeach bacach.

27 Agus do scanluidh fé do sher-
bhífeach rem thighearna an Righ; aachd
atá mo thighearna an Righ, amhuil
aingeal ó Dhia; déana ar a nadhbharrsin
an ní is féarr do chítear dhuit.

28 Oir ní raibh do thigh matharfa
uile aachd daoine marbha a bhíadhnuise
an Righ; gidheadh do chuir tusa do sher-
bhífeach a meaf na ndaoine do slaidh-
eadh ar do bhóid féin: cred an ceart atá
agam thairis singairm nios móar an Righ?

29 Agus a dubhairt an Righ ris,
O 2

cred fi labhránn tú níos mó ar do cháisibh? a dubhairt mifi, roinn fein & Siba an fearann.

30 Agus a dubhairt Mephibóset ris an Rígh, Glacadh sé iomorro an t-ionn-lín, ó tháinig mo thighearna an Rígh a ris a fíothcháin dá thigh fein.

31 Agus tháinig Barfillai an Gilead-aitéach síos ó Rogelim, agus do chuaidh tar Jordan leis an Rígh dá sheoladh tar Jordan.

32 Anois do bhí Barfillai ná dhuine ro áosta, ceithre fithchid bliadhna daois, agus a sé do ghléis lónn don Rígh an fad do bhí a Mahanaim: óir ba ro mhór an duine é.

33 Agus a dubhairt an Rígh ré Barfillai, tárr fa liomsa a nonn, agus beathocheuid mifi thú am fhochair fein ann Jérusalem.

34 Agus a dubhairt Barfillai ris an Rígh, Cá-fad atá agamsa ré marthuinn, as a rachúinn suas leis an Rígh go Hierusalem?

35 Atáim a niugh ceithre fithchid bliadhna daois, agus a naitheanhim eidir ole agus mhaith? an bhféudann do sherbhfeach a bhlaadh cred itheas nó cred ibhios? an bhféudaim feasda guth fhear no bhan cantaireachd do chlos? aime sin cred fi mbeith do sherbhfeach na eire ar mo thighearna an Rígh.

36 Rachaidh do sherbhfeach t-amall beag anonn tar Jordan leis an Rígh: agus cred fi ccoiteachadh an Rígh sin riom le na leitheid sin do luaidheachd?

37 Filleadh do sherbhfeach, guidhim é thu go bhfuighe mé bás am chathair fein, agus go nadhlaictheas mé a nuaidh amhar agus mo mhathar: achd féuch do sherbhfeach Chimam, éirgheadh sé anonn le mo thighearna an Rígh, & déana ris mar do chithear dhuir fein.

38 Agus do fhreagair an Rígh, rachaidh Chimam liom anonn, agus do dhéana mé ris an ní is maith leachdfa, agus gidh bé ní iarrus tú orum, do dhéana mé sin ar do shon.

39 Agus do chuadar an pobal uile anonn tar Jordan: agus a nuair tháinig an Rígh a nall, do phóig an Rígh Barfillai, agus do bheannugh é, agus dfill sé dhá áit fein.

40 Ann sin do chuaidh an Rígh roimhe go Gilgal, agus do chuaidh Chimam leis, agus do sholadar muintir Judah mile an Rígh, agus fós leath phobail Ísrael.

41 Agus féuch thangadar muintir Ísrael uile gus an Rígh, agus a dubhradar ris an Rígh, cred fí ghadadar ar ndearbhraithe fí Judah, thúfa léo, agus a trugadar an Rígh agus a theaghlach agus muintir Dáibhi uile léo tar Jordan.

42 Agus do fhreagradar fí Judah uile fí Ísrael, Do chionn go

bhfuil an Rígh a rúad fonn do cred uimefin fí mblath fear ornad nadhbarfín? a ndéamar air do do chosfin an Rígh, nó an ttag odhlachadh ar bith dháinn?

43 Agus do fhreagradar fí fí Judah, agus a dubhradar, deichi cuid aguinne ann fí Rígh, atá níos mó do cheart fós teann Dáibhi ná atá aguibhí uimefin far tharcuisnigheabhair fínn, nach fuigh ar ccomhairle ar tús do bhairt an Rígh ar ais? agus bí fí mhuire briathra fhear Judah ní fí thra fhear Ísrael.

CAIB. XX.

Ceannairce Sheba. 4 Do mharbó foth an 16 Tugadh an ceann do Sheba.

AGUS tarla go raibh óglach do Bial annsin dar bhainm Séba m Bichri, Beniamiteach, agus do shíod floc, agus a dubhairt, Ní bhfuil cúl bith aguinne a Ndaibhi ní mó atá ghreacht aguinne a mac Jesse: (a gheadh) gach éanduine dá léir fí O Ísrael.

2 Mar sin do chuaidh gach éanduine Dísrael suas ó bheith a ndaigh Dúda agus do leanadar Séba mhac Bichri acht do cheangladar muintir Judah na Rígh, ó Jordan air fad go Hierusalem.

3 Agus tháinig Dáibhi dha thiar Jérusalem, agus do ghlac Dáibhi deicneamhar ban, a leannán, a dísag sé ag cumhdach an tighe, agus chuir a boriosún iad, agus do bhreac iad, achd níor luigh sé léo: mar sin bhadar fí iadhadh go lé a mbá, b mbaintreabhachus.

4 Ann fí a dubhairt an Rígh a mafa, cruinnigh chugamsa fí Judah faoi cheann trí lá, agus bí fein ann a lathair.

5 Mar sin do chuaidh Amas chuinnighadh fhear Judah: achd sé níos faide ná an tam cinnte dóig leifion dó.

6 Agus a dubhairt Dáibhi ré Abis nois do dhéana Séba mhac Bichri mó do dhochar dhúinn, nó do ríne solon: beir leachd thúfa muintir thighearna, & lean é, deagla go bhla eadh sé caithreacha daingne dhó fein go nimtheochaidh mar sin uain.

7 Agus do chuaidh muintir Judah mach ná dhiaghfion, agus na Chertigh, agus na Peletigh, agus na churata uile: agus do chuadar a mafa Jérusalem do thóingheachd a aigh Sheba mhic Bichri.

8 A nuair do bhadar ag an cch mhóir atá ag Gibeon, do chuaidh Am rompa: agus do bhí Jóab criobhar re na chulaidh do chuir sé uime, agus fínn crios malle le cloidheamh

agus a bhí annaibh iona thraill: a-
 dal amach dhó do thuit fé as
 malla.

Agus a dubhairt Jóab re Amasa, an
 í sius, a dhearbhrathair? agus
 Jóab Amasa ar fhéafoig iona
 éin do thábhairt poige dhó.
 Ach ní thug Amasa aire don chloí-
 do bhí a laimh Jóab: mar sin
 fé é don chloídeamh an fa ccui-
 ána, agus do leig fé a innigbe
 sin tialamh, agus nior bhuaill fé
 agus fuair fé bás: mar sin do
 Jóab agus Abisai a dhearbhrathair
 Shéba mhic Bichri.

Agus do sheas duine do mhuin-
 leimh ris, agus a dubhairt, An
 buomhuin Jóab, agus an té atá
 a Dháibhi, éiríodh fé a ndiaigh

Agus do bhí Amasa dhá aonfuirt
 a lár na sliogheadh móire; agus
 do chonairc an tóglaigh gur fha-
 eich uile na seafamh, do átharruigh
 ar a tfighe mhóir a sleadh
 aghair; agus do theilig éadach
 a nair do chonairc fé go bhfa-
 ach éandúine dá ttigeadh go
 a seafamh.

A nair do hatharruighthead é don
 mhóir, do ghluaisfodair an pobal
 aigh Jóab do thóruighthead
 a Shéba mhic Bichri.

Agus do chuaidh fé tré threabh-
 uile go Habel, agus go Bet-
 an, agus na Beritigh uile: agus
 aghadar a ccionn a céile, &
 eifion,

Agus tangadar, agus do ehamui-
 aghaidh ann Abel Bhetma-
 é do theigeadar cladh sías a
 aithreach, do sheas anfa
 é do bhriseadar a raibh do
 a bhfochair Jóab, an balla,
 a fhochair fíos.

Ann sin do eigh bean chrionna a-
 an geathruigh, eifigh, gu-
 áibh, abruidh ré Jóab, tarr a leith
 a nair mairíot.

Agus a nuair thainig fé laimh ría,
 aghair an bhean, an tú Jóab? &
 aghair seifion, as mé. Ann sin a
 í ría, eifí bráthra do bha-
 agus do fheagair seifion, eil-

Ann sin do labhair sí, dhá radh,
 aghair leó a radh a nallóid, gha
 a deimhin iarrfuidh síad comh-
 a Abel: agus mar sin do chrío-
 aghadar [an chúis].

A nair mairíot don droing atá fíoth-
 agus aghair a Nisrael: atá
 aghair eathreach do mhillthead,
 aghair a Nisrael;
 aghair sías oighreachd an Ti-

Agus do fheagair Jóab, & a dubh-
 aghair fada, go madh fada sin ua-
 aghair sías nó go millfínn.

21 Ní mar sin atá an chúis, ach duine
 ó fhlíabh Ephraim dar bainm Séba mhac
 Bichri, noch do thóg sías a laimh a na-
 ghaidh an Rígh, eadhon a naghaidh
 Dháibhi: feachaduigh eifion amháin, &
 imtheochuigh mifí on chathruigh. Agus
 a dubhairt an bhean, féuch, teilgfighear
 a cheann chugad tar an mballa.

22 Ann sin do chuaidh an bhean mar
 a raibh an pobal uile iona gliocus; &
 do bheanadar a cheann do Shéba mhac
 Bichri, agus do theigeadar amach chum
 Jóab é: agus do sheid seifion floc, agus
 aghair on chathruigh gach éandúine
 dhá thigh féin: agus aghair Jóab go Hie-
 rusalem chum an Rígh.

23 Anois do bhí Jóab ós cionn fhló-
 igh Israel uile, agus Benaiah mhac Je-
 hojada ós cionn na Cheretiteach, agus
 na Bpeletiteach.

24 Agus do bhí Adoram ós cionn an
 chiofa, agus Jehoshaphat mhac Ahilud na
 chuimhnightheoir:

25 Agus Séba na scribhneoir: a-
 agus Sádac agus Abiatar na sagartuibh.

26 Agus do bhí Ira mar an gceadna
 an Jairiteach na príomh-uachdarain tinte,
 chioll Dháibhi.

CAIB. XXI.

Tá bliadhna gorta; a chionfath, & a laí
 ghiofadh. 15 ceithre chatba Dháibhi ris;
 na Philíslinibh.

AN sin do bhí gorta a laéthibh Dháir-
 bhi trí bliadhna a ndiaigh a chéile
 agus dfaifruigh Dháibhi don Tighearna,
 agus do fheagair an Tighearna, Is ar
 son Shaul agus a thighe fhuiligh (a-
 tó an ghorta) do bhrigh gur mharbha
 fé na Gibeonitigh.

2 Agus do ghoir an Rígh na Gi-
 beonitigh, agus a dubhairt riu (anois na
 Gibeonitigh ní do chloinn Israel iad,
 achd iarsma na Namoriteach, agus thu-
 gadar clann Israel mionna dhoibh: & do
 thionnngain Saul a marbhadh iona theal-
 ghradh do chloinn Israel & Judah.

3 Uime sin a dubhairt Dháibhi ris na
 Gibeonitibh, cred dhéanús mé ar bhuir
 son, agus cred an nile a ndéana mé an
 tsiothcháin, chor go mbeinneochthaofí
 oighreachd an Tighearna?

4 Agus a dubhradar na Gibeonitigh,
 Ní gheabham or nó airgead ó Shaul,
 nó ó na thigh, ní mó mhuirfios tusa éan-
 duine a Nisrael ar ar soinne: agus a du-
 bhairt seifion, gidh bé ní a dárthóí,
 do dhéanadfa ar bhuir son é.

5 Agus do fheagradar an Rígh,
 an duine darguinn sinn, agus do tionn-
 fcuin ar naghaidh dar leir-frios, go
 nach biadh duine dhinn a ccrich ar bith
 Disrael;

6 Tugthar móirsheifor dá mhacaibh
 dháinn agus crocham sías iad don
 Tighearna

Tighearna a Ngibeah Shaul, noch do thog an Tighearna. Agus a dubhairt an Rígh do bhéara me dhíbh iad.

7 Acht do choigil an Rígh Mephíbófét mhac Jonathan, mhic Saul, do bhrígh mhionna an Tighearna do bhi eatorra, idir Dháibhi, agus jonatan mhac Saul.

8 Ach do ghlac an Rígh días mac Ríspah inghean Aiah, noch rug sí do Shaul, Armoni agus Mephíbófét, agus cuigear mac Meichal inghean Shaul, noch rug sí do Adriel mhac Barfillai an Mholaitéach.

9 Agus do thoirbhir iad a lámhuibh na Ngibeoníteach, agus do chrochadar iad anna chnoc a bhí agnuiúe an Tighearna: agus do thuiteadar uile na n-oir-sheisior a néainfheach, agus do cuirteadh chum báis iad a cead láethibh a n-ógmhair, a ttofach fhoghmhair na heorna.

10 Agus do ghlac Ríspah inghean Aiah faicéadach, agus do leathnuigh dhi féin é ar an gcarruc ó thofach an n-ógmhair, nó gur shíl uisge orra ó neamh, agus nior fhuiling deanlaith an naier tuirling orra fa lo, nó dainmhintibh an mhachaire fan noidheche.

11 Agus do hinnfeadh do Dháibhi cred do rinne Ríspah inghean Aiah leannán Shaul.

12 Agus dímthigh Dáibhi, agus do thóg cnámha Shaul, agus cnámha Jonatan a mhic ó mhuinir Jabes Gilead, noch do ghad iad ó shráid Bhetfan, mar ar chrochadar na Philistínigh iad, a nuair do mharbhadar na Philistínigh Saul a Ngilboa.

13 Agus thug fé suas as sin cnámha Shaul, agus cnámha Jonatan a mhic: agus do chruinnigheadar cnámha na muaitire do chrochadh.

14 Agus do adhlacheadar cnámha Shaul, agus jonatan a mhic a tír Bheniamin, ann Selah, a ttuama a athar Cis; agus do coimhlonadar gach ar aithin an Rígh: agus na dhiaigh sin do frith Dia ré a ghuidhe ar son na tíre.

15 Osa chionn sin do bhi cogadh fós a ris ag na Philistínibh ré Hírael, agus do chuaidh Dáibhi síos, agus a dhaoine leis, agus do throid fé a naghaidh na Bhphilistíneach, agus do chuaidh Dáibhi a nanbhfúinne.

16 Agus Isbí-benob (mac aithigh dar chomhthroni dá ghatt, trí chéud Se-cel do phrás a ccomhthrom) ar ecur chloidhímh nuaidh thairis, do sháoil fé Dáibhi mharbhadh.

17 Acht do thárthuigh Abisai mhac Seruah é, agus do bhuail fé an Philistíneach, agus do mharbhfó fé: ann sin thugadar muintir Dháibhi mionna dhó, dha rádh, ní racha tusa níos mó linn a-mach chum catha, chor nach mífá tú solus Írael.

18 Agus tárla na dhiaighfó go raibh

a ris cath ag na Philistínibh ann annsin do mharbh Sibbechal an fatíteach, Saph, noch do bhi do chath a nathaigh.

19 Agus do bhi cath an Ngob a ag na Philistínibh, mar ar mharbh hanan mhac Jaare-oregim Betlemíneach dearbhrathair Gholiah an Gíteach, gá raibh gath, ler chofmáil a chragarmáin fhigheadóra.

20 Agus do bhi fós cath an Gát, a raibh duine do mbéid mbór, agus méir air gach láimh leis, agus fé ar gach cois leis, a ceathair fíoch a nuibhir; agus is don naitheach an gcéadna rugadh é.

21 Agus a nuair thug a shlán sí do mharbh jonatan mhac Simeah de bhrathair Dháibhi é.

22 Don naitheach an Gát do rug an ceathrarfa, agus do thuiteadar láimh Dháibhi, agus fé láimh a shéir fhoghantuíghtheadh.

C A I B. XXII.

An 18 Psalm Dháibhi, um a chofmáil, Bhuidheachtas, ar a Thairgirt.

A Gus do labhair Dáibhiis an Tighearna briathra an dainá: anna lo ar sháor Dia é as lámhuibh a n-ead uile, agus as lámhuibh Shaul.

1 Agus a dubhairt, Sé an Tighearna mo charruc, agus mo dhálagas agus mo sháorthóir.

2 Dia mo chairge, is ann bías mo dhóigh: fé mo sciath é, agus adair mo shlanuighthe, mo thor árd agus mo dhídean, mo shlanuightheadóir do chumdaigh tu me ó shoiréigon.

3 Goirfidh mé ar an TTighearna, noch is sí a mholadh: mar sin fíorghear ar mo námhaid mé.

4 A nuair thangadar tona na bhais am thimchioll, tuilte na dhóine neimhdhiadha, do chuireadar capórum.

5 Thangadar doilghiofa ifrim an thimchioll, do chuireadh líonta an bhá romham.

6 Ann méigion do ghóir mé ar an TTighearna, agus do eigh mé ar mo Dhia, agus do chuaidh fé mo ghar as a theampall, agus do chéadar an chomhairce a steach na chluaisibh.

7 Ann sin do chorrúigh, do do chriothnuigh an talumh: do chorrúighthead do chriothnuighthead bunáite neimh do bhrígh go raibh fearg airfion.

8 Do chuaidh deatach suas as a phláiribh, agus do loic teine as a bheid do deargadh sméarthoide ris.

9 Do chlón fé fós na neamha, agus thainic fé a nuas, agus do bhi dachadus fa na chofuibh.

10 Agus do bhi ag marcúighthead Cherubin, agus do eitiol fé, agus do chomh

33 Sé Día mo neart, agus mo chumh-
achda, agus do ní fé mo ihlíge iomlán.

34 Do ní fé mo chofa amhuil cofa
eilite, agus fuighidh fé mé ar máiribha
árda.

35 Muinidh fé dom lámhuibh cogadh;
iondus go mbrísear bogha cráadhach
lem lámhuibh.

36 Thug tú dhamh mar an gcéadna
sciath do shlánuighthe, agus do rinne do
cheannfachd mór mé.

37 Do shairlingidh tú mo choicéime
fam, ionnus nar shleamhnúigheadar
mo chofa.

38 Do lean mé mo naimhde, agus do
mharbh mé iad : agus níor fhíll mé a ris
nó gur dhith-laithrigh mé iad.

39 Agus do scrios mé iad, agus do
loit mé iad : iondus nar bhféidir leó
éirge, achd gur thuiteadar fam chofuibh.

40 Oir do ghléas tusa mé le neart
chum catha : an drong déirigh suas am
aghaidh, do chlaoidh tusa fúm iad.

41 Thug tú dhamh mar an gcéadna
muineil mo námhad, ionnus go muirfion
an luchd fhuithuighios mé.

42 Do fhéuchadar, ach ní raibh fóir
do tharthochadh : chum an Tighearna,
ach níor fhreagair fé iad.

43 Ann sin do bhuaill míf iad mar
lúathreadh na talmhan : do bhrúigh mé
iad mar laithigh na fráide, agus do
spréidh mé ó chéile iad.

44 Do sháir tusa mé mar an gcéad-
na ó cheannairgibh mo dhaoine, do
chumhduigh tú mé do bheith am cheann
air na geintibh : daoine nar fheadair
mé, do dheanúid ferbhis damh.

45 Uimhleochuid coimhithigh dhamh :
ar a mball a gcluinfid, beid umhal damh.

46 Crionfuid na coimhithigh, agus
biuid eagla orra amach as a náitibh
daingne.

47 Mairigh an Tighearna, agus go
madh beannuigh mo charuige, agus go
narduighthear Día charge mo shlá-
nuighthe.

48 Sé Día no ní dioghaltas ar
mo shonfa, agus do bheir síos na dá-
oine fúm.

49 Agus do bheir amach óm naimh-
de mé : do thóg tusa fós mé, oscionn an
drong déirigh suas am aghaidh : do chlo-
mhun tú mé ó nfead dibhsheirgeach.

50 Ar a nadhbarfin do bhéara mé
buidheachus duitfí, a Thighearna, a
meaf na ngeinteadh, agus canfa mé
molta dod ainm.

51 As tor slánuighthe eifion dá
Rígh : agus foillígh fé trocaire dá
ungthach, do Dhaibhí agus dá shíol
go bráth.

C A I B. XXIII.

Briathra deigheannacha Dhaibhí. 8 An-
manna a dháoina neartmhara.

A Nois a liad so briathra deighionacha
Dhaibhí; Dubhairt Daibhí mhac

Jesse, agus a dubhairt an té do tógbhadh suas go hárd, unghach Dé Iácob, agus failmheadlach binn Ísrael :

2 Labhair spiorad an Tighearna thriomfa, agus do bhi a bhriathar ann mo theanguidh.

3 A dubhairt Dia Ísrael, do labhair carruig Ísrael riomfa : caithfidh an té riaghlas ós cionn daoine bheith ceart, ag riaghladh an neagla Dé.

4 Agus bíadh fé mar sholas na maidne, an nuair éirghios an ghrian, eadhon ar maidin gan neúll, mar an bhfeur min ag fas as an talamh le deilra glan a ndiaigh fearthanna.

5 Má atá nach bfuil mo thigh mar sin ag Dia, gidheadh do rinne fé ceangal siorruidhe riomfa, ordughthe ann gach uile ní, agus daingion : óir fé so mo shláughadhfa uile, agus mfonn uile, máta nach dtiubhra seistion air fas.

6 Ach béid mic Bheial uile mar dealga theilghear amach, do chionn nach féidir breith orra le lámhuibh.

7 Achd an té bheanfas riu cumhdúighear é le hiarann, agus le crann gatha, agus loigseighear thrid amach le teine sad an fa nait chéadna ;

8 Siad so anmanna na ndaoine neartmhara do bhi ag Daibhi : an Tachmoniteach do shuidh annsa chathaóir, nachdarán a meafé na ccaiptineadh (do bé sin Adino an Tefnitech) do thóg fé a gath a maghaidh ocd céad noch do mharbh fé a néanuair.

9 Agus a ndiaigh a nfr sin do bé Eleasar mhac Dodo an Tabohitech, aon don triúr do na daoínibh cumhachdacha do bhi ag Daibhi a nuair thugadar a slán fa na Philistuibh, noch do chruinnigh annsin a gcionn a chéile chum catha, agus dimthigheadar fir Ísrael rompa.

10 Deirigh seistion, agus do bhuail fé na Philistinigh no go raibh a lámh curtha, agus gur cheangail a lámh don chloidheamh : agus do oibrigh an Tighearna búaidh mhór an lá sin : agus afillleadar na daoine na dhiagh ar son éadala amháin.

11 Agus a ndiaigh a nfr sin do bhi Sammah mhac Agee an Hararitech : agus do chruinnigheadar na Philistinigh iad féin a gcionn a chéile a guideachduin, mar a raibh piofa fearuinn lan do phiceanuigh : agus do theitheadar na daoine roimhe na Philistinibh.

12 Ach do sheas seistion a lár a nfeannin, agus do chumhdúigh fé é, agus do mharbh fé na Philistinigh : agus do oibrigh an Tighearna buaidh mor.

13 Agus do chuaidh triúr don triochad dob oirdhearca síos, agus tangaar go Daibhi annsa bhfeighmhar go huaimh Adullam : agus do shuigheadar slúagh na Bphulistineach a ngleann Rephaim.

14 Agus do bhi Daibhi ann sin a daingion, agus do bhi gairiosán na

Bphulistineach an tan sin a Nhet-lehem. 15 Agus do ghabh fonn Daibhi, a dubhairt, oh nach tugann duine deoch dhamh duisge thobair Bhet-lehem noch atá láimh ris an ngeata.

16 Agus do bhrileadar an triúr neartmhara tre shlágh na Bphulistineach agus do thairngeadar uige as Bhet-lehem, do bhi láimh ris an gheata agus do ghlacadar, agus tugadar é go Daibhi : gidheadh níor bhuail ion ol de, achd do dhóirt fé ann don Tighearna.

17 Agus a dubhairt fé, biodh bhlhad uaimsi, a Thighearna, go nuinn so ; nach í so fail na ndaoine chuaidh a ngais a nanna ; uime sin bhuail leis a ol : do rinneadar an triúr dfearuibh gaisgeambla na neithesi.

18 Agus do bhi Abisai mhac Senaich dearbhrathair Ióab na cheann ar triúr agus do thóg fé a gath síos a maghaidh thri gcead, agus do mharbh fé iad agus fuair fé ainm a meafé triúr.

19 Nach raibh fé ro norach do thríur ? uime sin do bhi fé na chaipití orra : biodh nach rainic fé a ccoimheada na an ccaidhtíur.

20 Agus Benaiah mhac Iehoiach, mac duine churata ó Chabael, nach do rinne moirghniomha, do mharbh fé dias fear leomhanta do Móbab : do chuaidh fé síos mair an gceada, agus do mharbh fé leomhan a lár cail a naimfir sheachda.

21 Agus do mharbh fé Egipteach duine bréadh, agus do bhi gath ag an Negipteach ann a láimh ; achd do chuaidh seistion síos chuige le maide, agus do tharruing an gath as láimh an Negiptigh, agus do mharbh le na gath féin é.

22 Do rinne Benaiah mhac Iehoiach na neithesi : agus fuair fé ainm a meafé thríur do dhaoínibh neartmhara. 23 Do budh onórúigh é ná an triochad, achd ní rainic fé gur an triúr agus do chuir Daibhi ós cionn a lár cail ccoimheada é.

24 Do bhi Afabel dearbhrathair Ióab na aon don triochad ? Elhanan mhac Dodo ó Bhet-lehem.

25 Sammah an Haroditech, Elic an Haroditech,

26 Heles an Paltitech, Ira mhac Icces an Tecotitech.

27 Abieser an Tanetotitech, Mehanai an Husatitech,

28 Salmon an Tabohitech, Mahan an Netophatitech,

29 Heleb mhac Baanah an Netophatitech, Ittai mhac Ribai ós Gibeil do chloinn Bheniamin,

30 Benaiah an Piratonitech, Hiddai ó ghleantuibh Gaas,

31 Abi-albon an Tarbatitech, Afubhet an Barumitech,

32 Elihaha an Saalbonitech ; do mharbhaibh Isfen, Ionatan,

Dáibhi an fheag.

33 Sammah an Harariteach, Ahiam
 34 Elipholet mhac Ahasbai an Naa-
 35 iteach, Eljam mhac Achitophel an
 36 Hebrai an Carmeliteach. Paarai
 37 Tarbitech,
 38 Igal mhac Natan ó Shobah, Bani
 39 Gaditech,
 40 Seleu an Tammoniteach, Naharai
 41 Kerotitech, fear ionhcartha airm
 42 mhac Seruah,
 43 Ira an Hitritech, Gareb an
 44 Hetritech,
 45 Uriah an Hittitech; tríochad agus
 46 seachtéar an tiomlán.

C A I B. XXIV.

1. Agus a dubhairt Daibhi ris an Ttighearna, Do pheacaidh mé go mór annís
 2. ní do rinne me; agus a níos guidhim
 3. thú, a Thighearna, glan do fhearbhífh-
 4. ghantuigh óna éigceart; oir do rinne
 5. mé go ro leamh.

11 Oir a nuair déirigh Daibhi ar
 maidin, tháinig briathar an Tighearna-
 12 agus an bhfaidh Gad, fear fiosa Dhaibhi,
 13 ga rádh;
 14 Eirigh agus abair re Daibhi, is
 15 marfó a deir an Tighearna; Atáim ag
 16 tairgfin thú neithe dhuit, beir do rogha
 17 dhiobh go ndéana mé dhuit é.

13 Mar sin tháinig Gad go Daibhi, a-
 14 agus a dubhairt fé ris, An triúsfad
 15 leachd mbliadhna gorta ort ann do
 16 dhúithche? nó an tteithfidh tú trí mhí
 17 roimhe do naimhde an feadh bhias siad
 18 dot leanmhain? nó an mbíidh trí la
 19 plaighe ann do dhúithche? anois déana
 20 comhairle agus feuch cred é an fhreagra
 21 bhéarais mísi ar an té do chuir uadh mé?

14 Agus a dubhairt Daibhi ré Gad,
 15 atáim a gcumbgach mhór; tuitimid anois
 16 a láimh an Tighearna; oir is mór a thro-
 17 caire, agus na tuiteam a láimh duine.

15 Ann sin do chuir an Tighearna
 16 plaigh ar Ísrael ó mhaidin nó go tí-
 17 níne an tam cinnte: agus fuair bás do
 18 na daoinibh ó Dhan go Beerseba seachd-
 19 mhoghad míle.

16 Agus an tan do shin an taingeal a
 17 lámh amach ar Ierusalem dá hargoin,
 18 do ghabh aithreachas an Tighearna fa
 19 noll, agus a dubhairt ris a naingeal do
 20 mharbh na daóine, Is lór sin; connuimh
 21 annois ar do lámh. Agus do bhí aig-
 22 eal an Tighearna ag ionad buáilte A-
 23 raunah an Iebusiteach.

17 Agus do labhair Daibhi ris an
 18 Ttighearna a nuair do chonnaire fé
 19 an taingeal do bhuail na daóine, agus a
 20 dubhairt fé, ó is mísi do pheacaidh,
 21 agus do rinne droich ní, ach na caoi-
 22 righsi cred do rinneadar? bíodh do
 23 lámh am aghaidhsí, guidhim thú, agus
 24 a naghaidh thighe mathar.

18 Agus tháinig Gad an lá sin
 19 chum Daibhi, agus a dubhairt fé ris,
 20 éirigh suas, tóg altóir don Tighearna
 21 a nurlár buáilte Araunah an Iebusiteach.

19 Agus do chuaidh Daibhi suas do
 20 réir bhreithre Ghad, mar do aithin an
 21 Tighearna.

20 Agus dfeuch Araunah, agus do chon-
 21 naire fé an Righ, agus a mhuintir
 22 ag teachd go nuge é: agus do chuaidh
 23 Araunah amach, agus do chrom é feis
 24 ar a aghuidh ar an tialumb a lathair
 25 an Righ.

21 Agus a dubhairt Araunah, cred
 22 fá ttáinig mo tighearna an Righ chum a
 23 sherbhifigh? agus a dubhairt Daibhi, do
 24 cheannach urlair an bhuáilte uaislí, do
 25 thóghbáil altóra don Tighearna, lé gco-
 26 isgháil an phlaigh do na daoinibh.

22 Agus a dubhairt Araunah ré
 23 Daibhi.

23 Agus thug Ísáb don Righ suim uil-
 24 lere na ndaoineadh, agus do bhí ann Ís-
 25 ael ochd céad míle fear gaisceambuij
 26 do tharraig cloidheamh; agus do bh-
 27 níur lúdh oig chéud míle fear.

24 Agus do ghoin croidhe Dhaibhi é
 25 fa tús na ndaoineadh áireamh.

Dáibhi, glacadh mo Thighearna an Rígh, agus oifráladh suas an ní as maith ann a radharc féin: feuch atáid ann do daimh chum iodhbhartha loifge, agus na fuistighé, agus cunga na ndamh chum connaidh.

23 Thug Araunah mar Rígh na meithe uile don Rígh: agus a dubhairt Araunah ris an Rígh, Go nglacaidh do Thighearna Dia chuige thú.

24 Agus a dubhairt an Rígh ré Haraunah, ní hamhluidh bhias, acht ceainne-

chuidh mé uait é ar a liach: agus oifrála mé oifráil loifge don Thighearna Dia do ní nach ccoifteenigh daimh dhamh. Mar sin do cheannuigh Dáibhi an turlar buailte agus na daimh, a chaogad Seceal airgid.

25 Agus do thóg Dáibhi abair ann sin don Thighearna, agus do oifrála bair oifrála loifge, agus oifrála fíochanna, mar sin do fíth an Thighearna ré a ghuidhe ar son na dúithe, agus do coiscéadh an phláigh ó Israel.

CEAD LEABHAR NA RIOGH, DA NGOIRT HEAR GO COITCHEANN TREAS LEABHAR NA RIOGH

C A I B. I.

Do thogair Adonijah chum an rigbeachd do bheithaige. 32 Ach is é Solamh do fuair i.

A Nois do bhí an Rígh Dáibhi foirfe, agus áofa a mbliadhnuibh: agus do chluadh ar le beádach, ach ní bhfuair fé teas ar bith.

2 Ar a nadhbarfin a dubhradar a shearbhfhoghantughidh ris, iartear dom thighearna an Rígh, maighéon óg, agus fealladh si as coinne an Rígh, agus déanadh si fíthéoladh dhó, agus fuighthead si iona bhrollach, chor go bhfuighe mo thighearna an Rígh teas.

3 Mar sin diarradar cailín sciamhach ar feadh chóistadha Israel uile, agus fuaradar Abisag, Sunamiteach, agus thugadar chum an Rígh i.

4 Agus do bhí a nóighean ro sciamhach, agus do fíthéoladh si an Rígh, agus do niodh miníoftralachd dhó; ach ní raibh an Rígh díor aice.

5 Ann sin do árdugh Adonijah mhac Haggit é féin, gha rádh, Biaisd míf am Rígh: agus do ghléas fé carbuid agus marchluagh dhó féin, agus cáogad fear do ríoch roimhe.

6 Agus níor chuir a athair na aghaidh uair ar bith, a rádh, Cred fa ndearna tú marfo? agus do bhí seíson mar an gcéadna na shear ro bhreighe; agus a ndiaigh Abislon do rug [Haggit] é.

7 Agus do chomhairligh fé le Jóab mhac Seuiah, agus ré Abiatar an Sagart: agus ag leanmhúin Adonijah dhóibh, do chunznáir leis.

8 Ach Sádac an Sagart, agus Benaiah mhac Jehoiada, agus Nátan an fuidh, agus Símei, agus Rei, agus dáoine cumhachdacha do bhean ré Dáibhi, ní rabhadar a bhfochair Adonijah.

9 Agus do mharbh Adonijah caoirigh, agus daimh, agus áirneis mhéith laimh ré cloich Sohelet, noch atá laimh ré Hen-rogel: agus thug fé cuireadh dhá dhearbhrathribh uile, mic an Rígh, agus do mhuintir Júdah uile, searbhfhoghantughidh an Rígh.

10 Ach ní thug fé cuireadh do Nátan an fuidh, ná do Bhenaiah, ní do na dáoinibh cumhachdacha, ná do Sholamh a dhearbhrathair.

11 Uimefin do labhair Nátan re Bat-seba, mathair Sholaimh, gha rádh, nach ecúala tusa go bhfuil Adonijah mhac Haggit na Rígh, agus ní bhfuil a fíth an ag Dáibhi ar Thighearna?

12 Annois ar a nadhbarfin, gáithin thú, léig dhamhsa comhairle do thabairt dúit lé ccoifteenigh tu hazon féin agus anum do mhic Solamh.

13 Eirigh agus imthigh a steach do Dáibhi Rígh, agus abair ris, Nach éag tusa do mhionna, mo thighearna ó a Rígh, dot bhanoglaich, dha rádh, go deimhin biasd do mhac Solamh na Rígh am dhiaighsi, agus fuighfidh fé am chathaoir rígha? maifeadh cred si bhfuil Adonijah na Rígh?

14 Féuch an feadh bhias tusa annsin, ag labhairt ris an Rígh, túsfa míf a steach fós ad dhiaigh si, agus daingneocha mé do bhríathra.

15 Agus do chuaidh Bat-seba, a steach chum an Rígh don téomra: agus do bhí an Rígh ro fhoirfe, agus do bhí Abisag an Sunamiteach ag minictralachd don Rígh.

16 Agus do chrom Bat-seba, agus do rinne sí umhla don Rígh, agus a dubhairt fé, cred is áill leachda?

17 Agus a dubhairt sí ris, ó mo thighearna, do mhionnuigh tú fad Thighearna Dia dot bhanoglaich, di rádh, go deimhin biasd Solamh do mhac na Rígh am dhiaighsi, agus fuighfidh si ann mó chathaoir rígha.

18 Agus annois feuch, atá Adonijah ag riaghluhadh, agus ó mo Thighearna a Rígh, ní bhfuil a fhios sin agada.

19 Agus do mharbh fé daimh agus áirneis reamhar, agus móran corach, agus do thug fé cuireadh do mhac an Rígh uile, agus do Abiatar an Sagart, agus do Jóab captin an tloigh: ach ní thug fé cuireadh dot shearbhfhoghantugh Solamh.

20 Agus tusa mo Thighearna ó a Rígh, atáid uile Israel uile ort, go

an floc, agus abruidh, Go mairigh an Rígh Solamh.

35 Ann sin tiuicuidhesi a nios na dhi-
aigh, chor go ttiucfa fé, agus go fuigh-
sáidh ann mo chathaóir rioghasa; óir
bíaidh fé na Rígh am áit: agus do órd-
uigh misí é bheith na riaghlughtheóir
ós cionn Ísrael, agus ós cionn Júdah.

36 Agus do shreagair Benaiah mhac
Jehoiada an Rígh, agus a dubhairt, A-
men, go nabra Tighearna Dia mo thi-
ghearna an Rígh sin.

37 Mar do bhí an Tighearna lenn
thighearna an Rígh, go raibh mair sin le
Solamh, agus go ndéarna fé a chath-
aóir riogha nios mó ná cathaóir mo
thighearna Dáibhi Rígh.

38 Ann sin do chuaidh Sádóc an sagart,
agus Nátan an fídh, agus Benaiah, mhac
Jehoiada, agus na Cherettigh, agus na
Pelettigh síos, agus do chuireadar So-
lamh ar muin mhúille Dáibhi Rígh,
agus thugadar go Gihon é.

39 Agus do bhean Sádóc an sa-
gart adharc ola amach as an ttaber-
nacuil, agus do ungaidh fé Solamh
agus do shéideadar an floc, agus a
dubhairt an pobal uile, Go mairigh an
Rígh Solamh.

40 Agus tháinig an pobal uile a
nios na dhiagh, agus do bhí an pobal
ag piobaireachd le píobuibh, agus do
rinneadar fólas maille re gairdeachas
mór, iondus gur scoilt an talamh lé na
bhfuaim.

41 Agus do chuaidh Adonijah
sin, agus a luchd cuirigh uile do bhí
na shochair, ar gcur deiridh le na
gcuid bídí díthe: agus a nuair do chu-
aluidh Íobá guth an stic, a dubhairt
fé, Créd fa bhfuil an tormánsa na cai-
threach ag dul thríd a chéile.

42 Agus an fad do bhí gha rádh
sin, feuch tháinig Ionatan mhac Abia-
thair an sagart, agus a dubhairt Ado-
nijah tís, tárr a steach: óir is duine
cródha thú, agus atáid scéula maithe
leachd.

43 Agus do shreagair Ionatan agus a
dubhairt fé re Adonijah, Go deimhin
do rinne Dáibhi Rígh ar ttighearna,
Rígh do Sholamh.

44 Agus do chuir an Rígh Sádóc
an sagart leis, agus Nátan an fídh,
agus Benaiah mhac Jehoiada, agus na
Cherettigh, agus na Pelettigh, a-
agus tugadar air dul ar muin mhúille
an Rígh.

45 Agus do ung Sádóc an sagart
agus Nátan an fídh é na Rígh ann
Gihon: agus tangadar a nios as sin
ag urgháirdiughadh, iondus gur lion
an chathair dhuaim agus dfothrom
agus a fé sin an giorac do chuala-
bhairí.

46 Agus fós atá Solamh na shuighe
a cathaóir na rioghachda.

47 Agus tuilleamh oile, thanga-
dag

an floc, agus abruidh, Go mairigh an Rígh Solamh.

35 Ann sin tiuicuidhesi a nios na dhi-
aigh, chor go ttiucfa fé, agus go fuigh-
sáidh ann mo chathaóir rioghasa; óir
bíaidh fé na Rígh am áit: agus do órd-
uigh misí é bheith na riaghlughtheóir
ós cionn Ísrael, agus ós cionn Júdah.

36 Agus do shreagair Benaiah mhac
Jehoiada an Rígh, agus a dubhairt, A-
men, go nabra Tighearna Dia mo thi-
ghearna an Rígh sin.

37 Mar do bhí an Tighearna lenn
thighearna an Rígh, go raibh mair sin le
Solamh, agus go ndéarna fé a chath-
aóir riogha nios mó ná cathaóir mo
thighearna Dáibhi Rígh.

38 Ann sin do chuaidh Sádóc an sagart,
agus Nátan an fídh, agus Benaiah, mhac
Jehoiada, agus na Cherettigh, agus na
Pelettigh síos, agus do chuireadar So-
lamh ar muin mhúille Dáibhi Rígh,
agus thugadar go Gihon é.

39 Agus do bhean Sádóc an sa-
gart adharc ola amach as an ttaber-
nacuil, agus do ungaidh fé Solamh
agus do shéideadar an floc, agus a
dubhairt an pobal uile, Go mairigh an
Rígh Solamh.

40 Agus tháinig an pobal uile a
nios na dhiagh, agus do bhí an pobal
ag piobaireachd le píobuibh, agus do
rinneadar fólas maille re gairdeachas
mór, iondus gur scoilt an talamh lé na
bhfuaim.

41 Agus do chuaidh Adonijah
sin, agus a luchd cuirigh uile do bhí
na shochair, ar gcur deiridh le na
gcuid bídí díthe: agus a nuair do chu-
aluidh Íobá guth an stic, a dubhairt
fé, Créd fa bhfuil an tormánsa na cai-
threach ag dul thríd a chéile.

42 Agus an fad do bhí gha rádh
sin, feuch tháinig Ionatan mhac Abia-
thair an sagart, agus a dubhairt Ado-
nijah tís, tárr a steach: óir is duine
cródha thú, agus atáid scéula maithe
leachd.

43 Agus do shreagair Ionatan agus a
dubhairt fé re Adonijah, Go deimhin
do rinne Dáibhi Rígh ar ttighearna,
Rígh do Sholamh.

44 Agus do chuir an Rígh Sádóc
an sagart leis, agus Nátan an fídh,
agus Benaiah mhac Jehoiada, agus na
Cherettigh, agus na Pelettigh, a-
agus tugadar air dul ar muin mhúille
an Rígh.

45 Agus do ung Sádóc an sagart
agus Nátan an fídh é na Rígh ann
Gihon: agus tangadar a nios as sin
ag urgháirdiughadh, iondus gur lion
an chathair dhuaim agus dfothrom
agus a fé sin an giorac do chuala-
bhairí.

46 Agus fós atá Solamh na shuighe
a cathaóir na rioghachda.

47 Agus tuilleamh oile, thanga-
dag

dar ferbhígh an Rígh do bheannughadh ar tighearna Dáibhi Rígh, gha rádh, Go ndéarna Dia ainn Sholaimh níos fearr ná hainmí, agus go ndéarna sé a chathóir níos mó ná do chathóir : agus do chlaon an Rígh é féin ar a leabuidh.

48 Agus mar an gcéadna is marfo a dubhairt an Rígh, Go madh beannughadh an Tighearna Dia Iosrael, noch thug duine do shuidhe ann mo chathóir ríogha a niugh, agus mo shuíle féin da fhaicfin.

49 Agus do ghabh eagla a raibh air cuireadh a bhfochair Adonijah, agus déirigh headar suas, agus dimthigh gach áon aca roimhe.

50 Agus do ghabh eagla Adonijah roimhe Sholamh, agus déirigh sé, agus do imthigh, agus do rug sé greim ar adharcaibh na haltóra.

51 Agus do hinnseadh do Sholamh dhá rádh, feuch atá eagla ar Adonijah roimhe an Rígh Solamh : óir feuch rug sé greim ar adharcaibh na haltóra, gha rádh, tugadh an Rígh Solamh a mhionna dharmha a niugh nach muirfidh sé a shearbhfoghantúigh leis an gcloideamh.

52 Agus a dubhairt Solamh, má shioillfighionn sé é féin na dhuine churata, ní rachta éan ruibe dhá ghruaig fa thalmh : ach má geibtheair droichumhain ann, cuirfighear chum báis é.

53 Mar sin do chuir an Rígh Solamh síos air, agus thugadh léo a nuas ó naltóir é : agus tháinig sé, agus duthaigh é féin don Rígh Solamh : agus a dubhairt Solamh ris, imthigh dot ghigh.

CAIB. II.

Tionna Dhaibhi. 26 Ar na Coimhlonadh.

ANois do dhruideadar láithe Dhaibhi a bhfogus, chor go bhfuigheadh sé bás : agus do chuir cúram ar a mhac Solamh, dha rádh,

2 Atáimse ag dul a slighe na talmhan uile : bife láidir ar a nadhbarfán, agus taisbéin thú féin go fearamhuil.

3 Agus coimhead cúram do Thighearna Dé, ag súbhal iona shligheabha, ag coimhead a státuideoh, agus a aitheanta, agus a bhreitheamhnasa, & a fhiaghnuiseadh, mar atá scriobhtha a ndligheadh Mhaóise, chor go fmeirigh tú buaidh ann fa nuile ní dá déana tu, agus ann gach uile tháobh a niompochuigh tú thú féin.

4 Ionnuis go ndaingneochaidh an Tighearna a fhocal fíoruidhe, uoch do labhair sé dom tháobhsa, ga radh, má bheirid do chlann aire dhá slighe, ag súbhal a bhfirinne am lathairse, maille re na nuile chroidhe, agus re na nuile anam, ní theidheocha uait (ar seifion) duine a ecathóir ríogha Iosrael.

5 Tuilleamh oile fós, atá a fhios agad créd do ríone Ióab mhac Seruim, orumfa, agus créd do ríone sé

re dá chaipín shloigh Iosrael, re Abner mhac Ner, agus re Amasí mhac Ieter, noch do mharbh sé, agus gur dhoirt fuil an chogaidh fa thioncháin, agus gur chuir sé fuil an chogaidh ar a chrios do bhi timchioll a chéil, agus ar a bhrógaibh do bhi ar a chofaibh.

6 Déanfa ar a nadhbarfán do rímar do chítear dot ghliocas, agus ní léig a cheann liath do dhul fós annaigh a siotcháin.

7 Acht foilligh mainteardas do mhacaibh Barfillai an Gileaditeach, agus bidis don droing iófas ar do bhoir : óir is marfain thangadar chugamfa a nuir do theith mé roimhe Abíolon do dhearbhrathair.

8 Agus feuch atá agad Símei mhac Gera Beniamiteach ó Bhaburim, noch do mhalluigh orumfa le malleghadh, deanachdach annfa lé a ndeachadh mé go Mahanaim : achd tháinig sé a nuas am choinne go Jordan, agus do mhionnuigh mé dho fan TTighearna, gha rádh, ní chuirfe mé chum báis thú leis an ccolideamh.

9 Annois ar a nadhbarfán ná meafa neimhchiontach é : óir is duine crónaí thú, agus atá a fhios agad créd do dhuit do dhéanamh ris : achd tabair a cheann liath síos chum na huáighe ré fáil.

10 Mar sin do choduil Dáibhi a bhfochair a aithreadh, agus do hallaiceadh é a gcathair Dhaibhi.

11 Agus ba ceathrachad bliadhna na láithe do bhi Dáibhi na Rígh ós cionn Iosrael : do bhi sé na Rígh ann Hébron feachd mbladhna, agus triochad ags trí bliadhna na Rígh ann Ierusalem.

12 Ann sin do shuigh Solamh a cethóir a athar Dáibhi, agus do daingnigheadh a ríoghachd go mór.

13 Agus tháinig Adonijah mhac Haggit go Bat-seba, mathair Sholaimh : agus a dubhairt síle, An go siotchainta thig tusa : agus a dubhairt seifion, is go siotchánta.

14 Agus a dubhairt sé fós, atá ní áirigh agam ré a radh ríofa : agus a dubhairt síle, abair romhad.

15 Agus a dubhairt seifion, atá a fhios agad go madh liomfa an ríoghachd, agus gur lompóigh Iosrael uile a naghaidh orum dom bheith am Rígh : gheadh diompóigh an ríoghachd fa gcuair, agus tháinig chum mo dhearbhrathair : óir fa seifion óm TTighearna í.

16 Agus a nois iarruim éan athcuige amhain ortfa, ná diailé mé. Agus a dubhairt síle, abair romhad.

17 Agus a dubhairt sí, guidhim thú, labhair re Solamh an Rígh (óir ní dhuilfa sé thú) go ttugadh sé Abisag an Sunamiteach na mnaoi dharmha.

18 Agus a dubhairt Bat-seba : lé a fheabhus, laibheora míle ar do shon ris an Rígh.

Do chuidh Bat-seba uimé sin

ar a raibh an Rìgh Solamh do la-
bhair ris ar son Adonijah : agus de-
ir an Rìgh suas na coime, agus do
chuidh sé é fein di, agus do shuigh
iona chathaoir rìogha, agus thug
deara cathaoir do thabhairt chum
mhair an Rìgh ; agus do shuigh si ar
chathaoir dheis.

30 Ann sin a dubhairt si, a' talm ag
chuidh éan athchuinge bige amhain ort,
màin thu, nà dailt mé : agus a du-
ir an Rìgh rìa, iarr romhad a mha-
thair : oir ni dhialta mé thú.

31 Agus a dubhairt sifi, tugthar Abi-
athar an Sunamiteach dot dhearbhrathair
Adonijah na mnaoi.

32 Agus do fhreagair an Rìgh Solamh,
agus a dubhairt ré na mhathair, Agus
ni si niarrann tusa Abisag an Suna-
mitch do Adonijah ? iarr an rìoghachd
na mar an gcéadna : (oir is é mo
dearbhrathair is sine é) eadhon dó
sin, agus do Abiathar an Sagart, agus
do Joab mhac Sevuiah.

33 Ann sin do mhionnuigh an Rìgh So-
lamh sin Tighearna, gha rádh, go ndear-
as Tighearna Dia mar sin roimhe agus
chum fos, mun ar labhair Adonijah an
tusa a naghaidh a shìoghail fein.

34 Annois ar a naghbar sin mar
mnaoi an Tighearna, noch do dhaing-
adh mifi, agus do chuir am shuighe a
gathair Dháibhi mathar mé, agus
ach do rinne tigh dhamh, mar do
seall sé, cuirfichtear Adonijah chum
lù a migh.

35 Agus do chuir an Rìgh Solamh lé
leann Benajah mhic Jehoiada, agus do
thiomh air gur mharbh é.

36 Agus a dubhairt an Rìgh ré
Abiathar an Sagart, imthigh si go Ha-
matt dot mhachairibh fein, oir do thuill
si lé : acht ni chuirfe mifi chum báis
umairfe thu, do bhrìgh gur iomchair
é air an Tighearna Dia roimhe
Dháibhi mathair : agus do bhrìgh gur
thuing si anfhódh an gach airt ar iom-
chair mathair anfhódh.

37 Mar sin do theilg Solamh Abi-
athar amach ó bheith na Shagart ag an Ti-
ghearna : go coimhlionadh sé focal
an Tighearna, noch do labhair sé a
tusa thighe Eli ann Siloh.

38 Ann sin tháinig scéula go Jóab
(se éill Jóab le Adonijah, giodh nar
amphigh sé a ndiaigh Abolón) agus
do theilg Jóab go Tabernacuil an Ti-
ghearna, agus do ghlac greim ar bhean-
máibh na h-altóra.

39 Agus do hinnseadh don Rìgh So-
lamh gur theilg Jóab go tabernacuil an
Tighearna, agus, féuch, atá sé ag an na-
lath : ann sin do chuir Solamh Benajah
mhic Jehoiada, gha rádh, imthigh, tiom-
hain air.

40 Agus tháinig Benajah go tabear-
nacul an Tighearna, agus a dubhairt ris,

as marfo a deir an Rìgh, tírr amach :
agus a dubhairt seisean, ni rachad, achd
do gheabha mé bás annso. Agus thug
Benajah scéula chum an Rìgh a ris, dha
rádh, marfo a deir Jóab, agus marfo do
fhreagair se mifi.

41 Agus a dubhairt an Rìgh ris,
déana mar a dubhairt sé riot, agus
tiomhain air, agus adhlac é : ar chor
go mbéara tu a nfuil neimhchiontach
do dhoirt Jóab, uaimse agus ó thigh
mathar.

42 Agus fillfidh an Tighearna a fhuil
ar a cheann fein, noch do thiomhain ar
dhis do dháoinibh budh f'iréanta agus do
bfearr ná é fein, agus do mharbh sé iad
leis an eoloidheamh, gan a f'hiar ag ma-
thair Dháibhi : Abner mhac Ner, caiptin
sloigh Israel, agus Amasa mhac Jeter,
caiptin sloigh Iúda.

43 Fillfidh a bhfuilfion uimefin ar
cheann Joab, agus ar cheann a shleachda
go bráth : acht air Dháibhi, agus air a
shloichd, agus air a thigh, agus air a
chathaoir rìogha, biaidh síothchian go
bráth ón Tighearna.

44 Ann sin do chuidh Benajah mhac
Jehoiada suas, agus do thiomhain sé
air, agus do mharbh sé é : agus do
hadhlacéadh é ann a thigh fein ann
sa bhfásach.

45 Agus do chuir an Rìgh Benajah
mhac Jehoiada iona airt ós cionn an
tshloigh : & do chuir an Rìgh Sádor an
sagart a nionad Abiathair.

46 Agus do chuir an Rìgh, agus
do ghoir sé ar shimeil, agus a dubhairt
sé ris, tóg tigh dhuit fein ann Jeru-
salem, agus déan comhnuigh ann sin,
agus ná héirigh as sin amach a mball
ar bith.

47 Oir is amhluidh bhias, an lí ra-
chas tu amach, agus ghéubhus tú tar a
nabhuinn Cidron annon, biodh a fhios
agad go bhfuighe tú báis air gach fanchora
biaidh thuil ar do cheann fein.

48 Agus a dubhairt Simeil ris an
Rìgh, is maith an chaint, mar a dubhairt
mo thighearna an Rìgh, is mar sin
dhéanas do shearbhfhoghantugh. Agus
do rinne Simeil comhnuigh ann Jeru-
salem morán do laethibh.

49 Agus tairla a gciann thri mbliadhan
gur imthigheadar diás do sheirbhíea-
chuibh Shimeil uadh chum Achis mhic
Maachah Rìgh Gát : agus dinnseadar
[d'ioine] do Shimeil, gha rádh, féuch
ataid do sheirbhífigh ann Gát.

50 Agus déirigh Simeil, agus do chuir
diallóid ar a asal, agus do chuidh go
Gát mar a raibh Achis diarruidh a
sheirbhífeach : agus dimthigh Simeil, agus
thug a sheirbhífigh leis ó Ghát.

51 Agus do hinnseadh do Sholamh go
ndeachaidh Simeil ó Jerusaleam go Gát,
agus go ttáinig sé a ris.

52 Agus do chuir an Rìgh gairm ar Shi-
meil, & a dubhairt sé ris, nach dtug mi

si ortá mionnughadh san Tighearna, agus nach ar dhearbh mé dhuit, dha radh, biodh a deimhin agad go dearbhta, an lá rachas tú amach, agus imtheochus tú ann nó ann fúid, do gheabha tú bás go deimhin? agus a dubhairt tusa ríom, an focal do chúala mé, is maith é.

43 Cred fi nar chomhuil tú mar sin mionna an Tighearna, agus a naithne do aithin míf dhíot?

44 A dubhairt an Rígh fós re Shimeí, is aithnid dhuit féin a nuile olc is fíod dot chroidhe do rinne tú rem athair Daibhi: uime sin fillse an Tighearna holc air do cheann féin.

45 Agus biaidh an Rígh Solamh beannuigh, agus daingneochar cathaóir ríogha Daibhi a lathair an Tighearna go bráth.

46 Ann sin do aithin an Rígh do Bhepajah mhac Jehoiada, noch do chuaidh amach, agus do thiomáin air, go bhfuair sé bás: agus do daingnughadh an ríoghachd a laimh Sholaimh.

C A I B. III.

Solamh ag iarraidh Tuigse a thús. 12. Do fuair fós é Dhia, faidhbheas re onóir.

AGUS do rinne Solamh cleamhnus re Phárao Rígh na Héipte, agus thug sé inghean Phárao, agus rug leis í go cathruigh Daibhi, nó gur chríochnuigh a thigh féin do chur suas, agus tigh an Tighearna, & balla Ierusalem fa gcúirt.

2 Amháin do nidis an pobal iodhbuit air na hárduibh, do bhrigh nar tógbhadh fós tigh dainm an Tighearna agus na laethibh sin.

3 Agus do ghrádhugh Solamh an Tighearna, ag imtheachd a statuidibh Daibhi a athar: amháin do niodh sé iodhbuit, & do loisceadh tuis ar na hárduibh.

4 Agus do chuaidh an Rígh go Gibeon diodhbuit ann sin: óir do bé sin an tárd mór: míle oifrál loisce doifrál Solamh ar a naltóir sin.

5 A Ngibeon do taibhreadh an Tighearna a naifling do Sholamh annfa noidhche; & a dubhairt Dia, Jarr cred bhéaras mé dhuit.

6 Agus a dubhairt Solamh, do thaisbéin tú dot shearbhfhoghantugh Daibhi mathair, trócaire mhór do réir mar do shuibhail sé ad fhiadhnúise a bhfirinne, agus a ndioghruis, agus a bhfiréantachd chroidhe maille ríotia: agus do choimhéad tú dhó an cineál mórfó, go tug tú dhó mao do shuidhe iona chathaoir ríogha, mar atá a niugh.

7 Agus anois a Thighearna mo Dhia, do rinne tú Rígh dot shearbhfhoghantugh a náit Daibhi mathar, agus míf am leanamh bheag, ní fheadair mé cionnus do rachung amach, nó do thiocfaing a steach.

8 Agus atá do shearbhfhoghantugh lár do phobail, noch do thogh tú bal mór nach féidir áireamh nó mian air iomaadamhlachd.

9 Tabhair ar a nadhbharfin dot shearbhfhoghantugh croidhe tuigseach, dhéanamh breitheamhnúis air do phobail chor go tuigse mé eidir an maith & a tolc: óir cia fheadas breitheamhnúis do dhéanamh air do phobail atá comhmór fo?

10 Agus do thaitin an glór ris an Tighearna, gur iarr Solamh an níf.

11 Agus a dubhairt Dia ris, do bhrigh gur iarr tú an níf, agus nar iarr tú dhuit féin faoghal fada, agus nar iarr tú faidhbhrios duit féin, agus nar iarr tú bás do námhad achá gur iarr tú dhuit féin tuigse do leifhaicfa breitheamhnúis;

12 Féach do rinne mé do réir thócaí: féach thug mé dhuit croidhe glé tuigseach iondus nach raibh éandúine cósmbail ríomhad, ní mó éireochus éandúine ad dhiaigh budh cósmbuil ríot.

13 Agus thug mé dhuit mar an gcéadna an ní nach ar iarr tú, faidhbhrios aráon & onóir: iondus nach biaidh áon cósmbuil ríot a meaf na Ríogh, ar feadh do bheatha uile.

14 Agus má shuibhluighionn tú an fhlightibhí, do choimhéad mo reachda agus maiteanta, mar do shuibhail bhatáir Daibhi, ann sin faideochaidh mé do laethe.

15 Agus do mhúicail Solamh, agus féuch dob aifling í: agus thainic sé go Hierusalem, agus do sheas a bhfiadhnúise airce chunnartha an Tighearna, agus doifrál sé oifrála loisce, agus diodhbuit sé oifrála fíothchána, agus do rinne sé féusta dhá shearbhfhoghantughibh uile.

16 Ann sin thangadar dias ban, do bhí na meirdreachaibh chum an Rígh, & do sheafadar iona fhiadhnúise.

17 Agus a dubhairt bean diobh, ó a Thighearna, comhnuighim féin agus an bheanfó a neintigh, agus rug míf leanamh na fochair annfa tigh.

18 Agus tárla an treas lá tar éis a bheatha dháimh, go rug an bheanfó leanamh mar an gcéadna: agus do bheam a bhfochair a cheile, agus ní raibh coimhitheach ar bith ar bhfiaradh ann fa tigh, achd finn féin aráon annfa tigh.

19 Agus fuair leanamh na meidh bás annfa noidhche, tre mar do throuluidh sí air.

20 Agus déirigh sí san meadhóidhche, agus rug sí mo mhac uaimí óm thaobh, ar mbeith dot bhacóglach na codladh, agus do chuir sí iona broilach é, agus do chuir sí a leanamh marbh ann mo bhrollacha.

21 Agus a nuair déirigh mé ar maidin do thabhairt ciche dom leanamh, feuch do phífé marbh; ach a nuair déirigh

h, fench
d fench
ne

Diseidh Sholaimh

25 Agus do chomhuidh Iudah agus
Israel go focair gach uile dhuine fan fhi-
neamhuin, agus fana chrann fige féin.

da theaghlach ; do niodh gach áo
na uilbhuigh ann a mhí féin fu
níodh.

10

6 Dhan go Beerfêba, an fad do mhair Solamh.

26 Agus do bhi ag Solamh dha fhi-thchiod míle muinnleir each da char-badaibh, agus dá mhíle dhéug mar-cach.

27 Agus dallmhaighedís na hoifigídh sin biadh do Sholamh an Rígh, agus a míle ní dá tteagadh go bórd an Rígh Solamh, gach aon aca ann a míh féin: ní bhíodh éinni deasbhuidh orra.

28 Do bheirís mar sin eórna, agus tuighe dá neachaibh, agus dá neachaibh coimhionga, go nuige a náit a mbíds na [hoifigídh] gach eandúine do réir a áluigh féin.

29 Agus thug Dia gliocus agus tuigí do Sholamh go hanmhór, agus fairfinge chroidhe, amhúil mar bhíos an gainíomh ata ar thraigh na fairge.

30 Agus do shruigh gliocus Sholaimh críonnachd chloinne a noirthir uile, agus gliocus na Héigpte uile.

31 Oir ba glioca é ná daoine an domhuin; ná Etan an Tefrahíteach, agus Héman, & Chakol, agus Darda, clann Míahol; agus do bhi a iomrádh annsa míle chrích air gach éantáioibh.

32 Agus do labhair fé tri mhíle sean-fhocal, agus a dhánta do bhádar míle agus a cúig.

33 Agus do labhair fé ar chrannuibh, ón chrann céadair atá a Lebanon go nuige an Nísoip fhásamach as an mballa; do labhair fé mar an gcéadna ar ainmhintibh, agus air chreátúiribh snámh-acháin, agus air iascaibh.

34 Agus tangadar do míle dhroing deisteachd ré gliocus Sholaimh, ó Ríoghaibh an domhuin uile do cháala teachd tar a cagna,

C A I B. V.

Thug Hiram adhmaid go fáoir do Sholamh, a bfeisidéal an Transpaill.

Aus do chuir Hiram Rígh Tíor a sheirbhísh go Solamh, a nuair do chualuidh fé gur ungadar é ná Rígh a nionad a athar; oir ba caruid do Dháibhi Hiram a riamh.

2 Agus do chuir Solamh síos go Hiram, gha radh.

3 Atá a fhios agadfa ciondus nar shéud mathair Dáibhi tigh do chur sías dainm a Thighearna Dé, do bhrígh an chogaidh do bhi na thimchioll ann gach uile tháobh, nó gur chuir an Tighearna síos bhonnaibh a chos iad.

4 Achd annois thug mo Tighearna Dia suaimhnios air gach áontáobh, iondus nach bhfuil námhuid ná ole ag teachd orum.

5 Agus fáich, is mian leam tigh chur sías dainm mo Thighearna Dé, mar do labhair an Tighearna rem athair Dáibhi ga radh, do mhac noch chuiríis mé ad ionad ann do chathaoir ríogha, cuirfe fé tigh sías dom ainm.

6 Annois ar a nadhbharrsin, tabhnaí aithne go ngéarrfaid damhsa crainn céadair an Lebanon, & bíd mo sheirbhíshoghantúighidhí maille led sheirbhíshoghantaibh; agus do bhéara mé túrusdal do sheirbhíseach dhuitse do réir gach a nórdéocha tú féin oir ata a síos agad nach bhfuil eadrúine daoine ag bhfuil eolus ar adhmaid do ghearradh, coimhúil ris na Sidónianachaibh.

7 Agus tirla a nuair do chéad Hiram bríathra Sholaimh, go ndéan lúathgháire mhór, agus a dubhairt, ammadh beannúigh a nuigh an Tighearna, noch thug do Dháibhi mac glíe ós cionn an phobail mháirfe.

8 Agus do chuir Hiram síos go Solamh, gha radh, do mheas mé na neithe air ar chuir tú síos chugam, agus do dhéana mé do thóil uile a tteach adhmaid Céadair, agus a tteach adhmaid giomhuí.

9 Bearuid mo mhuintirfe síos iad a Lebanon go nuige an bhfairge, agus cuirfe mé ar súphal iad ar fairge a mbáduibh, go nuige a náit a nórdéocha tú dhamh, agus do bhéara mé fa deara a bhfagháil ann sin, agus glacta tusa iad: agus coimhionfa tú ar thóil a mbíadh do thabhairt dom mhuintir.

10 Mar sin thug Hiram crainn céadair do Sholamh, agus crainn giomhuí, mar ba mian leis.

11 Agus thug Solamh do Hiram síthe míle míosir cruithneachda, mar bheanta da mhuintir, & síthe míosir dha fhióghlain: mar do bheiradh Solamh do Hiram ó bhliadhuin go bliadhuin.

12 Agus thug an Tighearna agus do Sholamh, mar do gheall fé dhó: agus do bhi síothcháin eidir Solamh agus Hiram: agus do rinneadar aríon cagal re chéile.

13 Agus do thóg an Rígh Solamh éirge-amach ó Israel uile, & do bhi an néirge-amach, tríochad míle fear.

14 Agus do chuir fé go Lebanon iad, deich míle an fa mí, gach re nuair: do bhíds mí a Lebanon, agus dhá mhí san mbaile: agus do bhí Adoniram ó cionn na heirge-amach.

15 Agus do bhi ag Solamh trí síthe agus deich míle, noch diomchradh eaduidhe, agus ceithre síthe míle síogheadóir ann sna sleibhtibh.

16 Taobh amuigh do na hachdarnuibh do bhi ar oifigeachaibh Sholaimh, noch do bhi ós cionn na hoibre, trí mhíle & trí chéad do riaghladh ós cionn na ndaoineadh do oibrigh an fa nobair.

17 Agus dfaigair an Rígh; agus te-gadar clocha móra leó, clocha míle-luigh, agus clocha síoghte, do chur bunáite an tigh na shuidhe.

18 Agus fáoir Sholaimh, agus fáoir Hiram, agus na síogheadóirí cloch do síogheadar iad: mar sin do

ghlactad

an t-*San an Teampail.*

gléidid ar adhbhad agus clocha don chur an tighé suas.

CAIB. VI.

Amh, 37 Agus cur sías an Teampail.

13 Agus tairla annsa cheathramhadh céad, agus ceithre fithichid bliadhain ar fion chloinne Israél do theachd amach ar na Héigpte, ann sa cheathramhadh bliadhain do ríoghachd Sholaimh ós cloinne Israél, ann fa mi Sif, fé sin an t-ann mi, do thionnsguin fé tigh an Tighearna don chur suas.

14 Agus an tigh do rinne an Rígh Solamh don Tighearna, do bhí trí fithichid cubhad ar fad ann, agus fithiche cubhad na leithéad, agus triochad cubhad na áirde.

15 Agus an póirse as coinne theampuil a fithiche, ba fithiche cubhad a thad, do bhí leithid an tighé, & deich ccubhaid fithichid as coinne an Tighe.

16 Agus do rinne fé don tigh fionneóga a fithiche chumhaing.

17 Agus re balla an tighé gach éan-
nadh do thóg fé fíomradha, timchioll
nadh an tighé fa gcuairt, éidir
fionnall agus oracuil: agus do rinne
fíomradha fa gcuairt.

18 An fíomra iachdarach do bhí cuig
nadh ar leithne ann, agus an fíomra
fé cubhaid ar leithne, agus an
fíomra feachd cubhaid ar leithne:
fé don tiobh amuigh don rinne fé bárr
fithiche cumhang fa gcuairt, chum nach
bárr na fithiche ceangailte a mbal-
laidh an tighé.

19 Agus an tigh, an tan do bhí fé
fionnall suas, do chloich do rinneadh é,
a mdeanamh reigh suil tugadh annsin i
meach clos órd, nó tiaghu, nó ball
órd ar bith iarruin annsa tigh an
fé do bhí fé dha chur suas.

20 Do bhí dorus an tfeomra mhéa-
dhúigh ar an ttiobh ndéas don tigh,
agus do theighdis suas don tfeomra
médhonach le fíadhrighibh casda,
agus an meadhonach don treas
fíomra.

21 Mar sin do rinne fé an tigh, agus
do chrochnuigh é, agus do chuir fé
ann air an tigh le fíaltachaibh agus
le bídáibh Céadair.

22 Ann sin do rinne fé fíomradha
timchioll an tighé uile, cuig cubhaid ar
áirde: agus do bhádar na luidhe anonn
ar an tigh, le hadhmad Céadair.

23 Agus tháinig focal an Tighearna
don Solaimh dhá rídh.

24 A fíomra an tighé sin atá tú cur
ann mi fíuighionn tu am reachd-
nadh, agus mo bhreitheamhnúis do
fíomra a fíaltachd, & maicheanta uile
do chrochnuigh, ag fíubhal ionta, coimh-
nadh mísi mfochal annsin duité, noch do
bháir mé le Dáibhi hathair.

13 Agus biaidh mé am chomhnúidhe,
a meafg chloinne Israél, agus ní thréigfe
mé mo phobal Israél.

14 Mar sin do rinne Solamh an tigh,
agus do chrochnuigh é.

15 Agus do rinne fé balladha an
tighé a fígh do chláruibh Céadair,
aríon urlár an tighé agus na balladha
don taobh a fígh, agus d'fóluigh fé
tiobh a fígh iad le hadhmad, agus
d'fóluigh fé urlár an tighé le cláruibh
giumhuís.

16 Agus do rinne fé fithiche cubhad ar
thiobhuibh an tighé, an turlár aríon
agus na balladha, le cláruibh Céadair:
do rinne fé a fígh dhó iad, don ora-
cuil annsa náit ríomáimha.

17 Agus an tigh, mar sin an teampail
atá as a chloinne, do bhí ceathrachad
cubhad ar fad ann.

18 Agus do bhí Céadair an tighé tiobh
a fígh, grábháilte le cnápuibh, agus lé
bláthuibh oscuilte: do budh céad uile
é, ní facas cloch ann.

19 Agus do ghleus fé an toracuil a
fígh annsa tigh, do chur Airce chumna-
tha an Tighearna ann.

20 Agus do bhí annsa chuid thosúigh
don noracuil fithiche cubhad air fad, a-
gus fithiche cubhad air leithéad, & fithiche
cubhad air áirde: agus d'fóluigh fé é lé
hór fíorghlan: agus as mar sin d'fóluigh
fé a naltóir Chedair.

21 Mar sin do chuir Solamh folach
tiobh a fígh don tigh d'fíorghlan:
agus do rinne fé lannatóir ag na slabh-
radhuibh óir as coinne an Noracuil, agus
do chuir folach d'fíorghlan.

22 Agus d'fóluigh fé an tigh uile
le hór, nó gur críochnuigh fé an tigh
uile: d'fóluigh fé mar an gcéadna a
naltóir do bhí lann náit a noracuil le hór.

23 Agus do rinne fé dhá Cherubín a
fígh fion oracuil do chran ola, deich
cubhaid ar áirde ann gach áon diobh.

24 Agus do bhí cuig cubhaid a
fíathán don cherubín, agus cuig cu-
bhaid annsa fíathán uile don cherubín:
ón ccuid dob fhaide amach daon
fíathán go nuige an ccuid dob fhaide
amach don [fíathán] uile, do bhádar
deich cubhaid.

25 Agus do bhí deich ccubhaid annsa
Cherubín uile: do bhádar an dhá Che-
rubín déanamhíofúr, agus déanamheid.

26 Do bhí deich ccubhaid ar áirde
ann ann cherubín, agus as mar sin do
bhí annsa cherubín uile.

27 Agus do shuighidh fé na che-
rubínigh annsa tigh do blaide a fíeach,
agus do shíneadar na cherubínigh a
fíatháin amach, ionduis gur bhean
fíathán áon cherubín diobh ris an
mballa, agus gur bhean fíathán an che-
rubín uile ris an mballa uile: agus do
bheanadar na fíatháin ré céile a mead-
dhon an tighé.

28 Agus d'fóluigh se na cherubínigh le hór.

29 Agus do bhreacuigh fé balladha an tighie uile fa gcuairt le fíoghrachuibh breacuigh cherubínigh, agus chrann pailme, agus luibhíonn oscuile a stigh agus a muigh.

30 Agus d'fóluigh se urlár an tighle le hór a stigh agus amuigh.

31 Agus do dhorus an Noracuil do rinne fé comhlugh do chrann ola; ba hé an cuigeadh cuid don [bhalla] an fardorus agus na hursanna.

32 Do bhádar an dá dhorus mar an gceadna do chrann ola, agus do ghearr fé orra sin breacughadh Cherubínigh, agus chrann pailme, agus bhlaitha oscuile, agus d'fóluigh fé iad le hór, agus do shraithuigh fé or air na cherubínigh agus ar na crannuibh pailme.

33 Mar sin fós do rinne fé do dhorus an teampuill, postadha do chrann ola, an ceathramadh cuid [don bhalla].

34 Agus do bhádar an dá dhorus do chrann giomhuil, do bhádar dhá dhuilleóg dhoruis díobh ag síleadh, agus dhá dhuilleóg dhoruis oile ag síleadh.

35 Agus do ghearr fé [orra sin] cherubínigh, agus crainn phailme, agus bláitha oscuile, agus d'fóluigh fé iad le hór, cuntha leis a nobair ghéarrtha.

36 Agus do chuir fé súas an cúirt a stigh le trí phéirsibh do chlochaibh sñoichte, agus fé phéirse do shaltachaibh Céadair.

37 Ann fa cheathramhadh bliadhain do fuigheadh bunait thighe an tighearna annsa mí, Sif.

38 Agus ansa naonmhadh bliadhain déug a mí Bul (noch a si an tochdmhadh mí) do críochnuighthead é ann gach uile chuid de, agus réir gach uile chuma dhe; mar sin do bhí fé seachd mbliadhna dhá dhéanamh,

C A I B. VII.

Palás, 2° Grianán Sholaimh. 13 Le Cé-
rughadh an Teampuill.

ACh do bhí Solamh ag déanamh a thighe féin trí bliadhna déug, & do chríochnuigh se a thigh uile.

2 Do chuir fé súas mar an gcéad-na tigh shoráoise Lebanon, céad cubhad do bhí ann air sad, agus cáogad cubhad air leithead, agus triochad cubhad air áirde, ar cheithre phéirse do phléuruibh Céadair, agus saltacha Céadair ar na píléuruibh.

3 Agus do bhí fé fóluighthe le Céadair ós a chionn ar na saltachaibh, noch do bhí air chúig agus cheathrachad píléur; a cuig déug ann gach péirse.

4 Agus do bhádar fuinnéoga a trí phéirse, agus solus ar aghaidh sholuis a trí cúrsa.

5 Agus do bhádar na doirse, agus na postadha ceathairbhéann maille ris na fuinnéogaibh: agus do bhí solus ar aghaidh sholuis a trí cúrsa.

6 Agus do rinne fé póirse píléur ann a raibh cáogad cubhad air sad, agus triochad cubhad air leithead: agus do bhí ann póirse dhá réir sin, agus na píléir eile, agus na saltacha reamha dhá réir sin.

7 Ann sin do rinne fé póirse dhá chathaoir ríogha mar a mbíadh ag breitheamhnus, eadhon póirse an bhreathmhnus; agus do bhí fóluighthe le Céadair ó thaobh don nurlár go sti na táobh oile.

8 Agus a thigh iona raibh fé na chomhnuigh, do bhí cúirt oile an táobh a stigh don Phóirse, noch do bhí don nobair chéadna. Do rinne Solamh tigh fídinghin Phárao, (noch thug fé na maist) cósnuil ris an bpóirise.

9 Do bhádar fé uile do chlochaibh mórluigh do réir mhíofsair chloch sñoichte, ar na ngearradh le toiríofaibh a stigh & amuigh, eadhon ó iachdar go h-íachdar; agus mar sin ar an gcéad amuigh leath ris an gcúirt mhór.

10 Agus do bhí an bhunait do chlochaibh mórluigh, eadhon clocha mór, clocha do dheich ccubhaiduibh, & clocha do ocht ccubhaiduibh.

11 Agus do bhádar shuas clocha mórluigh, (do réir mhíofsair chloch sñoichte) agus Céadair.

12 Agus do bhí an chuir mhór timchioll, fa thri chárfa do chlochaibh sñoichte; agus cúrsa do shaltachaibh céadair: air an modh céadna an chéir do bfaide a steach do thigh an Tighearna, agus póirí an tighie.

13 Agus do chuir an Rígh Solamh fé agus thug Hiram as Tíor, chuige.

14 Budh mac baintreabbhuigh é do threibh Naphtali, agus duine do Thíor a athair, oibrighthe a bprís: do bhí fé líonta dintleachd agus do thuigse, agus glie doibrighthead gach uile oile phráis: agus tháinig fé chum Solaimh, agus do rinne fé a obair uile.

15 Oir do theilg fé dhá phléur a rabhadar ocht ccubhaid déug an gcúir píléur díobh: agus do thigeadh orda dhá chubhad déug timchioll gach píléur aca.

16 Agus do rinne fé dhá cheann do phrás leaghta ré a ccur ar mhíallach na bpiléur; áirde chinn díobh cúig cubhaid, agus áirde an chinn oile cúig cubhaid.

17 Agus líonradh dobair chroich agus sígheacháin dobair shlabhaibh chum na gceann do bhí ar mhíallach na bpiléur: a seachd do cheann díobh, agus a seachd do cheann oile.

18 Agus do rinne fé na píléur agus dhá chúrsa fa gcuairt ar líonradh díobh.

doirfe, d'falach na cceann do bhí ar an
máille, maille re pomgranatuibh :
agus a mar sin do rinne fé ris an gceann

19 Agus na cinn do bhí a mullach
b'piléur, do bhádar dobair lile annfa
ceithre cubhaid.

20 Agus na cinn ar a dá philéur, do
bhí pomgranait orra shuas : thail as
cinn an bhuil laimh ris a nobair lin :
agus do bhí dha chéad annfa pomgrana-
ta ar an cceann oile.

21 Agus do chuir fé suas na piléir
a b'piléur an teampaill : agus do
chuir fé suas an piléur deas, agus tug
fé iachin dainn air : agus do chuir fé

22 Agus do chuir fé suas, agus thug Boas
dainn air.

23 Agus ar mhullach na b'piléur do
bhí obair lile : mar sin do bhí obair na
piléir críochnaighthe.

24 Agus do rinne fé fairege leagh-
tha, deich cubhaid ón bhrúach go
deas do bhí fi cruinn gach éantáobh ;
agus do bhí cuig cubhaid na háirde,
agus tháinig snáithe thriochad cubhad
ann a cúmpas fa céadair timchioll.

25 Agus do bhádar cnapáin fi na
leath ag teachd na timchioll gach éan-
táobh : a deich annfa chubhad ag teachd
timchioll na fairege fa ccauair : do theilg-
adh na mill a ndá chárfa a nair do teil-
gadh é.

26 Do shas sin ar dhá dhamh dhéug-
tha ag feuchuin badh thuáigh, a trí ag
feuchuin fiar, a trí ag feuchuin budh
deas, agus a trí ag feuchuin soir : &c
do shíthead a nfairege orra shuas, agus
do bhí a leith-deirigh uile a sligh.

27 Agus do bhí leithead baife ar
shítheadus ann, &c do bhí a bhrúach sin
a n dhéanamh mar bhrúach cupáin
maille re b'laithuibh lile : do chongmhadh
fé dhí mhile bát.

28 Agus do rinne fé deich mbáfa
ann : ceithre cubhaid a bhfad báfa
dhóibh, ceithre cubhaid na leithíod, agus
trí cubhaid na áirde.

29 Agus ar an modhó do bhí obair
na mbáfa : agus do bhí imle orra, a-
gus do bhí na himle eidir na trasná-
mha.

30 Agus ar na himlibh do bhí idir
na trasnáimh, do bhádar léomhain,
daimh, agus cherubínigh : &c ar na trasná-
imh do bhí báfa ós a ccionn : agus do
bhádar foirhonta áirigh déanta dobair
shuas faoi na léomhanuibh agus na
daimh.

31 Agus do bhí ag gach ean bháfa
ceithre roithléin phrais, agus plátadha
prais, agus do bhádar ag na ceithre
coirnéluibh, iomchuir fútha : fan laibhéir
do bhí iomchair leaghtna ag taoibh
gach foirhonta.

32 Agus an béal a sligh annfa
shuas, agus shuas, do bá cubhad é.

achd do bhí a bhéul cruinn do réir oí-
bre an bháfa, cubad go leith : agus mar
an gcéadna do bhádar neithe gréanta ar
a bhéul maille re na nimlibh ceathair-
bheannacha, ní cruinn.

33 Agus do bhádar ceithre roith-
léin fana nimlibh, agus mul na roith-
léan céangailte don bháfa : agus dob é
áirde an roithléin cubhad, agus leath
chubhad.

34 Agus do bhí obair na roithléan
coimhuil re hobair roithléan carbuid : a
mula agus a ccrúba, agus a rioghtna-
cha, do bhádaire uile leaghtna.

35 Agus do bhádar ceithre gabhla
fulaing air cheithre coirnéluibh an bháfa :
agus do bhádar na gabhla fulaing sin
don bháfa féin.

36 Agus do bhí compás cruinn a
mullach an bháfa do leathchubhad ar
áirde : agus a mullach an bháfa do bhá-
dar a thráinín, agus a imle don ní
chéadna.

37 Oir ar chaóin na gelár sin, agus
ar a nimlibh dá grabháil fé cherubí-
nigh, agus léomhuin, agus crainn phail-
me, do réir mhéide gach aoin aca, agus
a bhfoirhonta fa gcuarit.

38 Ar an modhó do rinne fé na
deich mbáfa : éan teilgean do bhí aca
uile, éannmhóir, agus éannmhéid.

39 Ann sin do rinne fé deich mbá-
fa sin prais, do chongmhadh báifin dhíobh
ceathrachad bát : agus do bhí ceithre
cubhaid ann gach éantáobh sin, agus báifin
ar gach éan bháfa do na deich mbá-
faibh.

40 Agus do chuir fé cuig bháfa ar
an ttaobh ndéas don tigh, agus cuig
ar an ttaobh chlé don tigh : agus do shu-
ghidh fé a nfairege ar an ttaobh ndéas
don tigh leath shoir, as coinne an ta-
oibhe ó dheas.

41 Agus do rinne Hiram na láibhéir
agus na slúistí, agus na báifinigh :
mar sin do chuir Hiram críoch ar dhéa-
namh na hoibre uile do rinne don Rígh
Solamh do thigh an Tighearna.

42 An dá philéur, agus an dá
cheannbhulla noch do bhí a mullach an
da philéur, agus an dá lionobair d'folach
an dá cheannbhulla, noch do bhí ar mhu-
lach na b'piléur :

43 Agus ceithre chéad pomgranat
don dá lionobair, eadhon dhá chárfa
pomgranat da gach lionobair dhíobh,
d'folach an dá cheannbhulla do bhí ar
mullach na b'piléur :

44 Agus na deich mbáfa, agus na
deich láibhéir ar na báfaibh :

45 Agus éanf hairge amháin, agus dha
dhamh dhéug faoi an nfairege :

46 Agus na potadha, agus na slúistí,
agus na báifinidhe : agus na foighthighí
uile noch do rinne Hiram don Rígh So-
lamh do thigh an Tighearna, do bhádar
na b'prais ghléaglan.

47 A réiteach Jordan do theilg an
Rígh

Righ, iad, a bhfearrann na halumhan buidhe eidir Shuccoth agus Shartan.

47 Agus d'fág Solamh na foigh-
 rhigh uile gan a ccur a comhthrom, do
 bhrígh go rabhadar ro Jomadambuil; ní
 mó frith fíor comhthrom an phráis.

48 Agus do rinne Solamh na foigh-
thidhe uile do bhean re tigh an Tighear-
na ; a naltóir óir, & an bórd óir ar a
raibh an tarán talfbúnta.

49 Agus na coinnleoirigh dór fhiorghlan, a cuig ar an ttiobh ndéas, agus a cuig ar an ttiobh clé as coinne a Norcauil, maille ré na bhlaithibh, agus leis na lampadhuibh, agus leis na teanchairighibh óir.

so Agus na bailínigh, agus na glan-
toirigh, agus na cupáin, agus na spó-
noguigh, agus na tifeóirigh, dór fhiór-
ghlan, agus na crúcaíha óir, a ráion do
dhoirfíbh an tigh a fíeh do náit roná-
omtha, agus do dhoirfíbh an tigh mar
atá an teampaill.

¶ Mar sin do críochnuigeadh a n-obair uile do rinne an Rígh Solamh do thigh an Tighearna: & thug Solamh a fleach na neithe do choifig Daibhi a athair do Dhia, eadhon an tairgid, & an tór, agus na foithighe do chuir fé a meaf ionmhuis thighe an Tighearna.

CAIB. VIII.

Toirbhíotas an Teampaill chum feirbhíse D.

AN fín do chruinnigh Solamh sinnfir
 Israel uile, agus cinn na ttreabhi,
 príomhaithre chloinne Israel uile, gus an
 Rígh Solamh ann Jerusaleim, go dtugaidis
 sias Afric chunnartha an Tighearna a s
 ceathruigh Dhaibhi. si sin Sion.

2 Agus do chruinnigheadar clann Iisraele uile iad féin gus an Righ Solamh ar an bhféula a mi Etanim, eadhon an seachmhadh mí.

3 Agus tangadar fínnfir Iisraél uile,
agus do thógbhadar na fagairt a Náirc
fuas.

4 Agus thugadar fias Airc an Tigh-
earna, agus tabernacuil an chomhchruin-
nigh, agus a nuile shoitheach naomhtha
do bhi fan tabernacuil, thugadar na
fagairt agus na Lebhritigh iad sin fias leo.

5 Agus do bhi an Rígh Solamh, agus
romhchruinniughadh Ísrael uile, noch
do chruinnigh chuige a bhfochair a chéile
a bhfiadhnuife na hAire, ag iodhbhairt
ciorach, agus damh, nár fbeidir innifin
nó áiríomh ar lomadambhlacht.

6 Agus thuagadar na fagairt a fteach
Airc channartha an Tighearna dha háit
féin, gó Horacyil an tigh, do náir is
rónaomtha, eachon faoi sciathanuibh na
cherubínigh.

7 Oir do leathnuigheadar na cherubínigh a ndá sciathan amach ós cionn áite na háirce, agus dolchadar na cherubínigh a háirce, agus a maideada áiríse.

8 Agus do thairngeadar amach na maid
eadha, chor go bhfaicthi cinn na maid-
eadha amach ann fa nait naombtha a
coinne a noracuil, & ní facas a maigh-
iad : & atáid annsin gus a niugh.

9 Ní raibh éainní ann fa nairé ach
án dá chlár chloiche, noch do chéir
Maóise ann ag Hóreb, a nuair do rian
an Tighearna cunnradh ré doinn ille,
a nuair thangadar amach as crích
Héigipte.

10 Agus tárla a nuair thagadh na fáirt amach as á n-áit ro mhótha, gur lion an néall tigh an t-ghearna.

11 Jondus nár fhéadadar na fear
feasamh do mhíniústralachd, óir
an néull: óir do líon glóir an Tighe-
na, tigh an Tíchearna.

12 Ann fin do labhair Solamh, A de-
bhairt an Tighearna go náitreochadh fí-
a ndorchadus tiugh.

13 Do rinne mifi go deimhin iad
dhuit do dhéanamh comhnuigte ann
chinnte dhuitfi d'fhanamhuinn ann go brí.

14. Agus d'fhill an Rígh a aghaidh agus do bheannuigh sé comhchruinnigh adh Israel uile, (agus comhchruinnigh adh Israel uile na feafamh.)

15 Agus a dubhairt seifion, go maith beannuigh an Tighearna Dia Ísrael, nach do labhair dá bhéul féin rem athair Dáibhi, agus do choimhlíon le na láimh é, gha rádh.

16 On ló fá ttug mé amach mo phobal
 Israel as an Négípt, níor thogh mé é
 chathair amach as treabhuibh Israel
 do dhéanamh tighé léa mbia mainm
 acla do thogh mé Daibhi do bheith
 cionn mo phobail Irael.

17 Agus do bhi fé a ccroidhe Dhá
mathar tigh do dhéanamh dainm an Ti
ghearna Dia Iisrael.

18. Agus a dubhairt an Tighearna
Daibhi mathair, An méid go raibh
ann do chroidhe tigh do dhéanamh
ainmí, is maith rinne tú á bheith
do chroidhe.

19 Gidheadh ní dhéana tu an tigh
achd do mhac, noch thiucas as do leab
rach do dhéana fé tigh don ainmfe.

20 Agus do choimhlihan an Tighearna an focall a dubhairt sé, agus déirge na suas a náit Dháibhi mathar, agus atáin am shuidhe a ccaithoir riogla Irael mar do gheall an Tighearna agus do ríone mé tigh dainm Thighearna D Irael.

21 Agus do shuighidh mé áit ann nu
dón Náire, jona bhfuil cunnradh an Ti
ghearna, noch do rinne sé rer náithrib
a nuair thug sé amach as crích ná Hé
te iad.

22 Agus do fheas Solamh as coinn
altóra an Tighearna, a lathair chomh
chruinnigh Iisrael uile, agus do leathnigh
sé amach a lámha chum neimhe:

23 Agus a dubhairt sé, a Thighearna

Dá Israel,

na bhfuil éandía cõmhũil riota-
la air neamh shuas, nó ar talumh shios,
nach chomhailhs cumradh & trócaire dot
shearbhfheachuibh, noch shuibhluighios
ad lathair muille ré croidhe jomlan:

34 Noch do chomhail dot shearbhfho-
ghantigh Dáibhi mathair an ní do gheall
tú dó; do labhair tú led bhéul, mar an
gáid, agus do chomhailon tú léd láimh
tú; mar a tá anighim.

35 Ara madhbharfin annois, a Thi-
ghearna Dia Israel, comhailon dot shearbhfho-
ghantigh Dáibhi mathair an ní do gheall
tú dó, gha rád, ní teifdeocha
dúine áit ann mho radharcá do shuighe
& caithear riogha Israel; amháin má
bheid do shluochd aire da slighe; jondus
go bhfuilid am lathairfe mar do shuibh-
lú tá an lathair,

36 Agus anois a Dhia Israel, guidhim
tú, daingithear thfocal, noch do
labhair tú red shearbhfhoghantigh
Dáibhi mathair.

37 Acht an coimhneochaidh Día go
máin ar an tialumh? féuch ní fhaghann
tú, agus slaitheas na bhslaitheas
ann dúit; cís mheid ní as lugha ná
in (fheadas) an tighie do rinne mi-

38 Acht cheana féach air urnaigh do
shearbhfhoghantigh agus air a ghearán,
a Tighearna mo Dhia, déisteachd ris
a gearán, agus ris an narnuigh; noch
dúineas do shearbhfhoghantigh ad
lathairfe a niugh.

39 Go bhfuilceolta do shuille leath ris
ní gháid do ló agus doidhe, eadhon
lathair a náit noch a dubhairt tú;
lathair málom ann sin, jondus go néistigh
tú in a nguidhe dhéanas do shearbhfho-
ghantigh na náitfe.

40 Agus éistfe re gearán do shearbhfho-
ghantigh, & do phobail Israel, a
nó do dhéanuid guidhe ann fa náitfe
ag dúine ann hionad comhnuigh féin
a neamh, & a nuair chluinfios tú, tabhair
neamhamhus dóibh.

41 Má ní dúine ar bith aindligheadh a
nguidhe a chomharlann, & mionna do
reir air, do thabhairt air mionnughadh,
agus a mionna do theachd as coinne
lathairfe annfa tighie:

42 Ann sin cluinfí a bhslaitheamhus,
agus déana breitheamhus dot shearbhfheach-
antigh ag damnuighad an chiontuigh, do
thabhairt a sligheheadh ar a cheann féin,
agus do ghlánadh a n-íreín ag tabhairt
do reir a jonracuis.

43 A nuair bluaillfighear do phobal
Israel síos roimhe an nambuid, do chionn
gur pheacugheadar ad aghaidhí, agus
go bhfuilid a ris chugad, agus go naid-
neochaid himm, & go nguidhid, & go
néanuid gearán riota annfa tighie.

44 Ann sin cluinfí a bhslaitheamhus,
agus maith peacadh do phobail Israel agus
tabhair a ris iad don dúitche, noch
tug tú dá naitheiribh.

35 A nuair dhruidfidhthear neamh, &
nach bíaidh fearthuinn ar bith ann, do
chionn gur pheacugheadar ad aghaidhí:
má níad siad guidhe ann fa náitfe, & hainm-
sí dadmháil, & jompogh ó na bpeacadh,
a nuair smaichdeochus tu iad.

36 Ann sin cluinfí a bhslaitheamhus,
agus maith peacadh do shearbhfheach, agus
do phobail Israel, go meindid tú dhoibh
an tlighe mhaith iona fubhuluid siad,
agus tabhair fearthuinn annfa tír, noch
thug tú dot phobal mar oighreachd.

37 Má bhíonn gorta annfa tír, má
bhíonn pláigh, gaoth rúadh, céo millteach,
lócuistigh, nó ná mó bhíonn naithear
nimhe; má shuidheann a nambuid na
mbun, a ndúitche a caitheach, gidh
bé ar bith pláigh, gidh bé ar bith éa-
slainte bhias ann;

38 Gidh bé urnaigh nó gearán do dhé-
antar lé dúine ar bith, nó le pobal Israel
uile, noch a mbia a fhios ag gach áon
diobh pláigh a chroidhe féin, agus go
leathneochaidh amach a lámha chum an
tighie;

39 Ann sin cluinfí a bhslaitheamhus
ann hionad comhnuigh féin, ag maith-
eant dhoibh, déana agus tabhair da gach
áon do reir a shligheach, a bhfuil síos a
chroidhe agadfa; óir is tusa, tusa amháin
agá bhfuil síos croidhteach chloinne na
ndaóine uile.

40 Chor go mbia eagla orra ro-
mhada ar feadh láithe a mbeatha, annfa
dúitche noch tug tú dar naitheiribh.

41 Tuilleamh uile, a dtaoibh choimhi-
theach nach dot phobal Israel, ach thiucas
a cein ar ghradh hanmafa.

42 Óir cluinfid siad jomradh hanma
mhoirfe, agus do lámhe laide, agus do
righthe sínte amach; a nuair thiucas
fé, agus do dhéana fé urnaigh chum an
tighie sí.

43 Cluinfí a bhslaitheamhus ann hio-
nad comhnuigh féin, agus déana do reir
gach éinneithe dá níarrfuidh an coimhi-
theach ort: chor go mbiaidh síos
hanma ag dáoinibh na talmhan uile, le
mbia heagla orra, mar atá air do phobal
Israel, agus chor go mbiaidh a fhios ara,
an tigh sí do rinne misí, gurob ad
ainmí goirtheair é.

44 Má théid do phobal amach do
chathughadh a naghaidh a nambad, giodh
bé ball a gcuirfidh tú iad, agus go
nguidhid chum an Tighearna leith ris an
ccathruigh do thogh tusa, agus a leith
ris an tigh do rinne misí dot ainm;

45 Ann sin cluinfí a bhslaitheamhus a
nguidhe, & a ngearán, & cumhdaigh a ccuis.

46 Má níad peacadh ad aghaidh (óir ní
bhfuil dúine ar bith nach bpeacuidheann,) &
go mbia fearg agad riu, agus go ttoir-
bhearuidh tú don nambuid iad, jondus
go mbéaruid leó a lámh iad go tír na
nambad a bhfad, nó a bhfogus.

47 Gidheadh má chuimhnighid orra féin
annfa tír a mbéarthar a lámh iad, a-
gus

agus ma níd aithrishe, agus ma chuirfid a ngearán chugadfa a tír na muin-tire rug leó a láimh iad, gha rádh do pheacuidheamar, agus do rinneamar éigceart, do rinneamar go h-éirí;

48 Agus mar sin má fhíllid chugadfa le na nuile chroidhe, agus le na nuile anam a tír a n-ábhad, noch rug leó a láimh iad, agus go nguidfid chugadfa a leith ré na nduithe féin, noch thug tú dá naithribh, ris an cathrigh do thogh tú, agus ris an tigh do thóg mífí dot ainm.

49 Ann sin éist thusa a nguidhe, agus a ngearán a bhfaiteamhnus an n-íonad comhnuidhe féin, agus connuimh suas a gcúis.

50 Agus maith don phobal do pheacugh ad aghaidh, agus a naindligheadh uile leir shruightheadar ad aghaidh, agus tabhair trócaire dhoibh a lathair na ndáoine rug leó a láimh iad, chor go mbia traúighe acafan dóibh.

51 Oir is iad do phoballa agus hoighreachd iad, noch thug tú amach as an Négípt as lár na fuirní ía-ruim.

52 Chor go mbéid do shúile foscailte do ghearán do sherbhígh, agus do ghearán do phobail Ísrael, do thabhairt aire dhoibh anfa nuile ní da ngoirfid ort dhá ttaobh.

53 Oir do dhealuigh tú iad ó bheith a meac dháoine na talmhan uile, do bheith na noighreachd agad féin, mar do tabhairt tú le láimh Mhaoise do sherbhígh a nuair thug tú ar naithreacha amach as an Négípt, a Thighearna Dia.

54 Agus is amhluidh bhí, a nuair do chríochnuigh Solamh bheith ag guidhe na h-Éire uile, agus a niarratus chum an Tighearna, déirigh fé a siadhnúise al-óra an Tighearna, ó bheith ar a ghlúinibh, maille re na lámhuibh leathnuigh suas chum neimhe.

55 Agus do sheas fé, agus do bheannuigh fé comhchrúinnighadh Ísrael uile do ghuth fhollusghlan, gha rádh,

56 Go madh beannuigh an Tighearna, noch thug suáimhnios da phobal Ísrael do réir gach éinneithe dar gheall fé; ní dheachaidh áon fhocal amháin a bhfaillithe da ghealladh maith uile, noch do gheall fé le láimh Mhaoise a shearbhfhoghantúigh.

57 Go raibh an Tighearna ar Nda linn amhuil do bhí fé le ar naithribh: ná faghadh, agus ná treigiodh fé sin.

58 Ionduis go cclionadh fé ar gcroidhe chuide féin, do shuibhal iona shligthibh uile agus do choimhéad a aitheantadh, agus a reachda, agus a bhreithe-amhna, noch do aithin fé dar naithribh.

59 Agus go raibh na briathrafa agumfa le ndéarna mé athchuinge a bhfaidhnúise an Tighearna, a ngear don Tighearna ar Nda do lo, agus doidhe, chor go cothochuidh fé cús a sherbhígh, a-

agus cús a phobail Ísrael gach uile mar bhias uireasbhuidh orra.

60 Chor go mbia a fhios ag dhoibh an domhuin uile, gar be an Tighearna as Dia, agus nach bhfuil aithne rach ann.

61 Bíodh bhuir gcroidhe ar a n-ábhad sin, iomlán leis an Tighearna ar Nda do shuibhal iona statuidibh, agus do choimhéad a aitheantadh uile, amháin lo a niugh.

62 Agus dofrail an Righ, agus le rael uile maille ris, iodhbairt a lathair an Tighearna.

63 Agus diodhbair Solamh iodhbair ofrála fíothchána, noch do ofráil fé do Tighearna, dhá mhíle fíothchoid dand, agus céud agus fítheche míle cáora: mar do choirrig an Righ, agus clann linn uile tigh an Tighearna.

64 An la sin féin do choirrig an Righ, meadhón na cúirte do bhí a com- thighe an Tighearna: óir is ann sin do ofráil fé iodhbairtha loige, agus ofráil bidh, agus méathus na hoifrála fíothchána: do chionn go raibh a naitheantadh do bhí a lathair an Tighearna meadh, do ghlacadh na noifráil loige, agus na noifráil bidh, agus méathus na noifráil fíothchána.

65 Agus an tansin do rinne Solamh féusa, agus Ísrael uile na fíothchána, coimhthionel mhór, ó mar théid tu a steach go Hamat go nuige abhainn na Héigpte, a lathair ar Tighearna Dia seachd lá agus seachd lá, eadon co- thre lá dheag.

66 Ar a nochdmhadh lá do chuir an pobal ar shuibhal, agus do bheann- gheadar an Righ, & do chuadar da fíothchána go fíothchána, agus go fíothchána a gcroidhe, ar son gach uile mháthra da ndéarna an Tighearna ar son Dha a shearbhfhoghantúigh, agus ar son a phobail Ísrael.

CAIB. IX.

Ath-thaibhreadh Dá do Sholamh. 26. ar cabhlach Sholamh.

A Gus tirla a nuair do chríochnuigh Solamh déanamh thighe an Tighearna, agus thighe an Righ, agus gach éinneithe dar mhian le Solamh do dhéanamh.

2 Gur taibhreadh an Tighearna do Sholamh an dara huair, mar do tháinig fé é féin do a Ngibeon.

3 Agus a dubhairt an Tighearna do Sholamh mé do ghuidhe agus hian- tus, noch do rinne tu am i h-íadhnúise do bheannuigh mé an tigh, noch do rinne tú do chur manma ann go bráth, ar béid mo shúile agus mo chroidhe an fíorruidhe.

4 Agus má shuibhluighionn tu an lathair, mar do shuibhluigh lathair Dha a niomláine chroidhe, agus a bhíodh tadh, do dhéanamh gach uile aithne

18 Agus Balah, agus Tadmor annfa bhfalach annfa dóithe fin.

19 Agus caithreacha an stórais uile, noch do bhi ag Solamh, agus caithreacha dhá charbadaibh, agus caithreacha dha mharcshleáigh, agus gach ní ba mian le Solamh do chur suas ann Jerusálem, agus a Lebanon, agus a bhfearamh a thighearnais uile.

20 Agus an mhuintir uile do fagbhadh beo do na Hamoritibh, do na Hititibh, do na Perisitibh, do na Hibhitibh, agus dona Jebusitibh, nach raibh do chloinn Ísrael.

21 A cclann do shaghbhadar na ndiaigh fan tir nach ar shéadadar clann Ísrael do scrios uile, orra sin do thog Solamh duibhchios serbhúise daoire gus a nuingh.

22 Acht do chloinn Ísrael ní dhéarnuidh Solamh daoine dáora, achd do bhadar na bhfearuibh cogaidh, agus na serbhfeachaibh, agus na bprionnsadhaibh, agus na ccaiptinibh, agus na nuachdaruibh, agus na marchsluáigh aige.

23 Dob iad so na príomh-oiúidh do bhi ós cionn oibre Sholaimh, oig chéud agus cáogad, agá raibh riaghaíl ós cionn na ndaoine do oibrigh fan nobair.

24 Achd táinic inghean Phárao suas as cathruigh Dháibhi dhá tigh féin, noch do thóg Solamh dhi: annsin do thóg sé Millo.

25 Agus tri huáire fan mbladhúin do iódhbuir Solamh ofrála loisce, agus ofrála siothchána ar a naltóir do rinne sé don Tighearna, agus do loisc sé tuis ar a naltóir bo bhí a bhfíadhnúise an Tighearna: mar sin do chríochnuigh sé an tigh.

26 Agus do rinne an Rígh Solamh cobhlach long ann Esiou-Geber, noch atá laimh re Elot ar thráigh na mara ruaidhe a ccrích Edom.

27 Agus do chuir Hiram a sberbhisigh annfa loingeas, loingseoirigh agá raibh eolus na fairsge a bhfochair sberbhisfeach Sholaimh.

28 Agus tangadar go Hóphir, agus thugadar ór as sin, ceithre chéud agus síthe taflann, agus thugadar chum an Rígh Solamh é.

C A I B. X.

Táinic Bainríoghan Sheba, do chúir ceastanna ar Sholaimh.

A Gus a nuair do chúalaidh Bainríoghan Sheba clu Sholaimh, agus anna an Tighearna, tháinic sí dá dhearbhadh le ceastuibh cruaidhe:

2 Agus tháinic sí go Hierusálem ré cuideachduin romhoir, maille re cámhalluibh diomchuir spioráidh, agus jomarcáigh óir, agus clocha uaisle: agus a nuair tháinic sí mar a raibh Solamh, do chomhráidh sí ris fá gach éinni dá raibh ann a croidhe.

3 Agus

3 Agus dinnis Solamh dhi a ceastanna uile: ní raibh éainní diambhair air an Rígh nach ar innis fé dhi.

4 Agus a nuair do chonnaire Bainríoghan Shéba críonnachd Sholaimh uile, agus an tigh do thóg fé.

5 Agus biadh a bhuid, agus fuidhe a sherbhífeach, agus miníofralachd a luchd frithcoilte, agus a néudnighe, agus fós a ghiolluighe capáin, agus a dhul suas mar a tiagh suas go tigh an Tighearna; ní raibh níos mó do spiorúid inte.

6 Agus a dubhairt sí ri an Rígh, as fíor a naithris do chuala míst am dhuithche féin ar do ghionhuibhí, agus ar do chríonnachd.

7 Gidheadh níor chreid mé na brithra, nó go tainic mé, agus go bhfaicidh mo shéile iad; agus fíoch níor hionnfeadh a leath dhamb: do shánuigh do chríonnachd agus do shonús an tiaragbhaíl do chuala mé.

8 Is fóna ataid do dhaoine, fóna ataid fí do sherbhífeigh, noch sheafas a ccomhnuighe ad iathair, agus chluinnas do chríonnachd.

9 Go madh beannúigh do Thighearna Dia fuair dáil ionnad, dot shánuighadh a crathaoir ríogha Ísrael: do bhrigh gur ghráduigh an Tighearna Ísrael go bráth, as uime sin do rinne fé Rígh dhíotla do dhéanamb breitheamhnús, agus ceirt.

10 Agus thug sí don Rígh céud agus fíthche tallann óir, agus rombóran spíoradh, agus cloch éasál: ní thainic a ríamh na dhíáigh níos mó do shaidhbhríos spíoradh ná iad so thug Bainríoghan Shéba don Rígh Solamh.

11 Agus cobhlach Hiram mar an gcéadna, noch thug óir 6 Ophir, thugadar leis 6 Ophir rí mborán crann Almug, agus cloch éasál.

12 Agus do rinne an Rígh do na cranuibh Almug piléir do thigh an Tighearna, agus do thigh an Rígh, cláirfeacha mar an gcéadna, agus adhbha chiúil don luchd ceoil: ní thainic a leithéid sin do chrannuibh Almug, ní mó do chonncas iad gus a niugh.

13 Agus thug an Rígh Solamh do Bhainríoghan Shéba a mata uile, gidh bé ar bith ní diarr sí, taobh amuigh dha ttug an Rígh Solamh dhi dá thíodhlaicibh ríoghamhla féin: mar sin díll sí, agus do chuidh dá tír féin, ísín agus a muistir.

14 Anois do bé cómhthrom a nóir tháinic chum Sholaimh a nainthliadhuin, fé chéud trí fíthchíd agus fé tallanna óir.

15 Taobh amuigh dá bhfuair fé 6 na ceannuighibh, & ó thurusaibh ceannuigheadh na spíoradh, & ó Ríghthibh na Harabí uile, agus ó úachdaranuibh na tíre.

16 Agus do rinne an Rígh Solamh dha chéud fíath dór bhuaite: fé chéud

Secel óir do chuidh chum gach fíthche.

17 Agus do rinne fé trí chéud fíath dór bhuaite; do chuidh trí fíath óir chum gach eainnfeithe; agus chuir an Rígh iad a tigh na forann Lebanon.

18 Mar an gcéadna do rinne Rígh cathaoir mhór ríogha do agus dfoluigh i uile re hár ghlan.

19 Do bhíadar fé choicéim agus thaoir, agus mullach na cathaoir taobh thiar, agus do bhíadar fíath gach taobh do nionad fíath, dhi leomhan na feulmh re na bhíulang.

20 Agus do sheas dhi leomhan annsa ar a traobhífe, agus ar an eile ar na fé choicéim; ní dainc a leithéid a nainríoghachd.

21 Agus do bhíadar foithighe dhi Sholaimh uile dór, agus foithighe dhi fhoraoile Lebanon do bhíadar dór fíathghlan: níor bhrigh dór foithighe dhiobh; ní raibh mór liethibh Sholaimh.

22 Oir do bhí ag an Rígh fíath cobhlach Tharfis, maille re eile Hiram; éannair annsa trí bhíadar do thigeadh cobhlach Tharfis, agus bhíadar óir, agus airgid, agus fíath lephant, agus Appadh, agus phoch.

23 Mar sin do shánuigh an Rígh lamh Ríghthe an domhain uile i bhírios, agus a neagna.

24 Agus do bhí an fíath dór iarruidh teachd go Sholaimh, dainc ré na eagna, noch do chuir Dia fíath chroidhe.

25 Agus thugadar léo gach fíath a bhronntanas, foithighe airgid, agus foithighe óir, agus culaidheacha, agus arm, agus spíoradh, eich agus mór suim áirigh gacha bliadhna.

26 Agus do chruinnigh Solamh ann a cheile carbuid, agus mór agus do bhí aige míle arm carbuid, agus dhi mór carbuid, noch do chuir fé annsa threachaibh chum na carbuid, agus an Rígh ann Jerusalem.

27 Thug an Rígh airgid do bhí ann Jerusalem amhul clocha: agus Cedar do bheith ann amhul crann mór, noch atá annsa ghleam, lionmbaireachd.

28 Agus do thigeadh chum Solamh eich as an Néigipt, agus snáth fíath ghlaicidís ceannuighthe an Rígh ann sin ar shuim áirigh.

29 Agus do chuidh carbuid fíath tháinic as an Néigipt ar cheann chéad Secel airgid, & eich ar ceann agus cáogad: agus mar sin do bhí uibh na Hítiteach uile, agus do bhí uibh na Siria, agus do bheireadh fíath amach iad le na lúmh.

CAIB. XL.

4. 6. Indleabhadh Sholaimh. 9. Maille
na n-ádh.

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

Óir do dhéanadh an Rígh Solaimh
annas na tréimhghéach maille
leat na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille
na n-ádh. 9. Maille

15 Oir tária a nuair do bhi Daibhi
ann Edom, agus ar ndul suas do Jóab
caiptin an tshloigh, d'adhlachadh na marbh,
tar éis gach eain shirionnach do mhar-
bhadh dho ann Edom.

16 (Oir d'fian Jóab fé mhi annsa, agus
Israel aile, do gur ghearr fé amach a
raibh d'fearaibh ann Edom.)

17 Oir d'fian Hidad, é fein agus Bdo-
migh ariach do shearbhfhoghantuibh a
athar maille ris, do éabhl don Négípt ar
mbeith do Hidad fé na leamh 62.

18 Agus d'éirheadar amach as Midian,
agus tangadur go Phara, agus rugadar
daoine léo as Párin, agus tangadar dom
Négípt, go Phara Rígh na Héigíte,
noch thug tigh d'ádh agus d'éirigh h-
adhl dho, agus thug leamh do.

19 Agus fann Hidad fathar mar a
radharc Phara, fathar go t'ar dho
na n-ádh d'fearaibh a n-ádh féin,
d'fearaibh Thapenes an bhairneach.

20 Agus rug d'fearaibh Thapenes
a mhac Genubat dho, noch do oil Ta-
phenes a tigh Phara, agus do b'fi
Genubat a t'aghlach Phara a meac
mhac Phara.

21 Agus a nuair do chéaduidh Hidad
sin Négípt gur choduil Daibhi a bhó-
chair a nithreadh, agus gur marbhadh
Jóab caiptin an tshloigh, a d'fearaibh H-
idad re Phara, leig dhamh imtheachd
go ndéaduidh me dom t'ar féin.

22 Ann sin a dubhairt Phara ris,
acht cred is eadhlach d'fearaibh a n-
thair, féin, as a n-ádh na n-ádh do
t'ar féin agus do shreagair féin, n-
headh, achd ar a shon sin leig dhamh
imtheachd ar gach éinchor.

23 Agus do chorrugh Dia nánhuid
oile suas na aghaidh, Reon mhac Bli-
da, noch do theith ó na thighearna Ha-
dasefer Rígh Sóbah.

24 Agus do chruinnigh fé daoine cnuige
agus do rinneadh caiptin ós cionn cuid-
eada dho, a nuair do mharbh Daibhi
daoine Shóobh: agus do chéadar go
Damascus, agus do aitheadann sin,
do do b'fi fé na Rígh a n-Damascus.

25 Agus do b'fi fé na nánhuid ag H-
racar feadh shoghail Sholaimh, taobh
amúigh don oic (do rinne) Hidad: agus
do f'hiathach fé Israel, agus do b'fi na
Rígh ós cionn na Siria.

26 Agus Jeroboam mhac Nebat, E-
phraíteach as Seroda, fearbhfhoghant-
uigh Sholaimh (noch ar bhe ainm a
mhathar Seruah baintreabbhach) do thóg
feisíon fós a lámh suas a naghaidh an
Rígh.

27 Agus do bé fo an tadhbharr as
ar thóg fé suas a lámh a naghaidh
an Rígh: do thóg Solaimh Mílo, agus
do leaigh fé bearnadha chaitheach
Daibhi a athar.

28 Agus do b'fi an duine sin Jer-
boam na dhuine árrachda a naghaidh:
agus mar do chonnaic Solaimh go raibh
P

an tóganach tionnscantach, do rinne é uachdaran de ós cionn chúruim thighe Joseph uile.

29 Agus tarla a nuair sin an tan do chaidh Jeroboam amach as Jerusaleim, go bhfuair an fhaidh Abijah an Silóniteach é anna tfighe: agus do ghabh uime éadach nuadh, agus do bhadar arion leo féin san mhachaire.

30 Agus rug Abijah ar a néadach nuadh do bhi uimefion, agus do réub sé a ndá chuid déug é.

31 Agus a dubhairt sé ré Jeroboam, glacta deich cuid; óir is marfo á deir an Tighearna Dia Israel, feuch, stialla mifi an rioghachd as lámh Sholuimh, & do bhéara mé deich ttreabha dhuitti.

32 (Acht do gheabha feisíon éantreabh amháin ar son mo shearbhfhoghantúigh Daibhi, agus ar son Jerusaleim, an chathair noch do thogh mé amach as ttreabhuibh Israel uile.)

33 Do chionn gur thréigodar mé agus gur ádhradar Astarot, baíndia na Sidonianach, Chemos dia na Moabiteach, agus Milcom dia chloinne Ammon, agus marfhiubhuigheadar ann mo shlighthibh do dhéanamh an neithe is ceart ann mo radharc, agus mo reachda do choimhead, agus mo bhretheamhnais, mar do rinne Daibhi a athair.

34 Ar a shonfin, ní bheansa mé an rioghachd uile as a lámh, ach do dhéana mé prionnsa dhe ar feadh uile laethe a bheatha, ar son Daibhi mo shearbhfhoghantúigh, noch do thogh mé, do bhrigh gur choimhead sé maiteanta agus mo reachda.

35 Acht beanfa mé an rioghachd as lámh a mhic, agus do bhéara mé dhuitti í, eadhon deich ttreabha.

36 Agus do bhéara mé aointreabh amháin da mhiactán, chor go mbia ag Daibhi mo shearbhfhoghantúigh solus romham a ccomhnuighe ann Jerusaleim, an chathair do thogh mé dhamh féin do chur manma innte.

37 Agus glacta mé thufa, agus bíadh tú ad Rígh do réir a nuile neithe is toil led hanum, agus bíadh tú ad Rígh ós cionn Israel.

38 Agus is amhluidh bhias, má éistean tú ré gach uile ní dá naiteoidh mifi dhíot, agus go sibhloidh tú ann mo shlighthibh, agus go ndéanair an ní bhias ceart ann mo radharc, do choimhead mo reachda agus maiteanta, mar do rinne Daibhi mo shearbhfhoghantúigh go mbíadh mifi leatfa, & go ndéana mé tigh daingion duit, mar do rinne mé do Daibhi, agus do bhéara mé Israel dhuitt.

39 Agus cráidhgh mé uime so si-echd Daibhi, ach ní go bráth.

40 Do bhi Soluimh ar a nadhbhair sin ag iarraidh Jeroboam do mharbhadh: & deirigh Jeroboam, & do theith sé don Néigipt go Sirac Rígh na Héigipte, & do bhi sé san Néigipt go bás Sholuimh.

41 Agus an chuid uile do gheabhadh Sholaimh, agus a nuile ní dá déana & a chrionnachd, nach bfuadh fad obhtha a leabhar ghníomhradh.

42 Agus an fad do bhi Soluimh an Jerusaleim ós cionn Israel uile, budh dhá fhithchíod bhliadhan.

43 Agus do chodúil Soluimh a chathair a aithreadh, agus do hadbhadh é a ceathair Dhaibhi a athar: agus do Rehoboam a mhac na Rígh ann a

CAIB. XII

Roinneadh na Ríghbeatha idir Rehoboam & Jeroboam.

AGUS do chuidh Rehoboam chem; oir thangadar Israel Sechem do dheanamh Rígh dhe.

2 Agus tarla a nuair do chaidh boam mhac Nébat sin, noch do fós ann sa Néigipt (oir do theith radharc an Rígh Soluimh, agus do mhnuidh Jeroboam ann sa Néigipt).

3 Gur chuireadar fós, agus gur readar air: agus tháinig Jeroboam, agus comhchrúinnighadh Israel uile, agus labhradar re Rehoboam, gha rígh.

4 Do rinne hathair ar cuing do anois air a nadhbhairfin déana dhócamlach hathar, agus a chuing noch do chuir sé orruinne, níos éadach agus do dheanamh ferbhis duit.

5 Agus a dubhairt feisíon rí, thug fós go ceann thrí lá, amháidh a ris chugam. Agus do iad eadar an pobal.

6 Agus do rinne an Rígh Rehoboam comhairle ris na seandóinib do lathair Sholuimh a athar an fad do fós na bheathaigh, agus a dubhairt, í bhur comhairle le tiubha mé gra ar an muintirle?

7 Agus do labhradarfan, dhá mabhiann tã ad shearbhfhoghantúigh an muintirle a niugh, agus fíor dhéanamh dhóibh, agus a bhíreagus focail mhaithle do labhairt rí, sin beidhíon na searbhfhoghantúigh sa go bráth:

8 Ach do thréig sé comhairle seandóine, noch thugadar dhó, agus rinne comhairle ris na daoibh ós na shochair féin, do theas na lath.

9 Agus a dubhairt sé rí, Creid comhairle do bheirthele le timbráois freagra ar an bpoballa, noch do bhair riom, gha rádh, Déana an chuid do chuir bathair oruinne níos éadach.

10 Agus do labhradar na daoine tháinig luas na thochair, ga rádh, labheorus tã ris an bpoballa do riot, gha rádh, do ríne hadbhadh cuing trom, ach déanasa níos éadach me dháinn 1; is marfo a déara ní Budh reimhe mo mhéur beagla fad mathar.

11 Agus annois ar tionad ar

11 Mairiugh mathair sibh le cuing thruim,
míle míle a gcionn bhuir guinge: do
chaidh mathair sibh le ſciarfadh-
a, ach ſmaicheadhuidh míle sibh le
ſciarfadhuidh caileamhla.

12 Marſin tháinig Jeroboam, agus an
uile go Rehoboam an treas lá, mar
órdugh an Rígh, dhá rádh, tigidh
agus a ris a gcionn thrí lá.

13 Agus do threagair an Rígh an po-
bal go borb, & do threig ſé comhairle
na ndaoine, noch thugadar dhó.

14 Agus do labhair riú do réir chomh-
airle na ndaoine óga, dha rádh, dó
mathair bhuir cuing trom, agus
míle míle a gcionn bhuir cuinge; do
chaidh mathair sibh mar an gcead-
a ſciarfadhuidh, acht ſmaicheadhuidh
míle sibh le ſciarfadhuidh caileamhla.

15 Uime ſin níor éist an Rígh ris an
uile; óir is ón Tíghearna do bhí
chais, chor go ccoimhlonfadh ſé a
uile, noch do labhair an Tíghearna
Abihán an Sílóniteach, do Jeroboam
Nébat.

16 Marſin a nuair do chonncadar If-
raél uile nach ar éist an Rígh, riú, do
labhair an pobal an Rígh, dhá rádh,
an chuid ronna atá aguinne do Dhá-
n ní mó ata oighreachd aguinne a
féile: (éirgidhe) di bhuir lóistínibh,
uile; anois feuch dot thigh féin, a
Abihán. Marſin do imthigheadar Iſrael
lúibh.

17 Acht ar ſon chloinne Iſrael, noch
do rinne ſitreacha a ccaithreachaibh
uile, do bhí Rehoboam ná Rígh ós a
uile.

18 Ann ſin do chuir an Rígh Reho-
boam Adoram, noch do bhí ós cionn an
uile, agus do chlochadar Iſrael uile é
do chloich go bhfuair ſé bás; uime-
a do rinne an Rígh Rehoboam deir-
e do dhá ſuas ann a charbad do
chloich go Hierufalem.

19 Uime ſin do chuidh Iſrael a na-
gaidh thighe Dhaibhi gus a niugh.

20 Agus tirla a nuair do cháladar
uile Jeroboam do theachd a ris,
do chaidh fíos, agus gur ghóir-
e air chum an chomhchruinnigh,
do ndéarnadar Rígh dhe ós cionn
uile: ní raibh éanduine ag lean-
aigh tigh Dhaibhi, achd treabh
uile.

21 Agus a nuair tháinig Rehoboam
uile, noch do bhí ann do chloich
na an chloich uile maille re treibh Bhéniamin
agus ceithre ſibhchid míle fear
uile, noch do bhí na luchd cogaidh,
do threid a naghaidh thighe Iſrael,
do bhairt na rioghachda a ris do
Jeroboam mhac Soluimh.

22 Acht tháinig briathair Dé go Se-
luimh eigh Dé, gha rádh,

23 Labhair ré Rehoboam mhac Sol-
uimh Rígh Iúdah, agus ré tigh Iúdah &
do chloich uile, agus re fuighioll an
uile, dha rádh,

24 As marſo a deir an Tíghearna, ní
rachtaoi ſuas, agus ní throisidhe a na-
ghaidh bhuir ndearbhraithreach clann If-
rael: ſilleadh gach éanduine aguibh dhá
thigh féin: óir is uáilme ata an ní ſi.
Deisteadar ſin ar a naghbharſin ré
focal an Tíghearna, agus dſileadar
dimtheachd do réir fhocail an Tigh-
earna.

25 Ann ſin do chuir Jeroboam Se-
chem ſuas ar ſhliabh Ephraim, agus do
rinne ſé comhnuidhe ann, & dimthigh a-
mach as ſin, & do chuir ſé Penuel ſuas.

26 Agus a dubhairt Jeroboam iona
chroidhe. A nois ſilladh an rioghachd
chum tighe Dhaibhi.

27 Má theid na daoine ſuas do dhéa-
namh iodhbhartha a tigh an Tíghearna
ann Jerufalem, annſin ionppóchuidh croi-
idhe na ndaoine a ris air a tíghearna,
eadhon ar Rehoboam Rígh Iúdah, agus
muirfidh míle, agus rachuid a ris chum
Rehoboam Rígh Iúdah.

28 Do rinne an Rígh comhairle air
ſin, agus do rinne ſé dhá laogh óir, agus
a dubhairt ſé riú, as ro mhór dhaóibhſe
dul ſuas go Hierufalem, feachuidh bhuir
ndée, a Iſrael, noch thug amach sibh
as crích na Héigpte.

29 Agus do chuir ſé áon díobh a
Mbétel, agus do chuir ſé an (laogh) uile
an Dan.

30 Agus tháinig an ní ſe na pheacadh,
óir do chuidh an pobal (do dhéanamh
umhla) dhá lathair ſo, air ſad go Dan.

31 Agus do rinne ſé tigh dáitibh árd,
agus do rinne ſagairt don chuid dob ſile
don phobal, nach raibh do chloinn Lébhí.

32 Agus dórdugh Jeroboam féula
annſa nochdmhadh mí, ar an ccoi-
geadh lá déug don mbi, ſamhuil an nſeá-
ta bhios ann Iúdah, agus doſráil ſé ar a
naltóir (marſin do rinne ſé a Mbétel)
ag déanamh iodhbhartha do na laoghuidh
do rinne ſé: agus do ſhuighidh ſé a
Mbétel ſagairt na náiteach ard do
rinne ſé.

33 Marſin doſráil ſé ar a naltóir do
rinne ſé a Mbétel an cuigeadh lá déug
don nochdmhadh mí, eadhon annſa mí
do chum ſé ó na chroidhe féin: agus
dórdugh ſé féaſta do chloinn Iſrael, &
do iodhbhair ſé ar a naltóir, agus do
loif ſé táis uirre.

C A I B. XIII.

Do bhíormuigh lamb Jeroboam, noch do ſhín ſe
anadhaibh an Fhaigh 23 Do mbarbh an
Leómban an Faigh eafumbál.

A Gus féuch, tháinig duine le Dia a-
mach as Iúdah do réir theagaig an
Tíghearna go Bétel, agus Jeroboam na
ſheafamh ag a naltóir do loſgadh
tuife.

2 Agus do eigh ſé a naghaidh na
haltóra a mbreichir an Tíghearna, a-
gus a dubhairt, ó-altóir, is marſo a
P 2 deir

deir an Tighearna, feuch, béarthar leamh do thigh Dhuibhi da madh bainm Josiah, agus oifráidh sé ortsa fagairt na naitéadh árd, noch loifgeas túis ortsa, agus loifgeadhthear cnámha daóine ort.

3 Agus thug sé comhartha árdh an lá sin fein, dha rádh, sé so an comhartha do labhair an Tighearna, feuch, siallfuidhtear an naitéir, agus an luáithreadh atá uirre dóirtfuidhtear amach i.

4 Agus tarla a nuair do chúda an Rígh Jeroboam glór óglach Dé, noch do ghair a naghaidh na haitóra a Mbéte, gur chuir sé a lámh amach ó naitéir, dha rádh, beirigh air. Agus an lámh do chuir sé amach na aghaidh do zhiornuigh si suas, ionduis nar fheid sé a tabhairt chuige ar a hais a ris.

5 Do scoilteadh a naitéir mar an gceadna, agus do dhóirt an luáithreadh amach ó naitéir do reir an chomhartha thug óglach Dé re breithir an Tighearna.

6 Agus do fhreagair an Rígh, agus a dubhairt ré hógach Dé, cuir impidhe anois ar aghaidh do Thighearna Dé, agus guidhar mo shonfa go naitéirthar mo lámh dhamh a ris; agus do ghuidh óglach Dé an Tighearna, agus do haitéir a lámh a ris don Rígh; agus do bhí si mar do bhí ríomhe.

7 Agus a dubhairt an Rígh ré hógach an Tighearna, tárr liomfa dom thigh agus léig do scith, agus do bhéara mé siodhlacadh dhuit.

8 Agus a dubhairt óglach Dé ris an Rígh, má bheir tú dhamhfa leath do thighe, ní racha mé a fteach leachd, ní mo íofas mé arán nó íbhios mé uifge san naitéir.

9 Oir is mar sin do cuireadh do chúram orum sé breithir an Tighearna, gha rádh, ná hích arán, agus na hích uifge, agus narab mó ghéabhus tú an tflighe chéadna ag síleadh dhóit.

10 Mar sin dill sé a flighe oile, agus nior ghabh sé san tflighe a táinic sé ag seachá go Bétel.

11 Anois do bhí seanfhaigh na chomhnuidhe a Mbétel, & thangadar a chlann, agus dinnseadar dhó na gníomha uile do rinne óglach Dé an lá sin a Mbétel: na briathra do labhair sé ris an Rígh do innseadar iad mar an gceadna dá nathair.

12 Agus a dubhairt a nathair riu, cia hi an tflighe ionar imthigh sé? oir do chonnacadar cia ann tflighe ionar ghabh óglach Dé, noch thainic ó Júdah.

13 Ansin a dubhairt sé ré na chloinn, cuiridh diallaoid dhamh ar asáil, agus do ghabhadar an tásal dó, agus do chuaidh uirre.

14 Agus do lean sé a ndiaigh óglach Dé agus fuair sé na thighe fíoi dharuigh é, agus a dubhairt sé ris, an tusa óglach Dé noch thainic ó Júdah? agus a dubhairt seifon, is mé.

15 Ann sin a dubhairt sé ris, liomfa don bhaile, agus íth arán.

16 Agus a dubhairt seifon, ní duim síleadh leachd, ná dul a leachd: ní mó íofas mé arán nó mé uifge leachd annsa naitéir.

17 Oir a dubhradh ríom re breithir an Tighearna, ní íofa tú arán, agus íbhe tú uifge annsin, agus ní fíhí fan tflighe chéadna, ag teachd na ghabh tú ag imtheachd.

18 A dubhairt seifon ris, is fíhí si mar an gceadna nar thuá, agus labhair aingeal re breithir an Tighearna ríom, gha rádh, tabhair leachd a ais é dot thigh, go nithe sé arán, go nibhe sé uifge: achd is bréig rinne sé ris.

19 Mar sin do chuaidh sé ar a naitéir agus duaigh sé arán ann a thigh, do íbh sé uifge.

20 Agus tarla mar do bhíad fuidhe ar an gclár, go táinic breithir an Tighearna chum a naitéir thighe ar a ais.

21 Agus do éigh sé ar óglach thainic ó Júdah, gha rádh, is mar a deir an Tighearna, Ar ion gur ríomhuigh tú béul an Tighearna, nar cumhdaigh tú a naitéir do Thighearna Dia dhóit.

22 Acht go táinic tú ar bair, agus nduaigh tú arán, agus gur íbh tú annsa naitéir, a ttaobh a ndubhairt an Tighearna ríom, ná hích arán, agus hích uifge: ní thiusfuidh do chorp huaigh haitbreadh.

23 Agus tarla tar éis a naitéir dhó, agus a nuifge dól, gur chuir diallaoid ar a naitéir dó, eadhon naitéir noch thug sé leis ar a naitéir.

24 Agus a nuair do imthigh sé an leomhan ris ar a tflighe, agus do naitéir sé é: agus do teilgeadh a corp ar tflighe, agus do sheas an tásal hích ris, agus do sheas an leomhan mar a gceadna láimh ris an corp.

25 Agus feuch do bhíad dainéir gabháil láimh ris, agus do chonnacadar corp teilgethe ar a tflighe, agus leomhan na sheafamh a bhothair chuirp: agus tangadar, agus dinnseadar sin ann fa gceathruigh ionar chomhartha an seanfhaigh.

26 Agus an tan do chuaidh an tflighe ar a ais é on tflighe, a dubhairt, Sé óglach Dé é, do bhí calomha breithir an Tighearna: ar a naitéir sin do thoirtbhir an Tighearna domhan é, noch do réub, agus do naitéir é do reir breithre an Tighearna, agus do labhair sé ris.

27 Agus do labhair sé ré na chloinn gha rádh riu, cuiridh diallaoid ar a naitéir: agus do chuireadar ar a naitéir dó.

28 Agus dinnthigh sé, agus do

corp teilgte ar a tfighe, agus an
al agus an leomhan na seasmh ag
corp: nior ith an leomhan an
agus nior mharbh sé an tsaíl.

Agus do thóg an tfigh suas corp
Dé, agus do chuir ar a nasail
thóg leis ar a ais é: agus thainic
don chathruigh dá chaoi-
agus dá adhlacadh.

Agus do chuir sé a chorp lona uágh
agus do chaoiheadar os a chionn
A thruaighe mo dhearbhrathair.
Aen tairla tar éis é da adhlacadh,
bhair sé ré na mhacaibh, gha
a nuir rachus mifi déug, ann sin
meadh mé anfa tuama mar a bhfuil
Dé adhlacithe: cuiridh mo
laimh ré na chnamhuibh.

Oir an glór do fhúagair sé maille
leoir an Tighearna a naghaidh na
a Mbeel, agus a naghaidh uile
nadh na naitheadh ard, noch atá a
Shamaria, tiucfuid a
go deimhin.

A naghaidh an neithes nior fhíll
am ó na dhroichthlighe, ach do
ba hífle do rinne a ris fapaírt
na báitibh áda: gídh bé ler bhaill,
naghadh seifion é, chum bheith
na naitheadh ard.

Agus thainig an nife na pheacadh
Jeroboam, eadhon dá ghearr-
mach, agus dá scrios ó dhruim na
na.

chuala Ahijah torann a cos mar thainic
si a steach san doras, go ndubhairt sé
ria, tar a steach a bhean Jeroboam, creid
fa léigion tú ort gur bean oile thú! óir
do cuireadh mifi chugad lé [teachdaire-
achd] dhoiligh.

7 Agus imthigh, innis do Jeroboam,
is marfo a deir an Tighearna Dia Is-
rael, do bhrigh gur thóg mifi thú as
an bpoball, agus go ndéarna mé
prionfa dhiot os cionn mo pheabail
Israel.

8 Agus gur siall mé an rioghachd ó
thigh Dhaibhi, agus go trug mé dhuif-
i; agus fós nach raibh tú mar mo
shearbhfoghantúigh Daibhi, noch do
choimhead maitheanta, agus do lean mé ré
na uile chroidhe do dhéanamh an neithe-
si amháin noch fa ceart am radharcfa.

9 Acht go ndéarna tú ole nios mó nó
éanduine dá ttáinic romhad: óir do
imthigh tú, agus do rinne tú dhuif féin
déce oile, agus ionhaighe leagtha dom
bhroifughadhfa chum feirge, é do thoig
tú mifi táobh siar dot dhruim:

10 Ar a nadhbharfin feuch do bhéara,
mifi ole ar thigh Jeroboam, agus gearr-
fa mé amach ó Jeroboam an té
mhúnus a naghaidh an balla, agus an
té do cuireadh si iadhadh, agus do
saghadh ann Israel, agus do bhíara mé
hom fuighioll tigh Jeroboam mar bheir-
rios duine aileach leis, nó go nímthi-
ghidh sé uile.

11 An té gheabhas bás san chathruigh
ó Jeroboam, iofuid na madruigh é;
agus an té gheabhas bás annfa ma-
chaire iofaid canlaith a naitéir é: óir do
labhair an Tighearna é.

12 Eirighi ar a nadhbharfin, agus
imthigh dot thigh féin, agus a nuir chu-
irfios tú do chos a steach san chathruigh
do gheabha an leanamh bás.

13 Agus do dhéanuid Israel uile doil-
ghios ar a shon, agus adhlacaidh
é: óir is eifion amháin rachus ó jero-
boam chum na huaighe, do chionn gur
frith annfan do thigh Jeroboam ní éigin
maith a taobh an Tighearna Dia Israel.

14 Os a chionnfin toigfidh an Tigh-
earna suas dhó féin Rígh ós cionn Is-
rael, noch ghearrfús amach tigh Jeroboam
an láin: achd ciodh sin? [do thoig sé]
cheana é.

15 Oir bunlaidh an Tighearna Israel
mar an ngíoleach bhios air crith fan
nuisge, agus beanfuidh sé Israel as a shré-
amhach amach as dúitheche mnaithse,
noch thug sé dá naitiribh, do scaoil si sé ó
cheile iad táobh anonn dom nabhuinn, do
chionn go ndéarnadar a ngarrán, do bharo-
stughadh an Tighearna chum feirge.

16 Agus do bhéara sé Israel uadh ar
son pheacadh Jeroboam, noch do rinne
peacadh, agus thug ar Israel peacadh
dhéanamh.

17 Agus déirigh bean Jeroboam, a-
agus dimthigh, agus thainic si go Tir-
fah

CAIB. XIV.

Abijah um serios Jeroboam.
21 *Olcas Rhebobo-*

Da amfin do ghlac tinneas Abijah
nó Jeroboam.

Agus a dabhairt Jeroboam ré na
naghaidh, gídhim thú, agus cuir
fa na naithearrach crotha, iondas
a naithearrach gur tú bean Jeroboam,
an imthigh go sílón: feuch, atá ann-
Abijah an taidh, noch do innis
go mbéinn am Rígh ós cionn
phobail.

Agus beir leachd deich mbuillin, a-
ciadha agus cruifin meala, agus
naghaidh chuide: inneofuidh sé dhuif
meochus ar an leanamh.

Agus do rinne bean Jeroboam mar
agus déirigh, agus do chuaidh si
bhí, agus thainic go tigh Ahijah:
nó bfeidir le Ahijah éinni dfaic-
óir do dhruideadar a shúile tre
a aife.

Agus a dabhairt an Tighearna ré
Jeroboam, feuch tiocfuidh bean Jeroboam
dáruidh neithe ort a ttaoibh
óir atá sé tinn: marfo agus mar-
deara tú ría: óir is amhluidh bhias,
nuir thiofas si a steach, léigfidh si
féin gur bean oile í.

Agus is amhluidh bhí, a nuair do

1. Ah, agus an tan thainic si ar thairfigh an tighe, fuair an leanamh bas.

18 Agus do adhlacaidar é, agus do chaoineadar Israel uile é, do reir fhocail an Tighearna, noch do labhair sé le laimh a shearbhlhaghantigh A-hijah an saigh.

19 Agus an chuid oile do ghnìomhradh jeroboam mar do rinne sé cogadh, & mar do riaghluidh é, féuch ataid siad scriobhtha a leabhar croinice Rìogh Israel.

20 Agus na laethe do bhi jeroboam na Rìgh do bá dha bliadhain & fithche: & do choduil sé a bhfochair a aithreadh, & do bhi Nádab a mhac na Rìgh na áit.

21 Agus do bhi Rehoboam mhac Soluimh na Rìgh ann Judah: do bhi Rehoboam bliadhain agus da fiththiod daois a nuair do thoghaigh sé bheith na Rìgh, agus do bhi na Rìgh feachd mbladhna déug ann Jerusaleam, an cathair do thogh an Tighearna amach as treabhuidh Israel uile, do chur a anma innte: agus do bé ainm á mhathar Náamah, Ammoniteach.

22 Agus do rinne Judah ole a radharc an Tighearna agus do bhròstigh-eidar é chum eada le na bpeacadhuibh, noch do rinneadar ós a nuile ole da ndearnadar a naithre.

23 Oir do rinneadaran dóibh féin áite árd, agus iomhaigheacha, agus garráin ar gach eanchnoc árd, agus faoi gach éan-chrann ghlar.

24 Agus do bhádar fós Sodomitigh anna duithe, agus do rinneadarán do reir uile ghraineamhlachd gach éan-chineadh dar chuir Dia amach roimhe chloinn Israel.

25 Agus tála air an ccuigeadh bliadhna do rioghachd an Rìgh Rehoboam, go tainic Sifac Rìgh na Hegipte suas a naghaidh Jerusaleam.

26 Agus rug sé leis ionnmhus thighe an Tighearna, agus ionnmhus thighe an Rìgh, do rug sé leis cheana an tiomlán; agus rug leis na sciatha oir uile noch do rinne Solamh.

27 Agus do rinne an Rìgh Rehoboam sciatha prais na náit, agus do chuir sé ar laimh chaipine an gharda iad, noch do choimhead dorus thigh an Rìgh.

28 Agus is amhluidh do bhiadh a nuair do thiang an Rìgh go tigh an Tighearna, go nìomhradís an garda iad, agus go ttugadís ar a nais go feomra an gharda iad.

29 Annois nach bhfuil an chuid oile do ghnìomhradh Rehoboam, agus a nuile ní da ndearna sé, scriobhtha a leabhar croinice Rìogh Judah?

30 Agus do bhi cogadh eidir Rehoboam, & jeroboam ar feadh a saoghail.

31 Agus do choduil Rehoboam a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh a bhfochar a aithreadh é, a ccathair Dháibhi: agus do bé ainm a mhathar Náamah, Ammoniteach: agus do bhi Abijam a mhac na Rìgh na áit.

Oleas Abijam. 9 Feabhas Afa Rìgh 27 Do scrios Baafa Rì Israel tigh Jeru-

A Nois ann fa nochdadh bliadh déug do Rìgh jeroboam mhac bat do rioghaidh Abijam ós cionn dah.

2 Trí bliadhna do bhi sé na ann Jerusaleam, agus do bé ainm a thar Maacha inghean Abisalom.

3 Agus do fhuithail sé a bpeacadh a athar uile, noch do rinne roimhe: ní raibh a chroidhe iomlan le na Tighearna Dia, mir chroidhe a athar Dáibhi.

4 Gidheadh do thug a Thighearna Dáibhi lóchrann dó ann Jerusaleam ar son Dáibhi do chur a nuile suas na dhiaigh, agus dhaingnughadh Jerusaleam:

5 Do chionn go ndearna Dáibhi a fa ceart a radharc an Tighearna, anar fhill do leathaoibh ó mar bith a aithin de ar feadh laetheadh a bheith, acht amháin a ccuis Uriah an Hiebreach.

6 Agus do bhi cogadh eidir Rehoboam, agus Jeroboam ar feadh bliadhna a bheatha.

7 Annois an chuid oile do ghnìomhradh Abijam, agus a nuile ní da ndearna sé nach bhfuil siad scriobhtha a leabhar croinice Rìogh Judah? & do bhi eadar eidir Abijam, agus Jeroboam.

8 Agus do choduil Abijam a thar rìbh, agus do adhlacaidh é a thar rìgh Dáibhi, agus do bhi Afa a mhac na Rìgh na áit.

9 Agus annfa bhfithcheamhnd bliadhain do Jeroboam Rìgh Israel do riaghluidh Afa ós cionn Judah.

10 Agus do bhi sé na Rìgh an Jeroboam bliadhain agus da fiththiod: agus do bé ainm a sheanmhatar Maachab inghean Abisalom.

11 Agus do rinne Afa gach eadar a maith a radharc an Tighearna, mar do rinne Dáibhi a athair.

12 Agus do scrios sé ní Sodomitigh amach as an bhfearrann, agus do áthruigh sé na hiodhuil uile, noch do rinneadar.

13 Agus mar an gceadna Maachab a sheanmhatair, do áthruigh sé uile ó bheith na Bainríoghain, do chionn ndearna si iomhaighe a ngarrán: agus do scrios Afa a hiodhal agus do loig sé laimh ré habhuinn Cidron.

14 Achd nìor háthruigheadh na bliadhna: gidheadh do bhi croidhe Dáibhi iomlán leis an Tighearna an fad a mhair sé.

15 Agus thug sé a feach go tigh an Tighearna na neithe do thiodhlac a thair, & na neithe do thiodhlac a thair, agus ór, agus foithighe.

16 Agus do bhi cogadh eidir Afa na Baafa Rìgh Israel ar feadh a saoghail.

17 Agus do chuaidh Baafa Rìgh Israel suas a naghaidh Judah, agus

chuir sé Rámah sías, chor nach
 fadh aon dul amach nó teachd a
 go Hafa Righ Júdah.
 Ann sin do ghlac Afa ar fighbhadh
 agus dór a nionnmhuifuibh
 an Tighearna, agus ionnmhus
 an Righ, agus thug sé a láimh a
 each iad, agus do chuir an
 Afa iad go Ben-hadad mhac Ta-
 mer mhic Hefion Righ na Siria, noch
 a chomhnuigh an Damascus gha

Atá ceangal eadrumfa agus tusa,
 cuir mathair agus hathair: féuch,
 cuir mé chugad tiodhlacadh oir
 uirid; tírr, agus bris hofadhd re
 Righ Ísraél chor go néireo-
 sé dhíomla.

Mar sin do aontuigh Ben-hadad lé
 Afa, agus do chuir caiptinigh a
 do bhi aige a naghaidh caith-
 Ísraél, agus do mhill sé lion, agus
 agus Bel-bet-maachah, agus Cim-
 aile, maille re tír Naphtali uile.

Agus tirla a nuair do chúala
 sin, gur éirigh do dheanamh oibre
 sin, agus go ndéarnaidh sé comh-
 a Dúrlah.

Ann sin do chuir an Righ Afa
 ar feadh Júdah uile (nóir coig-
 sanduine), agus rugadar clocha
 go, agus an tadmhad ler chuir
 ísraél, agus do chuir an Righ Afa
 sin Géba: Bhenjamin, agus

Agus chuid oile do ghníomhradh Afa
 agus gach a ndéarna sé, agus na
 each do chuir fé suas, nach
 siad scríobhtha a leabhar croi-
 Righ Júdah? gidheadh iona aois
 do bhi teinnios cos air.

Agus do eoduil Afa ag aith-
 do hadhlacaidh a bhíochair a
 a ceathruigh Dháibhi a athair
 agus do bhi a mhac Jhosaphat na
 sin a ionad.

Agus do thofuigh Nádab mhac
 an ar ríghé ós cionn Ísraél ann-
 a bliadhain do Afa Righ Júdah:
 agus do bhi na Righ ós cionn Ísraél
 re bhliadhain.

Agus do rinne sé olc a radharc an
 Tighearna, agus do shiubhail sé a slighe
 a, agus iona pheacadh, lé ttug sé
 Ísraél peacughadh.

Agus do chomhchoguir Baafa mhac
 do thugh ísllach ann a aghaidh;
 agus do mharbh Baafa é ann Gibeton,
 agus breas ris na Philistinibh: (óir
 do chuir Nádab, agus Ísraél uile campa
 a ch tiobh do Ghibeton.)

Ann sin do threas bliadhain do
 sé Righ Júdah do mharbh Baafa é,
 agus do bhi na Righ iona áit.

Agus tirla a nuair do bhi na
 agus re bhfuil sé tigh Jeroboam uile,
 agus thug sé ag Jeroboam aon do léig-
 agus aon amach nó gur scríos sé é,

do réir ríaidh an Tighearna, noch do
 labhair sé tre na shearbhfhoghantugla
 Ahijah an Siloniteach.

30 Do chionn peacadha Jeroboam;
 noch do pheacaidh sé, agus le ttug sé
 ar Ísraél peacughadh, tre na bhrostu-
 ghadh ler bhrostuigh sé an Tighearna
 Dia Ísraél chum feirge.

31 Anois an chuid oile do ghníomh-
 uibh Nádab, agus a ndéarna sé uile, nach
 bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croi-
 nice Ríogh Ísraél?

32 Agus do bhi cogadh éidir Afa
 agus Baafa Righ Ísraél ar feadh a
 laéthe.

33 Annfa treas bliadhain do Afa
 Righ Júdah, do thofuigh Baafa mhac A-
 hijah bheith na Righ ós cionn Ísraél a
 TTírsh, ceithre bliadhna fithchíot.

34 Agus do rinne sé olc a radharc
 an Tighearna, agus do shiubhail sé a
 slighe Jeroboam, agus iona pheacadh
 le ttug sé ar Ísraél peacughadh.

C A I B. XVI.

Tairgheir ar Bhaafa. 11 A Scrios. 15 Ísraél
Roinnte. 28 Olcas Abah mhac Omri.

AN sin tháinig briathar an Tighearna
 go Jehu mhac Hanani a naghaidh
 Bhaafa, gha radh,

2. Ar son gur thóg mísi suas thú
 as an luathreadh, agus go ndéarna
 mé prionfa dhíot ós cionn mo pho-
 buil Ísraél, agus ar shiubhail tusa a
 slighe Jeroboam, agus ar chuir tú dfe-
 achaibh ar mo phobal Ísraél peacu-
 ghadh, dom bhrostuighadh chum feirge
 re na bpeacadhuibh:

3 Féuch, scríosfa mísi síochd Bhá-
 afa, agus íolradh a thighe: agus do
 dheana mé do thigh colmbuil ré tigh
 Jeroboam mhic Nébar.

4 An té gheabhus bás ó Bhaafa annfa
 chathruigh, íoluid na madruidh é: agus
 an té leisinn do gheabhus bás ar an
 machaire, íoluid éanlaith a naieir é.

5 Anois an chuid oile do ghníomh-
 radh Bhaafa, agus gach a ndéarna sé,
 agus a chumbachd, nach bhfuilid siad
 scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Ís-
 raél?

6 Mar sin do eoduil Ba fa a bhfo-
 chair a aithreadh, agus do hadhlacaidh
 a TTírsh é: agus do riaghluidh Elah
 a mhac iona áit.

7 Agus mar an gcéadna lé láimh an
 fhaidh Jehu mhic Hanani, tháinig bri-
 athar an Tighearna a naghaidh Bhaafa,
 agus a naghaidh a thighe, eadhon ar
 son gach uile dá ndéarna sé a radharc
 an Tighearna, dá bhrostuighadh chum
 feirge lé hoibrighthibh a láimh, do chi-
 onn go raibh colmbuil ré tigh Jeroboam,
 agus do chionn mar do mharbh sé é.

8 Annfa feiseadh bliadhain fithchíod
 do Afa Righ Júdah do thofuigh Elah
 mhac Baafa oheith na Righ ar Ísraél
 ann Tírsh dhá bhliadhain.

9 Agus do chomhchogair a sherbhi-each fein Simri (caiptin leithe a charbad) na aghaidh, an feadh do bhí ag óla a Tírfah, nó gur chuir é fein ar meilge a tigh Afá stiobhard a thighe a Tírfah.

10 Agus do chuaidh Simri a steach, agus do bhuail é, agus do mharb é anna feachdmhadh bliadhain fithchíod do Afá Rígh Júdah: agus do ríoghadh fein iona áit.

11 Agus tarla a nuair do tholuigh a ríoghachd, comhlúath agus do shuigh fé iona chathaóir ríogha, gur mharb é tigh Bhaafa uile; níor faghadh duine aige do mhánfadh a naghaidh an bhalla, dhá gháol nó dá cháirdibh.

12 Marfo do scríos Simri tigh Bhaafa uile, do réir bhreithre an Tighearna do labhair fé a naghaidh Bhaafa re Jehu an faidh.

13 Arson pheacadh Bhaafa uile agus pheacadh Elah a mhic léir pheacuidheadar, agus léir tógadar air Ísrael peacughadh, ag brosfughadh an Tighearna Dia Ísrael chum feirge lé na ndíomháineafaibh.

14 Annois an chuid oile do ghníomhuibh Elah, agus a ndéarna fé uile, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Ísrael?

15 Anna feachdmhadh bliadhain fithchíod do Afá Rígh Júdah do bhí Simri na Rígh feachd lá ann Tírfa: & do bhádar an pobal na fuighe a naghaidh Gníb-beton, noch do bhain leis na Philistínibh.

16 Agus an muintir do bhí san champa, do chualadar dhá radh, dfeall Simri, agus fos do mharb fé an Rígh: ar a naghbharfin do rinne Ísrael uile Rígh do Omri caiptin an tfoigh os cionn Ísrael an lá sin iona champa.

17 Agus do chuaidh Omri suas é Gníb-beton, agus Ísrael uile maille ris, agus do shuightheadar a naghaidh Thírfah.

18 Agus tarla a nuair do chonnaire Simri gur gabhadh an chathair, go ndeachaidh fé go pálas thighe an Rígh, agus do chuir fé tigh an Rígh tre theine ós a chionn, agus déug fé;

19 Ar son a pheacuidh do pheacuidh fé a ndéanamh uile a radharc an Tighearna ag subhal a slighe Ieroboam, agus iona pheacadh do rinne fé da tha-bhairt ar Ísrael peacadh dhéanamh.

20 Annois an chuid oile do ghníomhradh Shimri, agus a nfeall do rinne fé, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Ísrael?

21 Ann sin do bhádar pobal Ísrael roinnte a ndá ccuid, do lean leath an phobuil Tibni mhac Gínat do dhéanamh Rígh dhe; agus do lean an leath oile Omri.

22 Acht an chuid do lean Omri do bhuaidheadar ar an ccuid oile do lean Tibni mhac Gínat: mar sin fuair Tibni bás, agus do bhí Omri na Rígh.

23 Anna naomhadh bliadhuin déag

ar fithchíod do Afá Rígh Júdah do shuigh Omri a ríoghachd os cionn Ísrael dha bhliadhuin déug; do bhí fé Rígh a Tírfah fé bliadhna.

24 Agus do cheannuigh fé an cnoct maría ó Shémer ar dhí thalluion agus do rinne foirgneamh ar an gcroch agus do ghóir fé ainm na cathrach rinne fé do réir ainma shémer lé an cnoct, Samaría.

25 Acht do rinne Omri oile a radharc an Tighearna, agus do rinne níos mó fa ná a raibh roimhe uile.

26 Oir do fhuibhail fé a slighe boam mhic Nébat uile, agus iona peacughadh, do bhíofughadh an Tighearna Dia Ísrael chum feirge lé a dhiomháoinafaibh.

27 Annois an chuid oile do ghníomhradh Omri, noch do rinne fé, agus a ríoghachd do thaisbein fé, nach bhfuilid siad scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Ísrael?

28 Mar sin do choduil Omri a bheith a aithreadh, agus do hadharcadh é a Samaría: agus do bhí Ahab a mhac na Rígh ann a áit.

29 Agus anna nochtmhadh bliadhain déag ar fithchíod do Afá Rígh Júdah do tholuigh Ahab mhac Omri a bheith na Rígh os cionn Ísrael: & do bhí Ahab mhac Omri na Rígh os cionn Ísrael a Samaría, dhá bhliadhuin agus fithchíod.

30 Agus do rinne Ahab mhac Omri oile a radharc an Tighearna a chionn níl Rígh do bhí roimhe.

31 Agus tarla, amhail agus baile a éattrom dósan subhal a peacadh Ieroboam mhic Nébat; go dtug Isebel inghean Etbahal Rígh na Samáirí na mnaoi, agus do imthigh, agus do rinne ferbhis do Bhaal, agus do dhúir fé dhó.

32 Agus do thóg fé suas áit do Bhaal a tigh Bhaal, noch do rinne fé a Samaría.

33 Agus do rinne Ahab mhac Omri agus do rinne Ahab níos mó do bhíofughadh an Tighearna Dia Ísrael chum feirge, náid Righthe Ísrael uile do chuid roimhe.

34 Is iona laethibh do chuir Hiel a Bet-elieach Iericho suas: do chuir fé síos a bunait a [mbás] a chéadghnó Abiram, agus do chuir na seacht mbás suas a [mbás] Shegub a mhac Job oir, do réir bhreithre an Tighearna do bhair fé tre Íosua mhac Nun.

CAIB. XVII.

Do dbruid Elíah na spéara suas trí bliadhna. 8 Do íoc Dia páistí a n-éirí longadh Rídh.

AGUS a dubhairt Elías an Tibni nach do bhí daitreabhaibh Gílead, ré Hahab, mar mhairíon an Tighearna Dia Ísrael a lathair a fithchíod.

... dhídh drúchd nó fearthuinn annfna
... dhídh, achd do reir infocuilfi.
2 Agus thainic briathar an Tighearna
... gha rídh,
3 Inthigh romhad as fo, agus éi-
... don leath soir, agus foluigh thú
... an rabhuinn Cherit, atá as
... Jordan.
4 Agus léadh bhias, go niobha tú
... an nabhuinn : agus do aithin mifi do
... fachaibh do bheathughadh annfin.
5 Mír sin dimthigh fé, agus do
... do réir bhréithe an Tighearna :
... dimthigh fé, agus do rinne comhuigh
... an nabhuinn Cherit atá as coinne
... Jordan.
6 Agus tugadar na fiaich arán agus
... dhí chuire ar maidin, agus arán agus
... hál tráthóna, agus do ibh fé a dhe-
... as an nabhuinn.
7 Agus tarla tar éis tamuill gur
... annuigh an nabhann uile, do chionn
... rath fearthuinn san thr.
8 Agus thainic briathar an Tighearna
... dha rídh,
9 Eirigh, inthigh romhad go Sare-
... phat, noch is le sídon, agus déan comh-
... annfin : feuch do aithin mifi do
... rabhuigh annfin do chongmháil
... sin.
10 Mar sin déirigh fé, agus do chuaidh
... Sarephat : agus a nuair thainic fé
... anabha na caithreach, feuch do bhí
... inntreabhach annfin ag cruinniú-
... maideadha : agus do ghoir feision
... agus a dubhairt ríá, guidhim thú,
... nuair chugam beagán uisge a soitheach
... mé deoch.
11 Agus mar do bhí sí ag dul ar a
... chom, do ghoir fé uirre, agus a du-
... bairt, guidhim thú, tabhair leachd
... arán ann do lámh.
12 Agus a dubhairt sí, mar mbairios
... do Tighearna Dia, ní bhfuil éanbhair-
... agam achd lán baile do mhín a
... nuairle, agus beagán ola a gcruisín :
... feuch aithin ag cruinniughadh maide
... do le ndeiseochuinn sin dhamh
... agus dom mhac, go nithmis é, agus
... go bhfaghmaois bás.
13 Agus a dubhairt Elias ríá, ná
... baill eagla ort, inthigh, agus déana
... a dubhairt tú, achd déana dhamhfa
... bairim bheag dhe sin ar tús, agus
... nuair chugam i, agus na dhiaigh sin
... dimthigh dhuit fein agus dot mhac.
14 Oir maró a deir an Tighearna
... do Israel, ní caithfighear bairille na
... mair, agus ní theideochuidh do chrú-
... sin na hola go tti an lá fa cuirfidh an
... Tighearna fearthuinn ar an titalumh.
15 Agus dimthigh sí, agus do rinne
... do réir mar a dubhairt Elias, agus a
... dhaigh sí fein agus eifion, agus a tigh
... leadh bliadhna go hionlán.
16 Agus níor caithreamh bairille na
... mair, agus ní mó do theadsuigh do
... cruinn na hola, do réir shocail an Ti-

ghearna, noch do labhair fé tre Elias.
17 Agus tarla tar éis na neitheanío,
gur ghilac teinnios mac mhá an tigh,
agus do bhí a theinnios combhorb agus
fin, nach ar faghbadh aná ann.
18 Agus a dubhairt sí ré Hélias,
cred é dhamhfa agus duitfe, a óglach
Dé ? an tainic tú chugam do ghairm mo
pheacadh chum mo chuimhne, agus do
mharrbadh mo mhic ?
19 Agus a dubhairt feision ríá,
tabhair dhamhfa do mhac. Agus do
ghilac fé as a brollach é, agus rug fé
luas ar lota é, mar a mbiodh fé fein, agus
do chuir na luighe ar a leabaidh féin é.
20 Agus do ghoir fé ar an TTigh-
earna, agus a dubhairt, a Thighearna
mo Dhia, an tug tá ole fós ar an
mbaintreabhugh a bhfochair, a bhfuilim
ar cuairt, ag marbhadh a mic ?
21 Agus do shin fé é fein ar an
leanamh trí huair, agus do eigh fé
chum an Tighearna, agus a dubhairt, a
Thighearna mo Dhia, guidhim thú,
silleadh anum an leinimh ann a ríá.
22 Agus do chuaidh an Tighearna
guth Elias, agus thainic anum an lei-
nimh ann a ríá, &c do aithbhéoghuidh fé.
23 Agus do thóg Elias an leanamh,
agus rug síos as a tfeomra é don tigh,
agus thug dha mhathair é : agus a du-
bairt Elias, feuch atá do mhac beo.
24 Agus a dubhairt an bhean re He-
lias, anois aithnighim ar fo gur tusa
óglach Dé, agus gur fíor briathar Dé
ann do bheul.

C A I B. XVIII.

Elijah, 18 ag aithbhíoradh Ahab, 21 Do
dhearbhl fé cumhadh an Dé bbi anadabhdh
Ebaal.

A Gus tárla dís mhóráin do láethibh,
go tainic briathar an Tighearna
go Helias an treas bliadhain, gha rídh ;
inthigh, taisbéin thú fein do Ahab,
agus cuirfe mifi fearthuinn ar an
titalumh.
2 Agus do imthigh Elias dha thaif-
beanadh féin do Ahab : agus do bhí
gorta mhór a Samaría :
3 Agus do ghoir Ahab Obadiah
do bhí na áchdarán ar a thigh (anois
do bhí na eagla an Tighearna go mór ar
Obadiah.
4 Oir is amhluidh do bhí a nuair
do ghéarr Jezebel fáidhe an Tighearna
ámach, gur ghabh Obadiah céud fídh,
agus gur shluigh iad na créagad a nu-
mhuigh, agus gur bheathuidh fé iad lé
harán agus lé huifce.)
5 Agus a dubhairt Ahab ré Oba-
diah, inthigh fan ttiir go nuige gach
áon tobar uisge, agus go nuige gach
abhuinn : do bfeidir go bhfaghmaois
feur do choinneochadh ar neich agus
ar mullidhe beo, go nach ccaillseamais
ar náirnéis uile.

6 Mar sin do roinneadar an tír eatorra do dhul trithe: do chuaidh Ahab a slighe leis féin, agus do chuaidh Obadiah a slighe oile leis féin.

7 Agus mar do bhi Obadiah annsa slighe, feuch, tárla Elías dó: agus dai-thin fé é, agus do thuir ar a aghaidh, agus a dubhairt, an tusa sin mo thighearna Elías?

8 Agus do shreagair feisíon, is mé: imthigh, innis dot thighearna, feuch atá Elías annso.

9 Agus a dubhairt feisíon, ciodh do pheacaidh mé, as a tiubhartha do sheirbhíseach a laimh Ahab, dom mharbhadh?

10 Mar mhairios do Thighearna Dia, ní bhfuil críoch nó rioghacht nach ar chuir mo thighearna iarruidh ort ann: agus a nuair a deirdís, ní bhfuil fé annsin? do bhaineadh fé nuonna don chrích nó don rioghacht, nach bhfuil aradar thu.

11 Agus a nois a deir tú, imthigh innis dot thighearna, feuch atá Elías annso.

12 Agus tiuicfaidh a ccrích, ar ball a nimheochuidh mísi uaithe go mbearuidh spiorad an Tighearna thusa leis, ní fheadar cá hionad; agus annsin a nuair thiocfas mísi, agus inneofas mé do Ahab, agus nach bhfuil fé thu fé, go muirfidh fé mé, achd mísi do shearbhfhogantúigh atá eagla an Tighearna orum óm oige.

13 Nach ar hínneadh dom thighearna, cred do rinne mé a nuair do mharbh Jesebel faighe an Tighearna, mar do shluigh mé céad fear dfaighibh an Tighearna na ccoigad a mámhúigh, agus mar do bheathaigh mé iad lé harán agus lé huíge?

14 Agus a nois a deir tú, imthigh, agus innis dot thighearna, feuch atá Elías annso: agus muirfidh fé mé.

15 Agus a dubhairt Elías, mar mhairios Tighearna na síogh a lathair a fealsuim, taisbeanfad mé féin dó a níugh go deimhin.

16 Mar sin do chuaidh Obadiah a ccoinne Ahab, agus dinnis dó; agus do chuaidh Ahab a ccoinne Elías.

17 Agus tárla a nuair do chonnaic Ahab Elías, go ndubhairt Ahab ris, An tusa an té bhuaidhris Ísrael?

18 Agus do shreagair feisíon, Níor bhuaidhir mísi Ísrael, acht tusa, agus tigh Íathar, mar do thréigebhair aitheanta an Tighearna, & mar do léan tú Baalím.

19 Annois ar nadhbharfin, cuir fios, agus cruinnigh chugamsa Ísrael uile go slíabh Carmel, agus faidhe Bhaal, ceithre cheud agus caogad, agus faighe na ngarrán ceithre cheud, noch itheas ar bhórd Jesebel.

20 Mar sin do chuir Ahab fios ar ehloinn Ísrael uile, agus do chruinnigh fé na faighe a bhfochar a chéile go slíabh Carmel.

21 Agus tháinig Elías chum an buil uile, agus a dubhairt fé, Cú bheithife bacach idir dhá bharamhá má fé an Tighearna as Dia, leann é; achd má fé Baal, leannuidh é. Agus níor shreagair an pobal éanfhóir.

22 Ann sin a dubhairt Elías ris bpobal, Mísi, mísi fein amháin mbeid dfaighibh an Tighearna: acht a faighe Bhaal ceithre cheud agus gad fear.

23 Tugaidís dhuinn ar nadhbharfin dhá bhuilóg, agus toghaidís na dhóibh féin, agus déandís cocrann dhi, agus curdís ar chonnadh i gan íne ar bith fuithe, agus deasfaidís mísi an bhuilóg uile, agus curdís mé ar chonnadh i gan teine fuithe.

24 Agus goiridhís mísi ar ainn bharr féin, agus goiridhís mísi ar ainn an Tighearna: agus an Dia shreagair re íne, biodh fé na Dhia. Agus do shreagair an pobal uile, agus a dubhairt, is maith do labhair tú.

25 Agus a dubhairt Elías re fíadhb Bhaal, Toghuidhís builóg dhóibh féin, agus deasfaidhís ar ttús i; úir uilí morán; agus goiridh ar annsin bharr ndée, achd ná cuiridh teine fíol.

26 Agus do ghlacadar san an tugaadh dhóibh, agus do dheasfadar í, agus do ghoireadar ar ainn Bhaal ó mhaidín go meadhon lá, ghá rádh, ó a Bhaal, eisd linn. Achd raibh guth, nó ní ar bith do shreagair iad: agus do lingeadar ar a nuaire do rinneadh.

27 Agus tárla san meadhon lá a ndearna Elías magadh orra, agus a ndubhairt fé, Goiridh go hár, is Dia é: ceachtar dhóibh atá le caint, nó atá fé ag tóirighthe, atá fé iona aifíor; nó do bheir na chodla atá fé, agus go coitidhe a dhúigadh.

28 Agus do eightheadar san go hár, agus do ghearradar iad féin do ré a ngnítha le seasmhíbh, agus le bífadhuibh, nó gur scinn an nuaire mach orra.

29 Agus tárla a nuair do chaidís a meadhon laoi thárla, agus go raibh ag fáighe dhéireadh go ham orra fíadhbhartha an tráthúna; nach guth nó aon do shreagair, nó bheir radh toradh orra.

30 Agus a dubhairt Elías ris bpobal uile, tigidh laimh riomsa. Agus tangadar an pobal uile laimh ris; agus do chuir feisíon suas altóir an Tighearna do bhi briste.

31 Agus do thóg Elías dhá chloch dhéug do reir uibre threabh mhar chum a tsáinig bráthar an Tighearna, ghá rádh, Ísrael bhus ainn dhúit.

32 Agus leis na clochaibh do rinne fé altóir a naim an Tighearna: agus do rinne fé treinnfe gacha taobh do

45 Agus tária ar a bhfadfin go raibh neamh dorchá lé néullaibh, agus lé gaoith, agus do bhí fearthuinn romhór ann: agus do chuaidh Ahab na charbad, agus do chuaidh sé go Iseleel.

46 Agus do bhí lámh an Tighearna ar Elias, agus do chloisúigh sé suas a leafrach, agus do ríoth roimhe Ahab go dul a fteach go Iseleel.

CAIB. XIX.

Elijah ag teicheadh o Jesebel, 5 Do chomhshurtuigheadh re Aingeal De é sa n-fásach.

Agus dinnis Ahab do Jesebel gach a ndéarna Elias, agus fós mar do mharbh sé na faighe uile leis an gcloideamh.

2 Ann sin do chuir Isebel teachdaire go Helias, gha rádh, Go ndéanuid na dée mar sin agus tuilleamh fós, muna ndéarna míf do bheathas mar bheatha dhuine dhiobhán faoi namío a marach.

3 Agus a nuair do chonnairc seíson sin, déirigh sé, agus dimthigh ar son a anna go ttaínic go Beer-séba, noch bheanas ré Judah, agus d'fág a óglach annsin.

4 Acht dimthigh sé féin uidhe laé a fteach anna bhfásach, agus tháinic agus do thuigh síos faoi chrann Iuniper, agus diarr sé dhó féin bás d'fágáil, agus a dubhairt, As lór anois a Thighearna, beir leachd manam: óir ní féarr míf ná maitheacha.

5 Agus mar do luigh sé faoi chrann Iuniper, agus do choduil, féuch do chorrúigh aingiol é annsin, agus a dubhairt ris, Éirigh, agus ith.

6 Agus damhairc seíson, agus féuch, do bhí baighín do bruiteadh ar an ngríofuidh, agus cruicín uife agá cheann, agus a duaigh sé, agus do ibh sé, agus do luidh sé síos arís.

7 Agus tháinic aingeal an Tighearna a ris an dara huair, agus do chorrúigh é, agus a dubhairt, Éirigh, agus ith, do bhrigh go bhfuil an tslighe re fhada agad.

8 Agus déirigh seíson, agus a duaigh sé, agus do ibh sé ní, agus do chuaidh a neart an bhídh sin ceathrachad lá agus ceathrachad oidhche go Hóreb siabh Dé.

9 Agus tháinic sé annsin go huamhuigh, agus do riané sé comhuidhe ann: agus féuch, tháinic briathar an Tighearna chuige, agus a dubhairt ris, Cred atá tú dhéanamh annso, a Elias?

10 Agus a dubhairt seíson, do bhí mé ró eudmhor ar son an Tighearna Dia na síogh: óir do thréigeadar clann Ísrael do chunnradh, do theigeadar síos haltóra, agus do mharbhadar thfaighe leis an gcloidiomh: agus míf, míf amháin ar faghadh dhiobh, agus atáid ag iarraidh manna do phuain afum.

11 Agus a dubhairt seíson, imthigh amach

CAIB. XX.

Na Sirianuigh buailte le Hahab sa 42 Do fribh lochd mhór dhó, Benhadad leigmbail as.

amach, agus seas ar a tsiabh as coinne an Tighearna. Agus feuch, do ghabh an Tighearna thairis, agus do réub gíoth mhór láidir na síbhte, agus do briseadh na mbloghuibh ná cairge roimhe an Tighearna; ach ní raibh an Tighearna annfa ghaóith: agus a ndiaigh na gaoithe crioth talmhan, ach ní raibh an Tighearna annfa chrioth talmhan:

12 Agus a ndiaigh an chreatha talmhan teine; ach ní raibh an Tighearna fan teine: agus tar éis na teineadh guth suáimhneach ciol.

13 Agus is anhluidh bhi, a nuair do chuailuidh Elias é, annsin dfoiluigh fé a aghaidh iona shalluing, agus do chuaidh amach, agus do sheas a ndul a steach na huamba; agus feuch thainic guth chuige, agus a dubhairt, cred do ní tá annfa a Elias?

14 Agus a dubhairt feision, do bhi mé ro eudmhar ar son an Tighearna Dia na síogh: do bhrigh gur thrégedar clann Israel do chunradh, gur theilgeadar síos haltóra, agus gur mharbhadar thfaighe leis an ecloudheamh; agus misi, misi amháin ar faghbadh dhiobh, agus ataid ag iarruidh manma do phuain as.

15 Agus a dubhairt an Tighearna ris, éirigh, fill ann do shlighe go fíach Damascus: agus ar tteachd dhuit ung Hafeal do bheith na Rígh ós cionn na Siria:

16 Agus Jehu mhac Nimsi ungas tá do bheith na Rígh ar Israel, agus Elifa mhac Saphat ó Abel-meholah ungas thú na shaidh ad áit féin.

17 Agus tiuchdú a crích, gidh bé rachus ó chloidheamh Hafeal go muirfidh Jehu é: agus gidh bé rachus ó chloidniomh Jehu, go muirfidh Elifa é.

18 Achd cheana d'fag misi agum féin feachd míle ann Israel, na glóine uile nar shléacht do Bháal, agus gach uile bhéal nar phóg é.

19 Mar sin d'fag fé sin, agus fuair fé Elifa mhac Saphat noch do bhi ag treabhadh, agus dá chonglan deug damh roimhe, agus eision ag an dara damh déug; agus do ghabh Elias thairis, agus do theilg a shalluing air.

20 Agus d'fag feision na daimh, agus do rioth a ndiaigh Elias, agus a dubhairt fé, guidhim thú, leig dhamh smathair agus mo mhathair do phógadh, agus annsin leanfuidh mé thú. Agus a dubhairt feision, imthigh ar hais a ris: air cred do rinne misi riot?

21 Agus d'fíl feision a ris uadh agus do ghlac fé cúpla damh, agus do mharb fé iad, agus do bhuirigh an nfeoil fé culaidh na ndamh, agus thug do na daoineibh, agus a duadar: annsin déirigh fé, agus do chuaidh a ndiaigh Elias, agus do rinne miniof-salacht dhó.

A Gus do chruinnigh Benhadad Rígh na Siria a shluagh a acca a chéile, agus dhá Rígh agus tríoch na fhochair, agus eich, agus carbad agus do chuaidh suas, agus do shuigh sé timchioll Shamaria, agus do chuaidh na haghaidh.

2 Agus do chuir teachta go Hahab Rígh Israel don chathruigh, agus a dubhairt ris, marfo a deir Benhadad.

3 Is liomfa hairgiod, agus fíoch mhná, agus do chlann romhaith is liomfa iad.

4 Agus do shreagair Rígh Israel, agus a dubhairt, mo thighearna a Rígh, réir mar a deir tú as leachd misi agus a bhfuil agum.

5 Agus tangadar na teachda a gha rádh, mar fo a deir Benhadad gha rádh, biodh gur chuir mé síos chad, gha rádh, do bhéara tá dhá dhá hairgiod, agus hór, agus do chlann:

6 Gidheadh cuirfe mé mo mhac timchioll a namafa mairach, agus mairfidh do thigh, agus tighthe do mhacaire: agus leadh bhias de gach uile is taitneamhach le dhuibh, timchioll é na láimh féin, agus beirid le é.

7 Ann sin do ghoir Rígh Israel fuair na críche uile, agus a dubhairt, guidhim sibh, comharthaigh, agus do chuaidh mar iarrus an feara uchaidh óir do chuir fé síos chugamfa a m mhnáibh, agus ar mo chloinn, agus ar mairgiod, agus ar mo chuid óir, agus nior dhuit mé é.

8 Agus a dubhradar na sinisir, agus an pobal uile ris, ná héid ris, agus na haontuigh dhó.

9 Uime sin a dubhairt fé ris na teachduibh, innisigh dom thighearna na Rígh, an mheid air ar chuir sé síos dam do shearbhfhoghantaigh an céad uair do dhéanadfa é: acht an nise ní shéidh a dhéanamh. Agus do imthigheadar na teachda, agus rugadar freagra chuige a ris.

10 Uime sin do chuir Benhadad síos chuige, agus a dubhairt, go ndéanuid na deé sin riomfa, agus a m m m fós, ná lionann luathreadh Shamaria lan duinn do gach duine da bhail am fhochairfe.

11 Agus do shreagair Rígh Israel, agus a dubhairt, innis dhó, ná déanadh a té chroisluigteas [a éideadh] air, mo dheamh as féin, do nós an té do chuire de é.

12 Agus tirla a nuair do chuaidh Benhadad an teachdaireachd fa mar do bhí fé ag ól, é féin agus na Ríghthe air

Siirianiugh claidhte, go ndubhairt se ré
 muintir, gluaisighidh : agus do
 muintir a naghaidh na caitheach.
 13 Agus feuch ? tháinig siugh go
 Righ Ísrael, gha rád, is mar-
 a deir an Tighearna, an bhíca tú an
 fíoch fíoch mhoirí, feuch, do bhéara
 ad láimh iad a niugh, agus bíad a
 agad gur mé an Tighearna,
 14 Agus a dubhairt Ahab, cia leis ?
 a dubhairt seifion, marfo deir an
 Tighearna, eadhon le hógaihb phrionn-
 na na coigeadh. Annsin a dubhairt sé,
 éiríochas an cath ! agus do shrea-
 seifion, thuá.
 15 An sin do áirímh fé óga phrionn-
 na na coigeadh, & do bhádar dhá
 agus tríochad agus a dhó : agus na
 do chomhair fé an pobal uile,
 clann Ísrael uile, noch do bhi na
 míle.
 16 Agus do chúadar amach san meá-
 naíoi : acht do bhi Ben-hadad ag
 a gha cur fein ar meisge annsa pail-
 le, é féin agus na Righthe,
 a Righ dhéag ar shíthchid do bhi
 annamh leis.
 17 Agus do chúadar daoine óga phri-
 onn na coigeadh amach ar ttas, agus
 Ben-hadad [daoine] amach,
 do dínfiodar dhó, gha rád, thanga-
 daoine amach as Samaría.
 18 Agus a dubhairt seifion, mas go
 thanga thangadar amach, gabhuidh
 ad : nó mas do chathughadh thi-
 amach, gabhuidh béo iad.
 19 Mar sin thangadar óganiugh phri-
 onn na coigeadh amach as an ccath-
 agus an slágh do lean iad.
 20 Agus do mharbhadar gach aon aca
 a hime, agus do theitheadar na Si-
 rianiugh, agus Ísrael na tóruigheachd ;
 do chúidh Ben-hadad Righ na
 féin, ar muintir eich, agus a mhar-
 bhá na shochair.
 21 Agus do chúidh Righ Ísrael amach
 do bhuil fé na heich agus na car-
 bad, agus do mharbh fé na Sírianiugh
 a hime.
 22 Agus tháinig an siugh go Righ
 Ísrael, agus a dubhairt ris, éirigh,
 tháinig thú fein, agus tabhair aire,
 a feuch creá dhéanas tú : óir ar
 iompóg na bliadhna tiúca Righ na Si-
 rianiugh.
 23 Agus a dubhradar muintir
 Righ na Síria ris, is dée cnoc a ndé-
 ad, améin do bhádar ní budh láidre
 a hime : acht troideam riu annsa
 rofach, agus go deimhin budh láidre
 a hime ní iad.
 24 Agus déanfa an nise, cuir na
 Righthe gach aon a a áit, agus cuir
 cupinigh iona nionad.
 25 Agus áirímh slágh dhuit mar an
 tugh do chaill tú, each ar each,
 agus carbad ar charbad, agus troidhom
 a naghaidh annsa ríteach agus go

deimhin bíam níos láidre ná iad. Agus
 déist seifion ré na nglór, agus do rinne
 fé mar sin.

26 Agus tárla ar iompóg na bliadhna
 gur áirímh Ben-hadad na Sírianiugh, agus
 go ndeachaidh suas go Haphec do throid
 a naghaidh Ísrael.

27 Agus do hármheadh clann Ísrael,
 agus do bhádar uile a lathair, agus do
 shuigheadar clann Ísrael air a naghaidh
 amhuil dhá thréud bheaga mbeannan ;
 acht do lionadar na Sírianiugh an tír.

28 Agus tháinig oelach Dé, agus do
 labhair fé re Righ Ísrael, agus a dubh-
 airt fé ris, is marfo a deir an Tighear-
 na, do chionn go ndubhradar na Si-
 rianiugh, as Dia cnoc an Tighearna,
 acht ní hé Dia na ngleantadh é : uime-
 sin do bhéara mísi an lion móra uile
 ad láimhe, agus áitheonuidh tú gur mé
 an Tighearna.

29 Agus do shuigheadar as coinne a
 chéile seachd lá, agus is amhuidh bia,
 ar an feachtmhadh lá dfeadar cath :
 agus do mharbhadar clann Ísrael do
 na Sírianachaibh céud míle coisigh a
 néanlé.

30 Agus do theithiodar an chuid oile
 go Haphec, don chathair, agus do thuit
 balla ar sheachd míle shíthchid fear
 dar faghbhadh ; agus do theith Ben-ha-
 dad, agus tháinig don chathruigh go
 feomra a bhíad a steach.

31 Agus a dubhradar a muintir ris
 feuch anois, do chúalamar go rabhadar
 Righthe thighe Ísrael na Righthe tró-
 caireacha ; guidhim thú, cuirimid faicea-
 dach a ttiucholl ar niochtair, agus rópa-
 dha air ar ceannuibh, agus teachmaoid
 amach go Righ Ísrael : do bfeidir go
 labhaidh fé hanamla.

32 Mar sin do chuireadar faicea-
 dach ar a niochtair, agus rópadha ar
 a ceannuibh, & thangadar go Righ Ís-
 rael, agus a dubhradar, a deir do
 shearbhfhoghantuih Ben-hadad, guidhim
 tú, léig dhamh marthuinn. Agus a
 dubhairt seifion, an bhfuil fé fos béo ?
 fé mo dhearbhrathair é.

33 Anois do airigheadar na daoine
 go fríochnamhach an tiúsfadh éainní
 uadhán, & do ghlacadar go láith é ;
 & a dubhradar, Do dhearbhrathair
 Ben-hadad. Annsin a dubhairt seifion,
 éirighidh, tugaidh libh é ; annsin tháinig
 Ben-hadad amach chuige, & thug fé air
 teachd suas annsa charbad.

34 Agus a dubhairt [Ben-hadad]
 ris, na caitheacha do bhain mathairí
 dot athairí, aifeoguidh mísi iad, agus
 do dhéana tú fraide dhuit fein ann Da-
 mascus, mar do rinne mathairí a Sa-
 miria : annsin [a dubhairt Ahab]
 cuirfeadh a ríobhal thú ar an
 gcunnradhfa. Mar sin do rinne fé
 cunnradh ris, agus do léig fé ar su-
 bhal é.

35 Agus a dubhairt duine áirigh do chloinn na bhfiagh ré na chomharfúinn a mbreithir an Tighearna, guidhim thú, buail misí. Agus do dhúit an duine a bhualadh.

36 Annsin a dubhairt fé ris, do bhrigh nar umhlúigh tú do ghuth an Tighearna féuch ar ball a ndéileochaídh tú riomsa, muirfidh leomhan thú: Agus ar ball ar dhealuidh ris, fuair leomhan é, agus do mharbh fé é.

37 Ann sin fuair fé duine oile, agus a dubhairt ris, guidhim thú, buail mé, Agus do bhuail an duine é, ionnus agá bhualadh gur loit fé é.

38 Ann sin do imthigh an fáidh, agus do chomhfhuirigh ris an Rígh ar a eilíge, agus do chuir é fein a natharrach crotha le luáthreath ar a aghaidh.

39 Agus a nuair do bhi an Rígh ag gabháil thairis, do éigh fé chum an rígh, agus a dubhairt, do chuaídh do shearbhfhoghantúigh amach a meadhon an chatha, agus féuch d'fáil duine do leathtaoibh, agus thug chugamsa duine, agus a dubhairt, Coimhead an fearfa: má imthighionn se ar éanchor, annsin bíáidh hanumfa ar son a anma, nó díolfa tú tallann airgid.

40 Agus mar bhí do shearbhfhoghantúigh gnothuigheach annsa, & annsa, d'imthigh feisíon: agus a dubhairt Rígh Israel ris, is mar sin bhías do bhreitheamhus, do réidhigh tú fein é.

41 Agus do dheifrigh feisíon, agus do bhean an luáthreath dhá aghaidh, agus do aithin Rígh Israel gur do na fúghibh é.

42 Agus a dubhairt fé ris, is marfo a deir an Tighearna, do chionn gur léig tú uait as do láimh duine do órdugh misí do léirgrios, umefin rachaidh hanamfa ar son a anmáfan, agus do dhaoine ar son a dhaoine.

43 Agus do chuaídh Rígh Israel dhá thigh leubhach feargach, agus tháinig fé go Samária.

CAIA. XXI.

Eagcór Ahab attabhb Nábót.

AGus tárla a ndiaigh na neitheanasa, go raibh fineamhuin ag Nábót an Tífreelíteach, noch do bhi ann Israel, láimh ré palás Ahab Rígh Samária.

2 Agus do labhair Ahab re Nábót, gha rádh, tabhair dhámhsa thfineamhuin, chor go mbia si agum mar ghairdín luibhíon, do bhrigh go bhfuil si a bhfogus dom thigh, agus do bhéara misí fineamhuin is fearr ná i duit uirre; nó má fé is fearr do chítear dhuit, do bhéara mé a láach airgid duit.

3 Agus a dubhairt Nábót re Ahab, ná léigidh Dia dhámhsa, go tréach oighreachd mo fhinníor dhuit.

4 Agus tháinig Ahab dhá thigh go dubhach feargach, do bhrigh an fáidh aíl do labhair Nábót an Tífreelíteach ris: óir a dubhairt fé, Ní thiubhra oighreachd maitheadh dhuit: agus do luigh fé síos air a leabuidh, agus do poigh a aghaidh ó chách, agus níor bhlá leis arán díthe.

5 Achd tháinig Jesebel a bhean chugais agus a dubhairt ris, ciodh fá bhfuil spiorad comhdhubhach sin, nach leachd aran díthe?

6 Agus a dubhairt feisíon ris, do chuir gur labhair mé ré Nábót an Tífreelíteach, & go ndubhairt mé ris, tabhair dhámhsa dhá thigh airgid, nó má si do thoil, do bhéara mé fineamhuin oile dhuit uirre: & do fhreagar dhuit ní thiubhra misí m'fineamhuin duit.

7 Agus a dubhairt Jesebel a bhean ris, nach tusa anois riaghlúigh na ríghacht Israel? éirigh, agus an airgid agus bíodh do chroidhe fúach: do bhéara misí dhuit fineamhuin Nábót an Tífreelíteach.

8 Ann sin do scríobh si litreacha a nainm Ahab, agus do chuir fé na le na sheula, agus do chuir si na litreacha chum na fíníor: agus chum na naitál do bhi iona chathruigh na croinuidhe a bhfochar Nábót.

9 Agus do scríobh si annsa litreachaibh, gha rádh, Fógruidh trospadh ag curidh Nábót na shuidhe go b'ar a meaf an phobail.

10 Agus cuiridh días do dháclann, clann Bhéil, na suidhe as a chionn do dheanamh siadhuise na aghaidh dhá rádh, do scrannuidh tú Dia, agus a Rígh: agus annsin beiridh amach, agus clochuidh é, go néuguidh fé.

11 Agus do rinneadar mairt a chaitheach, ná fíníor agna na bhean, noch do budh áitreabhúigh iona chathruigh, mar do chuir Jesebel, agus mar do bhi scríobhtha annsa litreachaibh noch do chuir si chuca.

12 D'fúagradar trospadh, agus do b'ar reader Nábót na shuidhe go b'ar a meaf an phobail.

13 Agus thangadar a fleach días fúach, clann Bhéil, agus do shuigheadar na choime: agus do rinneadar clann Bhéil siadhuise na aghaidh, eadha a naghaidh Nábót a lathair an phobail, gha rádh, do mhaiflugh Nábót Dia, agus an Rígh. Annsin rugadar anach an ccaithruigh é, agus do chlochadar a clochuidh, go bhfuair fé bás.

14 Ann sin do chuireadar teacht go Jesebel, gha rádh, do chlochadh Nábót, agus déug fé.

15 Agus tárla a nuair do chuir Jesebel gur clochadh Nábót, agus go raibh fé mharbh, go ndubhairt Jesebel re Ahab,

Attadh na h-
ot re Abah
o tithibh
ifi.
dhi thig
gh an fhu
nefreleat
thiubhra
it: agus
agus d
nior bli

Agus éirigh, glac sealbh a bhfinea-
Nábot an Niefreelitigh, noch do
fios de do thabhairt duit ar airgid:
ní beo, achd marbh Nábot.
Agus tirla a nuair do chuála
go raibh Nábot marbh, gur éirigh
do dhuí fios go fineamhuin Ná-
an Niefreelitigh do ghlacadh feilbhe
Agus tháinig briathar an Ti-
earna go Hélias an Tisbiteach, gha
éirigh, imthigh fios do theagmháil
Abah Righ Ísrael, noch atá a sa-
reá: féuch, atá fé a bhfineamhuin
mar a ndeachaidh fé fios do ghlac-
feilbhe innte.
Agus laibheoruidh tú ris, gha
a marío a deir an Tighearna, nar
tú, agus fós nar ghabh tú
agus laibheoruidh tú ris, gha
a marío a deir an Tighearna, an
ar ligheadar na madruigh fuil
annsin lighfidh na madruigh
thuíllí fein.
Agus a dubhairt Abah re Hélias,
laibhair tú mé, ó mo námhú? agus
a hreagar leisinn, fíarus: do bhrigh
reac tú thú fein doibringhadh níl
amharc an Tighearna;
Féach do bhéara mísi oí ort,
a fíoríodh mé do shliocht, agus
cuidh me ó Abah an té mhúna
a bháid an bhalla, agus an té
a bháid a shlig, agus fhagthar ann
féin.
Agus do dhéana mé do thigh mar
a h-eroborim mhic Nébat, agus mar
a bháid mhic Ahíah, ar son an
a bháidhe ler bhróluighis mé chum
féin agus le tógais ar Ísrael pea-
cacha.
Agus do labhair an Tighearna ar
léal mar an gcéadna, ghá ridh,
a bháid na madruigh Isebel láimh re
a h-erol.
An té gheabhas bás ó Abah annfa
a bháid, a bháid na madruigh é: agus
a té gheabhas bás annfa machaire,
a bháid a bháid a nuair é.
Ach ní raibh áon cosmhúil re
Abah, noch do reac é fein doibringhadh
a bháid a bháid an Tighearna, noch do
a bháid a bháid Isebel chulge sin.
Agus do rinne sé go ro adhfhuath-
a bháid a bháid a bháid, do réir gach
a bháid a bháid a bháid na Hamori-
a bháid a bháid an Tighearna amach
a bháid a bháid Ísrael.
Agus tirla a nuair do chuála
Abah na briathar sin, gur réub fé a
a bháid, agus gur chuir fáicéadach ar
a bháid, agus gur thóisg, agus gur luidh
a bháid a bháid, agus gur imthigh
a bháid.
Agus tháinig briathar an Tighearna
a bháid an Tisbiteach, gha ridh.
An bhfaicann tá mór umhlughios
a bháid a bháid a bháid? do chuonn

gur umhluidh fé-é fein am lathair, ní
thiubhra mé an tinneachadh na liechibh-
fion, acht a liechibh a mhic do bhéara
mé an tinneachadh ar a thigh.

C A I B. XXII.

Abah tré impidhe na bfaigha meallach,
do chuaidh sé amach, ar do thuit sé san
cath. 41. Deagh riogbadh Jehosaphat.

Agus dfanadar trí bliadhna gan
chogadh idir Shíria, agus Ísrael.
2 Agus tirla a gcionn an treas bli-
dhan, go táinig Iehosaphat Righ Iúdah
fios go Righ Ísrael.
3 Agus a dubhairt Righ Ísrael ré na
mhuintir, nach bhfuil a fhios aguibh
gur linne Rámot an Gilead, agus sinn
ar ttáimh marío, gan a buain amach a
láimh Righ na Síria?)
4 Agus a dubhairt fé re Iehosaphat,
an racha tusa liomsa a ecath go, Rá-
mot-gilead: agus a dubhairt Iehosaphat
re Righ Ísrael, atáimí mar atí tusa,
mo mhuintir mar do mhuintir, meich
mar heachraidh.
5 Agus a dubhairt Iehosaphat re Righ
Ísrael, guidhim thú, fiafrugh briath-
ar an Tighearna a nuigh.
6 Ann sin do chruinnigh Righ Ísrael
na fiaighe a gcionn a chéile, timchioll
cheithre chéud fear, agus a dubhairt riú,
an racha mé a naghaidh Rámot-gilead
do chur catha, nó an leigfidh me dho?
agus a dubhradarán, imthigh fias:
oír toirbheora an Tighearna a láimh an
Righ í.
7 Agus a dubhairt Iehosaphat, nach
bhfuil fiaigh leis an Tighearna annfa,
taobh amuigh dhiobhsa go bhfiafrugh-
mis de?
8 Agus a dubhairt Righ Ísrael re Ie-
hosaphat, atá fós éandwine amháin, Mi-
cajah mhac Imlah, tre a bhfeudam
fiafrughadh don Tighearna: acht atí
fíath agomá air: oír ní thiairghionn
maith dháimh, ach oí: é a dubhairt
Iehosaphat, ná habradh an Righ sin.
9 Ann sin do ghoir Righ Ísrael oí-
figeach, agus a dubhairt, deithfrigh ann-
fa Micajah mhac Imlah.
10 Agus do shlig Righ Ísrael agus
Iehosaphat Righ Iúdah, gach aon na
chathaoir ríoga ar ecur a róbadha
umpá a nionad sholamh a ndul a fleach
gheata shamária, agus na fáidhe uile
ag fáidheadoireachd da lathair.
11 Agus do rinne Sedeciah mhac
Chenaanah adharca íarúinn dó fein:
agus a dubhairt, is marío a deir an Ti-
ghearna, íeóso chnaguis tú na Síria-
nigh, nó go ísriosta tú iad.
12 Agus do thairghireadar na fá-
idhe nile marfin, ghá ridh, éirigh fíus
go Rámot-gilead, agus go nairghe
leachd: oír do bhéara an Tighearna a
láimh an Righ í.

13 Agus an teachdaire do chuaidh do ghairm Mhicajah, do labhair fé ris, ga rádh, feuch a nois foillsighid bráthra na bhfágh ní maith don Rígh le hainbhéal; guidim thú, biodh thifocalfa mar fhocal duine aca, agus labhair an ní is maith.

14 Agus a dubhairt Micajah, mar mhairios an Tighearna, gídh bé déaras an Tighearna riomfa, isé sin laibhérad.

15 Mar sin tháinig fé chum an Rígh, agus a dubhairt an Rígh ris, a Mhicajah, an racham a naghaidh Rámot-gilead do chathughadh, nó an léigfeam dhí: agus do fhreagair seíon é, imthigh, agus beir buaidh: óir do bhéara an Tighearna i a laimh an Rígh.

16 Agus a dubhairt an Rígh ris, cá mhéid nair mhinneochus mé thú, nach inneofa tú éinni dhamh acht an ní bhias firinneach a naim an Tighearna.

17 Agus a dubhairt seíon, do chonnaic mé Israel uile spreidhte ar na cnocai bh, mar cháorchuibh ag nach biadh áodhuire: agus a dubhairt an Tighearna, ní bhfuil maighifir orra fó, sílledis gach áon aca dha thig a fíothcháin.

18 Agus a dubhairt Rígh Israel re Iehofaphat, nach ar innis mé dhuit nach déanadh fé fáistine ar bith mhaith dom tháobhsa, achd olc.

19 Agus a dubhairt seíon, éistfe ar a madhbhar sin briathar an Tighearna: do chonnaic mé an Tighearna na shuidhe iona chathaoir, agus síoigh fhlaithreamhnas uile na sealamh na shochair ar a laimh dheis, agus air a laimh chlé.

20 Agus a dubhairt an Tighearna, cia bhéaras ar Ahab dul suas le tuitfeadh fé a Rámot-gilead? agus a dubhairt áon marfo, agus áon mar fud.

21 Agus tháinig spiorad amach, agus do sheas a bhfiadhnuise an Tighearna, agus a dubhairt, do bhéara mísi air é.

22 Agus a dubhairt an Tighearna ris, cia leis? agus a dubhairt seíon, racha mé amach, agus buaidh mé am spiorad bhreagach a mbéul a fhágh uile. Agus a dubhairt seíon, cuirfidh tú impidhe air, agus fos buaidheochuidh tú: éirigh amach agus déana sin.

23 Anois uimesin féach, do chuir an Tighearna spiorad bréagach a mbéul na bhfágha agadfa uile, agus do labhair an Tighearna olc dot tháobhsa.

24 Achd tháinig Sedeciah mhac Chezmanah a bhfogus, agus do bhuail fé Micajah ar an leacain, & a dubhairt, cia an tlighe ar ghabh spiorad an Tighearna uaimse do labhairt ríofa.

25 Agus a dubhairt Micajah, feuch do chise ta sin annfa ló a racha tú a seomra a bhfad a steach dot fhólach féin.

26 Agus a dubhairt Rígh Israel, glacaidh Micajah, agus beirigh libh é air a ais go Hamon uachtarán na caitheach, agus go Joas mac an Rígh;

27 Agus abruidh, is marfo a dhuir Rígh, cuir an fearló a bproíon, beathuigh é lé harán an doiligh, lé huilge an dolais, nó go tige ní fíothchain.

28 Agus a dubhairt Micajah, mí tú ar éanehor a fíothchain, níor labhair an Tighearna thriomfa. Agus a dubhairt seíon, éistfe a phobal re chéile.

29 Mar sin do chuaidh Rígh Israel re Iehofaphat Rígh Iúdah suas go Giléad.

30 Agus a dubhairt Rígh Israel re Iehofaphat, cuirfidh mísi mé féin a tharrach crotha, agus rachad sin chathachd cuirsi do robadha ort. Agus dífí Rígh Israel é féin, agus do chuir sin fan chath.

31 Acht do aithin Rígh na Srín a dha chaipitín déug agus fíoché, ag rígh riaghladh ós ciomh a charbad, gur rígh. Na troidigh re seach beag nó mór, an amháin fé Rígh Israel.

32 Agus tarla an tan do chomhairle captinigh na ccarbad Iehofaphat, go ndubhradar, go déimhin isé síd Rígh Israel: Agus dílleadar a leathach do throid ris, agus do ghoir Iehofaphat re comhairle.

33 Agus tarla a nuir do aithneadar captinigh na ccarbad re Rígh Israel é, gur fhilleadar ar a n-ona thóruigheachd.

34 Agus do tharruing duine eile bogha go teagmhuiseach, agus do bhuail fé Rígh Israel eidir altuibh an fobail: uimesin a dubhairt fé re na chéisteoir, iompoigh do lámh, agus bair amach as a tflaigh mé, óir aithne loitidh.

35 Agus do mbéuduigh an cath na lá sin, agus do congmhadh an Rígh na iona charbad a naghaidh na Srín, agus fuair fé bás tráthnóna: agus do rith a nfuil as an cneidh amach go lé an charbuid.

36 Agus tugadh fuagra ar feadh an tflaigh timchioll dhul faoi na gréin, gha rádh, imthigheadh gach uile duine dha chathruigh, agus gach uile duine dha thir fein.

37 Mar sin déug an Rígh, & tapad é go Samária agus do adhlacadar an Rígh a Samária.

38 Agus do nigh duine an carbad a lochan Samária, agus do ligheadar an madruigh a shuíl suas, agus do nighadar a eideadh do réir bhréithe an Tighearna, noch do labhair fé.

39 Anois an chuid oile do ghníomhach Ahab, & a nuile ní dá ndearna fé, agus an tigh do rinne fé do chnámhuibh, agus na huile chaitheacha dar chuir fé sin, nach bhfuilid síad scríobtha a leathach croinice Ríogh Israel?

40 Mar sin do choduil Ahab a bhfeachair a aithreadh, agus do ríoghadh Ahaba a mhac na aít.

Jehosaphat.

41 Agus do thosúigh Jehosaphat Aha a ríoghachd ós cionn Judah agus coathramhadh bliadhna do Ahab le Israel.

42 Do bhí Jehosaphat cuig bhliadhna thriochad d'ois a nair do thosúigh a ríoghe, & do bhí na Rígh cuig bhliadhna fithichid ann Jerusaleam: & do bé na mthar Ahaba inghean Shilli.

43 Agus do shiubhail fé a slighthibh a athar, níor shill fé do leathaoibh a athar, ag déanamh an neithe fa ceart a dháire an Tighearna: gidheadh níor shiubhail na hite arda ar cuil; óir do shiubhail an pobal, agus do loigedis a nair annsa haitibh arda.

44 Agus do rinne Jehosaphat fíothachán re Rígh Israel.

45 Anois an chuid oile do ghníomhaigh Jehosaphat, agus na cumachda a tháinig fé, agus cionnus do rinne a tháinig, nach bfuilid scríobhtha a leabhar críonice Ríogh Judah?

46 Agus ar mhair do na Sodomitibh, agus a nair a leathibh a athar Aha, do shiubhail ar a tir iad.

47 Ní raibh ansin Rígh ar bhith ann ann; fear ionaid Rígh do bhí na Rígh.

43 Do rinne Jehosaphat luingis do Tharsis do dhul go Hóphir ar ceann óir: achd níor imthighthead sóir do bhriseadh na luinga ag Héshon-géber.

49 Ann sin a dubhairt Ahasiah mhac Ahab re Jehosaphat, léig do mo sheirbhíseachaibhse dul le do muintir annsa longaibh: achd níor bháil lé Jehosaphat sin.

50 Agus do chodúil Jehosaphat ag aithribh, agus do hadhlaiceadh a bhfochar a aithreadh é a ceathraigh Dhaibhi a athar: agus do ríoghaigh Iehoram a mhac na sí.

51 Do thosúigh Ahasiah mhac Ahab riaghladh ós cionn Israel a Samaria, an seachdmhadh bliadhna deig do Jehosaphat Rígh Iúdah, agus do bhí na Rígh dha bhliadhuin air Israel.

52 Agus do rinne fé olc a radharc an Tighearna, agus do shiubhail a slighe a athar, agus a slighe a mthar, agus a slighe Ieroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel pearaghladh.

53 Óir do rinne ré serbhis do Bhaal, agus do onóruigh fé é, agus do bhróstaigh fé an Tighearna Dia Israel chum feirge, do réir a nuile ní dá ndéanúigh a athar.

IN DARA LEABHAR NA RIOGH, DA NGOIR-

THEAR GO COITCHEANN, AN CEATH-

RAMHADH LEABHAR NA RIOGH.

CAIB. I.

1. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Nsin do chuaidh Móab a gceogadh a naghaidh Israel tar éis bháis Ahab.

2 Agus do thuit Ahasiah síos tré laitis a shéomra éachdarach do bhí a Samaria, agus do bhí fé tinn,

agus do chuir teachda uadh, agus a dubhairt riu, éirigidhe, siafrúghidh do Bhaal-sebub dia Ecron an ttiucia mé ón ttiucia so.

3 Achd a dubhairt aingeal an Tighearna re Helias an Tibiteach, éirigh, imthigh riu do theagmhail ré teachdaibh Rígh Samaria, agus abair riu, An do chionn nach bhfuil Dia ann Israel atáthaóise ag dal diafrúigh sgéul do Bhaal-sebub dia Ecron?

4 Anois ar a nadhbhar sin is marfo a deir an Tighearna; ní thiucia a nuas as an leabaidh sin ar a ndeachuidh tú fé, achd do gheabha tú bás go deimhin. Agus dimthigh Helias.

5 Agus a nuair dshleadar na teachda ar a nuas chuire, a dubhairt fé riu, cred fé shleabhair ar bhuir nais?

6 Agus a dubhradar sin ris, tháinig duine suas ar cooinne, agus a dubhairt fé rinn, imthighidh, éirigidh a ris chum an Rígh ó ttagabhair, agus abruidh ris, is marfo a deir an Tighearna, an do chionn nach bhfuil Dia ann Israel chuiris tú teachda diafrúigh do Bhaal-sebub dia Ecron? ar a nadhbhar sin ní thiucia tú a nuas as an leabaidh sin ar a ndeachaidh tú fé, achd do gheabha tú bás go deimhin.

7 Agus a dubhairt seifion riu, cred an ghne dhuine an té sin tháinig suas bhuir cooinne, agus dinnis na briathrafa dhibh?

8 Agus do shreagradar sin é, duine fionnadhmhach, agus críolúigh le crios leathair timchioll a chaóil. Agus a dubhairt seifion, isé Helias an Tibiteach é.

9 Ann sin do chuir an Rígh chuige, caiptín ciógaid maille re na cháogad: agus do chuaidh fé suas chuige, (agus féach, do bhí seifion na shuighe ar mhullach cruic) agus do labhair fé riu, thusa a óglach Dé, dubhairt an Rígh riot teachda nuas.

10 Agus do shreagair Helias, agus a dubhairt re caiptín an cháoguid, mas óglach do Dhia mí, ansin tigeadh teine

do chéadar ó chéile anonn fa
do chuaidh Elifá thairis.
Agus an tan do chonnadar mic
leifigh, noch do bhí ag feitheamh an
leifigh, é a dubhradar, dfin spiorad
air Elifá. Agus thangadar na cho-
nna, agus do chlaonadar iad féin go
lathair.

Agus a dubhradar ris, féuch anois
ag do shreabhsigh cáogad fear
midhaid thú, imthighdis, a-
nnaid do mhaighistir, ar eagla
do spiorad an Tighearna suas é,
gur theilg sé air shliabh éigin é.
Agus a dubhairt seifion, ní chuirfidhe
iad.

Agus a nuair do sháruigheadar é,
raibh náire air, a dubhairt fé,
do chuireadar uimefin cáogad
agus diarradar é trí lá, achd ní
radar é.

Agus a nuair thangadar a ris
an t-ann (óir dfin sé leo an Jericho.)
dubhairt fé ris, nach ndubhairt mifi
lá. Ní himthighidh.

Agus a dubhradar muintir na cai-
thre re Helifá, guidhmíid thú, féuch
do chuireamhach fuidhiughadh na caith-
re, mar do chí mo thighearna:
é a óc an tuifge, agus an talumh
do bhorrach.

Agus a dubhairt seifion, tabhrúigh
ann cruifin nuadh, agus cuirigh
ann: agus thugadar sin
ann.

Agus do chuaidh seifion amach
raibh gineamhuin na nuifgeadh, a-
nnaidheil sé an salann ann, agus a
nuair, is marfo a deir an Tighear-
na: ní raibh mé na nuifgeadhais, ní bhia
marbhadh nó neamhthorradh.

Marfin do leaifigheadar na huif-
geadh agus a nigh, do réir bhréithre
leis noch a dubhairt fé.

Agus do chuaidh fé suas as sin
a léal, agus mar do bhí fé ag im-
teadh suas ar a tslighe, thangadar
leis bheaga amach as an gcathrúigh, a-
nnaidheil sé an salann ann, agus a
nuair, is marfo a deir an Tighear-
na: ní raibh mé na nuifgeadhais, ní bhia
marbhadh nó neamhthorradh.

Agus do iompoigh seifion ar a
nuair, agus dfeuch orra, agus do mhal-
ligh sé iad a mainn an Tighearna:
ag tháinig amach dhá mhatghamhuin
ann: agus an ccoill, agus do réu-
ladh dias agus dá fhithchíod leanamh
leis.

Agus do chuaidh fé as sin go
Stub Carmel, agus as sin dfill sé go
Samaria.

A Nois do thofaigh Jehoram mhac A-
hab a rioghachd ós cionn Israel a
Samaria an techdmhadh bliadhan déug
do Jehosaphat Rígh Judah, agus do bhí na
Rígh dhá bhliadhun déug.

Agus do rinne sé oic a radharc an
Tighearna, acht ní cofsmbuil re na athair
nó ré na mhathair: óir do chuir seifion
uadh íomhaigh Bhaal, noch do rinne a
athair.

Ar a shon sin do théann sé ris na
peacadhuibh do rinne Jeroboam mhac
Nébat, noch thug ar Israel peacadh dhéa-
namh: níor dbealuigh sé ris sin.

Agus do bhí Mela Rígh Moab na
mhaighistir cáorach, agus do bheireadh
do Rígh Israel céud míle uan, agus céud
míle reithe gun a noluinn.

Agus tarla a nuair déug Ahab, go
ndeacuidh Rígh Moab a gcogadh ar
Rígh Israel.

Adus do chuaidh an Rígh Jehoram
amach as Samaria a nuair chéadna, agus
do airmh sé Israel uile.

Agus dimthigh sé, agus do chuir
fé síos go Jehosaphat Rígh Judah, dhá
rádh, do chuaidh Rígh Moab a geo-
gadh am arhaidh, an racha tá liom do
chathuadh a naghaidh Mhoab? Agus a
dubhairt seifion, rachad: atamle
mar atá tusa, mo dháoine mar do dhá-
oine, agus mo mharcshlágh mar do
mharcshlágh.

Agus a dubhairt fé, cia an
tlighe a rachum suas? agus do shreag-
air seifion, An tlighe tré fháach Edom.

Mar fin do imthigh Rígh Israel, a-
nnaidheil sé an salann ann, agus a
nuair, is marfo a deir an Tighear-
na: ní raibh mé na nuifgeadhais, ní bhia
marbhadh nó neamhthorradh.

Agus a dubhairt Rígh Israel, A
thruaighe gur ghóir an Tighearna na trí
Ríghthe is a ccionn a chéile dá sea-
chad a laimh Mhoab.

Agus a dubhairt Jehosaphat, Nach
bhfuil annso fígh leis an Tighearna?
agus do shreagair duine do mhuintir
Rígh Israel é, agus a dubhairt, atá
annso Elifá mhac Saphat, noch do
dhóirt uifge ar lámhuibh Elifá.

Agus a dubhairt Jehosaphat, atá
briathar an Tighearna maille ris.
Ann fin do chuaidh Rígh Israel, agus
Jehosaphat, agus Rígh Edom síos go
nuige é.

Agus a dubhairt Elifá ré Rígh Is-
rael, créd atá agamsa ré dhéanamh
ríotia? imthigh go fíghibh hathar,
agus go fíghibh do mhathar. Agus a
dubhairt Rígh Israel ris, ní headh, óir
do ghóir an Tighearna na trí Ríghthe
a ccionn a chéile dá seachad a laimh
Mhoab.

Agus a dubhairt Elifá, mar
mhairios Tighearna na síogh dá lathair a
seafuim, muna bhféachuinn go deimhin do
Jehosaphat Rígh Judah do bheith a la-
thair,

CAIB. III.

Do imis Elifá do rioghaibh Israel, Judah,
a Edom, go biagbuidheadh iad ar
muintir Mhoab.

thair, ní fheuchain leath riotta, agus ní fhaicshinn tú.

15 Acht a nois tábhair fear seanma chugam. Agus tairla a nuair do shion an fear seanma, go tainic lámh an Tighearna fairinn.

16 Agus a dubhairt sé, is marfo a deir an Tighearna, déanuidh an gleanna-fa-lán do dhíogachaibh.

17 Oir is marfo a deir an Tighearna, ní fhaicfidhe gaoth, agus ní mó chifidhe fearthuinn, gidheadh lionfuidhear an gleanna uisge lé a bhfeudfuidh uisge dol, sibh fein araon, agus bhur nairneis, agus bhur nainmhintigh.

18 Agus ní bhfuil annso acht ní éatrom a radharc an Tighearna; seach-éduigh sé na Moabitigh fós ion bhur lámh.

19 Agus bualadhthe gach éanchathair dhaingion, agus gach éanchathair thoghta agus leag fuithhe gach éan chram maith, agus stopfuidhe gach uile thobar uisge, agus mullfidhe gach éanchuid mhaith fhearainn lé clochaibh.

20 Agus tairla ar maidin a nuair do bhoisladh an niodhbhairt bliidh, feuch, go tainic uisge a slighe Edom, agus do lionadh an tír le huisge.

21 Agus a nuair do chualadar na Moabitigh uile go tngadar na Ríghthe suas do throid na naghaidh, do chruinnigheadar an mheid re tainic arm iomchar, agus os a chionn, agus do shealadar ar an leithimíol.

22 Agus do éirgheadar suas go moch ar maidin, agus do lonnruigh an ghrian ar a nuisge, agus do chonnadar na Moabitigh an uisge don tír sibh oile choimhdhearg re fuil.

23 Agus a dubhradar, is fuil so, atáid na Ríghthe marbh go deimbin; agus do bhuailleadar féin a cheile: anois ar a nabhbarfin a Mhóab, freagair chum na hEadala.

24 Agus a nuair thangadar go fionngport Ísrael, do éirgheadar na Híraelitigh suas, agus do bhuailleadar na Moabitigh, ionduis gur theitheadar rompa: acht do chualadar ar a naghaidh, bualadh na Moabíteach air fad agus a tír fein.

25 Agus do bhriseadar síos na caithreacha, agus ar gach uile phiosa mhaith fhearainn do chaith gach éanduine a chloch, gur lionadar é, agus do stopadar a nuile thobar uisge, agus do ghearradar na croinn mhaithhe uile: amháin ann Círhafet d'fghbhadar a clocha: acht cheana do chualadar luchd na cetráin tabhuill na ttimchiol, agus do bhuailleadar í.

26 Agus an tan do chonnaire Rígh Mhóab an cath ro dhoirbh; do rug sé leis feacht céad fear do tharruing eoidheamh, do bhriseadh tré chách go Rígh Edom, acht níor fheadadar.

27 Ann sin do ghlac sé a mhac fa

fine do bhiadh na oighe ar na rioghachd, agus do iodhbair é an offrail loidge ar an mballa, do bhi diombuadh romhóir a ghaidh Ísrael, agus do imthigh uadh, agus d'fheadar dá naimhfein.

CAIB. IV.

Cúig mhorbhailte ainmreomhail deann Belisa.

A Nois do figh bean áirigh do mhac na bhfagh chum Elísa, rádh, fuair do shearbhsíochan mfeair bús, agus atá a shíos agad go eagla an Tighearna air do shearbhsíochan agus tainic fear na bhfagh do bhí mo dheile mac leis dá mbeith si do oirle aige.

2 Agus a dubhairt Elísa rís, do dhéanadfa ar do shon? innis dom atá agad ann do thigh? agus a d'fhead sí, ní bhfuil éinni ag do bhunús annsa tigh, achd pota ola.

3 Ann sin a dubhairt seifion, fagh foithighe ar iasachd anna chomharáinnuibh uile, eadhon fagh solmha: ná táobh ré beagán.

4 Agus a nuair thuicfais tu a bhá, druidfidh tú an doras ort fein, agus do mhacaibh, agus doirfidh na foithighibh sin uile, agus cuirfidh si foitheach lán, a leathtaobh.

5 Mar sin do imthigh si uadh, agus dhruid si an doras uirre fein agus ar a cloin, noch thug na foithigh chuire, agus do dhóirt si anna nola.]

6 Agus tairla a nuair do bhiad na foithighe lán, go ndubhairt sí re mac, tabhair chugam fós foitheach lán: agus a dubhairt sé rís, ní b'fáit foitheach mios mó ann: agus do fad an ola.

7 Ann sin tainic si, agus do d'glach Dé: agus a dubhairt seifion, imthigh, reac a nola, agus d'fhead, agus táir féin agus do chlann suas ar an ccuid oile.

8 Agus tairla lá éigin gur ghabh Elí thrid Shunew, mar a raibh bean m'edha, gur choimheignigh si é d'fhead aráin: agus is mar sin do bhi dá mhac dá ngéabhadh annsin, go ttagh si a fteach ann, dithe aráin.

9 Agus a dubhairt sí re na fear, feuch anois, meafaim gur duine naimh an t'fí ghabhus ré ar táobh go n'nic.

10 Guidhim thú, déanum féorma bog ar an mballa dhó, agus cuirim leat uigh annsin dhó, agus bórd, agus an agus coinnleoir: agus as amháin b'fá a nuair thuicfais fé chugainn, go b'f'fidh fé annsin a fteach.

11 Agus tairla lá éigin dhá tainic si sin, agus do chualadh a fteach don téann, agus do luigh sé ann.

12 Agus a dubhairt sé re Gehasi a
mháthair, goir an Tíunamiteach.
Agus a nuair do ghoir sé
do fheas si as a choinne.

13 Agus a dubhairt sé ris, abair ría
do fheas do bhitá curamach jomuinne
an gcáramá uile : cred atá re
leannamh air do shon ? an áill leachd
dubhairt ris an Rígh ad thimchioll, nó ré
nó an tshígh ? agus do f hreagair sifi,
agus an chomhough a meafg mo dha-
nead.

14 Agus a dubhairt seifion, cred
atá ré a dbeánamh ar a shon ? a-
agus do f hreagair Gehasi, go deimhin ní
fáid éanduine cloinbe aice, agus atá a
leannamh air.

15 Agus a dubhairt seifion, goir i.
Agus a nuair do ghoir sé i, do fheas si
an dorus.

16 Agus a dubhairt seifion, tim-
thia a nameta do réir aimsire na
réite, bíadh mac agad : agus a du-
bhairt sifi, ní headh ó mo thighearna,
agus Dé, ní déana bréug red bhan-
teach.

17 Agus do toirtheadh an bhean, a-
agus rug si mac annsa namfa a du-
bhairt Elísa ría, do réir aimsire na
réite.

18 Agus a nuair do fhas an lean-
amh, tirla lí go ndeachuidh sé a-
chum a athar agus an methill bhú-
da.

19 Agus a dubhairt sé ré na athair,
mo cheann, mo cheann : agus a dubhairt
leannamh ré buachuill, beir chum a mha-
thair.

20 Agus a nuair do rug sé air, agus
chum a mhathair é, do shuigh sé ar
a bhéul go meadhon laóí, agus fuair
é an annsa.

21 Agus do chuaidh sifi suas, agus do
chuir na luidhe ar leabuigh óglach Dé é,
agus do dhruid si an dorus air, agus
do chuaidh si amach.

22 Agus do ghoir si air a fear, agus
a dubhairt ris, guidhim thú, cuir chu-
gion do na hoganachaibh, agus aon
do na baslaibh, go rithe mé go bóglach
Dé, agus go tti me a ris.

23 Agus a dubhairt seifion, cred as a
meafg chuige a nuigh ? ní ré nuadh, nó
fheas atá ann : agus a dubhairt sifi, (bí-
adh) go maith.

24 Ann sin do chuir si diallaíod ar
a dhia, agus a dubhairt ré na bóglach,
annsa, agus gluais romhuinn ; ní fáil-
igh do mharcuigheachd ar mo shonfa,
annsa nábra mé riot é.

25 Mar sin do imthigh si, agus thá-
inig go bóglach Dé go siabh Carmel :
agus tirla a nuair do chionnairé óglach
Dé i a bhíad uadh, go ndubhairt sé ré
Gehasi a óglach, feuch, si síd an Tíu-
namiteach :

26 Guidhim thú, rioth anois na co-
inn, agus abair ría, an bhfuiltear go

maith agad ? an bhfuiltear go maith ag
thfear ? an bhfuil an leannamh go maith ?
agus do f hreagair sifi, gha rádh, atachair
go maith.

27 Agus a nuair tháinig si go bóglach
Dé agus an cconoc, rug si ar chofuibh
air : acht tháinig Gehasi a ngar dá ccur
uadh. Agus a dubhairt óglach Dé, léig
dhi, óir atá a hanum ar na chrádh
ionte : agus do rheil an Tighearna orun-
sa é, agus níor innis sé dhanm é.

28 Ann sin a dubhairt sifi, nar íarr
mísi mac ar mo thighearna ? nach
dubhairt mé, ná meall mé ?

29 Ann sin a dubhairt sé ré Gehasi,
crioluigh do cháol, agus glac mo bha-
tasa ann do láimh, agus imthigh romh-
ad : má theagmhann éanduine riot, na
beannuigh dhó, agus má bheannuighonn
éanduine dhuit, na freagair é a ris : agus
leag mo bhata ar aghaidh an leinimh.

30 Agus a dubhairt mathair an lei-
nimh, mar mhairios an Tighearna, agus
mar mhairios hanumfa, ní fuighidh
mé thú. Agus déirigh sé, agus do lean
sé i.

31 Agus do ghluais Gehasi rompa,
agus do leag sé an bata ar aghaidh
an leinimh, ach ní raibh guth nó é-
isteachd ann : uimefin do chuaidh sé na
choinnefion a ris, agus dinnis dó, ghá
rádh, ní bhfuil an leannamh dúisfighe.

32 Agus a nuair tháinig Elísa don tigh,
feuch do bhi an leannamh marbh, agus
é na luidhe ar a leabuidhsion.

33 Uimefin do chuaidh sé a steach,
agus do dhruid an dorus orra aráon, agus
do ghuidh sé an Tighearna.

34 Agus do chuaidh sé suas, agus do
luidh sé ar an leannamh, agus do chuir a
bhéul air a bhéul, & a shúile ar a shúilbh,
agus do shín sé é fein ar an leannamh, a-
agus dhis feoil an leinimh te.

35 Ann sin dhíl sé, agus do shu-
bhail sé an tigh síos agus suas, agus do
chuaidh sé, agus do shín sé é fein air :
agus do rinne an leannamh frothfurchach
feachd nuire, agus dsofcuil sé a
shúile.

36 Agus do ghoir sé ar Ghehasi, agus
a dubhairt ris, goir an Tíunamiteachfa.
Mar sin do ghoir sé i, agus a nuair thá-
inig si a steach chuige, a dubhairt seifion,
tóg suas do mhac.

37 Ann sin do chuaidh si a steach
chuige, agus do thuit si agá chofuibh,
agus do chlion i fein go nuige an tta-
lumh, agus do thóg suas a mac, agus
do chuaidh si amach.

38 Agus tháinig Elísa a ris go Gil-
gal, agus do bhi gorta annfa tirl, agus
do bhadar mic na bhfagh na fuighe na
fhiahdnuife, agus a dubhairt seifion re
na óglach, cuir síos an pota mór
agus brúth phraifeach do mhacaibh na
bhfagh.

39 Agus do chuaidh duine amach
sin machaire do chnuasach luibhionn,
agus

agus fuair sé fineamhuin fhíadhuin, agus do chruinnigh dhe sin buinneáin lán a ochda, agus thainig, agus do ghearr iad a bpota na praisigh, óir ní raibh a fhios aca cred iad.

40 Ann sin do líonadar amach praisfeach do na daoineibh re a ithe: agus tairla a náir do bhádar ag ithe na praisigh, gur éigheadar, agus go ndubhradar, ó a ogleaich Dé, atá bás anna bpota: agus níor fhéadadar ithe.

41 Acht a dabhairt seifion, maifeadh tabhrugh chugam min; & do theilg sé san phota í; agus a dubhairt sé, doirt auit chum na ndaoineadh go nithid: agus ní raibh dochar san phota.

42 Agus tháinig duine ó Bhaal-falífa, agus thug chum ógleaich Dé arán do na céad tórthaibh, síthech builin eórna, agus deufa iomlán arbha jona ccaithleach fein: agus a dubhairt seifion tabhair do na daoineibh, go nithid.

43 Agus a dubhairt a shearbhfhoghantugh, cred fi cuirfínne fo a bhfaghnuife chéad fear? a dubhairt seifion a ris, tabhair do na daoineibh go nithid; óir is marfo a deir an Tighearna, iofuid agus bíaidh fuighioll aca.

44 Annsin do chuir sé sin jona bhfaghnuife, agus a duadar, agus do bhí fuigheall aca, do reir bhreithre an Tighearna.

CAIB. V.

Do liagbais Elífa. lubra Naaman.

ANois do bhí Naaman caiptín slóigh Rígh na Síria na dhuine mór agá thighearna, agus ro onorach, do bhrigh gur dá thaóibh thug an Tighearna tair-cháil do Shíria; do bhí sé mar an gcéad-na na dhuine neartmhar a ngaifidh, acht do bhí sé na lobhar.

2 Agus do chuaidar na Síriamhuigh amach na ccuideachduibh, agus thugadar braighe léo as tír Ísrael, cailin beag, agus do bhí sí ag feithiomh ar mhnaói Náman.

3 Agus a dubhairt sí re na maighistreis? do bhféarr liom go mbeith mo thighearna ag an bhfaigh atá a Samária: óir do leighisíodh sé on lubhra é.

4 Agus do chuaidh duine a steach, agus dionis dá thighearna, gha rádh, is marfo agus marfo a deir an cailín atá do thír Ísrael.

5 Agus a dubhairt Rígh na Síria, gluais, imthigh romhad, & cuirfidh mísi litir chum Rígh Ísrael. Agus do ghluais seifion, agus rug leis deich ttailunna airgid, agus fé mhíle piofa óir, agus deich natharrugh éaduih.

6 Agus thug sé an litir go Rígh Ísrael gha rádh, anois a nuair tluicfas an litir, feuch do chuir mé mo shearbhfhoghantugh Náman chugad, chor go leigheestá é ón a lubhra.

7 Agus tairla a nuair do Rígh Ísrael an litir, gur bhrí eadach, agus go ndubhairt sé, An mísi do mharbhadh, agus do dhéan beo, as a ccuriorm an fearó chomh shlanughadh duine óna lubhra? agus nadhbharrín guidhim sibh, agus feuchuidh ciendus iarruis fé chugam.

8 Agus is amhluidh bhí, a do chuaidh Elífa óglach Dé, go Rígh Ísrael a eadach, do chuir sé an Rígh, gha rádh, cred far bhrí eadach? tigeadh sé anois chomh agus bíaidh a fhios aige go bhfuil ann Ísrael.

9 Ann sin tháinig Náman go mharclhuagh, agus 'gun a chomh agus do sheas sé ag doras Elífa.

10 Agus do chuir Elífa teacht chuide dhá rádh ris, imthigh, agus thí fein ann Iordan seachd nuire, agus tiuicfaidh tifeoil. chugad a ris, bíaidh tú glan.

11 Acht do ghabh fearr Náman, agus dimthigh roimhe, agus a deir sé, feuch do shaoil mé go tluicfe sé amach chugam go deimhin, agus go seasadh, agus go ngoirfeadh ar an Tighearna Dé, agus go mbeidh a lámh ós cionn a nothair, agus an tair do shlanughadh.

12 Nach féarr Abána agus Ephar, aibhne Dhamaíscus, ní a bhí duiigeadhuibh a Nísráel? nach bíadhim ionnladh ionta sin, agus tair glan? mar sin do fháll sé, agus thigh roimhe a bhfeirg.

13 Agus thangadar a mhuirir eige, agus do labhradar ris, & a dubhradar, ó a athair, dá mbradh an tír riot ní mór éigin do dhéanamh na déanta é? nach ro mhó ná sin a nuair a deir sé riot, ionnail, agus bí glan.

14 Ann sin do chuaidh sé sin, agus do thom sé é fein seachd nuire an Iordan, do reir mar a dubhairt óglach Dé, & thainig a fheoil a ris mar fhuil leinimh bhig, agus do bhí sé glan.

15 Agus dhíl sé chum ógleaich Dé é fein agus a chuideachda uile, agus thainic, agus do sheas sé dá lathair agus a dubhairt sé, feuch, anois ataghim nach bhfuil Dia air bith ar a ttailumh uile, achd a Nísráel: anois a nadhbharfín, glac tiodhlacadh a shearbhfhoghantugh.

16 Achd a dubhairt seifion, mar mhairios an Tighearna a lathair a lathair, ní ghlacla mé éainní auit: achd do bhí sé dhá sharughadh, ionnus go nglafadh; agus do dhíult seifion é.

17 Agus a dubhairt Náman, maifeadh nach tabharthar dot shearbhfhoghantugh eire dá mbuille do chreafóir: óir ní ofráilfidh do shearbhfhoghantugh ó a amach ofráil loige nó

CAIB. VI

*Ná Sirlamigh ag fóleamhuin Elísa, 19 Zug
fé jad a lámhuibh Rí Ísrael : 30 Neach do
jarr da eós sin, Elísa eber chum báis.*

A Gus a dubhradar mic na bhfígh re Helísa, féuch, annois atá an náit iona ccomhuighemid ad fbochair ro chumhang aguinn.

2 Guidhmíd thú, imthigheamuid go Jordan, agus tabhradh gach áon aguinn táobhan leis as sin, agus déanam áit dháin fein ann sin iona mbiam ar ccomhuigh. Agus do fheagair feision, éirghidh romhuibh.

3 Agus a dubhairt aon díobh, guidhim thú, bí aontadhach, agus tárr fein lé do fheirbhíseachuibh : Agus do fheagair feision, rachad.

4 Ann sin do chuaidh fé léo : agus a nuair thangadar go Jordan do ghearradar adhmad.

5 Acht mar do bhí duine aca ag leagadh croinn, do thuit iarann na tuaidhe ann sa nabhuinn : agus do éigh feision, agus a dubhairt, uch, a mhaighistir, óir air íasachd do tugadh í.

6 Agus a dubhairt óglach Dé ris, cáit ar thuit í? agus do thaisbéin fé a náit dhó : agus do ghéarr feision maide, agus do theig ann é, agus do shuamh an iarann.

7 Uimefin ar feision, tóg sías chugad é : Agus do chuir fé a lámh amach, agus do thóg chuige é.

8 Ann sin do rinne Rígh na Síria cogadh a naghaidh Ísrael, agus do rinne fé comhairle re ná mhuintir, dhá rádh, anois náití agus annfa náití bhías mo champa.

9 Agus do chuir óglach Dé síos chum Rígh Ísrael, gha rádh, bí ar do choimhéad gan gabháil ann a leitheid fo dait : óir thangadar na Síriannigh a nuas annsin.

10 Agus do chuir Rígh Ísrael gus a náit dinnis oglach Dé dhó, agus a tug rabhadh dhó dá thaoibh, agus do dhéin fé é fein air sin, ní éanúar no sí dhó.

11 Ar a nadhbharfin do bhí croidhe Rígh na Síria ro bhúaidheatha sin nise : agus do ghoir fé amach a mhuintir, agus a dubhairt ris, nach ttaisbéantaí dhamhsa cia aguinn atá ar son Rígh Ísrael?

12 Agus a dubhairt óglach dá mhuintir, ní bhfuil éanduine, a thighearna mo Rígh : achd Elísa, an-fáigh atá ann Ísrael, inniseas do Rígh Ísrael na briathra labhras tusa ann do sheómra leaptha.

13 Agus a dubhairt feision, imthighidh, agus brathigh cáit a bhfuil fé, go ccurimní dá thabhairt chugam : agus do hinnfeadh dhó, feich, atá fé ann Dótan.

14 Uimefin do chuir feision ann sin eich agus carbuid, agus slúagh mor :

achd don Ti-

15 Ann fa nise go tuga an Tighearna maithemhna dot shearbhoghan-

16 a nuair rachas mo mhaighistir go

17 Rimmon do dhéanamh adhartha

18 agus go luadh fé ar mo lámh-

19 agus go ccomthuidh mifi me fein a

20 Rimmon : a nuair chromthas mifi

21 féin síos i tigh Rimmon, go tuga an

22 Tighearna maithemhna dot shearb-

23 agus go ccomthuidh mifi me fein a

24 agus go ccomthuidh mifi me fein a

25 agus go ccomthuidh mifi me fein a

26 agus go ccomthuidh mifi me fein a

27 agus go ccomthuidh mifi me fein a

28 agus go ccomthuidh mifi me fein a

29 agus go ccomthuidh mifi me fein a

30 agus go ccomthuidh mifi me fein a

31 agus go ccomthuidh mifi me fein a

32 agus go ccomthuidh mifi me fein a

33 agus go ccomthuidh mifi me fein a

34 agus go ccomthuidh mifi me fein a

35 agus go ccomthuidh mifi me fein a

36 agus go ccomthuidh mifi me fein a

37 agus go ccomthuidh mifi me fein a

38 agus go ccomthuidh mifi me fein a

39 agus go ccomthuidh mifi me fein a

40 agus go ccomthuidh mifi me fein a

41 agus go ccomthuidh mifi me fein a

42 agus go ccomthuidh mifi me fein a

43 agus go ccomthuidh mifi me fein a

44 agus go ccomthuidh mifi me fein a

45 agus go ccomthuidh mifi me fein a

46 agus go ccomthuidh mifi me fein a

47 agus go ccomthuidh mifi me fein a

mór : agus thangadar san noidhe timchioll na caithreach fá gcúairt.

15 Agus an tan do éirigh fearbhfhoghantúigh óglach Dé, agus do chuidh amach, feuch, do bhi slágh timchioll na caithreach maille re heachuibh, agus le carbadaibh ; agus a dubhairt a shearbhfhoghantúigh ris, mo thuaighe, a mhaighistir, cred dhéanam ?

16 Agus do fhreagair feisíon é, ná biodh eagla ort ; óir an drong ata linn, is mo iad náid a bhfuil léolan.

17 Agus do ghuidh Elísa, agus a dubhairt, a Thighearna, guidhim thú, foscuil a thuile, go bhfaicigh sé : agus d'foscuil an Tighearna fuile an noganúigh, agus do chonnaic sé, agus feuch do bhi an siabh lán ó eachuibh, agus do charbadaibh tinnitige timchioll Elísa fá ccúairt.

18 Agus a nuair thangadar a nuas chuige, do ghuidh Elísa an Tighearna, agus a dubhairt, guidhim thú nuil an mhuinircse le daille : agus do bhuail sé iad lé daille, do réir fhocail Elísa.

19 Agus a dubhairt Elísa riu, ní bi fo an tslighe, ní mó li fo an chathair : lea-nuidh mifi, agus beauidh mé sibh go nuige an duine iarthaoi : ach do threo-raigh sé go Samaría iad.

20 Agus tirla an tan thangadar a fleach go Samaría, go ndubhairt Elísa, a Thighearna, foscuil fuile na muinircise go bhfaicfid siad : agus d'foscuil an Tighearna a fuile, agus do chonncadar, feuch, go rabhadar a lár Shamaría.

21 Agus a dubhairt Rígh Ísrael ré Elísa, a nuair do chonaic sé iad, a athair, an mbuailfidh mé iad ? an mbuailfidh mé iad ?

22 Agus do fhreagair feisíon, agus a dubhairt, ní bhuailfidh tú iad : an mbuailfeá an luchd do ghabh tú na bpríosúnachuibh leá chloídeamh agus led bho-gha ? cuir arán agus uige na bhfíogh-nuise, chor go niofuid, agus go nibhid ní, agus go téighid chum a mhaighistir féin.

23 Agus do ghléas sé biadh mór dhoibh, agus a nuair a duadar biadh, agus do sbheadar deoch, do chuir sé ar siubhal chum a mhaighistir iad : mar sin ní than-gadar buidhne Shíria ó sin amach go tair Ísrael.

24 Agus tirla na dhiaigh fo, gur chruinnigh Ben-hadad Rígh na Síria a shluagh uile, agus go ndeachaidh luas, agus gur fhoighidh a shluagh ag Samaría.

25 Agus do bhi gorta mhór a Samaría : agus feuch, do bhádar na bun nó go reachthaoi ceann a fuil ar cheithre áthchid píosa airgid, agus an ceathramhad cuid do strogaille coluim gun a shalchar, ar chuig phíosa airgid.

26 Agus mar do bhi Rígh Ísrael ag gabhail thort ar an mballa, do éigh bean air, gha rádh, cabhair fo, mo thighearna a Rígh.

27 Agus a dubhairt feisíon, muna

bhfurtagheann an Tighearna ort, féadumís furtachd ort ? an tSín an tciobail, nó as cantair an tSín

28 Agus a dubhairt an Rígh cred do imthigh ort ? agus do fhreagair sí, an bheaná a cabhair a tabhair sí do mhac go nithianúigh, agus íofam mo mriacsa a rach.

29 Mar sin do bhrúitheadar mhac, agus a duamar é : agus a bhairt mifi ría ar na mharach bhairle do mhac dháim go nithianúigh agus d'fhoigh sí a mac féin.

30 Agus tirla a nuair do chaid an Rígh briathra na mifi, gar rígh a éadach, agus do ghabh thort a mballa, agus damhairc an pobal ar agus feuch do bhi faicéadach tair sligh ar a chorp.

31 Ann sin a dubhairt é, go ndia na Dia mar sin riomh, agus an tSín, má sheasann ceann Elísa a Saphar air a nuigh.

32 Acht do bhi Elísa na tSín ioma thigh, agus na sinoir na tSín na fhochar, agus do chuir an tSín duine uadh dha raibh ag teacht air : ach fuil tháinig an teacht cúbige, a dubhairt sé ris na tSín feuchuidhí mar do chuir mach na mharbthóra duine do bhuile na tSín dionna ? tabhrúigh dá bhuir mar a nuair thiofas an teachtaire, d'ionn an doras, agus congbuidh go tSín gion é ag an ndoras : nach bhfuil tSín cos a mhaighistir na dhiaigh ?

33 Agus an fad do bhi sé na comhrádh riu, feuch, tháinig an teachtaire, Feuch is ón Tighearna an tSín tolcá, cred fa mbéinní ag feithim an TTighearna ní as faide ?

CAIB. VII.

Do fhuadúigh Dia na Strianúigh ó Shamaría. 6 Lé torann fhoigh ó néamh.

AN sin a dubhairt Elísa, fíofhí na thra an Tighearna, mar fo a der Tighearna, A marach timchioll na bhar reachtúighar miosfóir do phlár Shínead Shecel, agus dhá mhí far cerna ar Shamaría Shamaría.

2 Ann sin, tighearna ar léig an tSín a cheann air a láimh, do fhreagair dóglach Dé, agus a dubhairt, féin do ndéarnadh an Tighearna fíofhí na shlaithreamhnus, nar bhfeidir na bhbeith mar fo ? agus a dubhairt féin feuch do chaidh tula led shlaith na ní íofa tú éinní dbé.

3 Agus do bhádar ceathrar do dhóimibh lubhraigh ag dul a fleach a gheata : agus a dubhradar gar an re chéile, cred fa fíofhí na bhfagham bís ?

13 Agus do shreagair duine da mhuin-
tir é, agus a dubhairt, guidhim thú,
glacadh cuid éigin cuig do na heachaibh
mhairios annsa ceathruigh (féach ataid
siad mar uile shliagh Ísrael do fág-
bhadh beo innte, féach, a deirim, ataid
siad mar iomadamlachd na Nísræli-
teach uile noch do fuair bás) agus cui-
ream amach agus feucham.

14 Do ghlicadar ar a nadhbharsin
cuingir deachaibh carbuid, agus do chuir
an righ a ndiaigh na Sirianach iad, gha
rádh, éirghidh, agus feuchaidh.

15 Agus do chuadar na ndiaigh os
Jordan, agus féuch do bhi an tlighe
lan dénduighibh, agus do shioithidhibh,
noch do theilgeadar na Sirianuigh uatha
iona ndeithnios: agus dilleadar na
teachda, agus dinnifiodar sin dun
righ.

16 Agus do chuaidh an pobal amach,
agus do airgeadar loistínigh na Siria-
nach, iondu gur reacadh míosúir do
phlúr fhinealta ar Shecel, agus dhá
mhiosúir eórna air Shecel, do reir bhréi-
thre an Tighearna.

17 Agus do órdugh an righ don tí-
ghearna a léigeadh fé a throm air a
baimh, cúram an gheata do bheith air;
agus do shaltradar an pobal air annsa
gheata, agus deig fé, mar a dubhairt
oglach Dé, noch do labhair fé a nuair
thainic an righ síos chuige.

18 Agus tirla mar do labhair og-
lach Dé ris an righ, gha rádh, Buidh
dhá mhiosúir eórna ar Shecel, agus
míosúir do phlúr fhinealta ar Shecel,
timchioll an namasó a marach an
geata Shímaria:

19 Agus do shreagair an tighearna úd
oglach Dé, agus a dubhairt, féach, dá
ndéarradh an tighearna fuinneosa ar
fhlaithreamhus, nar bhfeidir a leitheid
sin do bheith? agus a dubhairt seíson,
féuch, do chise tusa led shuibh é, gi-
dheadh ní íola tú dhé.

20 Agus is mar sin deirigh dhó; óir
do shaltradar an pobal air annsa gheata,
agus fuair fé bás.

CHAP. VIII.

Do thairrigh Elifh ar ghorta sroacht blá-
adna. 10 Ar bhás Rhenbadad. 13 Ar
Mafael do bheith na Rí.

ANsin do labhair Elifh ris an mnáoi ac-
aithbheoghuidh fé a mac, gha rádh,
éirigh, & imthigh thu & muintir do thighe
agus déana cuairt gídh bé ait a bhfeudfa
tu comhuidhe: óir do ghoir an Tighear-
na air ghorta, agus tiuifaidh sí mar an
gcéadna ar an tír seachd mbliadhna.

2 Agus deirigh an bhean, agus do
rinne do réir bhréithre oglach Dé, a-
agus dimthigh sí maille re muintir a
tighe, agus do rinne sí comhuidhe a
corich na Bhphlíslíneach leachd mbli-
adhna.

3 Agus tárla a cciann na feachd mbliadhan gur fhíll an bhean as crích na Bhphíflíneach: agus do chuaidh a mach do ghairm air an Rígh fí na tigh, agus fí na fearana.

4 Agus do comhráidh an Rígh ré Gehasi fearbhfhoghantúigh óglach Dé, gha radh, guidhim thú, innis damh na huile neithe móra dá ndearna Elísa.

5 Agus tárla mar do bhí sé dá imsin don Rígh mar do aithbhheoghuigh sé duine marbh, féuch gur éigh an bhean, ar aithbhheoghuigh sé a mac, ar an Rígh ar son a tigh, agus a fearuinn. Agus a dubhairt Gehasi, ó mo thighearna a Rígh fí fo an bhean, agus fí fo a mac ar aithbhheoghuigh Elísa é.

6 Agus a nuair d'fíastruigh an Rígh don mhnaoi, do innis fí dhó. Mar sin d'órdúigh an Rígh oifigeach airigh dhi, gha radh, aifig gach ar bhuain léith, & tóradh a fearuinn uile ón ló fí ar fhag fí an fearann gus a nois.

7 Agus tháinig Elísa go Damascus, & do bhí Ben-hadad Rígh na Síria tinn, agus do hinnseadh dhó, dhá radh, tháinig óglach De annso.

8 Agus a dubhairt an Rígh ré Hífael, glac tiodhlacadh ad-láimh, agus imthigh a ccoinne óglach Dé, agus fíastruigh don Tighearna maille leis, gha radh, an aifeochuigh mífí as an tinnéas fo?

9 Mar sin do chuaidh Hífael na choinne, agus tiodhlacadh leis, eadhon do gach uile ní maith dá raibh an Damascus, ualach dha fhithchíod cámball, agus tháinig sé, & do sheas da lathair, & a dubhairt, do chuir do mhac Ben-hadad Rígh na Síria mífí go nuige thú, gha radh, an ttiuca mé ón tinnéas fo?

10 Agus a dubhairt Elísa ris, éirigh, abair ris, is fídir leachd go deamhu teachd as: gidheadh do thabbein an Tighearna dhamhsa go bhfaighe sé bás ar gach éanchor.

11 Agus gíodh gur thocráidh sé a ghnóis go tromdha, agus gur chonnaimh leis a bhfad, fí dheoigh do ghul óglach Dé.

12 Agus a dubhairt Hífael, cred fa nguillonn mo thighearna? agus do fhreagair seifion, do bhrigh go bhfuil a fhios agam an toic do dheanas tusa do chloinn Israel: cuirfidh tú a ndaingeacha láidre tre theine, agus cuirfidh tú a ndaoine óga leis an gclóidheamh, agus scríosuidh tú a cclann, & scoilfidh tú a mná tóircha.

13 Agus a dubhairt Hífael, achid cred an madradh do shearbhfhogantúigh as a ndéanadh sé an ní móra? agus do fhreagair Elísa é, do thabbein an Tighearna dhamhsa go mbia tusa ad Rígh ós cionn na Síria.

14 Mar sin d'imthigh sé ó Elísa, agus tháinig sé go nuige a mnaighistir, noch a dubhairt ris, cred a dubhairt Elísa ríot? agus do fhreagair seifion, dinnis sé dhamh go ttiucfala as go deimhin.

15 Agus tárla ar na mháirí gur fí sé cadach reamhar, agus gur thabbein ilge é, agus gur leathnuigh ar a aghaid é, iondus gur éug sé: agus do ríogha Hífael na ait.

16 Agus annfa cruigeadh bliadhna do Joram mhac Ahab Rígh Ísraél, imbeith do Jehosaphat an taidé an Rígh Iúdah, do thófuigh Jehoram an Rígh Jósaphat Rígh Iúdah a ríogacht.

17 Dhá bhliadhain agus tríochad bhí sé daós a nuair do thófuigh sé ríog agus do bhí na Rígh ochd mbliadhain ann Jerusaleim.

18 Agus do shiubhail sé a Rígh Ríghthe Ísraél mar do rinne tigh a h-ab, óir do bhí in phean Ahaba agus do rinne sé oc a radhar ar bhearna.

19 Gidheadh níor bhíill leis an Tighearna Iúdah do scríob a shearbhfhogantúigh: Dáidh, mar do gheall sé go ttiubhradh tusa do a shearraighe, agus dá chloinn.

20 Jona laetabhisíon do chuaidh ann ó bheith fíoi láimh Iúdah: agus do nneadar Rígh: oira féin.

21 Mar sin do chuaidh Joram an Rígh Ísraél, agus na carbuid uile leis an deirigh sé san noidheche: agus do thabbein na Hedomitigh, noch tháinig an obha dhó: agus do theitheadh eannigh na ccarbaid, agus an pobal é bpaillíuimh.

22 Gidheadh dimthigh Edom é thab fíoi láimh Iúdah gus a nighi an fí dill Libnah uatha a nair chloinn.

23 Agus an claid uile do thabbein Joram, agus a nuile ní dá ndéanadh, nach bhfuilid scríobtha a leabhar níce Ríogh Iúdah.

24 Agus do chodail Joram agus a nighi, agus do hadhlacadh é a bheir: aithreadh a go thruigh Dháibhí, agus a ríoghadh Ahafah a mhac na n-ait.

25 Annfa dara bliadhain déag do Joram mhac Ahab Rígh Ísraél do thófuigh Ahafah mhac Jósaphat Rígh Iúdah riaghladh.

26 Dhá bhliadhain agus fíoché dhó do bhí Ahafah a nuair do thófuigh sé rígh, agus do bhí na Rígh an bliadhain amháin ann: Jerusaleim: agus do é ainm a mhathar Ataliah inghean Omí Rígh Ísraél.

27 Agus do shiubhail sé a fíghthe thús Ahab, agus do rinne sé oc a radhar an Tighearna, mar do rinne tigh Ahab óir fa chlamhuin do thús Ahab.

28 Agus do chuaidh sé le Joram mhac Ahab cham: cogaidh a naghaidh Hífael Rígh na Síria: a Ramot-gilead, agus do loisteadh na Sírianuigh Joram.

29 Agus do chuaidh an Rígh Joram ar ais go Iesreel dá leighis ó a cneadhulbh thugadar na Sírianuigh ar a Ramot a nuair do thófuigh sé a n-ait.

Hífael

Hafael Righ na Siria: agus do chuidh Ahabh mhac Joram Righ Judah fíos a bhí ann. agus do chuidh Joram mhic Ahab go Jezebel, do bheith go raibh sé tinn.

CAIB. IX.

John na seirfa ar Ahab, ar son a mhéid bhí ann.

1 Agus do ghoir Elísa an faigh air aon do chloinn na bhfígh, agus a bhí ann sé ris, críofaigh suas do chaol, agus glac an boxa ola ann do láimh, agus imthigh go Rámot-gilead.

2 Agus a nuair tháinig sé annsin, iarr sé mhac Jehosaphat, mhic Nimfi annsin, agus imthigh a steach, agus tairbh air éiríde ó bheith a measc a shearbraithreach, agus beir leachd go fóra a bhí ann a steach é.

3 Annsin glac an boxa ola, agus áit ar a cheann é, agus abair ris, marfo a deir an Tighearna, Do un-áit mé thú ad Righ ós cionn Ísrael: annsin fóscail an dorús, agus teith, & ní déan comhuighe ann.

4 Mar sin do chuidh an tóganach sé, eadhon an tóganach an faith, go Rámot-gilead.

5 Agus a nuair tháinig sé, feuch do thairbh caipínigh an tfoigh na luidhe, agus a dubhairt seifion, atá teachdair-achd agam chugad a chaipín. Agus a dubhairt Jehu, cia aguin dinn uile? agus a dubhairt seifion, atá chugadfa, a chaipín.

6 Agus déirigh seifion, agus do chuidh don tigh, agus do dhóirt sé a n-áit ar a cheann, agus a dubhairt ris, is marfo déir an Tighearna Dia Ísrael, do ing mé thú ad Righ ós cionn phobail a Tighearna, eadhon ós cionn Ísrael.

7 Agus bualadh sé tigh Ahab do shíochair, ar chor go ndioghola mífí sé na shearbraithreach na bhfígh, agus fuil shearbraithreach an Tighearna uile as láimh Jehu.

8 Oir scríosfaighthear tigh Ahab uile, agus gearra mé ó Ahab an té mhána a naghaidh an bhalla, agus an té a bhí ann sin, agus atá ar faghbail ann sin.

9 Agus do dhéana mé tigh Ahab coimhíl re tigh Jeroboam mhic Nebat, agus coimhíl re tigh Bazaiah mhic Ahab.

10 Agus íosail na madruigh Jehu a bhí ann sin, agus ní bhí ann sin aon-áit a dhéana: & díosail sé an dorús, agus do theith sé.

11 Ann sin tháinig Jehu amach chum shearbraithreach a thighearna, agus a dubhairt dóise ris, an bhfuil ga: dinn go maith, Cread sé tháinig an fear buile so chugad? agus a dubhairt sé ris, atá fíos an daméisi agus a chomhbáidh aguibhí.

12 Agus a dubhradarfa, as bréagach sé, innis dóise anois: agus a dubhairt

seifion, marfo agus marfo do labhairt sé riomsa, gha radh, is marfo a deir an Tighearna, do ung mé thú ad Righ ós cionn Ísrael.

13 Ann sin do dheithfrigheadarfa, & do ghlaic gach aon a eadach, agus do chuireadar fábí é ar uachdar an staighre, & do sheideadar ré fíocaibh, gha radh, Sé Jehu an Righ.

14 Mar sin do chuidh Jehu mhac Jehosaphat mhic Nimfi a naghaidh Joram: (annois do choimhead Joram Ramot-gilead, é féin & Ísrael uile, ar eagla Hafael Righ na Siria.)

15 Acht ósíl an Righ Joram di leighis go Jezebel, ó na cneadhaibh thegadar na Siriaigh dhó, a nuair do throid sé ré Hafael Righ na Siria.) Agus a dubhairt Jehu, mas é so is ionntinn dáibh, annsin na himthigheadh éanduine, agus na leighidh éanduine do dhal amach as an geathraigh, do rachadh da innisin ann Jezebel.

16 Mar sin dimthigh Jehu a cearbad, agus do chuidh go Jezebel: (oir is ann sin do bhí Joram na luidhe) & tháinig Abasiah Righ Judah a nuas dfeachain Joram.

17 Agus do sheas fear faire ar thor ann Jezebel, agus do chonnairt sé cuideachda Jehu ag teachd, agus a dubhairt, Do chom cuideachda: agus a dubhairt Joram, fagh marcach, agus éirgeadh na cooinne, agus abraadh, An síothcháin?

18 Mar sin do chuidh duine ar each do theagmháil ris, agus a dubhairt sé, is mar so a deir an Righ, An síothcháin? agus a dubhairt Jehu, cred atá uaitse ar síothcháin? tairr tiobh shiar dhíom. Agus dinnis fear na faire, dha radh, do chuidh an teachdair go nuige iad, acht ní bhfuil sé ag teachd a ris.

19 Ann sin do chuir sé an dara duine amach ar each, noch tháinig chugthas, agus a dubhairt, is marfo a deir an Righ, an síothcháin? agus do shreagair Jehu, cred atá uaitse ar síothcháin? tairr tiobh shiar dhíom.

20 Agus dinnis fear na faire, gha radh, tháinig sé go nuige iad, agus ní bhfuil sé ag teachd a ris, & is coimhíl an tarruingó lé tarruing Jehu mhic Nimfi: oir tairringidh sé go dáfachdach.

21 Agus a dubhairt Joram, bíthí réidh: agus do hinnleadh a charbad dhó. Agus do chuidh Joram Righ Ísrael, agus Abasiah Righ Judah amach, gach aon ann a charbad, agus do chuidh amach a naghaidh Jehu, agus tairla ris iad a bhí fearann Nabot an Tighearnaithe.

22 Agus tairla a nuair do chonnairt Joram Jehu, go ndubhairt sé, An síothcháin, a Jehu? agus do shreagair seifion, cred i an síothcháin, an fad bhias síriopachus do mhatharfa Jehu.

bel, agus a píseoga coimhlinmhar sin?

23 Agus do iompóigh Joram a lámh, agus do theith sé, agus a dubhairt ré Ahafiah, atá feall ann, ó Ahafiah.

24 Agus do tharruing Jéhu bogha le na neart iomlán, agus do bhúail sé Jéhoram idir a righibh, agus do chuidh an dloighead amach agá chroidhe, agus do thuit sé síos iona charbad.

25 Ann sin a dubhairt Jéhu re Bidcar a chaipitín, tóg suas agus teileg é a bpoirsíon shearúinn Nabot an Tíseelíteach, óir cuimhnigh a nuair do bhí míf agus tusa ag marcúigheachd a bhfochair a chéile a ndaigh Ahab a athar, gur leag an Tighearna an tialacha air.

26 Go deimhin do chonnaire mé a né fuil Nabot, agus fuil a mhac, ar fá an Tighearna, agus cuiteochuidh mé ríofa annsa naithí, ar fá an Tighearna. Annois ar a naddbharfín tóg, agus teileg é annsa ghárdha, do réir blicithre an Tighearna.

27 Achd an tan do chonnaire Ahafiah Rígh Judah sin, do theith sé a slighe an ghairdín, agus do lean Jéhu é na dhiagh, agus a dubhairt, buailidh eifion mar an gcéadna annsa charbad: agus do rinneadar sin ag árd Gur, noch atá lámh ré Ibleam: agus do theith sé go Megiddo, agus fuair sé bás annsin.

28 Agus rugadar a shearbhí hogan-túighe leo a carbad é go Hierusalem, & do hadhlacaidh iona thúama é a bhfochair a aithreadh a ccaithrigh Dháibhi.

29 Agus annsa naónmhadh bliathuin déag do Joram mhac Ahab do thófaigh Ahafiah a rioghachd ós éionn Judah.

30 Agus a nuair tháinig Jéhu go Hierseel, do chúala Jesebel é, agus do dhealbhbh sí a haghaidh, agus do dheagh-mhaisigh a ceann, agus dfeuch sí amach a bhfuinneóg.

31 Agus ar tteachd do Jéhu a sheach san ngeata, a dubhairt sí, An bhfuair Simrí síochlain, noch do mharbh a mhaighistir?

32 Ann sin do thóg seifion a aghaidh suas chum na fuinneóige, agus a dubhairt, Cía atá dom tháobhsa, cia hé? & dfeuchadar annsin amach air, dias nó tríur do na cúirtéiribh.

33 Agus a dubhairt seifion, teilgidh a mias i: annsin do theilgeadar síos i, & do spreigh cuid dá fuil ar an mballa, agus ar na heachaibh; agus do shaltair sé faoi na choifuibh i.

34 Agus an tan tháinig sé a sdeach dúagb sé biadh, agus dibh sé deoch, & a dubhairt, éirighidhe, féuchuidh anois an bbean mhalluighse, agus adhlacaidh sí; óir is inghean Rígh í.

35 Agus do chuadar dá hadhlacadh, achd ní bhfuadarad níos mó dhi ná an eithleiginn, agus na cosa, agus clár a shearúinn.

36 Uime sin thagadar a rí, annsin do dinnfodar dhó: & a dubhairt sé fo briathar an Tighearna, noch labhair sé tre na thearbhfhoghantúighe lías an Tíseiteach, gha rádh, A bheisín Jeseel íosúid na madraigh Jesebel.

37 Agus bíidh coabhlach Jesebel a mhúil aileach ar aghaidh na talmha a ngárdha Jeseel, iondu nach abhuid siad, sí fo Jesebel.

C A I B. X.

Tóruigheachd Jéhu umorro ar thigh Ahab, 29 Ach gur lean sé fein físeacaidh roboram.

A Gus do bhí ag Ahab feachd na ghad mac a Samária, agus do fíobh Jéhu litreacha, agus do chuir go Samária go háchdarannibh Jeseel, agus an sinfiouruibh agus gus an mainir thug suas clann Ahab, gha rádh,

2 Anois mar is luaithe thúicfa an tífirí chugaibh, ó tharla clann bhur maighistir bhur bhfochair, agus go bhí aguibh carbuid, agus marcshluagh, caithir dhaingíon fós, agus arm:

3 Féuchuidh amach an mac is fear & is íomchubhaidh do chloinn bhur maighistir, & cuirigh a ccaithre na gha a athar é, & troidigh ar fiont bhur maighistir.

4 Achd do bhádarfan tin deagh, agus a dubhradar, féuch, níor sheachd dhá Rígh ad aghaidh; cionnus mairfí sheasaimne?

5 Agus an té do bhí ós cionn an tíghe, agus an té do bhí ós cionn na caithreach, na sinfir mar an gcéadna, & altranca na cloinne, do chuireadar teachda go Jéhu, gha rádh, is sinne do shearbhí hogan-túigheidhíse, agus do dbeannam gach ní déaras tú rinn; ní dbeannam Rígh ar bith, deánfa ann a féarr do chítear dhuir.

6 Ann sin do scriobh sé litir ar an huair chuca, dhá rádh, mas líomfaibh, & má eistighse rem ghuth, glacaidh cin mhac bhur maighistir, agus tigídh chugamfa go Jeseel fa namfa márch: anois mic an Rígh bá feachdmhóid iad, & do bhádar ag dloinibh méra na caithreach, noch thug síos iad.

7 Agus tarla a nuair rugadh an litir chucalan, gur ghabhdar clann a Rígh, agus gur mharbhadar deichead ar agus trí síthchid fear, agus do chuireadar a cionn a celiabhuibh, agus do chuireadar chuigseon go Jeseel iad.

8 Agus tháinig teachdaire chugse, & dinnis dé, gha rádh, thugadar leo cin mhac an Rígh: & a dubhairt seifis, cuirigh an ndá chárnan iad a ndá sheach an gheata go tti maidín.

9 Agus tarla ar maidín, go nchaidh sé amach, agus gur theis a agus go ndubhairt rís an bpoitín.

adhartas Bhaal uile, fiondas nár fighbhadh duine nach ttiáinic : agus thangadar go tigh Bhaal : agus do bhi tigh Bhaal lionta ó chionn go chéile.

22 Agus a dubhairt seifion ris an té do bhi ós clonn shéomra na culaigh, tabhair amach culaidhacha do luchd adhartas Bhaal uile : agus thug fé culaidhacha amach chura.

23 Agus do chuaidh Jehu, agus Jehonadab mhac Rechab go tigh Bhaal, agus a dubhairt fé re luchd adhartas Bhaal, Spionuidh agus féuchaidh nach biadh aguibh anns ó eandúine do mhuintir an Tighearna, achd luchd adhartas Bhaal amháin.

24 Agus a nuair do chadair a fleach dofrail iodhbhartha, agus ofrála loifge, dórdúigh Jehu ceithre fúthchú fear anuigh, agus a dubhairt, Má léighi eandúine as, dá ttag mé ann bhuir lámhuibh, rachaidh anum an té léighi uadh é, ar son a anma.

25 Agus tarla an tan do chríochnúigh fé a nofrail loifge dofrail, go ndubhairt Jehu ris an ngarda, agus ris na caipitínibh, imthighidh, agus marbhuidh iad na léigidh eandúine as, agus do bhuail, eadarlan iad fé fíobhar an chloidhimh, agus do theig an garda, agus na caipitínigh amach iad, agus do chadair go cathruigh thighe Bhaal.

26 Agus thugadar amach íomhábhe Bhaal, agus do loifgeadar iad.

27 Agus do bhrisfodar síos íomhábhe Bhaal, agus do bhriseadar síos tigh Bhaal, agus do rinneadar campa dhe gus a niugh.

28 Marfo do scríos Jehu, Baal amach as Ísrael.

29 Acht cheana nior dhealúigh Jehu ré peacadhuibh Jeroboam mhic Nebat, noch thug ar Ísrael peacughadh : nior shíl Jehu ón láogh órdha do bhi a Mbéit, agus do bhi ann Dan.

30 Agus a dubhairt an Tighearna re Jehu, do bhrigh go ndéarna tu go maith a ccríochnúghadh an neithesí is ceart ann mo radharca, agus go ndéarna tú ré tigh Ahab do réir a raibh ann mo chroíthe, fuighfid do chlann don cheathramhadh glán a ccathaóir ríogha Ísrael.

31 Acht nior chuir Jehu beann ar shuibhal a ndligheadh an Tighearna Dís Ísrael maille re na uile chroíthe : óir nior dhealúigh fé ré peacuidhuibh Jeroboam, noch thug ar Ísrael peacughadh.

32 Annísna liethibhsin do thionnsfuin an Tighearna Ísrael do ghearrughadh : agus do bhuail Háfuel iad ann gach uile chósta Dísrael ;

33 O Jordan don táobh shoir fearann Gilead uile, na Gadíthigh, agus na Reubinitigh, agus na Manassitigh, ó Aróer (noch ata ag abhulann Arnon) eadhon Gilead, agus Báfan.

34 Anois

34 Anois an chaid oile do ghníomh-wibh Jehu, agus a ndéarna fé, agus a neart uile, nach bhfuilid siad kriobhtu a leabhar croinice Ríogh Ísrael?

35 Agus do choduil Jehu a bhfo-chair a aithreadh, agus do hadhlaicadh a Samária é, agus do ríoghadh Jehoa-has a mhac iona aít.

36 Agus do bá ochd mbliadhna fith-chúod a naimfir do bhi Jehu na Rígh air Ísrael a Samária.

CAIB. XI.

Foirneart. 13 ar bái Ataliah. 17 Do aifgeadh an tsíol ríogha, agus an glan-chabhadh.

AGUS an tan do chonnaire Ataliah mathair Ahafiah go raibh a mac marbh, d'áirigh í, agus do mharbh sí an síol ríogha uile.

2 Achd Jehoseba inghean an Rígh Io-ram, deirbhíur Ahafiah, do ghlac sí Ioas mhac Ahafiah, & do ghad é as lár na mac Ríogh do marbhadh, & d'fóchad-ear é féin agus a bhanaítra anna tseom-ra chodalta ó Ataliah, a ccruth nar marbhadh é.

3 Agus do bhi fé aice a bhfolach a tigh an Tighearna fé bliadhna: agus do bhi Ataliah na Bainríoghain ós cionn na tíre.

4 Agus do chuir Iehoiada teachda-uadh an seachmhadh bliadhuin, agus thug leis na huachtarain ós cionn na ccéud, & na caiptínigh & an gárda, agus thug chuigseon iad go tigh an Tighearna, agus do rinne cunnradh riu, agus do bhean mionna dhiobh a tigh an Tighearna, agus do thaisbéin mac an Rígh dhoibh.

5 Agus daithin fé dhoibh, gha rádh, fé so an ní do dhéantaí; b'iaidh an treas cuid aguibh rachus a steach anna tsábóid go coimhéud faire ag tigh an Tighearna.

6 Agus bíadh trian oile ag geata Sor, agus trian ag an ngeata tsáobh shiar don ghárda: nar sin choimhéud-fuidhe faire thighe an Tighearna, go nach bristear síos é.

7 Agus dá chuid dhibhse uile, noch rachus amach anna tsábóid, coimhéud-fuidhion faire thighe an Tighearna gacha taobha don Rígh.

8 Agus beithi timchioll an Rígh fa ccairt gach uile dhuine gun a arm iona láimh: & gídh bé ar bith thioctas a measc na cooirigh a steach, marbhtar é; & bithise a bhfochair an Rígh mar rachus fé amach, & mar thioctas le a steach.

9 Agus do rinneadar na caiptínigh ós cionn na ccéud gach éinni dar aithin Iehoiada an sagart díobh, agus rug gach canáine dá raibh ag dul a steach anna ló thaoire á mluaintir leis an droing dar chóir dul amach anna

tsábóid, agus thagadar go Jehoiada sagart.

10 Agus thug an sagart do cha-tinibh na ccéud, gaeithe agus lo-tha an Rígh Daibhi, noch do b'annsa teampall.

11 Agus do bhi an gárda na sheach-gach áon maille re na arm na láimh gcairt timchioll an Rígh, ó choir-deas an teampuill go mae corraí an teampuill, ar fad re tsáobh na b'ra agus an teampuill.

12 Agus thug fé mac an Rígh a mac agus do chuir coróin air, agus thug nfiadhnuise dhó, agus do rinneadar a dhé, & do ungadar é; & do b'agadar a mbasa air a chéile, & a d'agadar, Go mairigh an Rígh.

13 Agus a nuair do chuala Ahafiah torman an gharda, agus an phobal tháinic si chum an phobal go teampall an Tighearna.

14 Agus a nuair do amhairt féuch, do bhi an Rígh na sheach-láimh ré pléir mar budh gnó, & na príonnadha & na trumpadha, & na chuir an Rígh, & daoine na críche ag gairdeachus, agus ag fíoch stoc: agus do bhris Ataliah a béim, agus do éigh sí. Feall, feall.

15 Achd do aithin Iehoiada an sagart do chaipínibh na ccéud, do rinne an tsloigh, agus a dubhairt na rígh ridh libh amach: taobh amach do na coirighibh; agus gídh bé leantú, mar bhuídh leis an ccleideamh é: ar dubhairt an sagart, ná marbhtar a tigh an Tighearna.

16 Agus do chuireadar láimh lena agus d'ímthigh sí an tsíge a tigh na heich go tigh an Rígh, & an tan do marbhadh í.

17 Agus do rinne Iehoiada cunnad-idir an Tighearna & an Rígh, an an pobal, go mbeidís na bpobal ag an Tighearna; eidir an Rígh mar an gceádna, agus an pobal.

18 Agus do chadadar mairt na tsí uile go tigh Bhaal, agus do b'agadar síos é; a altóiracha, & a m'agheacha do bhriseadar na m'agheacha thrid amach, & do mharbhadar Maf sagart Bhaal as coinne na naltóir; agus dórduigh an sagart oíghí ós cionn thighe an Tighearna.

19 Agus rug fé leis uachtarain na ccéud, agus na caiptínigh, agus na gárda, & daoine na tíre uile, & thagadar a mias an Rígh ó thigh an Tighearna, & tháinic fé a tsíge an gharda an gharda go tigh an Rígh, & do b'agadar fé a ccaithoir an rígh.

20 Agus bá luathghaireach áit na tíre uile, agus do bhi an chathair suaimhneach, agus do m'agadar Ataliah leis an gcleidheamh láim ré tigh an rígh.

21 Seachd bliadhna dáois do bhí Jehu a' fuil do thoiligh fé a rioghachd.

CAIB. XII.

17 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 18 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 19 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 20 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

21 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 22 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 23 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

24 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 25 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 26 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

27 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 28 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 29 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

30 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 31 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 32 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

33 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 34 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 35 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

36 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 37 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 38 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

39 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 40 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 41 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

42 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 43 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 44 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

45 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 46 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 47 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

48 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 49 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 50 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

51 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 52 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 53 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

54 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 55 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 56 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

57 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 58 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 59 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

60 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 61 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí. 62 Do thair se cad don ionannas naomtha a' bhí.

do oibrigh ar a' bhig an Tighearna.

12 Agus do shaoirbhí cloch, agus do luchd fhoichte cloch, agus do cheannach adhmuid, agus chloch fhoichte do leasfughadh bhriseadh thighe an Tighearna, agus ar gach éinni dar cuirteadh amach ar son an tigh do dheasfughadh.

13 Gidheadh ní dheárnadh do thigh an Tighearna cupáin airgid, glantóirigh, báilínigh, trampaí, aon fíothach oir, nó foithighe airgid do nairgíod tugadh a sheach go tigh an Tighearna.

14 Acht thugadar sin don luchd oibre, agus do leasfugheadar tigh an Tighearna leis.

15 Os a chionn sin, ní dheárnadh cuntas ris na dáoinibh, a láimhuibh a tugadar an tairgíod re sheachadadh don luchd oibre: oir do rinneadar fainne.

16 Airgid a maindliphe, agus airgid an pheacaidh, ní tugadh sin a sheach go tigh an Tighearna, budh leis na sagartaibh é.

17 Ann sin do chaidh Hafiael Rígh na Siria suas, agus do throid fé a naghaidh Gát, agus do ghabh fé, agus thug Hafiael aghaidh ar dhul suas go Hierusalem.

18 Agus do ghlac Iehoas Rígh Iúdah na neithe naomtha uile do thiodhlaic Iehosaphat, agus Iehoram, agus Ahafiah, agus a aithre Ríghthe Iúdah, agus a neithe naomtha fein, agus ar frith dó a stóruibh thighe an Tighearna, agus a tigh an Rígh, agus do chuir chomh Hafiael Rígh na Siria é, agus dimthigh fé ó Ierusalem.

19 Agus an chuid oile do ghníomhuibh loas, agus a ndéarna fé uile, nach bhfuil scríobhtha a leabhar chroinice Ríogh Iúdah.

20 Agus déirgheadar a sheirbhísh, agus do chogadar ré cheile, agus do mharbhadar loas a tigh Mhillo, noch théid sios go Silla.

21 Oir do bhail Iofachar mhae Simeat, agus Iehosabad mhae Sómer a sheirbhísh é, agus déig fé, agus do adhlacadar é a bhfochair a aithreadh a ceathruidh Dháibhi, agus do rioghuidh Amafiah a mhae na áit.

CAIB. XIII.

Do bhugbaidh Jehoas mhae Jehobas Rí Israel, ar na Sirianchaibh go minic.

ANa treas bliadhain fithchíod do loas mhae Ahafiah Rígh Iúdah do thoiligh Jehoas mhae Jehu a rígh ós cionn Israel a Samaría, agus do bhí na Rígh seachd bliadhna déug.

2 Agus do rinne fé an ní budh oile a radharc an Tighearna, agus do lean fé peacadh ieroboam mhic Nebat, noch thug ar Israel peacughadh, níor dheasluigh fé ris sin.

3. Agus do las searg an Tighearna Q 4 a na-

a naghaidh Iffrael, agus do thoirbhir iad
a lúmh Hafeel Rígh na Síria, agus a
lúmh Bhen-hadad mhic Hafeel ar feadh
a lieththead uile.

4 Agus do ghuidh Iehozhas an Tighearna, agus deif an Tighearna ris : óir do chonnaire & combhuáidhreadh Iisrael, do bhrígh gur sháruigh rígh na Síria iad.

5 Agus thug an Tighearna fear tár-
thala do Irael, ionnus go ndeachadar
amach ó bheith faoi laimh na Síriamach :
agus do aitreabhadar clann Irael iona
tightheibh, mar do bhádar roimhe.

6 Gidheadh nìor dhealuigheadar re peacadh thighe Ieroboam, noch thug ar Israel peacughadh, achd do fhuibhligh-eadar ann, agus do bhi an garrán fós a Samaria.

7 Agus níor shág fé don phobal ag
Iehoahas achd cáogad marcach, agus
deich cearbuid, agus deich míle coisfighe;
óir do mharbh Rígh na Síria iad,
agus do rinne iad amhuil luathreadh
ar bualadh.

8 Annois an chuid oile do ghníomhuibh
Iehobas, agus a ndéarna fe uile, agus a
neart, nach bhfuilid scríobhtha a lea-
bhar cróinice ríogh Ísrael?

9 Agus do choduil Jéhoahas a bhfoirhair a githreadh, agus do adhlacadar é a Samária, agus do ríoghadh joas a mhac iona áit.

10. Anna tfeachdmbadh bliadhun
 déug ar fhithchid do joas rìgh iùdah do
 thòigh jehoaas mhac jehoaas a rìgh
 os cionn Ìsrael a Samaria, agus do bhì
 fe na rìgh fe bliadhna déug.

11 Agus do rinne sé oile a radharc
 an Tighearna : níor léig sé dhe peac-
 uídh Jeroboam mhic Nebat uile, noch
 thug ar Israel peacughadh, ach do
 Ghabhail sé ionnta.

12 Agus an chuid oile do ghníomh-
aibh joas, agus a ndéarna fé uile, agus a
neart, le y throid fe a naghaidh Ama-
siah Ríh jédah, nach bhfuil scríobhtha
a leabhar cróinice ríogh Ísrael?

13 Agus do chodul joas bhfochair a aithreadh, agus do thuigh Jerobam iona chathaoir ríogha; agus do bhadhlúicadh joas a Samaria a bhfochair ríogh Ísrael.

14 Annois do ghlac tinneas Elífa,
don tinneas dá bfuair sé bás : agus thá-
inig Iósaf rígh Ísrael síos chuige, agus do
ghuill é a chionn, agus a dubhairt, ó
mathair, mathair, carbad Ísrael, agus
a mharcshleagh.

Is Agus a dubhairt Elifais, glac
bogha agus foighde: agus do ghlac
sé bogha agus foighde.

16 Agus a duhaint se ré righ Israel,
cuir do lámh ar do bhogha; agus do
chuir se á lámh air; agus do chuir E-
lifa a lámh ar lámh an righ.

17 Agus a dubhairt sé, foscail an nfuinneóg don leath choir; agus d'foscail sé i

annsin a dubhairet Eilís, Cailín,
do chaith seisiún: agus a d'ádh
foighead shíortha an Tighearna
foighead na tárthala 6 shíne
buailfidh tula na Sriamhagh ann
no go fceoiósuidh tú iad.

18 Agus a dubhairt sé,
foighde, agus do ghilac fé
dubhairt le ré rígh Israel.
Italumh: agus do bhuail le m
agus do fíad fé.

19 Agus do bhi églach D^o ris, agus a dubhairt se, buch ch^o a bhuailadh a cuig no a se annsin do bhuailfeá Siria, nó stá i; a nait nach buailfeá achd trí huire.

20 Agus déug Elifa, agus do
ceadar é: agus do ionnfhigheadar
ne na Moabiteach an t-iar
fleach na bliadhna.

21 Agus tairle mar do bh
adhlacadh duine, feuch, go
buidhean 'aca, agus do the
duine a ttuama Elifa agus a
léigeadh an tóglaigh síos, & do
re cnámhuibh Elifa, do aithin
fé, agus do sheas fé suas ar a ch

22 Acht do bhráigh 'Hail
na Síria, Israel, ar feadh laethé y

23 Agus do bhi an Tighean
famhuil dóibh, agus do ghabh
dhóibh é, agus do bhi meas
do bhrígh a chunnartha ré Abrahám
Isaac, agus ré Iacob, agus na
leis a fgríos uile, ná a tteighean
a lathair fós.

24 Annfin fuair Háfael rígh
bás, agus do ríoghaidh Ben
mhac Iona áit.

25 Agus do bhean Iosmhac
a ris as lúmh Bhen-hadad mhí
na caithreacha do bhean feistí
Iehoahas a athair le cogadh; d
oas é trí huair, agus do
Iaithreacha Israel de.

C A I B. XIV.

De mbarbb Amosiah mbac joas
d'gumbarbbach a atbar. 7 ag
domitigb.

A Níá dara bliadhuin do To
lehoahas Rígh Ísraél, do
Amasiah mhac Ioas Rígh Iúdá

2 Do bhí fé cúig bhliadhna
daois an t-an do thofuigh a rí
do bhí fé na Rígh naoi mbliadh
chíod ann Ierusalém; agus do b
a mhathar Ichoaddan ó Ierusal

3 Agus "do rinne fí ceart
an Tighearna; gáidheadh ní a
laeth Dháibhi a athar; do
do reir gach uile neithe dá nd
a athair loas.

4 Acht cheana nior scriofadh arda : do bhidis an pobal fa bhuirt, agus ag loigadhuais a tith arda.

Agus tús ar ball ar daingnígeadh

ar roghaich iona liimh, gur mharbh
a shearbhíoghantuidh, noch do
a Rígh a athair.

6 Acht nior mharbh sé clann na ndún-
mharbhach: do reir mar atá scríobh-
a leabhar dílige Mhaóise, ann ar
an Tighearna, gha rádh, Ni
mharbh na haithearcha chum báis
son na cloinne, ní mó cuirfighear
na chum chum báis ar son na naith-
nach: achd cuirfighear gach aon chum
son a pheacaidh féin.

7 Do mharbh sé deich míle do Edom
agann an tSaluim, agus do ghabh
a Rígh ré cogadh, agus do ghoir Joc-
ab dainm dhi gus a nuigh.

8 Ann sin do chuir Amasiah teachda
go Joas mhac Jehohas mhic Jhu
Rígh Ísrael, gha rádh, Tárr, féucham
ar agthab a chéile.

9 Agus do chuir Joas Rígh Ísrael go
Amasiah Rígh Iúdah, gha rádh, Do
ann an foghbhannan do bhi a Leba-
non chum an chéadair do bhi a Leba-
non, gha rádh, tabhair hinghion dom
na mnaoi: agus do ghabh bea-
nach aith thort do bhi a Lebanon, agus
do haitair féin an foghbhannan.

10 Do bhéail tú go dembin Edom,
do thóg do chroidhe sías thú:
ann glóir dhe go, agus fan fan mbaile:
crea as a mbaile ré ní do ghoir-
nach thú, as a tuistea féin, agus
aith maile riot?

11 Ach ní thug Amasiah toradh air.
Tusa do chuidh Joas Rígh Ísrael
a, agus dfeuch sé féin agus Amasiah
Rígh Iúdah a chéile na naithribh a
mnaoi, noch bheanas re Iúdah.

12 Agus tugadh an chuid fa mheaf-
a Iúdah roimhe Ísrael, agus do theit-
a gach aon aca dha thigh.

13 Agus do ghabh Joas Rígh Ísrael
Amasiah Rígh Iúdah, mac Joas mhic
Amasiah a Mbet-femes, agus thainic
sé go Hierusalem, agus do bhris sé
a balla jerusalem ó gheata Ephra-
im go ceata an choirnéil, ceithre chéud
rígh.

14 Agus do rug leis iomlán a nóir
agus a mairgid, agus ar frith do thoi-
aigh a tigh an Tighearna, agus
a mairgid thighe an Rígh, agus
a mairgid comhaill, agus dáll sé go Sa-
maria.

15 Anois an chuid oile do ghníomh-
aigh Joas, noch do rinne sé, agus a neart,
agus mar do throid sé re Hamasiah
Rígh Iúdah, nach bhfuilid scríobtha
a leabhar croinice Rígh Ísrael?

16 Agus do choduil Joas ag aithribh,
agus do hadhlacadh é a Samaria ma-
le re Rígh Ísrael, agus do rí-
ghadh Jeroboam a mhac iona áit.

17 Agus do mhair Amasiah mhac Joas
Rígh Iúdah cùg bliadhna déag a ndi-
aigh Joas mhic Jehohas Rígh Ísrael.

18 Agus an chuid oile do ghníomh-
aigh Amasiah, nach bhfuilid scríobtha
a leabhar croinice Rígh Iúdah?

19 Anois do chumadar feall iona
aghaidh ann Jerusaleim, agus do theith
sé go Lachis, achd do chuireadarían
na dhiaigh go Lachis, agus do mhar-
bhadar ann sin é.

20 Agus thugadar léo air eachaibh é,
agus do hadhlacadh é ann Jerusaleim ag a
aithribh a ceathruigh Dhaibhi.

21 Agus rugadar pobal Iúdah uile
Asariah (noch do bhi sé bliadhna déag
daois) léo, agus do rinneadar Rígh dhe
a nait Amasiah a athair.

22 Do chuir sé sías Elat, agus do
aig do Iúdah é; tar éis sin do choduil
an Rígh a bhfochair a aithreadh.

23 Ann fa ccaigeadh bliadhain déag
do Amasiah mhac Joas Rígh Iúdah do
thoigh Jeroboam mhac Joas Rígh Ísrael
a righe a Samaria, agus do bhi na
Rígh bliaghain agus dá fhithchiod.

24 Agus do rinne sé oile a radharc
an Tighearna: nior dhealugh sé ré
uile pheacuighibh Jeroboam mhic Nébat,
noch thug ar Ísrael peacughadh.

25 Do aig sé cois Ísrael ó theachd
a fleach Hamat go faire an réitigh, do
réir bhréithe an Tighearna Dia Ísrael,
noch do labhair sé le liimh a óglach
Jónah mhic Amittai, an faigh, noch do
bhi do Ghat-hepher.

26 Oir do chonnair an Tighearna
aindeise Ísrael go raibh ro shearbh: oir
nior druideadh éinni sías, agus nior
fagbhadh éinni, nó cunganach ar bith
ag Ísrael.

27 Agus ní dubhairt an Tighearna
fós go léiricriodh sé ainm Ísrael ó
bheith faoi neamh: acht do thair sé
iad le liimh Jeroboam mhic Joas.

28 Anois an chuid oile do ghníomh-
aigh Jeroboam, agus a ndéarma sé
uile, agus a neart, mar do rinne sé
cogadh, agus mar do bhean sé Damascus
amach, agus Hamat Iúdah, do Ísrael,
nach bhfuilid scríobtha a leabhar croi-
nice Rígh Ísrael?

29 Agus do choduil Jeroboam ag a
aithribh, ag Ríghuibh Ísrael, agus do
bhi Sachariah a mhac na rígh iona áit.

C A I B. XV.

Asariah do Joas ríghthe Iúdah. 8 Sacha-
riah, etc. ar Ísrael.

ANís teachdmhadh bliadhain fithchiod
do Jeroboam rígh Ísrael do thoigh
Asariah mhac Amasiah rígh Iúdah, a
righe.

2 Sé bliadhna déag daois bhi sé a
mair do thoigh sé a righe, agus do
bhi na rígh dha bliadhain déag agus dá
fhithchiod ann Jerusaleim: agus do bé
ainm a mthar jecholiah ó Jerusaleim.

3 Agus do rinne sé ceart a ra-
dharc an Tighearna, do reir a nuite

ni da ndéarnuidh Afariah a athair.

4 Acht nior hithruigheadh na háite árdá; do ndís an pobal iodhbairt, agus do loigedis táis a ccomhnuidh annsa hithibh árdá.

5 Agus do bhuáil an Tighearna an Rígh, ionas go raibh fé na lobhar go lá a bháis, agus do rinne fé comhnuidh a tigh ar leith, agus do bhi jótam mac an Rígh ós cionn an tigh ag déanamh breitheamhnais air phobal na tíre.

6 Agus an chuid oile do ghníomhuidh Afariah, agus a ndéarna fé uile, nach bhfuil siad scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Iúdah?

7 Mar sin do choduil Afaria agá aithribh, agus do hadhlaiceadh é a bhfochair a althreadh a ceathruigh Dháibhi; agus do ríoghadh jótam a mhac iona áit.

8 Ann fa nochdmhadh bliadhúin déag ar fhithchid do Afariah Rígh Iúdah do bhi Sachariah mhac Jeroboam na Rígh ar Israel a Samária fé mhí.

9 Agus do rinne fé olc a radharc an Tighearna, mar do rinneadar a aithre: nior dbealuidh fé ré peacadh Jeroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

10 Agus déirigh Sallum mhac Jabez na agbaidh, agus do bhuáil fé é as coinne an phobail, agus do mharb fé é, agus do bhi féin na Rígh iona áit.

11 Agus an chuid oile do ghníomhuidh Shachariah, féuch atáid siad scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Israel.

12 Bá hé fo focal an Tighearna, noch do labhair fé re Jehu, gha radh, fuighidh do mhic ar chathaoir ríogha Israel go mbe an ceathramhadh glán; agus mar sin tháinig a gerich.

13 Do thóigh Sallum mhac Jabez a ríge annsa naomhadh bliadhúin déag ar fhithchid do Ulliah Rígh Iúdah, agus do bhi na Rígh mí iomlán a Samária.

14 Oir do chuaidh Menahem mhac Gadi suas ó Thírsh, agus tháinig fé go Samária, agus do bhuáil fé Sallum mhac Jabez a Samária, agus do mharb fé é, agus do bhi na Rígh iona áit.

15 Agus an chuid oile do ghníomhuidh Shallum, agus an nfeall do rinne fé, féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Israel.

16 Ann sin do bhuáil Menahem Tiph-fah, agus gach a raibh innte, agus a cóstada ó Thírsh: do bhrigh nar fhofcladar roimhe, uime sin do bhuáil fé í, agus do scoilt suas a raibh do mhnaibh torcha innte.

17 Ann fa naomhadh bliadhúin déag ar fhithchid do Afariah Rígh Iúdah do thóighd Menahem mhac Gadi a ríge ós cionn Israel, agus do bhi na Rígh deich mbliadhna a Samária.

18 Agus do rinne fé olc a radharc an Tighearna: nior dbealuidh fé ar feadh 3

bheatha re peacadhuibh Jeroboam Nébat, noch thug ar Israel peacadh.

19 Agus tháinig Pal Rígh na naghaidh na tíre; agus thug sé do Phul mál tallann airgid, go mbeith a lámh ris do dhéanamh na ríoghachda iona láimh.

20 Agus do thabhuidh Menahem tairgid ar Israel, eadhon air gach dhuine chumalach a saibhbhris, re eandúine caogad Seel airgid, re airt do Rígh na Halírta, mar sin thill Rígh na Halírta ar ais, agus shan annsin anna dúithe.

21 Agus an chuid oile do ghníomhuidh Menahem, agus a ndéarna fé nach bhfuil scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Israel?

22 Agus do choduil Menahem aithribh, agus do ríoghadh Pecah mhac iona áit.

23 Annfa 'chaogadmhadh bliadhúin do Afariah Rígh Iúdah do thóigh Pecah mhac Menahem a ríge ós cionn Israel a Samária, agus do bhi Rígh dhá bhliadhúin.

24 Agus do rinne fé olc a radharc an Tighearna, nior dbealuidh fé peacadhuibh Jeroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

25 Acht do rinne Pecah mhac maliah, captaín dá mhuintir fé air, agus do bhuáil é a Samária; áis thughe an Rígh, málle re agus Arieah, agus málle re do na Gileaditeachaibh: agus do mharb fé é, agus do bhi na Rígh iona áit.

26 Agus an chuid oile do ghníomhuidh Phecahiah, agus a ndéarna fé féich, atáid scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Israel.

27 Annfa dara bliadhain ar dhéag do Afariah Rígh Iúdah, do thóigh Pecah mhac Remaliah ós cionn Israel a Samária féithe bliadhúin.

28 Agus do rinne fé an ní féil; radharc an Tighearna, nior dbealuidh fé re peacadhuibh Jeroboam mhic Nébat, noch thug ar Israel peacughadh.

29 A laethibh Phecah Rígh tháinig Tiglat-pileser Rígh na Assíria, agus do ghabh fé Híon agus Abelmazacha, agus Ianoah, agus Celem, agus Hálor, agus Gileadi agus Galad, agus fearann Naphtali uile; agus rug a lámh go Halírta.

30 Agus déirigh Hofa mhac Eia naghaidh Phecah mhic Remaliah, agus do bhuáil fé é, agus do mharb fé, agus do bhi féin na Rígh na áit, agus chiodmhadh bliadhúin do jótam mhic Ulliah.

31 Agus an chuid oile do ghníomhuidh Phecah, agus a ndéarna fé mhí féuch, atáid scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Israel.

32 Annfa dara bliadhúin do thóigh Remaliah Rígh Israel, do thóigh

Samalachus altóra Dhamascus

8 Agus do ghlaic Ahas an tór agus an tairgíod do frith a tigh an Tighearna, agus a nionannhus thighe an Righ, agus do chuir tiodhlacadh go Righ na Hafsiria.

9 Agus d'aoituigh Righ na Hafsiria leis : oir do chaidh Righ na Hafsiria fós a naghaidh Dhamascus, agus do ghabh sé i, agus rug na daoine do bhí iante a lúimh go Cir, agus do mharbh sé Rélin.

10 Agus do chaidh Ahas go Dhamascus, a coinne Thiglat-pilefer Righ na Hafsiria, agus do cbonnairc sé altóir do bhí ann Dhamascus : agus do chuir an Righ Ahas chum Uriah an sagart, cuma na haltóra agus a samlachus, do réir a hoibrighthe uile.

11 Agus do rinne Uriah an sagart altóir, do réir gach sinneithe dar chair Ahas an Righ ó Dhamascus choige : mar sin do rinne Uriah an sagart i fa a nam a táinic an Righ Ahas ó Dhamascus.

12 Agus a nuair tháinic an Righ ó Dhamascus, do chonnairc an Righ an altóir : agus tháinic an Righ agus a naltóir agus do oifrail sé uirre.

13 Agus do loig sé oifrail loighe, agus oifrail bliadh, agus do dhóirt a oifrail díghe, agus do chroith sé fuil a oifraila fíothchána air an naltóir.

14 Agus do rug sé leis mar an gcéadna an naltóir phraís do bhí a la-thair an Tighearna, ó éadan an tighe, ó eidir an naltóir agus tigh an Tighearna, agus do chuir sé air an ttaoibh thuáigh do naltóir i.

15 Agus do aithin Ahas do Uriah an sagart, ghá radh, ar an naltóir mhóir loig oifrail loighe na mhaidne, agus oifrail bhídh an trathnóna, agus iodhbairt loighe an Righ, agus a oifrail bhídh, agus oifrail loighe dhaoine na tire uile, agus a nifraila díghe, agus croith uirre fuil na hofrila loighe uile, agus fuil hiodhbarta uile : agus bídh an naltóir phraís agumla do cheafnughadh maille lé.

16 Marfo do rinne Uriah an sagart do réir a nuile ní dar aithin an Righ Ahas de.

17 Agus do ghearr an Righ Ahas imiol na mbádh, agus do atharruigh an lúibher dhíobh amach, agus do leag an nfaige do na damhuibh prais do bhí fáithe, agus do chuir ar phábhail chloch i.

18 Agus an folach don tábóid do rinneadar annsa tigh, agus dul a sheoch an Righ amuich, do iompóigh sé ó thighe an Tighearna, deagla Righ na Hafsiria.

19 Anois an chuid oile do ghníomhuibh Ahas noch do rinne sé, nach bhfuilid scríobhtha a leabhar croinice Ríogh Iúdah.

20 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

21 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

22 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

23 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

24 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

25 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

26 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

27 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

28 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

29 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

C A I B. XVI.

Samalachus altóra Dhamascus

1 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

2 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

3 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

4 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

5 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

6 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

7 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

8 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

9 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

10 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

11 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

12 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

13 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

14 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

15 Agus do choduil Ahas a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlacaidh ag a aithribh.

aithribh é a ceathruigh Dhaibhi, agus do ríoghuigh Hefeciah a mhac na áit.

C A I B. XVII.

Rug Rígh na Hafsíría leis pobal Ri Ísraél.

ANfa dara bliadhain do Ahas rígh iad, do thosaigh Hóseá mhac Elah a rígh a Samaría ós cionn Ísraél naoi mbliadhna,

2 Agus do rinne fé an ní fa hól a radharc an Tighearna, acht ní do nós na ríogh thainic roimhe ós cionn Ísraél.

3 Tháinig Salmaneser rígh na Hafsíría suas na aghaidh, agus do umhluidh Hóseá na sheirbhíseach dhó, agus thug tiodhlacha dhó.

4 Agus fuair rígh na Hafsíría droichmhéin ann Hóseá: óir do chuir fé teachda go So rígh na Héigpte, agus ní thug fé tiodhlacadh ar bith go rígh na Hafsíría, mar do rinne fé ó bhliadhuin go bliadhuin: ar a nadhbarfin do dhruid rígh na Hafsíría fa iadhadh é, agus do cheangail fé a briosún fé.

5 Ann sin tháinig rígh na Hafsíría suas ar feadh na críche uile, agus do chuaidh suas gu Samaría, agus do bhí re na haghaidh trí bliadhna.

6 Anfa náomhadh bliadhuin do Hóseá do ghabh rígh na Hafsíría Samaría, agus rug fé Ísraél leis go Hafsíría, agus do shuighidh iad ann Halah, agus ann Hábor láimh ré habhuinn Gólan, agus a ccaithreachaibh na Mediteach.

7 Oir is amhluidh bhí, gur pheacúigheadar clann Ísraél a naghaidh a TTighearna Dia, noch thug a níos iad as crích na Héigpte ó bheith faoi láimh Phárao rígh na Héigpte, agus go raibh eagla deé oile orra;

8 Agus gur shiubhlúigheadar a reachduibh na ngeinteadh, (noch do theig an Tighearna amach roimhe chloinn Ísraél) & ríghtheadh Ísraél, noch do rinneadar féin.

9 Agus do rinneadar clann Ísraél go folúigheach na neithe nar chóir, a naghaidh a TTighearna Dia, agus do rinneadar síte árdá dhoibh féin iona ccaithreachaibh uile, ó thor an luchd fáire go nuige an ceathruigh chumhduigthe.

10 Agus do chuireadar suas dóibh féin ionháighe, agus garraín ann gach áon chnoc árd, agus faoi gach áon chrann glas.

11 Agus annsin do loiggedís táis annsíná haitibh árdá uile, mar níodh na geintidh do dhúib ar Tighearna rompa, agus do oibrigheadar droichneithe do bhrosfoghadh an Tighearna chum feirge.

12 Oir do adhradar ionháigheadh, a ttaoibh a ndubhairt an Tighearna riá, Ná dénuidh an nifí.

13 Oidheadh fós do rinne an Tighearna iadhuise a naghaidh Ísraél, agus a naghaidh Júdah tres na fíghibh uile, agus treas an luchd faicfona uile,

gha rádh, Fíllidhsí ó bhar námhaghibh, agus coimheadaigh maithneadh agus mo reachda, do réir a níl d'ghe dar áithin mé dá bhar maithneadh agus noch do chuir mé chugainn sheirbhíseach na fíadhe.

14 Gidheadh níor bháill mé a dhéanadh, acht do chruaidheadar a nambhuil mólneil a naittheadh, nach chreid ann a TTighearna Dia.

15 Agus do tharcuigheadar a nchda agus a chumradh do rinne go na naittribh, agus a shíadhuin noch do shíadhuigh fé na naittribh, agus do leanadar díomhádine, a thangadar chum bheith díomhádine, do leanadar na geintigh, noch do ar gach taobh dhoibh, a ttaobh ar gair an Tighearna dhoibh, nach áitís ní coimhuil riá.

16 Agus do thábhadar uile aithne a TTighearna Dia, agus do rinneadh dhoibh féin ionháigheadh leagtha, a láogh, agus do rinneadar garraín, agus do adhradar síogh neimhe uile, agus do adhradar Baal.

17 Agus thugadar air a naittheadh, agus air a níngeanuibh dal tháirgte, agus do nídís fírfíse, agus do idheadh, agus do reachadar iad faoi dhéanamh uile a bhíadhuin an Tighearna, dá bhrosfoghadh chum feirge.

18 Uimeisin do bhí an Tighearna a sheargach re Ísraél, agus do tháruigh fé as a radharc iad: níor fíadhuine, acht treabh Júdah aithne.

19 Mar an gcéadna níor chomh Júdah aitheanta a TTighearna Dia, agus do shiubhlúigheadar a reachduibh féin, noch do rinneadar féin.

20 Agus do chuir an Tighearna a Ísraél uile a tarcuighe, agus do shíadhuigh iad, agus do thoirbair iad a láimh mhílteoiríreach ná gur tháig fé a radharc iad.

21 Oir do réub fé Ísraél ó tháirbhibh, agus do rinneadar Rígh do Jeroboam mhac Nébat, agus do tháirg Jeroboam Ísraél ón Tighearna do nímhuin, agus thug orra peacadh na do pheacughadh.

22 Oir do shiubhlúigheadar clann Ísraél a bpeacadhuibh Jeroboam uile, nach do rinne fé, níor dhealuigheadar riá.

23 Ní gur atharrúigh an Tighearna Ísraél as a radharc, mar a dubhairt féin na sheirbhíseachaibh uile na fíghibh, mar sin rugadh Ísraél as a naittheadh féin go Hafsíría gu a nuigh.

24 Agus thug Rígh na Hafsíría doine ó Bhabílon, agus ó Chutah, ó Ahas, agus ó Hamar, agus ó Shepharbanad do shuighidh fé iad a ccaithreachaibh Shamaría, a náit chloinne Ísraél, agus do shealbhuigheadar Samaría, agus do thigheadar iona ccaithreachaibh.

25 Agus is amhluidh bhí, a ttaobh a ccaithreughe annsin, nach raibh eigh

na ccaibeanach a nSamaria;

Tighearna orra: uimefin do chuir an Tighearna comhain na meafg, noch do dhéanadh cail diobh.

38 Agus ní dhearmad fíoi an chunradh do rinne mé ribh, ní mó bhias eagla dée oile oruibh.

39 Acht biaidh eagla bhur Tighearna Dia fein oruibh, agus fíorfuadh fé sibh as laimh bhur nuaile nímhad.

40 Acht cheana nior eiseadartan, ach do rinneadar do reir an chéad ghutha.

41 Mar sin do bhi eagla an Tighearna ar na cineadhachaibh fi, agus do rinneadar fírbhis dá niomhaighibh ghrábhachta fein, a cclann araon, & clann a ccloinne mar do rinneadar a naithe, is mar sin do nífion gus a niugh.

CAIB. XVIII.

Do aifig Hefecia Ri Judah an crábhach fíre-neach. 17 Ráite é ro-chlúna Rífaceb.

A Nais tús anna treas bliadhain do Hofeí mhac Elah Rígh Ísrael, gur thóigh Hefecia mhac Ahas Rígh Iudah a rígh.

1 Cúig bhliadhna fírbhíod dáis do bhi fé a mair do thóigh fé a rígh, agus do bhi na Rígh naoi mbliadhna fírbhíod ann Ierusalem: do bé fós ainm a mbathar Abi, inghean Shachariah.

2 Agus do rinne fé an ní fi ceart a radharc an Tighearna, do reir a nuaile ní dá ndearnaidh á athair Daibhi.

3 Do atharruidh fé na háite árd, agus do bhris fé na biombáighe, agus do ghearr fé síos na garrain, agus do bhris na coidhannaibh a naithe nime phráis do rinne Máoise: óir gus an namsín do loigeadas clann Ísrael tús di: & do ghoir fé Nehushtan di.

4 Do chuir fé a dhóigh anna Tighearna Dia Ísrael, ionas nach raibh éanduine na dhiaigh coidhail ris a meafg Rígh Iudah uile, nó éanduine dá raibh roimhe.

5 Oir do chuaidh fé a leith an Tighearna, & nior dhealúigh re na leannhuin ach do choimhíod a aitheanta noch do aithin an Tighearna do Mháoise.

6 Agus do bi an Tighearna maille ris, agus do chuaidh fé ar a aghaidh gach uile bhall a ttiagh amach, agus do chathuigh fé a naghaidh Rígh na háirí, agus nior fhoghuin fé dó.

7 Do bhuail fé na Philistínigh go nuige Gafa, agus a imle sin ó thor an luchd fáire gus na caithreachaibh daingne.

8 Agus tárla anna cheathramhadh bliadhain do Hefecia, (noch ar bbe an feachdmhadh bliadhain do Hofeí mhac Elah Rígh Ísrael) go túsain Salmaneser Rígh na Háirí a naghaidh Shamaria, & gur chuir slúagh na slúighe uirre.

9 Agus a cclionn thá mblíadhan do ghabhadar i, anna feiseadh bliadhain do Hefecia (do bi sin an niomhadh bliadhain do Hofeí Rígh Ísrael) do gabhadh Samaria.

10 Agus rug Rígh ná Háirí Ísrael leis don Ásiria, agus do chuir

30 Agus do rinneadar muintir na háirí Sucot-benot, agus luchd Chut a rinneadar Vengal, agus do rinneadar a naithe Hamot, Áfina.

31 Agus do rinneadar na Habbithigh a naithe agus Tartac: & do loigeadar a naithe a naithe a cclann a tteine do Ánannmelech, agus do Anannmelech, a naithe a naithe.

32 Mar sin do bhi eagla an Tighearna ar na cineadhachaibh fein, agus do rinneadar dhoibh fein a naithe do baid uiríde aca, fíagair na naithe árd noch do niodh iodhbhairt a naithe, a ttiagh a naithe a naithe árd.

33 Do bhi eagla an Tighearna orra, agus do athradar a ndéa fein, do reir a naithe na cineadhach, noch ruga-
de le a naithe.

34 Gus an lí a niugh do níd reir a naithe; ní bhíonn eagla an Tighearna orra, ní mó do níd do reir a naithe, nó do reir a nórdughtheadh, ní do reir an díghé & na háithne, noch aithin an Tighearna do chloinn Iacob, & gur ghoir fé Iudah dainn.

35 Rea ndéana an Tighearna cumm-
nadh, & ar shuagair dhoibh, gha rádh, ní biaidh eagla eíndé oile oruibh, ní uimh-
leadh sibh fein dhoibh, ní dhéantaí
a naithe dhoibh, ní dhéantaí fírbhis
a naithe.

36 Acht an Tighearna, noch thug a naithe as críh na Héipte re cumhachda
a naithe, & le laimh sínté amach, is roimhe-
sin bhias eagla oruibh: & isé adharfui-
de, agus is dó dhéantaí iodhbairt.

37 Agus coimleudfuidhe na slatáidigh, & na bórdughthe, & na díghthe, & na háithne, noch do scríobh fé dháobh, coidhail iad go bráth, & ní bhiaidh
eagla dée oile oruibh.

é iad ann Hálah agus Hábor láimh ré habhuina Gófan, agus a ccaithreachaibh na Médeach :

12 Do bhrígh nar umhluigheadar do ghloir a Tíighearna Dé, áchd gur tharluigheadar a chumradh, agus a nuid ní dár áithin Máide fearbhfhoghaigh an Tighearna dhiobh, agus nar bhuill leó a ccluinseon, nó a ndéanamh.

13 Anois anfa cheathramhadh bliadhna déag don Rígh Hefeciah, thánic Senacherib Rígh na Háfúria suas a naghaidh uile chaitheach ndaingean Judah, agus do ghabh é iad.

14 Agus do chuir Hefeciah, Rígh Judah teachda go Rígh na Háfúria go Lachis, dhá rídh. Do chuirigh mé, fill uáim : an ní chuirfós rí oram, ionchoruidh mé é. Agus do chuir Rígh na Háfúria ar Hefeciah Rígh Judah trí chéud tallann airgid, agus tríochad tallann óir.

15 Agus thug Hefeciah dhó ar fríth daingid a tigh an Tighearna, agus a nionnmhuibh thighe an Rígh.

16 Fa namhán do ghearr Hefeciah an tóir do dhoiríbh theampull an Tighearna, agus do na píleáiríbh, noch do déolaigh Hefeciah Rígh Judah [re hór] agus thug é do Rígh na Háfúria é.

17 Agus do chuir Rígh na Háfúria Tartan, agus Rabaris, agus Rabfach ó Lachis gus an Rígh Hefeciah maille re shiagh mór a naghaidh Jerufalem : agus do chuidar suas agus thangadar go Hierufalem ; agus a nuair thangadar a nica, thangadar agus do sheafadar ag piopa an lochsin dob áirde, noch atá a slihe mhoir mha-chaire a náicire.

18 Agus a nuair do ghoirceadar chum an Rígh, thánic Eliacin mhac Háfúiah amach chuca, noch do bhí ós cionn an teaghlaigh, agus Sebná an scríbhneoir, agus Ioah mhac Afaph an cuimhnigh-theoir.

19 Agus a dubhairt Rabfach ríu, labhruidhí a nois ré Hefeciah, marío deir an Rígh mór, Rígh na Háfúria, cred é an daingeon fo iona bhfuil tú ag cur do dhóthchuis ?

20 A deir tuá (acht is briathra díomhaoin iad) atá comhairle agus neart agamfa chum an ehoigaidh : anois cá iona bhfuil do dhóthchus, as a tteid tá a ccoigadh ormfa ?

21 Féach anois atá do dhóigh a maidé don ghloighigh bhráite, fón sa Né-gipt, noch na sheafann duine air, rachas iona láimh agus thollfas í : mar sin atá Phárao rígh na hégipte ré gach son dá goiríonn a dhóigh ann.

22 Acht má deirthí riomfa, atá ar ndóigh ann ar Tíighearna Dia, nach é sin an té ar chuir Hefeciah a aite árdá, agus a altóra ar góil, agus a dubairt fé ré Judah, agus ré Jerufalem, do dhéan-
eóir íodheurt as coime na haktórafá ann
Jerufalem é

23 Anois ar a naddbharín gáthú, tabhair braighde dom theaghrigh na Háfúria, agus do bheir mé mhíle each dhuit, ná thig dháir shon féin marchlaigh do char ora.

24 Cionnus mailleadh ionpóid náit aghaidh éanachpáin amháin do fearbhí bhoghanuibh is iadha agus an ghúilir, agus chairfeas tá do dhóigh Négipt fa charbaduibh agus fa shluagh ?

25 An ttáinic mífí a nois go Tighearna, a naghaidh na háirde millleadh ? a dubhairt an Tighearna, éirigh suas a naghaidh na háirde agus mill í.

26 Ann sin a dubhairt Eliacin mhac Háfúiah, agus Sebná, agus Ioah re Rabfach, guidhim thá, labhair red fíoghantaghibh anfa teanguidh thá anta, (óir cuimníd í) agus ní bfuil rínn anfa teanguidh Jerufáidhe a eiríonn na muintire atá air an ríobla.

27 Acht a dubhairt Rabfach ná nar chuir mo mhaighiúir mífí dom mhaighiúirí, agus chupada do bhí na mbriathara : nach chum mo shuidhios air an mballa do char é go nithid a salchar áin, agus go nithid bhfuil féin bhur bhfochtáir.

28 Ansin do shea Rabfach, agus do éigh do ghuath árdá anfa na Níndingheach, agus do labair, dhá rídh : éirigh focal an rígh mhac na Háfúria.

29 Marío a deir an rígh mhac mealladh Hefeciah sibh : óir a nois ar a chumús bhur fíoradh a rígh.

30 Agus ná tugadh Hefeciah do bhur ndóigh do char a nois Tighearna, gha rídh, fíoradh do gheanra sin go déanlaín, agus do chodar an chathair a háirde na Háfúria.

31 Ná tugadh éiríoch do Háfúiah : óir is marío deir an rígh na Háfúria, déanuidh réteach rígh na háirde re coonuidh, agus tigídh anoch gam, agus anpsin itheadh gach son dá fíneamhuin féin, agus iad na da charm fíge, agus íbheadh gach duíge a thóair féin.

32 Nó go tti mífí, agus go mífí mé fíon fíbh a bhíearan coime do bhur tír féin : dúitheche arís a fíona, dúitheche aráin agus fíneamh dúitheche óla charm-óla agus an chor go mairfidhe, agus nach bhfuil sibh bás : agus ná héitídh re Háfúiah a nuair chairfeas fé impíde oráid rídh, Táirtheochaidh an Tighearna.

33 Nar máor díá air bím do cineadhachuith a dhúitheche a rígh na Háfúria ?

34 Cáir a bhfuilid dée Hamat, Arpad ? cáir a bhfuilid dée Harbaim, Hena, agus Ibrah ? ar radar Samaría as mo láimh ?

33 Cia haid fein a measc dhée na
 eirinn, noch do shaoir a ttr as mo
 eirinn, as a shaoir an Tighearna Je-
 hoiahi as mo laimh?

34 Acht do bhídar na daoine na
 eirinn, agus nior fhreagradar éanfhocal
 dó: óir do b' aithne an Rígh, dha
 eirinn, an tuisiú freagra air.

35 Annán tháinig Eliacim mhac
 eirinn, noch do bhí os cionn an teagh-
 laigh, agus Séba an scríbhneoir, a-
 joah mhac Aíaph an cuimhnighe-
 do Hefeciah gun a néadach briste,
 noch do innseadar dhó briathra Rab-
 baceh.

CAIB. XIX.

Urnaidh Sólís do Hefeciah. 35. Do mbarbh
 185000 Affiriansach.

1 An tuisiú a nuair do chúala Hefeciah
 eirinn, gur bhris é a éadach, agus gur
 eirinn é fein lé faiceadach, agus do
 eirinn go tigh an Tighearna.

2 Agus do chuir é Eliacim do bhí ós
 eirinn an teaghlaigh, agus Séba an scríbh-
 neoir, a h-annair na sagart a cculadhuibh
 eirinn go. Hísaiah an fuigh,
 eirinn Amos.

3 Agus a dubhradar ris, is marfo a
 eirinn. Is lé buaidhearta an láio,
 eirinn mochi agus kannla: óir thanga-
 eirinn chlána go ham a mbearta, agus
 eirinn do neart a mbreith.

4 Do mbarbh go ccluinseadh do Thi-
 eirinn Dia briathra Rabfaceh uile,
 eirinn do chuir Rígh na Haffiria a mhu-
 eirinn dathúeadh an Dé bhí, agus
 eirinn dathúeadh na briathra noch do
 eirinn do Thighearna Dia: uimefin
 eirinn do ghuidhe ar sun an nfuighill
 eirinn.

5 An tuisiú thagadar scríbhúigh an Rígh
 eirinn go Hísaiah.

6 Agus dubhairt Ifrah riu, ab-
 eirinn marfo ré bhuir naighistir, is mar
 eirinn é an Tighearna, ná bíodh eagla
 eirinn do mhé na briathruibh do chúala
 eirinn an cuimhnigheadar muistir Rígh na
 eirinn mif.

7 Fíoch, cuirfidh mísi fuinnéan eir-
 eirinn, agus clannab sé giorac, agus
 eirinn sé do thugh féin, agus do
 eirinn na eirinn leis an ccluidheamh
 eirinn sé fin.

8 Agus do shíl Rabfaceh, agus fuair
 eirinn na Haffiria ag cogadh a na-
 eirinn Lihani: éir do chúala sé gur
 eirinn sé as Lachis.

9 Agus nuair do chúala sé teachd
 eirinn do Tharab Rígh na Hettíopia
 eirinn, agus sé teachd a mach do throid
 eirinn a mach: do chuir sé teachda a ris go
 eirinn, gha nach.

10 Agus do déarthaos re Hefeciah
 eirinn, gha nach, ná amalladh

do Dhia iona bhfuil do dhóthchus thú,
 dha rádh, ní thiubharthar Jerusálem a
 láimh Rígh na Haffiria.

11 Fíoch do chúala tú cred do
 rinneadar Ríghthe na Haffiria ré gach
 uile chrích, da lerscíos; agus an fac-
 fuighthear thú?

12 Ar shaoiradar dée na geinea-
 dhaigh an luchd do chláidheadar mai-
 thresí; Gólan, agus Híran, agus Re-
 seph, agus clann Eden, noch do bhí
 ann Telasar?

13 Cúit a bhfuil Rígh Hamat, & Rígh
 Arpad, agus Rígh caithreach Sephar-
 baim, Hena, agus Bbah?

14 Agus do ghac Hefeciah an litir
 as láimh na tteachda, agus do léigh é.
 Agus do chualadh Hefeciah sías go tigh
 an Tighearna, agus do leathnigh sé i a
 lathair an Tighearna.

15 Agus do ghuidh Hefeciah a la-
 thair an Tighearna, agus a dubhairt, ó
 a Thighearna Dia Ísraél, noch chomh-
 nuighios eidir na Cherubínibh, is tusa a-
 mhaín Dia rioghaeod an domhain uile, is
 tú do rinne neamh agus talamh.

16 A Thighearna, eirinn a suas do
 chlána, agus cluin: fóiscil, a Thighear-
 na, do sháile, agus féuch, agus cluin
 briathra Shennacherib, noch do chuir sé
 daithisheadh an Dé bhí.

17 As síor, a Thighearna, gur dhí-
 reidar Ríghthe na Haffiria ná cin-
 eadhacha agus a ndúitche.

18 Agus gur theilgeadar a ndée annfa
 teine: óir nior dhée iad, ach do obair
 lámh daoine, craim, agus clocha; uime-
 fin do siorfóadar iad.

19 A níos ar a madhbharfin, ó a Thi-
 ghearna ar Nda, guidhim thú, síorfa
 sinne as a láimh, chor go mbia a fhios
 ag uile rioghachdaibh an domhain, gur
 tusa amhaín an Tighearna Dia.

20 Ann sin do chuir Ísaiah mhac
 Amos síos go Hefeciah, gha rádh, is
 marfo a deir an Tighearna Dia Ísraél;
 Do chúala mé an ghuidhe do rinne tú
 chugam a naghaidh Shennacherib Rígh
 na Haffiria.

21 Afé fo an focal do lathair an Ti-
 ghearna dha thioch, do tharcuigh
 an mhaighdion inghean Shion thé, agus
 do ghair go magambail síd, do chroich
 inghean Jerusálem a ceann ort.

22 Cia cannaigh tú, agus do aithisigh
 thú? agus cia a nighisigh ar féuigh
 tú do ghuth, agus ar shóg tú sías do
 sháile go hard? canoin a naghaidh an
 naoin aomhaigh Ísraél.

23 Led theachdaibh do aithisigh tú
 an Tighearna, agus a dubhairt sé, le
 hionad mo charad tháinig mé a níos a
 mallaighibh na tuisiú go tteachdaibh
 Lebanon, agus géarfa mé tusa a crainn
 árrachda Cedar, agus cogha a crainn
 geimhúis; agus racha mé a sheach go
 Iordáinibh a uile, agus go fóraís a
 Chamel.

24 Do thochoil mé, agus do ibh mé uiceadha coimhightheacha, & le bonn mo chos do thiomuidh mé suas uile aibhne na náiteach ndaingean.

25 Nach coála tula fada ó shin ciondus do rinne mé é? agus gur chum mé é ó na seanaimsearuibh? annas thug mé a gerich é, chor go mbeithéas chum déanamh síuigh do chaitheachaibh daingne, na coáruibh síamhla.

26 Ar a nadhbarfin do bhádar a nátreabhuigh beagchumbachdach, do ghabh critheagal & do clóidheadh iad, do bhádar mar fhéar an mhachaire, & mar an luibh ghlaia, mar an bhféar ar mhullach tighe, & mar arbhar mbeathas síl shasas fé suas.

27 Acht is síos damhsa hionad comh-muigh, do dháil a mach, & do theachd a steach, & do bhuile am aghaidh.

28 Do bhrigh go bhfuil tú air buile am aghaidh, & gur éirge do chluathach suas am chláruibh, ar a nadhbarfin cuirfe misí mo dhubhain ann do shroin, agus mo shrian ann do bheúl, & sílfe mé ar hais éú anna tlighe-iona ttaicín tí.

29 Agus bíadh sí na chomhartha agad, iostai ar an mbliadhuiní do na neithibh fhásas áatha féin, agus anna dara bliadhuin do na neithibh fhásas átha sin, agus anna treas bliadhuin, cuiridh síol, agus beanuidh, agus planaduighidh fineamhna, agus ithidh a tioradh sin.

30 Agus an fuighioll rachas as do thigh Judah, géabhuid síos fréamh síos, agus do bhearruid toradh síos.

31 Oir rachaidh fuighioll amach as Ierusalem, & an mhéid do chaidh as ó shliabh Sion: do dhéana teasghradh Thighearna na síogh sío.

32 Ar a nadhbarfin is marfo a deir an Tighearna a ttaicibh Rígh na Hafsria, ní thiochfaidh fé don chathruighis, agus ní chaithfidh fé soirhead ann, ní thiochfaidh fé na haghaidh le féith: agus ní theilgidh fé an treimse na haghaidh.

33 Anna tlighe a ttaicín fé, anna tlighe chéadna fhilleas fé, agus ní thiochfaidh fé don chathruighis, a deir an Tighearna.

34 Oir cuimhdeochaidh misí an chathairí dhá dídean ar mo shon féin, & ar son mo shearbhfhogantúigh Daibhi.

35 Agus tirla a noidhe sin féin, go ndeachuidh aingeil an Tighearna amach, & gur bhaill fé a bhfoisungphort na Nafsrianach céad agus ceithre síthchid agus cúig mhíle; agus a náiar do éirgeadar go moch ar maidin, féuch do bhádar uile na coorpuibh marbha.

36 Mar sin do ghlúais Sennacherib Rígh na Hafsria, agus dim-thigh agus díll fé, agus do rinne comh-muigh a Níneveh.

37 Agus tirla mar do bhí fé ag adhradh a tigh Níroch a dhé, gur

bhuil Adramelech agus Sarchmhic, leis an cclóidheamh é, theitheadar féin go crích na hEgíps agus do rioghuidh Eflataddon a iona áit.

CAIB. XX.

Padagbadh fhoagbail Hefeciah. 14. arson a daille.

AN fua láethibhfin do bhí tinn chum báis; agus thug sígh Isaiah mhac Amos chomh a dubhairt ris, is marfo a deir an earna, Cuir do thigh a nórdagbadh, eugfuidh tú, agus ní mhairfidh tú.

2 Annfin déil seistion a aghaidh mballa, agus do ghuidh fé an Tighearna gha radh.

3 Guidhim thú, a Thighearna, nigh a nois mar do shiubhail mé a thair a bhfirinne, & maille re comh-ionlan, agus go ndéarna mé an maith ad radharc; agus do ghlaic ciah go géur.

4 Agus tirla síl do chuidh amach anna coirt mbeadhonach, ttaicín briathar an Tighearna gha radh.

5 Fill a ris, agus innis do eirich caipin mo phobail, a deir an Tighearna Dia hathar Daibhi. Do chuála mé hurtaigh, agus do chomairc mé do dhéara: féuch, síl eirich mé thú; ar an treas lá rachas síl go tigh an Tighearna.

6 Agus cuirfidh mé cúig bliadhna déag díad ar do shaghal, agus fá mé thú féin agus an chathair a lúimh Rígh na hafsria, agus coimhdeochuidh mé an chathair ar mo shon féin, agus ar son mo shearbhfhogantúigh Daibhi.

7 Agus a dubhairt Isaiah, glac mé sígeadh. Agus do ghlacadar, agus do chuireadar ar an neallóid é, agus do bhí seistion sin.

8 Agus a dubhairt Hefeciah ní Isaiah, Cia bhus comhartha go léigfuidh an Tighearna mé, agus go nchaidh mé suas go tigh an Tighearna treas lá?

9 Agus a dubhairt Isaiah, Do gheith an comhartha féin an Tighearna, a ndéana an Tighearna an ní do labhair fé an rachaidh an gáile ar aghaidh deic géim, no deich géim air céil!

10 Agus do fheagair Hefeciah, a ní siarrach don gáile dhá deich géim; ní headh, achd síleas an gáile deich géim ar ais.

11 Agus do éigh Isaiah an sígh chum an Tighearna, agus rug fé an gáile deich géim ar céil, ann a ndeachuidh fé síos a ndail Ahas.

12 Fa namfin do chuir Berodach baladan mhac Baladain Rígh na Babilon, agus brontanus chum

agus do chuala se go raibh He-
feciah ris, agus
13 Agus d'ed Hefeciah ris, agus
thaisbein dóibh tigh taisgidh a
mhóine mórhuigh, a nairgid, agus a
nair, agus na spioradh, agus na
nair léigheaire, agus tigh a armála
agus an mbéid frith ann a ionomhu-
gha: ní raibh anna iona thigh, nó
nair thighearna uile, nair thaisbein He-
feciah dóibh.

14 Ann sin tháinig Naiph an figh gus
Rígh Hefeciah, & a dubhairt ris,
an a dubhradar na daóine, & cia
thangadar chugadfa? a dubhairt
Hefeciah, thangadar ó thír imcheia, ón
Babilóin.

15 Agus a dubhairt seifion, cred do
thangadar ann do thigh? agus a du-
bhairt Hefeciah, A bhfuil do neithibh
ann no thighe do chonncadar iad: ní
ann sin a measc mionamhach nach
thaisbein mé dóibh.

16 Agus a dubhairt Ióiah re Hefe-
ciah, éist ré breithir an Tighearna.

17 Féuch, tiorfaid na laethe go
dearthar a bhfuil ann do thigh, & ar
conncadar haithre suas a flór agus a
dagh, don Bhabilóin; ní fhuigheagar
ann, a deir an Tighearna.

18 Agus dot mhacabhi thicfas uait,
nó gheineas tusa, béuruid sion leó, &
ní na ceallteanachuibh a bpálas Rígh
Babilóine.

19 Ann sin a dubhairt Hefeciah re
Ióiah, is maith bríathar an Tighearna,
nach do labhair tusa: & a dubhairt,
nach mhaith é; má bhíonn síothcháin
agus firinne ann nó laethibh.

20 Agus an chuid uile do ghníomhuibh
Hefeciah, & a neart uile, & mar do
tine fé tobair & píopa uige, agus
mar thug uige chum na caitheach, nach
bailid siad scriobtha a leabhar
craice Rígh Iúdah?

21 Agus do choduil Hefeciah a bhfo-
chuir a aithreadh, agus do rioghuidh
Manasseh a mhac Iona áit.

C A I B. XXI.

West Manasseh an Rí. 19 & Amos.

DO bhí Manasseh dhá bhliadhain
déag d'ois a nuair do tho-
mhaigh sé a ríge, agus do bhí na
Rígh cuig bhliadhna déag & dá fhith-
chid ann Ierusalem & do be ainm a
máthar Hephzibah.

2 Agus do rinne sé an ní fa-
laic a radharc an Tighearna, do réir
nathathnathaireachd na ngeinteadh,
nach do theig an Tighearna amach
nuair chloinn Irael.

3 Oir do chuir sé suas a rís na
híre arda, noch do mhill Hefeciah
a aithir, agus do chuir sé altóra suas
do Shual, agus do rinne sé gar-
pán mar do rinne Ahab Rígh Irael,

agus do adhair sé shiagh neimhe, & do
rinne ferbhis dóibh.

4 Agus do rinne sé altóra a
ttigh an Tighearna, di ndubhairt an
Tighearna, Ann Ierusalem chuirfios
mé mainm.

5 Agus do chuir sé altóra suas do
shluagh neimhe uile, an adá chiurt thighe
an Tighearna.

6 Agus thug ar a mhac dul thríd an
tseine, agus do adhradh daimsearuibh,
agus do niodh droigheachd, agus cu-
mann ré leannuibh síthe, & re luchd
fiastine: doibrigh sé mórán uile a ra-
dharc an Tighearna, leir bhrostuigh é
chum feirge.

7 Agus do shuighidh sé lómbaigh
ghrábhála don gharrán do rinne sé,
annfa tigh a tsaibh a ndubhairt an
Tighearna ré Dáibhi, agus re Solamh
a mhac, annfa tighsi, agus ann Je-
rusalem, noch do thogh mé as treabhuibh
Israel uile, chuirfios mé mainm go
bráth.

8 Agus ní chorrocha mé cosa Ie-
rael níos mó amach as a ndúitche
féin, noch thug mé dá naithribh, amháin
má choimbéaduid siad a dhéanamh do
réir a nuile dhlighe do aithin mo shear-
bhfhoghantuibh Maoise dhóibh.

9 Ach níor éisteadar sin, agus do
tharruing Manasseh iad chum níos mó
dulc do dhéanamh, ná a ndéarnadar na
cineadhacha do dhéir an Tighearna
roimhe chloinn Irael.

10 Agus do labhair an Tighearna
tre na shearbhfhoghantaibh na fúighe,
dha rádh.

11 Do bhrigh go ndéarmuidh Ma-
nasseh Rígh Iúdah na neithe adhfhuath-
mharsa, go ndéarma sé oile ós cionn
a ndéarnadar na Hamoritigh, noch do
bhí roimhe, agus go thug air Iúdah
mar an gcéadna peacughadh le na Iodh-
aluibh.

12 Ar a nadhbharfin is marfo a
deir an Tighearna Dia Israel, féuch,
ataim ag tabhairt a leithéid sin dulc ar
Ierusalem, agus ar Iúdah, gídh bé ar
bith chluifios é, go mbia saam iona
dhá chluais.

13 Agus sinfidh mé tar Ierusa-
lem dórubha Shamaria, agus plumba
(luaighe) thighe Ahab, agus cuimeol-
uidh mé Ierusalem, mar chumlios duine
mias, dá cumailt, agus da hiompógh
bun ós cionn.

14 Agus treigfidh mé fuighioll moigh-
reachda, & seachoduigh mé a láimh a
námhad iad, & béid na ccreich, agus
na nádail agá naimhde uile;

15 Do bhrigh go ndéarnadar an ní
dob oile ann mo radharc, & gur chor-
ruigheadar chum feirge mé, ón ló si-
ttangadar a naithe amach as an Né-
gipt gus a nuigh.

16 Tuilleamh uile, do dhóirt Manaf-
seh siul neimhchloigheach go ro somar-
cach,

cach, nó gur lion fé Jerusaleim ón chionn go chéile, táobh amuigh dá pheacadh lé tug sé ar Iudah peacughadh a ndéanamh an neithe fa hól a radharc an Tighearna.

17 Anois an chuid oile do ghníomhaibh Mharasheh, agus a ndéarna fé uile, agus a pheacadh noch do pheacaidh fé, nach bhfuilid scríobtha a leabhar croinice Ríogh Iudah?

18 Agus do chodúil Manasseh a bhfochair a aithreadh, agus do hadhlaicadh a ngairdín a thighe féin é, a ngairdín Ussah; agus do ríoghadh Amon a mhac na áit.

19 Do bhí Amon dhá bhliadhúin agus sítheche daois an tian do thóisigh sé a ríthe, agus do bhí sé na Rígh dhá bhliadhúin ann Jerusaleim: agus do bé ainm a mhathar Mesulemet, inghean Harus ó Iobah.

20 Agus do rinne sé an ní dob oile a radharc an Tighearna, mar do rinne a athair Manasseh.

21 Agus do shiubhail sé annsa, huile shligtheibh ann ar shiubhail a athair agus do rinne serbhís do na hiodhaluibh dá ndéanuidh a athair serbhís, agus do adhair sé dhoibh.

22 Agus do thréig sé an Tighearna Dia a aithreadh, agus níor shiubhail sé a slighe an Tighearna.

23 Agus do chumadar fearbhfhoghan-tuighe Amon feall na aghaidh, agus do mharbhadh an Rígh iona thigh féin.

24 Agus do mharbhadh daoine na tíre an luchd sin uile do rinne feall a taghaidh an Rígh Amon, agus do rinneadar daoine na tíre Rígh do Josiah a a mhac na áit.

25 Anois an chuid oile do ghníomhaibh Amon, noch do rinne sé, nach bhfuilid siad scríobtha a leabhar croinice Ríogh Iudah?

26 Agus do hadhlaicadh iona thu-ana é a ngairdín Ussah, agus do bhí Josiah a mhac na Rígh na áit.

C A I B. XXII.

*Abnuadhughadh an tSagart le Josiah
Df, fre charam Josias.*

DO bhí Josiah ochd mbliadhna daois a nuair do thóisigh a ríthe, agus do bhí sé na Rígh an bhliadhúin déag ar shíthechid ann Jerusaleim: agus do bé ainm a mhathar Jedidah inghean Adajah ó Bhoseat.

2 Agus do rinne sé an nífa maith a radharc an Tighearna, agus do shiubhail sé a huile shligtheibh a athair Dálbhi, agus níor shíll sé do leathaoibh ar a lóim dheis nó ar a lóim chlé.

3 Agus táta annsa nochomhadh bliadhúin déag don Rígh Josiah, gur chuir an Rígh, Saphan mhac Afalah, mhic Mesullam an scríbhneoir go tigh an Tighearna, gha rádh.

4 Eirigh Saphan go Hilciah an shagart, go nairimh fé an scríbhneoir, go tigh an Tighearna, agus chruinnighadar lucht comradh doruis ón phobal.

5 Agus tugaidis a lóim lechta na hoibre é, aga bhfuil scríobtha cionn thighe an Tighearna; agus gaidis é don lucht oibre, nach tigh an Tighearna do leigh bhríste an Tighe.

6 Do shiubhail crainn, agus do déanta an tigh, agus do dhéanadh cloch, agus do cheannach adhamh chloch inoighte daitheadhamh an tigh.

7 Acht cheana, ní dhéanadh ar bith riu san mairgíod tugadh a lóim, do bhrígh go ndéanadh an tigh.

8 Agus a dubhairt Hilciah an shagart ré Saphan an scríbhneoir leabhar an dlíthe a tigh an Tighearna, thag Hilciah an leabhar go Saphan do leigh sé é.

9 Agus thainic Saphan an scríbhneoir an Rígh, agus thag Saphan do Rígh a ris, agus a dubhairt, do chruinnighadar do sherbhígh an scríbhneoir annsa tigh, agus thugadar é a na druinge atá ag déanamh na h-aga bhfuil fúirfhethiomh ós don tigh an Tighearna.

10 Agus do thainic Saphan an scríbhneoir don Rígh, gha rádh, an Hilciah an sagart leabhar duithe agus do leigh Saphan é a lóim an Rígh.

11 Agus táta a nuair do chuir an Rígh briathra leabhair an dlíthe, do bhris sé a cadach.

12 Agus dsiagair an Rígh do Hilciah an sagart, agus do Ahicam mhac Saphan, agus do Achbor mhac Mesiah, agus do Shaphan an scríbhneoir agus do Afalah scríbhneoir don Rígh dhá rádh.

13 Eirigidhe, fuirgígidh an Tighearna air an shonla, agus ar an phobal, agus ar son Iudah a ttaobh bliathar an leabhair do dhóir is mór fearg an Tighearna a na hadhnadh ar naghaidh do bhrígh umhlughadar ar naitire do bhrígh an leabhair, do dhéanamh an neithe dá bhfuil scríobtha dar tian.

14 Mar sin do chuidh Hilciah an sagart, agus Ahicam, agus Achbor mhac Saphan, agus Afalah go Iudah na bhannfhaigh, bein Shallam mhic Tobhah mhac Harhas, fear comradh an neudightheadh, (anois do chomhghair ann Jerusaleim annsa choláiste) agus do labhradar rí.

15 Agus a dubhairt si rí, a marío a deir an Tighearna Dia Irael, innsidh don duine do chur chugamsa sibh.

16 Is marío a deir an Tighearna, feuch, do bhéara mé oile ar a

Agus do chuir sé síos na sagairt iochaladharta, noch do órdughadar Righthe Judah do loigadh tuise anafsa haitibh árd a ecathreachaibh Judah, & anafsa haitibh fa ecuairt timchioll Jerusaleim: an mbaintir fós do loigeadh tuís do Bhaal, don ghréin, don gheahuidh, & do na pláineaduibh, agus do shluagh neimhe aile.

6 Agus thug sé amach an garrán ó thigh an Tighearna, taobh amuich do Jerusaleim go habhuinn Cidron, agus do loig ag abhuinn Cidron é; & do rinne luathreadh dhe, & do chait an luithreadh ar uaighibh chloinne an phobail.

7 Agus do bhris sé síos tigh na Sodomitheach, noch do bhi láimh re tigh an Tighearna, mar a ndéanadh na móa fígheacháin don gharán.

8 Agus thug sé na sagairt uile as caitheachaibh Judah, agus do shluagh na háite árd mar a loigeadh na sagairt tuís, ó Gheba go Beer-saba, agus do bhris síos na háite árd na ngeatadh do bhi a ndul a steach gheata Iohá, nachdaran na caitheach, noch do bhi ar an láimh chlé do gheata na caitheach:

9 Gidheadh ní thangadar sagairt na náiteach nárd suas go haltóra an Tighearna ann Jerusaleim, áchd a dudar don nárán gan loibhin a meaf a ndearbhráithreach.

10 Agus do thruailligh sé Tophet, noch atá a ngleann chloinne Hinnom, iondus nach budh fheidir lé héandaine a thabhairt air a mhac nó ar a inghin dhul thríd an tteine go Molech.

11 Agus rug sé leis na héich tingadar Righthe Judah don ghréin, a ndul a steach thighe an Tighearna, láimh ré féomra Natan-melech an feomradoir, noch do bhi san áille amuich, agus do loig sé carbuid na gréine le teine.

12 Agus na haltóra do bhi a mal-lach féomra náchdaruigh Ahas, noch dorinneadar Righthe Judah, agus na haltóra do rinne Manasseh an ndá chuir thigh an Tighearna, do réub an righ, & do bhris síos as sin iad, agus do chait a luathreadh a nabhuinn Cidron.

13 Agus do mhill an Righ na háite árd do bhi as coinne Jerusaleim, noch do bhi ar an láimh dheis do shliabh an truaillithe, noch do rinne Solamh Righ Israel do Aforet, adhfháthmháireachd na Sidonianach, & do Chemos adhfháthmháireachd na Móabiteach: agus do Mhilchón adhfháthmháireachd chloinne Ammon.

14 Agus do bhris sé na hiomháighe a mblodhuibh, agus do ghéarr sé síos na garráin, agus do lion sé a náiteach do chnámhuibh dáioine.

15 Tuilleamh fós, a naltóir do bhi a Mbétel, & a náit árd do rinne Jeroboam mhac Nébát, noch thug ar Israel peacughadh, a naltóir arson & a náit árd do bhris sé síos, agus do loig a náit

C A I B. XXIII.

Jeshab fáir-chreidteamb na ttre.

Agus do chuir an righ síos amach, agus do chruinnigheadar chuige Judah uile agus Jerusaleim.

Agus do chuaidh an righ suas go Tighearna, agus dáioine Ju-uile, agus uile áitreabbuigh Jerusaleim ris, agus na sagairt, agus na gheata, agus an phobal uile, beag nó mór: agus do léigh sé iona náimh, uile bhriathra leabhair do domhortha, noch frith a tigh an Tighearna.

Agus do sheas an righ ag píleúr, agus rinne sé cunnradh a lathair an Tighearna do shuibhal a ndiaigh an Tighearna, agus a sícheanta, & a fhiadh-ádhla, agus a reachda do choimhéud uile re na nuite chroidhe, agus re na nuite anam, chum bráthra an chunnradh do choimhlonadh, noch do bhi anna anna leabharló: agus do léigh an pobal uile air an ccunnradh.

Agus do aithin an righ do Hildán an tirdhagart, agus do shagart na dara luird, agus do choimhlonadh an doruis, na huile shoithighe do rinne do Bhaal, agus don ghar-náimh, agus do shluagh neimhe uile, do chait amach as teampall an Tighearna, agus do loig sé iad taobh amuich do Jerusaleim a machairibh Cidron, agus a luith leis go Bétel.

a náit árd, agus do rinne laithreadh dhí agus do loig an garrán.

16 Agus mar do iompóigh Josiah é féin, do chonnaic sé na tiamadha do bhí ann sin ann fa tsiabhbh, agus do chuir síos agus do thóg na cnámha amach as na huaighibh, agus do loig ar a naltóir iad, agus do thréallí i do réir bhreithre an Tighearna, noch d'fhuagair óglach Dé, noch do réumhaidh na brathraí.

17 Ann sin a dubhairt sé, creid é an tiodal sin do chum? agus do inniolar muintir na caitheach, sé so tuama óglach Dé, noch thainic ó Judah, do d'fhuagair na neithesi do rinne tusa a naghaidh altóra Bhetel.

18 Agus a dubhairt feisíon, léigidh dhó, na corruigheadh duine air bith a chnamha i mar sin do leigeadar dá chnamhuibh uatha maille re cnámhuibh an nuaigh thainic ó Shamaria.

19 Agus mar an gcéada n tighthe na náiteach nárd uile do bhí a ccaithreachaibh Shamaria, noch do rinneadar Ráithe Israel do bhroslughadh an Tighearna chum feirge, do chuir Josiah as iad, agus do rinne sé riú do réir a uile ghniomh do rinne é a Mbétel.

20 Agus do mharb sé sagairt na náiteach nárd uile, do bhí annsin, ar na baltóruibh, agus do loig sé cnámha daóine orra, agus d'fhill sé go Hierusalem.

21 Agus do aithin an Rígh don phobal uile, gha radh, Coimhéduigh an Cháisi da bhur Tighearna Dia, mar atá scríobhtha annfa leabhairí an chunnartha.

22 Go deimhin nior coimheadadh a léitheid sin do Cháisi ó laethibh na mbreitheamh do rinne laitheamhus air Israel, nó ar feadh uile laeththeadh Ríogh Israel, nó Ríogh Judah.

23 Acht annfa nochdmhadh bliadhuin déag don Rígh Josiah, ann ar congmhadh an Cháisi don Tighearna ann Jerusaleim.

24 Tuilleamh íos, na leannain síthe, & an luchd fúistíne, & na hiomhaighe, agus na hiodhuil, agus gach uile adhfheathmhaireachd do frith a tír Judah, agus ann Jerusaleim, do chuir Josiah ar ccál iad, chor go ccoimhlionadh sé bríathra an dlighe, noch do bhí scríobhtha annfa leabhar do fuair Húlciah an sagarta tigh an Tighearna.

25 Agus ní raibh Rígh ccoimhuil ris roimhe, do iompóigh chum an Tighearna maille re na uile chroidhe, agus le na uile anum, agus le na uile neart, do réir dhlighthe Mhaoise uile; agus nior éirigh éanduine na dhiaigh ccoimhuil ris.

26 Gidtheadh nior fhíll an Tighearna ó chuthach a fheirge móire, le ar hadhmadh a fhearg a naghaidh Judah, tre mhéud an bhroslughthe lear bhroslugh Manafek é.

17 Agus a dubhairt an Tighearna ar atharrochaidh mé Judah fa atharruigh mé Israel; agus uaim an chathairí Jerusaleim thogh mé, agus an tigh a ndéan go mbeith mainn ann.

28 Anois an chuid oile do thogh uibh Josiah, agus a ndéarna sé bhíallid iad scríobhtha a leabhar Ríogh Judah?

29 Jona laethibhíon do chuir raio-Nechoh Rígh na Hieipite ghaidh Rígh na Hafiaia go naise an Euphrates; agus do chaidh an Rígh íona aghaidh, agus do mharb on é a Megiddo, a nuair do chomh.

30 Agus rugadar a mhuintir i ccarbad, marbh ó Mhegiddo, agus gadar go Hierusalem é, agus do laiceadar é íona tuama feiri agus ghlacadar daóine na tíre Jehoahas Josiah, agus dó ungadar é do rinneadar Rígh dhe a athar.

31 Do bhí Jehoahas trí bliadhna fithchiod daois a nuair do tháinig a rígh, agus do bhí na Rígh ann Jerusaleim; agus do bé an mhathar Hammatal, inghean Jehoahas ó Libnah.

32 Agus do rinne sé an ní do radharc an Tighearna, do réir gach ndearnadar a aithre.

33 Agus do chuir Pharaio-Nechoh a ccaibbreach é a Riblah a tír mat, chor nach bíadh na Rígh Jerusaleim, agus do chuir as íos dhuibhchios cheud tellann airgid, tallainn óir.

34 Agus do rinne Pharaio-Nechoh Rígh do Eliacim mhac Josiah náit Josiah a athar, agus thug é cim daoinn air, agus rug Jehoahas an agus thainic don Néigipt agus dóg annsin.

35 Agus thug Jehoiacim a nógíod agus an tór do Pharaio agus rinne gearradh air a trí, do náirgid do réir aithne Pharaio thabhuigh sé an tairgid agus ar mhuintir na tíre, ar gach uile do réir a ghearrtha, re thabhairt ó Pharaio-Nechoh.

36 Do bhí Jehoiacim cuig bliadhna fithchiod daois a nuair do tháinig a rígh, agus do bhí na Rígh ann Jerusaleim; agus do bé an mhathar Sebudah inghean Pharaio ó Ramah.

37 Agus do rinne sé an ní do radharc an Tighearna, do réir gach ndearnadar a aithre.

C A I B. XXIV.

Cionfath bhraighdionus Babilon.

J Ona liethibhíon thainic Nebucadnessar Rígh na Babilon

7 Agus do mharbhadar mic Shede-
ciah as coinne a shúil, agus do bheana-
dar

dar a fháil as Sedeciah, agus do chean-
gladar é le boltaighibh práis, agus rugadar
leó don Bhabiloín é.

8 Agus anna cuigeadh mí, ar a feachmhadh lá don mí (noch ar bhí fin an naomh-radh bliadhain déag do Nebuchadnezzar na Babilóine) thainic Nebular-adan capún an gháda fearbh-fhoghanuigh do Rígh na Babilóine go Hierusalem.

9 Agus do-loigf se tigh an Tighearna,
agus tigh an Rìgh, agus tighthe Jerusa-
lem uile, agus tigh gach cànduine
mhòir do loigf se lé teine.

10 Agus fuaigh na Cealldeinach uile do bhí a bhfochair chaiphtin an ghárda do bhrifeadar fíos balladha Jerufalem timchioll fa comairt.

11 Anois an chuid oile do na dásainibh do fhágadh annfa ccaithrigh, & na teichmhígh dimhthigh rompa go Rígh na Babilóine, maille ré fuighioll an phobail, do rug Nebufar-adan caiptin an gharda leis iad.

12 Acht dháig caiptín an ghárda cuid do bhochdúibh na tíre do bheith ag deafghadh fíneamhna, agus na lucht faothair.

13 Agus do bhrifeadar na Caldeanigh a mblothuibh na pileir phráis do bhi a tigh an Tighearna, agus na bá-fuidhe, agus a nfaige phráis do bhi a tigh an Tighearna, agus rugadar a bprís leo don Bhabáin.

14 Agus rugadar leó na potadha,
agus na fláiste, agus na glantóirigh,
agus na liacha, agus na huile shoithighe
práis lé bhfrícheolaidis.

15. Agus rug caipín an gharda leis na h-íochne gríofaigh, agus na bul-ladha, agus gach a ndéanadh dó, agus daireod.

16 An da phléir, a nfainge, agus na báidha, noch do rinne Solamh do thigh an Tighearna, ní raibh coimse ar phrás na foitheachto uile.

17. Do bé airde éan phileir amháin
 aoidh cúbhaid déag, agus buidh phras
 cludhadh do bhi air : agus do bé airde
 an chluidigh trí cúbhaid, agus do bhi an
 lionobair fhighe, agus an pomgranat
 ar an gcéann tinncholl fa chuart, uile do
 phras : agus do bhi a leithche ío air an
 dara pílair gum a obair fhighe.

18 Agus do ghabh caipín an ghárda Seariaíh an tóirdhagart, agus Sephaniah an dara lagart, agus triúr coimhéaduigh an doruis.

19 Agus rug fè leis 'as an gcathruigh oifigeach do cuireadh ós chionn an luchd cogaidh, agus cuighear do na daoineibh do bhíodh a lathair an Rìgh, noch frìth anna cathruigh, & sribhneóir prinn-siopalta an t-sloigh noch d'airmheadh

daóine na tíre, & trí fíochán
mhuintir na tíre frith anois na

20 Agus do ghlac Netherland
tin an Ghárda iad fo,
leis iad go Rígh na Bálach
Ríblah.

21 Agus do bhuail Rígh na h-
Iad, agus do mharbhadh é iad
a t-tír Hamat; mar sin rugadh
siubhal as a t-tír féin.

22 Agus ar ion na ndéine
tíir Iúdah, noch do fhig Ne-
neffar Rígh na Babilóine, ós a co-
fós dórdóigh lé Gedallah mí-
mhic Saphan na uachdarín.

23 Agus an tan do chloí-
tínigh na síogh uile, iad fén
muintir, go ndearna rígh na
uachtarán do Ghedallah, thug
Gedallah go Mifpah, eadon
mhac Netaniah, agus Johnie
reih, agus Seralah mhac Tiah.
Netophat teach, agus gabhadh
an Mhaachidigh, iad fén agus
éine.

24 Agus do mhionnigh
dhóibh, agus dá ndaoinibh,
bhairt riu, ná biodh eagla orna
bhur fearbhfhoghantaibh ag
nachaibh: áitighidh anna
freastaligh Rígh na babilóin,
chaidh go maith dhaóibh.

25 Agus tárla annfa fearbhadh
go ttaic Uímael mhac Neamha
Blifama, don tsiol ríogha, agus
amhar fear leis, agus do bhail
daliah, gur éug fé, agus na jaid
agus na Caildeannigh do bhail
a Mispah.

26 Agus do éirghreadar an
eidir bheag agus mhór, agus
na síogh, agus do chéad
gipt, óir do bhi eagla na Ce-
nach orra.

27 Agus tárla an feachdmhadh i uin déug ar fhithchid do phárlaí Jehoiachin rígh iudaí, annfa déug, ar an feachdmhadh liú don mhí, gur thóg Ehbilmeria na Babilóine annfa bhliadam a fuigh a ríge, ceann jehoiachin profiun.

28 Agus do labhair E go
ris, agus do chuir a chathair
cionn chathaoir each righthoil,
na fhochair a Mbaboin.

29 Agus do athruigh fé a ch
príosúntachda, agus a dúigh fé a
lathair do ghnáth ar feadh uile l
a bheatha.

30 Agus bá hé a bheatha, b'fóiréir
hóiréiréiréir dhó go gnáthach a
cuid láitheamhuil a naghaidh
ar feadh uile láitheadh a bheatha.

N CHEUD LEABHAR DO NA CROINICLIH.

CAP. I.

Sheinigh 6' Adhaim, go maige Jacob.

Dham, Set, Enoch.

2 Ceman, Mahalaleel, Jered.

3 Enoch, Matuseiah, Lamech.

4 Noah, Sem, Ham, agus Japhet.

Mic Japhet; Gomer, agus Magog, Madai, agus Jabhan, agus Tubal, Melech, agus Tiras.

Agus mic Gomer, Aschenaz, agus Togarmah.

Agus mic Jabhan; Elisa, agus Tarshish, agus Dodaninim.

Mic Ham; Cus, agus Misraim, Put, Canaan.

Agus mic Cus; Seba, agus Habhim, agus Sabta, agus Raamah, agus Sabir, agus mic Raamah; Seba, agus

Agus do ghin Cus Nimrod; do ghin ara sheith cumbachtach ar domhan.

Agus do ghin Misraim Ludim, Hamim, agus Lehabim, agus Naph-

Agus Patrusim, agus Casluhim, (adad na Philistigh) agus Caph-

Agus do ghin Canaan Sidon a h-ann, agus Het,

An Iosuiteach mar an gcéadna, an Amoriteach, agus an Girgasi-

Agus an Hibhiteach, agus an Tarshish, agus an Siniteach.

Agus an Tarbhadeach, agus an Iteach, agus an Hamatiteach.

Mic Sheim; Elam, agus Asur, Hiphath, agus Lud, agus Aram, Ua, agus Hul, agus Geter, agus

Agus do ghin Arphaxad Selah, agus Selah, Eber.

Agus rugadh dias mac do Eber; agus ainm diobh Peleg (do bhrígh an iona laethibh, do roinneadh an domhan) agus do bé ainm a dhearbhaíochas Iocan.

Agus do ghin Iocan Almodad, Seleph, agus Hafarmabhet, agus

Hadoram mar an gcéadna, agus Ua, agus Dicalah.

Agus Ebal, & Abimael, & Seba. Agus Ophir, & Habbilah, & Jobab; agus do bé ainm mic Iocan.

11 Sem, Arphaxad, Selah, Eber, Peleg, Reu,

12 Serug, Nahor, Terah, Abram, & sin Abraham.

13 Mic Abraham, Isaac agus Imael.

19 Siad 6 a ngineadh: eifidghin Imael, Nebaiot, annsin Cedar, agus Ad-beel, agus Mibsam.

30 Mifma, agus Duma, Massa, Hadad, agus Tema,

31 Jetur, Naphis, agus Cedemah. Is iad fo mic Imael.

32 Anois mic Cheturah, leannán Abraham: rug si Simran, agus Jofan, agus Medan, agus Midian, agus Isbac, agus Suah. Agus mic Jofan Seba, agus Dedan.

33 Agus mic Mhidian; Ephah & Ephar, & Enoch, & Abida, & Eldaah: mic Cheturah iad 6 uile.

34 Agus do ghin Abraham Isaac: mic Isaac; Esau agus Israel.

35 Mic Esau; Eliphar, Rebhel, agus Jéus, agus Jaalam, agus Corah.

36 Mic Eliphar; Teman, agus Omar, Sephi, agus Gatam, Cenaz, agus Timnah, agus Amalec.

37 Mic Rebhel; Nahat, Serah, Sammah, agus Miflah.

38 Agus mic Seir: Lotan, agus Sobal, agus Sibeon, agus Anah, agus Dison, agus Efer, agus Difar.

39 Agus mic Lotan; Hori, & Homam: agus do bi Timna deirbhíoch Lotan.

40 Mic Shobal; Alian, agus Manahat, agus Ebal, & Séphi, & Onam: & do b' iad mic Shibeon; Aiah, agus Anah,

41 Mic Anah; Dison: & mic Dison; Amran, & Esban, & Itran, agus Cheran,

42 Mic Efer; Bilhan, & Sabhan, agus Jacan: mic Dhan; Us, agus Aran.

43 Anois a siad 6 na Righthe do ríoghuidh a ndúithech Edom, suil do ríoghuidh Righ air bith 65 chionn chloinne Israel; Bela mhac Beor: agus do bé ainm a chaitreach Dinhabah.

44 Agus a nuair do éug Béla, do ríoghuidh Jobab mhac Serah ó Bhofrah iona ait.

45 Agus a nuair do éug Jobab, do ríoghuidh Hufam ó thír na T Teamaniteach iona ait.

46 Agus a nuair do éug Hufam, do ríoghuidh Hadad mhac Bedad iona ait, noch do bhuail Midian a machaire Mhoab: agus do bé ainm a chaitreach Abhit.

47 Agus a nuair do éug Hadad, do ríoghuidh Samlah ó Mhafrecal iona ait.

48 Agus a nuair do éug Samlah, do ríoghuidh Seaul ó Rehobot ó na habhanua iona ait.

49 Agus a nuair do éug Seaul, do ríoghuidh Baa-hanan mhac Achbor iona ait.

50 Agus a nuair do éug Baa-hanan, do ríoghuidh Hadad iona ait: agus do bé ainm a chaitreach Pais: agus do bé ainm a mhna Mehetabel inghean Mharet, inghean Mhesahab.

- 51 Déug Hádad mar an gcéadna. Agus dob iad fo Duibhcidhe Edom; Duibhce Timnah, Duibhce Aliah, Duibhce Jeter.
- 52 Duibhce Abolibamah, Duibhce Elah, Duibhce Pizon,
- 53 Duibhce Cénat, Duibhce Téman, Duibhce Mibfar,
- 54 Duibhce Magdiel, Duibhce Iram; is iad fo Duibhcidhe Edom.

C A I B. II.

Na geinshigh 6 Judah mhac Jacob, go mige Jese athair Dhaibhi.

Is iadfoclann Israel; Reubin, Simeon, Lébbi, agus Judah, Isachar, agus Sebulun,

2 Dan, Joseph, agus Benjamín, Naph-tali, Gad, & Aser.

3 Mic Judah: Er, agus Onan, & Se-lah: inghean Shua an Cananiteach rug an truir sin dó. Agus do bhi Er céidghin Judah go hoid a radharc an Tighearna, & do mharbh é.

4 Agus rug Tamar, a bhainchliamhúin, Phares, & Sera dhó. Mic Judah áille bá cuigear iad.

5 Mic Phares Hefron, & Hamul.

6 Agus mic Sherah: Simri, & E-tan, & Héman, & Calcol, agus Dara: bá cuigear iad fo uile.

7 Agus mic Charmi; Achar, fear buidhearta Israel, noch do sháruigh ann-fa ní malluigh.

8 Agus mic Etan; Afariah.

9 Mic Hefron mar an gcéadna, noch do rugadh dhó; Jerahmeel, agus Ram, agus Chelubai.

10 Agus do ghin Ram Amminadab; & do ghin Amminadab Nahfon, prionnfa chloinne Judah;

11 Agus do ghin Nahfon Salma, & do ghin Salma Boas,

12 Agus do ghin Boas Obed, & do ghin Obed Jese,

13 Agus do ghin Jese a chéidghin E-liab, agus Abinadab an dara, & Sim-ma an treas mac.

14 Netanael an ceathramhadh, Rad-dai an cúigeadh mac,

15 Ofem an seiseadh, Dáibhi an seachdamhadh mac.

16 Dob iad a ndeirbhshéathrachasín Seruah, agus Abigail: agus mic Sher-uiah, Abisai, agus Joab, & Afahel, truir.

17 Agus rug Abigail, Amasa, & do bé athair Amasa Jeter an Tímeel-teach.

18 Agus do ghin Caleb mhac Hefron (clann) as Afuba a bhean, & as Je-riot: is iad fo a mic: Jeter, Sobab, agus Ardon.

19 Agus a nóair déug Afubah, thug Caleb chuige Ephrat, noch rug Hur dhó.

20 Agus do ghin hur Uri, agus do ghin Uri Besaleel.

21 Agus na diaigh sin do chomhar-

chduin Hefron re hinghin Mithad; Ghilead, noch do phós sé a mair lé trí síthchid bliadhain díoch, ag si Segub dhó.

22 Agus do ghin Segub Jai, agus adar trí caitheacha síthchid Ghilead.

23 Agus do bhean sé dhíoch & Aran maille re bailtibh Jai, re Cénat gun a bhailtibh, síthchid cathair: budh lé macaibh chuir athair Ghilead iad fo uile.

24 Agus tar éis Hefron rug a O-ephatah, anpsín rug Abiah bean do Afur athair Theroc.

25 Agus mic Jerahmeel céidghin ron; Ram an réad mhac, & agus Oren, & Olem, & Abiah.

26 Do bhi ag jerahmeel an gcéadna bean oide, dar bhainm do bi mathair Onam i.

27 Agus mic Ram céidghin meel, dob iad, Maas, & paim, & agus jada: agus mic shamai agus Abisur.

28 Agus dob iad mic Onan, agus jada: agus mic shamai agus Abisur.

29 Agus do bé ainm mhac Abiah hail; & rug si dhó Achban & Maas.

30 Agus mic Nadab; Seled, & paim: achid déug Seled gan chloinn.

31 Agus mic Appaim; Mic mic Ithi; Sefan: agus clann Ahlai.

32 Agus mic jada deirbhshamamai; Jeter, agus jonatan; Jeter gan chloinn.

33 Agus mic jonatan; Péter agus dob iad fo mic Jerahmeel.

34 Annois ní raibh mic ar bith Sefan, ach inghean: agus do bi sí fhoghantuigh ag Sefan, Egipteach, bhainm jaria.

35 Agus thug Sefan a inghean jaria a shearbhfhoghantuigh, si Attai dhó.

36 Agus do ghin Attai Natan, agus do ghin Natan Sabad.

37 Agus do ghin Sabad Ephai, agus do ghin Ephai Obed,

38 Agus do ghin Obed jehu, agus do ghin jehu Afariah.

39 Agus do ghin Afaria Heles, agus do ghin Heles Eleasab,

40 Agus do ghin Eleasab Sami, agus do ghin Sami Sallam.

41 Agus do ghin Sallam jehai, & do ghin jehai Elisama.

42 Anois dob iad mic Ghilead, de bhrathair jerahmeel, Mefa a chloinn, noch ba athair do Siph: agus mic Mefa athair Hébron.

43 Agus mic Hébron; Corah, Tappuah, agus Recem, agus Sami.

44 Agus do ghin Sema Rahab, agus do ghin Rahab Sammai.

45 Agus do bé mac Sammai Maas, agus do bé Maon athair Bhetfir.

Agus rug Ephrah leis man Chaleb, & Mada, agus Gales: agus do Mada Hiran Gales.
 Agus mic Iahdai: Regem, agus Geseam, agus Gessan, agus Pelet, agus Saph.
 Agus Macra leannan Chaleb, Se-
 agus Tirhanah.
 Agus si mar an ceadna Saph
 agus Mhadmannah. Sebhathair Mha-
 annah, agus athair Ghibea: agus
 le inghean Chaleb, Achfah.
 Agus do iadso mic Chaleb mhic Hur,
 agus Ephrat, Sobal athair Chiriath-
 salma athair Bhet-lehem, Hareph
 agus Bhet-gader.
 Agus do bhadar mic ag Sobal,
 agus Chiriath-jarim: Haroch, agus leath
 Manabetteach.
 Agus muinteara Chiriath-jarim;
 Harogh, agus na Puhitigh, agus na
 Sinitigh, agus na Misraigh: is iad-
 hanaid na Sarcitigh, agus na
 Sinitigh.
 Agus Mic Shalma; Bet-lehem. & na
 Sinitigh, Atarot, tigh Joab, &
 na Manabetteach, na Soritigh.
 Agus muinteara na scribhneoir-
 eadh, do aithribh an Jabes; na Tiratigh,
 Sinitigh, agus na Suchatigh:
 is iad so na Cenitigh, noch thainic
 amur, athair thighe Rechab.

C A I B. III.

Mic Dhaibhi, 10 go naise Sedectab;
 agus na thainic re linn Jeconiah.
 Agus do iad so mic Dhaibhi, noch
 do rugadh dhó ann Hébron, an ché-
 d-ann Amnon le Ahinoam an Tiesreel-
 iteach: an dara, Daniel le Abigail, an Car-
 iteach.
 Agus do treas (mac) Abfolon mhac Ma-
 annah, inghean Talmai righ Geseur: an
 muinteara, Adonijah mhac Haggit:
 Agus do iad, Sephatiah ó Abital:
 agus do iad, Joram mhac Eglah a bhean.
 Agus do rugadh an seisiora dhó ann Hé-
 bron, agus do bhi na righ annsin feachd
 iad, agus fé mhi: agus do bhi
 annsin iad iadso Jerusaleam triochad agus trí
 iadso.
 Agus do rugadh iadso dhó ann
 Jerusaleam: Simeai, agus Sobab, agus
 Natan, agus Solamh, ceathrar, le Batfua
 inghean Ammiel:
 Agus do iad mar an ceadna, agus Elifama,
 agus Eliphelet,
 agus Nogah, agus Nepheg, agus
 Jethai,
 agus Elifama, agus Eliada, agus
 Eliphelet, naomhar.
 Agus Mic Dhaibhi uile, taobh amuigh do
 iadso na leannan, agus Tamar a
 muinteara.
 Agus mac Sholuimh, Rehoboam,
 Abia a mhac sin, Afa a mhac sin, Je-
 choiah a mhac sin.

11 Joram a mhac sin, Abasiah a
 mhac sin, Joas a mhac sin,
 12 Amasiah a mhac sin, Asariah a
 mhac sin, Jotam a mhac sin,
 13 Ahas a mhac sin, Hefeciah a mhac
 sin, Manasseh a mhac sin,
 14 Amnon a mhac sin, Josiah a mhac
 sin.

15 Agus do iadso mic Jofiah:
 an chéidghin Johanan, an dara Jehoia-
 cim, an treas Sedeciah, an ceathramhadh
 Sallum.

16 Agus mic Jehoiaxim: Jeconiah a
 mhac, Sedeciah a mhac sin,

17 Agus mic Jeconiah: Assir, Sala-
 tiel a mhac sin.

18 Malchiram mar an ceadna, agus
 Pedaiah, agus Senalar, Jecamiah, Ho-
 fama, agus Nedabiah.

19 Agus do iad mic Phedai: Se-
 rubbabe, agus Simeai: agus mic She-
 rubbabe: Mesullam, agus Hananiah,
 agus Selomit a ndéirbhithir.

20 Agus Hafubah, agus Ohel, agus Be-
 rechiah, agus Hafadiah, Jusab-heled,
 cuigear.

21 Agus mic Hananiah: Pelatiah, a-
 agus Jeshiah: mic Rephaiah, mic Arnan,
 mic Obadiah, mic Shechaniah.

22 Agus mic Shechaniah: Semaiah:
 agus mic Semaiah: Hattus, agus Ig-
 eal, Bariah, agus Neariah, agus Saphat
 seisior.

23 Agus mic Neariah: Elioenai, a-
 agus Hefeciah, agus Africam, triúr.

24 Agus do iad mic Elioenai: Ha-
 daiah, agus Eliasib, agus Pelaiah, agus
 Accub, agus Johanan, agus Dalaiah, a-
 agus Anani, moirtheisear.

C A I B. IV.

Geineoil oile Judah. 24 Sliochd Shimeoin.

Mic Judah: Phares, Hefron, agus
 Carmi, agus Hur, agus Sobal.

2 Agus do ghin Reaiah mhac Sô-
 bal, jahat: agus do ghin jahat, Ahumai
 agus Lahad: is iadso muintear na Sô-
 raitigh.

3 Agus do bhadar so ó athair E-
 tam: Jesreel, agus Isma, agus Jdab:
 agus do é ainm a ndéirbhithreach
 Hafeleponi:

4 Agus Penuel athair Ghedor, a-
 agus Eser athair Hushah: is iad so mic
 Hur, céidghin Ephrat, athair Bhet-
 lehem.

5 Agus do bhadar dias ban ag Assur
 athair Thecoa, Helah agus Naarah.

6 Agus rug Naarah Ahufam dhó, agus
 Hephher, agus Temeni, agus Haafatari:
 do iad so mic Naarah.

7 Agus do iad mic Helah, Seret, a-
 agus Jeseor, agus Etnan.

8 Agus do ghin Cos Anub, agus So-
 bebah, agus muinteara Aharbel, mhic
 Harum.

9 Agus do budh onóruigh Jabes ná
 a dhearbhráithre: agus thug a mha-
 thair

thair Jábés dainm air, gha rádh, do bhrígh go rug mé maille re doilghios é.

10 Agus do ghóir Jábés ar Dhia Ísra-
el, gha rádh, Uch nach beannuigheann
tu mífídhá riribh, agus mo theóruinn
dfairfingeadh, agus go mbeith do lámh
liom, agus go cuimhdeochthá ar olc mé,
chor nach goillfeadh fé orum. Agus do
áontuigh Dia dhó an ní diarr fé.

11 Agus Chelub dearbhraithair Shuah
do ghein fé Mehír, noch dob athair do
Efton,

12 Agus do ghein Efton Bet-rapha,
agus Paleah, agus Tehinnah, athair Ir-
nabas: siad fo fir Réchah.

13 Agus mic Chenas: Otniel; agus
Seraiah: agus mic Otniel; Hátat.

14 Agus do ghein Meonotai, Oph-
rah: agus do ghein Seraiah, Joab, athair
[áitrebhach] ghlinne Charasim: óir bá
luchd ceirde iad.

15 Agus mic Cháleb mhic Iophunneh;
Iru, Elah, agus Naam: agus mic Elah,
eachon Cenaz.

16 Agus mic Jehaleel; Ziph, agus
Ziphah, Tiria, agus Asareel.

17 Agus dob iad mic Efra; Jeter,
agus Mered, agus Ephér, agus Ja-
lon: agus rug sí Miriam, agus Sammai,
agus Isbah, athair Eftemoa.

18 Agus rug a bhean Jehudijah, Jered,
athair Ghedor, agus Heber athair Sho-
cho, agus Jecutiel athair Shanoah: agus
is iad fo mic Bhitiah, inghean Pháraoh,
noch thug Mered.

19 Agus mic a mhná Hódiah, deir-
bhthiur Naham, athair Cheilah an Gar-
mitéach, agus Eftemoa an Maachati-
téach.

20 Agus dob iad mic Shímoín; Am-
non, agus Rinnah, Ben-hanan, agus Ti-
lon: agus dob iad mic Ísli; Sohet, agus
Ben-sohet.

21 Dob iad mic Shélah mhic Judah;
Er, athair Lecah, agus Laadah athair
Mharefah, agus muinteara thighe na
druinge do oibrigh lineadh sinealta, do
thigh Asbeá.

22 Agus Jocim, agus muintir Cho-
seba, agus Joas, agus Saraph, aga raibh
tighearnas a Moab, agus Jasubi-lehem.
Agus is neithe foirfe iad fo.

23 Dob iad fo luchd déanta na bpo-
tadha, & an drong do chorbhuigheadh
a measc phlannadha, & fháltadh: annsin
do áitreabhaidis ag an Ríghchum a oibre.

24 Dob iad mic Shímeón; Nemuel, a-
gus Jámín, Járíb, Sérah, agus Seaul:

25 Sallum a mhac sin, Mípsam a mhac
sin, Mísa a mhac sin.

26 Agus mic Mhísa; Hamuel a mhac
sin, Sacchur a mhac sin, Símei a mhac
sin.

27 Agus do bhí fé mic dhéug ag Sí-
mei, agus seisior inghean: acht ní raibh
mórán cloinne agá dhearbhraithribh: ní
mó do fhádar a muintir uile coimhul
re cloinn Judah.

28 Agus do chorbhuigheadh
Beer-séba, agus a Moladah, agus an
far-sual,

29 Agus ann Bálha, agus ann
agus ann Tolad,

30 Agus ann Betuel, agus ann
mah, agus ann Síclag.

31 Agus ann Bet-marcabot, agus
Hafar-fusim, agus ann Bet-birei, agus
Saaraim: dob iad fo a caitreacha
ríghe Dháibhi.

32 Agus dob iad a mbailte, Efton
Ain, Rimmon, agus Tochen, agus an
cuig caitreacha.

33 Agus a mbailte beaga uile do
timchioll sí cuairt na caitreacha
go nuige Baal. Dob iad fo a nainm
agus a nginealach.

34 Agus Mefobab, agus Jamlech, agus
Jossah, mhac Amasiah.

35 Agus Joel, agus Jechu mhac Jedaiah,
mhic Seraiah, mhic Asiel,

36 Agus Elioenai, agus Jaacobi,
agus Jeshaiiah, agus Asaiah, agus Asah,
agus Jesimiel, agus Benaiah,

37 Agus Sísá mhac Sípí, mhic
mhic Jedaiah, mhic Simri, mhic
38 Iadso luáightear a a nainm, a
prionnfacha ar a muintearuibh iad:
do mhéuduigh tigh a naitreacha.

39 Agus do chúadar go dul a bheir
Ghéodor, eachon gus an tigh
don gheallann, diarruidh inbhir a n-
duibh.

40 Agus siaradar deighinbhí
agus do bhí an dúitche fairsing
neach, agus siothchánta: óir is iad
tir Ham do áitreibh ann sin a nainm.

41 Agus thangadar an mhac
scriobhtha iona nainm a lathbhall
Rígh Judah, agus do bhí
loistínigh, agus na háite comhghairde
ann sin, agus do léiríodhadar iad
a niugh, agus do áitreabhadar
naitribh: do bhrígh go raibh
annsin dá ttréduibh.

42 Agus do chúadh cuid díobh
do chloinn Shímeon, cuig chead
slíabh Seir: agus Pelatiah, agus
agus Rephaiah, & Ussial, mic
a n-ccaptainibh orra.

43 Agus do bhuáileadar an
oile do na Hamalecítibh, noch do
áidh as, agus do áitreabhadar
a niugh.

CAIB. V.

Sliocht Rubén, Ghad, & leithribh Mhó.
A Nois mic Reuben ceidghin tíre
ife rugadh ar tuas, acht do
gur thréailigh fé leaba a athar,
a cheart oighreachda do mhac
seph mhic Ísraél: agus ní bhí sé
lach re áiríomh do réir an cheid-
tha.

2 Oir do bhuadhugh Judah do
dhearbhraithreach, agus each
dar na príomhuarhdarain: acht
le Joseph an ceirtbeartha.)

agabhaigh ar na ncear faisbe.

Dob iad mic Reuben, a deirim, Shimon Israel, Hanooh, agus Pallu, Hefai, agus Carmi.

4 Mic Joel, Semaiah a mhac sin, Gog a mhac sin, Simeí a mhac sin,

5 Micab a mhac sin, Reaiah a mhac sin, Bael a mhac sin,

6 Beerab a mhac sin, noch rug Tílsíer Rígh na Hafiríra leis [a mhac]: do bhí sé na phríonnta air na Reubenitibh.

7 Agus a dhearbhráithre do réir a n-ádh, a nuair do háirmheadh ginealach na gneicamhna, dob iad dob eisea-

8 aigh, Jeiel agus Sechariah.

9 Agus Bélus mhac Afa, mhic Sema, a mhac sin, noch do rinné comhnuidhe

10 ar roer, air fad go nuige Nébo agus na meon.

11 Agus do áitigh sé don taoibh shoir na fíach an nfaigh ó nabhuinn

12 aigh: do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead.

13 Agus a liethibh Shaul do rinneadar na ris na Hagariteachaibh, noch do

14 lé na laimh; agus do chomhnuigheas na hoisínibh ar feadh uile fhearúinn

15 aigh budh díeas.

16 Agus do áitreabhadar clann Ghad na comhair thall a bhfearann Bafan go

17 na Salcah.

18 Joel an tí bá féarr, agus Sapham a mhac sin, agus Jaanai, agus Saphat ann

19 aigh.

20 Agus dob iad a ndearbhráithre aigh a naitheadh, Michael, agus

21 aigh, agus Seba, agus Jorai, agus Ja-

22 aigh, agus Sía, agus Héber, moirthei-

23 aigh iad so clann Abihail mhic Hú-

24 aigh, mhic Gilead, mhic Micha-

25 aigh, mhic Jeshai, mhic Jahdo, mhic Bus;

26 Ahi mhac Abdiel, mhic Guni, bá

27 aigh a naitheadh.

28 Agus do áitreabhadar a Ngilead na Bafan, agus iona bhailtibh, agus

29 aigh a naitheadh do bhalladhuibh Sharon,

30 a naitheadh.

31 Do háirmheadh iad so uile lé ginealach aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

32 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

33 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

34 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

35 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

36 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

37 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

38 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

39 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

40 aigh a naitheadh aigh a naitheadh, do bhrigh gur shoirionadar na méis a bhfearann Gilead, &

21 Agus rugadar a náirnéis léo: dá ccamhalluibh clogad míle, agus do cháorchaibh dhá chéud agus clogad míle, agus do aflaluibh dhá mhíle, agus do dhaóinibh céud míle.

22 Oir do thuit morán díobh marbh, do bhrigh gurob ó Dhia do bhí an cogadh, agus dfanadar iona náitibh go ham na dáoirsine.

23 Agus do áitreabhadar clann leith-threibhe Mhanasseh annsa dúithehe: dfaidár ó Bhafan go Bael-hermon, agus go Senir, agus go Shíabh Hermon.

24 Agus dob iad so cinn tighe a naitheadh, eadhon Ephér, agus Issi, agus Elíel, agus Afriél, agus Jeremíah, agus Hodabhi-ah agus Jahdiel, daoine neartmhara a ngaisgídh, daoine oirdhearca, agus cinn tighe a naitheadh.

25 Agus do pheacúigheadar a naghaidh Dé a naitheadh, agus do chuadar do stríopachus a ndiaigh dée dhaoine na tíre, noch do scrios Dia rompa fan.

26 Agus do chorrúigh Dia Israel súis, spiorad Phul Rígh na Hafiríra, agus spiorad Thilgat-pílseser Rígh na Hafiríra, agus rug sé leis iad, (eadhon na Reubenitigh, agus na Gaditigh, agus leith-threibhe Mhanasseh) agus thug leis iad go Halah, agus go Habor, agus go Hára, agus go fruth: Gofan agus a niugh.

C A I B. VI.

Sol Lebhi; 48 Agus a naitheadh.

Mic Lebhi: Gerson, Cohat, agus Merari.

2 Agus mic Chohat; Amram, Issar, agus Hébron, agus Ussiel.

3 Agus clann Amram, Aáron, agus Máoife, agus Miriam. Mic Aaron mar an gcéadna; Nadab, agus Abihu; Eleasar, agus Itamar.

4 Eleasar do ghein Phinehas, Phinehas do ghein Abisua.

5 Agus Abisua do ghein Bucci, agus Bucci do ghein Ussí,

6 Agus Ussí do ghein Serahiah, agus Serahiah do ghein Meraiot.

7 Meraiot do ghein Amariah, agus Amariah do ghein Ahitub,

8 Agus Ahitub do ghein Sádóc, agus do ghein Sádóc Ahimaas,

9 Agus Ahimaas do ghein Afariah, agus Afariah do ghein Johanan,

10 Agus Johanan do ghein Afariah, (fé do niodh oifig an Tíagairt annsa Team-pall do rinne Solamh ann Jerusaleim.)

11 Agus do ghein Afaria Amariah, agus do ghein Amariah Ahitub,

12 Agus do ghein Ahitub Sádóc, agus do ghein Sádóc Sallum.

13 Agus do ghein Sallum Hílciah, agus do ghein Hílciah Afariah,

14 Agus do ghein Afariah Seraiah, agus do ghein Seraiah Jehoadac,

15- Agus dímthigh Jehoadac, a nuair

duair rug an Tighearna leis Júdah agus
erusalem lé lúimh Nebuchad-nessar.

16 Mic Lebhi; Gerfom, Cohat, agus
Merari.

17 Agus is iad so anmanna mhac
Gherfom: Libni, agus Simeí.

18 Agus dob iad mic Cohat: Am-
ram, agus Isar, agus Hébron, agus Uffel.

19 Mic Mherari: Mahli agus Mussi.
Agus is iad so sheachda na Lebhteach do
reir a naithreadh.

20 O Gherfom; Libni a mhac, Jahat
a mhac sin, Simmah a mhac sin,

21 Joah a mhac sin, Iddo a mhac sin,
Serah a mhac sin, Jeaterai a mhac sin.

22 Mic Cohat: Amminadab a mhac,
Córach a mhac sin, Asfir a mhac sin,

23 Elcana a mhac sin, agus Ebiaph
a mhac sin, agus Asfir a mhac sin,

24 Tahat a mhac sin, Uriel a mhac
sin, Uffiah a mhac sin, agus Seaul a
mhac sin.

25 Agus mic Elcana; Amasai, agus
Alumot.

26 Ar son Elcana: mic Elcanah, Sophai
a mhac agus Nahat a mhac sin,

27 Eliab a mhac sin, Jeroham a mhac
sin, Elcanah a mhac sin.

28 Agus mic Shammuel: an chéidghin
Blafni, agus Abiah.

29 Mic Mherari: Mahli, Libni a
mhac sin, Simeí a mhac sin, Uffia a
mhac sin,

30 Simea a mhac sin, Haggiah a mhac
sin, Afaiah a mhac sin.

31 Agus a siad so an drong do chuir
Dáibhi os cionn oifige na cantaireachda
a tigh an Tighearna, tar eis na háirce
do chomhnuidhe.

32 Agus do shritheoladar ar aghaidh
áite comhnuidhe Thabernacuil an chomh-
chruinnigh, nó go ndéarna Solumh tigh an
Tighearna ann jerusalem: agus annsin do
sheafadar agá noisig do reir a nuird.

33 Agus ifiad so an drong do bhí ag
feithiomh maille re na ccoinn: do mha-
caibh na Ccohatiteach; Héman an can-
taire, mhac joel, mhac Semuel.

34 Mhic Elcanah, mhic Jeroham, mhic
Eliel, mhic Toah,

35 Mhic Suph, mhic Elcanah, mhic
Mahat, mhic Amasai,

36 Mhic Elcanah, mhic Joel, mhic A-
fariah, mhic Sephaniah,

37 Mhic Tahat, mhic Asfir, mhic Ebiaph,
mhic Córach,

38 Mhic Isar, mhic Cohat, mhic
Lebhi, mhic Israel.

39 Agus a dhearbhrathair Afaph, (noch
do sheas ar a lúimh dheis) Afaph mhac
Berachiah, mhic Simea,

40 Mhic Michael, mhic Baasiah, mhic
Malchiah,

41 Mhic Etni, mhic Serah, mhic
Adaiah.

42 Mhic Etan, mhic Simmah, mhic
Simeí,

43 Mhic Jahat, mhic Gerfom, mhic
Lebhi.

44 Agus do [sheas] a ndearbhair
mic Mherari, don lúimh chlé Etan
Cisli, mhic Abdi, mhic Malach,

45 Mhic Hafabiah, mhic Amasai,
mhic Húlciah,

46 Mhic Amfi, mhic Bani, mhic
rari, mhic Lebhi.

47 Do hórdugheadh a ndearbhair
na Lebhitigh mar an gceadna chomh
uile ghné sheirbhíse thabernacul
Dé.

49 Acht dofráil Aíron, agus a mhic
altoir na hofrála lóige, agus air
na tuise, taobh anuigh do gach
obair na háite ronaomhtha: agus
do dheanamh siothchána Dúrad,
a nuile ní dar fhuagair Maíse
feach Dé.

50 Agus ifiad so mic Aíron: El-
far a mhac; agus Phinehas a mhac
Abisua a mhac sin,

51 Bucci a mhac sin, Uffia a mhac
Serahiah a mhac sin,

52 Merariot a mhac sin, Abih-
a mhac sin,

53 Sadoc a mhac sin, Ahimur
a mhac sin.

54 Anois is iadso a naithe comh-
ar feadh a ccaislean iona tteomh,
do mhacaibh Aíron, do mbuictear na
Ccohatiteach: óir fa leosan an ché-
ronna.

55 Agus thugadar Hébron dóibh a tír
Judah, agus na bailte na tinnchúil
ccuairt;

56 Acht thugadar machaireadh na
caithreach agus a bailte do Chabé mhic
Jephunneh.

57 Agus do mhacaibh Aíron thug-
ar caithreacha Judah, Hébron mar ché-
dhidin, agus fos Libnah maille re
a bailtibh beaga, agus Jattir, agus Elam
maille re na mionbhailtibh.

58 Agus Hilén gun a bailtibh, Deir
gun a bailtibh.

59 Agus Afán gun a bailtibh, agus
Bet-senes gun a bailtibh;

60 Agus as treibh Bheniamin, Gó-
gun a bailtibh, agus Alimet gun a bal-
tibh, agus Anatot gun a bailtibh. A
ccaithreacha uile ar feadh a muinte-
ba trí caithreacha déag iad.

61 Agus do mhacaibh Cohat, uile
do fagbhadh do shliocht na treibhe
as an leiththreibh, eachon as leath Mhe-
nasheh, [tugadh] deich ccaithreacha
crannchar.

62 Agus do mhacaibh Gherfom
a feadh a muintear, as treibh Isachar,
agus as treibh Affer, agus as treibh
Naphtali, agus as treibh Manasseh
Balan, [tugadh] trí caithreacha déag.

63 Do mhacaibh Merari ar feadh
a muintear, ó threibh Reuben, agus
ó threibh Ghad, agus ó threibh
Ion, [tugadh] dhá chathnugh dhéag
crannchar.

64 Agus thugadar clann Israel iadso a mionbhailtibh do na Lebhi-

65 Agus thugadar le crannchair ó threibh chloinne Júdah, agus ó threibh chloinne Simeon, agus ó threibh chloinne Benjamin, na caithreacha fo do luagheadh na namanuibh.

66 Agus an (chuid oile) do mhuintearnaibh chloinne Cohat, fuaradar caithreacha da coisladhuibh, as threibh Ephraim. Agus thugadar dhóibh do na caithreacha údin, sechem a shlabh Ephraim gun a mionbhailtibh; agus fos Geser gun a mionbhailtibh;

67 Agus Jockmeam gun a bailtibh, agus Bet-horon gun a bailtibh;

68 Agus Aialon gun a bailtibh, agus Jerimmon gun a bailtibh;

69 Agus as leiththreibh Mhanasseh; aer gun a bailtibh, agus Bileám gun a bailtibh, do mhuintir shuighill mhac Cohat.

70 Do mhacaibh Gerfom (tugadh) as muintir leiththreibh Mhanasseh: Golan gun a bailtibh, agus Ashtarot gun a bailtibh;

71 Agus as treibh Issachar; Cédes gun a bailtibh, Daberat gun a bailtibh;

72 Agus Ráimot gun a bailtibh, agus Aíen gun a bailtibh;

73 Agus as treibh Aser: Masfal gun a bailtibh, agus Abdon gun a bailtibh,

74 Agus Hucoc gun a bailtibh, agus Lebó gun a bailtibh;

75 Agus as treibh Naphtali; Cédes gun a bailtibh, agus Hamon gun a bailtibh, agus Ciriataim gun a bailtibh.

76 Don chuid oile do chloinn Mherári (tugadh) ó threibh shebulon, Rimmon gun a bailtibh, Tábor gun a bailtibh.

77 Agus ar an tsáobh thall do Jordan himh ré Jericho, ton saóibh (hoir) do Jordan, as treibh Reuben, Beser anna bháich gun a bailtibh, agus Jahfah gun a bailtibh,

78 Cedemot mar an gcéadna gun a bailtibh, agus Mephnat gun a bailtibh;

79 Agus as treibh Ghad, Ráimot an Gáid gun a bailtibh, agus Mahanaim gun a bailtibh;

80 Agus Herbon gun a bailtibh, agus Jer gun a bailtibh.

CAIB. VII.

Glenn Ifachar, 6 Bhenjamin, 13 Naphtali 14 Mhanasse, 20 agus Ephraim.

A Nois dob iad mic Issachar; Tola agus Pusah, Jassub, agus Simron, ceathrar.

2 Agus mic Thóla; Ussí, agus Reubhah, agus Jeriel, agus Jahmai, agus Esham, agus Semuel, cinn thighe a nathar Tóla; do bhadar na ndaoine cródha

a ccurhachd iona nginealachuibh, agus ba hé a nuibhir a laéibh Dháibhi, dhá mhíle agus sítheche agus fé chéad.

3 Agus mic Ussí; Ibrahiah: agus mic Ibrahiah; Michael, agus Obadiah, agus Joel, Issiah, cáigear: oireaghdha iad uile.

4 Agus do bhádar acafan do réir a nginealach do réir thighe a naithreadh, bannadha faighdier chum cogaidh, fé mhíle dhéug agus sítheche fear; oir do bhí mórán ban agus cloinne aca.

5 Agus a ndearbháithre a measc mhuintear Issachar, do bhadar uile na ndaoine neartmhara, ar na ccomhairi-omh uile do réir a nginealach, ceithre síthchid agus seacht míle.

6 Mic Bhenjamin; Bela, agus Bécher, agus Jediel, triúr.

7 Agus mic Bhela, Esbon, agus Ussí, agus Ussiel, agus Jerimot, agus Iri, cáigear; cinn thighe a naithreadh, daoine láidre a cródhachd, agus do háirmheadh iad do réir a nginealach, dhá mhíle agus sítheche, agus triochad, agus ceathrar.

8 Agus mic Bhecher; Semira, agus Joas, agus Eliezer, agus Elioenai, agus Omri, agus Jerimot, agus Abiah, agus Anatot, agus Alamet. Is iad fo uile mic Bhécher.

9 Agus dob é a nuibhir do réir a nginealach, do réir cheann tighe a naithreadh, daoine árrachda a ngaiscíd, sítheche míle, agus dá chéad fear.

10 Mic Jediel mar an gcéadna; Bilhan: agus mic Bhilhan; Jeus, agus Benjamin, agus Ehud, agus Chenaanah, agus Setan, agus Tarfis, agus Ahisahar.

11 Mic Jediel iadso uile, do réir cheann a naithreadh, daoine cumhachdacha a ngaiscíd, seacht míle dhéug, agus dá chéad, iomchublaidh chum dul amach chum cogaidh, agus chum catha.

12 Suppim mar an gcéadna, agus Huppim clann Ir, agus Hufim, mic Aher.

13 Mic Naphtali; Jahfiel, agus Guni, agus Jeser, agus Sallum, mic Bhilhan.

14 Mic Mhanasseh; Asriel, noch rug sífe: (sí a leannán an Taramiteach do rug Machir, athair Ghilead:

15 Agus thug Machir na mnáoi deirbhshúir Huppim agus Suppim, noch dar bhainm Maachah) agus dob é ainm an dara mic Selophehad: agus do bhádar ingheana ag Selophehad.

16 Agus rug Maacha bean Machir mac, agus thug sí Péres daínm air, agus ainm a dhearbhrathar Séres; agus dob iad a mhic, Ulam agus Racem.

17 Agus mic Ulam; Bédan. Dob iadso mic Ghilead, mhic Máchir, mhic Manasseh.

18 Agus a dheirbhshúir Hammolecer, rug sí Ifod, agus Abieser, agus Mahalah.

19 Agus dob iad mic shemida; Ahian, agus Sechem, agus Lici, agus Aniam.

20 Agus mic Ephraim; Sutelah, & Béréd a mhac, & Tabat a mhac sin, & Eladah a mhac sin, & Tabat a mhac sin.

21 Agus Sabad a mhac sin, agus Sutelah a mhac sin, agus Efer, agus Eleád, noch do mharbhadar muintir Ghát do rugadh annsa dáithche sin, do bhrigh go ttangadar síos do bhréith a náirnéile léo.

22 Agus do chaóin Ephraim a na-thair iad morán do laéthibh, & than-sadad a dhearbhráithre do thabhairt fo-láis dó.

23 Agus a nuair do bhí fé agá mhnaóí, do toirreachdhi, agus rug sí mac, & thug sí Bériah dainn air, ar son dhroichchinn-eamhna a tighe.

24 (Agus do bi Sérah a inghean, noch do chuir sías Betóron iachdarach, agus iachdarach, agus Uffen-Sérah.)

25 Agus dob é a mhac Réphah, agus sío Réseph, agus Telah a mhac sin, agus Tahan a mhac sin.

26 Laadan a mhac sin, Ammihud a mhac sin, Elisama a mhac sin.

27 Non a mhac sin, Jehosua a mhac sin.

28 Agus dob iad a sealbha agus a náite comhnuidhe Bétel gun a bailtibh, agus Naaran don taóibh shoir, & Gefer gun a bailtibh don taóibh thiar, Sechem mar an gcéadna gun a bailtibh go nuige Gafa agus a bailte.

29 Agus leath ré teorannuibh chloinne Manasseh Bet-sean agus a bailte, Taan-nach agus a bailte, Meigiddo agus a bailte, Dor agus a bailte; as iontafo do áitreabhadar clann Joseph mhic Ifrael.

30 Mic Aser; Imnah, agus Isuah, agus Isuai, agus Bériah, agus Sérah a ndeirbhíthir.

31 Agus mic Bleria: Heber, & Malchiel, noch is é athair Bhirfabhit.

32 Agus do ghein Heber, Japhlet, agus Sómer, agus Hótam, agus Suah a ndeirbhíthir.

33 Agus mic Japlet; Páfach, agus Bimnal, agus Asbhat, asiad so mic Japhlet.

34 Agus mic Shamer; Ahi, & Rogah Jehubbah, agus Aram.

35 Agus mic a dhearbhrathar, Hétem, Sophah, agus Imna, agus Seles, agus Amal.

36 Mic Shophah; Suah, agus Har-nepher, agus Sual, agus Béri, agus Imrah,

37 Befer, & Hod, & Samma, & Silfah, & Itran, & Beera.

38 Agus mic Jether; Jephunneh, & Pípa, & Arah,

39 Agus mic Ulla; Arah, & Haniel, agus Resiah.

40 Dob iad so uile clann Aser, cinn thighe a naithreach, daoine toghtha neartmhara a mbéodhad, rogha na bprionnsadhi; & do bé a nuibhir ar feadh a

nginealach, don mhéid do bhí chom cogaídh agus chom catha, agus fé míle fear.

CAIB. VIII.

Farmad, agus Maíthe Bhenjamín.

A Nois do ghein Benjamin Bhe-cheidghin, Asbel an dara, & Arah an treas [mac,]

2 Nohah an ceathramhadh, & Kap-an cuigeadh.

3 Agus dob iad mic Bhéla, Adah & Géra, & Abihud,

4 Agus Abisua, agus Náman, agus Ahoah,

5 Agus Géra, agus Septhaph, agus Huram.

6 Agus a siadso mic Ehud: is iad cinn aithreadh aitreabbach Ghéa do áthruigheadar iad go Manahat:

7 Agus Naaman, & Ahiah, & Géa, athruigh fé iad sin, agus do ghein Ufia, agus Abihud.

8 Agus do ghein Saharaim [clann] ttiir Mhoab, tar éis eíson dá com-dob iad a mhna, Hufsim & Baara.

9 Agus air Hódes a bhean do ghein Jóbab, & Sibia, agus Mela, agus Malcham,

10 Agus Jeus, & Sachia, & Mima: dob iadso a mhic, cinn a naithreach.

11 Agus air Hufsim do ghein El-tub agus Elpaal.

12 Mic Elpaal; Eber, agus Mílan, agus Samed, noch do chuir sías Om-Lod, gun a bhailtibh:

13 Bériah mar an gcéadna, & Sim-nach ba cinn do ghein Hufsim, noch do dhíbir aitreabhruigh Ghéa.

14 Agus Ahio, Safac, & Jeramir.

15 Agus Sebadiah, agus Arad, agus Ader,

16 Agus Michael, & Isph, agus mic Bhériah;

17 Agus Sebadiah, & Mesilum, & Hefeci, agus Heber.

18 Ilmerai fós, agus Ieslia, agus mic Elpaal;

19 Agus Jachim, agus Sichri, agus Sabdi,

20 Agus Elienai, agus Siltai, agus I-liel.

21 Agus Adaiah, agus Bériah, agus Simrat, mic Shimmí;

22 Agus Isph, agus Héber, agus I-liel,

23 Agus Abdon, agus Sichri, agus Hanan,

24 Agus Hananiah, agus Eiam, agus Antotijah,

25 Agus Ephedeiah, agus Pemei, mic Shafac;

26 Agus Samlerai, & Sehariah, & Abiah,

27 Agus Jaresiah, agus Eliah, agus Sichri, mic Ieroham.

28 Dob iad so cinn na naithreach, do réir a nginealach, daoine oireadha do áitreabhadar so an Jerusaleim.

29 Agus an Gibeon do aitreibh a-
Gibeon (noch ar bhé ainm a
Maacha.)

30 Agus an chéad mhac rugadh dhó,
Abdon, agus Sur, agus Cis, agus Baal,
agus Nadab,

31 Agus Gedor, agus Ahio, agus
Bacher,

32 Agus Miclot noch do ghein Si-
meon. Agus do chomhnuigheadar fo
an ceadna a bhfochair a ndear-
bhráithreach, ann Jerusaleim thall as a
coinne.

33 Agus do ghein Ner Cis, agus do
ghein Cis Saul, agus do ghein Saul jona-
dán, agus Malchisua, agus Abinadab,
agus Esbaal.

34 Agus mac Jonatan Merib-baal; agus
do ghein Merib-baal Micah.

35 Agus dob iad mic Mhicah Piton,
agus Melech, agus Tarea, agus Ahas.

36 Agus do ghein Ahas Jehoada, agus
do ghein Jehoada Alemet, agus
Amibet, agus Simri; agus do ghein
Simri Mofa.

37 Agus do ghein Mofa Binea; agus
do ghein Binea a mhac sin, Eleasah a
mhac sin, Afel a mhac sin:

38 Agus do bhídar seifear mac ag
Afel; ar bhíad fo a nanmanna, Afri-
cam, Bocheru, agus Ismael, agus Sea-
rah, agus Obadiah, agus Hanan. Dob
iad uile mic Afel.

39 Agus dob iad mic Efec a dhear-
bhráithreach, Ulam a chéidghin, Jehu
a dara, agus Eliphelet an treas [mac.]

40 Agus do bá daóine árrachda a
naidh mic Ulam, luchd caite foir-
nead, agus do brádar móran mac aea,
agus clana chloinne, céad agus caogad.
Is iad fo uile mic Bheniamin.

C A I B. IX.

Grán na Sagairt & na Lebbiteach. 35 Sim-
onach Sháil.

MAr sin do háirmheadh Israél uile
na ngingealachai, agus feuch,
do bhídar scríobhtha a leabhar Ríogh
Israel agus Iúdah, noch do rugadh
a mbuid don Bhabylon ar fén a
speacuidh.

2 Anois na céad áitreabhúigh do
chomhnuigh iona sealbhúibh iona cca-
threachaibh féin, do biad na Hifrae-
lích, na Sagairt, na Lebbitigh, agus
na Netinimigh.

3 Agus ann Jerusaleim do áitreabha-
dar do chloinn Iúdah, agus do chloinn
Bheniamin, agus do chloinn Ephraim
agus Mhanasieh:

4 Utai mhac Ammihud, mhic Omri,
mhic Imri, mhic Bani, do chloinn Pha-
rez mhic Iúdah.

5 Agus do na Silonitibh; Afaiah
an chéidghin, agus a mhic.

6 Agus do mhacaibh Sérah, Jewel
agus a ndearbhráithre, lé céad agus
seachtad.

7 Agus do mhacaibh Benjamin;
Sallu mhac Mesullam, mhic Hodabbiah,
mhic Hafenuah,

8 Agus Iboneiah mhac Jeroham, agus
Elab mhac Ussí, mhic Michri, agus Me-
sullam mhac Sephatiah, mhic Rébhel,
mhic Ibniah,

9 Agus a ndearbhráithre do réir a
fíleachda, naóí gcéad, agus caogad, agus
seifior. Ba príomhaidre iad fo uile a
tigh a naitheadh.

10 Agus do na sagartuibh; Jedaiah,
agus Jehoiarib, agus Jachin,

11 Agus Afariah mhac Hílciah, mhic
Mesullam, mhic Sádac, mhic Meraiot,
mhic Ahitub, uachtaran thighe Dé,

12 Agus Adajah mhac Jeroham, mhic
Passur, mhic Malchijah, agus Maasiah
mhac Adiel, mhic Israhrah, mhic Me-
sullam, mhic Mesillimit, mhic Immer,

13 Agus a ndearbhráithre, cinn thi-
ghe a naitheadh, míle agus seachtad
céad agus trí fíthchid: daóine ro ullmha
chum oibre sheirbhíse tighe an Tighearna.

14 Agus do na Lebbitibh; Semaiah
mhac Hassub, mhic Africam, mhic
Hassabiah, do mhacaibh Merari,

15 Agus Bacbarar, Hérea, agus Gálal,
agus Mataniah mhac Micab, mhic Si-
chri, mhic Afaph,

16 Agus Obadiah mhac Semaiah,
mhic Gálal, mhic Jedutun; agus Be-
rechiah mhac Afa, mhic Elcanah, noch
do chomhnuigh: mbailtubh na Ne-
tophatiteach.

17 Agus dob iad na doirkeoirigh,
Sallam, agus Accub, agus Talmon, agus
Ahiman, agus a ndearbhráithre: do bé
Sallum a cecannphort.

18 (Noch do bhí gus a namfin ag
feithiombh a ngeata an Rígh leath shoir.)
do bhídar na ndoirkeoiribh a cuideach-
duibh chloinne Lébbi.

19 Agus dob é Sallum mhac Córe
mhic Ebiasaph, mhic Corah, agus a
dhearbhráithre, do thighe a athar, na
Corahitigh, do bhí ós cionn oibre tra
feirbhíse, na luchd coimheada gheatadh
an tabernacuil: ar mbeith dá naithe-
ribh ós cionn shloigh an Tighearna na
ceimheaduigh an phoirse.

20 Agus Phineas mhac Eleasair budh
uachtaran ós a cionn a nallód, agus
do bhí an Tighearna maill ris.

21 Agus Setariah, mhac Meselemiah
ba doirkeoir do dhorus thabernacuil an
chomhchruinnigh.

22 Iad fo uile noch do toghadh do
bheith na ndoirkeoirighibh annsna gea-
taduibh. bá dhá chéad iad agus dá shear
dhéug. Do háirmheadh iad fo do réir a
ningealach iona mbailtibh; noch dó
órdugh Dáibhi, agus Samuel an féucha-
doir, ann a noisg chinnte.

23 Mar sin do bhí acaán, agus agá
ceoloin coimhead gheata thighe an Ti-
ghearna, thighe an tabernacuil, lé sealu-
dheachd coimheada.

24 Do bhádar na doirfeóirigh a creithre cceathramhuibh, shoir, shiar, budh thuagh, agus budh dheas.

25 Agus a ndearbhraithe do bhí annsina bailtibh, do bhí orra teachd leo a ndiaigh sheachd lá ó am go ham.

26 Óir do bhádar na Lebhítighse, na creithre hárdhoirfeóirigh iona noisg chinnte, agus do bhádar ós cionn sheomradh, agus ionnmhuas thighe Dé.

27 Agus do ghlacaidís loistín timchioll fa ccuairt thighe Dé, do bhrigh gurb orra do bhí an cúram, agus gur riu do bhean a shógladh gach maidin.

28 Agus do bhí cúram foitheach na minioftralachda ar chuid áirigh dhiobh, iondas go nibeirdís a sleach agus a smach iad a nuibhir chinte.

29 Do hórduigheadh cuid diobh mar an ceadna do choimhead na foitheach, agus uile inftrumentigh na sanctora, agus an phlúir fhinealta, agus a nsona, agus na bola, agus na tuise, agus na spiofradh.

30 Agus do niodh cuid do mhacaibh na sagart a nola do na spiofruibh.

31 Agus Mattithiah son do na Lebhítibh (noch ba céidghin do Shallum an Corahiteach) Is aige do bhí a noisg chinnte ós cionn na neitheann do nithigh sna hoighníobh.

32 Agus [cuid oile] dá ndearbhraitribh, do mhacaibh na Crohateach, do bhí ós cionn a naráin thaisbéanta, dá ullmhughadh gach aon lá faoire.

33 Agus Is iadso na cantairigh, cinu aithreadh na Lebhíteach, noch do bhí annsina seomradhuibh; óir do bhádar ar siubhal san nobair sin do lá agus doidheche.

34 Na haithreacha toghthasa na Lebhíteach, siad dob onoruigh ar feadh a sleachdann; ann Jerufalem do chomhnuigheadar.

35 Agus ann Gibeon do áitreibh athair Ghibeon, Jehiel; agus do bé ainm a mhná Maacha.

36 Agus a chéidghin mhic, Abdon, annsin Sur, agus Cis, agus Baal, agus Ner, agus Nádab,

37 Agur Gédar, agus Ahio, agus Sechariah, agus Miclot.

38 Agus do ghein Miclot Simeám: agus do áitreabhadarfan mar an gceadna a bhfochair a ndearbráithreach ann Jerufalem, thall as coinne a ndearbhraitheach.

39 Agus do ghein Ner Cis, agus do ghein Cis Saul, agus do ghein Saul Jonatan, agus Malchisua, agus Abinadab, agus Esbaal.

40 Agus do bé mac Jonatáin Meribaal, agus do ghein Meribaal Micah.

41 Agus dob iad mic Mhikah Píton, agus Mélech, agus Tahrei, & Ahas.

42 Agus do ghein Ahas Járach, agus do ghein Járach Alemet, agus Asmahet, agus Simri: agus do ghein Simri Mófa.

43 Agus do ghein Mófa Biney, agus Rephaiah a mhac sin, agus Elishah mhac sin, Asel a mhac sin.

44 Agus do bhádar seicir ag Asel, ar bhíad so a nannann, ar ricam, Bocheru, agus Ismael, agus Shísh, agus Obadiah, agus Hínan: iad so mic Asel.

C A I B. X.

Dáí, II & Adhlacadh Shául.

A Nois do throidheadar na Philistínigh a naghaidh Israel, agus do theitheadar fir Israel roimhe na Philistínibh, agus do thuitheadar siommar a siabhbh Gilboa.

2 Agus do leanadar na Philistínigh go cruaidh a ndiaigh Shául, ann a ndiaigh a mhac, agus do mharbhadar na Philistínigh Jonatan, agus Abinadab, agus Malchisua, mic Shául.

3 Agus do chnuidh an cath a docrach a naghaidh Shául, agus do bhuileadar luchd caithte bogu, agus do goineadh leis na foightheadaribh.

4 Ann sin a dubhairt Saul le fir iomchartha a airm, Tarruing do chloideamh, agus cuir thriom é: agus go ttiucfaidís na neimhthimhchealltha, agus go maileochaidís malchí nior bháill le fear iomchartha a airm sin do dhéanamh, óir do bhí eigh mhór air. Mar sin do ghlac na cloidheamh, agus do thuit le air.

5 Agus a nuair do chonnair fir iomchair a airm go raibh Saul agus do thuit fé féin mar an gceadna ar a gcloidheamh, agus déug fé.

6 Marfin déug Saul, agus a thri mac, agus déug a thugh uile a niofeacht.

7 Agus a nuair da chonnair le Israel uile, noch do bhí san gheim, gur theitheadar, agus gur éug Saul agus a mhic, annsin do threigeadar a ccaithreacha, agus do theitheadar, agus thangadar na Philistínigh, agus do bhuibhadar ionnta.

8 Agus tirla ar na mhárach a niofeacht thangadar na Philistínigh d'faghbbhadh a marbh, go bhfiaradar Saul agus a mhac marbh a siabhbh Gilboa.

9 Agus a nuair do shagbbhadar do ghlacadar a cheann, agus a niofeacht, agus do chuireadar [teachda] go cionn na Bhphilistíneach fa ccuairt, do thubhairt féul dá niodhaluibh agus do niofeacht.

10 Agus do chuireadar a niofeacht a niofeacht, agus do dhainnightheadar a cheann a tteampall Dagon.

11 Agus a nuair do chnuidh na Philistínigh re Saul;

12 Déirghheadar na daoine eile, agus rugadar corp Shául le, agus

Do mharbhadar
corp a
le, agus
fíor an
throidheadar
13 Mar
phacaidís
na Tighe
dre an
agus mar
aile d'fág
le, d'fág
14 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
15 Agus
phacaidís
16 Ní
mharbhadar
17 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
18 Agus
phacaidís
19 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
20 Agus
phacaidís
21 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
22 Agus
phacaidís
23 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
24 Agus
phacaidís
25 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
26 Agus
phacaidís
27 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
28 Agus
phacaidís
29 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
30 Agus
phacaidís
31 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
32 Agus
phacaidís
33 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
34 Agus
phacaidís
35 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
36 Agus
phacaidís
37 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
38 Agus
phacaidís
39 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
40 Agus
phacaidís
41 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
42 Agus
phacaidís
43 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
44 Agus
phacaidís
45 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
46 Agus
phacaidís
47 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
48 Agus
phacaidís
49 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
50 Agus
phacaidís
51 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
52 Agus
phacaidís
53 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
54 Agus
phacaidís
55 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
56 Agus
phacaidís
57 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
58 Agus
phacaidís
59 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
60 Agus
phacaidís
61 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
62 Agus
phacaidís
63 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
64 Agus
phacaidís
65 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
66 Agus
phacaidís
67 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
68 Agus
phacaidís
69 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
70 Agus
phacaidís
71 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
72 Agus
phacaidís
73 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
74 Agus
phacaidís
75 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
76 Agus
phacaidís
77 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
78 Agus
phacaidís
79 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
80 Agus
phacaidís
81 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
82 Agus
phacaidís
83 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
84 Agus
phacaidís
85 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
86 Agus
phacaidís
87 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
88 Agus
phacaidís
89 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
90 Agus
phacaidís
91 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
92 Agus
phacaidís
93 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
94 Agus
phacaidís
95 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
96 Agus
phacaidís
97 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
98 Agus
phacaidís
99 Agus
cena:
do mharbhadar
le mharbhadar
100 Agus
phacaidís

corp a mhac, agus thugadar go jábes iad, agus do adhlaitheadar a cennmha fíor an daruigh ann jábes, agus do threigheadar feachd lá.

13 Mar sin déug Saul ar son a pheacaidh, noch do rinne sé a naghaidh an Tighearna, eadhon a naghaidh bhreithre an Tighearna, nar coimhead sé; agus mar an ceadna do chionn comharle diarruidh ar aon agá raibh leannán láte, dfafruihge dhé;

14 Agus nar shiafruih sé don Tighearna: uime sin do mharbh sé é, agus do imoigh sé an rioghachd chum Daibhi mhac jesse.

CAIB. XI.

Do Dhaibhi le Hírael. xi Fir chalma Dhaibhi.

1 Nín do chrúnnigheadar Ísrael uile iad fein chum Daibhi go Hébron, ga rídh, féuch, Is sinne do cinnim, agus thíosil.

2 Agus ós a chionn sin, a mallód, nílson a nuir do bhí Saul na Rígh, a tús an té do threóruighthead a nár, agus do bheireadh a steach Ísrael: agus a dubhairt do Thighearna Dia te, beathochuidh tú mo phobal Ísrael, agus bíidh tú ad riaghuighéoir ós cionn na próbuil Ísrael.

3 Ar a nadhbharsin thangadar sinn-Ísrael uile chum an Rígh go Hébron, agus do rinne Daibhi cunnradh an Hébron a lathair an Tighearna, agus do ungadar Daibhi na Rígh ós cionn Ísrael do réir bhreithre an Tighearna re Samuel.

4 Agus do chuaidh Daibhi, agus Ísrael uile go Hierusalem. fé sin jesus, agus a rabhadar na jesusitigh, dúthchuidigh na tíre.

5 Agus a dubhradar dúthchusaigh jesus re Daibhi, Ní thuicfa tú annsó. Gheadh do ghabh Daibhi caisleán síon, lá an cathair Dhaibhi.

6 Agus a dubhairt Daibhi, gidh bé miallós na jesusitigh ar tús, fé bhus eann agus captin; mar sin do chuaidh joab mhac Séruiah sías, agus do bhí sé na uachdarán.

7 Agus do áitreibh Daibhi annfa chalm: uime sin, thugadar cathair Dhaibhi dáim air.

8 Agus do chuir sé an chathair sías thíosil fa ccairt, eadhon ó Mhillo fé ccairt, agus do leafluigh joab an chuid oile don chathruigh.

9 Mar sin do shas Daibhi nios mó agus nios mó: óir do bhí Tighearna na Rígh ris.

10 Iad so mar an gceadna togha na daoine neartmhara: do bhí ag Daibhi, noch do neartuigh iad fein lá annfa rioghachd, agus lé Hírael uile, do dhéanamb Rígh dhé, do reir breithre an Tighearna a ttaoibh Ísrael.

11 Agus siad uibhir na bhfeair ecal-

ma do bhí ag Daibhi: jafobeam an Hachmoniteach, ceann na ccaiptineadh: do thóg sé sías a gath a naghaidh na trí cead do marbhadh leis a neiththeadh.

12 Agus na dhiaighion Bleasair mhac Dódo an Tahotiteach, noch bá aon don triúr curadh.

13 Do bhí sé a bhthochair Dhaibhi ann Paf-dammim, agus do chruinnigheadar na Philistínigh a geionn a chéile annsin chum chatha, mar a raibh preabán fearuinn lán deórna, agus do theiththeadar an pobal roimhe na Philistínigh.

14 Agus do shuightheadar iad fein a lár an phreabain sin, agus do tharthuightheadar é, agus do mharbhadar na Philistínigh: agus do tharthuigh an Tighearna iad lé slánughadh mór.

15 Anois do chuaidh triúr don triúr chad caiptin síos go carruig Dhaibhi, go hámhaigh Adullam, agus do shuightheadar sléagh na Bhphilistíneach a ngleann Rephaim.

16 Agus do bhí Dáibhi annsin annfa ccaisleán, agus do bhí garíon na Bhphilistíneach annsin a Mbet-lehem.

17 Agus do bhí mian ar Dhaibhi, & a dubhairt sé, oh nach bhfuil duine agum do bheúradh dharm deoch dúisge thobair Bhet-lehem, noch atá ag an ngeata.

18 Agus do bhrifeadar an triúr tré shluagh na bhphilistíneach, & do thuirrtheadar uisge as tobair Bhet-lehem, noch do bhí láimh ris an ngeata, agus do ghlacadar é, agus thugadar chum Daibhi é: achd nior bháill lé Daibhi a ol, achd a dhórtadh amach don Tighearna.

19 Agus a dubhairt sé, nár léigidh mo Dhia dhámha go ndéanuinn an ní so, a nólfa mífí fuil na muintíreí, do chair a nanam a ccountabhair? óir le [guais] a mbáis thugadar léó é, uime sin nior bháill leis a ol. Do rinneadar an triúr so fa neartmhúire na neithesí.

20 Agus ba hé Abisai dearbhrathair joab ba oireaghdha don triúr; óir ar ttógbháil a gath sías dó a naghaidh thri cead, do mharbh sé iad, agus súair sé ainm a meaf an triúr.

21 Don triúr, bá honóruigh é na an dias, óir do bé a ccaiptin é; ar a shon sin ní ráinic sé an [cead] triúr.

22 Benaiah mhac jehoiada, mac duine neartmhair do Chabfeel, noch do rinne iomad gníomhradh, do mharbh sé dias fear leomhanta do Mhoab: do chuaidh sé síos mar an ceadna & do mharbh sé leomhan a celais ghaímh lá sneachda.

23 Agus do mharbh sé Egipteach, duine ann a raibh cúig cubháid ar airde, agus gath a láimh a Néigiptigh mar gharuinn sigheadóra: agus do chuaidh sé síos chuige lé bata, agus do tharruing an gath as láimh an Néigiptigh, agus do mharbh é le na eatháit fein.

24 Do rinne Benaiah mhac jehoiada na neithesí, agus súair ainm eidir an triúr bá neartmhúire.

25 Féuch, do bhí fé onórach a meall ag an triochuid, achd ní raicic fé an ceaidtriar; agus do chuir Dáibhi ós cionn a gharda é.

26 Mar an ccéadna do biad daoine neartmhara na slúagh, Afabel dearbhrathair Joab, Elhanan mhac Dódo ó Bhetlehem,

27 Sammot an Harariteach, Héles an Peloniteach.

28 Ira mhac Icces an Tecoiteach, Abieler an Tantóiteach.

29 Sibbecai an Hufáiteach, Ilai an Tahoiteach,

30 Maharai an Netophatiteach, Héled mhac Baanah an Nétophatiteach.

31 Itai mhac Ribai ó Ghibeah chloinne Benjamin, Benaiah an Pirásoniteach.

32 Hurai ó aibhnibh Gaash, Abiel an Tarbatiteach,

33 Afmabhet an Baharumiteach, Elhaba an Saalboniteach.

34 Mic Hassem an Gifoniteach, Jonatan mhac Shage an Harariteach.

35 Ahiam mhac Sacar an Harariteach, Eliphal mhac Ur,

36 Hépher an Mecheratiteach, Ahijah an Peloniteach,

37 Héfro an Carmelíteach, Naarai mhac Esbai,

38 Joel dearbhrathair Natan, Mibbar mhac Haggeri,

39 Selec an Tammoniteach, Naharai an Berotiteach, fear iomchair airm Joab mhic Seruah,

40 Ira an Titríteach, Gáreb an Titríteach.

41 Uriah an Hítiteach, Sabad Mhac Ablai,

42 Adina mhac Sifa an Reubeniteach, caiptin do mhac Reubeniteachaibh, agus triochad maille ris,

43 Hanan mhac Maacah, agus Iofaphat an Mithniteach,

44 Uffiah an Tasteratiteach, Seama agus Iehui, mic Hótan an Tarveriteach,

45 Iediel mhac Simri, agus Ioha a dhearbhrathair, an Tifiteach.

46 Eliel an Mahabhíteach, agus Ieribai, agus Iofabbiah, mic Elnaam, agus Lemah an Moabíteach,

47 Eliel, agus Obed, agus Iafiel an Melobaiteach.

tribh Shaul, agus chloinne Beniamin

3 Sé Ahiefer dob oirdheara do annsin Ioas, mic Shemaiah an Gifoniteach, agus Iefiel, agus Pelet, agus Afmabhet, agus Berachah, agus Iohanan an Tantóiteach,

4 Agus Iffamah an Gibeoniteach, aine neartmhara a meall ag an triochuid, agus ós chionn an triochaid, agus Iffamah, agus Iahafiel, agus Iohanan, agus Iofabad an Gederatiteach,

5 Elufai, agus Ierimot, agus Iohanan, agus Semariah, agus Sephatiah an Iruphiteach,

6 Elcanah, agus Iefiah, agus Iofael, agus Iofael, agus Iofael an Coritigh,

7 Agus Ioelah, agus Sebadiah, agus Ieroaham ó Ghédoor.

8 Agus do dheanigh headar cuid de Gaditibh iad féin chum Dáibhi an daingion ann fa bháisc, agus cilma agus luchd coguidh, agus bhaidh chum catha, dar bheo agus buiciler do ghlacadh; a agus the amhuil aighthe leomhan, agus comhláth ris na heilitibh ar nallach.

9 Efer an chéad duine, Obedah dara, Eliab an treas [fear,]

10 Mifmannah an ceathramhad, remiah an cúigeadh.

11 Atai an seiseadh, Eliel an t-éamhadh,

12 Iohanan an tochdmhadh, Eliab an naomhadh,

13 Ieremiah an deachmhadh, Iobanai an tionmhadh déag.

14 Do chloinn Ghad iad féin aigh an t-éamhadh: do bhí an té féin dhóibh ós cionn chéad, agus an té mó ós cionn mhíle.

15 Is iad féin chuidh tar Jordan an fan chéid mhí, a náir do chloinn thuille tar a bhréachaibh uile, agus chuireadar chum teithime na n-éamhadh uile, arson don noirtas an don niarthar.

16 Agus thagadar do chloinn Ieramin, agus do chloinn Iudah go ndaingean go Dáibhi.

17 Agus do chuidh Dáibhi an na ccoinne, agus do fhreagair, agus dubhairt féirí, ma thagabhair do gamla go fíothchainta do chorpachom, biáidh mo chroidhe fíadhadh na achd más dom bhrath dom naomhadh thagabhair, ó nach bhfuil éagair ar fáil am lámhuibh, go bhféachadh Ieramin naithreadh airfin, go go fíothchainta féirí.

18 Ann fin tháinig an spiorad go mafaí, an ti dob oireagha do na ccoinnibh, agus a dubhairt, is leat sinne, a Dáibhi, agus ar do thóidh [a maoid] a mhic jesse: fíothchainta na riort, agus fíothchainta dot luchd oigh: oir atá do Dhia ag cearnaigh leachd. Annsin do ghabh Dáibhi chloinn iad, agus do rinne dhiobh caipitigh ar an mbuidhín.

CAIB. XII.

An slúagh do lean Dáibhi go toileambla.

ANois iad fé tháinig go Dáibhi go Siclag, anfeadh do bhí fé féis do cheilt féin, ar eagla Shaul mhic Cis; agus do bhádar a meall na ndaoine neartmhara, luchd cuidigh an chogaidh.

2 Do bhádar armthá ré boghaibh, agus do bhádar cliste ar a láimh dheis agus chlé, ag caitheamh cloch agus foighhead as bogha; do bhrá-

19 Agus do thuit cuid do Mhanasseh chum Daibhi an tan thainic f'leis na m'leannas a nathaidh Shaul chum otha, achd nior chugadar leo: oir do chuiradar tighearruidh na Bhpblisti- reach, do bhun comhairle, ar fhuadh é, gha radh, fílladh é chum a mhaigh- tir Saul, re cunntabhart ar cceanne.

20 Mar do chuaidh sé go Siclag, d'fíll chum do Mhanasseh, Adnah, agus jabad, agus jedaiel, agus Michael, agus jofabad, agus Elihu, agus Siltai, agus migh na mílteadh do bhi i Mhanasseh.

21 Agus do chuidigheadar lé Daibhi míle re buidhin: oir do bhádar uile na ndóinibh curata a mbéadhachd, agus na caiptinibh annsa tsiagh.

22 Oir fán namfín lá air lá, do thi- gadh go Daibhi do chongnamh ris, lé go raibh na tsiuagh mhór co- naithe re tsiuagh Dé.

23 Agus le iad fo uibhir na mban- nath, noch do bhi réidh armtha chum cogaidh, agus thainic go Daibhi go He- bron dáilleadh ríoghachda Shaul chuige, do reir bhréithe an Tighearna.

24 Do chloinn Judah, dar iomchair kiah agus gath, lé mhíle agus ochd míle reidh armtha cum cogaidh.

25 Do chloinn Shimeoin dáioine cu- bhachta a ngáidh chum cogaidh, míle míle agus céad.

26 Do chloinn Lebbi ceithre mhíle agus lé chead.

27 Agus do bé jehoiada ba ceann ar na Haaroniteachaibh, agus trí mhíle agus teachd céad míle ris.

28 Agus Sidor duine óg, láidir a nga- bhad, agus dhá chaipín agus fíthche míle a athar.

29 Agus do chloinn Bhenjamin do bhi Shaul trí mhíle: oir go nuige fo lé ar chuid bá míle dhíobh do choi- nneadh tigh Shaul.

30 Agus do chloinn Ephraim fíthche míle agus ochd céad dáioine neartmhara bíodha ar fíadh thighe a maitheadh.

31 Agus do leithreibh Mhanas- seh ochd míle déag, noch do foillsi- ghadh na nainn, do theachd agus lé dhéanamh do Dháibhi.

32 Agus do chloinn Isachar, ag raibh míle ar na hainsearuidh, dá thos cred maitheir do chloinn Israél do dhéanamh: do bhi dhá chéad a cionn, agus do bhádar a ndearbhráithre uile ar a ttoil.

33 Do Sebulun an mhéid do chuaidh amach chum catha, eolach a ccogadh, míle ris a nuile ionstruiment chogaidh, céad míle, dar bheol dul a n-ordu- gadh, do chroidhe iomlán.

34 Agus do Naphtali míle caipín, agus míle lé go féith agus go ngath, trochad agus teachd míle.

35 Agus do na Danúibh, eolach a ccogadh, ochd míle thithciot agus lé chéad.

36 Agus do Aser do dháoinibh do thiaghadh amach chum catha, foghlom- tha a ccogadh, ceathrachad míle.

37 Agus don tiobh oile do Jordan do na Reubinitibh, agus do na Gaditibh, agus do leththreibh Mhanasseh maille ris a nuile ionstruiment chogaidh chum ca- tha, céad agus fíthche míle.

38 Thangadar a raibh annsa d'fearuibh cogaidh do fhanadh a n-ordughadh ma- ille ré croidhe iomlán, go Hébron do dhéanamh Rígh do Dháibhi ós cionn Israél uile: agus do bhádar an chuid oile Dísraél mar an ccéadna déantóid do dhéanamh Rígh do Dháibhi.

39 Agus do bhádar annsin a bhfo- chair Dháibhi trí lá ag ithe agus ag ól: oir do ullmhuigheadar a ndearbhráit, thre na ccoinne.

40 Os a chionn sin, anmhéid do bhi a bhfogus dóibh, eadhon go nuige Isachar agus Sebulun, agus Naphtali, thugadar leo ar aiflaibh agus ar chámhalluibh, agus ar mháillibh, agus ar dhamhuibh, arán, agus biadh, min, cacadha fige, agus ceanglacháin risín, agus sion, agus ola, agus daimbh, agus caoirigh go lór: oir do bhi kuth- ghair a Nísraél.

C A I B. XIII.

Tig Daibhi an Airt a Chriat-jarim. 9 Mí- leachad Ufa.

AGUS do rinne Daibhi comhairle re caipínibh na mílteadh, agus na ccéad, agus ré gach áon oifigeach.

2 Agus a dubhairt Daibhi ré comh- chruinnughadh Israél uile: má chítear dhóibh si gur maith é, agus garab ó ar TTighearna Dia é, cuiream ísleá ainm go fóirleathan, chum ar ndearbhráith- reach do fíghadh a tóir Israél uile, agus maille ris mar an gcéadna chum na sagart, agus na Lebbiteach, noch atá iona mbáitibh, go ccrummidis iad féin chugainn.

3 Agus tugamaid a ris Airt ar Nde chugainn: oir nior thiafrugheamar dhi ó laethibh Shaul.

4 Agus a dubhradar an comhchruin- nuighadh go ndéanais sin: oir do budh ceart an ná a fíllibh na ndóioine uile.

5 Marfín do chruinnigh Daibhi Is- raél uile a ccoinn a chéile ó Shihor na Héigpte go dul a steach Hemat, do tha- bhairt Airt Dé a Chriat-jarim.

6 Agus do chuaidh Daibhi sías, agus Israél uile go Baalah, eadhon go Criot-jarim, noch fa le Judah, do thabhairt Airt an Tighearna Dé as sin, noch chomhnuigheas eidir na Cheru- nibh, a ngóirthea a ainm air.

7 Agus do ionchradar Airt Dé a ccairt miadha amach as tigh Abinadab, agus do thiomáin Ufa agus Ahio an chairt.

8 Agus do bhi Daibhi agus Israél uile ag urghairdiughadh maille re na mí- le

le chumas, agus le dñanuibh, agus le
cairfeachaibh, agus le faltrachaibh, agus
le tiompánaibh, agus le hadhbhuibh ciúil,
agus le slocaibh.

9 Agus an tan thagadar go hurlár
bualte Chidon, do chuir Uílla a lámh
amach do chongmháil na Háirce: oir
do chroisheadar na daimhí.

10 Agus do las fearg an Tighearna a naghaidh Ulla, agus do bhuail sé é, do chionn a láimhe do chur chum na Háirce : agus fuair sé bás ann sin a bhfiaghnúife Dé.

11 Agus do bhí doilghios air Dháibhí do chion an Tighearna do bhriseadh air Ulla : uime sin goirthear Peref-Ulla do náit sin gus a nuigh.

12 Agus do bhi eagla Dé ar Dháibhí an lá sin, gha rádh, cionnus bhéarus mifí Airc an Tighearna don bhaile chugam?

13 Mar fin ni thug Daibhi a Nairc
don bhaile chuige fein go cathruigh Dha-
ibhi, achd rug fe do leathtaobh i, go
tigh Obed edom an Gititeach.

14 Agus dhan Airc Dé ag muintir Obed-edom iona thigh trí mhí. Agus do bheannuigh an Tighearna tigh Obed-edom agus a raibh aige.

perafim, agus do bháil Dáibhi
iad. Ansin a dubhairt Dáibhi, do
Dia a sheach ar mo námhaid le
fi, ambuill briseadh amach na
a nadhbarfin do ghoireadar
perafim daism do náitfin.

12 Agus a nuair do shíobhadh ndé annsin, thug Daibhi aithne iad agus do loifgeadh re teine iad.

13 Agus do leathnuigheadar iad fós a ris amuigh annfa ghleann.

14 Uimefin dsiaruigh Daibhi a
do Dhia, agus a dubhairt Dia ri,
himthigh sias na ndaigh, all
agus tarr orra thall as coinne dhr
na smeur.

15. Agus is amhluidh bhias, an t-
chluinfios tú torann fuibhail a mbeir
chrann na sméir, annsin rachas tú amach
chum catha: óir do chuaigh Dia ro-
mhád amach, do bhualadh síocháin
Bhphilistíneach.

16 Uimésin do rinne Dáibhl mar da
aithin Dia dhe : agus do bhíodh
sluaigh na Bhphilistíneach ó Ghilgath
fad go Gáser.

17 Agus do chuaidh Daibhi an
na críochuibh uile, agus thug an
earna a eagla air gach uile chích.

CAIB. XIV.

Caraid, 4 Clann, 8 & buaidh Dhàibhi.

ANois do choir Hiram Rígh Tíor tea-
chda go Daibhi, agus adhmá-
céadair maille re fáoruibh cloiche agus
croinn, do chur tighe suas dó.

2 Agus do thuig Daibhi gur dhaing-
nigh an Tighearna é na Rígh ós cionn
Israel: óir do tógbadh a ríoghachd
uas go hárd ar fon a pobail Israel.

3 Agus thug Daibhi tuilleamh ban
(chuige) ann Jerufalem ; agus do gheir
Daibhi tuilleamh mac agus inghean.

4 Anois is iad fo anmanna a chloinne
fuair lé ann Jerufalem : Sammua, agus
Sobab, Natan, agus Solamh.

Agus Ibbar, agus Elifua, agus Elpalet.

6 Agus Nóga, agus Népheg, agus Iaphia.

7 Agus Elisama, agus Beeliada, agus
Eliphalet.

8 Agus a nuair do chualadar na
Philistinigh gur hungadh Daibhi na Rígh

os chionn Ísrael uile, do chúadar na
Philistínigh uile súas diarruidh Dháibhi:
agus do chúaluidh Daibhi sin, agus do
cúaidh fé amach na naghaidh.

9 Agus thagadar na Philistinigh,
agus do leathnuigheadar iad féin a
ngleann Rephaim.

10 Agus d'fuafrúigh Daibhí do Dhia,
dha rádh, an racha mé fúas a naghaidh

na Bhphilistíneach? agus an feachodúigh
aífa am laimh iad? agus á dubhairt an
Tighearna ris, imthigh láas; óir do
bhéara mé ad laimh iad.

11 Mar sin thangadar suas go Baal-

CAIB. XV.

Daibhi, aoiibneach roimhe an Air, 24°
na dhlisbeagadh le Michel.

A Gus do rinne Dáibhi tighthe di
fein a ccaithreach Dháibhi agus dá
mhaigh fé aít Dairc Dé, agus do
dhígh fé lóistín di.

2 Annlín a dubhairt Dáibí, is cóir déanuidine Airc Dé iomchar ar do na Lebbhitibh; óir is iad siad an Tighearna diomchar Airc Dé. Is dhéanamh miniostralachd dhé an

3 Agus do chruinnigh Dalbaird
uile a cionn a chéile go hionfala,
thabhairt Airc an Tighearna
bairt noch do ullmhuigh é mairt.

4 Agus do chruinnigh Daibhí an
Aáron, agus na Lebhíoch.

Do mhacaibh Cohat; Uile, i
ceann, agus a dhearbhráithre, ceal an
fithche.

6 Do mhacalbh Meriri; Ailín
ceann, agus a dhearbhrath, de
chéad agus fithche.

7 Do mliataibh Gerfom; Jai
ceann, agus a dhearbhráidre, ché acu
tríochad.

8 Do mhacailbh Elifadon, Sion
iah a cceann, agus a dhearbhaire,
dhá chéud.

9 Do mhacaibh Hebron; Eile :
ceann, agus a dhearbhrathre, coile
firshid.

10 Do mhacaibh Uffiel; Ammáibh
a ceann, agus a dhearbhráire, cúl
agus dhá shear dhéag.

Is Agus do ghoir Daibhi air Shior agus air Abiatar, na fagair, an

air na Lebhithibh, air Uriel, Afaiah, agus Joel, Semajah, agus Eliel, agus Amminadab.

12 Agus a dubhairt E riu, is sibhfi cin aithreach na Lebheach: naomhaidh sibh fein, agus bhar ndearbhrathre, go tagadh sibh a nios airc an Tighearna Dia Israel, gus [a nait] do ullmhuigh sibh dhi.

13 Oir do bhrigh nach dearnabhair i an chead uair, do rinne an Tighearna leasadh oruinn, do chionn nar iarramar e mar budi choir.

14 Mar sin do naomhadar na fapart agus na Lebhithigh iad fein, do dubhairt Airc an Tighearna Dia Israel sin.

15 Agus do iomchradar clann na Lebheach Airc De air a nguailibh, gun moidheadhuidh uirre, mar do aithin Moise do reir bhrithre an Tighearna.

16 Agus do labhair Daibhi re haachdair na Lebheach, a ndearbhrathre dordughadh do bheith na luchd ceoil air abhachuibh ciuil, air fualtrachuibh, agus chlaifeachuibh, agus chimbalaibh, gdeanamh fuaim re togbhaill gotha os air le luthghair.

17 Mar sin do ordughheadar na Lebheach Heman mhac Joel: agus da dhearbhrathribh, Afaph mhac Berechiah: & do mhacuibh Merari a ndearbhrathre, Etan mhac Cufajah.

18 Agus maille leo, a ndearbhrathre do dara hord, Sachariah, Ben, & laafiel, agus Semiramot, & Jehiel, agus Unni, Eub & Benajah, & Maafiah, & Mattith, agus Eliphaleh, agus Micah, agus Obed-edom, agus Jeiel na doirdeirigh.

19 Mar sin do horduighheadh an luchd ceoil, Heman, Afaph, agus Etan, do bhar air chimbalaibh umha.

20 Agus Sachariah, & Afel, & Semiramot, & Jehiel, & Unni, & Eliab, & Maafah, agus Benajah, air fualtrachuibh air Alamot.

21 Agus Mattith, & Eliphaleh, agus Micah, & Obed-edom, & Jeiel, agus Afaiah, maille re clairfeachaibh ar an leinnit, do tharughadh.

22 Agus do be Chenajah ceann na Lebheach do bhi eum cantuighe: a le do theagaisc timchioll an cheoil, mar do bhi E colach.

23 Agus do bhi Berechiah, & Eleazar na ndoirdeirigh ag an Airc.

24 Agus Sebaniah, agus Jehophat, agus Netanel, agus Amasai, agus Sachariah, agus Benajah, agus Elieher na Sagairt, do sheideadar suic roimhe Airc De: agus do be Obed-edom, agus Ieshiah budi coimheaduighe dhoruis doo Airc.

25 Mar sin do chaidh Daibhi agus sinneir Israel, agus Caipitigh na milteadh do thabhairt Airc chunnartha an Tighearna o thigh Obed edom maille re fardacham.

26 Agus tarla a nair do eattromuidh Dia na Lebhithigh, noch do iomchair Airc chunnartha an Tighearna, gur ofraladar feachd mbuloga & feachd reithe.

27 Agus do bhi Daibhi ar na eadughadh le Roba do lineadach fhinealta, agus na Lebhithigh uile do iomchuir an Airc, agus an luchd ceoil: agus Chenaniah maighistir an cheoil maille ris a naos ceoil: agus do bhi ar Dhaibhi mar an ceadna Ephod lineaduigh.

28 Marfo thug Israel Airc chunnartha an Tighearna leo maille re garrthuibh, agus le fuaim an bhacabhuill, agus le stocaibh, agus le Cimbhalaibh, ag deanamh comhghofha le fialtrachaibh, & le clairfeachaibh.

29 Agus tarla an tan thainic Airc chunnartha an Tighearna go cathruigh Dhaibhi, ar mbeith do Mhichal inghean Shaul ag feuchun amach air fuinneog, go bhfacuidh si Daibhi Righ ag damhla agus ag fugaradh: agus do tharcuifigh si e iona croidhe.

CAIB. XVI.

An Airc ar na cur ina loifin fein, 7 do chenadar an 105 le 69 Psalm.

M Ar sin thugadar leo Airc De, agus do thuigheadar i a lar an loifin do chuir Daibhi na sheafam dhi: agus dofradadar ofraill loifige agus ofraill shiothchana a bhfadhuifid De.

2 Agus a nair do chriochnuigh Daibhi iodhbairt na hofraile loifige, agus na hofraile shiothchana, do pheannuigh se an pobal a naimn an Tighearna.

3 Agus do roinn E air gach eandaine Difrail idir shear agus mhaioi, do gach ion aca baighin arain & spodhla maith feola, agus fargin fionna.

4 Agus dorduigh se Lebhitigh airgid do mhiniostralachd a labhair Airc an Tighearna, agus do chuimhninghadh, & do mholadh, & do thabhairt buidheachuis ris an Tighearna Dia Israel:

5 Afaph an tiachdarin: & na dhiaigh sin Sachariah, Jeiel, & Semiramot, & Jehiel, agus Mattith, agus Eliab, agus Benajah, agus Obed-edom: agus Jeiel maille le fialtrachaibh, agus le clairfeachaibh: achd do niodh Afaph fuaim le cimbalaibh.

6 Benajah mar an ceadna, agus Jahafiel, na sagairt maille re stocaibh a coimhuidheas coime Airc chunnartha an Tighearna.

7 Ann sin, sin lo fin fein, do thug Daibhi an cheadair an Salmo do thabhairt buidheachuis ris an Tighearna, a lann Afaph & a dhearbhrathreach.

8 Tugadh buidheachus don Tighearna, goiridh ar a ainm, foillighidh a ghliomhartha a meag an phobail.

9 Canuidh dho, canuidh Salmo dho, agus labhruidh air a obrighibh iongar-tacha uile.

10 Deumidh glóir iona ainm naómhtha, biodh gairdeachas ar chroidhthibh na ndaoine iarras an Tighearna.

11 Iarruidh an Tighearna & a neart, iarruidh a ghnuis a ccomhuidhe.

12 Cuimhnighidh a oibreacha iongantacha do rinne fé, a ionganta, agus a bhreitheamhuais.

13 O a shliocht Israél a sherbhifhghion, a chlann Jacob, a dhaoine toghtha.

14 A fé lo ar Tighearna Dia, ataid a bhreitheamhuais air feadh an domhain uile.

15 Bithi cuimhneach a ccomhuidhe air a chunnradh, an focal do aithin fé do mhile ginealach.

16 Badhon air an ccunnradh do rinne fé re Hábraham, agus air a mhi-onnuibh do Isaac.

17 Agus do dhaignigh fé sin do Jacob mar dhlightheadh, agus do Israél mar chunnradh siorruidhe.

18 Dhá rádh, Is duitis do bhéara mé air Chanair, cuid ronna hoighreachda.

19 A nuair nach rabhadar achd beagan, ro bheigan, agus na ccomhghitheachaibh innte.

20 Agus a nuair do imthigheadar ó thír go tír, agus ó ríoghachd go daoibh oile.

21 Níor fhuilaing fé déanduine éacóir do dhéanamh orra, thug fé fós áomaithear do Ríoghaibh ar a fón.

22 [Gha rádh] Nà beannidh rem tughthaibh, agus ná déannidh dochar ar bith dom fhaighibh.

23 Canadh an domhan uile chum an Tighearna, foilligh amach ó ló go ló a fhaightheadh.

24 Foilligh a ghloir a meaf na ngeinteadh, a oibreacha iongantacha a meaf na nuile chineadhach.

25 Oir is móe an Tighearna, & is móe é ré a mholadh: is roimhe fé, is cóir eagla bheith, ós cionn a nuile dhée.

26 Oir is iodhuil uile éifee an phobail; ach is é an Tighearna do riune na fálthas.

27 Aci glóir & onóir dá lathair, ati neart agus fóir iona ionad.

28 Tugaidh don Tighearna, a chomhghaolta an phobail; tugaidh don Tighearna glóir agus neart.

29 Tugaidh don Tighearna an ghloir is ceart dá ainm; tugaidh oifail libh, & tigidh iona fhaightheadh, adhraigh an Tighearna a fgeimh naómhthachda.

30 Biodh eagla air an ndomhan uile dá lathair: bíodh an talamh los leasmach, ionas nach coomhghithear é.

31 Biodh gairdeachas air na neamhuibh agus déanadh an talamh liathghair: & abradh daoine eidir na cineadhachaibh, Ati an Tighearna a ríge.

32 Buirtheadh a nfairge, agus a biomlaine: léathghairidh na machaireadha, agus a nuile ní dá bhfuil ionta.

33 Ansin canfid croinn na coilleadh go bárd a bhfaidhnuile an Tighearna, do

bhrigh go tiúca fé do dhéanamh na theamhnus ar an ndomhan.

34 O, tugaidh buidheachus don Tighearna, oir is maith é, oir maith a thrócaire go siorruidhe.

35 Agus abruidh sibh, Síor sin, a Dhe ar slánuighthe, agus crunnadh a bhfochair a cbeile sinn, agus fíor sin na geintibh, ionus go tiubhran na bheachus dot ainm naómhtha, agus go ndéanam glóir ann do mholadh.

36 Go maoh beannaigh an Tighearna Dia Israél a sioghal na sioghal: agus a dubhairt an pobal uile, Amen, agus a mholadar an Tighearna.

37 Amfin a lathair Airce chunnradh an Tighearna d'ag fé Áfach agus dhearbhrathre do mhíniotachda a coinne na Háirce a ccomhuidhe, na d'arradh obair gach aon lae.

38 Agus Obéd-edom agus a d'arbhrathre, ochdar agus trí fíochail agus mar an gcéadna Obéd-edom agus Jedutha, agus Hórah do bheith a adoirfeoiribh.

39 Agus Sédor an fagart, agus a d'arbhrathre na fagart, ar agaidh a bernaquil an Tighearna, amháil ní do do bhí an Gibeon.

40 Do iodhbairt oifaila loisth do Tighearna, air altóir na hoifaila: a ccomhuidh, maidin agus tráthnó: a do dhéanamh gach neithe dá b'fíochail scríobtha a ndlightheadh an Tighearna, noch do aithin fé Israél.

41 Agus Heman agus a d'arbhrathre, air altóir na hoifaila: a ccomhuidh, maidin agus tráthnó: a do dhéanamh gach neithe dá b'fíochail scríobtha a ndlightheadh an Tighearna, noch do aithin fé Israél.

42 Agus ag Heman agus a d'arbhrathre, air altóir na hoifaila: a ccomhuidh, maidin agus tráthnó: a do dhéanamh gach neithe dá b'fíochail scríobtha a ndlightheadh an Tighearna, noch do aithin fé Israél.

43 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

44 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

45 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

46 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

47 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

48 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

49 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

50 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

51 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

52 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

53 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

54 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

55 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

56 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

57 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

58 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

C. A. I. E. XVII.

Ata mas ar na ghealladh do pháirt, na fhoibhthá Thanyall. 16. Kalluina Dhalbh.

A Nois tírta, mar do bhí Dáibh a fhuidhe iona thig, go ndéanadh Dáibh re Nátan an fíoch, Féich Áfach am chomhuidhe a tigh do chéad, na ata Airce chunnradh an Tighearna na re caitimh.

1 Ansin a dubhairt Nátan re Dáibh, déana gach ní dá bhfuil ad roheannu: oir ata Dia lae.

3 Agus tírta a noidhe an fíoch go ttaim briathar Dé chum Nátan, gha rádh.

4 Imthigh, agus innis do Dáibh na fhearpfhoghantigh, is maró a déar a Tighearna.

5 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

6 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

7 Agus do imthigh an pobal uile go áon dá thigh féin, & d'fíochail a bheannughadh a thigh féin.

S Agua

5 Agus a nuair thangadar Sirianuigh Dhamafcus do chongnamh lé Hadarefer Righ Sobah, do mharbh Dáibhi do na Sirianachaibh dhá mhíle fhithchíod fear.

6 Annsin do chuir Dáibhi garísin ann Damafcus na Siria, agus do ghéillíodar na Sirianuigh mar shearbhuigh do Dháibhi, ag tabhairt tíodhlaice léó : marfo do chomhéad an Tighearna Dáibhi ann gach áit a ndeachaigh sé.

7 Agus do thóg Dáibhi na sciatha óir do bhí air shearbhuighhantuibh Hadarefer, & thug go Hierusalem iad.

8 Mar an gcéadna 6 Thibat agus 6 Chun, caithreacha Hadarefer, thug Dáibhi iomarcuigh prais, dá ndéarna Solamh an nfainge phráis, & na Piléir, agus na foithighe prais.

9 Anois a nuair do chéalaídh Tou Righ Hamat, mar do bhuail Dáibhi go hiomlán sluagh Hadarefer Righ Sobah.

10 Do chuir sé Hadoram a mhac gus an Righ Dáibhi, dá fhiafruigh Cionnus do bhí sé, & do bheannughadh dhó do chionn mar do throid sé a naghaidh Hadarefer, & mar do bhuail sé é, (óir do bhí cogadh ag Hadarefer re Tou) agus gach uile shórt foitheach óir & airgid, agus prais leis.

11 Do choisrig Dáibhi Righ iad sin mar an gcéadna don Tighearna, maille ris a nór & ris a nairgid thug sé as na críochaibh uile, 6 Edom & 6 Mhéab, & 6 chloinn Ammon, & 6 na Philistínibh, agus Amalec.

12 Osa chionn sin do mharbh Abisai mhac Seruah do na Hedomiteachaibh ochd míle dhéag a ngleann an tSaluinn.

13 Agus do chuir sé Garísin an Edom, agus do ghéillíodar na Hedomitigh uile na ferbhuighhantuibh do Dháibhi : marfo do chomhéad an Tighearna Dáibhi ann gach uile bhall ar ghabh sé.

14 Mar sin do bhí Dáibhi na Righ 68 cionn Ísrael uile, & do rinne sé breitheamhnus, & ceart idir a phobal uile.

15 Agus do bhí Joab mhac Seruah 68 cionn an tÍsraigh : & Jehosaphat mhac Ahilud na chuimhnighéoir.

16 Agus Sádóc mhac Ahitub, & Abimelech mhac Abiatar na sagartaibh, & Saussa na scríbhneoir.

17 Agus do bhí Benajah mhac Jehoia-da 68 cionn na Ceereteach & na Bpeleteach : & do b'iad míle Dáibhi budh oirdhearcacha gacha tiobh don Righ.

C A I B. XIX.

Diogla ar tharcuise Hanun Rí chloinne Ammon.

ANois tárla na dhiaigh fo go bhfuair Nahás Righ chloinne Ammon bás, agus gur ríoghuigh a mhac iona áit.

2 Agus a dubhairt Dáibhi, Folliseo-chuidh mé muinteardhas do Hanun mhac Nahas, do bhrígh gur chaisbéin a athair muinteardhas damh. Agus do chuir Dáibhi

teachda dá chomhfhortachd do thuibh athar : mar sin thangadar muinteardhaibh go tír chloinne Ammon go hionn dá chomhfhortachd.

3 Acht a dubhradar príomha chloinne Ammon re Hanun, An fíor tusa go bhfuil onóir ag Dáibhi do thuibh as ar chuir sé luchd comhfhortachd chugadfa ? nach do spionadh thuibh a sheirbhígh chugad, agus do mhíleadh agus do bhrath na tíre ?

4 Uime sin do ghlac Hanun muinteardhaibh, agus do bhearr sé iad, agus a gheirr sé a néadugh dhíobh iona os cionn a más, agus do chuir ar bhal iad.

5 Annsin chadadar daoine áirigh, agus do innfeadar do Dháibhi mar do b'neadh re na mhuinntir, & do chuir sé síon daoine na ccoinne (óir do bhí mhór air na fearuibh) agus a do bhuair na Righ, Fanuigh ann Jericho, no go bhfuil bluir bhfealóga, agus annsin filídh.

6 Agus an tan do chionnadar chloinne Ammon go ndéarnadar iad fein fíor-mhar ag Dáibhi, do chuir Hanun a clann Ammon míle tallann airgid do thóg carbaid & marcshluagh dhá a Melepotamia, agus as Siria Mhachab, agus as Sobah.

7 Mar sin do fhothóighthead, a a thriochad míle carbaid, agus 6 Maachah gun a mhuinntir; noch thuibh, agus do fhuighthead a sluagh as coime Mhedeba; agus do chruinnighthead chloinne Ammon iad fein a bhfochair aché na ccáithreachaibh, agus thangadar chloinne catha.

8 Agus an tan do chéalaídh Dáibhi sé, do chuir sé Joab, agus sluagh na n-áirigh neartmhar uile uadh.

9 Agus thangadar clann Ammon amach, agus do chuireadar an táb a nórdughadh as coime gheata na tábreach : achd na Ríghthe tháin do bhádar léó fein san machaire.

10 Anois an tan do chionnair Joab gur fhuighthead na choinne as an roimhe agus na dhiaigh, do thóg sé amach as roighnibh Ísrael uile, agus do chuir sé a nórdughadh iad a naghaidh na Sirianach.

11 Agus thug sé an chuid oile do na daoineibh a lóimh Abisai a dhearbhair-thair, agus do chuireadar iad fein a nórdughadh a naghaidh chloinne Ammon.

12 Agus a dubhairt feisíon, Míle na Sirianuigh ro láidir dhamhsa, agus cuideocha tusa liom; achd ma b'iad clann Ammon ro láidir dhuit, agus cuideocha míle leachd.

13 Bidhí curata, agus foillíghíom sin fein go fearamhuil ar son ar ndaoine, agus ar son chaitheacha ar Nde; agus déanadh an Tighearna an míle fear chítear dhó fein.

14 Agus do dhruid Joab, agus na daoine do bhí iona fhochair as coime na Siria,

Do chomhairleam Daibhi Israél

Sinich, chum catha : agus do theitheadair roimhe.

11 Agus an tan do chonncadar clann Ammon gur theitheadar na Sirianuigh, do theitheadar féin mar an ccéadna romhe Abihá a dhearbhrathair, agus do chadair a fleach don chathruigh. Anns é tháinig Joab go Hierusalem.

12 Agus an tan do chonncadar na Sirianuigh gur builleadh le Hírael iad, do chuireadar teachda uatha, agus do chuireadar amach na Sirianuigh do bhi thall thall don nabbuinn ; agus Sóphach captaín síoigh Hadarefer rompa.

13 Agus do himleadh sin do Dháibhi, agus do chruinnigh fé Israel uile, agus do chaidh fé tar Jordan anonn, agus tháinig orra : agus do chuir fé (an tan) a nórdughadh na naghaidh : mar fé a nuir do chuir Daibhi an cath a nórdughadh a naghaidh na Sirianach, do throidedar ris.

14 Acht do theitheadar na Sirianuigh romhe Israel, agus do mharbh Daibhi é na Sirianachaibh seachd míle fear, nach do throid a ccarbadiuibh, agus do fithchíod míle coisigh : agus do mharbh fé Sóphach captaín an tsíoigh.

15 Agus an tan do chonncadar muintir Hadarefer gur builleadh iad féin roimhe féin, do rinncadar síothcháin ré Daibhi, agus do ghéillíodar na serbhíseachaibh dó : agus níor chuidigheadar. na Sirianuigh níor ré cloinn Ammon.

CAIB. XX.

Do chomhairleam Daibhi Israél 4 Do thuit seif ar athench.

1 Agus tairle an ccaitheamh na bíedh na, anna nam a tiaghaid Ríghthe amach, go rug joab leis neart an tsíoigh, agus gur tháinig thir chloinne Ammon, agus tháinig fé, agus do chuir a fhóghort air Rabbah (achd dhan Daibhi ann Jerusaleim,) agus do bhuail joab Rabbah, agus do sgríos fé é.

2 Agus do bhean Daibhi coróin a Rígh dá chionn, agus fuair gur chomh-thromigh sí tallann óir, agus do bhádar docha búadha innte, agus do cuireadh ar cheann Dháibhi é, agus thug fé tar an gcéadna móran oile éadála as an Ccathruigh.

3 Agus thug fé amach na daóine do bhi innte, agus do ghéarr fé iad le tuirínguibh, agus le cliaithaibh fóiríge leann, agus le tiaghaidh : mar sin do rinne Daibhi re cloinn Ammon uile, agus re na ccaithreachaibh : agus oíl Daibhi, agus a dhaoine uile go Hierusalem.

4 Agus tairle na dhiaighfo, gur éirigh cogadh ann Géfer ris na Philistíneibh : anna nam sin Sibbechai, an Hístitíeach, do mharbh fé Sippai noch do bhi do chloinn a naithigh, agus do chaidheadh iad.

5 Agus do bhi cogadh a ris ris na

Philistíneibh, agus do mharbh Elhanan mhac jair, Lahmi dearbhrathair Gholiah an Gísteach, agá raibh crann a ghath amhuil garman fíghadóra.

6 Agus a ris fós do bhi cogadh ann Gát, áit a raibh óglach do mhéid romhoir, a rabhadar méir a chos, agus a lámh, a ceathair thar fithchíod, a fé ar gach lámh agus eois leis : agus fós do budh mac don naiteach é.

7 Achd a naíir thug fé a shlán faoi Israél, do mharbh Jonatan mhac Símea dearbhrathair Dháibhi é.

8 Don naiteach ó Ghát rugadh iad fo, agus do thuiteadar le lámh Dháibhi, agus le lámh a mhuintire.

CAIB. XXI.

Do chomhairleam Daibhi Israél 9 Agus plaigh ar a shon.

1 Agus do sheas Sítan sías a naghaidh Israél, agus do bhrothúidh fé Daibhi chum Israél do chomhairleamh.

2 Agus a dubhairt Daibhi re joab agus re huachdarínuibh an phobail, Buirghidhe, airmhídh Israél ó Bheerseta go Dan : agus tugaidh a nuibhir chugamfa, chor go mbia i shíos agam.

3 Agus do shreagair joab, Go ndéarna an Tighearna a phobal céaduair níor mó ná aiaid : acht, mo thighearna a Rígh, nach iad uile lerbhíseigh an Tighearna : uime sin ciodh fa níarran mo thighearna an nise ? créd fa mbeith fé na chuis peacaidh Disraél ?

4 Gidheadh do bhuidhuigh briathar an Rígh a naghaidh joab : uime sin dimthigh joab, agus do chaidh fé ar feadh Israél, agus tháinig fé go Hierusalem.

5 Agus thug joab lúim uibhre na ndaoine do Dháibhi, agus do bhádar do chloinn Israél uile, míle do mhíleibh, agus céad míle fear, noch do tharruing cloidheamh : agus do Judah ceithre chéad agus trí fithchíod míle fear do tharruing cloidheamh.

6 Acht níor áirimh fé Lebhi, nó Benjamin na meaf, óir do bhi briathar an Rígh adhsnáthmhar ag joab.

7 Agus do mhíothaitir an nise re Día, uime sin do bháil fé Israél.

8 Agus a dubhairt Daibhi re Día, Do pheacaidh mé go mór do bhrigh go ndéarna mé an ní so : acht a nís, guidhim thú, cuir éacceart do shearbh-fhoghantuigh an ccail óir do rinne mé fo go ro mhíchéilligh.

9 Agus do labhair an Tighearna re Gad seachadóir Dháibhi, gha radh,

10 Imthigh, agus innis do Dháibhi, gha radh, is marfo a deir an Tighearna, Tairgim trí neithe dhuit, beir féin rogha dhiobh, go ndéanuinn riot é.

11 Ann sin tháinig Gad go Daibhi, agus a dubhairt ris, is mar fo a deir an Tighearna, beir do rogha.

12 Ceachdar aca, gorta thri mbliadhán,

dhan, nó bheith trí mhí dot sgríos roimhe do naimhde (an feadh bhéaras cloidheamh do namhad ort) nó fós cloidheamh an Tighearna trí is, eadhon an phlaigh annsa dúithe, & aingeal an Tighearna ag marbhadh ar feadh theóranu Ísrael : a nois uimefin déana comhairle, ered é an fhreagra bhéaras misí gus an té do chuir uadh mé.

13 Agus a dubhairt Daibhi ré Gad, Ataim a cumbacht ro mhóir; tuitim anois a lámh an Tighearna, (oir is ro mhór a thrócaire) agus ní tuitim a lámh duine.

14 Marfin do chuir an Tighearna plaigh air Ísrael: agus do thuit Dísrael feachdmhoghad míle fear.

15 Agus do chuir Dia aingeal go Hierusalem da sgríos : & mar bhi sé ag léiscíos, do chonnaire an Tighearna sin, & do b aithreach leis an tolc, & a dubhairt ris an naingeal do bhi ag míleadh, is lór sin, conuimh a nois do lámh : & do sheas aingeal an Tighearna ag urlár báilte Ornan an Jebusiteach.

16 Agus do thóg Daibhi a shúile suas, agus do chonnaire sé aingeal an Tighearna na sheafamh idir talamh agus neamh, & cloidheamh táirngthe iona lámh ar na shíneadh amach ós cionn Jerusaleim : annsin Daibhi agus sinisir Ísrael, noch do bhi foluigh re fáicéadach, do thuiteadar air z naghthibh.

17 Agus a dubhairt Daibhi re Dia, nach misí dísagair an pobal dáireamh? is misí féin do pheacaidh, agus do rinne an tolc dha riribh: ach na caorúighse, créd do rinneadar? Guidhim thu, a

Tighearna mo Dhia, bíodh do lámh orumfa & air thigh mair, achd ná bíodh air do phobal as a bpiantuidhe iad.

18 Annfin do aithin aingeal an Tighearna do Ghad a rádh ré Daibhi, go stiagh Daibhi suas, agus altoir do chur suas don Tighearna ar urlár báilte Ornan an Jebusiteach.

19 Agus do chéaidh Daibhi suas ar rádh Ghad, noch do labhair sé a naim an Tighearna.

20 Agus diompóigh Ornan ar ais, agus do chonnaire sé an taingeal, agus a cheathrar mac do bhi na fhochair dísolchadar iad féin : anois do bhi Ornan ag búaladh cruithneachda.

21 Agus ar tteach do Dháibhi go Hornan, dfeach Ornan, agus do chonnaire sé Daibhi, agus do chuaidh sé amach as a nurlár báilte, agus d-mhuidh sé é féin do Dháibhi lé na ghnúis go talamh.

22 Ann sin a dubhairt Daibhi re Ornan, Deónuidh dhamhsa a naití a nurlair báilte, go ndéarna mé altoir ann don Tighearna : do bhéara mé altoir & ar a lánluach, chor go ccuinneochtar an phlaigh ón bpobal.

23 Agus a dubhairt Ornan re Daibhi, Glac chugad é, agus déanadh mo

thighearna an Righ an ní is fearr do tear dhó : féach do bheirim duit a daimh mar an gréadna chum an rála loisge, & na lúistighe mar chomh & an cruithneachd chum na lóidh bíd, bronnaim uile iad.

24 Agus a dubhairt Daibhi Righ Hornan, ní headh, achd go déan ceinneacha mé é air a lánluach : oir is ghlaefá mé an ní is leatfa don Tighearna, & ní oifraíde mé iodhbairt gan chosha.

25 Marfin thug Daibhi do Ornan náit, sé chéad Secei oir a cumbacht.

26 Agus do rinne Daibhi altoir sin don Tighearna, & do físe sé burtha loisge, & oifraí fíocháin, & dghoir air an Tighearna, & do físe gair sé ó fhaithneachd émaille re air altoir na hiodhbairtha loisge.

27 Agus dísagair an Tighearna an naingeal, agus do chuir sé a chéad a steach a ris iona thréaill.

28 Ann fa namsin a nuairdo chomhair Daibhi gur fhreagair an Tighearna a nurlair báilte Ornan an Jebusiteach sin do rinne fa iodhbairt ann.

29 Oir do bhi Tabernacul an Tighearna, noch do rinne Moisé fa náfach, & altoir na hofrála loisge fa náfach, annsa dísit áird ann Gibeon.

30 Acht níor fhéad Daibhi do lathair, & dísagairigh do Dhia: oir do eagla air do bhrigh chloidhimh an Tighearna.

C A I B. XXII.

Do chuir Daibhi nalach ar Sholam, 7

23 ar phrothrasaigh an rí, agus a Teampaill.

Ann sin a dubhairt Daibhi, sé b tigh an Tighearna Dé, agus si b áid oifraí loisge Ísrael.

2 Agus do aithin Daibhi na comhthigh do chruinnighadh a bháilte cheile, noch do bhi a tír Ísrael, agus do chuir sé saóir doibriughadh chon bíghe do dhéanamh tighé Dé.

3 Agus do sholathair Daibhi iomradh iaruinn chum táirgeadh díséad na ngéatadh, & chum na ndíoch, & iomad práis gan chomhthromghad.

4 Mar an céadna iomarcuidh ann Céadair : oir thugadar na Sídoniúigh agus muintir Tíor iomarcuidh crann & dar chum Daibhi.

5 Agus a dubhairt Daibhi, ní b mhaic Solamh óg máoth, agus an dís chaithfighthear do dhéanamh don Tighearna is éigin a bheith romhbordadh do chlu, & do ghloir ar feadh a mhíoch: ar a nadhbarfin do dhéan na anois ullmughadh na choinne: mar sin ghléus sé go roacfuinneach roimbe a lán.

6 Ann sin do ghóir sé air a mhac Solamh, & do chuir déalach air tigh do dhéanamh don Tighearna Dia Ísrael.

7 Agus a dubhairt Daibhi ré Sholam,

a mhac, ar son mo choda féin, do bhí ann
mionn tigh do dheanamh daínn mo
Tighearna Dé.

8 Acht thainic bráthar an Tighear-
na chuam, gha rádh, Do dhóirt tú
iomad fola, agus do rinne tú cogtha
móra : ní dheana tú tigh dom ainmsi,
do bhrigh gur dhóirt tú iomad fola air
na stalaimh ann mo radharc.

9 Féuch, bearrthar mac dhuit, noch bhi-
na na dhuine fhuaimhneach, & do bhéara
ní fhuaimhneas dó ó na naimhdeibh uile,
ann gach aon taobh dhe : óir íse bhús
ainm dhó, Solaimh, agus do bhéara mé
fíocháin, agus fhuaimhneas Disrael re
na lin.

10 Do dhéana fé tigh dom ainmsi,
agus bídh fé na mhac agamsa, agus
ní am athair aigeíon, agus daing-
nuaidh mé cathaoir a rioghachda ós
aon Isreal go bráth.

11 Anois a mhic, go raibh an Tigh-
earna maille leat, & teigh air haghaidh,
agus cuir tigh do Thighearna Dé suas, mar
do labhair fé dot thaoibh.

12 Amháin go ttuga an Tighearna,
agus agus tuigsi dhuit, agus go ttu-
g duit curam a ttaoibh Isreal, lé
nuimhdeas tu dligheadh do Thighear-
na Dé.

13 Ann sin éireochuidh fonus duit, má
deanann tú aire do choimhlonadh na re-
acha, & na mbreitheamhna, noch do
charran Tighearna dualach ar Mhaoise
& taobh Isreal : bí laidir, agus biodh
neibheach mhaith agad, ná himeagluidh,
agus na hiamhnuighthear thú.

14 Anois sin, agus mo thriob-
laid do ghléus mísi a coinne thighe-
na Tighearna céud míle tallann óir,
agus míle míle tallann airgid, agus do
agus agus diaram gan áireamh : (óir
ní fé ro lionmhar) do ghléus mé mar
acéadna adhmad agus clocha, agus
fíocháin tusa cur na cceanna.

15 Tuilleamh oile [atáid] luchd oibre
agus go hionadannuill, fnoigheadóirigh,
agus saoir ehloch, agus chrainn, agus
laid uile glic chum gach éantfort oibre.

16 An tór, agus an tairgid, agus
a pras, agus an tiarín, ní heidir a
áireamh : éirigh suas, agus déana
romhad, agus go raibh an Tighearna
maille leat.

17 Do aithin Dáibhi mar an ccéadna
do phrionnsaduibh Isreal uile, cuidiu-
ghadh fé na mhac solaimh, [gha rádh.]

18 Nach bhfuil bhuir T Tighearna Dia
maille ribh : & nach tug fé fhuaimhneas
deuibh ar gach taobh : óir thug fé
deuibh na ttre am láimhe, agus
do gabhadh an diuithe a lathair an
Tighearna, agus a lathair a phobail.

19 Anois fceirighidh bhuir cecroidthe,
& bhuir nanam diarruidh bhuir T Tigh-
earna Dé : éirigh ar a nadhbaráin,
agus ullmhuighidh Sanctóir an Tighearna
Dé do thabairt Airce chummartha an Ti-

ghearna, & fhoitheach naomhtha Dé, dom
tigh do dheantar daínn an Tighearna.

C A I B. XXIII.

Solaim ordaithe na Righ. 2 Uibhir agus ói-
fig na nLebheach.

AN sin a mair do bhí Dáibhi áosta,
agus lin do láethibh, do rinne fé
Righ dá mhac Solaim ós cionn Isreal.

2 Agus do chruinnigh fé prionnsa-
dha Isreal uile a cceionn a cheile, mail-
le ris na Sagartaibh, agus ris na Le-
bhitibh.

3 Anois do háirmheadh na Lebhi-
tigh ó aóis thriochad bliadhán, agus ós
a chionn : agus ba í a nuibhir do réir
a cceann duine ar dhuine, triochad agus
ochoid míle.

4 Do bhí díobh sin ceithre mhíle fith-
chíod fear, re haghaidh oibre thighe an
Tighearna da cur ar a haghaidh, agus
fé mhíle na noifigeachaibh, agus na
mbreitheamhnuibh.

5 Os a chionn sin [do bhádar]
ceithre mhíle na ndóiríoiribh, agus
ceithre mhíle re moladh an Tighearna
ris na hadhbhaghaibh ciúil do rinne mísi
[ar fa Dáibhi] do mhóladh Dé.

6 Agus do roinn Dáibhi iad na fealuibh
idir mhacaibh Lebhi, dar bhainm Ger-
son, Cohat, agus Merari.

7 Do na Gerfonseachaibh, Laadan,
agus Simeí.

8 Mic Laadan : Jehiel a cceann, agus
Setam, agus Joel, triúr.

9 Mic Shimeí : Selomit, agus Hasiel,
agus Haran, triúr : dob iad sin a th-
threach Laadan.

10 Agus mic Shimeí : Jahat, Sina,
agus Jeus, agus Beriah : dob iad a nar-
threachaí mic Shimeí.

11 Agus dob é Jahat an ceann, agus
Sifa an dara : ach ní raibh mórán mae
ag Jeus, nó ag Beriah : uime sin do
bhádar a néanáireamh amháin do réir
thighe a naithreadh.

12 Mic Cohat : Amram, Isfar, He-
bron, agus Ussiel, ceathrar.

13 Mic Amram : Aáron, agus Ma-
óise : agus do dealuighthead Aáron do
bheannughadh na neithionn ro náomh-
tha, é fein, agus a mhic go bráth, do
losgadh tuise as coinne an Tighearna do
fhrithéolamh dhó, agus do bheannugh-
adh iona ainm go bráth.

14 Anois Maóise óglach Dé, do hain-
mnighthead a mhic a ttaoibh Lebhi.

15 Dób iad mí mic Mhaoise Gerfon,
agus Elieíer.

16 Do mhacaibh Gerfon, do bé Se-
buel an ceann.

17 Agus dob iad mic Elieíer Reha-
biah an ceann, agus ní raibh aon mhac
oile ag Elieíer : ach do budh ro iom-
dha mic Rehabiah.

18 Do mhacaibh Isfar : Selomit
an ceann.

19 Do mhacaibh Hebron; Jeriah an céadhmhac, Amariah an dara, Jeshiel an treas, agus Jecameam an ceathramhadh.

20 Do mhacaibh Uziel; Michah an céadhmhac, Jeshiah an dara.

21 Mic Mherari; Mahli, agus Musli; mic Mhabli; Eleasar, agus Cis.

22 Agus déag Eleasar, agus ní raibh aon mhac aige, achd ingheana; agus thugadar a ndearbhraithre, mic Chis, iad.

23 Mic Mhusli; Mahli, agus Eder agus Jerimot, triur.

24 Dob iadso mic Lébbi do réir thighe a nathreadh, uachdarán na nathreadh, mar do háirmheadh iad le uibhira naomann do reir a cceann, do rinne obair sheirbhíse thighe an Tighearna ó aois fhithchid bliadhan, agus ós a chionn.

25 Oir a dnbhairt Dáibhi, thug an Tighearna Dia Ísrael fuaimhneas dá phobal, go madh héider léo comnuighe ann Jerusaleam go bráth.

26 Agus fós do na Lebbítibh; ní iomchoruid siad feaísa an Tabernacuil, ní foithighe ar bith dá mbeannann ris chum a sheirbhíse.

27 Oir le briathraibh deighionacha Dháibhi do háirmheadh na Lebbítigh ó fhithchid bliadhuin dáois, & ós a chionn:

28 Do bhrigh gur bhí a noisg feithiomh ar chloinn Áaron ar son sheirbhíse thighe an Tighearna annsa cúirtibh, agus annsa feomradhuibh, agus a niomghlanadh a nuile neithe náomtha, agus oibre sheirbhíse thighe Dé;

29 Eadhon a naráin taisbéanta, agus an phluir fhinealta do noifrál bhídh, agus bhairghiona gan loibhin, agus an neithe do níthi ann fa noighean, agus an neithe fritheailte, agus a nuile shórt míoifair agus méud;

30 Agus do sheafamh gach éanmhaidin do thabhairt buidheachuis don Tighearna, agus mar an cceadna gach tráth-nóna;

31 Agus do íodhbuiirt gach éanofrála loisge don Tighearna annsa laethibh faoire, annsa reibhí náadha, agus annsa feusthuighibh cinnte, a nuibhir, do reir mar do bórdúigheadh dhóibh a ccomh-aigh a lathair an Tighearna.

32 Agus go coimheadaidis cúram Tabernacuil an chombchruinnigh, agus cúram na háite náomtha, agus cúram chloinne Áaron a ndearbhraithre, a serbhis thighe an Tighearna.

C A I B. XXIV.

Na Sagairt rannta an 24 Chiuísdhaibh.

A Nois is iad so ranna mhac Áaron: mic Áaron; Nádab, agus Abihu, Eleasar, agus Itamar.

2 Achd déag Nádab agus Abihu roimbe a nathair, agus ní raibh clann ar bith aca; ar a nádhbharáin fé Elea-

far agus Itamar do niodh oifig na sagairt.

3 Agus do roinn Dáibhi iad: aon Sádóc do mhacaibh Eleasar, agus himelech do mhacaibh Itamar, do a noisgibh ann a seirbhís.

4 Agus do frith ní budh mé do dháibh níbhóirdhearca do mhacaibh Eleasar do frith do mhacaibh Itamar; agus is mé do roinneadh iad: a mealg mhac Eleasar do bhádar fé fir dheag togha a mealg a nathreadh, agus ochdar a mealg mhac Itamar, do reir thighe a nathreadh.

5 Marfo do roinneadh iad le crannchar, agus aon díobh re a chéile: óir do budh do mhacaibh Eleasar agus do mhacaibh Itamar, uachdaráin na Sagairt agus uachdaráin thighe Dé.

6 Agus Semajah mhac Netamed a scribhnéoir, aon do na Lebbítibh, do sgríobh iad as coinne an Righ agus a bprionnsadh, agus Shadoc an sagart, agus Ahimelech mhac Abiatar, agus a lathair ceann aithreadh na Sagart, agus na Lebbíteach: aoin phrimthigh annsa ar na ghlacadh do Eleasar, agus tigh Itamar.

7 Anois tháinig an céad crannchar amach do Jehojarib; an dara crannchar do Jedajah.

8 An treas do Harim, an ceathramhadh do Shearim.

9 An cúigeadh do Malchijah, an léleadh do Mhijamin.

10 An Seachdmhadh do Harar, a tochdmhadh do Abijah.

11 An náomhadh do Jeshá, an déadmhadh do Shecaniah.

12 An tionsmhadh déag do Eliah, an dara déag do Jaccim.

13 An treas déag do Hupph, a ceathramhadh déag do Jessebeab.

14 An cúigeadh déag do Buhgih, a Seiseadh déag do Immer.

15 An seachdmhadh déag do Bek, a tochdmhadh déag do Aphies.

16 An náomhadh déag do Phetajah, an fithcheadh do Jeshesecel.

17 An taonmhadh fithchíod do Jachin, an dara fithchíod do Ghinnul.

18 An treas tar fithchíod do Bheajah, an ceathramhadh fithchíod do Mharfiah.

19 Dob iad so a nórdúigthe ion serbhis, do theachd go tigh an Tighearna do reir a ngnátha faoi Áaron a nathair, mar do aithin an Tighearna Dia Ísral dhe.

20 Agus dob iad so an chuid oile do mhacaibh Lébbi; do mhacaibh Áaron, Subael do mhacaibh Subael, Jehedab.

21 A ttaóibh Rehahiah; do mhacaibh Rehahiah dob é Issiah an céad (mhac).

22 Do na Hísharíteachuibh; Selomot do mhacaibh shelomot; Jahat.

23 Agus mic Hebron; Jeriah, Amariah an dara, Jahafiel an treas, Jecameam an ceathramhadh.

aird na
dh oifig an
Dáibhi ind
Eleasar, agus
tamar, do
dh mór do
aibh Eleasar
agus a mór
aig mhac Elea
eag togtha
ochdar a mór
thighe a mór
iad lé crann
cheile : or do
agus do mór
na Sancha
Netmed
Lebbhich, do
Righ agus a
an fagar, a
niatar, agus
a Sagar, a
thigh an
agus tigh a
d chrann
dara can
an crann
nigh, an f
a Harro, a
an deich
do Eliab
Happah, a
beab.
Bhulga, a
do Heir, a
Phetaph,
d do jachin,
do Bheab
do Mhar
tighthe ion
Tigheanu
a nathai,
Dia lial
nid oile do
aibh An
Jehoiada
mhac
(mhac).
Selom
ah, Am
Jecoon
24 Do

24 Do mhacuibh Uffiel; Michah :
do mhacuibh Michah; Samir.
25 Do bé dearbhrathair Mhichah Iffiah;
do mhacuibh Iffiah; Sechariah.
26 Dob iad mic Mherari, Mahli,
agus Mahli: mic Jaasiah; Beno.
27 Mic Mherari le Jaasiah; Beno,
agus Soham, & Seccur, agus Ibrí.
28 O Mahli thainic Eleasar, ag nach
nigh éan mhac.
29 A taoibh Chis: do bé mac Chis,
graimneel.
30 Mic Mhuifi mar an ccéadna: Mahli,
agus Jerimot: dob iad fo mic na Lebhi-
tudo do réir thighthe a naithead.
31 Do chaitheadarío mar an ccéadna
cranmhar thall as coinne a ndearbhrá-
threach mic Aáron, a latiair Dhaibhi
Igh, & shadoc & Ahimelech agus rogha
naithead na fagart, agus na Lebhteach.
nadhon na naitheach noirdhearca thall
a coinne a ndearbhráthreach dob éige.

C A I B. XXV.

Uibhir le oifig an luchd coisil. 8 Rannadh na
24 nird.

TUilleamh fós, do dhealuidh Dáibhi
agus caipitínigh an tsoigh do
beabha mhac Afaph, agus Heman, &
Jehoon, noch do dhéanadh fíghtheadóir-
rechd le clairfeachaibh, & le saltrachaibh,
agus le cimbaluibh: agus do bé uibhir an
luchd oibre do réir a fírbhíse;
2 Do mhacuibh Afaph; saccur, a-
nus joleph, agus Netaniah, agus Afare-
lah, mic Afaph faoi lámh Afaph, noch
do thairghir do réir orduigh an Ríeh.
3 O Jedutun: mic Jedutun; Geda-
lah, agus serí, agus jessiah, Haslabiah,
agus Mattitiah, seifear, faoi lámhuibh a
athair Jeduthon, noch do thairghir lé
clairígh, do bhreith buidhe, agus do
mhóladh an Tighearna.
4 O Heman: mic Heman; Bucciah,
Martaniah, Uffiel, Sebucl, agus Jeri-
mot, Hananiah, Hanani, Eliatah, Gid-
dalti, agus Romamti-eier, Josbecassah,
Malloti, Hotir, agus Mahasíot.
5 Dob iad fo mic Heman feith-
mheoir an Rígh a mbriathruibh Dé do
thogbail na háirce suas: agus thug Dia
do Theman ceithre mic dhéug, agus
triar inghean.
6 Do bhádar fo uile faoi lámhuibh a
athair do dhéanamh coisil a ttigh an Ti-
ghearna le cimbaluibh, le saltrachaibh, a-
agus le clairfeachaibh, do sheirbhís thi-
ghe Dé, do réir orduigh an Rígh
do Afaph, do Jedutun, agus do Heman.
7 Marín a nuibhí sin uile maille
re na ndearbhráithribh do mháineadh a
ndéanuibh an Tighearna, gach a raibh
eile, do budh dhá chead, agus ceithre
fírchíod, agus ochdar iad.
8 Agus do theilgeadar cranmhar
a nagháidh a cheile, beag comhmailth

agus an mór, an fear teaguis mar an
bhfoghluinte.
9 Anois tháinic an céad cranmhar
amach do Afaph ar Joseph; an dara do
Ghedaliah, noch maille re na dhear-
bhráithribh, agus re na mhacaibh, bá dhá
fhear dhéag.
10 An treas do Shaccur, dá mha-
cuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
11 An ceathramhadh do Ifrí, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
12 An cúigeadh do Nethaniah, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
13 An seiseadh do Bhucciah, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh,
dhá fhear dhéag.
14 An seachmhadh do jessarelah; dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
15 An tochdmhadh do Jeseiah, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh,
dhá fhear dhéag.
16 An náomhadh do Mhattaniah, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
17 An deachmhadh do Shimeí, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
18 An tionmhadh déag do Afareel,
dá mhacuibh agus dá dhearbhráithribh,
dhá fhear dhéag.
19 An dara déag do Haslabiah, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
20 An treas déag do Shubael, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
21 An ceathramhadh déag do Mhat-
titiah, dá mhacuibh agus dá dhearbhrá-
ithribh, dhá fhear dhéag.
22 An cúigeadh déag do Jerimot,
dá mhacuibh agus dá dhearbhráithribh,
dhá fhear dhéag.
23 An seiseadh déag do Hananiah, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
24 An seachdmhadh déag do Josbe-
cassah, dá mhacuibh agus dá dhearbhrá-
ithribh, dhá fhear dhéag.
25 An tionmhadh déag do Hanani,
dá mhacuibh agus dá dhearbhráithribh,
dhá fhear dhéag.
26 An náomhadh déag do Mhal-
loti, dá mhacuibh agus dá dhearbhrá-
ithribh, dhá fhear dhéag.
27 An fíthcheadh do Eliatah, dá
mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá
fhear dhéag.
28 An tionmhadh fíthchíod do Hotir,
dá mhacuibh agus dá dhearbhráithribh,
dhá fhear dhéag.
29 An dara tar fíthchíod do Giddalti,
dá mhacuibh agus dá dhearbhráithribh,
dhá fhear dhéag.

30 An treas fithchíod do Mhahafiot, dá mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dheag.

31 An ceathramhadh fithchíod do Romamti-efér, dá mhacuibh agus dá dhearbhráithribh, dhá fhear dheag.

C A I B. XXVI.

Ronna na nDoirfeireadh. 20 *Ar na nLébhiteach do bhí os cionn an jonmhafa.*

A Ttaobh ronna na ndoirfeireadh; do na Cothiteachaibh do bhí Meselemiah mhac Córe, do mhacaibh Afáph:

2 Agus do bhí iad mic Mhesselemiah, Sechariah an cheidghín, jediael an dara, Sebadiach an treas, jafael an ceathramhadh.

3 Elam an cúigeadh, jehohanan an feiseadh, Elioenai an feachdmhadh.

4 Tuilleamh fós [do bhí iad] mic Obed-edom, Semaiah an cheidghín, jehófabad an dara, joah an treas, agus Sacar an cheathramhadh, agus Netaneel an cúigeadh.

5 Ammiel an feiseadh, Issachar an feachdmhadh, Peultai an tochdmhadh: óir do bheannuigh Dia é.

6 Mar an céadna dá mhac Semaiah rugadh mic do riaghluidh air feadh thighe a nathar: óir fa daoine cumafacha a cródhachad iad.

7 Mic Shemajah; Otni, agus Rephael, agus Obed, Elfabad, a rabhadar a dhearbhráithre na ndaoínibh láidre; Elihu, agus Semachia.

8 Iad so uile do mhacaibh Obed-edom: iad féin, a mic, agus a ndearbhráithre, daoine cumhachdacha ar neart chum na serbhí, días agus trí fithchíod do Obed-edom.

9 Agus do bhádar mic agus dearbhráithre ag Meselemiah, daoine láidre, ochd bhfír dheag.

10 Mar an céadna ag Hofah do chloinn Mherári do bhádar Simri an ceann, gidh nar bhé an cheidghín é, thairis sin do rinne a athair ceann de;

11 Hilciah an dara, Tebaliah an treas, Sechariah an ceathramhadh: mic agus dearbhráithre Hofah uile, trí fír dheag.

12 Eattorra so do bhí ronna na ndoirfeireadh, eadhon a meag na ndaoine toghtha, ar mbeith faire aca as coinne a chéile do fhrithéolamh a tigh an Tighearna.

13 Agus do theilgeadar croinn ar an mbeag mar an mór, do réir thighe a naithreadh ar son gach aóingheata.

14 Agus do thuit an crannchar leath shoir air Shelemiah; annsin do theilgeadar crainn ar son a mhic Sechariah (comhairleach glic) agus tháinig a chrann amach air an ttaobh thuáigh.

15 Do Obed edom budh dheas, agus dá mhacaibh, tigh Afuppim.

16 Do Shuppim agus do Hófa, thá-

nic an crannchar amach leith shoir uile ris an ngeata Sallachet liamh na ngeata náird, faire a naghaidh faire.

17 Ttaobh shoir bhádar seiser Leabach, budh thuáigh ceathrar gach laoi dheas ceathrar gach laoi, agus leath Afuppim dias agus dias.

18 Ann Parbar leath shoir ceathrar an tóchar, agus dias ag Parbar.

19 Afíad lo ronna na ndoirfeireadh a meag chloinne Córe, agus a meag chloinne Merári.

20 Agus do na Lebhtibh, 6 ájah do bhí os cionn ionnmhafa tighthe, agus os cionn ionnmhafa na neithne naomhtha.

21 A ttaobh mhac Laadan an Gherfonitigh Laadan, aithre tighthe, eadhon ó Laadan an Gherfonit tháinig Jehieli.

22 Mic Jehieli; Setam, agus jehi, dhearbhráithre, noch do bhí os cionn ionnmhafa tighthe an Tighearna.

23 Do na Hamramiteachaibh, do na Hissariteachaibh, do na Hébronitigh, agus do na Hushelitibh:

24 Agus Sebeul mhac Gerson na Maóise, budh iachdarán os cionn an nionnmhafa:

25 Agus a dhearbhráithre tre Eifer: Rehahiah a mhac, agus jehi a mhac sin, agus joram a mhac sin, agus Sichri a mhac sin, agus Seloni a mhac sin.

26 Afé an Selomit sin agus a dhearbhráithre do bhí os cionn uile ionnmhafa na neitheann croifreagtha, noch do thiodhluic Daibhi Rígh agus tighthe a nathreach, agus na Caipitigh ós cionn mhíletheadh, agus chéad, agus Caipitigh an tSloigh.

27 As na héadáluibh do beatadh na ngeata a ceathaibh, do thiodhlaiceadar do chumhail thighe an Tighearna suas.

28 Agus an mheid do thiodhlaic Samuel an féachadoir, agus Saul mhac Cis, agus Abner mhac Ner, agus jehi mhac Serujah, agus gidh bé ar bith do choifrig éinni, do bhí fe fíol liamh Selomit, agus a dhearbhráithreach.

29 Do na Hissariteachaibh, Cleoniah, 6 a mhic, do bhádar chum na ngeathuibh bhfoiriomlach ós cionn Iúral, na noifigeachaibh, 6 na mbreitheamhach.

30 Agus do na Hébroniteachaibh, Hasabiah agus a dhearbhráithre, do oíne gaisceamhla, míle agus feacht céad Dísrael do bhí na noifigeachaibh na ngeathuibh, don ttaobhse do jordan leath shoir a ngeathuibh an Tighearna uile, agus a bhí an Rígh.

31 A meag na Nebroniteach do bhí Jerisali na cheann, eadhon a meag na Nebroniteach do réir ghinealach a nathreach. Annfa cheathrachdmhadh adhuin do righe Dháibhi do hiarradh iad agus fith na meag daoine neartmhada ngeathuibh, ann jafel ó Ghilead.

32 Agus a dhearbhráithre daóine ga-
leamha do bhádair dhá mhíle & seacht
oid prionhbathair dhiobh, dá ndéarna
Dáibhi Rígh iachdaráin ós cionn na Reu-
béniteach, na Ngadíteach, agus leth-
treibhe Mhanasseh ar gach áon chais dar
mbean re Dia, agus a ngnothuighibh an
Rígh.

C A I B. XXVII.

Prionsbáthre na n-ádh. 25 Agus ois-
tíob Dáibhi.

Nois clanna Israel do réir a nuibhre,
a na prionhbáithre agus caipitínigh
ádh, agus céud, agus a noisgídh
do rinne ferbhis don Rígh a cúis ar
ádh do na cúisádhuibh, noch thiagh
ádh, agus dímthigheadh amach ó
ádh go mí ar feadh mhíos na bliadhna
ádh, do bhí ann gach áonchúrfa dhiobh
ceithre mhíle fhithchiot.

1 Or cionn an chéad chúrfá na céad
ádh do bhí iasóbéam, mhac sabdiel,
agus do bhí iona chúrfá sin ceithre mhíle
fhithchiot.

2 Bú do chloinn Peres an t-ádhcaiptín
a caipitínibh an t-ádh go ar son na céad
ádh.

3 Agus ós cionn chúrfá an dara míos
ádh Dódaí an Tahoníteach, agus fos
do bhí Miclot uachdarán a chúrfá sin:
ádh na céadna ann a chúrfá (do bhí)
ceithre mhíle fhithchiot.

4 Do bé tréas caiptín air a treas mí,
Benaiah mhac Jehoiada árdshagart;
agus iona chúrfá sin ceithre mhíle
fhithchiot.

5 Is é ó an Benaiah, noch do bhí
ádh an meais an tríochaid, agus
ádh an tríochaid: agus ann a chúrfá
sin Ammíadab a mhac.

6 Do bé an ceathramhadh caiptín air
a ceathramhadh mí, Afahel dearbhra-
thair mhac, agus Sebadiah a mhac na
ádh: agus iona chúrfá sin ceithre
mhí fhithchiot.

7 Do bé an cúigeadh caiptín air a
cúigeadh mí, Samut an Tisrahíteach: a-
agus iona chúrfá sin ceithre mhíle fhith-
chiot.

8 Dobé an seiseadh caiptín air a sei-
seadh mí, Ira, mhac Iccer an Tecoi-
teach: agus iona chúrfá sin ceithre
mhí fhithchiot.

9 Do bé an seachtmhadh caiptín air a
seachtmhadh mí, Heles an Peloníteach
do chloinn Ephraim: agus iona chúrfá
sin ceithre mhíle fhithchiot.

10 Do bé an ochtmhadh caiptín air a
ochtmhadh mí, Sibbecai an Hufáiteach
do na Saphíteachaibh: agus iona
chúrfá sin ceithre mhíle fhithchiot.

11 Do bé an niomhadh caiptín ar an
niomhadh mí, Abieser an Taneto-
iteach do na Beniamíteachaibh: agus
iona chúrfá sin ceithre mhíle fhithchiot.

12 Do bé an deachmhadh caiptín ar a
deachmhadh mí, Manarai an Netopha-
iteach do na Sarhíteachaibh: agus iona
chúrfá sin ceithre mhíle fhithchiot.

14 Do bé an t-ionmhadh caiptín déag
ar a n-ionmhadh mí déag. Benaiah an
Piratoníteach do chloinn Ephraim: & iona
chúrfá sin ceithre mhíle fhithchiot.

15 Do bé an dara caiptín déag ar an
dara mí déag, Heldai an Netophati-
teach, ó Otniel: agus iona chúrfá sin
ceithre mhíle fhithchiot.

16 Tuilleamh oile ós chionn threabha
Israel, do bé uachdarán na Reubeníteach,
Eliezer mhac Sichri: na Simeoníteach,
Sephathiah mhac Maachah:

17 Na Lebhíteach, Hassabiah mhac
Cemuel: na Naaróníteach, Sadoc.

18 Do Judah, Elihu, aon do dhear-
bhraithribh Dáibhi: do Issachar Omri,
mhac Michael.

19 Do Shebulun, Ismaiah mhac O-
badiah: do Naphtali, Jerimot mhac
Asriel.

20 Do chloinn Ephraim, Hosai mhac
Afasiah, do leiththreibh Mhanasseh
Joel mhac Pedaiah.

21 Do leiththreibh Mhanasseh ann
Gilead, Iddo mhac Sechariah: do Ben-
jamin, Jaasiel mhac Abner:

22 Do Dhan, Asariel mhac Jeroham:
ag só prionnsadha threabha Israel.

23 Acht nior ghabh Dáibhi a nuibhir
ó ais fhithchiot bliadhna agus faoi, do
bhrigh go ndubhairt an Tighearna, go
lionfadh fé Israel amhuil réulta nimhe.

24 Do thóigh Joab mhac Serujah
ar aireamh, ádh (nior chríochnaigh
fé, do bhrigh gur shás fearg thrídh
sin a naghaidh Israel: ní mó do cuireadh
a nuibhir a cuntas chroinice Dáibhi
Rígh.

25 Agus ós cionn ionnmhafa an Rígh
do bhí Asmabhet mhac Adiel: agus do
bhí Jehonatan mhac Ussiah ós cionn
tighe an stóris annfina machairighibh,
annfina caitheachaibh & annfina bailtibh,
agus annfina caisleamuibh.

26 Agus do bhí Elfi mhac Chelub
ós cionn na muaitre do rinne obair an
mhachaire, do shaothrúghadh na tal-
mhan.

27 Agus ós cionn na bhfineamhnach
do bhí Simeí an Ramatíteach: do bhí
Sabdi an Siphmíteach ós cionn bhifigh ra
bhfineamhnach do na fóilearuibh síona.

28 Agus do bhí Baal-hanam an Ge-
deríteach ós cionn na ccrann ola, a-
agus na ccrann Sícomór, noch do bhí ann-
fina réitibh iachdracha: agus do bhí Joas
ós chionn fóilear na hola.

29 Agus do bhí Sitrai an Saroníteach
ós cionn na fealbhan do bhí air fear a
sáron: agus do bhí Shaphat mhac
Adlai ós cionn na fealbhan do bhí
sina gleantaibh.

30 Os cionn na crámhall mar an
ccéadna do bhí Obil an Tisimeelíteach:
agus ós cionn na nallal do bhí Iehdeiah
an Meroníteach.

31 Agus ós cionn na tréad do bhí Jafis an Hageriteach; doh iadso uile feadhmannuighe maíne Dháibhi Rígh.

32 Mar an gcéadna Jonatan dearbhra-thair athar Dháibhi do bhí fé na chomhairleach, na dhuine crónna, agus na scríbhneoir; agus do bhí Jehiel mhac Hachmon a bhfochair mhac an Rígh.

33 Agus do bé Ahitophel comhairleach an Rígh, agus Husai an Tarchiteach fa companach don Rígh.

34 Agus a ndiaigh Ahitophel do bhí Jeholada mhac Benaiah, agus Abiathar; agus do bé joab ríghfheionnidh fhígh an Rígh.

C A I B. XXVIII.

Thug Daibhi ann a len-chruinniughadh an phobail, 9 Ordughadh attuobh fheirbhís Dé; 11 le an Teampuill.

AGus do chruinniugh Daibhi go Hierusalem prionnsadha Ísrael uile, prionnsadha na treabh, agus caiptinigh na cuideachd do modh miniostralachd don Rígh fé sealuigheachd, & caiptinigh ós cionn na míleadh, & caiptinigh ós cionn na ccéad, agus na feadhmannuigh ós cionn maíne agus feilbhe an Rígh uile agus a mhac, maille ris na hoifgearbaibh, agus ris na daóinibh curata, agus na daóine gaisceamhla uile.

2 Ann sin do sheas Daibhi Rígh sías air a chofaibh, agus a dubhairt, Eistigh riom a dhearbhrathre, agus mo phobal: air mo shon fein, do bhí ann mo chroídhe tigh combnuigh do dhéanamh Daíre chunnartha an Tighearna, agus do chosfó ar Nde, agus do ghléas mé a ccoinne na hoibre.

3 Acht a dubhairt Dia riom, ní dhéana tú tigh dom ainmí, do bhrigh gur fear cogaidh thú, agus gur dhóirt tu fuil.

4 Gidheadh do thogh an Tighearna Dia Ísrael mísi roimhe thigh mathair uile do bheith am Rígh ós Ísrael go bráth: óir do thogh fé Judah do bheith na éachdarán, agus do thigh Judah tigh matharfa, agus a meaf mhac matharfa do thaitin mísi ris, do dhéanamh Rígh dhíom ós cionn Ísrael uile.

5 Agus tair mo mhacaibh uile (óir thug an Tighearna mórán mac dhamh) do thogh fé Solamh mo mhac, do thuíde annfa chathaoir riogha a rioghachd an Tighearna ós cionn Ísrael.

6 Agus a dubhairt fé riomfa, do dhéana Solamh do mhac mo thighfé, agus mo chuirte: óir do thogh mé é do bheith na mhac agam, agus bísidh mísi am athair aigeion.

7 Tuilleamh oile fós, daingneochuidh mé a rioghachd go bráth, ma bhíorn fé feafinbhach a ccoimhlonadh maiteantadh, agus mo bhreitheamhuís, mar atá a niugh.

8 Anois uimefin a radharc Ísrael uile, comhchruinniughadh an Tighearna,

agus a neitheachd ar Nde, comhchruinuigh agus iarruidh uile aitheanta bhur Tighearna Dé, chor go feallbhochtinn na rana maithní, agus go bhfaighidhe é go oídhreachd ag bhur oíclann bhur uile go bráth.

9 Agus thusa, a Sholaimh a neitheachd fós Dé hathar agad, agus do fferbhís do le croídhe iomlán, aontail aontadhuigh: óir spionnadh Tighearna na huile chroídhe, a tuigidh fé na huile bhreathnóir na smuaintigheadh; ma iarrann é, do gheabha tú é, acht ma thógann tú é, teigfidh fé uadh go bráth.

10 Bí ar do choimbhead anois: do thogh an Tighearna thú do nadh tigh do n tianctóir; bí láidir, agus déana é.

11 Ann sin thug Daibhi do Sholaimh a mhac, eifionláir an phóire, a thigheadh, agus a tbeagh innamh, agus a sheomradh eachdarach, agus a pharlús do bfaide a sheach, agus a cathaoire tróaire.

12 Agus eifionláir na huile nua dá bhfaí ar spiorad, chaitheamh an Tighearna, agus na feomradh a chioill fé cuairt, agus ionnmhóir ghe Dé, agus fíoraís na míne oifreactha.

13 Mar an ccéadna do chaitheamh na sagart, agus na Leblíteach, an don uile obair fherbhíse thighe an Tighearna, agus a nuile fhoitheach fé na tigh an Tighearna.

14 Thug fé ór a ccomthrom chum na neitheann óir; do nuile ionnmhóir do nuile ghe fherbhíse aigiod mar an gcéadna do nuile ionnmhóir da gach uile fhoirte.

15 Eadhon comhthrom chum na choinnleoir óir, agus dá lampadhuibh, lé comhthrom do gach eifionleoir, agus dá lampadhuibh: na do na coinnleoiribh aigrid lé comhthrom, don choinnleoir mar an gcéadna, agus dá lampadhuibh, do réir ufaide gach na choinnleora.

16 Agus lé tomhas thug fé ór do bórd a naraín taibheanta, dá gach na bhórd, agus aigrid mar an gcéadna na bórduibh aigrid.

17 Or fíorghlan mar an ceann chum na nadhal, agus chum na nialadh, agus na cupán, agus chum na mbáifin órdha thug fé ór tomhas chum gach aon bháifin, agus a aigrid tomhuiste chum gach aon bháifin aigrid.

18 Agus chum altóra na tóir, a aithleagtha lé tomhas, agus a eifionlára charbuid na Cheribim, noch do leathuigh amach a fíorghlan, agus dfoichadar airc chum na Tighearna.

19 Iadío re chéile [arís Dáibhi] do
an Tighearna dhámhfa a scribhinn
na lúimh crúmhfa, eadhon uile oibre-
as na heifomláire.

20 Agus a dubhairt Dáibhi re So-
lamh a mhac, Bi láidir, agus bíodh me-
seach mhaith agad, agus déana é ; ná
bíodh eagla ort, agus na bi anbhua-
nach : óir bíodh an Tighearna Dia,
adon mo Dhíafa leachd, ní fhailleo-
idh sé ort, hi mó threigfe sé thú, nó
coriochnuighe tú a nuile obair chum
bheife thighe an Tighearna.

21 Agus feuch carfadha na sagart,
agus na Lehbiteach, chum uile iher-
úsá tighé Dé, agus béid agadfa chum
uile tighé oibre, gach éanduine
glic do gach gné sheirbhíse ; béid
prionnsadha fós, agus an pobal uile
ar do chomhairle go hiomlán.

C A I B. XXIX.

*Tuileadh Dhaibhi, le na prionnsadha,
le a bhrithra deigheannach.*

1 Tuileadh olle a dubhairt Dáibhi
Righ ris an ccomhchrúnniughadh
Mo mhac Solamh, amháin, noch
a thighe Dia, atá sé fós óg agus maoth,
atá a nobair mór : óir ní do
adon atá an páis, achd don Tigh-
earna Dia.

2 Anois do ghléas mise óm uile neart
a minne thighe mo Dhé, an tór a
coinne na neitheann óir, agus an tair-
gid a ccoinne na neitheann airgid, agus
a prís a ccoinne na neitheann práis, an
neon a ccoinne na neitheann airáin,
an tadmhad a ccoinne na neitheann
admaid, clocha Onix, agus clocha cuir,
clocha loimeardha, agus ioldhathach,
agus a nuile shórt cloch uafal, agus clo-
cha marmuir go lór.

3 Tuileadh fós, do bhrigh gur chuir
me do dháil a tigh mo Dhé, atá agam
don sheilbhí dhílis fein dór agus daigíod,
ach do thronn mé do thigh mo Dhé, ós
cionn ar ghléas mé uile a ccoinne an
tigh naomhtha.

4 Eadhon trí mhíle tallann óir, dór
Óir, agus seachd míle tallann airgid
adheightha, dfolach balladh na tigh-
earna.

5 An tór chum na neitheann óir, & an
tairgid chum na neithionn airgid, &
chum gach uile shórt oibre re láimh
na bhfeir ceirde. Agus cia anois atá
adon do choireagadh a sheirbhíse
a nigh don Tighearna.

6 Ann sin do offrádar go toileamhuil
don na naitheach, agus prionnsadha
treabh Ísrael, agus caipitínigh na mil-
leach, agus na céad, maille re huáchda-
nnaid oibre an Righ.

7 Agus thagadar chum ferbhíse thighe
Dé taig mhíle tallann óir, agus deich
míle dramma ; agus deich míle tal-
lann airgid, agus ocht míle dbeag tal-
lann phráis, agus céad míle tallann ír-
iann.

8 Agus an árong ag ar frith clocha
mórluagh, do chuireadar a nionnmhús
thighe an Tighearna iad, le láimh Jehiel
an Gerfoniteach.

9 Ann sin do gháirdigh an pobal do
bhrigh gur offrádar go haontadhach
lé croidhe iomlán don Tighearna :
agus do gháirdigh Dáibhi Righ mar an
géadna le luathghair mbóir.

10 Uimefin do bheannuigh Dáibhi
an Tighearna a lathair an chomhchrúin-
nigh uile, & a dubhairt Dáibhi, Go madh
beannuigh thú a Thighearna Dia Ísrael
ar nathar go sioghal na sioghal.

11 As-leata, a Thighearna, an mhór-
dhachd, agus na cumhachda, agus an
bhuaidh, agus an rioghamhlachd ; óir is
leachd a nuile ní da bhfuil ar neamh, &
air talamh : as leachd an rioghachd, a
Thighearna, agus atá tú ar hardughadh
mar cheann ós cionn a nuile ní.

12 As uaití thig láidhbhríos ar-
aon, agus onóir, agus atá tú ad righ
ós cionn a nuile, agus ann do láimh
atá cumhachda, agus neart, agus is ann
do láimh atá mór do dheanamh, agus
neart do thabhairt don nuile.

13 Anois ar a nábhbharfin, ar Ndia,
bheirimid buidheachus riot, agus molma-
oid hainm glórmhar.

14 Acht cia mise, agus cred iad mo
dhaoine, as a mbiaid ionnuinn offráil an
comhthoilteanach so air an modhfa ? óir
is uaitíse thig gach uile ní, agus dot
chuid fein thugamar dhuit.

15 Oir is coimhithigh sinn ad fhaigh-
nuile, agus luchd ciarta sin, mar do bhi-
dar ar naithe uile : ataid ar liethe
ar an talamh amhuil fáide, air nach
bhfuil fuireach.

16 O a Thighearna ar Ndia, an sfórfa
uile do ghléafamar do dheanamh tighé
dhuití dot ainm náomhtha, as do láimh
fein thig sé, agus is leachd fein é uile.

17 Ata a fhios agam mar an géadna,
6 mo Dhia, go bhféachann tusa an
croidhe, agus go bhfuil sólas agad annfa
bhfiréantachd : ar mo shonfa, a nionnracus
mo chroidhe dofráil mé na neithíse uile
go toileamhuil : agus do chonnuirc mé
anois maille re gairdeachus, do phobal,
noch atá a lathair annfa, ag offráil go
toileamhuil dhuití.

18 O a Thighearna Dia Abraham,
Ísaac, agus Ísrael ar naitheane, cumhdaigh
so go bráth a mbreathughadh smuain-
tighthe chroidhe do phobail, agus ull-
mhuigh a croidhe dhuití fein.

19 Agus tabhair dom mhac Solamh
croidhe iomlán do choimhead haithean-
tadh, thiaighnuiseadh, agus do reachda,
agus do dheanamh na neithionnfa uile,
agus do chur an pháilís sías, a ccoinne
a ndearna mise solathar.

20 Agus a dubhairt Dáibhi ris an
cómhchrúnniughadh uile, anois molaigh
bhur Tighearna Dia. Agus do bheannuigh

an comhchruinniughadh uile an Tighearna Dia a naitheadh, agus do chromadar an ceinn síos, agus do onóirgheadar an Tighearna, agus an Rígh.

21 Agus do ofraladar iodhbhartha don Tighearna, agus do iodhbradar ofráil loilge don Tighearna ar na mbarach deis an laoi sin, eadhon míle damh, míle reithe, agus míle úan, maille re na nofraluibh dighe, agus iodhbhartha ar son Israél uile.

22 Agus a dúadar, agus dibheadar as coinne an Tighearna an lásin maille re gairdeachus mór, agus do rinneadar Rígh do Sholamb mhac Daibhi an dara huair, agus do ungadar é don Tighearna chum bheith na árdúachdaran, agus Sadoc chum bheith na Shagart.

23 Ann sin do thuigh Solamb a cca-thaoir an Tighearna na Rígh a nait Dhaibhi a athar, agus thainic sé ar a aghaidh, agus dumluidh Israél uile dhó.

24 Agus dumluidheadar na prionnsadha, agus na daoine cumhachdacha uile, agus fós uile mhic Dhaibhi Rígh

iad fein don Rígh Solamb.

25 Agus do mheuduigh an Tighearna Solamb go hanmhór a radhairc uile, agus do bhronn sé dhó a leithid do ríghamhlachd, nach raibh in a rígh roimhe a Nisraél.

26 Marlo fa Rígh Daibhi mhac ós cionn Israél uile.

27 Agus budh ceathraciad bliain aimfir a rígh ós Israél; feachd mhór na do bhí sé na Rígh ann Hébron, trí bliadhna air thriochad a rígh an rusalem. Agus déag sé a naoi bliain fhoirfe, lin do leathibh, do troidhead agus donóir: agus do bhí Solamb Rígh iona áit.

28 Anois gairmha Dhaibhi thús go deireadh, feachd a taid fíriche a leabhar Shamuel an feuchadóir, leabhar Natan an fígh, agus a leabhar Ghad an feuchadóir.

29 Maille re na rígh uile, agus chumhachd, agus a naimfir do chumthairis, agus thair Israél, agus nulle ríghachd na tsiorthad.

AN DARA LEABHAR DO NA CROINICUM

CAIB. I

Do Fuair Solamb o Dhia, 7 Gliocas 13 Neart agus Saidhbhris.

AGus do neartuightheadh Solamb mhac Daibhi iona ríghachd, agus do bhí a Thighearna Dia maille ris, agus do mheuduigh sé é go hiomarcach.

2 Ann sin do labhair Solamb re Hifraél uile, re caiptineadh na mílteadh, agus na ecead, agus ris na breitheamhuibh, agus re gach son úachdaran ann Israél uile, re ceannuibh na naitheadh.

3 Mar sin do chuaidh Solamb, agus an comhchruinniughadh uile iona fhóchair don nait áird do bhí an Gibeon: óir is annsin do bhí Tabernacuil chomchruinnigh Dé, noch do rinne Maóise fearbhfhoghanuigh an Tighearna ann fa bhfífach.

4 Acht tús Daibhi Airc Dé 6 Chiriat-iarim suas gus a nait do ullmhaigh Daibhi rompe; óir do chuir sé foistin na theasamh dhi ann Jerusaleim.

5 Tuilleamh fós, do chuir sé an altóir phráis do rinne Beseleel mhac Uri, mhic Hur, as coinne Thabernacuil an Tighearna: agus do ghuidh Solamb, agus an comhchruinniughadh aice.

6 Agus do chuaidh Solamb suas annsin gus a naltóir phráis a lathair an Tighearna, noch do bhí ag Tabernacuil an chomhchruinnigh, agus do tráil sé míle iodhbhuir loilge uirre.

7 Anna noidliche sin doílligh Dia é fein do Sholamb, agus a dubhairt sé ris; iarr cred bléarus me dhuit.

8 Agus a dubhairt Solamb ré Dia,

do thaisbein tú gráfa móra don dhaibhi, agus do chuir tú mait do rígh iona áit.

9 Anois, a Thighearna Dia, ciontontar do ghealladh dom atair Daibhi óir do rinne tú Rígh dhíomha air comhlionmhar re luaitheadh na rígh.

10 Tabhair dhiamh anois capa mé éolus, lé a racha mé amach, agus ttiucia mé a steach roimhe an bhoil óir cia dá trig breitheamhuibh do námh air do phobal atá an comhóir.

11 Agus a dubhairt Dia re Solamb do bhrígh go raibh go ann do chéile, agus nár iarr tú saidhbhris, mé, na onóir, no bás do námhad, agus fa ní iarr tú fíoghal fada; achl go ar tú eagna agus éolus dhuit fein, go mbeidir leachd breitheamhuibh do námh ar mo phobala ós cionn a námh mé Rígh dhíot.

12 Do háontuightheadh eagna agus lus duit, agus do bhéara ne fíoch rios duit, agus maóin, agus onóir; leithéid nach bhfuair aon do na ríghibh do bhí romhad agus nach bfuair éanduine ad dáigh a leithéid.

13 Ann sin thainic Solamb a áird do bhí ann Gibeon, go Hienim, 6 lathair Thabernacuil an chomhchruinnigh agus do bhí na Rígh ós cionn.

14 Agus do chruinnigh Solamb a buid, agus marcshúagh, agus do bhí míle, agus ceithre chéad carbad agus aha mhíle dheag marcach, agus dhluidh sé a ccaithreachaibh a námh, a bhfochair an Rígh ann Jerusaleim.

15 Agus thug an Rígh

2 Agus do thóluigh sé a nobair an dara lá don dara mí, annsa cheathramhadh bliadhain da righe.

3 Anois is iadso na neithe ionar teagmiceadh Solamh do dhéanamh tighe Dé: a fhad a ccubhaduibh do réir an chéadtomhuis, do budh trí fithchid cubhad, agus a leithead fithche cubhad.

4 Agus an poirle, noch do bhí a méadan an tighe, do bé a fhad do réir leithne an tighe, fithche cubhad, agus céad agus fithche cubhad na airde; agus dfoluigh sé taobh a fliogh é le hór fíorghlan.

5 Agus air an tteagh fa mó do chuir sé ceann le crannuibh giunhuis, noch dfoluigh sé le hór fíorghlan, agus do chuir air sin croinn phailme, agus slabhruidhe.

6 Agus do dheagmhaisigh sé an tigh le clochaibh uaisle mar scéimh: agus do budh dór Parbhaím an tór.

7 Dfoluidh sé mar an céadna falacha an tighe, a phostulde, agus a bhalluidhe, agus a dhoirle le hór, agus do ghrean sé Cherubínigh air na balladhuibh.

8 Agus do rinne sé an tigh is ro ndomhtha: do bé a fhad sin do réir leithne an tighe fithche cubhad, agus a leithid fithche cubhad, agus dfoluigh sé le hór fíorghlan é: ráinic sé chum sé chéad tállann.

9 Agus do budh cáogad Seceíl óir comhthrom na táirngéadh: agus dfoluigh sé na feomradha uachdarach le hór.

10 Agus annsa nait ro náomhtha do rinne sé dhá Cherubín do buir fhoghluaiste, agus dfoluigh sé le hór iad.

11 Agus do bhí fithche cubhad ar fad a sciathánaibh na Cherubínigh: cúig cubhaid a néainsciathan ag rochduin go balla an tighe: agus cúig cubhaid san dara sciathan, ag rochduin go sciathan an Cherub oile.

12 Agus do bhí cúig cubhaid a néainsciathan don Cherub oile, ag rochduin go balla an tighe: agus do bhí fós cúig cubhaid san sciathan oile, teanta ré sciathan an Cherub oile.

13 Do leathuigheadar sciatháin na Cherubá iad fein amach fithche cubhad: agus do sheafadar air a ccoiluibh, agus a naighthe a fteach.

14 Agus do rinne sé an folach do ghorm, agus do phurpair, agus do dhearg, agus do líneá tach fhineálta, agus doibrigh sé Cherubínigh air si.

15 Do rinne sé mar an céadna as coinne an tighe dhá phléur, cúig cubhaid oéag agus fithche ann air airde. agus an fa cceann do bhí air mbullach gach ann diobh, cúig cubhaid.

16 Agus do rinne sé slabhruidhe mar bhios annsa noracuil, agus do rinne sé céad pomeranac, agus do chuir sé air na slabhradhuibh iad.

17 Agus do thóg sé suas na páir coinne an teampail, áon ar an dá dheid, agus an dara pléur air an dá lámh chlé: agus thug sé jachin don air sin don dá lámh dheis, agus Bóaz air sin don dá lámh chlé.

CAIB. IV.

Maifhugbhadh, agus foithighe an Teampail.

Tuilleamh oile fós, do rinne sé doirí phráis, fithche cubhad fad, agus fithche cubhad a leithead, agus deich cubhaid a hairde.

2 Do rinne sé mar an céadna le ge leaththa deich cubhaid é áon go brúach, cruinn air gach cúl agus do budh deich cubhaid a leithead agus do ghabh line thriochad cúl timchioll na fairge fa ccoairt.

3 Agus faoi sin do bhí cósáid dhamh, noch do thimchiolladh a ccoairt: deich iona cubhaid ag timchioll ghadh na fairge fa ccoairt: do thimchioll dhá chúrsa damh, a nuair do teigeadh.

4 Do sheas sin air dhá dhamh dhá tri ag féuchuin don leath theaigh, agus tri ag féuchuin don leath thiar, agus tri ag féuchuin don leath theaigh, agus tri ag féuchuin don leath thoir: agus do shuighidh sé a nfairge suas ann, agus a leith deirígh uile a fteach.

5 Agus do bhí lán dairinn ar tighe an agus a brúach sin cósáid ré bhuínamh brúach cupáin maille ré bhuínamh lile: do chongmhadh sé tri mhíle lá.

6 Do rinne sé mar an céadna dhá labheir, agus do chuir a cúig dhóibh air an dá lámh dheis, agus a cúig air an dá lámh chlé, dionnadh ionnta: do nighedh na neithe dofraláidís mar óráil na gceist: acht is re haghaidh na sagart do bhí a nfairge, dionnadh innte.

7 Agus do rinne sé deich cósáid óir do réir a ccoirde, agus do chuir sé san teampall iad, agus an dá lámh dheis, agus a cúig ar an dá lámh chlé.

8 Do rinne sé mar an céadna dhá mbuid, agus do shuidhig sé san teampall iad: a cúig ar an taobh ndéas, agus a cúig ar an taobh chlé, agus do rinne sé céad bulla óir.

9 Tuilleamh oile fós, do rinne sé cuirt na Sagart, agus an chuir agus doirle don chuir, agus do shuidhig sé na doirle le práis.

10 Agus do shuighidh sé a nfairge an taobh ndéas don chionn thiar, agus as coinne an taobh thiar.

11 Agus do rinne Hiram na póir agus na sluaiste, agus na bailínigh, agus do chriocheaigh Hiram a nobair do réir a dhéanamh aige, don Rígh Solamh air thighe Dé:

12 Mar atá an dá phléur, agus an cinn noch do bhí ar an dá lámh, agus an dá phléur, agus an dá fithche

AN fin do ráidh Solamh; A dubh-
airt an Tighearna, go ndéanadh lé
\$ 1. combnuigh

comhnuigh annsa dorchadus thiugh.

2 Acht do rinne misí tigh comhnuigh dhuit, agus ionad haitreibhe go bráth.

3 Agus diompoigh an rígh a aghaidh, agus do bheannuigh fé comhchruinniughadh Israel go hiomlán (agus do sheas comhchruinniughadh Israel uile.)

4 Agus a dubhairt seíson, Go madh beannuigh bhias an Tighearna Dia Israel, noch do coimhlon le na lálmh an ní do labhair fé le na bhéul réim athair Daibhi, dhá radh,

5 On ló fa tug mé amach mo phobal as crích na Hégipte, níor thogh mé aonchathair do chaitheachaibh threabh Israel do dhéanamh tighé innte, iondus go mbiath mainm annsin, ní mo do thogh mé aonduine do bheith na tadháran ós cionn mo phobail Israel.

6 Ach do thogh mé Jerusaleim, chor go mbiath mainm annsin, agus do thogh mé Daibhi chum a bheith ós cionn mo phobail Israel.

7 Anois do bhí a' ccroidhe Dháibhi mathar tigh do dhéanamh dainm an Tighearna Dia Israel.

8 Acht a dubhairt an Tighearna ré Daibhi mathair; Do bhrigh go raibh ann do chroidhe tigh do dhéanamh dom ainmí, is maith do rinne tú sin do bheith ad chroidhe.

9 Gidheadh ní tusa dhéanas an tigh, ach do mhrac, noch thúceas amach as tinnighibh, is dhéanas tigh dom ainmí.

10 Do chomhuil an Tighearna air a nadhbharfín a bhriathar, noch do labhair fé: óir déirigh misí suas a nait mathar Daibhi, agus ataim mo thuighe a cca-thaoir ríogha Israel, mar do ghéall an Tighearna, agus do rinne mé an tigh dainm an Tighearna Dia Israel.

11 Agus is ann do chuir mé an Nairc, mar a bhfuil cunnradh an Tighearna do rinne fé ré cloinn Israel.

12 Agus do sheas fé as coinne altóra an Tighearna a lathair chomhchruinnigh Israel uile, agus do leathnuigh fé amach a lámha.

13 (Oir do rinne Solamh scafal práis, do chúig cubhaid ar fad, & cúig cubhaid ar leithead, agus trí cubhaid ar airde, agus do chuir a lár na cúirte é, agus is air sin do sheas fé, agus do leig a ghluine fíoi as coinne chomhchruinnigh Israel uile, agus do leathnuigh fé a lámha amach leath ré neamh.)

14 Agus a dubhairt fé, ó a Thighearna Dia Israel, ní bhíuil Dia cósnuil ríot ar neamh nó air talamh, noch chomhallas cunnradh & thaisbeanus trócaire dot shearbhfhoghantuibh, noch shiubhligh bhios as do choinne ó na nuite chroidhe.

15 Thusa, noch do chomhuil dom athair Daibhi do shearbhfhoghantuigh an ní do ghéall tú dhó, agus do labhair ní red bhéul, agus choimhlon led lálmh é, mar atá a nuigh.

16 Anois ar a nadhbharfín a Thighearna Dia Israel, comhuil shearbhfhoghantuigh mathair Daibhi an ní do ghéall tú dhó, dhá radh. Ní illeochmuidh duine thá an mo radharc thuighe a cca-thaoir ríogha Israel, amháin go tugaíd do chlann a ré flighe, do shiubhal ann mo dhlighe mar do shiubhal tusa am lathair.

17 Anois maíseadh, a Thighearna Israel, fiorthar thifocal, noch do labhair tú red shearbhfhoghantuigh Daibhi.

18 (Acht an deimhin go ccomhchruin chuidh Dia a bhfochar doine ar a tálamh? féach ní fhéadann neamh th do chongmhail: cred é níos luha sío an tighle do rinne misí?)

19 Bíodh meas agad uméin ar naigh do shearbhfhoghantuigh, air a iarratus, a Thighearna mo Dia do thabhairt eisteachd dop geara agus don nathchuinge ghuidhe do shearbhfhoghantuigh ad lathair.

20 Ionduis go mbiath do shiubhal air an tighle do ló & do dhéan a nait dar labhair tú go coirre ann, deisteachd ris an naidhe do a shearbhfhoghantuigh anna náire.

21 Tabhair eisteachd ar a naidhe do ghearánuibh do shearbhfhoghantuigh & do phobail Israel, noch do shiubhal chum na haitesí; cluin thá a comhnuigh, eadhon ó neamh, agus air chluinnos tú, tabhair maíseadh [dóibh].

22 Má pheacúigheann doine a naidhe a chomharann, & go tuiubharann air, do thabhairt a mbionn, & go bhfuil na mionna a lathair haitreah an tighle.

23 Annsin cluine ó neamh, & do a beir breath air do shearbhfhoghantuigh a ccaitiughadh ris an coimh ag tabhairt luagheachd a shlighe air a cheann féin, & a nglanadh a naidhe ag tabhairt dhó do réis a ionntas.

24 Agus má beirtheas an coimh dot phobal Israel roimhe an coimh do bhrigh gur pheacúigheadar ad a naidhe & go bhíllid síad, & go naidhe hainmí, & guidhe do dhéanamh a gearán ad lathair annsa tigh.

25 Annsin cluine ó neamh agus maíseadh do phobail Israel, agus tabhair iad a ris don daithe noch tús a dhóibh féin agus dá naitreab.

26 A nuair dhruidfigheas neamh nach bíá fearthuinn ann, do bhrigh go pheacúigheadar ad aghaidhí; mar do bhdid fad leath rígh náire, & tháid dadmháil, agus síleadh ó na beacúuibh an tan phianus tusa iad.

27 Ann sin cluine ó neamh, & maíseadh do shearbhfhoghantuigh Israel, a náir mháinfeas tu as thá mhaith dhóibh ionar coir dhóibh féin, & cuir fearthuinn air an tálamh, agus thug tú dot phobal mar oigreach.

38 Mí bhíonn gorta anna dúitheche, ní bhíonn pláigh, má bhíonn fuongha-
nó drúchá málteach, nó locust, nó
púill, agus má thugadh a naimhde na
fíochail a ccaithreachaibh a tíre, gídh
gídh, nó gídh bé tinneas bhias ann :
39 Annfín gídh bé guíde nó gearán
dhéantar le duine ar bith, nó red
pobal Ísrael uile, a nuair aitheanas
ann ar a thineas féin, agus a dhoil-
teas féin, agus leithneachus fé a lámha
fán tighí.

40 Annfín cluinfi ó neamh hionad
cúmhúidhe féin, agus maith, agus tabhair
gach ándúine do réir a shligheach
féin, noch a bhfuil síos a chroidhe agad :
ar is agadfa amháin atá síos croidhth-
each chloinne na ndaoine.)

41 Chor go mbia eagla orra romhad,
a fíubholuid ann do shligheach
féin mhairfid siad anna dúitheche,
noch thug tú dar naithribh.

42 Tuilleamh eile, a ttaobh an cho-
mhúidhe nach dód pobal Ísrael, achd
éine as tír imchein air son hanma
nóise, agus do láimhe cumhachduigh,
agus do righe sínte amach : má thigid
síd, agus guíde anna tighíe.

43 Annfín cluinfi ó neamh, ó háit
cúmhúidhe féin, agus déan do réir
gach neithe a ngóiríe an coimbitheach
ar a thaoibh : iondus go mbia síos
féin na háile dhaoineibh na tal-
mha, agus go mbia heagla orra, mar
ar do pobal Ísrael, agus go mbia a
síos aca an tighíe do rinne mí, gurb
a níos ghóirtheach é.

44 Má tháid do pobal do dhéanamh
agad amach a naghaidh a námhad
féin tighíe a ccairíe tusa iad, agus
go naghaidh siad chugad leath ris an
ceathrú, noch do thóg tú, agus ris
a tigh do rinne mí, dot ainm :

45 Annfín cluinfi ó neamh a nurn-
nag, agus a ngearán, agus cothuighí a
féin.

46 Má pheacuidh siad ad aghaidh
féin bhíu duine air bith nach bheac-
cúmhúidhe) agus go mbia fearg agad
féin, agus go seachóduigh té uait iad
naimhde a naimhíde, agus go mbéuruid
féin a láimh iad gu dúitheche, a bhfad
iad, nó láimh ris.

47 Thairis sin, má chuimhnighid orra
féin anna túsina iona mbéarthar a láimh
iad, agus go níompóidh siad, agus
go naghaidh chugadfa a ccairíe a nda-
oiríe, gha-rádh, Do pheacúigheamar,
do nainceamar carráid, agus is oic do
chamar.

48 Má shílid siad chugadfa maille
féin na míle chroidhe, agus le na míle
ann a tír a ndaoiríe, áit a ruga-
dú a láimh iad, agus go naghaidh
leath ris an ndúitheche thug tú dá naith-
ribh, agus leath ris an ceathrú do
thóg tú, agus leath ris an tigh do
rinne mí, dot ainm :

40 Anois mo Dhia, guidhim thu,
bidis do shuíle foscuilte, agus bidis do
chláifa aireach don nurnnigh noch do
dhéantar fán naifí.

41 Anois ar a naghtharfin éirigh
a Thighearna Dia, dot áit fuimhnis-
thú féin agus Airc do neir : cduigh-
theach do shagairt, ó a Thighearna Dia,
le slánughadh, agus gairdís do náomh
a maithéas.

42 A Thighearna Dia, ná fill uíit
aghuidh hungthaigh cúmhúidhe tro-
cuireadh Dháibhi do shearbhshéhan-
tuigh.

C A I B. VII.

Úrnaidh Sholaimh ar taitneamh a Dia,
do dhearbhsé coisriagan an Teampúil ó
neamh.

A Nois an tan do chríochnúigh Solaimh
a ghuidhe, tháinig an teine a
nuas ó neamh, agus do dhoith sí a
noisail loisce, agus na hiodhbhartha, agus
do lion glóir an Tighearna an tigh.

2 Agus níor fhéadadar na sagairt
dul a sleach go tigh an Tighearna, do
bhrigh gur lion glóir an Tighearna tigh
an Tighearna.

3 Agus an tan do chomncadar clann
Ísrael uile mar tháinig an teine a nuas,
agus glóir an Tighearna air an tigh,
do chromadar iad féin maille re na
naighthibh chum na talmha air a
núr, agus do adhradar, agus do
raholadar an Tighearna, gha rádh,
Oir is maith é, oir (mairidh) a thrócaire
go bráth.

4 Annfín da iodhbuir an Rígh agus
an pobal uile iodhbuir as coinne an
Tighearna.

5 Agus do iodhbuir an Rígh Solaimh
iodhbuir fíthichid agus dá mhíle danh
agus céud agus fíthichid míle ciora :
mar sin do coisrig an Rígh agus an pobal
uile, tigh Dé.

6 Agus do bhádar na Sagairt ag
feithiombh ar a noisg féin : na Lebhi-
tigh mar an gcéadna le ionstruimentibh
céoil an Tighearna, noch do rinne Dáibhi
Rígh do mholadh an Tighearna, do bhrigh
go mairíonn a thrócaire go bráth, a ná-
air do mhol Dáibhi (Dia) maille re na mí-
nostralachd sin : agus do shéideadar na
sagairt na sluic rompa, agus do sheas
Ísrael uile.

7 Tuilleamh eile fós, do náomhuidh
Solaimh meadhóna na cúirte, noch do bhí
as coinne thighe an Tighearna : oir is
annfín do oisráil fé oisrála loisce agus
méathas na noisrála fíothchana, do
bhrigh nar thuill na hoisrála loisce, agus
na hoisrála bídh agus an méathas, air a
naitoir phrís do rinne Solaimh.

8 Mar an gcéadna fa namsín féin

do chonnuimh Solamh an féasta seachd lá agus Israel uile na shochair, coimhthionól romhór, ó dhul a steach Hamot go fruth na Héigte.

9 Agus ar a nochdmhadh lá do rinnéadar oireachdus follamanta: óir do chonghladar coisreagadh na haltóra seachd lá, agus an féasta seachd lá.

10 Agus air an treas lá fithchliod don tseachdmhadh mí, do chuir fé an pobal uadh dá tightheibh láathgháireach sugach a ccroidhe ar son na maith-easa do thaisbéin an Tighearna do Dháibhi, agus do Sholamh, agus dá phobal Israel.

11 Marfo do chríochnuigh Solamh tigh an Tighearna agus tigh an Rígh, agus a nuile ní dá ttaínic a gcroidhe Sholaimh do dhéanamh a tigh an Tighearna, agus íona thigh fein, do chuir deireadh leis go seanamhuil.

12 Agus dfoilligh an Tighearna é féin do Sholamh san noidhche, agus a dubhairt fé ris, Do chuála mé hurnaigh, agus do thogh mé an náistí dhamh fein mar thigh íodhbhartha.

13 Má dhruidim neamh, chor nach bia fearthuinn ann, nó má fhúagrúim do na lócuibh an talumh do mhilleadh, nó má chuirim plaigh a measc mo phobail;

14 Má umbluighid mo phobal, noch ghoirthear am ainmí, iad fein, agus guidhe, agus maghaidhí diarruidh, agus sílleadh ó na ndroichdhlightheibh: annsin chuinfé mísi ó fhlaithreamhnus, agus maithfe mé a bpeacadh, agus leigheosuidh mé a bhfearann.

15 Anois beid mo shúile foscuilte, agus mo chlánsa aireach don nurnaigh [dhéantar] annsa náistfe.

16 Oir do thogh mé anois, agus do naomhuigh mé an tighfe, chor go mbia mainm ann go bráth: agus beid mo shúile, agus mo chroidhe anna ccomhuigh.

17 Agus air do shonfa, má shuibh-luigheann tú am fhiadhnúise, mar do shuibhail hathair Dáibhi, agus a dhéanamh do reir a nuile neithe dar aithin mé dhíot, agus go ccoimheadfa tú mo reachda agus mo bhreitheamhnus:

18 Annsin cothochuidh mé cathaóir do rioghachda do réir mo chunnartha red athair Dáibhi, dhá rádh. Ní thailleochoidh duine dhíotfa bheith na uachdarán ann Israel.

19 Acht má fhilleá úaim, agus go ttreigfidhe mo slatuidigh, agus maithéanta, noch do chuir mé romhuibh, agus go ractaóí, agus go ndéantaóí serbhis do dheibh oile agus go nadhórthaóí iad:

20 Ann sin tairreonga mísi as a bhfréamhuibh amach iad, as an bhfearann noch thug mé dhóibh; agus an tighfe noch do naomhuigh mé dom ainm, teilsidh mé as mo radharc é, agus do dhéana mé seanfhocal agus focal magaidh dhe a measc na nuile chineadhach.

21 Agus an tighfe ata árd, ní fé na uathbhás ar gach uile dhéana ngeabha seacha dhe; iondus go beora fé, Cread fa ndéana an Tighearna so ris an tírfe, agus na tighfe?

22 Agus freagórtar é. Do thámar do thréigeadar an Tighearna a naithreadh, noch thug amach iad crích na Héigte, agus gur gheall na uigheadar do dheibh oile, ann ndearnadar serbhis dhóibh: umairín fé an tseiso uile orra.

C A I B. VIII.

Reacht Sholaimh íona Ríghéad, íona thigh.

A Gus tirla (a ceionn fithchliod) dhan íona ndéana Solamh tigh an Tighearna, agus a thigh fein.)

2 Gur chuir Solamh suas na cathreacha do aísig Huram do Sholamh, agus thug fé air chloinn Israel comhneamh.

3 Agus do chuaidh Solamh go Hamat Sobah, agus rug fé buaidh uirre.

4 Agus do chuir fé Tadmor agus annsa bháslach, agus na huile chathreacha stóir, noch do chuir fé na Hamat.

5 Mar an gcéadna do rinnef Beboron uachdarach, agus Bet-hann uachdarach, cathreacha daingne go ngladhuibh, agus go ngeatadhuibh, agus mbarradhuibh:

6 Agus Baalat, agus na cathreacha stóir do bhí ag Solamh, agus na cathreacha carbad uile, agus cathreacha an mharchsluigh, agus a nuile ní dar thoil le Solamh do chur suas na Ierusalem, agus a Lebanon, agus a feadh dháithche a thighearna uile.

7 Ar son an mbéid do fighidh do na Hittitibh, agus do na Hamaribh agus do na Perisitibh, agus do na Sinitibh, agus do na Iebusitibh, nach raibí Disrael;

8 A cclann sin, noch do fighidh na ndiáigh san tír, nach ar dhéanadh a thighearna clann Israel, do chuir Solamh iad fa chíos gus a niugh.

9 Acht do chloinn Israel ní dhéanadh Solamh serbhígh chum oibre ar bith: ach do bhádar na luchd cogaidh, agus togha a chaipineadh, agus caipinigh a charbad, agus a mharchsluigh.

10 Agus dob iadso príomh cogaidh an Rígh Solaimh, eadhon dhí chíos agus cogad, agá raibh cumhachda a cionn an phobail.

11 Agus thug Solamh ingheann Pharaon leis suas as cathrúigh Dháibhi an tigh do rinne fé dhí: óir a dhéanadh fé, ní bhíadidh mo bheanfa na comhneamh a tigh Dháibhi Rígh Israel, do bhrí go bhfuil a náit naomhtha, íona ttaínic Airc an Tighearna.

12 Ann sin dostráil Solamh dhí loisge don Tighearna air altair an t-

III.
...ghearrá, ii

...fithichid ...
...Solamh tigh ...
...féin.)

...as na cathrú ...
...o Sholamh, ...
...omhnuigh ...
...amh go Ham ...
...h uirre.

...Tadmor ...
...huile ch ...
...uir fé sin

...o rinne ...
...Bet-lam ...
...ingne go ...
...dhúis ...

...na cathrú ...
...agus na cat ...
...agus cat ...
...agus a m ...
...o chur fú ...
...on, agus ...
...earnú m ...

...fathbaid ...
...na Hamor ...
...do na H ...
...h, nach raib

...do fathbaid ...
...ar dhúis ...
...chuir Solam

...ní dhéanadh ...
...aire ar b ...
...cegidh, ag ...
...us caip ...
...iagh.

...ríomh ...
...on dhúis ...
...umhach ...

...inghean ...
...Dhaibh ...
...air a d ...
...comhnuigh ...
...i, do bhr ...
...a, iona ...

...Solamh ...
...dhúis ...
...an T ...
...ghann,

...earna, noch do chuir fé suas as coinne
...phoirse,
...13 Eadhon do réir mbiosuir áirigh
...laí do réir aithne Mhaóise, ar
...Sabboidibh, agus air na reibh nua-
...agus air na feultaibh sollamanta trí
...san mbladhain, eadhon a bhfeá-
...a narsin gan loibhin, agus a bhfeá-
...na feachdmhuineadh, agus a bhfeá-
...na TTabernacuil.

14 Agus dúirdhug fé do réir órduigh
...dhúibhi a athar, feala na sagart chum a
...erbháse, agus na Lebhíteach chum a cca-
...na, do mholadh agus do fwithéolamh
...a bhfeaghuise na sagart, mar dob iom-
...bhúidh doisg gach aon laoi ; na dúir-
...áirigh mar an gcéadna iona seaiuibh ag
...ach aoinghreat : óir is mar sin do
...chum Dúibhi, óglach Dé.

15 Agus níor dhealuighheadar ré ha-
...idhe an Righ do na sagartuibh, agus
...do na Lebhítibh, a ttaobh chuise ar
...uibh, nó a ttiobh na nionamh.

16 Annois do gléusadh obair Shol-
...amh uile ón lé far cuireadh bunait
...tíche an Tighearna, nó go raibh fé
...chóirigh : mar sin do rinneadh tigh
...Dé go hiomlán.

17 Ann sin do chuaidh Solamh go
...Befon-geber, agus go Helot air thaóibh
...a fúige a bhfearann Edom.

18 Agus do chuir Hiram chuige a
...dhúibh a fherbhíseach, ionga agus
...ferbhígh agá raibh éolus na fúige ;
...agus do chuadar lé muintir Sholamh
...go Hophir, agus thugadar as sin
...ceatre chéad, agus coagad tallann
...fé, agus thugadar gus an Righ
...Solamh iad.

C A I B. IX.

Bainríoghán na Séba ar chúairt d'fhi-
...ghabh Sholamh.

A GUS a nuair do chúala Bainríoghán
...na Séba clú Sholaimh, thainic si do
...dhearbhadh Sholaimh a cceastuibh
...cuaidhe go Hierusalem maille ré
...cuideachduin mbóir, agus lé camhalluibh
...ag ionchar spíofradh, agus romhorán
...or, agus chlocha uaisle : agus a
...nuair thainic si go Solamh, do chomh-
...rádh si ris fa gach ní dá raibh na
...croidhe.

2 Agus dinnis Solamh a ceastanna
...uile dhi, agus ná raibh éinni na fhoit-
...chios ar Sholamh nar innis fé dhi.

3 Agus an tan do chonnaire Bain-
...rioghán na Séba ghliocus Sholaimh, agus
...an tigh do rinne fé,

4 Agus biadh a bhuird, agus fuidhe
...a fherbhíseach, agus feithiomh a luchd
...fritheóilte, agus a ccoladhacha, agus a
...ghioluidhe cupim mar an gcéadna,
...agus a ccoladhacha, agus a dhul suas
...mar a ttaghadh go tigh an Tighearna ;
...a raibh níos mó do spíoraid innte.

5 Agus a dubhairt si ris an Righ,

is fíor an túsarfebháil do chúala mé ort
ann mo thir fein, ann do ghniomhuibh,
agus ann do ghliocus.

6 Acht cheana níor chreid mé a
mbriathra, nó go ttainic mé, agus
go bhfacuidh mo shúile é ; agus féach,
níor hinnfeadh leath méide do ghliocus
damh : óir fúighidh tú an túsarfe-
bháil do chúala mé.

7 Is fona do dhaoine, agus is fona
iadso do fherbhígh, noch sheafas do
ghnáth as do choinne, agus chluineas do
ghliocus.

8 Go madh beannuigh bhias do Thigh-
earna Dia, aga raibh dúil ionad dot
chuir ad fhuide ann do chathaoir rio-
gha ad Righ dot Thighearna Dia : do
bhrigh gur ghrádhugh do Dhia, Ísrael, dá
ceothughadh go bráth, uimefin do rinne
fé Righ dhíofa os a cceinn, do dhé-
namh breitheamhuais agus ceirt.

9 Agus thug si don Righ fithche
agus céad tallann óir, agus do spíof-
radh iomarcadh mhór, agus clocha
uaisle : agus ní raibh ar bidh leitheid
na spíofradh thug Bainríoghán na Séba
don Righ Solamh.

10 Agus thugadar ferbhígh Hu-
ram mar an gcéadna, agus ferbhígh
Sholaimh noch thug óir ó Ophir, croinn
Algam agus clocha uaisle léo.

11 Agus do rinne an Righ do na cran-
nuibh Algam staighreadha go tigh an
Tighearna, agus go Palas an Righ, agus
clairseacha agus saltracha don luchd-
ceóil, agus ní facas a leitheid sin roim-
he a tír Iúdah.

12 Agus thug an Righ Solamh do
bhainríoghain na Séba a lánóil uile,
gidh bé ar bith ní diarr si, taobh
amuigh don ní thug si chum an Righ :
mar sin dáill si, agus dimthigh roim-
he dá tír fein, í féin agus a fer-
bhígh.

13 Anois dob é comhthrom a nóir
thainic chum Solaimh a néanbhliadhuin
amháin, fé chéad agus trí fithichid, agus
fé tallanna óir ;

14 Taobh amuigh don ní thugadar
margaluidh agus céannuighthe léo, agus
thugadar Ríthe na Harabía uile, agus
uachdaráin na tíre, óir agus airgid chum
Solaimh.

15 Agus do rinne an Righ Solamh dhá
chéad tairged dór bhúailte ; le chéad
fecel dór bhúailte do chuaidh chum
cantairgeide amháin.

16 Agus do rinne fé trí chéad fíoch
dór bhúailte, trí chéad fecel óir do
chuaidh chum aoin fíeithe amháin : a-
agus do chuir an Righ iad a tigh fora-
óise Lebanon.

17 Do rinne an Righ mar an gcéadna
cathaoir mhór efiaclaibh Elephant, agus
dfuluigh le hor fíorghlan i.

18 Agus do bhádar fé choifceim
gus an ceathaoir riogha maille re
cúisíol óir, noch do bhr ceangailte don
S 5 chathaoir

Chathaóir, agus lamha air gach taoibh do nionad suidhe, agus dhá leomhan na seafamh ag na lamhuibh.

19 Agus do sheafadar dhá leomhan deag don taoibhle, agus don taoibh oile ar na fé choiscem: ní dearnadh a leithéid a náoin rioghachd ar bith.

20 Agus do bhídar foighthighe oíl an Rígh Solamh uile dór, agus uile fhoithighe oíl thighe foraoile Lebanon dór ghlan: nior bhairgíod aontfoighteach dhiobh: ní raibh meas ar bith air a láethibh Sholaimh.

21 Oir do chpádar loingios an Rígh go Tarsis le muintir Huram: aon-uair sna trí bliadhnaibh do thigdis loingeas Tharsis ag tabhairt oir leo, agus airgid, fhuicil Elephant, agus apadh, agus pheacóg.

22 Agus do shárúigh an Rígh Solamh Ríghthe an domhuin uile ar shaidhbhrios agus air ghliocuis.

23 Agus do blidis Ríghthe an domhuin uile ag iarruidh radhuirc Sholaimh, do chluinfinn a ghliocuis, noch do chuir Dia iona chroidhe:

24 Agus do bheiréadh gach áon aca a phreantáta leis, foithighe airgid agus foithighe oir, agus culadhacha, éideadh, agus spioradh, eich agus nuallidhe, fúm áirigh gacha bliadhna.

25 Agus do bhi ag Solamh ceithre mhíle stalla each agus carbad, agus dhá mhíle dhéag mórca, noch do bhronn fé a ccaithreachaibh na carbad, agus a bhfochair an Rígh an Jerusaleim.

26 Agus do bhi fé an Rígh os cionn a nuile Rígh ón tírth [Euphrates] go nuige crích na Bhphilistíneach agus go briach na Héipte.

27 Agus thug an Rígh go raibh airgid ann Jerusaleim mar chlochaibh, agus croinn Céadair mar chuanuibh Si-camor, ata annsa reiteach isiol, air leomhaireachd.

28 Agus do bherdis go Solamh eich as an Néigipt, agus as gach uile chrích.

29 Anois an chuid oile do ghníomh-tibh Sholaimh ó thús go deireadh nach bhfuilid siad scríobtha a leabhar Nátain an fígh, agus a bhfaightheadóireachd Ahijah an Sílóniteach, agus a bhfíthibh Iddo an féuchadóir, a naghaidh Jeroboam mhic Nebat?

30 Agus ba Rígh Solamh ann Jerusaleim ós cionn Ísrael uile, dhá fíthchid bliadhan.

31 Agus do choduil Solamh agá aithribh, agus do hadhláiceadh é a ccaithruidh Dhaibhi a athar, agus do rioghuidh Rehoboam a mhac na áit.

C A I B. X.

Rehoboam tré comhairle na ndaoine éga, do chaill fé 10 trebha dÍsrael.

AGus do chuaidh Rehoboam go Sechem: oir is go Sechem tháit

nic Ísrael uile do dhéanamh Rígh.

2 Agus tirlá a mair do Jeroboam mhac Nebat sin, noch bhi sin Néigipt, mar ar theith é a dharc Sholaimh an Rígh, gur Ísrael Jeroboam as an Néigipt.

3 Agus do chuiradar fígh ghoireadar air: mar sin tháit Jeroboam agus Ísrael uile, agus do bharadar ré Rehoboam, gha rídh.

4 Do rinne hathair ar ceuing do anois uimefin eadromuighín a ccaithríne dhocambuil, agus don chuir thróimín do chuir fé orúna, agus dhéanamh serbhís duit.

5 Agus a dubhairt seifion rídh, chugam a ris a ccionn thri li: do dimthigh an pobal.

6 Agus do rinne an Rígh Rehoboam comhairle ris na seandaoineibh do lán as coille Sholaimh a athar, as fídh bhi fé beó, gha rídh, Cred í an chomhairle do bhearttháoi dhambhá fé mé freagra air na daoineibh?

7 Agus do labhradarán ris, gha m. Má bhonn tú cinéulta ris as fídh, agus fonn do chur orra, agus mairthe do thabhairt dóibh, bheir na fearbhfhoghantuibh dhuit go bheir.

8 Acht do dháit seifion an chomhairle thugadar na seandaoine dó, agus do rinne fé comhairle ris na daoineibh tugadh suas na fhochair sein, agus do sheas dá lathair.

9 Agus a dubhairt fé ris, Cria teagasc do bhearttháoi dhamb, bheir mé freagra air na daoineibh do bhair riom, gha rídh, eadromuighín éigin don chuing do chuir hathair orúna.

10 Agus do labhradar ná daoine óga tugadh suas na fhochair, gha rídh, mar so fhreagoras tú an pobal do labhair riom, gha rídh, Do rinne ís thair ar ceuing trom, acht deánas ís eadruime dháimín: mar so a d'áit fé ris: Budh raimbe mo mhair beag, a síasta mathar.

11 Oir a nait ar chuir mathar na throm orúibh, cuirfe mífí tuisleán: ccionn bhuir geuige, do smachtuigh mathair sibh le scírfadhuibh, acht (mar teicnuidh mífí sibh) le fíghadhuibh dealgambla.

12 Mar sin tháit Jeroboam as an pobal uile go Rehoboam an tres li, mar a dubhairt an Rígh, dhá rídh, tigidh chugam a ris a ccionn thri li.

13 Agus do fhreagair an Rígh ís go garbh, agus do threig an Rígh Rehoboam comhairle na seandaoine.

14 Agus do fhreagair fé ís do réir theagaisc na ndaoine óg, gha rídh, Do rinne mathair bhuir ceuige trom, acht cuirfe mífí na ceanna: do smachtuigh mathair sibh le scírfadhuibh, acht (mar chdeochuidh mífí sibh) le fíghadhuibh dealgambla.

15 Mar sin ní, thug an Rígh tóph

an t-*Rehoboam* ; óir is é Dhia do bhi an chúis, chor go coimheolladh an Tighearna a fíorú, noch do labhair se re laimh A-*Rehoboam* an t-*Sioniteach* re Jeroboam mhac Nebat.

16 Agus an tan do chonncadar If-*Rehoboam* uile nach ar éist an Rígh ríú, do fíreapair an pobal an Rígh, dhá radh, Crod i ar cuidne do Dhaibhí? agus ní bhí oighreachd ar bith aguinn a mac jesse, (tigeadh) gach áon aguibh dá bhur láimhbh, ó Israel: agus a nois a Dhá-*Rehoboam*, fíoch dot thigh féin: mar sin do chaidh Israel uile dá leistínibh.

17 Achd ar son chloinne Israel do rinne comhauigh a ccaithreachaibh Jú-*Rehoboam*, do bhí Rehoboam na Rígh orra.

18 Ansin do chuir, an Rígh Rehobo-*Rehoboam* an Hadoram do bhi ós cionn an chiofa-*Rehoboam*, agus do chlochadar clann Israel é re dochaibh, go bhfuair sé bás: acht do rinne an Rígh Rehoboam deithnias do dhul sías iona charbad do theithiomh go Hierusalem.

19 Agus do chuaigh Israel a ccoagadh a naghaidh thighe Dhaibhí gus a niugh.

C A I B. XI.

Rehoboam Dia cogadh ré Hísrail. 13 Na sagairt re na daoine maíthe le Rehoboam.

AGUS an tan tháinig Rehoboam go Hierusalem do chruinnigh sé do dhá Judah agus Bheniamin, cead agus ceathre fíochid míle do dhaoinibh togh-*Rehoboam*, noch do bhi na luchd coguigh, do throid a naghaidh Israel, chor go ttiubhradh an rioghachd a ris do Rehoboam.

2 Acht tháinig briathar an Tighearna go Semaiah óglach Dé, dhá radh,

3 Labhair re Rehoboam mhac Solaimh Rígh Judah, agus ré a bhfuil Dísrael ann Judah, agus re Benjamin, ghá radh,

4 Is marfo a deir an Tighearna, Ní rachtaí sías, agus ní mo throidfidhe a naghaidh bhur ndearbhraithreach: filleadh gach áon aguibh dá thigh, óir is níl do rinne an t-*Rehoboam*: agus do umh-*Rehoboam* ligheadar san do bhríathruibh an Tighearna, agus áfilleadar ó dhul a naghaidh Jeroboam.

5 Agus do choinnigh Rehoboam ann Jerusalem, agus do rinne sé caithreacha didin ann Judah.

6 Do rinne sé Bet-lehem, agus Etam, agus Tecoa.

7 Agus Bet-sur, agus Socho, agus Adulam,

8 Agus Gát, agus Maressa, agus Siph,

9 Agus Adoram, agus Lachis, agus Alech,

10 Agus Sórach, agus Aísalon, agus Hebron, noch atá ann Judah, agus a Bbenjamin, caithreacha daingne.

11 Agus do dhaingnidh sé na cais-*Rehoboam* lein laide, agus do chuir sé caip-*Rehoboam* tinigh ionta, agus síor bídú agus ola agus síona,

12 Agus ann gach aon chathruigh fá leith do chuir sé sciatha agus gaethe, agus do rinne sé ro láidir iad; ar mbeith do Judah agus do Bhenjamin dhá thioibh.

13 Agus thangadar na sagairt agus na Lebhítigh do bhi ann Israel uile chuige, a ccoisúibh uile.

14 Oir dísagbhadar na Lebhítigh a mbailte beaga, agus a sealbh, agus thangadar go Judah, agus go Hierusa-*Rehoboam* lem: óir do theig Jeroboam agus a mhic amach iad ó dheanamh oifige an t-sagairt don Tighearna.

15 Agus do órduigh sé sagairt do féin anns na háitibh ársa, agus do na diabhluibh, agus do na láoghuibh do rinne sé féin.

16 Agus na ndiaigh sin as uile threa-*Rehoboam* bhuibh Israel, an méid do shocrúich á cceoidithe diarruidh an Tighearna Dia Israel, thangadar go Hierusalem díodh-*Rehoboam* buirt don Tighearna Dia a naitheadh.

17 Mar sin do neartuigheadar riogh-*Rehoboam* achd Judah, agus do rinneadar Rehoboam mhac Solaimh láidir, trí bliadhna: óir do shuibhligheadar trí bliadhna a slighe Dhaibhí agus Sholaimh.

18 Agus thug Rehoboam chuige na mnaoi, Mahalat inghean Jerimot mhic Dhaibhí, agus Abihail inghean Eliab mhic Jesse:

19 Noch rug clann dó; Jéus, agus Semaiah, agus Saham.

20 Agus na diaigh sin, thug sé Maachah inghean Absalom, noch rug Abijah dhó agus Attai, agus Sifa, agus Selomit.

21 Agus do ghrádhnigh Rehoboam Maachah inghean Absalom ós cionn a bhan uile, agus a leannána (óir thug sé ocht mna déag, agus trí fíochid leannán) agus rugadh ocht mic fíthichíod dhó agus trí fíthichid inghean.

22 Agus do rinne Rehoboam úachd-*Rehoboam* arán do Abijah mhac Maachah, do riaghladh a mraic a dhearbhráithreach, óir do sháoil sé Rígh do dheanamh dhe.

23 Agus do rinne sé go crionna, agus do fcaoil sé a chlann uile air fheadh chríoch Judah agus Bhenjamin; da gach áon chathruigh dhaingin, agus do chuir sé lónn go lor leo: agus do bhi dail a níomad ban aige.

C A I B. XII.

Rehoboam 6 Aithreachas, 7 & tairtáil eigin Rehoboam re a dhaoiné.

AGUS tarla an tan do dhaingnidh Rehoboam sui rioghachd, agus do neartuigh sé é féin, gur thréig sé dli-*Rehoboam* eadh an Tighearna, agus Israel uile maille ris.

2 Agus tarla an cúicéadh bliadh-*Rehoboam* don Rígh Rehoboam, go ttaíne Sif-*Rehoboam* sac Rígh na Héapite sías a naghaidh Jerusalem (do bhrígh gur pheacú-*Rehoboam* gheadar

gheadar a naghaidh an Tighearna.)

3 Maille re dhá chead déag carbad, agus trí fithchid míle marcach, agus nior bhéidir áiríomh an drong tháinig leis ón Égipt: na Lubinigh, na Succimigh, agus na Hettíopianigh.

4 Agus do ghabh sé na caithreacha daingne, noch do bhean re Júdah, agus tháinig sé go Hierusalem.

5 Ann sin tháinig Semaiah an fáigh go Rehoboam, agus go prionnsadhuibh Júdah, noch do chruinigh a bhfochair a chéile ann Jerusaleim do bhrigh Shifac, agus a dubhairt sé riú, Is marfo a deir an Tighearna, do thréigebhair mífí, agus mar sin éag mífí sibhí a láimh Shifac.

6 Dá bhrigh sin dumhluigheadar prionnsadha Israel agus an Righ iad féin, agus a dubhradar, Atá an Tighearna ceart.

7 Agus an tan do chonairc an Tighearna gur umhluigheadar iad féin, tháinig focal an Tighearna go Semaiah gha radh, Dumhluigheadar iad féin, ní scrofa mé iad, ach do bhéara mé tárthail éigin orra, agus ní dóirtfíghthear mfearg amach ar Jerusaleim le láimh Shifac.

8 Thairis sía, béid siad na searbhsíoghantuibh aige; le mbia síos aca air mo sherbhífí, agus air sherbhis rioghacht na ccrioch.

9 Mar sin tháinig Siffac Righ na Héigipte sías a naghaidh Jerusaleim, agus rug leis ionnmhus thighe an Tighearna, agus ionnmhus thighe an Righ, rug sé leis an tiomlán: rug sé leis mar an gcéadna na sciatha éir, noch do rinne Solamh.

10 Iona náit sin do rinne Rehoboam sciatha prair; agus thug a lámhuibh náchdaráin an gharda iad, noch do choimhead dul a steach thighe an Righ.

11 Agus a nuair do thiaghadh an Righ a steach go tigh an Tighearna, thigheadh an garda agus do bheirdís leo iad, agus do bheirdís air ais iad go seómra an gharda.

12 Agus an tan dumhluigh sé é féin, dhíll fearg an Tighearna iad, nar bhaill leis a scrios thríd amach: agus fós ann Júdah do bhigach ní go maith aca.

13 Mar sin do neartuigh Rehoboam é féin ann Jerusaleim, agus do rioghuigh innte; óir do bhi Rehoboam bliadhuin agus dá fhithchid daois a nuair do thóluigh sé a righe, agus do bhi na Righ feachd mbladhna déag ann Jerusaleim, an chathair do thogh an Tighearna amach as treabhuibh Israel uile do chur a anma innte: agus do bé ainm a mthar Naamah, Ammoníteach.

14 Agus do rinne sé olc, do bhrigh nar umhluigh sé a chroidhe diarruidh an Tighearna.

15 Anois gníomha Rehoboam ó thús go scéradh, nach phléid siad scriobtha

a leabhar shemaiah an fáigh, agus leabhar an féachadoir a ttaobh ghinealach: agus do bhadar cogtha idir Rehoboam agus Ieroboam a ccomhuigh.

16 Agus do choduil Rehoboam ag aithribh, agus do hadhlacadh é a ccaithruigh Dháibhi; agus do rioghadh Abijah a mhac iona ait.

C A I B. XIII.

Rug Abijah buaidh ar Ieroboam. 14 Do bhrigh a mbuinighinn a nDia.

A Nnois annfa nochdmhadh bliadhna déag don Righ Ieroboam do thús fuigh Abijah a righe ós cionn Iúdah.

2 Do bhi sé na Righ trí bliadhna ann Jerusaleim (do bé fós ainm a mthar Micaiah inghean Uriel ó Ghíbea) agus do bhi cogadh eidir Abijah agus Ieroboam.

3 Agus do chuir Abijah an cath a nórdaghadh le sluagh do dhíomibh corata a ccogadh, eadhon ceithre chéad míle fear togtha: do chuir Ieroboam mar an gcéadna an cath a nórdaghadh a naghuidhíon le hochd céad míle fear togtha, do dháoinibh neartmhara ngaisgidh.

4 Agus do sheas Abijah ar shlabh Semaiah, noch atá a shlabh Efraim, agus a dubhairt: Eistfe ríomh, Ieroboam, agus a Israel uile.

5 Nach ar choir dháobhí a shlab do bheith aguigh go ttug an Tighearna Dia Israel, an rioghachd ós cionn Israel do Dháibhi choidheche, eadhon ó féin agus dá mhacaibh, re cunnradh salann?

6 Thairis sin, déirigh Ieroboam mhac Nebat serbhífeach sholaimh mhic Dháibhi sías, agus do chaidh a ccogadh a naghuidh a thighearna.

7 Agus do cruinnigheadh chaisce daoine díomhaoine, clann Bhéail, agus do neartuigheadar iad féin a naghaidh Rehoboam mhic Solaimh, a nuair do bhi Rehoboam óg agus bogchuidheach, agus nar fhéad cur na naghaidh. 8 Agus anois faoilte sealamh a naghaidh rioghachda an Tighearna a lámhuibh mhac Dháibhi, agus atáthaí romhain daoine, agus atá agaibh loigh órdha noch do rinne Ieroboam dháobh mar dhé.

9 Nach ar theilgeabhair amach sagairt an Tighearna, mic Aaron agus na Lebhítigh, agus do rinneabhair dháobh féin sagairt do reirmhodha chinneadhach chioch oile? ionds gídh bé ar bhíth tuccus dá choifreagadh féin, le bulóir, agus le feachd reithe, go bhféadann an té sin bheith na thagar dhóibh sin nach bfuil na ndéibh.

10 Acht air ar foinne, is é an Tighearna ar nDia, agus nior thréigear é: is iad mic Aaron na sagairt noch do nidh minístralachd don Tighearna, a nLebhítigh ag feithlómh ar a nobair féin.

11 Agus loisgid siad don Tighearna gacra maidin, agus gach trá-

nóim iobhartha loise agus tuis dheagh-
bhróigh : órdúighid mar an gcéadna an
táin taisbeanta air an mbord bhfior-
ghlan, agus an coinnleoir óir gun a
hoilíbh do lasadh gacha nóna : óir
coinnheadmaoid walach ar Ttighearna
Dá ach do thréigebhairfé é.

12 Agus feuchuidh, atá Dia féin
linne mar chaptin oruinn, agus a shag-
airt ag fuaimnigh re ftoicibh, dfógra
briste oruibhe : ó a chlann Israel, ná
troidigh a naghaidh an Tighearna Dia
na naithreadh, óir ní éireochuidh se
lóbh.

13 Acht thug Ieroboam fa deara
laidheachán do theachd timchioll fa na
cuil: mar sin do bhádar as coinne Júdah,
agus an chealg leath a cuil.

14 Agus an tan déach Júdah na
ndiaigh, féach do bhí an cath rompa, agus
na diaigh, agus do ghoireadar air an
Tighearna, agus do theideadar na sa-
pirt na shuic.

15 And sin do léigeadar fir Júdah
fir, agus mar do gháireadar fir
Júdah, tarla gur bhúail Dia Ieroboam,
agus Israel uile, roimhe Abijah agus
roimhe Júdah.

16 Agus do theitheadar clann Israel
roimhe Júdah, agus do sheachuid Dia
iona láimh iad.

17 Agus do mharbh Abijah agus a
phóil iad le hár mór : iodus gur
thit síos marbh Dísrael cúig chéad
míle fear toghtha.

18 Mar sin do cuireadh faoi clann Is-
rael san namfin, & rugadar clann Júdah
laidh, do bhrigh gur sheafadar air an
Tighearna Dia a naithreadh.

19 Agus do lean Abijah a ndiaigh
leomam, agus do bhean caithreacha
dóe, Bet-el gun a bailtibh, agus Jessa-
rah gun a bailtibh, agus Ephraim gun
a bailtibh.

20 Ní mó rug Ieroboam neart a rís a
laidhibh Abijah ; agus do bhúail an Ti-
ghearna é : agus deug fé.

21 Acht d'fás Abijah cumhachdach,
agus do phós fé ceithre mná déug, agus
rugadh dhí mhac agus síthche, agus
Eingheana déag dhó.

22 Agus an chuid oile do ghníomhuibh
Abijah, agus a shligthe, agus a raidhte,
atáid iad scríobtha a stair Iddo an
sliagh.

C A I B. XIV.

*Ag Afa an pobal go Dia ar ais. 6. Chuir
fé caithreacha Júdah suas. 12. & bhúail
fé na Hetiópigh.*

M ar sin do choduil Abijah a bhfochair
a aithreadh, agus dadhláiceadar é a
ceathruigh Dhi'bhí. agus do riochuidh
Afa a mhac iona aít : iona láethibh do
bhí an tír luaimhneach deich mbliadhna.
2 Agus do rinne Afa an ní fa maith

agus fa ceart a radharc a Thighear-
na Dé.

3 Óir do theilg fé feachad altóra
na ndé ccoimhitheach, agus na haite
árda, agus do bhris fé síos na hio-
mhaighé, agus do ghearr síos na gar-
raín.

4 Agus do aithlún fé do Iúdah an Tigh-
earna Dia a naithreadh diarruidh, & a
dhligheadh & a aithéanta do choimhead
5 Mar an gcéadna do rug fé as caith-
reachaibh Iúdah uile na haite árda, agus
na hionmhaighé : agus do bhí an rí-
ghachd focair dá lathair.

6 Agus do chuir fé oithreacha daing-
ne suas ann Iúdah : óir do bhí cúinnis ag
an tír, agus ní raibh cogadh ar bith
ansin bliadhnuibh sin : do bhrigh go ttug
an Tighearna luaimhneas dó.

7 Uime sin a dubhairt fé ré Júdah,
Cuirim na caithreacha suas, agus dea-
nam balladha na timchioll, agus tuir,
geatadha, agus barradha, an feadh
bhias an fearann fos air ar coor fein ;
do bhrigh gur iarramar ar Ttighearna
Dia, do ghuidheamar é, agus thug fé
socrachd dhúinn da gach uile thaoibh ;
mar sin do rinneadar fairgníomb, agus do
chuidar air a naghaidh.

8 Agus do bhí sluaigh daóine ag Afa
do iomchradh targaid agus gaeithe as
Iúdah, trí chéad míle ; agus as Benja-
min diomhradh sciatha, agus do
thairngeadh boghadha chéad, & ceithre
síthchid míle : do budh fir árrachda
chróidha iadso uile.

9 Agus tháinig Serah an Tetiopeach
amach na naghaidh, lé sluaigh mhíle do
mhilitibh, agus trí chéad carbad : agus
tháinig fé go Marefah.

10 Ann sin do chuidh Afa amach na
aghaidh, agus do chuireadar an cath a
norduehadh a ngleann Sephatah ag
Marefah.

11 Agus déigh Afa air A Thighear-
na Dia, agus a dubhairt, a Thighearna
as beag agadfa cabhair do thabhairt,
ceachtar acá lé móran, nó luchd gan neart
ar bith, tabhair dhúinne cabhair a Thi-
ghearna Dia : óir is ort chuirmid sinn
féin & ann thainmfi theighmid a nagh-
aidh an níomuidfé : ó Thighearna, is tá ar
Ndía : ná beireadh daíne báidh ort.

12 Ann sin do bhúail an Tighearna
na Hetiópigh roimhe Afa agus roim-
he Iúdah, agus do theithiodar na
Hetiópigh.

13 Agus do lean Afa agus an mbuin-
tíir do bhí na fhochair iad go Gérar,
agus do claidheadh na Hetiópigh ionnus
nar sheadadar iad fein do tharthaíl : óir
do marbhadh iad a lathair an Tighear-
na, agus a lathair a slóigh ; agus rugadar
romhóran éadla léó.

14 Agus do bhúileadar na caithrea-
cha uile fa ccúairt timchioll Ghéarar :
óir tháinig eagla an Tighearna orra,
agus

agus do airgeadar na caithreacha, uile: óir do bhí iomarcuigh éadala ionnta.

15 Do bhílleadar mar an ccéadna na bnaiteacha airnéise, agus rugadar leó iomarcuigh córach agus cámhall, agus d'filleadar go Hierusalem.

C A I B. XV.

Tá bhriathraibh Afariah an Faigh, 8. Do chuir Asa na biodhail as an tár. 12. ar rinne Cuadrath re Dia.

A Gus tháinig spiorad Dé ar Afariah mhac Oded.

2 Agus do chuaidh sé amach a ccoinne Asa, agus a dubhairt ris, Eistigh riomfa Asa, agus Iúdah uile, & a Bhenjamin, atá an Tighearna maille ribh, an feadh bhéithi maille ris; & má iarthaoi é atá fé ar faghail agaibh; acht ma thréigthi é, tréighidh sé sibh.

3 Anois do bhí Israel ré haimfir shada gan an Dia fire, & gan sagart teaguilg, agus gan dligheadh.

4 Acht a nuair d'filleadar iona mbuaidhreadh, air an Tighearna Dia Israel, agus diarradar é, do fuaradar é.

5 Agus anofna haimsearuibh sin ní raibh fíothcháin ar bith ag an tí do rachadh amach, no ag an tí do thiuchadh a steach, acht buaidhearta móra air gach uile áitreabhach na críoch.

6 Agus do bhí tír dhá milleadh ag tír oile, agus cathair ag cathair oile; óir do bhuaidhir Dia iad lé gach uile aindeise.

7 Bithi Láidir air a nadhbharfín, agus ná bidis bhuir lámha lag, óir do gheabhtháoi luach bhuir fíothair.

8 Agus an tan do chiala Asa na briathraí, agus tairghire Oded an faigh, do ghabh meanma é, agus do theilg sé feachad na hiondúil adhsfíathmhara as crích Iúdah, agus Bhenjamin uile, agus as na caithreachaibh do ghabh sé do shliabh Ephraim, agus do athnuaghuidh fé altoir an Tighearna.

9 Agus do chruinnigh sé Iúdah agus Benjamin uile, agus coimhghithigh maille riu as Ephraim, agus as Manasseh, & as Simeon: óir do shíleadar móran Dísrael air, a nuair do chonncadar go raibh a Tighearna Dia leis.

10 Mar sin do chruinnigheadar iad féin a ccionn a chéile ann Jerusaleim an treas mí annfa. Cuigeadh bliadhain déag do ríoghacht Asa.

11 Agus do shíladar don Tighearna fá namsín féin, do na creachuibh thugadar leó, feachd ccéad damh, & feachd míle cáora.

12 Agus do rinneadar cuadrath, an Tighearna Dia a naithreadh diarruidh le na nuile chroidhe, & le na nuile anam:

13 Ionduis gídh bé nach iarrfadh an Tighearna Dia Israel, go ccurrídh chum báis é, má beag nó mór, má fear nó bean é.

14 Agus thugadar míonna don Tighearna do ghuth árdmhór agus le gach agus le stocaibh, agus le comatibh.

15 Agus do luathgháir Iúdah uile na míonnaibh sin; óir do mhíonnaighdar le na nuile chroidhe, agus diarradar le na ttoil iomlain, agus fuaradar é & thug an Tighearna focraicht d'bhíthíochíoll fa ccuairt.

16 Agus mar an ccéadna Maachathair Asa an Rígh, do athruigh é ó bheith no bainríoghain, do bhíthí ndéarnuigh sí iomaigh a ngráin agus do gheairt Asa fíor a; hionnigh agus do mhionbhuigh í, & do kíg í i ag froth Cedron.

17 Acht níor cuiteadh na hiondúla ar ccal ann Israel; gídhéadh do bhí croidhe Asa iomlan ar feadh a sháoghail.

18 Agus thug sé go tigh Dé na nuile do choisrig a athair, agus na nuile do choisrig lé féin, airgíod, agus é, agus foighthighe.

19 Agus ní raibh cogadh ní bhadh ag go nuige an cuigeadh bliadhain arís chad, do ríoghacht Asa.

C A I B. XVI.

Peacadh Asa, 10. A fhearg re Hamaí a éastainte ar a bóas.

A Nla feiseadh bliadhain déag a shíthchíd do rígh Asa, thá Baafa Rígh Israel suas a naghaidh Iúdah; agus do chuir fé Ramah sin ar chor nach léigfeadh sé aonduine a theacht a steach, nó dhul amach go Hafa, Rígh Iúdah.

2 Annsin thug Asa airgíod agus ór amach as ionannuibh thighe an Tighearna, agus as tigh an Rígh, agus do chuir fé go Benhadad Rígh na sin do bhí na chomhnuigh ann Damíon, gha rádh,

3 Atá ceangal eadrúna ag te-fa, mar do bhí eidir machairse agus bethair: féach do chuir mé chugat airgíod agus ór; imthigh, bris do shíocháin re Baafa Rígh Israel, chor go nimeochachd sé uaimse.

4 Agus déist Benhadad ris a Rígh Asa, agus do chuir sé caipitín a shléigh a naghaidh chaidreacha Israel, agus do bhuaileadar ionn, agus Dan, agus Abel-maim, agus uile chaidreacha stoir Naphtali.

5 Agus árla a nuair do chiala Baafa sin, gur éirigh lé do dar Ramah suas, agus gur fuir fé do obair.

6 Annsin rus an Rígh Asa Iúdah uile leis, agus rugadar leó clocha Ramah, & a hadhmáid, le a raibh Baafa gha re suas, agus do chuir fé Geba agus bithí suas leó.

7 Agus annfa namfin tháinig Hanani an feuchadoir mar a raibh Afa Rígh Judah, agus a dubhairt fé ris, do bhrígh gur rígh tú do dhoigh a Rígh na Siria, agus nach ann do Thighearna Dia do chuir sé do dhoigh, uimefin do imthigh sluaigh Rígh na Siria as do láimh.

8 Nach ar mhór sluaigh na Netíopeach agus na Lubimeach, maille ré mo rin carbad & marchluagh? gidheadh do bhrígh gur thaobh túfa ris an Tighearna, thug fé ann do láimh iad.

9 Oir rithid fuile an Tighearna chuige agus uadh ar feadh an domhuin, dá fhóillfughadh fein láidir to thaobh na druinge a mbi a ccoiabe iomlán da thaobh. Annfa do rinne túfa go leamh: uimefin ó so apach biaidh cogadh ort.

10 Ann sin do bhi fearg air Afa ris an bhfeuchadoir, & do chuir fé a ttigh príoiné: oir do bhi fé air cuthach ris do bhrígh fo. Agus do bhrúigh Afa drong don phobal fa namfin fein.

11 Agus feuch gníomha Afa tofach & deishionach, ataid cheana scríobhtha a leabhar Ríogh Judah agus Ísrael.

12 Agus do ghabh enlaiste Afa ina chloibh an naomhadh bliadhúin diag ar fhithchid da righe, nó go raibh a eallainte anmhór: gidheadh iona thineas níor iarr fé an Tighearna, achd na leagha.

13 Agus do choduil fé a bhfochair a aithreadh, agus déug fé annfa naomhadh bliadhúin agus da fithchid da righe.

14 Agus do adhlacadar é iona thoma fein, noch do rinne fé dhó fein a ccaithreachaibh Dhaibhi, & do chuireadar a annfa leabuidh do bhi lán do dheagh-bhóluibh, & do mhóran fórt (spíof-nadh) ar na nelea dealadhuia an pho-thair: agus do rinneadar loiscadh ro-mhór ar a shon.

C A I B. XVII.

Dechuir Iehosaphat an Eaglais; 12 & an Ríghachd a nordughach.

1 Agus do ríghuadh Iehosaphat a mhac iona ait, agus do neartuigh fé e fein a naghaidh Ísrael.

2 Agus do chuir fé neart daoine a ccaithreachaibh daingne Judah uile, & do chuir fé garlín a bhíearann Judah, agus a ccaithreachaibh Ephraim, noch do ghabh Afa a athair.

3 Agus do bhi an Tighearna le Iehosaphat, do bhrígh gur shiubhuil fé a ccaithlighthibh a athar Daibhi, & nar iarr fé chum Baalim.

4 Acht do ghuidh fé chum an Tighearna Dia a athar, agus do shiubhuil fé iona aitheannuibh, agus ní do reir ghníomha Ísrael.

5 Uimefin do dhaingnidh an Tighearna an ríoghacht iona láimh, & thug Judah uile tiodhlúice chum Iehosaphat, agus do bhi faidhbhríos, agus onóir aige go lóe.

6 Agus do bhi a chroidhe ar na thóg-

bhaíl suas a slighthibh an Tighearnas tuilleamh fós, do chuir fé na haite áirda agus na garrain as Judah.

7 Mar an cceádna air an ttreas bliadhúin dá righe, do chuir fé teachta a ccionn a phríoiníadh, eadhon go Ben-hail & go Hobadiah, & go Sechariah, & go Netaneel, & go Micajah, do theagasc a ccaithreachaibh Iúdah:

8 Agus do chuir fé Lebhitigh leó, eadhon Semajah, agus Netaniah, & Sebadiah, & Afahel, agus Semiramot, agus Iehonatan, & Adonijah, agus Tobijah, agus Tob-adonijah, Lebhitigh; agus maille riu, Elisama, agus Iehoram, sagairt.

9 Agus do theagaisceadar ann Judah, agus do bhi leabhar dlíthe an Tighearna aca, agus do chuadar timchioll ar feadh chaithreach Iúdah, agus do theagaisceadar an pobal.

10 Agus do thuit eagla an Tighearna air uile ríoghachtuibh na ccrioch do bhi timchioll Iúdah, ionnus nach dearnadar cogadh a naghaidh Iehosaphat.

11 Thugadar sos cuid do na Philistí-nibh tiodhlúice chum Iehosaphat agus cíos airgid; agus thugadar na Harabianuigh tréada chuire, seachd míle agus seachd cead reithe, agus seachd míle agus seachd cead poc.

12 Agus dfa Iehosaphat mór go hadhbhal, agus do chuir fé sías ann Iúdah caisleín agus caithreacha fóir.

13 Agus do bhi iomad gnothuigheadh aige a ccaithreachaibh Iúdah, & luchd coguidh, daoine neartmhara gaisceamhla ann Jerusaleim.

14 Agus is iadfa a nuibhre do reir thighe a naitheadh: do Judah caipitínigh míleadh; Adnah an té buadh oir-dhearca, & daoine cumatacha a ngaisceadh na fhochair, trí chead míle.

15 Agus na dhiaighsin do bhi Iehohanan an caipitín, & na fhochair fíndhá chead agus ceithre fithchid míle.

16 Agus na dhiaigh sin Amasiah mhac Sichri, noch dofrait é fein go tuilleamhail don Tighearna, & maille ris, dhá chead míle fear láidir beodha.

17 Agus do Bhenjamin: Eliada, fear cumatacha a cecórhachd; agus maille ris daoine armtha re bodha & re físeith, dhá chead míle.

18 Agus na dhiaigh sin do bhi Iehosabad, & maille ris sin céud & ceithre fithchid míle, reigh gléasta chum an chogaigh.

19 Do bhadar fo ag feithiomh air an Rígh, taobh amuigh don draing do chuir an Rígh a ccaithreachaibh daingne air feadh Judah uile.

C A I B. XVIII.

Annotb. Iehosaphat tar fíis a spleamhras re Abah.

Anois

A Nois do bhí faidhbhrios agus onóir ag Iehosaphat go líonmhar, & do rinne sé cleamhnas re Ahab.

2 Agus tar eis bliadhna áirigh, do chuaidh seifion go Hahab go Samária, & do mharbh Ahab caoirigh, & doimh go léir dhó fein agus do na daoineibh do bhí na fhochair, agus diarr air dul leis suas go Ramot-gilead.

3 Agus a dubhairt Ahab Righ Ísrael re Iehosaphat Righ Iúda, An racha tusa liomsa go Ramot-gilead? & do fhrea gair seifion é, Ataimse mar atá tusa, agus mo dhaoine mar do dhaoine, agus bíamaoid leachd annsa coagadh.

4 Agus a dubhairt Iehosaphat re Righ Ísrael, Guidhim thú, fagh féala ó bhreithir an Tighearna a niugh.

5 Uimefin do chruinnigh Righ Ísrael a bhfochair a chéile do na faighibh ceithre chéad fear, & a dubhairt sé riú, an racham suas go Ramot-gilead do chur catha, nó an locfa me? Agus a dubhradarfan, imthigh, óir do bhéara Dia a laimh an Righ i.

6 Acht a dubhairt Iehosaphat, nach bfuil annsa faigh oile do mhuintir an Tighearna, ionduis go bhfaifrochaimis de?

7 Agus a dubhairt Righ Ísrael re Iehosaphat, Atá fós aonduine amháin lé a bhfeadfuimis ceastnughadh um an Tighearna: acht ará fuath agamsa air, óir ní thairghireann sé maith dhamh go bráth, ach olc gach uile áir: sé fin Micajah mhac Imla. Agus a dubhairt Iehosaphat, Ní habradh an Righ mar sin.

8 Agus do ghoir Righ Ísrael ar aon dá oifigeachaibh, agus a dubhairt, tabhair leachd go luath Micajah mhac Imla.

9 Agus do shuigh Righ Ísrael & Iehosaphat Righ Iúda, gach aon aca iona chathaoir fein éduigthe iona robuibh, & do shuigheadar a nait fhaifing a ndul a steach gheata Samária, agus na faighe uile ag faigheadoireachd as a ccoinne.

10 Agus do rinne Sedeciah ríhac Chanaanah adharca iaruin dó fein, & a dubhairt, Is marfo a deir an Tighearna, leó fo bhuaillios tú Siria no go fctioflar iad.

11 Agus do thairghireadar na faighe uile mar sin, gha radh Imthigh suas go Ramot-gilead, agus beir buaidh: óir do bhéara an Tighearna a laimh an Righ i.

12 Agus do labhair an teachdaire do chuaidh do ghairm Mhicaiah, dhá radh ris, feuch tabeanuid bríathra na bhfagh maith don Righ ag teacht le chéile: guidhim thú, biodh thfocalfa mar an céadna mar fhocal aoin diobhsan, agus abairfi ní maith.

13 Agus a dubhairt Micaiah, mar mhairios an Tighearna, gídh bé ar bith a déaras mo Dhia, isé fin a déaras mifi.

14 Agus a nuair tháinig sé gus an Righ, a dubhairt an Righ ris, A Mhicaiah, an rachum go Ramot-gilead do chathnughadh, nó an locfa mé? agus

a dubhairt seifion, Imthigh suas aon beiridh buaidh, óir do bhéartha an t-laimh iad

15 Agus a dubhairt an Righ ris, Ce mheid uair do ghreineochus mé thá pa éainni do radh riom acht firinne, a nuair an Tighearna?

16 Anfin a dubhairt seifion, Do chonnaire mé Ísrael uile scaptha air ar fíebhtibh mar chaorchá gan aodhair, agus a dubhairt an Tighearna, Ní bfuil maighistir acafo, filledis ar a nadhbhar gach aon da thigh fein a fíothchaim.

17 Agus a dubhairt Righ Ísrael re Iehosaphat, Nach ar innis mé duit nach tuiarfadh sé maith dhamhfa acht de?

18 A dubhairt sé a ris, uimefin bríathar an Tighearna, Do chonnaire mé an Tighearna na shuidhe iona chathaoir agus sluaigh fhlaithreamhu na feadma air a laimh dheis, agus chlé.

19 Agus a dubhairt an Tighearna, Cia bhéaras air Ahab Righ Ísrael dhíuas, agus tuitim ag Ramot-gilead: agus do labhair aon gha radh ar ar modhio, agus ar oile air an modh iad.

20 Anfin tháinig spiorad amach, agus do sheas sé as ccoinne an Tighearna, agus a dubhairt, faide chuaidh mifi faoi Agus a dubhairt an Tighearna ris, creid mifi?

21 Agus a dubhairt seifion, Ní mé amach, agus bíadh mé am fionn bhreagach a mbéil a shagh uile. Agus a dubhairt an Tighearna, brúilleochaidh tí é, agus fós eireochuidh leachd: éirigh amach, agus déana mar sin.

22 Anois ar a nadhbharfin fíoch do chuir an Tighearna spiorad bréagach a mbéil na bhfaghla agadfa, & do labhair an Tighearna olc at haghaidh.

23 Anfin tháinig Sedeciah mhac Chanaanah a ccomhfhogus, agus do bhíad Micaiah air an ngyall, & a dubhairt, d'fughe a ndeachaidh spiorad an Tighearna uaimse do labhairt ríofa?

24 Agus a dubhairt Micaiah, feuch do chise tusa air an lá fin fein rachaid a feomra a bhfad a steach do fíochlach fein.

25 Ann fin a dubhairt Righ Ísrael, ghuaidhfe Micaiah, agus beiridh air an t-go Hamon riaghloir na caitreach, agus go íos mac an Righ.

26 Agus abruidh, is marfo a deir an Righ, cuiri h é fo annsa bhriosan, agus bíadh uile é lé harán na hanacra, agus t'huifre na peannaide nó go bhíllidh mifi a fíothchaim.

27 Agus a dubhairt Micaiah, n'fhilleann tú go d'umhin a fíothchaim, annsin níor labhair an Tighearna thomfa. Agus a dubhairt seifion, Eirigh fo a phobal uile.

28 Marfin do chuaidh Righ Ísrael & Iehosaphat Righ Iúda, suas go Ramot-gilead.

29 Agus a dubhairt Righ Ísrael re Iehosaphat, d'chíuife mifi mé fa,

7 Anois uimefin biodh eagla an Tigh-
earna oruibh, tugaidh dá bhur nairt
é déanaidh é; oir ní bhfuil éiceart ar
ann ar Tighearna Diane, nó meas
ar phearlannuibh, nó glacadh chumh-
iach.

8. Agus do áitigheadar annsin, agus do rinneadar sanctor dhuitfi ann, doḡ ainn, gha rádh. 9 Ma

9 Ma sheasmaoid as coinne an tighisí, agus dot lathairí, (óir atá hainm a ffighe) a nuair thiofas olc oruinn, mar atá an cloidheamh, breitheamhus, nó plaigh, nó gorta, & éighfeam chugadfa sonar naindeisi, annsin cluise tula, agus cuideochuidh tu [rinn.]

10 Agus annois feuch clann Ammon, agus Mhoab, agus shleibhe Seir, nach ar léig tú do chloinn Ísrael díonnfúighe, a nuair thagadar us crích na Héigpte, acht do fhilleadar uatha, agus nior mhilleadar iad.

11 Féuch (a deirim) an luaigheacht do bheirid dhúinn teacht dar teilgion as do sheilbhí, noch thug tú dhúinn a noigheacht.

12 O ar Nda, nach béara tú breath orra? oir ní bhfuil neart ionnuinne a naghaidh na buidhne móireisí thig ar naghaidh, agus ní seas duine créad do dheanam, acht ar fáil do bheith riotla.

13 Agus do sheas Júdah uile as coinne an Tighearna, & a cclann bheag, a mná, agus a leanba.

14 Ann sin thainic spiorad an Tighearna air Iahafel mhac Secharia, mhic Benajah, mhic Jehiel, mhic Mattaniah, Lebhteach do mhacaibh Afaph, a meisc an chomhchruinnigh.

15 Agus a dubhairt fé, Eistighisí a Júdah uile, agus sibhí a áitreabhacha Ierusalem, agus tula a Rígh Jehosaphat, is mar ío a deir an Tighearna ribh, ná bíodh eagla nó anbhúain oruibh ar son a niomaid coimthiopoillsí; oir ní libhsí an cath, acht lé Dia.

16 A marach teighidh síos na naghaidh: feuchuidh a taidfion ag teacht a níos a síghe bheinne Sis, & do gheabhthaoi iad ag ceann na habhann, as coinne fháfaigh Jeruel.

17 Ní riachdanus daoibh troid annsa chathso sibh fein; seasuidh bhur ccomh-nigh, agus do chisfidhe cabhair an Tighearna maille ribh, ó a Júdah & Jerusalem: ná himeagluighidh, & ná lithidh; a marach éirgidh amach na naghaidh, oir bíad h an Tighearna maille ribh.

18 Agus do dhrom Jehosaphat a cheann agus a aghuidh chum na talman, agus do leig Júdah uile, agus muintir Jerusalem iad fein: síos as coinne an Tighearna ag adhradh an Tighearna.

19 Agus na Lebhitigh do chloinn na Coobaitéach, agus do chloinn na Ccorhitéach, deirgheadar síos do mholadh an Tighearna Dia Ísrael le guth ard fol-lughlan.

20 Agus deirgheadar go moch ar maidin, agus do chuadar amach go sífach Teoca: agus mar do chuadar amach, do sheas Jehosaphat, agus a dubhairt, Eistigh riomsa a Júdah, agus sibhí áitreabhúigh Jerusalem, Creidigh ann bhur Tighearna Dia, mar sin bheithí daingion; creidigh dia fháighe, agus béarthaoi buaidh.

21 Agus an tan do rinne sé comh-le ris an bpobal, dórdaigh sé an ceoil don Tighearna, agus do mhá fadh sciámh na naomhthachda, a nuair do rachaidis amach as coinne an tighisí agus a radh, Moluidh an Tighearna, oir mairidh a thrócaire go brith.

22 Agus an tan do thóshuigh an ceol agus an moladh, do chur an Tighearna luigheachain a naghaidh chloinne Ammon, Mhoab, agus shleibhe Seir, noch thainic a naghaidh iad, do buaileadh iad.

23 Oir do sheafadar clann Ammon, agus Mhoab síos a naghaidh áitreabhacha shleibhe Seir, da marbhadh agus da léiricrios: agus an tan do churadar deiradh le marbhadh mhóir Seir, thug gach aon aca fein díochaid ar a chéile do mharbhadh.

24 Agus a nuair thainic íodah iad re tor na faire annsa bhíadh, do chadar ar a tsuagh mór, agus sin do bhádar na corpuibh marbh a tuitim go talamh, agus ní dheachaid duine as diobh.

25 Agus a nuair thainic Jehosaphat agus a dhaoine do bhreath na ndéadala leó, fuaradar a meisc a corp marbh iomarcaidh fíadhbha agus féod buáda (noch do nochadar do dhóibh fein) níos mó ná díochaid diomchar; agus do bhádar trí li a cruinnighadh na héadala, do bhí a comhhorfion.

26 Agus air an cceathramhad do chruinnighadar iad fein a nglan Berachah, oir is annsin do bheirightheadar an Tighearna: ar a radhósin do goireadh gleann Berachah do ná sin gus a niugh.

27 Ann sin dífilleadar gach uile dhúine do Iudah & do Jerusaleim, & Jehosaphat na tfofach, do dhul a rís go Jerusaleim maille re lúithghaire: oir thug an Tighearna orra gairdeas chus do dhéanamh os cionn a náimhad.

28 Agus thagadar go Ierusalem na faltrachaibh, & le cláirfeachuibh, agus le síocaibh, go tigh an Tighearna.

29 Agus do bhí eagla Dé ar naghaidh do bhí críoch sin uile, a nuair do chualadar gur throid an Tighearna a naghaidh namhad Ísrael.

30 Mar sin do bhí rioghacht Jehosaphat ciúin: oir thug a Dhia síamhus do timchioll fa ccairt.

31 Agus do bhí Jehosaphat na Rígh ós cionn Júdah: do bhí sé troidh agus cuig bhliadhna daois a nuair do thóluigh fé a rígh, agus do ríghuibh fé cuig bhliadhna fíadhbha ann Jerusaleim: agus dob é ainm a mháda Alubah inghean Shilhi.

32 Agus do shuibhadh fé a síghe Áh a athar, nior dhealuidh fé rí, ag leamhuin an neithe do budh ceart a re dharc an Tighearna,

13 Gidheadh nior cuireadh na háite ina ar cail ar nior ullmhuigheadar na dhóine a croidthe fós do Dhia a naitheadh.

14 Anois an chuid oile do ghníomh-níh Jehosaphat, tofach & deighionach, foch aild scriobhtha a leabhar Jehu mic Hanani, noch air ar labhradh a leabhar Ríogh Ísrael.

15 Agus na dhiaigh fo do dheangail Jehosaphat Rígh Júdah é féin le Ahafiah Rígh Ísrael, noch do bhí lán do dhíorthghníomhuibh.

16 Agus do cheangail feisíon é féin na do dhéanamh long do dhul go Tar-ís; agus do rinneadar no lunga a Ne-ko-gaber.

17 Ansin do thairghir Elieser mhac Doabhab ó Mharefah a nagaigh Je-hosaphat, ga rádh, Do bhrigh gur cheangail tu thú féin re Ahafiah, do bhris an Tighearna hoibreacha: agus do bhá-
do go Tar-ís.

CAIB. XXI.

Le Jehoram fhuilteach do thairgir Elias bás fhuilteach do theachd.

1 Anois do choduil Jehosaphat a bhfo-
achair a aithreadh, agus do hadh-
leadh ag aithribh é a ceathruigh
Dháibhí, agus do ríoghuidh Jehoram a
mhac iona áit.

2 Agus do bhádar dearbhraithre
ag mic Jehosaphat, Afariah, agus Jehiel,
agus Sechariah, agus Afariah, agus Mi-
chael, agus Septhiah: do b' iadso uile
ní Jehosaphat Rígh Ísrael.

3 Agus thug a nathair tíodhlaice móra
dháibh dairgead agus dór, agus do neit-
híbh mórhaigh, maille re caithreachaibh
dhéine ann Judah: acht thug fé an rí-
ghacht do Jehoram, do bhrigh gur bhé
an chéideán é.

4 Anois a nuair do bhí Jehoram ar
néighe suas a ríoghacht a athar, do
dhéanadh fé é féin, agus do mharbh
fé a dhearbhraithreach uile leis an
croidheamh, agus fós morán do phrionn-
fadhúibh Ísrael.

5 Do bhí Jehoram dhá bhliadhuin déag
ann fúiche daois a nuair do thosuigh
fé aighe, agus do bhí fé na Rígh ocht
mbladhna ann Jerúsaleam.

6 Agus do shuibhail fé a slighe
Rígh Ísrael amhuil do rinne tigh A-
hab: oir do bhí inghean Ahab aige na
mgoi: agus do rinne fé an ní fa-
bhe a Tadharc an Tighearna,

7 Acht cheana mór baill leis an
Tighearna tigh Dháibhí do scrios, do
bhrigh an chumarta do rinne fé re
Dháibhí, & mar do gheall fé folus do tha-
bairt do, & dá mhacaibh go bráth.

8 Ann a laethibhíon déirgheadar na
Hedomitigh ó bheith fa riaghail Júdah,
agus do rinneadar Rígh dhóibh féin.

9 Ann sin do chuaidh Jehoram amach

le na phrionnfadhúibh, agus a charbuid
uile leis, & déirigh fé san noidhche, & do
bhual fé na Hedomitigh do tháinic na
thimchioll & caiptinigh na ccarbaid.

10 Mar sin do chuadar na Hedo-
mitigh ó bheith faoi láimh Júdah gus
a nuigh. Anna nam chéadna fós do
fhill Librah ó bheith faoi na láimh, do
bhrigh gur thréig fé an Tighearna Dia a
aithreadh.

11 Tuilleamh fós do rinne fé aite
árda a sléibhtibh Júdah, agus thug fé
air mhuintir Jerúsaleam stríopachus do
dhéanamh, agus do choimbeignidh fé
Júdah chuige sin.

12 Agus tháinic scribhinn chuige ó
Elias an faigh, gha rádh, Is marlo a
deir an Tighearna Dia hathar Dá-
bhí, do bhrigh nar shuibhail tú a sligh-
thibh Jehosaphat hathar, ná a slighthibh
Afa Rígh Judah.

13 Acht gur shuibhail tú a slighe
Rígh Ísrael, agus gur chuir tú d'fachaibh
air Judah agus air áitreabhachaibh Je-
rúsaleam dul le stríopachus amhuil strí-
opachus thighe Ahab, agus mar an
ccéadna mar do mharbh tú do dhearb-
raithre do thigh hathar, do bhí ní budh
féarr ná thú féin:

14 Féuch, buailfidh an Tighearna do
dhaoine lé pláigh mhóir, agus do chlann,
agus do mhná, agus de mhaoin uile.

15 Agus do gheabha tú easlaínte do
thinneas bimeadh, nó go tuite hionathar
amach do bhrigh an ttonnis lá ar É.

16 Tuilleamh oile, do chorrúigh an
Tighearna suas a nagaigh Jehoram
spiorad na Bphilistíneach, & na Nara-
bianach do bhí láimh ris na Hetíopiana-
chaibh.

17 Agus thangadar suas go Júdah,
agus do bhriseadar a steach innte, a-
gus rugadar leo a nuile mhaoin, noch
do frith a tigh an Rígh, agus a mhic
agus a mhná mar an ccéadna, ionnus nar
faghladh aonmhac aige, acht Jehoahaz
an té do b' oige dá mhacaibh.

18 Agus na dhiaigh fo uile do bhual
an Tighearna é, féin iona innighibh le
healláinte dhoileighis.

19 Agus tirla a cionn athnigh, tar
éis dhá bhliadhan, gur thuit a mhionach
as, do bhrigh a thinnis: mar sin fuair fé
bas dealláintibh géara, agus ní dhéar-
nadar a dhaoine loigadh ar bith ar a shon
do nós loige a aithreadh.

20 Do budh dhá bhliadhuin déag ar
fithichid a aois, a nuair do thosuigh fé
a righe, agus do bhí na Rígh an Jerúsaleam
ocht mbladhna, & dimthigh fé gan iar-
ruidh air: acht cheana do adhlacadar
é a ceathruigh Dháibhí, gidheadh ní a
ttuamaibh na Ríogh.

CAIB. XXII.

Tar éis mharbhadh Ahafiah agus Joram
le Jehu, II do fhoichadh Joas ó Ata-
liab.

Agus

A Gus do rinneadar áitreabhuigh Jerusaleim Righ do Ahasiah a mhac do b'ige iona áit: óir an sluagh daoine tháinig leis na Harabíanachaibh don fho-slongphort, do mharbhadar an chlann fa sine uile. Mar sin do rioghuigh Ahasiah mhac Jehoram na Righ ann Judah.

2 Dhá bhliadhuin agus dá fithchíod daois do bhí Ahasiah a nuair do thófuigh sé ríge, agus do bhí sé na Righ aon bhliadhuin ann Jerusaleim: do b' é fos ainm a mhathair Ataliah inghean Omri.

3 Do shiubhail sé mar an ceadadna a slioghthibh thighe Ahab: óir do b' a mhathair a chomhairleach, do dheanamh uile.

4 Ar a nadhbhar sin do rinne sé ole a radharc an Tighearna cosmhúil ré tigh Ahab: óir do b' iad sin a chomhairligh tar eis bháis a athar, dá ttáinic a mhíogadh.

5 Do shiubhail sé mar an ceadadna do reir a comhairle, agus do chuaidh sé le Jehoram mhac Ahab Righ Israel, do chogadh a naghaidh Hafeel Righ na Síria a Ramot-gilead: agus do bhuailleadar na Sírianuigh Joram.

6 Agus d'fíl sé chum a leighis go Iseireel, do bhrigh na cneadh tugadh air a Ramah a nuair do throid sé re Hafeel Righ na Síria, agus do chuaidh Afariah mhac Jehoram Righ Judah síos d'fuchuin Jehoram mhac Ahab Righ Israel ann Iseireel, mar do bhí sé tinn.

7 Agus is é Dhá do bhí míleadh Ahasiah, do bhrigh a dhul d'fuchuin Jehoram: óir an tan tháinig sé, do chuaidh sé amach le Jehoram a naghaidh Iehu mhic Nimfi, noch do unguigh an Tighearna do dhíbirt thighe Ahab.

8 Agus tárla a nuair do bhí Jehu ag críochnughadh breitheamhois ar thigh Ahab, agus fuair sé prionnfadha Judah agus mic dearbhraithreach Ahasiah do bhí ag serbhis do Ahasiah, gur mharbh sé iad.

9 Agus diarr sé Ahasiah, agus rugadar air: óir do bhí sé a bhfolach a Samaria, agus thugadar go Jehu é; agus a nuair do mharbhadar é, do adhlacadar é, do bhrigh (ar siadfan) gur b' mac Jehosaphat é, noch diarr an Tighearna maille re na uile chroidhe: mar sin nach raibh cumhachda ag tigh Ahasiah an rioghachd do chríomhail a ccomhnuidhe.

10 Acht a nuair do chonnaire Ataliah mathair Ahasiah gur marbhadh a mac, déirigh sí, agus do mharbh sí uile shliocht nogha thighe Judah.

11 Acht Jehosabeat inghean an Righ, do ghlac sí Joas mhac Ahasiah, agus do ghad sí é ó bheith a measc na mac Ríogh do mharbhadh, agus do chuir é fein agus a bhanaí a seomra codalta; mar sin Jehosabeat inghean an Righ Jehoram bean Jehoiada an Sagart (oir bá deirbhshúir do Ahasiah i) d'fóingh sí é ó Ataliah, go nar mharbh sí é.

12 Agus do bhí sé a bhfolach a tigh Dé, sé bliadhna, agus do rinneadh Ataliah ós cionn na tíre.

C A I B. XXIII.

Do dhearnadh Righ do Jéas le Jehoiada Sagart. 12 Do mharbhadh Ataliah, do b' fhoirneadair an críochadair.

A Gus anna teachdamhadh bliadhnaí a nearthigh Jehoiada é fein agus thug Caipitínigh na cead a cunnradh ris, agus mhac Jeroham, agus Usmael mhac Jothanan, agus Afariah mhac Obad, agus Maasiah mhac Adaiah, agus Elishaphat mhac Sichri.

2 Agus do chuaidh timchioll Jéas, agus do chruinnigheadar na Lebhithigh annas uile chaitheachaibh Judah, agus chaitheachaibh Israel, agus thagadar a Hierusalem.

3 Agus do rinne an comhchruinnigadh uile cunnradh ris an Righ a tigh Dé, agus a dubhairt seifion ris, bíadha mac an righ na righ mar a dhéanair an Tighearna a ttaobh chloimeadair.

4 A sé so an ní do dhéanair, agus aguibh do na Sagartuibh & do na Lebhithibh théid a steach air an Tíobóid na ndoirseoiribh ag na doiribh.

5 Agus trian a tigh an Righ agus trian ag an bprimheach, agus beid na daoine uile a ccairtibh thug an Tighearna.

6 Acht ná tigeadh ánduine go dté an Tighearna, acht na Sagart agus na mhéid na Lebhithibh bhías ag na strálachd: rachuid siadfan a steach a ttaobh náomhtha; agus comhchruinnig na pobal uile faire an Tighearna.

7 Agus timchiollfuid na Lebhithigh an Righ fa gcúirt, gach áon gun a arm iona láimh, agus gídh b' thógfaidh tigh, cuirfígear chum baís é: agus bithíse a bhfochair an righ a nathuifas sé a steach, agus a nathuifas sé amach.

8 Mar sin do rinneadar na Lebhithigh agus Judah uile, do réis gach comhchruinnig, agus aithin Jehoiada an sagart, agus thug gach ánduine leis a dháine do b' re teachd a steach ar an tsabóid, mar sin an druing do bhí ag dal amach ar an tsabóid: óir níor scaoil Jehoiada a cúrsadha.

9 Tuilleamh fós, thug Jehoiada an sagart do chaipitínibh na cead, gídh agus buicléirigh, agus sciatha, noch b' i Dárbhí Righ. do bhí a tigh Dé.

10 Agus do shiubhídh sé na dáine agus gach áon gun a arm iona láimh, do tháinig don teampall go an ttaobh eile don teampall, re taobh na hionn agus an teampall, ar fad láimh re a Righ.

11 Ann sin thugadar amach an Righ, agus do chuireadar an chomhairle air, agus thugadar an nfiadhbhuigh agus do rinneadar righ dhe, agus do

agus Jehoiada agus a mhic é, agus a du-
thradar, Go mairigh an rìgh.

12 Anois an t-an do chualuidh Ataliah
na daòine ag rioth, agus ag moladh an
rìgh, thainic i chum an phobail go tigh
an Tighearna.

13 Agus damhaire si, agus fèuch do
fheas an rìgh ag phèilear ag an ndul
a steach, agus na prionnsadha agus na
cumpadha a bhfochair an rìgh: a-
gas do bhi pobal na tìre uile ag
gardeachas, agus ag déanamh fuaimhe
si stocaibh, agus an luchd ciùil le
luthbhadhuibh ciùil, agus an mheid do
theargaisleadh duain mholta. Ann sin
do bhris Ataliah a hèadach, agus a
dubhairt, Feall, feall.

14 Ann sin thug Jehoiada an sa-
gar amach caiptinigh na cèad do
mheadh os cionn an tfoigh, agus a
dubhairt se riù, Beiridh amach i as na
luthbhadh; agus gith be leanas i, mar-
thair é leis an ccoidheamh: oir a du-
thair an sagart; na marbhuidh a ttigh
an Tighearna i.

15 Mar sin do chuireadar lāmha innte,
agus a nuair thainic si go dul a' steach
guais na neach, lāmha re tigh an Rìgh
do mharrbhadh ann sin i.

16 Agus do rinne Jehoiada cumradh
oir é fein, agus an pobal uile, agus an
tìg go mbeidis na muintir ag an
Tighearna.

17 Ann sin do chualidh an pobal uile
go tigh Bhaal, agus do bhrisfodar sìos é,
agus do bhrisfodar a altora, agus a
luthbhadh na mblodbaibh, agus do mhar-
bhadh Mattan sagart Bhaal a bhfiadh-
uile na naltórach.

18 Dòrduigh Jehoiada mar an cè-
ad oisgidh thighe an Tighearna
reilim na sagart na Lebhithigh, noch
dòrduigh Daibhi a ttigh an Tighearna
do bhàirt ofrala loise an Tighearna,
mar a si scrìobhadh a ndligheadh Mhaoise,
uile re gardeachas agus re céol, mar
dòrduigh Daibhi.

19 Agus do chuir se doirfeoirigh ag
geasduibh thighe an Tighearna, ion-
du nach ttiucfadh duine ar bith
do bheith neamhghlan a néinni, a steach
ann.

20 Agus rug se leis caiptinigh na
cèad agus uisile, agus uachdarain an
phobail, agus luchd na criche uile, a-
gas thugadar an rìgh a nuas ó thigh
an Tighearna, agus thangadar thrid
an agata ard go tigh an rìgh, a-
gas do chuireadar an rìgh a ccathaóir na
rìghachta.

21 Agus do rinneadar daòine na tìre
uile lathghaire, agus do bhi an cha-
thair fuimheach, tar eis Ataliah do
mharrbhadh leis an ccoidheamh.

C A I B. XXIV.

Tar eis bhaist Jehoiada do ehlann Joas chum na
luthbhadh; 23 ar rug na Sirianuigh balaigh air.

DO bhi joas seacht moiladhna daòis
a nuair do thoigh se a rìgh
agus do bhi na rìgh ceathrachad bla-
adhan ann Jerusalem: agus do bé ainm
a mhathar Sibeá ó Bheer-seba.

2 Agus do rinne Joas an ni fa maith
a rathare an Tighearna air feadh laethe-
adh Jehoiada an Sagart.

3 Agus thug Jehoiada dias ban
chuire, agus do ghein se mic agus in-
gheana.

4 Agus tarta na dhiaigh so go raibh
dinninn ag Joas tigh an Tighearna
do leasughadh.

5 Agus do chruinnigh se a bhfochair
cheile na sagart agus na Lebhithigh,
agus a dubhairt se riù, éirgidhe amach
go caithreachaibh Judah, agus cruinni-
gidh ó Israel uile, airgid dathnuaghadh
thighe bbur Nde ó bhliadhuin go bli-
adhuin, agus féuchuidh go ndéantaio
deithnais ris an ceis: gidheadh ni dhé-
arnadar na Lebhithigh deithnais ris.

6 Agus do ghoir an rìgh air Jehoiada
an tiachdarán, agus a dubhairt se ris,
cred fa nár chuir tu dsiachaibh air na
Lebhithibh an gearradh do thabhairt a
steach ó Judah agus ó Jerusalem do réir
aithne Mhaoise scrìobhadh an Tighearna,
agus chomhchruinnigh Israel go taber-
nacuil na siadhuise?

7 Oir do bhrisfodar mic Ataliah an
droichbheannsin, tigh Dé, agus do bbron-
nadar do Bhalim neithe coisreagtha
thighe an Tighearna.

8 Agus ar aithne an Rìgh do rinnea-
dar còfra, agus do chuireadar tiobh a-
muich é ag geata thighe an Tighearna.

9 Agus thugadar suagra ar feadh Ju-
dah agus Jerusalem, an gearradh do leag
Maoise oclach Dé anfa bhfiach ar
Israel, do thabhairt a steach chum an
Tighearna.

10 Agus do bhi lathghaire ar na
prionnsadhuibh agus ar an bpobal uile,
agus thugadar a steach, agus do theil-
geadar annfa chófra nó gur chuireadar
crioch air.

11 Anois tarta si an nam ar tu-
gadh an còfra go hoisg an Rìgh le
lāmha na Lebhiteach, agus a nuair do
choncadar gur mhór an tairgid; thainic
scrìbhneoir an rìgh & oisgeach a nardha-
gairt, & dfoimhuigheadh é, & do ghla-
radar agus rugadar dha a' tìr fein a ris é.
Marfo do midis li ar li, agus do chruin-
nigheadar iomarcadh airgid.

12 Agus thug an rìgh, agus Jehoi-
dah é do na daoinibh do rinne scrìobhadh
thighe an Tighearna, agus fòs don luchd
doibrigh iarann agus pris do dheafu-
ghadh thighe an Tighearna.

13 Mar sin do oibrigheadar an luchd
fiochair, agus do chriochnuigheadar a
nobar go biomlan, agus do chuireadar
tigh Dé iona staid fein, agus do dhain-
gnisheadar é.

14 Agus a nuair do chriochnuigheadar

3. thugadar an chuid oile do naigiod a lathair an Righ agus Jehoiada, dá ndearnadh foithighe do thigh an Tighearna, foithighe óir & airgid: & dofráladar ofraíla loifge a tigh an Tighearna a ecomhuigh, ar feadh laeththeadh Jehoiada.

15 Acht do bhi Jehoiada áolta, agus lán do lethibh a nuair déug fé; ceud agus triochad bliadhna dáois do bhi fé a nuair fuair fé bás.

16 Agus do adhláiceadar é a cca-thruigh Dhaibhi a measc na Ríogh, do bhrigh go ndéarna fé maith ann Israel a-raon a ttaobh Dé agus a ttaobh a thighe.

17 Anois tar eis bháis Jehoiada thagadar prionnfadha Judah, agus do rinneadar umhla don Righ; annsin déist an Righ ría.

18 Agus d'faghadar tigh an Tighearna Dia a naitheadh, agus do fhríohtailleadar garraín agus iodhuil: agus tháinic dioghastus air Judah agus air Jerúsalem ar son an pheacaidhí aca.

19 Gidheadh do chuir seisiún fuidhe chuca dá ttabhairt air a nais chum an Tighearna, & do fhiadhnuigheadar na naghaidh: ach ní thugadar lán aire dhoibh.

20 Agus tháinic spiorad Dé air Shechariah mhac Jehoiada an sagart, noch do sheas ós cionn an phobail, agus a dubhairt fé ría, Is mar fo a deir Dia; Cred fa fardigháthí aitheantó an Tighearna, as nach feidir libh bheith seanmhar? do bhrigh gur threigebhair an Tighearna, do threig seisiún sibhí mar an gcéadna.

21 Agus dfealladar jona aghaidh, agus do chlochadar lé clochaibh é ar aithne an Righ a coúirt thighe an Tighearna.

22 Marfo nar chuimhnigh an Righ Joas an cineúl do rinne a athair Jehoiada air, acht do mharbhf sé a mhac: agus a nam a bhais a dubhairt fé, Go bhfaicidh an Tighearna sin, agus go coúitighidh fé é.

23 Agus tirla a ndéireadh na bliadhna go táinic slúagh na Siria suas na aghaidh: agus thagadar go Judah agus go Hierusalem, agus do mharbhadar na prionnfadha uile a measc an phobail, agus do chuireadar a néadail uile go Rígh Dhamascus.

24 Oir tháinic slúagh na Sirianach le cuideachdúin bhrig dhaoié, agus thug an Tighearna slúagh rómhór na láimh, do bhrigh gur threigeadar an Tighearna Dia a naitheadh: mar sin do rugadar breitheamhnus a naghaidh Joas.

25 Agus a nuair do imthigheadar uadh (oir d'faghadar a neallaintibh móra é) do oibrighheadar a theirbhifigh féin na aghaidh ar son fholá mhac Jehoiada an sagart, agus do mharbhadar é ar a leabuidh, agus fuair fé bás: agus do adhláiceadar é a cca-thruigh Dhaibhi, acht níor adhláiceadar a tuamaibh na ríogh é.

26 Agus is iad fo an lucht na aghaidh, sabad mhac Siméon Tammoniteach, agus Jehoiabab Simrit an Moabiteach.

27 Anois a ttaobh a mhac, mbeid a nialuidh do cuireadh air leasghadh thighe Dé, feuch aithne scríobhtha a stair leabhair na Ríogh agus do ríoghuidh Amasiah a mhac ailt.

CAIB. XXV.

Do theaigh Amasiah ré Judah go mbeid a nialuidh do cuireadh air leasghadh thighe Dé.

1 Do bhi Amasiah cáig bliadhna fithchiod dáois a nuair do tógadh sé a righe, agus do bhi ná hích na mbladhna fithchiod ann Jerúsalem: agus do bé ainm a mháthar Jehoadab a Jerúsalem.

2 Agus do rinne fé an tí fa mbeid a radharc an Tighearna, acht ní croidhe iomlán.

3 Anois tirla a nuair do d'faghadh an ríoghachd dó, gur mbeid fé a theirbhifigh noch do mbeid a rígh a athair.

4 Acht níor mharbhf sé a mhac, ach do rinne fé mar atá scríobhtha: d'faghadh leabhair Mháoié, mar a bhí an Tighearna, gha rídh, ní mbeid na haithe thrid an ccoinn, agus ní fithchean an chilann thrid na haithe, acht muirfithchean gach ccainn an choir féin.

5 Tuilleamh oile, do chuireadh Amasiah Judah a ccoinn a che, agus do rinne fé Caipitínigh ós ccoinn na dhíobh, agus Caipitínigh ós ccoinn na dhíobh, agus Benjamin: agus do rinne fé iad ó aois fithchiod bliadhna agus ós a chionn, agus fuair fé a mhac trí chéad míle fear foghtia amach a ccoigadh, dar bheol gur a fgiath do ghlaicadh.

6 Dfostoigh fé mar an gcéad míle fear árrachta a ngailfidh a léidh céud tallann airgid.

7 Acht tháinic óglach ó Dha chug gha rídh, ó a Rígh, ná héirgeadh ann Israel leachd: oir ní bhíal an Tighearna re: Hírael, le cloinn Ephraim aile.

8 Acht mas toil leachd imreacht, déan, bí láidir a ecomhair an chloinn bhéara: Dia: ort tuaisian roimhe do mhuil: oir is ag Dia ata ccainn leachd, agus leagtha.

9 Agus a dubhairt Amasiah re bhrígh Dé, acht cred dhéanam na ccainn tallann, noch thug mé do fhiagh lúidh agus do fhiaghair óglach Dé é, bíal leis an Tighearna nuos ro mó ná do ttabhairt duit.

10 Ansin do dhealúigh Amasiah a eadhon an slúagh tháinic chug a ríaim, do dhul don bháile a ríaim: agus do hadhnadh a bhfearg go mór a naghaidh.

Judah, agus dífleadar a bhaile lán d'fheir.

11 Agus do nearbhuigh Amasiah é féin, agus do thréorúigh fé a mhuinntir amach, agus do chuaidh fé go gleann an tAilunn, agus do bhuail fé do chloinn éir deich míle.

12 Agus deich míle oile do fágbhadh leo, rugadar clann Judah léo a lámh iad, agus thugadar go mullach na cairge iad, agus do theilgeadar síos iad do mhullach na cairge, gur briseadh na mbiodhuibh iad.

13 Acht na foighdiuirigh do chuir Amasiah ar a nais, chor nach rachaidís leis chum catha, do thiomáineadar ar chaitheachaibh Judah, ó Shamariah ar fad go Bet-órón, agus do bhuailéadar ar mhíle dhíobh, agus rugadar ionannigh éadála léo.

14 Anois tirla a nuair d'fíl Amasiah ó ar na Nedomitheach, go ttug fé deo chloinne Seir leis, agus gur chuir fé sías mar dhéa dhó féin iad, agus do chrom fé é féin síos dóibh, agus do loig fé tuis dóibh.

15 Uimefin do badhnadh fearg an Tighearna re Amasiah, agus do chuir fé sígh chuige, noch a dubhairt ris, Cead fí iarr tú a ndiaigh dheicibh na ndaoine nach ar fhead a ndaoine féin do d'badh as do lámhí?

16 Agus tirla mar do bhí fé ag eaint sí, go ndubhairt an Rígh ris, A ndéanadh comhairleach don rígh dhíotfa? cead, cred sí mbuailfidh thu? annsin do chuid an sígh, agus a dubhairt fé, anéighin gur chinn an Tighearna ar do mbuailadh. do bhrigh go ndéarna tú sí, agus ar éist tú rem chomhairleí.

17 Annsin do rinne Amasiah rígh Judah comhairle, agus do chuir fé teachda chum joas mhac Jehoahas mhic jehu rígh Ísrael, dha rídh, Tárr, faiceam gnísa cheile.

18 Agus do chuir joas rígh Ísrael síos go Hamasiah rígh Judah, gha rídh. Do chuir an foghbhannán do bhí a Lebanon teachta chum an céadair do bhí a Lebanon, gha rídh, tabhair hinneam dom mhac na mnaói: é do ghabh beathach aista do bhí a Lebanon thort, do bhaltair fé síos an foghbhannán.

19 A deir tuisa, féach do mharbh sé a Nedomitheach, é do thóg do chroí dhe síos do mhiaoidhfeachis: fan a nois an fé bhaile, cred sí mbeanfí red dhochar féin, as a tuitfeá, thú féin, agus Judah muille riot?

20 Acht nior bháill le Amasiah sin do chluinn: óir is ó Dhia do bhí sin, chor go seachadadh fé iad a lámh a nímhad, do bhrigh gur leanadar a ndiaigh dhéa E. 11.

21 Ann sin do chuaidh joas rígh Ísrael síos; agus do chonnadar gnísa a cheile, é féin agus Amasiah rígh Judah an Bet-femes, noch is do Judah.

22 Agus tugadh an chuid budh meafa do Judah roimhe Ísrael, agus do theith gach duine dhíobh da thigh.

23 Agus do ghabh joas rígh Ísrael Amasiah rígh Judah mac joas mhic Jehoahas a Mbet-femes, agus thug go Hierusalem é, agus do bhris fé síos balla Jerusalem ó gheata Eph-raim go geata an choirnéil, ceithre chéud cubhad.

24 Agus rug fé leis an tór agus an tairgíod uile, agus na huile shoithighe frith a tigh Dé ag Obed-Edom, agus ionnmhus thighe an rígh, agus iar nglacadh braighde tairis, d'fíl fé go Samaria.

25 Agus do mhair Amasiah mhac joas rígh Judah déis bháis joas mhic Jehoahas rígh Ísrael, cuig bliadhna déag.

26 Anois an chuid oile do ghnómh-uidh Amasiah ó thús go deireadh, féach, nach bhfuilid síad scríobhta a leabhair Ríogh Judah, agus Ísrael?

27 Anois déis na huair ar fhíll Amasiah ó leanmhúin an Tighearna, d'fealladar na aghaidh ann Jerusalem, agus do theith fé go Lachis: acht do chuireadarfian daoine na dhiaigh go Lachis, agus do mharbhadar annsin é.

28 Agus thugadar léo ar eachaibh é, agus do adhlacadar é ag aithribh, a ceathruigh Judah.

C A I B. XXVI.

Uffiah, fons ag leanmhúin ceart. 16 Tíe nabáy do fhad fé lobhrach.

AN sin do ghlacadar muintir Judah uile Uffiah chuca, noch do bhí fé bliadhna déag daois, agus do rinneadar Rígh dhe a nait a athar Amasiah.

2 Do chuir fé Eloth sías, agus thug ar a hais do Judah í, déis an Rígh do chodladh ag aithribh.

3 Sé bliadhna déag daois do bhí Uffiah an tan do thóuigh fé a ríghé, agus do bhí na Rígh dha bhliadhuin déag agus dá fhithchíod ann Jerusalem: ainn a mhathar mar an geodna jecoliah ó Jerusalem.

4 Agus do rinne fé an ní budh ceart a radharc an Tighearna do réir gach neithe dá ndéarnoidh a athar Amasiah.

5 Agus diart fé Dia ré linn Shechariah, ag raibb tuigfin a bhíobh Dé: agus an feadh do lean fé an Tighearna, thug Dia rath air.

6 Agus do chuaidh fé amach agus do choguidh fé a naghaidh na Bhpilistíneach, agus do bhris fé síos balla Ghír, agus balla Jabneh, agus balla Afod, agus do rinne fé cathreacha timchioll Afod, agus a meaf na Bhpilistíneach.

7 Agus do chuidigh Dia leis a naghaidh na Bhpilistíneach agus a naghaidh na Nababianach.

Narabianach, noch daitreilbh an Gurbal, agus na Mehunimeach.

8 Agus thugadar na Hammonitigh tiodhluice do Uffiah, agus do leathuigh a ainm amach go nuge dul a steach na Hegipte; óir do neartuigh fé é féin go hanmhór.

9 Tuilleamh oile, do chuir Uffiah cuir suas ann Jerusaleam ag geata an choirneil agus ag geata an ghleanna, agus ag síleadh an bhalla, agus do dhaingnadh féad.

10 Mar an gcéadna do rinne fé tuir anna di thramh, agus do thochuill fé morán tobar: óir do bhí iomarcuidh áirnéise aige san tír iochdaruigh aríon, agus anna réitibh: luchd tigheaduis mar an gcéadna, agus luchd déanta fineamhna anna sléibhtibh, agus ann Carmel: óir do bhí ionmhúin leis tigheadhus.

11 Tuilleamh fós, do bhí ag Uffiah sluaigh dfearuibh cogaidh, do thiaghadh cogadh do chogadh na mbuidhneibh, do réir uibre a cuntais re láimh feicl an scríbhneóir, agus Mhaafiah an teachtarán, faoi láimh Hananiah íon do chaipitíbh an Rígh.

12 Do bhí uibhir iomlán cheann na náithreach na bhféar árrachta a ngaisgidh, dhá mhíle agus fé chéad.

13 Agus do bhí sluaigh fíoi na láimh, eadhon trí chéad míle, agus seacht míle, agus cúig chéad, do rinne cogadh re cumas mor, do chongnamh leis an rígh a naghaidh na námhad.

14 Agus do ghléas Uffiah dhoibh ar feadh an tsíogh, síciatha, agus gaethe agus clogada, agus éidigh ochta, agus boghadha, agus crannatádhbuill do chaitheamh cloch.

15 Agus do rinne fé ann Jerusaleam ionstrumeintigh do choncas lé daóinibh glioca do bheith ar na toruibh, & air na daingneachaibh do chaitheamh foighead & chloch mór asla: & do leathuigh a ainm a nimhchán, óir do cuidighadh leis go hiongantach nó go raibh fé láidir.

16 Acht a nuair do bhí fé láidir do bhí a chroidhe ar na thogháil suas chum a mhille féin: óir do pheacuidh fé a naghaidh an Tighearna a Dhia féin, agus do chúaidh a steach a treampall an Tighearna do losgadh taise ar altoir na taise.

17 Agus do chúaidh Afariah an fagart a steach na dhiaigh, agus maille leis ceithre sibhchid fagart leis an T Tighearna, do dhaoinibh beodha.

18 Agus do thoirmoisgadar Uffiah an rígh, agus a dubhradar ris, ní bheanann gotha, a Uffiah, tuis do losgadh don Tighearna, acht ris na Sagartaibh, clann Aaron, noch atá ar na ccoisreagadh do losgadh taise: inthigh amach as an Tanctoír, óir do chiontuigh tá, agus ní bhiaidh fé na onóir dhuit an Tighearna Dia.

19 Annfín do bhí fearg ar Uffiah agus do bhí lenfíon iona láimh do gadh taise: agus a nam a sheach na Sagartaibh, tháinig an tábair aghaidh a bhfadhuile na sagartigh an Tighearna, ó thóibh a taise.

20 Agus dfeuch Afariah an tighart agus na Sagairt uile air, feuch do bhí fé lubhrach iona eadagus do thiománadar amach as féin dbeirigh fé féin fós amach, do gur bháil an Tighearna é.

21 Agus do bhí Uffiah an rígh lobhar go lé a bháin, agus dún na lobhar a tigh ar leith, óir do radh amach as tigh an Tighearna, agus do bhí Jótam a mhac é a tigh an Rígh, ag déanamh breithnais air mhuintir na tíre.

22 Annois an chuid oile do thóibh Uffiah ó thús go deireadh, do bhí Iáiah mhac Amos an fígh.

23 Marfín do chodúil Uffiah ag ríbh, agus do adhlacadar é i chathair a aithreadh, anna machair laicthe do bhean ris na Ríghibh a a dubhradar, is lobhar é: agus do thóidh Jótam a mhac iona áit.

CAIB XXVII.

A náit an rígh mhaith Jótam, 9 do thóidh Abas a mhac.

DO bhí Jótam cúig bliadhna fíochdaois a nuair do thóidh fé rígh: agus do bhí na Rígh fé bliadhna deag an Jerusaleam: do be fós ainm a mhac Jerusiah inghean Shádóc.

2 Agus do rinne fé an ní fa cion radhar an Tighearna, do réir gach an the dá ndéarna Uffiah a athair: dún fin, ní dheachuidh fé a steach go tseand an Tighearna: ach do nadh an ní ní truailligh go fóill.

3 Do chuir fé suas geata árd dighair Tighearna, agus do chuir fé na naghair bhalla Ophel.

4 Tuilleamh oile, do rinne fé do threacha a sléibhtibh Judah, agus do rinne fé caisleán agus tuir amach a raóisibh.

5 Do throid fé fós re Rígh na Hammoniteach agus rug fé baicín na agus thug clann Ammon do an bhicín fin féin, cead tallann airgid, agus do chruithneachda deich míle mair, agus deich míle deórna. Diocadar clann Ammon a noird fin ris, an dara bliadhna fós agus an treas bliadhna.

6 Marfín do dhaingnigh Jótam fé do bhrigh gur ullmhúigh fé a shlighecha as coime a Thighearna Dia.

7 Annois an chuid oile do ghléas Jótam, agus a chogtha uile, agus a shligheacha, feuch atáid scríobtha a leabhar Rígh Israel agus Judah.

8 Do bhí fé cúig bliadhna fíochdaois a nuair do thóidh a rígh.

9 Agus do codúil leat an aghaidh
 agus do adhlacáid é a ceathruigh
 Dhia: agus do ríoguidh Ahas a
 mhac iona ait.

CAIB. XXVIII.

Dó bhi Ahas fíche bliadhain da-
ois a nuair do thofuigh a ríge,
agus do bhi na Rígh fé bliadhna ó eag-
as Jerúsaleim: ach ní dhearnuigh fé
ní fi eart a dharc an Tighearna,
cúlaibí fé Daibhi a athair.

1 Tuilleamh oile, do rinne fé iodh-
tair a ngleann mhic Hinnom, & do loig
fé a cillann anna teine, do réir ghráine-
mibhch na ngeinteadh, noch do theilg
an Tighearna amach roimhe chloinn I-
srahel.

Time sin do sheachuid a Thighearna Dia é a lúimh Rígh na Siria, agus do bhíail fé é, agus rug mórán díobh leis a lúimh, agus rug go Damascús iad a tuadh fós a lúimh Rígh Ísrael é, noch do bhíail é lé bair mór.

7 Agus Sichri, duine cumhachtach do
Ishraim, do mharbhadh Maaseiah mac an
Righ, agus Africam uachtarán an tighe-
ann Eleanah noch do bhoisfidh don Righ.

9 Ach do bhí fiágh don Tighearna an
fin, dar bhainn Oded: agus do chuaigh
fé amach a ccoinne an tfoigh thainic go
Samaria: & a dubhairt fé rai, feuchuidh do
bhígh go raibh an Tighearna Dia bhua
an-treath feargach re Judah, thug fé ion
blar lúmhfe iad, & do mharbhabhair iad
a ndíthreath miteibhis fua go neamh

11 Anois éirigh riomfa ar a nadhbharr
fin, agus léigídh amach na braighde:
ris, noch do ghabhabhair a laimh d
bhar ndearbhraithribh: óir atá fearg fha
echmharr Dé ribh!

13 Agus a dubhradar riá, ní thiubharthaóí na braighde a fleach annfo: óir an tionad ar chiontuigheamairne a naghaidh an Tighearna, is mian libhé willamh do chur a ccionn ar bpeacadh & ar saruighthe: óir is mór ar ccoir, & atá fearg fhiocbmhar a naghaidh Israel.

Is Agus déirgheadar suas na daoine do goireadh as a nainm, agus do phlacadar na bairighde, agus do néadú do chuireadar éadach air a raibh lomnachd dhiobh, agus do éadúigheadar iad & thugadar broga dhoibh, & thugadar biadh agus deoch dhoibh, agus dungadar iad, agus do iomchradar an mhéid do bhí lag aca air afluibh, agus thugadar iad go Jericho, cathair na ccrann pailme, chum a ndearbhraithreach: annsa dfeileadar go Samaria.

17 Oir thangadar na Hédomitigh a
rís, agus do bhuaileadar Júdah, agus
rugadar braighde léó.

19 Óir do chuir an Tighearna júdah
fios ar son Ahas rígh Ísraél: óir do rinne
é júdah táirnocht, agus do chiontuigh
fé a naghaidh an Tighearna go mor

21 Oir rug Ahas roinn as tigh an Tighearna, agus as tigh an rìgh, agus ó na prionntadhuibh, agus thug f do rìgh na Haffria sin: achd nìo chuidigh fé leis.

23 Oir diodhbuir fé do dheifid
Dhamacus, noch do bháil é, agus a
dubhairt fé, do bhrigh gur chuidigh de
Ríogh na Síria leo, uime sin do dhéan
fa iodhbhuirt dhóibh, chor go tairtho
chuid mé: acht ifiad do fgríos eifion
agus Ísrael uile.

24 Agus do chruinnigh Ahasa geon
a chéile foithighe thighe. Dé uile, agus do
ghearr sé na mblodhuibh foithighe thighe.

Narábianach, noch dáitreibh an Gurbal, agus na Mehunimeach.

8 Agus thugadar na Hammonitigh ciodhlúice do Uffiah, agus do leathuigh a ainm amach go nuge dul a steach na Hegipte; óir do neartuigh fé é fein go hanmhor.

9 Tuilleamh oile, do chuir Uffiah tur suas ann Jerusaleim ag geata an choirneil agus ag geata an ghleanna, agus ag fillcadh an bhalla, agus do dhaingnidh fé iad.

10 Mar an gcéadna do rinne fé tur anna di thrannh, agus do thochuill fé mórán tobar: óir do bhí iomarcuidh áirnéise aige san tír iochdaruigh aráon, agus anna réitibh: luchd tigheaduis mar an ccéadna, agus luchd déanta fineamhna anna sleibhtibh, agus ann Carmel: óir do bhí iomarcuidh leis tigheaduis.

11 Tuilleamh fós, do bhí ag Uffiah slúagh dfearuibh cogaidh, do thiaghadh amach do chogadh na mbuidhnibh, do réir uibhre a cuntáis re láimh, feil an scríbhneóir, agus Mhaafiah an teachtarán, faoi láimh Hananiah áon do chaipitínibh an Rígh.

12 Do bhí uibhir iomlán cheann na náithreach na bhfear árrachta a ngailgidh, dhá mhíle agus fé chéad.

13 Agus do bhí slúagh faoi na láimh, radhón trí chéad míle, agus seacht míle, agus cúig chéad, do rinne cogadh re cumas mor, do chongnamh leis an rígh a naghaidh na námhad.

14 Agus do ghléas Uffiah dhoibh ar feadh an tsoigh, sciatha, agus gaeithe agus clogada, agus éidigh ochta, agus boghadha, agus crannatádhbhúill do chaitheamh cloch.

15 Agus do rinne fé ann Jerusaleim ionstrumeintigh do choncas lé daóinibh glioca do bheith ar na toruibh, & air na daingneachaibh do chaitheamh foighead & chloch mór afa: & do leathuigh a ainm a nimhchán, óir do cuidighadh leis go hiongantach nó go raibh fé láidir.

16 Acht a nuair do bhí fé láidir do bhí a chroidhe ar na thoghbaill suas chum a mhille féin: óir do pheacuidh fé a naghaidh an Tighearna a Dhia féin, agus do chúaidh a steach a tteampall an Tighearna do loigadh tuise ar altoir na tuise.

17 Agus do chúaidh Afariah an sagart a steach na dhiaigh, agus maille leis ceithre sibchid sagart leis an T Tighearna, do dhaoibh beodha.

18 Agus do thoirmoisgadar Uffiah an tigh, agus a dubhradar ris, ní bheanann gotha, a Uffiah, tuís do loigadh, don Tighearna, acht ris na Sagartaibh, clann Aaron, noch atá ar na ccoifreagadh do loigadh tuise: inthigh amach as an Tíneóir, óir do chiontuigh tá, agus ní bhiaidh fé na onóir dhuir ón T Tighearna Dia.

19 Annfin do bhí feurg ar thugus do bhí fénfár iona láimh do gadh tuise: agus a nam a fén na Sagartaibh, tháiníc an tigh aghaidh a bhfadhuille na tigh an Tighearna, ó tháiníc tuise.

20 Agus dfeuch Afariah an tigh gart agus na Sagart uile ar feuch do bhí fé lubhrach ionn agus do thiománadar amach a fén dheifrigh fé fein fós amach, do gur bhuaill an Tighearna é.

21 Agus do bhí Uffiah an Rígh lobhar go lé a bháis, agus do na lobhar a tigh ar leith, or do radh amach as tigh an Tighearna agus do bhí Jótam a mhac é a tigh an Rígh, ag déanamh bainuis air mhuintir na tíre.

22 Annois an chuid oile do thug uith Uffiah ó thús go deireadh, do bhí fénfár agus Amos an fénfár.

23 Mar sin do chodui Uffiah an Rígh, agus do adhlacadar é do chair a aithreadh, anna maca laicthe do bhean ris na Rígh, a dubhradar, is lobhar é: agus do uith Jótam a mhac iona áit.

C A I B XXVII.

A náit an rígh mbailt Jótam, 9 do uith Abas a mhac.

DO bhí Jótam cúig bliadhna fénfár do bhí na Rígh fé bliadhna dóg Jerusaleim: do bé fós ainm a mhac Jerusiah inghean Shádóc.

2 Agus do rinne fé an ní fénfár radharc an Tighearna, do réir gach the dá ndéana Uffiah a athair: fénfín ní dheachuidh fé a steach go tteampall an Tighearna: ach do naidh an ní truailligh go fóill.

3 Do chuir fé suas geata árd do bhí an Tighearna, agus do chuir fé do chair air bhalla Ophel.

4 Tuilleamh oile, do rinne fé do threacha a sleibhtibh Judah, agus do rinne fé caislein agus tur anna do ríofibh.

5 Do throid fé fós re Rígh na Hammonitich agus rug fé beadh na agus thug clann Ammon do an bliadhna féin féin, cead tallann airgid, agus chruthneachda deich míle moid, agus deich míle déorna. Diocadar clann Ammon a noirid féin ris, an dara bliadhna fós agus an treas bliadhna.

6 Mar sin do dhaingnigh Jótam do bhrigh gur ullmhuigh fé a thighearna a coinne a Thighearna Dia.

7 Annois an chuid oile do thug uith Jótam, agus a chogha uile, agus a thighearna, feuch atáid scríobtha a Rígh Israel agus Judah.

8 Do bhí fé cúig bliadhna fénfár do bhí a nuair do thug uith a mhac

do bhí na Rígh fé bliadhna déag an
Agus do coduil Iótam agá aith-
do adhlacadar é a ceathruigh
agus do rioghuidh Ahas a
loma aít.

C A I B. xxviii.

reiréadh iondha aindeise ar an Rí ne-
laidhighe Ahas; 22 agus fa mó do
laidhighe éis a chionta.

Do bhí Ahas sítheche bliadhain dá-
ois a mair do thofuigh a righe,
do bhí na Rígh fé bliadhna déag
Jerusalem: achd ní dhearnuigh fé
fé é ceart a radharc an Tighearna,
Dáibhi a athair.

Oir do shuibhail fé a slighthibh Rí-
gh Ísraél, agus do rinne mar an céa-
da luidhighe leagtha do Bhaalim.

Tallcamh bile, do rinne fé iodh-
laidhighe aglann mhic Hinnom, & do loig
fé a chion annsa teine, do réir ghráine-
mídh na ngeinteadh, noch do theilg
an Tighearna amach roimhe chloinn Íl-
laidh.

Dorinne fé iodhbairt mar an céa-
da agus do loig fé táis annsa háitibh
fé, agus air na cnocaibh, agus faoi
pós ionchran glar.

Uime sin do sheachuid a Thighear-
na Do é a lúmh Rígh na Siria, agus
do bhail fé é, agus rug móran díobh
laidh a lúmh, agus rug go Damascus iad:
agus fé a lúmh Rígh Ísraél é, noch
do bhail é fé hár mor.

Oir do mharbh Pecah mhac Rema-
laidh ann Judah céad & sítheche míle a
laidh fé, fé chrodha uile, do bhrigh gur
laidhighe an Tighearna Dia a naithe-
laidh.

Agus Sichi, diuine cumhachtach do
Jerusalem, do mharbh fé Maaseiah mac an
Rígh, agus Africam uachtarán an tighé,
agus Ekanah noch do bfoigís don Rígh.

Agus rugadar clann Ísraél léa a lúmh
laidhighe roithchios suas go neamh,
agus inghean, agus rugadar mar an
céadna móran éadala uatha, agus ruga-
da a naidail go Samária.

Acht do bhí faigh don Tighearna ann
fé, do bhainm Oded: agus do chuaidh
fé amach a ccoinne an tsoigh tháinic go
Jerusalem a dubhairt fé sin, féuchuidh do
bhí go raibh an Tighearna Dia bhuir
laidhighe feargach re Judah, thug fé ion
laidhighe iad, & do mharbhabhair iad
a naidhfeirg roithchios suas go neamh.

Agus anois fé do chuireabhair ro-
nuidh, clann Judah agus Jerusalem do
chomhthail fuibh na bhfearuibh, & na
máin díora dhaoibh léinachd ané nach
laidhighe oibhfe, eadhon oruibh féin, pea-
caidh a naghaidh bhuir Tighearna Dé!

Anois éistigh riomsa ar a naidhbhar-
ra, agus léigidh amach na braighde a
fé, noch do ghabhabhair a lúmh da
laidhighe roithchios: oir atá feary fhi-
laidhighe Dé ribhú

12 Annsin do sheafadar suas cuid áirigh
do cheannuibh chloinne Ephraim, Afri-
ah mhac Johanan, Berechiah mhac Mes-
silemot, agus Jehúciah mhac Sallum, a-
gus Amasa mhac Hadlai a naghaidh na
muintire tháinic ón chogadh.

13 Agus a dubhradar riú, ní thuibhar-
thaóí na braighde a sheach annsó: oir
an tionad ar chiontuigheamairne a nagh-
aidh an Tighearna, is mian libhfe wil-
leamh do chur a ccionn ar bpeacadh &
ar farruighthe: oir is mór ar cooir, & atá
feary fhiocmhac a naghaidh Ísraél.

14 Mar sin d'faghbhadar na fir armtha
na braighde, agus a naidail a bhfiadh-
nuise na bprionnadadh agus an chomh-
chruinnigh uile.

15 Agus déirgheadar suas na daoine
do goireadh as a nainm, agus do ghla-
cadar na braighde, agus do naidail
do chuireadar éadach air a raibh lom-
nachd dhóibh, agus do éadugheadar iad,
& thugadar broga dhóibh, & thugadar
biadh agus deoch dhóibh, agus dungadar
iad, agus do iomchradar an mhéid do bhé
lag aca air aslaidh, agus thugadar iad
go Jericho, cathair na ccrann páilme,
chum a ndearbhraithreach: annsin d'fí-
leadar go Samaria.

16 Anois nainmín do chuir Ahas ath-
chuinge go Ríghthubh na Haffiria do
chungnamh ris.

17 Oir thugadar na Hédomitigh a
ris, agus do bhailleadar Judah, agus
rugadar braighde léa.

18 Dionnluigheadar na Philistinigh mar
an gcéadna caithreacha na tíre iochda-
ruigh, agus an tiobh theas do Judah, &
do ghabhadar Bet-senes, agus Aialon,
agus Gederot, agus Socho gun a bhail-
tibh, agus Timnah gun a bhailtibh,
Gimlo fos gun a bhailtibh: agus do
áitrebhadar annsin.

19 Oir do chuir an Tighearna Judah
síos ar son Ahas Rígh Ísraél: oir do rinne
fé Judah táirnochd, agus do chiontuigh
fé a naghaidh an Tighearna go mór.

20 Agus tháinic Tilgat-pulnefer rígh
na Haffiria chuige, agus do chuir ain-
deise air, agus níor neartuigh fé é.

21 Oir rug Ahas roinn as tigh an
Tighearna, agus as tigh an rígh, agus
ó na prionnadhuibh, agus thug fé
do rígh na Haffiria sin: achd níor
chuidigh fé leis.

22 Agus a naimfir a aindeise do chion-
tuigheadh fé fos ní fa mhó a naghaidh an
Tighearna: an Rígh féin Ahas.

23 Oir díodhbair fé do dhéifibh
Dhamascus, noch do bhail fé, agus a
dubhairt fé, do bhrigh gur chuidigh dé
Rígh na Siria léa, uime sin do dhéan-
sa iodhbairt dhóibh, chor go tairtho.
chuid mé: acht ifad do fgrísa eifion,
agus Ísraél uile.

24 Agus do chruinnigh Ahas a geionn
a chéile foithighe thighe Dé uile, agus do
ghearr fé na mblodhuibh foithighe thighe
T Dé,

Dè, agus do dhruid doirfe thighe an Tighearna, agus do rinne altóra dhó fein ann gach éanchoirneil do Jerusaleim.

25 Agus ann gach aon chathruigh fa leith do Jùdah, do rinne sé aite arda do loigadh taife do dheuibh oile, agus do bhrosuigh sé chum feirge an Tighearna Dia a aithreadh.

26 Anois an chuid oile dá ghnìomhuibh, agus dá fhligthibh uile, ó thús go deireadh, feich ataid scrìobhta a leabhar Rìogh Jùdah agus Israel.

27 Agus do choduil Ahas ag aithribh, agus do adhlacadar é annsa chathruigh, eadhon ann Jerusaleim: aht nì thugadar é go tàma Rìogh Israel, agus do rìoghuidh Hefeciah a mhac iona ait.

C A I B. XXIX.

Do athnuadh Hefeciah an fheir-bràbhadh.

DO thofuigh Hefeciah a righe a nuair do bì sé cuig bhliadhna fithchiod d'aois, agus do bhí sé na Rìgh naoi mbliadhna fithchiod ann Jerusaleim: agus do bé ainm a mhathar Abijah inghean Shechariah.

2 Agus do rinne sé an nì fa ceart a raibhar an Tighearna, do réir gach éainneithe dá ndearnuidh a athair Dàibh.

3 Ann sa chédbhliadhuin dá righe, annsa chédmhí, d'foguill sé doirfe thighe an Tighearna, agus d'athnuadh uigh sé iad.

4 Agus thug sé a fteach na Sagairt agus na Lebhithigh, agus do chruinnigh sé a bhfochair a chéile iad ann sa tfráid fhoir.

5 Agus a dubhairt sé riú, d'fìgh riomsa, a Lebbiteacha, naomhuigh sibh fein a nois, agus naomhuigh tigh an Tighearna Dia bhur naitheadh, agus beiridh amach an falchar as an nait naomhta.

6 Oir do pheacuighedar ar naitheirne, agus do rinneadar an nì doib olc a raibhar an Tighearna Dia ar naitheadh, agus do threigodar é, agus do iompoighedar a naitheirne ó aiteabhadh an Tighearna, agus do chuireadar a cúl ris.

7 Do dhruideadar fós doirfe an phoirfe, agus do chuireadar na foille as, agus nìor loigeadar taís, agus nìor oifraladar iodhbhartha loisge annsa nait naomhta do Dhia Israel.

8 Uime sin thainic fearg an Tighearna ar Jùdah, agus ar Jerusaleim, agus do thoirbhir sé iad do bhuaidheadh, duathbhas agus d'fadauidh, mar do chithife le bhur fùilibh.

9 Oir cheana do thuiteadar ar naitheirne an celoidheamh, agus ataid ar nìc agus ar nìngheana, agus ar mná a ndoirfe thridio.

10 Anois atá an chroidheir cunnradh do dhéanamh ris an Tighearna Dia Israel, le a niompachadh a fhearg fhiocmhar uainn.

11 A chlann, na bithí anois mainneacht-mach: oir do thogh an Tighearna sibh

do fheasamh dhá lethair do d'fheirbhuise dhó, agus go ndéanadh sibh nìofralachd dhó, & go loigeadh sibh.

12 Ann sin d'cruinnighedar na Sagairt Mahat mhac Amasai, agus Joel mhac fariah, do mhacaibh na CCoimheadh agus do mhacaibh Merari: Cu Abdi, agus Afariah mhac Jerahmeel, agus do na Gerfonitibh: Job mhac mah, agus Eden mhac Joab.

13 Agus do mhacuibh fhiocmhar, Shari, agus Jeiel: agus do mhacuibh fhiocmhar, Sechariah, agus Mattaniah.

14 Agus do mhacaibh Bernai, agus Simeai: agus do mhacaibh Jerahmei, Semaiah, agus Ussiel.

15 Agus do chruinnighedar a mhac bhraithre, agus do naomhadh iad fa agus thangadar do réir aitheir na maille re briathruibh an Tighearna: ghlanadh thighe an Tighearna.

16 Agus do chuidar na Sagairt do chuid a fteach do thigh an Tighearna dá ghlanaidh, agus thugadar amach uile fhalar da bhfaradar a fteach a tteampall an Tighearna, go cuimh an Tighearna: agus do thugadar a Lebhithigh leo é: dá bhreith leann go habhuian Cidron.

17 Anois do thofuighedar a naitheirne don chédmhí ar naomhadh, agus a nochtmhadh lá don mhí thugadar go poirfe an Tighearna: mar sin do nochdar tigh an Tighearna a nochtmhadh annsa fiseadh lá déag don chédmhí do chruinnighedar.

18 Ann sin do chuidar a fteach doirfe an Rìgh, agus a dubhairt, a ghlanamar tigh an Tighearna uile, ann altóir na hoifrala loisge, agus a fteach uile & bórd a nairin thuibheana na fhoithighibh uile.

19 Tuilleamh oile, a maille fhothdar theil an Rìgh Ahas iona naitheirne iona fharughadh, do ghléasimur agus do naomhuighedar iad, agus a taid as coinne altóra an Tighearna.

20 Ann sin d'cruinnighedar na Sagairt go moch, agus do chruinnighedar na rìgh na caithreach, agus do chuidar fúas go tigh an Tighearna.

21 Agus thugadar seacht mhac agus seacht reithe, agus seacht mhac agus seacht bpuc mar oifail fheir ar son na rìoghachta, agus na Sagairt agus Jùdah: agus d'fagair sé do na gartuibh mic Aaron a nìodhadh altóir an Tighearna.

22 Mar sin do mharbladar na Sagairt agus do ghlacadar na Sagairt a naitheirne do chroithedar ar a naitheirne: agus a nuair do mharbladar na rìgh do chroithedar a naitheirne ar a naitheirne: a mharbladar fós na huain, agus do chuireadar a naitheirne ar a naitheirne.

23 Agus thugadar amach na Sagairt fhiroma chum na hoifrala peacachd a thair an Rìgh agus an chroithedar, & do leagadar a lann air.

11 Thairis sin, dumphuigheadar mórán do Aser, agus do Mhanasseh agus do Shebular, agus thangadar go Hierusalem.

12 Mar an gcéadna ann Iúdah, do bhi lámh Dé lé haonchroidhe amháin do thabhairt dóibh, do choimhlonadh aithne an Rígh agus na bprionnsaigh, re breithir an Tighearna.

13 Agus do chruinnigh ann Jerusaleim mórán daoine do choimheúd theústa a maraín gan loibhin anfa dara mí, comhchruinnighadh romhór.

14 Agus déirgheadar, agus rugadar na haltóra do bhi ann Jerusaleim léo, agus rugadar léo a nuile altóir thúis, agus do theilgheadar a fruth Cidron iad.

15 Annsin do mharbhadar an Chaisg ar an cceathramhadh lá déag don dara mí, agus do bhi náire air na Sagartuibh agus air na Lebhítibh, & do naombadar iad féin, agus thugadar na hofrála loisge a sheach go tigh an Tighearna.

16 Agus do sheafadar iona náit do réir a ngrátha, do réir dhlíge Maóise eglarh Dé; do chroitheadar na Sagairt a nfuil do ghlacadar as lámh na Lebhíteach.

17 Oir do bhi mórán anfa chomhchruinnighadh, nach ar naombadh: uimefin is air na Lebhítibh do bhi cúram marbtha na Caisg, ar son gach sóin nach raibh glan, dá naombadh don Tighearna.

18 Oir níor ghlán mórán don phobal iad féin, cadhón mórán do Ephraim, do Mhanasseh, do Issachar, agus do Shebular; gidheadh a duadar an Chaisg, thar mar atá scríobhtha: acht do ghuidh Hefeciah ar a son, gha rádh, Go maithidh an Tighearna maith, dá gach ánduine.

19 Dá mullmhuighioun a chroidhe diarsuidh Dé, an Tighearna Dia a aithreadh, dá mbeith nach biadh glan do réir ghlanta na Sanctóra.

20 Agus déist an Tighearna ré Hefeciah, agus do leighis sé an pobal.

21 Agus do choimheúd clann Israel do bhi a lathair ann Jerusaleim, feústa a naraín gan loibhin seacht lá maille re gairdeachas mór, agus na Sagairt agus na Lebhítigh ag moladh an Tighearna ó ló go ló, ag feim le biontrúimintibh ardghothach don Tighearna.

22 Agus do labhair Hefeciah go cobhartiach ris na Lebhítibh uile, noch do theagaisc eólas maith an Tighearna, agus a duadar ar feadh a nfeústa seacht lá ag ofráil ofrála siotchána, agus ag déanamh admhala don Tighearna Dia a naitheadh.

23 Agus do rinne an coimhthionól uile comhairle fa sheacht lá uile do choimheúd; agus do choimheadadar seacht lá uile re sólas.

24 Oir thug Hefeciah Rígh Iúdah don chomhchruinnighadh míle bulóg & seacht míle cíora; agus thug na prionnsaigha don chomhchruinnighadh míle be

lóg agus deich míle cíora: agus do mbeith uibhir mhór shagart iad féin.

25 Agus bá luithghaireach comhchruinnighadh Iúdah uile, agus na Sagairt agus na Lebhítigh, agus an coimhthionól tháinig as tír Israel uile agus na coimhthionól tháinig as tír Israel, agus do bhi comhnuadh ann Iúdah.

26 Mairfin do bhi gairdeachas mór ann Jerusaleim: óir ó ainmíir sholaimh ná Daibhi Rígh Israel, ní raibh a leithid ann Jerusaleim.

27 Annsin déirgheadar na Sagairt, agus na Lebhítigh, agus do bheannú eadar an pobal; agus do héilíne a nguth, agus tháinig a nguibhe a chomhnuigh naomhthas, eadha go slaitheamhous.

CAIB. XXXI.

Do chuir Hefeciah deagh cearbch ar a ngráth ngráth mbeith, a ngráth siotchána.

A uile, do chuidh a nuile clann Israel dá raibh a lathair amach go ngráthach Iúdah, agus do bhráthra hionmhaíge na mbloidiuibh, agus gheirradar síos na garraín, agus do theilgheadar seachtad na háite eadha na haltóra amach as Iúdah, agus na niamin, ann Ephraim fós agus na niasel, nó gur scríofadar go hionmhaí. Annsin dfeileadar clann Israel dá gach áon dá sheibh féin ann a ngráthach a ngráthach féin.

3 Agus dórdugh Hefeciah ois na Sagart agus na Lebhíteach do réir a ngráthach, gach ánduine do réir a ngráthach, na Sagairt agus na Lebhítigh chum ofrála loisge agus ofrála siotchána, do mhíniostalachd, agus do bhráthra buidhe, agus do mboladh, a ngráthach eadha an Tighearna:

3 Cuid ronna an Rígh mór an ois na da máoin féin chum na ngráthach loisge, mara ofráil loisge na maidne agus na tráthnóna, agus ofráil loisge na siotchána, agus na ngráthach nuadh, agus na ngráthach bhfuagartha, mar atá scríobh a ngráthach an Tighearna.

4 Tuilleamh fós, dngair sé do lucht do chomhnuigh ann Jerusaleim ois na Sagart agus na Lebhíteach do thabhairt dóibh, go mbeidís meannmach a ngráthach an Tighearna.

5 Agus ar ball a ttiáin a ngráthach amach, thugadar clann Israel léo a ngráthach do phrimidil arba, fóna, agus meala, agus do uile bhídeach a ngráthach, agus deachmadh gach uile náit thugadar léo go hionmhar.

6 Agus a traobh chloinne Israel ann Iúdah do chomhnuigh a ngráthach Iúdah, thugadarán fós a sheach deachmadh damh & cíorach, & deachmadh neitheann naomhtha, noch do coirgeadh da T Tighearna Dia, & do chuireadh ar muin a chéile na ngráthach.

7 Annsa tress mí do thofuigheadar bunúit na cecruach do chur, agus annsa feachmhadh mí do chrochnuigheadar (iad.)

8 Agus a nuair tháinig Hefeciah agus na príomhadha, agus do choncadar na cormán, do bheannuigheadar an Tighearna agus a phobal Ísraél.

9 Annfín do cheastruigh Hefeciah ris na Sagartuibh agus ris na Lebhítibh a ttiobh na cearnn.

10 Agus do shreagair Afariah árdshagart thighe Sádóc é, agus a dubhairt, ó a nuair fíur thionolnadar an pobal na hoifrál do thubhairt a steach go tigh an Tighearna, do bhi go lór agunn ré ithe, agus d'fghamar go lór, óir do bheannuigh an Tighearna a phobal; agus an ní do fighhadh, fé an fhor móró é.

11 Annfín d'fhuagair Hefeciah feomradha do ghleas a tigh an Tighearna, agus do rinnead iad.

12 Agus thugad a steach na hoifrál agus na deachmhadaí agus na neithe cónreacha go firinneach: ós cionn a raibh Chononiah an Lebhíteach na fheadhmamach, agus budh é Símei a dhearbhráthair bí fúirsi dhó.

13 Agus Iehiel, agus Abúfiah, agus Nahas, agus Afahel, agus Ierimot, agus Iofabud, agus Eliel, agus Ílmachiah, agus Mahaz, agus Benaiah, do budh feithmheoirigh iad fíoi láimh Chononiah, agus Shimeí a dhearbhráthair ar aithne an Rígh Hefeciah é Afariah úchdarán thighe Dé.

14 Agus ba hé Core mhac Immah Lebhíteach, an doirfeoir don leath shoir, do bhi é cionn ofrálach toileamhla Dé, do roinn ofrálach an Tighearna, agus na neithíonn rouamhtha.

15 Agus na dhiaigh sin do bhi Eden, agus Miniamin, agus Iessua, agus Semaiah, Amariah, agus Sechaniah a craithreachaibh na Sagart iona noifig chumtha, do fheachadadh ar a ndearbhráthribh re feaibh, comhmaith don mhór agus don bheag.

16 Taobh amuigh dá nginealach fearr-dha ó aois thri mbliadhan agus ós a chionn, eadhon do gach uile dhuine dá teid a steach go tigh an Tighearna, a cruíd létheambuil ar son a serbhuse iona coiramuibh do réir a cearfadh.

17 Ar aon do ghinealach na Sagart maille re tigh a naithreadh, agus na Lebhíteach ó sláthchid bliadhan dáois agus ós a chionn, iona ceáramuibh do réir a cearfadh.

18 Agus do ghinealach a ndáoine beaga uile, dá mnaibh, agus dá macaibh, agus dá ningeaneuibh ar feadh an chomhchruinnigh: óir iona noifig chinnte do naimhuigheadar iad féin a náomhthacht.

19 Mar an gcéadna do mhacaibh Aáron na Sagart, noch do bhi a machairighibh cuimneadh a ccaithreach, ann gach son chathair fa leith, na dáoine do foillsighadh na naim do thabhairt coda

ronna do nulle fhirionnach a meaf na Sagart, agus an mhéid do háirmheadh le ginealach a meaf na Lebhíteach.

20 Agus marló do rinne Hefeciah ar feadh Iúda uile, agus do oibrigh maith, agus ceart, agus fíriane a lathair a Thighearna Dé.

21 Agus ann gach uile obair dar thionnsguinn fé a serbhús Dé, agus annsa dligheadh, agus anofna haitheantuibh diarruidh a Dhé, do rinne fé é re na chroidhe iomlán, agus do bhí fe fona.

C A I B. XXXII.

Moidbeamh Sennacherib. 24 Tinneas & liaghaí, 25 pracadh. 26 & Aithreachas Hefeciah.

T Ar éis na neitheannfo, agus a nórdughadh go diongmhalta, tháinig Sennacherib Rígh na Háflíria, agus do chuaidh a steach go Iúda, agus do chuir fustungphort re haghaidh na ccaithreach ndaingion, agus do sháoil fé a mbáin amach dho féin.

2 Agus a nuair do chonnair Hefeciah go táinig Sennacherib, agus gur chuir roimhe troid a naghaidh Ierusalem.

3 Do rinne fé comhairle re na phríomhadhuibh, & re na dháoinibh cumhachdacha, uigeadha na ttobar do stopadh, noch do bhi táobh amuigh don chathruigh; agus do chuidigheadar leis.

4 Annfín do thionoladar mórán dáoine a cionn a chéile, noch do stop na toibreacha uile, agus a mbuinn do ghabh tre lar na tire, gha rádh, Cred fa tíuafaidh Ríghthe na Háflíria agus iomad uigse d'fghail?

5 Agus do neartuigh fé é féin, agus do chuir fé suas an balla uile do bhi briste, agus do thóg suas é go nuige na tuir, agus balla oile tiobh amuigh, & do leafluigh fé Mílo a crathruigh Dháibhi, agus do rinne fé gaethe agus sciatha go lór.

6 Agus do chuir fé caiptínigh cogaidh ós cionn an phobail, agus do chruinnigh chuige iad a bhfarradh a chéile, a fírad gheata na ccaithreach, agus do labhair go meifneambuil riú, gha rádh.

7 Bithí laidir curata, ná biodh eagra nó anbháin oruibh roimhe Rígh na Háflíria, ar son a bhfuil díomhaí fíogh aige: óir is mó atá linne ná leis.

8 Lámh fíneola atá leifíon, acht atá ar Tíghearna Dia linne chum cuidighadh linn, agus do throid ar ceath. Agus do sheafadar an pobal air bhriathruibh Hefeciah Rígh Iúda.

9 Na dhiaighfo do chuir Sennacherib Rígh na Háflíria a sherbhíogh go Ierusalem (acht do bhi féin a bhfoslurgphort re haghaidh Lachis, agus a chumhachta uile na fhochair) go Hefeciah Rígh Iúda, agus a raibh aon Ierusalem do Iúda uile, gha rádh.

10 Is marló a deir Sennacherib Rígh na Háflíria; cred iona bhfuil bhur ndóiech as a bhfíantóir a ndaingion Ierusalem?

11 Nach bhfuil Hefeciah dá chur d'íachaibh oruibh sibh fein do thabhairt don bhás, lé gorta agus lé tart, gha rádh, faorfuadh ar Ttighearna Dia sinn amach as láimh righ na Hassiria?

12 Nach ar chuir an Hefeciah céadna-fin a áite árdá agus a altóra, ar cúl, agus nach ar fhaigair do Júdah agus do Jerusaleim ga rádh, adhortaóí as coinne áon altóra amháin, agus loisgidhe tuis uirre?

13 Nach bhfuil a fhios aguibhfi cred do rinne mifi agus maithreacha re huile dháoine chríoch oile? ar fhéadadar deé chineadhach na ccríoch sin ar mbodh ar bith a bhfearuinn do sháoradh as mo láimhsé?

14 Cía hé meaf dhéé na ccríoch sin uile, noch do léirigrios maitnefsi, dféad a dháoine do sháoradh as mo láimhsí, as a mbíadh bur Ndiáfa cumafach ar sibhfi do sháoradh óm láimh?

15 Anois ar a nadhbharfin ná mealladh Hefeciah sibh, agus na bogadh fé sibh air an modhso, agus fós ná creidigh é: oir ní raibh áondia chríche ná rioghachda air bith cumafach ar a dháoinibh do sháoradh óm láimhsí, & ó láimh maithreach; nach lughe go mor ná sin fhéadus bhur Ndiáfo sibhfi do sháoradh as mo láimh?

16 Agus do labhradar a sherbhíghir fos rúilleamh a naghaidh an Tighearna Dé, agus a naghaidh a sherbhíghir Hefeciah.

17 Do scríobh fé litreacha mar an céadna do cháineadh an Tighearna Dia Israel, agus do labhairt iona aghaidh, gha rádh, mar nar sháoradar deé na ccríoch oile a ndáoine as mo láimhsí, is mar sin nach faorfuadh Dia Hefeciah, a dháoine as mo láimh.

18 Ann sin déigheadar do ghuth árd anfa teanguidh júduidhe ar mhuintir Jerusaleim do bhí air an mballa, do chur eagla orra, agus da mbuaidhreach, chor go ngéabhaidis an chathair.

19 Agus do labhradar a naghaidh Dé Jerusaleim, amhuil do laibheoraidis a naghaidh deé dháoine na talmhan, noch do obair lámh duine.

20 Ar a nadhbharfo do ghuidh & do tigh Hefeciah an righ, agus an faigh Isaiah, mhac Amos, chum nimhe.

21 Agus do chuir an Tighearna ain-geal uadh, noch do ghéarr a mach na fir chalma uile, agus cing feadhna, agus na cáptinigh annfa bhfíolóngphort ag Righ na Hassiria: mar sin dhíl fé re náire air a éadan dá dhúthaigh fein. Agus a nuair tháinic fé go tigh a dhé, an lúchd tháinic amach as a innighibh fein do mharbhadar ann sin é leis an cclóidhemh.

22 Marfo do chumhduigh an Tighearna Hefeciah, & muintir Jerusaleim ó láimh Shennacherib Righ na Hassiria, agus ó láimh a nuile dhuine oile, agus do thré-ouigh fé iad air gach uile dáobh.

23 Agus thugadar morán dáoine tío-chaice chum an Tighearna go Hierusa-

lem, agus preafantadha go Hefeciah Righ Judah: iondus gur mealladh é a radharc gach uile chríche é sin amach.

24 Annfa láethibh sin do bhí Hefeciah tinn chum báis, agus do ghuidh é chum an Tighearna, agus do labhairt ris, agus thug fé comhartha dhé.

25 Acht nior chaithigh Hefeciah a re do réir na maithreacha do rinneadh dhé, acht do tógbadh a chroidhe suas: & mefin tháinic dioghaltas air, agus air Júdah, agus air Jerusaleim.

26 Tharis sin, dumhluigh Hefeciah é fein ar son uabhair a chroidhe (é sin aráon agus muintir Jerusaleim) & nach dtáinic dioghaltas Dé orra re sin Hefeciah.

27 Agus do bhí iomartaigh fíabhbhis, agus onóra ag Hefeciah: agus do rinne fé slóruis do fein chum aipil, agus chum oir, agus chum cloch mbeala, agus chum spíofradha, agus chum fíthadh, agus chum a nuile shórt fíal naluinn.

28 Tighthe slóruis mar an ceann chum bífígh a narbha, agus a nfa, agus na hola, agus fíalladha do náil shórt beathach, agus mairneacha do threuduibh.

29 Tuilleamh oile, dullmhuigh é do fein caithreacha, agus sealbha do tío- duibh, agus dealbhaibh go léir: & sin Dia iomarcaigh maíne dhé.

30 Do stop an Tefeciah céadna cúrfa uifge uachtarach Giboa, agus thug go díreach suas é re tíoibh chaitreacha Daibhí tíoibh shiar, agus do chuaidh Hefeciah ar a aghaidh ina oibreachaibh uile.

31 Acht cheana a ttáobh theachtá phríonnfadh na Baibiloine, noch do chaitreacha chuige, d'fghail féil a mbe- nuidh do rinneadh annfa tír, do léig Dia na leith fein é da dhearbhadh, chor go mbeith fós a nuile ní da mbea chroidhe aige.

32 Anois an chuid oile do ghuidh uibh Hefeciah, & a mhaith, fíocháil fíochbha a bhíis Isaiah an fígh mac Amos, agus a leabhar Ríogh Judah agus Israel.

33 Agus do choduil Hefeciah ag a thríbh, & do adhlacadar é annfa tío- ma doh onóruigh ag macaibh Dháibhí: & do rinne Judah uile, & Jerusaleim Jerusaleim onóir dhó a nam a bháin: & do rioghuidh Manasseh a mbea íona sin.

C A I B. XXXIII.

Manasseh na Seáthán ar an phreacáir re fíar atbmur. 12 Noch do fíil le baíne- chus d'bhíochiollach.

DO bhí Manasseh dhi bhliadhna dé- daois a nuair da thófuigh é rígh, agus do bhí na Rígh cáig bhliadhna a cháogad ann Jerusaleim.

2 Agus do rinne fé an ní, doh é

... bhíghnise an Tighearna, cúlhuil re
... ngeinteach, noch do
... an Tighearna amach roimhe
... Israel.

3 Oir do chuir fé suas a ris na háite
... noch do bhris Hefeciah a athair
... do thóg fé altóra do Bhaalim,
... do rinne garraín; agus do a-
... siagh nimbe uile, agus do rinne
... doibh.

4 Mar an céadna do rinne fé al-
... a tigh an Tighearna, dá ndu-
... an Tighearna, An Ierusalem bhias
... go bráth.

5 Agus do rinne fé altóra do shluagh ni-
... uile a ndá chairt thighe an Tighearna

6 Agus thug air a chloinn dul thrid
... an tteine a ngeann mhic Hinnom: mar
... an céadna do gheill fé daimsearuibh, a-
... doghluim, droigheacht, agus do
... phtuagheadh pifeoga, agus do bhíodh
... leannin síthe aige, agus luchd faistíne: do
... rinne fé iomarcuidh uile a radharc an
... Tighearna dá chorrughadh chum feirge.

7 Agus do chuir fé iomhagh oibrighthe
... (an tódhal do rinne fé fein) a tigh Dé,
... dá ndubhairt Dia ré Daibhi, agus re
... solamh a mhac; annsa tighis agus ann Ie-
... rusalem, noch do thogh mé os treabhuibh
... Israel uile, chuirfios mifi naimn go bráth.

8 Ni mó áthrochas mé ni fa mhó
... Israel as a ndáithche, noch dórdúigh
... mé dá bhuir naithribh; air eacht go
... ttabhráidh, da naire gach uile ni dar ai-
... tim mé dhiobh do dhéanamh, do réir
... an dlighe uile, agus na reachta, agus na
... dórdúighthe ré laimh Mhíoisle.

9 Mar sin thug Manasseh ar Iudah
... ar mhuintir Ierusalem dul air
... seachrán agus nios meafá do dhéanamh
... naid na gente, noch do sgríos, an Ti-
... ghearna roimhe chloinn Israel.

10 Agus do labhair an Tighearna ré
... Manasseh agus re na dháoinibh; ach
... nior bhall leo toradh do thabhairt air.

11 Uimésin thug an Tighearna orra
... caipitigh shíoligh Rígh na Haisiría, noch
... do ghabh Manasseh a meafá na ndroi-
... ghean, agus do cheangul a níarann cos
... é, agus do rug leo é don Bhabilóin.

12 Agus a nuair do bhi fé a bprá-
... dhin, do ghuidh fé chum a Thighearna
... Dia, agus dumláidh fé é féin go mór a
... labhair Dé a aithreadh.

13 Agus do ghuidh fé chuige, agus
... do ghabh seisiún sin aadh, agus deist a
... ghearrán, agus thug a ris go Hierusalem
... é dá ríoghacht: annsin do bhi a fhios
... ag Manasseh gur bé an Tighearna, a Dhia.

14 Anois na dhiaighis do chuir fé
... balla tíobh annuigh do chathruigh Dhá-
... bhi síneadh thiar do Ghíhon, annsa
... gheann, air fad go nuige póirfe gheata a
... néic, agus thug timchiol Ophel é, agus
... do thóg suas é go ro árd, agus do
... chuir Caipitigh cogaidh a ccaithreach-
... albh daingne Iudah uile.

15 Agus do chuir na deé coimhightea-

cha ar cúl, agus an tódhal as tigh an
... Tighearna, agus na huile altóra dar chuir
... fé suas a shiabh thighe an Tighearna agus
... a Nierusalem, agus do theilg amach
... as an ccaithruigh iad.

16 Agus do athnuadhúigh fé altoir an
... Tighearna; agus do iochbuir fé ofra-
... la shiothchána uirre, agus dsiagair do
... Iudah serbhis do dhéanamh don Tigh-
... earna Dia Israel.

17 Thairis fin, do nidas na daoine
... iochbuir a comhnuidh ann sna háitibh
... árd, gidheadh is dá TTighearna Dia
... amháin.

18 Anois an chuid oile do ghníomhuibh
... Mhanasseh, & a ghuidhe chum a Dhé, &
... briathra na Bhfaicíonach do labhair ris
... a naiom an Tighearna Dia Israel, feuch
... atáid scriobhtha a leabhar Ríogh Israel.

19 A ghuidhe mar an céadna, agus
... mar do áontuigh Dia dhó, agus a pheac-
... aidh uile, agus a choir, agus na hio-
... nuid ar chuir fé suas na háite árd, agus
... ar chuir suas garraín agus iomhaighe gre-
... anta suil do humhlúigheadh é; feuch,
... atáid scriobhtha a meafá ráiteadh na
... bhfaicíonach.

20 Ann sin do choduil Manasseh agá
... aithribh, & do adhlacadar iona thigh fein
... é, & do ríoghuidh Ammon a mhac iona áit.

21 Do bhi Ammon dhá bhliadhnu
... agus sibhe daois á nuair do thosúigh
... fé a righe, agus do bhi na Rígh dhá
... bhliadhnu ann Ierusalem.

22 Acht do rinne fé an ní fa hólé
... a bhfaidhnúise an Tighearna, mar do
... rinne Manasseh a athair; oir diodhbuir
... Ammon do nuile iomhagh ghreanta noch
... do rinne a athair Manasseh.

23 Agus níor umhlúigh é féin a la-
... thair an Tighearna, mar dumlúigh Ma-
... nasseh a athair, é féin, acht do chiontuigh
... Ammon nifa mhó, agus nifa mhó.

24 Agus dfealladar a mhuintir air,
... agus do mharbhadar é iona thigh fein.

25 Acht do mharbhadar muintir na
... tire an drung uile do rinne a nfealla
... naghaidh an Rígh Ammon, agus do
... rinneadar daoine na tire Rígh do Iosiah
... a mhac iona áit.

C A I B. XXXIV.

*Josiah ná Scáthan & na Shamblichus ar an
deagh Rígh.*

DO bhi Iosiah ocht mbliadhna da-
... ois a nuair do thosúigh fé a righe,
... agus do bhi na Rígh bliadhnu air thio-
... chad ann Ierusalem.

2 Agus do rinne fé an ní fa cear ta
... radharc an Tighearna, & do shubhail
... fé a shlighibh Dháibhi a athar, 2000
... níor chlaon dan laimh a athar uile.

3 Oir annsa, nochdmadh bliadhnu dá
... rígh an leadh do bhi fé fos óg, do tho-
... súigh Dia a athar Daibhi diarrugh, agus
... annsa dara bliadhnu deag do tho-
... súigh ar Iudah agus Ierusalem do
... ghlanadh

ghlanadh ó na háitibh ársa, agus ó na garránuibh, agus ó na hiomhaighibh greanta, agus ó na hiomhaighibh leagtha.

4 Agus do bhrifodair síos altóra Bhalim iona shiadhnuise, agus do ghéarr fé síos na hiomhaighe do bhi go hard ós a cionn, agus do bhris na mblothuibh na hiomhaighe grabhalta, agus leagtha, agus do rinne fé luathreadh dhiobh, agus do leathnuigh é ar uighibh na sluinge do rinne iadhbuit doibh.

5 Agus do loig fé cnámha na sagart ar a naltóruibh, agus do ghlán fé Iúdah agus Ierusalem.

6 Agus do rinne fé marfin a ccaithreachaibh Mhanasseh, agus Ephraim, & Shimeoin, eadhon go nuige Naphtali le na matoguidh timchioll fa ccairt.

7 Agus a nuair do bhris fé síos na haltóra agus na garráin, agus a nuair do bhrúigh fé na hiomhaighe ar feadh chriche Ísrael, dfill fé go Hierusalem.

8 Anois annsa nochtmhadh bliadhain déag da righe, a nuair do ghlán fé an tír agus an tigh, do chuir fé Saphan mhac Afaliah, agus Maseiuh raighluightheoir na caitheach, agus loah mhac Iohas an cuimhnightheoir, do leaslaghadh thighe a Tighearna Dé.

9 Agus a nuair thugadar go Hiléah an tairdihagart, do theachadar dhó an tairgidhagart go tigh an Tighearna, noch do chruinnigheadar na Lebhítigh do choimheadadh na doirse, as lámh Mhanasseh, agus Ephraim, agus ar mhair Dísrael uile, agus do Iúdah, agus do Bhenjamin, agus dfillleadar go Hierusalem.

10 Agus do chuireadar a lámh an luchd oibre é, agá raibh uachdarinachd thighe an Tighearna, agus thugadar é don luchd oibre do thaothaigh a tigh an Tighearna do chur síos, agus do abaslaghadh an tigh.

11 Eadhon don lucht ceirde, agus do na síoruibh thugadar é, do cheannach eiloch shaoighte, & adhmuid chum cúl-ladh, & do chur thaobhán ar na tightheibh, noch do síriofadar Righthé Iúdah.

12 Agus do rinneadar na daoine a nobair go sírinneach: agus ílad do bhi ós a cionn, Iahat, agus Obadiah, na Lebhítigh do chloinn Mherári; agus Sechariah, agus Messullam, do mha-caibh na CCohatíeach, dá brostlaghadh ar a haghaidh; agus cuid eile do na Lebhítibh, a nuile dhuine agá raibh eolus a céol.

13 Mar an céadna do bhádar ós cionn luchda iomchuir na nuilach, agus do bhi ag oibriúganadh annsa nobair a serbhis ar bith, agus ís do na Lebhítibh do bhádar scríbhneoirigh, agus oisgidh, agus doirfeoirigh.

14 Agus a nuair thugadar amach an tairgid do rugadh a sheach go tigh an

Tighearna síar Hiléah an tairgid doirgidh an Tighearna, thug Míchail

15 Agus do shreagair Hiléah a dubhairt fé re Saphan an scríbhneoir Fúair mé leabhar an dlighe a tigh an Tighearna; agus thug Hiléah ar bhar do Shaphan.

16 Agus rug Saphan an leabhar an Righ, agus thug freagra chomh righ air ais, Gach aoinn, dar thigheall red sherbhuileachaibh, ataid dá dhéanam.

17 Agus do chruinnigheadar a cheile an tairgid frith a tigh an Tighearna, agus thugadar a lámh an mhéorigh & a lámh an luchda oibre.

18 Ansin dinnis Saphan an scríbhneoir don Righ, dha rídh, Thug Hiléah an sagart leabhar dhámb; agus do léigh Saphan é a bhíadhuil an Righ.

19 Agus tirla a nuair do chuir an Righ briathra an dlighe, gur bha fé a éadach.

20 Agus dsiagair an Righ do Hiléah, agus do Ahicam mhac Saphan, agus do Abdon mhac Micah, agus do Saphan an Scríbhneoir, agus do Afaliah mhac seach an Righ, dha rídh.

21 Eirgidhe, agus faisruighidh an Tighearna ar mo thóma, agus ar mo mhéid do faghbhadh Dísrael, agus do Iúdah a ttaobh bhriathra an leabhair, noch do frith: óir ís mór fearas Tighearna noch do doirteadh amach orain, do bhrigh nar choimheadar a scríbhneoir a tigh an Tighearna, do bhíadhuil reir a bhíadhuil scríobhta sin leabhair.

22 Agus dinnigh Hiléah, agus na lucht doirdeigh an Righ, go hálamh a bhannhaigh, bean Shallum mhac Tiche mhic Hasrah, coimheaduigh na niall gbe, (is a Nierusalem anna chéile do bhi sí na comhnuigh) agus do bhíadar sía ar an modh sin.

23 Agus do shreagair síl ís marfo a deir an Tighearna Dísrael, innisigh don duine do chur pagá síbhl.

24 Is marfo a deir an Tighearna, feuch, do bhéara mé ole ar a nuile, agus ar a daoineibh, eadhon a bhíadhuil do mhallachuibh scríobhta sin leabhair, noch do léigheadar a bhíadhuil Righ Iúdah:

25 Do bhrigh gur threigeadar na agus gur loigeadar tuis do áheobh eile, le a ceuirfidis fearg orma re uile shíthar a lámh; uimefin doirteadh a dhíoghaltas amach ar a nuile, agus a mchúisightheair.

26 Ach ar son Righ Iúdah, noch do chuir síbhlí dhaisruighe don Tighearna, is marfo a déarthaí sí, Is marfo a deir an Tighearna Dísrael, a nuile na mbriathra do chéala sí.

27 Do bhrigh go raibh sí scríobhta & gur umhluigh sí thó sein a bhíadhuilife Dé, a nuair do chéala sí a bhriathra a naghaidh na háite, agus a naghaidh a dhúine

Thugadh Iosaf do bheith.

a dhéan, agus gur lígh tú thú féin am lechairí, agus gur réub tú bheadach, & gur ghail tú am lathair, do chúala mise na n-úsar an gcéadna, ar la an Tighearna.

28 Féach, cruinneochuidh mé thú chom baidreachaibh, agus adbhothar ad n-éighe thú maille re íothchain, agus ní fíorúid do tháile a nuile oile do bhéaras mé ar a n-éighe, agus ar a baidreachaibh, Mar sin thugadar freagra a ris chom an Righ.

29 Ansin do chuir an Righ teachta leath, agus do chruinnigh sé a cionn a dhéan sinneir Iadah agus Ierusalem uile.

30 Agus do chuaigh an Righ fús go tigh an Tighearna, agus sír Iadah uile, agus muintir Ierusalem, agus na seairt, agus na Lebhítigh, agus an pobal uile, mór agus beag, agus do léigh sé iona ccaisfaibh briathra leabhair an dnuartha uile, noch do frith a tigh an Tighearna.

31 Agus do sheas an Righ iona áit, agus do rinne sé cunnradh a lathair an Tighearna, faibhal a ndiaigh an Tighearna, agus a aitheanta do choimhead, agus a fhiadhnuiseadh, agus a reachda, maille re na n-éighe chroíche, agus re na n-éighe anam, do choimhlionadh an chunnradh atá scríobtha san leabhar.

32 Agus thug sé air an méid do bhi a lathair ann Ierusalem agus ar Bheniamín faibhal air sin: agus do rinneadar muintir Ierusalem do réir chunnradh Dé, Día a naitheadh.

33 Agus do chuir Iosaf ar ceal a nuile ghrúnnmhachd as na huile chriochuibh do bheas re cloinn Ísrael, & do thug air an méid do bhi a lathair Disraél foghnamh, adhon foghnamh da Tighearna Día: agus air feadh a bheathais nior fparadar re leanmhain an Tighearna Día a naitheadh.

CAIB. XXXV.

Thugadh Iosaf, 23 ar na Smachdighbhadh.

TUilleamh eile fós, do choimhead Iosaf Cáig don Tighearna an Ierusalem: agus do mharbhadar an Cháig ar an cceathramhadh lá déug don chéad mí.

2 Agus do chuir sé na sagairt iona tréamh, agus thug meiseach dhoibh chom fíorúid thighe an Tighearna.

3 Agus a dubhairt sé ris na Lebhítigh do theagúig Ísrael uile, noch do bhi ná-omhna don Tighearna, Cuiridh a Ná-omhna n-éighe tigh noch do rinne Ísrahel mhac Daibhi Righ Ísrahel: ní bhíidh na n-éighe air bhuir ngalluibh: foghaidh a nois don Tighearna bhuir Náia, agus dá phobal Ísrael.

4 Agus ullmhúighidh sibh féin do réir thighe bhuir naitheadh, do réir bhuir ccaisfa, mar do scríobh Daibhi Righ Ísrahel, agus do réir scríbhinn a mbic Ísrahel.

5 Agus seadidh anna náit náomhtha

do réir ronna mhuintear aithreadh bhuir ndearbhraithreach an pobal, agus do réir ronna mhuintear na Lebhíteach.

6 Mar sin marbhuidh an Cháig, agus n-éighe sibh féin, & ullmhúighidh bhuir ndearbhraithreach, chor go ndéanuid do réir bhréithe an Tighearna tre láimh Mhoise.

7 Agus thug Iosaf don phobal do na treuduibh uain agus meannain, iad uile chom ofrála na Cáig, ar son a raibh a lathair, go nuibhir thriochad míle agus trí mhíle damh: do mbáoin an Righ féin iad fós.

8 Agus thugadar na prionnsadha go toilleamhail don phobal, do na sagairt, agus do na Lebhítigh Hísciah agus Sechariah, agus Iehiel, uachdairin thighe Dé, thugadar do na sagairt chom ofrála na Cáig dhá mhíle, agus sé céad [do mhionairneis] agus trí céad damh.

9 Thug Conaniah mar an ccaidna, & Semaiah, agus Netaneel a dhearbhraithreach, agus Hassabiah, agus Iehiel, agus Iosabab, ceann na Lebhíteach, do na Lebhítigh chom ofrála na Cáig, cúig mhíle do mhionairneis, agus cúig céad damh.

10 Mar fós do gléasadh an tseirbhís, agus do sheadadar na sagairt iona náitibh, agus na Lebhítigh iona ccaisfaibh do réir aithne an Righ.

11 Agus do mharbhadar an Cháig, agus do chroítheadar na sagairt [a n-éighe] re na náitibh, agus d-éamadar na Lebhítigh iad.

12 Agus do áthruigheadar na hofrála loigse, chor go ttriobhraidh nátha do réir ronna mhuinteara an phobal, chom ofrála don Tighearna. mar atá scríobtha a leabhar Mhoise: agus is mar sin do rinneadar ris na damh uile.

13 Agus do róstar an Cháig le teine, do réir a n-éighe: acht do bhrútheadar na hofrála náomhtha uile a bpoitibh agus a ccaoirighibh, agus a noighnibh, agus do roinneadar iad go luath eidir an bpoal uile.

14 Agus na dhiaigh sin do dheafur gheadar dhoibh féin agus do na sagairt: do bhrúgh chor rabhadar na sagairt mic Aáron a trimchioll iad bhartha na n-éighe loigse, agus an mhéathuis, agus a n-éighe: uimeisin do gléasadar na Lebhítigh dhoibh féin agus do na sagairt mic Aáron.

15 Agus do bhádar na caintreaddha mic Aáph iona náit do réir aithne Dháibhi, agus Aáph, agus Heman, agus Iedután féachadóir an Righ: agus na doirféoirigh [ag feitheamh] ag gach éangheata, nior bhfeidir leo a fíorúid d-éighe: oir do dheafur gheadar a ndearbhraithreach na Lebhítigh dhoibh.

16 Mar sin do gléasadh fíorúid an Tighearna uile an lá sin do choimhead na Cáig, agus doirraíl iad bhartha loigse, ar altair an Tighearna, do réir aithne an Righ Iosaf.

17 Agus do choimhead clann Ísrahel a raibh a lathair

a lathair dhiobh fan namfín an Cháig,
 agus féasta a naraín gan loibhín feacht la.

18 Agus nior coimheadadh a leitheid
 sin do Cháig ann Israel ó aimsir Shá-
 muel an faigh, ní mo do choimheadadar
 Ríghthe Israel uile a leitheid dífásta,
 mar do choimhead Iosaf, agus na sa-
 gairt, agus na Lebhítigh, agus Iúdah
 agus Israel uile do bhí a lathair, agus
 áitreabhugh Ierusalem.

19 Annsa nochtmhadh bliadhain déag do
 righe Iosaf do coimheadadh an Cháig.

20 Na dhiagh go uile a nuair do ghéus
 Iosaf an teampall, tháinig Necho Rígh
 na Héigipte a níos do throid a naghaidh
 Carchemis ré táobh Euphrátes; agus
 do chuaidh Iosaf amach iona aghaidh.

21 Acht do chuir feisíon teachta chuige
 gha rádh, cred é mímtheachdís ort a Rígh
 Iúdab? ní a taghaidh thúinig mé fan lósa,
 acht a naghaidh an tighre re bhfuilim a
 eogadh: óir do aithin Dia dhíom
 deithbhíre do dhéanamh: feachuifí
 báin re Dia, noch atá liomfa, deagla
 go seiriosadh fé thú.

22 Thairis sin, nior bháil le Iosaf a
 aghaidh díompógá uadh, acht do chuir é
 féin a natharadh crotha, chor go troid-
 íseadh ris, agus nior éist sé brith-
 ruibh Necho ó bhéul Dé, agus tháinig do
 throid a ngleann Megiddo.

23 Agus do chaitheadar na foighde-
 airigh ar an Rígh Iosaf; agus a dubhairt
 an Rígh re na shearbhíoghantaibh, beir-
 idh libh mé, óir atáim loitigh go trom.

24 Uinnesa do thogbhadar a shearbhí-
 ghí as an ceardas sin é, agus do
 chuireadar é annsa dara ceardas do bhí
 aige, agus thugadar go Ierusalem é,
 agus déag fé, agus do hadhlacadh é a
 suat do tháimh a aithreadh: agus
 do bhí cumhadh ar Iúdah uile, agus ar
 Ierusalem um Iosaf.

25 Agus do bhí doilghíos ar Ieremias
 are Iosaf, agus do labhradar na sír cheoil
 uile agus na mná ceoil ar Iosaf, iona
 eolaitibh gus a niugh, agus do rinnead-
 ar ordughadh orra ann Israel: agus
 feuch, áitid scríobhtha annsa cumthaibh.

26 Anois an chuid oile do ghoimhuibh
 Iosaf, agus a mhaith do réir an neithe
 do scríobhadh a adhligeadh an Tighearna.

27 Agus a ghoimhíosa Iosaf agus de-
 ghionach, feuch áitid scríobhtha a leabhar
 Ríogh Israel agus Iúdah.

C A I B. XXXVI.

Begadh Iehohas na Egipt: 1 do Iehoiachin;
 11 Seiriosadh, 12 Iúdab do Ierusalem
 uile do Bhabilón.

AN sin do ghlacadar muintir na
 tíre Iehohas mbrac Iosaf, agus
 do rinneadar Rígh dhe a náit a athar
 ann Ierusalem.

1 Do bhí Iehohas trí bliadhna fith-
 chiod dáois a nuair do thóigh sé a
 righe, agus do bhí na Rígh na mír an
 Ierusalem.

3 Agus do chuir Rígh na Hí-
 síos é ann Ierusalem, agus do dhéan
 an tír a ceadallann airgid, agus
 tallann óir.

4 Agus do rinne Rígh na Hí-
 síos dha dhearbhrathair Elean-
 cionn Iúdah agus Ierusalem, agus do
 áthruigh Iehoiachim dáim air. Agus
 ghabh Necho Iehohas a dhearbhrathair,
 agus rug don Negipt é.

5 Do bhí Iehoiachim cúig bliadhna
 fithchiod dáois a nuair do thóigh sé
 righe, agus do bhí na Rígh na mír an
 dhuin déag ann Ierusalem: do rinne
 go holt a radharc a Tighearna.

6 Tháinig Nebuchadnezzar Rígh
 Babilóine léas na aghaidh, agus do
 cheangail a naraan é dá bharr an
 Bhabilóin.

7 Agus rug Nebuchadnezzar Rígh
 Iehoiachim thighe an Tighearna do
 Bhabilóin, agus do chuir iona thighe
 féin san Bhabilóin iad.

8 Anois an chuid oile do ghoimhuibh
 Iehoiachim, agus a ghráimhíosa,
 noch do rinne sé, agus do dhéan
 feuch áitid scríobhtha a leabhar
 Israel agus Iúdah: agus do rinne
 Iehoiachim a mbrac iona iad.

9 Do bhí Iehoiachim ocht bliadhna
 dáois a nuair do thóigh sé a
 righe, agus do bhí na Rígh na mír an
 deich la ann Ierusalem, agus do rinne
 sé an ní dob olt a bharr an
 Tighearna.

10 Agus a nuair do chaitheadh a
 bliadhna, do chuir an Rígh Nebuchadne-
 nessar teachta uadh, agus rug do Bha-
 bilóin é maille re foightheairigh
 thighe an Tighearna, agus do rinne
 Rígh do shpedeich a dhearbhrathair
 cionn Iúdah agus Ierusalem.

11 Do bhí Sedecias bliadhna go
 fithche dáois a nuair do thóigh sé a
 righe, agus do bhí na Rígh na mír an
 dhuin déag ann Ierusalem.

12 Agus do rinne sé an ní dob olt
 a bharr an Tighearna, agus do rinne
 mior umhlugh sé é féin a lathair an
 mair an faigh ag labhairt ó bhéul sé.

13 Agus do rinne sé fós eadair a
 naghaidh Nebuchadnezzar, agus do
 bhean Dia mór mhionmhuibh dho: an
 do ríghidh féin a mhionmhuibh
 chruadhugh sé a chroide ó aithir
 chum an Tighearna Dia Ierusalem.

14 Tuilleadh oile sin, do rinne
 gheadar na hárthairigh uile, agus do
 pobal go ronnór, do réir aile an
 neamhlachda na ngeitirigh, agus do
 tháinigleadar tigh an Tighearna, an
 do náomhuigh sé ann Ierusalem.

15 Agus do chuir an Tighearna Dia
 neithreadh fola chum re na shearbhí-
 ghíghí, ag éirge go nair, do rinne
 fubhal, do bhígho rath aithirigh
 ge dá dháoinibh é dá áit chomh-
 26 Acht do rinneadh aithirigh a
 theachtair

thug Chirus d'iaib foirbhighe thighe D' agus do tharchoisneachas a briathra, agus do easnóirí gear a fhuighe, nó gur éirigh fearg a thighearna re na phobal, ionnus nach mbeadh a bhíocháin ann.

Ar a nathbharfín thug sé orra Rígh na Caldea, noch do mharb a mbeo óga leis an ccoloidheamh a tigh a hectora, agus ní raibh truaighe aige do dhóine óg, nó do mhaighdín, dhóir fhoir, nó don tí do dhóim le híos: thug sé iona lámh uile iad.

Agus uile fhoighthighe thighe an Tighearna, mór agus beag, agus ionnmhus thighe an Tighearna, agus ionnmhus an Rígh, agus a phrionniadha: rug sé uile don Bhabhilóin.

Agus do loiscgear tigh D', agus do bhréadar síos bailidha Ierusalem, agus do loiscgear a phalais uile le teine, agus do mhilleadar a raibh do fhoithighe, mairhe ann.

Agus an mhéid do imthigh ón phalais rug sé leis iad don Bhabhilóin, mar a rabhadar na serbhíseachaibh

aigefion agus agá mhacaibh, go righe Rígh na Persia:

21 Do choimhlionadh bréithre an Tighearna a mbéul Jeremiah, nó go ccomhnuigheadh an tír ann Saboidigh: oir ar fad do bhí sí huaigheach, do choimhlíodh sí Saboid, do choimhlionadh deich mbliadhán agus trí fichid.

22 Anois annfa chéaidbhlíadhuin do Chirus Rígh na Persia, (chor go ccoimhlíontaoi briathar an Tighearna do labhradh re béul Jeremiah) do chorruigh an Tighearna sías spiorad Chirus Rígh na Persia, go ttag fuagra uadh air feadh a ríoghachta, agus do chuir sin a scríbhinn fós, gha radh.

23 Is marfo a deir Chirus Rígh na Persia: thug an Tighearna Dia nimhe uile ríoghachta na talman damhsa, agus do chuir do chúram orm tigh do dhéanamh dhó ann Ierusalem, noch atá ann Iudah. Cía tí bhur meaf do dhaoibh uile: go raibh a Thighearna Dia maille ris, agus imthigheadh sé sías.

LEABHAR ESRA.

C A I B. I. *Do fugar Chirus (6 mbéul D') Trámpall Ierusalem do thagbail.*

ANois annfa chédbhlíadhuin do Chirus Rígh na Persia (chor go ccoimhlíontaoi briathar an Tighearna le béul Jeremiah) do chorruigh an Tighearna sías spiorad Chirus Rígh na Persia, go ttag fuagra ar feadh a ríoghachta, agus gur thug sé a scríbhinn é, gha radh.

Is marfo a deir Chirus Rígh na Persia: Thug an Tighearna Dia nimhe uile ríoghachta na talman, agus do thug sé do chúram orm tigh do dhéanamh dhó ann Ierusalem, noch atá ann Iudah.

Cía atá eadruibhse uile dá dhóil: bíodh a Dhia maille ris, agus imthigheadh sé sías go Ierusalem, noch atá ann Iudah, agus cuirheadh sé sías tigh an Tighearna Dia Israél (is é sin an Dia) noch atá ann Ierusalem.

Agus gádh sé ar bith chomhnuigh a nionbhall mar a bhíuill sé air thar, eagrais dhóine na ccriochfín eadruibh dhó a hairgíod agus a nór, agus a maoin agus a namhaintibh, tosa amach do noisráil áontadhuigh cum tigh D' atá ann Ierusalem.

Annfa deirgeadar roighne aithreach Iudah, agus Bhenjamin na seasamh, agus ar fíadag agus na Eebhitighe, maille ris a mbeo dhóine dar thog Dia a shíod do dhá sías do dhéanamh tigh an Tighearna atá ann Ierusalem.

Agus ar mhéid do bhí gacha tiobha dhó, thugadar cunganmh dhóibh do

fhoithigibh, dairgíod, agus dór, agus do mhaoim, agus dárneis, agus do neithibh mórlaigh, tiobh amuigh do nuile ní dar tioidlaiceadh go toileamhuil.

Mar an céadna thug Chirus an Rígh amach foithighe thighe an Tighearna, noch thug Nebuchadneffar amach as Ierusalem, do chuir sé a tigh a dhé iad.

Iad sin féin thug Chirus Rígh na Persia amach le haimh Mhítre dat an trefnir, agus do áirimh sé iad chum Sebasfarr prionnsa Iudah.

Agus isí fo a nuibhir: triochad mias oir, míle mias airgid, naoi seana fichid.

Triochad báisín oir, báisínigh airgid don dara fórt ceithre chéud agus a deich, agus do fhoithigibh oile, míle.

Na foithighe uile dór agus dairgíod bá cuig mhíle agus ceithre chéud iad: thug Sebasfarr iad go uile leis sías maille ris na bráighdibh, noch rugadh sías ón Bhabhilóin go Hierusalem.

C A I B. II.

Comb-Airmh an phobail, 36 & na nSagart, do fáil 8 Dhaoirfíne Bhabhilóin.

ANois isíad fo clann na tírefín, do chéaidh sías as an dáoirfíne, don luchd do rugadh innte, noch rug Nebuchadneffar Rígh na Babilóine leir don Bhabhilóin, agus tháinig a ris go Hierusalem agus Iudah, gach uile dhóine dha chathruigh féin:

Noch tháinig le Serubbabel, Iesha, Nehemiah, Sarajah, Reelaiah, Mordecai, Bilsán, Míshar, Bigbhai, Rehum Baanah. Uibhir dhóine phobail Israél.

Clann Pharos, dha míle seachtmhoghad agus días.

4 Clann

- 4 Clann Shephatiah, trì chéad seacht-mhoghada agus dias.
- 5 Clann Arah, seacht cead seacht-mhoghada agus cuigear.
- 6 Clann Phahat-Moab, do Shiochd Iesua agus Ioab, dhá mhíle ocht cead agus dá fhear déag.
- 7 Clann Elam, míle dhá chéad cionn agus ceathrar.
- 8 Clann Shattu, naoi cead ceathrachad agus cuigear.
- 9 Clann Shaccai, seacht cead agus trí fithchid.
- 10 Clann Bhani, fé chéad ceathrachad agus dias.
- 11 Clann Bhebai, fé chéad fithche agus triur.
- 12 Clann Afsad, míle dhá chéad fithche agus dias.
- 13 Clann Adonicam, fé chéad trí fithchid agus sefior.
- 14 Clann Bhibghai, dhá mhíle cionn agus sefior.
- 15 Clann Adin, ceithre chéad, cionn agus ceathrar.
- 16 Clann Ater ó Hefceiah, nóchad agus a hocht.
- 17 Clann Bhefai, trí chéad fithche agus triur.
- 18 Clann Íorah, cead & dhá fhear dhéag.
- 19 Clann Hassum, dhá chéad agus triur air fithchit.
- 20 Clann Ghibbar, nóchad & cuigear.
- 21 Clann Bhet-lehem, céad agus triur air fithchit.
- 22 Clann Netophah, cionn & sefior.
- 23 Fir Anotot, cead & a hocht fithchit.
- 24 Clann Asmabhet, ceathrachad & dias.
- 25 Clann Chiriat-arim, Chephirah, agus Bheerot, seacht cead agus ceathrachad agus triur.
- 26 Clann Ramah agus Ghaba fé chéad agus a haon fithchit.
- 27 Fir Mhichmas, céad agus dias air fithchit.
- 28 Fir Bhet-el agus Ai, dhá chéad agus triur air fithchit.
- 29 Clann Nebo, cionn agus dias.
- 30 Clann Mhagbis, cead, cionn agus sefior.
- 31 Clann an Elam oile, míle dhá chéad, cionn agus ceathrar.
- 32 Clann Harim, trí chéad & fithche.
- 33 Clann Lod, Hadid, agus Ono, seacht cead, fithche agus cuigear.
- 34 Clann Iericho, trí chéad ceathrachad agus cuigear.
- 35 Clann Sheazah, trí mhíle fé chéad agus triochad.
- 36 Na sagairt: clann Jedaiah do thugh Iesua, naoi cead seachtmhoghada agus triur.
- 37 Clann Immer, míle cionn agus a- agus dias.
- 38 Clann Phasur, míle dhá chéad ceathrachad agus moirtheilar.
- 39 Clann Harim, míle agus seacht bhídh dhéag.
- 40 Na Lebhitigh: clann Iesua, agus

- Chadmiel, do chloinn Hodabiah, seachtmhoghada agus ceathrar.
- 41 An lucht ceoil: clann Afsad agus ochtar air fithchit.
- 42 Clann na ndoirceoirigh, clann Shallum, clann Ater, clann Thabai, clann Accub, clann Haria, clann Bhai, iad uile cead agus naoimh a thriochad.
- 43 Na Netinimigh: clann Habaia, clann Thabbaot.
- 44 Clann Cheros, clann Shiba, clann Phadon.
- 45 Clann Lebanah, clann Habaia, clann Accub.
- 46 Clann Hagab, clann Shabai, clann Hanan.
- 47 Clann Ghiddel, clann Ghah, clann Resiah.
- 48 Clann Resin, clann Necoda, clann Ghassam.
- 49 Clann Ulla, clann Phasur, clann Bhefai.
- 50 Clann Asnah, clann Melai, clann Nephufim.
- 51 Clann Bhacuc, clann Harhur.
- 52 Clann Bhaflut, clann Nehia, clann Haria.
- 53 Clann Bhareos, clann Habaia, clann Thamah.
- 54 Clann Nefiah, clann Haria.
- 55 Clann Iserbhíeach Sholaim: clann Shota, clann Shopheret, clann Phasur.
- 56 Clann Ialah, clann Darda, clann Ghiddel.
- 57 Clann Shephatiah, clann Bhai, clann Phoheret ó Shebaim, clann An.
- 58 Na Netinimigh uile, agus clann Iserbhíeach Sholaim, do bhídh a chéad nóchad agus dias.
- 59 Agus ifrad ío do chloinn ío: Thel-melah, Thel-harfa, Chera, Adan, agus Immer: acht aon fithchitigh a nathar dinnín, agus a nathar, nar do Ísrael iad.
- 60 Clann Delaiah, clann Thabai, clann Necoda, fé chéad, cionn & dias.
- 61 Agus do chloinn uile na h-Ísrael: clann Habaiah, clann Chos, clann Hefilai [noch thug bean do chloinn Hefilai an Gileaditigh agus do chloinn ío do réir a nanna].
- 62 Diarradar ío a fheannas a nathar do hairmheadh ío na n-Ísrael, acht níor fith aon iad: amháid a cuireadh ó Bhagartachd iad mar chloinn nith tráidiligh.
- 63 Agus a dubhairt fear ionaid a Rígh riu, nach íosaid do na n-Ísrael ronaomhtha, nó go mbíadh aon le Húrím, agus le Tummim.
- 64 Do bhadar an comhchruinnigh uile a n-Ísrael ceathrachad a dhá mhíle trí chéad agus trí fithchid.
- 65 Taobh amuigh dá fheannas, agus dá cailínibh, noch dá rathair seacht míle, trí chéad triochad agus a fithchid.

a seacht; agus do bhi na measc dhi chad dfearuibh & do mhnaibh ceoil.

66 A neich, do ba seacht céad, triochad agus a lé iad; dhi chad ceathrad, agus a cuig, a maillidhe:

67 A ccaimhuill, ceithre cheud triochad agus a cuig; a mairiail, lé mhile facht céad agus sithche.

68 Agus an tan thagadar cuid do na príomhaithribh go tigh an Tighearna, noch atá ann Jerusaleim, ag oifail go tsempail chum tighé Dé do chur suas iona éir féin:

69 Thagadar go hionnmhuil na hoibre do réir a nacsaime, trí ficehid & éainmhile dramma óir, & cuig mhile punta airgid, & céad culaidh Shagairt.

70 Mar sin do áitheadar na sagairt agus na Lebbitigh, agus cuid don phobal, agus na éir cheoil, agus na doirféoirigh, & na Netinimigh iona ccaithreachaibh, agus Iisrael uile iona ccaithreachaibh.

C A I B. III.

(Séan an phobail a nserbhíste Dé do chur suas.)

A Gus a nuair tháinig an seachtmhádth na, agus do bhádar clann Iisrael anna ccaithreachaibh, do chruinnighheadar an pobal iad féin a gcrionn a cheile amháil aonúine go Hierusaleim.

2 Ann sin déirigh Iesús mhac Iosadac, agus a dhearbhráithre na sagairt, agus Senebhel mhac Sealtiel, agus a dhearbhráithre, agus do chúireadar suas altóir Dé Iisrael doifail iodhbhartha loigse uirre, mar atá scríobtha a ndligheadh Mhaoise églach Dé.

3 Agus do fhuigheadar a naltóir air a lallanúibh (óir do bhi eagla orra do bhrigh dháine na ccrioch sin) agus doifaladar iodhbhartha loigse uirre don Tighearna, eadhon oifaila loigse maidne agus trathanóna.

4 Do chumhdhigheadar mar an ccéad na fisla na ttabernaclach, mar atá scríobtha, agus doifaladar na hiodhbhartha latheamhla maille re na tuibhir, do réir an ghnátha, mar diarr oifig gach ionláe.

5 Agus na dhiaighsin doifaladar a hiodhbairt ghnáthach loigse, na ngealach nialh fós, agus na nuile shéustail ciste an Tighearna, noch do coifreagadh, agus ó gach áon dar oifail go tsempail iodhbairt aontuigheach don Tighearna.

6 Onccad lá don tseachtmhádth mí do thugheadar oifaila loigse don Tighearna.

7 Thagadar fós airgid do na fíorúibh cloiche agus croinn, & biadh, & deoch, & ó do mhuintir Shidon agus Tior, do thabhairt crann Sédair & Lebanon go faire Joppa: do réir an cheada siaradar ó Chirra Rígh na Persia.

8 Anois anna dara bliadhain, ar tseacht dóibh go tigh Dé ann Jerusaleim: air an dara mí do tseigh Scrub-

babel mhac Sealtiel, agus Iesús mhac Iosadac, agus ar mhair dá ndearbhráithribh na sagairt, agus na Lebbitigh, agus a nuile dháine dá ttiúic as a ndaoiríne go Hierusaleim, agus dórduigheadar na Lebbitigh ó fíochid bliadhna daois, agus ós a chionn, do chur oibre thighe an Tighearna ar a lathghaidh.

9 Ann sin do sheas Iesús suas gon a mhacaibh, agus gon a dhearbhráithribh, Cadmiel agus a mhic, mic Iudah, a bhfochair a chéile do bhroftugbadh an luchda oibre a tigh Dé: mic Heradad gon a macaibh, agus gon a ndearbhráithribh na Lebbitigh.

10 Agus a nuair do fhuigheadar na saoir bunait tsempuil an Tighearna, do chúireadar na sagairt iona cculadhúibh maille re fíorúibh, agus na Lebbitigh mic Afaph maille re Cimbalaibh, do mholadh an Tighearna do réir órdúigh Dhaibhi Rígh Iisrael.

11 Agus do chanadar le chéile fa seach, ag moladh agus ag tabhairt buidheachais don Tighearna: do bhrigh go bhfuil sé maith, & go mairíonn a thrócaire Dísrael go bráth: & do ghéireadar an pobal uile lé gair mhór a nuair do mholadar an Tighearna, do bhrigh gur fhuigheadar bunait thighe an Tighearna.

12 Acht do ghéireadar ós árd móráin do na sagairtúibh, agus do na Lebbitibh, agus togha na nathreadh, do bhi na ndaoiríne íosta, noch do chonnaire an chédtigh; a nuair do fhuigheadh bunait an tighé as coime a síl, do ghéireadar ós árd, agus do ghéir móran lé lathghair.

13 Ionas nar thugadar an pobal fíuam gáire na lathghaire tír (bíaim ghola an phobail): óir do ghéireadar na daóine do ghuath árd, agus do clos a ngair a nímchian.

C A I B. IV.

Do chúireadar cós ar thoghla an tsempail.

A Nois a nuair do chéaladar eafciúir de Jodah agus Bhenjamin, go rabhadar clann na ndaoiríneach ag cur tsempuil suas don Tighearna Dia Iisrael:

2 Ann sin thagadar go Scrubbabel, agus go togha na nathreadh, agus a dubhradar riu, Léigid dháine coomhlaibh, óir iarrmaoid bhur Nda mar iarrthaóise; agus do míid iodhbairt dó, ó ainmí Efarhaddon Rígh Ašur, noch thug amho a níos fion.

3 Acht a dubhairt Scrubbabel, agus Iesús, agus an chuid oile do thogha aithreadh Iisrael riu, Ní bhfuil buain aguibh rinne, as a ndéanadh síth tigh dar Nda, acht sin féin le chéile do dhéanam é don Tighearna Dia Iisrael, mar do shugair Cirus Rígh na Persia dhuinn.

4 Ann sin do lathuigheadar muintir na

1 Acht do bhi fàil a Nde ar shean-
còiribh na Nisidightheadh, go nar shèa-
dadar tabhairt orra fear, nó go tair-
nic an chais go Darius; agus annsin
dèanadar freagra le litir a tìobh na
cùileis.

2 Còib na litreach do chuir Tatnai
riaghlaitheòr don taobhse do nabhuinn,
agus Setar-bosnai, agus a chompanuigh
na Hapharshatigh, noch do bhi ar an
tìobhse do nabhuinn go Darius an Rìgh.

3 Do chuireadar litir chuige iona
rach sriobhtha marfo: Go Darius an
Rìgh, a nùile shiochthain.

4 Bòdh a shìos ag an Rìgh go ndea-
chamirce go cùigeadh Judèah, go
tigh an Dé mhòir, noch do rinneadh le
còicheibh mòra, agus do leagadh adh-
mad ar na balladhuibh, agus atà a nob-
airi ag dol ar a haghaidh go luath, agus
atà si ag èirge leo.

5 Ann sin d'fhafruiheamairne do na
seanrìgh sin, agus a dubhramar ri mar-
fo, Cì daithin d'ibh si an tigh se do
dèanamh, & na balladha do chur suas?

6 D'fhafruiheamar a nanmanna mar
an ceadna da ninnisin d'èist, go scri-
obhadh annam na ndòine do
bèarr dhiobh.

7 Agus is marfo do shreagradar sinn,
go rìgh, is sinne sèrbhùigh Dé nìmhe
agus talman, agus atamuid ag cur
sinn in tigh do rinneadh mòran bli-
adhan ó sin, noch do rinne Rìgh mòr
Dìracl, agus do chur suas é.

8 Acht tar éis ar naidhreadh do
bhròghadh Dé nìmhe chum seirge,
thug fì a lùmh Nebuchadnefar Rìgh na
Babilòine an Caldèanach iad, noch do
frios an tighse, agus rug na daoine leis
don Bhabilòin.

9 Acht annsa cheidbhliadhuin do
Chìr Rìgh na Babilòine, thug an Rìgh
eadna sin Cìrus fùagra, an tighse Dé
do dhèanamh.

10 Agus mar an ceadna foithighe
de agus aigrid thighe Dé, noch rug
Nebuchadnefar as an tteampall do
bhi ann Ierusalem, agus rug iad go
teampall na Baibilòine, thug Cìrus an
Rìgh iad sin amach as teampall na Ba-
bilòine, agus tugadh dion iad dar
bhuinn Sebasar, dà ndèarna seislon
sacharain.

11 Agus a dubhairt fì ris, glac na
foithighe, imthigh, beir leachd iad gus
an tteampall atà ann Ierusalem, agus
cuirtheur tigh Dé suas iona àit fèin.

12 Annsin thàinig an Sebasar fìo,
& do fhaighidh bunait thighe Dé, noch
atà ann Ierusalem: agus ó namàn go
mìge a nìrri atà fì ag chur suas, agus
aì bhùil fì crìochmìghthe fòs.

13 A nòis ar a nadhbharfin mas
tòil leis an Rìgh é, dèantar cuartu-
ghadh a tigh ionannuinn an Rìgh, noch a-
n annsin san Bhabilòin, dà fheuchuin
an nìrri atà, go thug an Rìgh Cìrus

fùagra an tighse Dé do dhèanamh ann Je-
rusalem; & cuireadh an Rìgh a thòil
chuguinne a ttaobh na cùileis.

C A I B. VI.

*Thair bhròghadh D'èiridh do chuireadh an Team-
pall suas, 16 & do coisrigadh f.*

A Nàsin do rinne Darius an Rìgh brò-
ghadh, agus do rinneadh spio-
nadh a tigh na rolladh, mar ar cuireadh
na hionnmhuia a ttaighidh san Bha-
bilòin.

2 Agus do frith ann Achmeta ann-
sa bpàl as atà a bprobbhins na Mé-
des, rolla, agus cuimhne sriobhtha ann
marfo.

3 Annsa cheidbhliadhuin do Chìrus
an Rìgh, do rinne an Rìgh Cìrus cead-
nàsin ordughadh a ttaobh thighe Dé ann
Jerusalem: Cuirtheur an tigh sin suas
a nait a ndèandis iodhbùirt, agus cur-
thar fìos a bhàit go làidir: trì fithchid
cubhad na àirde, agus trì fithchid cu-
bhad na leithead.

4 Maille re trì lùne do chlochuibh
mòra, agus lùne do adhdad naidh, a-
gus tugthar a ccaithfighther leis, as tigh
an Rìgh.

5 Agus mar an ceadna na foithighe
oir agus aigrid thighe Dé, noch thug
Nebuchadnefar as an tteampall atà
ann Jerusalem, agus thug leis don Bha-
bilòin, aigithear iad, agus beirtheur a
ris iad don tteampall atà ann Jerusalem,
gach aoini iona àit fèin, agus fighidh
iad a tigh Dé.

6 Anois ar a nadhbharfin, a Tha-
nai a nachdarain tìobh thall dabhuinn,
a Shetar-bosnai, agus do chompanuigh
na Hapharshatigh, noch atà tìobh
thall dabhuinn, go madh fada sibh fì
bhuinn annsa.

7 Léigidh uibh do nobairi thighe Dé;
cuireadh nachdarain na Nisidightheadh &
sinneir na Nisidightheadh tigh Dé suas
iona àit fèin.

8 Tullamh oide, ordoghim an nì do
dhèantaol re sinnearuibh na Nisidigh-
theadh do chur suas an tighse Dé: go
tugthar go luath do mhaoin an Rìgh,
eadhon don chios taobh thall dabhuinn,
nì re chaitheamh ris na daoinibh sin, chor
nachit oirniolthar iad.

9 Agus gach nì da mha deabhuidh
orra arson do bhròghuibh oga, do reit-
ghibh, agus daoinibh, chum oisilach fò-
rige Dé nìmhe, & cruthneach, salann,
fìon, agus ola do rèir ordugh na sagart
atà ann Jerusalem, tugthar dhoibh é, la
air la gan fhailliche.

10 Chor go nòrraidh iodhbairt deagh-
bholaidhead do Dhia nìmhe, agus go
nguidhfid ar fion slàinte an Rìgh agus a
mha.

11 Mar an ceadna do rinne me
ordughadh gith bé ar bith athrochus an
focalla, beantar adhdad ó na thighe,
agus

agus ar na chur suas crochtar eifion as, agus déantar cánaoigh dha thighe ar a shonfo.

12 Agus go scríofaigh an Dia thug fa deara a ainm dáitiughadh annsin, na huile Rightie agus phobal chuiríos a a lámh dátharradh, agus do mhilleadh an tighesí Dé atá ann Jerusaleim: mifi Dárius do rinne an tordughadhfa, coimhiontar é go luath.

13 Annsin do rinne Tatnai áachtarán an taoibhí do nabhuinn, Setarbofai, &c a companuigh, do réir mar do chuir Dárius an Rígh chuca, do rinneadar amhluidh go luath.

14 Agus do chuireadar sinnsir na Niuduigheadh an tigh suas, agus do chuiadar ar a naghaidh do bhrígh thairghire Haggai an faigh, agus Shechariah mhic Iddo; agus do chuireadar suas, &c do chríochnuigheadar é do réir aithne Dé Israél, agus do réir aithne Chirus, agus Dharius, agus Artaxerxes Rígh na Persia.

15 Agus do chríochnuigheadh an tighse ar an treas lá don mhi Adar, noch do bhí anna feiseadh bliadhain do rígh Dhárius an Rígh.

16 Agus do congmhadar clann Israél, agus na sagairt, agus na Lebbitigh, agus an chuid oile do chloinn na daoirsine follamain choisrigthe an tighesí Dé maille re gairdeachus;

17 Agus dofráladar ag follamuin choisrigthe an tighesí Dé, céud bulóg, dhá chéad reithe, ceithre chéad lubhán; agus mar oifrúil pheacuidh ar son Israél uile, dhá ghabhar dhéag fhirionna, do réir uibhre threabh Israél.

18 Agus do shuigheadar na sagairt iona roonuigh, agus na Lebbitigh iona fealsuibh chum scríbhí Dé, noch atá ann Jerusaleim, mar atá scríobtha a leabhar Mháise.

19 Agus do choimheadadar clann na daoirsine an Chaisc ar an cceathramhadh lá déag don cheidmhi.

20 Oir do bhádar na sagairt, agus na Lebbitigh ar na nglanadh a naoinfeachd, do bhádar glan uile, agus do mharbhadar an Chaisc do chloinn na daoirsine uile, agus dá ndearbhráithribh na sagairt, agus dóibh féin.

21 Agus a diádar clann Israél an Chaisc, noch thainic a ris as an ndaoirsine, agus a nuite dhuine dar dhealuigh iad féin chuca ó shlachar gheiteadh na tíre, diarruidh an Tighearna Dia Israél.

22 Agus do chungmhadar feusta a nairín gan loibhin seacht lá maille re gairdeachus; oir do rinne an Tighearna solasach iad, agus do iompoigh fé croidhe Rígh na Haisiria léo, do neartughadh a lámh do dhéanamh thighe Dé, Dia Israél.

CAIB. VII.

Thainic Efra go Hierusalem, 11 le tairch Artaxerxes.

A Nois tar éis na neithionmh, a Artaxerxes Rígh na Persia, mhac Serajah, mhic Afariah, mhic Hilciah.

2 Mhic Sallum, mhic Sidor, Abitub,

3 Mhic Amariah, mhic Afariah, Meralot.

4 Mhic Serajah, mhic Uli, Bucci.

5 Mhic Abisua, mhic Phinehas, Eleasar, mhic Aáron an tirdhagairt.

6 Do chuidh an Tefai ón Bhabilon, agus do bhí sé na bhacóir abuidh a ndligheadh nach noch thug an Tighearna Dia Israél iad: agus daontuigh an Rígh a ratas uile dhó, do réir ainme a Tighearna Dé air.

7 Agus do chuidh suas oile do chloinn Israél, agus do na sagairt agus do na Lebbitigh, agus do na captaireadhuibh, agus do na daoirsine, agus do na Netuinigh go Hierusalem, ar an seachdmhadh bliadhain do Artaxerxes an Rígh.

8 Agus thainic sé go Hierusalem a nccuigeadh mi, noch do bhí anna seacht bliadhain don Rígh.

9 Oir ar an ccead lá don chéad, do thionnscuin fé dul ón Bhabilon suas, agus ar an ccead lá don chéad na thainic sé go Hierusalem, do réir mar do bhí lámh mhaith Dé air.

10 Oir dullmhuigh Efra a chuid diarruidh dlighe an Tighearna, &c dhéanamh, &c do theagasc reachda breitheamhann ann Israél.

11 Anois ifi so coib na litreach, nach thug Artaxerxes an Rígh do Efra sagart, an scríbhneoir, eadron fhréneoir bhriathar aitheantadh an Tighearna, agus reachda Israél.

12 Artaxerxes Rígh na Persia, ann Efra an sagart, scríbhneoir dlighe Dé neimhe, fíothcháin iomlán, agus nach namfin.

13 Do nim ordughadh, an mhéid do phobal Israél, agus dá sagairt, agus dá Lebbitigh ann mo riogacht, ar a bhfuil sonn da ttoil aosta féin, dul suas go Hierusalem, go nceall suas leatfa.

14 An mhéid gur cuireadh ón tír thá, agus ó na sheacht ccomhghachtaibh, do cheannuighadh a ttoibh bliadh agus Jerusaleim, do réir dlighe do Dia noch atá ad lámhfa.

15 Agus an tairgíod, agus an tairbh breith leachd, dofrail an Rígh, agus a chomhairligh ó thoil aontuigh na Dhia Israél, noch a bhfuil a chomnuidhe ann Jerusaleim.

16 Agus a nuite airtíod, agus é is fíadig leachd dísghail a bpríde

an Bablaine re ofráil iontachuidh an phobail agus na sagart, ag ofráil go léideamhail chum tighe a Nde, noch atá ann Jerusaleim.

17 Chor go cceioneochthá go léath na mairgioda, buloga, reitheadh, uain maille re na noraia bidh, agus a noraia diehe, agus iodhbhuir iad ar shuir do Thighearna Dé, noch atá ann Jerusaleim.

18 Agus gidh bé ar bith ní as féarr do chuidheir dhuit féin, & dot dhearbhadhribh, déanuidh ris an ccuid oile do mairgiod agus do nór, déanuidh sin do réir thoile bhuir Nde.

19 Na fithighe fós tugadh dhuit chum fithighe thighe do Dhé, seachuid iad a lathair Dé Jerusaleim.

20 Agus gidh bé ní oile blias deasbhuidh ar thigh do Dhé, da mbia cáis agad a chaitheamh, caith é as tigh ionmhais an Righ.

21 Agus mísi, mísi féin Artaxerxes an Righ, do nim ordughadh ar a nuile theoirigher tiobh thall dabhuinn, gidh bé ar bith iarrfus Efra an sagart scríbhneoir dlighe Dé neimhe, oruibh, déantar é go léath;

22 Go céad tallann airgid, agus go céad míosair cruithneachda, agus céad fithighe fiosa, & céad fithighe ola, & fiosa gan cur fiosa ca mhéid.

23 Gidh bé ní do haithnigheadh lé Dia neimhe, déantar go dathrachtach é do thigh Dé neimhe; oir cred as a mbliach fearg a naghaidh rioghachta an Righ, nó a chloinne?

24 Mar an ccéadna demhnigheamid dhoibh a ttiobh éanduine do na sagartibh, agus do na Lebhitibh, do na castairighibh, do na doirfeoirighibh, do na Netinimigh, nó feirbhifigh thighe Dé, nach budh dligheach cáin, duibhchios nó osium do chur orra.

25 Agus thús, Efra, do réir ghlious do Dhé, noch atá ad laimhsí, cuir iachtarain, agus breitheamhuin, noch dhéana breitheamhuin do nuile phobail atá tiobh thall do nabhuinn, an mhéid agá bhfuil fiosa dlighe do Dhé, & mainní an mhéid dá nach fiosa é.

26 Agus gidh bé nach déana do réir dlighe do Dhé agus an Righ, déantar breitheamhuin ar ball air, mas bás é, nó díort, nó cill a mhaóine, nó príochtachd.

27 Go madh beannuigh an Tighearna Dia ar naitheadh, do chuir a leitheid fo a coraidhe an Righ do sciambadh thighe an Tighearna, noch atá ann Jerusaleim:

28 Agus do thoirbhuir trocaire dhamaí a bhfadhmuis an Righ, agus a chomhairleach, agus a lathair uile phríochtadh cumhachdach an Righ; agus do neartuigheadh mísi mar do bhí laimh na Tighearna Dia orum; agus do chruinigh mé as Israel daoine toghtha do dhuil fias liom.

CAIB. VIII.

Combthuideachd Efra, 24 & na Tiodhluice rugadar leo.

Istad fo a nois roighne a naitheadh, agus lé fo genealach na druinge do chuaidh liomla suas ón Bhabiloin, a righe Artaxerxes an Righ.

2 Do mhacaibh Phineas; Gersom: do mhacaibh Itamar; Daniel: do mhacaibh Daibhi: Hattus.

3 Do mhacaibh Shechaniah, do mhacaibh Pharos; Sechariah: agus do háirmheadh maille ris don gheinealach sheardha, céad agus ciogad.

4 Do mhacaibh Phahat-Moab; Elihoenai mhac Serajah, agus maille ris sin dhá chéad fíonnach.

5 Do mhacaibh Shechaniah; mac Jahasiel, agus maille ris sin trí chéad fíonnach.

6 Agus do mhacaibh Adin mar an ccéadna; Ebed mhac Ionatan, agus maille ris sin ciogad fíonnach.

7 Agus do mhacaibh Elam; Jeshiah, mhac Ataliah, agus maille ris, seachtmhoghad fíonnach.

8 Agus do mhacaibh Septhiah; Sebadiah, mhac Michael, agus maille ris ceithre fíthchid fíonnach.

9 Do mhacaibh Joab; Obadiah mhac Jehiel, agus maille ris dhá chéad agus ocht bhíir dhéug.

10 Agus do mhacaibh Selomit; mac Josiphiah, agus maille ris céad & trí fíthchid fíonnach.

11 Agus do mhacaibh Bebai; Sechariah mhac Bebai, agus maille ris ochtar ar fhíthchid fíonnach.

12 Agus do mhacaibh Afsad; Iohanan mhac Haccatan, & maille ris céad agus deithneamhar fíonnach.

13 Agus do mhacaibh deighionacha Adonikam, ar bhíad fo a nanmanna, Eliphelet, Jehiel, & Semajah, & maille ris trí fíthchid fíonnach.

14 Fós do mhacaibh Bigl'haj; Utaí, agus Sabbud, agus maille ris seachtmhoghad fíonnach.

15 Agus do chruinnigh mísi a ccionn a chéile iad agus a nabhuinn gh'uaisios go Hahabha, & dfanamar ann sin a loistínibh, trí lá: agus do mheas mé an pobal, agus na Sagairt, agus ní bhíair mé aoinneach do mhacaibh Lébhá ann.

16 Ann sin do chuir mé fiosa ar Eleasar, ar Ariel, ar Shemajah, & ar Elnatan, & ar Jarib, & Elnatan, agus ar Natan, & ar Shechariah, agus ar Mhesullam, daoine toghtha; agus fós ar Ioiarib, agus ar Elnatan, daoine tuigheonacha.

17 Agus do chuir mé iad maille re haithne go Hiddo an ceann san nionad Casphia, & dinnis mé dhoibh cred a déaraidis re Hiddo, & re na dhearbhrathribh na Netinimigh anfa náit Casphia, go ttagaidis leo chuguan feirbhifigh chum tighe ar Nde.

18 Agus

18 Agus maille re láimh mhaith ar Ndé do bheith linn, thugadar duine tuig-fionach chuguinn do mhacaibh Mahli, mhic Lebbhi, mhic Israel, & Serebiah gun a mhacuibh & a dhearbhráithribh, ocht bhfir dhéag;

19 Agus Hassabiah, agus maille ris Iessaiuh do mhacaibh Merari, a dhearbhráithre agus a micfin, sítheche fear.

20 Mar an gcéadna do na Netinimibh, noch do órduigh Dáibhi, & na Prionnsadha a ferbhis na Lebhiteach, dhá chéud agus sítheche Netinimeach, do foillfigheadh iad uile le na nainm.

21 Annsin dhuagair misl trosgadh san náistín ag an nabhuinn Ahabha, go craidhfemis sinn fein a lathair ar Ndé, lé a niarrfamaíus air, sítheche dhíreach dhaoinn fein, agus dar naos óg, agus dar maoin uile.

22 Oir do bhí náire orum buidhean shiochdaí & mharcshluagh diarruigh air an Righ, do chugnamh linn a naghaidh na naimhad annsa tfighe; do bhrigh gur labhramar ris an Righ, dhá rádh, atá láimh ar Ndé chum maithheafa leis an mheid iarrus é, acht bi a chumhacht & a fhearg a naghaidh gach áoin dá ttréigíonn é.

23 Mar sin do throisgeamar, agus do ghluideamar ar Nda uimelo, agus deist fé rian.

24 Annsin do chuir mé ar leith, dhá shear dheag do thogha na Sagairt; Serebiah, Hassabiah, agus deithneamhar da ndearbhráithribh maille riú.

25 Agus do thombhuis mé chuca an tairgid, agus an tór, agus na soit highe, eadhon ofraíl thighe ar Ndé, noch do fíraíl an Righ, agus a chomhairligh, agus a thighearnuigh, agus Israel uile, do bhí a lathair ansin.

26 Do thombhuis mé féin iona lámhuibh fé chéad & caogad tallann airgid, agus céad tallann do shioithighibh airgid, & céad tallann óir.

27 Mar an gcéadna sítheche báisín óir, do [chomhthromuigh] míle drama & dhá shoitheach dhonobhrúithne fhíneulta, mórlaigh mar ór.

28 Agus a dubhairt mé rin, atáhaói náomhtha don Tighearna, aráid na soitheighe mar an gcéadna beannuigh, & atá an tairgid agus an tór, na nofraíl thoileamhuil, don Tighearna Dia bhur naitheadh.

29 Déanuidhí faire, & coimhéduigh iad, nóg comhthromuigh sibh iad a lathair cheann na sagairt, & na Lebhiteach & thogha aithreadh Israel ann Jerusaleam a féomradhuibh thighe an Tighearna.

30 Mar sin do ghlaicadar na Sagairt comhthrom a nairgid, & a noir, & na soitheach, da ttabhairt go Hierusaleam go tigh ar Ndé.

31 Ann sin do ghluaiseamar ó thruth Ahabha ar an dara li déag don chédmhí do dhuil go Hierusaleam; agus do bhí lámh ar Ndé maille rinn, agus do sháor

fé sinn ó lámh na naimhad, agus do sháor do bhí a huidheachán oruinn annsa thighe.

32 Agus thangamar go Hierusaleam, díanamar ann sin trí li.

33 Anois ar an cceathramhadh li a comhthromadh an tairgid agus an tór agus na soitheighe a tigh ar Nda láimh Mheremot mhic Uriah an Sagairt agus do bhí maille ris, Blesair mhic Phineas, agus maille riú sin do bhí bad mhac Iessua, agus Noadiah mhic Binnui, Lebbitigh:

34 Le huibhir & le comhthrom gá éinneithe; & do ccriobhadh an comhthrom uile annsa namín.

35 Mar an gcéadna clann na naimh rugadh ar siubhal uile, agus d'fí a daoirsine, do fíraladar iodhbhartha iad do Dhia Israel, dhá bhuilóg dheag arís Israel uile, nochad agus fé reite leda mhoghad agus seacht náin, dhá ghabhar dheug fhirionna mar oíraí paucuidh: do bhadar fí uile na naimh loisge don Tighearna.

36 Agus thugadar cumbachda an Righ do lieuteonontuibh an Righ, & do thabairt aránuibh don taoibhe don tigh, agus do chuidigheadar leis an bpobal, agus li tigh Dé.

C A I B. IX.

Adnbail pheacadh an pbobail; & an tEsra dá cceoin.

A Nois a nuair do rinneadh na naimh, thangadar na Prionnsadha chugaisa, dhá rádh, nior dhealuigh pobal linn, nó na Sagairt, nó na Lebbitigh, iad féin ó dhaoineibh na ccrioch, ag déanamh de reir a ngráinembhlachd, eadhon na Comnitech, na Hiditech, na Speritech, na Jebusitech, na Nammonitech, na Nebitech, na Négitech, & na Namonitech.

2 Oir thugadar a ngingean chaféin, agus chum a mac: iondaí gchumaisc an siol náomhtha iad féin a daoinibh na ccriochin; & féis linn na bprionnsadha & na máchtáin a ngeceann ar a nurchóidhí.

3 Agus a nuair do chéala mí na nísí, do bhris mé méadach & méallán, agus do tharruing mé gráag mo chof agus mfeulsoige, agus do lough mé féin ar lithiughadh.

4 Annsin do chruinnigh chugam gach áon do chriothuigh re breithre De Israel, ar son chiontadh na máistre na gadh ar siubhal, agus do lough mé go hanbhualneach nó go tráinig iad annsa tráthnóna.

5 Agus ag iodhbairt an tráidín déirigh mé luas as mo dhóbrón, agus mbrileadh méaduigh agus méallán dhámh do léig mé ar mo ghlaicibh mé, & do leatnuigh mé mo lámha annsa chum mo Thighearna Dé;

6 Agus a dubhairt mé; ó mo Dia, atá náire orum, agus do dhearg mé na maghuidh do thógobáil luas chugam nó

ar dísfad ar bpeacaidh ós
creann, agus dísfad ar cionta suas
na mb.

7 O lathbhar ar naitheadh atánuid a
peacaid mhór gus a niugh, & ar son ar
de lo feachadadh sinn féin, ar Ríghthe,
agus sagairt a lúmh Ríogh na ccrioch
na chloídhcamh, do dhaoiríne, do
naitheadh, agus do náire aighthe, mar
a níugh.

8 Agus a nois a mbeagáin aimsire do
naitheadh gráfa ó ar Tighearna Dia,
naitheadh díghbail dinn do dhul as, agus
do thabhairt tairnge dháinn iona aít ná-
máth, le bhfoiscleaidh ar Ndia ar
sile, agus aithbheódh beag do tha-
bhairt orion as ar ndaoiríne,

9 Oir do bháimairne ar ndaoiríneachaibh,
naitheadh níor thairg ar Ndia sinn ann ar
ndaoiríne, aicht do thaisbein fé tró-
caire dháinn a radharc Ríogh na Persia,
do thabhairt aithbheogbuidh oruinn, do
chur thairg ar Nde suas, do leasfughadh
a shíneadh, & do thabhairt balla dháinn
ann Judah agus ann Jerusalem.

10 Agus a nois, ó ar Ndia, cred a
dóirann na dháigh fo? óir do threigear-
mar haitheanta lá.

11 Noch dáithin tú red fherbhfíogh na
sáib, ag rídh, An fearann a bhfúilti ag
dal dá theabhbhughadh, atá fé na fhearann
naomhghlan arson falchar dhaoine na tal-
man le na ngráineamhlacht, noch do
lon é ós eoróir go chéile le na falchar.

12 Anois ar a nadhbharfin ná tugaidhfe
bhur níngheana dá macaibh, agus ná ga-
bhaidh a níngheana dá bhur macaibh, ná
bháimh a fíothcháin, nó a faidhbhríos
go bráth; chor go mbeithi laidir, agus
go bhfuighfe é na oighreachta ag bhur
oíoin go bráth.

13 Agus tar eis a ttiáin oruinn fíar
dhrochghníomhuibh, agus fíar ccoir mhóir,
ó phiamh tusa sinn, ó ar Ndia, nios
lúgha ná mar do thuill ar bpeacadh, a-
gus thug tú fúisfalach dháinn mar fíar:

14 Nar chóir dháinn a ris haitheanta
do bhríeadh, agus iadhadh a ccleamhnus
ré-licht na gráineamhlachta? nach be-
theáin feargach rinn: nó go scriostí sinn,
iondu nach biath fuighioll nó dul as?

15 O a Thighearna Dia Ísrael, atá tú
ceart, óir mairimne fíar ndul as, mar
atá a níugh; feuch a támaoid ad lathair
ann ar gciontaibh; óir ní fhéadmaoid
feamh as do choinne dá bhrígh fo.

CAIB. X.

A nílth aithreacbus, 6 (tar eis jartas Efra)

12 do chuireadar sath na mna choigerighe.

A Nois an tan do ghuidh Efra, agus a
nuair do aduimh fé ag gus, & da
theigíon féin ar lár a bhfaghnuile thighe
Dé do chruinnigh chuige as Ísrael coimh-
thionól romhór fear, & ban, & leanabh;
óir do chaoidheadar an pobal go roghéar.

2 Agus do shreagair Sechaniah mhac
Jehiel, son do mháiribh Elam, agus a
dubhairt rí Hefra; Do chiontaigheamar

a naghaidh ar Nde, agus thugamar mna
coigricithe, do dhaoineibh na talmhan;
gidheadh fós atá a nois doigh ann Ísrael
a ttaoibh an neithesí.

3 Anois ar a nadhbharfin déanam cunn-
radh re ar Ndia, na mna uile, agus an
mhéid do rugadar, do chur uáinn do réir
chomhairle mo thighearna, agus na meide
chriothuighios re haithe na Nde, agus
déantar é do réir an dlígh.

4 Eirigh; óir beanaidh dhóití an
chúile; bíaidh sinne ar aon leach;
bíodh meifneach mhaith agad, & déan.

5 Annfin déirigh Efra, agus thug mi-
onna ar na hardfhagartuibh, agus ar na
Lebhitibh, agus ar Ísrael uile go ndéan-
naidís do réir a nfocailí; agus thugadar
a mionna ris sin.

6 Annfin déirigh Efra suas ó lathair
thighe Dé, agus do chuaidh fé go féomra
Johanan mhic Eshab; agus a nuair
thainic fé annsin níor ith fé aran,
agus níor íbh fé uíge; óir do chaóí fé
ar son tháruighthe na druinge, noch ru-
gadh ar fubhal.

7 Agus thugadar súagra ar feadh Judah
agus Jerusalem do chloinn na daoiríne
uile, iad féin do chruinnighadh a ccionn
a chéile a Nierusalem.

8 Agus gidh bé nach ttiúfadh fí-
cheann thri lá do réir chomhairle na
bprionfadh agus na sinnfíor, go ttiúfadh
a mhaoin uile, agus go ndéileochuidh é
féin as comchruinnighadh na druinge
rugadh ar fubhal.

9 Annfin do chruinnightheadar fíar Bhen-
jamin & Judah iad féin a ccionn a chéile
go Hierusalem, tiobh a sígh do thri lá;
do bí sin an naomhadh mí, agus an fíth-
cheadh lá don mhi, agus do shuigh an po-
bal uile a fíad thighe Dé, ar críh ar son
na cúile, agus na fearthanna mhóire.

10 Agus do sheas Efra an sagart suas,
agus a dubhairt ríu, do pheacugheabhair,
agus thugabhair mna coimhghitheacha do
mhéudughadh peacuidh Ísrael.

11 Anois ar a nadhbharfin déanuigh
faóisidin don Tighearna Dia bhur naithe-
readh, agus déanuigh a thoil, agus dealui-
ghidh sibh féin ré muintir na trefe, agus
ó na mnaibh coimhghitheacha.

12 Ann fin do shreagair an comh-
chruinnighadh uile, agus a dubhradar do
ghuth árd, Mar a dubhairt tusa, is marfin
do dhéanamne.

13 Acht is íomdha na dáine, agus is
aimfir rodhóineanta í, agus ní fhéadmaoid
feamh amuigh, ní mó is obair láe no
dhá lá fíar; óir is íomdha dháinn do chí-
ontuigh ían níse.

14 Seafaidís anois ar nuachdaráin an
chomhchruinnigh uile, agus tigeadh ga-
cha a ttug mna coimhghitheacha dar ca-
thruigh a naimfir chinte, agus sinnfí-
gach aon chaitheach maise ríu, agus a
mbreitheamhuin, nó go bhfíltear díbh-
feirg Dé fan céas fo uáinn.

15 Do cuireadh Jonathan mhac Ase-
hel

hel, agus Jahafiah mhac Ticbhah amháin tinnchíoll na cúise: agus Meflulam, agus Sabbetai an Lebhiteach ag cingnamh dhóibh.

16 Agus do rinneadar clann na daoir-fine sin, agus Esra an sagart maille re cuid áirigh do thogha na naithreadh, do réir thighe a naithreadh, agus do dea-luigheadh uile iad tre na nanmanna, agus do thuigheadar ar an ccéad la don deachmhadh mí, do spionadh na cúise.

17 Agus do críochnuigheadar re gach áondúine da ttug mná coimhghitheacha san ccéad lá don chéaidmhí.

18 Agus do frith a meafg mhac na sagart thug mná coimhghitheacha; eadhon do mhacaibh Iesua mhic Iosadac, agus da dhearbhraithribh; Maaseiah, agus Elieser, agus Jarib, agus Gedaliah.

19 Agus thugadar a limha go ccuirfidis a mná uatha; agus iar mbeith ci-ontach, dofráladar reithe don tréud ar son a bpeacuidh.

20 Agus do mhacaibh Immer: Haná-ni, agus Sebadiach.

21 Agus do mhacaibh Harim; Maaseiah, Elijah, agus Semaiach, agus Jehiel, agus Ussiah.

22 Agus do mhacaibh Passur: Elioenai, Maaseiah, Imael, Netaneel, Iosabab; agus Elafah.

23 Mar an ccéadna do na Lebhritibh: Iosabab, agus Simeí, agus Celaiach (& sin fein Celita) Petahia, Iudah, agus Elieser.

24 Do na cantairighibh mar an ccéad-na: Eliasib: & do na doirfoirighibh; Sallum, agus Telem, agus Uri.

25 Tuilleamh fós. Dísrael: do mhacaibh Pares; Ramiah, agus Iesiah, agus Malchiach, agus Miamin, agus Eliafar, agus Malchiach, agus Benaiah.

26 Agus do mhacaibh Elam: Iataniah, agus Sechariah, agus Jeremot, agus Jeremot, agus Eliah.

27 Agus do mhacaibh Sattu: Elanai, Eliasib, Mattaniah, agus Jeremot, agus Sabad, agus Afifa.

28 Do mhacaibh Behai fós: Jehohanan, Hananiah, Sabbai, agus Attai.

29 Agus do mhacaibh Bani: Malchiam, Malluch, agus Adaiach, agus Seal, agus Ramot.

30 Do mhacaibh Pahat-Moob: Agur, agus Chelal, Benaiah, Maaseiah, Mattaniah, Bafaleel, agus Binmi, agus Naassah.

31 Agus do mhacaibh Harim: Ieser, Iffijah, Malchiach, Semaiach, & meon.

32 Benjamin, Malluch, Semariah.

33 Do mhacaibh Hassum; Mattaniah, Sabad, Eliphelet, Jeremot, Manasseh, agus Simeí.

34 Do mhacaibh Bani, Maadai, Adram, agus Uel.

35 Benaiah, Bedeiah, Chelal.

36 Bhaniah, Merimot, Eliah.

37 Mattaniah, Mattenai, agus Iafau.

38 Agus Bani, agus Binmi, agus Jeremot.

39 Agus Selemiah, agus Nana, agus Adaiah.

40 Machnadebai, Saffai, Suri.

41 Afareel, agus Selemiah, agus Iamariah.

42 Sallum, Amariah, agus Iesiah.

43 Do mhacaibh Nebo: Jehiel, Mattitiah, Sabad, Sebina, Jadau, agus Ieremot.

44 Thugadar fo uile mná coimhghitheacha; agus do bhi mná ag cuid eile le a raibh clann aca.

LEABHAR NEHEMIAH.

CAIB. I.

Proph. & Urnaigh Nebemiah a leith Jerusalem.

Briathra Nehemiah; agus tirla a mí chiseu, annsa bhfithchiodmhadh bíadhaín, mar do bhi mé a bpálas Shúfan.

1 Go tainic Hanani áon dom dhearbhraithribh, é fein, agus daoine áirigh do Iudah, agus dísiafrúigh mísi dhíobh do thaoibh na Niuduigheadh do chuaidh as, noch do fágbadh do na daoirfineacaibh, agus a ttaobh Jerusalem.

2 Agus a dubhradar riom, an fuighíoll do fágbadh do na braiglidibh annsin anna bprohláns, ataid a mbuaidhreadh mhór, agus a míochlá: do briseadh síos balladha Jerusalem mar an gcéadna, & do loigeadh a geatadh le teine.

3 Agus tirla an tan do chuála mísi na briathra'o, gur shuigh mé síos, agus gur ghuil mé, agus go ndéarna me doighuos laethe áirigh, agus gur throing

mé, agus gur ghuaidh mé a bhídháil Dé neimhe:

4 Agus a dubhairt mé, iarrain dub-chuinge ort, a Thiehearua Dia neimhe, an Dá mór uathbhafach, choimhghithe cunnradh agus tróaire don mhéid a dhéanadh é, agus choimhghithe a ttaobh anta:

5 Biodh do chluas a nois fáltear, agus do shúile foscuite le cchionseirí naigh do sherbhisigh, noch do nois a nois ad fhiaghuail, do lé agus dúbhe ar son chloinne Ísrael do sherbhisigh, agus ag admbáil pearaidh chloinne Ísrael, noch do pheacugheamar ad aghaidh: mísi ar aon, agus tigh mór do pheacugheamar.

6 Do rinneamar go ro thráillighidh aghaidhí, agus níor choimhghitheamar a haithéanta, náid na reachda, náid a breitheamhuais do aithin tí dot sherbseach Máoise.

8 Guidhim thú, cuimhnigh an focal do
 bhíon tú dot sberbhfíeach Maoise, gha
 d'á, Mí chiontuide, fgaíle mísi a-
 mach sibh ar feadh na ccroich :

9 Acht má fhílltighe chugam, agus
 maheanta do choimhead, agus a ndéa-
 namh; dá mbeadh go tteigfidhe amach
 cuil amhús gus an cuid is fíá uibh do
 amh, gidheadh do bhéara mísi as sin
 is, & cruinneocha mé iad don náit do
 thug mé do chur manna ann.

10 Anois is iad do sberbhfígh, a-
 gas do phobal, noch do shíor tú le
 do chumhachd mhoir, agus le do
 láimh láidir.

11 O a Thighearna guidhim thú, bí-
 ois do chías a nois aireach do ghuidhe
 do sberbhfígh, & do ghuidhe do sberbhi-
 fíeach ar a bhfuil fonn eagla hanna do
 bhíoch orra: agus foirbhígh dot sberbhi-
 fíeach a nagh, iarnuim dathchuinghe ort,
 & domhú trócaire dhó as coinne an
 dána. Oir bá mísi giolla cupáin an Rígh.

C A I B. II.

*Seannamh, 8 Le litreachaibh Artan-
 ur an Rígh. 11 go Ierusalem.*

A Gas tírla a mí Nílan, annsa bhíth-
 chodmhadh bliadhain do Artan-
 ur an Rígh go raibh fion da lathair
 & do thóg mísi an fion agus thug mé
 don Rígh é: a nois ní bhinnfi roimhéisín
 dabhán iona fhiadhhuifí.

2 Uime sin a dubhairt an Rígh riom,
 cred a bhfuil do ghnúis duilbhí, ó
 nach bhfuil tú tinn? ní héinní fíocht
 doighis croidhe. Annsin do bhí ro
 eglá oram.

3 Agus a dubhairt mé ris an Rígh,
 Go meiridh van Rígh go bráth: cred as
 nach bhadh mo ghnúis dubhach, a nuair
 go bhfuil an chathair, áit adhlaithe
 mairtheadh, fíafholumh, agus a geatadha
 loigse le teine.

4 Annsin a dubhairt an Rígh riomsa,
 cred é an ní atá tusa diarruidh? mar sin
 do ghuidh mísi chum Dé neimhe.

5 Agus a dubhairt mé ris an Rígh,
 nuair toil ris an Rígh, agus má fuair do
 sberbhfíeach fíghar ad radharc, go madh
 toil leachd mísi do chur go Júdah go
 cuibhígh adhlaithe mairtheadh; iondus
 go coirre mé fías é.

6 Agus a dubhairt an Rígh riom
 (an bhíonoghain fós na suidhe láimh ris)
 cred é fad na haimfíre bhias do thurus,
 agus cá fuair fhíllfós tú? mar sin bá
 toil ris an Rígh, mo chur ar fu-
 bhál, agus do rinne mé uair chinnte
 rí.

7 Agus ós a chionn sin fós a du-
 bhairt mé ris an Rígh, más toil ris an
 Rígh é, tugthar litreacha dhamhsa
 chum na náachtarán tíobh thall dabhúir,
 mísi do chur slán thairis nó go ndéa-
 dhaidh mé go Júdah.

8 Agus léir go Alaph coimheaduigh

foraíse an Rígh chor go tíubhradh fé
 adhmáid damh, dá ndéana mé postadha
 do gheatadhuibh an pháilais, noch
 bhearus ris an tigh, agus do bhalla na
 caithreach, agus don tigh iona racha
 mé a steach: agus daontuigh an Rígh
 dhamb do réir láimhe mhaithé De oram.

9 Annsin tháinig mé gus na huach-
 taranuibh tíobh thall dabhúir, & thug
 mé litreacha an Rígh dhóibh: (anois do
 chuir an Rígh caiptine don tluagh, a-
 gas marchlaigh liom.)

10 A nuair do chúaluidh Sanballat
 an Horoniteach sin, agus Tobiah an
 fearbhíoghantuigh Ammoniteach, do
 ghoill fé orra go hiomarcach, go tíu-
 cfadh duine diarruidh maitheasa chlo-
 inne Ísrael.

11 Mar sin tháinig mísi go Hie-
 rusalem, agus do bhí mé annsin trí
 li.

12 Agus déirigh mé san noidhche,
 mé féin, agus beagan daoine liom, a-
 gas níor innis mé déanduine cred do
 chuir Dia arís mo chroidhe do dhéanamh
 ann Ierusalem: ní mó do bhí ainmhiadh ar
 bith am fhochair acht an tainmhidh do
 bhí dom ionchar.

13 Agus do chúaidh mé amach san
 noidhche ag geata an ghleanna, eadhon
 as coinne thobair an draigín, agus láimh
 ris an bport aoligh, agus do mheas mé
 balladha Ierusalem, noch do bhriseadh
 síos, agus a geatadha do bhí ar an
 loigadh re teine.

14 Annsin do chúaidh mé romham
 geata an tobair, agus go lochán an Rígh
 a acht ní raibh síghe ar bith ag an mbeir-
 theach do bhí fám a rachadh fé thairis.

15 Annsin do chúaidh mé sías annsa
 noidhche láimh ris an thruthán, agus do
 mheas mé an balla, agus d'fíl mé tar
 mais, agus do chúaidh mé a steach a
 ageata an ghleanna, & mar sin d'fíl mé.

16 Agus ní raibh a fhios ag na
 huachtaranuibh cáit a ndéacha mé, nó
 cred do rinne mé, ní mó dimmis mé é
 fós do na Júdeighibh, nó do na sagar-
 tuibh, nó do na huifíribh, nó do na
 riaghlaithoirighibh, nó don chuid oile do
 bhí ag obair.

17 Ann sin a dubhairt mé riu, do
 chíthi a naindesí iona bhfuilmid, mar atá
 Ierusalem na fífach, agus a geatadha
 loigse re teine: tigidh, cuiríom sías
 balla Ierusalem, go nach blám níos
 mó fí mhiomhodh.

18 Annsin d'fóilligh mé dhóibh láimh
 mo Dhé, noch do bhí liom go maith, a-
 gas briathra an Rígh mar an cead-
 ná, mar do labhair fé riom. Agus a
 dubhradarán, éirghíom, agus deanam a
 nobair sías; mar sin do neartuigha-
 dar a lámha chum na boibre maitheisí.

19 Acht a nuair do chúaluidh San-
 ballat an Horoniteach, agus Tobiah an
 fearbhíoghantuigh Ammoniteach & Gef-
 sem an Tarabianach, sin, do ghéara-
 dar

dar go tarcais each fùinn, agus thugadar neimhchion oruinn, agus a dubhradar, cred é an nì fì do nithi? an rach fuidh a geannairc a naghaidh an Rìgh?

20 Annsin do fhreagair mis' iad, agus a dubhairt mé riu, cuirfe Dia neimhe air ar naghaidh fùinn; uime sin sinne a sberbhisigh èireochum, agus do dhéanam obair: acht nì bhfuil roinn, nó ceart, nó chimhnuighadh aguibh ann jerusalem.

C A I B III.

Do chuireadar suas Geatadha an Balladha na caithreach.

AN sin dèirigh Eliafìb an tàrdhagart suas gon a dhearbhrathribh na fàgairt, agus do chuireadar geata na cèorach suas, do nìomhuigheadar é, agus do chuireadar comhladha ris; ó thor Meah air fad go tor Hananeel do nìomhuigheadar é.

2 Agus a ngar dó sin do rinneadar muintir Jericho obair, agus làimh riu sin do rinne Saccur mhac Imri obair.

3 Acht do chuireadar mic Hassenaah geata a neisic suas, agus do chuireadar suas a dhoirfe, a ghlaig, agus a dharradha.

4 Agus làimh riu sin do leasuigh Merimot mhac Uriah, mhic Cos: agus làimh riu sin do leasuigh Messullam mhac Bherechiah mhic Messelabeel: agus làimh riu sin doibrigh Sadoc mhac Baana.

5 Agus làimh riu sin do leasuigheadar na Tecoitigh; acht nìor chuireadar a nuisfe a muicil fa obair an Tigh-carna.

6 Tuilleamh oile, do leasuigh Jehoiada mhac Paseah, agus Messullam mhac Belodeiah an feingheata: do chuireadar a shaltacha na fuidhe, agus do chuireadar suas a dhoirfe, a ghlaig, agus a dharradha.

7 Agus na dhiaighsin do leasuidh Melatiah an Gibeoniteach, agus Jadon an Meronotiteach, muintir Ghibeon agus Mhispah, go cathaóir rìoghda a nuachdarain don taobhs' do nabhunn.

8 Làimh ris sin do leasuigh Ussiel mhac Harhaiah do na céarduibh oir: làimh ris sin mar an gceadna do leasuigh Hananiah, mac aoin do na poteacairibh, agus do dhaingnigheadar jerusalem go nuige an balla leathan.

9 Agus làimh ris sin do leasuigh Rephaiah mhac Hur, uachtaran leithe jerusalem.

10 Agus làimh riu sin do leasuidh Jedaiah mhac Harumaph, eadhon thall as coinne a thighe fein: agus làimh ris sin do leasuigh Hattus mhac Habsaniah.

11 Do leasuigh Malchijah mhac Harim, agus Hassub mhac Pahat-Moab an piofa oile, agus tor na lorn.

12 Agus làimh ris sin do leasuigh Sallum, mhac Halobes, uachtaran leith

choda Dierusalem, é fein, agus a gheana.

13 Do leasuigh Hanan, agus do bhuigh shanoa geata an phlèis: do chuireadar suas é, agus do dhaingnigheadar suatha dhoirfe, a ghlaig, agus a dharradha, agus mìle cubhadh air na muighean go nuige geata a naòiligh.

14 Acht fè Malchiah mhac Naachdarain, coda do Bheremot do chuir geata a naòiligh sin: rinne fè é, agus do chuir fè a dhia sin suas, agus a ghlaig, agus a dharradha.

15 Acht fè Sallum mhac Calfeih, uachdaran coda do Malchiah, rinne geata an tobuir: do chuir fè é, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

16 Nà dhiaigh sin Nehemiah mhac Asbuc uachdaran leathchoda do Bheremot, do leasuigh fè go nuige an tobuir as coinne thuama Dhaibhi, agus go nuige an lochan do rinneadh, agus a dhiaigh sin chumhachduigh.

17 Na dhiaigh sin do leasuigh Lebhitigh Rehun mhac Ban: do leasuigh sin do leasuigh Hassabiah, uachdaran leathchoda do Cheilah, an t-àrdhagart.

18 Na dhiaigh sin do leasuigh Bneabair, Babbai mhac Hanan uachdaran leathchoda Cebai.

19 Agus làimh ris do leasuigh Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

20 Na dhiaigh sin do chuir Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

21 Na dhiaigh sin do rinne Bneabair mhac Uriah, mhic Cos, uachdaran leithe jerusalem, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

22 Agus na dhiaigh sin do leasuigh Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

23 Nà dhiaigh sin do leasuigh Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

24 Na dhiaigh sin do leasuigh Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

25 [Do leasuigh] Palal mhac Ussiel as coinne chasta an bhalla, agus a dhiaigh sin do leasuigh Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

26 Tuilleamh fòs, do leasuigh Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

27 Na dhiaigh sin do leasuigh Bneabair, uachdaran Babbai mhac Jellua, agus do chuir dion air, agus do dhaingnigheadar suas, agus a dharradha, agus balla lochan Sallum re gairdin an Rìgh, agus go nuige a slaghreacha theid fìos o chathair Dhaibhi.

Wagadh na mfeistead.

27 Na dhiaigh sin do leasfugheadar na Teoitigh piofa oile, thall as coinne an air mhoir atá amuigh, eadhon go nuige balla Ophel.

28 Do chuireadar na fagairst suas ó thiancholl gheata na neach, gach éar-
tine as coinne a thighe fein.

29 Na dhiaighsin do chuir Sadoc mhac Ismael as coinne a thighe fein suas; na dhiaigh sin do leasfug Semalah mhac Ismael, coimheaduigh an gheata shoir.

30 Na dhiaighsin do leasfug Hananiah mhac Hanan an feiseadh mac do Shalaph piofa oile; na dhiaighsin do leasfug Mesilam mhac Berechiah thall as co-
inne a fheomra.

31 Na dhiaighsin do leasfug Malchiah, mac an chéarda óir, go nuige áit na Neimneach, agus na cceannuightheadh thall as coinne an gheata Miphcad, agus go dtí suas an choirnéil.

32 Agus eidir dhul suas an choirnéil go gasta na cceiorach do chuireadar na cearda óir agus na ceannuightheadh suas é.

CAIB. IV.

Na h-ádhaidhe go dubhrachdach ag déanamh
thair leath-laimhe, 17 ar an lúchd oile ag
congheall airm.

Acht tirla a nuair do chualaidh San-
ballat gur chuireamar an balla suas,
bhí fearg air, agus do ghabh athmhá-
eas mór é, agus do bhí ag magadh
air na Júdaighibh.

2 Agus do labhair a lathair a dhear-
bhráithreach, agus shluaigh Shamaria, &c.
a dubhairt; cred é go do nid na Júdaigh
ceannaidh? a ndéanuid daingion
deach fein? a ndéanuid iodhbair? an
ceorchochuid a nionló? a naithbhé-
thaid na clocha as na cánuibh dearga
atá bóige?

3 Anois do bhí Tobiah an Tammoni-
teach na aice agus a dubhairt fé, An fá-
tharfin noch do chuireadar suas má théid
fionnach suas, brisfidh fé amh síos a
mballa cloiche.

4 Chuih sí, ó ar Ndiáne, óir atámaoid
fi tharcuine; agus iompóigh a malla
ar a cceann fein, agus tabhair na cceirch
iad a tír na daoiríne.

5 Agus na ceil a néigiceart, agus ní
scrólar amach a bpeacadh as thadh-
múisín; óir do bhróluightheadar chum
feige thu a lathair an lúchd oibre.

6 Mar sin do chuireamar an balla suas,
agus do cheangladh an balla uile dhi-
cheile go nuige a leath. óir do bhí fonn
oibre air na daoiríbh.

7 Acht tirla a nuair do chualaidh
Sanballat, agus Tobiah, agus na Hara-
binnigh, agus na Hammonitigh, agus na
Haldoditigh, gur cuireadh balla Jerusa-
lem suas, agus go rabhadar na béarna-
tha ar tí bheith deuite, annsin do bhí
fearg mhór oira.

8 Agus do choimhiadhadar uile re-
chóide do theacht suas, agus do throid

a naghuidh Jerusaleim, agus a nobair sin
do thoirmiog.

9 Ar a thionfin do rinneamar ar
nguidhe chum ar Nde, agus do chuirea-
mar faire re na naghaidh do ló, agus
duidhche, ar a neagla.

10 Agus a dubhairt Júdah, do lagui-
gheadh neart lucht iomchair na nualach,
&c atá mórán tróthair ann, iondas nach
bhféadmaid an balla do dheanamh.

11 Agus a dubhairt ar námbuid, ní
bhiaidh síos aca, agus ní fhaicfidh síad nó
go ttigimne iona lár, agus go mar-
bham iad, agus go tugam ar a nobair
cofe.

12 Agus tirla a nuair thangadar na Jú-
daigh, do bhí laimh riu na ccomhuighe
go ndubhradar rinne deich nuair: as an
uile bhall as a niompochthaobh chugianne,
[béid síad ar bhuir muin.]

13 Ar a nadhbarfin do chuir misí ar
an ccuid dob isle taobh shiar don bhalla
agus ar an ccuid dob áirde fós do
chuir mé na daoine do réir a muintear
gun a cclóidhmhibh gun a ngéithibh, a-
gus gun a mbodhuighibh.

14 Agus dfeach mé, agus déirigh mé
suas, agus a dubhairt mé ris na hu-
aíslibh, agus ris na huachdaranuibh, a-
gus ris an ccuid oile don phobal, Ná
huamhnuightheadar sibh rompa síd; cu-
imhnighidh an Tighearna atá mór áath-
bhafach, agus troidigh ar son bhuir ndear-
bhráithreach, bhuir mhac, agus bhuir nin-
ghean, bhuir mban, agus bhuir tightheadh.

15 Agus tirla a nuair do chualadar an
namhuid go bhfuaramairne scéala, agus
go ttug Dia a ccomhairlesion a neimhní,
gur shilleamar uile ar an mballa, gach
aon dinn ar a chuid oibre fein.

16 Agus tirla ón nuair sin amach gur
oibrightheadar leath mo sheirbhíseacha
anlla nobair, agus an leath oile dhiobh
do chongmhadar na gaeithe, na sciatha,
agus na boghuighe, agus na lámh-airm,
agus do bhadar na huachtarí sin taobh
shiar uile do thigh Júdah.

17 An lucht do oibrigh ar an
mballa, agus lucht iomchair na nualach
maile ris an lucht do chuireadh áluighe
suas, do niodh gach áon dhiobh obair
leathlaimhe, agus an leathlámh oile ag
congheall airm.

18 Arís na síor, do bhíodh a chloidh-
eamh thair gach áonduine dhiobh air a
thaobh, agus é mar sin ag déanamh oibre,
agus an té do bhuailleadh an síoc do bhí
fé an fhochairfe.

19 Agus a dubhairt misí ris na hu-
aíslibh, agus ris na huachdaranuibh,
agus ris an ccuid oile don phobal, As
mór agus is leathan a nobair, agus atá-
maoid dealuighthead air an mballa a bhfad
ó chéile gach áon aguin.

20 Ar a nadhbarfin gidh bhé áit a
cclainfidhe fuaim an stuic, cruinnighidh
annsin chugian; troidfidh ar Nde air
ar ion.

21 Mar sin do shaothruigheamar ánnfa nobair, agus leath dhiobh ag iomchar na ngeitheadh, ó eirge na maidne go faicfin na réaltann.

22 Mar an céadna san namfín féin a dubhairt mé ris an bpobal, luighidh gach áonduine, gon a óglach a sligh ann Jerusaleim, ar chor go mbéid na ngarda aguin san noidheche, agus go n-oirbhrighidh san lá.

23 Mar sin nior choir mise, nó mó dhearbhráithre, nó mo theirbhíeacta, nó muinintín an gharda, doch do lean mise, ar néaduighe dhinn, acht a nuair do chuireadh gach áon de dhá nighé.

CAIB. V.

Gaíne a meast an phobail. 6 do spreig Nehemiah coimheánguighidh na mbóid. 14 a fíle a aoidheacht féin.

A Gus do bhi gártha móra ag an bpobal, agus ag mnaibh a naghaidh a ndearbhráithreach na Juduighe.

2 Oir do bhi cuid díobh a dubhairt, áitmuide sinne féin, ar mic, agus ar ningeana iomad; nímeisín toghamuid ar bhar fáas dóibh, chor go n-áthearaís biadh, agus go mbéimis béo.

3 Do bhi cuid oile mar an gcéadna a dubhairt, do chuireamar ar bhfearan a ngeall, ar bhfeineamhuin, & ar tighthe, le cearinneochaimis ar bhar, do bhrigh na gorta.

4 Dobhi fós cuid oile a dubhairt, do ghabhamar airgid airtlighe chum clofa an righ, agus sin air ar bhfearanuibh, agus air ar bhfeineamhuibh.

5 Gidheadh anois is ionann ar bhfeoil agus feoil ar ndearbhráithreach, ar cclann mar a ccoloinson; agus feuch do bheirmid a fírbhis, ar mic, agus ar ningeana, dá mbeith na fearbhfhoghantuibh aca, agus cuid dar ningeantuibh ar ndul a mbuid [cheana féin,] agus ní bhfuil air ar ccomhachduibh a bhfaicladh; oir áitid ar bhfearuinn, agus ar bhfeineamhna ag dáoinibh oile.

6 Agus do bhi mise lán dfeirg a nuair do chúala mé a ccomhairc, agus na bráthraísa.

7 Ansin do chomhairligh mé riom féin, agus thug mé imdheargadh do na huaislibh, agus do na huachdaranuibh, agus a dubhairt mé riú: coimheánguidhthú gach áonduine aguibh ádhairche air a dhearbhráithre; agus do shuighidh mé oireachtas mór na naghaidh.

8 Agus a dubhairt mé riú, sinne do réir ar cumuis, díságlamar ar ndearbhráithre, na Juduighe, noch do reacadh ris na geintibh, agus an reacuidheisi cheana bhur ndearbhráithre; nó an reacuidheisi rinne iad? Ansin do thochdadar & ní bhfuadarad ní do fhreagóraidís.

9 Agus mar an céadna a dubhairt mé, ní maith an ní do nithi: nach ar choir dlúbsé siubhal a neagla ar Ndé, do bhrigh maíla na ngeinteadh ar námhad?

10 Dféadfuaisní fós, agus mo d-ádhairche, agus mo theirbhíeacta, gíod agus ar bhar, do chomheánguighidh na ngeitheadh: guidhim sibh, leigim do n-ádhairche.

11 Guidhim sibh, aifigidh d-ádhairche féin a bhfearuinn, a bhfeineamhna a lubhgoirt ola, agus a tighthe, mar an céadna an céadna do n-ádhairche, agus do n-ádhairche, agus do n-ádhairche, agus do n-ádhairche.

12 Ansin a dubhairdarán, agus ní iarrfaim éinní ort; ní deir tusa, is mar sin do dhéanam: an do ghoir mé na sagairt, agus do n-ádhairche mé mionna dhiobhán go ndéanam réir na geallamhnaísa.

13 Mar an céadna do chuir mé, agus a dubhairt mé, go cearad Dia marío amach as a thuga, agus ar shaothar, an té nach coimheánguighidh gealladhísa, gu ma marío chomheánguighidh amach, agus thóimheochair é: agus a dubhairt an ccomheánguighidh Amen. Agus do mhóladar na fíleanna Agus do rinneadar na dána ar na geallamhnaísa.

14 Os a chionn sin ó niam fíle bheith mísi do bheith am ádhairche a bhfearanan lúdaí, ón bhfeineamhnaísa bliadhain, go nuige an dara bliadhain déag ar fhúthaid do Arámar na Rígh, dhá bhliadhain déag, ní mé féin nó mo dhearbhráithre ná ní nuachdaráin.

15 Acht na huachdaráin do bhi am do bhádar cossach don phobal, do ghlacadar arán, agus sin na tiobh a muigh do cheathair cel airgid; do bhi fós agi theirbhíeactaibh riaghlú ós cionn an phobail ná ní dhéaruidh mísi marío, ar n-ádhairche.

16 Dfian mé fós a nobair a bhfeineamhnaísa, níor cheannachamar dáinche a bhfeineamhnaísa, agus do cruinnigheadh mo ádhairche uile annsin chum na hoibre.

17 Tuilleamh fós, do bhi a n-ádhairche céad agus céad do na lúdaí, agus do na huachdaranuibh, fíle agus dá tigeadh chuguis an meic na ngeitheadh atá air gach taobh dhísa.

18 Anois gach a ngeinteadh d-ádhairche go hachearmhuil, budi ádhairche a lé caoirigh toghra iad; mar an geall na do ghealltaí éanaibh dhísa, agus ní annfina deich lá marío é: go fort fionra: gidheadh ar a fíle sin ní níor iarr mé arán a nuachdaráin, a bhrigh go raibh an dáoinne tras an bpobal.

19 Smuain crumfa, ó mo Dhia, do maithéasa do réir a rúle ní dá d-ádhairche mé ar son an phobailísa.

CAIB. VI.

Bacadh sa nobair, 8 naimhdeibh; 14 fhaighibh bréige; 17 a fíle na tíre.

A Nois taria a nuair do chuala Sanballat, agus Tobiah, agus Geslem Tarbiansch, agus an chuid oile na naimhdeibh gur chuir misin an balla agus na naimhdeibh bearna ar bith air na naimhdeibh gur chuir mé fa naimhdeibh doir-
 10 **G**ur chur Sanballat, agus Geslem chugam ghe radh, tarra, teagbham do chur a mbaile éigin a réiteach Ono :
 11 **D**ó do shioleadarían urchoid do dhéanadh dhuibh.

A agus do chuir misin teachta chuga-
 12 **D**ó radh, actiam ag déanamh oile na naimhdeibh ní fhéadum díl sin : cred fa fheirfeadh a nobair, an fad d'áirínní í, agus teacht síos chugam ?

Gedheadh do chuireadar síos chu-
 13 **G**edheadh do chuireadar síos chu-
 14 **G**edheadh do chuireadar síos chu-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 15 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 16 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 17 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 18 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 19 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 20 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 21 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 22 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 23 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 24 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 25 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 26 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 27 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 28 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 29 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 30 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 31 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 32 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 33 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 34 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

A agus do chuir Sanballat a shear-
 35 **A** agus do chuir Sanballat a shear-
 36 **A** agus do chuir Sanballat a shear-

chur eagla orumfa, agus sin do dhéan-
 37 **C**hur eagla orumfa, agus sin do dhéan-
 38 **C**hur eagla orumfa, agus sin do dhéan-

O mó Dhia, smúinní ar Thobiah
 39 **O** mó Dhia, smúinní ar Thobiah
 40 **O** mó Dhia, smúinní ar Thobiah

Martin do chríochnuighheadh an bal-
 41 **M**artin do chríochnuighheadh an bal-
 42 **M**artin do chríochnuighheadh an bal-

A agus taria a nuair do chiallúidh
 43 **A** agus taria a nuair do chiallúidh
 44 **A** agus taria a nuair do chiallúidh

Tuilleamh oile, do chuireadar uis-
 45 **T**uilleamh oile, do chuireadar uis-
 46 **T**uilleamh oile, do chuireadar uis-

Oir do bhí mórán ann Júdah thug
 47 **O**ir do bhí mórán ann Júdah thug
 48 **O**ir do bhí mórán ann Júdah thug

Dinnseadar fós a ngníomha maithe
 49 **D**innseadar fós a ngníomha maithe
 50 **D**innseadar fós a ngníomha maithe

C A I B. VII.

Dó bórdulgeadh gach neithe le cion-
 51 **D**ó bórdulgeadh gach neithe le cion-
 52 **D**ó bórdulgeadh gach neithe le cion-

A Nois taria a nuair do bhí an balla
 53 **A** Nois taria a nuair do bhí an balla
 54 **A** Nois taria a nuair do bhí an balla

Go tug mé dom dhearbhrathair
 55 **G**o tug mé dom dhearbhrathair
 56 **G**o tug mé dom dhearbhrathair

A agus a dubhairt mé riu, na hof-
 57 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-
 58 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-

A agus a dubhairt mé riu, na hof-
 59 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-
 60 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-

A agus a dubhairt mé riu, na hof-
 61 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-
 62 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-

A agus a dubhairt mé riu, na hof-
 63 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-
 64 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-

A agus a dubhairt mé riu, na hof-
 65 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-
 66 **A** agus a dubhairt mé riu, na hof-

6 Afiadó clann an phroibhinne do chuaidh suas as a ndaóiríne don luchd rugadh ar siubhal, agus noch rug Nebuchadueslar Righ na Babiloine ar siubhal, agus thangadar a ris go Hierusalem, agus go Iudah, gach áon da chathruigh féin.

7 Noch Tháinig le Scrubbabel: Ief-sua, Nehemiah, Afariah, Raamiah, Nahamani, Mordecai, Bilfan, Milperet, Bigblai, Nehum, Baanah; do bí so uibhir dhaóine phobail Israel.

8 Clann Pharos, dhá mhíle céud agus seachtmhodhad agus dias.

9 Clann Shephathiah, trí chéad seachtmhoghad agus dias.

10 Clann Arah fé chéud cáogad agus dias.

11 Clann Phahat-Moab do chloinn Ief-sua, agus Ioab, dhá mhíle agus ocht céud agus a hochd déag.

12 Clann Elam, mhíle dhá chéud cáogad agus ceathrar.

13 Clann Shattu ocht céud ceathrachad agus cúigear.

14 Clann Shaccaí seacht céud agus trí fithchid.

15 Clann Bhinnui, fé chéud ceathrachad agus ochtar.

16 Clann Bhebai, fé chéad fithche agus ochtar.

17 Clann Afgad, dhá mhíle trí chéud fithche agus dias.

18 Clann Adoniram, fé chéud trí fithchid agus móirtheisior.

19 Clann Bhigbhai, dhá mhíle trí fithchid agus móirtheisior.

20 Clann Adin, fé chéud cáogad agus cúigear.

21 Clann Ader ó Hefeciah, nóchad agus ochtar.

22 Clann Hassum, trí chéad fithche agus ochtar.

23 Clann Bhefai, trí chéud fithche agus ceathrar.

24 Clann Hariph, céud agus dhá fhear dhéag.

25 Clann Ghibeon nóchad agus cúigear.

26 Fir Bhetlebeim agus Netóphah, céud ceithre fithchid agus ochtar.

27 Fir Anatot, céud, fithche agus ochtar.

28 Fir Bhet-Asmabhet, ceathrachad agus dias.

29 Fir Chiriat-Iarim, Chephira, agus Bheerot, seachd céad ceathrachad agus triur.

30 Fir Ramah, agus Gheba, fé chéud fithche agus áon.

31 Fir Míchmas, céud, fithche agus dias.

32 Fir Bhetel agus Ai, céud, fithche agus triur.

33 Fir Nebo oile, cáogad agus cúigear.

34 Clann an Elam oile, míle dhá chéud cáogad agus ceathrar.

35 Clann Harim, trí chéad agus fithche.

36 Clann Iericho, trí chéad ceathrachad agus cúigear.

37 Clann Lod, Hádíd, agus Ose, seachd céad fithche agus áon.

38 Clann Sheanaah, trí míle agus céud agus triochad.

39 Na sagairt clann Iedah, 6 Ief-sua, naoi céud seachtmhoghad agus triur.

40 Clann Immer, míle cáogad agus dias.

41 Clann Phassur, míle dhá chéad ceathrachad agus móirtheisior.

42 Clann Harim, mhíle agus trí chéad bhíur dhéag.

43 Na Lebhitigh: clann Ief-sua, Chadmiel, agus do chloinn Hodehid, seachtmhogad agus ceathrar.

44 Na cantairigh clann Aseph, céad ceathrachad agus ochtar.

45 Na doirfeoirigh clann Shallam, clann Ater, clann Thalmon, clann Acoth, clann Harita, clann Shobai, céad triochad agus ochtar.

46 Na Netinimigh: clann Siza, clann Háfupha, clann Thabot.

47 Clann Cheros, clann Siza, clann Phadon,

48 Clann Lebana, clann Hagia, clann Shalmái,

49 Clann Hanan, clann Ghiddai, clann Ghahar,

50 Clann Reaiah, clann Kefa, clann Necoda,

51 Clann Ghassam, clann Ufa, clann Phafeah,

52 Clann Bhefai, clann Mimon, clann Nephiffesim,

53 Clann Bhacbac, clann Harph, clann Harhur,

54 Clann Bhaslit, clann Mibiah, clann Harfa,

55 Clann Bharcos, clann Shaim, clann Thamah.

56 Clann Nefiah, clann Hefsa.

57 Clann shearbhfíeach Sholaim, clann Shotai, clann Shopheret, clann Phrida.

58 Clann Iaala, clann Darcon, clann Ghiddel,

59 Clann Shephathiah, clann Harit, clann Phocheret ó Shebaim, clann Ammon.

60 Na Netinimigh uile, agus clann shearbhfíeach Sholaim, do baib si chéud nóchad agus dias.

61 Agus dob iadso an mhéid an céadna do chuaidh suas ó Thel-lah, Thel-haresia, Cherub, Addon, agus Immer: acht níor fheadair si a nathar dinnisin, nó a Tiol, an do rael iad.

62 Clann Delaiah, clann Thobai, clann Necoda, fé chéad ceathrachad agus dias.

63 Agus do na sagairtibh: clann Harim,

Habai
nach t
leat
ad do
64 D
mair
lich, a
dho
gartac
65 A
leat
go n
le Tum
66 A
omian,
tri ch
67 T
gu da
míle v
fir: a
chad a
do mh
68 A
a f: a
chad a
69
chad a
agus f
70 A
threac
fata ch
cáogad
Shag
71
míle
chéad
72
phob
agus
chid
73
ra L
an ti
gu n
ceat
seach
jona
Do
A
ann
míle
scrib
Mion
do il
a
pho
fhe
a ch
don
3
fma
Ba

Habaizh, clann Chos, clann Bharfillai, noch thug inghean do Bharfillai an Gileadach na mnaoi, agus do goireadh iad do réir a nannu.

64 Diarradaró a seanchus a meafg na mairte do háirmheadh tré na ngioeadaí, acht ní frith é: uime sin mar doine caidheacha do cuireadh ón t-áirtach iad.

65 Agus a dubhairt an Tirsata riu, nach léidís do na neithibh ro náomhta nó go n-éireadh sagart suas lé Hurim agus le Tummin.

66 An comhchruinnighadh uile go hiomlán, budh ceathrachad agus dá mhíle trí chad agus trí fichthid.

67 Tiobb amuigh da nóglaichaibh, agus da mbanóglaichaibh, da raibh feacht uile trí chad tríochad agus móirtheire: agus do bhi dhá chad cheathrachad agus a cuig dfearuibh ceoil, agus do mhóibh ceoil aca.

68 A neich, feacht céad tríochad agus a trí: a maillidhe, dhá chad ceathrachad agus a cuig.

69 A gráimhuill, ceithre chad tríochad agus a cuig: lé nílfe feacht céad agus fiche aifal.

70 Agus thug cuid do thogha na naitheadh chum na hoibre: thug an Tirsata chum a nionnmhuis, míle drama óir, ciogad báláin, cuig agus tríochad culaidh sagairt.

71 Agus thugadar cuid do thogha na naitheadh chum stóir na hoibre, fiche míle drama óir, agus dhá mhíle agus dá chad punta airgid.

72 Agus ífé méid thug an chuid oile don phobal uatha, fiche míle drama óir, agus dhá mhíle punta airgid, agus trí fichthid agus feacht ocualladhacha sagart.

73 Mar sin do áitigheadar na sagairt, ra Lehigh, agus na doirfeoirigh, agus an t-óir ceoil, agus cuid don phobal, agus na Nedimigh, agus Ísraél uile iona caithreachaibh: agus a nuair tháinig an feachtmhadh mí, do bhádar clann Ísraél iona caithreachaibh.

CAIB. VIII

Do ghuil an pobal ag fífeachd re dlighe Dé
8 Efra 9 Acht diarrad orra bí gair-
deach.

A Gus do chruinnigh an pobal iad féin a bhfochair a chéile amhuil áonduine anna tháid do bhi as coine gheata a nuice, agus do labhradar re Hefra an scríbhneoir do thabhairt leabhair dhlige Maíse leis, noch do aithin an Tighearna do Ísraél.

2 Agus thug Efra an sagart an dli-
gheadh as coine an chomhchruinnigh
fhear agus ban; an mbéid lear bhféidir
a chios maile re tuigfin, ar an ccéad lí
don tfeachtmhadh mí.

3 Agus do léigh é ann, a bhfiadhnui-
fma fraide do bhías coine geata a nuif-
fma mairidín go meadhon laoi a lathair

na bhfeair, agus na mban, agus na méide
dfeud a thuigfin, agus do bhádar clá-
fa an phobail uile aireach ar leabhar an
dlighe.

4 Agus do sheas Efra an scríbhne-
oir ar chranngaille do rinneadar déan-
toifc dó sin, agus re na tháobh do sheas
Mattitiah, agus Sema, agus Urijah, agus
Hilciah, agus Maaseiah ar a lámh dheis;
agus air a lámh chlé Pedaiah, agus Mif-
fael, agus Malchiah, agus Haslum, agus
Hasbadana, agus Sechariah, agus Me-
fullam.

5 Agus dfoiscuil Efra an leabhar a
radharc an phobail uile (óir do bhi lé
ós cionn an phobail uile) agus a nuair
dfoiscuil sé é, do sheafadar an pobal
uile suas.

6 Agus do bheannuigh Efra an Tigh-
earna an Dia mór: agus do fhréagair
an pobal uile, Amen, Amen, ag tógbaill
a lámh suas: agus dó chromadar a ccinn,
agus do adhradar an Tighearna le na
naitheibh chum na talmhan.

7 Mar an ccéadna thug Iesúa, agus
Bani, agus Sherebiah, Iamin, Acub,
Sabbetai, Hodiiah, Maaseiah, Celita,
Afariah, Iosabab, Hanan, Pelajah, agus
na Lebhitigh, ar an bpobal an dli-
gheadh do thuigfin: agus do sheafadar na
daoine iona nait.

8 Mar sin do léigheadar anna leabhar
dhligeach Dé go soilléir, agus thuga-
dar a chiall uatha, agus thugadar orra
an leightheoireacht do thuigfin.

9 Agus Nehemiah, noch aif an Tir-
sata, agus Efra an sagart an scríbhne-
oir, agus na Lebhitigh do theagairt
an pobal, a dubhradar ris an bpobal
uile. Atá an lá a nuigh náomhtha
don Tighearna bhur Ndia, ná déanuidh
doilghios nó gul: óir do ghuil an po-
bal uile a nuair do cháladar bráthra an
dlighe.

10 Ann sin a dubhairt sé riu, imthi-
ghidh romhuibh, ithidh an méathas, agus
ibhidh an mhíllí, agus cuirigh roinn chum
na druinge dá nar hullmhuigheadh éinní,
óir atá an lís náomhtha dar TTigh-
earna: narab mó bhias doilghios oruibh;
óir ífé gairdeachus an Tighearna bhur
neart.

11 Mar sin do choilgeadar na Lebhi-
tigh an pobal uile, gha radh, bithi bhur
tíochd, óir atá an lá náomhtha, agus na
bithi dóbrónach.

12 Agus dimthigheadar an pobal uile
rompa díthe & dól, & do char rompa
uatha, & do dhéanamh soláis mhóir,
bhrigh gur thuigeadar na bráthra do
foilligheadh dhoibh.

13 Agus ar an dara lí do chruinnigh a
bhfochair a chéile togha na Hefra an
na sagart, agus na Lebhitigh an scríbhneoir,
eadhon do thar an dlighe.

14 Agus siaradar si an Tighearna
gheadh, noch do

tré Mhaoise, go ndeindís clann Ísrael comhnuigh a mbothuibh a bhfaista an feachtmhadh mí.

15 Agus go bhfoillfeochaidís, agus go bhfaigeoradís iona ccaithreachaibh, agus ann Jerúsalem, dha rádh, éirghidhe amach san tsiabh, agus tugaidh libh cráobha do chrann ola, agus géaga pinchroinn, agus cráobha Mirtíl, agus cráobha pailme, agus beangáin do chrannuibh tuingha, dó dhéanamh botha, mar atá scriobhtha.

16 Mar sin do chuaidh an pobal amach, agus thugadar leo iad, agus do rinneadar botha dhoibh féin, gach áon ar mhulach a thighe féin, agus iona cuirtibh, agus a ccairtibh thighe Dé, agus a fraid gheata a nuige, & a fraid gheata Ephraim.

17 Agus do rinneadar an comhchruinnighadh uile, an mhéid tháinig a rís as a ndaoiríne dhoibh, botha, agus do shuighedar faoi na bothuibh : ó láethibh Jesu mhic Nun go nuige an lá sin ní dhéanadar clann Ísrael mar sin : agus do bhí soghairdeachus mór annsin.

18 Mar sin lá ar lá ón céadlá go nuige an lá deighionach, do léigh sé a leabhar dlighe Dé : agus do chongnamhadar an fása seachd lá, agus ar a nochtmadh lá do bhí óireachus follamhanta do réir an ghnátha.

CAIB. IX.

Na Héidhighe na neisomlar aithreachaibh.

A Nois annfa cheathramhadh lá fithchíod don mhí, do chruinnighedar clann Ísrael do throcadh maille re faicéadhaibh, agus cré orra.

2 Agus do dhealuidh síochd Ísrael iad féin ó gach uile choimhighteach, agus do sheafadar, agus do admhadar a bpeaigh, agus cionta a naitheach.

3 Agus do sheafadar suas iona máit, agus do léighedar a leabhar dlighe a TTighearna Dia an ceathramhadh cuid don lá, agus an ceathramhadh cuid oile ag admháil a bpeacdh, agus do adhradar a TTighearna Dia.

4 Annsin do sheafadar suas ar staidhreachaibh na Lebbiteach, Jesua, agus Bani, Cadmiel, Sebaniah, Bunni, Serebiah, Bani, agus Chenani, agus do léighedar do ghuth ará ar a TTighearna an Dia.

5 Annsin a dubhradar na Lebbithigh, Jesua, agus Cadmiel, Bani, Hafabniah, Serebiah, Hodiah, Sebaniah, agus Petahiah, seafuidh suas, agus beannuidh bhur TTighearna Dia a shoghal na hEgípt, agus go madh beannuigh bainm barmhar (a Dhe) noch atá ar nárdaigh, ós cionn gach uile bheannuighde agus pholta.

6 Tugadhon tusa amháin, is Tigh-eas na bhfaistí do rinne neamb, sláith-an talamh agus maille re na sluaigh uile, ann, na fairsge huile meithe dá bhfuil

bhfuil ionta, agus cumhdaighidh tús iad uile, agus adhruidh sluaigh nimhe dhí.

7 Is tús an Tighearna Dia, noch do thogh Abram, agus thug amach a Ur na Caidleanach, agus thug Abram ham dainm air :

8 Agus fuair tí a chroidhe fírinne ad shiaghnuise, agus do rinne a cunnradh rís, daithe na Cunnateach, agus na Hittiteach, agus a Namoriteach, agus na Speriuteach, agus na Jebuliteach, agus na Gilephiteach do thabhairt dá shíol, agus do chomhuill tú do bhriathra : óir atá sí síreanta :

9 Agus do chomhairc tú, pian ar nithreadh san Néigipt, agus do chiall a neigheamh ag an mair ruaidh :

10 Agus do thaisbéin a comhdaigha, agus ionganta air Pharaon, agus air a mhuintir uile, agus ar dhoibh a thire uile : óir do bhí a shíol ag go ndéanadar go huaibhreach a n-ghuidh : fuair tú mar sin aian don féin, mar atá a niugh.

11 Agus do roinn tú a nfaige nua, iondus go ndeachadar trí mhéid na fairsge air thalamh tírín, agus ar theilg tú luchd a bhfoilleamhann haigeanuibh amhuil chloich aná haigeadhuibh neartmhara.

12 Tuilleamh oile, do shíorgh tú iad san lá le píleir néillamh, agus annfa noidheche le píleir teineach, do thabhairt soldais doibh anfa tige na rachaidís.

13 Tháinig tú a nua mar an gceist ar siabh Sinai, agus do labhair tú si neamh, agus thug tú breitheamh chearta dhoibh, agus dlighead síre, naithe agus aitheanta maith.

14 Agus doilligh tú dhoibh do bboid náomhtha, agus dnuagair dhoibh aitheanta, reachda, agus dlighe, is láimh Mhaoise do sherbhígh.

15 Agus thug tú dhoibh a nua iona nocras, agus thug tú uile nach chura as an cearruic chum a nua, agus do gheall tú dhoibh go rachaidís : seach a seilbh na tíre, noch do nionnuigh tú do bhearta dhoibh.

16 Acht do rinneadar lán agus naitheare go hamaibhreach, agus do chruadhghuighedar a mainé, agus nait umbluighedar dot aitheantach.

17 Agus do dhuiradar umbluighedar, agus ní rabhadar cuimhneach ar na shíghantuibh do rinne tús na mainé : ach do chruadhghuighedar a mainé, agus nait ceannaire do órdughuighedar a nua, agus nait iompógh dá ndaoiríne féin : ach a nait thusa réigh chum maithmheamh, go samhuil, agus trocaireach, mail chom feirge, agus lán do chiont, agus nait thréig tú iad.

18 A nuair fós do rinneadar láogh leaghta dhoibh féin, agus a dubhradar, is fós do Dhuir tús agus

28 Is an Égipt, agus doibrigheadar mórán broshuighthe.

29 Tairisín tusa ann hiomad trócaire, nior thréig tú iad anfa bhfisich: nior dhealúigh piléur an neóill ina do lé, dha tréorghadh annfa ghlige, nó piléur na teineadh san noidhche do thaisbeannadh solais dóibh, agus na siogheadh ionar chóir dhóibh dul.

30 Thug tú mar an ccéadna do spiorad maith chum a tteagaife, agus nior chonnuimh tú do Mhanna ó na mbéil, agus thug tú uisge dhóibh chum a tarta.

31 Do chodúigh tú fós ceathrachad bladhúin iad annfa bhfisich, iondus nach raibh einni deasbhuidh orra; nior chríon a néadach, agus nior atadar a cois.

32 Tuilleamh lós, thug tú rioghadh agus cineadhacha dhóibh, agus do roinn tú iad a coirnéalúibh: mar sin do shealbhuigheadar tír Shihon, agus áitche Rígh Hesbon, agus duithche Og Rígh Bafan.

33 Do thoiríon tú a cclann mar an ccéadna amháil réiltanna a naicir, agus thug tú don tír iad, a ttaobh a tug tú gealladh dhá naithribh go rachaidis a fírech dá sealtbhughadh.

34 Mar sin do chúadar an chlann a strach, agus do shealbhuigheadar an áitche, & do chlaoidh tusa dhóibh áitchebhúigh na tíre, na Cananitigh, agus thug tú iona láimhúibh iad, málle re na Ríghitibh, agus re dáoinibh na tíre, go ndéanais riu mar do thoigeóraidis féin.

35 Agus do ghabhadar caithreacha daingne, agus dáitche mhéith, agus do shealbhuigheadar tighthe lán don nuile mhaoin, toibreacha tochuille, fineamh-macha agus lubhghoirt ola, agus croinn thoiridh go lór, iondus gur itheadar, agus gur lonadh iad, agus gur fháadar méith, agus gur thólaightheadar iad féin ann do mhaithas móris.

36 Thairisín sin do bhádar easumhal, agus do chathuigheadar ad baghaidh-sí, agus do theilgíodar do dhligheadh tiobh siar dá ndruim, agus do mharbhadar tháighe, noch do niodh siadh-nuile na naghaidh dá bfilleadh chugad-sí, agus do oibrigheadar glúafachta móra.

37 Uime sin do sheachuid tusa iad a láimh a nábhad; noch do ghortuigh iad: agus a naimisí a naindeisí a nuair do éigheadar ortá, do chuala tú ó shlaiktheas iad: agus do réir iomaoid do thróaire thug tú luchd cabhartha dhóibh, noch do shíor iad as láimh a nábhad.

38 Acht tar éis focamhuil dfagháil dóibh, do rinneadar a ris oic ad fhiadh-nuifí: uime sin dfág tú a láimh a nábhad iad, iondus go raibh uachdaranachd aca orra: ar a thionó a nuair do fhilleadar, agus deigheadar ortá, do chuala tú ó neamh iad, agus do shíor tú mórán duáiribh iad do réir do thróaire.

29 Agus do níthea siadhnuifí na naghaidh, iondus go bhféadfa a ttabhairt a ris iad dhligheadh: do rinneadar fós go huáibhreach, agus nior éisteadar red aitheantúibhfe, acht do pheacuidheadar a naghaidh do bhreitheamhnuis (noch má ní duine, mairfidh té ionta,) agus do tharruingeadar chaca a nuaile, agus do crusáidightheadar a muineil, agus nior bhaill léo éisteadh.

30 Gidheadh diomchuir tusa léo ar feadh móraín bliadhán, & dsiadnuigh té na naghaidh lea spiorad ann tháighibh, achid nior éisteadar: uime sin thug tú iad a láimh mhuintire na dáitche.

31 Thairisín sin ar son do thróaire móire nior dhithlaithrigh tú thrid a mach iad, nior thréig tú iad; oir a Dia grafamhuil tróaireach thú.

32 Anois ar a nadihbharín, ó ara Ndiáne, an Dia mór cumhachtach, agus an Dia dáthbháfach, noch cheimh-liomus cunnradh agus tróaire; na mimheaslar ad lathair, an buaidhreach, noch tháinic oruine, air ar Ríghuibh, air ar bprionnsadhuibh, agus air ar sagartuibh, agus air ar bhfisighibh, agus air ar naithribh, agus ar do phobal uile, ó aimfir Rígh na Hafsiria agus a nuigh.

33 Acht cheana atá tusa ceart ann gach ní dá ttáinic oruinn: oir do rinne tú cóir, & do rinneamairne go ciontach.

34 Agus nior choomhthadar ar Ríghthe nó ar bprionnsadha, ar sagairt nó ar naithre, do dhligheadh, agus nior umhlugheadar dot haitheantuibh, nó dot fhiaghnuifighibh, ler fhiaghnuadh tú na naghaidh.

35 Oir ní dhéarnadar foghnamh dhuit ann a ríoghacht, agus ar son do mhaithéala móire thug tú dhóibh, agus a nfearuinn fhairíng mhéith do chuir táas a cuime, nior fhilleadar ó na ndrochoibreachaibh.

36 Féuch, atámaoid ar serbhíseachaibh a nuigh, agus an fearann thug tú dar naithribh, díche a thoiridh, agus a mhaithéala, féuch atámaoidne ar serbhíseachaibh ann.

37 Agus is mór an tarbha do bheir sé do na Ríghuibh noch do chuir tá ós ar ccionn ar son ar bpeacuidh: atá fós tighearmas aca ós cionn ar corp, agus ós cionn ar náirnéise air a ttoil féin, agus atámaoidne a namhghar mhór.

38 Agus da bhrígh so uile, do nimid cunnradh daingean, agus scríobhbtham é, agus cuirfid ar bprionnsadha, ar Lebhitigh, agus ar sagairt féula air.

C A I B. X.

Annamna na ndaoine do dhaingnidh can-nraibh re Dia. 29 Brígh an chunnraidh.

A Nois dób iadso an dream do chuir an féula; Nehemiah an Tíríata, mac Hachaliah, agus Sidciuah.

2 Sersaiah, Afariah, Jeremiah,

3 Passur, Amariah, Malchiuah,

U 3

4 Hattus.

4 Hattus, Sebaniah, Malloch,
5 Harim, Merimot, Obadiah,
6 Daniel, Ginneton, Baruch,
7 Mesullam, Abiah, Miamin,
8 Maafiah, Bilgai, Semaiah : do b
iadó na sagart.

9 Agus na lebhithigh : Iessua mhac A-
faniah, Binnui, do chloinn Henadad,
Cadmíel.

10 Agus a mbráithre, Sebaniah, Hod-
iah, Celita, Pelajiah, Hanan,
11 Micha, Rehob, Hassabiah,
12 Saccur, Serebiah, Sebaniah.
13 Hodiiah, Bani, Beninu.

14 Roighne an phobail, Paros, Pahat-
Moab, Elam, Sattu, Bani,

15 Bunni, Asgad, Bebai,
16 Adoniah, Bighbai, Adin,

17 Ater, Hisciah, Afur,
18 Hodiiah, Hassum, Besai,

19 Hariph, Anatot, Nebai,
20 Magpias, Mesullam, Hefir,

21 Melesabeel, Sadoc, Jaddua,
22 Pelatiah, Hanan, Anaiah,

23 Hofea, Hananiah, Hafub,
24 Hallohes, Pileha, Sobec,

25 Rehun, Hufabnah, Maaleiah,
26 Agus Ahiah, Hanan, Anan,

27 Malluch, Harim, Baanah.

28 Agus an chuid oile don phobal,
na sagart, na lebhithigh, na doir-
seoirigh, an lucht ceoil, na Netini-
migh, agus a nuile dhuine dar dbealuidh
iad féin as muintir na tíortha chum
dlighe Dé, a mná, a mic, agus a nin-
gheana, gach áon ar bhlaghail éolais,
agus tuigseana.

29 Do cheangladar ré na ndearbh-
ráithribh, a ndaoine uaisle, agus do
chuadar fa mhallughadh, agus fa mhi-
onnuibh, subhal a ndligheadh De, noch
thug Maoise fearbhoghantúigh De ádh,
agus do chomhéad, agus do dhéanamh a
nuile aitheanta an Tighearna ar Ttigh-
earnainne, & a bhreitheamhnusa, agus
a reachta.

30 Agus nach ttiubhrainis ar nginghe-
ana do dhaoinibh na tíre, agus nach
ttiubhraidis a ngingheanafan dar macaibh.

31 Agus má bheirid muintir na
tíre léo earradh nó biadh ar bith anfa
táboid dá reic, nach ceinneochaimaif-
ne é anna táboid, nó fan ló naomhtha,
agus go léigimis an seachdmhadh bli-
adhan dinn, agus coimhéigniughadh gach
uile fliach.

32 Do rinneamar mar an ccéadna
éiríugthe dháinn féin, an treas cuid do
sheel do char dfiachaibh oruinn féin ga-
cha bliadhna, chum ferbhise thighe ar Nde.

33 Chum a narsáin tairbéanta, agus
chum na hofrála gnáthuigh bídh, agus
chum na hofrála gnáthuigh loisge na fab-
boideadh na ngealach nuadh, agus chum
na bhféastadh cinnte, agus chum na
neitheann naomhtha, agus chum na nofrá-
lach peacuidh, do dhéanamh siotchana
ar son Israel, agus chum uile oibre
thighe ar Nde.

34 Agus do theilgim ar crann-
meáig na sagart, agus na lebhithigh
agus an phobail, a ttiobh na lebhithigh
connaigh, dá tabhairt go tigh ar Nde
do réir thigheathadh ar naitheann
nam cinnte ó bhliadhun go bliadhun
do loicadh ar Altóir ar Tíre
na, mar atá fé scríobtha sin ag
eadh.

35 Agus do thabhairt cráthar
blifearuinn, agus céadtoruigh uile do
ruidh na nuile chrann, ó bhliadhun
go bliadhun chum tigh ar Tíre.

36 Mar an ccéadna céadna ar me
agus ar náirnéise (mar atá scríobtha
sin dligheadh) agus primidil ar naithe-
bhada agus ar tús do thabhairt go
tigh ar Nde chum na sagart do naithe-
nialacht a tigh ar Nde.

37 Agus go ttiubhrainis primidil ar
ttaois, agus ar nofrala, agus tús do
nuile shórt crann, dhion agus éad
chum na sagart go leormadhadh thair
ar Nde, agus deachmhada ar naithe-
ruinn do na Lebhithibh, chomh
bhfuighedis na lebhithigh sin deachmhada
ann uile chaithreachuibh ar naitheann.

38. Agus bíadid an sagart, mar do-
roin maille ris na Lebhithibh, a nuile
ghlacuid na lebhithigh deachmhada
& do bheirid na lebhithigh deachmhada
na ndeachmhada suas go tigh ar Nde
do na leormadhuibh go tigh ar Nde.

39 Oir béaruid clann Ísral, agus
clann Lebhí ofraíl a naithe, a naithe
nuaidh, & na hola do na leormadhuibh
mar a bhfuilid foithighe na naithe,
agus na sagart mhionofraí, agus
doirseoirigh, agus an lucht ceoil : ag
ní threigfemne tigh ar Nde.

C A I B. XI.

Lucb áitiughadh Jerusaleim. 20 le na fíola.

AGus do chomhnuigheadar iad
an phobail ann Jerusaleim do
chaith an chuid oile fos do phobal
crannchair, do thabhairt dain na
deithneamhar do chomhnuigh ann Jeru-
salem, an chathair náomhtha, agus
nóid guid a ccaithreachaibh (oile).

2 Agus do bheannuigh an pobal na
daoine uile do thairg iad féin go he-
mhál do chomhnuighe ann Jerusaleim.

3 Anois is iadforogha an phobail
do rinne comhnuidh ann Jerusaleim : act
a ccaithreachaibh Judah do rinne gach
áon comhnuigh iona sheilbh féin ann a
ccaithreachaibh, (eadhón) Israel, na sa-
gart, & na lebhithigh, agus na Netinim,
agus clann shearbhogantadh Ísra-
uimh.

4 Agus do chomhnuigheadar drog
áirigh do chloinn Judah ann Jerusaleim,
agus do chloinn Ehenjamin : do chloinn
Judah, Ataiah mhac Uffiah, mhic Se-
chariah, mhic Amariah, mhic Sepha-
tiah, mhic Mahalaleel, do chloinn
Petes ;

5 Agus

6 Agus Maaseiah mhac Baruch, mhic Col-hohai, mhic Hafaiah, mhic Adaiab, mhic joarib, mhic Sechariah, mhic Sion.

6 Mic Phereis uile, noch do chomhaidh ann Jerúsalem, do bhádar ceithre céad trí fithchid agus ochtar do dhaoinibh gáigearmhla.

7 Agus is iadso mic Bhenjamin : Salla mhac Meslulam, mhic Ioed ; mhic Petahiah, mhic Colaiab, mhic Maaseiah, mhic Iziel, mhic Jesaiah.

8 Agus na dhiaighsin, Gabai, Sallai, naoi céad fithche agus ochtar.

9 Agus dob é joel mhac Sichri do bhí é a cionn ; agus bá hé Judah mhac Senua an dara (duine) ós cionn na caidreach.

10 Do na sagartuibh : Jedaiah mhac joarib, jachin.

11 Seraiah mhac Hilciah, mhic Meslulam, mhic Sadoc, mhic Meraiot, mhic Ahub, dob uachtarin ar thigh Dé.

12 Agus a ndearbhraithre, noch do rinne obair an tighhe, do budh ocht céad fithche agus dias iad : agus Adajah mhac Jeroham, mhic Pelaliah, mhic Ansi, mhic Sechariah, mhic Passer, mhic Malchiiah.

13 Agus a dhearbhraithre rogha na maidreach, dhá chéud ceathrachad agus dias : agus Amasai mhac Afareel, mhic Ahafai, mhic Meslilemot, mhic Immer.

14 Agus a ndearbhraithre daoine írrachta a cródhacht, céud, fithche agus ochtar : agus budh é Sabdiel do bhí é a cionn, mac aóin do na daoinibh móra.

15 Mar an céadna do na Lebhithibh : Semaiah mhac Hasub, mhic Africam, mhic Hassabiah, mhic Bunni.

16 Agus Sabbetai, agus josabad do thoga na Lebhiteach do bhí ós cionn ghnóthugheadh fhoiriomlach thighe Dé.

17 Agus Mattaniah mhac Micha, mhic Sabdi, mhic Afaph príomhdhuine do thóighadh bheirthe buidheachuis a nuidhe : agus Bacbuciah an dara (duine) a meaf a dhearbhraithreach, agus Abda mhac Sammuah, mhic Galal, mhic Ledutan.

18 Na Lebhithigh uile annfa chathruigh nionbha, do bhádar dhá chéad ceithre fithchid agus ceathrar.

19 Mar an céadna fós na doir-seoirigh, Accub, Talmon, agus a ndearbhraithre, noch choimhead na geatadha do bhádar céad seachtmboghad agus dias.

20 Agus an chuid óile do Israel, do na sagartuibh, agus do na Lebhithibh, do bhádar a caitheachaibh júdah uile, gach aon iona oighreach féin.

21 Acht do áitigheadar na Netinimigh ann Ophel : agus Siha, agus Gísra do bhí ós cionn na Netinimeach.

22 Agus ós cionn na Lebhiteach ann Jerúsalem do bhí Ussiah mhac Bani,

mhic Hassabiah mhic Mattaniah, mhic Micha ; do mhacaibh Afaph, an lucht ceóil do bhí ós cionn ghnóthugheadh thighe Dé.

23 Oir do bhí aithne an Rígh dhá ttaobh go mbeithcuid ronna áirigh re haghuidh an lucht ceóil gach aonla.

24 Agus Petahiah mhac Meselabeel, do chlannuibh Serah, mhic júdah, do bhí sé re lúimhan Rígh ann fa nuile chúis a ttaobh an phobail.

25 Agus ar son na mbailteadh go na machairighibh ; do chomhnuich cuid do chloinn júdah ann Ciriat-arba agus iona bailtibh, agus ann Dibon agus iona bailtibh, agus ann Jecabeel agus iona bailtibh.

26 Agus ann Jeshua, & ann Moladah, agus ann Betphelet,

27 Agus ann Hafir-Seal, agus ann Beerseba, agus iona bailtibh,

28 Agus ann Siglag, agus ann Meconah, agus iona bailtibh,

29 Agus ann En-Rimmon, agus ann Sareih, agus ann Jarmuth,

30 Sanoah, Adullam, agus iona mbailtibh ; a Lachis agus iona machairibh sin ; ann Afecah, agus iona bailtibh ; agus do áitigheadar ó Bheerseba go gleann Hinnom.

31 Clann Bhenjamin mar an céadna ó Gheba, do áitigheadar a Michmas, agus Aíah, agus Betel, agus iona mbailtibh.

32 Agus ann Anatot, Nob, Ananiah, 33 Hafir, Ramah, Gittaim,

34 Hadid, Seboim, Neballat,

35 Lod, agus Ono, gleann na bhfeair ceirde.

36 Agus do bhí roinn do na Lebhithibh ann júdah, agus ann Benjamin.

C A I B. XII.

Sliocht na Sagart. 27 & síofa choisreagtha an bhaile.

ANois is iad na sagairt, agus na Lebhithigh do chúaidh suas le Serubbabel, mhac Sealtiel, agus Jeshua : Seraiah, Jeremiah, Esra,

2 Amariah, Malluch, Hattus,

3 Schecaniah, Rehun, Merimot,

4 Iddo, Ginneto, Abiaih,

5 Miamin, Maadiah, Bilgah,

6 Semaiah, agus joarib, Jedaiah,

7 Sallu, Amoc, Hilciah, Jedaiah : dob iad so togha na sagart agus a ndearbhrathar a laethibh Jeshua.

8 Os a chionn sin, na lebhithigh : Jeshua, Binnui, Cadmiel, Serebiah, júdah, agus Mattaniah, noch do bhí ós cionn an máltaigh, é féin agus a dhearbhraithre.

9 Mar an céadna Bacbuciah, agus Unni, a ndearbhraithre, do bhádar as a ccoinne thall annfa bhíaire.

10 Agus do ghein Jeshua joiacim, do ghein joiacim mar an céadna Eliafio, agus do ghein Eliafio joiaida.

11 Agus do ghein joiaida jonatan, agus do ghein jonatan jaddua.

12 Agus a laethibh joiacim do bhádar

dar sagairt príomhchuid do na haithribh: ó Sheraiah, Meraiah; ó Jeremiah, Hananiah.

13 O Efra, Messullam; ó Amariah, Jehohanan.

14 O Mhelicu, Ionatan: ó Shebaniah, Jóseph;

15 O Harim, Adna: ó Mheraiot, Helcai;

16 O Iddo, Sechariah: ó Ghinneton, Messullam.

17 O Abijah, sichri: ó Mhiniamin, ó Mhoadhah, Piltai:

18 O Bhilgah, Sammua: ó Shemariah, Jehonatan:

19 Agus ó Joarib, Mattenai; ó Iedaiah, Uffi:

20 O shallai, Callai; ó Amoc, Eber.

21 O Hilciah, Hassabiah; ó Jedaiah, Netanael.

22 Na Lebhithigh a Liethibh Eliafih Joiada, agus Johanan, agus Jaddua, do scriobhadh iad mar chéann air na haithribh; na sagairt mar an ceadna go liethibh Dárus an Persianach.

23 Do scriobhadh mic Lebhí cinn na naitheadh a leabhar na croinice, eadhon go laethibh Johanan mhic Eliafih.

24 Agus cinn na Lebhíteach: Hassabiah, Serebiah, agus Iesua mhac Cadmiel, maille re na ndearbhítríribh thall as a cuinne, do mholadh agus do bhreith buidhe do réir aithne Dhaibhi ógluigh Dé, faire as coinne faire.

25 Dob iad Mattaniah, agus Bacubiah, Obadhah, Messullam, Talmon, Accub, bá doirfeoirigh ag coimhead na faire ag tairfeachaibh na ngeatadh.

26 Iiad fo do bhi a liethibh Jojacim mhic Iesua, mhic Iofadac, agus a liethibh Nehemiah an tóachtarán, Efra an sagart agus an scríbhneoir.

27 Agus ag coifreagadh bhalladha Ierusalem, diarradar na Lebhithigh as a naitribh uile. dá ttabharf go Hierusalem, do choimhead síneasta an ehoifreagtha re luathghair, maille re breith bhuidhe, agus le céol, le cimbaluibh, le fáltrachaibh, agus le cláirfeachuibh.

28 Agus do chruinnigheadar clann a maofa ceoil iad fein a ccionn a cheile, as an réiteach a timchioll Ierusalem, agus ó bhailtíbh Netophati.

29 Mar an gcéadna ó thigh Ghilghai, agus as machairighibh Gheba, agus Asmabhet: óir do rinneadar an tios ceoil bailte dhoibh fein fa ccuairt timchioll Ierusalem.

30 Agus do ghlanadar na sagairt agus na Lebhithigh iad fein, agus do ghlanadar an pobal, agus na geatadha, agus an balla.

31 Ansin thug mifi sías príonnfadha Iudah ar an mballa, agus dórdúigh mé dhá chuideachda dhoibh ar an lámh dheis air an mballa go geata a naóiligh.

32 Agus na ndiaigh sin do chuaidh Hofaiab, agus leath phríonnfadha Iudah,

33 Agus Afariah, Efra, agus Messullam.

34 Iudah, agus Benjamin, agus Maiah, agus Jeremiah,

35 Agus cuid airigh do mhair na sagart, go ttrumpaduibh: Sechariah, Ionatan, mhic Semiah, Mattaniah, mhic Michaiab, mhic Iedur, mhic Afaph:

36 Agus a dhearbhrítrí, Samas, agus Afarael, Milahi, Oihai, Netanael, agus Jedah, Hanan, agus re adhbhadhuibh cuil Dhaibhi, Efra, agus Efra an scríbhneoir rompa.

37 Agus ag geata an tobair, do bhi thall as a croinne, do chianair a fhaighrighibh chaithreach Dhaibhi, dul suas an bhalla, ói cionn thig Dhaibhi, eadhon go nuige geata a nge leath shoir.

38 Agus an chuideachda oile dhaibhí noch thug buidheachus, do chianair anonn air a naghaidh, agus mifi na ndiaigh, agus leath na ndiair ar an mballa, ón tiobh thall do thar na bhfuirneiseach go nuige an mbail leathan.

39 Agus ón taobh thíos do ghlaic Ephraim, agus taobh thíos do ghlaic ingheata, agus taobh thíos do ghlaic a néis, agus do thor Hamet, agus do thor Meih, go nuige geata a ngeatadh; agus do sheafadar na croinne ag geata an phríosúin.

40 Mar sin do sheafadar an dá chuideachta dhoibh thug buidheachus tigh Dé, agus mifi, agus leath a nuachdaran maille riom:

41 Agus na sagairt, Eliaim, Afseiah, Miniamin, Michaiab, Benai, Sechariah, agus Hananiah mhic re flocuibh:

42 Agus Maaseiah, agus Semiah agus Eleasar, agus Uffi, agus Iehohanan, agus Malchijah, agus Elam, agus Elser: agus do chadanar an tios cuil go hard maráon le Iefrahiah a nuachdaran.

43 An lán mar an gcéad, do shladar iodhbhartha móra, agus do gháirdigheadar: óir thug Dia an gáirdeachus do dhéanamh le fíneasta; agus do rinneadar na mna, agus na leinibh mar an gcéadna luathghair, iondus gur chlos gáirdeachus Ierusalem a ccéin.

44 Agus fa namhán do hordúigh dhrong os cionn na féomradh do bhionnmhuibh, do na bofraluibh, do na primidilibh, agus do na deachmháuibh, dá crúinniughadh chura as machairighibh na ccaithreach, cuid romh dhlúideanach do na sagartuibh, agus do na Lebhithibh; óir do gháirdigh Iudah ar son na sagart agus na Lebhithigh do bhi ag feithionh.

45 Agus do choimheadadar an leath ceoil, agus na doirfeoirigh faire:

Do ghéisibh mílte cráibhteacha

10. agus faire an ghianta, do réir
na h-*dháibhi*, agus a mhic solamh.

11. Oir a liethibh *dháibhi*, agus
leabhar san tseamair do bhíis áfach-
dú ar an leith ceoil, agus danta molta
ag bailheachas do *Dhia*.

12. Agus thug *Israel* uile átha a
leabhar *Sherubbabel*, agus a liethibh
Israhail cuid ronna a náosa ceoil,
agus na ndoirfeoirí, cuid gach aon
ag; agus do náomhais neithe do na
leabhar, agus do naomhais na Le-
bhar do chloinn *Aaron*.

CAIB. XIII.

Do ghéisibh mílte cráibhteacha
na h-*dháibhi*; 10 na h-*dháibhi*; 23 ar
na h-*dháibhi*.

1. An sin do léigheadar a leabhar
a náosa a néisteacht an phobail;
agus ísith scríobtha annsin, nach
tugadh an *Tammoniteach*, agus an
leabhar a ccomhchrúinnighadh Dé
go léith.

2. Do bhrigh nar airfeadar clann
Israel le h-*aran* agus le h-*huise*, acht *Ba-
lham* do léachughadh na naghaidh dá
leabhar; acht chéana diompóigh ar
Naos an mallughadh na bheannughadh.

3. Ansin tirla a nuair do chualadar
an léigheadar, gur dheallughheadar as *Is-
rael* an áron chumail uile.

4. Agus roimheo do bhí *Elíasib* an
lagart, ag raibh feithiomh ós clonn
naomha tighé Dé, a ceamhnus re
Tóbbh.

5. Agus do ghleas sé feomra mór dhó,
na a cuirdis roimhe a namfin biadh
na n-*dháibhi* biadh, an tús, agus na
leabhar, agus deachmhada a narbha,
a náosa nuaidh, agus na hola, noch
do léigheadar do na Leabhar, don
leith ceoil, agus do na doirfeoirighibh,
agus oisla na sagart.

6. Acht ar feadh na haimfíresí uile ní
tugadh ann *Jerusalem*: óir annsa dara
leabhar déag ar fhithchid do *Artax-
erxes* Rígh na *Babilóine* tháinig mísi
chun an Rígh, agus tar éis léitheadh
tígh do nuair mé cead an Rígh.

7. Agus tháinig mé go *Jerusalem*, agus
feir mé seula a nuil do rinne *Elíasib*
ar sin *Thobiah*, a nglús sheomra
dhó a cuirdis tighé Dé.

8. Agus do ghoill sin orum go gér;
nuair do theig mé amach áirneis tíghé
Thobiah uile as a tseomra.

9. Ansin thug mé aithne, agus do ghlan-
dar sin na seomra; agus thug mísi
a ná annsin leithighe tighé Dé maille
a ná n-*dháibhi* biadh, agus an tús.

10. Agus do thug mé nach ttug-
thar ná ronna na Leabhar dhóibh;
óir na Leabhar; agus an luchd ceoil
do rinne a nobair, do theitheadar gach
aon ar a dhachaire féin.

11. An sin do aighnis mísi ris na
leabhar, agus a dubhairt mé riu,

Cread as ar tréigeadh tigh Dé? agus
do chruinnigh mísi iad a cionn a cheila,
agus do chuir mé na náitibh féin iad.

12. An sin thug *Judah* uile deach-
mhadh a narbha, agus a náosa nuaidh,
agus na hola, agus na h-*dháibhi*.

13. Agus do rinne mísi stóruighthe ós
cionn na stóris, *Solomiah* an sagart,
agus *Sadoc* an scríbhneoir, agus do
na leabhar *Pedaiah*, agus na ndiaigh
sin do bhí *Hanan* mhac *Soccur*, mhic
Mattaniah: óir do meafadh fíreanta
iad, agus do bí a noisg, roinn ar a
ndearbhíthribh.

14. Cuimhnigh mísi, ó mo *Dhia*, dá
thóobh fo, agus ná scríos amach mo
dheighníomhartha do rinne mé ar ion
tighé mo *Dhé*, & ar son a oisgeach sin.

15. Ansin leithibh sin do chonnaire
mé ann *Judah* daoine ag brúghadh finea-
mhna annsa tábóid, agus ag tabhairt
punnann a steach, agus ag cur áalach ar
asalluibh, agus fíona mar an gcéadna,
agus cior, agus sígeadh, agus gach uile
shórt áaluigh dá tugaids go *Jerusalem*
annsa tábóid: agus dfiadhnuigh mísi
annsa lo ionar reacadar biadh.

16. Dáitigheadar daoine do *Thior* fa-
namfin ann sin, do bheireadh ísle léo,
agus gach uile shórt éarradha, agus do
reacadh iad san tábóid re cloinn *Judah*,
agus re *Jerusalem*.

17. Ansin do ghlaic fearg mísi re
huifíibh *Judah*, agus a dubhairt mé riu,
Cred an droichní fo do níthi, agus lá
na fáboide do thróchlughadh?

18. Ané nach deárna bhuir naithe
fo, agus nach tug ar *Néia* an toisla
uile oruinn, agus ar an ceathruighí?
atádhóise fós ag tarraing tuilleamh uile
ar *Israel* le bricadh na fáboide.

19. Agus tirla, fa nam ar thionn-
scadar geatadha *Jerusalem* bheith
dorcha roimhe an tábóid, gur aithin
mísi na geatadha do dhruad, agus dfa-
gair mé gan a n-*dháibhi* nó go ttioc-
fadh deis na fáboide: agus do chuir
mé cuid dom mhuintir ag na geata-
dhuibh, chor nach ttiubharthaóí son
áalach a steach annsa tábóid.

20. Márfín do léigheadar na ceann-
nuighthe, agus lucht teaca gach aon
tíocht éarradh, táobh, amuich *Jerusalem*
uair nó dhó.

21. Ansin dfiadhnuigh mísi na na-
ghaidh, agus a dubhairt mé riu, Cred
fa luiththi ttiocsioll an bhalla? mé
níthi sin a ris, leacfa mísi lámha oruibh:
ó a nuairis amach ní thangadar ní
is mó ar an tábóid.

22. Agus daithin mé do na Leabhar
iad féin do ghlanadh, agus teacht, agus
na geatadha do choimhead, do náom-
mhadh na fáboide: cuimhnigh ormsa,
ó mo *Dhia* uime fo mar an gcéadna,
coigil mé do réir mhéad do thróaire.

23. Ansin leithibh sin do chonnaire
mé Indiaighthe do phós mná ó *Asod*, ó
Ammon, & ó *Mihob*. U 5 34 Agus

24 Agus do labhradar a cclann, leath a teanguidh Aídod, agus nior fheada-
dar labhairt san teanguidh Júduighe,
achd do réir theangtha gacha pobail.

25 Agus do ghabh fearg mifi riu,
agus do mhalluidh mé iad, agus d'
bhuaill mé cuid ara, agus do tharruing
mé a ngrúaga, agus thug mé orra
Día do thabhairt mar mhionnóigh, ghá
radh, Ní thiubharthaóí bhur ningeana
dá macaibh, agus ní ghéubharthaóí a
ningeana dá bhur macaibh, nó dha-
oibh fein.

26. Nach ar pheacuih Solumh Righ
Israel leis na neithibhfi? gídh nach
raibh a niomad crioeh a leithéid do
Rígh, nóch dob ionmhain le na Dhia,
agus do rinne Dá Rígh dhé ós cionn
Israel uile? thairis fin, thug mna coimh-
ightheacha airíon féin peacuehadh.

27 A néilfirine maicéadh rith déanamh a nuic mhóirí uile, do ghadh a naghaidh ar Nóe le pán ban coimhghitheach?

28 Agus do bhí an t-
Ioiada, mhic Eilias an t-
chliamhuin ag Sanballat an
teach : uime sin do dhéir mé

29 Cuimhnigh orra, ó mo Dá
bhrígh gur thruailligheadar an
tacht, agus cunoradh na figiúirí
agus na Lebhiteach :

30 Marfo do ghlan mé le
huile choimhichteachaibh,
duigh mé faire na fagart,
bhríteach, gach aon iona ghnothaigh.

31 Agus chum na hofraí
ar na huáiribh cinte, agus chum
bprimidreach. Cuimhnigh orm, ó
Dhía, chum maithiós.

LEABHAR ESTER.

CAIB. L.

Tar Síis Abbar Bheallí, 13 Tugadh fuagra,
Gach fear do rianbladh iona thigh fein.

A Nais tairla a l  th  bh Aha-
fuerus (is   lo   n Taha-
fuerus do budh Righ   n
India go nuige   n Netio-
pia,   s cionn che  d agus
seachd bproibhinneadh
firchiod.)

2 Annfa láethibhí fa nam a raibh an Rígh Ahafuerus na shuidhe ann a chathéoir ríogha, noch do bhí ann Súfan an pálás

3 Anfa treas bliadhain dá ríge, go ndéanadh sé féasta dá phrionnsadhuibh uile, agus dá dhearbhnóghantuibh ; air ambeith do chumhachtuibh na Persia, agus na Media, uaisle agus prionnsadha na bóreibhinnfeadh dhá lathair.

4 A uair do thabéin lé faidhbríosa
a rioghachta ghlórmhuire, agus onóir
a mbordhachda, mórán do láethibh,
eadhon céad agus ceithre fithchid lá.

Agus a nuair do caitheadh na laethesin, do rinne an Rígh feústa do na daoínibh uile do bhí da lathair ann. Súsan an pálas, arson don mhór agus don bheag, feachd lá a cuirt gháirdín phálais an Rígh.

6 Mar a rabhadar bráit bhána, ghlaif-
uaine, agus ghorma, air na ndáing-
ninghadh lé córdúighibh do líneadh
fhinealta, agus do phurpuir, d'fainneadh-
uibh airgid, agus do phileuribh marmuir,
do bhádar na leabtha dóir, & daingíod,
air urlár do mharmair dhearg, agus
ghorm, agus bhán, agus dhuibh.

7 Agus do dháileadar deocha orra a foighthigibh óir (na foithigibhe éaxamhuil tar a chéile) agus fion rioghambuil go biomarcadh do réir chumuis an Rígh.

8. Agus do bhí an tól do réir an

dlighe, Níor coimheigníodh mairbh
óir is mar sin dóirduigh an t-
an t-ighe, go ndéanfaidh do
gach aonduine féin.

9 Mar an creádna do na h-
an bhainríoghan, feúta do a n-
annfa tigh ríogha bá le Absara.

10 Ar an feachmhadh is mór is
bhí croidhe an Rígh fúach ó bhí,
thín fé do Mhehuman, do Bhí,
do Harbona, do Bhigta, do Abaga,
do Shehtar, agus do Charas, an
sheifoir feomradóirigh díogmhada,
ghníúle an Rígh Abafens.

II An bhainríoghan Bhailí do bhairent a lathair an Rígh, agus coiríogha, do thaisbéanadh i seánra phobal, agus do na príomhaigh i gceann breadhna i ré feachúin.

12 Acht do dhúilt an bharraigh
Bhafti teacht lé baithne an tigh
Sheomradóirighibh : uimefin do bhí
Rígh rofíeargach & do lag a shíon.

13 Ansin a dubhairt ar Lhíó ná daóinibh crionna dar bhríoch u haimfeara, (óir do bé fín gnó ar Lhíó a tábóh a nuile dhúine aga raibí na dlíghe agus breitheamhoibh)

14 Agus iú budh fíorú dhó Caras
Betar, Admata, Tarfa, Meres, Marfa,
agus Memucan, feacht bpríonúigh u
Persia agus na Média, noch do ch
naire aghuidh an Rígh, agus do th
ar trús anna ríoghacht.

15. Cred do dheanam ris an mbeo-
rioghain Bhastí do réir an dlighe, an
phrigh nar choimhlíon sí aithne an Rí
Ahasuerus leis na leomradóirighibh?

16 Agus do shreagair Memair
athair an Righ agus na bprionnfadh,
athair an Righ amhair do ríne
bhainríoghan Bhasti éaccóir, acht air
na prionnfadhuibh uile, & air an bprionnfadh

le, ari a nuile bproibhinneadh an Righ
17 Do bhrigh go rachaidh an gníomh-
a bairrioghna amach gus a nuile
leas iad go ndéanuid beagán dá
leas iad iona súilbh, a nuair inneo-
do Dathin an Righ Ahafuerus an
Bainrioghán Bhasti do thabhairt a
leas dá leathair, acht ní tháinig si.

18 Mar an gcéadna a déaruid bain-
rioghán na Persia agus na Media fan
leas ari aile phríonnadhúibh an Righ,
nach do cháladh gníomh na bainriogh-
án maró éirechuidh iomarcuidh dif-
leasigh agus feirge.

19 Mar toil leis an Righ é, éirghíodh
leas riogha uadh, agus éiríobhtar
leas aile dhlige na Bpersianach
agus na Medianach, go nach áthruigtear
leas Bhasti do theacht ní fa mhó
do leas an Righ Ahafuerus; agus
agus an Righ a fdaid rioghafa daon
leas ná i.

20 Agus a nuair fhoillfeochar éir-
leasigh an Righ, noch do bhéara fé
leas ari feadh a impireachta (biodh gur
leas i) do bhéaruid na mná uile onóir dá
leasigh, arson don mhó, agus don
leasigh.

21 Agus do thaitin an nifin ris an
leas ari na príonnadhúibh, é do rinne
leas do réir bhréithe Mhemucan.
22 Ór do chuir fé litreacha ari feadh
leasigh an Righ, chum gach aon
leasigh do réir na scríbhinne sin,
agus chum gach aon phobail do réir a
leasigh. Gach fear do riaghladh iona
leasigh féin, agus sin dfoillighadh do
leasigh thanga gach pobail.

CAIB. II.

Rí. *Amhar na deagh-mhá uiríse, thá-
in go leasir.*

1 Nuair na neitheannfa, a nuair do
leasigh fearg an Righ Ahafuerus,
do chumhugh fé ar Bhasti, agus cred
do rinne si, agus cred do hórduigheadh
an haghaidh.

2 Annas a dubhradar serbísigh an
Righ do niodh miníoftralachta dó,
leasigh maighdeana, sciámhacha óga
doe Righ.

3 Agus órdúigheadh an Righ oifigídh
a bproibhinneadh a rioghacht uile, chor
go cruinnigheda a cionn a chéile
na hule maighdeana sciámhacha óga
go Sísan an pálas, go tigh na mban,
si chumhdach Hege feomradóir an
Righ, coimhéadúigh na mban, agus
tugtar si deara neithe chum a nglanta
do thabhairt dóibh.

4 Agus biodh an maighdean tha-
leasigh an Righ na bainrioghain
a nait Bhasti. Agus do thaitin an
ni sin ris an Righ, agus do rinne
fé mar sin.

5 Anois do bhí annfa phálas Sísan
lúduigh ariugh, dar bhainim Mordecai,
mhac Jair, mhic Simeí, mhic Cis, Ben-
jamíteach.

6 Noch rugadh ar súbhal as Ieru-
salem annfa daoiríne, noch rugadh
air súbhal a néisfheacht re leconigh
Rígh Iúdah, noch rug Nebuchadneasar
Rígh na Babilóine leas.

7 Agus thug leis suas Hadaflah
(noch dar bhainm Ester) inghean
dearbhrathar athar dhó; óir ní raibh
athair nó mathair aice, agus do bhí an
maighdion breaghdha igíamhach; noch
do ghabh Mordecai (a nuair déug a
hathair agus a mathair) chuige mar
inghin do féin.

8 Mar sin tairla an tan do chlos
aithne agus órdughadh an Righ, agus
a nuair do cruinnighheadh mórán ma-
ighdean go Sísan an pálas fa chumh-
dach Hegai, gur tugadh Ester ann mar
an gcéadna go tigh an Righ, si chumh-
dach Hegai, coimhéadúigh na mban.

9 Agus do thaitin an cailín ris,
agus fuair si cinéul uadh, agus thug
fé dhi go láth na neithe dfoir chum
a hainichthe, maille ris gach ní dar
bhéan ris, agus móirtheoir cailínigh
dob ionchubhuidh dhi dfaighil as tigh
an Righ, agus do chuir fé i féin agus
a cailínigh annfa nait do bfeair do
thigh na mban.

10 Níor fhoilligh Ester a daoine
nó a cineadh; óir daithin Mordecai
dhi gan a ninnfin.

11 Agus do bhí Mordecai gach laóí
ag súbhal as coinne cháirte thighe na
mban, dfeuchain ciondus do thaidh
Ester, agus an chroch déireochadh dhi.

12 Agus a nuair tháinig uain gach
éanmhaighdine, do dhul a cionn an Righ
Ahafuerus, tar éis i bheith bliadhuin do
réir ghnatha na mban (óir is mar sin
do coimhliontaoi liethe a namíthe,
mar atá fé mhí le hola mbirra, agus fé
mhí le neithibh deagbhóluigh, agus le
neithibh oile do ghlanadh na mban.)

13 Marfo a nuair sin do thigeadh
gach éanmhaighdion chum an Righ;
gidh bé ar bith ní diarradh si, do
bherthi dhi é, do dhul le amach as
tigh na mban, go tigh an Righ.

14 Trath nóna dímthigheadh si ann,
agus ar na mbarach dímthigheadh si go
dara tigh na mban fa chumhdach Sla-
afas feomradóir an Righ, noch do
choimhéad na leannán: ní thigeadh si
a feach ní fa mhó chum an Righ,
acht muna bheith dúil ag an Righ
inné, agus go ccuireadh síos uirre
as a hainm.

15 Anois a nuair do thigeadh feal Ester,
inghean Abihail dearbhrathair athar
Mhordecai (noch do ghabh fé mar in-
ghin) do dhul a feach chum an Righ, d-
iarradh si éinni acht an ní do órdúig-
headh Hegai feomradóir an Righ, coimh-
eadhúigh

eaduigh na mban: agus fúisr Ester gearan a radharc gach uile dhuine dá bhfeuchadh uirre.

16 Mar sin rugadh Ester agus an Rígh Ahasuerus don tigh riogha, annfa deachmhach mi (noch isí sin mi Tebet) annfa feachdmhadh bliadhain dá righe.

17 Agus do ghráhuigh an Rígh Ester ós cionn na mban uile, agus fúisr sí gearan agus gráfa iona radharc tar na maighdeanaibh uile, ionduis gur chuir fé an choróin riogha ar a ceann, agus go ndárna fé bainrioghan di a nait Bhastí.

18 Annfa do rinne an Rígh feusta mór dá phrionnsadhuibh, agus dá thearbheachaibh uile, eadhon feusta Ester, agus do thug fé saoirse do na proibhinnsibh, agus thug fé tiodhlaicthe dhoibh, do réir chumuis an Rígh.

19 Agus a nuair do chruinnigheadar na maighdiona a bhfochair a chéile an dara huair, do bhí Mordcai na shuidhe a ngeata an Rígh.

20 Níor fhóilligh Ester fós a cineadh, nó a daoine, mar do chuir Mordcai dúalach uirre; óir do rinne Ester aithne Mordcai ambuil agus do rinne a nuair do bhí dá tabhairt suas aige.

21 Annfa liethibhsin (an feadh do bhí Mordcai na shuidhe a ngeata an Rígh) do bhí fearg ar dhú do theomradoirighibh an Rígh, eadhon Bigtan agus Teres, do luchd cóimhead an do-ruis, agus do thríalladar lámh do leagadh air an Rígh Ahasuerus.

22 Agus fuair Mordcai fíos na cúise, noch dinnis fé do Ester an bhainrioghain, agus dfoilligh an bhainrioghain sin don Rígh a naimh Mordcai.

23 Agus a nuair do leanadh an chais, do fíth a dheinbain; uimefin do crochadh iadfan aron ar crann; agus do scriobhadh sin a leabhar croineadh a lathair an Rígh.

C A I B. III.

Haman, na scaibhan ar an Cháirteoir ainmeineach, fhuilteach.

TAréis na neitheann fo do mhéaduigh an Rígh Ahasuerus Haman mhac Ammedata an Tagagiteach, agus dárduigh é, agus do chuir fé a ionad fuidhe ós cionn na nuile phrionnsadh dá raibh aige.

2 Agus do chlaóndis, agus dumlughedís ferbhígh an Rígh uile do bhí san gheata do Haman; óir daithin an Rígh mairfin dá tháobh; acht ní chromadh Mordcai, agus ní dléanadh fé umhla dhó.

3 Annfa a dubhradar ferbhígh an Rígh do bhí a ngeata an Rígh re Mordcai, cred fé saruighionn tá aithne an Rígh?

4 Anois térla a nuair do labhradar go lietheamhuil ris, agus nach tóg fé toradh orra, gur innifodair do do Haman, dfeuchúin an scaibhais

biathra Mhordecai: óir dinnis dhoibh gur iaduigh é.

5 Agus an tan do chomhair Haman nach umhlughadh Mordcai, agus do dléanadh fé onóir dhó, annfa do bhí Haman lán dfeirg.

6 Agus bá tarcuiseach leis do chur ann Mordcai na hionn, do thaisbeanadar muintir Mhordecai dhó; uime sin diarr Haman na lathair uile do scrios, do bhí ar feadh mhachda Ahasuerus uile, eadhon muintir Mhordecai.

7 Annfa chéad mhí (do bhí sin na Nífan) annfa dara bliadhain d'annfa an Rígh Ahasuerus, do theilgíodair eadhon crannchar, róimhe Haman a go lá, agus ó mhí go mí, agus an dá mí déag, mar atá mí Adar.

8 Agus a dubhairt Haman ris an Rígh Ahasuerus; atá pobal áirí fgaolte amuigh, agus ar na phrionnsa idir na daoínibh a nuile phrionnsa do rioghachta, agus atáid a ndéighé éaxamhuil ó nuile phobal, agus a do imhéaduid d'ligthe an Rígh: aine sin ní tarbha don Rígh a bhfuil.

9 Mas toil leis an Rígh, cruthar a cur chum báis, agus déighé mífí deich míle tallann airgid, lathair na druinge air a bhíal d'annfa, ré na tabhairt a tighdha m'annfa an Rígh.

10 Agus do bhean an Rígh a fínn dhá lámh, agus thug fé é do Haman, mhac Ammedata an Tagagiteach, a nuair do Niaduightheadh.

11 Agus a dubhairt an Rígh a Haman, tugadh an tairgid agus fé na daoine dhuifí, do dhéanadh sin mar is óil leachd féin.

12 Annfa do goireadh ar scribhribh an Rígh, an treas lá déag do chéidruí, agus do scriobhadh annfa do réir a nuile neithe dar aithne Haman dfearuibh ionuid an Rígh, agus do mháchtaranuibh do bhí os comhair na phrionnsaibh, agus do riaghlaíodair a nuile phobail gach aon phrionnsaibh, do réir a scribhinn sin, agus chum gach aon phobail do réir a tteangtha; a naim an Rígh Ahasuerus do scriobhadh é, agus do féulugheadh é le fáinne an Rígh.

13 Agus do cuireadh na lathair ar fíubhal le teachdairighibh, chum gach uile phrionnsaibh an Rígh, do scrios, do mharbhadh, agus do dhíochlaithneadh a nuile Iaduighe, edir óg, agus arígh chlaínn bhig, agus mbeol, a naim é, eadhon air an treas lá déag don dá mí déag (noch ar bí mí Adar) agus a n'adail do thógbaill suas mar chreid.

14 Cóip na scribhline do thabhairt mar aithne ann gach aon phrionnsaibh; do foillíughadh do nuile dhuine é, le a mbeidis réig a ccoinne an lá sin.

15 Do chadair na postadha amach a na mbeidigh le aithne an Rígh,

agus togadh a n-ógra ann Súsan an
páis: agus do shuigh an Rígh, agus
Híman fíos chum oíl, acht do bhí an
chathair Súsan buidhearthra.

CAIB. IV.

Mordecai, ag caoineadh abroch thionnsgnámh
Míman, 13 ghríos fé ar Ester eidir-
ghuidhe do dhéanamh ris an Rí.

A Nois do mhothaigh Mordecai gach
a ndéanadh ann, do bhris Morde-
cai a éadach, agus do chuir fé saicéa-
dach uime, agus luaithe, agus do
chuaidh fé amach a meadhon na caith-
reach, agus déigh fé lé hégheamh ard
fearth.

2 Agus tháinig fé as cuinne gheat
an Rígh: oir níor fhéad adnuine dul
a steach a ngeata an Rígh air a mbiath
faicéadach.

3 Agus ann gach uile phroibhianfi a
tháinig aithne an Rígh, agus a órdú-
ghadh, do bhí caoineadh mór a meaf
an Níuáigheadh, agus troscadh, agus
ag agus colcbuire, agus móran na
lúite a saicéadach agus a luaithe.

4 Mar sin thagadar cailínigh Ester,
agus a seomradóirigh, agus dinnisfidior
fé di: ann sin do bhí an bhainrío-
ghain lín do dhoilghios, agus do chuir
fé éadach díolach Mhordecai, agus do
bhí a n-éadaigh róin de; acht níor
ghlac féilinn é.

5 Ann sin do ghoir Ester ar Hatach,
ion do sheamradóirighibh an Rígh,
noch dórdúigh fé dfeithiomh uirre, agus
thug fé aithne dhó go Mordecai, dfa-
ghat féilín cred i an chúis, agus cred
an taidbhar fé raibh sin.

6 Ann sin do chuaidh Hatach amach
mar a raibh Mordecai go fírid na
caithreach, noch do bhí as coine
gheat an Rígh.

7 Agus dinnis Mordecai dhó a
máir ná dá tírla dhó, agus an tsuim
airgid do gheall Híman dó dhiol ré
hionmhúsúibh an Rígh, ar son na
Níuáigheadh do scrios.

8 Mar an céadna thug fé cóip
scriobtha na garna do scriobhadh ann
Súsan, chum a scrios, dá thaisbea-
nadh do Ester, agus dá shoilfugh-
adh dhí, agus dá chur dúalach uirre
dul a steach chum an Rígh, agus
gearán do dhéanamh ris, agus iarratas
do dhéanamh dá lathair ar son a daoine.

9 Agus tháinig Hatach, agus dinnis
fé briathra Mhordecai do Ester.

10 Do labhair Ester a ris ré Hatach,
agus thug aithne dhó chum Mordecai.

11 Atá a shíos ag fribheachuibh an
Rígh uile, agus ag daoineibh phroibh-
innéadh an Rígh, gídh bé ar bith
dhíor nó mhnáí thíosas gus an Rígh
don chúirt is faide a steach, ar nach
goirtheair, go bhfuil acindligheadh am-
háin aige, an té sin do chur chum
búis, acht amháin an té dhá sinéigh

an Rígh amach an tstat órdha, ion-
dus go mairfe fé: acht níor goirtheadh
ormá do theacht a steach gus an
Rígh ris an triochad lá fé.

12 Agus dinnisfidior do Mhordecai
briathra Ester.

13 Ann sin daithin Mordecai a inni-
sin do Ester, Ná faól agad féin go
rachadh tú as a tigh an Rígh níos
mó ná na Júduighe uile.

14 Oir má bhionn tú a nois ad thocht
go buillidh, annsin tuicfaidh fúascadh,
agus fíoradh air na Júduighibh as áit
oile, acht scriosfúightheair thufa agus
tigh hathar: agus cia agá bhfuil a
shíos nach fé na leicéid fo daimfis
tháinig tú chum na rioghachda?

15 Ann sin a dubhairt Ester ris, [an
freagra fo] do bhreith chum Morde-
cai.

16 Imthigh, cruinnigh, a bhfochaire
a chéile a bhfuil do Júduighibh a lathair
a Súsan, agus troiscidh ar mo shóna, agus
ní hithigh, agus ná hibhídh a trí lá,
doidhche ná lá: troiscfe míf agus mo
mhaighdiona mar an gcéadna, agus mar-
sin rachaidh mé a steach chum an Rígh,
biodh nach do réir an dlíghé; agus má
imthighim, imthighim.

17 Mar sin dimthigh Mordecai roimhe;
agus do rinne do féir a máir ná dar
aithin Ester dhe.

CAIB. V.

Artheobinnigh Ester ris an Rí.

A Nois tírla ar an treas lá gur chuir
Ester a culaidh bhainríoghna uirre,
agus do dheas anna cháirt do bháide
a steach a tigh an Rígh, thall as coinne
thighe an Rígh: agus do shuigh an
Ríghé iona chathair rígha anna tigh
ríghamhail, thall as coinne gheat an
tighe.

2 Agus is amhlúidh bhí a máir do
chonnaire an Rígh, Ester an bhainrío-
ghan na cáisibh anna cháirt, go bhfuil
fé fabhar iona radharc, agus gur shín
an Rígh chum Ester an ríghshlat or-
dha do bhí iona laimh: mar sin thá-
inig Ester a ngr dhó, agus do bhean
fé re barr na sláite.

3 Ann sin a dubhairt an Rígh ris,
cred is áil leachd a bhainríoghann Ester?
agus cred é hiarratas? do bhearthar
dhuit é go léar na rioghachta.

4 Agus do shreagair Ester, má chítear
go maith don Rígh é, tigeadh an Rígh
agus Híman a níugh chum na fleidhe do
ghléas míf dhó.

5 Ann sin a dubhairt an Rígh, tabh-
ruidh air Híman deithnóis do dhéanamh,
go ndéanfa fé mar a deir Ester. Mar-
sin tháinig an Rígh agus Híman chum na
fleidhe do ghleas Ester.

6 Agus a dubhairt an Rígh re Hester
ag fleidh an n-íona, cred i hath-
chuinge, agus do gheabha tú? agus
cred é hiarratas? eadhon go nuige leath

na rioghachta coimhliónfaighthear é.

7 Annfin do fhreagair Ester, agus a dubhairt, si mathchuinge agus miarratus;

8 Má huair mé grása a radharc an Righ, agus mas toil leis 'an Righ miarratus do dhéonughadh, agus mathchuinge do choimhliónadh, tigeadh an Righ & Háman chum na feidhe ghléusfús mé dhóibh, agus do dhéana mé a mairach mar a dubhairt an Righ.

9 Ann fin do chuaidh Háman amach an lán gairdeach, agus maille re croidhe soláach: acht a nuair do chonnaire Háman Mordecai a ngeata an Righ, nach ar theas fé léas, & nár chorruigh fé ar a shonlán, do bhí fé lán dfeirg a naghaidh Mhordecai.

10 Thairis fin do chuir Háman frian ris féin, agus a nuair tháinig fé dhá thigh do chuir teachda uadh, & do ghoir air a cháirdibh, agus ar a mháoi Sere.

11 Agus dinnis Háman dóibh glóir a shaidhbhríosa, agus iomad a chloinne, agus na huile neithe léir chuir an Righ suas é, agus mar dárduigh fé é ós conni phrionnsadh agus sherbháiseach an Righ.

12 A dubhairt Háman fé, nior léig Ester an bhainríoghan éadaine a steach leis an Righ chum na feidhe dullmhuigh si acht mé féin, agus atá cuireadh a gum a mairach uáithe mar an ccéadna leis an Righ.

13 Gidheadh ní dhéan fo ré cheile maith dhamh, an fad chíteas mé Mordecai an Júduigh na thuighe ag geata an Righ.

14 Annfin a dubhairt Sere a bhean, agus a cháirdé uile ris, déantar croch cháogad cubhad ar áirde, agus labhairis ris an Righ a marach go ccoirchuidhe Mordecai uirre: an sin éirigh a steach go sugach ris an Righ chum na feidhe. Agus do thaitin an ní le Háman, agus thug fé sa deara croch do dhéanamh.

CAIB. VI.

Tús anrath Haman. 10 noch dar bórdughadh, Mordecai a nambuid do onórughadh.

A Noidbhefin nior shéud an Righ codladh, agus daithin fé leabhar cuimhne na ccoirniceadh do thabhairt chuige; & do léugheadh iad a lathair an Righ.

2 Agus do frith scríobhtha ann, gur bé Mordecai dinnis ar Bhigtana, agus ar There, días do theomradóirighibh an Righ, coimhéduighthe an doruis, noch do bhí ar tí lámh do chur annfa Righ Ahafuerus.

3 Agus a dubhairt an Righ, cred a nópóir nó an meas tugadh ar Mhordecai ar a shonfo? annfin a dubhradar ferbhíogh an Righ do mhíniostráil dó, ní dhéarnadh éainní ar a shon.

4 Agus a dubhairt an Righ, cia atá

annfa chuir? (a nóis tháinig Háman annfa chuir amuigh do thigh an Righ do labhairt ris an Righ do chroch Mhordecai air an ccoirch do ghléus fé a choinne)

5 Agus a dubhradar ferbhíogh an Righ ris, féuch, atá Háman na hamsamh annfa chuir: agus a dubhairt an Righ, Tigeadh fé a steach.

6 Annfin tháinig Háman a bhean, agus a dubhairt an Righ ris, creid dhéantar don duine a mbia dail ag an Righ onóir do thabhairt dó! (Annd fmuáin Háman iona chroidhe, Ca nmbiath dail ag an Righ a onórughadh ní fa mhó ná mifi?)

7 Agus do fhreagair Háman an Righ, ar son an té agá mbia dail ag an Righ donórughadh,

8 Tugthar a nús an chuidh riogha, noch ghnáthuighios an Righ dinnis, agus an teach ar a ngnáthuighios an Righ marcugheacht, agus an chroiríogha, noch chuirtheas ar a thann.

9 Agus tugthar an chuidh, agus an teach a láimh aoin do nprionnsadhuibh is mó onóir do phrionnsadh an Righ, iondus go ccoircedh na an nduine a mbia dail ag an Righ a onórughadh; agus tugthar a marcugheacht é ar leadh thráde wairreach, agus sugarthar roimhe. Anso do dheantar ris an té dhámbia dail ag an Righ a onórughadh.

10 Annfin a dubhairt an Righ a Haman, Déana deithéir, agus a chulaidh, agus an teach mar a dubhairt fé, agus déana mar fin do Mhordecai an Júduigh noch thuighe ar geata an Righ; ná súilighthe ar héinni dá ndubhairt tú.

11 Ann fin do ghlac Háman a téadach, agus an teach, agus dháigh fé Mordecai, agus thug fé a marcugheacht thríd thrád a marcugheacht é, agus dsiagair roimhe. Anso do dhéantar ris an nduine a mbia leis an Righ donórughadh.

12 Agus tháinig Mordecai a nprionnsa geata an Righ: acht do rinne Háman deithnios dá thigh ag déanamh dó roin, agus solach air a cheann.

13 Agus dinnis Háman dá mháoi Sere agus dá cháirdibh uile, gach a dár éirigh dhó. Annfin a dubhradar a dhaoine glioca, agus Sere a bhean ris, más do shiol na Níedugheadh Mordecai, re ar thosúigh tú eintin, a bhéara tú buaidh na aghaidh, a nprionnsa do truitfidh tú roimhe.

14 Agus an feadh do bhíodar mar fin ag comhrádh ris, thangadair Mhordecai an Righ, & do rinneadar deithéir re Háman do thabhairt chum na feidhe do ghléus Ester.

CAIB. VII.

Toradh edrighuidhe Ester a leith a dainir 7 le Bús Háman.

MAr sin tháinig an Rígh agus Hámán chuinn an fíeide le Hester an bhairíoghan.

2 Agus a dubhairt an Rígh a ris re Hester air an dara lá ag fíeide a niona, Créd é hiarratas a bhairíoghan Eifer? agus do bhéarthar duit é? agus créd é hatbhuinge? agus comhbhuingeor i, da madh go leath ar ríoghachta.

3 Ann sin do shreagair Eifer an bhairíoghan, agus a dubhairt, má fuir mé fabhar dot lathair, ó a Rígh, agus má toil ris an Rígh, tugthar manam domh ar miarratas, agus mo dhaóine ar mabhuinge.

4 Oir do reachadh sinn, misi & mo dhaóine, ar scrios, dar marbhadh, agus dar mabhuinge: ach do reachthaoi sin re dhaóiríneachuibh, ní laibheonim, misi nár bhfeidir leis an nábuid dal a macha an rígh; daifog.

5 Ann sin do shreagair an rígh Ahafuerus, agus a dubhairt re Hester an bhairíoghan, Cía hé féin? nó cáit a bhíal an té da léigfeadh a neagla d'faghail iona chroidhe féin sin do dhéanamhé?

6 Agus a dubhairt Eifer, is é a neagla agus an nábuid, an drochdhaóine Hámán. Ann sin do glabh eagla Hámán a bhfaidhmí an rígh, agus na bairíogha.

7 Agus ar néirge don Rígh 6 fíeide a niona iona fheirg, do chuaidh sé go gairdín an phalaia, agus do sheas Hámán fías do ghuidhe na bairíogha Eifer si na anam: oir do chonnaire sé go raibh oic da thriall na aghaidh an rígh.

8 Ann sin d'fíl an rígh as gairdín an phalaia go hionad fíeide a niona, agus do thuit Hámán air an leabuidh air a raibh Eifer. Ann sin a dubhairt an rígh, A néirgeochuidh sé an bhairíoghan mar an céadna as mo choine annsa tigh? ar ndul a nfoicail as beil an rígh, d'fóichadar aghuidh Hámán.

9 Agus a dubhairt Harbona, áon do na leomradóirighibh a bhfaidhmí an rígh, fíach féin an chroch do chaogad cubhad ar árde, noch do rinne Hámán do Mhordecai, noch do labhair go maith ar son an Rígh, atá si na seafamh a tigh Hámán. Ann sin a dubhairt an rígh, crochuidh é féin uirre.

10 Mar sin do chrochadar Hámán ar an croich do rinne sé do Mhordecai. Ann sin do fuir fearg an Rígh.

CAIB. VIII.

Do hinfíeadh do na Hinduighibh, an comhfhagladh do dhearna d'boibh le Eifer.

ANá le sin féin thug an Rígh Ahafuerus tigh Hámán, nábuid na Niúduigheadh do Eifer an bhairíoghan; &

tháinig Mordecai a lathair an Rígh: oir dinnis Eifer mar do bhi sé dhi.

2 Agus do bhain an rígh a shainne dhe, noch do bhain sé do Hámán, agus thug sé do Mhordecai é, & do chuir Eifer Mordecai ós cionn tighe Hámán.

3 Agus do labhair Eifer fós a ris a lathair an Rígh, agus do shléacht fá na chofuibh, agus do ghuidh si é maile ré déaruibh, urchoid Hámán an Hagagiteach, agus an chealg do thriall sé a naghaidh na Niúduigheadh, do char ar ccúl.

4 Ann sin do chonnuimh an rígh a mach an ríoghshat órdha a cooine Eifer. Mar sin déirigh Eifer, agus do sheas si a bhfaidhmí an rígh.

5 Agus a dubhairt si, má toil leis an rígh, agus má fuir misi fabhar iona radharc, agus go bhfaicthear an ní ceart a bhfaidhmí an Rígh, agus má tá mé taitneamhach iona radharc, Scriobhtar, litreacha Hámán mbic Hammedatha an Tagagiteach do ghairm air a nais, noch do scriobh sé do scrios na Niúduigheadh, noch atá a nuile phroibhinibh an Rígh.

6 Oir ciondus shéadumísi fulang an tolc noch tháicfas ar mo dhaóinibh dfaicfin? nó ciondus shéadum scrios mo chuidibh dfaicfin?

7 Ann sin a dubhairt an Rígh Ahafuerus re Hester an bhairíoghan, agus re Mordecai an Juduigh, fíech thug mé do Eifer tigh Hámán, agus do chrochadar é féin san croich, do bhrigh gur leag sé a lámh air na Juduighibh.

8 Scriobhuidhísi mar an céadna ar son na Niúduigheadh, mar is mian libh féin, a naim an Rígh, agus lealuighidh é le sinne an Rígh; oir an scriobhinn scriobhtar a naim an Rígh, agus shéaluighthear le sinne an Rígh, ní shéadann éanduine a shléadh air ais.

9 Ann sin do goireadh scribneóirí an Rígh fa nam sin ar an treas mí (si sin an mí Sibhan) ar an treas lá fíthéiod don mhí sin, agus do scriobhadh (do réir a nuile ní dá ttug Mordecai áadh) chom na Niúduigheadh agus chom fheara ionuid an Rígh, agus na mbreitheamhan, & uachdaran na bproibhinneadhb, noch atá ón India go nuige Etiopia, céud agus fíche agus seachd bproibhinnsí, chom gach áon phroibhinnsí, do réir a scribhinne sin, agus chom gach éanphobail do réir a tteangtha, chom na Niúduigheadh do réir a scribhinne, & do réir a tteangtha.

10 Agus do scriobh sé a naim an Rígh Ahafuerus, agus do shéaluigh an scribhinne le sinne an Rígh, agus do chuir sé litreacha le postuibh áadh ar eachuibh, agus marchluagh ar mhúillidhibh, & ar chámhalluibh, & ar eachuibh óga cholmhlonga.

11 Ionta sin díontuigh an Rígh do na Júduighibh, ann gach áon chathruigh a rabhadar, iad féin do chruinniughadh a bhíochair a chéile, & seasamh ar son a nannsa, do dhiobhadh, do mharbhadh, agus do sgríos cumhacht an phobail, agus na proibhinse uile do chuirfeadh na naghaidh, a ndaoine beaga arson, agus a mna, agus a néadail do bhuan díobh-mar chreich ;

12 Aníon 16, a bproibhinnsibh an Rígh Ahafuerus, eadhon ar an treas lá déug don dara mí déag, noch ifi mí Adar.

13 Cóip na scribhne do thabhairt mar aithne ann gach áon phroibhinnsi, dá fboillughadh do nuile phobal, agus go mbéidís na Júduighe reigh a ccoinne an láe sin, dá ndíoghuist féin ar a naimhdeibh.

14 Marfín do chruadar amach na poistadha do bhí ar muin mháillidh agus chámhall, ar na ndeithfríghadh, agus ar an mbroillughadh ar fíubhal le haithe an Rígh, agus tugadh a níosra a Sísan an páis.

15 Agus do chuidh Mordecai amach as lathair an Rígh, a néadach ríogha, do ghorm agus do bhán, agus maille re mórchorón óir, agus le culaidh léineuigh shínealta, agus phurpair ; agus do ghairdigh cathair Shísan, agus do bhí sí láithghéireach.

16 Fúaradar na Júduighe solas agus gairdeachus, agus solas, agus onóir ;

17 Agus ann gach áon phroibhinnsi, agus ann gach áon chathruigh, gídh be áit a tráinic aithne an Rígh, agus a ordughadh, fúaradar na Júduighe gairdeachus, agus láithghair, féusa, agus lá mailh ; agus thugadar mórán do mhuintir na tíre do bheith na Níuúigheibh, óir do luigh eagla na Níuúigheadh orra.

CAIB. IX.

Na Níuúighe ar béaladh a naimhde dhoibh, 20 do chruinnbhadar Fústa Párim.

A Nois annsa dara mí déag (do bí sin mí Adar) ar an treas lá déag dhi, a nuir do bhí aithne an rígh agus a ordughadh a ngar ré a ccorá, annsa 16 ar thaoileadar naimhde na Níuúigheadh cumhacht d’fagháil ó a ccionn ; (mará gur hiompoigheadh é go contrardha, go raibh buaidh ag na Júduighibh ós cionn na muintire noch do sháathuigh iad.)

2 Do chruinnighbhadar na Júduighe iad féin a ccionn a chéile iona ccaithreachaibh air feadh uile phroibhinnsí an Rígh Ahafuerus, do chur a lámhe anfa éiríng do thairg an dochar do dhéanamh agus nior shéud áondúine seasamh riu : óir do ghabh eagla gach uile phobal fústa,

3 Agus do chuidighbhadar iad agus riaghlóruigh, agus breidigh agus oingidh an Rígh leis na Júduighibh, do bhrigh gur luadh eagla dó decaí orra.

4 Oir bá mór Mordecai a áit an Rígh, agus do chuidh a chéile ar feadh na nuile phroibhinnsí d’fís an duine sí Mordecai ní fa mhó, agus ní fa mhó.

5 Marfo do bhúileadar na Júduighe a naimhde uile le buille an chuidighbhadar le hár, agus le sgríos, agus do ruadar mar budh toil leo rin an lech do sháathuigh iad.

6 Agus ann Sísan an páis, do mbhadar na Júduighe, agus do mbhadar cúig céud fear.

7 Agus Paríandata, agus Dáphus, agus Aspata.

8 Agus Porata, agus Adalib, agus Aridata.

9 Agus Parmasta, agus Arísi, agus Aríad, agus Bhaífeata.

10 Deich mhic Híman mhic Hímanata, naimhuid na Níuúigheadh do mbhadar iad, acht air a néadail ar tugadh a símh.

11 Tugadh an láisín a lathair an Rígh uibhir na méide do mharbhadh an Rígh an páis.

12 Agus a dubhairt an Rígh re hár an bhainríogha, do mharbhadh agus do sgríos na Júduighe cúig céud fear na Sísan an páis, agus deich mhic mhic Híman ; cred do rinneadar an Rígh oile do phroibhinnsí an Rígh : an cred i hathchuinge ? agus do bhuairt dhuit i : nó cred é harratús ní a ní ! agus do dhéantar é.

13 Annfín a dubhairt Ester, ní léis an Rígh, tugthar cead do na Júduighibh ata ann Sísan sin do dhéanamh a mairch ar an ceadna do na Júduighibh an láisín, agus crochadair deich mhic mac Híman annsa chroch.

14 Agus daithín an Rígh a dhéanamh marfín : agus tugadh a sígh ann Sísan, & do chrochadair deich mhic Híman.

15 Oir do chruinnighbhadar na Júduighe do bhí ann Sísan iad féin a ccionn a chéile ar an ccaithreachaibh déag don mhí Adar mar an gcéad, agus do mharbhadar trí céud fear na Sísan : acht nior leagadar a lámh ar a néadail.

16 Acht na Júduighe uile do bhí a bproibhinnsí an Rígh, do chruinnighbhadar iad féin a ccionn a chéile, agus do sheafadar ar son a nannsa, agus fúaradar ciúnas ó na naimhdeibh, & do mbhadar dá neascáirdibh seacht míoch agus cúig mhíle : acht nior leagadar a lámh air an ccaithreach.

17 Ar an treas lá déag do mí Adar, agus ar an ccaithreachaibh

déag don mhí chéadna do shocrúigheadar, agus do rinneadar lá féusta, agus sin de.

18 Ach na Júduighe do bhí ann sin, do chruinnigheadar a bhfochair a déir ar an treas lá déag don mhí sin, agus ar an ceathramhadh lá déag dhí, agus air an cúigeadh lá déag don mhí chéadna, do shuaimhnigheadar, agus do rinneadar dhe, lá féusta, agus sin de.

19 Uime sin do rinneadar Júduighe a mbeilteadh mbeag do chomhnuidh a n-ádhbhan gan bhalladha, an ceathramhadh lá déag do mhí Adar, na lá léathaire agus féusta, agus na lá mhaith, & do char oirchífeacht chum a chéile.

20 Agus do scríobh Mordecai na neithe, agus do chuir se litreacha chum na Núduigheadh do bhí a nuile phreabhinnfíoh an Rígh Ahasuerus a bhí ann, agus a céirín.

21 Da bhuanughadh fo na measc, go ceannuidh an ceathramhadh lá déag don mhí Adar, agus an cúigeadh lá dhí gach bliadhna:

22 Mar na liethe ar shuaimhnigheadar na Júduighe ó na naimhdeibh, agus an mhí do biompúigheadh chuca ó dhóile go féis, agus ó dhóbrón go lá mhaith: go ndéidís dhiobh blieth feasta, agus go ndéidís, agus oirchífeacht do char chum a chéile, agus tiodhluithe chum an mhócht.

23 Agus do ghabadar na Júduighe orra féin a dhéanamh mar do thréigheadar, agus mar do scríobh Mordecai chuca.

24 Do bhrigh gur thriall Hámán míac Hammedata an Tagagiteach naimhde na Núduigheadh uile, a naghuidh na Núduigheadh chum a scríosta, & gur tháir Pur (eadhón crannchar) dá ndóightheadh, agus dá scríos.

25 Ach a nuair tháinig Ester a bhí ann an Rígh, daithin se le litreachaibh an drochthionnsgríamh do thriall fé a naghaidh na Núduigheadh, dífilleadh ar a ceann féin, agus é féin agus a mhic do chartheadh san croich.

26 Ar a naghbharrín do ghoireadar Pérím do na láithibhfin, ón naim Pur; uincéir son bhriathar na litreach, agus ar son gach neithe dá bhfacadar a triobh a naghbharrín, agus noch déirigh dhiobh.

27 Dórdúigheadar na Júduighe, agus do ghabhadar orra féin, agus air a fliocht, agus ar gach uile dhúine dá cceingeoladh ríu, ionduis nach bhfaileochthaoi é; go ccoimheadfaidís an dá lá fo, do réir a scríbhíne, agus do réir a nuíre cinnte gacha bliadhna:

28 Agus go ccoimhneochthaoi na liethe sin, agus go ccoimheadfaidís iad ar feadh gach éaingheinealuigh, gach éaintreibhe, gach éaintíre, agus gach éanchaithreacha; agus nach bhfaileochthaoi na liethe sin Pérím ó bheith a measc na Núduigheadh, nó a ccoimhne do dhul a mbáthadh ó na siol.

29 Ann sin do scríobh Ester an bhainríoghan inghean Abihail, agus Mordecai an Júduigh, maille ris a nuile úghdarrís, chum an dara litre sin Pérím do dhaingniughadh.

30 Agus do chuir se na litreacha chum na Núduigheadh uile, chum na céad agus na seacht bpreabhinnfeadh síthchíod do ríoghachta Ahasuerus, maille re briathruibh síothchána, & sírinne:

31 Do dhaingniughadh na láitheadhfo an Pérím, iona naimfearuiph (cinnte) do réir mar do aithin Mordecai an Júduigh, agus Ester an bhainríoghan díobh, agus mar do órdúigheadar air a son féin, agus air son a síl; adhbhar a troidige agus a ngearáin.

32 Agus do dhaingniughadh órdughadh Ester na cúile sin an Pérím, agus do scríobhadh anna leabhar é.

C A I B. X.

Mórdacht Ahasuerus, 3 le oir dhaearcus Mórdécai, noch do bhí fochroidheach do gnd.

A Gus do chuir an Rígh Ahasuerus duibhchíos ar a dúitheche, agus ait oileanuibh na fairge.

2 Agus gniomba a neirt uile, agus a chumhachta, agus foillíughadh mhéad Mhordecai, iona ndéarna an Rígh mór é, nach bhfaillid siad scríobhtha a leabhar croinice Ríogh na Média, agus na Persia.

3 Oir do té Mordecai an Júduigh do bhíocht don Rígh Ahasuerus, agus budh mór é a measc na Núduigheadh, agus geannamhuil ag iomadamlachd a dhearbhráitheach, ag iarruidh maithfeasta dá dháoinibh, agus ag labhairt síothchána dá shliocht féin uile.

LEABHAR J O B.

C A I B. I.

Tríd chafáid Shatán, do cheastnuigheadh an duine díreach Job, le mílteadh éadala agus chloimne.

DO bhí duine a bhfearrann Hus, dar bhainm Job, agus do bhí an té sin iomlán, agus díreach, agus peach air a raibh eagla Dé, agus do sheachúin oic.

2 Agus do rugadh móirtheisior mac dhó, agus tríar inghean.

3 Do bhí a mháoin mar an céadna seacht míle cíora, agus trí mhíle cimhall, agus cúig chéad cúpla damh, agus cúig chéad aífal bainíonn, agus seaghlach.

teaghlach romhór : iondus gur bhé an fearso duine budh mó don taobh shoir uile.

4 Agus dimthighedis a chlann, agus do nídís fíadhaí iona tightheibh, lá air gach áon díobh, agus do chuiredis síos agus do ghoidedis ar a triúr deirbh-fheathrach díthe agus dól na bhfo-chair.

5 Agus is amhluidh bhí, a nuair do thiaghadh láithe a bfeidhe timchioll, go ccuireadh Job síos [orra] agus go náomhuightheadh fé iad, agus go neirtheadh fé fa moch na maidne, agus go nofráladh fé iodhartha loisge, do réir a nuibhre uile : óir a deireadh Job, do bfeidir gur pheacúighedar mo mhic, agus gur mhalluighedar Dia iona gcroidhthibh : marfo do niodh Job go gnáthach.

6 Anois do bhi lá, an tan thangadar mic Dé dá ttaiseanadh féin a lathair an Tighearna, agus tháinic Sátan mar an gcéadna na meaf.

7 Agus a dubhairt an Tighearna re Sátan, cáit as a ttig tusa ? annsin do fhreagair Sátan don Tighearna, agus a dubhairt, ó bheith ag imtheacht fa ccuirt ar feadh na talman, agus ó shiubhal síos agus sías ann.

8 Agus a dubhairt an Tighearna re Sátan, ar mheas tú mo shearbhfhoghan-tuigh Job, nach bhfuil áon comhuil ris air an tialamh, duine iomlán díreach, áon ar a bhfuil eagla Dé, agus sheachnas oile ?

9 Annsin do fhreagair Sátan don Tighearna, agus a dubhairt, An gan adhbhar atá eagla Dé air Job ?

10 Nach dearna tusa fúil na thimchioll, agus a timchioll a thighe, agus timchioll a uile ní dá bhfuil aige air gach áon taobh ? do bheanpuigh tú oibreacha a lámh, agus do mhéaduigh tú a mhaóiu annsa tír.

11 Acht a nois sin do lámh, agus leag í ar a bhfuil aige, agus mailleochaidh fé thú ad aghaidh.

12 Agus a dubhairt an Tighearna re Sátan, feuch atá a bhfuil aige uile fad chumhachduibh : amháin air féin na sin do lámh ; mar sin dimthigh Sátan amach as lathair an Tighearna.

13 Agus do bhi lá air a rabhadar a mhic agus a inghéana, ag ithe, agus ag ól fhiona, a ttigh a ndearbhrathair fa sine.

14 Agus tháinig teachtaire go Job, agus a dubhairt, do bhádar na daimh ag treabhadh, agus na haffail ag innghilt, lámh riu :

15 Agus thangadar na Sabeánuigh orra, agus rugadar léo iad, do mharbhadar fós na feirbhígh le faobhar an chloidhimh, agus tháinic misí amháin am áonar as, dá innisin duit.

16 An feadh do bhi fé fós ag labhairt, tháinic mar an ccéadna duine eile, agus a dubhairt, do thuit teine Dé ó neamh, &c do dhoich sí na caoirigh uile,

agus na feirbhígh, agus do mharbhadar iad, agus misí amháin tháinic as áonar, dá innisin duit.

17 An feadh do bhi fé marfo a comhrádh, tháinic mar an ccéadna duine eile, agus a dubhairt, do mharbhadar na Caildeánuigh trí bhanaí, agus do lingeadar air na cáináláigh, agus rugadar léo iad, do mharbhadar fós na feirbhígh le faobhar an chloidhimh, agus tháinic misí amháin am áonar as, dá innisin duit.

18 An feadh do bhi fé fós ag labhairt, tháinic duine eile mar an gcéadna, agus a dubhairt, do bhádar do mhic agus inghéana ag ithe, agus ag ól fíon a ttigh a ndearbhrathair fa sine :

19 Agus feuch tháinic gíoch mhic ón bhfalach, agus do bhuail sí ceitir coirnéil an tigh, agus do thuit fé air na hógánuibh, agus atáid marbh, agus tháinic misí amháin am áonar as, dá innisin duit.

20 Annsin déirigh Job, agus do thuit fé a fhalluing, agus do bhéarr fé a chumh, agus do thuit síos air an tialamh, agus do adhair fé.

21 Agus a dubhairt, táirnochd tháinic mé amach as broinn mo mhúthar, agus táirnochd fhúillíós mé ann a rís : fé an Tighearna thug éadh, agus fé an Tighearna rug leis : go mada beannuigh aaim an Tighearna.

22 Níor Pheacúigh Job annsin uile, ní mó do chuir leimhe a leith Dé.

CAIB. II.

Thrid thuite casáid ó Shatán, do chloisthigheadh Job rios géara.

DO bhi lá a rís a nuair thangadar mic Dé dá ttaiseanadh féin a lathair an Tighearna, agus tháinic Sátan mar an ccéadna dá thaiseanadh féin a lathair an Tighearna.

2 Agus a dubhairt an Tighearna re Sátan, cáit as a ttig tusa ? agus do fhreagair Sátan don Tighearna, agus a dubhairt, ó imtheacht fa ccuirt as fa talamh, agus ó shiubhal síos agus sías ann.

3 Agus a dubhairt an Tighearna re Sátan, nar mheas tú móglach Job, nach bhfuil áon comhuil ris air an tialamh ; duine iomlán díreach, áon air a bhfuil eagla Dé, agus sheachnas oile ? agus chonghmhus a iomaíne go daingín a ccomhnuaidhe, biodh gur chortuadh tusa misí na aghaidh, dhá scríos gal adhbhar.

4 Agus do fhreagair Sátan don Tighearna, agus a dubhairt, croicidís ar son croicinn, a bhfuil ag duine do bhéaradh fé as a, anam é.

5 Acht cuirfe amach do lámh anois, agus bain re na chnáimh, agus re na fheoil, agus mailleochaidh fé thú ad aghaidh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna re Sátan,

do léimhfe, achd
bhronn mo (mhathar), nár cheil si doil-
ghios óm (shuilbh),
11 Cred nár éug mé ar tteachd as an
mbroinn? cred nach bhfuair mé bás a
nuair tháinig mé amach as an mbolg?

12 Cred far thoirmiofgadar na gláine
me? nó cred far (tugadh dhamh) na
cíocho do dhiughalfainn?

13 Oir do bhéinn anois am luighe go
suaimhneach, & do bhéinn ciuin; do choi-
deoluinn, annsin do bhéinn am chomh-
nuidhe;

14 A bhfochair Ríogh & chomhairl-
each na talmhan, do rinne áite uaigneacha
dhoibh féin:

15 Nó a bhfochair phrionnsadh agá
raibh ór, noch do lion a ttighthe le hair-
giúd.

16 Nó mar bhreith fholuighthe gan
ionbhuidh, ní bhéinn ann; mar naoidhea-
nuibh, nach bhfaicidh an solas a riamh.

17 Ann sin scuirid na droch dhaoine
do bhuidh: agus ann sin bhios na
daoine corrrtha na comhnuighe.

18 Annsin shuaimhnighid na prionn-
uigh a bhfochair a chéile, ní chluinid siad
guth an mhilleóra.

19 Atá an beag agus an mor annsin,
agus atá an fearbh fholuighthe fíor ó na
mhaighistir.

20 Cred as a ttugthar solas don tí
atá a truaghmhéile, agus beatha don
tsearbh ann anam?

21 Noch lear mhian bás, achd ní
thig fé, agus thochlas dá iarruidh, nífa
mho na ciste foluighthe.

22 Noch ghairdighios go hiomarcach,
agus ar a mbi luathghair a nuair do ghea-
bhuid an nuagha.

23 [Cred as a ttugthar solas] do
dhuine agá bhfuil a shlighe ar ceilt, agus
noch do léidh Dia a shlighe.

24 Oir thig mo uchbhadhach fáil
ithim, agus mo nialghubha ar na ndór-
tadh amach amhuil uisceadha.

25 Oir an ní dob eagail liom go mór,
tháinig fé orum, agus an ní roimhe ar
uaimbh mé, tháinig fé chugam.

26 Ní raibh mé a ndaingion; ní mó
do bhi suaimhnios agam, ní mó do bhi
mé ciuin: gidheadh tháinig buaidhreadh.

CAIB. IEL.

1 A crumbach mboir, do mballuigh sé
a lá iona rugadh é.

2 A dhiagh lo, dfoiscuil Job a bheul,
agus do mballuigh fé a lá.

3 Agus do labhair Job, agus a du-
hairt.

4 Imthightheadh seachad an lá iona
rugadh mé, agus a noidhche iona ndubh-
radhata leanabh mic ar na ghineamhuin.

5 Biodh an lá sin na dhorchadas, na
cureadh Dia beann air ó neamh, agus na
lonnuigtheadh an solas air.

6 Agradh dorchadas, agus scáile an
blain é, comhnuigtheadh néill air, uamh-
nuigtheadh dorchadas an laé é.

7 Ar fion na hoidhche sin, sealbhui-
theadh dorchadas i, ní ceangaltar i do
leathbh na bliadhna, na tigeadh si a
nuair na mios.

8 Féach, biodh a noidhche sin aonrá-
nach, ní tigeadh áon ghuth soláifach innte.

9 Mallaighdis an drong mballuighios
an lá, noch atá réidh do thóghail a
labróin suas.

10 Bida réulta a camhaoire dorchas,
biodh fáil re solas aice, acht ní faghadh
é, narob mó do chise si éirge an laoi.

11 Do bhrigh nár léidh si suas doirfe

CAIB. IV.

Do agair Eliphas, mhoibighid ar Job, 7 le
peacadh fíathmhar.

1 Nsin do fhreagair Eliphas an Tema-
niteach, agus a dubhairt,

2 Má chuirimid romhuinn comhradh
do dhéanamh riot, an mbiaidh doilghios
ort? acht cá fheadus é féin do chong-
mháil ó labhairt?

3 Féuch, do theagaisc tú féin mórán,
agus do neartuigh tú na lamha laga.

4 Do chongmhadar do bhriathra suas
an té do bhi ag tuitim, agus do neartuigh
tú na gláine fanna.

5 Acht a nois tháinig fé ort féin,
agus

agus do theid tú a nanbhainne; do bhean se riot, agus ata tí buaidhearta.

6 Nach í so heagla, do dhóthchus, do dhóigh, & fíréntachd do shligtheach.

7 Cumhnuigh, iarruim dathchuinge ort, éia ígriofadh a ríamh, ar mbeith neamhchionntach? nó cút ar gearradh a mach an síreun?

8 Do réir mar do chonnaire mifi an drong threabhas éacceart, agus chuirios olc, beanaid an ní céadna.

9 Le sídeadh Dé imthighid síad, agus le hanail a phollaireadh marbthar íad.

10 Nuáil an leomhuin, agus guth an leomhuin dhífir, agus síacla an leomhan óg bristear íad.

11 Téid an feinleomhan a muga do dhith creiche, agus a táid cuilein an leomhuin churata ígartha ó cheile.

12 Anois tugadh ní go foluightheach chugamsa, agus do ghabh mo chílas beagan de.

13 A smuaintighibh 6 shifibh na hoidheche, a nuair thuitios codhladh trom ar na daonibh.

14 Tháinik eagla orum agus crith, noch do chuir mo chnámha uile ar crith.

15 Annfín do ghabh spiorad thor-um ar maghuidh, do sheas gráag: mo chuirp sías.

16 Dfán sé na sheafmh, achd nior bhféidir liomsa a shoirn daithniughadh; do bhi íomhaigh as coinne mo shúil, do bhi tocht ann, agus do chuala mé guth (gha rádh.)

17 An mbia duine marbthach ní as ceirte ná Dia? an mbiaidh daire ní as fíorghlaine ná a chruthuigheoir?

18 Féuch, ní chuireann sé tíobha ar bith iona sheirbhíseachuibh, agus cuiridh sé léimhe a leith a aingiol.

19 Cá mhéad ní fa lughá annfa droing sítreabhas a tightheibh críadh, agá bhfuil a mbunait annfa luathreadh, noch bhnuighthear roimhe an míol críon:

20 Átaid ar na scríos 6 mhaidín go nóin, agus imthighid go bráth gan neach dá ccronghath.

21 Nach imthigheann feachad an toirdhearus atá ionnta? éaguid fós gan eagna.

C A I B. V.

Gu smachnuighthear daire mairhe & saithe.

Goir a nois matá duine ar bith fhreigeoris tú, agus cia aca do na náomhuibh chum a bhíllfe tú?

2 Oir marbhuidh a nfearg an duine amadanta, agus marbhuidh an fuath an duine cáittréorach.

3 Do chonnaire mé an téaigerionnach ag glacadh fréimhe: achd ar ball do mballuigh mé a aitreabh.

4 Átaid a chlann a bhfad 6 dhainglén, agus átaid bruite san gheata, ní mó atá aoinneach dá tarrthail.

5 Oir ithionn an tocrach a fhogh-

mhar sías, noch bheanas sé an daire ghuibh, agus slúigidh an sláidheor mháoin.

6 Matá nach ttig aindeisi amach an luathreadh, agus nach bhíodh dreach as an tialamh:

7 Achd cheana ruadh an duine baidhearta, mar éirgidh na dréim sías.

8 Doghuidhíon chum Dé, agus leith Dé do chuirfín mo chías:

9 Noch do ní neithe móra dáine neithe iongantacha gan airesa.

10 Noch do bheir searthaigh an tialamh, agus chuirios uigeadha ar machairighibh,

11 Do chur na druinge bhíon sías go hard, chor go nárdeoch ac drung chumthach a ndaingín.

12 Toirmioiguidh sé tionn meabhlach, iondus nach bhíodh láimha a tionscanta do choimhíon.

13 Gabhuidh sé na heagmuidhe ngliocaíuibh féin: agus beirtheor arle an deithneafuidh ré fánuidh.

14 Teagmhuidh an dorchaas sías naimfir an laoi, agus do níodh thachd fan meadhon lae ambuill noidheche.

15 Acht do ní dídean don bhocht an eoloidheamh, 6 na mbíad, agus láimh na ccmhachdach.

16 Mairfín atá dóigh ag an mbíad, agus stopuidh an téaiceart a bíd.

17 Feuch, is fona an té sinneadh Dia, uimefín na tarcuifighí sinneadh a nuile chumhachtuigh.

18 Oir gortuighidh sé, agus comhíod sías, loitigh sé, agus do níad láimh sían.

19 Síorfa sé thú a sé buaidheartaibh fós a feachd ní bheanas éanole riot.

20 A ngorta fuaifgeola sé thú ó bha: agus a ccogadh 6 chumhachdaibh na chloidhimh.

21 Foileochthar thú 6 síarfa na teangtha: ní mó bhias eagla an scríos ort a nuair thiucfas sé.

22 Fá scríos agus fa ghorta do dháiré tú gaire: ní mó bhias eagla bheathach na talmhan ort.

23 Oir bíaidh tú a síothcháin re dchaibh an mhachaire, agus bíad beathach an mhachaire síothach riot.

24 Agus aitheonuidh tú go mbíad do thabernacuil a síothcháin, agus rachuidh tú dfeachtuim do bhunaidh, agus dhéana tú peacadh.

25 Aitheonuidh tú mar an ccéadna do mbia do shuíl mór, agus do shíochan fhéur na talmhan.

26 Tíucfuidh tú chum hsaighe a eolíomfáin, ambuill thig síog arbu a fleach a nam íomchubhaidh.

27 Féuch so, do spionamar é, is mair atá: éist é, agus bíodh a síochan a mhaith riot féin.

a dubhar, 12b a ruimbhionta;
dara ar a charaid a ceadaine.
a fhreagair Job, agus a dubb-

Dé, ag
chais:

Andlan an tsaigal fiadhain leitrach
bhios feur aige no an ngemionn

2. An t-*seidhe* *reir* *dhiúilt* *manam* *basin*,
 3. *seir* *mo* *bhiadh* *dóbrónach*.

Am fín do ghearradh amach. 4

11 Cred é mo neart, as a mbiath
agus agum ? agus cred é mo chríoch
bhíonach, as a bhfaideochuinn mo

17 Nach bhfuil mo chabhair ionnam?
 18 An bhfuil meagna ar na bhreith
 19 An go hiomlán?

Do fíoch mo dhearbhráithre go
fíoch oram mar thrúth, agus mar
tále fíoch, téighid thort :

18 Do hiompóigh éad h-caffaín a flioh

10. Ceannairdear cuideachd uigh Shéba orra.
 11. Do fannruigheadh iad do bhrígh
 12. rithidair dóthchusach: thagadar

22 A gabhaint mifi, tabhguidh chu-
ga? n' tugaigh luaidheachd ar mo
dan d' bhar maois!

1931

'A imbeargadh d'E chairdeibh:

34 Múinigh mé, agus coinneochuigh
mé mo theanga na toich; agus tabh-
ruigh oram a thuigfin cáit a ndéarna mé
feachrán.

36 An faílfi briathra diomaitbhior,
agus glórtha an té atá a néadothchus,
noch atá mar ghaóith?

feuchaidh orumfa: óir is follus d'ibh
má nim bréag:
29 Fillidh, iarruim dathchuinge oruibh,
ní b'íodh f'f' na f'íodh: f'íodh f'íodh.

theanguidh ? nach aithnighiona mo
charbad neithe domblasta ?

at rëndë do gëch dhime. 20 Ach
a gëstën të Dia.

2 An t-ádh iarras fíorbhealach go dath-
chiollach an scáile, agus mar bhios
súil an nár t-ádhail (re [blach]) a
thaothair.

4 A nuair luighim síos, a déirim,
há nuair éireochas mé, agus imtheo-
chas a noidhe? agus bíim lán diomlu-
itibh a nonn agus a nall, go foillsa-
ghadh an laoi.

5 Atá mo chorp ar na éadughadh le péistibh, agus le spairtíbh luaithrígh, atá mo chroiceann briste, agus ar moréunadh.

-6 Is luáithe mo laethe ná spól
figheadóra, agus atáid caite gan dóth-
chus.

7 O cuimhnigh nach bhfuil ann mo
bheatha acht gaoth, ní fhaicfidh mo sháil
níaith ní fa mhó.

8 Ní fhaicfidh súil an té do chon-
airc mifi ní fa mhó mé : atáid do shuile-
le orum, agus ní bhfuilim ann.

9 Mar imthighios an néall, agus leaghas feachad: is marfin atá tu té theid fios do nuaigh, ní thiucfa fé a

10 Ní fhíllidh fé ní fa mhó chum a
thighe; ní aithéonnadh a áit é ní fa mhó.

11 Uine sin si choilgfh mé mó
bhál.

bhéul, laibhéoruidh mé a gannghar mo spioraíde, gearanfa mé a fearbhús manma.

12 An faire mé, nó an míolmór mé, as a cuireann tú faire am thimcheall?

13 A nuair a deirim, comhfhairteochuidh mo leaba mé, do bhéara mo chúil focamhal dom ghearán.

14 Annfín eagluighidh tusa mé tré aiflingtheibh, agus críotheuighidh tú mé le sibh.

15 Ionús go ttothann mamam teachtadh, agus bas tar mo bheatha.

16 Fuathuighim é, níor bhaill liom marthuinn a comhnuidhe; léig dháimh féin, óir ní bhfuil ach diomhaoinéas ann mo liethibh.

17 Cred é an duine, as a ndéanta a mbeudghadh, & as a cuirfeá do chroí-dhe air?

18 Agus as a tiúcfa dá fhéuchain gach aon mhaidin, agus go ndeirbheochtha é gach aon mhéiment?

19 Cá fad bhias tú gan dealughadh riom, nó nach léigfidh tú dháimh go slúige mé fíos mo theile?

20 Do pheacaidh mé, cred do dhéana mé riot, ó a dhíodóir na ndaoine? cred fíar fhuighidh tú míf mar chomhartha ad aghaidh, ionús go bhfuilim am mbuiridhin damh féin?

21 Agus cred fíar maitheann tú mo pheacadh, agus méaicceart do chur ar coil? óir coideoluidh mé a nois annsa luaitheadh, agus iarrfa tusa mé ar maidin, acht ní bhia mé [ar faghail].

CAIB. VIII.

Ata Bíléd ag uprá ar Job, gur chair se eugeoir a leith Dbia.

ANfín do fhreagar Bíléd an Suhiteach, agus a dubhairt.

2 Ca fad bhias tú ag labhairt na neichionno? agus ca fad bhéid bríathra do bhéil mar ghaóth laidir?

3 Anéclionann Dia breitheamhnus? nó anéclionann an tuilechumhachdach ceart?

4 Má pheacuighthead do chlann na aghaidh, agus gur theilg fé a muga iad ar fonn a bpeacuidh:

5 Dá nguighféa chum Dé a nam, agus do ghearán do dhéanamh ris a nuilechumhachdach;

6 Dá mbeithéa fíorghlan, go deimhin do mbuilegeoladh fé anois air do shon, & do dhéanadh áitreabh hionnraicis fonn;

7 Matá gur bheag do thofach; tháris sin do mhéideochadh fé do chrio-ch dheighionach go mór.

8 Óir fiafrúigh, guidhim thú, do na sinnsuáibh, agus ullmhuigh thú féin do spionadh a naitheach.

9 (Óir is ó a né sinne, agus gan shíos aon neithe aguinn, do bhrigh go bhfuilid ar láethe ar talamh anhuil Gaile.)

10 Nach múnfíad thú? agus nach innéofuid duit, agus nach aibéoruid bríathra amach ó na croidhe?

11 An bhféadann an léachair fuil gan lathuigh? an bhféadann an fíadfas gan uige?

12 An feadh bhíos fós iona ghlais agus gan a ghearradh síca, críonaidh roimbe luibh ar bith oile.

13 Is marfín atáid casán gach aon dhearmadas Dia, agus rachuidh áchus a nfiarchraibhthigh a muga:

14 Noch a ngearruighthea a áchus amach, agus noch a mbia a nighin amhuil lionradh dubháin áchus.

15 Léigfidh fé anonn é féin air a áchad ní fheasfuidh fé ris: coinnéach a daingion é, gidheadh ní mbairidh fé a.

16 Atá fé glas as coine na gclais, agus fíndh a bheangan a mach an ghairdín.

17 Atáid a shréumha cnaptha do chíoll an chnocáin, agus do chí fí na céloch.

18 Ma dhúbríonn fé as a síc é, ané fínefuidh fé [gha ridh] Ní fhaca mé a.

19 Féuch, ní fo luathghair a fíghthead, agus físfuidh neach oile as a titalamh.

20 Féuch, ní theilge Dia feadh duine iomlán, ní mo chuidéach fé a luchd a nuile do dhéanamh:

21 Nó go lionuidh fé do bhéil fé gaire, agus do phuine le gairdeacha.

22 An drong fíuáithghios fí, adéochthar fé naire iad, agus rachuidh áitreabh an drochduine a neamháin.

CAIB. IX.

Ga bfaíl Dia ceart. 12 Nach cúl ar na aghaidh. 22 Agus go bhfaíl [an neach] iontach do fneachdghadh.

ANfín do freagar Iób, agus a dubhairt.

2 Atá a fhios agur gur marfín aís go fírinneach: acht clonús do bhíath duine ceart a bfaidhuife Dé?

3 Má ní fé imreafáin ris, ní fhéadann é a fhreagra aon as an míle.

4 Is glic é a croidhe, agus a cumhachtach a neart: cia chríadnuidh é féin na aghaidh, agus rug beidh?

5 An té noch athruighios na fíobhe, agus nach bí a fhios aca; noch ionpogheas bun ós cionn iad iona fíne.

6 An té noch chroithreas an talamh as a áit, agus go ccríotheuighidh a uáithnighe.

7 An té noch fíuagras don ghreia, agus ní éirghionn sí, agus fíuaghras fías na réulta.

8 An té amháin leathruighios amach na neamha, agus fíaltras ar thonnach na faire.

9 Noch do ní Arctúras, Orion, agus Pleiades, agus feomradh an tairde ó dheas.

10 Noch do ní neithe móra nach féidir díaghail amach, agus fós agasta gan áireamh.

11 Nach, gabhuidh fé thorum, agus
12 fionn é; inthighidh roimhe mar
13 ghráda, agus ní mhothuighim é.
14 Nach, beiridh fé leis, cia fheadas
15 deirnioc? cia a déara ris, cred ní

16 Mana bhfílligh Dia a fhearg, crom-
17 áid chuidigh a nuabhair faoi.

18 Nach ro lúgha ná sin fhéaduimfi
19 do thabhairt? agus mo bhriathra
20 do fha amach daighnias ris?

21 Di nach tiubhrúinn freagra, dá
22 go mbeinn ionnuic, acht do
23 gearán cium mo bhreithimh.

24 Di ngoirinn, agus go bhfreagó-
25 éifion mé, thairis sin ní chreid-
26 mé go nífheadh rem ghuth.

27 Oir brígh fé mé le stoirim, agus
28 inthighidh fé mo chneadh gan adh-
29 áir.

30 Ní fhaideonguidh fé dhamh manál
31 do thairig, acht lionuigh fé mé le fear-
32 áir.

33 Má labhrum ar neart, féuch, atá
34 méartha; cia chuirfios amh
35 fíos damh?

36 Má mím mé féin ceart, daimne-
37 áir mo bhéal féin mé; [ní deirim]
38 aon iomán; áiteochuidh sin mar an
39 cian éicceasta mé.

40 Di mbeith go mbeinn iomlán,
41 fionn mé ní aitheonuin manum: do
42 gearán tarcuine dom bheatha.

43 Ago éainní amháin, uime sin a
44 gearán, scríofuidh fé an fíreun agus
45 a ciontach.

46 Amharbhann an fciúrta go hobann,
47 do fha fíon gaire um dhearbhadh
48 a ciontach.

49 Tugadh an talamh a lámh na
50 aitheonaine: folchaidh fé aighthe a
51 aitheonaine; muna ndéaradh,
52 atá, agus cia éifion?

53 Anois is luaithe mo liethe ná
54 mé: teidh as, ní fhaicid maith air
55 áir.

56 Atáid a nímtheachd as, amhuil
57 mé fhaid, do nós a niolair dheithfígh-
58 áir a fhaidh.

59 Má deirim, dearmodfa mé mo
60 gearán, léig mé mo thuirfe dhíom, a-
61 gus aitheonuidh mé mé féin.

62 Anois eaglach sam uile dhoilghiof-
63 áir, a fíos agus nach measfa
64 aitheonantach mé.

65 Má táim go hóc, mar sin cred fi
66 aitheonaim go díomhaoin?

67 Má aghim mé féin le húsge
68 áir, agus mo lámha do dhéanamh
69 aitheonaim nach rabhadar a riamh;

70 Thairis sin, máchfuidh tusa annsa
71 mé, agus do bhéara méadach féin
72 áir.

73 Oir ní duine éifion mar míf, as
74 a tiubhrúinn freagra air, agus as a
75 gearán a cionn a cheile a mbreith-
76 áir.

77 Ní mó atá fear smachduighthe ca-
78 áir.

druinn, do leasfadh a lámh oruinn ar aon.

34 Beireadh feifion a fhlat uimfi,
agus ná criothuighthead a eagla mé.

35 Ansin do laibheoruinn, agus ní
bhiadh eagla orum roimhe; acht ní
mar sin atá fé agam.

C A I B. X.

*Cabí Job, fa bhuaidbheadh ibrom, do theacht
ar dhaine leon.*

A Tá manum curtha dom bheatha,
fúighidh mé mo ghearán orum féin,
laibheoruinn mé a fearbhus manma.

2 Déara mé ré Dia, ná dainn mé,
foilligh dhamh cred fi cceannairgeann
tá riom?

3 An maith dhuit féin go mbréigh-
fer, go ttarcuinighféa faothar do lámh,
agus déalrughadh ar ehombairle na cci-
onntach?

4 An fáile colluidhe atá agad? nó
an mar do chí duine do chí tú?

5 An bhfuilid do láethe mar liethibh
an duine? an bhfuilid do bhliadhna mar
liethibh an duine?

6 As a bhfuil tú ag loirgairacht a
ndiaigh mo pheacuidheif, agus ag spio-
nadh a ndiaigh mo chionnta?

7 Atá a fhios agad nach bhfuilim go
hóc, agus nach bhfuil áon fhéadas
tártháil as do lámh.

8 Afad do lámha do rinne mé, agus
do thum mé a cceann a cheile tim-
chioll fi gcuairt, gidheadh atá tú dom
fírios.

9 Cuimhnigh, iarruim dathcheinge ort,
go ndéarna tú mé, mar an cciáidh, agus
an mbéara tá chum an luathrigh a ris-
mé?

10 Nach ar dhóirt tú amach mé
amhuil bainne, agus do théucht tú mé
amhuil cáise?

11 Déaduigh tú mé le croicionn agus
le feoil, agus do dhainguidh tú mé le
cnámhuibh agus le feithibh.

12 Do dhéonigh tú beatha agus
fabhar dhamb, agus do choimhead do
chuairt mo spiorad.

13 Agus dfoilaigh tú na neithesí ann
do chroidhe: atá a fhios agamsa go
bhfuil fo agad.

14 Má pheacuidhim, annsin comhar-
thuigh tú mé, agus ní faorfuidh tú
mé om éicceart.

15 Ma bhím cionntach, a mhaig-
dhamb, agus má bhím fíreunta, mar sin
féin ní thoirfe mé mo cheann suas: a-
táim lán daindeife, uimefin faicid mo
bhuaidbheadh:

16 Oir atá fé ag méadughadh: atá
tusa dom fhiadhach amhuil leomhan
dísir: agus a ris taisbeanuidh tú thá
féin iongantach orum.

17 Athnuaidhigh tú thfiadhuin am
aghaidh, agus méaduighidh tú thfearg
orum; atáid malarta agus cogadh am
aghaidh.

18 Uime sin cred as a ttug tú
amaoh

amach is an mbroinn mé? Uch, nach bhfagham bá, agus gan fáil ar bigh dom fhaicfin.

19 Do bheinn amhuil nach beinn ann, do hionmhóthaoi ón bhroinn gus a nuígh mé.

20 Nach bhfuilid mo liethe tearc? cuir maifeagh, agus léig dhámh féin, go madh beidir liom focamhal beag d'faghail.

21 Suil rachus mé mar nach bhféad-fuidh mé fáiladh, go crích an dorchaduis, agus go fáile an bháis;

22 Dáithche dhorchaduis mar an ndorchaduis féin, agus fáile an bháis, gan órdughadh ar bith, agus áit a bhfuil an solus mar an ndorchaduis.

CAIB. XI.

Do chromaigh Sophar Job arson peacadh éigin folaighibhach.

AN sin do fhreagair Sophar an Na-amaitéach, agus a dubhairt,

2 Nach ar chóir iomad na mbriathar do fhreagra? agus an cóir fear iomaid talnte do fhoradh.

3 An stiubhraidis do bhréuga ar dhaoinibh bheith na ttochd? agus a nuígh do ní tú magadh, a ndéana éan-duce náireach thú?

4 Oir a dubhairt tú, atá mo theag-afg glan, agus stiim féin glan ad radh-arefa.

5 Acht, oh, nach labhrann Día, agus a bhéul doicladh ad haghuidhsí;

6 Agus go bhfaillíochadh fé dhuit féiríde an ghliocuis, go bhfuilid siad dúbailta dbe stu noch atá: tuigiméfin gur lugha iarras Día ort, ná mar do thuill do mhighiomh.

7 An bhféadann tusa le spionadh Día d'faghail amach? an bhfuighe tú a-mach an tuilechumhachdach chom iom-láine?

8 Atá sin comhár ré neamh, cred fhéadas tusa do thuigfin?

9 Is faide a thomhas ná an talamh, agus is leithne é ná a nfaige.

10 Má ní fé malairt, má iadham fé suas, nó má chruinnigheann a cceann a chéile, annsin cia fhéadas a thoirmeig?

11 Oir aithneighidh fé dáine diomh-aóine: do chí fé fós an tolc, nach meafuidh fé annsin é?

12 Oir budh mian leis a nduine ndio-mhaóin bheith glé: biodh go rugadh an duine amhuil bromach afaill fhiadháin.

13 Má ullmhuighionn tú do chroidhe, agus do lámha do shineadh amach chuige;

14 Má bhionn éiceart an do lámh, cuir a bhfad uait é, agus ní fahug oic do chomhuide ann do thabernacuibh.

15 Oir annsin toigfe tú do cheann suas gan toibheim, biaidh tú fós dain-gion, agus ní bhiaidh eagla ort.

16 Do bhrigh go ndearmadfa tú hanacra, agus go cruinnheochaidh tú i snar a nuice imthighios roimhe.

17 Agus bíadh haóin ní is glan ná an meadhón laoi: dealrochadh amach, bíadh tú mar an maídh.

18 Agus bíadh tú fuaimhneach, do bhrigh go bhfuil dóthchas (agus) do thochaluidh tú [ad thimcholl] agus gló fuidh tú do shuaimhnios a ndéana.

19 Laidhfidh tú síos mar an cait, agus ní chuirfe sondaime ort; do dhéanuid fós móran atbhach chagad.

20 Acht failleochuid fáile na cait, agus ní rachuid at, agus bíadh a ndóthchas amhuil féideadh aná.

CAIB. XII.

Gu bhfuil ág ag Día trí na clumhaibh a gach ní, aindeis do chur fós ar dhaic-eart.

AGus do fhreagair Job, agus a dubhairt, 2 Ní bhfuil amharas gur sibhsí na dáine, agus rachuidh an gliocas d'ag a nainfheachd ribh.

3 Acht atá tuge agamfa combuill ribhsí, ní bhfuilid ní is íde ná sib: féis cia ag nach bhfuil síos a leithid fí do neithibh?

4 Atáimí, mar son ar na fhoch-mhuideadh ó ná chomharfain, ach ghoireas ar Dhia, agus a bhfreagra fé é: do nithear magadh taruineach ar an nduine cheart dhreacht.

5 An té bhíos a ngar do fíoradh le na chofuibh, atá fé mar lamu ch-chuifíoch a smuineadh an tí bhíos ar a fhocharachd.

6 Atáimí tabernacuil na fíadhbí-readh fíothchanta, agus atáid an domg fhearguidhios Día, daingon, di tabhair Día [go hionmarcach] iona lámh.

7 Acht fíafraigh anois do na haimhíntibh, agus mainfid duit, agus déan-laituibh a náicir, agus innéad duit.

8 Nó labhair ris an talamh, agus mainfidh fé dhuit; agus foillíochadh eic na fairge dhuit.

9 Cia ag nach bhfuil a fíoch díobh uile, gur bí lámh an Tighearna do rinne ío?

10 A lámh a bhfuil amon gach uile neithe bhí, agus anáil an chinidh díomh uile.

11 Nach dearbhann an chías bráir-ra? agus nach blaifíonn an beul a bhíad?

12 Ag na sinnfeartuibh atá an gliocas, agus tuge a bhfad na liethead.

13 Acht aigeion atá gliocas agus neart, atá comhairle agus tuge aige.

14 Féuch, brígh fé síos, agus ní héidir a chur suas a ris; iaduibh fé duine suas, agus ní héidir oicladh d'á.

15 Féuch, comhaidh fé na huiagadha, agus tiormuighidh suas, agus cuiridh a amach mar an cceadna iad, agus lom-poighid siad an talamh bun ó cion.

16 Agus aigeion atá an neart agus an gliocas: is leis an té mainia, agus an té mbeallas.

12 Buidh sé comhairligh leis ar na
sáid, agus do ní sé óinmhíde. do na
sáid.

13 Buidh sé cuibreach na Ríogh,
agus do ní sé a ccaoil le críos.

14 Buidh sé prionniadha leis mullte,
agus do ní sé an cumhachtach.

15 Aithríadh sé glór a nfein,
agus do ní sé tuigse an tfean.

16 Dúirtigh sé tarcuise ar phrionna-
dha, agus laghaduigh sé ceart na
sáid.

17 Foillighidh sé neithe doimhne as
a dachas, agus do bheir sé amach
an fíon, scáil an bháis.

18 Múnduighidh sé na cineadhacha,
agus do ní sé iad, fairisighidh sé
a dachas, agus cumhangaighidh sé iad
a dachas.

19 Foghuighidh sé leis croidithe na
sáid a oirdhearcas ar dháoinibh na
sáid, agus do bheir orra bheith ar
sáid a bhí fíon, mar nach bí
sáid ar bheith.

20 Bíd ag sméarthachd annsa dor-
chas a néamhuais soluis, agus do bheir
sáid tuisim anonn sa nall mar fhear
moige.

C A I B. XIII.

1 Anois ar Jób a pheacadh daibhu-
dha, 21 Nób sé cionsáid dá thri-
dha.

2 Ach, do chonnaire mo sháil fo uile,
do chiala mo chíuas agus do thuig
má.

3 Anois is fós dáobhíle, atá fós an
nó óidh agamsa, ní bhfuilim ní is
lé ná fíon.

4 Go deimhin budh mian liom labhairt
tú a mhéadhachdach, agus atá fonn
orm aghnios do dhéanamh ré Día.

5 Ach go deimhin is fíon cumtha
braí fíon, is leagha nach fíon éainní
fíon uile.

6 Uch, nach éistí uile; agus budh é
li bhar orionnachd.

7 Éistigh a nois rem aghnios, agus tu-
gaidh air do dhíospóireacht mo bheil.

8 An labheorthaí go cláon ar fonn
Dé? agus a ndéantaí caint go meall-
tach ar a fonn?

9 An agéobthaí a phearía chugaibh?
a ndéantaí imreallan ar fonn Dé?

10 An maith go spionfadh sé amach
fíon? no mar fíonmhídeas duine ar
oile, an marín budh áill libhí magadh
do dhéanamh áiríon?

11 Go deimhin aithleoraidh sé oruibh,
ní gheibhí pearnanna go feicfidheach.

12 Nach déana a oirdhearcusan ea-
ghabh fíon tagas nach tuigfidh a úamhan
oruibh?

13 Atá bhar cuimhne coimhail ré
fíon? bhar coirp re corpuibh criadh.

14 Bitha bhar tóch dionfa, léigidh
dionfa go labhra mé, agus tigeadh oruibh
a dachas.

14 Cred sí nglacaim mfeoil ar mfa-
cluibh, agus sí ccuirim mo bheatha ann
mo láimh?

15 Dá mbeadh go mairfeadh sé mé,
thairis sin cuirfe mé mo dhóigh ann?
acht coifeona mé mo shligthe féin dá
lathair.

16 Budh eifion fós mo shluaghadh?
óir ní thiucfaidh fiúchraibhteach dá
lathair.

17 Bistigh go dúthrachdach rem ghlór,
agus rem fhoillighadh le bhar cclú-
asaibh?

18 Féachuidh anois, do chuir mé mo
chúis a nórdughadh, atá a fhios agus
go cceirteachtar mé.

19 Cía hé féin tháigeorus riom? óir
anois má bhím am thochd, faoldhídh
mo spiorad alom.

20 Amháin ná déana dhá ní riom?
anfin ní fhoileochuidh mé mé féin uait.

21 Tarruigh do láimh a bhfad uaim?
agus ná cuireadh hiamhan eagla orum.

22 Anfin goirle, agus freagoraidh
mé? nó léig dhamh labhairt, agus ta-
bhairfí freagra orum.

23 Cred é uibhir méiceart, agus mo
pheacadh? tabhair orum mo shárughadh,
agus mo pheacadh daithniughadh.

24 Cred sí bhfolchann tú haghaidh,
é sí meallann tú mísi am námhuid dhuit?

25 An mbídh tú duilleog teiltithe
anonn a nall? agus an ngléanfa tú an
connlach tirim?

26 Oir scríobha tú neithe fearbha an-
aghaidh; agus do bheir tú orum feal-
bhughadh a néiceart moige.

27 Cuiridh tú mo chofa mar an cead-
na annsa cheap, agus féachuidh tú go
cáol ann mo chafamh uile; cuiridh tú
cló ar sháiluibh mo chofa.

28 Agus eifion, imthighidh sé as mar ní
lobhtha, amháil éadach ithid fíonann.

C A I B. XIV.

1 Foillighidh ar dhíomhainnes na beathasa.
Dúine beirthior ó mhnaoi bí sí gearr-
sháighilch, agus lán damhgar.

2 Fásuidh sé do nós blátha, agus
gearrthar síos é; teithidh sé fós mar
scáil, agus ní fíonann sé go bían.

3 Agus an bhfolchann tusa do sháil
air a leithidh fíon? agus an ttugann
tú mísi chum breitheamhnus chugad?

4 Cía fhéadas ní glan do bhuaín as
ní neamhghlan? ní fhéadann éadaine.

5 O chítear gur cianeadh a láithe,
atá uibhir a mhios agadfa, dórdugh
tú a thóronna nach bhféadann lé dal
tháir.

6 Fíll uadh, chor go bhféadadh su-
aimhniughadh, nó go ccoimhionuidh sé a
li amháil formhúigh.

7 Oir bí déigh as crann, má gearr-
thar síos é, go ngabhloruidh a rís, a-
gus nach fíuridh a bhruinneán mótha.

8 Má tí go mbeidh a fíonann fíon-
sc

Se anfa talamh, agus go rachuidh a bhán déag anfa chrisiúidh:

9 Thairis sin tré chongnamh a nuíge fásuid a bheagáin, agus do bhéara amach criobha amhuil plannada.

10 Acht éugaidh an duine, agus imthighidh sé as: agus an tan thoirbhíreas an duine a spiorad suas, cait a bhfuil sé?

11 Mar fhaillighid na buifgeadha ó mfaige, agus thraighios an tuile, agus thiomuighios féas:

12 Mar sin luighios an duine síos, agus ní éirghionn nó go rabbuid na neamha gan a bheith ann ní fa mhó, ní mhuifceoluid siad, agus ní dhuifceochar as a croadh iad.

13 Uch, nach bhfolchann tusa míf anfa nuáigh, nach congmbann tú a nuágmios mé, go ndeachuidh thsearg thorum, nach cuirionn tú aimir chinnte síos damh, agus mo chuimhniughadh.

14 Má gheibh duine bás, an mbiúidh sé beo a rís? fuireochuidh mé lé huile léithibh mairfíre cinnte, nó go ttí mo mbalairt.

15 Goirfidh tusa, agus freagoruidh mífí thú, bíúidh dúil agadfa a nobair do lámh.

16 Óir anois áirmhigh tú mo choiféimigh, nach bhfuil tú ag faire ós clonn mo pheacúigh?

17 Atá mo tharughadh ar na sheúlaidh suas a mala, agus suaighidh tú suas méiceart.

18 Agus go deimhin an slabh bhíos ar taitim, téid sé as: agus áthruighthíor an charruig as a háit.

19 Cathaid na buifgeadha na clocha, cuiridh tusa ar neimhín na neithe shífas as críúidh na talmhan, diobháighidh tú cléthchos an duine.

20 Báadbuigh tú go bráth na aghaidh, agus imthighidh seíon: áthruighidh tú a chruth, agus cuiridh tú ar subhal é.

21 Tigid a mbic chum onóra, agus ní bhi a fhios sin aigeíon: agus cuirtheas síos iad, acht ní bheir seíon aire orra:

22 Acht do gheabha a sheól na dhimchiúil, pian, agus guilédh a anam a sligh ann.

C A I B. XV.

Do spreag Elíphas 788 mar dhuine do char eagla Dé ar eóil.

A N sin do shreagair Elíphas an Temaíteach, agus a dubhairt,

2 Nar chóir do dhuine chrisíona éolus díomháoin do labhairt, agus a bhólg do shonadh leis an ngaoith a noir?

3 Ag tagra le glór míocharbhaich, nó le briathruibh le nach bhféadann sé maith ar bith do dhéanamh.

4 Alcadh, do theilg tusa eagla dhíot, agus do thormailg tú urnaighthe a bhí-adhuife Dé.

5 Óir labhrúidh do bheól hígeart,

agus beiridh tú teanga an chealgair roghain.

6 Damuighidh do bheól féin thú, ní míf: iúid do phuifíne féin thú nuighios a taghaidh.

7 An tusa an céaddeine do rugadh nó a ndéarnadh thú roimhe an cuibh?

8 An góala tú seicréid Dé? leithrigheann tú an gliocas dúit thú? 9 Cred é an síos atá agadfa, bhfuil aguine? cred thuighios tú bhfuil ionnuinne?

10 Atúid aguine arcon an ceinnliath, agus an duine roibóir, ro shíne na harthair.

11 An bhfuilid furtachda Dé agad? an bhfuil cáinní seicréid agad?

12 Cred as a mbeiríonn do chroíle leis thú, agus cred air a sméid a sháile,

13 As a niompoighíonn tú do shírad a maghaidh Dé, agus a-láimh tú na briathrafa do dhuil amach as do bheól?

14 Cred é an duine, as a mbiúidh glan? agus an té rugadh ó mhéad, as a mbiúidh sé síréunta?

15 Féach, ní chuireann sé iontuíon na díomhuibh, ní bhfuilid fós an nma glan na fhiúidhuife.

16 Ca mhéid níos adhbharthaíne, agus níos shailche na sin atá an duine, noch íbhios éigeart amhuil uife?

17 Taisbeanfuidh mífí dhuil, éil ríom, agus an ní do chonnairc mé fíúleochuidh mé é.

18 Noch do inníúíodar dáine goca ó na naitríbh, agus níor chaidéar é:

19 Dár tugadh amháin an talamh, agus níor inthigh coilmbíúidheas ar bith na meale.

20 Siubhlúigh an drochdhuine a bfein ar seadh a shaoghail, agus cailíot mbeir a bhliadhán don bhruidheas.

21 Bí torman ámhach jona chálfuibh: tiúfuidh an míléad air ion mbacús.

22 Ní chreidíonn sé go bhfuilidh é amach as dorchadas, agus atá an clé-dheamh ag fuireach ris.

23 Bí le air sírthubhal ag iarrúidh arain [gá radh] cait a bhfuil sé? ní a fhios aige go bhfuil lí: an dorchadas aige ar ball.

24 Do dhéana buidhreachd é goim eaglach é, bearruid siad buidh na aghaidh, amhuil Rígh ullamh chum catha.

25 Óir fuilidh sé a límh apach a aghaidh Dé, agus acairúighidh sé é sin a naghaidh a nuilechumhachduigh.

26 Ríoghaidh sé air a dhíomáil, at bholguibh tiugha a shíathadh.

27 Do bhrígh go bhfolchann sé a ghóis le na mbeathas, agus do ní colga méathuis air a bhleamúibh.

13 Má fhuirighim, si a nuigh mo thigh: do rinne mé mo thigh a ndorchadas.

14 A dubhairt mé ris an morgadh, is tú mathair: ris an bpeit, is tú mo mháthair, agus mo dheirbhíth.

15 Agus cáit a bhfuil anois mo dhóthchus? ar ion mo dhóthchus, cia chiféas é?

16 Rachuid siad síos go barradhuibh an luig, a nuair bhías ar eomhuighe lé chéile anna chriaidh.

C A I B. XVIII.

Ata Bildad ag cur nabbhar a leith Job. 5 ar ag teacht tar anera an drochdhúine.

A Nsin do fheagair Bildad an Subiteach, agus a dubhairt,

2 Cá fad bhías, suil chuirfios tusa críoch air bhríathruibh? comharthuigh, agus na dhiagh sin laibheorimne;

3 Cred si meastar sinne mar ainmhintidh, agus mhinneasta ann do radharca?

4 Srailluidh sé é fein iona fheirg: an streigfíthean an talamh ar do shonfa? agus an nithrochtar an charrac as a háit?

5 Afeadh, cuirfidhthean solus an drochdhúine ar, agus ní dhéadrochuidh drúthle a thineadh.

6 Bíidh an solus na dhorchadas iona thigh, agus cuirfíthean a choinneal as malle ris fein.

7 Dhéanfaighthean coiscéime a neirt cumhang, agus téilgfidh a chomhairle fein síos é.

8 Oir atá sé teilgte a lion le na choisuibh fein, agus atá sé ag siubhal air painter.

9 Glacfidh an painter é air shail, agus béaruidh an sladmhoir air.

10 Atá an painter léigte si na chomhairle anna talamh, trap na choinne anna tfighe.

11 Cuirfidh críothnighthe eagla air ar gach aontaóibh, agus cuirfid a muinighin a chos é.

12 Bíidh a neart ocrach, agus bíidh scrios réidh agá tháobh.

13 Cnaóifidh sin neart a chroicinn, eadhon cnaóifidh céaidghin an bháis a neart.

14 Tochaltar a dhóthchus amach as a thigh, agus béaruidh sin go Rígh na nuathbhás é.

15 Aitrebhoigh sé iona thigh do bhrígh nach leis fein é: croithfíthean ruibh ar a áitreabh.

16 Tiormochthar a fhréumha shíos, & gearrfíthean shias a bheangain amach.

17 Scriosfíthean a chuimhne as an talamh, agus ní bhfuighe sé ainm ar bith anna tfríid.

18 Dibéorthar ó sholus go dorchadas é, agus tairfíneochthar é as a tfríghal.

19 Ní bhíidh mac, nó mac mic aige a measc a dhúine, nó duine bío iona áitibh.

20 An drong thírfa na dhiagh beid

lin dáthbhás fa na lí, mar do bhí drong do chuaidh roimhe imreacht.

21 Go deimhin isé so áitreabbh an drochdhúine, agus isé so áit an té si nach áithid Dia.

C A I B. XIX.

Ata Job ag gabháil sólas de fein a eiseirighe ó mharbhuibh.

A Nsin do fheagair Job, agus a dubhairt, 2 Cá fad bheithi ag buidhne manma, & dom bhrileadh a crotchle lé bríathruibh?

3 Na deich náireisí do mharbhuibh mé: ní bhfuil náire oruibh go mharbhuibh sibh fein coimhidhthean dhamh.

4 Agus go deimhin a ccis go ndéan mé seachran, fanaidh mo sheachra a gam fein.

5 Mas deimhin go mórighthea fein am aghaidh, agus go tairfíthean am aghaidh mo mharbha:

6 Bíodh a shíos aguibh anois gur lé Dia do chláidh mé, agus do tháidh mé le na lion.

7 Féach, goirim na comhairt ar a ngeoir, ach ní cluintear mé: éighim go hard, ácht ní déantar breitheamhas ar bith.

8 Do dhruid sé sías mo shlighe nach bhféaduim imtheachd, agus do chuir é dorchachd am chasainibh.

9 Do nochd sé as mó gháir mé, agus rug sé an choróin dom cheann.

10 Do mhill sé mé ar gach áon talbh, agus dimthigh mé: agus do áithigh sé mo dhóthchus amhuil crann.

11 Do adhain sé mar an gcéad a dhioghaltas am aghaidh, agus meidh sé mé dhó fein mar a naimhe.

12 Tigid a bhuidhne a cionn a chéile, agus téobhuid sías a shlighe am aghaidh, agus tuingid tinncholl si gearr mo thighe.

13 Do chuir sé mo dheirbhíthe a bhfad uim, agus atáid mo luchd áitheanta thrid amach coimhigheach dhamh.

14 Do fhailligheadar mo luchd goil, & do dhearmadar mo chárde muinterdha mé.

15 Measuidh an drong áitreabbh am mo thigh, & mo chailígh mar choimhidhtheach mé: is oidhe mé an a radhar.

16 Do ghoir mé air mo theirbhíthe, agus níor fheagair sé mé: do athchuidh mé é lé mo bheul.

17 Atá maíil coimhidhtheach dom mhnaoi, má tá gur iarr mé a nneir chloinne mo chuipr fein.

18 Fós do tharcuinightheadar leinbh óga mé, déirigh mé, agus do labhrad am aghaidh.

19 Do fhuathuightheadar mo chuine díse uile mé: agus an drong do ghráduighios, dfrilleadar am aghaidh.

20 Do cheangail mo chuimha dom chroiceann agus dom fheoil, agus an ar ndul as malle re croicinn mharca.

21 Bíd

1. B'fhíor tréighe agáibh dhamh, bíodh
agáibh dhamh, ó mo chíreid :
2. Do bhíon lánm Dé rom.
3. Cred as a bhfuilife dom ingh-
le mar [do ní] Día, agus nach lór
lá mbeól ?
4. Uí, nach bhfuilid mo bhríathra
ann fíorbhá, uí, gan iad a celó
lá mbeól ?
5. Go mbeidís greanta lé peann iarúinn
ann fíor, a cearnuc go bráth.
6. An atá a fhios agam go mairionn
ann fíor, agus go fearfuidh sé an lá
deanach air an talamh.
7. Agus má tá go cecinnfidh [péit]
go tópa tair-éis mo chíreid, thairis
lá do chíre mé Día ann mbeól.
8. Mí fíon do chíreas ar mo shon
lá go ní neach oile, agus do chí-
re mé fíor : [má] gur leaghadar
ann fíor, a fíor leann.
9. An dób leoráid dhíbhle, Cred
a fíor mbeól dhí joghreim ?
10. Fíor eaglach roimbe an gcóir-
leann : ár do bheir an taiseceart pi-
na an chloidhimb [leis] chor go mbia a
fíoragáibh go bhfuil breitheamhnus ann.

C A I B. XX.

1. An tópa ag foillfingadh fíor do deireadh
an drochdhóine.
2. An fín do fhreagair Sophar an Na-
mteach, agus a dubhairt,
3. Ar a nódhóarfin do bheirid mo
fíoragáibh orum freagra, agus ar a
leann do nim deithnias.
4. Do chíala mé armáir mo fearnla,
agus do bheir spiorad mo thuigfiona
ann freagra.
5. Nach bhfuil a fhios go agadfa ri-
ann fíoragáibh an duine air an talamh.
6. Gu garr caithreim an drochdhóine,
agus pórachas an fhiachraibhthigh
nach bhfuil acht móiment ann ?
7. Má go néirghionn a oirdhearchú
fíor go na ceamailbh, agus go roith-
nionn a cheann n : néulla :
8. Thairisín rachuidh sé amugha go
leann, mar a fíalchar féin : déaruid an
leann do chonnairc é, Cáit a bhfuil sé ?
9. B'fhíor sé ar fíubhal amhuil aifling,
agus ní fíuightheor é, agus teithigh
a fíubhal bríongloir na hoidhebe.
10. Mar an gcéadna an tfaíl do chon-
nairc é, ní fíuightheor si ní fa mbó é, ní
mo amharchos a áit féin é ní fa mbó.
11. B'fhíor a chlann na boichd do
tair, & aifengaid a lámha a maoin.
12. Atá a chnámha lán do pheacadh-
aibh a éir, noch luighfios leis fíor ann-
fa chíridh.
13. Bíodh gur mílís leis oic ionsa
bheól, bíodh go bhfolchann sé fa na
théagaidh é ;
14. Bíodh go ccoiglionn sé é, agus
nach tréigíonn é, acht a choimheud
choidhebe a lár a charbaid :
15. Gáibheath iompóighídh ionsa innigh-

ibh, is domblas na naitheach nimbe ann é
15. Do fíuigh sé fíuightheor fíor, a-
agus fíuightheor sé a nios iad a ris :
teighfidh Día amach as a bhólg iad.
16. B'fhíor sé nimh na naitheach :
naitheach teanga a naitheir nimbe é.
17. Ní fíuightheor sé na haitheir, na
fíorha, na fíorhaín mbeala, agus ime.
18. An ní air fíor ar fíuightheor sé,
aifenguidh sé é, agus ní fíuightheor sé
fíor é, do réir a mhaoin bhiar an tai-
seag, agus ní dhéana sé gairdeachas ann.
19. Do bhrígh go ndéarma sé fíu-
ghadh, agus gur threig sé na boicht, do
bhrígh gur bhean fé amach ar eigeam
teagh nach é féin do thóg.
20. Go deimhin ní mhoitheochuidh sé
fíuightheor ionsa bhólg, ní thairthochuidh
sé don ní aga raibh dúil aige ann.
21. Ní fíuightheor éinní dá bhíadh :
uimeisín nach bíadh fáil ag sonduine re
na mhaoin.
22. A níomláine a thábhachta bíadh
fé a cearnuc : tairfídh lánm gach
nile dhrochdhóine air.
23. A nuair bhiar sé ar tí a bhólg
do lionadh, teighfidh Día fíorha a fíeir-
ge air, agus fearfuidh air é an fíorha
bhiar ag íthe.
24. Teighfidh sé roimbe a narm iar-
uinn, agus buailfidh an bodha cruaidhe
thrid é.
25. Atá sé tairringthe, agus thig sé
amach as an cearp, thig an chloidh-
eamh loinneardha amach as a dhom-
blas : atáid naithebhais air.
26. Bíadh a núile dhorchadhas ar na
fíorach ionsa áitbh seceideacha : loig-
fidh teine gan tseideadh é : is oic rachus
don té fíuightheor ann a thig.
27. Foillfíochuidh ceamh a éigceart, &
éireochuidh an talamh sías na aghaidh.
28. Deileochuidh bifeach a thighe
ris, agus imeochuidh [a mhaoin] fíeir-
chad a ló a fíeirge.
29. Áirí go cuid ronna an drochdhóine
ó Dhia, agus a noighreachd do chin-
neadh ó Dhia ábh.

C A I B. XXI.

Gu bfuil fíor, cuid ranna na ndrochdhóine
pailte ar an tfaogbalsa gu minic.
Acht do fhreagair fíor, agus a fíu-
ghairt.
2. B'fíor go dúthrachdach rem bhrí-
athra, agus bíodh go a nionad bhuir
núrghairdighthe.
3. Fuilingidh dhamhfa go labhrúinn,
agus tar éis mé do labhairt, déanuidh
magadh fíor.
4. Ar mo shonfa, an ré duine atáim
ag gearán ? achd dá mbeith sin mar-
fín, cred as a mbiath mo spiorad
buidheartha ?
5. Féuchuidh orumfa, agus bíodh
iongnadh oruibh, agus leagaidh bhuir
lámh air bhuir mbeól.
6. Eadhon a nuair chuimhnighim, a-
táim

maghaidh an tfoluis; ní bhfuil fíos a fligheadh aca, ní shanuid ann a chafaimh
14 An sealltach ag éirge leis an tfoluis, marbhuidh fé an bocht agus an tí air a mbionn riachdanus, agus ann fa noidheche bíd mar ghaduidh.

15 Bí síl a madhaltrannuigh mar an gcéadna ag feithiomh ris an maidin, ghá rídh, Ní fhaicfidh iontúil me : agus folchuigh fé a ghnáil.

16 Anfa dorchadus tochluid siad tré thugthibh, noch do chomharthugheadar dhoibh féin san lé : ní aithnighid an folus.

17 Oir bí an mhaidion dóibh fion amháil scáile an bháis : má aithnighionn ánduine iad, bíd a ccreathuibh scáile an bháis.

18 Luath é mar na huiscdeaduibh, is analluigh a chuid ronna ar an ttailmh : ní amhairceann fé flichthe na bhfineamh-nach.

19 Fuaduighidh tiormach agus teas na huiscdeadha fneachda : mar sin do ní a nuigh ris an ndroing do pheacuighas.

20 Dearmodfuidh an bhrú é, beathochuidh an phéist go milis air, ní cuimh-neochfadh ní fa mhó é, agus fiallfaigh-thear an tóic-mar chraon.

21 Bí fé go hóc ris an díosc nach beirionn, agus ní dhéanann maith don bhaintreabhugh.

22 Táirngidh fé mar an gcéadna an tumbachdach le na neart : éirghidh fé fias, agus ní bhia aoinneach daingionn as a mharthuin.

23 (Bíodh) gur tugadh dhó bheith a ndaingean, ar a mbi a fhuaimhneas : thairis sin bíd a fhuile ar a flichthibh fion.

24 Tógthar fias iad ar feadh tamuill, acht ní bhuidh ann, agus beirthior fíos iad : beirthior as a tflighe iad, mar a nuile dhuine oile, agus géarrthar amach iad mar cheannuibh déus ar bha.

25 Agus mun budh mairsin atá anois, cia dhéanas mifi bréagach, agus dhéanas mo ghlór beagluich.

C A I B. XXV.

Ata Bıldad ag foillfugbadh nach bhfuil duine ar bith fíorghlan a lathair Dhé.

AN sin do fhreagair Bıldad an Suhiteach, agus a dubhairt,

2 Ata tighearnus, agus eagla ionna fhochairfion, do ní fé fíothcháin iona áibh arda.

3 An bhfuil áiríomh ar bith air a fhuirghaibh ? agus cia air nach éirghionn a tholus ?

4 Ciondus maifeadh do dheantar duine ceart ag Dia ? nó cionnus fhéadus fé bheith glan, an té rugadh ó mhnáoi ?

5 Féuch cheana air an ngealuidh, agus ní dhealnuighionn fi : ní bhfuilid fós na réulta glan iona radharc.

6 Ca mhéid níos lugha ná sin an duine atá na phéist, agus mac an duine atá na phéist ?

C A I B. XXVI.

Admhall ar ghlicnis agus mbeirtheachda Dó

Acht do fhreagair Job, agus a dubhairt,

2 Ciondus do chuididh tús an té atá gan chumhachd ? ciondus fhábáil tá an lámh gan neart ?

3 Ciondus do chomhairligh tá atá gan chriondachd ? agus ciondus do fhoillfuidh tú go fairfing an ní mar atá ?

4 Cia ré ar labhair tá bráthra ? agus cia an spiorad tháinic uist ?

5 Cumthar neithe marbha ó chlois na nuigeadh, agus a fítreabhugh fé.

6 Atá ifrionn nochtaighthe iona fhiaghnuile, agus ní bhfuil folach ar aidhmhilleadh.

7 Sinidh fé an tuaisceart amach ar a náit fholuimh, agus crochuidh fé a tálamh ar neimhni.

8 Ceangluidh fé fias na huiscdeadha na a néulluibh tiugha, agus ní réubthar a néull fútha.

9 Congmhuidh fé ar ceil aghaidh a chathaoire, agus leathnuigh fé a néull air.

10 Do thimchioll fé na huiscdeadha té teorannuibh, nó go trí an lá agus a noidliche chum criche.

11 Criothnuighid postadha fíathia, agus bídh critheagla orra ré na ar-maire.

12 Roinnigh fé a nfaige le na chomhacht, agus fé na thuigfin buailidh fé thrid an tuaisbheach.

13 Do fciambhugh fé na neamha le na spiorad : fí a lámh do chum a náithe nimhe cam.

14 Féuch, is cuid dá flichthibh iad fí : acht cred i laghad na coda do chlos uadha ? acht cia fhéadus toirneach a chumhachd do thuigfin ?

C A I B. XXVII.

Ní ionann mar éirghas do na fíochibh le do na daoitibh fa dheigh.

Tuilleamh oile, do bhianaigh Job iona eifíomláir, agus a dubhairt,

2 Mar mhairios Dia, noch rug leis mo bbeirtheamhnus, agus an tuilechumhachdach noch do bhuidhir manam ;

3 An feadh bhias maná ionanná, & bhias spiorad Dé ann mo phollairibh ;

4 Ní laibheoruidh mo bheul arthóid, mo chanfas mo theanga mealltóireach ;

5 Nár léigidh Dia go ndéanuin fídh ceart, ní áthrochuidh mé miomláine uim.

6 Congmhui mionnraus go daingion, & ní léigfidh uim é : ní mhaifíochuidh mo chroidhe mé an fad bhias mé béu.

7 Bíodh mo námhuir mar an droch-dhuine, agus an té éirghios fias am aghaidh mar an ceiontach.

8 Oir cred é dóthchus a nuaicrathibh-thigh, matá gur tharbaidh fé ní, a nuair bheirios Dia a anam leis.

9 A néifídh Dia a chomhairc an tu thuxas buaidhreadh air ?

phádas an drochdhuine, málhaghte. CAIB. XXVIII. *Gliocas thar aithne nádardha.*

10 An cuirfe sé a dháil, ann fa mhachadhach? an ngoirfidh sé a málhaghte air Dbia?

11 Málhaghte mál sibh maille re lúmh an ní atá ag a málchumhachtach, a chéileann é?

12 Fíochadh, do chonncabhair féin é, málhaghte cred as a bhfuilte marfo dhuine go haidhe.

13 An b' cuid ronna an drochdhuine é Dia, agus oighreachd luchd a nfoirde, noch do gheabbuid siad ó málchumhachtach.

14 Mál bhíonn a chlann ar líonadh, a chéileann an chloidhimh, agus ní bhíodhar a fíochradh le harán.

15 An drong mhairfios ádha, adhlachar anfa bhás iad: agus ní ghluil a bháistreabhacha.

16 Bhí go gcríachadh sé suas airgid mar an luiththead, agus go ngléadh sé éadach mar an lathuigh;

17 Is féidir go ngléasadh seisiún é, an ní an tionsaíoch chuirfios uime é, agus an nembhíontach roinnfios an tairid.

18 Cairidh sé a thigh suas mar mál chríon, agus mar an mboith do a an tiodhaire.

19 Luighidh an duine faidhbhir síos, an ní chruinneochthair é, foscuidh sé a bhá, agus ní bhfuil sé ann.

20 Glacaidh crítheagal greim air mál uiceadha, gadaidh fíorim as é an noidhe.

21 Beiridh an gháoth a noir lé é, an nuidhídh sé, agus ambuail anfa domhain as a áit é.

22 Oir caithfidh (Dia) air, agus ní chomhídh sé é, budh mian leis teith-chúis a lúmh.

23 Bhídh daóine a mbasa fa chéile aine, agus fígidh amach as a áit é.

CAIB. XXVIII.

Go ngléadh tuigse Dé a neitibh nádardha.

1 Dóimhin go bhfuil mianach ag a mairíod, agus áit ag a nóir mar a luighid siad é.

2 Beantar tarann as an tialamh, agus luighidh prás as an chloich.

3 Comhídh duine críoch don dorchadha, agus fíonaidh amach a nuile iomláine: clocha an dorchadais, agus scaile an bháis.

4 Brídh an tuile amach ó náitreabhachadon na huiceadha dearmuid-thar an chois: do tiormuighthead suas iad, do mthigheadar ó na dáoinibh.

5 Ar son na talman, is as thigh an tarann, agus fíoi sin iompoighthead siad mar do bhíath teine.

6 Níad a chlocha áit na saphir, agus ní luighthead oir ann.

7 Atá casán nach bhfuil a fhios ag son ar bith, agus nach bhfacuidh súil a nár,

8 Níor shaltradar coiléin an leomhain air, níor ghabh an leomhan borb lúmh ris.

9 Cuirigh sé a lámh amach air an earruic; iompoighidh bun ós cionn na fíleibhte as a bhféumhuibh.

10 Gearruidh sé aibhne amach a measc na cearrac, agus do chí a sháil gach éinní mórluigh.

11 Ceangluidh sé na haibhne gan tuilughadh thairis, agus an ní bhíos a bhfolach, do bheir sé amach é chum solais.

12 Acht cáit a bhfaghtar críonacht? agus cáit a bhfuil ionad na tuigfiona?

13 Ní bhfuil fíos a luáigh sin ag duine, agus ní mó do gheibhthear a ccrích na mbéa í.

14 A deir an taigéan, ní bhfuil sí ionannfa: agus a deir a nfaige, Ní bhfuil sí am fhochairfí.

15 Ní héidir a fagháil ar ór, ní mó thiomheofar airgid ar son a luacha.

16 Ní héidir a meas lé hór Ophir, leis an óinix mórluigh, nó leis a Saphir:

17 Ní fhéadan an tór nó an croistal a comhmóradh, agus ní bhía a malairt ar fheuduibh dóir fínealta.

18 Ní tuághthead thar croibhél, nó thar phéarlúibh: oir atá luach na críonnachda ós cionn na ccleoh mbuadha.

19 Ní coimhmeas ré Topas na Heitiópe í, ní mó comhthromar í le hór fíorghlan.

20 Cáit maifeadh as a ttig an chríonacht? agus cáit a bhfuil ionad na tuigfiona?

21 O tharla a bhfolach í ar sháilbh a nuile dhúine béo; agus ar na cong-mháil a bhfolach ó cunúibh a náir.

22 A deir an taidhmíleadh agus an bás, do chúalamar a tairuighbháil sin lé ar gcláifuibh.

23 Tuigidh Dia a fílighe sin, agus atá fíos a haite aige:

24 Oir féuchuidh sé go himlíbh an domhuin, agus do chí sé faoi neamh go hiomlán,

25 Do dhéanamh an chomhthruim do na gaothaibh agus comhthromuigh sé na huiceadha le míosúr.

26 A nuair do rinne sé órdughadh do nfearthuinn, agus fílighe do thein-tigh na tórnighe.

27 Ann sin do chonnaire sé í, agus dfoillsigh sé í, dullmhuigh sé í, do fíon sé fíos amach í:

28 Agus a dubhairt sé ris an nduine, Ambairc, eagla an Tighearna, sí sin an chríonnacht, agus oir do fheachna, is tuigfí sin.

CAIB. XXIX.

Jób a nínne oirdheirc.

Tuileamh fíos, do lean Jób air a shamhlughadh agus a dubhairt.

2 Uch, gan mé mar do bhádh an-fín miosuibh do chuaidh thorun, amhuil na láithe ar dháin Día mé.

3 A nuair do dhéaluigh a choinneal ar mo cheann, agus a nuair do shiubhail mé thrid a ndorchadas le na sholas:

4 Mar do bhi mé a liethibh móige, a nuair do bhi seicéid Dé ar mo pháillán.

5 A nuair do bhi an tuisleachmachdach fós maille riom, a nuair do bhádar mo chlann am thimchioll:

6 A nuair do nigh mé mo choicéime le him, agus do dhóirt an charrac amach frotha ola dhamh:

7 A nuair do chuaidh mé amach chum an gheata thrid an ceathruigh, a nuair do ghléuláinn mo shuidheachan anna ftríid.

8 Do chuidís na daoine óga mé, agus dfoichaidís iad féin: agus do éirheadh an tairluigh, agus do sheafadh sias.

9 Do chuaidís na prionnsaí fíán re na ccaint, agus do chuaidís a lámh air a mbéul.

10 Do éisdís na huaisle, agus do bhíodh a tteanga ceangailte ann a ccarbad.

11 A nuair do chluineadh an chléas mé, annsin do beannoigheadh si mé, agus a nuair do chífodh an tsíu mé, do chuireadh si fíadhuaisí fíom.

12 Do bhrigh go síoruinn an bocht do éigheadh, agus an dílleachda, & an té nach bíodh son aige do tháirthochadh é.

13 Do thigeadh beannachd an té do bhi réidh chum báis orun, agus do thógbháinn eoidhe na baintreabhuigh chum abhrán do gabháil le luathghair.

14 Do chuair mé lonnraos orun, agus deudúigh fé mé: do bhi mo bhreitheamhnús amhail róba agus diadem.

15 Do bhi mé am shuíibh ag an ndall, agus do budh cosa don bhacach mé.

16 Do bhi mé am athair ag an mbocht: agus do síonmáin amach an chléas nach bíodh a síos agam.

17 Agus do bhrínná gíall an droch-dhúine, agus do tharruinginn a néadail as a shiacluibh.

18 Annsin a dúbhairt mé, Do gheabha mé bás ann mo nead, agus méideochuaidh mé mo láethe amhuil gáineamh.

19 Do leathmoigheadh mo shreamp amach láimh ris na huicheadhoibh, agus do luigh an drucht air feadh na hoidhche air mo bheangán:

20 Do bhi mo ghloir úr jonnam & do hathnuigheadh mo bhotha ann mo láimh.

21 Do bheidís daoine éisteach damh, agus do sheithedís orun, agus do ndia rún air mo chomhairle.

22 Tar éis mo bhriathar ní láthradís a ris, agus do shileadh mo ghloir orra:

23 Do bhdís ag fáil riom, mar do bheidís air shearthuinn, agus dfoichaidís a mbéul go fairsing, amhail a ccoinne na fearthanna deighnóigh.

24 Dá mbéin ag gairidhe fíán, chreidfidh mé, agus níor threaghas fíol solus mo ghraife.

25 Do thogh mé amach a sílthe, do shuigh mé mar cheamfort, am do comhnuigh mé mar Rígh amháin, mar áon chobhruighis na dóireann.

C A I B. XXX.

Jób a nímbe sírlé.

Acht anois an drong is ága a mísi, atáid ag magadh orun, ar tharcuineach leam a nímbe do shuighinghadh a bhfochair mairbh mo threuda.

1 Crod cheana dá bhfochair neart a láimh dhamh, soch fíán chuaidh a náois fhoirte a magha.

2 Tre riachdanús agus ghorta a bhádar uigheach: ag teithóibh fa bhfíach fa naimsr do chuaidh thar uigheach síamhuil.

3 Noch do ghearradh a níg míocheaín láimh ris na críobhach, ag fréumha júdiper mar bhíadh.

4 Do díbreadh amach iad ó bhádh meaf daoine, (do éigheadar na ndígh amhuil a ndígh gáidigh.)

5 Chum sítreabhadh a fíadhuaisí na ngleann, a nuamhuibh talmaíochas anna cairgibh.

6 A meaf na ndólan do léradhár fí na neantéiguibh do chruingheadar a bhfochair a chéile.

7 Do bhádar na ccolánn amadín, fa na ccolánn daoine gan ainn ar bith: do budh meaf iad ná an chríidh.

8 Agus a nois fa mísi fa ábhar doibh, is mé a bhfochair meaf.

9 Dfuaithuigheadar mé, teitid siad a bhfad uaim, ní choiglid gabháil do sheilighibh am éadan.

10 Do bhrigh gur fíad (Día) mo shlabhradh, agus gur bhíadhár fé mé, do léigeadar fós an fíán fíadte ríomh.

11 Eiríid mé hógáinigh dom láimh dheis, fráilid siad mo chofa uaim, agus tógbháid fías ann aghaidh sílthe a naidhmhuile fíán.

12 Millid siad mo chéann, tuirid siad mairdeise ainn: haghaidh, gan cuightheadar ar bith aca.

13 Tangad ar orun amhail brídh a fíech fíorleathan: anna dóla thagad ar mair a chéile orun.

14 Do hiompoigheadh uairbhús orun: do níd toruigheadh air manam mar an ngaith: agus imthighidh mo shóis uaim mar néul.

15 Agus a nois atá manam ar na dhórtadh amach orun: do ghlacadar láethe a namhghair preim dhom.

16 Atáid mo chnámha ar na tiolladh jonnam a naimsr na hoidhche: agus ní ghlacuid méitheach síamhuil.

17 Le méid chumhachd (meafaint) atá méadach ar na áthruadh: ceagluigh fé timchioll mé mar choiléir mo chofa.

Do theall fí mé fan laithigh,
agus gur coimhneil mé re pader, agus re

Tháinig chugadfa, agus ní chluin
é: fíadfa fíad, agus ní bhí beann

Tháinig tú go siochmhar chu-
ga: lú lúmh lúdir chuireas tú thú

Tógadh tú fíad mé chum na
híde: do bheir tú orum marcuigh-

Óir atá a fhios agam go mbéara
do chum bús mé, agus an tteagh do

Acht cheana, ní fhíndhí sé a
lúmh chum na huáighe, matá go

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

10 Anfin meiliodh mo bhean do
 neach oile, agus cromaidis daoine oile
 fíos uirre.

11 Oir is coir ghránna í, fíos is
 éigceart é ré smachdughadh do na
 breitheamhuibh.

12 Oir is teine sin loigios chum
 scríofa, agus dó thochladh amach mo
 bhífeach uile.

13 Má tharcuifigh mé cúis móglach,
 nó mo bhanóglach, a nuair do chrion-
 chanadar riom:

14 Cred oile do dhéanuin a nuair
 déireadh: Dia fíad? agus a nuair
 dfeuchadh sé, cred fhreagoruin dó?

15 Nach é an té do rinne míf annfa
 mbroinn, do rinne eifion? agus nach
 áon do chum sinn annfa mbroinn?

16 Má chonnuimh mé na boicht ó
 na toil, nó má thag mé ar sháil na
 baintreabhuigh failligh:

17 Nó má dith mé mo ghreim liom
 fein am áonar, agus nár ithiodar na
 dílleachduigh dhe:

18 (Oir óm óige do bhí sé gha tha-
 bhairt suas am shochair amhuil agá
 athair: agus do thréorugh mé íse ó
 bhroinn mo mhathar.)

19 Dá bhfaicinn ánduine ag dul a
 megha do dhíth éaduigh, nó bocht as
 bith gan sholach:

20 Mun ar bheannuighedar a lea-
 rach mé, agus mun ar téigheadh é lé
 lomradh mo chíorach:

21 Má thóg mé mo lámh suas a na-
 ghaidh an dílleachda, a nuair do chon-
 nair mé mo chugnamh annfa gheata:

22 Anfin tuiteadh mo rígh ó chlar
 mo ghálan, agus brítear mo lámh as
 a cnáimh.

23 Oir do b uáthbhás damhsa diogh-
 altas ó Dhia, agus do bhrigh a áirde
 níor shéud mé a shuíang.

24 Má chuir mé mo dhóigh a nór,
 nó má dubhairt mé ris a nór fhineulta,
 is tú mo dhóichus:

25 Má luathghair mé do bhrigh gur
 mhór mo shaidhbhrí, agus do bhrigh
 go bhfuair mo lámh morán:

26 Má dfeuch mé air an ngréin a
 nuair do dhéanugh sí, nó air an ngea-
 laidh ag glófachd a foillse:

27 Agus gur bhroisighheadh mo
 chroidhe ós ísiol, nó gur phógh mo bhéul
 mo lámh:

28 Dob éigceart í mar an gcéadna
 ré dhioghailt don bhreithiomh: oir do
 shéanuin an Dia atá shuas.

29 Má gháirdigh mé ar son mille
 an té ler bhfaith mé, nó má thóg mé
 mé fein suas a nuair tháinig oile
 chuige:

30 (Ní mó do léig mé dom bhéul
 peacughadh, ag ordughadh mallacht da
 anur.)

31 Muna ndubhradar muintir mo
 thighe; Urb, gan agione dá shéil, ní
 shéadmaoid bheith láilleach.

32 Níor

C A I B. XXXI.

Do theall fí mé fan laithigh,
agus gur coimhneil mé re pader, agus re

Tháinig chugadfa, agus ní chluin
é: fíadfa fíad, agus ní bhí beann

Tháinig tú go siochmhar chu-
ga: lú lúmh lúdir chuireas tú thú

Tógadh tú fíad mé chum na
híde: do bheir tú orum marcuigh-

Óir atá a fhios agam go mbéara
do chum bús mé, agus an tteagh do

Acht cheana, ní fhíndhí sé a
lúmh chum na huáighe, matá go

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

A nendh nach ar chaoin míf ar
lúmh sé do bhí a mbuidhreach?

32 Níor luigh an coimhigtheach anna tíraid, nar fíoguil mífí mo dhoirfe do noidhe.

33 Má d'fíolúigh mé mo sháruithe mar Adhamh, ag ceilt mo pheacuidh ann mo bhrollach:

34 An raibh eagla oram roimhe iomad mór [daoine], nó nar uamhnuigh tarcuifne muintear mé, as a raibh mé am thocht, agus nach deachuidh mé amach as dorus?

35 Uch, nach bhfreagrann éon mé, féuch, si mo thoil go bhfreagradh an tuilechumhachtach mé, & go scriobhadh aneascara leabhar.

36 Go deimhin do ghlacluinn ar mo ghealuinn é, agus do cheingeoluinn diom é mar choróin.

37 D'fóillíochuinn dó uibhir mo choifceime, mar phrionnsa do rachuiun a ngar dhó.

38 Má chomhaircinn mé dháithche an aghaidh, nó fós go nguifid a betrighe.

39 Má dith mé a toradh sin gan airgid, nó má thug mé ar a sealbhuidhibh a mbeatha do chaill.

40 Fásadh fíoghbhannín a nait chruithneachd, agus cogal a nait éorna. Do críochnuightheadh briathra Job.

C A I B. XXXII.

Labhair Elihu do Job ar da bheir carad.

1 Mar sin dó choiceadar an triur fí do fhreagra Job, do bhrigh go raibh sé ionnraic iona tháibhibh féin.

2 Ann sin do hadhnadh fearg Elihu mhic barachel, an Bústeach, do chineul Ram: a naghaidh lób do hadhnadh a fhearg, do bhrigh gur fhirénuigh sé é féin tar Dhia.

3 Mar an ecéadna a naghaidh a shuir carad do hadhnadh a fhearg, do bhrigh nach bhfuiradar freagra air bith, agus thairis sin gur dhamnuigh-eadar lób.

4 Anois do bhi Elihu ag feithiomh nó go labhradh lób: do bhrigh gur shine iadain ná é.

5 A nuair do chonnaire Elihu nach raibh freagra ar bith a mbéul an trí-ri, ann sin do hadhnadh a fhearg.

6 Agus do fhreagair Elihu mhic Barachel an Bústeach, agus a dubhairt, Atáimís óg, agus sibhle ro shean, uime sin do bhi mé ro eaglach, agus níor tug a neagla dhamh mo bharamhuil d'fóillíughadh dhaoibh.

7 A dubhairt mé go laibheoraidís lá-ethe, agus go máinfidís iomad bliadhan, eagna.

8 Acht atá spiorad san duine, agus do bheir anal a nuilechumhachtuigh tuigle dhóibh.

9 Ni bíid na daoine móra a gcomh- sandhe críonna; ní mo thuigid na sean- síorgh breitheamhna.

10 Ulfesin a dubhairt mé, éiligh domh, taspéanuidh mé méntiun féin.

11 Féuchaidh, d'fian mé ré bhuir m'athruibhle; thug mé cólas da bhuir m'fúnaibh, an feadh do spiomhair eméa déaradh sibh.

12 Do fheith mé fós oruith, ag féuch, ní raibh éon agaibh do chéil lób, ní thug freagra air a bhriathra:

13 Deagla go naibeoradh sibh: sw- amaine amach eagna: Dia tháibhibh síos é, ní duine.

14 Anois níor d'bhígh sé a bhriathra am aghaidhsí; ní mo fhreagorú mé é lé bhuir mbriathraibh.

15 Do bhadar ar críochnuightheadh níor fhreagradar ní si mhó; do fí- readar do labhairt.

16 A nuair do fheith mé (oir níor labhradarán, agus do thodad, ag níor fhreagradar ní si mhó).

17 [A dubhairt mífí] freagoraidh mé fós mo chuid féin, taspéan mé mo bharamhuil mar an gcéadna.

18 Oir atáim lán do bhriathraibh, coimhegnigh an spiorad atá a sligh é- nnam, mé.

19 Féuch, atá mo bholg amháil fíon ag nach bi géothaire, atá sé réidh chun briste amhuil buideala nuadha.

20 Laibheora mé, ionduis go bháighe mé fionnfhuaradh: fóigéala mé mo héul, agus freagora mé.

21 Na ghabhuim chugam, larruim dathchuinge ort, pearfa, sonduime, narab mó bhéarú mé garm spleadhach do dhuine.

22 Oir ní fheidir mé tiocail spleadh- cha do thabhairt uaim, [da ndéanam sin] is géarr do bhíadh mo cruthaigh- theoir dom b'ceith as.

C A I B. XXXIII.

Labhair Elihu ré Job arson a roddheala. 14 & a d'fhuair sé air, aithreachas do dhéanam.

1 Uime sin, a lób, larruim dathchuinge ort, éist rem chomhbriathraibh, agus cluin mo bhriathra uile.

2 Féuch, anois d'fócuil mé mo bheul, do labhair mo theanga ann mo char- bad.

3 Laibheoraid mé bhriathra m'ionn- dhreach, agus mo bheul cólas go glan.

4 Spiorad Dé do rinne mé, agus anil a nuilechumhachduigh thug anam ionnam.

5 Mas éidir leachd mo fhreagra, cuir do bhriathra a nórdugh as mo choine, seas sías.

6 Féuch, atáim do réir hiarratais a nait Dé, atáim fós ar mo chumadh a- mach as an críaidh.

7 Féuch, ní dhéana muathbhas thula eaglach, ní mé bhias mo lámh trom ort.

8 Go deimhin do labhair tú ann mé- teachd, agus do chuala mé guth do bhri- athar, [gha rádh.]

9 Atáim glan gan choir, atáim nemh- chiontach, ní mó atá éiceart io- nnam.

Gu bhfuil Dia ceart san uile neithe do ní fí.

Tuilleamh oile, do fhreagair Elia, agus a dubhairt,

1 Eistigh mo bhríathrafa, a dhaoine crionna, agus tugaidh eisteachd dhamh a luchd aga bhfuil an tólos.

3 Oir dearbhuigh an chluas bríathra, mar bhlaifios an béul biadh.

4 Toghmaid dháinn féin breitheamhnus: biodh a fhios agnina cadruinn féin cred an ní is maith.

5 Oir a dubhairt Job, atáim ionnuic, rug Dia mo bheirtheamhnus leis.

6 A ndéanninn bréag a naghaidh mo cheirt? atá mo chneadh dólleighe gan chionnta.

7 Cía an duine atá coimuil re Job, noch ibheas suas magadh amhuil uilge?

8 Noch imthighios a cuideachda na druinge oibrighios éagceart, & shiubhluighios lé drochdhaoinibh.

9 Oir a dubhairt fé, Ní dhéanann tarbha ar bith do dhúine, dúil do bheith aige a Nda.

10 Ar a nadhbarfin, éistigh riomsa, sibhí a dhaoine tuigfionacha; go ma fada bhias ó Dhia (go ndéanadh fé) oile, agus ó tuilleamhachdach, (go ndéanadh fé) éagceart.

11 Oir aiscoghar don duine a obair féin, agus do bhéara air gach aonduine go bhfuighe do réir a shliogheach.

12 Fós is dearbh nach déana Dia go hóc, ní mó mhíllios an tuilleamhachdach breitheamhnus.

13 Cía chuir córam air san tgalamh? nó cía shuighidh an domhan uile?

14 Má shuighionn fé a chroidhe ar dhúine, má chruinnighionn fé chuide féin a fórad, agus a anáil.

15 Daghbhaghaidh fé a nulle fheoil le chéile, agus sílaidh an duine a ris chum luathrigh.

16 Má atá tuigfe agad a nois, chuin fí éist ré guth mo bhriathar fa.

17 An ndéana an té shuathnighios ceart, fíachdarínachd? agus a ndaim-neochuidh tusa an té is roicheirt?

18 A níomchubhuigh a rádh re Righ, Atá tusa go hóc? agus ré prionnsadhuibh, Atáthaí neimhdhaidha?

19 Ca mbéad ní is lugha ris an té nach cuirionn suim a bpearannuigh na bprionnsadh, agus nach meafann an fíadhbhir ní is mó na an beocht? oir is iad uile oibreach a lámh.

20 Do gheabhuid bás a móiment, agus buidheorthar na daoine san meadhon oileche, agus rachaid as, agus béarthar an neartmar as gan lámh.

21 Oir atáid a sháile ar shliogheach an duine, agus do chí fé a imtheachda uile.

22 Ní bhfuil dorchadas nó fáile bái,

10 Féach, do gheibh seifion cuifionna am aghaidh, do mheas fé mar a

11 Cuiridh fé mo chofa annfa cheap, combarthugh fé mo chafáin uile.

12 Féach, annfa ní bhfuil tú ceart: freigora mísi thú, gur mó Dia ná dhúine.

13 Cred as a seafann tusa na aghaidh? oir ní thugann fé cunntas a níomchúis dá chafáibh.

14 Oir labhruidh Dia agnús, fós fí dhó, aed ní thabhair duine dá aire é.

15 A naiting, a bhíis na hoidheche, a mair thuitios codladh trom ar dháoinibh, a néultartugh air an leabuidh.

16 Ann sin fíochuidh fé clúafa na ndaíne, agus fíochuidh fé a tteagais.

17 Chor go tairrecongaidh fé duine ó an thriall, agus go bhíoleochadh fé labhar ar dhúine.

18 Congmhaidh fé a anum ar ais ón pholl, agus a bheatha ó thuitim leis an cneamh.

19 Amachdnighthear fós lé péin air a leamh é, agus iomad a chnámh lé (péin) laidir.

20 Iondu go bhfuathuighionn a bheathas aia, & a anum biadh deagbhlafta.

21 Cnóítear a fheoil de, nach bí sí re fíicín: agus a chnámha nach facann, fíicid amach.

22 Tairringidh a anum a bhíogus do muidh, agus a bheatha do na mílteoiribh.

23 Má bhíonn teachdaire na fhochair, fíricitúil, ion a meafí mhíle, do thairreandh a cheart do dhúine:

24 Ansin ní fé gráimhuil dó, agus a éir fé, fíor é ar dhul fíor annfa pholl, fíor mísi fíaghladh as.

25 Bíidh a fheoil ní is úire na fíol leinibh, sílaidh fé ar líethibh a ígíachda.

26 Goidhídh fé Dia, agus bí a fadh-bhech dhó, agus do chídh fé a ghnúis malle re gírdachus: oir oitíochuidh fé ris an ndúine a ionnracus.

27 Féachuidh fé ar na daoinibh, agus ní deir aonduine, Do pheacuidh mé, agus do chuir mé an ceart ar ecúil, agus a dhéarna tarbha dhamh;

28 Síorídh fé a anum ar dhul aon pholl, agus do chídh a anum an fíoh.

29 Féach, oibrighidh Dia na neithesíle go minic ris an ndúine,

30 Do thabhairt a anum ar ais ón pholl, do thabhairt soluis dó lé foille na mbéa.

31 Tabhair aire go maith, ó a Iób, éist riomsa, bí ad thoedh, agus laibhéora mísi.

32 Má atá éainn agad ré a rádh, freagair mísi: labhair, oir is mian liom do ghlanadh.

33 Mun a bhfuil, éist riomsa, bí ad thoedh, agus máinídh mísi eagna dhuit,

Féach,

báis, mar a bhfeadfaidís oibrighthe na béaccóra iad féin díolach.

23 Oir ní leacfaidís fé ar an nduine ní is mó ná ceart, as a rachadh fé a mbreitheamhna ré Dia.

24 Brífidh fé a mbliodhuibh daíne cumnachdacha gan áiríomh, agus cuirfidh fé daíne oile iona náit.

25 Ar a naghaidh arís atá fíos a noibreacha aige, agus iompoighidh fé bun oícion iad ian noidbhe, ionduis go scríofar iad.

26 Buailidh fé iad mar dhrochdhaóibh a radharc shoilléir dhaoine oile.

27 Do bhrígh gur shílleadar ar a maís iadhaí, agus ní chuireadar fúim a nion dá shílghath.

28 Ionduis go ttagaid ar chomhairc na mbócht teacht chéile, agus do chluin fé díghceamh na ttríaghán.

29 A nuair do bheir fé fúimhíonias iad, cia f'fhéadas annsin buaidhreach do dhéanamh? a nuair f'fhóichus fé a aghaidh, annsin cia f'fhéadas amharc air? anís a naghaidh cinidh é, nó a naghaidh éandaine amháil.

30 Go nach riaghlochaídh fear a nfuair-chúibhídh, deapla go agfadhthaoi na daíone a bpanall.

31 Go deimhin is ionchubhídh a rídh ré Dia, Dúlaing mé (sinachdughadh,) ní chiontochuidh mé níos mó.

32 An ní nach bfuáim, méine dhámh é; má rinne mé áicceart, ní dhéanad níos mó.

33 An do réir do tholléirí budh cóir an ní bheith? do bhéara fé a imidh-eachd uadh, má dhúitann tú é, nó má bheirionn tú do rogha é, agus ní mísi: uime fin labhair an ní is fíos duit.

34 Inaifidís daíne tuigíonacha dhámh & éisteadh duine críona nion.

35 Do labhair Job gan éolas, & do bhídar a bhríathra gan chríonacht.

36 Ifi mo thóil Job do theaslaghadh go deireadh, do bhrígh a fhuargartha ar fós na ndaíne críonatach.

37 Oir cuirfidh fé mairaghuil a cceann a pheacuidh, buailidh fé a bhaia ar meall, agus méadaighidh fé a bhríathra a naghaidh Dé.

C A I B. XXXV.

Gurb toirmíse ar eiseadhb fúgabail o Dia a nam gearán, nírachaidh creidimh.

DO labhair Eilíu náileamh oile, agus a dubhairt,

2 An faoilíonn msa fós do bheith ceart, mar a deir tú, is mó mionnra-nis ná ionnracus Dé?

3 Oir a dubhairt tú, créd an tarbha do bheith dhuití, agus créd an fochar do bheith dhámhla (má glantar mé) om pheacadh?

4 Freagoruidh mísi thú, agus do chompannigh maille riot.

5 Féach ar na neamhuibh, agus faic, agus amhairc na néalla is áirde ná sin,

6 Má pheacúighionn tú, créd dá ní tú na aghaidhion? nó má méadúightheard do sháruighthe, créd do ní tá áiríon?

7 Má bhíonn tá síreunta, créd do bheir tá dhéfan, nó créd ghlacú fé as do láimh?

8 Féaduidh hurchoid duine mar dá féin do ghortughadh, agus féaduidh híonnracus fochar do dhéanamh a mhac an duine.

9 Do bhrígh ionaid sáruighthe, do bheirid ar an ndruing ar a haghaidh, comhairc do dhéanamh: éirídh go hion do bhrígh láimhe an chumnachd.

10 Acht ní abair áoinneach, Cú a bhfuil Dia mo chruthúightheard, noch do bheir dánta iad sin noidbhe?

11 Noch theagúificis fínn ní a nd ní beathuigh na talman, agus do ní níos críona fínn ná éanlaith nion.

12 Ann sin comhaircíd siad (acht ní fhuargartha áoinneach) do bhrígh uabhair na ndrochdhaóineidh.

13 Go dearbhtá ní éistidh Dia re díomhaóineas, ní mó bhias meas ag a nuilechumhachdach air.

14 Máta go nabair tú, Ní f'fhóich tú é, thairis fínn atá breitheamh-ionna f'hiadhnuise: uimefin bíodh díghceamh agad é.

15 Acht anois do bhrígh nach msa fínn atá, tháinir fé air cuirt iona f'beirg, gidheadh ní haithnid défan fínn a riachdanus mór.

16 Ar a naghaidh arís f'fóichidh Job a bhfuil go díomhaóin: fóiríonadh fé bríathra gan éolas.

C A I B. XXXVI.

Gurb toirmíse ar ionda bannachd o Dia, peacadh an duine.

DO chuadh Eilíu fós air a aghaidh, agus a dubhairt.

2 Fulaing dhámh beagín, agus tair-beanuidh mé dhuit go bhfuil ní agam fós ré a rídh a ttaobh Dé.

3 Do bhéara mé méolus as ionduis, agus cuirfidh mé ceart a leith mo chruthúighthearda.

4 Oir go sírinneach, ní bhéid mo bhríathra bréagach, an té atá ionduis a néolus atá fé maille riot.

5 Féach, atá Dia cumhachtach, agus ní tharcuifíghionn fé áoinneach: atá fé cumhachtach a ceart, agus a críonacht.

6 Ní chomhnann fé beatha an drochduine; acht do bheir fé ceart don bhocht.

7 Ní thairngíonn fé a sháile ó ní réun: acht bíd siad a bhfochar Ríogh annsa chathaoir ríoghda; fós daingnigh fé iad go bráth, agus arduightheard iad.

8 Agus má bhídh siad ceangailte a ngeimhlibh, agus da ccomgbail a bhríathraibh na haindeise:

Die der die flogbaintsch. CAIB. XVI, XVII. Die der die flogbaintsch.

9 Ansin tabeannadh fé a nobair, a-
 -w a fairsihte iona ndeachadar tar
 siódh: ...

10 Oidhdeán le fós a cúlraí chomh
ghnóthas, agus aithneoidh le dhíobh
leith ó chéile.

11 Ma umhlaighid agus foghnaimh
a, crithid a liethe a forus, agus a
aithne a hia.

is Acht muna nambhlaighid siad,
nuil leis an ccolaidhiomh, & do ghe-
nail his gan colat.

13 Ach na h-àrdràibhithigh a ccoir-
de, crìachaid Tiad fearg suas: nu' eighid
fàid a' mair dheangus fè fad.

14 Do gheabruid bás fán níos óige
gus a mbeatha a meall na ndaoine
móir.

17 Fathmáidh é anocht iona
sua, agus fíneadh é a cúlfa a

is dá n-é sin dáthrochnaigh fé thu-
leas an cumhach go hionad shairling.
mar sin bhí an cumhach ar bith, agus

17 Ach do choimhion tufa breath

17 Adh do dhóimhinn tula breath
má dhóimhinn; do rug breathamhainn
aga ceat greim ort.
18 Do bhígh go bhfuil fearg [riot].

18. Do bhragh go bhfuil fearg (riot),
níl náire nach béaradh é leis thu
reabhadh: amfian ní tháirfa fuas
dóir mar thá.

19 An mbia beann aige air do fhaidh-
neas? n'bhaidh, nó air ór, nó air a
n'bhaidh peirt.

20. Ná fí a noidhe, a nuair ghearr-
tar dóine amach iona náit.

21 Tabhair faire, na cuir do abail a
sàignt: oir do thogh tú fo thail
Imachaidh.

22 Fách, árdúighidh Dia lé na neart
 támbainis mar é?

23 Cú chuir a fhlighe dhachaibh air
 fíde fheadus a rídh, doibrigh tú éalg

24. Cúimhnigh a obair do mhórhughadh
rach do chéad na daicne.

25 Féidigh gach ánduine flú
áirín, féidigh duine a fhaicfin a
bheith gach.

a' Faoch, a' Dia mór, agus n
 fheadaínné cía hé, & ní mó is éidí
 le mbeo a bhfadhan dfagháil.

27 Oir do ní fé na braoin uisce, beag
dúitid liad a n-óas searthuinn do réi
a cois.

28 Noch Thilid na néulla, agu
dhéird ar dhaine go lionmhair.
29 An bfiadann fos aoinneach leath

39 An bfeadann fós aoinneach leath
meadh na néill do thuitfin, nó fuaim
a thabearnaicil?

30 Foch, leathnuighidh sé a fhola
air fin, agus folchuidh sé iochdar na
fuirge.

31 Oir is léo sin bheirios fé breith
cambas air na daoinibh do bheir biadh
sábh go lionmhar.

32 Lé na limbuibh fhocus fé an folc,
cuirigh fé dhachaibh air gan déalrughadh
(leis an néall) thig eatorra.

33 Taisbeanadh sé a fhaoinn d'ádhobh fin, a nairneis fós a ttaobh an neithe theid suas.

C A I B. XXXVII.

Gu bhfaill cuimhachta, is $\heartsuit$ glionus De,
dostradaighe.

UIme fo mar an gcéadna creath-
nigh mo chroílbe, agus do cor-
ruightheadh as a síl é.

2. Rist go friochnamhach fuáim a ghotha, & an t-éirí a bhí ann a bhí.

3-Ordughidh fé é faoi neamh go hiomlán, agus a theacht go téorann-wibh na talman.

4 Béicigh guth na dháigh sin; tóir-
nighidh fé le guth a oirdhearcu, agus
ní choinneochuidh fé iad a muir chluin-
tear a guth.

5 Tóirighéil Dia go hionántach le
na ghuth, do ní fé neithe móra nach

6 Oir a deir fé ris a tionschla, Bile
air an tiallann: mar angoláda ris an

7. Scolding him
E hias him gach son

7. Beannighinn le mas tinnig gearr
dhuine! chor go naitheonadh a míl
dhuine a oibreachafan.

9 As an t-ábha ó dheas thig an
fídeán gaoithe, agus fuair an t-ábha ó

10 Le hantál Dé beirthior an
fíocí agus comhghuithíear leithne na

11 Coirfidh é fós an neall tigh le
Aineadh: freastuigh é a neall foillleach

12 Agus iompighthear timchioll fí
ccuairt é le na chomhairlíní chor go
ndéanadh gáid be' ní do aitheanadh fí

13 Do bheir fe air teacht, mis air fonn

13 Do thear le air-leacht, níl air ion-
fíneachtúghadh, nó ar ion a fhearrúinn,
nó ar ion trocaire.

14 Haire dhó, a jób: fan go leoir

15 An bhfeudair tuisle an t-am ar 6r-
duigh Dia iad, agus thug air Iholus a

16 An aithinid ailt meadhughadh na
néull, oibreacha iongantacha an té atá

17 **Giondas** bhíod bádúighe te a nuah
fhiomfhuarúigheos le an talamh leis an

18 'Nar chuidigh tufa¹ leis, a nfirmament do leathnughadh amach, noch a

ment do leathnughadh amach, noch an
láidir, agus amháil feathán leagtha?
19 Mein dúinn crú a déaram ris
óir ní fheadmaoid ar nglór dórdughadh

20 A ninncoilar dhófan go bhfuilimid

ag labhairt? má labhrann duine, go deimhin (tuigfighthear fías é.

21 Agus anois ní fhaicidh duine an solus ionnach atá annsa néalluibh. nach glaisfidh an ghaóth, agus glanuidh si iad.

22 Thig aimsir bhreádhgha ó náird thuigh: aig Dia atá mórdhacht uath-bháfach.

23 A tsiobh a nuilechumhachduigh, ní héidir dhéinn a fhaighill amach, atá fé oirdheire a cumbhachd, agus a mbreith-eamhnus, agus a bhfairfinge cheirt: ní goirteochuidh si.

24 Bid daoine eaglach roimhe ar a madhbharfin: ní bhi meas aige ar aoin-neach bhias críonna a croidhe.

C A I B. XXXVIII.

Ala Dia ag deamh eadarfán idir Job, ar a shéide.

AN sin do shreagair an Tighearna Job, as-an tsiéan gaoithe, agus a dubhairt,

2 Cia hé so dhorchuighios combhairle le briathraibh gan solus?

3 Críosluidh a pois fías do leasfrach mar fhear: óir fíastrochuidh mífí dhíot agus freagarfí mé.

4 Cait a raibh tusa a nuair do shuighidh mífí bunáit an domhuin? foillsigh, má tá tuigle agad.

5 Cia shin a thomhas sin, má tá a fhios agad? nó cia shin an dorubha air?

6 Cia air a bhfuilid a bhunáite sin ceangailte? nó cia shuighidh a chloch chornáil sin?

7 A nuair do chnadar na reulta maidne re cheile, agus do gháireadar mic Dé uile le luathghair.

8 Nó cia do iaidh a n-áirge a a stigh lé dóirfíbh, a nuair do bhris si amach, amhuil do shilfeadh si amach as an mbroinn?

9 A nuair do rinne mífí néall na chulaidh dhi, agus dorchadas tuigh na chríceangal di.

10 Agus ar bhris mé fías di mó [ait] chiente, agus ar shuigh mé barradha, agus dóirfe.

11 Agus a ndubhairt mé, Go nuige so thiúscas tú: agus ní thairis: agus ann fo fhoistechthar do thonna uibhreacha.

12 An tug tú air an maidin bheith ann ar feadh do laththeadh? agus an tug tú ar éirge an lae a áit daithniughadh.

13 Chor go mbéaradh fé greim ar théorannuibh an domhuin, chor go ccoirídhíne na drochdhaoinne as amach?

14 Do hiompoigheadh é mar chríaidh chum an téula, agus feauid siad a-mhuil eadach,

15 Agus congmluighthear a solus ó na drochdhaoinibh, agus brísfighthear an rígh árd.

16 A ndeacuidh tusa a steach a fíamairighibh na fairge? nó nar shuubhuil tú a fíonadh a naigéin?

17 An rabhadar geatadha an bhí oscultáte romhad? nó an bhfaca tú deáil scíle an bháis?

18 Ar mhéas tú leithead na talamh? foillsigh má atá a fhios uile agad.

19 Cait a bhfuil an tslighe mara ccomhuighionn an solus? & ar fías an dorchadais, cait a bhfuil a ionad?

20 Chor go mbeirthea go nuige a théorunn é, & go mbeith síe a chéle agad go nuige a thighfion.

21 An bhfuil a fhios sin agad, do bhrígh go rugadh a mairfin thá? nó do bhrígh gur mór uibhir do laththeadh?

22 A ndeacuidh tú a steach a mairfhuibh an tbeachda? nó an bhfuil tú tigh ionnmhuin an chloichtheadh?

23 Noch do thaisgidh mífí a ccoime aimsire na buáidhearta, a ccoime le an chatha agus an chogaidh?

24 Cia hé an tslighe le ndealaghter an solus, noch scíleas an ghloth a n-áit ar feadh an domhuin?

25 Cia roinn ionad reatha a nuige chum tuille na nuigeadh: nó slighe do theitigh na tóirneighe.

26 Do thabhairt sí deara dhi fíon thuinn air an talamh, áit nach bhfuil duine ar b-áit: ar an bhfíochann nach bhfuil ánduine?

27 Do shádh na bhféarann uigeadh agus a thabhairt sí deara ar b-éamhuibh na luibhe laige, scíneadh amach?

28 An bhfuil athair ag an bhféarann, nó cia ghéin bríona an druchda?

29 Cia an bhrí as a tsiéin an ccoime? agus cia ghéin siot lath nimhe?

30 Atáid na huigeadha foisithe mar budh le cloich, agus atá gus a naigéin cuisnighthe.

31 An bhféadann tusa ccoime mífí Phleades do cheangal? nó ceangal Orion do fíadtheadh?

32 An bhféadann tú Mafírot do thabhairt amach iona an fíon? nó an ttig dhíot Arctúrus go na mhacuibh do threórughadh?

33 An bhfuil síe órdughthe fíluith-eamhnus agad? ad bhféadann tú a thighearnas do chur ar talamh?

34 An bhféadann tú do ghíth do thigheall fías chum na néall: iondas go bhfoilleochaidis ionad uigeadh thá?

35 An bhféadann tú tinntheadh do chur uait go nímthigid, agus gu nabraid ríe, Atámaóid annio?

36 Cia choir críonnachd annsa ccoirchuibh a sligh? nó cia thug tuigh do chroidhe?

37 Cia fhéadus na néalla dáiríona a ccoiríonnacht? nó cia fhéadus buáil nimhe do chur na ccoimhuigh,

38 A nuair shafas an luaththeadh do bheith cruaidh, agus ceangluid na físe go daingion dá cheile?

39 A ndéana tusa fíadhadh creiche don leomhan? nó an ionfa tú fíon na leomhan óg?

13 Folaídh amhá luathreadh iad lé cheile, & ceangail a naighte a bhfolach.
14 Ansin aidmheochuidh mairí mar an ccéadna dhuit, go bhféadúigh do lámh dheas féin do thartháil.

15 Féach anois Behemot do rinne me maille leachda, ithidh fé féur mar dhanh.

16 Amhaire anois, atá a neart iona leasrach, agus atá a bhrígh a nímliinn a bhuilg.

17 Corruighidh fé a fholt amhuil eadar: atáid feitheach a chloch ceangailte dhá cheile.

18 Atáid a chnámha mar phiosuibh láidre práis, is cosmhul a chnámha lé barradhuibh iaruin.

19 Is príomhobair fhligtheach Dé é: an té do rinne é, féaduidh fé a chloisheamh do chur go nuige é.

20 Go deimhin do bheirid na sleibhte beatha dhó, mar a ndéanuid uile bheathuigh an machaire sugradh.

21 Luighidh fé sa na crannuibh dorcha a bhfolach na ngiollaeh, agus na eurrach.

22 Folchuid na croinn dhorcha é le na feilbhibh, timchiolluigh fuileoga na habhann é fa ccairt.

23 Féach, ibhidh fé suas abhann, agus ní dheán fé deichnias: dóigh leis go tarrongaidh fé Jordan suas iona bheul.

24 [An] ngéabha [son duine] é iona radhare? nó an tfoilluidh fé a shron le dubhánuibh.

C A I B. XII.

Er seithen ar mhoirbhíneach Dá, an Lebbiatan, a moirí síst.

AN bhféadann tú Lebbiatan do tharruing amach le dubháin? nó a theang le córda noch léigis ní síos?

2 An bhféadann tú dubháin do chur iona shroin? nó a ghiall do tholladh shrid lé dealg?

3 A ndéana fé móran gearáin riota? an laibheora fé briathra mine riot?

4 A ndéana fé conradh riot? an aglacla tú mar sherbhfíeach go bráth é?

5 A ndéana tú úgradh ris amhuil éan? an ceangola tú é dot chailínibh?

6 A ndéanuid na compánúigh feadh dhe? an roinnid siad é meac na ceannúighthe?

7 An bhféadann tú a chroicinn do lionadh diarmuibh coránacha? nó a cheann le treaghuibh éilí?

8 Leag do lámh air, cuimhnigh an eath, ní déana ní fa mhó.

9 Féach, is diomhadin a dhóthchufan: nach tteallghear duine síos le na radhare amháin?

10 Ní bhíul son chomhborb sin dá léigian a neagla a chorrughadh suas: maifeadh marlin cía féadas feafamh ar maghuidhe?

11 Cía chuidigh lion as a triubhuinn

leasughadh dhó? gidh dé ar bith na faoi neamh, is liomfa é.

12 Ní cheáidh mé á chodchann, nó a neart nó a dhealbh sciamhach.

13 Cía fhéadas aghuidh a dhoillfughadh: nó cía fhéadas tarruinge le na shrian dábalta?

14 Cía fhéadas doirfe a aghaidh doicladh: atáid a fhiacla natháil timchioll fa ccairt.

15 Afad a lanna a rimbéidhe, léasra ré cheile le féula daingion.

16 Atá gach áon díobh an comhghsin da cheile, nach bhféadann aís ar bith teachd eatorra.

17 Atáid ar na ocr a ceann a cheile, ceangluid dá cheile nach áir a neidirdhealughadh.

18 Le na shéirigh foillfuidh fé, agus atáid a shúile cosmhul le forraibhuibh sul na maidne.

19 Amach as a bheul théid téiríneal safhmha, agus lingid drithíneal teineadh amach.

20 Amach as a pholláiribh théid doctach, mar do rachadh as pota fúach, nó as oigheann.

21 Dearguidh a anal sméartha, agus téid laíair amach as a bheul.

22 Comhnuighidh neart iona mbeul, agus síltear dóbrón na gháirí chus dá laithair.

23 Atáid seantach a theola eamh cheangailte dhá cheile: atáid daingion iona féin, ní héidir a corruadh.

24 Atá a chroidhe comhchraicibh a cloich, fós comhchraicidh re ead do chloichiochtair muilinn.

25 A muir thógobus fé é féin féin, bid na neartmhair eaglach; air eaga brígh glanuid iad féin.

26 Cloidheamh an té bhuilíon air ní fhéadann seafamh; an gath an abonfach, nó an tuchdeididh.

27 Meafuidh fé an tairann mar tháighe agus an práis mar chonnadh chion.

28 Ní fhéadann an tóghad a chur d'fíachaibh air teitheamh; iongoithear leis clocha an chroinn-tábhóil a cconlach.

29 Meafuidh na gáithe mar chonlach do ní gáire fé chrochadh an gátha.

30 Atáid clacha ghéara faoi leathmighidh fé neithe geara ar an leathmighidh.

31 Do bheir fé air a mairín seachad do nós an phota: do ní fé a nílge do nós pota an photeráir.

32 Do ní fé an tlighe síomaidh na dhiaigh; do shaoilfeadh neach an tlighean do bheith kath.

33 Ní bhíul a leithéid air an italmh, noch do rinneadh gan eagla.

34 Do chí fé a nuile ní ard: atá fé na Rígh ós cionn uile chloinne a mabhair.

C A I B. XLII.

Admhail xiríste Job 10 & a dhéir a mhoirbhíneach.

an Tighearna ríomfa, is tú mo mhac, a mhuigh do ghán mé thá.

8 Jarr orum, agus do bhéara mé dhuit na geinte mar oighreacht, agus na cócha is imchéine don talamh mar sheilbh.

9 Brise tú iad le slait iaruin, mionbhrúighir iad iona ccoadhúibh mar fholghtheach criadhi.

10 Bithi glie anois uimefin ó a Ríghthe: glacuidh teagasc, a bhreitheamhuin na talmban.

11 Fógharuigh don Tighearna maille le heagla, agus luathgairighidh maille le creathaibh.

12 Póguidh an mac, deagla go mbiadh fé feargach, agus go rachadh sibh a muga san tslighe, an tan lasfús a shearg dhá laghad: is beannuigh an dream uile, noch chuiris a ndóigh ann.

PSALIM. III.

13 *Se cuthgadh Dá is dion do nfhéirín.*
Psalm Dháibhi, ag teitheamh ó na mhac Abfolon.

A Thighearna, cred mar do mhéaduigh tú iuehd mo bhuaidheartha? is iomadambuil an drong noch éirghios suas am aghaidh.

2 Is iomadambuil an drong a deir rém anam, Ní bhfuil cabhair air bith dhó a Ndia.

3 Acht tusa, a Thighearna, atá tú ad féith dhamhá: mo ghóir, agus fear sógtha suas mo chin.

4 Déighios clum an Tighearna lem gluth, agus do chialuidh fé mé amach as a chnoc náomhtha.

5 Do luigh mé síos, agus do chodlas: do dhúisighios, óir do chothuigh an Tighearna mé.

6 Ní bhiadh eagla orum roimhe dheich míle don phobal, noch do chuir iad féin timchioll am aghaidh.

7 Éirigh ó a Thighearna, anac mé, ó mo-Dhia: óir do bhuail tú mo naimhde uile air chnámh an ghéill: do bhrisfi fiacra na druinge neimhdhiadha.

8 Is ón Ttighearna thiig slathgadh: atá do bheannachd air do phobal.

PSALIM. IV.

13 *Is é ard-mhaíthe a ndaíne, gearm maille Dá.*
Don phrímhfhéar ceoil air Neginot, Psalm Dháibhi.

E Is ríom a nuir ghoirfead, ó a Dhé mífiréantachda: dhúiscuil tú mé an tan do bhi mé a ccumhach, déan trócaire orum, agus éist murnaigh.

2 O Sibhi, a mhaca na ndaíne, cá fad bheithi ag iompóigh mo ghloire chum náire? cá fad bhias grádh agaibh ar dhiomhaoinéas, nó d'éantaóí longaireachd a ndiaigh bhreag?

3 Acht bíodh a fhios agaibh gur chuir an Tighearna do leathtaoibh an duine diadha dhó féin: cluinfidh an Tighearna an tan ghoirfead air.

4 Biodh uamhan oruibh, agus ná déamuidh peacadh: déanuidh iombrádh

ré bhuir ccroidhe féin air bhuir leabaid agus éistigh.

5 Ofrailuidh íodhbhartha na fadachda, agus cuiridh bhuir ndóigh an Tighearna.

6 Atáid móran ag rádh, Cú tuisceanfas maith ar bith dhéim? Thighearna, tóg suas solus do gháid oruin.

7 Do chuiris luathghair am mo chéide ní is mo ós a nuir do mhéaduigh a bharfian agus a bhíon.

8 Luighle mé mar an céide a fíothcháin, agus coideola mé: éir tusa Thighearna amháin chuireas am chumaidh mó a neamhioghal.

PSALIM. V.

Gaidhe anaghaidh naimhde na cé.
Don phrímhfhéar ceoil air Neginot, Psalm Dháibhi.

T Abhair cluas dom bhráthar, a Thighearna: meas mo fíneacht.

2 Éist ré guth mo éighne, ó mo ghóir, ó mo Dhia: óir is choradla gháid mé na.

3 Cluinfir mo ghuth air maidh, ó Thighearna, air maidh díreochaid ní murnaigh chugad, éc féuchfadh sías.

4 Oir ní Dia thú agá bhíal dail a nurchoid: ní mó choimhneochas éc náille ríot.

5 Ní bheastaid na hamadán am é radhare: siathuighion na a nua-láid déanta na héagora.

6 Seiríosa tú an lachd do bháin bréag: biadh faath ag an Ttighearna air a nduine: fhuilteach agus mibhíthe.

7 Acht air mo shóna, tíoce mé a steach ann do thigh, a niomadambuid do thrócaire: éc ann heagla do bhan adhradh go nuige do theampall náomhu.

8 Tróruigh mé, ó a Thighearna, an thfíreantachd, do bhrígh mo naimhde, déan do shlighe díreach am fíghnais.

9 Oir ní bhíall díteachd iona mbeal: is fíoruróid an tabbh a fígh dhóon: is uaimh ósculpe a fíormach do ná bhar le na ceangaidh.

10 Scríos iad, a Dhé, leaghar iad le na ccomhairlibh féin: teig amach iad a niomadambíachd a mighnómh, éir do rinneadar eafanta ad aghaidh.

11 Acht gairidheadh a nuile dhéim do chuir a dhóigh ionadfa: gairidh le luathgair go bráth, do bhrígh go ccumhduigh tusa iad: iadís mar an cceadna an dream fearab ionmbaí thaim, luathgairéach ionad.

12 Oir thús a Thighearna, beannach tu an fíreun: le fábhap timchiollir é ambuil budh le féith.

PSALIM. VI.

An chuid Psalm Aithrige.
Don phrímhfhéar ceoil air Neginot ar Sheminot, Psalm Dháibhi.

O A Thighearna, na hmdhearg mé ann thfeirg, agus ná smachduigh mé ann do mhothaitheamh.

3 Déan trócaire oram, ó a Thighearna, óir ataim lag: a Thighearna, bí mé, óir ataim mo chnámha buailte.

4 Atá manam mar an ceadna buailte: ó mór: acht thala, a Thighearna, ci fad?

5 Ionpóg, a Thighearna, fuaisgill maim: ó fuor mé ar fion do thrócaire. 6 Oir san mbáil ní bhfuil éanchoimhne ort an fí nuaigh cia bhéas baidheach doir?

7 Atáim tuirseach leam cheaduigh: ní fad na hoidhe cuirim mo leaba i sláibh: fuaisgill maim doir leam doir.

8 Do málaidh mé shuí le dubhachas: bíodh do bhrígh mo uile naimhde. 9 Ionpóg maim sibh, a uile leithéid na béagóra: oir do chéadna an Tighearna guth mo éighmhe.

10 De chéadna an Tighearna mo gheallúidh an Tighearna rem urnaigh. 11 Bíodh mo naimhde uile náireach, agus ro bháidheachta: sílaidis, agus bíodh náireach go bobann.

PSALM. VII.

Do thír Dáibhi Rí ó naimhdeibh a arna, 2 Dia.

3 Sogair Dháibhi, noch do sheinn fé don Tighearna, a taobh / bhríathar Chus an Scéimeach.

4 O A Tighearna Dia, ionnadaí chairim mo dhóigh: tárthuigh mé ó mo noch ghéirleas mé, & fuor mé.

5 Deagla go réabhadh fé manam amhuil leam, dhá strócadh a crochuibh, a nár nach bhfuil éinneach ann do airdéad.

6 O a Thighearna mo Dhia, má rinne mé fóir atá éiceart ann mo lámhuibh.

7 Má chuitigh mé oir ris an té do bhí a fochúin riom: fíod do ainec mé an té nach atá na naimhde dhamb gan chis.

8 Déanadh mo naimhde géirleas air manam, agus gabhadh fé é: fé bíradh fé síos mo bheatha air an talamh, agus léigeadh fé monóir san áitbheadh.

9 Éirigh, a Thighearna, an tfeirg, tóg fion na féin tre anbhurbe mo naimhde: agus móicuil ar mo shonfa chum an bhreathnais noch do shágnais.

10 Mar sin cruineochuid coimhthionól na ndaoine ad thimchioll: air a son fan uimeis sílfi air árd.

11 Béaruidh an Tighearna breitheamh air an bpoib: breathuigh míf, ó a Thighearna, do réir mífiréantachda, & do réir mo dhíoghruis noch atá ionnam.

12 O crochuighthead oir na eciontach: acht dainigh an duine ceart: oir dearbuidh an Dia síréanta na croidhe, agus na dubhain.

13 Is ón Tighearna atá mo chosnamh, agh shíoras an díreach a ccroidhe.

14 Do ní Dia breitheamh air an

bhfíreun, agus bí Dia feargach [is an eciontach] gach éanla.

12 Muna bhéilidh fé, cuirfe fé fíochbhair air a chéidheamh: do lúb fé a bhodha, agus do rinne fé ullamh é.

13 Do ghéis fé dhó mar an ceadna oiréin an bháis: dórdúigh fé a shraig, eada a naghaidh na niochreamach.

14 Féich, bídh fé torrach fé héiceart, agus do ghabh fé urchóid, agus do rug fé neimhshirinne.

15 Do rinne fé clais, agus do thochuill fé i, agus atá ar tultim anofa phóil noch do rinne fé féin.

16 Fílladh a urchóid air a cheann féin, agus tiocfuidh a fhoiréigion naimhadh a mas air a bháithis féin.

17 Moladh an Tighearna do réir a shíréantachda: agus canadh moladh dainm an Tighearna is ro áirde.

PSALM. VIII.

Sogair Dhi do dhúine.

Don phrimhfhear ceoil air Ghittit Psalm Dháibhi.

O A Thighearna ar TTighearna, Oicred é a oirdheara atá hainm annfa talamh uile: dá bhfoillfigheann tá do ghloir ós cionn na bhfáitheas.

2 As béul na naoidhean, agus leanabh na cloc doirdúighis neart, do bhrígh do naimhde, chor go ccoifíca an naimhde agus an díoghaltóir.

3 A nuir mheasum do shlaithis, obair do mbéir, an ré, agus na réalta noch do dórdúighis.

4 Ered é an duine, as a bhfuil tá cuimhneach air? agus mac an duine as a bhfoillfrighionn tá é?

5 Oir do rinne tá é beagan nios ísle ná na háingil: agus do choróinighis é le glóir agus le honóir.

6 Do chuir tá é ós cionn oibreach do lúmh: do chuir a nuile ní fá na chosuibh.

7 Na caoirigh uile, agus na doimh, fós agus beathuigh an mhachaire:

8 Eanáith a naicéir, agus jais na fairge, agus gadh bé ar bith ghabhus tre chafáuibh na bhfairgeadh.

9 O a Thighearna ar TTighearna cred é a oirdheara atá hainm annfa talamh uile!

PSALM. IX.

Psalm bhuideachus arson bhuidh Shíoin. Don primhfhear ceoil air Mhut-Labben, Psalm Dháibhi.

M Olfá me thú, a Thighearna, re croidhe ionlán, foillíseocha mé hoibreacha iongantacha uile.

2 Blaidh mé láithghaireach, agus gairdeochad ionada: canadh moladh do dainm, ó thusa is ro áirde.

3 A nuir shíllfighear mo naimhde ar a nais, tuifid siad, agus rachuid seachad ad shiaghnaifi.

4 Oir do chothuighis mo cheart, agus mo cháis: do shuighis fan nárdchathaoir ag breathnughadh ceirt.

5 Do imchearguis na geinte, do léiríofuis

léiríofaís an ciontach, do chuiris amach a naim go sioghal na sioghal.

6 O a naimhid, atáid scríofa air tteachd chum críche futhaib; agus do scríofaís caithreacha, dimthigh a cuimh-nighadh teachad maille riu.

7 Ach mairfidh an Tighearna chroidhe: dultubhulh é a ardchathair chum breitheamhnus.

8 Agus do dhéana é breitheamhnus air an sioghal a bhí réantach do dhéana é breitheamhnus don phobal a bhí rince.

9 Bialdh an Tighearna mar an cead na na ionad didia don té shuaghtheach, na dhaingion a naimsearuibh buaidheartha.

10 Agus an mbaistir agá bhfuil fionnanna, cuirfid a ndéigh ionad: óir thús a Thighearna, aor threigh an lucht iarrus thu.

11 Cén molta don Tighearna, noch chomhnighios a Sion: follúigh a measc an phobal a ghníomhartha.

12 A mair do ní fé ciantughadh air fhuil, cuimhnighidh é orra: ní dhearmadann é éighiomh na nunnal.

13 Déan trócaire oram, a Thighearna: meas mo bhuaidhreath noch fhuingim do muinir, sháthughios mé, thús noch thógubhus suas mé ó ghearradhuidh an bhais.

14 Chor go tialbeansúis do mholadh uile a agraadhuidh iosthine Sion: gárdeocha mé ann do sháthughadh.

15 Do shuigeadh síos na geinte anna chlais noch do rinneadar: anna fion noch do shluigheadar, do gabhadh a ccos féin.

16 Aitheantar an Tighearna ris an mbreithemhnus noch chuireann é a bhfeidhm: gabhtar an ciontach a nobair a lánh féin.

17 Cuirighear na ciontaigh go hífionn, agus a nuile chineadh noch dhearmadas Dia.

18 Oir ní dearmadshuighear an teabhadhach a ccomhnuigh: ní rachuidh dóthchus na mbocht a mugha go bráth.

19 Eirigh, ó a Thighearna, na léig don duine baadhughadh: déantar breitheamhnus air na geintibh ad radhar.

20 Cuir eagla orra, ó a Thighearna: chor go mbiaidh a shios ag na cineadhachuibh, nach bhfuil ionnta féin ach daóine.

PSALM. X.

Uraighe anabaidh shaille & shoir neart.

Cred fa seilann tú, a bhfad amach, ó a Thighearna? cred fa bhfolchann tú thó féin a naimsearuibh buaidheartha?

2 Do ní an ciontach iona uabhar géileamhuin air an mbocht; go ngabhtar sad anna caalguibh noch do shuaineadar féin.

3 Oir maoidhig an ciontach fonn a chroidhe, & beannuighidh é an sanntach, noch shuathughios an Tighearna.

4 Ní dhéan an ciontach, tre uabhar a ghníofa, lógaireachd a ndéigh Dé; tá bhfuil Dia iona uile shuaintighibh.

1 Atáid a shligthe a ccomhnuigh doighiofach, atáid a bhreithemhnus bhfad suas a radhar; maille na na ccairdibh uile, bith é ag fochnaigh.

6 A dubhairt é iona chroidhe, corrochar mé, air ní bia mé an brith a naidéir.

7 Atá a bhfuil lán do mhalachd, do meabhair, & do cheilg, fionn na gaidh atá urchad, agus do mheabhair.

8 Suighidh é a nionaduibh, fionn a mbaileadh, anna hionaduibh do mheabhair, atáid a shlighe go foluighthead an naighidh na mbocht.

9 Luighidh é a bhfeithemhnus go amhair amhuil leomhan iona shlighe, luighidh é a bhfeithemhnus ccos beiridh na mbochtuibh; beiridh é ar an mbeiridh a nuair thairngios é a chos a shlighe.

10 Cromuidh é, agus umhaidh é féin, chor go shuigeadh an naighidh na threanuibh.

11 A dubhairt é iona chroidhe do dhearmuid Dia; foluighidh é a shlighe ní fhaicidh é go bráth.

12 Eirigh, ó a Thighearna Dia, bí suas do lánh; ní dearmuid an naighidh.

13 Cred é taircuinighidh na cineadh Dia? a dubhairt é iona chroidhe, bí iarrta tu.

14 Do chonnairc tú é, oir do bhí ní aire doreidh, agus do mholann, don a chaitigh led lánh; cionnighidh na bocht é féin duit, is tu ccosadann na ndéileach.

15 Bíá nuigh an chiontigh, agus drochduine; lorg amach a ccos go nach bhfaghair faim.

16 Is Righ an Tighearna go sioghal na sioghal; do cuireadh na geinte lechad amach as a thalann.

17 A Thighearna, do chaidh ní fonn na nunnal; umhaidh na cineadh, do bheiridh air do chos éileachd.

18 Chum breitheamhnus do dhearmuid air an ndéileachd, agus air an té foigeantar, chor nach éigseachad fion na talman ní budh nó.

PSALM. XI.

Gu bhfuil cionn na bhaghlach na naidéir do oir, inbhachanta.

Don phrimfhíear réil, Psalm Dhúibh. A Ní Thighearna chum na naidéir cionn a deir sibhí rem anna, fion mar éin chum do shlighe?

2 Oir feuch, libaid na ciontaigh a mbogha, do ní a galghaid réil ar a tfráing; chor go cealladhs go foluighthead air an bhfionn a croidhe.

3 Má scríofar na bunaithe cred é seidir leis na fíreunuibh do dhearmuid.

4 Atá an Tighearna ann a thairngios naomhtha, atá ardchathoir an Tighearna air neamh do bheiridh a shlighe aire, teabghid fionndubha a shlig clann na ndéir.

5 Dearbhuidh an Tighearna an fírean acht an ciontach agus an té ghabhughios folréiglon, fuathuighidh a naim.

fós atá oighreachd mhaith agam.

7 Beinneochá mé an Tighearna, noch thug compairle dháimh: do theagaisgear mo dhúbháin mé mar an ceadna a tairisir na hoidhche.

8 Do chuirios an Tighearna do ghnáth éis mo choinne: do bhrigh go bhfuil sé air mo láimh dheis, ní chorrochtar mé.

9 Uime sin atá mo chroidhe liathghaireach, agus gáirdighidh mo ghloir: coimheocheuidh mo cholann mar an eceadna a ndóthchum.

10 Oir ní shagaí tá manam a nifionn: ní mó shuilleongthair truaillighidh dfaicfin dot áon naomhda féin.

11 Taisbeanfa tá dháimh casáin na beatha: ad lathairfí atá lionmhaireachd liathghaire air do láimh dheis atá fáimhe go fíothbhdan.

PSALM. XVII.

An dáine diagha ag tagra ré na naimhdibh.

Urnaigh Dháibhl.

Eist an ceart, a Thighearna, tabhair aire dom éigimh: tabhair cluas dom urnaigh, nach imthigheann amach as púisibh meabhlacha.

2 Tigeadh mo bhreitheamhnus amach éd lathair: tugaidís do sháile aire do na neithibh atá combthrom.

3 Do dhearbhuís mo chroidhe, do shiosruighis tá noidhche, do dhearbhuís mé, agus ní bhfuilghir éirinní: is mian liom nach ciontocheuidh mé bhéil.

4 A tiobh cibreach na ndaoine, lé breithir do phlúfa do sheachain mé casáin an scríofóra.

5 Connaimh sías mo imtheachd ann do chasánuibh, chor nach sleamhocheuid coisheime mo chos.

6 Do ghóireas ort, óir cluinir mé, ó a Dhé: éis do chluas chugam, agus éist mo chomhrádh.

7 Taisbéin do chinéul grádhach iongantach, ó thusa noch sháorus led láimh dheis, an lúch do chuirios a ndoigh ionnad, an mhuintir noch éirghios sías na naghaidh.

8 Coimhead mé mar mbeall na síl: foluigh mé faoi scáile do sciathán.

9 Ó na ciontachuibh noch sháruighios mé, óm naimhdibh marbthacha, noch thimchiollas mé fa cuairt.

10 Atáid siad álúithiche iona meathus féin: le na mbeul labhruid go húsibhreach.

11 Do thimchiolladar anois sinn, ionar coisreimibh: do chuireadar a fáile ag éromadh síos chum na talman.

12 Amhuil leomhan noch ata gearach chum a chreiche, & mar leomhan óg ag forchoimhead a monaduibh diamhara.

13 Búigh, ó a Thighearna, toirmisc é, teilig síos é, fúisguil manam ó na cionntachaibh, red, chloideamh.

14 O dhaoinibh red láimh, a Thighearna, ó dhaoinibh an tsaoghail, agá bhfuil a coidannúna mbeathalo: ag ar

lionnis a mbaile led ionannas féin gheach: atáid siad lin do chloim, agá fighuid an chuid olle dá manam naoidheannuibh.

15 Air mo shonla, do bhéara mé air dot ghnuisi a bhfireantacht: bídh mé síasigh, an tan mhuigéolus mé, led ché amhlacha.

PSALM. XVIII.

Caithreim, Buidheaches, le Feigheann Dheibh a ndeirradh a bheatha.

Don phrimhíhear coisil, Píalm Dháibhl fearbhífhogantugh an Tighearna, do labhair ris an Tighearna bráim na cainteoirí aná. Tá ionar óir a láimh a narnhad uile, agus a lámh sháuil, agus a dubhairt.

Gráidheocheuidh mé thá éis mo ghíbhí, a Thighearna mo neart.

2 An Tighearna mo chormic, ag mo dhaingean, agus mfeir fórtuáil a Dhia, mo neart, iona coisre mé mo dhéichus: mo kíath agus adhare mo fáil uighthe, mo ionad árd.

3 Góiré mé air an Tighearna, ní is síu a mholadh, agus saorúighthe óm naimhdibh mé.

4 Do thimchiolladar dolgháil a bháis mé: do eagluighthead tairis na neimhdhiadhachda mé.

5 Do thimchiolladar dolgháil ífrinn fa cuairt mé: do coisradh lúta an bháis as mo choinne.

6 Ann mamhar do ghóireas air mo Thighearna, agus déighios air mo Dhia: do chialuidh sé ó na theampall na ghuth, agus do chuaidh méimheirí choinne iona chluafáil.

7 Ann sin do chroith, agus do chroithuigh an talamh, agus do chroithuighthead íochdar na ccor, agus do chroiththead íad féin, do bhrigh go raibh teas seirge air.

8 Do chuaidh deatrch sías tré na íroin, agus teine iona bhéil ag coisil: do lís gual áadha.

9 Agus do chluon sé na neamha, agus thainic a nuas, agus do bhí dorpéidus fa na chosuibh.

10 Agus do bhí ag marcúighthead a Cherub, agus deitil sé: deitil go ro láir ar sciorthánuibh na gaoithe.

11 Do rinne a ionad uigheach na dorchadus: uigeadh dorchas, agus néulla tuingha a nairir bá páillín a na thimchioll.

12 On deilradh do bhí as a chion dimthigheadar a néulla tuingha, ché shneachda, agus gual teineadh.

13 Agus do rinne an Tighearna toirneach annsina neamhuibh, agus an té is ro áirde a ghuth, cloichí agus gual teineadh.

14 Fós do chaith sé a shioighde, ag do ípreidh sé iad: agus do chaith teach, agus do chluon iad.

Agus do chommas aigéan na n-uis-
sín, agus do nochdadh iochdar an
nóid: ód achembúisín, a Thighear-
na, ó thionnain anála do throna.

Do chuir sé a nías, do ghabh sé
do tharraing sé mé as ionad
móid.

Do thoir sé mé óm námhuid neart-
mhar, agus ón druig do fhuathaigh
sé: ó do bhídar ro neartmhar orum.

Thógadar am aghaidh a ló mo
tuigimheile; acht do bhi an Tighearna
na urraim agam.

Agus thug sé amach a nionad
móid mé; do thoir sé mé, do
thug sé rálbh dúil aige ionnam.

Do zúig an Tighearna dhamh
do réir mfeantachd, do réir ghloine
móid thug sé díolúigheachd dhamh.

Do bhrigh gur choimhéad mé
fóid na Tighearna; agus nar fhill
sé do mteach ó mo Dhia.

Ó do bhídar a bhreitheamh-
móid ó mo chomhair, agus nior
chomh a reachda uaim.

Agus do bhi mé díreach aige, & do
chomhadas mé fein ó mo chiontuibh.

Agus thug an Tighearna luigh-
eoch dhamh do réir mfeantachda, do
réir ghloine mo lámh ós coinne a shuí.

Don trócaireach taisbeansa tú thá
fóid trócaireach; ris an nduine ndi-
reach taisbeansa tú thá fein díreach.

Do mfeantachd fíoilfeachthair thá
fóid fíoilfeachthair, agus leis an cceannair-
cheach fíoilfeachthair thá fein ceann-
aircheach.

Óir fóirfa tú na daoine bui-
línneacha, agus do bhéarair na fáile
móid a nías.

Óir lasfaidh tú mo chonniol,
fíoilfeachthair mo Thighearna Dia
mo dhórchadus.

Óir tré do chungnamhsó rithfíod
thá fáil: agus maille ré mo Dhia
móid do léim thar bhalla.

Do thóibh Dé, atá a shlighe iom-
lá, do dearbhadh briathra an Tigh-
earna, is féach é do nuile chuirios
a n-óidheam ann.

Óir óis is Dia acht an Tighear-
na: ó is carruig acht ar Ndiáne.

An Dia noch ullmhúighios mé lé
neart, agus do ní mo shlighe iomlán.

Noch do ní mo chofa ionann
nóid na neitheadh, agus shuighios
mé ar mionaduibh árd.

An té mháinios mo lámha chum
copa, iondu go mbristíor bogha
ceadha rem lámhuibh.

Agus thugais damh féach do
shlighe, agus do chennaimh do
léim óis is mé, agus do mhé-
ad do cheanfách mé.

Fíoilfeachthair tú mo choilcéime
fóid, agus ní fóirfuid mo shála.

Do bhéar fóirfeacht dom na-
línneach, agus béarad orra, agus ní
fíoil sé mé go cclaoidhtear iad.

38 Goinead iad thriothadh, iondu
nach budh éidir léo éirge: tuithid
sam chofaibh.

39 Ullmhéochuidh tú lé neart mé
chum an chatha, daoidhfidh tú an
luchd éirghios am aghaidh.

40 Agus thogais muneul mo námhad
dhamh, agus an luchd shuithighios
mé seriosa mé iad.

41 Do dhéanuid éimhe (é ní bhíidh
ón do dhéanadh a ndíon) chum an
Tighearna, agus ní chluinse sé iad.

42 Agus bráighse mé iad ambuil lú-
ithreadh roimbe an ngaoith: ambuil lath-
ach anofa fíoilfeachthair fíoilfeachthair mé orra.

43 Sáorfa tú mé ó imreafain na
ndaoine, cuirfí mé mar cheann air na
cineadhachaibh, daoine nar bhaithne
dhamh, do dhéanuid fíoilfeachthair mé.

44 Comhlúath is chluinid a ceann, caith-
fidh bheith umhal damh: caithfidh an co-
igirighreach umhla do dhéanamh dhamh.

45 Tuithid na coigcrigh, agus bíidh
eagla orra as a nionaduibh daingne.

46 Mairidh an Tighearna, agus go
madh beannúigh bhias mo charruic: &
árduighthear Dia mo shlighe.

47 An Dia noch do bheir díoghal-
tas ar mo shonfa, agus a deir ris na
daoinibh bheith urramach dhamh.

48 Sáorfa tú mé óm náimhíbh;
ifeadh, tógfa tú mé ós cionn na druige
éirghios sías am aghaidh; fóirfa tú mé
ó fhear a n-óidheam.

49 Ar a nadhbharfín molfa mé thá
a Thighearna, a measc na ngeinteadh:
agus canfad moladh dot aum.

50 Noch do bheir fíoilfeachthair móra
dia Rígh: agus fíoilfeachthair trócaire
dhá unghach, do Dháibh, agus dá fáil
go bráth.

PSALM XIX.

Gu bhfaicthear glóir Dhé iona Oirighthibh.

7 & a ghrá ina Bhriathraibh.
Don phrimhí hear ceoil, Pálm Dháibh.
Fíoilfeachthair na fáilthí glóir Dhé, taisbea-
nuid na spéirigh óbair a lámh.

2 Fíoilfeachthair lá urlabhradh do lá oile,
& fíoilfeachthair oidhche eagna doidhche.

3 Ní bhfuil combrádh ar bith, agus ní
bhfuil focail, nach ccluintear a nguth.

4 Téid a line go fóirleathan anofa
talamh uile, agus a mbriathra go
deireadh an domhuin; do chuir sé
paillín don ghreín ionta.

5 Noch atá ambuil fear mne pósta ag
teacht amach as a theómra, láathgháir-
ghidh sé ambuil fear neartmhar ag
ríoth coimhlóna.

6 O theóruinn na bhfaithneas ifeadh
thráilús amach; agus a thimchiollradh
go nuige a théorannuibh oile: agus ní
bhfuil aonrí a bhfolach ó na thear.

7 Atá díligheadh an Tighearna iomlán,
ag iompégh a nanna; is fíoilfeachthair
fíoilfeachthair an Tighearna, ag déanamh
an timpligh críonna.

8 Atáid reachda an Tighearna ceart,
ag gáirdinghadh an chroibhe: atá áithne

an Tighearna fíorghlan, ag tabhairt radhairc do na súilbh.

9 Atá eagla an Tighearna glan, ag marthuin choidheche; is fírinneach breitheamhuais an Tighearna, agus ceart go hiomlán.

10 Mò is cóir a níarruidh ná ór, ná iomad dór fhinealta; ní is millfi mar an gcéadna ná míl, agus ná feilt chriathar na meala.

11 Léó fós teagaisgar do shearbhfhóghantuigh: iona ccoimhead atá luaigh-eachd mhór.

12 Cía thuigfeas a sheachrán: [ó pheacúighibh] fíuigh-eacha glanfa mé.

13 Mar an ccéadna ó pheacúighibh úsílbreacha connuimh ar ais do sheirbhíseach: ná bíodh cumhachda aca oram; annsin bhias mé díreach, agus biad nembhíontach ó naindligheadh mhór.

14 Bídís briathra mo bhéil agus fíruineadh mo chroidhe ionghabhtha ad lathair, ó a Thighearna mo charruic agus mfear fíuigúile.

PSALM XX.

Guidhe na Heagluís arson an Rí ionna thionnigantaibh.

Don phrímhísear ceoil, Psálm Dháibhi.

GO ccluinnidh an Tighearna thú a ló na buidhearthra, go ccoimheadaigh ainm Día Jacob thú.

2 Go ccuiridh cabhair chugad as an tsanáctóra, agus go neartuighe thú as Sion.

3 Go ccuimhnighe thofrála uile, agus go níompoigh thíodhbairt loistche a luath.

4 Go ttuga dhuit do réir do chroidhe, agus go ccoimhlionuidh huile chomhairle.

5 Do dhéanam gáirdeachuis ann do fhlánughadh, agus a naim ar Nde cuirfeam bratacha suas: go ccoimhliona an Tighearna huile iarratas.

6 Anois aithnighim go slánuighionn an Tighearna a unghach: clainse-se é ó na fhlaitheasuibh neamhdha re neart didin a lámhe deise.

7 [Cuimhnighidh] drong air charbadaibh, agus drong oile air eachuibh: acht cuimhneochaimne air ainm an Tighearna ar Nde.

8 Tugadh a néas iad, agus do thuit-eadar, a chd éirghimíne suas, agus seafamuid go díreach.

9 O a Thighearna: cluineadh an Rígh sinn a nuair ghoirfeam.

PSALM XXI.

Guidheas an déag Rí deis buidhughadh.

7 le a bharr mairnighinn.

Don phrímhísear ceoil, Psálm Dháibhi.

A Thighearna, ann do neartla dhéanas an Rígh gáirdeachus, agus cred é a luathghairigh bhias fé ad fhlánughadh?

2 Thug tú toil a chroidhe dhó; agus níor chonnuimh tú uádh iarratas a bhéil.

3 Thug tú dho fós beannughadh na spaitheas fíul do iarr fé; do chuiris coróin dór fíorghlan air a chionn.

4 Diarr fé beatha ortá, agus sin do, fad fáithéadh go bríth.

5 Is móir a ghloiríon ann do thághadh; mórdnacht, agus onóir do chéad air.

6 Do dhéana tú fós ro bhéam é go bráth; do dhéana tú ro bhéam gháireach é lé do ghnáis.

7 Do bhrigh go bhí fíul d'áir Rígh annfa Tighearna; agus níor trocaire an té is ro áirde, ní neartuigh é.

8 Do gheabhaidh do líní amháin naimhde uile; do gheabha do dhéas an luchd fhuaitheagha.

9 Do dhéana tú iad mar bhéam tinnighe a naimíir théirge; ccaidfidh an Tighearna iona f'berg iad, go fíuighidh an teine iad.

10 Scríosa tú a ttoradh do tháir, agus a fíol ó chloinn Adhaimh.

11 Oir do chomhairlighéadar do aghaidh; do fíuainighéadar do tháir urchóideacha nár fíadadair do chéadnughadh.

12 Uime sin chuirfís tú ríocht iad mar bhuta re ccaitear fíuigh: cuirfís tú do fíuighde air do fíuighde as choinne a néadain.

13 Arduigh thú féin, a Thighearna, ad neart: mharfín chanfiam, agus níor fíam tharrachtus.

PSALM XXII.

Gearán Dháibhi ar na chrídh: ag tairge ar chéadadh Chríofa.

Don phrímhísear ceoil ar Aíde-fahar, Psálm Dháibhi.

MO Dhia, mo Dhia, cred fíuigh mé, agus tú a bhíad óm fíuigh-adh, ó bhriathruibh mo gharta.

2 Mo Dhia, comhaircinn anna fé, agus ní chluin tú; anfa noidhe, ní bhí fíu fíuimheas agam.

3 Acht atá tusa naomhda, tháir áitrebhus a molta Ísraél.

4 Ionnadla do chuireadar ar naithe a ndóigh, do chuireadar agus do thair tu iad.

5 Chugadla do chomhaircendar, agus do fíoradh iad; ionnad do chuireadar a ndóthchus, agus níor claidheadh iad.

6 Acht peist mísi, agus ní chug; scannail na ndaoine, ar mo thairnighadh ag an bpobal.

7 Gach a bhíacinn mé, áitid a magadh orum: iompoighid amach a mbéil, croithid a cceann.

8 [Ag rádh] Do chug fé a dhéa a Nda, go fíoradh é: fíuighidh é, ó tá dáil aige ann.

9 Acht is tusa thug mísi amach a an mbroinn, thug tú orum do chuireadar do bheith agam, agus mé ar chuireadar mo mbathar.

10 Orta do teilgíodh mé an mbroinn: ó bholg mo mbathar is tá an Dhia.

11 Ná bí a bhíad naim, air do buidhíreadh a ngar: oir ní bhí fíu fíuiganta.

PSALM. XXIII.

Curam Dñe dñe thred thogtha.

Psalm Dhaibhi.

A Sé an Tighearna mo aodhaire, agus ní bhfaidh easbhuidh orum,

2 Do bheir sé orum luighe a nimbhear fhéir minligh, tréoruigh sé mé lámh ris na huifgeadhuidh ciáin.

3 Aifeoguidh sé manam, tréorocheuidh sé mé a róduibh na firéuntachda ar son a anma féin.

4 Fós ar son go siubblochuinn a ngleann scáile an bháis, ní bhiaidh eagla uile orum; óir atá tusa agam, coibhreocheuidh do shíat & do mhaide mé.

5 Gléusa tú bórd fám choinne a bhíaghnuise mo námhád: do ungaidh tú mo cheann le hola, atá mo chupán ag cur thairis.

6 Go dearbhtha leanfuidh maith agus trócaire mé air feadh mo shaothail: agus do dhéanad aitearbh a tigh mo Tighearna go bráth.

PSALM. XXIV.

Comhbarradha fir áirighidh rígeachd D.

Psalm Dhaibhi.

A S leis an Tighearna an talamh, agus a iomláine; an sioghal, agus an mhéid áitreabhas ann.

2 Oir do shuighidh é air na huifgeadhuidh, agus do dhaingnidh é air na tuilbith.

3 Cía rachas suas a shiabh an Tighearna? agus cía sheasfas ion ionad náomhta?

4 An té agá bhfuil lámha glana, agus croidhe síorghlan; noch nar thóg suas a anum chum díomhaoine, agus nach ttug a mhionna chum ceille.

5 Do gheabha sé beannughadh an Tighearna, agus firéuntachd ó Dhia a shlanuighthe.

6 Ise so ginealach na druinge iarrus é noch iarrus do ghnuis, a Dhia Jacob.

7 O sibhí a gheatuighe, tógbhuidh suas bhur ceinn, agus tógbhuidh suas sibh féin, sibhí a dhoirfe síorruidhe; & tiucaidh Rígh na glóire a steach.

8 Cía hé an Rígh sí na glóire? an Tighearna láidir, agus cumhachdach; an Tighearna cumhachdach a gcith.

9 O sibhí a gheatuighe, tógbhuidh suas bhur ceinn, agus tógbhuidh suas sibh féin, sibhí a dhoirfe síorruidhe; & tiucaidh Rígh na glóire a steach.

10 Cía hé an Rígh sí na glóire? Tighearna na síogh; íse sin Rígh na glóire.

PSALM. XXV.

Tragáil chum an bbeatha mharthanuigh.

Psalm Dhaibhi.

C Hugadfa, ó Tighearna, thóghbhuidh suas manam.

2 O mo Dhia, cuirim mo ábhoibhchus ionnad, ná níirightheair mé: ná déanad mo náimhdé gairdeachas ós mo chionn.

3 Fós an mbéid chairis a ndéigh ionad, ná nírighthear iad; bíodh náire air a ndroing noch chionnughios gan chúis.

4 Foilligh, a Thighearna, do thligthe dhámhá; taisbéin damh do chafáin.

5 Tréorugh mé ann thfirinne, agus teagail mé: óir is tú Dia mo shli-nugthe; ortá bhím ag feithiomb air feadh an laoi.

6 Cuimhnigh do thócaire chinealta, ó a Thighearna, agus do mhuintear-dhas grádhach: óir atáid ann a riamh.

7 Ná cuimhnigh peacadh moige, ná mo sháruithe: do réir do thócaire cuimhnigh mé, ar son do mbaitheas, a Thighearna.

8 Is maith, agus is díreach an Tighearna: uimeisín teagailfidh fé na peacúch san tlighe.

9 Tréoróidh fé na ceannfaighthe a mbreitheamhus, agus meifidh fé a shlighe do na ceannfaightibh.

10 Is trocaire, agus firinne, sligthe an Tighearna uile, don luchd chomhghus a chunnradh agus a shiaghnuiseadh.

11 Ar son hanma, a Thighearna, íseadh mbaitheas tú méagceart, bíodh gur mór sin.

12 Cía hé an duine air a bhfuil eagla an Tighearna! máinse fé é anna tlighe thoigheas fé.

13 Aitceobhuidh a anum a rpaith, & bíaidh oidhreacht na dáithche aga chloinn.

14 Atá rún an Tighearna ag an luchd eagluighas roimhe: agus foillsighidh a chunnradh dhoibh.

15 Aitáid mo shúile a coomhnuidhe chum an Tighearna: óir do bheara fé mo chos as an lion.

16 Féuch orúm, agus déan trócaire orúm: óir atáim iongnach, agus buaidhearta.

17 Do fairsigeadh buidhreadh mo chroidhe, ó tabhairt amach as manacra mé.

18 Féuchar manacra, & air mo phéin, agus maith mo pheacuidhe uile dhiamh.

19 Féuch air mo naimhde: óir atáid ar na méudughadh, agus atá fuath aca orúm le foireiginn.

20 Coimhead manam, agus gior mé: agus ná nírighthear mé, do blúigh go bhfuil mó dhóchtus ionnada.

21 Cumhdhigeadh díoghruis agus ceart mé: óir dísan mé leachda.

22 Sáor Ísrael, ó a Dhia, ó quile bhuaidhreach.

P S A I L M. XXVI.

Teabhas an chogúis ghlain.

Psalm Dhaibhi.

B Eir breath orúm, a Thighearna, óir do shubhail mé an mionnra-cú; agus annsa Tighearna do bhi mo aghuigh nach sciorra mé:

1 Spion mé, a Thighearna, agus teastuidh mé; indéarbh mo dhubháin, agus mo chroidhe.

3 Oir atá do chinéil grádhach ós

coinne mo sháil, agus do shubhail mé an thfirinne.

4 Níor fhuigh mé ré dacúibh a mhaíoe, ní mo rachas mé a shli-mealltóiribh.

5 Do shuathuigh mé coimhghus luchd déanta a nuile, agus ris an crútach ní shuighse mé.

6 Níghé mé mo lamha a naimhde onnuibh, agus tucfad timchioll lamha a Thighearna.

7 Ionduis go bhfoillsighe mé ní thabhartha buidheachuis, agus go mé mé hoibreacha iongantacha uile.

8 A Thighearna, do ghrádhúigh mé coimhnighe do thighe, agus coimhnighe do ghloire.

9 Ná cruinnigh manam fé peacachais na mo bheatha re daoinibh feileacha.

10 Ann a láimh a bhfuil urchúil, agus a lámh dheas lionta do thiodhcheacha.

11 Acht ann thóbhia, sibbhúigh mé ann mo dhíoghruis: gior mé, agus déan trócaire orúm.

12 Atá mo chos na seasamh a naimhde chomhthrom; annsa coimhghus beinneochad an Tighearna.

P S A I L M. XXVII.

Gu bhfuil an dán ní riachtanach injonad a sháil.

Psalm Dhaibhi.

I Sé an Tighearna mo sholas, agus mo shlanughadh: cía re a mbiadh ead agus; fé an Tighearna neart mo bheatha, cía budh eagal damh?

2 A nuair thagadar luchd déanta a nuile, meafáirde agus mo naimhde, an adhaigh díthé míola, siaradar sin tuiseadh, agus do thuiteadar.

3 Dá ccaompightheadh díugh an aghuidh, ní bhia eagla air mo chroidhe: dá neirghtheadh cogadh an aghuidh, mo shó bhias mé dothchulach.

4 Aoinní amháin dathchúisidh mé air an TTighearna, ag sin a ní larrad. Mo chomhnighe a trigh an Tighearna, air feadh laithe mo shioghail, díechna air scéimh an Tighearna, agus bheith go moch iona theampall.

5 Oir foileochuigh fé mé iona phailiun a lé a nuile: coimheadfuidh mé go secreteach a nuigénios a thabernacul, ar charruic thoighios fé luas mé.

6 Agus a naimhdeochar mo chos ós cionn mo naimhad fa rcuairt am timchioll: agus iondhorad iona thabernacul iondhartha gairdeachuis, casta agus do dhean salm don Tighearna.

7 Cluin, a Thighearna, a nuair ghairim rem phuth: agus déan trócaire orúm, agus freagair mé.

8 Mar a dubhairt tusa, larrad mé mo aghaidh: Haghuidh, a dubhairt an chroidhe níot, larrad a Thighearna.

9 Ná foluigh haghuidh uaim; ná ní ód sherbhíseach a bhfeirg; bí tú mo chabhair, ná fig mé, agus ná treig mé, a Dhé mo shlanughithe.

1 Oir do threig mathair agus mo
teannair me, ach gabbuidh an Tì-
gearna a sheach me.

2 Mìn do thighe dhamh, a Thi-
gearna; agus treòruidh a ròd chomh-
namh mé, do bhrìgh mo nàmhaid.

3 Nì tabhair do thoil mo nàmhaid
oir fàbhuigh bhréagach, agus
nì fàilios amach foireigion, deir-
teas fàs am aghaidh.

4 Do rachdainn a nàmhshuine,
corridhinn go bhfaicinn maith
a Tighearna a gach na mbé.

5 Feich air an Ttighearna; bi
ann agus neartochuidh le do chro-
idhe don fheiteamh air an Ttighearna
PSALM XXXVIII.

Do innis do dhàine urchoidheach.
Psal. Dhàibhi.

1 Chaidh ghairfeas mé, a Thighearna
mo tharruig ná bi boghar am
mòr; deagta muna bhfeagartha
me go nach cosnadh mé ris a ndroing
do fòd don fog.

2 Chuir guth mo athchuinge, a nuair
dhearbhadh chugad; a nuair thóigeadh
sìs na linnha chum Horacuil náomhtha.

3 Na tarruing mé leis na cionta-
dha, ná leis a ndroing oibrighios
de; nach labhras sìochdain ré na
comharthaibh, a nuair bhios urchoid
le coroidhe.

4 Tabhair laigheacht dàibh do réir
a nàmhaid, do réir urchoidhe a nàich-
cail, tabhair dhòibh do réir oibre a
lann, tabhair dhòibh a laigheacht.

5 Oir is bhàil meas aca air oibrigh
a Tighearna; nò ar oibrighadh a
lann, brise fe sìos iad, agus nì chuir-
bhàil iad.

6 Ge nàmh beannuigh an Tighearna, oir
do chaidh fe guth mo iarratuis.

7 Nì an Tighearna mo neart agus
mo fòd do chuir mo chroidhe a
dùgh ann, do còbhrightheadh mé ar a
nàmhaid do dhéana mo chroidhe gair-
deach, do mofad é le mo chaitic.

8 Nì an Tighearna a neartán, agus
a nàmh fòrta a ungthaigh é.

9 Tarruidh do dhàine, agus beann-
uigh bheannach: beathuidh fòs iad,
agus innis iad go brìth.

PSALM XXXIX.

*Do innis do dhàine do guth Dè nàmhun, fìor-
màir.*

Psal. Dhàibhi.

1 Tugadh don Tighearna, a chlann
na cumhachdach, tugadh don
Tighearna glòir agus neart.

2 Tugadh don Tighearna an ghloir
le cur di a nàmh: adhnuidh an Tìg-
hearna a fèimh a naomhthachda.

3 Ati guth an Tighearna os cionn na
nàmhach: tarruigh Dia cumhachdach
na glòir, ati an Tighearna os cionn
na nàmhachd mòr.

4 Ati guth an Tighearna a gcomh-
achda, ati guth an Tighearna a mór-
thachd.

5 Brìgh guth an Tighearna crainn
cheadair, leadh brìgh an Tighearna
ceadair Lebanon.

6 Do bheir fòs orra lingeadh amhuil
lìogh; Lebanon, agus Sirion amhuil
Unicorn óg.

7 Roinnigh guth an Tighearna lafra-
cha na teineadh.

8 Croithigh guth an Tighearna dio-
thramh Chades.

9 Do bheir guth an Tighearna ar
na heiltibh lìogh do bhreith, agus do
nì na coillte lom; agus iona cheam-
pull labhruidh a muile dhuine a ghloir.

10 Suighidh an Tighearna os cionn na
tuile; agus suighidh an Tighearna na
Rìgh go bràth.

11 Do bhéara an Tighearna neart dá
phobal; benneochuidh an Tighearna a
phobal le sìochdain.

PSALM XXX.

*Do innis do dhàine do guth Dè nàmhun, fìor-
màir.*

Psal. Dhàibhi, dān coirighthe a thighe.
Ardmhòla, mé thú, a Thighearna, oir

1 do thóig tú fàs mé, agus nì thug
tú air meiccairdibh gairdeachas do
dhéanamh os mo chionn.

2 O a Thighearna mo Dhia, do cho-
mhair me chugad; do do leighis tú me.

3 O a Thighearna, do thóig té manam
fàs as ìffionn: do choimbéad tú béo mé,
go nach rachdainn sìos don námhaidh.

4 Camidh Psal. don Thighearna, 6
sibh a naomha fein, agus tugadh bui-
dheachas do cheumhne a naomhthachda.

5 Oir iona sheirg nì bhàil acht mór-
ment, iona shabhar ati beatha: anna
fràthnòna bìodh go mbi gult, tig gair-
deachas air maidin.

6 Acht a dubhairt mifi am shàimh-
nìs, Nì hithrochthar mé choidhe.

7 A Thighearna, maille red ghrìs-
uibhde do chuir tú neart ann mo shlabh-
sa: dfoigh tú haghaidh, agus do bhì
mé buidheartha.

8 Chugad, a Thighearna, do choimh-
aire mé; agus chum an Tighearna do
rinne mé mo ghuidhe.

9 Cred é an tarbha ati an mfiu,
a nuair rachad sìos san námhaidh:
an mofuidh an luathreadh thú? an
bhfoillseochuidh fe thfirinne?

10 Cluin, a Thighearna, agus déan tró-
caire orum: 6 a Thighearna, cuidigh liom.

11 Diompóigh tú mo dhòron a damhna
dhamh: do chuiris diom mo fhaicadach,
do choimhcheangluis mé le làthghair.

12 Ionns go ceannadh mo ghloir
moladh dhuifi, agus gan bheith am
thochd: 6 a Thighearna mo Dhia, do
bhérad buidheachas riort go bràth.

PSALM XXXI.

*Gabbaidh se dothcheas ar thuille fuaileadh,
as an chobhair do fribh cheana.*

Don phrìmhhear ceòil, Psal. Dhàibhi.
1 Onnada, a Thighearna, chuirim mo
dhóthchus, ná léig mo náirighadh

go brath: fíor mé ann thifréantachd.
 2 Chion do chluas chugam, fíor mé go luath: bí dhama ad charruig neirt, agus mar thigh cumhduigh dom dhídhion.
 3 Oir is tú mo charruig, agus mo dhaingion: air a nadhbarfin ar fon thanma tréoruidh mé, agus dirigh mé.
 4 Tarruing amach mé as an líon, noch do fholuigheadar am choinne: oir is tú mo neart.
 5 Ann do láimhsí chuirim mo spiorad: d'fuaigil tú mé, a Thighearna Dia na sríne.
 6 Feathighim an luchd choimhéadas díomháineas bréagach: acht cuirim mo dhóthchus annfa Tighearna.
 7 Biad láathghaireach, & do dhéan gairdeachas ann do thrócaire: oir do chonnairc tú mo bhuaidhreadh, agus daithin tú manam a néigíon.
 8 Agus níor thoirbhir tú mé a láimh mo namhad: do chuiris mo chofa a mionad thairfing.
 9 Déan trócaire orm, a Thighearna, oir atáim a mbuaidhreadh: atá mo shuíl ar na cnóí lé dibhfheirg, manam fós, agus mo bhoig.
 10 Oir do caitheadh mo bheatha lé doilghios: agus mo bliadhna re hofna-dhuibh: do laghduigh mo neart re mé-igceart, agus atáid mo chnámha ar na cnóí.
 11 Do bhí mé am scannail a meaf meafcarad uile, agus go háirigh dom chombarfauibh, agus am eagla dom luchd aitheachtuis: an lucht do chonnairc a-muigh mé, do theitheadar uim.
 12 Atáim ar dearmad mar dhuine mharbh as cuimhne: atáim mar fhoicheach bhrifte.
 13 Oir do cháalaidh mé scannuil mhórain, eagla air gach áontaóibh: an feadh do bhadar ag déanamh comhairle a néainfheachd am aghaid h, do thionnfgnadar manam do bhuaín afum.
 14 Acht ionnada do chuir mifi mo dhothchus, a Thighearna: a dubhrus, is tú mo Dhia.
 15 Atáid maimfeara ad láimhsé, fíor mé ó láimh mo namhad, óm luchd ainleambura.
 16 Tabhair ar haghaidh lonnruighadh air do theirbhfeach: tairthuigh mé ar fon do thrócaire.
 17 A Thighearna, ná léig mo náirugbadh, oir do ghoir mé ortfa: náirigh-thear na ciontuigh, carthar na ttochd a nifíonn iad.
 18 Déantar púlla na mbréug, balbh, noch labhrus go géur a naghaidh na bhfíréun re huabhar, agus re tarcuifne.
 19 O cred méad do mbaitheafa, noch do thairgidh tú don luchd air a mbi heagla: doibrigh tú don luchd chuirs a ndóthchus ionnad a lathair mhac na ndaóine!
 20 Foileochuidh tú iad a nuáignis ad

fhiaghnuile ó abhar an daime, fíor chuidh tú iad ann do thabernacal a reafan na tteangtha.
 21 Go madh beanruigh an Tighearna oir do rinne sé a chineál ro ionann dhamha a cathruigh dhaingín.
 22 Oir a dubhrus ann mo dhaingín Atáim ar mo ghearradh amach dharc: gidheadh do chála tú mo ghearáin a nuair do ghoir mé chugam.
 23 Gradhuighidh an Tighearna, fí a naomha féin uile: cormbeas an Tighearna an sríneach fíán, agus luaidh a luaidheach ré a naomha.
 24 Bidhidh láidir, agus bífidh sé bíur croidhe, bífidh na bhfuil bhar ndóigh fan Tighearna.
 PSALM. XXXII.
 An dara Psalm aithrígh.
 Psalm tegráig Dhaibhi.
 Is fóna an té, ag bhfuil a chomhar na maitheamh, agus a pheacadh an fholach.
 1 Is fóna an té, noch nach cormbeas Thighearna peacadh na: lech, agus nach bhfuil cealg iona spiorad.
 3 A nuair do bhí mé am choitfidh, fíad mo chnámha fóirle, do bhí na bhfuilfeadh ar feadh an lae.
 4 Oir do bhí do lámh tron orm do ló agus deidhech: do hiompáidh mé fhlícheachd a ttart fimbaidh.
 5 Dadmuidh mé mo pheacadh do fe, agus níor fholuigh mé mo chomhar a dubhairt mé, Aidoimhad mairidhe don Tighearna: agus do mháidh mé choid mo pheacaidh.
 6 Ar a nadhbarfin do dhéan a dhuine diadha urnuigh chomhar: a thfaghala: go deimhin a tuite aghaid móra ní thiofuid a ngar dhéan.
 7 Is tú mionad foluigh, cormbeas mé ó bhuaidhreadh: ré púlla na fiortha tiufair fa cuisrín thionnail.
 8 Teagofga mé thú, agus mairidh thú fan tflíche iona ngheall: do bhar comhairle dhuit ré mo shuíl do beith or.
 9 Ná bithi mar a neach, ná mar a muille, ag nach bhfuil tuich: is mair-ta a bhéul re béulmthach & re fíán, do gla go ttiufadh sé a ngar dhuit.
 10 Atáid ionad doilghios don pheacach: acht tiufa trócaire a thochioll an té chuireas a dhóthchus an Tighearna.
 11 Déannuidh gairdeachas amhá Tighearna, agus bíthi láathghaireach, sibhí a fhíreuna: agus déannuidh laghair, sibhí noch atá díreach a croidhe.
 PSALM. XXXIII.
 Maitheas, 6 cumbacht, 12 & Prófét 12 & mbuaintir fíán.
 Gairidhgidh annfa Tighearna, do a fhíreuna, is cubhaidh na don díreach.
 2 Molaidh an Tighearna ré a cclairfígh: re púllaí, re bhar

Thighearna.

1. *Thighearna* d'fhéad canúidh falm dhó.
Canúidh dhó cainic nuadh, fúinidh
bhealach maille re fúisim áird.
2. *Óir is áireach bríathar an Tighearna,*
agus a oibhreacha uile maille re

3. *ionmhain leis ceart agus brei-*
neamh: atá an talamh lán do
ceart an Tighearna.

4. *Re breithir an Tighearna do rin-*
nadh na dtigheamhna, agus le spior-

5. *Orúinighidh sé uisgeadha na mara*
cinn: agus cuiridh suas an
talamh a teightheibh ionnmhuais.

6. *Bíodh eagla an Tighearna air an*
domhan uile: bíodh fámhan ar uile
domhacha an domhuin.

7. *Óir do labhair sé, agus do rin-*
nadh amháidh: do aithin sé, agus do
mádhadhadh iad.

8. *Do ní an Tighearna comhairle*
ar cinnéadhach díomhaoin: do ní
fúisidh na ndaoine nemhéifeachtach.

9. *Béanúidh comhairle an Tighearna*
go tríd, fúimaintighthe a chroidhe go
láidir na fíoghal.

10. *Béannuigh an cineadh agá bhfuil*
an Tighearna na Dhia aca, na daoine
do thag sé mar oighreachd dó féin.

11. *Fúisidh an Tighearna ó neamh,*
do chí sé na ndaoine uile.

12. *Dawcaidh sé ón a ionad comhnuigh,*
ar áireamhaibh na talmhan uile.

13. *Béan comadóir a croidhtheadh*
a uisgeadha uige sé a noibreach uile.

14. *Ní bhfuil Rígh air bith cumhdui-*
ghear re ionad slóigh: ní fíorthar an
domhan ré méad a neirt.

15. *Ní ní díomhaoin each mar dhi-*
omhan: ní fíortha sé aonduine re méad a
neirt.

16. *Fíoch atá fuil an Tighearna ar*
an lucht air a bhfuil a eagla: air an
lucht chuiris a ndóigh iona thrócaire:

17. *Do thróradh a nánma ó bhás, a-*
gas do congnúil béo a ngorta.

18. *Atá ar nánam ag feitheamh air*
an Tighearna: is eifion ar ecabhair,
ar ar fíoch.

19. *Óir is annfan do dhéanas ar*
croidhe gairdeachus: do bhrígh gur
chuirim ar ndóigh ann a ainm na-

20. *Bíodh do thrócaire cruinn a Thighe-*
arna, do réir mar atá ar ndóigh ionnad.

PSALM XXXIV.

Canúidh do dhaoineibh ceart, chum Dia do
ghlórúidh.

1. *Fálm Dháibhi, a nuir dáthruigh sé a*
inneall a lathair Abimelech, noch do
thionúin iad é, & do dhealúidh sé ris.

2. *Béanochuidh mé an Tighearna*
a gach uile náire bíadha a mholadh ann
na bhéal a ccomhnuigh.

3. *Anna Tighearna do dhéana ma-*
mam glóir: chunfe an tumhal é, agus
bíadha na bhgairdeach.

3. *Móruidhe an Tighearna leamfa, a-*
agus arduighemid a ainm a néisfheachd.

4. *Diarr mé an Tighearna, agus do*
chualúidh sé mé, agus do fháor me óm
eagla uile.

5. *Dfúchadar chuige, agus do shóill-*
fúghadh iad, agus ní raibh náire ar a
naightibh.

6. *Do ghair an duine bochtfo, agus*
do chualúidh an Tighearna é, agus do
fháor é ó na uile bhúaidhreachd.

7. *Do ní aingeal an Tighearna cumpá*
go cruinn a ttimchioll na druinge air
a mbi a eagla, agus fíorúidh sé iad.

8. *Blaifidh, agus fíochuidh gur maith*
an Tighearna, is beannuigh an duine
agá mbi a dbeigh ann.

9. *Bíodh eagla an Tighearna oruibh,*
fíobhí a naomha féin: óir ní bhfuil úr-
reasbhuidh air an lucht air a bhfuil a
eagla.

10. *Bith uireasbhuidh air na leomh-*
nuibh óga, agus fúiligidh ócrus: acht
ní bhíadha uireasbhuidh éannmaitheafa
ar an lucht iarrus an Tighearna.

11. *Tigidh a chlann, éistigh riomá,*
teagaifísead eagla an Tighearna dhíbhí.

12. *Cia hé an duine ler mian beatha,*
ler bíomhúin [iomad] láetheadh, dfa-
icfin maitheafa?

13. *Coimhead do theanga ó urchóid,*
agus do bhéid ó labhradh ceilge.

14. *Dealúidh ris a nóc, agus déan*
maith, iarr fíothcháin, agus lean í.

15. *Atáid fuile an Tighearna chum na*
bhfíreín, & a chliasa chum a ccomharé.

16. *Atá aghaidh an Tighearna a ná-*
ghaidh na druinge do ní óc, chum a
ccuimhne do ghearradh ón talamh.

17. *Gairid [na fíreín] agus do chluin*
an Tighearna, agus fíorúidh iad ó na
nuile anacra.

18. *As fogus an Tighearna don*
druing agá bhfuil a croidhe briste:
agus fíorúidh na comhmbraughte a spi-
oraid.

19. *Is ionmha crádha air an bhfíreún,*
gidheadh fíorúidh an Tighearna uatha
uile é.

20. *Cumhduigh sé a chnámha uile, ní*
bristear iona díobh.

21. *Acht nuirfidh an tolc an cionn-*
tach, agus fíorúidh an lucht agá
bhfuil fáth air an bhfíreún.

22. *Fíafglúidh an Tighearna anam*
a sheirbhíseach, agus ní fíorúidh an
anam mhéid chuiris a ndóigh ann.

PSALM XXXV.

Psalm ag jarraibh congnam a nagbaidh na
námhad.

Psalm Dháibhi.

1. *Agair, a Thighearna ris an muintir*
cheannairgis riom: cathaigh
ris an muintir chathuighios am aghaidh.

2. *Gabh greim do scéith agus do bhú-*
cléir, agus seas suas dom chumhach.

3. *Agus tarruing amach an gath, agus*
sloip an tslighe a nagbaidh na muintir.

tìre bhuaidhrios mé: ràidh rem anam,
is mifi do shlanughadh.

4 Clàidhtear agus nàirightheas an
lucht iarrus manam; iompòightheas air
a nais, agus clàidhtear an luchd noch
sinuineas urthoidh damh.

5 Bidis mar lóchan ós coinne na
gaoithe, agus aingeal an Tighearna gha
ruagadh.

6 Biodh a slighe na dhorchadus, agus
ro fhleamhuin, agus aingeal an Tigh-
earna da ngréamhuin.

7 Oir is gan adhbhar do shluighe-
adar a lion am choinneisi a log, noch
do thochladar gan adhbhar a ccoinne
manma.

8 Tigeadh milleadh airfion nach raibh
a shios aige, a lion noch d'faluigh fé,
gabhadh é féin: agus tuiteadh fé annsa
milleadh sin féin.

9 Agus buaidh manamfa léathghá-
reath annsa Tighearna: do dhéanuidh
fé gairdeachus iona shlanughadh.

10 Déaruid mo chrámha uile, ó a Thi-
ghearna, cia is coimhail leachda, noch
shaois an bochd ó nduine atá ainneart-
mhar na aghaidh, agus an bocht agus an
seasbuidheach ón té mhillios é?

11 Déirigh siaghuise éagcorach suas;
d'fuaruightheadar dhúom an tí nár bhfeas
damh.

12 Thugadar dhamh luigheachd uile a
naghaidh maitha, chum manma do
mhilleadh.

13 Acht mifi a nuair do bhéadar
easán, bá faicéadach mo chulaidh:
dumhuighios manam re troscadh, agus
d'fíl mo ghuidhe am ucht féin.

14 Diomchras mé féin amhlaidh is
gur bhé mo charuid nó mo dhearbhrath-
air é: dumhuighios a nduibheadach, mar
an té do ní doilghios ar son a mhathar.

15 Acht ann mo ríachdanas do rin-
neadarfan gairdeachus, agus do chruin-
nighthead iad féin a naonait: na ciotruin-
nigh fós do thionoladar a cceann a chéile
am aghaidh; & ní raibh a shios agam-
fa; do réubadar, agus nuor squireadar.

16 Re clúanairibh magaidh ar choif-
reachuibh, ag gíogán ré na bhfiachuibh
am aghaidhsí.

17 A Thighearna, ci fad bhias tú dhá
fhaicfin fo? fíor manam ó na mbu-
idhreachd mo mhuirín ó na leomhanuibh.

18 Do bhéadar buidheachus duitsí
anna ccomhdháil mhór; a measc mhó-
rain daóine mofa mé thú.

19 Ná léig dóm naimeidibh gairde-
achus do dhéanamh: ós mo chionn go
béagcorach: ná léig do luchd mfuai-
thighthe gan adhbhar a súil do chlá-
onadh.

20 Oir ní labhraid síothcháin; agus
tionnsgnuid briathra cealgacha a na-
ghaidh dhaoine focra na talmhan.

21 Agus d'focladar a mbéul go fair-
sing am aghaidh; a dubhradar, Aha,
aha, do chid ar faile é.

22 Do chonnairc tú fo, a Thighearna,
ná bí ad thocht: a Thighearna, ná bí
a bhfad uaim.

23 Corruigh suas thú féin, agus m-
gail chum mo bhreitheamhuas, chum mo
chúile, mo Thighearna, agus mo Dhia.

24 Beir breitheamhuas oram do m-
thfírúntachda, ó a Thighearna na
Dhia, agus ná gairdiadh ós mo chum.

25 Ná labhraid fiad leom coimh-
Aha, ar nanam: ná labhraid, Do m-
eamar suas é.

26 Nàirightheas, agus clàidhtear a
néinfheachd an drong do ní gairdeach-
ann mole: éaduightheas iad le h-
argadh, noch mhóruighios iad féin na
aghaidh.

27 Gáireis lé léathgháire, agus lé
gáirdeach, gach a bhfuil fhabhrach na
thfírúntachd: agus abraidis do glainn.
Biodh an Tighearna mórmhíthe, agus
bhfuil dúil a síothchain a shearbhach.

28 Agus foillfeochuigh mo theasra fí-
réuntachd, & do mholadh ar fadh an bh-
P S A I L M. XXXVI

An duine, ge traigh ann féin, atá fí-
máighe a nDia.

Don primhfhear ceoil, Psalm Dhaibhi,
feirbhiseach Dé.

A Deir droichghnóimh an chionn-
a slighe ann mo chroidhe, nach léid
eagla Dé ós coinne a shéil.

2 Oir do ní spleadhachas na t-
iona radharc, nó go naitheas na
bhfuil a pheacaidh siathmhar.

3 Is micheart, agus meallmáir-
briathra a bhéil: do léig dhe m-
glic, agus maith do déanamh.

4 Smuainighidh fé diomchras air a
leabuidh, fighidh fé féin ar slighe na
maith, ní dhultann an tole.

5 A Thighearna, is annsa fí-
ealuibh atá do thrócaire: agus thfír-
go nuige na néalla is áirde.

6 Is coimhail thfírúntachd re fí-
thion arda, do bhreitheamhuas is coimh-
ris an ndubhaigéan: ó a Thighearna,
cumhduigh tú an duine, & an taimhidhe.

7 Cred é oirdhearcus do thrócaire, a
Dhé: air a nadhbar sin cuirid m-
naóine a ndóigh a fáile do sciathá.

8 Beid ar na slánghadh go ro mhé
lé méathus do thighe: agus do bhéas
tú orra ól daibhne hachibhis.

9 Oir is agadfa atá tobar na beas-
ann do sholusa do chidhfion fola.

10 Faduigh do thrócaire don lucht de-
rab éolach thú: agus thfírúntachd do
direach a creoidhe.

11 Ná tigeadh cos a náabhair oram, &
ná corruighthead limb an chionnighis.

12 Annfin do thuiteadar lucht ob-
righthe na hurchóide: do teilgidh fua-
iad, agus ní budh éidir léó éirthe.

P S A I L M. XXXVII
Foillfughadh ar shoirbhreas diomchras na m-
chdaóine, & ar fheabhas fíad na fí-
Psalm Dhaibhi.

NA fearaidh thú féin fi luchd déanta a mair, ní bí aingéla a naghaidh luchd oibrighthe a neigceirt.

2 Oir mar an bhéir gearrfuighear go hobann iad, agus crionfuid mar an lúbh ghlaia.

3 Cair do dhóigh anna Tighearna, déan maith, áitreibh anna duith, agus beathóchar thú go deimhin.

4 Agus biodh do dhúil anna Tighearna, agus do bhéara fé dhuit iarratas a dhéan.

5 Tiobh do shlighe ris an TTighearna, bí do dhóigh ann, & do dhéana fé é.

6 Agus do bhéaruidh fé amach thfuirteach mar an solas, agus do bhreithneamh mar sholas an mbeadhon-laí.

7 Bí ad-thocht don Tighearna, agus do fithiomh foighideach air: ná bfuil thú féin ris an té bhíos iona ion shlighe, ris an té noch chroichnuidh a dhroch simúintigh.

8 Seir ó sheir, agus léig dhíot méas: ní feargadh thú féin air anchar chum uile do dhéanamh.

9 Oir gearrfuightheair amach luchd déanta na béagóra: agus luchd feithmhe air an TTighearna gheabhuid oighreachd a nfearuinn.

10 Agus fós beagán, agus ní bhíidh an comtach ann: measa tú go dúthchaidh a ionad, & ní bhfuil fé ann.

11 Acht gébhuid na ceanfuighthe righreachd a nfearuinn, agus bíidh a nial a nionad na siotchana.

12 Do ní an tanduine tiongnamh a naghaidh a nionnuic, agus do ní doicín na aghaidh ré na shiacleibh.

13 Do dhéana an Tighearna gaire aine, air do chí go tnuicfaidh a lá.

14 Do thairgeadar na drochdhaóine a ndéanamh, agus do réighiodar a naghaidh do theigean na mbuidheartha agus an mbloch siot, agus do mharbhadh na naghaidh san tshlighe.

15 Rachuidh a ccoidheamh a steach an croidhe féin, agus brisfightheair a naghaidh.

16 Is fear an beagan atá ag an bhféin, ná faidhbhríos mhóirín do drochdhaóinibh.

17 Oir brisfightheair rightheach na drochdhaóine, acht congmaidh an Tighearna an firéun suas.

18 As aithne don Tighearna láethe a ndíreach, agus bíidh a neighreachd go siorruidhe.

19 Ní bhíidh náire orra a nainfir a mair, & beid fíuigh a laethibh na gorta.

20 Acht meithid na cionnuigh, agus beid naimhe an Tighearna mar mbéuthe na lúbhán, cnaóifightheair iad: bíidh cnaóite a ndéatigh.

21 Gabhaidh an drochduine áirleagadh, agus ní dhiolann a ris, acht tabeannuidh an firéun trócaire, agus do bheir ní uadh.

22 Oir an mbéid atá ar na mbean-

nughadh uadhán, géabhuid oighreachd na talmhan: agus an luchd do mhal-luigh fé, gearrfar amach iad.

23 Is ón TTighearna ordughtheair coiscéime an duine, an tan bhias dúil aige iona shlighe.

24 Biodh go tnuicfeadh, ní teilgfi-ghtheair síos é, oir congmaidh an Tighearna a lámh suas.

25 Do bhí mé óg, agus a nois atáim gasta: acht ní fhuaca mé an firéun ar na thréiginn, agus a shliocht ag iarruidh déirce arain.

26 Atá fé trócaireach, agus áirleag-thach ar feadh an laoi, agus atá a shliocht beannuigh.

27 Dealuigh ó nalc, agus déan maith: agus áitreibh go brath.

28 Oir is ionmhain leis an TTighearna breitheamhnus, agus ní thréiginn a naóimh, agus atáid daingion go brath: acht gearrfar shliocht an drochdhuine ar fad.

29 Géabhaid na daoine sírúnta oighreachd a nfearuinn, agus áitreo-bhuid ann go siorruidhe.

30 Laibheoruidh béul a nfeirín eag-na, agus laibheoruidh a theanga breith-eamhnus.

31 Atá dligheadh a Dhé iona chroidhe, ní sciortfuidh áon dá choiscéimibh.

32 Bí an drochdhuine ag faire ar an bhfiréun, agus iarruidh a char chum báis.

33 Ní shuígháin an Tighearna iona láimh é, agus ní dhaimnéochuidh é, an tan do dhéantar breitheamhnus air.

34 Feith air an TTighearna, agus conaímh a shlighe, agus áirdeochuidh fé thú chum oighreachda na dúitche: a nuair bheid na drochdhaóine air na scrios, do chise tú sin.

35 Do chonnair mé an drochdhuine neartmhar, agus agá leathnughadh féin amhuil crann glas sháas uadh féin:

36 Agus do ghabhus thort, agus féuch ní raibh fé ann: agus diarr mé é, agus níor frith é.

37 Comharthuigh an firéun, féuch air an ndíreach: oir is siotcháin cri-och a nfeirín.

38 Acht scríosfuightheair luchd an tnuighthe a néinfeachd, agus gearrfar amach deireadh an drochdhuine.

39 Agus is ón Tighearna atá slánughadh a nfeirín, fé a neart é a nainfir a néigiontuils.

40 Agus do bhéaruidh an Tighearna na cabhair dhoibh, agus síorfuigh iad: saoruidh se iad ó na drochdhaóinibh, agus coimhdeochuidh iad do bhrigh go bhfuil a ndóigh ann.

PSALM. XXXVIII.

An tres Psalm aithrighe.

Psalms Dháibhi do char a ccoimhne.

A Thighearna, ná himdhearg mé ann thifeir, agus ná smachduigh mé ann do dhíomdha té.

2 Oir atáid do shoighde na seasamh go daingion ionnum, agus atá do lámh dom bhruglach go doirbh.

3 Ni bhfuil sláinte ar bith ann méoil do bhrigh thfeirgeis: ní bhfuil síothcháin am chnámhuibh do bhrigh mo pheacaidh.

4 Oir do chúadar mo chionta ós mo cheann: mar ualach trom atáid ro throm agam.

5 Atáid mo chréachda morcuidhthe, agus atáid bréun: do bhrigh mo leimhe.

6 Atáim crotach, atáim ag cláonadh síos go hiomarcach, siubhlaim a ndoilghios ar feadh an laoi uile.

7 Oir atáid mo shliasta dá losgadh, agus ní bhfuil falláine ar bith ann méoil.

8 Atáim anbhfann, & ar mo bhuiladh go neimhneach: do nuáil mé ar son mhíoshuaimhnis mo chroidhe.

9 A Thighearna, is ós do choinne atá mo mhian uile, agus níor folchadh mofmadhach ortfa.

10 Atá mo chroidhe luáimhneach, tréigidh mo neart mé, agus ní bhfuil solus féin mo shúil agam.

11 Sealaid maos grádha, agus mo chairde gan bheith a lathair mo bhuilleadh, agus sealaid mo ghaol a bhfad uáim.

12 Agus an luchd atá ag tóruigheachd ar manam, cuiridh painéirí romham: agus an drong iarrus mól labhraid urchóid, agus smuinidh cealga ar feadh an laoi.

13 Acht mísi amhuil duine boghar ní chluinim, agus mar dhuine bhalbh nach bhfoscánn a bheul.

14 Mar is do bhi mé mar dhuine nach ccluinionn, agus ag nach bhfuil achmhufan iona bheul.

15 Oir ionadfa, a Thighearna, cuirim mo dhóthchus: do bheairir freagra, ó a Thighearna mo Dhia.

16 Oir a dubhrus, deagla go ndéin-dís gáirdeachus orum: a nuair chorruighcheas mo chos, móruighid iad féin am aghaidh.

17 Oir atáim ollamh chum bheith bacach, agus atá mo dhoilghios air maghaidh do ghéath.

18 Oir foilleochaidh mé mo chionta, agus biad dhoilghiofach air son mo pheacaidh.

19 Acht atáid mo náimhde bédha, atáid neartmhar: agus atáid ar na bíomadughadh, noch shúathuighios mé go bréugach.

20 Agus an drong thoirbhearús olc ar son maithreach, atáid na náimhdibh agam, do bhrigh go leanuim an mhaith.

21 Ná tréig mé, a Thighearna mo Dhia, na bi a bhfad uáim.

22 Déana deithfir chum msurtachda, ó a Thighearna mo shlanughadh.

P S A I L M. XXXIX.

Aire Dhaibhi ar a chaim.

Don phrimhfhear ceoil, do Iohánnas Pálm Dhaibhi.

A Dubhairt mé, Do bheara mé dom shligheibh, go nach déan peacadh lem theangaidh: coimeodáil srian rem bheul an feadh blias an ciotach ós mo choinne.

2 Do bhi mé balbh ré a bheith i thocht, do bhi mé am thocht ó mian, agus do corruigheadh mo dhoilghios.

3 Do bliú mo chroidhe te ionann a sligh, ann mo smuineadh do le teine: annsin do labhrus rem theangaidh [ag rídh.]

4 A Thighearna, foilligh dhom mo chrioch dheighionach, & tabhair a shíos damh caidhe fad mo leithe: & madh síos damh cá fad mhairis mé.

5 Féuch, do rinne tú mo leithe do leithead baile, agus atá maos mar neimhní ad lathairis: go deimhin is diomhaóineas go léir a nuile dhuine, & fheabhus da mbí a staid.

6 Go deimhin is mar iomhaigh shúil a nuile dhuine, go deimhin is a ndiomhaóineas do nid corruighidh: cruinnidh duine maosin, agus ní fheall sé cia chaithfios iad.

7 Agus a nois creid ar a bhfuilim ag feithiombh, a Thighearna: atá mo dhóthchus ionnatfa.

8 Om uile aindligheadh síor mé, ná déan scannail a namadain dom.

9 Do bhi mé balbh, níor shocáil mé mó bheul, do bhrigh go ndéarna tusa é.

10 Athruigh uáim do bhuille, do mheath mé tre bhuille do láimhe.

11 An tan cheafmhaighis tú duine re hachmhufanuibh air son éigceirt, do bheairir air a gfeimhe cnóis mar léamh: is diomhaóineas go léir a nuile dhuine.

12 Cluin murnuigh, a Thighearna, agus tabhair eisteachd dom chomhairc, ná bi boghar rem ghl: óir is coigreige mé agadfa, am choimhghitheadh mar maithreacha uile.

13 Coisg dhíom, agus léig dhám mo neart dathnóaghadh, suil imtheachad agus nach biad ann ná fa mó.

P S A I L M. XL.

Fáigheadoireacht ar shreantacht Chríof, & sháruigheas ceartas an tfeinreachd.

Don phrimhfhear ceoil, Pálm Dhaibhi.

DO fheith mé go fóghideach rian TTighearna, & do chlion fé chogam, agus do chialuidh mo chomhairc.

2 Thug fé sías mé mar an eceána as an bpoll iathbhásach, as criaidh lathaidh, agus do chuir mo chola ar charruic, agus do dhaingnidh mo choisféime.

3 Agus do chuir fé caintic madh am mo bheul, moladh dár ndia: do chial morán é, agus bíadhd eagla orra, agus cuirfid a ndoigh annfa Tighearna.

4 Is fona an duine chuireas a dhóthchus anfa Tighearna, agus náir fheall do

9 Déara mé ré Dia mo charraic, Cred as ar dhearmuid tu mé? cred fa nim-thighim go doilghiofach ó shárughadh mo námhaid?

10 Le cloidheamh ann mo chnámhuibh scannluighid meascáirde mé; an feadh a deirid riom go lietheamhuil, Cáit a bhfuil do Dhia?

11 Cred fa tteilgeann tú thú féin fíos, ó manam, agus cred fa bhfuil tú buaidhearthá ionann? cuir do dhóigh a Ndia, óir mofla mé fós é, sláinte maighthe, agus mo Dhia.

PSALM. XLIII.

Guidhe Dhaibhi ar a phléadh go Teampall Dé.

DEana breitheamhaus orum, a Thi-ghearna, agus tagair mo cháis, fíor me ón cineadh neamhthrócaireach, ó fhear na mealltóireachda &c na hurchóide.

2 Oir is tú Dia mo neirt, cred fa cuireann tú dhíot mé? cred fa nim-thighim go doilghiofach ar son fáruighthe mo námhaid?

3 Cuir [chugam] do sholus, agus tháiríne, tréorughdis mé: tugaidis mé chum do chuic naomhtha, agus chum hionaid comhnuighe.

4 Agus annsin racha mé go haltóir De, go nuige Dia luathghair mo ghairdeachais; agus moflad thú ar an ecláirigh, ó a Dhé, mo Dhia.

5 Cred fa tteilgionn tú thú féin fíos, ó manam, agus cred fa bhfuil tú buaidhearthá ionann? cuir do dhóigh a Ndia, óir moflad é fós, sláinte maighthe, agus mo Dhia.

PSALM. XLIV.

Nach ionann fáimhneas na Heaghaife ann gach ean ainmíir.

Don phrimhshear ceoil, Psalm teagaist do chloinn Chórah.

ADhé, do chualamar ré ar gclá-faibh, agus dfoillfigheadar ar naithre dhuan a nobair doibrigh tú iona naimíir, fíon tseanaimíir.

2 Gur dhíbris amach léd láimh na cineadhacha, agus gur fhuighidh tú iad-fan: do rinnis oile do na daoineibh, agus do theilgis amach iad.

3 Oir ní ré na gcloidheamh do ghabhadar oighreachd a nsearuinn, agus ní hí a lámh féin do sháir iad: acht do lámh dhealla, agus do righ, agus solus haighthe, do bhrigh go raibh tú fabhar-thach dhóibh.

4 Tusa mó Righ, a Dhé, aithin fáorughadh do Jacob.

5 Ionmáda bhuailliom ar naimhde, ann hainmfe shaitteoram fíos an drong noch sírghios ar naghaidh.

6 Oir ní chuirfead mo dhóigh ann mo bhogha, agus ní fáorfa mo chloidheamh mé.

7 Acht do thárthugh tusa sinn ó

ar naimhdeibh, agus do náirighis lúch ar ngortuighthe.

8 Do nimid gloir a Ndia ar fíon na laoi, agus moflam bainam choilidhe.

9 Acht do thréig tú, agus do náirigh tú sinn, agus ní racha tú amach ré ar shiaghaibh.

10 Do bheir tú oruinn ionnóid na naimhaid; agus an lúch fáthairighinn sinn do nid eadail dóibh féin.

11 Do bheir tú sinn amháil na eallach mar bhiadh, agus spéithe ta na a meale na ngeinteadh.

12 Reaca tú do dhaoine air naimhaid, agus ní mhéaduipeann tú a liach.

13 Do ní tú scannail dar comhshánuibh dhinn, tarcuise &c mairidh do lúch atá fa cearúir ar timchioll.

14 Do ní tú seanshocail dinn a meale na ngeinteadh: crothadh cinn a meale na bpoileach.

15 Atá mo náire ós mo choime ar feadh an laoi, agus dfoiligh náire maighthe mé:

16 O ghuth an cháintóra, agus an scannluightheora: ó aghaidh na naimid agus an dioghailtáir.

17 Tháinig fo uile oruinn: dheadh níor dhearmadamar thusa, agus ní dhearnamar míochoinghioll a aghaidh do chonnartha.

18 Níor ionnóid ar gcroidhe air a ais, agus níor chlaon ar coicéime é shlighe.

19 Máta gur bhrúigh tú sinn a nionad na ndragan, agus gur fhoiligh tú sinn le scáile an bháis.

20 Má dhearmadamar ainm ar Ndia, agus gur leathnuigheamar ó chéile a lámha chum De choimhthighe:

21 Nach spionfaidh Dia fo amach? óir is aithne dhó neithe foluightheadh an chroidhe.

22 Aleadh, ar do shonfa marbhtar sinn go lietheamhuil, mealltar sinn, mar chaorchuibh chum a nair.

23 Múscail, créd fa ceadlana tú, a Thighearna, ná tréig sinn go bráth.

24 Cred fa gceillonn tú do ghráis? a ndéana tú dearmad dar mbuaidhbreadh, agus dar fáruighidh?

25 Oir do clóadh ar manam fíos chum an luathrigh; ceangluigh ar mbolg don talamh.

26 Eirigh ad chabhair dhuinne, agus fialgail sinn ar son do thrócaire.

PSALM. XLV.

Caintic choimheangail Chrióid ri na bhaincheile fein, i. an Eaglais.

Don phrimhshear ceoil ar Shofannim, do mhacaibh Córah, caintic gráda.

SCeithigh mo chroidhe amach cús mhaith: labruim mobair doo Righ mo theanga mar pheann scríbhneora ro dheithníofaidh.

2 Is breághda thú ná clann na ndóine: atáid gráa ar ndórtadh ann do bháit uime sin do bheannuigh Dia thú go bráth.

3 Deaigh

3 Deasigh do chloideamh ar do bheith, a chumhachdugh: red gear, agus red dhaicheadhlachd.

4 Agus beir bifeach ann do bhréaghach, déan marcuigheachd air ha-
luadh do bhrigh bheith na sírinne, & mairbhichidh & an cheirt: & mairbhichidh do lámh dheis meithe iathbháfach dhuit.

5 Is gear do shoighde, tuitfid na h-
dúine síd, a ccroidithe naimhde an Rígh.

6 Atá do chathaoir ríogha, a Dhé, a fíoghal na fíoghal: colbha fírean-
achaidh íseadh is colbha dot ríoghachd.

7 Do ghrádhugh tú fíreuntachd a-
gus dísthaigh tú éagceart: ais a madh-
fúirsin do ungaidh Dia, do Dhia féin
is le hola luathghaire ós cionn do
cúmpaíach.

8 [Boltuighidh] do chuid éaduigh
níe do Mhírr, agus Aloe, agus
Chúis: amach as páisúibh dfríachuibh
Bepant, le ndéarnadar luathghaireach
na.

9 Atáid ingheana Ríogh a measc
do bhan onórach, atá an bhainríoghan
ar na fuighidh ar do láimh dheis a nór
Oígh.

10 Rígh, a inghean, agus faic, agus
dion do chíuas, agus dearmad do
dhéine, agus tigh hathar.

11 Agus sainnteochuidh an Rígh do
láimh: óir is féin do Thighearna, a-
gus umhugh thú féin dó.

12 Agus guidhfí ingheana Tíor ha-
ghaidh re tíodhlacadh, an chuid is saidh-
leir don phobal.

13 Atá inghean an Rígh glórmhar
níe cobh a fígh, is dórlhnaithé a cu-
baidh.

14 Do bhéarthar i chum an Rígh a
nórnáidheachd do bair fhnaithide: na
maighdín a compaíugh nóch leamas í,
do bhéarthar chugadfa iad.

15 Do bhéarthar iad maille ré luath-
ghair, agus ghairdeachus, tiucfuid go
páis an Rígh.

16 A náit haithreadh bíid do mhic,
fuigheochthar mar phríonnfuighibh iad
sin talamh uile.

17 Do bhérad fa deara hainm do
bheith ar cuimhne ann gach aon ghinea-
ch: uime sin molfuid na daoine thú
go fíoghal na fíoghal.

PSAIL M. XLVI.

*Gur í Dia an tór is daingne, & an fear
gaíse is fearr.*

Don phrímhfhear ceoil do chloinn
Chórah, caintic air Alamot.

8 Dia ar ndéan, agus ar neart,
cúgmamh ro ollamh a mbuai-
dreadh.

2 Ar a madhbharfín ní bhia eagla
orainn, da mbeith go náthochadh an
talamh: bíodh go náthochadh na
féibhte go meadhon na fairge.

3 Bíodh go ndéanadh a huiscadha sin
talamh, agus go mbeidís buidhearthar, da

ccríothuighidís na cnuc le na hat sin go
hanmhór.

4 Ata abhann a ndéanadh a fru-
thain sin cathair Dé luathghaireach,
ionad náomhbhuí tigh comhnaighe an t-
is ro áirde.

5 Ata Dia iona meadhon: ní cor-
róchtar í: do bhéaraidh Dia furtachd
di re héirge amach na maidne.

6 Do rinneadar na cineadhacha fuaim,
do chorrúigheadar na ríoghachda: do
labhair féisíon, do leagh an talamh.

7 Ata Tighearna na síogh linn: ata
Dia Jacob na dhídean agann.

8 Tigidh, féuchaidh air oíribh an
Tighearna, noch do chuir dóis air an
talamh.

9 Do bheir fé fa deara cogadh do
choic go crích na talmhan, bríugh fé
an bogha, agus gearruidh an ga, loif-
gidh fé na carbuid anna teine [ag
rádh].

10 Coisgidh, & bíodh a fhios agaibh
gur mísi Dia: bíaidh mé ar márdughadh
a measc na gcineadhach, bíaidh mé
onórach air an talamh.

11 Ata Tighearna na síogh linn: ata
Dia Jacob na ro dhídean agann.

PSAIL M. XLVII.

*Gur í Dia is Rí na Nídeagheadh, agus na
ccineadhach.*

Don phrímhfhear ceoil, Psalm chloinne
Chórah.

B Uáilidh bhuir mbasa, sibhí uile a
phobal: déanuidh gairdeachus chum
Dé re guth cairtreime.

2 Oir atá an Tighearna is ro áirde
uathbháfach: Rígh mor ós cionn na
talmhan uile.

3 Cláidibhíálh fé na daoine fuinne, &
na cineadhacha fé ar ccoibh.

4 Toighfidh fé ar noighreachd
dúinn, oirdhearcus Jacob noch do ghrá-
dhugh fé.

5 Do chuidh Dia sías ré cairtreim,
an Tighearna ré guth an ghalltrumpa.

6 Canuidh Psalm do Dhia, canaidh
Psalm: canaidh moladh dár Rígh,
canaidh moladh.

7 Oir isé Dia Rígh na talmhan uile,
canaidh moladh go héolach.

8 Ata Dia a ríoghachd ós cionn na
ccineadhach, fuighidh Dia ar chathaoir
a náomhthachda.

9 Do chruinnigheadar príonnfuidhe na
ndaóine, pobal Dé Abraham: óir is lé
Dia sciatha na talmhan: ata fé ar na
árdughadh go ro mhór.

PSAIL M. XLVIII.

*Jerusalem na scáthan ar glóir na Heagluise
coitcheinne.*

Caintic agus Psalm do chloinn Chórah.

15 mór an Tighearna, & is ionmholta
go hanmhór a cearthugh ar Nde,
siabh a náomhthachda.

2 Is bréaghdha a fhuighughadh, sóis
na talmhan uile cnoc Sion, troibh an
tuáisceirt, cathair an Rígh mhóir.

3 Is aithníd Dia ann a phálaíuibh mar dhídean.

4 Oir feuch do chruinnigheadar na Ríthe, agus do ghabhadar thort le chéile a neimheachd.

5 Do chonncadar sin, agus dob ionantach léo, do bhádar baaidheartha, do dheithfrigheadar orra.

6 Do ghabh eagla greim dhíobh annsin, pian mar mhóid ag breith.

7 Brisíonn tu leas Tharís ris an ngeóith a noir.

8 Do réir an neithe do chualamar, mar sin do chonncamar a ceathruigh Thighearna na síogh, a ceathruigh ar Nde: daingneochuidh Dia i go bráth.

9 Atámaoid ag feithiomh air do chinéul gradhach, a Dhé, a lár do theampoill.

10 Do réir hama a Dhé, is mar sin atá do mholadh go téorannuibh na talmhan; atá do lámh dheas lán díreúntachd.

11 Déanadh slábh Síon gairdeachus, bidis ingheana Jidáh solásh do bhrígh do bhreitheamhuas.

12 Siabhail timchioll Shíon; gabh fá gcúirt na timchioll, áirímh a tuir.

13 Comharthughe go maith a balladha, amhaircigh air a paláíuibh, go ninnighe don ghiniolach (thiocfas) bhar ndiaigh.

14 Oir ífé an Dia fo ar Ndia go faoghal na faoghal; tréorochuidh fé sin go bás.

PSALM XLIX.

Gur é Dhlá ata an Eiseirge, & nach é neart nádarda.

Don phrímhfhear ceóil, Psalm mhac Córach.

Cluinidhe fo, a dhaoine uile: eisdighe sibhí, a uile áitreabhthacha an domhain:

2 An tárd, agus an tísol, an faidhbhir, agus an daidhbhir le chéile.

3 Laibheoruidh mo bhéul neithe glioca, agus simáinuighaidh mo chroidhe iomad eagna.

4 Clónsfad mo chlúas chum cofamhlachd: foisceolad air an ecláirfígh mo rádh diamhair.

5 Cred fé mbeith eagla orum a laéthe a nuile, an tan thiocfas éagceart mo shál am thimchioll fá gcúirt?

6 An dream chuireas a ndóthchus iona faidhbhirios, agus do ní aoidhbéil asta féin a niomad a maíne.

7 Ní fhuaisceoluidh duine ar aonchor a dhearbhrathair; ní thiubhraidh a fhuaisgladh do Dhia.

8 (Oir atá fuisgladh a nanma comhmórluigh sin, agus coisgfidh go bráth.)

9 Go madh héidir leis fós marthainn go bráth, chor nach bhfaicfeadh truáilleadh.

10 Oir do chí go néuguid daoine críonna le chéile, an tamadán fós agus an duine brúideamhuil go néuguid

íad, agus go bhfaigaid ag damas oile a faidhbhirios.

11 Siad simáintigthe a ecróidh a ttigthe do mharthainn go bráth, agus a nátreibh ó ghinealach go ginealach, do bheirid a nanmanna féin air a ndóthchus.

12 Acht ní dhéana an duine comnuidhe a noirdhearus, is coimhail ris na hainmbintibh mbeathas.

13 So a síghe, fé a néicríonaid é, agus taitníd a ráidhte ris an tair thig na ndiaigh.

14 Cuirthear a níríonn iad mar do orehaibh, iosfuidh an bás iad; bíonn uachdaranachd ag an bhféim orra maidin & coaíoghear a mbreathnach a níríonn, as a niomad comhghair.

15 Acht fíorfa Dia monamh láimh ísinn, oir gábháidh le chom mé go deimhin.

16 Ná biodh eagla ort a nuir a nithear duine faidhbhir, a nuir mbeidighthe glóir a thighe.

17 Oir an tan éagsa fé, ní bheir éinni leis, ní rachaidh a ghloir le dá leanmhúin.

18 Biodh gur bheannuigh & a nionna bheatha, agus go molfaidh na mar do dhéanair maith dhéa fé.

19 Rachaidh fé go ginealach a nreach; ní fhaicfidh solas go bráth.

20 An duine atá a noirdhearus, a nach tuigíonn, is coimhail é na hainmhintibh imthighios feachd.

PSALM LI.

Eidirbealughadh an fíor-chríodm a fíochríodim.

Psalm Afaph.

DO ráidh an Dia cumhachd a dubhairt an Tighearna, agus a ghoir an talamh ó éirge na greine go a fuineadh.

2 Amach as Síon, do ionnraigh Dia, iomlaine na féimhe.

3 Tiucfaidh ar Ndia, agus ní bhíodh na thochd: loisgfidh teine roimhe, agus bíodh anfa iomarcach na thimchioll fá gcúirt.

4 Goirfidh fé chum na bhfaithes a a nias, agus chum na talmhan do bhreith breithe air a dhainibh.

5 Cruinnighe mo náomha chugam, go do rinne cunnradh liom le biodhbair.

6 Agus foilleochuid na sláith a fhiréuntachd, oir ífé Dia féin a breitheamh.

7 Cluinidh, ó mo dhaoine, & laibheor é a Ísrael, agus do dhéan fíuile dhuifí; is mísi Dia, do Dhlá.

8 Ní dhéanad himdheargadh ar na biodhbharthach, nó hófralach loige, go do bhí ós mo chomhair a geomóir.

9 Ní ghéubhad bulóg as do thighe, gabhair fhíonionna as do mháirach.

10 Oir is liomsa a nuile bheathad na coilleadh, an teallach ar nuile cor.

11 Is aithne dhiamh uile canach a slábh, agus is liomsa beathuigh a ta an mhachaire.

12 Dhlá
13 Dhlá
14 Dhlá
15 Dhlá
16 Dhlá
17 Dhlá
18 Dhlá
19 Dhlá
20 Dhlá
21 Dhlá
22 Dhlá
23 Dhlá
24 Dhlá
25 Dhlá
26 Dhlá
27 Dhlá
28 Dhlá
29 Dhlá
30 Dhlá
31 Dhlá
32 Dhlá
33 Dhlá
34 Dhlá
35 Dhlá
36 Dhlá
37 Dhlá
38 Dhlá
39 Dhlá
40 Dhlá
41 Dhlá
42 Dhlá
43 Dhlá
44 Dhlá
45 Dhlá
46 Dhlá
47 Dhlá
48 Dhlá
49 Dhlá
50 Dhlá
51 Dhlá
52 Dhlá
53 Dhlá
54 Dhlá
55 Dhlá
56 Dhlá
57 Dhlá
58 Dhlá
59 Dhlá
60 Dhlá
61 Dhlá
62 Dhlá
63 Dhlá
64 Dhlá
65 Dhlá
66 Dhlá
67 Dhlá
68 Dhlá
69 Dhlá
70 Dhlá
71 Dhlá
72 Dhlá
73 Dhlá
74 Dhlá
75 Dhlá
76 Dhlá
77 Dhlá
78 Dhlá
79 Dhlá
80 Dhlá
81 Dhlá
82 Dhlá
83 Dhlá
84 Dhlá
85 Dhlá
86 Dhlá
87 Dhlá
88 Dhlá
89 Dhlá
90 Dhlá
91 Dhlá
92 Dhlá
93 Dhlá
94 Dhlá
95 Dhlá
96 Dhlá
97 Dhlá
98 Dhlá
99 Dhlá
100 Dhlá
101 Dhlá
102 Dhlá
103 Dhlá
104 Dhlá
105 Dhlá
106 Dhlá
107 Dhlá
108 Dhlá
109 Dhlá
110 Dhlá
111 Dhlá
112 Dhlá
113 Dhlá
114 Dhlá
115 Dhlá
116 Dhlá
117 Dhlá
118 Dhlá
119 Dhlá
120 Dhlá
121 Dhlá
122 Dhlá
123 Dhlá
124 Dhlá
125 Dhlá
126 Dhlá
127 Dhlá
128 Dhlá
129 Dhlá
130 Dhlá
131 Dhlá
132 Dhlá
133 Dhlá
134 Dhlá
135 Dhlá
136 Dhlá
137 Dhlá
138 Dhlá
139 Dhlá
140 Dhlá
141 Dhlá
142 Dhlá
143 Dhlá
144 Dhlá
145 Dhlá
146 Dhlá
147 Dhlá
148 Dhlá
149 Dhlá
150 Dhlá
151 Dhlá
152 Dhlá
153 Dhlá
154 Dhlá
155 Dhlá
156 Dhlá
157 Dhlá
158 Dhlá
159 Dhlá
160 Dhlá
161 Dhlá
162 Dhlá
163 Dhlá
164 Dhlá
165 Dhlá
166 Dhlá
167 Dhlá
168 Dhlá
169 Dhlá
170 Dhlá
171 Dhlá
172 Dhlá
173 Dhlá
174 Dhlá
175 Dhlá
176 Dhlá
177 Dhlá
178 Dhlá
179 Dhlá
180 Dhlá
181 Dhlá
182 Dhlá
183 Dhlá
184 Dhlá
185 Dhlá
186 Dhlá
187 Dhlá
188 Dhlá
189 Dhlá
190 Dhlá
191 Dhlá
192 Dhlá
193 Dhlá
194 Dhlá
195 Dhlá
196 Dhlá
197 Dhlá
198 Dhlá
199 Dhlá
200 Dhlá

Do bheir tuisle do bheir beachaí, no oifail. P S A I L M. Ais croidhe glan ag a farraidh.

12 Dá mbéim ocrach, ní inneofuinn dail: óir is liomfa an domhan, agus a lonúine.

13 A nóc mé féil tharb, no a dail mé fuil na ngabhar bhíonn.

14 Iodhbair moladh do Dhia, agus do mhóide ris an té is ró airde.

15 Agus goir orumfa a ló a néigion, agus fíorad thá, agus do bhéara doir dhamh.

16 Acht ris an cionntach a deir: Cú mbeann doirfí mo stáidigh.

17 Doirfíughadh, agus go ngéubhthá mo chunnradh ad bheal?

18 Agus fíuighthe tú smachdughadh, agus teigir mo bhriathra tiobh siar.

19 Mí chí tú gaduighe, ríghidh tú, agus atá do chuid ronna leis do bhallatrannachaibh.

20 Do bheir do bheal dorchóid, agus omuigh do theanga cealg.

21 Níghidh tú, agus labhruidh tú d'ghadh do dhearbhrathar; do bheir canail do mhac do mhathar.

22 Na neithesí do rinnis, agus do bí mé am thochd, agus do shaoilís go mbéim cosmhail riót féin go hiomlán.

23 Ach do bhéar achmhufin doir a go cuirfí na neithesí a nórdughadh do colúne do shuí.

24 Anois meafuighe fo, sibhsí noch d'heiradas Dia, deagla go réubfuin thá, agus nach bíidh fear bhuir tarr-thá.

25 An té iodhbair moladh, do bheir sé oir dhamhfa, agus an té ordúighis a shlighe, taisbeanfaidh slánughadh Dé dhó.

PSALM LI.

An ceathramhadh Psalm aithrige.

Don phrímhhear ceoil, Psalm Dháibhi a muir tháioic Nátan an fídh chuige, tar éis é do dhul go Batseba.

Déna trócaire orum, a Dhé, do réir do thrócaire móire: do réir ro ionaid do thruighe scríos amach maindlighe.

2 Nígh mé ó mo chiontaibh go hiomlán, agus glan mé ó mo pheacadh.

3 Oir admhúighim mo chionta, agus ata mo pheacadh ós mo choinne a ecomhuigh.

4 Ad haghaidhí féin amháin do pheacadh mé, agus ad radharfa do rinnis an tolc: chum go bhfiornigh-thear thusa ann hurlabhra, agus go rabhair fíorghlan ann do bhreitheamhnus.

5 Feuch, is a bpeacadh do rugadh mé, agus a gionntuibh do ghabh mo mháthair a mbroinn mé.

6 Feuch, iarruidh tú firinne taobh a shlighe, agus a seceid dfoillsigh tú tronmach damhfa.

7 Glanfaidh tú ó pheacadh mé lé Híloip, agus biad glan: níghfir mé, agus budh gile mé ná sneachda.

8 Do bhéarair orum gairdeachus, & liathghair do chlos, chum go ndéidís na cámba, noch do bhris tú, liathghaire.

9 Foluigh haghaidh óm pheacuighibhí, agus scríos uaim mo chionta.

10 Cruthaigh ionnam croidhe glan, a Dhé; agus athnóghaidh ann mo mheadhón spiorad iomlán.

11 Ná teilg mé seachad ód shlighe, agus ná beir do spiorad ní-omhtha uaim.

12 Aisig dhámh gairdeachus do shlighe, agus conuimh suas mé le spiorad shaoir.

13 Ann sin méinidh mé do shlighe do chiontachaibh, agus iompóchtair peacacha chagadfa.

14 Sáor mé ó fhuil, a Dhé, Dia mo shlanúighthe, agus foillsíochaidh mo theanga thifréuntacht ós áird.

15 A Thighearna, foisgeola tú mo phrímhíne, agus foillsíochaidh mé bheal do mhóladh.

16 Oir ní farrann tú iodhbairt, agus go tiubhrúinn sin uaim: ní bhuil dail agad a nofráil loisge.

17 Is iad iodhbairthá Dé, spiorad briste: ar chroidhe bhriste chomh-mbrúighe, a Dhé, ní dhéanair tarcuine.

18 Déan malth do Shion ó do dheaghtóil féin: cuir suas balladha Jerusaleim.

19 Annfin bíidh fonn agad a niodhbairt na fíréuntachda, a nofráil loisge, agus a nofráil chnaóite go hiomlán: annfin do dhéanaid bulóga óga do thoirbhir air halteir.

PSALM LII.

Zairgír ar dheiradh an droch chéirteir.

Don phrímhhear ceoil, Psalm teagailg Dháibhi: a muir tháioic Doeg an Tedomíteach, agus dinnis do shaul, agus a dubhairt ris, tháinig Dáibhi go tigh Ahimelech.

CRed sí ndéan tú uail a nóc, a dhuine eumhachduigh? mairigh maith an Tighearna ar feadh an laoi.

2 Tionnsnuidh do theanga urchóid amhuil gérscian bhéarrtha, ag oibriughadh go cealgach.

3 Gradhuigh tú óc tair an maith, breaga ós cionn labhairt go fírénta.

4 Is ionmhúin leachd gach uile bhriathra urchóideacha, ó a theangaidh mhillteach.

5 Mar an céadna scríosuidh Dia thú go brath, agus béaruidh seachad thú, agus tarrongfuidh thú as do pháillíun, agus beanfaidh do fhréamha as talamh na mbéa.

6 Do chíidh an fíréun mar an céadna, agus bíidh eagla air, agus do dhéana gaire faoi.

7 Dearc an nduine nach déarna a neart do Dhia, acht do chuir a dhoigh iona iomad fíadhbhris, agus do neartuigh é féin iona chionntaibh.

3 Achit míf mar chraán ghlas oíibh a tigh Dé, atá mo dhóigh a ttróaire Dé go tíoighal na tíoighal.

9 Mollad thú go tioruidhe, do bhrigh go ndéana tu sin, agus feithme mé ar bainm, óir is maith é ós coinne do náimh.

PSALM LIII.

An Duine do chuir eil re Dia i bhrí amach, ní bhfuil sé saor é eagla.

Don phrímhhear ceoil ar Mahalat, Psalm teagaisg Dháibhi.

A Dubhairt an tamadán iona chroidhe, ní bhfuil Dia ann, truílligh atáid iad, do níd éigceart adhuathmhar, ní bhfuil sondaíne do ní maith.

2 Féuch Dia ó neamh ar chloinn Adhamh, dfeachuin an raibh aon do thuiceadh, nó diarradh Dia.

3 Do chuaidh gach aon ar eoil, atáid a néinfheacht truílligh, ní bhfuil sondaíne do ní maith, ní bhfuil sé sondaíne.

4 A bhfuil luchd oibríthe urchoide gan eol? noch itheas mo dhaíne mar ithid aran, agus ní ghoirid air an Tighearna.

5 Ann sin do bhi eagla orra le hianan, mar nach raibh eagla; óir do léirídh Dia a chomhshán noch do ríne campa ad aghaidhí; do nairigh tu iad do bhrigh gur dhuil Dia iad.

6 O dá tuigthaí slánghadh Israel amach as Sion: a nuair iompocheas Dia braighdeanas a dhaíne, do dhéana Jacob láathghair, agus Israel páirdeachus.

PSALM LIV.

Is slámb fúacht é Dia do nfiirein iona amhar.

Don phrímhhear ceoil ar Neginot, Psalm teagaisg Dháibhi, a nuair thagadar na Siphimigh, agus a dubhradar ré Saul, nach bhfuil Daibhi dha fholach sin ar bhíochairne?

O A Dhé, fíor mé led aiam, agus led neart beir breitheamhnus orum.

2 O a Dhé, eist mo euidhe, tabhair eisteachd do bhríathruibh mo bheil.

3 Oir déirghíodar coigriche suas am aghaidh, agus iarruid luchd fíuighthe manam, níor chuireadar Dia ós a coinne.

4 Féuch, lé Dia mfeair cabhartha, atá an Tighearna ris an luchd chothúighíod manam.

5 Cúiteochuidh sé olc ris a ndroing bhios ag forfhairce orum: scríos uait iad ann thfírinne.

6 Do dhéana mé iodhbhairt do go toileamhuil; molfad bainm, a Tighearna, óir is maith é.

7 Oir do sháor sé mé om uile bhuaidhreadh, agus do chonnaire mo sháil mo naimhde.

PSALM LV.

Guidhe Dbaibhi anaghaidh eascairde a thighe fein.

Don phrímhhear ceoil ar Neginot, Psalm teagaisg Dháibhi.

Tabhair eisteacht dom ghaidhe a Dhé; agus ní foláigh dom óm ghearrán.

2 Tabhair aire dhámh, a ríom: do nim doilghios ann mo gharrán, agus do nim faim.

3 Tre ghuth na naimh, tre leatrom na bpeacach: óir do bhí urchóid orum, agus fíathghid na ndíbhheirg.

4 Atá mo chroidhe air na naimh anadh ionnum: agus do chuireadh náthbháa an bháis orum.

5 Atá eagla, agus croidhe ar tteacht orum, agus díbhídh an bháis mé.

6 Agus a dubhras, ó nach raibh sciathán coluim agam: do dhéanadh eil; agus do bhéan a fíathghid.

7 Féuch, do rachúin a bhí seachrán, do dhéanúin comhshán ann sa bhíafach.

8 Do dhéanúin deithais na naimh ón ngáth ngáfachd, an anfaidh.

9 Scríos a Thighearna, agus a tteanghar: oir do comhshán a fíathghid agus imreafan anna dhuilghí.

10 A ló agus a noidhe na timchioll air na balladhuibh: do dhéanadh agus doilghios iona meadh.

11 Atá corbadh ann a ló agus dhealuighíonn meabhúil agus corbadh na fráidh.

12 Oir ní naimhaid do indhearg atá annsin dfeadúir a iomchar: nó aduigh an té dó fhúathaigh mé, é sin am aghaidh, ann sin do rachúin: bhfolach air.

13 Acht tusa a dhuine mar mo shamhuil féin, mo cólaigh, agus mfeair aitheantais.

14 Do rinneamar arís comhairle mhillis, do chéadhamar a naimhdeachd go tigh Dé.

15 Gabhadh an bás seachán orra, fíghaid síos go hifríonn beo: óir atá uile iona coimhthionól, iona meadh.

16 Eighse mé chum Dé, agus fíofa an Tighearna mhé.

17 Tráthnóna, agus air maidin, agus san meadhon laoi, do dhéana mé a naimh, agus eighfid ós árd: agus cluinsidh leisinn mo ghuth.

18 Dfíathgail fé manam a fíochúin ón geath do bhíam aghaidh: óir re hiomad do bhádar [ag cor] chum.

19 Cluinsidh an Dia laidir, agus do bhéaraidh a nuas iad, cadhón an té atá ann ón tfeanaimir: ar a noidhe nach áthruighid, dá bhrigh sin a bhíonn eagla Dé orra.

20 Do chuir fé a lámha amach a naghaidh an luchda do bhí a fíochúin ris: do bhris fé a chumradh.

21 Bá bláithe briathra a bhéil sin, acht do bhí cogadh iona chroidhe.

10. Teig do mhairbhín air an Ttigh-
ne, agus cothobuidh fé thú; ní fhuil-
leadh é an fírean do chorrughadh
a bhráth.

11. Achá tusa, a Dhé, bhéaras síos
go poll na bháis: ní mhairfid dá-
núltaechna ná cealgacha leith a léach-
tán; Achá bliadh mo dhoighfe ionnada.

PSALM LVI.

*Thaighneadh Dá deira na tsíreín, ar
meadh é an t-urraigh.*

Don phrímhhear ceoil air Ionat-Elím-
thocim, Psalm órdha Dhaibhi, a
nuir do ghabhadar na Philistínigh
a Ngar.

1. Nuairéireach dhamh a Dhé, óir do
dhoighfeadh duine fías mé; air
fías in laoi ag cathughadh do bhrúigh-
ne mé.

2. Do thugaidh mo naimhde mé air
fías in laoi, óir atá ionad ag cathugh-
adh na n-aghaidh, ó thusa is ro áirde.

3. A nuair bhías eagla orum, bliadh
mo dhóigh ionnada.

4. Annda mholfas mé a bhríathar;

5. Níá chuirim mo dhóigh, ní bhíadh
agm orum cred do dhéanas feoil orum.

6. Ar seadh an laoi fíagid mo bhrí-
athar; atáid a smuaintighe chum
de an aghaidh.

7. Cruinnighid iad fein ar áonbhall;
fíad iad fein; comharthughid mo
dhoighighe a nuair bhíad ag foraire ar
máin.

8. An rachaid siad as ar son a mur-
dha; ann thfeirg istigh na ndaoine,
a Dhé.

9. Comhfhionn bí mo sheachrán,
car na dhéara ann do bhuidéil; nach
bhíadh ann do leabhar?

10. Annda fíaghearthar mo naimhde air

11. A nuair ghairfid, atá a fhios
do agm; óir atá Dá air mo shon.

12. A Níá mholfad a bhríathar;

13. A Níá chuirfeadh mo dhóigh, ní
léadh eagla orum cred do dhéanas
deir orum.

14. Atáid do mhóide orum, a Dhé;
táid iad mé molta dhuit.

15. Óir d'fíagail tí manam ó bhás;
mch (léirfa tí) mo chofa ó leagadh,
chum go fíabola mé go diognmhalta
a léirfa Dá a solas na mbé?

PSALM LVII.

*Dáid a meadh dhaoine díseir, do rinne
a urraigh re Dá.*

Don phrímhhear ceoil Al-tachit, Psalm
órdha Dhaibhi, a nuir do theith ó la-
thair tháil a sheach san naimhde.

1. Pléacaireach dhamh, a Dhé, bí

2. Pléacaireach dhamh: óir is ionnada

3. A dhóigh manna, agus a scáile do

4. Fíadha bhías mo dhóigh, nó go

5. Aghaidh na builei thorum.

6. Ríghé mé chum Dá is ro áirde, chum an

7. De nach choimhlonas a nuaile ní dhamhfa.

3. Cairfídh é ó thlaithemhuas, &
siorra é mé, do bheir kannail don té
noch do thloigfeadh fías mé; cairfídh
Dá a threáire, & a fhirinne [chugam.]

4. Atá manam a meadh leomhan;
luighim a meadh druinge atá re theinidh,
eadhon ciann na ndaoine dar ghieithe
agus foighde a bhfiacta, agus gur
cloidhmthe geara i tteangtha.

5. Bí ar hárdughadh ós cionn na
bhfiatbeamhna, a Dhé, do ghloir ós
an tálamh uile.

6. Dullmhugheadar lion a ccoinne
mo choicéimigh; do ehlion manam
síos: do thochladar log romham, do
thuitedar fein iona mbeadhón.

7. Atá mo chroidhe allamh, a Dhé,
atá mo chroidhe allamh; canfad, &
do dhéanad moladh.

8. Múgail, ó mo ghloir, dáisighe a
shatracha, agus a chlaireacha, múg-
eola mé air maidin.

9. Molfad thú a meadh na ndaoine,
a Thighearna; canfad duit a meadh
na gceinadhach.

10. Óir is mór do threáire go
nuige na neamha, agus tháirne go
nuige ne nélla.

11. Bí ar hárdughadh ós cionn na
bhfiatheas, a Dhé, do ghloir ós cionn
na talmhan uile.

PSALM LVIII.

*Deas d'broch bhreithamh, 3 mairdín ar
sgríor d'brochbeolais.*

Don phrímhhear ceoil, Al-tachit,

Psalm órdha Dhaibhi.

AN labharthaos céart dha ríibh, a
chomhthionól? a ndéantóir breith-
eamhna go díreach, sibhle a chlann
na ndaoine.

2. A seadh, a ccroidhe olbrightí
urchóid, annda talamh chomhthromaidh
foiréigíon bhar linn.

3. Do níd na ciontaigh coimhthighidh
dhiobh fein ón mbroinn, tiaghaid ag
seachrán ón mbolg ag labhairt bhréig.

4. Is cóimhuil a naimh re naimh naith-
reach naimh: is cóimhuil iad re bhar
boghar noch d'fíadha a chlann.

5. Noch nach éirís re guth na
ndriagh, ag cleachtadh a ndraóidh-
eachda go glic.

6. A Dhé, bris a bhfiacta iona mbéil;
bris amach fiacta móra na nóigle-
mhan, a Thighearna.

7. Leaghaidh ambuil uisge, noch rí-
thios go dian a ccoimhneigh: a nuir
mheasfa é a shaignde do chaitheamh,
bidis mar budh gearrtha na mbodhnaibh.

8. Mar leaghas an seille, amhluidh
sin tiaghaid a mugha: mar thoirrechos an-
abuidh mna, go mach bhícaid an ghrian.

9. Ní is doche ná mhóithecna bhar
bpotúighe na deile, comhmaith an béa
agus an críon, buidhírdh an tansa é.

10. Do dhéana an fírean liathghaire,
an tan chíos an dioghaltas; níghé a
chofa a bhíad na neimhdhíadach.

11. Agus

11. Agus a déara duine, Go deimhin atá fochar ag an bhfirean; go dearbhta fé Dia do ní breitheamhnus air an titalmh.

PSALM. LIX.

Delbhl ladhia suas iona thigh féin, diarr fé eobhair an Thighearna.

Don phrímhfhéar ceóil, Altaícheit, Psalm órdha Dhuibhi: a nuair do chuir Sánt drong nadh do chuirfeadh faire air a thigh, dá mharbhadh.

S Aor mé óm naimhdeibh, a Dhé; ón lucht éirighis suas am aghaidh bisi do dhéan damh.

2 Saor mé ó lucht oibrighthe na h-choíde, agus coimhead mé ó dhaoinibh fuileacha.

3 Oir cheana atáid ag luigheachán air manam; cruinnighid na cumhachtaigh a naoinfheachd am aghaidh; ní ar fon mo fháirighthe, ní air fon mo pheacaidh, a Thighearna.

4 Ritid gan chion air bith dom thaoibhfe, agus ullmhuighid iad féin: éirighfi suas do theagmháil leam, agus dearc.

5 Agus tusa, a Thighearna Dia na síogh, Dia Israel, mairtail dféuchain na ccineadhachso uile; ná bí grálamhuil doibh uile, noch oibrighios urchóid go meantolach.

6 Fillid tráthnóna, do nid fuáim amhuil madradh, agus imthighid fa ceasirt a dtimchioll na caitheach.

7 Féuch tairfid re na mbéil, atáid cloidhmthe iona bpúsaibh; oir Cía chluin?

8 Acht tusa, a Thighearna, do dhéanair magadh orra, do dhéahair tar-cuifne air na geintibh uile.

9 Do bhrigh a neirfion do bhéaradfa aire dhuibh; oir is tusa, a Thighearna, mo dhéan.

10 Tairfidh mo Dhía grálamhuil romham; do bhéara Dia dhamh [mo mahian] dfaicfin air mo naimhde.

11 Ná marbh iad, deagla go ndéamadh mo dhaoine dearmad; spréidh iad re do chumhachdaibh, agus tabhair a nias iad, a Thighearna ar feith.

12 Ar fon peacaidh a mbéil, bríathair a bpúisín, gabhtar iad ann a nuabhar: & ar fon a malluighthe, agus a mbreóg noch labhruid.

13 Diothlaithrigh a bhfeirg iad, diothlaithrigh, go nach béid ann; & biodh a fhios aca go bhfuil Dia ag riaghladh ann Jacob go téorannuibh na talmhan.

14 Agus fillidís tráthnóna, agus tairnedis amhuil madradh; agus imthighidís fa ceasirt na caitheach.

15 Bídís ar feachrán síos agus suas deasbhuaidh bídh; agus bídhís ag ithiomrádh muna bhfaghad a riar.

16 Acht canfa mífí dot neartfa, agus liathghairfead as do throcaire gach maidin; oir bá tú mo choimhead, agus mho dhéan a ló mo thrioblóide.

17 O mo neart, dhuibfe chanfas mé: oir Dia mo dhéan, Dia mo throcaire,

PSALM. IX.

Psalm chaitheamhach ior fé bháidh do dhéan.

Don phrímhfhéar ceóil air Shafin. Psalm órdha Dhuibhi chum ceann an tan do throid fé ré Aram ó Hamopotamia, agus re Aram ó Shobab, an tan d'fíl Iobab, agus do mharbáil Edom dhá mhíle dhéag a n-áit an tálainn.

A Dhé, do chuir tá dhíot sinn a bhris tú sinn, do bhí fearg a iompoigh thú féin chugaon a rí.

2 Thugais air an titalmh críoch ghadh, agus do bhrisís éleighis a bhí nadha, oir atá fé air críbh.

3 Do thaoibéin tú ní críoch do phobal, thugais oruinn fion an míuighthe dól.

4 Thugais bratach don lucht a bhfuil heagla, dá nochdadh air fa an firinne.

5 Chum go saorfuibhe baic go dha: Saor led laimh dheis, agus chum mífí.

6 Do labhair Dia iona naimhde, biad liathghaireach; roinnfead fion, agus toimbeofad gleann Sécot.

7 Is leamfa Gilead, agus is leamfa nasseh; fé Ephraim fé neart mo oim, Judah mo dhligheamhach.

8 Moab mo phota ionnuith; aifid mo bhróg tar Edom; a Pháras, déan caitheirín ós mo chionn.

9 Cía bhéaras mé gus an ceann dhaingin? cía threórochus mé go h-Edom?

10 Nach déana tusa a Dhé, noch a chuir dhíot sinn? agus nar bháil leacht dul amach, a Dhé, ré ar luagthe!

11 Tabhair iurtachd dheim ó bhoird readh: oir is diomháoin cabhair a duine.

12 A Ndia do dhéanam gairge, agus failteoruidh fé síos lucht ar mbeaidheartha.

PSALM. LXI.

Is adhbhar mhuinighinn leis fu, fúidhín Dé a naid.

Don phrímhfhéar ceóil air Negus, Psalm Dhuibhi.

E Ist mo chomhaire, a Dhé, tabaís aire dom ghuidhe.

2 O théorannuibh na talmhan císíod chugadfa, a nuair bhíis mo chuidhe fa thúirse; treorugh mé cham in cairge is áirde na mé.

3 Oir do bhí tú ad i fhaigadh agas, ad thor láidir ó aghaidh na naimhde.

4 Do dhéanad comhnaighe an thabearmacuill go bráth: biadh mo dhéan a cuim do scáthán.

5 Oir do chuala tusa, a Dhé, mo mhóide: thugais oighreachd don deas air a bhfuil eagla hanna.

6 Cuirfidh tú liethe a ccionn léite an Rígh: biadh a bhfadhma mar a bhíath iomad giacalach.

Do dhéan si comhnuighe chroidhe
 do dhéan si De; allmhaigh tróaire
 do dhéan si noch choimheadas é
 do dhéan si míl psalm chum han-
 na go bhíth, do choimhlionadh mó
 go bhíth go beithamhuil.

PSALM. LXII.

Don dhéan si gach adn chés.
 Don dhéan sihear ceoil, do Jedútan,
 Psalm Dhuibhí.

Do dhéan si ag feithiomh amh-
 air Dhia, noch ó bhíth mó
 do dhéan si.

Do dhéan si mo charraic agus mo
 do dhéan si; mo dhídean, m chor-
 do dhéan si mé go mor.

Do dhéan si bheithí smainiughadh, ó
 do dhéan si a naghaidh dhuine; mair-
 do dhéan si bíth uile: (beithí) mar bhalla
 do dhéan si mar shá thrasgarthar síos.

Do dhéan si do aid: comhairle eifion do
 do dhéan si fót ón oir: dúilighid a mbreig,
 do dhéan si mbeul, & malluighid
 do dhéan si croidhe.

Do dhéan siheadh, ó manam, comhnuighid
 do dhéan si anam: oir is iadhsan atá mo
 do dhéan si.

Do dhéan si eifion amháin mo charraic, a-
 do dhéan si mshlughadh; is é mo dhídean,
 do dhéan si charrothar mé.

Do dhéan si A Nda atá mo shlughadh, agus
 do dhéan si glóir: carraic mo neirt, a Nda
 do dhéan si mo dhídean.

Do dhéan si Cairbh dhur ndóigh ann a comh-
 do dhéan si bhíth a dhaoine, dóirtighe amach
 do dhéan si croidhe da lathair; is é Dia is
 do dhéan si dhídean.

Do dhéan si Go deimhin is diomhaóineas clann
 do dhéan si anam uirísol, is breug clann na
 do dhéan si dhídean; ar na ccur a néinféachd
 do dhéan si amháin, is éatruime iad ná an
 do dhéan si dhídean.

Do dhéan si Ní cuirigh blur ndóigh a fú-
 do dhéan si ghadh agus a sladuigheachd ná bíthí
 do dhéan si an tan fhásas faidhbhríos,
 do dhéan si cairbh dhur croidhe air.

Do dhéan si Do lathair Dia aonúir: si dhó
 do dhéan si mé fí, gur ré Dia bheanas cu-
 do dhéan si dhídean.

Do dhéan si Mar an céadna is leáfa, a Thigh-
 do dhéan si era, tróaire; oir do bhéarair don
 do dhéan si mé fí a oibre.

PSALM. LXIII.

Mian an anam go Dia.

Psalm Dhuibhí a nuair do bhí sé a
 do dhéan si bhífach Judah.

Do dhéan si A Dhia, is tú mo Dhíafa: sírfe mé
 do dhéan si thí go moch; atá manam tartmhar
 do dhéan si chugad, atá mfeoil mianmhar chugad,
 do dhéan si a talmach thim thartmhar mar nach
 do dhéan si bhíthí dhídean:

Do dhéan si Dáicín do chumbachd, agus do
 do dhéan si glóir, mar do chonnaire mé thu anna
 do dhéan si dhídean.

Do dhéan si Oir is féarr do chinéal grádhach
 do dhéan si na beatha: mola mo bhéul thu.

Do dhéan si Mar do bheannachad thí an feadh
 do dhéan si mairfidh, mar thim thóigfod sías mo
 do dhéan si dhídean.

Do dhéan si 2 Thula noch eifdeas re húrnaigh,
 do dhéan si chugadfa thírfeas a nuile sheoil.

Do dhéan si 3 Do rugadair neithe éagceart buidh
 do dhéan si am aghaidh; sgafá tula ar fúirighthe.

Do dhéan si 4 Sísceochair manam mar bídí le
 do dhéan si méthus, & le smíor: & re puisthibh
 do dhéan si gairdeacha mhólas mo bhéul thí.

Do dhéan si 6 A nuair chomhnuighim ort air mo
 do dhéan si leabuidh, agus anna noidheche shaire
 do dhéan si mar smuinim ort.

Do dhéan si 7 Do bhrigh go rabhuís mar chabhair
 do dhéan si agam, agus do dhéan si gairdeachas a
 do dhéan si sgaile do sciathán.

Do dhéan si 8 Leanaidh manam go dlú ort: con-
 do dhéan si mhan do lamh dhéas sías mé.

Do dhéan si 9 Agus an uacht sarrus manam chum
 do dhéan si a mhílte, reahaid annsa cochaibh is ife
 do dhéan si don talamh.

Do dhéan si 10 Dóirtightheair a bhfuil ris an
 do dhéan si celoidheamh: béd na ccuid ronna ag
 do dhéan si fionnehaibh.

Do dhéan si 11 Agus do dhéan si an Rígh léath-
 do dhéan si ghair a Nda, do dhéan si gach áon mhion-
 do dhéan si nuigheas thrídhon, glóir; oir druidfeair
 do dhéan si béul na druinge do m breaga.

PSALM. LXIV.

Dúibhíad na nambad a ndrochdaí.
 Don phrimhíhear ceoil, Psalm Dhuibhí.

E Ist mo ghuth, a Dhé, am urruigh;
 do dhéan si ó eagla na nambad didin mo
 do dhéan si bheatha.

Do dhéan si 2 Folluigh mé air chomhairle shecré-
 do dhéan si digh na ndrochdaíne, ó chogair luchda
 do dhéan si oibrighthe na hurchoidhe.

Do dhéan si 3 Noch do ghéaraidh a tteanga mar
 do dhéan si chloidheamh; do dhéan si óraigh a foighde,
 do dhéan si eadhon fótáil shearbhá:

Do dhéan si 4 Do chaitheamh a nfiren go fol-
 do dhéan si uigheach: caithfid go hobanné, agus
 do dhéan si ní bhíadh eagla orra.

Do dhéan si 5 Meifnighid iad sin a ndrochdaí;
 do dhéan si comhairidh fa lionta dfolach, a deirid
 do dhéan si Cía chíos iad?

Do dhéan si 6 Spionuid amach éagceart, coim-
 do dhéan si honuid éartughadh dúibhíollach mar-
 do dhéan si áon a meadhon gach nduine ar leith;
 do dhéan si agus re croidhe domhain.

Do dhéan si 7 Acht caithfidh Dia iadfan le foighid,
 do dhéan si bíad síad loitighe go hobann.

Do dhéan si 8 Agus do bhéaraid fa deara a ttean-
 do dhéan si ga fein taitim orra: teithigh gach
 do dhéan si duine chíos iad.

Do dhéan si 9 Agus bíadh eagla air a nuile dhuine
 do dhéan si agus foillseochaid obair Dhé; agus do
 do dhéan si bhéaraid aire a ghníomhán do thuigín.

Do dhéan si 10 Do dhéan si an firen léathghair
 do dhéan si anna Tighearna, agus cuirfe a dhóigh
 do dhéan si ann, agus do dhéan si a nuile dhíreach
 do dhéan si a croidhe, glóir.

PSALM. LXV.

Ata daibhí ag moladh an Tighearna, arfon
 do dhéan si méad a ffolathar do dhéan si.

Don phrimhíhear ceoil, Psalm nó
 do dhéan si caintie Dhuibhí.

A Dhé, is dúite is dúal moladh a
 do dhéan si síon, agus is riota díolfar an
 do dhéan si mhóid.

Do dhéan si 2 Thula noch eifdeas re húrnaigh,
 do dhéan si chugadfa thírfeas a nuile sheoil.

Do dhéan si 3 Do rugadair neithe éagceart buidh
 do dhéan si am aghaidh; sgafá tula ar fúirighthe.

4 Is éon na té thoghas tú, agus do bheir a agas; do dhéana fé comhshé ann do chéiribh; faibochthar fíne re neithibh maíthe do thighe, do theampall náomhtha.

5 Re neithibh náthobhíacha shreogus tú sinn a bhféantachd, a Dhé ar fíanaighthe, dóthchus uile theóranas na talman, agus na fairge, noch aoi a bhfad faínn.

6 Noch dhíongmhais na síebhte re na neart, agus é ar na thimshiolughadh ré cumbachtá.

7 Noch shuaimhnighis fúisim na fairge, fúisim a tsonn, agus combhuaidh-readh na ndaoine.

8 Agus an lucht áitreabhais annsa teóranmh is faide aaid, bíidh eagla red chomharthadhuibh orra; do bheair air dhul amach na maidne, agus an trathnora liathghair do dhéanamh.

9 Thig tú d'fheuchim na talman, agus fíneha tú é; cuir a fíidhbhíot go mór é re habhuinn Dé lan dúisgeadhuibh uilimhíadhbh tú dhoibh arbar, a nair sholástrus tú é.

10 Cuire tú uisge air a iomairighibh go lionmhar; fíughe tú a eitrigheach; do dhéanair bog é ré ceathalbh, beinneochair a mhóthain.

11 Cuiridh tú coróin ar an mbliadhain red mhaith, agus sílíd do chasáin méthas.

12 Sílíd ar inbhíor a núsáigh, agus bíd na cois liathghaireach fa euaírt.

13 Atáid na hinbhíor fadagheche re tréaduibh, agus na gleanta a bhfolach ré harbhar; beicid lé liathghair, agus féis canúid.

PSALM. LXVI.

Psalm molta do Dhia arís a chomhshéaglaidh.
Don phrímhíhear ceoil ar cainte nó Psalm.
D'éanuidh fúisim liathghaireach do Dhia, a thíortha uile.

2 Canúid re fálmbhuibh glóir a anma; gabhuidh glóir dhí mhóladh.

3 Abruidh ré Día, Cred é báathbha-fíughefi ann hoibribh? tre mhéad do neirt do dhéanad do naimhde umhla bbeirge dhuit.

4 Clónsáidh an talamh uile iad féin dhuit, agus canfaid falm dhuit, canfaid falm dot áim.

5 Tígidh agus féuchuidh oibreacha Dé; is náthbáich é tre na ghuíomh air chlois na ndaoine.

6 Dompóigh fé a nfairge a bhféarann thirim; do cháadar dá gois thríd a nabbhuinn; annsa do rinneamairne liathghair anfan.

7 Ríaghluidh fé re na neart go bráth, do chld a shúile na cineadhachais áirdeochuid na heafiontuigh iad féin.

8 Beannuidhídh a phoibleacha ar Ndiane, agus tugadh fa deara guth a mholta do chloisíon.

9 Noch conghmhús ar nanam beó, & nach ttug air ar cois corrughadh,

10 Oí do dhéarbhuibh ch fíne, a do theasfadh tú sinn do réir chéithe a nairgid.

11 Thug tú a fíneha fíne fíne do chuir tú cumbach air ar chailbh.

12 Thug tú air dhéarbhuibh maraí achd do dhéanamh air ar gceannsa; mar thríd theine & uisge achd do thighe amach fíne go hionad fíadhbh.

13 Ríadad a fíneha ann do fíne bhothbharthaibh loíge, combhíon ití mo mhóide.

14 Noch do admhuidh mo phrímhíus do labhair mo bheal, a nair amhghar oram.

15 Iodhbhartha loíge méith ché toirbheorad dhuit, re búga nair do dhéan na daimh réidh, agus na bhair fhíonhna.

16 Tígidh, síbhí ler beaghaí, agus inneofad cred do rinne & a nair.

17 Chuígefi do phrímhíus na nair agus do hardughadh ré nair thém.

18 Má chim urchoid áim chroí chluídh an Tighearna.

19 Ach go beinnín do chéiribh (mé), thug fé aire do guth nair.

20 Go madh beannuidh Día nair áit mo ghuidhe, agus nair fíne a nair nair.

PSALM. LXVII.

Táirghe ar phrímhíus na cainte.
Don phrímhíhear ceoil ar cainte.
Psalm agus cainte.

GO raibh Día tréaireach fíne, agus go mbéannuidh fé fíne, do deilradh fé a aghaidh orain.

2 Jondus go náitheorad do fíne a an talamh, do shlanighadh a nair a nair chineadhach.

3 Molaidh na poibleacha dhí, a Dhí, molaidh na poibleacha uile thá.

4 Do dhéanad na cineadhach liathghaire, agus bíd gairbhí; do dhéanair breitheamhais air na daimh go ceart, agus tréorochar na cineadhach air talamh.

5 Molaidh na poibleacha dhí a Dhí, molaidh na poibleacha uile thá.

6 Do bhearuidh an talamh a bhíad beinneochaidh Día ar Nda fíne.

7 Beinneochaidh Día fíne, agus bíd a eagla air uile theóranmh na talman.

PSALM. LXVIII.

Cainte chéitbheach aig áirgheach na Baire, & um bhuaidh & ríghach thá.
Don phrímhíhear ceoil Psalm agus cainte Dháibhí.

ERghíodh Día, agus spredhídh a naimhde, agus teithídh an lú fíathighídh, é, ó na aghaidh.

2 Mar thiomáintear deatach fíne, mar sin tiomáise feachtad iadmar leagha céir ós coinne tineadh; mar sin meathad na ciontuigh a bhí fíneha Dé.

3 Acht bídh na fíneha liathghaire

fan do bhérad a rís, do bhérad [thusa] a rís ó dhubhaigian na fairge.

23 Go tiumthúigh do chos a bhfuil, teangeacha do mhadradh [a bhfuil] do námhád.

24 Do chonncadar himtheachda, a Dhé; imtheachta mo Dhé, mo Rígh anna tianctóra.

25 Do chúadar na cantaireacha a ttófach, na ndiaigh sin an luchd seanma air adhbhaidhibh; iona meadhón na maighdiona oga ag báladh tábair.

26 Beannúigh Dia annsa comhdhálaibh, an Tighearna ó thíobraid Israel.

27 Agáin Benjamin beag a niachdarán, príomhuighe Júdah agus a coimhthionól, príomhuighe Sebulon, agus príomhuighe Naphtali.

28 Dáithin do Dhia féin do neart; neartúigh, a Dhé, an ní sin noch doirigh tú dhéinne.

29 Ar son do theampaill ann Jerusaleim do bhéradh Ríghthe nódhlacadh chagad.

30 Imdhearg beathach an ghléimhtháil, ealbh na tarbh láidir maile ré lógbaibh na ndaoine, nó go naimhuighe fé é féin ré príomhuighe airgid: spreidh ó chéile na daoine agá bhfuil dail a crogadh.

31 Tíocfaid príomhuighe as a Négít, síorgh Eitíopia go hobann a lámha amach do Dhia.

32 Canaidh do Dhia, a ríoghachda na talmhan, canaidh fáilm don Tighearna.

33 Don té do ní marcuigheachd ar neamhuibh na neamh ón tceanaimir: feuch do bheir fé a guthguth neartmhár.

34 Tugaidhfi neart do Dhia, noch agá bhfuil a oirdhearcas ar Israel, agus a bhfuil a neart a bhéatamhras.

35 Is uathbháilch thusa, a Dhé, amach as báitibh níomhtha; fé Dia Israel do bheir neart, agus cumhachda don phobal: go ma beannúigh Dia.

PSALM. LIX.

Urnaighe dhuine ar an tSarrughadh, ag tairr-gir-jerías an luchd tsarrughthe.

Don phríomhuighe ceoil ar Shóannim, Psalm Dháibhi.

S Aor mé, a Dhé, óir thangadar na buigeadha go tuige manam.

2 Do slúigeadh mé a libán rodhomhuia, mar nach bhfuil ionad seasta: tháinig mé go doimhne na míteach agus tá an luth ag dul thórum.

3 Atáim tóiscach ón chomharcaibh: do tiormuigheadh mo léorach; do thailigheadar mo sháile tre mfoirfheibeamh air mo Dhia.

4 Do líonadar ós éiomh ghruaige mo chinn an luchd agá bhfuil faath orum gan adhbhar: Is cumhachdach an luchd ré ar mian mo dlóthlathriughadh ar mbeith na naimhde agam go héagórach: annsin daisig mé an ní nar fhuadaighios.

5 A Dhé, is aithne dhuistfe mo leimbe, & ní bhfuil mo chionta a bhfolach ort.

6 An drong atá ag feithiomh ortá, a Thighearna Dia na slúagh, ná claidhtear

an t-ádh gárdeachas ós coinne Dé, an t-ádh meamhach lé kiatghaire.

Canaidh do Dhia, canaidh páilm dha canaidh na té do ní marcuigheachd ar na fáitha ré na ailm lah, a ghléimhtháil gárdeachas ós a choinne.

23 Di éirir na ndíleacht, agus níomh na mhaintreabach, a níomh comhdhála a níomhthachta.

24 Cairidh Dia an tuigheach a tteach, do bheir amach an drong na comhghile lé slábhadrhuibh, acht a dail na méirigh tomhuighe a tta-ta-ta-ta.

26 A Dhé, a nuir do chuaidh tú a nuir do phobal, a nuir do chos a ar bhagaidh go gailgeamhuil do bhéradh.

27 Do chríochnúigh an talamh, do bhéir na fáithamhras ó aghaidh Dé, sin sin ar aghaidh Dé, Dia Il-

28 Do shíl tú fearthuinn thíodhlacadh a nias, a Dhé, do chomhdháil a bhoigheacht an tan do lé si fáiteach.

29 Do bhi do choimhthional na comhdhála inte; do dhainúigh tú a nuir do mhaitheas do na bochtáil, a Dhé.

30 Thug an Tighearna focal don slúagh, ba mór an banna do shóigéul é.

31 Teitid Ríghthe slúagh, teitid: naimhde síl noch chomhghuigheas a nias, a nias.

32 Rígh gur luighiobhair a meafg na nias, beithi mar fáitháin coluim ar na bhfolach lé hairgíod, agus a chomhghile ór buidhe.

33 A nuir do spreidh an tuilechu, nódhlacadh Ríghthe air a sona, do bhi si na bhéatá a Salomon.

34 Cnoc Dé, cnoc Bálan; cnoc árd cnoc Bálan.

35 Crel si lingthe, síbhí, a sléibhe: árd an cnocó ba mian lé Dia comhghile do dhéanamh ann, biaidh a Tighearna na chomhghuigh ann go léil.

36 Ádh carbaid Dé fáithe míle fáithí: atá an Tighearna na meafg ann na naimhthia Síni.

37 Do chuaidh tú slúagh ar árd, thug na brúghdeanas a mbrúghdeanas, do ghadh na tíodhlacthe ar son déise: agus fé ar son na méirleach, chomhghuighe na meafg, a Thighearna Dia.

38 Go madi beannúigh an Tighearna, noch thóirighios Ginn go léitheamhuil, Dia ar slúaghthe.

39 Is ar Nédanne Dia ar slúaghthe; ann ré Dia an Tighearna [beanaid] fáithéach an bháil.

40 Lóidh Dia go deimhin ceann a meafg, agus doirighios ghruagach an té bhúil do gháth iona pheacadh.

41 A dubhant an Tighearna, ó Bhá-

6 Is leatfa do conghadh fias mé ón ndaoine, is é thug mé é ionathar mo shuíthar, is tuis mholas mé a ccomh-
 7 Mar iongnadh do bhi mé ag mórán :
 8 Is tuis mo dhídean daingean.
 9 Biodh mo bhéal lionta le d mholadh,
 10 Nuair air feadh an laoi.
 11 Ní teig teachad mé a naimfir mo
 12 Amháin, a nuair fhaillighios mo neart,
 13 Ní teig mé.
 14 Oir labhruid mo naimhde am a-
 15 dhá, agus lucht atá ag forfhaire air
 16 gabhaid comhairle ré chéile.
 17 Ag rádh, Do thréig Dia é : inghream-
 18 nídh, agus gabhaidh é, óir ní bhfuil
 19 Éirí thartha.
 20 A Dhé, ní bí a bhfad uaim : mo
 21 Dóthachadh dom shurtachd.
 22 Ní dhá claidhte, agus dioghbháite,
 23 Ní dhá na neasgairidh dom anam ;
 24 Ní dhá le kannail, agus ré eafó-
 25 íoch noch iarras mól.
 26 Ach báidh dóthchus agam do
 27 fíoch, agus cuirfead a gcionn huile
 28 dhá.
 29 Aithreofaidh mo bhéal thfíreun-
 30 tacht, air feadh an laoi do shlanughadh,
 31 Ní dhá nach féidir liom a náiríomh.
 32 Rádh air maghaidh a neart an
 33 Ighnara Jehóba ? cuimhneochad
 34 thfíreuntacht mé.
 35 O Dhé, do mháin mé om éige, a-
 36 gus ní mige fo dfoilligh mé do mhíor-
 37 íoch.
 38 Ní dhá fé a nair atáim féan, agus
 39 Ní dhá, ní teig mé : go ttabha-
 40 íoch do neart don ghinealach, agus do
 41 dhá dhá do nuile dhúine thíachas.
 42 Aí thfíreuntacht fós ro árd, a Dhé,
 43 noch na ríne neithe móra : a Dhé,
 44 cá a tabhail ríochta ?
 45 Ní dhá noch do thabairt damh
 46 baillíochta iondha neimhneacha, béo-
 47 dháir mé a rí, agus do bhéarair fias
 48 mé a dhúine na talmhan.
 49 Forlonfa tú mairrachtas, agus
 50 comhairtecha tú mé air gach taobh.
 51 Mól mé fós thá air adhbhaidh na
 52 tíoch, thfírinne, ó mó Dhia : canfad
 53 fíoch dhuit leis an cclairígh, thús a
 54 naimhtha Ísrael.
 55 Do dhéana mo bhéal lúathghaire
 56 mar chandail fíoch dhuit, agus manum
 57 mé dhácuil tú.
 58 Lúathghaireadh mar an gcéadna mo
 59 shuíthar air thfíreuntacht feadh an laoi :
 60 Ní dhá claidhte, atáid air na náiríughadh
 61 an drong iarras mól.
 62 P S A L M. LXXII.

62 P S A L M. LXXII.
 63 Ní dhá oríon Sholamh, noch do bhíoghair
 64 do Chríof.

65 Palm do Sholamh.
 66 A Dhé, tabhair do bhreitheamhnus
 67 don Rígh, agus thfíreuntacht do
 68 mhic an Rígh.
 69 Breitheamhnus fé do phobal ré ceart,
 70 do bhochta ré breitheamhnus.

3 Do bhéaraid na féibhte síothcháin
 4 chum na ndaoine, agus na cnoic bheaga
 5 maille re ceart.
 6 Béaraidh fé breath ar bhochtaibh
 7 na ndaoine, síocha fé clann na neasbha-
 8 dhach, agus bríse fé an fear síuighthe.
 9 Báidh heagla orra an feadh bhias an
 10 ghrian ann, feadh mhairfeas an ghe-
 11 lach ó ghinealach go ginealach.
 12 Tíuafaidh fé a nias ambuil a nfear-
 13 thuina air an bhféar géarrtha, mar na
 14 ceathaibh síuachadh na talmhan.
 15 Iona láethaibhfin bláthfídh na sírín,
 16 agus iomad síothcháin an feadh bhias an
 17 ghealach ann.
 18 Agus báidh tighearnus aige ó fhaire-
 19 ge go faire, agus ón tfruth go téoran-
 20 nuibh na talmhan.
 21 Cláonfuid na fhiaghnuisí an drong
 22 sítreabhus annfa díothramh, agus lighfid
 23 a naimhde an lúathghaire.
 24 Do bhéaraid Ríghthe Tarsia,
 25 agus na noileán tíodhlacadh, toirbheo-
 26 ruid Ríghthe Sceba, agus Séba pre-
 27 sánta.
 28 Agus tuitfidh gach uile Rígh sío
 29 dá lathair, do dhéanadh a nuile chí-
 30 neadh síocháin dó.
 31 Oir síorfaidh fé an teasbhuidheach
 32 noch do ní éigheamh, agus an bocht, a-
 33 gus an té ag nach bhfuil fear táthála.
 34 Do dhéana fé truaighe don bhocht,
 35 agus do neasbhadhach, agus táthoch-
 36 uidh fé annam na ndeireoil.
 37 O mhealladh, agus ó fhoiréigíon
 38 fuaisceolaidh fé a naim, agus budh dóir
 39 a bhfuil iona radharc.
 40 Agus an feadh mhairfeas fé do
 41 bhéara fé dhó dóir shéba : agus do dhéana
 42 fé guidhé ar a shon do ghnath, beinneo-
 43 char é go léitheamhuil.
 44 Báidh dornán arbha annfa talamh
 45 air mhullach na síabh ; báidh a thoradh
 46 sin ar críth cósamh ré Lebanon, agus
 47 do dhéanuid caithríughadh amach as an
 48 ccathruigh mar lúibh na talmhan.
 49 Agus mairfidh a ainm go bráth :
 50 an feadh bhias an ghrian ann, síadhd
 51 bhias a ainm ag leathnughadh, agus bein-
 52 neochar dáoine annfa : goirfidh a nuile
 53 chineadh sona éhe.
 54 Go madh beannuigh bhias an tí-
 55 ghearna Día, Día Ísrael noch amháin do
 56 ní neithe iongantacha.
 57 Agus go madh beannuigh bhias a
 58 ainm glórmhar go bráth, agus líon-
 59 tar an talamh le na ghlóir ; Amen, a-
 60 gus Amen.
 61 Marfo chríochnuighios urnuigh
 62 Dháibhi mhic Jesse.
 63 P S A L M. LXXIII.

64 P S A L M. LXXIII.
 65 Fiafrughadh um fhas é chríonadh dhroch-
 66 dháine.

67 13 Maith Día fós do Ísrael, do nsiorglan
 68 a ccoiridhe.
 69 2 Acht mí, is beag nar sciort mo
 70 chofa, is beag nar shleamhnugh mo choif-
 71 céime uaim.

3 Oir do thàinig mi ri na h-
amhaibh, mar do chasair me fìoth-
cham na gaothach.

4 Oir mi bhàil eabhairthe iona
eibh, agus mi a sear chide.

5 Ni bhàil a fìthar an nàine,
agus mi plantar iad mar dhàine uile.

6 Ar a mheibharra cionnadh an
tùbhar iad; fàidh an fòirgon
iad mar chòidh.

7 Tha a fìthar anach le meibh, fìr-
nighid fionnaghe a còidhe.

8 Fionnaghe, agus fionnaghe fìr-
ghadh le fionnaghe; fionnaghe go hìrd.

9 Còid a fionnaghe a fionnaghe an nàine,
do fionnaghe a fionnaghe an nàine.

10 Ar a mheibharra fìid a fionnaghe
anach, agus fionnaghe chòid anach
fionnaghe (fionnaghe) fionnaghe.

11 Agus a fionnaghe, agus a fionnaghe
do fionnaghe agus an fionnaghe anach
do fionnaghe agus an fionnaghe anach.

12 Fionnaghe agus an fionnaghe, agus
an fionnaghe a fionnaghe an nàine,
fionnaghe agus an fionnaghe.

13 Go fionnaghe a fionnaghe an nàine,
do fionnaghe an nàine, agus do fionnaghe
an nàine a fionnaghe an nàine.

14 Agus do fionnaghe an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
do fionnaghe an nàine.

15 Mì fionnaghe, fionnaghe an nàine:
fionnaghe, do fionnaghe an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine.

16 Agus do fionnaghe an nàine, agus an nàine
do fionnaghe an nàine, agus an nàine an nàine
do fionnaghe an nàine.

17 Ne go fionnaghe an nàine a fionnaghe
an nàine, agus an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine.

18 Go fionnaghe an nàine a fionnaghe
an nàine, agus an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine.

19 Clòid fionnaghe an nàine an nàine,
mar bheith a fionnaghe an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine.

20 Mar fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

21 Mar fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

22 Agus do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

23 Gidheadh do fionnaghe an nàine an nàine,
agus an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

24 Tréorachd do fionnaghe an nàine an nàine,
agus an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

25 Cia at a fionnaghe an nàine an nàine,
agus an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

26 Do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

27 Oir fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

son di fionnaghe an nàine an nàine,
28 Ach a fionnaghe an nàine an nàine,
re Dia; an nàine an nàine an nàine.
Dia, go fionnaghe an nàine an nàine.

PSALM LXXIV.

Gràdh an fionnaghe an nàine an nàine,
re Dia.

Psalm LXXIV. Ach.

Cred fionnaghe an nàine an nàine,
fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine.

2 Cionnaghe do fionnaghe an nàine an nàine,
do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine.

3 Tog fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

4 Fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

5 Fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

6 A fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

7 Do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

8 A fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

9 Ni fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

10 Cì fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

11 Cred fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

12 Oir fe Dia mo fionnaghe an nàine an nàine,
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

13 Do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

14 Do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

15 Do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

16 Is fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

17 Do fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

18 Cionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

19 Na fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

20 Tabbair fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

21 Tabbair fionnaghe an nàine an nàine, agus an nàine
an nàine an nàine, agus an nàine an nàine
an nàine an nàine.

leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

leis do lucht an leatruim síl-
leis do lucht an leatruim síl-

chloídean ó neamh; do bhi eagla air an
talamh, agus do bhi na chomhaidhe
9 A nair déirigh Dia chom brei-
theamhuís, do chumhdach dhaoine
ceannuigh na talamhan uile.

10 Óir mólfaidh díobhsharg an daoin
thusa, toirmiofaidh eola fúighill a-
bheirge.

11 Maidigh agus comhlionnuidh dom-
Tighearna thar Nda, tagaidh gach a
bheal na thimchillí tiodhlaic chaoi-
fion, roimhe ar déal a bheith faiteach.

12 Gearraí le chuid amach spiorad na
borionfaidh, is athbhláich é do Rígh-
thibh na talamhan.

PSALM. LXXVII.
Dáis eola gach adara, is do léighidh
creidimh na daoin ar a n-ádh.

Don phríomhsharg coil do Jodan,
Pálm Alaph.

DO ghairios chom Dá rem ghuth, chom
Dá rem ghuth, agus thag le cá-
facht damh.

2 A lé mo bhruidhearta do shir mé
an Tighearna do bhi mo lámh san n-ádh-
che ar na dordach amach, agus ní dhéar-
nuidh comhneigh: do dhéar manam
comhfhortach do ghlaicadh.

3 Do chuimhnigh mé ar Dha, agus do
bhi mé bruidhearta: do ghearran mé a
nuair do bhi mo spiorad ar na ionbha-
thadh.

4 Conghuigh tí mo sháile na ndá-
facht: a tíim comhbuidhearta is fad do
bhi mé buáilte, nach bhféidim labhairt.

5 Do mhéas mé na láithe seannata,
bláthra na searaimse.

6 Cuimhnighim mo sheim san n-ádh-
che: meadhughim rem chroidhe, a-
agus cuartaigh mo spiorad (ag rídh.)

7 An tteigse an Tighearna náidh go
bráth? agus nach buaidh le fáthar-
thach ní fa mhó?

8 Nar choig a thrócaire go bráth?
nar fhailligh a shocail ó ghinealach go
ginealach?

9 Nar dhearmuid Dia bheith gráimh-
uil? nar iaidh le fias a bhfeirg a thró-
caire chinealta.

10 Agus a dubhras, A n-ádh chom-
mad, ag fo clócló deasfúimh na n-ádh
ro áirde.

11 Cuimhneochad oibreacha an Tigh-
earna: go deimhin cuimhneochad oir-
breacha iongantacha ón tseanaimse.

12 Agus (muiníod ar hoibreacha) na
uile, agus air do ghloimharthaibh do
ádhán cuimhne.

13 O a Dhé, is a n-ádhthach atá do
shlighe: cia atá na Dha comhneir re Dia?

14 Is tusa an Dia láidir, noch do at o-
bair iongantach, do chair tí do n-ádh a
n-ádhán a meaf na ndóine.

15 Dfialaigh tí leat láimh do dhaoine,
clann Jacob, agus Jóseph Seth.

16 Do chomhcadar na h-ádhthach mé,
a Dhé, do chomhcadar na h-ádhthach mé,
do bhi eagla orra, do bhádar na h-ádhthach
buidhearta.

17 Do dhóirteadar na néulla a mach uisgeadha, thugadar na spéirigh fuaim do chuadar fós do shiochde timchioll.

18 Do bhí fuaim do thóirneige annsa spéirigh, dfoilligh do thionteacha an saoghal do chríochnuigh agus do ghabh eagla an talamh.

19 Annfa bhfuirge atí do shlighe, agus do chafán annsa huigeadhuibh móra; agus ní haithnítear do choicéime.

20 Do threorúighis mar thréad do dhaoine, ré láimh Mhaoise agus Aaron.

PSALM. LXXVIII.

Reinndiambra na sean ainfir.

Psalm teagais Afaph.

TUgaidh, ó mo phobal, eisteacht dom dhlightheadh; clánuigh bhuir cclúas chum briathar mo bhéil.

2 Foilgeolad mo bhéil a ccofamlacht: nochta mé labhartha dorchá ón tseanainfir:

3 Noch do chualamar, & bá fíos dúinn, agus dinnisfadar ar naithe dháinn.

4 Ní cheilfom air a cclóinn iad, ag innisfin don ghinealach thioctas molta an Tighearna, agus a chumbachta, agus na miorbhúile do rinne fé.

5 Oir do dhaingóigh fé siadhuife ann Jacob, agus dórduigh fé dhlightheadh a Nisrael, nóch daithin dar naitheiribh a fhoillsiughadh dá gclóinn.

6 Chum go mbísidh a fhíos ag an ginealach do thiucfadh, ag na leinibh do béartaí: agus ag éirge, go ninnce-fáidís dá gclóinn féin:

7 Agus go ccurfedis a ndóthchus a Nda, agus nach dearmadfaidís oibreacha Dé, agus go cconneocharaís a aitheanta:

8 Agus gan a bheith mar a naithe, ginealach neimhcheannfúigh agus easmhal; ginealach nach dirighiounn a ccroidhe go ceart, agus nach bhfuil a spiorad firinneach do Dhia.

9 Ar mbeith do mhacuibh Ephraim armtha ag lámhach re bogha, dfilliódar air a nais a ló an chatha.

10 Níor chongmhadar conradh Dé, agus do dhiultadar imtheacht iona dhlightheadh.

11 Agus do dhearmadar a oibreacha, agus a ionganta noch dfoilligh fé dhoibh.

12 Do lathair a naithreadh do rinne fé miorbhúil a tálamh na Héigte a machaire Soan.

13 Do scoilt fé a nfairge, agus thug iadlan trithe, agus thug air na huigeadhuibh seafamh mar charn.

14 Agus do threoruidh iad a néull san ío, agus air feadh na hoidheche ré folus teineadh.

15 Do scoilt fé na cairge annsa dióthamh, agus thug deoch dhoibh go fairmar mar bodh as a naigán.

16 Agus thug fé frotha amach as na

cairgibh, agus thug fé air na haidhrioch fíos anhuil aibhne.

17 Agus do pheacúigheadar fé an ghaidh, re catuighadh do chara dióthramh air an té is ro áirde.

18 Agus do chuireadar catuighadh Dhia iona gcroidhe, ag tarraibh dá nainmbhianuibh.

19 Do labhradar fós a naghaidh a dubhradar, An bhféadann Dia bualadh le biadh san dióthramh?

20 Féuch, do bhuil fé an charn, a lingeadar uisgeadha amach, & do gheadar frotha: an bhféadann fé an thabhairt iad mar an ccofada? ardir leis féil do sholathar dá dhóthamh.

21 Ar a naghbarfin do chéil fé ghearna sin, agus do bhí ro shreang ionduis go raibh teine ar na léibh: naghaidh Jacob, agus mar an gceall thainig dabhfhéarg sías a naghaidh Ísrael.

22 Do bhrigh nar chreididár a Nda, agus nar chuireadar a ndóigh iona naghtheadh.

23 Gidh gur aithin fé do na naghaidh ó náird a náas, agus gur shíod doirse nimhe.

24 Agus gur fhear orra Manu re iad, agus go ttug fé arbarh ó neamh dhia.

25 Do ith an duine aran na naghaidh, do chuir fé a ndíol bídh chura.

26 Thug fé air an naghaidh a naghaidh thort is na neamhuibh, agus na chumhachdaibh thug fé a naghaidh a naghaidh a naghaidh.

27 Agus dfeair fé féil orra mar lathreadh, agus éanlaith sciathnach mar ghaineamh na fairge.

28 Agus thug orra taim a naghaidh an champa, a timchioll a iona comhnuidhe.

29 Mairfin a diadar, agus do bhadar fithéach go lor: oir thug fé dhoibh a mian féin.

30 Ní dhéanadh fós comhghéach iad óna nainmbhianuibh féin: do bhí a naghaidh fós iona mbéul.

31 A náir thainic fearg Dé orra agus do mharbh da ndaoisibh métha, & do leag fíos rogha óighear Ísrael.

32 Thairis fo uile, do pheacúigheadar fós, agus níor chreididár ar fón a ionganta.

33 Agus do chaith fé a liethe a naghaidh, agus a mbladhna a naghtheadh.

34 A nuair do mharbh fé iad, is an sin do shiridár é: agus dfilliódar, agus do shireadar Dia go moch.

35 Agus do chuimhnigheadar ar bé Dia a ccaruic, agus an Dia iad a bhfaiscaltoir.

36 Agus do rinneadar spleachas na mbéul, & bréaga re na tteangaidh.

37 Acht ní raibh a ccroidhe leis, ní rabhadar firinneach ann a chumhachdaibh.

38 Thairis sin mar do bhí fé na naghaidh.

do mhaith a críonta, agus níor
 lé: agus dhíll sé go minic a fhearg
 a h-ann, agus níor mbuail sé a dhíbh-

agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

Níor chumhachgur a lámh,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

A mar do chuir a chomharthadha
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

Do chuir sé iona meaisíomad cuil-
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus thug sé a mbífeach don dréol-
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

Do mharb a bhíneamhuin ris an
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus thug a neallach don chloich-
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

Do chuir sé orra teas a fheirge, si-
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

Do chomhthromuigh sé slighe dhá
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus thug sé a mbeatha don phláigh.
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do bhuail sé céidheine na
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus thug sé iad go himéal a shanc-
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do theilg amach rompa na
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do theilg amach rompa na
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do theilg amach rompa na
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do theilg amach rompa na
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do theilg amach rompa na
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

agus do theilg amach rompa na
 agus do chumhach gur bhíodh iad,
 agus do chumhach gur bhíodh iad,

bhi fearg air, agus do shíathaidh Ísrael
 go ro mhór.

60 Agus do thréig sé tabernacuil Shílo,
 an páillán noch do shuighidh sé a meac
 a dhaóine.

61 Agus do thoirbhir a neurt a
 mbraighdionas, agus a ghloir a lámh na
 naimhad.

62 Thug sé mar an ccéadna a dhaóine
 don chloidiomh, agus do bhí sé fear-
 gach re na oighreachd.

63 Do loisg an teine rogha a ndaóine
 68, agus níor mholadh a maighdionas.

64 Do thuiteadar a sagairt ris an
 celoidheamh, agus níor ghuileadar a
 mbaintreabhacha.

65 Ann sin do mháscuil an Ti-
 ghearna mar dhuine na chodladh, a-
 agus mar dhuine árrachta ag gartha
 tre fhion.

66 Agus do bhuail a naimhde iona
 ndeireadh: thug sé scannail shíorruidh
 dhoibh.

67 Agus do dhíalt sé áitreabh Jó-
 seph, agus níor thogh sé treabh Eph-
 raim.

68 Acht do thogh sé treabh Judah;
 slabh Sion noch do ionmhuin leis.

69 Agus do chuir sías a shanc-
 toir coimhuil re [páisibh] árd,
 mar an tálamh noch do shuighidh sé
 go síorruidh.

70 Agus do thogh sé Dáibhi a sheir-
 bhíleach, agus rug sé ó mhátrachaibh na
 ccóirach é:

71 O bheith a ndiaigh na ccóirach
 ann a raibh uain; thug sé é do
 bheathughadh Jacob a phobal, agus Ís-
 rael a oighreachd.

72 Agus do bheathaidh sé iad ré ion-
 láine a chroidhe, agus do thréoruidh iad
 le héolus a lámh.

PSALM. LXXIX.

Bidirghuidhe, go fearg Dé ré Jerúsalem, do
 athrughadh chum a naimhdeibh.

Psalom chum Adaph.

A Dhé, thangadar na geinte a sheach
 ann hoighreacht, do thrúilligheadar
 teampall do naomhthachda, do leagadar
 Jerúsalem na círnaibh.

2 Thugadar cuirp mharbha do sheirbhí-
 feach mar bhíadh déanlaith a paisúr, féol
 do náomh daonnmhinibh na talmhan.

3 Do dhóirteadar a bhíul mar uife
 timchioll fa gcúirt Jerúsalem, agus ní
 raibh don do adhlacadh iad.

4 Atáimuid ar scannail ag ar eom-
 mharfanaibh, ar tarcúisne agus ar
 magadh ag an lucht atá ar gach tíobh
 dhúinn.

5 Cá fad, a Thighearna, bhias tú
 feargach, go bráth? an lasuidh head
 mar theine?

6 Dóirt shearg amach ar na gein-
 tigh, da nach aithne thú, agus air rio-
 ghachtaibh nar ghloir air hainm.

7 Oir a dúadar Jacob, agus do rinnea-
 dar sífach dá ionad comhghuigh.

8 Nà cuiridh ar naghaidh peacaidh ar fionnair : tarrthuigh eadh do throcaire sinn go làth, oir tugadh go ro ifoil sinn.

9 Cabhruidh sinn, a Dhé, ar slànugh-the ar fon glòire hanma fein, agus saor sinn, agus glan inn ó ar bpeacaidheibh, ar fon hanma fein.

10 Cred fi naibéoraidis na geinte, Càit a bhfuil a Nàia ? go aitheantar é a meac na ngeinteadh ós coinne ar fùil, ré dioghaltas fola do sheirbhéach, noch do doirteadh.

11 Tigeadh ofnadhach an phríosanaigh ós do choinne : do réir arrachdais do lèimbe tarrthaille na luchd do bórdugh-eadh cham bàis.

12 Agus tabhair dar ccomharfanaibh a sheachd noird iona mbrollach, a scan-nail fein re ar scanluigeadar thusa, a Thighearna.

13 Agus sinne do dhaòine, agus cao-riugh hionnair, bhéaram buidheachus duit go bráth, agus molfam thú ó ghi-nealach go ginealach.

PSALM. LXXX.

Gabhlaidh Dia còran dhà fheamhain, 1. dhé Eaglais fein, gith aia anois ar na cog-namb & ar na tochladh.

Don phrìmh-fhear ceòil air Shofannim Edù, Psalm Afaph.

O Aodhaire Israèl, tabhair eisteachd, thusa noch thèoruighios Jòseph a-mhuil thréad, dealruighidh si amach noch shuighios air an cherubhinigh.

2 Roimbe Ephraim, agus Bheniamin, agus Mhanasseh corruidh suas do neart, agus tarrthuigh sinn.

3 A Dhé, iompoigh sinn, agus tabhair air naghaidh dealrugh, agus biam slàn.

4 A Thighearna, a Dhé na slògh, cà fad bhias tú feargach a naghaidh uf-naighe do dhaòine ?

5 Do bheathuigh tú iad ré haran na ndéor, agus thugais orra déara ibhe go fairring.

6 Dó ní tú imríosin dinn air ccomharfanaibh, agus do nid ar naimhde magadh eaturra fein.

7 A Dhe na slògh iompoigh sinn, agus tabhair air hadhuigh dealradh, agus biam slàn.

8 Thug tú sineamhuin as an Négìpt ; do theigis amach na cineadhacha, agus do chuir tú i.

9 Do sholathair tú ionad roimpe, agus thugais air a frèmhach frèmhachd, agus do lion si an talamh.

10 Do folchadh na sèibhte re na fcaile, agus ba sèadair mhóra a bean-giùn.

11 Do chuir si amach a beangain go nuige an mhuir, agus a gabhlain gus a nabbuinn.

12 Cred far bhrìsis fios a -fìlta, chor go sgothaid i gach a ngabhann an aisthe.

13 Tochladh siadh-chullach na coil-

leadh i, agus ithidh beathach na mhagha suas i.

14 A Dhé na slògh, iompoigh sinn, fèuch ó neamh, agus fà-tiarr dèachain na sineamhuin.

15 Agus an floc do phrìmh-fhear lèimh dheas, agus an beangain do na tì comhlaidh sin duit fein.

16 Atà si ar na lèigeadh re géartha fios, meathaid re facmhuin ghuise.

17 Biodh do lèimh air fhear do mheide, air mhac an duine noch do tì comhlaidh sin duit fein.

18 Agus ní racham ar ceil na béodhuigh sinn, agus fàirm a bainm.

19 A Thighearna a Dhé na slògh iompoigh sinn, agus tabhair bhean-dheinn, agus biam slàn.

PSALM. LXXXI.

Bi iomha mairtair, & thugais an dha ois orain, còran iomhaich.

Don phrìmh-fhear ceòil ar Shofannim Edù, Psalm Afaph.

L Uathghairigh cham Dé a nà-déanaidh fiamh mheannach De Jacob.

2 Glacaidh psalm, agus tuigh a tiompán libh, an tìsterne thaigh mairis an eclairigh.

3 Seidigh an floc anna naghaidh neadh, anna nàir chine, 16 ar slàn.

4 Oir is dlùghadh do do fàir-reacht ó Dhia Jacob.

5 Mar fhiadhnuise do fhaighidh & do Jòseph, a nuir do chuibh & fàir-talamh na Hèigpte, mar a coisidh si teanga nar thungios.

6 Dathruigh mé a ghial ó nàladh, do fìoradh a lèimh ó na poisidh.

7 A mhuil-dheadh do ghior té, agus do shìor mé thú ; do fheargar mi tha a nionad uigheach na aisthe : do dhearbh mé thú lèimh & lèimh-fhear Meribah.

8 Eist, ó mo phobal, agus do dè-nadfa faghnuise dhuit ; ó fàir, mar a fàir liom.

9 Nì biadh ionnada Dia coisidh-each, agus nì chlànsa tú tha sin do Dhia coisriche.

10 Is mif an Tighearna do Dhia thug suas thú as crìch na Hèigpte : fà-gail do bhéul go fairring, agus fiam mif i.

11 Acht nìor eisteadar mo dèan-rean ghuth, agus nìor umhaidh fàir damh.

12 Agus do leigis dèibh lèimh : mjangas a ceroidhe : do fhaighidh si ccomhairle fein.

13 O, dà pèistfidis mo dèan-rean, dà fhuilhadh Israèl ann mo fhaighidh.

14 Do bheurinn a naimhde a nàir-haithghéarr, agus dèilinn mo lèimh a nàir-faighidh.

15 Duimh-leachaidh lèimh

3 Do tharuing tú fleachd do dhíbh-
fhearg uile, dháilís ó theas thfeirge.

4 Iompoigh sian, a Dhé ar shlanugh-
the, agus coisg thfearg ar naghaidh.

5 An mbia tú feargach go bráth-
rinn? an mbia thfearg ar congmháil
ó ghlinealach go ginealach.

6 Nach déanair sinne bhéoghadh a
ris, ionnus go ndéanaid do dhaoine
léathghaire ionnad.

7 Taisbein do thrócaire dhúinn, a
Thighearna; agus tabhair do shlanu-
ghadh dhúinn.

8 Cluinnfid cred a déaras Dia an
Tighearna: óir laibheoruidh sé sioth-
cháin ré na dhaoinibh, agus ré na nao-
mhuibh; iondu nach bhfillid a ris
chum éigcrionachd.

9 Atá a shlanughadh go deimhin a
ngar don lucht air a bhfuil a eagla: go
nuitrighiodh glóir ann ar ndóithche.

10 Tárta trocaire agus firinne Pé
chéilé: do phógadar a nifréantacht agus
an tsiothcháin ar oile.

11 Fálaigh firinne as an titalamh,
agus feuchoidh a nifréantacht a nuas ó
neamh.

12 Do bhéara an Tighearna mar an
ceádna maith; agus do bhéara ar
bhfearann a thoradh.

13 Rachaidh ceart ós coinne a
aighthe, agus cuirfidh sinne a slighe a
choisceime.

PSALM LXXXVI.

Atá Daibhi ag jarraidh maithbheanas pea-
caidh, do Dáidion ó naimhdeibh.

Urnaigh Dhaibhi.

CLáon do chíuas a nuas, a Thigh-
earna, cluin mé: óir atáim bocht,
agus uireasbhach.

2 Coimhead manam, óir atáim ná-
omtha: ó mo Dhia, fear do sherbhi-
feach, noch chuirios a dhóigh ionnad.

3 Déan trocaire orum, a Thighearna: óir
is chugadfa ghairim ar feadh an laoi.

4 Gairdigh anam do sherbháigh: óir
is chugadfa, a Thighearna, thógbhuim
suan manam.

5 Oir tusa, a Thighearna, atáoi
maith agus maithfeach: agus ró thró-
caireach don lucht ghairios ort.

6 Tabhair éiseachd, a Thighearna,
dom urnaigh: tabhair aire do ghuth
mo ghearáin.

7 A ló mo bhuáidheatha gairfíod
ort: óir freagorá tú mé.

8 Ni bhfuil do shamhuille a measc na
ndé, a Thighearna: agus ní bhfuilid
neithe cosmhúil red oibreachaibh.

9 Tioclaid na huile chineadhacha do
rionis, agus do dhéanad adhra ós do
choinne, a Thighearna: agus do dhéa-
naid hainm do ghlorughadh.

10 Oir is mór thusa, agus do nír neithe
iongantacha: is tú féin Dia amháin.

11 Teagaig dhamb, a Thighearna, do
shligheacha, & subhólad ann tshinne:
coimheangail mo chroidhe chugadfa
deagluhadh hanma.

12 Molfad thú, a Thighearna mo
rem uile chroidhe, agus do shlanu-
hainm do ghlorughadh go bríth.

13 Oir is mór do thrócaire orum
agus dháifail tú manam: is í
íochdarach.

14 O a Dhé, déirghíodar na bhuá-
righ suas am aghaidh, & diarradar
mhthionól na bhfoiréigíoch manam,
nóir chuireadar thusa ar a comhar.

15 Acht atá tusa, a Thighearna, a
trócaireach gráimhail, ag fálaigh
bhfad, agus lán do thrócaire, a
dshirinne.

16 Feuch orum, agus déan trocaire
orum: tabhair do neart do fheirge
feach, agus tárthuingh mac hinneile.

17 Déan riomfa comhartha cham
uithes, agus faicdis sin an lechd shí-
thuighios mé, agus biodh náire orm:
do bhrígh, a Thighearna; go chugadfa
tusa leam, agus go ttagan mé
dhamh.

PSALM LXXXVII.

Gloir shloin, pé Eaglais Dhé.

Psalm no Caintic do chloin Oidh.
Bhunáit féin anaisa scéibh a
omtha,

2 Is ionnuihn le Dia gearadha fí-
cinn ionad suighe Jacob uile.

3 Is glórmhar na neithe laibheas
ort, a chathair Dé.

4 Laibheorad air Rahab, agus air
Bhablón ris an lucht dar baithes mé,
dearc Palestina, agus Tíra, mair-
ris a Netiopia: annsin do rugadh a
fearfo.

5 Agus a ttaobh Shion a dárthar, do
rugadh an fearfo & an fear dé lam,
agus an té is ró áirde daingneochu & l.

6 Comháirigh an Tighearna an ta-
scriobhtus fé na poibleacha, do rugadh
an fearfa annsin.

7 Na canntáirighe air son, agus an
lucht seanma; biaidh mó uile thobha-
cha ionnada.

PSALM LXXXVIII.

Urnaigh ghearánach thruaghóin, & fí-
Caintic no Psalm do chloin Corah,
don phrimhfhear ceoil air Mubal-
leannot, Psalm teagaig Heman an
Tefrahíteach.

A Thighearna, a Dhé mo shlanu-
ghe, do ghóir mé do ló agus do
dliche air haghaidh.

2 Tigeadh mórnaigh dot leam,
claón a nuas do chíuas chum méibh.

3 Oir atá manam lionta le bhóidh:
agus atá mo bheatha ag jarraig
ngar díffionn.

4 Airighthear mé mar óin rís an leam
theid síos annfa log: atáim mar chum-
ann nach bhfuil neart ar bith.

5 Síor a measc na marbh, ní
na marbh atá na h-áirde annfa
áidh, air nach cuimhneobh na
nísá mhó: noch do gearradh anam
do laimhe.

6 Do chlois mé annsa log iochdarach,
annshadach, annsa haitibh doimhne.
7 A cruma chomhbhuigheas do dhi-
leas, agus do bhuaidhris mé red
chomhbh.

8 Do áthraidh tú a bhfad uaim mo
cuminn: do rionn am iathbhais
mé: atáim ar miadhagh a stigh,
ag si fheadam teachd amach.

9 Do si mo thail doilghios buaidhear-
as: do ghoirios ortsa, a Thighearna,
ag si an laoi, do dhineas amach mo
fada chagad.

10 A ndéana tú do na marbhuibh
leas: a néireochuidh an drong
fear, éot mholadh?

11 An bhfuilleochthar do thrócaire
fa naidh? thirinne a ndiothlaithri-
gadh?

12 A naitheontar hobair iongantach
ann dorchadas: thsiréantachd a dta-
laim an dearmaid?

13 Acht misí, do ghoireas chughadfa
a Thighearna, tiucla murnaigh ar mai-
da é do choinne.

14 A Thighearna, cred fa teilgír sea-
chad manam: cred fa bhfolchann tú
luaidh orum?

15 Dúne bocht troithlighe misí óm
fear: fuilim huaithbhaisla, atáim air mo
luaidhreachd.

16 Do chuaidh thfearg aidhmhéil
ann, do ghearradar huathbhais a-
nach mé.

17 Do ghabhadar am thimcioll amhuil
ag si feadh an laoi, thangadar go
uoin a néisfheachd am thimchioll.

18 Do áthraidh tú a bhfad uaim fear
gríth, agus cara, agus an lucht dar
bhais mé, a ndorchadas.

PSA L M LXXXIX.

68 Daingim da dhuibinn féin, trócaire le
feinn dá, fa nuite chas a mhí.

Fóin teagail Etan an Tefrahiteach.

Canad trocaire an Tighearna go
bráth: foillséachad thirinne lém
bheid ó ginealach go ginealach.

7 Oir a dubhairt mé, Cuirfíghear tró-
caire farr go bráth: daingneochaidh tú
dóinne farr annsa flaithis.

8 [Ag rádh] Do rinneas connradh
rom dhuibinn toghtha, thugas mionna
don neirbhíseach Dáibhi.

9 Daingneochad go bráth do shliochd,
ag siadheochad do chathaoir riogha ó
fhealach go ginealach.

10 Agus moidh na flaitheamhnus
hoibreacha iongantacha, a Thighearna:
thirinne fós a coimhthionól na náomh.

6 Oir cia annsa spéir is feidir do
chomradh ris an TTighearna? cia is
coimhail ris an TTighearna a measc
chinnne na neartmhar?

7 Is cóir eagla do bleith roimhe Dhia
a coimhthionól a naomh go rombor:
ann modh do thabhairt dó ós cionna
bhail na thimchioll.

8 A Thighearna a Dhé na síogh, cia

ata coimhail riot? Tighearna ro chu-
mhaidhach, agus atá thirinne ad thim-
chioll fa gcuirt.

9 Riaghluaidhe tú éabhar na mara,
an tain bhid a tonna ar dtógbhail
fuas, luaimhuigh tú iad.

10 Do bhris tú Rahab amhuil daire
ar na shíthadh thrid; lé lóimh do neirt
do spreidh tú do naimhde.

11 Is leatfa na flaitheamhnus,
agus fós is leacht an talamh: an
saoghal, agus a iomláine sin do shu-
ghidh tusa iad.

12 Do chruthaidh tú bodh thuaidh
agus budh dheas: Tabor agus Hermon
do dhéanadh luathghaire ann hainm.

13 Atá righ neartmhar agad, is
láidir do lámh agus is árd do dheaf-
lámh.

14 Ceart agus breitheamhnus is fú-
gheadh dot chathaoir riogha: rachaidh
trócaire agus sirinne ós coinne haighthe.

15 Is fona na daoine dar baithne
a nham ghairdeach: a Thighearna, su-
bhóluid a folus do ghnáise.

16 Do dhéanadh gairdeachus ann
hainmfe air feadh an laoi, agus ann
thsiréantachd áirdeochthar iad.

17 Oir is tusa glóir a neirt, agus
ann thadhbhar áirdeochthar ar na-
dharc.

18 Oir is ón Tighearna atá ar
sciath, agus is é ar Righ aon náomh-
tha Israel.

19 Annsin do labhair tú a ttaidhbhí
red náomhuibh agus dubhairt tú, Do
chuir mé furtachd ar dhuine chumha-
chtach, darduigh mé neach toghtha as
an bpobal.

20 Fuair mé Dáibhi mo sherbhíseach;
rem ola náomhtha dunguigh mé é.

21 Le a mbiaidh mo lámh go dióng-
mhalt, neartochaigh fós mo righ é.

22 Ní dhéana an námhaid foireigin air;
ná mac an chorbaidh a bhuaidhreachd.

23 Agus claidhsíod a easciarde da la-
thair féin; agus craidhsíod an lucht agá
bhfuil suath air.

24 Acht bíd mofinne agus mo thró-
caire leifion, agus áirdeochthar a adharc
ann mainm.

25 Cuirfidh a lámh mar an ceádna
annsa mhuir: agus a lámh dheas annsa
haibhnaibh.

26 Goirfidh sé chugamfa, A athair:
is tusa mo Dhia, agus carraic mo shla-
nailgthe.

27 Mar an ceádna do dhéana mé
eifion na chéidghin, níos áirde ná
Righthe na talman.

28 Go bráth choinneochad mo thró-
caire dhófan, agus biaidh mo chunnradh
sirinneach dhó.

29 Agus fuigheochad a shiol go
bráth, agus a chathaoir riogha mar lae-
the shlaithheamhnus.

30 Má thréigid a mhic mo dhligheadh,
agus nach subhóluid an mo bhréitheam-
hnus;

31 Má thruaillid mo reachda, agus nach ccoimheaduid maitheanta:

32 Tiuchadfa annsin dfeuchain a farruigthe ris an tslait, agus a ccorbadh le buillighibh.

33 Thairis sin ní bheanfa mé mo throcaire dheifion, agus ní dhéanad bréug a naghaidh mfeirinne.

34 Ní thruaillfid mo chunnradh, agus ní aithreochad an ní do chuaidh amach as mo bhéal.

35 Thugas mo mhionna aonair Dar mo naomhthacht, nach déanuinn bréug re Daibhi.

36 Biaidh a fhliochd go bráth, agus a chathaoir ríogdha mar na neamha ós mo choinne.

37 Biaidh fé ar na dhaingniughadh go bráth mar an ngealuidh, agus mar fhiaghnuise fhirinnigh annfa naier.

38 Ach do thréigis, agus do dhíolt tú, do bhi tú ro sineargach red unethach.

39 Do bhris tú cunnradh do sherbhifigh, do thruailligh tú a choróin, da teilgion chum na talmhan.

40 Do bhris tú fós a fhálta uile, agus do theilghis fós a dhaingne.

41 Gach a ngabhann an tslighe, creachaid é: is imdheargadh é dá chomharfanaibh.

42 Dárdugh tú lámh dheas a námhad, do ghéirdigh tú a naimhde uile.

43 Do ionpoighis fós fiabhar a chlo-idhimh tar ais, agus ní thugais air seasamh annfa chath.

44 Thugais air a dhéalradh cosg, agus do theilg tú a chathaoir ríogha go talamh.

45 Do gbearraidh tú laethe a óige, dfoiligh tú é le náire.

46 Cá fad shoileochus tú thú fein, a Thighearna, an go bráth? an loisgfidh thfearg mar theine?

47 Cuimhnigh cred fad mo ré, cred far chruithighis a ndiomháineas siol Adhaimh uile.

48 Cía hé an duine mhairios, agus nach bhfaicfe an bás? an faorfa fé a anam ó lámh ifrinn?

49 Cait a bhfuilid do throcairidhe roimhe fo, a Thighearna, noch do mhi-onnuighis do Dhaibhi ann thfirinne?

50 Cuimhnigh, a Thighearna, scan-nail do sheirbhfeach, noch iomchruim ann mo bhrollach ó nuile chineadh mhór;

51 Re ar imdheargadar do naimhde, a Thighearna, ler imdheargadar coil-céime hungthaiddh.

52 Go madh beannaigh bhias an Tighearna go bráth. Amen, agus Amen.

PSALM XC.

Caintic nó urnaigh Mhóisi, ag smuineadh ar an bhás.

Urnaigh Mhaoise ógluich Dé.

A Thighearna, do bhi tú ad ionad chomhnuigh dhúinne ó ghinealach go ginealach.

2 Súil rugadh na síocháin, suil ar chum tusa an talamh, agus saoghal, go deimhin ó shiorrúighe go shiorruigheachd atá tá ad Dhá.

3 Impoigh tú an duine diomha chum a mhílite, agus a deir tú, Fé a chlann Adhaimh.

4 Oir míle bliadhan tair éis dal atáid ad radharcfa mar an lí a agus mar á nfaire annfa noidhe.

5 Beiridh tú leachd iad amháin fruth, atáid mar bu na ceadlaidh maidin atáid mar fhéur do chloidh.

6 Ar maidin bláithigh fé, agus do chloidh fé; trathóna géarrthar agus crionuidh fé.

7 Oir meathamaoid ann thighe, agus atamaoid ar mbuidhreadh an dhibhfheirg.

8 Do chuir tú ar cceonta é do do-inné, ar bpeacuidhe foláigheach a coinne sholus do ghnúise.

9 Oir do chuadar ar laethe an ruinn ann do dhibhfheirgí, ceadat ar mbladhna mar féul.

10 Laethe ar mbladhna, is é mbladhna agus trí síochid iad, agus má bhíid tre neart, ceithre síoch, is faothar agus diomháineas a neart ar géarrthar amach é go deithidh, agus teithmid romhuinn.

11 Cía dar baithne neart thighe, nó do dhibhfheirge do réir beatha?

12 Teagaisg dhúinn ar laethe do ríomh, iondus go thugam chugais a idhe eagnuighe.

13 Ionpoigh, a Thighearna, a sí, agus bíodh aithreachus ort a ttiobh a sheirbhfeach.

14 Sáfaidh sinn go moch red tsaicre; agus do dhéanam láthaire agus gairdeachus air seadh ar saoghal.

15 Tabhair fa deara dhúinn gairdeachus do dhéanamh do réir na laethad ionar bhuaidhir tú sinn, agus ar mbladhna iona bhfacamar oc.

16 Taisbeanantar hobair dot sheirbhfeachaibh, agus do ghloir dá cdoinn.

17 Agus bíodh scéimh an Tighearna ar Nde oruinn; agus dángail oibreacha ar lámh oruinn; faothar cbeana ar lámh daingnidhí sin.

PSALM XCI.

Is Dídan Dia da dhaoimibh díste, maghaidh gach foighead ar sciúrfa.

AN té áitighios a naimhde a té is ro árde, do dhéan a comhnuidhe ar scáth a nulleachad chtuigh.

2 A déarad a ttaobh an Tighearna, mo dhídean, agus mo dhaingion; a Dhá, cuirfid mo dhóthchas ann.

3 Go deimhin síorfa fé thusa ó na a nfiaghaidh, ón phláigh naimhde.

9 Oir féuch do naimhde, a Thighearna, oir féuch do naimhde, meithfid siad : spréidhfior lucht oibrighthe na hurchóide uile.

10 Agus áirdeochthar madharca mar Unicorn : ungfhuighear mé ré hola úir.

11 Agus do chise mo sháil (mo mhian) air mo naimhdibh : cluinfid mo chláfa na ciontaigh éirghios am adhuigh.

12 Bláithfgh an fireán mar chrann pailme, mar chrann Sédair a Lebanon físfuidh fé.

13 An lucht phlannduighthea a trigh an Tighearna, bláithfid siad a ccairtibh ar Ndénne.

14 Do bhéaraid fós toradh áatha a naóis léith, méith agus úr bhéid siad.

15 Dfoillfghuadh go bhfuil mo Thighearna, mo charraic, ceart, agus nach bhfuil éagceart ar bith ann.

PSA L M. XCIII.

Daingne righeachda Chríofa.

A Tá an Tighearna a righeacht, atá fé ar na éudughadh ré mórdhachd : atá an Tighearna ar na éudughadh ré neart, do chreafuigh fé é fein : atá an fíoghal fós ar na dhaingniughadh, go nach féidir a chorruighadh.

2 Atá do chathaóir ríogha ar na daingniughadh a nallód : ó fhorruighthead atá tusa.

3 Do thógbhadar na tuilte suas, a Thighearna, do tógbhadar na tuilte suas a nguth : tóigfid na tuilte suas a ttonna.

4 Os cionn ghotha na nuifgeadh mór nuithbhafach, ós cionn mhonghair na mara, is nuithbhafach ós áird atá an Tighearna.

5 Atáid thfiaghnuifeadh ro dhéarbhtas is dot thigh is iomchabhuidd naómhthacht go bráth, a Thighearna.

PSA L M. XCIV.

Gearán um raithe na ndrochdhoine. 12 & tarbha rig ré fíneadugh an Tighearna.

O A Thighearna Dia, dar dual dioghaltas : ó a Dhe dar dual dioghaltas, déalraidh amach.

2 Tóig thú fein suas, a bhreithimh na talmhan, tabhair luáigheacht do nuithbreach.

3 Cá fad do dhéanas an ciontach, a Thighearna, cá fad do dhéanas an ciontach caithreim ?

4 [Cá fad] bháidh siad ag luadh, agus ag labhairt neithe cruaidhe ? cá fad bháid siad ag fíorchait an mbeid oibrighios éagceart ?

5 Brúighid siad do dhaoine, a Thighearna, agus buaidhríad siad houghreachd.

6 Marbhuid siad an bhaintreabhach, agus an duine coirriche, agus do ndéall air an ndílleachda.

7 Agus a deirid siad, Ní fhaicfe an Tighearna sin, ní thuighfidh Dia Jacob é.

8 Acht atá tusa árd go bráth a Thighearna.

3 Tuigidhe, a bhrúideamhla a meafg na ndaoine, agus sibhfi a dhaóine leamha, cá huair bheithife eagnuighe?

9 An té shuighios an chlúas, nach
ecluinse sé? an té chumas an tluil,
nach bhfaicfidh sé?

To An té smachduighios na cineadh-
acha, nach ttiubhraidh fé achmhufan
uidh? an té mhuinios éolus don duine,
[nach bí a fhios aige?]

11 Is aithne don Tighearna smuaintighe an duine, gur díomhaóineas iad.

12 Is fona an duine, a Thighearna,
noch smachduighios tufa, agus mhùineas
tú ar do dhligheadh;

13 Do thabhairt fuaimhnis dó a lá-
ethibh a nuilc, nó go ttochaltar poll
don chiontach.

14 Oir ní theilgfidh an Tighearna a dhaoine féin nádh, agus ní thréigfidh sé a oighreachd.

15 Oir fillfidh breitheamhnus chum ceirt, agus leanfuid a nuile dhíreach a chroidhe é.

16 Cía éireochus láas ar mo shonfa
a naghaidh luchd déanta a nuilc?
cía chuirfios é fein air mo shon a nagh-
aidh luchta oibrighthe na beagcóra?

17 Acht muna bheithi go raibh an Tighearna na chungnamh agam, ní mór nach biadh manam san nuáidh.

18 A nuair a dubhras, Sciorruidh mo chos: do chonnalín do thréaire suas mé a Thighearna.

19 A níomad mo smúaintighthe ionnam a fliogh, do tháitnighiodar do chomhbhúrtachda rem anam.

20 An mbia cumann riotfa ag cathaóir na hurchóide, noch chumas éagiceart re dligheadh?

21 Coimhcheanglaid iad féin a naghaidh auma a nfiéin, agus damnuighid an neimhchiontach.

22 Acht bliadh an Tighearna mar chumhdach agamfa, agus mo Dhia mar charraic mo dhéid.

23 Agus fillfe sé orra féin a gcion-
ta, agus ann a murchóid géarrfa fé-
amach iad, scríosfa an Thighearna
ar Ndíá iad.

PSALM. XCV.

Gan lorg na finnfíor do leanmhúin a
nádóch chéile.

TAgaidh, déanam láathgáire chum an Tígherna, déanam faim gháirdeach do charraic ar slánúighthe.

2 Tagam do lathair a aighthe ré
tabhairt buidheachuis, agus déanam fuáim
láathgháireach chuige ré Salmuibh.

3 Óir is Dia mór an Tighearna, agus
Rígh mór ós cionn na nuile dhéa.

4 Iona liimh atáid uile áite doimhne na talmhan, agus áirde na ccnoc iona chumbachtuibh.

5 Is leis an mhuir, agus é féin do
rinne í, agus do chumadar a lámha
an fearann tirim.

6 Tagaidh, étagam adhra, agus

cláonam: filliom ar ngáine ós com-
an Tighearna ar ceathrúchais.

7 Oir is eifion ar Nda, agus pobal a innbhir, agus caoirgh a nagh má-éistighe a shu.

8 Nà cruaidhighe bhar corraiche,
do rinneabhair a Meribah, amhar
a là Maffah fan bhéifich.

9 Mar ar chuireadar bair cathughadh orom, do dhearbhaí mé, agus do chloicadar moibhí.

10 Do bhí mé dhá mhíochad
adhan air mo bhuaidheadh is
nginealachfo, agus a dubhras, a
feachránach a gcroidhe úd, agus
bhaithne dhóibh mé bhliadach.

11 Dar mhionnighios am nua
nach rachaidis a steach dom sinne.

PSALM XCVI

Atá Dia iongbhrughadh, do chomh
Hé bbeir breath ar a nfaighil.

CAnuigh don Tighearna can
nóadh: canuigh don Tighearna
a shalamh nile

2 Canúidh don Tighearna, bann
idh a ainm: foillighidh a fíne

3 Innfighidh a meafna nialas
a ghlóir: a ionganta a meafna
abheileach

4 Oír is mór an Tighearna, agus
íonmholta go hiomarcach; is í
a tair na míle dhéa.

5 Oir is iodhail uile dhéa mairbh
óine, acht isé an Tighearna do rian
na neamhaibh.

6. **Atá glóir agus dathamhlach**
a choinne: atá neart agus foirne

7 Tugaidh don Tighearna, a chinn na bpoibleach, tugaigh don Tighearna

8 Tugaidh don Tighern gl' a
ainm, tugaidh ofrail, a'p' tugaidh

9 Adhraidh an Tighearna a fèin
a nàombhachda: brodh eagla orra

roimhe, a thalamh uile.
 10 Abraidhe a meaf na n-geinte!
 Atá an Tighearna a riochacht: du

gneochar fós an domhan, go
ccorróchar é: do dhéana fe breith
nus air na poibleachaibh a bhí ann.

11. Deindis na haitheamhuir
chus, agus bíodh luathghaire air
talamh; déanadh an mhair bairne

agus gach a bhfuil iite,
12. Lingiodh an magh le liathghrú,
agus a bhfuil ann; annsin liathghrú

PSALM XCIV.

Deus ultionum lucet aduersus na nfidhel.

Tá an Tighearna a ríoghacht, bíodh liathghaire air an tthalmh: a nionad oiléan gairdeachus.

Atá neulla agus dorchadus fa cuair na thimchiollí síreuntachd & breitheamhus is áit da chathaoir ríogha.

Téid teine roimhe, agus loifeise na maimhe fa cuair na thimchioll.

Do shoilligh a thinteach an domhna do chonnaire an talmh sin, agus do chriochnaigh sé.

Do bhídar na fleibhte ar leaghadh anail oir air aghaidh an Tighearna: a bhíad Thighearna na talmhan uile.

Doillighid na flaithis a shíreuntachd, agus do chid na daoine uile a ghloir.

Go madh claoídhte bhéid siad na, noch do ní feirbhis diomháigh gairdeach, noch do ní iad féin aithníad is iodhalaibh: clionuidh sibh sin de, a dhé uile.

Do chialuidh Sion, agus do bhí liathghaireach: do rinneadar inghiona na bhachas, do bhrigh do breitheamhus, a Thighearna.

Oir atá tú, a Thighearna, árd é chun na talmhan uile, atá tú ar leaghadh go mór ós cionn na nuile uile.

A dhream ler bionmhain an Tighearna, suathuighes an tolc: coimhdeas le annanna a náomh, síoruidh sé na límh an pheacaidh.

Do soladh solus do síreun, agus liathghaire don díreach a croidhe, a liathghaireghidh anna Tighearna, sídh a shíreuna, agus moluidh cuair a náomhachda.

PSALM XCVIII.

Deus in saecula roimhe theachd Dó go breitheamhus.

Amáidh don Tighearna caintic nuall: áir do rinne sé neithe iontach: do tharthaidh a límh dheas, agus a rígh náomhtha é féin.

Do chur an Tighearna a shlanughadh a nmbail: a radharc na ciontach dealligh sé a shíreuntachd.

Do chuimhnaigh sé a thrócaire, agus a shíreun do thugh Israel: do choncadar teoranna na talmhan uile slánghadh ar Ndéne.

Déan fuaim liathghaireach chum an Tighearna, a thaluimh uile: déan fuaim thuighair, déan gairdeachus, & can salm.

Canadh chum an Tighearna ris an ealligh: ris an gclairigh, agus ré guth salm.

Ke trampadhúibh, agus ré guth an cornet, déanadh fuaim liathghaireach a choine an Tighearna an Rígh.

Déanadh an mhuir mongar, agus a hionláine, an síoghal agus an dream chomhnuighis ann.

Buillid na haibhne a mbafa fa ché, déanadh na fleibhte liathghaire,

9 Os coinne an Tighearna: óir atá sé ag teachd do bhreithe air an tthalmh: do dhéana sé breitheamhus air an tthalmh ré síreuntachd, agus air na poibleachaibh ré ceart.

PSALM XCIX.

Flagra simla do Dha d'gach daire, arson a neart, do a cheart le tréaire.

Atá an Tighearna a ríoghacht, bíodh críochnaigh air na poibleacha: suighe sé idir na Cherubimibh, corruigheadh an talmh.

2 Atá an Tighearna mór a Sion, & is árd éson ós cionn na nuile phobal.

3 Molaidh hainm mór gathbháfach: óir is náomhtha é.

4 Agus is ionmhain ré neart an Rígh breitheamhus: daingnidh tú ceart, do ní tu breitheamhus & ceart ann Jacob.

5 Arduighidh an Tighearna ar Nda, agus déanadh umhla ag síol a chos: óir is náomhtha é.

6 Maoise agus Aaron a measg a shagart, agus Samuel a measg na drunge ghóirios air a ainm: do ghóireadar air an Tighearna, agus do chuala sé iad.

7 A bpéir neóill do labhair sé riu: do chonncadar a shlanughadh, agus na reachda thug sé dhóibh.

8 O a Thighearna ar Nda, do chiala tú iad: ad Dha mhaitheach do bhí tú dhóibhion, acht cheana ag déanamh dioghaltas air a naindlighthibh.

9 Arduighidh an Tighearna ar Nda, agus déanuidh umhla chum a chnuic náomhtha: óir is náomhtha an Tighearna ar Nda.

PSALM C.

Flagra buidheachuis don chruthaighbedir le haites, d'nuile dhúine iona theamull.

Déanadh fuaim liathghaireach chum an Tighearna, a thalmh uile.

2 Déanuidh feirbhis don Tighearna ré liathghaire: tigidh ós coinne a aighthe ré gairdeachus.

3 Bíodh a fhios agaibh gur bé an Tighearna is Dia: isé do rinne sinne, agus ní sinn féin: is sinne a dhaoine, agus caoirigh a innbhir.

4 Lingidh a steach ann a gheathuighibh maille ré tabhairt buidheachuis, iona cháirtibh le moladh: molaidh é, agus beannuigh a ainm.

5 Oir is maith an Tighearna: is síoruidhe a thrócaire, agus a shíreun ó ghinealach go ginealach.

PSALM CL.

Máid le riu Dhaibh mar dheagh cheannmuintir.

Psalm Dhaibh.

Trócaire agus breitheamhus chanfas mé: dhuitse, a Thighearna, chanfas mé salm.

2 Tuigse mé a slighe iomláin cá huair thiochas tú chugam: fubholad a ndioghruis mo chroidhe a meadhón mo thighe.

3 Ní chuirfod cúis urchoideach ar bith

bith ós coinne mo shúl: is beag oram gníomhartha na ndaoine noch chláonas; ní cheangoluidh fé dhíom.

4 Deileochuidh croidhe fíochmhar leam: ní aithneocha mé droch dhúine.

5 An té scannluighios a chomharla ós ifiol, géarrfadh eifion amach: an tír-rachta a radharc, agus an tuaihbreach a croidhe, leifion ní fneadúim íomchar.

6 Bíad mo shúile ar dhaóimibh fírinneacha na talmhan, iondus go naitreabhuid am shochair: an tí shiubhlus a síghe iomláin, is é do dhéanas fírbhús dambhá.

7 Ní dhéana fé áitreabh ann mo thigh noch do ní cealg: an té do labhras bréaga, ní dhéana comhnuidhe ós coinne mo shúl.

8 Sgriosfa mé go moch uile chionntuigh na talmhan: iondus go ngéarrfa mé amach ó chathruigh an Tighearna gach a noibrigheann éiceart.

PSALM CII.

An cuigeadh Psalm Aithrighe.

Urnaigh ar ion dúine bhuaidheartha, an tan bhíos fé ar na shíorghadh, agus dhóirtios a ghearán ós cóiane an Tighearna.

A Thighearna, chuinn marnaigh, agus tigeadh mo chomhairc chugaísa.

2 Ná foluigh hadhuigh oram anfa: is a mbíad a mbuaidhreadh, cláon chuzam do chláis: anfa ló ghairfios mé, freagair mé go láith.

3 Oir do cnaóidheadh mo líethe mar dheatch: agus atáid mo chnámha ar na losgadh mar thintéan na teineadh.

4 Atá mó chroidhe ar na bhualadh, agus críon mar shéar: oir do dhearmaid mé marán díthe.

5 Do bhrígh gotha mo chneaduigh ceangluid mo chnamha dom shéoil.

6 Is cósmluil mé rís an bpeiláin anfa diothramh: atáim mar ulchabhcán na nuáigeas.

7 Do nim faire, agus atáim mar ghealbhone na sonar air mhullach an tige.

8 Scannluighid mo naimhde mé air feadh an laoi: an drong atá ar meire am aghaidh, atáid air a mionnuibh am aghaidh.

9 Oir a dúigh mé láith amhuil arán, agus do chomúig mé: mo dheoch fé gul:

10 Do bhrígh thfeirgefi agus thfiocha: oir do chuir tú suas mé, agus do theilg tú síos mé.

11 Is cósmluil mé re scáile, noch théarnuighios: agus atáim amhuil féar ar ccrionadh.

12 Acht tusa, a Thighearna, mairfir go síorruide, agus do chuimhne ó ghinealach go ginealach.

13 Eireocha tú, do dhéana tú trócaire ar Shíon: oir atá aimfir gráfa do dhéanamh uirtthe, a nuair chinnte, ar tteacht.

14 Oir atá dúil ag do sheirbhíse-

chaibh iona clochaibh, agus do ndéan síghe dá luáithreadh.

15 Ionnus go mbia eagla air na gíotibh roimhe ainm an Tighearna, agus air uile Ríghthibh na talmhan roimhe do ghloir.

16 A nuair chuirfeas an Tighearna Sion suas, do chithfighear iona ghloir.

17 Dearcfuidh fé air urnaigh na síríol, agus ní tharcuifigh fé a ngáil.

18 Scriobhtar fo don ghinealach thiofas: agus na daoine chuirfeadh thar, molfuid an Tighearna.

19 Oir dfeuch fé a nias ó Síon: níomhthachda, do chonnairc an Tighearna ó na neamhuibh, an talmh:

20 Chum go ccluinfadh éagrad na phríofíunaigh, go scaoileadh fé dhan an bháis:

21 Dfoillsighadh anam an Tighearna a Síon, agus a mhóadh an Ierusalem.

22 Mar chruinneochtar na daíne: níonfheadh, agus na ríoghachda dhan feirbhíse do dhéanamh don Tighearna.

23 Do bhuaidhir fé mo neart uile tfighe, do ghearraidh fé mo léche.

24 A dubhairt mé, O mo Dhia, a beir as mé a meadhonn mo léis: tré ghinealach na ngealach atáid do bhliadhnasa.

25 O thofach do shuighidh tá bair na talmhan: agus siad na síathíochacha do lámh.

26 Meithfí síad, acit maraíad: rachaid uile a ccaitheamh mar éadid: mar chulaidh do dhéanair a mairt, agus bíid ar na níomláid.

27 Acht is tusa an tí cladna, agus ní críochnochtar do bhliadhm.

28 Coimhneochuid clann do sheirbhífeach, agus daingneochar a síoch do shiaghnuifi.

PSALM CIII.

Gairdeabus an anam dhu a shíorghadh go mór le gráfaibh Da.

Psalm Dháibh.

Bannuigh, ó manam, an Tighearna, agus mo íonathar uile a ainm níomhtha.

2 Beannuigh, ó manam, an Tighearna: agus ná deargmaid a thiodhlaithe uile.

3 Noch mhaithios do chionta uile: noch leighfios huile easlántighe.

4 Noch shuafglas hanam ó síris: noch chuirios coróin mhaithíosa agus thrócaireadha chinéulta ort.

5 Noch sháfúighios do bhéil ní maith: ata hóige ar na bathmághadh mar iolar.

6 Do ní an Tighearna ceart ag breitheamhas do gach áon a leathras.

7 Dfoillsigh fé a shíghtheacha ó Mhaóise, a oibreacha do chianáil Ísrael.

8 Atá an Tighearna gráfmhuil ag lip do thruáighe, sad. shuáingeach, agus díomad trócaire.

9 Ni bhiúid fé choidhche a nimir-
ni mó chuinneochus fé a fhearg
Tiornuidhe.

10 Ni do réir ar ccionta do rinne fé
dúinn, agus ní do réir ar néigceirt thug
luaidheacht dúinn.

11 Acht mar atá áirde na neamh
do cionn na talmhan, atá a oineach
amháir sin don lucht air a bhfuil a
eagla.

12 Comhfhad atá a náird shoir ó
áird shiar, do chuir fé ar bpeacuidhe
sinne.

13 Mar bhios truisighe ag athair
de chloinn, is mar sin atá truisighe ag
an Tighearna don lucht air a bhfuil a
eagla.

14 Oir is aithne dhó ar bhfoirm,
cúmhghid fé gur luathreadh sinn.

15 An duine, mar an bhféir atáid a
lethe, mar bhláth anmhaga is mar sin
bhios ag blithughadh.

16 Oir téid an gháoth thairis, agus ní
bhfuil fé ann, agus ní aitheonuidh a
inad féin é ó sin amach.

17 Acht atá trácaire an Tighearna ó
siaruidheacht go siaruidheacht air an
leht air a bhfuil a eagla, agus a shiré-
máid, do mhacaibh mac.

18 Don lucht choimhneas a chunn-
nadh: don lucht cuimhnighios a aith-
nadh, dá ndéanamh.

19 Do shuighidh an Tighearna, a
sádhóir ríogha ar seamh, agus atá a
sábhacht ag riaghlughadh ós cionn a
uile.

20 Beannuighes an Tighearna, a ain-
le féin, noch atá árróchda a neart,
ag comhall a aitheanta; ag tabhairt
air do ghuth a bhreithre.

21 Beannuigh an Tighearna, a shlu-
aghda uile, a luchd fritheóilte noch
do ní a thóil.

22 Beannuigh an Tighearna a oibre-
ach uile anna uile áit da thighearnas:
beannuigh ó manam, an Tighearna.

PSALM. CIV.

*Beir a mhór-neithibh Náiderda, & ar
Thrácaire Dé.*

Beannuigh an Tighearna, ó ma-
nam: ó a Tighearna mo Dhia
atá ro árrachta re honóir, agus re
méidbacht atá tú éaduighthe.

2 Ag cur shóis mar éadach ort,
ag síneadh na bhfaitheas amach mar
chúirtin.

3 Noch chuirios annsa huisgeadhuibh,
a sheomruidhe áachtarach; noch do ní
a chabhad do na néalluibh, noch shiubhlas
ar fíathanaibh na gaoithe.

4 Ag déanamh spiorad dá ainglibh:
teine lafúmhúil da mhínistríbh.

5 Noch shuighios an talmh air a
fíutangaibh, go nach ccorrochuigh é
go bráth.

6 Rís a ndubhaigeán mar bhrát
dshuigh tá é: ós cionn na sliabh do
sádhadair na huisgeadha.

7 Ód achmhufansa do theithiodar: ó
ghuth do thóirigh do dheithfrigheadar
rompa.

8 Tiaghaid na sléibhte fúas, tigid na
gleanta a nuas chum a mionaid dórdúigh
tusa dhóibh.

9 Do chuir tú téora cionte noch nach
sáireachuid siad: go nach shúilid siad
dsholach na talmhan.

10 Noch chuirios toibreacha ann sna
gleantaibh, idir na cnocaibh shúbluid
siad.

11 Do bheirid deoch duile ainmhidhe
an machaire, coisgid na haffail shiadh-
ta a tarrt.

12 Na bhfochair só chomhnighios
éanlaigh a náiré, a meag na mbean-
gán do bheirid a nguth.

13 Flúichuidh fé na cnuc ó na sheom-
ruidhibh áachtarach: ré toradh hoib-
reachda do lionadh an talmh.

14 Do bheir fé air an bhféir shás do
náiréis, agus an luibh chum maiteasa
an duine: chum arsin do thabhairt
amach as an talmh.

15 Noch do gháirdighios croidhe an
duine re fion, bheir ar aghaidh deáru-
ghadh re hola, agus neartaighios croidhe
an duine re harán.

16 Atáid croinn an Tighearna fé-
suighthe, seadair Lebanon noch do
phlanntoigh fé.

17 Mar aodéanuid a néanlaith a nead:
an storc, fé an crann giumbaia a thigh.

18 Na cnoc árdá is dídean do na
gabhraibh siadhda, agus na cairge do na
coinnibh.

19 Do rinne fé an ghealach chum aim-
siordhacht: is aithne don ghréin a
dhuil faoi.

20 Cuiridh tú dorchadas, agus bíidh a
noidhche ann: is annsin shuighid amach
uile bheathuigh áilta na coilleadh.

21 Na leomhuin ag báirdhe chum a
a gceirce, ag iarruidh a mbídh ó Dhia.

22 Eirge an ghrian, tigid siad ar a
nais, agus luighid iona namhuibh.

23 Rachaidh an duine amach chum
a oibre, agus chum a shiathair go trath-
nóna.

24 Ca lion hoibreacha a Thighearna?
a neagna do rinne tú iad uile: atá an
talmh lán dot shaidhbhrios.

25 A nfaige fós adhbhal thairfing ann-
sin áit gach ní shuighios, agus ataid dó-
áirmhe, beathuighthe bheaga agus mhóra.

26 Annsin imthighid na longa, an
miol mór, noch do chruthaigh tusa do
shágradh annsin.

27 Feichthid siad uile ortá, chum a
mbeatha do thabhairt dóibh iona harr-
féin.

28 Do bheir tusa dhóibh é, & cruin-
nighid siad é: soscúidh tú do lámh,
agus sísuighear iad re maith.

29 Folchuigh tú hadhuigh, agus atáid
siad buaidheartha: tairnge tú a nanáit
air a hais, agus éagaid siad, agus sílid
chum a luathrigh féin.

30 Cuirid

30 Cuirir do spiorad uaid, agus cruth-
nighear iad, agus athnuaidhthear agh-
aidh na talmhan.

31 Biodh glóir an Tighearna go si-
orruidhe: do dhéanaidh an Tighearna
lúthghaire iona oibreachaibh.

32 Féuchuidh sé air an titalamh, agus
criothnuigh sé: beannuidh sé leis na
fleibhtibh, agus do nid deatach.

33 Canfad don Tighearna an céin
mhairfod: canfad salm don Tighearna
an céin bhiad ann.

34 Bu milis mo smúintighthe dha
thaobhan: do dhéanad gairdeachus an-
fa Tighearna.

35 Go scriostar na peacaich amach as
an titalamh, agus na raibh na cionnuigh
ann níos mó: beannuigh, ó manam, an
Tighearna: beannuigh sibh an Ti-
ghearna.

PSALM. CV.

*Diogluim as Eachdardhaibh Israel, mar
ar-bhuinn ar mhírshuibh Dè.*

TUgaidh buidheachus don Tighear-
na; goiridh air a ainm: foillsi-
ghidh a meaf na gcineadhach a ghní-
omhartha.

2 Canuidh dhó, canuidh psalm dhó:
labhruidh air a iongantuibh uile.

3 Déanuidh glóir iona ainm náomtha:
déanadh a gcroidefion gairdeachus noch
fhirios an Tighearna.

4 Jarruidh an Tighearna, & a neart:
jarruidh a aghaidh a gcomhnuidhe.

5 Cuimhnighidh a ionganta, noch do
rinne sé, a chomharthadha & breith-
eamhnais a bhéil.

6 Sibh, a shiul Abraham a sheirbhí-
teach, sibh, a chlann Jacob, a aon toghtha.

7 Is eifion an Tighearna ar Ndaia:
ataid a bhreitheamhnais annsa talamh
uile.

8 Cuimhnighidh sé go siorruidhe a
chunnradh: an bhríathar noch do aithin
sé go feadh míle ginealach:

9 Noch do cheangail sé le Abraham,
agus a mhionna do Isaac.

10 Agus do dhaingnidh sé é do Jacob
mar dhlightheadh, do Israel mar chunn-
radh siorruidhe.

11 Ga rádh, Dhuitse do bhéaras mísi
talamh Chánaan: line bhur noighreachta.

12 A nuir do bhárad beagán daoine;
ro bheagán, agus na gcoigcriochaibh
andain.

13 Agus do shuibhladar ó chineadh
go cineadh: ó rioghachd go daoinibh
uile.

14 Níor shulaing sé déandúine éag-
coir do dhéanamh orra, acht thug
aithfior air a son do Rightilbh:

15 Ga rádh, Ní beanaidh lém ung-
thachaibh; agus dom fhaighibh na déa-
nuidh dochar.

16 Agus do gheir sé gorta air an
titalamh, agus do bhris sé a nuile fíor
arain.

17 Agus do chur sé duipe rompa:

Joseph, noch do dioladh mar sheirbhí-
teach.

18 Do ghortuigheadar ris an neamh
a chofa: do cuireadh a níaram é.

19 Gus a nam a ttáinig a bhríathar
do dhearbhadh glóir an Tighearna é.

20 Dfuaigair an Rígh, agus do fíor-
leadh é, uachtarán na ndaoine, agus do
leig é fíor iad.

21 Do chuir sé é na thighearna
a thigh, agus na uachtaran iona fíor-
uibh uile.

22 Do cheangail a phrionnsóidhe
a thoil fein, agus a chomhairleacha, chom-
go ndéanadh eagnuidhe iad.

23 Agus do chuidh Israel don Né-
gípt, agus do chomhnuidh Jacob a ta-
lamh Cham.

24 Agus thug air a dhaoinibh mbea-
ghadh go mór: agus do rinne iad a ta-
laidre na naimhde.

25 Do iompoigh sé a croidhe chom-
a dhaoine dfaithughadh, agus chom-
meabhladh do dhéanamh air a fíor-
teachaibh.

26 Do chuir sé iad Maóile, a bheir-
teach, agus Aaraon noch do bhris
se fein.

27 Do chuireadarfan iona meaf brí-
athra a chomharthadh, agus a ionganta
a titalamh Cham.

28 Do chuir sé dorchadas chom-
a do bhris sé dorchas, agus níor chom-
geadar a naghaidh a bhréithe.

29 Do iompoigh sé a naimhde
bhfuil, agus do mharb sé a naimhde.

30 Thug a titalamh amach haghaidh
go lionmhar, a feomradhaibh coibh
a Ríghthe.

31 Do labhair sé, agus tháinig com-
a do chuideoguibh, miola iona fíor-
nuibh uile.

32 Do rinne sé cloichshearbh do
gceathaibh; teine lasardha iona titalamh.

33 Agus do bhuail sé a bhfeinsean,
agus a ccrann fige, agus do bhris
a crainn a leithimil.

34 Do labhair sé, agus tháinig an
lócuist, agus an caterpillar, agus níor
bhréidir a náiríomh.

35 Agus a duádar a nuile luibh iona
titalamh, agus a duádar fíor toradh a
bhfeairinn.

36 Agus do bhuail sé a gceidheine iona
titalamh, tofadh a neirt uile.

37 Agus thug sé leis amach iad
maile re hairgíod, agus ré hór: agus
ní raibh duine meirtneach anna a tite-
bhuibh.

38 Do bhris an Néigípt léathghairdeach
a nuair do imghedar: oir do tháinig
a neagla orra.

39 Do leathnuigh sé néull mar fíor-
lach, agus teine, do thabhairt fíor-
noidheche.

40 Diarradar agus thug se chom-
a gearragóirt: agus do shuibh sé iad
a harán ó neamh.

41. Dóigail fé an charraic, agus
lingeadar na huifgeadha amach:
reathadar a náitibh tiorma mar

Oir do chuimhnigh é briathar a
sábhachda do Abraham a sheirbhi-

Agus thug se leis amach a mhuir-
le gairdeachas, a dháoiné toghtha
le bháire.

44 Agus thug sé dhóibh fearann na
páiríoch; agus do ghabhadar
na ndaoine mar oighreachd.

4) londas go coongmhaidis a reachda
 5) go coomhaidis a dhlighthe.
 6) an Tighearna.

PSALM. CVI.
 1. *Antiphona: Domine Deus, 13. & cl.*
 2. *Antiphona: Domine Deus, 13. & cl.*

Maidhe an Tighearna, óir is maith
óir mairidh a thrócaire go
farráthe.

2. Cia fheadas neart an Tighearna d'ambuin, a mholadh uile d'foill-
fheadh?

Is fona an drong noch choimheda breitheamhus, an ti do ní firéanta fa n-áil am.

Cumhugh orumfa, a Thighearna,
 is beor do dhaoine: fíofnugh mé
 ná fíofnughadh:

Ionas go bfaice mé maith do
 tigh toghtha, go ndéana mé gair-
 eanna a léathghaire do dhaoine :

6 Do pheacuiheamar lé ar naithribh,
do rinneamar cionta, do rinneamar
aithre coirpe.

7 Níor thuigeadar ar naithre do
mhorbheistí san Éigipt, níor chuimh-
níodair iomad do thrócaireadha:

ach do cheannairgeadar ag an muir,
ag an muir ruaidh.
Ach cheana do fháor sé iad ar

fuaime fuaime, chum a chumhachd
 do char a nomhuil.
 Agus dimhearg le an mhuir ràdh,

agus tiormuigheadla suas i : agus tug-
adh orra sin fiubhal annsa haigeanuibh
mar an ndiothramh.

10 Agus do sháor fé iad ó na lámh-
máil, noch do thúathaigh iad : agus
d'fágail fé iad amach as lámh na

11 Agus d'fóluigh na huifgeadha a
nimhde: níor faghadh áon aca.

12. Ansin do chreidiodar a bhriathra, do chanadar a mholadh.

14 Agus do rinneadar anntoil ré
bunbhan fan díothramh, agus do
dúiníodar an t-athbheith air. Dúiníodar

15 Agus thug sé dhóibh a níarra-
taíocht.

16 Agus do thnúthuigheadar re Ma-

Óise annfa eampa, agus ré Aaron
áon náomhtha an Tighearna.

17 Dfoscail an talamh, agus do thuing
sé Dátan, agus dfoiluigh sé coimhthi-
onól Abiram.

18 Agus do faduigheadh teine ionn ecomhdháil, do loig an lafair suas na ciontuigh.

19 Do rinneadar láogh ann Hóreb,
& do adhradar don (ionháigh) leagtha.
20 Agus do áthruigheadar a nglóir a

21 Do dhearmadar Día a sláinthe-
óir, noch do rinne neithe móra fan Né-

22 Ionganta a italamh Cham, beithe
iathbháfa ag an muir ruaidh.

23 Agus do labhair fé dá milleadh,
mun bheith gur fheas Maóise a fhear
toghtha annfa mbeirn ós a choinne.

24 Agus do tharceinígeadair an ta-

lamb sóibhinn: níor chreideadar a
bhriathar:
25 Agus do rinneadar ithiomrádh

26 Agus do thóig feifion luas a lámh

27 Do sgríos a fleachda anar an coá-
dna a meafg na gcineadhach, agus da

28 Agus do cheangladar iad féin ré Baal-peor, agus dithiodar iodhbhartha

29 Agus do bhrostuigheadar é le na ngníomhuibh, agus do bhris an' pbláigh

30 Agus déirghídh Phineas suas, agus do chuir breitheamhnas a ccrích, agus

31 Agus do meafadh sin dó mar fhiréuntach, ó ghinealach go ginealach.

32 Agus do bhroiluightheadar é ag uilgeadhuibh. Meribah, agus do bhí sin go hólac ag Maóise air a sonfan.

33. Do bhrígh gur bhroilighéadar a spiorad, agus gur labhair fé go neimhcheíllighe lé na bhéol.

34 Níor mhillodar na cineadhacha,
da ttiobh a ttag an Tighearna aithne
dhóibh.

35 Acht do chloimnimealgadar iad
fén leis na cineadhachaibh, agus do
rinneadar a noibreacha díoghlaim.

36 Agus do adhradar da miodhar-
nibb, agus do bhádar dóibhsion mar
phaintéar.

38 Agus do dhoirteadar fuil neimh-
chiontach fuil a mac agus a ningeam.

Chiontach, uile a mac agus a hainmear,
 noch do iodhradar do dhiabhluidh
 Chánán, agus do bhí an talamh ar
 na thruaillighadh le fuil.

39 Agus do bhádar ar na falchadh
le na noibreachalbh, & do chiádar re
mírd-

1964

meirdreachas le na naigiontaibh féin.
40 Agus do bhí an Tighearna fear-
gach le na dhóinibh, agus d'fúthaigh
sé a oighreacht féin.

41 Agus thug sé iad a lúimh na gcine-
adhach, agus do bhádar fo na ttighear-
múibh ós a gcionn, agá raibh fuath orra.

42 Agus do bhrúghadar a naimhde
iad, agus do bhádar ar na naimhde
adh síoi na lúimh.

43 Do shíor sé iad go minic, agus do
bhroisúghadar é le na ccomhairlibh,
& do hisligheadh iad ar son a gcionta.

44 Acht gítheadh do chonnaire fé
an tan do bhíodh anacair orra, a nuir
do chúalaidh sé a naimhde.

45 Agus do chuimhnigh sé dhóibh a
chumraih : agus do bhí aithreachas air
do réir iomad a thróaire.

46 Agus thug sé air gach son dá
rug lé iad a mbraighdionas, truaighe
do dhéanamh dhóibh.

47 Síor sinn, a Thighearna ar Ndia,
agus cruinnigh sinn ó na cineadhach-
aibh, chum buidheachas do thabhairt
dot ainm náomhtha, agus do chaith-
réimighhadh ann do mholadh.

48 Go madh beannuigh bhias an Tigh-
earna Dia Israel ó shíorruigheacht go
síorruigheacht : agus abraidis na daoine
uile, Amep. Molaidh an Tighearna.

PSALM CVII.

*Modh breith buidheachais do Dhia arson a
shruaiceas as gach cumbhach.*

Molaidh an Tighearna, óir is maith
é ; óir mairigh a thróaire go
bríth.

2 Abraidis an dream noch d'fualgail
an Tighearna, noch d'fualcail sé ó
lúimh na daoise.

3 Agus do chruinnigh iad as na
criochaibh, ó náird shíor, agus ó náird
shíar, agus ó náird thuigh, agus theas.

4 Do bhádar ar feachraí anna bhí-
fach a slighe uaignidh ; caithreacha
áitreibhte ní bhíadarad.

5 Ocrach mar an gcéadna, agus
tartmhar, do lagaidh a nanam ionta.

6 Agus do gháireadar chum an Ti-
ghearna iona nanacair, do shíor sé
iad ó na gcumbhach.

7 Agus do thróruigh sé iad a slighe
dhrígh, do dhul go cathruigh áit-
righthe.

8 Admhuighdis don Tighearna a
thróaire, agus a ionganta do chloinn
na ndaoine.

9 Oir fáluidh sé an tanam tartmhar,
agus lionaidh sé an tanam ocrach le
maith.

10 An lucht so noch shuighios a ndor-
chadus, agus a síaille an bháis, cuibh-
righthe a mbuidheadh, & a niarann :

11 Do bhrígh gur chatuighadar a
naghaidh bhriathra Dé, & gur tharcuif-
ighadar comhairle an té is sírde :

12 Ar a nadhbarfín thug feisíon a
croishe a nuas ré buaidheadh, do

thuiflighiodar, agus ní raibh fear
bhfurtachd.

13 Agus déighadar chum an Ti-
earna iona mbuidheadh, do bhí
iad ó na gcumbhach.

14 Agus thug sé amach iad a
chadus, agus síaille an bháis, agus
bhíis sé a cuibhrichthe.

15 Molaidh an Tighearna air na
thróaire, agus a ionganta do chloinn
na ndaoine.

16 Oir do bhíis sé na gestadus
agus do ghearr sé na barradus iona

17 Buidhearthar amadain do bhí
a naidlighe, & do bhrígh a bpead.

18 D'fúthaigh a nanam a naimhde
adh ; tigid a ngar do dhóiribh an bhí

19 Agus do gháireadar chum an Ti-
ghearna iona nanacair, ó na gcumbhach
do shíor sé iad.

20 Do chuir sé a bhriathar chum
agus do leighis iad, agus do bhrígh
thuígh sé iad ó na milleadh.

21 Admhuighdis don Tighearna
thróaire, agus a ionganta do chloinn
na ndaoine.

22 Agus iodhbraidis iodbartaí
ta, agus iodhlighdis a oibreach a
liathghaire.

23 An lucht théid síos chum a
fairge a lunguibh, noch do bhí
nobair a nuigeadhuibh mara :

24 Do chid oibreacha an Tighearna
agus a ionganta anna náighe.

25 Oir aithnighionn feisíon, agus fál-
fuidh gíoth anfadhach, agus lag
fúas a thonna sin.

26 Rachaid síos go nuige neamh :
chaid síos gus a náighe : leighis
a nanam tre bhuaidheadh.

27 Iompoighid, agus gabaidh síos
mar fhear meise, agus ní a naimhde
uile ar na shlugadh.

28 Annfín gairid chum an Tighearna
ar tteacht uile chruca, agus do bhrígh
amach iad ó na gcumbhach.

29 Tróthfuidh an tannal a cion-
nas ; agus baid a ttonna sin na ccom-
nuighe.

30 Agus baid liathghaireach a
bhrígh go mbéid siad fúaimheadh ;
agus trórochuigh iad go cian a tannal.

31 Admhuighdis don Tighearna a
oinéach, agus a ionganta do chloinn
na ndaoine.

32 Agus móruighdis é a gcionn
thionól na ndaoine, agus a naimhde
slighe na fionfíor molaidis é.

33 Iompoighe sé aibhne a mbuidh,
agus toibreacha uighe a tannal.

34 Fearann tórtach a ngorta a tannal
corbaidh an lucht nach áitrigheas.

35 Iompoighe sé sífach a loch uighe,
agus fearann tannal a ttoibreach sí-
uighe.

36 Agus cuiridh na hocrach a
ccomnuighe annfín, go mullmhuighdis
cathair chum áitreibhte.

Agus go coirid machaireadha, agus do mbealach fíneamhna, agus do mbealach bífígh.

Agus beinneochuidh fé iad, agus machaigh go mór agus ní laighdeach fé a neallach.

Agus a rís laghdúighear iad, agus beorthar a nias iad le farúghadh, agus le doilghios.

Dúirigh fé tarcuíne air phrí-
míghibh, agus do bheir orra bheith
feachrin anna bhífach, mar nach
ní síghe ar bith.

Agus tóigfe fé sías an bocht ó
má, agus do ní fé muinteara dhó
ar thréad.

Do chise an síréun fin, agus
liathghaireach, agus druidse a
míneacart a bhéul.

Ca atí cýionna, agus bheirios
an mbealach dí aire? agus tuighfidh siad
grádhach an Tighearna?

PSALM. CVIII.

De tuille meifneach & neart
Dhaibhi.

Caitic agus Psalm Dhaibhi.

Si mo chroidhe ollamh, a Dhé, can-
lad, agus canfad salm go háirighe,
fé mo ghóir.

Míicil a chlárfeach, & a fuitirín;
míicil mísi ar maidin.

Mé mé thú a meafg na ndaóine,
Tighearna: canfad salm dhuitfé a
na gceineadhach.

Ór is mór do thrócaire ós cionn
a nias, agus thfirinne go nuige na
ghéibh.

Í ar hárdughadh ós cionn na
nias, a Dhé, agus ós cionn na tal-
mha úile do ghóir.

Chom go siorthaóí háos grádh, síor
le do lúid dheb, agus freagair mé.

Do bháir Día iona niamhthachd
do dhéad liathghaire, roinnfidh Se-
dom, agus toimheofad gleann Sucot.

Í koma Gilead, agus is leam Ma-
nassé, & í Ephraim neart mo chinn, is
í lúid do bheir mo dhligheadh áadh.

Í Moab mo phota ionnlaith, teilgfidh
mo thróg tar Edom, agus do dhéanad
castróm ós cionn Phalestina.

Ca bhéas mé go cathraigh an
dúir? cá thrórochus mé go Hédom?

Nach déana tusa, a Dhé, noch do
théir uirí fínn? agus nach racha tú
amach, a Dhé, lé ar slúaghaibh?

Tabhair cabhair dhúinn ó bhuaidh-
má, ír is diomhaóin furtachd an duine

Í A Nda do dheanam gáifge, agus
fíneadh seifion síos ar naimhde.

PSALM. CIX.

Íríos ar srios a nambad nimbneach, mar
Íríos ar fídeas.

Don phrímhíghar ceóil Psalm Dhaibhi.

A Dhé mo mholta, ní bí ad
thocht.

Ór atí béul a nurchóidigh, agus
fé na gáifge focuile am aghaidh:

labhruid síad am aghaidh le teangaidh
bhréagaidh.

Agus ré bríathraibh fuathmhara do
ghabhadar am thimchioll, agus cathui-
gid am aghaidh gan adhbhar.

Ar son mo ghrádh atáid na neaf-
cárde agam, agus mísi ag urnaigh.

Agus do thoirbhriodar dhámh olc a
naghaidh maitheafa, agus síath ar son
mo ghrádh.

Suighidhfe an ciontach ós a chionn,
agus seafadh Satan air a láimh dheis.

A nuair bheirtheoir breath air, dam-
nuightheor é, agus iompoightheor a ur-
naigh a bpeacadh.

Go madh gam a laéthe, & gabhadh
duine oile a oifig.

Bíodh a chlann na ndíleachdaibh,
agus a bhean na baintreabhaigh.

Agus bíodh a chlann ar feachrín
do ghnath, agus ag iarruidh déirce,
agus agá iarruidh as a náitibh uaig-
neacha.

Glacadh fear na bhífach an mbéid
atí aige, agus creachaidis coigricheadh
a shaothar.

Ná bíodh ann duine do shíneadh
oineach chuige, & na bíodh áon do thais-
beanadh trócaire dí chloinn gan athair.

Géarrthar a shíocht áadh, & a n-
nealach oile scríofar amach a ainm.

Bíodh peacúidhe a aithreadh ar
cuimhne ag an Tighearna, agus ná scríof-
tar amach cionta a mhathar.

Bídis do lathair an Tighearna do
ghnath, go ngearra fé amach a cuimhne
don talamh.

Do bhrigh nár chuimhnigh fé cínul
dfoillfughadh, achd go ndéarna ainean-
mhuin air an duine mbochd mbuaidh-
eartha, ionnus go muirfeadh fé an daíne
tuirfeach a ccroidhe.

Mar do ghrádhúigh fé eafgaine,
agus tigeadh sí air: mar nach raibh
dúil aige a mbeannughadh, bíodh fin a
bhfad áadh.

Mar deáduigh fé é féin le beaf-
caine mar a chulaidh: imthigheadh fin
mar uisge a fíech iona mheadhón, agus
mar ola ann a chnámhuibh.

Bíodh fin aige mar a néadach lé a
bhfoluigheann é féin, agus mar chríos,
lé a ccríosluigheann é féin do ghnath.

Go má hé so lúidheacht meaf-
carrad ón Tighearna; & na druinge
noch labhrus olc a naghaidh manma.

Acht tusa, a Dhia mo Tighear-
na, oibrigh leamfa ar son hanma: do
bhrigh gur maith do thrócaire, síor mé.

Óir is buaidhearta easbuidheach
mé, & atí mo chroidhe créachduighthe
ionnam a sígh.

Ataim ar nímtheacht mar an scáile
an tan chlonas, atáim ar mo chrotheadh
as, mar an locust.

Atáid mo ghluine lag tre throf-
gadh, agus atí mbeól tríagh gan
mbéathus.

25 Agus atáim am scannail doibh-
fion: a nuair do chid me, croithid a
geann.

26 Tárthaigh mé, a Thighearna
mo Dhia, faor mé do réir do thró-
caire.

27 Jonnus go mbia a fhios aca gur
bí sí do lámha: gur tusa, a Thighear-
na, do rinne é.

28 Mailluighdísion, achd beannuigh-
sí: a nuair éirghid, cláidhtior iad:
acht déanadh do sheirbhífeachsa láith-
ghaire.

29 Baduighthear meascáirde lé náire,
agus foluighdís iad féin re cláoi mar
budh le falluing.

30 Molfa mé an Tighearna lem bhéul
go mór, agus a neasg iomad dáóine
mholfas me é.

31 Oir seasfuidh fé ar lámh dheis a
nuireasbhuidh, dá thóradh áathafan noch
do dhaimneochadh a anam.

P S A L M. CX.

Righcheat, 4 Sagartacht Chríofá, 5 lé buáidh
a cheafaidh.

Psalms Dháibhí.

A Dubhairt an Tighearna lem Thi-
ghearna, Suidhí air mo lámh
dheis, go ndéarna mé cóstól dot naimh-
dibh chum do chos.

2 Cuirfe an Tighearna slat do neirt a-
mach as Sion: déan áachtaranachd a
meadhon do námhad.

3 Biaid do dháóine ro shonnmhar a ló
do chumhachda, a sgeimh náomhthachda
ó bhroinn na maidne: biaidh agadfa
drúcht hoige.

4 Do mhionnuigh an Tighearna, agus
ní bia aithreachus air, Is sagart thusa
go siorruidhe do réir uird Mhelchise-
dec.

5 An Tighearna air do lámh dheis,
ag lot Righthe a ló a fheirge.

6 Do dhéanase breitheamhnus a me-
asg na geineadhach, ag lionadh a nuile
áite le corpuibh marbha, ag lot na cce-
ann ós cionn' t're móire.

7 Iobhuigh fé deoch as a tfruth air a
ród: ar a nadhbarfin tóigfe fé suas
ceann. P S A L M. CXI.

Admhail thiodhlaithe Spioradalta, a nam cai-
theamb a nuín cháig.

Molaidh an Tighearna: molfa mísi an
Tighearna rém chroidhe iomláin, a
ecomhdháil na ndíreach, agus annfa
ecoimhthíonal.

2 Is adhbhal oibreacha an Tighearna,
ar na ttaibéanadh do nuile dhuine, aga
bhfuil dúil ionnta.

3 Is glóir, agus is dathamhlachd a obair
& seasfuidh a fhíreantachd choidhche.

4 Do chuir fé a ionganta air cuimhne:
atá an Tighearna gráimhuil agus lán do
thruaighe.

5 Thug fé biadh don lucht ar a bhfuil
a eagla, cuimhnéochuidh fé a chounradh
go bráth.

6 Do thaisbéin fé cumhachta a
breach dá dhaóinibh, do thabhairt
ghreachda na ngeiteadhb dóbhbh.

7 Firinne agus breitheamhnus a
oibreacha a lámh, atáid a aitheanta
coinghiollach.

8 Atáid ar na fuighuighadh go
uillamh a bhífirinne agus a cceart.

9 Do chuir fé fuasgladh chum a dha-
daithin fé go siorruidhe a chounradh:
níomhtha agus onórach a ainm.

10 Afé eagla Dé tófach na h-
is maith an tuigfe atá acafan uir-
ní a aitheanta: mairigh a mháid
go bráth.

P S A L M. CXII.

Is le dáine diagba a chuid do mbéit na h-
thafa, & don aitheanta: & ge go mbia
ag drochdhaoinibh ris.

Molaidh an Tighearna: is iona a
duine air a bhfuil eagla an Thi-
ghearna, agá bhfuil dúil iona aitheanta
go ro mhór.

2 Budh cumhachtach air an t-
a shliocht: biaidh ginealach a ainm
beannuigh.

3 Atá saidhbhríos agus maín na
thigh, agus seasfuidh a fhíreantachd
go bráth.

4 Eirighidh solus don droing dha-
san dorchadas: don ghraimhuil, an
trócaireach, agus do nífírean.

5 Atá an duine maith gráimhuil ag
áirleachtach: ceannfochaidh fé a dha-
thra le breitheamhnus.

6 Oir ní corrochtar é choidhche, le
áidh an fírean a cuimhne siorruidhe.

7 Ní bhiaidh eagla air roimhe droic-
seuluibh: atá a chroidhe diongmhaig
cur a dhóthcheis san Tighearna.

8 Atá a chroidhe diongmhaig, é
bhiaidh eagla air nó go bhfaidh a máin
ar lucht a bhuaidhearta.

9 Do spreidh fé, thug fé do na doch-
taibh: mairigh a fhíreantacht go sior-
ruidhe, biaidh a adharc ar na h-
le glóir.

10 Chise an peacach fia, agus biaidh
fearg air: do dhéana fé droing ré-
a fhiacuibh, agus leighfe fé: meifhe ní
an an pheacaidh.

P S A L M. CXIII.

Togbuidh Dia an bocht, & bheir clann a
naimrid.

Moluidh an Tighearna: molaidh a
Tighearna, ó sibhí a sheirbhíochas
molaidh a ainm an Tighearna.

2 Biaidh ainm an Tighearna be-
nuigh ó nuairísi agus go bráth.

3 O éirge na gréine agus a dal fí-
odh ainm an Tighearna molta.

4 Is árd ós cionn a nuile chine-
an Tighearna, ós cionn na neamh ní
a glóir.

5 Cia atá cosmhail re ar Thi-
ghearna Dia? noch árduighthea é ní
naitreabh.

Nach amháin bhí sé féin d'fheachain
neamhuibh, agus annsa ta-

Nach thógthas sías an bocht as an
sreath, árdúighis an tuireasbhach

Chum a shuighthe a bhfochair phri-
onnois: a bhfochair phrionnois a

Nach do bheir air mhnaói aimsid
san tigh, na mathair luath-
chloinne. Moluidhfe an Ti-

PSALM. CXIV.

Síle reid na Nifraclach as Egipt.

Can do chuaidh Israel amach ón
Egipt, tigh Jacob ó na daoineibh bar-

Do bhí a níomhthachd ann Judah,
a níomh a thighearnas.

Do chonairc an mhuir sin, agus
do chéin, diompoigh frith Jordan air

Do lingeadar na síleibhte amhail
sreath, na enoic mar óga an

Cred ba ciontach leachd, ó a mhuir
a tháinig tú? thula a Jordan, as ar
síl ní ar hais?

Síleibhte as ar lingebhair
amhail reitheadh? síleibhte a chnoca, mar
go a tréda?

Chomuidh thu a thalaimh a la-
thair a Tighearna, a lathair Dé Ja-

Nach ionpoigheas an charrac a ló-
chais, an chloichthine a tiobraid
sígáil.

PSALM. CXV.

*Do na uirneadach gan aithne gan
sígáil.*

Ní daine, a Thighearna, ní daine
ar do ainm féin tabhair glóir,
ar an do threacaire agus thoirinne.

Cred fa naibeoraidis na geinte:
Cú a nois a bhfuil a Nda.

Acht atá ar Ndaie annsa
neamhuibh / a nuile ní dob áill leis, do
raie.

Airpíod agus ór a níomhthithe,
óir limbe duine.

Atá beil aca, agus ní labhruid: a-
síl síle aca, & ní thaid síad.

Atáid cluasa aca, agus ní chlu-
síl atá síle aca, agus ní bholtnu-
síl.

Atáid limha aca, agus ní mhothui-
síl atáid cosa aca, agus ní shuibh-
síl ní labhruid síad le na scórnuigh.

Go madh cónuill riu an lucht do ní
síl, a nuile duine chuiris a d'óigh ionta.

O Israel, cuir sí do d'óigh annsa
Tighearna: is eifion a bhícar tárthala

agus a sígáil.

10 O a thig Aaron, cuir sí bhur
ndóigh annsa Tighearna: is eifion a
bhícar tárthala agus a sígáil.

11 Síleibhte noch air a bhfuil eagla an Ti-
ghearna, cuir sí bhur ndóigh annsa Ti-
ghearna: is eifion a bhícar tárthala a-
gus a sígáil.

12 An Tighearna noch do chuimhnidh
sinn, beinneochuidh sé sinn: beinneochui-
dih sé tigh Israel, beinneochuidh sé tigh
Aaron.

13 Beinneochuidh sé an lucht air a
bhfuil eagla an Tighearna, an beag maille
ris an mor.

14 Méideocha an Tighearna síbh, síbh
féin agus bhur cclann.

15 Is beannuigh síbh ón Tighearna.
noch do rinne neamh agus talamh.

16 Is leis an Tighearna neamha na
neamh, agus thug sé an talamh do
chloinn na ndóine.

17 Ní mholuid na mairbh an Tighear-
na, nó an lucht théid síos a nuig-
nios.

18 Acht beinneochaimne an Tighear-
na, ó nuair sías, agus go bráth. Mol-
uidhfe an Tighearna.

PSALM. CXVL

*Do ceangal ar ghradh le ar mhéidibh umleachd
do thabhairt, mead churam Dó d'na na-
mbaibh.*

1 Is ionmhain liom an Tighearna, do-
bhrigh go cclann sé mo ghuth ann
máthchunghibh.

2 Do bhrigh gur chlaon sé a eif-
deachd chugam, gairfe mé air feadh
mo bheatha.

3 Do iadhadar doilghiofa an bháis
am thimchioll, agus fuaradar forluinn
ifrinn mé: amhar agus dobtón do fuir-
mé.

4 Agus do ghair mé ar ainm an Ti-
ghearna, ag rádh, A Thighearna gu-
dhim thú, síor manam.

5 Is gráimhuil an Tighearna, agus
is síeunta: agus atá ar Ndaie lan do
thruaighe.

6 Cumhdigh an Tighearna na daoine
simplighe: do bhlígheadh mé, agus do
sháir sé mé.

7 Jompoigh, ó manam, chum do shu-
áimheasa, óir do frith an Tighearna go
tiodhláisteach ort.

8 Do bhrigh gur sháir tú manam ó
bhás, mo sháir ó dhéaruibh, mo chos ó
scurradh.

9 Síobholad ar maghaidh ós coinne an
Tighearna a ttalamh na mbéa.

10 Do chreid mé, uime sin do labhair
mé, do bhí mé buidhearthas go han-
mhór.

11 A dubhras ann mo dheithneis: A-
tá a nuile duine bréagach.

12 Cred an luaidheachd do bhéas
mé don Tighearna ar son a thabhairt
damh?

13 Géabha mé cupán an tlanuighthe, &
gairfead air ainm an Tighearna.

14 Coimhlonfa

Firinne D'f iona gbeallamhaibh uile. PSALM. LII. Dhia ata ar n-uisle uileibh uile.

14 Coimhlonfa mé mo mhóide don Tighearna; anois ós coinne a dháine uile.

15 Is mórúigh a bhfiaghmuise an Tighearna bás a náomh.

16 A Thighearna, go deimhin is mé do sheirbhíseach, is mé do sheirbhíseach agus mac hinnílte; do ígaoil tú mo chuibhrighthe.

17 Is dúisí do dhéana mé iodbhartha an mholta, agus air aium an Tighearna ghoiríos mé.

18 Diolfa mé mo mhóide ris an Tighearna, annois ós coinne a phobail uile:

19 A ccúirtibh thighe an Tighearna, ann do mbeadhóna a Jerusaleim. Moluidh an Tighearna.

PSALM CXVII.

Gairm na ceineadhach, chum Dia d-éanú.

Moluidh an Tighearna, sibhsí a chineadhacha uile; moluidh é, sibhsí a uile dháine.

2 Oir is cunnachtach a thrócaire oruinne; agus atá firinne an Tighearna go bráth. Moluidh an Tighearna.

PSALM. CXVIII.

Fasadh D'f bunaitheach, & a thoirbheartas iongantach.

Moluidh an Tighearna, óir is maith é; óir atá a thrócaire go siornuidhe.

2 Abradh Ísrael a nois; go bhfuil a thrócaire go siornuidhe.

3 Abradh a nois tigh Aaron; go bhfuil a thrócaire go siornuidhe.

4 Abraidaís an dream ler beagal an Tighearna, go bhfuil a thrócaire go siornuidhe.

5 Am anacair do ghair mé air an Tighearna, agus do shreagair an Tighearna agus do chuir a réiteach mé.

6 Atá an Tighearna ar mo shonfa, ní bhia eagla orum cred dhéanas duine ríom.

7 Atá an Tighearna air mo shonfa a measc lucht murtachda, & do chise mé [mo mhian] air an lucht sháathuighios mé.

8 Is maith dóigh do chur annfa Tighearna, ná dóigh do chur a nduine.

9 Is maith dóigh do chur annfa Tighearna, ná dóigh do chur a bprionnsa-dhuibh.

10 Do chruinnigheadar a nuile chineadh am thimchioll; a nainm an Tighearna gearrad diom iad.

11 Thangadar am thimchioll go deimhin, tangadar fa ccúirt am thimchioll; a nainm an Tighearna sos gearrad diom iad.

12 Thangadar mar bheachaibh am thimchioll, ataid ar na mchadh mar theine na ndroighean; óir a nainm an Tighearna gearrad diom iad.

13 Do sháith tú chugam go neartmhar ionduis go taitinn: acht ba lé an Tighearna mfeair furtachda.

14 Is an Tighearna mo neart, mo chaintic, agus atá dhamhsa shlanughadh.

15 Atá guth an gháirdreach, an tflánaighthe a tightheibh na réun; do ní limh dheas an Tighearna gáige.

16 Atá limh dheas an Tighearna na hárdughadh; do ní limh dheas Tighearna cródbacht.

17 Ní bhfuighiod bás, acht od; agus foilleochad oibreacht Tighearna.

18 Do smachtuigh an Tighearna go mór; acht níor thoirbhir a bhias mé.

19 Fofluighid dhamhsa gearach na éantachda; rachad a sheach agus molfad an Tighearna.

20 Is fo geata an Tighearna: chaid na firéun a sheach an.

21 Molfad tú do bhrígh go gearach tú mé, agus go rabhus damhsa shlanughadh.

22 An cloch do dháitad a óir, sí atá ar ndéanamh na n-águaine.

23 On Tighearna do bhí fo, iongantach é ann ar súilbhne.

24 Is fo an lí do ríne an Tighearna, biom luathghéirach, déanam gáirdreach ann.

25 Anois athcheinghin tú, a Tighearna, tairthaigh; athcheinghin a Tighearna, foirbhígh zoon.

26 Is beannuigh an té thighearna an Tighearna; beannuighmach a thigh an Tighearna.

27 Is Dia an Tighearna, agus fé solus dáinne; ceanglaigh a ré téaduibh do chorrúibh na hálá.

28 Is tú mo Dhia, agus mé thú; is tú mo Dhia, agus mé chad thú.

29 Moluidh an Tighearna; óir maith é; óir atá a thrócaire go bráth.

PSALM. CXX.

Mill/raibh & tarbha Ríolair D'f onfir na droighe do leanaí.

A L E P H.

1 Is beannuigh an drong atá i n-éadha, noch shuibhíla a n-éadha an Tighearna.

2 Beannaigh an lucht choimhíla a shíadhuileadha, iarras é le cruáiomlán.

3 Mar an geada na dhéanaí olc, súbhluid iona shligtheibh.

4 Daithin tú baiteasta do chomhail go grionghalach.

5 O, nach bhfuilid mo shlighe ar na ndriughadh chum do chomhíad.

6 Annfín ní bhia náire oram, air shéuchfad do airbeantachtaí.

7 Molfad thúfa lé dioghraí oram an tan do dhéanaí breáthachtaí thifréantachta d'foghluim.

na málbheach.

Coinbhéadfad do reachta: ó, ná
me go hiomlán.

B E T H

Conaí mé agallán déine: óg a
ré b'óidh aiceach do réir
b'réithreil.

Be mo chroidhe iomlán do lorg-
naí: ná cuir air feachrán
m'ádhail mé.

Ann mo chroidhe d'folaigh mé
fheisthra, ionnus nach bpeacauigh
ad aghaidh.

Is beannuigh thú, a Thighearna:
dhámh do reachta.

Is le mo phuifínibh do chomhár
bhreithneamh do bhéil uile.

Do ghriúdhghios a slighe th'fíadh-
naí: mar b'ad ann a muile shaidh-
bhí.

Do dhéanad smuineadh ag haith-
neamh agus feachfad go géar air do
bheithreil.

Glacaid foibhneas ann do reacht-
aibh: ná dhéanmodad do bhriathra.

G I M E L

Cáitigh le do sheirbhíseach, go mair-
le mé, agus coinbhéadfad do bhri-
athra.

Is fofail mo shúile, agus do cháid
m'ádhail ionntacha as do dhligheibh.

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

Is le m'ádhail mé: air an tialamh;
is le m'ádhail mé: air an tialamh;

slighe do reachta; coinbhéadfad i go bráth.

34 Tabhair tuigse dhámh, agus coimh-
léadfad do dhlighe, agus coimh-
léadfad do dhlighe, agus coimh-
léadfad do dhlighe.

35 Tabhair oram fubhal a ceasán ha-
itheantadh: óir is annsin atá mo dháil.

36 Glac mo chroidhe chum th'fíadh-
naí: agus ní chum fainne.

37 Tabhair air mo shúilibh gabh-
aíl feacha ó dhionbhacneas d'fáclín:
béoghaidh mé ann do shlighe.

38 Daingnigh do bhriathar dot
sheirbhíseach air a bhfuil beagla.

39 Iompoigh uim mo fannail, noch is
eagail liom: óir is maith do bhreith-
eamhnais.

40 Féach, do bhi fonn agam ann haith-
eantab: béoghaidh mé ann th'fírean-
tach.

V A U.

41 Tigdis fós do thrócaireadha ché-
gamá, a Thighearna: do shlanughadh
do réir do bheithreil.

42 Agus fregora mé focal d'fhior mo
chuirighe: óir atá mo dhóigh ann
do bheithreil.

43 Agus ná beir as mo bhéul focal
na fírinne go hiomlán: óir do fheith
mé air do bhreitheamhnaisibh.

44 Agus coinbhéadfad do dhligheadh
a ccomhuighe, go brath & choidheche.

45 Agus fubholad go fairsing: óir
do lorgair mé haithéanta.

46 Agus laibheorad air th'fíadhni-
sibh: aithair Ríogh, agus ní bhi-
adh náire oram.

47 Agus béidh déil agam féin ann
haithéantab, noch do ghrádhugh mé.

48 Agus toigfid fías mo lámha chum
haithéanta, noch do ghrádhugh mé: &
do dhéanad smuineadh: ann do reacht-
aibh.

S A I N.

49 Coinnigh an bhriathar dot sheir-
bíseach, noch ar a ttagais oram mo
dhóthéachas do chur.

50 Is le fós murtacht ann manacair: óir
do bhéoghaidh do bhriathar mé.

51 Do tharcuifigheadar na huibh-
righ mé go hainmheafadha: ó dhli-
gheadh níor chlón mé.

52 Do chuimhgh mé do bhreith-
eamhnais ón tseanaimir, a Thighearna,
agus do mheiligh mé mé féin.

53 Do ghabh an tiathbhas greim dhí-
om ar fon na geintach, noch do thréig
do reacht.

54 Do bhádar do reachta na gain-
ticibh agam a tigh móilthrighe.

55 Do chuimhghios hainm fan no-
idheche, a Thighearna: agus coinbhéad-
fad do dhligheadh.

56 Fuair mé fós do bhrigh gur
choimhlon mé do dhligheadh.

C H E T H.

57 [Is tusa] mo chomhroinn, a Thi-
ghearna: do gheall mé do bhriathar
do choimhlonadh.

58 Do ghuidh mé haghaidh réim
uile chroidhe, déan trócaire oram do
réir do bheithreil.

59 Da

39 Do mheas mé mo shligthe, agus do ionpóigh mé mo chofa chum thsiaghnuiseadha.

60 Do rinne mé deithfir, agus ní dhéar mar fáilliche haithéanta do chóimhead.

61 Do dhladadar slágh na gciontach; mé; níor dhearmaid mé do dhligeadh.

62 Annfa meadhon oidhche éireachad dot mholadh; do bhrigh breitheamhnus thsireantachta.

63 Atáim am-chompánach ag gach aon ar a bhfuil heagla, agus do lucht coimheada haithéanta.

64 A thighearna, atá an talamh líonta dot throcaire: teagaig do reachda dhamh.

T E T H.

65 Do rinne tú go maith le d shearbhfhoghanuigh, a Thighearna, do réir do bhréithe.

66 Teagaig dhamh tuigse mhaith, agus solas; óir do chreid mé haithéanta.

67 Suil do bhuidhreadh mhé, do chuidh mé ar seachrán: a nós coimheaduim do bhríathar.

68 Is maith thá, agus do ní tú maith: teagaig do reachda dhamh.

69 Do chomadar na huilbhright bréag am aghaidh; ré croidhe iomlán coimheada mé haithéanta.

70 Atá a gcroidhe ramhar mar mheathus: atá mo dháil ann do dhligeadh.

71 Is maith dhamhsa gur baídhreadh mé: ionnus go ndéan do reachtasa fhoghlaim.

72 Is féarr dhamh dhligeadh do bhéil, ná na mílte dór agus fáirgiód.

I O D.

73 Do rinneadar do lámha mé, agus do chumadar mé tabhair tuigse dhamh, agus do dhéan haithéanta d'foghluim.

74 An dream ar a bhfuil heagla, bíid. Mathghaireach a nuair do chof mé: óir do bhi mo dhóigh ann thfocal.

75 As aithne dhamh, a Thighearna, go bhfuilid do bhréitheamhnus ceart; & gur a bhfirinne do ghorthuigh tú mé.

76 Biodh a nós do throcaire dom mbeithiughadh; do réir thfocail dot sheirbhíseach.

77 Tigeadh do throcaire chineultu chugam, ionnus go mairfí: óir is do dhligeadh mé dháil.

78 Cláidítear na huilbhright, óir do rinneadar ole orum gan adhbhar; do dhéan smáineadh ann haithéantaibhí.

79 Ionpóighítear chugamsa an drong air a bhfuil heagla; agus dar baithne thsiaghnuiseadha.

80 Biodh mo chroidhe díomhailta ann do reachtaibh, ionnus nach cclaoidhfighear mé.

C A P H.

81 Atá manam ag meirtniughadh chum do shliaghthe: do bhí mo ébóthchus ann do bhréithir.

82 Fáillighid mo sháile tre do ithir, ag rádh. Cá bhiar do bhí furtaidh dhamh?

83 Biodh gur bha coimhíle badeal annfa deataigh, níor dhéar mé do reachdais.

84 Óa líon léithe do sheithéa; cá huair dhéarair breitheamhnus naghaidh na druinge aileam.

85 Do thochladar na bhfuil am choinne, noch nach réir do dhlighéifí.

86 Atáid haithéantaisa uile: each: ainleamad mé go bhéidh euidighí líom.

87 Is beag nar chomhádair air an talamh; níor tháig haithéantaisa.

88 Béoghuidh mé do réir do aire, agus coimheada mé breitheamhnus do bhéil.

L A M E D.

89 Go fíoruidhe, a Thighearna, atá do bhríathar ar na dhaingneannfa neamhuibh.

90 Go ginealach agus go maith atá thfirinne: do dhaingneannfa talamh, agus seafaidh fé.

91 Do réir hordughéa bha; níugh, óir is seirbhíseigh dhamh.

92 Muna bheith gur bé do reachd mo ro tháitneamh, níugh inheithfion ann mo bhréitheamhnus.

93 Ní dhearmofad go bhéidh eantaisa; óir is léoin do bhéamh tú mé.

94 Is leatfa mé, tírtheigh mé: diarr mé haithéanta.

95 Do bhi an ciontach ag bheir orum, chum mo mhílte; agus thsiadhnuiseadha.

96 Do nuile iomláne do dhéan mé crochmughadh: ach an bheir ro fhairfing.

M E M.

97 Cionnus ghrádhéighid do reachd? is é mo smuineadh é an laoi.

98 Do dhéan tú míf críon: cionn mo namhad red aitheantaisa; óir atáid agam a ecomhuighé.

99 Tuigim ós cionn mo léit aig uile: óir is iad thsiaghneamh mo smuineadh.

100 Tuigim níos mó ná na finle: bhrigh gur chóimhead mé haithéanta.

101 Do chonnuimh mé mo chrochdhoichíneigh; ionnus go bhéidh fuinn thfocal.

102 Od bhréithmhnusáibh mé aig mé; óir do théagáig tú mé.

103 Cred é mílle do ríidhe charbad? ní is míllí ná mí bhéil.

104 Od aitheantaisaibh fuir mé uimefin fáthuighim uile dhígha neimhfhirinne.

N O N.

105 As léchrann dom choimhíle badeal annfa deataigh, níor dhéar mé do reachdais.

106 Tha' mé mo mhionna, agus coimheada sin, breitheamhnais th' f'achda do chomhall.

107 Do bhi mé ar mo bhuaidhreadh domarach: beoghaidh mé, a Thighearna, do réir th'focail.

108 Gabh uaim iodhbhartha fochroimhe me bheil, guidhim thú, a Thighearna, agus teagaisg dhamh do bheamhnais.

109 Ata manam ann mo láimh do dh'ach: acht nior dhearmaid mé do dh'achda.

110 Do chuireadar na peacaidh pain-
an choinne: gidheadh ní dhear-
ar seachrán ód aitheantaibh.

111 Do ghlac mé mar oighreachd
d'achdaife go bráth; óir is sólas
do chroidhe iad.

112 Do chlaon mé mo chroidhe chum
do reacha do dheanamh go bráth.

S A M B C H.

113 Fiathuighim smuaintighthe d'ach-
daife: acht gradhuighim do dhligheadh.

114 Is tusa mionad foluighthe agus
uile: do bhi mo dhoigh ann th'fo-
cal.

115 Luchaidh uaim, sibh a lucht
d'ach uile, agus coimheadfad aitheanta
an d'ach.

116 Connaimh fúas mé do réir do
bheir, agus mairfe mé: agus ná
uile mé sam dhóthchus.

117 Connaimh fúas mé, agus biaidh
mé a n'áilean: agus biaidh mo dhúil
an do reachdaibh do ghnáth.

118 Do thair tu síos an mhéid do
d'ach a n'gha: ód reachdaibh: óir
is n'áileirinne an gangaid.

119 Tóir uait mar dhroichmhio-
ta: ná do pheacachuibh air an
talam: ar a n'adhbhar sin gradhui-
ghim d'achdaifeadha.

120 Croidhuidh mifeoil ré heagla-
da: agus atá samhan do bheirtheamh-
an oru.

A I N.

121 Do rinne mé ceart agus breith-
daife: ná toirbhir mé do luchd mo
d'achdaife.

122 Ní a n'urughus air do sheirbhi-
gham d'ach mairfe: ná léig do n'ur-
ugham mo th'ughadh.

123 Meathaid mo shuille ag feithiomh
do shluaghadh, agus air fhocal
d'achdaife.

124 Déan red sheirbhífeach do réir
do thréaire: agus main damh do
d'achdaife.

125 Is mif do sheirbhífeach, tabhair
d'ach: agus biaidh éolus air
d'achdaife agam.

126 Is mifidh a dhéanamh, a Thi-
ghearna: do chuireadar do dhligheadh
ar neimh.

127 Uime sin is ionmhain liom hai-

theanta ós cionn óir, agus ós cionn
óir fhioghlaín.

128 Uime sin meafum, haitheanta fa
uile ceart: fiathuighim uile shlighe na
neimh hirinne.

P E.

129 Atáid th'fiaghnuiseadh ro iongan-
tach: uime sin coimheaduigh manam
iad.

130 Do bheir dul a fleach do bhrí-
thar folus, ag tabhairt tuigse don
t'fimplighe.

131 D'focail mé mo bheil, agus do
chriothnuigh mé: óir do bhi mian
haitheanta agam.

132 Feuch orum agus déan tréaire
orum, do réir do chleachtaidh don dro-
ing: ler bionmhain haiom.

133 Daingnidh mo choisífeime ann
do bhréithir: agus ná léig d'achdaife ar
bith áachtaranacht do bhréith orum.

134 Sáor mé ó th'ughadh na nda-
óine: agus coimheada mé haitheanta.

135 Tabhair air haghaidh d'achdaife
air do sheirbhífeach: agus teagaisg dhamh
do reacha.

136 Silid frotha uileadha as mo
shuilibh: do bhrígh nach coimheada-
daife do dhligheadh.

T S A D D I.

137 Is síranta thú, a Thighearna:
agus atáid do bhréitheamhnais díreach.

138 Daithin tu th'fiaghnuiseadh, atáid
síreanta agus ro fhirinneach.

139 Do ghearr mo theaf-ghrádh a-
mach mé: do bhrígh gur dhearmadar
mo mainhde do bhríathra.

140 Do dearbhadh do bhríathra fa go
mór: & is ionmhain lead sheirbhífeach i.

141 Is beag mif agus is t'arcuineach:
nior dhearmaid mé haitheanta fa.

142 Is síreantacht t'orruidhe th'fir-
éantachda: & is sírinne do dhligheadh.

143 Tairligh anacair, agus goimh
chugam: is iad haitheanta m'achbhears.

144 Ata síreantacht th'fiaghnuiseadha
go t'orruidhe: tabhair tuigse dhamh,
agus mairfe mé.

C O P H.

145 Eighim rem uile chroidhe:
cluinn mé, a Thighearna: coimheada
mé do reacha.

146 Eighim chugadfa, agus coimh-
eadfad th'fiadhnuiseadh.

147 Do mhoichéirge mé ré teacht
an laoi, agus déighios: do bhi mo
dhúil red fhocala.

148 Bid mo shuille na ndéicadh a
t'airthuibh [na hoidheche] chum smu-
ainuighadh ann do bhréithir.

149 Cluinn mo ghuth do réir do thré-
aire: a Thighearna, do réir do bhré-
itheamhnais beoghaidh mé.

150 Atáid ag teacht a bhfogus, noch
leanas d'achdaife, atáid a bhfad ód
dhligheadh.

151 Ata tusa a bhfogus, a Thighear-
na: agus is sírinne haitheanta uile.

152 A ttiobh thsiadhnuiheadha bí síos damb re fada, gur fhuighidh tu iad go fíorruidhe.

R E S H.

153 Dearc ar manacair, agus síor mé: óir níor dhéarmuid mé do dhligheadh.

154 Tagair mo cháin, agus síor mé: do réir do bhreithre béoghaidh mé.

155 As fada slímhaghadh ón gcoirpe: óir ní iarruid do reachta.

156 Is lionmhar do thrócaire chineulta, a Thighearna: béoghaidh mé do réir do bhréitheamhus.

157 Is lionmhar lucht mo bhuaidhearna, agus meafcairde: níor chléon mé do thsiaghaibh.

158 Do chomhair mé lucht an tsíuighthe, agus do bhi mé doighi-each, do bhrígh níor choimheadadar thfocal.

159 Fíoch gur bíomhuin liom haith-eanta: a Thighearna, do réir do thrócaire béoghaidh mé.

160 As sínean tofach do bhreithre: agus bíaidh haise bhréitheamhus sí-anta go fíorruidhe.

S CHIN.

161 Do aineamadar príomhuide mé gan bálhbair: ach do bhi eagla air mo chroidhe red bhréithirí.

162 Gáirdighim red fhocal mar an té do gheibh móiréadail.

163 Féathuighim, agus bí gráin agam air bhréagaibh: is íomhuin liom do dhligheadh.

164 Molaim thú seacht nuire san ló: a ttiobh bhréitheamhus thsírántachda.

165 Atá síothcháin mhór don lucht ghrádhugheas do dhligheadha: agus ní bhéil ceap tuilte na maghaidh.

166 Do bhi mo dhóigh ann do shli-maghadh, a Thighearna: agus do chomhail mé haithanta.

167 Do choimhead manam thsiadhnui-headha, agus do ghrádhugh fé iad go ro mhór.

168 Do choimhead mé haithanta, agus thsiadhnuiheadha: óir atáid mo shligthe uile ad lathairí.

T A U.

169 Tigeadh méigheadh a ngar ad lathair, a Thighearna: tabhair tuigí dhamb do réir do bhreithre.

170 Tigeadh mo ghearán ós do choime: do réir do bhreithre síor mé.

171 Laitheoruidh mo bhéil moladh, mar mhéinfíos tusa do reachta dhamb.

172 Freagoruidh mo theanga do bhraithar: óir is sírántacht haithanta uile.

173 Cuidigheadh do lámh riom, óir rug mé haithanta do roghain.

174 Do bhi mian agam ad shli-maghadh, a Thighearna: agus ié do dhligheadh maóibhneas.

175 Maireadh manam, agus mólfa

fé thusa: agus cuidigheadh do bhréitheamhus liom.

176 Do bhi mé ar leacraí an óirigh ar ndúl a muga: níor fheicbheadh: óir níor dhéanadh haithanta.

PSALM CXX.

Servatus beatus an drach thighearna. Calotic chéimeadh.

DO éigh mé chum an Tighearna mo bhuaidhearnadh, agus do laid fé mé.

2 A Thighearna, síor manam na mbréig, ó theangaidh na mbréig.

3 Cred do bhráthar damb: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

4 Soighde geara an damb: ná malle re ghrádh chaine na mbréig.

5 A mhaire dhamb, do sí muga: a Melech, go comhail stightheibh Céadair.

6 Is fada do bhi manam na mbréig a bhfochair an tsiadhnuiheadha síothcháin.

7 Atáid ar son síothcháin: níor labhrum, atáidion chaine na mbréig.

PSALM CXXI.

Wacht an fíor ag a bhéil Dá a bhéil, ag fheir air.

Calotic chéimeadh.

TOigfidh sías mo shíle chum an tsiadhnuiheadha, a Thighearna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

2 Is ón Tighearna atá mo shíle: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

3 Ní léigfidh fé do dhá mbréig, ní choidéala an tsiadhnuiheadha thusa.

4 Féich, an té choimheadha: ní dhéana fé tiomhail níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

5 Is an Tighearna thús an tsiadhnuiheadha do bhi an tsiadhnuiheadha.

6 San ló ní bhéil an tsiadhnuiheadha: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

7 Cuimhdeochuidh an Tighearna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

8 Cuimhdeochuidh an Tighearna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

9 Cuimhdeochuidh an Tighearna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

10 Cuimhdeochuidh an Tighearna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

PSALM CXXII.

Guidhe arson síth a thighearna. Calotic chéimeadh Dhuibh.

DO luathgháirighis ri an tsiadhnuiheadha leam, Téighearna an Tighearna.

2 Atáid ar cois na síadha do gheatadhuibh, a Jerusaleim.

3 Jerusaleim ar na tóghail na mbréig, atá ar na choimheadha innte féin ré chéile.

4 Óir is innte sin fíor thús treabha, treabha an Tighearna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

5 Óir fhuighidh anna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

6 Óir fhuighidh anna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

7 Óir fhuighidh anna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

8 Óir fhuighidh anna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

9 Óir fhuighidh anna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

10 Óir fhuighidh anna: níor dhéantar leach, a theanga na mbréig.

6 Oidhfidh ar son fíothchána Jeru-
sála, bídis a fíothcháin noch ler
fíothcháin thá.
Bídh fíothcháin ann do dhaingion,
a fíoth ann do phaláfaibh.
Ar son mo dhearbhráthreach,
mo charad, a déarad a nois,
fíothcháin ionnadh.
Ar son tighe an Tighearna ar
fíothcháin le maith dhuitse.

PSALM CXXIII.

Doirín fáil leith re Dia, daoine d mbaíla.
Caintic chéimeadh.

1 *Thaís tógbhuin suas mo shúile,*
a thaís noch áitreabhús annsín
fíothcháin.

2 Féuch mar atáid súile na feirbhí-
ch chum láimhe a maighistir; mar
súile banógluich chum láimhe a
maighistir, is mar sin atáid ar súile-
ch ann an Tighearna ar Nda, no go
ráid le gráimhuil dhúinn.

3 Déan trócaire oruinn, a Thighearna,
déan trócaire oruinn: oir atámaoid air
a mionnadh le tarcuise.

4 As mór atá ar nanam ar na líonadh
le tarcuise na druinge atá a foaimh-
sín, re tarcuise na nuáibhreach.

PSALM CXXIV.

Doirín le uchbádach na Heagluise,
a com-fhairsacht Dá.
Caintic chéimeadh Dháibhí.

1 Una bheith an Tighearna linn,
abradh Ísrael anois:

2 Una bheith an Tighearna linn,
an t-úirghthead daoine suas ar
naghaidh.

3 Annfín do shluigfidis suas béo
fíon; mar do las a bhfearg ar naghaidh.

4 Annfín do bháithfidis na huigeadha
fíon, do rachadh an tuile thar ar
nanam.

5 Annfín do rachaidis na huigeadha
le breacha thar ar nanam.

6 Go madh beannuigh an Tighearna,
nach tug sínn mar chreidh da bhfia-
chúibh.

7 Atá ar nanam mar éan ar nimh-
eucht as líon na bhfiadhach; atá an
líon ar na bhriseadh, agus dimthigh-
camairé slán.

8 Is a naim an Tighearna atá ar bhfur-
tacht, noch do rinne neamh & talamh.

PSALM CXXV.

*Doirín an cailtacht Dia; 3 & is cor-
rach an éagair.*
Caintic chéimeadh.

1 Bídh an lucht chuirios a ndóigh annfa
a Tighearna mar shliabh Sion, nach
féidir a chorrughadhú ach mhairios go
bríth.

2 Jerúsalem, atáid na sléibhte na tim-
chiollín, & atá an Tighearna a timchioll
a dhóine ó nuairí & go síornuidhe.

3 Oir ní dhéanaidh slat an chorbuidh
comhuidhe ar chranachtair na bhfíreán;
léidhe nach sínd na fíreán a lamha
amach chom corbuidh.

4 Déan maith a Thighearna do na dea-

ghdhaóinibh, & don díreach a ecroidhe.

5 Acht an lucht chlíonas chum na
ndroichshligheadh, treórochuidh an Ti-
ghearna iad le lucht oibrighthe a nég-
ceirt: go raibh fíothcháin air Ísrael.

PSALM CXXVI.

*Doirín dhaóiríne Bhabiloin, ar na sílleadh
go baibhneais.*
Caintic chéimeadh.

1 Nuair do thug an Tighearna braigh-
dionas Sion air ais, ba cósmbuill sinn,
leis a ndroing do chidh aising.

2 Annfín do líonadh ar mbéul ré gá-
ireadhú, & ar tteanga ré luathghaire;
a dubhradar annfín a meafg na gcineadh-
ach. Do rinne an Tighearna éacht móra
dhóibh.

3 Do rinne an Tighearna neithe móra
linne, atamaoid luathghaireach.

4 Iompoigh a ris a Thighearna ar mbra-
ighdionas mar na fíothaibh budh dheas.

5 An dream chuirios síol a ndéar-
uibh, beanfaid a luathghaire.

6 An té dimthigh amach go doilghí-
osach, agus do ghul ag cur a shíl: cíocfa
sé le luathghaire ag íomchar a phunnann.

PSALM CXXVII.

*Sé Dia do chuirios, & chonghas sílas, tighe
& clann.*
Caintic chéimeadh Sholaimh.

1 Una bhloirgnighe an Tighearna an
tigh; is diomhaoin oibrighid an
lucht fhoirgnighios é: muna cumhduighe
an Tighearna an chathair, is go diomh-
aóin do ní an fear comhéada faire.

2 Is diomhaoin díbhí, noch éirghios
go moch, shuighios go deighionach, noch
íthios arán an doilghiosá: marfín do
bhéaraidh sé codladh dá fhíor gráidh.

3 Féuch, is oighreach don Tighearna
clann: toradh na brónn a luaidheachd.

4 Mar shioighe a láimh an duine arrach-
taigh, is amhlúigh sínn atá clann na bóige.

5 Is fona an duine agá bhfuil a bhólg-
án foighiod lán díobh: ní bhíad
claóidhte an tan leibheoruid le na
naimhdibh san gheata.

PSALM CXXVIII.

Atá páfadh & sílloch an fhréin, beannuighe.
Caintic chéimeadh.

1 Is fona gach áon, air a bhfuil eagla
an Tighearna, noch shiobhlas iona
shlighthibh.

2 Oir íosa tá fáthar do lámh féin:
bíadh tá fona, agus rachaidh go maith
dhuit.

3 Bíadh do bhean cósmbuill ris an
bhíneamhuin thóruigh ar tháobhbuidh do
thúighe; do chlann cósmbuill le plan-
toighibh chroinn na hola a timthíoll do
bhóird.

4 Féuch, gur marfo bhias an duine be-
annuigh air a bhfuil eagla an Tighearna.

5 Beinneochuidh an Tighearna thá as
Sion; agus do chífadh tá maith Jeru-
salem uile lieithe do bheatha.

6 Agus do chífte tá chlann do chloinne,
& fíothcháin ar Ísrael.

PSALM CXXIX.

Clas na ndaoine fuaithneas Eaglaise Df.
Caintic cheimeadh.

1 Is minic do bhuaidhreadar mé óm
áige, abradh Israel a nois:

2 Is minic do bhuaidhreadar mé óm
áige: gidheadh ní rugadar buidhne orom.

3 Do threabhadar na treabhthaigh air
mo dhruim: do rinneadar a fíomairighe
fada.

4 Atá an Tighearna síreunta, noch
do ghearr ó chéile téada na gíontach.

5 Clóidhtear iad, agus ionpóigh-
theair ar gcúl gach a bhfuathuighionn
Sion.

6 Bidis coimhuil ris an bhféir fháfas
a mulladhuibh na ttitheadh, noch chrí-
onas ní is doichthe ná fháfas go hiomlán.

7 Lé nach lionann an buainighe a
láimh, ná fear ceangail na bpuimann
a bhroilach.

8 Agus nach abraid lucht gabhála na
sligheadh, Bíodh beannughadh an Ti-
ghearna oruibh: beannuighmid sibh a
naim an Tighearna.

PSALM CXXX.

An fásamhadh Psalm aithreighe.

Caintic cheimeadh.

A 3 na baigeanaihb déigh mé ortfa,
a Thighearna.

2 A Thighearna, chin mo ghuth;
bidis do chláfa aileach chum gotha mo
ghearsín.

3 Má thugann tú clonta dot aise, a
Thighearna; a Thighearna, cia sheasfas.

4 Acht a agadfa atá maithmheachus,
ionnus go mbíodh eagla romhad.

5 Do fheith mé air an Tighearna,
atá manam ag feithiomb, agus iona
bhréithe atá mo dhóigh.

6 Atá manam ag feithiomb air an
Tighearna, ní fa mbó ná do nid lucht
Éire air an maidin.

7 Bíodh dóigh ag Israel san Tti-
ghearna; óir is ag an Tighearna atá
trócaire, agus aigeisín atá iomad fú-
aicalta.

8 Agus fuaifeoluidh fé Israel ó na
nuile chiontaibh.

PSALM CXXXI.

Soáthán daime chéimín uiréil.

Caintic cheimeadh Dháibhi.

A Thighearna, ní bháil nio chroidhe
ard, ní mó atáid mo fhóile ar na
trógháil suas; agus níor fhuibhla a
madhbharaihb móra, agus a neithibh ion-
gantacha is áirde ná mé.

2 Nach ar chomas, & nach ar chuirios
manam na chomhuighe mar leanamh do
coisfidh do chích agá mhathar; mar lea-
namh ar ccoig do chích atá manamfa.

3 Déanadh Israel feithnamh air an Ti-
ghearna ó fo amach, agus go siornuidhe.

PSALM CXXXII.

*Círam & urnaigh Dháibhi arson thighe
Df, & a lucht oifig.*

C Uimhnigh, a Thighearna, Dáibhi agus
a nuile bhuaidhreadar.

2 Noch thug méinn don Thighear-

na, thug a mhóid dó Dhá chom-
tach Jacob [ag rádh.]

3 [Nar mhaire mé] má thighe-
steach a tteaghais mo thighe, má
ighim suas air mo leabaidh chéimín.

4 Má thugam codladh dom fua-
táimhnéill do mhogluibh mo thail.

5 Go bhfaghar ionad don Tighe-
arna, ionad comhuighe do Dhá chom-
achdach Jacob.

6 Féuch, do chualamar fo an t-
ráitah; fuaramar é a maghaidh
coilleadh.

7 Racham a sleach iona naimh
comhuighe; claonfaim slon fín chom-
coisíol a chos.

8 Birigh, a Thighearna, chin
onaid comhuighe; thá fín, agus
Airc do neirt.

9 Bidis do shagairt éaduidhe le
éantachd; agus déindis do naimh
athghaire.

10 Ar son Dáibhi do sheirbhíse
síl uainn aghaidh hungtheadh.

11 Do mbionnuigh an Tighearna
Dháibhi a bhfíoríne; ní fhuilic fíor-
fín; Do thoradh do bhrón fíor-
aidh fé ain do chathaoir ríne.

12 Má choimheaduid do mhic do
radh, & m'fíaghuiseadha, noch m'fí-
sead dóibh, fíaghuiseadha ccaen mar m'fí-
na go siornuidhe ann do chathaoir ríne.

13 Oir do thogh an Tighearna fíor-
dháiligh é mar ionad fíaghe [ag rádh].

14 Ailé fo mo fhuaimneas go fí-
uidhe; annsó do dhéanad comhuighe,
oir fuair mé dúil innte.

15 Beinneochad a m'fíaghe go h-
arcach, fíaghe mé a boicht le fíaghe.

16 Agus éideochuidh mé a fíaghe
fíaghuighad, agus do dhéanad a m'fí-
gairdeachus ré láithghaire.

17 Annfín do bhéar ar adhairt
Dháibhi fíaghe, do érdugh mé fíaghe don
fíaghe; éideochad a naimh ré fíaghe,
acht bláitheochuidh a choróisín air fíaghe.

PSALM CXXXIII.

*Atá an cumann bráithreachaibh, aithreagadh
re Dia, & tarbhach do dháiligh.*

Caintic cheimeadh Dháibhi.

Féuch caidhe an mhaith agus a
táibhneas fín, dearbhráithre do dhá-
namh comhuighe a neimíad ann.

2 Mar an deoghola ar an geann, ag
tíim air an bhféisig, fíaghe Aaron; má
do chuaidh fíaghe go fíaghe a fíaghe.

3 Mar ébhrícht Herman, noch áirde
ar fíagheibh Sion; óir is annsó do
aithín an Tighearna beannughadh a
beatha go siornuidhe.

PSALM CXXXIV.

Oifig Ebuacháil na h-Éire.

Caintic cheimeadh.

Féuchuidhe, beannughadh an Ti-
ghearna, fíaghe a fíagheibh
Tighearna uile; sheasfa a fíaghe
Tighearna fíaghe baidhbh.

2 Féuchaidh suas bháir lúnta don
fíaghe.

In fighracha greanta, naimhdearbhach, PSALM. Nàrrí Dì fa nàrrí, & ar talamh.

seachra, agus beannuigh an Tighearna.
3 Go mbeannuigh an Tighearna thú
a sìon, cruthaigheòir nìmh agus
sàmhnan.

PSALM CXXXV.

*Moluides bhuaichille do bhuail De. 3 lè
dumbhineas na rìobhol.*

1 Moluidh an Tighearna; moluidh
a ainm an Tighearna, moluidh é, a
sheirbhíeacha an Tighearna.

2 Noch sheasfa a thigh an Tighearna,
a coarribh thighe ar Nde.

3 Moluidh an Tighearna, óir is maith
an Tighearna, canaidh fàilme dha ainm;
óir atá sé aobhainn.

4 Oir do thog an Thighearna Jacob
a sìon, Israel do bheith na ionn-
mha airighe aige.

5 Oir is aithne dhamh gur mór an
Tighearna, agus go bhfuil ar Ttighear-
na é cionn a nùile dhé.

6 Do rinne an Tighearna gach nì
do thogair feis air neamh agus air
talamh, annsa fairgeadhuihbh, agus
annsa hùile aigeanuibh.

7 Fèighuidh sé suas na deathaighe
a thormas na talmhao, do nì sun-
nach chum feartharna; ag tabhairt
a gairde amach as a ionnmhaisibh.

8 Noch do bhuail ceaidgheine na
Egipte ó abaine go beathach.

9 Do chuir sé comharthadha agus
ionnta chugadfa, a Egipt ann do
sàmhnan; air Pharaos, agus air a uile
sheirbhíeachaibh.

10 Noch do bhuail iomad cineadhach,
annsa mharbh Righthe móra.

11 Sìon Rìgh na Namoriteach,
agus Rìgh Baisan; agus uile rì-
ghana Chanaiz.

12 Agus thug sé a bhfearanan mar
oighreachd, na oighreachd Dísrael a
phòl sin.

13 A Thighearna, atá hainm go
fianaise; a Thighearna, atá do
chumha ó ghinealach go ginealach.

14 Oir bearaidh an Tighearna breith-
neas air a dhaoineibh; agus bíaidh
aithneas air a ttiobh a sheirbhíeach.

15 Is aigheòil agus óir, ionmhaighe na
rìghneach, obair linnis dhoine.

16 Atá beal aca, agus nì labhrail;
atá síle aca, agus nì fhaicid síad.

17 Atáid eilifas aca, agus nì chlu-
air; agus nì bhfuil fòs ann ioma mbéul.

18 Is còmhul riu an lucht do nì
lad; gach a cuirionn a ndóigh ionnta.

19 A thigh Israel, beannuigh an
Tighearna; a thigh Aaron, beannuigh
an Tighearna.

20 A thigh Lebhi, beannuigh an
Tighearna; sibsi air a bhfuil eagla an
Tighearna, beannuighe an Tighearna.

21 Go madh beannuigh an Tigh-
earna as sìon, noch chomhnuigheas
an Jerusaleim. Moluidh an Tighearna.

PSALM CXXXVI.

*Moluides bhuaichille do bhuail De. 3 lè
dumbhineas na rìobhol.*

1 Moluidh an Tighearna, óir is maith
é; óir [mairigh] a thrócaire cho-
idhche.

2 Moluidh Dia na ndée; óir [mairigh]
a thrócaire choidhche.

3 Moluidh Tighearna na ttighearnadh;
óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

4 An té do nì ionganta móra; óir
[mairigh] a thrócaire choidhche.

5 An té do rinne na fàithis le beagna;
óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

6 An té do shìn amach an talamh
as cionn na nuigeadh; óir [mairigh]
a thrócaire choidhche.

7 An té do rinne foillighe móra;
óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

8 An ghrian do riaghladh san ló;
óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

9 An ghealach, agus na réalta do
riaghladh na hoidhche; óir [mairigh]
a thrócaire choidhche.

10 An té do bhuail a Négipt, maille
re na céidgheineibh; óir [mairigh]
a thrócaire choidhche.

11 Agus thug Israel as a meadhón
sin; óir [mairigh] a thrócaire cho-
idhche.

12 Le lámh láidir agus le rìgh
sinte amach; óir [mairigh] a thro-
caire choidhche.

13 An té do roian an mhuir rúadh
a ndá chuid; óir [mairigh] a thrócaire
choidhche.

14 Agus thug air Israel dul thríd a
meadhón; óir [mairigh] a thrócaire
choidhche.

15 Agus do chlaoidh Pharaos agus
a shliagh annsa muir rúadh; óir
[mairigh] a thrócaire choidhche.

16 An té do threoruidh a dhaoine
san díothramh; óir [mairigh] a thro-
caire choidhche.

17 An té do bhuail Righthe móra;
óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

18 Agus do mharbh Righthe oirdhear-
ca; óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

19 Sìon Rìgh na Namoriteach;
óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

20 Agus Og Rìgh Baisan; óir
[mairigh] a thrócaire choidhche.

21 Agus thug a bhfearanan mar oigh-
reachd; óir [mairigh] a thrócaire cho-
idhche.

22 Oighreachd Dísrael a sheirbhíeach a
óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

23 Noch do chumhaigh onann ionar
staid uirifil; óir [mairigh] a thrócaire
choidhche.

24 Agus d'fuaigail sinn ó ar naimh-
dibh; óir [mairigh] a thrócaire choidhche.

25 Do bheir sé arán do nùile
sheoil; óir [mairigh] a thrócaire
choidhche.

26 Moluidh Dia nimhe; óir [mair-
igh] a thrócaire choidhche.

PSALM CXXXVII.

*Bhádar na fuaighe beannuighe ina còid;
dumb, fa bhruid Bháiloin.*

A a a

Lámh

L Aímh ré frothaibh Bhablón, ann sin do shuigheamar, do guileamar fós, mar do chumhnaigheamar Sion.

1 Do chrochamar ar gcláirfeacha air shuileogaibh iona meadhón sin.

2 Oir annsin diarradar an lucht do rug a láimh sinn briathra ceóil, agus an dream do rinne carnáin dinn, liathghaire, [ag rádh] Canaidh dháinn [cuid] do chaiticibh sion.

4 Cionnus chanfaim caintic an Tighearna a tsalamh coimhthúghtheach? 5 Má dhearmaduim thufa, ó Jerúsalem, dearmadadh mo lámh dheas a gliocas.

6 Ceangladh mo theanga diachtar mo bheil, muna cuimhnighe mé ortfa, muna tosta mé Jerúsalem ós cionn mullaigh mo shóis.

7 Cuimhnigh, a Thighearna, clann Edom a ló Jerúsalem, noch a dubhairt: Tochladh, tochladh í go nuige a h-oidhar.

8 O, a ingean Bhablón noch dhíothlaighhear, budh sona an té aithdhíoltas leatfa do luagheacht noch do dhíol tú linne.

9 Budh sona an té noch ghlacas agus bhuailfios do naoidhin a naghaidh na cairge.

PSALM. CXXXVIII.

Buidheachas na ndaoine tar éis a nsaoradh.
Psalom Dháibhi.

MOlfa mé thú lem uile chroidhe; ós coinne na ndé canfa mé falm dhuit.

2 Do dhéana mé adhra chum pálaís do naomhthachta, agus molfa mé hainm ar son do thrócaire, agus thfirinne; oir do mhóraidh tú do bhriathar réd ainm uile.

3 Annfa ló mar do gháir mé, do fhreagarfa tú mé: do bhairfingidh tú neart ann manam.

4 A Thighearna, molfaid Ríghthe na talmhan thu: oir do chualadar briathra do bheil.

5 Agus do dhéanaid céol a slighthibh an Tighearna: oir is mór glóir an Tighearna.

6 Biodh gur hárd an Tighearna, gidheadh do chí fé an tumhal, agus aithnighe fé an tsuibhreach a bhfad uadh.

7 Má thiubhlaim a meadhón an chumhgaidh, aithbheochuidh tusa mé: ar son fheirge mo námhad sinfe tú áit do lámh; & tárthócair mé le do lámh dheis.

8 Coimhlonfa an Tighearna [a obair] ar mo shonfa: atá do thrócaire, a Thighearna, go fíoruidhe: ná tréig obair do lámh.

PSALM. CXXXIX.

Feabhas fhreagfaid Dé um chumtha an duine.
Don phrímhhear ceóil, Psalam Dháibhi.

A Thighearna do chuartaigh tú mé go léir, agus dáithin tá mé.

2 Is aithne dhuit mo shuighe, & méirghe: tuige tú mo smuineadh a bhfad uait.

3 Spiona tú mo chafán, agus mo luidhe fíos, agus atá tú éolach air mo shligheibh uile.

4 An tan nach bhfuil an focal antheangaidh, féuch, a Thighearna, i thine dhuite fíruile.

5 Am dhiaigh agus romham gabh tú am thimchioll; leagadh tí do oram.

6 Is iongantach héolus ós mo chéim atá fé árd, ní fheaduim rochtuim chéim.

7 Cá háit a rachaidh mé ó do fíorú nó cá háit a treighfe mé ó do radhna?

8 Má theighim siar go dteibheann atá tusa ann; má ullmhúighim mo baidh a nifríon; féuch, atá mé lathair.

9 Má ghabuim sciatháin na naidhe, má chomhuighim a rannaibh fárlacha na mara.

10 Ann sin fós tréorochnidh do lámha mé; agus coineamhuidh do lámh dheas mé.

11 Agus má deirim, folenaidh an dorchadus mé go deimhin: baidh noidhe go dearbtha na fáil an thimchioll.

12 An dorchadus féin ní dhéanaim náisi; agus do bheir a n-éolus uaithe mar an li: mar is dorchadus is amluidh sin atá an fós.

13 Oir do shealbuidh tú mo dhíol, dfoluigh tú mé a mbroinn mo naidhe.

14 Molfá mé thú, do bhrí, do ndéanadh mé go hiongantach re reachuibhí; is oirdheirce hoibreach, agus atá a fhios sin aig manam go a mhaith.

15 Ní raibh mo neart a bhíolach na fa an tan do rinneadh mé a n-éolus: agus do hoibrigheadh mé go heabhaí na rannaibh iochtaracha na talúin.

16 Do chonncadar do shíle mo naidhe míochemtha, agus do bháir uile bhoibtha ann do leabharla, clá an li a dhéantaí a ndeibh, an tan nach raib aon diobh?

17 Ar a nadhbharfín cred é n-éoluaigh atáid do smuaintighe dhamhá, a Dhé? cred é mbéad a naidhe?

18 Dá náirnhim iad, is li iad le a gcomháireamh, ná an gaincamb; mólaim, agus atáim do ghnáth agadfa.

19 Má mharbhann tú na ciontigh a Dhé: a dhaoine fuileacha, imádhá uaimse.

20 Noch labhras, ad agaidh go hechoideach, agus do naimhde thar [hainm] go diomhaoin.

21 Nach bhfuil siath agamfa ora? Thighearna, agá bhfuil siath ortfa agus nach bhfuil fearg oram le i ndroing éirghios sías ad agaidh.

22 Lé siath diomhálta siathuigh iad; atáid mar naimhde agam.

23 Cuartaigh mé, a Dhé, agus tuighe chroidhe: teastuidh mé, agus tuighe smuaintighe.

24 Agus féuch an bhfuil síghe bith chiontach ionnam, agus tréamha mé a síghe na fíoruidheacha.

Amhaibh sheangaidh naimhneach Dàig. PSALM. Is didean Dia, tan mbeathfas daine.

PSALM. CXL.

Amhaibh sheangaidh fhoiréigin & chealg na n-éireach.

Do pháirímhéar coóil, Psalm Dháibhi.
Oir mé, a Thighearna, ón droch-
dhuine: ó fhíor a nfoiréigin coimh-
lé mé.

2 Noch smaínisí urchóid a gcroídhé;
an feadh an laoi cruinnighid a gceann
a chéile chum cogaidh.

3 Do ghéarúigheadar a tteangtha a-
múil naithir nimhe: atá nimh naith-
rech iona mbéul.

4 Coimhead mé, a Thighearna, ó
lámhaibh na ciontach: didin mé ó
fhíor a nfoiréigin, noch shaoilíos mo
choicéime dó chlaoídh.

5 Dfóluigheadar na huáibhrigh an
póistear am choinne, agus corduighe:
do fhineadair líon ré taobh na sígheadh,
do chuireadair ionne am choinne.

6 A dubhairt mé ris an TTighearna,
Is tusa mo Dhia: cluin, a Tighearna,
guth mathchuingheadh.

7 A Thighearna a Dhé, neart mo
dhéanighthe, d'fholuigh tú mo cheann a
lé an chatha.

8 Ni deonuidh, a Thighearna, míana
na ciontach: agus ná criocheuigh, a
Thighearna, a t-ionnsgnamh; go nach
irdeochuid iad féin.

9 Ar son cheann na ndaoine, noch
chomhollas mé fá gcúairt, folchadh
shéide a mbéil féin iad.

10 Tuíteadh gual orra, tóigthear
anaife teine iad, a bpollaibh doimhne,
ionduis nach néirghid.

11 Ni daingníthíor fear na droich-
theamtha ar talamh; fear a nfoiréigin
do dhéana urchóid sealg air chum a
dhíbhearta.

12 Is zithne dhamh go ndéana an
Tighearna ceart don bhuaidhearthach,
& breitheamhnus do nuireasbhuidheach.

13 Do deimhiní mofa an fíreán
hainm; bíadh an ceart na chomh-
naithé air haghaidh.

PSALM CXLI.

*Guíde ar a jarratas do thaitneamh ré Dia,
& ar achmhaíon bbeith tarbhach ó dhaoínibh.*

Psalm Dháibhi.

A Thighearna, éighim chugadfa, déan
deithir chugam; tabhair éisteacht
don guth an tan ghairim ort.

2 Eodh murnaigh ar na diríughadh ós
toime haighthe mar thúis, tógbaill suas
mo lámh mar iodhbairt an tráthóna.

3 Cuir, a Thighearna, faire air mo
béal: comhead dorus mo phuifineadh.

4 Ná clíon mo chroídhé chum droich-
neithe, chum droichghníomha do dhéa-
namh ré daoínibh noch oibrighíos
urchóid; agus ná léig dhamh ithe dá
mbéidhuibh míllí.

5 Buailéadh an fíreán mé, budh cineul
dhamh sin: fós imdeargadh sé mé,
budh ola sin nach brisfidh mo cheann:
bíadh fós mo ghuidhe léo iona nanacair.

6 Mar bbeid a mbreitheamhuin ar

na tteilgionn líos lé taobhuibh na
cairge, annsin cluinfid mo bhriathrafa,
oir is aóibhion iad.

7 Mar thochlas neach, agus scoil-
tíos fé [conradh] air an ttalamh, ataid
ar gnamha ar na sgacadh a tium-
chioll bheil na huáighe.

8 Acht chugadfa, a Dhia mo Thi-
ghearna, ataid mo shéile: ionnadfa
do chuir mé mo dhoigh, na leig
manam gan didean.

9 Cumhduigh mé ar neart an phain-
téar, noch do shuigheadar am choinne,
& air innlibh lucht a oibrighthe na hur-
choíde.

10 Tuíteadh na ciontuigh iona líontaibh
féin, an feadh bhias mísi ag déil thairis.

PSALM CXLII.

Gearan daine fa dhoilghíos mhor.

Psalm teagaisg Dháibhi; urnaigh an
tan do bhi fé san nuámhaigh.

R Em ghuth do ghair mé chum an
Tighearna; rem ghuth do rinníos
mo ghuidhe chum an Tighearna.

2 Do dhóirt mé mo ghearán amach
ós a choinne, d'fóilligh mé manacair
iona fhiadhnúise.

3 A nuair do bhi mo spiorad claoídh-
te ionnum, annsin bá haithne dhuití
me chafán: annfa tslighe ionar shuibhaill
mé, do chuireadair paintéar romham.

4 Dféuchus air mo lámh dheis, agus
damhaircíos, agus ní raibh áon do
aithneochadh mé; do mheith didean
orum, ní raibh áon do iarr manam.

5 Do ghair mé chugadfa a Thi-
ghearna, a dubhairt mé, Is tusa mo dhí-
dean, mo chuid ronna a ttalamh na mbéa.

6 Tabhair aire dóm éigheamh, oir
atáim ar mísiughadh go mór: fíor
mé ar lucht mainleannamha, oir ataid
ro neartmhor an aghaidh.

7 Tabhair manam as príosún; ion-
dus go mofuinn hainm: iadhfuíd na
fíreán am thimchioll, oir bíadh tusa
ttíodhlaitheach dhamh.

PSALM CXLIH.

An seachtmhadh Psalm aibrighte.

Psalm Dháibhi.

A Thighearna, cluin murnaigh, tabhair
éisteacht dom athchuinge, ann thfí-
inne freagair mé, & ann thfíreantacht.

2 Agus ná téigh a mbreitheamhnus
le do sheirbhíseach; oir ní fíreantar
neach beo ann thfíadhnúise.

3 Oir do rinne an námhaid ma-
nam do ainleannhain, do leag sé ma-
nam chum na talmhan: thug sé orum
comhnuighe do dhéanamh a ndorladas
mar an druing atá marbh re fada.

4 Agus ata mo spiorad claoídh-
te ionnam, atá mo chroídhé ionnam a sígh
meaurighthe.

5 Do chuimhnigh mé air a tseanaimsir,
do smuain mé ar hoibreachuibhfe uile,
do smuain mé ar oibreachaibh do lamh.

6 Do shín mé ó chéile mo lámha
chugadfa, atá manam mar an ttalamh
tarthmar chugad.

A a 3 7 Déan

7 Déan deithníos, chuim mé, a Thighearna, atá mo spiorad ag meirtniugh: ná foluigh haghaidh uaim, deagla go mbéinn còmhail ris an ndroing noch théid síos annla log.

8 Tabhair orum do thrócaire do chloif-dion air maidin, óir is ionnada chuirim mo dhóigh: tabhair orum an tshlighe daithniughadh, ann a siubhola mé; óir is chugadfa thógbhuim sías manam.

9 Saor mé om naimhidibh, a Thighearna; chugadfa thelthim dom fhólach.

10 Muin damh do tholl do dhéanamh, óir is tú mo Dhia; téoruightheadh do dtheighspiorad mé a fteach a ttailamh an diorghuist.

11 Bédhuigh mé, a Thighearna, ar son hanna fein, ann thifréantachd bhéas tú manam amach as anáitair.

12 Agus ann do thrócaire gearrafa tú mo uile naimhde, agus scriosfa tú gach a ttig a ttimchioll nianma; óir is mé do theirbhíseach.

PSALM. CXLIV.

Buidbeachas a ndialgh buaigh: 12 & urnaigh a leith a nads óg.

Psalm Dháibhi.

GO madh beannuigh an Tighearna mo charuic, noch mbuilibs mo láimha chum catha, mo mbéir chum cogaidh.

2 Mo thrócaire agus mo dhaingidhn, mo dhidion agus mfeair siortha, mo siath, agus an té ann a gcuirim mo dhóigh, noch umhlughíos mo dhaoine fúm.

3 A Thighearna, cred é an duine, as a mbeirionn tú aithne air? mac an duine, as a ttagann tú meas air?

4 Is còmhail an duine le diomhaoinios; atáid a láethe mar scáile ag dul seacha.

5 A Thighearna, cláon do fhilaitiis, agus táir a nias: bain ris na sleibhtibh, agus do dhéanad deatach.

6 Teilg uait amach tinnteach, agus spreidh iad; cuir uait amach do shloighde, agus cláidh iad.

9 Cuir uait do lámh ó a nias, saor mé, agus tarthaigh mé ó na builgeadhuihb móra, ó lámh na cloinne coigcrighe:

8 Noch a labhraid a mbéil diomhaoinios, agus a lámh dheas gur lámh dheas bhréige i.

9 O a Dhé, canfa mé caintic nádhdhuit air an tsailmchéolach, agus air instrument deith tréad chanfas mé sailm dhuit.

10 An té do bheir slánughadh do Rightibh: an té tharthuighios Dáibhi a theirbhíseach ó chloidiornh a nuile.

11 Tárthuigh, agus saor mé ó lámh ecloinne an choimhthighidh, noch a labhrann a mbéil diomhaoinios, agus a lámh dheas gur lámh dheas bhréige i.

12 Ionnuis go rabhaid ar mic mar plannuighie móra ag sías iona nóige; ar ningheana mar clocha cruinne ar na pgearradh, do réir chosamhlacht phálais.

13 Ar fhiobóil lín ag tabhairt a chinéul síor uatha; ar dténda míte agus deich míte ionar fíadha.

14 Ar ndaimh lín dfeóil, gan feadh a fteach, ná dul amach; ná ann ar fíadhaibh:

15 Is iona na daoine ati riochda: as fona na daoine, gha an Tighearna na Dhia aca.

PSALM. CXLV.

Psalm buidbeachuis, arson mbéirginimh mórthrócaire Dá.

Psalm molta Dháibhi.

Molta mé thú ós áird, mo Dhia, Rígh, agus beinneochad choidheche, agus go brith.

2 Gach áon lá beinneochuigh mé & molfad hainm choidheche & go mhotha go ro árrachta, agus ní cuartughadh air a mhórdhacht.

3 Is mór an Tighearna, agus ní cuartughadh air a mhórdhacht.

4 Molla ginealach hoibreacha do nealach oile, agus foilleochaid do gnamha cumhachtacha.

5 Laibheora mísi air dhaithniughlóire do mhórdhachta, agus air do gnomhuibh iongantacha.

6 Agus laibheoruid daoine ar me do ghníomh iathbháfach, agus foille mísi do mhórdhacht.

7 Laibheoruid siad ós fírd cainmha mhaltheafa móire, agus canfuid theitachd.

8 Ati an Tighearna gráimail an lín do shruaigh, fadfhuingtheach, an mórthrócaireach.

9 Is maith an Tighearna do nuile, atá a thrócaire ós cionn a dhánuile.

10 Molfuid hoibreacha uile thá, Thighearna, agus beinneochuigh a naóimh thú.

11 Laibheoruid siad ar ghlaí rioghachd, agus do dhéanad cait air do neart.

12 Do chur a mhóirghnóid, agus mhórdhacht glórmhar a namhachta nunnail do chloinn na ndaoine.

13 Is rioghacht fíorruigh do rioghachta, agus do chumhachda tre níl ginealach.

14 Congmhaidh an Tighearna gach a mbi ag taitim, agus tógbhuim sías a nuile chlaonais siot.

15 Feithchid nuile a nuile orda, agus bheir tú a mbiadh dhoibh ionn an tsí.

16 Foidclaidh tú do lámh, agus síad tú mian a nuile neithé béd.

17 Is síreunta an Tighearna in shlightibh, agus is naóimha ionn a bhríbh uile.

18 Is fogus an Tighearna da gion ghóirios air, do gach áon gnomha air a bhfírinne.

19 Coimhlonfa sé mian na daoine air a bhfuil a eagla: agus chaid sé ngair, agus saorfa sé iad.

20 Coimhédugh an Tighearna an mbeir

le bonnhuin é, agus scriosfa se na h-
leide chiontoigh.

21 Laibheoruidh mé bhéol moladh
an Tighearna: agus beannuightheadh a
máe sheól ainm a naomhthachda cho-
lúiche, agus go bráth.

PSALM CXLVI

22 Dís ar cabhair re feidhm, le nach
da duine do shol Adhairm.

MOluidh an Tighearna: ó manum,
mol an Tighearna.

2 Molá mé an Tighearna ann mo
bheatha: canfad sailm dom Dhia an
leaid mhairfidh.

3 Ná cuirfidh bhuir ndóigh a bprionn-
fáidh, nó a mac an duine, ann nach
bhíal fáinte.

4 Téid a anal amach, fillfidh se
chum a thalmhan, meathaid a smuain-
tighthe an lúin fein.

5 Is iona an té aga bhfuil Dia Jacob
aga mar chabhair, aga a bhfuil a dhóigh
anfa Tighearna a Dhia fein.

6 Noch do rinne neamh agus talamh,
na mhuir, agus a nuile ní atá ionnta:
noch chongmhas sirinne go siorruidhe.

7 Ag cur bhreitheamhnus a gcric
don té do laguightheadh, ag tabhairt
anin do nocrach: fualclaidh an Tigh-
earna na príofunaigh.

8 Fofgluidh an Tighearna fáile na
tall, togbhuidh an Tighearna luas an
drom chlonas síos, is ionmbuin leis an
Tighearna na frein.

9 Coinbédauigh an Tighearna an
duine coigriche; an dílleachta agus an
bheirtebhach togbhaidh se suas: acht
cuiridh se slighe an chiontoigh bun ós
cúinn.

10 Buidh an Tighearna a rioghacht
go siormidhe, do Dhíafe, a Shíon, ó
ghinealach go ginealach: moluidhfi an
Tighearna.

PSALM. CXLVII.

11 *Linnidh Dia, do chionn, 12 gur neart
na Ríghachta é, 19 le na Heagluise.*

MOluidhfi an Tighearna; oir is maith
sailm do chaoadh dar Ndia: oir
is dachamhuil, agus is aóibhinn a
moladh.

2 Foirgnighe an Tighearna Jerusaleim:
cuinnigh se a gceann a chéile dibear-
toigh Israel.

3 Leighiofuidh an briste a ccoi-
dhe, agus ceangluigh suas a ndoil-
ghíola.

4 Airmhighe se uibhir na réultann: do
bheir se anmanna orra uile.

5 Is mór an Tíghearna, agus is
mór chumhachtach: ní bhfuil áireamh
ar a thuigfin.

6 Togbhuidh an Tighearna suas an
ceannfuidh: teilgidh an ciontach síos
chum na talmhan.

7 Canaidh don Tighearna ré moladh:
canaidh sailm chum ar Nde air a
geirfuidh.

8 Noch sholchus neamh ré néulluibh,

noch ullmhuighias fearthuinn don ta-
lamh, noch do bheir air shéur sías air
na sléibhtibh.

9 Do bheir se do nainmlúidhe a bhí-
adh; agus do na fiachóibh óga noch
ghairios.

10 Ní bhí a dhúil a neart a neich, ní
bhíonn dúil aige a ccofaibh an duine.

11 Bí dúil aig an Tíghearna annfa
lucht air a mbí a eagla, noch chuirios
doigh iona throcaire.

12 Mol an Tighearna, ó Jerusaleim:
molá an Tighearna, a Shíon.

13 Oir do neartuigh se barradha do
dhoirfi, do bheannuigh se do leinibh
ann do mheadhón.

14 Suighidhe se síothcháin ann hi-
nuiol, le méathas cruithneachta fáisighe
se thá.

15 Cuiridh se a ríadha air an ttalamh,
is ro luath rithios a bhriathar.

16 Do bheir se uadh sneachta amhuil
olann, spreidhe se an fioc liata amhuil
luait.

17 Teilgidh se amach a leac oidhre
mar ghreamanna; cia shéadas seafamh
ós cuinne a sheaca?

18 Cuirfidh se a bhriathar uadh, agus
leagha se iad; seidhe se na anail, agus
rithid na huisgeadha.

19 Foillighe se a bhriathar do Jacob,
a statúidigh agus a bhreitheamhnus
Dísaol.

20 Ní dhéarnuidh amhluidhsin do
chineadh ar bith: agus a bhreitheamh-
nus níor bhaithe dhóibh iad. Moluidh
an Tighearna.

PSALM CXLVIII.

11 *Is cubbaidh do chrístaíribh neamhdha, 7 do
bheathacháibh talmbuidhe, 11 le do dhoi-
nibh tuigfionacha, Dia do ghlóraghadh.*

MOluidh an Tighearna, Moluidh an
Tighearna ó na neamhuibh; mo-
luidh é annsa hárduibh.

2 Moluidh é, a aingle féin uile: mo-
luidh é a shlúagh uile.

3 Moluidh é a ghrian agus a ghealach;
moluidh é a uile réulta an tSolais.

4 Moluidh é a neamha na neamh, agus
na huisgeadha atá os cionn na neamh.

5 Molaidis ainm an Tighearna; oir
do aithin se, agus do cruthuightheadh iad.

6 Agus do dhaingnidh se choidheche,
agus go bráth, iad; thug se reacha
uadh, agus ní fáireochthar i:

7 Moluidh an Tighearna ón ttalamh,
a dhráguna agus a uile dhoimhne.

8 Teine, agus cloichshneachda, snea-
chda agus deathuigh, gaoth anfadach
ag coimhlíonadh a bhreithre.

9 Na sléibhte, agus na huile chnoic,
croinn thoraidh agus a nuile shéadar.

10 An beathach álla agus a nuile
ainmhíche, gach ní thnáighios agus éun-
laith sciathan.

11 Ríghthe na talmhan agus na huile
dhaoine, príomhoighe agus uile bhreith-
eamhuil na talmhan.

12 Oigfhir agus fós maighdiona óga, seandaóine agus leinibh.

13 Molaidis ainm an Tighearna; oir atá a ainm amháin ar na árdughadh go hoirdheire, atá a ghloir ós cionn na talmhan agus na neamh.

14 Agus dárduigh fé adharc a dhaóine, moladh a naomh uile: chlanna Ísrael, na daoine atá a bhfogus dó. Moluidh an Tighearna.

PSALM CXLIX.

Caintie bhaagbath na bfear bheannuighite, fadbeire.

Moluidh an Tighearna: canuidh don Tighearna caintie nuadh, biodh a mholadh a gcoimhthionól na naomh.

2 Déamadh Ísrael láathghaire iona cruathagtheoir; déindis clann Shion sólas ann a Rígh.

3 Molaidis ainm air an bpíob, air an tábúr mbig, agus air ar: gcláirfigh canaidis falm dhofan.

4 Oir atá dúil ag an T Tighearna iona dhaóinibh, féimhig fé an ceannfhuigh ré slánughadh.

5 Déanaidis na naóimh láathghaire a nglóir, comhgháirdis iona leabuidh.

6 Bídh árdmholadh Dé ann a mbéul,

& cloidhiomh dhá fíobhar iona leinibh.

7 Do dheanamh dioghaltair air na daoinibh, smachtuighthe air na daoinibh.

8 Do cheangal a Ríghthe lé fíobhar dhuibh, a nuaisle lé fainnighibh iona.

9 Do chur an bhreitheamhuibh obhtha a gerich orra: is onóir do naomhuibh uile. Moluidh an Tighearna.

PSALM CL.

Is coir Dá do árdmholadh ar gab a cbor; leis an uile inneal, & lé a naimh.

Moluidh an Tighearna: moluidh iona naomhthacht; moluidh a spéiribh a chumhacht.

2 Moluidh é iona mhóirghnóiribh: moluidh é a níomad a mhórdhacht.

3 Moluidh é ré guth an tréimh: moluidh é leis an taltair agus leis a gcláirfigh.

4 Moluidh é leis an dtábúr mbig, agus leis an bpíob: moluidh é lé adharc dhuibh téud, agus leis a norgán.

5 Moluidh é le gothaibh átha a bhfeadán: moluidh é leis an bhfeadán gcaolghothach.

6 Moladh a nuile anáil an Tighearna. Moluidhfi an Tighearna.

NA SEANRAITE.

CAIB. I.

A fé tofach & daingniughadh an ghlóir, eagla Dé.

Séanraite Sholaimh mhic Daibhi, Rígh Ísrael.

2 Daithniughadh eagna, agus teagaisg, do thuigfin bhriathar tuigfionach.

3 Do ghlacadh teagaisg na heagana, an cheirt, an bhreitheamhuibh, agus an chomhthruim.

4 Do thabhairt géarchúise don tsimplidh, eoluis & deicréide don duine og.

5 Eistfidh an duine crionna, agus meideochuidh fé foghlaim: agus tiuca duine tuicfionach chum comhairleach crionna.

6 Do thuigfin seanfhocail, agus dá chiallughadh, briathra na neagnuidhe, agus raite dorchá.

7 Afé eagla an Tighearna tofach a neoluis; acht díbeaguid na hamadáin eagna agus teagaisg.

8 A mhic, éisd ré teagaisg hathar, agus ná tréig dligheadh do mhathar.

9 Oir béid siad iona córnughadh grás dot chionn, agus na slabhradhuibh tuitchioll do bhrághad.

10 A mhic, má bhrosduighid peacaich thú, ná haontaigh léo.

11 Má deirid siad, Tárr linn, cuiriom luidheachán air fhuil, luidhiom a bhíolach ar chionn an neimhchiontaigh gan chais.

12 Sluigiom suas iad béo, agus iomlán mar a nuagh, mar an ndruing théid fíos anáil pholl.

13 Do gheabham gach uile neimh mhórluagh, lionfam ar tighthe lé híd dáil.

14 Teilg a fleach do chranchair mealg, biodh ansparán aguinn uile.

15 A mhic, ná fíubhaisi anna óghe léo: congmhaidh air hais do dhu ó na crasár.

16 Oir rithid a ceofa chum uile, agus do níd deithnios do dhórtadh féo.

17 Go deimhin is diomhaisi an léo do spreadhagh a radharc éioir air a mbí fgiathán.

18 Agus-cuirid siad luidheachán ar a bhfuil fein: luighid a málgaice air a nanmannaibh fein.

19 Mairfin atáid slighthe gach uile dhóine dá mbí sanntach chum éadala: noch bheanas a nanam as a ndruing léo léo.

20 Eighidh a Neagna amhuigh: légidh si amach a guth anna fíadhb.

21 Eighidh si anna nait is mó tathuighthe, a nocaltaibh na ngeatadh: a deir si a briathra anna chathuigh, [ag rádh.]

22 Ga fad, a dhaóine simplidh, ghraidheochtaoi simplididheacht: agus bhias dúil ag na tarcuineachtaibh iona ttarcuine, agus súathochuid amáin a neagna?

23 Fillidhfi re mo achmhúisfi; fíad, dóirtfidh mé amach mo spiorad gaibh, bhéara mé fíos mo bhriathar dáil.

24 Do bhrigh gur ghoir mé, agus gur dhuilbhairfi, gur thim mé mo lámh a mach, agus nach ttug áon duine aile.

25 Acht

19 Do shuighidh an Tighearna an t-alamh le na ghliocas, le tuigse do dhiaingnidh fé na slaitheamhnais.

20 Le na éolus bristear amach na haigéin, agus síl na néulla an drúcht a nuas.

21 A mhic, ná dealchaidís sin ré do sháilí: connuimh gliocas ionlán agus díscréid.

22 Mar sin beid siad na mbeatha dot anam, agus na ngráfaibh dot mhuineúl.

23 Ann sin siubhoidh tú ann do shlighe go daingean, agus ní bhfuighe do chos tuisteadh.

24 A nuair luadhós tú síos, ní bhia eagla ort: fós luadhós tú síos, agus bíodh do chodladh saimh.

25 Ná biodh eagla ort re hámhan obann, nó re dólas a nuile a nuair thiúfas fé.

26 Oir budh é an Tighearna do bhá-ranta, agus cuimhdeochuidh fé do chos ó bheith gabtha.

27 Ná conuaimh maith ón ndruing dar dúal í, a nuair bhias sí a cumas do laimhe ré a déanamh.

28 Ná habair re do chomharfain, Im-thigh, agus tarr a ris, agus do bhéara mé [duit] a márach; a nuair bhia fé agad.

29 Ná tionnscuin olc a naghaidh do chomharfan, ó áitreabhus fé go suaimh-neach laimh riort.

30 Ná ceannairg ré duine gan adhbhar, muna ndearna fé dochar ar bhith dhuit.

31 Ná bí tnúth agad ris an bfoiréig-eantach, agus ná togh áontslighe dá shligheibh.

32 Oir is adhsfhéatimhaireacht don Tighearna an ceannairgeach: acht atá a shecreid ag an bhfíréun.

33 Atá mallacht Dé a ttigh an drochdhuine: acht beannuighidh fé áitreabh a nionnuic.

34 Go dearbhithe tarculfínighidh fé na tarculfínigh: acht do bheir fé grása do na huiríslibh.

35 Gheabhuidh an duine gléic oigh-reacht ghloire: acht is náire bhus ar-dughadh do na hamadánuibh.

C A I B. IV.

Síghe na hEagna, & na hEiréin, na sholus lonnrach.

Eistighí, a chlann, ré teagasg athar, agus tugaidh aire déolus tuiscion.

2 Oir do bheirim foghlaim maith d'hibh: ná tréigidh mo dhligheadh.

3 Oir bá mé mac mo athar, máoth & ro cheanamhuil a radhare mo mháthar.

4 Do mháin fé mé fós, agus a dubhairt ríom. Glacadh do chroidhe mo bhriathra: coimhead maithcanta, agus mair.

5 Fagh críonnacht, fagh tuigse, ná dearmuid í, agus ná cláon ó bhriathraibh mo bheile.

6 Ná tréig í, agus cuimhdeochuidh sí

thú: grádhúigh í, & coimhdeáiligh sí.

7 Ali a neagna an ní is ciorálach [uimefin] fagh eagna: agus maith mo uile shagháil fagh tuigse.

8 Arduigh í, agus cuirfidh sí do suas: do bhéara sí chom onóra thá, a nuair theannfas tú leachd í.

9 Do bhéara sí do chionn deachaidh fughadh grás: coroin ghloire fhaidus sí dhuit.

10 Eist, a mhic, agus glac mo ráidh, agus beid bliadhna do shioghail iondamhuil.

11 Do mháin mé thú a síghe an ghliocais: do thréoruigh mé thú a grádhúil díreacha.

12 A nuair shiubholus tú, ní comhgochthar do choicéime, agus a mairithios tú, ní bhfuighe tú tuisteadh.

13 G'ac greim daingion do theagla, na léig uait é; coimhead é, & ní sin do bheatha.

14 Ná héirigh a steach a ceala na geiontach, agus ná himthigh a síghe na ndrochdeahóine.

15 Seachain í, ná gabh inte, & uaithe, agus imbhígh romhad.

16 Oir ní chodhluid siad gan ná naid urchoid, agus beirthe a coimheada muna tugaid ar chuid a tuitim.

17 Oir ithid siad arán na hurchóide, agus ibhid siad na nfoiréigin.

18 Acht bí síghe a nfréin amháil 6-lus lonnrach, noch shorlfighíot ní sí mhó, agus ní sí mhó go nuige an tsíomh.

19 Atá síghe na geiontach do ná an dorchadais: nior sheadaid ar creid bháinghid tuisteadh.

20 A mhic, tabhair aire dom bhriathraibh: cláon do chliás dom roidhí.

21 Ná léig iadso as do shuíbh: coimhead iad a lár do chroidhe.

22 Oir is beatha iad don dnuing do gheibh iad, agus sláinte di bhíod uile.

23 Coimhead do chroidhe go dích-chiollach: oir is as sin thigid tobaircha na beatha.

24 Cuir a bhfad uait briathra dom-blaída; comhráidhte mo bhríamha cuir a bhfad uait.

25 Féachaidís do shuíle go díreach rompa, agus faicidís forreabhna do sháil go ceart romhad.

26 Meas síghe do chos, agus bíad do shlighe uile daingion.

27 Ná síl air an laimh dheis ná chlé: áthruigh do chos ó noll.

C A I B. V.

Adibhneis na Geannmairídnachta.

A Mhic, tabhair aire dom chrionnachta, & cláon do chliás dom thughe.

2 Chor go mbia meas agad ar dhíscréid, agus go cumhdaighe do pháirigh éolus.

3 Oir síl páirigh mé coimhead síghe

thighe mar chríathar meala; agus is mairé a béul ná ola.

4 Acht bí a deireadh fearbh amhuil mairmónta, gear amhuil cloidheamh dhí fíathmhar.

5 Teighid a cosa síos gus an mbás; beirid a coisféime greim air ifríonn.

6 Deagla go smainteachthá casán na beatha: atáid a slighe sóghuáiste, ionus nach éidir leachd a naithe.

7 Eistigh riomfa uime sin anois, a chann, agus ná dealaidhe ré briathraibh mo bhéil.

8 Athruigh do shlighe a bhfad uaithe, agus ná tárr a ngar do dhorus a tigh.

9 Deagla go ttiubharthá honóir do [dháoinibh] oile, agus do bhliadhna do naitheach.

10 Ar eagla go lionfuidhe coimhthighidh lé do shaidhbhris, agus go mbia do shíochar a tigh an choimhthighidh.

11 Agus go coacáinés fá dheireadh, a nuair chaithear thseoil agus do chorp.

12 Agus go mairbeorthá, Ciondus do shuathaigh mé teagaí, agus do thar-cuinnigh mo chroidhe aithbhear?

13 Agus nar umhlúigh mé do ghuth mo lucht teagaí, nar chléon mé mo chléas don druim do theagaí mé?

14 Ní mór nach raibh mé ann gach uile oic, a meadhon an chomhchruin-naithe agus a noireachtuis.

15 Isbh uise as do thiubruid fein, agus uise reatha as do thoibreachaibh fein.

16 Leathnuighthear thfuaráin amach, agus do shrotha uise annfa fráidibh.

17 Bidis agad fein amhain, agus ní ag coimhthighreachaibh maille leachd.

18 Biodh thfuarán beannuige: agus luathgháirigh lé mnaoi phósta hóige.

19 Biodh si mar a naithe ghrádhúigh; & mar a naithe thaitneamhúigh: fíghu-eadh a ciocha thá gach uile uair, agus liontar thá a gcomhnuige le na grádh.

20 Agus cred as a mbeitheala, a mhic, ar feichran le mnaoi choimhthighidh, agus fa tteannfa le brollach moí coigcríche?

21 Oir atáid slighebeacha an duine a bhfuighnisi fúil an Tighearna, agus meafaidh fé a imtheachta uile.

22 Geabhuid a éagcearta fein an ciontach, agus coinneachtar é lé córd-uidh a pheacaidh.

23 Do gheabha fé bás a néagmhais teagaí, agus a naimhéid a amadán-achta rachaidh fé a muga.

do bhéil, atá tú gabthha, lé briathraibh do bhéil.

3 Déan so anois, a mhic, agus síor thá fein, a nuair thioctas tú a lámh do charad: éirigh, umhlúigh thá fein, agus mar sin buaidheocha tú ar do charuid.

4 Ná tabhair codladh dot sháilbh, nó taimhneull dforrdhubhuibh do sháil.

5 Tárthuigh thá fein-mar a naithe as lámh [a naithe] mar a néun as lámh an stalcáire.

6 Éirigh a cionn an tseangáin, a lorgánúigh, meas a shlighe, agus bí críonna.

7 Ag nach bhfuil tréorguaitheoir, feadhmannach, nó uachtarán,

8 Gléaíuigh si a biadh annfa tlamhradh, agus cruinnighidh si a beathadh annfa bhfoghmar.

9 Cá fad bhias tú ad chodladh, a lorgánúigh? ca huir éireochus tú as do chodladh?

10 Codladh beag, nóill beag, beagán fillte na lámh do chodladh.

11 Mar sin thioctas do bhochtaine mar neach bhíos ar fíthiabbal, agus do riachtanas mar dhuine armtha.

12 Drochdhuine, duine gan mbeas, fíbhúighidh fé le droichbhéil.

13 Sméidigh fé le na sháilbh, labhraidh fé le na chofaibh, mairidh fé le na mhéruibh.

14 Bí urchóid iona chroidhe, tionf-gnuidh fé urchóid a ccomhnuige, siol-chóiridh fé imreasúin.

15 Ar a naidhbharfa tinfuidh a anacair go hobann, air ball brisfíghthear é gan tatháil.

16 Fuathnuighidh an Tighearna na fé naithe e, fós atá a seacht na adhfháth-mhazireacht aige.

17 Féichuín uaibhreach, Teanga bhréagach, agus Lámha dhóirtios fíil neimh-chiontach.

18 Croidhe thionfngas smaintighthe urchóideacha, Cosa bhíos luath do chum uile.

19 Fiadhnoisi bhréagach labhras bréaga, agus an té Shíochuirs ceannairge idir dhearbhráithribh.

20 A mhic, coimhead aithne hathar, agus ná tréig dligheadh do mhathar.

21 Ceangail iad a gcomhnuighde air do chroidhe, daingnidh iad timchioll do mhúineil.

22 A nuair fíthbhóus tú, tréor-chuidh sin thú; a nuair choideolus tú, coimheadfuidh thú; agus a nuair mhúil-scéolus tú, laibheoruidh fé riot.

23 Oir is lochrann a naithe, agus is folus an dligheadh: agus a siad iomaithbhear an teagaí, slighe na beatha.

24 Dot coimhead ar an droch mhaoi, ó spleadhachas teangtha na mnaoi choimhthighidh.

25 Ní las a ndúigh a féimhe ann do chroidhe, agus na gabhadh si thú le forrdhubhuibh a fíil.

C AIB. VI

Anghaidh urrdhas, 6 Leisgeamblacht, 24 & adaltrannas.

A Mhic, má bhíonn tú a nurrugas ar do charaí, má bhuail tú do lámh lé coimhthightheach,

2 Atá tú ceangailte le briathraibh

26 Oir tre mhnáoi stríopamhuil [beirthea duine] chum greama aráin : agus do dhéana an bhean adhaltrannach siadhach ar an mbeatha mbóluigh.

27 An bhfeadann duine teine do ghabháil iona bhrollach, agus gan a éadach do bheith loisce ?

28 An bhfeadann duine siubhal ar sméar-éidibh téo, & gan a chos do bheith loisce ?

29 Mar sin don tí rachas a bhfarradh mna a chomharfaingidh bé ar bith bheanas rí, ní bliáidh lé neimhchiontach.

30 Ní tharcuifighid daoine gaduigh, ma ghadann lé do shíadh a anfa, a suair bhios fé ocrach.

31 Acht má bheirthea air, aiseoguidh fé seacht noirid, do béara lé uile mhaoin a thighe uadh.

32 Acht gídh bé do ní adhaltrannas ré mnaoi, ní bhí tuigse an : an té do ní sin, scriosuidh fé a anam féin.

33 Do gheabha fé lot agus eafonóir, agus ní scriosfuidhthea a mhasla dhe.

34 Oir ífé cuthach an duine, an téud ; ar a mabhbharfin ní choigeola fé a lo an dioghaltais.

35 Ní bliáidh suim aige a bhfaisgladh ar bith : ní mó bhias fé riartha, dá mbeith go ttiubhartha iomad bronnta dhó.

CAIB. VII.

Comhairle an Gbliocais anadhaibh Spleadachas na mban mhnáireach.

A Mhíe, coimhead mo bhriathra, agus cuir maitheanta a tsaigídh agus féin.

2 Coimhead maitheanta, agus bí béo, agus mo dhligheadh mar ubhail do shuíl.

3 Ceangail iad air do mhéuribh, scriobh iad ar chlár do chroidhe.

4 Abair ris a neagna, is tú mo dheirbhsíur, & goir do bhean ghaóil don tuigse.

5 Chor go ccoimheadfuid tú air an mnaoi choimhigídh, air an ccoimhthigheach spleadhuighios lé na briathraibh.

6 Oir a bhfuinneóg mo thighe dfeuch amach ré mo cháfmaint.

Agus do chonnaire mé a meale na ndaoine simplighe, thug mé dom aire a meale na n-éanach, ogan gan tuigse.

8 Ag imdeacht thríd an tfráid láimh re na coirnéula, agus dimthigh fé an tflighe chum a tighe.

9 A neidiorsholus an tráthnóna, annsa noidhche dhubh dhórcha.

10 Agus feuch tála bean air, a ccu-laidh mheirdrighe, agus í géarchúiseach a croidhe.

11 (A tá sí árdghothach agus ealúramach : ní shanaid a cosa iona tigh.)

12 Anois bí sí amuich, anois annsa fráidibh, luighidh sí a bhfoaire ann gach aonchluaid.)

13 Mar sin rug sí airíon, agus do phóg sí é, agus lé gnáis mhnáirigh a dubhtha sí ris.

14 Atáid iodhbhartha siothchána agam, a nluh díoc mé mo mhóide.

15 Uimeisín tháinig mé amach do

theagmháil ríofa ; go dithchiollach & arruidh haighthe, agus fuair mé thú.

16 Do íciamhuigh mé mo leabaidh lé hoibreachaidh greanta, lé linéadach min ó Néigipt.

17 Do dheaghbholtnuigh mé mo leabaidh lé Mirr, le Aloca, agus Cioamon.

18 Teanam, glacam ar sídh grádh, nó go tti an mhaidin : soláfuigheam féin féin lé grádhuibh.

19 Oir ní bhfuil fear an tighe sin mbaile, dimthigh fé a tturas shada.

20 Rug fé mála airgid leis, agus tiucfaidh fé don bhaile annsa lá chumte.

21 Lé mórán do chait bhlacla thug sí air áontughadh, ré spleadhachas a puifine do choimhigídh sí é.

22 Teid fé na díagha air ball, mar théid an damh chum a mharbthia, nó an tamadán chum smachtuighthe an chip :

23 Nó gur buaileadh gath tre na aéibh, mar dheithfrighios éin chum an phaintéir, agus gan a shíos aige, gur chum a bhias a bhithear.

24 Eistighe ríom a nois uimeisín, a chlann, agus tabhruidh aire do bhráthraibh mo bhéil.

25 Ná cláonadh do chroidhe da flihtíbh sin : ná héirigh a muga iona casanaibh.

26 Oir do theilg síos mórán] do dhaoínibh] gonta ; fós mórán do dhaoínibh neartmhara do marbhadh lé.

27 Ifé atigh an tflighe go hifríon, ag dul síos go feomradhuibh an bhias.

CAIB. VIII.

Comhairle an Gbliocais mbarthaigh.

N Ach éighionn a neagna ? agus nach ccurionn an tuigse a guth amach ?

2 Seafuidh sí a mullach áiteadh nárd, láimh ris an tflighe, a nionad na ccaisín.

3 Atá sí ag eigheadh ré táobh na neatatda, a bport an bhaile, mar a tigtithear a sheach annsa doiribh.

4 Oruibh sí, a dhaoine ataim ag gairm & chum mac an duine atá mo gluth.

5 O a dhaoine simplidhe, tuigídh eagna ; agus sibh sí a amadána, bódh bhuir croidhe tuigíonach.

6 Eistigh, óir laibhéruidh mé ar neithibh oirdhearca, agus bíadhd fofgladh mo bhéil ar neithibh cearta.

7 Oir laibhéruidh mo bhéil síne, agus is adhbháthmháireacht dom phuisibh a nurchoid.

8 Atáid briathra mo bhéil uile a bhfireantacht : ní bhfuil aóinní cam nó urchoideach ionta.

9 Atáid siad uile foilleir don tí thuigios, agus díreach don droing do gheibh éolus.

10 Gabhaidh sí mo theagasc, agus ní airíod, agus éolus tar a nóir toghtha.

11 Oir is fearr a neagna náid na clocha buadha ; agus na huile neithe

leach d-
thá.
eadach
leab-
mon.
grádh,
am fua
the fan
iz.
a, ag
hinnre.
la thug
chias a
mar
so an
chip:
ach,
phain-
cham
in, a
riath-
fligh-
ona
d'haoi-
cinn,
is.
igé,
agus
guth
adh
na
na
ar a
rm
idh
bth
ei-
adh
ne,
ni-
e a
no
ti
do
na
or
na
ne
is

Beatha & fairsbhíochas na Heagna.

C A I B. ix. Smacht & teagasc na Heagna:

1. *Beatha do dháilighadh, ní hion-
dánas é ná iad.*
2. *Mí a Neagna, áitreabhuim a
beatha na críonnachta, agus do ghe-
hinn amach éolus ar neithibh innt-
leachta.*
3. *Mí eagla Dé an tolc d'fhuathu-
ghadh, an tiabhar agus a niomarcaidh,
agus an droichthighe, agus fúathuighim
na bíd míolbharthach.*
4. *Is leamfa comhairle agus eagna
leam: agus is mí an tuigsi, agus
is leam heart.*
5. *Is trionfa ríoghaid na Righthe,
agus órdughid prionnsuighe ceart.*
6. *Is trionfa riaghluid prionnsadha,
agus na huaile, agus breitheamhuin
na talmhan uile.*
7. *Grádhughim an mhéid ghrádhui-
ghim mé, agus an drong iarrus mé
go moch do gheabuid mé.*
8. *Ati fairsbhíochas, agus onóir
agus fós fairsbhíochas biotbhuan
agus fíneacht.*
9. *Is fear mo thoradh ná ór, fós
ní ar glan, agus mo chíos ná airgid
tábhá.*
10. *Tréoruighim a slighe a nionnra-
na: a meadhon chafan an bhreith-
neamha.*
11. *Chor go tuga mé air an ndro-
ig le bionnuid mé, fairsbhíochas do
beathuighidh, agus lionuidh mé a
beathuighidh.*
12. *Do shealbhuigh an Tighearna mé
a mbeath a shligheadh, roimhe a oib-
reachaibh a nallad.*
13. *Do fuighidh fás mé ó shiorruigh-
neacht, ó thócah, suil do bhi an talmh
am.*
14. *A nuair nach rabhadar aigéinn
am, do rugadh mí: a nuair nach ra-
bhadar toibreacha ar bith lionta duighe.*
15. *Suil do bhi fuighidh na féibh-
le roimhe na cuocaibh do rugadh mí.*
16. *Ní dhéana fé fós an talmh, nó
na machairighe, nó na háite is airde
do leathreadh an domhuin.*
17. *A nuair dullmhaigh fé na flaithis,
do bhi mí annsin: a nuair do chuir
fé compas air aghaidh a naigéin.*
18. *A nuair do dhainidh fé na
nealla shóis: a nuair do neartuigh fé
fairsbhíochas a naigéin.*
19. *A nuair thug fé a shuagra do
nárge, nach rachaidis na huiigeadha
ar a aithne: a nuair do órdugh fé
leam na talmhan:*
20. *Ansin do bhi mí aige, mar
nach tugadh fás iona fhochair: agus
bí mé a dhóil go láetheambuil, ag gair-
deachus iona fhiadhuife a gcomhnuidhe.*
21. *Ag gairdeachus anna chuid ion-
fairsbhíochas a thalamh, agus do bhá-
dar mo dhóil le macaibh na ndaoine.*
22. *Anois ar a nadihbharfin éistigh
rim, a chlann, óir is beannuigh an
drong choimhíochas mo shlighe,*

33. *Eistigh re teagasc, agus bithi
críonna, agus na dialanghe é.*
34. *Is beannuigh an té éistios ri-
omfa, ag faire go láetheambuil ag
mo gheathuighibh, ag feithimh ag
urfanaibh mo dhoirfi.*
35. *Oir gidh bé gheabhas mí, do
gheabha fé beatha, agus do gheabha
fabhar ón Tighearna.*
36. *Acht an té pheacuighios am a-
ghuidhfi, do ní fé éagóir air a am,
fein: gach a bhíathuighionn mé,
grádhughidh fíad an bás.*

C A I B. IX.

Impidhe na heagna dá choinn fein:
13. *Is mairne na mna leimpe dá
daltachaibh.*
DO rinne a neagna a tigh, do
ghéarr sí amach a seacht bpiléir.
2. *Do mharbh sí a stolmch, do
comaisc sí a fion, do lion sí fós a
bord.*
3. *Do chuir sí a maighdiona amach,
goiridh sí ar na háibh is airde fan
chathraidh.*
4. *Gidh bhé ati simplidhe; síleadh
fé a steach annso: ar son an té air a
mbi easbhuidh tuigfiona, a deir sí ris,*
5. *Tigidh, ithidh dom aránfa, agus
ibhidh do nfin, noch do chumaisc mé.*
6. *Tréigidh amadánach, agus mai-
righ; agus imthighidh a slighe na
tuigfiona.*
7. *An té aithbhíochas tarcuifneach,
do gheibh fé naire dhó fein; agus
an té chronuighios drochduine, do
gheibh fé toibheim dhó fein.*
8. *Ná haithbhíochuigh tarcuifneach,
deagla go bhíathochadh fé thá: cro-
nuigh duine críonna, agus ghráidhe-
ocheuidh fé thá.*
9. *Tabhair [teagasc] do dhúine
chríonna, agus bíidh fé níos críonna:
máin duine ionnraic, agus méideochaidh
fé a nealadhaín.*
10. *Is eagla an Tighearna tofach
na heagna, agus éolus na náomh is
tuigse sin.*
11. *Oir is liomfa méideochthar do
laéthe, agus foirlionfar bliadhna do
láioghail.*
12. *Má bhíonn tú críonna, bíidh tú
críonna dhuit fein; acht má thar-
cuifnighionn tú, is tú fein amháin
iomchoras é.*
13. *Bi an bhean leamh garrbhuiseach;
ata sí simplighe, agus gan fíos éin-
neithe aice.*
14. *Oir fuighidh sí ag dorus a tigh
ar shuidheachan, air áitibh arda na caith-
reach.*
15. *Do ghairm na ndaoine ghabhas
táirfi go direach annsa shlighe.*
16. *Gidh bé bhias simplidhe, iom-
poigheadh fé a steach annso; agus ar
son an té bhíos gan tuigsi, a deir sí ris,*
17. *Bid na huiigeadha gadtha mí-
lia,*

Is, agus bí an taráin [ithear] a nu-
aigíons taitneamhach.

18 Acht ní bhí a fhios aige go bhfuil-
fid na maibh annsin: agus go bhfuil-
fid a lucht cuirigh a ndomhne ifrin.

C A I B. X.

Deicneamhar subailce, & na dubhailceadh
contradba.

Seanráidhte Shluimh; Do ní mac
crionna athair soláfach, acht fé-
m mac leamh dubhachas a mháth-
air.

2 Ní thábhúghid iomhúsa na n-
asinní: acht fíoraidh an tionnra-
duine 6 blias.

3 Ní fhuileonguidh an Tighearna
anam a nionruic do dhul don ghorta;
acht teilgidh fé maoin an chiontaigh
feachad ar son a n-úile.

4 An té chumlas lé laimh mhainne-
achtuigh, thig fé eum bochtúine; a-
chd do ní lámh an dáthrachtaigh [duine]
fáidhbhir.

5 An té chruinnighios annfa t-
amradh is crionna é; acht an té chodlas
annfa bhíoghmhar, is mac do gheibh
maire é.

6 Atá sonas ar cheann a n-
firéin, acht folchaidh foiréigion béal na c-
ciontach.

7 As beannugh cuimhne a n-
firéin: acht loibhghidh ainm an drochdhuine.

8 Glacuidh an [duine] glie a c-
coidhe, airheanta chuige: acht tuitfidh an
amadan fíorchainteach.

9 An té shluibhlas go hionnruic, im-
thighidh go dáingion: acht an té
mhíllios a shligthe, airheontar é.

10 An té chlónas le na fhuil, tabh-
uigh fé dóbrón: acht tuitfidh a n-
iomhmid fíorchainteach.

11 Is tobar beatha béal an duine
ionnruic: acht folchaigh foiréigion béal
na c-
ciontach.

12 Duifgidh an fuath, imreafuim;
acht folchuidh an grádh na huile chi-
onta.

13 Do gheibhbhir eagna a mbéal
an té aga mbi tuigse; acht atá slat
a ccoinne dhroma an té bhios a néag-
mhuis tuigfionna:

14 Do nid na daoine crionna fíor-
éoluis; acht is fogus béal a namadaín
daichmhilleadh.

15 Fé fáidhbhirios an duine shaidh-
bhir, a chathair neartmhar: si a mbochd-
aine ferios na mbocht.

16 Trialluidh fíothar a n-
firéin cham beatha; toradh an chiontoigh cham
peacaidh.

17 An té choimhéadas teagais atá fé
a shlighe na beatha: acht an té dhúiltas
smachtughadh, atá fé air feachrán.

18 An té cheillios fuath lé puifinibh
bréagacha, agus an té labhras scannail,
is amadan é.

19 Ní bhí dith peacaidh a niomad
na mbríathar: acht an té chong-
mhús air a bhéal, atá fé crionna.

20 Is airgid toghtha teanga a n-
firéin; is beag is siu croidhe an droch-
dhuine.

21 Beathuighidh béal a n-
firéin mórán, acht éugaid na hamadaín do dh-
eagna.

22 Do ní beannughadh an Tighearna
fáidhbhir, agus ní chuiríonn doighne
ar bith iona choimhídeacht.

23 Is ait leis a namadan urchúid
do dhéanamh: acht bí crionnacht aig
fear na tuigse.

24 Tuitfidh eagla an drochdhuine air
féin; acht abínteochthar iarratas a
n-
firéin.

25 Mar imthighios an gháoth ghuir-
deán, mar sin ní bhíonn an droch-
dhuine ní sa mhó: acht is bunáit sh-
oíruidhe, an tionnruic.

26 Mar bhineagra do na fíadaibh &
deatach do na fuilíbh: mar sin bhíonn an
lorgánach don druing chuirios aatha é.

27 Cuiridh eagla an Tighearna fal-
ar na láithibh: acht géarrfinghe
bliadhna an drochdhuine.

28 Dóthchus bhios luathabaire do n-
firéin; acht rachaidh furachus an droch-
dhuine ar meath.

29 Is neart do nionruic shlighe an
Tighearna: acht biaidh sgríos air lucht
oibrighthe a néigeirt.

30 Ní corrochthar an fíreán choimh-
che; acht ní áitreobhuidh an ciontach
an talamh.

31 Do bheir béal an [duine] cheirt
crionnacht aadh; acht géarrfinghe
amach an teanga mhílteach.

32 Aithnighidh puifinigh a n-
firéin cred is ionghlaetha; acht [labhruidh]
béal an chiontuigh go cam.

C A I B. XI.

Moladh an cheartais, 25 & na fíle; is
diomoladh na contraradba.

Is adhfháthmhairéacht don Tighe-
arna comhthrom shálfa; acht si
an comhthrom ceart a dhúil.

2 A nuair thig an tuabhar, annfa
thig náire: a-
chd bí eagna ag na d-
óinibh umhla.

3 Tréorachuidh iomláine na niom-
rac iad féin: acht míllfidh urchúid
na sarúighteach, iadfan.

4 Ní tharbhuighíonn an fáidhbhirios
a ló an dioghaltais; acht fíoruidh a
n-
firéantachd ó bhás.

5 Direochuidh a n-
firéantacht an [duine] iomlán air a shlighe; acht tuit-
fidh an ciontach le na chiontaibh féin.

6 Sáorfuidh fíreantacht na niom-
rac iad féin: acht géabhbhar lucht
an t-
sarúighthe iona neagcoruibh féin.

7 A nuair éugas an drochdhuine,
éugaidh a dhóthchus: agus imthighidh
dóthchus na ndaoine neimhionnraic.

8 Tárthaightheair an fíreán a a
bhúaireadh, agus thig an drochdhuine
iona áit.

1. Míidh an meabhlach a chomhrann le na bhéil; acht tré éolus fíor-
fíorghar an t-ionraic.

2. A duine bhítheas go maith ag
na fíor-ádh, gairdighidh an chathair;
agus a mair marbhtar an droch-
dhúine bí luathghaire ann.

3. Lé beannughadh a nionraic ár-
bhítheas an chathair; acht leaghtar
lé beal an chiontuigh.

4. An té bhíos a neúmhuís críonach-
ta, taircuigh fé a chomharla; acht
le fear na tuísiona na thocht.

5. Foillighidh aithriseach tgeúl,
fíorghar; acht an té agá mbi spio-
nair fíor-neach, ceilidh fé an tadh-
lár.

6. A mair nach bí comhairle, tui-
gh an pobal; acht a nionad na
comhairleach bhíos daingean.

7. An té bhíos a murrudhas ar cho-
mhítheas, goirteochthar ann é; agus
a fíor-ádhghíoch urradhas bí fé
daingean.

8. Conghmaidh bean ghráfháil
le fear; agus cumhduighid na daóine
leis fíorghar.

9. Do ní an duine trócaireach
nach dhá anam féin; acht an té
bhíos éirítrócaireach, buáidridh fé a
fíorghar.

10. Oibrighidh an drochdhúine obair
neachta; acht don té fíorghaireas fí-
or-ádh, bíidh láach dearbhtha
ag.

11. Amháil (chéimnighios) fíorgharacht
don beatha; mairfín an té leanas an
fé, leannigh fé chom a bháis féin.

12. An drong agá mbi croidhe urcho-
leach, is adhfháthmháireachd don
fíorghar iad; acht an mhéid bhíos
leach iona slighe, a fíorghar sin a dhúil.

13. Biodh (go niadhfhadh) lámh a lámh
(le) ní bhíidh an drochdhúine gan
dúghas; acht fíorghar fíorghar
a fíorghar.

14. Mar shéad óir a fíorghar muice,
(is mar sin bhíos) bean bhíradha air
leis fíorghar.

15. Fonn a fíorghar amháin an mhaith;
acht dóthchus an drochdhúine dí-
ghas.

16. Bí neach ann sgaóileas, agus thair-
le na bheirios bíseach; agus neach
congmas ní is mó nó is ionmhúidh,
acht is chum bochtúine thig fé.

17. Do dhéantar an tannam daonach-
tach méith; agus an té fíorghar fí-
orgharacht féin.

18. An té thailgíos arbhar, mailleo-
chadh an pobal é; acht bíidh beann-
acht air cheann an té reacas é.

19. Gidh bí iarrus maith go dúth-
nach, tuilidh fé fabhar; acht an
fé iarrus tubaiste, tiuclaidh sí chuige.

20. An té chuirios a dhóigh iona fíorghar,
tuilidh fé; acht bláithfid
a fíorghar amháil buíne.

29. An té bhuáidhríos a thigh féin
bodh leis oighreach na gaoithe; &
bíidh an tannam na óglach ag
an críonna a críodhe.

30. Is crann beatha toradh a nion-
raic; agus an té ghnodhuighios an-
manna, is críonna é.

31. Féuch, béarthar luigheacht do
fíorghar annsa fíorghar; ca mhéad
ní fa mhó ná sin, don chiontach agus
don pheacach?

C A I B. XII.

Ní bionann fíorghar, Briathra, & gá-
omha na fíorghar, & lucht an uile.

Gidh bhé ghrádhghíoch teagaf,
grádhghíoch fé éolus; acht an
té fíorghar fíorghar, is bráide-
mhúil é.

2. Gnodhuighidh an duine maith fa-
bhar an Tighearna: acht daimneo-
chuidh fé duine na ndroichthriall.

3. Ní daingneochar duine fé hur-
choid; acht ní háithreochthar fréamh
a fíorghar.

4. An bhean fíorgharacht is coróin
dá fear í; acht an bhean náirighios
é, is lobhadh iona chnámhaibh í.

5. Is ionnruic fíorgharacht a fíorghar;
acht is cealg comhairleacha an
drochdhúine.

6. Bid briathra an drochdhúine na
luighe a ccealg ar fíorghar; acht tair-
thochuidh beal a fíorghar, iad.

7. Teilgtear as na drochdhaoine,
agus ní bhíidh ann; acht seasuidh tigh
a fíorghar.

8. Molfuighthear duine do réir a ega-
na; acht díseagfuidhthior an té agá
mbia croidhe urchoideach.

9. Is fearr an té, tharcuifighthear,
agus agá mbi feirbhíleach, ná an té
onórighios é féin, agus ag nach bí
arán.

10. Bí cúram ag an duine ionnraic
a nannam a bheathuigh; acht is fíorghar-
teach trócaire an chiontuigh.

11. An té fíorgharighios a fíorghar,
fíorgharacht fé harán é; acht an té
leanas daóine díomhaóine, atá fé gan
tuigfí.

12. Iarruidh an drochdhúine lion na
cciontach; acht do bheir fréamh a
fíorghar toradh.

13. Gabhthar an drochdhúine a mío-
labhairt a bhéil: acht tiuclaidh an
fíorghar amach as buídhreadh.

14. Sáifeochthar duine fé maith, do
thoradh a bhéil: agus cáiteochthar
luigheacht a lámh re duine:

15. Bí slighe a namadaín díreach
ionna fhúilíbh féin: acht is críonna
an té éistíos ré comhairle.

16. Aitheantar air ball fearg a na-
madaín: acht folchuigh an duine crí-
onna náire:

17. An té labhras fíorghar, taisbe-
anuidh fé amach fíorgharacht; acht is
cealg thaisbeanas a fíorgharacht.

18 Bidh drong ann labhras cosmhail re fáilbh cloidhinn: acht is sláinte teanga a neagmuidhe.

19 Daingneochthar béul na firinne go bráth; acht ní bhí an teanga bhreagach acht air feadh móimeinte.

20 Cealg bhíos a croidhe na droinge noch smaíais an tolc; acht do chomhairleachaibh na siotchana atá gairdeachas.

21 Ní theigeomha olc ar bith ris a nionraic: acht lionfughtar an drochdhuine do thubáile.

22 Is adhsbháimhaireacht don Tighearna na béil bhreagacha: acht is iad an drong dhéanas go firinneach a dhúil.

23 Ceilidh an duine glic éolas: acht fuagraidh croidhe na namadán amadánacht.

24 Iomchoruidh lámh an [duine] dhúthrachtaigh riaghail: acht bíaidh an taimhleag fa dhuibhchíos.

25 Do bheir dóbrán a croidhe dhuine, air cromadh: acht do ní focal maith soláfach é.

26 Is fearr an fíréun ná a chomharfa: acht mealluidh slighe na ndrochdhaóine léo iad.

27 Ní róslán an duine aimhleag an ní do ghabh sé le siadhach: acht is móluigh substaint an duine dhúthrachtaigh.

28 A slighe na fíréantachta atá an beatha, agus ní bhfuil bás ar bith ann a cásaibh.

C A I B. XIII.

Urbhartha bráda do iomdha cindil.

Eisigh mac crionna re teagalg a athar: acht ní éistean tarcuineach armáire.

2 Íosuidh duine maith do thoradh a bhéil: acht [íosuigh] anam fhir an tsarughthe foireigin.

3 An té choimheadas a bhéil, coimheaduigh sé a anam: acht an té ocslas a phuifine go fairsing, díothlaithrighthear é.

4 Bí mian air anam an chladhaire, agus ní fhagann aoinní: acht do dhéantar anam an dúthrachtaigh méith.

5 Fuathuighidh an fíréun bréaga; acht bí an drochdhuine neimhfhirinneach, agus thig fé chum náire.

6 Coimheaduigh an tionnraic an díreach iona shlighe; acht claoidhig a nurchóid an peacach.

7 Bí neach ann do ní é féin fáilbhí; gidheadh ag nach bí éainní; bí neach ann do ní é féin bocht; gidheadh atá fé lán do shaidhbhrios.

8 Is fuascladh anma duine a shaidhbhrios; acht ní chluin an bocht iomaitbhíor.

9 Gairdighidh foillí a n-íreir; acht cuirighgear lóchrann an choinntaigh as.

10 As uabhar amháin thig an cheannairg; acht bí eagna ag na daóimibh deagchomhairleacha.

11 Laighdeochthar saidhbhrios an diomhaóinis; acht an té chruaighios le faothar, béuraidh sé biseach.

12 Dóthchus ar na chur a bhíad, do ní sin an croidhe tinn; acht a nuair thig an fonn, is crann beatha é.

13 Gidh bé tharcuifighios an bráthar, millfighthea é; acht an té eagluighios a naithne, do ghabha sé luaigheacht.

14 Dligheadh a neagmuidh is tobac na beatha é, do dhealughadh ré an ontáibh an bháis.

15 Do bheir tuise mhaith fabhar: acht atá slighe na sarughtheach cruaidh.

16 Do ní gach uile dhuine glic a [ghnothuighe] re héolus: acht léigh an tamadán a leimhe ris ós áird.

17 Tuitidh droictheachtair, a tsuball de; acht is sláinte an teachtaire dilem.

18 Bidh bochtaine agus náire don té dhúltas teagalg; acht an té ag mí meas air achmhufán, onóthar é.

19 Is mílis do nanam an fonn do choimhlionadh: acht is adhsbháimhaireacht do na hamadánibh dealughadh ris a n-olc.

20 An té shuibhluighios le daóimibh crionna, bíaidh sé crionna; acht scríofuighthea compánach na namadán.

21 Leanuidh olc na peacaidh; acht ris an bhfíréun cúiteochthar maith.

22 Fágbuiddh an duine maith oighreach ag cloinn a chloinne; agus cuirthea maóin an pheacaidh a sír do nionnruic.

23 Bí biadh mór a ttreabhadh an bhoicht; acht bídh neach ann do milltear do dhíth breitheamhnúis.

24 An té choiglis a shlat, suathuighiodh sé a mhac; acht an té ler biomhuin é, smachtuighidh sé é go moch.

25 Ithidh an fíréun do shíadh a anma; acht bíaidh riachtanas ar bholc an drochdhuine.

C A I B. XIV.

Iomdha gné gliocas le amadánacht.

Cuiridh gach aóinbhean crionna a tigh sías; acht leagaidh a namad síos é le na lamhaibh féin.

2 An té shuibhluighios iona shíréantacht, eagluighidh sé an Tighearna; acht an té bhíos urchoideach iona shligheibh, tarcuifighidh sé é.

3 Bí slat úabhair a mbéul a namadán; acht dideonnuigh puifine an duine ghlic iad.

4 A náit nach bíd dáimh, bí an mainléur glan; acht tig biseach mór le neart an dáimh.

5 Ní dhéana fadhnuise dhíleas bréug; acht laibheoruidh a nfhadhnuise fhallfa bréuga.

6 Iarruidh an tarcuineach eagna, agus ní fhagann; acht is focamhlach éolus don tí thuigios.

7 Imthigh as fadhnuise dhuine leimhe, a nuair nach mothochuidh tú [ana], béul a néoluis.

8 Is gliocas a neagmuidhe, a shlighe

do dhéan; acht is chuim leimhe
Do rid amadain magadh fan bpea-
ach a meaf na bhfíreán atá fabhar.
Aidheighidh an croidhe a fhear-
fíne; agus ní bheanann coimh-
leach re na shóis.
Chuidhfigheathar tigh an droch-
duine; acht blaithegh áitreabh an
duine.
Ata síghe ann do chithear di-
nech do dhúine; acht isé a chrioch
le fíghtheacha an bháis.
Anáa gháire fein bí an croidhe
leach; agus fé críoch an tfigachais
le dhéan.
Fear an ghearrchumainn a
croidhe ionfhuighear é re na shligh-
the fein; agus físfuightheathar an duine
leach fígh fein.
Creidigh an simplidheach gach
mhóal; acht feuchaidh an duine
leach go maith dá imtheacht fein.
Fíghuighidh an duine crionna,
le dhéighidh ó nól; ach cuthaighidh
amadan, agus bidh fé dóthchufach.
An té fhearguidhtheathar go hobann,
do sé amadanacht; acht fíuathuigh-
theathar na ndroich-thionnsigantaidh.
Fíghuighidh na simplighidh ama-
nach; acht coróntar an teagnuidh
le hích.
Chionuidh an tolc roimhe an
duine; agus an drochduine a ngeat-
nach na bhfíreun.
Fíghuightheathar an bocht cheana ó
na chomharuin fein; acht bí mórán
tígh ag an tfaidhbhir.
An té tharcuifighios a chomh-
ríg, peadugh fé; acht is sona an té
do a trócaire air na bochtaitbh.
Nach feachránuid an drong thionn-
síg an tolc; acht bíidh trócaire
ag fríone ag an ndrúing thionn-
síg an mhaith.
Bíarbha ann gach uile shíothar;
acht trálaidh caint na bpuifíneadh
chom chom easbhúighe.
Coróin na neagnuidhe, a fígh-
theathar; acht is leimhe amadanacht
na namadan.
Fíghuigh a nfiadhuin fhirinneach
amadan; acht labhruidh an meabhlach
leimhe.
Ata dóthchus láidir a neagla an
Tighearna; agus bíidh cáil dhídin
go chloinne.
As tobar beatha eagla an Tighear-
na; do dhealgadh ré paintéaruibh an
duine.
A níomad na ndaoine atá onóir
a Rígh; acht a neasbhuidh daoine atá
aileach an phríonnfa.
Bí tuigh mhór ag an té bhíos mall
chom seirge; acht an té bhíos deitá-
nach a spiorad, árdughidh fé leimhe.
Bí an croidhe falláin beatha na
duine; acht lobhadh na gcnámh an tnuith.

31 An té sháruighios an bocht, ma-
fíughidh fé a chruthaightheoir; an té
onoruighios é, bí trócaire ann don bhocht.
32 Díbearthar an ciontach as, iona
chionntaibh; acht bí dóthchus ag an
bhfíreán iona bhás.
33 Socruidh eagna a croidhe, an
té agá mbi tuigh; acht foillfigheathar
an ní atá a meadhón na namadan.
34 Arduighidh a nfiéantacht cion-
eadh; agus is malla an peacadh do
phobal ar bith.
35 Bí fabhar an Rígh leis an tfeir-
bhíseach mhaith; acht bí a fhearg a
nagbaidh an té bheir cúis náire.

G A I B. XV.

*Feabhas, theanga an eagnaibh, 10 na smach-
da, 15 an bhuide, 22 an chomhairle,
31 & na buirfeachd.*
I Ompoighidh freagra mhacánta, fearg;
acht brostuighidh briathra borba, a
nfearg.
2 Gnáthuigh teanga a neagnuidhe
éolus go ceart; acht dóirtigh béul
na namadan leimhe amach.
3 Atáid fáile an Tighearna ann gach
uile bhall; ag feuchain air a nól agus
air an maith.
4 Is crann beatha teanga shalláin;
acht is bríeadb a spiorad, urchóid do
bheith innte.
5 Tarcuifigh amadan teagasc ón
athair; acht is eagnuidhe an tí bheir
aire do smacht.
6 Bí mórán ionmhús a ttigh a neag-
nuidhe; acht a ccios an drochduine,
buaidhreadh.
7 Díolcaoidh puifíne a neagnuidhe
éolus; acht ní marfín do chroidhe a
nainbhíofaigh.
8 Is adhfháthmháireacht don Ti-
ghearna iodhbairt an chiontaigh; acht
bí urnaigh a nfiéin a dhúil.
9 Is adhfháthmháireacht don Ti-
ghearna síghe an chiontaigh; acht is
ionmhúin leis an té leanas a ndáigh
na fíréantachta.
10 Is doirbh an smacht don té
thréigios an tfighe; éagfuidh an té
fhúathuighios armaire.
11 Atá fírríon agus díothlaithriughadh
as coinne an Tighearna; maifeadh ca-
mhéid ní is mó ná fín atáid croidhe
chloinne na ndaoine.
12 Ní hionmhúin leis a ndisbeag-
ach an té bheir achmhúfán dó; ní mó
rachus fé gus na heagnuighibh.
13 Do ní chroidhe figach gnáis
shuilibhir; acht lé dóbhrón an chroidhe
brífeathar an spiorad;
14 Iarruidh croidhe an té agá mbi
tuigh, éolus; acht is air amadanacht
beathuightheathar béul na namadan.
15 Atáid uile láithe na [ndaoine]
mbuidhearta, go hól; acht an té
agá mbi croidhe figach, bhí feufia
gnáthach aige.

16 Féarr beagan maille re beagla an Tighearna; ná ionnmhus mór, agus buidhreach maille ris.

17 Is féarr dinnér luibhionn mar a mbí grádh, ná damh biadhtha, agus fiath maille ris.

18 Dúisgidh duine nimhneach suas ceannairg; acht an té is mall chum feirge, laghduighidh sé imreasúin.

19 Atá slighe an duine leisgeamhail mar shál dofan: acht atá slighe a nionraic déanta go bliáth.

20 Do ní mac críonna athair luathghaireach: acht tarcuifighidh an duine leamh a mhathair.

21 Bídh amadánacht na solas ag an té bhíos gan eagna: acht suabhluigh fear na tuigsi go díreach.

22 Toirmiscthior tionnscanta a néagmhuis chomhairle: acht a níomad na coimhairleach daingnithear iad.

23 Soláisigh fear duine le freagra a bheif féin: agus an focal labhartha iona am féin, cred é méud a mhaitheasa?

24 Is sías atá slighe na beatha ag a neaghuigh; chor go seachonadh sé ifríonn shíos.

25 Leagfaidh an Tighearna tigh a nuibhrigh: acht daingneochuidh sé teóra na baintreabhúigh.

26 Is adhfháthmhaireacht don Tighearna smúaintighthe an chiontuigh: acht is briathra millse, briathra a nfiorghlain.

27 An té bhíos dithchiollach chum éadala, buidhrídh sé a thigh féin; acht an té fhaithuighios bronta, mairfidh sé.

28 Stuidéaruidh croidhe a nionraic chum freagartha: acht doirtigh beul an chiontuigh droictheithe amach.

29 Is fada an Tighearna ón eciontach: acht do chluin sé guidhe a nfiarín.

30 Gáirdighidh solas na súl an croidhe, agus do ní clú mhaith cnámha méith.

31 An chlúas do chluin achmhulán na beatha: oirfígh sí a measc na ndaóine nglíc.

32 An té dhúltas múnadh: tarcuifighidh sé anam féin, acht an té umhlighios do smacht, do gheibh sé tuigsi.

33 Isé eagla an Tighearna teagasc na heagna: agus atá umhlacht roimhe onóir.

C A I B. XVI.

Omíir ghniomhartha Dè, 8 an cheartaís, 20 an ghliocúis, 31 an cheinn leithe, &c.

1 S on Ttighearna thig ullmhughadh an croidhe anna duine, agus freagra na teangtha.

2 Bíd uile shlighe the an duine glan iona sháilibh féin: acht comhthruimigh an Tighearna na spioraid.

3 Cuir hobair a leith an Tighearna, agus daingneochthar do smúaintighthe.

4 Dhó féin do rinne an Tighearna gach uile ní: an ciontach fós a goimlaé a nglíc.

5 Is adhfháthmhaireacht don Tighearna gach uile dhuine bhíos usibhreach a croidhe: bíodh go miodhaidh láimh láimh, ní bhíadh sé gan dioghaltas.

6 Le trócaire & lé fúinne leisighthea a néagóir; agus lé beagla an Tighearna seachnuid (daóine) an tole.

7 A nuair thaitníd shlighe the an duine leis an Tighearna, do bheir lé air a námhaid féin bheith síodhach ris.

8 Is féarr beagan lé hionaracas, ná ciosanna móra gan cheart.

9 Ile croidhe an duine thriallas a shlighe; acht isé an Tighearna dhriughios a chéime.

10 Bí fáistine dhíadha a mbéal an Rígh; ní chiontuighionn a bheal a mbreitheamhas.

11 Is leis an Tighearna seiladha agus comhthruim chearta; is iad a obair comhthruim an mhála uile.

12 Is adhfháthmhaireacht do Ríghthibh oile do dhéanamh; oir daingnithean an chathaoir ríogha lé ionnmhus.

13 Is iad puifine fireanta, dúil na nRígh; & is ionmhuin leo an té labhras an ceart.

14 Atá fearg an Rígh amhail teachthaireadh an bháis; acht ceinseochuidh duine glíc i.

15 Bí beatha a solas ghnúise an Rígh; agus a fhabhar amhail néul fearthanna deighionuidh.

16 Ga mhéad is féarr eagna dhápháil ná ór, agus tuigsi dhápháil, is córa i do thogha na airíod?

17 Isé slighe mhór a nfiarín deaghadh ris a nglíc; an té choimheadas a shlighe, cumhduighe sé a anam.

18 Thig an tuabhar roimbe a naidhmhilleadh, agus áirdspiorad roimbe an leagadh;

19 Is féarr bheith do spioraid umhail leis na hifílibh, ná an chreach do roimbe leis a nuibhreach.

20 An té ghlacús cúis go críonna, do gheabha sé maith; agus gídh be chuirios a dhoigh ann sa Tighearna, is fóna é.

21 Goirfígh fear [duine] críonna don ghlic a gcroidhe, agus méuduighidh millsi an bheil, ealadha.

22 Is tobar fíorúise chum beatha an tuigsi don tí agá mbi sí: acht is amadánacht teagasc na madainn.

23 Múinidh croidhe an ghlic a bheal, & do bheir bárr ealadhan dá phuifínigh.

24 Is cior mheala briathra málú, milis do nanam agus sláinte do na cnámhuibh:

25 Bí slighe ann, do chithear ceart do dhuine: acht isé a chrioch sin shligheacha an bháis.

26 An té sháothruighios, is dó féin sháothruighios sé: oir iarruidh a bheal air é.

27 Tochuidh

don Tigh
 uibhrach
 fadh limb
 ghaltas.
 ne leasfai
 agla an Ti
 an tol.
 he an dain
 air fé air a
 ris.
 aracas, ní
 thrialun a
 arna dhiri
 mbéul an
 a béal a
 ladha ag
 d a obair

do Righ;
daigh-
ionrac.
dail na
te libb-
nail teach-
neochaidh
an Righ;
arthanna
a d'fhill
córa i do
deala-
héadas a
a naidh-
imhe an

d'umhail
 do roinn
 ma, do
 e chuir-
 a, is fo-
 ma don
 luighidh
 atha an
 is ama-
 a bhéal,
 aifneigh
 malla,
 do na
 eart do
 ba bea-

dó fíin
a bhí
bhuidh

Do teilgeadh an crannchar annfa
acht is ag an Ttighearna at a
ra seich uile.

léigeadh duine nifge amach; uime

7. **Is a bheul aidhmhillidh a nama-
dain**

lain, &c. a pbrifine painteur a arma fein.

8 Bid briathra an chogarnuigh amhuil cneadha; agus tiaghaid fios a bhfuíochthar an bhuilg.

9 An té fós bhios leasg iona o-
bair, is dearbhrathair é don mhillteoir
mhór.

10 Is tor daingion airm an Tigh-
earna: riothuidh an fíréun chuige, agus
bí sé daingion.

11 Ise saidhbhrios an duine shaidhbhir a chathair dhaingion, agus bí sé amhuil balla árd iona bharamhuil féin.

13 Is árd croidhe an duine roimhe a naidhmhilleadh, agus atá a numhlachd roimhe onóir.

13 Gidh bé fhreagrais cáis roimhe a
elos, is amadanacht agus náire dhó é.

14 Iomchoruidh spiorad an duine a laige: acht cía fhéadas spiorad cneadhach diomchar?

15 Do gheibh croidhe an duine eag-
nuidhe éolus; agus iarruidh clúas an
duine chrionna eagna.

16 Do ní brontanas duine aít dó
agus do bheir a lathair dhaóine móra é.

17 Gidh be bhíos ar ttús iona chuís
féin, [faóiltear] cóir do bheith aige:
acht thig a chomharfa, agus spionuidh
é é.

18 Do bheir an crannchair air im-
reafanaibh coig, agus roinnidh idir na
cumbachtachaibh.

19 Dearbhráthair ar na fhearguighidh,
is deacra a faghail, ná cathair láidir;
agus is coimhuil a nimeafuin ré barra-
dhuibh, caidín.

20 **Lionfughthear** bolg duine le to-
radh a bheil, lé biseach a phuifineadh

2: Atá bás agus beatha a ccumhachta
na teangtha; agus an drong ler bionmhuir

22 Gidh bé gheibh bean, do gheibh sí
ní maith; agus gnódhúigh sí fabhar ón

23 Labhruidh an bocht impidheacha
acht fionnuidh an foidhbhir na garbh

24 Caithfidh an té agá mbi cairde, féin dfoillsiughadh go cairdeamhuil: & bhi cara sheafas ná is foigse ná dear

C A I B. XIX.

Olcas na beatha gan mbothughadh dá gnódh
níobhíbh gu ceart, &c.

Is féarr an bocht shiubhlúighios iona
iomláine, ná an té bhíos urchoídeach
iona bhriathruibh, agus na amadán.

2 Agus fós ní maith an tanam do bheith gan éolus: agus an té dheithfrí ghios le na chofaibh, peacuidhe fé.

3 Malluidh amadánacht an duine, a
fhlighe: agus bí fearg air a chroidhe:
naghaidh an Tighearna.

4 Do ní an faidhbhrios mórán ca-
rad, agus scarthar an bocht re na cho-
mharcain.

5 Ní rachuid fiadhnúifigh bhrí
gan dioghaltas; agus an té labhras
breuga, ní rachaidh sé as.

6 Is iomdha duine iarras fabhar
phrionnsa: agus bí gach áondaine
charuid ag an té do bheir tiodhlacht
iad.

7 Fúathuighid uile dhearbhráithre
bhoicht é: cá mhéad nifa mhó na
thiaghaid a chárde uile a bhfad uadh
leanuidh fé [iad] lé briathraibh,
dheadh bid [iad] do dhíth air.

8 Is ionmhain leis an té do pheile eagna, a anam féin: an té choimhead tuigfi do gheabha fé maith.

9 Ní rachaidh fiadhnúise bhréige ga
dioghaltas: agus meathaidh an té labh
rus bréaga.

10 Ní hiomchubhaidh áoibhneas dam
dán. is lugha ná sin do sheirbhíse
riaghladh os cionn phrionasadh.

1. Cuiridh difereid duine a fheall
air cairde, agus iiii a ghlóir mórach
do léinean, thairis.

12 Bi fearg an Rígh amhuil báirfe
dhach leomhuin; acht bí a fhabhar
amhuil drácht air an bhfearg.

13 Is adhbhar bochduine dhí eithne
an mac leamh: agus is fíil thiorraíth
imreofa na maí.

14 Tigh agus faidhbhríos íse oig
reacht a nathar : agus is ón Tigh

15 Cuiridh a nfallacht [neach]
ccodladh throm : agus fuileonga :

16 An té chomhéadas a naithne, c
mhéaduigh sé a anam féin: acht an

17 An té agá mbi truaighe d
bhocht, áirligidh sé don Tighearna
agus an ní do bhéara sé uadh, iocfaidh
ris é a ris.

18 Smachtuigh do mhac an fad bh
doigh as: agus ná coigleadh hana
é chum a mhillte.

19 Fuileonguidh fear na mórshéir
pionús: óir má tháirtuighionn tú é, cait
fé tú a dhéanamh a ris.

20 Eisd re comhairle agus gl
teagaisg: chor go mbia tu glic ad chr
dheighionnigh.

21 Bíd mórán tionnfgantadha a go
idhe an duine: thairis sin a si com
airle an Tighearna sheasfa.

22. Afé dúil an duine a chinéil:
gus is féarr an duine bocht ná an br
bach.

23 Trialluidh eagla an Tighearna dh
beatha, agus an te agá mbi fin, anfu
si. Cúig: ní thiosfughtior chuire

24 Folchuidh an duine leasg a lá
ioma bharallach agus ní thabhair sé am

25 Buail duine do ní tarcaí
agus do bhéir an Gmollidheach air.

6 Faghail ionmhais lé teangaidh bhréagaidh, is diombhóineas é ar na bhogaidh anonn sa nall ag an ndroing iarrus bás.

7 Scriosuidh sladmhoireacht na ciontach iad féin : do bhrígh go ndultaid siad breitheamhus do dhéanamh.

8 Is cam agus is coimhthigheach slighe an duine : acht ar son an duine shorghloin, bí a obair ceart.

9 Is féarr áitreabh a coirnéul a nuachtar an tigh, ná a bhfochair bhairfighe mnaí a dtigh shairfing.

10 Iarruidh anam an chiontoigh, oile ; ní fhaghann a chomharfa fabhar ar bith iona sháilibh.

11 A nuair smachtuightheas an tarcuiseach, do nithear duine críonna don tsimplidheach ; agus a nuair theagaisitheas an duine críonna, gabhuidh sé éolus.

12 Measuidh an duine ionruic go glic tigh an drochdhúine : acht teilgidh Dia feachad na ciontoigh ar son na ciontach.

13 Gidh bé stopas a chlúasa re heighiomh na mbocht, comhaircuidh sé féin mar an gcéadna, acht ní cluinfigheas é.

14 Cláoidhidh brontanas a bhfolach, fearg, agus minighe luaidheacht anna bhrollach, fearg neartmhar.

15 Is é gairdeachus a nfiéin, bréitheamhus do dhéanamh acht bíidh míleadh do lucht oibrighthe a néigéirt.

16 An té sheachtránuighios as slighe na tuigfiona, ansaigh sé a ccomhchrúiniúghadh na marbh.

17 An té ghrádhughios aóibhniós bíidh sé na dhúine bhocht : an té ghrádhughios fion agus ola, ní bbiadhdh sé faldhbhir.

18 Bíidh an ciontach na shúasgladh do nfiéin, agus an fíuightheach ar son na ndaoine ndíreach.

19 Is fearr comhnuighe do dhéanamh anna bhfálach, ná maille re mnaoi cheannairgidh thearguidh.

20 Atá ionmhais ann is cóir diarruidh, & ola a naitreabh an duine ghlic : acht cathaidh an duine éigcríonna lias é.

21 An té leanas fíréantacht agus trocaire, do gheibh sé beatha, diorghas, agus onóir.

22 Do ní an duine críonna dreapaireacht caithreach an chumhachtaigh, agus teilgidh sé síos neart a bunáite.

23 Gidh bé chongmbas a bhéul agus a theanga : coimhéaduidh sé a anam ó bhuidhreachd.

24 Fear magaidh úaibhreach áirdinníneach is ainn don té bheanas a bhfeirg úaibhrigh.

25 Marbhuidh mian an duine shallfa é féin : oir diultuighid a lámha faothrughadh.

26 Santeigh sé go géar air feadh an laoi : acht do bheir an fíréin ní uadh, agus ní choigfiona sé é.

27 Is adhsuathmhairacht íobairt an chiontoigh : ga mhéad ní is ná sin, a nuair do bheir leis i le droichintionn.

28 Dioghbhairfidh a nfiagmhábhreagach : acht an té éistios, labraídh sé go seasmhach.

29 Criadhuigh an drochdhúine a éadan : acht ar son an dírig, dírigfidh sé a shlighe.

30 Ní bhfuil eagna, ní tuigf, ní comhairle a naghaidh an Tighearna.

31 Uilmhughitheas an teach a gheine lae an chatha : acht is ón TTighearna atá tairthail.

CAIB. XXII.

Moladh an deagh ch'á, 4 lúach na bhfálachta, &c.

1 Is córa ainn maith do bhréith do ríghain ná faldhbhrios mór : agus fíbharr gradhach tar airgid agus tar or.

2 Teagmhaidh an faldhbhir agus a bocht ré cheile : is é an Tighearna a ccruthaightheoir sin uile.

3 Rémhíhéuchuidh an duine éir an tolc chuire, agus faldhaidh sé é sin : acht imthighid na daoine simplidhe na naghaidh, agus píantar iad.

4 Le humhlacht, agus le heaghlán Tighearna, ataid faldhbhrios, agus oile agus beatha.

5 Bid droighne, agus paintéir a slighe a nanduine : an té choimhéadas a anam bí sé a bhfál uatha.

6 Teagaisg an leanab sa otlighe a mionthighionn sé : agus tan bhás sé iad, ní thréigfidh sé é.

7 Riaghluidh an faldhbhir ós cion na mbocht, agus bí fear a nairlíthe diarruidh, na shearbhfochtantugh ag an té bheir uadh é.

8 An té shiolchuirios éigcart buainfidh sé diombhóineas : agus faldheachaidh slat a fheirge.

9 An té agá mbi fúil thiodhláidheach, bíidh sé beannuigh : oir do bheir sé cail dá arán do na bochtuibh.

10 Teilg amach an tarcuiseach, agus rachaidh an ceannairg amach : scuirfidh fós an timreasan agus an mhafsa.

11 Bíidh an Rígh na charaid ag an té ghrádhughios gloine chroidhe, ar fín millfe a bhéil.

12 Coimhéaduid fúile an Tighearna éolus, agus teilgidh bun ós cionn bríoch an tsíuighthe.

13 A deir an duine fallfa, Atá lomhan amuich, muirfigheas mé sin tfráid.

14 Is log domhain béul na mbi ccoimhthightheach : an té shuathuigh an Tighearna, tuithfidh sé ann.

15 Bí leimhe ceangailte a ccoirde leinibh : acht cuirfidh slat an smachtuighthe a bhfad uadh é.

9 Nà labhair a cùlaibh amadain: oir disbeaguidh se gliocas do bhrìathar.

10 Nà hathruigh an seintéora, agus nà heirigh a sheach ar shearann na ndilleacht.

11 Oir is cumhachtach a bhfiacalcóir: taigeoruidh sé a cùis riort.

12 Tabhair do chroidhe do theagaisg, agus do chluasa do bhrìathruibh colais.

13 Nà connaimh smacht ón leanabh: oir ma bhuailionn tú leis an tslait é, nà bhfuighe sé bás.

14 Buailidh tú leis an tslait é, agus fàioruidh tú a anam ó ifrionn.

15 A mhic, mà bhionn do chroidhe eagnuidhe, biaidh luathghaire ar mo chroidhe, orumfa féin.

16 Gairdeochuid fós mo dhubhain, a nuair laltheorus do bheula neithe cearta.

17 Nà trathuighthead do chroidhe ris na peacachuibh: ach bi a neagla an Tighearna ar seadh an lae uile.

18 Oir is deimhin go bhfuil luaidheacht, agus nì gearrhuighthead amach do dhóthchus.

19 Cluinis, a mhic, agus bi crìonna, & tréorugh do chroidhe annfa tlighe.

20 Nà bi a measg phótaireadh fionn, a measg ghràireadh, lionus iad fein le feoil.

21 Oir tiuicfaidh an pótaire agus an duine crìofach chum bochtaine: agus do dhéan a naimhleidhe duine déudughadh le ceirteachaibh.

22 Eist red athair, noch do gbin thú, agus nà tarcainnigh do mhathair a nuair bhias si áosta.

23 Ceannuigh a n-firinne, agus na reac i: eagna fós, agus manadh, agus tuigis.

24 Is mór luathghairfios athair a nionnuic: & an té gheineas leanamh crìonna, do gheabh sé solas uadh.

25 Biadh luathghaire air hathair, agus air do mhathair, agus gairdeochuidh an bhean rug thú.

26 A mhic, tabhair dhamhfa do chroidhe: còmhadaidh do shùile moshlighthe.

27 Oir is diog dhombain an strìopach, agus is log cumhang an bhean choimhthlighach.

28 Bi si fós a luidheachàn ambuill sladmhoir, agus meaduigh si na millteoirigh a meac na ndaoine.

29 Cìa ghà mbi maing? cìa ghà mbi dóbrón? cìa ghà mbi imrealum? cìa ghà mbi callóid? cìa ghà mbi cneadha gan adhbhar? cìa ghà mbi deirge shùil?

30 An drong fhanas a bhfad ar an bhfion, an lucht theid diarnuidh a n-fionn chumaisge.

31 Nà feuchfa air an bhfion a nuair bhios sé dearg, a nuair thaisbeanas sé a dhath annfa chupan, a nuair chorruidh os é fé fein go díreach.

CAIB. XXIII.

1 Nà ghràireadh, 20 ar phòtaireachd.

2 Nuair bhuighfios tu dìthe bidh le bheacharan, roas go fionnamhach nà mbi ad fhìadhuife.

3 Nuair fìan chum do scòrnuigh, nà mbi thú tabhartha do chrìos.

4 Nà bi mian agad iona mhillfeanuibh: nà biadh mealltach iad.

5 Nà fathruigh bheith fàidhbhair: nà dot gliocas féin.

6 Nà còrnidh tú do shùile ann: nà mbi ann? oir do nì fàidh.

7 Nà go deimhin fciathain dó féin, nà mbi ann? anhuill iolar chum nimhe.

8 Nà hìttele arin na drochshùil, agus nà mbi a bhrìadha mhillfi.

9 Oir nà bheathuighfios iona chroidhe, a marbh bhios seisinn: Ith agus nà mbi a bheith.

10 Nà mbi a bheith, acht nà mbi a chroidhe: nà mbi a bheith.

11 Nà mbi a bheith, agus nà mbi a bheith.

12 Nà mbi a bheith, agus nà mbi a bheith.

13 Nà mbi a bheith, agus nà mbi a bheith.

14 Nà mbi a bheith, agus nà mbi a bheith.

15 Nà mbi a bheith, agus nà mbi a bheith.

32 Fá dheireadh gortaigh sé amhuil nair-
thir nimhe, & cealgaidh sé amhuil adder.

33 Do chithfid do shúile mná coimh-
thigheacha, & laibheoruidh do chroidhe
neithe neamhchubhaidh.

34 Bíaidh tú fós do nós an té luidhios
síos a meadhón na fairge, nó mar an té
luighios a mullach an chraing seoil.

35 Do bhuailleadar mé [a deir tú]
& ní raibh mé tinn: do ghabhadar o-
rum, agus níor mhothuigh mé; cá luair
mhúiseolas mé? Iarrfa mé fós a ris é.

C A I B. XXIV.

Gan chumam do fhatbhadh re drochdhaoinibh
3 ach re tuigse & Eagla.

N A bise aingidhe a naghaidh
drochdhaoiné, agus ná sanntoigh
bheith na bhfochair.

2 Oir shádearuidh a ccroidhe mulla-
chus, agus labhruid a mbéil urchóid.

3 Tré ghliocas do nithior tigh dfoirg-
neadh, agus le tuigse daingnighthior é.

4 Agus lé béolus lionfaighthear na
féomraha le gach uile shaidhbhríos
mhórlaoidh shólaíach.

5 Is láidir an duine eagnuidhe; méa-
duigh fós fear a néolus, neart.

6 Oir is lé comhairle ghlic do dhéana
tú do chogadh; & a niomad na ccomh-
airleach bhíos cumhdach.

7 Is ro ard a neagna do namadán, ní
oiclann sé a bhéul annsa gheata.

8 Goirfidhthear duine urchoideach don
té thrialus an tolc do dhéanamh.

9 Is peacadh smuineadh a neimhghlio-
cuis, agus is adhfhuathmhairacht an
taruifneach do na daoineibh.

10 Má anbhfaínnighionn tú a ló na
haideisi, is beag do neart.

11 Má léigionn tú dhíot, táirháil
do druinge thairngior chum báis, & an lucht
bhíos réigh chum a marbtha.

12 Má deir tú, Féuch ní raibh a
fhios aguinn: nach measann an té sgrú-
das na croidhte sin? agus nach bhfuil
a fhios ag an té chumdhúighios hanam-
sa? agus nach ttiubhra sé dá gach áon
do réir a oibreach?

13 A mhic, ithfi mil do bhrigh gur
maith i; agus an chríathar mheala, noch
is milis dot charbad.

14 Marfin bhias éolus na heagna dot
hanamja anuair do gheabha tú é, annsin
do gheabhthar luagheacht, & ní ghéarr-
fuighthior amach do dhóthchus.

15 Ná cuir luidheachán, a dhroch-
dhuine, a naghaidh áitreibhe a nfirein:
na creach a áit comhnuighe.

16 Oir tuitidh an duine ionnruic
feacht nuair, agus éirghidh sé a ris:
acht tuitfid na ciortaigh a nolc.

17 Ná luathghairig a nuair thuitfios do
námhaid: & ní gairdigheadh do chroidhe
a nuair do gheibh sé tuitleadh.

18 Deagla go bhfaicfeadh an Tighear-
na sin, agus go mhadh míohtaitneamhach
leis é, agus go niompochadh a fhearg
madh.

19 Ná bíodh fearg ort ar fon na
ndrochdhaoiné: agus ná bíodh tairn
ort ris na ciortaichaibh.

20 Oir ní bhia luagheacht ag an
ndrochdhuine; cuirfighear coinnéal na
chiortaigh as.

21 A mhic, imeagluidhfi an Tighear-
na, agus an Righ: agus ná bean ris na
daoinibh sóghluaidhe.

22 Oir éireochuidh a ndorus go ho-
bann, agus cia dar síos a sgríos ariont?

23 Bainid fós na neithefi ris na dao-
nibh glic: ní maith meas do bheith air
phearluinn tar a cheile a mbreitheamh.

24 Gidh bé déaras ris an gciortach.
Atá tú ionnruic: mailleochuidh an pobal
é, fuathochuidh cineadhacha é.

25 Acht bíaidh doibhneas don droig
aithbhíoras é, & tuitfidh beannughadh
maith orra.

26 Pógfuidhear puifinigh an té do
bheir freagra cheart uadh.

27 Gléus hobair amuigh, agus déan
oireamhnach dhuit féin i annsa machaire,
agus na dhiaigh sin déan do thigh.

28 Ná bí ad fhiadhuin a naghaidh do
chomharán gan adhbhar, agus ní mail
[duine] le do bhéul.

29 Ná habair, Do dhéana mífur-
fin ris, amhuil do rinne sé rion: cu-
eochuidh mé ris a nglach do réir
oibre.

30 Do ghabh mé láimh re machaire
an duine i halla, agus láimh ré fae-
mhuin an duine gan tuigfin.

31 Agus féuch, do bhí sin uile ar bhia
thairis do dhofinuibh, agus dfoirg a
neantóg a aghuidh, agus do bhí a bialla
cloiche briste síos.

32 Annfin do chonnairc mé, agus do
mheas mé go maith é, dfeuch mé air, &
do ghabh mé teagasc.

33 Beagan codalta fós, néall beag,
filleadh beag na láimh air a cheile chum
codalta.

34 Marfin tiucfuidh do bhochtúine mar
áon bhíos air fiubhal, agus do riachtanas
mar dhuine armltha.

C A I B. XXV.

Oifig Rígh. 8 Is infheachtanta críonca br.
15 Iad fós mar an gcéadna Seanraite
Sholaimh, noch do aithicriobh mair-
tir Hefeciah Rígh Iúdh.

2 Ifi gloir Dé ní do cheilt: acht sé
onoir na Ríogh cúis do spionadh amach.

3 Atá an fíaitheamhnas air áirde, an
talamh ar dhoimhne, agus croidhe an
Rígh dochrúdaigh.

4 Bain an falchar as a nairgíod, agus
tiocfuidh foitheach amach don chéad.

5 Beir leachd an drochduine ó fhiad-
nuise an Rígh, agus daingneochthar a
chathaoir a bhfireántacht.

6 Ná cuir thá féin amach a lathair
an Rígh, agus ná seas a míf dhoimhne
móra.

7 Oir is fearr dhuit a rádh riot, Tairn

Diomoladh an amadain, 13 an scríofte, 17 an cheannairgeach, 20 an cogarnuigh.

MAR sheachta san tSamhradh, agus mar fheartuinn san bhfoghmhar; mar sin ní hiomchubbuidh onór damadán.

2 Mar a néun ar iomluaghail, mar a náinleog lé beitiolluigh; mar sin ní thiucfa an mhallacht gan adhbhar.

3 Málóid do neach, frian do nassal, agus flat do dhruim a namadain.

4 Ná freagair amadain do réir a amadánachda, deagla go mbeithéa féin cós-mhuil ris.

5 Freagair amadain do réir a amadánachda, deagla go mbiath fé crionna iona bharamhuil féin.

6 An té chairios teachtaireacht le lámh amadain, gearruidh fé amach na cosa, agus ibhídh fé dochar.

7 Ní bhídh cosa an bhacadh ionann; mar sin do chosamhlacht a mbéul na namadain.

8 Amhuil an té cheanglas cloch a ccrann tabhuil; mar sin don tí do bheir onór dóimhid.

9 Mar théid dealg suas a lámh a nár meisce: mar sin atá cósamhlacht a mbéul na namadain.

10 An [Día] mór do chum a nuile ní, cúitigh lé aráon ris a namadain, agus ris an tlaruightheach.

11 Mar iompoighios an madradh air a fceathuigh; mairfin iompoighios an tamadán air a leimhe.

12 An bhfaicinn tí duine crionna iona bharamhuil féin? is mó an dóigh is cóir do bheith as amadain ná as.

13 A deir an fallán, Atá leomhan san tflighe, atá leomhan anasa tfráid.

14 Mar iompoighios an dorus air a bhacánaibh, mar sin do ní an fallán air a leabuidh.

15 Folchuidh an fallán a lámh iona bhrollach, is doiligh leis a tabhairt a ris chum a bheil.

16 Is crionna an scríofte iona bharamhuil féin, ná moirtheisior do fhéadfadh réusín do thabhairt uatha.

17 An té ghabhus thort, agus chuimlios re ceannairg nach bainíonn ris, as cós-mhuil é ré neach bheirios ar mhadradh air chluasaibh.

18 Mar fhear buile, noch chaitlios aithinnigh, faighde, agus bás.

19 Mar sin don tí mheallus a chomharfa, agus a deir, Nach a súgradh a-táim?

20 A náit nach bí connadh ar bith, théid an teine as: mar sin a náit nach bí an cogarnach, coisgidh an chearnairg.

21 Mar bhios gual do ghial ar lasadh, agus connadh don teine; mar sin don duine cheannairgeach daghnadh imreafan. B b 22 Atáid

ar son na
odh tal
cht ar an
oinneal an
n Tighe
can ris an
nus go lo
s aron?
is na dí
bheith ar
cheamhu
geiontach
h an pob
don droig
annuigh
an té do
agus déan
machaire,
nigh.
agbuidh do
as ní meall
má mór-
n: cúit-
do réir a
machaire
ré fíne-
ar bhí
foluigh a
hi a bhuil
agus do
mé air, &
éüll beag,
eile chum
huio mar
fiachtanas
nigéa óc.
Seanraite
obh mair-
acht fé
dhí amach
áirde, an
roidhe an
gíod, agus
chard.
ó fhiadh-
ochtar a
a lathar
dhruim
riot, Tá
a nár

22 Atáid briathra an chogarnuigh amhuil cneadha, agus tadhuid síos don chúid is síochtarúidh don bholg.

23 An beul ar ladh, agus an croi-áthe, urchoideach, atáid mar phota criadh ar na sholach re sal airgid.

24 An té shuathuighios, do ní fé blannar le na phuifinibh, agus tairgidh fé cealg a shlig ann.

25 A nuair labhras fé go breighdha, na creid é: óir atáid seachd nathshuath-mhaireachta iona chroidhe.

26 An té sholchas suath fé ceilg, fúilleochthar a oic a bhfadhuise an chomhchruinnigh uile.

27 Gidh bé thochlas poll, tuise fé fein ann: agus an té lompoighios cloch, sílfidh sí air fein.

28 Fáathuigh an teanga bhréagach an drong dá ndéin sí dochar: agus oibrigh an beul spleadhach nulleachas.

CAIB. XXVII.

Anghaidh mholadh dhuine ó na bbeul féin;
 5 deagh-fhoghna spreigeadh na ncarad.

NA maoidh thú fein as an lá a marach: óir ní fheidir tú cred do bheiradh lá leis.

2 Moladh neach oile thú, agus nar bé do bbeul fein: moladh coimhthigheach thú, agus nar biad do phuifine fein.

3 Is trom an chloch, agus bí an gaineamh muirighineach: acht is truime fearg amadain ná iad araon.

4 Is fuilteach a nfearg, agus is cethaigh an chorruighe; acht cia fheadas seafamh as coinne ainghidheachda.

5 Is fearr aithbhior ós aird, ná grádh fa ran.

6 Is díleas cneadha na carad: acht is cealgach poga na hánhad.

7 Miodhuiligh an tanam bhios lán an chriathar mheala: acht is milis gach uile ní fearbh do nanam órach.

8 Amhuil sheachránuighios éan ó na nead, is mar sin don duine sheachránuighios ón áit fein.

9 Soluigh uniment deaghbholadh an croidhe: is mairfin do ní millsi charad duine re comhairle ó chroidhe.

10 Ná treig do chara fein agus cara hathar, agus ná beirigh go tigh do dhearbheathar a ló do riachdanous: óir is fearr cara a ccomhfhogus ná deár-bhrathair a nimhian.

11 A mhic, bí crionna agus déan mo chroidhe luathghaireach, chor go bhfreagora mé an té mhuathuighios mé.

12 Do chí an duine crionna an tolc chuige, agus fúilfidh fé é fein: acht taghaid na daoine simplidhe air a mghaidh, agus piantar iad.

13 Glac cadach an té bhios a nurrudh ar an ccomhthigheach, agus foggeall uadh ar fua miná coimhthighidh.

14 An té bheannuighios a charuid ós aird ag éirge go moch ar maidin,

measfúighthior na mhallghadh air:
 15 Is cormhul bean cheannach ré firshúil a ló moirfheartanna.

16 Gidh bé cheilios i ceilidh i gháth, agus tinnemint a binnhe bhrathios i fein.

17 Géurigh iarrann iarrann (o) mar sin ghearruighios duine gao charad.

18 Gidh bé choimhéadas an cormfice, iofuidh fé dhá thoradh: mar sin an té sheithios air a minigh, onórtar é.

19 Amhuil shreagras aghaidh do gach [oile] annsa nuighe: mar sin shreag croidhe dhuine do dhaine [oile].

20 Iffionn agus dibbhuine ní choidtche lán: mar sin ní choidtche an duine, fathbeach choidtche.

21 Mar bhios an pota glanta a nairgiod, agus a nformis do hár: a mairfin bhios an duine dá mholadh.

22 Boidh go mbruighfeá amadain moirteul a measg chruithneacha i pestel: thairis sin ní dheileochadh a amadanachd ris.

23 Bí dithchiollach fa shúil do ttréada, agus feuch go mair sin airghic hieb.

24 Oir ní bhí an faidhbhios foruithe: agus an mairiorn an chom do gach aoinghinealach?

25 Tig an fear tirim, agus tuise nuigh an fear mín é fein, agus cruinigh thior luibhe na siabh.

26 Bid na huain chum héadnigh, agus is iad na gabhair sharionna bliath thifearoinn.

27 Agus bíidh bainne gabhar go lór agad chum do bhídh, chum bídh minter do thighe, agus do chumhdach do chailinidhe.

CAIB. XXVIII.

Ragal an duine chiontaigh, 18 fíoch an fhréin, &c.

TÉidh na cionntuigh a nuir nach bí ánduine dá stóirighacht: acht bíd na hionnuic dána amhuil leonóin.

2 Ar son fúighthe duithe, bíd mórán prionnfadh úirre: acht aig duine tuicfionach éolach nuirigh an láid a bhfa d.

3 Is cormhul an duine bocht shuighios an bochtan, re fearthuine fíochtha nach bhfagbhann beatha ar bith ná díligh.

4 An drong thréigios an díghéad, molaid na ciontuigh: acht an mair choimhéadas an díghéad, athnighidh.

5 Ní tuigid na drochdhaoiné bretheamhais: acht tuigid an drong le rus an Tighearna gach uile ní.

6 Is fearr an bocht inuighios an ionnraos, ná an té bhios urcuidheach iona shlightibh, bídh go mbeith fé faidhbhir.

7 Gidh bé choimhéadas an díghéad,

1. An té a ché an té is compa-
raíocht do dhá dháin críofacha, nairi-
ghios é a athair.

2. An té mbeadhghios a mhaoin lé
bhíadh agus lé tairbha éagcoir,
bhíadh lé é don tí agá mbia
bhíadh don bhocht.

3. An té ionpoghios a chlúas ó
bhíadh an dhíche, bíadh a ghuidhe-
ghios a hadhfháthmháireacht.

4. Gidh be bhéar as air an bhfi-
leachán do dhéanamh a adroich-
ghios tuitfidh fé fein iona pholl;
bhíadh neithe maíthe a feilbh
a dhíche.

5. Gidh an duine saibhir crionna
bhíadh féin; acht scráduigh an
acht agá mbi tuigsi, amach é.

6. A nuair ghaidighid na daoine
bhíadh, bí glóir mhór anfin: acht a
bhíadh an ciontach, folchaidh
bhíadh féin.

7. Gidh be chéilios a pheacúighe,
bhíadh bíseach air: acht gidh be ad-
ghios agus thréigios iad, do gheabha
bhíadh é.

8. A h-iona an té air a mbi namhan do
bhíadh: acht an té chruaidhghios a
bhíadh, tuitfidh fé a tubaiste.

9. An bhí bhios leomhan cuthaigh
a mathghamhul luáinneach: mar-
bhíadh an drochdhaoiné ós cionn
a dháine mbocht.

10. An prionna ag nach bí tuigsi,
bhíadh coradna is mór an fear leath-
bhíadh: acht an té fhuathuighios saint,
bhíadh lé a liethe.

11. A duine do ní fóirneart air fhuil
bhíadh ar bith, teicfidh fé chum an
bhíadh, ní stadadh éanduine é.

12. Gidh be fhuathuighios go firéan-
a bhíadh fé fíor: acht an té bhios
bhíadh iona fhuilghuibh, tuitfe fé
a dhícheacht.

13. An té fhuathuighios a fhearann,
bhíadh fíringhe aráin aige; acht an té
bhíadh a ndáigh dháine diomhaoin,
bhíadh fé bochtuine go lór.

14. An fuidh an duine firéanta do
bhíadhachuibh; acht an té do ní dei-
ghios chum bheith saibhir, ní bhíadh
bhíadhchiontach.

15. Ní maith meas do bheith ar
bhíadh tar a chéile: óir ciontochuidh
a fírin ar son greama aráin.

16. An drochdháil ag an té dheithbhri-
ghios chum bheith saibhir; ní thuig-
ghios fé go tiúca bochtaine air.

17. An té ionaithbhírios duine, do
bhíadh fé ní fa mhó dfaibhar na dhái-
ghios ná an té bhíadhghios leis an
bhíadh.

18. Gidh be shladas a athair nó a
bhíadh, agus a deir, Ní peacadh é; is
bhíadh do shladuighe an té fin.

19. An té agá mbi croidhe uáibh-
rach, cuirigh fé ceannairg air fubhal:
bhíadh do dhéantar méith an té chuirios
a dhígh anna Tighearna.

26. Gidh be tháobhas re na chroidhe
fein, is oimhid é: acht gidh be imthá-
ghios go glíe, táigheochthar é.

27. Gidh be bheir ní don bhocht, ní
bhíadh eashbuigh air: acht an té
fholchus a shuíle, do gheabha fé mó-
ran mallacht.

28. A nuair éirighid na drochdhaoine,
folchuid na daoine iad fein: acht a
nuair imthighid feachad, Monuid na
firéin.

CAIB. XXIX.

Fear do chomhairligh. 24 Fear páirte an
ghadúigh. 25 An gealach. 26 Splea-
dhach na cúirte, &c.

A N té gheibh achmhufan minic, agus
chruaidhghios a mhuineál, nulltear
é go hobann agus gan tairbhail.

2. Gaidigh an pobal a nuair bhíad na
firéin a ceumbacht: acht a nuair bhíad
bhíadhachtarínacht ag an drochdhuine, of-
naighe an pobal.

3. Gidh be ghrádhghios a neagna,
bhíadhgháirigh fé a athair: acht an té
chongmhas cuideachta do mbéirdrea-
chaibh, anchaithigh fé a mhaoin.

4. Daingnigh an Rígh an dáthaigh lé
breitheamhnus; acht an té ghabhas
tíodhlaithe, fíofuidh fé í.

5. An té do ní spleadhachus ré na
chomhairiun, freathuigh fé líon fa na
chofaibh.

6. Bí painté a fíruighid an droch-
dhuine; acht canuidh an fírin abhrán,
agus bhíadhgháirigh fé.

7. Meafuidh an fírin éis an bho-
icht: acht ní chuiríonn an drochdhuine
aird air a fhios do bheith aige.

8. Do bheirid na daoine tarcuif-
neacha caithreacha a bpaintear: acht
fílid na daoine glioca díoghaltas
tar aís.

9. Má ní duine crionna imreafán ré
hamadán, má bhíonn fé ar buile nó ag
gáire, ní bhí fuaímhios ann.

10. Fuaíthuidh na daoine fílteacha
an tíonnruic: acht iarruidh an duine
ceart a anam.

11. Foillsigh an tamadán a intinn
uile: acht congmuighid an duine crionna
a stigh é nó go ttig na dháigh fin.

12. Má éilíonn bhíadhgháirigh ré brá-
gaibh, bíd a fheirbhígh uile go holt.

13. Teagmuighid an bocht agus an
clánaire re chéile: foillsighidh an Ti-
ghearna a fíle araon.

14. An Rígh bhreathmuighios an
bocht go fírinneach, daingneochthar
a chathaoir go bráth.

15. Do bheir an fílad agus an
smacht gliocas uatha: acht do bheir an
leanabh fághtar taobh ris fein, náire
dhá mhatthair.

16. A nuair líonuid na drochdhaoine,
méaduigh an millteachus: acht do
chífidh an tíonnruic a leagadh.

17. Smachtuigh do mhac, agus do
bhéara

bhéara fé fúimhinis duit ; do bhéara fé fós sólas dot anam.

18A náit nach bí sí, (gríofar an pobal : acht is fona an té choimheadas an dligeadh.

19 Ní smaichteochthar feirbhífeach le briathruibh : oir má tá go ttuigíonn fé, ní fhreigeora fé.

20 An bhfaicíonn tú duine bhíos deithníofach iona bhriathruibh? is mó ann doigh bhias as amadán, ná a-fan.

21 An té do bheir a sheirbhífeach suas go muirneach ó bheith na leanamh, bíadís fé na mhac aige fa dheigh.

22Corruigh an duine feargach ceann-airg suas, agus líonuidh fear na buile lé millteachus.

23 Do bhéaruidh ábhar duine, íseal é acht coinneochuidh onóir suas an duine umhal a spioraid.

24 Gidh bé bhias na pháirtigh ag gaduigh, fuathuighidís fé a anam fein : do chluin fé malleghadh, agus ní fhoillíghíonn é.

25 Do bheir eagla an duine paintéur fé; acht an té chuiríos dothchus annsa Tighearna, bíadís fé daingíonn.

26 Iaruid morán muinteardhus a nuachdaráin : acht is ón Tighearna [thig] breitheamhnus gach nduine.

27 Bí an duine éagiceart, na adhfhuathmhaireacht ag an nduine cheart : agus an té bhíos fíréanta iona shlighe-thibh, bí fé na adhfhuathmhaireacht don chiontach.

C A I B. XXX.

Admbail le jarraius Agur. 11 Grinealuigh crosda 15 Neithe do sháragh, 18 d'amhar 21 tormanach, 24 glioca, 29 Uathach.

Briathra Agur mhic Jaceth, eadhon a nfaigheadoíreacht : do labhair an foglach ré Híziel, ré Híziel fós agus ré Hucal.

2 Go deimhin is brúideamhla mé ná duine ar bith, agus ní bhfuil tuigfe duine agam.

3 Níor fhoghlaim mé eagna, agus ní bhfuil éolus na náomhthachta agam.

4 Cía chuaidh suas ar neamh, nó tháinig a nús? cía chruinnigh an gháoth iona dhórnuibh? cía cheangail na huaisgeadha a couaidh? cía dhaingnidh uile chorra an domhuin? cá hainm é, agus caidh ainm a mhic, mí fhéadann tú innsin?

5 Is fíorghlan gach uile bhriathar Dé : is sciath é don mhéid chuiríos a ndoigh ann.

6 Ná cuirí éinni a cionn a fhocail, deagla go ttiubhradh iomaithbhíor ort, agus go bhfuighthí bréagach thú.

7 Dhá ní diarr mé ort, ná diúlt umpa mé suil éagfas mé.

8 Athruigh a bhfad uaim diomhaóineas agus bréaga : ná tabhair ceachtar dhambh, bochtaine, nó faidhbhrios, beath-

uidh mé lé biadh is iomchubaidh dhambh.

9 Deagla go mbeinn lán, agus go fíuinn thú, & go naibeoraim, Cía lé an Tighearna? nó deagla go mbeinn bocht, & go ngadfuinn, & go ttiubhrúinn ainm mo Dhé go diomhaóin.

10 Ná déan calaíod ar sheirbhífeach ré na mhaighistir, deagla go mailleachadh fé thú, agus go bhfuighthí daor thú.

11 Bí ginealach ann mhalloighis a mathair, & nach beannuighíonn a mathair.

12 Bí ginealach ann, bhíos fíorghlan iona fúilibh fein : gidheadh ní bíad nighte ó na falchar.

13 Bí ginealach ann, ó ca hírde bhíad a fáile, agus forrdhubha a fal ar na ttogbháil suas.

14 Bí ginealach ann a mbíad a bhfacla mar chloidhmthe, & fiacta a ngail mar íceana, do scrios an bhoicht don tsaoghal amach, agus a neasbhúighidís ó bheith a meac na ndaoine.

15 Atáid dias inghion ag an ngearghuin [ag éighíomh] Tabhair, tabhair : atí trí ní nach féidir do sháladh : fós ceithre neithe nach abair, Is lór sin.

16 A nuaidh, an bhean áimrid, an talamh nach líontar lé huiige, & an teine nach abair, Is lór sin.

17 An tsuíl do ní magadh fa na athair, & tharcuínighíonn umhlacht a mathair, príofuid féich an ghleanna amach í, & íofuid na híolair óga í.

18 Atá trí ní ró iongantach, fós a ceathair, nach fós damh :

19 Slighe íolair annsa naier, slighe aithreach nimhe ar an ccarruic, slighe luinge a meadhon na fairge, agus slighe a nhr le maighdin.

20 Mar sin atá slighe na hadhaltrannuighe : íthidh sí, agus glanuidh a béal, agus a deir sí, Ní dhéarna mísi cionta ar bith.

21 Ar son trí neithe ata an talamh míofhuáimhneasach, agus ar son a ceathair nach bhféadann íomchar.

22 Ar son feirbhífeach a nuair riaghlas fé, agus ar son amadán a nuair bhíos fé lán do bhíadh.

23 Ar son mna fuathmhaire a nuair póstar í, agus cumhaile bhíos ná boighe air a maighistiréas.

24 Atáid ceithre neithe beaga air an talamh : acht bíd ro chionna.

25 Na feangáin, is dream iad nach bí láidir, gidheadh soláthruid a mbeatha san tiamhradh.

26 Ní bhfuil acht lucht éaitréorach annsa coinínibh : gidheadh do níad a ttigthe annsa cairgibh.

27 Ní bhí Rígh ag na lécuibh : gidheadh tiaghaid amach uile iona ndreamuibh.

28 Beiridh an damhán alla gráin re na lámhuibh, agus bí fé a bpalaíuibh na Ríogh.

29 Atá trí neithe imthighíos go maith :

CAIB. XXXI.

ní hólé, air feadh láithe a fáoghail.
 13 Jarruidh sí olann agus lion, agus
 oibrigh sí go humhal re-na lámhuibh.
 14 Is colmhuil ré longaibh na geann-
 uigheadh i, do bheir sí a beatha oimchian.
 15 Eirghidh sí fós fuil eirghios an
 lá, agus do bheir sí biadh dá muintir,
 agus comhroinn dá cailloibh.
 16 Meafuidh sí fearann, agus ceann-
 chaidh sí é, le thoradh a lámh plann-
 duighidh sí fineamhuin.
 17 Críoslúigh sí a leafrach le neart,
 agus neartaigh sí a ríghtheacha.
 18 Mothuigh sí gur maith a ceannuig-
 eacht; ní theid a coinneal as fan noidhchea.
 19 Cuiridh sí a lámha air an maide
 sniomha, agus congmhaidh a lámha
 an choigéal.
 20 Sínidh sí a lámha amach don bhocht,
 sínidh fós a lámh gus a neasbhuidheach.
 21 Ní bhi eagla an tneachta uirre
 dá muintir : óir bid a muintir uile éud-
 uighthe le [cualaidheacha] dubalta.
 22 Do ní sí dhí féin folúigh do thá-
 peistrígh : is fioda &c purpair a héadach.
 23 Aithnighthea a fear annsa gea-
 tadhuibh, a nuair thuighios sé a meaf-
 shinnfior na tíre.
 24 Do ní sí línéudach finealta, agus
 reacuidh sí é, agus do bheir sí creafanna
 don cheannuighe.
 25 Neart agus onóir is éadach dhi,
 gairdeochuidh sí fán naimfir atá ag
 teacht.
 26 Ofcluidh sí a béul re gliocus,
 agus iona teangaidh atá dligheach an
 chineultais.
 27 Feuchuidh sí go maith do shligh-
 thibh a muintire, agus ní itheann sí araon
 an diomhaoinis.
 28 Eirghid a clann fias, agus goirid
 beannuighthe dhi, a fear fós, agus mo-
 luidh sé í, [gha rádh,]
 29 Do rinneadar mórán inghean neit-
 he tréitheacha, acht do shruigh tusa
 iad uile.
 30 Is meallta an dathamhlachd, agus
 is diomhaoin an féimh : acht an bhean
 eagluighios an Tighearna, is ísi mhol-
 fughthea.
 31 Tabhraidh dhi do thoradh a lámh
 féin, agus molaidh a hoibreacha féin
 annsa geatadhuibh í.

CAIB. I.

3 Cred an tarbha atá ag duire iona
nile shaothar do ní fé fan ngréin.
4 Imthighidh ginealach, agus thig
ginealach [oile:] acht faonuidh an ta-
lann go siorruidhe.
5 Eirighidh anghrian fós, agus theid
an ghrian faoi, agus deithfrighidh fé-
gus a náit as ar éirigh fé.
6 Theid an ghaóth-leath ris an ttiobh
ó dheas, & fillidh fi fa gcuairt thum an
tuaisceirt; iománuidh tiimchioll fa
B b 3 gcuairt

gcúirt do ghnáth, agus iompoighidh an ghaoth do réir a ceartha timchill.

7 Ríothuid na huile shrotha chum na fuirge, gídhéadh ní bhí a nfairge lán : as a nait a trangadar na frotha, chuigefin fi'lid a ris.

8 Atá na huile neit'le lán do shíothar, ní shéadann duine a innifin : ní fásar an tsáil le faicfin, nó an chlúas le cluinfin.

9 An ní do bhí, fé sin an ní bhias : agus an ní do rinneadh, fé sin an ní do dheantar : agus ní bhíuil ní niadh ar bith san ngréin.

10 An bhíuil ní ar bith re ar féidir a radh ? Féuch ata fo náadh : do bhí fé ann cheana ón tseanaimir do bhí romhuinn.

11 Ní bhí cuimhne ar bith ar na feinneithibh, ní mó bhias cuimhne ar na neithibh atá ag teacht ag an ndream thiucfas na ndaigh.

12 Mísi an leannomtuigh, do bhí mé am-Rígh air Israel ann Jerusaleim.

13 Agus thug mé mo chroidhe do spionadh, agus diarruidh eagna a ttáobh gach aoinneithe da ndéantar fíoi neamh : thug Dia an faothar doilghe fo do mhaicibh an duine dá mbuaidhreadh leis.

14 Do chonnaire mé na huile oibreacha dá ndéarnadh san ngréin, agus féuch is diombaoid uile iad, agus buiadhreadh spioraide.

15 An ní atá cam ní bhéidir a dhéanamh díreach : agus an ní atá duireaf-bhuigh, ní bhéidir a áireamh.

16 Do chomhráidh mé rem chroidhe féin, ghá radh, Féuch tháinig mé chum tábhaicta móire, agus is mó fuair mé deagna ná a ttáinig romham uile an Jerusaleim : do chonnaire mo chroidhe fós morán gliocús agus eagna.

17 Agus thug mé mo chroidhe dfa-ghíil éoluis na heagna, agus daithne buile agus leimhe : do thug mé gur bhuaidhreadh fíoraide fo mar an gcéadna.

18 Oir bí iomarcaigh doilghis a iomarcuigh na heagna : agus an té mheúduighis éolus, méaduigh fé dóbhrón.

C A I B. II.

Míothairneab na saimbe, a na náitreabh seianbach, 8 & an tsaidébris, &c.

A Dubhairt mé ann mo chroidhe, Falcim anois, deirbheochuidh mé thú le subhachus, uimefin biodh aóibhneas agad : agus féuch, is diomhaoinéas fo mar an gcéadna.

2 A dubhairt mé a ttáobh an gháire, Atá fé ar buile : agus san tsiogradh, Cred tá bhfoghnann fé ?

3 Diarr mé ann mo chroidhe, mé féin do thabhairt dfion, (achá ag cur iúil mo chroidhe ar eagna) agus greim do ghlaicadh don leimhe, nó go bhfaicinn cred budh maith do mhacaibh na ndaolhe, do dhéanais faoi neamh ar féadh uile liethe a mbeatha.

4 Do rinne mó dhamh féin oibreacha

móra, do chuir mé tighthe fíu dhamh do phlannduigh mé lubhghoirt fíu-mhna dhamh féin.

5 Do rinne mé gairdine, agus ubh-allghuirt damh féin, & do phlannduigh me croinn ionnta do nuile shor toruigh.

6 De rinne mé locháin uilge dhamh, do shluachadh na fíodhbhuide léo an ttigeadh croinn.

7 Fuair mé seirbhíshigh, agus cailighidh dhamh, agus rugadh seirbhíshigh ann mo thigh : do bhádar fós feabha móra dairnéis mhóir agus bhig agus ós cionn a nuile dhúine dá raibh ann Jerusaleim romham.

8 Do chruinigh mé dhamh féin aigíod, agus ór, agus ionnmhas (seafá) na Ríogh, agus na bproibhinnéadh : fuair mé dhamh féin fir ceóil, agus muiceóil, agus aóibhneas mhac na ndaolhe, mar atáid adhbha chíuil, agus sin do nuile shórt.

9 Marfin do bhí mé mór, agus dís mé ní is mó ná a nuile dhúine do bhí romham ann Jerusaleim : dís mé mo gliocús agam.

10 Agus gídh bé ní do shantughadh mo shúile, níor chonnaimh mé dhamh, níor chonnaimh mé mo chroidhe ó shóis ar bith óir do ghairdigh mo chroidhe ann nuile shíothar : agus do sé fo mo chuid dom shíothar uile.

11 Annfin dfeádh mé air a nuile dhamh dá ndéarnadar mo fámha, agus air an faothar do oibrigimé do dhéanamh : & féuch, do bhí fé uile na diomhaoinéas, agus na bhuaidhreadh spioraide, agus ní raibh tarbha faoi an ngréin ann.

12 Agus diompoigh mé mé féin do mbeas gliocús, agus buile, agus leimhe : oir cred fhéadas an duine do dhéanamh, thig a ndaigh an Rígh ? an ní chéad do rinneadh roimhe.

13 Annfin do chonnaire mé go shuighiom gliocús an leimbe, mar thar-ghios solas an dorchadus.

14 Bid síle an duine ghlic iona chionn, acht siubhuigh an tamarán san dorchadus : agus nuille ris sin do thug míf gur bhionann crioich dheighionach dhóibh uile.

15 Annfin a dubhairt mé ann mo chroidhe, mar theagmhais don namdán, is mairfin féin theagmhais damh : agus uimefin cread as a raibh mé a glioca ? annfin a dubhairt mé ann mo chroidhe gur diomhaoinéas fo mar an gcéadna.

16 Oir ní bhí cuimhne ar bith ar an nduine nglic ní fá mhó na ar a napaoid go fíorruidhe : ó bhios an ní ata ann ann ar na dhearmad anaisa fíochail atá ag teacht : agus cionnus agus a glioc ? mar a namadán.

17 Uimefin dfaithuigh mé beatha do bhrígh an shíothair oibrighithe fíoi an ngréin, gur doiligh dhamh féin : óir a diomhaoinéas a nuile ní, agus buiadhreadh spioraide.

caill : aimsir chum tairgadh, agus aimsir chum cur a muga.

7 Aimsir re fialladh, agus aimsir re fuaigheal : aimsir re tochd, aimsir re labhairt.

8 Aimsir re gradhughadh, agus aimsir re fuathughadh : aimsir re cogadh, agus aimsir re fionthachain.

9 Cred an tarbha ata ag an té oibrightios, anna ni shaothruighios ?

10 Do chonnaire mé an fionthar thug Dia do mhacaidh na ndaoine dá nua-lughadh fein ann.

11 Do rinne sé gach uile ní siamhach iona am fein : do chuir sé an fionthar fós ann a ecroidehbh, iondu nach bhfaghann duine ar bith amach fós na hoibre do ni Dia ó thús go deireadh.

12 Ata a fhios agam nach bhfuil maith ar bith ionnta, acht go mbiath duine geardeach, agus go ndéanadh sé maith ar feadh a bheatha.

13 Agus fós go nitheadh, agus go nitheadh gach sonduine, agus go fofaifigheadh sé iona uile shaothiar fein : sé sin tioidhlacadh Dé.

14 Ata a fhios agam gach a ndéanann Dia, go mbia iin fionruidhe ; ní féidir éinni do chur na chionn, nó éainni do bhuin de : & do ni Dia fof, chor go mbiath eagla ag na daoineibh roimhe.

15 An ní do bhi, ata fé ann aoina : agus an ní bhias, do bhi fé ann aoina, & iarruidh Dia an ní do chuidh thort.

16 Agus tairleamh oile, do chonnaire mé san ngréin aít an breitheamhaibh, go raibh urchóid ainna : agus a nait an cheart, go raibh éagceart ann.

17 Agus a dubhairt mé ann mo chroidhe, Breitheochoidh Dia an fíréin, agus an drochdhuine ; oir ata am anó chum gach uile oibre, agus chum gach uile thioncanta.

18 A dubhairt mé ann mo chroidhe a traobh fhaide mhac na ndaoine, chor go bhfoillfeochadh Dia iad, agus go bhfaicfidh fein nach bhfuil ionnta acht ainmhighthe.

19 Oir an ní theagmhas do mha-caibh na ndaoine teagmhaidh do na hainmhightheibh, aoinu ambáin theagmhas dóibh : oir mar théid cuid aca déag, is mar sin éagas an chuid oile, fós is don-aná ambáin ata aca : mar sin nach bhfuil uáifse ag an nduine thar a nainmhidhe ; oir is diomhaóineas iad ré cheile.

20 Rachaid uile a naonball amháin, don luithreadh iad uile, agus iompo-chuid uile chum luithrigh a ris.

21 Cia agá bhfuil a fhios go téid spiorad an duine suas, agus go téid spiorad an nainmhidhe fíos chum na talmhan ?

22 Uimefin measaim nach bhfuil ní is fearr ná folas do bheith ar dhuine iona oibreachaibh fein ; oir isé sin a chuid de : oir cia bhearas é dfeachuin cred bhias na dhuigh.

C A I B. IV.

Mádaighibh an mhothaitneamh, Leathrom
4 tnaí, 5 leige, 7 Sainní, 9 astra-
nacht, 13 & croíadacht na ndaóine.

MArfin dñil mé, agus do mheas mé,
a nuile leathrom do nithear fán
ngreín; agus féach déora na droinge
do bhi fa leathrom, agus ní raibh
cabharthach aca; agus air tháobh na
muintire do rinne léathrom orra, do
bhi neart, ach ní raibh cabharthach
air bith acafan.

2 Uimefin do mhol mé na mairbh do
chúaidh déag cheana, ní fa mhó ná an
dronn atá beo fós.

3 Ach ní féarr na iad aráon an té
nach tsáiníc fós, nach bhfacaidh an
droichghníomh do nithear faoi an ngréin.

4 Do mheas mé a ris gach uile shao-
thar, agus gach uile obair cheart; gu-
rab air a shonó thóthúighios duine re
na chomharfain: is diomhaóineas fós,
agus buídhreadh spioraíde.

5 Fillidh a nóimhid a lámha fa ché-
ile, agus itluidh a sheoil féin [ghá rádh].

6 Is féarr lán duinn le suáimhneas
ná an dá lámh lán le saothar agus le
buídhreadh spioraíde.

7 Annfin diompoigh mé, agus do
chonnaire mé diomhaóineas faoi an
ngreín.

8 Atá áon amháin ann, agus ní bhfuil
a leithéid eile; ní bhfuil fós leanabh nó
dearbhrathair aige: gídhreadh ní bhi
crioch air a shaothar, & ní listar a shuíl
ré faidhbhríos, ní mó a deir fé, Cú dhá
bhfuilim ag siathrughadh, & dá seach-
nuim manam ar mhaith: is diomhaóí-
neas fós, agus is drochshaothar é.

9 Is féarr dias nó duine, do bhrigh
go bhfuil luigheacht mhaith aca ar son
a shaothar.

10 Oir má thuitid siad, toigeobhuidh
an fear oile a chompanach; acht a
mhaire don té bhíos na áonar a nuair
thuitíos fé: oir ní bhi duine oile aige
do chungnamh a thógtha suas.

11 A ris má luighionn dias a bhfo-
chair a chéile, annfin biaidh siad te: acht
cionnus fhéadas duine na áonar a
bheith fé.

12 Agus má bhuídhionn áon na a-
ghaidh, seasfuid dias leis; agus ní furas
córda fillte trí huire do bhriseadh.

13 Is féarr leanabh bocht agus crí-
onna, ná Rígh seannda amadánach,
nach géabha teagasc ní fa mhó.

14 Oir is as príosún thig seisiún
do rioghadh; an té fós beirthior iona
rioghacht, sínuigh fé bocht.

15 Do mheas mé a nuile ní bío,
noch shuibhlus fán ngréin, ris an dara
leanabh sheasfas suas iona áit.

16 Ní bhfuil críoch air an bpobal uile,
do nuile dá raibh rompa: an mhéid fós
thiucfas na ndaigh, ní dhéanaid gárdaí-

chus annfan: go deimhin fós is di-
omhaóineas fós agus buídhreadh spioraíde.

C A I B. V.

Liaigheas ar na diomhaóineas reamhaidh.

COinnimh do chos a nuair rachas
tú go tigh Dé, agus go mado
reidhe bhias tú do chluinsion ní do
thabhairt iodhbhartha na namadain
uait: oir ní mheafuid siad go ndé-
nuid oile.

2 Ná bí obann le do bhéal, agus ní
bíodh do chroidhe luath do labhairt é-
neithe a lathair Dé: oir atá Dia air
neamh, agus atá túla air talamh: uime-
fin go má tearc do bhriathra.

3 Oir thig aifling tre iomad na
ngnothuigheadh, agus aitheantar gach a
namadain lé hiomad na mbriathar.

4 A nuair do bhéarús, tá móid do
Dhia, ná cuir cáirde air a díol: oir ní
bhfuil dáil aige annfna hamadainbh:
ioc an ní do mhóidigh tú.

5 Is féarr dhuit gan móid do the-
bhairt, ná móid do thabhairt agus gan
a comhall.

6 Ná léig lé do bhéal a thabhairt ar
theoil peacughadh, agus na labairt a
lathair a naingil, gurab earráid é: oir a
a mbeith searg ar Dhia fa do ghlóir,
agus obair do lámh do mhilleadh?

7 Oir a niomad na naiflingeach, aca
a niomad na mbriathar, atá iomad do-
mhaoinis: acht bíodh eagra Dé orth.

8 Má chí tú fóirneart air an mbóir,
agus clónadh éigiontach breithe-
mhuis agus ceirt a bproibhiú,
ná bíodh iongnadh agad annfa chíu:
oir airighidh an té is airde ná an té is
ro airde, agus atá ann ní is airde ní
iadfan.

9 Tuilleamh oile, is fa choinne gach
aónduine atá tarbha na talmhan: do
ní an machaire leirbhís don Rígh féin.

10 An té ghrádhughios airgid, ní
listar lé hairgid é; nó an té
ghrádhughios iomarcaigh, ré bi-
feach: is diomhaóineas fós mar an
gecadna.

11 A nuair fhásas an mhaoin, fi-
suigh an lucht ithíos é: agus cred é an
mhaith don tí ler leis iad, acht a
bheithiomh amháin lé na fáilbh?

12 Is milis codladh an tsiathruigh-
the, madh beag nó mór iofas fé: acht ní
léigionn a niomadamlacht don thaidh-
bhir codladh.

13 Atá oile romhór do chonnaire mé
faoi an ngréin, faidhbhris dá thaidh-
gidh don droing ler leis é, chum a
ndochair féin.

14 Acht imthighe an faidhbhris
fin seachad le drochshaothrughadh,
agus ginidh seisiún mac, agus ní bhíon
éainní iona lámh.

15 Mar tháiníc fé amach as broim
a mbathar, sílaidh fé táirnochd, dim-
theacht mar tháiníc fé, agus ní bbeara fé
éainní

bi duine fíréanta thuitios iona ionmra-
cas, agus bí drochdhuine fhadaighios a
laethe iona oile.

16 Ná bí ceart go ro ionmra-cach, agus
na déana, thá fein ro chrionna : cred as
a nultíca thú fein ?

17 Ná bí go ro oile, agus na bí
amadaíach : cred as a néagfa roimhe
ham ?

18 Is maith dhuit greim do bhreith
airfo, iadhfó fós na tarruing do hímh :
oir an te ar a mbí eagla Dé, tucfuidh fé
asta amach uile.

19 Neartuigh an gliocus duine crí-
onna ní is mhó ná deithbeamhar do
dhaoínibh cumhachtacha atá annsa cha-
thruigh.

20 Oir ní bhfuil duine fíréanta air an
talamh do ní maith agus nach bpea-
cuighionn.

21 Ná tabhair aire fós do gach
sonnfhocal dá laibheorthar ; deagla
go cclúinfea do shearbfhoghantúighe dot
mhallughadh.

22 Oir is minic fós bhios a
fhios ag do chroidhe, gur mhalluigh tú
fein amhluidhsin, daoine oile.

23 Le heagna do dhearbh mé so uile ;
a dubhairt mé, Bíidh mé glie, acht dob
fhada sin uaim ;

24 An ní sin atá ro fhada uaim, atá
ro dhomhuin, cia fhéadas a thuicfin ?

25 Thug mé mo chroidhe d'ghaíl
éoluis, agus do spionadh agus diarraidh
easna agus réulais (seithiadh), agus dhios
archoide na leimhe, eadhon na hama-
daíachda agus na buile.

26 Agus do gheibhim ní is feirtne
na an bas, an ohean ag ar painteir
agus líonta a chroidhe, a lúmh amhuil
geibhionn : gidh bé do ní toil Dé,
sachaidh fé as aithe, acht glabhtar
an fearach fé.

27 Féach, fuair mé so (ar an sean-
móntuigh) ag meis gach aoinneithe a
ndiaigh a cheile d'faghail fheafa na
cille amach.

28 Noch atá manam diatroidh fós,
acht ní fhaghaim é : fuair mé aoin-
thear a meafg mhíle, acht beán na
meafg sin uile ní bhfuair mé.

29 Féach, ag so amháin fuair mé,
go ndéanuidh Dia an duine fíréanta :
acht diarradar fein ionad fíréantighthe
amach.

C A I B. VIII.

Umbra cubhaidh do Ri. 12 ar gar fearr deagh
dhuine a naindeifh na nambalúine a nainoir.

Clá atá mar a neaguidhe, agus cia
dhar fós ciall neithe ? do bheir
eagna an duine air a ghuais déallrugadh,
agus athrochar d'ánacht a aighthe,

3 Comhairlighim dhuit aithne an Rígh
do choimhead, &c. sin ar son mionna Dé.

3 Ná biodh deithfir ort do dhul as a
rudhare : ná seas a ndroichní, oir do ní
feicfidh an ní is áill leis fein.

4 Mar a mbí focal an Rígh, bí co-
mhacht : agus cia fhéadas a tadh na,
Cred é sin do ní thú ?

5 Gidh bé choimhlíonta a aithne, ní
mhothócheuidh fé droichní ar bith : & bí
fós ainsire agus breithbeamhar ag
croidhe an duine glie.

6 Do bhrigh go bhfuil ag gach aile
thionnsgnamh, am agus breithbeamhar ;
uime sin is trom tráighmhéile an duine
air fein.

7 Oir ní fheidir fé an ní bhios ann :
oir cia fhéadas a innisín do ca tairbhis
as fé ann.

8 Ní bhfuil duine ar bith agí bhláil
cumhacht air an spiorad chum a fí-
raide d'fíolagh ; ní mó atá cionnait
aige a lé an bhais, agus ní bhfuil d'ghaíl
(aige) annsa rognadh sin, ní ní
fhoirfis an tolc an drong do bhair in
fein dó.

9 Do chonaire mé so le chéile, agus
thug mé mo chroidhe do niale oir do
nítheair faoi an ngréin : bí aile ann a
r'aghlaigh duine os cionn aroile chum a
d'bochar fein.

10 Agus is mairfin do chonaire na
na drochdhaíne dá nadhlaicadh, aithe
thigeadh, &c. d'innisighthead óit an n-
oimh, agus do dearmadail annsa do
thruidh iad iona ndéanadar sin : do
mhaoineas fo nair an ccláda.

11 Do bhrigh nach ceartuair bheith-
amhar (a aghaidh) d'roichíne na
gerich ar ball : uime sin bí ccláda
chloine na adaine ar ladh chum aile
do dhéanamh.

12 Dá mbeith go ndéanadh na
ach oile féad uair, agus go bhláil-
cheuidh a laithe : gcládaigh go d-
máin atá fhois : agam go mairfin
go maith ag an ndring aghaidh
os Dia, noch air a mbéagla aile
thair.

13 Acht ní bheithlór go maith ag
an ndroichíne, ní mó f'halachán fé a
laethe : bíidh fé amháin fíle do
bhrigh nach eagluighionn & niale
Dhia.

14 Bídh diomhaíneas nach do
nítheair air an talamh, go mairfin
daíne fíreanta dá t'ceannas do
réir oibreach na cclontach : aile
bídh diomhaígh da t'ceannas do
réir oibreach na dhíreán : aile
bhairt mé : gur diomhaíneas fo nair
an ccláda.

15 Annfín do mhol mé an d'he-
chas, do bhrigh nach bhfuil ní aile
ag an nduine faoi an ngréin, aile
iche agus ól, agus beith fíolagh :
oir f'annfídh sin aige do dhéan
laethe a bheatha, noch do bheith
dhó faoi an ngréin.

16 A mairfin thug mé mo chéile
déolus na heagna, &c. d'f'ailfuran gclá-
ghe do nítheair ar talamh : bídh na
bhfaicinn duine ccládaigh fé na fíolagh
lá nó gcláche.

12. Oir ní fios don duine fós a am féin, do nós na niasg gabhtar a ndroichion, agus amháil na heoin gabhtar lan pháinteáir: mairfin bhíd clann na ndaoine gabtha a ndroch am, a nuair thuiríos lé go hobann orra.

14. [Do bhí] cathair bheag, agus beagán daoine innte; agus tháinig Rígh mór na haghaidh, agus do shuigh sé na timchioll, agus do chuir sé daingneacha móra fuas na haghaidh.

15 Anois do frith ionte duine bocht
eagnuidhe, agus do thairthaigh é an cha-
thair le na eagnauidhean pior chuimh-
nigh ionduine an duine bochtfa.

16 Ann sin a dubhairt míf, Is féarr eagna ná neart; thairis sin tarcaisínigh-thior eagna an duine bboicht, agus ní héifstior a bhríathra.

17 Eufior briathra na ndaóine nglic a
gciumas, ní fa mhó na comhairc an té
riaghtas a meaf a maidin.

18 Is fearr críonnacht ná airm cog-
aidh: acht milladh aóinbealach a-
mhain móran maithaí.

Anagbaidh ondír na nÍsráíle, 18 Aibre, 20
 & abroch-rún atáobh an Rígh.

Dó bheirid cúlle mhaith air ola an photecairí drochbhalláid do chur amach; mar sin do ní beagan leimhe an té air a mbi meas glicais, agus onóra.

2. Bí croidhe an duine glic air a
laimh dheis, ach bí croidhe a naimh-
deis air a laimh chlé.

3 A nuair fós shíobhluighíos an té
bhíod na óimhídh anfa (fíle), cailligh
a eagna air, agus a deir té re gach áon,
gurab amadán é.

4 Ma éirghionn spiorad a nuachtarain
ad zghaidh, ná fág tait; óir cinneadh
umbia. cionta móra.

Atá ok do chonnaire mé faoi an
ngreim, anhuil feachrán tbig ó náach-
tarán.

6 Cuirthear an leimhe a nárach-
tas mhor, agus fuighid na saibhir a
nuit iil.

7 Do chonnaire mé feirbhíoch ar
eachaibh, agus prionnsaí a bhí ann feir-
bhíoch ag sibh ar an t-tamh.

8 An te-mochlas poill, tuillidh sé fein
ann: agus gídh bé bhríois éil, gorteo-
chuidhí na n-áir nímhe é.

9 Gidh be' s'hrughais clocha, goirte-
ochthar leo é; agus biadh an t-icoll-
tios connadh a' pàis leis.

10 Ma bhíonn an t-aran mál, & nach
géireosmhúil é an 'faoibh, caithfidh sé
tuille

to Schombair & dubhaigean abo-aithnighe,
 DH, 13 & gu luadhugh Eagna ar
 ...

1. **Chuir mé romham ann**
 2. **no chroidhe, so uile dfoillsiughadh**
 3. **an fireán, agus an teagmáidhe,**
 4. **a noitreacha a laimh Dé; ní seas**
 5. **ar bath grádh nó suath, re**
 6. **ní dá bhfuil rompa.**

...beann | thig | gach uile nì do
 dhéine : is ionann éiríoch do m'f
 agus don chiontach ; don mhaithe &
 fán, agus don neamhghla : don
 timbra, & don tí nach íodhibrann :
 arís an domne maith, mar sin bhios
 ganach ; agus an té m'hionnughos,
 ...catharhis míonna.

Thac fo a mealf na huile neithe
fionnchar fál an ngein, go bhfuil
an t-ábhar acu uile; atá fós cro-
íoch na míne lin doic & do
lin na coróide an fad mhairid
na na diúltúis tréacha chum

(Oir ata dóthchus ag an tí atá cean-
nais a nulle bhéa ; oir is fearr mad-
hail ná leomhan marbh.

Faig a fhios aig na béodhuibh,
 agus fad: acit m' bhí síos neithe
 ag na marbh; ní mé ata bialgh-
 baith ag m' fa mhó; oir dhear-
 baigh a cuimhné.

10. *Is a ngrádh, & a bhfuath, a-
 ngrádh anois caithe ní mó blias
 a bhrath a rís cuid daoínín da
 an ngrádh.*

1. *hathigh romhad, ith harán maílle re
 2. na arm ibh thíos le croíche ligach;
 3. 4. *galluidh Dia anois hoibreacha.**

...broth eadach a ccomhuidhe geal,
...broth casbluath pinnmeinte air

a' bheatha a tìr go gair-
 na bhrochair do mhàin air a mh-
 a' bheatha air feadh alle lichte fìo-
 cho do a' bheatha, noch thus [Dì]-
 cho do a' bheatha uile lichte do dha-
 cho do a' bheatha: air fì sin do chaid anna
 cho do a' bheatha, agus ann do fhaodar do
 cho do a' bheatha air grein,

12. Gábh bé ná gheabhas do lámh ré a
 13. mian, d'ean éad aithneamh; oir ní
 14. ádh uair, nó tionnfhámh, nó colús, nó
 15. ádh an fí maigh mar a racha tú.

U Dáirí mé, agus do chonairc mé
 an t-angéin, nách don loath atá an
 t-angéin, nó an cath don neartmhar,

tuille neirt do char leis: acht is tar-
bhach a neagna chum tréorúighthe.

11 Go deimhin goirteochaidh a nai-
tir nimhe gan droigheacht; agus ní féarr
an fíorchainteach.

12 Bíd briathra bhéil an duine ghlic
gráilamhuil, acht slúigéid puifine a nama-
dán é féin suas.

13 Is amadánacht tofach bhriathar a
bhéil, agus is buile urchoideach críoch a
chainte.

14 Bí an tamadán fós lán do bhriath-
ruibh; ní fheidir duine cred bhias ann;
agus cia fhéad innfín cred bhias na
dhiaigh?

15 Tuirfigh fíothar na namadan gach
son aca fa leith, do bhrígh nach éol dó
dul don chathruigh.

16 A mhairg dhuit, a thír, a nuair is
leanabh do Rígh, agus ithid do phrionn-
tuide bhíadh ar maidin.

17 Is sona thusa, a thír, a nuair bhús
mac na muafal do Rígh, agus iothuid do
phrionnsuidhe iona am féin, chum neirt,
agus ní chum meifge.

18 Le biomad leifge tuitidh an foir-
neadh: agus tre dhíomhoineas na lámh
fílioh an tigh thrí.

19 Do nítheas féula chum fugartha, &
do ní an fion duine fúgach: & freagraidh
an tairgid na huile neithe.

20 Ná malluigh an Rígh, ní headh
ná déana ann huintin, agus ná malluigh
an fíadhbhir ann do theomra leapha:
óir iomchorúigh éon a náleir do ghlor,
agus an ní ar a bhfuilid fíatháin inneo-
fuidh fé an cháis.

C A I B. XI.

*Dágnacht do chruimhughadh, 7 le báis le
breitheamnas, a nam na bóige.*

Téig haran air na huileadhuibh;
óir do gheabha tú é tar éis mhó-
rain do láethibh.

2 Tabhair cuid roana do mhóir-
sheifior, agus mar an cceadna dochtar:
óir níor fheadair tú cred an tolc bhias
air an titalamb.

3 Má bhí na néulla lán dfeartuinn,
folmhuighid iad féin air an titalamb: a-
agus ma thuicinn an crann beth dheas
nó beth thaidh; anna náit a tuitidh
an crann, is ann bhias fé.

4 An té gheillios den ghaóth, ní
fíolchuirfidh fé: & an té bhearas aire
do na néulluibh, ní bhainfe fé.

5 Mar nach bhfeadair tú cred é
slighe na spioraíde, nó cionnus sháfuid
na cnámha a mbroinn na má bhios tor-
rach: mar sin nach bhfeadair tú oib-
reacha Dé, noch do ní a nuile ní.

6 Cuir do shíol ar maidin, agus ná fill
do lámh tráthóna: óir níor fheadair
tú cia bhéaras bfeach, so ná fíid, nó an
mbéid aráon comhmaith ré cheile.

7 Go deimhin is milis an solas, agus
is ní solasach do na súilibh an ghrian
áiteithiomh.

8 Acht má mhairíonn duine ionad

blíadhan, agus gairdinghadh iona
uile; thairis sin cuimhnighidh sé leith
an dorchadais: óir budh iomadabuladh
is díomhaíneas a nuile ní dá tóg.

9 Gairdigh, a dhúine óig, ann hóige, &
cúreadh do chroidhe fúgachas ort a lie-
thibh hóige, & fíubhail a fílethibh do
chroidhe, & a radharc do shuíl: acht beidh
a thíos agad ar son na neithionas
uile go ttiubhraidh Dia chum breithe-
mhús thá.

10 Ar a nadhbarfín díbir dóbrón
do chroidhe, agus cuir uair ok a
thfeoil: óir is díomhaíneas leam-
gheacht agus óige.

C A I B. XII.

*Foifíughadh fagartha ar an ádís aréidh,
3 agus ar an ard-cháis.*

Cuimhnigh a nois do chruaigh-
theoir a liethibh hóige, fíil thuo-
fuid na drochleithe, nó dhraídh na bí-
adhna riot, a naibeora tú, Ní bháil fíis
air bith agam iontadh.

2 An fad nach bí an ghrian, nó an
solus, nó an ghealach, nó na réalta d-
chaidhte, nó nach bhfílid na náit
tar éis fearthanna:

3 Ann fa lá a ccriothochoidh m-
mhéaduighthe an tigh, agus a cce-
fuid na daoine láidre iad féin, agus
fíurid na meillteoirigh, do bhoris go
bhfuilid tearc; agus an drong fíechas
amach annfín fuinneogaibh go míd
dorchaidhte.

4 Agus go ndrudfíghthear na dord
annfín fíadhbh, a nuair bhios fíis na
meille fíil, agus go néireocha fé fíis fé
guth a néin, agus go ttiubhartha aie
ingheana an cheoil go hifíol;

5 A nuair fós bhias eagla ogra ó á-
árd, agus ó chritheagal aná fíis, agus
bhlaithpeochus an crann almoda, a-
agus go madh báalach an dréolín d-
bhuidh, agus fhailleochus an fíid: do
bhrígh go téid an duine go húr a shó-
ghail agus go téid na cumbhuigh d-
chíoll na fíaideann.

6 No fuil gheallfíidhtear an cce-
airgid, nó brisfíghtior an buile orá,
nó bhias an meadar bríste ag an to-
bar, nó an pota bríste ag an tceabair.

7 Annfín fíilidh an luithreadh chum
criadh mair do bhí fé: agus fíilidh an
spiorad chum Dé, noch thug iad é.

8 Díomhaíneas na ndíomhaíneas
[ar an seanmóntuigh]: is díomhaí-
neas a nuile ní.

9 Agus tuilleamh fós do bhrígh go
raibh an seanmóntuigh glic, do mhús
fé éolus do ghnáth don phobal: thug fé
fós aire mhaith, agus do spíon fé amach,
agus do chuir morán seanfbocal a n-
dughadh.

10 Do thair an seanmóntuigh b-
thra toghtha d-fagháil anoch, agus an ní
do scriobhadh do bhí fé dreach, b-
thra na fírinne.

11 Atáid bráthra a neagmuidh a-
nnaí cleatha, agus amhuil tairngidh ar
a n-éirighidh ré maighistiribh na
n-éirighidh, noch do bheirthior ó áon
éirighidh amháin.
12 Agus tuilimibh; a mhic, maille riú
a gáin minadh: ní bhí críoch air
aon leabhar do dhéanamh, agus is

cúirthe do nfeoil iomad an fuidéir.

13 Cluinimid críoch na cúile uile i
Eagluigh Dia, agus cóimhead a athéan-
tha: óir fé do iomlán an duine.

14 Oir do bhéaruidh Dia gach uile
obair chum breitheamhais maille re
gach uile ní seiréideach, mas maith,
nó mas olc é.

CAINTIC SHOLAIMH.

*a n-éirighidh, atá malairt ghrádh
Chríofa don Eagluigh (no do nanam ghlain);
ar a n-éirighidh sin dísan fa fíach, ar ná
leabhar.*

Caintic na crainticeadh, noch
is lé Solaimh.

2 Pógadh fé mifi lé pó-
guibh a bhéil: óir is féarr
do ghrádh ná fion.

3 Do bhrígh deaghbho-
laí hianimeinte maithé, is cóimhuil
re ola dóirte amach: uimefin
gáinidh na maighdioná thá.

4 Tairng mifi, riortham ad dhiaigh;
is ar Rígh dhá sheomradhuibh mé;
is ar mháthaire ouinn, agus do dhéa-
naisíochas ionadla, agus cuimh-
naisíochas do ghrádh nifa mhó na fion:
is anois leis an bhfírean thá.

5 Atáimé dubb, acht [atáim.] féa-
nach, ó a ingheana Jerusaleim: amhuil
aon Céadair amhuil cúirtine Sholaimh.

6 Ní féachuidh orumfa, do bhrígh go
léim dubb, do chionn gur fhéach an
ghrúam; do bhádar clann mo mha-
thaire leach riom, do rinneadar coimh-
deáil a lubhghoirt fhineamhna
dhá. [acht.] níor choimhead mé
leabhar féin.

7 Léim dubb, thusa air a bhfuil grádh
aonam, cat a nginghlinn tú, cá háit
a nginghlinn tú do thrad, san meá-
líní: óir cred ar a mbéinní mar
a n-éirighidh do leathraibh léimh
a n-éirighidh do chompaíoch?

8 Mha bhfeidirle, ó thusa is sciamh-
na a meag na mban, imthigh romhad
nach le coiscimibh an tréada, agus
leabhar do mheannáin a bhfochair
aon na niodhaidh.

9 Do choimheas mé thá, a ghrádh,
a n-éirighidh mharcach a ccarba-
dhaí thá.

10 Breighidh do ghrúidhe lé peir-
le do mháinall lé fábharadhuibh óir
11 Do dhéanme ámlé óir dhuit mail-
le fábharadhuibh a n-éirighidh.

12 An leath bhíar an Rígh na fhuighe
ar a bhóid, cuiridh mo spioncard a bho-
laí thá.

13 Ceanglachán Mirr dhámha mo
fion: léighidh fé air feadh na
léithe ille mo chiochubh.

14 Mo ghrádh dhámha anhall tri-
onam a bhfíreanmhain Éngedi.

15 Féach atá tú sciamhach, a ghrádh,
féach atá tú sciamhach, atáid uile co-
laí agad.

CAIB. II.

Grádh, 8 dóchas, 10 le gáim na Beagluigh;

14 Aire Chríofa orra; 16 le a minighionne,

I mifi rófa Sháron, agus lile na
ingleann.

2 Mar bhíos an lile a meag na ndo-
fin, is mairfin bhíos mo ghrádhfa a
meag na ngingean.

3 Mar bhíos a nabhall a meag chrann
na cóileadh, mairfin bhíos mo ghrádh-
fa a meag na mac. Do fhuigh mé fion
fa na fíach maille ré dhá mhóir: agus
do bodh malis a thoraídh don chárbad.

4 Rug fé goitigh na féidhe mé, agus
ba hí a bhratach, a ghrádh dhámha.

5 Connaimh mé ré fágáinibh, coimh-
fhurtaigh ré hubhalluibh mé; óir atáim
tinn ré ghrádh.

6 Atá a lámh fíam chionn, agus tean-
naidh a lámh dheas ris mé.

7 Aithnighim dhíbh, a ingheana Jeru-
salem, maille ré pocaibh agus ré heil-
tíbh an mhachaire, gan mo ghrádh do
choerughadh luas nó do mbéiríadh,
nó go ttogra fé féin.

8 Guth mo ghrádhugh, féuch atá fé
ag teacht a léimigh ar na fíochtíbh, ag
fíochtíbh ar na cnocáibh.

9 Is cóimhuil mo ghrádh ré poc, nó
re cáirríthídh óg: féuch, fíochtíbh fé
tiobh dhíar dag mballaine, féuchuidh fé
amach air fhuinneidh dhá tháibeanadh
féin thríd an laitis.

10 Do labhair mo ghrádh, agus a du-
bhairt fé riom; Éirigh suas a ghrádh, mo
áon brádhfa, agus táir liomh.

11 Oir féuch do chuaidh an geimheadh
thorúil, atá a nfeartuinn thorúil,
agus ar nimeacht.

12 Taisbeanuid na blátha air an tra-
láimh tháinig a n-éirighidh a n-éirighidh,
agus ar nimeacht.

13 Cuiridh an crann fige a fhigeadha
ára amach, agus na fineamhna maille
ris an ccaoir mbig ag tabhairt bholaídh
maith: éirigh, a ghrádh, mo áon
breigha agus táir uir.

14 O mo cholam atá a scóitíbh na
einge, a náitíbh seiréideacha na fíach-
theadha, faicim do ghrádh, cluinim do
ghuth, óir is binn do ghuth, agus is
breigha do ghrádh.

15 Gabh dhúinn na fionnugh, na fionnugh bheaga mhuilios na fineamhna: oir ataid ciora beaga air ar bhfineamhuin.

16 Is liomsa mo ghrádh. & is leis mé: do ní lé inghilt a mealg na lileadh.

17 Nó go n-éirighid an lí, agus go n-éirighid an scáil: fill a ghrádh, agus bíse amháil pec, nó mar chártaibhlaibh óg, ar shléibhtibh Béter.

C A I B. III.

Cathughadh ar bhuaidh na Meagbise, 6 ar a muidheam um Chríofa.

AN fá noidheche air mo leabuidh diarr mé an té ghrádhughios manam; diarr mé, acht ní bhfuaras é.

2 Bireocad a moig, agus racha mé fa ghuair na caithreach annsa tráidibh, & annsa sligheibh fairsionga iarrfa mé an té air a bhfuil grádh manma: diarrus é, acht ní bhfuair mé é.

3 Fuaradar an lucht fáire do bhí timchioll na caithreach mé, ris an dubhairt mé, An bhfacamhair an té air a bhfuil grádh manma?

4 Is gairid do chuaidh mé iatha a n-áir fuair mé an té ghrádhughios manam: do chonnam mé é, agus níor léig mé dhó intheacht, nó go tuisas go tigh mo mhathair é, agus go seomra na róna do ghabh a mbroin mé.

5 Cuirim dhiachailbh cruibh a ingheam Jerusaleim, tre phocaibh agus tre eilitibh an mhachaire gan mo ghrádh do chornughadh suas, nó a mhúgladh, nó go madaí toil leis féin.

6 Cia lé so thig as an bhfacach amháil pleanuibh deatughe, deaghbholaidh le Murr agus le tuis, le hune phuadar an cheannughithe.

7 Feuch a leabuidh noch is le Solamh: ataid trí fhechid fear crotha na thimchioll do chnarradhúibh Israel.

8 Ataid cloidmheche ara uile solach a cogaibh: ataid a ehoilaidhombh ag gach ionduine air a shléibh tre caga san noidheche.

9 Do rinne an Rígh Solamh dhó féin earbad dhodhbhuidh Lebanon.

10 Do rinne sé a phléir sin daingíod, a ionnar dor, a fhochad do phuipair, a lár ar na phabhail le grádh ar son ingheam Jerusaleim.

11 Éirighidhe amach, a ingheamhíon, agus leuchaidh air an Rígh Solamh go na chéirín Jer choroinigh: a mhathair é a ló a shléibh, a ló ghrádeachais a chroidhe.

C A I B. IV.

Maise na ndaoine libranas de Chríofa, 8. a ghrádh dhoibh, 16 ar a nguidíocht ar bhi naas na chéirín.

Feach atá tu síamhach, a ghrádh, síoch atá fa bregha, ataid síle cúlun agad, ann do chnarruibh: atá do ghrádh amháil érud gabhar, noch do chnarr oíshabh Gilead.

2 Is cosmhail dhífiacra le créad ciorach bearrth, a ndair thigid a nios ó na nighes a mbearsonn gach son díobh cúlpa, agus

nach bí son chéora sheis na mealg.

3 Is cosmhail do phuifine ré le the scárléid, agus is deaghbhaicé a chomhrádh: is cosmhail do chnarr ara re píola pomgranaid a shlig an o chnarruibh.

4 Is cosmhail do mhúineal ré ar Dhuibhí do cuireadh suas don rannad, air a mbi míle buicléir trochta, fíon dhaóine neartmhara uile.

5 Is cosmhail do dhá chích ré dhí phoc óga, atá na cúpla, noch do a inghilt a mealg na lileadh.

6 No go n-éirighion an lí, agus go tteithid na scáilaidh rompa racha mbi a shléibhtibh an Mhúir, & go críoc na lí.

7 Atá tu uile bregha, a ghrádh, ní bhfuil cáidhe ar bith ionad.

8 Táir liom as Lebanon, a bhainche, liomsa as Lebanon: féich ó mhúil Anána, ó mhúilach Shenir, agus Hermon, ó samhuibh na leomhan, ó shléibhtibh na leopard.

9 Déiguidh tu mo chroidhe a dheirbhshuir, a bhainche: déiguidh tu mo chroidhe le hion dot shléibh, le hion tlabhra dot mhúineal.

10 Créid é breaghadh do ghrádh: a dheirbhshuir, a bhainche: cioda: mbi is fearr do ghrádh ná fion: agus mbi huiumeinte na a míle spíochan.

11 Síid do phuifine, a bhainche, amháil críathar mealg: atá mbi na bainne fíod do theamhaidh, agus fíod headugh mar bholadh Lebanon.

12 Is gairid ar na leabuidh mo dheirbhshuir, mo bhainche: eobruid ar na leabuidh.

13 Is mhúilghort pomgranat do phlannduighe, le torthuibh míle cúlpa maille ré spíochard.

14 Spíochard agus croch, calam, an cinamon, maille ris a míle chnarr Murr, agus aloes maille ris a míle fíon toghtha.

15 Tobar na ngairdeach, uir wígeadh mbé, & írotha ó Lebanon.

16 Múilcail, a ghaóth thugid, & tuis a ghaóth a ceas, síid air mo ghrádh, chor go sídeach a fíontrádh amháil: tigeadh mo ghrádh chum a ghrádh, & uideadh sé a thortha tannamhach.

C A I B. V.

Cuireadh Chríofa, 2 Meirneach na Murr: 9 ar Subhailéachta Chríofa.

ATaim ar meacht dom ghrádh, a dheirbhshuir, a bhainche: chruinnigh mé mo Mhúir, agus mo fíontrádh: a duaidh mé mo chnarrach mbi la maille ré mo mhí, síid mé míle lem bhainne: íthidh, a chaidhe, síid íthidh fíon go lór, a an grádh.

2 Codlum acht maiseach mo chroidhe: síidh mo ghrádhugh dhoibh: síidh Oícuil damha mo chnarrach mo ghrádh, mo ehoibh, mo mhúilghithe: oir atá mo chnarrach do dhíricht, agus mo chnarrach le bhoibh na noidheche.

leathán le grádh.

Do chair mé mo chóta dhíom,
chíodáid crum é? díonnail mé
do chair mo ghrádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

Do chair mo ghrádh a lámh a
leathán le grádh a lámh a

dinghilt annsa gáirdínibh, agus do
chruinnighadh life.

3 Is le mo ghrádh mísi, agus is
liomfa mo ghrádh: atá fé dhá bhiath-
adh a meais na lileadh.

4 Atá tú síamhach ó mo ghrádh, a-
mhail Tíríah, deaghmháireach amhuil
Jerusalem: uathbhafach amhuil sluaigh
go mbratachaibh.

5 Iompoigh do sháil mím, éir do
sharraigheadar mé: atá do ghrádh a-
mhail speil ghabhar ag teachd ó Ghi-
lead.

6 Atáid thsiacsa amhuil tréud clo-
rach, noch aed suas ó na nigbe, agi
mbeirionn gach áon díobh sípla, agus
rach bí áon leag eatorra.

7 Atáid do chamoga ara amhuil
píola do phomgranat bíobh a sígh
dot chiabhuibh.

8 Atá annsa trí síochail bainrí-
ghan, agus ceithre síochail leannán, a-
gus maighníona gan áircaibh.

9 Mo cholun, mo seambhruailligh-
the, is son amháin: is í anghéan a
máthar í, is í an t-ádh a ní rug: do
choendear na hinghean í, agus do
bheannuighadar í: do mból fós na
bainríoghna, agus na leannán í.

10 Cía hí síochail amach mar
an maidin, breadhgha mar an oíche-
uidh: gléigheal mar an ngréin, & uath-
bhafach amhuil sluaigh go mbratachaibh.

11 Do chaidh mé fíos a ngáirdín na
ceánó, dfeuchainn toruigh an ghleanna,
agus dfeuchainn an raibh a n-áineamhuin
ag bíthighadh, agus na pomgranat ag
feiceannadh amach.

12 Síl thug mé dom aire, do chair
maram mé ar charadadhb mo phobuill
thoilamhuil.

13 Fél, síl, a Shíamhach: síl,
síl, chor go bfeicim ort: creid do
chíodáid annsa Sílamhach: mar do
bheicis eideachda dhá shlaigh.

CAIB. VII.

Tíodhuicthe, 10 Creidimh, le form na Heagluise.

CRÉD É SGEIMHE DO CHOS GO MBRÓGAIBH,
ó a inghean an phluicéasa: atáid
ailt do lárgeadh amhuil feuda do bair
lámh chéarda ghile.

2 Is cómhail banníocán re cuais
crúinn, ar nach bí meabhan díghé: is
cómhail do bhóig le carn cuaisneachda,
ar na chair í cuais le díghé.

3 Is cómhail do dhá chéir ré dhá
eild atá na cuais.

4 Atá do bhráighe car thor ábhorí,
do shíle cómhail ré lochanuibh aig
áin Hesbon, lámh ré geata Bos Rab-
bim: do shón amhuil for Lebanon,
noth shéachus leath fé Damasc.

5 Is cómhail do cheann ort ré Car-
mel: agus is cómhail aig do chair
re purpáir: conaímthe an t-ádh
annsa rastuigh.

6 Cíodh a bhreágha, agus cred é a ghloirmhuire atáoi chum aobhnis, a ghrádh?

7 Is cosmhúil hárachdus ré crann pailme, agus do chiche ré tríopaill cáor.

8 A dubhairt mé, Racha mé faas gus an ecrann pailme, béuruidh mé greim air a ghéagaibh; fos anois béid do chiche mar thriopall don nfinreamhuin, agus boladh do thróna mar ubhallaibh.

9 Agus carbaid do bheil cosmhúil ris an bhíon is fearr dom ghrádh, noch théid síos go díreach; do bheir air na puifinibh bhíos na ccoadladh; labhairt.

10 Is le mo ghrádh mé, agus atá a shonnan chugamsa.

11 Tár nait, a ghrádh, déanam amach san machaire; fofuighiom annfina bailibh.

12 Éirghiom go moch gus na fineamhúibh, féucham an bhfuil an fhineamhuin ag bládh, an bhfuil an chéor mháoth ag taibeanadh, agus na pomgranait ag kineadh amach; annsin do bhéara míf mo ghrádh dhuit.

13 Do bheirid na mandráca boladh, agus ann ar neatatadhuibh atá a mífle shor toradh shólaíugh, suadh agus sean, noch do thairgidh mé fad chomhaira, a ghrádh.

CAIB. VIII.

Grádh fíochmhar na Beaglaíste do Chríod, 14 do na cineadhachaibh, 14 do a grádh, ar é theacht gu láith.

15 Truagh nach tusa mo dhearbhrathair do dhuil ciche mo mháthar, a nuair do gheabhúinn amúigh thú, do phógúinn thú; thairis sin ní cuiridhe a ttar-cúine mé.

2 Do théoróichúin thú, agus do bhearrúinn go tigh mo mháthar thú, noch do mhúineadh mé; do bhearrúinn ort ói dñion mo spósruidhe, do shúgh mo phomgranat.

3 Do bhíadh a lámh chlé fím cheann, agus do theannfadh a lámh dheas ris mé.

4 Cuirim dialach orúibh, a ingheant Jerusaleim, gan a chorrughadh sías, agus gan mo ghrádh do dhéagadh nó go madh toil leis.

5 Cía hí fo thig a síos ón bhfíoch ag luidhe air a grádh? do thóg mé faas thú faoi a nabhaill; annsin thig do mháthair amach thú, annsin thig sí amach thú, noch do rug thú.

6 Cuir míf mar shéala air do chroidhe, mar shéala air do ruigh; óir is léidir an grádh amhuil an bas, is fíochmhar an téud mar a nuigh; is fíochóide teineadh a smearóide sin, ag míf lafair ro dhibhfheirgeach.

7 Ní fhéaduid móran uigeadh an grádh do mhúchadh, ní mó fhéaduid na tuilte a bháthadh; dá ttagadh dñion uile mhaoin a thighe ar ghrádh, do disbeagfuidhe é thrid amach.

8 Atá deirbhfhíur bheag aguinn, agus ní bhfuilid ciche air bith aice: cred dhéanam ar son ar ndeirbhfhíur, annsa ló a laibheorthar air a son?

9 Má bhíonn sí na balla, do dhéanam pálas airgid uirre; é má bhíonn sí na dorus, druidhom i le borduibh céar.

10 Atáim am bhalla, agus mo chiche cosmhúil ré toruibh; annsin do bhí mé iona sháilbhíon mar áon do fuair fáil.

11 Do bhí gárdha fineamhna ag tolamh ann Baal-hamon, do shuighidh é an gárdha fineamhna do choimheaduibh do bhí ar gach aon díobh ar son a thoruidh, mífle piofa airgid do thabhairt leis.

12 Mo ghárdha fineamhnasa, noch is liom féim, atá sí as mo choine: thú a sholúimh (caithfidh) ní mífle dñíugh, agus an mhuintir choimheadas a tadhsin, dhá chéad.

13 Thusa áitreabúinn annsa: gárdhúibh, éisdidh na companúigh red ghutha tabhair orumfa a chleinsin.

14 Déan deithnias, a Ghrádh, agus bí colmhúil re heilit, ná ré fadh og ar shliabh na spósradh.

LEABHAR AN FHAIDH ISAIAH.

CAIB. I.

Grádh ar fíochra leasughadh beatha; ann a fíochraim an dñíugh ar an tsoilgíil.

1 Is Isiah mhic Amos, noch do chomhairc sé a ttaobh Iúdah agus Jerusaleim a léithibh Uffiah, Jotam, Ahas, & Heceliah, Righthe Iúdah.

2 Cluaidh a fhlaitheasa, agus tabhair éisdéachd, a sholúimh: óir do labhair an Tighearna. Do oíf mé agus thóg mé sin: éann, agus do chathuighéadar am aghaidh.

3 Aithnígh an damb an té le ar leis é, agus an tásal mainfeur a mhaighéar: ach ní aithníghíonn Iúrah,

ní smuainíonn mo phobals.

4 Ah, a chineadh pheacach, pobal ann lé heigceart, síol dáóine mighníomhach, clann atá na millteachaibh; do thréigéadar an Tighearna; do bhréigheadar an táon náomtha léad chum seirge, do imthigheadar rompa ar a cúl.

5 Cred as a mbuailfidhe sibh ní mhó? síllfidhe níf mhó agus ní mhó: atá an ceann uile tinn, agus an croidhe íomlán lag.

6 O bhonn na troighthe go nuige an gceann, ní bhfuil slainte ar bith ann, achd cneadh, agus brúighte, agus creachd.

1. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 2. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 3. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

4. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 5. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 6. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

7. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 8. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 9. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

10. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 11. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 12. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

13. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 14. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 15. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

16. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 17. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 18. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

19. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 20. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 21. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

22. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 23. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 24. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

25. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 26. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 27. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

28. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 29. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 30. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

31. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 32. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 33. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

34. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 35. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 36. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

37. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 38. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 39. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

40. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 41. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 42. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

43. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 44. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 45. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

46. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 47. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 48. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

49. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 50. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 51. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

52. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 53. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 54. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

55. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 56. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 57. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

58. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 59. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 60. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

61. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 62. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 63. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

64. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 65. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 66. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

67. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 68. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 69. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

70. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 71. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 72. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

73. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 74. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 75. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

76. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 77. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 78. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

79. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 80. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 81. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

82. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 83. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 84. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

85. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 86. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 87. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

88. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 89. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 90. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

91. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 92. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 93. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

94. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 95. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 96. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

97. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 98. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 99. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

100. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 101. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 102. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

103. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 104. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 105. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

106. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 107. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 108. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

109. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 110. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*
 111. *na dháin iadhbairt, gan fear don ole.*

CAIB. II.

Glib na Meagbáise ré linn na Tiomna Nuaidh.

AN focal do chonaire Iaiab mhac Amos a ttaobh Júdah agus Jerusale.

2 Agus tiuca a cerich annsa léithibh deighionacha; go ndaingneochthar siabh thighe an Tighearna a mullaigh na siabh, agus go ttoighear ós ccionn na ccnoc é, agus rithfidh a nuile chin-cadh chuge.

3 Agus rachaid mórán do dháoinibh, agus a déaruid: Tigidh uibh, agus déanom féas go siabh an Tighearna, go tigh Dé Jacob, agus mainfidh sé dháinn a filighthe, agus siabhotam iona chafainuibh: óir is amach as Sion rachas an dligheadh, agus focal an Tighearna as Jerusale.

4 Agus breathnochuigh sé a measg na ccineadhach, agus aithbheoruidh mórán do dháoinibh; agus buailfid a ccloidhmh-

the

the na suic sheifrighe, agus a ngéithe na spealuibh: ní thoisge críoch cloidhiomh suas a naghaidh chríche: agus ní fhoghlamsaíod cogadh ní arís mó.

5 O a thigh Iacob tigidh, agus siubh-luighiom a solus an Tighearna.

6 Uiméin do thréig tu do phobal, tigh Iacob, do chionn go bhfuilid siad ionta [do bhéifuibh] a noirthir, agus na lachd fáistine cõmhul ris na Philistíneachaibh, agus go lionuid do chloinn na cõmhthigheach.

7 Atá a ndúitheche mar an ecéadna lán daingíod agus dór, agus ní bhfuil críoch ar a nionnmbus: atá a ndúitheche mar an ecéadna lán deachaibh, agus ní bhfuil críoch ar a ccarbadaibh.

8 Atá a ndúitheche mar an ecéadna lán diodhaluibh: adhruid oibreacha a lámh féin, an ní do rinneadar a méir féin.

9 Agus clánuidh an duine uiriosal síos, agus umhlugh an duine mór é féin: uiméin na maith dóibh.

10 Éirigh a sheach don charruic, agus soluibh thu féin anna luathreadh ar eagla an Tighearna, agus ar son ghloire a mhórdhachda.

11 Uimhleochthar feachuín árd an duine, agus cromfughear síos uill na ndaoine: agus fé an Tighearna amháin áirdeochar an lá sin.

12 Oir bíidh é Tighearna na síogh ar gach uile dhuine dá bhfuil uirbhreach árd, agus ar gach áon thógthar suas, agus do beairighthear síos é.

13 Agus ar uile chéadruibh Lebamon, atá árd agus tógta suas, agus ar uile dhairibh Bafan,

14 Agus ar na huile shleibibh árd, agus ar na huile chnocasbh do hárduigheadh suas,

15 Agus ar gach éantór árd, agus ar gach áon bhalla daingean,

16 Agus ar loingear Tharsis uile, agus ar a nuile phictiár taitneamhach.

17 Agus clánuighear uill an duine síos, agus do dhéantar anuill an duine ísol: agus fé an Tighearna amháin áirdeochthar an lá sin.

18 Agus scriosfaidh fé na hiodhail thrid amach.

19 Agus rachaid siad a ecéasuibh na ccarrac, agus a nármbuibh na talmhan ar eagla an Tighearna, agus ar son ghloire a mhórdhachta, a nuair éireochus fé do chrothadh na talmhan go hárthbháfach.

20 Ann lá só sin teilefidh duine a iodhuil airgid agus a iodhail óir, noch do rinne dho féin dá nadhradh, chum na mobhladh agus chum na nioltóg leathair:

21 Do dhuil a spealuibh na gcarrac, agus a mullaghalbh na gearrgeach ngarbh, ar eagla an Tighearna, agus ar son ghloire a mhórdhachta, a nuair éireochus fé do chrothadh na talmhan go hárthbháfach.

22 Scuiriadh sí an duine agí bhíal anal iona pholláiribh: óir cred na chõir meas do bheith air?

C A I B. III.

Smach, 5 ar son shabhar na nógear, 16 dail & ancaibheamh na nóm.

O Ir feuch, beiridh an Tighearna, Tighearna na síogh, ó Jerúsalem agus ó Judah, an fulang agus an bair, cõthughadh iomlán a naráin, agus cõthughadh iomlán a nuige.

2 An duine láidir, agus an fear cõgaidh, an breitheamh agus an sígh, an glúc, agus an sean.

3 An captín caogaid, agus an dail onórach, an cõmhairleach, agus an ceárd foghlomtha, agus an deagh-bharthach.

4 Agus do bhéara mé leinibh & mbeith na níachdaranuibh orra, agus riaghlochuid naoidhin ós a cõion.

5 Agus béd na daoine dá cõion, gach áon ó aroille, agus gach áon ó na chomharfain: iomchoruidh an leamh & fein go huairbhreach a naghaidh an dail, & an tuirifil a naghaidh a nionnmbus.

6 A nuair bhéaras duise grein ar a bhrathair, do thigh a athar, [ga rídh] an éadach agadfa, bíad níachdaran orra, agus biodh an dith sinéi fad lán.

7 Anna só sin do bhéara a méir, dha rídh, ní bhia mé am fhear leath óir ní bhfuil bíadh no éadach ann no thigh: ná déanuidh níachdaran dail ar an phobal.

8 Oir do scriosadh Jerúsalem, agus do thuit Judah, do chionn go bhíal tteanga agus a ngníomha a naghaidh an Tighearna, dfaighidh fa shuibh a phobal.

9 Do ní taisbeanadh a ngníle sinuile na naghaidh, agus íollfídh a bpeacadh amhul Sodom, ní fheall siad é: a mhairg dá nanam, óir do chúitigheadar oir riu féin.

10 Abreuidh ris an bhfíreán, Go mbeithior go maith aige: oir ionaid siad toradh a ngníomh.

11 A mhairg don chiõptach: óir is oir bheithior aigeion; oir do bheithar luach saothair a lámh féin é.

12 Ar son mo pobail, is leinibh do ní leathrom orra, agus mna riaghlochos ós a cõion: ó mo phobal, curid na drong threõruighios tu, dfaichibh ot seachrán, agus mullid síghe do chail.

13 Seafuidh an Tighearna síos a thagra, agus seafuidh do bhreathghadh an phobal.

14 Rachaidh an Tighearna dõ breitheamhuil ré sinnfionuibh a phobal, agus ré na bprionnsadhuibh: oir a dõ bhair suas a nfinseamh, agus ní éadail na mbocd ann bhur tigidh.

15 Cred é bhur cõill as a mhórtighe mó dhaóine na bpíoluibh, agus a meitighe aighthe na mbocd & ar a Tighearna Día na síogh?

...daleba smalleb na mben. CAIB.-iv, v. Bagra ar an tsaint ahumbiofarrab.

11 Uimefin do chnàdár mo dhaoine a mbruid : do chionn nach bhfuil òluis ar bith aca : agus chnàdár a ndaoine òn-racha do ghorta, agus a sluaigh ar ttiur-mughadh lé tart.

14 Uime fin dfairstingidh ifrionn é fein, agus dfoicuil a bheul go romhór agus rachaidh a nglóirfion agus a nìomadamlachd, agus a naimmheas agus an té luathghairios, fìos ann.

15 Agus bheartar an duine uirfìol fìos : agus uirfìochthar an duine cumalach, agus uimhleochthar faile an duine airdintinnigh.

16 Acht àirdeochthar Tighearna na slògh a mbreitheamhnus, agus Dia atà naomhtha, naomhthochthar é a nìonnracus.

17 Annfin dhéanuid na huain inghilt do réir a ccleachdaidh : & iofuid coimhthighidh áite fàsuigh na nìon méith.

18 A mhaire don druing thairngis an tgeicart le còrduibh an diomhaoinios, agus an pearadh mar do bhiath le rópùibh cartach ;

19 Noch a deir, Déanadh fé deithnìos, & luathuigheadh ar a obair, chor go bhfaicfeam : agus tairngeadh comhairle aoin naomhtha Israel a ccomhfhogus, choro go mbia a fhios aguin.

20 A mhaire don druing gholreas don nòic maith, agus don mhaith òc, agus chuirios dorchadas ar son fòluis, agus fòluis ar son dorchadais, agus chuirios fearbhus ar son millis, agus millis ar son fearblais.

21 A mhaire don lucht bhios glie iona fàilbh fein : & crionna iona radharc fein.

22 A mhaire don mhuintir bhios acfainneach ar òl fìona, & do na daoinibh neartmhara air dhich luidir do chumaisg.

23 Noch fhágras an ciontach ceart áir cheannach, agus bheirios ionnracus a nfréin éadh.

24 Uime fin mar loisgìos an teine an connlach, agus mar loisgìos an laisair an cùthleach : mar sin bhias a bhfréumh mar lobhadh : agus rachaid a mblátha suas amhuil luathreadh : do chionn gur theilgidh átha dligheadh Thighearna na slògh, agus gur tharcuisigheadar briathar aoin naomhtha Israel.

25 Uimefin atà fearg an Tighearna ar naghndh a naghaidh a phobail, agus do shìon fé a lámh amach na naghaidh, & do bhuail fé iad : agus do chrìochnuigheadar na cnuic, agus do bhi a econabuidhe réabtha annsna fàidibh : ar a shon go uile nìor iompoigh fé a fhearg dhiobh, acht atà a lámh sìnte amach a ccomhnuidhe.

26 Agus tòigfidh fé bratach suas do na cinneadhachaibh a nìmhian, agus do ghéana feadalach orra ò bhrúach an domhuin : agus féuch, tiucfuid maille re deithnìos go tapuidh.

27 Nì bhia sònduine coirthe, agus nì bhfuighe sònduine tuisleadh na meaisg, nì thajmhneallfuidh, & nì choideoluidh fé : nì mó fcaoilfighear crìos a shìalsad,

agus nì brisfighear iallach a bhrìg.

28 Noch ar gear a fhoighde, agus a bhoghaidh uile tairngthe : fcaoilfighear buinn a each uile do bheith na cernaidh chloich, agus a roithléan amhuil gach ghuaireidin :

29 Bìaidh a nuallghal amhuil leomha, nuallfuidh fé amhuil leomhanuibh : nuallfuidh fòs & greamochuidh air na ccreich, agus b'earuidh leis sìan é, agus nì fhaorfuigh aoinneach é.

30 Agus annsa lósin conghairfidh na aghaidh amhuil conghairfidh na fàirge : agus ma fhéuchann aon ar an tìr, feuch dorchadas agus d'òbron, agus dorchaidhear a fòlus sin annsna neamhshù.

C A I B. VI.

Priomb-admhail na nSeraphinigh ar nathachd na Trionnoide.

1 Annsa bhliadhna a bhfuair Rìgh Ulfais, do chonaire mé an Tighearna a shuighe a ceathaoir rìogha go hìrd, agus ar na thoghbaill suas, agus do lònna a luchd leanamhna an teampall.

2 Os a chionn shìas do sheadair na seraphinigh : do bhi fé sciathain ar gach aon d'òbh : le cupla d'fòluigh fé a aghaidh, agus lé cupla d'fòluigh fé a chofa, agus lé cupla do eiril fe.

3 Agus do ghòir aon ar oile, & a radar : Is naomhtha, naomhtha, naomhtha, Tighearna na slògh : atà a n-lamb uile lìonta da ghòir :

4 Agus do chorrugheadar wìos an doruis le guth an té do labhair, agus do hionadh an tigh le deargh.

5 Annfin a dubhairt misg, a mhaire d'òbha, òir ataim millte : do chionn go do bheul neamhghlan mé, & go n'èirbhuid a meaisg daoine bheul neamhghlan : òir do chonnacdar mo shùile an Rìgh, Tighearna na slògh.

6 Annfin do eiril aon do na seraphinibh eugam, & fmeároid dhearg iona lùmh noch do bhean fé leis a nìolghaidh, don naltóir.

7 Agus do chuir fé air mo bhealla, agus a dubhairt, Feuch do bheall re phuisinibh, agus rugadh b'èigearc uir, agus do ghlanadh do pheircuidh.

8 Mar an ceadna do chuaidh mé guth an Tighearna, gha ràdh, Cìs chuirios mé [uaim] & cìs rachus air ar son? annsa a dubhairt misg, ataimfe annsa, cuir misg uir.

9 Agus a dubhairt seifion, Eirigh agus innis don phobail : eifigh go deasachd na tuigidh : agus faicidh go dearbhta, acht na mothughidh.

10 Déana croidhe na ndaoine mé, & déana a cclúasa trom, & d'ruid a fàid, deagha go bhfaicfidh le na fàilbh, agus go ccluinidh le na cclúasaidh, agus go tuigidh le na croidhe, agus go bhfillidh, agus go mbéidh sìan.

11 Annfin a dubhairt misg, a Thighearna, ga fad? agus do fhreagair seifion, nò go bhfuigheadh na caithreacha go áitreabhach, agus go mbia an talamh thrìd amach na fhaich.

12 Agus go nithruigh an Tighearna, agus a níchian, agus go mbia tréimh mór a lár na críche.

13 Gníodh bídídh deachmhadh ann, agus é tostar é; mar budh crann é daruigh, a mbia a mbrigh ionn-
a mair theilgid a nduille; mar sin
ní fíol níomtha bhus substaint dó sin.

C A I B. VII.

14 Iar mair mairgion mac, i. Immanuel.
15 Gníodh a líchídh Ahas mhic Iótam,
mhic Uffiah, Rígh Judah, go ndea-
ghat Rígh na Siria, agus Pecah
Remaliah Rígh Israel, leath re Hie-
raim do chogadh na haghaidh, & nior
buidh buadhughadh uirre.

16 Do binnseadh sin do thigh Dhaibhi
rígh, Ati Siria ceangailte re Hephraim.
17 Do corruightheadh a chroidhe, agus
níde a phobail, mar chorrughtheadh
na na coilleadh leis an ngeaith.

18 Ansin a dubhairt an Tighearna re
Ahas rígh amach do theagmháil re A-
has rígh & Seur-Jahob do mhac, ag ce-
ntrúide an locháin náchdaruigh, a
mhóir mhachaire a ncaire.

19 Agus abair ris, Haire dhuit, & bí su-
leach; ná bíodh eagla ort, & ná bí
leachtheadh, ar son dhá earball an
leachtheadh, ar son feirge Refin
rígh re Siria agus mac Remaliah.

20 Do chionn gur ghabh Siria, Ephra-
im & mac Remaliah, drochchomairle
a dhídh, dha rádh,

21 Déanam sías a naghaidh Judah, agus
Déanam iad, agus déanam bri-
gh innte dháinn, agus fuighiom
iad ina lár, mac Tabeal.

22 Iar marfo a deir an Tighearna Día,
níde sé: ní mo thiúca sé a ccrích.

23 Oir lé Damascus ceann na Siria,
ag ceann Dhamascus Refin: agus
níde sídh do thri fithchid agus do
thri thíadhdha, brisfighear Ephraim,
ar nach bia pobal ann.

24 Agus Samaria ceann Ephraim, & ceann
Samaria mac Remaliah: muna cceidhí,
níde ní daingneuchthar sibh.

25 Tuilleamh oile, do labhair an Ti-
ghearna re-Hahas, gha rádh:

26 Iar comhartha ar do Thighearna
Día, ar é ann san doimhne shios, nó
níde níde shios.

27 Agus dubhairt Ahas, Ní iarrfad, & ní
níde cathughadh air an Tighearna.

28 Agus a dubhairt seisiún: Eistigh
mac é thigh Dhaibhi, An beag a
níde daoine do chur, achd an ccurse
níde mo Dhia mar an cceadna?

29 Uimhin do bhéara an Tighearna
na comhartha dhídh: Féuchaidh, toir-
theadh maighdion, agus béaraidh si
mac & goirídh Immanuel dainm dhe.

30 In é mil isuidh se, chor go madh fíos
do dhé do theachna, & maith do thogha.

31 Oir suil bhias a fhios ag an lea-
theadh oile do dhítheadh agus maith

do thogha; an fearann fhúathuighíoch
sibhí, treisfighear ó na dhá Rígh é.

32 Do bhéara an Tighearna ortfa, &
ar do dhaoínibh, & ar thigh baithreadh,
liethe nach dtáinic fós, ón ló ar thag
Ephraim Judah, tre Rígh na Haffiria.

33 Agus tiúca a ccrích san ló sin,
go nmeidfidh an Tighearna ar an mi-
oltoig atá anfa chuid is faide amach
daibhídh na Héigpte, agus ar an mbeich
atá a tír na Haffiria.

34 Agus tiúcaidh siad, agus coimhneo-
chuid uile annsa gleantaibh náigneacha,
agus a bpolaitibh na ccarag, agus a a
nuile dhofan, agus ar a nuile chraoibh.

35 Anfa ló chéadna sin béarruidh
an Tighearna le fcin bhéarrtha thuar-
ufdail, ón tiobh thall dabhíon, le
Rígh na Haffiria, an ceann agus
fionnadh na ccos; agus lomfuidh a
nfeafóg mar an cceadna.

36 Agus tiúca a ccrích annsa ló
sin, go nmeidfidh duine mart óg, agus
dhá chaoirigh:

37 Agus tiúca a ccrích ar luchdmáire
an bhainne do bhéaruid nátha go nio-
fa seisiún im: oir íosa gach aonduine dá
bhfuigfighear annsa duthaigh im & mil.

38 Agus tiúca a ccrích annsa ló sin,
gach uile áit a rabhadar míle fíneamh-
uín ar mhíle [píofa] aird, go mbia
fé mar dhreafóg, agus mar dhofan.

39 Le foighdibh, agus le boghaibh
tiúcaidh daoine annsin; do chionn go
ttiúcaidh an dúithe uile chum drea
agus chum dofán.

40 Agus ar a nuile chnoc rómhar-
thar le láighe, ní thiúca ann sin eagla
dreas nó dofán: acht bia mar áit a
ccuirfighear daimh amach, agus a fail-
teorugh mionáineis.

C A I B. VIII.

Sárughadh Israel, 5 & Judah, arson a
a mchreideamh.

Tuilleamh oile a dubhairt an Ti-
ghearna riomsa: Glac chugad
rolla mór, agus scríobh ann lé peann
duine; Ag deisriughadh na héadala,
do brostuigh fé an chreach.

2 Agus do ghlac mé chugam fiadh-
nuisigh siríoneacha do chuimhniughadh,
Uriah an sagart, agus Sechariah mhac
Ieberechiah.

3 Agus do chuaidh mé gus an mban-
fhaidh, agus do toirtheadh i, agus rug
si mac; annsin a dubhairt an Tighearna
riomsa, tabhair dainm air, Re deisriugh-
adh na héadala do bhrostuigh fé an
chreach.

4 Oir suil bhias éolus ag an leannabh
gairm, Máthair agus mo mháthair, béar-
thar faidbhíoch Dhamascus agus éadail
Shamariah ar fubhal roimhe Rígh na
Haffiria.

5 Do labhair an Tighearna riomsa a
ris mar an cceadna, dha rádh.

6 Do bhrigh gur dhultadar na
daoine uigeadha Shiloah ghluaifíoch
go

go focair, go ngairdighid ann Refin, agus ann a mac Remaliah:

7 Anois sinne sin fuch, do bheir Dia suas orra uisgeadh na habharna, hidir agus iomadambuil: eadhon Rìgh na Haffirra, agus a ghloir uile: agus tiucafa a nìog tar a ngrinneabhuibh uile, tuileocha fè tar na brácaibh.

8 Agus rachaidh fè thrid Judah, tuileochaidh fè agus rachaidh thairis, roichsidh fè go nuge an muineál, agus lionfuidh leathughadh a fciathan amach leithrad do dhùithcheis, ó Immanuel.

9 Cruinnighidh sibh fèin, a phobal, agus brisfighthear sibh a mbiodhuibh: agus tugaidh eisteachd, sibhse uile as crìochaibh imchiana: crìosluighidh sibh fèin, brisfighthear a mbiodhuibh sibh: crìosluighidh sibh fèin, agus brisfighthear sibh a bpoibh.

10 Gabhuidh comhairle re chèile, agus nì bhia brìgh ann: abraidh an focal, agus nì sheasfuidh fè: óir atá Dia linne.

11 Oir do labhair an Tighearna marfo riomfa lé làimh làidir, agus do theagaisg mé gan fubhal a shìghe an phobail, gha ràdh:

12 Na habraidh si ofadh re gach a naibéoruidh an poball ofadh: agus nì biodh eagla a neaglasan oruibh, agus nì bithi uamhnach.

13 Nàomhuigh Tighearna na slógh fèin, agus bith bhuir neagla annan, agus go madh hé sin bhuir nimeagla.

14 Agus biadh fèisinn mar shanc-tora: achd mar chloich thuifligh, agus mar charraig oilbheime do dhà thigh Israel, mar phaintèr, agus mar lion do dhùthchusbh Jerusalem.

15 Agus oilbheimeid mórán na measg, agus tuitid, agus beid briste, agus beid gabhtha, agus beid a làimh.

16 Ceangail suas a nfiadhnuise, feuluidh an dligeadh a measg mo dheifciobal.

17 Agus feithsidh mif ar an Ttighearna noch sholchus a ghnus ar thigh Jacob, agus biadh fàil agam ris.

18 Feuch, mif agus an chlann thug Dia dhamh, atamaoid mar chomharthaibh, agus mar iongantaibh ann Israél: ó Tighearna na slógh, noch sìtreabhus a siabh Sion.

19 Agus a nuair a déaruid siad ribh: iarruidh ar an muintir agá mbid spioruid mhuinteartha, agus ar sháistineachaibh phiobas, agus channranas: nach ar chóir do dhaoineibh iarruidh ar a Ndia fèin? na mairbh ar son na mbé?

20 Chum an dlìghe, agus chum na fiadhnuise: muna labhruid siad do reir a nfocais, ifeadh do dhionn nach bhfuil solus air bith iorta.

21 Agus rachaidh gach òn thrid, ar na ccur chuge go crúadhchuisseach, agus ocrach: agus tiucfuidh a ccrich a nuair bhias gach òn aca ocrach, seargach-

uid fèin, agus mailleochaid a Rìgh, agus a Ndia, agus feuchfuidh suas.

22 Agus feuchfuidh chum na cclann agus feuch, buidhreachd, agus dorchas, & doille ghloimhe: agus tìos sìnghthear a ndorchadas iad.

CAIB. IX.

Sa nam is mò dèlas ar an ‘Uabhar, tiucfuidh Crìosd le dèlas.

THairis sin nì bhia an doille mar bhia na buidhreachd, a nuair a tìos do ghorthuigh fè go hèarann fè Shebulon, agus leorann Naphtali, agus na dhiaigh sin do ghorthuigh a ghèire i ar shìghe na fàirge, agus thall do Jordan a Ngalilee an eadnach.

2 An pobal do shiabhail a ndorchas, do chomcadar solus mair: a mhaintir do chomhnuigh a tìr fàirge bhais, orra sin do ionnigh an fàirge.

3 Dfòirlión tú an cineadh, agus airmhéaduigh tú an gairdeachas: bhàghaid siad romhad, do réir an bhàghaire annsa bhfoghar, mar ghàid ghid daoine a nuair roimid a nìad.

4 Oir do bhris tú cuing eadach, agus bata a ghualann, stat an tìr eadach leathrom air, amhuil a ló fàirge.

5 Oir bi gach ònchath an eadach maille re tormán cumaisghe, agus re héaduighibh filte a bhfuil: achd maille so maille le losgadh, agus cumaisghe agus teine.

6 Oir do rugadh leanabh dhìne, tugadh mac dhòinn, agus biadh a riaghladh air a ghualann, agus gheir a ainm an Tìongantach, an Comhairleach, an Dia cumharbach, a Tathair sìoroidhe, Prionasa na sìochana.

7 Nì bhia crìoch air blisach a riaghladhthe, agus a shìochana, ar eadach air Dhaibhì agus air a rioghadh a hordughadh agus dè seafamh le breid eamhnus, agus lé ceart, ó fòrann go bráth: teaghradh Thighearna na sìochaimhlonas so.

8 Do chuir an Tighearna focal ann Jacob, agus do thuing fè ar fionn.

9 Agus aitheonuidh an pobal a dhon Ephraim, agus duthchaidh fè mária, noch a deir a naibhar, agus a meanna chroidhe.

10 Do thuiteadar na briceadha sin acht cuirfeimne suas lé clochubh fàirge: do gearradh na Sìocmair sin acht aithrochuimne iad a Cèdar.

11 Uime sin cuiridh an Tighearna naimhde Refin suas na aghaidh, agus teannfuidh a naimhde re chèile.

12 Na Sìrianugh ann a tìofach, na Philistinè ann a ndeirad: agus tiucfuidh Israél le beul fòrulte: ar a fò uile nìor fìleadh a shearg: atá a làmh sìnte ariach a ccomh-

3 Oir ni shilleann an phoal chum an
bailist ad: ni mo farruid siad
leorm na flogh.

Uime sin gearrfuidh an Tighearna
Irael lár cheann agus earball, an
lár agus biachair a neanló.

Is é an fíneoir agus an tonórach
a chomh, agus an fíidh mhúineas bréu-
a sa mhórtail.

Or thréunigh beoirigh an pho-
laí a their orra feachrán, agus an
thréunigh thear leo atáil dioth-
a mair.

g'fime sin ní ghlárdeochuigh an Tí-
 rí na nóganachaibh, & ní dhe-
 aineadh na ndóilreachuigh, ná na
 nóganachaibh: oir is faochraibh-
 ean gach doine, & droicheadh-
 ean, ach labhrúidh gach aoinbheul
 leat, ar a thionól ná ní filltear
 leat: fíor ar a hais, acht ata a lámh
 ag teacht a ccomhnuidhe;

1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 1223 1224 1225 1226 1227 1228 1229 1230 1231 1232 1233 1234 1235 1236 1237 1238 1239 1240 1241 1242 1243 1244 1245 1246 1247 1248 1249 1250 1251 1252 1253 1254 1255 1256 1257 1258 1259 1260 1261 1262 1263 1264 1265 1266 1267 1268 1269 1270 1271 1272 1273 1274 1275 1276 1277 1278 1279 1280 1281 1282 1283 1284 1285 1286 1287 1288 1289 1290 1291 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338 1339 1340 1341 1342 1343 1344 1345 1346 1347 1348 1349 1350 1351 1352 1353 1354 1355 1356 1357 1358 1359 1360 1361 1362 1363 1364 1365 1366 1367 1368 1369 1370 1371 1372 1373 1374 1375 1376 1377 1378 1379 1380 1381 1382 1383 1384 1385 1386 1387 1388 1389 1390 1391 1392 1393 1394 1395 1396 1397 1398 1399 1400 1401 1402 1403 1404 1405 1406 1407 1408 1409 1410 1411 1412 1413 1414 1415 1416 1417 1418 1419 1420 1421 1422 1423 1424 1425 1426 1427 1428 1429 1430 1431 1432 1433 1434 1435 1436 1437 1438 1439 1440 1441 1442 1443 1444 1445 1446 1447 1448 1449 1450 1451 1452 1453 1454 1455 1456 1457 1458 1459 1460 1461 1462 1463 1464 1465 1466 1467 1468 1469 1470 1471 1472 1473 1474 1475 1476 1477 1478 1479 1480 1481 1482 1483 1484 1485 1486 1487 1488 1489 1490 1491 1492 1493 1494 1495 1496 1497 1498 1499 1500 1501 1502 1503 1504 1505 1506 1507 1508 1509 1510 1511 1512 1513 1514 1515 1516 1517 1518 1519 1520 1521 1522 1523 1524 1525 1526 1527 1528 1529 1530 1531 1532 1533 1534 1535 1536 1537 1538 1539 1540 1541 1542 1543 1544 1545 1546 1547 1548 1549 1550 1551 1552 1553 1554 1555 1556 1557 1558 1559 1560 1561 1562 1563 1564 1565 1566 1567 1568 1569 1570 1571 1572 1573 1574 1575 1576 1577 1578 1579 1580 1581 1582 1583 1584 1585 1586 1587 1588 1589 1590 1591 1592 1593 1594 1595 1596 1597 1598 1599 1600 1601 1602 1603 1604 1605 1606 1607 1608 1609 1610 1611 1612 1613 1614 1615 1616 1617 1618 1619 1620 1621 1622 1623 1624 1625 1626 1627 1628 1629 1630 1631 1632 1633 1634 1635 1636 1637 1638 1639 1640 1641 1642 1643 1644 1645 1646 1647 1648 1649 1650 1651 1652 1653 1654 1655 1656 1657 1658 1659 1660 1661 1662 1663 1664 1665 1666 1667 1668 1669 1670 1671 1672 1673 1674 1675 1676 1677 1678 1679 1680 1681 1682 1683 1684 1685 1686 1687 1688 1689 1690 1691 1692 1693 1694 1695 1696 1697 1698 1699 1700 1701 1702 1703 1704 1705 1706 1707 1708 1709 1710 1711 1712 1713 1714 1715 1716 1717 1718 1719 1720 1721 1722 1723 1724 1725 1726 1727 1728 1729 1730 1731 1732 1733 1734 1735 1736 1737 1738 1739 1740 1741 1742 1743 1744 1745 1746 1747 1748 1749 1750 1751 1752 1753 1754 1755 1756 1757 1758 1759 1760 1761 1762 1763 1764 1765 1766 1767 1768 1769 1770 1771 1772 1773 1774 1775 1776 1777 1778 1779 1780 1781 1782 1783 1784 1785 1786 1787 1788 1789 1790 1791 1792 1793 1794 1795 1796 1797 1798 1799 1800 1801 1802 1803 1804 1805 1806 1807 1808 1809 1810 1811 1812 1813 1814 1815 1816 1817 1818 1819 1820 1821 1822 1823 1824 1825 1

Ar fheirg Thighearna na sliogh
 an duithche, agus béid na
 n-athchonnadh na teineadh: ní
 anna iondine a dhearbhrathair.

Agus fuaideochra lé as a laimh
agus bia ocrach : agus íofuidd
le laimh chlé, agus ní bheid fa-
i : íofuidd gach aonduine feóila

agus Ephraim, agus Ephraim
iad le chéile a naghaidh
ar a shon fo uile nior filleadh a
ach atá a lámh fionnte amach

CALB. X.

CAIB. X.
 Abre Africa, flat smachdughe an Ti-
 berna, tré theine sa dheire.

le breab-
o-annach
na fíor

Ming don lucht bheathnuighios
beithinnis éagceart, agus scri-
bíodh baidhreadh dórdúigheadar

1. Dimpógh na neasbhuidheach ó
bheithneus, agus do bhreithe a
na bhlochaibh mo mhuintire, chor
na baintreabhacha na creich
na bhfóidfid na dilleachdaigh.

Agus creid do dhéantaoí a ló na
 anna, agus anna léirgieris thiucas
 achian? Cú agus a rachthaói ar
 agus cáit a bhfuilfidhe bhur

Tigh na n-
maidh, agus
beile.
tofach,
radh.

An t-amharthaí clionfuid síos faoi
na maídheanna; agus tuiscid faoi na
beileanna; ar a shon go uile ní cláio-
faidís fear a fhearag, achd a lamh
amach a cromhuide.

arabha 10a Shirlanough, flat mfeirge si,
earg: an bata iona laimh a si sin mo
comhluadh fheirge.

13 0

6 Cuiridh mé é a naghaidh chinidh
fhuarraibhtigh; agus a naghaidh
phobail mo dhinghaltais do bhéara mé
dhó cùram a nédail do ghlacadh, agus
an chreach do ghlacadh, agus a fálairt
fios-àmbull falchur na fríde.

7 Acht cheana ní hí sin a intinn :
ní mó fíadaíneas a chroidhe mar sin;
ach atá íona chroidhe scrios & gearradh
amach cineadhach nach béagín.

8 Oir a deir fé, Nach bhfuilid mé
phrionnfóidhe thríd amach na Rúithibh?

9 Nach bhfuil Calao mar Charchémis?
nach bhfuil Hamat mar Aphaad? nach
bhfuil Samária mar Dhamafous?

10 Fa mar fuair mo lùmhfa riogha-
chda na niodhal, agus ar thàruigheadar
a nìomhaighe gràbhailta iad sud ann Je-
rusalem, agus a Samària.

11 Mar do rinne mifi re Samaria,
agus re na hiodhalaibh, mar sin nach
déana mé re Jerusaleam, agus re na
hiodhalaibh ?

12. Uimeinn tuicfa a ccrích a nuair
chroicnochas an Tighearna a obair
iomlán ar Shliabh Sion, agus ar Jerusa-
lem, diogholuidh mé toradh an chroidhe
uáilbhriag ar Rígh na Hafliria, agus glóir
a radhairc aird.

13 Oir a déara fé, Lé neart mo lámh do
rinne mé é, agus lé mo ghliocas ; oir
táim glic : agus dáthruigh mé téora na
ndaoiné, agus do fhad mé a nionnmhus
agus do chuir mé síos na dúthchosaigh
bhailiú díne cródha.

14 Agus fuair mo lámh amhoil nead,
 fuidhbhrios an phobail : & mar chruinni-
 ghios duine uighe do faghadh, do chruí-
 omh mé an talamh uide, agus ní raibh
 teach do chorruidh an fciathán, nó dfoi-
 ceal an béil. nó do phobuidh :

Is A ndéana an t-aghaid spíadachas
 aiste féin a naghaidh an té ghearras le
 nó an mórfuadh an tuirtoig é féin a
 naghaidh an té chroithéas? mar do
 hroithfeadh an tsíat í féin anaghaidh
 an té thógbhas fuas í; nó mar thóig-
 eadh an bata é féin fuas, mar budh
 mach ar mhaide é.

16 Uimefin cuirfidh an Tighearna, Tighearna na n-óig trádhus a mealg dhaoine méithe, agus faoi na ghlóir asfuadh fé lofgadh, amhail lofgadh eicneadh.

17 Agus bíadh folus Israel mar theine,
agus a aoín náomhtha mar lafair : agus
bífeadh, agus caithfeadh a dhreafa, agus
dhófaín a náonló :

18 Agus críochnochaigh glóir a fhor-
báife, & a mhachaire thórtuigh, eidir
nam & chorp : agus biaidh mar fhear
ratuighe a nuair a laguidhear é.

19 Agus an chuid oile do chrannuibh
fhóraóife, budh tearc iad, go scriobh-
hadh leanamh iad.

20 Agus tincta a ccrích annsa ló
in, an fuighioll bhias do Israel, agus
an

an mheid rachas as do thigh Jacob, nach bhfanfuid ní is mó airíon, noch do bhuail iad; achd fanfuid ar an Tighearna, son naomhtha Ísrael a bhfirinne.

21 Fillfidh an fuighioll, eadhon fuighioll Jacob, chum an Dé chumachdaigh.

22 Oir bith go bhfuil do phobal Ísrael mar ghaineamh na fairge, gidheadh fillfidh a bhfuighioll; an diogh-bhuil ar na fhuagra tuileochuigh thairis lé siréantacht.

23 Oir do dhéana an Tighearna Dia na slógh, críochnughadh mar do tionn-gnadh a meadhón na tíre uile.

24 Uimefin is mar ío a deir an Tighearna Dia na slógh: ó mo phobal chomhuigheas ann sion, ná brodh eagla na Nassiríach ort: buailfidh sé thú le slait, agus tóigse sé suas a bhata ad aghaidh, do réir mhodha na Héigipte.

25 Oir fos a ro bheagán aimfire, agus scuirfidh an dibhfhearg, agus mfeargfa ann a scriosón.

26 Agus corrochuigh Tighearna na slógh scuirfa suas dó, do réir áir Mhí-dian ag an cearraig Oreb: agus fa mar do bhí a shlat ar an bhfairge, mar sin thóigfios sé suas i do réir mbodha na Héigipte.

27 Agus tiucla a ecrich annfa íó sin, go ttoigfear a ualach dot ghúakuinn, agus a chuig dot mhuineal, agus bris-fhearg a chuig bhrih a ungthaidh.

28 Thiinic sé go Haiat, do chuaidh sé go Migron, a Michmas do chuir sé a charáiste a náirde.

29 Agus do chúadar anonn thar an tóchar, do thóghbhadar suas a lóistin ann Géba: ata Ramah eaglach, do theith Gibeah Shaul.

30 Tog suas do ghuth a inghean Ghallim: tabhair fa deara a chluinsín go Lais, Anatot bhoichd.

31 Do hathruighthead Madmenah, do chruinnigheadar dúthchuifigh Ghé-bim iad fein, do theitheamh.

32 Fanfuidh sé go fóill a Nob annfa íó sin: croithfidh sé a lámh a naghuidh seibhe inghine Sion, cnoc Ierusalem.

33 Féuch, an Tighearna, Tighearna na slógh, géarrfuidh sé an beangán maille re, críochnughadh: agus na crainn árd a mheid, géarrfuihghear fíos iad, agus uimhleochthar an tuibhreach.

34 Agus géarrfuidh sé fíos tuigh na bhforaóiseach le híarann: agus tuitfidh Lebanon le neach láidir.

C A I B. XI.

Ceart a Stibhaimb righeachta an Rhean-gain thig as bun Jesse, agá mbi 7 tiobh-luiche an spiorad naóimb.

A Gus tiucla slat amách as bun Jesse; agus fasfuidh beangán as a fhreimh.

2 Agus aiteochuidh spiorad an Tighearna air, spiorad na heagna, agus na tuigse, spiorad na comhairle, agus na cumhacht, spiorad a neoluis, agus eagla an Tighearna.

3 Agus do dhéana sé do thairis bhrioghunhair é a neagla an Tighearna, agus ní dhéana breitheamhus do réir radhaire a shal, agus ní aithbheoradh do réir éisteachda a chías.

4 Acht lé siréantacht bhreithneoruidh sé na boichd, agus aithbheoradh sé le combthrom, ceannungthe na talmhan: agus buailfidh sé an talmh le slait a bheil, agus lé hanail a pho-sineadh mhuirfeas sé na ciontoigh.

5 Agus budh í a n-siréantacht crí a shíafad: agus a n-sirinne crí a dhubhán.

6 Coimhneochuidh an maíre fa a bhfochair an lubháin, agus luigh an leopard fíos ag an meannín: agus an gambuin agus an leomhan óg, an teallach méith a bhfochair a cheile, agus tréorochuidh leanabh beag iad.

7 Agus ingheiltfidh an mart ag an bheithir, luidhfid a póga sin a bhfochair a cheile, agus ioluidh an leomhan an tuighe amhuil damh.

8 Agus bíidh naóidhe na cecóí a fúgradh ag poll na haspa: cuirfidh leanabh baíneadh do chích, a léan ar uamhuigh an chocatris.

9 Ní dhéanadh siad gortadh ná mílaidh ann mo shliabh naomhtha uile: ní bíidh an talmh lán déolus an Tighearna, mar sholuinghid na huileach a nfairge.

10 Agus annfa íó sin bíidh fíne Jesse, noch sheasfas mar bhrí-tuigh don phobal: is chuige íarraid na geintidhe, agus bíidh a fuim-neas glórmhar.

11 Agus tiucla a ecrich sin íó sin go ccurse an Tighearna a lóistin an dara huair do tharthail shaghill na ndaóine, noch fuighear a Nassiría, agus ó Néigipt, agus ó Pharsia agus ó Chus, agus ó Elam, agus ó Shinar, agus ó Hamat, agus ó oilean uibh na fairge.

12 Agus cuirfidh sé bratach suas do na cineadhachaibh, agus cruinneochuidh sprudhar Ísrael, agus cruinneochuidh a bhfochair a cheile a mbíidh sprudhar do Judah, ó cheithre corruibh na talmhan.

13 Imeochuidh mar an ceannas maircuis Ephraim, agus géarrfuihghear a mach naimhde Judah: ní shíad uibh Ephraim Judah, agus ní bhíidh sídh Judah Ephraim.

14 Acht eitifid ar ghuailh Bhphilistíneach don tíobh sin, agus íad muintir a noirthir le cheile, agus fuid siad a lámh ar Edom, & ar Abab, & uimhleochuidh clann Ammon.

15 Agus scriosfuidh an Tighearna thrid amach teanga na fairge a tigh, agus croithfidh sé a lámh a mach na habhanna le neart a spioraid: agus do bhéara ar dhaoinibh thairis.

do thuisc
Tighearna,
agus do ré
thbheorai
e.
breitheor
thbheorai
the na ta
n talamh
ail a ph
onntogh
atadh cr
ne crin
maifere
as laigh
nnan : ag
an óg,
air a che
beag iad
mart ag
oga fia
idh an le
mh.
na cooch
: curfid
a linn ar
ni mull
a uile :
olus an
hulghad
idh fionn
mar bhr
ge iarrid
a fionn
fan lo fa
a linn
arthaíl f
highearn
a ó P
m, agus
a ó oile
ch suas
inneoch
neochuid
dh fionn
na talamh
ceada m
nighthe
Thaigh
ni bha
huilidh
fhar, mar
hille; le
& ar f
mmon
Tighe
faige
mh a
piora
nd gro
ph da

CAIB. XII.

*leabhar an Tighearna na hÉireann ar son mhóir-
dhuir D.*

Agus ánaí lo sin déarás tusa : A
Thighearna mofa mé thú ; má
p raibh tí feargach riom, do
théar uim, agus do chomh-
naibh tá mé.

Nach, a Dia mo shlánaightheóir,
deuchach ann, agus ní bhia
orm : óir ífé an Tighearna Jeho-
mo neart agus mó chaintic : fé
mo shlánaightheóir é :

Uime sin maille ré solás tar-
máige as toibreachaibh an
dhuir.

Agus ánaí lo so a déarthaí, Mól-
an Tighearna, goiridh ar a ainm :
naí a ghníomhartha a meaf an
dánaidh cuimhne gur hár-
naí a ainm.

Canadh don Tighearna, óir do
fé áithe oirdhearc : atá a
ar feadh an domhuin.

Thús, agus gair thufa a áit-
mion : óir is mór áon ná-
naí Israel ad mheadhón.

CAIB. XIII.

*leabhar an Tighearna na hÉireann ar son mhóir-
dhuir D.*

Alcham Babiloine, noch do chom-
mí Babilh mhac Amos.

Tábhuidh suas bratach ar a
ar árd arduighidh an guth chu-
naí a ainm, chor go rachaid
go dhuibh na nuaíal.

Dúidh mé dom mhuintir náomh-
do ghoir mé mar an ceadna
a dhéan arachda ar son mfeirge,

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

an drong gháirdigheas ann
an drong gháirdigheas ann

teachd fuilteach arson le dioghaltas &c
le feirg dhíicir, do dhéanamh na tíre
uaigneach : agus léirígníodh é a
peacachas an aiste amach.

10 Oir ní thiubhraid réulta nimhe;
agus a ccomhhoillí a solus áatha :
dorchuighthean an ghean iona dhú
amach, agus ní thiubhraid an ghealach
ar a solus déalrughadh.

11 Agus smaicheocha mé an fíoghail
ar son a nuil, agus na ciontuigh ar
son a négeir : agus do bhéara mé ar
dhíomus na nuibhreach fear, agus leagfa
mé go hísol áirdinninn na nuibhreach.

12 Do dhéana mé duine ní fa mhóir-
luighe ná óir bruinte : eadhon duine
ní sparra órdha Ophir.

13 Uime sin croithfidh mé na neamha,
agus áthrochuidh an talamh as a áit, a
bhífeirg Thighearna na slógh, agus a
ló a fheirge díicir.

14 Agus bíadh mar an bhíadh thaif-
nighthe, agus mar chaóirigh nach tóg-
bhann ánduine suas : sílfid siad gach
ánduine dhíobh chum a dháoine féin, &c
teithfidh gach áon aca dá dhúthaigh féin.

15 Gach áon dá bhíuighthean, síth-
fighean thrid é : agus gach áon dá nia-
dhann riu, tuitfidh leis an eoloidheamh.

16 Brisfighean fós a cclann na mblo-
duibh as coinne a síl : creachtuighthean a
tighthe agus éigneochthar a mná.

17 Féuch, broifíocha mé suas na
Médigh na naghaidh, ag nach bíá síme
a nairgead, agus ar son óir ní bhia dúil
aca ann.

18 Brisfid a mboghadha fós a nda-
óine óga na mblothuibh, agus ní bhia
truaighe aca do thoradh na mbronn :
ní choigeoluid a síle leinibh.

19 Agus an Bhabiloín glóir na riogh-
achd, síamh oirdhearcus na Gail-
deanach, bíadh sí do nós an tan do
scíris Dia Sodom agus Gomorrah.

20 Ní haitreochthar choidhe é, agus
ní choimhneochthar inte ó ghinealach
go ginealach : ní mó shuighíos an Tar-
bianach a champa ann sin, agus ní dhé-
naid na haidhaire a máireacha ann.

21 Acht beathuighe álla an díoth-
raimh luidheas ann, agus béid a tighthe
lín do chréatuirighibh dóbrónacha, agus
áitreochuid na huchubhean ann, agus
do dhéanuid na síitir ringe ann.

22 Agus éighfid beathuighe álla na
noiléan iona tightheibh uaigneacha, agus
dragáin iona bhpalátaibh aobhinn : agus
atá a haimir a bhfogus do theachd,
agus ní cuirfighean a láthe air cáirde.

CAIB. XIV.

*leabhar an Tighearna na hÉireann ar son mhóir-
dhuir D.*

Atá trocáire Dá a bfuogus dá phobal,
OIR do dhéana an Tighearna tró-
caire ar Jacob, agus toighfidh
fós Israel, agus luigheochuidh lín iona
ndúthaigh féin : agus ceangoltar an
coimhthidheach riu, agus druidfid siad
re tigh Jacob.

2 Agus glacthaidh an pobal iad, agus do bheiridh d'áit iad: agus feallbhochtigh tigh Ísrael iad a ndéanadh an Tighearna mar feirbhíseacha agus mar chumhala; & gabhuidh na mbraighidh iad, agus riaghlóidh ós cionn iochda a mbuáirte.

3 Agus tiocfa a corich annsa lí a ttiubhra an Tighearna focamhal duit ód dhoilghios, agus ód eagla, agus ód dhaóiríne chruaidh ann ar tugadh ort feirbhís do dhéanamh.

4 Go ttoisfe tú suas an seanfhocal fo a naghaidh Rígh ná Babilóine, agus go maibeora tú: Cionnus do scuir an ealltreach, do scuir an chathair órdha?

5 Do bhris an Tighearna bata na croontach, agus slat na náchdarán.

6 An té do bhuail an pobal a bhfeirg, le buille buan, an té do riaghlóidh na cineadhacha a ndíbhfeirg; atá fé dhá ingheim, agus ní bhacann énduine.

7 Ais an talamh uile suaimhneach focair: brisid siad amach a ccontaireachd.

8 Gairdigh fos an erann giomhuís ionnada, agus céadair Lebánon, gha radh: ó nuair fí luigh tú síos, ní éanúic aoioghearrthoir ar naghaidh.

9 Do corruigheadh ísríonn thíos ar do dhóis, do theagmháil ríot a nuair thuicis tú: dúisgidh fé suas na mairbh dhuirí, eadhon uile cheann feadhna an domhain: do thóg fé suas as a crathaóirí ríogha uile Ríghthe na cineadhach.

10 Laibheoruid siad uile & a deairid ríotla: Nar lagadh thufa fós mar inne? a ndéanadh tufa, colmhuil rinne?

11 Tugadh huabhar síos gur a nuair, agus guth hadbhhadh: do leathnuigheadh an pheist iad, agus folchuid na péile thín.

12 Cionnus do thuig tufa a nuas a shlaithreamhnus a Lucifer, a mhic na maidne? cionnus do gearradh síos go nuige an tálamh thufa noch do lagaidh na cineadhacha?

13 Oir a dubhairt tú ann do chroidhe, éireochuaidh mé suas ós slaitheamhnus, áirdeochaidh mé mo chathair ós cionn réulta Dé: luighfidh mé fós ar shliabh an chomhearruinnighthe ar thaobhuibh an tuáiceirt.

14 Éireochaidh mé suas ós cionn áirde na neill: biaidh mé colmhuil ris an tí áirde.

15 Gidheadh béarthar síos go hifríonn thu, go tíoibhuibh an phuill.

16 An mhuinnir chéasa thús, feuchaid go gearchuileach ort, agus meastuid thu, gha radh, An né fós an té thug ar an dtalamh criothughadh, do chroith ríoghachda?

17 Do rinne an saoghal amhuil sífach, agus do mhill a chaitreacha, nar fhoiguid tigh a phríotínach?

18 Ríghthe na corioch uile, luighid uile a nglóir, gach son díobh ann a thighe sin.

19 Acht do teilgadh tús amach a nuair amhuil beann adhbhar mhar; agus amhuil eadach na droim marbthar, faite thíosfa leis an cúl dhíomh, agus téid síos go cúl an phuill, mar chonablaich air a zithear síos chosmh.

20 Ní bhia tú ceangailte rís a mhlacadh, do chionn gur síos tú do thaigh, agus gur mharbh tú do dhóine: ní bhia síochd na ndroicheadh mhach cluisteach go tráth.

21 Uillmhaighidh ár dhá chloinn, son éceirt a nathar: chor nach chuid, agus nach feallbhochtuid an uigh, agus nach lionfuidh aghaidh talmhan le caitreachaibh.

22 Oir éireocha mísi suas na mhlaidh, a deir Tighearna na síos, gearra mé ón Bhablóin an tús, agus an fuighioll, agus an mac, an mac an mhic, a deir an Tighearna.

23 Do dhéana mé mar an cionn feallbh dhí don bhunnán, agus loch uile; agus scabfuigh mé i le fíoch léirigis, a deir Tighearna na síos.

24 Do mhionnuigh Tighearna na síos gha radh, Go deimhin mar do léim, is mair sin thuicfa a steach: agus do thionnscain mé, is amhuil don tús.

25 Go mbris mé an tálamh ann mo dhuitheche, agus ar mo thuibh go failtepuigh mé air: anna eochus a chuing dhiobhán, agus fighear a ualach ó na nguallibh.

26 Isé fós an tionscnaimh do theagmháil ar an ndomhan uile: agus fós an lámh atá sínte.

27 Oir do thionnscain Tighearna síos, agus cia thoirimhíoch é? ar atá a lámh sínte amach, agus a síos feas ar a hais í?

28 Anna bhladhain ions bláirí Rígh Ahas bís do bhi an tualach í.

29 Ná gairdigh uile a Phailistin, do chionn gur brisidh sí an tús bhuail thu: oir tiocfa corioch amach as fréimh na naitheath naimhe, agus biaid a thoirichios na naitheath thoisighe eitealluigh.

30 Agus biathfuigh céidghin a thóich, agus luighidh an riachlach síos a ndaingean: agus muiridh mál a síosamhla le gorta, agus muiridh síos thóighioll.

31 Nuair, a ghesta, éigh a chathair thufa a Phalestina uile, atá síos oir tiocfa dearach ón tuáiceirt, an ní bhia son na aonar ar uile cionte.

32 Creid fheagorús neach ann fíoch theachdarigh na críche? gur dhuaird an Tighearna Síos, agus go cionn boichd a phobail a ndóigh ann.

CAIB. XV.

Do chionn-fa Mhoab : do chionn-fa na po-
sach gur fighnadh Ar Mhoab na
sach gur curadh na tocht i :
sach gur noidhe gur fighnadh
Mhoab, & gur cuiradh na tocht i :
Do chionn f' fias go Baith agus
sach, na h-áda : áda do ghul :
Mhoab ós cionn Nébo, agus
Mhoab : bíadh maele ar a
sach, agus gach son f'fiasóg
sach dhoibh.

Do chionn f'fiasóg f'fiasóg iad
sach f'fiasóg : ar mhualladuibh a
sach, agus iona f'fiasóg nialluidh
sach na gal go hiomarcach.

Agus f'fiasóg Hesbon agus Eleá-
sach, agus a nuth air-fad go Ja-
sach gur f'fiasóg f'fiasóg ar-
sach mulladh a anam ann.

Do chionn f'fiasóg mo chroidhe go hárd
sach Mhoab, teithid a dhíbeartuigh
sach, f'fiasóg thri mbladhán da-
sach le rochduin Lubit f'fias, le
sach f'fias f'fias air : óir a f'fias
sach f'fias f'fias comhairc na
sach.

Do chionn f'fiasóg Nimrim mar
sach, óir do chionn an luibh, do
sach na f'fias, ní bhfuil ní glas ar
sach.

Do chionn f'fiasóg an f'fiasóg f'fiasóg f'fiasóg,
sach do chuireadh a f'fiasóg,
sach go fruth na f'fiasóg.

Do chionn f'fiasóg na comhairc tim-
sach Mhoab : a niallghobh-
sach f'fiasóg, agus a niallghubhán
sach f'fiasóg.

Do chionn f'fiasóg Dímón lán
sach, óir do bhéara mé tuilleamh ar
sach : comhairc ar an té imeochus as
sach, agus ar f'fiasóg na tire.

CAIB. XVI.

Do chionn f'fiasóg Mhoab comhairc, 7 do gheibh f'fias
sach : mar chéad.

Do chionn f'fiasóg an tian go huachtarán
sach, óir do charruig a nialluidh, go
sach f'fiasóg Sion.

Do chionn f'fiasóg bíadh amhuil éun feachrán
sach, agus an amach as a nead : mar sin
sach f'fiasóg Mhoab ag áthannuibh
sach.

Do chionn f'fiasóg bíadh comhairc, déan breitheamh-
sach, óir do f'fiasóg mar a noidhe
sach f'fiasóg mbeadhonlaé : foluigh
sach, ná braith an té bhíos ar
sach.

Do chionn f'fiasóg dom dhíbeartaibh f'fiasóg com-
sach, agus f'fiasóg, a Mhoab, bíse ad
sach, doibh ó aghaidh an mhúlté-
sach, óir atá an f'fiasóg f'fiasóg,
sach, an millteoir : do scríodh na
sach, agus a dúthaigh.

Do chionn f'fiasóg Agus daingeochar an chathaoir
sach, a trocáire, agus f'fiasóg f'fiasóg
sach, a p'fiasóg, a tabernacul Dhá-

bhí, ag breathnughadh, ag iarruigh
breitheamhnuis agus ag deirfughadh an
cheirt.

6 Do chialamar uabhar Mhoab (is
ro uabhrach é) eadhon a uabhar a-
agus a áirde agus a f'fiasóg ; acht ní
bhéid a bhreaga marfo.

7 Uime sin nualla Moab arson Mho-
ab, nialluidh f'fiasóg go hiomlán ; guil-
fidhe ar son bhunaite Cir-harelet ; go
deirhin atáid siad buille.

8 Óir do laguighéadh machaireadha
Hesbon agus fineamhuin Shíbmah ; do
bhrifodar tighearnaigh na ngeirtheadh
sios a plannuighé príncipala ; than-
gadar go nuige Jaser, do f'fiasóg na-
dar thrid an bhfalach ; do fineadh a
géaga amach, do chéadar tar an bhfuir-
ge.

9 Ar a nadhbhárlín guilfidh mé le
cumhadh Jaser, fineamhuin Shíbmah ;
f'fiasóg mé thri lem dhéaruibh, a Hesbon
agus a Elealeh ; óir do thuit gair air do
thoradh f'fiasóg agus air thfoghnar.

10 Agus do rugadh an leathghair ar
f'fiasóg agus f'fiasóg as an machaire
thóirtheamhuil, agus ní bhia céol ar bith
annsa fineamhnuibh, agus ní bhia gair
air bith ; an luchd f'fiasóg ní thail-
teoruid f'fiasóg ar bith ann na pomá-
uibh ; thug mé ar ghair thfineamh-
nach fear.

11 Uime sin dhéanuid minnidhe fu-
áim amhuil cláirfeach ar son Mhoab,
agus mo bhail a f'fiasóg ar son Cir-
harez.

12 Agus tiuca a ccrich a nuair do
chifighear é, go madh coirthe Moab
annsa náit áird, go tiuca f'fiasóg dha
shancora durnaighe ; acht ní bhuidhe-
cocha f'fiasóg.

13 Lé fo an focal do labhair an Ti-
ghearna a ttaobh Mhoab ó naimfir
sin a le.

14 Acht a nois do labhair an Tighe-
arna, gha rádh ; Táobh a f'fiasóg do
thri bliadhnuibh, mar bhliadhnuibh for-
maluigh, agus cuirfíghear glóir Mhoab
a t'fiasóg na maille ná a niomadambh-
leachd mhóir sin, agus bíadh an f'fiasóg
ro bheag agus lag.

CAIB. XVII.

Valach & cladi Dhamafus & Shiria.

U Alach Dhamafus ; feuch rugadh
Damafus as ó bheith na cathrugh,
agus bíadh si na cárn scríofa.

2 Do treigeadh caitheacha Aroer,
béid faoi thréaduibh luighfios f'fiasóg, agus
ní chuirfidh ánduine eagla orra.

3 Coisgidh f'fiasóg an daingean ó Eph-
raim, agus an rioghachd ó Dhamafus,
agus an fuighioll ó Shiria ; béid siad
mar ghloir chloinne Israél, a deir Ti-
ghearna na f'fiasóg.

4 Agus annsa lo sin tiucuidh a ccrich,
go ndéantar glóir Jacob tana, agus go
bhíaduidh méthus a f'fiasóg tráugh.

5 Agus is amhluidh bhías a nuair chruinneochus fear a n-foghmhair an tarbhar, agus bheanfas sé na déusa le na lámh: agus bíaidh sé amhuil an té chruinnighios déasa a ngleann Rephaim.

6 Gidheadh faigfítheach cára díoghluim ann, do nós chroite an chrainn ola, dhá chaóir ná a thrí a mullach na craóibhe úachdaruigh, a cearthair ná cúig ansna géaguibh toirtheamhla is faide amach dhe, a deir an Tighearna Dia Ísrael.

7 Annfa lósin féuchfuidh duine ar a chruthaightheoir, agus bíaidh meas agá shúilbh ar áon náomhtha Ísrael.

8 Agus ní fhéuchfa sé air na hal-tóruibh, oibreacha a lámh, ní mó bhí-as meas aige air áoinní dá ndeirna-dar a mheir, na garraín ná na hio-mháighe.

9 Annfa lósin bíaidh a chaithreacha daingne mar ghéig thréigthe, agus mar an mbeangán úachdarach, noch do fhág-bhadar do bhrígh chloinne Ísrael; agus bíaidh aonráinacht ann.

10 Do bhrígh gur dhearmuid tú Dia do shlánuighthe, agus nach raibh tú cuimhneach air charraic do neirt; tuimefin plainndeocho tú planndadha tairtheamhacha, agus cuirfidh tú iad le géagaibh coimhthigheacha.

11 Annfa ló sin, do bhéara tú air do phlánda fis, agus air maidin do bhéara tú air do shíol eafcar; acht bíaidh an foghmhar na chruaich a ló an doilghis agus an dóbroin dhibh-fheirgidh.

12 A mhaig díomadamlachd mhó-ráin do dhaóinibh, noch do ní tórmán mar thormán na fairge; agus do bhu-aidhreach na cineadhach, do ní buaidh-readh cónhuil re buaidhreach froth-ann láidir.

13 Lingfid na cineadhacha amhuil buaidhreach móraín uisgeadh; achd im-dheargfuidh [Dia] iad, agus teithfid a bhfad úadh, agus díbeorthar iad mar lóchán na sliabh roimhe a ngoiith, agus amhuil liathróid roimhe an ngoiith nguairdeín.

14 Agus féuch, annfa tráthnóna buaidh-readh, agus roimhe an maidin ní bhfuil sé ann: isé fo cuid ronna na druinge chreachus sinn, agus crann-char na muintire shladas sinn.

C A I B. XVIII.

Ualach do milleadh na Hétioipa.

AMhaig don tir atá ag folach le sciathanuibh, noch atá taóibh thall abbuinn na Hétioipa.

2 Noch chuireas teachda uatha ar an bhfairge, eadhón a foighthighibh buig-sibhne ar na huiisgeadhuibh, [gha-radh] Imthighidh a theachta láatha go cineadh freathnuighthe agus lomtha, chum daóine uathphalach óng tfofach

go tti fo, cineadh ar na ttiomha a mach, agus ar na saltairt síos, ar mhá-leadar na haibhne a bhfearrann.

3 Féuchuidhfi uile a áitreabhtuacha an tsooghail, agus a chomhnuightheacha na talmhan, a nuair thoigfios sé bratach sías ar na sléibhíbh, agus a mair sheidhios sé a stoc, éistighfi.

4 Oir is mairfin a dubhairt an Tighearna riomfa, Glacfa mé mo shuamhne, agus measfa mé ann máit chomhnuighthe amhuil teas glan ar luibhionnuibh, agus amhuil néul drúchda a tteas a n-foghmhar.

5 Oir roimhe an bhfoghmhar, a mair is abaidh an fis, agus abuidheas an chaór shearbh annfa mbláth; géarrfaidh sé amach aríon na slaitine le corruibh béarrtha, agus béaruidh sé lea, agus géarrfuidh síos na beangim.

6 Fuigfidhtheach le chéile iad ag éanlaith na sliabh, agus ag beathuighthe na talmhan: agus fainhreochoid a néanlaith orra, agus geimhreochoid a bheathuighe na talmhan orra.

7 Annfa namfin béarrthar tiobhlachd chum Tighearna na síogh ó phobal ar na scaóileadh ó chéile, agus ar na lomadh, agus ó pobal uathbháich ó na tfofach gus a nois: pobal ar na scaradh amach, agus do fahraibh fú-chois, ar mhilladar na haibhne a bhfearrann, go nuige áit anma Thighearna na síogh, sliabh síon.

C A I B. XIX.

Faigbeadoireacht throm a itaobh na Héigipe.

UAlach na Héigipe: féuch, atá an Tighearna ag marcúigheacht ar néul láath, agus tiúfa don Néigít, agus áthrochtar iodhail na Héigipe le na fhaicfin, agus leighfidh croidhe na Héigipe iona lár.

2 Agus cuirfe mísi na Héigipí a naghaidh na Néigíteach, agus troidfidh gach áon díobh a naghaidh a dhearbhar-thar, agus gach áonduine a naghaidh a chomharfan, cathair a naghaidh caithreach, &c. rioghacht a naghaidh rioghachta.

3 Agus failleochoidh spiorad na Héigipe iona lár, agus díobhaighe mísi a comhairle: agus iarrfuid siad chum na druinge agá mbi leannáin síghe, agus chum na bhfaistíneach.

4 Agus feachóduigh mé na Héigipí a lámh tighearna éatrócáirigh; agus riaghlochuidh Rígh borb ós a críon, a deir an Tighearna, Tighearna na síogh.

5 Agus failleochoid an tuigse a bhfairge, agus faifeochthar, agus tarmachthar sías a nabhann.

6 Agus iompochuid siad na haibhne a bhfad uatha, agus foillmheochthar, agus tiormachthar sías aibhne an duigín: críonfuidh an giolcach agus a foileastar.

7 Críonfuid na giolcuigh pháiper lámh síos na haibhneibh, lámh re beid a fíothaibh.

agus gach aoin ní shíolchuir-
fear iad ris na frothuibh, crionfaidh
siad agus ní fa mhó.

Cionnís fós na hiascaireadha, agus
na hÉigipte ar siubhal é, agus ní
fa mhó.

Tuairneir oile, claochloidthar an
obair, agus ní fa mhó.

Agus brisfíghear iona thionn-
fadh sin iad, a nuile dhúine da ndéan

Go deimhin is amadain prionnsa-
fa Soan, is brúideamhuil comhairle

Phárao, is mífí mac na
mac, mac Ríogh bhfoirfe?

Cúit a bhfuil siad? cúit a
bhfuil do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

do dhaoine glioca? agus inni-
do dhaoine glioca? agus inni-

agus do dhéanaid iodhbairt agus oifrál,
do bhéaruid fós móid don Tighearna,
agus comhlionfuid siad é.

22 Agus buailfidh an Tighearna an
Néigipt, buailfidh sé agus leigheofuidh sé
i, agus fillfid siadlan chum an Tighear-
na, agus bíaidh sé air a nimpidhe, agus
leigheofuidh sé iad.

23 Annsa ló sin bíaidh slighe mhór
as an Néigipt don Affria, agus tiu-
fuidh an Taffirianach don Néigipt, agus
an Téigiteach don Affria, agus do
dhéanuid na Héigiptigh feirbhis ag na
Haffirianchaibh.

24 Annsa ló sin bíaidh Ísraél an
treas [ríoghachd] leis an Néigipt, agus
leis a Naffiria, na bheannughadh a
lár na críche:

25 Noch bheinneochus Tighearna
na slógh, gha rádh, Go madh bean-
nuighthe an Néigipt mo phobal, agus a
Naffiria obair mo lámh, agus Ísraél
moighreach.

CAIB. XX.

*Tron-thairgír atáobh chlaoi na Héigipte
& na Hétioipia.*

ANNA bhliadhain a ttáinic Tartan go
Hafsdod, a nuair do chuir Sargon
Rígh na Haffiria uadh é, agus do
throid a naghaidh Afrod, agus do ghabh
sé é.

2 Annsa namfin fein do labhair an
Tighearna tre Ísaiah mhac Amos, gha
rádh; Imthigh, agus scaoil an saicad-
ach ó a ttimchioll do leafrugh, agus cuir
do bhróg dot chois. Agus do rinne fr
sin, ag siubhal nochtuigh & lomchof-
aché

3 Agus a dubhairt an Tighearna,
Amhuil mar do shiubhuighios mo bhear-
bhfhoghantughe Ísaiah nochduigh agus
gan choisbheirt trí bliadhna mar
chomhartha agus mar iongnadh ar a
Néigipt, agus ar a Nétioipia:

4 Mar sin bhéaras Rígh na Haffiria
na Héigiptigh leis, ná bpríosúnachaibh,
agus na Hétioipigh na mbraighidibh;
óg agus sean, nochduigh agus lomchof-
ach, cadhonn gon a málaidh lomnochd
chum náire don Néigipt.

5 Agus béid siad eaglach, agus náir-
each ar son na Hétioipia a ndóthchus,
agus ar son na Héigipte a ngloir.

6 Agus déaruidh áitreabhach a noi-
léinsin annsa ló sin, Féach, sé a leitheid
so ar ndóthchus chum a tteithfíom
chum cuidigh dar síoradh ó Rígh na
Haffiria: agus ciondus racham as?

CAIB. XXI.

*Tron-thairgír a itaobh Bhabiloín, 11. Id-
umea, 13 & na Harabia.*

UAlach dhiothraimh na fairge: mar
imthighid gotha ghuirdeain don
taóibh ó dheas thrid, marfin thóg sé
ón diotthramh, ó dháthaigh uathbháfaigh.

2 Do shóilightheadh sin dhoilighbiach dhamha, do ní an duine míochoinghiollach míochoinghioll, & creachaidh an creachadóir, éirigh suas a Elam, fuigh a tóinchioll Mhéda, thug míf ar a bhoiladhuibhsin uile coig.

3 Uime sin atáid mo leafrach lán do phéin, do ghilacadar pianta greim dhíom, amhuil pianta mhá ré niodh-nuibh: do crómadh síos mé le na chléiníon sin, do bhi mé a naithmbeal le na fhaicín.

4 Do críochuigh mo chroidhe, d-amhnuigh eagla mé, diompoigh fé oídhche mo shóis a neagla dhamh.

5 Gléasaidh an bord, déanaidh fuarachas a stor na faire, ithidh, ibhidh; éirighidhe, a phríonnadha, ungaidh an fíath?

6 Oir is marfo a dubhairt an Tighearna riomfa, éirighidhe, curidh a mach fear faire, foillightheadh fé cred do chí fé.

7 Agus do chonnaire fé carbad ag dí marcach, carbad asfal, agus carbad cínhall; agus déif fé go sríochnamhach malle re haire mhóir.

8 Agus dhiagair fé, Leomhan; a thi-ghearna feaifim a gcomhuidhe ar thór na faire a naimir an laé, agus cuirthear annfa bhforaire mé gach aonoidhche.

9 Agus féuch, atá ag teachd annfa marbad daóine malle re dí marcach; agus do shreagair seifion, agus a dubhairt fé, Do thuit an Bhabilóin, do thuit; agus do bhris fé go talamh iomh-áighe ghreanta a dée uile.

10 O mo bhualadh, agus arbhár mairfáir: an ní do chuála mé ó Thi-ghearna na síogh Día Ísrael, díonís mé dhaóibh é.

11 Ualach Dumah: goiridh fé eum as Seir, A fíir na faire cred do [féula] ó noidhche? a fíir na faire, cred do [féula] ó noidhche?

12 A dubhairt fear na faire, Tháinig an mhaidín, agus mar an ceadna a aoidhche; má shiafruidhe, shiafruidhe; sílidh, tagaidh.

13 Ualach na Harabia: a bhforaiois na Harabia choideolthaoi, fíbfí a chuideachda-shuibhail Bhedanina.

14 Thug sítreabhuigh thire Tema uife chum an tí ar a raibh tart; thagadar le na narán a ccoinne an tí do theith.

15 Oir do theitheadar roimhe na eclóidhmthe, ón eclóidhiomh táirg-the, agus ón mbogha gléasta, agus ó dhoilghios an chogaidh.

16 Oir a dubhairt an Tighearna marfo riomfa, Taobh a sígh do bhliadhain do réir bhliadhna formaligh, agus faillecochaidh glóir Chedair uile.

17 Agus laighdeochthar an mheid shuighidhearthar dubhir na foighdeoireadh, daóine árrachda chléinne Cedair; oir

do labhair an Tighearna Día Érael é.

CAIB. XXII

Tha-théirgí atáid Jerúsalem & fíbfí. Ualach ghlinne na síe: cred d-amhnuigh ort a n-áis, as a ndéachaidh tí go bíonlán suas go mullach an tighe?

2 As a bhfuil tí lán do chormaithe, cathair shiafoidhtheach, cathair luathghaireach: níor marbhadh a dhaóine marbha leis an gcloidhm, níor éagadar a ccaith.

3 Do theitheadar hachdarsín na le chéile, do ceangladh leis na fíbfí-óiribh iad: do ceangladh lé chéile an mbeid do fríth ionntaí, noch do tháin a nímchian.

4 Uime sin a dubhairt míf, Féachaidh uifim, guifidh mé go gair, ní faothruighidh dom chobhrughadh, do bhrígh mífle inghine mo phobail.

5 Oir is la buidhearta é, an faltartha síos, agus lá doghrann na Tighearna Día na síogh, a n-áis na síe, ag briseadh an bhalladh fé, agus ag comhairc chum na síabh.

6 Agus díomchair Elam an lán fíghid a ccarbad dume agus marbthiagh, agus do nochd fé an fíath.

7 Agus tiucfaidh a corígh go n-áis do ghleanna toghtha lán do charbad, agus cuirfidh an marbthiagh iad an a nórdughadh ag an ngeata.

8 Agus dfoilligh fé síoch lán, agus féuch tusa an lá fin damáil tháin na foraóife.

9 Do chenncabhair mar an ceadna bríste chaithreach dhaibhí go bhíad jomadambuil, agus do chruinnigh aif uifeadha an luig iocdamígh a bhfochair a chéile.

10 Agus diarmbeabhair tighthe Jerúsalem, agus do bhriseabhair fé an tighthe do neartughadh an bhall.

11 Do rinneabhair fé ag gáil an dá bhalla ar son uife an t-áis; ach níor shéachabhair a dhaóirín sin, agus ní raibh mas agair ar an té do chum é fada ó sin.

12 Agus annfa ló sin do ghoir Tighearna na síogh air ghol, an ar chaói, agus ar mhaóle, agus ar chéilughadh lé fáicéadach.

13 Agus féuch, gairdeachus an luathghair, re marbhadh damb, agus re marbhadh ciorach, re ithe síla, agus re ól síona, [gha n-áis] Itheam agus íbhíom, oir racham ag a marach.

14 Agus do foillighidh ann na chluafáibhí é lé Tighearna na síogh, do deimhin ní glanfuighear an tolcó ná ná go néngthaói, a deir Tighearna Día na síogh.

15 Is marfo a deir Tighearna Día

labhair a mháire, eadhon neart na fairge, gha radh, Ní bhfuilim ré niodhnuibh, agus ní bheirim clainn, agus ní cailim sías daoine óga, agus ní theaghláim triaghaidhona.

5 Mar do bhí an t-ionrádh do thaoibh na Héipe, is mar sin bhíid ags b'fianadh go tinnáineach tré thiarraigh bhail Tíor.

6 Eirighidh thairis go Tarsis, niall-úighe sibhsé áitreabhacha a nollén.

7 A ní lo bhuir ceathair mheadi rach ags bhfuil a sunnfreachd a liethbh aosta? Iomchorúid a, cósá féin i ar cuairt a nlimicfian.

8 Cía ghabh an chomhairle fo a naghaidh Tíor, an chathair choromighior, noch ar prionnsúighe a ceannúighe, noch ar biaidh a malartúighe daoine onóracha na talmbhan?

9 Do thionnscuin Tighearna na síogh é, do thrúallcadh sabhair gach uile ghlóire, agus do thabhairt uile onóracha na talmbhan chum tarcúisne.

10 Eirigh tíríd do dhatháigh mar shruith, a inghean Tarsis: ní bhfuil neart ní fa mhó.

11 Do shin fé a lúmh tar an bhfairge, do chroit fé na riogha-chda: thug an Tighearna aithne a naghaidh an cheannúighe, do scrios a dhaingion láidir.

12 Agus a dobhairt fé Ní ghardeochmídh tá ní fa mhó, a mhaighdion thairúighe, a inghean Shídon: éirigh, imthigha anonn tar Chittim, annsin fós ní bhfuighe tú súimhneach.

13 Féuch dáthaigh na CCaldeanach: ní raibh na daoine sin ann go gur snuigh-eadar na Hahirianúigh i don droing áitreabhus annsa bhfisach do chuireadar sías a tuir sin, do thóghadar sías a pá-láis, agus thug seisiún i chum sgríofa.

14 Níallúigheidhfi, a longa Tarsis: óir do sgríofadh bhuir neart.

15 Agus tiucaidh a crích annsa 16 sin go ndearmodh Tíor leachdmhoghad bliadhan do réir láithe aoin Righ: tar éis críochnúighe sheachdmhoghad bliadhan canfuadh Tíor ambull neird-reach.

16 Glac cláirfeach, éirigh sí ceairt na cáitbreach, a mheirdreach noch do dearmádaib: déan céol biann, gabh morán abhrán, chor go ceuimheochtar thá.

17 Agus tiuca a crích, tar éis críochnúighe sheachdmhoghad bliadhan, go ttiucaidh an Tighearna dfeuchuin Tíor, agus fillidh sí chum a tóarúid ags do dhéana sí stríapachus re huile rioghachdaibh an domhuin ar ghnáil na talmbhan.

18 Acht biúidh a ceannúigheacht, agus a tóarúid na náomhthacht don Tighearna: ní hionnbusúigheacht é, agus ní cuirfighear a ttaigidh é: óir biúidh a ceannúigheacht ag an ndroing áitreabhus a bhfiadhnuise an Tighearna, díthe a láithe, & chum éadaigh bhuáin. CAIB.

CAIB. XXII.

Ion-ábairge a thabhb Tairne.

Uacht Tíor: niallúigh a longa Tíor, óir do faghadh na sífach a hach bhfuil aointigh re dhul a hach bhuir, ó dhatháigh Chittim a hach bhfuil é.

1. Níallúigheacht, sibhsé áitreabhacha a nollén, tháfa noch do liom ceannúighe Sídon, noch théid ann tar fairge.

2. Agus a niallúigheacht móra atá sí Shor, is foghmhar na habhann a dou, agus sí la mór-somach do chionnachaibh.

3. Boda náire ortá, a Shídon, óir do

CAIB. XXIV.

Ní linn léir-scrios Ierusalem, foillsighidh Dia righeachd Chríofa.

Féach do ní an Tighearna an talamh íolamh, agus do ní fífach dhe, agus íompóighidh fé bunasciann é, agus fícaruidh fé a dhúthchusaídh ó chéile.

2 Agus amhuil mar bhias ag an bpoibh, is mar sin bhias ag an tsiagart; agus mar bhias ag an tseirbhíseach, seadh bhias ag an maighistir; mar bhias ag an ccaifin, seadh bhias ag an maighiltreís; mar bhias ag an cceannughe, mair sin bhias ag an reacadóir; mar bhias ag a nárlítheach, is mair sin bhias ag an té áirlítheas; mar (bhias ag an té ghlacas a núsíreacht, is mair sin bhias ag an té bheir a núsíreacht dó.

3 Foilmheochthar an tír le céile, agus millighear thrid amach í: óir a dubhairt an Tighearna an focaílo.

4 Caoidhig an talamh agus feargaidh fé, anbhainnigh an domhan, agus meathaidh fé: anbhíunnighid daoine móra an domhuin.

5 Do truaileadh an talamh mar an cceadna faoi na dhúthchusaídh, do chionn gur tháruigheadar an dlíghthead, gur tháruigheadar an tordugh, bhríeadar an cunnradh síorruidhe.

6 Uimefin do shluig mallughadh an talamh, agus an luchd áitreabhus ann atáid dubbach: uimefin do leigeadh dúthchusaídh na talman, agus is beag do dhaoimh do Eighbhadh dhiobh.

7 Caoidhig an sion nuaidh, do lagúigheadh a n-síneamhuin, agus ónuighid na croidithe fíghach uile.

8 Coisgidh fíghradh na ttiompán, críochnuighidh fuaim na druinge gháir-digheas, fícuridh gáirdeachtas na cláir-sígh.

9 Ní íobhfuid siad sion le céol, bíaidh an deoch láidir fearbh ag an mdróing íobhas í.

10 Do bhríeadh cathair a naidhmhille síos: do druideadh gach aóintigh, ionnus nach bhféadfuidh ánduine téachd a steach.

11 Atá gairm ar shion annsna frí-díbh, do dorchuigheadh a nuile láithgháir, dímhígh sagradh na tíre uile.

12 Do fíghbadh dóbrón annsna chathruigh, agus do buaileadh an geata le díoth-láithriughadh.

13 A nuair bhias fé mar so a lár na tíre a measc an phobail: bíaidh amhuil crothadh chrainn ola, agus mar na cíora díoghluim tar éis na síneamhna do chruinniughadh.

14 Tóisfid siad a nguth suas, canfuid céol ar son mhórdhachda an Tighearna: goisfid go hárd ón bhfairge.

15 Uimefina tugaidh sí glóir do Tighearna annsna gleanntaibh: eadhon dainm an Tighearna Dia Ísrael a noiléa-íuibh na fairge.

16 On chuid is faide amach do talamh do cháalamar céolta, eadhon glóir do n-síreán: achd a dubhairt míf, Mo shecreíd damh féin, mo shecreíd damh féin, a mhaírg dhambhá: na daoine fealltacha do rinneadar droichmhéin, fós na daoine fealltacha do rinneadar droichmhéin fealltach.

17 Atá a neagla, agus an poll, agus an paintear ort, a áitreabhuigh na talman.

18 Agus tiocfuidh a ccrích, an té thíthíos ré fuaim na heagla, go truaidh fé annsna pholl: agus an té tháidh a níos as lár an phoill, go ngeabthar fan sion é: óir atáid na fuaimígha foscailte ó náird shias, agus críochnuigh bunáit na talman.

19 Do bhríeadh síos an talamh thrid amach: do cuireadh an talamh ó chéile go hiomlán: do corruigheadh an talamh go hadhbhuil.

20 Cláonfuidh an talamh chugat is uait mur shéar meifge, agus áitbhríthar é amhuil máinreach: agus bíaidh a choir féin trom air, agus tuifidh í, agus ní éireocha fé a ris.

21 Agus tiuafa a ccrích annsna lár sin, go bpianfa an Tighearna sígh na ndaoine ard, annsna nard, agus righeas na talman ar an t-talamh.

22 Agus cruinneochthar a cíora a chéile iad, mar chruinniughthead beaighde annsna log: iadhfíghthead íghríofan iad, agus tar éis méirín de láithibh, tiéghíor dá bhféachda.

23 Annisna chlaoidhfíghthead an ghlach, agus bíaidh náire air an t-tír: a nuair righeas Tighearna na sígh a sígh Sion agus ann Ierusalem, agus a bhíaghnuife a shean go glórmhar.

CAIB. XXV.

Duán Uais, ag moladh an Tighearna.

A Tighearna is tú mo Dhia, áir-theochaidh mé thú, nolla mé hainm, óir do rinne tú nethe ionntatacha: siad do chomhairligh an t-áimsir íonnracas agus sírinne.

2 Óir do rinne tú cárn do chathruigh: do rinne tú fífach do chathruigh dhaingín; palas do choimhthigheacht, gan bheith na cathruigh ar bith, a cuiríghthead suas í choidhche.

3 Uimefin dhéanuid na daoine láidh do ghíorghadh, eaglochuidh cathair na cceineadhach naidhbhach thá.

4 Óir do bhí tú ad neart do na bochduibh, ad neart do na trághamhíona nainnife, ad shagadh ón sígh, ad fáile on tteasbhach, a nuair bías tormán na naidhbhíach amhuil sígh a naghaidh bhalla.

5 Cuirfidh tú síos tormán na ccoimhthigheach amhail teasbhach a naitthirim; mar theasbhach a fáile nolla, bhára tú beangán na ndaoine náthbhíach go huirísíol.

6 Agus annsa tsiabhso do dhéana Tighearna na slígh féusa do nuile phobal na n-éibhí méithe; féusa síona ar na slíghí a bhfad, neithe méithe lin do dhéana ar na thailgídh a bhfad, agus ar na tharruing go maith.

7 Agus cuirfidh sé ar ccúl annsa tsiabhso aghaidh a nfoluigh do teilgeadh ó cionn na nuile phobal, & an scath do teilgeadh ós cionn a nuile chríche.

8 Sligídh sé suas an bás a mbuail agus tiormochuidh an Tighearna Dia déora do na huile aighthibh, agus cuirfe sé masla a phobail ar ccúl an talamh uile: óir do labhair an Tighearna é.

9 Agus a déarthar annsa Iósin, sé sé so ar Ndaia, do sheitheamar agus sláineocha sé sinn: sé so an Tighearna, do sheitheamair air, agus baintighaireach, agus gairdeochum na slánghadh.

10 Oir is annsa tsiabhso shuáimhgeach linn an Tighearna, agus failtear Moab síos síos, mar thailtear tighie síos chum aoiligh.

11 Agus leathnochuidh sé amach a linn iona meadhon do nós an té shnána, noch leathnuighios a lámha a n-ádh do thámh: agus do bhéara sé a n-ádh síos re millteachus a lámh.

12 Agus béarthar síos daingion mar árd do bhalladh, leagfuidh go hifíol agus béarthar go dtéadon go nuige an luithreadh.

CAIB. XXVI

leabhar Shion, 5 Arson cheart-bhreitheamhnas De 12 ar an chaireas.

1 Na ló sin canfuidh an chain-tí a tír Iúda; Atá cathair daingean aguinn, cinnfidh Dia slánghadh mar bhalladha agus mar sláibh.

2 Ocluidh na geatadha, chor go n-écluidh an cineadh a sleach choimhéadas a n-ádh.

3 Coimhdeochuidh tú an té sin a slíghí ionláin, noch agá mbi a inn-tu daingion ionnadsa, do bhrigh go n-ádh dhóigh ionnadsa.

4 Dóthbuidh annsa Tighearna go dtéadon: óir is annsa Tighearna Jehóbbah an ádh siorruide.

5 Oir do bheir sé a nuas an drong daingion go hárd, leagaidh sé síos go hifíol an chathair árd: leagaidh sé go hifíol, eadhon go nuige an talamh, do bheir sé fós go nuige an luithreadh.

6 Saitteoruidh an chos síos í, eadhon na na mbóchd, agus coicéimídh na na mbóchd.

7 Is ionnacs slígh na bhfíreán: coimhdeochuidh tusa calán a n-ádh.

8 Fídh a slígh do bhreitheamhnas do

sheithiomar ort, a Thighearna; atá fonn ar nanma dot ainm & dot chuimhne.

9 Lé manam diarr mé thú san noidche, fós lé mo spioraid a slígh ionnam iarrfas mé thú go moch: óir a nuair bheid do bhreitheamhnas annsa talamh, foghlaimfidh áitreabhuigh na talmhan síreantachd.

10 Taisbeantar fabhar don chi-ontach, gidheadh ní fhoghlaimfidh sé síreantachd: a ndúthaigh an cheirt do dhéanuidh go héagceart, agus ní fhéuchfuidh sé air mhórdháid an Tighearna.

11 A Thighearna, a nuair thóigfíghear do lámh suas, ní fhaicidh siad: acht do chfídh, agus bíd náireach ar son a ttnútha ris an bpobal; loigfidh fós teine do námhadfa iad.

12 A Thighearna, órdeochuidh tusa slíghí dinn: oir is tú fós do oibrigh ar noibreacha uile ionnuinn.

13 O a Thighearna ar Ndaia, do bhí tighearnas ag tighéarnuighibh oile taobh amuigh dhíotla oruinn: ach is ionnadsa amháin thiúscam thar hainm.

14 Déagadar, ní mbairfidh siad: súaradar bas, ní éireochuidh siad: uime-sin do chúartuigh tusa, agus do scíos tú iad, agus do sgrios tú a cuimhne uile.

15 Do mhéaduigh tú an cineadh, a Thighearna, do mhéaduigh tú an cineadh, do glóruightheadh thú: dáthruigh tú sin a bhfad go huile imlibh na talmhan.

16 A Thighearna, iona mbuáidhreadh thangadar ar cáirt chugadfa, do dhóirteadar amach urnaigh, a nuair tháinig do smachdughadhfa orra.

17 Mar bhíos bean thorrach a bpéin, thig a bhfogus dam a tuismíghthe, agus éighios go hárd ann a dochár: mar sin do bhámairne ann do radharca, a Thighearna.

18 Do bhámar torrach, do bhámar a bpéin, rugamar mar do bheith géoth, níor oibrigheamar tuismíghtheadh ar bith ar an talamh, agus níor thuiteadar áitreabhuigh an domhuin.

19 Mairfidh do dhaóine marbha, éireochuidh a naóintheadh re mo chorp marbha: míclaidh, & canaidh a dhrong chomhnuighios annsa luithreadh: oir atá do dhruich mar dhruich luibhíon, & teilgfidh an talamh amach na mairbh.

20 Tigidh sí mo phobal, éirigh thú do sheomradhuibh, agus druid do dhoirde ad thimchioll: slúigh thú féin mar buid eadh tamall beag, nó go ndeachaidh an díoghaltas thort.

21 Oir feuch tús ar Tighearna a mach as a áit, do smachdughadh áitreabhuigh na talmhan ar son a néagceart: léigfidh an talamh mar an creadh a fuil leis, & ní fhoileochaidh sí a mairbh ní fa mhó.

CAIB. XXVII.

Gu bhfaíl Lebbhídan, 1. nambaid neart-
mhar Eaglaise Dè, inbheathughadh.

ANfa ló sin fmaichdeochuidh an Ti-
ghearna le na chloidheasg gèur
mór láidir, Lebbhídan an naithir nimhe
tholltach, eadhon lebbhídan a naithir
nimhe chum, agus muirfidh sé an dragán
ata annsa bhfairge.

2 Annfa ló sin canaidhí dhi; Fin-
eamhuin a nsona deing.

3 Mísi an Tighearna choimbéadas í,
fhuichfad í gach áon mhóimint; deagla go
ngoirteochadh áon í, coimbéada mé í
do ló agus doidheche.

4 Ní bhfaíl roshearg ionnamfa; cía
chuirfeadh na dreafa agus na dofaín am
adhaighí a gach; do rachuin trí-
tha, do loigfinn lé chéile iad.

5 Nó glacadh sé greim dom neart,
chor go ndéana sé siothcháin riom.

6 Do bhéara sé air an ndroing thiuc-
fas ó Jacob frúmh do ghlacadh; tóir-
theochuidh, agus faíuidh bláth, agus
gineamhuin Israel; agus lionfaidh agh-
aidh na talman le toradh.

7 Nar bhfaíl sé é mar do bhfaíl sé
an drong do bhfaíl é; nó an bhfaíl sé
marbh do réir air na druinge do thuit
leis?

8 A miosú a nuair shínseas sé a
mach é, do dhéana tú inreasan ris;
congubuidh sé a ghéath gharbh a ló
na gaoithe a noir.

9 Leis so ar a nabbharfín glanfuigh-
thear éigeart Jacob, agus íff so uile thor-
adh, do chor a pheacaidh ar coill; a
nuair do dhéana sé clocha na hálra
uile amhuil clocha cailce, noch bhrihtior
ó chéile, ní sheasfuid na garráin nó na
biomháihe saas.

10 Gidheadh bíaidh an chathair dha-
ingion na sífach, agus treightheathar a
nait comhnuidhe, agus faightheathar í
amhuil sífach; annsin ingheiltios an
lúogh, agus annsin luighfios sé síos, agus
iosfuigh a bheangáin.

11 A nuair bhéad a ghéaga críon,
brisfheathar amach iad; tiuicuid mná,
agus cuirfid tré theine iad; óir is
éaíne gan tiuicín ar bith iad; uimefin
ní bhí truíghe ag an té do chom iad
dóibh, agus ní thaisbeana an té do chru-
thaigh iad, fabhar dhoibh.

12 Agus tiuifa a cerich annfa ló
sin, go mbuailfidh an Tighearna ó
ghrinníoll an tsotha go caife na Hé-
gípte, agus cruineochthar sibh, áon
air áon, sibhí a chilann Israel.

13 Agus tiuifa a cerich annfa ló
sin, go léidfheathar an síoc mór, agus
tiuifadh an drong do chuaidh lea-
chad a tír na Haffíria, agus do dhi-
hearthugh a cerich na Héigípte, agus
adhoruid an Tighearna annfa uabhl
nomtha ag Ierusalém.

CAIB. XXVIII.

Gu bhfaíl Dia na choráin dá dháidh,
16. & Críofa na chloib chianú na
Shíon.

AMhairg do choráin a nábhair, dha-
uibh meice Ephraim, noch ar bhlaith
diombóan a síamh ghleormhar, noch atá
ar cheann na ngleann meich; an
drong air a rug an síon bíaidh.

2 Féuch atá áon cumbachdach bíad
ag an Tighearna, noch atá áon
cloichfhneachda, agus amhuil síom d-
oghbbhálad, amhuil tuile uigeadh me-
mhar ag dul tar bhraich; caitfidh sé
síos chum na talman leis an lúmh í.

3 Coráin a nábhair, luchd meice
Ephraim faileorthtar faoi chosmh í.

4 Agus bíaidh an mbaife ghleormar,
noch atá ar cheann an ghleanna meich
mar bhlaith chríon, agus amhuil an tra-
dh láath roimhe an clannad; noch
do chí an té fhéuchus air, agus an lúmh
bhíos fós iona láimh, itidh sé í.

5 Annfa ló sin bíaidh Tighearna na
síoch mar choráin sígimhe, agus mar
dhiadem gloire air an coráin óir a
mhuintir.

6 Agus, mar spioraid bhreithm-
nais don tí shuighior a mbreithm, agus
mar neart don lucht iongnáin an
cath ag an ngeata.

7 Acht do sheachránadarín sé té
shíon, agus tré dhígh láidir, atáid ar a
tlighe; do sheachráin an fagar, agus
an faigh tré dhígh láidir, do shea-
eadh suas iad le síon; atáid ar a
tlighe tré dhígh láidir, seachráin
a bíad, oibbheimid a mbreithm.

8 Oir atá a uile chlaí na do shea-
ruigh, agus do shalchar; ní bíad na
ait (glan).

9 Cía dá móinídh sé éolus? cía ar
a tiubhra sé teagail do thugla? an
drong bhearthar ó bhainne, agus thre-
ghear ó na cíchibh?

10 Oir atá aithne air aithne, aithne air
aithne, line air line, line ar line, agus
beagán, agus annfaid beagán.

11 Oir is le puifínibh breitad, agus
lé teangaidh oile laibheora sé na
bpoballo;

12 Ré ndubhairt sé, íff so an fann-
al lé a triubharthaol fannmheas an
[duine] choirthe, agus íff so an fann-
neas; gidheadh níor bháid na a chla-
neas.

13 Acht do bé focal an Tighearna
ríu; aithne air aithne, aithne air aithne,
line air line, line air line, annfa beagán,
agus annfaid beagán; chor go nime-
chaidis, agus go tiuicfaidís ar a n-
agus go mbeidís bríse, agus ar a n-
bpainteardh, agus gabthia.

14 Uimefin eistigh focal an Ti-
ghearna, a dhaoine tarcuisneacha noch
aghlas an pobail atá ann Ierusalém.

15 Do bhrígh go ndubhairt sé
ríneamar conradh ris an méad.

12 Agus tugadh an leabhar don tí nach raibh foghlomtha, gha radh, Léigh sé a nois; agus a deir feisíon, Ní bhfuilim foghlomtha.

13 Uime sin a dubhairt an Tighearna, Do bhrígh go ttaingid an mbuintirfe láimh riom le na mbeul, agus go nórúighid le na bpúisínibh mé, achte gur áthruigheadar a ccroidhe a bhfad uaim, agus gur máineadh a neagla dom thaobhbhí maille re aithne dhaóine:

14 Uimefin feuch, rachaidh mé ar maghaidh do dhéanamh oibre iongan- eigh a meag an phobail, eadhon obair iongantach, agus iongnadh: óir imeach- uidh eagna na ndaoine críonna feachad, agus ceallighthear tuigse na neagnuidhe.

15 A mhairg don droing theid a ndomhne, do cbeilt a comhairle ón Tighearna, & atáid a noibreacha a ndorchadas, agus a deirid, Cía chi sinn? agus cia agá bhfuil éolus oruinn?

16 Go deimhin measfuidhearthar bhur níompogh bun ós cionn, amhail criadh an tí do ní potadh? óir a naibéora an obair ris an tí do rinne í, Ní dhéarna sé mé? no a naibéora an ní cumtha ris an tí chumas é, Ní bhfuil tuigse aige?

17 Nach ro aithghearr fós, agus iom- póchtar Lebanon a machaire téirtheach, agus measfuidhearthar an machaire téir- theach mar shroaís?

18 Agus annfa lé sin cluinsidh an bodhar briathra an leabhair, agus do chífid fuile an daill amach as an dorchachd, agus an daille.

19 Méideochuid fós na daóine macánta a ngairdeachus annfa Tighearna, agus fuathghairfid na boicht a meag an phobail ann áon náomhtha Israel.

20 Oir tugadh an fuathbhásach a neimhní, agus do claóidheadh an tar- cuisneach, agus géarrthar gach a ndéan furachas le hégeart.

21 Noch do ní ciontach do dhuine aríon focail, agus chuirios paintéar a ccoinne an tí aithbhírios annfa gheata, agus chuireas an fíreún do leathtaóibh ar son neithe gan bhrígh.

22 Uime sin is marfo a deir an Tighearna, noch dfaasail Abraham, a etaobh thighe Jacob: Ní bháidh náire anois ar Jacob, agus ní bhánfuigh aghaidh a nois.

23 Acht a nuir do chífidh sé a chlann, obair mo lámhfa íona lár, ná- omhthochuid siad mainmí, & naomh- thochnid siad áon náomhtha Jacob, & bí- áidh crítheagal orra ríomhe Dhia Israel.

24 Tiuchuidh fós an drong do rinne earraid a spioraid, cham tuigfíona: agus an drong do rinne íthiomáidh, fogh- lomfuid caladha.

A mhairg don chloinn cheannairgidh, a deir an Tighearna, gnaobh comhairle, agus nach uaimé; agus sholchas lé folach, achd ní lé mo spí- oraidí, iondus go ccuríadís peacadh a gceann peacaidh:

2 Noch shíubluighis do dhal síos don Néigipt, (agus nar iarr ar mo bháid) dá neartughadh féin a neart Pharaon, agus do dhóthchusadh a sgáile na Hé- gipte.

3 Uime sin bhíad neart Pharaon náire dhaóibhí, agus bhur ndóigh a sgáil na Héigipte bhur naidhbhilleadh.

4 Oir do bhíad a phrionnsadh a Ro- an, & thangadar a theachda go Ham- an.

5 Do bhíad uile náireach fa phobal, nach ar fhéad tarbhughadh dhaóibh, agus nach raibh na gcungnamh nó na fochar, achd na náire agus fós na míochla.

6 Ualach beathach an deiseirt: go- tír na buaidhearthra, agus na goimé, as a ttig an leomhan óg agus féin, an bbeipear, agus an naithir nímbe eil- thiantighe, iomchoraid siad a fáil, bhrios ar ghuáillibh aifal óg, agus a nionnmhus ar chruithibh cinnall cham pobail nach tairbheochaidh dhaóibh.

7 Oir budh díomhaóin cungnamh do Néigipteach, gan bhrígh ar bith: sinne- deigh mísi ar a shonó, Sé a neart, fannhain na chomhnuidhe.

8 Anois éirigh, scríobh é a ccoir ar a ccoinne, agus cuir a leabhar é, chor go mbi ag a naimfir thiucas go bríth agus go síorruidhe:

9 Gur pobal cogthach iad, clann bhréagach, clann le nach áill dlíghend an Tighearna do chluinsíon:

10 Noch a deir ris na feuchadóiribh, Ná faicidh: agus ris na faighibh, Ní tairghiridh dhuinne neithe cearta, labhraidh rinne neithe bláithe, tair- ghiridh cealga.

11 Téighidh amach as a tsíge, sílíd, do leathtaóibh as an ccafin: tugaidh ar áon náomhtha Israel cog ríomhain.

12 Ar a nadhbbharfín is marfo a deir áon náomhtha Israel, do bhrígh go ttarcuifnighthi an bhriatharfa, agus go ecurthaóí bhur ndóthchus a na- leathtrom agus a nurchoid, agus go bhfantaóí orrafin.

13 Uimefin bíaidh an téaccaró dhaóibhí mar bhrifeadh ullamb cham tuiteama, ag at amach a mballa ír, a ttig a bhrifeadh ar ball go hobann.

14 Agus bríse sé é ambuill bríth foithighe a nuighe bhríthíor na bhloibh, ní choigeola sé; ionnus nach bhfuightheor íona bhrifeadh píofa le a mbeartthaí, teine ón teallach, nó leis a ttiubhar- thaí uigse as an log.

15 Oir is marfo a deir an Tighearna Dia, neach náomhtha Israel, A níompogh agus a fuaimhnios béithi tairthighthe, a ccuinas agus a ndóthchus bhias blar neart: agus níor pháill líph.

28 Ach a dubhrabhairfì, Nì headh, *Is eadom ar echaibh: uimefin teith-*
eadom agus do dhéanamne marcuigh-
eadom air an tbeathach] luath; ar a
mhórtóir bhias an luchd leanas sibh
leat.

29 Teithidh aon mhíle [duine] le hach-
 uisín ioin, lé hachmháin cúigir teith-
 idh; nó go bhféigibh sibh mar mhá-
 lair r' mballach an tSleibhe, amhuil
 leat ar cnoc.

30 Gidheadh fuirfeithmhígh an Ti-
 gearna ré bheith grásmhuil daóibh:
 agus ardeochthar uimefin é, chor go
 nílann sé tréaire oruibh; óir is Dia
 leannmhúis an Tighearna, is beann-
 agh an mhéid fhuirfeithmhígh air.

31 Oir áitreobhuid na daóine a Sion
 an Ierusalem: ní ghuilfidh tú ní fa mhó,
 leat sé ro grásmhuil duit ar cckin-
 nigh ghotha beighmih; a nuair do chluin-
 idh sé sin, freagoruidh sé thú.

32 Agus máta go ttabhair an Tigh-
 earna aran na haideisí dhaóibhí, agus
 éis an smachduighthe, gidheadh ní
 bfuilidh ar do lucht teagaisg a coir-
 ní ní as mó; achd chisid do sháile
 do lucht teagaisg.

33 Agus cuinid do chliasa focal
 leat shiar dhíot, dhá rádh, Sí fo an
 tSleib, fubhlughidh innte; a nuair
 tóidhe ar an láimh dheis, agus a
 níl shillfidhe ar an láimh chlé.

34 Truallaghtín fós folach biomh-
 íghidh greanta daingid, agus córu-
 íghidh biomhíghidh leaghta dór;
 bfuilidh tú uait iad amhail éadach
 sídh a déara tú ris, Imthigh as fo.

35 Amháin do bhéara sé fearthuain do
 bíleas folchuirfe tú thfearann, agus
 bíleas do bhíseach na talmhan, & bíaidh
 sé uait, agus tóirtheach: annsa lósin
 bfuilidh bairnéis a machairighibh
 leat.

36 Na daumh fós agus na haffail óga,
 mo thrabhus an fearann, ioluid beatha
 pias, noch do cáitheadh leis a tísafaid,
 agus lea a criathar.

37 Agus bíaidh ar gach uile shliabh
 íd, agus ar gach cnoc árd; írotha
 agus cáitheadh uisgeadh a ló a náir
 uait, a nuair thuitid na tuir.

38 Iallamh oile, bíaidh solus na
 gheibhe mar sholus na gréine, agus
 solus solus na gréine. Leachd-nuicad,
 na hachd theachd, is annsa ló a gcean-
 nigh an Tighearna suas briseadh a
 tóidh, & leighisidh buille a chneidhe.

39 Feach, thig ainn an Tighearna ó
 meidhe ag lócadh le na theirg, agus
 a prom a galachsin; atáid a phui-
 seadhe lán dfeirg, agus a theanga amh-
 al teine, loilgúighe.

40 Agus roichidh a aráil amhuil tuile
 le bhíoch go lár an mhúinil, do
 chéitheadh na cceineadhach. lé criathar,
 an díomhaóis: agus bíaidh írian a
 gollaidh an phobal dá thabhairt orra
 leatna do dhéanamh.

29 Bíaidh caintic amhuil annsa noidir
 che, a nuair naomhthar an tóllamoin,
 agus gairdeachus croidhe amhail mar
 théid duine le piob do dhul ar shliabh an
 Tighearna go háon cumhachdach Urael.

30 Agus do bhéara an Tighearna fa-
 deara a ghuth glórmair do chluiníon, &
 foilleochuidh sé tuirling a láimhe a nias
 maille re dioghaltas a fheirge, agus lé
 lafair theineadh scríofa maille re sga-
 badh, lé hanfa, agus lé cloichshneachda.

31 Oir is tré ghuth an Tighearna
 bhuailighear an Tassirianach síos, noch
 do bhuail lé slait.

32 Agus bíaidh gach imtheachd na
 slaité sealmhúigh noch leagfas an Tigh-
 earna air, maille re tiompanuibh, agus
 re cláirfeachaibh, agus a cathaibh cri-
 othnuigthe throidíofa sé leis.

33 Oir do hórduigheadh Tophet ón
 tseanaim sír; íseadh don Rígh fós do hull-
 mhúigheadh é, do rinne sé domhuin agus
 leathan é: sé a chárn loilgúighe sin,
 teine, agus iomad connaidh, lafaidh anáil
 an Tighearna é amhuil íroth rubhe.

CAIB. XXXI.

Mairg na ndéine ag a mbí a múnighin
a marcshluagh, & leigeas Dia dhíodh.

A Mhairg don droing théid síos don
 Néigpt chum cabhra, & fhanas ar
 eachaibh, & dhóthchluighios a carba-
 duibh, do bhrígh go bhfuilid iomadam-
 uil; & a marchluagh do bhrígh go bhfuil-
 lid laidir: acht ní fhéachuid siad dáon
 naomhtha Israel, ní iarruid siad an Ti-
 ghearna.

2 Gidheadh atá seifion fós críonna, &
 do bhéara sé oile, & ní ghoirfidh a bhri-
 athra air ais: acht éireochuidh sé a nagh-
 uigh thighe na mighníomhach, & a nagh-
 aidh chuidighthe na draige oibrighios
 éigear.

3 Anois is daóine na Héigiptigh & ní
 Dia, & is féil a neich, & ní spiorad:
 a nuair shínios an Tighearna a lámh a-
 mach tuitfidh aráon an té chuidighios, &
 tuitfidh síos an té ré a cuidighthíor,
 & failleochuid siad uile a néanfheachd.

4 Oir is marfo do labhair an Tighear-
 na riomla: Amhuil mar bhúirios an leom-
 han agus an leomhan óg air a chreigh;
 a nuair ghoirthear móran aodhaireadh a-
 mach na adhaigh, ní bhíaidh eagla a
 ngotha air, agus ní ísleochar é ar son a
 tormaí: mar sin thuasas Tighearna na
 síogh a nias do throid ar son sléibhe-
 Sion, agus ar son a chnoicín.

5 Mar éunuibh ag éinolluigh, is mar
 sin chuimhdeochus Tighearna na síogh
 Jerusalem: agá cumhdach fós, fofa sé:
 i, & gabháil shairis, cuimhdeochuidh sé i.

6 Fillidhí chum an té or íompo-
 gheadar clann Urael go domhuin.

7 Oir annsa ló sin teighfidh gach aduine
 uadh a íodhail airgid agus a íodhail
 óir.

óir, noch do rinneadar bhuir lánha féin díbh mar pheacadh.

8 Ansin thuitíos an Tassiríanach leis an cloidheamh, ní lé duine láidir, agus ní cloidheamh dhóine uirísi mhuiríos é: acht teitfidh fé on cloidheamh, & claidhíghéar a dháoine óga.

9 Agus rachaidh fé anona dá ionad didin lé heagla, agus béis a phrionnsa-dha eaglach roimhe an mbratúigh, a deir an Tighearna, a bhfuil a theinidh a Sion, & a fhuirís ann Jerusaleim.

C A I B. XXXII.

Shir & Sonas Righeacht na fíreantach, righeacht Chríofa.

Féach, rigfidh Rígh a bhfireantachd agus riaghlochuid prionnsa-dha a mbreitheamhnus.

2 Agus bíadh neadh mar áit fásaidh ón ghaóith, agus mar fholach ó nanfa: amhuil aibhne uige a náit thirim, amhuil áil cairge móire a bhleairann thartmhair.

3 Agus ní bhéid síle na druinge do chíteas, céodhach: agus éistidh cláfa na ndáoine chluiníosa.

4 Tuigfidh íos croidhe na ndáoine mearganta colus, & bíadh teanga na mbrioch-tach réidh chom labhartha go bíléir.

5 Ní goiríghéar an tamadán ní fa mhó dáonnachdach, agus ní haibeorthar an fantach do bheith faidhbhir.

6 Oir laibheoruidh an tamadán amá-dánachd, agus oibreochuidh a chroidhe éisgeart, do ghoitíghadh fíarchrá-bhuaidh agus do labhairt earraide a na-dhuigh an Tighearna, do dhéanamh anma a nocráigh folamh, & do bhéara ar dhígh an tartmhair faillíghadh.

7 Is ole fós foithighidh an tseingh: tionfcnuidh fé droicthionfcanta do fíros an bhoiché le brathraibh bré-gacha, ceidhín a nuair labhras an teat-bhuideach go ceart.

8 Acht tionfcnuidh an duine dáonnachdach neithe dáonnachdach, agus lé neithibh dáonnachdach a sheasas fé.

9 Ríghidhe suas a mhna fíamhneacha, cluinidh mo ghuth, a ingheana dóthchu-facha, tugaidh éisteachd dom ghíor.

10 Beithi mórin do liethibh, agus do bhíadhnuibh buaidhearta, sibhí a mhna dóthchafacha: oir fáilleochuidh cruinniughadh na ngrípuighéadh, ní thiucfaidh an toradh.

11 Críochnuighidh a mhna fíamhneacha, bídhí buaidhearta a mhna dóthchu-facha: nochdaidh sibh, agus déanaidh sibh féin lomnochd, agus críochnuighidh fáicéadach ar bhuir leasraibh.

12 Guilfidh siad ar son na céioch, ar son na madh min, ar son na síneamhna tórtuigh.

13 Tiucfaidh dofin agus dreafa ar fhearann mo pobail, fós ar uile thightheibh an gháirdeachais a catbruigh an tfoais.

14 Do bhrígh go ttréighéar na pá-lia, go bhíngíghéar ionad na ccaí-

threach, béis na púirt, agus na tair na nuamhuibh go bráth, gáirdeachas a fhiadhta, inbhear na ttréid.

15 Ní go adóirtear an spiorad ondu 6 naird shuas, agus go raibh an síne na mhagh thóirtheach, agus go meadh an madh tóirtheach na thóirthe.

16 Ann sin áitreobhuidh breitheamhnus anfa bhfáfach, agus bíadhí cor na chomhnuidhe anfa madh thóirtheamhuil.

17 Agus bodh síothchain obair na fireantachda, agus bodh fíamhne éiseacht a nionnraicis, agus daingín go bráth.

18 Agus cóimhneochuidh mo phobla a náitreabh síothchanta, agus ttrightheibh daingne, agus a focailí fíamhneach.

19 A nuair fhearas fé doth-shneachda, ag teachd a nuair air na bh-raois, agus ísleochuigh an chathair féin a nionad ísiol.

20 Is beannúigh sibh a dhrogh thóirtheamhnus laimh rís na buile uisgeamhnus, chuiríos amach cos an daimh, agus a násfail.

C A I B. XXXIII.

Docmháil na bhfíris arson a fíadhbuidh.

A Mhairg dhuití, noch áirígh agus nach ar hairgeadh thá, agus do ní go fealltach, agus nach déardh go fealltach ríof: a nuair fíarígh na do mhílteachas, míllíghéar thá, agus a nuair fíarígh na do dhéanamh go fealltach, do dhéanadh fíadha go fealltach ríofa.

2 O a Thighearna, bí gríamh daim, do fíeitheamar ort: bí ad nigh aca gach maidín, ar fíamhadh fé a nam na buaidhearta.

3 Fa ghuth an ghíoraie do fíadha go pobal: ar do thóghaillí fíadha do fíadha na cineadhacha.

4 Agus cruinneochthar bhuir náidhí amhuil cruinniughadh an chathair: mar fíamhál an lócuiste, ag do thrid.

5 Atá an Tighearna ar na bhíghadh: oir áitreabhuidh fé ar áil: do líon fé Sion lé breitheamhnus, agus a fíreantachd.

6 Agus eagna, agus eolus bhuir a thughadh dot aímísearúibhí, agus a fíamhíghthe: ílé eagla an Tighearna ionnmhus.

7 Féach, éighfidh a ngáilídhí amhuil guilfid teachda na síothchána go gear.

8 Áitidh na sílthíghé móra na bh-fách, fíuitidh an fear turais do bhris an cunnradh, do tharcanígh na caitheacha, ní bhfuil íamh a na nduine.

9 Atá an talamh ag cois, agus ag feargadh: atá Lebanon náireach, agus ar na ghearradh síos: atá Síon cúlthail ré díothramh, agus cúlthail.

annsin fós cruinneochuid na bhul-
tuir gach áon maille re na chompa-
nach.

16 Jarraidhfi amach as leabhar an
Tighearna, agus léighidh; ní fhailleo-
chuidh áon díobhla, ní bhiaidh easbhuigh
a' chompannigh ar áon díobhl: óir dai-
thin mo bheula é, agus do chruinnidh
a spiorad iad.

17 Agus do theilg fé crannchar
ar a son, agus do roinn a lámh eattor-
ra é: lé slabhradh: feallbhochuidh siad
go bráth é, ó ghinealach go ginealach
comhnochuidh ann.

C A I B. XXXV.

Sonra na Heaghuise re líní na Tionna
Nudidh.

Blaídh láathghair air an bhfífach,
agus ar a náit áonránuigh
ar a son, agus gairdeochuidh an
diathramh, agus bláthochuidh fé amh-
nill rófa.

2 Bláthochuidh fé go hionmhar, gair-
deochuidh fé fós lé láathghair, agus le
céol: do bhearthar glóir Lebanon dó,
oirdearcus Charnel, agus Sharon: do
chíod siad glóir an Tighearna, agus
oirdearcus ar Ndenne.

3 Neartuighidhfi na lámha laga,
agus daingnidh na glúine éittré-
rach.

4 Abuidh ris a ndroing agá bhfuil
croidhe eaglach, Bithi láidir, ná him-
eagluighidh: feuchuidh, tiucaidh bhuir
Ndia lé dioghaltas, tiucaidh Dia
lé luaidheachd: tiuca fé, agus táirfa
fé sibh.

5 Ann sin oiseoltar síle na ndall,
agus bíaidh clúasa na mbodhar gan
slopadh.

6 Annfin lingfios an duine bacach
amhuil siadh, agus canfuidh teanga
an bhaillbh céol: agus brisfid uifeadha
amach annfa bhfífach, agus srutháin
annfa diathramh.

7 Agus tiucaidh an fearann tirim
chum bheith na locháin, agus an fearann
tartmhár na throthaibh uisge: a náit-
reabh na ndragún, mar a luighionn
gach áon, bíaidh fear, maille re giol-
cach, agus re luachair.

8 Agus bíaidh slighe mhór ann sin,
agus bealach, agus goirfighear dhe, Beal-
ach na náomhthachda; ní shuibholuid
na neamhghloin thríd, acht bíaidh fé na
coinnéisi: an fear siubhail, agus na
hamadán, ní rachuid a mugha ann.

9 Ní bhiaidh leomhan ar bith annsin,
ní mo rachus aoinbheathach fuaidh-
the suas ann, ní bhfaighthíor annsin é:
acht siubhóluidh an droing shálfcal-
tar ann.

10 Agus sílfid an mbéid shuaf-
glas an Tighearna, agus tiucaid go
Sion maille re céol: agus re gair-
deachus siorruidhe ar a coannuibh;
glacuid siad gairdeachus agus láath-

ghair, agus teithfidh dóbrón agus ead-
dhach uatha.

C A I B. XXXVI.

Do shuigh Senacherib a tithimhíall fómhóir.

A Nois tirla annfa cheathramh
a' bliadhain déug don Rígh Hefeciah
go táinic Senacherib Rígh na Hefi-
ria suas, a naghaidh uile chaitreoch
daingean Júdah, agus gur ghabh Gríad.
2 Agus do chuir Rígh na Hefiria
Rabfáech ó Lachis go Hierusalem
an Rígh Hefeciah mille ré fíoch-
mór: agus do sheas fé lámh ré pa-
thobair an locháin iachdaraigh a fíoch-
mhoir mhachaire a náicare.

3 Ann sin tháinic chuige amach
Bithi mhac Hilciah, noch do bhí ó co-
oon an tighe, agus Sebn an fíoch-
neoir, agus Ioah mhac Aaph a
cuimhnightheoir.

4 Agus a dubhairt Rabfáech ri,
Abuidhfi anois ré Hefeciah, is maro
a deir an Rígh mór, Rígh na Hefiria,
cred é an daingeanfio iona bhíad do
dhóthchus.

5 A déarad, achd is briathra díom-
aine iad, Atá comhairle agus sear
agumfa chum cogaidh: a nos ché a
bhfuil do dhóthchus, as a bhfuil sé ag
cogadh am aghuishfi?

6 Feuch, dóthchufáigh tú a maide
giolcuighe briste, air a Néipt: noch
má luighionn duine air, rachas an
lámh, agus thollfas i: marfin atá Phé-
rao Rígh na Héipte do gach an
chuirios a dhóigh ann.

7 Acht má deir túa riomfa, Atá a
náothchus annfa Tighearna ar Ndenne
eifion an té a rug Hefeciah a áite irid
agus a altóra leis, agus a dubhairt ré
Júdah, agus ré Jerusalem, Adhortaí a
bhíadhnufe na haltórafa?

8 A nois ar a nadhbarfin gáidim
thú, tabhair braighde dom mhaghífíse
Rígh na Hefiria, agus do bhéara mí
dhuitfi dhá mhíle each: mar fíad le-
chda marshluagh do chur ort.

9 Ciondus marfin iompochtú tú
ar ecúl adhaigh áon chaipín amhán
do na serbhíseachaibh is lagha ag mo
mhaighifíir, agus chuirfeas tú do
dhoigh annfa Néipt, ar son caruál
agus marshluagh.

10 Agus an táinic mísi a nos
níos gan an Tighearna a naghaidh a
tíre fá scíos? a dubhairt an fí-
ghearna riom, Imthigh suas a naghaidh
na tírefin, agus scíos i.

11 Annfa a dubhairt Eliacim
Sebn, agus Ioah ré Rabfáech: Gáidim
thú, labhair re do shearbhíseacha-
taibh sin teangaidh Shirianta: a
tuigmid i: agus ná labhair rinn fa
teangaidh Júduigh a celsaíabha an pho-
bail, noch atá air an mballa.

12 Acht a dubhairt Rabfáech, Ne
chuir mo mhaighifíir mísi chum a
mhaighifíir.

... agus chunadfa, do labhairt
... nach air chuir sé me
... na n-odair nach fhuighios air an
... chor go n-íodais a notrach féin,
... go n-íodais a mán féin maille
... ?

Is é sin do sheas Rabáiceh, agus
 é do ghuth árd san teangaídh
 mhóir, agus a dubhairt: Bistighfi
 an Rígh mhóir, Rígh na Haf.

Máiré a deir an Rígh; Nà meall-
Hefeciah sibh, óir ní bhíadh air
bhur eolamh.

Agus pá tugadh Hefeciah oruibh
 áfach ann fa Tighearna, gha
 á, Siorfuidh an Tighearna sinn gan
 á; ní sheachodar an chathairí a
 á na Haffiria.

is Ní héifigh re Hefeciah, oir
 is a deir Rígh na Haffria
 Máilbh réiteach riomá maille re cu-
 an, an tighd amach chugam, agus
 bhídh gach aon aguibh dá fhínea-
 an, agus gach aon da cbrann fige,
 an bhídh gach aon aguibh uifge a
 réite fein.

Nó go tti mifi, agus go mbeiridh
arís sibh go tti coimhail re bhuir
arís, dúthaigh arbha agus fhio-
a, dúthaigh aráin, agus lubhghort

(Bhí ar bhur coimhead] deagla
 roochadh Meleciab sibh, gha rídh,
 sibh ar Tighearna sinn: nar tháor
 na a dhéibh na cineadhach a dhú-
 sídh a linn Rígh na Maffria.

79 Cú a bhfuilid dée Hamat, & Ar-
phat / cú a bhfuilid deo Sepharbaim?
an ar thóradar samaria as mo
luid?

a Ca' had a meafg uile dhée na
 bhádho do shaoir a ndúthaigh is
 a lúmhí, as a fíoradh an Tigh-
 na Jerúsaleim as mo lúmh?

Is ádh do thochohdarfan, agus níor
thochar ádh fhoical dó: óir do bí
ádh an Rígh, gha rádh, Ná freag-
air.

22 Anfin tháinig Elíacim mhac Hí-
lá, uch do bhi ós cionn an tighe, &
bhí an scríbhneoir, agns Joah mhac
Aísa cuimhnitheoir go Heleciah
go raibídhibh réabtha, agus dín-
nigh dhó briathra Rabfaceh.

CAIB. XXXVII.

CAT. B. XXXVII.
 In Mall. Aingeal D⁶ 185000 Affirianach.
 37 & a mbic fein, Senacherib.

A Os tiara a nuair do chiala an Righ
Bhealach fin, gur bhris fé a éadach,
an d'fhuigh fé é féin le luicéadach, &
an d'fhuigh fé an Tighearna.

agus do chuir sé Eliachim, noch do bhéic é an t-ighe, agus Seba an bhrúthair, agus sinir na sagart foláisthe le faiceadach, gus an bhfáidh, mhuir mhac Amos,

3 'Agus a dubhradar ris, Is marfo a
deir Heleciah, is lá buidhearta, agus
bagair, agus blasphémigh an lá: óir
thangadar na leinibh a náit a mbeirthe,
agur ní bhfuil neart ar a mbeirthe.

4 Do bfeidir go ccluinfadh an Tigh-
farna do Dhiáfe bráthra Rabláich noch

earna do Dhiafe brathra Rabhacen noch
do chuir Rìgh na Haffiria a mhaighistir
do mhaightheadh an Dé bhi, agus go
naithbheoruidh fe na brathra do chuala
an Tighearna do Dhiafe; uime sin tóg
fias hurnaigh ar son a mhaightheadh
do chuir Rìgh na Haffiria a mhaighistir
do mhaightheadh an Dé bhi, agus go
naithbheoruidh fe na brathra do chuala
an Tighearna do Dhiafe; uime sin tóg
fias hurnaigh ar son a mhaightheadh

7 Féuch, cuirfidh mé fillleadhair, agus cluinfidh sé tórmán agus fillfidh sé dhá thír féin, agus do bhéara mé air tuitim ris an ccloidheamh iona thír féin.

8 Marfín d'fíl Rabláceh, agus fuair
sé Rígh na Hallíria ag cogadh a na-
ghaidh Libnah; oir do chéala sé gur
imthigh sé as Lachis.

9. Agus do chualuidh fé dha rídh a ttaoibh Thirhacah Rígh na Hetíopia, Tháiníc fé amach do chogadh ríofa, agus a nuair do chuala fé fin, do chuir fé teachda go Hefeciah, gha rídh.

10 Is marfo laibheorthaí ré Hef-
ciah Rígh Júdah, gha radh, Ní mealladh
do Dhia iona bhfuil do dhoigh, thú, gha
rádh, Ní thuibbarthar Jerufalem a lúmh
Rígh na Háisiria.

11 Féuch, do chuala tú cred do rinneadar Righthe na Haffiria ris a nuile thir dá léirsírios, agus an fíor-fuighthear thu? —

12 Nar tháradar áte na cinea-
dhach an mhéid do scríofadair maithre-
se, Góran, agus Hárán agus Rafeh,
agus clann Eden, noch do bhí a
Dteallair?

13 Cait a bhfuil Rígh Hamat, agus Rígh Arphad, agus Rígh caithreacha Seopharbhaim. Hena, agus Híbhah?

14 Agus do ghlaic Hefeciah an litir as láimh na tteachdadh, agus do leigh sé í; agus do chuaidh Hefeciah suas go tigh an Tighearna, agus do leathnuigh sé í a bhfiadhnúise an Tighearna.

Tighearna,
is Agus do ghuidh Hefeciah chum
an Tighearna, gha rádh.

16 Ó a Thighearna na síogh Dia Ií-
rael, noch áitreabhus edir na cherubi-
nigh, is tu an Dia, thófa féin amháin, do
uile rioghachdaibh na talmhan, is tu do
ríne neamh agus talamh.

17 Cláon do chluas, a Thighearna, &
cluinn; oscail do shuille, a Thighearna,
agus

agus faic: agus éist uile bhíochra Sheinnacherib, noch do chuir ádh do scannlaghadh an Dá bhí.

18 Go srinneach a Thighearna, do rinnead Righte na Hafsira féich do na h-uile chineadhachaibh agus dá tíor-thaibh.

19 Agus do thellgead a n-éice anna teine: oir nior dhéa iad, acht obair lámh dáine, crann agus cloch; uimefin do scrioladar iad.

20 A nois ar a n-ádhbarfin, a Thighearna ar Nda, fíor sinn é na lámh, chor go mbia a fhios ag uile yiochachdaibh na talmhan gur tú an Tighearna, thusa féin amháin.

21 Ann sin do chuir Ifaiah mhac Amos fíos chum Hefeciah, gha rádh, Is marío a deir an Tighearna, Dia Israel, a náit ar ghuidh tú mé a naghaidh Sheinnacherib Rígh na Hafsira:

22 Ag fo an focal do labhair an Tighearna dhá tháobh, do tharcuifigh an mbaighdion inghean Sion thá, agus do sad gair fhochmhulde fíú, do chroith inghean Jerusálem a ceann ort.

23 Cia scannluigh tú, agus cia mhaighigh tú, agus cia a naghaidh ar arduigh tú do ghuth, agus ar thóg tú do sháile fíú go hárd? cadhou a naghaidh a-óin a-óimhna Israel.

24 Le do shearbhfhogantailbh do mhaighigh tú an Tighearna, agus a dabhairt tú, Lé hionad mo charbad tháinic mé a nios go hárd na síab, go himilibh Lebanon, & géarra mé fíos, crainn arrachda & rachaidh mé a mullach a théorann, agus a bhforaís a Charnel.

25 Do thochail mé, & díbh mé uife, & le bonn mo choife do thormuigh me fíú uile shrotha an daingín.

26 Nach ceálaidh tú fada ó fíor cionnus do rime mísi é, & ó na féanach-scannuigh cionnus do chum mé é? & a n-ó do chroichnuigh mé é, chor go mpeithéala ag éanaimh fíú do chathreachtach daingne na ceannuigh folúna.

27 Uimefin do bhádar a nátreabh-thuigh ar bheagán acirt, do lagadh agus do hainbhíalaneadh iad: do bhádar amhuil féar na síghe, & mar an luibh nglais, mar an bhíar ar mbuillach na tuightheadh, agus mar ghort théidhe lail fhala fé fíú.

28 Acht ata fíos do chomhuighe agam, agus do dhul amach, agus do théachda a fíach, agus do chuthach am aghaidh.

29 Do bhrígh go ttáinic do chuthach am aghaidh, agus do bmaidhreadh fíú am chléalaibh: uimefin tuirfe mé mo dbubbán ann do shroin, agus mo shrian ann do bhéal, agus fíú mé ar hais thá anna tlighe iona teinic thá.

30 Agus báidhio na chomhartha agad, íofaí an bhliadhain an ní shafas ádha féin, agus an dara bliadhain an ní

fhíú de fíú, agus an treabhadh fíochuirdh, agus báidh, agus fíú duighidh fíeamhna, agus fíú a t-radhán.

31 Agus an fíuighill fíuighíar do thigh Judah géabuid a rís fíamh fíú, agus do bheairid toradh fíú.

32 Oir rachaidh fíuighíar amach Jerusálem, agus an dul as ó fíú Sion: do dhéana teighradh Thighearna na síghe fo.

33 Uime fin is marío a deir an Tighearna a tsáobh Rígh na Hafsira, fíú ufa fé don chathruighí, ní chathruighí fíuighíar ionte, agus ní thiúca fé na coinne le fíuighíar, agus ní thiúca fé cladh re na haghaidh.

34 Anná tlighe iona teinic a anna tlighe cheadna fíuighíar, agus ní thiúca fé don chathruighí, & deir an Tighearna.

35 Oir cuimhdéochaidh mísi an chathruighí, dá dideas ar mo fíú fíú, ar fon mo shearbhíghí Dabí.

36 Ann sin do chuidh síogal an Tighearna amach, & do bháil fé a fíú longphort na Nafsiríach, & do chathruighí agus cúig mhíle: agus a n-ó do éirgeadur go moch ar máil, do bhádar uile na corpúibh martha.

37 Mar sin dimthigh Sheinnacherib Rígh na Hafsira, agus do gháil an dáil fé, agus do ruine fé comhaidh a Ninibheh.

38 Agus tárla mar do bhí fíú a t-radh a tigh Níroch a dhia, & do bháil Aramelech, & Sarcia a mír é a ccloidheamh; agus dimthighíar a crích na Harména, agus do ríogha Efarhadon a mhac iona fíú.

C A I B. XXXVIII.

Hefeciah ar fagbail a sháin, 9 h. 9. a dhia baidheabas.

A Nína léithbhí do bhí Hefeciah fíú chum báil, agus tháinic an fíú fíú mhac Amos chum, agus a dubhairt ris, Marío a deir an Tighearna, cuir do thigh a nátreabh, oir do gheirbhá tú fé, agus ní martha tú.

2 Ann sin dáil Hefeciah a nátreabh léith ris an nábla, agus do gháil é chum an Tighearna.

3 Agus a dubhairt, Cuimhdéa a n-óis, a Thighearna, guidhim thá, do shiubhuil mé ann thíuighíar a bhríne, agus máille ré cróide hna agus go dídeas mé an fíú a n-ó ann do radharc; agus do gháil Hefeciah go géar.

4 Ann sin tháinic bríathar an Tighearna go Hefeciah, ga rádh.

5 Imthigh, agus abair re Hefeciah, mar fo a deir an Tighearna Dia Dabí, hathar: do chuala mé do ghuth, do chonnairc mé do dhéana fíú, & fíú mé a cionn do léiththeadh, & bliad hna déug.

...fuirn mé thú féin, agus an
...lámh Righ na Haffria a-
...mé an chathairí.

Agus bíadh fo na chomhartha-
...an Tighearna, go ndéana an Tighear-
...a dubhairt fé.

...do bhara mé a ris fgaile
...do chaidh fíos don
...a coimibh Ahas, leich cefi-
...a saib. Ansin d'fíl an ghri-
...ceime réir na coimibh lé a
...fíos.

...Hefeciah Righ Jádah a
...bí fé tinn, agus déirghidh fé ó
...fíos.

A dubhairt míf, A ngearradh mo
...rachaidh mé go geatadhuibh
...do bearradh an chuid oile
...adhuibh dhion.

A dubhairt mé, Ní fhaicfe mé an
...eadhon an Tighearna a
...ní fhaicfidh mé duine
...a maile ré háitreabhachaidh
...fíos.

Do tháigh máitreabbhadh, agus
...headh aím í mar lóstin
...do gheirf mé amhuil figh-
...mo bheatha: gearra fé amach
...le re tinnis fadálach: ón
...a noidhe chuirfíos tú dei-
...fíos.

Do chomhair mé go maidin,
...leann brífe fé mo chnámha
...fé go a noidhe chuirfíos tú
...fíos.

...cort nó áinléog is mar-
...aím mé, doimigh mé
...dám: do bhí mo shuíle
...a náirde: a Thighearna,
...mo tháraghadh, gabh do lámh
...fíos.

Oid a déara mé? do labhair
...aím, agus ífé féin do rinne
...meachaidh mé go min
...mo uile bhliadhna a fear-
...fíos.

O a Thighearna, is leis na
...daíne, agus aua-
...uile atá beatha mo
...fíos: Mofo tháirchois tú
...do bhara tú orun mar-
...fíos.

Ní, arfon fíodhchana fu-
...aím, acht ar
...anna do thair tusa é ó
...aím: óir ro theil-
...uile tóibh fíos dot
...fíos.

Oir ní fhéadann a nuigh do
...aím, ní fhéadann an bá do mhó-
...aím: ní fhéadann an árong théid
...aím do dhéachuidh ann thif-
...fíos.

An bío, an bío, mofa fé thú
...aím: agus foillfeoch-
...aím thair thairinne don chloinn.

Do bhí an Tighearna ullamh
...aím: umefin canfam ar

coaitice uile liethe ar mbeatha a
tigh an Tighearna.

21 Oir a dubhairt Izaiah, Glacai-
dis meall figeadh, agus leagaidis mar
cheirin ar an nseafoid é, agus mair-
fidh fé.

22 A dubhairt fós Hefeciah, Cred é
an comhartha le a racha mé fias go
tigh an Tighearna.

CAIB. XXXIX.

Peacadh Hefeciah, 6 a smacht, 8 a
aithreachas.

ANa namfin do thair Merodach Ba-
ladain mhac Baladan Righ na Babi-
lóine litreacha agus preafanta go Hefe-
ciah: oir do chála fé go raibh fé tinn,
agus go ttáinic fé as.

2 Agus do bhí Hefeciah láathghaireach
rompa, agus do thabéin fé dhoibh tigh
a shéud mórluigh, an tairgiod, agus
an tór, agus na spíora, agus a nola
mhórluigh, agus tigh a shoightheach
uile, agus a nulle ní dá raibh iona ionn-
mhufaidh: ní raibh aoinní ann a thigh,
nó ann a thighearna uile nach ar thail-
béin Hefeciah dhoibh.

3 Ansin tháinic Izaiah an fíadh gur
an Righ Hefeciah, agus a dubhairt ris,
Cred a dubhradar na daíne? agus
cáit as a tngadar chugad? agus a
dubhairt Hefeciah, Thngadar as tír im-
chéin chugam, eadhon ón Bhablóin.

4 Ansin a dubhairt seifion, Cred do
chonnadar ann do thigh? agus do
fhreagar Hefeciah, Do chonnadar a
nulle ní dá bhfuil ann mo thign, ní
bhfuil aoinní a meaf mionmhais, nach
ar thabéin mé dhoibh.

5 Ansin a dubhairt Izaiah re He-
feciah, Bíst bríathar Thighearna na
fíogh.

6 Féach, tácfuid na liethe iona
mbéarhar a bhfuil an do thigh, agus
ar chuireadar haithre fias a fíor gur an
ló a nuigh, don Bhablóin, ní fhéigh-
ear aoinní, a deir an Tighearna.

7 Agus bearruid léo cuid dot mha-
caibh, noch tháicfas uair, noch ghinfas
tú, agus bíd na eallíamachuidh a
bpáil Righ na Babilóine.

8 Ansin a dubhairt Hefeciah re-
Hízaiah, Is maith bríathar an Tighear-
na, noch do labhair tusa: agus a du-
bhairt fé, oir bíadh fíodhchán agus fí-
rinne ann mo liethibh.

CAIB. XL.

Tairgí air ainfer Cbríofa an tfoigell,
3 le rannbheirn Eala Bhaile.

Meifnighidh sibh, meifnighidh sibh mo
phobal, deir bhuir Nda.

2 Labhruidh go meifneamhuil ré Hie-
rufalem, agus fuagruidh dhí gur críoch-
nuigheadh a cogadh, gur maithheadh a
héigcart: oir do ghlac sí as lámh an
Tighearna díol dábalta ar íon a huile
pheacaidh.

3 Góth an té shuagras ann fa bhfi-
fach, Gléasuidh slighe an Tighearna :
déanaidh díreach anfa díothramh slighe
mhór dar Nda.

4 Airdeochthar gach uile ghleann, a-
gus ísleochthar gach sliabh, agus gach
cnoic: agus do dhéantar an cam díreach,
agus na haite garbha min.

5 Agus foillseochar glóir an Ti-
ghearna, agus do chnífadh a nuile fheoil
é a neamhfeachd: óir beul an Tighear-
na do labhair é.

6 A dubhairt an guth, Fáguir: a-
gus a dubhairt seifson, Cred thuaiseo-
ras mé? Is fear a nuile fheoil, agus
atá a mhaith uile mar bhláth an mha-
chaire.

7 Críonuidh an fear, searguidh an
bláth: do bhrígh go seídionn spiorad an
Tighearna air.

8 Críonuidh an fear, searguidh an
bláth, achd seasuidh briathar ar Nde
go bráth.

9 A Shíon, noch do bheir leachd scéu-
la maithe, éirigh suas air a tsiabh árd:
a Jerusaleim do bheir scéula maithe
leachd, tóg suas do ghuth maille re
neart: tóg suas é, ná bíodh eagla
ort: abair re caithreachaibh Iúdah,
Féuchaidh bhuir Nda.

10 Féuch, tiuifuidh an Tighearna
Dia lé [láimh] láidir, agus riaghloch-
uidh a rígh ar a shon; féuch, atá a
huifheachd maille ris, agus a obair
gionne.

11 Beathochuidh sé a thréad amháil
sodhatare, cruineochaidh sé na buáin le
na láimh, agus iomchoruidh sé iona ucht
iad, agus tiomáinidh go min an chuid
iona mbi uáin.

12 Cía thomhais na huifgeadha a
ecáir a dhéanaimne, agus do dhirigh
amach neamh lé réis, do chruinnidh lu-
áithreadh na talmhan a miosur, agus do
chomhthromuigh na sleibhte a gcomh-
throm & na cnoic a scála?

13 Cía dhirigh spiorad an Tighear-
na, nó ar mbeith na chomhairleach aige,
cía mháin é?

14 Cía ré a ndéarna sé comhairle?
agus cía theagaisc é? agus do mháin é
a ccafin an bhreitheamhnais? agus do
mháin éolus dó, agus do thaisbein dó
slighe na tuigse?

15 Féuch, atáid na cineadacha amháil
bríon buicéid, agus atáid ar na meas,
amháil luaitheadh beag an scála:
Féuch, tógbuidh sé suas na holléin mar
ní ro bheag.

16 Agus ní lór Lebanon ré a
losgadh, agus ní lór a bheathuigh mar
ofraíl loigse.

17 Is neimhní na cineadhach uile dá
lathair, agus meastar leifion iad ní fa
lúgha ná neimhní, agus diomhaóineas.

18 Mar sin cía ré saimhleochuidhe Dia?
nó cía an chosamhlachd chuirfidhe iona
choimhneas?

19 Leaghadh an fear oibre ionmhá-
ghreanta, agus folchaidh céard a nár
timchioll le hór, agus teigidh sé slábh
radha airgid.

20 An té bochtuighthear mar
ionnus nach bhfuil ofraíl aige, togbuidh
sé crann nach lobhann: iarradh
chuige oibrigh glic dullmhughadh le
áighe greanta nach ccorrochtar.

21 Nach fós daóibh? nach cois-
labhair? nach ar hinneadh dhá-
thofach, nach ar thuigebhair ó bhu-
tibh na talmhan?

22 An té thuaidhios ar rotha na tál-
mhan, agus atáid áitreabhthigh na
amhuil dreoláin teasbuidh; noch leis-
nuighios amach na neamha amháil ois-
tin, agus shreathnuighios amach iad am-
uile páilláin do dhéanamh comhthigh.

23 Noch do bheir na príomhaí a
neimhní, do ní sé breitheamhnais na tál-
mhan amháil diomhaóineas.

24 Fós ní plannodochthar iad ní fí-
chuirfheagar iad; fós ní ghabhaidh a
mban fréamh annfa talamh: & fídh
sé fós orra mar an ccaéad, agus crí-
fuid, & béaruidh an ghaoth ghuiridh
lé iad amháil connlach.

25 Ar a nadhbarfin, cía ré saimh-
leochthaoi mísi, nó cía: re a mísi cís-
mhail, a deir an táon naomhta?

26 Tógbuidh suas bhuir síle na
hárd, agus féuchaidh cía do chruinnidh
na neitheis, noch do bheir a sígh amach
le háireamh: goiridh sé uile iad na
nanmannaibh le méud a chumalachd,
óir atá sé láidir a cumhachd, & fídh
fídhligheann áon é.

27 Cred fa nabair tusa, a Iacob,
agus a labhrann tú, a Iisraél, atá na
slighe a bhfolach air an Tighearna,
agus do chuidh mo bhreitheamhnais
thairis óm Dhia?

28 Nach raibh a fhios agad? nach
ccáula tú, nach lagaidheir an Dia
siorruidhe, an Tighearna cruathuightheoir
théoratin na talmhan, agus nach cois-
thior é? ní bhfuil scrádagh ar bhuir
air a thuigfin.

29 Do bheir sé cumhachd do an-
bhann, agus don droing ag nach bí
neart, méuduighidh sé neart.

30 Laigeochthar fós na hoiginn,
agus beid coirthe, agus tuifid na
hoigfhir thríd amach.

31 Acht an drong fheithios air an Ti-
ghearna, athnuadhuidh siad a neart:
éireochuid suas le sciathannaibh amháil
iolair, riorthaid siad & ní bhéid coirthe,
& suibhluid, & ní bhéid siad anbhann.

C A I B. XII.

Bíodh gur beag tréid Iisraél, 10 neartuighidh
Dia iad.

T Ochduighidh dom lathair,
sibhí a oileana, agus athuair
dhaidis na daoine a neart: & g-
dis a ccomhfhogus, labhraidis anna:
agus

... а пошлѣ наомикна израи.   ле бѣдѣхотѣ.   **Евѣа**

29 Feuch, ataid liad uile na ndíomhaóineas, is neimhní a noibreacha: is fáoth, agus is eadarbhuaís a níomh-áighe leaghtha.

Féach, mo sheirbhíseach, noch gabh-
uim oruim, mo rogha ann a bhfuil
dál mairbh: do chuir mé mo spiorad
aig, do bhéar sé breitheamhús amach
chum na geisteach.

2 Ní dhéanadh sé timhche, ní thóg-
fa sé suas, agus ní thiubhra fa deara a
gruth do chluimhíon aisé d'ádh.

3 Ní bhrise sé gíolcach bráite, & ní
mhórchú fé an lion deantamhail: do bhéar
fé breitheamhús amach chum sírinne.

4 Ní thailéochadh sé, agus ní bhuídh
sé meata, nó go coaraidh sé breitheamh-
ús anna talamh: agus feithfidh na hoí-
leán ar a dhléidheadh.

5 Is marío a deir Dá an Tighearna,
An té do chruthaigh na neamha, agus
do shí amach iad; an té do shreath-
naigh amach an talamh, agus an ní thig
amach ar, an té do bheir anáil do na
deanibh air, agus spiorad don mhéid
shuibhlúghíos ann.

6 Mí an Tighearna do ghoir thú a
bhféastach, agus coinneocha mé do
láimh, agus comhéadad thú, agus do bhéar-
rad thusa mar chunradh don phobal,
mar sholus do na geintibh.

7 Dfícladh na súl ndall, do tha-
bhairt na bpríofínach amach as an bprí-
fín, & na muintire shuibhlúghíos a náorchad-
as amach as tigh an príofín.

8 Is mí an Tighearna, fé sin mainm
agus ní thiubhra mé mo ghloir do neach
oile, nó mo mholadh díomsháighibh
grábalta.

9 Féach, thagadar na céidneithe a
ceirich, & foillíghim na neithe móadha;
súil sháid siad amach, innisim dhibh iad.

10 Canaidh don Tighearna caintic
míad, agus a mholadh ó imíol na tal-
mhan: sibhí do théid síos chum na
farraige, agus a nuile ní dá bhfuil innte, na
hoileán, agus a nátreabhthacha.

11 Tógbadh an sífach, agus a chait-
hreacha suas a nguth, na bailte ann a
nítrighion Cédar, canaidís dáthchu-
faigh na cairge, gairdeis ó mhullach na
slíabh.

12 Tugaidís glóir don Tighearna, a-
gus foillíghedís a mholadh annsa hoí-
léanuibh.

13 Rachaidh an Tighearna amach a-
mhúil duine cambachtach, coirreochaidh
fé ad suas amhúil fear cogaidh: gairfidh
sé, fós nualla fé, béara fé buídh ar a
naimhdeibh.

14 Do choif mé re fada, do bhí mé
amthochd, agus do chuir mé srian riom-
fein: anois comhairse mé amhúil bean
re níodhuibh, scíosfa mé agus mílle
me a naoinfheacht.

15 Do dhéana mé sléibhte, agus cnóic
na bhfíach, agus críofa mé suas a
luibhe uile, agus do dhéana mé oilein do
na haibhneibh, agus tiormocha mé suas
na lochain.

16 Agus do bhéar mé na daill a slighe-
nach aibne dhoibh, trefochuidh mé iad

a slighe mar bhéas dóibh: do dhéana
an dorchadas na sholus rompa, agus
neithe cama díreach. Agó na míle
dhéana mé dhoibh & ní threig mé iad.

17 Fíllíghthe ar a míle iad, bí
níre mhór air an droing dhoibh
súghíos a díomsháighibh gearra, agus
deir ris na díomsháighibh leagtha, ní
sibh ar ndéa.

18 Chuinidh a bhodhra, fíochaidh a
dhalla, chor go bhfaicfidh.

19 Cía is dall achd mo sheirbhí-
seach? nó bodhar mar mo theachtair
do chuir mé mainm? Cía as dall mar an
atá iomlán? nó dall mar sheirbhíseach
tuigh an Tighearna?

20 Ag faicim mhóráir neithe, ach
thabhair tú dot aire: ag fócladh na
ceolús, achd ní chluin sé.

21 Do tháinig ris an Tighearna
son a fhíreantachda: dó dhéana
an dhléidheadh do mhórchadha; agus do
dhéana fé oirdheire é.

22 Acht is daóine iadís sláim, agus
creachtha, atáid siad uile gabtha: bual-
laibh, agus atáid a bhfolach a tighibh
príofín; a tíd siad na ceirich agus
ní bhfuil áor dá táirgail: mar sin,
agus ní abair son, Aifig.

23 Cía aguibhí bhéas díomsháighibh
so? Cía éifíof, agus chuinfíof dhuibh
haimíre atá ag teacht?

24 Cía do sheachuid Jacob mar éad,
agus Israel do na sláimhóirighibh: ach
dearna an Tighearna, an té ar phéad-
dheamar na aghaidh? óir níor shá-
luigheadar íona shlightibh, ní mé do
bhádar umhal dá dhléidheadh.

25 Uimefin do dhóir fé air aintear
fheirge, & neart an chatha, & do chuir
fé tré theine é timchioll fa ceirich, ach
ní raibh a f híos aige: agus do léig sé
acht níor chuir fé iona chroidhe é.

CATB. XIII.

Tairgí ar gheim na Geimhíde.

Acht a nois is marío a deir an Ti-
ghearna do chruthaigh thú, a Jacob,
agus an té do chum thú, a Israel,
Na himéagluigh: óir d'fáigil mé thú
do ghoir mé thú as hainm, is éad
thú.

2 A nuir ghabhús tú thrid na luibh-
dhaibh, bíadhd mí ad thochair: & d'fáigil
Na haibhneibh, ní shíodochuid iad thú
a nuir shuibhlóas tú féad as theine,
ní fíllíghthear thú, ní mó dbeirgeas an
fáir ort.

3 Óir is mí an Tighearna do Dá,
son naomtha Israel do shláimthe
thug mé an Néigít ar thúsfeidh, an Né-
tíopa agus Séba air do shon.

4 O bhí tú mórluaigh ann mo
dhare, do bhí tú onórach, agus do
ghrádhugh mé thú: uimefin do bhéar
mé daóine ar do shon, agus pobal ar
son hanna.

5 Ná biodh eagla ort, óir níomh
míle

Sein na fhiadhnúithe. An bhfuil Dia síobh amúigh dhíomfa? ní bhfuil aoin-dia, ní haithnid damh ion.

9 An drong do ní íomhaigh gheanta, atáid uile na ndíomhaíneas, agus ní thairbheochuid a neithe dáileamhla, agus a fiad sein a bhfiadhuin: ní fhaicid fiad, agus ní bhfuil a fhios ata, ar chor go mbia náire orra.

10 Cia chum dia, nó do leagh íomh-ígh gheanta, nach tarbhach chum neithe ar bith?

11 Féach, beid a chompánuigh uile náireach: agus an lucht ceirde, is do dhaoinibh iad: cruinnighthe ar iad uile a bhfochair a chéile, feastuid, beid eaglach, agus bíadh náire orra a naoinfheachd.

12 An gabha gun a theancoir oibrigh fé arion annfa gháil, agus cumaidh fé é lé hórduibh, agus oibrigh fé é le neart a lámh: fós bí fé ocrach, agus failligh a neart; ní íbhionn fé uisge, agus bí fé lag.

13 Sinidh an fíor a riaghail amach, comharthaigh fé amach é leis an dorubha, deasluigh fé é le na locraibh, agus comharthaigh fé amach é leis an ccompas, agus do ní é do réir thioghrach duine, do réir scéimhe duine; ar chor go mbia annfa tigh.

14 Gearraidh fé síos dó fein leadair, agus beanaidh an sírus, agus an dair, noch neartuighios fé dhó fein a measc ehrann na foraoise; plannduigh fé fuinníog, agus oíldh a nfeartuinn í.

15 Annfa bíadh fé ag an nduine re a loigadh; óir glactha dhe fin, agus gorsuidh é fein; feuch, dearguidh fé é, agus bruithidh fé aran; fós do ní fé dia, agus adhruidh fé; do ní fé íomh-ígh gheanta dhe, agus léigidh é fein ar a ghluinibh dhá.

16 Loigidh fé cuid de annfa teine: le cuid de ithe fé feoil: do ní fé rósta, agus bhí fé faitheach; do ní fós é fein do ghoradh, agus a deir, Aha, atáim goirthe, do chonnairc mé an teine.

17 Agus do ní fé dia don chuid oile dhe, eadhon íomhaigh gheanta: cláonuidh fé síos dí, agus adhruidh fé í, agus guidhig fé chuice, agus a deir, Saor mé, oir is tú mo dhia.

18 Níor aithnigheadar, agus níor thuigodar; óir do dhruid leisíon a síle, go nach féidir léo faicfin; agus a croidithe, go nach féidir léo tuigfin.

19 Agus ní mheafann ánduine iona chroidhe, ní mó atá eolus nó tuigse a rádh, do loífe mé cuid de annfa teine: afeadh fós do bhrúith mé aran ar a sméaróidighibh, do róist mé feoil, agus a duigh mé í: agus a ndéana mé adhfháthmháireachd don chuid oile dhe sin? a nuimhleocha mé síos do bhun crainn?

20 Biathuidh fé ar láith, díll croidhe meallta do leathtaoibh é, go nach bhfeadann fé a anam do sháoradh, nó a rádh,

Nach bhfuil bréag am láimh dhéa.

21 Cuimhnigh iad fí, a síobh agus Israel, óir is tú mo sheirbhíseach, chum mé thú, is tú mo sheirbhíseach: Israel, ní bhíadh tú ar dearmad agam.

22 Do ícrios mé do chionta amháil néall thúigh, agus do pheicid amháil néall; fill chugam, óir éirí cuil mé thú.

23 Canuidh, a neamha, óir do ní an Thighearna é: gáiridh a choilochtaracha na talamh, brisigh amháil a ccéol, a shléibhte, a fhorab, agus gach crann ionnad; óir dhíogad an Tighearna Jacob, agus do ghlóradh é fein a Nírael.

24 Is marfo a deir an Tighearna, thúsalcatoir, agus an té do chum do as an mbroinn, is míf an Tighearna do ní gach uile ní, noch amháin síom amach na neamha, leathnuighios amach an talamh liom fein;

25 Neimhnighios comharthaibh an mbréngach, agus do bheir lúca an faillíne ar cuthach, íompoighios dhá glicia ar coil, & do ní a neamha.

26 Noch dhaingnighios focal a íomhbhfhoghanuigh, & choimhlíon comairle a theachtairéad: a deir re Jerúsalem. Aitreachthar thú; & ní comharthaibh Judah, Cuirfighear sías thú, & tóigse míf sías a náite írisle.

27 Noch a deir rís a n-áin, ní túrim, agus tíormocha mé sías do héirle.

28 Noch a deir ar Chirus, fé m-dhaire é, & coimhlíonuidh mífos ní, eadhon dhá rádh re Hierúsalem, Cuirfighear sías thú, & rís an t-áin, Cuirfighear do bhunáit síd.

CAIB. XLV.

Fuascladh Judah ó bhrúit Eilíahú re Chirus an Rí.

MARFO a deir an Tighearna re an ungthach, re Chirus, ar choimhlíon mé a lámh dheas do chial comhartha dhá lathair; agus tgaóilfé mé leat Rach Ríogh doicladh roimhe gearadha an dá leath-chomhladh, agus ní dnuighthe na doirfe.

2 Racha míf romhad, agus do dhéna mé náite camá díreach: brisidh mé na mblothuibh na gearadha prais, & gearfa mé ó cheile na barradha íarain.

3 Agus do bhéara mé dhuifí ionann na ndorchadus, agus faidhbhríos íomh-each áiteach nuagoeach, ar chor a naithnighe tú gur míf an Tighearna noch ghóirios ort as hainm, gur an Dia Israel.

4 Ar son Jacob mo sheirbhíseach, ar Israel mo rogha, do ghoir mé ort a hainm, do shíoinn mé thú, bíodh a bhfeas duit mé.

5 Is míf an Tighearna, agus ní bíodh síon oile ann: ní bhfuil aoin-dia síobh amúigh dhíomfa: do chroidhighe thú, bíodh náir aithne tú mé.

1 Chur go tobía a fhios aca ó éiríhe
agus ó náid shiar, nach bhfuil
tábh mé: is míf an Tighear-
na ní bhfuil maithearrach ann.
2 Coman an folas, agus cruthuighim
fíochas, do mím íothcháin, agus
fíochas é: míf an Tighearna do
mím íothcháin.

3 Níbhí a tuas a neamha ó náid
agus dóirtéis na spéirigh síos fir-
íochas: fíochas an talamh, agus to-
bía fíochas amach, agus fíochas fí-
ochas fíochas le chéile: míf an Ti-
ghearna do chruthaídh é.

4 A náid don té throidas ré na
fíochas, déanadh an pota brui-
lín re potaighibh don talamh: a ná-
id don té ris an té chumas i, Créd do
nó hobairfé, Ní bhfuilid lámha

5 A náid don té a deir re na a-
nó, Oid ghúcas tú? nó ris an mnaói,
níbhí é?

6 Níbhí a deir an Tighearna, áon
fíochas Ísraél agus a chruthaightheoir,
fíochas íormísa na neithe atá ag teacht
fíochas mo mhac, agus a ttaobh oib-
íochas lámh áithnighídh dhíom.

7 Níbhí mé an talamh, agus do
fíochas mé an duine air, míf, cadhón
fíochas do leathuigh amach na slá-
íochas, agus do riaghluídh mé a slóigh uile.

8 Níbhí mé fíochas é a bhfireantacht,
fíochas mé a fhligthe uile: cuirfé
fíochas do thair fíochas, agus léigfidh lé mo
fíochas amach, ní ar luach, nó ar
fíochas a deir Tighearna na slógh.

9 Níbhí a deir an Tighearna, fáthar
fíochas íormísa, agus ceannuighídh na
fíochas, agus na Sabeinach, tiuífídh
fíochas íormísa lámh ríot, agus budh
fíochas íad, tiuífídh íad ad dhíuigh, a
fíochas íormísa tiuífídh íad thairis; agus
fíochas íad duitfé, do dhéanuid
fíochas íormísa chugadís, gha rádh, Go deir-
fíochas íad Dá ionnadh, agus ní bhfuil
fíochas íad, ní bhfuil Dá oile ann.

10 Níbhí deimhin is Dá thú fíochas
fíochas íad, a Dhé Ísraél an slánaigh-
fíochas íad.

11 Níbhí náire orra, agus fós beid
fíochas íad, rachuid a neimhní go leir
fíochas íad na niodhal.

12 Níbhí fíochas íad Ísraél anfa Tí-
fíochas íad mille le slánughadh fíochas íad:
fíochas íad náireach nó cláite go bráth.
13 Níbhí íad a deir an Tighearna
fíochas íad na neamha, Dá fein do
fíochas íad talamh, agus do rinne é, do
fíochas íad fíochas, ní go díomhaoin do
fíochas íad é, do chum fé é dá áitreá-
fíochas íad, is míf an Tighearna, agus ní
fíochas íad maithearrach.

14 Níbhí a bhfolach do labhair mé, a
fíochas íad do talamh, ní dubhairt
fíochas íad íad Ísraél, íad do go díom-
fíochas íad: míf an Tighearna labhras fí-
fíochas íad, fíochas íad neithe atá ceart.

20 Cruinnighídh síbh féin, agus tiuífídh
lámh ré chéile, a dhíom do chuidídh
as do na cineadhachaibh: ní bhfuil dólas
ar bith ag an mbéid chuireas fíochas maide
a níomhaighídh greanta, é ghuídhíochas
chum dé nach ecabhrúghídh íad.

21 Lámhídh síbhídh, agus tugaidh a
bhíochas íad, gabhaidís fíochas comhairle ag
chéile, cia dhíuífídh fíochas ón téanaimís?
cia dinnis é ó fíochas a leith? nach [dear-
na] míf an Tighearna? agus ní bhfuil
Dá ar bith ann ttaobh amach dhíomísa,
Dá ceart, agus slánaightheoir, ní bhfuil
maithearrach ann.

22 Féuchaidís orumísa, agus bídhí
fíochas íad, a uile théoranna na talmhan:
óir is míf Dá, agus ní bhfuil maithearr-
ach ann.

23 Do mhíonnigh mé thríom féin, do
chuidídh an focal amach as mo bhéul a
bhíochas íad, agus ní fíochas íad fíochas, go níomh-
leochuidh gach uile ghíochas damhsa, míon-
socha gach uile theanga.

24 Go deimhin a déara neach, Is anfa
Tighearna atá fíochas íad dhíomísa
agus neart: is chugís tiuífídh dhíomísa,
agus an mbéid atá ar íadadh na adhuigh
beid íad náireach.

25 Anfa Tighearna fíochas íad fíochas
Ísraél uile, agus is ann do dhéanuid
glóir.

C A I B. XLVI.

Dhíomísa agus do dhíochas na Níodol uile.

C Léonuidh Bel síos, cromaidh Nebo,
do bhádar a níodhala ar a mbea-
thachaibh, agus ar a náiréis; do bhádar
ualluidhe troma ar bhur cearaídh, is
míurighín íad don bheathach choir-
the.

2 Cláonuid íad síos a náoinfheacht
níor fhéadadar an teire do sheacha-
dadh, acht do chúadar féin a míbraigh-
dionas.

3 Eistíomísa, a thigh Jacob, agus
a nulle fíochas íad do thigh Ísraél, noch
do rugadh ón bholg, agus do híom-
chradh ón mbroinn.

4 Agus go níuige a náóis fíochas íad
míf féin é, agus fós go níuige an bhíochas
líath íomchora mé: is míf do rinne,
agus is mé íomchorus, íomchora mé,
agus íochas mé síbh.

5 Cia re a fáimíochthaídh mé, agus
ré a ndéantaídh íonann mé, agus ré a
ccoimhíochas íad mé, go míomíochas
cómhídh?

6 Dóirtídh íad ór go fáimíochas
an mála, agus comhthromaid a níod-
anfa míochas; agus fíochas íad céard óir,
agus do ní fé dhíochas íad fíochas: umhluighídh
íad síos, adhídh fíochas.

7 Íomchrídh íad air a níuillídh é,
íomchrídh é, agus fíochas íad é íochas íad,
agus fíochas íad fíochas: ní chorrocha fé as a
íad, fíochas íad dhíochas íad, gíochas íad
fíochas íad fíochas, nó an té fíochas do
tháthídh é na níuillídhídhídh.

8 Cuimhnighidh fo, agus taisbeanuidh sibh féin bhuir bheanuidh: tugaidh a ris ann bhuir meannuidh é, a chiontach.

9 Cuimhnighidh na céadteibh ón tseanaimir, óir is mísi Dia, agus ní bhfuil maithearrach ann; is mísi Dia, agus ní bhfuil aoinneach còmhail riom.

10 Ag foillighadh an deiridh ón tofach, agus ón tseanaimir na neithe nach éarnadh fós, gba radh; Seasfa mo chomhairle, agus do dhéana mé mo thoil fein go hiomlán;

11 Ag gairm eoin chioceaidh ó noirthear, an fear do dhéanas mo chomhairle ó thir imeichin; afeadh, do labhair mé é, do bhéara mé fós chum críche é; do thionnsguin mé é, do dhéana mé fós é.

12 Eistigh riomfa a chroidhte ár-rachda atá a bhfad ó shreantacht.

13 Do bheirimis mairinne a ngar; ní bhíidh si a nimhian, agus ní fhanfa mo shlanughadh; agus fuighse mé slanughadh a Sion do Ísrael mo ghloir.

C A I B. XLVII.

Zairgir ar Iúférios na Baibilone, 6 arson a mbeirteacht, a Gaeilinn, 1841.

TARR anas, agus fuigh annsa luathreadh, a mhaighdion inghean na Baibilone; fuigh air an titalamh, ní a ccaithoir riogha, a inghean na Ccaldeinach; óir ní goirfighear maoth agus sgiamhach dhíot ní fa mhó.

2 Glac na clocha muslinn, agus meil min; léig leis do chiallha, déan an chos lomnochd, léig leis an ladhairg, imthigh thar na haibhinnibh.

3 Léigfighear leis do tháirnochda, do chisfighear fós do náire, do dhéana mé dioghaktas, agus ní theigeomha mé riort mar dhuine.

4 Ar son ar slanaightheora, Tighearna na n-íos is ainm dhó, áon naombtha Ísrael.

5 Suidhisi ad thoched, agus imthigh romhad a ndorchadus, a inghean na Ccaldeinach; óir ní goirfighear baintighearna rioghachtadh dhíot ní fa mhó.

6 Do bhí mísi feargach rem mhuintir, do thruailligh mé moighreachd, & thug mé ad laimhsí iad: nior thaisbean tu fa gráfa ar bith dhóibh; ar an tseanóir do léig tú an chuing go ro throm.

7 Agus a dubhairt tú, Baidh mísi am bhaintighearna go bráth, iondus nar chuir tú na neitheo ann do chroidhe, ní mó do chuimhnigh tú air an ní deighionachfo.

8 Uimesin cluin fo anois, thusa atá tabhartha daóibhneas, chomhuighios a ndóthchus, a deir ann do chroidhe, A-táimse, agus ní bhfuil áon taobh amuigh dhíom, ní thuidhídh mé amhuil baintreabhach, ní mó bhias fós chaillte cloinne agam.

9 Acht tucaid an dá ní se ort a

moiment a náinló, caill chloinne a baintreabhachus: tucaid ort ann a náinlóine, ar son iomadambacht do dhóigheachea, agus ar son roimnead gheasadoireacht.

10 Oir do chuir tú do dhóigh ann a dubhairt, Ní fhaicean aoinneach do mhíil do ghliocas, agus bheol tu agus a dubhairt tú ann do chloinne A-táimse, agus ní bhfuil aoinneach tu amuigh dhíom.

11 Uimesin tucaidh oir ort, ní baidh a fhios agad cáit as a néireacht fé: agus tucaidh an donus ort, ní baidh air do chumas a chur dhíot; agus tucaidh dólás go hobana ort, nach baidh fhios agad.

12 Seas a nois led dhóigheachea, le hiomad do gheasadoireacht, agus shaothruigh tú ód óige, mas éad níbia ar do chumas carbhachd, a theagmhann go mbéara tú baidh.

13 Atá tú coirthe a nionad do chomhairleach, anois seafaidh na n-íad, lucht feithmha na n-íad, faillínigh na míos, agus fionnadh na neithibhisi atá ag teachd ort.

14 Féach, bíidh siad amháil meil, loigfidh an teine iad: ní thairdead iad fein ó neart na laisrach; ní baidh síneard chum do ghoradh si, ní baidh do thuighe aice.

15 Marío bheid siad dhuit an t-íad le ar shaothruighis, do cheannuidh ód óige, seachránuidh gach son d'íad dá cheathramhuin féin: ní baidh aoinneach thusa.

C A I B. XLVIII.

Gu saorthar na Huidhige as Baibilon, 1841.

CLUINIDH fo, a thigh Heob nach ghoirthear a naimn Ísrael, agus thainic amach as uigeadhuidh na n-íos, nach mhionnuighios a naimn a Tighearna, agus thig tar Dhia Ísrael, achd ní a bfinne nó a bfinneacht.

2 Oir goirid siad iad féin ón chathruis naombtha, agus conghaid iad féin ar Dhia Ísrael, Tighearna na h-íos is a ainm.

3 Dfoilligh mé na neithe roimhe thofach, agus do chuadar amach a n-bhéal, & do thaisbean mé iad, do rinne mé go hobann iad, agus thangad a gcrích.

4 Do bhrigh go raibh a fhios agad thusa do bheith easurramach, agus do mhuineál na fhéith iarruinn, agus do mhala na phrás.

5 Dfoilligh mé fós ó thofach dhíot é; fuil thainic fé a crích do thaisbean mé dhíot é: deagla go naibeorta, lé miodhal do rinne iad, agus m-mhaigh gheanta agus miomhaigh leghtha daithin iad.

...chuala tusa, féuch, so uile:
...do thail-
...seithe madha ó namfa, eadhon:
...nach raibh a
...
...fíad cruthaighthe anois, a-
...eadhon roimhe an la-
...tusa iad, an eagla go
...Féuch do blá a bhíod a-

...chuala tú iad, a seadh
...a bhíod agad, a seadh ó nam-
...do chliar oíuilte: oir do
...agamsa go ndéanta go ro-
...agus gur coiréadh cion-
...diot ón mbroinn:

...na mampa chuirfeas mé mfearg
...agus ar son mo mbolta chuir-
...riom-dot tháobhla, nach
...amach thá.

...do athghlan mé thú, ach
...do thogh mé thú a
...beidhearta.

...mo shon féin, ar mo shon féin
...me é: oir ciondas do thruaill-
...agus ní thiubhrad mo
...anach oile.

...ríomla, a Jacob agus a Is-
...ghoir mé: is míf é, is mé
...agus is mé fé an dei-
...

...mo lámh fós do shuighidh bu-
...agus is mo lámh dheas
...na neamha le réis mar
...ora, bauid siad suas le chéile.

...ghidh sibhí go léir, agus
...he iona meafgo dfoilligh
...do ghrídhagh an Tighearna
...a tholl ar an Mbaibiloin,
...a lámh a lámh ar Caldeinachaibh.

...míf féin do labhair, fós do
...air: thug mé liom é, agus do
...a shlighe fona.

...lámh ríomla, éistigh ris
...bhíod do labhair mé ó tho-
...ion raibh fé, annsin atáimfí:
...an Tighearna Día, agus
...do chair uadh mé.

...marfo a deir an Tighearna
...aon náomhtha Israel, Is
...an Tighearna do Dhía, noch míf-
...tarbhaghadh, noch threor-
...tlighe ionar chéir dhuit

...nach tóg tú aire dom aithean-
...do bhíad do shiochtaín
...agus threantachd amhuil
...a fíad.

...do thiol fós mar an
...agus siolradh do bhronn a-
...míonchlocha: ní géarrfuidhe a
...amh, ní scrioffuidhe óm fathair-
...fé.

...a lathghidhí amach as an Mbaibi-
...roimhe na Caldeinachaibh,
...ceoil foillighidh, innfidh
...fós go foirceann na
...an Tighearna
...Jacob.

21 Agus ní raibh tart orra a nuir
thog le thrid na díothramhuibh iad
thug le fa deara do na huigeadhuibh tui-
laghadh dhoibh amach as an ccaruic:
do scoit le an carruic mar an ccéadna,
& do scinneadar na huigeadha amach.
22 Ní bhfuil síothéin ar bith ag an
ceiontach, a deir an Tighearna.

CAIB. XLIX.

*Gurb mo grádh Dé dá shearbhtalbh no
grádh mair do cloinn.*

E Ifhich ríomla a oileana, agus cionidh
a dhaoine tar lear: do ghóir an
Tighearna míf ón mbroinn, as ionathar
mo mhatrar do rinne le luadh ar mainm.

2 Agus do rinne le mo bheul cosmhúil
re clóidheamh geur, a scáile a lánhe
dfoiligh le mé, agus do rinne le foigh-
ead sinphte dhíom, iona bhólgán dfoi-
luigh le mé.

3 Agus a dubháirt fé ríom, Is tú mo
sheirbhíseach, a Israel, iona mbia mé
glormhar.

4 Annsin a dubháirt mé, Fuair mé fí-
thar díomhaoin, do chaith mé mo neart
gan adhbhar agus go díomhaoin: achá-
cheana atá mo bhreitheamlus ag an
Tighearna, agus mobair ag mo Dhía.

5 Agus a nois a deir an Tighearna do
chum ón mbroinn mé, do bheith an
sheirbhíseach aige, do thabhairt Jacob
chuige a ris, má atá nar cruinnigeadh
Israel, thairis sin bíadh míf glormhar a
súilbh an Tighearna, agus buid é mo
Dhía mo neart.

6 Agus a dubháirt fé, Is ní éatrom go
mbeitheisá ad sheirbhíseach agamsa do
thóghbáil treabha Jacob suas, agus daifeag
ar cumhduigeadh Dísrael: do bhéara
mé fós thú mar shólas do na géintibh,
chor go maoh tú mo shanaghadh go
téorúin na talmhan.

7 Is marfo a deir an Tighearna, su-
alcatóir Israel agus a aon náomhtha, ris
an té air a mbi tarcuine ag duine, ris
an té air a mbi gráin ag tineadhachaibh,
re seirbhíseach uachdarán, do chúsa
Ríghthe agus éireochaí, adhoradh pri-
onaidha mar an ccéadna, do bhrigh an
Tighearna atá díleas agus aon náomhtha
Israel, noch do thogh tusa.

8 Is marfo a deir an Tighearna, ar
an deaghadh do chúala mé thú, agus a
ló an tlanuighthe do chobhruigh mé thú;
& cuimhdeocha mé thú, agus do bhéara
mé thú mar chunraoh don phobal. do
dhaingimghadh na talmhan, do ghabháil
oighreachda na noighreachda nuageneach.

9 Chor go naibéora tú ris na
príonachachaibh, Eirghidhe amach: ris an
luchd atá a ndorchadus, Taisbeanidh
sibh féin: íosáid siad ansna sligheibh,
agus bíad a nínbhior annsa huile
aitibh árd.

10 Ní bhíad ocrach ná tartmhar, ní mó ghoirteochas an seasbhach nó an ghrian iad: óir tréorochuidh an té agá bhfuil truaighe dhóibh iad, eadhon lúmh ris na tobnuibh síoruige bhéaras fé colas dóibh.

11 Agus cuirfidh mísi mo shléibhte uile as, agus áirdeochthar mo shligthe móra.

12 Féuch, tiuifaid fo as imchein, agus fuach fós iadso ón tuaisceart, agus ó niarthar, agus iad fo ó chrích na sinim.

13 Canuidh a shlaithéas, agus bí sí gach a thalaimh, agus a shléibhte brisfidh amach a ccoíl: óir do chobhrúigh Dia a phobal, do dhéana fé gráfa air a thréaghaibh.

14 Acht a dubhairt Sion, Do thréig an Tighearna mísi, agus do dhearmaid mo Thighearna mé.

15 An bhféadann bean leanabha a cích do thréigean, as nach biath truaighe aice do mhac a bronn? a feadh féaduid siad a dhearmad, gidheadh ní dhearmodfa mísi thusa.

16 Féuch, do ghrean mé thú ar chláir mo dhearnaine, atáid do bhalladha a ccomhuigh am lathair.

17 Do dhéanuid do chlann deithir; do mhúlteoirighe, agus an lucht do rinne sífach dhíot, rachuid siad afad amach.

18 Tóig sías do shuíle timchioll fa ccairt, agus féuch; do chruinnigheadar fo uile iad fein, agus tiuifuid chugad; mar mbhairimisí, a deir an Tighearna, go deimhin éideocha tú thú fein leo uile amháil le córuighadh, agus ceanpolair ort iad, mar do ní an bhean niadh phósta.

19 Óir béid thsáluighe, agus háite uaigneacha, agus dáithche haidhmhúille ar ball ro chumbang, do bhrigh na naitreabhach, agus biaidh an drong do shluig sías thú a bhfhad uait.

20 An chlann bhias agad tar éis na cloinne oile do chaill, a déaruid ann do chlásaibh, Is ro chumbang a náisi dhamaísa, tabhair áit damh le naitreobhaidh mé.

21 Annsin a déara tú ann do chroidhe, Cía fuair iad fo dhamh? ó chaill mé mo chlann, agus go bhfuilim aonarach, & am bhrághaidh, & ag áthrughadh ó áit go háit? agus cía thug iadso sías? féuch, do faghbhadh am aonar mé, cáit a rabhadar fo?

22 Marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch, tóigfeadh mo lámh sías chum na ngeinteadh, agus cuirfid bratach sías feamh don phobal, agus do bhéaraid siad do mhic léo iona lámhuibh, agus iomchoruid hingheana ar a nguailibh.

23 Agus budh Ríghthe bhias na naitreachuibh oileamhna agad, & bainríoghna na mbanaitrannuibh; cromfuid síos duit go na naitreabhaibh chum na talmhán, agus lighfid sías luathreadh do chos, & aitheonuidh tú gur mísi an Tighearna: óir ní bhíad náire ar an lucht theitilios oruise.

24 An mbéarthar an círeach do emhachdach, nó a naicogthar an bháighe shire?

25 Acht mar fo a deir an Tighearna, béarthar fós braighde na neartuibh síubhal, agus feachodthar creach a naitreabhaibh: óir troidfidh mísi ris an té throidios ríofa, agus cuinbhéochuidh mé do chlann.

26 Agus an dream bhráigheas thábhachta me iad le na bhféoil féin, agus béid ar meice le na bhfuil féin, agus budh le fion mísi: agus aitheonuidh a nuile fheoil gur mísi an Tighearna do shlánaigtheóir, agus thsákalóir, ion cumhachtach Jacob.

GAIB. L

Tagad Leabhar deaighde do Eghis na Nídeaghe.

15 marfo a deir an Tighearna, Cía a bhfuil bille deaighde bharuathar, noch do chuir mísi uile? nó do dom fheitheamhuibh re ar ruc ní sibh? féuch, do reacabhair síh síar son bhur nolc, agus ar son bhur cinneadh do cuireadh bhar mathair ar síubhal.

2 Uimefin a nuair tháinig mé, an raibh neach ar bith? a nuair do ghair mé, an raibh aoinneach do fhreagradh? nar giorruigheadh mo lámh ar ádh, go nach bhféadann fuagladh? nó nach bhfuil cumhachd ar bith fórtu agfa? féuch léim achmhuifian tiorannú sías a nfairge, do nim na frotha na bhféach; bréanuidh a niaic, do dhé uige, agus éaguid do thart.

3 Báduighim na slaitis lé dubha, & do nim saicéadach dá bhféach.

4 Thug an Tighearna Dia dhamaí teanga na ndóine foghlomtha, go mbé a síos agam ciondus do luitheam focal a nam, ris an té bhios cionta: mífcluidh sé ó mhaidín go moidín, mífcluidh sé mo chluas do chléifion mar a neagnuidhe.

5 Dfoscuil an Tighearna Dia mo chluas, agus ní raibh mé eastramach, ní mó dáll mé ar ais.

6 Thug mé mo dhruim do na naitreoiribh, agus mo ghruaidhe don daing do tharruing an fionnadh sías: ar fholuigh mé mo ghnaís ó náire agus shéilighibh.

7 Óir cuideochuidh an Tighearna síliom, uimefin ní bhia mé chéile: uimefin do shéighidh mé maghann amhuil cloichthineadh, agus atá a sías agam náich bia náire orum.

8 Isfogus damh an té chruinnú mifirinne, cía cheannarctios ríom, & samaid láimh ré cheile: cía hé mearra? tigeadh sé a bhfogus damh.

9 Féuch, cuideochuidh an Tighearna Dia liom, cía hé an té dhamaí mé? féuch, rachuid uile a naitreagheachd amhuil éadach, séuidh an lemann sías iad.

Amhail do lucht Iarnn Dha.

10 Cu ata bhuir measg, air a bhfuil
 Tighearna, umhluighios do
 a fneirethigh, shuibhlughios a
 measg, agus ag nach bhfuil folus ar
 a cneadh se a dhoigh a naimn an
 Tighearna, agus seafadh se ar Dha.
 11 Feuchaidh, a dhrong uile dheargus
 nach chompaingheas sibh fein
 aon le arithribh: fubhlughaidh a
 bhuir tteineadh, & annsa drithribh
 a ghabhaidh: do gheabhthaoi so as
 a naimn, luadhaidhe flos a ndolas.

CAIB. II.

*Amhail eadhar bheithian a Christo, do rfeir
 a bheith Abraham.*

12 Eadh riomfa, a dhrong leanas a
 a bheith na fircantachda, a lucht
 a Tighearna: fuchuidh ar an
 aon a ar fnoigheadh sibh, agus ar
 aon a bheith na fircantachda sibh.
 13 Feuchaidh air Abraham bhuir nathair,
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith

14 Or coibhreachuidh an Tighearna
 a coibhreachuidh se a haithe fuisigh
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith

15 Eadh riomfa mo phobal, agus
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith

16 Tighearna fias bhuir fuisle chum
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith

17 Eadh riomfa a lucht dar budh
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith

18 Or fuisle a leamann fias iad
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith

19 Mufail, mufail, cuir neart ionnad,
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith
 a bheith na fircantachda a bheith

10 Nach tusa fin do thiomnaigh a
 nfairge, uisgeadha a naiginn mhoir?
 noch do rianne flighe do dhoimhne na
 fuirge, go tnuicfaid na daoine do
 fuafcladh, thairis?

11 Uimefin fillid fuafcailigh an
 Tighearna, agus tucfuid go Sion mail-
 le re ceol, agus biaidh folas futhal
 ar a ccionn: do gheabhuid iathghair
 agus gairdeachas, agus teithidh dobron
 agus dolas uatha.

12 Is mifi, mifi fein an te chobh-
 ruigheas sibhi: cia thusa, as a mbiath
 eagla ort roimhe dhuine rachus deug,
 agus roimhe mhac an daime, noch
 do dheantar mar an bhfeur?

13 Agus dhearmaduighios an Tigh-
 earna do chruthaightheoir, noch do leath-
 nuigh amach na neamha, agus do
 fhuighidh bunait an domhain: agus go
 raibh eagla ort gach aon la go cinnte, do
 bhrigh cuthaigh an mhillteora, fa mar
 do bhiath reidh chum feriofa: agus ciit
 a bhfuil cuthach an mhillteora?

14 Deithfrigh an bhrighe dhibir-
 theach chor go fcaidhe e, agus nach
 bhfuigheadh bas annsa log, agus nach
 me do fhuilleochadh a arin.

15 Acht is nifi an Tighearna do
 Dha, noch roinneas a nfairge, ar
 bheiceadar a tonna; Tighearna na
 flogh ile a ainm.

16 Agus do chuir mifi me bhrithar
 ad bheul, agus dfohuigh me thu ar
 fcaile mo laimhe: chor go bplannuigh
 chuinn na neamha, agus go fuisghinn
 banait na talman, agus go naibeor-
 uinn, re Sion, is la mo phobal.

17 Mufail, mufail: fcas fias, a
 Jerufalem, noch do fha na laimh an
 Tighearna cupan a fheirge: dibh tu
 dealcadh cupain an chreatha, dfoig
 tu amach iad.

18 Ni bhfuil aon do threorachadh i
 a measg a uile mhac da rug si fein:
 ni mo ata aon bhearus ar laimh uirre
 do na buile mhacaibh thu si fias.

19 Thangadar an da nifi chugad,
 cia air a mbiadh doilghios umad?
 dolas, agus milleadh, agus gorta, agus
 an cloidheamh: cia le a ndana me
 do chobhrughadh?

20 Do anbfalnnigheadar do mhic,
 luighid ag cinn na frideann uile amhuil
 tarbh fiadhta a lion: ataid lan dfioch
 an Tighearna, daithbhear do Dhefi.

21 Uimefin ciit so anois, thusa ata
 buidhearthia, agus ata ar meife, achd
 ni le fion.

22 Is marfo a deir do Thighearna
 an Tighearna, agus do Dha thagra
 cuis a mhuintire, Feuch, do bhean me
 a mach as do laimh cupan an chrea-
 tha, cadhion deascuidh ehpain mfeirge,
 ni iobha tu niofa mho a ris e.

23 Acht cuirfe me e a laimh na muin-
 tire phianas thu, noch a dubhairt red
 anam, Crom fios go ndeachamaos thairis:
 D d 3 agus

agus do leag tú do chorp mar an étalamb, agus mar an tfráid don droing do chuidh thairis.

CAIB. LII.

Seabaidh lucht muintire Dé re na fíocail, le re na shearmuighibh.

MUkail, mukai, cuir ort do neart, a Shíon, cuir ort do chuladha breágha, a Jerúsalem, an chathair naomhtha: óir ó so amach ní thiucfuid na neimhthimchilleárrtha, agus na neamhghloin a sheach ionnad.

2 Croith thú féin ón láithreadh: éirigh, agus fuigh síos, a Jerúsalem: scaoil thú féin ó chuibhrighibh do mhúiníl, a inghean cheangailte Shíon.

3 Oir is mar ío a deir an Tighearna, Do reacabhair sibh féin a nalsuidh, agus fuasgaltar sibh gan airgid.

4 Oir is mar ío a deir an Tighearna Dia, Do chuidh mo phobal síos don Nígípt rounbe ío, do chomhuighe ann, agus do bhruigh an Tassirianach iad gan adhbhar.

5 Anns ar a naidbharfín cred atá agam anníó, a deir an Tighearna, as a rugadh mo dhaoine náim gan adhbhar? do bheir an lucht riaghas ós a cionn orra nuallghul, a deir an Tighearna, agus atá mainmí a gcomhnuidhe gach lár ar na mhaflughadh.

6 Uimefin aitheonuid mo mhuintir mainm: uimefin aitheonuid siad anníó ío sin gur náim an tálabbur, féuch is míó é.

7 Cred é seimuidhe ar na fleibh-tibh atáid eosa: an tó do bheir scála maithe leis, shuagras síothcháin, do bheir scála nuaithe leis: ar mhaith, fhoillíghas slánughadh, noch a deir ré Síon, Atá do Dhia a ríoghacht?

8 Tóisfid do lucht faire a nguth fús, ré guth a naóinfeachd canfuid siad: óir do chífid siad fuil ar fuil a nuir do bhéara an Tighearna Síon leis a rís.

9 Brisigh amach a ngáirdeachur, canuidhe lé chéile a áite fíuigh Jerúsalem: óir do chobhruidh an Tighearna a dhaoine, dnuakail fé Jerúsalem.

10 Do nochd an Tighearna a ruigh naomhtha a fuilbh na nuile chineadhach, agus do chífid uile théoranna na talman slánughadh ar Ndenne.

11 Fíllighidh, fíllighidh, éirgidhe amach as sin, ná beanáidh re ní neamhghlan: éirgidhe amach as a lár; bithisí glan noch íomchras foighthighe an Tighearna.

12 Oir ní rachthaíó amach lé deithnós, agus ní imtheochtaíó lé teitheamh: óir rachaidh an Tighearna romhuibh & budh é Dia Ísraél chruinneochus sibh.

13 Féuch, do dhéana mo sheirbhíeac go críonna: áirdeochthar é, agus tóisigh-eac suas é, agus bíaidh fé go ró-ard.

14 Ambuil mar do bheith mórán ag

machtnamh ort, (do bhi a ghníis coim-milte sin ní is mó ná aonduine, agus dhealbh ní is mó ná míc na ndéine)

15 Is marfín chroithíós féisín ar mhóran do chineadhachuibh, dnuáidh na Ríghthe a mbéul uime: óir do chífid an ní nar hionfeadh dnuáidh, agus measfuid an ní nach coialadar.

CAIB. LIII.

Soisgal um chéasadh Chríofa.

CIA chreid ar nionrádh? agus táir foillíngadh línín an Tighearna?

2 Oir éireochuidh fé suas as a chionn amhuil plannda máth, agus amhá fréumh as talamh thárim: ní bhfuil ann nó fíeím air, agus do choncamar é, ní ní bhfuil sciamh go nárriamais é.

3 Atá fé ar na tharceisíngadh, agus ar na mhimbeas ag na dnuáidh, dnu dóilghíoch, agus éolach ar dhéine é: agus foileochamaoidhe mar bhu eadh ar nalgíthe eadh; do tarceisíng eadh é, agus ní raibh meas agam ar é.

4 Go deimhin diomchuir fé ar nalgíghíosa, agus diomchuir fé ar nalgíghíosa: gídhéadh do mheafamar é buile, ío aile 6 Dhia, agus ímacthuighthe.

5 Acht is ar son ar lochtne do bheith eadh é, do bruigheadh é ar son ar ciontachdne: is airíon do bhi mhaflughadh ar síothcháin, agus ío na chineadhachuibhíon atamaoidhe ímacthuighthe.

6 Do chámar uile amhá canú ar seachrán; do chlignamar guth ar dhúine aguinn air ar slighe féisín do lag an Tighearna, airíon ar ciontachdne.

7 Do bruigheadh, agus do gídhéadh é, gídhéadh níor fhuil fé a bhu tugadh mar uan chum a mharbha é, agus mar bhíos cíora balbh a bhígh-nuifí fhuir a béartha, marfín mo fhuil fé a bhuil.

8 Rugadh as príosín, agus 6 breith-eamhnus é: agus cia fhoillínghe a ghínealach? óir do gearradh amach é as tír na mbéa, ar son dhéana mo phobailí do bhíuileadh é.

9 Agus do ríone fé a mígh ar an drochdhuáinibh, agus ag na dnuáidh ann a blas, do bhígh nach dnuí fé fíorígíon ar bith: ní mó do bhi canú ar bith ann a bhuil.

10 Gídhéadh budh toil leis an Tighearna a bhrughadh, do chuir fé dnu dóilghíu é: a nuir do dhéana ní dnu da anam ar son píeacaidh, do chíf fé a shíol, fídeochuidh fé a leithe, ar rachuidh deaghtíon an Tighearna a haghaidh níosa láimh.

11 Do chífidh fé do shíothar ann, agus bíaidh fé ásta: ío na dnuí fíor-fas mo sheirbhíeac fíreanta móíó: óir íomchoruidh fé a ciontach.

12 Uimefin bhéara míó cuid dnu móráp, & roinnfé ío an chreach ríu ecumbachdach: do bhígh gur dnuí ío amach a anam chum báis, agus gur íom-mheadh a mealc na ciontaché: & gur

fé, pascadhe mhóirín, agus go
fé gáidhe ar son na cciontach.

CAIB. LIV.

1. *Agus na h-Éireannach fairíng,*
2. *féir, 11 féir, 15 féir.*
3. *A naimh, thús nach rug; bris*
4. *amach a cceol agus fuagair os*
5. *thús nach raibh re niodhuibh;*
6. *a n-á clann na h-Éireannach na*
7. *na n-á pósta, a deir an Tighearna.*

8. *Fairíngidh áit do lúin, & leath*
9. *cuise curtine lúireibhthe amach:*
10. *coig, fadaigh do chordadha, agus*
11. *amach do chuilleach.*

12. *Oir brise tá amach ar an láimh dheis,*
13. *ar an cceol, agus géabha do shliocht*
14. *amach na ngeinteach, & do dhéan-*
15. *na ceadreacha uaigneacha, áitighthe.*
16. *Na heaguidh, óir ní bhia náire ort:*
17. *amach uighd tá náire h-éire, agus*
18. *amach uighd tá masta do bhaint-*
19. *eachar ní as mó.*

20. *Oir fé do chruthaightheoir thsear,*
21. *amach na n-éire, a n-áim, agus*
22. *amach uighdheoir son náomhtha Ísrael,*
23. *is na talmhan go hiomlán ghoirf-*
24. *eachar dhe.*

25. *Oir do ghoir an Tighearna thús*
26. *amach ar na treigean agus dubhach*
27. *amach, agus mar mhnaoi éire, a nu-*
28. *amach thá, a deir do Dhia.*

29. *Do thréig míf thá, a móment bhig,*
30. *amach uighdheoir mé thá lé gráibh*
31. *amach.*

32. *A n-éire feirge dfoiligh mé ma-*
33. *amach áit ar feadh móimeite, acht do*
34. *amach trócaire ort lé cineal fiort-*
35. *eachar, a deir an Tighearna thúsalcóir.*

36. *Oir tá so mar uighdheoir Noah*
37. *amach óir mar do mhionuighd mé*
38. *amach uighdheoir Noah ní as mó*
39. *amach talamb; mar sin do mhionuigh*
40. *amach mé beina feargach riota, agus*
41. *amach uighdheoir thá.*

42. *Oir imeachuid na síbhte, áth-*
43. *eachar an cnoic, acht ní imeachuidh*
44. *amach uighdheoir, ní mo áthrochthar*
45. *amach mo shiothbhána, a deir an Ti-*
46. *ghearna do rinne trócaire ort.*

47. *Oir thús atá a naindise, ar do*
48. *amach ag a naindise, agus gan chomh-*
49. *amach, féuch sligheacha mé do*
50. *amach maille re dachaibh bhreágha,*
51. *amach mé do bhunaithe le Saphoruibh.*

52. *A n-éire do dhéana mé thúsneoga*
53. *amach, & do gheataidha do char-*
54. *amach, agus himle uile do chlochuibh*
55. *amach.*

56. *A n-éire mairfhear do chlann uile*
57. *amach an Tighearna, & budh mór siroth-*
58. *amach do chloine.*

59. *Dainneochthar a bhféiréantachd*
60. *amach, baidh tá a bhfad ó bhrúghadh,*
61. *amach a bhfad eagla ort; agus ó chrith-*
62. *amach, óir ní thúsca fé ad ghar.*

1. Féuch, go deimhin cruinneochuid
fiad a geionn a chéile, acht ní fiom-
fa; gídh bé chruinneochus a geann
a chéile ad aghaidh, tuistad fiad ar
do shonfa.

2. Féuch, do chruthaigh mé an
gabha thsear an gál annfa teine,
agus do bheir amach baid éiréif chom
a cibre, agus do chruthaigh mé an
millteoir daidhbhilleach.

3. Ní bhéara a n-áir ar baid da cuim-
eachthar, baidh ad aghaidh, agus gach
teanga da néireochuid ad aghaidh,
daineochta tá a móireitheamhna. A n-
so oighreachd theirbhíeach an Tigh-
earna, agus is uimh atá a bhféiréan-
tachd, a deir an Tighearna.

CAIB. LV.

1. *Cuireadh chum supier mhór an Tighearna,*
2. *amach creidimh, 6 ar áitreachas.*

3. *HO tigeadh gach uile dhuine tairtinar*
4. *chum na n-uighdheoir, agus an té*
5. *ag nach bhfuil airgid; tigeidhe, ceann-*
6. *chuidh, agus thidh, tigidh fos, ceann-*
7. *chaidh fion, agus bainne gan airgid,*
8. *agus gan leach.*

9. *2 Cred fa caitheaghe airgid ar ní*
10. *nach arán, agus bhuir fíothar re ní*
11. *nach fíuighneann? Eistigh go d-áth-*
12. *rachtach riomfa, agus thidh an óir is*
13. *maith, agus biodh dúil ag bhuir nanam*
14. *a méthusa.*

15. *3 Clánuighd bhuir céleas, agus tigidh*
16. *chugamfa; clánuighd, agus mairfadh bhuir*
17. *nanam, agus do dhéana míf ceadradh*
18. *fiortuiche ribh, eadhon gráfa daingne*
19. *Dháibhi.*

20. *4 Féuch, thug mé eifion mar shliadh-*
21. *núif don phobal, an threoirightheoir,*
22. *agus na chaipin don phobal.*

23. *5 Féuch, goirfidh tá cineadh nach*
24. *seas duif, agus críoche da nár bhaith-*
25. *nid thús, ríthid fiad chugad, do*
26. *bhrigh an Tighearna do Dhia, agus ar*
27. *son áoin náomhtha Ísrael; óir do ghló-*
28. *ruidh fé thús.*

29. *6 Lorguidh an Tighearna an feadh*
30. *bhías fé ar faghail, goiridh air an feadh*
31. *atá fé a bhfogus.*

32. *7 Treigeadh an drochdhuine a slighe,*
33. *agus an duine neimhfíreanta a smuain-*
34. *tighthe; agus síleadh fé chum an Ti-*
35. *ghearna, agus do dhéana fé trócaire*
36. *air, agus chum ar Ndénne, óir maith-*
37. *sídh fé go lionmhar.*

38. *8 Oir ní baid mo smuaintighthe*
39. *bhuir smuaintighthe, ní mo aifad bhuir*
40. *sligthe mo shligthe, a deir an Tigh-*
41. *earna.*

42. *9 Oir fa mar is áirde na neamha*
43. *ná an talamb, is mar sin is áirde mo*
44. *shligthe ná bhuir shligthe, agus mo*
45. *smuaintighthe ná bhuir smuaintighthe.*

46. *10 Oir fa mar thig a nfeartuinn a*
47. *núas, agus an íneacht ó neamh, agus*
48. *nach bhíleann annsin, acht go bhíu-*
49. *chann*

chann an talamh, agus go ttabhair air
gineamh agus fás, chor go ttiubhradh
é sol don tsioladóir, agus arin don
té iosa é:

11 Mar sin bhias mo bhríatharfa,
noch théid amach as mo bheul, 'ni fhuil-
lídís G. chugam go díomhaoin, acht
coimhlíonaidís sí an ní is toil liom, agus
rachaidís ar a haghaidh, annsa ní chum
ar chuir mé i.

12 Oir rachthaosís amach maille re
meanmuin, agus béarthar amach sibh
maille re siothcháin: brisidís na síibhte
agus na cnoic amach romhuibh a gcéol,
agus buailfidís uile chranna an mhaigha
a lámha.

13 Fásaidís an crann giomhuís a náit
an droighin, agus a náit na dreise
tiocfaidís an crann Mirtail a níos:
agus bíaidís fé mar ainm don Tighearna,
mar chomhartha bhothbhuan nach gearr-
fuirgear amach.

C A I B. LVI.

*Is beannúigh ar gabh an chor, an mbéid
dadhras Dia go bunaitheach.*

IS marfo a deir an Tighearna, Coimh-
éaduighís breitheamhnus, agus déa-
nuidh ceart: oir ata mo shláughadhfa a
bhíogus do theacht, agus mfeirinne re
na foillíughadh.

2 Is beannúighthe an té do ní so,
agus mac an duine bheirios greim air;
noch choimhéadas an tsaoire gan a
truáilíodh, agus choimhéadas a lámh ó
dhéanamh uile ar bith.

3 Ná habradh mac an choimhghithidh
cheanglas é féin ris an TTighearna,
gha radh, Do dhealuidh an Tighearna
mísi go fíomlán ó na mhuintir: agus
ná habradh an caiteanach, Féuch, is
crann crion mé.

4 Oir is marfo a deir an Tighearna
ris na caiteanachaibh—chomhnus mo
shaoire, agus thoghas na neithe thait-
meas riom, agus bheirios greim air mo
chunnradh:

5 Do bhéara mé dhóibhsin ann mo
thigh agus taobh a stigh dom bhallui-
ghibh, aít & ainm is fearr ná do mha-
caibh nó dingheanuibh: do bhéara mé
dhóibh ainm síorruidhe nach gearrfui-
gear amach.

6 Mic na coimhigheach mar an
ecéadna, iadhas iad féin leis an TTigh-
earna, dfoghnamh dhó, agus do ghrádh-
ughadh ainma an Tighearna, & do
bheith na feirbhíseachaibh aite, gach uile
dhuine choimhéadas an tsaoire, nach brí-
sions i & ghlacús gréim dom chunnradh:

7 Do bhéara mé iad dom shliabh ná-
omhtha, & do dhéana mé láthghaireach
iad ann mo thigh urnaighe: glacfuighear
a nofáil loifge, & a niodbhartha ar
maltóruibh: oir goirfuighear dom thigh,
Tigh na buruighe do nuile phobal.

8 A deir an Tighearna Dia, noch
chruinnigheas díthbearthaigh Israel, Cru-
inneocha mé fós chuige, táobh amuigh

don mbéid atá cruinn aige.

9 Sibhsí a uile ainmídhie an mhaigha
tígidh do shlagadh, sibhsí físa a mhaigha
bheathacha na foráidhe.

10 Atáid a lucht faire dall, agus
uile ainmídhíofach, atáid uile na mhaigha
ghibh balbha, ní fíneaduidí cithídh
na ceadladh, na luidhe físa, agus
grádhach air nállfurtaigh.

11 Atáid fós na madraibhí dhí-
craeha, nach bífeadann choitche a
láith dhaghail, agus is éodhídhie an
tuigín iad: feortuidí iad uile dhí dhí-
thibh féin, gach uile dhídhie ar fáil a
tharbha é na cheathramhuin.

12 Tígidh uibh, a deiridí fíad, do
bhéara mísi fíon liom & líonam fíon
féin lé dhígh láidir, & bíidh a mídhie
mar an ló a niugh, & ní fa ro fídhídhie.

C A I B. LVII.

*Zbig elachlo árid ra linn hais mbéid a
dhadhríbh maíthe, go minic.*

IMthidh an fíreun feachad agus ní
chuireann ánduine ann a chroídhie
& agus beirthean na dáine bhrí-
eacha at, gan ánduine do che a
fíam go mbeirthean na fíreun a ó
nole atá ag teacht.

a Rachaidh fé a siothcháin, coimh-
chuid iona leaphachaibh gach an
shuibhlas iona ionnracas.

3 Acht tairnigdh a bhíogus a léid
annsa, a mbaca na bandraigh, síochla
a nadhaltramuigh, agus na sírophia.

4 Cía a naghaidh a ndéantailíar
macnús? Cía a naghaidh a ndéantailíar
béul fairfing, agus a tairnigdh an t-
anga amach? nach clann an t-
ruighthe sibh, síol na mbéirí?

5 Da bhuir lasadh féin lé bhothbhaibh
faoi gach aon chruann glas, ag marbhadh
na leanabh annsa gleannabha: is
fealpuibh na cearrac.

6 A mealc na celoch mbéid an
tírotha atá do chuid ronna, is iad sin,
iad sin do chuid ronna: eadhon is
doibhsin do dheirt tí ofráil dhídhie, do
íodhbair tú ofráil bhídh. An t-
ghinníse solás ar bith ionta so?

7 Ar chnoc árd úachtarach do shí-
ghidh tú do leabuidh, eadhon is annsa
luas do chuaidh tú dofrail íodhbair.

8 Ar chúl an doruis mar an ceadam,
& na bpostadha, do chuir tú fíon do
chuimhne: oir éodhídhie tú thá féin dhí
oile táobh amuigh dhíomha, do chuaidh
tú físa, dháiríngidh tú do leaba, agus do
rinne tú cunnradh ríafán, do ghrádh-
tú a leaba, mar a bhídh tú a ní.

9 Agus do chuaidh tú a gcionn an
Rígh lé hola, agus do mbéaduigh ní
do dheaghbhóituidh, agus do chuir ní
do theachta a bhídh uait, agus dhí-
sigh ní thá féin go híríon.

10 Atá tú coirthe ó mhéid bharra;
gidheadh ní abair ní, ní bhídhí dhídhie
ar bith: fíair ní beatha do líomha:

14 Ánnsin bhías haoibhneas annsa Tighearna, agus do bhéara mifi ort marcuisheachd do dhéanamh ar áitibh arda.

na talman, agus beathocha mé thú a noighreachd Jacob bathair; oir do labhair beul an Tighearna é.

C A I B. LIX.

Ata neart-sabaidh Dé ionann do ghná, 2 muna toirmisc peacadh damanta an duine é.

Féuch, nór giorruigheadh lámh an Tighearna, as nach bhfeadann fé tartháil, agus ní trom a chlúas, as nach bhfeadann cluinsion.

2 Ach do rinne bhur ciontafa dealughadh idir sibhí agus bhur Nda, agus dfoilighadar bhur bpeacuidhe a aghaidh uibh, go nach ccluinsidh fé.

3 Oir do fálchadh bhur lámha lé fuil, agus bhur méir lé héigeart: do labhradar bhur bpuifinigh bréaga, do smuaineadar bhur tteangtha urchóid.

4 Ní ghoireann ánduine ar cheart & ní thagrann aoinneach ar son firinne: dóthchulúighid siad a ndiomhaóineas, agus a deirid bréaga; tionnscnuid diogh-bháil, & beirid amach éigeart.

5 Do bhrisfidar uighe an chocatris, agus dfigheadar líonradh damháin calluigh: an té ithios dá nuighibh éuguidh fé, agus an ní bhuightear, brígh fé amach na aithir nimbe.

6 Ní bhéid a líonta na néduighibh, ní mo shioleochuid siad iad féin le na noibreachaibh: is oibreacha éigreirt a noibreacha, & atá gnomhradh foiréigin iona lámhuibh.

7 Ríothuid a ccosa chum uile, agus do nid deithaíos do dhórtadh sola neimhchiontuigh; is smuaintighe uile a smuaintighe, atá fálughadh & aidhmhilleadh iona sligheibh.

8 Ní baithnid dóibh slighe na siothchána, agus ní bhfuil breitheamhnus ar bith iona nimtheachduibh: do rinneadar dhoibh féin slighe cam; gidh be héid annán, ní bhia síos siothchána aige.

9 Uimefin atá breitheamhnus a bhfad uainne, agus ní bheiríonn an ceart oruinn: feithimid ar sholus acht féuch dorchadus; feithimid ar dhéalaradh, acht fuibhlighimid a ndorchadus.

10 Do nimid sméarracht ar na balluibh amhuil daila agus do nimid sméarracht mar nach beidís fuile, aguinn: tuilseimid annsa meadpon laoi mar a noidheche, atámuid a naitibh uaigneacha amhuil daóina marbha.

11 Nuallamuid uile amhuil mathghamhna, agus gubhamaoíd go doiligh amhuil columa, atá ar fuil ré breitheamhnus, acht ní bhfuil ar fagháil; ar son éirthala, atá sí a bhfad uainn.

12 Oir atáid ar cionta ar bhfoiríonadh ad lathairí, agus faghnuighid ar bpeacuidhe ar naghaidh; oir atáid ar faghaithe maille rinn, agus ar son ar méigeirt, is aithnid daínn iad:

13 A faghadh, agus a mbreagaibh

a naghaidh an Tighearna, agus a naghaidh ar fubhal ó ar Nda, ag labhair leathtruim, agus ealamh; is tionnscnamh, agus ag labhair ó chuidhe briathra bréagacha.

14 Agus do fíleadh breitheamhnus ar ecúil uainn, agus seadh an ceart a bhfad uainn: oir do thuit a nfrinne annsa tfráid, agus ní shéadann an choir dul a fteach.

15 Dfáilligh fós a nfrinne: an ní sheachnús an tole do ní fé cnochdhe féin; agus do chonnairc an Tighearna sin, agus dob óc leis nach mbe breitheamhnus air bith ann.

16 Agus do chonnairc fé nach mbe ánduine, agus dob iongnadh leis nach mbe raibh impidheach ar bith ann: ní thug a ruigh slánughadh chuige, agus a shiréantacht do chothuigh sí.

17 Oir do chuir fé fíréantacht uime mar uchtéadach, & clogad an tluighthe ar a cheann: agus do chuir Eculaidh an dioghaltais uime mar íadach, agus do déadugadh é le teagmhá amhuil clóca.

18 Do réir a ngníomh is mar an ceann na chaitéochus fé, buile re na nimh, luightheadh dá ealcáirdibh, do bhia fé luightheadh do luchd na noileas.

19 Mar sin bhias eagla aomán Tighearna orra ó naird thiar, agus a ghloire ó éirghe na gréine: a naird thiar an nánhuíd a fteach amhuil tale toigse spiorad an Tighearna bratafús na aghaidh.

20 Agus tiuca an slánaighthe ar Sion, agus chum na druinge shíles & pheacaidh ann Jacob, a deir an Tighearna.

21 Ar mo shonfa, is é so mo cheann riu, a deir an Tighearna. Mo fíad noch atá ortsa, agus mo briathra do chuir mé ann do bhéil, ní dhéileoidh ré do bhéil, nó re beul do shil, nó re beul síl do shil, a deir an Tighearna, ó so amach, agus go bráth.

C A I B. LX.

Ata Críost ná sholas da dhóimibh uib, 11 ag labhairt mbóir-bheannachda dóibh ar éis fálang.

Eirigh, & alruigh, oir tháinig do sholus, agus déirigh glóir an Tighearna ort.

2 Oir féuch, foileochuidh an dorchadus an talamh, agus dorchadus tigh an pobail: acht éireochuidh an Tighearna ortsa, & do chuirighear a ghloir ort.

3 Agus tiucaidh na geitidhe chum do sholus, agus Righthe chum fáil bheirge.

4 Toig fús do shéile tinnchóil & ecúirt, agus faic: cruainighid siad ad féin a ceonn a chéile, tigid siad chugadfa; tiucaid do mhic a himchána, agus oifighear hingheana, red thóth.

5 Annán do chise fa, agus fa

agus thá, agus eaglochuid do chroí-
gha agus fairsonghar é, do bhrígh go
ní bheir chugadfa iomadamlachd
a bheir go tuisceadh neart na ngein-
teadh chugad.

10 Follóidh iomadamlachd na
glóir thá, domedair Mhidian, agus
thá: tiacfaid siad uile ó Sheba;
a bheir ór léo agus tuis, agus
follóidh amach molta an Tigh-
earna.

11 Oimeochthar tráda Cedar uile
ar an chugadfa, foigheonuid reitheadh
dhuit: tiacfaid siad uile ré
an deachtóilí ar máltoir, agus glóir-
teadh tigh mo ghloire.

12 Cú híd go eitiollus mar neall,
ar mar choluna chum a bhfuinne-
gha.

13 Go deimhin feithmhid na hoileáin
dhuit, agus loingios Tharís ar tuis,
go do bheir do mhicí a himchein,
a bheir a nairgíod léo go hainm an
Tighearna do Dhia, & go háon naomh-
tha Ísrael, do bhrígh gur glóruigh
a tuis.

14 Agus cuirfid mic na ccoimhidh-
teadh do bhalladha suas, agus foigh-
neadh a Ríghthe dhuit: óir do bhuáil
an an mfeirg thá, acht an mo dhéagh-
teadh do rinne mé tróaire ort.

15 Uimefin beid do gheathadha
Máide do ghnáth, ní druidfinhear
a bheir a noidheche, chum go tuga
tuis chugad neart na ngeinteadh,
go go tugahtar a Ríghthe do
teadh.

16 Óir an cineadh nó an riogacht nach
ní bheir dhuit, fgríofuighear é;
follóidh fós na cineadacha sin uile.

17 Tuis glóir Lebanon chugad, an
tuis giambais, an crann pine, agus an
tuis neinfheachd, do fgiambughadh
a bheir a noidheche, agus do dhéana mé
a go chos glóimhar.

18 Tuisfaid fós mic na ndaoine do
fuirigh thá, do chlónadh dhuit: a
go a noidheche do tharcuifnigh
a bheir a noidheche fós ag bonnuibh do
tuis, agus goirfid cathair an Tighear-
na dhuit, Sion aoin náomhtha Ís-
rael.

19 A nait ar tréigeadh, agus ar
fairsonghar thá, iondus nár ghabh
a bheir a noidheche, do dhéana mé oirdhear-
a fíothbhean diot, gairdeochus mo-
ra gíochlach.

20 Diolfuidh tá fós bainne na ngein-
teadh, agus diolfa tá ciche na Ríogh,
agus bídh a fhios agad gur míl an
Tighearna do shláightheoir, agus
follóidh, son cumhachdach Jacob?

21 Ar son práis do bhéara mé ór
léo, agus ar son iaruinn do bhéara mé
a bheir a noidheche, agus ar son connaidh, práis,
agus ar son cloch, iarrann: do dhéanad
a fíothbhean dot leathstrom, agus dot
a bheir a noidheche fairsonghar.

18 Ní cluinishear fairsonghar ann do thír
ní fa mhó, fíofuigh na aidmhuilleadh
a bheir a noidheche do thóranuibh; acht
goirfidh tá dot bhalladhuibh slán-
ghadh, & dot gheathadhuibh, Moladh.

19 Ní budh hé an ghrian fealda
do sholus annfa léo, & ní fa an ghealach
bhéara solus mar loinnir dhuit: acht
íse an Tighearna bhus solus fíofuighthe
dhuit, agus do Dhia, do ghloir.

20 Ní rachuidh do ghrian faoi ní
as mó, agus ní sheachona do ghealach í
fein: óir íse an Tighearna bhus solus
fíofuighthe duit, agus críochnochar lae-
the do ghubha.

21 Beid fós huile dhaoine, fíofuighthe;
geabhuid oigheachd na daithche go
bráth, agus mo phláimduighthe, obair
mo lámh, chor go nglóruigh thear mé.

22 Bídh an beag na mhíle, agus an
fann na chineadh mhóir: míl an Tigh-
earna, deithfíochad sin ion am.

CAIB. LXI.

Oígh Chríof, chairtear a certch tórla an
spiorad naomh.

A Tá spiorad an Tighearna Dia oram-
fa, do bhrígh gur ung an Tigh-
earna mé do sheanmóir fgeula maíthe
do na ceannuighthe, do chuir fé mé do
cheangal suas na croidheche mbríse,
dhíagra fíofuighthe do na braighdeibh, agus
osculte an phríuáin don druing atá
ceangailte:

2 Dhíagra bliadhna taitneamhuigh an
Tighearna, agus lae díoghaltas ar Nde;
do chabhruigh na méide chaoidheas.

3 Dordughadh don druing chaoidheas
a Sion, do thabhairt fgeimhe dhóibh ar
son láitha, óla an gháirdeachais ar son
dóbróin, éadigh an mhóla ar son spí-
ruide briughte, go nglóirfíthe craoin na
fíofuighthe dhóibh, plannughadh an
Tighearna, chor go nglóirfíthe é.

4 Agus cuirfid siad suas na seanfath-
uigh, toigfid suas na seanfáite uáigheacha,
& athnuadhchuid na caitheacha fíofuigh,
fíofuighthe mhóirín ghinealach.

5 Agus feasfuid coimhthighthe, agus
biadhaid bhur tréada, agus budh iad
clann na neachdrannach bhur treabh-
thacha, agus lucht deasfíghthe bhur
bhíneamhach.

6 Acht goirfidhear dhíbhí Sagairt an
Tighearna, goirfid na daoine Mínlí
ar Nde dhíbhí: íofaí fíofuighthe
ngeinteadh, agus anna nglóir mháith-
fíche sibh fein.

7 Ar son bhur náire do gheabhtháoi
dubalta; & ar son aidmhuille, gairde-
chuid ann a cuid ronna: uimefin iona
ndítháigh sealochochuid roinn dhúbalta,
biadh laithghair shíofuighthe aca.

8 Oir míl an Tighearna grádhughim
breitheamhús, is fuath liom slá-
mhóireachd mar ofrait loighe, & feolfa
mé a nobair a bhínn; & do dhéana
mé cunnradh fíofuighthe.

9 Agus aitheontar a siol a mealg na ngeinteadh, agus a sliocht a mealg an phobail : aideombuid gach a bhfaicfidh iad, gur biad an siol do bheannuigh an Tighearna.

10 Gairdeochuidh mé go mór annsa Tighearna, biadh manam solasach ann mo Dhia ; óir déaduih fé mé a cur-ladhuibh an tsánaighthe, d'foluigh fé mé le róba na firéantachda, ambuill chóirightheas fear nعادpofa é féin le breagh-achtuibh, agus mar chóirightheas an bhean nعادpofa i féin le na feuduibh.

11 Oir mar do bheir an talamh a shás amach, agus amhuil do bheir an giúrdin ar na neithibh cuirtheas ann, fias a níos ; mar sin do bheir an Tighearna Dia firéantachd agus moladh d'fias suas as coinne na nuite chrioche.

C A I B. LXII.

Conradh Sion, 6. le oifig Mhinifidri na Fir-aire na h-éaglais.

AR son Shion n' bhíadh mé am thocht agus ar ghrádh Jerusaleim n' choifese mé, nó go ndeachuidh a bhfireantachd amach amhuil déalrughadh, agus a sláughadh amhuil tóirle air lafadh.

2 Agus do chéid na geinte hionn-racus, agus na huile Righthe do ghloir : agus goirighhear thu, maille re haimm nعاد, noch ainmeóchus béul an Tighearna.

3 Biadh tú fós ad choróin ghloire a lúmh an Tighearna, agus ad dhia-dem rioghamhuil a lúmh do Dhé.

4 Ní goirighhear tréigthe dhíot ; ní fa mhó, agus ní déarthar do dháthaigh ní is mo uaigneach : aicht goirighhear Máol-bhneas dhíot, agus dot dháthaigh, Phóda : óir dúilighidh an Tighearna sonnad, & pósuighhear do dháthaigh.

5 Oir amhuil phófas óganach maigh-díon, is mar sin phófaid do mhic thusa ; agus mar ghairidheas an fear nعادpofa ós a mhnaoi nعادpofa, mar sin ghairidheas do Dhia ós do chionnfa.

6 Do chuir mé foraíre air do bhalladh-uibh, a Jerusaleim, nach coisgfidh a lí nó a noidhe : ná bithife bhuir ttochd, a dhroim tig thar an Tighearna ;

7 Agus ní léigidh suimhneas dó, nó go ndaingnidh fé, agus go ndéarna fé Jerusaleim na mhóladh annsa talamh.

8 Do mhionnuigh an Tighearna fa na lúmh dheis, agus le rígh a neirt, go dearbhtha ní thubhra mé ní as mó, thar-bharfa do bheith na bhíadh dot naimh-díbh, & ní iobhuid mic na coimhthidheach thion ar son ar sháothruigh thu.

9 Acht afaid an lucht do chruinnigh é, solas é, agus molfuid an Tighearna, agus iobhuid an drong thug a gcionn a chéile é, a coáritibh mo naomhthach-lafa.

10 Birgidh thrid, éiridh thrid na geatadhuibh ; ullmhuighidh sioghe an phobail, teilgid suas, teilgidh suas an

tsioghe mhór, cruinnighidh amach nach-cha, tógbhuidh fias bratach don phobal.

11 Féich, d'fugair an Tighearna go críocheuibh na talman, abraidhe ní hinghin Shion, Féuch, atá do thámgadh ag teacht : feuch, atá a lauidheas leis, agus a obair roimhe.

12 Agus goirfid siad díobh, An pobal naomhtha ; tascailtigh an Tighearna : agus goirfighear dhíot, Ar an harruidh amach, cathair nach ar n-égradh.

C A I B. LXIII.

Tairrgir ar an chomradh bílas eidir Chríofa, 15. le a Eaglais.

Cla hé so thig ó Edom, maille ní culadh dhaithe ó Bhofrah ? an té fa atá glóimhar a néadach, ag fiallra a méad a neirt ? Mísi labhras a bhfireantach, cumhachtach chum fiontra.

2 Cred fa bhfuil tú dearg ann do chulaidh, & téadach coimhuil rí an tí shaltras a numar a nfioma.

3 Do shaltair mé a namar na fiamhna amáonar, & ní raibh a namar don phobal agam : óir sailteoruidh mé iad ann mfeirg, agus siubhobuidh mé fíor orra ann mo bhuile, & croisighhear a bhfuil ar méadach, agus bailleocha mé mo-chulaidh uile.

4 Oir atá lá an dioghaltas ann mo chroidhe, agus thainic bliadhain mfeicailteach.

5 Agus dtéuch mé, agus ní raibh áon do coibhreachadh, agus dob iongnadh liom nach raibh áon do choimhadh suas : uimefin thug mo rígh fíor cobhair chugam, agus do choimhne mainteas suas mé.

6 Agus sailteoruidh mé na daoine fíor ann mfeirg, agus cuirfidh mé ar meige ann mo rí-shéar iad, & do bhéas mé a neart fíor gus an ttalamh.

7 Cuimhneocha mé cinéul grádhach an Tighearna, agus molta an Tighearna, do réir na nuile neithe dar thiodhnik an Tighearna dhuinn, & a mhaithfeas méir a ttaobh thighe Ísrael, noch do bhronn & dhóibhfidh do réir a ghrás, agus do h-íomuid a chinéul ngradhach.

8 Oir a dubhairt fé, Go deimhin iad mo phobala iad, clann nach déana bráig, óir dob eifion a slánaightheoir.

9 Do bhí feifion buaidhearta ann a nuile bhuidhreadhan, do thárbhuich aingeal a aighthe iad : ann a ghraibh, agus ann a thrúaghe d'fascail fé iad, diomchuir fé & rug leis iad uile liethe an tsáoghail.

10 Acht do cháadar a neasfúmha air, agus do throid fé na naghuidh.

11 Annfín do chuimhuigh fé na sean liethe, Maoise agus a phobal, ghrádh, Cait a bhfuil an té thug as an bhfiore iad maille re príomh-aodhuire a thrida ?

**Na bfuil an té do chuir spiorad a
súil chomh ann a lár?**

Na Nach do thréarúigh iad tre dheis-
Mhathú, lé na rígh ghlórmhair ag
na míleagadh rompa, do dhéanamh
na fithain dó féin ?

9) Noch do thréoruidh iad thríd an
 abhainn mar each annfa bhfalach,
 ar nach bhfuilbedis tuiscadh?

An t-úr taid beitheach síos annsa
 agus thug spiorad an Tighearna air
 do dhéanamh : is mar sin do
 tairde taid do phobal, do dhéanamh
 do dhéanamh dhuit féin.

15 Éach a nua, ó neamh, agus
16 áitreabh do náomhthachda, agus
17 glóire: cút a bhfuil do theaghradh
18 do eart agus fuaim hinneadh, a-
19 m á thóaire? an bhfuil toirmioig
20 am á thiobha?

16 Gan amharus is tú ar nathair
 17 nach aithníd do Abraham fíonn, a-
 18 nach admhann Ísrael fíonn: is tufa,
 19 Thighearna, ar nathair, ár slánaigh-
 20 eir, atá hainm ó shiurruidheacht.

Ar Thighearna, cred fa thug tú
fianchraí ó do shligheibh? & ar
b'fhéidir ní ar gcroidhe ód eagla? fill
do dhearbhaighíocht ag tuidheadh, tre-
shleachtaíocht.

Níor theallbhuídh pobal do náomh-
handa éachd re beagan aimfire; do
stad ar neascáirde do shanctóra
i meascuibh.

Is fíne do mhuintirí, ní raibh
 riamh agad a riamh ós a cionn-
 na, nó ghoireadh iad led ainmí.

CALB. LXIV.

ag foillsiughadh neart, 5 le troid,
Dí, 6 le peacadh ghráineambui

beir liom go mbrisfeá na flai-
na, go ttagtha a nua chor go tui-
da na fleibhte síos dot la-

Amháil mar lafas an teine leagh-
bhair an teine ar na buisgeadhúibh
dhá; dfoillfúghadh hanma dot
dháibh, chor go ccrithneochuid na
xig dot lathair.

A nuair do rinne tá neithe fath-
mha, nach raibh fuil aguinne riu,
ní tú a náas, do thuilighiodar na
bhe fíor led fhaicfin.

Gir níchialadar daoine ó thofach
domhain, níor mhóthuigheadar leis an
tá, ní mó do chonnaire an tsúil, a
tá, taobh amuigh dhíotfa, an ní dull-
tá fé don tí fheithios air.

Teagmhuidh tú don tè ghàirdigheas,
aibhrichtis fìréantachd, cuimhnighidh
ort ann do fhlightibh: féuch, atá
ort do bhrìgh gur pheacúigheamair-
ionta do atá buanfas, agus faorfuir
finn.

Acht atámaóid uile amhuil neamh-
an, agus atáid ar pionnraicus uile

amhail ceirteacha falcha ; agus searga-
maoid uile amhail duilleog, agus rugadar
ar bpeacuidh leó sin coimhail ris an
ngaóith.

7 Agus ní bhfuil aon ghóireas air mainne, chorruiheas é fein fias do ghabháil greama dhíotfa; óir dfoluigh tã. haghaidh oruina, agus do leag tú finn ar son ar coionadh.

8 Acht anois, a Thighearna, is tú ar nathair: is sinne an chré, & is tusa ar cumadóir, agus sinne uile obair do láimhe.

9 Ní biodh fearg ro dhoilligh ort,
a Thighearna, & ná cuimhnigh peacadh
go fíothbháin; féach, amhairc, iarrmaoid
dáthchuinge ort, is fínn uile do phobal.

10 Atáid cáithreacha do náombhachda
uile na bhfalach, atá Sion ná falach,
Jerusalem air na léirgrios.

11 Atá ar ttiagh náomhtha agus sgiamhach ar na lofgadh uile re teine, áit ar mholadar ar naithre thufa; agus ar neithe soláfach uile ar na léiríona.

12 An cuirfidh tuá fíán ríot féin ar na neithibhsí, a Thighearna? an mbiaí tú ad thoche, agus sinne do ghortaighidh go géar?

CAIB. LXV.

Bí tógbhair na Neineadbach baithle tréigeadh
 na Nínchigbraidh.

A Táim ar mo lorgaireacht ón lucht nar iarr mé, do frith mé leis an lucht nar lorgair mé : a dubhrus, Féuch mifi, féuch mifi, do chineadh nar goireadh lea mainm.

2 Do leathmígh mé mo lámha amach
ar feadh an laoi chum cinidh ealamhuil,
noch shiubhlighios a sliabhe nach maith,
agus iona smuaintighibh fein.

3 Daoine bhrosuighneas míf: chun feirge a gcomhuidhe a gclár méadain, iódhbras a ngáirdinibh, agus loifgeas tuis ar altóruibh brice:

4 Noch fhasas a meafg na nuáigheann, agus áitreabhas annsna hadhla-caibh, noch itheas feoil mhuc, agus anbhruithe neitheann nadhfháthmhar an a foightheibh :

5 Noch a deir, seas agad féin, ná tárr
láimh riomfa, óir is náomhtha mífí ná
thú; is deatach iad fo ann mo thròin,
teine loifgeach ar feadh an laoi.

6Fèach,atà sriobhtha as mo choinnefi,
ni bhia mé am thochd, achd cuiteocha-
mé, eadhon cuiteocha mé é iona-mbrol-
lach.

7 Bhur cionta fein, agus cionta bhur
naithreadh aríon, a deir an Tighearna,
noch do loisg túis ar na sléibhribh, agus
do mhaolúigh mífir na cnocaibh : ar-
a nadhbharlaí toimheofuidh mé a céad-
bhair cionta mbrollach.

8 Marfo a deir duine, Nà mill é. óir atá beannughadh ann: mar-fín do dhéanas mé ar fón mo-sheirbhíeach, ionduis nach fíorfa mé uile iad.

9 Agus do bhéara mé amach fìol as Jacob, agus as Iudah oighre ar mo shleibh, & géabhuid mo roighne a oighreachd, agus àitreobhuid mo sheirbhísh ann.

10 Agus bíadh Saron na mhìonrigh thréud, agus gleann Achur na àit airgheach do luidhe fìos ann, ar fòn mo phobail, noch diarr mé.

11 Acht is sibhì an drong thréigios an Tighearna, dhearmaduigheas mo shlabh naomhtha, noch ghleusas bórd do shluagh neimhe, agus shoiríonas deoch-ofrála do na pláineaduibh.

12 Uimefin áireomhuigh misì sibh chum an chloidhimh, & cromfuid uile fìos chum a nàir, do bhrìgh nàir shreagrabbhair a nàir do ghoir mé; a nuair do labhair mé, nì chualabhair, achd do rinneabhair olc as coinne mo shùil, & do thoghabhair an nì ann nach ar dhùiligh misì.

13 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia, feuch fòisuid mo sheirbhísh, acht bíadh ocras oruibhì: feuch, lobhthuid mo sheirbhísh, acht beithise tartmhar: feuch, gairdeochuid mo sheirbhísh, acht beithisì fa nàire:

14 Feuch, canfuid mo sheirbhísh le làthghair chroidhe, achd combhaircìdheisì le dòighios chroidhe, agus nuallfuidhe le buidhirt spioruìde.

15 Agus fuighidhe bhuir mainm mar mhallacht ag mo dhàoine toghthas: oir muirfidh an Tighearna Dia thú, agus goirfidh sé a sheirbhísh re ainm uile:

16 Jondus an té bheannuigheas é fein anna talamh, beinneochuidh sé é fein an Nàia na siorine, agus an té mhionnochus air an talamh, mionnocha sé fa Dhia na siorine; do bhrìgh gur dearmaduigheadh na céad bhuaidhearta, agus do bhrìgh gur fholuigheadh iad as mo radharcla.

17 Oir feuch, cruthuighim neamh nuadh, agus talamh nuadh, agus nì cuimhneochthar na céidneithe, agus nì mó thuicfuid a rinntinn.

18 Acht bithise làthghaireach, agus gairdighidh go sìorruidhe annsa nì chruthaighim; oir cruthuighim làthghair Dierusalem, agus sòlas dà pobal.

19 Agus gairdeochuidh misì ann Jerusalem, agus sòlasfuidh mé ann mo phobal fein; agus nì cèluifighear gath an ghola innte nì fa mhó, nò fuaim na ccomharce.

20 Nì bhia annsin seasda naoidhe làtheadh, nò duine soirse nach ar choimhlion a làthe: oir eugfuidh an leanabh a cèionn a chéad bliadhan, acht bíadh an peacach bhios a cèionn a chéad bliadhan malluighthe.

21 Agus tógfuid tighthe, agus àitreobhuidh iad; agus plaindeochuidh sìneamhna, agus fòisuid dà thòradh.

22 Acht nì thoighidh fìadha, neach oile dà àitreach; nì deochuid fìad, agus neach oile ithe: oir amhuil ataid liethe crann, mar sin ataid liethe mo dhàoin, agus sealbhochuid mo thoghtha oilecha a làmh fein.

23 Nì bhàothrochuid go diomhain, agus nì thiubhruid amach chum bheiceartha; oir isiad fìol beannuighthe an Tighearna iad, agus a sìochd nàir.

24 Agus tìnfà a gcrìch fìil gheith fìad, go bhfreagora misì, agus a fad bhéid fòs ag labhairt, go cèisfe mé.

25 Fòisuidh an maistire agus an tìna a bhìochair a chéile, agus fòisuidh na leomhan tuighe mar an ndamh; agus budh luathreadh beatha na maistire nimhe. Nì ghoirteochuid, agus nì mhuirfid ann mo shlabh naomhtha uile, a deir an Tighearna.

CAIB. LXVI.

Clàr, ag fòisligheadh an deagh-chèilidh, 3 an obradhach chealgach.

1 Marfo a deir an Tighearna, is neamh mo chathair-rìogh; agus se an talamh sìl mo chois: ach a bhfuil an tigh thòghthaid dhann; agus cèit a bhfuil àit mo chomnuighthe.

2 Oir is iad mo làmh fein do rinne gach aoin nì dhiobhsh, agus do bhàdar na neithefin uile, a deir an Tighearna; acht is don tì so shìnfus misì, eadhon don tì atà bocht agus brùighte a spioraid, agus chrìochuigh rem bhreithir.

3 Atà an té mharbhu damh, amhuil do mhuirfeadh duise; an tì ofrálas lubhain, amhuil agus do ghearfadh muinéal madraidh; an tì iodhbras tìodhlacadh, amhuil do thairgfeadh fuil mhuice; an tì laigeas tuis, amhuil do bhìneochuidh sé iodhal; a seadh, do thoghadh so a sìlthithe fein, agus dhiughid a naumanna iona nadhshìth-mhairreachtuibh.

4 Toighfiodfa mar an cèilidh a trìollasain, agus do bhéara mé a neagla orra: do bhrìgh nar sìreagair àon a nuair do ghoir mé, a nuair do labhair mé, nì chualadar; achd do rinneadar olc as coinne mo shùil, agus do thoghadar an nì ann ar dhùiligh mé.

5 Bithigh briathra an Tighearna, a dhrong chrìtheaglas ré na bhreithir; nì a dubhradar bluar ndearbhràithre dithaigh sibh, do theilg amach sibh ar na manna, Go ma glormhar an Tighearna: ach taisbeanfuidh seifion chum bhuir làthghaireisì, agus beidhion fa nàire.

1. Shíu faime ón ccaithnigh, guth ón
guth an Tighearna, cháiti-
nigh heacht ré na naimhribh.

2. Shíu do bhi sí ré niodhnaibh: rug
tháinig a tinneas, do bhi sí ar
mhic.

3. Ga chualaidh a leithéid sin do
ca chonnairc leithéid na neith-
neith: an ttiabharthar air an tgalamh
a nionló, nó an mbeir-
ceadh a naoinfheacht? óir
ceadh agus do shaothruigh Sion,
an ttiabharthar air a son.

4. An chomhairle mífí bean chum brei-
neith, agus gan a thabhairt air: bee-
neith an Tighearna: an ttiabharthar
a deora nionamhain, agus [an bhré]
an ttiabharthar a deir do Dha?

5. Gairidhídh léi Jérusalem, agus
leithéid léi: sibhí uile ler-
neith: gairidhídh léi leathghair-
neith uile chaoideas air a son.

6. An chor go ndéanadhídh, agus
leithéid sibh léi clochuibh a
chor go mblídh, & go mbeithí
leithéid tré iomad a gloire.

7. Óir is marfo a deir an Tighearna,
leithéid mífí fíothcháin di a
frith, agus glóir na ngeinteadh
an ttiabharthar air a tiobhuibh,
leithéid naoinfheacht air a glóiribh.

8. Amhuil áon noch chomhfhur-
neith a mhathair, mairfin fhuir-
neith mífí oruibhí: agus beir-
neith a bhré ccomhfhurtachd aon Je-
rusalem.

9. Agus a mair do chéithí fo, gair-
neith bhur ceroidhe, agus fí-
leithéid bhur ceannídh amhuil luibh, agus
leithéid lánh an Tighearna re na
leithéid, agus a dhioghalas
na naimhribh.

10. Óir féuch, tiúfa an Tighearna le
neith, agus le na charbadaibh mar
neith ghairdeán, do chuitighadh a
neith maille re buirbe, agus a aith-
neith maille re lafracha teineadh.

11. Óir le teine agus le clodheamh
leithéid an Tighearna ris a nuile

fheoil, agus budh iomdha mairbh an
Tighearna.

17. An drong náomhus iad féin,
agus ghlanas iad féin anna gairdínibh,
tiobh shiar do áog chrann amháin a lár,
ag ithe féola muice, & na hadhsuath-
mhairéachda, agus na luiche; scríol-
fuighear uile iad, a deir an Tighearna.

18. Óir is aithnídh damhfa a noib-
reacha, agus a smuaintighthe, tiúfa a
gerich go ccrinneocha mífí na huile
chineadhacha agus theangtha, & tiú-
faid siad agus do chífí mo ghloir.

19. Agus cuirfidh mé comhartha ina-
meaf, agus cuirfe mé an chuid rachus
as díobh chum na cceineadhach go Tar-
sis, go Pul agus go Lud, noch thairneós
an bogha; go Tíbal, agus go Jabhan
agus na hoileannibh a nimhín, nach
ceola mo thairneósghail, nach mó do
chonnairc mo ghloir, agus foilleochad
mo ghloir a meaf na ngeinteadh.

20. Agus do bheirídh bhur ndearbhra-
ithre uile mar oifíil chum an Tighearna
as gach uile chrich, ar eachuibh, agus a
cearbadaibh, agus a ceóistighibh, agus
ar mhúillighibh, agus ar bheathachuibh
láatha, go nuige mo shliabh náomtha
Jerusalem, a deir an Tighearna, mar
bheirídh clann Ísrael oifíil a foigh-
theach ghlan go tigh an Tighearna.

21. Agus glacta mífí cuid díobh mar
shagartaibh, agus mar lebhítibh, a deir
an Tighearna.

22. Óir amhuil shanfuid na flaithe
nuadha, agus an talamh nuadh, noch
chruithéochas mé, as mo choinne, a deir
an Tighearna, is mairfin mhairfios bhur
fíochda, agus bhur naim.

23. Agus tiúfa a corich ón gheal-
luidh nuaidh go chéile, agus ón tliore
go chéile, go tiúfa a nuile fheoil
dadhraídh dom lathairí, a deir an
Tighearna.

24. Agus rachuid siad amach, agus
féuchuid ar chonablaichuibh na mun-
tíre do pheacuidh an aghaidhí; óir
ní éagfa a bpéist, agus ní mífí fuighear
a tteine, agus beid na ngráin do
nuile fheoil.

LEABHAR AN FHAIGH JEREMIAH.

C A I B. I.

Jeremiah ar na ghairm. 11. Fuair sí dhá
leithéid do Tighearna.

B Riathra Jeremiah mhic Hil-
ciah do na sagartuibh do
bhi ann Anatot a tír
Bhenjamin:

2. Gus a ttáinic briathar
an Tighearna a laithibh
mhic Ammon Rígh Júdah, anna
leithéid bhur deag da rioghacht.

3. Tháinig mar an gcéadna a lae-
thra Jechocim mhic Jofia Rígh Júdah
do dhéanadh a naoinbhladhain déug She-

deciah mhic Jofia Rígh Júdah, go
breith Jérusalem ar fubhal a mbraigh-
dionas, an cúigeadh mí.

4. Annfín tháinic briathar an Ti-
ghearna chugamsa, gha radh,

5. Suil do chum mé thú anna mbolg,
do bhi thíos agam, agus fuil tháinic
tú amach as a mbroinn do náomhuigh
mé thú, agus dórdúigh mé thú ad
fháigh do na cineadhachuibh.

6. Annfín a dubhairt mífí, Oh a Tigh-
earna Dia, féuch ní shéadum labhairt;
óir is leanaph mé.

7 Ach a dubhairt an Tighearna liom, Ná habair is leanabh mé; óir tracha tú chum gach neithe gus a cuirfidh mísi thu, agus gídh bé ní aitheonas mé dhíot, déara tú é.

8 Ná biodh eagla a naightheach ort; óir atáimí maille riost dot shíoradh, deir an Tighearna.

9 Annfín do chuir an Tighearna a lámh amach, agus do bhean rem bheul, & a dubhairt an Tighearna riom, Féuch do chuir mé mo bhríathra ad bheul.

10 Féuch do chuir mé thú a níugh ós cionn chineadhach, & ós cionn ríoghachit, do thocthuil amach, & do leagadh síos, & do mhilleadh, & do scrios, & do fhoirgneadh, agus do plannadha.

11 Tuilleamh fós, tháinic briathar an Tighearna chugam, gha rádh, Jeremiah cred do chí tú? agus a dubhairt mísi, Do chim flat almóine.

12 Annfín a dubhairt an Tighearna riomá, Is maith do chonnaire tú: óir deifreochuidh mísi mo bhríathar da choimhlionadh.

13 Agus tháinic focal an Tighearna an dara huair chugam, gha rádh, Cred chí tú? agus a dubhairt mísi, do chim pota fuchaidh, agus a aghaidh leath síis an tuaisceart.

14 Annfín a dubhairt an Tighearna riomá, Amach as an tuaisceart bhrifseas olc ar a nuile áitreabhthach san tír.

15 Oir féuch, goirfidh mísi uile mhuinteara ríoghacht an tuaisceirt, a deir an Tighearna, agus tiuifuid siad, agus fuighid gach aon díobh a chaithoir ríogha a ndúl a sheach gheata Ierusalem, agus a naghaidh a balladha uile fa ccúirt, agus a naghaidh chaithreach lúdah uile.

16 Agus foillfeochuidh mé mo bhreitheamhús na naghaidh a tráobh a nuile olc, noch do thréig mísi, agus do loisc tuís do dhéifibh oile, agus do adhair oibreacha a lámh féin.

17 Criosluigh thúfa ar a nadhbharfín do leasrach súas, agus éirigh, agus labhair rú a nuile ní dá naithéonuidh mísi dhíot na biodh ambhfainne ort ré na naighthibh, deagla go cclaóidh-síon thúfa rompasan.

18 Oir féuch, do rinne mé dhíot a níugh cathair dhaingean, agus posta iarunn, agus balladha práis a naghaidh na tíre go hiomlán, a naghaidh Ríghthe lúdah, a naghaidh a príonn-fach, a naghaidh a sagart, agus a naghaidh dhóóine na tíre.

19 Agus troidfid siad ad aghaidh, acht ní bhéaruid buáidh ort: óir atáimí ad fúochair dot shíoradh, a deir an Tighearna.

2 Éirigh, agus éigh a cclaóid Ierusalem, gha rádh, Is maró a tá an Tighearna, cuimhnighim dhíot a néul bóige, gradh do dhála, a mé do chuaidh té am dhiaigh amháil bafach a bhísearann nach ar cuireadh.

3 Do bhí Israel na níomthacht an Tighearna, & na phirimidil dá bhísear: Igriosfuighear gach a fuigeann é; tiuifuidh olc choca, a deir an Tighearna.

4 Eistigh ré focal an Tighearna, a thigh Iacob, agus a uile mhuinteara thighe Israel.

5 Maró a deir an Tighearna, Cúil an tégeart saaradar bhur muinteara, as ar ionthigheadar a bhí muinteara, agus ar thuibhladar a bhí diomhaoinis, agus as a muinteara diomhaoin iad?

6 Agus ní dubhradar, Cúil a bhí an Tighearna? noch thug a nua fín é chrich na Héipte, do thréirigh sin thríd an díothramh, agus tré fheann bín físiugh, agus tré thír thom agus fáille an bháis, tré fheann nach ar ghabh aonduine thríd, agus nach ar áirteibh áonduine.

7 Agus thug mé sibh go tír threabhúil, díthe a toruidh agus a mair-easa; acht a nuir thangabhair a bhí do thruilleabhair mo dhítháigh, & do rinneabhair adhfháthmhairéid an oighreachd.

8 Ní dubhradar na sagart, Cúil a bhí an Tighearna, agus an drog lámhuigheas an dligeachd a bhí aghéadar mé: do chionntuigheadar fós a bhíodhairéadha am aghaidh, & do thághiriodar na fáighe tré Bhíal, agus do leanadar neithe nach tarbhúighin.

9 Uimefín taigeoruidh mé fós ríal, a deir an Tighearna, agus ré dhú bhur cclaoinne taigeoruidh mé.

10 Oir éirgidhe tar oileamh Chritim, agus féuchuidh; agus cuirib fós go Cedar, agus meafuidh go díthíoch-lach, agus féuchuidh an bhíal a le-théid fín do ní.

11 Nar mhalartuigheadar na géile dée, nach bhfuil ar aon chor a ná-eibh? achd dathruigheadar mo dhí-nefí a nglóir ar ní nach tarbhúighin.

12 Bithi iongantach a neamha fín olc, & bithi áamhnach go hadhfháthmhairéid, bithi go ro dhubhach, a deir an Tighearna.

13 Oir dhá olc do rinneadar mo dhí-nefí; do thréigeadar mísi tobair nuigeadh mbéa, agus do thocthuil dhóibh fén tiubruide, tiubruide léis nach cconghnaon uifge.

14 An feirbhíseach Israel? an bhuidhe é rugadh san bhaile? creol a ar milleadh é?

15 Do náalladar na leomhús air, agus do thógbhadar a neuth fín, agus do rinneadar sífach da dhítháigh atáid a chaithreacha dóite gan áirebh-thuigh.

C A I B. II.

Dombuidheachas na Mhaidéir.

Tuilleamh fós, tháinic briathar an Tighearna chugam, gha rádh,

an an gcladna do bhrifodan
Noph agus Tahapanes baithis
doim.

29 Nach ar thuill tusa fí do dhuit
anais mait ar thréig tú do Thi-
ghearna Dia, a núsir do thréorugh
anais tlighe thú?

30 Agus a nois cred atá agad re
thighearna a slighe na Héigipte, dól
an síoh? nó cred atá agad re
thighearna a slighe na Hafsiria, dól
an baibhanna?

31 Smachteochuidh hólce féin thú,
an bhearguidh do shleamhughadh
an lais tús; biodh a fhios agad
anais, agus faic, gur bólce agus gur
bheir an ní mar thréig tú an Ti-
ghearna do Dhia, agus nach bhfuil
anais ionnad, a deir an Tighearna
na na slighe.

32 Óir do bhris mé do chuing ón
fíneach, agus do dhóith mé do
bheir, agus a dubhairt tú, Ní
bhíodha mé; an tionad ar sheach-
tú ar a nuile chnoc árd, agus
nach aonchrann glas ag déanamh
anais.

33 Thairis sin do phlanduigh mé
an fíneach, agus do dhóith mé do
bheir, agus a dubhairt tú, Ní
bhíodha mé; an tionad ar sheach-
tú ar a nuile chnoc árd, agus
nach aonchrann glas ag déanamh
anais.

34 Mar an ceadna do fíneach ann do
fíneach, agus a dubhairt tú, Ní
bhíodha mé; an tionad ar sheach-
tú ar a nuile chnoc árd, agus
nach aonchrann glas ag déanamh
anais.

35 Thairis sin do phlanduigh mé
an fíneach, agus do dhóith mé do
bheir, agus a dubhairt tú, Ní
bhíodha mé; an tionad ar sheach-
tú ar a nuile chnoc árd, agus
nach aonchrann glas ag déanamh
anais.

36 Cred as a tús tú an chomh-
fhad sin timchioll, do mhalairt do
shlighead? bíodh fós náire ort tres
a Néigipt, mar do bhi náire ort tres
a Nafsiria.

37 A feadh, racha tú smach átha,
agus do lámha ar do cheann; óir
do dhiseaguidh an Tighearna do dhoch-
chuis, agus ní bhéara tú bileach ionta.

CAIB. III.

Seannóir ag bheirghadh na Nduigheadh
chum Aithreachas.

DÉIRID siad, Má ligion fear a bheir,
agus go nimeochuidh si ádh, agus
go mbia si ag fear oile, a niomp-
chuidh si úirre a ris? nach ttráil-
lighear an talamh sin go mór? acht do
rinne tusa meirdreachas lé mórán do
lucht gráda; acht cheana, fill chu-
gamfa a ris, a deir an Tighearna.

2 Tóg suas do shuíle chum na
náiteach nárd, agus feach a náit ann
nach ar luigheadh leachd: anais
sligheibh do shuíle tú riú, do nós a
Narabiamuigh anais bhífach; agus do
thruaill tú an talamh led stríopachas
agus led chiontuibh.

3 Uimefin do congmadh na ceatha,
agus ní raibh fearthuinn an tréhnóna
ann, agus do bhi éadan stríopuidh a-
gadfa, do dhíalt tú bheith náireach?

4 Nach éighfidh tú érumfa do
nuairí amach. Mo athair, is tú tréor-
uightheoir móige?

5 An ccoinneochuidh si a shearg choidche?

an coineocha fé i go deireadh ?
féuch, a dubhairt tú, agus do rinne tú
droicneithe mar do fhéad tú.

6 A dubhairt an Tighearna mar an
céadna riomfa a iethibh Iosaf an
Rígh, An bhfaca tú an ní sin do rinne
Ísrael mhiochoinghiollach ? do chuaidh sí
súas ar gach aon tsiabh ard, agus faoi
gach áon chraon glas, agus annsin do
rinne sí meirdreachus.

7 Agus a dubhairt níst tar éis i da
ndéanamh fo uile, Fill chugamsa :
acht níor shill sí, agus do chon-
nairc a deirbhíur fhealltach Jú-
dah sin.

8 Agus do chonnairc mísi, a nuair
ar son gach uile chuaise ler chiontaigh
Ísrael mhiochoinghiollach a nadhaltra-
nas gur chuir mé uaim i, agus go trug
mé scríbhinn deaighthe dhi : thairis
fin níor ghábh eagla a deirbhíur
fhealltach Iúdah, acht díomthigh sí, &
do rinne sí fos meirdreachus.

9 Agus tárla, tré éatruime a sriopa-
chuis, gur thraill sí an talamh, agus
go ndéarnuidh sí adhaltrannus ré clo-
chuibh, agus ré mótanuibh.

10 Agus thairis fo uile níor shill a
deirbhíur fhealltach Iúdah chugamsa
maile re na huile chroidhe, acht go
bréagach, ar fan Tighearna.

11 Agus a dubhairt an Tighearna riom-
fa, Is mó do shiréanuigh Ísrael mhio-
choinghiollach i féin ná Iúdah fealldach.

12 Birigh, agus sílagair na briath-
raí leath ris an ttaoibh thuigh, agus
abair, Fill a Ísrael mhiochoinghiollach,
a deir an Tighearna, agus ní thiubhra
mísi ar mfeirg tuitim ort : óir a-
táim tróicareach, a deir an Tighearna,
agus ní choinneocha mé fearg go siob-
dhán.

13 Anháin aduimh do chionta gur
shruigh tú a naghaidh an Tighearna
do Dhia, agus gur sbréigh tú do shlig-
the do na coimhighteachuibh faoi gach
áon chraon glas, agus nar umhlúigh tú
dom ghutha, a deir an Tighearna.

14 Fillidh, a chlann mhiochoinghiol-
lach, a deir an Tighearna, óir atáimí
pósta ribh : agus glacfa mé sibh, áon
as cathruigh, agus dias as muintir,
agus do bhéara mé sibh go Sion.

15 Agus do bhéara mé áodhíreadha
dhibh do réir mo chroidhe, noch bheath-
ochus sibh lé héolus, & le tuigfin.

16 Agus túsfa a ccrich a nuair oir-
líonfuidhe agus mbéideochthani annfa
tú : annfa laethibhsin, a deir an Ti-
ghearna, ní aibíoruid siad ní as mó,
Airc chuinnartha an Tighearna : ní mó
thuicfas dá nintinn, ní mó chuimh-
neochuid siad i, ní mó rachaid siad
ar cuairt chuite, ní déantar sin ní
fa mhó.

17 Annfa namfin goirid Dierusalem,
Catháir an Tighearna, agus cruin-
geochthar na críochá uile chuite, go

hainm an Tighearna go Hierusalem
ní shiubhoisid siad ní fa mhó do
bhreathuighe a ndroch chroidhe.

18 Annfa laethibhsin shiubhoisid
tigh Iúdah le tigh Ísrael, agus thairis
lé cheile as fearann an tuisceir, do
dúthaigh thug nísi mar oigreacha a
bhar naitiribh.

19 Acht a dubhairt mé, Cuir
chuiríos mé tuisa a mealg na cloine,
bhéaras mé dúthaigh aduimh do
oigreacha shluagh na gcineadhach
a dubhairt mé, Goirfe tú dhomh,
athair, & ní shille tú ar m uaim.

20 Go deimhin mar imighem beo
go meabhlach ó na fear, is marfa do
rinne tuisa go meabhlach riomfa,
tigh Ísrael, a deir an Tighearna.

21 Do chlos guth ar na haidh-
da, caoi agus gearán chloine tigh
óir do mhilleadar a slighe, agus do
dhearmadar an Tighearna a Ndia.

22 Fillidh, a chlann mhiochoinghiol-
lach, agus leigheofuidh mísi bhar mhio-
choinghioll : féuch, thangamar chugad,
óir is tú an Tighearna ar Ndia.

23 Go deimhin is diomáin fill do
bheith re slánghadh ó na croidhe, &
ó iomad na siabh : go deimhin a n-
Tighearna ar Ndia a slánghadh Iúdah.

24 Oir do shluig náire fíor ar
naitheadh ó ar noige, a tuisa, a
nairgheacha, a mic, agus a n-
cuid.

25 Luidhmíod síos ann ar tigh,
agus foluighidh ar mbuidhíar sin,
óir do pheacúigearmar a naghaidh an
Tighearna ar Ndia, sinn féin agus a
naithe, eadhon ó ar noige go a
niugh, agus níor umhlúigearmar do
ghuth an Tighearna ar Ndia.

CAIB. IV.

Furail ro dhibheallach Dísruil ar fhad-
re Dia, agus a mbeatha do leig-
ghadh.

MA fhilleann tú, a Ísrael, a deir an
Tighearna, fill chugamsa, agus
ní chuireann tú do ghráimheach-
pait as mo radharcá, agus a
choirreocha tú.

2 Agus mionneocha tú, Mairbh an Ti-
ghearna a bhfirinne, a mbreidneacha,
agus a bhfreantachd : agus bono-
chuid na geinte iad féin anna, agus
ann bhías a ngloir.

3 Oir is marfo a deir an Tighearna
ré fearuibh Iúdah agus Ierusalem,
Bríghíon bhur bhféarann brann, &
ná fíolchuaidh a mealg dhoibh.

4 Tírechillighgearaidh sibh sin an
Tighearna, & beanaidh dhibh croidhe
tosúigh bhur croidhe, sháil a fíon
Iúdah, agus a áitreabhacha Jeru-
lem : deagla go tuisfadh mo dhibh-
sheargla amach amhuil teine : agus a
loigfeadh iondus nach bhféadadh co-
neach a míchadh, do bhrígh a n-
ngníomha.

1. Sallaghaidh sibhí ann Iúdah, agus
ann Ierusalem, agus abruidh,
ann an fíor anna dúthaigh; fua-
ir críonaghaidh a cionn a chéile,
ann anna caithreachaibh daingne.
Cuiridh bhur mbratacha suas leath-
san, sílidh ar bhur nais, ní fí-
or do bhéara mísi ole ón tuais-
ir, agus aithneoidh mé.

2. Thaisic an leomhan a níos as a
súil; agus atá sgríofóir na cci-
onnan ar síghe, agus leagfuidhear
a chaitheacha na bhfífach gan
leathach.

3. Uille so, críonaghaidh sibh féin le
leathach, caoidhígh, agus náallui-
ghidh; óir níor hiompoigheadh fearg
ann an Tighearna uainn ar a hais.

4. Agus tuaisífa a ccrích annsa lósin,
ann an Tighearna, go mífuidhear
ann an Rígh, agus eoidhe na
leathach; agus béd na saigairt an-
nóich, agus budh iongnadh leis na
leathach.

5. Ansin a dubhairt mísi, Ah a Thi-
gharna Dia, go deimhin do mbeall tú
ann na daoiní agus Ierusalem;
ann na. Do gheabhthaoi síothcháin;
ann na roichionn an cloidheamh
ann an tanam.

6. Ansa namfa déarthar ris an
leathach, agus ré Ierusalem, gíoth
ann na na háitibh árd annsa bhfífach
ann na hinghin mo phobail, ní do
leathach na do ghlanadh.

7. An fadhon tuaisígh gíoth is lúidre
ann na háitibh chugamfa; anois
ann na bhéara mé breitheamhnus na
leathach.

8. Féach, tuaisífa fé suas amhuil neul-
ach bíd a charbuid amhuil ghaoth
ann na is luaithe a eachruidh na
leathach a mbaig dhúinne, óir atámaoid
ann na.

9. A Ierusalem, ionnail do chroidhe
ann na, chor go síorfuighear thú;
ann na síteochuid do smuaintighthe
ann na a sígh ionnad?

10. Óir sílligh guth ó Dhan, agus
ann na aindí ó shlabh Ephraim.

11. Cuiridh a gcéill do na cineadha-
leathach, síllighidh a naghaidh le-
ann na, lúch faire do bheith ag teacht
ann na imchín, ó ag tabhairt a ngotha
ann na a naghaidh chaitheacha Iudah.

12. Atáid siad na baghaidh timchioll
ann na amhuil coimheudigh ma-
ann na, do bhrígh go raibh sí easumhal
ann na a deir an Tighearna.

13. Do shlighe agus do ghníomhartha
ann na nathairt ort; fé so hoid, do
ann na go bhí sí féarbh, do bhrígh
ann na a naghaidh fé go nóghe do chroidhe.

14. Mínnighe, mínnighe, atáim ar mo
ann na a mbealluidhíbh mo chroidhe;
ann na ní mo chroidhe fuáim ionnam, ní
ann na bheith am thochd, do bhrígh

ann na ccrích mísi, ó a manam, guth an
leathach, gráife an chatha.

20. Do saagradh léirícríos ar léir-
críos, óir do creachadh an dúthaigh go
ann na: is obaan do míleadh mo phia-
illíain' ó mo chóirtíne a móiment.

21. Cá fad do chise mé an bhratach,
agus chlúinní mé guth an leathach?

22. Óir atáid mo dhaoine leamh, mór
aithneighidh mé; is clana bhruideamhuil
iad, ó ní bhí sí tuaisí ar bith ann: atáid
ann na eile chum uile do dhéanamh, acht do
dhéanamh maítheasa ní bhí sí tuaisí
ar bith ann.

23. Dfuch mé air an tialamb, ó chea-
na do bhí fé gan chuma, ó folamb: ó
ann na neamhuibh, ó ní raibh folus ann.

24. Do dhearc mé ar na síleibhíbh, ó
feuch, do chriothnuighidh, ó do chor-
nuighidh na huile chnoca go héadrom.

25. Damhairc mé, agus feuch na raibh
duine ar bith, agus do theithidh eun-
laith a náleir uile.

26. Damhairc mé; ó feuch do bhí a nait
thoithidh na sífach, agus a caitheacha
uile ar na mbríleadh síos le gnais an
Tighearna, agus ó na síneir thiochmhair.

27. Óir is marfo a dubhairt an Tigh-
earna, Bíidh an tír go huilidh áonranach;
gidheadh ní dhéana mé críonaghaidh
ionnail.

28. Is uime so chaoidhígh ann na tialamb,
agus béd na neamha síos dubh; do
bhrígh go ndubhairt mísi é, do thionn-
scuinn mé é, agus ní budh baithreach
liom, ní mó shíllíod ar mais uadh.

29. Teithidh an chathair go hiomláin
ré torman an mharcshluigh, agus na
síghídeoirí ann na ar na cairgibh;
treigíghidh a náile chathair, agus ní
bhí sí duine na chomhuidhe ionnta.

30. Agus cred do dhéana tú an tan-
bhias tú creachta? bíodh go néaduigh-
ionnail tú thú féin le críonail, bíodh go
néaduighíonn tú thú féin le síneibh
órdha, bíodh go réann tú héadan le
piontáil, is go díomhaoin do dhéana
tú thú féin leamhach; díobagfuidhíann
gráidha thú, sífid do bhias.

31. Óir do chuala mísi guth mar
mnaoi ré niodhnaibh, ó amhuil goimh
na mna bheiríosa a céideannab, guth
inghine síon, noch chaóineas a féin,
leathnuighíosa a lámha, gha radh, a thru-
aighe mísi anois: óir atá manam coir-
the tres an lúch marbhtha.

C A I B. V.

Atá guth síor dhaoine ar chionadh go hoid.
Ríothuidhí síos agus síos ar seadh
stráidhean Ierusalem, agus síneidh
ann na, agus bíodh a síos agaibh, agus
larruidh ionn na háitibh síoríona, an
bhíleighidh duine, an bhí sí neach do ní
breitheamhnus, larrus a síríona, agus
do bhéara mísi maítheamhnus ann.

2. Agus mísi go nabrud síad, Maíridh
ann na Tighearna, go deimhin mionnuighidh
síad go bréagach.

3 O a Thighearna, nach bhfuilid do bhuile air an bfeirinn? do bhuail tú iad, acht ní raibh díolghios ortha; do dhíobhaidh tú iad, acht do dhíoltadar smachd do ghlacadh; do rinneadar a naighthe ní as cruaidhe ná carruic, do dhíoltadar síleadh.

4 Uimefin a dubhairt mé, Go deimhin atáid fo bocht, atáid siad leamh: óir ní bhfuil síos sligheadh an Tighearna aca, nó breitheamhnas a Nde.

5 Racha mé go nuige na daoinibh mora, agus laibhneora mé riu; óir atá síos sligheadh an Tighearna aca, agus breitheamhnas a Nde: acht do bhrifodad go go biomlán an chuig, agus do réabadar na cuibhreacha.

6 Uimefin mairfidh leomhan as an bhforais iad, agus millfidh madradh alla an díothraimh iad; do dhéana Iopar faire ós cionn a ccaithreach: réubar na bhíoduibh a nuile dhuine rachas amach as sin, do bhrigh gurab iomdha a ccionta, agus gur líomhar a ndul ar ais.

7 Ciondas mhaithfios mé fo dhuit? do tírég do chlann mé, agus do mhion-nuigheadar san ndroing nach bhfuil na ndeibh: a nuir do lion mé iad le biadh, annsin do rinneadar adhaltraonas, agus do chruinnigheadar iad féin iona ndrongaibh go tightheibh na meirdreach.

8 Do bhádar mar eachaibh biadhta air maidin; gach sóndine ag fetriugh a ndiaigh mháa a chomharlan.

9 Nach bhéachfa misí ar fón na neitheannso, a deir an Tighearna, agus nach ccaiteochuidh manam ar a leithéid fo do chineadh?

10 Imthighidh sías ar a balladuibh, agus scriosuidh, acht ná déanuidh críoch-nughadh iomlán: beanaidh a báir-deabhtha dhi, óir ní leis an Tighearna iad.

11 Óir do rinne tigh Ísrael, agus tigh Iudah, go ro mheabhach am aghaidh, deir an Tighearna.

12 Do chuireadar bréag ar an Tighearna, agus a dubhradar, Ní hé atá ann, ní mó thuicfas oile chugainn, ní mó chisom cloidheamh nó gorta.

13 Agus tuiscaid na faighe chum bheith na ngioith, agus ní bhfuil an bhriathar ionta: is marfo do dhéantar riu.

14 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia na síogh, do bhrigh go la-bharthaóil an focalis, féuch do dhéana misí mfoal ann do bheul, na theine, agus an poball na cconnadh, agus loigfidh sé iad.

15 Féuchuidh, do bhéara mé cineadh oruibh a himchein, a thigh Ísrael, a deir an Tighearna: is cineadh cumhachdach é, is cineadh leannda é, cineadh nach aithnidh dhuitis a ghlór, ní mó thuig-síe tá cred a deirid siad.

16 Atá a mbolán foighead amhuil uigh osculte, is daoine curata iad nile.

17 Agus ioscuid siad sías thíos agus haran, noch díoláid do mháa huingheana: ioscuid siad sías do mháa agus hairgheacha; ioscuid siad thfineamhna, agus do chraim sías boichteochuid siad leis an ccaionta do chaitheacha daingne iona mháa do dhóthcha.

18 Thairis sin annsa lepháda a deir an Tighearna, ní dhéana críochnughadh iomlán ribh.

19 Agus tuisca a ccrích, an naibeorthaóil, Cred si ndéan an Tighearna Dia na neithesí rinn: ann freigeora tú iad; Amhuil mar do threigebhairis misí, agus do shéachad air do dhéibh coimhghieacha a bhur ttalamh, is marfin síochann do choimhghieachaibh a náidh nach libh féin.

20 Foilligh fo a ttigh líon, agus fuagair fo ann Iudah, dhuir.

21 Bistigh fo anois a phobal anach, agus gan tuigis, aga bheul, agus nach bhfaicinn; agi bheul chéa, agus nach cleuin.

22 Nach bhfuil eagla oruibh annsa, a deir an Tighearna; nach nochaidhe am lathairis, noch do réibh an gaineamh mar theomh nfaige, maille ré bórdughadh sías an, nach féidir lé dhul thairis; agus go tiomáinid a tonna iad féin, gáidh ní bhéaruid buaidh; máa go tiomáinid, acht cheana ní rachuid thairis.

23 Acht atá croidhe díobhann umhal aig na daoinibh: do ccaigheadar, agus do imthighheadar.

24 Ní mó a deirid siad iona ccaionta, Bíodh anois eagla an Tighearna sías oruinn, noch do bheir fearthuinn sías & fa dheireadh iona ham féin; ccaigheadaigh sé dháinne seachdmhann ccaionta a nfoghmhair.

25 Dísleadar bhuir ccaionta sías neithesí uaibh, agus do chongradh bhuir bpeacuidhe neithe maithesí.

26 Óir do gheabhthar a nuir do phobail drochdhaoine; cuiridh bheul an amhuil an té chuiris íonta ccaionta dul, gabhuid siad daoine.

27 Amhuil bhios Chabhan na daoinibh, is mar sin bhios a tighthe na do cheilg: uimefin dísfadar misí, agus atáid siad síadhbhair.

28 Dísfadar méith, & déallnigh na farruighid siad gníomha na ndrochdhaoine; ní bhreathnighid siad na daoinis an dílleachda, gíobhadh siad a naghaidh; agus ní bhreathnighid coir a neasbhuidhigh.

29 Nach ccairtreocha misí ar fón na neitheannsa, a deir an Tighearna nach bia manam díoghach a leithéid fo do chineadh?

30 Do rinneadh ní iongantach a fhuathmhar annsa tír.

31 Tairghirid na faighe go bheirid.

ar na thabhairt do shaint; agus ón bhfígh gus an sagart, do níd uile go bréagach.

C A I B. VI.

ar na thabhairt do shaint; agus ón bhfígh gus an sagart, do níd uile go bréagach.

14 Do leighifodair fós lot inghine mo phobail go héatrom, gha rádh, síothcháin, síothcháin, a nuair nach bíonn aoinisíothcháin ann.

15 An raibh náire orra a nuair do rinneadar gráineamhlachd? ní headh, ní rabhadar náireach ar sonchor, ní mó dfeadadar lafadh; uimefin tuistid siad idir an droing chuifos: a nuair thiucfas mifi ar cuilrt chuca, teillgíghear síos iad, a deir an Tighearna.

16 Is maró a deir an Tighearna; seasfaidh annfa slighibh, & féuchaidh, agus iarruidh na sean-chasán ciit a bhfuil an tslighe mhaith, agus subhluighidh innte, agus do gheabhthaí fuisimheas da bhar manam: acht a dubhradarán, ní shíobholuimne innte.

17 Do chuir mé fós lucht faire ós bhar ceionn, gha rádh, eistigh ré roth an sluic: acht a dubhradarán, ní eistfom.

18 Uimefin chuimidh, a chineadhacha, agus biodh a fhios aguibh, a chomhchruinnighadh, cred atí iona meifc.

19 Eist, a thalaimh, féuch, do bhéara mé ole ar an muintirí, eadhon toradh a fmuaintighe, do bhrígh nár éisteadar rem bhriathruibh, nó rem dhligheadh, acht a tarcuifmighadh.

20 Cred an fath as a ttiucfadh tuis chugamfa ó sheba? agus giolcach milis o thir imchein? ní taitneamhach bhar nofrála loife, ní mó atáid bhar niodh-bartha milis damhfa.

21 Uimefin is maró a deir an Tighearna, Féuch cuirfidh mé cip thuiflighthe roimhe an bpobail, agus tuistid na haithe agus na mic a neimheachd orra: gíonfuighear an chomharfa agus a dhara.

22 Is maró a deir an Tighearna, Féuch, tiucfuidh aoiné ón tír thuigh, agus téigfíghear cineadh mé as tiobhuibh na talmhan.

23 Glacfaidh siad greim do bhogha agus do ghat: atáid siad fuilteach, agus ní bhfuil trócaire ionta: congáirid amhuil a nfaige, agus do níd marcúigh-eacht ar eachuibh; beid a nórdughadh amhuil lucht cogaidh ad aghaidhí, a inghean Sion.

24 Do chualamar a thiarusebháil fin: atáid ar lámha ar na lagughadh: do ghlac doimh greim oruinn, agus pian amhuil bean re niodhnuibh.

25 Ná himbhíghidh amach san machaire, na subhluighidh ar a tslighe; óir atá cloidheamh na nimpad, agus gais air gach uile thaobh.

26 O a inghean mo dhaóine, criofluigh thú fein a saicéadach, agus onfuirt tha fein a luithreadh: déana thú fein cumhthach, amhuil as bodh ar son aoin mhiic amhuil, caoineadh ro ghéur: óir tiucfuidh an creachadóir oruinn go hobana.

28 Ataid uile na ttréitheachaibh
 deanachta, ag fíubhal go cealgach : is
 práis agus iarann iad, ataid uile na mill-
 teoribh.

29 Do loigeadh na buil, do caith-
 eadh an luáighe leis an ttreine, leaghaidh
 an fear leaghta go diomhaoin : óir
 níor táirgeadh na drochdhaoina at.

30 Gortaíod daoine droch airgid di-
 obh, do bhrigh gur áhult an Tighearna
 na iad.

C A I B. VII.

Is leasfheallach griomh do ríochas fadhb
 6 bhrídh, 4 & n' m'ídhbeambra an t-
 gall, 21 no as iadhbairt, 29 no as sin-
 fíochach.

AN focal tháinig go Jeremiah ón
 Tighearna, gha rádh,

2 Seas a ngeata thighe an Tighearna,
 agus siagair an rídhio annsin, agus
 abair, Eistighfi briathar an Tighearna,
 a Judah uile thighe a steach annsa
 geatadhuibhí d'adbraidh an Tighearna.

3 Is marfo a deir Tighearna na síogh
 Da Israel, Leasfuidhí bhur síghe
 agus bhur ngníomha, agus do bhéara
 míl oraibh áitreath annsa nísí.

4 Ná taobtuighidh ré briathruibh
 bréagacha, gha rádh, Teampall an Ti-
 ghearna, teampall an Tighearna, team-
 pall an Tighearna iad ío.

5 Oir m'í leasfuidhí bhur síghe go
 hiomlán, agus bhur ngníomha, m'í
 bhearthadó breithesamhnus go hiomlán
 idir duine agus a chomharta :

6 Muna mbraighit an coimhthigheach,
 an díleachta, agus an bhaintreabhaic,
 agus gan fuil neimhchiontach do dhé-
 tadh annsa náisi, & gan fíubhal a ná-
 sígh dée oile chum bhur ndochail féin.

7 Annsin do bhéara míl oraibh áit-
 reabh annsa náisi anfa dúthaigh thug mé
 dá bhur náithribh go bráth & choidliche.

8 Féuchaidh cred thig do bhríathruibh
 bréagacha, nach bhféadann tarbhueadh.

9 An ngadfaidhe, an mairfidhe, a
 ndantaóí adhaltrannas, agus m'íomna
 bréige do thabhairt, agus tuis do loig-
 adh do Bhaal, agus imtheacht a ndáigh
 dée oile, nach féas dídh.

10 Agus teacht, agus fealsamh am
 fhíadhuísí annsa tighí noch goithear
 a mainn ; & a rídh Atanóidne fíor
 ó dhanamh na gráineamhlachta uile ?
 11 An bhfuil an tighle goithear am
 aiamh na phruchlais fhíadmhóireadh
 ann bhur radharcfa ? féuch, eadhon do
 chonnaic míl sin, a deir an Tighearna.

12 Acht éirgidhe anois dom áití
 noch do bhí ann Siloh, mar ar fhuighidh
 mé mainn an chéadair : & féuchaidh
 cred do rinne mé ann ar fíor uile, mo
 phobail Israel.

13 Agus anois do bhrigh go bhí
 nabhair na hoibreachaí uile, a deir
 Tighearna, agus gur labhair m'í
 ag éirghe go moch, & ag tabhairt
 n' chialabhairtí : agus do dhéan
 síbh, aht níor fíreagrabhair.

14 Uimefin do dhéan m'í
 tighle ghoithear am aiam : fíor
 bhur ndóighí, & rí a n'í thar
 dhíbh, agus dá bhr náithribh, m'í
 rinne mé re Siloh.

15 Agus teighidh mé síbh ar mo
 arc, mar do theig mé bhur ndéan
 thre uile amach, eadhon síl fíor
 im uile.

16 Uimefin n'í gádhíí a n'í
 ndáidneí, agus n'í toig comhair
 naigh ar a fíor, agus n'í cur m'í
 ceannsa : oir n'í chluimídh mé fíor.

17 Nach bhféadom m'í cred a n'í
 fiad a ceathreachaibh iadhb a n'í
 fraidibh Jerusaleim.

18 Cruinnighid an chlam comair
 agus dearguid na haithe an t-
 fuathaid na mná tíos do dhéan
 ghion do bhainríoghain neimhe : &
 dhórtadh amach ofralach dígh a n'í
 íbh oile dom bhróshuadhí chum fíor.

19 An ecorruighid fiad a n'í
 féirge, a deir an Tighearna, a n'í
 féin bhróshuighid fiad, do dhéan
 a : naightheach féin ?

20 Uimefin is marfo a deir a Ti-
 ghearna Dia, Féuch dóirtheach a n'í
 agus mo chuthach amach a n'í
 ar dhéine agus air a n'ídhíde, agus
 chranuibh an mhachaire, agus ar
 radh na talmhan, agus loigdhíí a n'í
 m'í machfíghear é.

21 Is marfo a deir Tighearna a n'í
 Dia Israel, cuiridh bhur náithribh
 loige a n'í ecom bhur modhach
 agus íthidh féoil.

22 Oir níor labhair m'í re bhur
 náithribh, ní mé dáitídh mé dom
 10 a n'í mé ar talamh a n'í
 iad a n'í oifralach loige a n'í
 barthach.

23 Acht dáitídh mé an m'í
 dhí rádh, Umbuighidh dom
 budh míl bhur Nda, agus beidh
 bpeal agam : & fíubhídh
 hulle fíghíthíbh dar a n'í
 go mberthear go m'íthídh.

24 Acht níor eisteadar a n'í
 chionadair a n'íthídh, a n'í
 dar a n'í comhairleachadh, &
 raim a n'í chionadair fíor, &
 adar ar a n'í, & ní ar a n'í.

25 An 10 fa tianadair bhur
 amach ar trich na Héighe go
 do chuir mé mo bhrídhídh
 chugaibh, na síghe, ag éirghe go
 go bheamhuil, agus dá n'í

26 Oidheadh níor eisteadar a n'í
 chionadair a n'íthídh, a n'í
 eadar a n'íthídh : do dhéan
 meafá n'ídh a n'íthídh.

Uimefin a déara tú na briathraí
na, acht ní dísfidíon riot : goirfidh
mar an ceádna, acht ní frea-
sáid fad thá.

Acht a déara tú riu, is cineadh
nach umblaighionn do ghuth an
Náia, agus nach gabhann
deus a nfrinne, agus do gear-
nach i ó na mbéul.

Thá dliot do ghraig, a Jerusaleim,
níl uait i, agus tóig suas caó-
a ar áitibh ára; óir do tharcuif-
an Tighearna, agus do threig sé
do fheirge.

Óir do rinnead ar clann Júdah oí-
am náire a deir an Tighearna :
agad a ngráineamhlacht apon-
a ghoithear as mainmá, dá threall.

Agus do thóghadar áite ára-
nach, noch atá a ngleazán mhic-Hin-
do léigad a mac agus a nioighean-
na, ní nach ar áitibh mísi, &
ní anna am mo chroidhe.

Uimefin, feuch, tiuifan lá, a deir
Tighearna, nach goirfidhear To-
phet ní fa mé, nó gleann mhic-Hin-
a guth a nár : oir adhláicfid
Tophet, nó go rabhuid gan
an.

Agus bíd cuirp na ndáine nár
ar áitibh a náire, agus ag-
nach na talman, agus ní dhíbeo-
amh dhóibh iad.

Am fin do bhéara mé fa déara
a cathreachaibh Júdah, agus ó
Jerusalem guth an túbhachus,
a guth na láathghaire, guth a nfr-
a, agus guth na mná nu-
a oir bíad an dúthaigh na

ad agus gan éirge? an bhfilladh sé,
agus gan aithfilleadh?

5 Cread fa bhfuilid an pobail Je-
rusalem ag sleambrughadh siar le mo-
choinghioll siorruidhe? conghuid siad
cealg go daingion, dalaighid siad
silleadh.

6 Déit mísi, agus do chéala mé,
acht níor labhradarían go ceart; níor
ghabh aithreachas ionduine iona oí, gha-
radh, Cread do rinne mé? dífil gach ion-
duine da chúrsa fein, mar léinneas an
teach chum an chátha.

7 Afeadh, bí síos a haimfir cinte ag
an eor-rghlaí ann fa náire, agus co-
mharrthuigh an turtair, agus an choir-
mhónadh, & a náileóg, am a tteachta
fein: acht ní fheidir mo dháinefa
breitheamhna an Tighearna.

8 Ciomdar a dearthaóí, Atámaóid-
crionna, agus atá dligheadh an Tighear-
na aguinn? feuch go dearbhta, is go
diombaoín do rinne sé é, is go diombaoín
atá peann na scríbhneóirí.

9 Atá náire air na daoinebh-crionna
atáid ar liothadh, & ar na ngabháil,
feuch, do dhialtadar briathra an Tighear-
na, & cred an gliota atá ionnta?

10 Uimefin, do bhéara mísi a mná,
dfearuibh oile, agus a bhfearuinn don
druing ghébhús a noighreach: óir
atá gach uile dhuine on mbeag gus an
mór ar na thabhairt do shaint, on
bhféigh gus an fagar, do ní gach uile
dhuine go bréagach.

11 Oir do leighisíodar lot inghine mo-
dháine go héatrom, gha-radh, siothcháin,
siothcháin; agus gan siothcháin ann.

12 An raibh náire orra a nuair do
rinneadar gráineamhlacht? ní headh, ní
raibh náire orra ar aonchor, ní mó
dfeadadar deargadh uimefin tuisead siad
a meaf na druinge thuitíos a naimfir a
cuarta; teileighíear síos iad, a deir
an Tighearna.

13 Go deimhin críosuidh mé iad, a
deir an Tighearna; ní bhiaid aointrí-
pall ar an bhfineamhuin, nó figidhe
ar an ccrann síge, agus críofa an
duille, agus imtheochuidh na neithe
uatha thug mé dhóibh.

14 Cread fa a bhfanmaóid ar fuighe?
cruinnighidh sibh fein, agus déanam a
steach annsa cathreachaibh daingne,
agus bimid ar ttochd amfin; oir do
chuir an Tighearna ar Náia ar tocht
sinn, & thug sé uile domblois diinn re
ól, do bhrigh gur pheacugheamar a
naghaidh an Tighearna.

15 Do bhí síl aguinn ré siothcháin,
acht ní tháinig maith ar bith; agus ré
haimfir síláinte, agus feuch an buidh-
readh.

16 Do chlos tormán a echruidhe ó
Dhan, do chríochnuigh an talamh uile le
suaim sheitrighe a each láidir: oir thán-
gadar, & do mhilleadar an tír, agus a
bhfuil innte, an chathair agus an mhéid
chomhnuighios innte.

CAIB VIII.

Jerusalem, an duine críofa, an Sagart brí-
ach, sentach, breugach, ann Jerusaleim.

Uimefin, a deir an Tighearna,
do bhéaruid siad amach as a nu-
a mainmna Ríthe Júdah, agus cni-
a btríonnadh, agus cnámha na sa-
na na bhféighthead, & cnámha
nach Jerusaleim:

Agus leathnochuid siad iad as
na gréne, agus na gealuidhe,
a naimhe uile, noch do ion-
aín do & dá ndéanadar feirbhís, a
a nigh ar shlibhuighthead, agus
a ndéadar, agus noch do adhra-
a chruineorbthar iad, ní hadh-
a, bíad chum aóiligh ar ghnúis

Agus béarthar bás do roghuín tar
aín do an méid bhias dfeighid na
aín do uile, noch bhias dfeigh-
aín do uile aín ann a ndéora
aín do deir Tighearna na síogh.

Tháiní síos a déara tú riu: is
a deir an Tighearna, An tuit-

17 Oir feuch, cuirfidh mé maitheacha nimhe, cocatrigh bhur measc, nach géabha ré púicéuibh, agus bainfidh greim aibh, a deir an Tighearna.

18 A mair do sháilios mé féin do thólaighadh a naghaidh an dólaia, atá mo chroidhe lag ionann.

19 Féach guth chomhairc inghine mo dhaoine, do bhrigh na muintire áitreabhais a tair imchén: nach bhfuil an Tighearna ann Sion? nach bhfuil a Rígh inte? cred as ar bhroisightheadar mifi chum feirge le na nionháighibh greanta, & le díomháineasuibh coimhthigheacha?

20 Do chuaidh an foghirmar thoruinn, do críocheuightheadh an samhradh, agus níor cobhrúightheadh sinne.

21 Ar son ghortuighthe inghine mo dhaoine atáimí gortuighthe, atáimí dubh: rug gabtha greim orum.

22 An bhfuil iochláinte ar bith ann Gilead? an bhfuil líaigh ar bith ann? maiseadh cred fa nach aifoghtar sláinte inghine mo dhaoine?

CAIB. IX.

Ata Maideamb um rotus, unbia tr ghradh Dhi, bunaitheab; maideamb um cotint oile meallach.

OH, nach uifgeadha mo cheann, agus nach tobar déur, mo sháile, chor go nguifinn do ló agus doidhe ar son marbh inghine mo dhaoine.

2 Oh, nach bhfuil agum annsa bhfisich ionad comhuide lacht turuis, chor go bhfuifinn mo dhaoine, & go nim-cochuinn áatha: óir is adhaltrannuigh iad uile, agus oireachdas daoine meabhlach.

3 Agus clánuid siad a tteanga amhuil a mbogha chum bréag: acht ní bhfuilid siad cródha ar son na firinne ar talamh; óir tiaghaid ar a naghaidh ó olc go hóc, agus ní seas dóibh mifi an Tighearna.

4 Tugaidh é aire gach áon aguibh dá chomharfoin, & ná tiobhuigh ré háoindearbhraithir ar bith: óir meallfuigh gach uile dhearbhrathair, & siubholuigh gach áonchomharfa le scannlachaibh.

5 Agus meallfuigh siad, gach áon aca a chomharfa, agus ní laibheoruid a nfirinne, do mháineadar dá tteangaidh bréaga do rádh, agus do choiriodar iad féin le déanamh éiceirt.

6 Atá háitreabh a lár na ceille; áluituid mifi daithniughadh tré mhealladh, a deir an Tighearna.

7 Uimefin is marío a deir Tighearna na slógh, Féuch, leagfa mé iad, agus dearbhocha mé iad: óir cred dhéanas mé ar son inghine mo dhaoine?

8 Atá a tteanga amhuil foighead caite amach, a deir si cluain: labhruidh duine go siothchanta ré na chomharfoin le na bhéil, acht iona chroidhe cuiridh le luideachán air.

9 Nach eacúirteocha mifi iad iad so, a deir an Tighearna? nach manam eacúirteach ré na leichid & chineadh?

10 Ar na sléibhaibh tógad fíar ghaír agus gubha, agus ar son áthra thacha a nsláigh, caoineadh: do bhí go bhfuilid loife, iondu nach fíar dion gabhail tharla, agus nach oibh guth na háirneis: do theith eunlaith a naéir agus an beann atáid ar nimtheacht.

11 Agus do dhéana mé Jerúsáim, na cánuibh, agus na hámbaigh áin, agus do dhéana mé cánuibh Iúdah uaigneach gan áitreabhach.

12 Cia hé an duine criona do dhéa fíodh so? agus re ar labhair iad an Tighearna, chor go bhfuilíochadh éred ar son a milltear as tr, agus a loifehear i amhuil fíoch, mifi bhfeadann neach gabhail thair?

13 Agus a deir an Tighearna, do bhrigh gur thigiodar mo dháine noch do chuir mé as a coime, agus nar umhluightheadar dom guth, agus nar a shuibhlightheadar ann.

14 Acht gur shuibhlightheadar do tair sinuaintighe a ccroidhe féin, agus a ndiáigh Bhaalim, noch do mhén a maithe dhóibh:

15 Uimefin is marío a deir Tighearna na slógh, Dia Ísraél, Féuch, bhaifa mé iad, eadhon an pobal, le mómónta, agus do bhéara mé uile domblais dhóibh ré a d.

16 Sreathnocha mé iad mar an eadna a measc na ngeinteadh, noch mibheas dóibh féin ná dá maithe: agus cuirfidh mé clóidheamb na maithe, nó go scríosa mé iad.

17 Is marío a deir Tighearna na slógh, Meafuigh, agus gortidh a maitheibh caóinte, chor go ttiucfuigh siad, agus cuiridh síos ar mhnaibh dóibh, chor go ttiucfuigh siad.

18 Agus déindis deitima, agus tógaidis caóineadh sías diuna, go fíar ar síle síos le déoruibh, agus go fíar id forrdhubha ar síl amach le hageadhuibh.

19 Oir do chlos guth caóinte amach as Sion, ciondu atamaoid fíar a atamaoid air ar ndiothughadh go mór, do bhrigh gur threigeanas ar tair, do bhrigh gur theigeadas ar naite amach sinne.

20 Gidheadh éiligh re guth an Tighearna, sibhí a mhíne, agus guth bhur célas focal a bheil, agus maithe caóineadh dá bhur ningeamubh, agus gach áon dá chomharfoin, maitheam.

21 Oir tháinic an bis sías am ar bháinnéog, agus do chuaidh é a steach ann ar bpáilíuibh, do gheann na cloinne amach ón ttríid, agus a ndaoine óg ó na fráidibh.

22 Labhair, is marío a deir an Tighearna,

as, obair a nár oibre, agus láimhe an cheard óir: gorm agus dearg a néaduibhe; is oibreacha láimh dhaoine crionna iad uile.

10 Acht isé an Tighearna an Dia fire, isé an Dia bithbhé, agus an Rígh siorruidhe é: criothnochuaidh sé an talamh re na fheirg, agus ní shéadúid na geinte a mbíchadfa d'fulang.

11 Is marfo a déara sibh riu, na déa nach déarna, na neamha nó an talamh, s'riofhughear iad ón talamh, agus é faoi na neamhuibhí.

12 Do rinne sé na slaithe le Na chumhacht, sé do dhaingidh an talamh lé na eagna, agus do shín amach na neamha le na ghliocas.

13 A nuair chuiris sé a ghuth amach, atá ionad uisgeadh anns na neamhuibh, agus do bheir sé ar na deathuighibh dá suas ó chorruibh na talmhan: do ní sé tinteach maille ré fearthuinn, & do bheir sé an gháoth amach as a ionad talsgidh.

14 Is bhráideamhuil gach uile dhuine iona éolus fein, do cláidheadh gach uile chumadóir ann a ionmháigh ghreanta: óir is neimhfhirinne a ionmháigh leagtha, agus ní bhfuil ánal ar bith ionnta.

15 Is diomhaoineas iad, agus obair az nearráideach; millfighear iad a nam cuarta.

16 Ní cosmhúil roinn Jacob riu: óir is éisinn cumadóir na uile neitheann, & isé Israel slat a oighreachda; isé a ainm, Tighearna na slógh.

17 Cruinnigh suas hearradha as an dáthaigh, a áitreabhthuigh an daingin.

18 Oir is marfo a deir an Tighearna, Féuch, Teilgidh mé amach áitreabhthacha na tíre ar a nuairí, agus bhéara mé a cumhach iad, go nairghid mar-sin é.

19 Mo thruáighe míf do bhrígh mo luit, atá mo cheadh nimhneach: acht a dubhairt mé, Is doiligh fo, acht caithfidh mé a shulang.

20 Do milleadh mo thabernacuil, agus do briseadh mo chórdadha uile: dimthigh mó chlann amach asam, agus ní bhfuilid ann: ní bhfuil áon dothinseadh mo loistin amach ní as mó, agus do chuirfeadh mo chúirtine suas.

21 Oir atáid na hiodhuirighe bráideamhuil, agus níor iarradar an Tighearna; uimeisin, ní bhéaruid siad bifeach, agus scabfoighear a ttréada uile.

22 Féuch, tháinig fuaim an tormáin agus comhchorrughadh mór ón tuaisceart, do dhéanamh caithreach Jódah áonánach, agus na hámháigh dhra-gún.

23 O a Thighearna, atá a fhios agam nach ann fein atá slighe an duice: ní hanna duine shubhlughios, atá díor-ghadh a choicéimeadh.

24 A Thighearna smachtuigh mé, acht maille re breitheamhnas: ní ann theirg,

C A I B. X.

deirtheas a ccomhbad re na chéile Dia
le lóidhoil ánta do smótán.

1 Míf an focal a deir an Tighearna, Na rígh, a thigh Israel.

2 Is marfo a deir an Tighearna, Ní b'fíneadh slighe na ngeinteadh, agus bhídh anbhúin oruibh fa chomhar-tach neimhe: óir atáid na geinte neimeach thriotha sin.

3 Oir atáid gnátha an phobail díomha, óir gearrudh aon amach crann a bhforaiois, obair lámh a noibh-tíne an tuisigh.

4 Mailgidh é le hairgiod agus le ceaduigh siad é le tairnigibh, a n'geannairibh go nach corrigh-ní.

5 Is díreach suas mar an ccrann mé, acht ní labhruid siad: is éigin tairchar do bhrígh nach bhféaduid siad: ná bithí eaglach rompa, óir ní bhídh oile do dhéanamh, ní mó fós do m'áth do dhéanamh.

6 Do bhrígh nach bhfuil áon cosmhúil ann a Thighearna, atá tu mór, agus níor hainm a cumhacht.

7 Cu ar nach bia heaglasa, a Rígh a ceadadhach? óir is riota bheanas é do bhrígh nach bhfuil áon a measc do dhaoine crionna na gcineadhach, agus áon rioghachtuibh uile, cosmhúil ann.

8 Acht atáid uile go léir bráideamhuil, agus adanach, atá an smótán na hionann diomhaoinis.

9 Tegadh airgiod ar na leathna-dha amach, ó Tharús, agus óir ó Uph-

deagla go ndéanfaí neimhni dhíom.

25 Doirt amach do dhíbhífhéarg ar na geintibh, dá nach athnid thu, agus ar na muintearuibh nach goiríonn air bainm; óir a duadar sías Jacob, agus do shluigiodar é, agus do rinneadar a áitreabh uágneach.

C A I B. XI.

Coinncheangal Dé re fearaibh Judah.

AN bhriathar noch tháinig go Jeremiah ón Tíghearna, gha radh,

2 Eistighis briathra an chunnarthafo, agus labhuidh re fearaibh Judah, agus re áitreabhachaibh Jerusaleim.

3 Agus abairis riu, is marfo a deir an Tighearna Dia Israel; Go madh malluichte an té nach umbluighionn do bhriathraibh an chunnarthafo,

4 Noch daithin mé da bhur naitheiribh ann fa lé a ttag mé amach iad as crích na Héipte, ó nuairis iaruinn, gha radh, Umhlughidh dom ghor, agus déanuidh iad, do réir a náile ní aitheonas mé dhíbh: mar sin budh sibhsí mo phoballa, agus budh mísi bhur ndíafa.

5 Chor go ccoimhionfa mé na mionna ttag mé da bhur naitheiribh, fearann da chabhair dóibh ag lionadh lé: míl agus lé bainne, mar atá sé a níagh: annsin a fheagair mísi, agus a dubhairt mé, Bíodh mar sin, a Thighearna.

6 Annsin a dubhairt an Tighearna riomsa, Fuagair na briathrafo uile a ccaithreachaibh Judah, agus a fráidibh Jerusaleim, gha radh, Eistighis briathra an chunnarthafo, agus déanuidh iad.

7 Oir do dhearbh mísi go dúthrachdach dá bhur naitheiribh, ann fa lé a ttag mé aníos iad as crích na Héipte, go nuige an losa, ag éirge go moch & ag mionnghadh, gha radh, Umhlughidh dom ghuith.

8 Gidheadh nior umhlughtheadar, ní mó do chlaíoadar a célas, acht do shuibhail gach aon díobh a smuáineamh a ndrochchroidhe fein: uimefin do bhéara mé orra uile bhriathra an chunnarthafo, noch daithin mé do dhéanamh, acht ní dheirneadar iad.

9 Agus a dubhairt an Tighearna riomsa, Do frith feall idir fhearuibh Judah, & idir áitreabhachaibh Jerusaleim.

10 Dáilleadar ar a náb ar eigeartaibh a naitheadh rompa, noch do dhíult mo bhriathrafa déisteacht, & do chuidar a ndíagh dée oile dá nadhradh: do bhris tigh Israel, & tigh Judah mo chunnradh, noch do rinne mé ré na naitheiribh.

11 Uimefin is marfo a deir an Tighearna, Féuch do bhéara mé oile orra, nach bi heidir léo do sheachpa; & da mbeith go mgorfidis chugam, ní chluinfe mé iad.

12 Ann sin imeochuid caitheacha Judah, agus áitreabhacha Jerusaleim, & éighfid ar na déigibh dá nfráiluid tuis, ach ní chuimhdeochuid siad iad ar áon-chor a gairis a ndonui.

13 Oir is do réir uibre do chaitheacha do bhídar do dhéa, a iad agus do réir uibre fráidíom Jeremia do chuireabhair sías altóra do a reach sin, eadhon altóra do bhídar tuis do Bhaal.

14 Uimefin, ná gúidhí ar son a náb bailí, agus ní toig sías comhair ar urnuigh ar a son; óir ní eistfidh mé annsa nam a néighid siad chugam son a mbuáidhearthra.

15 Cred atá ag mo ghráidheiribh a dhéanamh ann mo thighe, & rime a adhfhuathmháireacha móra? Doir le thigh a nfeoil náomhtha uait: a nfeoil do ní tá oile, is ann sin do ghráidheiribh tuis.

16 Do ghoir an Tighearna haim Comaglas ola, breaghdha, agus do thagad maithe le fuaim gearruic mhóir do dhéa sé teine air, agus do briseadh a ghóir.

17 Oir dhuigair Tighearna na sígh do phlannduigh thu, oile ad a náb ar son uile thighe Israel, agus uile tigh Judah, noch do rinneadar na náb fein dom bhrosfughadha chum sé a nfráil tuis do Bhaal.

18 Agus thug an Tighearna a sígh damhfa, agus atá a sígh agus, annsin do thaisbéin tá a ngníomha dhám.

19 Acht do bhí mé coimhionfa mé a náb, nó ré damh bheirtheiribh a náb, agus ní raibh a sígh agus gur thioncádar an tionscádar an aghaidh [gha radh] Scríofas a náb maille re na thoradh, agus gearra a mach é as tír na mbéa, chor naitheiribh naitheir a ainm ní fa mbéa.

20 Acht a Thighearna ní sígh a bhreathnuighis go ceart, dhuigair a dubháin & an croidhe, fúidís do dhéa ghalas orrafan: óir is dúlís dhuig mé mo cháis.

21 Uimefin is marfo a deir an Tighearna re muintir Anatól, noch iad do bhéa, gha radh, Ná tairgair a náb an Tighearna, go nach naitheir a náb.

22 Ar nadhbharfin is marfo a deir Tighearna na sígh, Féuch, smuáineamh mísi iad; muirghear na dáile a náb a celotáheamh, éighfid a náb a ngníomha ré gorta.

23 Agus ní bhíadís faighidís dáb: óir do bhéara mísi oile ar fhearuibh Anatól, eadhon bliadhuin a cearta.

C A I B. XII.

An Nádur dáinna ag fagbail léid a náb lucht an uile, & a náb a náb.

Is ceart atá tú, a Thighearna, a náb thagraim ríot: gidheadh léid a náb labhairt ríot ar do bhreitheamh. Cred fa mbeiríom síghe na náb dhaóine bíseach? cred fa bhíadís a náb, noch do ní gráineamhach.

2 Do phlannduigh tá iad, fúidís,

do thairn toradh: agus atá tusa a
 agus a bhfad ó na

Arís a athnid duifh, a Thighearna,
 do choonaire tú mé, agus do
 do mhóidh leath riota: tar-
 agus iad amhail caoirigh chum a
 agus éas iad fa chomhair laoi an

do bhia an tír ag caoi, agus
 do bhia ag crionadh. do
 na dainge chomhnuigheas
 do cathadh na beathuigh, &
 do bhriogh go ndubhradar, Ni
 arís é ar crioch dheighionach.

Má roth tú leis na coisighibh, agus
 do chreadar thú, annsin ciondus théa-
 do comhling re heachaibh? agus má
 do thá a tair na fíochána ann
 do thair tú do dhóibh, cred mai-
 do dhéana tú a napsa Jordán?

Oir do fíth do dhearbhráithre féin,
 do bhathar go meabhlach oifia,
 do ghoiriodar iomad ad dhiaigh;
 do éad iad, biodh go laibheoraidis
 do breidha riota.

Do thréig mé mo thigh, d'fíg mé
 do thug mé gradh manna a
 do a nímhad.

Má moighbreacht damhsa amhail lea-
 do bhforaíla, combaireidh si a
 do an aghaidh: uimefin d'fíathuigh

Má moighbreacht damhsa amhail éun
 do aiaid a néunluith fa ccairt na
 do tigidh sibhst, cruinnighidh uile
 do dhéana an mhagha, tigidh do shlu-
 do.

Do mhill iomad áodhaireadh mo
 do fíamhna, do shaitradar mo
 do fíamhna faoi choluibh, do rinneadar
 do mhill na shíochan uigheach.

Do rinneadh áonánach é, agus ar
 do uigheach dhó, caoinidh sé chu-
 do rinneadh na fíach an dá-
 do uile, do bhriogh nash cruicann
 do iona chroidhe é.

Do rinneadar fíochóiridhe ar gach
 do áid ar feadh a mfaigh: oir
 do doidbeadh an Tighearna ó áoi-
 do don dethaigh go nuige an ceionn
 do dethaigh: ní bhfuighe féil ar
 do fíocháin.

Do shiochuireadar cruithneacht,
 do bhíad fíad do sin: do chuireadar
 do chum fíochair, ach ní thairbheo-
 do fíad: agus bíadh naise orra do
 do bhíad, ar son féirge fíoch-
 do an Tighearna.

Do marfo a deir an Tighearna a na-
 do mo dhóchechomharfán uile bhea-
 do a moighbreacht, noch thug mé ar
 do phobal Ísrael doighreachtughadh,
 do bhíad mé amach as an ndúth-
 do ad, & tarreonga mé amach tigh Jú-
 do a na meaf sin.

Do marfo a deir an Tighearna a na-
 do amach dhamh, go bhífidh mé &
 do bhíad mé amach dhamh, agus go

tiubhra mé a rís gach uile duine dhíobh
 chum a oighreacht, agus gach áonduine
 chum a dhóitche.

16 Agus túsfa a gerieh, má fhoghlo-
 muid fíad go déthrachtach fíadhe mo
 phobal, do mhillonughadh fíad ainnis
 Mairidh an Tighearna, mar do mbeia-
 do fíad dom dhóimibhí mionnughadh
 fa bhíad: annsin fíadheochthar iad a lár
 mo phobal.

17 Acht muna nímhuighid fíad, tar-
 reonga mé thrid amach as a bhíadhe
 an cineadh sin, a deir an Tighearna.

CAIB. XIII.

Searmáin attabá aithreachais, 12 Rígh &
 phobal: 22 Oileas fíad an droch-chleachtad.

15 marfo a deir an Tighearna ríomfa,
 Imthigh, fíad dhuit crios léiríodh, &
 cuir air do leastrach é, agus ná cuir a
 nuige é.

2 Annsin fuir mé crios do réir
 bhreithre an Tighearna, agus do chuiris
 go mo leastrach é.

3 Agus tháinig focal an Tighearna chu-
 gam an dara huair, gha rádh,

4 Glac an crios noch do fuir tú, noch
 atá ar do leastrach, agus éirigh, imthigh
 go Heuphrátes, agus foluigh annsin é, a
 bpoll don charruic.

5 Mar sin dimthigh mé, agus do fho-
 luigh mé ag Euphrates é, mar do áithim
 an Tighearna dhíom.

6 Agus tarla tar éis mhóráin do líe-
 thibh go ndubhairt an Tighearna ríom,
 Éirigh, imthigh go Heuphrátes, & tabhar
 an crios as sin, noch daithin mé dhíot
 d'fíolach ánn.

7 Ann sin do chuaidh mé go Heuphrá-
 tes, & do thochail mé, & thug mé an
 crios as a náit ionar fholuigh mé é, &
 feuch do bhí an crios millte, nior fógáin
 sé chum neithe ar bith.

8 Ann sin tháinig briathar an Tighear-
 na chugam, dha rádh ríom,

9 Is marfo a deir an Tighearna, Ar an
 ríompho mhillis mé uabhar Júdah, agus
 móraabhar Jerúsalem.

10 Bíadh na droch-dháinefí noch dhí-
 ultas mo bhriathra déideacht, noch im-
 thighis do réir thoile a ninníone, &
 fíadhe uile do réir dhíche oile dá nath-
 radh, & do dhéanamh fíadhe. dhóibh do
 nós an chreafáil, nach maith chum
 áoinneithe.

11 Oir mar theannas an crios ré leastrach
 duine, mar sin thug mé air thigh Ísrael
 uile teannadh ríomfa, & ar thigh Júdah
 uile, a deir an Tighearna; chor go mbeia-
 do na phobal agam, agus na naimn, &
 na moladh, agus na nglóir; acht nior
 éisteadar.

12 Uimefin laibheora tusa riu an focalfo,
 Is marfo a deir an Tighearna Dia Ísrael,
 Lionfuighar gach áon bhuidéal le fíon: &
 a deiridh riota, Nach fíad duine go deimhin
 go lionfuighar gach áon bhuidéal le fíon?

13 Ann sin a deir tú ríom, Is marfo
 & c 2 a deir

a deir an Tighearna, Féach, líonfa mé uile áitreabhthacha na tíre, eadhon na Ríghthe shuighios a ceadhoir Dháibhi, & na sagairt, agus na fighe, agus uile áitreabhthacha Ierusalem le meisse.

14 Agus géabha mé dhíobh féin fa chéile, eadhon na haithe, agus na mic a naoinsí heacht, a deir an Tighearna: ní bhia truaighe agam, ní choigeola mé, ní dhéan trócaire orra, acht scriosfa mé iad.

15 Eistighis, agus tugaidh clúas, ná bithi uáibhreach; óir do labhair an Tighearna.

16 Tugaidh glóir dá bhur TTighearna Dia suil dó bhéara fé dorchadus, & suil thuilleochuid bhur cooi ar na sléibhtibh dorchá, agus an feadh bheith ag feithiombh re solus, go bhfillfidh seisiún é a sgaile an bháis, agus go ndéana fé dorchacht thiugh dhe.

17 Acht muna neistighe ris, caoidhfidh manam a náitibh uaigneacha ar son bhur náabhair, agus guilfid mo shúile go géar, agus rithfidh síos le déoruibh, do chionn tréada an Tighearna do bhreith ar siubhal a lámh.

18 Abruidh ris an Rígh, agus ris an mbairrioghain, Umhloighidh sibh féin, shuighidh síos, óir tiuafa bhur bprionnsamhlacht síos, eadhon córóin bhur ngloire.

19 Druidfighear caithreacha an deis-eirt suas, agus ní oisfeoluidh áonduine iad; béarthar Judah uile ar siubhal a mbraighdionas, béarthar a mbia ann a lámh go hiomlán.

20 Tógbhaidh suas bhur síle, agus scaidh an lucht thiú ón tuaisceart: eirt a bhfuil an tréad tugadh dhuitis, do thréad sciámhach?

21 Cred a déara tá a nuair bhéarus fé pionús duit (óir do mháin tá dhóibh bheith na ccaiptinibh, agus mar uachtaránuibh ós do chionn) nach géabha brón tá amhuil bean re niodhuidh?

22 Agus ma deir tá ann do chroidhe, Cred fa tigid na neithese ormsa? ar son méid huile atáid do sciortadha leis, agus do shála ar ndéanamh lom-nocht.

23 An bhféadann an Tétiopeach a chroicinn do mbhairt, nó an líopard a bhreice? mar sin féadthaoise fós maith do dhéanamh, noch ghnáthuighios déanamh uile.

24 Uimefin scaidfidh mé ó chéile iad do nós an chionluigh noch inthighios ar siubhal le gaoith a nsiúigh.

25 Lé fo do chranncharfa, cuid do thonnais uáimsí, a deir an Tighearna? do bhrígh gur dhearmuid tú míf, agus gur thabhuidh tú ré breig.

26 Uimefin léigfidh mé do sciortadha leis ar haghaidh, chor go má léir do náire.

27 Do chonnaire mé hadhaltranmis, & do sheireacha, gráin do shíopa-

chuis, do garúneamhlacht ar na cruuibh annsa macháirighibh: a mairbh dhuít, a Ierusalem: nach déana tá dhéan glan, ca ham fós a bhias sin.

CAP. XIV.

Diarr Dia gan ghuidhe arson na ndéana drochbheinghill ad, a nam na gorta.

Focal an Tighearna, noch tháinig go Ieremiah a dtaobh na gorta:

2 Atá Iúdah ag caoi, agus do laghheadh a geatadha, atáid doibh go talamh, agus do chuaidh fighiombh Ierusalem sías.

3 Agus do chuireadar a nuistíle a ccaim bheag chum na nuistíle, tháingadar go a soighthighibh folamh: do bhadar níreach imháníomhach, agus dfoluighadar a ccaim.

4 Do bhrígh go bhfuil an talamh foite, óir ní raibh fearthuinn ar bith sin talamh, do bhí náire ar na treabhthairibh, agus dfoluighadar a ccaim.

5 Áleadh fós, rug a neilid liogh ar an machaire, agus do thréig sí é, do bhrígh nach raibh fear ann.

6 Agus do sheafadar na basail shíolta ann a náitibh árdá, do tháingadar suas an gháoth amhuil dragúin: dshlúighodar a síle do bhrígh nach raibh fear ann.

7 O a Thighearna, máis go bhfuighid ar nuile ar naghaidh, déana é ar son hanma féin: óir is iomaíamhuil ar míochoinghiolla, do pheacighéar ad aghaidhsí.

8 O a dhóthchois Israel, a shliagh-theoir a nam buaidhearta: cred as mbeithé ad choimhigheach anna é, agus do nós dhuine ar síghe, shléas do leathtaoibh dfaumhuin ar feadh sonaiche amháin?

9 Cred as a mbeithé mar dhaine ar na crítheagluhadh, mar dhaine shamhachtach nach bhéadann cobhradh: gidheadh a Thighearna atá tá ann ar lír, agus as hainm goithear sin, ar síg sinn.

10 Is marfo a deir an Tighearna ar an muintiris, Marfo do ephraimheadar dul ar seachrán, níor chongmháir ar an ccofa; uimefin ní ghabhadh an Tighearna chuige iad; cuimhneodh si anois a lochta, agus sfiofchoidh si a bpeacuidhe.

11 Ann sin a dubhairt an Tighearna riomsa, Ná guidh ar son na muintiris chum maithíos.

12 A nuair throisfidh siad, ní éidh míf a ccomhaire, agus a nuair tháinig ofraíl loisge agus iodbairt, ní ghabh mé iad: acht mairfidh mé leis an ccohdheamh iad, agus leis an ngorta, agus leis an bsláigh.

13 Annsin a dubhairt míf, Ah a Thighearna Dia, feuch a deird na síghe rin, Ní fhaicfidhe an choideamh, agus ní bhia gorta aguibh, acht do

inneoí tu dhóibh, Is marfo a deir an Tighearna, An mheid atá fa choinne an bhaí, chum báis : & an mheid atá fa choinne an chloidhimh, don chloidheamh : & an mheid atá fa choinne na gorta, don ghorta ; & an mheid atá fa choinne an bhraighdinis, chum braighdinis.

3 Agus óirdéochuidh míf ceithre sóirt ós a cionn, á deir an Tighearna ; an cloidheamh do mharbhadh, & na mairuidh do réubadh, & éunlaith a máier, & ainmhintidh na talmhan, do shlugadh & do mharbhadh.

4 Agus cuirfidh mé d'fíachaibh a náth-rughadh ann gach uile rioghacht san domhan ar son Mhamasseh mhic Hefeciah Rígh Júdeah, ar son na neitheanna do rinne sé ann Jerusálem.

5 Oir cia agá mbia truaighe dhuit, a Jerusálem ? nó cia dhéanas doilghion ríot ? nó cia rachas do leathaoibh d'fíar-ruighe eiondus bhias tú ?

6 Do thréig tú mí, a deir an Tighearna, do chuaidh tú ar ccúl : uimeisín ínsodfa mo lámh amach ad aghaidh, agus scríosfa mé thú ; atáim coirthe daitheachas.

7 Agus cáithfidh mé iad le sgoineán a ngeatadhaibh na tíre : foimheocha mé iad fa na cealcion, millfidh mé m' dhaoine, ó nar fhilleadar ó na slíghibh.

8 Atáid a mbaintreabhthacha ar na bhfoiríonadh dhámh ós cionn ghainne na fairege : thug mé mílteoir orra a aghaidh mhathar na nogáin, san meadhón laoi : thug mé air tuitin go hobann vitre, & critheaglaacha ar na ceathruigh.

9 Anbhfaínnigh an bhean rug móir. sheifior : do fhaoidh a spiorad aiste, do chuaidh a grían faoi, agus an lé ann fós : fuair sí náire agus do claoidheadh í, agus seachoduigh mé an chuid oile dhíobh don chloidheamh a bhfaighnise a námhad, a deir an Tighearna.

10 A mhaigh dhambhí, mo mhathair, go rug tú am fhear coinníne mé, agus am fhear ceannairge don talamh uile : ní thug mé airleagadh ar úsáireacht, ní mó thugadh daoine dhámh ar úsáireacht, gídhedh malluighidh gach aonduine aca mé.

11 A dubháirt an Tighearna, Go deimhin bíaidh sé go maith ag thuighioll, go deimhin cuirfidh mé d'fíachaibh ar an namhuid bheith go maith leachd a nam a nuilt, agus a nam aindíse.

12 An mbrífidh iarann an tírann a ttuáigh, agus an chruaidh ?

13 Do bhéara mé do mhaóin, & hionmhuis don chreich gan luach, & sin ar son huile pheacaidh ann himlíbh uile.

14 Agus do bhéara mé ort imtheacht led namhuid go tír nach seas dúit : oir do las teine a mfeirg, noch loigheas oruibhí.

15 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

16 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

17 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

18 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

19 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

20 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

21 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

22 O a Tighearna, atá a fhios a gad, cuimhnigh orumfa agus tír dom f'heuchain.

C A I B. XV.

Glóthadair breitheamhas gan tréaire, líon líon d'fíachdach d'an a bpeacadh.

A Nón a dubháirt an Tighearna a ríomfa, Glóth go seasadh Naíle agus Samuel am fhíadhnuisí, thais sin níor bhfeidir minninn do bheith leis an muintirí ; teig amach ar mo radharc iad, agus éirghidis mach.

2 Agus tírfa a cerích, má deirid síad róth, Cúit a racham amach : annsin

fhéuchain, & dioghail mé ar mo lucht inghreama, na beir as mé a bhfoighid fhada do dheagh-mheine-bíodh a fhios agad gurab ar do shonfa díulaing mé maíla.

16 Do frith do bhriathra, agus a du-aigh misi iad, agus do bhi do bhriathra dhamhsa na ghairdeachas agus na luath-ghair dom chroidhe, oir do gaireadh ha-imisi oram, a Thighearna Dia na síogh.

17 Níor shuigh mé a noireachtas an lucht magaidh, agus níor gháirdigh mé: do shuidh mé ar leith do bhrigh do láimh-efc: oir do lion tú mé le feirg.

18 Cred as a bhfuil mé phian biotbhá-an? & mé chneadh dóileighis, dhiultas bhoith leighiofa? an emáidh tú dhamhsa thríd amach amhuil duine beagach, agus amhuil uisceadha sháillighis?

19 Uime sin is marfo a deir an Tighearna, Má f'hilleann tú, annsin do bhéara mé liom a ris thó, fealla tú am fhiaghuaisi: agus má bheirionn tú an mórliaich ón truíllighthe, bíadit tú amhuil mo bhéul féin: sílidifion chugadfa, acht ní sílfi ehucafan.

20 Agus do dhéana misi dhíotfa don mhointirí balla cumbdaigh péis, agus troidfid ríotfa: achd ní bhéuruid baidh ort: oir amuifí leatid dot chabhair, agus dot shíoradh, a deir an Tighearna.

21 Agus síorfa mé thú as láimh an drochdhúine, agus fáisgeola mé thú as láimh a nuathbháigh.

C A I B. XVI.

Dug eionta & iadholadbradh na Nidheaghe, gur tbeilg a Ndia & a nír feint amach go Babilón, iad.

THáinie fós bríathar an Tighearna, chugamís, gha radh,

2 Ni thíobhra tú bean chugad, ní mó bháid mic nó ingheana agad san nátsi.

3 Oir is marfo a deir an Tighearna, a tíobh na mac, agus a tíobh na ningeán déarthar annfa nátsi, & a tíobh a malthreach noch do rug iad, & a tíobh a naitheach do ghein iad ann fa duthaighsi.

4 Eaghuid iad do bháibh doileghiofa, ní caoinfighear agus ní adhlóchthar iad; acht beid amhuil aonleach ar ghnáis na talmhan, agus muirfighear iad leis an eoloidheamh, agus le gorta; agus beid a eucuir na mbíadit dénuibh a náisir, & do bheathuighibh na talmhan.

5 Oir is marfo a deir an Tighearna, Na héirigh a steach a tigh na cumba, & na héirigh dá caoi, nó dá stráigh-mhéile: oir do thóg misi mo shiothchain ón bpobailfo, a deir an Tighearna, trócaire agus gráfa.

6 Eaghuid an mór agus an beag annfa tirsí: ní hadhlóchthar iad, ní mó chaoifid daoine iad, nó ghearrfuid iad féin, nó dhéanuid iad féin miol ar a son.

7 Ní mó shallfuid dásine iad féin ar a son a cumbaidh da ccombhortachd ar son na marbh, ní mó bhéuruid dásine cupán comhshóis doibh dól ar son a mthar nó a mathar.

8 Ni racha tú fós go tigh a nísle, do shuidhe na bhfochair díthe agus dól.

9 Oir is marfo a deir Tighearna an síogh, Dia Ísrael: Féach, do bhéara mé fdeara do chosc as a nátsi ann bhar-dharc, agus ann bhar fíochb, guth ar fígartha, agus guth na liathghair, guth a nír nuadhphófa, agus guth na nír nuadhphófa.

10 Agus túsfa a ccrích a nuir inf-olas tú na briathrafo uile do na nír-níbhí, agus a déanuidín ríoch, Cuir far fhuagar an Tighearna an liad ar naghaidhne? nó cred é ar nágort? nó cred é ar bpeacadh noch do vinn-mar a naghaidh an Tighearna a Ndia?

11 Ann sin a déara tú ríu, Do bhíth gur thréigeadar bhar nuithre mé, a deir an Tighearna, agus gur shíothghair a nágíth déc-oile, agus gur nuithre dhoibh, agus gur onóirghairid bhar gur thréigeadar misi, agus nar chéad-dadar mo dhlighthead:

12 Agus go ndéanabhairfi a nír-náid bhar nuithre, (oir féuch fíoch-gach uile dhuine agúibh do réir tinnigh a díroch chroidhe féin, thar nach féidir léo eisteachd ríomfa.

13 Uime sin teaghsí mé ar an tírsí síbh, go tir nach aithnid dhíotfa ní da bhar náithribh, & annfa fíoch-ontaoi do dhéicibh uile do loaga dólche, ait nach staisbeansa míf fíoch-dhíbh.

14 Ar a naghátharín Féich, fíoch na líethe, a deir an Tighearna, annfa aibéorthar rífa mbó; Máiríth an Tighearna-thug clann Ísrael amach a crích na Héigpte:

15 Acht máiríth an Tighearna thar a níos clann Ísrael ar tir an tuiscert, agus gach uile thalamh ann ar dhíbhí fíid: agus do bhéara mé a rí dí nátháth iad noch thug mé dá mthírbh.

16 Féach, cuirfe mé fíoch ar mhóir Ísraicreadh, a deir an Tighearna, agus géabhuid iad iad; agus na dhlighthead cuirfidh mé fíoch ar mhóirín fíoch-náid do dhéanuid a bhíadthach & guth na síleibh, agus & gach uile chosc, agus a mach as polluibh na crrac.

17 Oir aithid mo shuíte ar a nír shligthibh: ní bhífid a thíochal an ghnáis, ní mó aithid a ccrích a bábail ar mo shuíbhl.

18 Agus an chéadúir, cúiteocha mé a néigceart, agus a bpeacadh, dhíbhí, do bhrigh gur thruáilleadar mo dhthaigh, do líonadar moighreacht le cumbalachuibh a neitheann adhlíadthar ngráineamhuil.

19 O a Thighearna mo neart agus mo dhlighthead,

26 Agus tinníuid siad ó chaithreachaibh Iúdaigh, agus ó na háitibh timchioll Jerúsálem, agus ó fhearann Bhenjamín, agus ón réiteach, agus ón tsiab, agus ón deiceart, ag tabhairt ofrálach loifge agus iodhbharthach léo, agus ofrálach bhídh agus túis, agus ag tabhairt iodhbharthach molta go tigh an Tighearna.

27 Acht cheana muna néistighfe riomfa do náomhadh laé na fáire, agus gan áalach diomchur ag dul a steach a ngeatadhuibh Jerúsálem a ló na fáire: annsin deargfa mé teine iona geatadhuibh, agus loifgeadhí palas Jerúsálem, agus ní mífhuighear é.

C A I B. XVIII.

Gu bhfuil an duine a naimh Dé, mar an chriadh a naimh an photadóra.

AN bhriathar noch tháinig go Jeremiah ón Tighearna, gha rádh,

2 Eirigh, imthigh síos go tigh an photadóra, annsin do bhéara mé ort mo bhriathra do chlois.

3 Annsin do chuaidh mé síos go tigh an photadóra, agus dóibrigh fé obair ar na roithléanuibh.

4 Agus do milleadh an fothreach do rinne fé do chriaidh, a láimh an photadóra; annsin do rinne é a ris é na fothreach uile, mar do chonncas don photadóir a dhéanamh.

5 Annsin tháinig briathar an Tighearna chugamfa, gha rádh,

6 O a thigh Israel, nach bhféad-wirís a dhéanamh ribhí, mar an bphotadóir, a deir an Tighearna! féuch, mar tá an chré a láimh an photadóra, is mar sin atáitnóise am láimhfe, a thigh Israel.

7 Gidh bé am a laibheora mé a tsoibh chinidh, & a tsoibh rioghachd, do tharuing suas, agus do leagadh síos, agus dá scrios:

8 Má shilleann an cineadh sin, a naghaidh ar fhúgair mé, ó na nolk, bíaidh aithreachus orumfa ó nolk do bhreathnuigh mé do dhéanamh na naghaidh.

9 Agus gidh bé am a laibheora mé a tsoibh chinidh, agus a tsoibh rioghachda, dá cuir suas agus dá bplannadh:

10 Má ní sin ole ann mo radharcfa, nach uimhleochuid dom ghuth, annsin bíaidh aithreachus orum fan maith le ndubhairt mé go ndéanuinn tarbha dhóibh.

11 Déana a nois ar a naghbhar sin, labhair ré fearuibh Iúdaigh, & ré háitreabhachaidh Jerúsálem, gha rádh, Is mar so a deir an Tighearna, féuch, do chum mé ole ann bhur naghaidhí, & do thionnscuin mé smúintighthe ann bhur naghaidh: sílidh anois gach uile dhuine aguibh ó na dhroichshlighe, & déanuidh bhur slighthe & bhur ngníomha maith.

12 Agus a dubhradar sin, Ní bhfuil dóigh ar bith aguinn, acht imeocham do réir ar tsoile féin, & do dhéana gach áon

do réir bhreathnuighthe a droch chroidhe féin.

13 Uime sin is mar so a deir an Tighearna, Fiafruighidhe a nois a mós na ngeinteadh, cia chualaidh a leicidh so do neithibh? do rinne maighidin Israel ní ro adbhfuathmhar.

14 An bhfuigfe duine mo mhagair charruic, nó ar shneachda Lebanon? an ttreigfighear na huifgeadha reatha, a son na nuifgeadh bhfuar ccoimhidh theach, thig as áitibh uile?

15 Do bhí gur dhearmad mo phobal mé, do loifgeadar túis le domh-aóineas, agus thugadar orta tuaiside iona slightheibh as na seanchasainibh, do shiubhal a ccaisnuibh slightheibh ar teilgeadh suas;

16 Do dhéanamh a ndúithe nínneach, & na fíge bhíothbhian: bíadh gach áonduine dá ngéabha-re na tíobh-lán diognadh, & croidhídh í cheana.

17 Scabfuadh mé iad mar baidh leas ngaóith a nois roimhe an naimh: taisbeanfuadh mé an cúl dóibh agus ní hí a naghaidh a ló a ttrúitibh.

18 Annsin a dubhradar sin, Tigh & déanam comhairle a naghaidh Jeremiah: óir ní mhughchoidh a naghaidh ón tfigar, nó comhairle é a naghaidhe, nó an bhriathar ón bhídh: tigidh, agus buailiom é leis an tteangaidh, agus ná tugam aire déanfocal a bhriathruibh.

19 Tabhairfe aire dhamhá, a Tighearna, agus éist ré guth na droinge cheannairgios riom.

20 An ccaiteochthar maith le hok! óir do thochladar poll dom ann: cuimhnigh gur sheas mé ad shíaghad do labhairt maithiofa ar a son, dompéigh theirgeí dhátha.

21 Ar a naghbhar sin feachuid suas a cclann don ghorta, agus dóirt amach a bhfuil lé neart an chloidhimh, agus solmhúighthe ar a mná fa na cclona, & bidis na mbaintreabhachuidh, & caithear a bhíir chum báis, mar bhathe a ndaoine óga leis an ccloidheamh sa ccaith.

22 Cluintear comhairle as a tightheibh, a nuair do bhéara tusa domh na hobann orra: óir do thochladar síchis dom ghabháilí, agus díolighadar líonta dom chosuibh.

23 Gidheadh a Tighearna, atá sua ccomhairle uile agad am aghaidhí dom mhárbhadh: ná maith a ngeicart, agus ná scrios a bpeacadh amach as domharc, acht madhmúighthe ar iad ad shíadhuifí, déan mar so rin a naimh theirge.

C A I B. XIX.

Tairrgir ar ghorta, & chlaí maithbhídh na Nínduightheadh.

IS mar so a deir an Tighearna, Imthigh, agus fagh buidéal criadh pota

1. Agus glac do sheanóiribh an pho-
hail, agus do sheanóiribh na sagart,

2. Agus imthigh amach go gleann
mhic Hinnom, noch atá aig dul a sheach
na gheata shoir, agus fuaigair annsin na
lúathra inneofas míli dluit.

3. Agus abair, éistighsi briathra an
Tighearna, a Ríghthe Júdah agus a
deirbhthach Jerúsalem; is marfo a deir
Tighearna na síogh, Dia Ísrael, feuch
do bhéara mé olc air a náitsi, noch
dhéar be ar bith chluinfos, tormánfuid
a chéala.

4. Do bhrigh gur thréigeadar mísi,
agus go ndéanadar a náitse coimhgh-
neach, agus gur loigeadar táis innte
a dheibh oile, noch nár bhaithead
dhéar tein nó dhá naithribh, nó do
lúathbhibh Júdah, agus gur lionadar a
náit le fuil neimhchiontuigh.

5. Do chuireadar suas fós áite árdá Bha-
il do loicadh a mac lé teine mar
óir loige do Bhaal noch nach ar áithi-
a mísi, agus nach ar labhras, agus
nach taimic ann minntinn.

6. Ar a nadhbarfin feuch, tiucluid na
lúthe, a deir an Tighearna, nach goir-
dear Tophet do náitsi ní fa mhó,
a gleann mhic Hinnom, achd gleann a
sáir.

7. Agus do dhéana mé comhairle Júdah
le Jerúsalem diomhaoin annfa náitsi, é
do bhéara mé orra tuitim leis an ccleoidh-
eann mímhe an námhuid é lé láimh na
dréag iarrus a mbás, é do bhéara mé
a mbeith na mbíadh ag éunuibh
a máir, agus ag beathuighibh na tal-
máin.

8. Agus do dhéana mé an chathairfí
tighneach, agus na síghe: lighfidh gach
le dhuine dá ngeabha thairis, agus
do dhéana fé síghe do bhrigh a huile
ídhéan.

9. Agus do bhéara mísi orra féoil a
me díthe, agus féoil a ninghean, agus
ídhéan gach uile dhuine dhíobh féoil a
dhéan annfa champa, agus annfa chréa-
dhéar le cuimhgeochuid an námhuid,
agus an drong iarrus a mbás, orra.

10. Annfin brisfidh tú an báidéal a
náire na ndaoine théid leat,

11. Agus a deara tú riu, Is marfo a
deir Tighearna na síogh, eadhon is marfo
leann mé an pobaillo, agus an chath-
air mar bhrisfos neach foightheach an
stóidóra, nach féidir a dhéanamh slán
a náit, agus adhlócuid iad ann Tophet,
a go raibh gan áit adhlóicthe ann.

12. Is marfo do dhéana mé ris a náitsi,
a deir an Tighearna, agus ré na háit-
neithachaibh, agus do dhéana mé
a ccaithair mar Thophet.

13. Agus faileochthar tighthe Jeru-
salem, agus tighthe Ríghthe Júdah mar
a Tophet ar son na nuile theagh dar
loigeadar táis, ar a mulladhuibh do
dhéar neimhe uile, agus ar dhóirteadar
amach óscla díghe do dhéibh oile.

14. Annfin tháinig Jeremias ó Tho-

phet, mar ar chuir an Tighearna é
d'fagheadóireacht, agus do sheas lé a
ccuirt thighe an Tighearna, agus a
dubhairt fé ris an bpobal uile,

15. Is marfo a deir Tighearna na
síogh Dia Ísrael, feuch, do bhéara mé
ar an ccaithreighsi, é air a bailtibh uile,
a nuile oile dar fhuagair mé na haghaidh:
do bhrigh gur chnaidhuigeadar a máin-
éil, chor nach ccluinfidís mó bhriathra.

CAIB. XX.

Tairrghir um bhas passur; neach do bhuáil
Jeremias ar chuir a neip é: 7 le gearan
Jeremias.

ANNOIS do chúaluidh Passur mhae
Immer an sagart, noch do bhí fós
na phríomhuachtarán a tigh an Tigh-
earna, gur thairrghir Jeremias na neit-
heisi.

2. Annfin do bhuáil Passur an síogh
Jeremias, agus do chuir fé annfina cip é
do bhí a náirdgheata: Bheniamin, noch
do bhí láimh ré tigh an Tighearna.

3. Agus tarla ar na mháirach go tairr-
ghir Passur Jeremias amach as na cip: ann-
fin a dubhairt Jeremias riu, Ní Passur
do ghoir an Tighearna dainm dhíot,
acht Magor-Misfabib.

4. Oir is marfo a deir an Tighearna,
feuch do dhéana mé áathbhás díot dhué
féin, é dot cháirdibh uile, agus tuitfid
siad le ccleoidheamh a námhad, agus do
chífid do shuíleisín, agus do bhéara mé
Júdah uile a láimh Rígh na Bablóine, é
muirfidh fé iad leis an ccleoidheamh.

5. Seachóduigh mé fós neart na cáith-
reachfo uile, agus a huile sháothar, agus
a huile neithe mórluáigh, agus uile
ionnmhus Rígh Júdah do bhéara mé
a láimh a námhad, noch chreachfus iad,
agus ghlacfus iad, agus bhéarus léo don
Bhablóin iad.

6. Agus racha tusa a Passur, agus an
mhéid chomhuigheas ann do thigh a
mbraighdionas, agus racha tú don Bha-
bλόin, agus annsin do gheabhair bás, é
is ann hadhlóthar thú, thú féin, agus do
cháirde uile, dar thairrghir tú bréaga.

7. O a Thighearna do mheall tú mé,
agus do bhí mé meallta: is treise thú
ná mísi, agus rug tú buaidh: atáim
a ttarcuine gach áonla, bí gach uile
dhuine ag magadh orum.

8. Oir ó nam ar labhair mé, do ghoir
mé go hárd, do ghoir mé éligion agus
d'iochbháil: do bhrigh go ndéanadh
másta dhámhsa do bhréithir an Tigh-
earna, agus magadh láetheamhuil.

9. Ann fin a dubhairt mé, Ní thiucfa
mé thairis, é ní láibhéara mé ní fa mhé-
iona ainm. Acht do bhí a fhocal am
chroidhe amhuil teine loigneach iadhta
suas am chnámhuibh, é do bhí mé cóirthe
le biomchar, é nior fhéud mé fuireach.

10. Oir do chúala mé míochlá mhóirín,
eagla air gach áon taobh; Áithris, a
deirid, siad, agus áithreofaimus é:

atá mo lucht aitheanta uile ag foraire air mo bhacúighe, gha rádh, Do bfeidir go meallfuidhe é, agus béurimne buáidh air, agus do dhéanam ar ndíoghaltas air.

11 Acht atá an Tighearna liomsa mar éon cumbachtach áathbháfach: uime-sin tuilighfidh luchd mingbreana, agus ní bhéuruid buáidh, agus bíadhi náire mhór orra: óir ní bhéuruid siad bifeach, ní dearmodthar go bráth a milleadh fíoruidhe.

12 Acht a Thighearna na síogh dhearbhus an síeun, agus do chi na dubháin, agus an croidhe, faicim do dhíoghaltas orra: óir as duit dofaul mé mo chúis.

13 Canuidhfi don Tighearna, moluidh an Tighearna; óir do sháir fé anum an bhoichd ó lámh luchd déanta a nuile.

14 Go madh malluighthe an lá iona rugadh mé, narab beannuighthe an lá a rug mo mháthair mé.

15 Go madh malluighthe an té thug féula chum mo athar, gha rádh, Rugadh leanamh mic dhuit; agá dhéanamh ro láithghaireach.

16 Agus biodh an fearsin mar ná caitheachaibh do ferios an Tighearna, agus nach déarna aithrige; agus cluimeadh fé an chomhairle ar maidin, agus an ghair san meadhon laoi.

17 Do bhrigh nar mharbh fé misí ón mbroinn: nó go mbeith mo mhathair na huáigh agam, agus a brú do bheith torrach orum a cionnuidhe.

18 Cred fi táinic mé amach as an mbroinn dfaicfin faoilair agus doilghis, chor go ceriochnochthaóí mo láithe maille re náire.

C A I B. XXI.

Diarr Jeremiah ó Dha, ar an bpoil umbhughadh do Nebuchadrefar, neach ar iadh le compa iad.

AN focal noch tháinic chum Jeremiah an Tighearna, a nuair do chur an Rígh Sedeciah chuige Passur mhac Melchiah, agus Sephaniah mhac Mafeciah an fagart, gha rádh.

2 Ceallauigh, iarruim dathchuinge ort, ris an Tighearna air ar foime (óir atá Nebuchadrefar Rígh na Babilóine ag déanamh cogaidh oruinn) má ní an Tighearna rinn do réir a uile oibreach iongantach, go rachuidh fé siar uainn.

3 Ansin a dubhairt Jeremiah riu, is marfo a déarthaóí re Sedeciah,

4 Is marfo a-deir an Tighearna Dia Ibrael, Féuch, sílfidh mé ar ais na hairm, chogaidh atá an bhur lámhuibh le troidhí a naghaidh Rígh na Babilóine, agus a naghaidh na Ccaldeinach, noch tháighios bhur drimchioll trobh amuigh do na balladhuibh, agus ceiníneochí mé iad a iár na calthreachóí.

5 Agus troidfidh mé fein bhur naghaidh maille ré lámh sínte amach, agus le rígh láidir, a bhfeirg, a mpuile, agus a mbeirg mhóir.

6 Agus buáidfidh mé mainir na caitheachaí idir dhuine agus dhuine do gheabuid siad báis do pháigh mhóir.

7 Agus na dhúigh sin, a-deir an Tighearna, seachóduigh mé Sedeciah Rígh Iúdah, agus a sheirbhíshigh, agus na daoine, fé an mbéid do fighbhadh amach chathruighsi ón bpáigh, ón ccaldeinach, agus ón ghorta, a lámh Nebuchadrefar Rígh na Babilóine, agus a lámh a náimhad, agus a lámh na mbeirg iona a mbás, agus buáidfidh fé iad le fíthí an chloidhimh: ní choigeoluidh fé iad, ní mó bhias truaighe nó trócaire ag dhóibh.

8 Agus a déara tú ris an bpoil, is marfo a-deir an Tighearna, Féuch, do chuir mé romhuibh síghe na beala, agus síghe an bháis.

9 An té shanas annsa chathruigh, éngfuidh fé ris an ecdoidheamh, agus an agorta, agus ris an bpáigh; ach mairfidh an té rachas amach, fé thúsos chum na Ccaldeinach chomphghios oruibh, agus bíadhi a bhéirg egesion mar éadail.

10 Oir do chuir misí naghaidh a naghaidh na caitheachaí chum aic, fé ní chum maithéas, deir an Tighearna do béarhar a lámh Rígh na Babilóine i, agus loilefidh fé i le teine.

11 Agus do tháobh tighre Rígh Iúdah, éiligh breithir an Tighearna.

12 A thigh Dhaibhi, is marfo a-deir an Tighearna, Déan breitheamh ar maidin, agus tártuigh an té do mbeirg, amach as lámh an mháthair, deagla go rachadh mearg amach uil teine, agus go loilefidh chorach bhfeadfadh aonduine a míchúil, do bhrigh uile bhur ngníomh.

13 Féuch, aatim ad aghaidh, a réreabhúigh an ghleanna, agus chuir an réitigh, a-deir an Tighearna; uel a-deir, Cía thíosas a nuas ar naghaidh? nó cia rachas ann ar tightheibh?

14 Acht smachtíochí mé síth do réir fochair bhur ngníomh, a-deir an Tighearna: agus lasa mé teine iona fhoraoisín, agus loilefidh fé a níl ní na thimehioll fa ceuirt.

C A I B. XXII.

Comhairle atáobh leanmhain na ché: uel is buaine, 10 no full desol, 13 tightheach, 20 no neari Ri.

IS marfo a-deir an Tighearna, tighthe síos go tigh Rígh Iúdah, agus labhair an focalla annsa.

2 Agus abair, Eist briathra an Tighearna, a Rígh Iúdah noch thúsas ar chathaoir Dhaibhi, thús, agus a sheirbhíshigh, agus do mháthair thús a reach annsa geatadhaibh.

3 Is marfo a-deir an Tighearna, Déanuidh breitheamhann, agus faicintach, agus fíoruidh an díoghaltas a lámh ap díoghaltas: agus a

domhth éigear, na deamuidh éigear ar an oimheagheach, ar an nduilleachda, ar an mbeithreabhuidh, agus ná dóir-
 náil neimhchiontach annsa náití.
 Óir ná nithi an nise dhá riribh,
 agus náil a fheach a ngeatadhuibh
 ar éigear. Ríthe ag fuidhe ar chath-
 aithibh, ag marcúigheacht a gear-
 aithibh, agus ar eachuibh, é féin, agus a
 aithibh, agus a mhuintir.

Acht nuna néitidhe na briathrafo,
 agus nithi thriom fein, a deir an Ti-
 gearna, go mbia an tighle na fháach.

Óir ná marío a deir an Tighearna
 Rígh Rígh Júdah; Is tú Gilead agam,
 agus ceann Lebanon; acht go deir-
 ead do dhéana mé fíach dhíot, & cai-
 theamh ann nach bíaidh áitrebhadh.

Agus gléusa mé millteoiridhe ad
 aithibh, gach uile dhúine le na airm,
 agus siad síos do shéadair togh-
 aithibh, agus teilgidh san teine iad.

Agus gearbhuid mórán fineadhach
 ar an crathnighi, agus a dearuid siad
 agus aithibh re na chomharfáin, Cred
 a déana an Tighearna marío ris an
 aithibh mhóirí?

Ansin freagruid siad, Do bhrigh
 go ndéanodar gunnradh an Tighear-
 na ná, agus gur adhradar dée oile,
 agus go ndéanadar feirbhís doibh.

Ná guilidhí arson an mhairbh,
 agus ná caoinidh é, acht guilidh go
 gur ar son an té imthighios: óir ní
 aithibh é ní fa mhó, ní fhaicfidh
 aithibh é aithibh.

Óir is marío a deir an Tighear-
 na, aithibh Shallum mhic Jossah Rígh
 Júdah, noch do ríogaidh a náit Jossah
 aithibh, noch do chuidh as a náití, Ni
 aithibh é ann ní fa mhó.

Acht do gheabha fé bías annsa náit
 aithibh a láimh é, agus ní fhaicfidh
 aithibh é an tír ní is mhó.

A mhairg don tí do ní foirgneadh
 aithibh re héiceart, & a theomradha
 aithibh; ghlacús feirbhís a chomh-
 arfáin gan áiríocht, agus nach ttabhair
 aithibh ar son a shíothair:

Noch a deir, Do dhéana mé dhamh
 aithibh, agus feomradha leathna,
 agus ghearras fuinneoga amach dhó, a
 aithibh aithibh, agus aithibh é, agus
 aithibh é fé Bhermilíon.

An móia tú ad Rígh do bhrigh go
 ndéanuidhonn tú thú fein ann féadar?
 nach ar lth, agus nach ar lth hachair?
 agus nach dearmuidh fé breitheamhous,
 agus ceart; annsin do bhádhag go maith
 agus?

Do rinne fé breitheamhous ar
 aithibh an bhoicht, agus a neasbhuidh,
 agus do bhádhag go maith aige: nach
 ar bhé fo mífí daithmighadh, a deir
 an Tighearna?

Acht ní bhfuilid do sháilefí,
 agus do chroidhe, acht ar son do shainte
 agus do shíothair fola neimhchion-

tuighe, agus chum fíuighthe, agus soir-
 éigin do dhéanamh.

18 Uimefin is marío a deir an
 Tighearna a ttaobh Jehoiacim mhic
 Jossah Rígh Júdah, Ni chaoifid siad é,
 Uch a dhearbhráthair, nó uch a dheirbh-
 shiur: ní chaoifid ar a shon, uch a
 Tighearna, nó uch a ghloiríon.

19 Adhlocthar é le hadhlacadh af-
 fail ar na tharraig agus ar na theil-
 pion amach tar gheatadhuibh Jeru-
 lem.

20 Imthigh suas go Lebanon, agus
 éigh, agus tóg suas do ghuth ann Bala,
 agus comhairc ó na slightheibh: óir do
 scriosadh háos grídhá uile.

21 Do labhair mífí riot ann do
 shonous, acht a dubhairt tú, Ni éistídh
 mé; do bé so do bhéas ód oige, nach
 ar umhlugh tú dom ghuth fé.

22 Isuidh an ghaoth suas hinnbhior
 uile, agus imeochuid háos grídhá a
 mbraighdionas: go deimhin annsin bí-
 aithibh tusa nátreach, agus claidhte ar
 son luile chiontadh.

23 O áitreabhach Lebanon, do ní
 do nead a féadruibh, ciodh a ghráimh-
 la bhias tú a nuair thiucas na doigh-
 the ort, an phian amháil bean ré niodh-
 aithibh?

24 Fa mar mhairim a deir an Ti-
 gearna, gídh go mbiaidh Coniah mhic
 Jehoiacim Rígh Júdah na shígné ar mó
 dheasáimh, thairis sin do thairrengáinn
 as sin thú.

25 Agus do bhéara mé thú a láimh
 na muintire iarrus do bhís, agus a láimh
 na deuinge a bhfuil eagla a ngnúife
 ort, eadhon a láimh Nebuchadrefar
 Rígh ná Babilóine, agus a láimh na
 Cealdeanach.

26 Agus teilgidh mé amach thú, agus
 do mhachair noch do rug thú go tír
 oile nach innte rugadh thú, agus annsin
 do gheabhthaí bas.

27 Acht ní fhíllid siad chum na
 tíre ionar mian léo áileadh.

28 An é an fearó Coniah an tiodh-
 al briste taruinnéath? an foitheach gan
 díol ar bith ann é? cred as ar teil-
 geadh amach féid, é féin, & a shíocher,
 agus ar teilgeadh iad don tír nach
 aithnid doibh.

29 O a thalaimh, a thalaimh, a thal-
 uimh, cluin triathra an Tighearna.

30 Is marío a deir an Tighearna,
 Scriobhuidhí an fearó gan chlaian dáine
 nach béara bífeath iona láithibh; óir
 ní budh deighbhígh áoinneach dá shí-
 ochd, ag foighe air chathair Dhaibhí,
 & ag riaghlughadh ní as mó ann Júdah.

CAIB. XXIII.

Cruineochaidh Dia fíuighíoll a shínead,

4 agus aithibh buachaillé as a cionn,

5 & Cíofa na ará-nodaire.

A mhairg do na h-oidhairbh ígíofas
 & feabus eoirígh mífídh, a deir
 ag Tighearna,

2 Uime-

2 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia Ísrael a naghaidh na nao-dhaireadh bhíathas mo phobal, Do scababhair mo thréad, & do dhíreabhair feachad iad, agus níor fhiosruigheabhair iad; féuch, digheola mísi oruibh uile bhur ngníomh, a deir an Tighearna.

3 Agus cruinneocha mé fuighioll mo thréada as gach uile thír ann ar dhéir mé iad, agus do bhéara mé a ris iad dá máinreachaibh, agus béid siolmhar, agus foirlionfuid siad.

4 Agus cuirfe mé suas áodhaireadh ós a cionn, noch bheathochus iad, agus ní bhéid eaglach ní fa mó, ní bhéid anbhfann, & ní bhíidh easbhuigh orra, a deir an Tighearna.

5 Féuch, tiuafaid na laethe, a deir an Tighearna, iona ttoigfe mé do Dháibhi beangán firéunta, agus righfidh Rígh, agus béara fé buaidh, agus do dheana fé breitheamhous & ceart anna talamh.

6 Tairtheochthar Iúdah iona láethibh-sion, agus coimhneochuidh Ísrael a ndéichus: agus is é aoinn re ngoirfhear é; An Tighearna ar bhfiréunacht.

7 Agus ar a nadhbharfin féuch, tiuafaid na laethe, a deir an Tighearna, nach aibeoruid siad ní fa mhó, Mairidh an Tighearna, noch thug a nios clann Ísrael as crích na Héigpte.

8 Acht mairidh an Tighearna, noch thug a nios, agus do thréoraigh síochd éighe Ísrael amach as an dtír thuagh, agus as gach uile thiortha ionar dhíbir mé iad, agus coimhneochuid siad iona ndúitche féin.

9 Atá mo chroidhe ionnam a sligh briste, do bhrigh na bhfaigh, criothnuighid mo chnamha uile; is coimhuil ré fear meisce mé, & is coimhuil re fear noch do chlaoidhigh fion, mé; do bhrigh an Tighearna, agus do bhrigh bhriathar a náombthachta.

10 Oir atá an fearann lán dadhat-annachuibh; oir caoidhigh an tír do bhrigh mionnadh: do tiormuigheadh suas áit mhianghufach a nfaigh, agus is ole a scórfa, agus ní ceart a neart.

11 Oir atá an faigh, agus an sagart aron neimhdiadha, afeadh ann mo thigh fuair mé a néigceart, a deir an Tighearna.

12 Ar a nadhbharfin bíaidh a slighe áhoibh, amhuil slighe sleamhna anna dorchadus: díbeorthar ar a naghaidh iad, agus tuitfidh annsin; oir do bhéara mísi ole orra, eadon bfiadhuin a bhféshana; a deir an Tighearna.

13 Agus do chonnaire mé amadinacht a bhfaighibh Shamaria, do thairrglireadar tre Bhaal, agus thugadar ar mo phobal Ísrael earráid do dheanamh.

14 Do chonnaire mé fos a bhfaighibh Jerusaleim ní adfhuathmhar, do nid a thalcrannas, fubhlighid a gbréagubh,

neartuighid fos lámha lucht na mighrómh go nach bhfillean ánduine ó naoletaid uile dhamhsa amhuil Sodóm, & a háitreabthuih amhuil Gomorrah.

15 Uimefin is marfo a deir Tighearna na slógh a ttiobh na bhfaigh, Féuch, beathocha mé iad lé marmonta, & do bhéara mé orra uifge dombais dói; óir do chuaidh neimhdiaghachd amach ó fhaighibh Jerusaleim tres an dóthaigh uile.

16 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Ní héitligh re briathruibh na bhfaigh thairrgghrios díbh: do nid siad do mhaoin sibh, labhruid fis a ccroidhe féin, agus ní has béal an Tighearna.

17 A deirid siad a ccomhaidhe ris a ndroing tharcuisnighios mé, A debhair an Tighearna, do gheabthui siothchian; agus a deirid siad re gach aon dá fubhlighionn do réir inni-neadh a chroidhe féin, Ní thiuafaidh ole ar bith oruibh.

18 Oir cia theas a ccomhairle an Tighearna, & do chonnaire & do chuaidh a bhriathar? cia chomharthuih a bhriathar? agus do chuaidh i.

19 Féuch, do chuaidh gaoth ghaideáin amach ón T Tighearna a ndéifheirg, eadon gaoth gharbh ghuidéid tuitfidh si go doilghiofach ar cheannsin na ndrochdhaóine.

20 Ní fhíllfidh fearg an Tighearna nó go ccorchnuighid fé, agus go ccomhionuighid fé smaintigthe a chroidhe: meafuidheis sin go diognaita annsa láethibh deighionacha.

21 Ní mísi do: chuir na faigheis uin, gidheadh do rithiadar; níor labhair mé réu, gidheadh do thairrglireadar.

22 Acht da seafaidis ann mo chomhairleis, agus go tiubhraidis ar mo dháinibh mo bhriathra déisteachd, anna díllfidis iad ó na ndroichslighe, agus ó uile a ngníomh.

23 An Dia a ngar mísi, a deir an Tighearna, agus nach Dia mé a bhfaigh uait?

24 An bhféadann ánduine é féin díllach a náitibh uzigneacha, nach bhféad sísi mísi é, a deir an Tighearna, nach liomfa neamh agus talamh, a deir an Tighearna?

25 Do chuaidh mé cred a dubhrad na faighe, noch thairrgghrios bréaga am mainmí, gha rádh, Daifling mé, daifling mé.

26 Ga sad bhias fo a gcroidhthibh na bhfaigh thairrgghrios bréaga? a seadh áit na bhfaighibh ceilge a ccroidhe féin?

27 Noch sháileas a thabhairt ar mo phobal mainm do dheanad le na maitlingthibh, noch innifios gach áon tuine do chomharfion, amhuil do dheanadar a naithe mainm ar fí Bhaal.

28 An faigh agá mbi aifling inni-faifling; agus an té agá bhfaifling mifal-fa, labhradh fé mo bhriathar go fíringeach: ered é buain na cátha ris an

scéidhe.

comhneacht, a deir an Tighearna?

30 Nach bhfuil mo bhríatharfa cõmhul re teine, a deir an Tighearna: & cõmhul ré hõrd bhrisios an charn as blodhuibh?

31 Uimhsin féach, a deir an Tighearna, atáim a naghaidh na bhfagh ghais mo bhríathra gach aon díobh na chombarfain.

32 Féach, atáim a naghaidh na bhfagh, a deir an Tighearna, bhíathuigh na tteonga, agus a deir, A dubhairt fé.

33 Féach, atáim a naghaidh na dtéinge thairrghrios bríongloide bréagda, a deir an Tighearna, & innisios sé, agus do bheir ar mo phobal teacht-ríghadh le na néatruime; agus ní mór do chuir uaim iad, nó dáithin dóibh: ar a nadhbharfain ní thairbh-ghuaid siad don phobal ar cãnchor, a deir an Tighearna.

34 Agus a nuair shiafrochus an pobal, nó faigh, nó lagart díotfa, gha dhí, Cred é ualach an Tighearna? ára tú riu annsin, Cred an tualach? uallan tréigfidh mé sibhse, a deir an Tighearna.

35 Agus ar son a nfiágha, agus an éapirt, agus an phobail a déarus, Ualach an Tighearna, cãirtéocha mé an thearfain, agus a thigh.

36 Is marfo a déarthaoisí gach uile éinne re na chombarfain, agus gach in re na dhearbhrathair, Cred do shreagair an Tighearna, agus cred a dubhairt an Tighearna?

37 Agus ní thiucfuidhe thar ualach an Tighearna ní fa mhó; óir budh ualach do gach áondúine a fhocal fein: ar do chláonabhair bríathra an Dé bhi, Tighearna na síogh, ar Ndiáne.

38 Is marfo a déara tú ris an bhfaigh, Cal do shreagair an Tighearna dhuit? ar cred do labhair an Tighearna?

39 Acht ó dearthaoisí, Ualach an Tighearna, uimhsin is marfo, a deir an Tighearna, Do bhrigh go nabarthaoi a kcalfo, Ualach an Tighearna, agus ar thair mifi síos chugaibh, gha rádh; & adeorthaoi, Ualach an Tighearna:

40 Ar a naibbharfain féuch, mifi, agus éinne mé sibh thrid amach, agus mé sibh, & an chathair thug mé dhaoibh féin & da bhuir naithribh, an teigfidh mé amach as mo lathair féin.

41 Agus do bhéara mé scannail éinne do oruibh, agus náire shíoth-gha nach dearmodthar.

CAIB. XXIV.

Zideimid Figeadha maithe na daoine anla, do fillem ó bhruid: 8 & droichfígeadh, Sedeciah & an drong nãadhar.

DO thaisbain an Tighearna dhãmhsa, agus seach, do cuiradh dhá chliabh fígeadh as coime theampull aq

Tighearna, a ndiaigh Nebuchad-ressar Rígh na Babilóine do bhríth Ieconiah mhic Iehoiacim Rígh Iúdah leis a láimh, agus prionnsadha Iúdah maille ris na saoruibh, agus leis na gaibhnibh ó Ierusalem, agus rug leis don Bhabilóin iad.

2 Do bhádar fígeadha maithe a celiabh dhíobh, eadhon cõmhul ris na sígibh bhios abuidh ar tús, agus an cliabh oile iona rabhadar fígeadha ro olca, nach ar bhfeidir díthe air a ncolus.

3 Ann sin a dubhairt an Tighearna riomfa, Cred do chí tú, a Jeremiah? agus a dubhairt mifi, Fígeadha: na fígeadha maithe, ro mhaithé, agus na droichfígeadha ro olca, nach éidir díthe air a ncolus.

4 Tháinic a ris briathar an Tighearna chugam, dhá rádh,

5 Is marfo a deir an Tighearna Dia Israel: amhuil na fígeadh maithe, is marfain aídéomhus mifi an lucht rugadh ar shubhal a láimh do Iúdah, noch do chuir mé amach as a náití go tír na Ccaldéanach ar mhaith riu.

6 Oir cuirfidh mé mo shúile orra ar mhaith, agus do bhéara mé don dáth-aighis a ris iad, agus cuirfidh mé sías iad, agus ní thairreonga mé síos iad: agus plainndéocha mé iad, agus ní thairreonga mé a nios iad.

7 Agus do bhéara mé croidhe dhóibh dom aithniughadh gur mé an Tighearna, agus beid na bpobal agamsa, & bíidh mifi an Dha acafan: óir sílfid siad chugam maille re na nuile chroidhe.

8 Agus amhuil na droichfígeadh nach féidir díthe air a ncolus: (go déimhin is marfo a deir an Tighearna) is amhlugh sin sheachódus mé Sedeciah Rígh Iúdah, agus a phrionnsadha, agus an chuid oile do Ierusalem atá dshuighoil ann fa tiris, agus an drong chomh-nuighios a gcích na Héiopte.

9 Agus seachóduigh mé iad chum a nithrughadh go huile rioghachdaibh na talman chum a ndochair, dá mbeith na scannail agus na seanfhocal, na magadh agus na mallughadh annsa huile áitibh a nsibéara mé iad.

10 Agus cuirfidh mé an cloidheamh, an ghorta, & an phlaigh iona mcale, nó go scriostar iad as an tialamh thug mé dhóibh fein agus dá naithribh.

CAIB. XXV.

Tairrgir ar bhruid Iúdah, 12 scrios Bhabilóin, 15 & bhuaidh na gcineadhach.

AN bhríathar noch tháinic go Ieremiah a traobh-phobail Iúdah uile, annsa cheathramhadh bliadhun do Iehoiacim mhac Iosiah Rígh Iúdah, ba hí sin an chéidbhliadhun do Nebuchadressar Rígh na Babilóine:

2 Noch do labhair an faigh Ieremiah re pobal Iúdah uile, agus ré muintir Ierusalem uile, gha rádh:

3 On treas bliadhain déug do Josiah mhac Amon Rígh Iúdah, eadhon go nuige an láfa (lé sin an treas bliadhan fithichíod) thainic focal an Tighearna chugamfa, agus do labhair mé ribhfi, ag mocheirge agus ag labhairt, acht nior éisteachair.

4 Agus do chuir an Tighearna chu-gaibh a uile sheirbhísligh na faighe, ag éirge go moch agus dá ccur uadh, acht nior éisteachairfe, ní mó do chlaonabhair bhur ccláas do chnifion.

5 A dubhradarfan, Fíllidhfi anois gach son aguibh ó na dhroichfhlighe, agus ó olc bhur ngníomh, agus áitreabhuidh anosa tír thug an Tighearna dhíbh féin agus dá bhur naithribh go faighal na faighal.

6 Agus na himthighidh a ndiáigh dée uile dfoghnamh dhoibh, agus dá nadhradh, agus ná brosfuighidhe mifi chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh, agus ní dhéana mé dochar ar bith dhíbh.

7 Gidheadh, nior éisteachair riom, a deir an Tighearna, chor go ccoirreochadh sibh mé chum feirge lé hoibreachaibh bhur lámh, chum bhur ndochair féin.

8 Uimefin is marfo a deir Tighearna na síogh, do bhrigh nár éisteachair mo bhríathra.

9 Féuch, cuirfidh mé uim, agus glacfa mé muinteara an tuáisceirt uile, a deir an Tighearna, agus Nebuchad-reffar Rígh na Babilóine mo sheirbhíseach, agus do bhéara mé a naghaidh na tíre éad, agus a naghaidh a háit-reabhthach, agus a naghaidh na cceineadhach so uile tianchíoll fa ccaírt: agus seriosuidh mé thúd amach iad, agus do dhéana mé áathbhás díobh, agus fgeige, agus fífach fíorruidhe.

10 Tuilleamh uile, bhéara mé uatha guth an tfigartha, & guth na láathghaire, guth a nfr nuadhphósta, agus guth na mná nuadhphósta, torman na brón muilinn, agus solus na coinnle.

11 Agus bíaidh an talamhso uile na fháich, agus na áathbhás; agus foigheonuid na cineadhacha do Rígh na Babilóine seachtmhoghad bliadhan.

12 Agus tianchíoll a ccrich a nuir choimhíontar seachtmhoghad bliadhan, bhéara mé cuairt ar Rígh na Babilóine agus air an cineadhso, a deir an Tighearna, do bhrigh a néigeirt, agus air dhúthaigh na Ceaildeánach, & do dhéana mé fífach fíothbhán díobh.

13 Agus do bhéara mé air an talamhfin muile bhríathra, noch do labhair mé na naghaidh, eadhon a uile ní dá bfuil seríobhtha anna leabharfo, noch do thairrghir Jeremiah a naghaidh na cineadhach uile.

14 Oir foigheonuid móran cineadhach, agus Ríghthe móra dhoibh féin díobhsan mar an cceadna: agus cíteochuid ríó do réir a ngníomh, agus do réir oibreach a lámh féin.

15 Oir is marfo a deir an Tighearna Dia Israel riomfa, Glac cupán fion na díbhfeirgefi as mo lámh, agus tabhair ar na huile cineadh, go a ccurfe mifi thú, ól de.

16 Agus iobhaid é, agus ccoirreochthar iad, agus beid ar buile, do bhrigh an chloidhimh chuirfios mé iona muidh.

17 Annfin do ghlac mifi an cupán na lámh an Tighearna, agus thug mé ar na cineadhachaibh uile a ól chum ar chuir an Tighearna mé.

18 Mar atá Ierusalem, & caithreacha Iúdah, agus a Ríghtheifin, & a príomfuidhe, do dhéanamh fíachigh dhíbh, agus áathbhás, agus mogaigh, agus mallaighthe mar atá a nuith.

19 Pháras Rígh na Héipote, agus a sheirbhísligh, agus a príomfuidhe, agus a dhaoine uile.

20 Agus na daoine comik uile, agus uile Ríghthe thire Uí, agus uile Ríghthe thire na Bhphilisteach, agus Afcelon, agus Afiah, agus Ebron, agus fuighíoll Afíod,

21 Edom, agus Moab, agus Ammon,

22 Agus uile Ríghthe Tíor, agus uile Ríghthe Sídon, agus Ríghthe na noifeán, noch atá taobh thá dfairge,

23 Dedan, agus Tema, agus Ba, agus gach a bhfuil anna comik a faide amach,

24 Agus uile Ríghthe na Harán, & uile Ríghthe na maintire comik áitreabhuis amfa díothramh.

25 Agus uile Ríghthe Sími, agus uile Ríghthe Elam, agus uile Ríghthe na Médianach.

26 Agus uile Ríghthe an tAíth, a gcein agus a bhíog, & ól na pcheile, agus uile rioghachda an domha, noch atá ar ghnáis na talmain: agus iobluidh Rígh Sefach na ndiáigh.

27 Ar a nadhbharfin a deara a ía Is mar so a deir Tighearna na síogh Dia Israel, Ibhídh, agus bíd a meisce, agus sceithidh, agus tríd, agus na héirgidhe ní as mho, & bhrigh an chloidhimh chuirfeas mé bhríach.

28 Agus is amhlúigh bhias, mífí-tuid an cupán do ghlacadh na lámh dá ól, annfin a deara a ía, is marfo a deir Tighearna na síogh, do deimhin iobhthuidhse.

29 Oir féuch, tcfuighimfe ar ól do thabhairt air an ccaithruigh, noch gátheair ann maíom, & an mbia fíochíomlán gan smachtughadh: ní bheid gan smachtughadh: oir goirfíodh ar chloidhimh chum uile áitreabhíomh na talmain, a deir Tighearna na síogh.

30 Ar a nadhbharfin tairrghir thá na naghaidh na briathrafo uile, agus abair riu, Náallfaidh an Tighearna nárd, agus laibheoruidh fé ó na áitreabhíomhtha, beicfidh fé go cumhachadh.

agus a sík chomhaidhe, agus do bhéara
 a sík amhail an drong bharuighios na
 talmhan a naghaidh uile áitreabhthach
 na talmhan.

11 Tachaidh tormán go himlíbh na
 talmhan; óir atá imreallan ag an Ttighearna
 ris na cineadhachaibh; taigeo-
 náil é ris a n-uile-fheoil, don bhéara
 an dream atá go holt, don ch'oi-
 léamh, a deir an Tighearna.

12 Is marfo a deir Tighearna na
 talmhan, Féuch rachaidh oíc amach ó
 cinéadh go cineadh, agus toigfíghhear
 amháir sías ó imlíbh na talmhan.

13 Agus béid mairbh an Tighearna an
 talmhan ó choer don talmh go nuige an
 talmh don talmh: ní chaoifíghhear
 ní chruinneochtar iad, ní mó
 ná hachar iad, béid na naoileach air
 a talmh.

14 Naibhísi a thréadúighe na céio-
 nach, & éighidh, & unfuirtighe sibh féin
 a n-áitreabh, a dhrong is príomhpalta
 an tréad: óir do coimhlionadh láithe
 na n-áitreabh bhur n-omfcaílte, & tuit-
 é amhail foitheach dúileamhuil.

15 Agus ní bhíadhi conair teithimhe ar
 na n-áitreabhíbh cíorach, nó ag an
 talmh a farr do na tréadúighibh, ar
 a talmh.

16 Chaoifíghhear nuíll éighimh an tréa-
 díge, agus gubha thogha an tréada:
 é do nílín an Tighearna a nionbhíor.

17 Agus atáid na háite comhnuidhe
 na talmhan, ar na ngearradh síos, tre
 na n-áitreabhíbh an Tighearna.

18 Do thréig fé a dhion amhail an
 talmh; óir atá a tír uaigneach, tre
 na n-áitreabhíbh an mhílteora, agus tré a
 na n-áitreabhíbhíon.

CAIB. XXVL

1. Naibhísi a nílín arson na fírinne inniseadh
 a fíllas, 16 do shéaradh le daoinibh
 a n-áitreabhíbhíon.

2. Tachaidh riaghachta Jehoiacim mhic
 Josiah Rígh Iúdah, thainic an brí-
 oir do an Tighearna, gha rádh;

3. Is marfo a deir an Tighearna, léas
 a n-áitreabhíbh an Tighearna, agus
 a n-áitreabhíbhíon Iúdah, agus
 a n-áitreabhíbhíon an Tighearna dadh-
 náil na huile bhriathra aitheonús
 na dhíot do labhairt riu; na lagh-
 dáilíon fíorach.

4. Mí éistidh fíad riot, agus go bhíll-
 íbh gach sónduine ó na dhroichshlighe,
 agus go mbia aithreachus oromfa fa
 náil do thionnscuin mé do dhéanamh
 uile, tre olcus a ngníomh.

5. Agus a déara tú riu, Is marfo a
 deir an Tighearna, Muña nambliughthi
 a n-áitreabhíbhíon do thubhal ann mo dhígh-
 dáilíon, noch do chuir mé romhuibh,

6. D'físeacht re bríathruibh mo sheir-
 dáilíon na fíge, noch do chuir mé
 chuguibh, aráon ag éirge air maidin,
 agus a n-áitreabhíbhíon, acht gior éistí-
 náilíon.

6 Ansin do dhéana mísi an tighfe
 coimhuil ré Siloh, agus do dhéana mé
 an chathairísi na malloghadh do uile
 chineadhachuibh na talmhan.

7 Marfin do chéaladar na sagairt
 agus na fíge, agus an pobal uile
 Jeremias ag rádh na mbriatharfo a
 tigh an Tighearna.

8 Anois tairla a nuair do chrioch-
 náilíon Jeremias do labhairt ar a n-uile ní
 dar aithin an Tighearna dhe do rádh
 ris an bpobal uile, gur ghlacadar na
 sagairt, & na fíge & an bpobal uile é, ga
 rádh go deimhin cuirfíghhear chum báis thú.

9 Cread fíar thairrghir tú a naim an
 Tighearna, gha rádh, Bíadhi an tighfe
 coimhuil re Siloh, agus bíadhi an cha-
 thairísi uaigneach gan áitreabhthach?
 agus do chruinnigh an pobal uile a na-
 ghaidh Jeremias a tigh an Tighearna.

10 A nuair do chéaladar príonnfadh
 Iúdah na neitheí, ansin thagadar
 sías ó thigh an Rígh go tigh an Ttighe-
 arna, & do shuigheadar síos a ndul a
 fíeach an gheata nuidh thighe an
 Tighearna.

11 Ann sin do labhradar na sagairt,
 & na fíge ris na príonnfadhíbh, & ris
 an bpobal uile, dha rádh, Atá breath-
 anthus bain air an bhféarfo: óir do
 thairrghir fé a naghaidh na caithreachfo,
 mar do chéalabhair lé bhur céluafáibh.

12 Ansin do labhair Jeremias ris na
 príonnfadhíbh uile, & ris an bpobal,
 ag rádh, do chuir an Tighearna mísi
 a n-áitreabhíbhíon a naghaidh an tighfe-
 se, agus a naghaidh na caithreachfo,
 na huile bhriathra do chéalabhair.

13 Uimefin a nois leaíughidh bhur
 slighe, & bhur ngníomha, & umhlai-
 ghidh do ghuth an Tighearna bhur ndia,
 & bíadhi aithreachuis air an Ttighearna
 ó n-olc d'fiagair fé bhur naghaidh.

14 Ar mo thónsa, féuch, atáim ann
 bhur láimh, déanuidh ríom mar is féarr,
 & mar is iomchubhaidh do chitior dhíbh.

15 Acht bíodh a fhios aguibh go
 dearbhtha, mí chuirthi mísi chum báis,
 go tábharthaóí go deimhin fuil neimh-
 chiontach oruibh féin, & air an ceath-
 ruighísi, agus air a háitreabhthachíbhíon
 óir go fírinneoch do chuir an Tighearna
 mísi chuguibh do labhairt na mbriathar-
 fo uile ann bhur céluafáibh.

16 Ansin a dubhradar na príonnfadhí,
 agus an pobal uile ris na sagartuibh
 agus ris na fíghibh, Ní cóir an fearfo
 do chuir chum báis, óir do labhairt fé
 rinn a naim an Tighearna ar ndia.

17 Ann sin déirigh fuas cuid do
 sheanáiríbh na tíre, & do labhradar re
 huile oireachtus an phobail, gha rádh,

18 Do thairrghir Micah an Morasi-
 teach a laéthibh Hefeciah Rígh Iúdah, &
 do labhairt fé ré maintir Iúdah uile, gha
 rádh, Is marfo a deir Tighearna na fíge,
 Treabhthachar Síon amhail machaire, &
 do dhéantar cairn go Ierusalem, & síadhi

an-tighe, mar áitibh arda na foraoise.

19 Ar chuir Hefeciah Rígh Iúdah, & Iúdah uile chum báis ar aonchor é? nach raibh eagla an Tighearna air? agus nach ar iarr fé an Tighearna, & nach ar bhaitheach leis an Tighearna an tolc d'fúagair fé na naghuidh? marfo do dhéanam-aoine oic mór a naghaidh ar nanmann.

20 Agus do bhi fós óglach do thairrgir a naim an Tighearna, Uriah mhac Se-maiah, do Ohiriat-jeirim, noch do thairghir a nadhuigh na cáithreachs agus a naghaidh na tíre do réir uile bhriathra Jeremiaib.

21 Agus a nuair do chualuidh Iehoiacim an Rígh maille re na dhaoineibh cumhachtacha uile & na prionnsadha uile, a bhriathra, diarr an Rígh a chur chum báis: & an tan do chualuidh Uriah sin do bhi fé eaglach, agus do theith fé, agus do chuaidh fé don Négipt.

22 Agus do chuir Iehoiacim an Rígh daoine don Négipt, Elnatan mhac Achbor, agus daoine áirigh maille leis don Négipt.

23 Agus thugadar Uriah amach as an Négipt, agus rugadar go Iehoiacim an Rígh é, noch do mharbh leis an ccloidheamh é, & do theilg a chorp marbh a nuághibh na ndaoine gcóitichionn.

24 Thairis sin do bhi láimh Ahicam mhic Saphan ré Jeremiaib go-nach ttiubhraidís é a láimh an pobail dá chur chum báis.

C A I B. XXVII.

Ath-thairrgir ar dhaóiríne Iúdah, & Rígh-eachda oile.

A Ttósach rioghacht Iehoiacim mhic Iosiah Rígh Iúdah, tháinig an focalso go Jeremiaib ón T Tighearna, gha rádh, 2 Is marfo a deir an Tighearna riom-fa, Déan dhuit féin cuibhreach agus cuingleach, & cuir air do mhuineal iad.

3 Agus cuir iad go Rígh Edom agus go Rígh Moab, agus go Rígh na Namoriteach, agus go Rígh Tior, agus go Rígh Sídón, lé láimh na tteachta thiufas go Hierufalem go Sedeciah Rígh Iúdah.

4 Agus aithin díobh a rádh ré na maighistiribh, Is marfo a deir Tighearna na slógh Dia Ísrael, is marfo a déar-thaoi ré bhur maighistiribh.

5 Do rinne mé an talamh, an duine, agus an beathach atá air an titalamh Iem mhórchumhacht, agus léim láimh finte amach, agus thug mé é don tí do choncas iomchubhaidh dhamh.

6 Agus anois thug mé na fearainnsi uile a láimh Nebuchadnefar Rígh na Babilóine mo theirbhíeach, & thug mé dhó fós beathuighe an mhachaire d'fogh-namh dhó.

7 Agus foigheonuid na huile chineadhacha dhó, agus da mhacaibh agus do mhacuibh a mhac, nó go tti am cinnte a thíre: agus annsin do bhéaraid mórán cineadhach, agus Ríghthe móra áiríon foghnamh dhoibh.

8 Agus tiuctaidh, a ccríeh gith N cineadh ná rioghacht nach bhíodh nuidh don Nabuchadnefar chéadad Rígh na Babilóine, & nach coirfe muineil fa chuing Rígh na Babilóine, smaichteocha mifi an cineadhfin, a deir an Tighearna, leis an ccloidheamh, & leis an ngorta, & leis an bpláigh, nó go scrioifsa mé iad le na láimhsin.

9 Uiméfin ná héistigh ré bhur bhíghibh, nó re bhur bhístineachaidh, nó ré bhur naiflingtheachaidh, nó ré bhur ndraóitibh, nó ré bhur agcafadóibh, labhrus ribh gha rádh, Ní fhoighe-tuidhe do Rígh na Babilóine.

10 Oir is faigheadóireacht bhreag do nid díbh, dá bhur nátharrugadh a bfaid ó bhur ndóthaigh, agus go nd-beorunnfi amach sibh, agus go rachadh sibh a mughá.

11 Acht na cineadhacha do bheir a muineil fa chuing Rígh na Babilóine, & feirbhís do dhéanamh dhó, léigfidh na dhoibh sin fuireach a comhionda na a ttir fein, a deir an Tighearna: & fú-rochuid é, agus coimbneochuid an.

12 Do labhair mé fós ré Sedeciah Rígh Iúdah do réir na mbríathraí uile, gha rádh, Tugaidh bhur muineil fa chuing Rígh na Babilóine, & oirfidh dhó, agus da mhuintir, agus mairbh.

13 Cred es a néagfadh sibh, thí fein, & do mhuintir leis an ccloidheamh, leis an ngorta, & leis an bpláigh, mar do labhair an Tighearna a naghaidh an ch-nidh nach oirfidh do Rígh na Babilóine.

14 Ar a nadhbharfin na héistigh re briathruibh na bhfaigh, a deir ribh gha rádh, Ní oirfidhe do Rígh na Babilóine: oir is faigheadóireacht bhreag do nid díbh.

15 Oir ní mifi do chuir uim iad, a deir an Tighearna, gheadh tairrgirí siad bréag ann mainm, chor go nd-beorunn sibh amach, go rachadh sibh a mughá, sibh fein, agus na faighe thairghirí díbh.

16 Do labhair mé fós ris na fapaibh agus ris an-bpobal so uile, gha rádh, Is marfo a deir an Tighearna, Ná héistigh ré briathra bhur bhírdh fáistíneas díbh, gha rádh, feuch, Fídh foighthidhe thighe an Tighearna a nois go goirid ón Bhablóin; & tairrgirírd bréag dhoibh.

17 Ná héistigh ríu, foghnuidh do Rígh na Babilóine, agus beithi beo: creal as a bhfaicfithi an chathairle na bfa?

18 Acht más faighe iad, agus más briathar an Tighearna léo, déanais anois eadarghuidhe chum Tighearna na slógh, chor nach ttiaghaid na foighthidhe do fíghbadh a tigh na Tighearna, agus a tigh Rígh Iúdah, & ann Ierufalem don Bhablóin.

19 Oir is marfo a deir Tighearna na slógh, a ttaobh na bpiléur, agus a ttaobh na fairge, agus a ttaobh na bhfaid:

10 Ann sin do thóg an figh Hananiah an chuing do mhúineál a n-figh Jeremiah, agus do bhris sé i.
11 Agus do labhair Hananiah a bhfiadh-nuif an phobail uile, gha rádh, Is marfo a deir an Tighearna, eadhon marfo bhrisfios mé cuing Nebuchadnezzar Righ na Babilóine ó mhúineál na nuile chineadhach táobh a sligh do spás dhá bhliadhán iomlán, agus dimthigh an figh Jeremiah roimhe.
12 Ann sin tháinig briathra an Tighearna chum Jeremiah an figh (tar eis Hananiah an figh do bhriseadh) chuinge a bhrághad a n-figh Jeremiah) gha rádh,
13 Imthigh, agus innis do Hananiah dha rádh, is marfo a deir an Tighearna, Do bhris tú na cuibhrighe maide, acht do dhéana tú cuibhrighe iarruinn ar a son.
14 Oir is marfo a deir an Tighearna na slógh Dia Israel, do chur mé cuing iarruinn ar mhúineál na gcineadhachó uile, chor go noirfid do Nebuchadnezzar Righ na Babilóine, agus foigh-eonuid dó, agus fós thug mé beathaigh an mhagha dhó.
15 Ansin a dubhairt an figh Jeremiah re Hananiah an figh, Eist anois a Hananiah, ná hé an Tighearna do chuir uadh thá, acht do bheir tú air an bpobail dóthchulughadh a mbreig.
16 Uimefin is marfo a deir an Tighearna, Féuch, Teilgfidh mé thufa do ghnuis na talmhan: éugfuidh tú annfa mbliadhnuif, do bhrigh gur mhúin tu eafumhlacht a naghaidh an Tighearna.
17 Mar sin déug Hananiah an figh an bhliadhnuin chéadna, annfa seachtmhadh mí.

CAIB. XXVIII.

Leabhar na n-Éireann *meabhlach Hananiah, mbeir Jeremiah.*

1 An t-urra an bhliadhnuin chéadna a tsofach rioghachta Shedeciah Righ Iudah, annfa cheathramhadh bliadhna, agus annfa chéigeadh mí, gur mar Hananiah mhac Asur an figh do bhi do Ghibeon, ríomfa a tigh an Tighearna, a lathair na sagairt, agus phobail uile, gha rádh,
2 Is marfo labhras Dia na slógh Dia Israel, gha rádh, Do bhris mé an Righ na Babilóine.
3 Táobh a sligh do dhá bhliadhnuin annfa do bhéara mé liom a ris don nuile uile shothhighe thighe an Tighearna rug Nebuchadnezzar Righ na Babilóine leis a a n-figh, agus diom-
4 Agus do bhéara mé a ris don ieremiah mhac ieremiaim Righ Iudah maille re uile bhraighdigh Iudah do chuidh don Bhabilóin, a deir an Tighearna; oir brisfidh mísi cuing Righ na Babilóine.
5 Ansin a dubhairt an figh Jeremiah ris an bhfiadh Hananiah, a bhrisfios mé na sagairt, agus a bhfiagh-nuif an phobail uile do sheas a tugh a Tighearna.
6 Eadhon a dubhairt an figh Jeremiah, Amen, go ndéarna Dia sin, go n-éiríodas an Tighearna do bhriathra, nach a dubhairt tú, do thabhairt maille thighe an Tighearna ar ais, go a nuile dhúine dá rugadh a bhliadhnuin, don náisi.
7 Thairis sin éist anois an focal so a deara mísi ann do chliasaibh, agus a chliasaibh an phobail uile.
8 Do thairrghriodas na fighe do bhi annfa, agus romhadfa a nallód, agus a naghaidh mhóirín tiortha, & a naghaidh rioghachta móra, ar chodas, agus ar ok, agus ar phlaigh.
9 An figh thairrghirios siocháin a n-figh, ansin aitheontar an figh gur é an Tighearna dha ríobh do chuir

CAIB. XXIX.

Leabhar na n-Éireann *don mbeir bhabilóin a n-figh a mBabilon; 20 le an deire dubhach thig air na fighibh breugach.*

A Nois ariad so briathra na litre do chuir Jeremiah an figh ó Ierusalem chum na coda oile do na sinnfioruibh noch rugadh a lóimh, & chum na sagairt, agus chum na bhfiagh, agus chum an phobail uile, rug Nebuchadnezzar leis a lóimh ó Ierusalem don Bhabilóin.
2 (Tar eis Jeremiah an Righ, an bhairrioghan, agus na seomradóiridh, prionnsadha Iudah agus Ierusalem, agus na fíor, agus na ngabhann dimtheacht as Ierusalem.)
3 Le lóimh Elafah mhic Saphan, & Ghemariah mhic Hilciah, noch do chuir Sedeciah Righ Iudah don Bhabilóin go Nebuchadnezzar Righ na Babilóine, gha rádh,
4 Is marfo a deir an Tighearna na slógh Dia Israel ris a nuile dhúine rugadh ar fubhal a lóimh, noch thug mísi fa deara

deara do bhrèith ar fiabhal ò Jerusaleim don Bhabiloin.

§ Déanuidhfi tighthe, agus comhnuighidh ionta, agus plannduighidh gair-dine, agus ithigh a tioradh.

6 Tugaidh mná, agus geinidh mic agus ingheana, agus tugaidh mná da bhur macaibh, agus tugaidh bhur ningeana d'fearuibh, chor go mbeirid mic & ingheana, chor go siolfuidhe annsin, agus nach laighdeochthaóit.

7 Agus iarruidh siothcháin na caithreach chum a ttug misf sa deara bhur mbreith a laimh, & guidhigh chum an Tighearna ar a son: oir iona siothcháin-fion do gheabhthaóit siothcháin.

8 Oir is marfo a deir Tighearna na slógh, Dia Israel, Ná meallaidh bhur bhfaighe sibh, agus bhur aghasadórigh noch atá ann bhur lár, agus ná héistidhe ré bhur naisslingibh noch do bheartaóit sa deara d'faiscin.

9 Oir tairrghirid go bréagach dhìbh ann mainmfi: ní mé do chuir uaim iad, a deir an Tighearna.

10 Oir is marfo a deir an Tighearna, tar éis sheachdamhoghad bliadhna do choimhlionadh san Mbaibiloin, tìnfca mé ar cuairt cluagaitb, agus coimhlionfa mé m'fhocal maith dhìbh ag tabhairt oruibh sìleadh don nàitfe.

11 Oir atá fios na smuaintigheadh smuainim dá bhur ttiobh agum, a deir an Tighearna, smuaintighthe siothchána, agus ní uile, do thabhairt crìche agus dothchus dìbh.

12 Annfin goirfidhe orumfa, & rach-faidhe, agus guidhighde etugamfa, agus d'istidh mé ribh.

13 Agus iarrfuidhe mé, agus do gheabhthaóit mé, a naíir spionfuidhe dom iarruidh maille re bhur muile chroidhe.

14 Agus bláidh misf ar fagháil agaibh, a deir an Tighearna, agus fillidh mé ar ais bhur ndaoirsí, agus crainneocha mé sibh ó na huile chineadh, & as gach uile sit ion ar dhìbir mé sibh, a deir an Tighearna, agus do bhéara mé sibh a ris chum na haite, as a ttug mé sa deara bhur mbreith a laimh.

15 Do bhrìgh go ndubhrabhair, Do thóig an Tighearna faighe suas daion san Mbaibiloin:

16 Biodh a fhios agaibh gur marfo a deir an Tighearna ris an Rìgh Ithighios ar chathaóir Dháibhi, agus ris na huile dhaoisibh àitreabhus anna chath-rùighsi, agus re bhur ndearbhráithribh nach deachuidh amach libh a mbraigh-dionas.

17 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Féuch, cuiridh mé an cloidhiomh orra, an ghortha, agus an phláigh, agus do dhéana mé comhuil ré figibh lobhtha iad, nach féidir dithe air a molcus.

18 Agus ainleanuidh mé iad leis

an ccloidheamh, leis an agorta, agus leis an bpláigh, agus feachodhuidh iad da mbreith go huile rioghachaidh na talmhan, dá mbeith na mallghadh, na maathbhas, agus na magadh, agus na scannail a mealg na muile chineadh ann ar dhìbir mé iad.

19 Do bhrìgh nar eisteadar rem bhrèithribh, a deir an Tighearna, noch do chuir mé chuca le mo sheirbhiseachaidh na faighe, ag éirge suas go mar, & dá ccur uaim, achd nìor bháil m' eisteadh, a deir an Tighearna.

20 Eistidhe ar a nadhbharin bhrèithra an Tighearna, a bhráighe m' noch do chuir mé ó Jerusaleim don Bbaibiloin.

21 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Dia Israel a ttiobh Ahab mic Colaiah, & Shederiah mhic Madai, noch thairghrios bréag dhìbh an mainmfi, Féuch feachodhuidh mé iad a lliath Nebuchadnezzar Rìgh na Babilóine, agus muirfidh fé iad as choime bhrèith.

22 Agus uathafan toightheadh na mallghadh re braidhribh Judah na san Bhabiloin, gha rídh. Go nàitfe an Tighearna thosa comhuil re Sealach, agus comhuil re Ahab, noch do m' Rìgh na Babilóine anafsa teine.

23 Do bhrìgh go ndearadar an nàir ann Israel, agus go ndéanair adhaltrannas ré mnáibh a combarha, agus mar do labhrader bráthra bréagacha ann mainmfe, nach ar aithis m' dhiobh, agus atá a fhios agam, agus is fiadhnuisf mé, a deir an Tighearna.

24 Marfo fós a deara tú re Sealach an Nehelamiteach, gha rídh.

25 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Dia Israel, gha rídh, Do bhrìgh gur chuir tú litreacha ann na chum a bhfuil do dhaoisibh ann Jerusaleim, agus go Sephaniah mhic Mardai an Sagart, agus chum na sagart a, gha rídh.

26 Do rinne an Tighearna agt diotfa a nait Jehoiada an sagart gur go mbeithi bhur noisgeachaidh a tteigh an Tighearna, ar ion gach nait da bhfuil ar mire, agus do m' fídh re sin, go ccurfca a bprìolan é, agus m' fma ceaspuibh.

27 Anois ar a nadhbharin creidte ionaitbhbh' tú Jeremiah ó Anais, do m' fídh dhe fídh dhìbh?

28 Oir uimeisf do chuir e chum san Bhabiloin, gha rídh, Is fada m' bhrèisf, déanuidh tighthe dhìbh fídh, agus comhnuighidh ionta, agus guidhighd gairdine, agus ithidh m' adh.

29 Agus do léigh Sephaniah an sagart an litirf a cchuidfaibh a m' fídh Jeremiah.

30 Annfin thainic bráthar an Tighearna go Jeremiah, gha rídh,

...ding Rachel & Israel,

31 Cair síos chum na mbraighde uile,
Is marfo a deir an Tighearna
Shemaiah an Nehelamiteach,
Is bhrígh gur d'fuirigh Semajah dhibh,
Is nach mífí do chuir uaim e, agus
Is é se oruibh dóthchus do chur a

Uanefin is marfo a deir an Tighearna. Féuch, Digheola mé ar Shean an Nebelamiteach, agus air a bhí an dhiagh: ní bhaidh duine a d'arabhas a meaf na ndaoine, ní bhaidh fé an mhaith do dheana mé a phobal, a deir an Tighearna, do bhí an tseagfa fé cogadh a na Tighearna.

C A I B. XXX.

Wèir Sibbneach ar fìleadh an phobuil
a' dèilig, 20 ar ar phian na luchda do
Wèir iad.

Níor athar tháinig go Jeremiah ón
Tírearna, gha radh.

Tha marò labhair an Tighearna Dia
na ra radh, Scriobh dhuit na huile
na do labhair mé riut, ann a

1. **Dir** Eoch, tiuclaid na laethe, a
 2. **na** Tighearna, a ttiubhra mifi a
 3. **tiubhras** mo phobail Israel agus
 4. **na** der an Tighearna, & do bhéara
 5. **na** gri-filleadh don tir thug mé da
 6. **na** agus feallbhocht siad i.
 7. **Agus** siad fo na briathra do lair
 8. **an** Tighearna a ttaobh Israel, agus
 9. **na** (hidi).

1 Or is marfo a deir an Tighearna,
le deilamar guth criothnughthe; is
le h-ann ni fhothchain é.

1. Faidhí a' pois, agus féuchaidh,
a bh fear ré niodhuidh? cred fa
leis gach ánduine, agus a' limba
a' leasach mar do bhiaidh bean ré
uidh, agus gur filladh na baile
a' a' mbair-lithe?

(No thruighe, óir is mór an lán,
 nuach bhíall áon coimhuil ris : sí
 eabhte bhuidheartha Jacob í, acht
 eadhar aile é.

10a tuairdne a ccrich annfa 16 fin,
10b Tighearna na fíogh, go mbrisfe
10c chuig ód bhrághaid, agus go
10d mé do chuibhrighe, agus ní
10e comhthighidh dhóibh féin n
10f de thabht.

**Fidit fighiomuid don Tighearna a
leas do Dhaibhi a Rígh, noch
nígáir méil suas dóibh.**

1. *Uimhinn* ni biodh eagla ortfa, mo
 2. *lúibhinn* Jacob, a deir an Tighearna
 3. agus ní mímhíneigh, *Israel*; óir
 4. tá *Uimhinn* níos tíf ná a himeáin
 5. é. *Bliocht* ó thír a ndáoirfe, agus
 6. *Uimhinn* Jacob agus bíadh a suaimhneas
 7. a focamhul, agus ní chuífir aóin-
 8. *ne* eala air.

Oráistíe maille leacht, a deir
i Tybearn, dot shábhail: má tá go
níse me deireadh ionlán ris na huile

chineadhachaibh mar ar spreigh mé thú;
gidheadh ní dhéana mé críochnughadh
iomlán diotfa; acht smaichteocha mé
thú a meafardhacht, agus ní ghearrfa mé
thrid amach thú.

12 Oir is marfo a deir an Tighearna,
Is deileighis do bhrughadh, & is doiligh
do chneadh.

13 Ní bhfuil aon thagrais do chúis chum náinte: ní bhfuilid leighis ar bith náinte agad.

14 Do dhearmadar líos gradha uile
thú, ní iarruid fírd thá: air do loit
mísi thú le lot do náimh, lé (macht
éatrócaigh, ar son ionaid héigeart,
do bhrígh gur mhéaduihheadar do phe-
cuidhe.

15 Cread fa n-éighiann tú ar son hain-
deise ? atá do dhóbron dóileighis, do
bhrígh iomaid héigeirt: do bhrígh
gur mbéadnuighheadar do pheacaidhe do
rinne mé na neitfhi riot.

16 Uimefin gach a fuigíonn thufa
bíad sluiteh, agus rachaid do naimhde
uile a ndaoirfíne, agus gach áon dá
craichann thú bíad féin na cceirich,
agus gach áon dá nainíonn tú, do bhéa-
ra mífí mar arzuin iad.

17 Óir aifeoga mé náinte dhuit, agus leigheofa mé thú ód chneadhaibh, a deir an Tighearna, do bhrígh gur ghoireadar díbeartach dhíot [gha rádh] ís! fo Sion nach lorgann duine ar bith na dáighe.

18 Is marfo a deir an Tighearna
Féuch, Do bhéara mé ar ais braith-
dionas phailiúinn Jacob, agus do-
dhéana mé trócaire ar a áitibh com-
nuidhe; agus cuirfígear an chathair
fias air a cinn féin, agus fuafídh
an ollsú do réir a eimhíochta féin.

19 Agus tionsaigh aida amach buidheachas, agus goth na druinge do ní gairdeachas, agus foirlionia mé iad, agus ní bhéid uathu; do dhéana me féis glóimhar iad, agus ní laighdeochar iad.

20. Béid a eclann fós mar a
nallód, agus daingneochar a ccomh-
chrúinnighadh dom lathairsi, . . .
pianfa mé a nulle dhúine noch thar-
gheibios iad.

21. Agus b'adh díobh féin a nuair, agus bíodh a nuachtán in as a lár féin, agus do bhéara mísi air teachd a ngar, agus fuafa fé láimh ríomfa: óir cia hé so do chuir a chroíthe a ngeall cham teacht láimh ríomfa? a deir an Tighearna.

22 Agus budh sibbsi mo pho-
balsa, agus budh misi bbur Ndi-
fa.

23 Fauch, téid gaoth ghluir-
dein an Tighearna amach lé díla-
fheirg, tuistfidh gaoth ghluirdein shioth-
bhuan maille ré péin, air cheann an
chiontuigh.

24 Ní fhíllfidh fearg bhorb an Tighearna, nó go ndéarna fé é, agus nó go ccoimhlionuidh fé toil a chroidne: annsa láethibh deighionacha measfuighefi é.

CAIB. XXXI.

Is tarbbach toradh an smachdaighe tre ghráfa De.

ANnfa nam sin fein, a deir an Tighearna, bhias mise am Dhia mhuintearadh Israel uile, agus budh iad-fan mo phoballa.

2 Is marfo a deir an Tighearna, Fáradar na daóine do chuaidh as ón croidheamh gráfa annsa bhífach, a nuair do chuaidh mise do thabhairt air Israel bheith suaimhneach.

3 Do taibhreach an Tighearna dhamhsa cian ó shin, gha rádh, Do ghráduigh mé thú le grádh síorruide: uimefin le cineal grádhach do tharruing mé thú.

4 Cuirfe mé a ris suas thú, agus cuirfehear suas thú, a mhaighdion Israel, bíaidh tú a ris ar do fciamhughadh le tiompanuibh, agus racha tú amach a ndamhsaibh na druinge do ní súgradh.

5 Plaindeocha tú fós sineamhoa ar fíleibhtibh Shamaria, plaindeochuid na plaindoiridhe, agus iofuid iad mar neithibh coitcheionna.

6 Oir bíaidh lá go bhfuáigeoruid an luchd faire ar shliabh Ephraim, Eirghidh agus déanam suas go Sion chum an Tighearna ar Ndaia fein.

7 Oir is marfo a deir an Tighearna, Canaidh maille re láathghair ar son Jacob, agus gairidh a measc rogha na rcineadhach: suagruidhfi, moluidhfi, agus abraidh, A Thighearna, tártuigh do phobal, fuighioll Israel.

8 Feuch, do bhéara mé iad ón tír thuáigh, agus cruinneocha mé iad ó imlích na talmhan, agus maille riu, an dall, & an bacach, an bhean thorrach, agus an bhean re niodhnuibh a naoinfheacht; síllfidh cuideachda mhór annsin.

9 Tiucfuid siad maille re gul, agus maille re gearánuibh threórochus mé iad: do bhéara mé orra siubhal re taóibh na frothann uifceadh a slighe dhí-righ a náit nach bhfuighid siad tuisleadh: oir atáim am athair ag Israel, agus fé Ephraim mo chéidghin.

10 Eistigh briathar an Tighearna, sibhfi a chineadhacha, agus imnígh é annsa hoileánuibh imchiana, & abraidh An té do dhíothfcaóil Israel, cruinneochuid fé é, & cuimhdeochuid é amhuil mar do ní an tíodhaire a thréad.

11 Oir dñiafcail an Tighearna Jacob, agus dñiafcail fé é as láimh an tí do bhí ní budh láidre na é.

12 Uimefin tiucfuid siad, agus canfuid a mullach Shion, agus tuileochuid a naoinfheacht chum maitheasa an Tighearna ar son cruithneacht, agus ar son fíona nuaidh, agus ar son ola, agus ar son óg an tréada, agus na háirghe:

agus bíaidh a nanam amhuil gaird ar na fhliuchadh, agus ní chanaidh nifa mhó ar áonchor.

13 Annfin ghairdeochus an mhaighdion annsa damhsa, na daóine óga ann agus na seanóiridhe: oir síllfidh mí, ngubha a ngairdeachus, agus coibheacht mé iad, agus do bhéara mé orra síllghadh ó na ndólas.

14 Agus faifeocha mé anam na bhean lé méuthus & béid mo dhaóine fíathach lé maitheas, a deir an Tighearna.

15 Is marfo a deir an Tighearna, Do chlos guth ann Rámah, cáit, agus géur: Rachel ar caóineadh a cloimhe dhiáit fi combhorthach ar son a cloimhe, do bhrigh nach bhfuil ann.

16 Is marfo a deir an Tighearna connaimh do ghuth ó chaoi, & do bheo ó dheóruibh: oir caiteochthar hóbha a deir an Tighearna, agus tiuchaid na a ris ó thír na námhad.

17 Agus atá dóthchus ann do chuid a deir an Tighearna, go ttoicfid do chlann a ris dá téforuinn.

18 Go deimhin do chúala mé Ephraim ga chaóineadh fein marfo, Do imíoch tú mé, & do bhí mé smachdaigh amhuil damh nar chleachd an chuid síllfe mé, agus síllfhear mé, & a deir an Tighearna mo Dhia.

19 Go deimhin tar éis míllte do bhí aithreachus orum, agus tar éis na theagaíse do bhuail mé ar mo chomharhuinn: do bhí mé náireach, a fíach fós do bhí mé claoídhthe, do bhrigh go iomchuir mé maísa moige.

20 An é Ephraim mo mhae dñiaí an leanabh soláfach é: oir ó nuair ar labhair mise na adhuigh cuimhneamh go déthrachtach air a comhnuibh: annsin atáid minnidhe buidhearta a a shon, go deimhin do dhéana mé na caire air, a deir an Tighearna.

21 Cuir suas duit fein combhortha sligheadh, déana dhuit cairn írda, ar do chroidhe leath ris an tlighe mhór, eadhon an tlighe ann ar imríghfi: síll a ris, a mhaighdion Israel, síll a chura fós, do chaitheachas.

22 Ga fad bhias tú ag dul fi an t-ínghean neimhdhiongmhalta: & do chruthaigh an Tighearna ní maísa at an tlamh, Timchiollfuidh beo na.

23 Is marfo a deir an Tighearna a síogh Dia Israel, fós gnáthchuid na an chaintfi a tír Iudá, agus iona reacheaibhfin, a nuair do bhéara mé a mbraighdionas a ris: Go mbeannam an Tighearna thufa, a sítreabh an chait, agus a shliabh na náomhachla.

24 Agus aitreobhuidh ann Iudá sí agus iona caitheachaibh a náomhachla, sír thighe agus an drong theid ann leis na tréaduibh.

25 Oir do sháuidh mise an t-ínghean coirthe, agus do lion mé gach ann doilghíofach.

1. *Amhlaigh* na h-*Éire*, *tuairim* na *léithe*, a *deir*
 2. *le* *dearma*, go *siolchuirfe* mé *tigh* *Í-*
 3. *uda* *tigh* *Judah* *lé* *siol* an *duine* &
 4. *an* *bheathuigh*.

Annuaire liethibhsin ní aibéoruid
ní fá mhó, A déadar na haithre
fearbh, agus bí déistion at fia-
na cloinne.

an do chro, a Fisch, atáid na laéthe ag teacht,
tíuaid de an Tighearna, go ndéana mé
ard nuadh ré tigh Israel agus re
me Balaib.

na Héigpte: do bhrigh gur bhrí-
dear mo chunradh, ma tá go raibh mé
i fear tighe dhoibh, a deir an Tigh-
dear.

Agus ní mbúiníod siad ní fa mhó

arda, ar
 tigh mór,
 mór mór,
 mel, mór

...a nuair bheicid a tonna, tigh-
...óogh ífé a ainm.
...a imthighid na bórdúighthe sin ó
...a sin ag snaghuife, a deir an Tighear-
...a sin cuirfidh síleadh Israel, mar

leisear neamhfháas do thomhus, &
leis na talmhan fhíos do spionadh,
leis mé dhíom fós siol Ísrael ar son
páir a ndéanadar, a deir an Tighearna.

39 Agus rachaidh d'órua an tomkuis

40 Agus gléann na corp marbh go
biomlán, agus an luathridh, agus na
machairidhe uile go fruth Cídrón go
cornéal gheata na seach don leath fhoir
béid naomhtha don Tighearna, ní thair-
reongtar a míos iad, ní theilghear fíos
iad ní fa mhó go bráth.

Jeremiab ar na jadhaidh swas, 16 rinne se
urnaigh, 36 & do aithris morabacht
chunradh na Tiomna Nuaidh.

2 Oir is annsin do thuigheadar slúagh Rígh na Babilóine um Jerusaleim, agus do hiahdhadh sías Jeremiah an fuidh a ccúirt an phríofaín, noch do bhí a tigh Rígh hidh.

4 Agus ní rachuidh Sedeciah Rígh
Júdáh as láimh na Ccaldeánach, acht
go deimhin bhéarthar a láimh Rígh na
Babilóine é, agus laibheoruidh fé ris
béul air bhéul, agus do chífid a sháile a
sháile.

6 Agus a dubhairt Jeremiah, Tháinig briathar an Tighearna chugamfa, gha radh.

8 Marfín tháinig Hanameel mae dear-
bhrathar nio athar chugamsa a ccairt
an phricfáin do réir bhreithre an Tigh-
earra agas a dubhairt se riom. Guddhim

9 Agus do cheannuigh mé an machaire
ó Hanameel mac dearbhrathar mo athar
noch do bhí ann Anatot, agus do thom-
hais mé an tairgid chuige, eadhon
seacht Seal déag airgid.

10 Agus do scriobh mé fin a leabhar,
agus do thomhais mé an tairgid chnig-
eision anna meadh. 11 Mar sin

11 Marfan

agus a n-ádhgaltas mór, agus do
me a ris do náisi iad, agus do
me orra corrauidhe go saimh-

Agus béid siad na bpobal agamsa,
biáidh mifi am Dbia acafan.

Agus do bheara mé áon chroidhe
doibh, agus aoinníge amháin,

go mbia meaglaí orra go bráth
nachibh riu, agus re na ccoimn

Agus do dhéana mé cunnradh
riú, nach iompocha mé uatha,

doimh maithéafa dhóibh; aent
mé me mēla iona croidhthibh,

Agus, gairdeocha mé ós a
do dhéanamh maithéafa dhóibh,

doimh maithéafa mé anna dúthaigh iad
maithéafa mé anna dúthaigh iad

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

Agus do bheara mé áon chroidhe, a-
go mbia meaglaí orra go bráth

6 Féuch, do bheara mé sláinte agus
leighios chuice, & leighéofuidh mé iad,
feilececha mé dhoibh lionmhairéacht na
fiothéana agus na tírinne.

7 Agus do bheara mé ar dhaóiríne na
Niúdaigheadh, agus air dhaóiríne Is-
rael sílleadh ar ais, agus cuirfidh mé
sias iad mar an céaduair.

8 Agus glanfa mé iad ó na nuile éag-
ceart ler chionnuigheadar am adhuighí
agus maithfidh mé a nuile éagcearta ler
pheacuigheadar agus ler dháruigheadar
am adhuighí.

9 Agus biáidh se dhámha na ainm
sóis, molta, agus onóra, a lathair a
bhíuil do chineadhachaibh air an tta-
mh, noch chluinfios a nuile mhaith atáim
do dhéanamh dhóibh: agus biáidh eagla
& úamhan orra ar son na huile mhai-
théafa, agus ar son an deighbhíshigh
ghléalaímh dhó.

10 Marfo a deir an Tighearna, Chín-
fighear a ris anna náisi (noch a deir-
thóise bhias uaigneach gan duine & gan
bheathach, eadhon a ccaithreachaibh Iú-
dah, agus a fráidibh Jerúsalem, atá áon-
ránach gan duine, agus gan áitreabh-
thach, agus gan bheathach.)

11 Guth na liathghaire, agus guth
an ghairdeachais, guth a n-ádh-
phósta, agus guth na m-ádhphósta,
guth na druinge a déarus, Molaidh Ti-
ghearna na slógh. Óir is maith an Tigh-
earna; óir mairidh a throcaire go bráth,
agus na druinge do bheir iodhburt
mholta go tigh an Tighearna; óir do
bheara mifi fa deara braighdionas na
tíre diompóg mar do bhi ó thus, a deir
an Tighearna.

12 Is marfo a deir Tighearna na slógh,
Biáidh anna náisi ata uaigneach gan
duine agus gan bheathach, agus iona
caithreachaibh uile, ádhairéadh ciorach
ag tabhairt air a ttreuibh luighe síos.

13 A ccaithreachaibh na slábh, a
ccaithreachaibh an ghleanna, a ccaith-
reachaibh an deiseirt, & a bhfearan
Bhenjamin, agus anna náisi tim-
chioll Jerúsalem, agus a ccaithreachaibh
Iúdah, imeochuid na tréada a ris fa
lámhuibh an té ionníos iad, a deir an
Tighearna.

14 Féuch, tiúfuid na liethe, a deir
an Tighearna, go ccoimhíonfa náisi na
neithe maithé do gheall mé do thigh
Israel, agus do thigh Iúdah.

15 Annfa náisi na tírinne, agus ann'a
namfín cuirfe mifi d'fachaibh air bhean-
gán na síreantachda sías sías do dháibhi,
agus do dhéana fe breitheamhnus, agus
fírinne annfa tír.

16 Tárthochar Iúdah annfa náisi na
tírinne, agus coimhíonfa Jerúsalem go
daingean, agus íse lo an taim lé ngoir-
fighear í, An Tighearna ar bhírean-
tachd.

17 Óir is marfo a deir an Tighearna,
Ni sháilleochuidh ó dháibhi choidheche
duine.

CAIB. XXXIII.

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

Ar fheach Iúdaigh le Israel &
ar fheach Iúdaigh le Israel &

duine shuighfios ar chathaóir ríogha Ísrael.

18 Ní mó bhias easbhuigh duine ar na sagartaibh na Lebhithigh dom lathairí dofráil ofrála loisge, agus do loigadh ofrála baidh, agus do dhéanamh iodhbarta a ccombuidhe.

19 Agus tháinig briathar an Tighearna go Jeremiah, gha rádh,

20 Is marfo a deir an Tighearna, Má fhéadann tú mó chunnradh laóile do bhriseadh, & mó chunnradh oidhche, & nach beith lá nó oidhche iona an fein :

21 Annsin fós féadtar mo chunnradh ré Dáibhi mo sheirbhíseach do bhriseadh, nach biath mac aige do ríogadh iona chathaóir, & ris na Lebhithibh na sagairt mo sheirbhíshigh.

22 Mar nach féidir slúagh neimhe dáireamh, nó gaineamh na fairge do thomhus : mairfin fóirionfuidh mísi síochd Dháibhi mo sheirbhíseach, agus na Lebhithigh mhínoifrálas damb.

23 Tuilleamh uile, tháinig briathar an Tighearna go Jeremiah, gha rádh.

24 Nach meafann tusa ciodh a dubhradar an poballó, gha rádh, An dá mhuintir do thogh an Tighearna, do theilg sé iadha iad ? marfo do tharcuinnigheadar mo mhuintir, chor nach beidis ní fa mhó na cceineadh dá lathair.

25 Is marfo a deir an Tighearna Muna bhfuil mo chunnradh ris an lá, agus ris a noidhche, agus muna ar chinne mé órdughthe neimhe agus talmhan :

26 Ann sin teilefídh mé uaim síocht Iacob, agus Dáibhi mo sheirbhíseach ionduis nach géabha mé dhá sílichd do bheith na n-achdaránuibh ós cionn shíl Abraham, Isaac, agus Iacob : óir do bhéara mé a mbráighdionas air ais, & do dhéana mé trócaire orra.

C A I B. XXXIV.

Dáiríne fa choinne Sedeciah agus na ccinn fheadhna, cbiann a muintir do chor fa ath-chuing.

AN bhriathar tháinig go Jeremiah ón Tighearna a nuair do throid Nebuchadnezzar Rígh na Babilóine, agus a slúagh uile, agus ríoghachta an domhuin uile dha thighearnas, agus a nuile phobal, a naghaidh Ierusalem, & a naghaidh a huile chaitheacha, gha rádh.

1 Is marfo a deir an Tighearna Dia Ísrael, Imthigh, agus labhair ré Sedeciah Rígh Iúdah, agus innis dó, Is marfo a deir an Tighearna, Féuch, do bhéara mé an chathair a Jáimh Rígh na Babilóine, agus loiscfidh sé i lé teine.

2 Agus ní imeocha tusa as a láimh, acht géabthar thú go deimhin, agus toirbheorthar ann a láimh thú, agus do chifid do sháile uile Rígh na Babilóine, agus laibheora fé riot béul ar bhéul : & rachuidh tú don Bhabilóin.

4 Thairis sin éist briathar an Tighearna, a Shedeciah a Rígh Iúdah : is

marfo a deir an Tighearna dot thairis Ní murríghear leis an cceidheamh

5 Acht euga té a síocháin, agus loigighe haithreadh na ríoghe romhach do bhí romhad, mar sin loigighe iad thuá, agus caoifid iad thuá (a rídh) Ah a thighearna : air a dteimh mifi an focal, a deir an Tighearna.

6 Annsin do labhair Jeremiah an t-ádh na briathraí uile re Sedeciah Rígh na Babilóine.

7 A nuair do throid slúagh Rígh na Babilóine a naghaidh Ierusalem, agus a naghaidh uile chaitheacha Iúdah do mhair, a nadhuigh Lachis & a naghaidh Asecach : óir do mhaireadar na caitheacha daingne do chaitheachaibh Iúdah.

8 Afi fo an bhriathar tháinig dom Jeremiah ón Tighearna tar éis an Rígh Sedeciah do dhéanamh cunnartu na bpobal uile, noch do bhí ann Ierusalem, dfogra faoirse do bheith aca :

9 Go léigeadh gach uile dhuine a dglach uadh, & gach uile dhuine a bannóglach síor, mas Babhrach é nó mbanbharrach, ionduis nach ceonghadh aise air bith iona sheirbhís iad, do léigeadh a dhearbhrathair.

10 Annois a nuair do chéadadh na príonnsadha uile, agus an pobal uile do chuidh san chunnradh, go léigeadh gach áonduine a óglach dimtheacht aise síor, nach bhfoigheonadh áonduine é sin díobh ní fa mó, annsin dumlighbhadh, & do léigeadh dhóibh imtheacht.

11 Acht na dhúigh sin dfileadar, & thugadar air na hóglaibh, agus na mbanóglachaibh síleadh, noch do léigeadh uatha síor, agus thugadar síochad iad dá mbeith na nóglaibh, agus na mbanóglachaibh.

12 Uimefin tháinig briathar an Tighearna go Jeremiah ón Tighearna, dhá rádh.

13 Is marfo deir an Tighearna Dia Ísrael, Do rinne mé cunnradh reib naithribh an lá thug mé amach iad na crích na Héipite, & as tigh na mairidh ndáor, gha rádh.

14 A cciann sheacht mbliadhna léigeadh gach áon aguibh, a dhearbhrathair Babhruidhe dimtheacht, noch do léigeadh ribh : agus a nuair fhoigheonadh síochad fé bliadhna, léigfidh tú dhó imtheacht síor uait : acht níor éistiodar bharr uait liom, ní mó chlónadar a cciann.

15 Agus do síleadh sibsi aca, agus do rinneabhair ceart ann mo radhann a bhfogra faoirse gach áonduine do chomharsoin, agus do rinneabhair ceirad dom lathairí anna tigh nach goirthear ann mainm.

16 Acht dfileabhair, agus do thug leabhair mainm, & thug gach áonduine aguibh ar a óglach agus air a bhanóglach síleadh, noch do léigeadh síochad ar a ttoil fein, agus thugabhair dhóiríse iad, dá mbeith aguibh na n-óglach.

12 Do bhéara mífí iadfan a lámh a
 iad, agus a lámh na druinge farrus
 agus ag biall a ccurr mharbha
 a lámh ag éanlaith a naicir, agus ag
 biall na talmhan.
 13 Agus do bhéara mé Sedeciah Rígh
 na hIú agus a phrionnsadha a lámh a ná-
 m, & a lámh na druinge farrus a
 mé agus a lámh thloigh Rígh na
 hIú, noch do chuaidh lias uaibh.
 14 Fach, fuaigéara mífí, a deir an
 farrus, agus do bhéara mé orra
 nach do chathruighis, agus troisfid
 a lámh agus geabheid i, & loisfid
 i le teine, agus do dhéana mé
 a lámh iadán uile na bhéifach, gan
 aonach ar bith.

f hreagair fàol Rechab

Is focal thainic go Jeremiah ón **TTi**-
gearna a laéthibh Jehoiacim mhic
Rígh Iúdah, gha rádh,

1 Anfin rug mifi Iaaſaniah mhac
10 mhuic Habafiniah, agus a dhear-
11 bre, agus a mhic uile, agus uile
12 na Rechabiteach liom :

Agus do chuir mé as coinne mhaic
na Reabaiteach potadha lin dfion,
ag cupain, agus a dubhairt mé riu,
má bhí fion.

1

7. Ní mó do dhéantaoi tigh, agus ní chuirfidhe siol, & ní phlainndecchuidhe fineamhuin, agus ní bháidh aoinfineamhuin agubh, acht áitreachthaoi ar feadh bhur laethe a bpailliuibh, ionduis go mairidhe móran do laethibh anna duthaigh, mar a mbithi bhur ccoimhthigheachaibh.

9 Nā tighthe do dheanamh dhuinn do
chomhuidhe ionta: ní mó atá finea-
mhíu aguin, nó maclaíreadha, nó siol-
ro Acht do aitreabhamar á bpaill-
íunuibh, agus dhumhluigheamar agus do
rinneamar do réir a nuile ní dar aithin
Ionadaí ar nathair dinn.

12 An t-ádhúin focal an Tighearna
go Ieremiah, gha. rádh.

13 Is marlo a deir Tighearna na fíogh
Dia Israel, Imthigh agus innis do mhua-
tir judah agus daitreabhthachaibh Jeru-
salem, Nach gabhthaí teagaisc ag ei-
fheachd rem bhriathraibhí, a deir an
Tighearna?

15 Do chuir mé fós chugaibh muile
sneirbhígh na fíadha, ag éirge go moch
ar maidin, agus da ccur uaim, gha radh;
Fíllidh a nois gach ábóndine aguibh ó na
dhroichthlighe, agus leafluighidh bhur
ngníomha, & na himthghidh a ndiaidh
deé oile dá nadhradh, agus áitreach-
thaí anna bhfearann, noch thug mi
dhíbh féin & da bhur naithribh; ach
nior chláonabhair bhur ccláas, agus nior
eistebhair riom.

16 Do bhrigh gur choimhlonadarm m
lonadab mhic Rechab áithne a nathar
noch daithin fé dhiobh, acht níor eist an
pobalfo riomfa :

17 Uimefin is marfo a deir Tighearna na slogh, Dia Israel, Féuch, do bheir misir air Iúdah, & air áitreabh tsháchail Ierufalem uile, a nuile oile dar siagair na na ghaidh: do bhrigh gur labhair mairiú, acht ní chéladar, agus do ghoimí mórra, agus níor shreagadar.

18 Agus a dubhairt Ieremiah ré Eir
na Rechabiteach, Is marfo a deir Tighean

na na slógh Dia Ísrael, do bhrígh gur umhluighceabhair daithne Ionadab bhorriathair, agus gur choimhcadabhair a uile aitheanta, agus go ndearnabhair do réir a nuile ní dar aithin fé dhíbh.

19 Uimeisín is maró a deir Tighearna na slógh Dia Ísrael, ní bhíadh eabhuídh juine air Ionadab mhac Rechab do sheanmáthair am lathairse go bráth.

C A I B. XXXVI.

Do lóif Rí Ihoiachim leabhar fhaigheadoi-roacht Jeremiaí go ro dhán, déis cuid de do eabhuígh.

A Gus tarta anna ceathramhadh bliadhain do Iehoiaim mhac Iósiah Rígh Iúdah, go táinig an bhríatharó ebum Jeremiaí ón Tíghearna gha rádh, 2 Glac thuá rola leabhair, & scríobh ann na huile bhríathra dar labhair mífí ríot a naghaidh Ísrael, agus a naghaidh Iúdah, agus a naghaidh na nuile chineadh, ón ló far labhair mé ríot ó laethibh Iósiah gus a nugh.

3 Féadfuidhe go cclunfeadh tigh Iúdah a nuile oile dar thioncain mífí do dhéanamh dhóibh, chor go bhfillfidis gach uile dhuine ó na dhroichfhlighe; chor go maithnaisi a neigceart, agus a bpeacadh.

4 An sin do ghoir Jeremiaí Baruch mhac Neriah, agus do scríobh Baruch ó bhéul Jeremiaí bríathra an Tíghearna uile, noch do labhair fé ris, a rola leabhair.

5 Agus daithin Jeremiaí do Bharuch, gha rádh, Atáimís iadha suay, ní fheaduim dul go tigh an Tíghearna.

6 Ar a naddbharfín imthigh thuá, & léigh Anná rola, noch do scríobh thú oim bheúla, bríathra an Tíghearna a cclúafubh an phobail a tigh an Tíghearna, lá an troiseithe: agus mar an ceadna léighfidh thú iad a cclúafubh Iúdah uile noch thig amach as a ccaithreachaibh.

7 Do bfeidir go ceutrfidís a ngearán a bhríaghnuise an Tíghearna, agus go bhfillfeadh gach apnádhine dhíobh ó na dhroichfhlighe: oir is mór a nfearg & an tainteas dfoillfígh an Tíghearna a naghaidh an phobail.

8 Agus do rinne Baruch mhac Neriah do réir a nuile ní dar aithin an fígh Jeremiaí dhé, ag léighadh anna leabhar bríathra an Tíghearna a tigh an Tíghearna.

9 Agus tarta anna chúigeadh bliadhain do Iehoiaim mhac Iósiah Rígh Iúdah anna náomhadh mí, gur fhúagadar trosgadh a bhríaghnuise an Tíghearna don phobal uile ann Ierusalem, agus do nuile phobal tháinic ó chaithreachaibh Iúdah go Hierufalem.

10 Annfín do léigh Baruch anna leabhar bríathra Jeremiaí a tigh an Tíghearna, a feomra Ghemariaí mhic Saphan an scríbhneoir, anna chúirt dob airde, ag dul a sheach an gheata nuaidh thighe

an Tíghearna, a cclúafubh an phobal uile.

11 A nuir do chláidh Michaiá mhac Gemariaí mhic Saphan anna an leabhar, bríathra an Tíghearna.

12 Annfín do chláidh & Iou go tigh an Rígh go feomra an scríbhneoir, ag léigh do shuíghtheadar na príonaidh annfín, eadhon Elisá an scríbhneoir agus Gemariaí mhac Saphan, ag léigh mhac Hananiah, agus na príonaidh uile.

13 Annfín dfoillfígh Michaiá mhac na huile bhríathra de cclúafubh & a nuir do léigh Baruch an leabhar a cclúafubh an phobail.

14 Uimeisín do chuireadar na príonaidh Iehúdi mhac Netaniah mhic Gemariaí mhic Cusi go Baruch gha rádh, Glac ann do láimh an rola iona léigh te a cclúafubh an phobail, agus tair: mífí do ghlac Baruch mhac Neriah an rola iona láimh, agus tháinic chéa.

15 Agus a dubhradar ris, bair anois, agus léigh iona cclúafubh annfín do léigh Baruch iona cclúafubh é.

16 Anois tarta a nuir do chláidh na bríathra uile, do bhí eagla air go fear fé chéile, agus a dubhradar do Baruch, Go deimhin inneofuine na bríathra uile don Rígh.

17 Agus dfinnuightheadar do Bharuch gha rádh, Innis daisín anna cclúafubh do scríobh tú na bríathra uile a bhéul.

18 Annfín do fhreagair Baruch do Bharuch fé na bríathra uile don Rígh na bhéul, agus do scríobh mífí leabhar iad ann a leabhar.

19 Annfín a dubhradar na príonaidh ré Baruch, Imthigh, soluigh thú na huile Jeremiaí, agus na bíodh a fígh a áoinneach euit a mbeithí.

20 Agus do chluadar a sheach go Rígh anna chúirt, acht do chluadar an rola a traicfígh a feomra Elisá an scríbhneoir, agus dfinnuadar a bríathra uile a cclúafubh an Rígh.

21 Annfín do chloir an Rígh Iou do thabhairt an rola leis, agus tháinig é ó feomra Elisá an scríbhneoir do léigh Iehúdi a cclúafubh an Rígh a cclúafubh na príonaidh uile, agus do sheas láimh ris an Rígh.

22 Anois do shuigh an Rígh anna tigh geimhrídh anna náomhadh mí, agus do bhí teine air an tteallach ar mhac na fhiadhnuise.

23 Agus tarta an tan do léigh Iehúdi a trí nó a ceathair do dhúilleagabhair ghearr fé é leis an fcin phríonaidh, agus tháinig fé anna teine do bhí air a mbeith é: nó gur foillgeadh an rola uile anna teine do bhí air an tteallach.

24 Thairis sin ní raibh eagla orra, gur bhrítheadar a néadúighe, an Rígh ná anna daine dá mhúintir dá cclúafubh na bríathra.

do ríne Elíatán, agus De-
gair Gomaríah endarghuidhe chum
go nach loigfeadh sé an rólá:

1 Ansin d'aidin an Rígh do Ieráh-
mhuac Hammelech, agus Seraiah
Abriel, agus Selemiah mhac Abdi-
leach an Kriobhaidhe do ghabháil,
agus an sígh Jeremíah, acht d'fóluigh
Tighearna iad.

2 Ansin tháinig briathar an Ti-
ghearna go Ieremíah (tar éis an Rígh
do bhéir an rólá, agus na briathra
deir Bhíoch as béir Jeremíah) gha-
dh.

3 Oile chugad a rís: rólá oile, agus
ann na huile fhocal chéadna do
chad rólá do loisc Iehoiacim
Iúdah.

4 Agus a déara tú ré Iehoiacim
Iúdah, is marfo a deir an Tighear-
na do bhéir tú an rólá. fí, gha rídh,
ar ar scriobh tú ann; gha rídh,
Rígh na Babilóine go deimhin,
go scriobh sé an tírí, agus do
deir sé deara ar an nduine, agus
a bheathach díobhghadh imte?

5 Ansin is marfo a deir an Ti-
ghearna a triobh Iehoiacim Rígh Iúdah,
agus d'aine ar bith aige do fuighe ar
deir rígha Dháibhí, & tilgighear
marbh amach chum an teaf-
sain fírló, agus chum an tfeaca san
nuair.

6 Agus smachdeocha mísi é fein agus
ann ar son a néigceirt, agus do
deir sé orra, agus air aitreabhtha-
mhuac Ierúsalem, agus air mhuintir Iu-
dah: aile oile dár fhuagair mé na na-
mhuac: acht níor éisteadar fon.

7 Ansin do ghlac Ieremíah rólá oile,
agus é do Bharuac mhac Nériah,
agus d'aine noch do scriobh ansin as
do Ieremíah uile bhriathra an Ieahhair,
agus do loisc Iehoiacim Rígh Iúdah an-
sin, agus do chuireadh na gcionn,
agus dá leitheid do bhriathraibh.

CAIB. XXXVII.

1 Ansin Nebucadrefar Sederach, a náir
mhac Iehoiacim Rí Iúdah,

2 Agus do ríghuidh an Rígh Seder-
ach mhac Iosiah a náir Choniah
Iehoiacim, noch dá ndéarmuidh Ne-
bucadrefar Rígh na Babilóine, Rígh a
Iúdah.

3 Acht níor éist sé fein nó a mhuintir,
agus na tíre ré briathraibh an Ti-
ghearna, noch do labhair sé treas an
Rígh Jeremíah.

4 Agus do chuir Sedeciah an Rígh Ier-
mhuac Selemiah, agus Sephaniah
mhac Maasiah an fagair chum a n-
sígh Jeremíah, gha rídh, Guidh a nois chum
a Tighearna ar Ndia air ar son.

5 Ansin tháinig Jeremíah a steach, &
do chaidh sé amach a measc an phobail;
agus do chuireadar a bpríolán é.

5 Ansin tháinig sígh Phárao antech
as a Néigít, agus a nuair do chaidadar
na Caldeanigh do thuigh um Ierúsalem;
tíarugbhaíl orra; dimthigheadar ó Ieru-
salem.

6 Ansin tháinig beathar an Ti-
ghearna chum a n-sígh Jeremíah, gha
rídh.

7 Is marfo a deir an Tighearna: Dia
Israel, is marfo a dearthair ré Rígh Iú-
dah do chuir clugamía sibh do cheaf-
nughadh ríom, Féuch, síl sídh sígh Phá-
rao noch tháinig amach do bhuac clobhra-
ghadh, don Néigít dá tír fein.

8 Agus troidh a Caldeanigh a rís,
agus troidh a naghaidh na caithreach-
sib, agus géabthuid i, agus loigfid i
lé teine.

9 Is marfo a deir an Tighearna. Ná
mealluidh sibh fein, gha rídh, Imeochuid
na Caldeanigh go deimhin uainn: oir
ní imeochuid síad.

10 Oir dá mbeith go mbeallfeadh sibh
sígh na Caldeanach uile tírídios ann
bhur naghaidh, & nach mairfeadh achd
duine loitigh iona meac, thairis sin deir-
eochaidis gach uile dhuine: dhíobh ann a
pháillíun, agus do loigfidis an chathair
le teine.

11 Agus tairla a nuair do bhris sígh
na Caldeanach sías ó Ierúsalem ar eagla
shluigh Phárao,

12 Ann sin do chuidh Jeremíah a-
mach as Ierúsalem do dhuil go tír Bhen-
iamín dá dhealughadh: fein annsin as
meac an phobail.

13 Agus an tan do bhí sé a ngeata
Bheniamín, do bhí Caipín an ghárda
annsin, dár budh ainm Iriah mhac Selo-
mah, mhic Hananiah, agus do ghlac sé
an sígh Jeremíah, gha rídh, Atá tú ag
dul do thaobh na Caldeanach.

14 Ansin a dubhairt Jeremíah, Ní
fíor sin, ní bhfuillís ag dul air thaobh
na Caldeanach; achd níor éist sé rís:
annsin do ghlac Iriah Jeremíah, agus
thug sé chum na bpríolán é.

15 Uimeisín do bhádar na príolán
feargach re Jeremíah, agus do bhuall-
dar é, agus do chuireadar a bpríolán é:
a tigh íonatan an scriobhaidhe: oir do
ríneadar príolán de.

16 A nuair do chaidh Jeremíah don
phríolán, do na fóilearuibh iochdaracha, &
do bhí Jeremíah ansin morán do liethibh:

17 Ansin do chuir Sedeciah an Rígh
uadh, agus rug amach é, & d'fíastrigh an
Rígh dhe go seiceideach ann a thigh;
agus a dubhairt, An bhfuil focal ar bith
ón Tighearna? agus a dubhairt Ieremíah,
Atá; oir ar seisín, do bheir-
thar thufa a laimh Rígh na Babilóine.

18 Tuilleamh oile, a dubhairt Jeremíah
ris an Rígh Sedeciah, Cred do rinne-
mís ad aghaidh sin, nó a naghaidh do sheir-
bhíoch, nó a naghaidh an phobail, an
ar chuireadar a bpríolán mé?

19 Càit a bhfuilid anois bhur bhfaighidhe do thairrghir dhàibh, gha ràdh, Nì thuicfuidh Rìgh na Babiloine bhur naghaidh nà a naghaidh na tìre?

20 Uimefin èist a nois, iarruim dath-chuinge ort, mo thighearna an Rìgh, glacthar mo ghearan, iarruim ort, dot lathair; go nach cuirfe tú d'fàchaibh orum sìleadh go tigh Ionatain an scrìobhuidhe, deagla go bhfuighinn bàs annsin.

21 Annfin daithin Sedeciah an Rìgh go cuirfedis Jeremiah a làimh a cuirt an phrìosuin, agus go ttagaidis dhó go lietheamhuil cuid arain as fàid an bhàicir, nò go ccaithil aràn na caithreach uile; marfo d'fàn Jeremiah a cuirt an phrìosuin.

C A I B. XXXVIII.

Idirghuidhe Ebed-Melech ar son Jeremiah, san theilgeadh a nccairc e, chionn briathra Dé do nochdadh.

AN sin do chualuidh Sepathiah mhac Mattan, agus Gedaliah mhac Passur, agus Iucal mhac Selemiah, agus Passur mhac Malchiah, na briathra do labhair Jeremiah ris an bpobal uile, dha ràdh,

2 Is marfo a deir an Tighearna, An tè anfas anna chathruighidhe eugfuidh se leis an ccoidhimh, leis an ngorta, agus leis an tplàigh; acht an tè rachas amach chum na Cealdéanach, mairfidh se; oir do geabhuidh a bheatha mar cadail, & mairfidh se.

3 Is marfo a deir an Tighearna, Go deimhin do bhéarthar an chathairfa a làimh sìogh Rìgh na Babiloine, noch ghéabhus e.

4 Uimefin a dubhradar na prionnsa-dha ris an Rìgh, Iarramaid dath-chuinge ort, cuirthean an té fo chum bàis: oir is marfo lagmighios se làimha lucht cogaidh na caithreacha, agus làimha an phobail uile, ag labhairt a leitheide fo do bhriathruibh riú: oir nì hé leas na ndaoinele iarran an fearfo, acht a naimhneas.

5 Ann sin a dubhairt an Rìgh Sedeciah Féuch, atà se ann bhur làimhuibh, oir nì hé an Rìgh fhéadas aoinn do déanamh bhur naghaidh.

6 Annfin do ghlacadar Jeremiah, & do theilgiodar a carcair Mhachiah mhac Hammelech é, noch do bhà a cuirt an phrìosuin: agus do leigiodar Jeremiah sìos le còrdubh. Agus nì raibh uille ar bith anna ccarcur achd làban; marfin do chuaidh Jeremiah faoi anna làban.

7 A nois a nuair do chualuidh Ebedmelech an Tetoiepeach, àon do na seomradoiribh do bhà a tigh an Rìgh, gur chuireadar Jeremiah anna chàrcair (an Rìgh na thuighe an tan sin a ngeata Eheniamin.)

8 Do chuaidh Ebedmelech amach as tigh an Rìgh, agus do labhair ris an Rìgh, gha ràdh,

9 Mo thighearna an Rìgh, do rinn muintirfe uile, oile ann gach nì do ndéarnadar ris an bhfaigh Jeremiah noch do theilgiodar anna charcair gheabha se bàs ré ocra anna nì a bhfuil se: oir nì bhfuil nì fa mho do rinn anna chathruigh.

10 Annfin d'fhagair an Rìgh do Ebedmelech an Tetoiepeach, gha ràdh, leachd as fo triochad fear, agus bhà suas Jeremiah as an ccarcair fàil do ghabha se bàs.

11 Mar sin rug Ebedmelech an d'fàn leis, agus do chuaidh se go tigh an Rìgh faoi thigh na fèad, agus rug se an sin feinghiobail & feinchirteacha ketha, agus do léig se sìos le comhghibh iad don charcair chum Jeremiah.

12 Agus a dubhairt Ebedmelech an Tetoiepeach re Jeremiah, Cuir anois feinchirteacha fo agus na feinghiobail lobhtha ann fagalluibh faoi na còrdubh; agus do rinne Jeremiah fa.

13 Marfin do thairngiodar a sin Jeremiah re còrdubh, agus thairngia suas as an ccarcair é, agus d'fàn Jeremiah a cuirt an phrìosuin.

14 Annfin do chuir Sedeciah an Rìgh sìos, agus rug se an faigh Jeremiah chum don treas dul a fteach atà a tigh an Tighearna, agus a dubhairt an Rìgh ré Jeremiah; Fiafrocha mé nì d'fàn le cell aoinn orum.

15 Ann sin a dubhairt Jeremiah re Sedeciah, Mì foillsighim d'fàn, nach cuirfe tú go deimhin chum bàis m' agus mì bheirim comhairle d'fàn, a nèisse tú riom?

16 Mar sin do mhiomnaigh Sedeciah an Rìgh go feicreideach do Jeremiah ràdh, Mar mhaigios an Tighearna do rinne an tanamò dhàinn, nì mairidh nì chum bàis thu, agus nì bhàra m' fàil a làimh na ndaoinele iarras do bhà.

17 Ann sin a dubhairt Jeremiah re Sedeciah. Is marfo a deir an Tighearna Dia na sìogh, Dia Israel, mì thàil a amach go dearbhtha chum prìosuin Rìgh na Babiloine, annsin mairidh hanam, & nì loife f'fhear an chathair le teine, & mairidh tu fein, agus do tigh.

18 Acht muna ndeacha tu go phrìosaidhaibh Rìgh na Babiloine, annsin b'fàthar an chathairfa a làimh na Cealdéanach, & loife f'fàid i le teine, & nì mairidh tu as o na làimhuibh.

19 Agus a dubhairt an Rìgh Sedeciah re Jeremiah, Atà eagla na Nìuigheadh orum do theih chum na Cealdéanach, deagla go ttiubtraidh ann làimhuibh mé, agus go mbeidh ag magadh orum.

20 Acht a dubhairt Jeremiah Nì sheachduid fiad thu: umhlaigh, iarruim dath-chuinge ort, do ghuth an Tighearna noch labhairm riot: mairidh d'fàn se.

agadfa, agus mairfidh hanam.
Acht má dhialtan tú dul amach,
is an focal do thaisbéin an Tigh-
dhamhla.

Agus feuch béarthar a nuile bhean
a faghbhadh a tigh Righ Iúdah a-
ch go prionnfaduibh Righ na Babi-
lóna agus a déaruid na mná sin. Do
shéadheadar do chairde thú, agus
agad buidh ort: do shuigeadh do
annsa lathaigh, agus d'fúicadar
ar tur a nais.

Mar sin do bhéaruid siad amach
do mhó uile, agus do chlann chum na
Caldéanach, agus ní racha tusa as
na liimh, acht géabhtar thú le
Righ na Babilóine: agus do
lára tú fa deara an chathairí do
doth le teine.

Ansin a dubhairt Sedeciah ré
Jeremiah. Ná biodh fíos na mbriathar-
a go duine ar bith, agus ní muir-
leat thú.

Acht má chluinid na prionnfadha
go labhair mui riort, agus go ttiúfuid
siad, agus go naiboeruid riort, innis
ann anois creid a dubhairt tú
an Righ, ná ceil oruinn é, agus
a chuirfeam chum báis thú; mar
a mada Cred a dubhairt an Righ

Ansin déara tú riu. Do chuir
sé go ghearrán a lathair an Righ,
do sach bhifléadh fé mé go tigh
annan d'aghail bháis ann.

Ansin thagadar na prionnfadha
go Jeremiah, agus dhiafruigheadar
ann go dinnis fé dhoibh, do réir
na mbriatharó uile daithin an Righ;
agus do fúicheadar do chomhrádh
a deir nior mthuigheadh an chúis.

Mar sin d'fán Jeremiah a ccúirt
phríofuín go ttaicín an lá far gabhadh
Jerusalem, agus do bhi fé annsin an
do gabhadh Ierusalem.

C A I B. XXXIX.

Do gabhadh, do briseadh síos, do airgeadh
Jerusalem, ar rugadar na daíne a
naighdionas.

Na naomhadh bliadhain do Shede-
ciah Righ Iúdah. annsa deach-
dha mí thainic Nebuchadnessar
Righ na Babilóine, agus a shléagh uile
a shuigh Ierusalem, agus do shuigh-
ann na timchioll uirre.

Agus annsa nionmhadh bliadhwin
do Shedeciah annsa cceathramhadh
ar an nionmhadh lá don mhi, do
briseadh síos an chathair.

Agus thagadar uile phrionnfadha
Righ na Babilóine a steach, & do shuig-
headar annsa gheata meadhónach, ea-
dha Nergal-Sarefer, Samgar-Nebo,
Sarechim, Rablaris, Nergal Sarefer,
Rabmag, maille ris an ccuid uile
do phrionnfaduibh Righ na Babilóine.

Agus tarla an tan do chonnairc

Sedeciah Righ Iúdah iad, agus na fir
chogaidh uile, gur theitheadar, agus go
ndeachadar amach as an cceathruigh
san noidhe a shíge ghairdin an Righ,
annsa gheata idir an dá bhalla, agus
do chuaidh seíson amach a shíge an
reitigh.

Agus do lean sléagh na Caldéa-
nach iad, agus rugadar ar Shedeciah
a réitibh Iericho: agus an tan rugadar
air, thugadar sías go Nebuchadnessar
Righ na Babilóine é, go Riblah a tír
Hámat, áit a rug fé breitheamhus air.

Ann sin do mharbh Righ na
Babilóine mic Shedeciah ann Riblah
as coinne a shuí, do mharbh Righ na
Babilóine síos uáiste Iúdah uile.

Tuilleamh uile, do chuir fé síle
Shedeciah amach, agus do cheangail
fé le slabhraduibh é dá bhreith don
Bhabilóin.

Agus do loigheadar na Caldéanuigh
tigh an Righ, agus tighthe an phobail
uile le teine, agus do bhriseadar síos
balladha Ierusalem.

Ann sin rug Nebusaradan Caipitín
an ghárda a mbraighdionas leis don
Bhabilóin fuighioll na ndaóine do fag-
bhadh annsa chathruigh, agus an dream
do theith chuige, maille ris an ccuid
uile don phobal do mhair.

Acht d'fág Nebusaradan Caipitín
an ghárda do bhochtáibh an phobail
ag nach raibh aoinín a tír Iúdah,
agus thug fé fineamhna, agus machair-
eadha dhoibh an lánin.

Anois thug Nebuchadnessar Righ
na Babilóine cúram do Nebusaradan
Caipitín an ghárda a ttaóibh Jeremiah,
gha rádh,

Glac é, agus feuch dhó go
maith, agus ná déan dochar ar bith
dhó, acht déan dhó ionnan agus mar a
déara fé riort.

Mar sin do chuir Nebusaradan
Caipitín an ghárda uadh, agus Nebu-
sasban, Rablaris, agus Nergal-Sarefer,
agus Rabmag, agus uile phrionnfadha
Righ na Babilóine.

Do chuireadar an, agus ruga-
dar Jeremiah amach as cúirt an
phríofuín, agus thugadar go Gedaliah
mhac Ahicam mhic Saphan é, dá
bhreith don bhaile: annsin daitreibh
fé a measc an phobail.

Anois thainic briathar an Ti-
ghearna go Jeremiah, an fad do bhi
fé iadhta sías a ccúirt an phríofuín,
ga rádh.

Eirigh, agus labhtar re Ebed-
melech an Tetoieach. gha rádh,
Is marfo a deir Tighearna na síogh.
Dia Ísrael, Féuch, do bhéara mé mfocal
air an cceathruighse ar óic, agus ní
ar mhaith, agus beid annsa lá sin ad
shíaghnúise sí.

Acht fáorfuadh mé thusa san-
lósin, a deir an Tighearna, agus ní

abharthar thá a láimh na ndaoine re a bhfuil eagla agad.

13 Oir go deimhin fíorfa míl thú, & ní tuithidh tu leis an ceoldheamh, achd bíidh hanam mar éadail agad, do bhrígh gur chuir tú do dhóthchus ionnamfa, a deir an Tighearna.

CAIB. XL.

Do chomhnuidh Jeremias tar éis a leigions as, abfocair Gedaliah a títir Iúda.

AN bhriathar tháinig go Jeremias ón Tighearna, tar éis Nebularadan Caip-tín an ghárda do léigean do imtheacht as Ramah, a nuair do ghabh sé é, ar mbeidh dhó ceangailte a slabhradhuidh a meach gach a rugadh a láimh ó Ierusa-lem, agus ó Iúda, noch rugadh a láimh don Bhabilóin.

2 Agus do ghlac Caipín an ghárda Jeremias, agus a dubhairt sé ris, lé an Tighearna do Dhia dhuagair an toiscó air a náisi.

3 Anois thug an Tighearna, agus do rinne sé do réir mar a dubhairt sé: do bhrígh gur pheacugheabhair a naghaidh an Tighearna, & nar umhlúigheabhair dá ghuth, uimeisín tháinig an nise oruibh.

4 Agus anois, feuch, scaoilimse thú a nuigh ó na slabhradhuidh, noch do bhí air do láimh: má chítear dhuit féin teacht liom don Bhabilóin, tárr, agus féuchfa mísi go maith dhuit: achd nuna bhfaic-thear dhuit teachd don Bhabilóin, fán: feuch, atá an tír uile romhad, gídh be áit is fearr agus is iomhchubhaigh iona bhfaicighear dhuit dul, éirigh ann.

5 Anois an fad nar imthigh sé ar ais, a dubhairt sé, Éirigh ar bais go Gedaliah mhac Ahicam mhac Saphan, noch dá ndearna Rígh na Bablóine uachtarán os cionn uile eadhréach Iúda, agus déan comhnuidhe iona fhochair a meach an phobail: no imthigh mar a bhfaichear dhuit iomhchubhaidh dul. Mar sin thug Caipín an ghárda bíadh & luigheacht do, agus do léig sé dhó imtheacht.

6 Ansin do chualadh Jeremias go Gedaliah mhac Ahicam go Mispah, agus do chomhnuidh sé iona fhochair a meach na ndaoine do sagbhadh anna tír.

7 Anois an tan do eadhladar uile Chaipíne na síogh, noch do bhí annsa machairighibh, iad féin agus a muintir, go ndearna Rígh na Bablóine uachtarán do Gedaliah mhac Ahicam anna tír, agus go tuag sé dhó sír, agus mna, agus leinibh, agus do bhochtáibh na tíre don mhéid nach rugadh a láimh don Bhabilóin.

8 Ansin thagadar go Gedaliah go Mispah, eadhon Imael mhac Netaniah, agus Iohanan, agus Ionatan mhac Careah, agus Seraiah mhac Tanumet, agus mic Ephai an Netophatiteach, agus Iesaniah mac Mhaachatitigh, iad féin agus a muintir.

9 Agus do mbionnuigh Gedaliah mhac

Ahicam mhac Saphan doibh féin & a muintir, gha radh, Na bíodh ead-oruibh síghnamh do na Caldéanach, déanuidh comhnuighe anna tír, ann deanaidh seirbhís do Rígh na Bablóine, agus rachaidh sé go maith dháibh.

10 Ar mo fhionra, feuch aithreachaibh mé a Mispah síghnamh do na Caldéanach, noch thinnas chugainn: ach cruinnighidh sí fion, agus toirthe fígh-raidh, agus ola, agus cairidh ann na foithighibh iad, & comhnuighidh ann na ccaithreachaibh, noch do ghabhaidh.

11 Mar an ceadea a nuair do thag-ladar na Iúdaighe uile do bhí ann Iúda, & a meach na Nammoniteach, agus ann Edom, & an drong do bhí anna hile thiorthuibh, gur fhaig Rígh na Bablóine fuighioil do Iúda, agus gur chas é Gedaliah mhac Ahicam mhac Saphan a cionn.

12 Dáil na huile Iúdaighe as na h-áitibh ar dibreadh iad, agus thagadar go tír Iúda go Gedaliah go Mispah, & do chruinnighadar fion agus anna toirthe samhradh.

13 Tuileamh oile, tháinig Iohanan mhac Careah, agus uile chaipín na síogh do bhí annsa machairighibh, go Gedaliah go Mispah.

14 Agus a dnbhradar ris: Ann bíodh tala go dearbhtha, gur chuir Baal Rígh na Nammoniteach Imael mhac Netaniah do mharbhadh? ach níor chuid Gedaiah mhac Ahicam iad.

15 Ann sin do labhair, Iohanan mhac Careah re Gedaliah ann Mispah go creideach, gha radh, Léig dháibh im-theacht, iarruim dathchuinge ort, ann muirfidh mé Imael mhac Netaniah: ní bhíidh a fhios ag ánduibh: gnd fa muirfeadh sé tusa, chor go fáidh na huile Iúdaighe dar chruinnigh dul, agus go abailéochthaó a muintir na Iúda?

16 Acht a dubhairt Gedaliah mhac Ahicam re Iohanan mhac Careah, Ní dhéana tú an ní sé, oir is brag léana tú ar Imael.

CAIB. XLI.

Do síl Iohanan daoine na tíre Iúda, nach do mharbhadh Gedaliah an aithne.

ANois tárla anna seachtanphán na, & táinig Imael mhac Netaniah re Elisamah don tsíol síogh, agus muir-faíha an Rígh, eadhon deithneach fear leis, go Gedaliah mhac Ahicam go Mispah, agus annsa a dádair ann a bhfochair a chéile ann Mispah.

2 Ansin déirigh Imael mhac Netaniah agus an deithneach fear do bhí iona fhochair, agus do bhuailadar Gedaliah mhac Ahicam mhac Saphan le na ceoldheamh, & do mharbhadh é, noch dá ndearna Rígh na Bablóine uachtarán os cionn na tíre.

3 Do mharbhadh fós Imael na Iúdaighe

do bhí iona fhochair, eadhon a
Ghedaliah ann Mispah, agus
a Gedeonigh noch do frith ann, agus
a fhochair.

Agus tirla an dara lá tar éis
deiridh do mharbhadh dhó, agus nach
bhí a fhios ag duine ar bith,

Go dtéinig daoine airigh ó She-
chem, ó Shiloh, agus ó Shamaria, eadhon
aire seiridh fear ag rabhadar a
deiridh seiridh, & a néadúighe réub-
án, & ar na ngearradh féin, maille re
seiridh, agus tóis iona lámhuibh,
a tabhairt go tigh an Tighearna.

Agus do chuaidh Imael mhac Ne-
taniah amach as Mispah na eolainne, ag
ar a fad ag imtheacht dó, agus tirla
do theagmhuidh dhóibh, go ndubh-
áirís rís, Tigidh go Gedaliah mhac
Nebuchad.

Agus is amhlaidh bhí a nuair than-
nadh go lár na ceathreacht, gur
gluath Imael mhac Netaniah iad a
sion loig, é Ríh agus an mhuintir do
bhí iona fhochair.

Acht do frith deithneamhar fear
na meaf a dubhairt re Imael, Ná
arbh sinne : óir atá ionnmhus aguinn
ann maithaire, do chruithneadh, agus
dúis, agus dola, agus do mhúil : an-
hó do choise fé, agus níor mharbh fé
lá mair a ndearbháiríreach.

Anois do pé an loig, ar theilt
Imael corp mharbha na ndaoine noch
do mharbh fé a taobh Ghedaliah do
deiridh afa an Ríh ar eagla Bhuafe
Igh Imael, agus do lion Imael mhac
Netaniah é leis an ndruing do mar-
bhadh.

Ansin rug Imael leis a lámh an
dúis óile don phobal uile do bhí ann
uile, eadhon inghearna an Ríh agus
a daoine uile dfa an Mispah, noch
a Gedeonigh Nebuchad an caipin an
sion re Gedaliah mhac Ahicam, agus
Imael mhac Netaniah leis iad,
go dtimthigh fé chum dól anonn gús
a Hammoniteachaibh.

Acht a nuair do chéluaidh Ioha-
nan mhac Careah, agus uile Chaip-
tine na sígh do bhí iona fhochair, a nuile
do bhí ndéiridh Imael mhac Neta-
niah.

Ansin rugadar léo na daoine uile,
do chéadar do thóid re Imael
mhac Netaniah, & siaradar é lámh rís
a nuileadúidh aora atá a Nigbéon.

Anois tirla a nuair do chondaire
aora do chéadúidh a bhfochair Imael,
Iohanan mhac Careah, & uile Chaip-
tine na sígh do bhí iona fhochair, an-
uile do bhíad lúathgháiríreach.

Máirín thainic an phobal uile
na sígh a lámh ó Mispah fa
nuair, agus díompúigheadar, agus do
chéadar go Iohanan mhac Careah.

Acht do chuaidh Imael mhac
Netaniah an ó Iohanan maille re ochdar
sion, agus do chuaidh fé gús na Ham-

moniteachaibh.

16 Ansin rug Iohanan mhac Careah
agus uile Chaiphtinigh na sígh do bhí
iona fhochair, síghuill na ndaoine uile,
do bhean fé do Imael mhac Netaniah
ó Mispah (tar éis Gedaliah mhac Ahic-
cam do mharbhadh dhó) eadhon fir
háidre chogaidh, agus na mná, agus na
leanba, agus na seomradóirigh, noch
thug fé a rís ó Ghibeon.

17 Agus do gháiríodar, agus dait-
reabhadar a nítreabh Chumcham,
noch atá lámh ré Betlehem, do dhul
a seach don Négít,

18 Do bhrigh na Cealdeinich : óir
do bhíad eaglach rompa, do bhrigh
gur mharbh Imael mhac Netaniah, Ge-
daliah mhac Ahicam, noch da ndéirna
Ríh na Babilóine áfachdán annfa tír.

CAIB. XLII.

Cealg Iohanan do farr fós ó Dála, go gu-
raibh ar aire dól don Éigipt anadúighe
chomhairle Dó.

An sin thiagadar Caiphtine uile
na sígh a bhfogus, agus Ioha-
nan mhac Careah agus Iesaniah mhac
Hosafah, agus an pobal uile ó bheag
go mór.

2 Agus a dubhradar ré an bhfáigh
Jeremiah, Guidhnad thá, tuiteadh ar
ngearna ad lathair, agus guich air ar
sion chum an Tighearna do Dhia, eadhon
ar sion a núsghillí uile : (óir níor
sighbhadh aguinn achid beagán do
mhóran, mar do chid do fhóile sinn.)

3 Chor go ttaibeanfa an Tighear-
na do Dhia dhálan, an tfighe iona
bhfeadham síbhal, agus an ní síad-
sam do dhéanamh.

4 Ann sin a dubhairt Jeremiah an
sígh rís, Do chuala mé sibh : féach,
guidhnadh mé chum an Tighearna bhut
Ndia do réir bhur mbráthar, agus tuc-
sádh a coriich gídh bé ar bith ní
fhreagoras an Tighearna dhíbrí, go
bhfoillíocha mé dhíbh é : ní choim-
teochad aoinní ar ceal uáibh :

5 Ann sin a dubhradar ré Jeremiah,
Bíodh an Tighearna na fhiadhuim fhi-
rinnigh dhíghí eadhruinn, mura ndéar-
nam do réir na nuile nóithe ar sion a
ceuiridh an Tighearna do Dhia chu-
guinn thá.

6 Mas maith nó mas olc é, uimhle-
cham do ghíot an Tighearna ar Ndia,
cham a ceurmid thísa ; chor go mbeithíor
go maith aguinn an tan uimhleocham
do ghíth an Tighearna ar Ndia.

7 Agus tirla deir dheich lá go ttáinic
bráthar an Tighearna go Jeremiah.

8 Ann sin do ghéir fé Iohanan mhac
Careah agus uile Chaiphtine na sígh
noch do bhí iona fhochair, agus an
pobal uile ó bheag go mór,

9 Agus a dubhairt fé rís, Is marfo a
deir an Tighearna Dia Ísrael, chum ar
chuireabhair mísi dfoillíughadh bhur
ngearraín Dó,

10 Má fhanthaí a ccomhnuidhe annsa tírfe, annsin cuirfidh mísi suas sibh, agus ní thráidíse mé síos sibh, agus plainndeochoa mé sibh, agus ní thairreonga mé a níos sibh : oir is aithreach liom an tolc do rinne mé oruibh.

11 Ná biodh eagla Rígh na Babilóine oruibh, re a bhfuil eagla aguibh : ná himeagluighe roimhe, a deir an Tighearna, oir atáim sí libh dá bhur fíoradh, agus dá bhur tairtháil as a lámh.

12 Agus taisbéansa mé gráfa dhíbh, ehor go mbia truibhe aigeion díbh, agus go tuga fé oruibh fillleadh dá bhur ndúthaigh féin.

13 Acht má dearthaí, Ní choimhneorham annsa tírfi, agus gan umhlughadh do ghuth an Tighearna bhur Ndia,

14 Gha rád, Ní beadh, acht racham go crích na Héigipte, mar nach bhfaicfíom cogadh ar bith, & nach ccluinfíom fuaim an fhuic, agus nach bhfuighíom ocras aráin, & comhneocham annsin :

15 Agus anois uimefin éistigh focal an Tighearna, sibhí a fhuighíoll Judah, is marío a deir Tighearna na síogh Dia Ísraél, Má churthaíse bhur naighthe go hiomlán ar dhul don Néigipt, agus imtheacht agus dul do chomhnuighe ann.

16 Annsin tiuífuidh a ccrích, an cluidheamh roimhe a raibh bhur neagla go mbéara fé oruibh a tír na Héigipte, agus an ehorta re a bhfuil eagla oruibh, go leanfuidh fé go láith sibh don Néigipt, agus éugfuidhe ann sin.

17 Mar sin bhías ag a nuile dhuine ehuifíosa a aghaidh ar dhul ar chuairt don Néigipt : eugfuid leis an ccluidheamh, leis an ngorta, agus leis a bpláigh : agus ní mhairfidh áoiduine aca, agus ní rachaidh as ó nolt do bhéara mísi orra.

18 Oir is marío a deir Tighearna na síogh Dia Ísraél, Mar do dhoirtheadh mfearg agus mo chorruigh amach ar áitreabhachaibh Jerusaleim, is mar sin doirteaghear mfearg amach oruibhí, an san rachtai don Néigipt : agus beithí mar mballughadh, agus mar uathbhas, & mar mhallacht, & mar mhasla, agus ní fhaicfidhe a náisi ní fa mhó.

19 A dubhairt an Tighearna dá bhur tráibh, a fhuighíoll Judah, Ná héiríidhe don Néigipt : biodh a fhios aguibh go deimhin gur chomhairlígá mísi sibh a niugh.

20 Oir do léigabhair oruibh ann bhur ccoiridhtíbh a nuair do chuireabhair mísi chum-an Tighearna bhur Ndia, gha rád, Guidh air ar foinne chum an Tighearna ar Ndia, agus do réir a nuile ní déaras an Tighearna ar Ndia, mairfin innis dáinn, agus do dhéanamne é.

21 Agus anois dfoilligh mé dhíbh é a niugh, acht níor umhlugheabhair do ghuth an Tighearna bhur Ndia, nó da-áinni ar son ar chuif fé mísi chugaibh.

22 Anois uimefin biodh a fhios aguibh go dearbhta go néugfuidhe leis an

ccluidheamh, leis an ngorta, agus le an bpláigh, annsa náit ar mian libh do agus comhnuighe do dhéanamh ann.

CAIB. XLIII

Tag Jóhanan faighíoll an phléit do Néigipt & Jeremiah somarró ; nach do tháinig gu bualleadh Ní na Babilóne sí an de sin féin.

A Gus tárla an tan do chloichí Jeremiah labhairt ris an bplá uile bhriathra an Tighearna a Ndia arson ar chuif an Tighearna a Ndia chuga é, eadhon na briathraí uile.

2 Annsin do labhair Afariah mhac Hofaiah, agus Jóhanan mhac Careah, agus na daoine uibhreacha uile, gha rád re Jeremiah, Labhaird tu bráid, ní hé an Tighearna ar Ndia do chuif thá dha rád, Ná héirigh don Néigipt do chomhnuidhe annsin.

3 Acht afe Baruch mhac Neriah do bhroíuigh thú ar naghuidhe dar to bhairt a lámh na Ccaldéamach, innis go ccuiridh chum báis sin, agus go mbeirdis sinn a lámh don Bhablón.

4 Mar sin níor umhlugh Jeremiah mhac Careah, agus uile chaipíne na síogh, agus an pobal uile do glia na Tighearna, do chomhnuidh a tír iad.

5 Acht rug Jóhanan mhac Careah, agus uile chaipíne na síogh na bpláigh Judah uile, dñil ó gach uile chloich ann ar díbreadh iad, do chomhnuidh a tír Judah.

6 Eadhon sír, agus mni, agus leaba, agus iogheana an Rígh, agus ghaíon dar fhag Nebusaradan captaín ghárda ag Gedaliah mhac Afariah mhac Saphan, agus Jeremiah an sígh, agus Baruch mhac Neriah.

7 Mar sin thagadar go crích na Héigipte : oir níor umhlugheabhair do ghuth an Tighearna : marío tháinig go Tahpanches.

8 Annsin thainic focal an Tighearna go Jeremiah am Tahpanches, gha rád.

9 Glac clocha móra ann do líon, agus foluigh iad annsa chriaidhe íre na mbriceadh, noch atá ag dá a hoch tighe Phárao ann Tahpanches a mharc mhuintire Judah ;

10 Agus abair riu, marío a deir Tighearna na síogh Dia Ísraél, Féach ghaí mé, glacfa mé Nebuchadrezzar an fheirbhífeach Rígh na Babilóne, agus cuirfidh mé a chathaoir ar na chathaoirí dfoiligh mé, agus leathneamh fé a pháillán rioghambuil do a ccoir.

11 Agus an tan tháinig fé, bualadh fé tír na Héigipte, an mhéid do chum báis, don bhás ; an mhéid do chum daoiríne, don daoiríne ; agus an mhéid atá chum an ccluidhim, do chloidheamh.

12 Agus lasfuidh fé teine a tighthe dhé na Héigipte, agus loigfidh

10. agus béara leis a láimh iad; agus d'fhealladh é féin le dúthaigh na Héigpte, mar chuirios tréadúighe na n-órach a chulaigh uime, agus imochoiribh é amach as sin a fíothcháin. 11. Bréidh é fós iomhaighe Bhetines atá a ccrich na Héigpte, & loigheas tighthe dhéa na Néigpteach féine.

CAIB. XLIV.

Imleabhracht Dé chum na Niudaigheadh do bhí sa Néigipt.

1. N focal tháinig go Jeremiah a ttaobh na nuile Júdaigheadh, noch d'fhealladh a ccrich na Héigpte, agus áitreabhas ag Migdal, agus ag Taphnes, agus ag Noph, agus a tír Egipt, gha rádh,

2. N marfo a deir Tighearna na slógh na Ísrael. Do choncabhair a nuile a thug misí ar Ierusalem, agus ar hoibreachaibh Iúdah uile; agus d'fhealladh, a nuigh atáid siad na bhfáil, agus ní áitreabhann duine ar bith ionta.

3. Do bhrigh a nuile do rianeadar an bhrothughadh chum feirge, an t-ádh a ndeachadar do losgadh tuise, agus d'fhealladh do dhéaibh oile, nach a bhí dhéaibh, dhéaibh féin, dhéaibh, ní dá bhur naithribh.

4. Ní gur chuir misí chugaibh mo bheirigh na fáighe, ag éirghe go moch, agus agá ccur uaim, gha rádh, Oí ní d'fhealladh an ní adhf fhuathmháiríoch fhuathuighimisí.

5. Ach níor d'fhealladh an ní mó do d'fhealladh a ccláas d'fhealladh ó na uile, gan tuís aic bith do loscadh do d'fhealladh oile.

6. Uimefin do d'fhealladh amach mo uime, agus m'fear, agus do lasadh a ccaithreachaibh Iúdah, agus a fhuath Ierusalem, agus atáid na bhfáil, agus nuigheach do réir an láe a nuigh.

7. Uimefin anois is marfo a deir an Tighearna Dia na slógh, Dia Ísrael. Cúil si ndéinti an t-ó m'fear a nagháil bhur nanmann, do ghearradh uaibh an fear agus ban, leanabh agus nuighéan amach as Iúdah, go nach d'fhealladh fúighioll agaibh re marfo.

8. An t-ionad ar bhrothughadh chum feirge lé hoibreachaibh Iúdah, ag losgadh tuise do dhéaibh a ccrich na Héigpte m'fear a ndeachadar do chomhnuidhe, chor go ngéarradh sibh amach, agus go mbeith sibh nuighéan, agus mar fannail a nuighéan chineadhach an domhuin?

9. Nar d'fhearmadabhair uile bhur nuighéan, agus uile Righttheadh Iúdah, agus uile a mban, agus bhur nuile féin, agus uile bhur mban, noch do ginead.

adar a tír Iúdah, agus a fuidibh Ierusalem?

10. Níor humhluigheadh iad gus a nuigh, ní mó do uamhuigheadar nó do fhuibhluigheadar ann mo dhligeadhfa, nó ann mo stataidibh, do chuir mé romuibh, & roinne bhur naithribh.

11. Uimefin is marfo a deir Tighearna na slógh Dia Ísrael, Feuch, cuirfe misí moghaidh bhur naghaidhí chum uile, & do ghearradh amach Iúdah uile.

12. Agus glacta mé fúighioll Iúdah do chur a naighthe do dhuil go ccrich na Héigpte ar cuairt annsin, agus scriosfúighior uile iad, agus tuistid a ccrich na Héigpte: eadhon nuighéar iad leis an ccloidheamh, agus leis an ngorta, agus éugfuid siad ó bheag go mór leis an ccloidheamh, agus leis an ngorta, agus beid na mallughadh, agus na nuathbhás, agus na mallachd, agus na fannail.

13. Oir smaichdeochuigh misí an drong áitreabhas a ccrich na Héigpte mar do smachduigh mé Ierusalem, leis an ccloidheamh, leis an ngorta, agus leis an bpláigh.

14. Iondu nach rachaidh as, agus nach mairfidh aoinneach d'fúighioll Iúdah dá ndeachaidh go ccrich na Héigpte do chomhnuidhe annsin, lé bhfáilfidh go tír Iúdah mar a bhfuil fonn orra d'áitreabhadh ann: oir ní fúighéar ach an mhéid rachas as.

15. Annsin do f'fheagair a nuile dhuine dá raibh a fhios gur loigeadar a mna-tuís do dhéaibh oile, & na nuile m'fear dar fheas na bhfochair a ccoimhthionól mhór, eadhon an pobal uile d'áitreibh a ccrich na Héigpte, ann Patres, do Ieremiah, gha rádh,

16. Ar son a nfocaill do labhair tú rinne a naimm an Tighearna, ní d'fhealladh riot:

17. Achd do dhéanam go deimhin-gach uile ní dá tteid amach as ar mbéul féin do losgadh tuise do bhainrioghain neimhe, & do dhórtadh oifála dighe dhi mar do rinneannar féin, agus ar naithre, ar Righthe, agus ar bprionnsadha a ccaithreachaibh Iúdah, agus a fuidibh Ierusalem: oir annsin do bhí fairsinge bhídh aguinn, agus do bhámar go maith, agus ní fhacamar oile ar bith.

18. Acht ó nuair f'fheagair do loscadh tuise do bhainrioghain neimhe, agus oifáil dighe do dhórtadh amach dhi, do bhí easbhuidh a nuile neithe maithé oruinn, & do marbhadh sin leis an ccloidheamh, & leis an ngorta:

19. Agus an tan do loigeadar tuise do bhainrioghain neimhe, & do dhórt-eamar amach oifála dighe dhi, A ndéarnamar breacacadha dhi dá hadh-radh, agus do dhórtadh oifála dighe dhi, a bhfeagmáir ar bfeir?

20. Annsin a dubhairt Ieremiah ris

an bpobal uile, ris na fearuibh, & ris na mnaibh, agus ris an bpobal uile thug an fhreagra sin air, gha rádh,

21 Nach ar chuimhnidh an Tighearna an tuis do loisceabhair a gcaithreachaibh Iúdah, agus a fráidibh Ierusalem, sibh féin, agus bhuir naithre, bhuir Ríghthe agus bhuir bprionnsadha, agus daoine na tíre, agus nach táinig sé ann a iontán?

22 Ionduis nar fhéad an Tighearna iomchar na budh faide, do bhrígh uile bhuir ngeniomha agus do bhrígh na ngráineamhreach do rinneabhair: uime sin atá bhuir tír na sífach, agus na búachbhás, agus na maithghadh gan áir-reabthach, mar atá a niugh.

23 Do bhrígh gur loisceabhair tuis, agus do bhrígh gur pheacuigheabhair a naghaidh an Tighearna, agus nar umhlúigheabhair do ghuth an Tighearna, agus nar shuibhlúigheabhair iona dhligheadh, nó iona reachtuibh, nó ann a shuighnuisibh; uime sin táinig an tuisle oruibh, mar atá a niugh.

24 Tuilleamh oile, a dubhairt Ieremias ris an bpobal uile, agus ris na mnaibh uile, Eistigh briathar an Tighearna, a Iúdah uile atá a ccrích na Héigpte.

25 Marfo a deir Tighearna na síogh Dia Ísrael, gha rádh, Do labhrabhair féin, agus bhuir mnaí arson lé bhár mbéul féin, agus do chríochnuigheabhair le bhuir lámhuibh, gha rádh, Colmblionsam go deimhin ar móide thugamar do loigadh tuisle do bhainríoghain neimhe, agus do dhórtádh oírla díghe dhí; dain-go-cóittháoi go deimhin bhuir móide, & comhlionsam go deimhin bhuir móide.

26 Ar a naghbarán eistigh briathar an Tighearna, a Iúdah uile chomhlúighios a ccrích na Héigpte, Féuchuidh, thug misí mionna fám Ásinm mór, a deir an Tighearna, nach ainmneochar mairim ní fa mhó a mbéul ionduine ar bith do Iúdah a nuile chrích na Héigpte, gha rádh, Mairidh an Tighearna Dia.

27 Féuch, bíá misí ag faire ós a ccienn chum uile, agus ní har mhaith; agus squirfheir a nuile dhuine do Iúdah bhías anna Néigipt, leis an ccioidheamh, agus leis an ngorta, nó go raibh deireadh aca.

28 Oidheadh an nuibhir bheag rachas as ón ccioidheamh, sílfaí siad ó chrích na Héigpte go tír Iúdah: agus síuighioll Iúdah uile do chuaidh go crích na Héigpte ar cciúirt, áitheonuil cia hiad na focail sheasas, mfocaillse nó a bhfocaillseon.

29 Agus bíaidh go mar chomhartha agaibh, a deir an Tighearna, go sínaicheocha misí sibh anna náitís, chor go naitheontaí go seasfadh mfocaillse go deimhin ann bhuir naghaidh ar ok.

30 Is marfo a deir an Tighearna, Féuch do bhéara mí Pharaó-hophra

Rígh na Héigpte a lúimh a náimh, agus a lúimh na druinge íarra a lúim mar thug mé Sederiah Rígh Iúdah lúimh Nebuchadnefear Rígh na Babilóine a náimhaid, agus diarr a bhá.

C A I B. XLV.

Do chaith Ieremias ar Baruch (na ná nach,) do dheagh-mheisínighbhadh.

AN focal do labhair Ieremias a sídh ré Baruch mhac Neriah, a nuair do scríobh sé na briathra a leabhar ó bhéul Ieremias, anna cciarambhadh bliadhain do Ieholacim mair lofiah Rígh Iúdah, gha rádh,

2 Is marfo a deir an Tighearna Dia Ísrael ríofa, a Bharuch,

3 A dubhairt tú, A mbaire dhuaid a nois, óir do chuir an Tighearna díghios a ccienn mo dhebróin, dain-fainnigh mé ann mofkadhuibh, agus a shaghuim fúimheas ar bídh.

4 Is marfo a deara tú ris, A dubhairt an Tighearna marfo, Féuch mé síos an ní do chuir mé síos, an ní do phlannduigh mé tuisle mé a nios, eadhon an tíse go hionn.

5 Agus a niarrann túa neithe a ra dhuir féin? ná hiarr; óir sídh do bhéara misí oile air a nuile sídh, a deir an Tighearna: acht do bhéara mé hanum dhuirfe mar eadail anna nuile bhall a racha tú.

C A I B. XLVI.

Thom-bhairtíir a tuisle na héigpte.

B Riathar an Tighearna noch tuisle go Ieremias an sídh a naghbarán ngeinteadh.

2 A naghaidh na Héigpte, a naghaidh síogh Phárao Necho Rígh na Héigpte, noch do bhi lúim ré hionn Euphrátes ann Carchem, ann do bháil Nebuchadnefear Rígh na Babilóine anna cciathramhaid bliadhain do-Ieholacim mair lofiah Rígh Iúdah.

3 Gleusuidhse an buicléir a naghaidh agus tigídh a bhfogus don chath.

4 Ughamúigh na heich, agus dhuirfe sías a mharcshleagh, agus dhuirfe oruibh an téideadh.

5 Créid fa, bífaca mé ag aibhneadh sídh, agus ag síleadh ar a cciann, agus a ndaoine neartmhara buailt sídh, & ar tuisleamh go luath, & an fá chuinn na ndígh? óir do bhi eadail a ccihioll fa cciúirt, a deir an Tighearna.

6 Ní theitfidh an daine luath, an ní léigfheir an daine neartmhara a díul as; do gheabhuir sídh tuisleamh, agus tuisleamh do thoisibh an tuisleamh, lúim ré habhuilun Euphrátes.

7 Cia hé sí thug sías aibhneadh, agus a bhuilun a uisgeadha ag cciann na sídh?

Eiríocháidh a Négípt fáas amhuil
a, agus corrochtar a huifgeadh
amhuil aibhne, agus a deir lé,
mé fáas, agus foileocha mé an
amhuil; fírisfa mé an chathair, agus
amhuil aibhne.

Tigheall fílas, a eachraidh, agus
 tigidis a charbada, agus tigidis
 daise neartmhara amach, na He-
 gh, agus na Libianuigh ghilacus an
 gh, agus na Lidiamuigh ghilacus &
 an boma.

Ór is é só lá an Tighearna Dia
 is é an dioghaleas, chor go
 mbeidh fé é féin air a namhaid:
 is féidir an cloidheamh, agus
 is féidir é, agus cuirfhear ar
 an tsíle na bhfuil ion: óir atá iodh-
 na ag an Tighearna Dia na síogh-
 na ar thaigh laimh ré habhuinn

1. Eirídh suas go Gilead, agus glac
 2. a mhaighdín a inghean na He-
 3. bré: is é go diomhaoin ghlascais tú
 4. áis leighis; óir ní leigheofar thú.
 5. D'fhula na cineadhacha do náire,
 6. agus do chomhairle ar tír; óir do
 7. mál an duine neartmhar a naghaidh
 8. comhachadh, agus do thuitcáir
 9. a mbeinfeacht.

Ar focal do labhair an Tigh-
ne Jeremiah an tsídh, mar thiuc-
Nebuchadnezzar Rígh na Babilóine,
go mbuailfeadh fé críoch na

4. Follmhaidhe san Néigipt, agus
grádh ann Misedol, agus imfidi an
tá, agus an Tahpanches abruidh :
go dainginn, agus ullmhuigh thú
6. le mairfidh an claidheamh fa
burt ad thimchioll.

Cred ar ligabadh do dhaóine
rinnar uait? níor sheafadar, do
leib gur dhóichuig an Tísearna iad.

Ó Thug féidir mhórán tuisciom a seadh,
thuit aón ar a chéile, agus a dubh-
Bairgidh, agus déanam a ris chum
naíne féin, agus go tír ar naíth-
ó chloídhreamh na dibhfheirge.

7 Dénghmhiodar annfin, Ní bhfuil t tormán ann Phárao Rígh na de do Sháirigh é a nuair chionte

Mar mhairimís, deir an Rígh,
ab ainm Tighearna na flógh, go
mhíon mar aís Carmel láimh ris an
súirge, is mar sin tháinig sé.

A inghean áitreabhos anna Né,
 déan foithighe dhuit féin chun
 a mbraighdionas; óir bíadh Noph
 afach, agus uaigneach gan áitreabh
 ch.

o Is comhuil a Négípt ré coll
bhríaghdha, acht thig an taidh
leadh : thig sé ón tuáiscart.

Atáid fós búannaighe iona meá
an ambuill láogha biádhta: óir atáid
fós ar na bhfillleadh ar a n-áir, agus
theithiodar a naoimhfeachd: nio

Sheafadar, do bhrígh go ttáinig lá a nainídeí orra, agus airmir a ccurtuighthe.

22 Rachaidh a ghuth sin amach amháil naithir nimhe; óir rachaid air a maghaidh ré fluagh, agus tiocfaid na hadnuigh lé tuaghuibh, mar bhuanadha conaigh.

23 Gearruid siad fíos a forais, a deir an Tighearna, má tá nach féidir a spionadh, do bhrígh gur liad náid na dréolláin teasbhuidh, agus nach féidir a náireamh.

24 Naireochthar inghean na Héigpte,
do bhéarthar a láimh mhuintire an
tuaisceirt í.

25 A deir Tighearna na síogh Día
Israel, féuch, Smaichteocha mifí fluagh
No, agus Pharaó, agus a Néigipt maille
le na ndéibh, agus ré na Rígh-
thibh, eadhon Pharaó, agus a nuile
dhuine d'bhóthchufuighios ann.

26 Agus feadhóda mé iad a lúimh
na druinge iarras a mbás, agus a lúimh
Nebochadrefar Rígh na Babilóine,
agus a lúimh a (neirbhífeach) agus na
dhiagh sin áitreochthar. i, mar is na
láethibh a nallód, a deir an Tigh-
earna.

27. Ach nì beathaighfe, ó mo sheir-
bhifeach Iacob, agus nà bi anbhfan-
a Israèl; òir feuch, cuimhneacha mis-
thú ó imchein, agus do shìochd ó
thìr a ndaoirfne; agus sìlaidh Iacob,
agus bìsigh fè a suimhneas agus a
focambal, agus nì chuiridh duine an-
bith eagla air.

28 Na biodh eagla ort, a Iacob mo sheirbhuileach, a deir an Tighearna, oir ataimi maille rìot; do dhèana mi crìochnughadh iomlan do mhìle chineadh, chum ar theilg mi thú, acht nì cuirfidh mi deireadh iomlan leachdha, acht fmaichteocha mi thú a meafardhacht, gidheadh nì fhuigfidh mi thú go biomlan gan fmaichughadh.

CAIR XLVII

Tairrgehir atzrobb scrios na Báliflineach.

Briathar an Tighearna, thainic go
Jeremiah an fídh a naghaidh
na Bpphilistíneach, fuil do bhuai
Pharao Gafa.

2 Is mara a deir an Tighearna
Féach, éireochuid uifgeadha faas ó
thaifeart, agus bíid na tuile tan
bharrach, agus báilfid an tír, agus a
nuile ní dá bhfuil ann, an chathair
agus an drong áitreabhus innte : annís
comhairfid na daoine, agus miallfaid
nuile áitreabhtacha na tíre.

3 Lé fuaim chloichbhéinnigh bhon
a each láidir, agus le roithrem a char
bad, & le toirbhleagadh a roithleán
ni fheuchfuid na haithe fíar-ar-a
cclóing tre laige lámh.

4 Do bhrígh an láe thug do mhilleadh na Bhphilitíneach uile, agus do ghearradh o Thíor agus ó Shidon a nuile chuidightheach dá maireann; óir creachfuidh an Tighearna na Philitínigh, tuisghíoll tíre Chaphtor.

5 Tháinig maíle ar Ghafa: do gearradh amach Afcelon maíle re tuisghíoll a ngleanna: cá fad ghearrfas tu thú féin?

6 O a chloídhimh an Tighearna, gá fad no go mbia tú fuaimhneach? cuir a fteach thú féin ann do dlúbhla, bí ciúin, agus fuaimigh.

7 Ciondus is féidir dhó bheith fuaimhneach, ó thug an Tighearna áithne dhó a nadbaigh Afcelon, & a naghaidh thráighe na fuirge? ann sin dorduigh fé é.

C A I B. XLVIII.

Zeirghir a naghaidh Mhoab arson a dionas, &c.

A Naghaidh Mhoab is marío a deir Tighearna na síogh Dia Israel, A mhairg do Nebo, óir atá sí airtghe: do nairightheadh Ciriataim, & do ghabhadh sí: atá Mísgab ar na nairiughadh, agus atá sí anbhíann.

2 Ní bhíadh níos mó do mholadh ar Mhoab, do thionnscadar oile na naghaidh ann Hesbon; Déanam: gearram amach i ó bheith na cineadh: gearrfuigh gear fos síos thú, a Mhadmen, leanfuidh an cloidheamh thú.

3 Bíadh guth a neighimh ó Horonaim, creachadh agus aithmhilltheadh mhór.

4 Ata Moab ar na scrios, thug a hionn bheaga fa deara comhaire do ehlúiníon.

5 Oir a ndul sías Lohit rachaidh gul gnáthach sías; óir a ndul síos Horonaim do chualuidh an námhuid guth a naidhmhillte.

6 Teithidh, fábháluigh bhuir namanna agus bithí cosmhúil ris an bhfríoch ann fa bhífach.

7 Oir do bhrígh gur chreid tú ann hoibreachaibh, agus ann hionnmhuísaibh, géubhtar thúfa fós, agus racha Chemos amach a mbraighdionas, maíle re na fbagartaibh, agus re na phríonníadhuibh a nainfheacht.

8 Agus tiuifuidh an creachadóir ar gach uile chathruigh, agus ní rachaidh cathair ar bith as: míllíghear fós an gleann agus ícríofuigh gear an réigtheadh, mar do labhair an Tighearna.

9 Tugaidh sciatháin do Mhoab, chor go teithfidh fé agus go nimeochaidh fé roinne, óir beid a chaitheacha uaigneach gan áitreabbach air bhith ionta.

10 Go madh malluighthe an té do ní oibreacha an Tighearna go meabhlach, agus go madh malluighthe an té choineochus a chloídeamh ar ais ó shuíl.

11 Do bhí Moab a fuaimhneach ó na síge; & do thuighidh fé air a mhoirtibh, & níor fíolmhuightheadh é ó fhoitheach go

foitheach: ní mó do cháidh a mbraighdionas: uimefin mairidh a bhlas ann sin agus níor háthruightheadh a bhíladh.

12 Uimefin, fearh, tiuifid na hionta a deir an Tighearna, go coirfidh míruagaireadha chuige, choiríse dícheabh air feachrín do dhéanamh, & fíolmheochus a fhoitheadha, agus bhí fós a mbuidéil.

13 Agus bíadh náire ar Mhoab fa Chemos, mar do bhí tigh Israel náireach fa Bhetel a ndóthchus.

14 Ciondus a dearthaoíle, Atamóidín ar bhfearuibh cumhachtacha, agus mairmhará chum an cogaidh!

15 Do creachadh Moab, agus do chuidh fé sías as a chaitheachaibh, do cháidh togha a dhaoine éga síos chum a nair, a deir an Rígh, dar bainín Tighearna na síogh.

16 Is fogus daindeis Mhoab trade, agus deithfríghidh a ambair go luath.

17 Gach a bhfuáil na thimchial, guilidh air a shon, agus bídh síe ar baithnád a ainm, abruídh, Ciondus do bhrítheadh an bata láidir, agus an tígiamach?

18 Thusa a inghean áitreabbh ann Dibon, tárr a nias ód ghloir agus fáil a tarr: éir tiuifaidh creachaire Mhoab ort, agus scriosfuidh fé do dhaindeach láidre.

19 O a áitreabhthuigh Aroer, fas anfa tísíge agus fuirf heith, fíarúgh don tí theichios agus don masóí thíd ar, agus abair, Cred do rinneadh?

20 Do claoítheadh Mhoab, & do bhrítheadh síos é, náalluigh, agus éighil, innídhí ann Arnon gur creach Mhoab.

21 Agus go ttáinig breitheamh an an tíir réidh, ar Holon, agus ar Mísfah, agus air Mhephaat.

22 Agus air Dhibon, agus ar Nebo, agus ar Bhet-díblatam,

23 Agus ar Chiriataim, agus ar Ebb gamul, agus ar Bhet-meon,

24 Agus ar Cheriot, agus air Ebb rah, agus air uile chaitheachaibh thír Moab a cceín nó a bhfogus.

25 Do gearradh adharc Mhoab a mach dhe, agus do briseadh a rugh, a deir an Tighearna.

26 Cuiridhí ar meise é, óir do mhóruigh fé é féin a naghaidh an Tighearna: unfírtígh Mhoab é féin mar an cceadna iona fceathruigh, agus bíadh fé fós na síge.

27 Oir nach, ráibh Israel na mbraighdigh? óir a frith é a meaf ghaighthe? óir ó nam far labhair tú air, do líng tú le léathghair.

28 O sibhí áitreabbh ann Mhoab, fíghbluidh na caitheacha, agus comhghidh annsna cairgibh, agus bithí cosmhúil ris an cceolum do ní a nead a leath tóibh bheil an tuill.

Do chualamar ábhar Mhóab, arís ro uaidhreach, a mhórdhacht, agus ábhar, agus a rímhiadh, agus ábhar a chroidhe.

Is aithníd damhla a fhearg, a deir an Tighearna, acht ní bhia sin ann, ní chuideochuid a bhreaga ann sin leis.

Ar a naidhbhar sin nuallfuidh mífí ar son Mhóab, agus goirfidh mé na naidhbhar ar son Mhóab uile, ósnadh-fuidh mo chroidhe ar son fhear Shírean.

O a shíneamhuin Shúbmah, fuidh mé ar do shon maille re gul éir, do chuaidh do phlannadha thar éir, roichid go fairge lafer, do thuit an t-ádhóir ar do thóirthe samhraidh, ar thoradh thíneamhan.

Agus rugadh gairdeachas, agus léighair ón machaire thóirtheamhuil, agus ó thír Mhóab : agus thug mé fa tair son d'fáillighadh ó na nomaruibh sin, ní sháileteoruidh duine ar bith uile re gair, ní budh éangbair a ngair.

O fighiomh Hesbon, eadhon go léigh, agus go labas do ghoireadar a domhairc, ó Shoar go Horonaim ann colpac thri mbliadhan dáis : ó bíd fíu uigeadha Nímrin uigeadha. Tuilleamh uile, do bhéara mé fa tair do cholg ann Móab, a deir an Tighearna, an té ósráil annsin háitibh sin, & an té loigios tús dá dhéibh.

Uime sin fuaimneochuidh mo chroidhe amháil pioba ar son Mhóab, agus fuaimneochuidh mo chroidhe amháil fíu ar son fhear Chir-herés, do bhrigh a n-éachaidh an faldhbhrios fuair si feachad.

Oir bíadh a n-uile cheann máol, na gach uile sheafóg beirthe : bíad anna air na huile lámhuibh, agus léighair air na leafrachaibh.

Bíadh cumhaidh go coitcheann a n-ádhaidh thíneagh Móab & iona léighair : óir do bhris mé Móab ann sin léighair ann nach bídh taitéamh ar bith, a deir an Tighearna.

Nuallfuid siad, [ag rádh] Ciondus a léighair fíu é? ciondus diompoigh a léighair a chéir náire? mar sin bhias a léighair na mhagadh, agus na ámhán dá léighair ar gach tóibh dhe uile.

Oir is marfo, a deir an Tighearna, ann sin, eirídh sé amháil iolar, agus fuaimneochuidh a sciatháin ós cionn sin.

Do gabhadh na caithreacha, agus do gabhadh na daingne láidre, agus léighair croidhe na bhfeat nárrachta ann Móab san ío sin amháil croidhe ann sin iona doighthibh.

Agus scríosfíghear Móab ó bheith sin pobal, do bhrigh gur mhéaduidh sé é sin a naghaidh an Tighearna.

Bíadh eagla, agus uighe, agus léighair ort, a léighair Mhóab a léighair an Tighearna.

44 An té theithios é neagla tuistídh sé anna nuighe, agus an té thiucas a níos as an bpoll, géabthar san phaintéar é : óir do bhéara mífí air, eadhon air Mhóab, bíadhann a coartuigthe a deir an Tighearna.

45 Do sheafadar fa dhion Hesbon, an drong do theith tre ainneart : acht tuistídh teine amach as Hesbon, agus lafair as lár Shíon, agus loigfidh sí cuinne Mhóab agus coróia chinn na ndaóine ceannairgeach.

46 A mhaire dhuil a Mhóab, atá pobal Chemos ar na milleadh : óir do gabhadh do mhic a mbraighdionas, agus hingheana a lámhdeachas.

47 Gidheadh sílfe mífí braighdeanas Mhóab annsin láethibh deighionacha, a deir an Tighearna. Breitheamhus Mhóab go nuige ío.

CAIB. XLIX.

Breitheamhus mhuintir Ammon, 9 Edom, 23 Dhamascus, 28 Cedar, 30 Hajar, 34 & Persia.

A Ttaobh na Nammoníteach, is marfo a deir an Tighearna : An bhfuil id mic ar bith ag Ísrael? nach bhfuil oighreadha ar bith aige? cred maifeadh as a bhfuil a Rígh na oighre ar Ghad, agus a náitreabhann a mhuintir iona chaithreachaibh?

2 Uime sin féuch tuistídh na líethe, a deir an Tighearna, iona ttiubhra mífí fa deara caimirt chogaídh do chluinsion ann Rabbah na Nammoníteach, agus bíadh sí na cára dhólaíach, & loigfíghear a hingheana le teine : annsin bíadh Ísrael na oighre air an lucht do bhí na noighrighibh airson, a deir an Tighearna.

3 Néall, a Hesbon, óir do creachadh Aí : éighidh a ingheana Rabbah, gabhaidh síb féin a saicéadach : coidhígh, agus ríothuidh síos sías láimh ríu na síl-tuibh : óir rachaidh a Rígh a mbraighdionas, a shagairt, & a phríonníadha a naóinfeacht.

4 Cred fa ngairdighion tú annfa ghleann, ann do ghleann tuileamhuil? a inghean mhíchoinghiollach do dhóth-chuighe iona faldhbhrios, ag rádh, Cía thiucas dom ionnfaidhí?

5 Féuch, do bhéara mé eagla ort, a deir an Tighearna Dia na síogh, ó nulle dhuine dá bhfuil ad thimchioll, agus díbeorthar síb, a nulle dhuine amach go díreach, agus ní chruinneochuidh duine ar bith an té sheacrínas.

6 Agus na dhíuigh sin, do bhéara mé síom a rís bhraighde chloinne Ammon, a deir an Tighearna.

7 A ttiobh Edom, is marfo a deir Tighearna na síogh, An bhfuil críonnacht ó fo amach ann Teman? nar imthigh comhairle feachad ón ghlic? a ndéachuidh a neagna ar neimhní?

8 Téighidh, síluidh ar bhuir naig : áitreacha.

áitreabhúigh go domhuinn, a áitreabh-
thacha Dédan: úir do bhéara. misi
aindeisi Esaus air, a nuair thiucfas mé
dha shéachuin.

9 Má thigid lucht cnuasta cóir chugad,
nach fuighid caora díoghroma? ma
thigid gaduighthe san noidhche, slad-
fuid siad nó go raibh go lór aca.

10 Acht do rinne misi Esaus lom, do
nocht mé a áite secréideacha, agus ní
fhádfa fé é féin do cheilt: do creachadh
a shíol, agus a dhearbhráithre, & a cho-
mharranna, & ní bhfuil fé féin ann.

11 Fág do dhilleachtai, cuimhde-
cha misi beo iad, agus biodh dóthchus
aig do bhaintreabhachaibh ionnam.

12 Oir is marfo: a deir an Tighearna,
féuch, an drong nach raibh a
mbreath ibhe don chapán, dibhiodar go
deimhin, & an tusa an té rachas go hiom-
lán gan choiriughadh? ní reacha tá-
gan choiriughadh, acht go deimhin
iobha thú dhe.

13 Oir do mhionnigh misi thriom
féin, a deir an Tighearna, go mbia Bof-
rah na sífach, na scannail, na hóaignios,
& na mallughadh, agus go mbéid a cca-
threacha uile na bhfíach shiorruidhe.

14 Do chuala mé iomráidh ón TTighearna,
& do cuireadh teachta chum na
ngeinteadh, cuinnighidh sibh féin a bho-
chair a chéile, & tigidh na baghaidh,
agus éirhidhe suas chum an chétha.

15 Oir féuch, do dhéana misi beag
thú a meaf na ngeinteadh, agus tar-
cuineach a meaf daoine.

16 Do mheall báathbás thú, agus úa-
bhar do chroidhe, thúfa chomhuighios a
socalpuibh na ccarac, chongmhus áirde
an chnoic: biodh go ndeanta do nead
comháid ris a niolar, do bhéara misi a
nuas as sin thú, a deir an Tighearna.

17 Bláidh Edóm fós na sífach:
bláidh úathbhas air gach son dá ngabha
ré na taobh, agus do dhéanaid scige fa
na pláighaibh.

18 Amhuil mar dó bhí a scrios
Shodom, agus Gbomorra, agus iona
ccaithreachaibh comharlañ fion, a deir
an Tighearna, ní shansa duine annsin,
ní mó áitreobhus mac duine ann.

19 Féuch, tiucfa fé amhuil leomhan
a níos ó árd Jordan go a náitreabh
neartmhair: acht do bhéara misi air
ríoth go hobann uáithe, & cia an duine
toghtha óirdeochus mé ós a cionn? oir-
cia is cósmbuil riom, agus cia
chinnfios a naimfir dhamh, agus
cia an tréaduighe sheastas as mo
choinne?

20 Uimesin eistigh comhairle an Ti-
ghearna do rinne fé a naghaidh Edóm,
& na tionnfanta dó thionnfain fé a
naghaidh áitreabhthacha Téman: go
deimhin díbeoruidh ann té as lugha don
tréad amach iad; go deimhin do dhéana
fé a tighthe fion solámh maille riu.

21 Do chogruigh an talamh lé torann

a ttuitmhe; do chlos comhairle a
tha san muir ruaidh.

22 Féuch, tiucfa fé a níos, an
eitillidh fé amhuil iolar, agus leomhan
chuidh fé a sciathain ós cionn Bhofrah:
agus annfa ló sin bláidh croidhe dhamh
árrachta Edóm amhuil croidhe na
iona doighthibh.

23 A ttaobh Dhamascus, do ché-
dheadh Hamat agus Arpad: óir do
cháaladar droichigala, atáid na
chroidhbheach, ata grúim air an bblá-
ge, ní fhéadan si bheith ciuin.

24 Atá Damaeus lag, agus dill é
féin do theistiomh, agus do phéar-
griem uirre: do ghabh deogin na
doilighios i, mar mhnaoi ré noidhche.

25 Ciondus nach bhéighthe cathair na
mholta, cathair mo shóis?

26 Ar a naghbharfa túid
daoine óga iona frúidibh, & gear-
ghear amach a nuile shear comhail na
lósín, a deir Tighearna na síoch.

27 Agus lasa mé teine a nagh
Dhamascus, agus loigfidh sí na
Bhenhadad.

28 A ttaobh Cedar, agus a ttaobh
ríoghachta Hafor, noch bhuaidh na
buchadnessar Rígh na Babilón, a
marfo a deir an Tighearna, bíghidh
imthighidh sías go Cedar, agus crá-
uidh daoine a noirthir.

29 Glacfid a bpóilín agus a
ttreáda, bearuid siad dha na
a cáirtinige agus a foithibh na
agus a cámbhuil; agus fúidfidh
siad dóibh eagla do bheith ar gach
uile thaóibh.

30 Teithidh, imthighidh a ttaobh
reabhúigh go domhuinn, a áitreabhthacha
Hafor, a deir an Tighearna: éiridh
Nebuchadnessar Rígh na Babilón
comhairle bhuir naghaidh agus a
chinn fé tionnfannmh bhuir naghaidh.

31 Éirgidhe, imthighidh na go
an cceineadh shaidhbhir chomhuighios
gan charám, a deir an Tighearna:
nach bhfuilid geatadha na bharra,
noch áitreabhus na nioner.

32 Agus béid a cáirtheall, na ttaobh,
agus iomad a náirnéile, na ccaith,
agus scaóilféad annfa hual na
thaibh an dream atá annfa ccaithmh
imchiana, agus do bhéara mé a nagh-
fí ó gach uile thaóibh dha, a deir
an Tighearna.

33 Agus bláidh Hafor na ttaobh
dragún, agus na shífach go brígh:
shansa duine ar bith ann, ní áire-
bhuidh mac duine ar bith ann.

34 Briathar an Tighearna tháidh
agus an bhfíidh Jeremiah a naghaidh
Elam, a ttaobh ríoghacht Shadai
Rígh Iudah, gha rádh.

35 Is marfo a deir Tighearna na
síoch, Féuch, brisfe mé bogha Elam
ceann a neirt.

36 Agus do bhéara mé a ttaobh

agus gotha ó cheithre háirdibh
 mé, agus scaoilfidh mé iad leath
 ar gcóir, agus ní
 b'fhéidir cinneadh ar bith nach ttiocfaidh
 Éilam chuca.

Óir do bhéara mé ar Elam an-
ghnóthú a lathair a naimhad, &
lathair na druinge iarrus a mbás.
Óir do bhéara mé oic orra, eadhon,
bhorb, a deir an Tighearna, &
mé an clóidheamh na ndiaigh,
& covridh mé deireadh léo.

Agus fuidheocha mé mo chath-
rogha ann éilam, agus muidfidh mé
ann Righ, agus na prionnfadha,
agus na Tighearna.

Acht tiucfuidh a ccrich annsna
deighionacha, go ttiubhra
ar a nais a rís bairde Élam, a
Tighearna.

C A I B. L

clasi na Ccoldeanach, & Fuasulta
del fadheire.

A bhríathar do labhair an Tigh-
erna a naghaidh na Babilon,
a naghaidh tíre na Caldeánach
Jeremiah an Eidih.

1. Iomfhaighidh si a measc na ngein-
 2. & fàgnidh, & cuiridh bratach
 3. fàgnidh os àird & na ceilidh : ab-

Do gabhadh an Bhahilóin, do gabhadh Bel, do brifeadh Merodach, do bhuadh, do milleadh a hiodhuil, do bhuadh a hiodhuil, do bhuadh a hiodhuil, do bhuadh a hiodhuil.

3 Ór tiuafuadh cineadh amach na
3 ag an ttiuafceart, noch dhéa-
3 ír na fíach - agus ní áit-

duine ar bith ann; áthra-
fad, imeochuid idir dhuine agus
imeoch.

Annfa léithibhfin, agus annfa nam
a deir an Tighearna, tiucaidh
na mír, iad féin, agus clann Iúdab

imrochuid fíad, agus iarrfuid an
 t-*anna* a Ndia féin.

...na raibhe don taobh fin,
...Tigidh agus ceanglam fionn
...Tighearna a comradh fíoth-

ma caoiridh ar ndul a mugha mo
 ná: do chuireadar a náodhairea-

ar feachrín iad, d'filleadar feachad
ar na fleibhtibh; do chiadar ó
go cnoc, do dhearmadar áit

7 Duaidh a nuile dhuine dá rugadh, ind. agus a dubhradar a nea-féide. Ní chiontuighemíd do bhrígh

1. *phàrraigheadar a naghaidh an Tì*
 2. *innis, àitreach an cheirt, eadhon ann*
 3. *innis, dothichus a naicbreadh.*

Athruighidh amach as lár na
 baile, agus éirighidhe amach
 na Ceoldánach, agus bithi ma

gabhruth firiona roimhe na
gabhruth.

9 Oir féuch, tóigfe mífí luas, agus do bhéara mé fa deara ar choimhthionól mhóran cinéadhach teacht luas a naghaidh na Babilóin ón tír thuaisigh, agus cuirfidh iad fein a nórduadhach na hadhuigh; bearthar as sin í, beid a foighide ambail budh ó dhuine ghasa neartmhar, ní fháilfidh loighead ar bith go díomhaoin.

10 Agus bíadh Callea na creich :
gach a ccreachfuigh i bíadh fúitheach,
a deir an Tighearna.

11 Do bhrígh go rabhabhair liathgháireach, do chionn gur gháirdigheabhair, a chreachadóireadha moighreachtafa, do bhrígh go raibh sibh méith amhuil an chorpach ar an bhfeur, agus ag céimniú mar na tairbh:

12 Claíodh bhean bhur mathair go
biomcach, biaidh an bhean rug sibh
náireach : fáich, biaidh deireadh na
ngeinteadh na bhfáich, na bhfearams
thirim, agus na ndiothramh.

13 Ní biaidh fé aitreabhtha, do bhrígh feirge an Tighearna, acht biaidh na snáich go biomlán : biaidh uamhan ar a nuile dhuine ghéabhus lámh ré Babilóin, agus fuigfid fa na huile phlághaibh.

14 Cuiridh sibh fein a nordughadh a naghaidh na Babilóin timchioll fa cuairt: sibhse uile shíneas an bogha, caithidh rí, na coiglidh foighde, óir do pheacuigh í a naghaidh an Tighearna.

15 Bighuidh na haghaidh timchioll fa
cúirt: thug sí a lámh do thuitear
a bunáite, do teilgeadh síos a bal-
ladha, óir ífé sí dioghaltas Dé;
déan dioghaltas uirre, déan ría mar
do rinne sí.

16 Géarr amach an sioladóir ón Bhablóin, agus an té ghlacas an corrán a naimir a nfoghmhair: deagla an chloidhimb mhúilligh, sílfidh gach uile dhuine chum a dhaoine, agus reicfidh gach uile dhuine dá dhuthaigh féin.

17 Is caoirigh spreidhte Ísrael, do dhíobreadar na leomhuin fehad é; ar tús a dualigh Rígh na Haisíria é, agus fa dheireadh do bhris Nebuchadnessar Rígh na Babilóine a chnámha.

18 Uimeán is
ghearna na síogh,
ímaichteocha míf
agus a thír, mar
Rígh na Háisíria.

19 Agus do bhéara mé Ifrael a rís
da aitreabh, agus biathfuidh sé ar
Charmel, agus ar Bhasan, agus bíidh
a anam faitheach ar shliabh Ephraim
agus Ghilead.

20 Anfaíon láethibhfin, agus fa nam-
fin, a deir an Tighearna, loingeorthar
cigceart Ísrael, agus ní bhíadh fé-
ann; agus ceacuidbe Iúdah, agus
ní bíadh re fnaigháil: óir maithfidh
mísi don mbéid do choimhead mé.

21. Éirghídh suas a naghaidh thíre
Merataim, agus a naghaidh áitreabh-
thach

thach Peadar : físaigh, agus marbh go
biomlán na ndiaigh, a deir an Tigh-
earna, agus déan do réis a nuile ní
dar aithin mifi dhíot.

22. Atá torann catha annsa tír, agus
gidhmhilleadh mór.

23 Ciondus do gearradh ó chéile,
agus do brifeadh ord buailte na tal-
mhan uile? agus ciondus tháinig Ba-
bilon chum bheith na fafach a meac na
gcineadhach?

24 Do chuir mist paintear fad choimhreach agus fós do gabhadh thú, a Bhablón, agus ní raibh tú air do choimhreach: do frith thú, agus fós do gabhadh thú, do bhrígh gur throid tú a naghaidh an Tighearna.

25 Dfoscail an Tighearna a airm-
thigh, agus thug fé amach airm a
dhioghaltais: óir is é obair an Ti-
ghearna Dia na flógh, a ocrích na
Caldéanach.

26 Tigidh na haghaidh ón tteor-
ninn is faide amach, foicluadh a bhionn-
mhais: teilgídh suas i amhúil cinn,
agus feríofaídh thríd amach í, ná fag-
thar éainní dhi.

27 Marbhuidh a bulóga uile : ti-
gidis síos uile chum a máir ; a mhairg
dhóibh, óir tháinig a lá, aimsir a
cuarta.

28 Guth na droinge theithios, agus
rachus as ó chrich na Babilóine
dfoillsiughadh an Sion dioghaltas
an Tighearna ar Ndia, dioghaltas a
theamhuill.

29 Goiridh a cceann-a chéile na foigh-
deoirigh a naghaidh Bhabilon: sibhfi
nuile hineas an bogha, fuighidh na ha-
ghaidh timchioll fa cvuairt, agus ná
biodh dul as alce: cáitigh ría do réir
a fíothair, do réir a nuile neithe dá
ndéana rí, déanuidhfi rí: óir do bhi
fi uáibhreach a naghaidh an Tighearna,
a naghaidh aoin naomhtha Irael.

30 Uimefin tuitid a daóine óga annsa fráidibh, agus géarrfuirgear amach a fir chogaidh uile san lo fin, a deir an Tighearna.

31 Féuch atáim ad aghaidh, a uabhréach, a deir an Tighearna Dia na síocháin: óir tháinig do lá, aimsir do chúarta dhambha.

chiarta dhámhla.
32 Agus tuitighfidh, agus tuitfidh
an tuaisbheach, agus ní thógfaidh
duine ar bith siar é; agus lasfaidh
mé teine iona chaithreachaibh, agus
loifgfidh mé a muile ní iona thimchioll
fa chuir.

33 Is marfo a deir Tighearna na
fíogh, Do fíuigheadh clann Ísrael, &
clann Iúdah a naoinfheachd: agus a
nuile dhuine dar ghabh a laimh iad,
do chomhfhadar iad go daingion, do
dhiultadar léigean dóibh imtheacht:

34 Is láidir a bhfuascaltóir, Tí-
ghearna na flógh ífé a ainm, taigeor-
mídh fé a ccais thrid amach, lé a

ttiubhra fé focamhal don tír, agus
mbuaidhrigh fé muintir na Babilóine.

mbuaidhinnh le muintir na Babiloine,
35 Atá cloidheamh ar na Caidéaraí
chaibh, a-deir an Tighearna, agus
áitreachthachaibh na Babiloine, agus
air a prionnfadhuibh, agus air a d-
nibh glioca.

36 Atá cloidheamh air na daoine
bréagacha, agus éigciállfuid: atí d
dheamh air a daoineibh cumhachtad
agus bláidh uamhan orra.

agus baidh uamhan orra.
37 Atá cloidheamh air a neach
agus air a ccarbadaibh, agus air
bpoibál cumuifthe uile atá iona
agus baid amhuil mna: atá cloidheamh
air a bhionnmhafaibh, agus fad
ghear iad.

38 Agus atá tiormach air a haí,
dhuibh, agus tiormochthar fias
óir ifi tír na n-íomháigheach
agus a táid ar buile ar a n-íomhá

39 Uimefin áitreobhuid beadh
áilta an díothraimh, maille reamh
thibh áilta na noulán, imte,
áitreobhuid na hulchabhcin an:
ní bhiaidh ní fa mbó ar fighidh
go bráth, ní mó choimhneochas
ó dhinealach go ginealach.

40- Amhuil do fíris Dia Tol
agus Gomorra, agus a coitir
comharán, a deir an Tighearna, ní
fin aí fhanfuídh duine ar bith ann
ní mó choimhneochas mac daíne
bith ann.

41 Féuch, tinefuid daóine ón n-
sceart, & cineadh mór, & tógáil
fua mórán Ríghthe ó imlábh na tíre.

42 Glacfaid an bogha, agus
atáid siad fuilteach, agus siad
fuid siad trócaire ar bith;
nguth coimhail ris an bhfar-
do dhéanuid marcúigheachd ar
gach duine ar na chur a
amhail fir chum catha ad
a inéan na Babilóine.

a inghean na Babiloine.
43 Do chosáidh Rígh na Babiloine
a tuarufgháil agus dúnadh a bheith
lag: rug doilghios greim ar a
doilghthe mar mbeaí n a
nuibh.

44 Féach, tairfáidh é a
leomhan ó at Jordan
reabh an neartmhair; ach d'á
mísi orra ríoth go hobann
agus cia an duine toghtha oir
mé ós a cionn? óir cia is co
ríom? agus cia chuinnis a
dhamh? agus cia an tréadúg
as mo choinne?

as mo choinne?

45) Ar a n-adhbhar sin, ní
comhairle an Tighearna, níl
ghlac sé a naghaidh na Babóin
a thionnascanta do thionnascain
naghaidh dhíthaisge na Caidé
Go deimhin díbeoruidh an té
do na tréaduibh amach la
dearbhtá do dhéana sé a n-
uile neach maille sin.

1. Lé torann gabhtha na Babiloine
do chorruidh an talamh, agus do chlos
na chomhair a measc na ccineadhach.

CAIB. II.

1. *Thuit an Bhabilon ard-chathair
na Caldeamach anns Affria.*

2. *Mario a deir an Tighearna, Féuch,
féuch mé suas a naghaidh Bhabilon,
agus a naghaidh an lucht aitéabhus
am la, noch éirghios suas am a-
ghaidh, gaoth aidhmhuilteach.*

3. *Agus cuirfidh mé lucht cáithe
na Babiloin, noch chaithfios i, agus
aiteabhus a dúthaidh; óir a ló na
naghaidh beid siad na timchioll
a cuiri.*

4. *A naghaidh an té chromas, feacadh
a naghaidh a bhogha, & a naghaidh
a thogbus é fein suas ann a
naghaidh; agus ná coiglighidh a
naghaidh é, marbhuidh thrid a mach
a naghaidh uile.*

5. *Mario tuiseid na mairbh a ccrich
na Caldeamach, agus an drong sháith-
leas trótha iona sráidibh.*

6. *Óir níor tréigeadh Ísrael ná Júdah
ar Nidia, ó Tighearna na síogh; bi-
an gur lionadh a ndúthaidh do pheac-
a a naghaidh aoin náomtha Ísrael.*

7. *Faighidh amach as lár na Babiloine,
a naghaidh a nuile dhuine a anam; na
naghaidh amach sibh ann a hégeart;
a li anois uair dhioghaltas an
Tighearna: caiteocha fé luagheachd le.*

8. *Do bhí an Bhabiloin na cupán
a lóimh an Tighearna, do rinne
na naghaidh uile ar meisce: diobhadhar
a gaoth dá sion, uimefin ataid na
naghaidh a buile.*

9. *Do thuit an Bhabiloin go hobanna,
na do míleadh i: náalluigh ar a
naghaidh íce ar a heafáinte, madh
a mar sin a leighios.*

10. *Do leigheofamaois an Bhabiloin,
na ní bhfuil fi leighaísa: tréigidh
agus éirghiom gach uile dhuine
a naghaidh dá thír fein: óir roithchidh
a naghaidh agus go neamh, agus do
naghaidh suas é gur na spéirigh.*

11. *Thug an Tighearna ar bhfiréan-
aiteabhus amach: tigidh, agus foillsighiom
a naghaidh obair an Tighearna ar Nidia.*

12. *Déanuidh na síoghde loinnreach,
a naghaidh na sciatha: do thóig
an Tighearna spiorad Righ na Média-
na; óir is a naghaidh na Babiloine
a thriall dá míleadh, do bhrigh
a naghaidh a dioghaltas an Tighearna é,
a naghaidh a theampuill.*

13. *Cuiridh suas an bhratach ar
a naghaidh na Babiloine: neartui-
a naghaidh a naghaidh; cuiridh suas an fear
a naghaidh a naghaidh na luidheacháin; óir
do thriall an Tighearna ar áon, agus
do rinne an ní sin do labhair fé a na-
naghaidh aitéabhtach na Babiloine.*

14. *O thús aitéabhus ar mhórán*

uifgeadh, faidhbhir a nionnmhafaibh,
thainic do chrioch, & miosar do shabte.

14. *Do mhionnuigh Tighearna na
síogh tre na anam fein, ag rádh, Go
deimhin lionfa mé thú le dásinibh, mar
buidh le catirpílárubh, agus tógfuid
siad gair suas ad aghaidh.*

15. *Do rinne fé an talamh lé na
chumhacht, do dhaingnigh fé an do-
mhan lé na ghlioc, agus do shín fé
amach na sláithis le na thuicfin.*

16. *An taw léigios fé amach a ghuth,
bid iomad uifgeadh anns na neamhuibh,
& do bheir fé ar na deathuighibh dól
suas ó imilbh na talmhan: do ní fé
tinnteach maille re fearthuinn, & do
bheir fé amach a ghiotha as a stóráibh.*

17. *Atá gach uile dhuine bráideam-
huil le na éolus, atá gach uile shear
ceirde mílle le biomhaigh gheanta;
óir is neimhfhirinne a iomhaigh leagh-
tha, & ní bhfuil anil ar bloch ionta.*

18. *Is diomhaíneas iad, obair shear-
chraín, dioghbbhaidh a naimfir a
ccuarta.*

19. *Ní cosmhail roinn Jacob riu;
óir íse sin cumadair a nuile neithe,
agus fé Ísrael slat a oighreachta: fé
Tighearna na síogh a ainm.*

20. *Is tú mo tháadh chatha, agus mo
arm cogaidh; óir is maille riot mhíllfios
mé, rioghachta.*

21. *Agus is maille riot bhrisfios
mé na mblothuibh an teach agus a
mharach, agus is maille riot bhrisfios
mé na mblothuibh an carbad agus a
mharach.*

22. *Is maille riot fós bhrisfios mé
na mblothuibh fear agus bean, agus
is maille riot bhrisfios mé na mblo-
thuibh sean agus óg, agus is maille
riot bhrisfios mé na grotchaibh an
tógánach agus an cáilín.*

23. *Brisidh mé mar sin maille riot
an taidhaire agus a threud, agus is
maille riot bhrisfios mé an fear tigh,
agus a chépla damh, agus is maille
riot bhrisfios mé na ceadchaibh caipé-
nighe agus uachtarín.*

24. *Agus caiteocha mé ris an Mba-
biloin, agus ré uile aitéabhtachaibh na
Caldea a nuile oic dá ndéanadair ann
Sion ad radharcfa, a deir an Tighearna.*

25. *Féuch, ataim ad aghaidh, a
shléibh mhílltigh, a deir an Tighearna,
noch aidhmhíllios an talamh uile, agus
sinse mé mo lámh amach ort, & iomai-
sidh mé a nuas thú as na cairgibh, agus
do dhána mé ad shliabh loige tú.*

26. *Agus ní ghlacfid siad dhíot
cloch mar chéinne, nó cloch mar dhur-
thach, acht bíaidh tú uaigneach go
bráth, a deir an Tighearna.*

27. *Cuiridhfi bratach suas ann-
fa tigr, féidigh an stoc a measc na
ccineadhach, ullmhuighidh na críocha
na haghaidh; goiridh a ccionna
a chéile na haghaidh rioghachta. A-
tarat,*

rarat, Minni agus Aschéna, órdáighidh Caipris na haghaidh, tagaidh air a heachaibh teacht suas amhuil eatirpéicéarúibh garbha.

28 Gléasaidh na hadhuigh na geinte maille re Righthúibh na Média, agus a caiptine, agus a huachdaraibh uile, agus éiríodh a Tighearnuis uile.

29 Agus críothnochaídh & caoidhfidh an tír uile: óir coimhlonfaighéar uile thionnscamh an Tighearna a nadhuigh na Babilóine, do dhéanamh crích na Babilóine na fálach gan áitreabh-thach.

30 Do léigiodar daoine árrachta na Babilóine dhíobh troid, dfanadar iona ndaingneachaibh, dhfáillidh a neart, atáid amhuil mná; do loiscfadar a háite comhuidhe, do briseadh a barraídh.

31 Ríothfuidh pofta do theagmháil re ar oile, agus teachtaire do theagmháil ré ar oile, dá fhoillíngadh do Rígh na Babilóine gur gabhadh an chathair si dheireadh.

32 Agus go bhfuilid na sliogthe ar na néruibh, agus gur loiscfadh an ghlocach le teine, agus go bhfuilid na fir cho-gaídh imeaglach.

33 Oir is marfo a deir Tighearna na sliog, Dia Ísréal, Is coimhul inghean na Babilóine ré hurlar buáilte, is mífídh a báaladh; gídhéadh tamall beag, agus tiuafaidh aimsir a foghmhair.

34 A duaidh Nebuchadreffar Rígh na Bobilóine mífí, do bhrúghidh sé mé, do rinne sé foitheach solamh dhíom, do shluig sé suas mé amhuil dragan, do lion sé a bholg dom neithibh sóbhlaísta, do theilg sé amach mé.

35 Bíodh an foiréigion do rinneadh eorúla agus ar mífí, air an Mbablóin, a déaraidh áitreabhach Shíon, agus mífí ar mhuintir Chaldea, a déaraidh Jerúsalem.

36 Uiméfin is marfo a deir an Tighearna, Féuch, taigeora mífí do cháis, & do dhéana mé dioghaltas ar do shon, & tiormocha mé suas a fairge, & do dhéana mé a fíorúiseadha tírim.

37 Agus báidh an Bhablóin na cánaibh, na háit chomhuidhe do dhraímaibh, agus na háithibh, agus na sígíge gan áitreabhach.

38 Nuafídh sé cheile do nós leomhan, críonchoídh amhuil cóilín leomhan.

39 Iona tteas do dhéana mífí a bhfésta, agus cuirfe mé ar meice íad, chor go ngáirdeochuid, agus go cooid-eolúid cóiladh síothbhuan, agus nach málgeolúid íad, a deir an Tighearna.

40 Do bhéara mé a nús íad amhuil nín chum a marbhtha, coimhuil ré reithidhídh maille re pocaibh.

41 Ciondus do gabhadh Séfach?

agus ciondus do hionnadh méach talmhan uile; ciondus do bhí an t-ion na háithibh a meic na ciondhach?

42 Tháinig a nfairge a nion Bhablóin, do foluightheadh i le hiontonna.

43 Atáid a caitheacha na bhídh na bhféarann thirim, agus na mionramh, fearann ann nach coimhlonfaidh duine ar bith, ní mó ghabhas mé ar bith láimh ris.

44 Agus smaichteocha mífí na Bhablóin, agus do bhéara mé an as a bhéul an ní fháig sé sin, go bhíonfadh na cineadhacha a cionna do chuige ní fa mhó, tuitfidh sí na Babilóine.

45 Mo phobal, éirghidh amach a lár, agus saoradh gach ndúine apáin anam fein ó fheirg dhífir an Tighearna.

46 Deagla go laigeochaídh na cionidhe, agus go neaglochaídh na an sígídh do chluinidhe anna tír; do fá lomrádh a mbliadhain, agus do shíghín a mbliadhain oile tírí mion, agus foiréigion anna tír, áitídh na naghaidh uachdarsín.

47 Uiméfin féuch, tiuafid na hion go ndéana mífí breitheantúir a mhaighibh greanta na Babilóin, na fíorúiseagheir a dáthaigh uile, agus síd a mairbh uile iona lár.

48 Annfín gáirdeochuid na nion talmh, agus a nuile ní dá bhéul iona ar son na Babilóine; óir tuitfidh na creachadóirídh choice ón tuiséir, a deir an Tighearna.

49 Mar thug Babilon ar mháthair Ísréal tuisir; marfín tuisir na Bhablóin, uile mhairbh na talmh.

50 Iarthighidh romhúibh, áitídh a chuaidh as ón coidheamh, ní léid bher seafamh: cuimhíghidh na Tighearna a nionchéin, agus tuisir na hion ann bhur niontíon.

51 Do náirightheadh sin, do bhéir na cionlamar scannail, do foluightheadh na nionghthe: óir thagadar coimhlonfaidh go sanetóra thighe an Tighearna.

52 Uiméfin féuch tiuafid na hion a deir an Tighearna, go ndéan na breitheamhnaí air a hionmhaighibh greanta, agus ucbhídhídh an cionlam ar feadh a dáthaibhe aile.

53 Dá mbeith go ndéirtheadh na Bhablóin suas go nionam, & do náirightheadh sí mionlam a nionlam fin tiuafuidh creachadóirídh na cionna, a deir an Tighearna.

54 Thig sinm éigídh óir Bhablóin, agus dioghtháil méid óir na Ccaldeanach.

55 Do bhrigh gur chreach an Tighearna an Bhablóin, & gur síos aile anna an guth mór; an na bhéid a mion amhuil uifeadha móra, foluightheadh a ngotha.

16 Do bhrigh go ttiainic an creacha-
 iur, eadhon ar Bhablón, & gur
 ghabhaidh a daoine cumhachdacha, do
 ghabhaidh a mboghadh uile : oir go
 mbeid coiteorachd an Tighearna
 na luigheachtadh.

17 Agus cuirfe náe a prionnsadha ar
 mair, agus a daoine crionna, a Caiphtine
 agus a huchtarain, agus a daoine cumh-
 achacha : agus coideoluid codladh fior-
 eithe, agus ní mhaifeoluid, a deir an
 Tighearna ainm, Tighearna na slógh.

18 Is marfo a deir Tighearna na
 slógh, Brisfighear thrid amach bal-
 la leathna na Babilóine, agus loig-
 fear lé teine a geatadha árd, agus
 díomhaíod na daoine go díomhaíod,
 agus na cineadhacha san teine, agus béid
 an t-ádh.

19 An bhriathar daithin Jeremiah an
 t-ádh do Seraiah mhac Neriah mhic Ma-
 seia an tan do chuaidh fé lé Sedeciah
 do Iudah don Bhablón, annfa oca-
 mhadh bliadhain dá Ríge agus do
 a prionnsa céinnfeigh an Seraiahfa.
 20 Mar sin do scríobh Jeremiah a lea-
 ra nuile oile dá ttiucfadh air an Mba-
 bilon : eadhon na huile bhriathraí atá
 annfa a naghaidh na Babilóine.

21 Agus a dubhairt Jeremiah re Se-
 dech, an tan thiucais tú don Bhabl-
 ón, agus chidhfios tú agus léighfios tú
 a bhriathraí uile ;

22 Ansin a déara tú, A Thighearna
 na slógh, a naghaidh na haiteí, dá
 ghabhaidh amach, ionduis noch bhfanfadh
 na mair, do dhuine nó do bheathach,
 agus ní mbeid si na sífach go bráth.

23 Agus is amhluidh bhias a nuair
 díomhaíod na leabharló do léa-
 dh, go coingeola tú cloch dhe, & go
 béid tú a lár Euphráite é.

24 Agus a déara tú, Is marfo rachas
 na Babilóin a niochtar, & ní éireocha Fi-
 niocht do bhéara mísi uirre : agus béid
 an coirthe. An chomhfhadfa atáid
 annfa Jeremiah.

C A I B. III.

1 An t-ádh ar ghabhail Jerusaleim, & bhré-
 ádh na h-ádh do Bhablón.

2 10 hís Sedeciah bliadhain agus fith-
 che daois an tan do thóigh sé a
 ádh, agus do ríghuidh sé aoinbhli-
 adh déag an Jerusaleim : agus do té-
 ádh a mháthar Hamutal inghean Iere-
 miah é Libnah.

3 Agus do riané sé an ní dob oile a
 ádh an Tighearna, do réir a nuile ní
 ná náirna leholocim.

4 Oir tre fheir an Tighearna tirla
 na Jerusaleim agus ann Iudah, gur theig
 a ádh iad as a fhiadhnuisí : agus go
 ghabhaidh Sedeciah a neasumhlacht a
 ghabhaidh Rígh na Babilóine.

5 Agus tirla annfa naomhadh bli-
 adh do ríghacht annfa deachmhadh mí-
 ná deachmhadh lé don mhí, go ttiainic

Nebuchadrezzar Rígh na Babilóine, é
 féin agus a fhiúagh uile, a naghaidh fe-
 rufalem, agus gur fhiúghaidh sé na ha-
 ghaidh, agus go ndéarna púirt na hagh-
 aidh timchioll fa ccairt.

6 Mar sin do cuireadh slúagh na fhiúaghe
 ar an ccaithreigh go nuige an t-ionmhadh
 bliadhain déag don Rígh Sedeciah.

7 Annfa cheathramhadh mí, annfa naom-
 hadh lé don mhí, do bhí an ghorta
 trom annfa ccaithreigh, ionduis nach raibh
 arin ar bioth ag muintir na tíre.

8 Ansin do briseadh slúagh an cha-
 thair, agus do theitheadar na fir chogaidh
 uile, agus do chuaidh amach as an ccaith-
 reigh san nioithche, a slighe an gheata
 idir an dá bhalla, noch do bhí ag gair-
 dh an Rígh (anois do bhádar na Caldéa-
 nuigh lúim ná an ccaithreigh thimchioll fa
 ccairt) agus do chuaidh a slighe an
 réitigh.

9 Acht do lean slúagh na Ccaldéanach
 a ndiúgh an Rígh, agus rugadar ar She-
 deciah a réiteach Iericho, agus do bhí a
 fhiúagh uile ar na fhiúghaidh ádh.

10 Annfa do ghabhadar an Rígh, a-
 agus rugadar náis é chom Rígh na Babi-
 lóine go Riblah a bhfearrann Hamat, mar
 a rug fé breitheamhnas air.

11 Agus do mharb Rígh na Babi-
 lóine mic Sedeciah a bhfiúghnuisí a fhiúil,
 do mharb fé fós uile phrionnsadha
 Iudah ann Riblah.

12 Ansin do chuir fé fáile Sedeci-
 ah amach, agus do cheangail Rígh na
 Babilóine a fhabhradhuibh é, agus rug
 don Bhablón é, agus do chuireadar a
 bpríosún é go ló a bháis.

13 Ansin annfa chuigeadh mí, annfa
 deachmhadh lé don mhí, do bé fin an naom-
 hadh bliadhain déag do Nebuchadrezzar
 Rígh na Babilóine, thainic Nebusaradan
 caiptín an ghárda, noch do fhiúthoil
 do Rígh na Babilóine, go Hierusalem.

14 Agus do loig fé tigh an Tighearna,
 agus tigh an Rígh, agus uile thigthe
 Jerusaleim, agus tighthe na ndaoine móra
 uile do loig fé lé teine.

15 Agus do bhris slúagh na Ccaldéa-
 nach, noch do bhí ag caiptín an ghar-
 da, uile bhalladha Jerusaleim líos tim-
 chioll fa ccairt.

16 Ansin rug Nebusaradan caiptín
 an ghárda leis a mbraighdionas uibhir
 áirigh do bhorcáibh an phobail, agus
 don phobal an chuid oile dfan annfa
 ccaithreigh, agus an mhaintir áimthigh
 rompa chum Rígh na Babilóine, agus an
 chuid oile don phobal.

17 Acht d'fag Nebusaradan caiptín
 an ghárda cuid do bhorcáibh na tíre
 mar fhiúthraibh síneamhna, agus mar
 lucht oibre.

18 Mar na ccaidna do bhriseadar na
 Caldéanúigh na píleir phráis do bhí a
 tigh an Tighearna, agus rugadar an
 práis uile don Bhablón.

19 Na hoighne fós, agus na slúaghe,

agus na glantóiridhe, agus na scáladha, agus na liacha, agus na huile shoithighe práis lé miniostralaídis, rugadar léo iad.

19 Agus na báilínighe, agus na hoighne teineadh, agus na bulladha, agus na fuirnisi, agus na coinneóirigh, agus na liacha, agus na cupáin: an ní do bhí dóir, a nóir; agus an ní do bhí dairgoid, a nairgoid, rug caiptín an ghárda leis.

20 An dá philéar, aonfhairge, & dhá tharb dhéag phráis do bhí faoi na fulanguibh, noch do rinne an Rígh Salomh a tigh an Tighearna; níor bhéidir prás na foitheachó uile do chomhthromadh.

21 Agus a táobh na bpiléar, do bé áirde gach aoinphiléir dhíobh, ocht cubhaid déag, & do chompauidh snaithe dhá chubhad déag é, & do budh ceithre horluighe a tíghe; agus do bhí fé ttolta.

22 Agus do bhí ceann práis air, agus do budh cáig cubhaid áirde gach aoinchinn maille ré hobair lionruidh, & pomgranait air na ceannaibh timchioll fa ccuáirt, do phráis uile: budh cosmbuil riu so an dara piléar agus na pomgranaid.

23 Agus do bhádar nóchad agus fé pomgranait ar aontaobh, agus ba céad na pomgranait uile ar an lionbair timchioll fa ccuáirt.

24 Agus do ghabh caiptín an ghárda Seraiah an tárdghagart, agus Sephaniah an dara sagart, agus triur coimheaduighe an doruis.

25 Rug fé fós leis feomradóir ag raibh cúram fhear an chogaidh, agus móirtheisior don lucht do bhí a bhfogus do phearlúinn an Rígh, noch do frith anna chathruigh, & scríbhneoir prínsíopalta an tsoigh, noch do áirmheadh daoine na tíre, & trí fithchíd duine do

mhuintir na tíre do frith a lár na cainreach.

26 Mar sin do ghabh Nebusaradan caiptín an ghárda iad, agus thug leis an go Rígh na Babilóine go Riblah.

27 Agus do bhuail Rígh na Babilóine iad, agus do chuir chum bairiad ann Riblah a bhfearann Hamut marfo rugadh Júdah a lámh as a thír féin.

28 Is é fós an pobal rug Nebuchadreflar leis a lámh anna feachtmhadh bliadhain, trí mhíle láduighe, & triur ar fithchíd.

29 Annfa nochtmhadh bliadhain déag do Nebuchadreflar rug fé leis a lámh as Ierusalem ocht céad anam, triúchad agus a dó.

30 Annfa treas bliadhain fithchíd do Nebuchadreflar rug Nebusaradan caiptín an ghárda leis a lámh do na lúdaghla feacht céad ceathrachad agus cúigear do budh ceithre mhíle, agus fé chéad ar pearfanna uile.

31 Agus tairla san feachtmhadh bliadhain ar thriúchad do dhaoiríne Iehocím Rígh Júdah anna dara mí déag, annfa chúizeadh lá fithchíd do na gurg thóg Ebbilmeródach Rígh na Babilóine suas an chéid bliadhain dá rígh, ceann Iehoiacím Rígh Júdah, agus thug amach as príosún é.

32 Agus do labhair go cinasta riu, & do chuir fé a chathoir ós comhthaoíreach na Ríogh do bhí iona fithchair san Bhabilóin.

33 Agus do mhalairt fé a chathair phríofúnta, agus a dúalgh fé arís a ccomhnuidhe as a choinne uile liete a bheatha.

34 Agus ar lon a bhídh, do bheathad bliadh go cinnte dhó ó Rígh na Babilóine, cuid ronna gach aon lá, go lá a bhídh, ar feadh liethe a bheatha.

TRIABHUIN JEREMIAH.

CAIB. I.

Cóineadh thréighe na Niaduigheadh, thair, ní orra arson truíme, & iomad a bpeacuidhe.

Ciondus shuighios an chathair go huaigneach do bhí lán do dhaoinibh? ciondus atá sí cosmbuil re baintreabhuigh? Isé noch do bhí mór a measc na ccoineadhach, & na bainphríonnfa a measc na bprobbhinneadh, ciondus thainic sí fa dhuibhchios.

2 Guilidh sí go géar anna noidhche, agus atá a deóra air a grádhuibh a measc a háos grádh uile, ní bhfuil aon aice chomh huntuighios í; do rinneadar a cáirde uile feall uirre, atáid siad na naimhaid aice.

3 Do chuaidh Júdah a mbraighdionus do bhrigh aindeise, agus do bhrigh daóir-

sine móire. áitreabhuigh sí a measc na ngeinteadh, ní fhaghan sí baintear ar bith, rugadar a hinghreamh uile uirre a measc na cumhach.

4 Caóinid slighe Shion do bhídh nach ttig duine ar bith chum a shíthollamonta: atáid a baile gheannuaigneach, ófnuighid a sagairt uile, uile a maighdiona pianta, agus an féin a fearbus.

5 A siad a naimhde a bhachtar rug a naimhde bifeach: óir do chomh an Tighearna í: do bhrigh ionad hégeirt, do chuadar a ciann a mbraighdionas roimhe a naimhaid.

6 Agus dimthigh a seiamh uile do ghin Shion: atáid a príonnfadh cairrfniadha nach bhfaghann ingheirt bith, agus dimthigheadar gan roimhe an tingreamhach.

Do chuimhnigh Jerusaleim a láithibh
maideise agus a bochtaine, ar a huile
solasacha do bhí aice annsa
na h-ádh, an tan do thuicteadar
a lúimh a námhad, agus nar
dúine ar bith ría : do chonn-
rad a nímhe i, agus do rinneadar
fa na Sabbóidibh.

Do pheacaidh Jerusaleim go hiomarc-
ach, anéas atá sí ar na háthrughadh :
anéas do onóruigh í, tarcuinighid í,
anéas go bhfacas a náimh : a feadh,
anéas sí, & fillidh síar ar a hais.

10 Aní a falchar iona sciortuighibh, ní
anéas hionn sí a críoch dheiridh :
anéas tháinig sí síos go hiongantach, ní
anéas cobharrach ar bith aice : a Thi-
gherna, féuch maindeise ; óir do mbéad-
adh an nímuid é féin.

11 Do leathnuigh an námhad a lámh
ach ar a huile neithibh solasacha : óir
anéas sí go ndeachadar na geinte
ach dá sanctóra, noch dar aithin tú
anéas méadúis a sheach ann do chomh-
nuighadh.

12 Osmaguid a daoine uile, iarruid
anéas, thogadar a neithe taitnea-
cha ar bhíadh, dfurtacht a nánma :
anéas a Thighearna, agus meas, óir a-
nó beaghuigh.

13 An ní gan fuim dhibh é, an mhéid
uile ghabhus lámh riom ? féuch-
adh, & faicidh an bhfuil dobrón ar
an n-ádh, noch do dhóbróna, noch do rin-
nadh, ler smachtaigh an Tigh-
erna mé a ló a fheirge burbe ?

14 Anéas a méas do chuir fé teine
an n-ádhuibh, & beirigh sí buaidh
an n-ádh : do leathnuigh fé lion ro-
m do chobáibh, díll fé ar mais mé,
anéas fé anéasach mé, agus lag ar
an laoi.

15 Do cheangail a lámha cuibhreach
an n-ádh, do fionmhach fé iad, agus
an n-ádh suas sim mhuineál : thug
an n-ádh tuim, do sheachuid an
Tighearna iona lámhuibh mé, go nach
an n-ádh éirge suas.

16 Do shaltair an Tighearna síos mo
nóim cumhachta uile ann mo lár :
an n-ádh fé oireachtas am aghaidh, do
an n-ádh mo dhaoine óga : do bhrúigh
an Tighearna an mhaighdion inghean
an n-ádh bodh a namar fionna.

17 Anéas na neitheannsó casáidhimisí,
an n-ádh síos fé huile, do bhrigh
an n-ádh an cabharrach noch do bhéa-
cachair dom anam, a bhfad uaim
an n-ádh anéasach do bhrigh go
an n-ádh buaidh.

18 Anéas Sion amach a lámha, agus
an n-ádh dúine ar bith chabhrúighis :
an n-ádh an Tighearna aithne a taobh ja-
an n-ádh a nímhe fa ccauirt iona
an n-ádh : atá Jerusaleim mar mhuái
an n-ádh iona measc.

19 Anéas an Tighearna ceart ; óir do
an n-ádh anéas a nábhuigh a aitheantadh :

féigh, iarruim dathchuinge oruibh, a
phobal uile, agus féuchaidh mo dhóbrón :
do chuadar mo mhaighdionna agus mo
dhaoine óga a mbraighdionas.

19 Do ghoir mé ar maogradha, acht
do mhealladar mé ; déugadar mo sha-
gairt, agus mo shinnfir annsa chathruigh,
an feadh diarradar a mbíadh dfurtachd
a nannann.

20 Féuch, a Thighearna, óir atáim sí a
naindeise, atáid minnidhe a mbuaidhirt ;
diompoigh mo chroidhe ionnam a stigh :
óir do chuaidh mé a neasumhlachd go
hiomarcach : marbhuidh an clóidheamh
an n-ádh, an báis a stigh.

21 Do chéaladar go nolfaghaimisí, ní
bhfuil dúine ar bith dom chomhbhur-
tacht : do chéaladar mo naimhe uile mo
thrioblóid, atá láathghair orra do bhrigh
go ndéarna té sin ; do bhéara tú an lá
noch dfaigair tú, agus béid siadfan
cosmhúil riomfa.

22 Tigeadh a néigceart uile dot la-
thair, agus déan síu mar do rinne tú ri-
omfa, ar son méceart uile : óir is
iomadamhuil mofnadha, agus lag mo
chroidhe.

C A I B. II.

*A leath inghin Shion, teirghe a neamh go
talamb, 20 do dhearnadh eidirghuidhe.*

Ciondas dfoiligh an Tighearna in-
ghean Shion fé neull iona fheirge,
agus do theilg síos ó neamh go talamb
sígáimh Israel, agus nar chuimhnigh a
choisil a ló a fheirge ?

2 Do shluig an Tighearna suas uile
áitreabhthacha Jacob, ní dhéarna fé tru-
áighe, do theilg fé síos iona fheirge daing-
neacha láidre inghine Iúdah : thug fé
síos go taláimh iad, do thruailligh fé an
ríoghacht agus a prionnsadha.

3 Do ghearr fé amach iona dhibhsfeirg
adharc Israel uile : do tharruing fé ar a
hais a lámh dheas ó roimhe a nímuid,
& do las fé a naghaidh Jacob, cosmhúil ré
teine lasamhuil, noch loiseas timchioll
fa ccauirt.

4 Do cham fé a bhogha mar do dhéa-
nadh nímuid ; do sheas fé lé na lámh
dheis mar cascaruid, & do mharbh fé
gach a raibh taitneamhach leis an tsiúil a
tigh inghine Sion : do dhóirt fé amach
a dhibhsfhearg amhuil teine.

5 Do bhí an Tighearna mar nímuid :
do shluig fé síos Israel, do shluig fé suas
a palais uile : do scrios fé a daing-
neacha láidre, agus do mbéadugh fé a
ninghin Iúdah dobrón agus cumha.

6 Agus rug fé as go héigontach a
thigh mar do bhíadh amhuil gairdín, do
scrios fé a áite oireachtais : thug an
Tighearna fa deara, na féilhuigh follá-
monta agus an tsaóir do dhearmad a
Sion, agus do tharcuigh fé a nteas
a fheirge, an sagart agus an Rígh.

7 Do theilg an Tighearna fáthad a
altóir, &c.

altóir, agus d'fhiathaigh fé a shanchóir : do shéachaid fé suas a lámh na nábhad balladha a pháilís : do rinnadar gair a tigh an Tighearna amhuil a ló feusta follamonta.

8 Do thriall an Tighearna balladha inghine Sion do mhilleadh : do shin fé dórbha amach, nior chonnaimh fé a lámh ó aidhmhilleadh : uimefin thug fé air an didean, agus air an mballa caoi, do chnadar a neagrúas lé chéile.

9 Do shuigeadh a geatadha annsa talamh, do aidhmhull fé, agus do bhris fé a barradha : agus atá a Righ agus a prionnfadha a meaf na ngainteadh, ní bhfuil dligheadh aon ní fa mhéid ní fhaicid a síoghe los fé ar bith ón T Tighearna.

10 Suighid sinnfir inghine Sion air an talamh, agus bíd na ttochd : do theilgiodar luathreadh air a cceannuibh, agus do chríoilugheadar iad féin lé faicéadach : cromaid maighdiona Jerusálem á ccinn síos gus an talamh.

11 D'fáilligheadar mo sháile le d'óruibh, atáid minnighe óaidheartha : do dóirteadh maéghé air an talamh ar son aidhmhille inghine mo dhaóine, do bhrigh go nambhfainghid an chlann, & na naoidhin a fráidibh na caithreach.

12 A deir siad re na máithribh Cais a bhfuil arbharr agus sion / an tan thuitid amhuil daóine gonta a fráidibh na caithreach, a nuise do dóirteadh a nanam amach a nucht a mathar.

13 Cred an ní ghéabhuas mé d'fadhnuis ar do shon? cred an ní shaimh-leaghuas mé riot, a inghean Jerusálem? cred chomhmórad riot, chor go cceomh-shartuighinn thá, a mhaighdion inghean Sion? óir is móir mar a nfaige do bhrileadh, cia fheadas do leighios?

14 Do choncadar tháighe neithe díomhaóine leamha dhuit, & nior shóilligheadar héiceart, d'filleadh do dhaóir-singé acht do choncadar áaluidhe neimh-shyrinneacha dhuit, & cáile díbearta.

15 An mbéid ghabhus thort, buailid siad a lámha as do choinneis : do níd síd magadh, & croitheid a ccinn air inghin Jerusálem, ag rádh, An í so an chathair dá ngoidis daóine, Iomláine léighe, & solas an domhain uile?

16 D'foscadar do naimhde uile a mbéul ad aghaidh : síofaruid siad, agus síofaruid a bhfacla a deirid siad, do shluigearmar suas i, go deimbin afe so an la lé raibh an síl : suaramar é, agus do choncamar é.

17 Do rinne an Tighearna an ní do thionnseain fé : do choimhlon fé a bhriathar, noch deithin fé annsa laethibh a pallod : do thóig fé síos, agus nior thabhb truisigne e : agus thug fé air do namtuid gairidighadli os do chionn, do chuir fé adharc heascarad suas.

18 Déigh a ccroidhe chum an Tighearna : ó, a bhalla inghine Sion glédis déara íos amhuil fruth a ló agus a noidiche : ná tabhair suaimhneas ar bith

dhuit féin, ná coisgeadh rian do mhóir. 19 Éirigh, goir na comhair : farras eche, a tús na faire, dóir amach do chroidhe amhuil uige a bhfaicid aighthe an Tighearna : tóig síodh lámha chnigseon, ar son bheatha do leanabh óg, noch anbhfainghid dóir a cceann garh aontáide.

20 Féuch, a Thighearna, & mar da dá ndéarna tú so : a noidh na nait-ttoradh, agus naoidhin a bhfad nait an mairighear an fígar agus a fígh, a sanctóir an Tighearna.

21 Luighid na daóine óga & fann air an talamh annsa frúidh, do thuiteadar mo mhaighdion, agus mo dhaóine óga leis an cceoidheant : do mharbh to iad a ló thfeirge do mhóir tú agus níor choigil tú iad.

22 Do ghoir tú mar bád a ló fada, mo chrithéagla timchioll fa cois, iondus naeh deachaidh dhine ar bith as, agus nar mhair áon a ló fada an Tighearna : do dhíobhaigh mo naimh an drong do oil mé, & thug mé las.

C A I B. III.

Cruaidheig Jeremias, 51 & a chomhfhéil.
Is míf an duine do chomhair a nait le slait a fheirge.

2 Do threóruig fé míf agus fé a nárechadar mé, acht ní d'fáil solus.

3 Go deimhin díompoigh fé ar aghaidh, sílhid fé a lámh ar aghaidh air feadh an lae.

4 Do rinne fé míféil, agus go cceann foirfe, do bhris fé mo thóidh.

5 Do shuidh fé am aghaidh, agus do thimchill fé mé lé d'umhar, ar le haster.

6 Do shuighidh fé mé a náidh dóircha, mar na daóinibh féin na fada ó síl.

7 Do chuir fé síl am thimchill fé, ccairt go nach bhféadadh teacht aon do rinne fé mo shabhadha tóidh.

8 Mar an cceadna, a nuise d'umhar cim, agus gháirim, congnadh fé murnaigh amach.

9 Do síidh fé a sígh na bhfaicid, lé clochaidh snóighte : do rinne fé chafáin cam.

10 Do bhi fé dhamhna amháil thir a luidheachán, agus amháil leomhan a naitibh uigheann.

11 D'fál fé mo shlighe do lóitaidibh, do tharuing fé am chois nuibh mé : do rinne fé comhfhéil.

12 Do cham fé a bhógha, agus do shuighidh fé míf mar chomhfhéil shóighidh.

13 Thug fé ar shóighidibh a gáin del a steach ann mo d'bhóidh.

14 Do bhi mé am m'bhagadh dom óinibh uile, & am abhran ar feadh an lae.

15 Do lion fé mé lé fearbh : do chuir fé ar meise mé lé murnaigh.

Ciondus

Do fhaic gairdeachas ar ccoirdhe ;
Iompoigeadh ar ndamhla chum
Do thuit an choroin ó ar cceann ;
Do dhéan do bhrigh gur pheacui-
ar a shon so atá ar ccoirdhe an-
do bhrigh na neitheannso atáid
fíle lagradharcach.
Do bhrigh fhléibhe Sion, noch atá
meach, fíubhlúghid na fionnaigh air.
Thús a Thighearna, mairidh tú

go fíornúidhe, do chathaóir ó ghinealach
go ginealach.
20 Cred fa ndearmaduigheann tú sinne
go bráth, agus fa ttreigíon tú fion an
comfhadfa daimfir?
21 Iompoighfe sinne chugad, a Thi-
ghearna, agus biaim ar níompoghadh
athnúadhaidh ar láethe amhuil a nallód.
22 Acht do theig tú dhíot sinn
thrid amach ; atá tú ro fheargach
ar naghaidh.

LEABHAR A NFAIGH ESECHIEL.

C A I B. L

1 Na ccerubínigh, is na roithleáin,
do bheallradh Dⁱ ; ag foillfúigeadh a
fíadál do bheith ann, ar ós gach einn.
Nóis tháinig a ccerich annfa trió-
chamhadh bliadhain annfa cheath-
rúmh mⁱ, an cuigeadh lá don mhi,
do bhí mⁱ a meafg na mbrághad
ar fábhúinn Chebar, gur hofg-
na neamha, agus go bhíaca mé

1 Annfa chúigeadh lá don mhi (noch
do bhí annfa chúigeadh bliadhain do
meafg an Rígh Iehoiacim.)

Tháinig briathar an Tighearna go
do bheallradh Dⁱ ; ag foillfúigeadh a
fíadál do bheith ann, ar ós gach einn.
Nóis tháinig a ccerich annfa trió-
chamhadh bliadhain annfa cheath-
rúmh mⁱ, an cuigeadh lá don mhi,
do bhí mⁱ a meafg na mbrághad
ar fábhúinn Chebar, gur hofg-
na neamha, agus go bhíaca mé

Agá damhaire mé, agus féuch, thá-
inig an ghuaireadán as an tuaisceart,
agus mé, agus téine agá casadh féin,
agus do bhí lonnradh na timchioll, &c
ar fábhúinn Chebar, agus do bhí lámh an
Tighearna air annsin.

Mar an cceadna tháinig as a lár
an ccosamhlacht cheithre mbeathach :
agus do bhí a taisbeanadh, do bhí cós-
amhlacht duine orra.

Agus do bhádar ceithre haighthe
an gach aon díobh, agus do bhí ceithre
fíadál ag gach aon díobh.

Agus do budh cofa díreacha a
meafg, agus do budh cósamhlacht bonn a
meafg ré bonnuibh chos gamhna, agus
do bheallradh cósamhlacht ré dath práis
amhtha.

Agus do bhádar lámha duine aca
na sciathánaibh ar a cceithre tao-
ghaibh, agus go bhí ag an cceathrar a
naighthe agus a sciathain.

Do bhádar a sciathain ceangailte gach
an dar oile ; níor iompoigheadar an
tad do ghluaisfidar, do chuaidh gach
meafg go díreach ar a naghaidh.

Ar son chosamhlacht a naighthe,
do bhí aca na cceathrar, agahaidh dhuine
de agahaidh leomhuin ar an táobh ndeas,
&c do bhí gnáis daimh aca na cceath-
rar air an táobh cclé, do bhí fós aca
na cceathrar gnáis iolair.

11 Is marfo do bhádar a naighthe :
agus do bhádar a sciathain sinnte
fúas, dhá sciathán gach aoin ceangailte
dhá cheile, agus dhá sciathán ag solach
a ccorp.

12 Agus do chuaidh gach aon díobh
go díreach ar a naghaidh : mar a raibh
an spiorad ar tí dhul ; do chuadar, a-
agus níor fhilleadar, a nuair do imthi-
gheadar.

13 Ar son chosamhlachda na mbea-
thach, do bhí a taisbeanadh cósamhlacht
ré smeardóighibh dearga teineadh, &c
cósamhlacht re taisbeanadh léchrann : do
chuaidh fé fíos agus fúas a meafg na
mbeathach, agus do bhí an teine lapa-
mhuil, agus do chuaidh tinnteach a-
mach as an tteine.

14 Agus do rithíodar na beathuighe,
agus dhilleadar amhuil taisbéanta lafrach
tinntighe.

15 Anois an tan do fheith mé air na
beathuighibh, féuch, aon roithleán air
an tálamh lámh ris na beathuighibh,
gun a cheithre haightheibh.

16 Do budh cósamhlacht taisbeanadh na
rothadh, agus a nobair ré dath berill :
agus do budh aonchosamhlacht do bhí
aca na cceathrar, agus do bhí a tais-
beanadh agus a nobair Mar rotha a
lár rotha.

17 An tan do ghluaisfidis do ghluaisfidis
air a cceithre táobhuibh, agus ní fhil-
dis a nuair do imthighdis.

18 Ar son a bháinneadh, do bhá-
dar an comhardfin go rabhadar uath-
bháfach, agus do bhádar a bháinnea-
dha lán do fhuilb fa cceúirt timchioll
an cheathrair fin.

19 Agus an tan do ghluaisdis na bea-
thuighe, do ghluaisdis na roithleáin leó :
agus a nuair do tógthaoi fúas na bea-
thuighe ón tálamh, do tógthaoi na roith-
leáin fúas.

20 Gidh bé áit a mbíodh an spiorad
ar tí dhul, do theigdis ann, annsin do
bhí a spioradfan chum dul ; agus do tóg-
thaoi na rothadha fúas go díreach ós a
ccionn : óir do bhí spiorad beathuigh
annfa rothuibh.

21 A nuair do ghluaisdis fin, do
G g ghluaisdis

ghluaisfáis fo: agus a nuair do sheafaidis sin, do sheafaidis fo: a nuair do tógthaí sin léas ón tialamb, do tógthaí na roithleáin suas ós a cooinne: óir do bhí spiorad beathuigh annsa roithleánuibh.

22 Agus do bhí cofamhlacht na spéire air cheannaibh an bheathuigh, amhuil dath an chríostail áathbháigh, fínte amach ós a coeanna shuas.

23 Agus fíoi an spéir do bhádar a sciatháin go díreach, gach áon leath re chéile: do bhí a dó ag gach áon, noch álfuigh don tadhbhí, agus do bhí a dó ag gach áon noch do folchadh don tadhbhí a cuirp.

24 Agus an tan dimthigheadar, do chála mé tormán a sciatháin amhuil tormán uifgeadh móra, amhuil guth a nulle-chumhachtaigh, guth caite amhuil tormán slúigh: an tan do sheafadar, do léigeadar a sciatháin síos.

25 Agus do bhí guth ón spéire do bhí ós cionn a coeanna an tan do sheafadar, agus do léigeadar síos a sciatháin.

26 Agus do bhí ós cionn na spéire do bhí ós cionn a coeanna cofamhlacht cathaóire ríogha, amhuil taisbeanadh chloiche Saphir, agus do bhí ar chofamhlacht na cathaóire samhlachas amhuil taisbeanadh daine air shuas.

27 Agus do chonnaic mé mar dhath omra, mar thaisbeanadh teineadh na tinnchíoll fíccuirt a sligh ann: ó thaisbeanadh a leafrugh agus ós a chionn, ós ó thaisbeanadh a leafrugh agus fíoi, do chonnaic mé mar do bheith taisbeanadh teineadh, agus do bhí loinnir ann tinnchíoll fa ccuirt.

28 Mar thaisbeanadh an bhogha atá san néill a ló na fearthanna, mar sin do bhí taisbeanadh an deallrugh tinnchíoll fa ccuirt. Do bé fo taisbeanadh chofamhlachta ghloire an Tighearna, agus a nuair do chonnaic mé, do thuit mé ar maghaidh, agus do chúala mé guth sois do labhair.

C A I B. II.

An ghairm, do an gborg-tbeachtairacht do fuair Eféiel.

A Gus a dubhairt fé riomsa, A mhic an duine, seas ar do chofaibh, agus laibheora mísi riot.

2 Agus do chuaidh an spiorad a steach ionnain, an tan do labhair fé riom, agus do chuir fé air mo chofaibh mé, iondu go ccuala mé an té do labhair riom.

3 Agus a dubhairt fé riom, A mhic an duine, cuirim thú go cionn Ísrael go cineadh easumhal do chuaidh a neafionta am aghaidhí: do chiontuigheadar féin agus a naithe am aghaidh gus an ló a niugh.

4 Oir is clann mhionaireach iad agus éradhchroidheach: cuirim thúsa chuca, agus a déara tú rú, is narsa a deir an Tighearna Dia.

5 Agus mí éistid iad, nó mí chuid (óir is tigh easumhal iad) do sin bíidh a fhuasaca go rann íona mené.

6 Agus thúsa a mhic an duine ní odh eagla ort rómpa, agus ní bheidh la a mbriathar ort, mara go mbíodh fa é doáin maile riot, é go mbíodh tú a meast naitheach sinne: ní bheidh eagla ort fé na mbriathraibh, agus ní bheidh anbhúineach fí na mbriathraibh, go bhfuilid na tigh easumhal.

7 Agus laibheora tú mo mbriathraí, mí éistid, nó mí fíuid, éir mío ró easumhal.

8 Acht, thúsa a mhic an duine, creid a déara mísi riot, na bíodh easumhal cosmhail ris an tigh easumhal íoscuil do bheal, agus íth an ní bíodh mísi dhuit.

9 Agus a nuair damhaire mé, do chuireadh lámh chugam, agus do bhí rola leabhair inne.

10 Agus do leathruigh fé do mo chine é, agus do bhí fé fíochas a sligh agus arnuigh, agus do bhí naithe ann, caoineadh, oinadha, agus naitheach.

C A I B. III.

Do chuir Dia meifneab fo léid, do fíor-Riaghail na faighneadhracht, do

Tuilleamh oile a dubhairt fé riom,

A mhic an duine, íth an té do gheibh tú, íth an rolaib, agus do gheibh ré tigh Ísrael.

2 Amfín dfoiscail mé mo bheal, agus thug fé oram an rola díthe.

3 Agus a dubhairt fé riom, A mhic an duine, tabhair air do bheal, agus liondo mhionach leis an rolaib dhuith, anpsín a duaigh mé é, do bhí fé ann mho bheal mar mhí a bheal.

4 Agus a dubhairt fé riom, A mhic an duine, imthigh, éirigh go tigh Ísrael labhair lem bhriathraibh fí.

5 Oir ní curthar thú a coeanna daine do ghlor choimthigheach, é do tuga chruaidh, acht eum tigh Ísrael.

6 Ní chum móraín daine do ghlor choimthigheach, agus do thug daine áidh, nach féidir dhuith a mbriathraí a thuinín: go deimhin dá eumín daine sin thú, déifidís riot.

7 Acht ní éistid tigh Ísrael rí: ní ní éistid iad riomsa: oir ní tigh Ísrael uile mionaireach, agus éradhchroidheach.

8 Feuch, do rinne mé naghaidh: ní dir a naghaidh a naghaidh, agus bíodh láidir a naghaidh a naghaidh.

9 Amhuil adamant is cruinne ní cloch thineadh do rinne mé bíodh: ná himzagluadh iad, agus ní bheidh nigh le na bhfeachanaibh, mísi go bhfuilid na tigh easumhal.

10 Tuilleamh oile, a dubhairt fé riom, a mhic an duine, gabh ann do chruaidh

chebar, agus do thuit mifí ar ma-
ghaidh.

24 Annfín do chuaidh an spiorad ion-
nam, agus do shuighidh sé ar mo chof-
aibh mé, agus do labhair sé riom, agus
a dubhairt riom, Éirigh, druid thu fein
a shlig ann do thigh.

25 Acht thufa a mhic an duine, cuir-
fid siad cuibhreach ort, agus ceangolaid
siad thú maille riu, agus ní racha tú
amach iona meaf.

26 Agus do bhéara mifí air do thean-
gaidh ceangal do charbad do bheil,
chor go mbia tú balbh, agus nach bíodh
tú ad fhear imdheargtha; óir is tigh
caimhal iad.

27 Acht an tan laibhéorus mifí riot,
foiceola mé do bheul, agus a déara tú
riu, is marío a deir an Tighearna Dia.
An té chluineas cluineadh sé: agus an
té fíuríus, fíuireadh sé: óir is tigh
caimhal iad.

CAIB. IV.

Fa fhioghair fhoilongphort anabaidh Jeru-
salem, tairbiantar an ainfir, ó chloannab
Jeroboam, gu nuig bhraighdionas Bhablón.

Thufa mar an céadna a mhic an
duine, ghlac chugad leac, agus
leag romhad i, agus tarruing uirre an
chathair Ierusalem.

2 Agus cuir foflongphort na haghaidh,
agus cuir balla suas na haghaidh: fí-
ghidh fós an campa as a coine, agus
cuir reitheadha gha bualadh tim-
chioll fa coairt.

3 Tuilleamh oile, gabh chugad ci-
gheann iaruin, agus fuighidh é mar
bhalla iaruin eadrad & an chathair,
agus cuir haghaidh leath ris, agus ionn-
fhuigheochthar é, agus cuirfidh tú armáil
na haghaidh: bíodh fós mar chomhar-
tha do thigh Israel.

4 Luidhí fós air do tháobh clé, agus
leag éigceart tigh Israel air: do réir
uibhre na lietheadh luidhíus tú air, ionn-
choruidh tú a néigceart.

5 Oir do leag mifí ortfa bliadhna a
néigceart do réir uibhre na lietheadh
trí chéad agus nóchad lá: mar sin ionn-
chorus tú éigceart tigh Israel.

6 Agus an tan choimhlíonfas tú iad
luidh a ris air do tháobh deas, agus
ionnchora tú éigceart tigh Iúdah ceath-
rachad lá: dórdúigh mifí dhuit gach
áon lá ar son bliadhna.

7 Uimefín cuirfidh tú haghaidh leath
ré campa Ierusalem, agus bíodh do
lámh nochtuigh, agus tairrghirfidh tú
na haghaidh.

8 Agus feuch, cuirfe mifí cuibhreachí
ort, agus ní iompocha tú thú fein ón
ttaobh go chéile, nó go ceriochnuighidh
tú liethe do champa.

9 Glac chugad fós cruithneacht
agus éorna, agus pónar, agus lentíis
agus mílet, agus pifhlíní, agus cuir
a nántífoitheach iad, agus déan arán
dhuit

dhuith díobh, do réir núbhre na lietheadh luighfios tú air do tháobh, trí chéad & nóchad lá iofas tú dhiobhsín.

10 Agus budh comhthrom fhithchid Seceíl do bhiadh iofas tú san ló, ó am go ham iofas tú é.

11 Iobha tú mar an ccéadna uisge le miosúr, an feiseadh cuid do hin, ó am go ham iobhas tú é.

12 Agus iofaidh tú é amhuil bairgheana fórna, agus bruithfidh tú é leis a maóileach thig amach as duine, ann a radharc.

13 Agus a dubhairt an Tighearna, Is marfo fés iofuid clann Ísrael a narán falach a measc na ngeinteadh, mar a ndibeora mifi iad.

14 Annsin a dubhairt mifi, Ah a Thighearna, féuch, níor truáilleadh manam; oir é maóis oig suas gus a nois níor ath mé do ní éugus uadha fein, nó scábtha na bhlothuibh, ní mó tháinic feoil adhsuathmhar am bheul.

15 Annsin a dubhairt feifion riom, Féuch, thug mé dhuit otrach bó ar son otraih duine, agus uillmheocha tú harán leis.

16 Tuilleamh oile, a dubhairt fé riom, A mhic an duine, féuch, brisfidh mé maide a narán ann Jerúsalem, & iofuid siad arán lé tomhas agus lé cúram, agus iobhuid uisge lé miosúr agus lé suathbhás.

17 Chóir go raibh uireasbhúigh aráin agus uisge orra, agus go mbeid uathbháfach ann a chéile, agus go ccaoighid ar son a nfeiceirr.

C A I B. V.

Fa fhioghair bhearradh ghrúid Jeremíah, saibheantar dloghla Jerúsalem arson a beaf-ambhlacht.

AGus thusa a mhic an duine, glac chugad fcián bhearrtha Bhearbóir, agus tabhair uirre fiubhal air do cheann, agus air thféasóig: annsin glac meadha an tomhais, agus roinn an ghrúag.

2 Loicfidh tú lé teine an treas cuid a lár na caithreach, an tan choimhliontar liethe an champa; agus glacfa tú an treas cuid, agus buail iona thimchioll lé fcin; agus sreathnochta tú trian leis an gaóith, agus tairreonga mifi cloidheamh amach na ndiaighsin.

3 Glacfa tú mar an céadna beagán díobh a nuibhir, agus ceangola tú iad ann do fciortuighibh.

4 Annsin glac dhíobh sin a ris, agus teilg a lár na teineadh iad, agus loig iad anna teine: óir is as sin thucfas teine amach go tigh Ísrael uile.

5 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Sí fo Jerúsalem, do shuighidh mé a meadhon na ccineadhach, agus na scorthann atá na timchioll fa ccuáirt.

6 Agus dáthruigh sí mo bhreitheamh nus a nurchoid ní fa mhó náid na ccineadhacha, agus mo reachta ní fa mhó náid na tiortha atá na timchioll: do do dhiultadar mo bhreitheamh nus, agus mo reachda, níor shuabhlighedar ionnta.

7 Uimesin is marfo a deir an Tighearna Dia, Do bhrigh gur mbéadh eabhairfí ní as mó náid na ccineadhacha atá bhur timchioll, agus nar chomhbairgheabhair mo bhreitheamh nus, ach mó do rinneabhair do reir breitheamh nus na ccineadhach atá bbur timchioll fa ccuáirt:

8 Uimesin is marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch, mifi féin ad aghaidh, agus do bhéara mé breath ann do lár a radharc na ccineadhach.

9 Agus do dhéana mé ionad an ní nach déarna mé, agus nach déana mé a leithéid ní fa mhó, do bhrigh baile ghraineamhlachta.

10 Ar a naddbharfín iofuid na hithre na mic ann do lár, agus iofuid na mic na haitheir; agus béara mé breatha ionnad, & spreidhdh mé ionlán thfuighill annsa huile ghaothaibh.

11 Uimesin fa mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, Go deimhin do bhrigh gur shluigh tú mó shanctóir leis na neithibh adhsuathmhara, agus leis na ghraineamhlachtaibh, ar a naddbharfín laighdeocha mifi thú mar an ccéad, agus ní choigeola mo shúil, agus ní bhiaidh truíghe air bith agam.

12 Búgfuidh trian diot leis an btiagh, agus le gorta muirfígear iad ann do lár; agus tuitfidh trian leis an eadheamh ad thimchioll fa ccuáirt; agus fcaoilfé mé trian annsa uile ghaothaibh, agus tairreonga mé cloidheamh amach na ndiaigh.

13 Is marfo choimhlionfaigh mfearg, agus do bhéara mé air mo lán fuireach orra, agus biaidh solas agus agus biaidh a fhios aca gur míf an Tighearna do labhair é ann mo shúil, an tan choimhlionfas mé mo dhibhfhearg ionta san.

14 Tuilleamh oile do dhéana mé ad shafach thú, agus ad mhafa a measc na ccineadhach atá ad thimchioll fa ccuáirt, a radharc gach a agabhar thort.

15 Marfin biaidh fé na scannail agus na mhagadh, na theagasc agus na uathbhás do na ccineadhachaibh atá ad thimchioll fa ccuáirt, a nuair do dhéan breitheamh nus ionnad a bfeing & a ccuthach, agus a niomaithbhioraibh fíochmhara: mifi an Tighearna a dubhairt é.

16 A nuair chuirfeas mé orra droch-thoighde na gorta, noch bhias na fgríos, noch chuirfios mé dá bbur míleadh: agus méideocha mé an ghorta gruibh, agus brúife mé bbur maide arís.

17 Marín cuirfe mé gorta oruibh
do droictheathuigh, agus do dhéa-
na aitheonuid; agus rachfuidh
agus fuil thríod, agus do bhéara
an cloidheamh ort; misi an Ti-
ghearna do labhair é.

C A I B. VI.

*Thigir ar smacht Israel arson adbradh
na niodhal.*

1 On tháinig briathar an Tighearna
a chugamfa, ag rídh,
2 A mhic an duine, fuighidh ha-
ghuidh leath ré sléibhthibh Israel agus
suirghir na naghaidh.

3 Agus abair, Sibhí a shléibhte Isra-
el éighigh briathar an Tighearna Dia,
4 marío a deir an Tighearna Dia ris
a shléibhthibh, agus ris na cnocuibh, ris
a shléibhthibh, agus ris na gleantuibh,
5 leigh do bhéara misi, misi fein cloid-
heamh oruibh, agus millfidh mé bhur
na árd.

6 Agus beid bhur naltóra áonranach,
7 agus beid bhur niomhaghthe briste,
8 agus teigfidh mé síos bhur mairbh as
me bhur niodhal.

9 Agus leagfuidh mé cuip mharbha
doinne Israel a bhfiadhnuise a niodhal;
10 agus doigáilse mé bhur cnámha o
dóise timchioll bhur naltórach.

11 Ann bhur nuile áitibh cinnhuidhe
do dhéantar na caithreacha na bhfiadh
agus beid na haite árdá uáigneach, ion-
do go mbéid bhur naltóreacha na bhfi-
adh, agus uáigneach, agus go mbrísi-
ghur bhur niodhail agus go cuirfidh, &c.
12 go gearrfuighear síos bhur niomhái-
ghthe, agus go ccairfighear ar ccúl bhur
aithreacha.

13 Agus tuitfid na mairbh ann bhur
lé, agus biaidh a fhios agaibh gur misi
a Tighearna.

14 Thairis sin fuigfidh mé fuighioll,
15 dor go mbiaidh cuid agaibh rachus ón
cuidheamh a meais na ccineadhach,
16 a tan dhiofcaoilfighear sibh a meais na
nóthann.

17 Agus cuimhneochuid an mhéid ra-
chus as díbh misi a meais na ccineadhach,
18 mar a mbéarthar a láimh iad, do bhrigh
ar briseadh mé le na ccroide strí-
onmhil noch do dhealúigh riomsa, agus
19 le na súilibh noch théid do stríopachus
a ndaigh a niodhal: agus grainfid
iad fein do bhrigh na nól do rinnear
do iona nuile ghráineamhlachdaibh.

20 Agus aitheonuid gur misi an Ti-
ghearna, & nach go diombaóin a dubh-
art mé, go ndéanuinn an tolcó dhoibh.

21 Is marío a deir an Tighearna a
Nóla, Buail lé do láimh, agus preab
lé chois, agus abair: Mo thruáighe
ar son uile dhroichghráineamhlachta
thighe Israel: óir tuitfid ris an ccloi-
deamh, leis an ngorta, agus leis an
bplaigh.

22 An té atá a nimhchín éugfuidh

fé don phláigh, agus an té atá a bfo-
gus tuitfidh fé leis an ccloidheamh, agus
an té mhairfios agus ionnuigheochthar,
éugfa fé leis an ngorta: marío choimh-
lionfus mé mo dhíbhfhéarg orra.

23 Annfin aitheontaí gur misi an
Tighearna, an tinn bhéid a ndaoine mar-
bha a meais a niodhal timchioll fa
ccuairt a naltórach, air gach
chnoc árd a nulluighibh na slíabh uile,
agus faoi gach crann glas, agus faoi
gach daruigh dhuilleabhairigh, agus a
nait ar ofráladar boladh cumhra dá
niodhaluibh uile.

24 Marín shínfios misi mo lámh a
mach orra, agus do dhéana mé an fea-
rann na fíabach, afeadh, ní is uáig-
nidhe ná fíabach Dhiblat, iona nait-
reabhtachaibh uile, agus aitheonuid
fiad gur misi an Tighearna.

C A I B. VII.

*Bagra áidhbilleadh ro dhoilge do theacht
ar Israel.*

T Uilleamh uile, tháinig briathar an
Tighearna a chugamfa, ag rídh.

2 A mhic an duine tós, is marío a
deir an Tighearna Dia ré tír Israel.
Tháinig deireadh, deireadh air cheithre
coirnéuluibh na tíre.

3 Anois tháinig an críochnughadh
ortfa, agus cuirfidh misi mfearg ort,
agus do bhérad breath ort do réir do
shlightheach, agus cuirfidh mé luáigh-
eacht do ghráineamhlachta uile ort.

4 Agus ní choigeola mo sháil thú,
ní mé bhias thruáighe agum: acht cáit-
eocho mé do shlighthe riot, agus beid
do ghráineamhlachda ann do lár, agus
biaidh a fhios aguibh gur misi an
Tighearna.

5 Is marío a deir an Tighearna Dia,
Ole, féuch, tháinig áonole amháin.

6 Tháinig an chríoch, tháinig an
chríoch, atá fé dot fhaire, féuch, thá-
nic fé.

7 Tháinig an mháidin ort, thusa
aitreabhus annfa tír: tháinig an tam,
atá lá na buaidheartha a ngar, agus na
hé súaim na slíabh a rís.

8 Anois go goidr doirtse mé mo
dhíbhfhéarg ortfa, agus choimhlonfa mé
mfearg ort: agus do dhéana mé breith-
eamhnus ort do réir do shlightheach, &
cáiteocha mé riot ar son hadhshuath-
mháireacht uile.

9 Agus ní choigeoluid mo sháil, ní
mé bhias thruáighe agum: cáiteocha mé
riot do réir do shlightheach agus do
ghráineamhlachta atá ann do lár, agus
aitheontaí gur misi an Tighearna, noch
bhuaílios [sibh].

10 Féuch, an lá, féuch tháinig fé
do chuaidh an mháidin amach, thá-
nic bláth air an tsáit, do ghin an-
tábharr.

11 Déirigh an foiréigion súas go
sláit a nuile: ní mhairfidh áon díobh.

nó dá niomadamlacht, nó dá ccomh-
dháil, ní mó bhias cumha ar a son.

12 Tháinig an tam, atáid na láithe
ag teacht a bhfogus, ná gairdigheadh
an ceannuighe, ná caoigheadh an rea-
caire: óir atá fearg air a iomadamlh-
lacht uile.

13 Oir ní fhíllfidh an racaire ar an
ní rachtar, gíodh go mbeidís fós beo:
óir is a ttaobh a niomuid uile nach
bhíllfidh, atá a nús: ní mó neartochus
duine ar bith é féin a néigceart a
bheatha.

14 Do shéideadar an floc, eadhon do
dhéanamh a nuile ní réidh, acht ní théid
duine ar bith chom an chatha: óir atá
mfeargá air a niomán uile.

15 Atá an cloidheamh amuigh, agus an
phlaigh agus an ghorta a sligh: agus
cúgfuidh an té bhias annsa machaire
leis an ccloidheamh, agus muirfidh
gorta agus plaigh an té atá san cca-
thruigh.

16 Acht an mhéid rachas as díobh,
rachaid as, agus beid ar na sléibh-
tíbh amhuil colaim na ngleann, iad uile
ag caoi, gach áon ar son a phear-
raidh.

17 Bíidh a nuile lámh lag, agus a
nuile ghluin anbhfann amhuil uige.

18 Críofhchuid iad féin lé faiscé-
dach, agus faileochuidh uatibhais iad,
agus bíidh náire air na huile aighthibh,
agus maóile air a ceannuibh.

19 Teigfidh siad a nairgíod annsa
féidibh, agus athrochar a nór: ní
fhéadfidh a nairgíod nó a nór a fíor-
radh a lé fheirge an Tighearna: ní
sháileochuid siad a nanmanna, ní lion-
fuid a nlonathar: do bhrígh gur bé
ceap tuiligh a néigceart é.

20 Ar son bhreaghdhacht a chóirigh-
the, do shuighidh fé a neithe adhfháth-
mhara ionta: uimefin do chuir míl é
a bhfad uatha.

21 Agus do bhéara mé é a lámhuibh
na ccoimhghítheach mar chreidh, do
chionntachaibh na talmhan nuar éadail,
agus fáileochuid siad é.

22 Fille mé fós maghaidh uatha,
agus fáileochuid siad máit sheicréideach;
óir richfuid na sladmhoiridhe ann a
steach, agus fáileochuid é.

23 Déana slabradh: óir atá an tír
lín do choirthibh fuilteacha, atá an
chathair lín dfoiréigíon.

24 Uimefin do bhéara míl díogha na
ngeinteadh, agus seilbhochuid siad a
etighthe: do bhéara mé fós air phoimp
na neartmhara fear, agus truáilfighear
a náite nómhtha.

25 Tugfuidh an taidhmhilleadh, agus
farrfuid siad fíothcháin, agus ní bhia
si ar fígháil.

26 Tugfuidh urchóid ar urchóid, &
bíidh iomrádh air iomrádh: annsin iarr-
fuid siad fós air an bhfaigh, acht mu-
ghochuidh an dligeadh on tógart, agus
gomhairle ó na sinfíornuibh.

27 Caófidh an Rígh, agus bíidh an
prionnsa ar na éadughadh lé hainm-
nacht, agus buidheortar lámha dro-
óine na tíre: do dhéana mé rí do
réir a slighe, agus do réir a tairne
do dhéana mé breitheamhas ora, &
agus aitheonuid gur míl an Tighearna.

C A I B. VIII.

Ceithear taisbeanta, a timchioll ghéim-
lacht na Níadaigheadh.

A Gus tairla annsa féicadh bládh-
annsa féicadh mí, an céicadh lé
don mhi, mar do shuigh mé an na
thigh, agus do shuigheadar sinse
jedah as mo choinne, gur thuit léim na
Tighearna Dia annsin orra.

2 Annsin damhairc mé, agus fíoch
cofamhlacht amhuil taisbeantadh
eadh: eadhon ó thaisbeantadh a h-
ruigh síos, teine; agus ó na leictir
sías, amhuil taisbeantadh déalraigh
mar dhath ómra.

3 Agus do chuir fé cuma léim
amach, agus do ghlaic mí ar dhá-
dom ghruisig, agus do thóg an píolá-
sías mé idir thalamh agus neamh, &
thug leis mé a bhífidh Dé go Hie-
lem, go dorus an gheata as fíle a
steach, noch fhéuchus leath rís an tair-
ceart, mar a raibh áit omhaighes
da, noch bhroghuighios chum eala.

4 Agus féuch, do bhí glóir Dé ann-
annsin, do réir na síe do chomair ní
annsa réiteach.

5 Annsin a dubháirt fé ríom, A mhic
an duine, tóg sías do shíle annsin
rís an tairceart: mar sin do thóg an
sías mo shíle leath ré slighe a h-
ceirt, agus féuch, don leath tairce-
geata na haltóra, a niomhaighes
da annsa dul a steach.

6 A dubháirt fé ríom tuilleamh
A mhic a duine, an bhfaicíos na
do níd siad, eadhon na grimeamh-
móra do níd thír Ísrael annsa níd,
a ndeachuifí a bhfad óm tairceart: &
fíll fós a rís, agus do chuidh tu
mhlachda is mó.

7 Agus thug fé go dorus na cúite mé
agus an tan do chonnaire mé, féuch, ná
annsa bhalla.

8 Annsin a dubháirt fé ríom, A mhic
an duine, tochuil annsa annsa bhalla:
agus a nuair do thochuill mé annsin
la, féuch, dorus.

9 Agus a dubháirt fé ríom, Inthigh
a steach, agus féuch na droch ghriom-
mhlachda do níd siad annsa.

10 Mar sin do chuidh mé a steach &
dféuch mé, agus do chonnaire mé ann-
gach uile neithe shnáidhíoch, agus bhe-
thach nadsuathmhair, agus uile iofaí-
thighe Ísrael, ar na tairceart air an
mballa timchioll fé ccairt.

11 Agus do shéadadar as a ccoime
chomhghad fear do shinníornuibh thighe
Ísrael,

agus ioma lár do sheas Iasaniach
agus Saphan, gach aonduine maílle re
ann a lár, agus do chuaidh
ann tuisle suas.

1 Ansin a dubhairt sé riom, A mhic
dhuibh, an bhfaca tú cred do níá sinn-
dhuibh Ísrael annsa dorchadus, gach
duine a féomra a iomhaigheadh
éir a deirid siad, Ní fhaicinn an
Tighearna sinn, do thréig an Tighearna
sinn.

2 A dubhairt sé riom mar an cead-
ad, Fíí thort fós a rís, agus do chuidh
ann gráimhlachta is mó ná iad do
síd siad.

3 Ansin thug sé mé go doras
thighe an Tighearna, noch do
léath rís an tuisceart, agus féuch
a fhuigheadar mnaí ann sin ag gul ar
an tuisceart.

4 Ansin a dubhairt sé riom, A mhic
dhuibh, An bhfaca tú is, ionaipoigh
ann fós a rís, agus do chuidh tú
gráimhlachta is mó ná iad fós.

5 Agus thug sé a steach mé don
doras is féide aiteach do thighe an Tigh-
earna, agus féuch do bhádar timchioll
ann a fhuigheadh ag doras theampuil
an Tighearna, idir an bpóirí agus a
mhic, gon a ndromannuibh leath ré
annsa an Tighearna, agus a naigthe
ar doibh shoir, agus dadhradar an
doras leath rís a noirthear.

6 Ansin a dubhairt sé riom, An
bhfaca tú fós, a mhic an duine ? an ní
annsa ag tigh Iudah, na gráineamh-
lach do dheanamh, noch do níá ann-
sa do fionadar an tír dfoiréigin,
a fionadar dom bhrosnughadhfa chum
annsa agus féuch, do chuireadar an
doras chum a síona.

7 Uime sin do dhéana mísi mar an
tuisceart ann mfeirg : ní choigeola mo
tuisceart ná mó bhias truaighe agam : agus
bhí go néigheadh am chluaisibh lé guth
é, thairis sin ní chluinsidh mé iad.

CAIB. IX.

Do chuireadh na Fíirín a lár an mhillteas.

1 Dúigh sé fós ann mo chluaisibh lé
guth árd, ag rádh, Tabhair air
annsa annsa na caithreach teacht a
annsa, gach uile dhuine gon a arm lead-
arda iona lár.

2 Agus féuch, thangadar seisiar fear
a léighe an gheata is áirde, noch atá
leath rís an tuisceart, agus arm léir-
leath ag gach áon iona lár: agus do
bhí ionduine iona measa ar na eadugh-
laí a lineadach maílle re hadhairc
dhuibh scríbhneora air a tháobh, & do
chaid a steach, agus do sheafadar ré
tuisceart na hálóra práis.

3 Agus do chuaidh glóir Dé Ísrael suas
an Cherub air a raibh sé, go tairseach
an tigh, agus do ghóir sé air an tí

bhí a néadach sin, agá raibh adharc
dhuibh scríbhneora air a tháobh;

4 Agus a dubhairt an Tighearna rís,
Imthigh tré lár na caithreach, tré lár
Jerusalem, agus cuir comhartha air
éadanuibh na ndaoine ucbhadhas, agus
éighios ar son na míle ghráineamh-
lachta dá ndéantar iona lár.

5 Agus a dubhairt sé léofaí ann mé:
steachtá, Imthighidhí na dhiaigh
thrid an ceathruigh, agus buailidh, ná
coiglidís bhur fáile, agus ná bíodh
truaighe oruibh.

6 Marbhuidh thrid amach sean agus
óg, idir chailínigh agus leanta óga, agus
mhnaibh: acht ní tigidh a bhfogus
dionduine ar a mbia an comhartha, &
tosinghidh ag mo shanctóirí: annsin
do thosuingheadar rís na daoineibh
seana do bhí as coinne an tigh.

7 Agus a dubhairt sé rís, Saluighidh
an tigh, agus fionuidh na cúirte leis
na marbhuidh, éirgidhí amach : agus
do chuadar amach, agus do mharbhadar
annsa chathruigh.

8 Agus táta an feadh do bhídar dá
marbhaidh agus do fighbaidh mísi, gur
thuit mé ar maghaidh, & gur éigh mé,
agus go ndubhairt mé, Ah, a Thighearna
Día, an mairfidh tú ar fighbaidh Dísrael
a ndórtadh amach do dhíbít beirge ar
Jerusalem ?

9 Ansin a dubhairt sé riom, Is an-
mhór éiceirt thighe Ísrael agus Iudah,
atá an talamh lán dhuil, agus an chathair
lán dorchad : óir a deirid siad, Do
thréig an Tighearna an talamh, agus ní
fhaicinn an Tighearna.

10 Agus air mo shon fós, Ní
choigeola mo tháil, ní mó bhias truaighe
agam, acht cúiteocha mé a síghe air
a ceannuibh.

11 Agus féuch, an fear do bhí a
líneadach, agá raibh a nadharc dhuibh
air a tháobh, dinnis sé an cháis, ag
rádh, Do rinne mé amhuil do aithis
tá dhíom.

CAIB. X.

Tairseadh an ghóir réimh, iona ceoilteadh :
& na ceorabinigh.

1 An sin damhairc mé, agus féuch, annsa
spéir do bhí ós cionn cheann na
Cherubine, do taisbeanadh ós a cceinn
mar do bhíadh cloch Shaphir amhail
taisbeanadh cofamhlachda cathaoire
ríogha.

2 Agus do labhair sé rís an bhfeir ar
a raibh an líneadach, agus a dubhairt
sé, Imthigh a steach idir na rothaibh
eadhon faoi an Cherub, agus lion do
lámh lé gáil teineadh idir na Cheru-
binigh, agus críobhfacaíl iad ós an
ceathruigh : agus dínthigh sé ann mo
radharc.

3 Annois do sheafadar na Cheru-
binigh ar thaobh deas an tigh, an tén
do chuaidh an duine a steach, agus do

lion an néall an cháirt do b'haide a fheach.

4 Ann sin do chuaidh glóir an Tighearna suas ón Cherub, agus do sheas ós cionn thairfidhe an tigh, agus do bhí an tigh lionta do néall, agus do bhí an cháirt lionta do dhealradh glóire an Tighearna.

5 Agus do chlois fuaim sciathán na Cherubineadh annsa chúirt do b'haide amach, mar ghuth Dé uilechumhachdigh an tan labhras fé.

6 Agus tarla an tan d'fuaigair fé do nógach agá raibh an línéadach uime, ag rádh, Glac teine ó idir na rothaibh idir na Cherubínigh; ann sin do chuaidh fé a fheach, agus do sheas fé lámh ris na rothaibh.

7 Agus do shín áon Chérub a lámh amach ó idir na Cherubínigh gus an tteine do bhí idir na Cherubínigh, & do ghlac dhe, & do chuir fé a lámhuibh an tí air a raibh an línéadach; noch do ghlac é, agus do chuaidh amach.

8 Agus do chonncas annsa Cherubínigh, cuma lámhe duine faoi na sciathánuibh.

9 Agus an tan damhairc misí, Féuch na ceithre roithleáin ag na Cherubínigh, áon roithleán ag an Cherub, agus roithleán oile ag Chérub oile, agus do bhí taisbeanadh na roithleán amhuil dath cloiche berill.

10 Agus ar son a ttaisbeantadh, do bhí áon chosámbhlachd aca na cceathrar, amhuil do bhíath roithleán a lár roithleáin.

11 An tan do ghluáifodar, dimthigheadar air a cceithre táobhuibh; níor iompoigheadar ag imtheacht, achd chum na haite air ar fheuch an ceann, do leanadarán ann, níor iompoigheadar mar dimthigheadar.

12 Agus do bhí a ccorp go hiomlán, agus a ndromanna, agus a lámha, & a sciatháin, agus na roithleáin, lán do sháilíbh timchioll fa ccauirt, eadhon na roithleán, do bhí aca na cceathrar.

13 Ar son na roithleán, do fuaigradh ábóibh ann meisfeachda, A rotha.

14 Agus do bhádar ceithre haighthe ag gach áon, do budh aghaidh Chérub, an chéad aghaidh, & do budh aghaidh duine an dara haghuidh, agus an treas na aghuidh leomhuin, agus an ceathramhadh na aghuidh iolair.

15 Agus do tógbhadh suas na Cherubínigh; fé so an beathach do chonnaic misí ag fruth Cheabar.

16 Agus an tan do ghluáifodar na Cherubínigh, dimthigheadar na roithleáin lámh riu: agus an tan do thógbhadar na Cherubínigh a sciatháin suas, déirghe suas ón talamh, níor iompoigheadar na roithleáin chéadna sin ó bheith na bhfochair.

17 An tan do sheafadar, do sheafadar so; agus a nuair do tógbhadh suas iad, do thógbhadar so iad féin suas mar

an ccéadna; óir do bhí spiorad an bheathuigh ionnta.

18 Ann sin dimthigh glóir an Tighearna ó thairfidh an tigh, agus do sheas ós cionn na Cherubínigh.

19 Agus do thógbhadar na Cherubínigh suas a sciatháin, agus do chéadar suas ann mo radharcfa; an tan do chéadar amach, do bhádar na roithleáin lámh riu mar an ccéadna, & do sheagach áon ag dorus an gheata fhoir do thigh an Tighearna, agus do bhí glóir Dé Israel os a ccionn shuas.

20 Afé so an beathach do chonnaic misí faoi Dhia Israel lámh ré fruth Chebar, agus do bhí a shíos agus gabhad sin na Cherubínigh.

21 Do bhádar ceithre haighthe ag gach áon fa leith, agus ceithre sciathán ag gach áon, agus do bhí cofamhlachd lámhe duine faoi na sciathánuibh.

22 Agus do bé cofamhlacht a naighthe na haighthe chéadna do chonnaic misí ag fruth Chebar, a taisbeanadh agus iad féin: do chuaidh gach aca air a aghaidh go díreach.

CAIB. XI.

Bheir Dfa do iarsma Israel cruáilte sin a náit an chroidhe chlochach; 22 glóir glóir Dá Jerusaleim sa nam.

TUilleamh oile, do thóig an spiorad misí suas, agus thug fé mé go mór an geata shoir do thigh an Tighearna noch fheuchas soir: agus Féuch, ag dorus an gheata cuigear ar fheuchfear, a meaf a bhíaca mé lánamh mhac Asur, agus Pelatiah mhac Benai, pionsadha an phobail.

2 Ann sin a dubhairt fé rion, A mhic an duine, a fiad fo na d'ádh d'ann a nurchoid, agus do bheir drochmháirle don chathruighis.

3 Noch a deir, Ni bhíuil fé a ngeatánam tighthe: isí an chathair a coire, agus a sinne a nfeoil.

4 Ar a nabhbaráin tairrghir na ngeatáidh, tairrghir, a mhic an duine.

5 Agus do thuit spiorad an Tighearna orumfa, agus a dubhairt rion, Le bhair, is marfo a deir an Tighearna, is marfo a dubhrabhairisí, a thigh fíad: óir is aithnid dhamhsa na ceithre ag ann bhur meanmhuin, gach uile na dhia.

6 Do mhéaduihgeabhair bhur annsa chatruighle, agus do lionabhair a íraide lé marbhúibh.

7 Uime sin is marfo a deir an Tighearna Dia, Bhur mairbh noch do leag abhair iona lár is iad sin a nfeoil, agus isí an chathair isí an coire: acht do bhéara misí thusa amach as a lár.

8 Do bhí eagla an chloidhimh oruibh, agus do bhéara misí cloidheamh oruibh, a deir an Tighearna Dia.

9 Agus do bhéarad amach as a lár sibh, agus feachoduigh mé a lámh choimhthigheach sibh, agus do bhéarad

me breatha ann bhur measg.
10 Taisidhe leis an ccoidheamh, do
bhàra mé breitheamhnus oruibh a
mhuach Ìsrael, agus biadh a fhios ag-
ad gur mise an Tighearna.

11 Nì bodh i an chathair bhur noi-
seamh, nì mò bhios sibh i nfeoil iona
achd do dhéana mise breitheamhnus
oruibh a mhuach Ìsrael.

12 Agus biadh a fhios aguibh gur mi-
se an Tighearna: oir nìor shiubhlughe-
amh ann mo reachtaibh, nì mó do rin-
neabhair mo bhreitheamhnus, achd do
rinneabhair do reir bhéus ná ngeinteadh
a fhuair bhur tìmhchioll.

13 Agus tairia, an tan do thairrghir
ann, gur eog Pelatiah mhac Benaiah:
ann do thuit mé fìos ar maghaidh, &
ann mé lé guth árd & a dubhairt, Ah
Tighearna Dia, an cuirfidh tú deir-
ceadh iomlan le fuighioll Ìsrael?

14 A rìstháinic focal an Tighearna
chugam, ag rádh,

15 A mhic an duine, a siad do dhear-
bhair, do dhearbhair, fìr do
chuidh, agus do thigh Ìsrael uile go
laimh, ré a ndubhairt áitreabhthuigh
Jerusalem. Imthighidh a bhfad ón Tigh-
earna: is dainne tugadh an dúthaighfì
a fhuair.

16 Uimefin abair, Is marfo a deir an
Tighearna Dia, máta gur theilg mé a
uile uaim iad a measc na ngeinteadh,
& b'odh gur spréigh mé iad a measc na
ceannach, g'adheadh biadh mé dhóibh
an t-annóir bhig annfa tìr iona rachaid.

17 Uimefin abair, is marfo a deir an
Tighearna Dia, Cruinneocha mé sibh
le na puibleadhuibh, agus cuirfe mé
i n-ionn a chéile sibh annfa tìorthaibh
ann spréighidh sibh, agus do bhéara
a fearann Ìsrael díbh.

18 Agus tuisgidh siad ann sin, & áth-
eoidh a huile neithe adhfháthmhara,
agus a gráineamhlachda uile aiste.

19 Agus do bhéara mé áon chroidhe
ann díobh, & cuirfidh mé spiorad
ann díobh a fhuair: & beanfa mé
a chroidhe clochach as a bhfeoil, agus
do bhéara mé croidhe féola dhóibh:

20 Chor go siubhluid siad ann mo
reachtaibh, & go ccoimheadfeid mór-
dhaighe, & go ndéanuid iad, & b'ed na
lòcal agamfa, & budh mise a Ndaifan.

21 Achd a ttiobh na druinge a siubh-
laidhonn a croidhe do réir chroidhe a
ceannann nadhfhiathmhara, & a ngráin-
ceamlacht: coireocha mise a slipe air a
ceannuibh fein, a deir an Tighearna
Dia.

22 Annfa do thóghbhadar na Cheru-
bimh suas a sciathain, & na roithleáin
ré na ttiobh, agus do bhi glóir Dé
Ìsrael as a ceionn suas.

23 Agus do chuaidh glóir an Tighear-
na suas ólar na caitheach, & do sheas
ar a ttiabh, noch atá air an ttiobh
fìr ann chathruigh.

24 Na dhéighinn, do thóig an spio-

rad mise suas, agus rug mé a bhfios
maile re spiorad Dé go Caldea go
lucht na daoirsine: marfin do chuaidh
a nìs do chonnaire mé, suas uaim.

25 Annfa do labhair mé ré muintir
na daoirsine, na huile neithe dhar
thaisbéin an Tighearna dhamh.

CAIB. XII.

Ata áthrughadh Jeremias na ccomhartha ar
bbraghdaionas Ùrael.

T Hainic briathar an Tighearna mar an
ccéadna chugamfa, ag rádh,

1 A mhic an duine, áitreabhthuigh tú
a lár thighe easurramuigh, agá bhfuilid
fuile dfaicfin, agus nach bhfaicinn,
atáid cluafa aca déisdeacht, agus na
chluinid siad: oir is tigh easumhal iad.

2 Uimefin, a mhic an duine, gléus
foithighe chum áthruighthe, & áthruigh
annfa ló inna radharcán, agus áth-
rocha tú ód áit fein go háit oile
iona radharc: do bhéidir go measfaidh
dis, biodh go bhfuilid na ttiagh easumhal.

3 Annfa do bhéara tú amach do
shoithigh ó ló iona radharc, amhuil foithighe
chum áthruighthe, agus racha tú
amach um nóin iona radharc, amhuil
an drong noch theid amach a mbraigh-
dionas.

4 Tochuil thusa thrìd an mballa iona
radharc, agus beir amach annfa.

5 Ann a radharcán bhearas tú leachd
é air do ghuailibh, agus iomchóra tú
amach é annfa tráthnóna: foileocha tú
haghaidh, chor nach bhfaicfe tú an ta-
lamh, oir do chuir mise mar chomhartha
do thigh Ìsrael thá.

6 Agus do rinne mise mar do
hathnigheadh dhìom; thug mé amach
ma shoithighe san ló amhuil foithighe
áthruighthe, agus tráthnóna do thochail
mé thrìd an mballa lem laimh; thug
mé amach é annfa dorchadus, agus
diomchras ar mo ghéaluinn é iona ra-
dharcán.

7 Agus ar maidin tháinic briathar an
Tighearna chugam, ag rádh.

8 A mhic an duine, nach dubhairt
tigh Ìsrael, an tigh easumhal riotfa,
Cred do ní tú?

9 Abair riu. Bainidh an tairrghirfì
don phrionnfa fein atá a Nierusalem, &
do thigh Ìsrael uile atá annfa.

10 Abair, Is mise bhur ccomhartha:
amhuil mar do rinne mise, is marfin do
dhéantar riu, áthruighidh siad san, agus
rachaid a mbraighdaionas.

11 Agus an prionnfa atá ionn measg
iomchoruigh fé air a ghéaluinn annfa
dorchadus, agus rachaidh fé amach;
toicheoluid siad thrìd an mballa do
bhreith thrìd amach: foileocha fé a
aghaidh, chor nach bhfaicfe fé an talamh
lé na huailibh.

12 Leathnochadfa fós mo lion air,
& géabbthar ann mo dhul é; agus do
bhearad don Bhablaín é, go crìch na

OG 5. Ccaldeanach.

Cealdéanach : thairisfin ní fhaicfidh sé é, biodh go bhfuighe sé bás annsin.

14 Agus scaoilfe mé leath re gach aon ghaoi a nulle dhuine dhá bhfuil ní thimchioll do chongnamh leis, agus a fhlágh uile, agus tairreonga mé an cloidheamh amach na ndiaigh.

15 Agus aitheonuid siad gur mé an Tighearna an tan spreighfios mé iad a measc na ngeinteadh, agus scaoilfios mé iad idir na tiorthaibh.

16 Acht fuigfidh mé beagán do dhaoinibh aca ón cloidheamh, ón ngorta, agus ón bplaigh, chor go bhfoillfeochuid a nulle ghraineamhlacht a measc na cceineadhach mar a tiocfuid siad, agus aitheonuid gur mise an Tighearna.

17 Tuilleamh oile, tháinic briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

18 A mhic an duine, ith harán lé críoth, agus ibh huige lé creathaibh, agus lé curam.

19 Agus abair ré pobal na tíre, Is mar so a deir an Tighearna Dia a ttaobh áitreabhthach Jerusálem agus tíre Ísrael, Isaid a naran lé curam, agus iobhuid a nuisce ré huathbhais, chor go mbia an dúthaigh na fáilge ó gach a bhfuil innte, do bhrígh foircigin na druinge áitreabhthach innte.

20 Agus fuighehear folamh na caithreacha atá áitreabhtha, agus bíaidh an fearainn síuighthe, agus bíaidh a fhios aguibh gur mise an Tighearna.

21 Agus tháinic briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

22 A mhic an duine, cred an seanfhocalfin atá aguibh a tír Ísrael, ag rádh, Do fadugheadh na liethe, agus fuilighidh a nulle fíris?

23 Innis dóibh ar a nadhbharfin, Is marso a deir an Tighearna Dia, Do bhéara mise air an fearnádú go fear, agus ní bhíaidh aca ní fa mhó mar sheanfocal a Nisrael: acht abair riu, Atáid na liethe do lathair, agus briathar gach uile fíris.

24 Oir ní bhíaidh fíu ar biorth díomhaoin ní fa mhó, nó tairrghire spleadhach, a fhlágh a ttiagh Ísrael.

25 Oir is mise an Tighearna : laibheora mé, agus tiuicfidh an focal laibheorus mé a crích : ní bhíaidh cáirde ó fa mhó air : oir ann bhur liethibhí, a thigh easumhal, a déara mise an focal, agus coimhlonfa mé é, a deir an Tighearna Dia.

26 A ris tháinic briathar an Tighearna chugam, ag rádh,

27 A mhic an duine, Féuch, a deirid muintir thighe Ísrael, Atá a nús do chidh ré teacht, mórán lietheadh uainn fíu, agus tairrghiridh lé air na haimsearubh atá a bhíid uainn.

28 Uimefin abair riu, Is marso a deir an Tighearna Dia : Ní cuirfighear cáirde ar aonchuid dom bhriathrubhí ní fa mhó, acht do ébantar an focal do bhriathar mé, a deir an Tighearna Dia.

A Gus tháinic briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

2 A mhic an duine, Tairrigh na bhaidh fhlágh Ísrael, noch thairrigh rios, agus abairfí riu a ndroing thairrighios as a croidhibh fíu, labhair briathar an Tighearna.

3 Is marso a deir an Tighearna Dia : A mhairg do na fighibh leamha, leam a spiorad féin, agus nach bhíad aotnni.

4 O a Ísrael, is coimhail tháinic ré sionnchaibh annfina díothamh.

5 Ní dheachabhair fíu annfina leamha, ní mó do rinneabhair fíu an do thigh Ísrael, do fheamh nach dún a ló an Tighearna.

6 Do chonnadar díomhaoinéas, ar tairrghire bhreagach, ag rádh : A deir an Tighearna, agus ní hé an Tighearna do chuir uadhfa iad : agus thairrigh do dhaoinibh oile dóthchuidhach ndaingneochaidis an focal.

7 Nach bhfacabhair fíu díomhaoinéas & nach ar labhrabhair tairrghire bhreagach, an tionsa a nabhathad, A deir an Tighearna é, biodh nar labhair an focal.

8 Uimefin is marso a deir an Tighearna Dia, Do bhrígh gur labhrabhair díomhaoinéas, & go bhfacabhair labhair a nadhbharfin, feuchuidh, agus bhur naghaidh, a deir an Tighearna Dia.

9 Agus bíaidh mo lámh air na fíris do chí díomhaoinéas, agus cheannfíris : ní bheid siad a noirechais ní babil, ní mó scriobhtar iad a fhlágh thighe Ísrael, ní mó rachad fíu a fteach a ndúthaigh Ísrael agus a nabhathad gur mise an Tighearna Dia.

10 Do bhrígh, agus do bhrígh gur tairrighabhair mo dhaoinéas a nabhathad, ag rádh, Siotcháin, agus nach fíu siotcháin ar bith : agus do chuir do balla fíu, agus féuch do dhaoinéas oile é lé moirteú gan fíthadh.

11 Abair riu an muintir díomhaoin é lé moirteú gan fíthadh, go bhíad fíu : bíaidh tuile cheatha, agus fíu fíu fíu, A chlocha móra cloichneacha, agus brisfidh gaoth fíu fíu fíu.

12 Féuch, an tan thuitios an ball, nach aibeorthar ribhí, Cúit a bhíid doibh ler dhóibhaladar é?

13 Uimefin is marso a deir an Tighearna Dia, réubfa mé é fíu lé gaoth fíu fíu fíu ann mo dhíbhíne, agus bíaidh tuile cheatha an muintir, agus clocha móra cloichneacha an mo cheannairg dá aidiomhíleadh.

14 Marfin bhríshios mé fíu an ball do dhóibhaladar lé moirteú gan fíthadh, agus do bhéara mé fíu an talamh é, ionduis go bhíad ríu a bhíad, agus tairrigh ríu a bhíad.

[Marginal notes in Irish script, partially illegible due to fading and bleed-through.]

Agus bhí iona lár: agus aitheontaí gur mísi an Tighearna.

11 Marfo choimhlonfas mé mfearg an mbail, agus air an lucht do phobail é le mortúal gan tsiathadh, agus a dérad ribh; Ni bhíadh an t-ádh an ní fa mhó, nó an drong do phobail é.

12 Tairrghirid faighe Iisrael a ttaobh iadha, agus do chid ailline fíothaí a, agus gan fíothcháin ar biot an a deir an Tighearna Dia.

13 Mar a céadna, thusa a mhic a dhúine, cuir haghaidh a naghaidh iadha do phobail: noch tairrghirios a a croidhe féin, agus tairrghirí na n-íodhal.

14 Agus abair, Is marfo a deir an Tighearna Dia. A mbairg do na n-íodhal] haghaidhios cláircháin ar na huile uilbhí, & do na n-íodhal air cheann an sóin fíathur, dsiadhach anmann: a bheith ag fíadhach anmann mo mhic, & an coimhdeochthaí bío anmann na druinge thig chugabh?

15 Agus an ttrúilleochthaí mísi a n-íodhal phobail féin air dhonánuibh an, agus air chotacháibh arián, do phobail na nannann nach éiríadh, & a chomhdach na nannann mbó an mairíadh, le bhur ndéanamh bréag na n-íodhal, noch chluinios bhur mhic.

16 Uimefin, is marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch aitiúsi a naghaidh na n-íodhal leis a ndéantaí fíadhach an ar na hanannuibh, dá ceir a n-íodhal, agus bríse mé ó bhur n-íodhal féin, agus léigse mé na hanann dímbeacht, eadhon na hanann a a mbeithíse ag fíadhach dá ceir a n-íodhal.

17 Bríse mé bhur cciarfaírdhe mar a ceadna, agus fíorfa mé mo dhaí: agus bhur lúmhí, agus ní bhéid ní fá mhó ann bhur lúmh dá bhíadhach; aitheontaí gur mísi an Tighearna.

18 Da bhrigh go ndéarnabhair croidhe a bhíon dubhach le bréagaibh, nach anna mísi dubhach; agus gur neartuigh na hanna an chiontuigh go nach léadh lé ó na dhroichíslighe, le nannann a anna dhó:

19 Uimefin ní fháidídhé díomhaí: agus ní fá mhó, agus ní dhéantaí fíadhach, & a tairrghirios mísi mo phobail ag na lúmh, agus aitheontaí gur mísi an Tighearna.

CAIB. XIV.

1. Tairrghir an fhaighe bhréagaidh a gribh do dhéanibh doth-fíadhach, do rí a cionna.

2. Nín thagadar dream do shinn-earuibh Iisrael chugam, agus do thagadar as mo choinne.

3. Agus tháinic briathar an Tighearna an, ag rídh,

4. Agus an dhúine, do chuireadar an

mbuintir fo a niodhal fias iona croidhe, agus do chuireadar ceap tuiligh a neigceart as coinne a naghthe: a n-íodhal fíadhach mísi air aonchor?

4 Uimefin, labhair riu, & abair riu, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Gach uile dhúine do thigh Iisrael chuirios fias iodhala iona croidhe, & chuirios ceap tuiligh a éicceirt as coinne a naghthe, agus thig chum a n-íodhal, freagora mísi an Tighearna é do réir ionadamlachd a iodhal,

5 Chor go ngabha mé tigh Iisrael iona croidhe féin, do bhrigh go bhfuilid uile coimhdeoch-dhamh go bhrigh a niodhal.

6 Uimefin abair ré tigh Iisrael, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Déan-uigh aithrighe, & iompóighidh sibh féin ó bhur niodhaluibh, & fillidh bhur naghthe ó bhur uile ghríneamhlachtaibh.

7 Oir gach uile dhúine do thigh Iisrael, nó don choimhdeighach bhios ar cuirt ann Iisrael, noch dhealuighes é féin ó bheith ann dhiúghí, agus chuirios a iodhala fias iona croidhe, agus chuirios an ceap tuiligh a éicceirt as coinne a naghthe, & thúsas a ceionn faighe do cheannuighadh ris dom thaobhsa; mísi an Tighearna freagora é maille riom féin.

8 Agus fuigheocha mé naghaidh a naghaidh an dhúine sin, & do dhéana mé comhartha & seanfhocal de, & géarrfa mé amach as lár mo dhaíne é: agus aitheontaí gur mísi an Tighearna.

9 Agus na bhíon ann faighe meallta an tan laibheora fé an ní, is mísi an Tighearna do nheall an faighe sin, agus fíne mé mo lúmh amach air, & scriosfa mé é as lár mo phobail Iisrael.

10 Agus iomchorúid fíadhach piónas a neigceart: bád ionann piónas a n-íodhal, agus piónas an t-íodhal air:

11 Ionann nach rathaidh tigh Iisrael ní fá mhó ar feachrán uámsí, nach mó bhéid fíadh ní as mó ar na ttrúilleadh le na lúghthibhíon uile: acht go bhféadfaid bheith na bpobal agamsa, agus go mbia mísi am Dhia acafan, a deir an Tighearna Dia.

12 Tháinic briathar an Tighearna chugamsa a ris, ag rídh,

13 A mhic an dhúine, an tan pheacochas an dáthaigh an aghaidh le ciontuighadh go hanmhór, annsin fíadh mé mo lúmh amach air, agus brídh mé moide a nannann, agus cuirídh mé gorta air, agus géarrfa mé amach an dhúine agus an beathach uadha:

14 Da mbeith go mbeidís an tréur fearfo ann, Noah, Daniel, agus Job, ní tháiríadís achd a nannanna féin le na bhfíreantacht, a deir an Tighearna Dia.

15 Má bheirim air bheathaighibh urchoideacha dul thrid an dáthaigh, & go míllid fíadh í, ionann go mbia sí na dothragh,

thramh, ionduis nach feidir lé haonneach dul chrithe do bhrigh na mbeathach.

16 Da mbeith go mbeidis an triúr fearló innte, fa mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, ní shaoifuid siad mic nó ingheana; faorfuighear iad féin amháin, acht bíaidh an fearann na fíafáil ach.

17 Nó má bheirim cloidheamh air an nduthaighfin, agus a rádh, A chloidhimh imthigh thríd an tír, ionduis go ngéarrfa mé an duine agus an beathach uadha.

18 Da mbeith go mbeidis an triúr fearló innte, fa mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, ní shaoifuid siad mic nó ingheana, acht faorfuighear iad féin amháin.

19 Nó má chuirim pláigh annfa bhfearrannfin, agus go ndóirtfidh mé mfearg a bhfuil amach air, do ghearradh duine agus bheathuighe uadha:

20 Biodh go mbeith Noah, Daniel, & Job annfin, fa mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, ní shaoifuid siad mac nó inghean: ní shaoifuid siad acht a nanmanna féin le ná bhfíréantacht.

21 Oir is marló a deir an Tighearna Dia, Cá mhéad ní fa mhó na fin an tan chuirfios mé mo cheithre breitheamhnais nimhneacha air Jerúsálem; an cloidheamh, an ghorta, an beathach urchóideach, agus an phláigh, do ghearradh duine agus beathuighe uadha amach?

22 Thairis fin, féuch, fuigfighear fuighioll annfin, noch do bhéartar amach, mic agus ingheana: agus féuch, tiuifuid siad amach chugabha, agus do chífidhe a flighe, agus a ngniomha; agus do gheabhthaí comhfhurtacht a ttaobh a nuile thug mifi air Jerúsálem, eadhon a ttaobh a nuile ní dá ttag mé uirre.

23 Agus comhfhurtachtfaid sibhfi an tan do chidhfíde a slighe, agus a ngniomha, agus aitheontaí nach gan adhbhar do rianne mé a nuile ní dá ndearnas ann, a deir an Tighearna Dia.

CAIB. XV.

Bhádair ná Huduighibh gan fhogha, mar bheangan chrann fhineamha.

A Gus tháinic briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

2 A mhic an duine, creá é an crann fineamha tar chrann ar bith oile, bean-gán dá bhfuil a measc chrann na foraoisí?

3 An mbeantar adhmá de fin do dhéanamh oibre ar bith, nó an mbeanfuid dáoiné tairnge dhe do chrochadh foithigh ar bith air?

4 Féuch, teilgtear annfa teine é mar chonnadh: loifcidh an teine a dhá cheann, agus loifgtear a lár: an bhfoghnann fé chum oibre?

5 Féuch, an tan do bí fé iomlán mhor fhoghuin fé dobair ar bith: ca lúgha ná fin fhoghna fé dobair ar bith a nuair chnaoidhios an teine é, agus bhios fé loifge?

6 Uimefin is marló a deir an Tighearna Dia; Mar atá crann na fineamha a measc chrann na foraoisí, nach tuis mifi: don teine mar chonnadh, agus do bhéara mé aitreabhtacha Jerúsálem.

7 Agus fuigheocha mé maghaidh an naghaidh; rachaid siad amach a theine, & fluicfidh teine oile iad: agus aitheontaífe gur mifi an Tighearna a nuair chuirfios mé maghaidh na naghaidh.

8 Agus do dheana mé an dteine áonránach, do bhrigh go ndéanfaí fírugadh, a deir an Tighearna Dia.

CAIB. XVI.

Díoghaltas Dé ar na Huduighibh, arís a ndearmad ar a ndiombachas, taris a mbor-mhuirne a rabhdar aige.

Tháinic focal an Tighearna a chugamfa, ag rádh,

2 A mhic an duine, tabhair ar Jerúsálem a gráineamhlachta daithligh.

3 Agus abair, Is marló a deir an Tighearna Dia re Hierúsálem; Tuis thír Chanaan do bhreith, agus do dhóichus, do budh Amoríteach batúar, & Hítíteach do mthair.

4 Agus ar fon do dhóichus an ló a rugadh thú, níor gearradh hincán, ní mó do nigheadh thú a mfeart mhaóthughadh: níor failleadh tú a aonchor, ní mó do ceangladh tú a aonchor.

5 Ní dhéarna fíil ar biot trídhe dhuit, do dhéanamh aoinneithe díshí dhuit, ag déanamh trócaire ort: ach do teilgeadh amach thú annfa mthair fhóibílte, do ghráin ar harn an ló a rugadh thú.

6 Agus an tan do ghabh mé an ríot, agus do chonnair mé an tan ann thfíil féin, a dubhairt mé ríot Ann thfíil féin Mair: fós a dábair mé ríot, Ann thfíil féin mair.

7 Thug mé ort fhóiríonadh mar ghineamhuin an mhagha, & do mduigh tú, & dfaís tú mór, & tháinic a chum culaidheach oirdheana: do mduigh do chiche, agus dfaís do ghráin náit a raibh ní tarmocht agus ba.

8 Anois an tan do ghabh mé an ríot, agus damhairc mé, Féuch, do haimfir aimsir ghrádhá, agus do mduigh mé mo fíorta thort, & dthug mé do tháirnechtúigh: fós thug mé mionna dhuit, & do chuidh mé a ccunnradh ríot, a deir an Tighearna Dia, agus do budh lóimfa thú.

9 Annfin do nigh mé thú le lóimh, do nigh mé fós thfíil uait go hionn, agus dungaidh mé lé bala thú.

10 Déaduigh mé thú fós le balaí bhróidneireachta, agus do chuir mé brága do chroiciann brúic ort, agus do chroisluigh mé thú fa ecúirt lé lóimh, agus dfoluigh mé thú le fíola.

11 Do fíamhuigh mé thú mar a

le coladhuibh, agus do chuir mé
air do lámhuibh, & slabhraibh
do bhríghid.

22 Agus do chuir mé féud oirdheire,
do hédan, agus cluasfháinneadh ann
do chlaibh, agus coróin bhréagha
do cheann.

23 Maró do hórneadh thú lé hór
do lé haingíod, agus do bhi hédach
do lé mhín & do shioda agus do bair
do léineiréachda : a duaigh tú plúr
do lé, agus mil, agus ola : agus do
lé tú ro ígiamhach, agus rainic tú
do lé do ríghacht.

24 Agus do chuaidh do chlá amach
do lé na ngeinteadh air do léimh :
do lé do bhí fé iomláin tré mo léimhí,
agus do chuir mé ort, a deir an
Tighearna Dia.

25 Acht do dhóthchusaigh tú ann do
léimh Éila, & do rinne tú meirdreach
do lé bhrígh do mhórchlá, & do dhóirt
do lé amach do dhruis ar gach aon dar
do lé red thaoibh : do budh leis sin é.

26 Agus do ghlac tú dot chuladhúibh,
do lé thóirigh tú háite árd le dathaibh
do léimh, & do rinne tú meirdreach
do lé ní thucfa a leitheidfin do neithibh,
do lé mé bhías marfin.

27 Do ghlac tú fós do theód
do léimh dom óra, agus dom airgíod,
agus thug mé dhuit, agus do rinne tú
do lé iomáighe daóine, agus do rinne
do lé stríopachús riu.

28 Agus do ghlac tú hédach bróid-
do léimh, agus dfoiligh tú iad : agus
do lé bhríghid tú mo ola, agus mo
do lé a ccoinne.

29 Mo bhiadh mar an ccéadna thug
do lé dhuit, plúr mín agus ola, agus
do lé bheathaigh mé thú, do lé bhríghid
do lé iona bhríadhmuis é mar bholadh
do léimh : agus is maró do bhí, a
do lé an Tighearna Dia.

30 Tuilleamh fós, do ghlac tú do
do lé, & hingheana rug tú dhamhí, &
do lé bhríghid tú iadfo dholub dá slugadh :
do lé cús bheag go dot stríopacháuibh.

31 Gur mharb tú mo chilann, agus
do lé bheachid tá iad do ghabháil
do lé an teine ar a sonan ?

32 Agus níor chuimhnigh tú láethe
do léimh aon do uile ghráineamhlachtaibh,
do lé stríopacháuibh, an tan do bhí
do lé timocht agus lom, agus do bhí
do lé ar do thruaileadh an thfúil.

33 Agus tárla a ndiúigh huile olc
do léimh, a mhairg dhuit, a deir an
do lé Tighearna Dia.)

34 Gur chuir tú fós suas duit féin
do lé oirdheire, agus go ndéana tú áit
do lé dhuit ann gach aon tfráid.

35 Do chuir tú suas háit árd air
do léimh aon cheann don tslighe, agus
do léimh tú fá deara do ígiamh dhuathu-
do léimh, agus dfoicail tú do chofa do
do léimh aon dar ghabh thort, agus do
do léimh aon dar stríopachús.

26 Do rinne tú fós drúis ris na Hé-
do léimh, do chomharlana, atá mór a
do léimh, & do mhéadúigh tú do stríopa-
do léimh dom bhríostughadhfa chum feirge.

27 Féuch uimefin do shín mé mo,
do léimh amach ós do chionn, agus do
do léimh aon mé do bhríghid láetheamhuil,
do léimh mé thú ar thoil na ndaóine dfaa-
do léimh thú, ingheana na Bhríphilitíneach,
do léimh air a bhríghid náire fad shlighe dállaigh.

28 Do rinne tú mar an ccéadna
do léimh stríopachús ris na Haisiríanachaibh do
do léimh bhrígh go raibh tú dóiriartha : do
do rinne tú fós meirdreachús riu, agus fós
do léimh níor bhríghid do shíad.

29 Do mhéadúigh tú fós do dhruis a
do léimh tfrá Chanaan agus an Gcalde, agus
do léimh fós ní raibh tú síla.

30 Cred laige do chroidhe, a deir
do léimh an Tighearna Dia, ó ní tú na neithéso
do léimh uile, obair mhna stríopuigh thighear-
do léimh namhuil.

31 An tionad a ndéan tú háit oir-
do léimh dheire a ccoinn gach shligheadh, agus
do léimh go ndéan tú háit árd ann gach aon
do léimh tfráid, agus nach raibh tú amhuil
do léimh meirdreach, ionus go ttarcuinighion
do léimh tú ttiarustal ;

32 Acht mar mhnaói do ní adhaí-
do léimh trannas, noch ghlacús coimhthighidh a
do léimh náit a fir féin.

33 Do bheirid bronta do na huile
do léimh stríopachaibh, acht do bheir tú do
do léimh thiodhlaidhe dot háos grádhá uile,
do léimh agus do léimh aon uile, chor go ttiuc-
do léimh fadús ort gach uile thaoibh ar
do léimh fón do stríopachús.

34 Agus ata contrardhachá ionnadhá
do léimh ó mhnaibh uile ann do stríopachús,
do léimh an tionad nach leanan aoinneach
do léimh dhíot do dhéanamh stríopachús, agus
do léimh an tionad a ttiug tú luáigheacht uir, &
do léimh nach ttiughar luáigheacht ar bith
do léimh dhuit : uimefin atá tú contrardha.

35 Uimefin a mheirdreach, éist
do léimh briathar an Tighearna.

36 Is maró a deir an Tighearna
do léimh Dia, do bhrígh gur dóirteadh do
do léimh shalchar amach, & gur foillfigheadh do
do léimh thámochnuighthe do bhrígh do stríopa-
do léimh chús led háos grádhá, & re huile
do léimh iodhálúibh do ghráineamhlachda, & le
do léimh fúil do chloinne noch thug tú dhoibhsin ;

37 Féuch uimefin, cruinneocha mífí
do léimh huile aolgrádhá iona bhríghid tú solas,
do léimh agus gach ar ghrídhúigh tú, maíle
do léimh ris an ndroing dá ttiugais fuath,
do léimh eadhon cruinneocha mé ad thimchioll
do léimh fa ccairt iad ad aghaidh, agus taif-
do léimh beanfa mé do thámochnuigh dhoibh, lé
do léimh bhríghid do thámochnuigh uile.

38 Agus do bhéara mé breitheamhnús
do léimh ort mar bhearthar breath ar mhnaibh
do léimh bhríghis cuing phósta, agus dhóirteas
do léimh fuil, agus do bhéara mé fuil dhuit a
do léimh bhríghid agus a néud.

39 Agus fós do bhéara mé thusa
do léimh iona lámh, agus teilegá síad fíos
do léimh háit

háit cirdheire, agus i brisid siad fíos háite árdai: nochtfuid siad thú fós as héadach, agus beáruid léó do sheóid, agus fuighid tärnochtuigh agus éom thú.

40 Bhéaruid fós cuideachta suas ad adhaigh, agus clochfuid thú lé clochaibh agus faithfid thriod le na cclodhmthe.

41 Agus loigfid siad do thigh le teine, agus bhéaruid siad breath ort a radharc mhéirín ban: agus do bhéara mifi ort sgar do dheanamh méirdreachuis, & ní thiubhra coibhte uait ní is mhó.

42 Marfin do bhéara mé air mo dhibhtheirg ad aghaidh cúinughadh, & imeochuidh méud uait, agus bíaidh mé suaimhneach, agus ní bhíaidh searg orum ní fa mhó.

43 Do bhrigh nar chuimhnigh tusa laethe hóige, acht gur fhearguidh tú mifi annsa neithibhí uile, feuch, ar a naddbharfin cúiteocha mifi do shlighe air do cheann, a deir an Tighearna Dia: agus ní dhéana tú an tuallachus é, tar huile ghráineamhlachtaibh.

44 Feuch, a nuile dhuine dá ngnáthghionn seanraidhte, a déaruidh fé an searbhocallo ad aghaidhí, ag rádh, Mar bhíos an mháthair, is marfin bhíos a hinghean.

45 Is tusa inghean do mhathar, noch fhiathuighios a fear agus a clann, agus is tú deirbhíur do dheirbhítheathrach do fhiathuigh a bhíur agus a cclann: do budh Hísteach bhur mathair, agus bhur nathair na Amoriteach.

46 Agus ísi Samária an deirbhíur as sine agad, i féin agus a hingheana noch áitreabhus ar do láimh chlé, agus do dheirbhíur is óige noch áitreabhus ar do láimh dheis, ísi Sodom agus a hingheana.

47 Gidheadh níor imthigh tusa do réir a shligheachí, ní mó do rinne tú réir a ngráineamhlachda: acht mar budh ro bheag sin, do truáilleadh thú ní as mó na iadfan ann huile shlighe-thibh.

48 Fa mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, ní dhéarna Sodom do dheirbhíur, i féin nó a hingheana, mar do rinne tusa, thú féin agus hingheana.

49 Féuch, do bé lo éiceart do dheirbhítheathrach Sodom, uabhar, lionmháireacht aráin, agus iomad diomhaóinis, do bhi innte féin agus iona hingheamhíbh, ní mó do neartuigh sí lámh an bhoicht nó an riachtanúigh.

50 Agus do bhádar árdáigantach, agus do rinneadar gráineamhlachta an fhiadhnuisíse: uimefin rug mé liom iad mar do choncas dhamh,

51 Ní mó do rinne Samária leath do pheacuidheis: acht dfoirion tusa do ghráineamhlachda ní fa mhó ná iadfan, agus do rinne tú do dheirbhí-

theathracha ceart ann huile ghráineamhlachdaibh noch do rinne tú.

52 Thufa i fós rug breath air do dheirbhítheathrachaibh, ionchuir náire féin ar ion do pheacaidh do rinne tú ní as adhbheathbhuire ní iadfan is ro ionnraca iad ní thufa: ach náirighthear thufa fós, agus ionchuir do náire, do bhrigh gur fhiathuigh tú do dheirbhítheathracha.

53 An tan do bhéara mifi ar a rís a mbraighdionas, braighdionas Shodom agus a hinghean, agus braighdionas Shamaria agus a hinghean, an fin do bhéara mé liom a rís braighdionas do bhrighdísá ionn lár.

54 Ionduis go nionchóir tú do náire féin, agus go cclodhmthe ar annsa nuile ní dá ndéana tú a tionad a bhíuít tú ad choibharthaibh.

55 An tan shíllíod do dheirbhítheathracha Sodom agus a hinghean do a ccead stáide, agus shíllíod Sodom agus a hingheana chum a ccead stáide, annsin síllídh tusa agus hinghean do bhur ccead stáide féin.

56 Oir níor luáigeadh do dheirbhíur Sodom ann do bhíal a huabhair.

57 Suil do foillíghtheadh hok, ann a nam mbhála inghean na Saria, agus nuile dhuine dá bhíuít na cclann fa ccurt, ingheana na Sodom neach noch tharcuighíod thú do chioll fa ccurt:

58 Diomchuir tú hiallachas ann do ghráineamhlachta, a deir an Tighearna.

59 Oir is marfo a deir an Tighearna Dia: Do dhéana mé go ddeir an mar do rinne tú, noch do thairbh an mionna a mbrídeach as cclann.

60 Thairis sin cuimhneoda mé an chunnradh riota a liethibh bága go daingneocha mé cunnradh ionn riot.

61 Annsin cuimhaeocha tí do shlighe, & bíaidh náire ort an tan glóid tú do dheirbhítheathracha do bhrigh do dheirbhíur is sine agus a bhíuít do bhéara mé dhuit iad mar uabhar, acht ní maille red chomhla.

62 Agus daingneocha mé mo cunnradh riota, agus bíaidh a sílís gur mifi an Tighearna.

63 Ionduis go cuimhneoda tú, agus go mbia náire ort, agus nach bfoisceola tú do bhéul go brath ní mó do bhrigh do náire, agus nach bhias mé liothchána riota, ar ná nuile ní dá ndéana tú, a deir an Tighearna Dia.

C A I B XVII.

Fa chosamblacht ála íolair & fhiathuigh ciallúighthear fliughadh Jerusaleim, agus fadhbhadh ris an Egipt.

A Gus tháinig briathar an Tighearna chugamís, ag rádh,
A mhic an duine cuir a mach ceist,
Labhair cofamhlacht ré tigh Israel.

Agus abair, is marío a deir an Tighearna Dia, Tháinig iolar mór go dtíamh mora, faidiciathánach, lán chlamhach iona raibh dátha chlamha, go Lebanon, agus rug air beangán dob áirde don Sedar.
Do ghearr sé dhe bárr a bheangán agus rug leis é go tír cheann-
mheá, do shuighibh sé a ccaithrigh chomhbe é.

Do ghlac sé fós do shíol na tíre, agus do chuir sé a machaire thóirtheach dáirigh sé é láimh ré huisceadhuibh, agus do chuir sé é amhuil crann chlamha.

Agus dís sé, agus tháinig sé bheith na shíneamhín leathain ísíl, ar shilleadar a géaga leath ísíl, & a rabhadar a fréamha faoi: ar fá dís sé na shíneamhuin, agus sé géaga uadh, agus do chuir sé mach a mháotháin.

Agus do bhí fós iolar mór oile na go sciathánuibh móra, agus móran dáirigh, agus feuch do chíon a nfi-
neamh a fréamha leath ris, agus do chuir a géaga amach leath ris, agus go bhfuicadh sé i lé heitrighibh a shuighibh.

Do plainduigheadh í a bhfearann amach láimh ré huisceadhuibh móra, agus go ngeisfeadh amach beangán, agus go tuiubhradh toradh, ionas go bhfé sí na shíneamhuin mhaith.

Guair, is marío a deir an Tighearna Dia, An mbéara sí bileach? nach bheangá sé a fréamha fás, agus na geirra sé amach a toradh, le móra sí? crionsuidh sí ann uile uile a gíneamha, eadhon gan neart ná, nó móran daoine dá tarruing a léra a fréamhuibh.

Agus feuch, ar na súidhughadh a mbéara sí bileach? nach crionsfa sí amach an tan bheanas an áirde toir ris? crionsuidh sí annsa dáirigh ann ar fás sí.

Tuileamh oile, tháinig briathar an Tighearna chugamís, ag rádh,

Abair anois ris an tigh easu-
na, Nach seas díbh sí cred is ciall do na n-
neithibh? iona dóibh, feuch, tháinig Rígh na Babilóine go Hierusalem, agus do ghabh sé a Rígh, agus a ríonadha, agus do thréoruidh sé í ad don Bhablón.

Agus do ghlac sé do shíol an Rígh, & do rinne sé cunnradh ris, & do bhíon sé mionna dhe: do ghabh sé fós cumbhachtaighe na tíre:

Chor go mbiath an rioghacht arís, ionas nach ttoigfeadh sí i fein í: acht go bhfeadfadh sí seasamh uile ré comhall a cunnartha,

15 Acht do chathuigh sé iona aghaidhíon ag cur a theachdadh don Négípt, chor go ttagaidís eich, agus móran daoine dhó: an rachuidh go maith dhó? an rachuidh an té do ní na neithibh as? nó an mbrisfidh sé an cunnradh, agus bheith faor?

16 Mar mhairim a deir an Tighearna Dia, go deimhin anna náit a ccombhuighíon an Rígh do rinne Rígh dhe, ar tharcuifigh sé a mhíonna, & ar bhris sé a chunnradh, aigeíon a lár ná Babilóine éuguidh sé.

17 Ní mó dhéanas Phárao ar a shon le na shluagh neartmhar, & le na chuideachtaí mhbóir anna chogadh le teigíon móradh fás, & le déaramh daingnídh, do mharbhadh móran fearann.

18 O tharcuifigh sé na míonna, ag briseadh an chunnartha (a nuir feuch-
thug sé a lámh iadha) & do rinne sé na neithibh uile, ní rachaidh sé as?

19 Uimeíon is marío a deir an Tighearna Dia, mar mhairim go deimhin coireocha mé air a cheana féin mo mhíonna do tharcuifigh sé, agus mo chunnradh do bhris sé.

20 Agus leathnocha mé mo líon air & géabbhar ann mo phaintéir é, & béara mé don Bhablón é, agus taigera mé ris annsin sí na shuighadh noch do shuigh sé am aghaidh.

21 Agus tuifidh a theithmhigh uile go na shluagh, leis an eclóidbeamh, & tras-
fughear ó chéile leath ré gach uile ghaíth an mbeid mhairíós díobh: & aitheontaí gur mí an Tighearna do labhair é.

22 Is marío a deir an Tighearna Dia, Glacá mé fós don ghléig is áirde don Cédar árd, agus cuirfidh mé é, agus geirra mé do bharr a bhean-
gan 62, géug mhíoth, & plaindeocha mé i a shlabh árd oirdheir:

23 Plaindeocha mé i a shlabh áirde Israel, agus gíne sí géuga, agus do bhéara sí toradh, agus bíadha na Céd-
ar bhreátha, agus áitreobhuibh na huile éunlaith gach sciathán faoi: áitreochuid slad air fáth a géug.

24 Agus aitheonuid crann an mha-
chaire uile gur mí an Tighearna do leag síos an crann árd, dardugh an crann ísíl: do chrion an crann glas, agus thug air an ccrann ccrion blathu-
ghadh: mí an Tighearna do labhair é, agus do rinne é.

C A I B. XVIII.

Gu bl íalac a pheacaiab féin ámbáin, ar gach aonduine.

A Gus tháinig briathar an Tighearna chugam a ris, ag rádh.

2 Cred is ciall díbh as a ngráth-
uighthi an seanrádhio a taobh thire Israel, ag rádh, A duadar na haithre cáora fearbha, agus do cuireadh deis-
íon air shluach na cloinne?

3 Mar mhairimí, a deir an Tighearna Dia, ní bhíidh cúis agáibh an sean fhocalaí do ghnáthghadh a Nisrael.

4 Féuch, is liomsa a nuile anam, mar anam a nathair mar sin is liom anam an mhic; éugfuidh an tanam pheacochus.

5 Acht má bhíonn duine ceart, agus go ndéanuidh sé an ní is dlíonach agus is ceart,

6 Agus nach duaigh sé ar na sléibh-thibh, nach mó do thóg a shúile suas chum iodhal thighe Israel, nach mó do shluaidh bean a chomharán, nach mó tháinig liamh ré mnaoi shola mios,

7 Agus nar choimhégnidh duine ar bith, acht daifig don fheithcheamhnach a gheall, nar chreach ánduine lé foireigion, thug arán do nocrach, agus dfoluigh an tárnocht lé héadach,

8 An té nach ttug amach air úsúireacht, nach mó do ghabh bifeach ar bith, do tharruing a lámh ó éigceart, do rinne breitheamhnus ceart idir dhuine & dhuine,

9 Do shiubhail ann mo reachtaibh fé, agus do choimhead mo bhreitheamhnus do dhéanamh go firinneach: atá fé ceart, mairfidh sé go deimhin, a deir an Tighearna Dia.

10 Má ghineann sé mac bhias na shladuighe, na dhoirteach folá; agus do ní aoinní oile dá leitheidh fé.

11 Agus nach dean [an cheart] úd uile, acht go nduaigh sé ar na sléibh-thibh, & gur thruáilligh sé bean a chomharán,

12 Gur bhrúigh sé an becht, agus an riachtanach, gur shlad fé maille re foireigion, nar aifig fé a ngeall, agus gur thóg sé a shúile suas chum na niodhal, go ndéarna fé gráineamhlacht,

13 Go ttug sé amach air úsúireacht, agus gur ghlac sé bifeach: maifeadh an mairfidh sé? ní mhairfidh: do rinne sé na gránachaí uile, éugfuidh sé go deimhin, bíaidh a shúil air féin,

14 Anois féuch, má ghineann sé mac noch do chidh uile pheacuidhe a athar, noch do rinne sé, agus mheafas, agus nach déan a leitheidh fé,

15 Nach duaigh biadh ar na sléibh-thibh, nach mó do thóg a shúile suas chum iodhal thighe Israel, nar thruáill bean a chomharán,

16 Nach mó do sháruigh duine ar bith, nar conaímh an geall, nach mó do chreach lé foireigion, acht thug arán don nocrach, agus dfoluigh an tárnocht lé héadach,

17 Noch dó thóg a lámh do na bochtaihbh, nar ghlac úsúireacht nó bifeach, do rinne mo bhreitheamhnus, do shiubhail ann mo reachtaibh; ní éugfa sé ar son éigceart a athar, go deimhin mairfidh sé,

18 Ar son a athar, do bhrigh gur sháruigh sé go headtróaireach, gur chreach fé a dhearbhráthair lé foirneart, agus go ndéanuidh sé an ní nar mhaith a meaf a dhaoine, éugfuidh féifon iona éigceart.

19 Gidheadh abhruidh fé, ciontáil nach iomchran an mac éigceart a mthar? a nuir do ní an mac an é is dlíonach agus is ceart, chomh duighios mo reachtasa uile, agus go ndéan fé iad, mairfidh sé gan amharu,

20 Éugfuidh an tanam pheacúigh, ní iomchóra an mac éigceart a mthar, ní mó iomchórus an tathair éigceart an mhic; bíaidh firéantacht a nfréin air féin, agus oile an chiontuigh air féin.

21 Acht má shlíonn an ciontach ó na pheacúighibh uile do rinne fé, & go ccoimheadfa fé mo reachtasa uile, agus go ndéana an ní is dlíonach agus is ceart, mairfidh sé gan amharu, ní bhfuighe sé bás.

22 Ní laibheorthar ris air a uile sháruigh-thibh dá ndéarna fé: ann a shiréantacht do rinne fé, mairfidh fé.

23 An bhfuil solas ar bith dhanam an ciontach dshagáil bháis, a deir an Tighearna Dia? & nach go bhfillfeadh fé ó na shligheibh, & go mairfeadh fé?

24 Acht an tan shlíonn an fir na shiréantacht, agus do ní éigceart do réir na nulle ghráineamhlacht nach do ní an droch dhuine, an mairfidh fé? ní luáighfighear a uile shiréantacht dá ndéarna fé; iona sháruigh a sháruigh fé, & iona pheacadh ar pheacaidh fé, do gheabha fé bás iona fé.

25 Thairis sin a dearthas, ní comhthrom slighe an Tighearna: fé a nois, a thigh Israel; Nach bíad mo shlighe fé comhthrom? nach bíad id bhur slighe fé míochoimhthrom?

26 A nuair iompoighios an fir ó na shiréantacht, & do ní éigceart, agus do gheibh bás iona fé a éigceart do rinne fé, éugfaidh fé.

27 A ris an tan iompoighios an drochdhuine ó na chiontaibh do rinne fé, agus do ní an ní is dlíonach agus is ceart, sháruigh fé a mbeo.

28 Do bhrigh go meafann fé, agus go bhfillfeann ó na uile pheacúigh dá ndéarna fé, gan amharu mairfidh fé, ní bhfuighe sé bás.

29 Thairis sin a deir tigh Isrl. Ní comhthrom slighe an Tighearna: a thigh Israel, Nach comhthrom mo shlighe fé? Nach bhfuilid bhur slighe fé míochoimhthrom?

30 Ar a nadhbharán do bhéar uile breath oruibh, a thigh Israel, gach uile dhuine do réir a shligheach, a deir an Tighearna Dia; déanuidh aithne, agus fillidh sibh féin ó bhur ciontaibh uile; mar sin nach bíaidh éigceart a scríos aguibh.

31 Teilgidh seachad uibh bhur uile choirthe, ler chiontuigheabhair, agus déanuidh dhibh féin croidhe mairfidh agus spiorad nuadh: óir creid a nuair éugfuidh, a thigh Israel?

RECEIVED
JAN 10 1968

am aghaidhí anna bhfífach; níor shíubhlúigheadar ann mo reachtuibh, & do tharclaíngheadar mo bhreitheamhnua, noch dá ndéarnaidh duine, mairfidh sé ionta: agus do thrúilligheadar mo shabóide go mór: annsin a dubhairt mé, Go ndóirtinn amach mo dhioghaltas orra anna bhfífach da frios.

14 Acht doibrigh mé ar son manma féin; chor nach truaillfidhe é a lathair na ngeinteadh, a radharc a tug mé amach iad.

15 Acht fós do thóg mé suas mo lámh dhóibh anna bhfífach, go nach tógallan iad don tír thug mé dhóibh ag tuillughadh do bhainne agus do mhíl, noch isé glóir na nulle fílearrán.

16 Do bhrigh gur dhíbeagadar mo bhreitheamhnua, & nar shíubhlúigheadar ann mo reachtaibh, acht gur thrúilleadar mo shaoire: oir do chuaidh a ccroidithe a ndiaigh a niodhal.

17 Thairis sin do choigil mo shail iad ó na frios, ní mó do ríne mé criochnughadh dhóibh anna bhfífach.

18 Acht a dubhairt mé re na celeinn anna bhfífach, Ná shíubhlúighidhí a reachtaibh bhur naithreadh, & ná cumhdighidhí a mbreitheamhnua, agus ná fálchuidh sibh féin le na niodhaluibh.

19 Is mísi an Tighearna bhur Náia, shíubhlúighidh ann mo reachtaibh, agus coinnéadúgh mo bhreitheamhnua, agus déanuidh iad.

20 Agus níomhuidh mo shabóidigh; agus beid siad mar chomhartha eadrum agus sibh, chor go mbia a fhios agaibh gur mísi an Tighearna bhur Náia.

21 Thairis sin, do chathuighheadar an eilann am aghaidh, níor shíubhlúigheadar ann mo reachtuibh, ní mó do choimhcadadar mo bhreitheamhnua dá ndéanamh, noch dá ndéarna duine, mairfidh sé ionta; do thrúilleadar mo shaoire: annsin a dubhairt mé, go ndóirtinn amach mo dhioghaltas orra, do choimhleadh mfeirge na naghaidh anna bhfífach.

22 Thairis sin do chonnaimh mé mo lámh, agus doibrigh mé ar son manma féin, iondu nach truaillfidhe é a radharc na ngeinteadh, a radharc a tug mé amach iad.

23 Do thóg mé suas mo lámh chuca anna bhfífach, chor go scaoilfínn ar siad na ngeinteadh iad, agus go ccráobh-scaoilina iad thíd na tíortha;

24 Do bhrigh nach déanadar mo bhreitheamhnua, acht gur dhíbeagadar mo reachta, agus gur thrúillíodar mo shaoire, & go rabhadar a súile a ndiaigh iodhal a naithreadh.

25 Uimefin thug mé dhóibh reachta nach raibh go maith, agus breitheamhnua le nach mairfeda.

26 Agus do thrúilligh mé iad iona mbroontaibh féin, a náia a tuga-das fa deara ar gach a bhfoclann ag phrá dul thíd an tteine, iondu

go ndéanann ábairt iad, chor naitheonaidis gur mísi an Tighearna.

27 Uimefin, a mhic an deise, bí ré tigh Ísrael, agus abair riu, le ma-a deir an Tighearna Dia, Thairis anna ní fós do mhuilgheadar bhreitheamhnua mé anna ní ar chionn eadar am aghaidh.

28 An tan thug mé iad don tír lon ar thóg mé suas mo lámh do thabhairt doibh, annsin do chomhagach uile chnoc árd, agus na bula chomh na tuigha, agus díobhradar anna ní niodhbhartha, agus annsin thug mé mboladh cámhra, agus do chomhagach amach annsin a noidhla dígh.

29 Annfin a dubhairt mé re Chul í a náit árd chum a tteighidh, go gortbhear Bamaí dainm dhí go ngingh.

30 Uimefin abair ré tigh Ísrael, marfo a deir an Tighearna Dia, bhfuilíse truaillighthe do réir ghrá-bhur naithreadh? agus a ndéanais opachus do réir a ngráineamhach.

31 Oir a nuir thairgthi bhur náia, an tan do bheartaí air bhur inn dul thíd an tteine, truaillidh féin ré bhur nulle iodhaluibh go a níugh: agus an bhfádrochad libhí, a thigh Ísrael? mar mhair, deir an Tighearna Dia, Ní chomh-thar mísi maille ribh.

32 Agus an ní thínchí an méanmúin, ní bhíidh mar sin a ceann mar a deartaíse, Eiamh ar geintibh, amhuil mainteara na náia ann díoghnamh do chomhagach do chlochuibh.

33 Mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, go deimhin is le lámh agam le rugh sínte amach, agus le dóirte amach, riaghlochu ní a ccionn.

34 Agus do bhéara mé anna náia na tíorthaibh mar a comhagach sibh, le lámh láidir, agus le sínte amach, agus le seirg amach.

35 Agus do bhéara mé sibh a fífach na ndaóine, agus tairgim sibh annsin aguidh air aguidh.

36 Ambuil mar do thagar an bhur naitribh a bhfífach chul a Héigipte, mar sin thairgeorú mé a deir an Tighearna Dia.

37 Agus do bhéara mé críbh sím shíait, agus do bhéara mé a bhbreach an chunnartha.

38 Agus íscáig mé amach a méas: na ceannairgthigh, & an deise shíruighios am aguidh: do thug mé amach as an tír iad an mbéid ar cuairt, agus ní rachadís leach a tír Ísrael, agus annsin gur mísi an Tighearna.

39 Ar bhur sona, a thigh Ísrael, Is marfo a deir an Tighearna

Na h-athghabháil, foghnaidh gach uile
agobh dá n-athghabháil féin, agus
agobh mar an coádná, muna
ríomfa: acht ná truaillidhe
naomhtha ní as mó lé bhur
agobh le bhur n-athghabháil.

Oir ann mo shiabh niamhtha a
 airde Irael, a deir an Tighearn
 'is annsin fhoigheonuid tigh If-
 raél dhamhá annfa tír: ansin
 mé chugam iad, agus ansin
 bhur nóifálacha, agus primi-
 tidh-barthadh maille ré bhar-
 niamhtha.

Ghabha mé chugam sibh maille
 le mbeoladh cumhra, an tan bhéa-
 sí amach ón bpobal sibh, agus
 m'echas mé sibh as na tíorthaibh
 do ghabhadh sibh, agus náomh-
 aibh m'í ionnuibh a bhfiaghnuise
 m'airidh.

Agus aitheantaí gur míl an Tí-
ne, an tan do bhearas mé go tír
fíoh, don tír ar son ar thoig mé
leis fías dá thabhairt dá bhuir

agus is annsin chuimhneochthaóisi
fíchte, agus bhur ngníomha
leat truailladh sibh, agus tuath-
aibh sibh féin ann bhur radharc féin,
bhur nuile oic dá ndéarna-

Agus aicontaóí gur míf an Tí-
an, an tan oibreachus mé libh ar
an t-ádh, féin, ní do réir bhuir ndroich-
tíochais, nó do réir bhuir ngníomh-
aíochais, a thig Israel, a deir an
Dia.

Tuileamh oile, tháinig focal an
chugam, ag rádh.

an deiseart, agus fil do bhriathar ris an deiseart, & tairrghir buidhe fhoraoise an machaire buidhe

Agus abair ré foraois an deif-
ilí brathar an Tighearna, is mar-
tair an Tighearna Dá, Féuch,
ní mé teine ionnadh, agus loifcfdh
an t-ile chrann glas ionnadh, agus
an t-ile chrann crion: ní múchfuihear
an t-ile hárda, agus loifcfdhear innte
an t-ile aigthe an deifceart gus an
deifceart.

Agus do chuidh a nuile fheoil
an Tighearna do las i; ní
fheoil é.

A d'áinig a dubhairt mífí, Ah a Thi-
na D'ia, a déuraid siad dom
fí, A né nach neithe d'orcha

CAIB. XXI.
Jerusalem mar fiondbbhaide ghearr-

Um tréinic briathar an Tighearna
dúana, ag rádh.

24 mbe an diune, fuighidh haghaidh

leath ré Jerufalem, agus fil do bhríathar
leath ris a náit náomhtha, agus tairrghir
a naghaidh tíre Ísrael.

2 Agus abair ré tír Israel, Is marfo a deir an Tighearna, Féuch, atáim ad aghaidh, agus tairreonga mé mo chloí-dheamh amach.

4 Do bhrigh go ngéarrfa mé amach uait an fírian agus an ciontach, uimefin rachfuidh mo chloideamh amach as a thruaill a naghaidh a nuaile fheola ón deisceart go an ttaisceart.

f Chor go maitheomh a nuile
fheoil gur mif an Tighearna do tharr-
uing amach mó chloidheamh as a thruall
ní fhuilfidh é ní fa mbó a steach.

6 Ofsuidhfe, a mhic an duine, tim-
sin maille ré brisadh do leasrúigh, agus
maille ré fearbhus ofuidh as coime a
súil.

7 Agus bíadh ann a mair a déaruid
siad ríot, Cred as a nuobhadhann
tá? go bhfreagora tú, Ar son na
féu, do bhrígh go tríg fé : agus

leighfidh a nuile chroidhe, agus bi-
aíd na huile lánha lag, agus anbh-
fainneochuidh gach ule spiorad, agus
biad na huile ghláine lag amhuil uife;
féuch, atá lé ag teacht, agus do bheir-
thar a crích é a deir an Tighearna Dia.

8 A rís tháinig bráthar an Tighearna chugam, ag rádh.

9 A mhic an duine, Tairrghir & abair,
is marfo a deir an Tighearna, Abair ata
cloidheamh, cloidheamh ar na ghearu-
ghadh, & ar na lombadh mar an
ceadna.

10. *Ata fé ar na ghéarughadh do dhéanamh áir d'bhóiligh : ata fé ar na liomhadh, chor go loineacchadh fé na ndéanmaíne mairdeach solás ?* *disbeaguidh fé slat mo mhíche amháil a nulle chrann.*

11 Agus thug fé gha liomhaidh é,
iondus go nglacaidhe é do ghearu-
gheadh an cloidheamh, agus atá fé ar
ná liomhaidh dá thabhairt a láimh an
mharbhtuigh.

12 Eigh agus náalluidh, a mhic an duine; óir bíadh fé air mo dhaoinebhí; bíadh uamhan do bhrígh an chloidhimh air mo phoballa; uimefin buíll air do bhlaíuid.

13 Do bhrígh gur teafidughadh é, gi-
dheadh má dhisbeagann an cloidheamh
eadhonn an tsíat, ní bhiaidh ann ní fa-
mhó a deir an Tighearna Dá.

14 Tairghirfi ar a nadhtharsin, a mhic an duine, agus buail do lamba ar a chéile, agus bodh an cloidheamh d'áilta an treas uair, cloidheamh na marbh, ífí sin cloidheamh na ndaoine móra tá marbh, noch théid a fleach ann a feomradhuibh diambra.

15 Do fuighidh mé bairrábeis an chlo-
dúmh a naghaidh a ngeatadh uile, chor
go meirneochadh a ccroidhe, agus go
meideochthar a maidhmhille: ah, do
rinneadh loinnreach é, do filladh suas
chum a páir é. 16 Imthighfe

16 Imthighfo

16 Imthighfe a shlighe éigin, ceachtar dhiobh, don láimh dheis, nó chlé, gídh bé ar bith taobh a mbia hadhuigh.

17 Buailfidh mísi fós mo lámha fa chéile, agus do bheara mé air mo dhiabhl fheirg cinuighadh : mísi an Tighearna a dubhairt é.

18 Tháinig focal an Tighearna chugam a ris, ag rídh.

19 Mar an créadna a mhic an duine, cinn dhá shlighe dhuit féin, chor go ttiúfa cloidheamh Rígh na Babilóine : tiúfuidh aráon cúpla amach as an tír, agus toghfa áit, togh i ag ceann na shligheadh chum na caithreach.

20 Cinn shlighe chum go ttiúfa an cloidheamh go Rabbat na Nammoni-teach, agus go Hierusalem, an chathair dhaingion.

21 Oir do sheas Rígh na Babilóine a ndéalughadh na shligheadh, ag ceann an dá shligheadh do dheanamh fáistíne ; do rígne fé a shoighde déallruightheach, do chomhairligh fé lé hionmhaighibh, dfeuch fé annsa hieghibh.

22 Ar a láimh dheis do bhí fáistíne do Jerusaleim dórdughadh caiptíneadh, do cladh an bheil annsa nár, do thogháil an ghotha suas máille ré gair, dórdughadh reitheadh tola a naghaidh na ngeatadh, do theilgion móatadh, agus do chur daingnion suas.

23 Agus biaidh fé dhóibhsion amhuil fáistíne bhréige iona radharc, don druig thug mionna ; agus goirfidh fé chum cuimhne a néiceart, iondus go ngeabhtar iad.

24 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia, Do bhrigh go ttugabhair fa deara bhuir néiceart do chuimhniughadh, an tan do foilligheadh bhuir sarugthe, iondus go ttaisbéantar bhuir bpeacuidh ann bhuir ngriomhuibh uile : do bhrigh go ttugabhair chum cuimhne, geabhtar sibh leis an láimh.

25 Agus thusa a phrionnfa neimhdháidha chiontuigh Israel, noch dá ttáinic do lá, an tan chríochnochthar an téigceart ;

26 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Athruigh an banna ríoghambhuil, agus bean diot an choróin : ní budh hi fo an créadna, árduigh an té is ísol, agus ísligh an té is árd.

27 Iompócha mé é bunóscionn, bunóscionn, bunóscionn, agus ní bhiaidh fé ann ní is mó, nó go trí an té dar ceart é, agus do bheara mé dhóan é.

28 Agus, thusa a mhic an duine, tairrghir & abair, Is mar fo a deir an Tighearna Dia, a triobh na Nammoniteach, agus a ttiobh a massa, eadhon abair thusa, Atá an cloidheamh, an cloidheamh tairrngthe, liomhtar é chum a nár, do dhiothughadh do bhrigh an déalruighthe.

29 An feadh do chífid diomhaóineas duitse, an feadh fháistíneighid bréaga dhuit, doí thabhairt air mhúiméluibh na

druinge marbhtar leis na ciontach noch dá ttáinic a lá an tan chríochnochthar a néiceart.

30 An tiubhra mísi air sílleadh thruaill ? do bheara mé breitheamh ortsa annsa náit ar cruthuightheadh ann do thír dháthaigh.

31 Agus doirtfidh mé amach míneadh ort, seidfidh mé ad aghaidh a téine dhioghaltais, agus do bheara mé dhá láimh dhaóine brúideamha, agus dhaóine air aidhmhilleadh.

32 Biaidh tá mar chonnadh don biaidh thfuil a meadhon na tíre, do chuimhneochthar thú ní fa mbó, air mísi an Tighearna do labhair é.

C A I B. XXII.

Comb-áireamh bpeacaidhe Jerusaleim, noch rinne na nslar féim a míle do dhaóine do bhí inte.

Tuilleamh fós, tháinic bríathar Tighearna chugamsa, ag rídh.

2 Anois a mhic an duine, an míneadh tú breath : an mbéara tú breitheamh air an ccaithruigh fhuiltigh ? afeadh mé béanta tú a huile ghríneamhlaigh.

3 Annfin abair, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Dóirtidh an chiontuigh fíon láir, iondus go ttiúfadh a naghaidh do ní sí iondail na haghaidh fé dā truaillleadh féin.

4 Atá tú ciontach ann thfíul, noch dhóirt tú, agus do shluigh ní sí féin ann hiodhaluibh, noch do rinne a naghaidh tú ar do laethibh tarraing a naghaidh : tháinic tú go hiomlán chum do dhaóine : uimefin do rinne míneadh diot do na geintibh, agus marfo do huile chríochnuibh.

5 Do dhéanuid an mhéid atá a naghaidh & an mhéid atá a bhfad náit, naghaidh fíul, noch atá míochluiteach, agus do bhuaidheadh go mór.

6 Féuch, prionnsadha Israel, do bhí gach áon aca ionnada do réir a naghaidh do dhórtadh fola.

7 Ionnada do tharcuifigheadh agus agus máthair : ann do láir do rinneadh go cealgach ris an coimhthigheadh : ionnada do rinneadh fóiréigean a naghaidh, & air an mbaintreacht.

8 Do tharcuifigheadh tú mo naghaidh naomhthafa, & do bhris tú mo láimh.

9 Athid daóine ionnada ioncraicheadh do dhórtadh fola : agus ionnada fíul síad ar na síleibhtibh : do ní síad chus ann do láir.

10 Do thaisbéanadar ionnada tairrigh a naghaidh : ionnada dombhítheadh an bhean do cuireadh a leachtadh do bhrigh a neamhghloine.

11 Agus do rinne neach gríneadh lacht ré mnaóir a chomharán, agus thruaillidh neach oile inghean a naghaidh agus dombhluigh neach oile ionnada dheirbhítheadh, inghean a athar.

12 Ionnada do ghabhadar cumba do

do dhórtadh: do ghlaic tu úsáireacht
leis, agus do ghnódhúigh tú go
rádh ód chomharlanuibh lé fóirneart,
agus do dhearmuid tú míf, a deir an
Tighearna Dia.

27 Féach uimefin, do bhuail míf mo
air do ghnódhughadh neimhionn-
nach do rinne tú, agus ar thfuid
do bhi ann do lár.

28 An bhfeadann do chroidhe a shu-
nna, nó an bhfeaduid do lámha bheith
ar aefna laethibh a ngéabha míf do
thá? míf an Tighearna a dubhairt
agus do dhéanad é.

29 Agus díogsaóilfidh mé thú a
nó na ngeiteadh, agus scabfuidh mé
a meaf na tíorthann, agus díogh-
fidh mé do shalchar afaid a-

30 Agus géabha tá hoighreacht ionnad
a rdharc na ngeiteadh, agus a-
muidh tú gur míf an Tighearna.

31 Agus tháinig briathar an Tighear-
na, ag rádh.

32 A mhic an duine, atá tigh Israel
amhuil sal, atáid uile na bprás,
agus na níarann, agus na luáighe
amhón na fuirne, ní bhfuil ionnta
ar fá airgid.

33 Uimefin is marfo a deir an Tigh-
earna. Do bhrigh go bhfuilte uile bhuir
a fíth, uimefin cruinneocha me sibh
leach a meadhón Ierusalem.

34 Mar chruinnighid siad airgid, a-
agus, agus íarann, agus luáighe, agus
a meadhón na fuirne, do shéideadh
uimefin air dís leaghadh: marfin
meadhóch míf sibhsí ann mfeirg
ann mainteas, agus fuigfidh
meafin sibh, agus leaghfuidh me

35 Fé cruinneocha mé sibh, agus
meaf mé sibh a tteine mfeirge, agus
leagheadh sibh iona lár.

36 Amhail leaghtar airgid a mea-
na fuirne, marfin bheithife leagh-
a iona lárann, agus aitheontaí gur
an Tighearna do dhóirt amach
ar oruibh.

37 Agus tháinig focal an Tighearna
ann, ag rádh.

38 A mhic an duine, abair ría, is
ar tír nach bhfuil glanta, nach mó
leaghadh fearthuinn uirre a ló na
nó.

39 Atá feall agá fáighibh ann a lár
leomhan buile, ciocrach ar
leach; do shluigiodar anmanna: do
leaghadar na hionmhuis, agus na neithe
leaghadh: do rinneadar mórán bain-
leach dhi iona lár.

40 Do bhréadar a sagairt mo dhlí-
leach, & do tharcuisnigheadar mo nei-
leomhtha: ní dhearnadar eaidrehe-
leach idir an naomhtha, & a neamh-
leomhtha, ní mó do thaisbeanadar
leaghadh idir an nglan agus an
leaghadh, agus dshluigheadar a fáile

ón shaoire, agus atáim ar mo thruail-
leadh eattorra.

27 Is cosmhúil a príonnafadha iona lár
ré madradhuibh alita ciocrach cham
creiche, do dhórtadh fola, agus do
mbarbhadh anmann, dfaighail tarbha
neimhionnra.

28 Agus do dhóiblíodar a fíighe iad
féin lé moirtéur gan tfaithadh ag faicfin
dionhaóinis, agus ag fíistíne bréug
dhoibh, ag rádh, is marfo a deir an
Tighearna Dia, an tan nar labhair an
Tighearna.

29 Do ghnáthugheadar dabine na tíre
eaccóir, agus do chleachtadar iad, agus
do chraítheadar an bocht agus an
riachtanach, do bhrúigheadar fós an
táonrínach go héaccóir.

30 Agus diarr míf duine, iona meaf
do dhéanadh an fá fías, agus do
sheasfadh annfa mbeirn romham ar son
na tíre, iondu nach millfinn é, acht ní
fhuarus duine ar bith.

31 Uimefin do dhóirt mé amach
mfeirg orra, do loig mé iad lé teine
mfeirge: do chéitigh mé a slighe féin air
a ceannuibh, a deir an Tighearna Dia.

CAIB. XXIII.

*Tre pheacadh fíathmhur, dheanadh Eaglais
na Níuúigheadh na Stríopaigh.*

Tháinig briathar an Tighearna chu-
gam a rís, ag rádh,

2 A mhic an duine, do bhádar días
ban, ingheana áonmháthar amháin.

3 Agus rinneadar stríopachus annfa
Néipt, do rinneadar stríopachus iona
noige: annsin do brúigheadh a gcíche,
agus annsin do bhrúigheadar cíocha a
maighdionuis.

4 Agus do bé a nanmanna, Aholah fa
sine, agus Aholibah a deirbhíneir: bá
liomfa iad, agus rugadar mic agus
ingheana: is meaf do bhi a nanmanna:
fi Aholah Samária, agus fi Aholibah
Ierusalem.

5 Agus do rinne Aholah meirdreachus
a mair bá liomfa é, agus do bhi sí
roghrídhach air a háos grádh, air na
Sirianáchaibh a comharlana,

6 Noch do bhrúar na néadughadh a
ngorm, na ccaiptínibh & na riaghlóiri-
ghibh, iad uile na néanachaibh toil-
eamhla, na marshláagh ag marcui-
gheacht air eachaibh.

7 Marfo do rinne sí a stríopachus rís,
leis an méid do bhi na bhfearuibh togh-
tha san Nassíria, agus leis a nulle ar a
raibh a mearghrádh, do thruáilligh sí í
féin le na niodhaluibh uile.

8 Ní mó dfaig sí a stríopachus ón
Néipt; óir do luigheadar lé iona
haois óig, agus do bhrúigheadar cíche a
maighdionuis, agus do dhóirtiodar a
stríopachus uirre.

9 Uimefin thug míf a lámh a háos
grádh í, a lámh na Nassírianach air a
raibh a cion.

to Do léigodar so a tírnochtuighe leis, do ghabhadar a mic & a hingheas, & do mharbhadar í leis an eol-dheamh: & fás í na hainm do mhnaíbh, óir rugadar breitheamhnus uirre.

11 Agus an tan do chomhairle a deirbhí-
thíur Abolibah fo, do bhí sí ní fa truaill-
lighthe iona grádh ainmbeafardha, ní ífe
agus iona sríopachas ní fa mbó ná a
deirbhíthíur iona sríopachas.

12 Do antoiligh si ar na Haff-
rianachaibh a comharfana, caipcioe a-
gus uachtarain eaduihthe go ro dir-
nealta, marcshliagh ag marcshbeacht
ar eathaibh, iad uile na noganachaibh
iontoile.

13 Anfin do chomhairc mis go raibh
fi ar na truaillendh, gur ghabhadar
arion aóintlighe.

14 Agus gur mhéaduigh sí a fíriopachas: óir an tan do chonnairc sí fear na bpindeáil air an mbailla, tomháighe na Ccaldánach tairngthe re bhermilion.

15 Crioisluighthe maille ve crea-
faibh air a leasraich, ag breith bhoir
go biomarcach a neadúighibh dhaite
air a ceannaibh, iad uile na bprionna-
dhuibh re fáchuin, do réir mhodha Bha-
bilóineach na Caldeá, 'tir a mbeir-
the.

16 Agus comhlúath go bhfaca si iad
le na fuilibh, do mhíchialluigh si dhá
rtaóibh, agus do chuir si teachta chug-
tha don Chaldeá.

17 Agus thangadar Babilóinigh na coinne
do leabuidh an ghráda, agus do thruail-
lighiodar í le na striophachus, agus do
thruaillíodh léo í, agus do bhi a hinntinn
ar na dhéanamh choimhghitheach átha.

13 Mar sin do léig sí a sriopachas
eis, agus do thairbén sí a tírnach-
tughe : annsin do choimhthighidh minn-
inní uaidhe, amháil dáthruigh minninn
na deirbhíair.

19 Gidheadh do mhéaduih fíu stríobachas a ngairm léithe a bóige cham nuimhne, ann a ndéarna fi meirdreachas a ccrích na Hegipte.

20 Qir do antoigh si coimhuil re na
annáibh luidheon: do bhrigh go bhfuil
a bhfeoil amhuil feoil aill, agá bhfuil a
liocht amhuil siol each.

21 Marfo thug tú ad chuimhne nallui-
lthe hóige, a mbrúghadh do chioch leis
na Héiptiúibh ar son chioch hóige.

22 Uiminn, a Aholibah, is marfo a
leir an Tighearna Dís, Feuch, dúiseo-
tha míf suas háofgráda ad aghaidh ó
bhfuil hinntinn anáidnidh, & do bhéara
né ad aghaidh iad air gach áontaoibh:

23 Na Babilonigh, agus na Caldea-
nigh uile. Pecod. agus Soa. agus Coa.

le carbadaibh, le cailteanna, & le
thaibh, & le cruinnachadh dacha
chiarraos buicir & cinthi agh d
ad adhaigh timpeall fa chomh
cuinnidh mifi breitheamais roimh
do bheiridh fad breitheamais a
réir a mbreitheamais é.

23 Agus fuilheorcin an t-
aghaidh, agus do dhéanadh fíad
bhóibh ríot: b'fíad fíad leo do fíad
agus do chlaí, agus trídís
leis an ccoideamh: gáibh
míir agus hinghíon, agus d'fhé
treine a bhfaighicir dhé.

26 Nochtfaid fad thi fad a h
dach, agus bheairid do fad bheirid
160.

27 Mario do bheira mé air hiall
coig, agus air do shìopachas ó chùil
Éigipte: iondu nach tligte u
shuile suas chuca, agus nach coimise
cha tu an Éigipt na fa mbe

28 Oir is marío a deir an Tíre
no Día, féuch do bhéarais
lámh na druinge noch fíoch
thó, á lámh an lucht ar áirde
mhéaruna úatha.

29 Agus do dhéanmáid fíad g h
mhár riót, agus béaruid do fíad
léo, agus fuigfid tíarnocht ag
agus foillfeochthar tíarnocht
fíriopachuis, huallachus arís ag
fíriopachus.

30 Do dhéana mé na neicéa ná.
 bhígh gur ianthigh tá lé áirpéa
 ndiagh na neicéad, ag
 bhígh gur tréalladh tá lé
 dhálúibh.

31 Dimthigh tú a flihe do dháirí
heathar, uimefin do bhéar na a capáil
ann do láimh.

32 Is marfo a deir an Tighearna Na hEireann:
 "Obha tú as cupán do dhéiríneach, do dhéiríneach,
 domhain leathan; do dhéiríneach, do dhéiríneach,
 tuifneach iomad, agus bualadh a dhéiríneach,
 adh; is méir thullas ann."

33 Lónfuighear lé meifce, & lé d'fhéachán
hu, lé cupán uathbhais & d'fhéachán a níng
cupán do dheirbhíheathrach

34 Eadhon iobha tú, agus...
uile, & brisfidh tú a bhrú...
éonga tú do chliche fein...
ubhairt mifi é, a deir an T...

35 Uimefin is marío a deir in ...
arna Día, Do bhrigh gur dheanadh ...
nisi, agus gur theilg tu tiodh fir ...
né ; uimefin iomchair thair ...
ein, agus do striopachas.

36 Ar a nadhbhairín a dubhainn
hearna riomfa, A mhic an dhúin
a tú breath air Atholab, & air Atholab
feadh, foilligh dhóibh a ngrá
chta.

37 Go ndearnadar adhaltrannas le na miodh
o bhfuil fuil iona linnhubb, & na miodh
adar adhaltrannas le na miodh
o trugdar fós air a macaibh na miodh
ar dharmha, imtheach thrá na miodh
a lofada.

Tuairimh fé, is marío do rinnead-
hí; do thuilleadh mo shan-
tú í chéadna, agus do neimhni-
tear mo shabóide.

Oir an tan do mharbhadar a ead-
hí, ansin thagadar san ló
dom shanctóirfe dá thuilleadh;
an fích, is marío do rinneadar a
hí mo thighe.

Agus tuairimh fé, do chuireadar
an dhánaibh teacht a bhfad, a
cúireadh teachta, agus féach,
ar son ar nigh thufa thé
ar phiandeall tá do thuille, agus ar
tuille na féin le culadhúibh.

Agus ar shuigh tú air leabhuigh
agus bórd gléasta as a
air ar shuigh tú mo thús agus

Agus do bhí guth mhórsa a
hí iona fochair, agus maille ris
tuairimh coitcheion tugadh Sabá-
daí bhfíach, noch do chuir
air a léimhúibh, agus ciorwa
air a ceannúibh.

Ansin a dhúirt míf ría, do
hí a nadhátranúibh, A ndé-
adúibh adbaltranúis ría, agus ife

Tuairimh fé do chuadar iona
hí do rachaidis chum míf do
hí; is mar fin do chúadar
hí Abolah agus Abolihah, na míf

Agus béaruid na dáoine firen-
hí, do réir mhodha adhalt-
hí, agus do réir mhodha na mban
hí; do bhrigh go bhfuil na
hí, agus go bhfuil fuil

Oir is marío a deim an Tighearna
hí naí caidheachta é níos orra,
hí naí mé dá nátharrach, &c.

Agus clochúid an chuideachta iad
hí, agus muirfid iad le na
hí; muirfid iad a mic
hí, agus loigfid sias a

hí do bhíara mé air óallachus
hí, le máinfighear do na
hí gan déanamh do réir

Agus cúlcochuid siad bhur leimhe
hí, agus iomchorthaí peacuidhe bhur
hí, agus aitheontaí gur míf an

CAIB. XXIV.

do shanctóirfe, do dheimhriogheadh leir-
hí Jerusaleim; 15 noch shánuigheadh
hí na míf dháoine.

hí, ansin níomhadh bliadhain,
hí deachmhadh míf, air an
hí do míf, aighean briathar

hí chugamfa, ág rídh,
hí a míf an duine, ícriobh dhuit
hí na lá, eadhon an laí chéadna-

fa; do shánuigh Rígh na Bablóine é
hí a naghuidh Jerusaleim san ló chéa-
nafa.

3 Agus labhair cosamhlacht ris an
tigh choghadh, agus abair ría, is marío
a deir an Tighearna Día, cuir síos
pota, cuir síos é, agus síos dóirt uilge
ann.

4 Cruinnigh a píoladháin ann, eadhon
gach sórchuid maith, an tliatad, a-
gus an sínoús, líon é le togha na
ceannúibh.

5 Glac togha an tréada, agus loigf
sí na cnámha síos, agus tabhair air
sachadh go maith, agus sachadh fé a
cnámha sin ann.

6 Uimefin is marío a deir an Tigh-
earna Día, A mhaig don chathruigh
shuilitigh, don phota aga bhfuil an scim
ann, agus nach deachuidh a scim as
amach; tabhair amach é píolá air píolá,
na tuitéadh crannchair ar bháin air.

7 Oir atá a fuil iona lár: do shi-
ghuidh sí é ar mhúilach cairge, níor
dhóirt sí air an tialamh é dhá sholach le
luaitheadh.

8 Chór go túbhraidh fé a déara
fearg do theacht a níos do dhéanamh
dhíoghaltas; do shánuigh míf a fuil
air mhúilach cairge, chor nach bhféad-
fuidhe a sholach.

9 Uimefin is marío a deir an Tighearna
Día, A mhaig don chathruigh shuil-
tigh, do dhéana míf an teine mór.

10 Críach connadh síre, las an
teine, díothaigh a níos, agus spíof-
ruidh go maith í, agus loigtheas na
cnámha.

11 Ansin cuir folamh é air a síné-
róidibh, nó go raibh a phrás te, agus go
leaghtar a shalchar ann, le loigtheas a
scim.

12 Do thuirfigh sí í féin le bréimibh,
& ní dheachuidh a scim mhór aisé a-
mach; bíadh a scim anna teine.

13 Atá óallachus ann do shalchar; do
bhrigh gur ghlan míf thú, agus nach
raibh tá glan, ní glanfuighear ód shalchar
thá ní fa mho, nó go itaga míf air mo
dhíoghaltas focruhadh ort.

14 Míf an Tighearna do labhair é,
tiucta fé a crích, do dhéana mé é, ní
racha mé ar ccúl, ní mo choigeolus mé,
ní mó bhias aithreachus orum; do
réir do shligtheadh, agus do réir do
ghníomh béaruid siad breath ort, a deir
an Tighearna Día.

15 Mar an céadna tháinig briathar an
Tighearna chugamfa, ghá rádh.

16 A mhic an duine, Féuch, beirim
uait mian do sháil le buille, gídhéadh
ní dhéana tí díolghios, ní chaoidhfe tú,
ní mó riorthúid do dhéara síos.

17 Léig dhíot éighiorm, ná déan cumha
ar son na marbh, ceangail trealamh do
chinn ort, agus cuir do bhréa air do
chosaibh, agus ná foluigh do phuifinige,
agus ná bíth arán na ndáoine.

18 Marfín do labhair mé ris na daoibh air maidin, & d'ag mó bhean tráthnóna, agus do rianc mé air maidin mar do málthiúcadh díom.

19 Agus a d'fhairt an pobal ríom,
Nach inneofa tá dháinne creid atá dháinni
Is na neithibhife do ní tá marío?

20 Anfinn do shreagair mifi iad, Tháin-
nic briathar an Tighearna eugamh, ag
ridh.

23. Labhair re tigh Israel le marfo a
deir an Tighearna Dia, Fench truaillíochas
mín mo shaoibh, ciorcailoras bhur
neirteí, fonn bhur fúl, agus an h
truaigh le bhur cioroidhe, agus bhur
míc agus bhur neigheana noch do
fhuilbh, baird lein an ciorleamh.

22 Agus do dheantoi mar do rinne
mílín níl fholleochuidhe bair bráidhe,
ní mé oírói arán níl málhe.

23 Agus baidh bhur treallach air bhur
ceannasach, & bhur mbréag air bhur
ceofailh; ní dhéantaí gá nó gearán,
acht beithi' ensoidithe ar fion bhur aé-
beart, agus caoidhidhe gach aon aghaid
ar aghaid a chéile.

24. Marfo atá Efechiél na 'chombartha dhíbh do réir na nuile neithe dá ndéar-na fé, is marfin do dhéantúisí; agus an t-án thiucfas fo, aitheantaí gur míf an Tighearna Dá.

25 Mar an céadna, a mhic an duine, nach eadh bhias anna 16 a mbara mifi a ceart átha, gárdeachas a ngóire, mian a fúl, agus an ní ar shingheadar a ninntin, a mc, agus a aingheana :

26 Londus go ttiucfadh an té nachas as
fan 16 fin chugadfa, da thabhairt ort a
chluinfin le d chlúfaibh?

27 Anfa ló fin foifeoltar do
bhéul don tí rachas as, laibheora tí,
agus ní bhiaidh tú balbh ní fa mhó, a-
gur biaidh tú ad chomhartha dhóibh,
agus aitheonuid gur mifi an Tigh-
earna.

C A I B. XXV.

Tairrgebir air inneachadh tbeacha ar iomaba
cineadh, cblonn preabadh anagbaidh na
Nisraeleach Etredireach.

Tháinic briathar an Tighearna chu-
gamfa, ag rádh,

2 A mhic an duine, fuighidh ba-
ghaidh air na Hammonitibh, agus tairr-
ghir na naghaidh;

3. Agus abair ris na Hammoniteachaibh
Bírligh bríathar an Tighearna Dia,
i mara a deir an Tighearna, Do bhrígh
go ndubhairt tú, Aha, a naghaidh mo
shantora an tan do thruilleadh í, agus
a naghaidh thír Ísrael, a nuir do
bhí í sonránach, agus a naghaidh
thíge Iúdah, an tan do chúadar a
ndaoilíne:

4Féach, air a nadhbharsin, seachoduigh
me thú do chlannaibh a noirthir mar
theilbh, agus fuigheochuid a bpáilís ion-

nad, agus do dhéanad a n-
 ionnad: íofaíad fiad do tharad,
 iobhuíad fiad do bhainne.

5 Agus do dhéan mé Bíbla cíos
 do Rabbah, agus do na Harmonaí
 aite luidhe do thréadú, agus aite
 taóí gur mífí an Tighearna.

6 Óir is marfo a deir an Tí-
na Dia, Do bhrígh gur léim
láimha, agus gur phreab a léim
aibh, agus gur ghairdigh sí a com-
mille re haingibheacht a mairbh
(Israel).

7 Feuch uimefin, fiodhail m^h
laimh amach ort, agus fiodhail m^h
mar fadail do na geimh^h
geimh^h mé amach as na geimh^h
agus do bhéara m^h ort agus
mach as na fiodhail^h agus
fiodhail m^h thá, & aithneam^h
an Tíobharne.

Do bhriog go nábair Mór,
Féach, atá tigh ládán cois na
geintibh uile:

9 Uimefin féich, foíochá mí-
Mhoab 6 na calthreachaibh, 6 na cal-
reachaibh atá ar a imeal, 6 na
Bhet-Jesimot, Bhaal-meon, agus Gá-
aim.

10. Dfearaibh a noirtibh a n-
 ehoime Ammon, agus do bharr na
 feilbh iad, chor nach coimheaschaibh
 Hammonitigh a meaf na coimheaschaibh

11 Agus do bhéara mí leat
Mhéab, agus aitheonúid gur mé a
ghhearna.

12 Is marfo a deir an Tighearna do bhrígh go ndéarfaidh sé a dhúigh thighe Iúdaigh do ghlaifair, agus gur chiontaigh sé mé, agus gur dhioghail é féin oim.

13 Ar a madhbharla is amach
an Tighearna Dia, sinfidh mé
linn amach ar Édom, agus
aiffe amach idir dhuine, agus
agus do dhéana mé áonach
man, agus tuitfid leis an cúl
Déan.

14 Agus cuirfidh mé mo bheirteas ar Edom lé lárna mo phárlaí-
raí, agus do dhéanfaid mé ar
Edom do réir mfeirgeil, agus do
mo chorrúigh, agus bíodh fós
ghaltais aca, a deir an Eanáil
Dia.

15 Is marfo a deir an Tighearna
Do bhrígh go ndéarnadar na Pá-
dioghaltas, agus gur dhioghaltas
ré croidhe aingidhe, dá léirí-
seath siobhbhán.

16 Uimefin is marfo a deir an
earna Dia, Féach sibhín mé na
amach air na Philistíneibh, agus
mé na Cheretimigh, agus na
suighneall chuain na fíamh.

17 Agus do dhéana mé díogha
orra maille ré iomaibhceana

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

C A I B. XXVI.

arís a m'ádhéamh *Jerusalem.*
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

an t-éire gur mí an Tighearna
an t-éire gur mí an Tighearna

13 Agus do bhéara mí an t-éire
habhrán coig, agus ní cluifighear fuaim
do chláirfeach ní fa mhó.

14 Agus do dhéana mé thá coimhúil
re mullach cairge; bíadh tú ad áit lion
do leathnughadh air; ní cuirfighear
fúas ní fa mhó thá; óir is mí an Ti-
ghearna do bháir é, a deir an Ti-
ghearna Dia.

15 Is marfo a deir an Tighearna Dia
ré Tirus, Nach críothnóid na hois-
leam le torman do thuitime, an tan
eighid na créachtaibh, a mair do dhéan-
tar an t-áir ann do lír.

16 Annún tháid uile phríonóidha
na fairge a níos as a crathaóiribh
agus cuirfid a robadha dhíobh, agus
cuirfid díobh a culadha broidinealta ó
éideocháid siad iad fein le créachtaibh,
suidhid air an italamh, agus beid
air críoth le gach son mhóment, a-
gus bíadh iad bhois, órra dot tháid.

17 Agus téigfid na góghair ar do
shonra, agus a céad níot, Cándus ara
ní léiríod do bhí áiréabhaibh, le lucht
na fairge, an chathair ionndraich
do bhí iad air an bhfairge, i seir agus a
haitreabhaibh, noch do chur a n-áiréa
air a n-áiréa dár tháid.

18 Annún críothnóid na hois-
leam a lé do leaghras, afeadh na hois-
leam atí aic an bhfairge beid beirbeartas
fad imtheachtas.

19 Óir is marfo a deir an Tighearna
Dia, An tan do dhéana mí cathair na-
seach dhíotia, coimhúil na na cath-
reachaibh ann nach bhí áiréabhaibh,
an tan do bhéara mé an t-áiréa fúas
ort, agus shíleochuid áiréadha móra
thá;

20 An tan do bhéara mé fúas thá
maile ris an ndroing tháid fúas log, le
daoinibh na seanaimire, agus shíleoch-
chas mé thá a náidibh iochtaracha na
talamh, a náidibh a n-áiréa ó a n-áir-
lod, maile ris an ndroing tháid fúas fúas
pholl, lóndas nach bíadh tá áiréab-
tha, agus shíleochchas mé glóir a t-áir
na mbéa;

21 Do dhéana mé cathair dhíot, agus
ní bhíadh tú ann ní fa mhó; bíodh go
niarrfíghear thá, gídeadh ní bhíadh.
thear a ris choidhe thá, a deir an
Tighearna Dia.

C A I B. XXVII.

Saidhbhríos *de lucht* *frithbeall* *Tírnis* *26 rí*
na mion-bhriseadh *ar son* *a m'ádhéamh* *ar*
Irish.

Tháine briathar an Tighearna chu-
gam a ris, aic rádh.

2 Annós thá a mhí an duine,
tóg fúas góghair ar son Tirus;

3 Agus aic ré Tirus; Thá aic
fúaidhíthe a n-áir a fúas na fairge,
noch atí ad chéanníche an phobail
do mhóir oileam, is marfo a deir
an Tighearna Dia.

an Tighearna Dia, a Thirus a du-bhairt tusa, Atium ro fgiambach.

4 Ataid himil a lèir na fàirge, do iomlànair do shàir do fgiamb.

5 Do rinneadar buile chlàra do chrannuibh giumbuis Senir: thugadar Cedar o Lebanon do dhéanamh crann feòil duit.

6 Do rinneadar do rímhadh do dhairibh Bafan: do rinne cuideachta na Nafuriteach do tháobhain dibhori as oileanuibh Chittim.

7 Do buidh líneadach min maille ré bhoair bhroindéireachda o Néigipt do seathnugh tu amach do bheith na sheòl agad: an ní dfoiligh thu ba gorm agus dearg é o oileanuibh Bfiah.

8 Dob iad áitreabhthuigh Sidon, agus Arbbad do mháirnealugh, dob iad do dhéine crionna do bhi ionnad a Thirus, do loingfeoiridhe.

9 Dob iad fíneir Ghebal, agus a dhéine glípea do bhi ionnad, lucht do neartuighthe, do bhádar loingire na fàirge oile maille re na máirnealachaibh ionnad, do dhéanamh do cheannuigheachda.

10 Dob iad muintir na Persia, agus Lud, agus Phut, ann do shuragh, do lucht cogaidh: do chrochaidis an fíath agus an chinobheart ionnad, do chuireas do bhreidhacht os áird.

11 Do bhi fir Arbbad maille red blíaghfa air do bhalladhuibh timchioll fa coisirt, agus do chrochaidis a fíath air do bhalladhuibh timchioll fa coisirt, do rinneadar do fciamb iomlán.

12 Do bi Tarfis do cheannuighe, do bhrigh iomadamlachd a nulle thórt fuidhbhris maille re haigiod, iarann, fín, agus luaidhe do iomlataidís ann hionuighibh.

13 Dob iad do cheannuighthe Iáhan, Tubal, agus Mefech: do reacadís pearfanna daoine, agus foighthighe prais air do mharguighibh.

14 Do mhalartaidís muintir Thogar-mah ann hionuighibh lé heachaibh, & lé marcshíagh, & lé máillighibh.

15 Do bhádar fir Dédan na ceannuighibh agad, do bhi morán oilean na ceannuigheadh fíd lúimh: do bheirdís chugad mar bhrona adharca ibhori agus ébeni.

16 Do bi Síria do cheannuighe do bhrigh iomuid earradh dot dhéanamhfa: do ghnáthughedís ann do mharguidhibh lé heméradhuibh, purpair, agus obair bhroindéireachda, agus líneadach breallá agus croibheal agus Agat.

17 Dob iad do cheannuighthe Júdah, & fir Ísrael: do reacadís air do mhargadh cruithneacht Mhinait, agus Pannag, agus mil, agus ola, agus ice.

18 Do bhi Damascus na ceannuighe agad a niomad na earradh do nithed do bhrigh iomadamlacht do nulle shaidhbhris: a bhíon Helbon, agus a noluag sháin.

19 Do bhi Dan fí agad Iáhan a teacht agus ag imtheacht, gnóthughann ann hionuighibh: do bhi fíarín kareach, calia agus calapen ann do mhargadh.

20 Do bhi Dédan na ceannuighe ann fa éduighibh móduighe chom carat.

21 Do mhalartuighthead Arbia a nulle phrionnsaidhe Cedar leach: a nnuibh, & a reithighibh & a nnuibh anna fí do bhádar do cheannuighe.

22 Do bhádar ceannuighe fíneir, agus Ramah, na ceannuighibh ann do mhargaladar ann hionuighibh maille ré togha na nulle fíneir ann maille ris a nulle chloich mháirneal agus ré hór.

23 Dob iad do cheannuighthe fíneir, agus Canneh, agus Eden, ceannuighthe Shébah, Afur, agus Chilmad.

24 Dob iad do cheannuighthe na gach uile fírt a nnuibh ann, agus a nnuibh bhroindéireachda, agus a coisradhuibh chaidhí eamhach, a ceangal lé coiduibh, agus deas do Chedar a meaf do cheannuighthe.

25 Do channadar longa Thais do tháobhfa ann do mhargadh, agus do fírtionadh thá, & do rinneadh a gáimhar thá a meadhon na bhéiridh.

26 Thugadar do rímhádh na fíneir na hnuigeadhuibh móra: do bhrigh gíotha a noithir thá a lèir na fíneir.

27 Tuistadh do shaidhbhris na hionuighe, do cheannuighthe, do mháirnealugh, & do loingfeoiridhe, do lucht do neartuighthe, & do bhrigh do cheannuigheachda, agus do bhrigh cogaidh atá ionnad, & ann do channadar oile, noch atá ann do bhrigh meadhon na fàirge a lé do bhrigh.

28 Criothnochuid do bhrigh le fíneir ehombar do mháirnealugh.

29 Agus tiocfuidh a nulle ghlac na rímhádh, na mháirnealugh, agus uile loingfeoirighe na fíneir, a nnuibh a longuibh, seathnughann ann a ttalamh.

30 Agus cluinnighear a nulle aghaidh, & comharcadís a nulle teitid suas luathbheadh air a ceann, unfartuid iad fíneir anna fíneir.

31 Agus do dhéanuid iad do bhrigh uile mair ar do shon, agus do chuid iad fíneir a líneadach, agus ann ar do shon maille re doilgheachda, agus lé nualaghubha fíneir.

32 Agus iona nualaghubha fíneir goilgháir fíneir ar do shon, agus fíneir os do chionn, gha rann, Ca n coimhuil re Tirus ar na fíneir ann a lèir na fàirge?

33 An tan do channadar bairne amach as na fàirgeaghibh do bhrigh morán pobal, do tháirgheachda Righthe na talmhan le nnuibh shaidhbhris, agus do cheannuighthe.

34 Annfa sam a nnuibh a nnuibh.

na h-Éireann a ndoimne na n-
na h-Éireann do cheannuigheacht, &
na h-Éireann uile ann do lár.

na h-Éireann uile áitreabhthacha na n-
na h-Éireann iomada, agus bíadh
na h-Éireann ro eglach, béid siad buí-
na h-Éireann ioma ngnúisibh.

na h-Éireann na ceannuighe the a meaf
na h-Éireann ag sonmhad fud, bíadh
na h-Éireann na sathbha, agus ní bhíadh tú ann
na h-Éireann ní fa mhó.

CAIB. XXVIII.

na h-Éireann thúsas ar phríonfa Thírúis ar-
na h-Éireann a mbeath, 20 & breithbeamhus

na h-Éireann briathar an Tighearna chu-
na h-Éireann a ris, ag rádh,

na h-Éireann a mhic an duine, abair re príonfa
na h-Éireann is marfo a deir an Tighearna

na h-Éireann Do bhrigh gur tógbadh suas do
na h-Éireann agus go ndubhairt tú, Is Dia

na h-Éireann fíghim a nionad Dé a lár na
na h-Éireann gaidheadh is duine thú,

na h-Éireann a Dia, giodh go fuighionn tú do
na h-Éireann amhuil croidhe Dé.

na h-Éireann Fídh is glíora thú ná Daniel: ní
na h-Éireann férrid fhéaduid do cheilt ort.

na h-Éireann Led ghliocis, agus led thuiscin
na h-Éireann is do shaidhbhríot, agus fuair

na h-Éireann & airgid ann hionnmhuaisibh.

na h-Éireann Led eagna mhóir, agus led chean-
na h-Éireann do mhéaduid tú do shaidh-

na h-Éireann & atá do chroidhe ar na thóg-
na h-Éireann has do bhrigh do shaidhbhríola.

na h-Éireann Uimefin is marfo a deir an Ti-
na h-Éireann Dia, Do bhrigh gur shuighidh

na h-Éireann do chroidhe mar chroidhe Dé;

na h-Éireann Nach ar a madhbharfin, do bhéara
na h-Éireann do chroidhgidh ort, an drong is

na h-Éireann do na cineadhachaibh, &
na h-Éireann do na cloidheamh a naghaidh

na h-Éireann do ghliocuis, agus saileochuid
na h-Éireann do dhealradh.

na h-Éireann Do bhéaruid siad síos chum na
na h-Éireann tu, & éusfa tú bás na druinge

na h-Éireann a marb a lár na bháirgeadh.

na h-Éireann A naitbéora tú fós a lathair an té
na h-Éireann mhóir thú, Is mé Dia: aicht bíadh

na h-Éireann do dhóine, agus ní Dia ar bith thú a
na h-Éireann an té mhóir thú.

na h-Éireann Eusfa tú bás na neimhthim-
na h-Éireann do dhóine lé: láimh an choimh-

na h-Éireann ghliobh: óir do labhair mifi é, a deir
na h-Éireann a Tighearna Dia.

na h-Éireann Uilleamh fós, tháinic briathar
na h-Éireann a Tighearna chugamfa, ag rádh,

na h-Éireann Is mhic an duine, toig suas gol-
na h-Éireann air Rígh Tírúis, agus abair ris,

na h-Éireann Is marfo a deir an Tighearna Dia,
na h-Éireann do bhrigh tú suas an tiomlán, lán do

na h-Éireann glíocis, agus iomlán a fíghim.

na h-Éireann Do bhí tú ann Eden gairdín Dé,
na h-Éireann & thóilach gach uile chloch mhóir-

na h-Éireann legh, an faráin, an topas, agus an
na h-Éireann diamond, an bheril, an tónix, agus

na h-Éireann an saphir, a nemeirald,
na h-Éireann agus an carbuccail, agus an tór: do

gléasadh ceardacht do thiompan agus
do phlob ionnad, annfa lá ar cruthui-
gheadh thú.

14 Is tú an Cherub ungha sholchas;
agus do shuighidh mifi marfin thú; do
bhí tú air shliabh naomhtha Dé, do
shuibhail tú a meadhon na leac
teineadh.

15 Do bhí tú iomlán ann do shligh-
thibh ón ló far cruthaigheadh thú nó
gur frith éigceart ionnad.

16 Maille le hionad do cheannuigh-
eachta do lionadar do lár le foireigion,
& do pheacuidh tú: uimefin teilgidh
mifi thú amhuil neimhdhiadha amach
as shliabh Dé: agus scriosfa mé thú, a
Cherub tholúigh, ó lár na leac teineadh.

17 Do tógbadh suas do chroidhe do
bhrigh do fíghim, do thruailligh tú
heagna do bhrigh do dhéarúighe,
teilgidh mifi chum talmhan thú a bhfi-
adhuise Ríogh, chor go bhféuchfuid ort.

18 Do shluigh tú do shanctóir lé
hionadamlacht héigceart, le héigceart
do cheannuigheachta: uimefin do bhéa-
ra mifi teine amach as do lár, loifgidh
lí thú, agus do bhéara mé ad luaith-
readh thú chum na talmhan a radhare
a nulle dhuine do chí thú.

19 Bíadh uathbhás aig a nulle dhuine
da naitheighionn thú a meaf na ndaó-
ne ionnad: bíadh tú ad úamhan, ní
mó bhías tú ann go brath ní fa mhó.

20 A ris tháinic briathar an Ti-
ghearna chugam, ag rádh,

21 A mhic an duine, Cuir haghuidh
a naghaidh Sidon, agus tairrghir na
haghuidh,

22 Agus abhair, is marfo a deir an
Tighearna Dia, Féach a táimé ad
aghaidhsí, a shídon, agus bíadh mé ar
mo ghlorughadh ann do lár: agus aith-
eonnuid gur mé an Tighearna, an tam
bhéarus mé breatha innte, agus bhías
mé ar mo nómhughadh innte.

23 Oir cuirfe mé plaigh innte, agus
sull ioma fráidibh, agus éarhar brei-
theamhus air an ccréachtach iona lár
leis an ccloidheamh uirre air gach
aontaóibh, agus aitheonnuid gur mifi an
Tighearna.

24 Agus ní bhia dreas deilgne ann
ní fa mhó do thigh Ísraél, nó dofan ar
bith gortuigheach do na huile dhaó-
nibh ná tuncchioll tharcuifnighios iad,
agus bíadh a sílios aca gur mifi an
Tighearna Dia.

25 Is marfo a deir an Tighearna Dia,
An tan chruinneochus mé tigh Ísraél
as na daóinibh a meaf a bhfuilid
freathuighe, & bhías mé ar mo nóm-
madh ionta a radhare na ngeinteadh,
annsin áitreobhuid siad iona ndúthaigh
thug mé dom sheirbhíseach Jacob.

26 Agus do dhéanuid siad comh-
nuidhe dhaingion innte, & do dhéaruid
tightlie, agus plaindeochuid garradha
fineamhna: afeadh fós áiteochuid maille

ré dánacht, an tan bhéarus mise breitheamhus orrasan tharcuifnighios iad fa ccuirt na ttimchioll, agus aitheonuid gur mise an Tighearna a Ndia.

C A I B. XXIX.

Biaidh an Egipte fáa solamh, fa chéib beith mealladh do thigh Israel.

Ansa deachmadh bliadhain, annsa deachmhadh mí, an dara lá déug don mhi, tháinig briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

2 A mhic an duine, fuighidh haghaidh a nadhuih Pháragh Rígh na Héigipte, & tairrghir na aghaidhion agus a naghaidh na Héigipte uile.

3 Labhair agus abair, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch, atáimís ad aghaidh, a Pharaog, a Rígh na Héigipte, an dragún mór lughios a lár a aibhneadh, noch a dubhairt, Is liom fein mo shruith, agus do rinne mé dhamh féin e.

4 Acht cuirfe mise dubháin ann do ghialluibh, agus do bhéara mé air iasc haibhneadh seafamh air do lannuibh. & do bhéara mé a nios thú as lár haibhneadh, agus greamchuid uile iasc haibhneadh do lannuibh.

5 Agus fuigfe mé thú ann fa bhí-fach, thú fein agus uile iasc haibhneadh: tuifidh tú air na machairighibh loma, ní thiubharthar a cionn a chéile, agus ní cruinneochthar thú: thug mé thú mar bhíadh do bheathachaibh an mha-chaire, agus déunlaith neimhe.

6 Agus aitheonuid uile aitreabhlthuigh na Héigipte gur mise an Tighearna, do bhrigh go rabhadar na maide giolcuibhe do thigh Israel.

7 A nuair rugadar greim ortfa ar liimh, do bhris thú, agus do réub tú a ngála uile, agus an tan do luigheadar ort, do bhris tú, agus thug tú ar a leairachuibh uile seafamh.

8 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch, do bhéara mise cloidhiomh ort, agus gearrafa mé amach idir dhuine agus bheathach afad.

9 Agus bíadh críoch na Héigipte sonranach agus bán, agus aitheonuid gur mise an Tighearna; do bhrigh go ndubhairt fé, Is liomfa a nabhúinn, agus is mé do rinne í.

10 Féuch uimefin, atáimís ad aghaidh-fí, agus a naghaidh do shrotha, agus do dhéana mé talamh na Héigipte thríd a-mach na sháfach, agus naigneach ó thor Siene go himiol na Hectiopia.

11 Ní gabha cos duine ar bith thríd, ní mó rachus cos bheathuidh thríd, ní mó bhias aitreabhtha go ceann cheathrachad bliadhna.

12 Agus do dhéana mé talamh na Héigipte naigneach a lár na tíorthann atá físholamh, agus a ccaithreacha a meac na ccaithreach atá na bhí-fach, beid sonranach ceathrachad bhia-

dhan: agus cráobhsaoláin mé na hEgiptigh a meac na ccaithreach, agus ícabfa mé iad thríd na tíorthann.

13 Thairis fin is marfo a deir an Tighearna Dia, A ccionn cheathrachad bliadhann cruinneocha mé na Héigipte ón bpobal ann ar shreathuaidh an tigh.

14 Agus do bhéara mé liom a rí na hEgiptigh na Héigipte, agus do bhéara mé orra fíleadh go fearann Pharaog, dáthaigh a náitreibhe, agus bídh mé fin na ríoghacht uirísl.

15 A sí bhús uirísl do na ríoghachtaibh, ní mó áirdeochus sí i fin a mhó ós cionn na ccaithreach, ar laighdeocha mise iad, iondas machaigh lochuid ní fa mhó ós cionn na ríoghachd.

16 Agus ní bíadh ní fa mhó na hEgiptigh ag tigh Israel, noch do bhéara néigceart chum cáimhe, an tan thárfuid iona ndiaigh: acht aitheonuid gur mise an Tighearna.

17 Agus tárla annsa seachtbhíadhadhain fíthchíod anna chéidín, a chéad lá don mhi, go tóilic bráthar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

18 A mhic an duine, thug Neuch-reflar Rígh na Babilóine air a fíthchíod feirbhís mhór do dhéanamh a nighilí Tírus: do rinneadh a tuile chomh mór, agus do lomadh gach uile ghíall: gíall eadh ní bhfuair fé tairastal ar bith, ní shluagh ar son Tírus, ar son na bhíse do rinne fé na haghaidh.

19 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch, do bhéara mé críoch na Héigipte do Nebuchad-Rígh na Babilóine, agus gíallfa sé hionmaid, agus géabhuidh sé a nighilí, agus glacfa sé a creach, agus bídh na thairastal agí shluagh.

20 Thug mé dhó críoch na Héigipte ar son a shíothair ler oibrigh é naghaidh, do bhrigh gur oibríthair ar mo shenla, a deir an Tighearna Dia.

21 Ansa lá fin do bhéara mé adhairc thighe Israel scinneadh ann, agus do bhéara mé dhruifí dha a bhéil ann a lár, agus aitheonuid gur mise an Tighearna.

C A I B. XXX.

Neartuightheas lómh Babilon do bhídh neart na Héigipte, & a lucht caidín.

Tháinig bráthar an Tighearna chugam a rí, ag rádh,

2 A mhic an duine tairrghir abair, Is marfo a deir an Tighearna Dia, náalluighfí, A mhaig don tigh.

3 Oir is fogus an li, cadhónaí an Tighearna a ccomhbhois, is náallach, budh í fin téir na ccaithreach.

4 Agus tuifuidh an cloidheamh na Héigipte, agus bíadh pian mhór na Héigipte, an tan thárla na mairbh na hEgiptigh.

agus a bhíodh leis a biomadamlacht, agus bhríghbear síos a bunáite.

18 Agus tuisfidh a Nétíopia, agus Líbia, agus Lídia, agus an pobal cuimise mhó, agus Chub, agus daóine eile na chunnartha, léofan leis an t-Éigipte.

19 Is maró a deir an Tighearna Dia, agus síos an drong chongmhús suas na Héigipte, tuisfidh uabhar a cumhacht agus tuisfidh siad innte leis an t-Éigipte ó thor Siene, a deir an Tighearna Dia.

20 Agus béid siad áonrúnach a lár na tíortha atá uaigneach, agus bísídh a mbreucha a meadhon na ccaithreach a na bhfásach.

21 Agus aitheonuid gur mísi an Tighearna, an tan chuirfios mé teine san Éigipte, agus a nuir scríofaighbear a lár tucht cuidighthe.

22 Annsa lo sin rachaid teachta uáimfi nach a longaibh, do chur eagla air na hÉigipte, agus tuisfidh pian mhór orra, mara a lo na Héigipte: óir féuch a lár ag teacht.

23 Is maró a deir an Tighearna Dia, a bhéara mé air iomadamlacht na tíortha cosg le lámh Nebuchadrefsur Rí na Babilóine.

24 Is é sin agus a dhaoine maille ris, aithear an drong is áathbháfuighe do na ccaithreachaibh do scrios na tíre: agus aitheonuid a cclóidhmthe a naghaidh na Héigipte, agus lionfuidh an talamh a marbhuibh.

25 Agus do dhéana mísi a naibhne agus agus reacfad an fearann a lámh a mórach, agus do dhéana mé an tír a fásach, agus gach a bhfuil ann léi na cclóidhmtheach; mísi an Tighearna do labhair é.

26 Is maró a deir an Tighearna Dia, scriosfa mé síos na hiodhail, agus a bhéara mé air a niomhaighibh a amach a Noph; agus ní bhisídh na príonfa air thalamh na Héigipte, agus cuirfidh mé eagla a ccrich na Héigipte.

27 Agus do dhéana mé Patros uaigneach, agus cuirfe mé teine ann Soan, agus do bhéara mé breitha ann No.

28 Agus dóirtfidh mé mo dhioghaltas a sin, neart na Héigipte, agus géarrfa mé amach iomadamlacht No.

29 Agus cuirfe mé teine san Éigipte, do ghéibha sin pian mór, agus scaoilfear No ó cheile, agus biaidh donus ar Nooh go laétheambuil.

30 Tuisfidh daóine óga Abhen agus Míseet leis an cclóidheamh: agus rachaid na ccaithreachafo a mbraighdionas.

31 Dorchochthar síos an lá ann Te-
lephachas, an tan bhrisfios mé annsin
maglach na Héigipte, agus stadfas
pomp a neirt iante: ar a fóna,
a bheocha néall i, agus rachaid a

hingheana a mbraighdionas.

19 Maró do dhéana mé breitheamh-
nuis annsa Néigipt, agus aitheonuid gur
mé an Tighearna.

20 Agus tárla san nionmhadh bli-
adhain déag, annsa chéid mhí, annsa
seachtmhadh lá don mhí, go tainic focal
an Tighearna chugam, ag rádh.

21 A mhic an duine, Do bhris mé
lámh Phárao Rígh na Héigipte; agus
féuch, ní ceangoltar suas i dá leighas,
do chur creasa uirre dá ceangal, dá
déanamh láidir, do chongmhail an
chloidhimh.

22 Uimefin is maró a deir an
Tighearna Dia, féuch, Atáim a naghaidh
Phárao Rígh na Héigipte, agus brisfidh
mé a ruightheach, noch do blú lai-
dir, agus do briseadh; agus do bhéa-
ra mé air an cclóidheamh taitim as a
lámh.

23 Agus scaoilfidh mé na Héigip-
tigh a measc na ccineadhach, agus
craibhfcaoilfidh mé iad ar feadh na
tíorthann.

24 Agus neirtheocha mé lámha Rígh
na Babilóine, agus cuirfe mé mo
chloidhimh iona lámhfhion: acht brif-
fidh mé ruightheach Phárao, agus do
dhéanuidh fé osnadh dá lathair le holma-
dhuibh marbhtuigh duine chneadhúigh.

25 Acht neirteocha mé ruightheach
Rígh na Babilóine, agus tuisfidh lámha
Phárao síos; agus aitheonuid gur
mísi an Tighearna, an tan chuirfios
mé mo chloidheamh a lámh Rígh na
Babilóine, agus sínfidh fé amach é ar
chrich na Héigipte.

26 Agus diothscaoilfidh mé na Hé-
gíptigh a measc na ccineadhach, agus
scabfa mé iad a measc na tíorthann,
agus aitheonuid gur mé an Tighearna.

C A I B. XXXI.

*Phárao coimbeas re Asur ann ardan, tuisfidh
siad tóid sin le cheile.*

A Gus tárla san nionmhadh bliadhain
déag, annsa treas mí, an chéad lá
don mhí, go tainic focal an Tighearna
chugam, ag rádh.

2 A mhic an duine, labhair re Phá-
rao Rígh na Héigipte, agus re na iom-
madamlacht, Cía ré ar cósnuil thu'a
ann do mhórdhacht?

3 Féuch, do bhi an Tassiriamach na
Shedar ann Lebanon maille ré áirde
mhóir, agus do bhi a bharr a measc na
mbeangán tuigh.

4 Do rinneadar na huisgeadha, mó-
doil an taigéan suas go hard é tré
na frothuibh ag rioth timchioll a
phlannadha, agus do chuir a haibhne
beaga amach chum na nuile chran
annsa machaire.

5 Uimefin do hárdúigheadh a áirde
ós cionn uile chran an mhaigha, agus do
lionadar a bheangán, agus dísfadar

a ghéaga go fada, do bhrigh iomaid na nuisgeadh, an tan do chuir sé amach iad.

6 Do neadadar uile éunaith neimhe iona ghéaguibh, agus faoi na chraobhuibh rug uile bheathuigh an machaire a naga, agus faoi na fáile dáitreabbadar na huile chineadhacha móra.

7 Marfo do bhi sé breisgha iona mhór-dhocht, a bhfad a bheangán: óir do bhi a fhreamh láimh ré nuisgeadhuibh móra.

8 Níor fhéadadar na Cedair a ngair-dín Dé a cheilt, níor chosmhúil na crainn ghiumhuibh lé na ghéaguibh, níor chosmhúil crainn na caistínigh le na bheangánuibh, níor chosmhúil crann ar bioth a ngairdín Dé leis iona féimh.

9 Do rinne míf breisgha é lé hiomad a ghéag, iondu gur chnóthuigheadar uile chrainn Eden dá raibh a ngairdín Dé ris.

10 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia, Do bhrigh gur thóg tú suas thú féin a nairde, agus gur chuir sé suas a mhullach a measc na ngéag stiugh, & gur thóg a chroidhe suas ann a áirde;

11 Do sheachuid míf uimefin é a láimh a naoín chumhachtaigh na ngeinteadh: go deimhin do dhéana sé ris mar do thuill sé, do dhibir mé amach é ar son a chionta.

12 Agus coimhthlghidh, an droing is áathbháfuighe do na cineadhachaibh, do ghearradar amach é, & d'fágghadar é: annsa sléibhtibh, & annsa huile ghle-antaibh, do thuitodar a bheangán, agus do briseadh a chriobha lé huile throthaibh na tíre, agus dimthighheadar uile dhaoine na talmhan síos ó na fáile, agus d'fágghadar é.

13 Aitrcóbhuid uile éunaith neimhe air a scriot, & bíad uile bheathuighe an mhagha air a bheangánuibh.

14 Iondu nach áirdeochadh crann ar bioth do chrainnuibh na nuisgeadh íad fein ar son a nairde, nach mó do theilgefidis suas a mullach a measc na mbeangán ttiugh, nach mó theasfuidis a ccrainn suas iona nairde, gach a nibhionn uisge: óir do seachadadh uile chum báis iad do rannaibh ioch-tair na talmhan, a lár chloinne na ndaoine, maille ris an ndroing théid síos annsa log.

15 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Thug mé golgháir annsa lé a nda-chuidh sé síos annsa nuisgh, d'fólaigh mé an taigean dósan, agus do thoir-míse mé a thuille, agus do stopadh na nuisgeadha móra, agus thug mé air Léabanon cumha do dhéanamh ar a shon, agus do anbhainngheadar uile chrainn an mhagha thrid.

16 Thug mé air na cineadhachaibh crioth lé suaim a leagtha, an tan do theilg mé síos é go hifrionn maille ris an lucht théid síos annsa pholl:

agus combhfartachtuighéar uile chrainn Eden, togha agus rogha Léabanon, gach a nibhionn uisge a rannaibh ioch-tair na talmhan.

17 Do cháadar síos mar an ceadh go hifrionn maille ris, don ndroing na marbh leis an ccolidheamh, agus a nuisgh, agus do rinneadar comhnaidhe lea dhion a meadhón na cclannach.

18 Cía ré ar cospáil thuit na a nglóir, agus a nórdacht a nuid-chrann Eden? gidheadh do bhíodar síos thú maille re crannuibh Eden go háitibh iochtaracha na talmhan, bíad tú a meadhón na neimhthimhchadha abfochair an lucht marbhéar na an ccolidheamh: lé sío Pháira, & a nuidmadamblacht, a deir an Tighearna Dia.

CAIB. XXXII

Golgháir & nualigheaba arís lea nuidbháfuighe na nglóir, & cclannach Bhaidloin.

Aus tárla annsa dara bliadhna éir, annsa dara mí déag, an chéad a don mhi, go téilic brathar na Tighearna chugam, ag rídh.

2 A mhic an duine, toig suas aigheabha ar son Pháira Rídh na nglóir, agus abair ris, Is cospáil tárla leomhan óg do na cineadhachaibh & atá tú mar mhiol mhór annsa fídh-dhibh: agus tháinig tú amach lé thortaibh, agus do bhuaidh sé na ngléadha led chofaibh, agus do bhíad tú a naidhne.

3 Is marfo a deir an Tighearna: Leathnocha míf amach ar a nuid-sin mó lion ós do chionn le cclannach mhórain daoine, agus do bhíad a níos ann mó lion thú.

4 Annsin fuigfidh mé air a nuid-thú, teilgidh mé amach anna nuidhe oscuilte thá, agus do bhéar mé air uile éunaibh neimhe comhnaidhe do dhéanamh ort, agus lionfa mé beathuigh na talmhan uile dhíot.

5 Agus leagfa mé thóil air a nuid-tibh, agus lionfa mé na gleata lé áirde:

6 Flúchfa mé fós led shail a talmh iona snáidhionn tí, nó go nuid na sléibhte agus na gleata léa dhíot.

7 Agus an tan chuirfís mé thá-mach, foileocha mé stáibteanna & do dhéana mé a réalta dorch: fácha mé an ghrian lé nuid, agus a nuidbhuidh an ghealach a fóla nuid.

8 Do dhéana mé uile thóil na nuidhe neimhe dorch ós do chionn, agus cospáil mé dorchadha air an talmh, a deir an Tighearna.

9 Broitíocha mé marfa nuidhe mhórain daoine, an tan do bhéar na haidhmhilleadha a measc na cclannach annsa tiortaibh ner bháidhíad d'air.

10 Aiseadh, do dhéana mé móran nuidhe iondu

do thuit a lár na mbéach cineadh.

24 Atá Elam annsin gon a huile iomadamlacht timchioll fa ccrúirt a huaighe, iad uile ar na marbhadh, ar tuitim leis an ccloidheamh, noch do chuaidh síos gan timchillghearradh, a maitibh imiochtaracha na talman, noah thug fa deara anbhúain do bheith a tír na mbéo, thairisín diomchradar a náire maille ris an lucht théid síos annsa pholl.

25 Do chóirigheadar leaba dhi a meadhón na marbh gon a huile iomadamlacht, atáid a huaighe air gach tiobh dhi, atáid uile gan timchillghearradh, marbh ris an ccloidhiomh: biodh gur chuireadar críochnughadh a tír na mbéo, gidheadh fuaradar náire maille ris an ndruing do chuaidh síos annsa pholl: do cuireadh é a lár na mointire atá marbh.

26 Atá Mefech annsin, Tubal, agus a hiomadamlacht uile: atáid a huaighe ionsa timchioll fa ccrúirt, atáid iad uile gan timchillghearradh marbh leis an ccloidheamh, biodh gur chuireadar a neagla a tír na mbéo.

27 Agus ní luighfid a bhfochair na cumhachtach do thuit don lucht gan timchillghearradh, noch do chuaidh síos go hifríonn maille re na narmuibh cogaidh: agus do chuireadar a ccloidheamhthe síoi na cceannuibh, agus bíid a cceonta air a cceannuibh, biodh gur biad gamhian an chumhachtach a tír na mbéo.

28 Bíidh tusa síis briste a lár na druinge gan timchillghearradh, agus luighfidh tú a bhfochair an lucht atá marbh leis an ccloidhiomh.

29 Atá Edom annsin, a Rígh agus a príonnadh uile, noch lé na neart atá na loidhe a bhfochair na druinge do marbhadh leis an ccloidheamh: bíidh a bhfochair an lucht atá gan timchillghearradh, agus a bhfochair na druinge théid síos san log.

30 Atáid annsin uile phríonnadh na tuaisceirt agus na Sidonianuigh uile, noch do chuaidh síos leis na marbhaibh, maille re na neagla fa na cumhachtach, agus luighid gan timchillghearradh a bhfochair na druinge do marbhadh leis an ccloidheamh, agus fuaradar náire maille ris an lucht téid síos annsa pholl.

31 Do chuaidh Phárao iad, agus comhsburtaghfughtar é ós cionn a iomadamlacht uile, eadhon Phárao agís a shlágh uile ar na marbhadh leis an ccloidheamh, a deir an Tighearna Dia.

32 Oir thug míf meagla a tír na mbéo, agus cuirfighear eifion a lár na neimhthimchillghearrtha maille ris an lucht do marbhadh leis an ccloidheamh, eadhon Phárao agus a iomadamlacht uile, a deir an Tighearna Dia.

33 A bhúid a huaighe ar na foightheadh a ttiobhaibh an luig, agus a coideachta fa ccrúirt timchioll a huaighe: iad uile ar na marbhadh, ar tuitim leis an ccloidheamh, noch thug fa deara anbhúain do bheith a tír na mbéo.

34 Ansin do dhéana mé a nuiseadh a huaighe agus do bhéara mé air a maibh na ríoch anbhúil ola, a deir an Tighearna Dia.

35 An tan do dhéana mé críoch na hÉigipte na sífach, agus bhias an tír anocht, an ní dá raibh fé hionta, an ní hionta míf gach a náitreabhann uile, aitheonuid gur míf an Tighearna.

36 Afi fo an chumba lé ccaoinfid i, bíidh ingheana na cineadhach i, bíidh iad ar a son, eadhon ar son a hÉigipte, agus aifion a slágh uile, a deir an Tighearna Dia.

37 Tára mar an cceadna annsa dara huaighe déag, an cuigeadh lá déag ómá, go táinid focal an Tighearna cionn, ag radh,

38 A mhic an duine, Gearsa ar son uile slágh na hÉigipte, agus teig iad, i féin agus ingheana na ccríoch iomaidheach go haitibh imiochtair na talman leis an lucht théid síos annsa pholl.

39 Cia tháruighios thusa a scéimh? bíidh síos, agus luigh a bhfochair na cumhachtach timchillghearrtha

40 Tuitid iad a lár na druinge atá marbh leis an ccloidheamh, do seachadadh don ccloidheamh i féin agus a hiomadamlacht uile.

41 Laibheoruidh an duine láidir a neart na cumhachtach ris amach as líríonn maille ris an ndruing chuidigh leis: do chuaidh síos, luighid iad cumhachtach timchillghearrtha, ar na marbhadh leis an ccloidheamh.

42 Atá Afar annsin, agus a comhlúadar uile: atáid uighe na timchioll: atáid uile marbh iad tuitim leis an ccloidheamh.

43 A bhúid a huaighe ar na foightheadh a ttiobhaibh an luig, agus a coideachta fa ccrúirt timchioll a huaighe: iad uile ar na marbhadh, ar tuitim leis an ccloidheamh, noch thug fa deara anbhúain do bheith a tír na mbéo.

CAIB. XXXIII.

Comhartha an deagh fhoir-fhaire, & an droch bhuaicaille; 17 & comhbhroim Dé ina uile shlighe.

A Ris thairis briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

2 A mhic an duine, labhair ré clainn do dháine, agus abair riu, An tan do bhéara mísi an cloidheamh air thír, má ghlacuid lucht na tíre duine da tír féin, agus a chur na fhear faire dhóibh.

3 Má shíodionn fé an floc an tan do ebfé fé an cloidheamh ag teachd air an tír, agus an pobal do chur ar a ccomhbhead:

4 Annfin gídh bé chlainnos guth an fhuic, agus nach géabha rabhadh; mí thig cloidheamh, agus a bhreith leis, bíidh a fhuil air a cheann féin.

5 Do cháluídh fé guth an fhuic, agus níor ghabh rabhadh, bíidh a fhuil air féin; ahd an té ghéubhas rabhadh, fíorfuídh fé a anum.

6 Acht má chí an fear faire an cloidheamh ag teacht agus nach féidh fé an floc, & nach ttiubharthar rabhadh, don phobal, má thig an cloidheamh, & go mbéara pearfa ar bith leis as a measc, do rugadh ar fubhal é iona éiceart, acht iarrfa mé a fhuil as lámh a nír faire.

7 Marfin thufa, a mhic an duine, do chuir mé thú mar fhear faire chum tírhe Ísrael; uimefin éisthídh tú an bhriathar ó mo bheulfa, agus tabhair faera dhóibh uáimfi.

8 An tan déaras mé ris an cciontach, A dhroch dhúine, do gheabha tú bás go deimhin, muna labhra tufa do thoirmiof, an chiontuigh ó na shlighe, do gheabha an ciontach sin bás iona éiceart, acht iarrfa mísi a fhuil as do lámhfi.

9 Thairis sin má thoirmíogionn tufa an ciontach ó na shlighe dá fíneadh uáithe, muna bhíidh fé ó na shlighe, do gheabha fé bás iona choir féin; acht do fíor tufa hanam.

10 Uimefin thufa, a mhic an duine, labhair ré tígh Ísrael, Is marfo labharthaí, ag rádh, Má bhíid ar fíuighthe agus ar bpeacúighe oruinne, agus go neúgfam ionta, ciondas do bheithmís beo marfin?

11 Abair riu, Mar mhairim a deir an Tighearna Dia, ní bhfuil solás ar bith agamfa a mbás an chiontuigh, acht go bhíleadh an ciontach ó na shlighe, & go mairídh fé: sílidhfe, sílidhfe ó bhur ndroicfhlightibh, oír cred as a neúgfadh sibh, a thigh Ísrael?

12 Uimefin abairfi, a mhic an duine, ré loim do dháine, Ní fhíorfuid sírdantacht a nírén é a ló a pheacaidh; ar fían uile an chiontuigh, ní tuífidh fé leis fan ló iompochus fé ó na chiontaibh, ní mó fhéadfas an fíreun mar-thuín ar fón a fhíreantachd an lá pheacochus fé.

13 An tan a déara mísi ris an bhí-

réun go mairídh fé go deimhin, ní thaobhann fé re na fhíreantacht fíne & cionta do dhéanamh, ní ciontuighthar a uile ionaracus, acht do gheidh fé bis ar fón an pheacaidh do ríne fé.

14 A ris an tan a déara mí ris an cciontach, Eufá tá go deimhin, ní fhíllíon fé ó na pheacadh, agus go ndéan an ní is dlítheach, & is ceart;

15 Mí aifíogionn an ciontach an gail, agus go ttiubhruídh uadh an ní do shlad fé, agus go fíubholuídh fé a ríne tuibh na beatha gan déanamh uile, mairídh fé go deimhin, ní fíag fé.

16 Ní cumhneochthar peacadh ar bith dá n'éarna fé, dhó: do ríne fé an ní is dlíthíonach, agus is ceart; mairídh fé go deimhin.

17 Gidheadh a deirid clann do dhéane, Ní comhbhroim shlighe an Tighearna: acht ar a fónfan, Ní comhbhroim a fíne.

18 An tan iompochus an fíne ó na ionaracus, agus pheacochus fé, do gheabha fé bás da bhrígh fíne.

19 Acht mí fhíllíon an ciontach a ma pheacúighibh, agus an ní is dlíthíonach agus is ceart do dhéanamh, mairídh fé thrí.

20 Gidheadh a deirtheaíse, Ní comhbhroim shlighe an Tighearna: fíne a thigh Ísrael, do bhéara mísi beath oruibh, air gach uile dhúine do ré a shligheach.

21 Agus tírla annfa dara bládhain déag dar ndíoríse, annfa deachmhadh mí, an caigeadh lí don mhí, an ttáinic áon do chuídh as, amach a Jerulalem chugamfa, ag rádh, Do bíidh an chathair.

22 Anois do bhí lámh an Tighearna orum tráthnóna, uil tháinic an fíne do chuídhí as, agus díofaíl sí, no bhéid nó go ttáinic fé chugamfa nídín, agus do hócladh no bhéid, agus ní rabhas balbh ní fa mhó.

23 Annfin thairis briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

24 A mhic an duine, labhair mí drong áireabhar na huíte fíuighthe ré Ísrael, ag rádh, Do bhí Abraham na aonar, agus do ghabh fé oighnead na dúitheche; acht atamíoidne mna, tugadh ar tír dháinn mar oighnead.

25 Uimefin abair riu, Is marfo a deir an Tighearna Dia, íthidhí mairíris an bhfuil, agus tógthad blur fíne fuas chum blur níodhal, agus díitighe fuil, agus an fealbhochuidh an fearann?

26 Seastad ar blur ccioidheamh, do níthí gráinamhlachd, agus trídídh gach áon duine aguibh bean a chionarfan, agus an fealbhochtháise an tír?

27 Abairfi riu mairí, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Mar mhairim, do deimhin tuífidh an lucht atá fan bhífach leis an ccioidheamh, agus do bhéara mé an té atá annfa machair

do bheathachaibh ré na íthe: & d'fáid an droig bhias annfna daing-
nibh & annfna baamhuibh, don phláigh.

10 Oir fuighidh mé an fearann ro-
fionnach, agus coisfidh poim a
nóir, agus báidh fleibthe Israel
annnach, ionduis nach rachaid duine
a bith thriothadh.

11 Annfín aitheonuid gur mise an
Tighearna an tan sháigfios mé an tir
ro fionnach, do bhrigh a nuile ghráin-
amhacht dá ndéanadar.

12 Mar an céadna thufa, a mhic
na duine, atáid clam do dháoiné a
amhaidhe ag caiot oir láimh ris na
teachuibh & a ndóiribh na tigh-
teuibh, labruid gach áon ré chéile,
ach áon ré na dhearbhrathair, ag rádh,
Iar iarruin dathchuinge ort, & éist
mí an bhríathar thig an Tighearna.

13 Agus tigid siad ad choinne mar thigid
na pobal, agus fuighid do lathair mar
na dhóine, agus cluinid do bhrí-
ath, acht ní háill léo a ndéanamh: oir
bheonuid siad mórán grádh le na
mhéid & téid a croidhe do réir a fainne.

14 Agus Féuch, atá tusa dhóibh
nóibh abhrán ro thaitneamhach dhuine
ag mí guth binn, agus shinnios go
mí an adhbhuibh chiúil: oir éistid
do bhríathar, acht ní dhéanuid iad.

15 Agus an tan thúcasas go a ccríth
(thúcas, tuaca fé) ann sin aitheonuid
siad go raibh faigh iona meaf.

C A I B. XXXIV.

Na h-éabailí na n-ádhairéadh, a chionn
nóibh neam-airéach um an réad.

1 Oir tháinig briathar an Tighearna
a chionn, ag rádh,

1 A mhic an duine, tairrghir a na-
nóibh ádhairéadh Israel, tairrghir &
air ná, Is marfo a deir an Tighearna
tu ná na h-ádhairighibh, A mhaire
ádhairighibh Israel bheathuighibh iad
fé, nach ar chóir do na h-ádhairighibh
a réad do bheathughadh?

2 Ithi féin an méthas, & éadui-
ghé féin leis a noluinn, marbthaoi
amhaid biathar: acht ní bheathuigh-
ibh an réad.

3 Níor neartaigheabhair an teallán,
ní mó do leighisfobhair an tinn, ní mó
do cheanglabhair féis an ní do bhi
búle, ní mó thugabhair tar-ais an
ní do chuireadh as a shlighe, ní mó
darbhair an ní do chuaidh a muga,
ach lé heiginn, agus lé héatrócaire
do riaglabhair iad.

4 Agus do bheathuightheadh iad do
ádh airé, & do bhadar na mbádh
ag uile bheathachaibh an mhachaire an
tan do cróbháicéileadh iad.

5 Do sheachránadar mo chaoirigh
féid na huile shleibhtuibh, agus air a
nuile chnó ard: do féinreachd fós mo
thréad ar ghaire na talman uile, &
ar loirgair, agus níor larr duine ar
bith na ndóigh.

7 Uimefin, a ádhairéadh, éistigh
briathar an Tighearna.

8 Mar mhairim, a deir an Tighearna
Dia, go deimhin do bhrigh go bhfuil
mo thréad na chreic, agus go ndéar-
nadh biadh dom thréad duile bheith-
achaibh an mhagha, do bhrigh nach
raibh ádhairé ar bith ann, ní mó
do chuartaigheadar mo ádhairéadh
diarruidh mo thréada, acht do bhiath-
adar na h-ádhairéadh iad féin, agus
níor bhiathadar mo thréadafa.

9 Uimefin, a ádhairéadh, éistigh
briathar an Tighearna.

10 Is marfo a deir an Tighearna
Dia, Féuch atáimfe a nadhuigh na ná-
dhairéadh, agus iarrfa mé mo thréad
as a láimh, agus bhéara mé erra cóig
do bhiathadh an tréada, ní mó bhiathfuid
na h-ádhairéadh iad féin ní fa mhó, oir
tairrtheocha misí mo thréad as a mbéul,
ionduis nach béid na mbádh dhóibh.

11 Oir is marfo a deir an Tighearna
Dia, Féuch misí, misí féin, loirgeo-
ruidh mé fós mo chaoirigh, agus
iarrfaid iad.

12 Amhuil lóirgairios ádhairé a thréad
annfa ló a mbí fé a meaf a chaorach
théid ar teachrán: marfin lóirgeoada
mo chaoirigh, agus fíorfa mé iad as
na huile áitibh ionar féinnrightheadh
iad: annfa ló néallach dhorcha.

13 Agus do bhéara mé amach ó na
daoinibh iad, & cruineocha mé iad as
na críochaibh, agus do bhéara mé da
ndúthaigh féin iad, agus beathocha mé
iad ar shleibhtuibh Israel láimh ris na
haibhnibh, & a nuile áitibh aitrighthe
na tíre.

14 Beathocha mé iad a nionbhior
maith, & báidh a máireach air
shleibhtuibh árdá Israel: annfín bheid
siad a máiruibh maith, & ar ionbhar
mhéith biadhfaid siad ar shleibhtuibh
Israel.

15 Beathocha mé mo thréad, & do
bhéara mé erra luighe fíos a deir an
Tighearna Dia.

16 Iarrfa mé an ní do chuaidh a ma-
gha, & do bhéara mé liom a ris an ní do
dibreadh, & ceangola mé fíos an ní do
brífeadh, & neartocha mé an ní do
bhíttinn: acht fíorfa mé an méith & an
laidir, beathochad iad le breitheamhas.

17 Agus air bbur lonfa, mo thréad, is
marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch do
bheirim breath idir airmé & airmé, idir
na reithighibh, & na gabhair fhiríonna.

18 An ní beag dar libhí, an tinnbhior
maith díthe féis, acht caithfidhe an chuid
oile dá bbur nionbhearuibh do shaltair
fíos lé bbur ccofaibh: agus ibhe do na
huiceaduibh doimhne, acht gur mian
libh an chuid éile do shalchadh le bbur
ccofaibh?

19 Agus ar son mo thréadafa, íchid an
ní do shaltrabhairí fa bbur ccofaibh, &
íchid an ní do shaltrabhairí fa bbur cco-
faibh.

20 Uimefin, is marfo a deir an Tighearna Dia riu, Féuch mifi, mifi féin do bhéara mé breath idir a nairneis mhéith, agus nairneis thrúagh.

21 Do bhrigh gur shakheabhair le táobh & lé sunneán, agus gur choag-abhair na heasáin uile lé bhuir nadhar-caibh, nó gur scáinnreabhair ó chéile amach iad :

22 Uimefin didéonuigh mifi mo thréud, agus ní bhéid na ccreich ní fa mhó, agus do bhéara mé breath idir eallach agus eallach.

23 Agus cuirfe mé suas áon áodhaire amháin os a ccionn, agus beathocha fé iad, eadhon mo shearbhfhoghanuigh Daibhi ; beathocha fé iad, agus biaidh na áodhaire aca.

24 Agus biaidh mifi an Tighearna am Dhia aca, agus biaidh mo sheirbhífeach Daibhi na phríonfa aca, mifi an Tighearna do labhair é.

25 Agus do dhéana mé cunnradh sioth-chana riu, & do bhéara mé air na droichbheathuighibh cois as an tteir, & áitreobluid go daingion annsa bhífach, agus coideoluid annsa coilltibh.

26 Agus do dhéana mé beannughadh dhiobhsán & do na háitibh timchioll fa ccairt mo chnuic ; & do bhéara mé ar an ecioth teacht a nias iona am : biaidh ceatha beannachda ann.

27 Agus do bhéara crann an mha-chaire a thoradh, agus do bhéara an talamh a bhífeach, agus aitheonuid gur mifi an Tighearna, an tan bhrisfios mé cuibhrighe a ccuinge, agus thairtheo-ehus mé iad as límh na druinge do bhain a sheirbhís féin afa.

28 Agus ní bhéid ní is mó na ccreich ag na geintibh, ní mó shluigid beathuiche an mhagha iad, achd coimh-neochuid gan fhaithchos, agus ní chuirfidh duine ar bith eagra orra.

29 Agus tóigfe mé suas dóibh plannda clúiteach, agus ní mhuirfighear ní is mhó iad lé gorta annsa tír, ní mó iomchoruid náire na ngeinteadh ní is faide.

30 Marfo aitheonuid siad go bhfuil-imfi, an Tighearna a Ndia maille riu, agus gurob iadfan, eadhon tigh Ísrael mo phobal, a deir an Tighearna Dia.

31 Agus sibhí mo thréud, eadhon tréud minbhir, is daoine sibh, agus mifi bhuir Ndia, a deir an Tighearna Dia.

CAIB. XXXV.

Tuimbe & dol a mughas fhíol Efax, do bhrágh a naimheannas re tigh Jacob.

Tuilleamh oile, thainic briathar an Tighearna chugam, ag rádh,

2 A mhic an duine, slúighidh haghaidh a naghaidh sléibbe Seir, agus tairr-ghir na aghaidh.

3 Agus abair ris, Is marfo a deir an

Tighearna Dia, Féuch a sléibh Seir, mifi ad adhuigh, agus fíofidh mé na límh amach ad aghaidh, agus do dhéana mé ro aonrínach tbi.

4 Leagfa mé do chaitheacha na sléibh, agus biaidh ói uaigneach, agus biaidh a fhios agad gur mifi an Tighearna.

5 Do bhrigh go raibh siadh fíofadha agad, agus gur dhoirt tú fuil chéana Ísrael lé neart an chloidhimb a nairne a naindeise, annsa nam a raibh deimh ag á ngeiceart.

6 Uimefin, mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, uilimheocha mé dhan cham sola, agus leanfuidh fuil mé : ó nár fhaithuidh tú fuil leanfuidh mé.

7 Marfo do dhéana mé slábh riu ro aonrínach, agus géarrfa mé uile an té ghabhus amach, agus an té iompoighios.

8 Agus konfa mé a sléibhe le na dhaoineibh marbha : ann do chéana, agus ann do ghleanntaibh, & ann labh-nibh tuitfid uile an droig mairibh leis an ccloidheamb.

9 Do dhéana mé uaigneas fíofadha dhiot, agus ní shílfid do chaitheacha, agus biaidh a fhios agaibh gur mifi an Tighearna.

10 Do bhrigh go ndubhairt mé, bhuir liomfa an dá chineadhfa, agus ní dthirfe, agus sealbhocham iad, slábh go raibh an Tighearna annsin.

11 Uimefin mar mhairim, a deir an Tighearna Dia, do dhéana mifi do réir thfeirge, agus do réir haindeacha, noch do rinne tú a lucht siadh ion nadhuigh, agus do dhéana mé mé fíu aithnid iona measc ; an tan bhéara mé breath ortfa.

12 Agus aitheonuidh mifi gur mé an Tighearna, agus go coisla mé iad uile scannlacha dar labhair mé a naghaidh sléibh Ísrael, ag rádh, Do bhadh uaigneach iad, tugadh dhan iad dá slugadh.

13 Marfo lé bhuir mbéid do mair-bhair uaibhreachus am aghaidh, agus dfoirleonaibhair bhuir mairiara an aghaidh : do chualuidh mifi iad.

14 Is marfo a deir an Tighearna Dia, An tan luathghairios an talamh uile, do dhéana mé dhan le ránach.

15 Amháil do gháidigh mé, fíofadha reachd thighe Ísrael, do bhrágh go raibh fé aonrínach, marfo do dhéana mifi ríotfa : biaidh tú uaigneach, a chnoc Seir, agus Idumea uile go hÍs-lán, agus aitheonaid siad gur mé an Tighearna.

CAIB. XXXVI.

Scoradh á naimheas, 26 Críod mair, & Gairm na ceineadhach, & gur mair a naimheas ó Dhia.

12 Ar an créadna, thosa a mhic an duine, tairrghir do shléibhteibh Ísrael, agus abair, Eistighfi a shléibhteibh Ísrael bráthar an Tighearna.

13 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Do bhrigh go ndubhairt an náimhál bhur naghaidhfi, Aha, sinne na hionúite árd a feilbh.

14 Uimefin tairrghir agus abair, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Do bhrigh go ndéarnadar uaigneach sibh, agus gur shluigiodar suas sibh air gach ionúibh, ionús go mbeithi bhur feilbh a shléibhteibh na ngeinteach, & gur tógadh suas sibh a mbéuluibh na nith-ionúidheach, agus go bhfuilfi mionúidheach ag an pobal.

15 Uimefin a shléibhte Ísrael, éistigh bráthar an Tighearna Dia, is marfo a deir an Tighearna Dia ris na sléibhteibh agus ris na cnocaibh, ris na haibhneibh agus ris na gleantaibh, ris na fásghibh uaigneacha, agus ris na nathreachaibh do treigeadh, noch do bhí na creich, agus na magadh don duine oile do na geintibh, noch atá na tiumchioll fa coúirt:

16 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia, go deimhin a tteine meuda do bhair mifi a naghaidh ar mhair do na geintibh, agus a naghaidh Idumea, noch dórdugh mo dhúthaigh na hionúite, maille ré gairdeachas a nuile duine, maille ré hinntin aingidhe, is deilgion amach mar chreich.

17 Ar a nadhbharsin tairrghir a ttaobh do Ísrael, agus abair ris na sléibhteibh agus ris na cnocaibh, ris na haibhneibh, agus ris na gleantaibh, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Féuch, do bhair mé ann méud agus ann mainn, do bhrigh gur ionchraibhair ar son na ngeinteach.

18 Uimefin is marfo a deir an Tighearna Dia, do thóg mé suas mo lámh a nionúghadh go deimhin, ionchóir do na geinte atá air gach taobh dhibh a nire fein.

19 Acht sibhfi a shléibhte Ísrael, cuirfi amach bhur ngeaga, agus do bhíreachaibh bhur ttoradh dom phobal Ísrael: óir atáid do lathair ag teacht.

20 Oir Féuch, atáimfi ar bhur son, ann sílfi mé chugaibh, agus treabhothar, agus síolúighthear sibh.

21 Agus méideocha mé daóine oruibh, tigh Ísrael uile go hiomlán, & áiteochthar na caithreacha, agus cuirfíghéar na bínfeacha suas.

22 Agus ionfa mé duine agus beathach oruibh, agus fásuid, agus do bhéirid toradh, agus do dhéana mé ná is fearr sibh na ann bhur síolúighthe, agus aitheontaí gur mifi an Tighearna.

23 Do bhéara mé fós air dhaoinibh sibh, eadhon mo phobal Ísrael, agus scálbhóidh siad thú, agus

biúidh tú ad oighreacht aca, agus ní scoithfidh tú as a ndaoinibh iad ní is mó ó fo amach.

24 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Do bhrigh go nabruid siad ribh, Thosa a fhearainn, do shluig tu suas daóine, agus do scoith tú do chineadhacha.

25 Uimefin ní shluigfidh tú daóine ní fámhó, ní mó bhéaras tú air do chineadhachaibh tuitim ní is mhó, a deir an Tighearna Dia.

26 Ní mó bhéaras mifi air dhaoinibh náire na ngeinteach do chluifion ionad ná is mhó, ní mó bhéaras tusa air na cineadhachaibh tuitim ní is mó, a deir an Tighearna Dia.

27 Tuileamh oile, tháinig bríathar an Tighearna chugamfa, ag rádh,

28 A mhic an duine, an tan do chómhnuigh tigh Ísrael ann a ndéthaigh fein, do shalachadar é lé na slighe fein, & le na ngníomhúibh: do bhí a slighe dom lathairfi amháil neamhghloine mhá áthruighthe.

29 Ar a nadhbharsin do dhóirt mifi mo dhioghaltas orra ar son na sola do dhóirteadar air an bhfearamn, agus ar son a niodhal ler thruilleadar é.

30 Agus deidearcar mé iad a measc na ngeinteach, agus do bhádar cráobh-fcaóite air feadh na tíorthann, agus do réir a sligheadh agus do réir a ngníomhartha do rug mifi breath orra.

31 Agus an tan do chúadar a steach chum na ngeinteach mar a ndeachadar, do mhiomhodhadar mainn náomtha, an tan a dubhradar riu, Ísradó pobal an Tighearna, agus do chúadar amach as a dhéthaigh.

32 Acht do rinne mifi truaighe dhóibh ar son manna náomtha, noch do tharcuifígh tigh Ísrael a measc na ngeinteach, mar a ndeachadar.

33 Uimefin, abair re tigh Ísrael, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Ní ar bhur fonsa do rúp fo, a thigh Ísrael, acht ar son manna náomtha fein, noch do thruilleabhairfi a measc na ngeinteach mar a ndeachabhair.

34 Agus náomhthocha mé mainn mór fein, noch do heafonóruigheadh a measc na ngeinteach, noch do thruilleabhairfi iona Ísrael, agus aitheonuid na geinte gur mifi an Tighearna, a deir an Tighearna Dia, an tan náomhthachtar mifi ionnabhaifi as coinne a til.

35 Oir do bhéara mé as measc na ngeinteach sibh, & cruinneocha mé ó nuile thir sibh, agus do bhéara mé dha bhur tír fein sibh.

36 Annfin croithfidh mé uisce glan oruibh, agus beithi glan: ó bhur nuile shalachar, agus ó bhur nuile iodhaluibh sgagfa mé sibh.

37 Do bhéara mé fós croidhe náadh dhibh, cuirfidh mé spiorad náadh a

slighe

sligh ionnuibh, agus beanfa mé an croidhe clochanhail amach as bhuir bhfeòil, & do bhéara mé croidhe féola dhìbh.

27 Agus cuirfe mé mo spiorad ionnuibh a sligh, agus do bhéara mé oruibh fùbhal ann mo reachtaibh, agus coimheadfuidhe mo reachta, agus do dhéantaoi iad.

28 Agus àitreochthaò annfa bhfearamn thug mé da bhuir naithribh, & budh sibh si mo phoballa, agus budh mifi bhuir Ndaia.

29 Fòs tairtheocha mé sibh ó bhuir nuile shalchar, agus goirfidh mé air a garbhar, agus mèideocha mé é, agus nì chuirfidh gorta ar biòth oruibh.

30 Agus mèideocha mé toradh an chroim, agus bifeach an mhachaire, chor nach bhfaghthaoi nì is mò do mhaista gorta a meafg na ngeinteadh.

31 Annfa cumhneochthaoi bhuir adroichslighthe fein, & bhuir ngrìomhartha nar mhaith, & fàthochuidh sibh fein ion bhuir radhare fein, do bhrigh bhuir mèiceart, agus do bhrigh bhuir ngràin-camhlachda.

32 Nì ar bhuir fona do nìm so, a deir an Tighearna Dia, biodh a shìos aguibh: bithi nàireach agus claidhte ar fòn bhuir slightheach fein, a thigh Israèl.

33 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Anfa ló a sgagfa mé sibh ó bhuir nuile pheacadh, do bhéara mé oruibh fòs combaighe annfa caithreachaibh, agus cuirfhear na bàineacha suas.

34 Agus treabhochthar an fearann fùigh, a nait ar luigh fè uaigneach a radhare gach ar ghìbh làmh ris.

35 Agus a deiruid fàis, Atà an dùghaigh do bhì bin, amhuil gairdin Eden, agus ataid na caithreacha fùigh agus aonranach agus scrìosta, dangion agus àitreibhte.

36 Annfa aitheonaid na geinte do fighbhadh air gach taòibh dhìbh fa coairt gur mifi an Tighearna, chuirios fias na hite scrìosta, agus phlannas a nait do bhì uaigneach: mifi an Tighearna do labhair é, agus do dhéanad é.

37 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Ceistneochthar riom fòs ar a shon fò le tigh Israèl, do dhéanamh air a fòn, mèideocha mé iad lé daòinibh amhuil tréud.

38 Amhuil an tréad nìomhtha, amhuil tréad Jerusaleim iona fèutuibh follamonta; marfin lionfuirhear na caithreacha fùigh lé tréaduibh daòine, agus biuidh a shìos aca gur mifi an Tighearna.

DO bhì làmh an Tighearna oranta, agus thug fè amach mé a spiorad an Tighearna, agus do fhaighidh fìos mé a lár an ghleanna nach do bhì lán do chnaimhuibh.

2 Agus thug fè oram gabhill re mtaòibh timchioll fa coairt, & Fèuch, do bhì ro mhòran anna machar lom, agus Fèuch, do bhìdar ro thiam.

3 Agus a dubhairt fè riom, A mhic an duine, an bhféuid na cnaimhs bheist béo? agus do fhreagar mifi, A Tighearna Dia, Is agatfa atà a fion.

4 A dubhairt fè riom a ris, Tairrghir air na cnaimhaibh fì, agus abair ris, Sibh fì a cnaimha tiorma, fèigh brath an Tighearna.

5 Is marfo a deir an Tighearna Dia ris na cnaimhuibh fì, Fèuch, cuirfe mifi anail ionnuibh, agus marfadh.

6 Agus cuirfe mifi fèitheach oruibh, agus do bhéara mé feòil suas oruibh, agus foileocha mé sibh lé croicinn, & cuirfe mé anail ionnuibh, agus bheist béo, agus biaidh a shìos aguibh gur mifi an Tighearna.

7 Marfin do thairrghir mifi mif do hàithnigheadh dhìom, agus mif do thairrghir mé, do bhì torma anna. Fèuch crìoth, agus thanzadar na cma chum a chèile, cnaimh chum a chaimha.

8 Agus an tan damhaire mé, Fèuch, thanzadar na fèitheach, agus a shìos orra, & dfoiligh an croicinn iad ós a cionn; aht nì raibh anail iona.

9 An fì a dubhairt fè riom, Tairrghir chum na gaoithe, tairrghir a mhic an duine, & abair ris anail, Is marfo a deir an Tighearna Dia: Tairrghir o na ceithre gòimh, a anail, agus fèid ar na marbhaibh, eir go mbeidh beò.

10 Marfin do thairrghir mé mif do aithia fè dhìom, agus thàine a mif iona, agus do bhìdar beò, agus do sheafadar ar a cofaibh, fàigh mif bhuilmhòr.

11 Annfa a dubhairt fè riom, A mhic an duine, ifiad na caimhaibh Israèl go hìomla: Fèuch, a deir fìad: Do tiormagheadh ar coimha, agus do chailleadh ar adòthas, ar fionne do gearradh amach fìad.

12 Uimefina tairrghir, agus abair ris, Is marfo a deir an Tighearna, Fèuch mo phobal, foifeola mifi bhuir nuighe, agus do bhéara mé oruibh teacha a shìos as bhuir nuaghibh, agus do bhéara mé sibh go tìr Israèl.

13 Agus aitheontaòì gur mifi an Tighearna, an tan fhoifeolas mé bhuir nuighe, mo phobal, agus bhéara mé a nios as bhuir nuaghibh sibh.

14 Agus chuirfàs mé mo spiorad ionnuibh, & bheisth beò, & fhaighidh mifi iona bhuir ngràin fèid fìad; an

CAIB. XXXVII.

Finghair aithbheòghadh Israèl, & eiserge na mribha. 15 Is le fionnachd Israèl & fadab.

agus fuigheocha mé mo shanctóir iona
lár go bráth.

27 Bíadh fós mé thabernacuil maille
riu, fós budh mísi a Ndia, agus budh
iadfan mo phobalfa.

28 Agus bíadh a fhios aig na geir-
tibh gur mísi an Tighearna náomhas
Israel, an tan bhias mo shanctóir iona
lár go bráth.

C A I B. XXXVIII.

Tairrghir um Ghog & Mhagog, eascairde fol-
uightheach & follasach, Eaglaise Dé.

A Gus tháinig bríathar an Tighearna
chugam, ag rádh,

2 A mhic an duine, fuighidh do
ghnáis a naghaidh Ghog, tír Mhagog,
áirdhrionnfa Mefech agus Tubal, agus
tairrghir iona aghaidh.

3 Agus abair, is marfo a deir an
Tighearna Dia, Féuch, atáimís ad agh-
aidh, a Ghog, áirdhrionnfa Mhesech
agus Tubal.

4 Agus fillfidh mísi ar hais thí, agus
cuirfe mé dubhán ann do ghaisleibh,
agus do bhéara mé amach thú féin &
do shliagh uile, eich agus marcshliagh,
iad uile éidighthe maille ris a nuile
ghné airm, cuideachta mhór fós ré
baicléaruibh agus re sciathaibh, iad uile
ag glacadh cloidhmthe.

5 Persia, Etiópia, agus Líbia maille
riu, iad uile gun a sciathaibh agus a
ceinnbheirt.

6 Gomer agus a nuile bhannadha, tigh-
Thogarmah do na háirdibh budh
thuigh, agus a bhannadha uile, &
mórán daóine maille riot.

7 Bidhí réidh, & gléus ar do shon
féin, thú féin agus do chuideachta uile
do chruinnigh chugad, agus bí ad
ghíada aca.

8 A ndiaigh mhóráin láeththeadh ionn-
fochtar thú, an nsa bliadhnuibh deigh-
neocha tiucla tú don tír tugadh ar ais
ón celoidheamh, & do cruinnigheadh
as mírán daóine a naghaidh shleibhte
Israel, noch do bhí a ccomhuidhe na
bhéasach; acht tugadh amach as na
cineadhachaibh é, agus áitreochuid iad
uile go daingion.

9 Eireocha tú suas, agus bíadh tú
coimhuil ré haofa, bíadh tú coimhuil
ré néul dfolach na tíre, thusa agus
do bhannadha uile, agus mórán daóine
maille riot.

10 Is marfo a deir an Tighearna Dia,
Tiucfuidh a crích mur an céadna ann-
sa namfín féin go tiucfuidh neithe ann
hinntinn, agus go simuineocha tú
drochsmuineadh.

11 Agus a déara tú, Racha mé suas
go tír na mbailteadh gan bhalladha,
racha mé go nuige an muintir atá na
comhnuidhe, áitreabhlas go focair, iad
uile ag áitreabhadh gan bhalladha,
agus gan bharradha nó geatadha aca.

12 Do dhéanamh éadala, agus do ghlacadh creiche, chum do lámhe diompógh ar na háitibh faluigh, atá anois ar na náitreabh, agus air na daóinibh do cruinnigheadh as na cineadhachaibh amach, noch fuair áirneis & maoin, noch áitreabhus a lár na tíre.

13 A déaruid Chéba, agus Dédan, agus ceannuighthe Tharsis maille ré na nuile leomhanuibh óga riot, An tainic tú do ghlacadh éadala? nar chruinnigh tú do chuideachta do dhéanamh creiche? do bhreith óir agus airgid leachd, do dhreith áirneis agus maoin, do ghlacadh éadala móire?

14 Uime sin, a mhic an duine, tairrghir, agus abair ré Gog, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Annsa ló sin an tan áitreobhuid mo phobal Ísrael go daingion, nach bíadh a shíos sin agadfa?

15 Agus tiuafa tú as háit féin, as na háirdibh budh thuigh, thá féin agus móran daoine leachd, iad uile ag marcúigheacht air eachaibh, cuideachta mhór, agus sluaigh neartmhar.

16 Agus tiuafa tú a níos a naghaidh mo phobail Ísrael amhuil néull dfolach na talmhan: annsa liethibh deighnioccha bhias fé, agus do bhéara mísi thá a naghaidh mo dhaitheche, chor go mbia a shíos ag na geintibh, an tan naomhthochthar ionnada mé, a Ghog, as coinne a fuil.

17 Is marfo a deir an Tighearna Dia, An tusa an té air ar labhair mé san tseanamúr tre mo sheirbhíshibh, faighe Ísrael, noch do thairrghir annsa liethibhfin móran bliadhna, go ttiubhuinn tuafa na naghaidh?

18 Agus tiuafuidh a gcrích annsa nam chéadna, an tan tiuafas Gog a naghaidh thire Ísrael, a deir an Tighearna Dia, go tiuafa mo dhioghaltas sías ann méadan.

19 Oir is ann méud, agus a tíne mfeirge do labhair mé: go deimhin bíadh crioth mór a tír Ísrael san ló sin:

20 Iondu go ccríthfid éis na fairge, agus eunlaith neimbe, agus beathuighe an mhachaire; agus na huile neithe snaidheacha snaidhios air an talmh, & na huile dhaoine da bhfuil ar ghnéis na talmhan rem radharcfa, agus teilgighear na síebhte, agus tuitfid na háite árd, agus tuitfid a nuile bhalla go talmh.

21 Agus goirfidh mé air chloidheamh na aghaidh air feadh mo chineadhach uile, a deir an Tighearna Dia: bíadh cloidheamh gach aoin a naghaidh a dhearbhrathar.

22 Agus taigeora mé na aghaidh; maille re plaigh agus le fuil, agus fearfa mé air, agus air a bhannadhuibh, agus air a niomad daoine atá aige, fearthuinn anfach, agus cloidheachta móra, teine agus ruibh.

23 Marfo mórdháld mé sin, agus naomhthochad mé sin, agus eontar mé a radharc mhóran chum mé an Tighearna.

CAIB. XXXIX.

Dlí do Ghog Ísrael dsigniúadh, signiúthar é féin.

Uime sin tuafa, a mhic an duine, tairrghir a naghaidh Ghog, agus abair, Is marfo a deir an Tighearna Dia, Féach atimisi ad aghaidh, a Ghog, a áird-phrionnsa Melech agus Tubal.

2 Agus sílaidh mé ar hui thá, agus ní tháigfidh mé acht an sílaidh cuid díot, agus do bhéara mé ort a níos ó na háirdibh budh thuigh, agus do bhéarad ar shléibhtibh Ísrael.

3 Agus builfidh mé do bhoga a do lámh chlé, agus do bhéara mé ar do shioighdibh tuim as do lámh dhe.

4 Tuitfidh tá ar shléibhtibh Ísrael, thá féin & do bhannadha uile, agus na daoine atá leat: do bhéara mé deimh ciocracha do nuile shórt, & do bhannadhaibh an mhachaire dot shagaibh, tá.

5 Tuitfidh tú air an machaire sin, óir do labhair mísi é, a deir an Tighearna Dia.

6 Agus cuirfidh mé teine ar Mhog, agus a measc na ndaoine chomhnuighios go neamhchíaramach anna hoileanuibh, agus aitheonuid siad go mísi an Tighearna.

7 Marfin do dhéana mé mainmíochtha aithnid a lár mo phobail Ísrael, agus ní léigfidh mé dhoibh mainmíochtha do thruilleadh ní a mé, agus aitheonuid na geinte go mísi an Tighearna, áon naomhtha Ísrael.

8 Féuch, tháinic fé, agus do neadhd é, a deir an Tighearna Dia: afe so an lá air ar labhair mé.

9 Agus rachaidh an drog chomhnuighios a ccaithreachaibh Ísrael nach, agus cuirfid tré theine, agus bídh na háirm, na sciatha ar aon, agus na buicléir, na bogha, agus na bide, agus na lámhmbaideadha, agus na gáithe, agus loigfid le teine id feacht mbliadhna.

10 Iondu nach béaruid siad níl ar biot as an machaire, nach mó ghrúfuid crann ar biot as na foraoibh; loigfid na háirm le teine, agus creachfuid siad an lucht do chumh iad, agus sláfuid an drog do shíad, a deir an Tighearna Dia.

11 Agus tiuafuidh a ccrích ann ló sin go ttiubhra mé do Ghog annsin chum uaigheadh a Nisracl gleann an lucht siubhail don tasibh fear de nsaigre: agus stophuidh sin síos a druinge ghabhus thairis, & adhaicfid Gog annsin, agus a shluaigh uile ag goirfid siad de, Gleann Hamon-Gog.

agus aithneoghadh.

12 Agus bíadh tigh Israel da nadh-
beath lecht mé, chor go aglanfuid an
léann.

13 Aithní adhlacaidh uile dhaoiné na
lé iad, agus bíadh na chlá dhoibh
anís ló a nglóirfhear mísi, a deir an
Tighearna Dia.

14 Agus deileochuid siad amach daoiné
his do ghnáth gnothuigheach ag
deí thríd ann ttr ag adhlacadh leis an
leacht fubhail an drom nar hadhlacadh
ar aithní na talmhan chum a ghlan-
tuí fionfuid siad iad ccriochnughadh
leacht mísi.

15 Agus an fuchá fubhail imthighios
tríd an ttr, an tan do chídh duine
a bhoth cnámh duine, annsin cuirfidh
a chomhartha suas láimh ris, chor go
aithneoid an lucht adhluithe é a
ghnám Hamon-Gog.

16 Agus fós ífé bhus ainm don chath-
air Hamonah: marlo ghlanfuid
síl an fearann.

17 Agus thusa, á mhic an duine, is
marlo a deir an Tighearna Dia, Labhair
a n uile éim íciathanach, agus ré
leacht bheathach an mhachaire, cruin-
nigh sibh féin, agus tigídh, cruinnin-
nigh sibh air gach uile thaobh chum mo
bharthaí do nim dofráil air bhus
le, eadhon iodhbairt mhór ar shléibh-
th Israel, ionduis go níosaíóí féoil, &
go iobthaíóí fuil.

18 Iodhaíóí féoil na neartmhar, agus
iodhaíóí fuil phrionnsad na talmhan,
eilead, áan, agus ghabhar, agus bhu-
la, iad uile ar na mbiathadh a Mba-
la.

19 Agus iosthaíóí méthas nó go rabh-
thaisín, agus iobthaíóí fuil nó go
iobthaíóí ar meice dom iodhbartaibh-
á, noch do iobthair mé ar bhus íon.

20 Marlo fionfuirghar sibh ar mo
bíadla lé beachaibh agus lé carbadaibh,
lé daoinibh cumhachtacha, agus leis na
uile fhearubh cogaídh, a deir an
Tighearna Dia.

21 Agus suidheocha mé mo ghloir a
meic a ngeinteadh, agus do chídh na
geine uile mo bhreitheamhus rug mé,
agus mo láimh do leag mé orra.

22 Marlin bíadh a fhios aig tigh Is-
rael gur mísi an Tighearna Dia on lí-
sín, agus ó sín amach.

23 Agus aitheonuid na geinte gorob
ar íon a ngeiceart do chuaidh tigh Is-
rael a ndaoiríne, do bhrigh gur chion-
tuigheadar am aghaidhsí, uimefin
dóluigh mé maghaidh úatha, agus
thug mé a láimh a námhad iad; mar-
sin do thuítodar uile leis an cclóidh-
amh.

24 Do réir a neamhghloine, agus
do réir a bpeacadh do rinne mé riu, &
dóluigh mé mo ghnáis úatha.

25 Uimefin is marlo a deir an Ti-
ghearna Dia, Anois do bhéara mé liom
a ra brighdionas Jacob, agus do

dhéana mé trócaire air thigh Israel go
biomlán, agus bíadh éud oram ar íon
manna naomhtha:

26 Tar éis a náire diomchar dhóibh,
agus a cciosta uile lé chiontuigheadar
am aghaidhsí, an tan do chomhuighea-
dar daingean íona ndáthaigh, agus nar
chuir duine ar bhoth eagla orra.

27 An tan bhéaras mé ó na cineadh-
chuibh a ris iad, agus chruinneochus
mé iad as tiorthaibh a námhad, agus
bhias mé náomhtha íonta a radharc
mhóraíne cineadhach:

28 Annsin, aitheonuid siad gur mísi
an Tighearna a Nda, noch thug fa
deara a mbreith a láimh amaisc na
ngeinteadh: acht do chruinnigh mé dá
ttr féin iad, agus níor fhág mé íon
diobh ní as mó annsin.

29 Ní mó cheillios mé maghaidh orra
ní is mó: oir do dhóirt mé amach
mo spiorad air thigh Israel, a deir an
Tighearna Dia.

C A I B. XL

Cuma mídlíbhí Theampull, ar na thoghbadh.

ANNA chéigeadh bliadhain fithchíod
dar ndaoiríne, a ttofach na bliadh-
na, an deachmhadh lá don mhi, annsa
cheathramhadh bliadhain déag tar éis
na caithreacha do bhíaladh, annsa ló
cheadnasín do bhi láimh an Tighearna
orum, agus rug annsin mé.

2 A bhuifíbh Dé rug fé leis mé go tír
Israel, agus do thuighidh fé mé air
shliabh rí árd, láimh lé a raibh annuill
cuma caithreach budh dheas.

3 Agus thug fé annsin mé, agus féuch,
do bhi duine ann ag ar coimhuil a
thaisbéanadh ré taisbéanadh prais, go
ndorubha síon íona láimh, agus slat thom-
hais, agus do sheas fé annsa gheata.

4 Agus a dubhairt an duine ríomfa,
A mhic an duine, faic leat fúilíbh, &
cluín leat chláisíbh, agus fuighidh do
chroidhe air a n uile ní thaisbéanais mísi
dhuit; oir is chum go ttaisbéanaisín duit
iad, tugadh annsa thú: foillsigh do
thigh Israel a n uile ní do chídh tú.

5 Agus féuch, balla don taobh amuigh
don tigh timchioll fa ccairt, agus a
láimh an duine slat thomhais fé cu-
bhaid ar fad, leis an ccaimbruigheadh,
agus leithead baís: marlin do thomhais
fé leithne an tigh, aon tflat, agus a
áirde íon tflat.

6 Annsin thainic fé chum an gheata,
noch shéuchus don leath soir, agus do
chuaidh fé suas íona sláighríghibh, agus
do thomhais fé taisfeach an gheata, aon
tflat ar leithead, agus an taisfeach oile
dhe íon tflat ar leithead.

7 Agus gach féomra beag íon tflat
ar fad, agus íon tflat ar leithead, agus
cúig cubhaid idir na féomradhuibh
beaga, agus budh íon tflat taisfeach
an gheata ag póirse an gheata táobh
a shígh.

8 Do thomhais fé fós póirfe an gheata a fliogh aontait.

9 Annfin do thomhais fé póirfe an gheata, ocht cubhaid, agus a phostadha dhá chubhad, agus do bhí póirfe an gheata taobh a fliogh.

10 Agus feomradha beaga an gheata thoir bá trí iad don taoibhí, agus a trí don taoibh oile; do bhádar na tríúir daoinmhíofur, agus do bhí áon mhíofur ag na postadhuibh don taoibhí, agus don taoibh oile.

11 Agus do thomhais fé leithead dhula a steach an gheata, deich cubhaid, agus dob é fad an gheata, trí cubhaid déag.

12 Do budh áon chubhad an spás do bhí idir na feomradhuibh beaga, agus an spás don taoibh oile áon chubhad, agus na feomradha beaga fé cubhaid don taoibhí, agus fé cubhaid don taoibh oile.

13 Do thomhais fé annfin an geata ó mhullach aointeomra bhig go mullach feomra oile; do budh cúig cubhaid fhithchíod a leithead, dorus ar aghaidh dhoruis.

14 Do rinne fé fós postadha trí bhithchíod cubhad, eadhon go posta na cúirte timchioll fa ccúirt an gheata.

15 Agus do bhí cíogad cubhad ó aghaidh gheata an dula a steach, go bhagaidh phóirfe an gheata a fliogh.

16 Agus do bhádar fuinneoga cumhga ris na feomradhuibh beaga, agus ré na bpostuighibh táobh a fliogh don gheata timchioll fa ccúirt, agus mar an ceádna ris na háir-fíghibh; agus do bhádar fuinneoga timchioll fa ccúirt táobh a fliogh; agus ar gach áon phosta do bhí crann pailme.

17 Annfin rug fé mé don chúirt amuigh, agus féuch, do bhádar feomradha, agus pábháil déanta don chúirt timchioll fa ccúirt, agus do bhí tríochad feomra air an bpabháil.

18 Agus an phábháil ré taoibh na ngeatadh, thall as coinne leithne na ngeatadh, do bi sin an phábháil iochtarach.

19 Annfin do thomhais fé a leithead ó aghaidh thofuigh an gheata iochtair go nuige aghaidh thofaigh na cúirte do bháide a steach taobh amuigh, céad cubhad leath thoir, & leath thuigh.

20 Agus do thomhais fé geata na cúirte amuigh, noch fhéachus leath thuigh, a fhad, agus a leithead.

21 Agus do budh a trí, a sheomradha beaga air an taoibhí, agus air an taoibh oile, agus do bhí a phostadha, agus a áirfeadha do réir thomhais an cheidgheata; do bé a fhad cíogad cubhad, agus á leithead cúig cubhaid fhithchíod.

22 Agus do bhádar a bhfuinneoga, agus a náiríodha, agus a corraim

pailme do réir thomhais an gheata noch fhéachus leath thoir, agus do bhádar sías chuige, fé leath coiceime, agus do bhádar a áirfeadha as a coinne.

23 Agus do bhí geata na cúirte a fliogh, thall as coinne an geata do leath thuigh & leath thoir, & do thomhais fé ó gheata go geata céad cubhad.

24 Tar éis sin thug fé mé don leath theas, agus féuch, geata leath theas, & do thomhais fé a phostadha, & áirfeadha do réir na ttomhas fé.

25 Agus do bhádar fuinneoga ann, & iona áirfíghibh timchioll fa ccúirt, cosmhúil ris na fuinneogaibh sin, biala cíogad cubhad, a bhfad, agus a leithead cúig cubhaid fhithchíod.

26 Agus do bhádar leath coiceime do dhul sías chuige, agus do bhádar áirfeadha as a coinne sin, agus do bhádar crainn phailme ann, air an taoibhí, agus áon air an taoibh oile air a phostadhuibh.

27 Agus do bhí geata anna chéad a fliogh leath ris an taoibh theas, agus do thomhais fé ó gheata go geata leath theas, céad cubhad.

28 Agus thug fé míli don chúirt a fliogh leath ris an ngeata theas, agus do thomhais fé an geata theas do réir na ttomhas fé.

29 Agus a sheomradha beaga, agus a phostadha, agus a áirfeadha do réir na ttomhas fé, agus do bhádar fuinneoga ann, agus iona áirfíghibh timchioll fa ccúirt; cíogad cubhad air fad, agus cúig cubhaid fhithchíod air leithead.

30 Agus do bhádar na náiríodha timchioll fa ccúirt, cúig cubhad fhithchíod ar fad, agus cúig cubhad a leithead.

31 Agus do bhádar áirfeadha leath ris an ccúirt amuigh, agus crann phailme air a phostadhaibh, agus coiceime iona dhul sías.

32 Agus thug fé mé an ccúirt do bháide a steach leath thoir, agus do thomhais fé an geata do réir na ttomhas fé.

33 Agus do bhádar a sheomradha beaga, agus a phostadha, agus a áirfeadha do réir na ttomhas fé; agus do bhádar fuinneoga ann agus iona áirfíghibh timchioll fa ccúirt; cíogad cubhaid a fhad, agus cúig cubhaid fhithchíod a leithead.

34 Agus do bhádar áirfeadha leath ris an ccúirt amuigh, agus crann phailme air a phostadhuibh, air an taoibhí, agus air an taoibh oile, ocht coiceime iona dhul sías.

35 Agus thug fé don gheata thuigh mé, agus do thomhais fé é do réir na ttomhas fé.

36 Agus a sheomradha beaga, agus a phostadha, agus a áirfeadha, agus a corraim

ag a rinneadh fa cuairt: cionad
cubhaid air fhad, & cuig cubhaid fith-
chaid air leithead.

17 Agus do bhíadar a phostadha leath
ar cuairt amuigh, agus crainn phail-
le air a phostadhaibh air an ttaoibh
ag a rinneadh fa cuairt, agus ocht
cubhaid ag a dhul suas.

18 Agus do bhíadar a fheomradha,
ag a dhula a sheach láimh ré post-
adha na ngeatadh, ann ar nighodar
a n-óirí loigse.

19 Agus do bhi a bpóirse an gheata
an chlar don taoibhfe, & dha chlar
an taoibh oile, do mharbhadh na hof-
ra loigse orra, & na hofraí peacuidh,
& na hofraí fairsingthe.

20 Agus ag an ttaobh amuigh, mar
dha dhine suas ag dul a sheach an ghea-
ta amuigh, do bhíadar bhí bhóird; &
an taoibh oile, noch do bhi ag
a dhul an gheata, dha bhóird.

21 Do bhíadar ceithre buird air an
taobh, agus ceithre buird don taoibh
fe le taoibh an gheata: ocht mbuird
a mharbhadh [a n-óirí bhartha.]

22 Agus do chlochaibh fairsingthe na
buird chum na hofraí loigse,
ag a rinneadh go leith ar fad, & cubhadh go
leith air leithead iad, & an chubhadh air
na: air a leagaidis mur an céadna
na h-óirí le mharbhadh a n-
ofraí & a n-óirí bhartha loigse.

23 Agus do bhíadar crúcaidh iaruián
a n-óirí bhartha baife taoibh a stigh ar na
postadhaibh timchioll fa cuairt:
ag a rinneadh bhi feoil na hofraí air na
postadhaibh.

24 Agus taoibh a maigh don ghea-
ta figh, do bhíadar fheomradha an
taobh anna chuirtear do bhi a n-
ofraí, noch do bhi ré taoibh an gheata
amh: agus do bhi a radharc leath ris
a n-óirí: áon ar tháobh an gheata
amh do bhi a radharc budh thuigh.

25 Agus a dubhairt fé riomá, An feom-
ra a bhfuil a radharc leath ris an
taobh, is leis na sagartaibh é, lucht
a n-óirí chuirtear an tighe.

26 Agus is leis na sagartaibh an
taobh a bhfuil a radharc leath ris an
taobh, lucht a n-óirí chuirtear an
taobh a bhfuil a radharc leath ris an
taobh: fíad sin míc Shadoc a
n-óirí mhac Lébhí, noch thig a n-
ofraí Tighernaí do mhíniostalacht dó.

27 Mar sin do thombais fé an chuirtear
cubhadh air fad, agus céad cubhadh
air leithead ceathairbheannach, agus
a n-óirí as coinne an tighe.

28 Agus thug fé míf go póirí an
taobh, agus do thombais fé gach post-
adha phóirí cuig cubhaid air an ttaoi-
bha, agus cuig cubhaid air an ttaoi-
bha, agus do bé leithead an gheata
a n-óirí cubhaid don taoibhfe, agus trí
cubhaid don taoibh oile.

29 Budh é fad an phóirí fithche-
chaid, & a leithead áon chubhadh
amh, & thig fé míf gus na coileáim-

ibh, iona ndeachadar suas chuige, &
do bhíadar pílér ag na postadha, áon
don taoibhfe, & áon don taoibh oile.

CAIB. XLII

Cuma fheomradha an teampull na leam-
mháirí amh.

NA dháigh sin thug fé mé chum an
teampull, agus do thombais fé na
postadha; fé cubhaid ar leithead air an
taoi-
bha, fé cubhaid ar leithead don
taoi-
bha oile, noch dob é leithead an
tabeirnicuil.

2 Agus do bé leithead an doruis
deich cubhaid, & dob iad taoibh an
doruis cuig cubhaid ar áontaibh, &
cuig cubhaid don taoibh oile: agus do
thombais fé a fhad ceathrachad cubhadh,
agus a leithead fithche cubhadh.

3 Ansin do chuaidh fé a sheach &
do thombais fé post-
adha an doruis dhá
chubhadh, agus an doruis fé cubhaid,
agus do bé leithead an doruis seacht
cubhaid.

4 Mar sin do thombais fé a fhad fith-
che cubhadh, agus a leithead fithche
cubhadh as coinne an teampull; agus
a dubhairt fé riomá, Is é so an t-
ionad ro námhtha.

5 Na dháigh sin do thombais fé
bulla an tighe fé cubhaid, agus do bé
leithead gach feomra taoibh, ceithre
cubhaid timchioll fa cuairt an tighe
air gach taoibh.

6 Agus do budh a trí na feomradha
taoi-
bha, ós cionn a chéile, agus trio-
chad a n-óirí, agus do chuadar a sheach
anna bhalla noch do bhi don tigh do
na feomradhaibh ttaoi-
bha, timchioll fa
cuairt, chor go ngreamuidis, acht ní raibh
greim air bioth aca a mballa an tighe.

7 Agus do bhi fairsingthe agus ca-
ladh fa cuairt a eomhaidhe chum na
feomradha taoibh, óir do chuaidh ca-
ladh timchioll an tighe suas a eom-
nuighe: agus mar sin do bhi leithead an
tighe suas, do mhéuduigh fé ón tfeom-
ra iochtair gus an tfeomra dob
áirde ag an lár.

8 Do chonnaic mé fós áirde an tighe
timchioll fa cuairt: do bé bharáit na
feomradha taoibh, slat iomláin fé
cubhadh móra.

9 Do budh cuig cubhaid tuighe an
bhalla, noch do bhi don tfeomra
taoi-
bha amuigh, agus do bé ionad na
feomradha taoibh, noch do bhi a stigh
an chuid do fighbhadh.

10 Agus do bhi fairsingthe fithchech-
chaid idir na feomradhaibh timchioll
fa cuairt an tighe air gach
taoi-
bha.

11 Agus do bhi doirí na feom-
radha taoibh, leath ris a n-óirí do figh-
bhadh, áon doruis don leith thuigh, &
doruis oile don taoibh theas, & do
bé leithead na háite do fighbhadh, cuig
cubhaid timchioll fa cuairt.

12 Anois do bhi an teaghais do bhi as coinne na háite ar leith, anna chionn leath shiar, seachtmhoghad cubhad ar leithead, agus do bhi cáig cubhaid ar tháighe a mballa na teaghais timchioll fa ccuairt, agus do bé a fhad nóhad cubhad.

13 Marfin do thomhais fé an tigh céad cubhad ar fad, agus a náir ar leith agus an teaghais gun a bhalladhuibh céad cubhad air fad.

14 Már an ccéadna do bé leithead aighthe an tigh agus na háite ar leith don tásóibh shoir, céad cubhad.

15 Agus do thomhais fé fad na teaghais thall as coinne na háite ar leith, noch do bhi tásóibh shiar dhi, & a cúinnidhe céad cubhad air thásóibh & air an tásóibh oile, maille ris an tteampall a sligh, agus póirfeadh na cáirte.

16 Do bhi postadha an doruis, agus na fuinnéoga cumhga, agus na hionaid spaisdeoireachda timchioll fa ccuairt air a trí lósta, thall as coinne an doruis foluighthe le hadhmad timchioll fa ccuairt, agus air an titalamh sías gun na fuinneogaibh, agus do bhádar, na fuinneoga ar na bhfolca.

17 Agus an náir ós cionn an doruis, eadhon gun an dtigh do bfháide a sleach, agus a muigh, agus ris an mballa uile timchioll fa ccuairt tiobh a sligh agus amuigh, maille ré tomhas.

18 Agus do rinneadh é le Cherubínibh agus le crannuibh pailme, iondus go raibh crann pailme idir cherub agus cherub, agus do bhi dhá aghaidh air gach aoin cherub.

19 Iondus go raibh aghaidh dhuine leath ris an crann pailme daontaóibh. agus aghaidh leomhuin óig leath ris an crann pailme don tásóibh oile; do bhi fé déanta air feadh an tigh timchioll fa ccuairt.

20 Do bhi cherubínigh ar na ndéanamb agus crainn phailme ón titalamh go hóis cionn an doruis, agus air bhalla an teampuill.

21 Da bhádar postadha an teampuill ceathairbheannach, & adhaigh na sanctora; a ttaisbéanadh ionann re chéile.

22 Do bhi a náitóir mhaide trí cubhaid ar áirde, agus dhá chubhad ar fad, agus do bhi a beanna, agus a fad, agus a balladha dadhmad; agus a du-bhairt fé ríom, fé do an bord atá a bhíaghnuise an Tighearna.

23 Agus do bhi dhá dhorus air an tteampall, agus air an tsanctóir.

24 Agus do bhi dhá dhuilleóg aig gach doruis don dá dhorus; dhá dhuilleóg sílte, dhá dhuilleóg dáondorus, agus dhá dhuilleóg don doruis oile.

25 Agus do bhi déanta orra, eadhon air dhoiribh an teampuill, cherubínigh agus crainn phailme, anhail do rinneadh air an mballa, agus do bhádar cláruigh tiugha air aghaidh an phóirfe amuigh.

26 Agus do bhádar fuinnéoga agus crainn phailme air an titalamh air an tásóibh oile air thasóibh a phóirfe, agus air sheomradhuibh an tigh, agus cláruigh tiugha.

CAIB. XLII.

Cumadhireacht sháitbeambull an tigh, ar na críochmughadh.

A Nolla thug fé amach mé go ccuairt amuigh, an tlighe leath an ttaisféirt, agus thug fé a sleach do sheomradhuibh mé do bhi thall amuigh na háite ar leith, agus do bhi ós coinne an tigh leath ris an ttaisféirt.

2 As coinne fhad chéad cubhad an doruis a ttaigh, agus a leithid agad cubad.

3 Thall as coinne na bhfithcheid bhádar, noch do bhi don cháirt aghaidh thall as coinne na pábhla do bhi don cháirt amuigh, do bhi a spaisdeoireachda ar aghaidh áite spaisdeoireachda a trí teaghaisibh.

4 Agus do bhi as coinne an ttaisféirt spaisdeoireachda deith cubhad leithead taobh a sligh, slighe son chubhad, & a ndoiribh leath ris an ttaisféirt.

5 Anois do budh giorra na feomradhachdair; óir do bhi na hionaid spaisdeoireachda ná fadó, náid na bhádar, agus ná lár an tigh.

6 Óir do bhádar a trí fithcheid, acht ní rabhadar pílér aca amuigh air na ccuirtteann; uimefin do cumadhireacht a nobair ní is mó ná an ttaisféirt, agus ná an meadhon ón titalamh.

7 Agus do bhi ciogad cubhad a bhádar an bhalla do bhi amuigh thall as coinne na sheomradh leath ris an ttaisféirt amuigh air aghaidh thóigh na sheomradh.

8 Óir do bé fad na sheomradh, agus do bhi anna cháirt amuigh, ciogad bhádar; agus féuch, as coinne an teampuill do bhádar céad cubhad.

9 Agus faoi na sheomradhuibh do bhi dul a sleach don tásóibh shiar, mar théid son chuta ón cháirt amuigh.

10 Do bhádar na sheomradh a naghadas bhalla na cáirte leath ris an ttaisféirt, thall as coinne na háite ar leith thall as coinne na hoibre.

11 Agus do bhi an tlighe as a nne a crosamhlachd thaisbéanta an sheomradh, noch do bhi leath ris an ttaisféirt ceart ccomfhad riu, agus coimeáthan riu, agus do bhi a nimeachd a mach uile aráon do réir a nimeachd agus do réir a ndoruis.

12 Agus do réir dhorus an tigh

17 Agus bíadh an luibheachadh ceath-
re cubhaid déag air fad, agus a ceath-
airdéag air leithead ann a choirneuilbh,
agus

agus budh leath chubháid a hiomal fa
cruairt, agus budh cubhad fa cruairt a
bioclair, agus féuchfuid a sláighreadha
leath foir.

18 Agus a dubhairt sé riomsa, A mhic
an duine, is marfo a deir an Tighearna
Dia, Isiadó órdúighthe na haltóra anna
l6 a ndéanuid í, dofrail iodhbartha
loisge uirre, agus do chrothadh sola
uirre.

19 Agus do bhéara tú do na
sagartaibh na Lebhithigh bhios do shiol
Shadoc, noch thig a ngardhamhsa do
mhiniotralacht damh, a deir an Ti-
ghearna Dia, bulóg óg mar ofráil
pheacaidh.

20 Agus glachuidh tú dhí fhuil sin,
agus cuirfe tú air a cheithre beannuibh,
agus air cheithre coirnéaluibh an t-
fuidheachadh, agus air a nimíol timchioll
fa cruairt: is marfo ghlanfas tú, agus
scagfas tú é.

21 Glacfa tú fós bulóg na hofrila
peacaidh, agus loigfidh tú annsa náit
orduighthe é don tigh, taobh amuigh don
tsanctóir.

22 Agus air an dara lá ofráilfidh tú
meannán do na gabhruibh gan cháidhe
mar ofráil pheacaidh, agus glanfuid a
naltóir, mar do ghlanadar i leis an
mbulóg.

23 An tan chríochnochas tú a glan-
adh: ofráilfidh tú bulóg óg gan
cháidhe, agus reithe as an ttréad, gan
toibheim.

24 Agus ofráilfidh tú iad a la-
thair an Tighearna, agus teigfid na
sagairt salann orra, agus ofrálfuid
sias iad mar ofráil loisge don Tigh-
earna.

25 Seacht lá ghléasfas tú gach
son lá gabhar mar ofráil pheacaidh:
gléasfuid siadfan fós bulóg óg,
agus reithe as an ttréad gan chá-
idhe.

26 Glanfuid siad a naltóir seacht lá,
agus firniambhuid í, agus beinneochuid
iad fein.

27 Agus an tan chríochnochthar na
laethesí, afeadh bhias air, a nochtmhadh
lá, agus mar sin sias, go ndéanuid na
sagairt bhuir nofrala loisge air a nal-
tóir, agus bhuir nofrala siotchána;
agus géabha míf sibhsí, a deir an Ti-
ghearna Dia.

CAP. XLIV.

Na dábair, do an t-slighe rachas a fleach don
naomb-fofadh.

AN sin thug sé mé ar mais a slighe
gheata na sanctora amuigh, noch
fheuchus leath ris an tsaobh shoir, agus
do bhi sé druite.

2 Ansin a dubhairt an Tighearna
riom, Bíaidh an geatafo druite, ní hoif-
ceoltar é, agus ní rachuidh duine ar
luth a fleach ann; do bhrigh go ndea-
chuidh an Tighearna Dia Ísrael a fleach

ann, uimefin druidfighear é.

3 Is don phríomfa atí sé; fídh
fidh an príomfa ann dithe arís a
coinne an Tighearna: rachaid sé
fleach a slighe phóirfe an gheatafo
rachaidh amach a slighe an gheatafo
cheadna.

4 Ansin thug sé mé a slighe a
gheata thuigh as coinne an t-
agus damhairc mé, agus fleach do
gloir an Tighearna tigh an Tighearna,
agus do thuit míf air maghaidh.

5 Agus a dubhairt an Tighearna
riom, A mhic an duine, comharthúigh
maith, agus féuch led tsaobh, agus
led chleasfaibh a nuile ní a deir an
ríot a taobh órdúighthe thighe an Ti-
ghearna, agus a dhligthe a deir an
comharthuigh go maith dul a fleach a
tighe maille re dul amach a na-
tóra.

6 Agus a deara tú ris an t-
chogthuigh, eadhon re tigh Ísrael,
marfo a deir an Tighearna Dia,
sibhsí a thigh Ísrael, go madh lá na
ndéarnabhair da bhuir nuile ghráma-
lachtaibh.

7 A náit a ttugabhair coimhthighe
gan timchillghearradh iona coróidh,
agus gan timchillghearradh iona bhoir
do bheith ann mo shanctóiré a deir
leadh, eadhon mo thigh, a deir an
ráilthi marán, an méathas a deir an
agus do bhrifodar mo chomharthúigh
a bhrigh bhuir nuile ghráma-
lachtaibh.

8 Agus níir choimhthigheannas
neithe náomhtha; ach do chomharthúigh
coimhthigheannas mo chomharthúigh
shanctóir, ar bhuir son fein.

9 Is marfo a deir an Tighearna
Dia, Ní rachuidh coimhthigheannas
neimhthimchillghearrtha a deir an
neimhthimchillghearrtha a deir an
a fleach ann mo shanctóiré, do chom-
ightheach ar bioth dá bhí a deir an
chloinne Ísrael.

10 Agus na Lebhithigh dhéidh
a bhíad uaim an tan do chomharthúigh
seachran, noch do chuidh ar tsaobh
a ndúigh a niodhál, ionchoruid siad a
néigceart fein.

11 Gidheadh beid siad na fídh-
uibh ann mo shanctóir, ar na méathas
ccóram ag geatadhuibh an tigh, agus
miniotralacht annsa tigh: marfo a deir
a nofrail loisge, agus a niodhthar a
phobal, agus feafuid as a coróidh a
mhiniotralacht doibh.

12 Do bhrigh gur mhiniotralacht
dhóibh a bhfiaghnuise a niodh, agus
go ttugadar air thigh Ísrael a deir an
néigceart; uimefin do thóg míf a deir an
mo lámh na naghaidh, a deir an Tighearna
na Dia, & ionchoruid siad a deir an

13 Agus ní thiuchfuid siad an t-
do dhéanamh oifige sagairt don t-
do theacht a ngardhamhsa don t-

10. Níomhtha anna nait róníomhtha; nait ionchorúid a náire, agus a ngráimíochta do rinneadar.

11. Acht do dhéana mifi coimhéud-
naithe cúrim mo thighe dhíobh chum
naithe feirbhíse, agus chum a nuile ní
ní álfantar ann.

12. Acht thiucfuid na sagairt, na Le-
míoch mic Shadoc noch do choimhead
naithe mo shanctóra, an tan do chuá-
ir daan Ísrael ar seachrán uaim, am-
ar do mhíniostalachd damh, agus
naithe am fhiadhuife dofráil an
naithe, agus na sola dhamh, a deir
a Tighearna Dia.

13. Rachuid ann mo shanctóir, a-
naithe rachuid a naice mo bliúid do
naitheolamh dhamh, agus cuimídeo-
naithe mo chéram.

14. Agus thiucfuid a ccrích an tan
naithe a steach a ngeata na cúirte a
naithe, eiseochar iad lé héadach lín,
naithe bhíidh ollan ar bióth orra, an
naithe bhéid ag miníostalachd a ngea-
naithe na cúirte is faide a steach, agus
naithe a fith.

15. Bíidh buinéaid lín air a cceann-
naithe, agus bíidh bráilíge lín aca air a
naitheuibh: ní chríoflochuid iad féin
naithe dá ttiubhra allus.

16. Agus an tan rachuid siad amach
naithe churt amuigh, eadhon dan chúirt
naithe amach chum an phobail, cuirfid
naithe a néaduihe ann ar mhíni-
naithe, agus leagfuid iad annsna feom-
naithe naithe, agus cuirfid éadach
naithe agus ní naithehoctuid siad
naithe le na néadach.

17. Ní mó bhéarruid a ccrín, nó
naitheogúid a locadha dísas fada, bean-
naithe: naitheag amháin díobh.

18. Ní mó íbhios sagart ar bióth fion
naithe na rachaid don chúirt is faide a
naithe.

19. Ní mó ghlacfuid baintreabhthuigh
naithe naithe, nó an bhean chuirfighear
naithe, acht do bhéaruid maighdiona
naithe thighe Ísrael, nó baintreabh-
naithe agi raibh sagart roimhe.

20. Agus teagófcuid dom phobal an
naithe idir an naithe naithe agus an neamh-
naithe, agus do bhéaruid air dhaoi-
naithe eaidhealughadh idir an nglan
naithe an neamhghlan.

21. Agus a míneafain seasfuid a mbre-
naithe naithe, agus do bhéaruid breath-
naithe do réir mo bhreitheamhuifi; agus
naithehoctuid mo dhligheadh, agus mo
naithe aca moile chruinnighthibh, agus
naithehoctuid mo shaoire.

22. Agus ní thiucfuid a naice chuirp
naithe ar bióth dhí truíleadh féin:
naithe ar son athar, nó mathar, nó ar son
naithe no inghine, ar son dearbhrathar no
naithe naithe ar nach raibh fear, is
naithe léo iad féin do shlachadh.

23. Agus tar éis a ghianta, aircuibuidh
naithe a steach lé dhó féin.

27. Agus anna lé a rachuid se a
steach san shanctóir don chúirt a fith
do mhíniostalachd anna shanctóir, of-
ráilfidh fé a ofráil pheacaidh, a deir an
Tighearna Dia.

28. Agus bíidh fé aca na oighreacht,
is mifi a noighreacht: agus ní thiubhar-
thaoi féalb ar bhíth dhóibh a Nírael:
is mifi a sealb.

29. Iosfuid siad a nofráil bhíidh, agus
a nofráil pheacaidh, agus a nofráil shar-
naithe, agus budh léofan a nuile ní
iodhbartha a Nírael.

30. Agus budh leis na sagartaibh
tofach chéad thorúid a nuile naithe, a-
naithe a nuile ofráil do nuile shórt dá bhuir
naithe naithe: do bhéarthaóí féis don
naithe tofach bhuir ttáos, chor go ttiubhra
fé air an mbeannghadh comhnaithe ann
do thigh.

31. Ní iosfuid na sagairt déinni
éugfas uadh féin, nó réubtha, mas éun
é no beathach.

CAIB. XLV.

Roinn mhíidíche shéarúinn na Sanctóra,
6 na caitheach, 7 an phríonnfa; 9 agus
reacht na bpríonnfa.

TUilleamh oile, an tan roinnfidhe le
crannchar an tír mar oighreacht,
ofráilfidhe ofráil don Tighearna, roinn
naomhtha do nsearann: budh é a shad
cúig mhíle fithchiod flat, agus budh
é a leithhead deich míle, agus bíidh so
naithe naithe iona uile theorannuibh tim-
chioll fa ccairt.

1. Bíidh dhe so cúig chéad ar fad
arson na Sanctóra, maíste re cúig chéad
ar leithíod, ceathramhnach timchioll
fa ccairt, agus cáogad cobhad tim-
chioll fa ccairt a ccaimínibh.

2. Agus don tomhas so toimheo-
uidh ní fad chúig mhíle fithchiod ar
fad, agus deich míle ar leithhead: agus
annsin bhías an shanctóir, agus a nait ro
naithe naithe.

3. Bíidh cuid naithe naithe a nsearúinn
aig na sagartaibh feirbhígh na shanct-
óra, noch thiucfas a ngar do mhíniost-
alachd don Tighearna, agus bíidh na
háit agi tighthibh, agus na háit
naithe naithe don shanctóir.

4. Agus féis na cúig mhíle fithchiod
ar fad, agus na deich míle ar leithíod,
bíid ag na Lebhítibh feirbhígh an
naithe dhóibh féin, mar sheibh do fith-
chid feomra.

5. Agus óirdeocha sibh seibh na caithe-
reach cúig mhíle ar leithíod, agus cúig
mhíle fithchiod ar fad, thall as
ccoinne ofrála an phoirfúin naithe naithe:
bíidh fé ag tigh Ísrael uile.

6. Agus bíidh poirfúin ag an bpríonn-
fa air aontaoibh, agus air an traobh
oile, dofráil an phoirfúin naithe naithe,
agus do sheibh na caitheach as ccoinne
ofrála an phoirfúin naithe naithe, agus
as ccoinne sheibh na caitheach ó náire
shiar,

Dhiar, agus ón t-*taobh* shoir leath foir, agus bíadh an fad thall as coinne aoin do na *poirfiumh* ó nimíol shiar gas a nimíol shoir.

8 Annsa bhfeicann bhias a sealtbh a Nisrael, agus ní sháireochuid mo phrionnsadha ní fa mbó mo dháine, agus do bhéaruid an chuid oile don déthaigh do thigh Ísrael do réir a treabh.

9 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Go madh lór libh, a phrionnsadha Ísrael: áthruighidh [aithb] foireigion agus milteachus, agus déanuid breith-tamhus agus ceart: agus beiridh libh bhur bhfeirneart óm phobal, a deir an Tighearna Dia.

10 Bíadh aguibh meadha comhthroma, agus Ephah comhthrom, agus bát comhthrom.

11 Bíadh an tephah, agus an bát daoinmhoir, chor go ccoinneochadh an bát an deachmhadh cuid do homer, agus an tephah an deachmhadh cuid do homer: bíadh a mhoir sin do réir an homer.

12 Agus budh sithche Gerah an Seel: budh sithche Seel, cuig Seel sithchiod, agus cuig Seel déag bhar Manah.

13 Is fa a nofráil oifrúidhe, an feiseadh cuid do Ephah do homer chruith-neachda, agus bheartbaoi an feiseadh cuid do ephah do homer fórna.

14 A t-*taobh* órdughthe na hola, an bát ola, oifrúidhe an deachmhadh cuid do bhát ón Chor, noch is homer dheich mbát; óir is deich mbát an homer.

15 Agus ón áan as an ttrád as dhá chéad, as innbhor mhéath Ísrael, mar oifrúil bhídh, agus oifrúil loighe, agus mar oifrúil shiothchána, do dhéanamh athchárdis dhóibh, a deir an Tighearna Dia.

16 Do bhéaruid uile dháine na tíre a nofráil ar son an phrionnsa a Nisrael.

17 Agus budh é cuid an phrionnsa, oifrúil loighe, agus oifrúil bídh, agus oifrúil dighe do thabhairt iatha annsa féstuibh, agus annsa reicibh míadha, agus annsa sabbóidibh, ann uile shollamantachd thighe Ísrael: gléastuidh feisíon a nofráil pheacaidh, agus a nofráil bhídh, agus a nofráil loighe, agus na hofrála shiothchána, do dhéanamh athchárdis do thigh Ísrael.

18 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Annsa cheidmhi, annsa chéadla don mhi, glasca tú bulóg óg gan chuidhe, agus glanfuidh tú an t-*staoir*.

19 Agus glacfuidh an sagart d-fuil na hofrála peacaidh, agus cuirfidh air phostadhuibh an tighé i, agus ar cheithre coirnéaluibh shuidhighe na haltóra, agus air phostadhuibh gheata na cuirte is faide a steach.

20 Agus is marfin do dhéam tú an seachtmhadh lí don mhi ar son gach aóduine dá ccoinneadhionn, agus ar son fa bhios simplighe; marfin shiothchá-fuidhe an tigh.

21 Annsa cheidmhi, annsa cheidmhi, mhadh lí déag don mhi, bíadh a Chait aguibh, féula steach lí, an gan loibhin iottar.

22 Agus annsa 16 sin gléastuidh a prionnsa dhó féin, agus d-*staoir* do tíre, bulóg mar oifrúil pheacaidh.

23 Agus seacht lí do dhéam uillechacha fé oifrúil loighe an Tighearna, h-*staoir* mbulóg, agus seacht reiche gan chuidhe go lietheamhuil na seacht lí, an meannsa do na gabhrúibh go lietheamhuil mar oifrúil pheacaidh.

24 Agus gléasta fé oifrúil bídh, eadhon ephah do gach bulóg, agus ephah don reithe, agus h-*staoir* an ephah.

25 Annsa seachtmhadh mí, an chuideadh la déag don mhi do dhéam a leithéid sin a bhféasta na seacht lí, do réir na hofrála peacaidh, do réir na hofrála loighe, agus do réir na h-*staoir* bídh, agus do réir na hola.

C A I B. XLVI.

Naomh-reacht an t-*amhar*, agus a prionnsa, 9 ar an phobal.

1 Is marfo a deir an Tighearna Dia, Druidfhear geata na cuirte is a steach shéachas leath shoir, an oibre: acht oifceoltar é anna sabbóid, agus a ló, na réir uile na se oifceite.

2 Agus rachaidh an prionnsa a steach shéachas an gheata shoir, agus seastuidh fé ag posta an geata uillmheochadh an sagart a nofrúil agus a oifrúil shiothchána, an dhéam a adhra ag tairfígh an annsin racha fé amach, an t-*staoir* ghear an geata go póin.

3 Mar an ceadna adhra seachtir na tíre go fórsa an geata a bhfiaghnuil an Tighearna, an fna sabbóidibh, agus annsa mí míadhb.

4 Agus budh i oifrúil bídh an prionnsa don Tighearna, an sabbóide, fé huin gan chuidhe, an gan toibheim.

5 Agus budh ephah a nofrúil reithe, agus a nofrúil bídh na h-*staoir* h-*staoir* h-*staoir*, mar is féidir leis do dhéam áadh, agus h-*staoir* ola leis an ephah.

6 Agus a ló na seachtmhadh bulóg óg gan toibheim, agus a reithe: bíd siad an t-*staoir* dhe.

7 Agus uillmheocha fé oifrúil ephah do gach bulóg, agus ephah gach reithe: é do na h-*staoir* roitheachus a lámh chuide, agus leis an ephah.

8 Agus an tan rachas an prionnsa steach, rachaidh fé a steach a phóiré an gheata, agus rachaidh mach iona shligheas.

9 Acht a nuig chuideadh míadhb

10 A lighair an Tighearna anaisa féu-
sáil solamasta, an té rachus a fleach
an tlighe thugh san gheata dadh-
ach, rachaidh sé amach a sliaghe an
geata theas: agus an té rachus a
fleach a sliaghe an gheata theas, ra-
chaid sé amach a sliaghe an gheata
thoir: ní shílfe sé a sliaghe an gheata
a fleach sé a fleach, acht rachaidh sé
amach anaisa gheata as a choineac.

11 Agus an prionnsa iona meadhon,
rachaidh siad a fleach, rachaidh
an fleach, agus an tan rachaidh
sé amach, rachaidh seisiún a-
fach.

12 Agus anaisa féuflúbh, agus anaisa
meadhon buidh Ephah a nofráil
leis an mbalóig, agus ephah
a reithe, agus hún ola leis an
tan.

13 Anois an tan uillmheochus an
ofráil loigfe thóileamhuil nó of-
ríochas go toileamhuil don Ti-
gearna, oíseolaídh son annsin dó an
tan fhéuchus don leath soir, agus
an té a ofráil loigfe, agus a ofrála
meadhon amhuil do rinne sé a jó na
fleach: annsin imeochuidh sé roimbe,
agus é a dhula amach, druideadh
an geata.

14 Rachaidh tú go lietheamhuil of-
ríochas don Tighearna, dian don
meadhon gan croidhe; gléusa tú
an sonnhaidin.

15 Agus gléusa tú ofráil bhídh dó
an sonnhaidin, an seiscadh cuid do
an geata, agus an treas cuid do hún ola
doimle leis an bplur min; ofráil
tú a croidheuibhe maille re hórdu-
sáil fíoruibhe don Tighearna.

16 Maró ehléusáid siad an
tan, agus a nofráil bhídh, agus a nola
an sonnhaidin, mar ofráil gnáthuidh

17 A maró a deir an Tighearna
ní bheir an prionnsa bronnadh ar
an tan da mhacaibh, bíidh a oigh-
reacht an tan mhacaibh: budh é sin a
tan ré hoighreacha.

18 Acht na bheir sé tiodhlacadh dion
mhacabheachaibh dhá oighreacha, ann-
uidh leis é go bliadhain na fíorle: na
fíorle sílaidh an tiodhlacadh chum
fíorionnsa, achd bíidh a oighreacha
mhacaibh dhóibh féin.

19 Meadhon oile, ní bheansa an prion-
nsa doighreacha na ndaoine dhiobh
bhíon, da ndíbirt amach as a
tan: acht do bhéara sé oighreacha dá
mhacabheachaibh as a fíorle féin, ionnus nach
bhíon gear mo phobal, gach son-
nais a sliaghe féin.

20 Na dhiaigh sin thug sé thrid an
tan a fleach mé, noch do bhí aig tadóibh
an geata go fíorleamhuil naomhtha
an tan, noch dhéach leath thuigh;
nach do bhí aig annsin air an da
tan leath thiar.

20 Annsin a dubhairt seisiún riomsa;
ní fo a nait a mbrúithid na sagairt
ofráil an tsiarúithe, agus a nofráil
pheacaidh, iona mbacalluid a nofráil
bhídh: ionnus nach béuruid siad a-
mach iad do náomhadh an phobail.

21 Annsin thug sé amach mé don
chúirt do b fíorle amach, agus thug
sé orum gabháil lámh re ceithre cor-
ruibh na cúirte, agus Féuch, do bhí
cúirt ann gach coirnéal don chúirt.

22 Do bhadar cúirte a ceithre coir-
néuibh na cúirte ceangailte ahi, do
cheathrachad cubhad ar fad, agus tri-
ciad ar leithead: do bhadar na
ceithre coirnéile daoimhíofair.

23 Agus do bhí oibair náadh timchioll
fa ccúirt ionta, timchioll fa ccúirt
an cheathrairsin, agus do rinneadh é
go náibh brúithe faoi na péirfíghibh
timchioll fa ccúirt.

24 Annsin a dubhairt sé riom; Iliad
fo aite na druigea blarúthios, mar a
mbrúithid seirbhúigh an tlighe iodh-
búirt an phobail.

CAIB. XLVII.

*Na huigeadha, le rann na tíre, ag ceall-
naghad sairsinge ghrása De, fa Níonnsa
meadhon.*

NA dhiaighsin thug sé a rís mé go
dorus an tlighe, agus Féuch, than-
gadar uigeadha amach ó fíorle tháirghe
an tlighe leath soir: oir do sheas eadam
toisigh an tlighe leath soir: & than-
gadar na huigeadha méas ó thaobh deas
an tlighe don tadóibh ó dheas do máltoir.

2 Annsin thug sé mé as sliaghe an
gheata budh tháirghe, agus rug sé leis mé
annsa tlighe amuigh, agus an agasta a-
muigh, annsa tlighe fhéuchus leath soir,
agus Féuch, do riochadar uigeadha
air an ttaobh deas amach.

3 Agus an tan do chuaidh an té
aga-raibh an dorobha iona lámh amach
leath soir, do thomhais sé míle cubhad,
agus thug sé míle thrid na huigeadhuibh;
do bhadar na huigeadha go nuige na
mugharláin damh.

4 A rís do thomhais sé míle cubhad, &
thug sé míle thrid na huigeadhuibh;
do bhadar na huigeadha agus na ghú-
nibh: a rís do thomhais sé míle, &
thug sé míle thrid: do bhadar na
huigeadha agus na leasrachaibh.

5 Na dhiaighsin do thomhais sé míle,
agus do bhí na thruth nach ar fhíorle
mé dul thairis: oir deirgheadar na
huigeadha, uigeadha do shámh ionta,
abhuinn nár bhéidir dul thairis.

6 Agus a dubhairt sé riom, A mhic an
duine, an bhfaca tú fo? annsin rug sé
leis mé, agus thug sé orum síleadh
go brúach na habhann.

7 Anois an tan dšil mé, Féuch do
bhadar ro mborán crann air bhriach
na habhann air an ttaobh fíorle, agus air
an ttaobh oile.

8 Ansin a dubhairt seifion rioma, Silid na huiseadha so amach leith ris an t-uir shoir, agus téid síos annsa dlothrann, agus téid gus an bhfairge : air na ttabhairt amach chum na fairge, léigheofar na huiseadha.

9 Agus tiuicfidh a ccrích go mairfidh gach aoinní beó dá ccorruighionn gíodh b'ar biodh tíobh a ríothuid na huiseadha : & bíadh iomaí romhór éisg ionta, do bhrígh go tiuicfidh na huiseadha annsin : bír beid slán, agus mairfidh gach uile ní mar a tiuicfa an fruth.

10 Agus tiuicfa a ccrích go seasfuid na hiascairidhe air, ó En-gedi go He-neglaím : beid na náit leathnuighthe lion amach, beid a néisg do réir a ccinéil amhuil éis na fairge móire, ro lomadamhuil.

11 Acht ní léigheofar a áite lá-báin sin, agus a áite uisgeamhla, do bhéarthar do dhéanamb shalainn iad.

12 Agus fásfuidh láimh ris a nabhúinn, air a bruch air an ttaoibhí & air an ttaoibh oile, a nuile chrann chum bidh nach ccrionfa a dhuille, nó nach ccaithfíghear a thoradh : do bhéara amach toradh nádhd do réir a mbíos, do bhrígh gur gheiniodar a nuiseadha amach ón tlanctóir, agus bíadh a thoradh mar bhiadh, agus a dhuille chum leighis.

13 Is marío a deir an Tighearna Dia, Budh í so an teóra le ngabthaoi oighreacht na tíre do réir dha threabh dhéag Israel : do gheabha Jóseph dha chuid ranna.

14 Agus gheabhtáoisé a oighreacht, ón comhmaith ré chéile : noch ar thóg mífí mo láimh fúas da thaobh, dá tha-bhairt da dhuir naithribhíse, agus tuifidh an fearann oruibh mar oighreacht.

15 Agus budh í so teóra a nfearuinn leath ris an ttaobh thuáigh ón bhfairge móir a slighe Hetlon, mar théid daoine go Sédad :

16 Hamat, Berotah, Síbraim, noch atá idir téoruinn Damascus, agus teóra Hamat : Hafar-hatticon, noch atá láimh ré cósta Habhran.

17 Agus budh í an teóra ón bhfairge Hafarenan, teóra Dhamafeus, agus an tuifcart budh thuáigh, agus teóra Hamat : agus ifí so an taoibh ó thuáigh.

18 Agus toimheofstóir an taoibh shoir ó Habhrann, ó Dhamafeus, agus ó Ghílead, agus ó thír Israel láimh ré Jordan, ón téoruinn gus an bhfairge shoir : agus ifí so an taoibh soir.

19 Agus an taoibh ó dheas budh dheas ó Thamar go huiseadhuibh na ceann-airge a Ccades, an fruth, gus an bhfairge móir : agus ifí so an taoibh ó dheas budh dheas.

20 An taoibh shiar mar an ecíadna budh í a nfairge mhór ón téoruinn nó go tti duine a nall as coine Hamat : Mí so an taoibh shiar.

21 Mar sin roinnfidhe an fearann dhibh féin do réir threabh Ísrael.

22 Agus tiuicfa a ccrích, go mífí sídhe é le crannchair mar oighreacht dhibh féin agus do na coimheachtaibh bhíos ar cuírt bhuir meac, noch a mbéarthar clann ann bhuir meac : go beid daóibhí mar dhaóinibh threabh annsa tír a meaisg chloine Ísrael do gheabhtuid siad oighreacht agus a meaisg threabh Ísrael.

23 Agus tiuicfuidh a ccrích, gíad threabh iona coimheachtaibh an ttaobh thigheach, gurb ansin do bhéadh oighreacht dó, a deir an Tighearna Dia.

CAIB. XLVIII.

Cuid ronna gach nduine ar leith, do náid naómbhíaja.

A Nois ifiad so annanna na ttréabh chionn thuáigh go cósta Ísrael, lon, mar théid duine go Hamat, Berenan, teóra Dhamafeus do na thuáigh, go cósta Hamat (óir a náid a thaobha soir agus siar) (cuid ronna) do Dham.

2 Agus láimh ré téoruinn Dia do taoibh shoir, eadhon go nuige an ttaobh shiar [cuid ronna] do Aler.

3 Agus láimh ré téoruinn Dia do taoibh shoir, eadhon go nuige an ttaobh shiar [cuid ronna] do Naphtali.

4 Agus láimh ré téoruinn Dia do taoibh shoir, eadhon go nuige an ttaobh shiar [cuid ronna] do Manasse.

5 Agus láimh ré téoruinn Dia do taoibh shoir, gus an ttaobh shiar [cuid ronna] do Ephraim.

6 Agus láimh ré téoruinn Dia do taoibh shoir, gus an ttaobh shiar [cuid ronna] do Reuben.

7 Agus láimh ré téoruinn Dia do taoibh shoir, gus an ttaobh shiar [cuid ronna] do Judah.

8 Agus láimh ré téoruinn Dia do taoibh shoir, gus an ttaobh shiar budh í sin a noifrál noch oifidh na chuíg mhíle fhithchíod siar a náid agus air sad amhuil cuid do na chuibh oile, ón taoibh shoir go na ttaoibh shiar, agus bíadh an ttaobh shiar.

9 Bíadh a noifrál do bhéadh an Tighearna cuig mhíle fhithchíod a náid agus deich míle ar leithid.

10 Agus is doibhín eadhon do na sagartaibh bhias a noifrál noch do leith thuáigh cóig mhíle fhithchíod ar sad, agus don leith shiar deich mhíle fhithchíod, & don leith soir deich mhíle fhithchíod, agus don leith theas do mhíle fhithchíod ar sad, agus don leith shiar an Tighearna iona lír fa.

11 Budh leis na sagartaibh a náid naómbhíaja do mhacaibh Sádóc, agus choimhead mórdúighthe siar do na ar feachrán an tan do chaidar chaidar rael ar feachrán, mar do chaidar chaidar bhéigh ar feachrán.

LEA

Agus t

21 Agus budh ní ro naomhtha dhoibh-
sin oíráil a nfearuinnfi do bhéarthar
amach lúmh ré téoruinn na Lebbhi-
nach.

22 Agus bíadh ag na Lebbhítibh thall
as coinne na fagart, cúig mhíle fhith-
chíod, air fad, & a leithíod deich míle.

23 Agus ní reacfuíd siad é, agus ní
bhéaruid uatha féin
reimid a nfearuinn: óir atá sé náomh-
tha don Tighearna.

24 Agus bíadh na cúig mhíle do
ghéad anna leithead thall as coinne
na cúig míle fhithchíod, na áit neamh-
náomhtha don chathrúigh, chum áitrei-
dhíche, agus mar chuimínibh, agus bíadh
na chathair iona lár.

25 Agus budh iadso a ttohbais sin, an
fith thuáigh ceithre mhíle agus cúig
leath, agus don taoibh theas ceithre
mhíle agus cúig chéad, agus don taoibh
shoir ceithre mhíle agus cúig chéad, agus
don taoibh shiar ceithre mhíle agus
cúig chéad.

26 Agus bíadh cuimínidhe na caith-
reach don leith thuáigh, dha chéad agus
cúig leath, agus leath ris a noirthear dhá
leath agus ciogad, agus don leath shiar
dha chéad agus ciogad.

27 Agus an chuid oile ar leithne thall
as coinne ofrála na ronna náomhtha,
deich míle don leith shoir, agus
deich míle don leith shiar, & bíadh fé
na as coinne ofrála na cuda náomh-
tha bíadh a bhfeach sin mar bheatha
na drúg fhrithcheolas don chathrúigh.

28 Agus an mhéid fhrithcheolas don cha-
thrúigh, foigheonuid di as uile threabh-
uibh Ísrael.

29 Budh cúig mhíle fhithchíod a nof-
ráil, le cúig mhíle fhithchíod: ofráil-
the a nofráil náomhtha, ceathairbhean-
na maille ré feilbh na caithreach.

30 Agus bíadh anfuighíoll ag an
ronna air aontaoibh agus air an
cúig oile do nofráil náomhtha, & do
na caithreach thall as coinne
na cúig mhíle fhithchíod, do nofráil
na as an téoruinn shoir, agus leath
leath thall as coinne na cúig mhíle fhith-
chíod leath ris an téoruinn shiar, thall
as coinne chuid ronna an phríonnla, agus
bíadh sin a nofráil náomhtha, agus bí-
adh fíochóir an tighé iona lár sin.

22 Tuilleamh oile, budh leis an
bpríonnla ó sheilbh na Lebbhíreach, & ó
sheilbh na caithreach, ar mbeith a lár an
neithe is leis an bpríonnla, idir théoruinn
Júdah, agus théoruinn Bheniamin.

23 Ar ion na coda oile do na treabh-
uibh ón taoibh shoir gus an taoibh-
shiar, bíadh [roinn] ag Benjamin.

24 Agus ag téoruinn Bheniamin ón
taoibh shoir gus an taoibh shiar, do
gheabhuidh Simeon [roinn.]

25 Agus ag téoruinn Shimeon ón taoibh
shoir gus an taoibh shiar do gheabha
Ífachar [roinn.]

26 Agus ag téoruinn Ífachar ón taoibh
shoir gus an taoibh shiar, do gheabha
Sebulun [cuid ronna.]

27 Agus ag téoruinn Shebulun ón taoibh
shoir gus an taoibh shiar bíadh [cuid
ronna] ag Gad.

28 Agus ag téoruinn Ghad don taoibh
theas leath ris an deiceart, bíadh an
téora eadhon ó Thamar gus na fíothaibh
imreafáin ann Cades, agus gus a na-
bhuinn leath ris an bhfairge mhóir.

29 Síe ío an fearann roinnfidhe íe
crannchar do threabhuibh Ísrael mar
oighreachd, agus siad ío na ronna, a deir
an Tighearna Dia.

30 Agus siad ío dula amach na cai-
threach don taoibh thuáigh, ceithre
mhíle, agus cúig chéad míolúr.

31 Agus bíadh geatadha na caithreach
do réir anmann threabh Ísrael, trí ghea-
ta thuáigh; aoin gheata do Reuben, aoin-
gheata do Júdah, aoingheata do Lebbhi.

32 Agus don taoibh shoir ceithre mhíle,
agus cúig chéad, agus trí gheata; agus
aon gheata do Jóseph, aon gheata do
Bheniamin, aon gheata do Dhan.

33 Agus don taoibh theas ceithre
mhíle, agus cúig chéad míolúr, agus trí
gheata; aoingheata do Shimeon, aoin-
gheata do Ífachar, aoingheata do She-
bulun.

34 Don taoibh shiar ceithre mhíle, &
cúig chéad maille ré na ttri gheataibh,
aoingheata do Ghad, aoingheata do Aser,
aoingheata do Naphtali.

35 Do bhi fé timchíoll fa ccairt, ocht
míle dhéag míolúr; agus budh é ainm
na caithreach ón ío sin, ATA AN
TIGHEARNA ANNSIN.

LEABHAR A NFAIGH DANIEL.

C A I B. I.

Phríonnla fhabla Daniel a Mbabilón.
No fa treas bliadhain do ríoghacht
Jehoiacim Rígh Júdah, tháinig Ne-
buchadnezzar Rígh na Babilóine go Hie-
rusalem, agus do chuir campa iona tim-
chíoll.

1 Agus thug an Tighearna Jehoiacim

Rígh Júdah iona lúmh, maille le cuid do
shioithghuibh thighe Dé, noch rug sé go tír
shinar, go tigh a dhé féin, & rug sé na
foighthighe go tigh ionnmhuia a dhé.

3 Agus do labhair an Rígh re Aspenas,
maighistir a chaitheanach, chor go ttugadh
fé leis cuid do chláinn Ísrael, & do shli-
ochd an Rígh, & do na príonnfadhuibh

4 Clann ann nach raibh alneamh
ar bioth, acht iad gíamhach agus glic
ann la nuile eagna, agus gearchú-
iseach san nuile eolus, agus ealadhúin
thuigfionuigh, agus drom ag raibh
cumas ionta chum feasta a bpálas an
Rígh, agus da míneifidís foghlaim an
teanga na Caldeanach.

Agus dórdúlgh an Rígh dheíbb beatha lachteamhuil do bhiadb an Rígh, agus do nfon dar íbh léi mar sin agá noíteamhuin trí bliadhna, go madh fídir léi a cionn na haimíre sin feafamh a lathair an Rígh.

6 Anois do bhí iona meafg fo do
chloinn Júdah, Daniel, Hananiah, Mi-
fael, agus Afariah ;

7 Da thug prionnsa na ccaiteanach annmanna; óir thug sé ar Dhániel, Beltesassar; agus air Hananiah, Sadrach; agus air Mhífael, Mefach; agus air Afariah, Abednego.

8 Acht do thríall Dániel ioma chroidhe nach failleachadh fé é féin lé cuid bhídh an Rígh, nó leis an bhfion do ibheadh fé : uimefin diarr fé ar phrionnfa na ceailteanach nach fálchadh fé é féin.

9. Anois thug Dia Dániel a bhfabhar agus a ngrádh dhúthrachdach phrionnfa na scailteanach.

10 Agus a dubhairt prionnsa na ccaiteanach ré Daniel, Is eagal liom a bfuiltearna mo Rígh, noch dóirduigh buir mbiadh, agus buir ndeach: óir cred a a bfuilteadh fé buir naghthebí ní fa meafa a ccruth ná an chilann atá dá buir fórt? anfin cuirfighe mafi a nguais mo chionn ag an Rígh.

11 Annsin a dubhairt Dániel re Mel-
far, noch do chuir prionnsa na ceastea-
nach ós cionn Dhaniel, Hananiah, Mi-
sael, agus Afariah.

12 Dearth do sheirbhíogh, iarruim
dathchuige ort, ar feadh dheimh lí, agus
tuaidís doibh piseanach re ithe, agus
uige ré ól.

13 Annfín feuchtar air ar ngnúifibh
dot lathairfí, agus ar ghnúifibh na
cloinne ithíos do chuid ronna bidh an
Rígh: agus amhuil do chíos tú, déana
re do fheirbhíseachaibh.

14. Marfin dáontuigh sé ris annfa
cheiffr, agus do indearbli sé iad ar feadh
dheich lá.

- 15 Agus a cionn dheich lá do chonncas a ngnéle ní is breaghdha agus ní is réimhe a bhfeoil ná an chlann uile, noch a deáith do chuid ronra bhídh an Rígh.

16. Mario do rug Melfar leis cuid
ronnca mbidh, agus an fion do ibhe-
da, agus thug se díseabach dhoibh.

Ar fuaireann cheathrair leanabh fo,
Dia éala agus gliocas dóibh anna
huile fíorghlúin & eagna, & do bhí tuigfi
Dániel anna huile fíuifibh agus a
glúinibh.

18 Anois a cionn na láethadh a
dubhairt an Rígh go ttiubhradh fé a
leach iad, annsin thug prionna na ccail-

teanach a steach iad a lethair Naoi
chadnessar.

19 Agus do comhrádh an Rígh na
agus níor frith áon iona meáir náir
mhírl ré Dániel, Hananiah, Míshál
re Hafsariah: umésin do fheasair
lathair an Rígh.

20 Agus fuair an Rígh íad ní ba
féarr deich nuaire náid na draíthe
& na hastrólughthe uile do raibh
a ríoghachdaibh uile, annsa baile ché
fíbh eagna & tuicfionn dar (Níobh
le dhíobh.

21 Agus do chomhnuidh Déaid
ceidbliadhain do riogacht de 14
Ciris.

C A I B. II.

*Aisling Nebuchadnezzar um na ceathrar
cadhaibb, ar na ccuic far ceoil leis an t-*

A Gus annfa dara bliadhain de
ghachd Nebuchadneffar, do
airc Nebuchadneffar aillinne
buaidhreadh a spiorad, agus chodladh uadh.

2 Ann sin d'fhág an Rígh na
 óithe do ghairm, agus na h-
 de na fíilínigh, agus na Cal-
 chum a aiflingeadh do thaibheam
 Rígh : annsin thagadar, agus do
 fadar a bfiaghnaí an Rígh.

3 Agus a dubhairt an Rí, a chonnaire mé ailing, & do bhí mo bual buaidhe artha dfaighil sear na h-
 4

4. Anfinn do labhair na Calannach
an Righ a Síríac. A Righ, mar go raib:
innis dot sheirbhíseachuibh a n-
foillseochaimne an chiall do:

5 Dó fhreagair an Rígh, agus le-
bhairt sé ris na Caldeaimí: Ba-
thigh an ní uáimí: muna bhfuil sé
na haistíng maílle re na chéir-
ghear a bpoisúibh sibh, agus a bhoir-
cáin aóiligh dá bhuir tinní.

6 Acht má thaisbeantáil i n-
a ciall, do gheabhtiaí broma
& lúigheachda, & onór mhóir
foillfighidh a nailíng dháimh & a

7 Do fhreagradair a rís, & a dís,
Inniseadh an Rígh da sheirbhíochais
naifling, & taisbeanfaim a chiall.

8 Do shreagair an Rìgh an
airt, Atà a fhios agam go deòn
mbàra fìhb-a naimfir libh do
bhfaicthi go ndeachaidh an naimfir

9 Acht muna ttagthaol fós na h-
dhamhla, ní bhfuit acht aoinbhre-
mháin oiribh, óir dullmogh bhí-
ga, & briathra falcha da labhart dail

thairfi, no go náthruighthea a n-
uimefin inniúdh 'allanbha a n-
aitheonúdh mé gur féidir linn a
do thaisbeanadh dhamb.

10 Do shreagradar na Cille
lathair an Rígh, agus a lathair
bhfuil duine air an tralamh fíadha
an Rígh d'fíll fíadha: nímea a lathair

Riagh na tighearna na tighearna

10000 fin do ní ar dhraoi, nó air draoighe, nó ar Chaldeanach.

11 Agus is ní annamh iarrus an Rí, agus ní bhfuil éon ar biath oile fada a fhoillsiughadh a lathair an Rí, ar na dée, nach déan a ccomh-
a bhfeoil.

12 Ar son na cúisí, 'do bhí an Rí iarrus agus ro fhiochmhar, agus aghair sé daoine crionna na Babilóine do sé críos.

13 Agus do chuaidh a náithne amach, a náithne na daoine crionna, agus aghairad Daniel, agus a chompanuigh do marbhadh.

14 Annfin do fhreagair Daniel mail-
le comhairle, agus re heagna, do séad caipín ghárda an Rí, noch do chuaidh amach do mharbhadh na glioca na Babilóine.

15 Do fhreagair sé, & a dubhairt re séad caipín an Rí, Cred fa bhfuil an ccomhdeithníofachfin ón Rí? do d'fhoillfigh Arioch an chúis do séad.

16 Annfin do chuaidh Daniel a steach, aghair sé air an Rí aimir do thair do séin, & go ninncofadh sé don ciall na haislingthe.

17 Annfin do chuaidh Daniel dha sé, & dinnir an ní do Hananiah, Mi-
a Afariah, a chompanuigh.

18 Go nriaradaois gráfa ar Dhia aghair a taobh na secrete; chor nach chuaidh Daniel, nó a chompanuigh re an cruaid oile do dhaoínibh na Babilóine.

19 Annfin do foillsiughadh an tfeic-
le do Dhaniel a bhfis oidhehe : ann-
do beannuigh Daniel, Dia neimhe.

20 Do fhreagair Daniel, & a dubh-
do madh beannuighthe bhias ainm go sioghal na sioghal : óir is aige eagna agus cumhachd.

21 Agus athruighidh sé na haimfeara, na hoine : athruighidh sé Righthe, aghair sé Righthe sías : do bheir sé do na daoínibh glioca, agus don mbeid aithnighios tuigsi.

22 Foillsiughidh sé na neithe doimhne, a secreteacha : atá síos an neithe aghair dorchadus aise, agus comh-
aidh an solus iona fhochair.

23 Buidheachus uaim dhuit, & mol-
the, a Dhé maitheadh, noch thug sé agus cumhachda dhamh, & d'foill-
dhamh anois an ní diarramar ort :
anois d'foillfigh tu dháinn cúis an

24 Uimefin do chuaidh Daniel a steach aghair Arioch, noch dorduigh an
chum daoine glioca na Babilóine
a sé críos : do chuaidh sé, agus a dubh-
re marío : Ná marbh daoine glioca
na Babilóine : beir misí a steach a
an Rí, agus foillseocha mé
an Rí an chiall.

25 Annfin rug Arioch Daniel a bhfia-

aghnuise an Rí maille ré deithnais, agus a dubhairt ris marío, Fuair mé duine do fhraighdibh Judah inneofas don Rí an chiall.

26 Do fhreagair an Rí, agus a dubhairt ré Daniel, dar bhainm Beltesaf-
sar, An bhfeadann tusa a naisling noch do chonmaire mé, agus a ciall d'foillsiughadh dhamhfa?

27 Do fhreagair Daniel a bhfiaghnuise an Rí, agus a dubhairt : An tfeicréid noch d'faiaruigh an Rí, ní fheaduid na draoithe, na daoine glioca, na haitroilighthe, agus na fuidinigh, a hianisin don Rí ;

28 Acht atá Dia ar neamh, fhoill-
figheas secrete, agus do bheir a fhios do Nebuchadneffar an Rí cred bhias annfina laithibh deghionacha. Isiad se haislingthe, agus síle do chinn air do leabuidh.

29 Ar do shonfa, a Rí, thangadar do smaintighthe ann haintinn air do leabuidh, cred do thiucfadh a cerich na dhiaighfo : agus an té fhoillfighios na secrete, do thaisbéin sé dhuit, cred thiucfas ann.

30 Acht ar mo shonfa, ní dhamhfa do foillsiughadh an tfeicréidí, ar son gliocais ar bith dá raibh ionnam ní is mó ná áonduine beo, acht air son na druinge fhoillseochus an chiall don Rí, agus chor go mbia síos smaineadh do chroidhe féin agadfa.

31 Do chonnaire tusa, a Rí, agus d'fheuchais air íomhaigh mhóir : do fheas a níomhaigh mhóir, noch ar bhoir-
dheir a dealradh, a do choinne, agus do imeaglach a dealbh.

32 Do budh déir fhire ceann na hio-
mháighe, a hucht agus a lámha daigiod, a bolg agus a leatracha do phría.

33 A cosa diarann, a troighthe cuid na njarann, agus cuid na ccriaidh.

34 D'fheuch tu nó gur gearradh cloch amach gan lámha, noch ler buileadh a níomhaigh air a cosaibh do sé diarann agus do chriaidh, agus do bhíris na mblothuibh iad.

35 Annfin do chuaidh an tiorann, an chre, an pú, an tairgiod, agus an tór, na eodach, na maoin heachd, agus do rinneadh aghair amhuil cáith urlair bhualte, na lamhradh, agus rug an ghaoth sead, nach frith aít ar biath dhóibh : agus do rinneadh siabh mór don chloich do bhuil a níomhaigh, & do lon sé an talamh uile.

36 Afi so a naisling : agus inneofam a ciall a lathair an Rí.

37 Thusa a Rí, ataoi ad Rí es Rioghuibh : óir thug Dia neimhe dhuit rioghacht, cumhacht, & neart, & glóir.

38 Agus giodh bé áit a naitrigbid clann na ndaoine, beathuigh na talmhar, agus éunlaith neimhe, thug sé ad-lámha iad, agus do rinne sé aachdarán díoc os a crionna uile : is té an ceann óir.

39 Agus ad dhiaighfi éireochuidh
rioghachd oile is lúgha ná thusa, agus
an treas rioghachd oile do phrís, noch
bhéarús uachtaranachd ós cionn na
talmhan uile.

40 Agus bíadh an ceathramhadh ríoghacht láidir amhuil iarann; óir brifidh an tiarann, agus claóidh a nuile ní; & amhuil bhrisfós an tiarann iad so uile, brisfidh fós agus brúidhfidh é.

41 Agus amhuil do chonnairc tá na
colta, agus na méir, cuid do chriaidh an
photadóra, agus cuid diarrann; roinn-
fhisior an rioghachd, achd bliadh inte
do neart a niaruinn, an tionad iona bhfa-
ca ti an tiarrann camailce lé criaidh
thuite.

42 Agus mar do bhádar méir na ccos
cuid diarann, agus cuid do chriáidh;
mar sin bhías an rioghachd, bíáidh cuid
dhi láidir, agus cuid briste.

43 Agus an t-ionad a bh'faca tú an t-iarann cumaisgte le craidh laibe, cumaisgid siad iad fein le fliochd daòine, nach greamachuidh aon dìobh dhà chéile, amhuil nach greamochuidh iarann cumaisge le craidh.

44 Agus a liethibh na Rìogh fo cuir-
fidh Dia neimhe rìoghachd suas nach
feriosfuighear go bráth: agus ní fuig-
fíghear an rìoghachd ag daoinibh oile,
achd brìfhah sí iona codchuibh, agus di-
beoruidh na rìoghachda uile, agus feaf-
fuidh sí go bráth.

45 An t-ionad a bhífa tú gur gearradh
cloch as a tsiabh, amach gan lámha,
agus gur bhris fi an tiarann na bhloth-
uibh, an práis, an chré, an tairgíod, &
an tór: do rad Dia mór a fhios don
Rígh creid thuifas a ccrich na dhiaighfo:
agus atá a naifling dearbtha, agus a
ciall daingíon.

46 Anfinn do thuit an Rígh Nebuchadneffar air a aghaidh, agus dhumhuigh sé do Dháníel, agus daithin sé go nofralaidis iodhbairt, agus boladh cunthra dó.

47 Do fhreagair an Rígh do Dhániel,
agus a dubhairt, Is dearbh gur Dia na
ndéa bhur Ndiaga, & Tighearna ar Ríogh-
mibh, & foillfir beach seicréideadh, ó dfeud
tusa an tseicréide dfoillsiughadh.

48 Anntin do rinne an Rìgh duine
mòr do Dhàniel, & thug fè iomad tiodh-
laiceadh dhò, agus do rinne fè uach-
taràn de ós cionn uile phròbhinne na
Babilòine, agus uachdaràn ós cionn uile
dhaòine gliaca na Babilòine.

49 Anfin diarr Daniel air an Rígh,
agus do chuir fé Sadrach, Mefach, agus
Abednego ós cionn ghnóthuigheadh
phroibhlínse na Babilóine: acht do
fhuigh Daniel a ngeata an Rígh.

DO rinne Nebuchadnezzar an áir
iomháigh óir, iona raibh trí fíor-
cubhad ar áirde inte, agus lé cubhad
leithéad, agus do chuir sé suas i a réimh
Dóra a bproibhiúise na Babail.

2 Annn do chuir Nebuchadnefar a Righ cruinniúbadh a bhfochair a chuir air na prionnláiduibh, air na h-
ríanuibh, air na caipitínibh, air na ho-
theamhnuibh, air na treifíneribh, air na
comhairleachuibh, air na Siórann, air
luchd riaghluidh na bproibhíní, air na
teachd chum cóisreactha na hionann
noch do chuir Nebuchadnefar a Rí-
fias.

3. Anfinn do cruinnigheadh a Ma-
chair a chéile na prionsadha, na h-
daráin, na calptínigh, na breitheam-
na na treisínere, na comhairligh, na fir-
raim, agus uile riaghlaóirí na b-
bhinnseadh, chum coifreacht a b-
bháighe do chuir Nebuchadnessar a
suas; & do theladar as coime a b-
bháighe do chuir Nebuchadnessar a
Rígh suas.

4 Annsin d'fúagair an bollaire go h-éir,
Do haithnigheadh dhíbhí, A dháir, a
thiortha, agus a theangtha.

5 Gidh bé ar biotó uair do chléidhe
an buabhall dá sheideadh, an tús, an
chláirfeach, sacbut, paltair, dákmar &
a nuile fhórt ceòil, go mímbleadh
thaóí síos, agus go nadhartaí a m-
mháigh órdha do chuir Nebuchadne-
an Ríh fúas.

6 Agus gidh bé nach léigfe é féin fíor,
 & adhradh, tteilgfighear a nuairto fíor
 é a lár fhuirneise lafambra.

7 Uimefin an tan do chéileáil an pobal uile fuáim an bhuíochas, a fuáite, na cláirfighe, na páistra, fábuir, agus a huile shórt eile, do lé na huile dhaoine, críocha agus tampaí síos iad, agus do adhradar a n-ordnaírdha do chuir Nebuchadnecir a Kap fúar.

8 Ar a nadhbharfin thagadar dom do na Caldeánachaibh an tan sin a thair, agus deilighiodar na léithe.

9 Do labhradar, agus a debrí
ris an Rígh Nebuchadnezzar, Aígh,
mair go brath.

10 Thug tafa a Rìgh, siagra, go
 uile dhuine dà ecluineadh fùim u
 hadhairce, na òite, clàirfìghe, facta,
 spaltracha, ò tìmer, agus a mair
 thòrt ceoil, a leighidh fìor iad, a
 agus go naidheudais a nìomh a
 dha.

11 Agus giodh bé ar biath nach lé
feadh é fein fíor, agus nach adhrá,
go tteilgidhe a lár fuirne kileáige
asambla é.

12 Atáid drong áirigh do leathú,
noch do chuir tá ófíona ghnothaigh
phrobhinnsí na Babilóine Sadram, le-
bach, agus Abednego: ní timpla
na daoinesi, a Rígh, meas ort.

C A I B. III.

An tréar ógán nach geillfeadh do ndealbh
óráds, ar na saoradh as slambuidh thréin-lois-
geach threim-bhéalach na Baibilsine.

10. Do dhéidh dot d'heibh, ní mó adhruid a t-omhaigh órdha do chuir tú suas.

11. Ansin daithin Nebuchadneffar na huile agus iona sheirg, Sadrach, Mefach, agus Abednego do thabhairt dó; ansin thugadar na daoine sin a labhair an Rígh.

12. Do labhair Nebuchadneffar, agus do dhéidh se riu; An fíor, a Shadrach, Mefach, agus Abednego! nach bhfochtai dom d'heibh, agus nach adharthai a n-omhaigh órdha chuir mé suas?

13. Anois ná bhithi réidh gíodh bé do bhoth uair chluinnfidhe fuaim an t-ábhuill, na fíúite, clairsighe, facbut, Sadrach, agus dulcimer, agus a nuile leat ceoil, go nuimhleochtai fíos, & go nuimheorthai a n-omhaigh noch do dhéidh míf, [is maith é:] nach muna adharthai, teileghear a nuair sin féin do a lár fuirne lafardha: agus cia é an Dia sin a shíorfas as mo bhoth sibh?

14. Do shreagair Sadrach, Mefach, agus Abednego, agus a dubhradar ris an Rígh; O a Nebuchadneffar, ní bhí fíor aginn freagra do thabhairt d'annsa chuí.

15. Mas amhluidh atá, is féidir leir ná féin dá bhfoghamhoid, ar faoradh a n-omhaigh lafardha loisgnidh, agus fíor féin as do láimh, a Rígh.

16. Ach muna ndéarna, biodh a fhios agat, a Rígh, nach déanam feirbhis do d'heibh, ní mó aidheoram a n-omhaigh órdha do chuir tú suas.

17. Ansin do bhí Nebuchadneffar lín do chuthach, agus dathruigh dealbh a aithne a naghuidh Shadrach, Mefach, agus Abednego: uime sin do labhair sé, agus do wíthin fé a nfuirnis do théaghadh feachdnuaire ní is mó ná mar d'adharthai a téaghadh.

18. Agus do aithin sé do na daoineibh nach neartmháire do bhí iona shlaagh, Sadrach, Mefach, agus Abednego, do dhéanag, agus a tteigíon ania bhfuir do loisgnidh theineadh.

19. Ansin do ceangladh na daoine sin a cotadhuibh, iona ttrífaibh, agus a mbiréaduibh, agus iona néaduibh eile, agus do theilgíodh a lár na fuirne loisgnidhe lafardha iad.

20. Ar a nadhbarfin do bhrígh go bhí aithne an Rígh éigíontach, & a nfuirnis te go hlomarach, do mharb na teineadh an drong do thoig na Sadrach, Mefach, & Abednego.

21. Agus do thuitadar an tríar fear, cadhón Sadrach, Mefach, agus Abednego ceangailte a lár na fuirne loisgnidhe teineadh.

22. Ansin do bhí an Rígh Nebuchadneffar lín dáman, & déirigh sé suas go deithiosach, & do labhair, & a dohairt re na chomhairleachaibh, Nach fear do theilgear ceangailte a lár na teineadh? do shreagadar sin, agus a dubhradar ris an Rígh, Is fíor a Rígh.

23. Do shreagair seíson agus a d'bhairt fé. Féuch do chímfe ceathrar sgaílte ag fíubhal a lár na teineadh; & ní bhfuil dochar ar bhoth orra: agus is cónhul gnúis an ceathramhadh duine re mac Dé.

24. Ansin tháinig Nebuchadneffar láimh re béal na fuirne loisgnidh teineadh, agus do labhair sé, & a dubhairt, A Shadrach, Mefach, agus Abednego, sibh a sheirbhísh an Dé is ro airde, tigídh amach, agus tigídh annso. Ansin tháinig Sadrach, Mefach, agus Abednego amach as lár na teineadh.

25. Agus iad ccrúinnighadh do na prionnsadhaibh, na riaghlóirighibh, agus na caipitínibh, agus comhairleachaibh an Rígh a bhfochair a chéile, do choncadar na daoine air nach raibh cumhachda ar bhoth ag an tteine air a corpuibh, ní raibh ruibe dá cceann loisge, ní mó do hathruighthead a cotadha, ní mó do bhean boladh na teineadh riu.

26. Ansin do labhair Nebuchadneffar, & a dubhairt fé, Go madh beannuidhe Dia Shadrach, Mefach, agus Abednego, noch do chuir a aingeal nadh, agus do shíor a sheirbhísh, do chuir a ndoethus ann, agus do tharcuigh briathar an Rígh, agus daontuigh a corp go nach bhfoigheonaidis agus nach aidheoraidis dée ar bhoth acht a Ndia féin.

27. Uime sin do nímfe órdughadh na huile dhaóine, cineadhacha, agus teangtha, noch labhras aoini nacia cóir a naghaidh Dé Shadrach, Mefach, & Abednego do ghearradh na bfuibh, & cárn aóiligh do dhéanamh dá tteighibh; do bhrígh nach bhfuil Dia ar bhoth oile fhéudus tarthail air an modhso.

28. Ansin dárduigh an Rígh Sadrach, Mefach, agus Abednego a bprohinnse na Babilóine.

CAIB. IV.

Ara ard-nachtaran ar na shamhlaghadh vé cráibh fhaifinne, a nailing Nebuchadneffar.

Nebuchadneffar an Rígh chum a nuile phobal, cineadhacha, agus teangtha aitreabhus air an t-talam uile, go méaduidhear fíothcháin dibh.

2. Do mheas mé gur maith re thairbeanadh na comharthadha, agus na hionganta d'oilíghadh, doibrigh an taird-Dhia leath riomsa.

3. Creád méad a chomharthadha! & creád cumhachduigh a iongantadh! is rioghacht shíorruidhe a rioghacht, & atá a thighearnas ó ghinealach go ginealach.

4. Do bhí míf Nebuchadneffar a fúirneas ann mo thighearnas agus ag oirdhearcadh ann mo phálas.

5. Do chonnair mé ailing do chuir eagla orum, & do bhuidhir smáintighthe air mo leabuidh mé, & síle mo chinn.

6. Uime sin do rinne mé órdughadh, daóine glioca na Babilóine uile do thabhairt

bhairt a steach dom lathair, chor go tuibhraidis dhámh fios céille na hailínghe.

7 Ansin thangadar na draóithe, na hastróluighe, na Caldeánuigh, agus na fáidínigh a steach, agus dinnis mé a naifling da lathair: acht mór fhoillíghiodar dhámh a ciall.

8 Acht fa dheireadh tháinig Dániel a steach dom lathair (dar bainm Beltesassar, do réir anma mo dhe, agus iona bhfuil spiorad na ndé náoimhtha) agus dinnis mé a naifling da lathair, ag rádh.

9 O a Bhettesassar, a mbaighistir na ndrúagh, do bhrigh go bhfuil a fhios agam spiorad na ndé náoimhtha do bheith ionnad, & nach buaidhreann seceid ar bioth thú, innis damhsa físe maiflinge do chonnaire mé, & a ciall.

10 Marfo do bhádar físe mo chinn ar mo leabuidh: Do chonnaire mé, agus féuch, crann a lár na talmhan, agus budh mór a áirde.

11 Dfás an crann, agus do bhí fé láidir, & ráinic a áirde go neamh, agus a radharc go foircheann na talmhan uile.

12 Do budh breádh a dhuille, agus budh iomdha a thoradh, agus do bhí biadh ann do niomlán; do bhí cáile ag beathachaibh an mhachaire faoi, agus daitreabhadais éunlaith neimhe iona ghéagaibh, agus do bheathuigbeadh a nuile sheoil de.

13 Do chonnaire mé a bhfísbh mo chinn air mo leabuidh, agus féuch tháinic fear faire agus áon náomhtha a nuis ó neamh.

14 Dfúagair seifion go hárd, & a dubhairt fé marfo, Gearruidh fios an crann, agus gearruidh a bheagán de, croitheadh a dhuille dhe, agus díofcaoilidh a thoradh; imthighidís na beathuighe ó bheith faoi, & a éunlaith ó na bheangaóuibh.

15 Thairifín fíebhuidh bun a shreimhe annsa talamh, eadhon lé cuibhreach iarúinn, agus prais, a bhféur mhín an mhagha, & siuchtar é lé drúcht neimhe, & biodh a chuid ronna maille ris na beathuighibh a bhféur na talmhan.

16 Athruighthear a chroidhe gan bheith na chroidhe duine, & tugthar croidhe beathuigh dhó, agus tigdis seachd naimfiora thairis.

17 Is lé hórdughadh na bhféur faire atá an chais si, & an tiarratus lé bréithir na náon náomhtha: chor go mbi a fhios aig an mbeó go riaghluigh-ionn an té is ro áirde a rioghacht na ndaoine, & go ttabhair i don té is áill leis, agus go ccurionn fias ós a cionn an té is uiríse do na daoineibh.

18 Do chonnaire mísi Nebuchadneffar a naiflinghe: anois thusa a Bhettesassar, foilligh a ciall, mar nach bhféaduid uile dhaóine glioca mo rioghachta a ciall dfoillíughadh: acht féaduidh tusa é, óir atá spiorad na ndé náoimhtha ionnad.

19 Ann sin do bhí Dániel (dar bainm Beltesassar) ar na chriothughadh a feadh uaire, agus do bhuidhnead smuaintighthe é: do labhair an Rí agus a dubhairt fé, A Bhettesassar, buaidhreach a naifling nó a ciall fé. Do shreagair Beltesassar, & a dubhairt, A thighearna, biodh a naifling an druig fhuathuighios thú, agus a ciall dot naimhdeibh.

20 An crann do chonnaire tí, noch dfaís & do bhí láidir, a ráinic a áirde go neamh, & a radharc don talamh uile.

21 Aga raibh a dhuille breagha, agus a thoradh iomadamhuil, agus do bhí na bhíadh do nuile, faoi ar chomhnuighthe beathuighe an mhagha, & air a ghéagaibh a raibh aitreabh aig éunlaith neimhe.

22 Is tusa é, a Rígh, dfaís, agus tháinic chum bheith láidir: óir é do mhéid, agus ráinic go neamh, agus do thighearnas go crích na talmhan.

23 Agus an tionad a bhí ann a Rígh forfhaireach, & áon náomhtha ag teicid a nuas ó neamh, agus ghá rádh, Gearruidh fios an crann & scríonadh é; thairis sin fígbhuidh bun na bhíamh annsa talamh, eadhon lé cuibhreach iarúinn agus prais a bhféur mhín an mhagha, & siuchtar é lé drúcht neimhe, agus biodh a chuid ronna maille re beathuighibh an mhachaire, go ndécluid seachd naimfiora thairis.

24 Isí fo an chiall, a Rígh, agus isí fo órdughadh an tí is ro áirde, noch tháinic air mo thighearna an Rígh.

25 Go ndibéoruid thusa ó dhaoinibh, agus go mbiáidh do chomhnuide a bhóchair bheathach na talmhan, & siuchfuid thú ré drúcht neimhe, agus rachfuid seacht naimfiora thairis, go naitnighidh tú gur bé an té is ro áirde riaghlas a rioghacht na ndaoine, agus do bheir i don té is áill leis.

26 Agus an tionad ar aithnighidh buq thréamh an chrainn dfaidh, bíadid do rioghachd daingion agus tar éis thú dhá aithnighidh go riaghluid na neamha.

27 Ar a nadhbarfin, a Rígh, gabh mo chomhairle, & bris díot do pheavuidhe lé síreuntas, & héagart lé foillíughadh tróaire do na bochtáibh; más fadughadh ar do shíothcháin é.

28 Tháinic go uille air an Rígh Nebuchadneffar.

29 A cionn dá mbios déag do bhí fé ag spailféireachd a bpáil rioghachta na Babilóine.

30 Do labhair an Rígh, agus a dubhairt fé, Nach í fo an Bhablóin mbeo dfoirgnidh mísi mar thigh na rioghachta re neart mo chumhacht, agus dom dom mhórdhachd fein?

31 An feadh do bhí an focal a mbéal an Rígh, do thuit guth ó neamh [ag rádh] A Rígh Nebuchadneffar, i ríofa labharthar; Do dhealúigh a rioghachd ríot.

32 Agus
thú, agus
bheathach
ar fíor
rachuid fé
máibh a
ro áirde
neimhe,
mógrann
33 Air
pádh an
do diocú
daigh fé
bhí a ch
né gur fí
iolar, ag
máibh éan.
34 Ag
mísi Neb
mo shíle
thighidh ch
an té is
agus don
bríth, noch
thighearna
achd ó
35 Ag
na talmh
ní feisio
bhíagh a
thach na
dóine ar
a rádh
36 Ar
chiall ch
rioghach
radh ch
chomhnu
fé, agus
rioghach
mórdhach
37 Ar
lum, a
Rígh n
uile, ag
thé, ag
máibh
Smacht
tairis
Do
m
uile,
mhíle
a D
fi ag
óir ag
noch
an tte
adh a
mhá
3 -
thigh
thigh
& dí
a mhí
4. 1
32 Ag

32 Agus d'ibeoruid siad ó dhaoineibh thu, agus bíadh háitreabh a bhfochair léathach an mhachaire: do bheúrid ort féir díche amhuil daimh, agus rachuid feachd naimfiora thort, nó go mbeith a fhuas agad gur bé an té is se áirde riaghlus a rioghachd na ndéine, agus go ttagann i don té da gurgann féin.

33 Air a nuairfin féin do coimhliodadh an ní air Nebuchadneffar, agus do diocireadh ó dhaoineibh é, agus a dnuigh fé féir amhuil daimh, agus do bhi a chorp fhuich lé drúcht neimhe, nó gur fhuas a ghraag amhuil [cleiseach] iolar, agus a ingne amhuil crobh-mhó éan.

34 Agus a ccionn na láitheadhfin mifh Nebuchadneffar, do thóg mé fhuas mo fhúile chum neimhe, agus d'fhill mo dnuigh chugam, agus do bheannuidh mé an té is ro áirde, agus do mhol mé, agus donóruighios an té mhairios go bríth, noch ar tighearnus fionruighe a thighearnus, agus agá bhfuil a rioghachd ó ghinealach go ginealach.

35 Agus meastar uile áitreabhthuigh na talmhan amhuil neimhni: agus do ní feisíon do réir a thola féin ar fheach neimhe, & a measc áitreabhthuigh na talmhan: agus ní fhéadann duine ar biot a lámh do chosg, nó a rádh ris, Cread do ní tú?

36 Annsan namfin féin d'fhill mo chiall chugam, & air son ghloire mo rioghachda d'fhill monóir, agus mo dhéaldadh chugam: agus diarradh mo domhairligh, agus mo thighearnadha mé, agus do dhiaingneadh ann mo rioghachd mé, agus tugadh tuilleamh mórthacht oirdhearcadh dháimh.

37 Anois, mifh Nebuchadneffar mólaim, agus árdúighim, agus onóruighim Rígh neimhe, ar fírinne a oibreacha uile, agus gur breitheamhnus a fhligthe, agus an dromg fhuibhuighios a mabhar, féudúigh fé a nifluighadh.

CAIB. V.

Smairt Bhealassar d'éis a chraos & a phé-
-tairreacht.

DO rianne an Rígh Bhealassar féusta mór do mhíle dhá thighearnadhadh, agus d'ibh fé fion as coine an mhíle sin.

1 Dáithin Bhealassar an fad do bhi sé ag blasadh a ofiona, na foighthighe óir agus airgid do thabhairt chuige, noch thug a athair Nebuchadneffar as an tteampall ó Jerusaleim, chor go niobhadh an Rígh agus a phrionnsadha, a mhíle agus a leannáin deoch asda.

2 Annsin thugadar léó na foighthighe óir rugadh as an tteampall ó thugh Dé, noch do bhi ann Jerusaleim, & d'ibh an Rígh agus a phrionnsadha, a mhíle agus a leannáin deoch asda.

4 Dibhíodar fion, agus do mholadar

na dée óir, agus airgid, agus práist, agus iarunn, agus crainn, agus dolche.

5 Fa namfin féin tháinic amach méir lúimhe duine, agus do scríobh thall as coime an choinnléora, ar phlástráil bhalla phláis an Rígh; & do chonnairc an Rígh an chuid don lámh do scríobh.

6 Annsin dathruigh gnóis an Rígh; agus do bhuaidhreadar a smuaintigthe é, iondus go rabhadar aile a leasruigh scaoilte, agus gur bhuailíodar a ghluine a naghaidh a chéile.

7 Dfiagair an Rígh go hárd, na hast-roluighthe, na Caldeanuigh, agus an lucht fáidíne do thabhairt a feach: agus do labhair an Rígh, agus a dubhairt ré daoinibh eagnuighe na Bablóine, Gidh bé ar biot léighios an scríbhinní, agus thaisbeanfús a ciall damhá, éideochar é lé scárléad, agus do gheabhuidh fé slabhradh óir timchioll a bh raghaid, agus bíadh fé na threas úachtaran san rioghachd.

8 Annsin tháingadar uile dhaoine crionna an Rígh a feach, agus mór fhéadadar an scríbhinn do léaghadh, nó a ciall dinníon don Rígh.

9 Annsin do bhi an Rígh Bhealassar ar na bhuaidhreadh go mór, agus dathruigh a chruth uime; agus do bhádar a thighearnadha mifhuaimhneach.

10 Anois tháinic an bhainríoghán do bhígh bhríthar an Rígh, agus a thighearnadh, go tigh na feidhe; & do labhair an bhainríoghán, & a dubhairt, A Rígh, mair go bráth: ná baidhreadh do smuaintigthe thá, agus ná háthruightheadh do ghnóis.

11 Atá duine ann do rioghachd iona bhfuil spiorad na ndéine mómh, & a láethibh hathar frith solus, & tuicse, agus eagna ann, coimhuil ré heagna na ndéine: noch dá ndéarna an Rígh Nebuchadneffar hathair, an Rígh, a deirim hathair, maighistir ar na draóitibh, air na hastroluighthibh, air na Caldeanachaibh, agus air na fáistíneachaibh.

12 Do bhrigh gur frith spiorad oirdheirc, agus éolus, agus tuigse, ciallughadh aistíngtheadh, & taisbeanadh cceastann ceuaidh, agus fáicladh cunta-bhart anna Dániel sin, dá ngoireadh an Rígh Bhealassar; a nois goithear Dániel, agus foillecochuidh fé an chiall.

13 Annsin rugadh Dániel a feach a lathair an Rígh, agus do labhair a Rígh, agus a dubhairt ré Dániel. An tusa an Dániel úd, noch atá do chliinn daóiríne Judah, noch thug an Rígh mo athair as tír Júduighe?

14 Do chualaidh mifh iomrádh dot thaoibh, go bhfuil spiorad na ndéine ionnad, agus gur frith solus, agus tuicse, agus eagna oirdheirc ionnad.

15 Agus anois tugadh na daóine glioca

gloca, agus na haistroluighthe a sheach dom lathairfe, iondus go leighdis an scríbhinnfe, agus a ciall dfoillsiughadh dhámh; acht níor fhéadadar ciall an meithe dfoillsiughadh.

16 Agus do chúala mé dot thaoibhfe, go bhféudann tú ciallughadh, agus fuascadh ceastann, a nois má fhéadann tú an scríbhinnfe do léaghadh, agus a ciall dinnifin damhfa, éideochar lé scírléad thú, agus bíaidh slabhradh óir fad bhrághaid, agus bíaidh tú ad threas uachdarán annfa rioghacht.

17 Annfín do fhreagair Dániel, agus a dubhairt a lathair an Rígh, Bidis do bhronat agad fein, agus tabhair do luagheachd do neach oile, gidheadh leighsiódfa an scríbhinn don Rígh, agus foillseocha mé a ciall dó.

18 Thusa a Rígh, thug an Dia is ro sírde dot athair Nebuchadneffar rioghachd, agus mórdhachd, agus glóir, & onóir.

19 Agus do bhrígh na mórdhachda thug fé dhó, do chriothnuighiodar a nuile phobal, cineadhacha, agus teangtha, agus do bhi eagla orra, roimhe: do mharbhadh fé an té do thogradh fé fein, do chongmhadh fé beo an ti do thogradh fé, agus do chuireadh fé suas an ti thogradh, agus do chuireadh fios an ti do baill leis.

20 Acht an tan do tógbhadh a chroídhfe suas, agus do chruaigh a inntin a nuabhar, do cuireadh as a chathoir riogha, & do bheanadar a ghloir dhe.

21 Agus do dhiochuireadh é ó mhac-aibh na ndaoine, agus do rinneadh a chroídhfe colmhull ris na beathachaibh, agus do bhi a chomhnuidhe a bhfochair na nallal bhfiadhta: do bhiathadar é le féur, ambuil daimh, agus do bhi a chorp síoch le drúcht neimhe, nó gur thuig fé gur bé an Dia is ro sírde riaghlas a rioghachd na ndaoine, agus go nórduighionn fé ós a cionn an té is áill leis.

22 Agus thusa a mhacfa, a Bhelfasfar, níor umbluigh té do chroídhfe, gidh gur bhfeas duit so uile.

23 Acht dárduighis thú fein a naghaidh Thighearna neimhe, agus thugadar foighthighe a thighe ann thfiaghnuisfe, agus díbh tusa agus do thighearnadha, do mhna agus do leannáin, fion asfa, agus do mbol tú na dée airgid agus óir, p'raís, iarúinn, crainn, & cloiche, nach bhfiacionn, nach ccluin, agus nach feafach: agus ní thug tú glóir do Dhia a láimh a bhfuil hanál, agus gur leis huile shligthe.

24 Anafín do cuireadh an chuid don láimh uadha, agus do scríobhadh an Scríbhinnfe.

25 Agus si so an Scríbhinn do scríobhadh, Mene, Mene, Tecel, Upharsin.

26 Ili so ciall na bhfoical, Mene, Dáirimh. Dia do rioghacht, agus do chriothnuigh fé i.

27 Tecel, Do toimhsheadh thi an mbeadh, agus do frith easbhuidheach thi.

28 Peres, Do roinneadh do rioghachd agus tugadh do na Mediamachaibh agus do na Persianachaibh i.

29 Annfín d'fúagair Belfasfar, agus déaduighthead Dániel le scírléad, agus lé slabhradh óir fa na bbrághaid, agus thugadar fógra dha thaoibh go mbeadh fé na threas uachdarán san rioghacht.

30 A noidhche sin do marbhadh Belfasfar Rígh na Ccaldeinach.

31 Agus do ghlac Dárius an Mélianach an rioghachd, ar mbeith dhé timchioll thri bhfithchid agus dá bhíadhadh daois.

C A I B. VI.

Chuir tsúib na nuachdarán, Daniel a nuaimh na leomhan, as ar shéar Dia i.

DO budh toil lé Darius céad agus fithche prionnsa do chur ós cionn na rioghachda, noch do bhiadh a cionn na rioghachda uile.

2 Agus ós a cclonn so trí huachdarán (ar bhé Dániel an chéad fhear dhiobh) lé tiubhraidis na prionnsadha a ccontas dóibh, agus nach bíadh damaise air an Rígh.

3 Anois do thoghadh an Dániel fé a cionn na nuachdarán, agus na bprionnsadha, do bhrígh go raibh spiorad ordheirc ann, & do bhreathnuigh an Rígh a chur ós cionn na rioghachda uile.

4 Annfín do smáineadar na huachdarán, & na prionnsadha cúis d'faghail a naghaidh Dhániel a taobh na rioghachda, acht níor fhéadadar cúis ar biot nó lochd d'faghail ann: do bhrígh go raibh fé firinneach, ní mó frith earraid ná lochd ann.

5 Annfín a dubhradar an mhúinfe, Ní bhfuigheam cúis as biot a naghaidh an Dániel fe, munz bhfaghaim i na naghaidh a taobh dhlige a Dhé.

6 Annfín do chruinnigheadar na huachdaráinfe agus na prionnsadha a cclonn a chéile a lathair an Rígh, agus a dubhradar marío ris, A Rígh Dárius, mair go bráth.

7 Do chomhairlighiodar uile éachdarán na rioghachda, na riaghlóirigh, na prionnsadha, na comhairligh, agus na caiptinigh lé chéile, statuid rioghamhail do d'haingniughadh, agus órdughadh daingion do d'heanamh, Gidh bé farras athchuinge ar biot air dhia air bith nó air dhúine, air feadh thríochad lá, acht ortfa, a Rígh, a theilgion a nuaimh na leomhan.

8 Anois, a Rígh, daingnidh an tórduighadh, agus feuluidh an scríbhinn, iondus nach áthruaighthóir é, do réir dhlige na Médianach agus na Bpersianach nach áthruighionn.

9 Uimelín do theuluidh an Rígh Dárius an scríbhinn, agus an dligheadh.

10 Anois an tan do thuig Dániel gur

feuladh

Shladh an scribhinn, do chuaidh fé dhá thigh, agus ar mbeith dá fhuinneóg of-onice iona sheomra leath ré Ierúsalem, do léig fé síos air a tghlúinibh é, tri huire san ló, agus do ghuidh fé, agus rug buidheachus a bhfiaghnúise a Dhé, mar do niodh fé san naimsr roimhe.

11 Annfín do chruinnigheadar na dáoiné, & siaradar Dániel ag urnaighthe, agus ag déanamh gearáin a lathair a Dhé.

12 Annfín thangadar a bhfogus, & do labhradar a bhfiaghnúis an Rígh, attaobh fhuigeartha an Rígh; Nach ar shealaidh tusa dligeadh, gach uile dhuine dá niarradh athchuinge ar dhia ar bith nó air dhuine, táobh a fígh do thriochad li, acht ortá, a Rígh, go tteilgidhe a nuimh na leomhan é? do fhreagair an Rígh, & a dubhairt fé, Is fíor an ní do réir dhlige na Méianach, & na Bperfanach, nach áthruighionn.

13 Annfín do fhreagradarfan, agus a dubhradar a lathair an Rígh, Ní bhfuil fuim ag Dániel, noch atá do dhaóirfine chloinne Iudah ionnadaí, a Rígh, nó annaí dligeadh do shealuidh tú, acht do ní fé iarratas tri huire san ló.

14 An sin an tan do chualuidh an Rígh ní briathraí, do bhí fé ro fheargach ní féin, agus do shuighidh fé a chroidhe a Dhániel dá sháoradh; agus doibrigh fé go dal gréine faoi dá sháoradh.

15 Annfín do chruinnigheadar an mhuinúirfe chum an Rígh, agus a dubhradar ris an Rígh, Buidh a fhios agad, a Rígh, gur be dligeadh na Méianach agus na Bperfanach, gan dligeadh ar biath nó nach dá ndaingneocha an Rígh, dáthnagadh.

16 Annfín daithin an Rígh, agus thugadar Dániel léo, agus do theilgiodar é a nuimh na leomhan; a nois do labhair an Rígh, agus a dubhairt fé ré Dániel, Shuidh do Dhia thú dá bhfoghnann tú a ccomhnuidhe.

17 Agus tugadh cloch agus do leagadh ar bheol na huamha i, & do shealuidh an Rígh le na shigneid féin i, & le signéad a thighearnadha, iondus nach báthrochaidh an tionnsgnamh a ttáobh Dhániel.

18 Annfín do chuaidh an Rígh dá phálaí, agus do chaith fé a noidhe na thriogadh: ní mó tugadh adbhua chiuil do lathair, & do chuaidh a chodladh uadh.

19 An sin déirigh an Rígh, go ró nloch ar maidin, agus do chuaidh fé go deithniasach go huaimh na leomhan.

20 Agus an tan tháinig fé chum na huamha, do ghoir fé maille re guth triúphanta ar Dhániel, & do labhair an Rígh, agus a dubhairt re Dániel, ADhániel a sherbhifig Dé bhí, an féidir le do Dhia dar fhoghaib tú a ccomhnuidhe, do sháoradh ó na leomhanuibh?

21 Annfín a dubhairt Dániel ris an Rígh, A Rígh, mar go bráth.

22 Do chuair mo Dhia a aingiol, agus

do dhuid fé béil na leomhan, iondus nar ghorthuigheadar mé: do bhrigh gur frith neimhchionta ionnam dá lathair: agus fós ad fhiaghnúisí, a Rígh, ní dhéarna mé urchóid ar bith.

23 Annfín do bhí an Rígh ro luathgháireach dá thaoibh, agus daithin fé go ttugaidis Dániel suas as a nuimhuigh: mar sin rugadh Dániel suas as a nuimhuigh, agus níor frith gné ar biath dhochair air, do bhrigh gur chreid fé iona Dhia féin.

24 Agus daithin an Rígh, & thugadar léo an drong sin do rinne cafaoid ar Dhániel, agus do theilgiodar a nuimh na leomhan iad féin, agus a mná, agus a cclann: agus rugadar na leomhuin buaidh orra, agus do bhrifodar na cotchaibh a ccomha suil rangadar iochdar na huamha.

25 Annfín do scriobh an Rígh Dárius chum a nuile phobal, chineadhachar, agus teangtha, áitreabhus anfa talamh uile, Go méaduinthear fíothcháin dibh.

26 Do nimis ordughadh an gach uile thighearnas dom rioghachd, go mbiaidh crioth, agus uamhan air a nuile roimhe Dhia Dhániel: óir ífé an Dia béo é, & daingion go bráth, agus ífé a rioghacht nach sgríosfuighear choidheche, agus biaidh a thighearnas go deireadh.

27 Sáoruidh fé, agus tarthuighidh fé, agus oibrighidh fé comharthadha agus ionganta a bhfaictheamhnus, agus aunfa talamh, noch do sháor Daniel ó chumhachd na leomhan.

28 Mar sin do chuaidh an Dániel fé air a aghaidh a righe Dhárius agus a righe Chirus an Persianach.

C A I B. VII

*Atáid na ceithre Monarcacha ba mbó, fíogh-
raighte fa cheithre bheathachaibh.*

ANnfa chéid bhliadhuin do Bhelsáffar Rígh na Babilóine, do chonnaire Dániel aising agus sífé a chinn air a leabuidh: annfín do scriobh fé á nailing, agus dinnis fé fuim na mbriathar.

2 Do labhair Dániel, agus a dubhairt, Do chonnaire mé an mairling san noidheche, agus Feuch, do throidheadar ceithre gaotha neimhe air an bhfaige mhóir.

3 Agus thangadar ceithre beathuigh móra suas as an bhfaige, éagfámhuil gach áon ó ar oile.

4 Do bhí an céidbheathach amhuil leomhan, agus do bhádar sciatháin iolair air: do tógbadh suas ón ttalamh é, agus tugadh air seafamh air na cofaibh amhuil duine, agus tugadh croidhe duine dhó.

5 Agus Féush, beathach oile, an dara, amhail beithir, agus do thóg suas é fein ar thaoibh, agus do bhí trí afa iona bheul idir a fhuclaish

claibh: agus a dubhradar marfo ris, Eirigh, sluaig mórán feola.

6 Ná dhíuighfó do chonnaire mé, agus Féuch, aon oile amhuil liopárd, agá raibh ceithre íciatháin éin air a dhruim, ceithre cinn fós air an mbeathach, agus tugadh tighearnas dó.

7 Na dhíuighfó do chonnaire mé a maillingthibh na hoidheche, & Féuch an ceathramhadh beathach, úamhnach agus imeaglach, agus ro neartmhar, & do bhádar fiada móra iarúinn aige: do shluig fé, agus do bhris a mblodhuibh an chuid oile le na chofaibh; agus dob éaglamhuil é do nuile bheathach tháinic roimhe, agus do bhádar deich nadharca air.

8 Do mheas mé na hadharca, agus Féuch, tháinic luas iona mealg adharc bheag oile, roimhe a raibh a trí do na hadharcaibh oile tairngthe suas as a bhfréamhuibh: agus Féuch, annfa nadhaircís do bhádar suile coimhuil ré suilibh duine, agus béul ag labhairt neithe móra.

9 Dféuch mé nó gur teilgeadh na eathaoire riogha síos; agus do shluigh sinfíor na laethad, agá raibh a chuaidh coimhgeal lé íneachda, agus grúag a chinn amhuil olann mhín: budh coimhuil a chathaoir riogha lé lafair theineadh, agus a riothleáin amhuil teine loiscnigh.

10 Tháinic fruth tionsighe amach, agus tháinic amach as a choinne: do bhí míle do mhiltibh ag miníof-rálachd dó, agus deich míle uair deich míle do sheas as a choinne: do fuigheadh an breitheamhnus, agus do hofcladh na leabhair.

11 Dféuch mé annsin do bhrigh ghatha na mbriathar mór do labhair a nadharc: dféuch mé, nó gur marbh-adh an beathach, agus gur milleadh a chorp, agus gur tugadh don lafair thintighe é.

12 A taobh na coda oile do na beathachaibh, do beanadh a ttighearnus diobh: gidheadh do faduigheadh a mbeatha, air feadh tamuill agus aimsire.

13 Do chonnaire mé a bhísfibh na hoidheche, agus Féuch, tháinic aon coimhuil re mac duine lé neulluibh neimhe, agus tháinic fé chum sinfíor na laethad, agus thugadar a bhfogus dá lahair é.

14 Agus tugadh tighearnas, agus gloir dhó, agus rioghacht, chor go bhfoghnadh a nuile phobal, cineadh, & teangtha dhó: is tighearnas fíorruidhe a thighearnas, nach nimeochaidh thort, agus í a rioghacht nach dioghbháigh-fighear.

15 Do bhí mísi Dáníel doilghiofach ann mo spioraid a lár mo choirp, agus do bhuáidhríodar sífé mo chuirp roé.

16 Tháinic mé a bhfogus díon

diobh do sheas a ccomghar, agus d'fíorruigh mé a fhirinne go nuile dhe: annfa dinnis fé dhamh, agus thug orun fós céille na neithíonn do bheith agam.

17 Is ceithre Ríghthe na ceithre beathuigh mhórafó, noch éireochas as an titalamh.

18 Acht géabhuid naóimh an té is ro airde an rioghachd, agus seallbhoch uid an rioghachd go bráth, go fíghal na fíghal.

19 Annfin budh mian liom fós fíinne an ceathramhadh bheathuigh dhígháil, noch dob éaglamhuil ón cod oile uile, ro uathbháfach, a rabhair a fhiacfa diarann, agus a ingne do phris, noch do shluigh, do bhris a mblodhuibh, agus do bhrúigh an chuid oile le na chofaibh.

20 Agus na ndéich nadharc, do bhí ar a cheann, agus a naóin oile tháinic suas, agus roimhe ar thuitíodar trí, eadbon na hadhairce agá rabhair síle, agus béul do labhair neithe ro mhén, a raibh a fheuchúin niofa ró áirthúda náid a chompanuigh.

21 Do chonnaire mé, agus do rime a nadharc chéadnafo cogadh ris na naomhuibh, agus do rug buaidh orra.

22 Nó go ttáinic sinfíor na laethad, agus tugadh breitheamhnus do naomhuibh an té is ro airde: agus tháinic an tan gur shealbhuigheadar na naóimh an rioghacht.

23 Is marfo a dubhairt fé, Budh é an ceathramhadh beathach, an ceathramhadh rioghachd air an titalamh, noch bhías éaglamhuil ó nuile rioghachd, & slúighidh fé an titalamh go hiomlán, & failteoruidh fé síos é, agus brúidh a mblodhuibh é.

24 Agus is deich Ríghthe na deich nadharca éireochas as an rioghachd fós: agus éireochuidh Rígh oile na ndéigh, agus budh éaccosmhúil ón chéid Rígh é, agus cláidhídh fé trí Ríghthe.

25 Agus laibheora fé briathra móra a naghaidh an té is ro airde, agus caithfidh amach naóimh an té is ro airde, agus faoilfidh aimsíora & díghche dathrugadh: do bhéarthar iona lúmh iad go haimfíor, agus go haimfíorúibh, agus go roinn aimsíre.

26 Acht fuighfidh an breitheamhnus, agus béaruidh a thighearnus adha, da dhíoth-laithríughadh, agus da síos go deireadh.

27 Agus béarthar an rioghachd, agus an tighearnas, agus mórdhachd na rioghachda faoi neamh go hiomlán, do mhuintir náomh an té is ro airde, noch ar rioghachd fíorruidhe a rioghacht, agus fíogheonuid, agus uimhleochuid a nuile thighearnas dó.

28 Go nuige fós atá críoch a rabhair. Ar mó shonfa Dáníel, do bhuáidhríodar mo sinuaintighe go míle mé, agus dáthruigh mo dhealbha

188
nam: ac
ann mo
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

nam : acht do choimhead mé an chúis ann mo chroidhe.

CAIB. VIII.

Ionaithe ar claochladh iomarach na Ngrigh eochla.

A Níá treas bliadhain do rioghachd Bheleasar, do chonncas aifling dhamhla, dhamhla Dániel, tar éis an reithe do chonnaire mé a chéadúair.

2 Agus do chonnaire mé ann a naifling (agus tháinig a eirich a nuair do chonnaire mé, go raibh mé ann Súsan annsa pháis, noch atá a bprobhinní Elam) agus do chonnaire mé ann a naifling, agus do bhí mé ag abhuinn Ulai.

3 Annsin do thóig mé súas mo shúile, agus do chonnaire mé, agus Féuch, do sheas as coinne na habhann, reithe air a rabhadar dhá adhairc, agus do bhí mé an dara hadharc, agus tháinig a n-adhairc budh áirde suas a dheireadh.

4 Do chonnaire mé an reithe ag gabhail dá adharcaibh, siar, agus budh thuag, & budh dheas; ionnus nach seafuid beathuigh ar bith ris, nó áon do fhéadadh [neith] do shíoradh as a lúmh, acht do rinne do réir a thola fein, agus dís fé mór.

5 Agus mar do bhí mé ag meas, féuch, tháinig gabhar sríonn ó naird shiar, ar adhairc na talmhan uile, agus níor bhean ris an ttalamh, agus do bhí adhairc oirdheirc eidir a shúilbh.

6 Agus tháinig chum an reithe, agá reith an dá adhairc, noch do chonnaire mé na sheafamh ag a nabhuinn, agus do roth fé chuige a cuthach a neirt.

7 Agus do chonnaire mé é ag teachd a bhfogus don reithe, agus do bhí fé le dísíoch na aghaidh, agus do bhíuill é an reithe, agus do bhris a dhá adhairc, agus ní raibh cumhachda aig an reithe seafamh ris, achd do theilg é síos chum na talmhan é, agus do shaltair air: agus ní raibh aon do fhéad as reithe do shíoradh as a lúmh.

8 Uimefin dís an poc romhór, agus an tan do bhí fé láidir, do bhriseadh a n-adhairc mhór, agus tháinig iona háit ceithre hadharc móirmheasla leath ré ceithre gaothaibh neimhe.

9 Agus tháinig adhairc bheag amach, noch dís go hanmhór don leath theas, agus don leath shoir, agus leath ris an ndéthaigh aoihbinn.

10 Agus dís fé mór eadhon go slúagh neimhe, & do theilg síos cuid don slúagh, agus do na reultuibh gus an ttalamh, agus do shaltair fé orra.

11 Aléadh do mhóruigh fé é fein eadhon go prionnfa an tslúigh, agus is leis rugadh as a niodhbhairt laetheamhuill, agus do teilgíodh síos áit a shanctóra.

12 Agus tagadh slúagh dhó a na-

ghaidh na hiodhbhartha laetheamhla do bhrigh faruighthe, agus do theilg síos a nfinne gus an ttalamh, agus do ghnáthuigh fé, agus tháinig air a aghaidh.

13 Annsin do chúala mé áon náomh ag labhairt, agus a dubhairt náomh oile ris a náomh áirighsin do labhair, Ga fad bhias a naifling a ttaobh na hiodhbhartha laetheamhla, agus faruighthe na haonrinachda, do thabhairt ar áon na sanctóra, agus an tslúigh é o shaltair faoi chois?

14 Agus a dubhairt seifion riomsa, Go dá mhíle, agus trí chéud lá : annsin glanfuighear an tfinctoir.

15 Agus tarla an tan do chonnaire míf, míf Dániel, a nís, agus do lorgair mé a ciall, annsin Féuch, do sheas as mo choinne mar thaisbeanadh duine.

16 Agus do chuala mé guth daíne eidir bhráachaibh Ulai, noch do ghoir, agus a dubhairt, A Ghabriel tabhair ar an bhfearfó aa nís do thuigfin.

17 Annsin tháinig fé a bhfogus do náit ar sheas mé, agus a nuair tháinig fé, do bhí mé eaglach, agus do thuit mé air maghaidh: acht a dubhairt seifion riom, Tuig a mhic an duine; óir is a ndeireadh na haimfire bhias a naifling.

18 Anois mar do bhí fé ag labhairt riom, do bhí mé a ceadladh throm ar maghaidh leath ris an ttalamh: acht do bhean seifion riom, agus do chuir fé suas go díreach mé.

19 Agus a dubhairt fé, Féuch, do bheara míf ort a shíos do bheith agad cread bhias annsa chrich dheighionuigh an dioghaltais; éir bíidh an deireadh san nam chinte.

20 An reithe do chonnaire tú agá raibh dhá adhairc, ifiad sin Righthé Média agus Persia.

21 Agus ifé an gabhar garbh Rígh na Greige, agus ifé an chéid Rígh a n-adhairc mhór atá eidir a shúilbh.

22 Ar na bhriseadh sin, a náit ar sheafadar ceathrar sías air a shon, seafuid ceithre rioghachta suas as an cceineadh: acht ní iona cumhachdaibh-sion.

23 Agus san naimfir dheighionuigh a rioghachda, an tan cionbhionfuighear lucht an néigceirt, seafuidh naas Rígh gnóise bhuirbe, agus ráidhteadh ndéircha do thuigfin.

24 Agus budh cumhachtach a neart; acht ní le na cumhachdaibh fein: agus scriosfuidh fé go hiongantach, agus rachaidh fé air a aghaidh, agus faireochuidh agus scriosfuidh fé na cumhachdaigh, agus na daíne náomhtha.

25 Agus fos tré na ghliocas do bhéara fé bífeach air cheilg iona lúmh, agus mórfuidh é fein iona chroidhe agus

lé fíothcháin scriosfaidh fé iomad : seasfaidh fé sos suas a naghaidh phrionnsa na bprionnsad, acht brisfighear é a neaginhuís laimhe.

26 Agus is fíor fis an tráthnóna, agus na maidne noch do hinnifeadh ; uimefin iadhfa suas a nús : óir is a cceionn mhóran laethadha bhias sí.

27 Agus danbhfaínnigh mísi Daniel, agus do bhádhhas tinn laethe airigh ; na dhruighfin deirígh mé suas, agus do rinne mé ghnothuighe an Rígh, & do bhi uathbhias orum fa, a naisling ; achd mór thuig duine ar bióth í.

C A I B. IX.

Urnaigh Dhaníel arson muintir an Bbraighdionais, 20 & fáigheadoireacht na feachtmhodhad feachtmhúine.

A Nasa chéid bhliadhuin do Dhárius mhac Ahasuerus do shíol na Médianach, noch dá ndéarnadh Rígh ós cionn ríoghachd na Caldeinach ;

2 Ann fa chéidbhliadhuin dá ríoghacht, thuig mísi Daniel lé leabhrúibh uibhir na mbliadhan, do thóobh a táiníe briathar an Tighearna go Jeremiah an faidh, ionas go ccoimhlionadh fé feachtmhoghadh bliadhan a bhfaighadh Jerúsalem.

3 Agus do chuir mé maghaidh air an Tighearna Dia, dá iarruidh le hurnuigh, agus lé gearaíuibh maille re trof-gadh, agus le fáicéadach, agus lé luáithreadh.

4 Agus do ghuidh mé chum an Tighearna mo Dhia, agus do rinne mé mo fíofáidín, agus a dubhras, A Thighearna an Dia mór bioghlaich, ag comhall an chunnartha agus trócaire don druigh ghrádhúighis é, agus don drong choimheadas a aitheanta.

5 Do pheacúigheamairne, agus do rinneamar éigearr, agus do rinneamar go hólé, agus do chogamar, eadhon le dealughadh ód theagaisibhí, agus ód bhreitheamhnuisibh.

6 Ní mó déisdeamar le do feirbhífeachaibh na fáithe, noch do labhair an hainmí lé ar Ríghthibh, re ar bprionnsadhuibh, agus re ar naithribh, agus ré huile phobal na tíre.

7 O a Thighearna, níreantachd dhligheos tusa, acht sinne náire aightheach amhuil atá a nigh : do mhuintir Iúdah, agus do áitreabhthachaibh Jerúsalem, agus do Israel uile atá a bhfogus, agus a nímchén air feadh na nuile thíorthann, ionar dhíothcheuir tusa iad, do bhrígh a bpeacuidh, noch do pheacúigheadar ad aghaidhí.

8 O a Thighearna, dlighmidne náire aighthe, ar Ríghthe, ar bprionnsadha, agus ar naithre, do bhrígh gur pheacúigheamar ad aghuidhí.

9. Re ar Tighearna Dia bheanas trócaire agus maithreamhnus, bíodh gur cha-

thuigheamairne na aghaidh.

10 Ní mó dumbhuigheamar do ghuth an Tighearna ar Nda, do shíubhal iona dhligheibh, noch do chuir fé romhuian le na sheirbhífeachaibh na fáithe.

11 Do thuirigh fos Israel uile do dhligheadh, agus sin le fáileadh air an chor nach éisdedis red gutha ; uimefin do déirtheadh an mallughadh oruinn, agus an mionn atá scriobtha a ndligheadh Mhaoise feirbhífeach Dé, do bhrígh gur pheacúigheamar na aghaidh.

12 Agus do choimhlion fé a bhriathra, noch do labhair fé ar naghaidh, agus a naghaidh ar mbreitheamhan thug breitheamhnus oruinn, lé tabhairt uic mhóir oruinn : óir ní déarnadh fáineamh go hionlán amhuil do rinneadh air Jerúsalem.

13 Amhuil atá scriobtha a ndligheadh Mhaoise ; Tháiníe an tolcó uile oruinn : thairis sin ní dheárnaimairne ar nguidhe a bhfaighnuis an Tighearna ar Nda, ionnus go bhfaillimis ó ar nok, agus go ttuigfimis thfirinní.

14 Uimefin do shorfhairígh Dia ar a nólé, agus thug fé oruinn é, óir atá ar Tighearna ar Nda fíreanta ann uile oibreachuibh do ní fé : óir mór umhluigheamairne dá ghuth.

15 Agus a nois, a Thighearna ar Nda, noch thug do phobal amach ar críh na Héipte le laimh láidir, agus fuair clú dhuit féin amhuil atá a nólé ; Do pheacúigheamairne, do rinneamar go hólé.

16 O a Thighearna, do réir huile fhíreantachd, iarruim dathchoingheart, fílltear ar ais thíearg, agus thíochmháireachd ó do chathruigh Jerúsalem, do shliabh níomhtha : do bhrígh gabod ar son ar bpeacúighe, agus ar son éigearr ar naithreadh atá Jerúsalem, agus do phobal, na scannail do nuile dá bhíal gacha tíobha dhíne.

17 Annois ar a naghbharfín, O ar Nda, éisid guidhe do sheirbhígh agus a ghearáin, agus tabhair air naghaidh déallrughadh air do shanctóir atá nionránach, ar son an Tighearna.

18 O mo Dhia, clíon do chliás, & cluin ; oícuil do sháile, agus Féach ar nionránacht, agus an chathair noch goirtheas as hainm : óir ní chuirmidne ar nguidhe dot lathair ar son ar nionracús, acht ar son do mhórtrocaireadh féin.

19 O a Thighearna, éisid, a Thighearna, maith ; a Thighearna cluin, agus déan, ná mainnigh ar do shon féin, O mo Dhia : óir is as hainm goirtheas do chathair.

20 Agus an feadh do bhi mé ag labhairt, agus ag guidhe, agus ag admháil mo pheacúigh, agus peacadh mo phobail Israel, agus ag cur mo ghearáin a lathair an Tighearna mo Dhia ar son shleibhe níomhtha mo Dhé.

21 Fós an feadh do bhí mé ag labhairt a naimfiré, do bhean riom an fear céadna Gabriel, noch do chonnaire mé annsa bhfis ar tús, air ar tugadh eitiol do dheanamh go deithnifach, do bhean fé riom a dtimchioll airmfiré iadhbhartha an tráthóna.

22 Agus do theagaisg fé dhámh, agus do chomhráidh fé riom, agus a dubhairt fé riom, A Dhániel, tháinig misí anois amach do thabhairt gliocais agus tuicfona dhuitfí.

23 A ttofach hiarratus tháinig a naimfiré amach, agus atáimís ar tteachd dá thaisbeanadh dhuitfí: óir atá tú ar do ghrádhughadh go ro mhór: uime sin tuig an tadhbar, agus meas a nús.

24 Seachtmhoghad seachtmhúin do cinneadh air do phobal, agus air do chaithrigh naimhtha do chur críche air a túsughadh, agus críoch do chur air phacadhúibh, agus do dheanamh fíothcháin ar son éigeirt, agus do thabhairt sírantachda fíorruide a steach, agus do fheúladh na físe suas, agus na tairghire, agus dungadh an té is ro naimhtha.

25 Bíodh a fhios agad air a nadhbarfín agus tuig, go mbia ó dhul amach na háithne Jerusaleim daifíog, & do chur suas, agus an Mesiúh an prionfa, feadh seachtmhúine; agus trí fithchid, agus dá sheachtmhúin, cuirfíhear an fíad suas a rís, agus an balla, eadhon a naimfíorúibh buidheartha.

26 Agus tar éis dá sheachtmhúin, agus trí fithchid géarrfíughear amach Mesiúh, acht ní ar a fíon féin; agus fíorúidh pobal an phríonfa thuícas, an chathair, agus an tianctóir, agus buidh a ccríoch sin lé tuile, agus go déireadh an chogaidh do cinneadh a monranacht.

27 Agus daingneocha fé an cunradh té morán air feadh aoin tfeachtmhúine; agus a lár na seachtmhúine do bhéara fé air a noraíl, agus air a niodhbairt fear, agus do bhrígh fíorleithne ghráin-embhlachda do dhéana fé áonránach i, eadhon go nuige an ccríochnughadh; agus sin ar cinneadh, dóirtíughear é air a nuignios.

CAIB. X.

Dfíuifigheadh do Dhániel fíu glóire Df.

A Ní treas bliadhain do Chirus Rígh na Persia, do foilfígeadh ní do Dániel (dar bainm Beltesassar,) agus do bhíor an ní, acht dob fhada an taim cinte, agus do thuig fé an ní, agus fíar fé tuigse na fíí.

1 Annfa laethibhfin do bhí misí Dániel, ag doilghios trí seachtmhúine iomlána.

2 Níor íth, mé biadh blasda ar bíoth, ní

mó tháinig féil nó fíon ann mo bhéul, ní mó do fhothruighios mé féin ar áonchor, nó gur coimhionadh trí seachtmhúine iomlána.

3 Agus annfa cheathramhadh la fíthchíod don chéid mhi, mar do bhí mé ré táobh na habhann móire, Hiddecel:

4 Annfa do thóig mé mo fháile suas, agus do chonnaire mé, agus Féuch, dúine airígh a néadach lín, ag rabhadar a leafrach críofluighthe lé bór fínealta Uphas.

5 Do budh cosmhúil a chorp mar an ccéadna lé berill, agus a ghnús amhúil thaisbeanadh tinnitíge, agus a fhéidmar lampadha teineadh, agus a lámha agus a chofa cosmhúil a ndath ré prís líomhtha, agus fuaim a bhriathar cosmhúil ré guth mhóráin.

6 Agus misí Dániel amháin do chonnaire a nús: óir ní fhacadar an mhuin-íir do bhí am fhochair a nús, acht do thuit críoch mór orra, iondus gur theitheadar dá bhfolach féin.

7 Uime sin do faghadh misí am áonar, agus do chonnaire mé a nainling mhóro, agus níor fíian spracadh ar bíoth ionnam: óir díompoigh mo mhaife ar mhiomhaife ionnam, agus níor chonnaimh mé neart ar bíoth.

8 Thairis sin do chála mé guth a bhriathar, annfa do bhí mé a ccoilladh-íthrom air maghaidh, agus méadan leathris an ttalamh.

9 Agus Féuch, do bhean lámh riom, noch do chuir air mo ghlúinibh mé, agus air chlárúibh mo dhearnann.

10 Agus a dubhairt fé riom, a Dhániel, a dhúine air a bhfuil grádh mór, tuig na briathra a déara misí riot, agus seas suas go díreach: óir is chagad do cuireadh mé anois. Agus an tan do labhair fé na briathrafo riom, do sheas mé ar críoth.

11 Annfa a dubhairt fé riom, Ná heagluigh, a Dhániel: óir ón chéad lá fíar fhuighidh tú do chroidhe ar thuicfí, & ar umhluighis thu féin a bhfiaghnuisí do Dhé, do chlos do bhriathra, & tháinig misí ar son do bhriathar.

12 Acht do sheas príonfa ríoghachda na Persia riom la agus fíthche: acht Féuch, tháinig Michael aon do na háird phríonfadhúibh dom chabhair, agus do chomhnuigh mé annfa ag Ríghthibh na Persia.

13 Anois tháinig mé do thabhairt ortfa a thuicfín, cred theigeomhus dot dhaoinibh annfa laethibh deighnionach: óir atá a nús fós ar feadh mhóráin lietheadh.

14 Agus an tan do labhair fé a leithéid sin do bhriathruibh, do chuir mé maghaidh air an ttalamh, agus do bhí mé balbh.

15 Agus Féuch, do bhean áon cosmhúil re samhúil mhac na ndaóine rem phufúibh: annfa díofcúil mé mo bhéul, agus

agus do labhair mé, agus a dubhairt mé ris an té do sheas am fhiadhnúis, O mo thighearna, d'filiodar mo dhoilghiofa orum leis an bhfis, agus nior chonnaimh mé neart ar biath.

17 Oir ciondus do fhéadfadh feirbhíchea mo thighearna labhairt ris fo mo thighearna: oir ar mo shonfa, ar ball nior shan brigh ar biath ionnam, ní mo do fágbadh anil ionnam.

18 Annsin tháinig a ris, agus do bhean riom áon cósnuil ré taisbeanadh duine, agus do neartuigh sé mé.

19 Agus a dubhairt, A dhuine air a bhfuil roghrádh, ná biodh eagla ort, fíothcháin maille riort, bí láidir, fós bí láidir. Agus a nuair do labhair sé riom, do neartuigh mé, agus a dubhairt mé, Labhradh mo thighearna: oir do neartuigh tú mé.

20 Annsin a dubhairt sé, An bhfeadair tú cred fa táinig mífad choinne? agus anois fillfidh mé do throid ré prionnfa na Persia: agus an tan rachfús mé amach, féuch tiuifuidh prionnfa na Gréige.

21 Acht taisbeanfa mé dhuit an ní atá aithnid a scríoptúir na firinne; agus ní bhfuil áon chungnas liom annsina neithibhfe, acht Michael do phrionnsafa.

C A I B. XI.

Clasá na Persianach le Rí na Gréige, 30 le Scrios na Gréige leis na Rómhanach.

A Gus annsa chéidbhladhúin do Dhárus an Médiánach, do sheas míf, eadhon míf dá dhaingniughadh, agus dá neartughadh.

2 Agus anois taisbeanuidh mé dhuitse a nfrinne; féuch, seasfuid suas fós tri Ríthe na Pherria, agus budh faidhbhre an ceathramhadh Rígh ná iad uile go ro mhór, agus le na neart tré na fhaidhbhrios corrochuidh sé suas a nuile (dhuine) a naghaidh rioghachda na Gréige.

3 Agus seasfuidh Rígh cumhachdach suas thighearnfús maille re cumhachtaibh móra, agus do dhéana sé do réir a thola féin.

4 Agus a nuair éireochus sé suas, brisfighear a rioghacht, agus roinnfighear í leath ré ceithre ghaothaibh neimhe; agus ní dá shliocht féin, nó do réir a thighearnuis noch do riaghluidh sé: oir tarrongthar suas a rioghacht, eadhon do dhaoiuibh oile taobh amaigh dhíobhsan.

5 Agus biaidh Rígh an deiseirt láidir, agus áon da phrionnsadhuibh, agus biaidh sé láidir ós a chionnsan, agus biaidh sé a tíghearnus; budh tíghearnus mór a thighearnus.

6 Agus a cionn bhliadhan ceingeolluid féin dá chéile; oir tiucla inghean Rígh an deiseirt chum Rígh an tuaisceirt do dhéanamh réitigh: acht ní choinneocha sí cumhachd na láimhe,

ní mo sheasfas feisíon, ná a láimh, acht seachodthar íse suas, agus an droig thug leó í, agus an té dá rugadh í, agus an té do neartuigh í, annsa haimfeanubhí.

7 Acht as beangán dá freimh, seasfuidh áon suas iona flaid, noch thiucla le fluagh, agus rachfús a sheachra ndaingion Rígh an tuaisceirt, agus chuirfús na naghaidh, agus bhéarus buidh.

8 Agus bhéarus mar an céadna braighde don Néigipt maille le na ndeíbh, maille re na bprionnsadhuibh gon a foithighibh mórluagh airgid agus óir, agus béaruidh sé ní fa mhó do bhlaidhuibh ná Rígh an tuaisceirt.

9 Marfin tiucla Rígh an deiseirt chum a rioghachda, agus fillfidh sé chum a dhúithche fein.

10 Agus corroechthar a mhic suas, agus cruinneochuid iomad síóigh, agus tiucla aon go deimhin, agus tullochuidh thairis, agus rachuidh thrid: annsin fillfidh sé, agus corroechthar suas é dá dhaingionn.

11 Agus corroechthar Rígh an deiseirt le feirg, agus tiucla amach, agus troidfidh ris, eadhon le Rígh an tuaisceirt: agus cuirfidh sé fluagh mór amach, acht do bhéarthar an fluagh iona láimh.

12 Agus a nuair scriosfas sé an fluagh, toigfighear a chroidhe suas, agus teigfé sé síos iomad do dheich mílthibh: acht ní neirteochar le sin é.

13 Oir fillfidh Rígh an tuaisceirt, agus cuirfidh sé fluagh mór amach is mó ná an chéadfluagh, agus tiucla go deimhin (tar éis bhliadhan airgid) go fluagh mór, agus faidhbhrios mór.

14 Agus ann fa naimfin seasfuidh mórín suas a naghaidh Rígh an deiseirt: mar an cceadna áirdeochuid sladmóire do dhaoineis iad fein, do chruthughadh na síse, acht tuifidh siad.

15 Ann sin tiucla Rígh an tuaisceirt, agus teigfidh móta suas, agus géabbuidh sé na caithreacha is ro láidre, agus ní sheasfuid lámba an deiseirt, nó a dhaoine toghtha, ní mó bhias neart air biath ré seasamh na naghaidh.

16 Acht an té thig na adhuigh, do dhéana sé do réir a thola fein, agus ní sheasfa duine ar biath ris: agus seasfuidh sé annsa tri ghlormhair, noch scriosfar le na láimh.

17 Suidheocha sé a aghaidh fós do dhul a sheach maille re neart a rioghachda uile, & iomad do dhaoiuibh firéunta maille ris: do dhéana sé fós, & do bhéara dhó inghean na mban dá truaileadh, acht ní sheasfa sí, agus ní mó bhias sí dá thaoibhsin.

18 Na dhiaigh fós, fillfidh sé a aghaidh air na hoileanuibh, & géabha sé mórín díobh: acht do bhéara prionnfa air a shon féin fa deara an mhóla thug le eadh do fear: gan seannail do fein do bhéara le air iompogh airfíon.

19 Annfín fillfidh fé a aghaidh leath re daingion a thír féin : achd do gheabha fé tuilleadh, agus tuitfidh fé, agus ní bhfuightheart é.

20 Annfín feasfuidh sías iona ionad fíne, fear tógbhalach géarrthadh a nglóir na ríoghachta : acht taobh a fígh do bheagán laetheadh muirbhíghéart é, ní a bhféirg : nó a ccaith.

21 Agus éireochuidh sías iona áit, pearla uiríshol dá nach ttiubhruid siad onóir na ríoghachda ; acht tiucla fé a steach go fíothchánta, agus gnódhachuidh fé an ríoghacht le mealltíochéard.

22 Agus lé lámhuibh tuile baithíghéart (ad ó bheith roimhe, agus bíad briste ; fé mar an cceádna príonnfa an chunnartha.

23 Agus tar éis na fíodhchána do dhéanamh ris, oibreacha fé go ceallach : óir tiucla fé sías, agus fásfuidh fé láidir lé beagan daóine.

24 Rachuidh fé a steach go fíothchánta ar na háitibh is féarr annfa bprobhinnfi, agus do dhéana fé an ní nach deárnadar a áitire, nó aithre a aithreadh, sígaóille fé iona meaf an chreach agus a néadail, agus an fíadhbhrios : fós teigfidh fé roimhe láimh a thionfganta a naghaidh na ndaingion láidir, eadhon ar fíadha aimsire.

25 Agus corrocha fé sías a chumhachta, & a mheanma a naghaidh Rígh an deiseirt maille ré slúagh mór, agus corrochthar sías Rígh an deiseirt chum uile maille ré slúagh ro mhór neartair ; acht ní sheasfuidh fé, óir gléusáid tionnfcanta na aghaidh.

26 Afeadh, an lucht bhíathas ar a chuid bíad féin, muirfid é, & tuileocha a bhíagh : & tuitfidh mórán síos marbh.

27 Agus bíadhd croidhe an dá Ríoghó ré déanamh uile, & laibheoruid bréag air áonbhord ; acht ní bhéara fin maith : óir bíadhd an chrioch fós annfa nam chinte.

28 Annfín fillfidh fé dhá dhúthaigh sin maille ré fíadhbhrios mór, agus a croidhe a naghaidh an chunnartha nionmtha, agus do dhéana fé ní mór, agus fillfidh fé dhá thír féin.

29 Annfa nam chinnte sílle fé, & tiucla fé leath ris an ndeiseart, achd ní bhíadhd fin mar an cceádní, nó mar an ní deighionach.

30 Oir tiucluid longa Chittim na aghaidh : uimefin bíadhd fé doighíofach, agus fillfidh fé, agus bíadhd fearg air a naghaidh an chunnartha naomtha : marfin féin do dhéana fé, eadhon fillfidh fé, agus do gheabha fé sígála maille ris an ndruing thréigios an cunnartha naomhtha.

31 Agus feasfuid lámha air a thaobh, agus truilleochuid sanctóir an neirt, agus beauid léo a niodhbairt laetheamhail, agus fuidheochuid an ghráineamhail do ní fíadha.

32 Agus an lucht do ní go holt a naghaidh an chunnartha, truilleochar lé ípleadhúibh iad : acht na daóine agá bhfuil síos a Ndé, beid láidir, agus do dheanuid gníomha gaisgeamhla.

33 Agus méinfidh an lucht atá tuigfionach a meaf na ndaóine, mórán ; gídheadh tuitfid siad leis an cceoidneamh, agus leis an lafáir, lé daóirfíne, agus le mullteachus, mórán do liethibh.

34 Anois an tan thuitfid siad, cuideochar léo re beagan cuidigh ; acht druidfid mórán riu maille ré ípleadhúibh.

35 Agus tuitfidh cuid don druing thuigfionaghd dá ndearbhadh, dá nglanadh, & dá ndéanamh geal, eadhon go haimfir an deiridh : do bhrígh go bhfuil fin fós chum aimsire cinte.

36 Agus do dhéana an Rígh do réir a thola féin, & áirdeochuidh fé é féin agus méideochuidh fé é féin ós cionn gach uile dhéa, & laibheoruidh fé neithe iongantacha a naghaidh Dhé na Ndia, agus beauidh fé buaidh, no go coriochnuighthior an nfearg : do bhrígh gur bé an ní do cinnadh do dheantar.

37 Ní mó bhias fuim aige a ndia a athar, nó a ttoil bhan, ní mó uimbleochus fé daóindia : óir méideochuidh fé é féin ós cionn a nuile.

38 Acht iona áit onóruidh fé dia na ndaingneach, agus dia nar bhaitnid dá aithribh, onóruidh fé lé hór, agus lé hairgíod, agus lé clochaibh búadha, agus lé neithibh breighdha.

39 Marfo do dhéana fé annfa daingnibh láidre lé dia coimhíghtheach, noch aideomhas fé, & mheideochus lé glóir : agus do bheara orra ríaghluhadh ós cionn mhóráin, agus roinnfidh fé a ndúthaigh ar lúach.

40 Agus a naimfir an deiridh cnaguidh Rígh an deiseirt é, agus tiucla Rígh an tuaisceirt iona aghaidh amhuil gíothghuáirdéain le carbaduibh, agus le marcshliagh, agus le mórán long, agus rachuidh fé a steach annfa tíorthaibh, & do bhéara fé an tonn thárfá, agus rachuidh thairis anonn.

41 Rachuidh fé mar an cceádna a steach don dúthaigh ghloirbhair, agus claidhíghéart mórán ; acht rachaid fo as ó na loinne, Bdom, agus Moab, agus togha chloinne Ammon.

42 Síndh fé fós a lámh amach air na tíorthaibh, agus ní rachuidh dáthaigh na Héigpte as.

43 Acht bíadhd cumhacht aige ós cionn na nionnmhus óir & airgid, agus ós cionn uile neithe mórúaghd na Héigpte : agus beid na Libianúigh, agus na Hétioigigh air a ccoifcímibh.

44 Acht buaidheochuidh sígulta amach as a naitheart é, agus as an tuaisceart : uime fin rachuidh fé amach ré cuthach mór daidhbhilleadh agus do fírios mhóran thrid amach.

45 Agus suidheocha fé paillíin a pháilís eidir na fairgibh anna tshlabh ghloimhar náomhtha; thairis sin tiuafa fé chum a chriche, agus ní chuideochuidh duine ar bith ris.

C A I B. XII.

Séaraidh Michael Israel ó na uile rheim.

A Gus anna namfin seasuidh Michael súas, an prionnsa mór sheafas air son chloinne do phobailfí, agus bíaidh am buaidhearta ann, a leitheid nach raibh a riamh, eadhon go nuige an tamsin; agus anna namfin siorfuighear do phoballa, a nuile dhuine dá bhfuighthear scríobhtha anna leabhar.

2 Agus máisceoluidh mórán don druing eodlas a luaitheadh na talmhan, cuid chum beatha siorruidhe, agus cuid chum náire agus tarcuíne siorruidhe.

3 Agus déallrochuid an drong theagais, amhuil loinnir na spéire, agus an drong iompoighios mórán chum firéantachda amhuil na réulta go sioghal na fioghal.

4 Acht thufa a Dhániel, iaidh súas na briathra, agus féuluidh an leabhar, eadhon go ham an deirigh: ríothfuid mórán síos súas, agus méideochuid an téolus.

5 Ann sin damhairc misí Dániel, agus féuch do sheafadar dias oile, áon don taoibhse do bhrúach na habhann, & áon oile don taoibh úd do bhrúach na habhann.

6 Agus a dubhairt [áon] ris an bhfear

a néadach lin, noch do bhí air uighe; dhuibh na habhann; Gá fad bhios go crich na niongnadhfa?

7 Agus do chúala misí an fear a na éadughadh le lion, noch do bhí air uisgeadhuibh na habhann, a nuair do chonaimh fé suas a lámh dheas, & a lámh chlé go neamh, & thug a mhionna san té mhairios go brath, go mbíaidh fé go haimfir, & go haimfearuibh, & go leath aimfire: & a nuair chriochnochas fé seagleadh cumhacht na náomh, go criochnochar na neithefí uile.

8 Agus do chúala mé, acht níor thug mé: annsin a dubhairt mé, A Thighearna, cred bhias do chrich na cceiseann fa?

9 Agus a dubhairt seifion, Imthigh romhad, a Dhániel; oir ataid na briathra féulighthe súas, agus druite nó go tí am na criche.

10 Glanfuighear mórán, agus do dhéantar geal iad, agus deirbheochthar iad a acht do dhéanuid na drochdhaoiné go hólé, agus ní thuicfid áon do na ciotachaibh, acht tuicfid na heagnuidhe.

11 Agus ó nuair a cceuirfighear a nobhuirt laetheamhuil ar ccál, agus an gíre neamhlachd do ní fásach ar na cur suas, bíaidh míle dhá chéad agus nóchad lá.

12 Is beanuigh an té sneithios, agus thig gus an míle lá, trí chéad trochad agus a cúig.

13 Acht air do fhonfa, imthigh romhad nó go raibh an deireadh: oir fuaimhneocha tú, agus feasta tu anna chranuchair go deireadh na lietheadh.

LEABHAR HOSEA.

C A I B. I.

Los trom-bhreitheamhus Df do thaisbeanadh arson iadholadhbradh, diarradh ar Hosea, meirdreach do ghabhail na mnaóil.

Briathar an Tighearna, noch tháinic ré Hosea, iotam, Ahas, Hefeciah, Ríthe Júdah, agus a liethibh Jeroboam anic Joas Rígh Ísraél.

2 Tofach onráithe an Tighearna ce Hosea; agus a dubhairt an Tighearna ré Hosea, Imthigh gabh chugad bea siropachuis, agus clann siropachuis; oir do rinne an tír siropachuis mór ag deaghail ris an T Tighearna.

3 Mar sin dimthigh fé, agus thug fé Gomer inghean Dhibláin, noch do toirretheadh, agus rug mac dhó.

4 Agus a dubhairt an Tighearna ris, Goir Iseireel daíom dne; oir fós air leadh uíne bige, agus áigseola nusi fuil Iseireel air thigh Iehu, agus do bhéara mé air ríoghachd thighe Ísraél coig.

5 Agus tiuicfidh a ccrich anna lósin go mbrisfidh mé Ísraél a ngleann Iseireel.

6 Agus do toirretheadh a ris í, agus

rug sí inghean, agus a dubhairt Dia ris, Goir Loruhamah daíom dhí: oir ní bíadh truaighe agam ní fa mhó do thighe Ísraél, acht cuirfidh mé a magna thrid amach iad.

7 Acht bíadh truaighe agam do thighe Ísraél, agus tárrthocha mé iad maille ris an T Tighearna a Ndia, agus ní lé bogla, nó lé cloidheamh thairthochu mé iad, nó lé cath, nó lé heachaibh, nó le maecthlúagh.

8 Anois a nuair do choisc sí Loruhamah, do toirrchíodh í, agus rug sí mac.

9 Annsin a dubhairt Dia, Goir Loammi daíom dhe: Oir ní sibh mo phoballa, agus ní buadh mé bhuir Ndia.

10 Gidheadh bíadh uibhir chaimne Ísraél amhuil gaineamh na fairge, nach feidid do thombas nó daireamh; agus tiuafa a ccrich anna nait a ndubhradh riu, Ní sibhí mo dhuinefí, annsin a déarthar riu, Is sibhí mic an Dé bhi.

11 Annsin cruinneochthar clann Ísraél, agus clann Ísraél a náoinheadh, agus cinnadh aoinchionn doibh féin, aon tiuicfid

*gíochuid fí
lá Jelsee*

Georgail C

ciní rí

A Bruidh

Amh

thathra

2 Tagra

oir ní hi na

a fearla:

áithe a

mach, ag

cochuibh.

3 Deaghl

agus go

agadh í,

agus go

trum í, ag

4 Agus

di cloinn

chuir.

5 Oir do

thús, an bl

fé ní gráin

leanfa mé

dharm mar

mo lion, r

6 Uime

áithe lé d

me balla g

7 Agus l

áith, acht

seiruidh sí

ad: annsin

agus fillth

er do bfeir

í na a n

8 Oir ní

me dhi arb

agus gur sí

laingíod,

áith.

9 Uimefí

me marbhar

íon iona

am molann

ch a tírr

10 Agus a

agus a

gheall fàas as an t-tùr : oir budh mór
li Iselel.

CAIB. II.

Ceangail Chrìofd re na Eaglaise, & garb
einn ri Dia.

ABraidh si ré bhuir ndearbhraithribh
Amni, agus ré bhuir ndeirbh-
hathrahaibh, Ruhamah :

2 Tagraidh ré bhuir mathair, tagraidh :
oir ni hi mo bheanfa i : ni mo is mifi
a fearfa : ar a nàdhbharfin cuireadh si
naithe a striopachus as a radharc a-
mach, agus a hadhaltrannas ó idir a
cochuibh.

3 Deagla go nochtfuinnsi tárnochd
i, agus go ccurfinsi i do nós an laoi a
tagadh i, go ndéanuinns amhuil fàfadh
agus go ndéanuinns amhuil fearann
tùr i, agus go mairfinsi lé tart i.

4 Agus ni bhiaidh truaighe agum
do cloinn : oir isiad clann an striopa-
chuir.

5 Oir do rinne a mathair meirdrea-
chus, an bhean do gheinn iad an do rinne
si ni gráineamhuil : oir a dubhairt si,
leanfa mé a ndiaigh maofgrádh do bheir
dham maraín agus muilge, molann &
mo lion, mola agus mo dheoch.

6 Uime sin Féuch, fàfa mé fàas do
laighe lé droighionuibh, & do dhéana
me balla go nach bhfuighe si a càisín.

7 Agus leanfa si a ndiaigh a háof-
grádh, acht ni bhéara si orra : agus
curaidh si iad, acht ni bhfuighe si
iad : annsin a déara si, Imeochar mé
agus fillfidh mé chum mo chéidfhair,
oir do bheir do bháidhas agam a nuair
ni ná a nois.

8 Oir ni raibh a fhios aice go ttug
si dhi arbhar agus fion, agus ola,
agus gar fháirleoin mé a hór, agus
a laigiod, noch do ghléafadarsín do
bháil.

9 Uime sin fillfidh mé, agus do bhéara
me marbhar lion iona am fein, agus
fion iona am fein, agus bhéara mé
mo molann agus mo lion (tugadh) dfo-
ch a tárnochduigh.

10 Agus anois foillseocha mé a hual-
chus a radharc a hios grádh, agus
ni thiorfuidh duine ar bioth as
do láimh.

11 Do bhéara mé fós air a solás uile
agus a laethe feuita, a rée náadha,
agus a sabboide, agus a feufadha folla-
chta uile.

12 Agus millse mé a fineamhna agus
grainn fige, dā ndubhairt si, Isiad so
na choibhdeas thugadar mios grádh
dham, & do dhéana mé fàfadh diobh,
& soluidh beathaigh an mhachaire iad.

13 Agus aigeora mé laethe Bháalim
mar, ionar lóise si tuis doibh, agus ann
me dheachmhaisigh si i fein le na clúaf-
hionuibh, agus le na feuduibh. agus do
bhiaidh si a ndiaigh a háofgrádh, & do
curaidh si mifi, a deir an Tighearna.

14 Uime sin Féuch, bréugfa mé i,
agus do bhéara mé do nsiach i, agus
laibheóra mé go muinteardha ria.

15 Agus do bhéara mé garradha a
fineamhna dhi as sin, agus gleann Achor
mar dhorus dóthchuis, agus do dhéana
si céol annsin mar a laethibh a boige,
agus amhuil an lá tháinig si fàas amach
as crich na Héigpte.

16 Agus is amhluidh bhias annfa ló
sin, a deir an Tighearna, go ngoirfidh
tú Mfear dhíomfa, agus nach goirfidh
tú Bahali ní is mo dhíom.

17 Oir do bhéara mé annmanna Bha-
alim amach as a béul, agus ni cuimh-
neochthar as a naimn ni is mó iad.

18 Agus annfa ló sin do dhéana mé
cunnradh dhoibh ré beathachaibh an
mhachaire, agus ré héunlaith neimbe,
agus ré neithibh fnaidheach na tal-
mhan : & brisse mé an bogha, agus an
cloidheamh, agus an cath as an tta-
amh amach, agus do bhéara mé orra
luighe fíos go fuaimheach.

19 Agus posfa mé thufa riom féin go
bráth, fós posfa mé riom féin thu a
nionnracus, a móreitheamhnas, agus a
ccineul ghrádhach, agus a ngráfaibh.

20 Ceangla mé fós riom thu a nionn-
racus, & aitheonuidh tú an Tighearna.

21 Agus tiuca a ccich annfa ló sin,
go ccluinse mifi, a deir an Tighearna,
cluinfidh mé na neamha, agus cluinfidh
sin an talamh,

22 Agus cluinfidh an talamh an tar-
bhar agus an fion, agus a nola, agus
cluinfidh siad an Iselel.

23 Agus fíolchuirfidh mé riom annfa
talamh i, agus do dhéana mé gráfa uirre
nach bhfuair gráfa, agus a déara mé ris
an ndruing nach raibh mo phobal, is
tú mo phobal ; agus a déaruid siad an,
is tú mo Dhia.

CAIB. III.

Clanadh, teilge seachad, & aibhebra inniugh-
adh Israel.

ANsin a dubhairt an Tighearna riom-
fa, Inthigh fós, gradhuigh bean
(ghrádhach ag caruid, gidheadh [atá]
na hadhaltrannuigh) do réir ghrádh an
Tighearna do chloinn Israel, noch fhéa-
chus do dhéibh oile, agus ghrádh-
ghios fíagúin fhiona.

2 Ann sin do ceannuigh mé dhamh fein
i, air chúig phíofa dhéag airgid, & air
hómer éorna, & air leath hómer éorna.

3 Agus a dubhairt mé ria, Anfa tú
riom mórán do laethibh, ni dhéana tú
meirdreachus, & ni bhia tú aig fear
oile, maraín biaidh mifi mar an
ccéadna agadla.

4 Oir biaidh clann Israel mórán do
laethibh gan Righ & gan phríonasa, &
gan iodhbairt, agus gan íomhaigh, agus
gan Ephod, agus gan Teraphim.

5 Na dhiaigh sin fillfidh clann Is-
rael, agus iarrfuid an Tighearna a
Ndia,

Náia, agus Daibhi a Righ, & biaidh eagla an Tighearna orra, agus a mhaithéala annfa laethibh deighnacha.

C A I B. IV.

Alá pionas iomarcach Israél, 15 na rabhadh do Judah.

Eistigh briathar an Tighearna, sibhí a chlann Israél; óir atá imreafan zig an ITighearna ré lucht áitreibhe na tíre, do bhrigh nach bhfuil sinne, nó trócaire, nó éolus Dé annfa tír.

2 Brisid siad amach lé mionnuibh, lé bréaguibh, le marbhadh, lé goid, lé déanamh adhaltranas, & beanuidh fuil re fuil.

3 Uimefin caoidhidh an dúthaigh, & anbhainfigh gach uile dhúine dá ccomhnuighionn inte, maille re beathachaibh an mbaigha & eanlaith neimhe, fós bearthar as, mat an céadna uile eile na fairsge.

4 Gidheadh ná ceanairgeadh daine ar bith, & ná biomaithbhireadh fé neach oile: óir atá an pobalfo amhuil an drong chrioncínas ris a tsagart.

5 Uimefin tuitfidh tú annfa ló, agus tuitfidh an fáidh maille leachd san noidhe, agus scriosfuadh mé do mhathair.

6 Do scriosadh mo dhaoine do dhith éolais: do bhrigh gur tharcuifigh tú éolus, tarcuifneocha misí thusa mar an céadna, chor nach biaidh tú ad tsagart agum: ó dhearmuid tú dligheadh do Dhé, dearmodfa misí mar an céadna do chlannfa.

7 Amhuil do mhéaduigheadar, is mar sin do pheacuigheadar am aghaidhí: uimefin do bhéara mé a nglóir ar náire.

8 Ithid siad suas peacadh mo dhaoine, agus cuirid a ccoiridhe air a neigceart.

9 Agus amhuil an pobal, is mar sin bhias an sagart: agus smaichteocha misí iad ar son a slihteach, agus do bhéara mé luaidheacht a ngníomh dhóibh.

10 Oir iofuid siad, & ní bhiaidh go lór aca: do dhéanuid striopachus, & ní fhoirleionfuid siad: do bhrigh gur léigeadar dhiobh aire do bheith aca ar an Tighearna.

11 Beiridh striopachus, agus sion, agus sion náidh an chroidhe leis.

12 Iarruid mo dhaoine comhairle air a smótánuibh, & foillsighidh a mbata dhóibh: óir thug spiorad an striopachuis orra dul air seachrán, & do chadadar do striopachus ó bheith faoi na Náia.

13 Iodhbuid siad air mhulluighibh na slabh, & iofuid tús air na cnocaibh faoi dhairghibh, & phoblar, & shleamhá, do bhrigh gur mhaith a scáithfin: uimefin do dhéanuid bhuir nínghiona striopachus, & do dhéanuid bhuir mna pósta adhaltranas.

14 Ní smaichteocha misí bhuir nínghiona, a nuair do dhéanuid striopachus, nó bhuir mna pósta an tan do dhéanuid adhaltranas: óir atáid féin déalughthe le striopachaibh, & iodhbuid re meirdreachaibh: uimefin tuitfid na daoine nach tuigeann.

15 Má atá go ndéana tusa, a Israél, striopachus, thairis sin ná ciontighidh lúidh: agus ní tigidhfe go Gégal, mar mó rachtaió suas go Bet-abhen, agus ní mionnuighidh, Mauidh an Tighearna.

16 Oir sleamhuighidh Israél ar ah, a mhuid seachbhuidh shleamhuighidh air a hais: anois biadhfuadh an Tighearna iad amhuil an a náit shairling.

17 Do ceangladh Ephraim lé hiodh-aluibh: léig dhó féin.

18 Atá a ndeoch fearbh: do rinneadar striopachus a ccomhnuidhe: gáidhuid a hóachtarain maille ré náire, Teagaidh uáibh.

19 Do cheangail an ghóth sin i, iona sciathnuibh, agus biaidh náire orra do bhrigh a niodhbhartha.

C A I B. V.

Dimthigh Israél contrarabha do na haitheantaibh gu biomlán.

Clunigh fú, a shagarta, agus tuitfidh aire, a thigh Israél; agus éidigh a thigh an Righ: óir atá btreitheamhus chugaibh, do bhrigh go rabhabhair bhuir lion air Mhilpah, agus bhuir spairne leagtha air Thábor.

2 Agus atáid na heafurrumhionn shonnmar chum air do dhéanamh, bhoth go raibh misí aithbhiorach orra aile.

3 Atá fíos Ephraim agum, agus ní bhfuil Israél a bhfolach orum: óir anois, a Ephraim, do rinne tú striopachus, agus atá Israél air na thrilleadh.

4 Ní chumfuid siad a ngníomha dilleadh chum a Nde: óir atá spiorad an striopachuis iona lár, agus níor bhiaidh dhóibh an Tighearna.

5 Agus siadhnuighidh dabbur Israél a eclar a eadain: uimefin tuitfidh Israél, & Ephraim iona neigceart: tuitfidh fós Judah maille riu.

6 Imeóchuid siad le na tuitfidh, agus le na nealbuidh diarruidh an Tighearna: aicht ní bhfuighid siad é do tharruing fé é féin uatha.

7 Do rinneadar go sealtach a naghaidh an Tighearna: óir do ghiondar clann choimhthightheach: anois fighidh miosa iad maille ré na coisrionna.

8 Seidighfe an bhuabhall ann Olomb, agus an floc ann Rámah: comharaidhe os áird a Mbé-abhen: ad dhiaidh a Bheniamin.

9 Biaidh Ephraim áonranch a hioniomaitbhír: amearc threabh Israél dinnis mé an ní bhias ann go deimhin.

10 Do budh coimhuil prionnadh Judah ris an ndruing áitreabhus an Tighearna: dóirtfidh mé amach mionn amhuil uige.

11 Do brúigheadh Ephraim, agus ní fé briste a mbreitheamhus: do bhuir gur shuibhail fé go toileamhail do na háithe.

12 Uimefin biaidh misí do Ephraim.

Lapide d
amhuil le
amhuil n
13 An
thinneas,
sin do ch
rianach,
Righ Iar
sibhí d
bhuir co
14 O
amhuil le
mar leom
misi féin,
bhéara m
uidh duin
15 Im
chum m
a ccoir,
ghaidh:
iona mbe

Dearmoin f
reachus.
D éanam
earna
ghioidh
ceineola
2 A ccoir
amfa trea
mair bion
3 Annfa
ar agbaid
as adhu
a tusa fé
mar a n
thoigh ch
4 O a
rha? O a
fúidh: óir
a haine, ag
a bhrich m
5 Uime
a bhrich: c
mish mo b
leamhuir
6 Oir do
a hiodhb
a oifail lo
7 Acht
a hionibh, a
adard go
8 h cath
a h eigea
a h le fú
9 Agus a
a hionuair
a hionuair
a hionuair
10 Do cho
a hionuair
11 Mar
a hionuair
a hionuair

Ispidhe d'athreachus

amhuil léamann, agus do thigh Júdah amhuil neithe lobhtha.

13 An tan do chonnaire Ephraim a thineas, agus Júdah a chneadh: ann sin do chuidh Ephraim a ccionn a Naffiríanach, agus do chuir síos gus an Rígh Járeb; gídhéadh níor fhéad sé sibhí do thárthail, nó bhuir leighios ó bhuir cneidh.

14 Oir biaidh mísi do Ephraim amhuil leomhan, agus do thigh Júdah mar leomhan óg: reabfa mísi, eadhon mísi féin, agus imechad romham: do bhéara mé liom é, agus ní thuaideochuidh duine ar bith (uaim) é.

15 Imeocha mé, agus fillidh mé chum máite féin, nó go nadmhaid siad a ccoir, agus go njaruid siad maghaidh: iarruid siad go moch mé iona mbáidhreadh.

C A I B. VI.

Seirmin sholáir sholáir a staobh aithreachus.

Déanam, agus filliam chum an Tighearna: oir íse do bhris, agus leighidh sé sin; íse do bhuil, agus ceineola sé suas sinn.

2 A ccionn dá lá aithbheoigha sé sinn, amhá treas lá toigse sé suas sinn, agus marbhion iona radhare.

3 Ann sin aitheonam ma théighmid air a naghaidh daithniughadh an Tighearna; atá adhl amach ullamh mar an maidin, le tucfa sé chagáinn mar a nfearthuinn; mar a nfearthuinn deighionuigh, agus thóigh chum na talmhan.

4 O a Ephraim cred do dhéana mé má? O a Júdah créad do dhéana mé má? oir atá bhuir maith amhuil néill máite, agus imthighidh roimhe mar an nácht mhoch.

5 Uime sin do gheair mé iad leis na h-ádh; do mharbh mé iad le briathraibh mo bhéil, agus atáid do bhreithneamh mar an solus théid amach.

6 Oir do dhúiligh mé trócaire, agus ní hodhbuit: agus éolus Dé ní fa mhó ná oíráil loigse.

7 Acht do shruigheadar an mar shamh, an chunradh; ann sin do rinneadar go fealltach am aghaidh sé.

8 Le cathair Gilead don druing oibríoch éigeart; agus atá sí ar na tráillidh le sin.

9 Agus amhuil fheithios cuideachda a naghaidh air dhuine, amhuil sin a naghaidh cuideachda shagart anna tsiúle éicteoil: oir do níad siad állachus. 10 Do chonnaire mé ní gráineamhuil a thigh Israel: atá friopachus Ephraim ann, de tráillidh Israel.

11 Mar an cceadna, a Júdah, do dhúiligh sé foghmar dhuit, a mair do bpoigh mísi daoiríne mo phobail.

C A I B. VII.

Seirmin sholáir sholáir a staobh aithreachus.

A Nuair budh mian liom Israel do leighios, ann sin do foillighéadh éigeart Ephraim, agus urchoid Shamária: oir do níad siad bréaga, agus thig an gaduighe a sheach, & millidh an chomhlaimh shladmhóireadha amuigh.

2 Agus ní mbeauid siad iona ccoiridh-thibh go ccoimh-nighimí a n-úle óle: a nois do shuigh a ngníomha fein iona ttimchioll, atáid as coinne maighthe.

3 Cuirid siad luathghair air an Rígh le na cceontaibh, agus air na prionnfadhuibh le na mbreuguibh.

4 Atáid uile na nadhaltrannachaibh amhuil uaimh te ón bháicéir, noch fceirios do thogháil tair éis an táis do tháthadh, nó go raibh na loibhin.

5 A ló ar Rígh do rinneadar na prionnfadha tinn é le buidealuibh síona, sinidh sé a lámh amach le habhlóiribh.

6 Oir do rinneadar a ccoiridhe ullamh amhuil uaimh the an seadh luighid a luigheachan; codluidh a mbáicéir seadh na hoidliche, ar maidin loicidh sé mar theine lasamhuil.

7 Atáid uile te amhuil báis, agus do shluigeadar a mbreitheamhuin: do thuiteadar a Ríghthe uile, ní bhfuil áon na meag ghoirios orum.

8 Do chumaisc Ephraim é fein a measc an phobail, atá Ephraim na bhairghin nach ar hiompoigheadh.

9 Do shluigeadar coimhthighidh a neart, & ní bhfuil a fhios aige: fós atá grúag iath air ann fo agus ann síd, gídhéadh ní bhfuil a fhios aige.

10 Agus siadhnúighid úabhar Israel a eclár a éadain, agus ní fillidh chum an Tighearna a Ndia, agus ní iarruid é, thairis fo uile.

11 Is ccoimhuil Ephraim mar an cceadna re colam súarrach gan ccoiridhe: goirid ar an Négípt, tiaghuid do Naffirí.

12 A nuair imeochuid siad, leithneocha mísi mo lion orra, do bhéara mé síos iad amhuil éunlaith neimbe, smach-teocha mé iad, amhuil do chálaidh a ccoimhthionól.

13 A mhaire dhóibhíon: oir do theithid ar uaimh: donas orra, do bhrígh gur chiontuigheadar am aghaidh: biodh gur shúascail mé iad, gídhéadh do labhradar bréaga am aghaidh.

14 Agus níor ghóireadar orum le na ccoiridhe, an tan do náalladar orum iona leabuidh; do chruinnigeadar iad fein chum artha agus síona, agus do níad cogadh am aghaidh.

15 Máta gur cheangail mé, agus gur neartuigh mé a lámha, thairisín tion-scuid siad urchoid am aghaidh.

16 Fillid siad, ach ní chum an té is ro áirde: is ccoimhuil re bogha mealltach iad: tuistid a bprionnfadha leis an ccoiridheamh, do bhrígh díbhfeirge a tteangadh: budh é sí a magadh a ccoiridh na Héigpte.

C A I B. VIII.

Bagra ar son crábhaidh eastrom, agus aneolas an dlígh.

Cuir an stoc chum do bhéil: tiocfuidh fé amhuil iolar a naghaidh thighe an Tighearna, do bhrigh gur shruigheadar mo chunnradh, agus gur chiontuigheadar a naghaidh mo dhlighe.

2 Goirfidh Israel chugam, Mo Dhia, aithnighimid thú.

3 Do theilg Israel uadh an ní is maith, inghreamochuidh an nímhuid eifion.

4 Do chuireadar Righthe suas, acht ní maille riomsa, do rinneadar prionnfadha, agus ní raibh a fhios agamsa: do rinneadar iodhal dóibh féin dá nairíod, agus dá nór, chor go ngearrfuidhe amach iad.

5 Do theilg do láogh úadh thufa, a Shamaria; atá mfearg ar laladh na naghaidh: gá fad bhias fail roitheochuid go neimhchiontachus?

6 Oir is ó Israel do bhi mar an eceadna, do rinne an fear oibre é, uimefin, ní Dia é: acht brisfighear láogh Shamaria a mblothuibh.

7 Oir do shioladar an gháoth, agus beanfaid an gháoth ghuaireadain: ní bhíadh connlach aige, ní thiubhra an coinlin min uadha: má bheir, ifé an coimhthigheach shluigios suas i.

8 Do sluigeadh Israel suas: anois béid siad a meaf na ngeiteadh mar shoghtheach gan dáil ar biath ann.

9 Oir do chúadar suas do Naffiria, asail siadhta na sonar leis féin: doftoigh Ephraim áofgrádh.

10 A seadh, biodh gur shofadar a meaf na ccineadhach, a nois cruinneocha mifi iad, agus do dhéanuid beagán doilghis ar son áluigh Righ na bprionnfadh.

11 Do bhrigh go ndéarna Ephraim mórán altórach do pheacughadh, béid altora aige chum peacaidh.

12 Do scríobh mifi chuige neithe móra mo dhlighe, acht do meafadh mar ní coimhthigheach iad.

13 Ofráiluid siad feoil ar son iodhbharthach moírláchá, agus íthid í: acht ní ghlacann an Tighearna iad: anois cuimhneocha fé a néigceart, agus fíof-rochuidh fé a bpeacadh: fillfid siad don Néigít.

14 Oir do dhearmuid Israel a chru-thaightheoir, agus cuirfid fé teampaill suas; agus dfoirleion Júdah caithreacha, daíogne: acht cuirfidh mifi teine air a chaithreachaibh, & loigfe sí a paláis sin.

C A I B. IX.

Tiocfaidh braghdaíona go cinte at Israel arson a bpeacadha fuathmbur.

NA gairdigh, a Israel tré shóis amhuil dáine oile: oir do chuaidh tú lé striopachus ód Dhia: do ghradhúigh tú luigheachd air gach uile urlár artha.

a Ní bheathochuidh an lár, agus da-

bhach a nfioma iad, agus failleochuidh an fion nárdh inte.

3 Ní aitérochuid siad a néúthaigh an Tighearna, acht fillfidh Ephraim don Néigít, agus iofauid neithe neamhghillean san Naffiria.

4 Ní ofráilfid siad ofráil fhiona don Tighearna; ní mó bhéid dáileamh dósan: biaidh a niodhbhartha dhóibh féin amháil arán na ngubhthach, biaidh an mhéid íofas de sin falach: oir ní thiofuidh a naran ar son a nanna go tigh an Tighearna.

5 Cred do dhéantaí san ló shollamanta, & a ló fhéula an Tighearna?

6 Oir féuch, dímthigheadar, do bhrigh a naidhmhillte: cruinneochuidh an Néigít suas iad, adhlócuidh Memphis iad na huite taitneamhacha di nairíod, feulbhochuid neanntoga iad: béid droghne iona ttighthibh.

7 Thangadar láethe an choirighthe, thangadar láethe an luigheachta, aithe-nuidh Israel é: is amadan an fídh, an duine spioradalta ar buile, ar son ionuid héigceart, & a naidhmhatha mhór.

8 Do bhi fear faire Ephraim a bhchair mo Dhé: acht is paintéar feadhóra an fídh iona uile fíghthibh, agus is fíadh a ttigh a Dhé é.

9 Do thruaileadar iad féin go domhain amhuil a láethibh Ghíbea: uimefin cuimhneocha fé a néigceart, coireocha fé a bpeacadh.

10 Fuair mé Israel amhuil gráidhe annsa bhafach: do chonnaire mé bhar naithe amhuil an chéad abaidh annsa chrann fige iona chéad aimir: acht do chúadar go Baalpeor, agus do dheanadar iad fein chum na naire sin, agus do bhádar a ngraineamhlachda amhuil mar do ghrádhúighbhar.

11 Ar son Ephraim, eitfidh a ngléir úatha amhuil éin: ón bhrígh, agus ón bhrígh, agus ón gheineamhuin.

12 Biodh go ttiubhraidh a cclann suas, thairis sin, scoithfidh mifi iad, iondus mach bhfágthar duine ar biath dhiobh: a seadh fós a mhaig dhóibh, an tan dhéileochus mifi ríu.

13 Atá Ephraim amhuil do chonnaire mé Tirus, ar na phlanndughadh a nait aobhinn: acht do bhearuidh Ephraim a clann don mparbhoir.

14 Tabhair dhóibh, a Thighearna, cead do bheara tú dhóibh: tabhair dhóibh brei chaillte, agus cíche seilga.

15 Atáid a ccionta uile a Nglgal: oir is ann sin do fháthaigh mé iad: ar son uile a ngníomh díbeora mé at me thigh iad, ní ghráidheocha mé iad ní fa mho, atáid a bprionnfadha uile caite ramach.

16 Do baíleadh Ephraim, do tinn muigheadh suas a shréamh, ní thiubhráid fé toradh ar biath uadh: a seadh, mifi a ngínfeadh ar úatha, mairfidh mifi toraí grádhach a mbreann:

17 Teigfidh mo Dhia seachad iad, do bhrígh nar eistíodar ris; agus béid na seachraimachaibh a meaf na gcineadhach.

CAIB. X.

Ar mhásan Ísrael arson a neigceart agus a mídhála.

1 Sineamhuin gan toradh Ísrael, do bheir fé amach toradh dhó fein: do réir ionmuid a thoruidh do mhéaduigh fé na haltóra; do réir maithéala a fhearúina do rinneadar iomhaighe breagha:

2 Atá a croidhe roinnte: anois do gheabhthar ciontach iad: brisfidh fé síos a naltóra, millfidh fé a nionmaighe.

3 Oir a déaruid siad anois, Ní bhfuil Rígh ar biot aguin, do bhrígh nach raib eagla an Tighearna oruin? maithéad, cred do dheanadh Rígh dhúinn?

4 Do labhradar focuil ag tabhairt a neighe a ndéanadh cunnartha: marfo shías breitheamhus sías amhuil muinsear a neitrigheibh an mhachaire.

5 Baglochuigh lucht áitreabha Shamária, do bhrígh líogh Bhet-abben: oir coidhíad a daoine ós a cionn, agus a líogh do ghéidigh ría, do bhrígh a glóire, do chionn gur imthigh uaithe.

6 Do bhéarthar fós do Násíria é mar thabartas go Rígh Jareb: do gheabha Ephraim náire, agus bíad náire air Ísrael tre na chomhairle féin.

7 Ar ion Shamária, do gearradh a Rígh amach mar an cucbhar air a nuise.

8 Alte árdá Abben mar an gcéadna, kriofuighear peacadh Ísrael: tiucuidh an droighion, agus an foghshamán sías ar a naltóreachaibh, agus déaruid ris na síebhtibh, Folchuidh sías; & ris na cnochaibh, Tuitigh sías.

9 O a Ísrael, do pheacuidh tú ó láe-Ghibeáh: ann sin do sheafadar: bí rug an cath a Ngibeáh a naghaidh síoinne a néigceart, orra.

10 Atá díonn orum a smachtuadh: agus cruinneochthar an pobal a naghaidh, an tan cheangoluid iad iona ndá eitrighe.

11 Agus is líogh do muineadh Ephraim, & gradhuighidh fé an tarbhar a thairt síos: acht dimthigh mísi ar a muineal breagha: do bheara mé do Ephraim marcuigheachd do dhéanadh, treabhochuidh Júdeah & brisfidh íob a fhóide.

12 Siokhuiridh dhíbh féin a nionracus, seandh a tróicare, brisfidh sías bhur bhíarainn branair: oir is mithid an Tighearna diarruidh nó go tti fé, agus do bhearuidh fireantacht oruibh:

13 Do threabhachair urchóid, do bheanbhair éiceart, dítheabhair toradh na mbéirg: do bhrígh gur dhóthchulaigh í ann do shlighe, a niomadamlacht do dhóine cumhachtach.

14 Uimefin éireochuidh ceannairg eidir do dhóinibh, agus millfíhear do dhóine uile, mar do mhill Salman Bet arbel

a ló an chatha: do réubadh an mhathair na blodhuibh air muin a cloinne.

15 Marfo do dhéana Betel ribhí, do bhrígh méid bhuir murchóide: ann a maidin géarrfúighear Rígh Ísrael thrid amach.

CAIB. XI.

Gu bfuil Dá iona oide altrúinn dá phobal, go gu bfuilidíon go mínic domhuidbeach.

A N tan do bhí Ísrael na leanamh, annsin dob ionmhúin liom é, agus do ghoir mé mo mhac amach as an Néigipt.

2 Mar do ghoireadar iad, is marfin dimthigheadar uatha: díodhbradar do Bhaalim, agus do loifgeadar táis diomhaighibh greanta.

3 Do mhúin mé fós súbhal do Ephraim dá nglacadh ar lámhuibh: acht ní raibh a shíos aca gur leighis mísi iad.

4 Do tharruing mé iad le córduibh duine, lé cuibhreach grádh, agus do bhí mé dhóibh mar an ndroing thóghbas an chuing air a ngláuibh, agus do chuir mé biadh sútha.

5 Ní fhíllfidh fé go crích na Héigipte, acht budh é an Síríanach a Rígh, do bhrígh gur dhíultadar síleadh?

6 Agus coimhneochuidh an cloidheamh air a ccaithreachaibh, agus brisfidh fé a bheangáin, agus slúighidh iad, do bhrígh a ccomhairleach féin.

7 Agus atá mo phobal cláon chum sleamhuighthe siar uaimse: bíodh gur ghoireadar iad chum an té is ro áirde, ní áirdeochuidh duine ar biot é.

8 Ciondus bhearas mé sías thú, a Ephraim? ciondus sheachodas mé thú, a Ísrael? ciondus do dhéanas mé thú amhuil Admah? ciondus shuigheochus mé thú amhuil Sebeim? do hiompoigheadh mo chroidhe ionnam, do lafadar maithreachais a néinsbeachd.

9 Ní chríochnócha mé buirbe mfeirge, ní iompocha mé do mbilleadh Ephraim: oir is Día mé, agus ní duine, an tson náomhtha ann do lár, agus ní rachuidh mé a sheach annfa chathraigh.

10 Súbholuid siad a ndáigh an Tighearna: náilluidh fé amhuil leomhan: an tan náillfas fé, annsin criothnochuid an chlann ó níarthar.

11 Criothnochuid siad amhuil éin as an Néigipt, agus amhuil colum as tír na Hásíria: agus síudheocha mísi iona ttighthibh iad, a deir an Tighearna.

12 Compasúigh Ephraim mé fa ecúirt lé breaguibh, agus tigh Ísrael le ceilg: acht riaghluigh Júdeah fós maille le Día, agus atá fé ionruic maille leis na náomhuibh.

CAIB. XII.

Indbeargadh Ephraim (no Ísrael) arson a súbhar iona shaidhbhríos.

Beathuighthear

BEathuightheas Ephraim le gaoith, agus leanuigh se a ndiaigh na gaoithe a noir: meaduighidh se bréaga go lietheamhuil, agus ionránachd, agus do naid cumradh ris na Hafilrianachuibh, agus beirthir ola don Néigipt.

2 Atá imreafan ag an Tighearna ré Judah, agus smaichteocha se Jacob do réir a fhligtheach, do réir a ghníomh do bhéara se luigheachd dó.

3 Do ghlac se a dhearbhrathair ar fhail anna mbroinn, agus le na neart do bhi cumhacht aige ag Dia.

4 Aseadh, do bhi cumhacht aige os cionn a naimh, agus rug se buaidh: do chaol se, & do rinne se gniúhe chuige: fuair se é san Bhetel, agus annsin do labhair se rinne.

5 Eadhon an Tighearna Dia na slógh, is an Tighearna a chuimhneachadh.

6 Ar a nadhbharfin sílle chum do Dhé; coimhead trócaire, agus breitheamhus, agus feith air do Dhia do ghnáth.

7 Is ceannuighe é, ataid meadha na mealltóireachda iona laimh; gráduigh se fóiréigion do dhéanamh.

8 Agus a dubhairt Ephraim, Gidheadh tháinig mé chum bheith fadhbhir, fuair mé substaint: ann mo sháothruibh uile ní bhfuighid siad éigceart air bioth ionnam, do bhi na pheacadh.

9 Agus mifi an Tighearna do Dhia ó chrich na Héigpte, do bhéara mé ortá fós áitreabhachd a bpáil-huimh amhuil a liethibh a nfeasta sholamonta.

10 Do labhair mifi fós ris na fíghibh, agus do mhéaduigh mé síe, agus do ghnáthuigh mé coimhleadha tré mhiostiralachd na bhfíghibh.

11 An bhfuil éigceart ann Gilead? go deimhin is diomhaoinéas iad, iodhbharéuid siad bulóga a Ngilgal: atá fós a naitora mar charnuibh a neitruibh an mhachaire.

12 Agus do theith Jacob don Nassiria, agus do rinne Israel serbhis ar son mná, agus ar son mná do choimhead se [caoirigh.]

13 Agus le síidh do thréorugh Dia Israel amach ar an Néigipt, agus le síidh do sibhálach é.

14 Do bhrosnuigh Ephraim é chum feirge go doirbh; ar a nadhbharfin síidh se a fhail air; agus síidh a Thighearna a scanpail choige sin.

C A I B. XIII.

Onoir, Gréineamhlachda, agus Pionus doirbh Israel.

AN tan do, labhair Ephraim, ar acrioth, dárduigh se é sein a Nisrael: acht an tan do pheacuidh se a Mbaal, fuair se bá.

2 Agus anois peacuidh siad ní is mó, agus ní is mó, agus do rioneadar iombaihe leagtha dá nairgíod, agus io-

dhail do réir a tuaisiona sein, iad uile oibreacha na bhfeir ceirde: a deirid d' ttiobhsan, Na daóise iodhbhar, galdis na laóigh.

3 Uimefin béid siad amhuil beil maidne, agus amhuil an mochluigh, noch imthighios feachad, mar an coin dibearthar leis an ngaóis ghairdein a nurlár, agus amhuil an deatach an tfinné.

4 Thairis sin is mifi an Tighearna do Dhia ó chrich na Héigpte, agus ní bhíidh fós dia ar bith agad acht mifi: óir ní bhíidh slanaightheoir tach amuigh dhíomfa.

5 Dob aithne dhanh thá anis bhíach, a ndúthaigh an tarta mhór.

6 Do réir a nimbhir, is marín do lionadh iad: do lionadh iad, agus do bhi a ccoiridhe air na árdagadh: sinfin do dhearmadar mifi.

7 Uimefin bíidh mifi dhanh amhuil leomhan, mar liopad agh tlighe bhéara mé dom aire iad.

8 Teigcomha mé ris amhuil beidh dá mbeantar [a cuilín], agus tréid mé scairt a ccoiridhe: agus annsin bíidh mé iad amhuil leomhan, réubhíidh a beathach ála iad.

9 O a Israel, uile sein atá do fíoch, acht is ionnamfa atá do chabhar.

10 Bíidh mifi an Righ agad: cta bhfuil duine ar bioth: oile tháid do shábháil ann do chaitheamhuil agh & do bhreitheamhuil, do tháid a ndubhairt tu, Tabhair dhanh Righ & prionnsadha!

11 Thug mé Righ dhuit ann méir, & rug mé liom é ann mo dhíbhíidh.

12 Atá éigceart. Ephraim cingáil sías: do folchadh a pheacadh.

13 Thairid doighíosa na naidhuibh air, is mac éigceanné & ar naid choir dhó seafamh a bhíid: uile bhriste amach na cloinne.

14 Fuailceola mé iad ó chumhachd na huighe: fuailceola mé iad ó mhóir Oh a bháid, bíidh mifi an phlúidh Oh a uigh, bíidh mé am fionn: folleochthar aithreachas óm fíidh.

15 Má tá go bhfuil se tarbhadh a naid a dhearbhrathreach, tiuca gaoth a naid, tiuca gaoth an Tighearna siad a bhíach, agus tiormochaidh si a thairid agus tiormochthar sías a thairid a mífse se ionnmhus gach uile fíidh taitneamhach.

16 Bíidh Samáirí ionnmhus, & do rinne sí cogadh a naghaidh a D' tuitid siad ris an ccoiridheamh, naid far a naidhín na mioduibh, agus fíolthighear a mná torcha.

C A I B. XIV.

Do ná trócaire Dè, seafmhach na naid sílleas leis.

OH a Israel, síl chum an Tighearna do Dhia: óir tháid se leid do ccoir.

2 Gl
chum an
sion a n
go gráin
sion laoi
3 Ní
dhanam
mé a do
le fíidh
ghéibh an
4 Síidh
bíidh gr
ér déil
5 Bíidh
mifi an
míidh a
Lebanon.

haga do
1 arí agus
agus an
B

bíidh bh
3 lóidh
míidh bh
na a cclan
4 Dúth an
míidh; ag
míidh an
le d'ag an p
míidh e.
5 Míidh
míidh, agus
míidh do bh
garradh
6 Or th
míidh, atá
míidh a fí
agus atá
míidh aige.
7 Do rin
agus d
míidh fíe
agus d
míidh a péag
Caoith
míidh a fí
míidh.
9 Do gear
a naidhín
míidh; caoin
Tighearna.
10 Atá an
a naidhín
a naidhín an
a naidhín, a
a naidhín

CAIB. II.

Fuagra aithreachais, & troisghe oile, do ghabhail roimh ábhoibhais.

Séidigh an stoc a Sion, agus fuaim-nigh gair ann mo shliabh náomhtha: críochnúghedis lucht aithreachbha na tíre: óir tig lá an Tighearna; óir atá sé a bhlogus;

2 Lá dorchachta, agus gráimachda, lá néull agus dorchadais thuingh, mar do leathnuigh an mhaidin air na sleibhtibh: pobal mór láidir nach bhfacas a leithéid, agus nach bíodh ní fa mhó na dhiaigh, eadhon go bliadhúin mhórsin ginealach.

3 Sluigidh teine rompa, agus na ndiaigh loisgidh lafair; atá an tír amhuil gairdín Eden rompa, agus na sífach uaigneach na ndiaigh; afeadh ní reacha aoinní as uatha.

4 Atáid a ttaisbéanta amhuil taifbeanta each, agus amhuil marcshluagh is mar sin riothúid siad.

5 Cosmhúil lé fuaim charbad ar mhull-úighibh na sliabh lingfid siad amhuil toruinn laisrach teineadh loisgeas an conlach, amhuil dáoine láidre a nádughadh catha.

6 As coinne a naighthe béid na daoine lán do phéin, cruinneochuid na huile ghnáise dubhachas.

7 Riothúid siad do nós dáoine cumasach, do dhéanaid dreapaireacht an bhalla amhuil lucht cogaidh, agus rachaid ar a naghaidh gach áon iona slighthibh, agus ní bhrisfid a nádughadh.

8 Ní mo bhrúighios neach ar a chéile, siabhloidh gach deine aca iona chafais fein, agus an tan thuitfid air an ccloidheamh ní loistighgear iad.

9 Riothúid siad chuige agus úadha anfa chathruigh, riothúid air an mballa: do dhéanuid dreapaireacht suas air na slighthibh.

10 Críochnúghedis an talamh rompa, coimhchreathúid na neamha, bíodh an ghrian agus an ghealach dorchá, agus coimneochuid na réulta air a ndéalradh.

11 Agus laibheoruidh an Tighearna a ghubas coinne a shluagh: óir is ro mhór a fhoslongphort: óir is láidir an té chríochnúghios a fhocal: óir is mór lá an Tighearna, agus ro áathbhásach, agus cia fhéadas a shulang?

12 Uimefin aois a deir an Tighearna Fílliohfi chugamfa maille re bhur nuile chroidhe, agus le trogadh, agus lé gul, agus lé dóbrón.

13 Agus réabuidh bhur ccroidhthe, agus narab iad bhur néudúigh, agus síluidh chum an Tighearna bhur Ndia: óir atá sé gráimhúil, agus trócaireach, mall chum feirge, agus lán do chineul, agus ata aithreachus air um a nolc.

14 Cia agá bhfuil a fhios má shilleann sé, agus má ní sé aithrighe, agus beannachd dísgbháil na dhiaigh, eadhon

ofráil bhídh, agus ofráil dhighe don Tighearna bhur Ndia?

15 Séidigh an stoc a Sion, náomhúigh troscadh, goiridh combathúid follamonta.

16 Cruinnighidh an pobal: náomhúigh an chlann, agus an mhéid ibhios an chioch: éirghiodh an fear náomhúigh amach as a theomra, & an bhean náomhúigh amach as a cáil.

17 Gúleáid na lagairt feirbhígh an Tighearna eidir an bpóiré, agus a mtoir, agus abraídis; Coigil do phobal a Thighearna, agus na tabhair boighreacht chum malla, iondus go riaghlocht an geinte-óis a cionn: cred as a mhéid-ís a theasc an phobal, Cait a bháil a Ndia?

18 Ann sin bíodh an Tighearna éadmhar ar son a dhúitche, agus do dhéana sé truisge da phobal.

19 Fós freagóruidh an Tighearna, agus déaruidh sé re na phobal, Fach, cuirfe mé árbhar, agus sion, agus dh chugaibh, agus beithi sítheach leis: agus ní dhéana mé malla dhíbh ní fa mhó a measg na ageinteadh.

20 Acht áthrocha mé a bháil naibh (shluagh) an tuiseir, agus tairreonga mé é go tír fholamh síthúigh, gun a aghaidh leath ris an bháirge shoir, agus a chuid siar dhe leath ris an bháirge is faide amach; & tuisfidh a bhreuntas sías, agus tuisfidh a dhrochbholadh sías, do bhrígh go ndéarnuidh sé neithe móra.

21 Ná heagluidh, a thír, bíthi gúdeach, & láathghairighidh: óir do dhéana an Tighearna neithe móra.

22 Ná bíodh eagla oruibh, bíthi a bheathuigh an mhagha: óir atáid lebhéara a nfaígh ag fas; óir do bheir an crann a thoradh, do bheir an crann síge agus a nfeamhúin a neart.

23 Bíthi meamnach nafeadh, a chlann Sion, agus láathghairighidh an Tighearna bhur Ndia: óir tug sé an cheidfheartuinn díbh go meafáil, & do bheara sé air an bhfeartuinn teachd a níos chugaibh, an cheidfheartuinn agus a nfeartuinn dheighneach anfa cheidmhi.

24 Agus bíd na hultir lín do chruithneacht, agus rachuid na dábha thairis lé sion, agus le hola.

25 Agus aiseoga mé dhíbh na bhádhna a dúagh an locuít, an pheit chancir, agus an caterpillar, agus an pheit palmer, mo shluagh mór noch do chur mé bhur meafc.

26 Agus íostaí go lór, agus bíthi sítheach, agus moluidhe ainm an Tighearna bhur Ndia do roinn go hion-antach ribh, agus ní náireodúid na phobal choidhche.

27 Agus aitheontaí go bháil a lór Ísrael, agus gur mísi an Tighearna bhur Ndia, agus nach áon ar lór

le, agus ní náireochthar mo phobaila chéadhe.

28 Agus tiuca a ccrich na dhisigh sin, go ndóirtfidh mé mo spiorad air a nuile sin, agus go ttairgheirfidh bhur mic, agus bhur ningeana; do chifid bhur fionadaine aiflinge, do chifid bhur nó-ganigh taibhrighthe.

29 Agus fós dóirtfidh mé amach ar mógachaibh, agus ar mo bhanógachaibh mo spiorad annsa láethibhsin.

30 Agus foillseocha mé ionganta annsa namhuibh, agus annsa talamh, fuil, & néine, agus píleir deatwighe.

31 Fíllighear an ghrian a ndorcha-dia, agus an ghealach a bhfuil, roimhe an la mor agus íathbhásach an Tighearna, do theacht.

32 Agus tiuca a ccrich gidh bé ar biath ghoirfios air ainm an Tighearna, go fíorfuighear é: óir a sliabh Sion, & an Jerusaleam bíaidh faoradh mór, mar a deir an Tighearna, agus annsa bhfuighilleach noch ghoirfios an Tighearna.

C A I B. III.

Smect na ceineadbach 16 & crainniughadh na ceineadbach, chum righeacht na gráfa & na gloire.

Oir féuch annsa láethibh sin, agus annsa namfin an tan do bhéarús mír ar áis bairghionus Júdah, agus Jerusaleam.

2 Cruinneocha mé fós a nuile chinéul, agus do bhéara mé síos iad go gleann Jhosphat, agus taigeara mé riu annsin a son mo phobail, agus ar son moigh-neacha Ísrael, noch do scáinreadar a neag na ceineadhach, agus ar roinneadair mo dhúthaigh.

3 Agus do theigiodar crannchair air mo phobal, agus thugadar báachuill ar an fion, chor go níbhedís.

4 Tuilleamh oile, cred bhur nimheachdla orumfa, a Thior agus a Shidon, a nuile chóstaí Phalestin? an crúit-thaí luaidheachd riom? agus má níuighion sibh riom, fillfidh mé go láth agus go tapuiddh bhur cáitighadh ar bhur ceionn féin.

5 Do bhrigh gur ghlacabhair mairgiod, & mór, & go rugabhair da bhur tteam-palluibh mo neithe maithe taitneamh-acha.

6 Do reacabhair fós clann Júdah, agus clann Jerusaleam ris na Gréagachaibh, chor go naitreachadh sibh iad a bhfad & a tteóruinn féin.

7 Féuch, tóigse mé iad as a náit a reacabhair iad, agus fillfidh mé bhur cáitighadh air bhur ceann féin.

8 Agus reacfa mé bhur mic agus bhur ningeana a lámhuibh chloinne Júdah, agus reacfaid iad ris na Sabeanaichibh, ré daoinibh a nimchén; óir a dubhairt an Tighearna é.

9 Fuagruidhfi lo a measc na ngeinteadh; gléasaidh cogadh, dénuidh suas daoine neartmhara, tigeadh na huile lucht cogaidh a bhfogus, tigidís a níos.

10 Déanuidh clóidhmthe dá bhur niarnach seirighe, agus gaethe dá bhur ccorránuibh glanta; abradh an lag, a taim láidir.

11 Cruinnighidh sibh féin, agus tigidhfe a gheinte uile, agus cruinnighidh sibh féin a bhfochair a chéile timchioll fa ccairt; tabhair air do dhaoineibh neartmhara teacht síos ann sin, a Thighearna.

12 Múscaltar na geinte, agus tigidís a níos go gleann Jhosphat: óir is ann sin shuighfios mísi do dhéanamh breitheamhnus na ngeinteadh uile timchioll fa ccairt.

13 Cuiridh ann an corrán, óir is abuidh an foghmhar; tigidh, éirgidhe síos; óir atá an tomar chum brúithe, atá na dabhcha ag cur tharfa; óir is mór a murchóid.

14 Sluagh mór, slúagh mór a ngleann na ceannairge: óir atá lá an Tighearna a ccomhfhogus a ngleann na ceannairge.

15 Dorchochthar an ghrian agus an ghealach, & coinneochuid na réulta air ais a ndéallradh.

16 Náallfuidh an Tighearna fós amach as Sion, & cuirfidh a ghuth amach as Jerusaleam, & bíaidh neamh & talamh ar crioth; achd budh é an Tighearna dóth-chus a dhaoine, agus neart chloinne Ísrael.

17 Marfin aitheontaí gur mísi an Tighearna bhur Ndia ag áitreabh ann Sion mo shliabh náomhtha; annsin bíaidh Jerusaleam náomhtha, & ní rachfuidh coimhighteach ar biath thrithe ní is mó.

18 Agus tiucfaidh a ccrich annsa 16 sin go sílíd na sléibhte sion náadh a nias, & lionfuid na cnoic le bainne, & tuileochuid uile shrotha Júdah le huifgeadh-uidh, agus tiucfuidh tobar amach as tigh an Tighearna, agus fiuchfuidh sé gleann Shittim.

19 Bíaidh a Néigipt na sífach, agus bíaidh Edom na sífach áonánach, do bhrigh fóiréigin a naghaidh chloinne Júdah, do bhrigh gur dhóirteadar fuil neimhchiontach ann a ndúthaigh.

20 Acht áitreobhuiddh Júdah go bráth, agus Jerusaleam ó ghinealach go ginealach.

21 Oir glanfá mísi a bhfuilsion, nach ar ghlán mé: óir áitreabhuidh an Tighearna ann Sion.

A M O S.

C A I B. I.

Baile d' Dha ar mhórán righearbdaibh.
 Riathra Amos do bhi a meaf
 ádhairleadh Thecos, noch do
 chonnaire sé a tsiobh Israel a
 iathibh Ussiah Righ Judah, &
 a iathibh Ieroboam mhic Joas Righ
 Israel, dhá bliadhuin roimhe an ccríoch
 talmhan.

2 Agus a dubhairt sé, Nuallfuadh an
 Tighearna ó Shion, agus foillseochaidh
 sé a ghuth ó Jerusaleim, agus guthid
 áitreabha na naodhairleadh, agus mul-
 lach Charnel.

3 Is marfo a deir an Tighearna: Ar
 son thri sárúithe Dhamais agus ó
 ar son a ceathair, ní choigeola mé iad:
 do bhrigh gur bhúileadar Gilead le
 fuistighibh Iaruaín.

4 Acht cuirfidh mé teine go tigh Ha-
 sael, noch dhóichfios aite Bhenhadad.

5 Brifidh mé mar an cceadna barra
 Dhamais, agus gearra mé amach an
 áitreabhthach ó réiteach Abben, agus an
 té choimbas an tsat riogha ó thigh
 Eden: & rachuid daoine na Siria a
 ndaoirline go Cir, a deir an Tighearna.

6 Mar fo a deir an Tighearna, Ar son
 thri sárúithe Gafa, agus ar son a cea-
 thair ní choigeola mé iad: do bhrigh
 go rugadar leo a lámh na braighde go
 niomlán, dá seachadadh do Edom.

7 Acht cuirfe mé teine air bhalla
 Gafa, noch dhóichfios a pálais.

8 Agus gearra mé amach an áitreabh-
 thach ó Aídod, agus an té choimbas
 an tsat riogha ó Afelon, agus iom-
 pocha mé mo lámh a naghaidh Eron,
 & imeochuidh fuighilleach na Bphillisti-
 neach seachad, a deir an Tighearna Dia.

9 Marfo a deir an Tighearna, Ar
 son thri sárúithe Tirus, agus ar son a
 ceathair ní choigeola mé iad: do bhrigh
 gur sheachadar suas na braighde uile do
 Edom, agus nar chuimhghiodar an
 cunradh dearbhráithreamhuil.

10 Acht cuirfidh mé teine ar bhalla
 Tirus, noch loifghos a pálais.

11 Marfo a deir an Tighearna, Ar
 son thri sárúithe Edom agus ar son a
 ceathair, ní choigeola mé iad: do
 bhrigh gur ainlean sé a dhearbhrathair
 leis an ccloidheamh, agus gur theilg
 uadh gach uile thráighe, agus gur réub
 a shearg go fíorruighe & gur chennaimh
 a shearg go fíorruighe.

12 Acht cuirfidh mé teine air Théman
 noch loifghos pálais Bhofrah.

13 Marfo a deir an Tighearna, Ar
 son thri sárúithe chloinne Ammon, &
 ar son a ceathair ní choigeola mé iad:
 do bhrigh gur scoiltiodar suas mná torr-
 cha Ghilead, chor go bhfaifeongaidis a
 téora féin.

14 Acht lasfa mé teine a mbailt
 Rabbah, agus loifghidh sí a pálais féin,
 le gair a lo an chatha, maille se fionn
 a lo na gaoithe guirdean.

15 Agus rachfuadh a Righ a mbraigh-
 dionas, é féin, agus a phríomhadh a
 néifneacht, a deir an Tighearna.

C A I B. II.

Trachaidh baile d' Dha ar Mísa, ar
 dab, 6 tr ar Urael.

Marfo a deir an Tighearna: Ar son
 thri sárúithe Mísaib, agus ar son a
 ceathair, ní choigeola mé iad: do
 bhrigh gur loit sé crannha Righ Eam
 a náil.

2 Acht cuirfidh mé teine ar Mísaib
 doighidh sí palais Cariot, & ceann
 Moab le healgain, le gair, agus le
 fuaim an fluic.

3 Agus gearra mé amach an
 breitheamh as a lár, agus maille a
 uile príomhadha maille ris, a deir an
 Tighearna.

4 Marfo a deir an Tighearna: Ar son
 thri sárúithe Judah, agus ar son a cea-
 thair ní choigeola mé iad: do bhrigh
 dhisbeagadar dligeadh an Tighearna &
 nar choimheadadar a aitheamh, & na
 a mbreuga orra seachrán do dhéanamh,
 a ndaigh ar shimbluighadar a mair.

5 Acht cuirfe mé teine ar Iudaib &
 loifse sí pálais Jerusaleim.

6 Marfo a deir an Tighearna: Ar son
 thri sárúithe Israel, agus ar son a cea-
 thair ní choigeola mé iad: do bhrigh
 gur reacadar an fíreán air airgid, agus an
 bocht ar pheire brog.

7 Noch sheideanas deisluithir na
 talmhan air cheann an bhoicht, & iom-
 poighios flighe an cheannuigh do leat-
 taoibh: & rachuid duine, agus a athair
 chum na maighdioe, do mairgadh
 manma náomhthach.

8 Agus leagfuad iad féin fion air é-
 duighibh chuirthiur a ngeall, ag a mair
 altoir, agus ibhidh fion an dammáighe
 a tigh a Nde.

9 Gidheadh do scrios mair an Tamo-
 riteach rompa, a raibh a lárde co-
 mhul le háirde Cedair, agus do bhi
 láidir amhuil na dairghibh, gidheadh
 do scrios mé a thoradh a mair, agus a
 fhréamha faoi.

10 Thug mé sibhí fós, suas as crich
 na Héigpte, agus do threomh mé fion
 ceathrachad bliadhán thrid an bhéilidh
 do sheabhuighadh dáitche an Amoirigh

11 Agus do thóg mé suas cuid a
 bhur macaibh na bhféilidh, agus a
 bhur ndaoínibh óga mar Nafiribhí mair

marío atáid, a chlann Israel? a deir an Tighearna.

12 Acht thugabhair sion do na Nairibh re a ól, agus do áithnigheabhair do na faighibh ag radh. Ní déanuidh faighidóireachd.

13 Féuchuidh, atáimse ar mo bhrúghadh faibh, amhuil braithear cairt bhios lín do phannanuibh.

14 Uimésin meithfidh an teitheadh ón liath, agus ní neartchuidh an neartmhar a láidreacht, ní mó shíorfas an cumhachdach é féin.

15 Ní mó sheasfar an té ghlaos an bogha, agus an té bhios liath a ccoisheachd ní thairtchuidh é féin, ní mó shíorfas an té do ní an teach do mharcuigheachd, é féin.

16 Agus an té is beagha a meafy na cumhachdach, teitheadh fé a tairtchuidh fa le fá, a deir an Tighearna.

CAIB. III.

Is gaird is ól rathadh do chur roimhe smacht.

Eiligh an focallo do labhair an Tighearna bhuir naghaidh, a chlann Israel, a naghaidh na muintire go hionann noch thug mé a nios as crích na Héigpte, ag radh.

2 Sion amhain daithin mé duile mbeintearbh na talmhan: uimésin smachtócha mé sibh ar son bhuir nuile eigeart.

3 An éidir días do shuibhal le chuid, an bheid siad réidh?

4 An mbéirfidh an leomhan anna bhíorais a nuair nach bfiaghann fiadhach ar bioth? a naghse an leomhan óg na taimh monar ghilac fé ní ar bioth?

5 An bhíadann éin tuitim a bpuinte air an tthalm, áit nach bí gairse ar bioth air? an ttoigse duine paintear suas ón tthalm, agus gan aoinní ar bioth do thóghbail [ann]?

6 An féidhehear floc annfa chathmigh, agus gan eagla do bheith air an yobal? an mbliidh olc annfa chathmigh, & nach é an Tighearna do rinne é?

7 Go deimhin ní dhéana an Tighearna Dia éiníní gan taisbeanadh a sheirde dá sherbhíseachaibh na faighe.

8 Do bhéic an leomhan, cia air nach bliidh eagla? do labhair an Tighearna Dia, cia nach déana tairrghire?

9 Fuagair ós áird a bpálasaibh Asdod, agus a bpálasaibh chriche na Héigpte, agus abair; Cruinnighidh sibh féin air sílchubh Shamariah: agus féuchuidh na crioncán mór iona lárín, agus an drong anroidhteach iona lárín.

10 Oir ní seas dóibh ceart do dhéanamh, a deir an Tighearna: noch cruinnighios fóiréigín, agus sladmhoireachd iona bpálasaibh.

11 Uimésin is marío a deir an Tighearna Dia, Bláidh eafara timchioll fa coimrt na tíre, & béaruidh fé do neart

síor uáit, agus sladfuighthear do phálas.

12 Marío a deir an Tighearna Dia, Mar bheanas an taódhaire as béul an leomhuin dhá chois, nó cuid do chluais; is marín beanfuighthear chlann Israel a mach chomhuideas a Samaria, a ccoineúl leabtha, agus a nDamascus a ccoil leabtha.

13 Eistighse, agus fiadhnuighidh a ttigh Jacob, a deir an Tighearna Dia, Dia na síogh.

14 Annfa le a náigeóra mé fíorghadh Ísrael air, aigeora mé fós altóra Bheetel, agus géarrfuighthear adharca na haltóra dhí, agus tuistid ebum na talmhan.

15 Agus buailfidh mé an tigh geimhridh leis an ttigh samhrugh; agus imochoid na tighthe d'fíaclaibh Elephant seachad, agus bíaidh críoch aig na tighthe móra, a deir an Tighearna.

CAIB. IV.

Théaragadh fíoríneart na bprionnsa, & an phobail.

Eiligh an focallo a bhath Bafan, ata a síabh Shamaria, noch shruighios an bocht, noch chropas an rachtanach, noch a deir re na maighistiribh, Tabhrugh agus íbleam.

2 Do mhíonnuigh an Tighearna Dia fa na náombthacht, féuch, go ttiacuid na laethe orulbh go mbéara fé leis sibh le crúcadhuibh, agus bhuir síocht le dubhainuibh iakuireachta.

3 Agus rachthaoi amach air na béaruibh gach [áon bhó air an ní bhias] roimpe, agus teilgidhe iad annfa phálas, a deir an Tighearna.

4 Tigidh go Bet el agus fíurighidh, ann Gílag oirlionuidh peacadh, agus thugaidh bhuir níodhbhartha líbh gach maidín, agus bhuir ndeachmhada tar éis thrí mbliadhan.

5 Agus ofraluidh iodhbúirt bhuidheachuis maille re loibhin, agus fuagruidh agus toillfíghidh na hofrála toileamhla, oir taitnigh sí ribhí, a chlann Ísrael, a deir an Tighearna Dia.

6 Agus thug mífí fós gloine fíacal díbh ann bhuir ccaithreachaibh uile, & easbhuidh aráin ann bhuir bpálasaibh; acht cheana níor síleabhair chugamfa, a deir an Tighearna.

7 Agus marín do chonnaimh mé a nfeartuinn uabha a nuair do bhádar fós trí mhí gan an bhíoghmar, & thug mé air, seartuinn air áonchathrugh; & thug mé air, gan seartuinn air chathrugh oile: do fearadh air chuid amháin, agus an chuid air nar fearadh, do chríon fé.

8 Marín do sheachránadar a dó nó a trí do chaitreachaibh go hionchathrugh dól uisge; acht níor síladh iad rígidheadh níor fhilleabhair chugamfa, a deir an Tighearna.

9 Do bhuail mé sibh le íoscadh gaóithe, agus le múlchéo; an tan d'fíadar phac

bhur ngáirdine, & bhur bhíneamhna, & bhur ccoirinn fige, agus bhur ccoirinn ola, do mhíll an phéid palmer iad: gidheadh níor fhilleabhair chugamfa, a deir an Tighearna.

10 Do chuir mé an phláigh bhur measg do réir ghnátha na Héigipte: do mharbh mé bhur ndaóine óga ris an ecloudheamb, agus rug mé bhur neich náibh, agus thug mé air bhreantas bhur bhíoflongphort teacht suas chum bhur bpoillaireadh: gidheadh níor fhilleabhair chugam, a deir an Tighearna.

11 Do scrios mé cuid díbh amhuil do scrios Dia Sodom agus Gomorrach, agus do bhádhbhair amhuil aithinne ar na tharruing amach as an losgadh: thairis sin níor fhilleabhair chugamfa, a deir an Tighearna.

12 Ar a nadhbharrsin is marfo do dhéana mé riot, a Ísraél: agus do bhrigh go ndéana mé so riot, ullmhaigh do theagmháil ré do Dhia, a Ísraél.

13 Oir feuch, an té chumas na fleibhte, agus chruthuighios an gháoth, agus fhoillighios don duine cred is smuaineamh dhó, do ní dorchaas den mhaidin, agus shaltras a náitibh árd na talmhan, isé a ainm, An Tighearna Dia na síogh.

CAIB. V.

An cor ar a bfeidir lá Ísraél scrios do sheachna.

Eistigse an bhriatharfo noch thóg-bhuimsí suas bhur naghaidh, eadhon cáineadh, a thigh Ísraél.

2 Do thuit maighdion Ísraél, ní éir-eocha sí ní is mó: do threigeadh i air a dúthaigh, ní bhfuil duine ar bith dá tógbáil suas.

3 Oir is marfo a deir an Tighearna Dia, An chathair do chuaidh amach na míle, fuigfidh sí céud: agus an chathair do chuaidh amach na céad, fuigfidh sí deichneamhar ag thigh Ísraél.

4 Oir is marfo a deir an Tighearna ré thigh Ísraél, Jarruidh sí mísi, agus mairfidhe.

5 Acht ná híarruidh Bet-el, agus ná héirehidh a steach go Gilgal, agus ná gluaisigh go Beer-seba: oir rachfuidh Gilgal go deimhin a mbraighdionas, & rachfuidh Bet-el a neimhni.

6 Jarruidh an Tighearna, agus mairfidhe, deagla go mbrisfeadh fé amach amhuil teine a thigh Joseph agus go loisgfeadh fé é, agus nach biath duine air bith a Mbé-el do mhúchfadh é.

7 Sibhle iompoighios breitheamhus a murrmónta, agus léigios díbh firéantacht annfa talamb.

8 Jarruidh an té do ní na seacht réulta, agus Orion, agus iompoighios scaile an bháis a maidin, agus do do ní an lá dorcha ris a noidhe: noch ghoirios air uisceadhuibh na fairge, agus dhóirtios amach iad ar ghnéis na talmhan, isé an Tighearna a ainm.

9 Noch neartuighios an [té bhíoch] creachta a naghaidh an neartmhair: ion-dus go ttiucfaidh [an droing] creachta a naghaidh an daingin.

10 Fuathuighid siad an té aithbhíris annfa gheata, agus gráinid ris an té labhras go díreach.

11 Ar a nadhbharrsin do bhrigh gurb air an mbocht shaltras sibh, agus go mbearthaóí áluighthe cruithneachda úadha, do rinneabhair tighthe do chloch aibh sñoighte, acht ní áitreochthaóí ionta do phlannduigheabhair fineamhna tair-neamhacha, acht ní iobhthaóí fion díobh.

12 Oir is aithnid damhfa bhur niom-ciontadh, agus bhur bpeacuidhe an-mhá-ra: céuluid an firéun, glacuid cumbaidh, & fillid an bocht do leathcúibh annfa gheata.

13 Uiméfin tochdfuidh an duine criana san namsin: oir is drochaimsir í.

14 Jarruidh maith, agus narab ole, chor go mairfidhe: agus marfin go mbiaidh an Tighearna Dia na síogh linn mar do labhrabhair.

15 Fuathuighidh an tole, agus grá-duighidh an mhaith, agus fuighidh breitheamhus annfa gheata, dob éidir go mbiath an Tighearna Dia na síogh grá-famhuil ré híarfa Joseph.

16 Uiméfin an Tighearna Dia na síogh, is marfo a deir an Tighearna, Biaidh caoi annfa huile shraibh, & a déaruid annfa huile shlightibh móra, Mó thruaighe, mó thruaighe: & goisidh an fear oibre chum cumha, & an lucht bhios éolach a caoineadh, cham caointe.

17 Agus biaidh cáineadh an zach uile gharradha fineamhna: oir ghabha misí thrid, a deir an Tighearna.

18 A mhairg dhíbhisí air a bfuil ionn laoi an Tighearna: cred é so dhíbhe? is dorchadus lá an Tighearna, agus ní solus?

19 Amhuil dá tteitheadh duine roimhe leomhan, agus go tteiceomhaidh beith air: agus go rachadh a steach annfa thigh, agus a lámh do leigion air an mballa, & aithir nimhe do bhreith air.

20 Nach budh dorchadus lá an Tighearna, agus ní solus? eadhon to dhocha agus gan fóillsí ar bith ann.

21 Fuathuighim, díbeagaim bhur laéthe sollamonta, agus ní bhoitnecha mé ann bhur ccoimhthionóluidh sillamonta.

22 Buidh go nofráluidhe dhamhfa ofráil loisge, agus bhur nofrála biadh, ní ghéabha mísi iad: ní mó chuiris mé lúim a nofrála síodhchána bhur mbeathach meith.

23 Beir thusa uimé fúaim do chaint: oir ní éillsé mé céol hadhbhuidh.

24 Acht riothadh breitheamhus sin amhuil uisgeadha, agus firéantacht amhuil fruth laidir.

25 Nar ofrálabhair dhamhfa íodhbhartha agus ofrála annfa bhífach ceathrachad bliadhan, a thigh Ísraél?

26 Acht diomchrabhair Tabernacuil bhur Moloch agus Chiun bhur nionmháighe, réalt bhur ndé noch do rinneabhair dhibh féin.

27 Uimefin do bhéara misí oruibhí dal a ndaoirsine taobh thall do Dhamalus, a deir an Tighearna, darab aim, Dia na síogh.

CAIB. VI.

Do ní macus chlainne Israet, 7 d'ar 12 doib leighis, tad.

A Mhairg don mhuintir atá a foca-mhal ann Sion, agus chuirios a ndóigh a sliabh Shamariah, noch dá ngoirtheat togha na cceineadhach, chum a tainic tigh Israet.

2 Imthighidh sibhí go Calneh, agus feachuidh; agus eirghidhe as sin go Hemat mór; annsin imthighidh síos go Gát na Bhphilistíneach: an fear iad níid na rioghachtafa? nó an mó a tteorainn ná bhur tteóruinní?

3 Sibhí chuirios a bhfad uaihb an droch lá, agus do bheir ar cathaoir a néigin do theacht a bhfogus;

4 Noch luighios ar leabthachaibh díaclaibh Elephant, agus shínios iad fein air a leabthachaibh, agus ithios na huiin amach as an ttréad, agus na gómha as lár an stalla;

5 Noch chanas le fuaim an bhiol, agus ghléasas dóibh fein adhbhadha cuil cosmhui le Daibhí;

6 Noch ibhios síon a mbulladhuibh, agus uogas iad fein leis na houlighibh is toghtha; acht ní bhfuil dóilghios orra ar son anfhogh Joseph.

7 Anois uimefin, rachfuid siad a mraighdionas leis an cceaddroing rachfua a láimh, agus áithreochtar fleadh na droinge do thín iad fein.

8 Do thug an Tighearna Dia é fein mar mhionnuibh, a deir an Tighearna Dia na síogh, Fuathulghim oirdhearcus Iacob, agus fuathuighim a pháilais: uimefin feachóduigh mé suas an chathair gun a bhfuil innte uile.

9 Agus tiuchfuidh a ccrích má fhanam deichneamhar fear a neintigh, go bhfaighid siad bás.

10 Agus tóigfe dearbhrathair a athar suas é, agus an té loigios é do thabhairt a chnámh amach as an tigh, agus a déara fé ris an té bhias ag taobhuibh an tigh; An bhfuil duine ar bioth agad? agus a déara seifion, Ní bhfuil. Annsin a déara seifion, Coig do theang: óir ní fhéadmaoidne teacht thar aim an Tighearna.

11 Óir féuch, daithin an Tighearna, agus buailfidh sé an tigh mór le bristibh, agus an tigh beag le scoiltibh.

12 An riothfuid eich air an cearaic? an ttreabhochtha aon le damhuibh? óir philleabhair breitheamhus chum domblais, agus toradh a nionracus a muinnhear.

13 Sibhí noch shlásuighios ann ní gan tadhbhacht, noch a deir, Nach ar ghabhamar chugainn adharca le ar nearf féin?

14 Acht féuch, tóigfe misí suas cineadh bhur naghaidh, a thigh Israet, a deir an Tighearna, Dia na síogh, agus buaidheoruid siad sibh ó dhul a fteach Hemat go habhuinn a nfaigh.

CAIB. VII.

Taisbeanadh seirsa na nloicistigh, 4 na teine, 8 & na dorubha.

M Arfo do thaisbéin an Tighearna Dia dhamhfa, agus féuch do chum sé lócuistigh a trús theacht amach an dara fuis; agus féuch, do bé sin an fás deighionach deis spealadóireachda an Rígh.

2 Agus tirla a nuair do chríochnuigheadar ithe féir na tire, annsin a dubhairt misí, A Thighearna Dia, Maith, iarruim dathchuinge ort: cia le néireochuidn Iacob? óir is beag é.

3 Do ghabh aithreachus an Tighearna uimefo; Ní bhiaidh, a deir an Tighearna.

4 Is marfo do thaisbéin an Tighearna Dia dhamhfa, agus féuch, do ghoir an Tighearna Dia ceannairg le teine, agus do loig sé an taigean mór a duagh suas cuid [di.]

5 Ansin a dubhairt misí, A Thighearna Dia, coig, iarruim dathchuinge ort; cia le néireochuid Iacob? óir is beag é.

6 Do ghabh aithreachus an Tighearna uimefo: ní bhiaidh, a deir an Tighearna Dia.

7 Is marfo do thaisbéin sé dhamh, agus féuch, do sheas an Tighearna air bhalla déanta le dorubha, maille re dorubha iona láimh.

8 Agus a dubhairt an Tighearna riom, A Amóis, cred do chí tá? agus a dubhairt misí, Dorubha; ann sin a dubhairt an Tighearna, Féuch, cuirfidh misí dorubha a measc mo phobail Israet, ní ghéaba mé láimh riu ní fa mhó.

9 Agus béid áite árdá Isaac migneach, agus leagfughear Israet na bhfalach, agus eireochuidh mé a naghaidh thighe Ieroboam, leis an cceoidheamh.

10 Ann sin do chuir Amasiah fagart Bhét-el síos go Ieroboam Rígh Israet, ag rádh, Dfeall Amos ad adhuigh a lár thighe Israet; ní héidir leis an

ttir a bhriathra uile diomchar.

11 Oir is marío a deir Amos, Eug-fuidh Jeroboam leis an ccolidheamh, agus béarthar Israel go deimhin a laimh as a ttir fein.

12 Fós a dubhairt Amasiah re Hamas, Thusa a fhir síse, imthigh, teith romhad go tír Iúdah, agus ith arán annsin, agus tairrghir ann.

13 Acht ná tairrghir a ris ní is mó a Mbétel : oir é fépel an Rígh é, agus í sí cúirt an Rígh í.

14 Annsin do fhreagair Amos, agus a dubhairt se re Hamasiah, Ní faigh mífí, nó mac faighe mé ; acht dob áodh-aire mé, agus do budh cruinneochthoir toruidh figeadh fiadháin mé.

15 Agus do ghlaic an Tighearna mé, mar do lean mé an tréud, agus a dubhairt an Tighearna riom, Imthigh tairrghir dom phobal Israel.

16 Anois uimefin éist thusa briathra an Tighearna ; a deir tú ; Na tairrghir a naghaidh Israel, agus ná fil do bhriathra a naghaidh thighe Isaac.

17 Uimefin is marío a deir an Tighearna, Bíaidh do bhean na meir-drigh annsa chathruigh, agus tuitfid do mhic agus hingheana leis an ccolidheamh, & roinnfighear thfearann le do-rubha ; & do gheabha tú bás a bhfearann thruaillighthe, agus rachaidh Israel go deimhin a ndaoiríne as a ndáithche.

C A I B. VIII.

Tairrghir ar ghorta & thart bbreithre Dé. **I**S marío do thaisbéin an Tighearna Dia dhamsa, agus féuch, cliabh do thoradh samhrúigh.

2 Agus a dubhairt se, A Amois, cred do chí tú ? agus a dubhairt mífí, Cliabh do thoradh samhrúigh : annsin a dubhairt an Tighearna riomfa, Tháinig an deireadh air mo phobal Israel, ní ghéabha mé laimh riu ní is mó.

3 Agus budh nuallshurtach cainticidh an teampuill san ló sin, a deir an Tighearna Dia : bíaidh mórán do chorp-uibh marbha ann gach áonáit, teilgfid siad amach iad le cionas.

4 Eistigh so a lucht shluigios suas na riachdanuigh, eadhon do thabhairt ar bhochtáibh a nfearuinn meath,

5 Ag rádh, Cá huair rachas an ghealach nuádh uainn, chor go reacfam ar-bhar ? agus an tábboid, le cuirfemis cruithneacht amach, ag déanamh an Ephah beag, agus an tfecl mór, agus ag fallughadh na ccomhthrom le meall-toireachd ?

6 Chor go cceinneochamáis an bocht le hairgiod, agus an teasbhadh-ach air phéire bróg ; fós go reacam salchar na cruithneachda ?

7 Do mhionnuigh an Tighearna tre oirdhearcus Jacob, Go deimhin ní dhearmoda mé go brath aoinni dá noibreachaibh.

8 Nach ccriothnochuidh an talamh uimeho, & nach ccaoidhfidh gach duine dá ccomhnuighionn ann ? agus éireochuidh suas go hiomlán amhuil tuile, agus teilgfighear amach, agus báidhfighear é, amhuil le tuile na Héigpte.

9 Agus ttiucfa a ccrich annsa ló sin, a deir an Tighearna Dia, go ttiubhra mífí air an ngréin dul faoi san meadhon laoi, agus do dhéana mé an talamh dorchta san ló ghlan.

10 Agus iompocha mé bhuir bhfeula-dha a ndobron, agus bhuir nabhráin uile a cumhaidh, agus do bhéara mé faicéadach suas air a nuile leathra, & maoile air gach uile cheann : agus do dhéana mé é amhuil mar budh cumhaidh ar son aoinmhic, agus a chriocháin amhuil deireadh laoi sheirbh.

11 Féuch, tiucfuid na laéthe, a deir an Tighearna Dia, go cuirfe mífí gorta annsa tír ; ní gorta aráin, nó tart uige, achd (gorta) éisteachda bbreithre an Tighearna.

12 Agus seachránuid ó fháirge go fairge, agus ón ttiuifcart go an deiceart, ríothfuid siad síos suas diarmuid breithre an Tighearna, ach ní bhfuighid siad í.

13 Annsa laethibhsin anbfáimh na muighdiona breighdha, agus na daoine óga lé tart.

14 An drong mhionnuighios fa pheacadh Shamaria, & a deir, A Dhan, mairidh do Dhia se, agus mairidh meoh Bheer-seba, eadhon tuitfid siadín, agus ní éireochuid suas a ris go brath.

C A I B. IX.

Déis uaignes Israel, 11 téidh an Mehas pailúir Dhaibhi, do thuit.

DO chonnaic mé an Tighearna na theasamh air a naltóir, & a dubhairt se, Buail an fardorus, chor go cceiridh na postadha : agus géarr annsa chion iad uile, agus mairfidh mífí an deigh-ionach dhiobh leis an ccolidheamh : an té theithfios dhiobh ní rachfuidh se a, & an té rachfas as, ní faorfaighear é.

2 Dá mbeith go ttocholaids go bí-ríonn, do bhéara mo laimh as iad : di mbeith go ndéandaos dreapaireacht suas go neamh do bhéara mé liom as sin a nias iad.

3 Agus dá mbeith go bhoileocháin iad fein a mullach Charmel, spóna mífí, agus do bhéara mé as sin iad ; agus dá mbeith go mbeidís a bhfolach an radharc a niochtar na fairge, annsa áitheonuidh mé don naitheir nime, agus beanfuidh í greim asta.

4 Agus má atá go rachaidís a ndáir-fíne roimhe a naimhde, áitheonuidh mé don chloidheamh as sin, agus mairfidh se iad, agus cuirfidh mé mo thail orra le hclé, agus ní lé maith.

5 Agus ífé an Tighearna Dia na síogh bheanfás ris an bhfearann, agus leagfuidh

leaghuigh sé, agus caoidhfídh a nuile dhúine áitreabhus ann, agus éireochuigh séas go hiomlán amhuil tuile, agus bíadh báidhte mar thuile na Héigte.

6 A lé do ní a sheomradha annsa neambuigh, agus do shuidhigh a shluagh annsa talamh, an té ghoirios air uiscradhuibh na fairge, agus dhóirtios a mach iad air adhaigh na talmhan: ífé an Tighearna a ainm.

7 Nach bhfuili mar chloinn na Neiopeach dhamhsa, a chlann I Israel, a deir an Tighearna? nach tug mé Israel amach as crích na Héigte? agus na Philistínigh as Caphtor, agus na Sirianuigh ó Chir?

8 Féuch, atáid síle an Tighearna Dia air an ríoghacht pheacuigh, agus scriosa mísi i ó ghnáis na talmhan, amháin nach millfe mé tigh Jacob thríd amach, a deir an Tighearna.

9 Oir fuaigeroirí mísi, agus cáithfidh mé tigh Israel a measc na nuile chineadhach, amhuil chorruighthíor arbhar a críathar, gideadh ní thuifidh an gráinne a luga air an ttalamh dhe.

10 Bugfuid uile lucht peacuidh mo phobaisí leas an cloidheamb, noch a deir,

Ní bhéara an tolc oruinn, agus ní thoir-meofcuidh sinn.

11 Annfa ló sin tóigfe mé suas tabernacuil Dháibhi do thuit, agus druidfidh mé suas a bheárnadha, agus cóireacha mé ar thuit de, agus cuirfe mé suas é mar annsa laethibh a nallód:

12 Chor go sealbhochuid íarfa Edom, & na ngeinteadh uile noch goirtheair am ainmsí, a deir an Tighearna do ní só.

13 Féuch, tiucfuid na laéthe, a deir an Tighearna, go mbéaruidh an toireamh air an mbóanuighe, agus fear bhrúite na ccaíor air an té chuirios an siol, agus sílid na sleibhte fion milis, agus leighfid na huile chnois.

14 Agus do bhéara mé a ris ar a nais bairghde mo phobail Israel, agus cuirfid suas na caithreacha fáfuidd, agus áiteochuid iad, agus plainndeochoid síneamhna, agus iobhuid a fion sin, do dhéanuid fos gáirdínighe, agus iofuid dá ttoradh.

15 Agus plainndeocho mísi ann a ndáthaigh iad, agus ní tharrongthar iad ní fa mó a níos as a ndúthaigh, noch thug mé dhóibh, a deir an Tighearna a Ndaí fan.

O B A D I A H.

CAIB. L.

Smacht Edom ar son uabhar & euccoir; 17 lé buaidh Jacob air, tríd Críofa.

F IS Obadiah: is marío a deir an Tighearna Dia a tíobh Edom, Do chualamar aithris ón Tighearna, agus do cuir-eadh teachta a measc na ngeinteadh, éirghidhfe, agus éirghiom suas na haghaidh a ceath.

2 Féuch, do rinne mé beag thú a measc na ngeinteadh, is mór do tar-cuínigheadh thú.

3 Do mheall uabhar do chroidhe thú: thúfa chombhuighios a scealpuibh na carrag, ar bhárd bionad comhnuidhe, nach a deir iona chroidhe, Cía bhéaras mísi síos chum na talmhan?

4 Má atá go náirdeocha tusa thú féin mar an niolar, agus má atá go ccurfe tí do nead a measc na réaltann, do bhéara mísi as sin a nuas thú, a deir an Tighearna.

5 Má thanagadar gaduighthe chugad, na thigid sláimhoiridh san noidhche (ciondus do gearradh amach thú) nach goifidís nó go mbeith go lór aca? dá ttagadís lucht cnásuigh na ccaíor chugad, nach bhfuigfidís cuid do na cíoruibh?

6 Ciondus do spionadh amach neithe Efaí, ciondus do hiartadh suas a neithe foluightheacha?

7 Thugadar uile dhaóine do chum-aínn chum na téorainn thú, do mhealladar na dhaóine do bhli síothchanta ríot

tú, agus rugadar buaidh ort: thug an lucht ithios harán cneadh súd, ní bhfuil tuicfe ar bith annfan.

8 Nach scriosa mísi annfa ló sin, a deir an Tighearna, daóine glioca amach as Edom, agus tuicfe as slíabh Efaí?

9 Agus claoidhfíghear do dhaóine cumhachdachafa a Théman, chor go ngéarr-fuighear amach le hár a nuile dhuine do shlíabh Efaí.

10 Ar son thóiréirgin a naghaidh do bhrathair Jacob, foileochuidh náire thú, & géarrfuighear amach thú go bráth.

11 Annfa ló ar sheas tí don taóibh oile annfa ló a rugadar coimhthighidh, a shluagh a lámh, agus a ndeacadar eachtarannuigh a fleach iona gheara, agus ar teilgíodh crannchair air Jerusa-lem, do bhí tusa mar aon díobh.

12 Acht níor choir dhuit féuchain air lá do dhearbhrathar annfa ló a ndéar-nadh coimhthigheach dhe, ní mo budh déanta dhuit gairdeachus ós cloinn Júdaí a ló a naidhmhillte, ní mó budh labhartha dhuit go huáibhreach a ló na haindeife.

13 Níor dhulta dhuit a fleach go geata mo phobail a ló a naindeife; fos níor bhféuchta dhuit a naindeife a ló a mbuaidheatha; nó lámh do chur ar a maóin a ló a namhgair.

14 Ní mó budh feasta dhuit annfa tslighe chrofaigh, do ghearradh amach an lucht do chuaidh as díobh da mhuintir: ní mó budh feachadha dhuit an mhéid dá mhuintir do fhan a ló na dibhf beirge.

15 Oir atá lé an Tighearna a bhfogus air na geintibh uile, mar do rinne tusa, do dhéantar amhluidh riot: iompocha do luaidheacht air do chionn féin.

16 Oir amhuil do ibheabhair air mo shliabh naomhthais: mar sin iobhuid na geinte uile a ccomhnuidhe, afeadh, iobhuid siad, agus sluicfid siad síos, & beid siad amhuil is nach beithdis.

17 Acht ar shliabh Sion biáidh tárthail, & biáidh naomhthachd annsin, & sealbhochuidh tigh Jacob a sealbh féin.

18 Agus biáidh tigh Jacob na theine, agus tigh Ioseph na lafair, agus tigh Esaus na chonnalach, agus lasfuid ionta, agus dóichfid iad, agus ní fhanfa áon do thigh Esaus: oir a dubhairt an Tighearna é.

19 Agus an drong ó dheas, sealbhochuid shliabh Esaus (agus sealbhochuid) lucht an réitigh, na Philistínigh; agus sealbhochuid siad magha Ephraim, agus magha Shamaria; agus sealbhochuid Benjamin Gilead.

20 Agus (sealbhochuid) braighde an tfluaihlé chloinne Israel, fearann na Gcrananiteach, eadhon go Sarephat, agus sealbhochuid braighde Jerúsalem, noch atá ann Sepharad caithreacha an deisceirt.

21 Agus tiuchuid cobharthuigh siad air shliabh Sion do dhéanamh breitheamhnais air shliabh Esaus, agus baill leis an Tighearna an rioghachd.

JONAH.

CAIB. I.

Jonah ag teicheadh, 4 do toirmioctadh le anfa, 11 do theilgeadh sa nfaige, é.

A Nois tháinig briathar an Tighearna chum Jónah mhic Amittai, ag rádh, 2 Eirigh, imthigh go Nínebheh an chathair mhór sin, agus déana comhairc na haghaidh: oir tháinig a ccionta suas dom lathairín.

3 Acht deirigh Iónah suas do theitheamh go Tarsis ó lathair an Tighearna, agus do chuaidh síos go loppa; & fuair long ag dul go Tarsis: mar sin do dhíol sé ar son a bheirthe thairis, agus do chuaidh innte síos do dhul leó go Tarsis ó lathair an Tighearna.

4 Acht do chuir an Tighearna géoth mhór amach air an bhfaige, agus d o bhí anfa ro mhór air an bhfaige, iondus gur sháil, an long bheith briste.

5 Annsin do bhádar na máirneal-uigh eaglach, & déigh gach áon air a dhia, & do theilgeadar a nearradh do bhí san loing anfa bhfaige dá néadromadh féin: acht do chuaidh Iónah síos ar thaobhuibh na luinge, agus do luidh, agus do bhí sé na chodladh go trom.

6 Annsin tháinig maighistir na luinge chuige, agus a dubhairt sé ris, Cred is ciall duit, a chodaltaigh? éirigh, goir air do Dhia, a ndóigh go smainteochadh Dia oruinne nach báidhtí sinn.

7 Agus a dubhairt gach áon aca re na chompanach, Déanam, agus teilgiom crainn, chor go naitheonam cia ar son a ttig an tolcso oruinn: annsin do theilgiodar na crainn, agus do thuit an chrannchar air Iónah.

8 Annsin a dubhradar sin, Innis déinn, iarrmaod dathchuinge ort, cia ar son a ttig an tolcso oruinn? cred is ceird duit? agus cait as a ttig tú? cia is tús dhuit? agus cia na daoine dar díobh thú?

9 Agus a dubhairt seifion riu, Eabh-

radhach mé, agus atá eagla an Tighearna Dia neimhe orum, noch do rinne a nfaige agus an talamh tirim.

10 Annsin do bhádar na daoine eaglach go hanmhór, agus a dubhradar ris, Cred um a ndéana tusa fo? (óir do thuigiodar na daoine gur thebh sé roimhe ghnúis an Tighearna, do bhrigh gur innis sé féin dóibh é.)

11 Annsin a dubhradar ris, Cred do dhéanam riot, chor go mbia a nfaige ciúin (óir doibrigh a nfaige, agus do bhí si anfadhadh.)

12 Agus a dubhairt seifion riu, Tébhuidh suas mé, agus teilgidh amach san bhfaige mé; mar sin biáidh a nfaige ciúin aguibh: oir atá a shios agum gurob air mo shon sin atá an tansa morso oruibh.

13 Thairis sin diomramhadar na se go láidir dá thabhairt a tús, acht níor fheadadar: oir doibrigh a nfaige agus do bhí si anfadhadh na naghaidh.

14 Uimefin déigheadar air an Tighearna agus a dubhradar, Iarrmaoid dathchuinge ort, a Tighearna, iarrmaoid ort, ná scriostar sinn ar sin bheatha an té is, agus ná léig fuil neimhchiontach oruinne: oir do rinne tú, a Tighearna, amhuil sa toil leat féin.

15 Mar sin do theilgheadar Iónah síos, agus do theilgeadar amach san bhfaige é, agus do seuir a nfaige do choisfidh.

16 Annsin do bhí eagla an Tighearna go hiomarcach air na daoínibh, agus dóríladar iodhbhairt don Tighearna, agus thugadar móide.

17 Anois dórdóigh an Tighearna lé mór do shlagadh Iónah síos: agus do bhí Iónah a mbhroinn a néig trí li, agus trí hoidhche.

CAIB. II.

Urnaigh Jonah as broinn a néig, 10 do sháradh.

A Nnsin do ghuidh Iónah an Tighearna a Dhia as broinn a néig. 2 Agus

Jonah ar na feith 3 nife. CAIB.

2 Agus a dubhairt fé, Deigh mé do bhrígh maidéise chum an Tighearna, & do chialuidh fé mé: as broinn na huaighe deigh mé, & do chuala tú mo ghuth.

3 Oir do theilg tú annsa naigéun mé a lár na bhfairgeadh, agus tangadar na tuile am thimchioll, do chuadar do threathain agus do thonna thorum.

4 Annsin a dubhairt mé, Atáim teilgthe as do radharcfa, gidheadh féuchfaidh mé a ris leath red theampall náomhtha.

5 Thangadar na huifeadha um thimchioll, eadhon go nuige an tanam; do dhruid an taigéan umam timchioll fa cniart, do chrap a nfeamnach timchioll mo chinn.

6 Do chuaidh mé síos go hiochtar na feibtheadh, do bhí an talamh go na bharradhuibh am thimchioll go bráth: gidheadh thug túfa manam suas ó thruaileadh, a Thighearna mo Dhia.

7 Au tan do anbhfaínnigh manam ionnam a fígh, do chuimhnigh mé air an Tighearna, agus tháinic murnuigh chugad a fígh dot theampall náomhtha.

8 An drong choimheadas díomhaoinis bíreagacha, treigid siad a ttróaire féin.

9 Acht iodhbhoruidh mísi dhuitfi maile re guth bhuidheachuis, díolfa mé an ní noch do mhóidigh mé: is ón T Tighearna atá slánughadh.

10 Agus do labhair an Tighearna ris a nialg, agus do feith fé Jonah amach air an t-talamh tírim.

CAIB. III.

Aithreachas uiríse, & Saoradh dhuaine Ninebheh tar éis seanmora Jonah.

A Gus tháinic briathar an Tighearna go Jonah an dara huair, ag rádh.

2 Éirigh, imthigh go Ninebheh an chathair mhóirsin, agus seanmóir dhi an tseanmóir a déara mísi riot.

3 Annsin déirigh Jonah, & do chuaidh go Ninebheh do réir bhréithre an Tighearna: (anois do bhí Ninebheh na chathair ro mhóir, uidhe thrí lá daiflior.)

4 Agus do thofuigh Jonah ar dhul a fígh don chathair aistior laoi, & dsiagair, & a dubhairt, 'Go fóill ceathrach lá & seriosfuighior Ninebheh.

5 Mairsin do chreidiodar daoine Ninebheh a Ndia, & dsiagradar trofadh, & do chuireadar faicéadach umpa, eadhon ón té is mó gus an té is lugha.

6 Oir tháinic focal chum Rígh Ninebheh, & déirigh fé as a chathair, & do chuir a róba uadh: & dfoiligh é féin fé faicéadach, & do thuigh a luaththeadh.

7 Agus thug fa deara a siuagra, agus fhoillíngadh air seadh Ninebheh (maile re hórdughadh an Rígh & a úasal ag rádh, Duine nó beathach, airge nó tréad, ná blaifedis éainní, ná hinghul-tedis, agus ná hibhedis uige.

8 Acht folchthar an duine, agus an beathach le faicéadach, agus eighedis go bárd chum Dé; asadh, síleadh gach

iii, iv. Is mó tróaire Dé, nó tróaire Jonah.

ion díobh ó na dbroichshuighe, agus ó néigíon atá iona lánhuibh.

9 Cia agá bhfuil a fhios nach ion-pochadh Dia, & go madh aithreach é, & go bhfillfeadh fé ó na fheirg fhioch-mhuir, iondus nach imthighiom feachad.

10 Agus do chonnaire Dia a noibreacha gur impoigheadar ó na ndroichshuighe, agus do ghabh aithreachas Dia fan nola a dubhairt fé do dhéanacha dhóibh, agus ní déarnuigh fé é.

CAIB. IV.

Achmhufan Dé do Jonah, arson a mbí-thait-neamh um choigleadh na cathreach.

Acht do mhíothaitin sin re lonah go hiomarcach, agus do bhí sé ro fheargach.

2 Agus do ghuidh fé chum an Tighearna, agus a dubhairt fé, guidhim thú, a Thighearna, nach ar bhé só mo rádhfa, an tan do bhadhas fós ann mo thír? uimefin do theith mé roimhe go Tarsis: oir do bhí a fhios agam gur Dia grásmhuil thúfa, & tróaireach, mall chum seirge, & móirchinéulta, agus go mbí aithreachus uile ort.

3 Ar a nadhbharfin a nois, a Thighearna, beir manam uaim, iarruim dathchuinge ort; oir is searr dhámh bás ná beatha.

4 Ann sin a dubhairt an Tighearna, An maith do ní tú fearg do bheith ort?

5 Ann sin do chuaidh Jonah amach as an ceathruigh, & do thuigh fé air an ttaobh shoir don chathruigh, agus do rinne fé both dhó ann, & do thuigh fuithe annsa scáth, iondus go bhfaiceadh cred do thiucfadh don chathruigh.

6 Agus do ghléas an Tighearna Dia pailmíach, agus thug fé air teacht ós cionn Jonah suas, chor go mbeith na scáth ós cionn a chinn, dá shaoaradh ar a dhoilighios: annsin do bhí lonah ro láathghaireach mun scáth.

7 Acht do ghléas an Tighearna péist a nuair do éirigh an mhaidin ar na mháarach, agus do bhuail fé an scáth, iondus gur chrion fé.

8 Agus tárla a nuair do éirigh an ghrian gur ghléas Dia gioth dheanacht a nois, & do bhuail ar cheann Jonah, iondus gur anbhfaínnigh fé, & dórduigh fé ann féin bás dsiaghail, agus a dubhairt, Is searr dhámh bás ná beatha.

9 Agus a dubhairt Dia ré Jonah, An maith do ní túfa fearg do bheith ort mun scáth? agus a dubhairt seifion, Is maith do nim bheith seargach, eadhon go nuige an mbás.

10 Annsin a dubhairt an Tighearna: do bhí truaighe agad don scáth, nach tá do shaothruigh ná thug air fis, noch tháinic a nias a noidhche, & dimthigh feachad a noidhche.

11 Agus cred nach croizeoluinnfi Ninebheh an chathair mhóir sin iona bhfuil ní fa mhó ná fé síthchid míle pearfa nach-eidirdhealuighionn eidir a lámh dheis & a lámh chlé, agus fós iomad airnéise?

K k 5. MICAH.

MICAH.

C A I B. I.

21 ùathbhàfach fearg Dè bhi, anaghaidh adhradh na ndè breige.

B Riathar an Tighearna thàinig go Micah an Morasteach a laethibh Iotam, Ahaz, agus Hecetiah, Righthe Judah, noch do chonnairc sé a ttaobh Shamaria agus Jerusaleum.

1 Eistigh a phobal uile, cluin a thaluimh, a nuile ní dá bhfuil ann, agus biodh an Tighearna Dia na fhiadhuise bhur naghaidh, an Tighearna ó na theampall náomhtha.

3 Oir feuch tiucfuidh an Tighearna as a ait, agus tiucfuidh a nuas, & failteora sé air aithibh arda na talmhan.

4 Agus leagfuidhear na sleibhte faoi, agus scoilthighear na gleanta amhuil céir as coinne na teineadh, agus amhuil na huiogeadha doirtior sios re sinuigh.

5 Ar son fàruighe Jacob atì fo uile, agus ar son pheacadh thighe Israel: cred é fàrughadh Jacob? nach í Samaria? agus cred iad aithe arda Judah? nach í Jerusaleum?

6 Uimefin do dhéana mifi Samaria mar chárn don mhachaire, agus mar phlanndughadh fineamhna; agus doirtfidh mé a clocha sios annsa ghleann, agus léigfe mé a duthrach ris.

7 Agus brisfuidhear a hionmháighe greanta uile a mbloghuibh, agus loifuidhear le teine a tuillmhighe uile, agus leagfa mé a hiodhail uile aonrach: oir do chruinnigh sí iad do thuilleamh meirdrighe, & fúidh chum tuillmhe meirdrighe.

8 Uimefin caoidhfidh mé, agus nuallfuidh mé, imeocha mé tãnocho, agus lomnocho: do dhéana mé gearán mar na draguìn, agus cumha mar na bulchabhcanuibh.

9 Oir is doileighis a cneadh, oir tháinig sé go Judah: tháinig sé go geata mo phobail, eadhon go Hierusaleum.

10 Ná foilligh é ann Gát, ná guilidh ar áonchor: a tigh Aphrah iompoide thá fein annsa luáthreadh.

11 Imthigh romhad, a áitreabhthach Saphir, ar mbeith dod náire leis; ní tháinig Saanan amach a ngolghair Bhet-el, glacfidh sé a sheafamh aithbhí.

12 Oir do sheith áitreabhthach Märot go furachair ar mhaith; aht tháinig olc a nuas ón Tighearna go geata Jerusaleum.

13 O thusa a dhùthchusaigh Lachis, ceangail an carbad don bheathach luath: is í tofach peacaidh dinghin Sion: oir do frith fàruighe Israel ionnada.

14 Uimefin do bhéara tú tioldhlacaidh do Mhoretet Gát: bíaidh tighthe Achib na mbréig do Rightibh Israel.

15 Thairis sin do bhéara mé oighre chugad, a áitreabhthach Marelah; tiuc-

fuidh sé go Adullam, glóir Israel:

16 Déana miol thú, agus bearr thú fein air fon do chloinne breaghdha, fàrsingidh do mhaóile mar a mliar; oir do chúadar uait a mbraghionas.

C A I B. II.

Anaghaidh fhoirneart, & thairghir mbeabhlach.

A Mhairg don druing thionnmas eigeart, agus oibrighis olc air a leabuidh; an tan is folus an mhaidin cuirid a gnáth é, do bhrigh go bhfuil sé a cumhacht a lámh.

2 Agus fànuighid siad fearuim, agus beanuid amach iad le fòirceigin; agus tighthe, agus beirid leó iad; marlin fànuighid duine gun a thigh, eadhon duine, agus a oighreachd.

3 Ar a nadhbharlin is marío a deir an Tighearna, feuch, a naghaidh na mteirefe tionnseum olc, ó nach áthrochaidh sibh bhur muineál, ní m'ímtheochthai go ceannasach: oir is olc a naimhí.

4 Anosa lósin tóigfe duine cofamhlachd bhur naghaidh, agus caoidhfidh maille re caoi thruaighmhéile, agus a déaruid, Atamaóid millte go hionn: do mhalairt fé comhroino mo phobail: ciondus do áthruigh sé uaimé: do roino sé ar machaireadh uilon, noch do thioileamar haifeogaidh dhuimh sin.

5 Uimefin ní bhíaidh duine ar bith agad thealighis córda le cranochair a ccomhehruinnighadh an Tighearna.

6 Ná tairghiridh sibhí (a deirid ris an ndrúing) thairghirios: ní dhéanid fàigheadoireachd doibhsin, chor nach bhfuighid náire.

7 O thusa dar bainm tigh Jacob, nar gearruigheadh spiorad an Tighearna? a niadó a ghníomha? nach déanad mo bhriathrafa maith don té thiebhaghios go hionruic?

8 Eadhon le tamall ó shin atì mo phobal ag éirge suas amhuil náimhid: beantaóí an róba amach maille ris an ceulaidh don droing ghabhas lóim ribh go suaimhneach, amhuil daine suaimhneach ó chogadh.

9 Do theilgeabhair amach nua mó dhaóine ó na tightheibh tairneamacha, rugabhair mo ghloir ó na ccoim go brath.

10 Birghidh sibhí agus imthighidh, oir ní hé fo bhur ccomhnuighe: do bhrigh go bhfuil sé ar na thalachd, mille sé sibhí ré millteachus mór.

11 Má deir neach bréug, ag fubhal annsa fhoiraid agus a naimhshirine (ag rádh) Tairghiridh mifi dhuir ar fhion, agus air dhig liidir, badh é sin fein aigh an phobail.

12 Cruinneocha mé (thú g) deimhin, a Jacob uile: cruinneocha mé go deimhin iardhraóí Israel, cuirfe mé a bhfochair a chéile iad mar chaoireabhaib Bosrah, mar an

an tréud a lár a mainnighe; do dhéanad fothrum mór do bhrigh [iomuid] na ndaoine.

13 Tháinig an bristeoir suas rompa; do bhrifeadar suas agus do ghabhadar thríd an ngeata, agus do chúadar amach ann, agus rachuidh a Rígh rompa agus an Tighearna iona cceinn.

C A I B. III.

Díciornacht na bprionnsa, 5 seall na bfaigh, 11 a suaimhneas neamb-shocrach faradh.

A Gus a dubhairt míf, Bistigh, iarruim dathchuinge oruibh, a cheanna Jacob, agus sibhí a phrionnsadha thighe Israel: nach coir dhaoibhfe fios breithamhnus do bheith aguibh?

2 Noch shuathuighios an mhaith, agus ghráduighios an tolc, noch thairngios a cceoirionn diobh, agus a bhfeoil dá cceimhuibh.

3 Noch fós ithios feoil mo dhaoine, agus sheannas a cceoirionn diobh, agus brisid a cceimha, agus gearrud na cceochaibh iad mar budh chum an phota, agus mar fheoil annsa choire.

4 Annsin éighfidh siad chum an Tighearna, acht ní éistfidh sé riu, eadhon foileochuidh sé a aghaidh uatha san mamsin mar do iomchradar iad féin go hóc iona ngníomhuibh.

5 Is maró a deir an Tighearna a thobh na bfaigh bheir air mo phobal caraid do dhéanamh, noch bheirios greim re na bhfaiclaibh, agus shuagrus, lothcháin: a gus ullmhuighid cogadh a naghaidh an té nach cceoirionn ann a mbéil.

6 Uimefin biaidh a noidheche dhíbh iondu nach bhfaicfidhe fis, agus biaidh dorchá dhíbh iondu nach bhfaistínighe, agus rachuidh an ghrian faoi ós cceinn na bhfaigh, agus biaidh an lá dorchá ó a cceinn.

7 Annsin bhias náire ar na feithmheoiribh, & buaidhearthar na fúistínigh, fós foileochuidh uile a mbéil: óir ní bhfaigh freagra air biotó ó Dhia.

8 Acht go deimhin atáim lán do chumhachtaibh maille ré spiorad an Tighearna; agus do bhréitheamhnus, agus do chumhachtaibh do thaisbeanadh a sháruighthe do Jacob, agus do Israel a pheacadh.

9 Bistigh fós, iarruim dathchuinge oruibh, sibhí cinn thighe Jacob, agus prionnsadha thighe Israel, ghráineas re breitheamhnus, agus chuircios a nuile cheart bun ós cceinn.

10 Cuirid siad suas Sion le fuil, agus Jerusaleim le Héageart.

11 Do ní a cceinn sin breitheamhnus air luighcheat, agus teagafuid a sagairt ar tharustal, & fúistínighid a bhfaighe ar airgid: gidheadh luighfid air an Tighearna, agus a déaruid siad, Nach bhfaigh an Tighearna ar mealg? ní shéadann oic ar bith teacht oruinn.

12 Uimefin treabhochthar Sion ar bhuir iona amhuil machaire, & biaidh Jerusaleim na cánuibh, agus shiabh an tighe mar áitibh árdá na foraóile.

C A I B. IV.

Onoir, shíocháin, & buaidh na Heaglaise ó Chríost.

A Acht annsa laethibh deighearacha tuicfa a cceir go ndaingneochthar shiabh thighe an Tighearna a mullach na shiabh, & áirdeochthar é ós cceinn na cceinn, agus lionfuid daoine chuige.

2 Agus tuicfid mórán cineadhach & a déaruid siad, Tigidh, déanam suas go shiabh an Tighearna, agus go tigh Dé Jacob, & múnfidh sé a shligthe dhúinn, & shuibholum iona chafánuibh: óir rachuidh an dligheadh amach as Sion, agus briathar an Tighearna ó Jerusaleim.

3 Agus béaruid sé breitheamhnus a mealg mhóráin daoine, & iomaithbhífidh sé cineadhacha neartmhara a bhfad uatha, agus buailfid a cceoidhmthe a niarrnach feisrigh, agus a ngáthe a gceoránuibh cnauikthe: ní thóigfe cineadh cloidheamh a naghaidh cinidh, ní mó fhoghlomfuid cogadh ní is mó.

4 Acht fuighfidh gach uile dhúine faoi na fhineamhuin agus faoi na chrann fige féin, agus ní chuifre dúine ar biotó eagla orra: óir ifé béul an Tighearna Dia dubhairt é.

5 Oir shuibholidh a nuile phobal, gach uile dhúine dhíobh a nainm a dhé, agus shuibholumne a nainm an Tighearna ar Nda, go sioghal na sioghal.

6 Annsa lósin, a deir an Tighearna, cruineocha mé an bhean atá bacach, & cruineocha mé an bhean do dibreadh amach, agus ifi do ghortuigh mé;

7 Agus do dhéana mé iarsina don mhánaí do bhí bacach; agus cineadh láidir dhífe do teilgeadh a bhfad; agus riaghlachthaigh an Tighearna ós a cceinn a shiabh Sion ó so amach go brách, agus choidheche.

8 Agus chugadfa A thuir an tréada, caifléan daingion inghine Sion, thiucfas an céidthighearnus, tuicfaidh an rioghachd chum inghine Jerusaleim.

9 Anois cred fa néighion, tú go hárd? an bhfaigh Rígh ar biotó ionnad? ar imthigh do chomhairleach seachad? óir do ghabhadar doighthe thú amhuil bean re noidhnuibh.

10 Bídí a mbuid, agus siotruigh breith, a inghean Sion, coimhuil re meáol re noidhnuibh: óir a nuile rachaidh tú amach as an cceathruigh, agus coimheocha tú annsa machaire, agus racha tú don Bhablóin, annsin faorfuighear thú: annsin shuáiceolus an Tighearna thú ó lúim do namhad.

11 Anois fós atuid mórán cineadhach ar néirge ad aghaidh, noch a deir, Truáillhear i, agus féuchadh ar fuilne air Shion.

12 Acht ní seas dóibh smuaintighthe an Tighearna, ní mó thuigid a chomhairle: óir cruinneocha fé iad mar na punnannaibh a steach chum a n-riair.

13 Ririgh agus buáil, a inghean Shíon: óir do dhéana mísi iarann dot a-dhairc, agus do dhéana mé hingne na bprás, agus buáilfidh tú na ceadchaibh móran daoine: agus naomhthocha mísi a ttarbha don Tighearna, agus a ttradhbacht do Thighearna na talmhan uile.

C A I B. V.

Beirthe, oísg, & nachdaranacht Chríofd.

A Nois cruinnigh thú féin a sluaighaibh, a inghean na sluaigh: do chuir fé foslongphort re ar naghaidh: buáilfid siad breitheamh Ísrael le slait air an ngrúidh.

2 Acht thusa, a Bhet-lehem Ephraim, biodh gur beag thú a meaf mhítheadh láidh, gítheadh tiuicfaidh asad amach chugamfa úachdarán bhias ar Ísrael, a raibh a dhul amach ó a nallód, ó laethibh ná fíorruidheachda.

3 Uimefin seachoduigh fé suas iad, nó go tigh an tam a mbéara an bhean thorrach: annsin fillfidh fuighioll a dhearbhráithreach go cloinn Ísrael.

4 Agus seasfuidh fé, agus biathfuidh fé a neart an Tighearna, a mórdhachd anma an Tighearna a Dhia, agus fánfuid siadán: óir anois biadh fé mór go fóircheann na talmhan.

5 Agus budh é an fearló an tsiódhcháin an tan tiuicias an Tassirianach dar ttr: agus an tan sháileorus ann ar bpálaibh, annsin tóigfeam móirsheifior áodhaireadh na aghaidh, agus ochtar do dhaoineibh prinnsiopalta.

6 Agus faiseochuid siad ttr na Haffria leis an ccloidheamh, agus talmh Nemrod iona dhula a steach: marío tháirtheochthar sinn ó Nassirianach, an tan tiuicias fé dar ttr, agus a nair sháileorus fé taoibh a sligh dar tteórannuibh.

7 Agus bíidh iarsma Íacob a meaf mhórain daoine amhuil drúcht ón Tighearna, amhuil ceatha air an bhéur nach bhfanann re duine, agus nach bhfeithionn air mhacaibh na ndaoine.

8 Agus bíidh iardhraóí Íacob a meaf na ngeinteadh a lár mhórain daoine, amhuil leomhan a meaf bheathach na foraoíse, amhuil óg leomhan a meaf na ttréud coiorach: noch ná theid fé thríd, fáilteonuidh fé síos, agus fós fáilfuidh fé na mblodhuibh, agus ní fhéadfuidh duine ar bith sin do tháirthail.

9 Tóigfígear do lámh suas ar do naimhdeibh, agus gearrfígear amach do naimhde uile.

10 Agus tiuicfuidh a ccrích annfa íó sin, a deir an Tighearna, go ngéarrfa mísi heachruigh amach as do lár, agus go mílfidh mé do charbuid.

11 Agus gearrra mé amach caithreacha do dháthaigh, agus teigfíod

síos do dhaoine láidre.

12 Agus gearrra mé píseoga amach as do lámh, agus ní bhíidh fuistigh agad ní is mó.

13 Gearrra mé fós hiomhaighe grábhálta, agus hiomhaighe feasta, a mach as do lár: agus ní aidheora tá ní is mó obair do lámh.

14 Agus tairreonga mé a n-íor do gharráin as do lár: marío fíorfa mé do chaithreacha.

15 Agus do dhéana mé dioghailta a bhfeirg agus a ndibhfheirg air na geitibh, a leitheid nach ccealadár a ríamh.

C A I B. VI.

Na hiodhbarta thairneamhs re Dia.

Eistighfí anois an ní a deir an Tighearna, Eirigh, cathaigh anois a coinne na sliaibh, agus clúidís na cnuic do ghuth.

2 Eistighfí, a shléibhte, imreall an Tighearna, agus sibhsí a bhunite láidre na talmhan: óir atá imreall aig an Tighearna re na dhaoineibh, agus taigearuidh fé re na dhaoineibh, agus taigearuidh fé ré Hírael.

3 O mo phobal, cred do rinne mísi oruibh, agus cred ann a ndéarma mé tuirseach sibh? fíaghnuidhíd (féin) am aghaidh.

4 Oir thug mé suas síoh as crích na Héipte, agus dífúacail mé sibh as tigh na feirbhíseach, & do chuir mé romuibh Maoise, Aaron, agus Maríam.

5 O mo phobal, cuimhnighid a mo cred do chomhairligh Balac Ríh Móab, agus cred do shreagair Bálam mhac Beor dhó ó Shíttim go Gilgal, chor go naitheontaíse fíreantacht an Tighearna.

6 Cíod le tiuicfa mé a bhfadhuile an Tighearna, agus lé cclionfad mé féin a lathair an Dé aird? an tiuicfa mé do lathair le hofráluibh loigse, le gámbuibh do bhliadhain dáois?

7 An mbíidh an Tighearna toileamhuil air mhíltibh do reitighibh, cé lé deich míle do shrothaibh óla? an ttiubhra mé mo cheidhígh ar son mo chioctach, toradh mo chuirp ar fop pheacaidh manma?

8 Do thaisbein fé dhuit, a dhúine, cred is maith: agus créid iarsma an Tighearna ort, Acht ceart do dhéanamh, agus tróaire do ghradhghadh, agus fíubhal go humhal le do Dhia?

9 Eighidh guth an Tighearna air an ccaithruigh, agus do chífidh fear na heagna hainm: éistighfí an (slat, agus an té dórduigh).

10 An bhfuidh fós ionnmhuís a raik a tigh an chiontuigh, agus aq nuofur gann atá adhfháthar?

11 An measfa mé glan iad leis na drochchomhthromuibh, agus le míla chomhthrom meallta.

12 Oir atáid a ndaoine láidhre sin lán dhíreigíon, agus do labhra-

dar a naitreabhthuigh bréuga, agus is
cealgach a tteanga iona mbéul.

13 Uimefin mar an céadna do dhéa-
na mísi tinn thú lé do bhéaladh, dot
dhéanamh áonránach do bhrígh do
pheacadh.

14 Ioluidh tú, acht ní bhíaidh tú fá-
itheach, agus bíaidh do theilgion síos ann
do lár, agus bhéaruidh tú greim, acht
ní shíorfa thú : agus do bhéara mísi
an ní shíorfas tú, don chloidheamh.

15 Cuirse tú [sìol] agus ní tú bhean-
fas : brúghádh tú toradh crainn ola,
acht ní ungha tú thú féin lé hola ; agus
sion milis, acht ní iobhtha thú sion.

16 Oir atá reachit Omri ar na choi-
mhéad, agus uile oibreacha thighe A-
hab, agus suabholuigh síbhí iona comh-
aircheaibh, chor go ndéanuinní fá-
sach dhíot, agus magadh dá dhúthchú-
aibh : uimefin ionchorthaóí náire mo
phobail.

C A I B. vii.

*2 comhbhrúiligh sin anois slaid na ndaoi-
ne, nach bhfuil dearbhearaid ar bith
ion-tuabhadh ris, ach Dia an Tighear-
na.*

MO thruighe mísi, óir atáim amh-
ail an tan do chruanigheadar na
tórtha lamhuigh, mar dhioghluim cáor
aimfire cnálaigh na tarpan uile : ní
bhfuil tarpan air bith ré ithe : atá
manam ag iarruigh an chéadthorugh
abuidh.

2 Dimthigh an deaghdhuine seachad
as an tialamh, agus ní bhfuil áon ion-
raic a meais na ndaoine : luighid uile
a luigheachán air fhuil : do nidh gach
uile dhuine siadhach air a dhearbhra-
thair le sion.

3 Chor go ndéanuid oic leis an dá
lámh go dithchiollach, iarruidh an
prionna agus an breithiomh tiodhla-
adh : agus foillsighidh an duine mór
a thoil urchoideach, mar sin fillid
sias é.

4 Atá an té is féarr aca mar
dhreis ; is géire an té is síréanta ná fál-
dho : atá lé thfear faire, agus do
chárta ag teacht : anois bías a
mbuidhreachd.

5 Ní dóthchúsaigh a ecaruid, ná
curidh dóthchus a neoluidhe : coimh-
éad doirí do bheil ón mhnaói luigh-
ios ann hucht.

6 Oir eafónorugh an mac an ta-
thair : éirghidh a nínghean saas a na-
ghaidh a mathar : bean an mhic a
naghaidh a baiochleamhna, agus a siad
naghaidhe duine lucht a thighe féin.

7 Uimefin, fúchfa mísi chum an Ti-
ghearna, feithmhídh mé air Dhia mo
ihlánuighthe, cluinídh mo Dhia mé.

8 Na gáirdigh am aghaidh, ó mo ná-
mhuid : a nuair thuitíos mé, éireocha
me ; an tan shuighíos mé a ndorcha-
dus, bíaidh an Tighearna na sholas
damh.

9 Ionchoruidh mé dibhshearg an Ti-
ghearna, do bhrígh gur pheacaidh mé
na aghaidh, nó go ttagra fé mo cháis,
agus go mbéara breath ar mo shon ;
do bhéara fé amach chum an tsoilís mé,
agus do chífidh mé a dhioghruis.

10 Annsin do chífidh an bhean is
námha dhamh é, agus foileochmídh náire
ise, noch a dubhairt ríom, Cáit a bhfuil
an Tighearna do Dhia ? do chífidh mo
shúile í, anois fáilteorthar síos i mar
laithigh na fráideann.

11 Annsa lo a mbéid do bhalladha
dá ccur sías, annsa ló sin áthrochtar
go fada an tórdughadh.

12 Annsa lósin fós tiúfa fé ort
ón Naffiria, agus ó na caithreachaibh
daingne, agus ón chaisléan gus a nabh-
uinn, agus ó shairge go fairge, agus ó
shliabh go shliabh.

13 Thairis sin bíaidh an talamh na
fháach, do bhrígh na muintire áitreá-
bhús innte, arson thoruidh a ngníomh.

14 Beathuigh do mhuintir le do shlait,
tréud hoighreachta noch chomhmuigh-
ios go haonránach anna choill i lár
Charmel ; bíathaidis ann Bafan agus
a nGilead, mar annsa laethibh a nall-
lod.

15 Do réir na laethéadh a tsáinic
tú amach as crích na Héigipte, thais-
beanfas mísi neithe iongantacha dhó.

16 Do chífid na cineadhacha, agus
béid claóidhte tar a nile neart ; cuir-
fid a lámh air a mbéul, béid a ccláfa
bodhar.

17 Lighfidh an luathreadh amhuil
naithir nimhe, corrochuid amach as a
bpolluibh amhuil péiste na talman ;
bíaidh eagla an Tighearna ar Ndia orra,
agus bíaidh eagla orra air do shon.

18 Cía an Dia atá coimhuil ríofa,
mhaitheas éigceart, agus léigios thairis
sírughadh íarfa a oighreachda ? ní
chongmhann fé a shearg choibheche, do
bhrígh go ndéilighionn fé a ttrócaire.

19 Fillfidh fé a ris, bíaidh truaighe
aige dháinn : cláoidhfidh fé ar neis-
ceart : agus teigfidh tú a ecionta uile
a ndubháigean ná fairge.

20 Coimheoluidh tú a nfinne do
Jacob, agus an trócaire do Abraham,
noch do mhionnuigh tú dar naithribh
ó na laethibh a nallód.

NAHUM.

C A I B. I.

Mordabacht Dē taisbeanta iona chaitreas dā dhadinibh, & a ndioghaltas dhā naimh-dibh.

U Alach Ninebheh: leabhar fife Nahum, an Telcofteach.

2 Ata Dia éudmhar, agus do ní an Tighearna dioghaltas: atá an Tighearna dioghaltach, agus fíochmhar; do dhéanúigh an Tighearna dioghaltas ar a naimhdibh, agus taircídih fé géarfíocht dā caiscéidibh.

3 Atá an Tighearna mall chum feirge, agus mór a cumbhachdaibh, agus ní fhóirte fé ar aonchor an droch dhuine: atá a fhlighe aig an Tighearna annfa ghaóith ghuirdeain agus annfa fíoirim, agus a siad na néulla luáithreadh a chos.

4 Imdheargaidh fé a nfairge, agus do ní tirim í, agus tiormuighidh fé suas na frotha uile: anbháinnigh Báfan agus Carmel, agus críoúidh bláth Lebanon.

5 Creathuid na síleibhte roimhe, agus leaghaibh na cruic, agus loictheair an talamh re na radharc, a seadh, an domhan, agus a nuile ní áitreabhús ann.

6 Cía fhéadas leasamh as coinne a fheirge? agus cía fhéadas fuireach re buirce a fheirge? do dóirteadh a dhíbh-fhearg amach mar theine, agus do teilgíodh síos na cairge leis.

7 Is maith an Tighearna, caifléan daingion a ló na buáidheatha, agus aithnigh fé an drong dhóthchuíghíochs anna.

8 Acht cuirfidh fé deireadh iomlán ré na áit le tuile rabhartha, agus leanfuidh dorchadus a naimhde.

9 Cred smúaitighidh a naghaidh an Tighearna? do dhéanuidh fé críochnughadh iomlán: ní éireochuidh buáidh-readh suas an dara huair.

10 Oir ab feadh bhéid sílte air a chéile mar dhroighne, & an seadh bhéid ar meisce amhuil lucht meisce, loicfighear iad amhuil connlach láimhirim.

11 Atá son thúinic atad amach, smúineas oic a naghaidh an Tighearna: drochchomhairleach.

12 Is marfo a deir an Tighearna, Má tí go bhfuilid súimhneach agus fós iomádamhail, gidheadh is marfo chuirfighear síos iad an tan rachus fé thrid: máta gur phian mé thú, ní phianfa mé thú, ní fa mhó.

13 Oir anois brisfidh mé a chuing dhíot, agus brisimíoe do chuibhreach ó chéile.

14 Agus thug an Tighearna fáagra dot thadóibh, chor nach fíolcuirfidh ní is mó dot ainm: géarfa mé amach as sígh do dhée an niomhúigh ghreanta, &

an niomhúigh leagtha, do dhéam me huáigh, óir atá tú beagluáigh.

15 Féuch air na síleibhtibh cói an té do bheir nuáidheachta maithle leih, fhuagras síodhcháin: a lóidh, coimhead do fhéastadha follamonta, comhail do mhóide: óir ní gheabhuidh an drochdhuine ní fa mó thrid, do gearradh amach go hiomlán é.

C A I B. II.

Fadbadh & airgeadh Ninebheh, leis na tel, déanachabhbh.

AN té bhrifíoch a mbíodhuibh thú: ní fé as coinne haighthe: talgáidh an stór, coimhead an tshighe: déana do leafrach láidir, neartuigh do chumbhach go láidir.

2 Oir do chuir an Tighearna oirdhearcus Iacob ar cóil, mar oirdhearcus Israel: oir do sholmhúighheadar lucht a nfolmhúighthe iad, agus do mhilleadar a mbeangáin síneamhna.

3 Do rinneadh síath a dhacíníoch neartmhara, dearg, atáid na sír cherta a scarléad daite: bíid na carúil maille ré toirfighibh láfambha a b: ullmhúighthe, agus béid na cráin gímhais ar críogh go huáthbháfach.

4 Béid na carbuid ar báile anna síridibh, gleicfídh gach carbad dóth ré ar oile annfa síghthibh leathna: tibeannfuid amhuil toirfíoch, ríothídh oimhuil ré teine.

5 Aithmhéasfuidh fé a dhacíníoch, do gheabhuid siad tuileadh anna síubhal: do dhéanuid deithíochs eun a bhallasín, agus gléasfughear a dínegean.

6 Oifceoltar geatadha na fíotham, agus scaoilfighear an palás.

7 Agus béarthar Hufab ar síubhal a láimh, do bheartthar fías í, agus triorchuid a cáilínídh í amhuil bodh le gach colum ag búasadh a nochtá.

8 Acht atá Ninebheh ó nallid oimhuil ré lochan uisce: gidheadh teinídh rompa. Seas leas, (síghid siad:) acht ní fhéuchfuidh éandúine na dhíach.

9 Glacáidh síbhí a nádáil aird, gcaidh a nádáil oir: oir ní bhíid críoch air an stór, agus glóir amach as an ttealamb mbreadhna.

10 Atá sí folamh, agus síon, agus m fíach, agus leaghoídh an croadhe: agus buailid na glúine a chéile, agus atá iomad péine ann a nuile leafrachubh, agus cruinnighidh a naghthe uile, duibhe.

11 Cáit a bhfuil comhnuighe na leomhan, agus ionad beatha na leomhan óg? mar a fíubhuighíonn leomhan, eadhon an seimleomhan, agus cuilem na leomhan,

leomhan, agus ní chuiríonn duine ar biot eagra orra.

12 Dfiadoigh an leomhan go lór da chuiléanuibh, agus do theachd fé da leomhanuibh buiníonna, agus do líon fé a samha lé creich, agus a phruchlais lé fíodach.

13 Féuch, atáimfí ad aghaidh, a deir Tighearna na síogh, agus loiscfidh mé a carbuid a ndeatach, agus slúigfidh an cloidheamh a leomhuin óga, agus géarrfa mé do chreach ón tialamh, agus ní cluinfighear guth do theachtadh ní is mó.

CAIB. III.

Peacadh agus pionus Ninebheh.

A Mhairg don chathruigh fhuitigh, atá si uile lán do bhreagaibh, agus do shladmhóireacht, ní fcuiríonn an tinchrechadh.

2 Torann ícúrsa, agus léaim thormáin na rothadh, agus iomrádagadh na neach, agus na ccarbad túslogach.

3 Togbhuidh an marcach sías aráon an cloidheamh loinnreach, agus an gath tonnach, agus atá iomad do dhaoinibh marbha, agus ubhair mhór chorp, agus ní bhfuil críoch air a tsaighibh: tuilighid air a ccorpuibh.

4 Do bhrígh ionaid stríopachuis na meirigh sciambhuigh, mhaigistreas na bóisc, reacu cineadhacha tre na stríopachuibh, agus muinteara tré na píslógaibh.

5 Féuch, atáim ad aghaidh, a deir Tighearna na síogh, agus léigfidh mé do sciortadha leis as coinne haighthe, & tuisbeanfa mé do thrúilleadh do na críochaibh, agus do náire do na ríoghachtaibh.

6 Agus teigfidh mé falchar adhfháthmar ort, agus do dhéana mé beaglaigh thú, agus fuidheocha mé thú amhuil aileach.

7 Agus tiucfuidh mé ccrích, an mhéid shéachas ort, go tteighfidh siad romhad, & go naibeoruid. Do leagadh Ninebheh na fásach, cia chaoínios í? cia as a mairfa mífí cobharthaigh dhuít?

8 An fearr thúfa ná Nó daoineach, noch do fuigheadh a meaf na írothann

agá raibh na huifceadha na timchioll fa cuairt, ar bhí a nfaige a cothughadh, agus do bhí a balla ón bhfaige?

9 Budh í a neartfín a Nétíopia, & a Négípt, & do budh neamhchumleach sín, budh iad do chobharthaigh Put, & Lubim.

10 Thairis fo rugadh ar síobhal í, do chuaidh sí a mbraighdionas, do rinneadh fós sligreach da cloinn óig a mullach na fraideann uile, & do theilgíodar cranchar air a daoinibh onóracha, & do ceangladh a daoine móra uile a ngeibhíonuibh.

11 Bliadh tusa fós ar meice: foileochthar thú, iarrfa tú mar an ceádna neart do bhrígh na nímhad.

12 Bliadh laile dhalngneacha láidre amhuil crainn síge leis na céidfhigibh abuidh; má croitítear iad, tuítid siad eadhon a mbéul an té itheas.

13 Féuch, is mná do dhaoine ann do lár: oíseoltar sías geatadha do thíre dod naimhdibh, slúigfidh an teine do bharradha.

14 Tarruing na huifceadha chum an champa, neartaigh do dhalngne láidre: éirigh annfa chríaidh, & saltair an mortéul, déana aít na mbriceadh láidir.

15 Annfín slúigfidh an teine thú: géarrfuidh an cloidheamh thú: fíofuidh fé sías thú mar an phéist chancair: déana dhuít féin mórán mar an phéist chancair, déana dhuít mórán mar na lócuísaibh.

16 Dfoiríon tú do cheannuighthe ós cionn réaltann neimhe: millidh an phéist chancair, agus teitigh sí roimpe.

17 Atsid do choróntaigh mar na lócuiste, & do chaipínighe mar na droólánuibh teaghbuidh móra, noch chomhuighios annfa saltáibh annfa lá fhaer: acht an tan éirghios an ghrian, teitigh siad rompa, agus ní haithníghthear a nait a mbí.

18 Neúlfartaighid hódhaireadha, a Rígh na Haffíria: báid huaisle na ttochd: do scabadh do dhaoine air na síleibhtibh, agus ní chruinnighíonn duine ar biot iad.

19 Ní bhfuil leighios ar do lot, is nímhneach do chneadh: beallfidh gach uile dhuine chluinfios do tháig, a mbafa ós do chionn; óir cia air mar shuibhuil hól do ghnáth?

HABACUC.

CAIB. I.

Go mafa na daoine scíarfás, no an drong do shéarfáighear: & gar dhoibh fein deirid buidhe a bhuaidh tugadar amach, & ní baan do Dbla.

N tualach do chonnaire Habacuc an faigh.

2 O a Thighearna, ga fad bhias mé ag éighíomh, & nach ccluin tú? eadhon ag éighíomh chugad air

shoiréigíon, & nach áill leacht tírthail?

3 Créd fá tuisbeanann tú éigceart dhamh, agus a thabhairt orum doighios dfaicín? óir atá cneadh agus foiréigean as mo choinne: agus atá drong ann thóghbus láis ceannairg agus imreasán.

4 Uimefín do failligeadh an dlígheadh, agus ní théid breitheamhnus choidheche amach: óir iadhuid na ciontuigh a ttimchioll na bhfíreán: uime sín théid breitheamhnus éigcoir ar adhaigh.

5 Féuchuidh

5 Féuchuidh sibhí a meafg na ngeinteadh, & meafgí, & iongantaigh go hiongantach : óir oibreocha mísi obair ann bhur laéthibh, noch nach creidfidhe dá mbeith go ninnceastaí dháoihb é.

6 Oir féuch, tógbhuim sías na Caldeánuigh, an cineadh fearbh deithneafach síon, noch imthighios tre leithead na tíre, do shealbhuighadh na náiteach ccomhnuaidhe nach leo féin.

7 Atáid siad áathbhafach & gásfachtach : gluaisfidh a mbreitheamhuus, & a noirdhearcas áatha féin.

8 Is luáithe fós a neich ná liopaird, & is buirbe iad ná coin allta an trithnóca, & leathnochuid a marcshluagh iad féin, & tucfuid a marcshluagh ó imchéin, eitlidh mar an niolar dheithfrigheas díthe [bidh].

9 Túcufuid uile chum éigin : fuighfid a naighthe sías mar an ngoiath a noir, agus cruinneochuid an braidhíonas mar an ngaineamh.

10 Agus do dhéanuid sgíge fá na Ríoghaibh, & béid na prionnsadha na coús mhagaidh aca : disbeagfuid gach uile dhaingíon láidir ; óir crúachfuid luáithreadh, agus géabhuid é.

11 Annsa áthrochus a inntinn, & rachfuidh fé thairis anonn, & cinteochuidh fé, [ag cur] a chumhachta a leith a dhé féin.

12 Nach bhfuil tula ó shiorruighíochd, a Thighearna mo Dhia, maón náomhtha ? ní éughuimne : a Thighearna, dórdúigh tú iad do bhreitheamhuus, & a dhé chumhachdaigh, do dhaingnidh tú iad do smachdughadh.

13 Is fíorghlaine do shúille na chum uile damharc, & ní fhéadann tú féuchain air éiceart : cred fa bhféuchann tú air an droing do ní go sealltach, agus bhíos tú ad thoctad an tan shluighios an drochdhuine an duine is síreunta ná é féin ?

14 Agus do ní tú dáoine mar iasg na fairge, amhuil na neithe snáidheacha nach bhfuil riaghlaitheoir ós a cceionn.

15 Tógbuid iad uile sías leis an ndubhan, gabhuid iad iona lion, & cruinnighid iad iona lion tairngthe : uimefin gáirdighid agus bid luáthghaireach.

16 Ar a nadhbbharfín iodhbuid siad dá lion, & hoiscid túis dá bpaintéur : do bhrigh go mbi a ccombroinn méith leo sin, agus a mbiadh fairfing.

17 An bfoilmbeochuid siad a lion uimefin, agus gan choigill do ghlánth cineadhacha do mharbhadh ?

C A I B. II.

Gu tlig sídarsa ar Chaldeas fadbeire, noch bbi ciocrach go fuil, & chum uachtiraneab do bbeith aice.

S easfuidh mé ar mo choimhead, agus rachfa mé ais an ttor, agus aireocha mé dífeachain cred a déara fé riom, agus cred fhreagoras mé an tan áithbheorthar mé.

2 Agus do shreagair an Tighearna

mé, agus a dubhairt, scríobh a nís, agus déana foilleir i aur chlárúibh, ionas go riothadh an té léighios.

3 Oir atá a nís fós chum uaire cinte : acht fa dheóigh laibheoraidh sí, agus ní dhéana sí bréag ; má atá go mór mall í, feith uirre, do bhrigh go mórfa sí go deimhin, ní anfa sí.

4 Féuch, an té ar tógbhadh sías a anam, ní bhfuil go díreach ann féin : acht mairfidh an síreun tre chreidiomh.

5 Fós mar an cceadna do bhrigh go cceintuighíonn fé na síon, is duine uairreach é, ní mó fhanas fé anfa bbaile, noch shoirleathnuighios a mbian mar úrionn, & go bhfuil mar an móra, agus nach fhuáid a shíad ; acht go cceintuighíonn fé chuige gach uile chineadh, & go ccearnann fé a nuile phobal chuige.

6 Nach toigfid so uile ccomhbach sías na aghaidh, agus seanfhoical magaidh na aghaidh, agus a deirid, a mhairg don té mhéadughios an ní nach leis féin : Ga fad ? agus don té uighios é féin le crúaidh thuingh.

7 Nach éireochuid an droing ghoirtechus tú sías go láith ? agus nach mairceoluidh an ní thá bhuidhíochas ? agus bíadhdh tú mar eadail aca.

8 Do bhrigh gur mhill tú ionad cineadhach, millfidh uile iarfina na dáoine thusa : ar son fola dáine, agus ar son éigne na tíre, na caithreacha, agus a nuile dhuine chomhnuighios inte.

9 A mhairg don té shantúigh drochfhaint da thigh, ionas go shíoecha fé a nead go hárd, chor go síofuidhe é ó chumhacht a nuile.

10 Do chomhairligh tú náire dot thigh le gearradh mhórain dáine, do pheacuigh tú a naghaidh hanna féin.

11 Oir comhairfidh an chloch as an mballa, agus freigeoruidh an tál as a madhmáid.

12 A mhairg don té do ní baile le fuil, agus shluighios cathair le hécceart.

13 Féuch, nach ó Thighearna na sígh atá go gothrachuid na dáine anu teine féin, agus coirfid na dáine iad féin ar son díomhaoinis ?

14 Oir lionfúighior an talam le beilúis ghlóire an Tighearna, mar shluighid na huifeadha a náirge.

15 A mhairg don tí do bheir deoch di chomharfoin : chuirios do bhuidel chuige, & fós chuirios ar meáige é ; chor go bfeúcha air a lomnochduigh.

16 Atá tú líonta do náire a níl glóire : ibhfe fós, agus biodh do réimhchroicíonn leis : ionpochthar ceipán láimhe deise an Tighearna chagadfa, agus bíadhdh feathrach níreath air do ghlóir.

17 Oir foileochuidh éigíon Leann thá : agus creach bbeathach, noch do chuir eagla orra, ar son fola dáine, agus

ar son éigine na tíre, na caithreacha, agus a nuile duine aitrighios inte.

18 Cred tharbhúighios a níomhaigh gheanta ar ghrean fear a hullmbuighthe; a níomhaigh leagtha, agus teagascóir bréar, as a ndóthchúfuighionn fear déanta a oibre féin, ann, do dhéanamh iadhbálbh?

19 A mhaire don tí a deir ris an maide, Múscail: ris an ceoich mbalbh, Bírigh, teagascuidh sí: féuch, do córuighadh i air fad dór & dairgid, agus ní bhfuil anáil ar áonchor iona lár.

20 Acht atá an Tighearna iona theampall náomhtha: bíodh an talamh uile na thocht dá lathair.

CAIB. III.

Dia, & muintinn Habacuc, go aithbheadh-
uigh Dia a dhéine fós, ge lag anois.
Ungáigh Habacuc an saigh air Sigio-
not.

2 O a Tighearna, do chuala mé do ghloir, agus do bhí eagla orm: a Tighearna, aithbheadhuigh hobair a meadhón na mbliadhan, foillsigh a lár na mbliadhan: a bhfeirg cuimh-
nigh trocaire.

3 Tháinig Dia ó Thémán, agus an t-ion náomhtha ó shliabh Páran, dfoigh a ghloir na sláithis, agus do bhí an talamh lán dá mholadh.

4 Agus do bhí a dhéalradh mar an fíol, do bhádar adharca as a láimh, & ann sin do bhí folach a chumhachd.

5 Do chuaidh an phláigh roimhe, agus chuaidh gual dearg amach ó na choisibh.

6 Do sheas fé, agus do thomhais fé an talamh: dífeuch fé, agus do scaoil fé chéile na cineadhacha, agus do bréidh fé na seibhte síothbhuan, do chromadar na cnuic shiorruithe: atáid a shligthe gan shoircheann.

7 Do chonnairc mé páillíuín Chufan a mindeise: agus do chríochnuigh cúir-
tíne thire Midian.

8 An raibh an Tighearna feargach a naghaidh na nabhann? an raibh thfearg a naghaidh na nabhann: an raibh thfearg a naghaidh na fairge, as a ndearna tu morcuighachd air heachaibh, agus air durbadaibh do shlánuighthe?

9 Do rinneadh do bhodha lomnochd go huilidhe do réir mhionna na ttreabh, thfocal, Selah; do koilt tá an talamh ré frothaibh.

10 Do choncadar na seibhte thú, agus do chríochnuightheadar, do chuaidh tuile bhárr a nuige thairis; dfoillsigh an taigéan a ghuth, agus do thóig a lámha suas go hard.

11 Dfán an ghrian agus an ghealach na seafamh iona náit féin: dimthightheadar fa sholus do shioighead, & fa loinnir do gath tonnaigh.

12 Dimthigh tú thrid an tír a bhfeirg, do bhuail tú na geinte a ndíofheirg.

13 Do chuaidh tú amach ar son tír-thála do dhaoine, eadhon ar son slánuighthe re lungthach: do loit tú an ceann as tigh an chiontuigh, le foillsighthead na bunáite gus an muineal, Selah.

14 Do bhuail tú thrid amach lé na mhaideadhuibh ceann na mbailthead: thangadar amach mar ghaoith ghuairdeán dom scaireadhsa: budh é a ngairdeachas, an bocht do shlugadh go seirceideach.

15 Dimthigh tú thrid an bhfairge lé heachuibh tré chruinniughadh na nuigeadh mór.

16 An tan do chualuidh mé, do chríochnuigh mo bholg, dnasnadar mo phuifine ris an nguth: do chuaidh lobhadh a steach ann mo chnámhuibh; & do crith mé ionnam féin, iondus go saimhneachuinn a ló na buaidhearta, an tan thig fé suas chum na ndaoine, ionnfochuaidh fé iad le na shliaghuibh.

17 Má atá nach bláthann an crann fige, & nach mó bhias toradh annsa bhfineamhuin: failleachnuidh síothar crainn na hola, & ní thiubhruid na machaireadha biadh ar bioth áatha, gearruighthead an tréud amach ón mainnigh, & ní bháid ealbha ar bioth annsa stalladhuibh.

18 Thairis sin gairdecha mist annsa Tighearna: solásfuidh mé a nDia mo shlánuighthe.

19 Ise an Tighearna Dia mo neart, agus do dhéana fé mo chofa cosmhuid re coisibh eilite, & do bhéara fé orm siubhal ar máitibh árd. Don phrimhshear ceoil ar madhbhadhuibh freangacha

SEPHANIAH.

CAIB. L

Go bhíall slat ghéar go teacht ar Judah, arson innad a bpeacadh.

Briathar an Tighearna noch tháinig go Sephaniah mhac Cusi, mhic Gedaliah, mhic Amariah, mhic H'eciah, a béthibh Jósiah mhic Amon Rígh Júdah.
2 Scríosa mé thrid amach a nuile ní an talamh, a deir an Tighearna.

3 Dioghbaighfidh mé an duine agus

an beathach, scríosa mé éanlaith a náir, & eife na fairge, & na cip thuifidh maille ris na ciontachaibh, & gearrfa mé amach an duine ón t-talamh, a deir an Tighearna.

4 Sinfidh mé mar an ccéadna mo lámh amach air Júdah, & air uile áitreabach Jerusaleim, & gearrfa mé amach iarsna Bhaal as a náit, & ainm na Chemariteach maille ris na sagartaibh.

5 Agus

5 Agus an drong adhras slágh neimhe air mhulluighibh na tightheadh, agus an drong adhras, agus mhionnuighios fa Ttighearna, & mhionnuighios fa Mhalcham.

6 Agus an lucht díll ar a nais ón
Ttighearna, agus an drong nar iarr an
Ttighearna, agus nar cheasnuigh ris.

7 Bí ad thocht lé faicfin an Tighearna
Dia: óir atá lá an Tighearna do lathair;
óir do ghléas an Tighearna iodhbúirt,
d'fagair fé dá lucht cuiridh.

8 Agus tiúfa a crich a ló iódhbor-
tha an Tighearna, go ccoireocha mífí
air na príonadhuibh, agus air chlann-
aibh na Ríogh, agus air na huile dháoi-
nibh atá air na neadughadh lé cúladh-
uibh coimhghieatha.

9 Anna ló chéadnafin fmalchteocha mé a nuile dhuine lmgios air an táirfígh, noch lionas tighthe a maighistréach le béigean agus lé clánuigh.

10 Agus tiucla a ccrich san ló fin, a deir an Tighearna, go mbiáidh guth a néigin ó gheata a néisg, nuallfartach ón dara geata, agus torman mór ó na cnocaih.

11 Nualluighfe a áitreabhthacha Mac-tes : óir atáid na ceannuighthe uile ar na ngearradh síos: do gearradh amach a nuile dhuine iomchras airgid.

12 Agus tiucluidhfa a ccrich fan namfin
go spionfa mifi Ierusalem lé coinlibh,
agus pianfa mé an drong atá go focair
air a ndeascaigh, noch a deir iona
ccroidhe, Ní dhéana an Tighearna maith;
ní mó dhéana sé olc.

13 Uimefin do dheántar éadail dá
maoin, agus fáilach dá ttiaghthib; cuir-
fid fós tighthe suas, acht ní áitreochuid
ionta, agus plaindeochuid fíneamhna,
acht ní iobhuid a fion sin.

14 Atá lá mór an Tighearna á bhfogus, atá fé a ngar, agus deithfrighidh fé go mór, eadhon guth laoi an Tighearna : comhairfidh an duine cumbachtach annsin go haidhmhéil.

15 Is lá dibhfeirge an lá sin, lá buai-
dheatha agus ambgair, lá fásuighthe &
áonranachta, lá dorchachta & duaibh-
fighte. lá néull & dorchadais thiugh.

16 Lá fíoc agus fuagartha a naghaidh
na ccaithreach ndaingean, & a naghaidh
na ttor nárd.

17 Agus do bhéara mé amhgar air
dhaoinibh, iondus go siubholuid amhuil
daoine dala, do bhrigh gur pheacúighe-
dar a naghaidh an Tighearna: agus
doirtighear a bhfuil amach amhuil
luiththeadh, & a bhfeoil mar a naóileach.

18 Ní mó fheadfas a nairgid nó a nór a fíoradh a ló f'heirge an Tighearna; acht fluigfíghear an talamh uile le teine a éuda: óir cuirfidh fé deireadh deith-neafach leis a muid dhuine dá náitreabhan san tír.

САИБ. П.

Gu bfuil plágha feartha go teacht ar na
geintibh arson iomad a bpeadh.

CRuinnighidh sibh féin a bbochtair a chéile, afeadh, cruinnighidh a cionn a-chéile, a chineadh neamhdhúileamh.

3. Suil bhearas a nfiagra amach, suil imeachus an lá mar an coáthleach, suil thiucas fearg bhorb an Tighearna oruibh, suil thiucas lá feirge an Tighearna oruibh.

3 Iarruaidh an Tighearna, fídh a uile dhronn ceannfa na talmha, noch doibrigh a bhreitheamhu, iarruaidh fireantachd, iarruigh macintachd; do bhfeidir go bhfoileochthaoi fídh a lo fheirge an Tighearna

4 Oir tréighighear Gafa agus ^(buidh)
 Afélon na diambaireachd: ^{dríbeoraí}
 Afód amach san meadhón ^{laí, agus}
 tochalthar Ecron as a freimh.

Is A mhaire do lucht áitrithe doir na fairge, cineadh na Cheretach: si focal an Tighearna bhuir napaich: a Chanaan, a dhúthaigh na Bhoimíoch, scríosa mé thula go dearbha, ionas nach bíadh áitreahtach ar bith ionas

6 Agus béid cóstadha na farce na náitibh comhnuighe, agus na mboitibh ag ádhairibh, agus na máinreachaibh ag tréduibh.

7 Agus bíaidh an cósta aig fuithil
thighe Judah. biathfuid air, a tighidh
Alcelon luighfid siad fíos trádha: ar
cuairteachuidh an Tighearna a Ndaí,
agus fillfidh fé a ndaoiríne ista.

8 Do chuala mé maíla Mhóab, & cisteoiréachd chloinne Ammon, le a mbeilighheadar mo dháoine, agus le a mbeilighheadar iad fein a naghaidh i tteirann.

9 Uimefin fa mar mhairin, i dteighearna na síogh, Dia Ísrael, go mhin biaidh Moab mar Shodom, & dia Ammon mar Ghomorraib, eadhon na thair neantóg agus na poll fáim, & na hionranachd fhiúrruide; iardhráoi mo dháine iad, agus fíochúid iarmha mo dháine iad.

10 Isé fo do gheabhuid ar fion a n-
bhair, do bhrigh gur mhaifluigheadar
gur mhóradar iad féin, a mhaiflu
dhaóine Thighearna na síogh.

11 Baidh an Tighearna an t-
dhóibh, óir cuirfidh sé uile dóibh an-
mhan do ghorta, agus aidheoid dóibh
eifion gach ánduine as a ionad féin, a-
dhon uile oilén na ngeinteadh.

12 sibhse a Etiopianigh mar a
ccéadna, muirfíghear sibh le mo ché-
dheamha.

13 Agus sinfidh sé a lámh amach i
naghaidh an tuáiscéart, agus scríofaí
sé a Naffiria, agus do dhéanuidh Nio-
bheh na háonránachd, agus tirim an
fháfach.

14 Agus luighfid tréda iona lár, na
bheathacha na ccineadhachí: coideadh

an fíachfairge ar áon agus an bunnán leana iona lúndribh úachtaracha; canfa a ngeath annsa fuinneogaibh, bíaidh áonrachd annsa tairrighibh; oir nochtfuidh lé a nóbar céadair.

15 Isí fí an chathair luathgháireach do chomhnuigh neamhchóramach, a dubhairt iona croidhe, Atáimé, & ní bhfuil ann achd mé: cionnus do rinneadh fíach dhi, na háit aig beathachaibh chum luigne síos innte, gach uile duine ghabhus láimh ria, déana lé feadalach agus croithfidh a lámh.

CAIB. III.

Bráta mionáireach Jerusaleim, 7 le caomb-nadh na cineadhach, 14 agus aibnuadhb-rhadh Ísrael.

A Mhairg dhíse atá falach, agus tráillighthe, do chathruigh na bíaccóra.

2 Níor umhlugh sí don ghuth, níor ghabh sí smachd: níor dhóichu-faigh sí annsa Tighearna, ní tháinig sí a ngar do Dhia.

3 Atáid a prionsadha inte a sígh na leomhannuibh buile; atáid a breitheamhúin na cónaibh áilta nóna, ní chreimíad síad na cnámha gus an maidin.

4 Is éattrom fealltach a fíidhe: do shalachadar a fíagair an tiancóir, do rinneadar eigin air an ndligheadh.

5 Atá an Tighearna ceart iona lárfin, ní dhéana lé éaccóir: do bheir lé a bvreitheamhus chum soluis gach áon mhaidin, ní shailighion fé: acht ní bhfuil síos náire aig na daóinibh éiccearta.

6 Do ghearr mé amach na cineadhacha, atáid a tuir uaigneach, do rinne mé a-íráde na bhfalach, iondus nach galhan duine ar bióth [ionta], iondus nach bhfuil áitreabhthach ar bióth.

7 A dubhairt mé, Go deimhin bíaidh meala ort: géabha tá teagaisc iondus nach géarrfuidhe amach a náit chomh-níge, gídh gur smachtuigh mé iad: acht déirghodarán go moch, agus do thruáil-ladar a ngniomha uile.

8 Uimefin feithidh sibhfi orumsa, a deir an Tighearna, nó go ttig an lá a nreocha mísi suas chum na creiche; oir lé n mian damh na cineadhacha do chruinnighadh, ionnus go ttoitheastluigh mé na rioghachda, do dhórtadh mo dhíog-aísa orra, eadhon mfearg bhorb uile: oir loingighear an talamh uile lé téine mo éada.

9 Oir annsin iompocha mé chum na ndaóine teanga phlan, chor go ngoirfid uile ar ainm an Tighearna, díoghnamh dhó maille re hántoil.

10 On taóibh thall daibhnibh na Hétíópia máos gearáin, eadhon inghean mo dhaóí-ne seachránach, bhéaruid mofráil leó.

11 Annfa lé sin ní bhiaidh náire ort ar son huile gniomh, ionar shruigh tú am aghuidhfi; oir annsin do bhéara mé amach as do lár an mhéid gháirdighios ann huabhar, agus ní bhiaidh tá uáibhreach ní is mó, do bhrígh mo shleibhte náomh-thafa.

12 Fúigfidh mé fós ann do lárfa daóine buidheartha agus bochta; & cuirfid a ndóigh a nainm an Tighearna.

13 Ní dhéana Iaríma Ísrael éicceart ar bióth, ní mó laibheoruid bréaga: ní mó gheabhthar teanga chealgach iona mbéul: oir do gheabhuid beatha, agus luighfid síos, agus ní chuirfe duine ar bióth eagla orra.

14 Can, a inghean Shíon: gáir a Ísrael: bídh luathgháireach, agus gáiridh maille red uile chroidhe, a inghean Jerusaleim.

15 Do thóig an Tighearna do bhreitheamhus díot, do theilg fé amach do námhuil: atá Rígh Ísrael, eadhon an Tighearna ann do lár: ní sháicfidh tá olc ní is mó.

16 Annfa lé sin a déarthar re Hiernusaleim, Ná bíodh eagla ort; agus re Shíon, Ná bídh do lámha lag.

17 Is cumhachtach an Tighearna do Dhia ann do lár: táirthocha fé, gáirdeocha fé ós do chionnsa lé luathghair: coimhneocha fé ann a ghrádh, gáirdeocha fé ós do chionn le caintic.

18 Cruinneocha mé an drong atá do-brónach ar son an choimhthionoil shol-lamonta, noch atá dhíotfa, dá raibh a mhasla na ualach.

19 Féuch, millfidh mé annsa namfin a nuile dhuine bhuáidhreas sibh, & táirthocha mé isí atá bacach, & cruinneochad an bheand do dibreadh amach, & do gheabha mé moladh & clú dhóibh ann gach aointir ionar cuireadh náire orra.

20 Annfa namfin do bhéara mé ar bhur nais sibh, eadhon annsa nam a ccruinneocha mé sibh: oir do dhéana mé ainm agus moladh dhíbh eidir uile dhaóinibh na talmhan, an tan iompochus mé ar ais bhur ndaóiríne as coinne bhur síl, a deir an Tighearna.

HAGGAI.

CAIB. I.

Arbhusan do na Hruduighibh, chionn Weith ní is atriaghe um a nccáis féin, no an ghnóthighibh Dé & a Theampaíul.

ANNA dara bliadhain do Dhárius an Rígh, annsa chéad lá don mhi-tháinig briathar an Tighearna le Haggai

an faigh go Serubbabel mhac Sealziel, uachdarán Júdah, & go Josua mhac Io-ledech an tárdshagart, ag rádh.

2 Is marfo labhras Tighearna na síogh, ag rádh. A deirid na daóinefi, Ní tháinig an tam fós, an tam ionar chóir tigh an Tighearna do chur suas.

3 Ann sin thàinig briathar an Tighearna lé Haggai an fàigh, ag ràdh ;

4 An mikhid dibhfe comhnuighe do dheanamh ann bhur tightheibh dìona, & an tighfe na luidhe na fhàfach ?

5 Anois uimesin, is marò a deir Tighearna na slògh : Measluigh fèin bhur fliaghte.

6 Do chuireabhair mòran, agus is beag bhearchaoi a sheach : ithi achd nì bhfuil go lór aguibh : ibhthi, ach nì bhfuil lionta do dhìgh : éaduighthi achd nì bhfuil ànduine aguibh sealgair : agus an tè thuillios tìarustal, tuilligh fè tìarustal dà chur a mala bhrìde.

7 Is marò a deir Tighearna na slògh, Measluigh bhur fliaghte.

8 Bìrghidhe suas air a tsiabh, agus tugaidh adhmaid libh, & cuiridh an tìeh fìar, agus biadh dhuil agamsa ann, agus biadh mé ar mo ghlorughadh, a deir an Tighearna.

9 Do bhi fàil agaibh ré mòran, agus fèuch thàinig sin chum beagain ; agus an tan thugabhair don bhaile é, do shéid mifi air : cred uime, a deir Tighearna na slògh ? do bhrìgh mo thighe atà na fhàfach, agus riothuigh gach duine aguibh dhà thigh fèin.

10 Uimesin do congmhadh an tairé ós bhur cionn ó dhrìcht, agus do congmhadh an talamh ó na thoradh.

11 Agus do ghoir mifi air thìormach air an ttalamh, & air na sleibhtibh, agus air a narbhar, & air an bhfion nàadh, agus air a nola, & air an nìsin noch do bheir an talamh amach, agus air dhaòinibh, agus air àirnéis, agus air uile shòthar na lamlh.

12 Annfin dùmhlugh Serubbabel mhac Sealtiel, agus Iosiah mhac Iosedeach an tairdthagart, maille re huile iarsma an phobail do ghuth an Tighearna a Ndia, & do bhriathraibh Haggai an fàigh (mar do chuir an Tighearna a Ndia uadh é) agus do bhi eagla air an bpobal roimhe an Tighearna.

13 Annfin do labhair Haggai teachtaire an Tighearna a teachdaireachd an Tighearna ris an bpobal, ag ràdh, Atàimfi maille ribh, a deir an Tighearna.

14 Agus do chorroigh an Tighearna suas spiorad Sherubbabel mhac Sealtiel, àch-taràn Iudah, agus spiorad Iosiah mhac Iosedeach an tairdthagart, agus spiorad iarsma an phobail uile, & thangadar, & doibrigheadar a tigh Thighearna na slògh a Ndia.

15 Annfa ceathramhadh lá fithchiod don tèiseadh mí, annfa dara bliadhuin do Dhàrius an Rìgh.

C A I B. II.

Oirdheareus an Trampuil, tar èis a ath-thogbhal.

ANNFA seachtmhadh mí, annfa nàomhadh lá fithchiod don mhi, thàinig

briathar an Tighearna leis an bhfìgh Haggai, ag ràdh.

2 Labhair anois re Serubbabel mhac Sealtiel, àchdaran Iudah, agus re Iosiah mhac Iosedeach an tairdthagart, agus ris an ccuid oile don phobal, ag ràdh,

3 Cìo do fàgbhadh ann blur measluigh do chonairc an tighfe iona chéadghlor ? agus ciondus do chitì anois é ? nach bhfuil fè ann bhur fuilbh a ccomprad do amhuil neimhni ?

4 Gidheadh cheana anois bith làidir, a Sherubbabel, a deir an Tighearna, agus bí làidir, a Iosiah mhac Iosedeach an tairdthagart, agus bith làidir a uile phobal na tìre, a deir an Tighearna, agus oibrighidh : (òir atàimfi maille libh, a deir Tighearna na slògh.

5 Do réir a nfocaid do cheangail mé ribh, a nuair thangabhair as a Neijr, marfin do chomhnuigh mo spiorad eadruibh : ná biodh eagla oruibh.

6 Oir is marò a deir Tighearna na slògh, Tamall bheag fòs, agus crotthidh mé na neamha, agus an talamh, agus a nfairge, agus an talamh tìrim.

7 Agus criothfidh mé na huile chineadhacha, agus tiucfuidh Fonn na nùile chineadh, agus ionfa mé an tighfe le glóir, a deir Tighearna na slògh.

8 Is liomsa an tairgid, & is liom an tór, a deir Tighearna na slògh.

9 Budh mó glóir an tìghe dheighionaidh ná an chéad tìghe, a deir Tighearna na slògh : agus do bhàra mifi fithchian annfa nàistì, a deir Tighearna na slògh.

10 Annfa ceathramhadh lá fithchiod don nàomhadh mí, annfa dara bliadhuin do Dhàrius, thàinig briathar an Tighearna lé Haggai an fàigh, ag ràdh.

11 Is marò a deir Tighearna na slògh, Fiafruigh anois do na fagartaibh do thaoibh an dlighe, ag ràdh.

12 Má iomchrann duine fèil nàomhta a fciorta a éaduigh, agus go mbeana a fciorta re harán, nó ré prailce, nó ré fion, nó ré hola, nó ré biadh ar bith, an mbiaidh sin nàomhta ? & do fhreagradar na fagairt, agus a dubhradar, Nì bhuidh.

13 Annfin a dubhairt Haggai, Mì bheanann duine bhios neamhghlan ? mharbh, re hionchuid diobh, an mbiaidh fè neamhghlan ? agus do fhreagradar na fagairt, agus a dubhradar, Biadh fè neamhghlan.

14 Annfin do fhreagair Haggai agus a dubhairt fè, Is marfin atà an po-bail, agus is marfin atà an cineadh dom lathairfì, a deir an Tighearna : agus is marfin atà uile obair a lamlh, agus an nì ofráluid annfin, is neamhghlan é.

15 Agus anois iarruim dathachge oruibh, measluigh an ló a nigh ann suas, ó roimhe chloich ar biadh do chur

16 O
thàinig a
fir, J. m
a gearr c
afion a
theach a
achd fìr
17 lamlh
ruidh, a
fheachd
lamlh :
gam, a
18 M
& suas,
don nao
legadh
earna, m
19 A
leibh ?
mhuin,
pomgram

Comhairle
chus,
Jerusalem
ANNFA
bhac
briathar
mhac Ba
ag ràdh.
2 Do b
ri bhur
3 Uime
Tighearna
agus fìll
gearna
4 Nà
fhreagrad
marò a d
anòis ó b
bhur ad
fìthadar,
a deir a
5 Bhur
6 fìghe
6 Ach
nà agus
dom fh
greim da
& a dubh
nigh Tig
rime, do
nighmòh,
7 Ar a
don nìom
mì Sebat,
rìs, thàn
Sebatiah
an figh,
8 Do c
leach duin
ràdh.

ar chloich, a tteampall an Tighearna.

16 O do bhád ar láethéin, an tan tháinig aon go cárn fhithchíod (míofair) ní raibh acht deich míofair ann: a mair tháinig aon gus a numar brúite a sfona do tharruing cháogad foightheach amach ón numar, ní raibh ann achá fithche fithcheach.

17 Do bhúail mífi sibh re gáothruídh, agus lé milcheó, agus lé cloich-fhneachda, ann uile fhiothruibh bhur linn: gídhheadh níor fhilleabhair chugam, a deir an Tighearna.

18 Meafúidh anois ón ló a niugh & suas, ón cheathramhadh lá fithchíod don naomhadh mí, eadhon ón ló far leagadh bunait theampuill an Tighearna, meafúidh é.

19 An bhfuil an siol fós annsa leibhí? afeadh fós ní thug a nfinéanhuin, agus an crann fige, agus an pomgranat, agus an crann ola a

thoradh: ón ló fo amach beinneocha mé sibh.

20 Agus a rís tháinig briathar an Tighearna go Haggai annsa cheathramhadh lá fithchíod don mhí, ag rádh.

21 Labhair re Serubbabel, áachtarán Iúdah, ag rádh, Croithfidh mé na neamha, agus an talamh.

22 Agus scríosfa mé cathaóir rioghachtadh, agus scríosfa mé neart rioghachtadh na ngeinteadh, agus teilgfidh mé seachad na carbuid agus an drong do ní marcuigheachd ionta, agus tiucfuid na heich agus marcshluagh a nuas, gach ánduine le cloidheamb a dhearbhrathar.

23 Annfa ló sin, a deir Tighearna na síogh, glacfa mé thufa, a Sherubbabel mo shearbhfhoghantúigh, mac Sealtiel, a deir an Tighearna, agus do dhéana mé thú mar chomhartha: óir do thogh mé thú, a deir Tighearna na síogh.

SECHARIAH.

CAIB. I.

Comhairle dhuathrachtaibh chum aithreachas. 12 agus teaghradh Chríofaí atáobh Jerusaleim.

ANNFA nochtrahadh mí, annsa dara bliadhain do' Dháirius, tháinig briathar an Tighearna go Sechariah mhac Barachiah, mhic Iddo an faigh, ag rádh.

2 Do bhí an Tighearna ro fheargach re bhur naithribhí.

3 Uiméfin abairfi ríu, Is marfo a deir Tighearna na síogh, Fillidhí chugamsa, agus sílfe mhífi chugaibhí, a deir Tighearna na síogh.

4 Ná bithíse amhuil bhur naithre dar shagradar na céadfháighe, ag rádh, Is marfo a deir Tighearna na síogh, Fillidh anois ó bhur ndroichfhlighthibh, agus ó bhur ádroichgliniomhuibh: acht níor éshodar, & ní thugadar aire dhamhsa, a deir an Tighearna.

5 Bhur naithre, cáit a bhfuilid? agus a faighe, an mairid choidhche?

6 Acht nach ar ghlacadar mo bhríathraí agus mo reachda, noch daithin mé dom shearbhfhoghantúibh na faighe, geim da bhur naithribhí? & dilleadar, & a dubhradar, Amhuil mar do bhreathnigh Tighearna na síogh do dhéanamh ríne, do reir ar slighthe, agus do reir ar agníomh, is mar sin do rinne sé rinn.

7 Ar an ceathramhadh lá fithchíod don naomhadh mí déug, noch ar bhí mí Sebat, annsa dara bliadhain do Dháirius, tháinig briathar an Tighearna go Sechariah mhac Barachiah, mhic Iddo an faigh, ag rádh,

8 Do chonnaire mé fan noidheche, agus léach duine ag marcuigheachd air each rádh, & do sheas sé a meaf na ccrann

Miortail noch do bhí fan ghléann, agus do bhád ar dhiaigh eich dhearga, bhallacha, agus bhána.

9 Annfin a dubhairt mífi, Oh mo Thighearna, cred iad fo? agus a dubhairt an taingiol do chomhráidh ríom, Taisbeanfa mé dhuit, cred iad fo.

10 Agus do fheagair an duine do sheas a meaf na ccrann Miortail, agus a dubhairt, Isiad fo an drong do chuir an Tighearna do shuibhal síos suas air sud na talman.

11 Agus do fheagradar an aingeal an Tighearna do sheas a meaf na ccrann Miortail, agus a dubhradar, Do shuibhlugheamar síos suas air feadh na talman: agus feuch, atá an talamh uile suaimhneach, & atá sé síothánta.

12 Annfin do fheagair aingeal an Tighearna, & a dubhairt, A Thighearna na síogh, ga iad nach déana tú gráfa air Jerusaleim, agus air chaithreachaibh Iúdah, a naghaidh a raibh thfearg na deich mbliadhna agus trí fithchíof?

13 Agus do fheagair an Tighearna an taingiol do chomhráidh ríomfa re briathruibh maíthe, agus le briathruibh comhfhortachta.

14 Marfin a dubhairt an taingiol do chomhráidh ríomfa, Eighí ag rádh: is marfo a deir Tighearna na síogh, Atáimí éadmhar fa Jerusaleim, agus ar son Shíon maille re héud mor.

15 Agus ataim ró fheargach ris na geitibh atí go suaimhneach, oir ní raibh ach fearg bheag orum, agus do chuidigheadar an a naindeisi do dhuil ar a bhagaidh.

16 Ar a nadhbarfin is marfo a deir an Tighearna, Dfíl mífi go Hierusaleim maille re trócaire: cuirfighe-

ar mo thigh suas inte, a deir Tighearna na sìogh, agus sìnfidhtear dorubha amach air Ìsrahel.

17 Fùagair fòs, ag ràdh, Is marò a deir Tighearna na sìogh, Leithneochthar fòs tré ìthonus mo chaitheacha, agus fòs fuirteachuidh an Tighearna Sìon, agus toigfidh fòs Jerusaleim.

18 Annfin do thòig me suas mo shùile, agus damhairc mé, agus féuch, ceithre hadharca.

19 Agus a dubhairt mé ris a naingiol do chomhràidh riom; Cred iadso! agus do fhreagair feisìon mé, Iad so na hadharca do seànrigh Iudah, Ìsrahel, agus Jerusaleim.

20 Agus do thaisbéin an Tighearna dh'amh ceathrar sìor.

21 Annfin a dubhairt mifi, Ciod a ttangadar fo dhà dhéanamh? agus do labhair feisìon, ag ràdh, Siad fo na hadharca do scòil o chéile Iudah, iondus nar thóg duine ar bioth a cheann suas; aicht thangadar fo do chur eagla orra, do theilgion adharca na ngeinteadh amach, noch do thóg suas a nadharca ós cionn tire Iudah dà scapradh.

CAIB. II.

Ata Dia na dhion 8 iongantach do Jerusaleim 11 & na thearmun na cneadbach.

DO thòig mé mo shùile suas a ris, & damhairc mé, & féuch, duine go ndorubha thomhais iona làimh.

2 Annfin a dubhairt mé, Càit a racha tusa? agus a dubhairt feisìon riom, Do thomhas Jerusaleim, agus dféachuìn cred a leithne, agus cred a fad.

3 Agus féuch, do chuaidh an taingiol do labhair riomfa amach, agus do chuaidh aingiol oile amach na choinne.

4 Agus a dubhairt fé ris, Riuth, labhair ris a nóganachfa, ag ràdh, Aiteachthar Jerusaleim mar bhailte gan bhalladha, ar iomad na ndaoine agus na hàirneis bhias innte.

5 Oir biaidh mifi, a deir an Tighearna, am bhalla teineadh dhi timchioll fa cuairt, agus biaidh mé am ghloir iona lár.

6 Ho, ho, tigidh amach, agus teithidh on tìr theaigh, a deir an Tighearna: oir do leathnuigh mifi amach thar mheithre gaotha neimhe, a deir an Tighearna.

7 Tárthuigh thú fein, a Sìon, chomh-nuighios maille re hinghin na Babiloine.

8 Oir is marò a deir Tighearna na sìogh, a ndiaigh na gloire do chuir fé mifi chum na cneadbach do chreach sibhs: oir an té bheanas ribhs, beauidh fé ré mogal a shùlan.

9 Oir féuch, croitfidh mifi mo làmh orra, agus beid na néadail dà sheirbhiseachaibh, & aitheontaoi gur bé Tighearna na sìogh do chuir iad mé.

10 Can agus gairidh, a inghean Sìhon; oir féuch, thainic mifi, agus coimhneocha mé ann do lár, a deir an Tighearna.

11 Agus ceangoluid méris cinneach ris an Tighearna anna lóin, agus beid na bpobal agamsa: agus aitheontaoi mifi ann do lárfa, agus aitheontaoi gur bé Tighearna na sìogh do chuir iad mé.

12 Agus seallbhochuidh an Tighearna Iudah a chomhroinn anna talmh naomhtha, & bhéaruidh Ierusalem do roghuin a ris.

13 Bithi bhur ttochd a nile shéil a lathair an Tighearna: oir at i ar na thogbhail suas as a aitheant naomhtha.

CAIB. III.

Fabí phearsa Iosua, ciallaightheas searbh na mpeacach.

A Gus do thaisbéin fé dhambh le uah an tárda (hagart na sheanfah) na coinne aingil an Tighearna, agus itan na sheafamh dhá làmh dheas cur na aghaidh.

2 Agus a dubhairt an Tighearna ri Sátan, Go naithbhiridh an Tighearna thá a Shátan, eadhon an Tighearna do thogh Jerusaleim go nimbhearga fé thá: nach aithinne fo ar na tharruing a an tteine?

3 Anois do bhí Iosua eaduidhe le headach falach, agus do sheu fé u coinne a naingil.

4 Agus do fhreagair fé, agus do labhair ris an ndroing do sheas a a choinne, ag ràdh, Beiridh libh na bduighe falcha iad: agus a dubhairt ris, Féuch, thug mé air bheagat imtheachd uait, agus eideocha mé thá lé malairt culaidh.

5 Agus a dubhairt mifi, Cuiridh bairrin breadh a air a cheann: annfin do chuiridh bairrin breadh a air a cheann: & do eaduidheadar é lé culaduibh, agus do sheas aingil an Tighearna aca.

6 Agus do dhearbha aingil an Tighearna do Iosua, ag ràdh,

7 Is marò a deir Tighearna na sìogh, Mí shiubhlughionn tú ann mo shligthibhfe, agus má choimheadas tú mo chiram, annfin do dhéana ti breitheamhnus air mo thigh, & cuimhneoch tú fòs mo chuirtionna, & do bhéara mé aite dhuir do shiubhal na meaf síoch sheafas làimh riort.

8 Eisd anois a Iosua, a árdhagairt, thú fein agus do chompanigh shuighios as do choinne: oir is eadine na ndéantar iongnadh iad: oir féuch, do bhéara mifi amach mo sheirbhiseach, na B E A N G A N.

9 Oir féuch, an chloch do chuir mé roimhe Iosua, beid seacht suile air iochloich: féuch, greansa mé a gheantfan, a deir Tighearna na sìogh, agus áthrocha mé éiceart na daicthe na a nionló.

10 Annfa ló fin, a deir Tighearna na sìogh, gairidhe gach nile dhuine aghaid a chomh

damhaira faoi an bhfineamhuin, agus faoi an cerann fige.

C A I B. IV.

Is é foghair ábriof, Serubbabel.

1 Agus thainic an taingiol, do chomhráidh riom a ris, agus do dhúifigh mé amhuil duine dúifighear as a dtealladh.

2 Agus a dubhairt sé riom, Creá do chí tí? agus a dubhairt mífí, Damhairc mé, & feuch cuinnleóir uile dór go fóla air a mhuillach, & feachd tóirfí air, agus feachd bíopa chum na feachd lampach, noch do bhí air a mhuillach.

3 Agus dá chrann ola láimh ris: íon air an ttaoibh deas don scála, agus an dara crann don taoibh chlé dhe.

4 Mar sin do fhreagair mé, agus do labhair ris a naingiol do chomhráidh riom, ag rádh, Creá iadfa, a Thighearna?

5 Ansin do fhreagair an taingiol do chomhráidh riom, agus a dubhairt sé riom, Nach bhfeadar tusa creá iad b? agus dubhairt mífí, Ní fheadar, a Thighearna.

6 Ansin do fhreagair feisíon, agus do labhair sé riomfa, ag rádh, Isé so briathar an Tighearna re Serubbabel, ag rádh, Ní lé siagha, nó lé cumhachdaibh, ach lé mo spioraidse, a deir Tighearna na síogh.

7 Cía tusa, a shléibh mhóir? do dhéantar réiteach dhíotfa roimhe Sherubbabel, agus do bhéara fé amach a cheannchloch sin lé gárrthuibh, ag glanhuigh, Grífa chuige.

8 Tuilleamh fós, thainic briathar an Tighearna chugam, ag rádh.

9 A siad lámha Sherubbabel do chuir bunait faoi an tighlo, isiad fós a lámha chriochnochus é, agus aitheonigh tu gur bé Tighearna na síogh do chuir mífí chugad.

10 Oir cía do tharcuifigh lá na nithéann mbeag? oir gairdeochuid, & do dísá an dorubha a láimh Sherubbabel máille ris an móirsheisíor sin, isiad fóla an Tighearna, noch riothios síos suas air feadh na talmhan uile.

11 Ansin do fhreagair mífí, agus a dubhairt mé ris, Creá iad an dá chrann ola air an ttaoibh ndeas don choinnleoir, agus air an ttaoibh chlé dhe?

12 Agus do fhreagair mé a ris, agus a dubhairt mé ris, Creá iad an dá cheangán chrann olafo, noch folmhuigh na nola órdha thrid an dá phiopa órdha afa feín?

13 Agus do fhreagair feisíon mé, & a dubhairt; Nach bhfuil a fhios agadfa creá iad fof? agus a dubhairt mífí, Ní fheadar, a Thighearna.

14 Ansin a dubhairt feisíon, Isiad fof an dá unghach theafas láimh ré Tighearna na talmhan uile.

C A I B. V.

lannachadh Dó, ar ghaduaidhibh, agus ar

lucht mionna; 5 le samblachus dhroch zheagaise, & léir-fíris Bhabilon.

ANNsin dšill mé, agus do thóig mé mo shúile suas, agus damhairc mé, agus feuch rola ag eiteolluigh.

2 Agus a dubhairt sé riom, Creá do chí tí? agus do fhreagair mífí, Do chim rola ag eiteolluigh, síche cubhad iona fhad, agus deich cubhaid iona leithíod.

3 Ansin a dubhairt feisíon riom, Isé so an mallghadh théid amach thair aghaidh na talmhan uile: oir géarrfueighear amach gach uile dhuine ghadus mar budh eadh don taoibhsí, dhá réir; agus géarrfueighear amach gach uile dhuine do bheir mionna, mar budh eadh don taoibh oile, dhá réir.

4 Do bhéara mé amach é, a deir Tighearna na síogh, agus rachuidh a steach go tigh an ghaduighe, agus go tigh an té do bheir mionna bréige sam ainmfi, agus anfa a lár a thighe, agus cnaoidhsídh é, máille re na adhmaid, agus gun a chlochaibh.

5 Ansin do chuaidh an taingiol do labhair riom amach, & a dubhairt sé riom, Toig suas a nois do shúile, & feuch creá é an ní so théid amach.

6 Agus a dubhairt mífí, Creá? agus a dubhairt feisíon, Is éphah so théid amach: a dubhairt sé fós, isé so a cros-samhlachd air feadh na talmhan uile.

7 Agus feuch, do tógbhadh suas tálann luighe, agus is bean so na súidhe a lár a néphah.

8 Agus a dubhairt sé, Isé so an tolc, agus do theig sé a lár a néphah é, agus do theig sé an comhthrom luighe air a bhéul.

9 Ann sin do thóig mé mo shúile suas agus damhairc mé, agus feuch, thainic días ban amach, agus do bhí an gháoth iona sciathánuibh (oir do bhádar sciatháin orra amhuil sciatháin cuirre glaife) agus do thógbhadh suas an téphah idir an ttalamh agus neamh.

10 Ansin a dubhairt mífí ris an naingiol do chomhráidh riom, Cait a mbeairuid fo an téphah.

11 Agus a dubhairt feisíon riom, Do dhéanamh tighe dhó a tír Shinar; agus daingneochthar é, & fuigheochthar ann sin air a bhunait feín é.

C A I B. VI.

Gu bfuil na néomb-aingil ina ndíndéirighibh na Heagluise, faoi Chríofán an Beangan.

AGus diompoigh mé, agus do thóig mé mo shúile suas, agus damhairc mé, agus feuch, thangadar ceithre carbuid amach ó idir dhá shliabh, agus do budh sléibhte práis na sléibhte sin.

2 Annfa chéad charbad do bhádar eich dhearga, agus annfa dara charbad eich dhubha. 3 Agus

3 Agus annsa treas carbad eich bhána, agus annsa ceathramhadh carbad eich riabhacha agus dhonna.

4 Annfin do fhreagair mifi, & a dubhairt mé ris an naiseal do chomhradh riom, Cred iadso, a thighearna?

5 Agus do fhreagair an taingiol, agus a dubhairt fé riom, Istaíod ceithre spioraid neimhe, noch téid amach ó theasamh a bhfiadhnúis Thighearna na talmhan uile.

6 Téid na heich dhubha atá ann amach dón tír thuáigh, & téid na heich bhána amach na ndiaigh, agus na heich riabhacha leith ris an tír theas.

7 Agus do chadair na heich dhonna amach, & do thairgíodar imtheacht, ionduis go siubhlaídis síos agus suas air feadh na talmhan: & a dubhairt seifion, Eirighis as so, siubhluigh síos agus suas air feadh na talmhan; marfin do shiubhluighthead síos agus suas air feadh na talmhan.

8 Annfin dsiuagair fé orumfa, agus do labhairt fé riom, ag rádh, Féuch an drongó theid do ntaóibh thuáigh, do chiunnuighthead mo spiorad annsa tír thuáigh.

9 Agus tháinic briathar an Tighearna chugamfa, ag rádh.

10 Glac uathaso don bhruid, eadhon ó Heldai, ó Thobiah, agus ó Iedaiah, noch tháinic ón Bhabailoin, agus tárrfa an lá céadnas, agus éirigh go tigh Iosiah mhic Sephaniah.

11 Annfin glac airgíod agus ór, agus déana coróine, agus cuir iad ar cheann Iosuah mhic Iosedecb an tárdsagart.

12 Agus labhair ris, ag rádh, Is marfo a deir Tighearna na síogh, ag rádh, Féuch an duine darab ainm an BEANGAN, agus fasfuidh fé suas as a áit, agus cuirfe fé suas teampall an Tighearna:

13 Oir cuirfidh fé suas teampall an Tighearna, agus ionchora fé an ghloir, agus fuidhfidh fé, & riaghlochuigh air a chathaoir ríogha, & bíaidh na shagart air a chathaoir ríogha, & bíaidh comhairle na síothchána eatorra araon.

14 Agus beid na coróine ag Helem, agus ag Tobiah, agus ag Iedaiah, & ag Hen mhac Sephaniah, mar chuimhne a teampall an Tighearna.

15 Agus tiuifaid an drong atá a bhfiad uair, & cuirfid suas a teampall an Tighearna, agus aitheantaóí gur bé Tighearna na síogh do chuir mifi chugabhb: agus tiuifá so a ccrích, ma umhlughthaóí go dúthrachach do ghuth an Tighearna bhur ndia.

CAIB. VII.

An troiseadh thainneamhsa re Dia.

A Gus tarla annsa cceathramhadh bliadhain do rígha Dhárius go ttiinic briathar an Tighearna go Sechariah annsa ceathramhadh lá don nao-

mhadh mí, eadhon ann Chislen.

2 A nuair do chuireadar go tigh Desefer, & Regem-melech, & a ndaóine do ghuidhe a lathair an Tighearna.

3 Agus do labhairt ris na sagartaibh noch do bhi a tigh Thighearna na síogh, & ris na faghuibh, ag rádh, Nachóir dhamhsa gal da dheanamh amach chuideadh mí, don dhealughadh fé mar do rinne mé an móran bliadhnaí?

4 Ann sin tháinic briathar Thighearna na síogh chugamfa, ag rádh,

5 Labhair ré huile phobal na tíre, & ris na sagartaibh, ag rádh, A nuair do throisgeabhair, agus do chaidheabhair annsa cháigeadh & annsa feachdmhadh [mí] eadhon air feadh na seachtmbhógh bliadhansin, a ndéarnabair éantóicair ar bhoth ar mo thónsa?

6 Agus an tan do itheabhair, agus an tan do itheabhair, nach ar itheabhair nach ar itheabhair air bhur son féin?

7 Nach ar chóir dhíbh na briathar deisdeacht, noch do shiagair an Tighearna ris na céadthaighibh an tan do Ierusalem áitreibhte, & a sona agus a caithreacha na timchioll fa comair, a nuair do áitreabhadar daóine annsa deiceart agus annsa réiteach?

8 Agus tháinic briathar an Tighearna go Sechariah, ag rádh,

9 Is marfo labhrus Tighearna na síogh, ag rádh, Déanuih breitheamhsa ceart, & foillighidh trocaire & tréig gach áon dá dhearbhrathair.

10 Agus ná brúighidh an bhainneachtach nó an díleachda, an comaitheachl nó an bocht, agus ná smúithead aóinneach agaibh ole ann bhur comair a naghaidh a dhearbhrathair.

11 Acht do dhúltadar éisdeacht, do thairngíodar a síneán [ón ceang] & do shopadar a celúsa, ionduis ccluinfidis.

12 Do rinneadar fós a ccróidhe na chloich adamant, deagla go ccluinfidis dligheadh, & na briathra do chuir Tighearna na síogh iona spiorad leis na faghuibh roimhe: uimesin tháinic fé mhór ó Thighearna na síogh.

13 Ar a naghbharfin tháinic a eich amhuil do shiagair fé, & na bháil éisdeacht; marfin do eighíodair na nior bháil liomfa cluinnsion, a deisgearna na síogh.

14 Acht do scanruidh mé sa bgaóith ghuairdein a meag na nile cneadhach nar bhainnidh dhóibh: nach do bhi an tír áonranach na ndia, ionduis nach gabhadh duine ar bhothrithe, nó air a ais: dligheabhair nduthaigh thaitreamach na síogh.

CAIB. VIII.

Ga bfuil fearg Dá so: síleadh, agus í so: réidheach, ré dafimh bhí deagmhéin.

THai
cl
2 Is
Do bl
béd
dibh f
3 Is
me c
dhon
na f
Thigh
tha.
4 Is
Nitre
a fríd
gun a
laéthe
5 A
lán do
ag fig
6 Is
Mas-
io phob
jongan
ghearn
7 Is
síogh, F
tír (ho
8 Ag
treach
na bpo
Dhia
9 Is
Bia b
chluinn
béal na
tuighe
na síogh
fias.
10 O
tiarud
al ar b
síothchá
digeadh
dhearth
dhine
11 A
ma na
roimhe.
12 O
ra an f
ra an ta
na beam
air iarl
fheabha
13 Ag
bhar b
teadh a
marfin
bhur mb
acht bí
14 O
síogh, M
ghadh,
anithre
na síogh
15 M
annina

Thainic briathar Thighearna na slógh chugamfa a ris, ag radh,

2 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Do bhi mé éudmhur fa Shion maille re béd mór, agus do bhi éud orum go díbhfeirgeach uimpe.

3 Is marfo a deir an Tighearna, Dfili mé chum Sion, & áitreocha mé a meadhon Jerusaleim, agus goirfighear cathair na firinne do Jerusaleim, & slíabh Thighearna na slógh don tslíabh náomhtha.

4 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Áitreachuid fós seandaoine & mná áoda a fráidh Jerusaleim, agus a nuile dhuine gun a bhata iona lámh tre iomad a laetheadh.

5 Agus bíadh fráide na caithreacha lán do bhíachailibh, agus do chailinibh ag sígradh iona fráidh.

6 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Mas iongantach é a slíibh iarfa an phobail annina laethibhfe. An mbia fós iongantach ann mo shúilibhfe, a deir Tighearna na slógh?

7 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Féach tárthocha mé mo dhaoine on tír thoir agus on tír shiar.

8 Agus do bhéara mé liom iad, & áitreachuid siad a lár Jerusaleim, & béd na bpobal agumfa, agus bíadh mísi am Dhia acafan a bhfirinne & a cceart.

9 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Bida bhur lámha láidir, a dhrong do chluinn annina laethibhfe ná briathrasa lé bal na bhfiagh, noch do bhi anna ló ar fheigheadar bunait thiehe Thighearna na slógh, chor go ccurfidhe an teampal fias.

10 Oir roimhe na laethibhfe, ní raibh siarfaid ar biadh do dhuine, nó táruftal ar biadh do bheathach, ní mó do bhi síocháin ag an tí do rachadh amach, nó d'igeadh a fteach, do bhrígh an bhuaidhearta: oir dó chuir mísi gach uile dhuine a naghaidh a chomharfan.

11 Acht anois ní bhíadh mé éarfa na ndaoinefe do nós na laetheadh roimhe.

12 Oir bíadh an siol conáidh, do bhéara an fhineamhuin a toradh, & do bhéara an talamh a bhifeach, & do bhearrud na beamha a ndrúcht, & do bhéara mé air iarfa an phobailfí iadso uile do shealbhadh.

13 Agus tiuafa a ccrich mar do bhadhbhar bbur mallughadh a meag na ngeinteadh a thigh Judah, & a thigh Israel: marfin coibhreacha mísi sibh, & béithi bbur mbeannughadh: na heagluighidh, acht bidis bbur lámha láidir.

14 Oir is marfo a deir Tighearna na slógh, Mar do mheas mé bbur smachtughadh, an tan do bhrosluigheadar bbur nithre mé chum feirge, a deir Tighearna na slógh, agus nar bhaithreach liom é;

15 Marfin fós a ris do mheas mé annina laethibhfe a dhéanadh go maith

do Jerusaleim, agus do thigh Judah: ná biodh eagla oruibh.

16 Iiad fós na neithe do dhéantaoi, Labhradh gach áon aguibh a nfirinne re na chomharfoin, déanuidh breitheamhnus firinne agus síodhchána ann bbur ngeataduibh.

17 Agus ná smuaineadh duine ar biadh aguibh olc ann bbur ccroidhtibh a naghaidh a chomharfan, agus na gradhuighidh mionna bréige: oir is neithe iadso uile fhuathuighinfi, a deir an Tighearna.

18 Agus thainic briathar Thighearna na slógh chugamfa, ag radh.

19 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Bíadh troscadh an cheathramhadh mí, agus troscadh an chúigeadh, & troscadh an seachmadh, & troscadh an deachmhadh, [mí] na ghárdeachus, agus na liathghair & na bhfeulguighibh subhacha do thigh Judah: ar a naghbarfin gradhuighidh firinne agus síocháin.

20 Is marfo a deir Tighearna na slógh, Bíadh fós aimsir go tiuafa iomad daoine, agus áitreabhthuigh mbórán caithreach.

21 Agus rachuid áitreabhthuigh gach áon chaitheach go chéile, ag radh, Deanam tráth do ghuidhe a lathair an Tighearna, agus diarruigh Thighearna na slógh: rachaidh mísi mar an cceadna ann sin.

22 Áleadh fós tiuafuid mórán daoine, agus cineadhacha láidre diarruidh Thighearna na slógh ann Jerusaleim, agus do ghuidhe a bhfiaghnuifi an Tighearna.

23 Is marfo a deir Tighearna na slógh, annina laethibhfe ní béaruid deithneamhar fear greim as uile theangaidh na cceadach, eadhon béaruid siad greim air sciorta an tí bhias na Induighe, ag radh, Rachuimne leachd: oir do chúalamar go bhfuil Dia maille ribh.

C A I B. IX.

Crois an Rígh, ag marcaigheadh ar an ofal uirísiol.

U Alach bhréithre an Tighearna a tír Hadrach, & buda é Damascus a shuaimhneas sin: nuair bhias síle an duine, mar bhíad síle uile threabh Israel, leath ris an Tighearna.

2 Agus teorannfuidh Hamat mar an cceadna láimh ris: Tirus agus Sídon, máta go bhfuil ro chrionna.

3 Agus do rinne Tirus daingeann láidir dhi féin, agus do chruch sí airgid fós amhuil luaththeadh, agus ór glap amhuil láib na fráideann.

4 Féuch, teilgfidh an Tighearna amach í, agus búailfadh sí a ccumhacht annsa bhfairge, agus dóighfighear lé teine í.

5 Do chífidh Alcelón é, agus bíadh eagla air: do chífidh Gísa fós é, agus bíaidh ro dhubhach, agus Ecron: oir nairceochthar a dóthchus, & dóighbháigh féh

an Rígh ó Ghafa, agus ní biaídh Afcelon aitreabhthe.

6 Agus coimhneochuidh basdard ann Aídod, agus géarrfa mísi amach uabhar na Bhphúistíneach.

7 Agus bhéara mé a fhuil as a bhéul & a ghráineamlachd ó idir a fhiacraibh acht an té mhairfios, biaídh feisíon ar son ar Ndéine, agus biaídh fé amhuil uachtarán ann Iúdah, agus Ecron amhuil Iebusíteach.

8 Agus fuighfe mé a ttimchioll mo thighe do bhrigh na harmála, do bhrigh an té fhíllios; & ní ghéabuid lucht fáruighthe ar bióth tríocha ní is mó: óir a nois do chonnaire mé lem fhúilíbh.

9 Uirghairdigh go mór, a inghean Shíon; gair a inghean Ierufalem: feich, atá do Rígh ag teacht a tshochair: atá fé ceart, agus slánughadh aige, go huirítiol ag marcuigheachd air afaí, agus air bhromach, searrach afaí.

10 Agus géarrfa mé an carbad ó Ephraim, agus an teach ó Ierufalem: agus gearrfuighear amach bogha an chatha, agus laibheoruidh se fíothchain ris na geintibh, & biaídh a rioghachd ó mhuir go muir, agus ó nabhuin go críochuibh na talmhan.

11 Ar do shonfa fós, le fuil do chunn- artha do chuir mé amach do phríofú- naigh as an log ann nach bhfuil uisce.

12 Fillidhfe cham an chaifléin láidir, sibhsfe a phríofunacha an dóthchuis, eadhon a niugh fhoillsighim go ndíolfa mé díbalta ribh.

13 A nuair do chlón mé Iúdah dhamh féin, do lion mé an bogha air Ephraim, agus do thoir mé suas do mhic, a Shíon, a naghaidh do mhacfa, a Ghréag, agus do rinne mé thú amhuil clóidheamh dhuine neartmhuir.

14 Agus do chisighear an Tighearna ós a cionn, agus rachuidh a shoighead amach mar aithinne teineadh: agus féid- sídh an Tighearna Dia an fíoc, agus imeochuidh le gáothaibh guirdeana an túsfeirt.

15 Cuimhdeachuidh Tighearna na slógh íad, & slúidh íad, agus claóidh íad le clochaibh tadhbhuil, & iobhthuid, & do dhéanuid giorac amhuil tré fhíon, & beid líonta mar fáluibh, agus mar chor- ruibh na haltóra.

16 Agus tárrthocha an Tighearna a Ndaíad san ló sin, amhuil tréad a phobail; (óir beid) mar chlochaibh co- roinne, ar ma tógbháil suas mar bhra- tuigh air a dhuthaigh.

17 Oir créd é méud a mhaitheasa & cred é méud a sgeimhe: do dhéana ar- bhar na daóine óga fúgach, agus fion náadhb na maighdiona.

CAIB. X.

Ata Dia srinneach, toirbheartach, injur- chuige, & ní biad na biodhail mairneach bbréagach.

1 Arruadhí air an Tighearna fearthann a nam na fearthanna deighionnigh mar sin do dhéana an Tighearna náid foillfeach, & do bhéara fé díobh ceath- fearthanna, fear do gach aon anna mha- chaire.

2 Oir do labhradar na biodhail do mhaóineas, & do chonnadar na fíad- nigh bréug, & dinníodair ailingthe neir- thirinneach: comhf hurbachtighid fú go díomhaoin: uimefin dímthigheach rompa amhuil tréud, do bhídar baidh eartha do bhrigh nach raibh iad air bióth [aca].

3 Do hadhnadh mfeargfa í mair- na náodhaireadh, & thug mé píon- na gabhruibh; oir dhíofuigh Tighearna na slógh a threud, tigh Iúdah, & do rin- fé iad mar each maifeach san ceath.

4 As amach tháin an coiréid, a amach tháin an tairge, as amach an bogha catha, as amach a maile fíoch fáruighthe a naóiní beachd.

5 Agus beid íad mar dhóimh- comhachtacha, noch thaltas fíad [a naim- de] a lathuigh na fíadéann anna chuth & troidh íad do bhrigh go bhfuil an Tighearna maile riu, & náireochar as- drong do ní marcuigheachd air eadhail.

6 Agus nerteocha mísi tigh Iúdah, & fáorfa mé tigh Ióseph, agus do bhíar mé líom íad da fuighidh; oir atá tui- ghe agam dhóibh, & beid amhuil nach tteilghinn uaim íad: oir is mísi an Ti- ghearna a Ndaí, & éistídh mé iad.

7 Agus biaídh Ephraim amhuil duine cumasach, & gairdeachuidh a ccroídh amhuil buadh tré fhíon; fú do chuid a cclann é, agus beid láithghaireach, & gairdeochuidh a ccroídh anna Tighearna.

8 Do dhéana mé sméideadh orm, & cruinneocha mé iad; oir dhíafail mé iad & méideochuid mar do mbéadughend.

9 Agus fíolchuirfe mé iad a meac an phóbail, & cuimhneochuid orm a tíor- thaibh imchiana, & mairid gun a ccloinn, agus fíllid a rí.

10 Do bhéara mé a rí íad as crí- na Héigte, & cruinneocha mé as a Nassíria íad, agus do bhéara mé iad go fearann Gilead agus Lebanon, agus bhfuighear ionad dóibh.

11 Agus racha fé thríd an bhfairge haindeisi, agus búailfidh fé na tona- sa bhfairge, agus tiormochuid uile agh- na írothann suas: agus béartar ar- bhar na Nassíria síos, agus rachuidh títat ríogha ó Néipt.

12 Agus nerteocha mísi íad anna Ti- ghearna, agus fíubholuid síos síos a ainm, a deir an Tighearna.

CAIB. XL

... an ath-ibeampuill, 3 & neimh-jonnamus
... achaille Chríofa, agus bhuaichaille ainti-
... ríofa.

O Suid do dhoirfí, a Lebanon,
chor go loiscfidh an teine do
... dhoir.

2 Nualluigh a chrann giumbuis, óir
do thuit an cedár: do bhrigh gur
machadh na cumhachduigh uile, nuál-
luigh, a dhairghe Báfan: óir thainic fo-
... na sineamhna síos.

3 Guth nuallfartuigh na nádhaireadh;
óir do milleadh a nglóir: guth buile
na leomhan óg, óir do milleadh uabhar
... leomhan.

4 Is marfo a deir an Tighearna mo
Dhá. Beathuigh tréud a narmhuigh.

5 Noch ar mharbhadar a sealbhuidhe
iad, & fíodid iad féin do bheith neimh-
... ach: & a deir an drong reacus
iad, Go madh beannuighthe an Tighear-
... óir ataim sídibhbir; agus ní bhi
... ag na nádhairibh féin dóibh.

6 Óir ní bhíidh truaighe agamfa ní
... mó áitreabhthachaibh na tíre, a deir
an Tighearna: acht féuch, seachoduigh
mé na daoine gach aon fa leith a láimh
a chomharfán, agus a láimh a Rígh, &
... iad an tír, agus ní fhaorfa mé
... a láimh iad.

7 Agus beathocha mé tréud a náir,
eadhon sibhí a bhochta an treída: &
do ghabh mé chugam dhá bhata; do
dóir mé Sgeimh daon díobh, agus don
... [bata] Cuibhreac, agus do 'bhea-
... leigh mé an tréud.

8 Do gheir mé mar an céadna amach
... iad nádhaireadh a naoimhí, agus do
... maran ríu, agus dnuathuigh a
... maran míl.

9 Ann sin a dubhairt mé, Ní bheatho-
... mé sibh: éugadh an ní éugas, an
ní óir a ghearradh amach, géarrthar
... é; agus ithidís an chuid oile gach
... díobh, féoil a chéile.

10 Agus do ghlac míl mo bhata, ea-
... an sciamh, & do ghearr mé ó
... íle, chor go mbríofan mo chunn-
... ach, noch do rinne mé ris an bpobal uile.

11 Agus do bfreadh san ío sin é
... mar sin do thuig boicht an tréuda
... a shein orumfa, gur bé sin briathar an
... Tighearna.

12 Agus a dubhairt mé ríu, Madh aill
... íle, tugaidh dhámhsa mo luach, &
... íle, léigidh dhó: mar sin do
... thromadar ar son mo luacha, trio-
... [píofa] airgid.

13 Agus a dubhairt an Tighearna
... íle, Teilg chum an photadóra é; luach
... do meadh dhámhsa leó: & do
... íle mé an triochad píofa airgid, agus
... íle mé chum an photadóra iad a
... Tighearna.

14 Ann sin do ghearr mé ó chéile mo
... íle, eadhon an Cuibhreac, chor
... íle an ndearbhráithreachas idir
... agus Israel.

CAIB.

15 Agus a dubhairt an Tighearna ríom,
Glac chugad fós instrument áodhaire
amadánuigh.

16 Óir féuch, tóip fe míl áodhaire fúas
annfa tír, nach bhféuchfa air an lucht
atá géarrtha amach, nach mó iarrfas
fé an tóg, nach leigheasúigh an ní bhías
briste, nach beathochuidh an ní thea-
fann, achd íosúigh fé féoil na mbea-
thach méith, agus réubfa fé a ccrúba na
mbloodhuibh.

17 A mhaigh dáodhaire a niodhail
fhágbus an tread: bíaidh an cloidheamh
air a láimh, agus air a shuíl dheis: tíor-
mochuidh a lámh uile fúas, & dallfhuigh-
ear a shuíl dheas thríd amach.

CAIB. XII.

Bíadbuighidh Eaglais Dé ar an uile ní do
... thriall ar a sárughadh.

U Alach bhreithre an Tighearna do
Israel: A deir an Tighearna, noch
shíneas na flaithis amach, agus shuighios
bunáit na talmhan, & chumas spiorad
an duine ann a shígh.

2 Féuch, do dhéana mé cupán meifge
do Jerusaleim don phobal uile timchioll
fa ccuáirt, a nuáir bheid siad annfa
champa arson a naghaidh júdah, agus a
naghaidh Jerusaleim.

3 Agus annfa ío sin do dhéana mé Ie-
rusaleim na cloich annáluigh do nuile pho-
bal: géarrfhuighear na cecodchaibh gach a
nuálunghionn iad féin leis, bíodh go
ccruinneachaidís daoine na talmhan a
ccionn a chéile na haghaidh.

4 Annfa ío sin, a deir an Tighearna,
buailfidh mé a nuile each lé hánbfhainne,
agus a marcach lé buile, agus oilecoluidh
mé mo shuíle air thigh júdah, agus
buailfe mé each gach aoin do na daoi-
nibh, lé daille.

5 Agus a déaruid uáchtaráin júdah
iona ccroidhe, Budh iad dúithchulaigh
Jerusaleim mo neartfa a Ttighearna na
slogh a Náia.

6 Annfa ío sin do dhéana mé uáchtar-
án júdah cosmhúil re teallach na tes-
neadh a meaf an chonnaidh, & amhuil
tóirfí teineadh a bpunnaina, & loiscfidh
na daoine uile timchioll fa ccuáirt air an
láimh dheis, & air an láimh chlé, agus
áiteochtair Jerusaleim a ris iona háit féin,
eadhon ann Jerusaleim.

7 Sáorfuidh an Tighearna fós lóifli-
nigh júdah ar ttús, iondus nach móradh
glóir thighe Dháibhí, nó glóir áitreabh-
thach Jerusaleim, iad féin a naghaidh
júdah.

8 Annfa ío sin cuimhdeochuidh an Tig-
hearna áitreabhthuigh Jerusaleim, agus
bíaidh an té bhías lag iona meaf an lá
sin mar Dháibhí, agus bíaidh tigh Dhá-
bhí mar Dhá, amhuil aingeal an Tig-
hearna rompa.

9 Agus tiucfaidh a ccrích annfa ío sin,
go ttrialfa míl a nuile chineadh a
scríos, noch thig a naghaidh Jerusaleim.

10 Agus dóirtídh mé air thigh Dháibhi & ar áitreabhthachaibh Ierusalem spiorad na ngrá, agus na neadarghuidheadh, & feuchfuidh orumfa noch do tholladar, agus caoidhfid air a thonfan, mar chaoidhios duine ar son a aoimhic, agus beid siad a ndoighios air a shon amhuil mar bhios duine a ndoighios ar son a cheidhphine.

11 Annfa lé sin bíadhd cumha mhór ann Ierusalem, amhuil cumha Hadadrimmon a ngleann Mhegiddon.

12 Agus caoidhfidh an tír, gach áon mhuintir ar leith, muintir thighe Dháibhi ar leith, agus a mná ar leith: muintir thighe Natan ar leith, agus a mná ar leith:

13 Muintir thighe Lebhi ar leith, agus a mná ar leith: muintir Shimeí ar leith, agus a mná ar leith.

14 Na huile mhuinteara dá maireann, gach áon mhuintir ar leith, agus a mná ar leith.

C A I B. XIII.

Is é páis íach mhoir Chríost is tobar glanta dá dhóinibh.

ANNFA lé sin oisceoltar tobar do thigh Dháibhi, agus dáitreabhthachaibh Ierusalem ar son peacaidh, agus ar son neamhghloine.

2 Agus tiucfuidh a cerich annfa lósin, a deir Tighearna na síogh, go ngearrfa mé annmanna na niodhal as an dtalamh agus ní chuimhneochtar ní is mó iad, agus fós do bhéara mé air na faighioh, agus air na spioraduibh neamhghlana imtheacht amach as an tír.

3 Agus tiucfaidh a cerich, an tan do dhéana duine ar biotó faigheadoireachd, ann sin a déara a athair & a mhathair do ghin é, ris, Ní maifidh tú: óir labhra tú bréaga a naimm an Tighearna: & faithfidh a athair & a mhathair do ghin é, thríd, a nuair thairghirios fé.

4 Agus tiucfuidh a cerich annfa lósin, go mbiaidh náire air na faighibh gach uile dhuine aca tré na fhis, an tan thairghirios fé: ní mó chuirfid umpa culadha garbha do dhéanamh mealltóireachda.

5 Acht a déara fé, Ní faigh ar biotó míf, treabhairtheacht mé: óir do mháin duine dhámh áirnéis do choimhead as moige.

6 Agus a déara áon ris, Cred na cneadhafu ann do lámhuibh? annsin freigeora seifon, Na neithe lé ar loiteadh mé a tigh mo charad.

7 Múscail, a chloidhimh, a nadhuigh maodhaire, & anaghaidh an duine ar bé mo chompanach, a deir Tighearna na síogh: Buáil an táodhaire, agus scáirung na caoirigh: agus fillfé mé mo lámh air na búanuibh beaga.

8 Agus tiucfaidh a cerich annfa talamh uile, a deir an Tighearna, go ngearrfaighear amach dhá chuid, & go ngeagfuid, acht faigheaghear trian ann.

9 Agus do bhéara mé an treas cuid

thrid an tteine, agus athghlanfa mé iad, mar athghlanar an tairgid, agus dearbhocha mé iad mar dhearbhochar a tor: goirfid siad ar mainn, agus éistfidh mé riú: déara mé, Is iad na phobal; a déaruid siadfan, Is an Tighearna mo Dhia,

C A I B. XIV.

Scriosfaidh Dia lucht scriosfa Ierusalem; 16 ach faorfuidh sé faighioh do cineadhachaibh.

FUCH, atá li an Tighearna a teacht, agus roinnfighear héadail a fígh ann do lár.

2 Oir cruinneochla míf na huile chineadhacha a naghaidh Ierusalem chum otha, & géabhtar an chathair, & fadaghearr na tighthe, & beid na mná éinighthe, agus rachaidh leath na cathreach a mbroid, & ní gearrfighear an chuid oile don phobal ón ccatraigh.

3 Annfin rachas an Tighearna amach, agus troidfidh sé a naghaidh na cineadhachso, amhuil do throid sé a ló an chathair.

4 Agus seasfuid a chofa amh lóin ar shliabh na noluigheadh, noch atá ar coinne Ierusalem san noirthear, agus scoiltfidh sliabh na noluigheadh iona lé don leath thoir, agus don leath thiar, ar ghleann romhór; agus áthrochaid leath an tsleibhe don taoibh ó thuaidh, agus leath oile don taoibh ó dheas.

5 Agus teithfidh sibhsí go gleann na sliabh; oir roitheochuidh gleann na sliabh go Hafal: a Seadh fós, teithfidh amhail mar do theitheamhair roimhe an tseisíttalman, a laethibh Uffiah Righ Iúda: agus tiucfuidh an Tighearna mo Dhia, agus na naóimh uile leachd.

6 Agus tiucfuidh a cerich annfa ló sin, nach biaidh an solas glan, nó dorcha.

7 Acht biaidh na aon lí, a mbiaidh a fhios ag an Ttighearna, nach lé, nó oidheche: acht tiucfuidh a cerich tríd-nóna go mbiaí solas.

8 Agus biaidh annfa ló sin go rachaid uileadha beódha amach ar Ierusalem: leath dhiobh gus an bhfarige thoir, agus leath dhiobh gus an bhfarige thiar: biaidh fé annfa tiamhradh agus annfa ngeimhreadh.

9 Agus biaidh an Tighearna na Rígh ós an talamh uile: annfa ló sin thar aoin Tighearna amháin, agus buidh an a aimm.

10 Iompochtar an fearann uile amhail réiteach: ó Gheba go Rimmon, buidh dheas ó Ierusalem: & tóigheaghear síos i, agus áiteochthar iona háit: ó gheata Bhenjamin go háit an cheid gheata go geata an chornéil, agus ó thór Hananel go fion-umar-brúighthe an Rígh.

11 Agus áitreochaid daoine inte, agus ní bhiaidh scrios ní fa mhó thrid amach:

amach : acht áiteochthar Jerúsalem, go focair.

12 Agus budh í fo an phláigh le a mbuailfidh an Tighearna na daoine uile do throid a naghaidh Jerúsalem : cnoidfidh a bhfeoil díobh an feadh sheasfuid air a ccofaibh, agus leaghfuid a fuile uatha iona bpollaibh, agus cnoidhfíghear a tteanga iona mbéul.

13 Agus tiucafa a ccrich annfa ló sin go mbiaidh buaidhreadh mór ón Tighearna iona meaf, agus glacfuidh gach ion díobh greim do laimh a chomharfán, agus éireochuidh a lámh suas a naghaidh a chomharfán.

14 Agus troidfidh Iúdah fós ag Jerúsalem, agus cuirneochthar uile mhaoin na ngeinteach timchioll fa ccurt a ccionn a chéile. ór, & airgid, agus éadach, a niomadamlachd mhoir.

15 Agus is marfin bhias pláigh a neich, an mhuille, an chámhuil, agus a maffail, agus na nuile bheathach bhias annfa lóitinnibhe, mar an bpláighfi.

16 Agus tiucafa a ccrich go rachaidh a nuile dhuine suas do fagbhadh do na cineadhachaibh tháinic a naghaidh Jerúsalem, eadhon ó bliadhuin go bliadhuin dadhradh an Rígh, Tighearna

na slógh, agus do choimhead féusladh na ttabernacul.

17 Agus is amhluidh bhias, gidh bé nach ttiucafa marfin suas duile mhuinteara na talmhan go Hierúsalem dadhradh an Rígh Tighearna na slógh, orra sin ní bhiaidh fearthuinn ar bíoch.

18 Agus muna ndeachuid muintir na Héigpte suas, agus nach ttiocfuid, air nach bí [fearthuinn:] biaidh an phláigh annfin, lé a mbuailfidh an Tighearna na geinte, nach ttaicne suas do choimhead feasta na ttabernacul.

19 Budh é fo pionas na Héigpte, agus pionas na nuile chineadhach, nach ttiucafa suas do choimhead feasta na ttabernacul.

20 Annfa ló sin biaidh air shrianuibh na neach, NAOMHTHACHT DON TIGHEARNA, & béid potadha thighe an Tighearna amhuil na scaldha as coinne na haltóra.

21 Fós biaidh a nuile phota ann Jerúsalem agus ann Iúdah na náomthacht do Thighearna na slógh : tiucaidh a nuile dírong iodhbras, agus glachuid díobh, agus bruidhfidh ionnta : annfa ló sin ní bhiaidh Canaaniteach ní is mó a ttigh Thighearna na slógh.

M A L A C H I.

CAIB. I.

Focadh me-nadurda Iſrael anaghaidh Dia, 7 ó a ntruaidhbeacht urchoid-each a ttabh an teampuil.

Alach bhreithre an Tighearna do Iſrael, tré Mhalachi.

2 Do ghrádhuih mé sibh, a deir an Tighearna : gidheadh a dearthaí, Cíodh ionar ghrádhuih tú finn ? nach ar bhé Eſau dearbhrathair Jacob ? a deir an Tighearna : gidheadh do ghrádhuih mifi Jacob,

3 Agus do fháthuigh mé Eſau, agus dóg mé a shléibhte, agus a oighreacht na bhfíach do dhraganuibh a nfaigh.

4 An tionad a nabair Édom, Do bochtuiheadh finn, acht fílliom agus cuiríom na háite fais suas : is marfo a deir Tighearna na slógh, Cuirfid siad suas, acht teilgidh mifi fíos : agus goirfid siad díobh, Teorann na hurchóide, agus na daoine a naghaidh a bhfuil díoghaltas an Tighearna a comhnuighe.

5 Agus do chífid bhur fuile agus a dearthaí : Móróchthar an Tighearna ó theorúinn Iſrael.

6 Onóruih mac a athair, agus onóruih fírbhífeach a mbaighfíir : maiteadh mas athair mifi, caidhe monóir : agus mas maighfíir mé, caidhe meagha ? a deir Tighearna na slógh ríbhí, a sh-

garta, dhímeafas mainm, agus a dearthaí, Cred ionar dhísheagamairne hainm ?

7 Iodhbharthaí arán trúaillighthe air maltóir, agus a dearthaí, Cred ionar thruaillamar thú ? ann fo go nabarthaí, Is tarcuifneach bórd an Tighearna.

8 Agus má ofralthaí an ní dall mar íodhbairt, a né nach olc fin ? agus má ofralthaí ní bacach no eallán, a né nach olc fin : ofrál a nois é dot uachtarán, an mbiaidh sé réidh riot, nó an nglacfa sé do ohearfá, a deir Tighearna na slógh ?

9 Anois iarruim dathchuinge oruibh, guidhidh Dia, iondas go mbia lé gra-famhuil dúinn : is dá bhur ttiobhfi tháinic : an mbiaidh sum aige anna bhur bpearfannuibh ? a deir Tighearna na slógh.

10 Cia atá bhur meaf do dhruifeadh na doirfi, agus nach laftaí teine air maltóirfe gan adhbhar : ní bhfuil tairneamh ar bíoch agus ionnuibh, a deir Tighearna na slógh, ní mó. ghéabhus mé ofráil as bhur laimh.

11 Oir ó éirighe gréine eadhon go dúl fíos an cceadna, biaidh mainm mór a meaf na ngeinteach, agus ofraifuighear tuis dom ainm ann gach uile air, agus ofraíl fhiorghlan óir budh mór mainm a meaf na ngeinteach, a deir Tighearna na slógh.

12 Acht do rinneabhairfe truaillighthe é, a náit a nábartaí; Is truaillighthe bórd an Tighearna agus a thoradh, eadhon is. tarcuineach a bhídh.

13 A dubhrabhair fós, Feuch, an Cothar, agus do sheideabhair uaidh é, a deir Tighearna na síogh: agus thugabhair libh an ní do bhí réubtha agus an teallán; maró thugabhair oifail libh: an ngéabhuinní fós as bhuir lámhuibh? a deir an Tighearna.

14 Acht go nadh malluigh bhias an mealltóir, agá bhfuil síronnach iona thréud, agus mhóideas agus iodhbras don Tighearna ní truaillighthe: óir is Rígh mé mísi, a deir Tighearna na síogh, agus is baoghlaich mainm a measc na ngéinteadh.

C A I B. II.

Iom aithir na nsgart, 11 do an phobaill.

A Gus anois, a thugarta, is díbhí atá a náithnese.

2 Muna neistlige, agus muna ceurthaí ann bhuir croidhe é, do thabhairt glóire dom ainmfe, a deir Tighearna na síogh; cuirfe mísi go deimhin malluighadh oruibh, agus mailleocha mé bhuir mbeannughadh: fós do mhalluigh mé cheana iad, do bhrígh nach ceurthaí ann bhuir croidhe é.

3 Feuch, truaillidh mé bhuir siol, agus leathnocha mé aóileach air bhuir naighthibh, eadhon aóileach bhuir bhéuslagh sollamonta, agus do bhéara sin leis sibh maille ris.

4 Agus aitheontaí gur chuir mísi na náithnese chugaibh, chor go mbiath mo chunnradh le Lébhí, a deir Tighearna na síogh.

5 Do bhí mo chunnradh ris ar sháoghal agus air shiothchain, agus thug mé dhó iad ar son na heagla le raibh eagla aige romham, agus do bhí eagla air romhe mainm.

6 Do bhí dlíthead na sírinne iona bhéul, agus níor frith éiceart iona phuifinibh: do shiubhuil fé liomsa a shiothchain agus a cceart, agus dísil mó-rán leis ó éiceart.

7 Oir do budh cóir do phuifinibh an tsgairt eólas do choimhead, agus do budh cóir dhoibhion dlíthead diaruigh as a bhéul: óir is é sin teachtaire Tighearna na síogh.

8 Acht do chúabhairí as a tslighe; thugabhair air mhóran tuifleadh ar an ndlíthead: do bhriseabhair cuiradh Lébhí, a deir Tighearna na síogh.

9 Uime sin fós do rinne mé sibhí tarcuineach, agus dimeasta as coinne a nóile phobal, do réir mar nár choimheadabhair mo shligthe, acht go rabhabhair leathrannach annsa dlíthead.

10 Nach áonathair atá aguinn uile? nach goin Dia do chruthaigh sinn? cred na ndéanmaid go sealtach, gach nduine

a naghaidh a dhearbhrathar, ag truaileadh cunnartha ar naittheadh.

11 Do rinne Júdah go sealtach, agus do rinneadh gráineamhlacht ann Israél, & ann Jerusaleim: óir do dhíomhaingh Júdah náomhthacht an Tighearna, nach do ghrádhuih fé, agus do phós sé inghean dé choimthighidh.

12 Geárrfa an Tighearna amach an duine do ní fós, an maighifir agus an scolair amach as tabernacuibh Iacó, agus an té thairgíós oifail do Thighearna na síogh.

13 Agus do rinneabhair fós a rí ag solach altóra an Tighearna le deóruibh, lé gul, agus lé héighiomb árd, ionas nach bhfuil fuim aige annsa nóról ní as mó, nó a glacadh lé toil mháth as bhuir lámhuibh.

14 Thairisín a dearthaí, Cúid uime? do bhrígh go raibh an Tighearna díadhnúisi eadrad agus bean hoie, a naghaidh a ndéarna tula go móchoinghiollach; gidheadh is ísi do cnapánach agus bean do chunnartha.

15 Agus nach déarna seíson ion? gidheadh do bhí fuighioll don spioraid aige: agus cred uime ion? as a náfadh fé síolta náomhtha? uime sin tabhair aire dot spioraid, agus ní déadhlí duine ar bhíogh go sealtach a naghaidh mná a óige.

16 Oir a deir an Tighearna Dia Israél, gur fuadh leis cur air siubail óir solúighidh aon, foireigíon lé na éadach, a deir Tighearna na síogh: uime sin tugaídh aire dá bhuir spioraid, ionas nach déantaí go móchoinghiollach.

17 Do choireabhair an Tighearna le bhuir mbriathruibh: thairisín a dearthaí; Cíodh lé ar chuireamar é? an tan a dearthaí, A nuile dhóine dá ndéan oie, is maith é a radharc an Tighearna, agus do bhí dúil aige iona; nó, Cáit a bhfuil Dia an bhreithmánuis?

C A I B. III.

Teachtair, teacht, do deargmáibh Chriósá; 7 le ceannáige, ní-chriósáib, & sladmhoireachd ní ndóim, ar Dhia.

Feach, cuirfidh mé mo theachtair, agus uillmheocha fé an tslighe romham, agus tiúfa an Tighearna, hoch íarthaí, go hobann dá theampall: eadhon teachtaire an chunnartha iona bhfuil bhuir ndúil: Féuch tiúfa fé, a deir Tighearna na síogh.

2 Acht cia síodas lá a theachta díslang: agus cia sheasas an tan thairbeanas fé é fein? oir is cosmhail é re teine an chearda, agus re Sóp fúir ghealta éduigh.

3 Agus fuighidh fé ambuill ceárd, agus glantóir airgid, agus glansa fé míc Lébhí, agus sciúffa fé iad ambuill do

Anaghaidh
agus air
ghearna
4 An
rúleim
mar an
mbuill
5 An
breithe
mísi
ach, agus
agus a
naghaidh
iona d
agus a
do lea
do lea
deir T
6 O
roigibh
bhfuil
7 E
do shi
Cred
minad
9 A
óir d
cineas
10
tigh a
thigh
mé, a
nóla
beann
amach
11
ar bhu
bhuir
bhíne
fan na
12
beann
lamb
na f
13
am a
gidhe
raman
14
slegha
bha g
agus
ach a

Anaghaidh príomh shladmhoireacht. **C A I B. IV.** Teacht Elijah roimhe an lá mhoir.

agus aigíod, chor go nofraluid don Tighearna oifraíl a bhfíréantachd.

4 Annfín bíadh oifraíle Judah agus Jerúsalem taitneamhach aig an Tighearna mar annfín laethibh a nallód, agus amhuil annfín bliadhnuibh roimhe.

5 Agus thuca mé láimh ribh chum breitheamhnais, & bíadh mé am fhiadhnais luith a naghaidh na bpíseógach, agus a naghaidh na nadhaltrannach, agus a naghaidh na néitheach, agus a naghaidh mhealltach na feirbhíeach iona dtáarúsdal, na baintreabhthughe, agus an dílleachda, agus iompoighíos do leath taoibh an coimhthigheach, agus nach eagluadhíonn romhamfa, a deir Tighearna na slógh.

6 Oir is mísi an Tighearna, ní áthraighin: uimefin a mhaca Jacob, ní bhfuilife scríofa.

7 Eadhon ó liethibh bhur naitheadh do imthigheabhair óm órdúighthibhí, agus níor chumhdúigheabhair iad: fillidhí chugamfa, agus filidhí mísi chugaibhí, a deir Tighearna na slógh: acht a dubhrabhairí, Cred iona bhfillíom?

8 An sláda duine Dia? gidheadh do shladabhairí mísi; acht a dearthaoí, Cred ionar shladamar thú? a ndeachmhadhuibh, agus a nofraluibh.

9 Atithaoí malluighthe le mallacht: oir do shladabhair mísi, éadhon an cineadhí uile.

10 Tugaidh an deachmhadh uile go tigh a nionnmhuis, le mbi biadh ann mo thighe, agus dearbhuídh a nois le so mé, a deir Tighearna na slógh, muna nollá mé fuinneoga neimhe dhibh, & beannughadh do dhórtughadh chugaibh amach, ionduis nach bia áit go lór.

11 Agus imaitheorad an millteach ar bhur sonfa, agus ní mhillidh fé toradh bhur ttalmhan, ní mó theilgfeas bhur bhíneamhain a toradh roimhe a nam san machaire, a deir Tighearna na slógh.

12 Agus goirfid na huile chineadhacha beannugh dhibh: oir béithi bbur ttalmh chaitneamhach, a deir Tighearna na slógh.

13 Do bhádar bbur mbriathra borb am agaidhífe, a deir an Tighearna: gidheadh a dearthaoífe, Cred do labhramar ad agaidhí?

14 A dubhrabhair, Is ní diomhaóin foghamh do Dhuia: agus cread a tharlá gur choimheadamar a órdughadh, agus gur shuibhluigheamar go dóbrónach a lathair Thighearna na slógh?

15 Agus a nois goirmid [neach] sona don náibhreach: afeadh, atá an lucht oibrighíos urchóid ar na ccur suas; fós atá an lucht chuiríos cathughadh ar Dhuia, atáid cheana ar na slóradh.

16 Annfín do labhair an drong do imeagluídh an Tighearna, gach áon díobh ré chéile go minic, agus déisd an Tighearna, agus do cháluídh, agus do bhí leabhar cuimhne scríobhtha iona fhiaghnuife, don mhuintir do imeagluigh an Tighearna agus do sináin air a ainm.

17 Agus budh liomfa iad, a deir Tighearna na slógh, annfa ló a ndéana mé mo shéada suas, agus coigéaluidh mé iad mar choigleas duine a mhac fein, noch fhoghnaas dó.

18 Annfín iompoichthaoí agus edir-dheileochthaoí idir an bhfíréus agus an ciontach, idir an té fhoghnaas do Dhuia, agus an té nach bhfoghnaas dó.

C A I B. IV.

Breithe dbeighinnach Dè ar ruhaibh, & ar fhaibh.

OIR féuch, tiucafa an lá loiscíos amhuil bécús, agus na huaibhrigh uile, fós a nuile dhuine do ní urchóid, béid na cconnlach, agus loiscfidh an lá thiucfas, iad suas, a deir Tighearna na slógh, ionduis nach bhfagfa freumb, nó beangán díobh.

2 Acht dibhífe air a bhfuil eagla mar-mafa, éireochuidh grian a nionracuis maille ré leighíos iona sciathnuibh, agus rachfuídh fé amach, agus fásfuídh suas mar ghamhnuibh an stalla.

3 Agus failteorthaoí fíos na ciontaigh: oir béid na luaitheadh fíoi bhonnaibh bbur ccos, annfa ló a ndéana mísi so, a deir Tighearna na slógh.

4 Cuimhnighidhí dligheadh Mhaóife mo sheirbhífeach, noch do áithin mé dhó ann Hóreb arfón Ísraél uile, maille re reachtaibh, agus maille re breathaibh.

5 Féuch, cuirfe mé Elijah an faigh chugaibh, suil thiucas lá mór baoghlaich an Tighearna.

6 Agus iompocha fé croidhe na naitheadh chum na cloinne, agus croidhe na cloinne chum a naitheadh, deagla go ttiucfuinní, agus go mbeadh an talmh lé mallughadh.

F I N I D.

Glàr OIFIGE, & CHAILIDHEACHTA daòine.

PATRIARCA, no Aithre-
Muintire, mar do b'f Abrah-
ama, Isaac, Iacob agus a
12 Mhic.
Breithaamhuin, Ard-uacht-
arain ainmsiorrdha, orduichte
re béal Dé ofcionna chloinn

Israel.

Righthe, do nrigheachd uile, (nó déis
clionadh nan 10 Treabha,) ar Lúdah,
no Israel.

Seanoire, comhairligh na Hard-chomh-
dhala, an 70 Sean, no Sanhedrin.

Oifigibh, Cinn Caitlireacha, Siorraim,
Lucht báisuite.

Breithaamhuin oile, Riaghloirigh íochtra-
cha, do réidhigheadn imrealsna na mBailte
ar leith.

Cheritigh agus *Peletitigh*, Soighdiurí,
Garda an Rígh, ag a raibh airm eug-
samhla, agus sealan fritheoilte fa seach.
Isiadh do chuireadh lucht coire gu minic
chum báis. Iuduighe iad, do chomhnuigh
uair éigin a measc na Bfistíneach; nó
do bhuadhaigh orra. Feuch 1. Sham. 30.
14. 2. Sam. 8. 18, Seph. 2. 4, 5.
2 Sam. 15. 18.

Israelitigh, Eabhruighe do ghineadh ó
Iacob.

Eabhruidh na nEabhruigheach, Israeliteach
ó fhinnfiorachd, do thaoibh athar agus
mathar.

Profelitigh an ebumadh, Eachtrannaigh
timchill-ghearrtha, agus ceangailte re
Reachd Mhaóife uile.

Profelíteach an Dorais, coigrídh, da-
dhair an aois-Dia, ach gan bheith tim-
chill-ghearrta.

Oifigibh fò Mhonarcachaibh

Asíria agus Pherisia.

Thshatba, uachtarán orduichte leis ná
Rightibh sío.

Cinn an Ebraighdionnais, cinn-fheaghna
gach Treabh, nó muintire; do riagh-
luigh orra, gan a ntogha, re am na
bruid.

*Oifigibh uachtarach, Faòl Mo-
narcaibh na Gréige.*

Maccabeigh, Uachtarain tháinic a nIorg
Iúdas Maccabeus; Ard-shagairt, ag a
raibh cumbacht rioghambail.

Faòl na Nimpíri Romhanach.

Presidentigh, no Riaghloirigh, do
cuireadh ón Róimh iad le cumbacht an
Ampire.

Tetrarc, ag a raibh cumas Rí ar 4
Chúigibh fearainn.

Proconful, Biocair no Deapóid na
cuicéadh.

Oifigibh íochtarach.

Publicanigh, no lucht togbhaí chiofa
agus chánachuis.

Centurio, Caistín ar chéad fear.
Legion, Banna, nó 6666. pearla.

*Oifigibh na Heaglaise, agus
sligheacha Crabboidh.*

Ard-shagairt, reachadh amhain asteach
do nionad ro naomhtha.

Ath-shagairt, no sagan, fear ionaid an
ard-shagairt dá mbiadh euccruas air.

Príomh shagairt arson an chogaidh, do
fheithmheadh ar an tshlagh.

Sagairt, Lebhítigh do shliocht Aar'n,
roinnte an 24 Sealanaibh, gach cúrsa ag
fritheoladh feachtmhuin san Teampuill.

Lebhítigh, do Threibh Lebbí, ach ní
do shliol Aaroin; do bhadar 3 áird
dhíobh, Tigh Gherfon, Chohath, Mherari,
triúr mhac Lebbí.

Netinimigh, nírb budh Lebhítigh iad,
ach lucht fritheoilte na nIagart agus na
nLebhíteach, a ngearradh conradh agus
a ntarraing uisce.

Faigh, no Feuchadoire an allód, lucht
tairrghire, agus foillsiughadh bhreith-
eamhnúsa De.

Clann na bfiagha, Díficiobail no Soibire
na bfiagha.

Draóithe, daóine glic, ainm Magi ná
Fheallfámbna foghlumtha chineadhach an
áird shoir.

Scriobuighe, Scriobhnóirigh, agus lucht
miníughadh an Dlíghé.

Diosbóirigh, do thóg agus chríoch-
nuigh ceastanna as an Reachd.

Chemaríteach Seph. 1. 4. Seirbhísh
no Doirfeóirigh theampuill Bhal (no
Mholech, no Mhalcam; ar tard-íodhal
do thaoileadar a bheith na cheann ar
dhéicibh oile, agus ar dhaoínibh.) Do
bhadar a aculadhaibh dhorch; no dáb-
neoil, tré dheatach na tíse.

Rabbi, Doctúir no Ceann-Teagairt a
Nisrael, Bollfáir, Seanmontúigh.

Libertinigh, Daóine faoi na Róimhe,
juduighe, no lucht tathuighe an creideamh
aga raibh cill dhoibh fein chum cru-
níughadh agus urnuighe.

Gaulonitigh no Galileanigh, do mbeith
umhlachd doachtaran aincreidimheach, a
bheith aindligheach.

Herodianí, do Dheilbh a ncreideamh
reir na haimfir, gu hairigh ag deamh
spleadhachus re Hioruait.

Episcópaigh, do chuir a nfonas uile
a sainn agus a macous na Colla.

Stóirigh, do shéin toil shoir an daoin,
agus mbeas gach ní do bhí a ndán n
teacht, le bheith naomh-áthruighe.

Sic
na f
fara
biod
Ní
do n
chea
Na
chrei
N
mach
raite
re m
Sel
mhea
ait a
dhea

Clàr

10

R

N

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

Clàr

Léid róis

Meir, b

Leitheach

Réif, 9

Troigh,

Cobaid,

Cobaid n

Cobaid a

Slat-giol

Caim, n

Said, 12

Simon an draóí, Ceann ar Eiriceacht na Ngnofticeagh, noch do theaguisf go foradh an deagh Thuigse daoine, ge gu b'íodh ar dhrochghníomh.

Nicolaítanigh, Dífíobuill Nicolas, aon do na 7 Deachanaibh, do theaguisf coitcheanus bhan.

Nasáirínigh, Iuduighe ag admhail an chreideamh Chríostuighe.

Nasáritigh, daoine aireach, geannmnaidh, nach olfa deochanna meisceamhail: ceanraíte fí mhóid chrabhaidh re feal, no re mbeathaidh. Uibhr. 6. 2. 3.

Selotes, Sladmhoire fuilteacha, do mheas (fí leithfíseal an Dlighe) go raibh áit aca ar mhi-ghníomh ar bith do dheanamh.

Parífinigh, daoine ígartha ó 'chách' thaoibh moir-mheas ar an crabhaibh fein, agus dímeas ar an uiligh oile.

Sadducéigh, do shéan an Eiseirghe ó mharbhuibh, aingil agus Spioraid.

Samaritanigh, lucht admhail bhreacchreideamh mhífícnichte, cuid Iuduighe, cuid Geintligh, Siol na Nassírianach do chuireadh a Samaria.

Easbuil, Teachdairigh, do cuireadh ó ar Slanaightheora le glan-teagasc ar feadh an domlainn: do bhadar a 12.

Easbuig, na daoine tháinic háithle na Nabalad, ag riaghladh agus ag Teagasc na Heagluife.

Deachanna, oifigigh togha leis na Heasbuilbh do ghabhail cúram na mbocht.

Clár chineadh agus chleamhnuis; linn dá bhfuil pósadh toirmiscthe eatorra, Tré Fhocal De agus reachd na Rígeachtra.

Ní b'íodh le duine iad fí do phósadh.

1 A Shean-mhathar.

2 Bean Seanathair.

3 Sean-mhathair a mhná.

4 Siúr-athar.

5 Siúr-mathar.

6 Bean bhrathar athar.

7 Bean bhrathar mathar.

8 Siúr athar a mhná.

9 Siúr mathar a mhná.

10 Mathar.

11 Leas mhathar, no bean a Atha

12 Mathair a mhná.

13 Inghean.

14 Inghean a mhná.

15 Bean mic.

16 Siúr.

17 Siúr a mhná.

18 Bean a dhearbhrathar.

19 Inghean a mhic.

20 Inghean a inghin.

21 Bean mic a mhic.

22 Bean mic a inghin.

23 Inghean mic a mhná.

24 Inghean inghin a mhná.

25 Inghean Brathar.

26 Inghean dheirbhíuair.

27 Bean mic a bhrathar.

28 Bean mic a dheirbhíuair.

29 Inghean Brathar a mhná.

30 Inghean deirbhíuair a mhná.

Ní b'íodh le mnaoi iad fí do phósadh.

1 A Seanathair.

2 Fear a sean-mhathar.

3 Seanathair a fir.

4 Brathair athar.

5 Brathair mathar.

6 Fear dheirbhíuair a hathar.

7 Fear dheirbhíuair a mathar.

8 Brathair athar a fir.

9 Brathair mathar a fir.

10 Athair.

11 Oide, no céile a mathar.

12 Athair a fir.

13 Mac a firs

14 Mac a fir.

15 Fear a hinghinne.

16 Brathair.

17 Brathair a fir.

18 Fear a deirbhíuair.

19 Mac a mic.

20 Mac a hingin.

21 Fear inghin a mic.

22 Fear inghean a hinghin.

23 Mac mic a fir.

24 Mac inghin a fir.

25 Mac Brathar.

26 Mac dheirbhíuair.

27 Fear inghin a brathar.

28 Fear inghin a hinghinne.

29 Mac brathar a fir.

30 Mac dheirbhíuair a fir.

Clár na Ntomhas agus na Míofúr ainmníchte sa Nscríoptuir.

Míofúr an choimhíneadh.

Léid róinne an 48 cuid d'orodlach.

Meir, beagan níl is lugha na ordlach.

Leithéad na baile, 3 ordlaigh.

Réile, 9 ordlaigh.

Troigh, 12 ordlaigh.

Cubaid, no Bann-lámh, troigh go leath.

Cubaid naomhtha, Slat athghairid.

Cubaid an Rígh, troigh agus 9 ordlaigh.

Slat-giolcaidh, 6 cubhaid agus léud bais.

Céim, no finteac, 5 troighthe.

Máid, 125 coisféime, an 8 cuid do mhíle.

Míle, 1000 coisféime.

Astar lá Sabbaide, 600 coisféime; deir cuid oile, 2 mhíle.

Míofúr na congenbala, do neithibh tírim.

Cab, Seapan Albnaich.

Omer, Seapan, agus muiscín go leath.

Míofúr, no Seah, 3 píonda, fatum, pec &

leath-chupan: corus, 30 modii, 24 pec Alb.

no 12 pheic, mar a deir cuid oile.

Buifeal, ní fa lugha no peic. Buifel Shafg.

3 peice Alb.

Leath

Leath Homer, nó lethech, 7 Buiféil agus Seapan.

Homer nó Cor, 14 Buiféil agus piond.

Miofuir na Lionradh.

Log, leath-bhotach Alb.

Pota nó Sextarius, muiscin go leath, nó 24 unfa.

Miofor nó choenix, Seapan.

Hin, piond agus Seapan.

Fircin, 9 pionda.

Bat, 2 ghallon trí pionda agus Seapan.

Tombas na ceambeothrom croichte.

Cudrum Secel, ceathramh an únnfa.

Secel na Sanctora, leath únnfa.

Tallan, 62 pund.

Eire Múille, 200 pund.

Clár an Airgid.

Píos bheag, minutum æreolum, quadran, teruncius; attimchioll phighin Alb.

Mite, fa bhéarla Shasg.

Féirlin, asarium, umba cáinne, 9 pighinn Alb.

Gerah, 18 pighinn Alb.

Moir-phighinn, denarium, drachma, 7 sceall. 6 pighinn Alb.

Ciofchán, Secel, didrachma, 15 scill Alb.

Píos airgid, stater, sceel na Sanctora, leith unfa, nó 30 scill Alb.

Moir-phíos Airgid, Mina, *unfa* 12 unfa go leith, nó 3 puind 2 scill. 6 pighinn Shasg. A deir drong 2 phuind Shasg. drong oile, 100 moir-phighinne.

Tallann, 750 unfa airgid, iodhoin 187 pund, 10 sceall. Sasgan.

Cáinne óir.

Secel óir, píos, adarcon, datus, dram óir, 15 scill. Sasg.

Puind óir, 75 pund Sasg.

Tallann óir, 2250 pund Sasg.

Clár na Haimfire : iona bhfuil tús Bliadhna na Neabhruideach [a ngnothuighibh saoghalta] ag tionnscnamh um an 12 ló don Mhàrt ; Exod. 12. 2. [A nccuifibh narmha] attimchioll an 12 ló don tseachtmha mì ; Exod. 23. 16. Gach aon mhìos Eabhruide ag gabhail blioid do dhà mhì dar mìosaibhne, mar so síos.

1 Abib nó Nisan.

2 Zif nó Iar.

3 Siran.

4 Thamuz.

5 Ab.

6 Elul

7 Ethanim nó Tisri

8 Bul nó Marchef.

9 Chisleu

10 Thebeth

11 Shebeth

12 Adar nó Veadar

1 Már, Dúblin.

2 Dúblin, Má.

3 Má, Iúin.

4 Iúin, Iúil.

5 Iúil, Oguist.

6 Oguist, Seachtmha mí.

7 Seachtmha mí, Ochtmha mí.

8 Ochtmha mí, Naoimheadh mí.

9 Naoimheadh mí, Deachmha mí.

10 Deachmha mí, Ianuair.

11 Ianuair, Febrúan.

12 Febrúan, Már.

Làethe na Seachdmhuine.

1 An céud lá don tseachtmhuine,

2 An dara lá,

3 An treas lá,

4 An ceathramhadh lá,

5 An cúigeadh lá,

6 An seiceadh lá,

7 An seachdmhadh lá,

nó an Tíabbaid.

1 Día Domhnugh.

2 Día Luain.

3 Día Mart.

4 Díceadaoine.

5 Dardaoin.

6 Díahaoine.

7 Día Sathuirn.

An ló, & Uaire an Laoi.

An ló nadurdha, 24 uaire, iodhoin, eidir 6 tráthnóna & 6 an athnóna; *Genes. 1. 5.*

An ló cumtha, um 12 uaire, nó eidir don ghréin éirghe, & dul faoi.

Maidin, eidir 6 uaire agus 12. Tráthnóna, eidir 12 agus 6.

For-Fhaire na hoidhche.

An chéud Fhaire, 6 6 uairibh tráthnóna, go 9.

An dara, nó an Fhaire mheadhonach, 9 go meadhon oidhche.

An treas Faire, nó gairm chaoligh, 9 mheadhon oidhche go 3 na maidne.

An ceathramha, nó Faire na maidne, 3 go 6 ; dá ngoirthear Maidin.

Leath Homer, nó lethech, 7 Buiféil agus Seapan.

Homer nó Cor, 14 Buiféil agus piond.

Miofuir na Llonrabb.

Log, leath-bhotach Alb.

Pota nó Sextarius, muiscin go leath, nó 24 unfa.

Miofuir nó choenix, Seapan.

Hin, piond agus Seapan.

Fircin, 9 pionda.

Bat, 2 ghallon trí pionda agus Seapan.

Tombas na ceomheabhadh croichte.

Cadrum Secel, ceathramh an áinfa.

Secel na Sanctora, leath áinfa.

Tallan, 62 pund.

Eire Máille, 200 pund.

Clár an Airgid.

Pios bheag, minutum æreolum, quadrans, teruncius; attimchioll phighin Alb.

Mite, fa bhéarla Shaig.

Feóirlin, aslarium, umha cúinte, 9 pighinn Alb.

Gerah, 18 pighinn Alb.

Móir-phighinn, denarium, drachma,

7 sceall, 6 pighinn Alb.

Ciofchán, Secel, didrachma, 15 sceill Alb.

Pios airgid, stater, fecel na Sanctora, leith unfa, no 30 sceill Alb.

Móir-phios Airgid, Mina, *μνα* 12 unfa go leith, no 3 pund 2 sceill. 6 pighinn Shaig.

A deir drong 2 pháind Shaig, drong oile, 100 móir-phighinne.

Tallann, 750 unfa airgid, iodhoín 187 pund, 10 sceall. Sagan.

Cáinne óir.

secel óir, pios, adarcon, darius, dram óir, 15 sceill. Saig.

Pánd óir, 75 pund Saig.

Tallann óir, 2250 pund Saig.

Clár na Haimfire : iona bhfuil tús Bliadhna na Neabhruidheach [a ngnothuighibh saoghbalta] ag tionnscnamh um an 12 ló don Mháirt ; Exod. 12. 2. [A nccuifibh na mbta] attimchioll an 12 ló don tseachtmha mí ; Exod. 23. 16. Gach aon mhíos Eabhruidhe ag gabhail bloidh do dhá mhí dar míosaibhne, mar so saos.

1 Abib nó Nisan.

2 Zif nó Iiar.

3 Siran.

4 Thamuz.

5 Ab.

6 Elul.

7 Ethanim nó Tisri.

8 Bul nó Marches.

9 Chisleu.

10 Thébeth.

11 Shebeth.

12 Adar nó Veadar.

1 Márt, Diblin.

2 Diblin, Máí.

3 Máí, Iuin.

4 Iuin, Iulí.

5 Iulí, Oguí.

6 Oguí, Seachtmha mí.

7 Seachtmha mí, Ochtmha mí.

8 Ochtmha mí, Naoimheadh mí.

9 Naoimheadh mí, Deachmha mí.

10 Deachmha mí, Ianuairí.

11 Ianuairí, Februaní.

12 Februaní, Márt.

Læthe na Seachdmhuine.

1 An céad lá don tseachtmhuine,

2 An dara lá,

3 An treas lá,

4 An ceathramhadh lá,

5 An cúigeadh lá,

6 An seiseadh lá,

7 An seachdmhadh lá, no an Tlábbaid.

1 Dia Domhnugh.

2 Dia Luain.

3 Dia Mart.

4 Diceadaoine.

5 Dardaóin.

6 Diahaoine.

7 Dia Sathúirn.

An ló, & Uaire an Laoi.

An ló nadurtha, 24 uaire, iodhoín, eidir 6 tráthnóna & 6 an athnóna; *Genes. 1. 5.* An ló cumtha, um 12 uaire, nó eidir don ghréin eirge, & dul faoi.

Maidin, eidir 6 uaire agus 12. Tráthnóna, eidir 12 agus 6.

For-Fhaire na hoidhche.

An chéad Fhaire, 6 6 uairibh tráthnóna, go 9.

An dara, no an Fhaire mbeadhonach, 6 9 go meadhon oídhche.

An treas Faire, nó gairm chaoiligh, 8 mbeadhon oídhche go 3 na maidne.

An ceathramha, no Faire na maidne, 6 1 go 6 ; dá ngoirthear Maidin.

TIOMNA NUADH

A R

DTIGHEARNA

Agus Ar

SLANUIGHEORA

JO SACRISD,

Ar na tharruing go sírinneach as GREIGIS
go GAOIDHEILG.

R E

VILLIAMO DOMHNUIILL.

Noch atá anois ar mhaithe choitchinn
Ghaóidhealtacht Albann, áthruaighte go hairreach as
an litir Éireandha, go mion-litre shoi-léighidh
Romhanra; Maille re Suim agus brígh na Ccaib-
bidleach os a ceionn, a Mhodanibh ainghear,
le R. R. R. R. M. A.

A LUNNDUIN,

Ar na clur a geló re R. Ebberingtham, ag na seachd
réultaibh sa tsráid da ngoirthear, Ave-Maria, abhfogus do Luid-gheata, an bhlía. daóis an Tigh. 1690.

LEABHAIR NA TIOMNA NUAIDHE, Agus a CCAIBIDLEACHA.

San Tseih T. leabhair 39. San T. N. 27.

A G foigéal Mhatha Caib. 28	II Tiesfalonicenseach 3
Mharcuis 16	I Timóreus 6
Lucas 24	II Timóreus 4
Eóin 21	Titus 3
Gníomhartha na Neasbal 28	Philémon 1
Epistíleacha Phóll chum na 13	Na Neabhruidheach 13
Romhánach 16	Epistil Shemuis 5
I Corinthianach 16	I Epistil Pheadair 5
II Corinthianach 13	I Epistil Pheadair 3
Galatíanach 6	I Eóin 5
Ephesianach 6	II Eóin 1
Bphilppenseach 4	III Eóin 1
CColoffenseach 4	Epistil Judais 1
I Tiesfalonicenseach 5	Taisbeanadh Eóin 32

An Soisgeul do reir M H A T H A.

CAIB. I.

Stíorrachd, 18 geineambuín, 21 breidh,
23 & miningbada ainm Críofd.

L Eabhar geinealoigh Jósa
Críofd mhic Daibhi, mhic
Abraham.

2 Do gheín Abraham Isaac.
Agus do gheín Isaac Jacob.
Agus do gheín Jacob Iúdas
agus a dhearbhráithre.

3 Agus do gheín Iúdas Pháres agus
Sára ó Thamar. Agus do gheín Phá-
res Elsom. Agus do gheín Elsom
Aram.

4 Agus do gheín Aram Aminadab.
Agus do gheín Aminadab Náafón. Agus
do gheín Náafón Salmon.

5 Agus do gheín Salmon Bóos ó Ra-
chab. Agus do gheín Bóos Óbed ó Rú.
Agus do gheín Óbed Iesse.

6 Agus do gheín Iesse Daibhi an
Rí. Agus do gheín Daibhi an Rí So-
lomon ón mnáoi do bhi ag Urias.

7 Agus do gheín Solomon Robóam.
Agus do gheín Robóam Abia. Agus
do gheín Abia Afa.

8 Agus do gheín Afa Iósephat. Agus
do gheín Iósephat Ióram. Agus do
gheín Ióram Ofias.

9 Agus do gheín Ofias Ióatam. A-
gus do gheín Ióatam Achas. Agus do
gheín Achas Ezechias.

10 Agus do gheín Ezechias Manaf-
sé. Agus do gheín Manafsé Amon.
Agus do gheín Amon Iofas.

11 Agus do gheín Iofas Iechonías
agus a dhearbhráithre ag bruid na Ba-
bilóine.

12 Agus tar éis bhruide na Babilóne
do gheín Iechonías Salatiel, agus do
gheín Salatiel Sorobabel.

13 Agus do gheín Sorobabel Abiúad.
Agus do gheín Abiúad Elíachim. Agus
do gheín Elíachim Afor.

14 Agus do gheín Afor Sádóc. Agus
do gheín Sádóc Achim. Agus do gheín
Achim Eliúad.

15 Agus do gheín Eliúad Eleasar.
Agus do gheín Eleasar Mátan. Agus
do gheín Mátan Iacob.

16 Agus do gheín Iacob Ioseph
fear Mhuire as ar geineadh Iósa, da
ngoirthear Críofd.

17 Uime sin a nuile gheimealach ó
Abraham go Daibhi is ceithre geine-
laigh dég iad: agus ó Daibhi go
bruid na Babilóne ceithre glúine dég:
agus ó bhruid na Babilóne go Críofd
ceithre glúine dég.

18 Agus is mar sin do bhi geineamh-
nín Iósa Críofd, óir tar éis d'athair
do thabhairt eile a mháthair Mhuire

agus Ioseph, ní is tósa na thangadar
a ngar da chéile frioth torrach i ón
Spiorad náomh.

19 Achd ar mbeith do Ioseph a fear
na dheine comhthruim, agus nar bhaill
leis siomplair do dhéanamh dhí, bá
mian ris a cur iadha ós íeall.

20 Agus ag sinneadh na neithife
dhó, feuch, do shoiligh aingeal an
Tighearna é fein dó a naillinn, ag
rádh, A Ioseph mhic Daibhi, na biodh
eagla ort do bhean fein Mhuire do gha-
bháil chugad, óir an rí atá ar na gheín-
eamhuin innte, is ón Spiorad náomh é.

21 Agus béaruidh sí mac, agus do
bhearuidh tú Iósa dainm air, óir tháineo-
chadh fé a phabal fein ó na bpeacighibh.

22 Agus do rinneadh so uile do chom-
go gcomhfhionfuithe an ní a dubhairt
an Tighearna tré san bhfaidh, ag rádh:

23 Tabhairt dod aire, bíadh maigh-
dean torrach agus béaruidh sí mac, agus
do bharuidh tú Emmanuel dainm air
(is ionann sin ré radha, ar na mháingh-
adh, agus, Dia maille rígn.)

24 Agus ar mágladh do Ioseph as
a chodladh, do rinne se mar do aithin
aingeal an Tighearna dhe, & do ghabh
fé chuge a bhean.

25 Agus níor aithin fé i no go rug
sí a céudmhac, agus tug fé Iósa dainm
air.

CAIB. II.

Donbraig na draibhe Críofd: 14 Theich
Ioseph leis don Egipt, 16 & mbarb Jo-
ruaith na leinba.

A Gus an tan do roghadh Iósa a
Mbeileem thire Indaighe a lath-
ibh Ioráaith an rí. Feuch, tangadar
Dráoithe ó náid thoir go Hiarufalem.

2 Ag rádh, Ga háit iona bhfaill an Rí
úd na Níadungheadh atá ar na bhreith?
óir do chumtamaire a réalt san
áird thoir, agus tangamar da onórugh-
adh.

3 Achd an tráth do chualaidh an rí
Ioráaith sin, bhi fé ar na bhéadhreadh,
agus Iarufalem uile maille ris.

4 Agus ar gcrúnnoghadh uachdarán
na sagart uile dhó, agus scriobuidheag
an phubail, do shiafrugh fé dhíobh,
Cia a náit ann a mbéartáoi Críofd.

5 Agus a dubhradarán ris, a Mbeil-
leem thire Iúdaighe, óir is mar lo atá
fé scriobtha ag an bhfaigh:

6 Agus tusa a Bheileem talamb Iúda,
ní tú is lúgha eidir dhábhchidhibh
Iúda: óir is afaid tiocfas an dubhce
fhuireochas mo phubail Iúrael.

7 Agus ann sin do ghoir Ioráaith
na draoithe ós íeall chuge, agus do

A a shiafrugh

thiafrugh sé dhóibh go roighér cia a naimsear ionar foillfigheadh an réis.

8 Agus agá gcur go Beideem dhó, a dubhairt sé, Imthighe agus iarruigh an náoidhe go díthchiollach, agus tar éis a shaghalá dhóibh, innisigh dhámhála é, do chum go rachainní féin, agus go dtíobhrúinn onóir dhó.

9 Agus ar gcluinfin an ríogh dhóibh do imthigheadar: & féuch, an réit do chunneadair fa náid shoir, do chuaidh sé rompa no go dtainic sé agus gur chomhnuigh sé os cionn a nionuid ann a raibh an náoidheanan.

10 Agus ar bhfaicfin na réilte dhóibh, do ghabh gairdeachus romhoir iad.

11 Agus ar ndul a feachd don tigh fuaradar an náoidhe a bhfochair a mhathar Muire: agus agá léigean air a ngluainibh dhóibh, do onorugheadar é, agus ar nolladh a gcídeagh, tugadar tioghlucithe dhó, óir, agus uis, agus mirr.

12 Agus ar bhfagháil teagnis ó Dhia a naitling gan casadh díonsuighe Joruaith, do fhilleadar a slioghe eile da étir féin.

13 Agus ar nímtheachd air a nais dhóibh, feach, do taibhreadh aingeal an Tighearna, a mbríongloid do Ioseph, ag rádh, Éirigh é, gabh a náoidheanan & a mhathair chugad, agus teith do Néigipt: agus bi ann sin no go labhrúidh misí riot, óir iarrfuidh Ioruaith an náoidhe do chum a mhillte.

14 Agus ar néirge dhóan do ghabh sé an náoidhe chuíge agus a mhathair ann sa noidheche, & do imthigh sé do Néigipt.

15 Agus do bhi sé ann sin go bas Ioruaith: do chym go gcomhlíonafuighthe an ní a dubhairt an Tighearna leis an bhfaigh, a deir, Do ghóir mé mo mhac féin as a Néigipt.

16 Ann sin an tan do chunnairc Ioruaith go ndearnadar na draoithe fonómud faoi, do las sé fé seirg: agus ar gcur [fuchd dicheanta] andh, do mharbh sé a raith do leanbaibh fear a Mbetleem, agus ann a torannaibh uile ó aos a dha mblíadhan nó faoi, do reir na haimisire d'foghluim sé go díthchiollach ó na draoitheibh.

17 Is annsin do comhlíonadh an ní a dubhairt Ieremias an faigh, a deir,

18 Do chlos guth a Ráma, caoi agus gul, agus uilfurfach romhor, Rachel a coineadh a cloinne, & níorbháil lé solás do ghlacadh, tré nach rabhadar [na mbeathaidh].

19 Agus an tan faoir Ioniaith bas, feuch do taibhreadh aingeal an Tighearna a mbríongloid do Ioseph sa Néigipt.

20 Ag rádh, Éirigh, gabh chugad an leanabh & a mhathair, & imthigh go talamh Ísraél, óir fuaradar an dream do bhi ag iarrúidh anna an leinibh,

21 Agus do éirigh feilean, agus do ghabh sé an leanabh & a mhathair chugad, & tainic lé go talamh Ísraél.

22 Agus an tan do chuaidh sé Archelaus do bheith na Rí atúir Iúdaighe a nionadh Ioruaith a athair, do bhi eagla air dul innte: achd cheana ar bhfagháil teagnis ó Dhia dhó a mbríongloid, do niompóidh sé go críochaibh na Galilé.

23 Agus an tan tainic sé ann sin do chomhnuigh sé fa gcathair da ngóirthe Násaret, do chum go gcomhlíonafuighthe an ní a dubhaird ris na Faighibh, Go ngóirfhe Násardha dhe.

C A I B. III.

Teagasc & caithe beatha Eoin Bháide. 13 neach re ar baifdeadh Yosa Críod.

A Gus ann sin laithibh sin do bhi Eoin báide ag déanamh seannmóra a bhfaich thire Iúdaighe.

2 Agus ag rádh: Déanuidh aithrige, oir do dhruid ríoghachd Dé ríbh.

3 Oir a sé fo an té nd úr air labhair Ifaías faigh, ag rádh, Guth ad té éimhgeas air an bhfaich, Uimhlaithibh slioghe an tighearna, déanuidh a chafain díreach.

4 Agus a sí culaigh do bhi nime Eoin; éadach do ráidhneach chambhal, agus críod leathair a timcheall a leathruigh, & a sé do budh biadh dhó, locuiste & mil fhisin.

5 Do chuaidh Iarúsaleim a mach chuíge an tanfain, agus Iúda uile, agus luchd na tílmbhan, ata a timcheall Iordán uile:

6 Agus do ghabhadar baifdeadh náidha ann Iordán ag admháil a bpeacadh.

7 Agus an tan do chunnairc É morán do na Phairilíneachaibh agus do na Sadáifeachaibh ag teachd do chum a bhaidigh féin, a dubhairt sé rai, A fhíol na naitheach neimhe; cia do fhóilligh dhóibh teitheadh on fheirg ata ag teachd?

8 Ar a nadhbarfain tabhrúigh toradh bhus iomchúbhúigh do aithrige.

9 Agus na fíndainidh a rath ionnaibh féin, Ata Abraham na athair aguin: oir a deirim ríbh, garab éidir le Dá glann do dheanamh Dabrahám do, na clochulbhí.

10 Agus a nois ata ad tógh ar na cur do chum fréimhe na gcrann: air a nadhbhuríon glodh be crann nach lomthraon toradh maith, gearrthar é, agus teilgthear san teinidh é.

11 Go deimhin bauidisí sibh lé huige do chum aithrige: achd cheana an té thig am dhiaigh is Iúdaire é ná mé, & ní fau misí a bhroga díomchur: bauidse seifean leis an spioraid naomh agus lé teinigh, sibh:

12 Agá bhfaill a chríathar ann a lúmh, & glanúigh sé urlár a bhuaile: agus cruineocbhúigh sé a chruithneachd a nait thairgidhe, & Iúdaire sé an chaidh sé teinigh each éidir d'omhúchadh.

13 Tainic

13 Tainic Jósa an tainsoin on Ngailé go Jordan do chum Eóin, ionnas go mbaisdeadh fé é.

14 Achd cheana do thoirmeisg Eóin go géir é, ag rádh, Atá a riachdarus o-ranlaibh don bhaisteadh, & an bhfuil tú ag teachd chugamsa?

15 Agus do fhreagair Jósa é, agus a dubhairt fé ris, Léig dhó a nois: oir is mar so is iomchublaigh dhúinn gach uile cheart do choimhlonadh: do fhuiling fé dhó an tainsoin.

16 Agus ar mbeith ar na bhaisteargh Díosa, do chuaidh fé air ball suas as a nuige: Agus feuch do hóglaigh neamh dhó, agus do chunnaire fé spiorad Dé ag tuirliog a gcóamlachd cholúim, & ag teachd air fion.

17 Agus feuch guth ó neamh, ag rádh, Ag so mo mhac grádhach sa, dha bhfuil mo mhóthoil.

CAIB. IV.

Do chuir an taidhbhirseoir cathughadh ar Críost, dís fadbro'gadh. 17 Tar éis Jósa do bháidughadh air, do thionngain fé a mbiosraíocht.

ANn sin do thionngain an spiorad Jósa agus an bhíoch, do chum go gcuirfeadh an Diabhal cathughadh air.

2 Agus an tan do throisg fé dá fhíchiot li agus dá fhíchiot oidliche, do ghabh ocras é na dhiaigh sin.

3 Agus air áteachd do náidhbhirseoir chuige, a dubhairt fé, Mas tusa mac Dé, aithin do na clochublaibh bheith na naran.

4 Achd do fhreagair feisean, agus a dubhairt, atá fé sgríobtha, Ni lé harán a mhain mhairfeas duine, achd lé gach uile bhreithir dá dtig ó bheul Dé.

5 Tug an Diabhal é an tainsoin don chathruigh naomhtha, agus do chuir fé air bheoin an teampaill é.

6 Agus a dubhairt fé ris, Mas tá mac Dé, teilg thú fein fios: oir a tá fé sgríobtha, G' ttiobhruigh fé aithne dá ainglioh ad ttiomheall, agus toigeabhwidh síad thú áon lámhaibh do chum nach búsleá do chos fa chloich.

7 A dubhairt Jósa ris, Atá fé sgríobtha mar an gceadna, Ni chuirfidh tú cathughadh ar an tighearna do Dhia fein.

8 Rug an Diabhal a ris é do chum sleibhe róirid, agus do thaisbein fé dnó ríoghachda an domhain uile, agus a nglóir.

9 Agus a dubhairt fé ris, Do bhéaruidh mise iad so uile dhuit, má shléachdann tú dhamh dom onórughadh.

10 A dubhairt Jósa ris annsin, Imigh romhad a chathuightheoir oir ata sgríobtha, Onóruidh tú an Tighearna do Dhia fein, agus as dó na áonar do dheu-na tá feirbhí.

11 Do shagaibh an diabhal é an tainsoin: & feuch, tangadar na haingil, & do rinneadar fríotholamh dhó.

12 Agus an tan do chuaidh Jósa go cuireadh Eóin a lámh, do imthigh fé don Ghalilé.

13 Agus ar bhfagháil Nufaré, tainic fé do dheanamh comhnaighe go Caeptanaim, do bhi chuis na fairge a leithimeal Shabulon agus Neaphtailim.

14 Do chum go gcomhlonfaidhte an ní a dubhairt Efaías Faigh, noch a deir,

15 Talamh Sabulon, talamh Neph-talim, slighe na fairge, ar an dtíobh thall do Jordan, Galilé na gineadach:

16 An pabal do bhi na shuidhe a ndor-chadas, do chunnaire fé foille mhór, agus atá folus ar neirghe do na daoinibh atá na suidhe a gcrích agus a sgaile ar bháis.

17 O sin a mach do thionngain Jósa seanmóir do dheanamh, ag radh, Déanuidh aithrighe, oir do dhruid an ríoghachd neamhdha ribh.

18 Agus ag sibhal Díosa ré tíobh fhairge na Gaillé, do chunnaire fé dias dearbhrathar, Simon da ngoirtheair Peadar, agus Aiandrias a dhearbhrathair, ag teilgean lin tan bhfairge (oir dob iasg-airighe iad.)

19 Agus a deir fé rin, Leanaigh mise, agus do dheana mé iasgairighe air dháoinibh dhíbh.

20 Agus ar bhfagháil a líontadh air ball doibh, do leanadar eisean.

21 Agus ar nimtheachd as sin dó, do chunnaire fé dias eile dearbhrathar, Seim-mas mhac Sébedé, agus Eóin a dhearbhrathair, a mbad a bhfochair Shebedé a nathar, ag corughadh a hontach: agus do ghoir fé iad.

22 Agus ar bhfagháil an bhaid & a nathar fein dhóibhlean, do leanadar é.

23 Agus do ghabh Jósa a dtimcheall na Galilé uile ag teagail, ann a Sionagó-guibh agus ag seanmóir shioigéil na ríoghachda, & ag slanaghadh gach tinnis & gach éagruais a meag an phubail.

24 Agus do chuaidh a chlú feadh na Síria uile: agus tugatar chuige gach áon da raibh eafán, agus ar na gcuibhreachd lé galruightheibh agus le píantúibh, eugamlha, agus agá móidia deamhain ionnta, agus do bhíodh tinn lé goin na Ré, & lúchd pailiríle, agus do shlanuigh fé iad.

25 Agus do lean cuideachda mhór é, ón Ghaililé, agus ó Dhecapolis, agus ó Iarufalém, agus ó Judea, agus ó na ríoghachda atá don tíobh thall do Jordán.

CAIB. V.

Seannóir Críost ar an tsleibh, in a bhfuil na bocht beannuigheadh, & mianuighadh an teachd.

AGus an tan do chunnaire Jósa an sluaigh, do chuaidh fé suas ar shlabh, agus ar luighe dhó, tangadar a dheifigibhail chuige.

2 Agus ar nóglaigh a bhéil dó, do theagaisg le iad, ag radh: A 3 3 15

3 Is beannuighthe na boichd a shiorrud, óir is léo ríoghachd neimhe.

4 Is beannuighthe na daoine do ní do-brón : óir do gheabha siad solas.

5 Is beannuighthe na daoine ceannfai-ghe : óir biaidh oighreachd na talmhan aca.

6 Is beannuighthe an dream air a bhfuil ocras agus tart na córa : óir faifeochthar iad.

7 Is beannuighthe na daoine trócaire-cha : óir do gheabha siad trócaire.

8 Is beannuighthe na daoine atá glan na gcroidhe : óir do chuid siad Dia.

9 Is beannuighthe luchd na siptchána do dhéanamh : óir goirfidhtheair clann Dé dhiobla.

10 Is beannuighthe an dream fhuil-geas dochar ar son na córa : óir is léo ríoghachd neimhe.

11 Is beannuighthe bheithi an tan im-theargfuid daoine sibh, agus dhibeoruid sibh, & a déuruid gach uile dhrochfho-cal ribh go bréagach, ar mo shóna.

12 Biodh gairdeachas agus luathghair d'uibh, óir is mór bhuir luaidheachd ar neamh : óir is mar sin do ghéirleavadar na faidhe thainic romhaibh.

13 Is sibhí salann na talmhan : gidheadh dá mbé an salann gan bhlas, creud lé a faillfidhtheair ? ní bhfuil feidhm air ó sin sias, ach a thilgean a mach, agus a shaltairt fa chofaibh daoine.

14 Is sibhí solas an domhain : ní héidir cathair atá ar na luighiughadh ar shliabh d'folach.

15 Agus ní lasaid daoine coinnéal do ehum go gcuirfidis fa bheul buisil i, ach a gcoinnéoir agus do ní si solas dá a mbionn a siogh.

16 Go madh mar sin dhealróchus bhuir bhoillí a bhfiaghnuis na ndoine, a geuth go bhfaicid siad bhuir ndeaghóib-righthe, agus go dtiobhruid glóir dá bhuir nathair atá ar neamh.

17 Na meafaidh go dtainic mifí do fíaoileadh an dlighidh nó na bfiagheann : ní dá fíaoileadh thainic mé, ach dá gcoimhlionadh.

18 Óir a deirim ribh go firinneach, no go ndeachaidh neamh agus talamh thort, ní rachaidh énjota na áonphunc don dlighthead thort, i ó go gcoimhlion-tar gach éin ní.

19 Ar a nadhbarfoin giodh bé neach bhrisfeas áonathne do na haithentaibh roibheagaín, agus theagaisfeas na d'oi-ne mar sin, goirfidhtheair dhe, an duine is luga a ríoghachd neimhe : achd giodh bé neach dhéanas & theagaisfeas (iad), goirfidhtheair duine mór dhe a ríoghachd neimhe.

20 Óir a deirim ribh, Muna fíuighidh bhuir bhfireantachd fa fireantachd na Sgríobuiseadh agus na Bhphairifineach, mach rachdaí a steach fa bhfaidheas neamhdha go bráth.

21 Do chualabhair go ndubhradh ris

na feinnfearaibh, Na déana dánmhar-bhadh, & gídh bé do dhéanas dánmhar-bhadh, biaigh fé cionntach ó bhreitheamhnas.

22 Achd a deirimí ribh, gach neach do ní fear, re na dhearbhrathair gan adhbhar, budh cionntach don bhreitheamhnas é : & gídh bé neach a déuruid ré na dhearbhrathair, Raca, budh cionntach do bhreith na comhairle é : & gídh bé a déuruidh. A amadain, budh cionntach é do theinigh ifeirn.

23 Uime sin na thugann tú do thabhartas do chum na haltora, & go gcuim-neochaidh tú ann sin go bhfuil ní ar bith ag ad dhearbhrathair ad haghaidh.

24 Fagaibh do thabhartas ann sin a bhfiadhnuis na haltora, agus imthigh, & ar tús réidhigh réd dhearbhrathair, & tar eisi sin ar dtéachd duit tabhair uait do thiodhlacadh.

25 Réidhigh go láith réd easgearuid, an teadh bhias tú na shochair fa tfluge : deagla go dtiobhradh teascara don bhreitheamh thá, agus go dtiobhradh an breitheamh thá don mháor, agus go dteilegíthi a bpríosún té.

26 A deirim riot go firinneach, nach rachaidh té as sin a mach, nó go níoca tú an fheoirling dheigheanach.

27 Do chualabhair go ndubhradh ris na feinnfearaibh, Ní dheana tú adhaltrannas.

28 Achd a deirimí ribh, gídh bé neach fíeuchas air mháorí chum a fíu-taighthe, go ndearuighd fé adhaltrannas lé cheana ann a chroidhe.

29 Ar a nadhbarfoin mas coinnatbh do fhuil deas le hoilbhéim d'faghail duit, bean afad i, & teile uait i : óir is fearr dhuit, aonbhall d' bhallaibh do dhal a mugha, na do chorp uile do theilegan go hifeara.

30 Agus má bheir do lámh dheas fonnail dhuit, gearr dhuit i, agus teile uait i. Óir is fearr dhuit aonbhall d' bhallaibh do dhal a mugha, na do chorp uile theilegan go hifeara.

31 Agus a dubhradh, Gídh bé leig-theas a bhean pháda, tabhradh fé le-tir dhealaghte dhi.

32 Achd cheana a deirimí ribh, Gídh bé neach leigfeas a bhean-pháda féin (ach amháin ar son adhaltrannas) go dtugano fé uirtthe adhaltrannas do dhéanamh, & an té do bhéaraidh an bhean-foin do léigeadh, do ní fé adhaltrannas.

33 Mar an goeána do chualabhair go ndubhradh ris na feinnfearaibh, Ní thio-bhruidh tú héitheach : achd do dhéana tú do mhóid go maith don Tighearna.

34 Achd a deirimí ribh, Na tabhruidh minna ar mhodh ar bith : na tabhruidh neamh, óir a fé caithir Dé é.

35 Na tabhruidh an talamh, óir a fé ídól a chos é : na tabhruidh Iarfaileim, óir a í cathair an Ríogh mhóir i.

36 Na tabhair do cheann fein mar mhionna, óir ní héidir riot áonruibe geal na dubh do dhéanamh.

37 Achd

37 Achd go madh é bhús comhrádh dhaoibh, A feadh, a feadh, ní headh, ní headh; achd gídh bé ní bhías as a gíonn fí, is é nól atá fí.

38 Do chiallabhair go ndubhradh, Súil ar son faile, agus siacail ar son siacail.

39 Achd cheana a deirimí ribh, Na cuiridh a naghaidh a nuic: achd gídh bé neach bhuaiféas tu air do ghiall deas, iompóigh chuige an giall oile.

40 Agus an té lér ab aill cúis bhreitheamhais do chuir ort, agus do chéa do bhuaib diot, leig leis do chloca fós.

41 Agus gídh bé bhéuras leis ar feadh míle ar éigin tú, imthigh leis ar feadh dhá míle.

42 Tabhair ní don té iarfus ort é, agus gídh bé le náb mian airleagadh d'aghaid uaid, na fill uaid é.

43 Do chiallabhair go ndubhradh, Graidheóchuigh tú do chomhará, agus biaidh siath agad dod namhaid.

44 Achd a deirimí ribh, Biogh grádh agaibh dá bhur naimhdeibh, beannai-ghídh na dáoine mhallaigheas sibh, déanaidh maith do na dáoinibh air ar beag sibh, agus déanaidh urnaighthe ar son na muinntire bhuaidhreas, agus dhéireas sibh.

45 Do chum go mbeith sibh bhur gclóinn ag bhur nathair féin atá air neamh, oir do bheir feisean fa deara go neirgheann a ghrian féin air na drochahacóimibh é air na deagh dhaoi-ribh, & do ní fé searhuinn air na fíré- naghaidh é air na neimhthíréunchuibh.

46 Oir ma bhíonn grádh agaibh don mhuintir aga bhfuil grádh dhaoibh, creud é an luaidheachd do ghéibhtbaói? a né nach déanaid na Publiocáin an ní ceoidna.

47 Agus ma chuirthí fáilte roimh bhur ndearbhraithre féin amháin, creud do nídhí do bharr air chách? a né nach déanaid na publiocáin féin mar a gcéidna?

48 Ar a naddbharfoin bídhidhí deang- mhálta, mar atá bhur nathair atá air neamh-deangmhálta.

CAIB. VI.

Lénaid an tseanmóir ar dhóacht 5 Ur- naithe. 16 Trogadh, 24 Shaidhbhríor, 33 Ar Righeachd Dr.

TAbhradh bhur naire nach deán- tíoí bhur ndeire a bhfuadhnuisí daoine, do chum go bhfaicfidh sibh: nó ní bhfuighthí luaidheachd ó bhur nathair atá air neamh.

2 Ar a naddbharfoin a náair do ní tú deire, na cuir galltropa dha fheism romhad, mar do ní luchd an fhuarchrábhaigh ann fna fionagógaibh agus ann fna fraideannaibh, do chum go bhfuighidh glóir ó dhaoibh: go fírinneach a deirimí ribh, go bhfuil a dtuairaidal aca.

3 Achd cheana an tan do ní túa

deire, na bíodh a fhios agad laimh chéi creud do ní do laimh dheas.

4 Do chum go mbiaidh do dhéire a bhfolach: agus do bhéaruidh hathair do chí a bhfolach luaidheachd dhuit ós áird.

5 Agus an tan do ní tú urnaigh, ná bí mar luchd an fhuarchrábhaigh; oir is ionmhain léo urnaighthe dhéanamh fna fionagógaibh, agus a geomhrac na ród na fealamh, do chum go bhfaicfidh na dáoine iad: go deimhin a deirimí ribh, go bhfuil a dtuairaidal aca.

6 Achd cheana an tan do ní túa urnaigh, imthigh a fdeach ann do fheóm- ra, agus ar niadhaidh do dhóis duit, guidh hathair féin atá a bhfolach: & do bhéaruidh hathair do chí a bhfo- lach luaidheachd ós áird duit.

7 Achd cheana ag déanamh urnaighthe dhaoibh, na bíthí rochainnteach mar na cineadhacha, oir fíodhídh siad go neifd- sídhtheair ru ann a níomad briathar.

8 Uime sin na fímhlaightheair sibh riu: oir atá a fhios ag bhur nathair féin cia hiad na neithe atá díreaf- bhaigh oruibh, ní is táolga na iarfui- ghthí air iad.

9 Air a naddbharfoin, déanaidhí bbur nurnaighthe mar fí. Ar nathair atá ar neamh, níomhthar hainm.

10 Tigeadh do ríoghachd. Deónar do thoil ar an tálamh, mar do nítheair ar neamh.

11 Ar naran laéathambail tabhale dháinn a níu.

12 Agus maith dháinn ar bhfaic, mar mhaithmídné dar bhéitheamhuibh féin.

13 Agus na léig fínn a ceathughadh, achd fíor inn é olc. Oir is leachd féin an ríoghachd, & an cumhachd, agus an ghloir go fíorrúighe. Amen.

14 Oir ma mhaithí a gíonnatá do dhaoibh, maithfidh bhur nathair neámhdha dáoinbhí mar an gcéadna.

15 Achd muna maithí a gíonta do na dáoinbh, ní mhaithfidh bhur nathair féin dáoinbhí bbur gíonta.

16 Agus an tan do nídhí trogadh, na bídhidh gréama mar luchd an fhuar- chrábhaigh; oir dorchuaidh siad a naithe do chum go madh follus dona dáoinbh iad do throgadh: a deirimí ribh go fírinneach, go bhfuil a dtuairaidal aca.

17 Achd cheana, an tan do dheana túa trogadh, cuir ola ar do cheann, & ionnail haghaidh.

18 Do chum nach budh follas dona dáoinbh go ndéanann tú trogadh, achd dod athair atá a bhfolach: agus do bhéaruidh hathair do chí a bhfolach, luaidheachd dhuit ós áird.

19 Na cruinnighidh ionamhas ar an tálamh, mar a ttrúaillean an léoghan agus an mheirg é, agus mar a ttoch- laid agus mar a ngoidid na biothamh- nuigh.

20 Achd cruinnighidh ionmhas dhaoibh

fein air siamh, 6s ann nach dteuáilleann an miol críon ná an mbeirg, agus nach tochlaid agus nach goidid na gaduidthe.

21 Oir gíodh bé ball iona bfuil bhur siommbas, is ann sin bhia bhur gcroidhe mar an gcéadna.

22 Si an tsáil solas an chuirp: uime sin ma bhíonn do sháil glan, buaidh do chorp uile foillfeach.

23 Achd dá raibh do sháil go h-olc, bíodh do chorp uile dorchá: air a n-adhbharfóin ma atá an solas atá ionnad na dhorchadus, créud é méud an dorchaduis sin?

24 Ní héidir lé neach air bith feirbhís do dhéanamh do dha thighearna, oir biaidh fuath aige do dhúine aca, & grádh don dúine eile: nó ceangal fuigh sé do neach aca, agus do bheiraidh sé tarcuise ar an dara fear: ní héidir libh feirbhís do dhéanamh do Dhia agus do Mhammon.

25 Ar a n-adhbharfóin a deirimís ribh, Na bidhidh lán do churam a tíimcheall bhur mbeatha, créud íosláoi nó íobtháoi: na a tíimcheall bhur gcuirp, créud chuirpí umaibh. A né nach mó an tanam na an biadh, agus an corp ná an téudach?

26 Féachaigh ar éulaith a naéir: oir ní chuirid siól, agus ní bheanuid siad, agus ní chruinnighid siad ann a fíobolaibh; gidheadh beathaighidh bhur nathair neamhdhafa iad: a né nach fearr sibhí go mór na iadfan?

27 Agus cia agaibh lé na iomad cúruim fhéadas áonbhannlámh do chur lé na airde fein?

28 Agus créud fa a bhfuilí rochúramach a tíimcheall bhur gcúladh? foghlomaidh cionnas fhaigid liliéhe an mhachuire: ní dhéanuid siad faóthar, agus ní thníomhaid siad.

29 Gidheadh a deirimís ribh, nach raibh Solomh fein gon a uile ghloir, ar na eadughadh mar áon díobh ío.

30 Agus ma eadugheann Dia mar sin luibh an mhachaire atá a níugh ann, agus a mórach ar na theilgein fa namhain, a né nach mó na sin sibhí, A dhaoine beighreidmheacha?

31 Uime sin na bhidhidh lán do churam, ag rádh, Créud Jósa? nó créud Jobhom? nó créud chuirfeam umain?

32 (Oir a siad ío uile Jirruid na cinidheacha) oir atá a fhios ag bhur nathair neamhdhafa fa go bbfuail a riachdanas ío uile oruibh.

33 Achd iarraigh ar tús slaitheas Dé, agus a fhiréuntachdán & teilgfidhthear na neitheí uile chugaibh.

34 Uime sin na biodh rochúram oruibh tíimcheall an laoi máruigh, oir biaidh a fhaith cúruim air an lá a mórach tíimcheall a neithe fein: is lór don lá a olc fein.

CAIB. VII.

Cricthuigh an tseanmóir um bbeirbh dhan, 6 gan ní neamhbha chur e neamhshuim, 15 le fíadgh aithríghadh ar tórlall a bbeathaidh.

NA beiridh breath, do chum nach béarthaí breath oraibh.

2 Oir is do réir na breithe bheirthí, bheirthar breath oruibh: Agus is leis an míosfír thomhaifí, toimheofí fuidhthear dhaoibh a ris.

3 Achd créud fa a bhfaiceann tú an broth atá faíil do dhearbhráthar, agus nach cceireann tá a numhail an tsáil atá ann do sháil fein?

4 No cionnas a déura tá réd dhearbhráthair, Fulaing dhanh an broth do bhuain as do sháil, agus féuch an tsáil ann do sháil fein?

5 A fhir an shúarchrábhaidh, bean an tsáil ar tús as do sháil fein, agus ann sin budh léir dhuit an broth do bhuain as fáil do dhearbhráthar.

6 Na tabhraidh an ní naómhbha do mhadrughibh, agus na teilgidh bhur gclócha áuifíle a bhfadhuifí na muc: air eagla go fuilleóraidís ortha lé na geosuibh, agus, ar bhfilleadh dhoibh go dtarrongaidís sibh fein as a chéile.

7 Jarruigh agus do bheirthar dhaoibh: lurgairidh agus do gheabhtháoi: búalidh [an doras] agus oifgeolthar dhaoibh.

8 Oir gach uile neach iárrus, glacuidh sé: agus gíodh bé lurgaireas, do gheibh sé: agus is don té bháileas [an doras] oifgeolthar.

9 Oir cia an daíne agaibhí, ma atá go níarrfuigh a mhac arán, do bheiraidh cloch dhó?

10 Agus mas iáig iárrus fé, an aithir neimhe do bheiraidh fé dhó?

11 Ar a n-adhbharfóin ma atá a fhios agaibhí atá olc, tioghlúifíthe maithe do thabhairt dá bhur gclóim, a né nach mó ná sin do bheiraidh bhur nathairfé atá air neamh, neithe maithe don dreim iárrus air iad.

12 Uime sin gach uile ní budh mian libh daoine do dhéanamh dhíbh, dennaidhí a leitheide dhoibhfean mar an gcéadna: oir a fé ío an dligheadh agus na fuighe.

13 Imthighidh a fdeach fa fóris chumhann: oir is fairsing an doras, agus is leathan an tlighe thré-raigheas do chum damanta, agus is mór théid a fdeach thríthe.

14 Achd is cumhann an doras, agus is caol an tlighe thréoraigheas chum na beatha, agus is beag do gheibh eolus uirthé.

15 Tuilleadh eile, coimbéadaigh sibh fein ar na fíghennaibh fallia, thig chugaibh a gculaidhibh caorach, agus a ta leith a fígh na madruidhibh álla fhuadugheacha.

16 Air a tórrthaibh airhéantaí iad, an gcrúinnighid daoine caora fineamha do dhírleach, nó figiúgha do na fothannaibh?

17 Is mar sin do bheir gach uile chrann maith tórrtha maith, achd do bheir an drochchrann drochtórrtha.

18 Ní héidir leis an gcrann maith drochtórrtha diomchar, na leis an gcrann gcrion tórrtha maith do thaibhairt.

19 Gach uile chrann nach iomchrann toradh maith, gearrthar é, agus teilgthear fan teinidh é.

20 Ar a nadhbarfoin is air a tórrthaibh aitheantaí iad.

21 Ní é gach uile neach a deir riomsa, A thighearna, A thighearna, rachas a fdeach sa rioghachd neamhdha, achd an té do ní toil mhatharfa ata air neamh.

22 As iomdha daoine a deuraidh rium annsa la ná: A thighearna, a thighearna, a né nach ad haionmí do rinneamar fliogeadóirachd, & ad haionmí do theilgeamar a mach na deamhain, & do rinneamar iomad miorbhaileadh?

23 Achd cheana aidmheochuidh míf ós aird dhóibh an tainoin, Níor aithin mé a riamh sibh, imthighidh uaim a luchd déanta na heugóra.

24 Ar a nadhbarfoin gach uile neach do chluin na briathrafa agamsa agus do ní iad, faimhleochaídh mé lé duine glíc é, neach do rinne a thigh air charraig.

25 Agus do thuirling an fhearthaion agus tangadar na tuilte, agus do shéideadar na gaótha, agus do bhuailleadar ar an ttiugh úd, agus níor tháit sé: óir do bhí a fhuinnimíd air charraig.

26 Agus gach uile neach do chluin mo bhriathrafa, agus nach ccoimhlíonann iad, faimhleochtair é lé duine leamh, neach do thógaibh a thigh air ghaíoeamh.

27 Agus do thuirling an fhearthaion, agus tangadar na tuilte, agus do shéideadar na gaótha, agus do bhuailleadar air an ttiugh úd, agus do thuit sé, agus bá mór a thuitim.

28 Agus tarla an tan do chríochnaigh Jósa na briathrafa, gur ghabh uathbhas an pubal tré na theagaisfa.

29 Oir do theagaisf sé iad mar neach aga raibh cumhachda, agus ní mar na Sgríobuigh.

CAIB. VIII.

Do leigbís Jósa an lóbar, &c. 23 choifc sé an anfa, 28 tré d'fúadaigh sé na deamhain as na daoineibh.

A Gus tar éis teachda náas don tliabhbh dhó, do leanadar cuideachda mhór é.

2 Agus feuch, tainic lóbar chuige & do shléachd sé dhó, ag rádh, A thighearna, moidh áill leachd, is éidir leachd míf do ghlanadh.

3 Agus ar sineadh a lámhe do bhean Iósa ris, ag rádh, Is áill, bí glan: & ar an mball do bhí a lóbaradh ar na ghlanadh.

4 Agus a deir Iósa ris, Tabhair doí aire gan a innis do dhuine ar bhíoth: achd imthigh, tainbein thú fein don tliagart, & beir chuige an tiodhlacadh do aithin Máoisi, mar fhiadhmuif dhóibh.

5 Agus ar ndul Díosa a fdeach go Capernaúm tainic Seantúron chuige dá ghuidhe,

6 Agus ag rádh, A thighearna atá móglach na luighe a fdeigh a bpairilis, agus ar na phianadh go roiomarcach.

7 Agus a deir Iósa ris, A teachd dhamhsa slaineochaigh mé é.

8 Agus ar bhfeagra don chaipitín, a dubhairt sé, a Thighearna, ní fíu mífí thusa do theachd a fdeach sam chleith, achd a mhaín abair an focal, agus slainéochthar mhóglach.

9 Oir is duine mífí fein atá fí chumhachdaibh, agá bhfuilid saighdiúirigh fúm; agus a deirim ris an bhfearlo, Imthigh, agus imthighidh sé: agus ris an bhfear oilei, Tárr, agus tig sé: agus réim shearbhfhoghantaigh, Déuna so, & do ní sé é.

10 Achd ar na chluinsín fí Díosa, do ghabh iongantas é, agus a dubhairt sé ris an muinntir do bhí na dhiaigh, Go fírinneach a deirim sibh, nach bhfaíar mé a noireadfa do chreideamh a Níósráel fein.

11 Agus a deirim sibh, go ttiocuidh morán ó náird shoir agus ó náird shiar, agus fúighfid a bhfochair Abrahám agus Isaac agus Jacob sa rioghachd neamhdha.

12 Agus teilegíthhear clann na rioghachda sa dorchadas atá léth a muigh: bíáigh ann sin gul agus gearradh fíacal.

13 Agus a dubhairt Iósa ris an gcaipitín, Imthigh romhad, agus biodh dhuit do réir mar do chreid tú; agus do slánuieadha a shearbhfhoghantaíde ar a náir sin.

14 Agus an tan tháinic Iósa go tigh Pheadair, do chunnairc sé mathair a mhnaí ní luighe, agus í a bhfiabhras.

15 Agus do bhean sé ré na láimh, agus do fhágaibh an fiabhras í: agus do éirigh sí agus do rinne sí fíriochó, lámh dhóibh.

16 Achd an tan do bhí déireadh an láoi ann, tugadar chuige morán ann a rabhadar deamhain, agus do theilg sé na spioruidighe a mach lé na fíocal; agus do shlánaigh sé gach uile dhuine dá raibh easlín.

17 Do chum go gcoimhlíonfúighthe an ní a dubhairt Elías faigh, a deir: Do ghabh seifear an néagcráine air, agus do íomchair sé ar ngalruighthe.

18 Agus an tan do chunnairc Iósa slágh mór na thimcheall; do aithin sé dul don tsiobh oile.

19 Agus ag teachd do Sgríobas airighe, a dubhairt sé ris: A mhaighfidir, leanfaigh mífí thú gíodh bé ar bhíth ball ann a rachaidh tú.

20 Agus

20 Agus a deir Iósa ris, Atáid fuach-
aifighe ag na fionnchaibh agus neid
ag eaulaithibh a naíer : achd ní bhfuil
ait ag mac an duine 'ann a gcóirfeadh
fé a cheann fíoi.

21 Agus a dubhairt fear eile dá
dheisgiobluibh féin ris : A thighearna,
léig dhamhsa imtheachd ar tuis, agus
máthair daghlacadh.

22 Achd a dubhairt Iósa ris, Lean mífí,
agus léig dona márbhaibh a máirbh
féin daghlacadh.

23 Agus an tan do chuaigh fé a luing
do leanadar a dheisgiobuil é.

24 Agus Féuch, do éirigh fdoirm
mhór ar an bhfairge, ionnús gur fhol-
aigheadar na tonna an long : achd do
bhi féisean na chodladh.

25 Agus ar ndul chuige dá dheis-
giobluibh, do dúigheadar é, ag rádh,
A thighearna, sabhail inn ; a támaoid
air faghail.

26 Agus a deir féisean riu, Créud
fé a bhfuil eagalach, a luchd an chreid-
imh bhig ? ar néirghe dhósan an
tanfóin do bhfairge fé air an ngaoith,
agus air an bhfairge, agus thainic cinas
mór ann.

27 Agus do ghabh iongnadh na daóí-
ne, ag rádh, Créud é an fearso, agá
bhfuilid na gaotha agus an fhairge
ag umhlaghadh dhó.

28 Agus an tan thainic fé don táobh
eile go tír na Ngeirgíneach, tárladar
dias do dhacínibh air, ann a rabha-
dar deamhain, ag teachd as na tui-
maighibh, agus do bhi rofhioch-
mhar, ionnas nar bhéidir do dhúine ar
bhith an tflighefin do ghabhail.

29 Agus Féuch, do éinnghheadar, ag
rádh, Créud é ar gcuidne dhíot a Iósa
mhic Dé ? an dtainic tá ann so dhár
gcéafadhne roimhe a naímsir ?

30 Agus do bhi feallbh mhór mhuc
a bhfad uatha ag inghilt.

31 Agus do iarradar na deamhain
abhuighidh airfean, ag rádh, Ma
bheigeann tú a mach fion, léig dhéinn
dal fa créud muc úd.

32 Agus a dubhairt féisean riu, Im-
lighe : agus ar nimtheachd dóibh do
chúadar ann fa tréud muc, agus Féuch,
do thuit an tréud uile do náil a ndaigh
a geinn fa bhfairge, agus fúradar hár
ann fua buifgidh.

33 Agus do theitheadar na búach-
millighe, agus do chúadar don chath-
raigh, agus do innicheadar na neithefí
uile, agus fos na neithe do éirigh don
luchd ann a rabhadar na deamhain.

34 Agus Féuch, do chuaigh an chathair
uile a mach do theagmhail air Iósa : &
an tan do chunnacadar, do iarradar
air imtheachd as a tóirannaibh féin.

CAIB. IX.

Do shon Críod dafine é pheacach, & Phai-
rífí, & iomdha galar. 36 Diarr fé fof,
Dia ghuidhe do shu bhachaille amach
adhs faghail.

AGus ar ndul a loing dhó, do
chuaigh fé tar uifge, agus thainic
fé da chathraigh féin.

2 Agus Féuch, tugadar fear pairíse
na luighe air a tábaidh chuige : agus
an tan do chunnair Iósa a gereideamh,
a dubhairt fé ré fear na pairífí, Bíodh
muinighin mhaith agad, a mhic, atáid
do pheacach ar na maiteamh dhuit.

3 Agus Féuch, a dubhradar cuid áir-
ighe dona fgríobaighibh ionta féin,
Atá an fearso ag labhairt blasheime.

4 Agus an tan do chunnair Iósa a
fmuaintighthe, a dubhairt fé, Créud fé
fmuaintighthe uile ann bhur gceoth-
thibh ?

5 Oir cía is ufa a rádh, A táid do
pheacach ar na maiteamh dhuit : ná
a rádh, Eirigh agus fiobhail ?

6 Achd do chum go mbeith a fhios
agaibh go bhfuil cumhachda ag mac
an duine peacach do mhatheamh ar an
talamh (a deir fé an tanfóin ré fear
na pairífí) Eirigh, tógáibh do leab-
aigh, agus imhthig do dhígh.

7 Agus ar néirghe dhósan do chuaigh
fé dhá thigh féin.

8 Achd an tan do chunnair an pubal
[an nifí] do ghabh iongantais iad, agus
tugadar glóir do Dhia thug a leitheide
fín do chumhachdaibh do dhacínibh.

9 Agus an tan do chuaigh Iósa as a
náifín, do chunnair fé oglach na fua-
ghe ag bord an chufduim, dar bhainm
Matha, agus a dubhairt fé ris, Lean mífí,
agus ar néirghe dhó do lean fé é.

10 Agus tainic chum criche ar fuidhe
dhósan chum bith fín tigh, Féuch,
tugadar iomad puiblíocánach, agus peo-
thach, & do fhuigheadar chum bith na
raon ré fhíofa agus ré na dheisgiobluibh.

11 Agus an tan do chunnacadar na
Phairífí fín, a dubhradar ré na
dheisgiobluibhfean, Créud fa nítheann
bhur maighidírfí a bhfochair na pu-
bliocínach agus na bpeacach ?

12 Agus an tan do chuaigh Iósa
[fo] a dubhairt fé riu, Ní ag an muinín
a tá fín a tá feidhm ar an fuaigh,
achd ag an muinínir a tá eadán.

13 Achd imdhigh, agus foghlomaigh
a chiall so : Trocaire is áill leam, agus
ní hódhbhuir : oir ní thainic mífí do
ghairm na bhféimach, achd na bpea-
ach do chum aithrighe.

14 Ann fín tugadar deisgiobail Eóla
chuige, ag rádh, Créud fa a ndéim-
maíde agus na phairífí iomad
troifge, agus nach troifgid do dheis-
giobail fé ?

15 Agus a dubhairt Iósa riu, A nídír
fé cloinn tfeomra an fhir nauphóla
bheith dóbronach an feadh bhíos an-
té do pólad na bhfochair ? achd cheana
tíocadh lá ann a droigeabthar an
fear nauphóla uatha, agus ann fín do
dhéunaid fíad troifgidh.

16 Agus na churann duine ar bhith
preaban

preaban déudach gan chóirghadh air
lheinédach, óir beannuidh fé a lán féin
as a néadach, agus do nithéar an brif-
eadh ní is meala.

17 Agus ní chuirid dabine fion nua
a seanbhuidéalaibh, nó briféar na
buidéil agus doirtear an fion, agus téid
na buidéil a muga: achd cuirid siad
fion nua a mbuidéalaibh náadha, agus
bid siad a ríon slán.

18 Agus ag labhairt na neitheannfo
albh, riu, Feuch, ar tteachd dúachdarán
airiglithe [chuige] do onórúigh fé é,
ag radh, Fuair minghean bay ar an
mball, ach tarrafa agus cuir do lámh
uirthe, agus bíidh sí béo.

19 Agus ar nerghe Díosa do lean fé
féin & a dheisgiobail é.

20 (Agus Feuch táinic bean ar a raibh
dórtadh sola re dhá bhliaghaim dég
tiobh fhíar dhe, agus do chumail sí lé
imeal a éadaigh.

21 Oir a dubhairt sí innte féin, Ma
bheanaim lé na eídach a mhain, bi-
aidh mé slán.

22 Agus ar bhfilleadh Díosa agus ar
na faicínsean dó, a dubhairt fé. Bíodh
mhuighin mhaith agad, a inghean, do
shlanaigh do chreideamh thu, agus do
bhi an bhean slán ó a nuairín a mach.)

23 Agus an tan thainic Iósa go tigh
a nuachdarán, agus do-chunnairc fé an
luchd ceoil agus an chuideachda ag
deanamh móshuaimhnis.

24 A deir fé riu, Imthighidh romh-
aidh: óir ní bhfuil an cailín marbh,
achd na codladh, agus do rinneadar-
fan fonómhad faoi.

25 Agus an tan do cuireadh an chui-
deachda a mach, do chuirid fé a sdeach
agus rug fé air lámh uirthe, agus do
eirigh an cailín.

26 Agus do chuigh an tásga a mach
ar feadh na talmhanfóin uile.

27 Agus an tan do imthigh Iósa as
fin do leanadar días dall é, ag éimhghe
agus ag radh, Déuna trocaire oruinn a
mhic Dáilbhí.

28 Agus an tráth thainic fé a sdeach
don tigh, tangadar na doill chuige,
agus a deir Iósa riu, An gcreidtí gur
ab eidir leamla so do dhéanamh? a
deirid siadfan ris, Creidimid, a Thighe-
arna.

29 Ann sin do bhean fé ré na fuilibh,
ag radh, Teagmhadh dháobh do réir
bhur gcreidimh.

30 Agus do hofgladh a fuile: agus do
bhagair Iósa go géur ortha ag radh,
Tabhairidh dhá bhur naire nach bhuighe
duine ar bith a fhios [fó.]

31 Achd ar ndul a mach dháobhsean
do leathuigheadar a chlúsan fan tál-
amhfoin uile.

32 Agus an tan do chiadarfan a
mach, Féuch, tugadar duine balbh
chuige ann a raibh deamhan.

33 Agus tar éis an deamhan do

theilgean a mach, do labhair an balbh-
án, & do ghabh iongantas an pubal, ag
radh, Ní ficas a leitheide so a Níol-
ríel riamh.

34 Achd a dubhradar na Phairisínigh,
Tre phrionnsa na ndéamhan theilgeas
fé a mach na deamhain.

35 Agus do ghabh Iósa timcheall
gach uile chathrach agus bhaile, ag téa-
gals ann a fionagógaibh, agus ag sean-
mór shoigéil na ríoghachda, agus a
slanughadh gach uile easláinte agus éag-
cruais a mealg an phubáil.

36 Agus an tan do chunairc fé an
sluaigh, do ghabh truaighe gher dhóibh
é, ar fion go rabhadar curtha, ar na leath-
nughadh & ar na sgaradh, mar cháorcha
ag nach bhfuil tréadaighe.

37 A deir fé an tainfion re na dheis-
gioblaibh, Go deimhin is mór an fógh-
mhar, agus is beag an luchd oibre.

38 Uime sin, guldhidh Tighearna an
fhóghmhair, luchd oibre do chur a
mach chum a fhóghmhair féin.

CATB. X.

Gairm, 5 mánadh, 16 & comhburtacht an
dá Dhisibail léag.

AGUS ar ngairm a dhá dheisgiobal
dég, tug fé cumhachda dhóibh a
naghaidh na spiorad neamhghlan, do
chum go treilféidís a mach iad, agus
go sláneochoaidis gach uile easláinte agus
éagcruais.

2 Agus a siad so anmanna an dá
eastal déug: an chéadduine [dhiobh]
Siomón da ngoirthear Peadar, agus
Aindrias a dhearbhráthair, Séumas
mhac Sebedé, agus Eóin a dhearbhrá-
thair.

3 Philip agus Bartolomeus, Tomás
agus Mattha fear cruinnithe an
chuidim, Séumus mhac Alpheus agus
Lebeús, dara comhaim Tadeús.

4 Siomón ó Chánaan, agus Júdas Isca-
ríótes, an té fós do bhraith eisean.

5 Do chuir Iósa an da fhear dhéugso
a mach, a tabhairt aitheantadh dhóibh
ag radh, Na gabhaidh go sfighe na gcin-
eadhach, agus na heirghigh a sdeach
a gcathuir na Samaritanach.

6 Achd go madh tásoga rachtíoi
chum ciorrach thighe Israel: atí ar ndul
a muga.

7 Agus ar nimtheachd dháobh, déu-
nuidh seanmóir ag radh, Do dhruid
ríoghachd neimhe. [ríbh.]

8 Slánaighidh na daoine éagcruaidhe,
glanaigh na lobhnair, dóisgidh na mairbh,
teilgidh a mach na deamhain. A naigfidh
fiarabhair, tabhruidh uibh a naigfidh.

9 Ná soláthruigh ór, na airgead, na
umha in bhur gcreatúibh.

10 Ná mál chum na sfigheadh, na
dhá chota, na bróga, na bata: óir is
fíu an fear oibre a chuid [dísghaill.]

11 Achd giodh bé ar bith cathair, nó
baile ann a rachuidhe a sdeach, fiafrui-
ghidh cá bhias deangmhalta ionte, &
fanaidh.

fanaidh ann sin, nó go bhfiagthaóí [i.]

12 Agus ar ndul a fdeach don tigh dhaoibh, beannuighidh dhó.

13 Agus mas fíu an tighsin é, go bhfoghuigh bhur mbeannuighadh dhó : agus muna fíu, go bhfillidh bhur mbeannuighadh chugaibh féin a ris.

14 Agus giodh bé neach nach géubhaidh sibhí, agus nach éisfidh bhur mbriathra, ar ndul a mach as an teagh, nó as an gcathruighsin dibh, craithidh [dhibh] láaitheadh bhur gcós.

15 A deirim ribh go deimhin, go madh focamhluidhe do thalamh luchd Shodóm, agus Ghomorra a ló an bhreitheamhnus, nó don chathruighsin.

16 Féuch, cuirimfe sibhíe mar cháorchaibh a meafg mhadradh áille : ar a nadhbharfoin bidhidh glic mar na haithreacha neimhe, agus neamhurchóideach mar na colama.

17 Achd bidhidh ar bhur goimhéd ar na daoimibh : óir do bhéaraid siad a láimh sibh do chomhairleachaibh, agus fgiursfuid sibh ann a fionagogaibh.

18 Agus fós bearthar sibh chum áchadarán agus chum riogtheadh ar mo shoná, mar fhinne dhoibhlean agus do na cineadhachuibh.

19 Achd an tan do bhéaraid siad áatha a láimh sibh, na biodh na rochás oruibh cionnas, no créid laibhéor-tháoi, óir do bheartar dhaoibh ar a néairfin féin an ní laibhéortháoi.

20 Oir ní sibhí labhrus, achd spiorad bhur nathar féin labhrus ionnaibh.

21 Agus do bhéaruidh an dearbhra-thair a dhearbhrathair chum báis, agus an tathair, an mac : agus éireochuidh an chlann a naghuidh a naitheach, & a maithreach, agus do bhéaruidh fa deara a gcur chum báis.

22 Agus bíaidh siath ag gach uile dhuine dhibh ar son mhanmála : achd giodh bé fhúileongas go dtí deireadh, a fé fo fhlaínéochthar.

23 Agus an tan ghéarleanfuid siad sibh fa gcathruighsin, teithidh go cathruigh eile : oir go dearbhtha, a deirimí ribh, Nach géubhtháoi timcheall chaitheach Israel fuil thioctas mac an duine.

24 Ní bhfuil an deisgiobal ós cionn a mhaighfidir, ná an fearbhfhoghantughe ós cionn a thighearna.

25 As lór don deisgiobal bheith mar a mhaighfidir, agus don tthearbhfhoghantuidhe bheith mar a thighearna : má ghoireadar Beelzebub dfhior an tighe, a né nach mó ná sin [ghoirid é] dá mhuinntir ?

26 Ar a nadhbharfoin na biodh a neagla oraibh : oir ní bhfuil ní ar bith foláighthe nach dtiocfaidh chum foillsi : agus ní bhfuil énni ar ceilt nach aitheantar.

27 An ní a deirimí ribh ann fa doradus, abruidhí é ann fa tólas : A-

agus an ní do chluinnti in bhar gléais foillfighe é air mhullach na dtigthe.

28 Agus na biodh oruibh eagla na muinntire miarbhas an corp, agus leis nach éidir an tanam do mharbhadh : Achd go madh mó bhias eagla an tí ud oraibh lenab éidir an corp agus an tanam do mhillleadh a niscarn.

29 A né nach reacthar dhá ghealbhanh ar fhéorling, agus ní thuitfidh áon aca ar an dtalamh gan bhur nathairfe ?

30 Achd cheana atá grúag bhur gceinne uile ar na comhairreamh.

31 Ar a nadhbharfoin na biodh eagla oraibh : is fearr sibhí na móran gealbhanh.

32 Ar a nadhbharfoin giodh bé aidmhéochas mísi a bhfiaghnúisi na ndaoine aidmhéochuidh mísi eifion a bhfiaghnúisi mhathar atá ar neamh.

33 Agus gidh bé shéanfas mísi a bhfiaghnúisi na ndaoine, féanfuidh mísi eifion a bhfiaghnúisi mhathar a tí ar neamh.

34 Ná mealaigh, go dtáinic mísi do chur shiothchána ar an dtalamh : ní do chur shiothchána tháinic mé, achd do chur cloidhimh.

35 Oir tháinic mé do chur dhuine a naghuidh a athar, agus na hinghine a naghuidh a mathar, agus mná an mhic a naghuidh mathar a céile.

36 Agus budh naimhde do dhuine a luchd éintighe féin.

37 Agus giodh bé ghrádhúighens a athair, no a mhathair, ní is mó na mísi, ní fíu é mísi : agus giodh bé ghrádhúighens a mhac nó a inghean ós mó chionnfa, ní fíu é mísi.

38 Agus an té nach glacann a chros, agus nach leanann mísi, ní fíu é mísi.

39 Giodh bé gheabhas a anam, caillfidh fé é : agus giodh bé chaillfeas a anam air mo shoná, do gheabhaidh fé é.

40 An té ghabhas sibhíe chuige, gabhaidh fé mísi, agus giodh bé ghabhas mísi, gabhaidh fé an té do chur uadh mé.

41 An té ghabhas siadh a naimn sídhe, do gheabhuidh fé tóirafdal fhídhe : agus giodh bé ghabhas fíreán a naimn fhíreán, do gheabhaidh fé tóirafdal fhíreanaigh.

42 Agus giodh bé bhéuras cupán duifge fháar amháin re na ól déinneach do na daoimibh beagasa a naimn deisgiobuil, a deirimí ribh go fírinneach, nach ccaillfidh fé a lúndheachd.

C A I B. XI.

Teachtadireacht Eoin go Híosa. 20 & fearmoin fhearbh do dhaoimibh doibheagáist,

28 achd mhuirneach, do nifíol, umal.

A Gus tairla a náir do chríochmóigh Iófa aitheanta do thabhairt dá dhá dheisgiobal déug, gur imthigh fé as fíu do theanmóir, agus do theagaisg ann a gcaithreachuibh fíd.

- 2 Agus

2 Agus an tan do chúlaigh Eóin ann a phríotún gníomhartha Chríofd, ar gair deisi dá dheifigbliuibh aadh.

3 A dubhairt fé ris, An tusa an té úd do bhi chum teachda, nó an mbia fuil againn réd atharrach?

4 Agus ar bhfeagra Diosa a dubhairt fé riu, Imthighidh & innifigh Deoin na néithe do chluinnti & do chithi:

5 Do gheibhid na doill radharc, agus fiobhluid na bacaigh, glantar na lobhair, agus do chluinid na bodhair, daifghear na máirbh, agus a tá an foigheul dá dheanmóir do na bochdaibh.

6 Agus is beannuighthe an té nach bhfuighe scandaíl ionnamfa.

7 Agus ar níntheachd do dhíonfion, do thionnsgain Iosa teachd thar Foin ris an gcoimhthíonól, [ag rádh] Créd é an ní agá ndeacabhair a mach fan fháich dá fhéachain? an gíolcach dá bhogadh ag an ngeóith?

8 Achd cré é an ní agá ndeacabhair a mach dá fhéachain? duine a tá ar na éadughadh re héaduighibh mine? Féuch, an mhuintir chuireas éaduighe mine ionpa, is a dtíghibh na ríoghtheadh bhíad.

9 Achd cré é an ní ag a ndeacabhair a mach dá fhéachain? fáidh? a deirim ribh go deimhin, & ní as mó ná fáidh:

10 Oir a fé so an té air a scriobhtar; Féuch, cuirimís mo theachdaire romhad, neach uillmhéochas do fhlighe romhad.

11 A deirim ribh go firinneach, nach ar éirghidh eidir chlannaibh na mban neach is mó ná Eoin baifde: achd cheana gíodh bhé is lugha ann fa ríoghachd neamhdha, is mó é ná eisean.

12 Agus ó léithibh Eóin baifde gus a nois a tá fóiréigan dá dhéanamh ar an ríoghachd neamhdha, agus fuaduidh lúchd an fhoiréigin i.

13 Oir do rinneadar na fáighe uile agus an dligheadh fáigheadóireachd go Héoin.

14 Agus mas toil libh a ghabháil, fé so Elías do bhi chum teachda.

15 Gíodh bé ag bhfaíl clúasa chum éifdeachda, éifdeadh fé.

16 Achd cia lé a samhlochuigh mé an geinealachtoisí cosmhóil é ré garlachuibh shuigheas ar na marguidhibh, agus eimhgeas ar a gcompanaichibh.

17 Agus a deir. Do rinneamar céol dáobh, agus ní dhearnámhair dámhfa: do cháineamar dháobh, agus ní dhearnámhair gul.

18 Oir tháinig Eóin, ní ag ithe ná ag ól, & a deirid fáid a tá deamhan ann.

19 Tháinig mac an duine ag ithe agus ag ól, agus a deirid, Féuch, an duine cráfach agus pótaire fionra, cara na bpuiblicánach agus na bpeacthach: gídeadh a tá an gílocas ar na fóradh ó na cloinn féin.

20 Do thionnsgain fé an tanfain mill-

eán do thabhairt do na cathrachaibh ann ar foillfigheadh móra dá shubhailcibh, ar ion nach dearnadar aithrighe.

21 Is anáobhinn duit a Chorafín, is anáobhinn dait a Bheifáda: oir dá madh a Tírus & a Sídon do dhéantuidhe na míorbhuile do rinneadh ionnuibhí, is fada ó shoin do dhéindis aithrighe a néadach róin & a luaithe.

22 Achd cheana a deirimís ribh, Go madh focamhlúighe do Thírus & do Shídon a ló an bhreitheamhnús, ná dháobhí.

23 Agus tusa a Chapernáim, a tá ar do thóghbáil fuat go neamh, téilgidhthear síos go bisearan thú, oir dá madh a meafgluchd Shodoim do dhéantuidhe na míorbhuile do rinneadh ionnatá, do anfaidís [gan fgríos] gus a níu.

24 Achd cheana a deirimís ribh, Go madh focamhlúighe do dhuthaidh lúchd Shodoim a ló an bhreitheamhnús, ná dhuití.

25 Do fhreagair Iósa a nuairín & a dubhairt fé, Do bheirim buidheachas dhuit, a athair, a Thighearna neimhe & talmhan, ar ion gur fholuigh tú na neithe ó dháoinibh eagnuidhe & tuigeanacha, & gur nocht tú iad do leanbaibh.

26 A seadh athair, do bhriogh gur ab mar sin do bhi do dheaghtóirí.

27 A tá gach uile ní ar na thabhairt dhámhfa ó máthair: & ní háithnidh déinneach an mac achd do náthair: & ní háithnidh déinneach an tathuir achd don mhac, & dá gach áon dár ab áill leis an mac a fhoillsiughadh.

28 Tigidh chugamfa uile a bhfuilí tuirfeach, agus fa anialach, & do bhéaraidh mé fuaradh dháobh.

29 Tóghbuidh mo chúingí oraibh, & foghlamúigh úaim, oir a táim ceannfáighe & umhal a gcroíde: & do gheabhtháoi úaimhneas dá bhur nanmaibh.

30 Oir a tá mo chúingí fóiomchuir, & a tá mualach éadtrom.

CAIB. xii.

Gur fearr trócaire no iadhbairt, 22 gur chuir Chríofd anagaidh na ndéamhan, mar fháth riu, 31 & gur ro bhaoghlach bíth tarcuifneach ar an Spírad naóimh.

DO chuaidh Iósa fá náimoin an fá tfoire thrid na gortaibh: & do bhi ocaras air a dheifigbliuibh, & do thionnsgadar défach do bháin, & a nithe.

2 Agus an tan do choncadar na Pháirífiní, a dubhradar rísean, Féuch, do ní do dheifigbail ní nach cóir do dhéanamh ann fá tfoire.

3 Agus a dubhairt seifion riu, A né nár léaghabhair cré do rinne Dáibhí an tan do bhi ocaras air féin, & ar an muintir do bhi ná fharradh.

4 Ciondas do chuaidh fé a fdeach go tigh Dé, & do ith fé aráin ná biodhpartha, nár cheaduidhtheach dhó féin, ná

don droing do bhi na fhochair dithe, achd do na sagartaibh a mháin?

5 Nó a né nár léaghabhair ann fa dligeadh, go mbrídh na sagairt ann fa tteampoll an tsaíre. Li na sabboide, agus go bhfuilid neimhchiontach?

6 Achd a deirim ribh, Go bhfuil neach is mó na an tteampoll ann fo.

7 Agus da mbeith a fhios agaibh críd is ciall dó fo, is trocaire is aill leam agus ní hiodhbairt, ní dhaimneochadh sibh na daoine neimhchiontach.

8 Oir a fé mac an duine Tighearna na sabbaide fein.

9 Agus tar éis imtheachda as sin dó, tainic fé da sionagoig súd.

10 Agus Féuch, do bhi duine ann ag a raibh lámh sheargthuighe: agus do fhiosruightheadar dhe, ag rídh, An ceadúigheach leigheas do dhéanamh ann fa tsaíre.

11 Achd a dubhairt féisean riu, Cía agaibhfi duine ag mbrídh áonchóra a mháin, agus dá duitéadh si air an tsaíre a bpoll, nach béaradh uirtthe, agus nach dtéigheadh a níos i?

12 A né nach mór is fearr duine na cíora? ar a nadhbhairtín is ceadúigheach maith do dhéanamh air an tsaíre.

13 Ann sin a deir féisean ris an duine ag a raibh an lámh sheargthuighe, Sin a mach do lámh, & do shín: & do bhi si ar na haifeag slán mar an lámh eile.

14 Agus ar ndal a mach do na Phairifineachaibh, do chúadar a geomhairle na aghaidhfean, do chum go mílfaia é.

15 Agus an tan do aithin Iosa fo, do imthigh fé as sin, agus do lean slágh mór é, agus do thlanaigh fé iad uile.

16 Agus do rinne fé bogar orrtha do chum nach déanais follus é.

17 Do chum go geimblionfuidithe an ní a dubhradh tré Efaías faidh, a deir:

18 Féuch mo shéarbhfhogantuidhe fein, do thogh mé, mo ghrádh fein dá bhfuil toil mhór ag mhanam: cuirfidh mé mo spiorad fein air, & inneofuidh fé breitheamhnas do na cineadhachaibh.

19 Ní dhéanaidh fé éimhge, agus ní chluinfidh neach ar bith a guth air na fráidibh.

20 Ní bhrífidh fé gíolcach brúite, agus ní mhúchaidh fé líon do ní deat-ach, nó go dtuiguidh fé breitheamhnas ehom báadha:

21 Agus is ann a ainmfeán bháis muidhin ag na cineadhachaibh.

22 Tugadh chuige an tainm duine ann a raibh deamhán, do bhi dall, agus balbh: agus do thlanaigh fé é, ionnus gur labhair an balbhán, agus go bhfaidh an dall.

23 Agus do ghabh iongantús an pu-bal uile, agus a dubhradar, A né nach é fé Críof mac Dhaibhi?

24 Agus an tando chúaladar na Phairifineigh [fo.] a dubhradar, Ní theig-

eann an fearló na deamhain amach, achd tré Bheilebub prionnfa na ndeamhán.

25 Achd an tan do aithin Iosa a fín-aintighthe, a dubhairt fé riu, Gach rioghachd ata roinnte na haghaidh fein, bíadh si na sífach: agus gach uile chathair, nó theagh, a ta roinnte na aghaidh fein, ní theasfuidh fé.

26 Agus ma theilgeann diabhal, di-abhal a mach, a té fé roinnte na aghaidh fein: ar a nadhbhairtín cionnas anfas a rioghachd na seafamb?

27 Agus mas le cumhachdaibh Bheilebub theilgimfi a mach na deamhán, cia fé a dtéilgidh bhur glannfa a mach [iad]? ar a nadhbhairtín beid siadán na mbreitheamhuin ora: bhlé.

28 Achd más le spioraid Dé theilgimfi a mach na deamhain, thainic rioghachd Dé chugaibhfi go deimhin.

29 No cionnas is éidir lé héinneach dul go tigh dhuine láidir, & a airméa tighé dsiadach leis, muna gceangluidh fé ar tás an duine láidir, agus ann sin sláfuidhe fé a thigh.

30 Gíodh bé nach bhfuil leamfa, a tí fé a maghaidh: agus gíodh bé nach ceuinnigheann leamfa, seabúighe fé.

31 Air a nadhbhairtín a deirim ribh, Go maithfidhtheag gach peacadh agus gach blaspeime do na daoínibh: gídeadh ní maithfidhtheag do na daoínibh, blaipheime a naghaidh an spiorad naóimh.

32 Agus gíodh bé neach a déaraidh focal a naghaidh mhic an duine, maithfidhtheag dhó é: achd gíodh bé neach laibhéoras a naghaidh an spiorad naóimh, ní maithfidhtheag dhó é ann fa thsogh-aillo, na ann fa tfoagal a tí a teachd.

33 Ceachdar do dhá ní, déanaidh an crann maith, & a thoradh maith: nó déanaidh an crann lobhtha agus a thoradh lobhtha: oir is as a thoradh aithéantar an crann.

34 A fhliochd na naitheach neimhe, cionnas is éidir libh neithe maithé do la-bhairt, ó a tí sibh fein go holt? oir is as anán an chroíde labhras an béul.

35 Do bheir an duine maith neithe maithé as cilde maith a chroíde: agus do bheir an drochdhuine droichneithe as a dhroichneithe.

36 Achd a deirim ribh, Go dtíobhráid na daoine cuntas áatha lá an bhreith-eamhnas ar son gach aóinbhreithe diomhaoinighe dá laibhéoraid siad.

37 Oir is as do bhriathruibh shior-fuidhtheag thú, agus is as do bhriathruibh daimeantar thú.

38 Ann sin do fhreagrard dream do na Sgríobuidhibh agus do na Phairifineachaibh, ag rídh, A Mhaighfidir is mian linn comhartha dfaicfin áait.

39 Achd ar bhfreagra dhófan, a dá-bhairt fé riu: Jarraidh an geinealach oic agus a dhaltaranach, comhartha: agus ní tiopharthar comhartha a dóibh, achd

an comhartha éd lónas an faidh.

40 Oir mar do bhi lónas a mbroinn an míl mhoir tri lá agus tri hoidhche, is mar sin bhias mac an duine a gcroíche na talmhan tri lá agus tri hoidhche.

41 Éiréochaidh luchd Niniué a mbreitheamhnus leis an ngeinealachfo, agus daimnéochaid siad é: oir do rinneadarlan aithrigh ag seanmoir lónas: agus feuch a tá neach is mó ná lónas ann so.

42 Éiréochaidh bainrioghan an tóibhe bhudh dheas a mbreitheamhnus leis an ngeinealachfo, agus daimnéochuidh si é: oir tainic sí sí 6 leithreacailuibh na talmhan déiseachd re heagna Sholaimh: agus feuch, a tá neach as mó ná solamh ann so.

43 Achd cheana tar eis dul don spioraid neamhghlain as an duine amach, siobhluidh fé tri ionadaibh tiorma, ag iarraidh luaimhnis: agus ní fhagann.

44 A deir fé an tainic mé dom thigh féin, as a tainic mé. Agus tar eis teachda dhó, do gheibh fé solumb, fíabhadha, deaghmhaíoch é.

45 Imthighidh fé an tainic, agus do bheir fé seachd spioraíde eile is meafa ná é féin leis: agus ar ndul a sdeach aithrighid siad ann sin, agus is meafa críoch dheighneach an duine úd ná a thófach: agus is mar sin teigeanas don droichgheinealachfo.

46 Agus ar mbeith dhó fós ag labhairt ris an bpual, feuch do sheadair a mhathair, & a dhearbhrathreacha a maigh ag iarruidh labhartha ris.

47 Agus a dubhairt neach eigin ris, Feuch, a tá do mhathair agus do dhearbhrathreacha na seasamh a muigh ag iarraidh labhartha riot.

48 Agus ar bhfeagra dhófan a dubhairt fé ris an té do innis (so) dhó, Cia hi nao mhathair, agus cia hiad mo dhearbhrathreacha?

49 Agus ar sineadh a lámhe chum a dheifciobal dó, a dubhairt fé, Feuch mo mhathair, & mo dhearbhrathreacha.

50 Oir gíodh fé neach do dhéanaidh toil mathair a tá air neamh, a fé fo mo dhearbhrathair, & mo dhearbhrathair, agus mo mhathair.

CATB. XIII.

Seannfír um an tsioladair, 18 ar na fíorghaob; 53 ar fíosa fa neimheibion, amháin ag muintir a thír féin.

A Gus ar nimtheachd Diosa a mach as an dteach an lóin do shugh fé lámh ris an bhfaige.

2 Agus do chruinnighadar fíuighthe móra chuige, ionnas ar ndul a sdeach a luing gur sluaith fé: agus do sheas an sluaigh uile ar an draigh.

3 Agus do labhair fé móran riu a gcóamhlachduibh, ag rádh, Feuch, do shuaigha sioladóir a mach do chur siad:

4 Agus ag cur an tsiol dó, do thuit cuid dhe chois na sígheadh: agus tangadar a néanlaith, agus a dúadar é.

5 Agus do thuit cuid eile dhe a bhfearan chlochach mar nach raibh móran aire aige: & do fhas fé go láith do bhrigh nach bhfuair fé doimhneachd na talmhan.

6 Agus ar néirge don ghréin do dóidheadh é, & ar ion nach raibh fréamh aige, do shearg fé.

7 Agus do thuit cuid eile dhe eidir mhuineach, agus do tírehe an muineach láas, agus do mhach fé é.

8 Agus do thuit cuid eile dhe a dtalamh mhaith, agus tug fé toradh, cuid céud, agus cuid tri fichid, agus cuid eile deich fichéad.

9 Gídh bé agá bhfuilid clóasa chum éideachda, éideagha fé.

10 Agus tangadar a dheifciobail chuige agus a dubhradar riu: Créd fa labhrann tu riu a gcóamhlachduibh?

11 Agus ar bhfeagra dhófan a dubhairt fé riu, Do bhrigh gur ab daóibhfi tugadh fíos réindiomhira na rioghachda neamhdha do bheith agaibh, agus níor tugadh dhóibhfean é.

12 Oir gíodh fé neach agá bhfuil [ní], is dó do bhearthar, & baidh go léoraige: achd gíodh fé neach a tá gan ní, toigebhthar hadh fós an ní a tá aige.

13 Air a naddbharfoin labhrann riu a gcóamhlachduibh, oir gíodh a tá radharc ná ní fhaicid siad, agus gíodh a tá éifdeachd aca, ní chluinid siad, agus ní thuigid siad.

14 Agus cóimhiontar ionnta fíorghadoireachd Eblais, a deir, Le héifdeachd do chluinidhe, & ní thuigidhe: agus ag amharc do chifidhe, agus ní budh leir dhaóibh.

15 Oir a tá croidhe an phubailfí ar na reamhrughadh, agus do chéladar go bodhar lé na gcláfaibh, agus do chadchadar a fuile, deagla go bhfaicidís lé na fuilibh, agus go gcluinidís lé na gcláfaibh, agus go dnuigidís lé na gcroidhe, agus go bhfaicidís, agus go leighéofinnis iad.

16 Achd as beannaghte bhuir failefí, do bhrigh go bhfaicid siad, agus bhuir gcláfa do bhrigh go gcluinid siad.

17 Oir a deirimfí ribh go fírianeach, Gur ab iomdha fíadhe & fíreanagha lé ar mhian na neithefí do chifidís d'fhaicfin, agus ní fhaicidís: & na neithe do chluinid do chluinid, agus ní chéladar.

18 Air a naddbharfoin éidagha fé cóamhlachd an tsioladair.

19 Cóimhionca agus éideas duine briathar na rioghachda, agus nach dtuigeann fé é, tig an droichspiorad, agus fíadaghe fé an ní do cuireadh ann a dhroidhe: az fo an duine úd ann ar cuireadh an siol chois na sígheadh.

20 Agus an té úd ann ar cuireadh an siol a bhfearan chlochach, a fé siad an té do chluin an bhríathar, agus ghabhas chuige.

chuige é do láthair maille re gáirdeachas.

21 Achd ní bhfuil fréamh aige ann féin, achd fanuidh sé ar feadh tamaill : agus an tan thig triobuloid nó báidhreath ar fion na breithre, air ball do gheibh sé oilbheim.

22 Agus an neach úd ann ar cuireadh an siol a mealg an mhuinigh, ag fo an té do chluin an bhriathar : & machaidh róchúram an tsaoghailis, & mealltór-reachd an tsaidhbhris an bhriathar, agus bí sé gan toradh.

23 Agus an té úd ann ar cuireadh an siol a bhfearrann maith, a sé fo an té do chluin agus thuigeas an bhriathar, agus iomchras toradh, agus do bheir cuid céad, cuid trí fichid, agus cuid eile a deich fichéad.

24 Do chuir fé cofamhlachd eile chuca, ag rádh, Is cofmhail rioghachd neimhe ré duine do chuir siol maith ann a fhearann.

25 Agus an tan do bhádar daoine na gcóladh, tainic a námhaid agus do chuir fé cogal thríd an gcruithneachd, agus do imthigh fé roimhe.

26 Agus an tan do fhás an geamhar, agus tug fé a thoradh, ann sin do fhoillsigh an cogal é féin.

27 Achd ar éteachd do shearbhfhóghantaóibh fhir an tighe, a dubhradar ris : A thighearna, a né nach siol maith do chuir tú ann fhearann ? air a nadhbharfion, éit as a bhfabhan fé an cogal ?

28 Agus a dubhairt seifion riu, Baiscara éigin do rinne fo : agus a dubhradar na searbhfhóghantuidh ris, A náill leachd air a nadhbharfion go ndeach-moilige & go cruinneochamaois a bhfochair a chéile iad ?

29 Agus a dubhairt seifion riu, Ní háill : air eagla ag cruinneagbuidh an chogail daóibh go mbeanfadh sibh an cruithneachd as a fréumhaibh a naoinfheachd ris.

30 Fuilngidh dhóibh a ráon fas no go dtí an foghmhar, agus a naimfir an fhóghmhair déara mísi rént luchd búana, Cruinnighidh ar tús an cogal, & ceangluidh é na phunnannaibh, do : chum a loisgte, agus cruinnighidh an chruithneachd dom sgioból.

31 Do chuir fé cofamhlachd eile chuca ag rádh : Is cofmhail rioghachd neimhe ré gráinne mufdaírd do ghabh neach chuige, agus do chuir fé ann a fhearann.

32 A go do deimhin as lugha do na huile fhioltaibh : gidheadh an tan fhásas fé, a sé is mó do na luibheannaibh, & do nithear cran de : ionnas go ttigid éanlaith a naéir, & go ndéanaid a nid ann a ghéagaibh.

33 Do labhair fé cofamhlachd eile riu : as cofmhail rioghachd neimhe ré laibhin do ghlaic bean, & do fholaigh sí a atri-phice míne, nó gur ghabh an tiontán laibhin.

34 Do labhair Iósa na neithes uile ris

an bpual a gcofamhlachdaibh : & níor labhair fé riu achd a gcofamhlachdaibh.

35 Do chum go gcoimhlonfuidh na ní a dubhradh leis an bhfaidh, a deir, Oifgeoluidh mé mo bhéul tré chofamhlachdaibh : nochdfuidh mé na neithe a té foluighthe do thofach an domhain.

36 Air léigean an tluaiigh uadh an tanfion, tainic Iósa a fdeach a dtigh : & tangadar a dheifciobail chuige, ag rádh : Minigh dháinne cofamhlachd chogail an fhearain.

37 Agus ar bhfreagra dhófan, a dubhairt fé riu, An té chuireas an siol maith, a sé mac an duine é.

38 Agus a fé an fearann an domhan, agus a fé an siol maith, clann na rioghachda : agus a fé an cogal, clann an droichspioraid.

39 Agus an námhaid do chuir é, a fé an diabhal é : agus a fé an foghmhar, deireadh an tsaoghail, agus a siad na búanuidhe, na haingil.

40 Agus amhail mar chruinnightheas an cogal, & loisgtear é lé teinidh : is mar sin bhias a ndeireadh an tsaoghail.

41 Cuirfidh mac an duine a aingil féin, agus cruinneochuid siad as a rioghachd gach uile scandail, agus an dream do ní éagcoir :

42 Agus teilgidh iad a nómhain air dearglasadh : mar a mbia gul agus gíogán fícal.

43 Soillséochaid na firéanaigh an tanfion mar an ngréin, a rioghachd a nathar féin : gíodh bé agá bhfuilid clása chum eifdeachda, eifdeagh fé.

44 Mar an gcéuda, is cofmhail rioghachd neimhe lé císde ar na fhólach a bhfearrann : noch tar éis a fhaghála do fhólugh quine, agus tríd an ngáirdeachas do bhí air ar a fion, imthighidh fé agus reacaídh fé a bhfuil aige uile, agus ceannuidh fé an fearannfion.

45 A ris is cofmhail rioghachd neimhe lé ceannuighe airighthe, iarras clocha áaisle.

46 Agus ar bhfagháil áon neamhaide mhórluaighe dhó, do imthigh fé agus do reacfe a raibh aige uile, agus do cheannaigh fé i.

47 A ris is cofmhail rioghachd neimhe ré lion ar na theilgean ann ía bhfairge, & chruinnigheas da gach uile shórt [eig.]

48 Noch an tan do lionadh do thairregeadar n [haisfairighe] chum na trágha & ar fuidhe dhóibh, do chruinnigheadar na héis mhaitha a foithighibh, achd do theilgeadar na droichéif amach.

49 Is mar sin bhias a ndeireadh an tsaoghail : rachaid na haingil a mach, agus dealóchuid na droichdháoine as lár na bhféanach.

50 Agus teilgidh iad a nómhain theineadh : mar a mbia gul agus gíogán fícal.

51 A deir Iósa riu, Nar thuigeabhair na neithes uile ? a deiridhion ris, Do thuigeamar, A thighearna.

52 Agus a dubhairt seisean riu, Ar a nadh bharlaim gach uile Serioaba atá foghlomtha chum ná rioghachda neamhdha, is coimhail é ré fear tighe, do bheir as a chúide neithe nuadha & sean.

53 Agus an tan do chriochnaigh Jósa ná cosamhlachdafa, tárla dhó, gur shábháil sé a náitín.

54 Agus an tan tháinig sé dá dluthuidh féin : do theagaisc sé iad ann a Sionagoig : ionnas gur ghabh iongnadh mór iad, & go ndubhradar, Cait a bhfuair an fearfo a neagnalo, & ná fubháilce.

55 A né nach é fo mac an tsaoir ? a né nach dá mbhathair ghóirbhear Mui-re, a né nach iad a dhearbhrathreacha Séumas, & Jóses, & Simon, & Júdas ?

56 Agus a né nach bhfuilid a dheirbh-sheathreacha uile éadruinne ? air a nadh-bharlaim cait ann a bhfuair sé iad fo uile ?

57 Agus fíarardar oílbhéim annfan : achd a dubhairt Jósa riu, Ní bhfuil faidh ná neimhchion, achd ann a dhuthaidh féin, & ann a thigh féin.

58 Agus ní dhearbnuidh sé mórán mior-bhuileadh ann sin air son a mchiredimh.

C A I B. XIV.

Baramhail fíoráith ar Jósa, 3 Di-cheannadh Eoin baifide ar son a cheart-teagaisc,

15 & tuille miorbhuite Chríofa.

FA a námfoin, do chúalaidh Jósa iad an Teatrarca clú Jósa.

2 Agus a dubhairt sé ré ná dhearbhfíogantuidhibh. A sé fo Eoin baifide : déirigh sé ó mharbhaibh, & is dá bhrígh sin a táid fubháilcighe ag oibreachadh ann.

3 Oir do ghlac Jósa Eoin. & do cheangail sé é, & do théig sé a bpríofín é ar son Herodias, mhna Philís a dhearbhrathar féin.

4 Oir a dubhairt Eoin ris, Ní dligh-theach dhuit a beith agad.

5 Agus an tan do budh mian leis a chur chum báis, do bhí eagla an phubail air, oir do bhí meas fuidhe aca air [Eoin.]

6 Agus an tan do blú fóllamain an láoi ann a rugadh Jósa iad, dá dhéanamh, do rionne inghean Herodias damhá na bhfiadhuif : & do thaitin sí ré Hioráidh :

7 Ionnas gur gheall sé maille lé mion-naibh go dtíobhradh sé dhí gíodh be ar bhith ní do iarrfadh sí.

8 Agus air bhfagháil teagaisc ó ná mathair dhiis, a dubhairt sí, Tabhair dharm ann fo ceann Eoin baifide air mhéis.

9 Agus do ghabh doilgheas an Rí : achd ar son a mhíon & ná muintire do bhí na fuidhe ná chuibhreann, do áithin sé a thabhairt [di.]

10 Agus ar gcur [fíuir dícheanta] áadhd, do bhean sé a cheann Déoin ann fa phríofín.

11 Agus tugadh a cheann air mhéis, & tugadh don chailín é, & tug sí sí dá mathair é.

12 Agus tangadar a dheifciobáil an tanfoin, & rugadar a chorp léo, & do adhlacadar é, & tangadar & do innir-seadar [sin] Diofa :

13 Agus an tan do chúalaidh Jósa fo, do chúaidh sé as sin a luing a nionad fháimhail air leith : & an tan do chúalaidh an pubal sin, do leanadar dá gcois é fo ná caithreachaibh.

14 Agus ar ndul a mach Diofa, do chonnaire sé coimhthionól mór, & do ghabh tráighe mhór dhóibh é, & do lhlánaigh sé a ndóine eallana.

15 Agus an tan tháinig deireadh an lioi, tangadar a dheifciobuil chuge, ag rádh, Ait fháimhail fo, & do chúaidh a ná m-fear tharainn cheana : léig oit an slágh, do chum go níméochaidis do na builtibh, & go gceannochaidis biadh dhóibh féin.

16 Achd a dubhairt Jósa riu, Ní rigid fiad a leas imtheachd : tabhruidh dhóibh ní lé ná ithe.

17 Agus a dubhradarfan ris, Ní bhfuil againn ann fo ach cúig arain & dá ialg.

18 Achd a dubhairt seisean riu, Tabhruidh chugamfa iad ann fo.

19 Agus ar ná áithne don phubal súidhe air an bhfeur, & ar nglacadh ná gcuig naran & an dá ialg, ag fíochain luas air neamh, do bheannaigh sé, & ar ná mbriseadh tug sé ná harain do ná deifcioblaibh, & [tugadar] ná deifciobail don tshágh [iad.]

20 Agus a dúadar uile [ni,] & do fí-fuigheadh iad : & do thórbhadar lán dha chliabh dhéig don bhíadh bhríde do bhí dfoigheall ara.

21 Agus an mhuinntir do bhí ag ithe, do bhadar a dtimcheall chúig mhíle fear, leith a muigh do mhnáibh & do leanbaibh.

22 Agus air ball do chuir Jósa dshiachaibh ar a dheifcioblaibh dhul a luing & dul roimhe féin don tsoibh uile, no go léigeadh sé an pubal iad.

23 Agus an tan do léig sé an pubal áadhd, do chúaidh sé suas air shliabh ná áonar do dhéanamh urnuighthe, & an tan do bhí deireadh an láoi ann, do bhí sé an sin ná áonar.

24 Agus do bhí an long fá a námfoin a meadhón ná fairge, dá teilgean a nunn & a nall ag ná tonnaibh : oir do bhí an ghioth ná nagháith.

25 Agus a gionn an ceathramhadh faire do noidhche do chúaidh Jósa na nionnfaidh ag fíobhal air an bhfairge.

26 Agus an tan do chunncadar a dheifciobail é ag fíobhal air an bhfairge, do bhadar air na mbuaidhreachd, ag rádh, Is gólda é : & do éimhghtheadh sé heagla.

27 Agus do Lubhair Jósa riu air an mball ag rádh, Biodh meifneach maith agáibh : is mísi a tá ann, ní biodh eagla oraibh.

28 Agus tug Peadar freagra air, & a dubhairt sé, A Thigherna, mas tá atá ann áithin diomfa dul ad choinne air na huifgidhibh.

29 Agus a dubhairt seisean, Tarr : & an tao do chúaidh Peadar fíos as a luing do thíobhail fé ar na huiúgídhíbh, do chum teachd go Híofa.

30 Achd an tan do chonnaire fé an ghaoth láidir, do ghabh eagla é : agus a nuair do thionnfgain fé dul a nloch-ar, do ígread fé, ag rádh, A thighearna, fóir orom.

31 Agus ar sineadh a láimbe ar an mball Díofa, rug fé air, agus a deir fé ris, A fhoir an chreidimh bhig, créd far ghabh cuntaibhairt thú.

32 Agus an tan do chúadar a fdeach ann fá luing, do choisg an ghaoth.

33 Agus tangadar an luchd do bhi fá luing, agus donóruigheadar é, ag rádh, Go fírinneach is túfa mac Dé.

34 Agus an tan do chúadar tar ulge, tangadar go talamh Genesaret.

35 Agus an tan do aithnidheadar luchd na háitesín é, do chuireadar fíos air feadh na tíreín uile ar gach taobh dhiobh : agus tugadar gach a raibh easlín chuige.

36 Agus do chuireadar impidhe air, go mbáinfidís lé himeal a éadúigh a-mhain : agus an mbéid diobh do bhean, do slánaigheadh iad.

C A I B. XV.

Gur lé pascadh do shalchas duine, 21 agus gu dfaíir greim dhaingíon chreidimh na mná ó Chanaan, a biarratus dí.

ANN sin tigid Sgríobuighe agus Phairifinigh ó Jerusaleam go Híofa, ag rádh.

2 Créd fá a farruighid do dheifciobailfí gnáthughadh na sinfeor : oir ní ionnuid iad a lámha a nuair ithid arsin.

3 Agus ar bhfreagra dhófan a dubhairt fé ris, Créd fá farruigheanna sibhsí leis, aithne Dé, lé bhuir ngnáthughadh féin ?

4 Oir tug Dia áithne, ag rádh, Onóruigh hathair agus do mhathair : Agus gíodh bé mhalluigheas a athair nó a mhathair, cuirthear chum báis é.

5 Achd a dheartháoisí gíodh bé neach a déara re na athair nó ré na mhathair, gach tabhartus dí dtuigimís uaim, rachaidh fé a dtarbha dhuifí : agus ní onóruidh fé a athair nó a mhathair.

6 Agus [mar sin] do chuireabhair a neimhmbrigh aithne Dé tré bhuir ngnáthughadh féin.

7 A luchd an fháarchrábhaidh, is maith do ríone Bfaías fúigheadóireachd bhar dtimcheall, ag rádh.

8 Druididh an pobalsá leamfa lé na mbéul, agus onóruighid me lé na bpóluibh : achd cheana is fada uaim atá a gcroidhe.

9 Achd is a ndiomháineas onóruighid fiad mifí, ag teagaisg aitheanta na ndaoine mar theagaisg.

10 Agus ar ngairm an tloigh,

a dubhairt fé ris, Eisdigh agus tuigidh.

11 Ní hé an ní théid a fdeach ann fá mbéul thaluigheas an duine, achd anní thig as an mbéul, a fé so thaluigheas an duine.

12 Ann sin thangadar a dheifciobail chuige, agus a dubhradar ris, A n' nach dtuigeannt tu go bhfuadarad na Pharifinigh do chuala an glófa, oibhéim [ann ?]

13 Agus ar bhfreagra dhófan, a dubhairt fé, Gach uile phlanta nach ar chuir mathair neamhdhafa, beanfúgtheas a a fhréambach é.

14 Léigídh dhóibh féin : is éolúigthe dallá a gcionn dall iad, agus na thóruigheann dall dall éile, tuifid a raon fá dig.

15 Agus ar bhfreagra do Pheadar, a dubhairt fé ris, Minigh dhúinne an cholamhlachdóin.

16 Agus a dubhairt Iófa, An bhfuilfid leis fós aibhfeafach ?

17 A ne nach dtuigthís fós, gíodh bé ní théid a fdeach ann fá mbéul, go dtéid fé fá mbéul, agus go dtéigtheas a sin don chamra é ?

18 Achd na neithe theid a mach as an mbéul, is as an gcroidhe thigid fiad, & is fiad sin thaluigheas an duine.

19 Oir is as an gcroidhe thigid na drochfmuaintiughe, dúnmarbhadh, adhaltrannas, áriopachas, gauidheachd fíaghuifighe bréige, bláifphemighe.

20 Is iadso na neithe thalchas an duine : achd biadh díthe lé lámhuibh gan ionnladh, ní thaluigheann fé an duine.

21 Agus ar ndel Díofa as sin, do chúaidh fé go leithimlíbh Thírús, agus Shídon.

22 Agus feuch, táinic bean do Chánaan ó na críochaibh sin, agus do dígh sí ag rádh ris, Déana trocaire oram A thighearna, a mbic Daibhi, a tá muingheas na báidbheadh go mór ó dheamhan.

23 Achd ní thug seifean freagra ar bith uirthe, agus tangadar a dheifciobail chuige, agus do fárradar air, ag rádh, Cuir úrinn : oir atá sí ag eighmhe ar ndaigh.

24 Agus ar bhfreagra dhófan, a dubhairt fé, Níor cúireadh mifí achd do chum ciorach thighe Ísrael do chúaidh ar feochrán.

25 Gídhéadh táinic fífi agus do ríne sí sléachdaín dó, ag rádh, A thighearna fóir orom.

26 Agus ar bhfreagra dhófan, a dubhairt fé, Ní cóir arán na cloinne do ghlacadh, agus do theilgean chum na ngadhar.

27 Achd a dubhairt fífi, Is fíor sin a thighearna : gídhéadh fós, ithid na coileán cuid don fbrúighleach thuiteas ó bhórd a dtighearnadh féin.

28 Ar bhfreagra Díofa an tainoin, a dubhairt fé ris : O a bhean, is mór do

do chreideamh, teagmhadh dhuit mar is toil leachd: agus do bhi a bheaghean slàn ó a nàirfin a mach.

29 Agus ar nìmhachd Dìofa as sin, tainic fe laimh ré fairrge na Gailele: & an tan do chuaidh fe suas ar shliabh, do shuidh fe ann.

30 Agus do chuadar sluaichte móra chuige, agi rábhadar bacuigh, doill, balbhain, dáoine ciorthuimeacha, agus móran eile: agus do theilgeadar fa chofaibh Iosa iad: agus do shlanaigh fe iad.

31 Ionnas gur ghabh iongantus an sluaigh, an tan do chonnadar na balbhain ag labhairt, agus na dáoine ciorthuimeacha slàn, na bacadh ag fìobhal, agus a ràdharc ag na dallsaibh: agus tugadar glóir do Dhà Iisrael.

32 Agus ar nàirm a dheisciobal chuige Dìofa, a dubhairt fe, A tà truaighe agam don tsluaigh: oir do fhadadar a nois ré tri la am fhochair, agus ni bhfuil ní aca do iofaidis: agus ni hùill leam a leigeam úaim na drosgadh, deagla go rachaidis a nanbhfinne ar a tslighe.

33 Agus a deirid a dheiscioball ris, Cía a nait as a bhfuigheamais ar an bhfìsch a noicheadoin darán, lé a fàiseóchamais a chomhmór do tshluaigh?

34 Agus a deir Iosa ruisan, Gà mhéad arán a tà aguibh: agus a dubhradarfan, A seachd, agus beagan diásgaibh beaga.

35 Agus do aithin feisean don tsluaigh fuidhe slós ar an ditalamh.

36 Agus ar nglacadh na seachd nàrin agus na niasgoim dó, ag tabhairt buidheachais, do bhris fe [iad], agus tug fe dhà dheiscioblubh fein: & [tugadar] na deisciobail don tsluaigh [iad].

37 Agus do itheadar uile [ni], agus do fhuigheadh iad: & do thoghnadar lán sheachd gclabh d'fhuigheall do bhàidh bhrìde.

18 Agus do bhàdar an luchd a dúaidh [é] ceithre mhìle fear, leith a muigh do mhaibh agus do leanbaibh.

39 Agus ar léigan an tsluaigh údah, do chuaidh fe a laing, agus tainic fe go leithimlùb Mhagdala.

CAIB. XVI.

Droch thegase na Bpairifineach, infheachanta; 16 adhbhall ghèirmhar Pheadair; 24 & gu bhul afhaicibh ar luchd leanmhain Chrìofd an naimbhan do chrosgadh.

A Gus ag teachd do na Bpairifineachaibh agus do na Sàduichineachuibh, a cur chathuighthe air, do iarradar air comhartha do thaisbeagadh ó neamh dhoibh.

2 Agus ar bhfreagra dhoisan a dubhairt fe riu, An tràth thig deireadh an laoi a dearthaoi, [biaidh fe] na shoininn: oir a tà an taier dearg.

3 Agus ar maidin, [biaidh] droch-aimhear ann a nui; oir a tà an taier ag deargadh [agus] ag dorchughadh. A

luchd an fhuarchràbhaigh, is éol d'aoibh gnus a nait do bhreathnughadh: achd a né nach éidir libh comharthuidhe na naimhearach [do thuigfin?]

4 Iarraidh an droichchineadh adhal-trannach comhartha: & nì tiobharthar comhartha dho, achd comhartha Ionis an fuidh, agus ar ndéalughadh riu, do imthigh fe.

5 Agus an tràth thangadar a dheisciobail a dtir ann fa phort thall, do dhearmadar aran do bhreith [léo].

6 Agus a dubhairt Iosa riu, Tabhruidd dà bhr naire agus coimheaduidh sibh ó laibhin na Bpairifineach agus na Sàduichineach.

7 Agus do thagradarfan eatorra fein, ag ràdh, Is ar son nach dtugamar aran linn.

8 Agus ar na thuigfin sin Dìofa a dubhairt fe riu, A luchd an chreidimh bhig, créd fa a dtagarthaoi eadraibh fein, gur ab ar son nach dtugabhair aran libh?

9 A né nach dtuighthi fòs, no nach ccuimhnighthi na cuig arain na goig mhìle fear, agus ga mhéad clabh do thogabhair?

10 Nò na seachd nària na gceithre mhìle fear, agus ga mhéad clabh do thogabhair?

11 Cionnas nach tuighthi nach a dtimcheall arain a dubhairt mé ribh, bhr naire do thabhairt d'aoibh ar laibhin na Bpairifineach, & na Sàduichineach?

12 Ann sin do thuigodar cionnas nach diarradh orra aire do thabhairt doibh ar loibhin an arain, ach ar theagasc na Bpairifineach & na Sàduichineach.

13 Agus ar nteachd Dìofa go crìochaibh Shefaria Phìu, do fhuairuidh fe dà dheiscioblubh, : ràdh, Créd a deir na dáoine, cia mifl mac an duine?

14 Agus a dubhradarfan, A deirid cuid d'hoibh, gur ab tà Eóin baistè, & cuid eile Elia, agus cuid eile Ieremias, nò áon do na fàidhibh.

15 A deir feisean riu, Achd créd a deir sibhfi cia mé?

16 Agus ar bhfreagra do Shimon Peadar a dubhairt fe, Is tusa Chrìofd, mac Dé bhi.

17 Agus ar bhfreagra Dìofa an tràth-foin a dubhairt fe ris: As beannuighthe thú, a Shimon mhic Iona, oir nì fèoil ná hùil do fhoillùgh [sin] duit, achd mathairfi a tà air neamh.

18 Agus a deirimfi riot, gur ab tusa Peadar, agus gur ab ar an ggarraicfi thóigeabbus mifl meàglus fein: & nach béaruid geatuidhe ùeirm biaidh uirthè.

19 Agus do bhéara me dhuit eochracha na rioghachda neamhdha, agus giodh bé nì cheingolus tà ar talamh, biaidh fe ceanguilte ar neamh: agus giodh bé nì fgiòilteas tu ar talamh, biaidh fe fgiòilte ar neamh.

20 Ann sin do aithin fe dà dheiscioblubh

bluibh gan inniú déin neach, gur bhé féin Iófa Chríofa.

21. O a náirín amach do thionnsgain Iófa a fhoillseighadh dhá dheisciobluibh gur ab éigin dó dhuil go Hiarúsalem agus móran d'fulang ó na fionnsearuibh agus ó uachdaránaibh na sagart, agus ó na Seirjobuidhibh, agus bas d'fulang, agus seirghe an treas lá.

22 Achd do ghabh Peadar é, agus do thionnsgain le achmhufan do thabhairt dó, ag rádh: A bhfad uaidse sin, a Thighearna: ní theigeobha fo dhuit fé.

23 Ach i ar gcasadh dhófan a dubhairt fé ré Peadar, Imthigh am dhiaigh a Shatáin, is scandail dhamh thú: oir ní thuigeann tú na neithe (bheanas ré) Diá, achd na neithe (bheanas ré) dáoinibh.

24 A dubhairt Iófa an tainoin ré na dheiscioblaibh, Más áill lé neach teachd am dhiaigh, d'itadh fé dhó féin, agus togbhadh fé a chros, agus leanadh fé míf.

25 Oir giodh bé neach lé nab mian a anam fein do chumhdach. caillidh fé é, agus giodh bé neach chaillfeas a anam ar mo shonfa, do gheabha fé é.

26 Oir cré é a tharbha do dhuine da ngodhuightheadh fé an donhan uile, agus a anam fein do leigean a mugha? no cré i an mhalaire do bheirtheadh duine ar son anma fein?

27 Oir tiocfaidh mac an duine a nglóir a athar fein maille lé na ainglibh: & do bhéara fé an tráthoin dá gach neach do réir a ghníomhartheadh.

28 Go firinneach a deirimsi ribh, go bhfuil cuid don tuchd a tú na sealamh ann fo, nach blaifidh bás no go bhfaicid mac an duine ag teachd ann a ríoghachd fein.

CAIB. XVII

Athruighadh agus deatruighadh cruth Chríofa. 22 a thairgir um a cheasadh. 24 agus teasadh an canachais.

AGas a geionn thé lá beiridh Iófa Peadar agus Seumas agus Eoin a dhearbhrathair, agus tréoruighidh fé iad ar leith go shiabh árd.

2 Agus do háthruightheadh a chruth an a bhfaidhní, agus do dheallruigh a aghuidh mar an ngrén, agus do rinneadh a éduighe geal mar an solas.

3 Agus féuch, do taidhbhrightheadh dhoibh Máoise, agus Elias, a comhrádh ris.

4 Agus ar bhfreagra do Pheadar a dubhairt fé ré Híofa, A thighearna is maith dháinn bheith ann fo: mas áil leachd, déanam trí botha ann fo, both dhuit, both do Mháoisí, agus both Dhelias.

5 Suil do sguir seisean do labhairt, féuch, do theilg neúil foillseach sgáile orrtha: agus féuch, [táinig] guth as an neúil, ag rádh, Ag fo an mac grádhach úd agamsa, an a bhfuil mo thoil mhaithu Eilidh ris.

6 Agus an tráth do chúladar na deisciobuil [fo,] do thuiteadar air a maghuidh agus do ghabh eagla romhóir iad.

7 Agus ar dteachd Díofa, do bhean fé riu, agus a dubhairt fé, Eirighidh, agus na biodh eagla oruibh.

8 Agus ar dtogbáil a súl doibh, ní fhacadar éin neach, achd Iófa a ionar.

9 Agus an tráth thangadar a nas don tsiabh, do aithin Iófa dhóibh, ag rádh, Na hinniúidh dhéinneach an ní do taidhbhrightheadh dháobh, no go néirghe mac an duine ó mharbhaibh.

10 Agus do shiafrightheadar a dheisciobail dheifean, ag rádh, Mafeadh créd fa a nabruid na Seiribhuioibh, gur ab éigin Elias do theachd air tús?

11 Agus ar bhfreagra Díofa a dubhairt fé riu, Tiocfaidh Elias go firinneach ar tús, agus aiseocuidh fé gach éin ní:

12 Achd a deirimsi ribh go dtáinig Elias cheana, & nach ar aithnightheadar é, achd go ndearnadar a dtóil fein riu, is mar sin fhuilforas mac an duine mar an gcéadna uatha.

13 Do thuigeadar na deisciobuil ann sin gur ab a dtimcheall Eoin bailde do labhairt fé riu.

14 Agus an tan tangadar a geann an choimhthionóil do chuaidh neach a ríoghe chuige, ag fleuchduin ar a ghlúinibh dhó.

15 Agus ag rádh, A Thighearna déana trocaire ar mo mhac, oir bhídh fé sin le poin na Ré, & is mor éolc fhuilforas fé: oir tuitidh fé a dtenidh go mme, agus a nuiffe go mme.

16 Agus do thairg mé dod dheisciobluibh fé, & níor fhéadadar a leighe.

17 Agus ar bhfreagra Díofa a dubhairt fé, A chineadh dótheaguis gan chreideamh, ga fad fos bhias mé bhar bhéachair? ga fad fos fhuilforas mé sibh! tabhruidh chugamsa ann fo é.

18 Agus do lpreag Iófa an deamhan, agus do imthigh fé as: agus do bhí an leanabh sían ó neástin a mach.

19 Ar dteachd do na deisciobluibh chum Iófa an tráthoin fa leith, a dubhradar, Cré é an fáth nach ar fhéad mairne fú do theilgean a mach?

20 Agus a dubhairt Iófa riu, Ar son bhuir micheirimh: oir a deirim ribh go firinneach: dá mbeith oiread ré gráinne nuifaid do chreideamh agaibh, a dearthóir ris an, siabhú, Athruigh as fo ann fú a nas: agus athrochuidh fé: agus ní bhia ní ar bith nach budh éidir libh.

21 Achd cheana ní théid an fíor [deamhan] a mach, achd lé buruightheadh agus lé troigeadh.

22 Agus ar ndéanamh comhráide ann fa Ghalilé dhóibh, a dubhairt Iófa riu, Do bhearthar mac an duine a l-mhaibh na ndáoiné.

23 Agus muirfid siad é, a chd an treas lá éirechaidh fé: agus do ghabh do-brón romhór iadfan.

24 Agus ar dtreach dhóibh go Caper-naum, tangadar luchd na cíochána do ghlaadh, go Peadar: agus a dubhradar, Nach iocann bhur maighisdirí an cíocháin?

25 A deir seisean, Iócuidh: agus an tráth do cháidh fé a ideach don tigh, da Labhair Jósa rifean ar tús, ag rádh, Créd i do bharamhuilí, a Shimoín: cia ar a dtógbhuid righthé na talman cíos, nó cíochas? an é na gclóinn féin? nó o choimhthighe?

26 A deir Peadar ris, O choimhthighe: a dubhairt Jósa ris, ar a nadhbharfoin A tíd an chlann ísior.

27 Achd ionnas nach dtiobhramáis oilbheim dhóibh, imthighsí chum na fíрге, agus teilg (innte) dubhán: & tóg an céadlag thíoclas a níos: agus ar nóg-ladh a bheoil, do gheabha té píosa áirgid: glac sin, agus tabhair dhóibh é ar mó thósa agus ar do thón féin.

C A I B. XVIII

Scimbeachd do neimh-dhioghaltas na leanba inleanbhuinne. 15 & ordugbadh smartha na Heagluí.

A Nuair sin tangadar a dheisciobuil chum Jósa, ag rádh, Cia is mó ann fa ríoghachd neamhdha?

2 Agus ar ngairm léinibh bhig chuide Díosa, do chuir fé an a lárán é.

3 Agus a dubhairt fé, Go fírinneach a deirim ribh, muna shuillt, agus muna bheithí mar leambána, nach rachdaoi a síleach don ríoghachd neamhdha.

4 Ar a raibharfoin gíodh bé síl-fó-chus é fein mar an leanbano, a fé sin is mó a ríoghachd neimhe.

5 Agus gídh bé neach gheabhús chuide éneabán dá leithid fo am ainmí, gabhuidh fé mísi chuide.

6 Agus gídh bé neach bhéaras oilbheim éinneach don mhuintir bhigí chreideas ionnamfa, do bhéarr dhó dóch mhúilinn do chrochadh fa na mhuiné, agus a bhádhadh a ndubhai-gén na fíрге.

7 Is mairgneach don domhan ar son oilbheimeann, oir is eigin do na hoilbheimeannaibh teachd: achd chéana is an-dóibhinn don duine tré a dtig an tóil-bheim.

8 Achd má bheir do lámh nó do ehos adhbhar oilbheime dhuit, gearr dhíot & teilg uait (iad): is fearr dhuit do a síleach don bheathaidh ar leathchois nó ar leatháimh, ná dhá láimh agus dá chois do bheith agad agus do theilgean ann fa teine shorruidhe.

9 Agus má bheir do shíol adhbhar oilbheime dhuit, bean afaid & teilg uait: is fearr dhuit éul don bheathaidh ar leath-shíol, ná dhá shíol do bheith agad agus do theilgean a dteinidh úsinn.

10 Tabhruidh dá bhur naire nach dtabhartaíoi tarcuifne air éinneach don mhuintir bhigí: oir a deirim ribh go bhfaicid a naingilíon air neamh do ghnáth aghaidh mhatharfa a tá ar neamh

11 Oir táinig mac an duine do shabháil an neithe do cháidh a muga.

12 Créd do chitbear dhóibh? dá mbeith céad cíora ag áondúne, agus go rachadh áonchóra dhíobh ar feachrín, a né nach bhfuigeadh fé na náoi gclóirídh, déag & ceithre shídh, & nach rachadh fé ar na síbthibh díarruidh [na cíorath] do cháidh air feachrín.

13 Agus ma theagmhann go bhfaghann fé i, a deirimí ribh go fírinneach gur ab mó a láthghair trithe, ná ar son na náoi gráiorach ndég & cheithre shídh nach deachuidh ar feachrín.

14 Mar an gcéadna ní hi toil bhur natharfa a tá ar neamh, go rachadh éinneach do na dsoinibh beagafa a muga.

15 Achd má pheacuígheann do dhearbhrathair ad aghuidh, imthigh & ípreag é eadrad fein agus é fein amháin: agus má éilteann fé riot, do ghnodhuigh tá do dhearbhrathair.

16 Agus muna éisde fé riot, beir leachd fós duine nó dias eile: do chum go mbi-odh gach éiní seasmach a mbéid deistí no tríd d'fíadhuilíbh.

17 Agus má dhíultann fé iadfan deis-deachd, innis do neagluis: & má dhíultann fé a neagluis deis-deachd, bíodh meas pagánuigh & publiócáin agad air.

18 Go fírinneach a deirimí ribh Gídh bé ar bith neithe cheanglóíoi ar talamh, bísidh: siad ceanglaite ar neamh, agus gídh bé ar bith neithe síoísidhe ar talamh, bísidh físeilte ar neamh.

19 A ris a deirim ribh Má theagmhann dias agaibh ar son f'boal ar talamh, a dtimcheall gach uile ní farruid siad, go bhfuilid siad é ómtharfa a tá ar neamh

20 Oir gídh bé aist ann a bhfuilid dias nó triur ar na gruinneaghadh am ainmí, a táimí ann sin ann a lár síd.

21 Ar ndul do Pheadar na ionnfaidh an tráth soin, a dubhairt fé, A thighearna, gá a mbhioncachd do dhéana mo dhíear, bhráthair coir a maghaidh, & mhaithfeas mé dhó: an go nuge an feachdmhadh háir?

22 A deir Jósa ris, Ní abrum riot gus an feachdmhadh háir [a mhaín] achd go foithe feachdmhoghad feachd naire.

23 Ar a nadhbharfoin is cósmbuil ríoghachd neimhe ré Rí airighthe, léir bháill cuntas do dhéanamh ré na shearbhfoghantuidhibh.

24 Agus an tráth do shionnógain fé cuntas do dhéanamh, tugadh chuide neach dar dhlig fé deich míle tallann.

25 Agus an tan nar bheidir léis na sí-chalo íoc, do aithin a thighearna, é féin agus a bhean, agus a chlann, agus a raibh aige do ntioghal do reit, do chum na bhfiach do dhíol.

26 Ar a n-ábharfóin ag déanamh ámla don tsearbhfhoghantúighe sin, do farr é athcheinghidh air, ag rádh, A thighearna, déana foighid riom, agus do bhéara mé an tiomlán dhuit.

27 Ann sin ar ngabháil tréaighe moire, tighearna a n-éilíoch úd, do léig sé uadh é, agus do mhaith sé na fiacha dhó.

28 Agus ag dul a mach don tsearbhfhoghantúigh úd, fuair sé son dá choimhfhearbhfhoghantúidh bhéan, dar dhiligh sé céad píghinn; & ar na fhosdadh, rug sé ar fíornuigh air ag rádh, Dáil raib an ní dhilighas tú.

29 Agus ag gúitinn dá choimhfhearbhfhoghantúidhe agá chofuibhfean, do ghuidh sé é, ag rádh, Déana foighid riom, agus do bhéara mé an tiomlán duit.

30 Achd níor bháill leifean sin: achd ar nímheachd dó, do theig sé a bpríosún é, no go níocadh sé na fiacha.

31 Agus an tráth do choimhcadar a choimhfhearbhfhoghantúidhe sin na neithe do rinneadh, do ghabh doilgheas romhor iad, & thangadar, & do fhoilligheadar dá tuighearna gach ní dá ndéanadh ann.

32 Ann sin do chuir a thighearna fíor áiríean agus a deir sé ris, A dhroich-fhearbhfhoghantúidh, do mhaith mé na fiacha úd uile dhuit, do bhrigh gur chuir tú impidhe oram.

33 Agus a né nar chóir dhuit si trócaire do déanamh ar do choimhfhearbhfhoghantúidh fein, amháil & mar do rinne mífí trócaire orá?

34 Agus ar ngabháil feirge a thighearna, rug sé do na céasáidoiribh é, no go níocadh sé a fiacha uile ris.

35 Agus is mar sin do dhéana mhaithne neamhdhála ribhí, muna maithse gach áondúine agaibh dá dhearbhrathair o bhur gcroidhthíbh, a gconnta.

CAIB. XIX.

A tinnchloí Dhealúghadh, 10 púsadh & gheannmaideachd; 10 & gu tiorrmiscionn grádh fíoridhbhis, áine o righeacht Dé.

A Gus tula an tráth do chrochnuigh Iola na comhrateí, gur fíorail se a tuing on Ghaililé, agus tinnic se go críochuibh Iúdá tar Iordan.

1 Agus do lean cuideachda mhór é: agus do shlanuigh sé iad ann sin.

2 Tángadar na phairisínigh chuide an tráthfóin do chur cathuigh air, agus ag rádh ris, An ceadúightheach do dhúire a bhean do léigean trí gach uile adhbhar?

3 Agus ar bhfeagra dhósan a dubháirt sé ris, A ne nar leagabhair, an té do chruthuigh [iad] o thús, gur fear agus bean do rinne sé iad?

4 Agus go ndubháirt é, Ar a n-ábharfa fíorghidh duine a athair agus a mhathair, agus ceangalfuidh sé dhá mháin: agus beid a raon na n-éilíoch a mháin.

5 Ar a n-ábharfóin ní bhíidh feaf-

da na ndá, achd na n-éilíoch: uime sin, an ní do cheangul Dia, na fíoríochd duine é.

6 A dubhradarfan ris, Máicadh tríd far aithin Maois leitrí dhealúighthe do thabhairt, agus íse do léigean?

7 A deir feisean ris, Do fhuiligh Maoisí dhaoibhí ar son cruais bhar gcroidheadh bhar mha do léigean: achd cheana ní mar sin do bhí se o thús.

8 Achd a deirimilí ribh, Gidh be neach léigfeas a bhean, achd ar son fíoríochd agus do bhéara bean eile, go ndéanamh sé adhaltrannas; agus gidh be phósa an bhean do léigeadh, go ndéanamh sé adhaltrannas.

9 A deirid a dheifciobuill rifean, Má se sin is cor don fhíor ré na mháin, ní maith an póladh ré a dhéanamh.

10 Achd a dubháirt feisean ris, Ní lé gach áondúine ghabhas an glóir, achd an dream dár tugadh é.

11 Oir a taid daoine coillte noch a rugadh mar sin as broinn a mathar: agus a taid caillteanúigh agar bheanadar daoine aida: agus a taid caillteanúigh do bhean aida fein ar son na ríoghachas neamhdhála: gidh be fheadus a ghabhail chuide, gabhadh.

12 Tugadh chuide an tráthfóin, leihibh bheaga, do chum go gcuirfeadh sé a lámha ortha, agus go ndéanadh sé urnuighe: agus do spreagadar na deiciobuill iad.

13 Agus a dubháirt Iola, Fíorghidh do na leanbaibh, agus na bacuidh ádhidh teachd chuamfa, oir is lé na leithéidibh sin ríoghachd neimhe.

14 Agus tar éis a lámha do chur ortha, do imthigh sé a sin.

15 Agus feuch, a dubháirt neach a ríghthe ag teachd chuide, ris, A mairghisdir mhaith, créid i an mhaith do dhéana mé, do chum go bhfuighin na bheatha mharthanach?

16 Agus a dubháirt feisean ris, Cúil fa a ngoireann tú maith dhíomha? a bhfuil éimeach maithach amháin Dia: achd mas mian leachd dal chum na beatha, coimhd na haitheanta.

17 A deir feisean ris, Cúil haid? agus a dubháirt Iola, Ní dhéana tu adhaltrannas, ní dhéana tu adhaltrannas, ní dhéana tu gaidheachd, ní dhéana tu fiadhnúil bhreige.

18 Onóirigh hathair agus do mhathair agus grádhúigh do chomharfa mar thá fein.

19 A deir an tóganach ris, Do choimhd mé na peitheí uile o moige, creid a tá duireagbhuidh oram fós?

20 A dubháirt Iola ris, Mas lé leachd bheith díongmhála, imthigh, reas a bhfuil agad, & tabhair do na bocheuibh [é:] agus do gheabha tu ionannuigh ar neamh, agus tarr, lean mífí.

21 Agus an tráth do chualuidh a tóganach an comhradhfóin, do imthigh

Caib. 19
go do
bhris
23
ciobla
ab do
Beac
24
gha
quai
Beac
25
ciobla
ag rá
do fí
26
a dub
do na
gach
37
tráth
thréig
leanam
fíorín
28
rimfí
feas
fein
ann la
ar dha
ar dha
29
the, no
thrach
phéad
mháin
& an
teachd
30
bhias
bhias
An E
20
no sé
O
chuid
chur l
fhine
2
A
olbre
a dhéan
3
Agus
an trea
dionha
sadh.
4
A
leis do
ceart d
5
Agus
nimeh
feisead
6
mar
6
Agus
cheall
dream
a deir
nimeh
gach

go dobrónach: oir do bhi fíomadh faidh-
chris aige.

23 Agus a dubhairt Iósa ré na dheif-
ciobuibh, A deirim ribh go fírinneach gur
ad dcomhlach rachas duine saidhbhir a
féach a ríoghachd neimhe.

24 Agus a ris a deirim ribh, gur ab
é do chímhall dul tré chró na fí-
chuide, ná do dhéile saidhbhir dul a
féach go fíachamhús Dé.

25 Agus ar na chlos fo dá dheif-
ciobuibh, do ghabh lofnadh mór iad,
ag rádh: Ar a nadhbhairtín cía is éidir
do fíachamhús?

26 Agus ar bhífeachain Díosa orrtha
a dubhairt fé riu, Ni bhíil fo ar cumas
do na daoineibh: achd cheana a tá
gach uile ní ar cumas do Dhia.

27 Ar bhífeagra do Pheadar an
tráthoin, a dubhairt fé ris, Féuch, do
thréigeamairne gach uile ní, agus do
leanamar thuá: ar a nadhbhair-
tín créid do gheabham?

28 Agus a dubhairt Iósa riu, A deir-
imí ribh go deimhin, an tráth thuigh
féar mac an duine a gcaithir a ghloire
féin, go luithidhe fíoble, do lean mísi
ann fa naithíneamhuin mar an gceadna
ar dhá chaitir dheag, ag breith bhreithe
ar dhá thréigh dheag ísraél.

29 Agus gídh bé neach do thréig tigh-
the, nó dearbhráithreacha, nó deirbhí-
heathacha, nó athair, nó mathair, nó bean
phíada, nó elann, nó dathuidh ar fion
mhanmá, do gheabha fé a gcead oirid,
é an bheatha mharthanath mar oidh-
reachd.

30 Achd cheana a tá mórán ar tofach,
bhíis fa dheireadh: agus fa dheireadh,
bhíis ar tofach.

CAIB. XX.

An tEaglais ar na fíachamhús ré fíachamhús
20 ar iarratas náibhreach mhartha chloin-
ne Shebedei, ar na chur far coil.

Oir is coimhuil an ríoghachd neamh-
dha fé fear tíghe airíghthe, do
chuaidh a mach lé héirge an laoi do
chur luchd oibre ar tuaraidal ann a
fíachamhús.

2 Agus tar eis réidhighe ris an luchd
oibre ar phíghinn fa ló, do chair fé ann a
fíachamhús iad.

3 Agus ar ndul a mach dhó timcheall
an treas uair, do chomhair fé drong eile
diomhaoinéach na seafamh ar an mar-
gadh.

4 Agus a dubhairt fé riu, Imdhíghí
leis don fíachamhús, é gídh bé ní bhíis
ceart do bheara mé dhíbh [é.]

5 Agus do imdhíghtheadarlan. A ris ar
neitheachd a mach dhó, timcheall an
féiseadh é an fíachamhús huair, do rinne
fé mar an gceadna.

6 Agus ar ndul a mach dhó a dtim-
cheall an fíachamhús huair déag, fíair fé
dream eile na fíachamhús diomhaoinéach, é
a deir fé ris, Créad fa bhíuistí bhar
seafamh ann fo leadh an laoi diomhaoiné-
ach?

7 A deirid fíachán ría, Ar fion nar
chongalmh duine ar bith ar tuaraidal
fínn. A deir féisean riu, Imdhíghí mar
an gceadna don fíachamhús, é gídh bé
ní bhíis coir do gheubhtháoi [é.]

8 Agus ar dteachd don tráth nóna a
deir tíghearna na fíachamhús ré na fí-
bhard, Góir an luchd oibre, agus tabhair
dhóibh a tuaraidal, ag tofughadh ón
luchd tháinic fa dheireadh, go foithe na
ceaddaoine.

9 Agus ar dteachd don druing
ad [tháinic] a dtimcheall an fí-
achamhús huair déag, fíair gach duine
dhíobh píghinn.

10 Agus ar dteachd don chéidreim
do fíachleadar go bhíuighedís féin ní
badh mó: achd cheana fíair gach ion
díobh, mar an gceadna, píghinn.

11 Agus ar na ghlaicadh dhóibh, do
rinneadar monabhar a naghuidh fíur an
tíghe.

12 Ag rádh, An dreamfo tháinic fa
dheireadh, ní dhearnadar [obair] achd
fíonair a mháin, agus do chuirísi iad
a gcoimhmeas rinne, diomchuir muidhín
agus teabhadh an laoi.

13 Agus ar bhífeagra dhólan a du-
bhairt fé fé fear dhíobh, A chompanuigh,
ní bhíilim ag déanamh éagóra orrta a
né nar reidhighe tú riom ar píghinn?

14 Tógaihb leachd do chuid féin, agus
imdhígh, a fí mó thóilí a thabhairt don
féin tháinic fa dheireadh mar [thug mé]
dhuití.

15 A né nach ceadduigheach dhambha
an ní is toil leam féin do dhéanamh réin
chuid féin? an bhíil do thóilí go hóc
air fion go bhíuilmísi maith?

16 Is mar fion bíd na daoine deigh-
ionach air dtófach: é na cead daoine
air deirleadh, Oir a tá mórán ar na
ngairm, agus beagan ar na dtogha.

17 Agus ag dul faas Díosa go Hiaru-
sálem, rug fé an dá dheifciobal déag
leis fa leith ann fa tflighadh, agus a
dubhairt fé riu.

18 Féuch a táimoid ag dul fías go
Hiarusálem, agus do bhearthar mac an
duine diachdarapáibh na fígar agus do
na scríobuighibh, agus beairid fíad
breath bhíis air.

19 Agus do bheairid fíad do na cin-
eadhachuibh é do chum go ndéindís
fionmhad fíoi, é go fíuifíadís agus go
gíochfíadís [é.] achd an treas lá éir-
éochaidh fé a ría.

20 Táinic máthair chloinne Shebedei
chuige an tráthoin, maille ré na cloim,
dá onórughadh agus ag iarruidh neithe
airíge air.

21 Agus a dubhairt féisean ría, Créid í
do thóil? a deir físi ría, Abair go
fíadhdís an días macío agam, fear ata ar
do láimh dheis, agus fear eile ar do
láimh chlé, ad ríoghachd.

22 Agus ar bhífeagra Díosa a du-
bhairt fé, Ní bhíil a fíiosagaibh créid
iarrtháoi

lártháoi, a neidir libh an cupán iobhar misí dhó, agus bhuir mbaifdeadh leis an mbaifdeadh le a mbaifdear misí? a dubhradarán ris, Is éidir.

23 Agus a deir seisean riu, Robhtháoi go deimhin dom chopánfa agus baifídhfhear sibh leis an mbaifdeadh le a mbaifdear misí; achd fuisge ar mo láimh dheis agus chlé, ní leamfa a thabhairt, achd don dreim dá bhfuil fé ar na uimhughadh ó mathair.

24 Agus an tráth do chúladar an deichneabhar [eile fíge] do bhi neimhchion aca ar an dias dearbhráthar.

25 Agus ar na ngairm chuige Díosa, a dubhairt fé, Ata a fhios agaibh go bhfuil uachdaránachd aga dtighearnaibh ar na cineadhachaibh, agus go bhfuilid na daoine móra tréon orrtha.

26 Gidheadh ní mar sin bhias fé eadruibhí; achd gíodh bé neach le madh mian bheith mór eadruibh, biodh fé na sheirbhíseach agaibh.

27 Agus gíodh bé neach le nab áill bheith na uachdarán eadruibh, biodh fé na shearbhfhogantuidhe agaibh.

28 Ambhai as nach dtáinic mac an duine do chum go ndéantóir feirbhís dhó, achd do dhéanamh feirbhís, agus do thabhairt anma féin mar éiric ar son mhóráin.

29 Ar ndul a mach dhóibh an tráthsin as Jericó, do lean slagh mór eisean.

30 Agus féuch, dias do dháoinibh dala do bhi na fuidhe chois na sligheadh, an tráth do chúladar go raibh Jósa ag gabháil thársa, do eighmheadar ag radh, Déana trócaire oruinn, a thighearna a mhic Dábhí.

31 Achd do spregadar an slagh iad do chum go goisféidís: achd cheana is móide do eighmheadar sin, ag radh, Déana trócaire oruinn, a Thighearna a mhic Dábhí.

32 Agus ar seafamh Díosa, do ghoir fé iad, agus a dubhairt fé, Cred is áill libh do dhéanamh dhámhsa dháobh?

33 A deiridsean ris, A thighearna, ar fuile dhofgladh.

34 Agus do ghabh tréighe Jósa dhóibh, agus do bhean fé ré na fáilb; agus táinic radharc da fáilb ar an mball, agus do leanadar eisean.

CAP. XXI.
Príomh ríghabháil Chríofa, 12 noch do seirfúigh lucht gnóthúgthe, as an teampull. 33 ar thairgir um dhiogla na seol: a eile corab.

AGUS an tráth do dhruideadar ré Hiarulalem, & tangadar go Betphage go slabh na noluideadh, ann sin do chuir Jósa dís deifíobal iad.

2 Ag radh riu, Imthighidh don bhaile a ti as bliur geomhair, agus ar an mball do geabhlóci afil ceangulté [ann] agus searbhach na fíochair: fíochaidh agus tabharaidh chugama [iad].

3 Agus má labhránn áonduine ní ar bith ribh, abruidhí go bhfuil féidhm ag an Dughearna orrtha: agus leigfidh fé ádh ar an mball iad.

4 Agus táinic fo uile cham críche ionnas go goimhíonfuidhthe an ní a dubhradh tréa an bhfídh, a deir.

5 Innifidh dinghin Tíon, feuch an do Rí ag teachd ad choinne go cium, ar muin asuil, agus bhromuigh mac a mála.

6 Agus do imthighheadar na deiciobuill, agus do rinneadar mar do aithin Jósa dhiobh.

7 Agus tugadar an tásail agus na bromach léo, agus do chuireadar a neadúighe orrtha, agus do chuireadar eisean na fuidhe ar a muin.

8 Agus do leathnuighheadar mór do dháoinibh a mbuirt ar a tlighe: agus do ghearradar drong eile gáa do chrannaibh, agus do leagadar a tlighe [iad].

9 Agus do thógaibh an slagh do bhi roimhe agus na dhiaigh gair, ag radh, Hóanna do mhac Dábhí: is beannuighthe an té thiig a náin an Tighearna, Hóanna annsa hárdábh.

10 Agus ag dul Díosa a leach go Hiarulalem, do bhi an chathair ar na comhógadh, ag radh, Cía hé sé?

11 Agus a dubhairt an comhthionad, A fé ío Jósa an fáidh ó Násaret na Galilé.

12 Agus do chúaidh Jósa a fdeach go teampoll Dé, agus do theig fé amach a raibh ag reic agus ag ceannach anfa teampoll: agus do theig fé buil luchd malarta a nairgid air, ar, agus caithreocha lucht reactha na gcoluim.

13 Agus a dubhairt fé riu, Ati fgríobhtha Goirídhfhear teach ar nuighthe dom theacfa: achd do sheabhairí tuimidhe biothamhach dhe.

14 Tangadar chuige an tráthsin doill, agus baceaigh annsa teampoll: agus do shlánaigh fé iad.

15 Agus an tan do chomnadar uachdarán na sagart agus na seirbítidhe na miorbhuile do rinne fé, ann na leinibh ag eighmhe fa teampoll, agus ag radh, Hóanna do mhac Dábhí, do ghabhadar chura go feargach é.

16 Agus a dubhradar ris, An gcluín tú créid a deirid an mhóntífo? agus a deir Jósa riu, Do chluinim A né nar leaghabhair, As béil leingibh agus náoidheanna ciche do chriocheing tu moladh?

17 Agus ar na bhfagbháil, do chúaidh fé amach as an gearbhagh go Betánia, agus do shian fé ann sin.

18 Agus ag síleadh dhó chum na cathrach ar maidin, do ghabh ocarra é.

19 Agus a nuair do chomnadar crann fíge ar a tlighe, táinic fé chuige & ní shuair fé ní ar bith air achd aileabhar a mháin: & a deir fé riu, Nar fáfa toradh é ío amach go brách an

Or-lab
Agus
mball
10
ciobh
radh
ar an
21
airt
ní o
ccuir
mháin
dhéa
a dea
agus
bídh
22
fuidh
sí, do
23
team
agus
ag t
an t
neith
dhuit
24
fé r
gcéa
ninn
dháoi
ráis r
25
Éoin
do in
Má d
Ar a
bhair
26
ti ca
fáidh
27
Jósa
agus
móir
ré a
28
do b
agus
a dub
oba
29
fé, n
tráth
dhig
30
dubh
bifre
a Th
31
athar
A de
firion
na f
32
na co
achd
na f
cabha

Agus do chríon an crann fige ar an mballsoin.

30 Agus ar na shaicfin do na deifciobluibh, do ghabh iongantus iad, ag rádh, Cionnus do mheath an crann fige ar an mball?

21 Agus ar bhfreagra Diófa a dubhairt fé riu, A deirim ribh go firinneach, má bhíonn creideamh agaibh, agus nach ccuráthi cunntabhairt ann, ní hé a mháin an nifi tharla don chrann fige do dhéantháoi, achd mar an gcéadna má a deartháoi ris an sliabhfó, Toghtar thú, agus teilgtear ann fa bhfairge thú, bídhidh sin deanta.

22 Agus gidh bé ar bith neithe iarrfuidhte ann bhur nurnuighe, má chreidit, do gheabhtáoi [iad.]

23 Agus an tráth thainic fé don teampoll, tangadar áachdaraín na sagart agus sinnsear an phobail chuige agus é ag teagaisc, ag rádh [ris.] Créd é an tughdarrás ré a ndéanann tula na neithe? agus cia thug na cumhachdafa dhuit?

24 Agus ar bhfreagra Diófa a dubhairt fé riu, Fiafróchuidh mifi mar an gcéadna dhibhisi ní aingidhte: agus dá ninnídhí dhamh é, innéofuidh mifi dháobhisi mar an gcéadna cia an tughdarrás ré a ndéanaim na neithe?

25 Ga háit as a dtainic baifdeadh Eoin? ó neamh, nó ó dháoinibh? achd do smaineadarlan ionnta féin, ag rádh, Má deirmid, O neamh: a déara fé rionn, Ar a nadhbarfóin créd fa nar chreideabhairfe dho?

26 Agus má deirmid, O dháoinibh: a ti eagla an phobail oruinn: óir a ti meas fídhé ag gach uile dhuine ar Eoin.

27 Agus ag tabhairt freagartha ar Iófa a dubhradar, Ní bhfuil a fhios agam. É a dubhairt feiscen riu, Ní mo innéofadfa dháobhife cia an tughdarrás ré a ndéanaim na neithe.

28 Achd créd do cíthear dháobhisi? do bhídar dias mac ag duine ainghe: agus ag teachd dionnuighe an chédmhic, a dubhairt fé, A mhic, imdhigh, déana obair a nua am fhineamhain.

29 Agus ar bhfreagra dhófan a dubhairt fé, Ní dhéanad: achd na dhúigh sin an tráth do ghabh aithreachas é, do imdhigh fé.

30 Agus ag teachd gus an dara mac, a dubhairt fé mar an gcéadna. Agus ar bhfreagra dhófan a dubhairt fé, Do dhéan a Thighearna; gidheadh níor imdhigh fé.

31 Cia don díse do rinne toil a athar? a deiridean ris, An céadfhear. A deir Iófa riu, a deirimse ribh go firinneach, go dtéid na publicáin agus na sdríopacha romhaibh go slaitheadé.

32 Oir tainic Eóin chugaibh a slighe na córa, agus níor chreideabhair dhó: achd do chreideadar na publicáin agus na sdríopacha dhó: achd fé do chonncabhairfi [fo], ní dhearnabhair aith-

righe na dhúigh sin, do chum go gcreidfeadh sibh dhó.

33 Eúidigh ré cofamhlachd eile, do bhí fear tighe aingidhte ann, Do chuir fineamhuin, agus do chuir fé síl na timcheall, agus do thochail fé ionad bróighte an fhiona innte, agus do thogaibh fé tor agus tug fé do sgoilgáibh ar chíos í, agus do inthidh fé féin a gcoigirich.

34 Agus an tráth do dhruid aimsear na dtótha [riu] do chuir fé a shearbhfhogantuidhe chum na sgoilg, do ghilcadh na dtótha.

35 Agus rugadar na sgoilgá ar a shearbhfhogantuidhibh, agus do ghabhadar ar' fhear dhíobh, agus do mharbhadar fear eile, agus do ghabhadar do chlochaibh ar fhear eile.

36 A ris do chuir fé fearbhfhogantuidhe eile úadh bádh lía na an chéadchuideachda: agus do rinneadarlan mar an gcéadna riu.

37 Agus fa dheireadh do chuir fé a mhac féin chura, ag rádh, Do bheanuid siad onóir dom mhac.

38 Agus ar bhfaicfin an mhic do na sgoilgáibh, a dubhradar eatorra féin, A fé fa an toighre, tigidh, marbham é, agus conggham a oidhreacht.

39 Agus ar mbreith air, do theilgeadar as an bhfineamhuin a mach é, agus do mharbhadar [é.]

40 Ar a nadhbarfóin an tráth thioctas Tighearna na fineamhna, créd do dhéana fé ris na sgoilgáibh ad;

41 A deiridean ris, Sgriosuidh fé go díoghaltach na drochdhúaine úd: agus do bhéara fé a fhineamhuin air chíos do sgoilgáibh eile, do bhéara na dtótha [dhó] an a naimsearibh féin.

42 A deir Iófa riu, Nar léghabhair a riamh ann ina sgrioptúraibh, An chloch do dhúiltadar na fíoir, a sí a ti ar na déanamh na ceann ann fa chíainne? a fé an Tighearna do rinne fo, agus a tá fé iongantach ann ar failbhne.

43 Ar a nadhbarfóin a deirim ribh Go dtioigeóibhthar rioghachd Dé úaibhisi, agus go dtíobhartha í do chineadh bhéaras toradh úatha.

44 Agus gidh bhé neach thuitfeas ar an gcleioche, brisfithéar é: agus gidh bé ar a dtuistí sí, do dhéana sí mionluaitheadh dhe.

45 Agus an tráth do chualadar áachdaraín na sagart agus na Phairifinigh an chofmhlachd sin, do aithnigheadar gur ab na dtimcheall féin da labhair fé.

46 Agus an tráth do shantúigheadar breith air, do bhí eagla an phobail ortha: óir do bhí meas fídhé ara air sean.

C A I B. XXII.

Cúireadh chum banais phósta Mhic an Rígh mhoir, agus fregartha, iona, ceosfianmhá craipliabheach.

A Gus ar bhfreagra Diófa, do labhair fé a riu riu a gcoimhalachdaibh, ag rádh.

2 Is cofmhuil an slaitheas neamhdha ré rígh airighthe, do rinne banais phóida dhá mhac fein.

3 Agus do chuir fé a shearbhf hogan-tuidhe do ghairm na muinntire fuair cuireadh chum na bainne : achd níor baill leófan teachd.

4 A ris do chuir fé searbhf hogan-tuidhe eile chuca, da rádh, Abruidhís ris an muinntir úd dar tugadh cuireadh. Féuch, do ullmhuigh mé mo dhinnéir, á táid mo dhaimh agus mhainmhiontíge biadhtha ar na marbhadh, agus a tá gach uile ní ullamb : tigidh chum na bainne.

5 Achd tugadarfan faillíge an so, agus do imthigheadar, fear dhiobh dá shearann fein, agus fear eile chum a cheannugheachda.

6 Agus rugadar an chuid eile dhiobh ar a thearbhf hogan-tuidhibhfean, [agus] tugadar ealónóir [dhiobh], agus do mharbhadar [iad.]

7 Agus an tan do chúalaidh an rí [so] do ghabh fearg é : agus ar gcur a shluaighte dád, do sgríos fé an luchd donmharbhta úd, agus do loig fé a gcathair.

8 A deir fé an tanfóin ré na shearbhf hogan-tuidhibh, Go firinneach a tá an bhanuis ullamb, gidheadh an dream fuair an cuireadh, níor bhíú iad é.

9 Ar a nadhbharfóin imdhíghís a gcomhrac na ród, agus gidh bé ar bith dáoinne do gheabhtáí ann, goiridh chum na bainne [iad.]

10 Agus ar ndul a mach do na searbhf hogan-tuidhibh ar na slioghthibh, do chruinnigheadar gach uile dhuine dá bhfuiradar, eidir ole agus mhairt : agus do lionadh teagh na bainne do dháoinibh do thuaidh chum bith.

11 Agus ar ndul a sdeach don rígh áfachain ar a luchd cuiridh, do chonnairc fé duine ann ag nach raibh éadach bainne uime :

12 Agus a deir fé ris, A chompánuigh, cionnas tháinig tusa a sdeach ann so gan éadach bainne umad ? achd ní raibh áonfhocal aigeSean.

13 A dubhairt an Rí ré na ghiollaidhibh an tráthfóin, Ar gceangal a chos agus a lámh súd, tóguidh é & teilgidh ann sa dorchadus a muich [é], mar a mbia gul agus gíofean fíacal.

14 Oir áta mórán ar na ngairm, agus beagán ar na dtógha.

15 Ag imthígeadh ann sin do na Phairifíneachaibh, do chhadar a gcomhairle cionnas do gheabhtáís é iona bhriathruithe.

16 Ar a nadhbharfóin cuirid siad a ndeisceobuill féin chuige maille ré muinntir Íoruaith, ag rádh, A mhaighfidir, a tá a shíos aginn gur ab duine firinneach thúsa, agus go dteagafann tú sílge Dé go firinneach, agus nach bhfuil cas agad a mionnduine : oir ní fíchéachann tú do phearsáin na ndáoinne.

17 Ar a nadhbharfóin innis dáinne créd do chúthear dhuit, an cóir cios do thabhairt do sheafair, no gan a thabhairt.

18 Agus ar naithe a maille Díóla a dubhairt fé, Créd fa a gcuirthí catu ghadh oram a luchd an fhuarciribhaigh ?

19 Taisbéanuidh dharmh airgead an chiofa, agus tugadarfan pighinn chuige.

20 Agus a dubhairt fé riu, Cía dár ab íomhaigh so, agus cíá ré a mbeannan an sgríbhinn so na timcheall ?

21 A deiridhean ris, ré Séafar. A deir seifean riu an tráthfóin, Ar a nadhbharfóin tabhruidh do sheafar na neithe is lé Séafar, agus na neithe is lé Dia, do Dhia.

22 Agus ar na chluinfin [so] do ghabh ionkantas iad : agus ar sgeur dhe, do imdhigheadar.

23 An láfóin féin tangadar na Saduifínigh, a deir nach bhfuil eiseirge ann, chuige : agus do chuireadar ceid air.

24 Ag rádh, A mhaighfidir, a dubhairt Máoisi, dá bhlaghadh aonnduine bás gan chloim aige, pósfuidh a dhearbhráthar a bhean do dhligheadh comhfhogu, & tóigeabhuidh fé síol dá dhearbhráthar.

25 Agus do bhadar móirtheifear dearbhráthar eadrainne : agus tar éis mhá do thabhairt don chéaduine, fuair fé bás agus an tan nach raibh síochd aige, do fhaigibh fé a bhean ag a dhearbhráthar.

26 Agus déirge mar an gcéadna don dara, & don treas [dearbhráthar] go foithe an feachdamhadh [dearbhráthar].

27 Agus na ndiaigh uile fuair an bhean bás.

28 Ar a nadhbharfóin ann sa neiseirge, cíá don mhóirtheifear dá mach bean í ? oir do bhí sí aca uile.

29 Agus ar bhfeagra Díóla a dubhairt fé riu, A tá síbh ar feachrán, gan éolus na sgríoptár, na chumachd Dé aguibh.

30 Oir ann sa neiseirge, ní thabhruid fir mná, agus ní tugthar mói dhearabhbh : achd a táid siad mar aingibh Dé ar neamh.

31 Achd a né nach ar léaghábhair an ní a dubhairt Dia ribh a dtimcheall eiseirge na marbh, ag rádh,

32 Is mísi Dia Abraham, agus Dia, Isaac, agus Dia Jacob ? ní hé Dia, Dia na marbh, achd na mbéa.

33 Agus an tráth do chúaluidh an pobail sin, do ghabh iongnadh iad tré na theagafáin.

34 Agus an tán do chúaladar na Phairifínigh gur chuir fé na Saduifínigh na dtóghd, do chruinnigheadar a gceann a chéile :

35 Agus do chuir doctúir dlíge airighthe dhiobhsan ceid air dá theadughadh agus ag rádh,

36 A Mhaighfidir, cíá hí a naithe is mó sa "dligheadh ?

37 Agus a dubhairt Jósa riu, Gráidh-cochuidh

éochuidh tú do thighearna Dia léd chroidhe uile, agus léd anam uile, agus léd muaintiughadh uile.

38 A si fo an chéadaithe, agus a naithe mhór.

39 Agus is cosmhul an dara háithne ria fo, Gráidheochuidh tú do chomharfa mar thú féin.

40 Is ann fa dá aithnese atá suim an dlighhe, agus na bhfidheadh.

41 Agus an tan do bhádar na Phairifinigh cruinn a bhfochair a cheile, do fhafruidh Iosa dhiobh.

42 Ag rádh, Créd do chithear dhibhfe a dtimcheall Chríofá? cia dhár mac é? A deirdean ris, Mac Dhaibhi.

43 A deir feisean riu, Ma feadh cionna ghoireas Daibhi san spiorúid Tighearna dhe? ag rádh,

44 A dubhairt an Tighearna rém Tighearna fa, Suidh ar mo lámh dheis no go gcuire mé do naimhde na sdól fad choibhth.

45 Ar a nadhbarfoin ma ghoireann Daibhi Tighearna dhe, cionnas a tá fé na mhac aige?

46 Agus pior bheidir lé hionnduine freagra ar bith do thabhairt air: agus níor lamh éinneach ón laoin luas ní ar bith dfafruidhe dhe.

CAIB. XXIII.

Teagasc & caiteamh beatha na Sparifineach, ar na mion-fhoilfingbhadh.

DO labhair Iosa an tráthlaim ris an bpobal agus ré na dheifceobhuidh féin.

2 Ag rádh, A táid na Sgríobuidhe & na Phairifinigh na fuidhe a gcaithir Mháosí:

3 Ar a nadhbarfoin gach uile ní a dearuid siad ribh do choimhead, coimheaduidh agus déanaidh [iad:] achd ná déanuidh do réir a noibrighthe: Oir a deirid siad, agus ní dhéanuid.

4 Oir ceangluid áluighe troma dó-lomehuir, agus cuirid iad ar shlinnéamh na ndaoine: gidheadh ní háill léo féin cor do chur dhiobh ré hion da méaruidh.

5 Achd cheana is do chum go bhfeach-faidis daoine órrtha do nid siad a noibrighthe uile: oir do nid siad a bhpiolactéirighe leathna, agus do nid siad imeal a neaduidheadh taibhbheach.

6 Agus as ionmhuin léo an céadionad fuidhe ann fion feasduidhibh: agus na céadchaitheacha annsa coimhthionóluibh.

7 Agus fáiltighe dfagháil ar na marguidhibh, agus daoine do ghairm Rábbi, Rábbi, dhiobh.

8 Achd ná goirtheair Rábbi dhibhfi: oir is aonmhaghfidir a tá agaibh, Críofá: & is dearbhraithreacha dhá cheile sibh féin uile.

9 Agus na goiridh bhuir nathair do dhúine ar bith ar talamh: oir is aonathair a tá agaibh, noch a tá ar neamh.

10 Na goirtheair doctúiridhe dhibhfi oir is aonndoctúir a tá agaibh, Críofá.

11 Achd an té is mó eadruidh, biodh fé na óglach aguibh.

12 Oir gidh bé áirdeochus é féin isleochthar é, & gidh bé isleochas é féin, áirdeochthar é.

13 Ach is anáobhinn daoibhfi a Sgríobuidhe & a Fhphairifineacha, a luchd an fháarchrábhaidh, do bhrigh go ndrud-thí rioghachd neimhe rés na daoibhfi: oir ní theighthí féin a fdeach, agus ní fhuingthí don luchd a tá ag dul a fdeach, dul ann.

14 Is anáobhinn daoibh a Sgríobuidhe & a Fhphairifineacha, a luchd an fháarchrábhaidh, oir ihtí tighe na mbaintreabach, & sin fós ar sgáth bheith go fada agnuighe: ar a shon fo do geabhtáoi an breitheamhus is truíne.

15 Is anáobhinn daoibh a Sgríobuidhe & a Fhphairifineacha, a luchd an fháarchrábhaidh, oir gabhtáoi timcheall mara & tire do chum go ndéanadh sibh aonnduine ar bhar riaghail féin, & an tráth bhíos fé déanta, do níthi mac ifeiran de ní fa mho fa dhó ná dhibh féin.

16 Is anáobhinn daoibh a threorughthe dalla, a deir, Gidh bé duine bhéaras an teampoll mar mhionna, ní ní ar bith é: achd gidh bé bhéaras ór an teampoll mar mhionna, a tá fé cionntach.

17 A dháoine leamha, dalla: an mó an tór, ná an teampoll naomhas an tór?

18 Agus gidh bé duine bhéaras a naltóir mar mhionna: ní bhfuil efachd ann: achgidh bé duine bhéaras an tiodhlacadh atá uirtthe mar mhionna, do ní fé coir.

19 A dháoine leamha, dalla, an mó a nothrál ná a naltóir naomhas a nothrál?

20 Ar a nadhbarfoin gidh bé bheir a naltóir mar mhionna, do bheir fé féin, & gach ní dhá bhfuil uirtthe mar mhionna.

21 Agus gidh bé bheir an teampoll mar mhionna, do bheir fé é féin, & an té a tá na chomhnuidhe ann, mar mhionna.

22 Agus gidh bé neach do bheir neamh mar mhionna, do bheir fé caithir Dé & an tí a tá na fuidhe uirtthe, mar mhionna.

23 Is anáobhinn daoibh a Sgríobuidhe & a Fhphairifineacha, a luchd an fháarchrábhaidh, oir gabhtáoi deachmuidh an mhionntais, & na hairife, & an choimín: & leighthí tharuidh an chuid is tabhachduigh don dlightheadh, comthrom, & trocaire, & firime: do budh coir dháobh iad fo do dhéanamh, & gan iad fúid dfagháil gaw déanamh.

24 A threorughthe dalla, fagus an mhíoltóg, & shluigeas an cámball.

25 Is anáobhinn daoibh a Sgríobuidhe & a Fhphairifineacha, a luchd an fháarchrábhaidh, oir glantáoi an choir na muigh don chupán & don mbéis, achd a táid siad táobh a fídh lán do shraicreachd & déagcoir.

26 A Fhphairisínigh dhoill, glan ar tuis an chuid a fígh don chupan agus don mhéid, do chum go mbiadh an táobh a muigh dhiobh glan mar an gcéadna.

27 Is anáobhinn daoibh a Sgríobuidhe agus a Fhphairisíneacha, a luchd an fhuarchrábhuidh, oir is comhuil sibh ré tuamuidhibh fionnáolta a tá deagmhaiseach don táobh a muigh, agus a tá a fígh lán do chnámhaibh daoine marbh, agus dá gach uile shalchar.

28 Is mar an gcéadna a táthaoisi leith a muigh a bhíadhnúil na ndaoine bhar bhíreanchuibh, achd don táobh a fígh a cáthaoi lán fhuarchrábhadh & déagcoir.

29 Is anáobhinn daoibh a Sgríobuidhe, agus a Fhphairisíneacha, a luchd an fhuarchrábhuidh, oir do nithi tuamuidhe do na fídhlibh, & deagmhaiseaghtí leachduighe na bhíreanach:

30 Agus a deirtí, Da mbémis [ann] a láithibh ar naitheach, ní bhémis páirteach riu a bhfuil na bhíadheadh.

31 Agus is mar sin do nithi fíadhnúil bhar naghuidh féin, gur ab sibh clann na muintire úd do mharbh na fíidhe.

32 Agus lionuidhí mar an gcéadna miosúir bhar naitheach féin.

33 A naitheacha neimhe, a shíol na naitheach neimhe, cionnas is éidir libh teitheadh ó dhannughadh íseir?

34 Ar a nadhblarlóin, féich cuirim-se chugaibh fíidhe, agus daoine glioca, agus Sgríobuidhe, agus cuirfidhí chum bais, agus crochfuidhí cuid dhiobh, agus sgiarsfuidhí cuid eile ann bhar fionagogaibh, agus dibéorthaoi iad ó chathair go cathair.

35 Do chum go dtiocfadh oruibh gach uile thuil shíreanta dar dóirteadh ar an dtalamh, ó thuil Abél shíreanta go fuil Shacharias mhic Barachias, noch do mharbhbaibhí eidir an teampoll & a naltóir.

36 Go sirinneach a deirimí sibh, go dtiocfuid na neithesí uile ar an dianesí.

37 A Járuláim, a Járuláim, mharbhus na fíidhe, agus ghabhus do chlo-chuibh ar an luchd chuirthear a trion-fíidh, créad a mhionca do budh síll leam do chlann do chruinniughadh, mar chruinnigheas an chearc a gearrughadh fa sgiathánaibh, & nior bháil leachd?

38 Féich, fíghuithear bhar dtigh a-gaibh na sílacha.

39 Oir a deirimí sibh, nach bhfaic-fithi mísi feasda, no go nabhathaoi, Is beannuighthe an tí thig a nainm an Tighearna.

C A I B. XXIV.

Comharthadha roimh serios Jerusaleim. 29. & roimh dheireadh an domhain.

A Gus ar bhíagbháil an teampuill Díosa, do imthigh fé: agus tangadar a dheiscioibul chuige do thaisbeanadh oí. breach an teampuill dó.

2 Agus a dubhart Jósa riu, An bfaic-iad iad ío uile? go sirinneach a deirim-

fi sibh, nach bhfaigfidhthear doch ar muil chloiche ann ío, nach ígáioifidhthear.

3 Agus ar fuidhe dhó ar shliabh na no-luidheadh, do chadair a dheiscioibul chuige go príobhaideach, ag rádh, Taim dáinne, ga huair thiocfuid na neithesí chum criche, & créad é comhartha do theachdasa, & dheiridh an tsiogbail?

4 Agus ar bhíreagra Díosa a dubhart fé riu, Tabhruidh dá bhar naire nach meallfa einneach sibh.

5 Oir thiocfuid móran am mainmí ag rádh, Is mísi Críod, agus meallfaid móran.

6 Do chluinifhí cogthuidhe, agus tairagbháil cogthadh: tabhruidh dá bhar naire gan biaidheadh do bheith oruibh: Oir is éigin na neithesí uile do theachd chum criche: achd ní bhfuil deireadh ann fós.

7 Oir éiríochuidh cineadh a naghaidh cinidh, & ríoghachd a naghaidh ríoghachda: & beid gorta, & pláigheanna, & críoth talman a móran dáitibh.

8 Achd ní bhfuil ionnta ío uile achd tofach amhar.

9 Ann sin do bhéaruid siad sibhí dá bhar gcéasadh, agus muirfid sibh: agus biaidh siath ag na huile chineadhachuibh dháobh ar son mhanmafa.

10 Ann sin do gheabhuid móran adhbhar oibheime, & braithfidh daoine a chéile, & biaidh siath aca dhí chéile.

11 Agus éiríochuid móran dfaidhibh fallsa, & meallfaid mhóran.

12 Agus do bhrigh go mbia a néagcoir ar na meadughadh, fuairíochuidh carthannachd mhóran.

13 Achd gídh bé bhias seasmhach go deireadh, a fé shláineochthar.

14 Agus do dhéantar an foigéadha na ríoghachda, do sheanmóir ar feadh an domhain uile, mar fhiadhnúil do na huile chineadhachuibh: & ann sin thiofuidh an deireadh.

15 Ar a nadhbharlóin an tráth do chéidhe adbháthmhuireachd an Léirgí air ar labhair Dániel fíidh, na seasamh ann ía nionad choifearga: (tuigeadh an té léaghas.)

16 Ann sin an luchd bhias a tír Jodaighe, teitheadh siad ía na síleibhíh:

17 An té a tá ar mbhullach an tigh, an tigeadh fé a nús do bhreith neithe ar bith leis as a thigh.

18 Agus an té a tá ar an machaire, na síleadh fé ar ais do thógbháil a é duighe leis.

19 Agus bodh trágh do na maibh torrcha, agus don luchd do bheir céile nátha ann ína láithibhíh.

20 Agus guidhídh gan bhar dteitheadh do bheith ann ía ngeimhíreadh, na ía tábaid.

21 Oir biaidh amhar mor ann an tráthsoin, amháil nach raibh ann ó thús an domhain gus a nois, agus nach bíad go brith.

22 Agus muna ngearruifhíhí na

Com
laet
ach
ar f
Féu
ni
2
ag
mha
go n
daio
2
mhe
26
ribh
hime
dhib
27
a na
foith
mhic
28
cona
na h
29
na la
dorch
a foil
do ne
cidhe
30
mhic
caoi
chíad
laibh
agus
31
pa ag
fiad a
gíotha
an lei
32
chran
& fh
ab fog
33 M
an trá
blifil
34 A
racha
na ne
35 R
achd
go br
36 A
haire
libh ne
37
fin bhia
38 O
thibh r
pósadh
go foith
a fdeac
39 A
dtaic
uile; i
duine.
40 B

laéthe úd, ní rachadh féil ar bith as: acíd gearrfuighthe ar na laéthe úd ar son na ndaoine toghtha.

23 Ann sin ma deir ánduine ribh, Féuch a tá Críost ann so, nó ann iud, ná creididh [é.]

24 Oir eireochuidh Críostanna fallfa, agus fuidhe fallfa, & do dhéanuid comharthaí na hEaglaise & miorbhuile móra: ionnas go meallfuidh siad (dá madh éidir é) na daoine toghtha fein.

25 Féuch, tug mé sgéula dháoiibh roimhe a naimfir.

26 Ar a nadhbarhoirín an nabruid siad ribh, Féuch a tá fé ar an bhfíach, na himdhígh amach: Féuch ata fé a leomuidh bhí na gceistí, ná creididh [sin.]

27 Oir do réir mar thig téinteath ó a náid shoir, agus do cítheath i go foithe a náid shiar: mar sin bhias teachd mhic an duine.

28 Oir gídh bé ball ann a mbia an conablaigh, is ann sin chruinneochthar na hEaglaise.

29 Ar an mball a ndaigh triobloide na laitheadh úd, bíadh an ghrian ar na dorchuadh, & ní thíobhra an ghealach a foillsí [úaithe,] agus tuistid na réulta do neamh, agus craithfidhthear sibháil-cíche neimhe.

30 Ann sin do chífidhthear comhartha mhic an duine ar neamh: agus ann sin caoifid treabha na talmhan uile, agus do chífid mac an duine, ag teachd a néuláibh neimhe maille ré cumhachdaibh, agus ré gloir mhóir.

31 Agus cuirfidh fé a aingil le trompa agus le guth mór, agus cruinneochuid siad a dhaoine toghthasán ó na ceithre gothaibh, ó leithimeal neimhe go foithe an leithimeal eile dhe.

32 Agus foghlomuidh cosamhlachd ón chrann fige: a náir bhías a ghéag máoth & fháas a dhuilleabhar, áitheantar gur ab fogas an samhradh.

33 Mar an gcéadna bíth a fhios agaibhí, an tráth do chífidhe na neithifí uile, go blúifil fé a ngar dháoiibh, ann fna doirfíbh.

34 A deirim ribh go sirinneach, nach racha an díneifí thoruinn nó go ndéantar na neithifí uile.

35 Rachuidh neamh agus talamh thort: achd ní rachuid mo bhriathrasa thort go bríth.

36 Achd ní bhfuil fios an láoi ná na haire úd ag duine ar bith, ná fós ag aingilíbh neimhe, achd ag mathairfe amháin.

37 Agus amhuil laéthe Náoi, is mar sin bhias teachd mhic an duine.

38 Oir mar do bhadar ann fna laéthíbh ré ndáinn ag ithe agus ag ol, ag pósfadh ban & ag tabhairt ban dfearuibh, go foithe an lá an a ndeachuidh Náoi a fdeach ann fa Náirc:

39 Agus ní raibh a fhios aca nó go dtáinig an díle, & gur thogaibh sí le iad uile: is mar sin bhias teachd mhic an duine.

40 Béd dias ar an machaire an tráth-

foin: géubhtar le fear aca, agus fuigfidhthear an fear eile.

41 Béd dias ban ag meilt ann fa mhúileann: géubhtar le máoi aca, & fuigfidhthear an bhean eile.

42 Ar a nadhbarhoirín déanuidhí faire: oir ní bhfuil a fhios agaibh gá huair thíocfas bhuir Dúighearna.

43 Achd bíodh a fhios go agaibh, dá mbeath a fhios ag fear an tighe cia an uair a dtíocfadh an gaduidhe, go deimhin do dhéanadh fé faire, agus ní shuíleogadh fé a thigh do thochail tríd.

44 Agus ar a nadhbarhoirín bídhifí ulamh: oir is ann fa náir nach síolthíocfas mac an duine.

45 Uime sin cia a tá na óglach fhírinneach ghlic, noch do chuir a Thighearna ós cionn a mhuintire do thabhairt bhídh dhóibh na am fein?

46 Is beannuighthe an tóglach úd, á bhfuighe a Thighearna ag teachd, e dhá dhéanamh mar sin.

47 Go sirinneach a deirimí ribh, go gcuirfe fé os cionn a bhfuil aige é.

48 Achd má a deir an drochshearbh-foghantuidhe úd anna, chroidhe, A tá mo Thighearna ag cur a theachda a ríghneas.

49 Agus má thionnógnann fé a chomhshearbh-foghantuidhe fein do bhualadh, agus fós bheith ag ithe agus ag ol a bhfochair luchd meithe:

50 Tíocfuidh Tighearna a nógloich úd ann fa lá nach bhfuil súil aige ris, & ann fa náir nach bhfuil a fhios aige.

51 Agus roinnfidh fé é, & do bhéara fé a chuid do a bhfochair luchd an fháir-chrábhaidh, mar a mbia gul agus gíogán fíacal.

CAIB. XXV.

Cosmhálacht na ndéineabhar naighdean, 14 na Itallanna, 31 & foirm an mbeir-bbreitheamhuís.

A Nn sin budh cosmhúil riogbachd neimhe ré deichneabhar naighdean do ghlic a lampuidhe, & do chúaidh a mach do theagmhail ar an bhfear nuaphóda.

2 Agus do bhí cúigeir dhíobh glic, & cúigeir eile cinnhídeach.

3 Agus an chuid do bhí cinnhídeach, ar nglacadh a lampuidhe ní rugadar ola léo;

4 Achd an chuid do bhí glic, rugadar ola ann a foithighibh léo ré cois a lampuidhe.

5 Agus ar ndéanamh moille don fhiar nuaphóda, do thuit smédearnach chodalta ortha uile, agus do chodladar.

6 Agus ann fa meadhón oidhche, do rinneadh gair, Féuch a tá an fear nuaphóda ag teachd, imdhíghidh a mach do theagmhail air.

7 Ann sin do eirtheadar na hógha uile, & do dheafuigheadar a lampuidhe.

8 Agus a dubhradar na hoinmhíde ris an gcuid nglic, Tabhairidh dháinne cuid de bhuir nola: oir a tá ar lampuidhe an ndul as.

9 Achd do fhréagradar an cuid ghlic, ag

ag rádh, Ar eagla nach biadh ar fáil a-
guinn fein, & aguibhsí; Imdhighí ní as
tíofa chum na ceannuightheadh, agus
ceannuighíe [ola] dhubh fein.

10 Agus an feadh do bhádar ag dul
do cheannach, táinig an fear náphóda :
& an chuid úd do bhi ullamh, do chá-
dar leis a fdeach chum an phóda, &
do hiadhbadh an dorus.

11 Agus na dhiaighín tágadar na
hóga eile, ag rádh, A Thighearna, a
Thighearna, osuil dúinne.

12 Agus ar bhfeagra dhólan a du-
bhairt fé, Go srinneach a deirim ribh,
mach bhfuil a fhios agam cia sibh.

13 Ar a nadhbarfoin déanuidh faire,
oir ní bhfuil fios an láoi ná na húaire
agaibh an a dtiocfaidh mac an duine.

14 Oir amhuil as do ghoir duine ag
dul a gcoigcrích, a shearbhí hoghantuidhe
[chuige] & tug fé a fhaidhbheas dóibh :

15 Agus tug fé cúig tallanna do dhuine
aca, & do dhuine eile a dó, agus a
háon do dhuine eile : do gach neach do
réir a acfúinne : agus an mball do
imthigh fé a gcoigcrích.

16 Agus do imthigh an té fúair na
cúig tallanna, agus do rinne fé ceannuigh-
eachd léó, agus do ghnodhuigh fé cúig
tallanna eile léó.

17 Agus ar a nós gcéadna an té fúair
an dá thallainn, do ghnodhuigh féisean dá
thallainn eile.

18 Achd do imthigh an té úd fúair a
náontallainn, agus do rinne fé tochuil
ann fa talamh, agus do fholuigh fé air-
gead a thighearna [ann].

19 Agus tar éis aimsire faide, táinig
tighearna na fearbhí hoghantuidheadh
ad, agus do ní fé cúintis riu.

20 Agus ar dteachd don té fúair na
cúig tallanna, tug fé cúig tallanna eile
leis, ag rádh, A thighearna, cúig tallanna
tug tú dhamsa : féuch, do ghnodhuigh
mé cúig tallanna eile léó.

21 Agus a dubhairt a thighearna ris, Is
maith sin, a shearbhí hoghantuidhe
mhaith fhirinnigh, do bhi tu ionnruic ar
bheagán, cuirfidh mé ós cionn mbórain
thú : imthigh a fdeach a ngáirdeachas
do thighearna fein.

22 Agus ar dteachd chuige don té úd
fúair an dá thallann, a dubhairt fé, A thi-
ghearna, is dá thallann tug tú dhamsa :
féuch do ghnodhuigh mé dhá thallann eile
léó.

23 A dubhairt a thighearna ris, Is maith
sin, a shearbhí hoghantuidhe mhaith ionn-
ruic : do bhi tu ionnruic a mbeagán, cuir-
fidh míf ós cionn mbórain thú, imthigh a
fdeach a ngáirdeachas do thighearna fein.

24 Agus ar dteachd don té úd fúair a
náontallan a dubhairt fé, A thighearna,
do bhi a fhios agam gur dhuine crúaidh
thú, bíeanus ann fa náit nar chuir tú siol,
agus chruinnighéas ann fa náit nach ar
eathnuigh tú :

25 Uime sin do ghabh eagla míf, &
do imthigh mé agus do fholuigh mé do

thallainn ann fa talamh : féuch, ag sin do
chuid féin agad.

26 Agus ar bhfeagra dhá thighearna,
a dubhairt fé ris, A dhroichíhearbhí ho-
ghantuidhe fhalla, do bhi a fhios agad
go mbeaunimí ann fa náit nach dearm
mé siolchur, agus go gcrúinnighim ann
fa náit nar leathnuigh mé :

27 Uime sin do budh cóir dhuifí na
chuid airgid do thabhairt do luchd ionn-
luit, agus ag teachd damh do gheabhuin
mo chuid féin maille lé bifeach.

28 Ar a nadhbarfoin beaunigh dhe an
tallann, agus tabhruidh é don té úd aga
bhfuil na deich á tallanna.

29 (Oir do bheartar do gach duine
aga bhfuil [ní] aige, agus baidh a fhaidh
aige : achd an té a tá gan ní aige, tug-
eabhtar uadh fós an ní a aige.)

30 Agus teigidh an fearbhí hoghan-
tuidhe neamhtharbhach ann fa dorch-
dus a tá leith a muich mar a mbia gal
agus giólgan fiacal.

31 Agus an tráth thioctas mac an
duine an a ghloir fein, agus na hainil
náomhtha uile maille ris, ann sin fuidh-
fidh fé ar chaithir a ghloire fein.

32 Agus cruinnéochthar na huile dhé-
nideacha an a fhaidhnuifí : agus dea-
chuidh fé ó chéile iad, mar dhealugheas
an tíoghaire na cáoirigh ó na meannán.

33 Agus cuirfidh fé na cáoirigh ar a
láimh dheis, agus na meannán ar a
láimh chlé.

34 Ann sin a déara an Rí ris an luchd
bhias air a láimh dheis, Tigidh a dhóine
beaunnuighíe mtharthaí, gabhuidh che-
gaibh oighreachd na ríogachda a tá ar
na hullmhughadh dháoiibh ó thóclan an
domhuin.

35 Oir do bli ócarus oram, agus tu-
gabhair ní ré a ithe dhamh : do bhi tart
oram, agus tugabhair, deoch dhamh : do
bhi mé am dhúine coigcríche, & tugabhair
áoidheachd dhamh.

36 [Do bhi mé] lomnochd, & do che-
reabhairí éadach umam : do bhi mé tinn,
& tangabhair dom f'heachuin : do bhi mé
a briosún, & tangabhair dom jonnuadh.

37 Ann sin freagóirid na fíreanuigh é,
ag rádh, A Thighearna, gá huair do
chonnemairne ócaras ort, & do shá-
mar thú : nó tart ort, agus tugamar
deoch dhuifí.

38 Agus gá huair do chonnemair ad
choigcrích thú, agus tugamar áoidheachd
dhuifí : nó lomnochd, agus do chuireamar
éadach umad ?

39 Nó gá huair do chonnemair tinn, na
a briosún thú, agus tangamar chugad ?

40 Agus freagóiridh an Rí, & a deá-
ra fé riu, A deirim ribh go srinneach an
feadh do rinneabhair é don duine is lu-
gha do na dearbhráithreachaibhsí agam-
sa, go ndearnabhair dhamsa é.

41 Ann sin a déara fé mar an gcéadna
ré luchd na láimhe clí, A dhóine ma-
luighthe, imthidhidh úain ann fa teinidh
shiorruidhe

Shiorruidhe, atá ar na hullmhughadh don diabhail agus dá ainglibh:

42 Oir do bhi mé ocrach, agus ní thugabhair biadh dháimh: do bhi tart oram, & ní thugabhair deoch dháimh.

43 Do bhi mé coigeriche, agus ní thugabhair áoidheachd dháimh: do bhi mé lomnochd & níor chuireabhair éadach umam: do bhi mé éagcráidh & a bpríosún, & ní thugabhair dom fhéachuín.

44 Ann sin do bhéaruid siadán mar an gcéadna freagra air, ag rádh, A Thighearna, gá bhair do chonncamaire ocrach, nó tartmhar, ná ad dhéoruigh, nó lomnochd, nó éagcráidh, nó a bpríosún tú, agus nach dearnamar fríothlamh dhuit?

45 Ann sin do bhéara seifean freagra orrtha, ag rádh, A deirim ribh go firinneach, an mhéid nach dearnabhair é dheinneach don mhuinntir roibhigsi, nach dearnabhair dhámhsa é.

46 Agus iméochuid fo a bpeannuid shiorruidhe: a chd [iméochuid] na firénuigh don bheathuigh mharthanuigh.

CAIB. XXVI.

Na presáide ar pháis Críofd, 26 *te ordu-ghadh na Comaing naomhtha.*

A Gus tirla an tan do chricchnuigh Iósa na briathraile uile, go ndubhairt sé ré na dheifciobluibh.

2 A tá a fhios agaibh go bhfuil an Chaig tair éis dá lá, & go dtiobharthar mac an duine dá chrochadh.

3 Ann sin do chruinnightheadar áchdarain na fagart & na Sgríobuidhe agus seinnirí an phobail go halla a nárdhagairt, dá ngoirthoir, Caiaphas.

4 Agus do rinneadar comhairle ré chéile, do chum go mbéaraidis ar Iósa a bheifil, agus go muirfidis é.

5 Achd a dubhradar, Na déanam [é] ann fa bheasfa, deagla go mbiadh báidhreadh a meaf an phobail.

6 Agus an tráth do bhi Iósa a Mbetáina a dtigh Shimóin an Ióphair.

7 Tainic bean chuige agá raibh boxa dola rouáfuil, & do dhoirt sí [é] ar a cheannán, & é na shuidhe ar an mbórd.

8 Agus ar na fhaicfin sin dá dheifciobluibhfean, do rinneadar micheudfuidh, ag rádh, Créd da bhfoghnann an diombhailsi? 9 Oir do béidir a nolas do reic ar mhóran, & a tabhairt do na bochduibh.

10 Agus an tan do aithin Iósa [fo], a dubhairt sé riu, Créd fa gcuirthi báidhreadh ar an mnáoi? Oir do rinne-si obair mhaith an timcheallsi.

11 Oir béid boichd do ghnáth agaibh: achd ní bhia mifi do ghnáth bhuir bhfochair.

12 Oir ar ndórtadh na holasa ar mo chorpfa dhi, is fa chomhair madhluidce do rinne sí é.

13 A deirim ribh go firinneach, gídh bé ar bith ball ar feadh an domhuin a ndéantar an fóigseula do fheanmóir, go naitheórdar mar an gcéadna an nifi do ríone an bheanfa, mar chuimhne uirtthe.

14 Ann sin do imthigh fear don dá fhear dhég, dar ab ainm Iúdas Iúcairiótes, chum áachdarán na fagart.

15 Agus a dubhairt sé riu, Créd do bhéartháoi dhámhsa agus braithfidh mé dháoiibh é? agus do mheadhuightheadar dhó deich bhíofa fhíchead airgid.

16 Agus ó sin a mach, do iarr sé áain airfean do bhrath.

17 Agus an céadlá a naráin gan laibhin, tangadar a dheifciobail chum Iósa, ag rádh ris, Cia a nait an a toil leachd sinne do dhéanamh ullmhuighthe dhuit do chaitheamh na Cásga?

18 Agus a dubhairt seifean, Imdhigh don chathruigh go duine áirrige, agus abruidh ris, A deir an maighfidir, A tá maimfeair ag drud riom, is ad thighsi do dhéana mé fein, agus mo dheifciobail an Chaig.

19 Agus do rinneadar na deifciobail mar do aithin Iósa dhóibh: agus do ullmhuightheadar an Chaig.

20 Agus an tan do bhi deireadh an lóis ann, do shuidh sé a bhfochair an dá fhear dhég.

21 Agus ar mbeith ag ithe [bídh] dhóibh, a dubhairt sé, A deirim ribh go firinneach, go mbraithsi fear dhóibh, mifi.

22 Agus do ghabh dýbrón romhór iadán, agus do thionngain gach duine aca fa leith a rádh ris, An mifi é a Thighearna?

23 Agus ar bhfreagra dhófan, a dubhairt sé, An té thumas a limh ann fa meis an fhochairis, a sé bhraitheas mifi.

24 Go deimhin a tá mac an duine ag imtheachd do réir mar sgríobhtar air, achd is ánaoibhin don té le mbraithear mac an duine: do budh maith dhó mach béartháoi é.

25 Agus ar bhfreagra do Iúdas, do bhraith eifean, A dubhairt sé, an mifi é, a mhaighfidir? a dubhairt seifean ris, A dubhairt tú [é].

26 Agus ar mbeith ag ithe bídh dhóibh, do ghlac Iósa aran, agus tar éis a bheannuighthi, do bhris, & tug sé dhá dheifciobluibh [é], agus a dubhairt sé, Glacuidh, ithidh, a sé fo mo chorpfa.

27 Agus ar mbreith ar an gcupan dó, agus ar dtabbairt bhuidheachuis, tug sé dhóibh é, ag rádh, Ithidh uile as fo.

28 Oir is i fo mfuil na tiomna náidhe dhoirtar ar fon mhóran chum maith-eamhnais na bpeacadh.

29 A deirim ribh, Uadh fo suas, ní íobha mé don toradhfa na fineamha, go foithe an lá úd an a nioibha mé é go na muille ribhisi a rioghachd mathar.

30 Agus a náir do chanadar saim, do chuadar a mach go shiabh na no-luidheadh.

31 Ann sin a deir Iósa riu, Do gheabhtháoi uile oibhheim ionnamfa a nochd: Oir a tá sgríobhta, Buailfidh mé an tíodhuire, agus scabfuidhthear cáoirigh an tréada.

32 Agus tar éis mísi eiseirghe, rachuidh mé romhuibh don Ghalilé.

33 Agus ar bhfreagra do Pheadar, a dubhairt sé ris, Da mbeith go bhfuighidís each uile oibhéim ionnad, ní bhfuighé mísi oibhéim ionnad go bráth.

34 A dubhairt Iósa rifean, A deirim ríof go furinnéach, suil ghlaoidhfeas an coileach na nochd, seansa tu mé trí huáire.

35 A deir Peadar ris, Go deimhin má éigin damh bás dfulang ad fhóchair, ní sheansa mé thú : agus a dubhradar na dheisciobail uile mar an gcéadna.

36 Do chúaidh Iósa leo an trathfóin do nionadh dá ngourthear Géafmáne : agus a deir sé ré na dheisciobluibh, Suidhghis ann so, go ndeacha mísi do dhéanamh urnuighthe ann fud a nonn.

37 Agus ar mbreith Pheadair agus deisi mac Sebedei leis, do thionnngain sé bheith go dobrónach agus go rothuifeach.

38 Ann sin a deir sé riu, A tá mham lán do dhobhrón go fóithe an bhás : fanuidhí ann so, agus déanuidh faire am fhóchair.

39 Agus ar nimbteachd dó beagán [as sin] do leig sé é féin síos ar a aghuidh ag déanamh urnuighe, agus ag rádh, A athair, mas éidir é, gabhadh an cupánfa thoramfa, achd cheana na biodh sé mar is toil leamfa, achd mar is áill leatfa.

40 Agus tig sé chum a dheisciobal, & do gheibh sé na gcodladh iad, agus a deir sé ré Peadar, An mar sin nar bheidir libh faire do dhéanamh áonuair a mháin am fhóchairí?

41 Déanuidh faire & urnuighthe, do chum nach truitfeadh sibh a gcathughadh. A tá an spiorad go deimhin ullamh, achd a tá an cholann anbhíann.

42 Do imthigh sé an dara huair, & do ríone sé urnuighthe, ag rádh, A athair, ní tá nach éidir leis an cupánfa dul thoram gan mé dhá oldeantar do thoilse.

43 Agus ar dteachd dhó, fuair sé a ris na gcodladh iad. Oir do bhadar a suile áróim.

44 Agus ar na bhfagbháil, do imthigh sé a ris, agus do rinne sé urnuighe an treas uair, ag rádh na mbriathar gcéadna.

45 Ann sin tig sé chum a dheisciobal, agus a deir sé riu, Codluigh seadla, agus comhnuighidh : féuch do dhruid a nuair rínn, agus a tá mac an dhruide agá tha-bhairt a lámhaibh na bpeacach.

46 Birghíah, biom ag imtheachd, féuch, is fogus (duinn) an té bhraitheas mísi.

47 Agus an feadh do bhi sé ag rádh na mbriatharfa, féuch, táinic Iúdas duine don da shear dhég, & cuideachda mhór na fhóchair maille lé cloidhmhibh & lé batuidhibh, ó áachdaránuibh na sagart, agus ó shinnfearuibh an phobail.

48 Achd tug an fear do bhrath é comhartha dhoibhsean, ag rádh, Giodh

bé neach dhá dtíobhra mísi póg, a le sin é : beiridh air.

49 Agus ar an mball a nuair tháinic sé chum Iósa, a dubhairt sé, go mbeannuighthear dhuit a rohaighidh, agus tug sé póg dhó.

50 Agus a dubhairt Iósa rifean, A chur, créd fa dtáinic tú? tangadarán an trathfóin, agus do chúireadar lámh a Níosa, agus do ghabbadar é.

51 Agus féuch, ar síneadh a lámhe dhóir don mhuintir do bhi a bhfóchair Iósa, do tharraing sé a chloidheamh a mach & ar mbóaladh shearbhfhogha-tuighe a nárdshagart do bhean sé a chúas de.

52 Ann sin a deir Iósa ris, Cuir do chloidheamh a ris an ionad féin : Oir gach uile dhúine ghlaicus cloidheamh, is le cloidheamh thuitfeas sé.

53 A né nach faoiléann tú gur ab éidir leamfa mathair do ghuidhe a noia & do bheardh sé dhám do láthair ní fa mhó ná dhá léghion dég dainglibh?

54 Achd cionnas do coimhlonfuidhte mar sin na sriptúirí, gur ab mar so is éigin a bheith.

55 A dubhairt Iósa ris a tfeagh a nuair sin, Tangabhair a mach amhuil chum biothumhnaigh le cloidhmhe agus le batuidhe dom ghlaacadh : do bhínn am shuidhe gach áon lá cadruibh fa teampoll ag teagalg, & ní rugabhair oram.

56 Achd táinic go uile chum críche, ionnas go gcoimhlonfuidhte sriptúirí na Lhfaidheadh. Ar na thréigean dá dheisciobluibh uile ann sin, do theith-eadar.

57 Agus ar mbreith ar Iósa dhoibhsean, rugadar leo chum Caipháis an tárdshagart [é] mar a rabhadar na Sgriobuidhe agus na sinnir cruinn.

58 Agus do lean Peadar a bhfad áadh é, go halla a nárdshagart : agus ar ndul a fdeach dhó, do shuidh sé a bhfóchair na fearbhfhoghantuidheadh, do chum go bhfaicfeadh sé an deireadh.

59 Agus do iarradar áachdarán na sagart & na feinnir & an chomhairle uile siadhnúisi bhreige a naghuidh Iósa, ionnas go gcuirfidís chum báis é.

60 Agus ní fhúaradar : agus fós gé thangadar mórán dsiadhnúisibh fallfa, ní fhúaradar. Agus fa dheireadh ar dteachd do dhías dsiadhnúisibh breagacha,

61 A dubhradar, A dubhairt an fearso, Is éidir leamfa teampoll De do leagadh, agus a thóghbail a dtí lí.

62 Agus ar neirghe do nárdshagart, a dubhairt sé ris, Créd fa nach ttagann tú freagra éigin uait? créd fa bhfuilid lo ag déanamh siadhnúisí ad aghuidh :

63 Gidheadh níor labhair Iósa áonshocal. Agus do shreagair an tárdshagart, agus a dubhairt sé ris, Cuirim ort a bucht Dé bhi, innsin dúinn, an tú Críof mac Dé.

64 A deir Iósa ris, A dubhairt túfa

[é]

[é :] achd cheana a deirimís ribh, Na dhiaigh fo do chífidhe mac an duine na shuidhe ar deas láimh chumíachd Dé, agus ag teachd a nealluibh neimhe.

65 Ann sin do réub an tairdthagart a éadúighe, ag rádh, Gur labhair fé blaif-phéime: créd í a nuireasbhuidh siadhnuisí a tí oruinn ní fa mó? féuch do chúala-bhair a nois a blaifphéime.

66 Créd do cithhear dháoihbhí? agus ar bhfreagra dhóibhsean, a dubhradar, Do thuill fé bás.

67 Ann sin do ghabhadar do sheilidhí an éadan, & do ghabhadar do bhafuibh air: & do ghabhadar dream eile do shlataibh air.

68 Ag rádh, Déana faidheadóireachd dhúinn a Chríofa, cia bhíail thú.

69 Agus do bhí Peadar na shuidhe a nuigh ann fa halla: agus táinig cailín airidhe chuige, ag rádh: Do bhí tusa leis a bhfochair Iófa an Galiléach.

70 Achd do shéan seisean a bhfiadhnuisí chaich uile, ag rádh: Ní fhidir mé créd a deir tú.

71 Agus ar ndul a mach dhó ann fa phóirí, do chonnaic (cailín) eile é, agus a dubhairt sí ris an tuchd do bhí a láthair: Do bhí an fearfa leis a bhfochair Iófa Náfartha.

72 Agus do shéan fé a rís maille ré mionnaibh, Ni haithne dhamh an duinefin,

73 Agus tamall na dhiaigh sin tan-gadar an dream do bhí na seasamh a láthair, agus a dubhradar ré Peadar, Go fírinneach is díobh fad féin thusa: oir a tí do chainnt féin dod bhrath.

74 Ann sin do thionnigain fé bheith ag mallughadh, agus ag míonnughadh, Ni haithne dhamh an duine: agus ar an mball do ghlaoidh an coileach.

75 Agus ann sin do chuimhnigh Peadar ar bhriathruibh Iófa a dubhairt ris, Suil ghoirfeas an coileach, féanfuidh tú mé trí huáire. Agus ar ndul a mach dhó do ghul fé go gé.

CAIB. XXVII.

Eachdardha a táobh pháis, 50 Bháis, 66 & Adblaicthe Chríofa.

A Gus ar tteachd na maidne, do chúadar na hárdhagairt, & sinnfir an phobuil uile a ccomhluirle a naghuidh Iófa, ionnag go ccurfidis chum báis é.

2 Agus ar na cheangal dóibh rugadar léó é, agus thugadar do Phóicínus Piliat an tuachdarán é.

3 Ann sin mar do chonnaic Iúdas do bhraith é, gur damnuighthead é, do ghabh aithreachas é, & do aisig fé na deich bpíofa fhichead airgid do na hárdhagartuibh, agus do na sinnsearuibh:

4 Ag rádh, Do pheacaigh mé ag brath na fola neimhchiontaigh: achd a dubhradarfan. Créd é sin dúinne? féuch féin [dó sin.]

5 Agus ar dteigean na bpíofadh airgid iadh ann fa teampoll do dhealuigh fé riu, agus ar nuntthead, do thacad fé féin.

6 Achd ar nglacadh an airgid do na hárdhagartuibh a dubhradar, Ni cóir a gcur ann fa chífde, oir is léach sola iad.

7 Agus ar ndéanamh comhairle dhóibhsean, do cheannchadar léó fearann do bhí ag fear foighthigheadh criadh do dhéanamh, do chum eachdrann dadhlucadh ann.

8 Ar a nadhbhharfoin goirthear don fhearunn od, Fearann na fola, gus a nuigh.

9 (Ann sin do ccomhlionadh an ní a dubhradh tré Ieremias fíidh, ag rádh, Do ghabhadar chuca na deich naingid fhichead, léach an té do meafadh, do bhí ar na mbeas ó chlannuibh Ísraél.)

10 Agus tugadar iad ar fhearann fhir na foiththigheadh gcriadh do dhéanamh, mar dórdugh an Tigherna dhamha.)

11 Agus do sheas Iófa a bhfiadhnuisí an tuachdarán, agus do shiafrugh an tuachdarán de, ag rádh, An tusa an rí úd na Nídaighe? agus a dubhairt Iófa ris, A deir tusa [sin.]

12 Agus an tan do éligheadar na hárdhagairt agus ná sinnfir é, nior fhreagar fé é ní.

13 A deir Píoláit ris an tansin, An né nach ceuluin tú créd a lionmhuireachd taid fo do dhéanamh dfiadhnuisí ad aghaidh?

14 Agus ní thug fé freagra ar éan-fhocal dó, ionnus gur ghabh iongnatus mór an tuachdarán.

15 Achd cheana do chleachdadh an tuachdarán braighe do léigean a mach lá an shéusa chum an phobuil, an té budh áill léó.

16 Agus do bhí aca an tan féin braighe rooirdeir do bháim Barabbás.

17 Ar a nadhbhharfoin ar na gcuinnighadfan a dubhairt Píoláit riu, Cia is toil libh do léigean chugaibh, Barabbás, nó Iófa, ré nabarthar Críofa.

18 Oir do bhí a fhios aige gur ab tré thnath tugadar áatha é.

19 Agus ar luide dhéan ann a ccaithir bhreitheamhnús, do chuir a bhean teach-duireachd chuige, ag rádh, Ná biodh búain agad ris an bhfíreán úd: oir is mór do fhuing misí a nuigh a mbrionglóid ar a shon.

20 Achd cheana tugadar tuachdarán na sagart agus na sinnfir fá deara don phobal Barabbás diárruigh, agus Iófa do chur chum báis.

21 Agus ar bhfreagra don tuachdarán a dubhairt fé riu, Cia don dias úd is mian libh do léigean chugaibh dhamh? achd a dubhradarfan, Barabbás.

22 A dubhairt Píoláit riu, Ar an nadhbhharfoin créd do dhéana me ré Híofa, re nabarthar Críofa? a dubhradarfan uile ris, Crochthar é.

23 Agus a dubhairt an tuachdarán, Créd é an tolc do rinne leí achd is móide do éighmheadarfan, ag rádh, Crochthar é.

24 Agus ar bhfaicfin do Píoláid nach raibh tarbha dhó an én ní achd gur mó

an bhuairt tháinig dhe, ar ngabháil uifige chuige do ionnail fé a lámha a bhfiadhnuis an phobail, ag rádh, A taimis nembchiontach ó fhuil an fhíreán- uigh fo, feuchuidhfi dhíbh féin.

25 Agus ar bhfreagra don phobal uile a dubhradar, Bíodh a fhuil oruinne agus air ar gclóinn.

26 Do leig fé chuca an tan sóin Barabbás, agus ar fgiarfadh Jósa tug fé chum a chrochda é.

27 Ann sin rugadar faighdiúiri an uachdaráin Jósa léo don halla choitcheonn, agus do chruinnigheadar an chuideachda fhaighdiur uile na thimcheall.

28 Agus do nochdadar é, agus do chuireadar brat corcra uime.

29 Agus do fbigheadar coróin spine, agus do chuireadar fi na cheann í, agus slat gíolcuigh an a láimh dheis, agus do léigeadar ar a ngláimibh na fíniadhnuis iad, agus do rinneadar fónamhad faoi, ag rádh, Día do bheatha, a Ri na Níudaigheadh.

30 Agus an tan do ghabhadar do fheighibh air, do ghlacadar an tslat ghiolcuigh, & do bhúalacadar an a cheann [é.]

31 Agus an tan do rinneadar fónamhad faoi, do bheanadar an róba dhe, & do chuireadar a éaduighe féin uime, & rugadar a mach é chum a chrochda.

32 Agus ar ndul a mach dhóibh, fíaradar óglach d' Shíréne dar bhainm Simón, agus do chuireadar d'fíachuibh air dul leis do chum a chroiche diomchar.

33 Agus an tan tangadar gus an ionad dar ab ainm Golgóta (is ionann sin ré "rádh, agus áit na cloigne.)

34 Tugadar bhíneigre agus domblas trí na chéile ré nól dó, agus an tan do bhlaís fé é níor bháil leis a ól.

35 Agus a ndáigh a chrochda dhóibh, do roinneadar a éaduighe ag cur cranchu- ir [orrrha] ionnas go gcoimhionfuidhe an ní a dubhradh ón fháidh: Do roinneadar méaduighe dhóibh féin, agus do chuireadar crannchar ar mo chluídh.

36 Agus ar fuidhe dhóibh, do choimhead siad é ann sin.

37 Agus do chuireadar a choir bháis fíriobhtha ós a chionn: IS E SO JOSÁ RI NA NIUDAIGHEADH.

38 Do crochadh dias gaduighe maille ris an tan sóin, fear ar a dheis, agus fear ar a láimh chli.

39 Agus an mhúantir do ghabhadh thairis do imdheargaidis é ag crothadh a gceann.

40 Agus ag rádh, Thusa leagus an teampóil agus chuiriós fúas a trí lá é, foir ort féin: mas tú mac Dé tárr a nús as an gcroich.

41 Agus mar an gcéadna a dubhradar uachdaráin na sagart maille ris na Sgríobuidhibh, agus ris na fínn- fearuigh ag fónamhad faoi.

42 Do fhóir fé ar dhaoinibh eile, & a héidir leis é féin d'fhoirighin: mas é

Ri Israél é, tigeadh fé a nús a nois as an gcroich & creidfiomáoidne dhó.

43 Do bhí a dhóchus a Ndaia, fíor- radh fé é a nois mas áill leis é, óir a dubhairt fé, Is mísi mac Dé.

44 Agus tugadar na gaduighthe do chrochadh maráon ris, an scannail chéadna dhó.

45 Agus do bhí dorchadas ar an dtalamh uile ón feiscadh huair go soithe an náomhadh huair.

46 Agus timcheall an náomhadh héir do éigh Jósa do ghuth ard, ag rádh, Eil, Eil, Iamá Sabactáni: fé sin re radh, Mo Dhia, mo Dhia, créd far threig tú mé.

47 Agus ar na chloifin sin a dubhradar cuid dá raibh na seasamh a lúthar ann sin, Atá an fearo ag gairm Elias.

48 Agus do rith fear dhíobh ar an mball agus ar nglacadh spóinc, agus ar na lionadh do bhíneigre, agus ar na chur a dtimcheall fhlaite ghiolcuigh, tug fé deoch dhó ré nól.

49 Achd a dubhradar an chuid eile, Léig dhó, faiceam an dtiocfa Elias d' fhaoradh.

50 Agus ar néigheamh a ris Díosa do ghuth mhór, do chúaidh a spiorad as.

51 Agus feuch do réub brat roinnte an teampóil na dhá chuid ó áachdar go híochdar, & do chriothnuigh an ta- lamh & do fgoilteadar na cairgeach.

52 Agus do fgladar na tuámaidhe, & déirgheadar morán do chorpuibh na ndaoine náomhtha do bhí na gcrocladh.

53 Agus ar ndul a mach as na tuá- uidhibh dhóibh a ndáigh a eifeirghéan, do chúadar a fdeach don chathur náomhtha, agus do fhoilligheadar iad féin do mhórán.

54 Achd ar bháifin an chreatha tá- mhón & na neitheadh do éirigh ann, do Chaptín & dá raibh na fhochar ag coimhead Jósa, do ghabh eagla mhór iad, ga rádh, Go fírinneach dob é fo mac Dé.

55 Agus do bhádar ann sin móran ban, ag fíachain air, a bhfad áadh, noch do lean Jósa ón Ghalilé, ag déanamh feirbhíse dhó.

56 Eidir a raibh Muire Mágdales, agus Muire mathair Jacob, agus Jósa, agus máthair chloinne Sebedei.

57 Achd an tan do bhí deireadh an láoi ann, táinig duine fíadhbhir ó A- rimatá dar bainm Jóseph, do bhí fo na dheifciobal ag Jósa.

58 Agus do chúaidh fé díonsuighe Phioláid, agus diarr fé corp Jósa. Ann sin a dubhairt Phioláid, an corp do thabhairt dó.

59 Agus an tan fíair Jóseph an corp, do fhill fé linéudach glan na thimcheall:

60 Agus do chuir fé a a thuáma nua féin é, noch do thochoill fé a gcarruig, agus ar níompodh leice móire dhó air dhoruis an tuama, do imhthigh fé roimhe.

61 Agus do bhí Muire Magdalén, agus an Mhuire eile ann sin na fuidhe as comhair an t-áma.

62 Agus an lá a ndiaigh a noll-mhuighthe, do chruinnigheadar áchdarán na sagart, agus na Phairifinigh go Píoláid,

63 Ag rádh, A thighearna, is cumhain linn an tan do bhí an mealltóir úd beo, go ndubhairt fé, Eireóchuidh mé tair éis thrí lá :

64 Ar a nadhbharfóin aithin coimhead do chur ar a t-áma go ceann an treas lá : ar eagla go dtuicfaidís a dheifciobail anna noidhche, agus go ngoidfidís é, agus go naibéradís ris an bpoibál, Do éirigh fé ó mharbhuibh : agus bíadán an seachrán dheigheanach ní is meala ná an céudsheachrán.

65 A dubhairt Píoláit riu, Atá faire agaibhí : imthighidh, daingnighidh mar is éol dáobh (fein é.)

66 Agus ar nimtheachd dóibhsean do dhainimodar an t-áma ar gcur chomhartha ar an gcleioch, maille ré faire.

C A I B. XXVIII.

Eifirge Chríofa, 19 le bráughadh an Bhaíde, & na Nabal.

A Gus a ndeireadh na sibbaide, an tan do shoiligh an céud (lá) don tseachdmhuin, táinic Muire Mhagdalén, & an Mhuire eile, dfeachain an t-áma.

2 Agus feuch, do bhí crith mór talmhan ann: Oir ag turling daingéal an Tighearna a n-áas ó neamh, táinic fé, agus dúmhlait fé an chloch ón dorus agus do shuigh fé airtthe.

3 Agus do bhí a ghnúis mar theinnteach, & a éadach geal mar shneachda.

4 Agus do chríochnuigheadar an luchd coimheada ar a eaglasan, agus do bhádar a riochd mhairbh.

5 Achd ar bhfeagra do naingéal a dubhairt fé ris na mnáibh, Ná biodh eagla oruibhí: óir atá a shíos agam gur ab é Jósa do crochadh a t-áthaoi diarruigh.

6 Ní bhfuil fé ann fo : óir do éirigh fé mar a dubhairt fé, tigidh, féachaidh a nait an raibh an Tighearna na luighe.

7 Agus ar nimtheachd dáobh go luáth, innfidh dá dheifciobluibh, gur éirigh fé ó mharbhuibh, & feuch atá fé ag dul romhuibh don Ghalilé : do chuidhe ann

fin é: Féuch, a dubhairt míf ribh (6.)

8 Agus ar nimtheachd ón t-áma go deithneasach dhoibh maille ré heagla, & ré gairdeachus mór, do riothadar dá shoilighadh sin dá dheifciobluibh.

9 Agus an tan do imthigheadar do chum go bhfoillféochaidís sin dá dheifciobluibh: feuch, tairla Jósa orrtha, ag rádh, Go mbeannuighe Dia dhóibh. Achd tangadarán, & rugadar ar a cho-faibhíon agus do onóruigheadar é.

10 A deir Jósa an t-áinoin riu, Ná biodh eagla oruibh, imthighidh, beiridh féula chum mo dhearbhrathreach do chum go rachaidís don Ghalilé : agus do chuid míf ann sin.

11 Agus ar nimtheachd dóibhsean : feuch, tangadar cuid don luchd faire don chathair, & do innisidfear diachdaranuibh na sagart gach uile ní dá ndearnadh ann.

12 Agus do chruinnigheadar a greann a chéile maille ris na sinníoruibh, agus ar ndéanamh comhairle dhóibh, tugadar mórán airgid do na saighdiuiribh.

13 Ag rádh, Abruidh, Tangadar a dheifciobail anna noidhche, agus do ghoideadar é, an feadh do bhámuirne ar gcodladh.

14 Agus má chluin an tuachdarán an ní fo, do bhéaninne fa deara dhó, nach bíá gáasfach ar bith oruibhí.

15 Agus ar ngabháil an airgid dóibhsean, do rinneadar mar do múineadh dhóibh, agus aithríodior an glósa a m-éag na Niuduigheadh go soithe an lá a nuigh.

16 Achd do imthigheadar an taoine-deifciobail dég don Ghalilé chum a tseibhe mar ar órdugh Jósa dhóibh.

17 Agus an tan do chomnadar é, do onóruigheadar é: achd do bhí amharus ag cuid díobh air.

18 Agus ar dteachd Diosa do labhairt fé riu, ag rádh: Thugadh dhamaí gach uile chumhachda ar neamh, & ar talmh.

19 Ar a nadhbharfóin imthighidh, teaguifidh na buile chineadhacha, dá mbarídeadh a mainm a nathar, agus an mhic, agus an spiorad náoinn.

20 Agus teaguifidh iad gach uile ní dar aithin míf dhibh do choimbeud: & feuch, a táimí bhuir bhfochair gach éanla go deireadh an tsioghail. Amen.

AN SOISGEUL DO REIR MHAUCUIS.

C A I B. I.

Beatha chríofa, & seanmóir Eóin um leasughadh beatha, 14 le Soisgeil aobhinn Chríofa a ttaobh shéaradh na nanmann.

T Oíach shoisgeil Jósa Chríofa mhic Dé :

2 Mar atá scríobhtha annsa fídhíbh, Féuch, cuirim mo theachdaire romhad, noch uillimbeochas do shlighe romhad.

3 Guth an tí éimligheas ar an bhfífach, Ollmhuighidh slighe an Tighearna, déanuidh a chafáin díreach.

4 Do bhí Eóin ag baifeadh ar an bhfífach, & ag seanmóir bhaidigh na haithríge do chum maithmheachuis na bpeacadh.

5 Agus do chuaidh tír-Júdaighe uile, & luchd-Jarúsalem a mhac chuige: & do baifeadh leis iad uile a fruth Jordáin, ag admháil a bpeacadh.

6 Agus

6 Agus do bhí Eóin ar na éadughadh do ruinneach camhall, agus crios leathair timcheall a leafrúigh, agus a fé baidh do itheadh fé, locuidighe, agus mil choillteamhail.

7 Agus do rinne fé seanmóir, ag rádh, Tig am dhiaibhí neach is neart-mhuire na mísi, ag nách fu mé cromadh, & iallach a bhróg do sgaoileadh.
8 Go deimhin do bhaifd mísi sibh fé nuise, achá cheana baifdídih seifion sibh leis an spiorad náomh.

9 Agus tirla ann fua laéthibh sin go dtáinic Iosa ó Násaret na Galilé, agus gur baifdeadh é a Iórdán fé Héoin.

10 Agus ar ndul sías dó ar an mball as a nuise, do chonnaire [Eóin] neamh ar ná íolthadh ó cheile, agus an spiorad ag tuirling air fion a riochd cholúim.

11 Agus táinic guth ó neamh, Is tula mo mhac grádhachá, an a bhfuil mo mhór-thoil.

12 Agus ar an mball do tharruing an spiorad é ar an bhfífach.

13 Agus do bhí fé ann sin ar an bhfífach dhá fíthead lá, ag fulang cha-thuighthe ó Shítan: & do bhí fé a bhfochair na mbeitheach alta: & do bhí na haingil ag mionasárlachd dó.

14 Agus tar éis Eóin do chur a bpríofán, táinic Iosa don Ghalilé, ag seanmóir fúigeil rioghachda Dé:

15 Agus ag rádh, Do coimhlonadh a náimris, agus do dhruid rioghachd Dé rinne: déanúigh aithrige, agus creidigh don tuisgeul.

16 Agus ar fubhal dó láimh ré fálge na Galilé, do chonnaire fé Síonón, agus Aindrias a dhearbhráthair ag teilgean lin ann fa bhfálge, (óir do bódh ísguireadhá iad.)

17 Agus a dubhairt Iosa riu, Leanaidh mísi, agus do dhéana mé ísguireadhá ar dhóinibh dhíbh.

18 Agus ar bhfagbáil a líontadh ar an mball dóibhíon, do leanadar é.

19 Agus ar nímtheachd dó beagan ag sin, do chonnaire fé Séumas mhac Sebede, & Eóin a dhearbhráthair, agus áid a luíng ag córugadh a líontadh:

20 Agus do ghoir fé iad ar an mball: agus ar bhfagbáil Sebede a nathar dhóibhíon ann fa luíng maille ris an luchd tuarastail, do leanadar é.

21 Agus tiaghuid a fdeach go Capernaúm. Agus ar an mball fa tiabhoíd do chuaidh Iosa don tionagóig, agus do theaguis fé [ann.]

22 Agus do ghabh iongnadh iadán fa na theagais: óir do theaguis fé iad mar neach agá raibh cumhachda, agus ní mar na sgríobuighe.

23 Agus do bhí an a fionagóigfion meach an a raibh spiorad neamhghlan, agus do tigh fé.

24 Ag rádh, O, créid é an bhain atá

aguinne riotfa, a Iosa Násardha? an dtáinic tú dár sgríofne? a tá a fínos agamsa cia thú, Neach náomhtha Dé.

25 Agus do bhagair Iosa air, ag rádh, Bí ad thocht, agus tarr a mach as.

26 Agus do réub an spiorad neamhghlan é; agus ag éimhge do ghuth ard, táinic fé a mach as.

27 Agus do ghabh úathbhás cách uile, ionnus gur shiafrúigheadar eatorra féin, ag rádh, Créd é ío? créid é an teaguls nua ío, go gcuireann fé smachd maille ré cumhachduibh ar na spioraduibh neamhghlana, & go nímhlúighid dho?

28 Agus do chuaidh a chlúfan ar an mball ar feadh na tíre uile a dtimcheall na Galilé.

29 Agus mar is luaithe do chuaidar as an fíonagóig, tangadar go tigh Shíomóin, agus Aindrias, ma ráon ré Séumas agus ré Héoin.

30 Agus do bhí imathair mhna Shíomóin na luighe a bfiabhrus, & do labhradarán do láthair rísean na timcheall.

31 Agus táinic seifion na cionn, agus do thóg fé í, ag breith ar láimh uirthé: agus do dhealuigh an fiabhrus ría ar an mball, agus do rinne sí fríothólamh dhóibh.

32 Agus an tan do bhí deireadh an líoi ann, ar ndul don ghreín faoi, tugadar chuige gach áon dá raibh easlan, agus an a rabhadar deamhan.

33 Agus do bhí an chathair uile ag gcuinnighadh chum an doruis.

34 Agus do shlánuigh fé móran ar a rabhadar easlainteadha ilghnétheacha: & do theilig fé amach móran deamhan, & níor fhulaing fé do na deamhnuibh a rádh, go raibh éolus aca air.

35 Agus air maidin go romhoch ar néirge dhó a ndeireadh na hoideche do chuaidh fé amach, agus do imthigh fé go háit shíamhuil, agus do rinne fé urnuighthe ann sin.

36 Agus do lean Shíomón é, agus an dream dó bhí na fíochuir.

37 Agus an tan súaradar é, a dubhradar ris, Atá gach áonduine dod íarruigh.

38 Agus a deir seifion riu, Déanam do na bailltibh beaga ío láimh rinn, do chum go ndéanuin seanmóir an fíleis: óir ís chuige ío tháinic mé a mach.

39 Agus do rinne fé seanmóir an a fionagógaibh ar feadh na Galilé uile, agus do theilig fé na deamhain a mach:

40 Agus tig lobhar chuige, dá léigean ar a ghluinibh dhó, & dá rádh ris, Más toil leachd, ís éidir leachd mísi do ghlanadh.

41 Agus ar ngabháil truaighe móire Díofa dhó, agus ar fíneadh a láimhe, do bhean fé ris, agus a dubhairt fé ris, Is toil: bí glan.

42 Agus ar labhairt dófan do imthigh an lubhra uadh ar ball, agus do bhí fé ar na ghlanadh.

41 Agus tar eis bagar air, do chuir sé aadh é do lathair :

44 Agus a dubhairt fé ris, Tabhair dod aís nach innéofa tú déinneach é : imdhígh, taiseán thu fein don tsgart, agus tabhair ar son do ghianta, na neithe do aithin Máoise, mar fhiadhnuifí dhóibh.

45 Agus ar nimtheachd dófan a mach do thionnngain fé morán dhoillfhuighadh, agus an ní do chur ós aird, ionnas nach raibh weart ag Jósa dul a fdeach fa gceathruigh ós aird : achd bheith a muigh a nionadaibh fafamhla : agus tangadar chuige as gach uile aird.

C A I B. II.

Jósa ag fuighe chum bídh le peacachaibh, 18 do ghabh sé leithgeul a dheisciobail.

A Gus a gceion beagáin aimfire na dhiaigh sin, do chuaidh sé a ris go Capernaúm, agus do clos eiseán do bheith a dtigh.

2 Agus ar an mball do chruinnigeadar morán a gceann a cheile, ionnas nar thuilleadar ann sna hionadaibh a dtimcheall an doruis : agus do rinne sé an bhriathar do sheanmoir dhóibh.

3 Agus tangadar chuige dream ag ionchar fhir pairilifí, ag a raibh ceathrar dá ionchar.

4 Agus do bhrigh nár béidir leo teachd a near dhó ón tfluagh, do noch-ladar mullach an tighe an a raibh fé : agus ar na pholladh dhóibh do léigeadar síos lé teuduibh an leabuidh ann a raibh fear na pairilifí na luighe :

5 Agus an tan do chonnaire Jósa a greideamh, á dubhairt fé ré fear na pairilifí, A mhic, a táid do pheacaidh ar na maithreamh dhuit.

6 Achd do bhádar drong áirighe do na Sgríobuidhibh na suidhe ann sin, & iad ag smaintiughadh an a gcroidhibh sin.

7 Créd fé labhrann an fear so blaifpheimighe mar fo? cia fhéudus peacúigh do mhaithreamh achd Dia na áonar?

8 Agus ar an mball ar na aithne Jósa an a spioraid fein, go rabhadar sin ag smaintiughadh mar sin ionnta sin, a dubhairt fé riu, Créd fa smaintifí na neithifí an bhur gcroidhibh?

9 Cia is ufa a rádh ré fear na Pairilifí, A táid do pheacúigh ar na maithreamh dhuit : na a rádh, Eirigh agus tóguibh do leaba, agus síobhail?

10 Achd ionnus go mbeith a fhios a raibh go bhfuil cumhachda ag mac an éinne peacúigh do mhaithreamh ar an dtalamh, (a deir fé ré fear na pairilifí).

11 A deirimí riot, Eirigh, & tóguibh do leabuidh, & imthigh dod thigh.

12 Agus do éirigh seisean ar an mball, & ar dtógubail a leabtha, do chuaidh sé a mach na bhfiadhnuifí uile : ionnas gur ghabh eathbhás iad uile, agus go dtugadar glóir do Dhia, ag rádh, Ní facamair na leitheid fo a ríamh.

13 Agus do chuaidh sé a mach a ris

chum na fairge : agus táinic an fluagh uile chuige, agus do theaguis fé iad.

14 Agus ag gabháil thairis dó, do chonnaire sé Lehi [mhac] Alphéi na shuidhe ag bórd an chusdaim : agus a dubhairt fé ris, Lean mifí.

15 Agus ar nírighe dhófan, do lean fé é, agus tarla an tan do shuidh Jósa chum bídh an a thigh iad, gur shuigheadar móran puiblicán, & peacach fós ma ráon ré Híofa, & ré na dheisciobuibh : óir do bhádar morán do lean é.

16 Agus an tan do chonnaicadar na Sgríobuidhe, & na Phairifinigh eifion ag caitreamh bídh a bhfochair na puiblicán & na bpeacach, a dubhradar ré na dheisciobuibh, Créd fa nitheann, & fa nibheann bhur maighisdir a bhfochair na puiblicán & na bpeacach?

17 Agus an tan do chualuidh Jósa [fo] a dubhairt fé riu, Ní bhfuil riachdanus ag na daoibh sin ré liaigh, achd ag na daoibh easlin. Ní tháinic mifí do ghairm na bhfirenuch, achd na bpeacach chum aithrighe.

18 Agus do throifgeadar deisciobail Eóin, agus na Bhpairifineach : agus tigid agus a deirid rifeán, Créd fa dtroifgid deisciobail Eóin agus na Bhpairifineach, agus nach déanuid do dheisciobailfí troidh?

19 A dubhairt Jósa riu an tan sin, A néidir lé cloinn tfeomra an fhir náphóda, an fad bhias an fear náphóda na bhfochair, troidh do dhéanamh? an fad a tá an fear náphóda aca na bhfochair ní héidir leo troidh do dhéanamh.

20 Achd tiocfuid na laéthe an á mbéurthar áatha an fear náphóda, agus ann sin do dhéanuid troidh ann sna laéthibh sin.

21 Agus ní fháigheann neach ar bith preabás déudach ná lé feinéudach : nó beannuid an preabán ná id cuid don tfeinéudach, & is móide an briseadh.

22 Agus ní chuireann neach ar bith fion ná a seanbhuidéuibh : nó brifidh an fion ná na buidéal, agus doirtear an fion, agus téid na buidéal a muga : achd is a mbuidéuibh náadha is cóir fion ná do chur.

23 Agus tarla ag gabháil tré ghortuibh dhó ifin ttabaoid, gur thionnngadar a dheisciobail ag síobhal na sligh. eadh déufa do bháin.

24 Agus a dubhradar na Phairifinigh ris, Féuch, créd fa ndéanuid siad fa ttabaoid an ní nach ceadúightheach?

25 Agus a dubhairt seisean riu, An né nar léaghbhair a ríamh créd do rinne Daibh, an tan do bhí riachdanus air, & do bhí ocrais air fein, & ar an muinntir do bhí maille ris?

26 Cloinnas do chuaidh fé a fdeach a dtigh Dé an tan do bhí Abiathar na árdhagart, agus do ith fé arán na fíadhnuifí, nach ar cheadúightheach dithe

achd

achd do na sagartuibh : agus fós tug sé é don dréim do bhi maille ris ?

27 Agus mar an gcéanna a dubhairt sé ris, Is ar son an duine do hórdúigheach an tsábóid, agus ní ar son na tsábóid an duine.

28 Ar an nachbharfoin is Tighearna mac an duine ar a tsábóid féin.

C A I B. III.

Do Leighis Jósa gach tinneas, 13 de thogh an da dhisgiobal déig.

A Gus dó chúaidh Jósa a sdeach a ris don tsionagoig : agus do bhi neach ann sin agá raibh a lámh ar na seargadh :

2 Agus do bhádar agá bhrath, an slúineachadh sé é san tsábóid, ionnus go gcuirfidis leis air.

3 Agus a deir sé ris an duine agá raibh an lámh sheargthaigh, Éirigh ad shealamh a meadhón [cháich.]

4 Agus a dubhairt sé ris an, An ceadúightheach maith ná oic do dhéanamh san tsábóid anam do shlanuphadh, nó do mharbhadh ? achd do éisdeadarfan.

5 Agus ar bhféachain go seargach oirthas an thimcheall, ar ngabhail doilghis chuige ar son chrúis a gcroidheadh-sin, a dábhairt sé ris an duine, Sin a mach do lámh, & do thin : & do haiseagadh a lámh sin mar an lámh eile.

6 Agus ar ndul a mach do na Pharisineachuibh do rinneadar comhairle ar an mball re muintir Joráith na aghaidhsion, cionnas do mhillfidis é.

7 Achd do chúaidh Jósa maille ré na dheisciobluibh do leath táobh chum na fuirge ; & do lean slúagh mór ón Ghalilé, agus ó thír Iúdaighe é.

8 Agus 6 Jerusaleim, agus 6 Idu-méa, agus ón táobh thall do Jordán, agus an dream do [aitreach] timcheall Tirus agus Sidon, an tan do chúaladar méud na neitheadh do rinne, tangadar chuige buidhean mhór.

9 Agus a dubhairt seisean ré na dheisciobluibh, long bheag do bheith do ghnáth ag feitheamh air ón tsúagh, ionnus nach brúidhfidis é.

10 Oir do shlánuigh sé mórán, ionnus gur lingeadar air an mhéid ar a rabhadar eallainteadha do chum go gcuiméolaidis ris.

11 Agus an tan do chidis na spioraidighe neambghlana é, do shléachdaidís dó, agus do éighmhidís, ag rádh, Is tusa mac Dé.

12 Achd do bhagair seisean go mór orrtha, do chum nach bhfoillseochaidís é.

13 Agus do chúaidh sé sías an tanfoin ar shliabh, agus do ghoir sé chuige an dream do budh toil leis : agus tangadar chuige.

14 Agus do órduigh sé dha fhear dheug do bheith na shochair, do chum go gcuireadh sé do dhéanamh leanmóra iad.

15 Agus go mbiadh aca cumbachda

eallainteadh do leigheas, agus deamhain do theilgean amach.

16 Agus air shiémón tug sé Peadar mar ainm.

17 Agus Séumas mac Sebede, agus Eóin dearbhrathair Shéumuis, (agus tug sé Boanérgeas danmanuibh orrtha, is ionann sin ré rádh, agus Clann na toirrneighe.)

18 Agus Aindrias, agus Philip, agus Bartoloméus, agus Matha, agus Tomás, agus Séumas mac Alphéi, agus Tadéus, agus Siómón an Canánach.

19 Agus Júdas Iscariot, an tí do bhráith é, agus tangadar don tigh.

20 Agus do chruinnigheadar an slúagh a ris, ionnus nar bhéidir leo fu ar bhídh do chaitheamh.

21 Agus an tan do chúaladar a cháirde so, tangadar a mach do bhréith air : oir a dubhradar go raibh sé ar míchéill.

22 Agus a dubhradar na Sgríobuidhe tháiníc a néas ó Jerusaleim, go raibh Beelsebub ann, agus gur ab tré phrionnsa na ndeamhain do chuireadh sé na deamhain amach.

23 Agus do ghoir sé chuige iad, agus a dubhairt sé a gcosamhlachduibh ris, Cionnas is éidir lé Sátan, Sátan do theilgean a mach ?

24 Agus ma bhíonn rioghachd roinnte na haghaidh féin, ní héidir leis a rioghachd sin seasamh :

25 Agus ma bhíonn tigh roinnte na aghaidh féin, ní héidir leis a tigh sin seasamh :

26 Agus is amhlúigh sin, má éirgheann Sátan na aghaidh féin, agus go mbia sé roinnte, ní héidir leis seasamh, achd atá deireadh aige.

27 Ní héidir le neach ar bith dul a sdeach go tigh duine láidir, agus a airnéis tighé dhúadach leis, muna ccuibhrighe sé ar tús an duine láidir úd : & agus ann sin sladfuadh sé a thigh.

28 A deirim ribh go sirinneach, Go maithfíthear na huile pheacadh do chlannuibh na ndaoine, agus gach blaifpéime dá laibhéoruid :

29 Achd gidh bé déaras blaifpéime a naghaidh an spioraid náioimh, ní fhághann sé maithfeachus choidhche, achd atá sé cionntach ón bhréitheamhnus shiorruighe.

30 Oir a dubhradar, Is spíóad neambghlan atá aige.

31 Uime sin tangadar a dhearbhráithre agus a mhathair : agus ar seasamh a muigh dhoibh, do chuireadar síos chuigesion, dá ghairm.

32 Agus do thuadh an slúagh na thimcheall agus a dubhradar ris, Féuch, atá do mhathair agus do dhearbhráithre a muich ad iárruidh.

33 Agus ar bhfeagra dhoibh a dubhairt sé : Cia hí mo mhathair nó mo dhearbhráithre ?

34 Agus ar bhféachain ar an muintir do bhi na suidhe na thimcheall a deir fé, Feuch mo mhathairí, agus mo dhearbhbhraithre.

35 Oir gídh bé neach do dhéana tui Dé, is é fo mo dhearbhbhraithair, agus mo dheirbhíur, agus mo mhathair.

CAIB. IV.

Cofamblacht, ar an tsíoladóir, 26 le fós an tsíol, gan fíois cionnas.

A Gus do thionnfgain fé teagasc do dhéanamh láimh ris an bhfairge : agus do chruinnigh slúagh mór chuige, iomras go ndeachuidh sé a fdeach a luing, agus gur shuidh fé ar an bhfairge : agus do bhi an slúagh uile ar tí a naise na fairge.

1 Agus do theaguis fé mórán dóibh a gcofamlachduibh, agus a dubhairt fé riu an a theagasc :

2 Eúidigh, tabhruidh dá bhuir naire : do chaidh an tsíoladóir amach do chur shíl :

3 Agus tairla ag cur an tsíl dó, gur thuit cuid de chois an sligheadh : agus tangadar éanlaith an aicéir, agus ábheadar é.

4 Agus do thuit cuid eile dhe a nait clochaidh, mar nach raibh doimhne thaimhan aige :

5 Agus ar néirge don ghréin do dhéheadh é le teasbhach, agus do bhrigh nach raibh fréumh aige, do thearg fé.

6 Agus do thuit cuid eile dhe eidir mhíneach : agus déirgheadar an muipeach sías, agus do thachdadar é, agus ní thug fé toradh uád.

7 Agus do thuit cuid eile dhe a dtalamh mhaith : agus tug fé toradh uád déirigh sías agus dís, agus tug cuid dhe a deich síhead, agus cuid trí síchid, agus cuid eile céud :

8 Agus a dubhairt fé riu, Gídh bé na bhfuilid cláfa chum éisdeachda, éisdeadh fé.

9 Agus an tan do bhi fé na sonar, do shiafrugheadar an mhuinntir do bhi na fhochair maille ris an dá shear abéag, an chofamblacht dhe.

10 Agus a dubhairt fé riu, Is dáoihbhí a tugadh solas ar sheicréid rioghachda Dé : achd ris an dréim atá leith a muigh deirtheag gach éinni a cofamlachduibh.

11 Ionnas ag féachain dóibh go bhfuicidís, agus nach tiubhraidís dá naire : Agus ag cloisidín dóibh go gcluinidís, agus nach dtuicidís : deagla go bhfuilidís uair ar bith, agus go maithfé a bpeacuigh dhóibh.

12 A ris a dubhairt fé riu, An bhfuil aoihbhí na cofamlachda fé oruibh ? Agus (ma a tá) cionnas thuigfidhe a nait chofamlachd ?

13 An tsíoladóir úd, is í an bhriathar shíolchuireas fé.

14 Agus is iad fo an drong a tá láimh ris a slighe, ann a gcuirthear an bhriathar, agus tar éis a cloisdean, tig

Sátan ar an mball, & tógbhaidh fé úathar an bhriathar do shíoladh an a gcroicidhbh.

15 Agus mar an gcéadna is iad fo an dream an ar cuireadh an síol a bhfearrann chlochach, nocha éisdeas an bhriathar, agus ghabhus chuca i do láthair maille ré gairdeachus.

16 Agus ní bhfuil fréumh aca ionnta féin, achd fanuid ar feadh tamuill : & na dhiaigh sin an tan éirgheas tríoblóid, & buaidhirt tríd an mbreithir, ar an mball do gheibhid siad oibhéim.

17 Agus is iad fo an dream ghabhus an síol chuca an fa muneach, nocha éisdeas ris an mbreithir.

18 Achd téid rocháram an tsíoghail fo, agus mealltóireachd an tsaidhbhris, agus míanghus na neitheadh eile a fteach, agus tachduid an bhriathar, agus bhi sí neamhthorugheach.

19 Agus is iad fo an dream an ar cuireadh an síol ann fa talamh maith, nocha éisdeas agus ghabhus chuca an bhriathar, agus do bheir toradh úatha, áon a deich síhead, áon trí síchid, agus áon eile céud.

20 Agus a dubhairt fé riu, An dtig an choinneall dá cur faoi bheul fíoghtigh nó fíol leabuih ? an né nach do chum go gcuirfidhe a gcoinnealóir ?

21 Oir ní bhfuil ní ar bith foluightheach nach bhíollfeochar, na seicréideach nach dtiocfa chum foluis.

22 Gídh bé neach agá bhfuilid cláfa chum éisdeachda, éisdeadh fé.

23 Agus a dubhairt fé riu, Tabhruidh dá bhuir naire créd é an ní ad chluin-tí : gídh bé míosur an a dtóimheó-dáoi, toimheódar chuguibh é, & do bheúr-thar tuilleadh dháoihbhí atá ag éisdeachd.

24 Oir gídh bé neach agá bhfuil ní, do bheúrthar dhó : agus gídh bé neach a tá gan ní aige, toigéubhthar uád an ní a tá aige.

25 Tuilleadh eile a dubhairt fé riu, Is ambluigh a tá rioghachd Dé, mar do chuirfeadh neach síol a bhfearrann.

26 Agus do choidéoladh fé, agus do éireochadh fé fa noidhche, agus ann fa lá : agus do fhásadh an síol, agus do airdeochadh fé, ar cruth nach raibh a fhios aige sin.

27 Oir is dá dheoin féin do bheir an talamh toradh, ar tús an geamhar, agus na dhiaigh sin déus, agus na dhiaigh sin arbhar iomlán fa déis.

28 Agus an tan thaisbéanas an toradh é féin, ar an mball cuiridh fé corán ann, do bhrigh go bhfuil an foghmhar do láthair.

29 Agus a dubhairt fé, Créd é an ní ré a ndéanam rioghachd Dé do shamhlughadh ? nó créd í an bharamhail ré fámhílmis é ?

30 Is cóimhail [é] re gráinne muf-daird : noch an tan churthar ann fa talamh, is é í lughá don uile shíol dá bhfuil ar talamh :

32 Achd tar éis a chora, sífaidh fé fias, agus is mó é ná éunluibh do na luibheannaibh : agus sífaid géuga móra air, ionnus go bhféadfaidís éunlaith an aicir níd do dhéanamh ar á síghá.

33 Agus do labhair fé an bhriathar riu a morán dá leitheidibh. sin do chosmhálachdaibh, do réir mar do beidir léa a chloifáin.

34 Agus nior labhair fé riu achd a goomhálachdaibh : achd cheana do mhinidh fé gach uile ní dá dheifcio-blaibh féin ar leith.

35 Agus a dubhairt fé an lá sin riu air mbeith dehionnach dhó : Dénum don táobh a nunn.

36 Agus ar bhigbháil an choimhthionóil, rugadar eisean mar do bhi fé ann fa luig : agus do bhádar fós longa beaga eile na fhochair.

37 Agus do éirigh fdoirm mhór ghaoithe, ann : agus do lingeadar na tonna ann fa luig, ionnas go raibh sí a nois ar na lionadh.

38 Agus do bhi feisean ar an dtileadh na choiladh ar chearchaill : agus dúisighid siad é, agus a deirid ris, A mhaighfidir, nach míde teachd go bhfuilid a dul a mughá?

39 Agus ar néirge dhófan tug fé achmhafan don ghaoith, agus a dubhairt fé ris an bhfairge, Coisg, bí balbh. Ann sin do chúnaigh an ghaoith, agus do bhi síaimhneas mór ann.

40 Ann sin a dubhairt fé riu, Créd fa bhfuilte coimheaglach as sin? créd fa nach bhfuil creideamh aguibh?

41 Agus do ghabh eagla mhór iad-fan, & a dubhradar ré cheile, Cía hé an fear so, agá ndéanann an ghaoith féin, & an fhairge fós umhlachd dó?

C A I B. V.

Do chruadar 6666 deamhan annsa tréad mbuc.

A Gus tangadar don táobh eile don fhairge, go tír na Ngadarenach.

2 Agus ar ndul a mach dhó as an luig, ar an mball tírla duine an a raibh spiorad neamhghlan air, ag teachd as na tuimnuighibh.

3 Agá raibh a áit chomhnúighe ann sna tuimnuighibh, & nír bheidir lé neach ar bith a cheangal lé slabhradhuibh féin.

4 Do bhrigh ar mbeith ceangulte go meinic dhó lé geimhlibh & lé slabh-radhuibh, go mbrifeadh fé na slabh-ruidhe, agus go mionbhrúigheadh fé na geimhleacha : agus nior bheidir lé neach ar bith a smachdughadh.

5 Agus do bhíodh fé do ghníth, do lé agus doiaíche ar na fleibhtibh, agus annsa tuimnuighibh ag éimhge, agus da ghearradh féin ré clochaibh.

6 Agus ar bhfaicfin Jofa dhó a bhfad uadh, do rith fé, agus do shléuchd fé dhó.

7 Agus ag éimhge do ghuth árd a dubhairt fé. Créd i mo chuidí dhíot a Jofa a mhic Dé roird? cuirim a tuchd Dé ort gan mo phianadh.

8 (Oir a dubhairt fé ris, A spiorad neamhghlan, tír a mach as an duine.)

9 Agus do shiafrúigh fé dhe, Créd is ainm dhíot? agus do fhreagair feisean ag rádh, Léghion is ainm dhámh : oir a támaoid morán ann.

10 Agus do iarr fé go roighéir air gan a gcur a mach as an dúthaigh sin.

11 Agus do bhí tréad mór muc ann sin air na fleibhtibh ag ingheilt.

12 Agus do iarradar na deamhain uile air, ag rádh, Cuir sinne ann sna mucuibh, do chum go rachmaois a fdeach ionnta.

13 Agus tug Jofa cead dóibh ar an mball : agus ar ndul a mach do na spioradaibh neamhghlana sin do chúadar ann sna mucaibh : agus do thuit an tréad a ndiaigh a gcinn ris an aill san bhfairge, (agus do bhádar timcheall dhí mhíle muc ann) agus do múchadh iad ann fa bhfairge.

14 Agus do theitheadar báachaillidhe na muc, agus do inneafadar (sin) don chathraigh agus don táith, agus tangadarfan a mach dá fhéuchain créd do rinneadh [ann.]

15 Agus tigid siad chum Jofa, agus do chid an té an a raibh an deamhan agus agá raibh an Léighion ann, na shuidhe agus a éudach uime, agus a chiall aige : & do ghabh eagla iad.

16 Agus an lion do chonnaire [fo] dinnfeadar dhoibhshon, cionnas do rinneadh ris an té an a raibh an deamhan, agus a dtimcheall na muc.

17 Agus do thionnsgadarfan iarruigh aifhion imtheachd as a dtóran- nuibh féin.

18 Agus ar ndul a luig dhófan, do iarr an té an a raibh an deamhan air, é féin do bheith na fhochair.

19 Achd nír léig Jofa dhó, achd a dubhairt fé ris, Imthigh dod thigh a gceann do mhuimntire, & foillsigh dhoibh méud na neitheadh do rinne an Tighearna dhuit, agus go ndearna fé tróaire ort.

20 Agus do imthigh feisíon, & do thionnsgain fé a fheanmórughadh a Nécapolis méud na neitheadh do rinne Jofa dhó : & do ghabh iongantús iad uile.

21 Agus an tan do chúaidh Jofa a luig a ris tar a ais don táobh eile, do chruinnigh slágh mór chuige : agus do bhi fé láimh ris an bhfairge.

22 Agus feuch, táinic fear áirighe dúachdaránuibh na fionagoige, dar bhainm lárus : & an tan do chonnaire fé eisean, do léig fé é féin síos agá chofaibh.

23 Agus do ghuidh fé é go roighéir, ag rádh, A tá mhinghéan bheag a bponc bháir : tír agus cuir do lámha uirthé, do chum go sláinchoaidhe i : agus go mairfeadh sí.

24 Agus do imthigh [Jofa] leis : & do lean slágh mór é, & do bhíodair dá bhrughadh.

25 Agus do bhi bean áirighe ann sin ar a raibh dortadh fóla ré dhá bhliadhain déug.

26 Agus do fhulaing mórán ó leaghuibh íomdha, agus do chaith a raibh áite uile, agus níor bhéfairrde í é, achd bí meafa uaidh í.

27 An tan do chúalaidh sí teachd thar Jofa, táinic sí don taobh shiar dhe a meaf, an choimhthionóil, agus do chumail sí ré na éudach.

28 Oir a dubhairt sí, Má bheanaim ré na éudach a mháin, sláineochthar mé.

29 Agus do thiormaigh a dortadh fóla do lithair: agus do airigh sí ar a corp fein go raibh sí slán ón phláigh sin.

30 Agus do aithin Jofa ar an mball an féin an tsubhailce do chúaidh as, agus do shill sé ar a tslúagh, agus a dubhairt sé, Cía bhean réim éduighibh?

31 Agus a dubhradar a dheifciobail rú, Do chi tú an slúagh dód bhrughadh, agus an bhfhiafruigheann tú, Cía bhean rium?

32 Agus do sheuch seifion na thimcheall, ionnas go bhfaicfeadh sé an bhean do rinne fo.

33 Agus do ghabh crith & eagla an bhean, ar-naithne an neithe do rinneadh innte fein, agus táinic sí agus do shéuchd sí dhó, agus do innis sí an fáinne uile dhó.

34 Agus a dubhairt seifion ría, A in-phean, do shlánuigh do chreideamh thá? imigh a fíothcháin, agus bí slán od pláigh.

35 Agus ar mbeith dhófan ag la-bhairt, tigid [dóine ó tigh] uachda-rín na sinagoige, ag rádh, Fúair hin-ghean bás, creid fa gcuireann tú buaidh-nadh ar an maighidhir feada?

36 Agus mar do chúalaidh Jofa an cunradh fo a dubhradh, a dubhairt sé ré h-uachdarán na sinagoige, Ná bíodh eagla ort, creid a mháin.

37 Agus níor fhulaing sé neach ar bith dhá leanmhuin, achd Peadar, agus Séamus, agus Eóin dearbhráthair féamuis.

38 Agus táinic sé go tigh uachda-rí na sinagoige, agus do chonmaire sé an bhúaidhreachd, agus iad ag gul agus ag cíoineadh go mór.

39 Agus ar ndul a fleach, a dubhairt sé riu, Creid fa bhfuil buaidh-readh oruibh, agus creid fa nguilit? ní bhíar an cailín bás, achd is na codladh a í sí.

40 Agus do rinneadarán fónamhad sin, achd cheana ar gcur cháich uile a mach dhófan, beiridh sé athair agus máthair an chailín leis, agus an dream do bhi na shochair fein, agus téid sé a fleach mar a raibh an cailín na luighe.

41 Agus air mbreith dhó air láimh an chailín, a dubhairt sé ría, Talita cúmi: é sí ar na eidirbhíneaghadh, A chailín a deirim riot, éirigh.

42 Agus do éirigh an cailín ar an mball, agus do shubhail sí: óir do bhi sí a gcionn a dá bhliadhain déug, & do ghabh uathbháis romhór iadán.

43 Agus do aithin sé dhíobh go roigheúr, gan a fhios fo do thabhairt déanduine: agus a dubhairt sé, ní do thabhairt don chailín ré a ithe.

CAIB. VI.

Tug Críof cumbacht da dheifciobail ar na spioraduibh neamhghlana; 48 & shubhail sé ar an fbaire.

A Gus do iomthigh sé as sin, agus táinic sé dhá thír fein: agus do leanadar a dheifciobail fein é.

2 Agus an tan tháinic an ttabbaid, do thionnsgain sé teagasc do dhéanamh an fa sinagoige: agus do ghabh iongnadh mórán dá gcúalaidh é, ag rádh, Créd as a dtigid na neitheifí chum an fhir? agus créid? a neagna fo tugadh dhó, ionnus go ndéantar a leitheide fo do shubhailcighibh tré na lámhaibh?

3 An né nach é fo an síor úd, mac Mhuire, agus dearbhráthair Shéumais agus Jofés agus Júdaís agus Shimóin? agus an né nach bhfuilid a dheirbh-sheathracha ann fo eadrúine? agus fúadarar oibbheim ann.

4 Achd a dubhairt Jofa riu, Ní bhfuil fídh gan mheas ach an a thír fein, agus eidir a dháoinibh gáoil, & an a tigh fein.

5 Agus níor bhéidir leis fubhailcighe ar bith do dheanamh ann fa náit sin, achd ar cur a lámh ar bheagán do dháoinibh eugcráidhe, do shlánuigh sé iad.

6 Agus do bhi iongnadh aige an a neamhchreideamh úd: agus do thimchealluidh sé na bailte fa gcúairt, ag teagasc.

7 Ann sin do ghoir sé an dá shear dhéug, agus do thionnsgain sé a gcur na ndís, agus na ndís: agus tug sé cumbachda dhóibh ar na spioraduibh neamhghlana.

8 Agus do aithin sé dhíobh gan ní ar bith do bhreith léo chum na sligheadh, achd slat amháin, gan mhála, gan aran, gan ionnmhus iona gcrios.

9 Achd a mbroga do chur orra: agus gan dá chóta do bheith iompa.

10 Agus a dubhairt sé riu, Gidh bé áit ar bith an a rachdaíoi a sdeach a dtigh, fanuidh ann sin nó go nlimdhighthi as an mball sin.

11 Agus gidh bé ar bith nach géubha sibh, agus nach éidís sibh, ar nimtheachd dibh as sin, craithidh an lúaidhreachd bhias fa bhur gcólaibh mar fhiadhnúis na naghaidh. Go fírinneach a deirimís sibh, gur fa focamluighe do Shodom nó do Ghomorra a ló an bhreitheamhnúis, ná don chathruigh sin.

12 Agus do imthigheadarann, agus dshuagradar aithrighe do dhéanamh.

13 Agus do theilgearad mórán deamhan a mach: agus do ungadar mórán

ran do dhaoibh tinne lé bola, agus do (hlauugheadar [iad].)

14 Agus do chuaidh an Rí Ioruaith ío, (oir do chuaidh ainm oirdheirc airíon) agus a dubhairt fé, Gur éirigh Eóin bailde ó mharbhuibh, agus dá bhrígh sin a táid subhailcighe ag oibriughadh ann.

15 A dubhradar dream eile, gur bhé Eliás é. Agus a dubhradar dream eile, gur bhfaidh é, nó mar íon do na fídhíbh.

16 Achd ar na chlúisín Dioruaith a dubhairt fé, Is é ío Eóin do dhicheann mífí : déirigh fé ó mharbhuibh.

17 Oir ag cur dhaoine uadh Dioruaith do ghabh fé Eóin, agus do cheangail fé a bpríofún é, ar son Heródias mhá pólá Philip a dhearbhráthar féin, do bhrígh gur phós fé í.

18 Oir a dubhairt Eóin ré Hioruaith Ní ceadughtheach dhuit bean Phólá do dhearbhráthar féin do bheith agad.

19 Achd do bhí Heródias ar a thísean, agus bá mian lé a mharbhadh : achd níor bhéidir lé.

20 Oir do bhí eagla Eóin ar Ioruaith, ar mbéith a fheafa aige gur dhúine comhthrom náomhtha é, & do choimhde fé é : agus ar néisdeachd ris, do níodh fé mórán, agus do éisdeadh fé ris go toileamhail.

21 Agus an tan do bhí lá íomchubhaidh ann, an a ndearna Ioruaith fuiper dá uailibh, & dá cháiptinibh, agus dáachdaránuibh na Galilé, comhainm a líoi fá rugadh é:

22 Do chuaidh inghean Heródias a fdeach, & do rinne sí damhsa, agus do thaitin sí ré Hioruaith, agus ris an geuideachda do bhí ar an mbórd na fhochair, agus a dubhairt an Rí ris an gcaillín, Jarr oramfa gidh bé ní is aill leachd, agus do bhéara mé dhuit é.

23 Agus tug fé mionna dhí, Gidh bé ní íarrfús tú oram, do bhéara mé dhuit é, go leath mó rioghachda.

24 Achd ar nítheachd a mach dhífi a dubhairt sí ré na mathair, Créd íarfás mé? agus a dubhairt sífi, Ceann Eóin bailde.

25 Agus táinic sífi ar an mball a fdeach chum an riogh maille ré deithbhír, agus do íarr sí ag rádh, Is sí mo thoil thú do thabhairt chinn Eóin bailde dhámh a nois ar mhéis.

26 Agus do bhí an Rí lán do dhoilgheas, achd ar son a mhíonn, agus na druinge do bhí na fuidhe na fhochair, níor bhaill leis ífi do dhíultadh.

27 Agus ar gcur fhír dicheanta a mach don Rígh do líthair, do aithin fé a cheannfan do thabhairt a fdeach; agus do imthigh seisean, agus do dhicheann fé é ann fa phríofún :

28 Agus tug fé a cheann leis ar mhéis agus tug fé don chaillín é, agus tug an caillín é dá mathair.

29 Agus an tan do chuaidar a dheifciobuifíon [ío], tangadar agus do thóghadar a chorp, agus do chuireadar a dtúama é.

30 Agus do chruinnigheadar na heasbail chum íofa, agus do fhoilligheadar dhó na huile ní, agus gach ní dá ndearnadar, agus gach ní dar mhúineadar.

31 Agus a dubhairt fé ríu, Tigidh sí ar leith go hionad uaigneach, agus deunaidh fuaimhneas támall beag. Oir do bhádar mórán ag feachd, agus ag imtheachd : agus ní fhuaradar am ar bhíadh a mháin díthe.

32 Agus do chuadar a luing ar leith go hionad fháamhuil.

33 Agus do chonnaire an slúagh iadfan ag imtheachd : & do aithneadar mórán eilean : & do ritheadar dá gcois as na calthreachuibh uile ann sin, agus do bhádar rompasan, agus do chruinnigheadar chuigefíon.

34 Agus ar ndul a mach Díofa, do chonnaire fé an slúagh mór, agus do ghabh trúaighe mhór dhoibh é, oir do bhádar mar chiorcha gan áodhaire acá : agus do thionnngain fé mórán do mhúinadh dhoibh.

35 Agus an tan tháinic mórán don lá, do chuadar a dheifciobuifíon chuigefíon, ag rádh, A tá an tionadh na fháfach, agus tháinic mórán don lá :

36 Léig uait iad, ionnus go rachaidís fan dtír, agus fá na bailtibh na dtimcheall, do cheannach aráin dóibh féin : oir ní bhfuil ní acá do íofaídis.

37 Achd ar bhfeagra dhófan a dubhairt fé ríu, Thabruidhí dhoibh ní ré na ithe, agus a dubhradarfan ris, An rachmaois do cheannach luach dhá cheud píghinn daránuibh, do chum go dtíobhramois ní dhoibh ré na ithe.

38 Agus a dubhairt seisean ríu, Gá mbéud arán a tá agaibh? imthighidh, & feachuidh : agus ar bhfagháil a fheafa sin dóibhíon, a dubhradar, Cuig [aráin] agus dá íafg.

39 Agus do aithin fé dhíobh cách uile do chur na fuidhe na gcomhlánuibh ar a bhfeur ghlas.

40 Agus do fhuigheadar síos na mbuidhíbh as comhair a cheile, na gceúuibh, agus na gceógaidibh.

41 Agus ar ngabhail na gcúig naran chuige, agus an dá íafg, ar bhfeachain lúas ar neamh dhó, do bheannuigh fé, agus do bhrís fé na haráin : agus tug fé dá dheifciobuifíon iad do chum go gcuirfídis na bhfadhbhuifíon [iad] : agus do roinn fé an dá íafg orrtha uile.

42 Agus do itheadar cách uile, agus do fathuigheadh iad.

43 Agus do thóghadar dhá chliabh dhéug lán do bhíadh bhríde, agus do na bhafguibh.

martha.
ladar a
r. agus
chuirear
dar na
slighean
ni dá
huinear
Tigidh
agus
Oir
ag im-
am ar
leith
ian fán
móran
gois as
agus do
huinear
Díola,
r. agus
t. é. oir
odhaire
brán do
én don
uigheon,
fhálach,
rachai-
a dtim-
ph féin:
a dubh-
ni ré na
An rach-
héud pi-
tiobhra-
rú, Ga
hidh, &
heala fin
[arán]
cách uile
nuibh ar
fios na
éile, na
geaig
fáig, ar
dho, do
fé na ha-
uibh iad
adhaibh
fé an dá
uile, agus
á chliabh
agus do na

44 Agus do bhádar an dream a d'áigh
an t-áin, a dtimcheall chuig mhíle fear.
45 Agus do chuir fé dhí iachuibh ar a
dheiciobuibh do láthair dul a luing.
agus dul roimhe don táobh a nuon go
Bhíada, nó go léigeadh fé féin an sluaigh
uadh.
46 Agus an tan do chuir fé uadh
iad, do chúaidh lé ar shliabh do dhé-
amh arnuighthe.
47 Agus an tan do bhí deireadh an
lios ann, do bhí an long a lár na fairge,
agus eilean ná ionar ar tír.
48 Agus do chonnair fé iadfan ag
ce shiothair mhóir orrtha féin ag iom-
amh: (óir do bhí an ghaoth na na-
guaidh) agus táinig fé chuca timcheall
an ceathramhadh faire don oidhche, ag
fóthal ar an bhfairge: agus do mhea-
dhugh fé dul tharrafa.
49 Achd ar na fhaicfin dóibh fion ag
fóthal ar an bhfairge, do shioileadar gur
fáidhbhas é: agus do éighmheadar.
50 (Oir do chonnadar uile é, agus do
bhádar ar na mbuaidhreadh) agus do la-
bhair fé riu ar an mball, agus a dubhairt
fé riu, Biodh meifneach maith aguibh, mifí
a ti ann, na biodh eagla oruibh.
51 Ann sin do chúaidh fé léas chu-
ca ann fa luing: agus do chuinaigh an
ghaoth: agus is moide go mór do bhí
fáidhbhas agus iongantus orrthabfan
sin.
52 Oir ní thugadar da naire [an ní
do rinneadh] ris na haránuibh: oir do
bhí a gcroidhe cráuidh.
53 Agus an tan do chúadar thairis,
tugadar go talamh Geinefaret, agus
tugadar a dtír.
54 Agus tar éis teachda a mach as an
long dhóibh, ar an mball do aithnighea-
dar eilean.
55 Agus do ritheadar lúchd na tíre
sin uile fa gcairt, agus do thionnsgna-
dar na daoine tíne diomchar ar leapha-
chuibh, dá gach áit na gcluindis eifion
do bheith.
56 Agus gídh bé bailte, nó caith-
neacha, nó dúthaigh, an a ndeachuidh fé
a fdeach, do chuiris na daoine tíne ar
na fíaduibh, agus do iarraidis air cumail
ré himeal a éduigh a mháin: agus an
mhéid do chumail ris, tuaradar a
luinte.
CAIB. VII.
San áithne Dé chur ar gcúl, le fuar-ghná-
nuighthe na sean.
Agus do cruinnigheadar na Phairisi-
nigh chuige, agus cuid do na Sgrí-
obuibh tháinig ó Iarufaleim.
1 Agus ar bhfaicfin dóibh go ndú-
adar cuid dá dheiciobuibh fion arán lé
lámhuibh coitchionna (adhón gan ionn-
ladh) do rinneadar gearán.
2 (Oir ní ithid na Phairisinigh agus
ní iad uighe uile biadh, muna mionnlaid
siad a lámha go minic, ag cúlmeád ór-
daighthe na sinnfíor.

4 Agus [air dteachd] ón mhargadh,
muna mionnlaid, ní ithid siad, & a táid
móran do neithibh eile do ghabhadar orra
do choimhéud, [mar a tá] nighe na geo-
pán, & na bpotadh, agus na foightheach
práis, agus na leabthach.
5 Do shiafrúigheadar na Phairisinigh,
agus na Sgríobuibh dhe tar éis sin, Cré
fa nách fíubhluid do dheiciobuibh do
réir órdughthe na sinnfíor, achd ithid
arán lé lámhuibh gan ionnladh?
6 Agus do fhreapair feifion, agus
a dubhairt fé riu, Go firinneach is maith
do rinne Iáias faidheadóireachd bhar
dtimcheall, a lúchd an fháchrabhuigh
mar a tá sgríobtha, Onóruighid an
pobal go mé lé na bpofuibh, achd a tá a
gcroidhe a bhfad uaim.
7 Achd is diomháoineach do nid feir-
bhis d'ámhfa, ag teagaf aitheantadh na
ndaoine mar theagaig.
8 Oir air dtréigean áithne Dé, gabh-
uidh sibh órdughadh na ndaoine, [mar a
tá] nighe na bpotadh agus na gcópán:
agus do nithi móran do neithibh eile is
cómhail riu fé.
9 Agus a dubhairt fé riu, Is maith
churthaí ar gcúl áithne Dé, ionnas go
gcoimhéudfadh sibh bhar ngnáthughadh
féin.
10 Oir a dubhairt Máiofí, Onóruigh-
hathair agus do mháthair féin, agus gídh
bé a déara oic ré na athair nó ré na
mháthair, cuirthear chum báis é.
11 Achd a deirtheifí, Dá nabadh éin
neach ré na athair nó ré na mháthair,
Corbán (adhón, an tíodhlacadh) do
bheirimísí uaim, rachaidh fé a dtarbha
dhuifí.
12 Agus ní léigti dhó as sin a mach
ní fa mó do dhéanamh dá athair nó dhá
mháthair féin:
13 Ag cur bhréithe Dé ar gcúl leis
an ngnáthughadh do órdughtheabhair féin,
& is mór dá ltheididh fé do nithi.
14 Agus ar ngairm an tshiaigh uile
chuige dhó, a dubhairt fé riu, Eifidigh
riumla uile, agus tuigidh.
15 Ní bhfuil ní ar bith ar an dtíobh
a muigh don duine théid a fdeach ann
lé nab éidir a fhachadh: achd na
neithe thig as a mach, as iad sin na
neithe fhálach an duine.
16 Gídh bé ag bhfuilid clúasa chum
eifdeachda, eifdeadh fé.
17 Agus an tan do chúaidh fé a
fdeach a dtigh an tshiaigh, do chuirea-
dar a dheiciobuil ceifd air, a dtimcheall
na cósamhlachda.
18 Agus a dubhairt fé riu, An bhfuilfí
leis mar an gcéudna gan tuigfe? an né
nach dteigthe gídh bé ní don tíobh a
muigh théid a fdeach fa duine, nach
éidir leis eilean do fhachadh?
19 Oir ní théid fé a fdeach ann a
chroidhe, achd ann a bhol: & téid fé a
mach fa chamra, ghlanas a nuile bhíadh.
20 Achd a dubhairt fé, An ní théid
amach.

amach as an duine, as é sin shalachas an duine :

21 Oir is ón táobh a fídh, ó chroidhe na ndaoine, thigid na drochfmaintighe, adhaltrannas, sdríopachus, dár-mharbhtha :

22 Gold, fainnt, aing'dheachd, meall-tóireachd, mionaire, drochfháil, blaif-phéime, áabhar, amadanachd.

23 Tigid na huile fídh ón táobh a fídh, & fálchuid an duine.

24 Agus ar néirghe dhó as sin, do chúaidh fé go críochaibh Thirus & Shidon : & ar ndul a fídeach a dtígh dhó, nír bháil leis duine ar bith d'fháil a fheas : gidheadh nír bhéidir leis bheith a bhfolach.

25 Oir an tan do chúaidh bean da thaoibh, agá raibh spíorad neamhghlan an a hinghin, táinic sí & do léig sí í féin síos agá chofaibh :

26 (Agus do budh Gréugach an bhean, Sírophenísia do chineál) & do ghuidh sí é an deamhan do theilgean a mach as a hinghin.

27 Achd a dubhairt Iósa ría, Fulaing ar tús an clann do sháithiughadh : oir ní hiomchubhuigh arán na cloinne do ghla-cadh, & a theilgean chum na gcoileán.

28 Achd do fhreagair sí, & a dubhairt sí ris, Is fíor sin a Thighearna, gidheadh íthid na cuileán faoi an mbórd ní do sbrúileach na leanabh.

29 Agus a dubhairt feisean ríast, Ar son na caintí fo imthigh romhad : do chúaidh an deamhan a mach as hinghin.

30 Agus do chúaidh sí dhá tigh, & fuair sí an deamhan ar nimtheachd, & a hingean na luighe ar a leabuidh.

31 Agus do fhíll fé a ris ó thóranuibh Thirus & Shidon, & táinic fé go fairge na Galilé, tré lár chríochabha Dhecapólis.

32 Agus tugadar duine bodhar balbh chuige : & do iarradar air a lámh do chur air.

33 Agus ar na bhreith leis fí leith ón phobal dó, do chuir fé a mhéir ann a chlásaibh : & ag feileagh dhó, do bhean fé ré na theanguidh.

34 Agus ar bhféachain fúas ar neamh dhó, do léig fé osnadh as, & a dubhairt fé ris, Ephphatha, adhón, Bí ofgailte.

35 Agus ar an mball do hofgladh a chlása : & do gáioileadh cuibhreach a theangadh, & do labhair fé go ceart.

36 Agus do aithin fé dhiobh gan sin dinnisín deáinneach : achd ní bhfuil dá mhéud dá dtóirmíogadh feisean, nach móide go mór d'fóilighidhíon [é.]

37 Agus do ghabh iongantus romhór iad, & a dubhradar : Do rinne fé gach uile ní go maith : do bheir fé fa deara go gcluinid na bodhair, & go labhruid na bailbh.

C A I B. VIII.

Mírbbuile na 7 nárán, 27 & admbail 78fa gar bá féin an Chríofa síd bhí ré teachd, 38 um nach cón náire do ghabhail.

A Nn ina láithibh sin ar gcruinnighadh do phobal romhór, agus gan ní aca do íofaídis, ar ngairm a dheifíobal Díofa chuige, a dubhairt lé riu :

2 A tá trúaighe romhór agam don phobal : do bhriogh gur fhanadar a nois trí lá am fhochair, & nach bhfuil ní ar bith ré a ithe aca.

3 Agus dá léige mé na dtóiríogadh dhá dtighibh féin iad, rachaid siad a nanbhainne ar sílge, oir tháinic cuid aca a bhfad.

4 Agus do fhreagradar a dheifíobul é, Ga háit as a bhféadfadh duine iad fo do fháadh lé harán ann fo ar an bhfíach ?

5 Agus do fhiafrugh feisean díobh, Ga mhéud arán a tá agaibh ? & a dubhradarfan, A feachd.

6 Agus do aithin feisean don tSlogh fuidhe síos ar an dtalamh : agus ar nglacadh na feachd nárán dó, tar éis bhuidheachuis do thabhairt, do bhris fé, & tug fé dá dheifíobluibh [iad] do chum a gcura ann a bhfiadhhuifí : & do chuireadarfan a bhfiadhhuifí an tSlogaigh [iad.]

7 Agus do bhádar beagán díafgaibh beaga aca : & an tan tug fé buidheachus, a dubhairt fé iad soin sos do chur na bhfiadhhuifí.

8 Agus do itheadar, agus do fíadh iad : & do thóghbhadar feachd goléibh do bhíadh bhríde do bhí d'fúighleach aca.

9 Agus do bhí an luchd do chaith an biadh a dtimcheall cheithre míle : & do léig fé aadh iad.

10 Agus ar an mball ar ndul a luing dhó maille ré na dheifíobluibh, táinic fé go rann Dalmanúta.

11 Agus tangadar na Phairísmigh a mach, & do thionnsgnadar connpoid do char air, ag iarrugh comhartha ó neamh air, dha theadughadh.

12 Agus ar ndéunamh ofna dhófan an a spíoraid, a dubhairt fé, Créd fi níarrann an cineadh fo comhartha ? a deirim ribh go fírinneach, nach dtíobharthar comhartha don chineadh fo.

13 Agus ar na bhfagbháil dó, ar ndul a luing a ris, do chúaidh fé don táobh eile.

14 Agus do dhearmadar na deifíobul aran do bhreith léo : agus ní raibh aca achd áon arán amháin ann fa luing.

15 Agus do aithin fé dhiobh, ag rádh, Féuchaidh, coimhéadaigh sibh o laibhin na Bhpairíseach, & ó laibhin Iorúait.

16 Agus do thagradarfan eatorra féin, ag rádh, Is tré nach bhfuilid arán aguinn [a tá fé.]

17 Agus ar ná aithne sin Díofa, a dubhairt fé riu, Créd do bheir ag díobóireachd sibh, ar son nach bhfuilid arán

uinne-
r, agus
airm a
hairt le
n don
adar a
a bhfuil
dh dhá
nan-
id aca
neiscio-
duine
fo ar
diobh,
c a du-
tllagh
agus ar
tar eis
hris fé,
ad] do
ifi: &
uifi an
gaibh
dheach-
o chur
Eisadh
gcléibh
hleach
aith an
le: &
eul a
bluibh,
nigh a
nipois
rtha ó
dhóan
Créd fi
rtha? a
n dtio-
adh fo-
dó, ar
fé don
deiscio-
agus ní
in ann
bh, ag
sibh o
laibhin
eatorra
bhfuilid
Jofa, a
peir ag
bhfuilid
arain

arain aguibh? né nach fíos áibh fós
agus nach dtuighthi? an bhfeild croi-
dheadh cruaidhe aguibh fós?

18 O a táid fuile aguibh, Créd fá nach
bhfeildhí? & ó táid clúafa aguibh, Créd
fi nach ecliuinti, agus nach coimhuigh-
thi?

19 An tan do bhris mé na cúig arain
ar na cúig mhíle, ga mbéud cliabh lán
do bhiadh bhrifde do thógabbhair? a dei-
ridhean ris, Dhá chliabh dhéug.

20 Agus a nuair [do bhris] mé na
feachd narain ar na ceithre mhíle fear,
gi mbéud cliabh lán do bhiadh bhrifde
do thógabbhair? agus a dubhradarfan, A
feachd.

21 Agus a dubhairtíon riu, Cionnas
nich dtuighthi [na neithefi?]

22 Agus táinic fé go Betlaida: agus
tadar dall chuige, agus do iarradar air
bain ris.

23 Agus ar mbreith ar lámh an doill
dó, do threóruigh fé as an mbaile a mach
é: agus ar gcur a sheile ar a shúilbh,
agus ar gcur a lámh air, do shiafrúigh
fé dhe an bhfacuidh fé en ní.

24 Agus ar dtógbháil a shúl sías dó-
fan, a dubhairt fé, Do chim dáoine ag
fóibial mar chranna.

25 Na dhiaigh sin, do chuir fé a lámha
ar ar a shúilbh, agus tug fé fi deara
dhó, a shúile do thógbháil sías: agus do
bhíogadh [a radharc dhó,] agus do
chionnairc fé cách uile go foilleir.

26 Agus do chuir fé dhá thieb féin
é, ag rádh, Na himthigh don bhaile úd a
bleach, agus ná hinnis [fo] déanduine fa
bhlaie.

27 Agus do chúaidh Iósa agus a dheif-
ciobail a mach go bailtibh Sefaría Phi-
lipi: agus do chuir fé ceisid ar a dheif-
ciobailbh ar a tflighe, ag rádh riu,
Créd a deirid na dáoine cia misi?

28 Achd do shreagradarfan, [A deir
tuid diobh gur ab tú] Eóin bailde: &
oid eile Elías: agus cuid eile, áon do
na fídhíbh.

29 Agus a dubhairt seisean riu, Achd
créd a deirthisí cia mé? ar bhfreagra
do Pheadar, a dubhairt fé ris, As tú
Críofa.

30 Agus do bhagair fé orrtha, gan
aile deinneach dá tháobh féin.

31 Agus do thionnsgain fé a dteagaf,
gur ab éigin do mhac an duine morán
de hulang, agus a dhíultadh ó na sinn-
searbh, agus ó úachdaránuibh na sa-
gar, & ó na sgríobuidhíbh, agus a
marbhadh, & éirge a ris a gcionn
trí lí.

32 Agus do labhair fé an glórsa
é árd. Agus ar mbreith do Pheadar
air, do thionnsgain fé achmhufan do
dubhairt dó.

33 Achd ar gcafadh dhófan, agus ar
bhfeachain ar a dheifciobluibh, do im-
dhearg fé Peadar, ag rádh, Inthigh am

dhiaigh a Shataim: dir ní thuigeanm tú
na neithe bheanas ré Dia, achd na
neithe bheanas ré dáoinibh.

34 Agus ar ngairm an tflaigh agus
a dheifciobal chuige dhó, a dubhairt
fé riu: Gidh bé le nab áill misi do lean-
mhain, díultadh fé dhó féin, agus tóg-
bhadh fé a chros, agus leanadh fé mist.

35 Oir gidh bé neach le nab áill anam
féin do choimhéd, caillfidh fé é: agus
gidh bé neach chaillseas anam féin ar mo
thionfa, agus ar son an tloigéil, coi-
mhéudfaidh fé é.

36 Oir cré é an tarbha do neach ar
bith, dá ngnodhuighe fé an domhan uile,
agus anam féin do chaill?

37 Nó cré é an mhalurt do bhéradh
éinneach ar son anma féin?

38 Oir gidh bé neach léir nár misi,
agus mo bhriathra ann fa chineadh a-
dhaltrannach & pheacthach fo, budh
nár le mac an duine eisean mar an
gceadna, an tan thioctas fé a nglóir
athar féin, maille ré na aingibh náomh-
tha.

CAIB. IX.

Aithrughadh cruith Jofa, 33 ré a theagaf
ar ámbia, 38 ar seirce.

A Gus a dubhairt fé riu, Go firinneach
a deirimisí ribh, go bhfuil cuid dá
bhfuil na seasamh ann fo do lathair,
nach blaisid bás, no go bhfaicid siad
ríoghachd Dé ag teachd maille ré
cumhachduibh.

2 Agus a gcionn fé lá na dhiaighsin,
rug Jofa Peadar, & Séumas, agus Eóin
leis, & do threóruigh fé iad na sonar
fa leith, go sliabh ro árd: agus do
háthruigheadh a chruth na bhfadhnúisi:

3 Agus do bhádar a éaduighe deal-
ruigheach, roigheal mar an sneachta,
a gcruth nádh éidir le háon ghlanadóir
éaduighe ar talamh a ngealadh.

4 Agus do taidhbhreadh dhóibh Elías
maille ré Máoisí, & do bhádar ag comh-
rádh ré Hiofa.

5 Agus ar bhfreagra do Pheadar, a
dubhairt fé ré Hiofa, A mhaighfidir, is
maith sinne do bheith ann fo: ar a nadh-
bharfin déanam trí botha, both dhuifí,
agus both do Mháoisí, agus both Dé-
lias.

6 Oir ní raibh a fhios aige cré é do
laibhéoradh fé: oir do bhádar ar crith
ré heagla.

7 Agus do éirigh neúll do har sgaile
na dtimcheall: agus táinic guth as an
neúll, ag rádh, Ag fo mo mhac gradh-
achfa, éidligh ris.

8 Agus ar bhfeachain na dtimcheall
go hobann dóibh, ní fhacadar éin neach
as sin sías, achd Jofa na sonar na
bhfochair.

9 Agus ag teachd dóibh a nús
on tflaibh, do áithin fé dhíobh gan na
neithe

neithe do chonnacadar dinnifin déin neach, no go neifeirgheadh mac an duine ó mharbhuibh.

10 Agus do chongmhadar an glór sin aca féin, dá fhiafrúighe dhá cheile, Créad is ciall dó fad, eifeirghe ó mharbhaibh,

11 Agus do fhiafrúigheadar dheifean ag rádh, Créad fa nabruid na Sgríobuidhe, gur ab éigean Éilias do theachd ar tús?

12 Agus ar bhfeagra dhóan a dubhairt fé riu, Tig Éilias go deimhin ar tús, & aifcochaidh fé gach uile ní: agus mar a tá sgríobtha a dtimcheall mhic an duine, Go gcaithfeadh fé móran dfulang, & bheith fa neimhchion.

13 Achd a deirimis ribh, Go dtáinig Éilias, & go ndearnadar ris gidh bé ní do thogradar, mar a tá sgríobtha air.

14 Agus ar dteachd dó chum a dheifsciobal, do chonnairc fé slúagh mór ná dtimcheall, & ná Sgríobuidhe ag díosbóireachd riu.

15 Agus ar an mball a bhfacaidh an slúagh uile é, do ghabh uáthbhás iad: agus ag rith chuige do chuireadar fáilte roimhe.

16 Agus do fhiafrúigh fé do na Sgríobuidhibh, Créad é an ní fo thagarthaoi eadruibh féin?

17 Agus ar bhfeagra do neach don tslúagh, a dubhairt fé, A mhaighidir, tug mé mo mhac chugad, an a bhfuil spiorad balbh.

18 Agus gach uile bhall a mbeireann fé air, tairngidh fé as a cheile é: & cuiridh fé cubhar thar a bhéul, & do ní fé gíogarnach lé na fhacluibh, & téid fé a feirgtheachd: & a dubhairt mé réd dheifscioblaibh fa cur a mach as, achd cheana níor fhéadadar.

19 Agus ar bhfeagra dhóan a dubhairt fé ris, A chineadh gan chreideamh, gá fad bhias mé eadruibh? & gá fad fós fhuileongas mé sibh? tabhruidh chugamfa é.

20 Agus tugadar chuige é. Agus an tan do chonnairc fé é, do tharraing an spiorad as a cheile é ar ball: agus ar dtuitim ar an dtalamh dhó, do bhi fé dhá únfairt ag cur chubhair [as a bhéul.]

21 Agus do fhiafrúigh [Jósá] dhá athair, Gá fad daimfir ó thárla ro dhó? achd a dubhairt seifion, O bhi fé na leanabh:

22 Agus is minic do theilg fé a dteinidh & a nuise é, do chum go millfeadh fé é. Achd ná a tá cumhachd ar bith agadfa, bíodh truaighe agad dháinn, & fóir oruinn.

23 Achd a dubhairt Jósá ris, Más éidir leachd fo do chreideamhuin, a tá gach én ní foidhéanta don té chreidios.

24 Agus ar neigheamh dathair an bhuaichalla ar an mball maille ré dearuibh, a dubhairt fé, Creidim a Thigh-

earna, fóir mo mhíchreideamh.

25 Agus an tan do chonnairc Jósá an slúagh uile ag cõimhrith chuige, do imshéarg fé an spiorad neamhghlan, ag rádh ris, A spiorad bhaillbh & bhodhair, aithnimis dhíot, imthigh a mach as, & na héirigh a fdeach ann ní fa mhó.

26 Agus ar neigheamh dhó, & ar na tharrang as a cheile go ro uáthbhí-fach, do chuaidh fé a mach as: & do bhi fé a riochd mhairbh, ionnas go ndubhradar móran, go bhfuair fé bás.

27 Achd ar mbreith Dísol ar a láimh, do thógaibh fé suas é: agus déirigh seifion.

28 Agus an tan do chuaidh fé a fdeach a dtigh, do fhiafrúigheadar a dheifsciobail de go feicreideach, Créad fa nár fhéadamairne an [spiorad] úd do theigeas a mach?

29 Agus a dubhairt seifean riu, Ní héidir an ghné [dheamhan] fo do dhal a mach lé ní ar bith, achd tré arnuighthe, & tré throigadh.

30 Agus ar nímtheachd dóibh as sin, do chuadar tríd an Ngalilé: agus níor bhaill leis a fhios do bheith ag éinneach.

31 Oir do theagaisg fé a dheifsciobail féin, & a dubhairt fé riu, Do bheithar mac an duine a lamhuibh na ndáoiné, & cuirfid chum báis é: & tar éis bhais dáfagháil dó, éiríochuidh fé an treas lá.

32 Achd níor thuigeadar an comb-rádhfa, & do bhi eagla orrtha a fhiafrúighe dheifean.

33 Agus tainic fé go Capernáum: & air mbeith a dtigh dhó, do fhiafrúigh fé dhiobh, Créad do bhi aguibh dhá thagra eadruibh féin air a tflighe?

34 Achd do thochdadarlan: oir do bhádar ag tagra a naghaidh a cheile air a tflighe, Cía aca budh mhó.

35 Agus ar fuidhe dhó, do ghoir fé an dá fhear dhéug chuige, & a dubhairt fé riu, Gidh bé neach lé na mian bheith a dtolach, budh é bhun déighionuigh do chách uile, & bhun feirbhífeach dhóibh uile.

36 Agus ar mbreith ar leanabh dhó, do chuir fé ann a lár é: & ar na ghabhail ann a uicid, a dubhairt fé riu,

37 Gidh bé neach gheubhus chuige son dá leitheidibh fo do leanuibh an mainmí, gabhuidh fé misí chuige, & gidh bé neach gheubhus misí chuige, ní misí ghabhus fé chuige, achd an té do chuir uadh mé.

38 Achd do fhreagair Bóin é, ag rádh, A mhaighidir, do chonnacamar neach ag cur deamhan a mach ad ainmí, nach leanann sinne: & do chuireamar toirmeaisg air, ar son nách leanann sí sinn.

39 Agus a dubhairt Jósá, Ná toirmeaisg: oir ní bhfuil éinneach do dhéana miorbhuile tré mainmí, agus fheadó.

shéadus oile do rádh rium ar an mball.

40 Oir gídh bé neach nach bhfuil ar naghuidh, a tá fé air ar son.

41 Oir gídh bé neach do bhéura eapán uige ré a ól dáoibhí am mainmí, tré gur ab lé Críost sibh, a deirim sibh go fírinneach, nach léigí fé a léidheachd a muga.

42 Agus gídh bé bhéuras adhbhar oilbheime dáoin neach do na dáoinibh beaga so chréideas ionnamfa, do bhfearr dhó go mór go gcuirthí cloch mhuilinn si na bhrághuid, & go dteilgthí é ann sa bhfairge.

43 Agus más ciontach do lámh ré bolbheim d'fagháil duit, gearr dhíot i : is fearr dhuit dul ar leathláimh don bheathuidh, ná dhá láimh do bheith agad, & dul go hifearnn, a dteinidh nach éidir do mbúchadh :

44 A náit nach éugann a bpéifd, agus ních múchtar a dteine.

45 Agus más ciontach do chos ré bolbheim d'fagháil duit, gearr dhíot i : is fearr dhuit dul don bheathuidh mharthanuigh ar leathchois, ná dhá chos do bheith agad & do theilgean go hifearn, ann sa teinidh nach éidir do mbúchadh :

46 A náit nach éugann a bpéifd, & nach múchtar a dteine.

47 Agus más ciontach do shúil ré bolbheim do thabhairt duit, teilg afad i : is fearr dhuit dul a fdeach go rioghachd Dé ar éunfuil, ná dhá shúil do bheith agad, & do theilgean go teinidh féarn :

48 A náit nach éugann a bpéifd, & nach múchtar a dteine.

49 Oir fáillsícheag gach áoin neach le teinidh : agus fáillsícheag gach áoin do thabhairt lé falann.

50 Is maith an falann : achd cheana ní bhíonn an falann gan bhlas, Créd le a déantóirí deagbhlaísa é ? bíodh falann agaibh ionnaibh féin, & bíodh síodhachain agaibh ré cheile.

CAIB. X.

On thréigean na mban, 13 do bheannuigh na leanabh mháoth lé Críost.

A Gas ar néríge as sin dó, táinic fé go críochuibh Ídeas, tré an t-athall do Iordan : & do chruinnightheadar sláighte a ris chuige : & gearr bád ghnáth leis, do theaguiú é iad a ris.

2 Agus ar dteachd do na Phairisí-neachuibh chuige, do f'hafrughtheadar dhá dá theasdughadh, Nar cheadui-geach dhóir a bhean do léigean.

3 Achd ar bhfreagra dhófan, a dubhairt fé ris, Créd do aithin Máoisí dhíbh ?

4 Agus a dubhradarfan, D'fulaing Máoisí leicir dhealaighthe do sgríobh-áid, agus a leigean.

5 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt fé ris, Is ar son chruais bhuir gcroidhesí do sgríobh fé a naithnesí dhíbh.

6 Gidheadh ó thófach an chruthaigh-

the, fear & bean do rinne Día iad.

7 Ar a nadhbharfin fáicfidh neach a athair féin, & a mhathair, & ceang-
galfuigh fé dhá mhnaói phóda :

8 Agus beid a ríon na náoin fhéoil : ionnas ních dias iad as sin a mach, achd éin fhéoil amháin.

9 Ar a nadhbharfin gídh bé ní do cheangail Día ré cheile, na sgóileadh duine é.

10 Agus a sígh a ris do chuireadar a dheiciobuill ceifd sin ní céudna sin air.

11 Agus a dubhairt físeion riu, Gídh bé ar bith duine léigios a bhean féin, & bhéuras beao eile, do ní fé adhal-
trannus na haghaidh.

12 Agus má leigean bean a fear féin, & go bpósfadh sí ré fear eile, do ní si adhaltrannas.

13 Agus tugadar chuige leinibh, do chum go mbeanfadh fé riu : & do imdheargadar a dheiciobail an mhuin-
tir thug léo iad.

14 Achd an tan do chonnaire Iósa [sin,] do bhí níchéudfáidh aige orrtha, & a dubhairt fé riu : Leigídh do na leanbaibh teachd chugamsa, & ná toirmeasgaidh iad : Oir is lé na leith-
éidibh súd slaitheas Dé.

15 A deirim sibh go fírinneach, gídh bé ních géubha rioghachd Dé chuige mar leanabh, nach racha fé a fdeach go bráth inoti.

16 Agus an tan do ghabh fé chuige iad an a uchd, ar gcur a lámh orrtha, do bheannaigh fé iad.

17 Agus an tan do cháidh fé a mach ar a t'fíghidh, do rith óglach chuige, & do léig fé ar a ghluinibh dhó é, & do f'hafrugh fé dhe : a mhaighfidir mhaith, Créd do dhéuna mé, do chum go bbfuighinn an bheatha mharthanach doighreachd ?

18 Agus a dubhairt Iósa ris, Créd si ngoireann tú maith dhíomla ? ní bhfuil éinneach maith, ach Día amháin.

19 A tá síos na naitheantadh agad. Ná déuna adhaltrannus, Ná déuna dúnmhar-
bhadh, Ná déuna goid, Ná déuna siadh-
nuisí bhréige, Ná déuna mealltóireachd, Onórugh thathair féin & do mháthair

20 Achd ar bhfreagra dhófan, a dubhairt fé ris, A mhaighfidir, do choimh-
éid mé iad so uile ó móige.

21 Achd ar bhfrúchain Díosa air, tug fé toil dó, & a dubhairt fé ris, A tá én ní dúireasbhuidh ort : imthigh, reac a bhfuil agad, & tabhair do na bochdaibh : & do ghéubha tú císde ar neamh : & tárr, tóg do chros, & lean míf.

22 Agus do ghabh doilgheas eilean ar son an chomhráidh sin, & do imthigh fé go tuirfeach : óir do bhí íomáid fáidh-
bhris aige.

23 Agus an tan do fhéuch Iósa na thimcheall, a dubhairt fé ré na dheiciobluibh, Créd é a dhocamhlughe don mhuinintir agá bhfuil fáidhbhris, dul a fdeach go slaitheas Dé ? 24 Agus

24 Agus do bhí áathbhás ar a dheif-eiobluibh tré na bhriathraibh. Agus ar bhfreagra Díosa a ris, a dubhairt fé riu: A chlann, Créd é dhocrachd don mhuinntir chuireas a ndóigh a saidhbheas, dul a fdeach go slaitheas Dé?

25 As ufa do cháimhall dul tré chró snáthaide, ná do dhuine shaidhbhir dul a fdeach go slaitheas Dé?

26 Achd do ghabh barr áathbháis iadán, ag rádh eatorra féin, Máeadh cia is éidir do shlánughadh?

27 Agus ar bhfeuchuin Díosa orrtha a dubhairt fé, Ní bhfuil so air cumas do dháoinibh, achd a tá fé ar cumas do Dhía, óir a táid na huile neithe foithéanta do Dhía.

28 Agus do thionnsgain Peadar a rádh ris, Féuch, do thréigearnaire gach uile ní, & do leanamar thusa.

29 Achd ar bhfreagra Díosa, a dubhairt fé, A deirim ribh go sirinneach, nach bhfuil éin neach shuigeas a thigh, nó a dhearbhráithreacha, nó a dheirbh-sheathracha, nó a athair, nó a mháthair, nó a bhean, nó a chlann, nó a dháthaidh, ar mo shóna & ar son an tsoigéil:

30 Nach bhfuighe fé a chéud oiread a nois ann fa naimfirso, tighthe, & dearbhraithreacha, & deirbhseathracha, & máithreacha, & clann, & dúthaidh maise ré hannró, & ann fa tsáoghal a tá ag teachd, an bheatha mharthamach.

31 Achd a táid morán ar tús, bhias fa dheireadh: agus ar deireadh, bhias ar tús.

32 Agus do bhádar ar a tslighe ag dul suas go Hierusaléim: & do bhí Iosa rompa: & do ghabh iongantas iad, & agá leanmhuin do ghabh eagla iad. Agus ar mbreith an dá fhear dhéug dhó fa leith leis a ris, do thionnsgain fé na neithe do theigéumbadh dhó, dinnisín dóibh.

33 Oir féuch, a tamaóid ag dul suas go Hierusaléim, do bhéarthar mac an duine dáachdaranuibh na sagart, & do na Sgríobuidhibh, & béuruid breith bháis air, & do bhéaruid do na cineadhachuibh é:

34 Agus do dhéunaid sonámhad faoi, & siursuid é, & gubhaid do shéilidhibh air, & cuirid chum báis é; achd éiríochuidh fé a ris an treas li.

35 Agus tangadar Séumas & Eóin, mic Shebedé, chuige, ag rádh, A mhaighfidir, is fi ar dtoll go ndéantá dhuinn gidh bé ní iarram ort.

36 Achd a dubhairt feiscan riu, Créd as áill libh mifi do dhéunamh dhíbh?

37 Agus a dubhradarfan ris, Aontaigh dháinn go fuidhgh fear agunn ar do láimh dheis, & fear eile ar do láimh chli, ad ghloir féin.

38 Achd a dubhairt Iosa riu, Ní fios dáobh créd iarthaoi. A néidir libh an cupán íbhimsi, dól, & bhuir

mbaifdeadh leis an mbaifdeadh, lé a mbaifdear mifi?

39 Agus a dubhradarfan ris, Is éidir. Achd a dubhairt Iosa riu, Go deimhin an cupán íbhimsi iobhthaoisi é: & an baifdeadh lé a mbaifdear mifi, baifsfithear sibhisi leis:

40 Achd fuidhe ar mo láimh dheis, & ar mo láimh chli, ní leanfa a thabhairt uaim, achd don dream dar hullmhuigheadh é.

41 Agus an tan do chúaladar an deichneabhar [fo,] do thionnsgadar míchéadsaidh do dhéunamh ar shéumas agus air Eóin.

42 Agus ar na ngairm chuige Díosa, a dubhairt fé riu: A tá a fhios aguibh an mhuinntir agá bhfuil cumhachda ar na cineadhachaibh, go bhfuil Tighearnas aca orrtha: & go mbid a ndáoiné morá, tréun orrtha.

43 Achd cheana ní mar sin bhias fé eadruibhisi: achd gidh bé lé nab mian bheith na dhuine mhór bhuir meafgh, biaidh fé na óglach aguibh:

44 Agus gidh bé aguibh lé nab mian bheith a dtolach, biodh fé na sheirbhíseach ag cách uile.

45 Oir ní thainic mac an duine ionnas go ndéantuigh seirbhís dhó, achd do dhéanamh seirbhísi, & do thabhairt anma féin mar éiric ar son mhórain.

46 Agus tangadar go Jericó: agus ar nimtheachd dófan & dá dheif-eiobluibh, & do bluidhin mhóir as Jericó, do fhuidh an dall Bartiméus, mac Thiméus, ar a tslighe ag iarruidh déirce.

47 Agus an tan do chúaluidh fé gur be Iosa Nafardha do bhí ann, do thionnsgain fé éighmhe, & a rádh, A Iosa mhic Daibhi, déana trócaire oram.

48 Agus do imdheargadar morán é, do chum go mbiaidh fé na thochn: achd is móide do éighmheadh seiscin sin, A mhic Dhaibhi, déana trócaire oram.

49 Agus ar seasamh Díosa a dubhairt fé, eiscan do ghairm chuige. Agus do ghoireadarfan an dall, da rádh ris, Biodh dóchas maith agad, éirigh: a tá fé dod ghairm.

50 Agus ar dteilgean a bhruist iad dhófan, do éirigh fé; agus tainic fé chum Iosa.

51 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt fé ris, Créd is mian leachd mifi do dhéunamh dhuit? achd a dubhairt an dall ris, A mhaighfidir, mo radharc aiseag dhambh.

52 Agus a dubhairt Iosa ris, Imthigh, do shlánuigh do chreideamh thú. Agus ar an mball fuair fé a radharc, agus do lean fé Iosa fa tslighe.

C A I B. XI.

Do chothnigh & feag Críof an teampal, 20 & labhair fé um neart an Chreidimh.

A Gus an tan tangadar a bhfogas do A Ierusalem, go Betphage agus

ordh.

lé a

Yidie.

cinhin

é: &

mísi,

dheis,

a tha-

m dar

dar an

gnadar

béamas

Díofa,

aguibh

hachda

uil Ti-

muid a

bhíais fé

ab mian

meafga,

fé nab

fé na

ine ion-

chd do

nabhairt

mhórain.

é: agus

dheiscio-

as Je-

suas, mac

iarruidh

fé gur

ann, do

radh, A

re orom,

mhóran é,

nd: achd

n sin, A

oram,

dubhairt

Agus do

riadh ris,

irigh: a

rruit uadh

táinic fé

ofa a de-

achd mísi

a dubhairt

o radharc

Imthigh,

thú. Agus

harc, agus

an teampal,

Chreidim.

bhfogus do

phage agus

go

go Betánia go siabh na Noluideadh, do
 2 Agus a dubhairt fé riú, Imthighidh
 don baile úd thall as bbur gcomhair.
 Agus mar ráchtóir a fdeach ann, do
 3 Agus má deir éinneach ribh, Créud
 si ndéntíoi fo? abruidh, go bhfuil a
 ríochdanas ar an Dtighearna: & cuir-
 4 Achd do imthigheadarán, agus fáa-
 radar an farrach ceangailte ag an doras
 do tobh a muigh a comhrug dhá
 5 Agus a dubhradar dream áirighthe
 do mhuintir do bhí na seasamh ann
 6 Achd a dubhradarán rin, mar do
 7 Agus tugadarán an farrach chum
 8 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 9 Agus do shuidh fé air.
 10 Agus do leathnuigheadar mórán a
 11 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 12 Agus do shuidh fé air.
 13 Agus do leathnuigheadar mórán a
 14 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 15 Agus do shuidh fé air.
 16 Agus do leathnuigheadar mórán a
 17 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 18 Agus do shuidh fé air.
 19 Agus do leathnuigheadar mórán a
 20 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 21 Agus do shuidh fé air.
 22 Agus do leathnuigheadar mórán a
 23 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 24 Agus do shuidh fé air.
 25 Agus do leathnuigheadar mórán a
 26 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 27 Agus do shuidh fé air.
 28 Agus do leathnuigheadar mórán a
 29 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 30 Agus do shuidh fé air.
 31 Agus do leathnuigheadar mórán a
 32 Agus do theilgeadar a mbruit air,
 33 Agus do shuidh fé air.

riú, An né nach bhfuil sgríobhtha, go
 ngoirfhear tigh uruighthe dom thigh-
 se, ag na huile chineadhachuibh? achd do
 18 Agus do chúaladar na sgríobhthe,
 & úachdarán na sagart [10,] agus do
 bhádar ag iarruidh cionnus do mhíllíde
 é: Oir do bhí eagla orrtha, do bhrígh
 go raibh iongantas ag an tsiagh uile an
 a theagasc.
 19 Agus an tan tháinic an tráth-
 nóna, do chúaidh fé a mach as an
 gcathruigh.
 20 Agus ag gabháil thairis ar maidin
 dóibh, do chonacadar an crann fige
 ar ná chrionadh as a fhreumhach.
 21 Agus ar gcumhnuighadh do Phea-
 dar, a dubhairt fé ris, A mhaighfidir,
 féuch, an crann fige úd do mballuigh
 tú, a tí fé ar gcionadh.
 22 Agus ar bhfreagra Díofa a dubhairt
 fé riú, Bíodh creideamh Dé aguibh.
 23 Oir go firinneach a deirimsi ribh,
 Gidh bé neach a déura ris an siabh fo,
 Toghthar thú, agus teilghear ann fa
 bhfairge thú: agus nách bíá cunntabhairt
 aige an a chroidhe, achd go gcreide fé
 go átiucfaid na neithe a deir fé, chum
 criche, teigemhaidh dhó gach ní a
 déura fé.
 24 Ar a nadbharfain a deirim ribh,
 Gidh bé ní iarrthóir an tan do nithi úr-
 nuighthe, creididh go bhfuighthe: agus
 do ghéubhthóir é.
 25 Agus an tan bhéithi bbur seasamh
 ag déanamh úrnúighthe, maithidh má tá
 ní ar bith aguibh a naghuidh ándúine:
 ionnas go maithfeadh bbur nathairsi a
 tá air neamh, bbur cionta féin dhaoibh-
 si mar an gcéadna.
 26 Oir muna maithfisi, ní mhalthe
 bbur nathair a tá air neamh bbur cionta
 féin dhibhí.
 27 Agus tangadar a ris go Hiarusa-
 léim: agus ar mbeith ag siobhal fa
 teampoll dófan, tangadar úachdarán
 na sagart, agus na sgríobhthe, agus na
 sinnfir chuige:
 28 Agus a deirid ris, Créd é an tugh-
 darrás lé a ndéunann tula na neitheí?
 & cia thug na cumhachda do dhuit, do
 chum na neitheadh fo do dhéunamh?
 29 Achd ar bhfreagra Díofa a dubh-
 airt fé riú, Fiafróchaidh mísi éin ní a
 mháin dhibhí, & tabhruidh freagra oram,
 & innéofaidh mé dhibhí cia an tughdar-
 rás lé a ndéunam na neithe fo?
 30 An ó neamh tháinic baideadh Eóin
 nó ó dhaoibh? tabhruidh freagra oram.
 31 Agus do bhádarán ag díofóireachd
 eatarra féin, ag radh, Má deirimid ó
 neamh: a déura fé, Ar a nadbharfain
 créd fa nár chreideabhairsi dhó?
 32 Achd má deirimid, O dhaoibh: a
 tá eagla an phobuil oruinn: oir do bé
 a meas uile ar Eóin, gur bláidh é
 go firinneach.

33 Agus ar bhfreagra dhóibh fion a dubhradar re Híofa, Ní bhfuil a fhios againn. Agus ar bhfreagra Díofa, a dubhairt sé riu, Ní mó innéofus misí dhíbhí sí cia an tughadarrás lé a ndéanaim na neithe so.

C A I B. XII

Gu theilgebear na hudaighe, mur sgolaguibh mío-choinghiollach, seinntach, fuilteach.

AGus do thionnsgáin fé labhairt riu a gcofamlachdaibh, ag rádh: Do chuir duine áirighthe fineamhuin, agus do chuir fé fál na timcheall, agus do tho-chuil fé ionad braithe an fhíona, agus do thóg fé tor, agus tug fé ar chíos do sgolagaibh i; agus do chúaidh fé féin a gcoigcrich.

2 Agus do chuir fé fearbhí hoghan-tuidhe chum na sgológ na am [féin,] do chum go bhfuigheadh fé ní do thoradh na fineamhna ó na sgolaguibh.

3 Achd ar mbreith air dhóibh lean do bhuaileadar agus do leigeadar uatha folumh é.

4 Agus a ris do chuir fé chuca fearbhí hoghantuighe eile: agus ar ngabháil do clochaibh ar an bhfeartoin, do bhriseadar a cheann, agus do chuireadar uatha fa mhíomhódh é.

5 Agus a ris do chuir fé neach eile chuca: agus do mharbhadar an fearsin: agus móran eile, ag buailadh coda aca, agus ag marbhadh coda eile.

6 Achd do bhi aige fós éun mhac a mhaio ionmhuin, agus do chuir fé eisean chuca fa dheireadh, ag rádh, Do bheúraid siad onóir dom mhac.

7 Achd a dubhradar na sgológa eatorra féin, Is é so an toidhre: tigidh, marbhum é, agus badh linn féin an oidhreacht.

8 Agus ar mbreith air do mharbhadar é, agus do theilgeadar as an bhfineamhain a mach é.

9 Ar a nadhbarfín créud do dhéana Tighearna na fineamhna? tiocfaidh fé, & sgríosfaidh fé na sgológa, & do bheúra fé an fineamhuin do dhaoineibh eile.

10 An né nár léughabhair an sgríob-táir so? An chloch do dhíoltadar na féoir, is i atá air na déanamh na ceann fa chúinne.

11 Is é an Tighearna do rinne so, agus is iongnadh é ann ar fáilbhne.

12 Agus do iarradarfán breith air, achd do bhi eagla an phobail orrtha: oir do thuigeadar gur ab na naghaidh féin a dubhairt fé an chofamlachd fion, & ar na f haghbail do imthigheadar rompa.

13 Agus do chuireadar chuige dream áirighe do na Phairifineachuibh, agus do mhuintir Ioráidh, do chum go ngreamócháifís é an a chaíant.

14 Agus an tan tháinig siad a dubhradar ris, A mhaighfidir, a tá a fhios aguione go bhfuil tusa firinneach, agus nach bhfuil cís aead a náonduine: oir ní fheuchann tú ar phearsuinn na

ndóine, achd moinidh tú síghe Dé do ríe na firinne: An ceaduiagheas cías do thabhairt do sheafar, nó gan a thabhairt? an dtiubhrum, nó nach dtiubhrum?

15 Agus ar naithne a ceoilge dhófan, a dubhairt sé riu, Créid fa coorthaoi ce thughadh oram? Tabhruidh chugam pighinn dá feuchain.

16 Agus tugadarfán [fin] léo. Agus a dubhairt seifion riu, Cia dar ab iomhaigh so, agus cia ré a mbeannann an sgríbeann, agus a dubhradar ris, Ré Seafar.

17 Agus ar bhfreagra Díofa a dubhairt sé riu, Tabhruidh do sheafar, na neithe is lé Seafar, agus do dhia, na neithe is lé Dia. Agus do biongnadh léo é.

18 Agus tangadar na Saduicínigh chuige, a deir nach bhfuil eifirighe ann: agus do fhiafrugheadar dhe ag rádh,

19 A mhaighfidir do sgríobh Míofí dhuinn, dá bhfaghadh dearbhráthair dhuine ar bith bás, & go bhfuigfeadh fé a bhean, & nach bhfuigfeadh fé clann, a dhearbhráthair do ghabháil a mhíofí fíad chuige, do thóghbáil sleachda dhá dhearbhráthair.

20 Do bhádar móirtheifior dearbhráthar ann: & tug an cédfhear dhóibh bean, & ar bhfaghail báis dó, ní shág fé síochd.

21 Agus do ghabh an dara fear chuige i, agus shair fé bás, & níor shág seifion fós síochd: & an treas fear mar an gcéudna.

22 Agus tugadar an móirtheifior, & ní shagbhadar síochd: & tair é chích uile siar an bhean bás mar an gcéudna.

23 Ar a nadhbarfín ann fa neifirighe, an tan do dhéanuid eifirighe, cia aca a madh bean i? oir do bhi sí ag an móirtheifior na mnáoi.

24 Agus ar bhfreagra Díofa a dubhairt sé riu: Nach uime so a tá síbh ar seachrán, tré nach bhfuil éolus na sgríob-táirigh aguibh, na chumhachd Dé?

25 Oir an tan éiríochuid siad ó mharbhuibh, ní tabhruid fir mná, & ní tabharthar mná dfearuibh: achd a tuid mar na hainglibh a tá ar neamh.

26 Achd a dtimcheall na marbh, go néireochuid siad a ris, an né nár léughabhair a leabhar Mháiois, cionnas do labhair Dia ris ann fa sceich, ag rádh, Is misí Dia Abraham, & Dia Ísaac, & Dia Íacób?

27 Ní hé Dia na marbh é, achd Dia na mbéa: ar a nadhbarfín a tá síbhle ar seachrán go mór.

28 Agus tháinig neach do na Sgríobu-dhiibh chuca do chúaidh ag díobairreachd iad, & mar do chonnaire fé gur moith do f hreagair fé iad, dfafrugh fé dhe, Cia an chéudaithne do na haitheartuibh uile?

29 Agus do f hreagair Íofa é, gurab i an chéudaithne do na huile aitheartuibh: Ehd a Ísaac, ar Dtighearna Dia, is áois Tighearna é:

30 Ar a nadhbharrsin Gráidheóchuidh
in an Tighearna do Dhia féin, as do
croidhe uile, agus as thanam uile, agus
ar thintinn uile, agus as do bhrígh uile :
ag is an chéadaithe.

31 Agus is cómhail ría so an dara
hainne; Gráidheóchuidh tú do chomhar-
a mar (thá féin : ní bhfuil áithne eile
ann, is mó ná iad so.

32 Agus a dubhairt an Sgríobuidhe ris,
is maith, a mhaighiúidir, a dubhairt tú
ar fhirinne : as éin Dia a tá ann, agus
ní bhfuil atharrach ann ach é féin :

33 Agus a ghrádhughadh as a gcroidhe
uile, agus as a tuigsin uile, agus as a na-
mam uile, agus as a mbrígh uile : agus
an chomharía do ghrádhughadh mar é
féin, is mó sin na na huile iodhibhartha
agus oíráil.

34 Agus an tan do chonnaire Iósa gur
thugadh do f hreagarí fé, a dubhairt fé
ní. Ní fada ó fhlaithéas Dé atá tú. Agus
níor lamh éineach ó sin suas ceist do
chor air.

35 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt
fé, ag teagaisc ann sa teampoll ; Cionnas
a deirid na Sgríobuidhe gur ab é Críofid
mac Dháibhi ?

36 Oir a dubhairt Dáibhi féin tríd an
spiorad náomh : A dubhairt an Tighear-
na sin Thighearnaísa, Suidh ar mo lámh
dheas, no go gcuire mé do nánubaid na
lámh fad chofuibh.

37 Ar a nadhbharrsin goiridh Dáibhi
féin a Thighearnaísa dhe : agus cionnas a
fé na mhac aige ? agus do éid cu-
leachda mbór go sonnmhar ris.

38 Agus a dubhairt fé riu an a thea-
ch : Coimhéduidh sibh ó na Sgríobui-
dhe fé na b ionmhuin sibhbal a gcula-
dhuibh fada, agus fáiltighe d'fagháil ar
na margaidhibh :

39 Agus na céud ionuid fuidhe ann (na
Sgríobuibh, agus tús fuidhe suas ar na
Sgríobuibh).

40 Noch shluigeas tighe na mbain-
treabhach, agus sin fós ar ígáth bheith
do fada ag urnuighe : do gheubhuid so
an breitheamhnus is truíne.

41 Agus an tan do shuidh Iósa as co-
mhair ionad coimhédá an chíde, tug
fé dhá aire cionnas do chuireadh an
pobal ionmhuibh ann, & do chuireadar mó-
ra do dhiaoinibh fuidhibhre mórán ann.

42 Agus ar dteachd do bhaintreabhach
bheith áirighe, do theilg í ann dhá
phléa bheaga do ní féoirilinn.

43 Agus ar ngairm a dheifciobal dó,
a dubhairt fé riu, Go fírinneach a dei-
rínn sibh, gur ab mó do chuir an
bhaintreabhach bheith so ann sa chíde,
ní cích uile do chuir ní ann.

44 Oir is don ní do bhí diomarcaigh
do chuireadarán uile ann : do chuir
fé ann dhá dáibhreais féin, a ráibh aice,
(adha) a beatha féin uile.

C A I B. XIII.

Is faghair, Serios Ierusalem, 24 ar dheire
an domhain.

A Gus an tan do chuidh fé a mach
as a teampoll, a dubhairt neach
dha dheiciobuibh féin ris, A mhaighiú-
idir, Féuch cré é an fórt clochfa, agus
cré é an fórt fairgnithe so.

2 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt
fé ris, An bhfeiceann tú na hoibreacha
móráló ? ní fuicfidhear cloch ar muin
chloiche (dhiobhbfo,) nach ísgarfidhear
ó chéile.

3 Agus ar mbeith na shuidhe dhó ar
shliabh na Noluigheadh, as comhair an
teampuill, do fhiafrúigh Peadar, agus
Seumas, agus Eóin, agus Aindrias ós
ifeall de.

4 Innis dainne gá tráth theigéumhuid
na neithe so, agus cré é an comhar-
tha bhias an tan chríochnóchthar na
neithe so uile.

5 Agus ag freagra dhóibh, do thionn-
sgain Iósa a radh, Tabhruidh dá
bhur naire nach meallfuidh éinneach
sibh.

6 Oir tiucluid mórán am ainmsí, ag
rádh, Gur mí é ; agus meallfuid mo-
rán.

7 Achd an tan do chluinfidhe coguidh,
agus tairagbhála cogtiadh, ná biodh
triobloid oruibh : oir is éigin iad so do
theachd. Achd ní deireadh é fós.

8 Oir éiríochuidh cineadh a naghaidh
cinidh, agus rioghachd a naghaidh rí-
oghachda : agus biaidh crith talmhan a
nionaduibh ionmha, agus biaidh gorta
& buaidhreadh ann : ag so tofach amb-
gar.

9 Achd tabhruidhí bhur naire ribh
féin : oir béuruid siad sibh a láthair
oireachdas agus coimhthionól : seirí-
fuidhear sibh, agus béarthar sibh a bhí-
adhuibh áachdarán, agus riogh ar mo
shonfa, mar fháidhuibh dhoibh.

10 Agus is éigin an foigéil do
sheanmoir do na huile chineadhachuibh
ar tús.

11 Agus an tan bhéuruid siad a láimh
sibh, na biodh na ro-chás oruibh roimhe
láimh cré a déurthaoi, agus ná smáinidh
air : achd gidh bé m do bheartar ar
a náuirín díbh, abruidh é. Oir ní sibhí
labhrus, achd an Spiorad náomh.

12 Achd cheana do bhéara an dea-
bhíthair an deaobhráthair (éile) chum
báis, agus an tathair an mac : agus éir-
íochuid an chlann a naghaidh a maith-
reach agus a maithreach, agus cuirfid
chum báis iad.

13 Agus biaidh íuath ag gach uile
dhuine dháobh ar son mhanmaí : achd
gidh bé anfas go búan go deireadh, as
é shlainéochar.

14 Achd an tan do chífidhe adháth-
mhureachd an leirígrís, air ar labhair
Daniel an fuidh, na sheafamh ann sa nio-
nad nár chóir, (tuigeadh an té léaghas)
ann sin teitheadh a mbiaidh a tír í-
daighe, fá na sléibhibh :

15 Achd an té bhias air mhullach an
C 2
tighe

tighe, na tigeadh fé a níos ann a thighe, & na himigheadh fé a fdeach do thóg-bháil neithe ar bith as a thigh.

16 Agus an té bhias ar an machaire, ná cafadh fé tar a ais, do thógbháil a éaduigh :

17 Achd budh trúagh do na mnáibh torcha agus do na mnáibh do bhéura clocha uatha ann sna laethibh sin.

18 Achd guidhidhí gan bhar dteithheadh do bheith ann fa gheimhreadh.

19 Oir bíadh annsna laethibh sin amhair, amhail nach raibh a leithéid ann ó thús cruthaighe na neitheadh do chruthaigh Dia, go foithe so, agus nách bia [go bráth.]

20 Agus muna ngearruigheadh an Tighearna na laethe úd, ní rachadh éin fheoil as : achd ar son na ndóine toghtha, do thogh sé, do ghearradh fé na laethe úd.

21 Agus ann sin dá nabra neach ar bith ribh, Féuch, [a tá] Críost ann so, nó, feuch, [a tá fé] ann sud, na creididh [é.]

22 Oir éiréochuid Críostanna fallfa, agus fuidhe fallfa : agus do dhéanuid comharthuidhe agus miorbhuile, do mhealladh na ndóine toghtha féin, dá madh éidir é.

23 Achd tabhruidhí bhar naire ribh : féuch, dinnis mé dhíbh gach uile ní roimh a naimfir.

24 Achd ann sna laethibh sin, tar éis a nábhghair úd, dorchóchtar an ghrian, agus ní thiobhra an ghealach a foillí féin uaithe.

25 Agus tuitid réultanna neimhe, & béid na cumhachda a tá ann sna neumb-dhaibh ar crith.

26 Agus ann sin do chífid siad mac an duine ag teachd ann sna néulluibh maille ré cumhachaibh móra, agus ré gloir.

27 Agus cuirfidh fé a aingil an tan-foin, agus cruinnéochuidh fé a dhóine toghtha féin ó na ceithre gíothaibh, ó leithimeal na talman go leithimeal neimhe.

28 Agus foghlomuidh cofamhlachd ón chrann fige : an tráth bhíos a ghéag máoth, & fhásas a dhuilleabhar, a tá a fhios agaibh gur ab fogus an samhradh :

29 Agus mar an gcéadna bídhí, an tan do chífidhe ná neithe ar na ndéanamh, biodh a fhios agaibh go bhfuil fé a ngar dhóibh, ann sna doiribh.

30 A deirimí ribh go firinneach, nach racha an díníth thoruinn, nó go ndéantar na neithe uile.

31 Rachuidh neamh agus talamh thort, achd ní rachaid mo bhriathra-fa thort go bráth.

32 Achd ní bhfuil fós an láoi úd, ná na hnaire ag neach ar bith, ná fós ag na hainglíbh a tá ar neamh, ná ag an mac, achd ag a nathair.

33 Féuchaidh, déanuidh faire agus

urnuighe : oir ní bhfuil a fhios agaibh gá tráth thioctas a naimfir úd.

34 Amhail duine ag dul a gcoicríbh, dífag a thigh, agus tug cumhachda dhá shearbhí boghantúbh, agus a obair féin do gach áonduine, agus do aithin dá dhoirféoir faire do dhéanamh.

35 Ar a nadhbharfin déanuidhí faire : (oir ní bhfuil a fhios aguibh gá ham thioctas fear an tighe, an tráth nua, nó a meadhón oidhche, nó a ngairn an choiligh, nó air maidin.)

36 Deagla ar dteachd go hobann do go bhfuigheadh fé bídhí bhar goodladh.

37 Agus na neithe a deirim ribh, a deirim ré a nuile dhuine iad : Déanuidh faire.

C A I B. XIV.

Comb-chogar dhaibh anagaidh mbe Di.

A Gus a gcionn dá lá na dháigh sin, do bhí an Cháig agus follamín a nairín gan laibhín ann : agus diarradar éachdarain na sagart agus na ácriobdhe, cionnas do bhéarais a béill air-sean, do chum a mharbthha.

2 Achd a dubhradar, Ná [déanam é] fa follamín, ar eagla go néiréochadh buaidhreach a meag an phobail.

3 Agus ar mbeith dhó a Mbetina, a dtigh shimóin an lobhair, ar fuidhe dhó ar an mborá, táinic bean ag raibh bexa ola, do spicnár mborlaighe : agus ar mbríeadh an bhoxa dhí, do dhóirí sí ar a cheann é.

4 Agus do rinneadar dream aca mcheadfuadh an a ninnín féin, agus a dubhradar, Créid sí ndéantar a diombháilí air a nola ?

5 Oir do béidirí do reic ar ní fé mhó ná trichéd pighín, agus a thabairt do na bochdaibh. Agus do bhádar dhiomdhach dhí.

6 Agus a dubhairt Jóh, Léigidh dhí : créa fa gcuirthí buaidhreach uirtthe : do rinne sí obair mhaith oramlá.

7 Oir a táid boichd bhar bhfochair do ghnáth, agus gídh bé huair blus toil libh, is éidir dhóibh maith do dhéanamh dhóibh : achd ní bhia mísi do ghnáth agaibh.

8 A ní dob éidir lé, do rinne sí [é] tháinic sí roimhe liimh dungadh mo chuirpí chum a adhluite.

9 A deirimí ribh go firinneach, Gídh bé ar bith ball ar feadh an domhain uile an a ndéantar an foilgeála do shean-móir, go ninnéoldar an nísí do rinne físi leis, mar chuimhne uirtthe.

10 Agus dimthigh Jásas íscariot, an don dá fhear dhéag, chum uachdarais na sagart, ionnas go mbráithfeadh fé é sean dóibh.

11 Agus ar na chluinsín [sin] dóibh-sean, do ghabh gairdeachus iad : agus do ghealladar go dtiobhraidis airgead dó : agus do iarr feisíon am ionche bhaidh ar a blyath dhóibh.

12 Agus an céad lá do shollamain
marlín gan laibhin, an tan do ghná-
thuidh an [túan] Cáig do mhar-
bhadh, a dubhradar a dheisciobail ris.
Ó hait ar toil leachd sinne do dhul
dallmhughadh, do chum go niofá [túan]
na Cáig?

13 Agus do chuir sé dias dá dheif-
ciobail, agus a dubhairt sé riu: Im-
thighidh don chathraigh, agus tégea-
mhaidh neach oraibh ag iomehar fói-
thigh uisce: leanaidh é.

14 Agus gídh bé ar bith tigh a racha
é a fdeach, abraidh ré fear an tighe,
go mbair an maighfidir, Cáit a bhí
an fionra an a niofa mé an [túan] Cáig,
a bhfochair mo dheisciobail?

15 Agus taisbeannadh seifion dhibh
fionra ard, fairfing, deaghmhaifeach,
amh: ullmhuidh é dhuinn ann sin.

16 Agus do imthigheadar a dheifci-
obail, agus tangadar don chathraigh,
agus siaradar mar a dubhairt seifion
riu: agus do ullmhigheadar an
Cháig.

17 Agus ar dteachd don tráth nóna,
tháinig seifion maille ris an dá fhear
dhéug.

18 Agus an tan do shuidheadar agus
do chaitheadar biadh, a dubhairt Iósa,
A deirim ribh go fírinneach, go
mbraithfear dhibh mí, noch a tá ag
é [bidh] am fhochair.

19 Agus do thionnsnadarfan bheith
go dubhach, agus ar rádh ris a ndiaigh
a chéile, An mí é? agus fear eile, An
mí é?

20 Agus ar bhfreagra dhófan, a du-
bhairt sé riu, Is fear don dá fhear dhéug
é, thomas maríon riumfa a méis.

21 A tá mac an duine ag imtheachd
go fírinneach, mar a tá sgríobtha air:
ach is anaoibhinn don fhear úd lé a
mbraithfear mac an duine: do bfeard
do mearn nách beirthe é ríamb.

22 Agus ar mbeith ag caitheamh
bith dhóibhfean, do ghlac Iósa aran,
agus tar éis a bheannaighthe, do bhris
é agus tug sé dhóibhfean é, agus a du-
bhairt sé: Glacaidh, ithidh: is sé fo
mo chorpla.

23 Agus ar nglacadh an chopáin
do, an tan rug fé boidheachus, tug
sé dhóibhfean é, agus do ibheadar
aile as.

24 Agus a dubhairt sé riu, Ag fo
mhuil na Tiomna náidhe, dhóirtear
air son mhóráin.

25 A deirim ribh go fírinneach, nach
iobha mé feadfa do thoradh na fineamh-
na go nuige an lá úd an a niobha mé
na é a ríoghachd Dé.

26 Agus an tan do chanadar
bith do chúadar a mach go sliabh na
Nóilheadh.

27 Agus a dubhairt Iósa riu, Do ghéabh-
thois uile oilbheim ionnamfa a nochd:
ag a tá sgríobtha, Báulaidh mé

an tíodhaire, agus spéighfighthear na
cáoirigh.

28 Achd rar éis mí eiseirghe, ra-
chaidh mé romhaibhfi don Ghalilé.

29 Achd a dubhairt Peadar ris, Má
gheibhidh cách uile oilbheim [ionnad],
ní bhfaighe mí é.

30 Agus a dubhairt Iósa rifean, A
deirim ríot go fírinneach, A niugh, ann
sa noidheche nochd fein, ní is tíoiga ná-
ghoirfeas an coileach fú dhó, go féansa
tú mé trí huaire.

31 Achd is móide a dubhairt seifion,
Dá madh eigan damh báis dfulang ad
fhochair, ní féansa mé thú go bráth: &
a dubhradar cách uile mar an gcéadna.

32 Agus tangadar don ionad dár ab-
ainm Gedfemane: ann sin a dubhairt
seifin ré na dheisciobuibh, Suidhigh ann
fo go ndéana mé urnuighe.

33 Agus rug fé Peadar agus Séumas:
& Eóin leis: agus do thionnsnain sé
bheith go crítheaglach brónach.

34 Agus a dubhairt sé riu, A tá mha-
nam tuirfeach go dtí an báis: fanaidhfi
ann fo, agus déanadh faire.

35 Agus ar nimtheachd roimhe dhó
beagan, do thuit sé ar talamh: agus do
rinne sé urnuighe, ionus dá madh éidir
é, go rachadh an áir thairis.

36 Agus a dubhairt sé, Abbá, a athair,
a tá gach ní foidheanta dhuilfi: cuir an
cupánfa thoramfa: gídhedh nár ab é
an ní bhus toil leamfa, achd an ní bhus
toil leachdfa.

37 Agus táinic sé, & fuair sé iadfan na
gcodladh: & a dubhairt sé ré Peadar:
A Shimóin, an bhfuil tú ad chodladh? an
né nár beidir leachd faire éan áire do
dhéunamh?

38 Déunuidh faire agus urnuighe, do
chum nách dteigemhadh a ccathughadh
fíbh: a tá an spíorad ullamh go dei-
mhin, achd a tá an cholann anbhann.

39 Agus ar nimtheachd áatha a rís, do
rinne sé urnaighe, ag rádh na mbriathar
gcéadna.

40 Agus ar bhíleadh dhó, fuair sé a rís
na gcodladh iad, (oir do bhádar a fáile
trom) & ní raibh a fhios aca cionnas
do bhéuraidis freagra air.

41 Agus táinic sé an treas áir, agus
a dubhairt sé riu, Codluidh a nois agus
comhnuighidh: is lór sin, tháinic an
áir: féuch, do bheirtear mac an duine
a lámhuibh na bpeacthach.

42 Eirghidh, imthigheam: féuch, is fo-
gus [dóinn] an té bhraitheas mí.

43 Agus ar an mball, an feadfa do bhí
fé ag caint, tháinic Iúdas son don dá
fhear dhéug, & slúagh mór na fharradh,
maille ré clóidhmhibh & lé batuidhibh, ó
nachdaránuibh na sagart, & ó na sgrí-
buidhibh, & ó na sinnsíoruibh.

44 Agus tug an té do bhraith é comh-
artha dhóibhfean, ag rádh: Gídh be neach
dhá dtíobhra mí póg, is é sin é: beiridh
air, & tabhairdhibh é go coimheadach.

45 Agus ar dtéachd dhó, do chúaidh fé air ball chuigeifion, agus a dubhairt é, Go mbeannuightheair dhuit, a mbairghifidir: agus tug sé póg dhó.

46 Agus do choir siadfan a lámha annsan: agus do ghabhadar é.

47 Achd ar dtarrang a chloidhimh a mach dffior don mhuinntir do sheas a láthair, do bháil lé óglach an árdshagairt, agus dó bhean lé a chlús de.

48 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt sé riu, An dtangabhair a mach dom ghlacadhfa, amhuil chum biothamh-maigh, lé cloidhmhibh & lé batuidhibh?

49 Do bhí mé gach éanla aguibh fa teampall ag teagail, agus nior ghlacabhair mé. Achd is éigin na sgríob-túiridh do choimhlonadh.

50 Agus ar na thréigean san, do theitheadar [a dheisicobuil] uile.

51 Agus do lean ógánach áirighe é, aga raibh línédach ag folach a lóm-wochdaighe: agus rugadar na hógá-maigh air.

52 Agus ar bhfiagbháil an línédaiigh dhofan, do theith sé lómnochd uatha.

53 Agus rugadar Jósa léo chum an árdshagairt: agus do chruinnigheadar ann sin nachdarán na sagart uile, agus na sinnir, agus na sgríobuidhe.

54 Agus do lean Peadar a bhfiad wadh é nó go raibh sé a sídigh a halla a wírdshagairt: agus do bhí sé na shuidhe a bhfhochair na searbhthoghantaidh-eadh, agus dá ghoradh ar an teinidh.

55 Agus do bhádar áachdarán na sagart agus an chomhairle uile ag iar-raidh siadhuifí a naghaidh Jósa, ionnas go gcuirfidis chum báis é: agus ní thuaradar.

56 Oir do rinneadar mórán dáoine siadhuifí bhréige na aghaidh: achd ní thangadar a bhfiadnuifidhe lé chéile.

57 Agus déirgheadar dáoine áirighe, agus do rinneadar siadhuifí bhréige na aghaidh, ag rádh,

58 Do chúlamairne é ag rádh, Brisfidh mé síos an teampolló déunta lé lámhaibh, agus a dtri lá toigea-bhaidh mé teampoll éile gan obair linnh.

59 Achd mar sin féin ní raibh a bhfiadnuifí ag teachd lé chéile.

60 Agus ar néirge na theasamh a lár chaich don árdshagart, do chuir sé ceisf ar Jósa, ag rádh, An né nach dtéabhair tú freagra ar bith uait? créd fa ndéunaid fo siadhuifí ad aghaidh?

61 Agus do thochd seifion, agus nior shreagair sé é ní. Do shiafrugh an árdshagart de a ris, agus a dubhairt sé ris, An tusa Críofd mac [Dé] bheannuighthe?

62 Agus do shreagair Jósa, Is mé: agus do chífidheifí mac an duine na shuidhe air deis chumhachd [Dé.] agus ag teachd lé néulluibh neimhe.

63 Agus do réub nachdaran na fa-

gart a éudach, ag rádh, Créd é an feidhm a tá aguinn ar shiadhnuifibh seafda?

64 Do chúalabbhair an bhlaifpheime: créd dó cítear dháobhifí? agus rugadarfan uile breith na aghuidhfean, gur thuill sé bás.

65 Agus do thionnsgnadar dream áirighe gabháil do sheildhibh air, agus a aghaidh dfolach, agus dórna do bháladh air, agus a rádh ris, Déana faidheadóireachd: agus do ghabhadar na seirbhúigh do bhaifibh air.

66 Agus ar mbeith do Pheadair ann fa halla shíos, tháinig áon do chailinibh an árdshagairt:

67 Agus ar bhfacfin Pheadair dá ghoradh dhí, tug sí dha haire é, agus a dubhairt sí, Do bhí tusa sós a bhfochair Jósa Nalardha.

68 Achd do sheán seifean sin ag rádh, Ní thugim, agus hi bhfuil a shíos agam créd a deir tú. Agus do chuaidh sé a mach don phóirfí: agus do ghoir an coileach.

69 Agus do chonnairc an cailín é a ris, agus do thionnsgain sí a rádh ris an druig do bhí na seafamh a láthair, Is diobh síd an searfo.

70 Agus do sheán seifean a ris. Agus sí cheann beagáin na dhiaghfín a ris a dubhradar an mhuinntir do bhí na seafamh a láthair ré Peadar. Go sirinneach is diobh síd thufa: oir is Galiléach thú, agus is cormhail hurlabhra [riu.]

71 Achd do thionnsgain seifean mal-lughadh, agus mionnughadh, Ní haithne dham an duinefí a deirthe.

72 Agus do ghoir an coileach an dara huair, agus do chuimhoigh Peadar ar a bhfoical a dubhairt Jósa ris, Ní is táofa na ghoirfeas an coileach sí dhó, féanfuidh tú mistí trí huairé: & ar ndul a leathtóibh dhó, do ghúil sé.

C A I B. XV.

Fulang, 39 bá, 42 & adhlacadh onéach Jósa Chríofd mbic Df bti.

A Gus go moch ar maidin ar ndéanamh comhairle dhóibh, rugadar na hárdshagairt, maille ris na sinnsearaibh, & ris na sgríobuidhibh, agus ris an gcomhairle uile, Jósa ceangailte leo, agus tugadar do Philáit [é.]

2 Agus do shiafruidh Piláid dheifean, An tusa Rí na Niuduiogheadh? & ar bhfreagra dhófan a dubhairt sé ris, A deir tusa [sin.]

3 Agus do chuireadar nachdaráin na sagart mórán na aghaidh, achd nior shreagair seifean éinní.

4 Agus do shiafruidh Piláid dhe a ris, ag rádh, An né nach dtugann tú freagra éigin uait? féuch, gá mbeid ann a ndéunaid fo siadhuifí ad aghaidh:

5 Agus nior shreagair Jósa ní ar bith ó shin a mach, ionnas gur ghabh ionngantus Piláid.

6 Agus ann fa tÍollamain do
fíolfeadh fé dhóibh én phríonánach a
máin, gídh bé air bith a diarradáis.

7 Agus do bhi neach áiríge dar
bháinm Barabás ceangailte a bhfo-
chair a chompanach ceannaire, noch do
rinne marbhadh a gceannaire.

8 Agus ag éighmhe don phobal, do
thionnsgadar iarruidh air do réir mar
do níodh fé dhóibh a gcomhnuidhe.

9 Do shreagair Píoláid dhóibh, ag
rádh, A náill libh go fíoláinn dáobh
Rí na Níuduigheadh?

10 (Oir do bhi a fhios aige gur ab
é tháidh do thoirbhir uachdarán na
fíadailte.)

11 Agus do ghlaiafíodar uachdaráin
an fíadailte an pobal, do chum go madh
tíocfa fíolfeadh fé Barabás chuca.

12 Achd ar bhfeagra do Phíoláid, a
debhairt fé ris a ris: Ar a nadhbhairtín
ceas aill libh do dhéanamh dhámh ris
an tálí dá ngóirthi Rí na Níuduigheadh?

13 Agus do éighmheadar an a ris,
Croch é.

14 Achd a debhairt Píoláid ris, Créd
fa-tóic do rinne fé? agus is móide do
ghíreadarán sin, Céas é.

15 Agus do bhrigh gur mhian lé Pí-
oláid tóic an phobail do dhéanamh, do
fíol fé Barabás dóibh, agus tar éis
lá do fíorfhíadailte, tug fé uadh chum
a chrochda é.

16 Agus rugadar na fíadailteuiridh a
fíadailte don balla é, adhón go cúirt a
uachdaráin, agus do ghóireadar an
uachdaráidh uile a bhfochair a chéile:

17 Agus do chuireadar [éadach] pur-
púir uime, agus ag fíge coróna spíne
dhóibh, do chuireadar air i:

18 Agus do thionnsgadar beannughadh
dhó ag rádh, Go mbeannughe Dia
dúit, a Rí na Níuduigheadh.

19 Agus do bhóileadar é an a cheann
leolach, agus do ghabhadar de fíe-
dhóibh air, agus ar léigean a nglán
fíadailte, do rinneadar umhla dhó.

20 Agus an tan do rinneadar foná-
míad fíadailte, do bheanadar an [téadach]
púipair dhé, agus do chuireadar a éadui-
the féin uime: agus tugadar a mach é,
do chum go gcróichaidís é.

21 Agus do chuireadar d'fíadailte ar
éilach áiríge do bhi ag gabháil
thíocfa dar bháinm Simón Síréanach
(Alexánder agus Rúphus) tháinic ón
láith a muich, a chroch díomchar.

22 Agus rugadar léo é do níonad dar
an aiam Golgota, is fé sin fé na éidir-
míniúghadh, Ionad na cloígae.

23 Agus tugadar fíon air ar cui-
teadh murr, fé na ól, dó: achd níor
ghabh fíadailte [é.].

24 Agus an tan do chrochadar é,
do rinneadar a éaduihe, air dteilgean
crannchuir orrtha, cred do thóigfeadh
gach neach dhíobh.

25 Agus do bhi an treas áir ann, a-
gus do chrochadar é.

26 Agus do bhi tíodal a choiré air
na fíorbhádh ós a chionn, RÍ NA
NÍUDUIGHEADH.

27 Agus do chrochadar días gadui-
dheadh na fíochair; fear ar a láimh
dheis, agus fear ar a láimh chli.

28 Anni sin do coimhíonadh an fíor-
buidh a deir, Agus a meadh dhóine
coirtheach do comhairéadh é.

29 Agus an dream do ghabhadh tháir-
is, do bhéiridís aithís dó, ag crathadh a
gceann, agus ag rádh: O a fíor ód
leagas an teampoll, agus thóghas é a
dtri léithibh.

30 Féir ort féin, agus tárr a nús as
an gcróich.

31 Agus is mar an gcéadna a dubhra-
dar uachdaráin na fíadailte agus na fíor-
buidhe fé chéile, ag fonáimhad faoi, Do
fhoir fé ar dháoinibh eile, agus ní héidir
leis é féin d'fíorfhíadailte.

32 Tígeadh Críost Rí Ísraél a nús a
nois as an gcróich, do chum go bhfaic-
fíadailte, agus go gcréidfíadailte. Agus na
dáoine do chrochadh na fíochair, tu-
gadar aithís dó.

33 Agus an tan tháinic an fíadailte
huair, do bhi dorchadus ar feadh na tal-
mhan uile go fíotha an náomhadh huair.

24 Agus ann fa náomhadh huair do
éigh Iosa do ghuth árd, ag rádh, Eloi,
Eloi, lámá fíadailte: a le sin ar na
éidirimhíadailte, O mo Dhia, mo Dhia,
créd far threig tu mé?

35 Agus a dubhradar cuid dá raibh
na fíadailte a láthair an tan do chéadadar
[fíadailte] Féuch a fá fé gairm Elías.

36 Agus do fíoth fear dhíobh, agus
ar líonadh sbóine d'fínegre dhó, agus ar
na chur a d'fínechall gíolghuill, tug fé
deoch dhó, ag rádh, Leigidh dhó: féacham
an dtíocfa Elías dar leagadh a nús.

37 Agus ag éighmhe Díosa, do ghuth
mhór, do chaidh a fíorad as.

38 Agus do réubadh brat róinte an
teampuill na dhá chuid, ó uachdar go
híochdar.

39 Agus an tan do chonnairc an Sen-
túiríon do bhi na fíadailte as a chomhair
go ndéachuidh a énam as ag éighmhe
mar sin, a dubhairt fé, Go fíorinneach
do bé an duine go Mac Dé.

40 Agus do bhádar mar an gcéadna
mná a bhfad uadh ag féachain: éidir
a raibh Muire Mhagdalen, agus Muire
mathair Shéumuis bhig agus Joles, agus
Salomé:

41 Noch do lean é an tan do bhi
fé fós fa Ghalile, agus do bhi ag
míniúghadh dó: agus móran do
mhnaibh eile do chaidh a neinfíadailte
ris fíadailte go Hiarúsáilém.

42 Agus a nois ar dteadh don
tráth nóna, (do bhrigh gur bhé lá an
uilmhíadailte é, adhón, an lá roimh an
tíadailte.)

43 Táinig Jóseph ó Arimatéa, comhairleach onórach, agá raibh fás fáil ré rioghachd Dé, agus do chúaidh fé a fdeach go dína díonnfughe Phíoláid, agus do iarr fé corp Jófa.

44 Agus do bíonnadh lé Píoláid go mbíadh fé cheana tair éis bháis: agus do ghoir fé an Sentúríon, agus do fhiafrugh fé dhe, An fada ó fuair fé bás.

45 Agus ar bhfagháil fhíofa ón Sentúríon, do bhronn fé an corp do Jóseph.

46 Agus do cheannuigh [Jóseph] linéadach, agus do leag fé a nias é, agus do chuir fé an linéadach uime, agus do chuir fé é a dtuama do bhí ar na thochailt a mach as carraig: agus do fholmuit fé leac ar dhorus an tuama.

47 Agus do bhí Muire Mhagdalen, & Muire mathair Jósef ag feuchain gá háit a gcuirfidh é.

C A I B. XVI

Beirge Chríofa, 12 a thairdnadh féin, 19 & a ghabhala suas ar neamh.

Agus ar ndul don tábóid thárra, do cheannuigh Muire Mhagdalen agus Muire mathair Shéumuis, agus Shalóme, spíofradh deaghbhaluidh, chum go dtiocfaidís agus go nungfaidís é.

2 Agus tangadar go romhoch ar maidin an céd lá don tfeachdmhuin chum an tuama, lé héirge na gréine.

3 Agus a dubhradar eatorra féin, Cía iompobhas dháinn an leac ó dhorus an tuama?

4 Agus ar bhféachain dóibh, do chonncadar an chloch ar na hiomlat: óir do bhí sí romhor.

5 Agus ar ndul a fdeach ann fa tduama dhóibh, do chonncadar ógínach na fhuidhe ar a láimh dheis, iomá raibh éudach gléghéall: agus do ghabh áathbháis iad.

6 Agus a dubhairt feisean riu, Ná bíodh eagla oraibh, a tathaoí ag iarruidh Jófa Nafardha do céasadh: do eirigh fé, ní bhfuil fé ann fós: feuch a nait an ar chuireadar é.

7 Achd imthighidh, innisidh dá dheifciobluidh, agus do Pheadar, go bhfuil fé ag dul romhuibh don Ghalilé: do chisfidhe ann sin é, mar a dubhairt fé ribh.

8 Agus ar nimtheachd dóibhsean a mach go deithnísach, do theitheadar ón tuama: óir do bhí crith agus áathbháis orrtha: agus níor labhradar ní ar bith ré héinneach: óir do bhí eagla orrtha.

9 Agus ar neiféirge Díofa ar maidin an céd lá don tfeachdmhuin, do thairbén fé é féin ar tús do Mhuire Mhagdalen, as ar theilg fé feachd ndearmhain.

10 Agus ar nimtheachd difi do fboilfigh sí fin don druing do bhí na fdeachair féin, do bhí ag gul agus ag caoi.

11 Agus an tan do chualadarán eifean do bheith beo, agus go bhfacuidh sí fé, ní chreideadar.

12 Achd tar éis fós, do thairbén feisean é féin do dhias aca a gcruith eile, agus iad ag dul fan dtuait.

13 Agus do imthigh siadfan, agus do fhoilfigheadar sin do chuid eile, gidheadh níor chreideadar iadfan fós.

14 Fa dheiridh ar mbeith ar áonbhall do naóinshear dég, do thairbén fé é féin dóibh, agus do chuir fé na naghaidh a míchreideamh, agus a gcruas croidhe: tré nár chreideadar don druing do chonnaire é ar neiféirge.

15 Agus a dubhairt fé riu, Imthighidh ar feadh an doimhain uile, déanuidh an Soisgeul do sheanmóir do gach uile chreaitir.

16 Gidh bé chreidfeas agus bhaifidhear, sláineochthar é: achd gidh bé nach ccreidís, daiméontar é.

17 Agus leanfuid na comharthnigheif an dream do chreidfeas, Seiriosfuid siad deamhuin tré mainmís: laibhéoruid lé teangthuibh náidha:

18 Toigéubhaíd naithreacha neimhe: agus má ibhid ní marbthach ar bith, ní ghoirtéocha fé iad: cuirfid láimha ar na daóinibh éagcrúaidhe, agus beid siad slán.

19 Agus tar éis an Tighearna do labhairt riu, do gabbadh suas ar neamh a ris é, agus do fhuidh fé ar deis Dé.

20 Agus ar ndul a mach dhóibhsean do rianeadar seanmóir ann gach uile áit, ar mbeith don Tighearna ag comhoibriughadh riu, agus ag tabhairt brigh dá mbriathruibh, leis na comharthaidhibh do lean iad. Amén.

AN SOISGEUL DO REIR LUCAIS.

C A I B. L

Seinadh Eáin Rhaide, 39 le fáigbeadoireacht Elísabet, 46 Muire, 67 & Sacharias.

Do bhrigh gur ghabhadar móran do láimh, sdair do sgríobhadh air na neithibh agá bhfuil a fáirfhios aguinne.

2 Do réir mar thugadar na daóine do chonnaire lé na fáilibh féin ó thús, &

do bhí ag miníofdrálachd na bréithre, dháinne [iad:]

3 Do chonncas damhsa mar an gcéudna, a Theophilus ro oirdheirc, ar bhfagháil feafa gach uile neithe ó na bhfiorthofach dhamh, a sgríobhadh chugadfa a nórdughadh.

4 Do chum go mbia deimhin na mbriathar do máineadh dhuit, agad.

1 D E linn Jorúath Rí thire Júdaighe, do bhí sagart áirighe dár bhainm Sacharias, do sheal Abia : agus a bhean gineamhuibh Aaróin, agus Elifabet do bainm dhí.

6 Agus do bhádar a ráon na ndaoine fireanta a bhfiadhnúisi Dé, ag síolhal go neimhchiontach ann uile aithneamhuibh agus órdughthibh an Tighearna.

7 Agus ní raibh síochd orrtha, do bhrígh go raibh Elifabet aimrid, agus go raibh áois mhór aca ar áon.

8 Agus tárla, an tan do : bhí fé ag déanamh oifige an tsgairt a bhfiadhnúisi Dé, ann a sheal féin,

9 Do réir ghnáthughthe oifige an tsgairt, go raibh dhó an taim do lofadh, tar éis dul a fdeach go teampoll an Tighearna dhó.

10 Agus do bhí coimhthionól an phobail uile ag déanamh úrnuighe a muih, a naimfir na tuise.

11 Agus do taidhbheadh dhó aingeal an Tighearna, na sheafamh ar an dtíobh ndeas daltóir da tuise.

12 Agus ar na fhaicín do Shacharias do bhí fé ar na bhiaidhreach, agus do ghlac eagla é.

13 Achd a dubhairt an taingeal ris, Ní biodh eagla ort a Shacharias : óir do héideadh huirnuighe : agus béaruidh do bhean Elifabet mac dhuit, agus do bhéara tú Eoin mar ainm air.

14 Agus budh gairdeachus agus lánghaire dhuit é, agus biaidh luáthghaire ar mhórán fa na bhreith.

15 Oir biaidh fé na dhuine mhór a bhfiadhnúisi an Tighearna, agus ní iobha fé son ná deoch laidir : agus fós biaidh fé lán don Spiorad náomh ó bhroinn a mhúthar.

16 Agus fillidh fé mórán do chlanuibh Ísrael chum an Tighearna a Nóa féin.

17 Oir géubhaidh seifean roimhefan a spioraid agus a fubháilec Elias, áilleadh chroidheadh na naitheach chum na cloinne, agus na neafumhal chum gliocuis na ndaoine gcomhthrom : agus dullmhughadh phobail dhiongmhála don Tighearna.

18 Agus a dubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnas bhias a fhios fo agansa : óir a taim arfuidh, agus a tá áois mhór ag am mhnaoi.

19 Agus ar bhfreagra don aingeal a dubhairt fé ris, Is misí Gabriel sheafas a bhfiadhnúisi Dé : agus do cuireadh mé do labhairt riotta, agus dinnfin na naidbeachd maith fo dhuit.

20 Agus feuch, biaidh tú gan urbhra, agus ní bá héidir leachd labhairt, go foithe an lá an a dtiocfaid na neithe fo chum críche : do bhrígh nár críod tú dom bhriathraibh, noch coimhionfughear na nam féin.

21 Agus do bhí an pobal ag fúfadh fé Sacharias : agus do biongnadh

léo a fad do fhan fé fa teampoll.

22 Agus ar ndul a mach dhó, ní bhéidir leis labhairt riu : agus do aithnigheadar go bhfiadhnúisi fé taidhbfi fa teampoll : óir do símeid fé orrtha, agus do fhan fé balbh.

23 Agus tárla dhó, an tan do coimhionadh laethe a mhiniófrálachda, go ndeachaidh fé dhá thigh féin.

24 Agus tar éis na laethé, do tiorrheadh Elifabet a bheanfan : agus do fholaigh sí i féin ar feadh chuig mios, ag rádh,

25 Oir is mar fo do rinne an Tighearna rium, ann sna laethibh an ar fhéuch fé oram, do thógbháil mo neimhcheana dhíom a meáig na ndaoine.

26 Agus ann fa seisíodh mí, do cuireadh an taingeal Gabriel ó Dhia, go cathruigh don Ghailé dár ainm Náfaret,

27 Dionnfuighe óighe ar a raibh ceart ag fear do thigh Dháibhí, dár ainm Ioseph : agus do bé do bainm do nóigh, Muire.

28 Agus ar ndul a fdeach dá hionnfuighe do naingéal, a dubhairt fé : Dia do bheatha [a ógh] roghrafamhuil : a tá an Tighearna maile riot : is beanuighe thú eidir na mnáibh.

29 Agus an tan do chonnairc sí é, do bhí sí ar na biaidhreach fa na bhriathraibh : agus do bhí sí ag smuaineadh créd an ghné bheannughtheafo.

30 Agus a dubhairt an taingeal ría, Ní biodh eagla ort, a Mhuire : oir fuaic tú gráfa ó Dhia.

31 Agus feuch, biaidh tú torrach, agus béaraidh tú mac : agus do bhéara tú Iosa dáim air.

32 Biaidh fé na dhuine mhór, agus goirfidhear Mac an té is Airde dhe, agus do bhéara an Tighearna Dia caithe Dháibhí athar féin do.

33 Agus biaidh fé na rígh ar thigh Jacob go bráth, agus ní bhia deireadh ar a rioghachd.

34 Agus a dubhairt Muire ris a naingéal : Cionnus bhias fo, oir ná bhfiú fíos fir agamsa.

35 Agus ar bhfreagra do naingéal a dubhairt fé ría, Tuirléonguidh an Spiorad náomh ort, & foiléochaidh cumbachda an té as airde thá : uime in an ní náomhtha bhéara tú, goirfidhear Mac Dé dhe.

36 Agus feuch, Elifabet do bhanchara : tá sí leis torrach-air mhac ann a harrfuigheachd : & is fé fo an seisíodh mí dom mhnaoi úd dá ngoirthea [bean] aimrid.

37 Oir ní bhia ní ar bith doidhéunta do Dhia.

38 Agus a dubhairt Muire. Féuch, banóalach an Tighearna, teagmhada dhámha do réir do bhreithrís : agus do imthigh an taingeal uaithe.

39 Agus an tan do eirigh Muire ann sna laethibh sin, do chuaigh sí go dheithneafach chois leibhe go cathraigh Júda.

40 Agus do cháaidh sí a fteach go tigh Shacharias, agus do bheannaigh sí Delísabet.

41 Agus tárla mar do cháaidh Elísabet beannughadh Mhuire, gur bhiog an náoidheanán ann a broinn; agus do bhí Elísabet air na lionadh don spiorad naomh.

42 Agus do éigh sí do ghuth mhór, agus a dubhairt li; Is beannaighe thú eidir na mnáibh, agus is beannaighe toradh do bhronn.

43 Agus cionnus do éirigh fo dhamhsa, go dtiocfadh mathair mo Thighearna féin ann ghóir.

44 Oir feuch, comhláth is tháinic fuaim do bheannaighthe am chlúfaibh, do bhiog an náoidheanán lé gairdeachus ann mo bhronn.

45 Agus is beannaighe an bhean do chreid: oir coimhlonfuidhear na neithe do gheall an Tighearna dhi.

46 Agus a dubhairt Muire: Adhmolaigh mhanam an Tighearna.

47 Agus do ní mo spiorad gairdeachus a Nda mo shlánuightheoir.

48 Do bhrigh gur fhéuch sé ar umhla a bhanóglaighe féin. Oir feuch, ó fo suas goirfid na buile dhine beannuighthe dhíom.

49 Oir do rinne an té a tá cumhachdach neithe móra dhamhsa, agus is náomhtha a ainm:

50 Agus a tá a thrócaire ó dhíne go díne don dréim ar a bhfuil a eagla.

51 Do rinne sé gníomh láidir lé na bímh: do spreigh sé na daoine áibhreacha a smuaintighe a gcroidheadh féin.

52 Do tharruing sé na daoine cumhachdacha as a gcaithiribh, agus do árdaiigh sé na daoine umhla.

53 Do lion sé na daoine ocracha lé neithibh maithe, agus do chuir sé áadh na daoine faidhbhre solumh.

54 Do thóg sé suas Isráel a shearbhshoghantuidhe féin, do chuimhnighadh ar a thrócaire,

55 (Mar do labhair sé ré ar naithreachuibh, Abraham, agus ré na shíol go bráth.)

56 Agus do shan Muire na fochair timcheall thri mios: agus do shíll sí dhá tigh féin.

57 Agus táinig ionbhuidh Elísabet: agus rug sí mac.

58 Agus do chúladar a comharfain agus a daoine gaoil gur fhoilligh an Tighearna a thrócaire mhór féin di: & do rinneadar gairdeachus má ráon ría.

59 Agus tárla, go dtangadar air a nochdmhadh lá, do chum go ndéanais an náoidhe do thimcheallghearradh, agus do ghóireadar Sacharias de, do veir anma a athair.

60 Achd ar bhíreagra dhá mhíthair a dubhairt sí: Ní hamhluidh [bhias:] a chd Bóin goirfidhear dhe.

61 Agus a dubhradar ría, Ní bhfuil éann-

duine do d chineadh dá ngoirthear an tainmí.

62 Agus do rinneadar comhartha dhi athair, créd an tainm bá mian leis do thabhairt air.

63 Agus ar níarruidh cláir dhófan, do sgríobh sé, ag rádh, Is Bóin is ainm dhó; agus do ghabh iongantus iad uile.

64 Agus ar an mball do hofgladh a bhéifán, agus a theanga, agus do labhair sé, ag moladh Dé.

65 Agus do ghabh eagla a gcomharfain uile: agus do haithrífadh na neithe fo uile chois tseibhe thire. Judaighe uile.

66 Agus gach uile dhuine dhá gcóilaidh sin, do chuireadar a dtáigidh an a gcroidhthibh féin [iad] ag rádh: Cré é an fort leinibh bhias fo? agus do bhí lámh an Tighearna maille ris.

67 Agus do bhí Sacharias athair, lán don Spiorad náomh: agus do rinne sé faidheadóireacht ag rádh,

68 Go madh beannaighe an Tighearna Dia Isráel, ar son gur shiofrugh sé, agus gur fhuasgail sé a phobal féin.

69 Agus do thóg sé suas adharc na sláinte dháinne, a dtigh Dháibhí a shearbhshoghantuidhe féin.

70 Do réir mar do labhair sé tré bheul a fhaidheadh náomhtha féin, do bhí ann ó thús an domháin.

71 Go gcuimhdeochadh sé sinn ó ar naimhdeibh, agus ó láimh gach uile dhuine agá bhfuil siath dháinne.

72 Go ndéanadh sé thrócaire air ar naithreachuibh, agus go gcuimhnéochadh sé a thiomna náomhtha féin:

73 Agus ar an mionna lé a dtug sé móid Dábrahám ar nathairne, go dtiubhradh sé dháinne,

74 Go mbeimis gan eagla air ar fíoradh ó láimh ar námad, do chum feirbhí do déanamh dhó féin.

75 A náomhachd & a bhíreantachd na fhaidhnuiféan, a láethibh ar mbeatha uile.

76 Agus tusa a leinibh, goirfidhear diot, Fáidh an té as áirde: oir rachuidh tá roimh ashaidh an Tighearna dullmhughadh a shligheadh.

77 Do thabhairt éolais na sláinte di phobal, tré mhaithreamhus na bpeacadh.

78 Tré thrócaire ro mhóir ar Nda féin, léir shiofrugh sé sinn ag éirge ó [ionad] árd:

79 Do thabhairt foillí don droing do bhí na fuidhe a ndorchadas, agus a sgaile an bháis, agus do dhíorghadh ar gcós a slighe na fíothchána.

80 Agus do fhás an leanaibh, agus do neartuightheadh é a spiorid: & do bhí sé ar na fálighibh, go foithe an lá an ar fhoilligh sé é féin Disráel.

C A I B. II.

Beirthe Chríof, 13 moladh na nainní, 28 to Shímeoin, 36 ré fáigheadóireacht Anna.

A Agus tárla ann fína láethibh sin, go ndeachuidh áithne ó Shéafar Augustus, an domhan uile do mheas. 2(Ag

3 (Ag fo an céudmheas do rinneadh, an tan do bhí Sírénus na áachdarán ar áir.

4 Agus do chéadar uile dhá meas, gan éon fá leith dhá chathruigh féin.

5 Agus do chúaidh Jóseph mar an ceudna suas ón Ghalilé, as an gceathruigh Nafarét, go tír Júdaighe, go cathruigh Dhaibhí, dá ngoirtheat Betelem, do bhrígh go raibh fé do thigh agus do fhíochd Daibhí.

6 Ionous go measuigh é maille ré Muire do bhí ar na ceangal ris mar mhac, an mbeith dhí torrach.

7 Agus tairla ar mbeith dhóibh ann sin, ag tangadar láethe a hionbhuidhlean.

8 Agus rug sí mac, a céudúine éinne, agus do chuir sí giobuil cheangail na thimcheall, agus do chuir sí m luighe a mainneúr é: do bhrígh nach raibh aic aca fáigh óda.

9 Agus do bhádar áodhairidhe fá dhíthe sin na gcomhnuidhe a muigh, & ag éanamh faire oidhche ar a dtéad.

10 Agus féuch, do theas singeal an Tighearna láimh léo, agus do shóilligh glóir an Tighearna na dtimcheall: & do ghabh eagla mhór iad.

11 Agus a dubhairt an taingeal riu, Na bhodh eagla oruibh: óir a taim ag tógadh dhíbh an gairdeachus mór, noch bhias do gach uile phobal.

12 Oir rugadh an slánúightheóir dhóibh a nua (adhon, Críofá an Tighearna) a geathruigh Dhaibhí.

13 Agus ag fo comhartha dhíbh; Do ghabhtháoi an leanabh ceangulte a giobuibh, na luighe a mainneúr.

14 Agus do bhí go hobann cuideachda mhór do shliagh neamhdha a bhíochair an áinil, ag moladh Dé, & ag rádh.

15 Glóir do Dhia ann ina hárduibh, agus síodhcháin ar an dtalamh, deaghtháil do na dáoinibh.

16 Agus tairla, mar do imthigheadar na haingil áatha ar neamh, go ndubhradar na háodhairidhe ré cheile. Imthigheam don Bhetléem, agus féucham an ní fo do rinneadh, noch do shóilligh an Tighearna dháinn.

17 Agus tangadar go deithneafach, agus fuaradar Muire agus Jóseph, agus an moidhe na luighe a mainneúr.

18 Agus an tráth do chonncadar (sin) do aithrífadar an ní a dubhradh na dtimcheall an leinibhsin.

19 Agus na huile dhóine da gcóaluidh (fé) do ghabh iongantus iad, fá na neithibh a dubhradar na háodhairidhe riu.

20 Achd do thaigidh Muire na breithrafa uile, dá mbreathughadh ann a croidhe.

21 Agus do fhilleadar na háodhairidhe ag tabhairt glóire, & ag moladh Dé, tré gach ní dá gcóaladar, agus dá bhfadadar, mar a dubhradh riu.

22 Agus an tan do comhlionadh ochd lá, chum an leinibh do thimcheall.

ghearradh, tugadh Jófa mar ainm air, adhon, an tainm do ghoir an taingeal de, luil do geineadh a mbroinn é.

23 Agus an tan do comhlionadh láethe glanta Mhuire do réir reachda Mháoisí, rugadar léo go Hiarufaleim é, dá thaisbéanadh don Tighearna.

24 (Mar a tá scríobhtha a reachd an Tighearna, Gach céudgheinn mhic thuilmheas brú, biaidh fé náomhtha don Tighearna.)

25 Agus do thabhairt ofrála, do réir mar a dearthar a reachd an Tighearna, cúpla cartair nó dhá gheirreacach coluim.

26 Agus féuch, do bhí duine a Niarufaleim, dár bhainm Símeon: agus do bhí an fearló comhthrom, diadha, agus a sháil ré comhfhuirtachd Ísraél: agus do bhí an spiorad náomh ann.

27 Agus do shóilligh an spiorad náomh dhó, nach bhfaicfeadh fé bás, nó go bhfaicfeadh fé Críofá an Tighearna.

28 Agus táinig fé maille ré tréoir na spioraide don teampoll: agus an tan tug a athair agus a mháthair an leanabh Íofa, do chum go ndéanais ar a shon do réir gnáthúighe an dlíghé.

29 Ann sin do ghabh seifion chuige an a ucht é, agus do mbol fé Dia, agus a dubhairt fé:

30 A Thighearna, a nois leigeas tú do shearbhoshauidhe a síodhcháin, do réir fhocail féin.

31 Oir do chonncadar mo sháile do shlanughadh sí.

32 Noch do ullmhuigh tú a bhfaidhnuisi na huile phobal.

33 Solas do dhéanadh foillsi do na cineadhachuibh, agus glóir do phobuil féin Ísraél.

34 Agus do ghabh iongantus Jóseph agus a mháthairfion fá na neithibh a dubhradh na thimcheall.

35 Agus a dubhairt fé ré Muire a mháthairfion; Féuch, a tá fé fo ar na órdughadh do chum tuime agus eileirghe mhóráin a Nísráil, agus na chomhartha agé gcuirfhear na aghaidh.

36 (Agus fós rachaidh clóidheamh tré thanamfa) do chum go nochtfuidhe sináintighthe as móra do chroidhibh.

37 Agus fós do bhí Anna, banfhaidh, inghean Phánuel, do threibh Áser: do bhí áois mhór aici, táir éis seachd mbliadhna do chaitheamh dhí ag fear a ndiaigh a maighdeanuis.

38 Agus ar inbeith na baintreabhúigh a dtimcheall cheithre mbliadhan agus cheithre fichid dhí, níor fhag sí an teampoll, achd ag déanamh seirbhísi do Dhia do lá agus do oidhche, lé tógadh agus lé hórnuighthe.

39 Agus táinig fo do láthair ar an áair gcéudna, agus dadmhuigh sí an Tighearna ma ríon riu, agus do labhair sí na thimcheall ré gach áen ag raibh luil ré síagladh an Iarufaleim.

39 Agus mar do chríochnuightheadh gach uile ní do réir reachda an Tigh-earna, do fhilleadar don Ghalilé, da gathruigh féin Násaré.

40 Agus do fhás an macíomh, agus do neartuightheadh é a spioraid, & do bhi sé lán deagna: agus do bhi gráfa Dé maille ris.

41 Agus do ghnáthuightheadh a athair agus a mhathair dul gach a bliadhna go Hiarufaleim a follamuín na Cásé.

42 Agus ar mbeith dhá bhliadhan déug dhó, do chúadar suas go Hiarufaleim, do réir ghnáthuightheadh na follamna:

43 Agus ar gcríochnuightheadh na lieththeadh sin, an tan do thilleadarfian, dñan an leanabh Jofa a Niarufaleim: gan fhios do Jofeph, ná dhá mháthair.

44 Agus an tan do tháilleadar go raibh sé na gcuideachda, do shiochladar asdar laoi, agus diarradar é a meafg a ndaoine gaóil agus aitheanta.

45 Agus an tan nach bhfuadarar é, do fhilleadar go Hiarufaleim, dhá farruigh.

46 Agus tarla trí lá dhí éis sin, go bhfuadarar é ann fa teampoll na fhuide a meafg na ndoéirítheadh, ag éideachd riu, agus ag cur cheafid orrtha.

47 Agus do ghabh iongnadh gach uile dhuine dá gcualaidh é, fa na thuigfin, agus fa na fhreagarthaibh.

48 Agus ar na tháicfin dóibh, do ghabh eathbhas iad, agus a dubhairt a mháthair ris, A mhic, créd fa ndéarna tú mar ío rinn? féuch, do bhi mísi & táshair lán do dhobrónd dod lorgaireachd.

49 Agus a dubhairt feifion riu, Créd fa rabhabbhair dom lorgaireachda? an né nach raibh a fhios agaibh gur bheigin damhfa bheith ag déanamh ghnódhaghthe mathar?

50 Achd níor thuigedarfian na bráthra do labhair fé riu.

51 Agus do chuaidh sé leo síos, agus táinic sé go Násaré: agus do bhi sé umhal dóibh: Agus do tháigfidh a mháthair na bráthra ío uile an a eoidhe.

52 Agus do bhi Jofa ag fás an eag-na, agus a naós, agus a ngean ag Dia agus ag daóinibh.

C A I B. III.

Seannóir & Teafdas Eóin um Chríofd, 21 Teafdas Df uime; 23 & a Shinníorrachd thaoibh Jofeph.

A Gas an cuigeadh bhliadhan déug dimpireachd Thiberíus Séafar, ar mbeith do Phonfus Phiolaid na úachdarán a tír Iúdaighe, agus Joruaith na Théatrac fa Ngaililé, agus Philib a shearbhrathair na Théatrac air Ituréa agus air chrích Thraconísis, agus Lísanias air Abiléne.

2 An tan do bhi Annas agus Caiphas na nardhagartuibh, táinic bráthar

Dé chum Eóin mhic Sacharías, air an bhfífach.

3 Uime sin tháinic sé ar feadh na dáthche a dtimcheall Jordan, ag seannóir bhafáigh na háithrige chum maithmheachuis na bpeacadh:

4 Mar a tá fgríobhtha a leabhar comhríadhteach Efaías fíadh, a deir; Guth an té éighmheas ar an bhfífach, Ullmhuighidh líghe an Tighearna, déanuidh a chafain díreach.

5 Lionfuidhear gach uile ghleann, agus ífleoichthar gach uile fhliabh agus chnoor; agus beid na neithe cana díreach, agus na fíghthe garbhá min.

6 Agus do chíf gach uile fheóil ná nughadh Dé.

7 Uime sin a dubhairt sé ris a tshagh tháinic a mach do chum go mbailfeadh feifian iad; A fhíochd na náithreach neimhe, cia thug rabhadh dhaóibh teitheadh ón fheirg a tá ag teachd?

8 Ar a nadhbarfian tabhraidh tóirtha bhus íomchubhaidh don náithrige úaibh; agus ná tionsgnaidh a rádh ionnaibh féin, A tá Abraham na athair aguinn: Oir a deirimis ribh, gur ab é díe lé Dia clann do dhúfachd as na clochubhí féin Dábraham.

9 Agus a tá an tuagh a nois fós ar na cur chum freimhe na gcrann; ar a nadhbarfian gach uile chrann nach dtabhair toradh maith, gearrthar é, agus teitghear fa teinidh é.

10 Agus do fhiaftrugh an fliagh uile dhe, ag rádh, Ar a nadhbarfian créud do dhéanam?

11 Agus ar bhfreagra dhófan a dubhairt sé riu, An té agá bhfuil dá chóta, roinneadh ris an té ag nach bhfuil: do gídh bé agá bhfuil biadh, déanadh íi mar an gcéudna.

12 Agus tangadar na Publiocáin mar an gcéudna, ionnus go mbailfidhe iad: agus a dubhradar ris; A mhaighfidir, créud do dhéanam-ne?

13 Agus a dubhairt feifion riu, Na déanuidh ní fa mhó ná do hórduightheadh dhaóibh.

14 Agus do chuireadar na faighní-righ fós ceifid air, ag rádh; Agus créud do dhéanuidhe: agus a dubhairt feifian riu; Ná déanuidh foiréigean ar dhuine ar bith, agus ná hagraidh duine ar bith go héagcoracht: agus go mada lór libh bhur dtuafadál féin.

15 Agus ar mbeith ag feitheadh don phobal, & ag smánuightheadh dhaóibh uile an a gcróidhthibh a dtimcheall Eóin, nar bheifian Chríofd.

16 Do fhreagair Eóin, ag rádh riu uile; Baifdeamfa sibh go deimhin lé buige: achd a tá neach ío heartmhure ná mísi ag teachd, ag nach fíu mé íallach a bhros do fíaoileadh: baifdeadh feifion sibh leis an spírad náomh, agus lé teinidh:

17 Agá bhfuil a chríathar an a lann,

Seannóir
agus el
crúinne
phobal
le teinid
18 A
fín de
phobal
19
an Teaf
uile oic
20
21 A
an pobal
22 A
23 A
24 A
25 A
26 M
27 M
28 M
29 M
30 M
31 M
32 M
33 M
34 M
35 M
36 M
37 M
38 M
39 M
40 M
41 M
42 M
43 M
44 M
45 M
46 M
47 M
48 M
49 M
50 M
51 M
52 M
53 M
54 M
55 M
56 M
57 M
58 M
59 M
60 M
61 M
62 M
63 M
64 M
65 M
66 M
67 M
68 M
69 M
70 M
71 M
72 M
73 M
74 M
75 M
76 M
77 M
78 M
79 M
80 M
81 M
82 M
83 M
84 M
85 M
86 M
87 M
88 M
89 M
90 M
91 M
92 M
93 M
94 M
95 M
96 M
97 M
98 M
99 M
100 M

agus glanfaidh sé a urlár féin : agus cruinníochuigh sé an chruithneachd dá mbéal féin, achd loifgídh sé an cháith é féine nach eidir a mhíchadh.

18 Agus ag teagail mhóráin eile faoi do, dó mhuigh sé an foilgeal don phobal.

19 Agus ar gcur an aghaidh Iosaíth an Teatarca dhó, fi Heródias bean Philip a dhearbhrathar, agus fi gach uile óic dá ndearna Iosaíth.

20 Do chuir sé so leis do bháir ar gach ní, gur dhúis sé ar Eóin a bpríois.

21 Agus tairla an tan do bailfeadh an pobal uile, agus do bhi Iosa aza bnafeadh, agus ag déanamh urnaighthe, gur hoigladh neamh :

22 Agus gur thuirring an Spiorad nómh a bhfoghair chorpardha mar cholm air : agus go dtínic guth ó neamh ag rádh : Is tú mo mhac grádaigh, is ionnada, a tí mo dheaghtóil.

23 Agus do bhi Iosa féin a dtimchill a dheich mbladhna scibeadaíois, ar mbeith (do réir bhreathnuighthe na ndaoine) na mhac ag Ioseph, mhic Héli,

24 Mhic Matthat, mhic Lebhi, mhic Melchi, mhic Ianna, mhic Ioseph,

25 Mhic Matatias, mhic Amos, mhic Naam, mhic Bisi, mhic Nagge,

26 Mhic Maat, mhic Matatias, mhic Ioseph, mhic Ioseph, mhic Iúda,

27 Mhic Ioanna, mhic Réfa mhic Sorababel, mhic Salatiel, mhic Néri,

28 Mhic Melchi, mhic Addi, mhic Cofam, mhic Elmoadam, mhic Er,

29 Mhic Iosef, mhic Eliezer, mhic Ierim, mhic Matthat, mhic Léui,

30 Mhic Símeon, mhic Iúda, mhic Meph, mhic Ioan, mhic Eliacim,

31 Mhic Meléa, mhic Mainan, mhic Matata, mhic Nátan, mhic Dáibhl,

32 Mhic Iesse, mhic Obéd, mhic Boas, mhic Salmon, mhic Niaslon,

33 Mhic Aminadab, mhic Aram, mhic Efron, mhic Phares, mhic Iúdah,

34 Mhic Iacob, mhic Ifaac, mhic Abraham, mhic Tara, mhic Nachor,

35 Mhic Saruch, mhic Ragu, mhic Phalec, mhic Héber, mhic Salá,

36 Mhic Cáoan, mhic Arphaxad, mhic Sem, mhic Noé, mhic Lamech,

37 Mhic Matafala, mhic Eoch, mhic Iared, mhic Maleleel, mhic Cáoan,

38 Mhic Enos, mhic Séth, mhic Adamh, mhic Dé.

C A I B. IV.

13 bhíadhaigh sé ar an deamban lánh ar lánh. 14 A sheannóir,

41 le adhbail na ndeamban féin uime.

A Agus ar mbeith Diosa lán donspiorad nómh, do shíl sé tar a ais ó Iordan, agus do tréorúightheadh leis an spioraid ar an bhfalach é.

2 Feadh dha shiehead lá an diabhal ag cur chathuighthe air : & nior ith sé ní ar bith ann na laethibh sin : achd ar na

getiochmughadh ann sin do ghabh ocraas é.

3 Agus a dubhairt an Diabhal ris, Más tá mac Dé, abair ris an gcloichí bheith na harin.

4 Agus do threagair Iosa é, ag rádh, A tí sgríobhtha, nach lé harin a mháin mhairíos an duine, achd lé gach uile bhréithir Dé.

5 Agus an tan do threorúigh an Diabhal é ar shliabh árd, do thaisbéa sé rioghachda na talmhun uile dhó, a moimeint daimuir.

6 Agus a dubhairt an Diabhal ris, Do bhéara mísi na cumbachda só uile dhuit, & a nglór : óir tugadh dhámhla i, & do bheirim i don tí as toil leam.

7 Ar a nadhbaráin má adhras tusa dhámhla, budh leachd iad uile.

8 Agus ar bhfeagra Diosa a dubhairt sé ris, Imthigh úaim a Shatain : óir a tí sgríobhtha, Do dhéana tú do Thighearna Dia féin dadhgradh, agus is dó na sonar do dhéana tí feirbhis.

9 Agus do threorúigh sé é go Hiarusaléim & do shuighidh sé é ar bheoin an teampoill : & a dubhairt sé ris, Más tú mac Dé, teig thu féin sios as so.

10 Oir a tí sgríobhtha : Do bhéara sé áithne dhá singlích ad thimcheall, thusa do choimhead :

11 Agus foigebhuid eidir a lámh uibh thu, deagla go mbuailfeá do chos fá chloich úair ar bith.

12 Agus ar bhfeagra Diosa a dubhairt sé ris : A dubhradh, Ní chuirfe tú cathughadh ar an Dtighearna do Dhia féin.

13 Agus ar gcur chriche ar a chathuightheibh uile don Diabhal, dfaig sé eilean ar feadh tamúill.

14 Agus do chas Iosa malle ré cumbachdaibh na spioruide don Ghalilé : agus do chaidh a chlé ar feadh na tíre na thimcheall.

15 Agus do theaguis sé an a Sionagógaibh úd, ag faghail glóire ó gach uile dhuine.

16 Agus tínic sé go Náfaret mar ar hoileadh é : agus do chaidh sé a fteach mar budh gnáth leis, li na sibóide, don tsionagóig : agus do éirigh sé ná sheafamh do leughthoireachd.

17 Agus tugadh leabhar Eiair fídh dhó, agus an tan do oisail sé ar leabhar fíair sé an tionad an a raibh sgríobhtha :

18 Spiorad an Tighearna oramfa, tré gur ong sé mé : do chuir sé uadh mé do sheannóir an tfoilgeal do na bochdaibh, do shluagh na ndaoine, agá bhfuilid croidhte bruidhte, do sheannóir fúafalta do na braghaidibh, agus do na daluibh aifoc a radhare, agus do thabhairt faoi ri don mhuinntir a tí ar na geombrághadh.

19 Do sheannóir bliadhna shorbhailigh an Tighearna.

20 Agus ar ndánadh an leabhair dhó,

agus ar na thabhairt don ghiolla, do shuidh fé: agus do bhádar fáile a raibh ann fa tfinagoig uile ag feachain air go géur.

21 Agus do thionasgaile fé a rádh riu, A nuigh a tá an sgríobtuirle ar na choimhlionadh an bhur gcafaibhí.

22 Agus do rioneadar uile Fiadhnúifí féis, & do bhí iongnatus aca ann ina comhráitibh gráfhla do thigeadh as a bheal, agus a deirás, An né nach é fo mac Ióseph?

23 Agus a dubhairt fé riu, Déara sibh rium gan amharus an feanfhoctais, A liaigh, leighis thú féin: leitheid na neitheadh do chualadar do rinne si a Capernaum, deam mar an geud na ann fo ad dháithebe féin [iad.]

24 Agus a dubhairt feisinn, A deirim sibh go deimhin, nach bhfuil cion ar fháidh ann a thír féin.

25 Achd go firinneach deirimí sibh, Go rabhadar mórán baintreabhach a faethibh Elias a Nisraél, an tráth do bhí an fhoirmáinte druite trí bliadhna agus fé mhí, ionnas go raibh gorta mhór ar feadh na talmhan uile:

26 Achd níor cuireadh Elias dionna fúige don bhaintreabhaighe aca fud, ach go Sarepta na Sidónia, chum mnaí do bhí na baintreabhaigh.

27 Agus do bhádar mórán lobhar a a Nisraél, ré linn Eliféus an fáidh: & níor glanadh éin neach aca, achd Náman an Sirianach.

28 Agus do lionadh a raibh ann fa tfinagoig dfeirg, an tan do chualadar na neitheí.

29 Agus ar néirghe na feasamh dhoibh, do theagadar as an geathruigh a mach é agus rugadar léo é ar mhaluidh an tleibhe ar a raibh a geathair ar na tógbáil, do chum go dteighfidis síos a ndiaigh a chinín é.

30 Achd ar ngabháil dósan tré na lár, do imthigh fé.

31 Agus do chuaidh fé síos go Capernaum, cathair don Ghalilé, & do bhíodh fé dhá dteagais ann ina sibbóidibh.

32 Agus do bhí náthbhás acafan an a theagais, óir do bhí a chomhrádh maille ré hughdarrás.

33 Agus do bhí neach ann fa tfinagoig an a raibh spiorad deamhnaiéhe neamhghlan: & do éigh fé do ghuth mhór.

34 Ar rádh, Uch, créud é an bhuain atá agunne riót a Iósa Nafardha? an dar lgríne tháinic tú: a tá a fhios agumia cia thú, Neach náomtha Dé.

35 Agus do imdhearg Iósa é, ag rádh, Bí ad thocht, agus tárr a mach as. Agus do imthigh an deamban as, ar na thraigairt go lár, gan díoghbháil ar bith do dhéanamh dho.

36 Agus do ghabh crith cách uile: agus do labhradar ré cheile ag rádh, Créud é an uile, go náthoigheann fé do

na spioradaibh neamhghlana lé cumhachdaibh, agus lé neart, agus go dtigid fiad a mach?

37 Agus do chuaidh a tháraghbháil an gach uile ionad don tírín timcheall.

38 Agus an tan do éirigh Iósa as an tfinagoig, do chuaidh fé a steach go tigh Shimoín: agus do bhí fiabhrus romhóir ar mháthair mhna Shimoín: agus do chuireadar impidhe airfean air a lon.

39 Agus ar feasamh dhólan ós a cionn, do imdhearg fé an fiabhrus: agus dfeic an fiabhrus: agus ar néirghe dhúis do lathair, do rinne si fíothólamh dhoibh.

40 Agus ar ndúil don ghreim fíoi, gach áon aga rabhadar daoine eugradaidhe ó thinncealaibh eugamhla, tugadar chaisean iad: agus ar gcur a lámh dhólan ar gach áon díobh, do shínuigh fé iad.

41 Agus fós do imthighfidis na deambain as mórán ag eighmbe, agus ar rádh, Is tusa Críofa mac Dé. Achd ní nimdeargadh dhólan, ní léigeadh fé dhóibh a rádh, go raibh a fhios aca gur lbe féin Críofa.

42 Agus ar néirghe don fá do imthigh fé a mach, agus do chuaidh fé a nionad fháamháil, agus do bhí an slúagh ar lorgaireachd, agus tangadar chuige: & do bhádar dá chonghbháil, do chum nach rachadh fé uatha.

43 Achd a dubhairt feisinn riu, Go firinneach is eigin damhla fíaitheas Dé do sheanmóir do chaitheachaibh eile leu: óir is chuige fo do cuireadh mé.

44 Agus do bhíodh fé ag déanamh seanmóra a sionagógaibh na Galilé.

C A I B. V.

Déis mhirbhúile an tachtair Nís, 10 do lean Siomon, Séumas & Séon, Críofa.

A Gus fála an tan do ling an pobal air, deideachd ré breithir Dé, gur sheas feisinn láimh ré loch Gheneirét:

2 Agus do chonnairt fé dhá luig do bhí ar an loch: achd do imthighthead na hiafgaireadha asda, agus do bhíodar ag nighe a liontadh.

3 Agus ar ndúil dósan a luig dhoibh do budh lé Simón, do iarr fé air dul beagán ón tír: agus ar fuidhe dhó do theagais fé an pobal as a luig.

4 Agus mar do léir fé do labhairt, a dubhairt fé ré Simón: Déunigh rombaibh ar an ndubhaigéun, agus leigidh síos bhur lionta chum gabhála.

5 Agus ar bhfreagra do Shimon a dubhairt fé riu: A mhaighfidir, do thuirfigheamar sinn féin feadh na hoidche uile, agus níor ghabhamair éin ní: achd cheana ar do bhreithir fé cuiré mé síos an lion.

6 Agus an tan do rinneadar fo, do iadhadar ar ionmarcuigh éis: ionnugur briseadh a lion.

7 Agus do fíadheadar ar a gcompanachuibh

na chuibh do bhí ann sa luing eile, do chum go dtiocfaidís chuca do thabhairt chuganta dhoibh, & thangadarfan, & do lionadar an dá luing, ionnos go nradar a ninnmhe a mbaidhte.

8 Agus an tan do chonnaire Simon Peadar [fo.] do fhleuchd fé ag gláinibh Jósa, ag rádh, Imthigh uaim a Thighearna, óir is duine peachtach mé.

9 Oir do ghabh eagla é féin, & a raibh na fhochair uile, ar son na gabhla éig do ghabhadar.

10 Agus mar an gcéadna Séumas & Eóin, clann Shebedei, do bhí na gcom-páinibh ag Simon: & a dubhairt Jósa ré Simon, ná biodh eagla ort; as fo a mach baidh tá ad iasgaire ar dhaoineibh.

11 Agus an tan tugadarfan a longa chum tíre, ar bhfigbháil an uile neithe dhoibh, do leanadar eisean.

12 Agus tirla an tan do bhí fé a ceadrugh áirighe, Féuch, óglach lín do lubhra: agus ar bhfaicín Jósa dhó, do léig fé é féin síos ar aghaidh, agus do ghluadh fé é, ag rádh; A Thighearna, más toil leachd é, is éidir leachd míf do ghlanadh.

13 Agus ar sineadh a laighe, do léan fé ris, ag rádh, As toil, bí glan: & éag an lubhra é ar an mball.

14 Agus do aithin fé dhe gan a innif do dhuine ar bith: achd imthigh, tuáin thú féin don tfigart, & iodhair ar son do ghlanata, mar do aithin Máiof, mar fhiadhnuisí dhoibh.

15 Achd is móide do leathnuigh a tharraibhail sin: agus do chruinnigh siagh mór deifideachd ris, agus dia-ghail fóirighne a deinneas uadh.

16 Achd do cháidh seisean fa leith ar an bhfaich, agus do rinne fé ur-nighe.

17 Agus tirla go raibh fé ní áirighe ar cealg: agus go rabhadar na Phairisigh, agus doctúirí an dlíthe na fuidhe a lúthair, noch tháinig as gach uile bhaile don Ghaililé, agus do thír Iúdíe, agus ó Jerusaleim: agus do bhí cumhachda an Tighearna chum a fhuighthe.

18 Agus féuch, do ionchradar daoine a leabuidh, óglach do bhí a bpáirilis: & do taradar a thabhairt a fdeach, & a chur na fhiadhnuisíean.

19 Agus an tráth nach bhfuadarar eise ar a thabhairt a fdeach, tré mhéud na cuideachda, do chúadar sías ar a tigh, & do léigeadar é féin, & a leabuidh síos tríd an slionteach ar lár, a bhfiaghnuisí Jósa.

20 Agus ar bhfaicín a gceidimh dhó-fín, a dubhairt fé ris; A dhuine, a táid do pheacuidh ar na maithreamh dhait.

21 Agus do thionnsgadar na sgríobuidhe, & na Phairisínigh diosbóireachd do dhéanamh, ag rádh; Créd é an fear-

sa labhras blaisphéimighe: cia fhéudas peacuidh do mhaitheamh, achd Dia na áonar?

22 Achd ar naithne a smaintighe Diosa, do shreagair fé, & a dubhairt fé riu; Créd é an ní do smaintighthísí an bhur gcroidhthibh?

23 Cia is ufa a rádh, A táid do pheacuidh ar na maithreamh dhuit: ná a rádh, Eirigh, agus síobhail?

24 Achd do chum go mbeith a fhios agaibh, go bhfuil cumhachda ag mac an duine, peacuidh do mhaitheamh ar an dtalamh, (a dubhairt fé ré fear na páirilisí) A deirimí riot, eirigh, tóg do leabuidh, agus imthigh dod thigh.

25 Agus ar néirghe dhófan ar an mball an a bhfiadhnuisí, do thóg fé an leabuidh an a raibh fé na luighe, & do cháidh fé dhá thigh, ag moladh Dé.

26 Agus do ghabh uathbhás cách uile, & do mholadar Dia: agus do lionadh deagla iad, ag rádh; Do chonna-mair neithe doichreite a niugh.

27 Agus tar éisí fo do cháidh Jósa a mach, agus do chonnaire fé puibliocán dár bhainm Lébhí, na fhuidhe ag bord an chuidim, agus a dubhairt lé ris; Lean míf.

28 Agus ar bhfigbháil gach éin neithe dhófan, déirigh fé, agus do lean fé eisean.

29 Agus do rinne Lébhí fúfda mór dhó an a thigh féin: & do bhí cuideachda mhór phuibliocán, agus dhaoine eile do fhuidh na bhfochair.

30 Agus do rinne cuid díobh do bhí na sgríobuidhíbh, agus na Bhphairisí-neachuibh monabhar a nagbaidh a dheifcioballán, ag rádh, Créud fa níthtísi agus fa níbhthí a bhfochair na bpai-bliocán, agus na bpeachtach?

31 Agus ag freagra a dubhairt Jósa riu, Ní bhfuil riachdamus leigha ar na daoineibh slána, achd ar na daoineibh tinne.

32 Ní tháinig míf do ghairm na bhfíréumach, achd na bpeachtach chum aithrighe.

33 Achd a dubhradarfan ris, Créud fa dtroisgid deifciobail Eóin go minic, agus créd fa ndéunuid siad urrnaighe, agus mar an gcéadna deifciobail na Bhphairisíneach: achd ithid agus íbhia do dheifciobailí.

34 Agus a dubhairt seifion riu, An bhféadtaoisí a thabhairt air chloinn téomra an fhir nua phóda trolgadh do dhéanamh, an feadh bhias fé féin na bhfochair?

35 Achd tiocfaid na láithe an tan bhéurthar an fear nua phóda uatha, ann sna láethibh sin do dhéunuid siad trolgadh.

36 Agus a dubhairt fé fós tré cho-famhlachd riu; Ní chteireann neach ar bith preabán éduigh nua air sheanchy-laidh, nó brisfidh an téudach nua é

Thair na bfeigín & na tréaire sa tsabboid, LUCAS. Dáine seanmáirte, & mallmáirte,

agus ní thig an preabán nua-éaduigh leis a fteineadach.

37 Agus ní chuireann duine ar bith fion nua a seanbhuidéluibh, nó brisfidh an fion nua na buidéil, agus dóirtfidhear an fion, agus rachuid na buidéil a mughá.

38 Achd fion nua is cóir do chur a mbuidéluibh nuaidha, agus beid siad ar fion slán.

39 Agus ní bhfuil duine ar bith ibheas feinfhion, léir ab aill fion nua ar ball: óir a deir sé, Is é an feinfhion is folláine.

C A I B. VI.

Fuaictear na celfe um na sáoire, 20 le fear-móin um Shomais & Anraib, 27 & gbrádh dar neascáiridh.

AGus tairla ag gabháil trí ghortuibh dhófan an dara sabboid don tiollamain, gur bheanadar a dheiscioibail deusa, agus tar éis a scuimealta eidir a lámhuibh dhoibh, dáadar iad.

2 Achd a dubhradar cuid do na Phariseeachuibh riu: Créd fa ndéantáoi ní nach indéanta ann fa tsáoire?

3 Agus ar bhfeagra Diosa a dubhairt sé riu: An né nár leughabhuirfí an ní so do rinne Dáibhi, an tan do bhí ocras air fein, agus ar an muintir do bhí na fharradh:

4 Cionnus do chúaidh sé a fdeach go tigh Dé, agus do ghlac sé aran na siadhnáisi, agus a dáigh sé é, agus tug sé fós don muintir do bhí na fhochair é: noch nár chóir ithe, achd do na sagartuibh agháin?

5 Agus a dubhairt seisean riu: As Tighearna don tsabboid fein mac an duine.

6 Agus tairla fós a sabbaid eile, go ndeachuidh seisean a fdeach don tfinagóg, agus gur theaguis sé, agus do bhí óglach ann sin ag a raibh a lámh dheas ar na seargadh.

7 Agus do bhí coimhéud ag na sgríobuighibh agus ag na Phariseeachuibh airsean, dá fheuchain an ndéanadh sé leigheas ann fa tsabbaid, do chum go bhfuighidís adhbhar gearáin air.

8 Achd daithin seisean a smúainthighthe: agus a dubhairt sé ris an duine ag a raibh an lámh dheargthuigh: Eirigh, agus seas a lar [cháich]. Agus do éirigh seisean agus do fheas sé.

9 Ann sin a dubhairt Jósa ruisan, Fiafróichaidh misf dhibhí ní áirighe, An cóir maith nó oic do dhéanamh fa tsabbaid: anum do shabháil nó do sgríos?

10 Agus an tan do fheuch sé orrtha uile na thimcheall, a dubhairt sé ris a nóglach, Sin amach do lámh: agus do rinne seisean mar sin: agus do haifeagadh a lámh slán mar an lámh eile.

11 Agus do lionadh iad an do chuthach: agus do fadheadar ré a chéile, Créd do dhéanadh ré Hoia.

12 Agus tairla ann sha láethibh sin, go ndeachuidh seisean amach ar shlabh, do dhéanamh úrnaighe: agus do chaith sé an oidhche ag guidhe Dé.

13 Agus ar néirghe don lá, do ghoir sé a dheiscioibail chuige, agus do thogh sé dhá fhear dheug aida, dar ghoir sé Abfáil:

14 Simon dar ghoir sé fós Peadar, & Aindrias a dhearbhráthair, Séumas agus Eóin, Philip, agus Bartoloméus.

15 Matha agus Tomás, Séumas [mac] Alphei, agus Simon da ngoirthear Se-lótes.

16 Judás [dearbhráthair] Shéumais, agus Iudás Ifcariot, (an té fós do bhráth eifion.)

17 Agus táinig sé a nua léo, agus do fheas sé ar mhachuire reidh, agus a choimhthionól deiscioibail, agus móran mór do phobal ó thir Indaighe uile, & ó Iúrsaleam, agus ó chois fairsge Thirus agus Shidon, noch tháinig deifdeachd leifion, agus diagháil leighis ar a nea-sláintibh:

18 Agus a raibh ar ní gciortbhaidh ag spioraduibh neamhghlana, agus do leighifeadh iad.

19 Agus do bhí an slúagh uile ag iar-ruidh cuimealta ris, óir do bhídh fubhailce ag dul nadh, agus do shlanuidh sé iad uile.

20 Agus ar dtógbháil a sháil luas dófan air a dheiscioibail, a dubhairt sé: As beannaighe [sibh] a dháoine bochda óir as libh slaitheas Dé.

21 As beannaighe sibh a dháoine atá ocrach a nois: óir fáisochthar sibh. As beannaighe sibhí chaoidheas a nois: óir do dhéantáoi gaire.

22 As beannaighe bheithí an tráth fhuathóchuid dháoine sibh, agus chaifid siad as a guideachda sibh, agus indheargfuid sibh, & chuifid bhur naoin amach, mar oic, ar son mhic an duine.

23 Déunuidh gairdeachus an lá sin, & éirighidh a náirde ré lúthghaire, óir fíoch, as mór bhur láidheachd ar neamh: Óir as mar sin do rinneadar a naitheacha ris na fídhíbh.

24 Achd as anáobhinn dháobhí a dháoine fáidhbhre: óir atá bhur fídhí aguibh.

25 As anáobhinn dháobh a dháoine atá fítheach: óir bíaidh ocras oruibh. As anáobhinn dháobh, a dháoine atá a gairghe a nois: óir cáofidhe, agus góifidhe.

26 As anáobhinn dháobh an tráth a déuruid na huile dháoine maith ribh: óir as mar sin do rinneadar a naitheacha ris na fídhíbh fálfa.

27 Achd a deirim ribhí, atá ag eifdeachd, Grádhuidhídh bhur námhuid: déunuidh maith don dreim air ar fíadh sibh:

28 Tabhruidh bhur mbeannachd don dreim mballuigheas sibh: agus déunuidh

urraighte

urraige ar son na muintire do ní bhur mhoghbháil.

29 An té bhúaisleas tú air a n'giall, imró chuge an giall eile: agus an té bheanas do chloca dhíot, ná bac dhe do dhóta fós [a bhreith leis.]

30 Agus tabhair do gach neach iarrus at: agus an té thógbus do chaid áit, ná hiarr air ais é.

31 Agus mar as toil libh daoine do dhunamb dhíbh, déanuidhí mar an gcéadna dhóibhsion.

32 Oir ná tá grád aguibh don muintir ghrádhueas sibh, créud é an buidheachus bhias oruibh? oir grádhuidh ná peacthuigh fein na daoine ghrádhueas iad.

33 Agus má níthi maith don muintir do ní maith dhíbh, créud é an buidheachus bhias oruibh? oir do níd na peacthuidh fein an gcéadna.

34 Agus dá dtugtháoi áirleagadh do na daoineibh 6 a fíolá a fhagbáil a ris, créud é an buidheachus bhias oruibh? oir do bheirid na peacthaidh áirleagadh do na peacthachuibh, do chum go bhfuilbh a leithéid a ris.

35 Ar a nadhbharsin grádhuidhídh bhur naimhuid, agus déanuidh maith, & tabhairidh áirleagadh saibh, gan súil ré léinn: agus budh mór bhur laaidheachd, agus beithi bhur gloinn ag an té as áirde. Oir bí feisean cineálta leis na daoineibh dombuidheacha agus saithe.

36 Ar a nadhbharsin bithísi trócaireach, mar atá bhur nathuir trócaireach.

37 Agus ná beiridh breath, agus ní bheiridh breath oruibh: ná damnuigh, agus ní daiméantar sibh: maithidh, agus maithíthear dháoiibh.

38 Tabhairidh saibh, agus do bheiridh dháoiibh: agus do bheiridh daoine an bhur nuchd mióir maith, dingthe, cráithe, agus ag dul thairis: Oir as leis an mióir an a doimheóidhí, toimheóidh mar an gcéadna dháoiibh.

39 Agus do labhair fé cofamlachd ris: An bhféudann an dáil éolus do dhéanmh do dhall eile? an ne nách duité aríon fa dig?

40 Ní bhfuil an deifciobal ós cienn a mhaighidh, achd gídh bé neach bhús doimhálá, bíaidh fé mar a mhaighidh.

41 Agus créud fa a bhfaiceann tú an broth beag a súil do dhearbhrathar, & nach dtugair dod aire an tsáil atá ad súil fein?

42 Ní cionnus as éidir leachd a rádh ná dhearbhrathuir: A dhearbhrathuir, léig dhamb an broth atá ad súil do bháin aise: agus nách bhfaiceann tú an tsáil atá ad súil fein? a fliar an fhuar-chríbhuidh, ar tús teilg amach an tsáil as do súil fein, agus an sin bhús léir áit, an broth atá a súil do dhearbhrathuir do bháin aise.

43 Oir ní maith an crann iomchras drochthoradh, agus ní holic an crann iomchras toradh maith.

44 Oir is as a thoradh aitheantar gach uile chraun: Oir ní chruinnighidh daoine fígidhe do dheilgneach; na cáora fineamhána do dhíreilach.

45 Do bheir an duine maith, ní maith as císde maith a chroidhe fein: agus do bheir an droch dhuine droch ní as droch chísde a chroidhe fein: Oir is as iomarcuidh an chroidhe, labhras an béul.

46 Achd créud fa ngoirtheisí, A Thighearna, a Thighearna dhíomfa, agus nach déntáoi na neithe a deirim?

47 Gach uile neach thig chugamfa, agus éifdeas rém bhriathruibh, agus do ní dhá reir: foillíochuidh mé dháoiibh: sí cia ré ar cofmbuil é.

48 As cofmbuil é ré neach do thóg a thigh, agus do thochail, agus do chaidh go domhain a dtalamh, agus do chuir a fhunndaiment ar charruig: agus mar tháinig an tuile, do bháil an fruth fán dtigh ad, achd aior bhéidir leis a chorraghadh: oir do bhí fé ar na fhunadamentuighadh ar charruig.

49 Achd gídh bé chluin, agus nach dénn, as cofmbuil é ré neach do thóg a thigh air thalamh gan fhunndaiment, air ar bháil an tuile: agus do thuit fé do láthair, & bá mór tuitim an tíghe sin.

C A I B. VII.

Sbhairigh an Caipitín pagamhach na Hinduighe a neireideamh. 36 Bhi Críofa na charaid don pheacach Irísl.

A Gus an tráth do chríochnuigh fé a bhriathra uile a néifdeachd an phobail, do chaidh fé a fdeach go Capernaum.

2 Agus do bhí óglach Caipitín áirighe go breóite a riochd bháis, air a raibh cion mór aige.

3 Agus an tan do chéatuidh fé tuaragbháil Iósa, do chuir fé sinnir na Niu-dughe chuge, ag iarruidh air, teachd & a shearbhfhogantuidhe shlanughadh.

4 Agus an tan thangadar fo chum Iósa, diarradar air go díthcheallach, ag rádh, Gur bhíu é fo do thabhairt dó.

5 Oir atá grád aige dhar gcineadhí ne, agus do thóg fé fíonagógh dháinne.

6 Agus do chaidh Iósa leo. Agus an tan do bhí fé a ngar don tigh, do chuir an caipitín a chairde chuge, ag rádh ris: a Thighearna, Ná cuir buaidhreath ort féin: oir ní fíu misí go rachfa a fdeach fa chléth m' thighe.

7 Ar a nadhbharsin nior mbéas mé gur bhíu mé féin dul ad ionnsuighe: achd abuir a bhfocal, agus bíaidh móglach slán.

8 Oir as duine misí féin atá fíoi chuimhachdaibh, agá bhfuilid faighbhíuirigh fíu, & a deirim ris an bhfearfo, Imthigh, & imthighe fé: agus ré fear eile, Tarr, & tig fé: agus rem shearbhfhogantuidhe, Déanna fo: agus do ní fé é.

9 Agus ar ná gcloídin fo Diosa, do bhi iongnadh aige ann, & ar bhfilleadh dhó. A dubhairt fé ris a tliúigh do lean é; A deirim ribh, nach bhfuair mé a Nírael féin a chomhmór fo do chreidamh.

10 Agus ar bhfilleadh a steach do na teachduiribh do cuireadh chuige, fuaradar an searbhfhogantaigh do bhi tinn, slán.

11 Agus tarla an lí na dhúigh sin, go ndeachaidh fé don chathruigh, dá ngoirthear Nain; & do chúadar mórán dá dheicioblúibh leis, & buidhean mhór.

12 Agus an tan tháinig fé a ngar do dhoras na caithreach, feuch, do bhi duine marbh agá bhreith amach, do bhi na son mhac agá mháthair, & i na baintreabhaigh; agus do bhi cõimhthionól mór ón chathruigh na fohair.

13 Agus ar na faicfin don Tighearna, do ghabh trúaighe mhór dhi é, agus a dubhairt fé ria; Na guil.

14 Agus táinig fé, agus do bhean fé ris an gcomhraidh, (agus do theafadar an luchd do bhi agá ionchar) agus a dubhairt fé; A óganaigh, a deirim riot, éirigh.

15 Agus déirigh an duine marbh na shuidhe, agus do thionn(gain fé labhairt; agus tug fé dhá mháthair féin é.

16 Agus do ghabh eagla iad uile, agus tugadar glóir do Dhia, ag rádh: Déirge fíidh mór an ar mealg, agus dféuch Dia ar a phobal féin.

17 Agus do cháidh an tiaralghaill fo amach air féadh thire Júdaighe uile, agus air feadh gach éintire timcheall.

18 Agus diinneadar a dheicioblúibh na neithe fo uile Déoin. Agus ar ngairm Déoin deisi áirighe dhá deicioblúibh chuige.

19 Do chuir fé dionfúighe Jófa iad, ag rádh: An tusa an té do bhi chum teachda, nó an bhfuilmid ag feathamh ré neach eile?

20 Agus an tan thangadar na fírf chuigelean, a dubhradar; Do chuir Eóia bailde sinne a tionnfaidh, ag rádh: An tusa an té do bhi chum teachda, nó an bhfuilmid ag feathamh ré neach eile?

21 Agus ar an úair sin féin do shiánuigh seisean mórán daoine ó easláintibh, agus ó phláighibh, agus ó dbroch spiorádaibh: agus tug fé a radharc domhórán dall.

22 Agus ar bhfeagra Diosa, a dubhairt fé ria; Ar nítheachd díbh ianifidh Déoin, na neithe do chonnabhair, & do chúalabhair; go bhfaid na daill, go fíubhlaid na bacúidh, go nglantar na lobhair, go gcluind na bodhair, go néirghid na maírbh, go bhfuil an fíofgúl dá sheanmoir do na bochdaibh.

23 Agus as beagnaighthe an té nach bhfuighe oibhéim ionounsfa.

24 Agus an tráth do imthigheadar teachdairighe Eóin, do thionnsgoin seiseon a rádh ris an bpobal a dúmcheall

Eóin; Créud é an ní agá ndeachubhair dhá fhéuchain amach ar an bhfaicsh; an giolcach ar na bhogadh ag an ngoiith?

25 Achd créud é an ní agá ndeachubhair amach dhá fhéuchain; duine atá ar na éudughadh a neodúighibh míne; feuch, an luchd bhíos a néadaighibh onóracha agus a faimhe, is a bpalaibh na riogh bhid siad.

26 Achd créud é an ní agá ndeachubhair amach dhá fhéuchain? Fáidh? a deirim ribh go fírinneach, & ní as mó ná fáidh.

27 Ag fo an té ar-a bhfuil fgríobhtha, Féuch, cuirim mo theachdaire romhad, oillmhéochus do shlighe romhad.

28 Oir a deirim ribh, Nach bhfuil éidir chlannuibh na mban, fíidh as mó ná Eóin baifde. Achd cheana an té ar lugha a rioghachd Dé, as mó é na eisean.

29 Agus ar na gcloídin fo, do mboladar an pobal uile, agus na Publiocín, Dia, do bhi ar na mbaildeadh ré baildeadh Eóin.

30 Achd tugadar na Phairifinigh & an luchd dlíge tarcoine ar chomhairle Dé na naghuidh féin, gan a bheith ar na mbaildeagh iadhfán.

31 Agus a dubhairt an Tighearna, Cia ré fáimhéola mé daoine an chinidh fí? agus cia ré ar cosmhúil iad?

32 As cõimhúil iad, re leanuibh na fuidhe ar áit an mharguidh, agus eighmheas ar a cheile, & a deir: Dó rinneamair piobaireacht dhaoibh, & ní dhearnabhair damhsa; do rinneamair caoi dhaoibh, & ní dhearnabhair gul.

33 Oir tháinig Eóin bailde, ní ag ithe arain, ná ag ól fíona, & a deirthis, Atá deamhan ann.

34 Tháinig mac an duine ag ithe & ag ól, agus a deirthis, Feuch, an duine cráfach, cara na bpubliocán agus na bpeachtach.

35 Achd atá an eagna ar na fíoradh ó na cloian féin uile.

36 Agus do iarr duine áirighe dó na phairifineachaibh air, (bíadh) ithe na fíochair. Agus ar ndul a fíeach go tigh an phairifinigh dhó, do shuidh fé fíos chum bíd.

37 Agus feuch, an tráth fíair bean don chathraigh, do bhi na peachtach, a fíios go raibh fé na shuidhe ag bíadh a dtigh an Fphairlinigh, tug fé bon ola lé.

38 Agus ar seafamb agá chofuibh dot táobh shiar dhe ag gul, do thionnsgain fi a chofa dionnadh lé na déaruibh, & a dtiurmughadh lé grúag a cinn, agus do phóg fi a chofa, agus do ong fi le an ola iad.

39 Agus an tan do chonnair an phairifineach tag an cuireadh dhólan sin, do fíuáin fé na imtionn, ag rádh, Dá mabh fáidh an searfo, daitheochadh fé, cia, agus gá hionnus an bheanfó bheanus ris, oir as peachtach i.

40 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt é ris: A Shímóin, atá ní agam ré rídh níl: agus a dubhairt seifion; A mhaighéir, abuir romhad.

41 Do bhádar días d'fheithamhnuibh ag fear áirligthe do thabhairt úadh, do d'fheith sé cúig chéad pighinn dhóir aca, agus ciogad don dara fear.

42 Agus an tráth nach raibh díolui-gheachd ag ceachdar dhiobh ré na thabhairt dó, do mhaith sé dhóibh aráon: éine sin innis damhla, cia aca léir ab ann-
lá é?

43 Agus ar bhfreagra do Shímóin a dubhairt sé: Meafaim gur leis an té dhár mhaith sé an tluam as mó. Agus a dubhairt seifion ris, As maith an bhreath na tá.

44 Agus ar bhfilleadh dhó chum na mair, a dubhairt sé ré Simón: an bhfaic-eann tú an bhean so? tháinig mifí a fheadh dod thighis agus ní thug tú uigí chum mo chos díonladh, achd do nigh an bhean so mo chofa lé na déuruibh, & do thionnigh sí iad lé grúaig a cinn.

45 Ní thug tusa pog dhamh: achd ó tháinig mé a fheadh, níor choigí físi do phéadadh mo chos.

46 Níor ong tú mo cheann lé hola, achd do ong an bhean so mo chofa ré himeenent.

47 Ar a nadhbharfín a deirim riot, Go bhfuil a hiomad peacaidh ar na maith-eamh dhi: óir as mór do ghrádhugh í. Achd gídh bé dhá maith-tear beagan abeag ghrádhughas fé.

48 Agus a dubhairt sé ría: Atáid do pheacuidh ar na maith-eamh dhuit.

49 Agus do thionnsgnadar an líon do bhí na fuidhe na fhochair air an mbórd, a rídh ionnta féin, cia an fear so maith-eas ar peacuidh?

50 Agus a dubhairt sé ris an mairí: Do bhíamh do chreideamh thú, imthigh a fíothchain.

C A I B. VIII.

Beano Críod don pheacach seudraas éin Olc. 4 le Co-samhlacht un an tsioladair, 22 do m'bhíleadh féa mbic Dé.

A Gus tairla na dhíagh so, gur shíobhuil seifian tré gach cathair, & gach baile, ag seanmórughadh, agus ag foif-pheadh ríoghachda Dé; agus an dá fear dhéag na fhochair:

1 Agus mairí airge do leigheasadh ó dhóichpioraduibh, agus ó easláintibh, mairí dá ngoirthí Mhagdalen, as a mbeachdar seachd ndeamhain,

2 Agus Joanna bean Chufa fheadh-mannigh Jordáith, agus Susanna, agus morán eile do' chaith rifean dá mairí féin.

3 Agus an tan do chruinnigh buí-díca mhór, agus tangadar as gach uile

chathrugh chugsefion, do labhair sé a gcosamhlachd [ríu].

4 Do chúaidh sioladóir áirighe amach do chur a shíl féin; agus ag cur an tsiol dó, do thuit cuid de choib na si-gheadh, agus do brughadh fá choibh [dóine] é, agus duadar énláith a nair-
éir é:

5 Agus do thuit cuid eile ar char-raic, agus ar bhfas dó, do shearg fé, do bhrigh nach raibh taisleach aige:

6 Agus do thuit cuid eile a measg deilgnigh: agus ar bhfas don deilg-neach a náoinfheachd ris, do thachd-
adar é:

7 Agus do thuit cuid eile a dtalamh mhaith: agus an tan do fhás sé, tug fé toradh céadach úadh. [Agus] ar na rídh so dhó, do éigh fé, gídh be aga bhfuilid clóasa chum éisdeachda, éis-deadh fé.

8 Agus do fhiafrugheadar a dheif-ciobuil de, ag rídh, Créd é an chosamh-lachd sin?

9 Agus a dubhairt seifian: Is dóibhí tugadh rúndiamhra ríoghachda Dé d'ath-nioghadh, achd do chách eile a cco-samhlachduibh, ionnus ag faicfin dóibh nach bhfaicfidis, agus ag cluinfin dóibh nach dtuigfidis.

10 Ag: foir an chosamhlachd: a fé an tsíol, briathar Dé:

11 Agus an dream úd chois na sli-gheadh, a siad éisdeas: na dhíagh sin tig an diabhal, agus tórbhuidh sé an bhriathar as a gcroiahe, deagla go gcreidfidis, agus go sláineochthaí-
iad.

12 Agus an dream úd air an gcar-ruic, an tan do chluimíd, gabhuil chuca an briathar maille lé gairdeachas: achd ní bhfuil fréamh aca so, noch chreideas seadh. tamuill, agus shíleas ar a nair a naimfir an chathaighthe.

13 Achd an ní úd do thuit a measg na ndeilgneach, a siad so do éad: achd ar nimtheachd dóibh, mächtar iad lé cáram, agus lé faidhbheas, agus lé fainhe na beatha, agus ní tachradh to-radh áatha.

14 Achd an ní [do thuit] ann fa ta-lamh mhaith, a siad síd éisdeas ris an mbreithir, agus chungmha: é a gcroiahe shocraidh mhaith, agus do bbeirid to-radh áatha a bhfoighid.

15 Achd ní bhfuil neach ar bith la-fas coinneall, sholchas síoi shioighteach í, ná chuireas síoi leabuidh í: achd cuir-idh sé a goinnleir í, do chum go bhfaic-seadh an luchd théid a fheadh, an solas.

16 Oir ní bhfuil éin ní foluighteach, nach déuntar follas: na secréideach, nach bhfaighthear a fhios, agus nach dtuoi-faidh chum foillí.

17 Ar a nadhbharfín tabhruidh bhuir nairé rídh cionnas éisdeas sibh: oir gídh bé

bé neach agá bhfuil, is dó do bheartar agus gidh bé neach ag nach bhfuil, bearthar uadh an ní fós sháoiltear do bheith aige.

19 Agus tangadar a mhathair agus a dhearbhráithreacha chuige, agus nior bheifir leó dul a ngar dhófan ón tsiagh.

20 Agus do hinniseadh dhó, ag rádh: Atá do mathair agus do dhearbhráithreacha na feafamh a muigh ag iarruidh tfaicfin.

21 Agus ar bhfreagra dhófan a dubhairt fé riu: A siad so mo mathairse, & mo dhearbhráithreacha, noch éisdeas briathar Dé, & do ní dá réir.

22 Agus tirla lá áirighe go ndeachaidh b feisean agus a dheifciobuil a luing: agus a dubhairt fé riu, Déanam ar an tsíobh úd a nunn don loch. Agus do fdiarradar rompa.

23 Agus ag luingfeorachd dóibh do thuit a chodladh airfean: agus do éirigh díorm ghaoithe ar a loch: agus do lionadh suas iad, agus do bhadar a ngábhadh.

24 Agus ar ndol chuigfean dóibh do dhaifeadar é, ag rádh: A mhaighfidir, a mhaighfidir, a taimaoid ar faghbail. Agus ar néirghe dhófan do bhagair fé ar an gaoith agus ar thonngail a nuigse: agus do choifgeadar, agus tainic cianas ann.

25 Agus a dubhairt fé riu, Cáit a bhfuil bhar greideamh? & ar mbeith air crith le beagla dhóibhsion do ghabh iongnadh iad, ag rádh ré chéile: Cia hé so, a deir ris na gáothaibh, agus ris a nuigse fós bheith na dtóchd, agus umhlighid siad dó?

26 Agus do rinneadar loingfeorachd go crith na Ngadarénach, atá as comhair na Galilé a nunn.

27 Agus ar ndol a dtír dhófan, tirla óglach áirighe as an gcathruigh air, ann a rabhadar deamhuin re haimfir fhada, agus ag nach biodh éadach uime, agus ní comhuigheadh fé a dtigh achd an fna tuaimaidhibh.

28 Agus ag faicfin Iófa dhó, agus ag éighmhe, do theilg fé é féin: fós aga chosaibh, agus a dubhairt fé do ghuth árd: Créd é mo chuidiú dhíot a Iófa a mhic Dé ro árd? iarruim ort gan mo phianadh.

29 Oir do aithin fé don spiorad neamhghlan dol as a nduine: Oir is iomdha uair do bheireadh fé siotadh air: agus do ceangluigh le slabhraidhibh agus do coimheaduigh lé geimhleachuibh é: agus ar mbrifeadh na gcuibhreach dhófan do thiománadh an deamhan fa na síaighibh é.

30 Agus dsiarfuidh Iófa dhé, ag rádh, Créd is ainm dhuit? agus a dubhairt seifion, Léighion: do bhrigh go ndeachadar mórán deamhan a ideach ann.

31 Agus diarradar air gan a chur dsiachaibh ortha dul ann fa dubhaigen.

32 Agus do bhi tréd mór muc ann sin ag inghilt ar a tsiabh: agus diarradar air a léigean dóibh dul ionnta: agus dfulaing seifion sin dóibh.

33 Agus ar ndul do na deamhuibh an a duine, do chéadar ann fna mucuibh: agus do rith an tréd muc ris a naill ann fa loch, agus do múchadh iad.

34 Agus an tráth do channadar na háodhairidhe an ní do rinneadh ann, do theitheadar: agus ar nintheacht dóibh, dinnfeadar [sin] ann fa chathruigh agus ar na machairibh.

35 Agus do chúadarfan amach díechain an neithe do rinneadh: agus tangadar dionnfughe Iófa, agus fuanair an duine as a ndeachadar na deamhuibh ar na éadughadh, agus é ar deagheall na shuidhe ag cofaibh Iófa, agus do ghabh eagla iad.

36 Agus an dream do bhi dhí fhéachain, dinnfgeadar dhóibhsion, cionnas do sínaigheadh an tí iona rabhadar na deamhuin.

37 Agus diarradar luchd chríche na Ngadarénach uile airfion, imtheacht uatha, oir do bhi eagla ro mhór ortha: agus ar ndol dófan ann a luing dill & tar ais.

38 Agus diarr an fear as a ndeachadar na deamhuin air, é féin do bheith na fhochair: achd do léig Iófa uadh é, ag rádh.

39 Fíll dod thigh féin, agus innis méud na neitheann do rinne Dia dhuit. Agus do imthigh seifion ar feadh na cathreach uile, ag ionifin créd iad na neithe do rinne Iófa dhó.

40 Agus tirla an tan do fhíll Iófa tar ais, gur ghabh an síagh chuca é: oir do bhadar uile ag feitheamh riu.

41 Agus féuch, táinic neach áirighe dar bhainm láirus do bhi na áachdarán ar a tfinagóig: & an tan do fhéuch fé ag cofaibh Iófa, diarr fé dathchuinghidh air, dul leis dá thigh féin.

42 Do bhrigh go raibh éinghein inghine aige timcheall a dá bhíadhan dég, & i faghbail bhais. Achd ar mbeith ag imtheacht dhó do bhi an síagh dia bhrughadh.

43 Agus bean do bhi a blasra fola dá bhíadhuin dég, agus do chab a raibh aice le leaghaibh, agus nar beifir le heinneach a leigheas.

44 Do chúaidh sí tsíobh shiar dheifion, agus do chumail sí ré himeal a bhrit: agus do fguir a dórtadh fola ar an mball.

45 Agus a dubhairt Iófa, Cia so do bhean rum? agus ar na síana do chích uile, a dubhairt Peadar, & an dream do bhi na fiarradh: A mhaighfidir, atian síagh ad bhrughadh, & ad phlúchadh, agus a nabair ta, Cia bhean rum:

46 Agus a dubhairt Iófa, Do bhean duine éigin riom: Oir do mbothuigh mé sibhailce dul afam.

47 Agus an tráth do chonnaic an bhean

thann gur hairigheadh í, táinig sí ar
rígh, & ag sléuchdain dósan, dfoillsigh
í dhó a bhfiadhnuisí an phobail uile créid
an taidhbhar far chumail sí ris, agus
cinnus do leigheasadh í ar mball.

8 Agus a dubhairt seisean ría;
Roth muintighin mhaith agad, a inghean,
do shléimigh do chreideamh thú: im-
thigh romhad a síothcháin.

9 An feadh do bhí seisean ag la-
thair, táinig seach sírighe ó áachdaran
in Sínagóga, da rádh ris: Fúair hin-
gean bas: ná cuir buaidhreadh ar an
máthair.

10 Agus ar na chlainsin [fo] Dio-
ghá, do threagair sé é, ag rádh: Na
bheagla ort: créid amhain, agus
léigheasfar í.

11 Agus ar ndul a fdeach don tigh
do níor frúiling sé seach ar bith do
dhá a fdeach, achd Peadar, & Séamus,
agus Eóin, agus athair agus máthair an
chlain.

12 Agus do bhádar cách uile a gul, &
do ciontheadhfa: achd a dubhairt seisean,
Ná galadh: ní bhfuil sí marbh achd
in coilladh.

13 Agus do rinneadarfan sonmhad
fó, tré go raibh a fhios aca go raibh
sí marbh.

14 Agus ag cur chách uile amach
dhóin, agus ag breith ar a lámh, do
dhé sé ag rádh: A chlain éirigh.

15 Agus táinig a spiorad a ris innte,
agus déirigh sí ar an mball: agus do
áithin sé biadh do thabhairt di.

16 Agus do ghabh áathbhás a hathair
agus a mathair: gítheadh do áithin
seisean dhóibh gan an ní do rinneadh
áithin do dhuine ar bith.

CAIB. IX.

Do na nceas do chratbaidh anagbaidh dhaoiné
do theagaise, & Gan bheith dhoibhalsach.

17 An Chriost do leanmhain ar fáth
seisean, ná arson adala & onoir.

18 Agus ag gairm a dhá dheisciobal
dég dhó, tug sé neart & cumbachda
dhóibh ar na huile dheamhnuibh, agus
in easlaibh do leigheas.

19 Agus do chuir sé iad do sheanmoir
ríghachda Dé, agus do leigheas na
máthair easlaín.

20 Agus a dubhairt sé riu, Ná beiridh ní
ar bith sibh chum na sligheadh, bataighe,
ní tigh loin, ná aran, ná airgead: ná
biadh dá chota aguibh.

21 Agus gídh bé ar bith teach an a
rachtaí a fdeach, gur ab ann sin fhan-
sól, & gur ab as rachtaí amach.

22 Agus gídh bhé nach geubuidh chuca
sibh, ar bhfabhail na caitheachasín
dhóibh, -craithidh fós an luathreabhán
di bhuir gofaibh mar fhiadhnúisí na
máthair.

23 Agus do imthigheadarfan, agus do
ghabhadar timcheall na mbailteadh ag
deanamh seanmóra agus ag leigheas ann
gach uile bhall.

24 Agus do chuaidh Joruaith an Té-

trarca gach uile ní dá ndearnmidh seí-
sion, agus do bhí sé a namharus, do
bhrigh go ndubhradar daoine áirighe,
gur éirigh Eóin ó mharbhúibh.

25 Agus daoine eile, Gur fhoillsigh
Elias é fein; & daoine eile, Gur éirigh
fáigh éigin do na seanfhaighibh.

26 Agus a dubhairt Joruaith, Do bhean
mísi a cheann Deóin: agus cia hé só ar
a scluinim a leithéde só? agus diarr sé
eiseion dfaicfin.

27 Achd ar bhfileadh do na habhdaí-
uibh dinnseadar dhósan gach ní dhá
ndearnadar, & ar na mbreith leis dó,
do chuaidh sé sí leith ar fhásc na
caitheacha dá ngoirthear Betfáida,

28 Agus an tan do áithin an pu-
bal sin, do leanadar é: agus ar na
ngabhail chuige dhó, do labhair sé riu a
dtimcheall ríghachda Dé, agus do
shlánaigh sé an chuid diobh ar a raibh
áireasbhuidh leighis.

29 Agus do bhí an lá ag dol thárra;
agus tangadar an dá shear dhég chui-
geisíon, agus a dubhradar ris, Léig uait
an sliaigh ionnus go nimeochaidis fa na
bailtibh, agus fan tír do leathoughadh,
agus dfaighail bith: oir a támaoid ann
só a náit fhafamhail.

30 Achd a dubhairt seisean riu, Tabh-
ruidh ní lé na ithe dhóibh. Agus a
dubhradarfan, Ní bhfuil ní is mó aginn
ná cuig arain, agus dá iáig, achd
muna dteimis do cheannach bith don
phobal só uile.

31 Oir do bhádar a dtimcheall chui-
gíle fear: achd a dubhairt seisean ré na
dheisciobluibh, Cuiridh na fuidhe iad na
geogadaibh agus na geogadaibh.

32 Agus do rinneadarfan amhlaidh, &
do chuireadar na fuidhe iad uile.

33 Agus ar ngabhail na gcúig
narain agus an dá iáig dhóan, agus
ar bhfabhail fías ar neamh, do
bheannuigh sé iad, agus do bhris sé,
agus tug sé dhá dheisciobluibh [iad]
do chum go gcuirfidis a bhfiadhnúisí an
phubail [iad.]

34 Agus a duadar, agus do safai-
gheadh iad uile: agus do tórbhadh dhá
chliabh dhég do bhíadh bhríde do bhí
dhuighioll aca.

35 Agus tarla an tan do bhí sé na
áonar ag déanamh urnuighe, go rabhadar
a dheisciobuil na fhochair: agus gur
fhiafruidh sé dhóibh, ag rádh: Créid a
deir an sliaigh, cia mísi?

36 Agus do threagradarfan agus a
dubhradar: Eoin bailde: & cuid eile
Elias: agus cuid eile, gur éirge fáigh
éigin do na seanfhaighibh a ris.

37 Agus a dubhairt seisean riu, Achd
créd a dearthaoisí, cia mé? agus ar
blifreagra do Pheadar a dubhairt sé:
Críofa Dé.

38 Agus ar ndéanamh bagair oirtha
dhó, do áithin sé dhóibh gan só dinnisín
do dhuine ar bith.

22 Ag rádh gur ab éigin do mhac an duine móraín d'fulang, agus a dhiultadh ó na sinnearuibh, agus ó náchdaránuibh ná sagart, agus ó na seiríobuidhibh, agus bás d'fulang, agus éirge an treas li.

23 Agus a dubhairt sé riá uile; Mádh áill ré héinneach misi do leanmhúin, diultadh sé dhó féin, agus tógbhadh sé a chros gach láoi, agus leanadh sé misi.

24 Oir gídh bé léir ab áill a anam do shlanughadh, caillfidh sé é; agus gídh bé chaillfeas a anam ar mo shonfa, a sé fo shláineochas é.

25 Oir cré é a tharbha do dhíne dá ngnoghuigheadh sé an domhan uile, agus go gcaillfeadh sé, nó go léigfeadh sé a mugha é féin.

26 Oir gídh bhé le budh nár misi agus mo bhríathra, budh nár le mac an duine eifion, an tráth thócas fé ann a ghloir féin, agus athar, agus na nain-geal náomhtha.

27 Agus a déirim ribh go tírínneach, Go bhfuilid cuid don mhuintirí atá a lathair ann fo, nach blaisfidh bás nó go bhfaicfid rioghachd Dé.

28 Agus tária, a dtimcheall ochd lí tar éis na mbriatharfa, ar mbreith Pheadair, agus Eóin, agus Shéamuís leis do, go ndeachaidh sé suas ar shliabh do dhéanadh urnuighe.

29 Agus tária ag déanamh urnuighe dhó, gur hathruigheadh foghair a aighthe, agus go ndearnadh a éadach geal dealruigheach.

30 Agus feuch, do bhádar dias fear ag comhrádh ris, mar atá Máioisí agus Ehas.

31 Noch do chonncas a ngloir, agus d'fóilligh a bhás, do shuilleongadh sé a Nairufálem.

32 Agus do bhí codladh trom ar Pheadair agus ar a ndroing do bhí na fharradh, agus an tan do dhuigeadar do chunncadar a ghloirfion, agus an dias fear do bhí na fealamh na fhochair.

33 Agus tária agá fhagbháil doibh, go ndubhairt Peadar ré Híofa, A mhaighfidir, is maith síone do bheith ann fo; agus déanam trí botha, both dhuifit, agus both do Mháioisí, agus both Dheías; gan fios aige cré a dubhairt sé.

34 Agus an tan a dubhairt sé fo, táinig néull agus do theilg sé sgáile orrtha; & do ghabh eagla iadfan an tan do chuadar ann fa néull.

35 Agus táinig cuil as a néull, ag rádh: Ag fo mo mhac grádhachfa, eifidigh ris.

36 Agus ar teachd don ghuthfin, do frioth Iófa na áonar: agus do bhádarfan na dtóchd, agus níor inníodar dáon-duine ann fua láethibhfin ní ar bith dhá bhfacadar.

37 Agus tária an lá na dhiaighfin, ar ndul síos don tshliabh dhoibh, go dtária fluagá mór airfion:

38 Agus féinch, do éigh neach don tshagb, ag rádh; A mhaighfidir, iarruim ort, feuch ar mo mhac: oir a sé méingheir é.

39 Agus feuch, beiridh an spioraí air, agus éimhigh sé go hobann, agus tairngidh sé as a cheile é, ag cur chubbar amach, agus is ar éigin fhagfas sé é tar éis a chomhmbreughadh.

40 Agus diarr mé ar do d'heiscioblaibh a cur as: achd níor fhadadar.

41 Agus ar bhfreagra Díofa a dubhairt sé; A chineadh micheirdmheach, cláon, gá fad fós bhias mé eadruibh, & shuilleongas mé sibh? tabhair do mhac leachd ann fo.

42 Agus ag teachd chuige dhó, do bhuail an deamhan fán talamh é, & do tharuing sé as a cheile é: achd do m-dhearg Iófa an spiorad neamhghlan, agus do leighis sé an leanabh: agus thug sé dhá athair féin é.

43 Achd do ghabh áathbhás cích uile trí mhórdhachd Dé. Agus ar mbeith ag déanamh iongantus doibh uile ann gach uile ní da ndearnuidh Iófa, a dubhairt sé ré na dheiscioblaibh.

44 Taisgidh na briatharfa ann thar gcluaibh: oir tíoifuidh chum críche go dtiobharthar mac an duine a lánmhúin na ndaóine.

45 Achd níor thuigeadarfan an comhrádhfa, agus do bhí sé ar na sholach artha, ionnas nar airigheadar é, agus do bhí eagla orrtha ceid do chur airfion a dtimcheall an chomhráidh sin.

46 Agus déirigh díolspóireachd eatarra, Cía dhíobh féin budh mó.

47 Agus ar bhfaicfin fmuaintighe a gceoidhe Díofa, do ghabh sé leanabh chuige agus do chuir sé na aice féin é.

48 Agus a dubhairt sé riá; Gídh bhé ghéubhas chuige an leanabh fo a mainmí, is misi ghabhas sé chuige; agus gídh bhé ghéubhas misi chuige, gabhadh sé chuige an té do chuir éadhd mé: Oir gídh bhé is lugha eadruibhfin uile, biaidh sé mór.

49 Agus ar bhfreagra Déoin a dubhairt sé; A mhaighfidir, do chunncamarne duine áirighe ag teilgean deamhan a mach ad ainmí, & do thoirmeasgamar é, ar son nach leanann sé dhíne.

50 Agus a dubhairt Iófa riá; Ní toirmeasgaidh é: oir gídh bé nach bhfuil ar naghuidh, atí sé linn.

51 Agus tária an tan do coimhlíonadh laethe a nglacuidh suas é, gur chuir sé roimhe dul go Hiarufálem.

52 Agus do chuir sé teachdairighe roimhe: agus ar nimtheachd doibh do chuadar a sdeach a mbaile na Samarítánach, do chum go ndéanaidis ullmíe ghadh roimhesion.

53 Achd níor ghabhadarfan chuga é, ar son go raibh a aghaidh mar bhiadh sé dul go Hiarufálem.

64 Agus an tráth do chuncadar a sheiciobuilfion Seumas agus Eóin ío, a dubhaird; A Thighearna, a naill leachd go nabraimois teine do theachd a náas ó amháid dá lofgadh síd, mar do rinne éas leis?

65 Agus ar gcasadh orrtha Díosa, do leathairg fé iad, agus a dubhairt fé; Ní bhíil a fhios aguibh, cré é an spiorad dhr de sibh.

66 Oir ní tháinig mac an duine do fíon anmann na ndáioine, ach dá slánughadh. Agus do chuadar as sin go baile eile.

67 Agus tária ar nímtheachd dóibh, ghabhairt neach áirighe ríson ar a tigh; Leanfuadh mísi thú, gídh bé háit na racha tí, a Thighearna.

68 Agus a dubhairt Iósa ris; Atáid fátháighe ag na fionnchaibh, & neid éanlaith a náieir; ach ní bhfuil áit uir mac an duine ann a gcurfeadh fé a cheam faoi.

69 Agus a dubhairt fé ré neach eile; Lanná mísi: achd a dubhairt seifion; A Thighearna, leig dhiamh imtheachd ar ío agus mathair daghlacadh.

70 Achd a dubhairt Iósa ris; Leig do na marbhbaibh a mairbh féin daghlacadh ach imthighis, agus déana rioghachd de do sheanmoir.

71 Agus mar an gcéadna a dubhairt neach eile; Leanfuadh mísi thú, a Thighearna. Achd leig dhiamh ar tú, mo thead do ghabháil ag am mhuintir.

72 Achd a dubhairt Iósa ris; Gídh bé nach chuireas a lámh ar an gcéuchd, gur fáthas na dhiaigh, ní bhfuil ío iondubháil do rioghachd Dé.

CAIB. X.

1. Agus a dubhairt na 70 díscíobal; 23 gur mharfán gabh díol trúaighe; 41 & chí náire oifion Mairbh.

2. Agus na dhiaigh ío, dórdúigh an Thighearna mar an gcéadna deitheachas agus trí fichid eile, agus do chuir ío na ndí agus na ndí roimhe féin iad do gach uile chathruigh agus ionadh ann a tigh a theachd.

3. Ar a naddbharfín a dubhairt fé ío; Is mór an foghmhar, ach ís beag a leach oibre: uime sin guídhidh Tigherna an fhoghmhuir, luchd oibre do thur amach chum a fhoghmhair féin.

4. Imhídhídh, féuch, aatáimse dá bhur gur íoim mar úana a mealg mhadradh eile.

5. Ná biomechruidh sbarán, ná tiach ío, ná bróga; agus ná beannaighidh do neach ar bith fa tlighe.

6. Agus gídh bé tigh íona rachtáio a leach, abruidh ar tú, Go raibh síothcháin don tighse.

7. Agus má bhíonn mac na síothcháin anáin, do dhéanuidh bhur síothcháiní comhmaghe air: achd muna [raibh], ídhidh ío chugaibh féin a rí.

8. Agus fanaidh an fa tighín ag íthche

agus ag ío na neitheannatá aca: oir ís ío an toibrigh a thuarfáid. Ná himídhidh ó thigh go tigh.

9. Agus gídh bé cathair ann a rachtáio a fdeach, agus go ngéubhaidh síd sibh, íthidh na neithe chuirfidh síd ann bhar bhíadhnúis.

10. Agus slánughaidh na heafáin bhias innte, agus abruidh ríu; Do dhruid rioghachd Dé ribh.

11. Agus gídh bé cathair ann a rachtáio a fdeach, agus nach géubhaidh síd sibh, ar-nímtheachd dáobh amach ar na fraidibh, abruidh ío.

12. Craithmídh dhinn an bhur naghaidh go ío an luathridh do lean dinn as bhur geathruigh: achd cheana bíodh a fhios ío aguibh, gur dhruid rioghachd Dé ribh.

13. Agus a deirim ribh, Go madh focamluighe do na Sodomachaibh an lá úd ná don chathraighín.

14. Is anaoibhinn duit a Choráfin, is anaoibhinn duit a Bhetfáida: oir dá madh aDúrys & a Sidon do dhéantáio na miorbhúile do rinneadh ionnaibhí, ís fáda ó do dhéanaidh aithrighe na fuidhe a néadach roin, agus a luathreagh.

15. Ar a naddbharfín budh focamluighe do Thirus agus do Shidon ann fa bhreitheamhnus na dhaoibhí.

16. Agus tusa a Chapernaúm atá ar do thóghbáil ías go neamh, teilgídhíthear síos go hífearnn thú.

17. Gídh bé eídeas ribhí, ís ríomfo eídeas ío; agus gídh bé bheir neimhchion oruibhí, ís oramfa do bheir fé neimhchion: agus gídh bé bheir neimhchion oramfa, ís ar an té do chuir íadh mé do bheir fé neimhchion.

18. Agus do shilleadar an deitheachas agus trí fichid maille lé gairdeachas ag rádh; A Thighearna, atáil na dearmhuin féin fa ímachd aguinne tréd ainmí.

19. Agus a dubhairt seifion ríu; Do chonnaire mé Sátan mar theinteach ag taitim ó neamh.

20. Féuch do bheirim dhíbh cumhachda saltairt air na haithreachaibh nimhe agus ar na scorpíonuibh, agus ar uile neart namhad, agus ní ghoirteachaidh éin ní sibh.

21. Achd cheana na bíodh gairdeachas orailh ar son go bhfuilid na spioraidídh fa bhur ímachd: achd go madh mó bhias gairdeachas oruibh fa go bhfuilid bhur namanna sgríobhta ar neamh.

22. Ar a náirfion féin do ghabh gairdeachas íona spioraid Iósa, agus a dubhairt fé; Do bheirim buidheachas duit a athair, a Thighearna neimhe agus talmhan, trí gur shluigh tú na neitheí ó dhaoínibh eagnuidhe agus glioca, agus gur nochd tú iad do maoidheanauibh; a feadh athair, tré gur ab mar sin do budh toil leachd féin é.

23. Atáid na huile neithe ar na dtabhairt dhambfa óm athair: agus ní bhfuil

bhfuil a fhios ag sinneach cía hé an mac, achd ag a nathair: agus cía hé an tathair, achd ag an mac, agus an té dá dtiocóra an mac á nochdughadh.

23 Agus ar bhfilleadh chum a dheifciobal, a dubhairt fé fa leith ris, is beannaighthe ma fáile do chi na neithe do chitháisi.

24 Oir a deirim ribh, Gur ab iondha fáilge agus ríghthe léir mhián na neithe do chitháisi dfaicfin, & ní fhacadar: & na neithe do chluiní do chluinfin agus ní chialladar.

25 Agus féach, déirigh fear dlighe áiríge na sheafamh, ag cur chatháighthe airíon, agus ag ridh: A mhaighfidir, créd do dhéana mé ionnús go bhfuighinn an bheatha mharthanach doighreachd?

26 Achd a dubhairt feisíon ris: Créd a tá sgríobtha ann fa dligheadh? cionnas léaghas tú?

27 Agus ar bhfreagra dhósan a dubhairt fé: Gráidheochaidh tá do Thigh-earna Dia féin as do chroidhe uile, agus as tanam uile, & as do bhríoghaibh uile, agus as da smaointighibh uile: agus do chomharfa mar tha féin.

28 Agus a dubhairt feisíon ris: As di-reach do fhreagair tú. Déanais ío, agus mairfidh tú.

29 Achd ar mbeith dhósan sunnhar a fhiréantachd féin da thaisbéanadh, a dubhairt fé re Híola; Mairtheadh cía hé mo chomharfa?

30 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt fé: Do chuaidh duine áiríge síos ó Jerúsalem go Jérico, agus tírla a mealg bhíothamhach é, do shlad agus do loit é, agus do imthigh rompa ar ma fhaighbail leathmharbh.

31 Agus tírla tré chinneamhain gur ghabh lagart áiríge síos fa tllighe sin: & ar na fhaicfin do, do ghabh fé thairis don tíobh eile don tllighe.

32 Agus mar an gcéadna Leuita a teachd chum a mionaid sin, ar na fhaicfin dó, do ghabh fé thairis don tíobh eile.

33 Agus ar mbeith ag gabhail na sli-gheadh do Shamaitínach áiríge, tháinic fé mar a raibh feisíon, & ar na fhaicfin, do ghabh truaighe ghé dhó é.

34 Agus ar ndruid ris do cheangail fé a chneadha, ag dórtadh ola agus síona ionnta: agus ar na chuir air a ainmhíde féin dó, rug fé leis go tigh óda é, agus do ghabh fé cúram na thimcheall.

35 Agus ag imtheachd dó lá ar na mharach, do bhéan fé dá phighinn amach & tug fé don ódóir iad, agus a dubhairt fé ris: Bíodh cúram agad fan fhearó: & gídh bí chaitheas tú as a chionn ío, an tráth fhilleadfa, do bhéara mé dhuit é.

36 A nois cía don triúrfa bhreath-naigheas tusa do bheith na chomharfain ag an ti úd tharla a mealg na mbíoth-amhrach?

37 Agus a dubhairt feisíon, An tí úd do rinne trocáire air. Ar a madhbhar-íon a dubhairt Iósa ris: Imthighfí, agus déana mar an gcéadna.

38 Agus tírla ag imtheachd dóibh, go ndeachaidh feisíon go baile áiríge: agus go rug bean áiríge dar bliana Martá dá tigh féin é.

39 Agus do bhí deirbhíthí airí dá ngoirthí Muire, agus ar fuidebh ag colaibh Iósa, do bhí sí ag éisteacht na bhriathraibh.

40 Agus do bhí Martá lín do charam lé hiomad fríotholaimh: agus ag seafamh dhi a dubhairt sí: A Thigh-earna, an é nach meide leachd mar dfaig mo dheirbhíthí mísi am ionnús fríotholamh? ar a madhbharfa abar ris cingnamh riom.

41 Agus ar bhfreagra Díosa a dubhairt fé ris: A Mharta, a Mharta, atá tu re charamach agus bairidh tá tha féin fa mhóras do neithibh.

42 Achd cheata ain ní a mham airíachdanach: rug Muire an chuid mhóir do roghain, nach bearthar. táithe.

C A I B. XL.

shol Críof do bheith gnáthbh, fadhbh a ngulaib, 28 & gur coimbe bhriathar do, do ní beannighthe, & nach féil chéadna.

A Gus tírla an tan do bhí sí ar déanamh urnuighe a nár áiríge mar do léir fé, go ndubhairt sí áiríge dá dheifcioblaibh ris: A Thigh-earna méin díne urnuighe do dhéanamh, annaí agus mar do mham féin dá dheifcioblaibh féin.

2 Agus a dubhairt feisíon ris: A mham do dhéantóir urnuighe, abraib: Ar nathair atá ar neamh, asombhar hainn: tigeadh do ríoghachd déanaí do tholl ar an talamh, mar atá ar neamh.

3 Ar naran laetheamhail tabhair dhuinn gach laoi.

4 Agus maith dhúinn ar bpeacáidhe maithmíde da gach áon air a bháil fácha aguinn: agus na leig sinn a ceathughadh, achd faor inn ó ole.

5 Agus a dubhairt lé ris, Cía agabhaí ara mbádh cara, agus go rachadh a chuíge a meadhón oidliche, agus go naibeóradh lé ris: A chara, tabhair tu harsin damh air iáilachd.

6 Oir tháinic cara dhamm as a tllighe am ionnluighe, agus ní bhfuil éinni again do chuirfin na fhiadhruisí?

7 Agus go bhfreagóradh feisíon a sliagh, agus go naibeóradh fé: Ní cur buaidhreadh oram: atá glas air á odon a nois, & ataid mo chlann am fhochar fa tfeómra: ní fheaduim éirge agus a éabhairt dhuit.

8 A deirim ribh, ar néirge dhó, do mbeith nach dtíobhradh fé sin uadh, ar son gur chara dhó é: gídhachd go fírinneach ar son a hiondarchda do éireochadha fé, & do bhéaradh fé dhó an mbádh do bhíadh do riachdanas air.

tiad
lhbhar-
si, agus
dóibh,
irighe;
bhainne
sine
de dh-
tachd le
lin do
: agus
Thigh-
nd mar
conar ag
n abar
bhairt
le tu ro
thá bh-
tain na
mhaire
do.
fíoch a
uile de
bhairt
le ag
fíoch
fíoch le
A Th-
le de
mhaire
Rú :
braith
omhth-
deantar
neamh
tabhair
caighde
a bhí-
fíoch a
le.
a agab-
achadh le
agus go
abhair t-
a tligte
nni agus
feisín :
Ná cuir
a ndor-
fhochair
be agus
dhó, a
uadh, a
go fíoch
rochair
mhíad de
9 Agus

1. Agus a deirimsi ribh, Iarraidh & bhearrthar dhóibh : lurgairigh agus do phuibhtháoi : buailidh an doras, & bhearrthar dhóibh.
2. Oir aith bhé iarras, glacaidh sé : & bhé do mí lurgaireachd, do gheibh agus eiseóltar don té bháileas an
3. Agus a agabhsí athair ar a niarr-
thar a mhac arán, do bhéaradh cloch
dhó : ná dhá níradh sé iasg, do bhé-
aradh athair nimhe a nionad eise dhó ?
4. Ní mar an gceadna dá níradh sé
dhó, an dtíobhradh sé scorpíon do ?
5. Ar a nadhbharsín má eól dáobhsí
a nheirí go hól, tíobhuice mairthe
a bhairt dá bhuir gceoinn, an é
nach ná sin bhéaradh bhuir nathairse
a nheirí an spiorad náomh don druig
an air é ?
6. Agus do bhí sé ag teilegan dea-
chuid amach do bhí baibh : agus tar-
ad ndol don deamhan amach, gur
bhéaradh balbhán, & do ghabh long-
ach an fíoch ?
7. Agus a dubhairt dream acalan, Is
a bhéilebub prionnsa na ndeamhan
bhéaradh sé amach na deamhuin.
8. Agus dream eile ag cur chath-
ach air, do iarradar comhartha ó
an air.
9. Agus ar bháicín a smuaintighthe
bhéaradh a dubhairt sé rú, Gach rioghachd
bhéaradh roinnthe na haghaidh fein, do ní-
radh náid dhí : agus an tigh bhíos
bhéaradh na haghaidh fein, tuitidh sé.
10. Agus mar an gceadna dá raibh ná-
id roinnthe na haghaidh fein, cionnas
bhéaradh a rioghachd na seafamh ? oir a
bhéaradh gur ab trí Bheilebub theilgimsi
bhéaradh na deamhan.
11. Agus máis trí ? Bheilebub sgrí-
odh na deimhuin, a ná tré sgríodh
na seafamh, lúid ? ar a nadhbharsín
bhéaradh na mbreitheamhnaibh
an air.
12. Achd cheana máis le méur Dé theil-
gimsi amach na deamhan, gan chunn-
achd tháinig rioghachd Dé chugabhsí.
13. An tag choimhéadas duine láidir
amhá a chóirt fein, atá a bhfuil aige a
lúchachin :
14. Achd an tráth-thig duine is neart-
ach ná é, beiridh sé buaidh air, &
tuitidh sé leis a uile armáil ann ar
doir : a mbuinighinn, agus roinnidh sé
a éadail.
15. An té nach bhfuil leamfa, atá sé
na haghaidh : agus gídh bhé nach cceuin-
ighann leamfa, leabhuighidh sé.
16. An tráth imthigheas an spiorad
bhéaradh na duine ar bith, imdhígh
na nionaduibh tíorma, ag iarruidh suai-
ghéar : & an tráth nach bhfaghann sé
a deir sé, Fíllidh mé dom thigh
a náid a náid.
17. Agus ar deachd dó, do gheibh sé
a náid agus ar na dheaghmháil-
achd é.

16 Imthighidh sé an sin agus beiridh
sé leis seachd spioraide eile is meala ná
é fein, agus ar ndol a fdeach dhóibh, do
nid comhaidhe ann sin : & is meala
deireadh an duine sin ná a thofach.
17 Agus tárla a náidh fo dhó, gur
arduigh bean áirighe don fíoch a
guth, agus go ndubhairt sí : A beann-
aighe an bhroinn do ionchair thá, &
na cíocha do dhuighail a.
18 Agus a dubhairt feisín : Achd as
beannaighe an dream eileas briathar
Dé, agus choimhéadas é.
19 Agus an tan do chruinnidh an fíoch
chughe, do thionngain fe a náid : As
ole an cineadh fo : Iarraidh sé comhar-
tha agus ní tiobharthar comhartha dhó,
achd comhartha Jónas féidh.
20 Oir amháil dó bhí Jónas na cho-
mharta do mhúinntir Nínive, as mar sin
bhíis mác an duine mar an gceadna
don chineadh fo.
21 Eireóchuidh bainríoghan an tsoirthe
a dheas a mbreitheamhus náile ré
dóinibh an chinidhsí, & daimneóchaidh
sí náid : oir tháinig sísi ó leithimlibh na
talmhan déiseachd ré bragna Sholaimh :
& feuch atá [duine] as mó ná Solaimh
ann fo.
22 Eireóchaidh luchd Nínive a mbreith-
eamhus náile ris an gceadhdh, &
daimneóchaidh é : oir do rinneadarfan
aithrighe ag seanmóir Jónas : agus féuch,
atá [duine] as mó ná Jónas ann fo.
23 Ní lánann duine ar bith coimeall
chum a cur a bhfolach, nó síoi bhufeil,
achd a gcoinnleóir : ionnus go bhfaic-
dis an dream thig a fdeach, an solus.
24 A si an tfaíl solus, an chuirp : ar
a nadhbharsín a náir bhias do tháil
glan, bíaidh do chorp uile foilleach :
achd dá raibh do tháil go hól, bíaidh
do chorp mar an gceadna dorcha.
25 Dá bhrígh sin tabhair haire riot
nach bíaidh an solus atá ionnadh na
dhorchadus.
26 Ar a nadhbharsín dá raibh do chorp
uile foilleach gan éanchuid dhe-dorcha,
bíaidh an tiomlán foilleach, amháil mar
dheallruigheas coinnle thá ré na foille.
27 Agus tar éis na mbriatharfa do
labhairt dhó, do chuir Phairifíneach á-
righe impíde air, a dhinnér do chaith-
eamh na fhochair : & ar ndol a fdeach
dhólan do shuigh sé chum bith.
28 Agus an tan do chonnairc an Phairi-
fíneach [sin], do b iongnadh leis náir
ionnail sé ar tús roimh dhinnér.
29 Agus a dubhairt an Tighearna ris :
Go deimhin do ní sibhle a Fhphairifínea-
cha an táobh amuigh don chupan & don
mhéis glan : achd atá an táobh a fígh
dhíbh lán do shraicireachd & dolc.
30 A dhóine gan chéill, a né náid é
an ti do rinne an táobh a muigh, do riane
an táobh a fígh mar an gceadna ?
31 Ar a nadhbharsín tábhridh deire-
nadh do na neithibh atá a láthair aguibh :
D agus

agus féuch, biaidh na huile neithe glan dibh.

42 Achd is anáobhinn dáobh a Fhphairilíneacha, do bhrigh go ngabhthaoi deachmhaidh an mhiontais, & na ruibhe, & na uile lúibheann: achd gabhthaoi thar bhreitheamhús & ghrádh Dé: Do bádh cóir iad fo do dhéanamh, & gan iad súd do leigean gan deánamh,

43 As anáobhinn dáobh a Fhphairilíneacha: oir as ionmhuin libh an céud ionad súidhe ann sna Sionagógaibh, agus fáiltéadha ar na márguidhibh.

44 As anáobhinn dáobh a sgríobuidhe & a Fhphairilíneacha: a luchd a nuaireabhadh: oir atáthaoi mar thúamuidhibh nábh bhfaicthear: & nábh aithne do na dáoinibh shubhlus ortha.

45 Agus ar bhfreagra do dhuine áirighhe don luchd dlíge a deir fé ris: A mhaighfidir, ágá radh fo dhuit, do bhéir tú maísa dhuinne fós.

46 Achd a dubhairt feisíon: As anáobhinn dáobhí leis, a luchd dlíge, oir curthaoi áaluidhe dóimchuir ar na dáoinibh agus ní bheanthaoi féin ris na háladhaibh lé hán dá bhur méuraibh.

47 As anáobhinn dáobh: oir tógthaoi tuamuidhe na bhfíadheadh, agus a siad bhur naitheacha do mharbh iad.

48 Go deimhin do níthi fíadhuaisi go moltaoi gníomhartha bhur naitheach: oir do mharbhadarfan iad, agus do níthíe tuamuidhe dhóibh.

49 Ar a nadhbharfo a dubhairt eagna Dé, Cuirfe mé fíadhe & abfáil chuca, agus muirbhíad siad agus géarleanfuid cuid diobh.

50 Do chum go leanfuidhe ar an gcineadhfa fuil na bhfíadheadh uile do dóirteadh ó thúis an domhain.

51 O fhuil Abéil go fuil Shacharías do marbhadh éidir a naltóir agus an teampoll: go sirinneach a deirim ribh go leanfuidhear é ar an gcineadhfo.

52 As anáobhinn dáobh a luchd dlíge: oir rugabhair libh eochair a néolais, ní dheachabhair féin a fdeach, & do thoirnigeabhair an dream do bhí ag dul a fdeach.

53 Agus a nuair a dubhairt fé na neitheis riu, do thionnsgadar na sgríobuidhe agus na Phairilínigh consbóid ghéar do dhéanamh ris, agus a thabhairt air labhairt ar mhóran do neithibh:

54 Ag luigheachán air, agus ag iarraidh neithe éigin do ghreamughadh as a bhéul, ann a naigeóraidís é.

C A I B. XII.

Jarfa Críosa an foirinn a theagasc gan fhoit-chíos, 36 M deas fa chomhair buile an bháis, 54 M gur baoghlaich, réiteach ar nuair an ghrás, do leigean thort gan tarbha.

FA a namlán ar mbeith do phubal ro mhór ar na ccomhchruinniughadh, ionnus go rabhadar ag saltairt ar a chéite, do thionnsgaín fé a radh re na dheicfoblubh ar tús: Comhcaduigh sibh

féin ar laibhin na Bhphairilíneach, eadhon an fuarchrabhadh.

2 Oir ní bhfuil einní foluightheach nach dtiocfuidh chum fóillsí: na feircdeach, nach bhfuighthea a fhoic.

3 Ar a nadhbharfín gidh bé neithe do labhrabhair a ndorchadus, cluinfidhthea iad fa solus: agus gidh bé ní do labhrabhair a gclóis a féomruidhibh uaigheacha, do dhéantar a ghairm ós na tighthibh.

4 Agus a deirim ribhe a chairde, Ní biodh eagla na muintire oraibh mhárbus an corp, & na dhiaigh sin leis nach éir ní fa mhó do dhéanamh.

5 Achd fóillsíeoachaidh mé dháobh cá ré a mbia bhur neagla: biodh eagla an tí úd oraibh, agá bhfuil cumhachda, air éis [duine] a mharbhadh, a theilgeas go hifearn: a seadh, a deirim ribh, biodh eagla fo oraibh.

6 A né nach cceannaighthea cúig gheabhain ar dhá fheorling, & ní bhfuil ion aca ar dearmad a bhfaighnuife Dé?

7 Achd fós atá gruag bhur gcinní uile ar na comhaireamh: ar a nadhbharfín na biodh eagla oraibh: as fearr sibh ná morán gealban.

8 Agus a deirim ribh, Gidh bé ar bith aidmheóchus mísi a bhfíadhuife na ndáoine: aidmheóchaidh mac an duine mar an gcéadna eilean, a bhfíadhuife aingeal Dé.

9 Achd gidh bé shéanais míse a bhfíadhuife na ndáoine, féanfuighthea eilean a bhfíadhuife aingeal Dé.

10 Agus gidh bé laibheóras focal a naghaidh mbic an duine, maithfighthea dhó é: achd ní maithfighthea don tlaibheóras blaifphéime a nuaghaidh an Spiorad náomh.

11 Agus an tan do bhéaruid siad sibh chum na Sionagó & na nuachdaró, & na ndáoine cumhachdach, na biodh na ro charam oraibh cionnas no créid fhreagóthaoi, nó créid a déarthaoi.

12 Oir muinídh an Spiorad náomh dháobh ar a nuairín féin, na neithe a coir dháobh do rádh.

13 Agus a dubhairt óglach áirighhe don tluagh ris: A mhaighfidir, abair rem dheabhathair a noighreachd do roinn riu.

14 Agus a dubhairt feisíon ris: A dháine cá chuir mísi ós bhur gcionn an ttreitheamh, nó am rannadóir?

15 Agus a dubhairt fé riu: Feicidh & seachnuidh sibh ar a tfaínt: Oir ní a niomarcuigh an tfaidhbhris atá ag dúine air bith, atá a bheatha.

16 Agus a dubhairt fé cofa mhíadhl riu, ag radh: Tug fearann dhuine shuibhbhir áirighhe toradh mór.

17 Agus do fmuáin fé ann féin, ag radh: Créid do dhéana mé? oir ní bhfuil ag am ann a gcuinneócha mé me thorthuighe.

18 Agus a dubhairt fé, Do dhéana mé fo: leagfuidh mé mo fgioból, agus toigeabhuidh mé fgiobóil phas mó ná iad.

agus cruinneóchaidh mé mo thórtha uile, & no mháioig ionnta:

10 Agus a déara mé réim anam féin; A anam, atá mórán máioine agad ar mo gcur a dtaifeag fa chomhlair mhóran iad: fan ad chomhnaidhe, ith, ibh, is go fúgach.

11 Agus a dubhairt Dia ris: A amadán, a nochd féin iarfuid siad hanam ort: & cia blus leis na neithe do shóthair tu?

12 Is mar sin atá an té chruinnigheas ionnhas dó féin, agus nach bhfuil siadhbhir a Ndia.

13 Agus a dubhairt sé ré na dheiscioblaibh: Uimpe so a deirim ribhfi, Ná bídhid ro chárámach fá bhur mbeatha, uile éan ní íosdaí; ná fá bhur gcorp, uile éan ní churfi umuibh.

14 As mó an tanam ná an biadh, & mo corp ná an téadach.

15 Tabhraidh dá bhur naire ná préadán, oir ní chuirid siad siól, agus ní dhéanuid siad: agus ní bhfuil tigh ídórtáis na íobólaí aca, agus beathaigh Dia iad: agus a né nach fearf bhibhfi go mór ná a náinaithe?

16 Achd cia agaibhfi lé na iornad céim fhéadas áon bhannlamh a mháin do chur air sírde féin.

17 Ar a nadhbharfin muna bhfuil ar bhu gcomas an ní as lugha, créd fi bhfuil cáram na neitheann eile oibh?

18 Tabhraidh dá bhur naire na li-
liffe, ciondas fháid siad: ní dhéanuid
fid sióthar, agus ní thiomhuid siad:
uile a deirim ribh, nach raibh Solamh
fin ann a ghloir uile ar na éadughadh
mar áon díobh só.

19 Agus má éadugheann Dia mar sin
uile ar atá a níu ar an machaire, agus
chuirthea a mórach ann fá náimhaidh:
a né nach mó ná sin do dhéana sé dhibhse,
a nochd an chreidimh bhig?

20 Ar a nadhbharfin, ná físfuidh-
ibhfi créd íosdaí, nó créd iobhtháoi:
& na bithi amharúfach.

21 Oir a siad na neithefi uile iarraid
ciadheacha an domhain: achd atá a
shlog ag bhur nathairfe go bhfuil a
fíadamas só oraibh.

22 Achd cheana, iarruidhfi rioghachd
Dé agus teigfidhthea na neitheli uile
daguibh.

23 Ná biodh eagla ort, a thréd bheag:
uile a fi toil bhur nathar rioghachd do
shábhairt dáobh.

24 Racaidh a bhfuil aguibh, agus tabh-
nach déire uaibh: déanuidh sparáin
díobh féin, nach racha a narsaidheachd,
uile ar nach racha caitheamh, ar neamh,
a níu nach dtig gaduidhe a ngar dhó,
& nach dtrúilleann an miol críon.

25 Oir. gídh be ait iona bhfuil bhur
coide, is ann sin fos bhías bhur
geoidhe.

26 Biodh bhur leafrach ceangailte tim-

chioll, & blur léchráinn ar lasadh:

27 Agus sibh féin combhchofínhuil ré
dáoinibh ag fhuireach ré na Dthighearna,
gá huaire do fhilleadh sé ón phósfadh,
ionnas ar dteachd & ar mbuáladh an do-
ruis dó, go noigeolaidis gan fhuireach:

28 Is beannaighe na searbhfhoghantai-
dhe úd, do gheibh an Tighearna ag déa-
namh faire an tan do thig sé: a deirim
ribh go fírinneach, Go geangalfuigh sé é
féin timchioll & go gcuirfidh sé iadán
na suidhe, & ar dteachd amach dhó go
ndéanuidh sé fíothólamh dhóibh.

29 Agus má thig lé a dara faire, &
má thig sé fa treas faire, & go bhfuighe
sé mar sin [iad,] is beannaighe na sear-
bhfhoghantauighe fin.

30 Achd biodh a dheimhin só aguibh,
dá mbeith a fhios ag fear an tighé, cia
a níuair a dtiocfadh an gaduighe, go
ndéanadh sé faire, agus nach bhfuileon-
gadh sé a thigh féin do thollodh thríd.

31 Agus ar a nadhbharfin bithífi ul-
lamh: oir is ar a níuair nach fáoilí, thioc-
fus mac an duine.

32 Agus a dubhairt Peadar ris: A
Thighearna, an linne a deir tá an cho-
samhlachd só, nó fós ré cách uile?

33 Agus a dubhairt an Tighearna, Cia
atá na fheadhmannaigh fírinneach ghlic,
chuirfeas an Tighearna ós cionn a mbu-
aire féin, ionnas go dtiocfadh sé a
níuair cruithneachd dhóibh na am féin?

34 Is beannaighe an searbhfhoghantai-
dhe úd, agá bhfuighe a thighearna an
tan thiocfús sé, dhá dhéanamh mar fin.
35 Go fírinneach a deirim ribh, Go
gcuirfe sé ós cionn a bhfuil aige é.

36 Achd má deir an searbhfhoghantai-
dhe úd ann a chroidhe féin, Cuirfidh
mo Thighearna a theachd a righneas: &
go dtioncfeomh sé gabháil ar na buí-
chailidh & na cailinidh, & bheith ag
ithe agus ag ól, agus ar meighe:

37 Tiocfa Tghearna an tsearbhfhog-
hantauighe úd fá lá nach fáileann sé é,
& ann fá níuair nach bhfuil a fhios aige:
& dealóchaidh sé [uaidh] é, & do bhéa-
ta sé a chuid dhó a bhfochair na
ndaoine gan chreideamh.

38 Achd an searbhfhoghantauighe úd
agá raibh fíos tola a Thighearna féin, &
nar ullmhuirfé féin, agus nach dearna
do réir a thola, géubhtar mórán
air.

39 Achd an ti úd ag nach raibh a
fhios, agus fos do rinne na neithe do
thuille buillidhe, buailfithear beagan air:
oir gídh be dár tugadh mórán, iarruidh-
thea mórán air, agus gídh be dár
tugadh mórán a dtaife, iarruidhthea
ní fá mhó air.

40 Tainic míf do chur teineadh air a
talamh, & créd eile dtírrfuinn má atá
fi ar na lasadh cheana?

41 Achd is éigin damhfa mó bhail-
deadh lé baifdeagh, agus créd a mhéad
chuibhrighthea mé, no go gcuirfidhthea
thea é?

51 An fhoilte gur ab chum síothchána do thabhairt ar an dtalamh thainic mífí? a deirim ribh nach eadh, achd ceannairce.

52 Oir' ó lo amach, béid cúigear a néintigh ar na roinn, triúr a naghuidh deifí, agus dias a naghuidh trír.

53 Bláidh an tathair a naghuidh an mhic, & an mac a naghuidh a nathair: an mhathair a naghuidh na hinghine, & a ninghean a naghuidh na mathar: & mathair an fhir phóda a naghuidh a mbná, agus an bhean phóda a naghuidh mhathar a fir.

54 Agus a dubhairt sé mar an gcéadna ris an bpupal: An tan do chithí neull ag éirge ón táoibh a nfiar, a deirthis ar ball, Atá cloth ag teachd: & is amhluidh bhíos.

55 Agus an tráth [do chithi] an ghaoth ó dheas ag féideadh, a deirthis, Bialidh teafmhach ann: & bí sé mar sin.

56 A luchd an fhuarchrábhuidh, as éol dáoibh aghaidh neimhe agus galman do bhreathnughadh: achd cionnas nach breathnughadh a naimfíse?

57 Agus créd fa nach breathnughadh náibh fein créd is cóir ann?

58 Agus fós an tan téid thú réd easgaruid chum a nuachdaráin, déana do dhícheall ar slighe, air thú fein do reitreach uadh: deagla go dtarrongadh sé chum an bhreithimh thú, agus go dtíobhradh an breitheamh don tírriam thú, agus go dteigfeadh an fírriam thú, a bpríofún.

59 A deirim riot nách dtiocfa tú a mach as sin, no go níoca tú an fheoirinn deigheanach.

C A I B. XIII.

Sampla ag brosfughadh go Aithreachas: 24 & gur deacrach fáoradh an anam re fhabhail.

A Gus fa namfin fein tangadar dáoine áirige chuige ag innifín fgeúl do thaobh mhuintir na Galilé, ag ar mheafg Píoláit a bhfuil thrid a niodhbartuibh.

2 Agus ar bhfreagra Diofa a dubhairt sé riú: An fhoilte gur ab mó na peacthaigh na Galiléanughfí ná an chuid eile do na Galiléanachuibh, ar fon gur fhuilngeadar a leithéide fo?

3 A deirimfí ribh, nach mó: achd muna ndéantaíofí aithrighe, go fgríof-fuidhtheor sibh uile mar an gcéadna.

4 Nó an fhoilte na hochd bhfir dhég úd, air ar thuit an tor a Síloam, agus ag ar mharbh sé iad, gur mhó na peacthaigh iad ná gach áon nduine eile dá raibh na gcomhuidhe a Níarúsálem:

5 A deirimfí ribh nach ar mhó: achd muna ndéantaíofí aithrighe, go fgríof-fuidhtheor sibh uile mar an gcéadna.

6 Agus a dubhairt léan chofamhlachd-fa: Do bhu crann fige ag duine áirige curtha ann a fhineamhain: & tainic sé diarruidh toraidh air, agus ní fhuair.

7 Agus a dubhairt sé ris an ngár-

rádóir: Féuch, ataim ré trí bliadhnaibh ag teachd diarruidh toruidh ar an gcrann figifí, agus ní faghaim: gearr é: créd fa gcungmhann sé an fearann go neamhtharbhach?

8 Agus ar bhfreagra dhófan a dubhairt sé ris: A Thighearna, léig dhó ar an mbliadhainfí mar an gcéadna, nó go romhraidh mé na thimcheall, agus go gcuire mé áoileach fíoi:

9 Agus má bheir sé toradh, [léigfadh tú dhó:] achd muna dtuga, gearruidh tú tar éis sin é.

10 Agus do bhí sé ag teagasc a Sí-nagóig áirige lá na fábbaide.

11 Agus feuch, do bhí bean a lathair, agá raibh spiorad éagcráis lé hochd mbliadhna dég: agus do bhí sí crotach agus níór bheidir lé i fein do dhíorghadh air éanchar.

12 Agus an tráth do chunnaire Iósá do ghoir sé chuige i, agus a dubhairt sé ria: A bhean, ata tú fgeóilthi ó éagcras.

13 Agus do chuir sé a lámha uirre: agus do rinneadh díreach ar ball i, & tug sí glóir do Dhia.

14 Agus ar bhfreagra duachdarín na Sinagóge, ar mbeith diomghach dhó fa Iósá do dhéanamh leighis ann fa fábbaide, a dubhairt sé ris an bpupal: Atáid sé laethe ann ar cóir obair do dhéanamh: ar a nadhbharsin gur ab ionntá sin thíocfas sibh dhá bhuir leigheas, agus mar ab a lá na fábbaide.

15 Uimefin do fhreagair an Tighearna dhó, agus a dubhairt sé: A fhir an fhuarchrábhuidh, a né nach fgeóileas gach áon nduine agaibh fein a dhann nó a aful ón mhaifnér lá na fábbaide, & nach beireann sé chum uige é?

16 Agus an bheanfa ata na hinghin ag Abraham, noch do chuibhrigh Sátan a nois le hochd mbliadhna dég: a né nar choir a fgeóileadh ón chuibhréachfa a lá na fábbaide?

17 Agus an tan a dubhairt sé na neithefí, do ghabh náire gach áon nduine dá raibh a cur na aghaidh: achd do bhí gairdeachas ar átsuagh uile tré gach uile ní glórmhar dá ndéarnuidh feifion.

18 Agus a dubhairt sé: Cía léir colmhuil ríoghachd Dé, agus cia ré famhlochaidd mé i?

19 Is colmhuil ré gráinne muidairé i, do ghabh duine chuige agus do chuir sé ann a gharrdrá: agus dís sé, agus do rinneadh crann mor dhe, agus do rinneadar éanlaith a naieir neid ann a ghéaguibh.

20 Agus a dubhairt sé a ris, Cía ré famhlochaidd mé ríoghachd Dé?

21 Is colmhuil i ré laibhin do ghabh bean, & dfoluigh sí a dtrí pheice mío, nó gur ghabh an tiomlán laibhin.

22 Agus do chaidh sé trí gach cathair agus ag gabhail na sligheadh go Híerúsálem.

23 Agus a dubhairt duine áirighe ris ;
A Thighearna, an beag do thlanuightheart?
agus a dubhairt seifion riu :

24 Déanaidh bhuir ndúitcheall ar dhul
a léach fa doras chumhann : oir a dei-
rim ribh, Is iomdha daoine iarrfas dul a
léach, agus nach bádh éidir léó :

25 O a nuir si péireóchaidh fear a
tighe, agus si a ndunfa fé a dhoras, &
thonnasgaidh sibh si seafamh a muich a-
gan an doras do bhualadh, ag rádh ; A
Thighearna, a Thighearna, oisguil dúinne :
agus ar bhfreagra dhósan a déara fé
ribh, Ni bhfuil a fhios agam cia has
daoibh.

26 Ann sin toiseóchtáoisí a rádh ;
Do bhlis ag ithe agus ag ól ad fhia-
dhmúí, agus do bhiotha ag teagalg
ann ar fraidibh.

27 Agus a déaraidh fé ; A deirim ribh,
ni bhfuil a fhios agam cia has daoibh :
imthigh saim uile a luchd déanta na
heacora.

28 An sin bhias gúil agus gíogán fíacal,
i nair do chifi Abraham, agus Isaac, &
Jacob, agus na fíaidhe uile a bhfai-
theas Dé, agus sibh féin dá bhuir dteil-
geas amach.

29 Agus dtiocfaid [móran] ó náird
hoir, agus ó náird shiár, agus ó tháidh
& ó dheas : agus taidhfid síos a
bhfai-theas Dé.

30 Agus féuch, ataid daoine ar dei-
radh bhias a dtosach, agus ataid a
dtosach bhias ar deiradha.

31 An lasin féin tangadar cuid airi-
ghe do na Phairifíneachuibh chuige,
ag rádh ris ; Imthigh amach, agus sag
a náid : oir is mian ré Hionuith do
marbhadh.

32 Agus a dubhairt seifion riu ; Ar
nóitheadh dsoibh, abruidh ris a thion-
nachsin, Féuch, teiligim si deamhain
amach, agus dó nim leigheas a niu, &
a mórach, agus críochnóchar leam an
trus lá.

33 Achd cheana is éigin damh a niu,
agus a mórach, agus a noirtthior a
beith ag siubhal : oir ni héidir faigh
na sfaghail táobh amuich do Jaru-
sálem.

34 O a Jarsalém, Iarsalém mhar-
bhas na faighe, agus ghabhas do chlo-
duibh ar na daoineibh churthar chu-
pá, gá mhioneachd bá mian leam do
chann do chruinniughadh, mar chruin-
nigheas an chearc a gearruigh fa na
ghothaibh, agus nior bháillibh ?

35 Féuch sagthar bhuir dtigh na fha-
sach aguibh. Agus a deirim si ribh go fi-
neach, nach bhfaic si mifí no go dti a
nair a naibeóthaoi, Is beannaighe an té
dú a naimn an Tighearna.

C A I B. XIV.

Léigheas an iorapuis ; 7 caint bhriogmhór
Chriost ré am cuireadh. 26 ar rabhadh
ar bheith airéach tré, cred chosúas a fheir-
bis dúine.

A Gus tarla ar dteachd dhó go tigh
dhuine áirighe dúachdaránuibh na
Bhpairifíneach a lá na sibboide do chai-
theamh bidh, go rabhadh a coimhéd air.

2 Agus féuch, do bhí duine áirighe a
nioropuis ná fhíadhnuisí.

3 Achd ar bhfreagra Díosa do labhair
fé ris an luchd allighe & ris na Phairifí-
neachaibh, ag rádh ; An ceaduigheach
leigheas do dhéanamh lá na sibbaide ?

4 Achd do thochdadarán. Agus ar
mbreith ar a nógach dhósan do leighis
fé é, agus do leig fé uadh é.

5 Agus ag freagra dhóibhfean a dubh-
airt fé ; Cía aguibh si ag dtuiseadh a
asal nó a bhó a nóg, nach dtuigea-
bhadh a níos é a lá na sibbaide ?

6 Agus nior bheidir léó freagra do
thabhairt air, ann ina neithibhí.

7 Agus do labhair fé cofamhlachd ris
an muintir thuinic ar cuireadh, ar na
thabhairt dá aire mar do bhádar ag to-
gha an chedionuid shuighe, ag rádh riu :

8 An tan do gheabha tú cuireadh ó
neach ar bith chum bainnís, ná fuidh
ann fa chéadait : ar eagla go bhfuair
duine as onóruighe ná thula cuireadh
uadh mar an gceadna :

9 Agus go dtiocfadh an tú do ghoir
thula agus eifion, agus go naibeoradh
fé riot, Tabhair ionad dó so : & ann sin
do thioiseóchtá maille le náire fuidhe
ann fa nionad is ísle.

10 Achd an tan ghoirfidhtheart thú,
irathigh, & fuidh ann fa nionad is ísle,
ionnus an tan thioctas an tí thug cui-
readh dhuit, go naibeoradh fé riot ; A
chara, fuidh ni is áirde fúas ní sin ; Ann
sin do gheabha tú onóir a bhfiadhnuisí a
mbia na fuidhe ar an mbord.

11 Oir gidh bé árdúigheas é fein,
íseóchtar é : agus gidh bé ísleigheas é
fein, áirdeóchtar é.

12 Agus fós a dubhairt fé ris an té
thug cuireadh dhó ; An tráth do dhéanas
tú dinnér, nó suiper, ná goir do chárde
ná do dhearbhrathre, ná do dhóine
gáoil, ná do chombarianna fíaidhbhre :
ar eagla go dtiocbhradh siad sin fós cui-
readh dhuitse, agus go bhfuighthea an
chomóin chéadna.

13 Achd an tan do ní tú féalsá, goir
na boichd, na daoine ciorthuimeacha,
na bacaigh, agus na doill :

14 Agus bíadhtú beannaighe : do
bhrigh nach bhfuil acuinne aca an
chomóin chéadna do thabhairt dhuit,
oir do bhearthar a luaidheachd dhuit a
neifeirghe na bhfréun.

15 Agus an tan do chúalaidh duine
áirighe dá raibh ar áonbhor ris, na nei-
thelí, a dubhairt fé ris : Is beannaighe
an té itheas arán a bhfai-theas Dé.

16 Achd a dubhairt seifion ris ; Do
rinne duine áirighe suiper mhór, agus do
ghoir fé móran :

17 Agus do chuir fé a shearbhfho-
ghantaigh a nam suiper dá radh ris an
muintir

Críost do leantúin, gí be ní thairlas. LUCAS. As mó tréimhraidh, na chuaidh a muga

muintir fuair cúireadh; Tigidh uáibh, óir atáid na huile neithe a nois ullamh.

18 Agus do thionnsganar uile díon-ghluth a leithisgeul do ghabháil. A dubhairt an céadúine ris, Do cheannaigh mé fearann, agus is éigin damh ádul amach, agus a fhéachain: iarruim ort, gabh mo leithisgeul.

19 Agus a dubhairt fear eile, Do cheannuigh mé cúig cuingealuigh do dhamhuibh, agus atáim ag dul dá ndearbhadh: iarruim ort gabh mo leithisgeul.

20 Agus a dubhairt fear eile, Do phós mé bean, ar a nadhbharsin ní fheaduim teachd.

21 Agus ar dteachd don tsearbhfhoghantuidhe, dinnis sé na neithesí dhá Thighearna. Ann sin ar ngabháil feirge dísear an tigh, a dubhairt sé ré na ogtach; Imthigh go tapuigh sí shráidibh & sí chuileannibh na caithreach, & tabhair leachd a fdeach annso na boichd, agus na daoine ciorthuimeacha, agus na baccaigh, agus na doill:

22 Agus a dubhairt an searbhfhoghantuidhe; a Thighearna, do rinneadh mar a dubhairt tú: gideadh atá áit ann fós.

23 Agus a dubhairt an Tighearna ris a nógach; Imthigh fá na sísthibh & fá na sítuibh, agus coimhegnidh iad do theachd a fdeach, do chum go lionfuidhe mo thigh.

24 Óir a deirim ribh, Nach blaisfidh áon nduine do na fearuibh úd, fuair cúireadh, dom shuípéarsa.

25 Agus do bhí slágh mór na' chuileachda, agus ar bhfilleadh dhó a dubhairt sé riu:

26 Gidh bhé thig chugamsa, agus nach bhfuathuigheann sé a athair, agus a mhathair, agus a bhean, agus a chlann, agus fa dhearbhrathreacha, agus fós a anam ain, ní héidir leis bheith na dheifciobal éagamsa.

27 Agus gidh bé nach iomchrann a chros féin, & nach leanann mise, ní héidir leis bheith ná dheifciobal agamsa.

28 Óir éia agaibhí duine lé madh mian tor do dhéanamh, nach suidhfad ar tús do theilgean cuntais an thofaúis, an mbiadh acuinn aige chum críche do chur air?

29 Ar eagla, déis na fundameinte do chur dhó, & gan cumas aige críoch do chur air, go dtoifochadh gach áon duine dhá bhfaicfeadh é, fonomhad do dhéanamh faoi.

30 Ag rádh; Do thionnsgain an fearfa obair do chur ar fíobha, agus níor fhéil sé críoch do chur uirthé.

31 Nó cía an Rí rachadh do dhéanamh coguidh a naghaidh Rígh eile, nach suidhfad ar tús do dhéanamh comhairle, Nar bhéidir leis lé deich míle, teagmháil don té thig na aghaidh lé fíchte míle?

32 Nó, ar mbeith dhófan fós a bhfad nádh, cuiridh sé teachdaireachd chuige, agus iarruidh sé fíothbáin.

33 Mar an gcéadna gach uile dhuine agaibhí nach dultann dhá bhfuil aige, ní héidir dhó bheith na dheifciobal agamsa.

34 Is maith an salann, achd mé bhíonn an salann gan bhlas, créd lé gcuirfidh blas air?

35 Ní bhfuil féidhm air chum na talmon, ná chum a naóiligh: teileid daoine amach é: gidh bé agá bhfuil cláfa chum éisdeachda, éisdeadh sé.

CAIB. XV.

Cofamblaetha, um an chóra chuaidh a muga:
8 um an bhóinn airgid: 11 & an mas an-caitheach.

A Gus tangadar na Puibliocáin uile, agus na peacthaigh chuige, déidteachd ris:

2 Agus do rinneadar na Phairisínigh agus na sgríobuidhe munmhar, ag rádh; Gabhuidh an fearso peacthaigh chuige, agus iithidh sé biadh na bhfochair.

3 Achd do labhair leifion an chofamblaetha riu, ag rádh;

4 Cía agaibhí duine, agá bhfuil céad cíora, agus do léigfeadh áon díobh a muga, nach bhfigainn na naóí gcaoiridh déug agus ceithre fichid ar an bhfíoch, agus nach dtéid a ndiaigh na cíoraigh úd do chuaidh a muga, nó go bhfighann sé í?

5 Agus ar na fagháil dó, cuiridh sé go luathghaireach i ar a ghuailibh:

6 Agus ar dteachd dá thigh dhó, goiridh sé a tháirde agus a chomharfáin a gceann a chéile, ag rádh riu; Déanuidh luathghaire léamsa: óir fuair mé mo cíora do chuaidh a muga.

7 A deirim ribh, gur ab mar sin bhias forbhfáilte ar neamh ar son éin pheacthach do ní aithrighe, ní is mó ná ar son naóí bhfiréin dég & ceithre fichid ar nach bhfuil riachdanas aithrighe.

8 Nó cía an bhean agá mbiadh deich mboinn, agus do léigfeadh sí áon bhonn díobh a muga, nach lasfadh solus agus nach sguaibeochadh an tigh, agus nach iarrfadh go dithcheallach, nó go bhtaghadh sí é?

9 Agus air na fhagháil, goiridh sí a bancháirde agus a banchomharfáin a gceann a chéile, ag rádh; Déanuidh gárdeachas léamsa: óir fuair mé mo bhonn do léig mé a muga.

10 Mar an gcéadna, a deirim ribh, Bí gárdeachas ar ainglibh Dé trí éin pheacthach amháin do ní aithrighe.

11 Agus a dubhairt sé fós, Do bhídar dias mac ag duine áirighe.

12 Agus a dubhairt an tí dob óige ara ré na athair: Athair, tabhair dhann an chuid roitheas misí dod mhaóin. Agus do roinn feifion a mhaóin eatorra.

13 Agus tar éis bheagáin aimsire, ag gcuinnighadh a choda uile don mhac dob óige, do chuaidh sé air coirgheil a dtalamh imchian: agus do dhiombail sé ann sin a mhaóin lé na bheathaidh bhíoth-chaithegh.

14 Agus

14 Agus tar éis a choda uile do chaitheamh dhó, déirigh gorta romhór ann fa tír sin : agus do thosaigh feisíon ar bheith a riachdanus.

15 Agus do imthigh fé roimhe, agus do cheangal fé do cháthruightheóir don tír sin : noch do chuir fa na dhúitheche a mach é do bhúachuilleachd mhuc.

16 Agus bá mian leis a bholg do fionadh do na féithléoguibh do ithdis na maca : agus ní thugadh éanduine dó [iad.]

17 Agus an tan do chuimhnigh fé air féin, a dubhairt fé : Gá mhé do luchd tíaradail matharfa agá bhfuil iomaraidh arain, agus míf ag dul a mugha le gorta.

18 Eiréochaidh mé, agus rachaidh mé dionnfúighe mathar, agus déaruidh mé tu : A athair, do pheacaigh mé a naghaidh neimhe agus ad fhiadhnúisfi.

19 Agus ní fíu mé feafda do mhac fa do ghairm dhíom : déana mé mar ion dod luchd tíaraduil.

20 Agus déirigh fé, agus do chuaidh fé dionnfúighe a athar, agus ar mbeith féa gcián uadh dhó, do chonnairc a athair é, agus do ghabh truaighe mhór dhó é, agus ag rith dhó, chrom fé fa na bhrághuid, agus do phóg fé é.

21 Agus a dubhairt an mac ris : A athair, do pheacaigh mé a naghuidh neimhe & ad fhiadhnúisfi, & ní fíu mé feafda do mhac fa do ghairm dhíom.

22 Achd a dubhairt an tathair ré na fhearbhí hoghantaibh, Tabhruidh an chu-luidhín is fearr libh, agus cuiridh uime í, agus cuiridh fáinne air a láimh, agus bróga air a cholaibh :

23 Agus tuguidh libh agus marbhuidh an laogh biata : agus caitheam biadh agus bíom go fúgach.

24 Oir fuair mo mhac ann so bás, & do aithbhéodhuigh fé : & do chuaidh fé a mugha, & frith é. Ar a nadhbharfin do thionnsnadar bheith go fúgach.

25 Achd do bhí an mac búdha seine aige air an machair amuich : agus ar éteachd a ngar don tigh dhó, chualuidh fé an céol agus na damhsaidhe.

26 Agus ar ngairm aóin do na fearbhí hoghantaibh chuige dhó, dfiáfruidh fé dhe Créd iad na neithesí ?

27 Agus a dubhairt feisíon ris, Do dhearbhráthairfí tháinic : agus do mharbh hathair an laogh biadhta : ar son go bhfuair fé slán a ris é.

28 Agus do ghabh fearg eifíon, agus níor bháill leis dul a fdeach : uime-fín tháinic a athair amach, agus do ghoir fé chuige é.

29 Achd ar bhfreagra dhófan a dubhairt fé ris an athair : Féuch, a táimisí ag déanamh feirbhífi dhuit a noireadso do bhíadhnúibh, agus níor fharuigh mé haithe a riamh, gidheadh ní thug tú fíu an mheannáin dhamh ariamh, ionnus go mbéinn go fúgach rém cháirdibh :

30 Achd an tan tháinic an macfa agad do shluig do mhaóin a bhfochair mheirdreach, do mharbh tú an laogh biata dhó.

31 Achd a dubhairt feisíon ris : A mhic, atá tufa do ghnáth am fhochair, agus na huile neithe is leamfa, is leachd-la iad.

32 Achd do budh cóir dhéinn fúgachas & forbhuilteachas do dhéanamh, tré go raibh an dearbhráthairfí agadfa tar éis bháis, agus gur aithbhéodhuigh fé : agus go ndeachaidh fé a mugha, agus gur frith a ris é.

CAIB. XVI.

Intleacht an fheadhmannáigh éugcorach, 19 do dioghla an tsaidhbhir, dhoibhíochach, bholgact.

A Gus a dubhairt fé fós ré na dheifciobluibh : Do bhí duine saidhbhir airighe ann, aga raibh fídiobhard : agus do rinneadh casáoid ris air, gur dhiombail fé a mhaóin.

2 Agus ar na ghairm chuige dhó, a dubhairt fé ris : Créd é so do chlunim ort ? tabhair cunntas do fídiobhardachda uair, oir ní héidir dhuit bheith ad fídiobhard ní as faide.

3 Agus a dubhairt an fídiobhard ris féin : Créd do dhéana mé, oir atá mo Thighearna ag buáin na fídiobhardachda dhíom ? ní héidir leam roghmar do dhéanamh, & is nár leam déire iarruidh.

4 Atá a fhios agam créd do dhéana mé, ionnus an tan cuirfíghtheas as an fídiobhardachd mé, go ngeubhuidh fiad chuca mé dá dtightheibh féin.

5 Agus ar ngairm gach aóin fa leithdar dhligh a Thighearna fiacha, a dubhairt fé ris an céd fhear : Gá mhé a dhlighas mo Thighearna dhíot ?

6 Agus a dubhairt feisíon, Céad miosfíola : agus a dubhairt feisíon ris, Gabh chugad do fgríbhinn, agus fuidh go láath, agus fgríobh, a deich & dá fíthchead.

7 Agus a dubhairt fé na dhiáigh sin ré duine eile, Créd dhlightheas dhíotfa ? agus a dubhairt feisíon, Céad miosfíol cruthneachda : agus a dubhairt feisíon ris, Gabh chugad do fgríbhinn, agus fgríobh, ceithre fíthchid.

8 Agus do mhol an Tighearna fídiobhard na héugcóra, do bhrigh go ndearnuidh fé ní glic : Oir is glioca clann an tsíoghailfí, ní clann an tloais iona gcinél féin.

9 Agus a deirimfí ribh, Déanuidh cáirde dhíbh féin le saidhbhreas na héugcóra : ionnus an tráth bhias uireasbhuidh oruibh, go nglacfuid sibh ann a lóidínibh síorruidhe.

10 An tí atá ionnraic fa ní is lúgha, atá fé ionnraic a mórán : & gidh bhé atá éagcórach fa ní is lúgha, atá fé éagcórach a mórán mar an gcéadna.

11 Ar a nadhbharfin muna rabhabhairfe fírinneach ann fa tsaidhbhreas bhreagach, cia thíobhtas an saidhbhreas fírinneach ribh ?

12 Agus muna fíoth ionnruic sibh a gcuid duine eile, cia bhéaradh dhaóibh an ní is libh féin?

13 Ní haidir le fearbhfhoghantuidhe ar bith feirbhís do dhéanamh do dhá Thighearna: óir bíaidh fuath aige do neach aca, & grádh don dara fear: nó ceanglaíuigh sé do dhuine aca, agus do bhéara fé tarcuíne ar an dara fear: ní haidir libh feirbhís do dhéanamh do Dhia agus do Mhammon.

14 Agus do chéaladar fós na Phairifínigh fanatacha na neitheí uile: agus do rinnodar sonmhádh faóison.

15 Agus a dubhairt seíson rin: Is sibhí an dream sháorus sibh féin a bhíadhnuí na ndaoine: achd is aithnid do Dia bhur gcroídhthe: óir an ní atá fa mhóirchion a bhíadhnuí na ndaoine, atá fé gráineamhuil a bhíadhnuí Dé.

16 [Do bhi] an reachd agus na faighe ann go teachd Eóin: ó shin a leith atá rioghachd Dé dhá shóigéulaghadh, agus atá gach uile dhuine ag déanamh foiréigin air.

17 Achd as úsa neamh agus talamh do dhuil thort, ná áonphunc dhon dligheadh do thuitim.

18 Gidh bé neach léigeas a bhean, agus phórus bean eile, do ní fé adhaltrannas: agus gidh bé bheir an bhean sin do leigeadh, do ní fé adhaltrannas.

19 Achd do bhi dhuine faidhbhir áirighe ann, & is é bá héadach dhó purpuir & fíoda, agus do theigheadh fé chum bíd go roghamhuil gach laóí.

20 Agus do bhi duine bochd áirighe ann, dar bhainm Lásarus, do bhi na luide agá gheatafan, lán do chreáchduibh:

21 Agus ler mhian é féin do shádh leis an sbrúileach do thuiteadh do bhord an duine shaidhbhir: agus do thigéis na madruide, agus do ligheidis a chreuchda.

22 Agus tarla go bhfuair an duine bochd bás, agus gur iomchradar na haingil go huchd Abraham é: agus mar an gcéadna fuair an duine faidhbhir bás, agus do hadhluceadh é.

23 Agus ar mbeith dhó a nifearn a bpianuibh, do thóg fé a shúile suas, & do chunnairc fé Abraham a bhfad áadh, agus Lásarus ann a uchd.

24 Agus ar néimhge dhófan an tan sin a dubhairt fé: A athair Abraham, déana troaire oram, agus cuir Lásarus do thumadh bárr a mheóir a nuíge, agus dhuaradh mo Theangtha: óir ataim dom roiphianadh an fá lasairí.

25 Achd a dubhairt Abraham: A mhic, cuimhígh gur ghlac tusa neithe maithe lé linn do bheith beo, agus Lásarus mar an gcéadna droich neithe: achd atá sólas aigheon a nois dá shagháil, & atá tusa dod phianadh.

26 Agus do bharr orrtha so uile, atá sodhomhain mhór ar na cur eadruinne,

agus sibhí, ionnas nach éidir leis na daoínibh lé budh mian é, dal as fa chugaibhí, na teachd as sin chugunne.

27 Agus a dubhairt seíson; Masead iarrum ort a athair, eíon do thar go tigh matharfa.

28 Óir atáid cáigear dearbhrathar agam, do thabhairt séul dóibh, ionnas nach dtiocfaidh siadfan mar an gcéadna ann fa nionadfa na péine.

29 A deir Abraham ris; Atáid Masead agus na faighe aca: éisdeadh siad ríusan.

30 Achd a dubhairt seíson, Ní hambuidh atá, a athair Abraham: achd é ndeacha duine ó na marbhuibh chuga, do dhéaindis aithrige.

31 Agus a dubhairt Abraham ris; muna néisidh siad ré Masead agus na na faighibh, dá néirgheadh duine ó mharbhuibh féin, ní chredidh dó.

CAIB. XVII

Nach bfuil Dia na fódiceamh ag an duine, 22 & go tiocfaidh Críofa a nam nach fódiceamh.

Agus a dubhairt fé ris na deicíobluibh, Ní haidir nach dtiocfaidh sgannalacha: achd is tráagh don tí tré a dtigid siad.

2 Do bheir dhó cloch mhuilinn do chur fa na mhuineál, & a theilgean an fá bhfairge, ná aon don mhuinnur bhigí sgannlachadh.

3 Tabhruidh bhur naire dhíbh féin. Má pheacaigheann do dhearbhrathair ad aghaidh, imdearg é: agus má ní fé aithrige, tabhair maitheamhus dó.

4 Agus má pheacaigheann fé ad aghaidh feachá nuíre fá ló, agus go bhílle fé chugad seachd nuíre fá ló, ag rídh; Atá aithreachas oram: tabhair maitheamhus dó.

5 Agus a dubhradar na heasbail ris: A Thighearna, méuduigh ar greideamh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna; Dá mbeith oiread ghráinne muidair do chreideamh aguibh, déaradh sibh rí a gcrann Sicamíso, Éirigh as do fhréamhach, & curthar an fá bhfairge thú; & do umhlochadh fé dhaóibh.

7 Agus cia aguibh agá bhfuil fearbhfhoghantuidhe a treabhadh, nó a coimhéd tréada, lé a naibéoradh fé ar an mball, an tan do thiocfadh fé ón bhfearrann; Imthigh agus luide síos ar an mbord?

8 Achd a né nach aibéora fé ris, Uimhuigh an ní íofas mé ar mo shuiper, & cuir do chrios thort, & fritheoil damhá no go níthe mé & go níthe mé: agus tar eisi sin, ithí, agus íbh?

9 An mbia buidheachas aige ar a ftearbhfhogantuidhe úd, do bhrigh go ndearna fé na neithe do haithneadh dhe? Ní tháoilim [go mbia.]

10 Agus is mar sin daoibhí, an tan do dhéantaóí gach uile ní dár haithneadh

ghadh dhíbh, abruidh; Is fearbhho-
neamhghlan neamhtharbhacha sinn; óir
do rinneamar an ní do bhí d'fíachaibh
ann do dhéanamh.

11 Agus tairia ag dul suas dó go Hierú-
sálem, gur ghabh sé trí lár na Samária
agus na Galilé.

12 Agus an tráth do chuaidh sé a
sheich go baile áiríge, tairladar deith-
neabhar lótharair, do sheas a bhfad uadh.

13 Agus do árdúigheadar a neuth, ag
rádh; A Jósa a mhaighfidir, déana tró-
aire oruinn.

14 Agus an tán do chunnairc sé [iad.]
dubhairt sé riu; Imthighidh, foillsi-
ghidh sibh féin do na sagartuibh; a-
gus tairia ag imtheachd doibhsion gur
ghadh iad.

15 Achd fear aca mar do chunnairc
sé féin ar na shlanughadh, d'fíll sé ar
as, ag moladh Dé do ghuth mhór.

16 Agus do thuit sé ar a aghuidh
ag cholaibhfean, ag breith bhuidheachais
ris; agus budh Samaritanach an fearso.

17 Agus ar bhfreagra Díosa a du-
bhairt sé; A né nach bhfuilid deithneab-
har ar na nglanadh? agus a náonbhar
cú a bhfuilid?

18 Nírbhó frith ag sílleadh do thabhairt
goire do Dhá, achd an coigcrigh-
eachdo.

19 Agus a dubhairt sé ris; Eirigh,
imthigh romhad; do shlanuigh do
dreadamb thú.

20 Agus an tán d'fáruigh na Phairi-
sleigh dhe, Cía an tráth thiofcadh rí-
ghadh Dé; do fhreagair sé iad, agus a
dubhairt sé, Ní thiofcá ríoghachd Dé, ré
cimhéd [do bheith uirthé;]

21 Agus ní abeóruid siad, Féuch
ann so, nó, féuch ann súd; óir
féuch, atá ríoghachd Dé aguibh an bhur
meas.

22 Agus a dubhairt sé ré na dheif-
eóluibh, Tíocfuidh a naimfir, an a mbia
wianghus oruibh aón do laethibh mhic an
duine d'fáicfin; agus ní fhaicfíthi.

23 Agus a déaróid siad ribh; Féuch
ann so, nó, féuch ann súd; [achd] ná
himhgh, agus na leanuidh [iad.]

24 Óir amhuil agus mar dheallrui-
gheas an tinnteach shoillsigheas ó náird
go chéile faoi neamh; is mar sin bhías
mac an duine mar an gcéadna ann a lá
féin.

25 Achd is éigin dó ar tús mórán
duisang, agus a dhiultadh ón cineadhfa.

26 Agus mar do tharla a laethibh
Náois mar sin fós bhías a laethibh mhic
an duine.

27 Do bhádar ag ithe, ag fíhe, ag
póadh, agus ag tabhairt chum póda, gus
an lá ann a ndeachaidh Náoi do Náirc;
agus táinic an dile, agus do sgris si iad
uile.

28 Agus ar a nós gcéadna mar tharla
a laethibh Lot; do bhádar ag ithe, ag
fíhe, ag ceannach, ag reic, ag plan-

tughadh, ag tógbháil tighthe;

29 Achd an lá ann a ndeachaidh Lot
amach as Sodom, do fearadh teine agus
ruibh ó neamh, agus do sgris sé iad
uile;

30 Is da réir fós bhías an lá an a
bhfoillfeochthar mac an duine.

31 Ann fa lá sin an té bhías ar a
tigh, agus a mháoin ann fa tighsin, ná
tuirlingeadh sé chum a dtógbhála; agus
an tí atá ar an machaire, na casadh sé
tar a ais mar an gcéadna.

32 Cuimhnighe ar mhnaoi Lot.

33 Gidh bé neach iarrfas a anam féin
do thabhairt, caillfidh sé é; agus gidh bhé
chailfeas é, beódhfuidh sé é.

34 A deirim ribh, beid días a náoin-
leabaigh ann fa noidhche úd; géubhtar
lé háon aca, agus fuigfíghthean an fear
eile.

35 Beid días ban ag bróinteórachd a
naoinfeachd; géubhtar lé mnaoi aca,
agus fuigfíghthean an dara bean.

36 Beid días fear ar an machaire;
géubhtar lé háon aca, & fuigfíghthean
an fear eile.

37 Agus ar bhfreagra dhóibhsion a
deirid ris; Gá háit a Thighearna? agus
a dubhairt seision riu, Gidh bé ball a
[mbia] an corp, is ann sin fós chruin-
neochthar na hoiar.

C A I B. XVIII.

Fuair an bhaintreabhach a gnóduighe le
iarratas dhóibhtrachtach, & an Publiocanach
le urnuigh úirísiol.

AGUS a dubhairt sé fós cosamh-
lachd riu, gur ab éigin urnuigh-
the dhéanamh do ghnáth, agus gan a
bheith leifgeamhuil.

2 Ag rádh; Do bhí breitheamh
áiríge a gcathraigh áiríge, air nach
raibh eagla Dé, agus ag nach raibh
onoir do dhuine;

3 Agus do bhí baintreabhach áiríge ann
fa chathruighsin noch tháinic chuige, ag
rádh; Coirigh mé air meafgaruid.

4 Agus nírbhó bháil leifion air feadh
tamuill; achd tar éis sin a dubhairt sé
ris féin; Ge nach bhfuil eagla Dé
oram, agus nach bhfuil onóir agam do
dhuine;

5 Gidheadh do bhrígh go mbuaidh-
reann an bhaintreabhachfa mé, dioghóla
mé; do chum nach dtiofcadh si fa
dheireadh dom. bhuaidhheadh.

6 Agus a dubhairt an Tighearna,
Eisdidh créid a deir breitheamh na
héagóra.

7 A né nach déana Dá dioghaltas ar
son a dháoine toghtha féin, éimhigheas
air do lá agus doidhche, ge atá foighid
aige na tiumcheall.

8 A deirim ribh, go ndéana sé dioghal-
tas ar a son go luath. Achd cheana an
tan thiofcas mac an duine, an bfuighe sé
creideamh ar an dtalamh?

9 Agus fós ré dreim do sháoil iad

féin bheith na bhféiréin agus do thar-
caimigh cách eile, a dubhairt fé an chof-
amhlachdha:

10 Do cháadár días do dháoinibh
fiús don teampall do dhéanamh urnuigh-
són aca na Fhairifíneach, agus araile
na phuibliocánach:

11 Ar feaflamh don Fhairifíneach,
do bhi fé guidhe mar fo leis féin: A
Dhia, beirim buidheachas riort nach
bhfuilim mar atáid dáoiné eile, na luchd
suaduih, éugcorach, adhaltrannach:
nó fós mar an bpuibliocánachfa.

12 Troisim fé dhó ann fa tseachd-
mhuih, do bheirim deachmhuidh as gach
ní dha fealbhuighim.

13 Agus ar feaflamh don phuibliocán
a bhíad áadh, níor bháill leis féi a shuí
do thoghbaill fiús chum neimhe: achd
do bhuailéadh fé a uéhd, ag rádh; A Dhia,
déana trócaire oramlá an peacthach.

14 A deirim ribh, go dtáinic an
tési a nuas dá thigh féin na fhíreanach
[nó is mó] na an fear úd: óir gidh
bé arduighéas é féin, ísleochthar é:
agus gidh bé ísleigheas é féin, áirdeoch-
thar é.

15 Agus fós tugadar chuige náoidh-
eanain, ionnus go mbeanfadh fé riú:
agus an tan do chuncadar na de-
fciobuill fo, do imdheargadar iad.

16 Achd ar ngairim na leanabh Díosa
chuige, a dubhairt fé: Fuiligidh na
leibh do theuchd chugamlá, agus ná
teirmeafguigh iad: óir is fé na lei-
theid fo rioghachd Dé.

17 A deirim ribh go firinneach,
gidh bé nach géubha chuige rioghachd
Dé mar náoidheanán, nach racha fé
go bráth a sídeach ímste.

18 Agus díafraigh áachdarán áirighe
dhe, ag rádh; A mhaighfidir mhaith,
créd do dhéana mé lé a fealbhocha mé
an bheatha mbarthanach?

19 Agus a dubhairt Jósa ris; Créd
fé ngoireann tú maith dhíomlá? Ní
bhfuil éinneach maith achd Dia amháin.

20 Atá éolas na maiteantadh agad,
Ná déana adhaltranas, Ná déana dun-
mharbhadh, Ná déana goid, Ná déana
sadhmuí bhréige: Onóirigh hathair
agus do mhathair.

21 Agus a dubhairt feisíon, Do choi-
mhéid mé na neithesí uile óm éige.

22 Agus ar na cclos fo Díosa, a
dubhairt fé ris: Atá éinni fós dui-
reasbhuidh ort, reac a bhfuil agad, &
roinn ar na bochduibh, & biaidh císde ar
neamh agad: agus tárr, lean mífí.

23 Agus ar na gcoinnisín fo dhó-
fan, do ghlac tuirfé mbór é, óir do
bhi fé roshaidhbhir.

24 Agus an tan do chunnaire Jósa
go ráibh fé lán do dhobróin, a dubhairt
fé, Créd é a dheacrachd do na dáoinibh
sáidhbhre dul a sídeach a rioghachd Dé?

25 Óir is ufa camhall do dhul tri-
chro. ínsuithide ná do dhúine shaidhbhis
dul a sídeach a rioghachd Dé.

26 Agus a dubhradar an dream do
cháluigh [fo]. Má feadh cia as éidir
do shlánuighadh?

27 Achd a dubhairt feisíon, Na neithe
atá doidhéanta ag na dáoinibh, atáid
soidhéanta ag Dia.

28 Agus a dubhairt Peadar; Féuch,
do shagaimar na huile neithe, agus
do leanamair thufa.

29 Agus a dubhairt feisíon riú: A
deirimsi ribh go firinneach, nach bhfuil
éinneach do shag a thigh, ná a athair,
ná a mhathair, ná a dhearbhráith-
reacha, ná a bhean phóida, ná a chlann
an ion rioghachda Dé.

30 Nach glacta fé móran ní fa mhó
ann fa naimírfó, & an bheatha mbar-
thanach an fa táoghail atá ag teachd.

31 Agus ar mbreith an dá fhear déag
leis Díosa, a dubhairt fé riú; Féuch,
téaghmáid fiús go Hiárusalém, agus
criochnóchtar a dtimcheall mhic an
duine na huile neithe atá ígriobhtha
ag na fáighibh.

32 Oir do bheartar do na cine-
dhachaibh é, agus do dhéantar fono-
mhád fiói, agus maifléochtthar é, agus
géubthar do shelighibh air.

33 Agus ar na ígírfadh dhóibh,
muirfid é: achd éireochaidh fé a ris,
an treas lá.

34 Agus níor thuigeadarfan éin ní
dhíobh fo: agus do bhíadar na bríth-
rafa foluighthe uátha, agus níor aith-
nigheadar na neithe a dubhradh ann.

35 Agus tárla an tan do dhruid fé
ré íerico, gur shuidh dall áirighe chois
na sligheadh ag iarruidh déirce.

36 Agus an tan do cháluigh fé an
sluagh ag gabháil thairis, díafraidh fé
créd é fo.

37 Agus dínniseadar dhó gur ab é
Jósa Nafardha do bhi gabháil thairis.

38 Agus do eigh feisíon ag rádh,
A Jósa, a mhic Dáibhi déana trócaire
oram.

39 Agus an dream do bhi roimhe
do imdheargadar é ionnus go mbiadh
fé na thochd: achd is móide do
eighmheadh feisíon sin, A mhic Dáibhi
déana trócaire oram.

40 Agus ar feaflamh Díosa, do aithin
fé a thabhairt chuige: agus an tan
do dhruid fé ris, díafraidh fé dhe,

41 Ag rádh; Créd is mian leachd
mífí do dhéana dhuit? agus a du-
bhairt feisíon; A Thighearna, mo ra-
dharc aifeag dhamh.

42 Agus a dubhairt Iósa ris; Bíodh
do radharc agad: do shlánuigh do
chreideamh thu.

43 Agus do fuair fé a radharc ar
an mbáil, agus do lean fé eisean, ag
tabhairt glóire do Dhía: agus an tan
do chunnaire an pobal uile [fo].
tugadar moladh do Dhía.

C A I B. XIX.

Dubheall Sachús ar críofd fhaicfin, 45 do
críofd ag íomáin luchd an mbíomhóidh
as an Teampaill.

A Gus ar ndol a fdeach go Jérico
Díofa, do ghabh fé thríthe:

1 Agus féuch do bhí duine áiríge
ann dhár bhainm Sachús, do bhí na
bochdaran air na publiocáin, agus do
bhí fé faidhbhir.

3 Agus do bhí fonn air fhaicfin cia
fé jósa: agus níor bheidir ris ón
tíagh, tré go raibh fé ísíl do phear-
fainn:

4 Agus ag rith roimhe dhó, do
chuidh fé suas a gcrann Sicamór,
ionnus go bhfaicfeadh fé é: óir do bhí
foi an tshlighefin do ghabháil.

5 Agus an tan tháinig jósa chum
an háitesin, ar bhfeachain suas dó, do
chinnair fé eifion, agus a dubhairt fé
ris: A Shachús tuirling go deifreach,
ar is ad thigh is éigin damhla
comhuidhe dhéanamh a niu.

6 Agus ag deifriughadh dhófan, do
tuirling fé, agus do ghabh fé chuige
é go luathghaireach.

7 Agus an tan do thunnadar cách
míle fo, do rinnodar munbhar, ag rádh:
Go ndeachaigh fé a fdeach air áoi-
deachd díonsuighe peacthaich.

8 Agus ag feamh do Shachús a
dubhairt fé ris a Tighearna: Féuch, a Thi-
ghearna, do bheirim leath mo mháoine-
do na bochdaibh: agus má mheall mé
duine air bith a néinnt, do bheirim
dhó a cheithre oirid.

9 Agus a dubhairt jósa ris: A niugh
tárla fáinte don tighis, do bhrigh go
bhfuil seifan fós na mhac ag Abraham.

10 Oir tháinig mac an duine diár-
uidh agus do shláughadh an ní
do chuidh a mughá.

11 Agus ag éifdeachd dóibhfean leis
fo, do chuir fé leis, agus a dubhairt fé
comhlachd tré go raibh fé láimh ré
Hiarúsalem, agus gur sháileadarán nach
fáa go bhfoillfeochtháoi rioghachd Dé.

12 Ar a nadhbarfín a dubhairt fé:
Do chuidh duine uasal áiríge a ré-
gion imchian, do ghabháil rioghachda
dhó féin, agus dšilleadh air a ais.

13 Agus ar ngairm a dheichneabhar
feabhfhoghantúighe dhó, tug fé deich
bpíosa [airgid] dhóibh, & a dubhairt fé
ris: Dénnuidh gnothuigh nó go dtí mé.

14 Achd do bhí suath ag luchd a
chaitreach dhó, agus do chuireadar
teachdaireachd na dhíagh, ag rádh:
Ní háil linn é fo do rioghadh oruinn.

15 Agus tárla an tan do shill fé, ar
ngabháil na rioghachda chuige, gur
aithin fé na feabhfhoghantaighe úd dá
dhug fé an tairgead, do ghairm chui-
ge: ionnus go mbíadh a shíos aige
crúd do ghnodhuigh gach áon aca.

16 Agus táinig an céadúine, ag
rádh: A Thighearna, do ghnodhuigh
do phíosa, deich bpíosa.

17 Agus a dubhairt seifion ris, is
maith sinja shearbhfoghantaighe mhaith
óir do bhí tú firinneach ar bheagan,
bíodh cumhachda agad ar dheich grai-
threachaibh.

18 Agus táinig an dara fear, ag rádh:
A Thighearna, do rinne do phíosa
cáig píosa.

19 Agus a dubhairt fion ris an tefi:
Bíff mar an géadna ós cionn chúig
gcaithreach.

20 Agus táinig fear eile chuige, ag
rádh: A Thighearna, féuch do phíosa do
bhí agamsa a ttaifgidh an a naipcin:

21 Oir do bhí heaglasa oram, tré
gur duine forghruama thú, tógbuidh
tú suas an ní nár chuir tú síos, agus
beanuidh tú an ní nar shíochuir tú.

22 A dubhairt fion ris an taulin,
As do bheul féin do bheirim breith ort,
a dhroichshearbhfoghantaigh: do bhí
a shíos agad gur dhuine forghruama
míff, tógbhus suas an ní nach ar chuir
mé síos, agus bheamas an ní nach ar
shíochuir mé?

23 Ar a nadhbarfín créd fé nar
chuir tula mo chuid airgid ann fa
mbanc, agus ar dteachd damhla do
thógeubhuinn é malle lé bifeach?

24 Agus a dubhairt fé ris an muin-
tir do bhí na feamh, Tóguidh uadh an
píosa, agus tabhruidh don té úd agá
bhfuilid na deich bpíosa é.

25 (Agus a dubhradarán ris: A
Thighearna, atáid deich bpíosa aige.)

26 Oir a deirim ribh, Gur ab do
gach áon agá bhfuil, do bdearthar:
agus an té ag nach bhfuil ní aige,
beanfuighear dhe fós an ní atá aige.

27 Agus fós tabhruidh libh an fo
na naimhde úd agamsa le nar bháill
míff do rioghadh ós a gceann, agus
marbhaidh am fiadhnuisí [iad.]

28 Agus ar na rádh fo, do chuidh
fé rompa ag dul suas go Hiarusa-
léim.

29 Agus tárla an tan do dhruid
fé lé Betpháge agus ré Betánia, láimh
ris a tšliabh dá ngoirthear shiabh na
noluidhe, gur chuir fé días da dheif-
ciobluibh uadh,

30 Ag rádh: Imthighidh don bhaile
atá as bhur gcomhair: ar ndol a
fdeach ann dáoiibh, do gheabhtháoi fear-
rach ceangailte, ar nar shuidh áon nduine
riamh: sgáoilidh, & tabhruidh libh é.

31 Agus dá bhfísfuidhe éin neach-
dliibh, Créd fá sgáoilte? is mar fo
a déartháoi ris, Ar son go bhfuil feidhm
ag an Tighearna air.

32 Agus ar nímtheachd do na
teachdairdhíbh, fúadar mar a dubhairt
fé riu.

33 Agus ar sgáileadh an tšearraigh
dhoibh fion, a dubhradar a thighearnui-
dhe riu: Créd fá sgáoilte an tšearrach?

34 Agus a dubhradarán, Tré go
bhfuil feidhm ag an Tighearna air.

35 Agus

35 Agus rugadar léo é chum Jósá : agus ar dteigean a mbrat ar a tséar-rach, do chuireadar Jósá air.

36 Agus ag imtheachd dólan do leathnuigheadar a néadúighe ar a tslighe.

37 Agus an tan do dhruid sé ré calaigh shleibhe na noluideadh, do thionnlgain an chuideachda dheifciobal uile go láathghaireach, Dia do mhóladh do ghuth mhór ar son gach uile fubhailcighe dá bhfacadar.

38 Ag rádh, Is beannaighe an Rí thug a naimn an Tighearna : síothcháin ar neamh, & glóir an fna hárduibh.

39 Agus a dubhradar Phairisínigh áirighe don tsleagh : A maighfidh, tabhair achmháin dod dheifcioblaibh.

40 Agus ar bhfreagra dhólan a dubhairt sé riu : A deirim ribh, má thochduid fo, go neighfid na clocha féin.

41 Agus mar do dhruid sé a radharc na caithreach, do ghruil sé air a son.

42 Ag rádh, O dá naitheantá ann sa lá fa agad féin fé, na neithe bheanas ré síothcháin : achd atáid siad a nois foluighthe ód shéilibh.

43 Oir tiocfaid laethe ort ann a dteigfid do naimhde díog ad thimcheall, agus iona dtimchiollfaid agus iona gcuibhreachaid thú gach éantáobh :

44 Agus do dhéanuid combchothrom ris an dtalamh thú, agus do chlann ionnad a shlig : agus ní fhuigfid cloch ar muin cloiche ionnad : tré nar aithin tú aimséar thíosfuirighthe.

45 Agus ar ndol a sdeach don teampall dhó, do thionnlgain sé an dream do bhí ag reic agus ag ceannach ann, do chur amach.

46 Ag rádh riu, Atá sgríobhtha : Mo thighe, is tigh urnuighe é : achd cheana do rinnebhairfi tuinigthe bhíothamh-nach dhe.

47 Agus do bhíodh sé teagaisg gach M ann sa teampall. Agus diarradar uachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe, agus cinn an phobuil eision do mharbhadh.

48 Gidheadh ní raibh a fhios aca créd do dhéanais : oir do bhí an pobal uile ro-atrech air eisceachd rísean.

C A I B. XX.

Attimheall ughdarras Cbrisó, 9 an fhi-neamhain, 27 & an Eiseirge.

A Gus tirla aon do na laethibh sin, an tan do theagaisg seifion an pubal ann sa teampall, agus do sheanmoir sé an foigéul, go dtan-gadar uachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe, maille ris na sinnsearuibh chuige.

2 Agus do labhradar ris, ag rádh : Innis dúinne, cia an tughdarras as a ndéanann tú na neitheif, nó cia thug an tughdarras fo dhuit ?

3 Agus ar bhfreagra Díola a dubhairt sé riu, Fiafrochaidh mífi féis fionhocail amháin dibhfe ; agus tabhairfidh freagra oram.

4 Baifdeadh Eóin, ann ó neamh do bhí sé, nó ó dháoinibh ?

5 Agus do bhídarán ag taga eatarra féin, ag rádh : Má deirmid ó neamh ; déara seifion, Máseadh, créid fá nar chreideabhairfi dhó ?

6 Achd má deirmid, ó dháoinibh ; geubhuidh an pobal uile do chlochaibh orainn : Oir is deimhin léo gur faigh Eóin.

7 Agus do fhreagradar, Nach raibh a fhios aca féin gá háis [dó.]

8 Agus a dubhairt Jósá riu ; Ní mó innéolas mífi dhíbhfi, cia an tughdarras as a ndéanaim na neitheif.

9 Agus do thionnlgain sé an chofamhlachda do rádh ris an bpobal : Do chuir duine áirighe fineamhain, agus tug sé amach do sglóguibh : agus do bhí féin a gcoigcrích air feadh aimfire faide.

10 Agus na am [féin] do chuir sé a a shearbhfhoghantúighe chum na sglóguibh go dtíobhraidis [ní] do thoradh na fineamhna dhó : achd do ghabhadar na sglóga air, agus do chuireadar solamh uatha é.

11 Agus do chuir sé searbhfhoghantúighe eile uadh a ris : achd ar ngabháil air sin leis, & ar dtabhairt eabnóra dhó, do chuireadar solamh uadh é.

12 Agus na cheann sin do chuir sé an treas [searbhfhoghantúighe] uadh : achd do chuireadarán amach an téin leis, ar na lot.

13 Achd a dubhairt Tighearna na fineamhna, Créd do dhéana mé ? cuirfidh mé mo mhac grádbach féin [chuca] do bédair an tan do chifid é, go dtíobhraidis onóir dhó.

14 Agus ar na fhaicfin do na sglóguibh, do labhradar eatarra féin, ag rádh : A lé fo an toighre : tigidh, marbham é, ionnus go mbiadh a nighreachd aguinn féin.

15 Agus ar na theilgean don tiobh amach don fhineamhain, do mharbhadar [é.] Ar a nadhbbharlin créd do dhéanas Tighearna na fineamhna riu féid ?

16 Tiocfaidh sé agus sgríofaídh sé na sglóga úd, agus do bhéura fé a fhineamhain do dháoinibh eile. Agus an tan do chuadarán [fo.] a dubhradar : Nár léige Dia sin.

17 Achd ar bhfeachain dólan órrtha a dubhairt sé : Máseadh créd é an ní fo atá sgríobhtha : An chloch do dhiultadar na saoir, is dí fo do rinneadh ceann an chualinne ?

18 Gidh bé duine thuifear ar an gcoigh úd, do dheantar greamanna dhe : agus gidh bé duioe ar a dtuifidh si, do dhéana si luaitheadh dhe.

19 Agus diarradar uachdaráin na sagart agus na sgríobuidhe lámha do chur annan air a nuair lin féin : achd do bhí eagla an phobuil órrtha : oir do aithneadar gur ab na naghuidh féin a dubhairt sé an chofamhlachdafo.

20 Agus ag tabhairt aire ris, do chuireadar luchd bratha do léigeadh ortha féin a bheith na bhfíréin: ionas go ngreamóchaidis air a chomhrádh, do chum a thabhartha do chumhachd agus dughdarras a nuáchdaráin.

21 Agus d'fhafragheadar dhe, ag rádh: A mhaighfidir, atá a fhios againne gur ceart labhras tú, agus theagaisgeas tú, agus nach bhfuil cion agad ar phearlain ionduine, achd go dteagaisgann tú sílge Dé do réir na firinne?

22 An ceadúightheach dháitine cíos do thabhairt do Sheafair, nó gan [a thabhairt?]

23 Achd tug seisean a meabhail dá aire, agus a dubhairt sé riu: Créd fa gorthaí cathughadh oram?

24 Taisbéanaigh dhamb pighinn: cia ar leis a niomhaigh agus an sgríbhinn atá uirthé? agus ar bhfreagra dhoibh-sin, a dubhradar: Lé Seafair.

25 Achd a dubhairt seiseon riu: Ar a nadhbharfin, tabhruidh do Sheafair, na neithe is lé Seafair: agus na neithe is lé Dia, do Dhia.

26 Agus nior fhéadadar greannughadh air a bhriathra a bhfiadhnuisí an phobail: & ag déanamh iongantais ann a bhreagarthaibh-sin, do thochdadar.

27 Agus ar dteachd do dhruing do na bádeachaibh chuige (noch sheanas a neiseirge do bheith ann) d'fhafrugheadar dhe,

28 Ag rádh: A mhaighfidir, do sgríobh Mhoisi dhéinn, dá bhfaghadh dearbhrathair dhuine ar bith bás, agá mbia bean phóida, & go bhfuigheadh sé bás gan chloinn, go ngéubhadh a dhearbhrathair chuige an bhean, & go tógéubhadh sé síochd dá dhearbhrathair.

29 Ar a nadhbharfin do bhádar mairtheisior dearbhrathar ann, agus ar ngabhail mhá chuige don chéadfhear, fairsé bás gan chloinn.

30 Agus do ghabh an dara dearbhrathair chuige an bhean, agus fuair seiseon leis bás gan chloinn.

31 Agus do ghabh an treas dearbhrathair chuige: agus mar an gcéadna an mairtheisior: & nior fhaighbhadar dann, agus fúaradar bás.

32 Agus a ndiaigh cháich uile fhuair an bhean bás mar an gcéadna.

33 Ar a nadhbharfin ann fa neiseirge, cia aca fud dá madh bean? óir do bhi si ag mairtheisior na mnáoi.

34 Agus ag freagra, a dubhairt Jofa riu: Pólaid clann an tfoighailí mhá, agus do beirtheas dfearuibh iad.

35 Achd cheana an dream mheasfuidhtheas gur fú iad an tfoighal úd, & eiseirge ó na marbhuibh d'faghail, ní phólaid mhá agus ní thuegthar dfearuibh iad.

36 Óir ní héidir léo bás d'faghail ní fa mhór: Óir ataid siad mar na haingle, agus na gcloinn ag Dia, ar mbeith na gcloinn ag a neiseirge.

37 Achd go neiréochadh na mairbh dfoilligh Maoise leis ag an dos, an tan do ghóireas sé don Tighearna, Dia Abraham, & Dia Isaac, & Dia Jacob.

38 Óir ní hé Dia na mairbh é, achd na mbéa: óir ataid siad uile na mbeathaigh dhófan.

39 Agus ar blifreagra do dhruing do na sgríobhuidhibh a dubhradar: A mhaighfidir, is maith a dubhairt tú [sin].

40 Agus nior lamhadar ó sin fúas ní ar bith fhafrughe dhe.

41 Agus a dubhairt sé riu: Cionnas a déirid siad gur mac do Dháibhi Críofd?

42 Agus a deir Dáibhi féin a leabhar na Salm: A dubhairt an Tighearna rém Thighearnas, Siuidh ar mo lámh dheis, 43 No go gcuire mé do námhuir na fíol fad chofaibh?

44 Ar a nadhbharfin goiridh Dáibhi Tighearna dhe, & cionnas is mac dhó é?

45 Agus a neideachd an phobail uile, a dubhairt sé ré na d'heiscíobluibh féin,

46 Tabhruidh aire dháobh féin ó na sgríobhuidhibh, len ab áill síobhal a róbuibh fada, agus lé mab ionmhuin failtighe ar na marguidhibh, & na céidionuid fuighthe ann sna coimhthionóluibh, & na céadchuibhrion ann sna féasfuidhibh:

47 Noch fhuigeas tighthe na mbaintreabhach, agus sin fós ar fíth bheith go fada ag urruighe: do gheabhuid si an damnadh is truíme.

CAIB. XXI.

Fille chláthach na baintreabhagh, 6 Sgríos Jerusaleim, 25 le deireadh an Dombain.

A Gus ag feuchain dó, do chunnairc sé na daoine fíadhbhre ag cur a tioidhlaiceadh a náit coimhéda an chífde.

2 Agus do chunnairc sé fós baintreabhach bhochd áirighe, ag cur dhá leith-fheoirliann ann.

3 Agus a dubhairt sé, A deirim ribh go siríneach, gur ab mó do chuir an bhaintreabhach bhochda ann, ná cáich uile.

4 Óir is do niomarcuidh atá aca, thugadar so uile tioidhlaice do Dhia: achd do chuir sísi dá bochdachd féin a beatha uile ann.

5 Agus a dubhairt sé ré druing áirighe do bhi ag labhairt ar an dteampall: tré go raibh sé ar na dheagh-mhaifughadh do chlochaibh áille, agus do thiodhluicthibh.

6 Iáidso do chithise, tiocfuid liethe ann náich bhfuigheagheas cloch air chloich dhíobh, nach fgoilfigheas ó chéile.

7 Agus d'fhafrugheadar dhe, ag rádh: A mhaighfidir, cia a nuair bhéid na neithesí? & créid é an comhthartha [bhias ann] an tan do dhéantar iad fo?

8 Achd a dubhairt seiseon, Féachaidh nach meallfuigheas sibh: óir tiocfuid mórán am ainmí, ag rádh: Is mísi é: & do dhruid a naimíse lión.

Ar a nadhbharfin, ná leanuidh iad.

9 Agus an tan do chluinidhe cogtha agus

agus buaidheartha, ná bíodh eagla oruibh : óir is éigin iad fí do theachd air tús, achd ní deiradh é fós.

10 A dubhairt sé riu an tansin : Eireochaidh cineadh a naghuidh cinidh, agus rioghachd a naghaidh rioghachda :

11 Agus béid creatha móra talmhan a mórán dáitibh, agus gorta, agus plágha, agus neithe áathbhasacha, agus comharthuighe móra ó neamh.

12 Achd rompa fí uile, cuirfid siad lámha ionnuibhí, agus géirleanfaid [sibh,] dá bhar dtabhairt do na coimhthionclaibh, agus do na príosúnaibh, dá bhar mbreith chum righthe, agus chum áachdarán, ar fón manmása.

13 Achd teigeamhuidh fí dháoihbhe mar fhiadhnúisí.

14 Ar a nadhbharfín, daingnidhuidh ann bhar geroidhthibh gan a smúaintiughadh roimhe láimh cíonnas do fhreagóradh sibh ar bhar fón féin :

15 Oir do bhéara mísi béul dáoihbh, agus eagna nach budh héidir lé bhar neaigcáirdibh uile labhairt, ná cur na haighuidh.

16 Agus braithfidhthear sibh fós ó bhar naitheachaibh, agus ó bhar naitheachaibh, agus ó bhar ndearbhraithheachaibh, & ó bhar ngaioltuibh, & ó bhar gcáirdibh : agus do bhéaruid fá deara cuid dhíbh do chur chum báis.

17 Agus biaidh siadh ag gach uile dhuine dháoihbh ar fón manmása.

18 Achd ní racha rúainne do ghrúaig bhar gcinn a mughá.

19 Sealbhuidh bhar nanmanna féin lé bhar bhfoighid.

20 Agus an tan do chífi Jérusalem ar na timcheallughadh ó shluaghuibh, bíodh a fhios aguibh an tansin gur ab fogas a síngadh.

21 An sin an dream bhias a tíir Júdaighe, teitheadh siad fá na sleibhtibh : agus an luchd bhias ann a lár, imdhigheadh siad aifde : agus an dream bhias ar na machairidhibh, ná héirgheadh siad a sídeach innte.

22 Oir a siad fí léithe an dioghaltuis, ionnus go gcoimhlonfuidhte na huile neithe atá sgríobhtha.

23 Agus budh trágh do ná mnaibh bhias torrach, agus ag oileamhuinn ann sha léithibh úd : Oir biaidh riachdanas romhóir ann fá dúitheche, agus fearg ris an bpoballa.

24 Agus tuitfid lé fiobhar an chloidhimh, agus bearthar a mbraighdeanas iad chum na huile chinidheach : & biaidh Ierúsalem ar na fáltair fíoi na ciudheachaibh. Ní go gcoimhlonantar aimsearacha na gcinidheach.

25 Agus béid comharthuighe ann fa ngréin, agus ann fa ngealuigh, agus ann fíi reultannuibh : agus combrughadh na gcinidheach ar an dtaimh tré áathbhias, ag báirigh don fhaire agus do na tonnuibh.

26 Agus racha a nanam as na dáoiuibh tré eagla agus tré bheith ag fítheamh ris na neithibh thioctas ar an domhan : Oir croithfíthear cumhachda neimhe.

27 Agus ann fin do chífid mac an duine ag teachd a néill maille lé cumhachda, agus lé glóir mhóir.

28 Agus an tan thionnsgóntar na neithesí do dhéanamh, féachuidh sias agatógbhaidh bhár gcinn, oir is fogus dáoihbhar bhíuasgladh.

29 Agus a dubhairt sé an chosamlachda riu : Féachaigh an cranp fíge agus na huile chrann.

30 An tan fíeithid [a nduilleabhar,] air na fhaicfín dáoihbhí, aitheantaidh áuibh féin gur fogus an samhradh an fíu.

31 Is mar sin dáoihbhí an tan do chífi na neithesí déanta, bíodh a fhios aguibh gur ab fogus atá rioghachd Dé.

32 A deirim ribh go fírinneach, nach racha an dinisí thort nó go ndéantar na neithesí uile.

33 Rachaidh neamh & talamh thort, achd ní rachaid mó bhriathrafa thort go bráth.

34 Achd tabhruidh bhar naire dhóibh féin, deagla go mbiadh sibh, tromchroidhteach úair ar bith ó chríos & ó mheicé, & ó rochúramuibh na beathasa : agus go dtiocfadh an lá úd go hobann oraibh.

35 Oir tiocfa sé mar dhul ar na huile dháoiú dá náitrigheann ar áachdar na talmhan uile.

36 Ar a nadhbharfín déanuidh faire, ag guidhe gach uile áair ionnus go meafuigh gur fíu sibh dul as ó na neithibhí uile atá chum teachda, & go seaimbhadh sibh a bhíadhnúisí mhíe an duine.

37 Agus do bhíodh sé teagais fá ló ann fa teampall : achd ann fa noidhe ar nimtheachd dó amach, do chomhghtheadh sé ar a tsiabh dá ngoirthea [siabh] na noluidheadh.

38 Agus do thigheadh an pobal uile chuige go moch, déifdeachd ris ann fa teampall.

C A I B. XXII.

Chait an deamban ar Fudas chum failleghadh ar Chríofa, 54 do shéin Peader 6. 66 ach dadaimh sé fein gur ab mac Dá.

A Gus do dhruid féalsda a nairín gan laibhín [riu,] dá ngoirthea an Cháisg.

1 Agus do bhí áachdarain na figar agus na sgríobuidhe ag íarruidh cíonnas do mhuirfidis eifion : oir do bhí eagla an phobuil orrtha.

2 Achd do chúaidh Sátan a Nudas dar chomhainm Iscáriot, do bhí do nuibhir an dá fhear dhéug.

3 Agus ar nimtheachd amach dhó, do labhair sé ris na hardfhagartaibh, agus ris na háachdaranuibh, cíonnas do bhraithfeadh sé eifion dhóibh.

4 Agus do ghabh láathgháire iadfaní agus do rinneadar cunnradh ris, airgead do thabhairt dó.

6 Agus
7 Ach
8 Agus
9 Agus
10 Agus
11 Agus
12 Agus
13 Agus
14 Agus
15 Agus
16 Agus
17 Agus
18 Agus
19 Agus
20 Agus
21 Agus
22 Agus
23 Agus
24 Agus
25 Agus
26 Agus
27 Agus
28 Agus
29 Agus
30 Agus
31 Agus
32 Agus
33 Agus
34 Agus
35 Agus
36 Agus
37 Agus
38 Agus
39 Agus
40 Agus
41 Agus
42 Agus
43 Agus
44 Agus
45 Agus
46 Agus
47 Agus
48 Agus
49 Agus
50 Agus
51 Agus
52 Agus
53 Agus
54 Agus
55 Agus
56 Agus
57 Agus
58 Agus
59 Agus
60 Agus
61 Agus
62 Agus
63 Agus
64 Agus
65 Agus
66 Agus
67 Agus
68 Agus
69 Agus
70 Agus
71 Agus
72 Agus
73 Agus
74 Agus
75 Agus
76 Agus
77 Agus
78 Agus
79 Agus
80 Agus
81 Agus
82 Agus
83 Agus
84 Agus
85 Agus
86 Agus
87 Agus
88 Agus
89 Agus
90 Agus
91 Agus
92 Agus
93 Agus
94 Agus
95 Agus
96 Agus
97 Agus
98 Agus
99 Agus
100 Agus

na dia- 4 Agus do gheall feisíon [fin.] agus
h ag fei- 5 an le faill ar eisíon do bhrath dhóibh
as ar an 6 gan mach biadh an pobal a líthair.
mhachas 7 Achd táinic lá a naráin gan lai-
mac an 8 an, an ar bheigin an [táan] Cálg
marbhadh.

1 Agus do chuir [Jófa] Peadar agus
 Sean Iad, ag radh: Imdhgh, agus
 d'fhéighidh dhúinn an [tíán] Cais
 do chum go niofmaois. [é.]

9 Achd a dubhradarfañ ris, Cía a náit
an a toil leachd sinn dá ullmhuighadh?

10 Agus a dubhairt sé riu; Féuch,
 ar éis dul a fdeach fa chathraigh

Shoibh, teigeanmhuidh duine áiríge
 sibh ag iomchar shoightheigh uisge, lea-
 mih é don tigh iona rach? fé a ldeach.

an fin.
do cháif
f hios a
chd Dé.
mille rem dheifciobluihb?

12 Agus taisbéanuigh feisíon daoibh
fionra mór deaghmhaisíoch: ullmhú-
idh ann go.

13 Agus ar nimtheachd dóibhsion
fúadar mar a dubhairt seifion riu : &

bainbuigheadar an Cháilg.

Agus an trath thainic an taim, do
fáil fé fíos, agus a dhá dheisciobal dég
mille ris.

15 Agus a dubhairt sé riu: Do bhí
fian rémhór oram an Cháitíse do chait-
íocht mairle ribhí fuil fhuilcanna mé

16 Oir a deirim ribh, Nach íosa mé
de ní as mhó, nó go gcoimhíontar
a ríoghachd Dé.

17 Agus ar ngabháil an chupáin
duge, ar mbreith buidheachals dó, a
debhairt fé; Glacaidh fo, agus roinnidh
máiribh é.

18 Oir a deirim ribh, Nach iobhtha
me do thoradh na fineamhna, nó go
de rioghachd Dé.

19 Agus ar ngabháil a nariin chuige,
ar mbreith buidheachais dó, do bhris,
agus tug é dhoibhfean é, ag rádh : A
é fo mo chorpfa, do bheartar air bhur
fíafá : déanuidh fo mar chuimhne oram-
fa.

20 Agus mar an gcéadna an cupán
fá, tar éis fuilpeir, ag rádh; [A fé] an
cupán an tiomna nua ann mhuillí, dhoir-
teir ar bhar fóna.

21 Achd cheana, Féuch, lámh an té
braitheas mífí am f'hochair ar an mbórd.

22 Agus imthighidh mac an duine go
deimhin, do réir mar do hórdúigheadh :
gidheadh is mairg don duine úd lé
abraithear é.

23 Agus do thionnsgnadar san a fhiaf-
ruigh eatarra fein, Cía aca bhiadh ar
ti lo dhéanamh.

24 Agus fós déirgidh imreafain eatarra,
 Cú aca measfuithe bheith ní as mó.

25 Achd a dubhaint seifion riu ; Atá
Tighearnas ag righthibh na gcinnidheach
orrha, agus an dream agá bhfuil cu-
mhachda orrha, goitbear daoine fíai-
thamhla dhiobh.

26 Achd ní mar fin daoibhse : achd
an té as mó eadruibh, biodh fé mar an
té is lugha, agus an té is áirde eadruibh
mar an té do ní miniofdralachd.

27 Oir cia aca is mó, an té shuigheas ar an mbórd, nó an tí do ní friothólamh? a né nach é an té shuigheas? achd atáimís eadruábfie mar an té do ní friotholamh.

28 Agus is sibhí d'fian am fhochairní
ann mo chatbhuighthibh.

29 Ara nadhbarfin órdúighim dhá oibh-
fi rioghachd, mar do órdúigh máthair
féin dambfa.

30 Ionnuis go níos dáoi agus go níos
tháoi ar mó bhórdá ann mo rioghachá
féin, agus go fuighfi ar chaithreachaibh
ag breith bhreithe ar dhá threibh dhéug
Irisle.

31 Agus a dubhairt an Tighearna ; A Shimóin, a Shimóin, Féuch, diarr Sántan sibhli le bhar gcáthadh, mar chruithneachd :

32 Achid do ghuidh mifi air do bhotha,
ionnus nach dtráioithfeadh do chreid-
deamh; agus air bhilleadh uair éigin
duitse, nearnuigh do dhearbhrathreacha.

33 Agus a dubhairt feifion ris ; A Thi-
ghearna, atáim ullamh air dhul leachdfe
chum príofáin, agus chum báis leis.

34 Ácha a dubhairt feifion : A deirim
riot a Pheadair, nach goirfe an coileach
a níu, nó go léana tú trí huaire go bhfuil
aithne agad oramfa.

35 Agus fós a dubhairt sé riu, An tan do chuir mé úaim sibh gan sparán, ná míla, ná bróga, an raibh uireasbhúigh éin neithe oruibh? agus a dubhradar-fan. Ní raibh.

36 Ar a nadhbharfin a dubhairt fé
ríu; Achd a nois, gidh-bé agá bhfuil
spáran tóghadh fé é, agus a mhála mar
an gcóadna; agus gidh-bé ag nach
bhfuil, reachadh fé a bhíat, agus ceann-
chadh fé cloidheamh.

37 Oír a deirim ribh, Gur ab éigin
fós an ní atá sgríobhtha do choimhli-
onadh ionnamla; & Atá fé ar na chomh-
áireamh a meall na ndáoiné coir-
theach: oír na neithe úd atá am thaoi-
bhfe, atá deireadh aca.

38 Achd a dubhradarfan; A Thighear-
na, Féuch, dhá chloidheamh ann fo.
Ahd a dubhairt feisíon riu: Is lór sío.

39 Agus ar nimbheadh amach dhó,
do cháaidh fé do réir a bhánthuighthe
go slabh na n-oluidheadh? Agus fós do
leanadar a dheifciobuil é.

40 Agus an t-an t-áiníc fé chum na
háite, a dubhairt fé riu ; Déanuidh ur-
nuighe ionnus nach dteigeamhadh sibb
a cáthughadh.

41 Agus do tairrgeadh eifion ùatha,
a dtimcheall urcharair cloiche, agus ag
léigean air a ghlúinibh, do rinne lé-
urnuighe :

42 Ag rádh ; A athair, mas toil leachd,
cuir an cupánfa thóram : achd cheana

nar ab í mo thoilsi, achd do thoilsi do dhéantar.

43 Agus do taisbéanadh dhó aingeal ó neamh dá chomhfhortachd.

44 Agus ar mbeith a nanbhuáin mhóir dhólan, do rinne sé urnúighe ní as dith-chiolluighe. Agus do bhí a allas mar bhárona fóla ag tuitim ar talamh.

45 Agus an tan déirigh sé ó urnúighe, tháinig sé chum a dheisciobal, agus fuair sé na gcodladh iad tré thuirfí.

46 Agus a dubhairt sé riu, Créd fa gcodaltáoi? éirghidh, agus déanuidh urnúighe, do chum nach dtuifeadh sibh a gcathughadh.

47 Agus ag labhairt dó fós, Féach an tsuagh, agus an té dá ngóirí júdas, áon don dá shear dhéag, ag gabháil rompa, agus do dhruid sé ré Híola do thabhairt poige dhó.

48 Agus a dubhairt Jósa ris; A Júdais, an lé poig bhraitheas tu mac an duine?

49 Agus an tan do chunncadar an stream do bhí na thimcheallán an ní do bhí ag teachd, a dubhradar ris; A Thighearna, an mbuáileam lé cloisneamh?

50 Agus do bhuáil fear dhíobh fearbh-fhoghantuidhe a nárdhaghair, agus do bhean fé a chlúas dheas de.

51 Achd do shreagair Jósa, agus a dubhairt: Fuilgídh go foithe so. Agus ar mbuáin ré na chlúas súd, do shlanuigh sé é.

52 Agus a dubhairt Jósa ris na hard-shagartaibh, & iachdaranuibh an team-puill, agus na feinnsearabh tháinic chuige; An dtangabhair amach lé cloidhímhthuibh agus le batuidhíbh amhuil chum bhíothamhnuigh?

53 An tan do bhí mé gach lá agaibh fa teampall, níor shineabhair lamha dhama; achd a sí fo bhar nuairí, agus cumhachda an dorchaduis.

54 Achd ar mbreith airíon rugadar léo é, go tigh an ardshagairt. Agus do lean Peadar a bhfad uadh [é.]

55 Agus an tráth do lafadar toine ar lár a halla, agus do shuigheadar na timcheill a bhfochair a chéile, do shuidh Peadar eatarra.

56 Agus an tan do chunnairc caillín áirighe é na shuidhe ag an teinidh, ar bhéachain go gér dhí air, a dubhairt sí. Do bhí an fearló fós na fhochair súd.

57 Agus do ghéan feisíon é, ag rádh; A bhean, níor bhaitníd damh é.

58 Agus beagán na dhiaigh sin, ar na fhaicín do neach eile, a dubhairt sé; Agus is díobh súd thufa fós: achd a dubhairt Peadar; A dhuine, ní díobh mí.

59 Agus a dtimcheall áonuáire amháin na dhiaigh sin, do dhearbhuigh neach áirighe eile, ag rádh; Go firinneach do bhí an téis leis na fhochair súd: sír is Galiléach é.

60 Achd a dubhairt Peadar, A dhuine ní bhfuil a fhios agam créd a deir tú. Agus ar an mball an feadh do bhí sé ag labhairt, do ghoir an coileach.

61 Agus ar gcaidh don Thighearna dfeuch sé ar Pheadar: agus do chuinnigh Peadar ar chomhrádh an Tighearna, cionnas a dubhairt sé ris, suil ghoirfeas an coileach, féanfuidh sé mí trí huáire.

62 Agus ar ndol amach do Pheadar, do ghuil sé go gér.

63 Agus na dáoinne do chuinnigh leis do rinneadar fonómhad fíoi, dá bhíladh:

64 Agus an tan do tholuightheadar é, do bhuailheadar a aghuidh, agus dháfruidheadar dhe, ag rádh; Déana sí gheadóireachd, cia bháil thú.

65 Agus a dubhradar mórán do neithibh eile na aghaidh dhá mhaifhughadh.

66 Agus mar déirigh an lí, do chuinnightheadar sinnsir an phobuil, agus na hardshagairt, agus na sgríobuidhe, a bhfochair a chéile, agus tugadar eisiún chum a gcomhairle féin.

67 Ag rádh; An tusa Críofd? inné dáinne, Agus a dubhairt feisíon riu. Má innisim dháoinibh, ní chreidfidhe [mé.]

68 Agus fós ma fhaifruighim [a dhíbh] ní thiobhartháoi freagra oram, agus ní léigí uáibh [mé.]

69 Ó so amach bíaidh mac an duine na shuighe ar deis chumhachd Dé.

70 Agus a dubhradar uile ris; ma sin an tusa mac Dé? agus a dubhairt feisíon riu; A deirthisí gur ab mé.

71 Achd a dubhradaríam, Créd é an riachdanas fiadhnuisí atá oruinn feadh a óir do chualamar féin as a bhí féin é.

C A I B. XXIII.

Críofd, 11 ar na thaircaifhíngbadh re rruaidh, 24 & ar na chéafadhb lé Píoláit, 34 do ghuibh sé arson maithbeambnas dá naimhdiibh.

A Gus ar nérighe dá ccoimhthionól uile, rugadar chum Píoláid é.

2 Agus do thionnsignadar cúis do chur air, ag rádh; Fuaramar an fearlá ag iompódh ar gcinidh; agus ag toirmeasg cíola do thabhairt do sheafar, ag rádh gur ab é féin Críofd an Rí.

3 Agus dfaifruidh Píoláid dhe, ag rádh; An tusa Rí na Níudaighe? agus ar bhfreagra dhólan a dubhairt sé ris; A deir tusa sin.

4 Agus a dubhairt Píoláid riu na hardshagartaibh agus ris a tsuagh; Ní fhaighimí cúis ar bith air a bhfeisí.

5 Achd do theannadaríam orrua, ag rádh; Buáidhrídh lé an pobal, ag teagaisg ar feadh thíre Iúdaighe uile, ag toluighadh an Ghalilé go foithe so.

6 Agus mar do chúaluidh Píoláit teachd thar an Ngallí, dfaifruidh sé dhe mar Ghaliléach é.

A dhúine
deir b
o bhí f
ach.
ighearna
chumh
ighearn
is. Sa
ta m
Pheadar
igh ló
bhia
eadar
us dha
ana f
do ne
ghadh
chru
agus m
idhe, a
or eifion
? inn
n riu
e [m]
im [a
oram,
n duine
D.
; ma
bhairt
é.
ré é an
n fea
n bhia
re 30
Pioláid
bnaí d
nól uile,
o chur
arfa ag
e, toir-
shéafar,
an Rí.
he, ag
i agus
fé rí;
rís na
th; Ní
feair.
rtha, ag
gug teat-
eile, ag
foi
teachd
dhe na
7 Agus

7 Agus an tan daithin fé gur ab fí chomhachduibh Ioráith do bhí fé, do chur fé ar ais é chum Ioráith, do bhí a Nandalem ann na láithibh sin.
8 Agus ar bhfaicín Iófa Dioráidh, do ghabh liathghaire mhór é: óir do bhí ionn air ré fada eifion dfaicín, do bhí go gcualuidh fé mórán air: agus do bhí dóchas aige go bhfaicfeadh fé comhtharra éigin ar na dhéanamh leis.
9 Agus dfaifruidh fé mórán do cheallamh dbe: achd ní thug seifion freagra ar bith air.
10 Agus do sheafadar na hárdshagairt agus na sgríobuidhe, ag déanamh ca-faoidhe air go dithchiollach.
11 Ach tug Ioráidh maille ré na luchd comadh tarcuifne air, agus do rinneadar fionmhad faoi, agus ar na éadughadh fé hadach geal, do chuireadar chum Píoláid a rís é.
12 Agus an lúsin féin, do rinneadh Ioráith agus Píoláid na gcáirdibh dhá cheile: óir do bhádar na naimhdeibh ag cheile roimhe sin.
13 Agus ar ngairm na nárdshagart agus na néachdarán, agus an phobuil do Píoláid:
14 A dubhairt fé riu; Tugabhair chuimh an duineif, mar neach iompoidhe an pobal: agus Féuch, ar gcealdu-gadh ris damhsa ann bhar bhfadhnúifí féin, ní fuair mé coir ar bith ar a duine do wneithibh agá ndéantóifí cafaoid air:
15 Agus fós ní fhuaír Ioráidh: óir do chur mé thuige sibh, agus Féuch, ní dhearnuidh ní ar bith leis do thuillfeadh his.
16 Ar a nadhbharfin ar na smachdu-gadh, léigfidh mé uaim é.
17 Oir do b éigean do neach éigin do léigean amach dhóibh ann fa bhleasda:
18 Achd do éigh an choimhthionól me ag rádh: Beir uinn an fearfa, agus fíol dúinne Barabbas;
19 Do bhí ar na chur a bpríofín tré cheannaire áirighe, agus trí mbarbhadh do rinneadh ann fa chathraigh.
20 Ar a nadhbharfin do labhair Píoláid riu a rís, ar mbeith fionmhhar dhó ar Iófa léigean uadh.
21 Achd do éimhghedarfan a rís, ag rádh; Croch, croch é.
22 Agus a dubhairt fé riu an treas uir; Achd créud é an tolc do ríone fé? ní fhuaír mifí cúis bháis ar bith air: ar a nadhbharfin ar na smachdughadh léigfidh mé amach é.
23 Achd do sheafadarfan go cruaidh na auidh lé gothannuibh móra, ag iarruidh eifion do chrochadh: & do bhuaidheadar a ngothafan agus [gotha] uachdarán na fígar.
24 Agus rug Píoláid do bhreith an ní uachdarán do dhéanamh.
25 Agus do léig fé amach chuca an té do teilgeadh a bpríofín ar son chean-naire, & marbhtha, noch do iarradar i agus tug fé Iófa dhá dteifion.

26 Agus an tan do rugadar léo é, ar mbreith ar Shirénach airighe [dar bhainm] Simon, do bhí ag teachd ón t-iaith, do chuireadar an croch air dá hiomchar a ndiaigh Jófa.
27 Agus do lean cuideachda mhór don phobal agus do na mnáibh é, do bhí fós ag gul agus dá cháineadhfan.
28 Agus ar bhfaicfeadh chuca a dubh-airt Jófa: A ingheana Iarúaléim, ná guilidh ar mo shonfa, achd guilidh ar bhar son féin, agus ar son bhar gcoinne.
29 Oir Féuch, tiocfuid na liethe Iona naibéoruid siad: [L] beannuighthe na mná seafga, agus na cíocha nach dtug bainne uatha.
30 Ann sin thionnsganaid a rídh ris na sléibhtibh; Tuitigh oruinn: agus rís na crocaibh, Fíolúighe sinn.
31 Oir má nídh siad na neitheif rís an crann úr, Créd do dhéantar, rís an ecrion?
32 Agus fós tugadh días eile meir-leach dá ecur chum báis na fhochair-fion.
33 Agus an tan tangadar do nionadh dá ngoirthear Ait na cloigne, do chro-chadar ann sin é féin, agus na meir-ligh; fear air a dheis, agus fear eile air a [laimh] chlé.
34 Agus a dubhairt Jófa; A athair, maith dhóibh: óir ní bhfuil a fhios aca créd do nid siad. Agus ag roinn a fadóighfion, do theilgeadar crannchar [ortha].
35 Agus do sheas an pobal ag fheacham [air.] Agus do rinneadar na huach-darain leis fionmhad faoi maille riu-fan ag rádh; Dfóir fé ar dháoinibh eile, foireadh fé air féin, mas é fo Críofd do thogh Dia.
36 Agus fós do rinneadar na faigh-diúirigh fionmhad faoi, ag drud rís, & ag tairgfin bhineigre dhó:
37 Agus ag rádh; Más tusa Rí na Níduigheadh, fóir ort féin.
38 Agus fós do bhí sgríbhneoireachd fgríobhtha ós a chionn do litreachabh Gréigis, & Laidin, agus Eabhras, A SE SO RÍ NA NIUDUIGHEADH.
39 Achd do bhí áon do na meir-leachab do crochadh, dá mhaifughadh, ag rádh; Más tú Críofd, fóir ort féin agus oruinne.
40 Agus ar bhfreagra don fhear eile, do spreag fé é, ag rádh; A né nach bhfuil eagla Dé ort, agus tú fa áondam-nadh rís?
41 Achd sinne go deimhin go ceart: (óir fiaramar na neithe do thuilleadar ar ngníomhartha): achd ní dhearna an téifí oic ar bith.
42 Agus a dubhairt fé ré Híofa; A Thighearna, cuimheigh oramfa an tan thioctas tú ad ríoghachd féin.
43 Agus a dubhairt Jófa rís; A dei-rim ríot go fírinneach, go mbia tú am fhochair a níu a bparthas.
44 Agus

44 Agus do bhí sé a dtimcheall an feiseadh huair, agus do rinneadh dorchadas ar an dtalamh uile gus a náomhadh huair.

45 Agus do dorchuigheadh an ghrian, agus do briseadh brat roinnte an teampuill ann a lár.

46 Agus ar neigheamh Diola do ghuth mhór, a dubhairt sé; A athair, tiobham mo spiorad ann do lamhaibhí. Agus an tan a dubhairt sé na neithesí, do chuaich a spiorad as.

47 Agus an tráth do chunnairc an Capitin an nÍdo rinneadh, tug sé glóir do Dhia, ag rádh; Go fírinneach budh fíréan an duineí.

48 Agus an pobal uile tháinig a náoinfheachd dá fhéachainíon, a nuair do chunncadar na neithe do rinneadh ann, ag bualadh a nochda, do fhilleadar air a nais.

49 Agus do sheafadar a dhóine aitheanta a bhíad [uadh], agus na mná do lean é ón Ghalilé, ag fíachain ar na neithibhí.

50 Agus Féuch, tháinig fear dar bhainm Joseph, do bhí na chomhairleach, na dhume mhaith, agus na shíreán:

51 Nach ar iontaigh dhá gcomhairle, ná dhá ngníomh súd, a Arimatea cathair do thír Iúdaighe; agá raibh súl fós ré rioghachd Dé:

52 Ar ndúl dó fo chum Píoláid diarr sé corp Jósa.

53 Agus ar na bháin a nuas dó, do chuir sé linéadach na thimcheall, & do chuir sé a dtuama do bhí ar na thochailte a gearraic é, ann nach ar cuireadh ánduine roimheíon a riabh.

54 Agus do bé sin lá a nullmhuighthe, agus do bhí an tábboid ag druíd riu.

55 Agus fós na mná do lean é, agus tháinig leis ón Ghalilé, do chunncadar an tuama, agus cionnas do bhí a chorpsan ar na chur.

56 Agus ar bhíleadh dhóibh dullmhuightheadar spíofrudhe deagbhaluidh, & uinniméitighe; & do chomhnuidheadar lá na fíabbaide do réir na háithne.

C A I B. XXIV.

Soisgeal subhach na Nainéad do na mndíbh, um eisfearge Chríofa, 36 Neach do thaisbein é fein dá Abdaibh, 51 & chuaidh sías ar neab.

A Gus an céadlá don tseachdmhuin tangadar go romhoch chum an tuama, ag tabhairt léo na neitheadh deagbhaluidh dullmhuightheadar; & mná áirighe [eile] maille riu.

2 Agus fhuaradar an chloch ar na hionmáit ón tuama:

3 Agus ar ndúl a fíeach dhóibh, ní fhuaradar corp an Tighearna Jósa.

4 Agus tirla gur ghabh uathbhás iad fán ní sin; agus Féuch, do sheafadar diarr fear na naice a néaduighibh dealruightheacha:

5 Agus ar ngabháil eagla dhóibhíon, agus ar gcromadh a naighthe chum na talmhan, a dubhradarán riu: Créid fa nártháoi eidir na marbhuibh, an té atá bío?

6 Ní bhfuil sé ann fo, achá déirigh é. Cuimhnighidh mar a dubhairt sé féin rídh an feadh do bhí sé fós ann fa Ghalilé.

7 Ag rádh, Is éigin mac an deine do thabhairt a lámhuibh dhóine peacthach, agus a chrochadh, agus a eisfearge na treas lá.

8 Agus do chuimhnigheadar an a bhriathraibhíon.

9 Agus ar bhíleadh ón tuama, dóibh sígheadar na neithesí uile don tseachadég, agus do chách eile uile.

10 Achá a sí Muire Mhagdalén, & Jóanna; agus Muire [mathair] Shéumá, agus na mná eile do bhí maille riu, dúnis na neithesí do na heasbuil.

11 Agus do mheafadarán a mbriathar mar éadruime cheille, agus níor creidheadar dhóibh.

12 Agus ar néirge do Pheadar do ríoth sé chum an tuama; agus an tan a dfeuch sé a fíeach, do chunnairc sé an linéadach na luighe leis féin, agus dímthigh sé ag déanamh iongantais leis fán ngníomha.

13 Agus Féuch, do chúadar diarr díobhsan an lárín féin go baile atá trí fídhí fídhíe ó Jérusalem, dar ab ainm Etnina.

14 Agus do bhádar ag labhairt eatarra féin ar na neithibhí uile tharla ann.

15 Agus tirla ar mbeith ag comhrídh dhóibh, agus ag ceafadughadh ré chách go dtáinig Jósa féin, agus gur shíobhail sé leo.

16 Achá do cunghadh a súileíon, ionnus nach aithneochaidis é.

17 Agus a dubhairt sé riu; Créid iad na comhairlesí air a bhfuilte ag teacht eadruibh féin, ag síobhal díbh, agus síbh go brónach?

18 Agus ar bhíreagra do neach, dar bhainm Cléopias, a dubhairt sé riu: An bhfuil túa ad áonar ad choigirightheadar a Niarufálem, agus gan síos na neithesí do rinneadh innte ann fíne lseithibhí agad?

19 Agus a dubhairt seifíon riu; Créid iad na neithe? agus a dubhradarán riu Na neithe thíobh Jósa Nasardha, do bhí na fídhígh chumhachdach a ngníomh agus a mbreithir a bhíadhnúisí Dé, agus an phobuil uile.

20 Cionnas tugadar na hárdshagairt, agus ar nuachdarainne é chum breithe bháis do bhreith air, agus do chrochadar é.

21 Achá do bhí ar súilne gur bheifíon an té dfaifígeoladh Ísráel; agus leith amuich dhíobh go uile, a sé a nua na treas lá ó rinneadh na neithesí.

22 Agus mar an gcéadna mná áirighe dhínn féin, tháinig go moch chum a tuama, do chuireadar uathbhás oruinn.

23 Agus mar nach bhfiaradar a chorp-
an, tangadar, ag ràdh go bhfacader
na fòs taidhbh fìngeal a deir go bhfuil
na bheathaigh.
24 Agus do chùadar dream àirighe
bhàibh maille rinne, chum an tìama,
agus fiaradar mar a dubhradar na mnà,
ach nì fhacader eifion.
25 Agus a dubhairt seifion riu: O a
bhòine amadànach agus mallchroidh-
dech chum creidmhe dà gach èinni
ar labhradar na fàighe:
26 A nì nar bhèiginn do Chrìosd na
mheifì dfulang, agus dul a fàeach ann
a ghloir fein?
27 Agus ar dtionnsgnadh ó Mhàiois, &
na fàigibh uile, do eaidirmhinigh fè
dhoibh ann fna huile sgrìoptàraibh, na
neithe bhi dhà thàobh fein.
28 Agus do dhruideadar ris an mbaile
mar a rabhadar ag dul, agus do léig-
eadar air go rachadh fè nì is faide.
29 Achd do choimheàgnigheadarfan é,
a rìgh; Fan aguane, oir atà fè na
fionnana, agus is deireadh làoi atà
ann. Agus do chùaidh fè a fàeach dful-
each ara.
30 Agus tìrla an tan do thuigh fè chum
na bhfochair, ar mbeith ar a nàran
mar fè buidheachas, agus ar na bhri-
deadh, tug fè dhòibh fion.
31 Agus do hofgladh a fùilefion, agus
dhoimheadar eifion, agus do tòghbhadh
a namharc é.
32 Agus a dubhradarfan eatarra fein:
A nì nach rabhadar ar gcroidhte ar
làdh ionnuinn, an feadh do bhi fè ag
dubhairt rinn ar a tflighe, agus an tan do
ogail fè dhuinn na sgrìoptàiridh?
33 Agus ar nìrghhe dhoibh ar a nàir-
fan fein, dfulleadar go Hiarufalèm, agus
fiaradar an teinshear deug cruinn a
bhfochair a chèile, agus an dream do
bhàille riu:
34 Ag ràdh; Deirigh an Tighearna
go fàimeach, agus thaisbeanadh do Shio-
na é.
35 Agus dinnifodarfan na neithe do
[fionnadh] ar a tflighe, agus mar do
dhoimheadar e a mbrìeadh a nàrain.
36 Agus agà labhairt fò dhòibh fion,
do dheas Iofa fein ann a làr, & a
dubhairt fè riu; Siochàin maille ribh.
37 Achd ar mbeith dhòibh fion ar crith
agus lìn deagla, do shaoileadar gur
fìorad do chunnadar.

38 Agus a dubhairt seifion riu; Crèd
fà bhfuil ar bhar mbàidhreachd, agus
crèd fà a nìrghid fmaaintighe ann bhar
gcroidhthibh?
39 Féuchaidh mò làmhha agus mò
chofa; oir is mifì fein ata ann: gla-
caidh, agus féuchaidh mé: oir nì bhfuil
feoil na cnàmha ag fporuid, mar do
chithi agamfa.
40 Agus an tan a dubhairt fè na nei-
thefì, do thaisbèin fè dhòibh a làmhha
agus a chofa.
41 Achd ar mbeith micheidmheach
dhòibh fion fòs trè ghàirdeachas, & ag
dèanamh iongantais, a dubhairt seifion
riu; An bhfuil biadh ar bith agaibh
ann fò?
42 Agus tugadarfan dè cuid diafè
rofaighe, agus cuid do chùir mheala.
43 Agus ar na nglacadh dhòfan, dhàidh
fè na bhfiadh nuifion [iad].
44 Agus a dubhairt fè riu; Ag fò na
briathra do labhair mé ribh, a nàir
do bhi mé fòs bhar bhfochair: gur ab
èigin na huile neithe atà sgrìobhta a
reachd Mhàiois, agus ann fna Salmuibh
am thimcheallfa, do choimhlonadh.
45 Ann fin dofgail fè a tuigse, ionnus
go dtuighis na sgrìoptàir,
46 Agus a dubhairt fè riu, Gur mar
fò do bhi fè sgrìobhta, agus gur mar
fò do bhi eigin do Chrìosd fulang agus
èifèirghe o mharbhuibh an treas là:
47 Agus aithrighe agus maitheamhna
na bpeacadh do sheanmòir na ainm do
na huile chinidheachuibh ag tionnig-
nadh ó Iarufalèm.
48 Agus is sibh fìadhnuifeadha na
neitheachna.
49 Agus Féuch, cuiridh mifì geall-
mhuin mathar fein chugaibh; achd
fionuidh a gcathair Iarufalèm nò go gcuir-
thear cumhachda a nùas umuibh.
50 Agus rug fè amach go foithe Be-
tania iad: agus ar dèoghail a lùmh,
do bheannuigh fè iad.
51 Agus tìrla ar mbeith dà mbean-
nughadh dhò, gur fgaradh riu é, agus
gur tòghbhadh fua ar neamh é.
52 Agus ar na onòrughadh dhòibh-
fean dfulleadar go Hiarufalèm maille fe
gàirdeachas mòr.
53 Agus do bhìdis do ghnàth ann fa
teampoll, ag moladh agus ag beannu-
ghadh Dé. Amen.

AN SOISGEUL DO REIR EOIN.

CAIB. 1

*Briathar Dè ar gabhail go bì na dhuine,
1. Toasdas Eoin nime, 49 & Natanael,
(an duine sin gan mbeabhail.)*

A Nn fa toasach do bhi an Bhria-
thar, agus do bhi an Bhriathar

a bhfochair Dé, agus do bé Dia an
Bhriathar.

2 Do bhi so ar tús a bhfochair Dé.
3 Leisèan a tìid na huile neithe
dèunta, agus gan é nì bhfuil èinni dèun-
ta, da ndéarnadh.

4 Ann san do bhí beatha, agus dób i an bheatha solus na ndaoine:

5 Agus foillfighidh an solus sin ann fa dorchadas, agus níor ghabh an dorchadas chuige é.

6 Do cuireadh duine ó Dhia dar bhainm Eóin:

7 Tainic an té so mar fhiadhnúisí, do chum go ndéanadh fé fhiadhnúisí don tsolus, ionnus go gcreidfidis cách uile thríd.

8 Níor bhéan an solus, achd [do cuireadh é] ionnus go ndéanadh fé fhiadhnúisí don tsolus.

9 Do bé so an solus fírinneach shoillfigheas gach uile dhuine dá dtig ar a tsíoghal.

10 Do bhí se air a tsíoghal, agus trídfean do rinneadh an tsíoghal, achd níor aithin an tsíoghal é.

11 Dionnsúighe a choda féin tháinic fé, agus níor ghabhadar a dhaoine féin chuca é.

12 Achd anmhéid do ghabh chuca é, tug fé cumhachda dhóibh bheith na gcloinn ag Dia, [eadhon] don droing chreideas ann a ainmfean:

13 Nach bhfuil ar na ngeineamhain ó fhuil, ná ó thoil na colla, ná ó thoil fir, achd ó Dhia.

14 Agus do rinneadh féil don Bhreithir, & do chomhnuigh fé eadrúinne (agus do chunncamar a ghlóiríon, mar ghlóir éingheine mic ón athair) lán do ghráistibh agus d'fírinne.

15 Do rinne Eóin fíadhnúisí dhó, agus do eigh fé, ag rádh; As é so an té air ar labhair mé, an té thig am dhiaigh do bhí fé romham: oir bá taoigá é na mísi.

16 Agus do ghabhamar uile chugaim as a lán san, & gráfa ar son gráis.

17 Oir do tugadh an reachd tré Mháoisí: achd tháinic gráfa & fírinne tré Iósa Críod.

18 Ní fhacaibh peach ar bith Dia a riamh: an íongheinn mhic atá an uchd a nathar, as é d'foillfigh [é dhóinne].

19 Agus as í so fíadhnúisí Eóin, an tan do chuireadar na Jádaighe ó Jerusálem Sagairt agus Lebhítí, do chum go bhíafrochaidis de, Cía thusa?

20 Agus dadaimh seifion, agus níor shéan fé: dadaimh fé nar bhé féin Críod.

21 Agus d'fíafuigheadar dhe, Créd eile? an tú Elías? agus a dubhairt seifion, Ní mé. An faidh thá? Agus do shreagair seifion, Ní headh.

22 Ar a nadhbharfín a dubhradar ris, Cía thá, ionnus go dtíobhramaíois freagra ar an muintir do chuir datha sinn? créd a deir tú ad thimcheall féin?

23 A dubhairt seifion, Mísi guth an té eighmheas ar an bhfíach, Dírighidh síghe an Tighearna, mar a dubhairt Elías, an faidh.

24 Agus an dream do cuireadh feis

an dteachdaireachd, budh do na Phárlíneachuibh iad.

25 Agus d'fíafuigheadar dhefean, & dubhradar ris; Ar a nadhbharfín crífa ndéanann tú baidseadh, muna é Críod, nó Elías, nó faidh?

26 Do shreagair Eóin dóibh, ag rádh baidimísi lé huighe; achd atá na fíach samh an bhuir fíafa an té nach aithne dhíbh.

27 As é so an té thig am dhiaigh do bhí romham: ag nach fhuil mé i lach a bhrog do sgoileadh.

28 Do rinneadh na neithefe a bhí tábara ar a taobh thall do Jordan, an an ar bhaid Eóin.

29 An lá na dhiaigh sin do chunncamar Eóin Iósa ag teachd chuige féin, agus a dubhairt fé; Féuch uan Dé, thoghadh peacadh an domhain.

30 Ag so an té air ar labhair mé, am dhiaighfí neach do bhí romham, oir bá taoigá é na mísi.

31 Agus ní raibh aithne agumfa ar achd ionnus go mbíadh fé follus Dírí, as uime sin tháinic 'mísi ag baidseadh a huighe.

32 Agus do rinne Eóin fíadhnúisí ag radh; Do chunnair mé spíorad ag tuirling amhail cholam ó neamh, agus do chomhnuigh fé airíon.

33 Agus níor aithin mísi é, achd an té do chuir mé do bhaifeadh fé huighe, as é a dubhairt rium; Gidh bé ar bhfaicfe tú an spíorad ag tuirling ag comhnuighe, fé sin an té bhaifíon leis an spíorad naomh.

34 Agus do chunnair mísi, agus do nim fíadhnúisí gur ab é so na Dé.

35 An lá na dhiaigh sin a ris do fíneas Eóin, agus dias da dheifíoblaibh:

36 Agus ar bhfaicfín Iósa ag síobhal, a dubhairt fé; Féuch uan Dé.

37 Agus do chualadar an dias deifíobal é ag labhairt, agus do leanadar Iósa.

38 Agus ar bhfilleadh Díosa, agus ar ná bhfaicfínfean dhá léamhain féin, a dubhairt fé ríu; Créad an síbh íarraigh? agus a dubhradar ris, Rabbi (fé sin ré radh ar na eidir-mhíniughadh, A mhaighsidir) gá a comhnuigheann tú?

39 A dubhairt fé ríu; Tigidh agus fíueaidh. Tangadar agus do chunnadar an tionsad a-geomhnuigheadh seifion, agus d'fanadar aige an lá sin: do bhí an áir sin, timcheall a deich.

40 Agus do bé Aindrias dearbhrathair Shímóin Peadair fear don dia do bhí ag éisdeachd ré Heóin, agus do lean eifean:

41 A fé so céudduine fíair a dhearbhrathair féin Shímóin, agus a dubhairt fé ris; Fíuaramar an Meffis as fé sin ar na eidir-mhíniughadh, Críod.

Agus rug fé chum Jósa & Agus ar
fheachais Diosa air, a dubhairt fé; As
Siomón Jóna: goirfidhear Céphas
ar ab ciall Carraig.
Ar na mharach bá mian lé Hio-
dal don Ghalilé: agus fuair fé
agus a dubhairt fé ris; Lean

Agus do budh as Betfaida
cathair Aindrias agus Phea-

Fuair Philib Natánael agus a
dubhairt fé ris; An té air ar sgríobh
ann fa reachd, agus na fuidhe,
Námar, Jósa ó Náfaret, mac Jóseph.

Agus a dubhairt Natánael ris; An
mé na maith air bith bheith ó Náfaret?
dubhairt Philib ris, Tár agus féuch.

Do chunnairc Jósa Natánael ag
chuinge, agus do labhairt fé; Féuch
a fuidheach furinneach ann nach bhfuil
ann.

A dubhairt Natánael ris; Cionnas
fuidheas tú mé? do fheagair Jósa,
agus a dubhairt fé ris; Ní as tiosga
a fhuair Philib thú, an tráth do bhí
fíon an gcrann fige, do chunnairc
an tús.

Do fheagair Natánael agus a
dubhairt fé ris; Rabbi, as tusa mac Dé,
a tú ri Israél.

Do fheagair Jósa agus a dubhairt
fé ris; Tré go ndubhairt mé riot, Do
cunnairc mé thu faoi an gcrann fige, an
fuidheann tú? do chífí tú neithe as mó
a íd fo.

Agus a dubhairt fé ris; Go deimhlin,
dúmhán, a deirim ribh, go bhfaicfidhe ó
amach neamh oisailte, agus aingil Dé
a dól súas agus ag teachd a nuas ar
mac an duine.

C A I B. II.

An tús mórhuile ag banais Chana, 14 &
mághladh an Teampail, re Híosa, 23
nach labhadh e fein re daoinibh aionbhuam
a gceidibh.

Agus an treas lí do rinneadh pósadh
ag Cána na Galilé: agus do bhí
annair Jósa ann.

Agus do goireadh Jósa fós agus a
dheifciobail chum an pháda.

Agus an tan do thréig fíon, a du-
bhairt máthair Jósa ris; Ní bhfuil fíon
an.

A dubhairt Jósa rís, Créud é sin
dúmhá na dhúise, a bhean? ní tháit-
ic méairfe fós.

A dubhairt a mháthair ris an luchd
fíothóimhe; Gidh bé ní déara fé ribh,
léanaigh é.

Agus do bhádar fé foithighe cloiche ar
an gcur ann sin do réir ghnáthaighe
glanta na Niudaigheadh, dha theircín nó
a b' do ghlacadh gach áon aca.

A dubhairt Jósa rís, Líonaidh na
báighe fo dúisge. Agus do lío-

nadar iad go foithe a mbráchaibh.

8 Agus a dubhairt fá rís; Tairrighidh
a nois agus beiridh clum uachdarain an
fheúda é; agus rugadar.

9 Agus mar do bhlaís uachdarain an
fheúda an tuisge do bhí déanta na fíon,
(agus ní raibh a fhios aige créd as a
dúinic fé; achd do bhí a fhios ag an
luchd fíothóimhe do tharraing an
tuisge;) do ghoir uachdarain an fheúda
an fear nua-phóda chuige.

10 Agus a dubhairt fé ris; Cuiridh
gach uile dhuine an fíon maith amach
ar tús, agus an tan ibhúd dáoina a
faith, ann sin an fíon as meafa; achd
do choimhéud tusa an fíon maith gus a
nois.

11 As é fo tofach miorbhuile do
rinne Jósa, a Gcána na Galilé; agus
dfoilligh fé a ghloir féin, agus do
chreideadar a dheifciobail ann.

12 Na dhiaigh sin dó chuidh fé fíon
go Capernaúm, é féin agus a mháthair,
agus a dhearbhráithreacha agus a dheif-
ciobail: achd níor fhanadar ann mórán
do láethibh:

13 Oir do bhí Cáisg na Niudaigheadh
a bhfogus. Agus do chuidh Jósa súas go
Hierusalém.

14 Agus fuair fé ann fa teampall
luchd reactha damh, agus cíorach, agus
colum, agus luchd malarta an airgid na
fuidhe.

15 Agus ar ndéunamh ígúrsa dhó
do chórdúighibh, do chuir fé amach as a
teampoll iad uile, maille ré na gcíor-
chaibh, agus ré na ndamhuibh, agus do
dhóirt fé amach ionamhus luchd an air-
gid, agus do leag fé a mbuid air lár.

16 Agus a dubhairt fé ré luchd
reactha na gcolam; Tóguidh iad sin as
fo, ná dénuidh, tigh mátharfa na thigh
ceannuigheachda.

17 Agus do chuimhnigheadar a dheif-
ciobaillean go raibh sgríobhtha: Duaidh
éud do thighefi mé.

18 Ar a nadhbharfin do fheagraadar
na fuidhe, agus a dubhradar ris;
Créd é an comhartha thaisbéanas tú
dhúinn, fá ndéunann tú na neithefi?

19 Do fheagair Jósa agus a du-
bhairt fé rís, Leagaidh fíon an team-
poll fo, agus tóigéubhuidh mífí é a dtrí
láethibh.

20 Ar a nadhbharfin a dubhradar
na Juduidhe; Sé bliadhna agus dá fhi-
chead do bhí an teampall fo dhá
dheunamh, agus an dtoigéubha tusa a
dtrí láethibh é?

21 Achd is air theampoll a chuirp
féin do labhairt feison.

22 Ar a nadhbharfin an tan do éi-
righ fé ó mharbhaibh, do chuimhnighe-
dar a dheifciobail go ndubhairt fé fo rís;
agus do chreideadar don sgríobtuir, &
don bhréithir a dubhairt Jósa.

23 Agus ar mbeith a Níerusa-
lém dhó fá Chaúig, fá an fheúda, do
chreideadar

chreideadar mórán na ainmlean, ag faicfin na gcomparthadh do rinne sé.

24 Ach ní tháobhadh Iósa é féin ris; tré gur aithin sé iad uile.

25 Agus tré nach rainig sé a leas neach ar bith do dhéanamh fiadhnúis air dhúine: oir do bhí a fhios aige féin créid do bhí ann fa dhúine.

C A I B. III.

Feidhm na baith-ghineambna, 14 le bháis Chríost, 16 le bráth an tfoisgeil gu bathchumair.

A Chd do bhí dhúine áirighe do na Phairifíneachuibh, dar bhainm Nicodémus, diachdaránuibh na Níúdaigheadh.

2 Táinig sé fo chum Iósa ann fa noidheche, & a dubhairt fé ris; A mhaighidhir, atá a fhios aguinn gur ab ó Dhia tháinig tusa ad fhear teagaisc: oir ní heidir lé héinneach na comharthuidhe fo do ní tusa do dhéanamh, muna mbeith Dia maille ris.

3 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt fé ris; Go deimhin, deimhin, a deirim riort, muna gheintear dhúine a ris, nach éidir leis rioghachd Dé dfaicfin.

4 A dubhairt Nicodémus ris; Cionnas as éidir lé dhúine atá arfaidh, a gheineamhuin? an éidir leis dul a fdeach a mbroinn a mhathar an dara huair, agus a aithbhreith?

5 Do fhreagair Iósa; Go deimhin, deimhin, a deirim riort, muna raibh neach ar na gheineamhuin ó uisce agus ón Spioruid, ní heidir leis dul a fdeach a rioghachd Dé.

6 An ní atá ar na gheineamhuin ó an bhfeoil, as feoil é; agus an ní atá ar na gheineamhuin ón Spioraid, is spiorad é.

7 Ná bíodh iongnadh agad go ndubhairt mísi riort, Gur ab éigean daoibh bhuir ngeineamhuin a ris.

8 Seidigh an ghíoth mar as áill lé, agus do chluin tú a torann, achd ní bhfuil a fhios agad créid as a dtug sí, nó cait a dteid sí: is mar sin atá gach neach atá ar na gheineamhuin ón Spioruid.

9 Do fhreagair Nicodémus, agus a dubhairt fé ris; Cionnas as éidir na neithe do bheith.

10 Do fhreagair Iósa agus a dubhairt fé ris; An bhfuil tusa ad mhaighidhir a Nísráel, agus gan a bhíos fo agad?

11 Go deimhin, deimhin, a deirim riort, go labhrasoid an ní as fíos dúinn agus go mbeirimid fiadhnúis ar an ní do chunncamar: achd ní ghabhtháois ar bhfiadhnúis.

12 Má a dubhairt mé neithe talmhuidhe ribh, agus nach creididhi: cionnas chreidfidhe dá nabra mé neithe neamhdha ribh?

13 Oir ní dheachuidh éainneach fuas ar neamh, achd an té do thuirrling ó neamh, mac an dhúine atá ar neamh.

14 Agus mar do árdúigh Máoisí nathair neimbe ar an bhfáich, as sin as éigean mac an dhúine dárdughadh.

15 Ionnsu gídh bé chreidfeadh ann nach rachadh sé a muga, achd go mbeith an bheatha shíorruidhe aige.

16 Oir is mar fo do ghrádhúigh Do an domhan, go dtug sé a éingheinn féin, ionnsu gídh bé chreidfeadh ann, nach rachadh sé a muga, achd go mbeith an bheatha shíorruidhe aige.

17 Oir níor chuir Dia a mhac féin na a tsioghal, do chum go ndaímneodh sé an tsioghal, achd do chum go ntiomchaidh an tsioghal thríd.

18 An té chreidfeadh ann, ní damhtar é: achd an té nach creideann, ní fé ar na dhammughadh cheana: tré na chreid sé a mainm áoincheise mhic Dé.

19 Agus as é fo an dammughadh do bhrigh go dtáinig an solus air a tsioghal, agus gur mó ghrádhúighbeadh na daoine an dorchadas ná an fóla, ar son go bhfuilid a noibreacha go holc.

20 Oir gídh bé do ní olc, siathghídh sé an solus, agus ní thig sé chum an tsióis, deagla go ndiomolfaidhe a oibreacha.

21 Achd gídh bé do ní an shírinis thig sé chum an tsióis: ionnsu mbeidís a oibreacha follus, tré gur ab a Ndia atáid siad ar na ndéanamh.

22 Táinig Iósa agus a dheifciobail na dhiaigh sin go tír Iúdaighe: agus do chomhuigh sé ann sin maille ris, agus do bhaisid sé.

23 Agus fós do bhaisid Eóin, mar ag gcéadna ag Aénon láimh ré Salim, do bhí iomad uisce ann sin: agus tagadar agus do baisedh iad.

24 Oir níor teilgeadh Eóin a bprísin fós.

25 Uime sin do éirigh ceist eile euid do dheifciobluibh Eóin agus na iadaidhe a dtimcheall an ghianta.

26 Agus tangadar chum Eóin, agus a dubhradar ris; A mhaighidhir, an té do bhí ad fhochair ar an dtiósibh thall do Jordán, dá ndearna tú fiadhnúis, feuch baidigh fé, agus tigid na hálá dháoinne chuige.

27 Do fhreagair Eóin & a dubhairt fé; Ní héidir lé dhúine éinní ghlaicadh muna raibh sé ar na thabhairt dó ó neamh.

28 A tatháoisí féin bhuir bhfiadhnúis agamla go ndubhairt mé, Ní mísi Chríost, achd gur cuireadh roimhe me.

29 An té agá bhfuil an bhean náphósda, as é an fear náphósda é: achd cara an fhir náphósda noch sheas agus éisdeas ris, gabhuidh gairdeachas mór é tré ghuth an fhir náphósda. Ar a naddbhar sin atá mó gháirdeachas ar na choimhlíonadh.

30 As éigean dósán fis, & damhá laghdughadh.

1. An té thig a nuis atá fé ós cionn uile : an té atá ón talamh, atá fé baidhe, agus labhraidh fé neithe baidhe : an té thig ó neamh, atá fé cionn cháich uile.

2. Agus an ní do chunnaire agus do baidh fé do ní fé so d'fhadhuise : fé ó ghlac an sionduine a fhiadhuise.

3. An té ghlac a fhiadhuise an domharthuigh fé go bhfuil Día si-
neach.

4. Oir an té do chuir Día nadh, la-
raidh fé briathra Dé : Oir ní do réir
domhartheir Día an spiorad [dó.]

5. Atá grádh ag an athair don
neach, agus tug fé na huile neithe iona
neach.

6. An té chreideas ann sa mhac, atá
a bheatha mharthanach aige : achd an
neach eafumhal don mhac, ní fhaicfe
a bheatha, achd comhnuighidh
an Dé air.

C A I B. IV.

1. Labhraidh Críost ris an mnáoi ó Shamaria,
39 a thoradh ; 46 té leigbis mbie an
cáiridí.

2. A nadhbharsin an tan do aithin ap
a Tighearna go gcualadar na Phairi-
sigh gur mó do dheisciobuibh do
neach Jósa agus do bhaifdeadh fé na
sáin :

3. (Bíodh nach baifdeadh Jósa féin,
fé a dheisciobail.)

4. Do fhág fé tír Júdaighe, agus do
baidh fé a ris don Ghalilé.

5. Agus dob éigean dó dul thrid Sha-
maria.

6. Ar a nadhbharsin thainig fé go
chuir Shamaria dhá ngoirthear Sichar,
lámh ris an bhfearann tug Jacob dha
mac féin Jóseph.

7. Agus do bhí tobar Jacob ann sin :
Ar a nadhbharsin ar mbeith cuttha Dio-
có mair, do thuaidh fé mar sin ar a
thar. Agus do bhí fé a dtimcheall
a fheicidh háir.

8. Tainig bean ó Shamaria thar-
nig uisce : a dubhairt Jósa ría, Tabhair
deon dhamhá.

9. Oir do chúadar a dheisciobail fion
an chathraigh do cheannach bigh.

10. Ar a nadhbharsin a dubhairt an
mná Shamaritanach sin ris : Cionnas ar
bheid dhuitis ad Júdaighe, iarras tú
deon oramhá atá an mhnaoi Shamari-
tanaigh ? oir ní ghnáthuighid na Júdaighe
a Samaritanaigh.

11. Do fhreagair Jósa & a dubhairt
fé ría : Da mbeith fios tiodhlúice Dé
ad, & cia hé an té a deir riot, Tabhair
deon deoch : do iarrfáa air, agus do
bheir fé uisce beo dhuit.

12. A dubhairt an bhean ris, A Thigh-
earna, ní bhfuil gléus tírronga agad,
agus atá an tobar domhain : ar a nadh-
bharsin gá háit as a bhfuil an tuisce beo
ad agad ?

13. An mé thuá ná ar nathair Jacob,

tug dháinne an tobarso, as ar ibh fé
féin, agus a chlann, agus a áirneis ?

14. Do fhreagair Jósa & a dubhairt
fé ría : Gidh be neach ibheas as an uisce sin,
baidh tart air arís :

15. Achd gidh be neach ibheas as an uisce
do bheara mifí dhó, ní bhia tart air go
bráth : achd an tuisce do bheara me
dhó, baidh fé na thobar uisce fhúchaigh
ann chum na beatha marthanannighe.

16. A dubhairt Jósa ría : Imthigh, goir
thfear féin, agus tarr ann so.

17. Do fhreagair an bhean & a dubh-
airt sí ris : Ní bhfuil fear agam. A
dubhairt Jósa ría, As maith a dubhairt
tú, Ní bhfuil fear agam.

18. Oir do bhádar cuigeag fear agad :
agus an té atá agad a nois, ní hé
thfear féin é. A dubhairt tú so go fi-
rinneach.

19. A dubhairt an bhean ris : A Thigh-
earna, do chim gur sídh thú.

20. Do rinneadar ar nathre adhra ar a
tliabh so : agus a deirthisi gur ab a
Niarúsalém atá an tionad ann ar béigean
adhra do dhéanamh.

21. A dubhairt Jósa ría : A bhean,
creid mifí, tig an uair nach adharfuighe
an tathair ar a tliabhso ná a Niarúsalém.

22. Adhraig sibhlé an ní nach fios
dibh, adhramáidne an ní as fios dáinn :
oir as ó na Júdaidhibh atá síainte.

23. Achd tig an uair, agus atá sí ann
a nois, an tan adharfuidh an luchd adhra
firinneacha an tathair a spioraid agus a
bhfirinne : oir go deimhin iarruidh an
tathair a leitheid so dá adhradh féin.

24. Is spiorad Día : agus an dream
adhras é, as éigin dóibh a adhra a spio-
raid agus a bhfirinne.

25. A dubhairt an bhean ris, Atá a
fhios agam go dtiocfa an Messias
(ré a nabarthar Críost,) an tan
thiocfas fé, foilléochuidh fé na huile
neithe dháinn.

26. A dubhairt Jósa ría : As mifí é
labhrus ríotfa.

27. Agus fa namfín thangadar a dhes-
ciobail fion, agus do bíongadh léo gur
labhair fé ris an mnáoi : achd cheana
ní dubhairt áoinneach, Créid iarras tú ? ná
créud labhrus tú ría ?

28. Ar a nadhbharsin d'fag an bhean a
soitheach uisce, agus do chúaidh sí don
chathraigh, agus a dubhairt sí ris na
dáoinibh.

29. Tigidh, féuchuidh an duine a dubh-
airt riumhá gach éin ní dá ndearna mé :
a né nach é so Críost ?

30. Ar a nadhbharsin do chuidar
amach as an gcathraigh, agus tangadar
chuig fion.

31. Agus diárradar a dheisciobail air
fé a namfín, ag rádh : A mhaighfidir,
ith [baidh.]

32. Agus

32 Agus a dubhairt féidean riu; Atá biadh agamsa ré na ithe, nach bhfuil a shíos aguibhí.

33 Ar a nadhbharsin a dubhradar a dhéiscibail ré chéile. An dtug áinneach ebuige Ní do iosaídh fé?

34 A dubhairt Iósa riu; As é mó bhíadhfa toil an té do chuir aadh mé do dhéanamh, & a obair do chriochuighadh.

35 An é nach abartháoisí, go bhfuilid ceithre mhí fós, agus go dtiocfa an foghmhar ann sin? feuch, a deirim sibh, tóguidh sías bhur fáile, agus feuchuidh na réghíoin: óir atáid siad geal cheanna chum a nfoghmhair.

36 Agus an té bheanas, glacaidh fé tiaraktal, agus cruinnighe fé toradh chum na beatha marthannuighe: ar chor go mbia an té shíolchuireas & an té bheanas, luagháireach a néinnfheachd.

37 Oir as ann fo atá an rádh úd sirinneach, Go síolchuireann neach, agus go mbeannann neach eile.

38 Do chuir mísi sibhí do bhúain an neithe nar sháothrabhair: do sháothraightheadar áoine eile, agus do cháibhairí, a steach ann a líothar.

39 Agus do chreideadar mórán do Shamaitanachaibh na cáithreacha sin ann sin ar son chomhráidh na mná, noch do dhearbhuigh; Dubhairt fé leam gach Ní dá ndearna mé.

40 Ar a nadhbharsin an tan tangadar na Samaritanaigh chuige, diarradar air fúireach aca féin: agus do chomhauigh fé dhá lá ann sin.

41 Agus as ro mhó ná sin do chreid ann, ar son a bhreithre féin.

42 Agus a dubhradar ris an mnáoi: Ní ar son do chomhráidhe chreidimíde seáda: óir do chúalamar féin é, agus atá a shíos aguinn go sirinneach gur ab é fo Críost, slánuightheoir an domhain.

43 Agus tair éis dhá lá do chúaidh é as sin, agus dimthigh fé don Ghalilé.

44 Oir rug Iósa féin dsiadhnuisí, Nach bhfuil cion ar sháidh ann a thír féin.

45 Ar a nadhbharsin an tan tháinig fé don Ghalilé, do ghabhadar tuchd na Galilé chuca é, iar bhfaicín gach Ní dá ndearna fé a Nierusalém lá an shéudat: oir tangadarán féin chum an shéudat.

46 Ar a nadhbharsin táinig Iósa a ris go Cána na Galilé mar a ndéar-nuidh fé fion don uisce. Agus do bhí Tighearna áirighe a Gcapernaúm agá raibh a mhac tinn.

47 An tan do chúaidh fé fo go dtáinig Iósa as tír Iúdaighe don Ghalilé, do chúaidh fé amach chuige, agus diarr fé air dul síos & a mhac do shlanughadh: oir do bhí fé ré huchd bháis.

48 Ar a nadhbharsin a dubhairt Iósa ris; Muna bhfaicthí comharthuíghe agus miorbhuile, Ní chreidfidhe.

49 A dubhairt an tighearna ris; Mhaighfidir, éirigh síos suil do gheabhad mo mhac bás.

50 A dubhairt Iósa ris; Imthigh riamhad, mairidh do mhac. Agus do chreid an duine don shocai a dubhairt Iósa ris, agus do imthidh fé.

51 Agus ar nJul síos do do thair, tirladar a shearbhfhoghantailde air, agus dinnsigheadar [dho] ag rádh, Mairidh do mhac.

52 Ar a nadhbharsin dsiadhnuigh dhiobh an uir fúir fé fáiscamh: & a dubhradarán ris, A né air amach-mhadh huair dsiag an fiabhras é.

53 Ar a nadhbharsin do aithin an tathair gur bhé a nuairín féin ann a ndubhairt Iósa ris, Mairidh do mhac: & do chreid fé féin & a thigh uir.

54 Ag fo an dara comhartha do rinne Iósa a ris, an tan tháinig fé a thír Iúdaighe don Ghalilé.

CAIB. V.

Tainic cobhair an duine easlain shóighidh fadhbairé & Chríost; 17 dá ttag a Aithir 32 Eóin, 36 a oibreacha féin, 37 ar an Scriptur, shaghnúisfe.

NA dhiaigh fo do bhí lá féula Níudúigheadh, agus do chúaidh Iósa sías go Iarusalém.

2 Agus atá a Niarusalém lúmb ré margadh na ccoráich, loch dá agoir-thear an Eabhrais, Betesda, agá bháil oílg calaidh.

3 Do bhádar mórán do dháoiníh éugcréaidhe na luighe ionnta fo, do dhalluibh, do bhacachuibh, agus do lucht feirgidhe do bhí ag fúireach re curughadh an uisce.

4 Oir do thuirlingheadh aingeal a naumfir áirighe ar an loch, & do bháid-readh fé an tuigse; ar a nadhbharsin gidh bé cédnach do theigheadh sin ann, tar éis bhúaidheartba an uisce, do níthí sin é 6 gach tignes dá mbíodh.

5 Agus do bhí duine áirighe an sin, do bhí ochd mbliadhna déug air fiont a nealláinte.

6 An tan do chunnaire Iósa é fo na luighe, agus do aithin fé go raibh é tinn ré haimfir sháda, a dubhairt fé rí. An mian leachd do dhéanamh slán?

7 Do shreagair an teallán é; A Tighearna Ní bhfuil éinneach agam dóch-seadh ann fa loch mé an tan bhíos an uige ar na bhúaidreadhachd an góis bháil ag teachd, téid neach eile síos romham.

8 A dubhairt Iósa ris, Éirigh, ag do leabuidh agus sobhail.

9 Agus do rinneadh an duine fé slán do lathair; agus do thóg fé a leabuidh agus do shíobhail fé. Agus do bhí an tsábaid ann an lá sin.

10 Ar a nadhbharsin a dubhradar na Iúdaighe ris an té do slánúigh. As é an tsábaid é, Ní dligtheach do do leabuidh iomchar.

11 Do shreagair seíon dóibh; An

1. tinnne slán mé, as é a dubhairt rium,
do leabaidh, agus fiobhail.
2. Ar a nadhbharrsin dfafruighadar
Cia hé an duine a dubhairt ríot,
do leabaidh agus fiobhail?
3. Achd ní raibh a fhios ag an té do
leabaidh cia hé: oir do chuaidh Iófa a
leabaidh, air mbeith do mhóran ann
míthio.
4. Fuair Iófa é na dhiaigh sin ann fa
leabaidh, agus a dubhairt fé ris; Féuch,
do rinneadh slán thá: na peacúigh ní fa
do, deagla go dteigéamhadh ní budh
ann dheit.
5. Do imthigh feisean, agus do fhoill-
le fé do na léadaidhibh gur bé Iófa an
té do rinne slán é.
6. Agus ar a shon so do ghéirleana-
ir na léadaidhe Iófa, agus do smuainea-
ir na mharbhaidh, tré go ndearna fé na
mhele sa tábaid.
7. Agus do fhreagair Iófa dhóibh,
Oirghidh Mathairisí gus anois, agus oir-
ghidh.
8. Ar a nadhbharso as móide do smuá-
mair na léadaidhe eisean do mhar-
bhadh, tré nach é amháin gur bhris fé an
táid, achd go ndubhairt fé fós, Gur bé
le a Athair féin, dá dhéanamh féin
mheionann ré Dia.
9. Ar a nadhbharisí do fhreagair Ió-
fa a dubhairt fé riu. Go deimhin,
deimhin, a deirim ribh, Nach éidir leis
na mac éinní a dhéanamh uaidh féin, achd
naí chí fé ag a Nathair dá dhéanamh:
oirghidh fé neithe do ní seifion, do ní
leas naí iad mar an gcéadna.
10. Oir grádhughidh an Tathair an Mac,
é foillighidh fé na huile neithe do ní
fé fé do: agus tairceafuighidh fé oibrea-
das mó ná iad so dhó, do chum go
máidh iongantús oruibhsí.
11. Oir ambeil mar dháifeas & mar
bheoigheas an Tathair na mairbh, as
ag an gcéudna bheoigheas an mac
an dream as áill leis.
12. Oir ní bheireann an Tathair breath-
ar dhúine ar bith, achd tug fé gach uile
breitheamhnus don Mhac:
13. Do chum go nonórfadh gach uile
dhúine an Mac, mar onóraid siad an Ta-
thair: an té nach onóruigheann an Mac,
ní onóruigheann fé an Tathair do chuir
uaidh é.
14. Go deimhin, deimhin, a deirim ribh,
ní féidias réim bhréithirle, agus chre-
idias don té do chuir uaidh mé, atá an
leatha mharthanach aige, & ní thioch-
le fé chum damnuighthe: achd da-
mnuigh fé ó bhás go beathaidh.
15. Go deimhin, deimhin, a deirim ribh,
leabaidh a naimisir & atá sí a nois ann,
tristh chluifid na mairbh guth mbe-
le & an dream chluifias, mairfid
ann.
16. Oir mar atá beatha ag an Athair
an féin, is mar sin tug fé don Mhac fós
beatha do bheith aige ann féin.
17. Agus fós tug fé ughdarras dó

breitheamhnus do dhéanamh, an méid
gur ab é Mac an duine.
28. Ná biodh iongnadh aguibh ann so:
oir tiocfaidh an uair an a gcuinfid an
mhéid atá ann fós táamuidhibh a ghuth-
fan:
29. Agus rachaid amach an dream do
rinne deighniomhartha go heifirghe
na beatha: agus an dream do rinne
drochghniomhartha go heifirghe na
damanta.
30. Ní héidir leamfa ní ar bith do
dhéanamh uaim féin: do réir mar chlul-
nim, beirim breath: & atá mó bhréith-
eamhnus ceart: oir ní léirium mo thoil
féin, achd toil a Nathar do chuir uaidh mé.
31. Ma nimisí fiadhnuisí dhamh féin,
ní bhfuil mfiadhnuisí firinneach.
32. Atá neach eile do ní fiadhnuisí
dhamhsa, agus atá a fhios agam gur
firinneach an fhiadhnuisí do ní fé an
thimcheall.
33. Do chuireabhuisí teachdaireadh
chum Éoin, & tug fé fiadhnuisí don fhi-
rinne.
34. Achd ní ó dhúine do gheibhmísí
fiadhnuisí: achd a deirim na neithe so
do chum go faineochtháoi sibhsí.
35. Do bhí feisean na léchrann lafarrgha
agus sholasda, agus do thograibharisí,
ar feadh tamaill gairdeachas do dhé-
namh ann a sholas.
36. Achd atá fiadhnuisí agamfa as mó
na Éoin: oir na hoibreacha thug an
Tathair dhamhsa ionnus go gcríochná-
chuinn iad, na hoibhreacha sin do nimse,
beirid síad fiadhnuisí leam gur ab é an
Tathair do chuir uaidh mé.
37. Agus an Tathair féin do chuir uaidh
mé, rug fé fiadhnuisí leam. Agus ní
chualabhairle a ghuth riamh, & ní fha-
cabhair a ghné.
38. Agus ní bhfuil a bhríatharfan na
chomhnuighe ionnuibh: oir ní chreidthí
don té do chuir seifion uaidh.
39. Cuartughidh na fgríobhairidhe, oir
do cíthear dháibh féin: gur ab ionnta do
gheibhthí an bheatha mharthanach: &
as iad sin bheireas fiadhnuisí leamfa:
40. Agus ní báill libh teachd chugam,
do chum go bfuigheadh sibh an bheatha.
41. Ní ghabhamse glóir ó dhóinibh:
42. Achd atá éolus agam oruibhle, nach
bhfuil grádh Dé ionnuibh.
43. Thainig misí a naim Mathar, &
ní ghlaicóile mé: ní thig neach eile
ann aionm féin, geibhtháoi chugaibh é.
44. Cionnas as éidir libhsí creideamh,
an tan ghabhtháoi glóir ó a chéile, &
nach léirtháoi glóir thig ó Dhia na
áonar?
45. Ná meafáigh go ndéana misí ca-
soid oruibh ag an Athair: atá neach
do ní casoid oruibh, (eadhon) Máoisí
ann a gcurtháoisí bhur ndóchas.
46. Oir dá gcréidadh sibh do Mhái-
sí, do chreidhadh sibh dhamhsa: oir
do fgríobh seifion oramfa.
A Achd

47 Achd muna creidití dhá sgríbean-
nuibh siúd, cionnus chreidsídhé dom
bhrathruibhí?

C A I B. VI.

*Tar éis a mbíbhíleadh, thairgearad Críof
a dheanamh ná Rí. 26 nach dar leanadar
buidhean arson fáth bigh.*

NA ndiaigh fó do chuaidh Iósa tar
fairge na Galilé, [nó] Thiberias.
2 Agus do lean buidhean mhór é, tré
go bhfacadar a chomharthuidhe do rinne
fé ar na daoineibh eugeniaidhe.

3 Agus do chuaidh Iósa suas ar tSliabh,
agus do shuidh fé ann sin maille ré na
dheisciobluibh.

4 Agus do bhí an Chaisg, feufda na
Niduaigheadh a bfuos.

5 Ar a nadhbharsin an tan do thog
Jósa a shuíle suas, agus do chunnairc fé
go dtáinig buidhean mhór chuige, a du-
bhairt fé ré Philib, Ga háit as a gcei-
nneochlamáois arán do chum go niosá-
dís fo [ní?]

6 (Ahd a dubhairt fé fo, da theafdu-
ghadhán: oir do bhí a shíos aige fein
créd do dhéanadh fé.)

7 Do fhreagair Philib dhó, Nílór dhóibh
tuach dhá cheud pighian darannuibh, do
chum go nglacadh gach áon aca beagan.

8 A dubhairt áon dá dheisciobluibh,
Aindrias dearbhrathair Shímoín Peadair
ris:

9 Atá búachoill beag áirighe ann fo
aga bhfuilid cuig araincórna agus dá
iúig bheaga; achd créud iad sin eidir
an úiread fo?

10 Agus a dubhairt Jósa, Tábhruidh fá
deara do na daoineibh siúdhe síos. Agus
do bhí mórán féir ann fá náistín. Ar a
nadhbharsin do shuidheadar na daoine
síos, a suimhir timcheall chuig míle.

11 Agus do ghlac Iósa na haráin, &
ar mbreith buidheachus, do roim fé ar
na deisciobluibh, agus na deisciobail ar
na cuibhreannuibh iad; agus mar an
ceolada síos do na húsáigh bheaga an
mhéid dob áill léo.

12 Agus an tan do fíodh iad, a du-
bhairt fé ré na dheisciobluibh sin;
Cruinnighidh an fbróileach do bhí dío-
marcuigh do chum nach rachadh éin
ní amuigh.

13 Ar a nadhbharsin do chruinni-
gheadar, agus do lonadar dhá chliabh
dhéug do fbróileach do na cuig hará-
nuibh córna, do bhí dhúighleach ag an
muintir a dith.

14 Ar a nadhbharsin an tan do chunn-
cadar na daoine sin an comhartha do
rinne Jósa, a dubhradar: As é fo go
firimneach an fídh iad do bhí chum
teachda air a tSághal.

15 Ar a nadhbharsin a nuair do
aithin Iósa go raibh siad air ti teachd
agus breith ar chum síogh do dhéanamh
dhe, dimthigh fé arís ar a tSliabh na
sámar.

16 Agus an tan tháinig an tráthóna,

do chuadar a dheisciobail síos chum na
fairge.

17 Agus ar ndul a luing dhóibh, do
chuadar tar fairge go Capernaím. Agus
do bhí darchadus ann a nuairsin, agus
ní tháinig Jósa chuca.

18 Agus déirigh an fhairge ag fé
deadh do ghaoith mhóir.

19 Ar a nadhbharsin an tan do rin-
eadar ionramh timcheall a cuig nó a
deich síthead do dháidibh, do chunn-
dar Jósa ag siobhal ar an bhfairge, &
ag drud ris an luing: agus do ghabh-
gha iad.

20 Achd a dubhairt seisean ris: ná
mísi ata ann, ná biodh eagla oruibh.

21 Ar a nadhbharsin do ghabhadar
chuca é go toileamhail don luing: agus
ráinig an lung do lithair don tír ann a
rabhadar ag dul.

22 An la na dhiaigh sin do chunnairc
an sluaigh do sheas ar an dtáobh thall
don fhairge, nach raibh long ar bheir
eile ann sin, achd a náon long ad ann a
ndeachadar a dheisciobailsin, agus nach
deachaidh Jósa fé na dheisciobluibh don
luing, achd gur imthigheadar a dheisci-
bail na náonar.

23 Agus tangadar longa beaga eile &
Thiberias láimh ris an áit an ar itheadar
an tarán, tar éis an Tighearna bhreith
buidheachus:

24 Ar a nadhbharsin an tan do chunn-
airc an sluaigh nach raibh Jósa, ná a
dheisciobail ann sin, do chuadair an la
a luing, agus tangadar go Capernaím,
ag iarruidh Jósa.

25 Agus ar na shagháil dóibh ar an
dtáobh thall don fhairge, a dubh-
dar ris: A mhaighfidir, gá háit thá-
nig tú ann fo?

26 Do fhreagair Jósa dhóibh, agus a
dubhairt fé: Go deimhio, deimhio a
deirim ribh, go níarrthaoi mé, ní té
go bhfacabhair na comharthuidhe, achd
tré gur itheabhair na haráin agus gur
fíadhdh sibh.

27 Déunaidh fáothar, ní ar son na
bhídh théid amuigh, achd ar son na
bhídh mhaireas chum na beatha. Tair-
uidhe bhéuras mac an doine dhíbh: ar
as é fo an té do chomharthaigh Dá na
Tathair.

28 Ar a nadhbharsin a dubhradar fé
Créud do dhéanamh-ionnus go níos-
chamáois oibreacha Dé?

29 Do fhreagair Jósa agus a dubhairt
fé ris: Ag fo obair Dé, sibhí do chre-
deamh ann fá té do chuir fé uadh.

30 Uime sin a dubhradar ris: Ar
a nadhbharsin, créud é an comhartha
do ní tusa, ionnus go bhfaicimóis &
go gcreidfomóis duit? créud a an
obair do ní tú?

31 Dithheadar ar naithrene Manna &
an bhfaic: mar atá scríobtha: Tá
fé arán ó neamh dhóibh fé na náonar.

32 Ar a nadhbharsin a dubhradar fé
Créud do dhéanamh-ionnus go níos-
chamáois oibreacha Dé?

Ar a mbeirfaim a dubhairt Ió-
na; Go deimhin, deimhin, a deirim
ach, ach; Máise thug an tarán ó
na d'bhí, achd Mathairfí do bheir
an tarán firinneach ó neamh.

33 Oim as e arán Dé, an té do thuir-
ing Anceamhs agus do bheir beatha don
bheith.

3. Ar a machbarfina dubhradar ris;
 4. Nighearna, Tabhair dhinne an ta-

Agar aidabhihi Jafarhi jafarhi
na na beahhi an so thip chigamhi
Hid come go Hithi airi sathin

...drücken. Sonstige, nicht als Kartog...

136 Achd a) do bhaill me fion, 130
do bhaill me fion, agus me chreidh
137 Gach n' bhaill an tathair dhamh,

Óir do thuirling mé ó neamh, ní
 éan ionfaidh, m' theilge mé amach é.

a chun go ndéanainn mo thoil fein,
 a thail an té de chuir uadh mé.
 a chun go ndéanainn mo thoil fein,
 a thail an té de chuir uadh mé.

dar nach mé, nach léigfinn einor amu-
go do nuile ní dá dtug fé dhamb, achd
nach fé dhamb fé fé dhamb nach

go Agus as as, fo toil an té do
 du mí ních, go bhfuighe gach áon

lechi an mac, agus chreideas ann, an
leatha mharrthanach; agus dúileó-
dadh m'í é an lá deigheanach.

Ar a nadhbarlaín do rinneadar na
Maidhe monbhar air, tré go ndubhaist
Ar míf an tairín do thuirling ó

Agus a dubhrad; An né nach
 é a lé mac Léonab, agus ab aithnoid

...aithair agus a mháthair? ar a mháthair cloimnis a déir lé, Do thuirr-

43 Ar a n-adhbhar sin do fhreagair
le agus a dubhairt sé riu; Na deu-

44. Ní héidir lé neach ar bith teachd
 45. Ní héidir lé neach ar bith teachd

1. *Uall me, e; agus d'fheochuidh*
m' é ann fa' la' deigheanach.
 2. *Uall me, e; agus d'fheochuidh*
m' é ann fa' la' deigheanach.

Thad had wife ar na dreagag 6 Dha.
Ar a mhéad sin gíom be' reach chlu-
na 4 mairbh ags fhorbhluas tin G

... bhíadhlh einneach an

47 Go deimhin, deimhin, a deirim

3. As muid arís na beatha.

W Dicheadar bhar paitheachas Man-
ar an bhfaigh, agus fuaradar

10 Ag 16 an t-áin do thuirling
 11 An t-áin do thuirling do
 12 An t-áin do thuirling do

... an tarán bío do thuir

ling ó neamh : gídh bé bófas don arán
fo, mairfidh fé go brátha : agus an tarán
do bhéura míf naim, as é. inféoil féin é,
do bhéura mé ar fionbhátha an domhain.

§2 Ar a nathbharrán do bhi na Taidaidhe ag tagra ré: chéile, ag rádh: Cionnas as éidir leis an bhfeartóir a théoil do thabhairt diinn ré na ítha?

53 Ar a nadhbharán a dubhairt Iósa
rin; Go deimhin, deimhin, a deirim ribh;
Núair nithí fíod mhic an duine, agus
nuair ribhí ar bail a bhíil beath.

154 An té itheas mfeoilí, agus fheas
mfeoil, atá an bheatha mharthanach aige:

55 Oir as bladn go firinneach mfeoil-
li, & as deoch go hrinneach mful.

57 Mar do chuir an Táthair béo mífí uirthi agus mbeidís tús a Naothair sa

58. Ag fo an tarán do thuirrell '6

an Manna, agus fuair aís bái. An
tá itheas an taráin fo, mairfidh sé go
bráth.

60 Ar a nadhbharfin ar na gceoldind

61. Agus ar na aithne Dìola ann feum
ar mbeudh ar d'fheicidh ar mbeudh

62 Créad cheana má chithí mac an

63 As é an spiorad bheoúhaigheas, n-
bhfuil tarbha ar bith fa bhfeoil: na

64 Achd a'fàid dream dh'fhl nàch
ceirdeann. Oir do aithin Iosa ó th

65 Agus a dubhfaist fí; Is ar a n-ádhfhaist fí
bharrfín a dubhfaist mé ribh mach fíde l

66 O sin amach do chaidar mórán d' dheifidheibh tar a nais, & nìor fhios

67 Ar a nadhbarfin a dubhairt Ióris an da shear dhéug? A náill libh leis imtheacht?

68 An tIn do threagar Siomón Pe-
dar é: A Thighearna, cía chuige a
chamóis? as agad a tuid beaigra
beatha marthanuige.

69 Agua crecidissima, agua alta e fria

aguinn gur tafa Críold mac Dé bhi.

70 Do f'fhreagair Josa d'hoibh; An é nar thoghafa sibhí, an dá fhear dhéug, agus atá fear agaibh na dhiabhal?

71 Achd is ar Iúdas Iscariót [mhac] Simoin do labhair fé; oir do bhi fíoi fo éilion do bhrath, ar imeith na áon don dá fhear dhéug dhó.

C A I B. VII.

Comhairle bharr-ghlouch lúda cinidh Cheluidh

14 Ar barambail an fíoi um a theagair

A Gus tar a éist fo do chomhnuigh. Iósa ann fa Ghalilé; oir nior bhail leis comhnuigh a tír Iúdaighe, tré gur simuineadar na Iúdaidhe a mharbhadh.

2 Agus do bhi féula na Níadaidheadh.

[Eadhon] Scenopégia, a bhfogus. 3 Ar a naddbharfin a dubhradar a bhráithreachan ris; Fag fo, agus im-thigh go tír Iúdaighe, do chum go bhfaicfidis do dhéiciobail fós na hoibreacha do ní thú.

4 Oir ní dhéunann neach ar bith éin ní a bhfolach, agus iarrus é féin do bheith oirdheire; má ní tú iad fo, foillsigh thú féin don tíoighal.

5 Oir nior chreideadar a bhráithreacha féin fós ann.

6 Uime sin a dubhairt Iosa riu; Ní thainig mainfíris fós; achd atá bbur mainfíris do ghnáth ullamh.

7 Ní héidir leis a tíoighal sibhí d'fhiathughadh; achd atá fiath aige dhambha, do bhrígh go ndéanaim fiadhnuisí air, gur ab óle a oibreacha.

8 Imthighidhí suas chum na follam-nafo; ní racha mífí suas fós chum na follam-nafo, oir nior coimhlíonadh mainfíris fós.

9 An tan a dubhairt fé na neithefo riu, d'fian fé ann fa Ghalilé.

10 Achd tar éis a bhráithreach im-theachd suas, do chuaidh seicean mar an geedna suas chum na follamna, ní ós áird, achd mar dhe ós íseal.

11 Ar a naddbharfin diárradar na Iúdaidhe é fa follamain, agus a dubhradar; Gá hait a bhfuil an fear úd?

12 Agus do bhi monabhar mór a meaf an phobail na thimcheallán; oir a dubhairt cuid diobh, As duine maith é; achd a dubhairt cuid eile, Ní headh; ach mealluidh fé an pobal.

13 Gidheadh ní thainig áondúine thairis ós áird, ar eagla na Níadaidheadh.

14 Achd tar éis leatha na follamna do chriochuighadh, do chuaidh Iósa suas don teampoll, agus do theaguis fé.

15 Agus do bhi iongnadh air na Iúdaidhibh, ag rádh, Cionnas as aithnuidh don fhearfa leighinn, agus nar f'bhogair fé?

16 Do f'fhreagair Iósa iad, agus a dubhairt fé; Ní leanm féin mé theagais, achd ann té do chuir uadh mé.

17 Oidh bé neach fé nab áill a thoillean do dhéanamh, aithneoidh fé a dtim-

cheall an teaguis máis ó Dha atá fé, ab an uaim féin labhruidhí.

18 Oidh bé labhrus uadh féin, a fí ghloir féin iarrus fé; achd gidh bé áirge glóir an té chuireas uadh é, atá fé fíneach agus ní bhfuil éagcor ann.

19 An ne nach éagcor? Míoch an gheadh dhibhí, agus ní choimhlíonann aoinneach aguibh an dligheadh? creid a mírethíol ná mírethadha?

20 Do f'fhreagair an pobal, agus a dubhradar, An tian diabhal leann; fa aithneoidhí do mharbtha?

21 Do f'fhreagair Iósa, agus a dubhrar fé riu; Do sinne me éin áirge a míne agus atá iongnadh oruibhí uille.

22 Ar a naddbharfo tag Míoch an timcheallghearradh dhibhí (ní ar f'f'gur ab ó Mháioil atá fé, achd ó na h-athribh); do do míthi duine do thimcheallghearradh ann fa tábaid.

23 Má ghlacann duine timcheallghearradh anna tábaid, do chum nach brífídh dligheadh Mháioil, an bhfuil fearg oruibh riuma, ar son duine ná do thánughadh ann fa tábaid?

24 Ná beiridh breath do réir na fíofíona, achd beiridh an bbreath cheart.

25 Uime sin a dubhradar dream a righe ó Iúrafalem, A né nach é fo an té iarruid fíad chum a mharbtha?

26 Agus féuch, labhruidh fé ós áirí, do ní abruid éin ní ris; an bhfuil a dheirbhíós ag na huichdarainnibh, gur ab é fo Críold?

27 Achd atá a fhios aguinne gá has dó fo, gidheadh an tan thioctas Críold, ní bhia a fhios ag áondúine gá has dó.

28 Uime sin do fígh Iósa ann fa teampoll, ag teagais agus ag rádh; Atá a fhios aguibh cia mífí, agus atá a fhios aguibh gá has damb; agus ní uaim féin táinig mé, achd as fíneach an té do chuir uadh mé, ar nach bhíol éolus aguibhí.

29 Achd atá éolus agamfa air, oir uadh ataim, agus as é do chuir uadh mé.

30 Ar a naddbharfin do shanngheadar breith air; gidheadh nior chad éundúine lamh ann, do bhrígh nach d'f'f'gair a uair fós.

31 Agus do chreideadar mara fé phobal ann, agus a dubhradar; An tan thioctas Críold, an bhia fé ní fa mhó do mhíorbhuilídh, na do mar an fear fo?

32 Do chuaidh na Phairísinigh an pobal ag monbhar na neitheadha an thimcheallán, agus do chuireadar na Phairísinigh, agus uichdarain an fígar míoch dha ghlacadh.

33 Uime sin a dubhairt Iósa riu; B'iaidh mé fós feald beag bbur bhfoctar, agus na d'biaigh sin imthíocha mé chum an té do chuir uadh mé.

34 Iarruidh

34 Lárfaidhe mé, agus ní bhfuighthi: agus a mait a mbia mé, ní fhéadfuidhe si teachd ann.

35 Ar a nadhbarfín a dubhradar na bhaidhe eatarra féin; Gá háit a racha na fear so, nach bhfuigheamne é? an racha fé chom na muintire atá fgartha a meaf na Ngréugach, agus an dteagaig-faí fé na Gréuguidh?

36 Créud as ciall don chomhrádhfo a dubhairt fé; Lárfaidhe mé, agus ní bhfuighthi; agus, an áit a mbia mé, ní fhéadfuidhe si teachd ann?

37 Agus ann fa lá mhór dheigheanach na tsiollamuin, do sheas Iósa agus do shé ag rádh, Má tá tart ar ánduine, tugadh fé chugamfa, agus ibheadh fé.

38 Gidh bé chreideas ionnamfa, mar a dubhairt an sgríoptúir, lingfid irotha d'úsá bhéas a bhroinn.

39 Do labhairt fé so a dtimcheall na bhoide, do ghlaclaidis na daoine do chreidfeadh ann san; oir ní raibh an Spíóid náomh [ar na thabhairt] fós, ar son nach raibh Iósa fós ar na ghlóruighadh.

40 Uime sin an tan do chualadar mó- nio don phobal an comhrádhfo, a dubh- radar; Go fírinneach as é so an fáidh.

41 A dubhradar cuid eile; As é so fáidh. Achd a dubhairt dream eile; An éa Ghaililé thioctas Críóid?

42 An né nach dubhairt an sgríoptúir, Go dtíofadh Críóid do shíol Daibhi, & a Beelém an baile an a raibh Daibhi?

43 Ar a nadhbarfín déirigh con- spóid a meaf an phobal ar a thionan.

44 Agus do bhréathuighadar cuid díobh a ghlacladh, achd níor chuir éan- duine lámha ann.

45 Uime sin tangadar na máoir chum na nirdhagart agus na Bhphairisíneach; & dhafragheadarfan díobh, Créud fa nach gabhair libh é?

46 Do shreagradar na hoifigídh, Níor labhairt duine riamh mar an duinefé.

47 Ar a nadhbarfín do shreagradar na Phairisínigh iadfan; An bhfuilte si mar an gcéadná ar bhuir mealladh?

48 Nar chreid áoinneach do na háachd- aranaibh ann, nó do na Phairisíneachaibh.

49 Achd atá an pubaílo ag nach bhfuil fólas an dlighidh, mallaghe.

50 A dubhairt Nicodémus riú, (an té tháinig chuige ann fa noidbche, agus do shé na son díobhfan.)

51 An ndáorann ar ndligheadhne duine ar bith, ní as tíoíga ná chlúineas fé uadh, & áitheonaidh fé cred do rinne fé?

52 Do shreagradar, & a dubhradar si; An ón Ghaililé thusa leis? Iorgair, an téach, oir níor éirigh fáidh ón Ghaililé [riamh].

53 Agus do imthigh gach áon dá thigh féin.

C A I B. VIII.

Tráighte Chríóid don mháoir ghabbtha a Na- dhaltrannus, 39 & a bhréath ar shíol Abra- ham, 44 & shíol an aithbhirféir.

A Gus dimthigh Iósa chum shléabhe na noidbheadh.

2 Agus táinig fé go moch a ris don teampull, agus tangadar an pobal uile chuige, agus ar fuidhe dhó do theagail fé iad.

3 Agus tugadar na sgríobuidhe, agus na Phairisínigh bean ar a rugadh a nadhaltrannus chuige; agus ar na cur a lár,

4 A dubhradar ris; A mhaighfidir, rugadh ar an mnáoisí fa ngoimh féin, ag déanamh adhaltrannais:

5 Agus do áithin Máoisí dhinn fa dli- gheadh a leitheidfo do bhásughadh fé cléchaibh; ar a nadhbarfín cred a deir tusa?

6 Agus as é adhbhar fa a ndubhradar sin dá theasfughadhfan, ionnus go gcuir- fidis cúis air. Achd ar gcromadh síos Díosa, do sgríobh fé lé na mbéur ar a talamh.

7 Agus an tan do leanadar ag cur na ceasda sin air, déirigh fé sua, agus a dubhairt fé riú; Gidh bé aguibhfi atá gan pheacadh, caitheadh fé an chéad- chloch ríá.

8 Agus ar gcromadh síos dó a ris, do sgríobh fé ar a talamh.

9 Achd mar do chéadadarfan na neit- thesí, agus a gcogás dá nagra, do im- theigheadar amach a ndiaigh a chéile, ag tosughadh ó na sinnsoraibh gus na daoi- nibh déigheanacha; agus do figadh Iósa na áonar, agus an bhean na seasamh a lár.

10 Agus ar neirghe suaí Díosa, an tan- nach bhfacuidh fé ánduine achd an- bhean; a dubhairt fé riá; A bhean, caité a bhfuil an mbuirtir úd do chuir cúis ort? nar dhannuighe éandúine thú?

11 A dubhairt sí; A Thighearna, níor dhannuighe ánduine. Agus a dubhairt Iósa riá, Ní mó dhannuighimfi thú; im- thidh romhad, agus na peacuidh feasda.

12 Ar nadhbarfín do labhairt Iósa riú a ris, ag rádh; Is mísi fólas an do- mhain; gidh bé leanus mísi, ní thioibhal- fa fé a ndorchadas, achd do gheubha- fé fólas na beatha.

13 Uime sin a dubhradar na Phai- risínigh ris; Atá tú ag deunamh fadhu- nist dhuit féin, ní bhfuil thsiadnuistí fí- rinneach.

14 Do shreagair Iósa agus a dubhairt fé riú; Gé nimfi síoné dhann féin, atá mfinné fírinneach; do bhrigh go bhfuil a fhios agam gá háit as a dtáinig mé, & ga háit a dteighim; achd ní bhfuil a fhios aguibhfi gá háit as a dtáinig mé no gá háit a dteighim.

15 Do réir na féola bheirtíú breath, ní bheirimfi breath ar ánduine.

16 Agus fós dá mbéaraibh breath, as fírinneach mo bhréitheamhnus; oir ní bhfuilim am áonar, achd mísi agus an Tathair do chuir uadh mé.

17 Agus atá sgríobhtha an bhuir- B 3 ndligh-

deilightheadh, gur fíor sinné deisi.

18 *Atáimle ag déanamh sinné dom thóibh féin, agus an Tathair do chuir uadh mé do ní fé siadhuif leam.*

19 *Uime sin a dubhradarán ris: Gá hait a bhfuil Hathair? do fhreagair Iósa iad: Ní haithe dháoihbhe ceachdar agunn, misi ná Mathair: dá mbeith éolus aguibh oramfa, do bheith éolus aguibh ar Mathuir mar an gcéadna.*

20 *Do labhair Iósa ná briathrafa a máit choimhéada an chuide, ag teagasc ann fa teampall: agus níor chuir áonduine lánh ann: óir ní tháinig a uair fós.*

21 *Na dháigh sin do labhair Iósa riu a ris: Atáimfi ag imtheacht agus iarrfuidhe mé, agus do gheubhthaoi bás an bhur bpeacadh: mar a dtéighimfi ní héidir libhfi teachd.*

22 *Uime sin a dubhradar na Iudáighe: An muirbhfe fé é féin, fa a nabair fé: Mar a dtéighimfi ní héidir libhfi teachd.*

23 *Agus a dubhairt fé riu: Is a níos dáoihbfi, agus as a níos damhfa: don tfaoghalfa sibhfi, ní don tfaoghalfa misi.*

24 *Ar a nadhbharfin a dubhairt mé ribh, Go bhfuightheadh sibh bás an bhur bpeacadhibh: óir mana creidte gur misi atá ann, do gheabhthaoi bás an bhur bpeacadhibh.*

25 *Uime sin a dubhradar ris: Cía thú féin? agus a dubhairt Iósa riu: An ní a deirim ribh ó thus.*

26 *Ach móran agam ré labhairt & ré bbreathnughadh bhur dtimcheallfa: achd as firinneach an té do chuir uadh mé: agus labhrum ris a tfaoghal na neithe do cháluidh mé uadhán.*

27 *[Achd] níor thuigeadar gur a dtimcheall a Nathar do labhair fé riu.*

28 *Ar a nadhbharfin a dubhairt Iósa riu: An tan thóigebhthaoi fúas mac an duine, ann sin aithéntaoi gur misi atá ann, agus nach déunaim éinni uaim féin, achd gur mar do theaguisf an Tathair mé, labhrum na neithéfi.*

29 *Agus atá an té do chuir uadh mé am fhochair. Níor fhág an Tathair am sonar mé, do bhrigh go ndéunaim do ghnáth na neithe as mian leifion.*

30 *Ar labhairt na neitheadhlo dhó, do chreideadar móran ann.*

31 *Ar a nadhbharfin a dubhairt Iósa ris na Iudáidhibh do chreid dhó: Má chomhnuighthifi am bhréithirfi, go firinneach beithi bhar ndeiscioblaibh agam.*

32 *Agus aithéntaoi a nfirinne, agus faorfaidh a nfirinne sibh.*

33 *Do fhreagradar é: Siol Abraham sinne, agus ní dhearnamar teirbhís déundúine riamh: cionnas a deir tú, Beithi fíor?*

34 *Do fhreagair Iósa iad: Go deimhin, deimhin a deirim ribh, Gidh bé do ní peacadh as feirbhiseach don pheacadh.*

35 *Achd ní chomhnuigheann an feirbhiseach, fa tigh go fíoruidhe: fanuidh*

an mac go fíoruidhe.

36 *Ar a nadhbharfin má fíorann mac sibhfi, beithi fíor dhá riarbh.*

37 *Atá a fhios agam gur do shíol Abraham sibh, gátheadh iarrthaoi mairbh arbadh: óir ní thagann mairbh iarrthaoi ionduibh.*

38 *Labhrumfi an ní do chunnair mé ag Mathair, agus do nithifi an ní do chunnacabhair ag bhur nathair féin.*

39 *Do fhreagradar é, & a dubhradar ris: As é Abraham ar nathuirne a dubhairt Iósa riu, Dá madh clann Debraham sibh, do dhéanadh sibh oibrecha Abraham.*

40 *Achd iarrthaoi a nois mísi mairbh, noch do innis dhóibh a nfirinne, do cháluidh mé ó Dhia: ní dhearn Abraham fós.*

41 *Do nithifi oibrecha bhur nathair féin. Uime sin a dubhradarán ris: Ní a nadhaltrannus rugadh sinn: atá fós athuir agunn, Dia.*

42 *Ar a nadhbharfin a dubhairt Iósa riu: Dá madh é Dia bhur nathairfi, gan chumntabhairt do ghráidheochadh sibh misi: óir is ó Dhia do ghlóis mé, agus tháinig mé: agus ní uaim féin tháinig mé, athd eifian do chuir uadh mé.*

43 *Créd fa nach dtuiget mo chomradhfa? Ar fós nach bhfeudtar mo bhríathar deideacht.*

44 *As é an diabhal as athair dhóibh, & as iad miana bhur nathar as toil libhí dhéanamh. Do bhí feifion na fhear damharbhtha ó thus, & níor chomhnuigh fé fa bhfirinne: óir ní bhfuil firinne ann: a nuair do ní fé bréig, uadh féin labhrus fé, óir as bréagaire é, agus a fé as athair don bhríeg.*

45 *Achd do bhrigh go labhrumfi as fhirinne, ní chreidte mé.*

46 *Cía dhíbhfi chuireas peacadh am leith? má a deirim a nfirinne, Créd fa nach creidte dhiamh?*

47 *Gidh bé atá ó Dhia, eifidh fé briathra Dé: is mme nach eifidh, ar fós nach ó Dhia sibh.*

48 *Uime sin do fhreagradar na Iudáidhe, agus a dubhradar ris: An ré nach maith a deirmid gur Samaritanach thú, agus go bhfuil deamhan ionnad?*

49 *Do fhreagair Iósa: Ní bhfuil deamhan ionnamfa: achd do bheirim onór don athair, & do bheirthisi eadonair dhiamh.*

50 *Agus ní i mó ghloir féin iarrubh, atá beach iarrus agus bheireas breath.*

51 *Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé choimhéudas mo bhríathrafa, ní fhaicfi fé bás go fíoruidhe.*

52 *Ar a nadhbharfin a dubhradar na Iudáidhe ris: Aithnimid a nois go bhfuil an diabhal ionnad. Fúair Abraham agus na fíadhe bás: agus a deir tú, Gidh bé choimhéudas mo bhríathrafa, ní bhlaif fé fé bás go fíoruidhe.*

53 *An mó thusa ná ar nathair Abraham, noch fuair bás? agus fuairadar*

10 fíidhe bás : Créd an neach do ní
11 dhíot féin ?
12 Do fhreagair Jósa : Má bheirimís
13 dhámh féin, ní bhfuil tádhbhachd
14 mo ghloir : as é mathair do bheir
15 dhámh, noch a deirthisí gur ab é
16 Nda féin é.
17 Agus ní bhfuil aithne aguibhsí
18 dhítheadh is aithne dhámhsa é : &
19 ní a deirim nach aithne dhámh é,
20 nuidh mé coimhuil ribhsí, bréagach ;
21 dhítheadh as aithne dhámh é, agus co-
22 mhuilim a bhriathar.
23 Do bhí gairdeachus mór ar bhur
24 athairte Abraham, fiam lása dfaicfin :
25 agus do chunnaic sé é, agus do bhí laith-
26 gear air.
27 Uime sin a dubhradar na Iúdui-
28 dhe ris : Ní bhfuil deich mblíadna
29 ag dá fhítheadh dáois agad fós, &
30 dhítheadh tú Abraham ?
31 A dubhairt Jósa riu : Go deimhin,
32 deimhin, a deirim ribh, go bhfuilimisí
33 ann lúil do bhí Abraham.
34 Uime sin do thóghadar clocha,
35 do chum go gcaithfidis ris iad : achd
36 do fholoigh Jósa é féin, agus do chuaidh
37 é amach as an teampall, ag dul tré na
38 lae ; agus do chuaidh é tharrfa mar fin.
CAIB. IX.
An duine dall, do leighfeadh, 34 Ar na
35 thigheads leis na Pharisíeachaibh, 35. do
36 thab Chrisd chuige é.
37 Gas ag gabháil thairis do chunnaic
38 Jósa duine do bhí dall ó rugadh é.
39 Agus d'fíastruigheadar a dheiscio-
40 bail de, ag rádh : A mhaighfidir, cia
41 pheacaidh, an fearló féin, nó a athair
42 agus a mhathair, sí rugadh dall é ?
43 Do fhreagair Jósa : Níor pheacuidh
44 éib, ní a athair & a mhathair ; achd
45 do chum go bhfuilfíochtháoi oibre-
46 cha Dé ann.
47 Is éigean damhsa oibreacha an té
48 ó táinig mé do dhéunamh, an feadh as
49 li é ; atá a noidheche ag teachd, ann
50 nach bhféadann aonduine obuir a dhé-
51 namh.
52 An feadh atáim ar an sioghal, as
53 mé solas an tsioghal.
54 An tan a dubhairt sé so, do chuir sé
55 féile air an dtalamh, agus do rinne sé
56 lúib don tseile, agus do chumail sé an
57 lúib do shuílibh an doill :
58 Agus a dubhairt sé ris ; Imthigh,
59 ionnail, a loch Shíloam, noch mhinigh-
60 thear, Ar na chur. Uime sin do imthigh
61 sé, agus do ionnail sé, & táinig a ris
62 agus a radharc aige.
63 Ar a nadhbharfín a dubhradar na
64 comharfín, agus na díoine do chunnaic
65 dall é roimhe sin ; An né nach é so an té
66 do bhí na fítheadh ag iarruidh na deirce ?
67 A dubhradar cuid dhiobh, as é so
68 é ; agus cuid eile, gur coimhuil ris é.
69 A dubhairt sé féin, As mífí féin é.
70 Uime sin a dubhradar ris ; Créd é
71 ar modh air ar bholadh do shuíle ?

11 Do fhreagair seifion, agus a du-
bhairt sé ; An té dár ainm Iósa do rinne
sé laib, agus do chumail sé dom
shuílibh i, agus a dubhairt rium, Im-
thigh go loch Shíloam, agus ionnail ;
agus dimthigh mífí, agus díonnul mé,
agus fíuarus mo radharc.
12 A dubhradarfín ris ann sin ; Gá
háit a bhfuil sé ? a dubhairt seifion, Ní
bhfuil a fhios agam.
13 Rugadar léo chum na Bhpairifí-
neach, an té so do bhí dall roimhe sin.
14 Agus do bhí an táboid ann an tan
do rinne Iósa an laib, agus dosguill sé a
shuíle.
15 Ar a nadhbharfín d'fíastruigheadar
na Phairifínigh a ris de, Cionnus fíuar
sé a radharc ? Agus a dubhairt seifian
riú ; Do chuir sé laib ar mo shuílibh,
agus díonnul mé, agus do chum.
16 Uime sin a dubhradar cuid do na
Phairifíneachuibh ; Ní ó Dhia an duine-
sí ; óir ní chongbhann sé an tábaid : a
dubhradar cuid eile, Cionnus as éidir sé
duine peachtach, a léitheid so do cho-
mharthadhuibh a dhéunamh ? Agus do
bhí síofma eatorra.
17 A deirid siadfan a ris ris a dall ;
Créud i do bharamhuil don té úd, ar
fon gur ósguill sé do shuíle ? agus a du-
bhairt seifian, Is fíaidh é.
18 Uime sin níor chreideadar na fá-
daidhe uadh go raibh sé dall, agus go
bhfuair sé a radharc, nó gur ghóire-
adar athair agus mathair an té fuair a
radharc.
19 Agus d'fíastruigheadar dhiobh, ag
rádh : An né so bhur macfa, noch a deir-
thisí rugadh dall ? ar a nadhbharfín
cionnas do chí sé a nóis ?
20 Do fhreagair a athair & a mha-
thair iad, & a dubhradar ; Atá a dhe-
imhin aguinn gur ab é so ar mac, agus
go rugadh dall é ;
21 Achd cionnus do chí sé a nóis ní
fíos dúinn : nó cia dosguill a shuíle, ní
bhfuil a fhios aguinne : Atá aois aige,
fíastruighidh dhe féin, freigeoruidh sé ar
a thon féin.
22 A dubhairt a athair & a mhathair
na briathrasa, ar eagla na Níudaítheadh :
óir do órdúigheadar na fíadaidhe roim-
he sin, gídh bé daidmhéochadh gur
bheifian Chrisd, a char as an túsaguir.
23 Ar a nadhbharfín a dubhradar a
athair agus a mhathair : atá aois aige,
fíastruighidh dhe féin.
24 Ann sin do ghóireadarfín an
dara huair an duine do bhí dall, agus
a dubhradar ris : Tabhair glóir do Dhia ;
atá a dheimhin aguinne gur ab peac-
thach an duine sí.
25 Ar a nadhbharfín do fhreagair
seifion agus a dubhairt sé : Más peac-
thach é, ní bhfuil a fhios agamsa : atá
fíos a nioin neithe sí agam, go raibh
mé dall, agus go bhfaicim a noia.
26 Agus a dubhradarfín ris arís ;
Créd

créd do rinne sé riot? cionnas dosguil sé do shuíle.

27 Do' fhreagair seisean iad; Dinnis mé dhíbhí cheana, agus níor éisdeabhuir: créud fa níarthóil a chloisfid a ris? an mian libhí leis bheith bhuir ndeifciobluibh aige?

28 Uime sin tugadar aithis dó, agus a dubhradar: Bísí ad dheifciobal aige: achd is do Mháoií is deifciobail sinne.

29 Atá a fhios aguinne gur labhair Dia ré Máoií: achd ní bhfuil a fhios aguinne gá has don fhearfa.

30 Do fhreagair seisean, agus a dubhairt se riú; Ata ní iongantach ann fo, nach bhfuil a fhios aguibhí gá has dó, agus gur osguil sé mó shuíleí.

31 Achd atá a fhios aguinne nach éisdeann Dia na peachtuidh: achd má bheir duine onoir do Dhia, agus má ní sé a thoil, éisfidh sé an fearfo.

32 Ní clois ó thofach an tsioghail, gur osguil éinneach suile dhuine rugadh dall.

33 Muna mbíadh an fearfo ó Dhia, níor bhéidir leis ní ar bith a dhéanamh.

34 Do fhreagradar sin, agus a dubhradar ris; A bpeacaidhibh rugadh thu fa uile, agus an dteaguisgeann tú sinne? agus do theigeadar amach é.

35 Do chualuidh Jósa gur theigeadar amach é; agus mar tharla sé air, a dubhairt sé riú; An greideann túfa a mac Dé?

36 Do fhreagair seisean, agus a dubhairt sé; Agus cia hé féin, a Thighearna, ionnus go greidfionn ann?

37 A dubhairt Jósa ris, Do chunnaire tú é: & as é an té labhras riot é.

38 Agus a dubhairt seisean, Creidim, a Thighearna. Agus donóidh sé é.

39 Agus a dubhairt Jósa; Chum breitheamhnúis tháinig misi ar a tsioghailfa: ionnus go bhfaicfidis na ndaoine nach bhfaiceann, agus go ndallfuidhe na daoine do chí.

40 Agus do chialadar cuid áirighe do na Phairifíneachuibh do bhí na fhochair na neithesí, agus a dubhradar ris; An bhfuilmidne dall leis?

41 A dubhairt Jósa riú; dá mbeith sibh dall, ní bhíadh peacadh oruibh; achd a nois a deirthe, Do chimid; ar a nadhbharrín, fanuidh bhuir bpeacadh [oruibh].

C A I B. X.

Gur fí Críost éidirdhealughad do dhéanamh eidir an deagh áodhaire & an tuaraldaligh, 31 tugadar na hÉiduidhe fuadh nimneach dhó.

GO deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé nach dtéid a fdeach thrid an odorus go cró na gciorach, achd théid fús a dtóibh eile, is gaduidhe é agus biothamhnach.

2 Achd gidh bé théid a fdeach air a dorus, an é áodhaire na gciorach é.

3 Is dó fo oigla an doirfeóir,

agus éisfid na cáoirigh a ghuth: agus goiridh sé a cáoirigh réir a namnam, agus tréoruidh sé amach iad.

4 Agus an tan léigas sé a cáoirigh féin amach, fobhluidh sé rómpa, agus leanuid na cáoirigh é: oir aithnighid siad a ghuth.

5 Agus ní leanfadh siad áodhaire coimthigheach, achd teithfid uadh: do bhrígh nach aithnid dóibh guth na gcoimthigheach.

6 Do labhair Jósa an chofamhlachd fa riá: Gidheadh níor thigeadarfa na briathra á dubhairt sé riá.

7 Ar a nadhbharrín a dubhairt Jósa riáris; Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, gur misi dorus na gciorach.

8 A dtáinig romham uile, as gaduidhe the iad agus biothamhnúigh: achd ní éisdeadar na cáoirigh riú.

9 Is misi an dorus, gidh bé neach nachas a fdeach thriomla, slaineochthar é: & rachuidh sé a fdeach, & amach, agus do ghéubha sé ginbhuir.

10 Ní thiá an gaduidhe, achd do ghóid, agus do mhárbladh, & do mhilleadh: tháinig misi ionnus go mbiadh beatha acu, & go mbiadh si ní is fairsinge acu.

11 As misi an táodhaire maith: cáiridh an táodhaire maith a anam féin ar son na gciorach.

12 Achd an tuaraldaligh, & an té nach bhfuil na áodhaire, & nach leis sin na cáoirigh, dó chí sé an mactire ag teachd, & faguidh sé na cáoirigh, & teithidh sé: & fuadúighe an mactire na cáoirigh, agus scabúighe sé iad.

13 Achd teithidh an tuaraldaligh, ar son gur tuaraldaligh é, agus nach bhfuil suim aige ann fna cáoiruibh.

14 Is misi an táodhaire maith, agus aithnighim mo cáoirigh féin, agus aithnighid mo cáoirigh féin mé:

15 Mar aithnighas an Tathair misi, & aithnighimis an Tathair: agus do bheirim namam ar son na gciorach.

16 Agus atáid cáoirigh eile agam nach don chróso: & caithfidh mé iad sin leis do thabhairt leam, agus éisfid siad mo ghuth, agus bíidh áonchró amháin, & áonáodhaire amháin ann.

17 Ar a nadhbharrío fhrídhúighis Mathair misi, arson go gcuirim namam uaim, do chum go nglacfuinn é arís.

18 Ní bheireann éindúine úaim é, achd cuirim féin uaim féin é: atá cumhachda agam a chur uaim, & atá cumhachda agam a ghábháil chugam a ris. Fuil mé an aithnesí ó Mathair.

19 Ar a nadhbharrín déirigh conspóid a ris eidir na Júiduidhibh tré na briathraibhsé.

20 Agus a dubhradar mórán díobh; Atá diabhal ann, & atá sé ar buile: créid sé néidí ris?

21 A dubhradar cuid eile; Ní briathra dhuine iona bhfuil diabhal iad fo: an bhfeudann an diabhal suile na ndaoine dall dosgladh?

leithid;
h: ag
annam,
choirigh
pa, agus
thinig
e coimh-
do bhrigh
gcoimh-
nialch do
arfa na
do Jósa rí
deirim
ch.
gadaidh
chd nár
each ra-
thar é
ch, agus
do ghoid,
hilleadh:
atha aca,
ca.
ith: cu-
am féin
& an t-
leis féin
cture ag
irigh, &
actire na
luigh, ar
ch bhall
ith, agus
agus aith-
r míf &
do bheir-
ch.
am nach
fin leis
fiad mo
nhaín, &
lhoighes
mam
é arís.
n é, ach
mhachd
achda a-
is. Fuir
h con-
trés na
diobh;
ile: crei-
brathra
fo: an
ndiaion
22 Agus

21 Agus do bhí follamain choimhnigh-
the aththóghála an teampoill a Ní-
málem, agus do bhí an geimhreadh ann.
22 Agus do bhí Jósa ag síobhal ann fa
teampall a bpóirí Sholaimh.
23 Uime sin do chrúnnigheadar na
Iúdaíche na thimcheall, agus a dubhra-
dar ris; Gá fad chuinneóchas tú sinn a
máharus? más tú Críofa, innis dúinn
é arís.
24 Do fhreagair Jósa iad: Dinnifeas
leobh, agus ní chreidthí mé: na hoib-
reacha nua na naim Mathar, do níd
fad sinne dhamh.
25 Gidheadh ní chreidtfí: oir ní dom
diorchaibh sibh, agus a dubhairt mé
sibh.
26 Do chluinid mo cháoirighí mo
ghuth agus aithnighim iad, agus leanuid
iad mé:
27 Agus do bheirim an bheatha mharr-
thach dhóibh, agus ní rachaid fiad a
muga go bráth, agus ní fhaideóchaidh
dneach as mo láimh iad.
28 Mathair noch tiug dhamhsa [iad
a mé é ná na huile: agus ní shéudann
éineach a bhfuadach as láimh Mathar.
29 Mísi & an Tathair as áon sinn.
30 Uime sin do thóghadar na Iúdaí-
che clocha a ris, chum a scaithte ris.
31 Do fhreagair Jósa iad: Do thair-
bun mé mórán doibreachuibh maithé
dhóibh ó Mathair: cia aca obair ar
fo a ngabhthaoi do chlochuibh oram?
32 Do fhreagradar na Iúdaíche é,
ag rídh: Ní ar son oibre maithé ghabh-
móid do chlochuibh ort, achd ar son
blaifpéime: agus air son thusa agus tú
ad dhuine, go ndéanann tú Dia dhiót
féin.
33 Do fhreagair Jósa iad: An né nach
bhíol sgríobhtha an bhur ndligheadhsa, A
dubhairt mísi, As Déa sibh?
34 Má a dubhairt sé gur Déa na
dióine úd chum a dtainig briathar
Dé, agus nach éidir an sgríobthair a
sgríoleadh:
35 A nabarthaoisí ris an té do bheann-
nigh an Tathair, & do chuir sé uadh air
& tsioghal; Do ní tú blaifpéime, do
bhrigh go ndubhairt mé, Gur mé macDé?
36 Muna ndéanaim oibreacha Mathar
na creididhsí dhamh.
37 Achd má nim, gé nach ccreidtfí
dhamhsa, creididh do na hoibreachuibh
ionnus go maithéonadh sibh, agus go
creidfeadh sibh, go bhfuil an Tathair
ionnamhsa, agus mísi annsan.
38 Uime sin diárradar a ris: a ghla-
ceadh: agus dimthigh sé as a límuibh.
39 Agus do chaidh sé a ris tar Iordán,
doe ionadh an ar bhaifd Eóin ar tús:
agus do chomhnuidh sé ann sin.
40 Agus tngadar mórán chuige, & a
dubhradar: Ní dhearna Eóin miorbhuile
ar bith: aadh gach uile ní, dói ndubh-
aifd Eóin dá thaoibh fé, do f hior iad.
41 Agus do chreideadar mórán an fa-
hóga sin ann.

C A I B. XL

Ath-dhóighadh Lásarus ó mharbhníbh, 49 &
Tairrighre Chaitphas an ainhíofas dó.
A Gus do bhí óglach áirighe tinn, dar
bhainm Lásarus ó Bhetánia baile
Mhuire agus Mhartí a deirbhtheathrach.
2 (Agus do bí Muire do ong an Ti-
ghearna lé huinnement, & do thior-
muigh a chofa lé na gruaig, dar dhear-
bhrathair Lásarus do bhí tinn.
3 Uime sin do chuireadar a dheirbh-
theathrachas fíos chuigefon, ag rídh: A
Thighearna féuch, atá an té as ionmhuia
leachd tinn.
4 Agus ar na chloifdin sin Diosa, a
dubhairt fé: Ní bhfuil an téagrúis fo
chum báis, achd chum gloire Dé: do
chum go bhfuigheadh mac Dé gloir dhá
thaoibh.
5 Agus dob ionmhuin lé Híofa Martí,
agus a deirbhshuir, agus Lásarus.
6 Uime sin mar do cháluigh sé
go raibh sé éugcrúaidh, dfan sé fós dhá
lá na chomhnuidhe ann fa náit a raibh
fé:
7 Agus tar a éifí sin a dubhairt sé
ré na dheifcioblaibh; Déanam a ris go-
tir Iúdaíche.
8 A dubhradar a dheifciobail ris; A
mhaighfidir, a nois diárradar na Iú-
daíche gabháil do chlochuibh ort: agus
an bhfuil tú ag dul a ris ann?
9 Do f hreagair Jósa, An né nach bhfuil
dhá uair dhég fa té? má shiobhlann duine
ann fa té, ní f haghann sé tuifleadh: oir
do chí sé solus an tsioghailfí?
10 Gidheadh má shiobhlann duine fa
noidhe, do gheibh sé tuifleadh: oir ná
bhfuil solus ann.
11 A dubhairt sé na neithese, agus na
dhiaighfin a dubhairt sé ris; Atá ar gcara
Lásarus na chodladh: achd atáimse ag
dul da dhúfachd as a chodladh.
12 Ann sin a dubhradar a dheifciobail;
A Thighearna, má tá sé na chodladh,
biáidh sé féin.
13 Gidheadh, as a dtimcheall a bháis
do labhair Jósa: achd do shaoledarfán-
gur a dtimcheall a sháin chodalta do
labhair fé.
14 Uime sin a dubhairt Jósa an tan sin
ós áird ris; Fuir Lásarus bá.
15 Agus atá léathghair oram air bhur
sonfa, (do chum go creidfeadh sibh)
nach raibh mé a láthair ann sin: achd
déanam chuige.
16 Ar a nachbharfa a dubhairt To-
má, ré ráidhthear Didimus, ré na
choimhdheifciobluibh; Déanaimne leis
dsaghail bháis na f harradh.
17 Uime sin thainig Jósa, agus fhuir
fé é ar gcaitheamh cheithre lá cheana
ann fa tuama.
18 Agus do bhí Betánia a bhfogus
Diarufálem a timcheall chuig Iáide-
dég:
19 Agus tngadar mórán do na
Iúdaí

Júdaidhibh chum Martá agus Muire dá gcomhshurtachd fa na ndearbhráthair.

20 Agus mar do chúalaidh Martá go raibh Críofa ag teachd, do chúaidh é na airreis : achd do fhan Muire na fuidhe a ídigh.

21 Uime sin a dubhairt Martá ré Jósa ; A Thighearna, dá mbeithéasa ann fo ní bhfuigheadh mo dhearbhráthair-sí bás :

22 Achd atá a dheimhin agam a nois mar an gcéadna, gidh bé ní iarrfús tú ar Dhia, go ttiobhra Dia dhuit é.

23 A dubhairt Jósa ría ; Eiréochuidh do dhearbhráthair a rís.

24 A dubhairt Marthá rís, atá a shíos agam go néiréocha fé ann fa meifirghe, an lá deigheanach.

25 A dubhairt Jósa ría ; Is mífí a meifirghe agus an bheatha ; gidh bé chreideas ionnam, dá mbeith go mbiadh fé tar éis bháis, mairfidh fé :

26 Agus gidh bé mhaireas, agus chreideas ionnamfa : ní bhfuighe lé bás go bráth : an gcreideann tú fo ?

27 A dubhairt sí rís ; Creidim a Thighearna ; do chreid mé gur tusa Críofa mac Dé, tháinig air an tfo-ghaílo.

28 Agus an tan a dubhairt sí fo, dimthigh sí, & dó ghoir sí a deirbh-dhiur Muire a nuigheas, ag rídh ; Tháinig an maighfidir, agus atá fé dod farruidhí.

29 An tan dó chúaluidh sí sin, déirigh sí go tapaidh, & tháinig sí chuige.

30 (Oir ní tháinig Jósa fa namfin don bhaile : achd do bhí fé ann fa mait ann a dtárla Martá dhé.)

31 Uime sin na Júdaidhe do bhí a bhíochair Mhuire a stigh, dá comhshurtachd, an tan do chunnadar ag éirghe go tapaidh í, & ag dul amach, do lea-padar í, ag rádh ; Atá sí ag dulchum an tóama, do chaoineadh ann.

32 Ar a nadhbharfin : an tan tháinig Muire fa náit a raibh Jósa, agus do chunnair sí é, do theig sí í fein fa na chofaibh, agus a dubhairt sí rís ; A Thighearna, dá mbeithéasa ann fo ní bhfuigheadh mo dhearbhráthair-sí bás.

33 Ar a nadhbharfin an tan do chunnair Jósa ag gul í, agus na Júdaidhe tháinig le ag gul mar an gcéadna, do rinne fé osna ann a spioraid, agus do bháidh fé é féin.

34 A dubhairt fé ; Oá háit ar chuireadh é ? a dubhradar rís ; A Thighearna, tárr, agus féuch.

35 Agus do ghuil Jósa.

36 Uime sin a dubhradar na Júdaidhe, Féuch cionnus do ghrádhugh fé é.

37 A dubhradar cuid díobh ; A né nach bhféudhadh an té fo do gail síle an doill, a thabhairt fa deara mar an gcéadna, nach bhfuigheadh an fearfo bás ?

38 Uime sin tháinig Jósa, & é a ría 28 oínaidhe ann fein, chum an tóama :

agus dób náimh móir é, agus chloch ar na cur ós a chionn.

39 A dubhairt Jósa, Tógaidh an chloch. A dubhairt Martá deirbh-dhiur an daing mhairbh rís ; A Thighearna, atá drochbhaladh a nois air : oir atá ceithre lá ó fuair fé bás.

40 A dubhairt Jósa ría ; Nach dubhairt mé ríor, má chreideann tú, go bhfaigh tú glóir Dé ?

41 Uime sin do thógbhadar an chloch don áit a raibh an duine marbh curtha. Agus do thóg Jósa a shúile suas, agus a dubhairt fé ; A Athair, do bheirim buidheachas duit, do bhrigh gur éisd tú rium.

42 Agus atá a dheimhin agam, go gcluín tú mé do ghnáth : achd ar son an phobail atá na seasamh am chimeall, a dubhairt mé fo, ionnus go gcreidfidis gur tusa chuir uait mé.

43 Agus tar éis fo do rádh dhó a dubhairt fé do ghuth árd ; A Lé-farus, tárr amach.

44 Agus ar an mball tháinig an duine marbh amach, agus a lámha agus a chosa ceanguilte rís a náiseadach, & a aghaidh ceanguilte ré naipcin. A dubhairt Jósa ría ; Géaoidh é, agus leigidh dhó imtheachd.

45 Uime sin móran do na tóduighibh tháinig chum Muire mar do chunecadar na neithe do rinne Jósa, do chreideadar ann.

46 Agus do imthigheadar cuid acu chum na Bhfairíneach, agus dinniseadar dhóibh na neithe do rinne Jósa.

47 Ar a nadhbharfin do chruinnigh-dar uachdarán na sagart agus na Phairísinigh comhairle, & a dubhairt ; Créd do dhéanam? oir as iondha mór-bhuile do ní an fear fo.

48 Má fhuilngemid é mar fé, creidfidh na huile dhóine ann, & tóidh na Rómhánuigh agus ígriosfuid siad ar náit, agus ar gcineadh.

49 Ann sin fear áiríge dhíobhbán Cáiphas, ar mbeith dhó na ardthagart an bhliadhuinsín, a dubhairt fé ría ; Ní thuigthísí ní ar bith.

50 Agus ní smuaintighthí gur ab oireamhnach go bhfuigheadh ionduine amháin bás ar son an phobail, & gan an cineadh uile do ígrios.

51 Gidheadh ní uadh féin a dubhairt fé fo : achd ar mbeith dhó na ardthagart an bhliadhuinsín, do thairrghir fé go bhfuigheadh Jósa bás ar son an chloich.

52 Agus ní ar son an chuidibh amháin, achd do chum go gcuineochadh fé a ceana a chéile clann Dé do bhí ar na leathnughadh.

53 Uime sin ón lá sin amach do bhadar ag comhairlinghadh ré chéile eileán do mharbhadh.

54 Ar a nadhbharfin níor thobhail Jósa é sin suas go follus a meafí na Níudaidheadh, achd do chúaidh fé as sin don tír do bhí a bhfogas don fúisich go cathrugh ré a ráidhtear Ephrem :

14 Agus ar bhfagháil aiall Díosa, do
shuidh sé air, mar atá sgríobhtha,

15 Ná biodh eagla ort, a inghean
Shíoin: féuch, atá do Rí ag teachd, na
shuidhe ar fearrach aiall.

16 Achd níos thuigeadar a dheifcio-
bail na neithe so ar tús; gidheadh an
tan do ghlórughadh Iósa, ann sin do
chaimhnigheadar go rabhadar na ceithesí
sgríobhtha air, agus go ndéarnadar na
neithe so dhó.

17 Uime sin do rinne an pobal do
bhi na fharradh, siadhuifí dhó, do
bhrigh gur ghoir sé Lázarus as an uáigh,
& gur dháifigh sé é ó mharbhuibh.

18 As tríd sin tháinig an pobal do
theagmháil air, do bhrigh go ccualadar
go ndéarna sé an míorbhuifí.

19 Ar a nadhbarfín a dubhradar
na Phairisínigh eatarra féin; An bhfeicthí
nach seairde dhibh ion ní chá ndéantóir?
féuch, dimthigh an faoghal na dhiaigh.

20 Agus do bhí dream áiríge do na
Gréugachuibh a mbeig na muintire do
chuaidh suas do dhéanamb feirbhí do
Dhia fao bhfeufá:

21 Agus tangadar díonnúighe Philib,
noch do bhí ó Bhetfaida na Galilé: &
diarradar air, ag rádh; A mhaighistir
as nian linn Iósa dfaicín.

22 Táinig Philib agus dinnis sé
Dhaindrías: agus a ris dinnis Ain-
drías agus Philib Díosa é.

23 Agus do fhreagair Iósa iad, ag
rádh; Tháinig an úair ionnus go bhfuil-
theadh mac an duine glóir.

24 Go deimbin, deimhin, a deirim
ribh, Muna bhfaghá an grainne cruith-
neachda a thuiteas ann fa talamb, bás;
fanuidh sé na sonar: achd má gheibh
sé bás, do bheir sé toradh méir nádh.

25 Gidh bé ghrádhúigheas a anam
féin, caillfidh sé é: & gidh bé shuáthui-
gheas a anam féin, ar an faoghalfo, cói-
mhéufaidh sé é chum na beatha mar-
thanúighe.

26 Gidh bé ní feirbhís damhsa, lea-
nadh sé mé: agus mar a mbia mifí,
biaidh mo theirbhíseach ann mar an
gréadna; gidh bé dhéanas feirbhís
damh, bheura Mathair ohoir dhó.

27 Atá mhaanam buaidhearthá a nois:
agus créa a déara mé? A Athair, faor
mé ó naírfí: achd as chuige so tháinig
mé chum na huáire.

28 A Athair, tabhair glóir dod, ainm
féin. Uime sin tháinig guth ó neamh,
Tugas glóir, agus do bheir glóir [dhó]
a ris.

29 Uime sin an drong do bhí na fea-
samb a lathair, agus do chualuidh so,
a dubhradar gur fóirneach do bhí ann.
A dubhairt cuid eile, gur baingeal do
labhair ris.

30 Do fhreagair Iósa, agus a dubhairt
sé: Ní ar mo shonfa tháinig an guthó,
achd ar bheir sonfa.

31 A nois atá breitheamhnas an tfo-
ghaillí

14 Agus ar bhfagháil aiall Díosa, do
shuidh sé air, mar atá sgríobhtha,

15 Ná biodh eagla ort, a inghean
Shíoin: féuch, atá do Rí ag teachd, na
shuidhe ar fearrach aiall.

16 Achd níos thuigeadar a dheifcio-
bail na neithe so ar tús; gidheadh an
tan do ghlórughadh Iósa, ann sin do
chaimhnigheadar go rabhadar na ceithesí
sgríobhtha air, agus go ndéarnadar na
neithe so dhó.

17 Uime sin do rinne an pobal do
bhi na fharradh, siadhuifí dhó, do
bhrigh gur ghoir sé Lázarus as an uáigh,
& gur dháifigh sé é ó mharbhuibh.

18 As tríd sin tháinig an pobal do
theagmháil air, do bhrigh go ccualadar
go ndéarna sé an míorbhuifí.

19 Ar a nadhbarfín a dubhradar
na Phairisínigh eatarra féin; An bhfeicthí
nach seairde dhibh ion ní chá ndéantóir?
féuch, dimthigh an faoghal na dhiaigh.

20 Agus do bhí dream áiríge do na
Gréugachuibh a mbeig na muintire do
chuaidh suas do dhéanamb feirbhí do
Dhia fao bhfeufá:

21 Agus tangadar díonnúighe Philib,
noch do bhí ó Bhetfaida na Galilé: &
diarradar air, ag rádh; A mhaighistir
as nian linn Iósa dfaicín.

22 Táinig Philib agus dinnis sé
Dhaindrías: agus a ris dinnis Ain-
drías agus Philib Díosa é.

23 Agus do fhreagair Iósa iad, ag
rádh; Tháinig an úair ionnus go bhfuil-
theadh mac an duine glóir.

24 Go deimbin, deimhin, a deirim
ribh, Muna bhfaghá an grainne cruith-
neachda a thuiteas ann fa talamb, bás;
fanuidh sé na sonar: achd má gheibh
sé bás, do bheir sé toradh méir nádh.

25 Gidh bé ghrádhúigheas a anam
féin, caillfidh sé é: & gidh bé shuáthui-
gheas a anam féin, ar an faoghalfo, cói-
mhéufaidh sé é chum na beatha mar-
thanúighe.

26 Gidh bé ní feirbhís damhsa, lea-
nadh sé mé: agus mar a mbia mifí,
biaidh mo theirbhíseach ann mar an
gréadna; gidh bé dhéanas feirbhís
damh, bheura Mathair ohoir dhó.

27 Atá mhaanam buaidhearthá a nois:
agus créa a déara mé? A Athair, faor
mé ó naírfí: achd as chuige so tháinig
mé chum na huáire.

28 A Athair, tabhair glóir dod, ainm
féin. Uime sin tháinig guth ó neamh,
Tugas glóir, agus do bheir glóir [dhó]
a ris.

29 Uime sin an drong do bhí na fea-
samb a lathair, agus do chualuidh so,
a dubhradar gur fóirneach do bhí ann.
A dubhairt cuid eile, gur baingeal do
labhair ris.

30 Do fhreagair Iósa, agus a dubhairt
sé: Ní ar mo shonfa tháinig an guthó,
achd ar bheir sonfa.

31 A nois atá breitheamhnas an tfo-
ghaillí

Gur nímh don chreidimh, eagal dhéine.

ghaillí a lathair : a nóis teileidhear a-
mach áachdarán an tsaoghailí.

32 Agus mísi, má thógthar sías ón
talamh mé, tairéangaidh mé a nuile
dhuine chugam féin,

33 (Achd a dubhairt sé fo, dha chur
a geill, créud i an ghné bháis do ghea-
bhadh fé.)

34 Do fhreaguir an pobal é : Do chá-
lamairne ón dligheadh, go bhfanann
Críofd go siorraidhe : agus cionnus a
deir tula, gur ab éigean mac an duine
do thóghbail a nairde ? Cía hé an mac
fo an duine ?

35 Uime sin a dubhairt Jósa riu :
Atá an solus bhuir mealg fés ar feadh
tamuil bhig : Subhlaidh an feadh bhias
an solus aguibh, deagla go mbéuradh
an dorchadus oruibh : Oir gídh bé
shuibhllus ann sa dorchadus, ní seas dó
gá háit a ngabhann fé.

36 An feadh atá an solus aguibh, crei-
didh ann sa tfolus, do chum go madh
clann don tfolus sibh. Do labhair Jósa
na neithesí, agus ar nimtheachd dó do
shluigh fé é féin áatha.

37 Agus gé do rinne fé a noirid fo
do mhorbhailibh na bhfiadhnaísi, nior
chreideadar ann :

38 Do chum go gcoimhlionfaidhe bri-
athar an fhaidh Eísais, noch a dubhairt :
a Thighearna, Cía chreid ar nglórne,
agus cia dár nochdadh lámh an Ti-
ghearna ?

39 As uime sin nár fhéadar crei-
deamh, do bhrigh mar a dubhairt Eísais
a rís :

40 Do dhall fé a síúle, agus do chrá-
dhaigh fé a gcroidhe, deagla go bhfaic-
fidis fé na síúilbh, agus go dtuigfidis
fé na gcroidhthibh, agus go bhfillfidis,
agus go sláineochuinn iad.

41 Do labhair Eísais na neithe fo, an
tan do chumnaire fé a ghloirlean, agus
do labhair fé na thimcheall.

42 Achd fós do chreideadar mórán do
na huachdaránuibh féin ann : achd ar
fós na Bhpairíneach nior admhuighea-
dar é, deagla go gcuirfidhe amach as
an tlinagóig iad.

43 Oir dob annsa léo glóir na ndáoine,
na glóir Dé.

44 Agus do labhair Jósa do ghuth árd,
agus a dubhairt fé : Gídh bé chreideas
ionnamfa, ní hionnamfa chreideas fé,
achd ann sa té do chuir uadh mé.

45 Agus gídh bé chí mísi, do chí
fé an té do chuir uadh mé.

46 Táinig mé mar sholus chum an tsa-
oghail, ionnus gídh bé chreideas ionnam,
nach déanadh fé comhnuidhe a ndor-
chadas.

47 Agus gídh bé neach eísdeas mo
bhriathra, agus nach creidfe iad : Ní
dháorfa mísi é. Oir ní tháinig mé do
dhamuighadh an domhain, achd do
Gáinughadh an domhain.

48 Gídh bé dhuibh mé, agus gach

E O I N,

Nighe cos na ndaíochad.

gabhann chuige mo bhriathra, atá aig
neach dhórus é : an bhriathar do labhair
mé, as i dhórus é sa ló dheighneannach.

49 Oir nior labhair mísi uim féin,
achd an Tathair ó dtáinig mé, tag fé
áithne dhámh créd as cóir dhámh a rídh,
agus créd as cóir dhámh a labhairt.

50 Agus atá a dheimhlin agam gur be-
tha mharrthanach a áithnesion. Ar a
nadhbarfín na neithe a deirimísi, is amb-
luidh a deirim iad, mar a dubhairt an
Tathair rium.

C A I B. XIII.

*Jósa Críofd na fionnpla iongantach ar Ua-
la. 44 & ar Ghrádh glan.*

A Gus roimh shollamain na Cálí, ar
na áithne Diosa go dtáinig a eir
ann a rachadh fé as an tsaoghalla chum
a Nathar : ar ngrádhughadh a mbu-
aire féin do bhí ar a tsaoghal, do ghe-
dhuigh fé go deireadh iad.

2 Agus a mdaigh supéir (an tan do
chuir an diabhal a gcroidhe Jádís Ifo-
riót mbic Simón, eisean do bhrath).

3 Ar na áithne Diosa go dtug an Ta-
thair na buile neithe fa ná lámhuibh, &
gur ab ó Dhia tháinig fé, agus gur
chum Dé do bhí fé ag dul :

4 Déirigh fé ó shupéir, agus do chuir
fé a bhrat de : agus ar neabhail lín-
daigh chuige do cheanguil fé roimhe
féin é.

5 Na dhiaigh sin do chuir fé uille a
mbáisi, agus do thionnsain fé córa :
dheiclobal díonnadh, agus do thionns-
gadh leis an línéadach do bhí fa ná uchd.

6 Ann sin tháinig fé chum Simón
Peadair : agus a dubhairt Peadair riu :
A Thighearna, an bhfuil tula ag ion-
ladh mo chofa fé ?

7 Do fhreaguir Jósa, agus a dubhairt
fé ris : Ní bhfuil a fhios agadfa oir,
créd do nímísi, achd bíaidh a síúle
agad na dhiaigh fós.

8 A deir Peadar ris : Ní nighfe tí
mo chofa fé bráth. Do fhreaguir Jósa
fé : Muna nighfe mé thú, ní bhia ce-
mann agad rium.

9 A dubhairt Simón Peadar ris : A Thi-
ghearna, ní biad mo chofa amhain, achd
mo lámha & mo cheann mar an gcéada.

10 A dubhairt Jósa ris : Gídh bé atá
nighthe, ní bhfuil duireasbuidh ar
achd a chosa nighe, achd atá fé glan
uille : agus atá sibhse glan, gídhéadh
ní bhfuilte uile glan.

11 Oir do bhí a fhios aige cia bhráth-
feadh é : uime sin a dubhairt fé, Ní
bhfuilte uile glan.

12 Ar a nadhbharfín tar éis a gus
díonnadh dhó, agus a bhrúit do ghe-
bhail uime, ar fuidhe síos dhó a rís, a
dubhairt fé riu : An dtuigthi créd do
rinne mé ribh ?

13 Goirthisi maighfidir agus Tighear-
na dhíomfa : agus as maith a deirthe
sin : Oir as mar sin atáim.

14 Ar a nadhbharfín na díonnadh
gídh,

atá am Thighearna agus am mhaighídh, bhur gosaí, as cóir dháoihbhí mar an gcéadna cosa a chéile dionnladh.

15 Oir tug mé éisíomplair dháoihbh, do chum go déanadh sibhsí, mar do mae mísi dháoihbhí.

16 Go deimhin, deimhin, a deirim sibh. Ní mó an tóglach na a mhaighídh, agus ní mó an teachdaire na an té do chuir áadh é.

17 Má thuigthí na neitheí, bíia sibh hannaighe, má nithi iad.

18 Ní labhraim oruibh uile: atá a shíu agum cia an dream do thogh mé: ach do chum go gcoimhlionfuidhe an tóglach, An té ata ag ithe aráin an tóglach, do thóg sé a shíu an aghaidh.

19 A nois a deirim fo sibh, fuil thioc-
tu le chum críche, ionnas an tan dhéan-
tar, go gcreidfí sibh, gur mé atá ann.

20 Go deimhin, deimhin, a deirim sibh. Gidh bé ghabhus chuige an té chui-
míde uim, gabhuidh sé mísi chuige: agus gidh bé ghabhus mísi chuige, ga-
bhuidh sé an té chuir áadh mé, chuige.

21 Ar na rádh fo Diosa do bhí sé
bhítheatha na sbioradh, agus do rinne
é sinne, agus a dubhairt sé: Go dei-
mhín, deimhin, a deirim sibh, go
mhaighídh áon dháoihbh mísi.

22 Uime sin dfeuchadar na deiscio-
bail ar a chéile, ag déanamh amharuis
cia air ar labhair sé.

23 Agus do bhí áon dá dheiscio-
bail na luidhe a muchd Jósa, noch dob
ionmhain leis.

24 Ar a nadhbharfin do sméid Siomón
Peadar ar an bhfeartín, do chum go
bhífróchadh sé, Cia air ar labhair sé.

25 Ann sin ar gclonadh dhóan a
muchd Jósa, a dubhairt sé ris: A Thi-
ghearna cia hé?

26 Do fhreagair Jósa: As é an té dhá
dhóhra mísi greim aráin déis a thum-
tha: agus ar na thuma tug sé an greim
do Iúdas Iscariot mhac Simóin.

27 Agus tar éis an ghreana, annsin
do chuaidh an táidhbherfeoir a steach
ana sin. Ar a nadhbharfin a dubhairt
Jósa ris, Gidh bé ní atá tú dhéanamh,
déana go tapaidh é.

28 Achd mór thuig éinneach dá
sibh a dtimcheall an bhuird, Créid si
adubhairt sé (fo) ris.

29 Oir do shioleadar cuid dhiobh, do
bhígh gur ab ag Iúdas do bhí an spá-
raí, gur ab é ní a dubhairt Jósa ris,
Ceannuigh dhéinn gidh bé bhías a riach-
dan oruion chum na sollanna: nó ní
éigin do thabhairt do na bochdaibh.

30 Agus an tan do ghlac seifíon an
greim, dimthigh sé amach ar ball:
Agus do bhí an oidhche ann.

31 Uime sin ar ndul amach dhó, a
dubhairt Jósa: a nois atá mac an
deine ar na ghlórughadh, agus atá Dia
ar na ghlórughadh ann.

32 Má atá Dia ar na ghlórughadh

annan, do bhéara Dia glóir dhóan ann
féin mar an gcéadna, agus do bhéara
sé glóir dhó ar an mball.

33 A chlann bheag, atáim féa seal beag
bhur bharradh: iarrfuidhe mé, gi-
dheadh mar a dubhairt mé ris na Iúda-
dhibh, Gidh bé áit a dtéighimí, ní fhéud-
fíoisí theachd ann: is mar sin a dei-
rim sibhsí a nois.

34 Do bheirim áithne nua dhibh, Grá-
duighe a chéile: mar do ghráduigh mísi
sibhsí, gráduighidh féin a chéile am-
luidh sin.

35 Air fo aithneaid na buile dháoine
gur deiscioibail dhamhsa sibh, má bhíonn
grádh aguibh féin dá chéile.

36 A dubhairt Siomón Peadar ris: A
Thighearna, gá háit a dtéid tú? do
fhreagair Jósa é: mar a dtéighimí, ní
fhéudann tusa a nois mo leanmbuin:
gidheadh leanfuidh tú mé na dháigh fo.

37 A dubhairt Peadar ris: a Thighear-
na, Créid si nach bhféaduim do lean-
mbuin a nois? cuirfidh mé manam ar
do shon.

38 Do fhreagair Jósa é, an gcuirfe tú
thanam ar mo shon? go deimhin, dei-
mhín, a deirim riot, ní ghoirfe an coi-
leach, fuil sheánas tú mé trí huire.

CAIB. XIV.

Geallfa tróid (6 shor-slighe na beatha)
16 an Spiorad Naomh mar gndh-chu-
dighe da dhadínibh.

NA buidhearthar bhur gcroidheí:
creidhidh a Nda, agus creididh
ionnamfa.

2 As iomha tiaghais a dtigh Mathar-
fa: & muna mbeith, dinnéofuinn dháoihbh é.

3 Atáim ag dul dullmhughadh áite
dháoihbh: agus na imthighim dullmha-
ghadh áite dháoihbh, tiocfaidh mé a ris,
& géubhuidh mé sibhsí chugam fein:
ionnas mar a bhfuilimí go mbia sibhsí
fós ann.

4 Agus atá a fhios aguibhsí gá háit
a dtéighimí, agus atá éolus na sligheadh
aguibh.

5 A dubhairt Tomás ris: A Thighear-
na, ní seas dáinne gá háit a dtéid tú:
agus cionnas as éidir linn éolus na si-
gheadh do bheith aguinn?

6 A dubhairt Jósa ris: As mísi an tsi-
ghe, & a nfrinne, & an bheatha. Ní thig
áonduine chum a Nathar, achd triomfa.

7 Dá madh aithnidh dháoihbh mísi,
dob aithne dhibh máthair mar an gcéad-
na: & as aithnidh dháoihbh a nois é,
agus do chunncabhair é.

8 A dubhairt Philib ris: A Thighear-
na, taibén an Tathair dhuinn, agus is
lór linn é.

9 A dubhairt Jósa ris: An bhfuilim
a nfaidha dhaimíir bhur bhfochair, agus
nach aithnidh dhuit mé, a Philib? gidh
bé chunncair Mísi, do chunncair sé an
Tathair, agus cionnas a deir tusa, Taib-
bén dáina an Tathair.

10 An pé nach creideann tú go
bhíu:

bhfuilimí ann fa Nathair, agus an Tathair ionnamla ? na briathra labhrum ribhfe, ní uaim féin labhrum iad : achd an Tathair atá na chomhnuidhe ionnam, as é do ní na hoibreacha.

11 Creididh mé go bhfuilimí ann fa Nathair, agus an Tathair ionnumla : ní as lugha dhe, creididh dhámh ar son na noibreacha féin.

12 Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé chreideas ionnamla, do dhéana fé na hoibreacha nimí, & do dhéana fé oibreacha as mó ná iad : Oir atáimí ag dul díonfuighe Mathar :

13 Agus gidh bé ní iarrfuidhe am ainmí, do dhéana mí sin : do chum go ndéanfadh an Tathair a ghlorughadh ann fa mac.

14 Má iarrthaóí ní ar bith a mainmí, do dhéana mí é.

15 Más ionmhuin libh mí, coimhéudidh maitheanta.

16 Agus guidhidh mí an tathair, agus do bhéna fé comhfhurtuightheoir eile dhaóibh ionnus go bhfanadh fé blur bhfochair go bráth :

17 Spiorad na firinne, noch nach bhféudam an faoghal do ghabháil, ar a madhbhar nach bhfaiceann fé é, & nach aithuigheann fé é : achd aitheantaóí é, oir fanuidh fé aguibh, & bíaidh fé ionnuibh.

18 Ní bhfuighe mé bhuir ndíleachduibh sibh : tiucia fé chugaibh.

19 Tamall beag fós, agus ní fhaicfe an faoghal feada mé, achd do chifidhí mé : do bhrigh go bhfuilimí béo, beithí fé béo mar an goadna.

20 An fa lá sin aitheontaóí go bhfuilimí fa nathair, agus sibhí ionnamla, agus mí ionnuibhí.

21 Gidh bé agá bhfuilid maitheantafa, & choimhéadas iad, as é sin ghrádhuiheas mí : agus gidh bé ghrádhuiheas mí, graidheochaídh Mathair eisean : & graidheochaídh mí é, agus foillfeochad mé féin dó.

22 A dubhairt Judás ris, Ní hé Ica-riot, A Thighearna, créd é an tadhbar, fá dtaisbéanta thú féin dáinne, agus ní don tsioghal ?

23 Do fhreaguir Jósa, agus a dubhairt fé ris : Gidh bé ghrádhuiheas mí, coimhéduidh fé mo bhríathar, & graidheochuldh Mathair é, agus tiocfamaóid chuige, & do dhéanam comhnuidhe aige.

24 Gidh bé nach grádhuiheann, mí, ní choimhéudann fé mo bhríathra : & an bhríathar do chualabhair, ní leamla í, achd leis a Nathair do chuir aadh mé.

25 A dubhairt mé na neithí ribh, air mbeith am chomhnuidhe aguibh.

26 Achd an comhfhurtuightheoir an Spiorad naomh, noch chuirfeas an Tathair aadh a mainmí, máinídh fé na huile neithe dhíbh, & cuirfídh fé a coimhne dhíbh, gach uile ní dhá ndubhairt mí ribh.

27 Fágbláim síodhcháin aguibh, do

bheirim mo síodhcháin féin dhaóibh ní mar do bheir an faoghal, do bheirimí dhaóibh. Ná buaidhearthaibh cecroidhe, agus ná biodh eagla air.

28 Do chualabhair go ndubhairt ribh : Imthighim & thigim chugaibh. Da ngrádhuiheadh sibh mí, go (irineach do bhíadh luathghair oruibh, do bhrigh go ndubhairt mé, Atáim ag dul chum a Nathar : oir as mó Mathair ní mí.

29 Agus a nois dinnis mé [fo] dhaóibh, suil thiocfas fé chum criche, ionnus go gcreidfadh sibh, an tan thiocfas fé chum criche.

30 O fo amach ní laibhéora mé ná rán ribh : oir atá uachdarán an tsioghail ag teachd, agus ní bhfuil ní ar bhá aige ionnamla.

31 Achd ionnus go naithéonadh an faoghal gur ab ionmhuin léam an Tathair : agus amhuil mar thug an Tathair aithne dhámh, is mar sin do nim : eirghidh, déanam as fo.

CAIB. XV.

Gu bhfuil leas uile na Graidheantaóí do ghrádh Críost, mar thoraídh na ngéa & fídh na Tineamha.

A S mí an fíneamhuin fhirinneach, agus as criadhuire Mathair.

2 Gach uile ghéug ionnamla nach dtabhair toradh, gearruidh fé í : agus gach uile [géug] do bheir toradh, gnuidh fé í, do chum go madh muid do bheuradh sí toradh uaithe.

3 A nois ata sibh glan trea m mbréithir do labhair mé ribh.

4 Fanuidh ionnamla, agus mí ionnuibhí. Amháil as nach bhféudam a ghéug toradh do thabhairt uaithe féin, muna bhféna í fa bhfineamhuin : a mar sin ní fheudfa sibh fé, mar bhfantaóí ionnamla.

5 As mí an fíneamhuin, sibhí na géuga : gidh bé fhanus ionnamla, agus mí annan, do bheir fé toradh mór : & gan mí ní héidir libh éainní dhéanamh.

6 Gidh bé nach bhfanta ionnamla, te- fítheam amach é mar géig, & creid- fuidh fé : annsin chruinnighid, & cuir- fa teinidh iad, & loisthear iad.

7 Má fhanann sibh ionnamla, & ní fhanuidh mo bhríathrafa ionnuibhí, iar- ruidh gach ní bhus aill libh, agus do dhéantar dhaóibh é.

8 As fo do gheibh Mathairí glóir, sibhí do thabhairt mósin toraidh : & bheith bhuir ndeifíobluibh agamla.

9 Mar go ghrádhuih an Tathair mí, as mar sin do ghrádhuih mí sibhí : fanuidh am ghrádhfa.

10 Má choimhédaóí maitheanta, fa- fuidh am gradh : mar do choimhéad mí aitheanta Mathar, agus fanaim ann a ghrádh.

11 A dubhairt mé na neithe fo ribh, ionnus go bhfanadh mo ghrádeachus ionnuibh, & go mbiadh bhuir agairdea- chus lán.

12 As ló máthneisi, sibhisi do ghrádhach a cheile, mar do ghrádhach sibhisi.

13 Ní bhfuil grádh as mó ná fo ag Mathair, ná a anam féin do thabhairt do a charad.

14 Is sibhisi mó cháirdeisi ma níthi an ní dá náithnighim dhuibh.

15 Uadh fo lías ní ghoirfe mé fearbh-foghantuidhe dhuibh, oir ní bhfuil a h-ús ag an tséarbh-foghantuidh créid a h-a Thighearna: a chd do ghoir mé féin dhuibh, oir na huile neithe do dhóidh mé ó mathair, do léig mé a h-ús chugaibhisi.

16 Ní sibhisi do thogh mísi, a chd mísi do thogh sibhisi, & do chuir mé sibhisi go nimtheochadh sibhisi & go doibradh sibhisi toradh, & go bhfanadh sibhisi dtoradh: ar chor gídh bé ní annishe a mainmisi ar a nathair, go doibradh fé dhuibh é.

17 Aithnighim na neithesi dhuibh, do chum grádh do bheith aguibh féin dá cheile.

18 Má fhuathuigheann an tsoghal sibhisi le h-a fhuas aguibh gur fhuathaigh féin romhuibh.

19 Da mádh don tsoghal sibhisi do dhóidheochadh an tsoghal a chuid féin: sibhisi ar son nach don tsoghal sibhisi, a chd gur thogh mísi sibhisi as a tsoghal, a n-adhbhar sin atá fuath ag an tsoghal dáoiibh.

20 Cuimhnighidh ar an mbreithir a thabhairt mé ribh, Ní mó an fearbh-foghantuidh ná a mhaighfidir: má ghéaradar mísi, géarantuidh sibhisi mar an gcéadna; má choimhéadadar mo bhriathra, coimhéaduidh bhur mbriathra mar an gcéadna.

21 A chd do dhéanuidh siad na neithesi uile ribh, ar son manmála: do bhrigh nach bhfuil fíon an tí ó a dtáinig mé aca.

22 Muna bheith go dtáinig mé, & gur labhair mé rú, ní bhíadh peacadh orra: a chd a nois ní bhfuil leigseúl a bpeacaidh aca.

23 Gídh bé agá bhfuil fuath dhamhsa, fhuathuighidh fé Mathair mar an gcéadna.

24 Muna dhéarnuinn oibreacha na neig, nach dearna neach ar bith eile, ní bhíadh peacadh orra: a chd a nois do channadar, agus fós do fhuathuighidh mísi, agus Mathair.

25 A chd [do rinneadh fo] ionnus go gcomhlionuigh an rádh atá sgríobtha ann a ndlígeadh féin: Do fhuathuighidh mé gan adhbhar.

26 A chd an tan thiocfas an comhfhuathuighidheoir noch chuirfeas mísi chugaibh do athair, Spiorad na sírionne, thig ón deir, do dhéana féin siadhuisi am thimcheall.

27 Agus do dhéantaísi siadhuisi leis, oir atacháil am fhuochu ó thús.

CAIB. XVI.

Criod na Cíomh-sompá dá lucht leanúna, ar an tsocras an tsoghal síneadh, 33 & meadh na h-Éireann.

A Dubhairt mé na neithesi ribh, deagla go bhfuigheadh sibhisi oibhéim.

2 Cuirfidh siad as na sinagheuibh sibhisi: agus fós tig a nuair, gídh bé mhuirfeas sibhisi, go mbhreathnócha féin go ndéanann féin leirbhí do Dhia.

3 Agus do dhéanuidh siad na neithe fo ribh, ar son nach aithne dhóibh an Tathair ná mísi.

4 A chd do labhair mé na neithe fo ribh, ionnus an tan thiocfas an uair go gcuimhníochadh sibhisi na neithesi gur innis mé dhuibh iad. Gídhéadh níor innis mé dhuibh ó thús iad, do bhrigh go raibh mé féin aguibh.

5 Agus a nois atáim ag imtheacht chum an té do chuir iad mé, agus ní fhuathuigheann énduine aguibh dhíomhá háit a dtéid tú?

6 A chd do bhrigh go ndubhairt mé na neithesi ribh, do líon dóbrón bhur gcroidhe.

7 Gídhéadh a deirim a sírinne ribh, is é bhur léas mísi imtheacht. Oir muna nimthighe mé, ní thiocfa an comhfhuathuighidheoir chugaibh: a chd má imthighim, cuirfidh mé chugaibh é.

8 Agus an tan thiocfas féin, aigeóraidh féin an domhan a dtóibh peacuidh, agus ceirte, agus breitheamhnúis.

9 A dtóibh Peacuidh, ar son nach creididh siad ionnamla.

10 Agus a dtóibh Ceirte, do bhrigh go bhfuilim ag dul díonnúighe Mathair, agus ní fhuathuighidh mé ó fo lías.

11 Agus a dtóibh Breitheamhnúis, ar son go bhfuil uachdarán an tsoghailisi ar na dhamhughadh.

12 Atá mé an agam fós ré rádh ribh, a chd ní fhuathuighidh a níomchar a nois.

13 A chd an tan thiocfas seifann, Spiorad na sírionne, téorocheaidh féin chum gach uile sírionne: oir ní uadh féin laibhéoras féin, a chd laibhéoruidh féin na huile neithe chluinfeas féin: agus foillíochuidh féin dhuibh na neithe atá chum teachda.

14 Do bhéara seifann glóir dhamhsa, oir dom chuid féin ghlaclus féin, agus fhuathuighidh féin dhuibhisi.

15 As leamla na huile neithe atá ag a Nathair: ar a n-adhbhar sin a dubhairt mé gur dom chuid féin ghlaclus féin, agus fhuathuighidh féin dhuibhisi.

16 Tamall beag agus ní fhuathuighidh mé: agus a ris, tamall beag, agus do chise sibhisi mé: oir atáim ag dul chum a Nathair.

17 Uime sin a dubhradar cuid dá dheifíochuibh ré cheile, Cred é fo a deir féin rinn, Tamall beag agus ní fhuathuighidh mé, agus a ris tamall beag agus do chise mé: agus oir atáim ag dul chum a Nathair?

18 Ar a n-adhbhar sin a dubhradar, Cred as ciall don ní fo a deir féin, Tamall beag? ní thuigmid cré a deir féin.

19 A chd do bhí a síneadh ag Jósa gur

mhian léo a fhaicthe dhe, & a dubhairt sé riu; An bhfuil dhá fhaicthe fo eadruibh féin, mar a dubhairt mé, Tamall beag, & ní fhaicthe mé: agus a ris, tamall beag agus do chifí mé?

20 Go deimhin, deimhin, a deirim
ribh, Go nguifidhe agus go gcóinfidhe,
& go ndéana an fioghal gairdeachas :
achd beithifí dóbrónach : gáidheadh fill-
fidhear blur ndóbrón a ngairdeachas.

21 Ag breith leimibh do mhnaoi, bí sí a bpein, óir tháinig a buair: ahd tar éis leimibh do bhreith sí, bí chuimhnighceann sí a doilgheas ní as foide, lé gairdeachas go rugadh duine chum an tSiobail.

22 Agus sibhí mar an gcéadna, atá-thaoi a nois go dóbrónach : gádhadh do chife mé a rís sibh, agus do dhéunaíd bhur gcroidhe gairdeachus, & ní bheú-ra énduine bhur ngairdeachus uáibh.

23 Agus ann fa ló sin ní bhiafróchtáí éinní dhiomfa. Go deimhin, deimhin, a deirim ribh, Gidh bé ar bith neithe iarruidhe ar a Nathair a mainm-
n. do bhéara fé dhibh é.

24 Go nuaig fo nior sarrabhair ní ar bith a mainní: sarruidh, agus do ghéibtháoi, ionnus go mbíadh bhur ngairdeachus lán.

25 Do labhair mé na neithefí ribh a mbriathruibh dorchá ; tiocfuidh a naim-fir, ann nach laibhéora mé ribh a mbriathruibh dorchá, achd laibhéoruidh mé ribh go follus a dtimcheall a Nathar.

26 Ann la ló fin iarrfuidhe a mainm-
fi, agus ní abruim ribh, go nguidhfe
mé an Tathair ar bhur son.

27 Oir atá gradh ag a Nèthair fein
daoibh, ar fion gur ghrádhúigheabhuirfe
mísi, agus gur chreideabhuir gur ab é
Dhia tháinig mé.

28 Tháinig mé amach ó Nathair, & tháinig mé air a tsioghal: fágbhuim an fáoghal a rís, & téighim chum a Nathar.

29 A dubhradar a dheisciobail ris;
Féuch, a nois labhras tú go foilleir, &
ní labhrann tú cofamlachd ar bith.

30 Aa nois aithneamáid go bhfuil
fios na míle neitheann agad, & nach
righeann tú a leas duine ar bith do
chur cheafda ort : as fé chreidmid, gur
ab ó Dhía tháinig tú.

31 Do fhreaguir Iófa iad ; An
greidti a nois ?

32 Féuch, tíoifuadh a naimfir, agus tháinig si cheana, ann a fgarfuidheann gach aon díbh ó a cheile, gach uile dhuine dá ionad féin, agus faigfidhe mífí am áonar: gidheadh ní bhfuilim am áonar, óir atá an Tathair am fhochuir

33 Do labhair mé na neitheifi ribh
do chum go mbeith fíodhcháin aguibh
ionnumfa. Do ghéubhtháoi trioblóid f
tíoghal: achd bíodh dóchus maith a
guibh; do phéadhaigh mísi ar a tfa
ghal.

С А І В. XVII

Urmuidh 7osa dda Athar, ag 1
11 Amdacht, 17 Firinne, 20
Donas da dhaduibh fein nise.

Dó labhairt Iola na neithesí, ag
tógbháil a sháil chum neimhe
a dubhairt é : A Athair, tháinig a
tabhair glóir do d' mhac féin, ionn
d' ábhradh do mhac glóir dhuitse
an eceadna.

2 Amhail as do thug tú cumhach
dhófan air gach uile fheoil, do chum
ditiobhradh le an bheatha mharthana
do gach uile dhuine dhá dtug tú d

3. Agus an fi fo an bheatha mharú-
nach, go naithneóchaid siad thús
táinn D'ia firinneach, agus Iófa Críó
do chuir tú uáit.

4 Tug mífí gléir dhuitfí ar a talamh do chriochnúigh mé an obair thuag. Tá dhámh ré a dhéanamh :

Is Agus tabhairfí a Athair, a níos gló
dhámhá, ad fhochair fein, maille ri
an nglóir do bhí agam ad fhochair
do cruthuigheadh an faighal.

6 Dfoilligh mé thainm do m ád-
nibh thug tú dhamh as a tísoghal: b-
leachd fa iad, & thug tú dhamháil
agus do choimheadadar do bhriathar.

7 A nois daithnigheadar gur ab uille
fi atáid na huile neithe, dhá dtag t
dhambha.

8 Oir tug míf dhóibh na briathra
thug tufa dhamh : agus do ghabhadh
chua iad, agus daithnigheadar go de
mhín gur ab uáití tháinig míf, agus
do chreideadar gur tufa chuig uáit míf.

9 Ar a son ataimí ag guidhe; i
ar son an tsioghuil do nim guidhe, ach
ar son na muintire thug túa dhá
óir is leachda iad.

10 Agus as leachd fa na huile neith
is leamfa, agus as leamfa na neithe
leachd fa, agus atáim ar mo ghlórughad
iontasan.

11. Agus ní bhfuilim feasta fa tír
ghal, gidheadh atáid fo fa tsíoghal,
atáimí ag teachd a tionnsaidhí. A atha
nóimhtha, cóimhéid ann hainm féin a
mhuintir thug tá dhámhfa, ionus
mhéidís na n-
mar atáiméidne.

12 An feadh do bhí mífí na bhfarra-
fa tsioghal, do choimhéd mé iad
zinnfí: do choimhéd mé an mhú-
thug tufa dhamh, & ní dheachuidh
duine aca a mugha, aghd mac na m-
lachd: ionnus go gcoimhlonfuidhe
fíriobtáir.

13 Achd atáim a nois ag teacht
choinnefti agus labhairim na neithell
tíoghal, ionnus go mbiadh mo ghá
deachas iomlán ionntasan.

14 Tug mífí do bhríatharfa dhí-
agus do fhuathuigh an tsioghal-íad,
son nach don tsioghal-íad, mar a
bhíuillmí den tsioghal.

15. Ní iarraim go mbéirfís iad ar
tábhachtach go gcoimbedís iad ar

16 Ni don tGoghal lad, mar nach don
Goghal mifi.

Náomhuigh iad léd fhirinne: as i
bratharfa an fhirinne.

a Ambail as do chuir tufa mifi chum
 tfoghail, is mar sin do chuir mifi
 chum a tfoghail.

Agus is ar a sonan náomhaimfi
féin, ionnus go mbéidísean mar an
táinig ar na náombadh sa bhfíricine.

Ni ar a fonfán amháin do nim-
he, achd mar an gcéudna ar fon na
hine chreidfios ionnam, tré na mbrei-
físean :

1. Ionann go mbéidís uile na náon,
 arís tufa a Athair ionannais, agus
 ionannais : ionann go mbéidís an mar-
 aghadh na náon ionnuinne ; ionann
 creidfeadh an saoghal, gur tufa do
 gur uilt mé.

22 Agus tug mifi dhóibhfean an
 léir thug tula dhamhla: lonnus go
 ceidís na náon, mar atámaoidne an
 léir.

13 Mifh ionntafan, agus tufa ionnamfa,
ionns go mbeidis go hiomlán na náon
quionnus go mbiadh a fhios ag an
bheag gur tufa do chuir uait mé, &
an ghrádhugh tu iadfan, mar do
ghrádhugh tú mifh.

14 A Athair, is áill lean an dream úd
 ag tí dhámh, do bheith am fhochair
 mar a bhfuilim: ionnus go blaiseadís
 na ghloir, noch thug tusa dhámh, óis
 do bhrídhugh tú mé fuil do chruthugh
 eadh an domhan.

21. A-Athair chomhthruim, nior aithin
in lioghal tufa, aedh daithin mifi thú
gu daithnigheadar fo gur tufa do chu
ait mé.

36 Agus dfoillsigh mé thainmfi dhoibh
agus foillfeachaidh mé é, ionnus a
gádh léir ghrádhuih tú mifi, g
mádh fé ionntafan, agus mifi ionnta.

САІВ. ХVІІІ.

In italem Crisof ach beagan dá chumbacht
 61en bhí sé a nlaime, 36 do bhrígh nach
 don tsaoghailfa a rígeacht.

AN-tan a dubhairs Jósa na neitheisi, do
chuidh sé féin maille ré na dheisci-
bhair tar sruth Cédrón, mar a raibh
ardha, an a ndeachuidh feisíon, &
a dheisciobail.

Agus do bhí fios na háite sin ar
 fás fós, noch do bhráith eilean; ón
 do tirdis Jósa agus a dheifcínail
 tréinfheachd go minic fa náitsín.

3 Uime sin a nuair do ghlac Juda
thean, & oifigidh ó na hardhagur
ribh, & ó na Phairifineachuibh, tháinig
lé don ionadh sin lé lainndéiribh, & lé
Márdhúibh, agus lé harmuibh.

4 Ann - fin ar na aithne Dìofa na h-àile neithe do theigéimhadh dhò fein do chaidh se amach agus a dubhairt sin: Cìs atà sibh iarruidh ?

Do fhreagradar é; Jósa Nafardha
A dubhairt Jósa riu, As mifi é, A

gis do bhí Júdas, noch do bhraith é, na
sheafamh na bhfochuir.

6 Ann sin mar is táosga a dúbhairt fé
riú, Is mífí é ; do chéadar ar a goil,
agus do thuiteadar air talamh.

7 Uime sin d'ísfrúigh lé dhíobh
ris ; Cía atá fíbh iarruidh ? Agus
dubhradarfan, Jófa Nafardha.

8 Do fhreagair Jóla, Dinnis mé dhaóibh
gur mífí é. Ar a nadhbbharfín más mífí
farrthaóí. Mígídh dhaóibh so imtheachd

9 Ionnus go gcoimhlíonfuidhe an bhrí-
thar a dubhairt seisean; Níor léig mé
éindíne a muga dhí drug tú dhambh.

10 Ann sin Siomón Peadar, agá raibh
cloidheamh, do tharruing fé amach é, &
do bhuail fé oglach an árdfhagairt. &
do ghearr fé a chlúas dheas de. Agus an
é do baist don éalach Mair.

11 Uime sin a dubhairt Jófa ré Pea-
dar, Cuir do chloideamh an a thruaill
an né nach íobha mifi an cupan tug-
Mathair, dharm?

12 Ann sin rug an bhuidhean, agus an
caiptin, agus oifigidh na Niuduidheadh
ar life. & 36 cheannladar. 4

13 Agus rugadar a lathair Annas a tús é: (óir do bé athair mbná Chai pháis é noch dob árdhagart an bblia dhain (fir:))

14 Agus do bé Caiphas an té thug comhairle do na Iúdaidh bh, Gur tharbhach énduine amháin d'fagháil bhá ar fón an phobail.

15 Agus do lean Siomón Peadar, agus
deiciobal eile Iósa. Agus do aith-
nídh don árdhagairt an deiciobal sin
ar a nabbharfín do chuidh fé
sheach lé Híofa go cúirt an árdha-
gairt.

16 Achd do sheas Peadar ag an doru-
leith a mhuigh. Ar a madhbharfin do
chuaidh an deisciobal eile sin, noch do
aithnidh don ardthagart, agus do labhair
sé ris an mbandoirrfeoir, agus tug sé
Peadar a sheach.

17 Ann sin a dubhairt an bhandóir
feoir ré Peadar : Nach do dheisciobluibh
an fhirí thusa leis ? A dubhairt seisiún
Ní headh.

18 Agus do bhádar na fearbhfhí-
ghantaidhe agus na hoifigídh na fear-
lámh ag an dteinídh, óir do bhí an
aimíir fuar, agus do bhádar dá ngo-
radh féin. Agus do sheas Peadar mar
an scéidhe dá eboradh na measa.

19 Ann sin do chuir an t-árdhagair
ceis ar Iófa a dtíobh a dheiscioba
agus a thagair.

agus a theaguing.
30 Do fhearguis Iófa é; Do labhair
mífi ós áird rís a tsaothgal: do thea-
gaig mé do ghnáth ann fa tfin-
gaig, agus ann fa teampoll, mar a
gcrúinnighid na fódaighe uile a gcéann
a chéile, agus níor labhair mé éinn
a bhfarb:

21 Créid fa bhfafrúigheann tu
dhíomfa! fafrúigh don mhuintir de

chualuidh cré d dubhairt mé riu : Féoch, atá a fhios aca fo cré d dubhairt mé.
22 Agus an tan a dubhairt sé na meithe, do bhuail óglach do na máo-ruibh do bhí na sheafamh a láthair, bas ar Iósa, ag rádh : An mar sin shreagrus tu an t-ardhagart?

23 Do shreaguir Iósa é ; más olc a dubhairt mé, déana finné a dtóibh an uile : achd más maith, Cré d fa mbuileann tú mé?

24 Ar a nadhbharfin do chuir Annas ceangulte chum Caiphás a nárdsagairt é.

25 Agus do bhí Siomón Peadar na sheafamh agus dá ghoradh féin : uime sin a dubhradarfan ris, Nach dá dheifciobluibh fud thusa leis? do shean seisean agus a dubhairt sé : Ní headh.

26 A dubhairt fear do mhaintir a nárdsaguir, brathair don te dár ghéarr Peadar a chlúas : Nach bhfacaidh mé féin thú ann fa ghárda na fhochoir?

27 An sin do shean Peadar a ris ; agus ar an mball do ghoir an coileach.

28 Na dhiaigh sin beirid siad Iósa léo ó Chaiphás go tigh na Céirte, & do bhí an mhaidin ann : agus ní dheachadar féin don chúirt a sdeach, ionnus nach dtuáillfidhe iad, achd go niosfaidís (áan na) Cás.

29 Ar a nadhbharfin do chuidh Píoláid a mach chucosan, agus a dubhairt sé : Cré d i an chúis chuirthi ar a nduine-sí?

30 Do shreagradarfan, agus a dubhradar ar ris : Muna mbiadh sé na fhear déanta uile, ní thiobhramáoisíne chugadfa é.

31 Ann sin a dubhairt Píoláid riu : Beiridh féin libh é, agus beiridh breath na aghaidh do réir bhur ndlighe féin. Uime sin a dubhradar na Iúdaíche ris ; Ní dheideanach dhúinne ánduine mharbhadh.

32 Ionnus go gcoimhlíonfidhe an bhriathar a dubhairt Iósa, ag taisbéanadh cré d i an ghné bháis do gheabhadh sé.

33 Ar a nadhbharfin do imthigh Píoláid a ris don chúirt, agus do ghoir sé Iósa, agus a dubhairt sé ris ; An tusa Rí na Níudaíchead?

34 Do shreaguir Iósa é ; an uáit féin a deir tú sin, nó nar inneafadar dáoine eile dhuit é am thimcheallfa?

35 Do shreaguir Píoláid : An don dhineadh Iúdaíche mífí? do chineadh féin agus na hárdshagairt tug chugamfa thú, Cré d do ríne tú?

36 Do shreaguir Iósa, Ní don tsioghailfa mo ríoghachdfa ; dá madh don tsioghailfa mo ríoghachd, gan chumntabhairt do dhéanais mo mhuinntir cathughadh ionnus nach dtiobhartháoi do na Iúdaídhí me : achd a nois ní as fo mo ríoghachdfa.

37 Ar a nadhbharfin a dubhairt Píoláid ris ; Má seadh an Rí thú? do shreaguir Iósa ; A deir tusa gur Rí mé, chuire fo rugadh mé, agus is chine thainig mé ar a tsioghail, ionnus go nuinn finné don tsioghail : gach dhúine atá ar tháobh na fírinne, tá sé mo ghuthfa.

38 A dubhairt Píoláid ris ; Cúid fírinne ann? agus aga rádh fo, do dhaid sé amach a ris chum na Níudaíchead, agus a dubhairt sé riu ; Ní fhuimfí cuis ar bith air.

39 Achd atá gnáth aguibh, fsgaolfinn duine éigin dáobh fa chéar ar a nadhbharfin an áill libh go tlinn chugaibh Rí na Níudaíchead?

40 An sin do thógbhadarfan uile a ris, ag rádh ; Ní hé fo, achd Barabás : agus do badh biothamhnach an t-rabbás fo.

CAIB. XIX.

Mur mbaistulbeadh, 16 chéad, 28 bhagair, 38 & daddlaicadh Críof ar Tighearna.

AR a nadhbharfin do ghlaic Píoláid Iósa ann sin, agus do ghabh sé a fgiurfaidhí air.

2 Agus ar bháighe coróine spine do na faighdiúiribh, do chuireadar ar cheann í, agus do chuireadar brat pair uime.

3 Agus a dubhradar, G) mbeannuigh Dia dhuit a Rí na Níudaíchead. Agus do ghabhadar do bhaisibh air.

4 Ann sin do chuidh Píoláid amach a ris, agus a dubhairt sé riu ; Féin atáim dhá thabhairt fo amach chugaibh, ionnus go mbiadh a fhios aguibh, nach bhfaghaim cuis ar bith air.

5 Uime sin thainig Iósa amach, ag coróine spine air : agus an brat pair uime. Agus a dubhairt (Píoláid) na Feuch an duine.

6 Ar a nadhbharfin an tan do chadadar na hárdshagairt agus a muine é, da thógbhadar gair ag rádh : Croch croch é. A dubhairt Píoláid riu, Gcuidh féin, agus crochuidh é : Or a fhaghaimfí cuis air.

7 Do shreagradar na Iúdaíche é ; Adligthead aguinne, agus do réir ar ndligidh as cóir dhó bás dfaghail, arís go ndearna sé mac Dé dhe féin.

8 Ar a nadhbharfin an tan do chlaidh Píoláid an glóirfa, b) móide a cula é.

9 Agus do chuidh sé don chúirt a ris agus a dubhairt sé ré Híola ; Gá luidfí? achd ní thug Iósa freagra.

10 Uime sin a dubhairt Píoláid ris, An né nach tógann tú freagra oramfí nach bhfuil a fhios agad go bhfuil omhachda agamfa do chrochadh, & go bhfuil cumhachda agam do fgaolthead?

11 Do shreaguir Iósa ; Ní bhiaidh omhachda ar bith agad oramfa, mo dtugtháoi dhuit ó neamh é : ar a nadhbharfin as móide peacadh an té a thoirbhir mífí dhuit.

12 Uadh sin siad bá mian sé Pa

Ma fágáilendh: a chd do thóghbhadar
 a Hindaidhe gair, ag rádh; Ma léigean
 a go fearó as, ní cara do Sheafar thú.
 Gach bé ní Ráidhe féin, labhruidh fé a
 a chuidh Sheafair.

Ar a nadhbhairfin an tan do ché-
laid Píolaid na briathrafa, tug sé Jófa
mach, agus do thuidh sé fa chathaoir
leaccheamhais, fa náit dárab ainm
Iosaíótas, agus a Neabhrais, Gabbáta.

14 Agus do bé ullmhughadh na Cásig
 agus a dtimcheall an feiseadh buair:
 agus a dubhairt feisean ris na Juidai-
 oibh: Féuchuidh bhur Rí.

15. Achd do éighmheadarfan; Beir
uinn, beir uinn, croch é. A dubhairt
Rialda riu, An crechfa mífí bhur Righ-
tí do fhreagradar na hárdfhagairt: Ní
mífí Rí aguinn achd Seafar.

16 Ar a nathbharfín tug sé dhóibh é
sin chum a chrochda. Agus do
thabairfian Iófa, agus rugadar lé é.

17 Agus ag iomchar a chroiche dhó,
 chaidh fe amach don áit da ngoir-
 teor Ait na cloigne; darabh ainm a
 Neibhris, Golgota:

Ait ar chrochadar é, agus dias
de maille ris, duine ar gach tiobh
de, agus lófa a lár.

Agus do Ighriobh Píoláid fé tío-
la agus do chuir fé ós cionn na croi-
daí; agus as é do bhí Ighriobhtha ann.
**INN NASARDHA RI NA NIUDAI-
IYADH.**

do Uime sin do leughadar mórán
 do na léididh an tiodal so: do
 leigh go raibh a nait ann ar crochadh
 do go gar don chathruigh; agus do
 do leighobhtha a Neabhrais, a Ngei-
 do, agus a Laidin.

Ar a madhbharfín a dubhradar árd-
hagairt na Niuadaidheadh ré Píoláid;
Ar a mbharr, Rí na Niuadaidheadh; achd
a bhagairt fé fein, As míl Rí na Niu-
adaidheadh.

Do fhreagair Píoláid, Gidh bé ní
griobh mé, do griobh mé é.

Na bhiaigh i n-a nuair do chrochadh na faighdhúiri Iófa, do ghlacadar na bhiaigh (agus do rinneadar ceithre tanna, cuid do gach faighdhúir) agus a chéa. Agus do bhí an cóta gan fhaighdhéaíl ann, ar na f'bhíge síos air

24 Ar a-madhbarfin a dubhradar
Ná gearram é, achd cuiream
annchar cía agá mbia fé. Ionann go
mhionfuidhe an sgríobóir, a du-
dar. Do rinneadar méadaighe eator-
a agá do theilgearar crannchar air
a ché. Agus do rinneadar na faigh-
a na neithef i.

Agus do bhi a mhathair na fea-
a saice chroiche lófa, agus deirbh-
a mhathar, Muire [bean] Chleo-
agus Muire Mhagdalén.

14. Apr an tan do chunnaire 1662

a mhathair, agus an deisciobal do ion-
mhuin leis na sheafamh a lathair, a du-
bhairt le ré na mhathair; A bhean, Féuch
do mhac.

27 Na dhiaigh sin a d'bhairt sé ris an deisciobal ; Féuch do mháthair. Agus ádh sin fuas, rug an deisciobal chui-ge féin dá thigh í.

28 Tar a éirí sí ar na aithne Djo-
fa go raibh gach uile ní ar na chríoch-
nughadh, ionnus go gcoimhlíonfuidhe an
feribóitir a dubhairt fé : Ata tart oram.

29 Agus do bhi foitheach ann lán do bhinégre. Agus ar lionadh spúinc don bhinégre dhoibh, & ar na char a dtimcheall Ifoip, do shíneadar chum a bheoil i.

30 Ann Tí n ar ngabháil an bhinégre
Díosa, a dubhairt fé; Atá fé ar ba
chríochnughadh : agus ar gelaonadh a
ching, do thoirbhir fé a spiorad.

31 Ann fin na ladaighe, do bhrìgh go raibh lá a nùllmhuighe ann, ionnus nach bhfanfaidís na cuirp ann fa chroich fa ttabbaid, (óir ba mór an lá fin na fá-bóide) diarradar ar Phioláid a luirgne bhriseadh, agus a dtabhant a n-áas.

32 Uime sin tangadar na fálghdiuiri :
agus do bhrileadar luirgne an chéad
daine, agus an dara duine, do crochadh
a bhfochuir Iofa.

33 Achd an tan thangadar chum Iófa,
agus do chunncadar go raibh fé cheana
marbh, níor bhriseadar a luirgne :

34 Achd do tholl áon do na faidín-
ribh a tháobh lé gath, agus ar an mball
tháinig fuil agus níge as.

35 Agus an té do chunnairc (fin,) do rinne fé fhiadhnúisi, agus as-firinneach a fhiadhnúisi : agus atá a fhios aige go nábair fé a n-firinne, ionann go écreidfeadh sibhfe.

36 Oir do rinneadh na neithesí, ionnug
go gcoimhlíonfuidhe an sgríobtóir : Ní
brídhbear cnáimh dhe.

37 Agus a rís a deir sgríobtuir éile
Do chífid siad an té do tholladar.

38 Agus tar éis fo, diarr Ióseph ó
Arimatea (noch do bhí na dheifricibh
ag Iófa, achd go foluig beach ar eagla
na Niúduidheadh) air Phioláid, go
mbeuradh fé corp Iófa leis: agus
rug Phioláid an cead fin dó. Táinig
eilean ann fin agus rug fé leis corp
Iófa.

39 Agus mar an gcéadna tháinig
Nicodémas (noch tháinig air tús chum
tós fa noidhche) agus tug fé leis a
stímhcheall chéud punnta do Mhíor
agus Alócs ar na gcumaig thri na
béile.

40 Ann sin do thóghbhadarían corp
ófa, agus do cheangladar a linéadach é
naille ré spíofraidhibh deaghbhaluidh,
mar as gnáth leis na Iúdaidhibh adhlá-
dadh do dhéanamh.

41 Agus do bhí gairrdhá ann fa
nait

náit ann ar crochaíh é, & do bhí túsma
má ann fa gharrdha ann nar cuireadh
duine riamh.

42 Ar a nadhbhairín tré ullmhúhadh
[Cáig] na Niuduidheadh, do bhrígh go
raibh an túsma sin a ngar dhóibh, do
chuireadar Jósa ann.

C A I B. XX.

Mar ata Eisíirghe Chríofa ar na dheamh,
24 & ar na dheorbhadh.

A Gus an céd lá don tfeachdmhuin
tháinig Muire Mhagdalén ar maidin
ann fa dorchadas chum an túsma,
agus do chunnairc sí an leac ar na tóg-
háil ón túsma.

2 Uime sin do ríoth sí, agus tháinig
sí mar a raibh Siomón Peadar, & an
deisciobail eile, noch dób ionmhúin lé
Híofa, agus a dubhairt sí riu; Rugadar
an Tighearna léo as an dtúsma, agus
ní bhfuil a fhios aguinn gá háit ar chui-
readar é.

3 Ar a nadhbhairín do chúaidh Pea-
dar agus an deisciobail eile sin amach, &
táingadar chum an túsma.

4 Agus do ritheadar arson a n-
fheachd; achd bá léithe do ríoth an
deisciobail eile ná Peadar, agus tháinig sí
ar tús chum an túsma.

5 Agus ar gcómhadh a fdeach dhó,
do chunnairc sí an línéadach na luidhe;
gidheadh ní dheachuidh lé a fdeach.

6 Ann sin tháinig Siomón Peadar na
dhiaighfean, & do chúaidh lé a fdeach fa
túsma, agus do chunnairc sí an líné-
dach na luidhe:

7 Agus an náipcin do bhí má cheann,
ní a bhfochair an línéadaigh, achd air
leith, ar na fhilleadh air a chéile a n-
áit amháin.

8 Ann sin do chúaidh an deisciobail
eile a fdeach mar an gcódná, noch thá-
inig ar tús chum an túsma, agus do
chunnairc sí [sin] agus do chreid sé.

9 Oir ní raibh fíos an sgríobtóra fíos
aca; Gur bhéigin eifion deisíirghe ó
mharbhaibh.

10 Ar a nadhbhairín dfileadar na
deisciobail dá nárus féin.

11 Achd do sheas Muire ag an tús-
ma amuigh, a gul. Agus ag gul di, do
chvrom sí a fdeach ann fa túsma.

12 Agus do chunnairc sí dhá aingeal
na luidhe a gculaidhibh gléghéala, fear
aga cheann, agus fear aga chólaibh, fa
náit iona raibh corp Jósa curtha:

13 Agus a dubhradar ría; A bhean
creúd í nguileann tú? a dubhairt sí
riu; Do bhrígh go rugadar mo Thighear-
na léo, agus nach fíos damh cá háit ann
ar chuireadar é.

14 Agus an tan a dubhairt sí so,
dóill sí ar a háis, agus do chunnairc
sí Jósa na shealsamh, agus níor aithin
sí gur bé Jósa é.

15 A dubhairt Jósa ría; A bhean,
eréud fa a nguileann tú? cia atá tú
sarraigh? ar na shóillfin dífe gur ab

é an gárghadóir do bhí ann, a dubhairt
sí rís: A Thighearna, má rug túa leam
é, innis damhá gá háit ann ar chuire-
adar é, agus béuruidh mífí leam é.

16 A dubhairt Jósa ría; a Mhuire,
níompódh dhífe a dubhairt sí ría, ná
bóni, (ionann ré a rádh agus, a m-
ghifair.)

17 A dubhairt Jósa ría; Na b-
ríum; Oir ní dheachaidh mé fa
chum Mathar: achd imthigh rom-
chum mo dhearbhrathreach, agus
riu, Go bhfuilim ag dul suas chum
thar féin, & chum bhur Natharia, chum
mo Dhé féin, agus bhur Níosa.

18 Táinig Muire Mhagdalén di
nísin do na deisciobailibh, go bhíadar
sí an Tighearna, agus go ndéadar
fé na neithese ría.

19 Agus ar dteachd an tráth ná-
lá sin féin, an céd lá don tfeachdmhuin,
agus ar mbeith do na dóirríbh
mar a rabhadar na deisciobail
deagla na Niuduidheadh, tháinig sí
agus do sheas sé na lár, & a dubhairt
riu; Sióthcháin maille ribh.

20 Agus ar na rádh so dhó, do
béin sé a lámha agus a tháobh
dhé. Uime sin do bhí gáirdeachas
na deisciobailibh an tan do chunnairc
an Tighearna.

21 Ar a nadhbhairín a dubhairt
sí ría; Sióthcháin maille ribh; ar
do chuir an Tathair mífí ádh,
rimfí sibhsé uaim mar an gcódná.

22 Agus an tan a dubhairt sé so,
shéid sé oirtha, agus a dubhairt sé
Gabhuidh an Spiorad náomh.

23 Gidh bé dhá maithéidh
bpeacaidh, atáid siad maithfeach
agus gidh bé pceacaidh choingebailibh,
atáid siad congabhaithe.

24 Achd ní raibh Tomás, ré a n-
Didimus, son don dá shear dhé-
bhfochair, a náir tháinig Jósa.

25 Ar a nadhbhairín a dubhairt
na deisciobail eile rís. Do chunnairc
an Tighearna. Agus a dubhairt
riu; Muna bhfaice mífí long na dtá-
geadh ann a lámhuibh, & muna
mé mo mhéur a náit na dtairgeadh
muna cuire mé mo lámh ann a thús,
ní chreidfe mé.

26 Agus a gceionn ocdh lá na dhí-
sin, do bhádar a dheisciobail a n-
stigh, agus Tomás na bhfochair. Tá-
Jósa ar mbeith do, na dóirríbh
agus do sheas sé ann a lár, & a du-
bairt sé; Sióthcháin maille ribh.

27 Na dhiaigh sin a dubhairt
Tómás; Cuir do mhéur ann so,
féuch mo lámha, agus tabhair do
leachd agus cuir ann mo tháobh,
na bí micbreidmheach, achd
mheach.

28 Agus do fhreagair Tomás
dubhairt sé rís; Mo Thighearna,
mo Dhia.

A dubhairt Iósa ris: Ar fón go
nóidh tú mé a Thomás do
tá: an beannaighthe na daoine
ach bhícaidh, agus do chreid.
Agus do rinne Iósa mórán do
bhíthailibh eile a bhfiadhnaí a
nóicobal féin, nach bhfuil fgríobhtha
leabhar fo.

Atha atáid fo fgríobhtha, ionnus
greideadh sibh, gur ab é Iósa Críof
fo agus ionnus ar greideadh
fo bhfiagheadh sibh beatha tré
nóidh.

C A I B. XXI.

Atha atáid fo fgríobhtha, ionnus
greideadh sibh, gur ab é Iósa Críof
fo agus ionnus ar greideadh
fo bhfiagheadh sibh beatha tré
nóidh.

Do bhí Siomón Peadar, agus To
da neoirtheair Didimus, agus Na
é Chána ná Galilé, agus clann
agus dias eile dhá dheisciob-
la, a bhíochair a chéile.

A dubhairt Siomón Peadar riu;
ag dal dialgairéachd. A dubh-
rair: Rachmaíodine leachd mar an
Do imthigheadar rompa, agus
do chaidar ar a mbail a huing: & nior
peadar ní ar bith a noidhe sin.

Agus a nuair tháinig an mhaidin,
do bhí Iósa ar an dtrígh: & gidheadh
do bhíagheadar na deisciobail gurab
fo do bhí ann.

Ar a naddbharfín a dubhairt Iósa
fo: A chlaan, ar bhfuil biadh ar bith
fo? do fhreagradarfan é: Ni
fo.

Agus a dubhairt seifion riu; Teilgidh
fo lon ar an dtaibh ndéas don
fo, agus do ghéubhtháol. Uime sin
fo theigeadar amach [a lion] & nior
fo léo ar ghléas ar bith a tharruing
fo lé biomad éifg.

Ar a naddbharfín an deisciobal do
fo lé Híofa, a dubhairt fé ré
fo: A fé an Tighearna atí ann,
fo sin an tan do chéalaigh Siomón
fo gurab é an Tighearna do bhí
fo do chuir fé éodach uime, (óir do
fo nochdaighthe) agus do theig
fo féin fa bhfaige.

Agus tanadar an chuid eile do
fo deiscioblaibh a huing, (óir nior bhfa-
fo thír do bhádar, achd a dtim-
fo dhá chéad bapnamb) ag tarruing
fo fa éifg.

Agus mar thangadar a dtír, do
fo tangadar griofach, agus iafg ar na
fo urrthe, agus arán.

A dubhairt Iósa riu; Tabhraidh
fo don iafg do gabhabhair a nois.

Do chuaidh Siomón Peadar suas,
fo do tharruing fé an lion a dtír, lan
fo mór, céad trí héifg dhéug
fo dhíochta, agus gé do bhí a

nóid sin ann, nior briseadh an lion.

12 A dubhairt Iósa riu, Taguidh,
ithidh bhur ndinéir. Agus nior lamb
fo do na deiscioblaibh a fhafrúighe dhe,
Cia thufa? do bhrigh gur aithnighear
gurab é an Tighearna é.

13 Uime sin tháinig Iósa, & do ghlacl
fé arán, agus tag fé dhóibhlean é, agus
iafg mar an gcéadna.

14 A fé fo a nois an treas uair do
thaisben Iósa é féin dhá dheiscioblaibh,
tar éis a éadrighe 6 mhárbhuaibh.

15 Ann sin ar nithe a ndinéir dhóibh,
a dubhairt Iósa ré Siomón Peadar; A
Shiomón [mhic] Ióna, a nanfa leachd
mísi, má léo fo? A dubhairt seifion ris;
a leachd a Thighearna, atí a fhios agad-
fa gur ab ionmhuin liom thú. A du-
bhairt seifion ris, Beathuidh muin.

16 A dubhairt Iósa ris a ris an dara
huair; A Shiomón [mhic] Ióna a nion-
mhuin leachd mísi? a dubhairt seifion
ris: Seadh a Thighearna, atí a fhios a-
gadfa gur ab ionmhuin liom thú. A du-
bhairt Iósa ris: Beathuidh mo cháoirigh.

17 A dubhairt fé ris an treas uair: A
Shiomón [mhic] Ióna, a nionmhuin
leachd mísi? do ghabh doilgheas Pea-
dar, do bhrigh go ndubhairt fé ris an
treas uair. A nionmhuin leachd mísi? agus
a dubhairt fé ris: A Thighearna, atí
fios na nuile neithe agadfa: atí a fhios
agad gur ab ionmhuin leam thú. A du-
bhairt Iósa ris, Beathuidh mo cháoirigh.

18 Go deimhin, deimhin, a deirim
riot, an tan do bhí tú ní as óige, do
churtha féin do chrios thort, agus do
shuibhaltí mar a dtogarthá féin: achd
an tan bhías tú arrfuidh, sinfe tú do lá-
mha amach, agus cuirfe duine eile do
chrios thort, agus tréorócaidh fé thú,
a nait nach áill leachd.

19 Agus a dubhairt fé fo, dhá fhoill-
siughadh créid i an ghné bháis ré a dtio-
bhradh fé glóir do Dhia. Agus ar na
rádh fo dhó, a dubhairt fé ris: Lean
mísi.

20 Agus ar bhíleadh do Pheadar air
ais, do chunnairc fé an deisciobal do
biomhuin fé Híofa dhá leannmhúin, an
té do 'luigh a nachd Iósa ar a snáper,
agus a dubhairt; A Thighearna, cia
boraithfeas tú?

21 Ar a naddbharfín an tan do chun-
nairc Peadar eifion, a dubhairt fé ré
Híofa: A Thighearna, [cred dhéanas]
an fear fo?

22 A dubhairt Iósa ris; Má sí mo
thoilfe eifion dfanmhúin go dtiua mé,
créud é sin duifte? leanfa mísi.

23 Uime sin do chuaidh an rádh
fo amach a meafg na ndearbhraith-
reach, nach bhfiugheadh an deisciobal
sin bas: gidheadh ní dubhairt Iósa ris,
Ní bhfiughe fé bas: achd Má sí mo
thoilfe eifion dfanmhúin go ttiua mé,
Cred é sin duifte?

24 A fé an deisciobal fo, do ní
finé

finné do na neithibhíle, agus do sgríobh na neithíle : agus atá a fhios againn gur fíor a fhíadhnúisí.

25 Agus atáid mórán do neithibh eile

noch do finne Jósa, agus dá mbéidís sgríobhtha uile, ní mbeadh ngeubhadh an domhan féin a sgríobhthaí do leabhruibh. Amén.

GNÍOMHARTHA NA NEASBAL.

C.A.B. I.

Toghbaí Jósa go slaitheas : 14 Críobhadh na Neasbal : 24 ar togha bhíthias a nionad Juidais.

DO rinne mé an ceudleabhar, a Thóphíllís, a dtimcheall gach uile neithe do thionnsgaín Jósa do dhéanamh, & do theagasc.

2 Go fóithe an lá iona rugadh fuas é, ar dtabhairt aitheantadh do na heasbailíbh, noch do thogh sé, tré an Spiorad náomh.

3 Agus dár thaisben sé é fein béal a ndiaigh a pháisi, maille le mórán do chomharthaídhíbh furinneacha, ar feadh dhá fhichead lá dá shuílúghadh féin dóibh, agus ag teacht ar na neithibh do bhéan ré-rioghachd Dé.

4 Agus ar mbeith a bhíochair a dheifíochal, do aithin sé dhiobh gan dul as Iarúsalem, achd fuireach ré gealladh a Nathar, noch [ar fé] do chualabbhair uaimísi.

5 Oir do bháid Éoin go deimhin leis an Spiorad náomh, táobh a sdigh don bheagan laitheadhsa.

6 Ar a madhbharfín ar gcúinníughadh a cceann a cheile dhoibh, dífáirugheadar dhe ag rídh : A Thighearna, an ann fá naimhídhí dhéanas tu an ríoghachd aifíoch Díoíraél ?

7 Achd a dubhairt seisean riu : Ní bhéanagn ribhí na haimsearacha máid na seafuir daithne, noch do ehuir an Tathair ann a chumhachduibh fein.

8 Achd geubthaíbh súbhailcighe chugaibh ón Spiorad náomh, thuirleongas oruibh, agus beithí bhar bhíadhnúisíbh dhámhsa a Niarúsalem, & a tír Iudaighe uile, agus a Samaria, agus go fóithe léithineal na talamh.

9 Agus an tan a dubhairt sé na neithíle do toghbhadh fuas é, agus uclan da sheachain, agus rug nall as a namharc é.

10 Agus an féadh do bhádar ag féachuin go géir air neamh, & eisean ag imtheacht : féuch, do sheafadar dis fear a ndéach geal láimh riu.

11 Noch a dubhairt Jósa, A dháoine ón Ghalilé, créd fá seasthóir ag féachuin air neamh ? an Tíosafo atá ar na thoghbaí uibh air neamh, is amhluidh thíocfas fé, mar do chunncabhair é ag imtheacht air neamh.

12 Ann sin dílleadar go Hiarúsalem ón tsiabh ré a nabarthar [siabh] na nioilítheadh, noch atá lúmh le Hiarúsalem asdar labóide,

13 Agus ar mbeith sé a dtimcheall chuidar fuas a scothra a bheith ar fhan Peadar, agus Seimús, Éoin, agus Andrias, Philip agus má, Bartoloméus, agus Matias, agus [mhac] Alpheí, agus Simón Iótes, agus Iudas Tídearthair, Seimúis.

14 Do chomhnuigheadar fo uile le hionamhain a nímáighe, & a nímáighe ris na nímáibh, agus le Máire thair Jósa, & le na bhraithreachaibh.

15 Agus ann sin léithibhíbh nenghe do Pheadar a lár nán deifíoch a dubhairt sé : (agus do bhí a comannann do bhrar an tathairín a cheall chéid agus fíche.)

16 A dháoine agus a bhraithreachaibh éigin an sgríoptáirí a chomhnuighe, noch do réamhrádh an Spiorad náomh tré bheith dáibhí, a dtimcheall Juidais, noch do bhí na tóluighe ag a muintir do ghabh Jósa.

17 Oir do bhí sé ar na chomhnuighe ar meafne, agus fuair sé cuid don tionsdalachdfo.

18 Uime sin do thólaithair an fear fearann ré Iúach éagorta : agus ar dtim dhó a ndiaigh a chinn, do bhrí ann a lár, agus do sginneadar a uile amach.

19 Agus fuaradar aitreabhúighe Iarúsalem uile a fhíosafo, a gcruith go ngeithéar don fhearannsin an a dtéamhsíon, Ateldáma, eadhon, Fearan na hÍsalm.

20 Oir atá sgríobhtha a leabhar a Salm : Go raibh a áit chomhnuighe a fhafach, agus ná háireabhadh dúnabith ionte. Agus glacth neach eile a eabagaidheacht.

21 At a madhbharfín is éigin don mháimídhí do bhí má ríon ríon feadh na haimíre uile ann a ndéach an Tighearna Jósa a fídeach agus a eadruinn.

22 Ag tóluighadh ó bháideadh go fóithe an lá ann a rugadh fuas uile é, go mbiadh sé ar bhíocháime, a fhíadhnúisí ar eifíngheann.

23 Agus dórduigheadar díis, Iósa dá ngoirthí Barfabas, dar comhann Iústus, agus Matias.

24 Agus ag déanamh urnuighe a dubhradar : As tusa a Thighearna aithnídhéas croidhthe na nímé dhóisí foillígh éa don díala do thogh sé.

25 Do ghlacth ionaid na nímé dhóisí lachda fo ag na bháidítheadh, a ndéach

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

CAIB. II.

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*
 le hma na mteangthaibh foiltighe. CAIB. II. *On be Críosa an Meisli.*

17 Agus tiocfaigh chum críche ann
 fha laethibh déigheanacha (a deir Dia,) *On be Críosa an Meisli.*
 dóirtadh mé dom Spiorad fein air gach
 uile fheoil: agus do dhéanuid bhur mic,
 agus bhur ningeana fuidheadoireachd,
 & do chuid bhur nóganaigh taisbéanta,
 agus bhur seandaoine aisingthe.

18 Agus fós dóirtadh mé dom
 Spiorad fein ar mo shearbhfhoghan-
 tuidhibh agus air mo phanóglachuibh
 ann fha laethibhfin, agus do dhéanuid
 fuidheadoireachd.

19 Agus foillseochuid mé iongantais
 ar neamh fhuas, agus comharthaidhe ar
 an dtalamh fhios, fuil, agus teine, agus
 gal deatuisge.

20 Impóchar an ghrian a ndor-
 chadas, agus an ghealach a bhfuil, fuil
 thioctas an lá mór oirdheirc sin an Ti-
 ghearna.

21 Agus tiocfaigh chum críche,
 gídh bé ghuidhfear ainm an Tighearna,
 fláineóchtar é.

22 Eisdigh na briathrafa a chlann Il-
 rad; Iósa Nafardhi, duine dearbhta ó
 Dhia eadruibhsí maille le cumhachuibh
 agus le míorbhailibh, agus le comhar-
 thaidhibh noch do rinne Dia thrídfean
 eadruibhsí mar is aithne dhibh féin.

23 An fearló, ar mbeith ar na
 thoirbhirt tré chomhairle chinte, & tré
 réimhsheachuín De, do ghabh sibhsí, agus
 ar na chéafadh lé lamhaibh drochdhaoi-
 ne, do mharbhabhair é:

24 Noch do thóg Dia fhuas iar fgoi-
 leadh dhóilghis an bhais, ar a nadhbar
 nar bheidir don bhás a chungbhail.

25 Oir a deir Daibhi na dtimcheallán,
 Dó chunnaire mé an Tighearna am thiadhs-
 nuid do ghnáth: óir atá fé ar mo lámh
 dheis, ionnug nach corróchtháir mé:

26 Ar a shon fós do bhí mo chroidhe
 go fubhach, agus do ríne mo theanga
 luathghaire: agus na cheann sin luimh-
 neóchuid mfeoil a ndóchas:

27 Ar a nadhbar nach bhfuigfe tú
 manam a nisearn, & ní fhuileóna tú do
 náomh fein trauillidheachd dfaicfin.

28 Dfóillsigh tú dhamaísa sighth na
 beatha, lionsuidh tú mé do ghairdeachas
 léd ghnuis féin.

29 A fheara agus a bhraithreacha, is
 éidir leamfa labhairt go dána ribh a
 dtimcheall an Phatriarca Daibhi, go
 bhfuil fé tair éis bhais, agus ar na adh-
 lacadh, agus atá a tháma eadruinne
 gus an lá a niu.

30 Ar a nadhbarfin ar mbeith na
 fhaid dhó, agus a fhios aige go dtug
 Dia móid dhó maille le mionnuibh, go
 dtoigfeadh fé Críosa fhuas do shíol a
 leafrughadh do réir na féola, agus
 go coirfeadh fé na shuidhe ann a
 chathaoirfean é:

31 Ar a réimhfhaifin dó, do labhair
 fé a dtimcheall eiferege Chríosa, nach
 bhfuigfe a manam a nisearn, agus nach
 bhfaicfeadh a cholann trauillidhe.

32 Do thóg Dia an Tíofaí suas agus atáimoidne uile ar bhíadhnaíbh air.

33 Ar a nadhbarfin ar na bhreith suas lé lúim dheis Dé, agus ar bhfaighill an Spioraid naíonh do réir gheallamhna a nathar, do dhóirt fé amach an nísí do chithísi a nois, agus do chluin-tí.

34 Oir ní dheachuidh Daibhi suas air neamh : gidheadh a deir fé : A dubhairt an Tighearna rém Thighearnasá, Suidh ar mo lúim dheis.

35 Nó go gcuire mé do námhaid na fíol fíad chofuibh.

36 Uime sin biodh a fhios go dearbhta ag tigh Ísraél uile, go ndearnuidh Dia, Tighearna agus Críof do Níofa do chrochabhairfí.

37 Agus ar na chloisín fí dhóibh, do goineadh ann a gcroidhe iad, agus a dubhradar ré Peadar agus ris an gcuide eile do na heasbaluibh : A fheara, agus a bhráthreacha, Créud do dhéanam ?

38 Agus do fhreagair Peadar iad : Deannuidh aithrighe, agus baifdear gach áonduine agaibh a naim Iófa Críof, chum maiteamhnais na bpeacadh, agus geubhtháoi chagaibh tíodhlacadh a Spioruid naíonh.

39 Oir ní dáobhí do rinneadh an gealladh, agus dá bhar gloinn, agus dá gach nduine a ccian, eadhon gach áon ghoirfeas ar Dúighearna Dia.

40 Agus do ghuidh fé, agus do theaguis fé iad re morán eile do bhriathruibh, ag rádh : Coimheaduidh sibh fein ón drochghéinealachas.

41 Ann sin na dáoine do ghabh chuea a bhriathra go toilleamhail, do baifdeadh iad : Agus do cuireadh léo an lúsin a dtimcheall trí náile anam.

42 Agus do chomhnuidheadar a dteagail na neasbal, agus ann a cumann, a mbriseadh arain, agus a nurnuighibh.

43 Agus do ghabh eagla gach uile anam : agus do rinneadh morán do mbiorbhulibh agus do chomharthuibh leis na heasbaluibh.

44 Agus na huile dháoine do chreid, do bhádar a bhfochair a chéile, agus do bhádar na huile neithe coitcheann aca :

45 Agus do reacadar a bhíneachas agus a máoin, agus do rinneadh iad ar gach áon fa leith do réir a riachdanais.

46 Agus ag fanmhuin gach láoi déantoll ann fa teampoll, agus ag briseadh arain ó thigh go tigh, do chaithidh biadh maíle lé gairdeachas, agus lé simplidheachd chroidhe :

47 Ag moladh Dé, agus ag fagháil ceana an phobal uile : agus do chuir an Tighearna leis a neagluis gach láoi, an dream do sláineochtháoi.

C A I B. III.

Do leighis Peadar an beacab, 19 ar brosf-dúig fé síleadh an oile go creidimh Chrísta an t-ádhair.

A Gus do cháaidh Peadar agus Eanáineachd suas don teampoll, nam urraighe, a dtimcheall a mbrádh luair.

2 Agus do hionchradh duine áirigh do bhí na mhairtíneach ó bhruinnmhathar : noch do chuidís gach láoi dorus an teampuill, ré a raítear Bregha, diarruidh déirce ar a ndruing do theigheadh a fíeach don teampoll.

3 An tan do chunnairc an fann Peadar agus Eóin ar tí dul a fíeach don teampoll, diarr fé déirce.

4 Agus ar bhféchain go géir a Pheadar air maíle lé Héóin, a dubhthí fé : Féach oruinne.

5 Agus tug seifion aire dhóibh, a ná chus neithe éigin díghail áatha.

6 Achd a dubhairt Peadar : Ní bhá airgead na ór agamsa : achd an ní an agam do bheirim dhuíste é : A naim Iófa Críof Nafárdha, éirigh, ag siubhail.

7 Agus ar mbreith air a lúim dhí, do thóg fé suas é : Agus ar an tan do neartuigheadh mudharnaigh go bonnaidhe a chos.

8 Agus do léim fé suas, do fheic sé do siubhail fé : agus do chuidís ríu a fíeach don teampoll, ag fíeach, agus ag léimnidh, agus ag moladh Dé.

9 Agus do chunnairc an pobal uile, ag siubhal, agus ag moladh Dé.

10 Agus daithneadar é, gur ab é do bhíodh ag iarruidh déirce na shuidhe y geata bréagh an teampuill : agus do fíeach iad díongantais, agus dnuithbhá a ní sin tharla dhó.

11 Agus ag comhghail Pheadar agus Eóin don mhairtíneach úd do fíeach ghadh, do ríoth an pobal uile chug a iongantais, don phóirle dá ngoirthe [poirle] sholaimh.

12 Agus ar na fhaicfin sin do Pheadar, do fhreagair fé don phobal a fíeacha Ísraél, créd fa bhfuil iongantais agaibh ann ? nó créd fa bhfuil fírféachuin oruinne, amhuil as gur ar gcumhachdaibh fein nó-tré ar mionthachd do thugamar air an bhfann siubhal.

13 Dia Abraham, agus Ísac, agus Íacob, Dia ar naitheachne, do ghluighe fé a mhac fein Iófa, noch do bhrítheabhairfe, agus do theunabhair a bhíadhuí Phíolaid, an tan rug sé do bhreith a fíaoileadh.

14 Achd do theunabhairfe an naimh naíonhthá fíreanta, & diarrabhair fírdánharbhtha do thíodhlacadh dháoi.

15 Achd do mharbhábhair ághdar a beatha, noch do dháifig Dia ó mhárbaibh, agá bhfuilmíde ar bhíadhuibh.

16 Agus tré chreideamh annasán, do neartaidh a naim an fearo do chithí áitheantáoi : & an creideamh atá do tháobhsán, tug fé dhó fo an tshánte lúifá : ann bhur lathairfe uile. 17 Agus

... fighthead

figheadar gach a ndubhradar na hárdsagairt agus na sinnfir riu.

24 Agus ar na chlos fo dhóibhlean, do thógbadar suas a nguth déantoil chum Dé, agus a dubhradar; A Thighearna, is tuis an Dia do rinne neamh, agus talamh an fhainge, agus gach a bhíu ionnta.

25 Noch a dubhairt fa Spiorad náomh ré beul Daibhi do shearbhf hoghantuisge fein; Créud far liondar na cineadhacha dfeirg, agus far smuaineadar na puib-leacha neithe diomháoineacha?

26 Do sheafadar righte na talman, & do chruinnigheadar na buachdaraín a bhfochair a chéile, a naghaidh an Tighearna, agus a naghaidh a Chroídh.

27 Oir do chruinnigheadar gan chonn-tabhairt a bhfochair a chéile fa chath-raighe, Ioraidh, agus Poincrisius Prolaid, maille ris na cineadhachuibh, agus ré puib-leachaibh Iisraél, a naghaidh do mhic náomhtha Jósa, noch do óng tá.

28 Do dhéanamh gach neithe dár rémhórdaigh do lámha, agus do cho-mhairle a dhéanamh.

29 Agus a nois a Thighearna, tabhair aire dá mbagur, agus tabhair dód shearbhf hoghantuidhibh fein, do bhriathar a labhairt, maille ré gach uile dhachd.

30 Ag sineadh do lámhe amach chum leighis, & comharthadh, & miorbhuileadh do dhéanamh, tré ainm do mhic náomhtha fein Jósa.

31 Agus ar ndéanamh urnuighe dhóibh do chrochnuighe a nait a rabhdar a bhfochair a chéile: agus do lionadh iad uile don Spiorad náomh, agus do labhradar briathar Dé maille ré danachd.

32 Agus do bhí áon chroídh agus áon anam amháin ag an druing do chreid: agus ní dubhairt éinneach aca, go madh leis fein áon ní dhá raibh na sheilbh, achd do bhádar na huile neithe comh-choitcheann aca.

33 Agus tugadar na habdhuil maille ré cumhachdaibh móra, siadhuise eifeirghe an Tighearna Jósa átha: agus do bhádar gráfa móra orrtha uile.

34 Oir ní raibh éinneach eatorra ar a raibh riachdanus: oir an mhéid do bhí na fealbhaigheoiribh fearuinn, nó tighthe, ar na réic do bheidis a luach leo;

35 Agus do chiurdis ag cósáibh na nabsdal é: & do ruinntí é ar gach áon do réir a riachdanus.

36 Agus Jóses, dar ghoireadar na habdail Barnabas (fé sin ar a eidirhniughadh, Máe na comhf hurthachda) ar mbeith dhó na Lebhte, [agus] do fhreimh na Sioprus,

37 Ar mbeith go raibh fearann aige, do reac fé é, agus tug fé ris an tairgead, & do chuir fé ag cósáibh na nabsdal é.

C A I B. V.

Bais uathbhafach Ananias le Shaphirab arson chealgóireacht. 33 & na hEasbail, a mbeith bails ar son na firinne, do shapradh iad le shonabairle Ghaphiriel.

A Gus do reac fear áirighe dar bhann Ananias, maille ré na mhóioi na phúra, fearann do bhí ann a sheilbh.

2 Agus do chonnaimh aige go fóda theach cuid dá luach go bhíu mhóioi, agus ar dtabhairt choda ris, do chuir fé ag cósáibh na nabsdal é.

3 Ann sin a dubhairt Peadar, A Ananias, créd far lion Sátan do chroídh d héunamh breige reis a Spiorad náomh, & do chungbhail coda eigin do macha fhearuinn go foluightheach?

4 A né nar leachd fein é dá gabhtha é, agus an é nach raibh fé a chumhachdaibh fein, iar na reic? Créid smuail tu a ní fo ad chroídhé? a dhóinibh do rinne tu brég, achd réis?

5 Agus ar gelsinsin na mbríathar Dananias, do thuit fé síos, & do dhaidh a anam as: agus do bhí mhór ar gach duine dhá ccosáibh a neithe fo.

6 Agus ar éirghe do na hogaimh, rugadar air, agus ar na iomchor abhaddhlacadar é.

7 Agus tarla a dtimcheall éirí na dhiaigh sin, go dtainig a bhean a bhann síos an neithe do rinneadh, aca.

8 Agus a dubhairt Peadar riu: leasdamh, nar a noiread fo do reacabhair fearinn? agus a dubhairt síe, leasdamh a noiread sin.

9 Ann sin a dubhairt Peadar ré Créud far chomhábantuisge sibh cathuinn do chur ar Spioruid an Tighearna? a naitid cosa na muirintire dadhlaithe ag an doras, agus beiruid siad tu riu.

10 Agus ar a nuairsin fein do thá síe aga chósáibh, agus do chéadid Spiorad aise: agus ar dteachd a leas do na hogaimh, fearadar marbh: ar na breith leo, dadhluitceadar a naitce a fir.

11 Agus do bhí eagla mhór air a ngluinn uile, agus ar na huile dhóinibh a chualadh na neithe fo.

12 Agus do nithi móran do chomhthadhaibh, agus do mhiorbhalaidh, a lámhuibh na nabsdal, a meais an phabail, agus do bhidis uile déantóirí bpóirse sholaimh.

13 Achd don druing eile, níor éinneach aca greamughadh leo: puibléadh do bhí meais mor ag an phobal a tha.

14 Achd is móide do mbéudaithe uimhir fear agus bhan do chreid an Tighearna.

15 Ionnus go niomchraidis agus fa na Iisraéligh na daoine eugraimh agus go gcuirdis ar leapachuibh ionnus ag teachd do Pheadar go greasadh a seaille amháin seaille ar aca eigin duobh.

16 Agus do thigdis móran a gcead

chleas na caithreachaibh timcheall
 do Ierusalem, ag tabhairt dhóine éag-
 mhaí, agus buaidhearta ó spiora-
 dach neamhghlana riu, noch do fí-
 ádh uile.

37 Achd ar n-éirge suas don nárdha-
 nóir, agus gach a raibh na fhochair,
 (ar aís airceachd na Saducineach) do
 teacht do thrádh iad.

38 Agus do chuireadar a lámha fua-
 málachaibh, agus do chuireadar fa bprío-
 ís choitcheann iad.

39 Achd d'fógail aingeal an Tighear-
 ra, noidhche doirre, an phríofaí, agus
 na dtíorughadh amach, a dubhairt

40 Imthighidh romhaibh, agus ar fea-
 dh fa teampall díobh, labhraidh ris
 a phobal, na huile bhráithra na bea-
 dh.

41 Agus ar na chloisín fo dhóibh-
 le, do chúadar a fteach don team-
 pal go moch ar maidin, agus do theag-
 uadar. Achd ar dteachd don árd-
 éag, do don druing do bhí na fho-
 chas, do ghóireadar comhairle, do sin-
 náir doinne Ísraél uile a gcéann a chéile:

do chuireadar teachda ar a gcéann-
 a chéile an phríofaí.

42 Agus ar dteachd do na máoruibh
 do chuireadar iad fa bpríofaí: agus ar
 dteachd dhóibh dinníeadar (sin),
 43 Ag rádh: Fuaramar go deimhin an
 méid dinta go dáthradhach, agus an
 méid comhéada na seasamh a mugh as
 an ndoirreleadh: achd ar n-
 óid dháinn, ní tháramar ánduine
 a fídh.

44 Agus ar gcos na mbráithra fa
 an nádhagart, agus duachdaran an
 teampall, agus duachdaranáibh na fa-
 dh, do bhí comntabhairt aca na
 timcheallán, créud do thiofadh

45 Achd ar dteachd do neach áirighe
 aca fa dhóibh, ag rádh: Féuch, na fir
 do chuireabhair a bpríofaí, atáid siad
 na seasamh fa teampall, agus ag teaguls
 a phobal.

46 An sin ar nimtheachd don chaip-
 lé, maile ris na máoruibh, tug lé leis
 a gan choimhnead. (Oir do bhí
 a an phobal ortha, go ngéubhaidís do
 dhóibh ortha.)

47 Ar a n-ádhbharfín tar éis iad dhá
 dháir léo, do chuireadar a bhíad-
 h na comhairle iad, agus d'fíastruigh
 a nádhagart díobh,

48 Ag rádh: A né nar áithneamairne
 do dhícheallach dhíbh, gan teaguls
 do éanamh fa naimse? agus féuch,
 do bháir Ierusalem le bhur dteaguls,
 do a mian libh fuil an duine do
 doirre oruime.

49 Agus ar bhfreagra do Phéadar,
 do na habdaluibh, a dubhradar:
 do a éigin umhlughadh do Dhia, ná
 do dhóibh.

30 Do thóg Dia ar naitheachne Jósa
 suas, noch do mharbhbaire é, ar na
 chrochadh a gcéann.

31 Do thóg Dia ré na láimh dhén
 féin é fo suas, na phríofaí, agus na fí-
 máthach, do thabhairt áithrige, do
 maithmheachais na beacadh Dísraél.

32 Agus atáimáidne ar bhíadhná-
 síbh dhó, ar na neithibhe a deirmid: do
 mar an gcéudna an spiorad náomh, noch
 thug Dia don druing umhlaigneas dó.

33 Agus ar gcos na neithadhfia
 dhóibhfean, do bhádar air a ngearradh,
 agus do rinneadar comhairle iad fa
 do mharbhadh.

34 Achd ar n-éirge suas D'fáirífeach
 áirighe a comhairle, dár bháim Gam-
 mibel, doctár dlígh, do bhí fa chion
 ag an bpoal uile, daithin fa na hab-
 dail chur amach ar feadh tamuill.

35 Agus a dubhairt lé ríú: A fího-
 ra Ísraél, tabhraidh bhur naire ribh
 féin, créud do dhéantaoi a dtíobh na
 muinntirfe.

36 Oir roimhe a naimfirfe, déirgehe
 Teudas suas, ag rádh, Go madh neach
 éigin mór é féin, léir cheangail uibhir
 dhóine, a dtimcheall cheithre gcéud,
 noch do mharbhadh, agus an mhéid do-
 ntuigh dhó, do fíreaghadh, agus do chui-
 readh a neimhbrigh iad.

37 Tar éis an fíhíse, déirgehe Judas an
 Galiléanach suas, a laethibh an dáoir-
 chiofa, agus do tharruing fé mórán don
 phobal chuige féin: agus do fíreofadh
 an fearfa fos, agus do fíreaghadh an
 mhéid tug a náonta dhó.

38 Agus a deirim ribh a nois, Seach-
 nuidh síbh féin ar an muinntirfe, agus
 léigidh dhóibh réir mas ó dháoinibh thig
 an chomhairle, nó a nobairfe, cuirfígh-
 thear a neimhbrigh é.

39 Achd mas ó Dhia thig lé, ní béir
 síbh a chur a neimbrigh: air eagla go
 bhfuighthi ag troid a naghaidh Dé síbh.

40 Agus do áontuighthead dhó: do
 ar ngeim na n-ádhál dóibh, agus ar
 ngabháil ortha, tugadar fogra dhóibh,
 gan labhairt a naim Jósa: agus do
 léigeadar áatha iad.

41 Ar a n-ádhbharfín do imthigtheadar
 fa go liathgháirfeach as amharc na
 comhairle, do bhrigh gur meafadh gur
 bhíu iad eafonóir d'fígar ar son anma
 Jósa.

42 Agus gach lá fa teampall, agus ó
 thigh go tigh, níor fíreadar do bheith
 ag teaguls, agus ag seannóirghadh Jósa
 Críofd.

CAIB. VI.

Seacht Deachanna ar na ndíoghsa, 5 dar
 díobh Stephanus.

A Gus an fíra laethibhfin, ag médu-
 ghadh do na deiscioblúibh, déi-
 righ monmhuir na Ngréugach a nagh-
 aidh na Neabhruigheach, do bhrigh go
 ttugthaoi neimhchion air a mbaintrea-
 bhachuibh fa miníofdrálachd laethamhuil.

2 Uime sin ar ngairm siomuid do na deistioblúibh a gceann a cheile don dá fhear dhéus, a dubhradar: Ní biom-chubhuighe dháinne briathar Dé d'fágbháil do cham na mbord do fhriothlamh.

3 Ar a nadhbarlin a dhearbhráithreacha, féuchaidh amach bhur mealg féin, mórshéifear do dháoinibh deaghtearla, lán don spiorad náomh & deagna, noch do chuirfeam a dtimcheall na hoibreife.

4 Agus biadhmaidne go combnuightheach a nurnuighe, agus a miniofdrálachd na breithre.

5 Agus daontuigheadar an comhláadar uile don rádh fo, agus do thoghadar Steaphán, fear lán do chreideamh, agus don spiorad náomh, agus Philip, agus Procorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolás, neach ó Aintíochia do cheanguil é féin don neagluis.

6 Do chuireadar iad fo a bhfiadhnúise na nabsdal, agus ar ndéunamb urnuighe dhóibhfean, do chuireadar a lámha orrtha.

7 Agus d'fás briathar Dé, agus do mhéudaigh uibhir na ndeisciobal go roimh a Niarusaleim, & dhumhluidh cuid mhór do na sagartaibh don chreideamh.

8 Achd Steaphán lán do chreideamh, agus do chumhachdaibh, do rinne sé miorbhuile agus comharthadha móra, a mealg an phobail.

9 Agus déirgheadar sías dream áirighe don tsinagóg, dar ab ainm [Sionagóg] na libertínigh, agus na Círebianach, agus luchd Alexandria, agus Cilicia, agus na Hásta, ag díobórachd lé Steaphán.

10 Achd níor bhféidir léo cur a naghaidh na heagna, agus na spioraide tré ar labhair sé.

11 An sin tugadar a steach dream áirighe noch a dubhairt: Do chualamar féin é ag labhairt bhriathra masluigheacha a naghaidh Mháoise, agus Dé.

12 Agus do bhogadar an pobal, & na fínnsir, agus na sgríobuidhe: agus ag cur chuige rugadar air, agus tugadar léo cham na comhairle é.

13 Agus do chuireadar amach siadhnúiseadha bréagacha noch a dubhairt: Ní squireana an fearo dá bheith ag labhairt bhriathra masluigheacha a naghaidh na háite náomhthasa, agus an reachda.

14 Or do chualamar é ag rádh, Go sgríofaigh Iósa Nasirrdhala a náitse, & go niompochaigh sé na hórduighthe tug Máoise dhúinne.

15 Agus gach a raibh na siudhe fa ecomhairle ag téuchuinn go friochnamhach airfion, do chunncadar a aghaidh mar aghaidh aingil.

C A I B. VII.

Freagra dhiagha Steapháin, ag foillsiughadh briob an dlí; 59 tr arís a bhá, féin ain-
dlíbeach.

A Nsin a dubhairt an tárdragar, bhfuilid na neithefe mar fo?

2 Agus a dubhairt seifion, A threacha, agus a aithreacha, d'fóillsigh Dia na glóire é féin nathair Abraham, an tan do bhfa Méopotámia, suil do chomhann a Gcárran:

3 Agus a dubhairt sé ris; Fig do thír féin agus do chineadh, agus don tír fhoillséochas mísi dhuit.

4 Dimthigh sé ann sin as talamh na Scaldéanach, agus do chomhann a Gcárran. Agus as sin tar éis bhá athar, d'árthruigh sé é don talamh ann a bhfuilte a nois bhur gomaidhe.

5 Agus ní thug sé oighreachd dó go sin leithead troighthe, bíodh gheall sé a thabhairt mar sheibh féin agus dá shíol na dhiaigh, géna raibh clann fós aige.

6 Achd do labhair Dia, mar fo: Baib do shíola na náitreabhaidh a choimhigthe, mar a ccoinneóchar na sí dháoirle, agus sí leathrom ceibh chéid bliadhan.

7 Achd do dhéana mísi breitheamh ar an gcineadh ag mbiaidh siad sí dhá sé, do raibh Dia: agus na dháirachaid siad amach, agus do sheibh seirbhís dhamhsa fa nionadhfa.

8 Tug sé dhó mar an gcéadad ceadradh an tchimhillehearraidh, agus mar sin do ghin Abraham Isaac, do thimhillehearr sé é an tochdmhá: agus [do ghein] Isaac Iacob, agus Iacob an dá Phatriarca dhéus.

9 Agus ar ngabháil thóidh do a patriarcuibh, do reacadar Ióseph i Éigipt: agus do bhí Dia maille ris.

10 Agus do réidhighe sé é 6 nuite d'bhóid, agus tug sé gráfa agus eagra do a bhfiadhnúise Phárao Rí na Hásta, noch do rinne uachdarán de ar a Néigipt, agus ar a thigh féin uile.

11 Agus táinig gorta go tír na Néigipte, agus Chánaan uile: ionnus aibhfuaradar ar naitheacha beatha.

12 Agus ar na chíos do Iacob go mbí arbhar fa Néigipt, do chuir sé ar a threacha ar tás [inné].

13 Agus an dara huair daithearr a dhearbhráithreacha Ióseph, agus a foillsigheadh do Phárao cineadh Ióseph.

14 Agus do chuir Ióseph fós ar a cob a athair, agus ar a luchd gairbh, cuig annmanna déus trí fichid.

15 Agus do cháidh Iacob síos ar a Rígipt, agus suair sé féin agus ar naitheacha báis;

16 Agus do hathruigheadh iad go tchem, & do chuireadh iad ann fa tiam do cheannaidh Abraham ar a siach an gíó chloinn Emmor mhic Sechem.

17 Agus ar ndrú aimfire na geallamh na tug Dia Dhábraham maille ré na raibh, d'fás an pobal go hiomadail Néigipt,

11 Nó gur éirge Rí eile suas, ag nach
 aithne air Jóseph.
 12 Do mbeall an fearló ar ceineadhne,
 ag tug fé drochdhiol air ar naithrea-
 chadh, a cruth go dtug fé orrtha a
 ghna do theilgean amach, ionnus
 nach bhfaidís.
 13 Fí a namfín rugadh Máoise, agus
 do bhi fé taitneamhach ag Dia :
 agus do hólcaidh é feadh trí mios a
 agh a athar.
 14 Agus ar mbeith dhó ar na theilgean
 amach, do thóg inghean Pháraó ria é,
 do oil fi é mar mhac dhi fein.
 15 Agus do bhi Máoise foghlomtha a
 hae eagna na Négipteach : agus do bhi
 fombachdach a mbriathruibh agus a
 gnomharthuibh.
 16 Agus ar gcoimhlíonadh aimsire a
 dhá fhichead bliadhán dó, táinig ann a
 droide dul déuchain a dhearbhráir-
 eadh fein, chloinne Ísrael :
 17 Agus ar bhfaicín dhúine áiríge
 a hana éugcóra, do chofain fé é, &c.
 18 Mbealach a Négiptaigh dhó, do
 hae fé dioghaltas air son an tí ar a
 niamadh a neugcoir.
 19 Oir do mheas fé go dtéigfidís a
 dearbhráithreacha, go dtuabhradh Dia
 iad, tré na lúimhín doibh : gi-
 dheadh nior thuig, siadfan [sin.]
 20 Agus an la na dhiaigh sin, ar
 hae dhóibh ag comhrac, do thailbéin
 fé sin doibh agus do bhi fé déanamh
 hachana eatorra, ag rádh : A dháoiné,
 a dearbhráithreacha da chéile sibh ?
 21 An ndéantáoi éugcoir ar a chéile ?
 22 Achd do chuir an té do rinne a
 neoir ar a chomharfúin iad é, ag
 rádh : Cía rinne uachdarán agus brei-
 theamh dhíotfa ós ar gcionne ?
 23 An mian riót mísi do mharbhadh,
 ar do mharb tu an Tégipteach a
 é ?
 24 Do theith Máoisí ann sin ris an
 Míal sin, agus do bhi fé na dheoraidh
 talamh Mhádian, fa nionadh ann a
 iad dias mac dhó.
 25 Agus ar gcríochmughadh dhá
 fhichead bliadhán, do taibhreach dhó,
 bhfaicín shléibhe sína, aingeal an Tí-
 gearna, a lafar theineadh a ndós.
 26 Agus ar na fhaicín do Mháoise,
 do bhi iongnadh san taibhle é : agus
 do rachd dó dhá bhreathmughadh,
 do bhi an Tighearna chuige ;
 27 An mísi Dia haithreach, Dia
 Ísrahám, agus Dia Ísac, agus Dia
 Ábraham, agus ar mbeith do Mháoise
 do bhi nior lámh fé aire do tha-
 bhar dó.
 28 Achd a dubhairt an Tighearna
 do dhó do bhréga dod chofaibh : oir
 do bhi lámh nionmtha an tionadh ann a
 hae tu ad sheafamh.
 29 Tug mé dom aire go fríochna-
 ch, amhar mo phobail, noch atá
 do bhi Négipt, agus do chualaidh mé a

nosnadhach, agus do thairling mé dá
 bhfaigáil : agus a nois tarrfa a leith,
 cuirfe me don Egipt thó.
 30 An Máoise fo do dhultadar, ag
 rádh : Cía rinne uachdarán agus brei-
 theamh dhíotfa, do chuir Dia é mar
 uachdarán agus mar fhear fíortha, a
 láimh a naingil, do taibhreach dhó
 fa dos.
 31 Tug fé fo amach iad, ar ndéu-
 namh míorbhaileadh agus comhar-
 thadh a dtalamh na Héigte, agus ann
 fa muir raaidh, agus ann fa bhfaicín,
 dhá fhichead bliadhain.
 32 A fé fo an Máoisí ad noch a
 dubhairt ré cloinn Ísrael : Toigéubhaidh
 Dia bhar dtighearna, faidh suas daoibh
 dá bhar ndearbhraithribh, mar mísi :
 eifidh sibh ris.
 33 A fé fo an té do bhi fa gcoimh-
 thionól ar an bhfaicín, a bhfochair a
 naingil do labhair ris ar shliabh Sína,
 agus ré ar naithribhne, noch do ghlac
 mar an geéudna briathra na beatha
 chum a dtabhhartha dháoiné.
 34 Dá nar bhaill ré ar naithribhne
 umhlachd dorthabhairt, achd do dhul-
 tadar é, agus dhileadar ann a gcroidh-
 thibh tar a nais don Egipt :
 35 Ag rádh ré Híaron, Deuna dháoin
 Dé, do racha romhunn : Oir ní bhfaill
 a fhios aguinn créud do éirigh don
 Mháoise, noch do threoraidh sin as
 talamh na Héigte.
 36 Agus do rinneadar lógh ann sna
 laethibh sin, agus do fhoráileadar iodh-
 bairt don iodhail, agus do rinneadar
 gúirdeachus as oibrighthibh a lámh
 fein.
 37 Agus dfill Dia, agus tug fé iad
 do dhéanamh seirbhíse do shliagh neimhe
 do réir mar atá scríobtha a leabhar na
 bhfaigheadh : A thugh Ísrahél, nar fhoráil-
 eabhair dhámhsa, beathaidh mharbha,
 agus iodhbhartha ar feadh dhá fhichead
 bliadhán ar an bhfaicín ?
 38 Achd do ghlacabhair tábernacel
 Mholoch, agus réult bhar Ndia féin Ré-
 phan, fíoghhracha noch do rinneabhair,
 chum a nadhra : ar a nadhbharfa áth-
 rócha mé sibh don táobh a nunn don
 Bháiloin.
 39 Do bhi tábernacel na fíadhúise
 ag ar naithribhne ar an bhfaicín, do
 réir mar daithin an té labhair ré Máoisí
 a dhéanamh, do réir na heisimplara do
 chunnaire fé.
 40 Noch do ghlacadar ar naithrene,
 agus tugadar léó maille ré Híofa go
 feilbh na gcineadhach, noch do theilg
 Dia amach as amhar ar naithreach,
 go laethibh Dhaibhi :
 41 Noch fíair gráfa a bhfaidhne
 Dé, agus do shir tabernacel dfaigáil do
 Dhia Ísrahél.
 42 Gidheadh a fé Solamh do thóg
 tigh dhó.
 43 Achd fós ní a dteampuibh laimh-
 dhéanta

dhéanta atá an tías áirde na choimhnuí-
dhe, do réir mar a deir an fáidh :

49 Sé neamh mo chathair, agus an
balamh ídól mo chos. Créid é an tigh
thógéubhus sibh dhannh, a deir an Ti-
ghearna: nó créud é mionad comhnuighe?

50 A né nach í mo lámh do rinne
na neitheí uile?

51 A dháoine cruáidhmhuineulacha,
agus neamhthimcheallghearrtha a gcroi-
dhe agus a gclúasaibh, atáthaoi ag fea-
samh riamh a naghaidh an Spiorad
náomh, anshuil [do rinneadar]-bhur nait-
hreacha, as mar sin do nithise.

52 Cía do na fáidhibh nar dhíbheadar
bhur naitheacha? agus do mharbhadar
an dream do réimhfhoilligh teachd a
nfréin úd, agá rabhabhair a nois bhur
luchd bratha, agus dúnmharbtha.

53 As do ghlacabhair an reachd tré
miniosdrálachd na naingeal, agus níor
choimhédabhair é.

54 Agus ar ná gelos fo dhóibhsion,
do gonadh ann a gcroidhtibh iad, agus
do blúdar ag cognamh a bhfacal na
aghaidh.

55 Achd ar mbeith do Steaphán lán
don Spiorad náomh, agus ar bhféachain
dó go gér ar neamh, do chennaire fé
glóir Dé, agus Iofa na sheafamh ar lámh
dheis Dé.

56 Agus a dubhairt fé; Féach, do
chim neamh ofguilte, agus mac an duine
na sheafamh ar lámh dheis Dé.

57 Do ghaireadarán annsin do ghuth
mhór, agus do stopadar a gclúasa, agus
do shaitheadar deuntoil airfion:

58 Agus ar na theilgean amach as
an gceathraigh dhóibh, do ghabhadar do
chlocaibh air: agus do chuireadar na
fiadhmuisle a neudughe síos ag coisibh
égamaidh áirighe dar bhainm Saul.

59 Agus do ghabhadar do chlocaibh
air Steaphán, as é ag gnúche agus ag
rádh: A Thighearna Iofa gabh mo spior-
ad chugad.

60 Agus ar na téigean féin ar a ghlá-
nibh dhó, do éigh fé do ghuth mhór;
A Thighearna na cuir an peacadhfa na
leith. Agus ar na rádh fo dhó, do
chodail fé.

CAIB VIII.

Saul ag brughadh na heagluise, 13 do bhaí-
deadh Siomón an draoi, 27 do shomradh
Chandace, ré Philib.

A Gus daontuigh Saul chum a bhá-
laighe. Agus déirigh fa lá sin gé-
leanmhuin mhór a naghaidh na heag-
luise a Niarufalém: agus do bhídar uile
ar na sgaradh feadh réigíon thire
Iúdaighe, agus na Samaria, achd
amháin na habadail.

2 Agus do thógbhadar dáoine craibh-
theach Steaphán riu, agus do cháoi-
neadar go mór é:

3 Achd do bhí Saul ag sgríos na
heagluise, ag dul a sheach ann gach éin-
tigh: agus ag tarraing amach shear

agus bhas, do chuireadh fé a bor-
lun iad.

4 Uime sin an dream do bhí
na sgaradh, dimigheadar timcheall
ag seanmórugh na bréithre.

5 Agus ar dteachd do Philib
cathair na Samaria, do sheannmóir
Crioífd dhóibh.

6 Agus tugadar an pobal démad
aire do na neithibh do labhair Philib
ag éisdeachd, agus ag féuchain na go-
mharrthadh do rinne fé.

7 Oir do chuidar spiorada neamh-
ghlana amach as mórán ann a tabar-
dar, ag éimighe do ghuth mhór: agus
do slánughadh mórán do luchd pa-
rise, agus do bhacachaibh.

8 Agus do bhí gairdeachus mór a
grathraighfin.

9 Agus do bhí roimhe sin fa gcear-
raigh, daine áirighe dar bhainm Siomón
do bhí na dhraoi, agus do mhéid a
pobal na Samaria, ag rádh; Gur dháin
mór éigin é féin.

10 Tugadar uile aire dhó ón mhéid
agus an mór, ag rádh; A fé fo mór
chumbachda Dé.

11 Agus togadar a naire dhó a
bhrigh gur mheall fé iad aimir fíad-
lé na dhraoidheachd.

12 Achd a nuair do chreideadar
do Philib ag fógéidughadh na neithean
[bbeanus] ré rioghachd Dé, agus na
bainm Iofa Crioífd, do bairdeadh na
ceidir sheara agus mhna.

13 Agus do chreid Siomón féin
an gceadna: Agus ar na bhaideadh
do chomhnuigh fé a bhíochair Philib.
Agus ar bhfaicín dé na gcomharthaí
agus na miorbhaileadh móra ón ná-
namh, do ghabh sábháas é.

14 Agus ar gelos do na habadail
do bhí a Niarufalém, gur ghabh Sa-
maria re briathar Dé, do chuireadar chas
Peadar agus Eóin.

15 Agus ar ndul síos dhóibh, do ghab-
theadar ar a fon, do chum go n-
bhaidis choca an Spiorad náomh.

16 Oir níor thuirrling fé féis ar
neach aca, achd amháin do bairdeadh
iad a naim an Tighearna Iofa.

17 Ann sin do chuireadar lámha or-
tha, agus do ghabhadar an Spiorad
náomh choca.

18 Agus ar na shaicín do Shímon,
go raibh an Spiorad náomh ar na co-
bhair tré lámhuibh na nabadal do cu-
ortha, do thairg fé airgead dóibh.

19 Ag rádh; Tabhairdigh dhannh
an gceudna na cumhachdafa, go b-
ghe gach neach ar a gcuirfe mé lán-
an Spiorad náomh.

20 Achd a dubhairt Peadar ris, do
dtéighe do chuid áirgid a muga mór
riot féin, do bhrigh go meafann tu
bhíagbthar tioidhlacadh Dé ar airgead.

21 Ní bhíuil cuid ná cumadh
ann fa miniosdrálachda: oir ní bhí
do

do chroidhe direach a bhfiadhnuise
 12 Uime sin déuna aithrighe ar son
 aniclé, agus iarr ar Dhia, más éidir
 éideadh do chroidhe do mhaitheamh
 13 Oir do chím go bhfuil tú a ndom-
 an n-íarbhuis, agus a ndaingean na
 neora.
 14 Agus ar bhfreagra do Shíomón a
 dubhairt sé; Guidhighfe an Tighearna
 agas thon, gan ní ar bith do na neitibh-
 é a dubhrabhair do theagmháil damh.
 15 Uime sin ar ndéanamh fiadhnuise
 éideadh, agus ar labhairt bhréithre
 do éideadar go Hiarusalém, agus do
 éidearaisheadar an foisgeúl a mórán
 do bhaillibh na Samáritanach.
 16 Agus do labhair aingeal an Ti-
 ghearna ré Philib, ag rádh: Éirghe,
 an ithigh don taoibh ó dheas, an
 éide síos ó Ierusalém go Gáza; Noch
 an na sháfach.
 17 Agus ar neirghe dhófan, dimthigh
 éirghe: Agus féuch, cailltéanach a-
 n-éide ó Etiopia, duine cumhachdach ré
 Candace bainríoghán na Hectopia, noch
 do bhí ós cionn a hionnmhusa uile, tá-
 sé go Hiarusalém dadhradh Dé.
 18 Agus dhíl sé tar a ais, agus ag
 fáidhe dhó ann a charbad, do léigh
 é éideas fíadh.
 19 Agus a dubhairt an Spiorad ré Phi-
 lib, Druid a bhfogus, agus cuir thú féin
 a n-éide an charbaid úd.
 20 Agus do rith Philib, & do chá-
 láidh sé é, ag léighadh a n-éideas Ésaías,
 agus a dubhairt sé: An dtuigeann tú
 na neithe léigheas tú?
 21 Agus a dubhairt seifion, Cionnus
 a éidir leam, muna raibh éolaighe éigin
 agam? agus diarr sé ar Philib teachd
 a n-éide, agus fuidhe na fhochair.
 22 Agus a sé fo an mball don sgríob-
 air do léigh sé: Mar cháoiridh do
 n-éide chum báis é: Agus amháil uain
 a thocht a bhfiadhnuise a n-éide lomarthas,
 agus sin nár ofaíl sé a bhéul.
 23 Ann a umhlachd do harduigheadh
 éideitheamhnus: Agus cia fhoillféo-
 dan a gheinealach? oir tógthar a bhean-
 tinn don talamh.
 24 Agus ag freagra air Philib, a du-
 bhairt an cailltéanach: Iarruim dath-
 éide ort, Cia ré a nabair an fáidh fo?
 a léir féin, nó lé neach eile?
 25 Ann sin ar nosgladh a bhéil do
 Philib, agus ag tosúghadh ón sgríob-
 air, do theanmóir sé Iosa dhó.
 26 Agus ar mbeith dhóibh ag im-
 léigh sé fa shighe, tangadar chum uige
 éide: agus a dubhairt an caillté-
 anach: Féuch an uige: Créud thoir-
 éideas mise bhaisdeadh?
 27 Agus a dubhairt Philib: Má chrei-
 deann tú go hiomlán ó chroidhe, is
 éir leachd. Ar bhfreagra dhófan ann

sin a dubhairt sé; Creidim gur ab é
 Iófa Críofí mac Dé.
 28 Daithin sé an carbad ann sin do
 chongmháil na chomhnuigh: agus do
 chadadar aráon síos fa nuíge, Philib,
 agus an cailltéanach a n-éideachd, &
 do bhaist sé é.
 29 Agus ar dteachd a n-éide as a
 nuíge dhóibh, d-éideadhaigh Spiorad an
 Tighearna Philib leis, agus ó shin amach
 ní fhacaidh an cailltéanach é: agus
 dimthigh sé roimhe a n-éideachus.
 30 Achd frith Philib a Nafotus: &
 ag dul tríd an dtír dhó, do rinne
 sé an foisgeúl do theanmóirghadh do
 na huile chaithreachaibh, go teachd
 dhó go Seafára.
 C A I B. IX.
 Iompodh Sháuil chum Creideamh, 36 &
 Tabitha ar na tógbaill ón bhás.
 Agus ar mbeith do Shául ag séi-
 deadh bagair agus marbtha a
 n-éideadhaigh dhéifíobal an Tighearna,
 do chuaidh sé chum a n-éideachairt.
 2 Agus diarr sé leitreacha air, go
 Damáscus chum na sinagóg, ionnus ó
 bhfaghadh sé éinneach dhóir nó mhóir
 don t-éidehe, go dtuabhradh sé leis iad
 go Hiarusalém ceangailte.
 3 Agus ag imtheachd dó, tháinig sé
 a bhfogus do Dhamáscus: agus go ho-
 bann do dheallrúgh foillse neimhe mar-
 theinteantach na thimcheall.
 4 Agus ar dtuim dhó chum na tal-
 mhan, do chúalaidh sé guth ag rádh
 ris; A Sháuil, a Sháuil, créud fa a bhfuil
 tú ag géirleanmhúin orum?
 5 Agus a dubhairt seifion: Cia thú
 féin, a Thighearna? agus a dubhairt
 an Tighearna; As mé Iófa, ar a bhfuil
 tusa ag géirleanmhúin. Is cruaidh dhuit
 bheith ag gabháil dod shálaibh a na-
 ghaidh dhealg.
 6 Agus ar mbeith do Shául ar crith
 agus lan duathbhas, a dubhairt sé: A
 Thighearna, Créud is aíl leachd do dhé-
 namh damh? agus [a dubhairt] an Ti-
 ghearna ris; Éiridh, agus imthigh a
 léideach don chathruigh, & foillléochar
 dhuit créud is cóir dhuit a dhéanamh.
 7 Mar an gcéda an dream do thi-
 bhail má raon ré Saul, do theafadar go
 buaidheartha, ag éideachd ris an nguth,
 achd gan amharc ar éinneach aca.
 8 Agus do éiridh Saul don talamh:
 agus ar nosgladh a shuí dhó, ní fhacaidh
 sé éinneach: agus ag breith dhóibh fion
 ar linn air, do threoraigheadar go
 Damáscus é.
 9 Agus do bhí sé tri laethe gan
 amharc ar bith aige, agus níor ith,
 agus níor ibh [éinne].
 10 Agus do bhí dhéifíobal áirighe a
 Ndamáscus, dar bhainm Ananias; ré a
 ndubhairt an Tighearna a dtaibhle;
 a Ananias. Agus a dubhairt seifion;
 Féuch atáim ann fo, a Thighearna.
 F 4. 11 A

11 [A dubhairt] an Tighearna ris, an tan sin: Eilidh, agus imthigh don tsráid ne riadha. Dírreach, agus iarr a dtigh Iudaí, an té dar ab aiom Sául ó Tharsis, gur feuch atá fé ag déanamh urmúige.

12 (Agus do chonnaire sé a dtábhíle fear dar bhainm Ananias ag teachd a fteach, agus ag cur a lámhe air, ionnus go nglacadh sé a radharc.)

13 Achd do fhreagair Ananias: A Thighearna, do chúalaidh mé ó mhórán ar an bhfear só, a mhéid dolcaibh do rinne sé dod náomhaibhse a Niarufalém.

14 Agus atá cumhachda alge ann fo ó na hardshagartaibh, na huile dháoiné cheangal, ghuidheas Hainmfe.

15 Achd a dubhairt an Tighearna ris, Imthigh romhad: óir atá fé na shoightheach thógtha agamsa, chum manma diomchar a bhfiadhnúise na gceineadhach, & na rightheadh, & chloinne Ísrael.

16 Oir foillseochaidh mifi dhó, Créud é méud na neitheann is éigin dó fhuilang ar son manmala.

17 Dimthigh Ananias ann sin, agus do chuaidh sé a fteach don tighsin, agus ar gur a lámh airson, a dubhairt sé; A Sháuil a dhearbhráthair, an Tighearna Iósa do tábhreadh dhuit fa tlighe iona dtéin tú, do chuir sé mifi chum áiríse do radhairc d'faháil duit, agus do bheith lionta don Spiorad nioimh.

18 Agus ar an mball do thuíteadar ó na shúilibh mar do bheith sgamail, agus fuair sé a radharc san fhuireach: agus ar néríge do ghabh sé baileadh.

19 Agus do chaith biadh, agus do neartúigh sé. Agus do bhí Sául liethe áiríge a bhfochair na ndeiciobal do bhí a Ndamáscus.

20 Agus ar an mball do sheanmoir sé Criód ann ina Sinagogaibh, gur bhé só mac Dé.

21 Agus do ghabh áathbhás na huile dháoiné do chúalaidh é, agus a dubhradar; A né nach é só an té úd do sgríos a Niarufalém an dream do ghuidh an tainmfe. Agus is chuige tháinic sé ann fo, da mbreith ris ceangailte chum na nárdshagart.

22 Achd is móide do neartuightheadh Sául, agus do chlaoi sé na Iudaighe do áitirigh a Nadamáscus, ag deimhniughadh gur bé só Criód.

23 Agus ar ndul moráin do liethibh tháirrí, do rinneadar na Iudaighe do chomhairle a bhfochair a chéile, eifion do mharbhadh.

24 Achd do aithin Sául a ccealg; gidheadh do bhí coimhéit arasan ar na geataidhibh do Ió agus doidheche, chum eifion do mharbhadh.

25 Uime sin ar na ghabháil chuca do na deiciobluibh fa noidheche, do chuireadar amach tré san mballa é, dá léigean sios a gelaibh.

26 Agus ar dteachd do Shául go Hia-

rufalém, do chuir sé roimhe ceangal na na deiciobluibh: ached do bhí faichne ortha uile roimhe, agus nior chreidteadar dhó gur dheiciobal é.

27 Achd ar na ghabháil chuige do Bharnabás, rug sé gus na hAbdalaibh, agus dfoillfígh sé dhoibh, cionnus do chonnaire sé an Tighearna fa tlighe, agus gur labhair sé ris, agus cionnus do labhair sé go dána a Ndamáscus a naimh Iósa.

28 Agus do bhí sé na gcaidreadh fa a Niarufalém.

29 Agus do labhair sé go dána a naimh an Tighearna Iósa, agus do bhíodh sé ag díobéireachd a naghaidh na nGragach: agus do ghabhadarfan do lámh eifion do mharbhadh.

30 Achd ar bhfagháil fheasta do na dearbhraithreachaibh, do thíroraighdar as sin go Tarsus é.

31 Uime sin fuair an eaglais ar feadh thre Iudaighe, agus na Galilé, agus na Samária síochain, ar mbeith dhóibh ar na dtogbháil suas [fa gceideamh]: agus ag siubhal a neagla Dé, agus a bhádar ar na lionadh do chomhshatheid an Spiorad nioimh.

32 Agus tirla ag gabháil do Pheadar triothadh uile, go dtáinic sé chum a naimh do áitirigh a Liddá.

33 Agus fuair sé ann sin duine áitirigh dhar bhainm Enéas, do bhí a bpaill, agus nár éirigh as a leabaidh feadh ochd mbliadhán.

34 Agus a dubhairt Peadar ris; A Enéas, do ní Iósa Criód slán thú: bí rígh, agus tóg do leabaidh, Agus sin féin déirigh seifion.

35 Agus do chunneadar an mhéid do áitirigh a Liddá agus a Saron é, noch do fhíll chum an Tighearna.

36 Agus do bhí baindeiciobal áitirigh a Nioppa, dar bainm Tabita, (re a ráitear ar na eidirbhiniughadh Dorcas) do bhí an bheana lán do dheaghóiribh, agus do dheirce do niodh sí.

37 Agus tirla an fna: liethibh sin, go raibh sí tinn agus go bhfuair sí bua: agus ar na hionnladh dhoibh, do chuireadar a féomra uachdarach í.

38 Agus ar mbeith do Liddá a bhéig do Joppa, ar bhfagháil seúl do na deiciobluibh go raibh Peadar ann fo, do chuireadar dis fear chuige, dá n-áirígh air, gan muill do dhéanamh ná teachd chuca.

39 Ann sin ar néríge do Pheadar tháinic sé ris: agus ar dteachd dhó, agadar suas don tféomra uachdarach: agus do sheafadar na baintreabhaice uile na aice, ag cíoí, agus ag taisbeanadh na gcótadh, agus na gculaidheach do rinne Dorcas, an feadh do bhí sí na bhfochair.

40 Agus ar geur amach gach a raibh a sídigh, ar na ligeann féin ar a ghraibh do Pheadar, do rinne sé urmúige.

Agus ar bhíleadh chum an chuirp, a dhúirt sé; Eirigh a Thabita. Agus aigail sí a fuile, agus ar bhfaicfin Pheadair dhi, déirigh sí na fuide.

41 Tug sé a lámh dhi an tan sin, agus do thóg sé na feaflamh i; agus ar ngairm na níomh agus na mbaintreabhach dhó, aigail sé íse beo.

42 Agus do foillfigheadh fo feadh Joppa uile, agus do chreideadar mórán fa Thighearna.

43 Agus tirla gur chomhnuigh Peadar marín do Liethibh a Nioppa, a bhfochair Shiomón áirighe fear leaifighe leathair.

CAIB. X.

leathair Caipitín diaha do 'na cineadach, ar na bhaisideadh le Peadar.

44 Gus do bhí duine áirighe a Seafára, a dar bhainm Cornelius, caipitín an t-ionna dhá ngoirthear [an banna] E-dúileach.

2 Duine riaghailta ar a raibh eagla Dé, aigail sé na thigh uile, noch do bheirthead iomad déirce don phobal, agus do bhíodh ag guidhe Dé do ghnáth.

3 Do chonnaic sé go foilléir a dtáirbhíe dtáircheall a níomhadh- huair don áingeal Dé ag teachd a steach chuige, agus ag rádh riu; a Chornélius.

4 Agus ar fíochain dósan air go gér, agus ag gabháil eagla, a dubhairt sé; Crí é sin a Thighearna? agus a dubhairt seifion riu; Do chuaidh hárnaighe, agus do dhéirce suas a gcoimhne a bhádhnuife Dé.

5 Agus a nois cuir dsoine go Joppa, agus cur síos ar Shiomón dar ab comh- ainm Peadar.

6 Atá sé ar áoidheachd a bhfochair Shiomón áirighe fear leaifighe leathair, a bhí a thigh láimh riu an bhfaic- sé; foillíochaidh sé dhuit créud is cóir duit a dhéanamh.

7 Agus ar nítheachd don áingeal do bhair sé Cornelius, do ghoir sé chuige do dá mbuinitir, agus saighdiáir dia- gus don druing do bhí na fhochair: 8 Agus ar bhfoillíughadh a níomh- sin, do chuir sé iad go Hioppa.

9 Agus ar ná mhárach ag siubhal deáhan, agus ag drud riu an gcath- mha, do chuaidh Peadar suas ar an áigh do dhanamh árnaighe, a dtim- cheall an feileadh huair.

10 Agus tirla gur ghabh ocarus- rothar é, agus ba mian riu biadh chait- heamh; agus an feadh do bhádarfan a ullmhughadh [neithe,] do chuaidh síon a néill.

11 Agus do chonnaic sé neamh ofgail- le agus foightheadh áirighe ag teachd a dté chuige, amháil bhraithilín mhór, agus a cheithre beanna ceangailte, noch do léigeadh síos ar an dtalamh.

12 Ann a raibh garh uile ghné bhea- dháin cheathairchofaidh na talnhan, a bheithaidh allta, & phaisid shnámbus [an talamh,] & éunlaith a náicir.

13 Agus tháinig guth chuige; Eirigh

a Phéadair, marbh, agus ith.

14 Ach a dubhairt Peadar, Ní beadh a Thighearna: óir níor ith mé riamh éinni coitcheann, nó neamhghlan.

15 Agus [a dubhairt] an guth riu a riu an dara huair; Na neithe ghlan Dia, ná habairfe neamhghlan iad.

16 Agus do rinneadh fo fo thrí; agus a riu do tógbhadh an foitheach suas air neamh.

17 Agus ar mbeith do Pheadar ag déanamh amharus ann féin, Créud i an táirbhíe do chunnairc fé, Féuch na teach- dairighe do cuireadh ó Chornélius, ag iarraidh thighe Shiomón, & do thea- dar ag an doras.

18 Agus do ghoireadar, agus dfafrui- gheadar an raibh Shiomón dar comh- ainm Peadar apn sin?

19 Agus ar mbeith do Pheadar ag smuineadh ar an dtáirbhíe, a dubhairt an Spiorad riu; Féuch, atá tráir fear dod iarraidh.

20 Uime sin éiridh, téigh síos, & im- thigh riu, gan amharus ar bith do bheith ort; óir is mísi do chuir uaim iad.

21 Ar ndul síos do Pheadar an tan sin chum na bhfead do cuireadh chuige ó Chornélius, a dubhairt sé; Féuchaidh, is mísi an té atá sibhse iarraidh; Créud é an tadhbarh sí dtangabhair?

22 Agus a dubhradarfan; Cornélius an caipitín, duine comhthrom air a bhfuil eagla Dé, agus fear deaghteachda ag an gcineadh Iudaighe uile, fuair sé fógra ó Dha tré áingeal níomhtha, síos do chur ortá dá thigh féin, agus éirítheadh ré briathar uaitse.

23 Ann sin do ghoir sé a steach iad, agus tug sé áoidheachd dóibh. Agus ar na mhárach do imthigh Peadar riu, agus dimthigh dream áirighe do na dearb- raithreachaibh do bhí a Nioppa ma raon riu.

24 Agus an lá na dhiaigh sin, do chua- dar a steach go Seafára. Agus do bhí Cornélius ag fuireach riu, ar ngairm a ghaoil, agus a chrad ndiongmála a gceann a chéile dhó.

25 Agus tirla ré dteachd Pheadar a steach, go dtáinic Cornélius do theag- mháil dó, agus do onóraigh sé é, dhá lé- gean féin síos agá chofaibh.

26 Achd do thóg Peadar suas é, ag rádh; Eiridh: Óir as duine mísi féin.

27 Agus ar mbeith dhó ag comhrádh riu, do chuaidh sé a steach, agus fuair sé mórán ar gcuinnighadh a gceann a chéile.

28 Agus a dubhairt sé riu; Atá a fhios agaibhse nach dlightheadh do Iudaighe, é féin do cheangal deachdrannach, nó teachd dá ghoire; gidheadh do fhoill- sígh Dia dhamhá, gan duine coitcheann nó neamhghlan do ghairm do neach ar bith.

29 Ar a nadhbarhfin tháinig mé gan dultadh a nuair do cuireadh síos oram.

deamar a sheach go tigh a nfr fin.

13 Agus do fhoilligh sé dháinn, cionn do chunnairc lé aingeal ann a tigh, na sheafamh, agus ag rádh ris; Cuir fios ar Shiomón dar ab comhaim Peadar:

14 Noch laibhéorus briathra riot, ré a faineóchar thú féin agus do thigh sé.

15 Agus an tan do thionnfgain mé bhairt, do thuirling an Spiorad náomh léna tid, amhail mar do thuirling sé ar tús.

16 Do chuimhnigh mise an tan sin ar bhráthair an Tighearna, mar a dubhairt sé: Do bhaid Eóin lé huilge, achd baifid bhráthair sibhse ris an Spiorad náomh.

17 Uime sin má thug Dia dhoibhsion a tiobhlacadh céadna thug sé dháinne, an tan do chreideamar fa Tighearna Jósa Críofa, cia hé mise do fhéudtadh toirméig do char ar Dhia?

18 Agus ar geos na neitheannsa dhoibhsion, do thocthadar, agus tugadar do Dhia, ag rádh; Uime sin tug Dia aithrige do na cineadhachaibh fós don beatha.

19 Tuilleadh eile, an dream do bhí na fgaradh tré an mbóidhirt do aithir son Steapháin, do shuibhladar na Phenicia, agus go Ciprus, agus go Hantiochia, gan an bhríathar do labhairt ré héinneach, achd ris na Júdaigh an amháin.

20 Agus do bhádar cuid dhóibh ó Ciprus agus ó Chiréne, noch ar ndul a sheach dhóibh go Hantiochia, dolabhair na Gréagachaibh, agus do shéanmóir na Tighearna Jósa.

21 Agus do bhí lámh an Tighearna náomh ri: agus do chreid uibhir mhór, agus dailleadar chum an Tighearna.

22 Agus táinig na spéulafa go cláfaibh na neaguis do bhí a Niarufalém: agus do chuireadar Barnabas átha go Hantiochia.

23 Agus ar dteachd dhó, agus ar bhráthair ghráfa Dé, do ghabh gairdeachas é, agus do theaguis sé iad uile, a amhuta a bhfochair an Tighearna le sin croidhe.

24 Oir do bhí sé na dhoine mhaith, agus an lin don Spiorad náomh agus do dailleadh; agus do cuireadh ris an Tighearna baidhean mhór.

25 Do imthigh Barnabas an tan sin go Tarsus, diarraidh Sháuil: agus ar na shaghaid dó, rug sé ris é go Hantiochia.

26 Agus tárla go rabhadar ag gnáthghabh a chéile seadh bliadhna fa neach, agus gur teaguisleadh léa iomad do dhóinibh, ionnus gur ab a Nantiochia do goireadh ar tús Críofaighthe do na deicioblaibh.

27 Agus ann sna liethibh sin, tanga-
doir baidhe ó Jerufalém go Hantiochia.

28 Agus ar néirghe fús do neach aca dar bhainm Agabus, dfoilligh sé tré an Spiorad, go mbaidh gorta mhór seadh na talmhan uile: noch tharla mar an gcéadna a liethibh Chlaudius Séalar.

29 Ann sin do chuir gach áon do na deicioblaibh roimhe, congnamh do char do réir a acfuinne, chum na ndearbhráithreach daitrigh a tair Júdaighe.

30 Agus do rinneadar sin, agus do chuireadar é chum na sinfeair tré lámhí Bharnabais, agus Sháuil.

CAIB. XII.

Foirsigniughadh, 21 Vabhar, 23 le baid ghráineambla Joruaith, dar comhairle Agrippa.

A Agus fa a namfin do shin Joruaith an rígh lámha, do dhéanamh uile do dhruing áirighe don neaguis.

2 Agus do mharbh sé Séumus, dearbhráthair Eóin, le cloidheamh.

3 Agus ar bhfaicfin dó gur tháinig sin ris na Júdaighibh, do chuir sé roimhe Peadar do ghabhaíl mar an gcéadna, (achd do bhádar liethe a parain gan laibhin ann.)

4 Agus ar na ghabhaíl dó, do chuir sé a bpríosún é, ar na thabhairt dhá choimhéad do cheithre choirighibh do thaighdhúiribh, ar mbeith fonnmhar dhó ar a thabhairt amach chum an phobail a ndaigh na Cás.

5 Uime sin do coimbéadadh Peadar a bpríosún: & do rinne a neaguis áraighe go dúthrachdach chum Dé ar a shon.

6 Agus ar mbeith Dóruaidh ar tí a thabhairt amach, fa noidhe sin féin do chodail Peadar eidir dlis faighdiur, ar na cheangal ré dhá shlébhradh, agus do bhádar an luchd coimhéada, ag coimhéad an phríosiún ag an doras.

7 Agus féach, do sheas aingeal an Tighearna a lathair, agus do dhealruidh fólos fa tigh: agus ar mbualadh Pheadar ann a taobh, do thóg sé fús é, ag rádh, Eiridh go láth. Agus do thuiteadar na slabhradh dhá lámhaibh.

8 Agus a dubhairt an taingeal ris, Cuir do chrios thort, & ceangail ort do bhróga. Agus do riene sé mar sin. Agus a dubhairt sé ris; Cuir do bhrat iomad, agus lean mise.

9 Agus ar nimtheachd amach do Pheadar do lean sé é, agus ní raibh a fhios aige gur bhíor a ní do rinneadh tré a nuingeal, achd do sháoil sé gur taibhsé do chunnairc sé.

10 Agus ar nimtheachd dóibh tré san gcéad [shaire,] agus tre san dara faire, tangadar chum an ghéata iarainn, threoraighas chum na caithreach, noch do ofgal dhóibh áadh féin: & ar ndul amach dhóibh, do shuibhladar thrid áon tíraid amháin: agus ar an mbail do imthigh an taingeal áadh.

11 Agus ar dteachd do Pheadar chuirge féin, a dubhairt sé; A nois atá a fhios agam go dearbhtá, gur chuir an Tighearna

C AIB. XIII.

ghearna a aingeal uadh, agus gur fháor lé mé ó lámh Jorúaidh, & ó uile choimhneán an phobail Júdaighe.

12 Agus ar mbreathnughadh [a neitheise] dhó, tháinig lé go tigh Mhuire mathair Bóin, dar comhainm Marcus, áit a rabhadar mórán cruinn a bhfochair a chréile, agus ag déanamh úrnaighe.

13 Agus ar mbualadh dhórais an phóirfe do Pheadar, tháinig cailín chuige dár bhainm Róde, deifdeachd [ria.]

14 Agus ar naithne ghotha Pheadair dhi, tré gháirdeachus, nior oigail si an doras, achd ag riorth dhi a fleach, éinnis si, go raibh Peadar na sheafamh fa phóirfe.

15 Achd a dubhradarfaí ria, Atá tú ar micheill. Gidheadh do bhi físi ag dearbhuighadh go raibh lé amhluidh. Achd a dubhradarfaí, a lé a aingeal atá ann.

16 Agus do lean Peadar dá bheith ag bualadh [an dorais] agus ar nógadh dhóibhíon, do chumcadar é, agus do ghabh uathbhas iad.

17 Agus ar imeidhí a lámhe dhóis ortha chum bheith na dtóchd, dfoillígh lé dhóibh, cionnus tug an Tighearna amach é as an bpríofin : agus a dubhairt lé, Innígh na neitheise do Shéamus agus do na dearbhráithreachaibh. Agus ar nímtheachd as sin dó, do chuaidh lé go háit eile.

18 Agus ar nérighe don lá, déiridh buaidhirt nar bheag a meaf na saighdiúr, a dtimcheall créid tharla do Pheadar.

19 Agus ar ná tarraídh Dionsáidh, agus nach bhfuair, ar cceasfughadh an luchd coimhneada dhó, dáithin lé a mbreith amach chum pionais. Agus ar ndul síos dó ó thír Júdaighe go Sealaréa do chomhnaigh lé [ann sin.]

20 Do bhi Jorúaidh an tan sír ro dhíomhach do luchd Thírúis & Shidoin : achd tangadarian díontoil chuige, & ar dtabhairt Bhalastuis [eadhon] féomradóir an Rí ar a dtóil, diarradar síocháin : do bhrigh go raibh a tír dhá cothuighadh tré thír an Rí.

21 Agus lá órdúighe airighe ar mbeith Dionsáidh ar na éudughadh a néudach síogha, agus na fhuidhe fa gcathaoir bhreitheamhuais, do rinne lé óráid dhóibh.

22 Agus do gháireadar an pobal : Guth Dé [fo.] agus ní [guth] quine.

23 Agus a nuair féin do bhuaill aingeal an Tighearna é, do bhrigh nach eug lé glóir do Dhia : agus ar na ithe do phialdaibh, do chuaidh a spiorad atá.

24 Agus do fhas bríathar Dé, agus do míndáigheadh i.

25 Agus do shill Barnabas agus Saul ó Jerúsalem, ar gcoimhlionadh a miniofócalachda, ar mbeith fós Bóin riu, dar comhainm Marcus.

Pól & Barnabas ar na cuir ar leith chum oibre an Tíogail, & ar Elinas an dróil (ag cur na naghaidh) ar na déanamh dhó.

A Gus do bhadar a neagluis na Hantiochia fíidhe airighe agus lucht teaguis, mar atá Barnabas agus Siméon da ngoirthi Niger, agus Lúcius ó Cháireis, agus Manahen comhalta Jorúaidh an Tetrarcha, agus Saul.

2 Agus ar mbeith dhóibh ag míndálachd don Tighearna, a dubhairt an Spiorad náomh : Cuiridh air leith dhanm Barnabas agus Saul, fa chomhair na hoibre chum ar gheir mé iad.

3 An sin ar déanamh troise agus úrnaighe dhóibh, agus ar gcur lámh ortha, do léigadar uatha [iad.]

4 Uime sin ar mbeith dhóibhíon na gcur amach ón Spiorad náomh, do chuadar síos go Seleucia, agus as sin do shéoladar go Ciprus.

5 Agus ar dteachd dhóibh go Salamis, do sheanmóraigheadar bríathar Dé a sinagógaibh na Niudaighe : agus do bhi Bóin aca fós mar óglach.

6 Agus ar ndul dóibh thrid a nollam go Páphas, fúaradar draóil airighe faidh fallsa, Júdaighe, dár bhainm Euseius :

7 Noch do bhi a bhfochair a nuachairín Sergius Paulus, duine tuigfíoch. Ar ngairm Bharnabais agus Shaúl do fo chuige, diarr lé bríathar Dé deideachd.

8 Achd do chuir Elinas an dróil, (se as mar fo eidirbhíontheair a ainm) na naghaidh, ag tarraidh a nuachairín diompógh an gceideamh.

9 Achd ar mbeith do Shaúl (da ngoithear fós Pól) lán don Spiorad náomh, ag féuchain air go géir.

10 A dubhairt lé : [A fhir] lán do mheabhail agus dolc, a mhic an diabail, agus a nambuid na huile fhírentachda, an é nach fguirfe tú do fhlightibh díorgha Dé do chur bunfíon?

11 Agus anois féich lámh an Tighearna ad aghaidh : & biaidh tú dall gan amharc na gréine agad feadh sealaí. Agus ris sin féin do thuit céo & dorthus air : & do shir lé fa gcomirt dream éigin do threorachd ar lámh é.

12 Ar bhfaicfin don uachdarian an tan sin a ní do rinneadh ann, do chreid é, ag déanamh iongantuis fa theagul an Tighearna.

13 Agus ar nímtheachd do Phól agus don druig do bhi na fhochair a luing ó Pháphas, tangadar go Pérge na Panphília. Agus ar ndéalughadh Deón na dall lé go Hierúsalem.

14 Agus ar ndul dóibhíon ó Phérrge, tangadar go Hantiochia na Písidia : agus ar ndul a fleach dhóibh don tsinagóig lá na sabbóide, do shingheadar síos.

15 Agus tar éis léigthe an reachda agus

agus na bhfáigheadh, do chuireadar
mchardain na fionagóige teachdaireachd
chua, ag rádh; A fheara [agus] a
dhearbhraithreacha, má atá agaibh briath-
ar ar bith lé a dteagaisgí an pobal,
labhruidh [i.]

16 Ar néirge suas do Phól an tan-
fa, agus ar sméideadh dhó ré na laimh
chum iadfan bheith na dtocht, a dubh-
airt fé. A fheara Iúrlach, agus sibhle
ar a bhfuil eagla Dé, éisdigh.

17 Do thogh Dia an pobailfe Israel ar
máthreacha, agus do ardaigh fé an po-
bail an tan do bhádar na gcomhnuighe
6 Néirge do threoraigh fé as sin amach
iad ré laimh áird.

18 Agus a dtimcheall aimsire dhá
fhichead bliadhan, do fhulaing fé a
mbála fa bhfisach.

19 Agus ar sgríos dó na seachd
geandhach a áir Chánán, do roinn
fé crannchar a bhfearrann dóibh.

20 Agus na dhiaigh sin, a dtimcheall
dech mbladhán agus dá fhichead agus
deichre gcéud, tug fé breitheumhain
amh go [teachd] Shamuel an fídh.

21 Agus na dhiaigh sin diarradar Rí,
agus tug Dia Saul dóibh mac Chiar: fear
do threibh Bheniamin, feadh dhá fhi-
chead bliadhan.

22 Agus ar a thrughadh fídh dhó,
do thóg fé suas Daibhi na rígh dhóibh:
di ndearnaidh fé mar an gcéda fiadh-
mhe, ag rádh; fúair mé Daibhi [mac]
léile na dhuine do réir mo chroidhe,
nach do dhéanaigh mo thoil uile.

23 As dá fhíol fo do thóg Dia suas
do réir na geallamhna an slanaightheoir
lúla Diofrael.

24 Ar mbeith Deoin, roimh eifion
do theachd, ag seanmórughadh bhaisdigh
na bairtigh do phobal Israél uile.

25 Agus ar gcoimhlionadh a sheala
Deoin, a dubhairt fé, An té fhaoilti,
a mhi ó: achd feuch, tig neach am
dháigh, ag nach fíu mé iallach a bhrog
do fgaóileadh.

26 A fheara [é] a dhearbhrathreacha,
a chlaan fine Abraham, & an mhéid
gaibh ar a bhfuil eagla Dé, is chugaibhle
a cuireadh briathar na slaintese.

27 Oir an dream do áitrig a Niaru-
fáin, agus a náachdarain, ar mbeith
dhóibh gan éolus aca airfean na air
briathraibh na bhfáigheadh, léughtar
acha fábóid, air na dhannughadhfan
dhó do choimlönadar iad.

28 Agus biodh nach bhfuaradar coir
a bith bháis [air], diarradar ar Phúlaid
a bhfáigheadh.

29 Agus ar geriochnughadh na nuile
mbeann dóibh do bhl ar na sgrí-
oibh na thimcheallfan, do leagadar a
uas as an gcroich, agus do chuireadar
a dháma [é.]

30 Achd do thóg Dia suas ó mhar-
bhaid é.

31 Noch do tabéanadh feadh mhóráin

do láethibh don druing do chuaidh a
naoinfheachd ris suas ón Ngáile go Hia-
rusalem, agus atá na bhfiadhnúibh dhó
a dtóibh an phobail.

32 Agus foilgéalmaíodine dhíbhse an
gealladh do rinneadh dona haithrea-
chaibh: gur choimhlon Dia dhain-
ne a glann é, ar atógbhail lófa
suas:

33 Mar atá sgríobhtha fós ann fa dara
Salm; Is tufa mo mhacsa, a nigh do
gheim mé thú.

34 Agus do bhrigh gur thóg fé suas
é ó mharbhaibh, agus nach bhfíllfidh air
ais chum na huaidhe, a dubhairt fé mar
fo; Do bhéura mé dhíbh neithe náomh-
tha dióngmhala Dháibhi.

35 Uime sin a deir fé a nionad
eile; Ní fhúileóngaidh tá do neach
náomhtha féin dfaicín máidhlighthe.

36 Oir go deimhin ar ndéanamh feir-
bhúse do Dháibhi ann a gheinealach féin
tré chomhairle Dé do chodail fé, agus
do cuireadh a bhfochair, a aithreadh é,
agus do chunnairc fé truaillleadh.

37 Achd an té do thóg Dia suas ní
fhacaidh fé truaillleadh.

38 Ar a nadhbarfin biodh a fhion-
agaibh a bhraithreacha, gur tré an
bhfeairfo foillfíghhear dhíbh maith-
feachus na bpeacadh:

39 Agus go bhfuil gach áon chreideas,
ar na fhaíradh thrídfion ó na huile nei-
thibh dá nár bhfeidir sibhle do fhaíradh
a reachd Mhaóise.

40 Uime sin tabhraidh bhuir naire ribh,
nach dteigeumbadh dháibh a ní atá ar-
na rádh ris na faidhibh.

41 Féachaidh a luchd na tarcaifne, &
biodh iongantus oraibh, agus leath-
nuighidh mar ché: oir oibrighimfe
obair ann bhuir láethibh, obair nach
ccreidfeadh sibh, dá bhoillfíghtheadh duine
dhíbh é.

42 Agus ar nintheachd amach as an
tfionagóig do na Iúdaighibh, diarradar
na cineadhaigh dachuinghe [ortha] na
briathrafa labhairt riu féin an tábóid
na dhiaighfin.

43 Agus ar fgaóileadh don choimhthio-
nól, do leanadar mórán do na Iúda-
ghibh, & do dháoinibh riaghalta coig-
chríche tháinic chum creidmhe, Pól &
Barnabas: noch do labhair riu, & do
chomhairligh dhóibh fuireach a ngráibh
Dé.

44 Agus an céudla sabbaide na dhiaigh
fin is beag nar chruinnigh an chathair
uile a bhfochair a chéile, deisdeachd
bhreithre Dé.

45 Achd ar bhfaicfin an phobail do na
Iúdaighibh, do fionadh do thnóth iad, &
tangadar a naghaidh na neitheann do
labhair Pól, dá gconntáirghadh, & ag
labhairt ortha go málúightheach.

46 Achd ar ndéanamh dínachda do
Phól agus do Barnabas, a dubhra-
dar; Is sibhle ar ús dób éigean briath-
thar

thar Dé do labhairt: gidheadh ó chur-
tíoi ar goil i, agus go mbeirthe do
bhreith nach fua sibh an bheatha nhar-
thanach (dfagháil.) Féuch, atámaidne
ag sílleadh chum na gceineadhach.

47 Oir is mar sin do aithin an Ti-
ghearna dhinn, [ag rádh:] Do chuir mé
thú mar sholas do na cineadhachaibh,
agus mar shlanughadh go leithimlibh
na talmhan.

48 Agus ar gelos na neitheanna do
na cineadhachaibh, do ghabh gárdea-
chus iad, agus do ghloisightheadar bri-
athar an Tighearna: agus do chreidead-
ar an mbéid do bhi ar na nórdughadh
chum na beatha nharthanachaige.

49 Agus do leathnaigh briathar an
Tighearna air feadh na tíre uile.

50 Achid do bhroisightheadar na Jú-
daigh nua riaghailta agus micanta, &
uile na cáithreach, agus do thógadar
gíleannmháin ar Phól agus ar Bharna-
bas, agus do chuireadar amach as a
deorannachaibh iad.

51 Achid ar gcrathadh dhóibhsion
laidhriugh a gcós na naghaidh, tanga-
dar go Hicónium.

52 Agus do lionadh na deifciobail
do ghárdeachas agus don Spiorad
níomh.

C A I B. XIV.

Na Heasbail ag déanamh maith ag Lísra,

11 tugadar an-barr onór dóibh don la,
19 b' ghabhadar do chlochaibh orra la eile.

A Gus tirla a Nicónium, go ndeacha-
dar ar áon a náointheadh go
sionagóig na Níudaigheadh, agus gur
labhradar, ar ghleus gur chreideadar
buidhean mhór do na Júdaighibh, agus
fós do na Gréigachaibh.

2 Achid na Júdaighthe dichreidmhea-
cha, do bhrosdaightheadar agus do
lionadar daingidheadh, inntinn na gci-
neadhach a naghaidh na ndearbhrai-
theadh.

3 Uime sin dfanadar aimsfear fhada
ag labhairt go dáia fa Tighearna, noch
do rinne siadhnúise do bhreithir a ghrás
fein, agus tug fa deara comharthadha
agus miorbhuileadha do dhéanamh tré
na limhaibhsion.

4 Agus tirla connspóid eidir luchd
na cáithreach, ionnus go raibh dream
aca ris na Júdaighibh, agus dream eile
leis na habdalaibh.

5 Agus ar dtosughadh bruighne do
na cineadhachaibh, agus do na Níudaigh-
thibh, maille ré na nuachdaranachaibh,
chum iadán do mháthughadh, & ga-
bháil do chlochaibh orrtha.

6 Ar na thuigfin [fo] dhóibhsion,
do theitheadar go Lísra, agus Derbe,
cáithreacha na Licónia, agus don re-
gion ar gach tíobh.

7 Agus do bhádar ag seanmórughadh
an tfoigéil ann sin.

8 Fa a naim sin do bhi duine áirighe
a Lísra na slaidhe, ag rádh raibh a cho-

fa ar a chumas, do bhi na mháir-
neach ó bhroinn a mháthar, [agus] nar
shuibhail a riamh.

9 Do chualáidh fé fo Pol ag labhairt
agus ar mbeith do [Phól] ag féach-
go gér air, agus ar mbreathnughadh
dhó go raibh creidheamh aige chum a
shlanuighthe.

10 A dubhairt fé do ghuth mór, Sin
fias go díreach ar do chosaibh. Agus do
léim seifion fias, agus do shuibhail fé.

11 Agus ar bhfaicfin a neithe do rin-
ne Pól don phobal, do árdagheadar a
nguth, ag rádh a dteangaibh na Li-
cónia, Tangadar Dé a mias chugain a
gcolamhlachd dáioine.

12 Agus do ghreadar Jupiter do
Bharnabas: agus Mercúrius do Phól do
bhrigh gur bhfeair labhartha é.

13 Agus ar mbeith do shagart Jupiter
as comhair a gcáithreach súd, ar
bhairt tharbh agus atin ris chum a
ngestadh, bá mian leis iodhbairt do
dhéanamh, má rón ris an bpobal.

14 Achid ar na chlos [fo] do na há-
bdalaibh, Barnabas agus Pól, ag réitea
a gcúineadhach dhóibh, do rinneadh
a sídeach a meais an phobail, ag éir-
mhe:

15 Agus ag rádh: A dháioine, Cról
fa a ndéantaoi na neithefe? oir is dáia
sinne féin, cósmaíl a bhíalanghail
ribhfe, ag foilgédughadh dhóibh síleadh
ó na neithibh diomháioineacha chum
Dé-bhi, noch rinne neamh, & talamh,
agus a nfiurge, agus na huile neithe a
ionnta.

16 Noch do fhulaing fua haimfion
do chuididh thorainn, do na huile ch-
neadhachaibh siubhal ann a sligheibh
fein.

17 Biodh nar fhig fé é féin-gan fíad-
núise, ag déanamh maithreacha, ag
bhairt fearthanna dhuinn ó neamh, &
feusair thóirtheaigh, ag lionadh ar ghrí-
theadh do bhádh agus do ghárde-
chus.

18 Agus ar rádh na neitheanna dhóibh,
is ré héigean do chongbhadar an pobal
ó iodhbairt do dhéanamh dhóibh.

19 Gidheadh tangadar Júdaighthe chum
ó Antiochia agus ó Ícóoniam, noch do
chomhairligh an pobal, agus ar ngab-
áil do chlochaibh ar Phól, do dar-
ruing amach as an gcáithreach [é] a
na sháioifin dhóibh go raibh fé marbh.

20 Achid ar mbeith do na deifci-
luibh na seafamh na thimcheall, &
éiridh fé fias na sheafamh, agus a
chuidh fé a seach don chathair,
agus ar na mháirach do imigh a
as sin má rón ré Barnabas go Derbe.

21 Agus ar seanmórughadh an tfo-
igéil don chathraigh sin dhóibh, ag
ar dtaruing mhóirín do dheifci-
laibh chuca, dšilleadar go Lísra agus
go Hicónium, agus go Hantiochia.

22 Ag neartughadh anmann na ndéif-
ciobail,

iséal, agá dteaguf si annhuin si greideamh, agus gur tré iomad-buaidh-
artha as éiceam duinn dul a sheach
go n'oghachd Dé.

22 Agus ar nórdughadh sinnsear ann
gach eaghuia, agus ar ndéanamh úr-
naige dhóibh maille ré trosgadh, do
chruadar ar choimhéad an Tighearna,
innse chreideadar, iad.

23 Agus ar ndol dóibh thrid Phíli-
da, tangadar go Pamphíla.

24 Agus ar labhairt ná bréithre
dhóibh a Bperge, do chruadar síos go
Nílaia.

25 Agus do shéoladar as sin go Han-
tícha, a nait as ar cuireadh ar coi-
mhéad ghris Dé iad, chum na hoibre
do choimhlonadar.

26 Agus ar dteachd agus ar gcrúin-
nadh na heagluise a gceann a chéile
dhóibh, do fhoilligheadar méud na
nitheann do ríne Dia thriothadh,
na gur oisail si doras an chreidimh
do na cineadhachaibh.

27 Agus do choimhlonghadar ainmí-
laid ann sin a bhfochuir na ndeif-
ceal.

CAIB. XV.

*Chomhairle na Neabul ag Jerusa-
lem, ioma t'bhíllighearradh.*

Agus ar dteachd do dhruing áirighe,
a naitas ó thír Iudaighe, do thea-
ghadar na bráithre, [ag rídh;]
naa d'umcheallgheartha síoh do réir
nótha Mhaioisí, ní héidir bhuir slá-
nadh.

2 Uime sin tair éis Pól agus Barna-
baí conspóid agus díobóireachd nar
heag do dhéanamh na naghaidh, dór-
deghadar Pól agus Barnabas agus cuid
de dhóibh don dhul sías go Hiaru-
salém, chum na nabídal agus na sin-
fir, a dtimcheall na ceasda só.

3 Agus ar na fíodhail do neagluia, do
ghabhadar tré Phenice agus Shamária,
a innisín fhíllte na gcineadhach, agus
do chruadar lúthghair mhór ar na
neithídh uile.

4 Agus ar dteachd go Hiarusalém
dhóibh, do ghabhadar a neagluia agus
na habídal agus na sinfir chuca iad,
a n'innisíleadar sin méud na nitheann
do ríne Dia thriothadh.

5 Oidheadh déirghe dream áirighe
do chruadh na Bphariseach do chreid,
a rídh; Go ceathrúid a t'umcheallghear-
tha, agus a chur d'fíachuibh ortha dli-
leadh Mhaioisí choimhéad.

6 Ar a nabbharín tangadar na
habídal agus na seinisfir ar íonball
do chruadh a dtimcheall na neithídh.

7 Agus ar ndéanamh móraín díos-
cearacha dhóibh, déirigh Peadar
síos agus a dubhairt si riu; A fheara
[agus] a bhráithreacha, atá a thíos
nabídal gur thogh Dia eadrúine fada
fada, go gceinídh na cineadhacha

bráithar an t'fóigíl as mo bhéala, agus
go gceidfidis.

8 Agus do ríne Dia dar ab áithne
na croidhte siné dhóibh sin, ag ta-
bhairt an Spiorad náomh dhóibh, chomh-
maith linne.

9 Agus ní dhearna sé éidiríheala-
ghadh ar bith eadrúine agus iad, ag
glamadh a gceoidheadh lé creideamh.

10 Uime sin a nois créid si bhíuikí
ag cur chathuighthe ar Dhia, ag cur
chuinge ar mbuineálubh na ndeifceal,
nar fhéudadar ar naithreacha ná sinn
féin íomchar?

11 Achd creidimid go slíneochthar
sinn comhnamh leofan, tré ghráibh
an Thighearna Iósá Críofé.

12 Ann sin do thochdadar an chui-
deachda uile, agus tugadar éideachd
do Bharnabas agus do Phól, ag imisín
créad é méud na gcomharthadh agus
na miorbhíleadh do ríne Dia thriothadh
féin éidir na cineadhachaibh.

13 Agus ar fíur dha dteagra dhóibh,
do shreaguir Séamus, ag rídh; A
fheara [agus] a bhráithreacha, éidigh
ríumfa.

14 Dinnsí Simón [daibh] cionnus
dfeuch Dia ó thófach chum pobail do
bhuin as na cineadhachaibh dhá ainm
féin.

15 Agus tigid bráithra na bhfídhheadh
leis an nifí; do réir mar atá ígriobtha,

16 Fíllfidh mé na dhiaigh só, agus
tóigebhuidh mé sías a ríce t'bernacel
Dháibh atá ar déitim, & cóiríochaidh
mé an ní do thuit de, agus cuirfidh
mé sías é a rís.

17 Do chum go níarfáidís an chuid
eile do na dáimibh an Tighearna, &
na huile chineadhacha ar a ngoirthear
mainm; a deir an Tighearna noch do
ní na neithídh uile.

18 Atá síos a oibreacha féin uile ó
thofach an t'fóghail, ag Dia.

19 Uime sin measmís nach cóir
misbúimhneas do chur air a náreim
do na cineadhachaibh, d'fíll chum Dé.

20 Achd as íngriobtha chuca, iad
féin do sheachas ar thrúallightheibh na
Níodhal, agus ar Stríophachus, agus ó
ní Teachuighthe, agus ó Fhuil.

21 Oir ataid ag Maioisí ó na sean-
amítreachaibh a nall, dáoiné do ní a
sheanmórughadh ann gach aon chath-
ruigh, ann sna ímagóibh ann a léugh-
thar gacha fábbóid é.

22 Ann sin do choncas do na habí-
dalaibh agus do na sinnsearibh maille
rís a neagluia uile, dáoiné toghtha dhíobh
féin do chur go Hantíochia lé Pól &
lé Barnabas; [eadhón] Iódas dar com-
ainm Barabas, agus Sílas, dáoiné oir-
dheire éidir na bráithreachuibh:

23 Ag ígriobhadh leitríach riu mar fo:
Beatha agus sláinte ó na heasbulaibh,
agus ó na seinnearuibh, & ó na bráith-
ríobh chum na mbráithar do na cineadh-
achaibh

achuibh atá a Naintiochia, agus a Siria, agus a Cilicia.

24 Do bhrigh go gceálar go ndeachadar daíne áiríge daíne noch do bhuaidhir sibhé le briathruibh, agus do chláochluidh bhur ninníne, dá rádh ribh bheich ar bhur áitimcheallhear-radh, & an reachd do choimhéad; dá nach dtugamar [a leithéid sin] daithne:

25 Do chonncas dúinn air teachd déntoil a gceann a cheile daíne thogtha do chur chugaibhí má ríon ré ar [mbráithribh] grádhacha Barnabas & Pól.

26 Daíne thug a nanmanna féin ar sin anma ar dtighearna léia Críofd.

27 Ar a nadhbarfin do chuireamar chugaibh Júdas agus Sílas, noch innéofas na neithesí as beul mar an gcéda.

28 Oir do chonncas don Spiorad náomh & daíne, gan ní as mó dealach do chur oruibh na neithe riachdanachas.

29 Go feachna sibh sibh féin ar neithibh do mhear ofráil diodhaluibh, & ar shuill, & ar ní teachduighe, & ar síriopthachus; má chongbhuathir sibh féin uatha ío, is maith do dhéantóir é. Sílan libh.

30 Agus ar na léigeanfan air fubhal tangadar go Hantiochia; agus ar gcuin-niughadh don phobal a gceann a cheile tógadar an leitr uatha.

31 Agus an tan do léigheadarfan an leitr, do ghabh gairdeachus iad tres an ccomhfurtachd.

32 Mar an gcéadna ar mbeith do Júdas agus do Shílas na bhfídhíbh, do theaguilgeadar & do neartuigheadar na bráithre le móran briathar.

33 Agus tair éis iad shuireach ann sin ar feadh tamuill, do leigeadar na bráithre iad a fíothcháin uatha chum na mabfál.

34 Achd do chonncas do Shílas comh-nuighe ann sin.

35 Achd do shan Pól agus Barnabas a Naintiochia, ag teaguis agus ag foigéulughadh bhreithre an Tighearna, maríon fós ré móran eile.

36 Achd a ndiaigh lietheadh áiríge a dubhairt Pól ré Barnabas, Filleam dfeuchain ar mbráithreach atá ann gach áon chathruigh ann a ndearnamar briathar an Tighearna do sheanmóir, cionnus atáid siad.

37 Agus do shannuigh Barnabas Boín dá ngoirthear Marcus, do bhreith léo.

38 Achd níor bháill le Pól an té do chuaidh uatha as Pamphília, agus nach deachaidh riu chum na hoíre, do bhreith na gcuideachda.

39 Uime sin do éirigh eásíonta eatorra, a gcuth gur sgaradar ré cheile; achd rug Barnabas Marcus leis, agus do chuaidh sé a luing go Ciprus.

40 Achd do thogh Pól Sílas do féin, agus do inthigh sé roimhe, ar na chur ar comairce ghris Dé do na bráithribh.

41 Agus do shiophail sé ar feadh

Shiria agus Chilia ag coimhneadh ghadh na neigluifeadh.

CAIB. XVI.

Siobhal & Saohair Phéil. 14 Croidhe Lida ar na ofgladh 34 & Coimhneadh na phríofuín ag creideamh a Nda.

A Nn sin táinig sé go Derbe, agus a Litra: agus feuch, do bhi clobal áiríge ann sin dar bhain Timotéus, mac mhna áiríge dhean-chreidmíghie don chineadh Iúdúil, agus bá Greugach a athair,

3 Ar a dtugadar na bráithre do bhi a Litra agus a Nicódium, ná mhaith.

3 Do ghabh fonn Pól an fear do bhreith leis na cheideachda: agus ar bhreith leis dó, do thimcheallghair sé, ar son na Nuaidheadh do bhi ann sin háitibh sin: oir do bhi a sin aca uile gur Ohreugach a athair.

4 Agus mar do shiobhladar ar a caitheachaibh, tugadar dhóibh ré a gcoimhéad na hordaithe do deagheadar na habsúil agus na sunnir do bhi a Niarusálem.

5 Uime sin do brádar na beagseadha ar na ndaingniughadh ann a chreideamh, agus do bhi a nuimhir ag méadughadh gach éan lá.

6 Agus ar ngabháil tré Phrigia agus tré chrich na Galatia dhóibh, do thoirmisg an Spiorad náomh iad na bhriathar do labhairt fa Nafia.

7 Agus ar dteachd go Mífia dhóibh, do chuireadar rómpa dul go Bitónia: achd níor fhulaing Spiorad ná dhóibh.

8 Ar a nadhbarfin ar ngabháil tré Mífia dhóibh, do chúadar lios go Tróas.

9 Agus do chonncas do Phéil a dtaidhbhí fa noidiche, duine áiríge a Mhacedónia na shealamh, dá ghabhe agus ag rádh: Tárr go Macedónia, agus tabhuir cabhuir dhuinne.

10 Agus mar do chonnáir sé an taidhbhí, do shantuigheamar ar an mball dul go Macedónia; oir do thuigmur gur bhe an Tighearna do ghoir ann chum an tfoigéil do sheanmóir dhóibh.

11 Uime sin ag feoladh dhuinn é Throas tangamar go direach go Samotrácia, agus lá ar na mhírach go Népolis.

12 Agus as sin go Philippi príomh-chathuir na coda sin don Mhacedónia, agus colamhuin, Agus dfeamur ann fa chathruigh sin fuim áiríge do laethibh.

13 Agus do chéamur a mach ar gcathruigh lá na fábaide chois a tíoitha mar a ngáthughithí uainighe do dteanamh: Agus ar fuide dhuinn ann sin, do labhranur re mnaibh do bhi ar gcuin-niughadh ann.

14 Agus bean áiríge dar bhaino Lida, reacadóir purpur a gcathruigh

15 Dúitirach, noch do opórnigheadh
Do, déid si rinn : Ag ar ofguil an Ti-
ghearna a croidhe chum aire do tha-
chúirt do na neithibh a dubhairt Pól.

16 Agus ar ngabháil bháididh dhi
fein agus do luchd a tighe, do ghuidh
si (finn.) ag rádh ! Má mheallágoi go
léallm dileas don Tighearna, tigidh
do dhéanamh comhnuidhe dom thugh.
Agus do choimhéigín si sinn.

17 Agus tirla ag dul duinn do dhéu-
namh urnaighe, go dtarla cailín áirighe
omian ag raibh spiorad faidhne, fair
lébhakus mór dá tighearnaibh fein lé
faidhne do dhéanamh.

18 Do lean si fo Pól agus sinne, agus
do éigh si ag rádh ; Is feirbhíshigh don
Dia ro árd na daoine si, noch shuí-
ghas daoibh síghe na slainte.

19 Agus do rinne si fo mórán do
leithibh : achd do ghoill sin ar Phól,
agus éill lé air ais, agus a dubhairt
a ris a spiorud : Aithnighim dhíot a
niam Iósa Críofd teachd amach aifde.
Agus ar a nair sin do imthigh an
spiorad aifde.

20 Agus an tan do chunncadar a ti-
gearnuidhe si gur imthigh muinighin a
lébhakus fein, do chuireadar lámh a
lébh, agus a Silas, & rugadar léó don
margadh iad chum na nuchdarán.

21 Agus ar na dtairgín do na
huachdaránuibh, a dubhradar ; Búaidhrid
na daoine si ar gcathuine, oir is don
cineadh Júaidhe iad.

22 Agus móinid siad órdúighe nach
léidheanach dháinne do ghabháil, na do
taomheán, do bhrigh gur Romhánuigh sinn.

23 Agus do éiridh an pobal a náoin-
leacha na naghuidh : agus ar réubadh
a léidheanach do na hoigibh, do áith-
neadar gabháil do shlatuibh (orrtha.)

24 Agus ar ngabháil orrtha go ro-
mhor dhóibh, do chuireadar a bríofúin
(iad) dá áithne dfeair choimheáda an
phríofaigh a gcoimhéud go ró dhaingean.

25 Agus ar bhfagháil na háithne sin
áithne, do theilg si iad ann si phrí-
ofaigh do sháide a steach, agus do
dhaingeigh si a gcofa a gceap.

26 Agus a dtimcheall mheadhoín
áithne ar ndéanamh urnaighe do Phól
agus do Shilas, do chanadar salm dadh-
leachadh Dé : agus do chúladar na
bríofúin iad.

27 Agus go hobann do éirigh crith
na talmhun ann, a gcruth go raibh
sáidment an phríofaigh ar bogadh :
agus ar an mball do bhídar na doirfi-
de ofguilti, agus a ngeimhleacha uile
lealté.

28 Agus ar málgladh do choimhéu-
leacha an phríofaigh, agus ar bhfaicín
leachtad an phríofaigh ofguilté dhó, ar
tugadar a chloidhimh amach do smúain
lé fein do mharbhadh, (oir) do sháoil
a ar éolúigheadar na braighde :

29 Achd do éigh Pól do ghuth mhór,

ag rádh ; Na déuna olc ar bith dhuí-
fein : oir atamaoidne uile ann fo.

30 Agus ar ngairm ar sholas dófan,
do háith lé a steach, agus ar mbeith
dhó ar coimhchúirith, do thuit lé síos a
bhfaidhnuife Phóil agus Shílaís.

31 Agus ar na mbreith leis amach
dhó, a dubhairt sé : A mhaighnéirighe,
créd chaithfeas míf dhéanamh do chum
go slaineóchtháoi mé !

32 Agus a dubhradarfan : Creid ann
fa Tighearna Iósa Críofd, agus sláin-
eochthar thú fein agus do thigh.

33 Agus do rinneadar bríathar an
Tighearna do sheanmóir dhó fein agus
dá raibh ann a thigh uile.

34 Agus a nair sin fein do noidh-
che do ghlaic sé iad, agus do nigh sé
a cceachda : & ar an mball do ghlaic sé
fein agus a thigh uile baifdeadh.

35 Agus ar na mbreith leis dhó dhá
thigh fein, do chuir sé bórd na bhfaidh-
nuif, agus do rinne sé gairdeachus, é
fein agus a thigh uile ag creideamh a
Ndia.

36 Achd ar néirghe don lí do chuir-
eadar na huachdaráin maóir áatha dá
rádh ; Leig na daoine sin amach.

37 Agus dinnis choimheádúighe an
phríofaigh na bríathraí do Phól gur chuir-
eadar na huachdaráin síos áatha bhur
leigean amach : uime sin fiobhluidh ro-
mhuibh a nois, & imthighidh a fíothchain.

38 Achd do shreaguir Pól dóibhfean ;
Tar éis gabháil oruinn go puiblidhe, &
sinn neimhchiontach, agus ar Rómha-
chuibh, do theilgeadar a bríofúin sinn, &
an né budh áil léó a nois ar gcur amach
ós ídeál ? ní headh go furianeach : achd
teaguid fein, agus beirid amach sinn.

39 Agus dinnfeadar na maóir na
bríathraí do na huachdaráinuibh : agus
do ghabh eagla iadsan an tan do chúla-
dar gur Rómhánuigh iad.

40 Agus ar dteachd dóibh do chuir-
eadar impidhe orrtha, agus ar na
diabhuirt amach, do guidheadar iad fa
imtheachd amach as an gcathruidh.

41 Agus ar nimtheachd as an bríofúin
dóibhfean, do chúadar a steach go
Lidia, agus ar bhfaicín na mbráthar,
tugadar comhfhurtachd dóibh, agus do
imthigheadar rompa.

C A I B. XVII

Do sheanmóirigh Pól an Sàisgeal ag Tef-
salónica, 15 & ag Cathair na Háitíne.

1 Agus ar nimtheachd tré Amphipolis
a agus tré Apollonia dhóibh, tangadar
go Tefsalónica mar a raibh sinagóg ag
na Júuidhibh.

2 Agus mar bá gnáth ré Pól, do
cháaidh sé a steach chuca, agus do rinne
sé diosbóireachd riu as na ígriobtaíribh,
ar feadh thrí lá fábbáide.

3 Agus minúghadh agus ag dearbhu-
ghadh gur bheigin do Chríofd fulang,
agus éirghe a ris ó mharbhuibh : agus
gur ab é fo Chríofd, an Tíofa do nim-
fi sheanmóir dhóibh.

4 Agus do chreideadar cuid áiríge dhíobh; agus do leanadar do Phól agus do Shílas, agus mar an gcéadna morán do Ghreugachaibh craibtheach, agus do mhnaibh uaisle.

5 Ach do ghabh iomthnuadh na Júdaíche nar chreid, & ag cruinniúghadh dhrochdháioine airíge & chorra-margaidh do rinneadar cuideachda mhór, & tangadar a dtimcheall tighe Iáfoin ag iarraidh iadán do thabhairt amach chum an phobail.

6 Agus an tan nach bhfuiladar iad-fán, do thairngeadar Jafon, agus cuid áiríge dona bráithribh chum áachdarán na caithreach, ar eighmhe; iad fo do chuir an fioghal bun ar cionn, thangadar ann fo mar an gcéadna.

7 Noch dhá dtug Jafon áoidheachd: & atáid iad uile ag cur a naghuidh órdughithe Shéafair, ar rádh, Go bhfuil Rí eile ann [eadhon] Jósa.

8 Agus do bhuaidhreachar an pobal & áachdarán na caithreach, ar gclos na neitheadhó dhóibh.

9 Agus ar ngabháil urraidhe 6 Jafon agus ón cuid eile, do léigeadar uatha iad.

10 Agus ar an mbail do chuireadar na bráithre fa noidheche uathadh Pól, agus Sílas go Beréa: agus ar dteachd dóibh [ann sin], do chéadar a fteach go sinagóig na Niuduidhe.

11 Agus do b uaisle na Niuduidhe sin, na an mhuintir do bhí a Dtefalonica, agus do ghabhadar an bhriathar go ro lúthghaireach chuca, ar cóartughadh na fíriobtuireadh gach éun lá, dá fhéachuín an mar sin fo bhádar na neithefin.

12 Uime sin do chreideadar morán díobh, agus mar an gcéadna morán ban uasal do na Greugachaibh, & fear leis.

13 Agus an tan do fuair na Júdaíche do bhí a Dtefalonica, fios go ndearna Pól bríathar Dé sheanmóir ag Beréa leis, do chéadar ann sin mar an gcéadna do chur buidhearthar an bpobal.

14 Ach do chuireadar na bráithre Pól uatha ar an mbail, amháil as go rachadh sé ar fairge, achd dfan Sílas agus Timotéus ann sin na gcomhuidhe.

15 Agus an chuideachda do chuaidh lé Pól, do thréoraighthead é go [chathuir] na Haithne: agus ar bhfagháil áithne dhóibh chum Sílais agus Timotéus, do chum go dtiocfaidís mar is luáithe do fheudfaidís choige, dimthigheadar rompa.

16 Ach ar mbeith do Phól ag fuireach ríusan a cchathair na Haithne, do bhí a spiorad air na bhuaidhreach ann, tré go bhfaicidh sé an chathuir lán diodhaladhradh.

17 Ar a nadhbharfín do rinne sé díobaireachd ann fa fíonagóir ris na Júdaighibh, agus ris na dáoinibh riaghalta, agus ré gach áon dá dteamhmadh dhó ar an margadh gach éun lá.

18 Agus do rinneadar feofhómhagh airíge do na Hépícrachuibh agus dona Stoicibh, conaspoid ris: agus a dubhradar cuid dhíobh, Créd as áilleis an bhfeir mbrioggháirachfo do rádh? Agus [a dubhradar] cuid eile: As cofmhúil ris bheith na sheanmóine dhe ar Dhéebh comhghitheacha, ar son gur sheanmóir sé Jósa agus a neitheghe dhóibh.

19 Agus ar mbreith air, ragadar Hareopagus é, ag rádh: An bhfeudmáil a fhios dfagháil créid é an teaghlán ná fo labhrus tusa?

20 Oir atá tú ag cur neitheadh na airíge ann ar gluaifhíne: ar a nadhbharfín as mian lion a fhios dfagháil créid as ciall dóibh.

21 (Oir ní raibh aire ar ní ar bíd eile ag lúchd chathair na Haithne, ag comhthighe thráinig dáitreabhadh na mealg, achd ar nuaidheachd éigin do nifin, nó deifideachd.)

22 Agus ar feadh do Phól a mhdhón Areopagus a dubhairt sé: A lúchd chathair na Haithne, do chim go bhfuil go huilidhe ródhitheallach a niodhaladhradh.

23 Oir an tan do shiobháil mé é go háit, agus do chunnaime mé bhe neithe nómhtha, fuair mé altóir áiríge ann a raibh fíriobhtha, DO DIA ANAITHNIDH. Ar a nadhbharfín as é an Dia sin onórtháil, as go a fhios aguibh cia hé, atáim do sheanmóir dhíobh.

24 Oir ní dhéanann an Dia do rinne an domhan, agus gach uile ní dhíobh ann, ar mbeith dhó na Thighearna ar neamh agus talamh, comhuidhe dteampluibh láimhdhéanta.

25 Agus fós ní tugthar onóir dhí W lamhuibh dáioine, mar do bhíadh riachnus einneithe air, oir is é féin do bhe beatha, agus aná, agus gach uile a do na huile neithibh.

26 Agus do rinne sé a nuile cheid dáioine déanfhuil amháin, do chum go náitéochaidís ar druim na talmhan uile, agus do chian sé aimseara reumbhóirghe, agus tóranna a náitreabhaidhann.

27 Do chum go niarrfaidís an Tighearna, da madh éidir léo a fhuigh ré a ghlacadh: gé nach fada ó duine aguinn é.

28 Oir is annfan mhairimid, & chruighemid, agus atáimoid: do réir a dubhradar cuid dá bbur bhíleadaidhifí; Oir is dá chinéifán fós sin.

29 Ar a nadhbharfín ar mbeith dhíobh do chinéul Dé, ní cóir dhóinn a bhreanughadh gur cofmhúil an dteamhmadh ré hór, na ré hairgead, ná ré chéir ar na grabháil lé healuidhín nó lé léileachd dhónda.

30 Uime sin ar léigean aimseara nainbháil thairis do Dhia, do bheir a nois fuagra do míle dhúine

sonaí aithreachas do dhéanamh.
 11 Ar a nadhbar gur órdugh fé lá
 a mbéara fé breath chomhthrom
 a tsioghal, tres an bhfead ód do
 órdugh fé : agus mar dhearbhadh ar
 do nuise dhuine, do thóg fé suas ó
 mairbhúibh é.

12 Achd an tan do cháladarfan eif-
 eir na marbh, do rinneadar cuid
 loch sonámad, achd a dubhradar cuid
 é, eifdeam riota ris dhá tháobh fo.

13 Agus as mar sin do imthigh Pól
 mach as a lár.
 14 Achd cuid aca ag céangal ris, do
 creideadar eidir a raibh Dionisius
 trepagaí, agus bean dár bhainm Da-
 nia, agus dream eile maíle riu.

C A I B. XVIII.

Chaidh Pól ar chuairt d'fhoirgnadh na
 Maíse. 24 ar theagaisc Acúla le na
 mínaoi an Soigseul Dapalos ní is foikier.

Ar éistí fo ar bhfagbhaíl chathair
 na Haithne do Phól, táinic fé go
 Crísta.

2 Agus fuair fé Júdaíche áiríge ann
 do bháim Acúlas noch rugadh
 a Brontus, táinic go deigheanach ó
 Nádúile, é féin agus a bhean Príscil-
 la (ar a nadhbar gur aithin Claudius
 do na Júdaídhíbh uile imtheachd as a
 táimh) agus do chuaidh fé dhá nionn-
 líghe.

3 Agus do bhrigh go raibh fé dáoin-
 ead riu, d'fán fé na bhfochair, agus
 do bhí ag obair : óir a seadh ba ceird
 dóibh paillúin do dhéanamh.

4 Agus do niodh fé díosbóireachd fa
 theagaisc gach eun lá sabboide, ionnus
 ar tharruing fé na Júdaíche agus na
 órdugh, ar a fdaid féin.

5 Agus mar tháinic Silas agus Timo-
 teos ó Mhacedónia, do las Pól an a
 fíoruid, ag déanamh finné do na Jú-
 daídhí gur bhé lófa an Crísta.

6 Agus an tráth do chuireadarfan na
 ghuaibh, agus do labhradar blasphéime,
 a gceothadh a eudaigh dhófan a du-
 eart fé riu ; [Bíodh] bbur bhfuil ar
 bbur gceann féin : atáimí glan, ó fo
 rachuidh mé chum na gceoadhach.

7 Agus ar nímtheachd do as úp, do
 chuaidh fé go tigh dhuine áiríge dár
 bainm Iustus, duine air a raibh eagla
 fé, agus ag raibh a thigh lúmh ris
 a theagaisc.

8 Agus do chreid Crispus áachdarán
 a theagaisc, maíle ré lúchd a thighe
 do ann fa Tighearna : agus morán do
 a Corintianachuibh ag eifdeachd ris,
 do chreideadar, agus do baifdeadh iad.

9 Agus a dubhairt an Tighearna fa
 maíche a dtaidhbhí ré Pól ; Na bíodh
 eile ort, achd labhair, agus na bí ad
 mach.

10 Oir atáimí maíle riota, agus ní
 chad dhuine ar bith ort do dhéanamh

uile dhuit : Oir atá pobal mór agamh an
 fa chathraigh fo.

11 Agus d'fán seisean bliadhúin agus
 fé mhi, ag teagaisc bhreithré Dé na
 mealg.

12 Agus an tráth do bhí Gallio na
 áachdarán a Nachaia, do éirgheadar na
 Iodúidhe déuntoil a naghuidh Phóil, ó
 rugadar go cathaoir an bhreitheamh-
 nuis é.

13 Ag rádh, Táirngidh an fear fo lá
 na bhriathraibh na daoine, chum Dé
 onorughadh a naghaidh an dlíge.

14 Agus ari tan do shantúigh Pól a
 bheul dofcladh, a dubhairt Gallio ris
 na Iodúidhibh ; Dá madh éagcoir ar bith
 nó droch ghníomh é, bndh coir go nionn-
 chóruinn libh.

15 Gidheadh más a dtimcheall bhria-
 thar, agus anmann, ó bbur ndlíge atá
 bbur gceist, féochuidh féin dó : oir ní
 háill leamfa bheith am breitheamh ar a
 leitheid sin do neithibh.

16 Agus do chuir fé ón chathaoir
 bhreitheamhnuis iad.

17 Ann sin ar mbreith do na Gré-
 gachuibh uile ar shofenes áachdarán na
 sinagóige, do ghabhadar air a bhfiadh-
 nuis chathaoireach an bhreitheamhnuis ;
 achd níor chuir Gallio suim a ní ar
 bith do na neithibhsin.

18 Achd tair eis Pól shuireach fós
 morán do láithibh, do ghlac fé a chead
 ag na bráithribh, agus do chuaidh fé a
 lung go Síria, agus do chuaidh Príscil-
 la agus Acúlas leis, tar eis a chinne do
 bhearradh dhó a Gceanchreas : oir do
 bhí móidhealladh air.

19 Agus táinic fé go Héphesus, agus
 d'fág fé ann sin iad, gidheadh do chuaidh
 fé féin a sheach don tsinagóige, agus
 do thagair fé ris na Iodúidhibh.

20 Agus an tan diarradar air sui-
 reach na bhfochair ní as faide, níor
 áontaigh seisean.

21 Achd d'fág beannachd aca, ag
 rádh ; Is éigin dámhsa go deimhin an
 tfolomuin fo chugainn do dhéanamh a
 Niarulám : achd más toil le Dia é,
 fillfídh mé chuguibhí a ris. Agus do
 sheol fé ó Ephesus.

22 Agus ar ndul dó síos go Séafa-
 réa, do chuaidh fé suas agus ar mbean-
 nughadh do neagluis dó, do chuaidh fé
 síos go Hantiochia.

23 Agus ar nfanmhúin dó ar feadh
 tamuill, do imthigh fé roimhe, agus do
 shiobhuil fé a pórdughadh ar feadh chri-
 che na Galatia, agus Phrigia, ag near-
 tughadh na ndéiciobal uile.

24 Agus táinig Iúdaíge áiríge go
 Héphesus dár bhainm Apollos, rugadh
 a Nalexándria, fear deaghlabbhartha do
 bhí cumhachdach ann sna fíriobtaíribh.

25 Do bhí an fear fo ar a theaguis
 a shíge an Tighearna, agus ar mbeith
 dhó ar fuchadh fa spioruid, do labhair,
 agus do theaguis fé, go díthcheallach
 neithe

neithe a dtimcheall an Tighearna, agus gan deolus aige achd baildeadh Eoin amháin.

26 Agus do thionnsgain fé labhairt go dána ann fa tfinagoig. Agus an tráth do chualuidh Acúlas agus Priscilla é, rugadar léo chuca féin é, agus dfoill-sigeadar slighe an Tighearna dhó ní as díongmhala.

27 Agus an tan do báil leis dul go Hachaia, do sgríobhadar na bráithre chum na ndeisciobal, dá mbrosadh air eifion do ghabhail chuca; agus ar dteachd dhó [ann sin,] tug fé furtachd mór don lion do chreid tré ghráfuibh.

28 Oir do rinne fé díosbóireachd mhór shaoithreach a bhfiadhnuisi an phobail ris na Iúdaighibh, dá fhoillsiughadh as na sgríobtuiribh gur bé Iósa, an Críost.

C A I B. XIX.

Leabhair na ndráibí ar na leabhair, 35 té do chiunaigh cleireach na Hephesus buaidbreadh a phobal ioma cheard chumha na niodbal.

A Gus tála a nuair do bhí Apollos a Gcorintus, gur shíobhail Pol treas na rannuibh uachdaracha, agus go dtáinig fé go Hephesus; agus ar bhfaghail dheisciobal airighe dhó,

2 A dubhairt fé riu; Nar ghabhbhair an spiorad naomh ó chreideabhair? agus a dubhradarfan ris; Ní chualamar a noiread sin féin go bhfuil spiorad naomh ann.

3 Agus a dubhairt feifion riu; Maifeadh créd ann ar baildeadh sibh? agus a dubhradarfan. A mbaildeadh Eoin.

4 Agus a dubhairt Pol; Go deimhin do bhaifd Eoin lé baildeadh na haithrighe, ag rádh ris an bpobal, creideamh ann fa té do thiocfadh na dháigh féin, eadhon a Níosa Críost.

5 Agus ar ná chlos fé dhóibhsion, do ghabhadar baildeadh chuca a naimm an Tighearna Iósa.

6 Agus ar gcur a lámh do Phól ortha, tháinig an spiorad naomh ortha, agus do labhradar lé teangthuibh, agus do rinneadar fáidheadoireachd.

7 Agus do bhádar uile a dtimcheall dá shear dháng.

8 Agus ar ndul dófan a fteach don tfinagoig, do labhair fé go dána, ar feadh thri míos ag díosbóireachd, agus ag cruthughadh na neitheann bheanas ré rioghachd Dé.

9 Achd an tráth do chruaidhgheadar dream aca, agus nach ccreidfidis, ach go labhraidis go hole ar a tslighe sin a bhfiadhnuisi an phobail, do imthigh Pol uatha, agus do dhealuigh fé na deisciobail, agus do bhíodh fé ag díosbóireachd gach éunla a sgoil dhuine airighe [dár bhainm] Tirannus.

10 Agus do bhí fé dhá dhéanamh ar feadh dhá bhliadhan; a gcruth go geualadar a raibh ann fa Náisia uile, eidir Iúdaíche agus Ghreugach, bríathar an Tighearna Iósa.

11 Agus as mór na miorbhuile do rinne Dia tré lámhuibh Phóil.

12 A gcruth go mbeirthe ó na chorp, eudaighe lính nó cinn, chum na ndaoine dtínn, agus go fearadh a neafáinte na agus go nimthighdis drochspioraíde a da.

13 Agus dream airighe do na lán-dhíbh do bhíodh ag síobhal ó áit go áit ag cur spiorad fa gheafuibh, do chuirtear rompa ainm an Tighearna Iósa in ghairm ós cionn na ndaoine ann a mbíod drochspiorada, ag rádh; Cuirmid a gheafuibh sibh tré Iósa do ní Pol a shear móir.

14 Agus do bhádar móirsheifear na ag Iudaighe airighe [dár bhainm] Scruachdaran na sagart, noch do modh fé.

15 Achd ar bhfeagra don drochspioraí, a dubhairt fé riu; Atá éolus ar fá agam, agus as aithne dhamh Pol gídhéadh cia sibhisi?

16 Agus do fhaith an duine ann a raibh an drochspiorad ortha, agus ar na gcláoi dhó do bhádhúigh fé ortha, a gcruth gur theitheadar tréuchdach lenochd as an dtigh sin.

17 Agus fuaradar na Iúdaighe agus na Greuguigh uile do áitirigh a Nephesus, sgeula fé; agus do ghabh eagla iad uile. Agus do hoirdhearcaidh ainm an Tighearna Iósa.

18 Agus tangadar mórán don mhíne-tir do chreid, ag admháil, agus ag in-nísa a ngníomharthadh féin.

19 Agus fós mórán don mhíne-tir do ghnáthúighéadh drochealadhna, tugala a leabhair léo, agus do dhóighéadar a bhfiadhnuisi chach uile iad; agus do chomháirmheadar a láach, agus fuaradar fé na dbeich míle agus dá thionn [píola] airgid.

20 Do fhás bríathar Dé, agus rug fé búsídh chomhláidir sin.

21 Agus ar gcríochnughadh na neitheadhfa, do chuir Pol roimhe ann áiting tar éis dul tré Mhacedónia & Achaia dhó, dul go Hiarusafém, ag rádh; Tar éis mé bheith ann sin, as éis dambh an Róimh fhéachain.

22 Agus ar gcur dheifí don mhíne-tir do bhíodh ag míosdralachd dó [eadon] Timotéus agus Erastus don Mhacedónia, dfan fé féin fa Náisia ar feadh uimh.

23 Agus fé namfin déirigh triobláid nar bheag a dtimcheall shligheadh [an Tighearna.]

24 Oir do bhí ceard airgid airighe dár bhainm Demétrius, do modh teampall airgid do Dhána, [agus] fuair sibh-tus nar bheag don lúchd céirde.

25 Ar gcrúinniughadh dhófan a raibh ré na leithéid sin do cheird, a dubhairt fé riu; A dháoine, atá a fíne aguibh gur leis an gceird fé do gheibh míne ar fochar.

26 Agus do chéifí, agus do chian-

1. Shíl an Póla lé na bhrathraibh
mór, ní hé amháin a Nephelus
ach fós beag nach fa Náfa uile ag rádh;
2. Ach Déa iad do aithear le lámhuibh.
3. Agus ní hi ar gceird amháin as
nais dainn do theacha chum maíla, ach
do tréamall na Baindeé móire Diana do
dha a dtearcuine, agus go dtiocfadh chum
nóche go gcuirfi ar gcúl a morrhachidh,
noch onóruighas a Náfa, agus an
domhan mór uile.

4. Agus ar na chlos fo dhóibhíon, do
domhan iad dfeirg, agus do ghéireadar
ag rádh; [1s] mór Diana na Nephé-
lianach.

5. Agus do bhí an chathair uile ar
na fionadh do bhuaidhreadh, agus do
dionéadar deuntóil go háit chruin-
nighne an phobail, agus rugadar ar
Gina, agus ar Aristus Macedónaigh,
comhairleiríge Phól.

6. Agus ar na shantghadh do Phól
dha a heach a meag an phobail, nior
lagadar na deisciobail dó.

7. Agus mar an gcéad do chuireadar
na áiríge dáachdaranuibh na Hífa
do bhí na gceiridibh aige teachda chui-
ge, ní áiríge air gan dul go háit
chruinnighne an pobail.

8. Uaine sin do éigh cuid diobh an
ar, agus cuid ní eile: óir do bhí an
comhthionól buaidheartha, & ní raibh
a hion ag an gcuid ba mó dhiobh,
Oid é an tadhóir fa a dtangadar a
geann a chéile.

9. Agus rugadar amach riu as a
dhaigh Alexandar, noch do thiomá-
dear na Júdaighe rompa. Agus ar
lúidh Dhalaxannar lé na lúimh ag
uile dteachda, do b áil leis an
bheith dinnísin don phobal.

10. Agus an tan do aithnighheadar gur
bheith é, do thógbhadar uile gair, ag
aithne a dtimcheall dhá uair, 1s mór
Dana na Nephélianach.

11. Ann sin do chunaidh an cléireach
móbal, ag rádh; A lúchd Ephesus, cia
le-dúine ag nach bhfuil a fhios go no-
nighneann cathair na Nephélianach
a Bhainda mhór Diana, agus a ní
dúine a náas ó Iubiter?

12. Ar a nadhbhairín ó nach bhféu-
ann duine ar bith cur na aghuidh fo,
bheir dhibhí suaimhneas do dhéanamh,
agus gan éigni dhéanamh go hobann.

13. Oir tugadhúir na ddoineí libh,
nach ar ehoíd áoinní as na heaghuibh,
do nach dtug aithis do bhuir mbainda.

14. Ar a nadhbhairín má atá adhbhar
a Demétrius agus ag lúchd a cheirde
ní na shochuir ar dhuine ar bith, atá
a chuir ar bail, agus ataid na huachda-
nín ann; éilighidís féin a chéile:

15. Achd má atá bhuir gceird fa adh-
bharuibh eile, réidhfidhear i a gcoimh-
thionól dílseanach.

16. Oir atáinoid a ngábhadh go
bheith sin a ceannairce, ar son an

Hoi a nugh, óir ní bhfuil adhbhar ar
bith ann a bhfeudmaid reusan do tha-
bhúirt ar son an chruinnighne. Agus an
tan a dubhairt fé fo, do chuir fé an
choimhthionól air siubhal.

CAIB. XX.

Pol ar tógbail Eutichus on báis, 17 &
ar gairm sinnfeir na Hepheisus go Mile-
tum, chuir fé tréid Dé mar rialach nírretho,
& gheibh cead díbh.

A Gus tar éis na ceandairce do chof,
do ghoir Pól na deisciobail chuige,
agus air ngábhail a cheada riu, do thriall
fé dul áathá go Macedónia.

2. Agus ar ndul tré na críochuibhísin
dó, agus ar na dtéagufe lé hiomad briar-
thar, táinig fé don Ghréig.

3. Agus ar mbeith dhó trí mhí [ann
sin,] ar gcur luighcacháin do na féda-
ghuibh air, mar do bhí faoi dul a luing
go Síria, do chuir fé roimhe síleadh tar
a ais go Macedónia.

4. Agus do chuidh ris na choideachda
agus a Náfa, Sopater ó Bheréa: agus
do lúchd Tessalónica, Aristarchus agus
Secundus, agus Gaius ó [chathruigh na]
Deirbe, agus Timotéus: agus do lúchd
na Hífa, Tichicus agus Trophimus.

5. Do imthighheadar fo romhainne, &
dfanadar rinn a Dtroas:

6. Achd do chúamairne a luing ó Phi-
lippi tar éis láithe a naráin gan laibhín,
agus tangamar chucafan go Tróas a
geioin chuíg lá, agus dfanamar ann
sin ar feadh seachdmhuine.

7. Agus an céad lá don tseachdmhuin
ar gcuinnighadh do na deiscioblaibh
a geann a chéile, do bhriseadh ásin,
do bhrigh go raibh fíoi Phól imtheachd
nátha lá ar na mháirach, do rinne fé
seanmóir go meadhón oidhche.

8. Agus do bhádar morán lécharán
a léomra árd ann ar chruinnighheadar
a geann a chéile.

9. Agus do shuidh ógánach áirighe
dar bhainm Eutichus ar fuinneóg air
dteitím na chodladh go trom, agus ar
mbeith do Phól a bhíad ag déanamh
seanmóra, aig na sháirghadh tré chod-
ladh do thuit fé síos ón treas lota,
agus do tógbhadh sías marbh é.

10. Agus ar ndul do Phól síos, do
luigh fé air, agus ar na fhágadh
ris dó, a dubhairt fé, Na bíodh buid-
threadh ar bith oruibh; óir atá a
ann ann.

11. Agus ar ndul dé sías, do bhris
fé arís, agus a dúidh fé, agus do rinne
fé comhradh fada go dtáinig maidín,
dimthigh fé ann sin.

12. Agus tugadarfain an tógánach léo
na bheathuigh, agus nior bheag a
ngáirdeachus.

13. Achd ar ndul a luing dhúinne
do shéolamar go Háfis, ar chor go
mbéuramais Pól linn as. Oir is mar sin
dóirduigh

déirdheigh fé é, chum go nímtheachadh fé féin da chois.

14 Agus a nóir thírle fé oruinn a Nafas, ar na bhreith linn dúinn tangamar go Mitélén.

15 Agus ag feoladh dháinn as sin, tangamar lá ar na mháirach as comhair Chíos, agus an lá na dhiaigh tangamar a dtír a Samos, agus dísanamar a Drogillum, agus tangamar lá ar na mháirach go Milétum.

16 Oir do chuir Pól roimhe feoladh ré tiobh Ephesus, deagla go gcuirfíhe moill ar bith air, anís la Nafas. Oir do bhi deithir air chum da madh éidir dho é, go mbíadh fé a Niarusaleim fé chingis.

17 Agus ag cur feafá uadha ó Mitélétum go Hephesus, do ghoir fé sinnfir na heagluifí.

18 Agus mar thangadar chuige, a dubhairt fé ru, Atá a fhios aguibhí cionnus do bhi mísi bhur bhfochur ann gach uile aimsir, ón chéud la tháinig mé do Nafas.

19 Ag déanamh feirbhísi don Tigharna-maile ré gach uile amhlachd intinne, agus maile ré morán déur agus cathaighe, noch do éirigh dhámh do bhrigh chéighe na Niúdaigheadh.

20 Agus nar chongaimh mé ní ar bith go folaightheach dar fhoghwin, gan a fhoillfughadh dhíbh, agus gan bhur dteagail go puiblidhe, agus ó thigh go tigh.

21 Ag déanamh fíadhnúisi do na lú-duighibh agus do na Gréugachuibh, fé fílleadh chum Dé, a naitirighe agus a gceideamh ar Dúighearna Iofa Críold.

22 Agus feuch a nois, atáim ag dul go Hiarusaleim, ceangulste a spioruís, gan a fhios agam creid theigiumh dhámh ann.

23 Achd amháin go ndéanamh an Spiorad náomh fíadhnúisi ann gach uile chathruigh dhámh, ag radh, Go bhfuilid geimhleacha agus míoilhuaimhneas ag fúireach riom.

24 Achd ní bhfuil cás agam a méinní, agus ní bhfuil cion agam ar manum féin, achd go dtí dhíom mo thuras agus an miniófíalacha fuair, mé ón Dúighearna Iofa do choimhlonadh maile ré gairdeachas, ré fíadhnúisi dhéanamh do fhoigéul ghras Dé.

25 Agus feuch a nois, atá a fhios agam nach bhíadhdh fúnduine aguibhí, air ar fhiobhail mé ag leanmóir ríoghachda Dé, maghaidh ó fo amach.

26 Ar a nadhbarfin cuirim a fíadhnúisi oruibhí a niugh, go bhfuilim glan ó fhuil na nuile dháoine.

27 Oir níor sheachain mé gan comhairle Dé fhoillfughadh dhíbh go hiomlán.

28 Ar a nadhbarfin tabhruidh bhur naire dhíbh féin, & don tréud uile ar a ndearna an Spiorad náomh eabhuig dhíbh, do bheathughadh eabhuig Dé, noch do cheanaigh fé lé na fhuil féin.

29 Oir atá a fhios, fo agam, ar a mísi imtheachd, go dtiocfaid madhann aitha ghéura bhur meaf, nach comhann tré.

30 Agus fós díreochaid dáoine dhá féin, noch laibbórus neithe fíobh, de deiciobal do thárruig na naitirighe.

31 Ar a nadhbarfin déanamh faire cumhnoighidh nar feuir mísi ar feadh míbliadhan, ag teagail gach ion do do lo agus doirdhe maile ré déamh.

32 Agus a nois, a bhrúthreacha, nírim síbh ar cumairce Dé agus bhrúthghras, noch fhéadla bhur déogbuidh, agus oighreachd do thabhairt dhá bhfochur na nuile níomh.

33 Níor shannatigh mé áirgead, or, na éidach dhíuile ar bhith.

34 Is aithne dhíbhí féin, gur ann na limbasa do fhoighair dhámh gach dhá raibh na riachdanis orum féin, ar a raibh ann fhochair.

35 Do fhoillfígh mé dhíbh ann go hulle neithibh, gur ab ag fíothrachmar fo is cóir dháoihbh cugnamb léin hanbhíannuibh, agus briathra an Tigharna Iofa do chumhnoighadh, ná dubhairt fé. Is mé as beannóighe do thabhairt, ná do ghilacadh.

36 Agus an t-an dubhairt fé na fíothrasa, ag léigean féin ar a dhíuile do rúine ré uraighe maile rúin.

37 Ann sin do ghuleadar mí mór, agus ag luighe ar mhúineal Phail do phogadar é.

38 Ag déanamh-tairle go morán sin mbreithir a dubhairt fé; Ních bhífidis a aghaidh ó sin suas agus do chadair lein gur an luighe.

CAIB. XXI

Tairrethir agabuis iom chuibheas Phail, a neach ar coirreadar léim a Niarusaleim.

A Gus tírle ar ndéalughadh ríuín dhá gur fíochlamar romhainn, agus tangamar go díreach go Cóos, agus na mháirach go Rhodus, agus as sin Patara.

2 Agus ar bhfagháil luinge dháinn ann sin, do bhi ag triall go Phenis, do chuamar innte, agus do fíochlamar romhainn.

3 Agus ar dteach a radharc Ceprús, agus ar na fíaghbail air ar bhídhí dhúinn, do fíochlamar go Sírú, go tangamar as sin go Tírus: oir ar an sin bá mian lein an luighe a lúid chur amach.

4 Agus ar bhfagháil deiciobal ann dúinn, dísanamar feachdmhuin ann: a dubhradar fé Pól tré an Spioraid, go dul suas go Hiarusaleim.

5 Agus ar gceiochnughadh go fítheadh sin, do thriallamar romhainn & tangadarán uile, agus a mna, & glann inar geuideachda as an gcumhann amach: agus do leigearmar ar nglainibh sin ar an étraigh, agus rinneamar uruighe.

6 Agus tar éis a chéile do phóghadh dháinn, do chéamar fa luíng : & d-fil-lidáran dá dteightheibh féin :

7 Agus ar gcríochnughadh ar loing-fíreacha dháinn, tangamar ó Thírús go Ptolemais : agus ar mbeannughadh do na bráithre dháinn, d-fanamar lá na bhóchair.

8 Agus lá ar na mhárach ar nímtheachd dháinn, tangamar go Séafíre : agus ar gáil a fíeach dháinn go tigh Philib-bíse (noch do bhi don mhóirthei-lar) d-fanamar aige.

9 Agus do bhádar ceathrar maigh-das d'ingheanuibh aigeisín, noch do noch fíadheadóireachd.

10 Agus ag fíreach dáinne morán a liethibh, táinig fíadhb áiríge ó thír fíadhb dar bhainm Agabus :

11 Agus ar dteachd chugainne dhó, do dháic crios Phól, agus ag ceangal a lámha agus a chois féin, a dubhairt fé ; Mar fo a deir an Spiorad náomh, is ar a gcoria cheingéoluid na Júdaíche an fíle leis an chrios fo a Niarufalém, ag do bhéaruid fíad a lámhaibh na gceadbach é.

12 Agus an tan do chéalamar na n-éife, diarramar féin agus luchd na n-éife sin air, gan dal fías go Hiaru-sáil.

13 Do threaguir Pól ann sin ; Créd do thar fíadhb ag gáil, & ag bríleadh mo dháidheifí : óir atáimfí ullamh, ní chum léinn cuibhríge amháin, achd mar an méad chum báis d'fulang a Niarufa-lém, ar son anna an Tighearna Jósa.

14 Agus an tan nar ghabh fé comh-áirle do gúireamar, ag rádh ; Déantar póil an Tighearna.

15 Agus tar éis na lieththeadhfa, ar méidh ullamh dháinn, do chéamar sin go Hiarufalém.

16 Agus tangadar cuid do na deistí-óibh linn ó Shéafíre, agus tugadar Maolíochal áiríge léo dhár bhainm Maolón do rugadh a Ciprus, agá mbeir-le ar ófá.

17 Agus ar dteachd go Hiarufalém dháinn, do ghabhadar na bráithre chuca sin go láathgháireach.

18 Agus lá ar na mhárach do chéaidh ná maille rinne a fíeach mar a raibh léinn, agus do chruinnightheadar na h-áirle ann sin.

19 Agus ar mbeannughadh dhóibh do Phól, táinig fé a ndáighe a chéile, nó do rinne Dia tré na shpírbhis a meafg na gceadbach.

20 Agus ar na chlois fo dhóibhsíon gearradh glóir don Tighearna, agus a d-áiradar ris ; Do chí tusa a bhráthair a mhóid míle do na Júdaídhí tháir-chum creidimh ; agus atáid uile lán a ghrádh an reachda.

21 Agus do chéalamar ortá, go dtear-gann tí do gach uile Iúdaíche dá méad a meafg na gceadbach Maolí

do threigean, agus go nabair tú nach cóir a mic do thimcheallghearradh, na fíadhb do réir an ghnáthughe.

22 Ar a nadhbbharín créd [dh'ans-fíghear ?] gan amharas as éigin don pho-bal cruinnightheadh a gceann a chéile : óir cluinid fíad go dtáinig tusa.

23 Ar a nadhbbharín déan an nifí a deirmidne riort : atáid ceathrar léar aguinne, air a bhfuil móid :

24 Beir iad fo leachd. & glantar thú maille riu, & caith léo ionnus go mbearr-fáidís a gceinn, & aitheonaidh gach uile dhúine nach bhfuil éifeachd ann ar cuireadh ort, achd go fíobhlann tú féin ag coimhéad an reachda.

25 Achd a dtíobh ar chreid do na cineadhachuibh do fgríobhamairne, & dórdaightheadar dhóibh gan a leithéid sin do ghnáthughadh, achd amháin iad féin do choimhéad ó gach ní iodhbharthar díodhaluibh agus ó fhúil, & ó neithibh teachduighe, agus ó fíriopachas.

26 Ann sin rug Pól na fir leis, agus ar na mhárach, ar na ghlanadh maille riu do chuaidh fé don teampoll, ag foillfíghadh choimhlíonta lieththeadh an ghlan-ta sin, nó go dtúgtháoi ofráil ar son gach ándúine aca.

27 Agus tar éis na feachd lá sin do choimhlíonadh achd beag, do chunncadar na Júdaíche ó Náfa eifean ann fa team-poll, agus do bhogadar an phobal uile, agus chairedar lamha ann sin.

28 Ag éighmhe, cobhair a Chlána Is-ráel : a fé fo an fear theaguisgeas an gach uile áit a naghuidh an phobal, & an reachda, & na háitefí : & tuilleadh eile fós tug fé Gréugígh a fíeach don teampoll, & do shalugh fé a nait náomhthafa.

29 (Óir do chunncadar Trophímus Ephesianach na fíochuirlean fa chath-raigh roimhe sin, noch do shaoileadar go dtug Pól chum a teampuill é.

30 Uime sin do bhuidhtheadh an cha-thuir uile, agus do rith an pobal a gceann a chéile : & ar mbreith air Phól dóibh do thairngeadar amach as a team-poll é : agus ar an mball do hiadhadh na doirfí.

31 Agus an tan do bhreathnuightheadar a mharbhadh, táinig féula go hárdchaip-tín an bhanna, go raibh Iarufalém uile ar na buaidhreadh :

32 Agus ar an mball rug feisean faigh-díairíge & caiptíníge leis, & do rith fé chucalan. Agus an tan do chunncadar sin an tiachdaran & na faighdúirí, do fguireadar do ghabháil ar Phól.

33 Ann sin ar ndrud ris do náachdaran, rug fé air, agus dáithín fé a cheangal lé dhá shlabhradh : & d'fíastruigh fé Cia hé, & créd do rinne fé.

34 Agus do éigh cuid mar fo, agus cuid mar fód a meafg an phobal : agus mar nar bhéir leifíon deimhin fgeul d'fagháil do bhrígh na buaidhearta, dáithín

daithis fé eifean do bhrèith don chaisléun.

35 Agus tàrla ar dteachd do Phól chum a fdaighre, gur iomchradar na faighidmrighe é air son foirceigin an phobail.

36 Oir do lean mórán don phobal é, ag éighmhe; Beir uainn é.

37 Agus an tráth do bhí Pól dá bhrèith a fteach don chaisléun, a dubhairt fé ris a nuachdarán; An cead-uigheach dhamh ní labhuirt riot / agus a dubhairt seilíon, An labhrann tú Gréigis?

38 An né nach tusa an Téigipteach do thóg ceannairrce mhór roimhe seo, & do threoirigh ceithre mhíle fear do luchd fionghóile leachd ar an bhfalach?

39 Agus a dubhairt Pól; Gan amharus as Iúdaighe misí, ó chathruigh ro oirdheir Tharfus na Cilicia; & guidhim thusa, fulaing dhamh labhuirt ris an bpobal.

40 Agus an tan tug fé cead dó: ar seasamh do Phól ar a fdaighre, do fmeid fé fé na láimh ar an bpobal, ag iarraidh éisdeachda; & ar ndéanamh ciunuis mhóir dhoibh, do labhuir fé fa teanguidh Babbra riu, ag radh;

C A I B. XXII.

Aithris ar thús beathaidh, 6 Filleadh, 14 urleisgeul, 25 & sabirse Phól mar Rómhanach.

A Dháoine, a bhráithreacha, agus a aithre; éisdigh a nois rém fháoradhfa dhaoibh.

2 (Agus an tan do chúaladar gur fa teanguidh eabhra do labhair fé riu, as móide do rianeadar ciunus é. Agus a dubhairt seifean.)

3 As Iúdaighe misí gan amharus, rugadh a Dtarus na Cilicia, gidheadh as ann fa chathruighis ag cosaibh Ghama-liel do hoileadh mé, agus do maineadh go diongmhála a ndligheadh ar naithreadh mé, & do bhí mé ar lasadh go ghrádh Dé, amhail & atathaoisi uile a niu.

4 Agus do bhí mé ag gérléanamhuin na sligheadhso gus an mbás, ag ceangal fhear agus bhan, agus dá dtarraing chum príosúin.

5 Mar do ní uachdarán na sagurt fós fíadhnuisí dhamh, & na sinnisí uile, ó bhfuair mé leitreacha mar an gcéudna chum na mbrathar ré dul go Damascus, ar chor go dtiubhuinn leam ceanguilt go Hiarusaleim an mhuinntir do bhí ann sin, dsagháil peannuide.

6 Agus tàrla dhamh ar mo thuras, ar rochdaill damh go gar do Dhamafcus, timcheall mheadhoín laoi, gur dheallruigh solus mór ó neamh go hobann am thimcheall.

7 Agus do thuit mé ar talamh, agus do chualuigh mé guth dá rádh rium; A Sháuil, a Sháuil, créd fa ngerleannann tú mé?

8 Agus do fhreagair misí; Cia thú féin, a Thighearna? & a dubhairt seifean

rium; As misí Jósa Nafardha ar bhfuil tusa ag gérléanamhuin.

9 Agus na dáoine do bhí am fhochar do chuoncadar an solas go deimhin, do ghabh eagla iad, gidheadh ní chualadar guth an té do labhuir rium.

10 Agus a dubhairt mé, Créd a dhéuna mé, a Thighearna? & a dubhairt an Tighearna rium, Éirigh, & imthigh Damascus; & inneósdar dhuit ann gach uile ní dár hórduigheadh dhuit a dhéanamh.

11 Agus mar nach raibh ambarc ann tré ghloir na foillsí sin, do threagair gheadar mo luchd éintligheadh ar mé, nó go dtáinig mé go Damascus.

12 Agus tainic óglach áirigh (a bhaig) Ananias chugam, duine d'aoibh do réir an dlighidh, air raibh teidmhuin ag gach uile Iúdaighe dar áitigh ann.

13 Agus ar seasamh dhó láimhinn a dubhairt fé; A Sháuil a bhráthair, chugad do radharc. Agus ar a mairt féin dfeuch me áiríon.

14 Agus a dubhairt fé, Do thogh Da ar naithreachne roimh láimhinn chum a thola féin daithniughadh, & ar naithreach combhthrom ád dfaicín, & gíar chluiscín a a bheul.

15 Oir baidh tú ad fíadhnuisí a labhair na nuile dháoine, ar naithibh do chuonnuir agus do chabáil.

16 Agus a nois créd do bheir ar do namh moille thú? Éirigh, gabh baileann chugad, agus bí ar do ghlanadh ód pho-adhaibh, ar ngairm ar aion an Tighearna.

17 Agus tàrla an tan do fháil go Hiarusaleim, agus do rinne na urnaighe ann fa teampoll, go ndéachas mé a neall.

18 Agus do chunnaic mé eifean a rád rium; Déana deithibhir, agus imthigh go tapuidd a Hiarusaleim, oir a gheubhuil siad chuca thfíladhuin a thimcheallfa.

19 Agus a dubhairt misí; A thighearna, as aithne dhoibhfean go gearraim, bpríosún an líón do chreideadh ionann agus go ngabhainn ortha ann go uile sinagoga.

20 Agus a nuair do dhóirteadh fú do mhairtir Steaphán, do bhí misí a labhair agus dáontuigh mé chum a mharbhadh, agus do choimhead mé éadaighe me muinntire do mharb é.

21 Agus a dubhairt seifean rium; Imthigh romhad; oir cuirfidh misí a gáil tú, chum na gcineadhach.

22 Agus deisdeadarán ris gus an t-achd; achd (ann sin) do thoghann a nguth os áird, ag radh; Beir don talumh a leithéid fo do dháine, ní coir a bheith na bheathuidh.

23 Agus an tan do éighmheadh, do theigeadar a néuduighe dhuit agus do theigeadar luithreadh fa mé, éir,

14 Do aithin an tuachdarán eisean do bheith don chaisléun, agus a dubhairt leis féul do bhuáin lé sgiurfaidhíbh do chum go mbeith a fhios aige é an tadhbar fár eighmheadar sin na aghuidh.

15 Agus mar do cheangladar é lé n-achdúibh, a dubhairt Pól ris an gcaip-
tín do sheas a láthair ; An cóir dháobhísi
dhánach a sgiurfaidh, agus gan é ar na
n-achdúibh ?

16 Agus ar na chlos fo don chaptín,
do chuidh fé a gceann a nuachdaráin,
do fásáiligh fé sin dó, ag rádh ; Ta-
dair, dod aire créd atá tú dhéanamh :
a Rómhánach an fearfo.

17 Ann sin ar dteacht do nuachda-
rú chuide, a dubhairt fé ris ; Innis
dhá an Rómhánach thú ? & a dubh-
airt seisean, A feadh.

18 Agus do fhreaguir an tuachda-
rú ; As mór an tuisim ar a bhfuair mifí
dhá na caithreach sin. Agus a du-
bhairt Pól, Achd is ann a rugadh mifí.

19 Ar a nadhbharfin an luchd do bhi
a sgiurfaidh do imthigheadar uadh
adh, & an mball : agus mar an gceadna do
dhá eagla an tuachdarán, ar bhfagháil
dhá gur Rómhánach é, agus go dtug
dhá deara a cheangal.

20 Agus ar na mhárach ar mbeith
do sonmhar air dheimhin féul dfa-
dhair, créd i an choir do chuirfidis na
dhá na aghuidhíon, do sgaoil fé é ó
do mháirighidh, & tug fé aithne dhá-
dhair na sagart agus dá gcomhairle
do teacht do láthair, agus ar dtabhairt
dhá amach, do chuir fé ann a bhfa-
dhair é.

C A I B. XXIII.

21 An tadhagart Pól do bhualadh. 11 ach
dhá Dia meifneach, 14 ar rinne iúl dó, ar
dhá as d'choimchealg na Níndugheadh.

22 Agus ar ngéiríheachuin do Phól ar an
gcomhairle, a dubhairt fé ; A dháoine
a bhráithreacha, do rinne mifí
dhá do Dhia an gach uile choin-
n-chaith gus an lá a niugh.

23 Achd do aithin Ananias an tairdha-
rú do na dáoinibh do sheas láimh ris,
dháaladh ar a mbéul.

24 Ann sin a dubhairt Pól rifean ; Buáil-
dhá Dia thúfa, a bhalla fionnaolta : an
dhéann tú do dhéanamh breitheamh-
dhá oromfa do réir an dlighe, agus an
dhá dhá aithne mo bhéaladh a nagh-
dhá an dlighe ?

25 Achd a dubhradar an mhuintir do
dhá láimh ris ; An bhfuil tú ag im-
dhá gádh árdhaguir Dé ?

26 Agus a dubhairt Pól ; Ní raibh a
dhá agam, a bhráithreacha, gur bhé an
dhá dhá é ; óir atá sgríobhtha,
dhá a tá oile ré uachdarán do
dhá.

27 Agus ar na thuigfin do Phól go
dhá coid aca na Saducineachuibh, agus

an chuid eile na Bhpairifineachuibh, do
éigh fé a láthair na comhairle ; A dháoine
[agus] a bhráithreacha, as Phairifineach
mifí, mac Phairifinigh ; faíthail do bheith
agam ré heifeirghe na marbh atáim dom
éilighadh.

7 Agus an tan a dubhairt fé fo, do
éirigh imreasan eidir na Phairifinigh
agus na Saducinigh : agus do roinneadh
an coimhthionól.

8 Oir a deirid na Saducinigh Nach
bhfuil eifeirghe ann, na aingeal, na spí-
rad : achd admhughid na Phairifinigh
iad fo uile.

9 Ar a nadhbharfin do tógbhadh gair-
mhór, agus ar neirghe do na Sgríobui-
dhíbh do tháobh na Bhpairifineach,
do chathaigheadar na naghaidhísean, agus a
dubhradar ; Ní faghmaíde oile ar bith
fa nóglaísa : achd má labhair spírad,
nó aingeal ris, na cathuigheamne a na-
ghaidh Dé.

10 Agus an tan do éirigh ceannairce
mhór[atarra,] deagla go dtairreongaidis
Pól as a chéile, daithin an tuachdarán do
na faighdíníbh dul síos, agus a thua-
dach as a lár, agus a bhreith don
chaisléun.

11 Agus a noidhche na dháigh sin
do sheas an Tighearna láimh ris, agus a
dubhairt fé ; Bíodh meifneach mhaith
agad a Phóil : oir do réir mar do rinne
tú fiadhúis am thimcheallfa a Niarusa-
lém, as mar sin as éigean duit fiadh-
úis dhéanamh fa Róimh.

12 Agus ar neirghe don lá, do chruin-
nigheadar dream áirighe do na Iudaí-
ghíbh a gceann a chéile, agus tugadar
mionna, nach íofadís, agus nach íobhaidís
nó go marbhaidís Pól.

13 Agus do bhádar os cionn dá
fhichead fear do rinne an gcoimhchean-
gallo re chéile.

14 Agus ar ndul chum na nár-
dhagart, agus na fionnear dhóibh, a du-
bhradar ; Tugamairne móid agus mionna
nach blaifemís ní ar bith nó go mar-
bhamaois Pól.

15 Ar a nadhbharfin íarruidhí ar a
nuachdarán do thoil na comhairle a
thabhairt dá bhuir láthair a marach, mar
do bhíadh síbh ar tí fíos a ghuimhar-
thadh dísghail ní as íomláine : agus atá-
maíodine ullamh chum a mharbtha ní as
táolga na thíocfas fé chuguibhí.

16 Achd an tan do chualaidh mac
deirbhíheathar Phóil na cealga fo, thainic
fé agus do chaidh fé a sheach don chais-
léun, & dinnis fé fo do Phól.

17 Ann sin ar ngairm áoin do na
caiptíníbh chuide do Phól, a dubhairt fé :
Beir an tóganachfa leacht chum a
nuachdaráin : oir atá ní aige ré a innifin
dó.

18 Agus ag an caiptín an tóganach
leis chum a nuachdaráin, agus a dubh-
airt fé ; Do ghoir an príofanach Pól
chuide

chuige mé, agus diarr fé orum, an tógánach so, aga bhfuil ní do innéofadh fé dhuit, do thabhairt chugad.

19 Agus ar mbreith ar lámh a nógánaigh don nuácharán, rug fé leis a leachtaoibh é, & aghafrúigh fé dhe, Créud ata agad ré a innifin damhsa?

20 Agus a dubhairt an tógánach; Do rinneadar na Iúdaigh do chomhairle a sarraidh ortá, Pól do thabhairt amach a mórach chum an choimhthionóil, mar do bheidís ar tí a cheadugha nios géire.

21 Uime sin na tabhuirfí áonta dhoibh: Oir ata ós cionn dá f hiehead fear dhiobh a luigheachán air, noch thug a mionna nach íofaidís agus nach íobhaidís nó go marbhaidís é: & atáid siad ullamh a nois ag feitheamh ré ghealladhfa.

22 Agus do léig an tuácharán an tógánach uadh, ar na aithne dhe gan a fhios do thabhairt do dhúine ar bith, gur fhóilligh fé na neithfí dhó féin.

23 Agus do goir fé dhá chaipitín airighe chuige, & a dubhairt fé: Ullmhúighidh dhá chéad faighidúir rashes go Séafára, & deichneabhar & trí fichid marcach, & da chéud do luchd gaeithe, ón tré uair do noidheche amach:

24 Agus mar an gcéudna ullmhúighidh eachruidh iomchorus Pól slán chum an árdúachdaráin Félix:

25 Agus do ígriobh fé litir an fa bhfoirmle.

26 Beatha agus sláinte ó Chlaudius Lísias chum a nárdúachdaráin ro oirdheirc, Félix.

27 An tan do bhí an fearso tar éis a glabhála ag na Iúdaighibh, agus iad ar tí a mharrbhtha, tháinig misí orrtha le slúagh agus an tan siar mé ségula gur Rómánach é, do bheanús diobh é.

28 Agus mar bhí a fhonn orum fíos féul d'fagháil cré é an tadbhar far éiligheadar é, tug mé amach chum a gcomhairlefean e.

29 Do thuig mé gur fá cheaduibh a dtimcheall a ndlighidh féin do héiliughadh é, agus nách raibh coir bháis na bhraighdeanús ar bith air.

30 Agus an tráth do hinniseadh dhamhsa gur mhian ris na Iúdaighibh luigheachán do chur air, do chuir mé ar an mball chugadfa [é.] agus a dubhairt mé lós ré luchd a éilighthe gach adhbhar dá mbeith aca air, a chur na leith ad fhiadhnúisí. Slán riot.

31 Uime sin do reir mar do háith-nigheadh do na faighdúiribh, rugadar Pól leo ann fa noidheche go Hantipatris.

32 Agus lá ar na mhárach do léigeadar don mharcshluagh dul léifean, agus d'filleadar féin don chaisléun.

33 Agus a miar rangadar go Séafára, agus tugadar an litir do nuácharán, do chuireadar Pól na theasamh na fhiadhnúisí.

34 Agus tar éis a léighthe do nuach-

darán, agus a fhafrúighthe dhefean tior dhó, agus ar naithniughadh go ó Chiléia é.

35 A dubhairt fé, Eisdáidh mé riot, tan thóicfuid luchd théilighthe mar gceadna. Agus do áithin fé eifean choimhéud a gcóirt Joruaigh.

CAIB. XXIV.

Fréagra Phéil do Tertullus a labhairt

25 neach do chríosthuigh re na thair

AGus a gcionn chaig lá na dhúine sin, tháinig Ananias an tóidh a nuas maille ris na sinnfearuibh, ré Tertullus fear deagh labhartha ar noch do fhóilligh iad féin a bhfuil nuisí a nuácharán a naghuidh Phéil.

2 Agus a nuair do goireadh amach do thionnsuin Tertullus a éiligh ag rádh;

3 A Fhélix ro oirdheirc, admháin go follus agus an gach áonáit, maille gach uile bhuidheachus, go bhfuil fagháil iomud siódhchána thriodó, go bhfuilid mórán do neithibh tri ghliocla ar na gceartughadh a mór an chinidhí.

4 Achd deagla go dtuirfeocháin ní fa mhó, guidhim thú don mhórchéad féin eifeadch lian go haithgeann.

5 Oir do siaramar an fearso phláigh & ag cur cheannaire eile Iúdaighibh uile ar teadh an domhan na cheannfeadhna dórd na Nasaréan.

6 Agus mar an gcéudna do thog an teampall do shalachadh: & do creamairne lámh ann, agus do thuigeamar breitheamhús do thabairt air do réir ar ndlighe féin.

7 Achd táinic an tuácharán Liorainn, agus rug fé lé hainneart as ar lámhuibh é:

8 Agus do áithin fé da luchd éiligh teachd chugadfa: ó na bhfeudfa gach éun ségula d'fagháil fa na neithibh chuirmidne na leith, dá leas ar a niarruidh.

9 Agus do áontuigheadar na léigeadar mar an gcéudna leis, dá rádh, go mar sin do bhadar na neithe sin.

10 Achd ar símeideadh do nuachair Phól chum labhartha, do fhreagra ar romhóide mfonn fá fhreagra a shon féin, go bhfuil a fhios agam do bheith ré mórán do bhliadhnúisí bhreitheamh ar an gcineadh.

11 Oir féudigh tú a fhios d'fá nach mó ná dha lá dhéug, ó tháinig misí suas go Hiarusalém do dhéan eadarghuidhe:

12 Agus nách bhfuaradar ag do bóireachd ré dúine ar bith fa teampall mé, ná ag gluafachd an poiblí ná ann fna sinagóguibh, na fíola thraigh:

13 Agus ní héidir leo na míde atáid siad déilughadh oram a n-ghruthughadh.

14 Achd admhaim so dhuit, go na

feirbhis do Dhia ar naitheach do
na sligheadh úd dá ngoridfean Eir-
rachd: ag creideamh dá gach uile ní
bhfuil fgríobhtha ann fa dligheadh,
agus ann fna faidhibh.

15 Agus go bhfuil dóigh agam a
Dhá, ré a bhfuil a fuilleán fós, go dtioc-
faí airge na marbh, eidir fíreun,
agus oimhshíreun.

16 Is ar a fíon fo fháothruighim coin-
glan do bheith agam, gach uile
táir, a dtíobh Dé agus dáine.

17 Agus táinic mé a nois, tar éis mhó-
tháidh, a measg mo chinidh féin,
ann déirce agus offralla dhéanamh.

18 Ann a bhíadarad Iúdaighe áirighe
fa Afia mé ar mo ghlanadh fa teampoll,
na chomhair, gan bhuaidhreachd,

19 Noch dar chóir seasamh ann fo
shíadnuisí [maílle riuma,] agus
sligheadh; dha mbeith ní ar bith aca
a chur am aghaidh.

20 Nó abruid an mhuintirfe féin,
na fíradar éugcoir ar bith ionnam,
na tan do sheas mé a bhíadnuisí na
comhairle.

21 Achd amháin ar son a néanghatha
do éimh mé, an tráth do sheas me na
la, Gurab fa eiseirghe na marbh atáim
fearaí, ann éilighadh aguibhí a niugh.

22 Agus mar do chúaluidh Félix na
mbeith, do chuir fé ar athla iad, ag rádh,
a nair do ghéubha mé fíos na neithheadh
agus ris a tslighe ní as fearr, an tan
doctá Lísias an tuachdaran a nuas,
nídh mé bhur gcúis a grich.

23 Agus do aithin fé don chaipitín
do do chumbdach, agus focamhal do
labhairt dó, agus gan a bhacadh
a nduine dá cháirdibh a fhriothólamh,
a dhúl dá ionnsuighidh.

24 Agus a gcionn laethadhb áirighe
mbeith do Félix maílle ré na mhnaoi
má, noch do bhí na Iúdaighe, a la-
rú do chuir fé fíos ar Phól, agus do
fé ris a dtéimcheall an chreidimh a
fíreun.

25 Agus an tan do labhair fé riu, a
comhairle na fíreantachda, & na meafar-
achda, & an bhreitheamhnus atá ag
ann, ar gcriothmughadh Dísíx, a du-
airt fé; Imthigh romhad a nois: & a
bhias uain agamla air, cuirfidh
fé ort.

26 Agus do bhí fuil aige fós go dtiubh-
na Pól airgead do do chiohn a seáilte;
a nadhbharfin ag, cur seala air go
do do labhradh fé é ris.

27 Agus ar gcomhlónadh dhá bhli-
a, táinic Porcius Festus a nait Félix
agus ar mbeith fonnmhar Dísíx
muidheachas na Níadaigheadh do
amhuin, dísag fé Pól ceanguilte.

CAIE. XXV.

na fíreantachd na fírinne go crodha, curata,
na fíreantachd na fírinne go crodha, curata,
na fíreantachd na fírinne go crodha, curata,

28 An tan tháinic Festus don phro-
phéit, do chúaidh fé a geionn thrí-

lí na dhiaigh fin ó Shéafaréa sías go
Harufalém.

2 Agus do chúaidh an tárdhagurt,
agus maithe na Níadaigheadh dhá lá-
thair a naghuidh Phól, agus do chuirc-
dar impidhe air.

3 Ag iarruidh foghuir a naghuidh
Phól, as go gcuirfeadh fé fíos air go
Harufalém: ag gcur luigheacháin ar a
tlighe fa chomhair a mharbtha.

4 Achd do fhreaguir Festus go raibh
Pól air cumhdach a Séafaréa, agus go
rachadh fé féin go háithghearr [ann fin.]

5 Uime fin, ar seifean, gidh bé ag-
uibhí fhéudus é, teaghuid siad a nain-
sheachd rinne fíos, agus má tá oic ar
bith ann fa bhfeairio, éilighid siad é.

6 Agus ar nfanmbuin dó na measg
tuáirim dheich lá, do chúaidh fé fíos go
Séafaré: agus lá ar na mhírach do thuigh
fé ann fa chathaoir bhreitheamhnus,
agus do aithin fé Pól do thabhuirt a
lathuir.

7 Agus an tan tháinic fé, do sheafadar
na Iúdaighe tháinic a nias ó Iarufalém
na thimcheall, agus tugadar mórán déi-
lighthibh tróma, nár fheadadar a chru-
thughadh, a naghaidh Phól.

8 Ar bhfeagra Do Phól dá ghlanadh
féin, Nach dearna lé ní ar bith a nagh-
aidh dlighe na Níadaigheadh, ná an
teampuill, na Shéafair.

9 Gidheadh air mbeith fonnmhar air
fhoghar do dhéanamh do na Iúdaighibh
do fhreaguir Festus do Phól, [agus]
a dubhairt fé: A náill leachd dul sías go
Harufalém, agus breitheamhnus dísilang
ann sin a dtimcheall na neithheadhí am
shíadnuisí?

10 Achd a dubhairt Pól, Atáim am
sheafamh ag cathaoir bhreitheamhnus
Shéafair, ann ar cóir breath do bhreith-
orum. Ní dhearna mé eugcoir ar bith
ar na Iúdaighibh, mar as maith atá a
fhios agadla féin.

11 Oir má rinne mé éugcoir ar bith
ná éainní do thuill bás, ní bhfuilim ag
diultadh bás dísagbail: gidheadh muna
dhearna mé éainní do na neithibhí éi-
lighid siad oram, ní fhéudann ánduine
mo thiodhlacadh dhoibh: tiaghuim ar
chomairce Shéafair.

12 Ann sin do labhair Festus ris an
geomhairle, agus do fhreaguir fé: A nde-
chaidh tú ar chomairce Shéafair? is
dionnsuighe Shéafair-rachus tú.

13 Agus ar gcaitheamh laethe áirighe
táinic an Rí Agrippa & Bernice go Séaf-
aréa, do chur fuile roimhe Festus.

14 Agus ar nfanmbuin dóibh ann sin
mórán do laethibh, do shoillsigh Festus
cúis Phól don Rí, ag rádh: Dísag Felix
duine áirighe na phríofinach:

15 [Agus] an tan do bhí mísi a Niaru-
falém, tangadar áachdairin na sagart &
fíonfir na Níadaigheadh chugam na
thimcheall, agus do iarradar breath dha-
manta na aghuidh;

16 Ar a dtugala an fhreagra so, Nár bheus do na Rómhánchuibh duise ar bith do thabhairt dá mhilleadh, nó go dtigdis an luchd éilighthe a láthair an tí éilighthe, agus go bhfaghadh fé ionad air é féin do ghlanadh ón gcoir do chuirfidh air.

17 Ar a naddbharfín ar dteachd ann fo dhóibh a gceann a chéile, ar na mhá-rach gan cháirde ar bith, do thuadh mé ann fa chathóir bhreitheamhais, agus do aithin mé an fearfín do thabhairt dom láthair.

18 Agus do sheafadar luchd a éilighthe na fhochair, agus níor chuireadar coir ar bith air do na neithibh do sháil mifí.

19 Achd do bhádar ceasda áirighe a dtimcheall a ngeafrogadh féin aca na aghuidh, & a dtimcheall Jófa éigin fáir bas, noch a dubhairt Pól bheith beo.

20 Agus do bhrigh go raibh mifí amharufach a leithid sin do cheifd, dubhairt mé, Nár bháil leis dul go Hiúsafalem agus breitheamhnus thabhairt air ann, fa na neithibhfi.

21 Agus an tan diarr Pól é féin do choimheud nó go bhfuigheadh Augustus síos air, do aithin mifí a chumhdach nó go gcuirfinn chum Séalair é.

22 Agus a dubhairt Agrippa ré Festus, Bá mian riumfa fos mé féin éifeachd ris an bhfear sin. Agus a dubhairt seifean, Cluifidh tú a mórach é.

23 Uime sin ar na mhá-rach tínic Agrippa, agus Bernice ré poimp ro mhóir, agus do chéadar a fteach maille ris na huachdarínuibh agus ré maithibh na caithreacha go teagh na cúirte, agus ar na aithne Dfeftus, tugadh Pól a láthair.

24 Ann sin a dubhairt Festus: A Ri Agrippa, agus a bhfuilte do dháoinibh a láthair ann so, do chithi an fearfo agá dtangadar pobal na Niudaigheadh go huilidhe a Nírusafalem, & ann fo, chugamfa na thimcheall, ag éirimbhe nár chóir a bheith beo ní as faide.

25 Achd a nuair do thuig mifí nách dearna fé ní ar bith do thuill bás, & go ndeachuidh fé féin a ncomairce Augustus, do chuir mé romham a chur chuige.

26 [Agus] ní feas damh éainní áirighe do fgríobhthuinn chum mo Thighearna na thimcheall: ar a naddbharfín tug mé bhuir láthuirfi é, agus go mórmhór dód láthuirfi a Ri Agrippa. ionnus ar na cheafadughadh go mbeith agam ní do fgríobhthuinn.

27 Oir do chithear dhambfa gur neimhréafanta príosúnach do chur uim, & gan na caifeanna atá na aghaidh dfoillfughadh.

C A I B. XXVL

Fol ag labhairt a ttimebeall Chríofid go neartmbar a néifdeacht Agrippá, 30 do mbeafadar an éireachd neimheboníach é.

A Gus a dubhairt Agrippa ré Pól, As ceadaigheadh dhuib labhairt ar do

shon féin. Ann sin ar síneadh a hionamach do Phól, do fhreagair fé dá shon radh féin:

2 Meafuin. Ar fona mé, a Ri Agrippa ó bheith a nua, chum labhartha ar shon féin ad shíadhnúife, fna buile mé thibh ann a néilighid na Júdaighe mé.

3 Go mórmhór do bhrigh gur fadhdhamb, thula do bheith eolghach a nuile ghnáthaighibh, agus cheaduibh a Niudaigheadh. Ar a naddbharfín gáidh thá fi éifeachd rium go foighneadh.

4 Is aithne do na Júdaighibh mé na bheathala ó móige, agus cionnus do fi a meafó mó chumidh féin a Nírusafalem ó thofach.

5 Noch do aithin mé roimhe fo, fa madh áil riu fiadhnúife do dhéanamh ar mbeith dhamb an fhpáiríníoch mo hinnfearaibh, do réir riaghla náird ro dhúirighe aguinne.

6 Agus a nois seafuin ar mbeith dhamb dom éilightheadh, tré dhóche a geallamhna do rinne Dia dár maithibh.

7 Ré a bhfuil fuil ag ar ndí threab dhéugne ag déanamh feirbhíse do Dia do le agus doidheche go gnáthach. b a tháobh an dóchais sin, a Ri Agrippa éilighid na Júdaighe mifí.

8 Créd fa a meafdar ribhíse mé a dichreidimheadh, go ndúisigheann mé na maibh?

9 Go deimhin do mbeas mifí ionnus féin, gur chóir dhamb móran do thibh contrárréda do dhéanamh, a meafidh anna Jófa Nafárrda:

10 Noch do rinne mé mar an gceann a Nírusafalem: oir do chuir mé ann do na náomhuibh a bpríosúnáibh, a bhfagháil chumhachd dhamb é a náomhuibh na sagurt: agus an tan do bheagheadh iad, tug mifí máonta.

11 Agus ag tabhairt pionnais dóibh a minic tré na huile fhinagogaibh, do mbeignigh mé iad, chum bládhmí bhairt; & ar ndul damh tar mhóir buile na naghaidh, do rinne mé gairm mhuin orrtha a gcaithreachaibh do criche.

12 Fá a namfin ar mbeith dhamb ag dul go Damáscus lé cumhachdadh lé barántus na nárdhsagurt.

13 Do chunair mé, a Ri, a meafidh láci fa tfighe, iohs ó neamh báir a foillse na gréine, noch do deamh am thimcheallfa, & a dtimcheall a druinge do bhi uim fhochair fa tfighe.

14 Agus ar dteitimid dháimh mé a lamh, do chualaidh mé guth ar bhuiríom, agus ag radh fa dreangaidh a Sháuil, a Sháuil, créd fa, bhfuil tú gérleanmhuin orom? is cruaidh a bheith ag gabháil dód fhálaibh a naghaidh dhealg.

15 Agus a dubhairt mifí, Cía tfa a Thighearna? & a dubhairt mé, mifí Jófa ar a bhfuil túfa ag gairm mé?

16 Achd éiridh sin, agus a dubhairt mé, Ní bfuil mé ag gairm mé?

1. Oir is chuige fo do fhoilligh mé féin duit, do chum go nórdé-
dinn thú ad oglach ad fhiadh-
ni né amháin ar na heithibh do
dumair tú, achd mar an gréudna ar na
thibh ann a bhfoillseóchar dhuit mé.
2. Dod fhaóradh ón bpobal, agus
na cineadhachaibh, chum a bhfuilim
do dod chur.

3. Chum a ful dofgladh, agus chum
bhíllte ó dhorchadus chum an tfoais
ó chumbhachdaibh shatáin chum
chum maithfeachais na bpeacadh
fáil dóibh, agus oidhreacht a meafg
muinntire ata ar na náomhadh tre
drideamh ionannais.

4. Uime sin a Rí Agrippa, ní raibh
féinmhal don táibhle neamhdha:
5. Achd do fhógair mé do luchd Dha-
mús ar tús, agus a Niarusafém, &
feadh réigíon thire Iúdaighe go
laidhe, agus do na cineadhachaibh,
dorchadus do dhéanamh, agus síleadh
chum Dé, ag déanamh oibreacha iom-
bhaidh don aithrige.

6. Ar son na nadhbarfa do rugadar
Iúdaighe fa teampall oram, agus do
dorchadus rompa mo mharbhadh.

7. Gidheadh tug Dia cobhair dhambh,
& do fheas mé gus a nua, ag déanamh
fadhbíne don mbeag agus don mor,
go raibní a rádh dhambh, achd na
máthe a dubhradar na fíidhe agus
bhí do bheith chum teachda:

8. Go bhfuiléonadh Críofd an
tús, agus go madh hé céidneach do
fíochadh ó mharbhaibh é, agus go
bhfuilfíochadh fé solus don phoballa
go do na cineadhachaibh.

9. Agus ar mbeith dhó ag rádh na
neamhdha ar a shon féin, a dubhairt
féin do ghuth mhór; Atá tá ar
bhé a Phóil, cuiridh iomad foghlo-
tha ré cuthach thé.

10. A dubhairt Pól an tan sin; A
bhíis ro oirdheire, ní bhfuilimfe ar
bhé, achd labhrum briathra na fíinne
ó cailliche:

11. Oir atá síos na neitheannsa ag
a Rí, ag a labhairimfe go dána na la-
hair: oir ní fhaóillim go bhfuil ainbh-
la éinneithe dhíobh fo air: Oir ní a
táid do rinneadh fo.

12. An greideann tú, a Rí Agrip-
pa, na fíidhe? atá a fhios agam go
féidir.

13. A dubhairt Agrippa an tan sin
Pól, is beag nach tairngeann tú mé
ann bheith am Críofdaighe.

14. Agus a dubhairt Pól, Do bfearr
ann go bhfaghuinn dathchuinge ó
bhé, ní hé amháin túsfa, achd mar
gréudna an mhéid eifdeas riom aniu,
bhé go hionlán cóimhail riom féin,
bhé na geimbleachafa amháin.

15. Agus ar na rádh fo dhó, do
bhí an Rí Iúas, agus an tuachdarán,
Bernice, agus an dream do shuidh
bhóchair.

31. Agus ar ndul do leathtaóibh
dhóibh, do labhradar ría a chéile, ag
rádh; Ní dhéanann an fearó éin m
thuilleas bás na cuibhrigthe.

32. Agus a dubhairt Agrippa ré Fe-
flus, Do beidir an fearó do léigan fá
réir, muna bheith go ndeachaidh fé ar
chomairce Shéaíar.

CAIB. XXVII

Luingfeorachd Phóil, 41. & an luing-bhríste,
44. achd tárfuid na dáine fa thír sían.

A Gus ar ttabhairt breatha dhóibh
go seolfamaois do Neadaill, tuga-
dar Pól agus bráighe áirighe eile, do
chaptiú bhanna Augustus, dár bhainm
Jústus.

2. Agus ar ndul dáinn a luing [do
longhaibh] Adramitum, do chuireamur
romhuinn féoladh ré táobh chófdadh na
Háisia, [agus] do thógbhamar ar féolta,
agus do bhí Aristarcus Macedónach ó
Thessalonica ann ar gcuideachda.

3. Agus an lá na dhiaigh sin tangamar
go Sidon: agus ar mbeith go muinn-
tearrdha ré Pól do Július, dfulaing fé dhó
dhul díos a charad, chum comhfur-
achda dshaghail áathadh.

4. Agus ar nuinteachd dhúinn as sin,
do fheolamar ré táobh Chipruis, do
bhrigh go raibh an gháoth contrarrdha
dhúinn.

5. Agus ar féoladh dhúinn tréas an
bhfáirge láimh ré Cilicia agus ré Pam-
philia, tangamar go Míra [cathair a] Licía.

6. Agus ar bhfagháil luinge don chaip-
tin ó Alexandria ann sin, do bhí ag
triall do Neadaill, do chuir fé sinne innte.

7. Agus ar mbeith dhúinn morán do
laethibh ag féoladh go mall, agus ar
dteachd dúinn ar éigin as comhair
Chniduis, do bhrigh nar leig an gháoth
dhúinn, do fheolamar a ngar do Chréta,
láimh ré Salmóne.

8. Agus ar féoladh thairis dúinn ar
éigin, tangamar go hionadh áirighe,
dár ngoirthear, Na cúanta bréagha, dár
bhfogus cathair Lafeá.

9. Agus ar gcaitheamh mhórain aim-
sire dhúinn, agus ar mbeith dhár luing-
feorachd cheana guafachdach, do bhrigh
an troisgidh do dhul cheana thorainn,
do bhí Pól dhá ecomairliughadh.

10. Ag rádh riu; A dháine, do chím
go mbiaidh bhuir luingfeorachd maille ré
dochar & ré dul amugha mór, ní hé
amháin na ladála agus na luinge, achd
ar nanmann féin mar an gréudna.

11. Gidheadh is mó do chreid an caip-
tin, an tuachdarán & maighfidir na
luinge, ná na neithe a dubhairt Pól.

12. Agus ar mbeith don chán neamh-
gharamhail aca ré hanmhuin ann fa
gheimhreadh, do rinnead a normhór do
chomhairle ígáileadh as, dfeuchain an
bhféudfaidís air éanchor teachd go
Phenice, chum an gheimhridh do
chaitheamh ann: cúan [do chóan-
tuibh] Chréta, atá ar na shuidhghadh

a niarndeas agus a niardtuaidh.

13 Agus ar féideadh go cuin don ghéaith a ndeas ar na shaoilín doibhfean go néiréochadh a dturas riu, ar dtógbháil a féoltadh dhóibh, do shéoladar ní fa ghoire do Chréta.

14 Achd go haithghearr na dhíagh fin do shéid goath sdoirmeamhail do bhi na géaith a noirdtuaidh ar a noiléun.

15 Agus ar mbeith don luing dhá fua-dach, agus gan neart aice cur a naghaidh na géaith, ar na léigean ris an ngéaith dhúinn, do shéoladh fan bhfairge sinn.

16 Agus ar ndul a sdeach go dian dúinn fa oileun beag áirighe dar ab ainm Claudia, is ar éigin rugamar ar an mbád.

17 Noch do thógbhadar saas, [agus] do shéuchadar gach uile ghléus cabhartha, ag creafughadh na luinge fíothhe: deagla go mbuailféid a ngaineamh beo: agus ar léigean a féolta síos dóibh, do bhíomchradh iad mar sin.

18 Agus ar mbeith dhúinn an lí na dhíagh fin, dar dteilgean ó thoinn go toinn ré sdoirm ro mhóir, do theilgeadar [a nearruidhe] amach:

19 Agus an treas lá do theilgeamar amach lé ar lánhuibh oirnéis na luinge féin.

20 Agus ar mbeith don ghréin, agus do na réultaibh gan sfóillsíughadh dhúinn móráin do laethibh, agus ar luighe do sdoirim nár bheag, orainn, rugadh uainn gach uile dhóchas cabhartha dá raibh aguin ó shin amach.

21 Agus ar mbeith dhúinn a bhfad gan bhíadh, do sheas Pól iona meadhon, agus a dubhairt fé: A sheara, do bhfearr dhóibh aire do thabhairt dhamhsa, & gan sgaileadh ó Chréta: ionnus go seachonadh sibh an docharfa agus an duogh-bháil.

22 Agus a nois guidhim sibh fa mbeifigh mhaith do bheith agaibh, óir ní chaillfidh éundúine a anam, achd an luing amháin.

23 Oir do sheas aingeal Dé léir ab ris mifi, agus dá ndéanamh serbhis, fa noidhche a nochd lúmh rium.

24 Ag rádh: Na bíodh eagla ort, a Phoil, is éigean duit seasamh a lathair Sheafair: agus féuch, do thiodhlaic Dia dhuit, an mhéid shéolus maille ríot.

25 Uime sin, a sheara, bíodh meifneach mhaith agaibh: oir creidimise Dia, gurab amhluidh bhías fé mur a dubhradh leam.

26 Thairis sin, is éigean dúinn bualadh fa oileun áirighe.

27 Agus ar dteachd don cheathramhadh oidhche déag, ar mbeith dhúinn dar dteilgean ó thoinn go toinn ag Adria a dtimcheall mheadhóin oidhche, do shéoladar na mairneulaidh go rabhadh a bhfogus do thír éigin.

28 Agus ar léigean an luaidhe síos dóibh, do theadughadh an ghrinneill, fuaradar é na shíoch seadh [ar dhoimh-

ne:] agus ar ndul as sin bheagán ádh ar léigean an luaidhe síos arís don fuaradar é na chéig sheadhaibh déag.

29 Agus ar mbeith dhóibh eagla bhualadh fa ionadaibh garbha, ar dgean ceithre nancaireadh ó dheireadh na luinge dhóibh, do bhfearr léo go mbéid an lá ann.

30 Agus ar mbeith do na mairneulaibh ar tí teitheadh as an luing, ar léigean an mbáid síos dóibh fa bhfeirge, mar do bhéas ar tí ancaireadh a shíneadh amach ó thofach na luing.

31 A dubhairt Pól ris an ceapla agus ris na faighníoiribh: Muna bhnaid fo fa luing, ní héidir sibh fa bháil.

32 Do ghearradar na faighníoirí a sin téada an bháid, agus do léigeadh dhó tuitim amach.

33 Agus an feadh do bhí an lí a éirghe, tug Pól do chomhairle dhíagh uile bíadh chaithreamh, ag rádh: A fa an ceathramhadh lá déag dhíbh ag léreach bhar dtrosgadh, gan bhíadh ar bith do chaithreamh.

34 Uime sin guidhim sibh fa bhíadh chaithreamh, óir is ní bheanus ré lár slainte é: Oir ní racpaigh ruinne cu éundúine aguibh a muga.

35 Agus ar rádh na neitheach dhó: agus ar nglacadh aráin, tug sí buidheachas ré Dia na bhfaighníoirí agus ar mbrífeadh (a narsáin) dá, a thionnsgain fé a ithe.

36 Ann sin ar ngabháil meifigh chucu do chách uile, do chaithreamh bíadh mar an gcéudna.

37 Agus a fé uibhir dháoiné do bhí mar fa luing, dha chéd fé fir éag agus trí shídh.

38 Agus tar éis a faith bídh do chaithreamh dhóibh, do éudromígeadar a luing, ar dteilgean na croithneacha amach sin bhfairge.

39 Agus ar néirghe don ló, ní raibh síos na tíre sin ara: achd tugadar a ladh áirighe dha naire ann a raibh tráigh, ann ar aontuigheadar an luing do shathadh, dá madh éidir rá.

40 Agus ar dtógbháil na nancaire dhóibh, do léigeadar [an luing] fan bhfeirge, agus ar sgaileadh cheangluighthead na shéaire dhóibh mar an gcéudna, do thógbhadar an príomhséol ris an ngéaith, agus do thrialadar chum na tráigh.

41 Agus ar dteagmháil a noidh dhóibh ionar bháil da fháirge fa chéad do bhúileadar an luing fa thalamh agus ar ndaingniughadh do thofach a luinge dhan lí gan chorrughadh, agus do sgaileadh a deireadh a chéad a haimhneart na dtonn.

42 An sin do rinneadar na faighníoirí do chomhairle na braighde do mharbhadh, deagla go mbéuradh a sheamh éundúine aca as:

43 Achd ar mbeith don claptín fonn-

ar Phól do shabháil, do thoirmisg
ad ón gcomhairleis: agus do aithin
don luchd do sheúd sinmh, iad féin do
deagán amach ar tús, agus dul a
doir.
4 Agus do chách eile, cuid díobh' air
tharraibh, agus cuid eile ar chotannaibh
(uile) áirighe don luíng: agus tárla
mar sin go ndeachadar uile slán fá thír.

CAIB. XXVIII.

71 ag slámghadh na neaslán ar a tfighe, 14
ramie an Róimh, 30 & theagaisc ann sin
lá bliadban.

1 Agus ar dteachd dóibh slán, dó aith-
neadar ann sin gur Melita do bainm
don oileán.

2 Agus níor bheag an dáonnachd
do rinneadar na daoine Barbartha o-
rímh. Oir ar bhfadogh teineadh dhóibh
do ghabhadar sinn uile chuca, ar son
an cheatha do bhi ag teachd, agus air
sin an fhúachda.

3 Agus ar gcrúnniughadh mhoráin
profan do Phol, agus ar na gcur
dhó ar an dteine, táinig aithir nimhe
amach as an teas, agus do leim fé ar
a laimh.

4 Agus ar bhfaicfin na péisde croich-
te as a laimh do na daoineibh bar-
bartha, a dubhradar: Go deim-
hin is fear dúnmharbhtha é, dá nach
bhfuigeann dioghaltus (Dé) a bheith
leis, giodh tháinig fé slán ón bhfairge.

5 Achd ar gceothadh na péisde dhó-
sin fá teini, níor aithid fé dochar ar
bith.

6 Gidheadh do bhi fúil acasán ré hat
dó, nó ré na thuitim síos marbh go ho-
bann; achd ar mbeith dhóibh a bhíad ag
fuirich, agus nach bhfacadar dochar ar
bith ag teagmháil dó, ar nathrughadh
iustinne, a dubhradar, Gur Dhia é.

7 Agus a dtimcheall na háitefin do
bhi fearann ag ceannphort a noiléin,
oir bhainm Publius, noch do ghabh
sine chuige, & tug áoidheachd dhúinn ar
sodh thri lá go rocháirdeamhail.

8 Agus tárla go raibh athair Phuib-
lius na luighe ré siabhrus agus ré fluxa
fá: agá ndeachaigh Pól dá ionnsuighe,
& ar ndéanamh urnaighe, ar gcur a
laimh air, do shlanuigh fé é.

9 Agus ar na dhéanamh so, tangadar
ann méid do bhi easlán fá noiléin chuige,
& do shlanuightheadh iad:

10 Noch mar an gcéudna tug dhúinn
móir mhór, agus ar ndéladh dhúinn
sin, do chuireadar linn na neithe do
bhi na riachdanus [orain].

11 Agus a gcionn thri mios na dhia-
leah sin, do theolamar a luíng [do lon-
gaibh] Alexandria, do bhi ag caitheamh
an ghéimhrídh fá noiléin, & a fé fá
comhartha dhi Castor agus Pollux.

12 Agus ar dteachd dúinn go Sira-
cia dfanamar ann trí lá.

13 Agus ar seóladh dhúinn timcheall
as sin, tangamar go Rhégium: agus a
gcionn láe na dhiaigh sin do shéid an
gháoth a ndéas, agus tangamar lá ar na
mhárach go Puteoli:

14 Mar a bhfiaramar dearbhraith-
reacha, agus do chuireadar impidhe
oruinn sanmháin na bhfochair seadh
seachdmhuine: agus mar sin do thrialla-
mar romhuinn don Róimh.

15 Agus as sin ar bhfagháil ar sgéul do
na braithribh, tangadar do theagmháil
dúinn go margadh Appius, agus gus na trí
táibheirribh: agus ar na bhfaicfin
do Phól, rug fé buidheachus ré Dia,
agus do ghabh fé meifneach chuige.

16 Agus ar dteachd dúinn don Róimh,
tug an caiptín na braidhe dáirdghí-
nerál na slógh? achd tugadh cead do
Phól bheith ris féin a bhfaradh shaigh-
diúir do choimhéudadh é.

17 Agus tárla a gcionn thri lá na dhia-
igh sin, gur ghoir Pól uaisle na Niu-
daigheadh a gceann a chéile: agus ar
gcrúnniughadh dhóibh, a dubhairt fé
riu, A fheara [agus] a bhraithreacha,
biodh nach dearna mísi éinni a naghaidh
an phobail, ná ghnáthaighe na sionsear,
gidheadh tugadh mé ceangailte ó Je-
rusalém a lamhaibh na Róimhanach.

18 Noch léir mhian tar éis mo theas-
daighe mo léigean fá sgáil, do bhrigh
nach raibh coir ar bith bháis orui.

19 Achd ar labhairt go contrárdha
do na Iúdaighibh, do beigan damh
dul fá chomairce shéafair, ní hé go
bhfuil adhbhar ar bith agam fá a ne-
leóchainn mo chineadh.

20 Uime sin is fá a nadhbharfa do
chuir mé síos oraibhfe, chum bhar bhfaic-
siona, & labhartha ribh: Oir is ar son
mhuinighine Israél atáim ceangailte fá
slabhradhfa.

21 Agus a dubhradarfan ris, Níor
ghlacamarne siu na leitre ó thri lá-
daighe ad thimcheall: agus ní tháinig
fós neach ar bith do na dearbhraithribh
dfoillsiughadh ná dinnisín uile ar bith
ort.

22 Achd budh mian rion a chlos uáit
na neithe bhreathnuigheas, tú: Oir do
tháobh a nuirdle, is aithneigh dhúinn go
dtictheat na aghaidh fá nuile áit.

23 Agus ar ndéanamh láe ris dóibh,
tangadar mórán chuige dhá loildín, noch
dhar fhoillsigh fé rioghachd Dé mail-
le ré fiadhnúise do dhéanamh, dhá
darraing ré na theagusa chum na ne-
itheadh do bhean ré Híofa, a reachd
Mháoisí agus ann sna fúidhibh, ó mhai-
din go hoidheche.

24 Agus do aontuigheadar cuid díobh
do na neithibh a dubhairt fé, agus cuid
eile nar áontaigh.

25 Agus ar mbeith dhóibh contrárdha
dhá chéile, do sgaoileadar as sin, ar
rádh na héinbhréithrefi do Phól: Is

maith do labhair an Spiorad náomh tré sin bhfaidh Bláias ré ar naithreachaibh-ne.

26 Ag rádh : Imthigh romhad chum an phobailfe, agus abair, Cluinfidh sibh ré bhur gclúasaibh, & ní thuigsidhe : agus do chífidh ré bhur fáilb, agus ní budh leir dháoihb.

27 Oir atá croidhe an phobailfe ar na ramhrughadh, agus do bhádar a gclúasa bobhar chum éisdeachda, & do cháochadar a fáile : deagla go bhfaicfedis ré na fáilb, agus go gcluinfeadís ré na gclúasaibh, agus go dtuigsedís ré na gcroidhthibh, agus go bhfillfedís, agus go sláineochainnfe iad.

28 Uime sin biodh a fhios agaibhfe,

go bhfuil an slánughadhfa Dé ar na chum na gcineadhach, agus go gclúasfaid siadfan [é.]

29 Agus ar rádh na neitheannfa do do imthighthead na Judaighe amach, agus do bhi iomad díobboireachda na eatorra fein.

30 Agus do chomhnuigh Pól dhá bháidhain go hiomlán a dtigh do reidhne fé dhó fein : agus do ghabhadh na huile dháoine do thigeadh a sheachchuige :

31 Ag seanmórughadh ríoghachda Dé, agus ag teaguis na neitheann bliana ris an Dúighearna Jósa Críof, maille ré gach uile chumus labhartha, gan toirmeasg.

EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA ROMHANACH.

CAIB. I.

Ag adhbail a Absdoldacht, 21 dearbha Pól gur ab peactha graineambla is bacadh ar an Fbirinne.

POL fearbhfhoghantuighe Jósa Críof, do goireadh [chum bheith] na absdail, do toghadh chum foisgeil Dé.

2 [Noch do réimhgeall fé tré ná fháidhthibh ina sgríobtáiribh náomhtha.]

3 A dtimcheall a mhic Jósa Críof ar Dúighearna, (do gineadh do shíol Dáibhi do réir na seola :

4 Do foillsigthead na mhac Dé a gcumhachdaibh, do réir Spioraid na náomhthachda, tré eiseirghe ó mharbhaibh.)

5 Tré a bhfáramairne gráfa & absdaltachd, chum umhlachd an chreidimh, a measg na huile chineadhach ar son amfain :

6 (Eidir a bhfuil sibhfi leis ar bhur ngairm ré Híofa Críof.)

7 Chugaibhfi uile an mhéid atá fa Róimh, ar bhur ngrádhughadh ó Dhia, & bhur náomhaibh do réir gharma ; Gráfa agus síothcháin maille ribh, ó Dhia ar nathair, agus an Dúighearna Jósa Críof.

8 Ar tús beirim buidheachus ré mo Dhia féin tré Jósa Críof, ar bhur sonfa uile do bhrígh go bhfuil tiaralgháil bhur gcreidimhe ar feadh an domhain uile :

9 Oir atá Dia dfiadhnuise agam, dhá ndéanaim feirbhís am spioraid a foisgeul a mhic, go mbím gan seir ag teachd thoirraibh,

10 Ag iarraidh do shíor am urnaighe, a fhagháil do thoil Dé, afdar féunmhar ar chor éigin do dhéanamh fa dheóigh ré theachd chugaibhfe.

11 Oir atá ro fhonn oram sibhfe dfaicfin, ar ghleus go roinnfinn ribh tiodhlacadh éigin spioradalta chum bhur neartuighe.

12 Eadhon, ionnus go bhfuighim comhfhurtachd bhur bhfochairfe tré chreideamh a cheile [eadhon] bhur gceadmha agus mo chreideamhsa.

13 Agus a dhearbhraithreacha, ní hál leam gan a fhios do bheith agaibh, gur chuir mé romham go minic teachd chugaibh, (gidheadh do cuireadh toirmeas oram gus a nois) ionnus go bhfuighim toradh éigin bhur measgla, comhmaith na cineadhachaibh eile.

14 Aitiam an fhéitheamhnach do m Gréugachaibh & do na dáoinibh Bartha, do dháoinibh glioca & neimhghlioca.

15 Ar a nabhbarfin an mhéid is ó dir leam, aitim ullamh chum an tfoigéil do sheanmóir dháoihbfe mar ag gceudna, a bhfuil fa Róimh.

16 Oir ní bhfuil náire óram a fhoisgeul Chríof, do bhrígh gur ab é cumnachd Dé é chum slánaighe, dá gach áon chreideas, don Iúdaighe ar tús, & fós don Ghreúgach.

17 Oir as ann fhoillsigthead fíricheadh Dé, ó chreideamh go creideamh, amhail atá sgríobtha : Do ghéibhthibh an fírin beatha tré chreideamh.

18 Oir fhoillsigthead fearg Dé ó neamh anaghaidh gach uile neimh-dhiadhachd, agus eagroir na ndáoi-eachd chongmhas a nfinne a neimh-fhireantachd :

19 Oir an mhéid déolus is éidir dhgháil ar Dhia, atá fé go follus iontasan : oir do rinne Dia follus dhóibh é.

20 Oir a neithefion nach éidir dhíofsin, [mar atá] a chumbacht fíoraidhe agus a dhiadhachd, atáid siad fóileir síthuigsighe ó chruthughadh an domhain treas na neithe do rinneadh : ionnus nach beith leithigéul aca.

21 Do bhrígh ar naithnuighadh Dé dhóibh, nach dtugadar glóir dhó mar Dhia, & nach rugadar buidheachus rí :

22 Ag
23 Oir
24 Ar
25 Ag
26 Ar
27 Ag
28 A
29 A
30 L
31 E
32 N
33 A
34 A
35 A
36 A
37 A
38 A
39 A
40 A
41 A
42 A
43 A
44 A
45 A
46 A
47 A
48 A
49 A
50 A
51 A
52 A
53 A
54 A
55 A
56 A
57 A
58 A
59 A
60 A
61 A
62 A
63 A
64 A
65 A
66 A
67 A
68 A
69 A
70 A
71 A
72 A
73 A
74 A
75 A
76 A
77 A
78 A
79 A
80 A
81 A
82 A
83 A
84 A
85 A
86 A
87 A
88 A
89 A
90 A
91 A
92 A
93 A
94 A
95 A
96 A
97 A
98 A
99 A
100 A

achd gur lionadar do dhiombháineas
ann a smuaintighibh, agus gur dalladh
a gcroidhe neamhthughfionach.

12 Ag rídh gur dháoine eagnuidhe
iad féin, do rinneadh amadain dhiobh.

13 Oir do iompóidheadar glóir Dé
nach éidir do thruaileadh, a gcosamh-
luchd iomháiigh dhúine ihothuáillighe,
agus éunlaithé, agus ainmhianteadh
dearthachofach, agus phéisdeagh.

14 Ar a nadhbharsin tug Dia iadfan
mar an gcéudna dainmhianaibh a
gcroidheadh féin, chum a gcorp do
bailchadh eatorra féin:

15 Mar dhruing do iompóidh fírinne
Dé a mbréig, agus do rinne onóir &
rírbhis don chreaitir, ag treigean an
chruthaightheóra, noch atá beannaighe
go fhorraidhe. Amén.

16 Ar a nadhbharsa tug Dia iad
dainmhianaibh gráineamhla: oir do
abruigheadar a mná a ngnáthughadh
nídártha, go ngnáthughadh minádúrtha:

17 Agus mar an gcéudna na fir, ar
dteigean ghnáthaighe nadártha na
mná dóibh, do lasadar ann a nain-
mianaibh, an fear a naghaidh a chéile,
na fir ag déanamh gráineamhlachda ris
na fearuibh, & fúadarad ionnta féin lú-
deachd a feachraín, mar bádh coir.

18 Agus amháil mar nár chuireadar
siam a néolus Dé do chongmháil: as
mar sin tug Dia iadfan dinonion neimh-
chéillidhe, ionnus go ndéanais neithe
air bhiomchubhaidh;

19 Ar na lionadh do mule éugcoir,
do mháilís, do dhruis, do dhroich-
mhén, do shaint, ar na lionadh do
thúit, do dhúnmharbhadh, do chean-
narrac, do mheabhail, do dhrochbhé-
lúibh, luchd fúfarnuighe.

20 Luchd ithiomráidh, luchd fuathai-
ghe Dé, luchd tarsúine, dáoine uáibh-
nachta, mórdhálacha, luchd comtha-
uic, ealamhal daitheachaibh agus do
mhaitheachaibh,

21 Éigcéillidhe, neamhchoingheallach,
gan ghrádh nadúrtha, doriártha, neamh-
threacireach:

22 Noch ar naithne dhlíge Dé dhóibh,
(cádhon go dtuillid luchd na ngníomha
do dheanamh, bás) ní hé amháin fós iad
féin dá ndéanamh, achd mar an gcéudna
domhnuid siad luchd a ndéanta.

CAIB. II.

Is fuil fúfúighe & na cínidhe fúil don-
damhadh arson pheacaidh.

AR a nadhbharsin ní héidir do leifeal
a ghabhail, a dhúine gidh bé ar
bith thá dhamnuighas [dúine eile:] Oir
ann fa ní a ndóirann tú neach eile, dáor-
radh tú thá féin; oir thusa dháorus
[dúine eile] do ní tú na neithe céadna.

2 Achd atá a fhios aguinne go bhfuil
breitheamhnas Dé do réir na fícinne, a
nguidh na muinintire do ní ionnsa-
mhail na neitheadh fín.

3 Agus an meafann tusa fí, O a dhúine
dhamnuighas an dream do ní a le-

theid fúid, agus thá féin dá ndéanamh
go racha tú as ó bhreitheamhnas Dé?

4 Nó an dtarcuifidheann tú fíad-
bhreas a mhaitheasa, agus a fhoighide,
agus fhoide a fbulaing, gan a fhios
agad go dtéarúigheann maitheas Dé
thá chum aithrighe?

5 Achd do réir do chruais féin, agus
do chroidhe neamhaithrigheach, tailgidh
tú dhuit féin féarg, fa chomhair láoi
na feirge, agus fhoillfigthe cheirtbhre-
theamhnas Dé:

6 Noch a bhéaras dá gach éinneach
do réir a ghníomhartha:

7 Eadhon don drúag iarrus tré fhoi-
ghid na deaghoibre, glóir, agus onóir
agus neamhthruaileadh, an bheatha
mharrthanach:

8 Achd don dreim atá ceannairceach,
agus nach umhlúigheann don fhirinne,
achd chreideas do néagcóirigh, [do
bhéurthar] diomdha agus féarg.

9 Trioblóid agus doghrúing air anam
gach áondúine do ní oic, na Judaidhe
ar tús, agus an Ghréugaigh mar an
gcéudna.

10 Achd glóir, agus onóir, & síoth-
cháin do gach áon do ní maith, don
Judúighe ar tús, agus don Ghréugach
mar an gcéudna.

11 Oir ní bhfuil cion ag Dia ar phear-
lain feach a chéile.

12 Oir an mhéid do pheacuigh gan an
dligheadh, rachuid a muga gan an dli-
gheadh: & an mhéid do pheacuigh fa
dligheadh, daiméontar iad leis a ndli-
gheadh.

13 (Oir ní hiad luchd éisdeachda an
dlighidh atá na bhfírenciaibh a bhfad-
nuisí Dé: achd luchd choimhionta an
dlighidh a siad shaoirfidhear.

14 Oir na cineadhacha ag nach bhfuil
an dligheadh, do ní siad ó nídiur na
neithe bheanas ris an dligheadh, iad fí
ag nach bhfuil an dligheadh aca, atáid
siad na ndligheadh dhóibh féin.

15 Noch fhoillfigheas obair an dli-
ghidh fíriobhtha an a gcroidhthibh, ar
mbeith dá gcogús ag déanamh siadh-
nuisí má raon riu, & a smuaintighthe
ag éilighadh a chéile, nó fós ag gabhail
a leifeil.)

16 Ann fa lá an a mbéura Dia breith
ar sheicréidibh na ndáoine tré Jofa
Críof, do réir mo thóiseilís.

17 Féuch, goirthear Judúidhe dhíofa
agus mótnighidh tú as a ndligheadh, &
do ní tú mórtháil as Dia,

18 Agus atá fíos a thóile agad, agus
dearbhuidh tú na neithe as féarr, ar
mbeith foghlomtha dhuit ón dligheadh:

19 Agus atíoi dóchalach go bhfuil tú
ad éoluighe ag na dalluibh, ad sholas
ag an muinntir atá a ndorchadas,

20 A thór máinte na ndáoine neimh-
eagnuidhe, ad theagalgóir na leanabh,
ar son go bhfuil foirm a néolus agus
na sígíne agad fa dligheadh.

21 Thusa ar a nadhbharfin mhúineas duine eile, créd nach múineann tú thu féin ? thusa sheannmóireas Gan ghoid do dhéanamh, a ndéanann tú féin goid ?

22 Thusa a deir Gan adhaltranhas do dhéanamh, a ndéanann tú féin adhaltranhas ? thusa agá bhfuil gráin ar na hiodhalaibh, an sládan tú a neaglais ?

23 Thusa do ní mórdháil as a ndligheadh, an dtabhair tú easaíocht do Dhia tré bhriseadh an dlighe ?

24 Oir masluightheas ainm Dé thríbh-fí eidir na cineádhachtuibh, mar atá sgríobhtha.

25 Oir is tarbhach an timcheallghearradh go deimhin má coilmbéadann tú an dligheadh : achd má fear bhríde an dligheadh thú, atá do thimcheallghearradh gan bheith na thimcheallghearradh.

26 Ar a nadhbharfin má choiméadann an neamhthimcheallghearradh ordaighe an dlighe, a né nach measfuightheas a neamhthimcheallghearradh do bheith na thimcheallghearradh.

27 Agus a né nach daimeóna an neamhthimcheallghearradh atá ó nadúir, má choiméadann fé an dligheadh, thusa atá ad fhiar sárúighe an dlighe tré an litir & tré an dtimcheallghearradh.

28 Oir ní hé an tíatá go follas, is Júduighe ann ; ná fós an dtimcheallghearradh atá go follas sa bhfeoil, is timcheallghearradh :

29 Achd an té atá ós íseal na Júduighe, agus timcheallghearradh an chroíche, ann fa spiorúid, agus ní fa litir : agá bhfuil a mholadh, ná ó dhaoinibh, achd ó Dhia.

C A I B. III.

O shárúigbá na Judáighe an Reachd, 28 fé Creideamh is didean dúbhí, & do na cineádhachtuibh.

MAfeadh créd é an bárr atá ag an Júduighe, nó créd é tarbha an timcheallghearrtha ?

2 Is mór é ar gach áonchor ; a chéad-air, do bhrígh gur riúan do tháobh-adh briathra Dé.

3 Oir créd é an cháis má nár chreideadar dream sárúighe dhíobh ? a ndéana a neamhchreideamhsa firinne Dé gan eifeachd ?

4 Nár léige Dia sin : achd biodh Dia firinneach, agus gach uile dhuine bréugach, mar atá sgríobhtha, Ar chor go fíorúidhe thú ad bhríathruibh, agus go mbearta baidh, an tan bheireas tú breith.

5 Achd má neartuigheann ar néag-cóirne cóir Dé, créd a déaram ? An bhfuil Dia éagcórach do ní dioghaltus ? (mar dhuine labhrúim.)

6 Nár léige Dia sin : oir don tíobh eile cionnas bhlas Dia na bhreitheamh ar a tíoghall ?

7 Oir má mhéadaighe firinne Dé trém bhréigí chum a ghlóireíon, créd fa

a ndamantar míf fós mar pheacach ?

8 Agus créd fa nach déanamóid uile, ionnus go dtiocfadh maíthe dhíobh, (do réir mar mhaílaightheas sinne, & mar a deirid díoine áiríge) ar a eóg damadh ó cheart, go nabramóid ?

9 Créd eile má seadh ? an bhfuil míf ar breith bháir ? ní bhfuil míf & éanchor : oir do shuigheamar roimhe fí na Júduighe agus na Gréagúighe uile do bheith fa pheacadh.

10 Mar atá sgríobhtha, Ní bhfuil fíon ann, fós ní bhfuil áonduine :

11 Ní bhfuil neach ann thuigheas, ní bhfuil neach iarrus Dia.

12 Do chlonadar uile, atáid siad : néinfheachd ar na ndéanamh míthibhach : ní bhfuil neach ann do dhéanadh maith, ní bhfuil go heinneach.

13 As uaimh osuile a sgórnach, do rinneadar meabhail lé na dtéangthaibh, [atá] neimh na naitheach neimhe fa na bpsuibh.

14 Agá bhfuil a mbéul lán do mhalachadh agus do shearbhas.

15 Atáid a gosa láath chum fáir dhórtadh :

16 Agá bhfuil briseadh croidhe agus anfhógh ann a sligheibh :

17 Agus níor aithnigheadar slighe na fíothchána :

18 Ní bhfuil eagla Dé a bhfiadhbais fa fíal.

19 Agus atá a fhios aguinne gídh lé ar bith neithe a deir an dligheadh, ar rís a ndreim atá san dligheadh labhrus fé : ionnus go dtiocfadh gach uile bhéul, agus go mbeith an domhan uile ciontach do breitheamhsa Dé.

20 Ar a nadhbharfin ní fíorúidhe éinneach na fhiadhbaisíon & oibghibh an dlighe : oir is tré an dligheadh tig aithne an pheacúigh.

21 Achd a nois a néagmhuis a dlighe atá ceart Dé ar na dhéanamh sílas, ar na dhearbhadh lé fíadhbaisíon dlighe agus na bhfiadheadh.

22 Ceart Dé [a deirim] tré chreideamh Jósa Críofd dá gach áonchane, agus ar gach áon chreideas : oir ní bhfuil eaidrdhealughadh ann.

23 Oir do pheacraig a nuile dhuine, agus atáid a négmhuis ghlóire Dé.

24 Agus atáid ar na saoradh a nár gídh ré na ghráifíubhean tré an bhfiadgladh do rinneadh lé Híosa Críofd :

25 Noch do orúigh Dia na cheam réidhtigh tré chreideamh ann a fíadgladh, chum a fhiréantachda dfoillíughadh, & mhaithmheachas na bpeacadh do chuaidh tharuinn.

26 A bhfoighid Dé, chum a fíréantachda féin dfoillíughadh ann & naimfírdí do lathair : ionnus go mbeadh fé féin ceart, agus go saoradh fé an té atá do chreideamh Jósa.

27 Ar a nadhbharfin, cáit a bhfuil an mhórdháil : atá fa ar na cur amach.

Cia an dligheadh [lér cuireadh amach i ?] an [tré dhligeheadh] na noibreacha ? Ní headh, ach tré dhligeheadh an chreidimh.

28 Meafmuid ar a naddbharfin, gur lé creideamh sháorthar an duine a naimhuís oibreach an dlighe.

29 An leis na Júdaighibh amháin Dia ? a né nach leis na cineadhachuibh é mar an céadna ? go deimhin [a fé Dia] na gcineadhach é leis.

30 Oir is éin Ndia sháorfas an timcheallghearradh ó chreideamh, agus an neamhthimcheallghearradh tré chreideamh.

31 Uime sin a ndéanmáoid an dligheadh neamhthábhachdach tré san creideamh ? Nár léige Dia sin : achd le neartuighemid an dligheadh.

C A I B. IV.

Gurb tré Chreideamh amháin, do mbeasadh gach duine, Firinneach.

1 Uime sin créid a déaram fuáir Abraham ar nathair, do réir na féola ?

2 Oir más ó oibreacha do shoradh Abraham, atá adhbhar máoidheachuis aige, achd ní a dtáobh Dé.

3 Oir créid a deir an sgríobtúr ? Do chreid Abraham do Dhia, agus do meafadh sin dó mar shiréantachd.

4 Achd don té do ní obuir, ní do réir ghrá mbeafad túaraidal dó, achd do réir shíach :

5 Achd don té nach déineann obair, ach chreideas ann fa tí sháorus an duine neamhdhiadha, meafad a chreideamh mar shiréantachd.

6 Amhail a deir Dáibhi mar an gcéudna, gur beannuighe an duine dhá meafadh Dia siréantachd gan oibreacha : [ag rádh.]

7 Is beannuighe an dream agá bdfuil a n-íochghníomhartha ar na maiteamh dhóibh, agus agá bhfuilid a bpeacuigh ar na bhfolach :

8 Is beannuighe an té ag nach cuirfi an Tighearna peacadh na leith.

9 Ar a naddbharfin an ann fa timcheallghearradh amháin atá an beannachadh, nó fós ann fa neamhthimcheallghearradh ? Oir a deirmid gur meafadh a chreideamh Dábraham mar shiréantachd

10 Meafadh cionnas do meafadh dhó ? a né a nuair do bhí fé fa timcheallghearradh, nó a nuair nach raibh ? Ní ann fa timcheallghearradh, achd ann fa neamhthimcheallghearradh.

11 Agus do ghlac fé comhartha an timcheallghearrtha, féula siréantachda an chreidimh do bhí aige an fa neamhthimcheallghearradh, ionnus go mbeith fa na athair ag gach áon do chreidfeadh fa neamhthimcheallghearradh, do chum go meafuigh siréantachd dhóibh féan mar an gcéudna :

12 Agus na athair an timcheallghearrtha, ní hé amháin don dreim atá don timcheallghearradh, achd mar an gcéudna don dreim leanas lurg chreidimh ar

nathar Abraham, noch do bhí aige ann fa neamhthimcheallghearradh.

13 Oir ní tré san dligheadh [do rinneadh] an gealladh Dábraham nó dhá shliocht, go mbiadh fé na oighre ar an domhan, achd tré shiréantachd an chreidimh.

14 Oir má atá muintir an dlighe na noidhrighibh, atá an creideamh ar na dhéanamh diomháoin, agus an gealladh neamhthábhachdach.

15 Do bhrigh go noibrigheann an dligheadh fearg : oir gídh bé áit nach bhfuil dligheadh, ní bhfuil brifeadh dlighe ann sin.

16 Uime sin is ó chreideamh [atá a noidhriachd,] ionnus [go mbiadh si] tré ghráfuibh, chum na geallamhna do bheith diomhálta don tsiol uile : ní hé amháin don chuid [atá] don dligheadh, achd mar an gcéudna don chuid [atá] do chreideamh Abraham, atá na athair aguinne uile.

17 (Mar atá sgríobhta, Do órdúigh me thú ad athair do chineadhachuibh iomdha,) a bhfiadhnuifi Dé dar chreid fé, noch a bhéodhuighas na mairbh, agus ghoireas na neithe nach bhfuil, amhail as do bheith ann.

18 [Abraham] noch do chreid fa dhé-chus a naghuidh déchuis, go mbiadh fé na athair iomad cineadhach, do réir mar a dubhradh : Is mar sin bhias do shíola.

19 Agus ar mbeith neimheirbh dhó a gcreideamh, níor chuir fé iona fuim go raibh a chorp féin cheana gach spracadh, ar mbeith dhó a dtimcheall chéd bliadhan, na [fós] a neimheirbh mhuireachd bhronn shára.

20 Agus níor chuir fé cuntaibhairt a ngealladh Dé lé micheideamh : achd do neartuightheadh é a gcreideamh, at dtabhairt ghlóire do Dhia :

21 Agus do bhí a láindeimhin aige, an té thug an gealladh, gur cumhachdach é ar choimhlíonadh.

22 Ar a naddbharfin do meafadh fé dhó mar shiréantachd.

23 Gidheadh ní ar a shonfan amháin do scriobhadh gur meafadh fé dhó :

24 Achd mar an gcéudna air ar soinne dá meafuighhear, ma chreidimid ann fa té do dháighi Jósa ar Dtighearna ó mharbhuibh.

25 Noch do bháluigeadh air son ar giontíne, agus do haithbheodhuightheadh chum sinne sháoradh.

C A I B. V.

Xoradh na Saoisfinne tré Chreideamh ; 12 Coimhshíneadh Adháimh do Chriost re chéile.

AR a naddbharfin tar eis ar shortha tré chreideamh, atá siothcháin aguinne ré Dia, tré ar Dtighearna Jósa Críod :

1 Tré na bhfiaramar mar an gcéadna slipte tré an gcreideamh chum na ngráfa ann a seasmáoid agus a ndéanmáoid gárdeachas fa mhuinighin ghlóire Dé.

3 Agus ní hé amháin, achd do nimid gairdeachas mar an gcéadna a dtrioblóidibh, do bhrígh go bhfuil a fhios aguin go noibrigheann an trioblóid, foighid :

4 Agus an fhoighid, dearbhadh, agus an dearbhadh, dóchus :

5 Achd ní adhnáirgheann an dóchus, do bhrígh go bhfuil grádh Dé ar na dhórtudh an ar gcroidhibhne tré an Spiorad naomh atá ar na thabhairt dúinn.

6 Oir do shulaing Críofa bás na am féin ar son na ndaoineadh neimhdhíadha, an tan do bhámar fós anbhann.

7 Oir go deimhin is decair go bhfuil leongadh duine bás ar son fhirenuigh : oir dob éidir go lamthadh duine eigin bás dfulang ar son dhuine mhaith :

8 Achd foillighidh Dia a ghrádh féin dúinne [ann fo.] do bhrígh ag mbeith dhúinn fós ar bpeacachibh, gur fhuiling Críofa bás air ar son.

9 Ar a nadhbharfin tar éis ar síortha a nois lé na fhuilfion, is mó go mór choimhédfuidhtear sinn thrísfion ó fheirg.

10 Oir má réidheadh eadruinne agus Dia tré bás a mbic, a nuair do bhámar ar náimhdibh : is mó ná sin go mór ar mbeith a nathmhuintearthas dúinn choimhédfuidhtear sinn tré na bheathafán.

11 Agus ní hé sin amháin, achd mór an gcéadna do nimid maoidheamh a Ndia, tré ar Dtighearna Jófa Críofa, tré a bhfiaramar a nois an tathmhuintearthas.

12 Ar a nadhbharfin mar tháinic an peacadh air a tsiogal tré áonduine amháin, agus an bás tré an bpeacadh : is mar sin rainic an bás na huile dhaoine, ar son gur pheacugheadar uile.

13 Oir gus an dligeachd do bhi an peacadh ann fa tsioghal, achd ní cuirthean an peacadh a leith dhuine a nuair nách bionn dligeachd ann.

14 Gidheadh do bhi rioghachd ag an mbás ó Adhamh go Maóisi, ar a ndreim fós, nar pheacaigh do réir chofamhlachda casamhlachda Adhaimh, noch atá na fhioghair ag an té úd do bhi chum teachda.

15 Achd ní mar an gcoir, atá an tioghachd : oir má fuaradar mórán bás tré thuitim áonduine amháin, is romhó na sin do acúinnigh grás Dé, & an tioghachd tré ghrás a náonduine Jófa Críofa, do mhórán.

16 Agus ní mar an táonduine do pheacugh [atá] an tabhartas : oir [tháinic] an breitheamhnus tré áonchoir a mháin chum dámanata : achd [táinic] an tabhartas ó iomad cionntadh chum síortha.

17 Oir más do bhrígh áonchoire a mháin do ghabh an bás rioghachd tré áonduine, is mó ná sin go mór do ghéubha an mhuinntir ghlacas fairsingi ghrása agus thabhartais na fireantachda, rioghachd a mbeatha tré áon [eadhon] Jófa Críofa.

18 Ar a nadhbharfin amháin as tré áonchoir amháin [tháinic breitheamhnus] air na huile dhaoineibh chum dámanata : is mar sin [tháinic an tabhartas] tré áontóradh amháin air gach uile dhuine, chum síortha na beatha.

19 Oir mar is tré ealumlachd éanduine amháin, do rinneadh peacadh do mhórán, is mar sin tré umhlachd éanduine amháin, do dhéantar fireantachd do mhórán.

20 Achd tháinic an dligeachd, ionnus go mteáicthaoi an choir : achd a bhall ar mhéuduigh an peacadh [is ann] rug an grás barr.

21 Ionnas dó réir mar do thighearnaigh an peacadh chum báis, go dtighearnaigh chadh grás mar an gcéadna tré fireantachd chum na beatha marthanuigh, tré Jófa Críofa ar Dtighearna.

CAIB - VI.

As chum Peacadh do serios, 4 aithghinir duine tré Baifide, 12 ar fhuilfion 8 a Gíofa.

AR a nadhbharfin créa a déurum / an bhfanfum a gcomhnuidhe a bpeacadh, ionnus go lionfadh grás [Dé.]

2 Nár leige Dia sin. Cionnas do fheadfamaoine atá marbh don pheacadh, fuireach beo fós ann?

3 A né nach bhfuil a fhios agad, an mhéid dhinne do baifeadh a Ndia Críofa, gur baifeadh sinn ann a bháis sin.

4 Ar a nadhbharfin atáimuid adlaice maráon rifean tré bhaifeadh chum báis : ionnus do réir mar do tógbhadh fáas Críofa ó mharbhach, chum gloire a Nathar : gur mar sin mar an gcéadna do dhéunmais siubhal a nuaidheadh beatha.

5 Oir dá raibh sinn air ar bolandughadh maráon rifean a gcomhnuidhe a bháis : biam mar an gcéadna a gcomhnuileas a eifeirghe :

6 Ar mbeith fhios fo aguinn, go bhfuil ar seandúine ar ná chéudfuidhtear rifean, do chum go sgriosfuidhe corp an pheacaidh, ionnus nách déanamais feirbhís ó fo fáas don pheacadh.

7 Oir an tí fuair bás, is síor é do pheacadh.

8 Agus má fuaramar bás maráon a Críofa, creidimid go mairfeam mar a gcéadna maráon ris.

9 Ar mbeith a fhios aguinn, ar néirg do Chríofa ó mharbhachibh nach bhfuige fé bás ní fa mhó : ní bhfuil tighearnaí feafda ag an mbás air.

10 Oir ar bhfagháil bháin dó, is don pheacadh fuair fé bás éomair amháin : achd ar mbeith beo dó, is do Dhía atá fé beo.

11 Agus mar an gcéadna is mairbh dhaoibhí go bhfuil si marbh don pheacadh, agus beo do Dhía, tré Jófa Críofa ar Dtighearna.

12 Ar a nadhbharfin na bíodh rioghachd ag an bpeacadh ion bhur gcoir fómharbhtha, ionnus go dtuabhradh sío umhlachd dó ann a nimbhianabh.

13 Agus na tugaidh bhuir mbaill na nárnuibh éugcóra don pheacadh: achd tugaidh sibh féin do Dhia, mar [dhrúing] ar béo ó mharbhuibh, agus bhuir mbaill na nárnuibh firéantachda do Dhia.

14 Oir ní bhiaidh tighearnas ag an bpeacadh oraibh, do bhrígh nách faoi an díghthead atá sibh, achd faoi ghráfuibh.

15 Créd eile maseadh? a ndéanam peacadh, ar a nadhbarh nach bhfuilmid fú ar díghthead, achd faoi ghráfuibh? mar léige Dia sin.

16 An é nach bhfuil a fhios aguibh; sibh be dhá dtabharthaóí sibh féin mar feirbhíseachuibh chum umhlachda, gur feirbhíseigh sibh don tí dá numlhlaighthí, mis do pheacadh chum báis, nó dumlachd chum firéantachda?

17 Achd buidheachas ré Dia go rabhachair bhuir feirbhíseachuibh ag an bpeacadh, achd dumlhlaigh sibh ó chroidhe don fhoirm theaguis do tugadh dhibh.

18 Agus ar mbeith dhibh ar bhuir fíoradh ó pheacadh do rinneadh feirbhíseigh don fhiréantachd dhaóibh.

19 Is mar dhúine labhrum, ar son aobhainne bhuir bhíolala: Oir do réir mar thegabhair bhuir mbaill na feirbhíseachuibh do meamhghloine agus do bhrígh na naitheantachd chum éagcóra: tabhruidh a nois mar an gcéudna bhuir mbaill na feirbhíseachuibh don fhiréantachd chum náomhthachd.

20 Oir an tan do bhí sibh bhuir feirbhíseachuibh ag an bpeacadh, do bhí sibh fíor ó fhiréantachd.

21 Ar a nadhbarhfin créd é an toradh siarabhair a nuair sin ann sna neithibh fa a bhfuil náire a nois oraibh? Oir as é as críoch dhoibh báis.

22 Achd a nois ar mbeith dhaóibh ar bhuir fíoradh ó pheacadh, & ar bhuir ndéanamh bhuir feirbhíseachuibh do Dhia, atá toradh aguibh chum náomhthachda, agus an chríoch dheigheanach, an bheatha mharthanach.

23 Oir as é tuaraidal don pheacadh, báis: achd [asé] tabhartus Dé, an bbeatha mharthanach, tré Jósá Críofd ar Dtighearna.

CAIB. VII.

Is fuil dúine, marbh don reachd (noch fíochas a choire dhó, nach eidir leis a cblad, tré chath na mbaill re na iannime); 25 ach beó tré Chreidimh Chríofd.

A Né nach bhfuil a fhios aguibh a dhearbhrathre, (óir as ris an luchd ag bhfuil fíos an reachda labhrum) go bhfuil cumhachda ag an reachd ar dhúine, ar feadh a sháoghail?

2 Oir an bhean atá pósta ré fear, atá sí ceangailte dhe feadh a sháoghail, do réir an reachda: gidheadh dá bhfaghadh a fear báis, atá síse fíor ó reachd a nfir.

3 Uime sin ré sháoghail a fir dá raibh sí ag fear eile, goisfíghtheair meirdreach dhi: gidheadh dá bhfaghadh a fear báis, atá sí fíor ón reachd, ionnus nach meirdreach í, ar son í bheith ag fear eile.

4 Ar a nadhbarhfin a bhraithreacha, atá sibhse leis marbh don reachd tré chorp Chríofd: ionnus go mbiadh sibh ag fear eile, noch do tógbhadh sibh ó mharbhaibh, chum toraidh do thabhairt diinn do Dhia.

5 Oir an tan do bháimair fa bhfeoil, do bhíodh miangus na bpeacadh tré an reachd ag oibriughadh ann ar mballaibh, chum toraidh do thabhairt chum báis.

6 Achd a nois atáimair air ar fíoradh ón reachd, ar mbeith don ní léir congmhadh sinn, marbh: ionnus go ndéanamaóis feirbhíseach na naidheachd na spioraide, & ní an narsaigheachd na leitre.

7 Ar a nadhbarhfin créad a déuram? a né gur peacadh an reachd? mar léige Dia sin. Gidheadh ní raibh fíos peacaigh agum achd tré an reachd: Oir ní bhíadh éolus air mhiangus agum, muna nabradh an reachd, Na bíodh mianghus ort.

8 Agus ar ngabhail chionfitha don pheacadh tré a náithne, do oibrigh sé ionnum gach uile ghné mhianghuis, óir a bhfeugmhuis an reachda [do bhí] an peacadh marbh.

9 Agus do bhí misí ar uairibh beó ag bhfeugmhais an reachda: achd ar dteadh do náithne, do aithbhíodhaidh an peacadh, agus fuair misí báis.

10 Agus a náithne úd [do bórdugheadh] chum beatha, fríth dhamhfa i chum báis.

11 Oir ar ngabhail chionfitha don pheacadh tré a náithne, do mheall sé mé, agus lé sin do mharbh sé mé.

12 Ar a nadhbarhfin atá an reachd gan amharas náomhtha, & a náithne náomhtha, & combthrom, agus maith.

13 Uime sin, an bhfuil a ní maith ar na dhéanamh na bhás dhamhfa? nar léigdh Dia sin. Achd an peacadh, ionnus go mbiadh sé follus na peacadh, doibrigh sé báis ionnum, tré a ní maith, do chum go mbiadh an peacadh na peacadh aithbhíleach tré a náithne.

14 Oir atá a fhios aguin go bhfuil an reachd sbioradálta, achd atáimse collaigh ar mo reic faoi peacadh.

15 Oir ní thuigim an ní do nim: óir ní hé an ní is mian-riom do nim, achd a ní faathaighim, a sé do nim.

16 Agus má fé a ní nach mian riom, do nim, tigim ris an reachd gur maith é.

17 Ar a nadhbarhfin ní misí feafla do ní é, achd an peacadh chomhnaigheas ionnum.

18 Oir atá a fhios agam nach bhfuil maith ar bith na combuidhe ionnum, eadhon an sheoil: oir atá an toila bhfogus damh, achd ní fhaghuim [slighe ar bith] chum na maithéala do chríochnughadh.

19 Oir ní dhéanaim an mhaith is mian riom: achd an tolc nach mian riom, a sé do nim.

20 Agus má nímle a ní nach mian riom, ní misí do ní é feafla, achd an peacadh chomhnaigheas ionnum.

21 Ar a nadhbarfin do gheibhim dligheadh, an tan is mian riom maith do dhéanamh, go bhfuil an tolc do lathuir agam.

22 Oir atá fonn agam a reachd Dé, do réir an duine tiobh afdhig:

23 Achd do chim reachd eile ann mo bhallaibh ag cathughadh a naghaidh reachda minntinne, agus dom thabhairt a mbruid do reachd an pheacaidh, noch atá am bhallaibh.

24 Uch mo thraighe: cia sháorús mé ó chorp an bháis fo?

25 Beirim buidheachus ré Dia tré Jóia Críofd ar Dtighearna. Uime sin do nimse go deimhin am intinn feirbhis do reachd Dé, achd am sheoil do reachd an pheacaidh.

C A I B. VIII.

Saifse & ffor-dhóchas na ndáine mbaireas fa reachd na Spiorúide.

AR a nadhbarfin ní bhfuil damnu-ghadh ar bith a nois don dreim atá a Níofa Críofd, nach siobhlann do réir na féola, achd do réir na Spiorúide.

2 Oir do sháor dligheadh Spiorúide na beatha a Níofa Críofd, mist ó dhligeadh an-pheacaidh agus an bháis.

3 Oir an ní nár bhéidir don dligheadh do dhéanamh, ar mbeith dhó anbhfann tré an bfeól, ar gcur a mhic féin do Dhia a gcólamhlachd cholla an pheac-uigh, ar son peacaigh, do dhamuighie fé an peacadh fa coluinn.

4 Ionnus go gcoimhlíonfuidhe ceart an dlighe ionnuine, nach siobhlann do réir na colla, achd do réir na Spiorúide.

5 Oir an dream atá do réir na féola, smuaintighid siad neithe bheanas ris an bhfeól: achd an dream atá do réir na Spiorúide, na neithe bheanas ris an Spiorúid.

6 Oir is bás gliocas na féola: achd is beatha agus siotcháin gliocas na Spiorúide:

7 Oir is námhadus a naghuidh Dé gliocas na féola, oir ní umhluigheann fé do dhligeadh Dé: agus fós ní héidir leis.

8 Ar a nadhbarfin an dream atá do réir na féola, ní héidir leo toil Dé do dhéanamh.

9 Achd ní bhfuikisi do réir na féola, achd do réir na Spiorúide: má atá Spiorad Dé na comhnuidhe ionnuibh. Achd gidh bé nach bhfuil Spiorad Chríofd aige, ní lé Críofd an duine sin.

10 Agus má atá Críofd ionnuibh, [ata] an corp go deimhin marbh do thaoibh an pheac-uigh: achd [is] beatha an Spiorad tré fhéantachd.

11 Achd má chomhnúigheann ionnuibh Spiorad an té do dháifigh Jóia ó mharbhuibh: an té do dháifigh Críofd ó mharbhuibh, beodhachaigh fé bhar guirp sho-mharbhtachasa mar an gcéadna, tré na Spiorúidíon chomhnúigheas ionnuibh.

12 Uime sin a bhráithreacha, ní don sheoil atámaoid ar bhfeitheamhuibh, ar chor go gcaithfeadhmaois ar mbeatha do réir na féola.

13 Oir más do réir na féola chaithfidhe bhar mbeatha, do gheubthaóí bás: achd má mharbhtaoí gníomhartha na colla leis an Spiorúid, do gheubhtaoí beatha.

14 Oir an mbéid thréourightheas lé Spiorad Dé, a siad clann Dé iad.

15 Oir níor ghabhabhair chugaibh Spiorad na feirbhíse a ris chum eagla, achd do ghabhabhair chugaibh Spiorad athar-ghadh na cloinne, tré ngoirmid Abha a athair.

16 Do ní an Spioradfa-tíadhnuis lé ar spiorúidne, gur clann do Dhia sin.

17 Agus más clann, is oidhrighe fú fin: oidhrighe gan amharas do Dhia, agus comhoidhrighe do Chríofd: má fhuilngmid a néinfheachd [ris.] ionnus go mbemis a ccomhghlóir [ris.]

18 Oir meafuin nach fú na neithe fhuilngemid fa naimfirse a láthair, an ghloir shoillféochthar dhúinn.

19 Oir atá feitheamh díthcheallach gach creatúir ag fuireach ré foillsuighthe chloinne Dé.

20 Oir atá an creatúir fa mbur-fachd an díomhaoinis, ní dhá thod fú, achd ar son an té dó chuir fa mbur-fantachd é:

21 A muinighin go fíorfuidhe an cre-túir féin ó, fheirbhís na truillidhe-chda, go fáoirsi ghloire chloinne Dé.

22 Oir atá a fhios aguinn go bhfuil a nuile chreatúir ag oínaighe, agus a bpéin mar mhnaói ré cloinn má ríon rinne gus a nuifíre.

23 Agus ní [hiadfan] amháin, achd sinne féin agá bhfuilid céadthórtu na Spiorúide, bímid ag oínaighe ionnuis féin ag feitheamh re athargadh na cloinne, fuasgladh ar guirp.

24 Oir atá lé dóigh atámaoid sabhata: achd má chítear an dóigh, ní dóigh lé Oir créd fa a mbiadh dóigh ag teach ris an ní do chí fé?

25 Achd má bhíonn síl aguinn ris an ní nach bhtaicmid, do nimid fuireach tre fhoighid.

26 Agus is mar an gcéadna shéans an Spiorad ar néageruafne: Oir ní bhfuil a fhios aguinn créd do farráid-maóis a nurnuighe mar budh cóir: achd do ní an Spiorad féin urnuighe air a son lé hofnaidhibh dó-innse.

27 Achd atá a fhios ag (gráid) eóir na gceoidheadh cred é toil na Spiorúide: oir is do réir [thola] Dé ghuidheas fé ar son na náomh.

28 Agus atá a fhios aguinn go gcom-oibrigheann gach uile ní chum maithsa fa do na daoínibh ghráduigheas Dia, noch atá ar na ngairm do réir órdúigheas.

29 Oir an dream do réimhaithin fé do réimhórdúigh fé a mbeith comhchoimh-díomhaigh a mhic féin, ar chor go mbeith

Adifse
feilean
bhrath
30 A
limh,
& an
mar ar
14, Tue
31
thibon
dus bhe
32 A
fín, ac
nach tr
ní mai
33 C
dhóine
34 C
Agus f
ar deis
35
Chríof
ní gort
cail, nó
36 (M
fa mhar
meoid
iuchd a
37 A
tre an
38 O
báid h
hainglib
lé comh
do lícha
mechda
39 N
lé creit
ó ghráid
ghearna

No fíon
do / bhu
Meir D
dóimh

A De
dhé
gus ag
an Spior
2 Go
dóigheas
3 Oir
deanigh
bhráithr
na féola
4 Noc
lé athar
agus an
reachda,
lunnac
5 Ag
bhuil C
Díia ós
fíorúidh
6 Gidh
bheith g
duine [t
7 Agus
fíal ag

nár leam : agus mo ghrádh féin don mhnaoi nach raibh an ghrádh.

26 Agus teigeamhuídh, an fa nionad a ndubhradh riu, Ní sibhí mo phobalá, go ngeirfhear fa náit chéadna díobh Clann Dé bhí.

27 Agus éighidh Efaías ar Iisraél; Bíodh go mbeith uinhir chloinne Iisraél mar ghaineadh na fairge, sláineochthar a bhfuighealach.

28 Oir do dhéana fé cúnntas, & cuirfidh fé a naithearr é maille, ré comthrom : óir is cuntas aithghearr do dhéana an Tighearna ar an dtalamh.

29 Agus mar a dubhairt Efaías roimhe, Muna bhfaighbhadh Tighearna na slágh siol aguinn, do dhéantaoi sinn mar Shodom, agus do bhíadhmaois cosmhúil lé Gomorra.

30 Ar a nadhbharfin créd a déaram ? go rugadar na cineadheacha nár lean don fhíreantachd, ar an bhfíreantachd, [1.] an fhíreantachd atá ón chreideamh.

31 Achd Iisraél do lean reachd na fíreantachda, ní rangadar go reachd na fíreantachda.

32 Créd uime ? Do bhrígh nach ó chreideamh, achd mar do bheith ó oibrightibh an reachda [do iarradar i:] oir siaradar oibhheim fa chloich na hoibhime.

33 Mar atá sgríobtha ; Féuch, cuirim a síon cloch oibhime agus carruic thuifidh, agus gidh bé chreideas ann, ní bhfuighe fé náire.

C A I B. X.

Gu bfuil fíreantacht an Dlighe, fa náine, & a Nírael ambain ; ach fíreantacht an Chreidimh, a Críofá, ag reachd na míle chineadh.

A Bhraithe, go deimhin atá deaghtóil mo chroidhe agus mornaighe chum Dé ar son Iisraél, chum a slánuighthe.

2 Oir do ním dfaidhnúifí dhóibh, go bhfuil teas ghrádhá Dé aca, achd ní do réir éoluis.

3 Oir ar mbeith aibhfealach dhóibh a bhfíreantachd Dé, & ag iarruidh a bhfíreantachd féin do sheafadh, níor isligheadar iad féin dhíreantachd Dé.

4 Oir a fé Críofá fóircheann an reachda chum fíreantachda dá gach áon a chreideas.

5 Oir sgríobhuídh Máoise ar an bhfíreantachd [thig] ón reachd ; Gidh bé duine dhéanus iad, mairfidh fé tríotha.

6 Achd an fhíreantachd [thig] ó chreideamh, is mar so a deir si ; Na habair ann do chroidhe féin, Cía rachas suas ar neamh ? is ionann sin agus Críofá do thabhairt a náas.

7 Nò, cíá rachas síos don dubhaigén ? is ionann sin agus Críofá do thabhairt a ris ó mharbhuibh.

8 Achd créd a deir si ? Atá an bhriathar a ngar abuit, ann do bhéul agus an do chroidhe, a si so briathar an chreid-

imh do nimid do sheanmóir.

9 Eadhon dá nadmha tú ód bhéul an Tighearna Iófa, agus dá sgreide ní ad chroidhe gur thóg Dia é ó mharbhuibh, sláineochthar thá.

10 Oir is ris an gcroidhe chreidtheach chum fíreantachda, agus leis an mbéul do níthear admháil chum slánaighe.

11 Oir a deir an sgríoptár ; Gidh bé chreideas annsan, ní bhfuighe fé náire.

12 Oir ní bhfuil diffir ar bith eidir an Ióduide agus an Gréugach ann ; Oir is éin Tighearna dhóibh uile, atá faibh bhir dá gach uile dhuine ghuidheas é.

13 Oir gidh bé duine ghuidheas aims an Tighearna, sláineochthar é.

14 Achd cionnas ghuidhfid siad an té ann nár chreideadar ? agus cionnas chreidfid siad ann fa té nach coialadar teachd thairis ? agus cionnas chreidfid siad gan seanmóntuigh ?

15 Agus cionnas do dhéanuid siad seanmóir, muna chuirthear [chuige] iad. Mar atá sgríobtha, O créd é bragh achd eós na máintire shoifgealas ar tsothcháin, shoifgealas neithe maithé.

16 Achd níor umhluigheadar uile don tsoifgeal ; Oir a deir Efaías ; A Tighearna, cíá chreid dar seanmóiré ?

17 Uime sin is tré éisdeachd [thig] an creideamh, agus an téisdeachd tré bhréithir Dé.

18 Achd a deirim fé ; A né nach coialadar ? Do chuaidh a bhfuaim go deimhin fa gach uile thalamh, agus a mbriathra go leithimeal an domhain.

19 Achd a deirim ; A né nach raibh a fhios ag Iisraél ? a deir Máois ar tús ; Cuirfidh mé tóth oruibh lé [ó neadh] nach bhfuil na chineadh ; U cineadh mío-thuigfeach cuirfidh mé fear oruibh.

20 Agus atá Efaías dána, agus a deir fé ; Frith mé leis a ndéim nach ar iarr mé ; Do rinneadh follus mé don dreim nár iarr mo thúaraisghbáil.

21 Achd a deir fé a naghuidh Iisraél ; Do shin mé amach mo lámha, feadh an laoi chum pobuil eafumbá, labhras am agbaidh.

C A I B. XI.

Ata faigbioll do thoradh Iisraél ar na droighe,

16 ach isompochtar fas lan-thoradh dhia.

Uime sin siarugheim, Nar theig Dia a phobal féin iadha ? nár léig Dia sin : Oir is Iisraélach míf féin do shliochd Abraham, do threibh Bhenjámin. 2 Níor theig Dia náidh a phobal féin do aithin fé ó thús. A né nach bhfuil a fhios aguibh créd a deir an sgríoptár a dtimcheall Ehas : cionnas do ní fé casáioire ré Dia a naghaidh Iisraél ag rádh :

3 A Tighearna, do mharbhadh tháidhe : agus do leagadar síos bátoracha : agus do faighbhadh mísi an áonar, agus atáid siad ag iarruidh mayma.

A Achd

4 Achd créa é an shreagra do bheir Dia air ? Do choimhde mé dhamh féin seach míle fear nár fhíll a nglúine do Bhaal.

5 Ar a nadhbharrfin is mar sin do sibhbadh faoileach ann fa naimfirí do réir thogthha na ngrás.

6 Agus más tré ghrás, ní ó oibrigh-thibh [atá fé] fealda, nó ní grás an gró eilidh sin amach. Achd más ó oibrigh-thibh, ní grás é as sin láas : nó ní labair a nobair fealda.

7 Créa eile máseadh ? an ní Iarrus Irahel, ní fhuair fé é : achd fuaradar na daoine toghtha [é] agus do dalladh an chuid eile.

8 Mar atá sgríobhtha : Tug Dia spiorad chollatach dhoibh : fuile chum nach ccluinfedis gus a niugh.

9 Agus a deir Daibhi, Biodh a mbórd mar dhul, & mar ghléus gabála, agus mar adhbhair oibhheime, agus mar mhalairt dóibh.

10 Biodh a fuile dall chum nach bhfaicidh siad, agus cromfa a ndrom-anna a gcomhnuidhe.

11 Uime sin fíafraighim, An bhfuaradar tuifeag chum go dtuitfedis ? mar léigih Dia sin : Achd fé a dtuitimíon sinuighadh na gcineadhach, chum tuitha do chur orrthas.

12 Agus más é a dtuitimíon faidhbheas an domhain, agus a laghdughadh fídhbheas na gcineadhach : a né nach mó ná sin a lionmhuireachd ?

13 Oir is ribhí na cineadhugh labhna, do bhirigh gur me easbal na gcineadhach, onoruighim moighe féin.

14 Dé fhéuchaim an bhféudfuinn ar chor ar bith tuath do chur ar mo chomhghiol féin, agus cuid éigin diobh do bhíughadh.

15 Oir más é a ndíaltadhfan is réiteach don domhan, créa é a nathghabháil, achd beatha ó mharbhuibh ?

16 Oir má [ataid] na céadthórrtha naomhtha [atá] an chuid eile [naomhtha] mar an gcéadna : agus má [atá] an shréimh naomhtha, [ataid] na géuga leis.

17 Achd má atá cuid éigin do na géuguibh ar na gearradh dhe, & gur cuirradh thufa na nionad, agus gur roinneadh fréimh agus súgh chroinn na hola fire riot, ar mbeith duit ad chrann ola fíodhain :

18 Ná biodh uáill ort a naghuidh na nóg : achd ma bhíonn uáill ort, ní tusa ionchras an shréimh ach an shréimh thufa.

19 Uime sin a déara tú, Do gearradh na géuga dhe chum go bplaintéoch-thíoi mifi [ná náit.]

20 Is maith sin : is tré mhíchreideamh do gearradh iad, agus seafuigh tusa tré chreideamh : ná bí áirdinntinneach, achd biodh eagla ort.

21 Oir ma nar choigill Dia na géuga nadúrtha, dob éidir nach ccoigéoladh fé thufa mar an gcéadna.

22 Ar a nadhbharrfin tabhair dod aire toirbheartas agus buirbe Dé : a bhuirbe do thaoibh na muinntire do thuit, achd a thoirbheartas duit, dá bhfa-na tu ann a thoirbheartas : nó gearrfuidhear thufa mar an gcéadna.

23 Agus plaintéochthar iad siad a ris, achd muna bhfanuid siad a míchreideamh : oir is éidir lé Dia a gcur a steach a ris.

24 Oir má gearradh thufa don chrann ola do bhí fíodhain ó nadúir, agus gur cuireadh thufa a naghuidh nadúra a gcrann na fíorola : a né nach mó na sin chuirfidhear na géuga atá nadúrtha ann a gcrann ola féin.

25 Oir ní báill leam, a bhráithreacha, ainbhíos na feicreídesí do bheith oruibh, do chum nach biadh sibh glic ann bhur mbaramhuibh féin : go dtarra-la daille air chuid Díoisréil, nó go dtí iomláine na gcineadhach a steach.

26 Agus mar sin sláineochthar Iisréil uile : mar atá sgríobhtha, Tíocfa an fear siortha as Sion, agus fillfidh fé neimhdhiadhachd ó Jacob.

27 Agus a fé mo chunnradh riu, an tan thoigubhas mé a bpeacugh uatha.

28 Uime sin do thaoibh an tóiseil, [ataid siad] na naimhdeibh ar bhur sona : achd do thaoibh na toghtha, [ataid siad] grádhaghe ar son na nathreach.

29 Oir ataid tíodhlaice agus gairm Dé gan aithreachus.

30 Oir do réir mar nach ttugabhair fé a nallód umhlachd do Dhia, agus fuarabhair trócaire a nois, tré na neafumhlachdán :

31 As mar an gcéadna a nois níor chreideadarfan da bhur dtócaireisí, ionus go bhfuighedis féin trócaire mar an gcéadna.

32 Oir do dhúin Dia iad aile a neimhchreideamh, do chum trócaire do dhéanamh orrtha uile.

33 O créa é doimhne shaidhbhris eagna agus éolais Dé. Créa é deacrachd a bhreitheamhnais do cháirtughadh, & lorg a shligheadh do leanmhuin.

34 Oir cia agá raibh fios iantinne an Tighcarna ? nó cia bá comhairleach dhó ?

35 Nó cia thug dhó ní ar tás, agus do gheubaidh fé a chaitiughadh leis ?

36 Oir is uadhafan, agus thrídfíon, agus ar a shonán [ataid] na huile neithe. Glóir dhó féin go líonnuidhe. Amén.

CAIB. XII.

Ata adbra umbal Dé, maille re gradh charad & nambad, fálagartha orrainn tríd shompla thrócaire Chríofa.

AR a nadhbharrfin fírim dathchuinge oraibh a dhearbhráithreacha, tré thrócaire Dé, bhur gcuirp do thabhairt na bhé-ioidhbairt, naomhtha, gheanamaid do Dhia, bhur seirbhís réulan-ta :

2 Agus na cumaidh sibh fein ris a tsiogbhalá, achd cuiridh sibh fein a natharrach crotha ré hathnádughadh bhur ninninne, ionnus go mbiadh a dhearbh aghiubh, créud i toil mhaith, gheannamhul, dhiongmhála Dé.

3 Oir a deirim ré gach áon eadruibh-se, tré an ngrás do tugadh dhamh, gan ghabháil ré a ais ni do thuigfin ós cionn a neithe is iomchubhaidh dhó do thuigfin: achd a thuigsi do bheith réir mheafarrdhachda, amháil as do roinn Dia ré gach áoinneach miosar creidimh.

4 Oir do réir mar atá iomad ball aguinn a néunchorp amháin, agus nach éunoisg amháin atá ag na huile bhal-laibh sin:

5 As mar an gcéadna atámaoidne morán ar néanchorp a Gcríofá, & gach áon fo leith ar mballaibh agá chéile.

6 Uime sin ar mbeith do thiodhlai-cibh éagsamhla aguinn, do réir na ngrás tugadh dhúinn, más faidhedóireachd [atá aguinn, déanam faidhedóireachd] do réir mhéad an chreidimh:

7 Nó más oisg [atá aguinn, tugam aire] don oisg: nó an té theaguiigeas, [tugadh aire] dha theaguis:

8 Nó an té do bheir foirceadal, áadha, [tugadh aire] dhá fhoirceadal, an tí roinneas [an déir,] roinneadh i maille ré neamharchoid: an tí agá bhfuil ceannus ós cionn cháich, [déanadh é] maille ré dúthrachd; an tí do ní trócaire, [déanadh í] maille ré fubhachus.

9 [Bíodh bhur] ngrádh gan cheilg, Bíodh gráin agaibh ar a nolg, [agus] ceangluigh don mhaith.

10 Bíodh toil aguibh dhá chéile maille ré grádh bráithreamhul; Ag tabhairt onóra uáibh, gach áon ag dul roimhe a chéile.

11 Na [bighidh] leigseamhul a ngno-thuighibh. [Bighidh] ar fuchadh ann bhur spioraid: ag déanamh feirbhísi don Tighearna:

12 Ag déanamh gairdeachais tré dhóthchas: foighdeach a mbeidhear-thuibh: comhuigheach a nórnaighe:

13 Ag comhroin ris na náomhaibh iona riachdanusaibh: ag gnáthughadh luchd áoidheachda do ghlacadh.

14 Tabhruidh bhur mbeannachd don dreim dhíbreas sibh; tabhruidh bhur mbeannachd dóibh, & na malluidhe iad.

15 Bíodh gairdeachus oraibh ma ríon ris an muinntir ar a bhfuil gairdeachus, & bighidh ag caoi maráon ris an muinntir do ní caoi.

16 Go madh háontoil dhíbh ré chéile. Na [bighidh] áirdinntinneach, achd cumaidh sibh fein ris a ndreim is ísle: Na bighidh glic ann bhur mbaramhaibh fein.

17 Na déanadh olc a naghaidh uile ar éinneach. Bíodh cúram na neitheann maith oraibh a bhfiadhnuise na nuile dhaoine.

18 Mas féidir é, an mheid thig dhíbh-

se dhe, bíodh siotcháin agaibh ris na huile dhaoinibh.

19 A [chairde] grádhacha, ná déanadh dioghaltus ar bhur fon fein; achd fanaidh ris an bhfeirg, oir atá fíriochtá, is léamfa an dioghaltus, do bheir mé cúitiughadh uaim, a deir an Tighearna.

20 Uime sin dá raibh ocarus ar do nímhuil, tabhair biadh dhó; dá raibh tart air, tabhair deoch dhó: oir tré do dhéanamh dluit, cárnuidh tú gach ar a cheann.

21 Na beireadh an tolc buaidh ort; achd beirfe buaidh ar a nolg ré maith.

C A I B. XIII.

Umblachd, Ionbharrta duachdaránáil cneisla, 4 ag cáitbeamb ar ceirte, 8 Grádh do gach áondúine.

Bíodh gach uile anum umhal do cumhachdaibh atá ós a chionn Oir ní bhfuil cumhachda ar bith achd 6 Dhia: agus na cumhachda atá ann, a 6 Dhia do hórduigheadh iad.

2 Ar a nadhbharfin gádh bé ar bith chuireas a naghaidh an cumhachda, cuiridh fé a nadhaigh órdáighe Dé: ann an dream chuireas iona adhaigh, p-bhaid damuighadh chuca fein.

3 Oir ní bhí eagla roimh áachdaránáil ar lon dheighghníomharthadh, achd ar son dhroichghníomharthadh. Uime sin an mian riót bheith gan eagla an cumhachda ort? déuna maith, agus do ghéubha tú moladh uádh.

4 Oir a fé searbhfhoghantuidhe Dé: chum do mhaithéasa. Achd da ndéanamh tú olc, bíodh eagla ort: oir ní go déanaíneach iomchras fé an cloidheamhais: fé searbhfhoghantuidhe Dé é, na dhighaltóir feirge ar an tí do ní olc.

5 Uime sin as éigean bheith umhal ní deagla feirge amháin, achd fós ar an coinnéisi.

6 Oir is uime fé focas sibh cáinach do bhrigh gur searbhfhoghantuidhe do Dhia iad, ag déanamh a ndúthchail ní chéidna.

7 Ar a nadhbharfin tabhruidh a ndúghus do na huile dháoinibh: cáinach don tí [dar dúal] cáinach: cúlum don tí [dar dúal] cúlum: eagla i san tí [ré ar cóir] eagla: onóir don tí [dar cóir] onóir.

8 Ná bíodh fiacha ag áoinneach oráil achd amháin sibh fein do ghrádhughadh a chéile. (Oir an tí ghrádhaghéas a chomharla, do choimhlíon se an dligheach.)

9 Oir [na haithéantafa,] Na déna adhaltranus, na déuna dónmharbháil déuna goid, na déun fiadhnuisí bhreun na déuna saint, & gach aithne eile [a bhfuil ann,] atáid go haithghéar i bhrigh an raidh fo, eadhon, Grádhagh na chomharla mar thu fein.

10 Ní dhéanamh grádh olc don chomharlain: ar a nadhbharfin [a fé] a grádh coimhlíonadh an dlighe.

11 Agus sin ré meas na haimfire, gur nithidh dhuinn a nois málgladh ó chodladh: óir is goire dháimn a nois ar slánghadh, na a nuair do chreideamar.

12 Do chuaidh a noidhche thorainn, & do dhruid an lá rinn. Uime sin teilgeam uinn oibreacha an dorchaduis, agus cuiream umainn éideadh an tsolais.

13 Siubhlam go cubhaidh amhail fa lé: ní a gcraos, ná a misge, ná a seimradóireachd, ná a macnus, ná a gceannarraic, ná a dthúth.

14 Achd cuiridh umuibh an Tighearna Iósa Críod, agus ná biodh curam na colla oraibh a miangluibh.

CAIB. XIV.

Gan oibheim thabhairt don aithearrach, 72 nithibh eidir-mbeadbonach.

GAbhaidh chugaibh an tí atá éag-cruaidh fa gcreideamh, [achd] ní chum imreafan diosbóireachda.

2 Creididh neach gur feidir gach uile bhíadh dithe: agus ithidh neach eile bhíos éagcruaidh, luibheanna.

3 Ná tugadh an té itheas, tarcuifne ar an tí nach itheann; & ná beireadh an tí nach itheann, breath ar an tí itheas. Oir do ghabh Dia leis.

4 Cía thufa bhreiras breith ar shearbhshoghantuidhe dhúine eile: as dá Thighearna féin sheafus nó thuiteas fé. Agus cingéubhtar sías é: Oir is eidir lé Dia a chongmháil na sheafamh.

5 B'i cion ag neach ar lá tar lá eile: agus b'i cion ag neach eile ar gach lá [mar a chéile.] Biodh gach énduine bhearrbhtha ann a inntian féin.

6 An tí chongmhas an lá, as don Tighearna chongmhas fé é: agus an tí nach ccongmhann an lá, as don Tighearna nach ccongmhann fé é. An té itheas as don Tighearna itheas fé; oir beiridh fé buidheachus ré Dia: & an té nach itheann, as don Tighearna nach itheann fé, & beiridh a bhuide ré Dia.

7 Oir ní dhó féin mhaireas énduine aguin, agus ní dó féin do gheibh énduine aguin bás.

8 Oir mäs beó dháinn, as don Tighearna atámaid beó: agus mäs marbh dháinn, as don Tighearna atámaid marbh. Uime sin mäs beó nó marbh dháinn, as leis an Tighearna sinn.

9 Oir is chuige so fuair Críod bás, & do éisrighe fé, & do aithbheódhaidh fé chum bheith na Thighearna dhó ar léodhaibh, agus ar mharbhaibh.

10 Achd créd fé mbeircann tusa breath ar do dhearbhrathair? nó fós créud fa dhearbhrathair tú do dhearbhrathair? óir faasam uile a bhfiadhnuile chaithneach bhreitheamhnus Críod.

11 Oir atá sgríobhtha, Mairimfe, a déir an Tighearna, & sléachd fuidh gach uile ghlan damh, & do dhéana gach uile theangaidh admháil do Dhia.

12 Ar a nadhbharfin do bhéura gach son dinn cumtus ar a shon féin do Dhia.

13 Uime sin ná bímid ní fa mhó ag breith bhreithe ar a chéile: achd go madh mó dhéanus sibh breitheamhnus air so, eadhon gan adhbhar oibheime ná tuitme do thabhairt da bhur ndearbhrathair.

14 Atá a shíos agum, agus is dearbh leam tré san Dtighearna Iósa, nach bhfuil éainni neamhghlan uadha féin: achd on tí mbeafas éinni do bheith neamhghlan, atá fé dhó sin neamhghlan.

15 Gidheadh dá raibh doilgheas ar do dhearbhrathair ar son an bhídh, ní shiubhlann tú a nois do réir ghrádh. Ná coir amugha réd bhíadh an té agá bhfuair Críod bás ar a shon.

16 Ar a nadhbharfin na tugaibh fi deara bhur maith do mhaflughadh.

17 Oir ní bíadh na deoch rioghadh Dé, achd firéantachd, & siothcháin, agus gairdeachus san Spiorad náomh.

18 Oir gidh bé ar bith do ní feirbhís do Chríod ann sna neithibhí, atá gean ag Dia air, & is dearbhtha ré dáoinibh é.

19 Uime sin leanam na neithe bheanus ré siothcháin, agus na neithe bheanus ré follamnughadh a chéile.

20 Ná cuir amugha obair Dé ar son bíd. Go deimhin atá a nuile bhíadh glan: achd téid a ndochar don tí itheas maile ré hoilbhéim.

21 As indéanta gan feoil dithe, ní fíon díbhe, na éainni tré bhfuighe do dhearbhrathair tuisleadh nó oibhéim, nó tré a ndéantaoi éagcruaidh é.

22 Atá creideamh agadfa: biodh fé agad leachd féin a bhfiadhnuile Dé. As beannaighe an tí nach damnuigheann é féin, fa an ní ré dtig fé.

23 Achd an tí ar a mbi amhrus, dá nithidh fé, atá fé damanta do bhrigh nach ó chreideamh [itheas fé.] oir gach ní nach bhfuil ó chreideamh, is peacadh é.

CAIB. XV.

Ní fuláir don laidir a nCreideamh, an anbhann do Neartughadh, mar dhearnadh le Críod.

ATá dhíachaibh orainne an dream atá laidir, éugcrás na ndóineadh meirbh díomchar, agus gan ar dtuíl féin do leanmhúin.

2 Uime sin démadh gach son aguin toil a chomharfán ré maith chum follamnuighe.

3 Oir ní hí a thoil féin do rinne Críod, achd do réir mar atá sgríobhtha: Do luadh imdheargadh na droinge do imdhearg thufa, oramfa.

4 Oir gidh bé neithe do sgríobhadh roimhe so, is chum sinne theaguis do sgríobhadh iad: ionnus go mbeith dóthchas aguin tré fhoighid agus tré chumhfhartachd na sgríobtur.

5 Agus go dtugadh Dia na foighide agus na cumhfhartachda dhaoibh, bheith dháoinintin a dtáobh a chéile, do réir Iósa Críod.

6 Ionnus go madh béidir libh go háiontadhach ré hén bhéil amháin, Dia athair ar

ar Dúighearna Iófa Críost do mholadh.

7 Uime sin gabhaidh chugaibh a cheile, do réir mar do ghabh Críost sinne chuige chum glóire Dé.

8 Agus a deirim go raibh Iófa Críost na mhíniúir an tinchillghearrtha, ar son shirinne Dé, chum geallamhnach na naitheach do dhainiúghadh.

9 Agus ionnus go molfadh na cineadhacha Dia, ar son a thrócaire: do réir mar atá sgríobhtha; Ar a madhbharfa aidmbeocha mé thú a meaf na gcineadhach, agus do dhéana mé ceol dod ainm.

10 Agus a deir lé a ris; Déunaidh gairdeachus, a chineadhacha, maille ré na phobal.

11 Agus a ris, Molaidh an Tighearna a uile chineadhacha, agus a phuibleadha uile, molaidh é.

12 Agus a ris a deir Efaías; Bíaidh frémh Jesse ann, agus an tí éireochas chum na gcineadhach do fdiúradh, cuirfid na cineadhacha a ndóthchas ann.

13 Agus go lionaidh Dia an dóthchais, sibhsé, do gach uile ghairdeachus agus fhiothcháin ó chreideamh dháobh, ionnus go madh móide bhur ndóthchas, tré chumhachdaibh an Spiorad náimh.

14 Agus a dhearbhráithreacha, as dearbh leamfa féin bhur dtáobha, go bhfuilte lán do mbaith, ar mbeith dháobh lionta do gach uile eólas, & go dtig dháobh fós a chéile do theaguis.

15 Gidheadh fós, a bhráithreacha, do sgríobh mé chugaibh a gcail maille ré gné dhánachda, mar do bhéinn dá bhur gcur a gcuinne, tré an ngrás tugadh dhamb ó Dhia.

16 Ionnus go mbéinn am óglach ag Iófa Críost a meaf na gcineadhach, ag miniofdralachd foisgél Dé, do chum go mbeith gear an oifail na gcineadhach, ar mbeith dhi náomhtha, tré an Spiorad náimh.

17 Uime sin atá [adhbhar] gairdeachais agam a Níófa Críost a tsáobh Dé.

18 Oir ní bhia mé dána ar éainní do labhairt nar oibrídh Críost thriom, chum umhlachda na gcineadhach a mbeithir agus a ngníomh.

19 Maille ré cumhachd chomharthaibh, & mhiorbhaileadh, tré neart Spioraide Dé: ionnus gur choimhlíon mé foisgél Chríost, ó Jerusaleum agus na timcheall, go foithe Illiríum.

20 Agus mar sin do choimhégnidh mé mé fein chum an foisgél do theamóirghadh, ní fa nionadh ionar hainmni-ghadh Críost, deagla mobair do thog- bhuil damh ar fhuindameint dhúine eile.

21 Achd do réir mar atá sgríobhtha, Do chífid an dream nach bhfuilir a thuarasgubhail é: agus an drong nach coalaibh, tuigfid siad.

22 Ar a naidhbharfín fós do cuireadh toirmeagf oram go minic fa theachd dar coinnéil.

23 Achd a nois ó nach bhfuil ionadh ní fa mhó agam sna críochuibhsé, agus to fionn oram ré morán bliadhna, teachd dar nionnfiughe.

24 An tan thrialus mé don Soáine, tiocfadh mé dá bhur cionn: oir atí féil- gum ré sibhsé dfaicfin ag gabh- feacha dhíbh, agus sibhsé do theach- riom dom sheóladh don nionadh sin, achd go raibh mé faitheach a gcail a bhur gcuideachdais.

25 Achd a nois atáim ag dul go Hiaruláim, do dhéanamh miniof- lachda do na náomhaibh.

26 Oir do bhádar [luchd] Mhacó- nia agus Acháia fionmhár, ar chom- ruion do dhéanamh ris na náomhaibh atá a Niaruláim.

27 Oir bá rothoil rúa é, agus atí- fiadán na bhféitheamhnaibh aca: Oir má roinneadh ris na cineadhachaibh, neithe sbioradálafan, atí dfaicfin orthafan mar an gcéadna miniof- lachd do dhéanamh dhóibhsé, sin neithibh bheanas ris an gcólaína.

28 Uime sin ar na críochnughadh b- dhamb, agus ar gcur shéula dhamb ar an toradhfa dhóibh, geubhaibh mé ré bhur dtáobha don Soáine.

29 Agus as deimhin leam ar dtéadh dhamb chugaibhsé, go dtiocfaidh mé maille re beannachadh lionmhár shé- géil Chríost.

30 Agus iarrum dathchoinge oradh a dhearbhráithreacha, tré ar Dúighearna Iófa Críost, agus ar son ghráda a Spioraide, bhur ndítheall do dhé- namh ma ríon riom, a nurnaigáibh chum Dé ar nio fion.

31 Chum mo sháortha ón druing ar easubhal a dtír Iúdaighe, agus chum go mbádh mo sheirbhis taitneamhach ag na náimh a Niaruláim.

32 Ionnus go madh héidir leam teachd chugaibhsé maille ré gairdeach- do thoil Dé, agus furtachd dfaigil dhamb ma ríon ribh.

33 Agus Dia na fhiothchána maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

Tar éis fáiltingbhadh do mhóran, 17 éir- Pól na mfaireach siad a tsáobh dháimh connsboidach, contrarráda.

A Chd tiobham ribh Phébe ar ndeir- shiur, noch as searbhshoghantúidh don neaglais atá a Grenchrea:

2 Do chum go ngabha sibh rí a Dúighearna, mar as cubhaidh do náom- aibh & cugnamb: rí an gach adhbhar iona mbia bhur riachdanus uirta. Oir tug si fóidbeachd do mhóran, agus dámbha féin mar an gcéadna.

3 Fáiltighidh do Phriscilla agus do Aculla, mo luchd cugnanta a Níófa Críost;

4 (Noch do chuir a mainéil fein fion ar son manmafa: dá nach míl amháin do bheir buidheachas, achd fós cog- líníochas)

Luchd co-
leacha
1 Agus
Fáiltighidh
ionna,
Bachaia
6 Fáilti-
Siothar
7 Fáilti-
Ionia, mo
pina pr-
na h-
Gríost
3 Fáilti-
ríoch
9 Fáilti-
cigharth-
mo (dh-
10 F-
11 F-
12 F-
13 F-
14 F-
15 F-
16 F-
17 F-
18 F-
19 F-
20 F-
21 F-
22 F-
23 F-
24 F-
25 F-
26 F-
27 F-
28 F-
29 F-
30 F-
31 F-
32 F-
33 F-
34 F-
35 F-
36 F-
37 F-
38 F-
39 F-
40 F-
41 F-
42 F-
43 F-
44 F-
45 F-
46 F-
47 F-
48 F-
49 F-
50 F-
51 F-
52 F-
53 F-
54 F-
55 F-
56 F-
57 F-
58 F-
59 F-
60 F-
61 F-
62 F-
63 F-
64 F-
65 F-
66 F-
67 F-
68 F-
69 F-
70 F-
71 F-
72 F-
73 F-
74 F-
75 F-
76 F-
77 F-
78 F-
79 F-
80 F-
81 F-
82 F-
83 F-
84 F-
85 F-
86 F-
87 F-
88 F-
89 F-
90 F-
91 F-
92 F-
93 F-
94 F-
95 F-
96 F-
97 F-
98 F-
99 F-
100 F-

hàchacha na gceineadhach go hìomlán.)

1 Agus do neaglais atà iona dtigh. Fàilteghidh do Epenetus, as ionmhuih kaisa, agar ab é céudthoradh na Hachais a Gcrisod.

6 Fàilteghidh do Mhuire noch do rinne saothar mhór ar dtimcheillne.

7 Fàilteghidh do Andronicus agus Junia, mo dhaoine gaoil, agus mo chumpana prìoifain, noch atà oirdheirc eidir na habsalaidh, noch fós do bhi a Gcrisod romhamfa.

8 Fàilteghidh do Amplias mo dhioch-risach sa Dtighearna.

9 Fàilteghidh do Urbanus ar bhfeart eadhartha a Gcrisod, agus do Stachis mo [dhearbhrathair] ionmhuih.

10 Fàilteghidh do Apelles, [noch atà] deardbtha a Gcrisod. Fàilteghidh do luchd èntighe Aristobolus.

11 Fàilteghidh do Herodion, mo bhrathair. Fàilteghidh do luchd èntighe Narcisus, noch atà fa Dtighearna.

12 Fàilteghidh do Thriphena agus do Thriphosa, mnà shaothruigheas fa Dtighearna. Fàilteghidh do Phersis ionmhuih, noch do rinne mòran saothair fa Dtighearna.

13 Fàilteghidh do Rufus, [duine] togtha fa Dtighearna, agus da mhatthair agus do mo mhathairfe.

14 Fàilteghidh do Afincritus, Philegon, Hermas, Phatrobas, Hermes, agus do na dearbhrathairibh atà na bharradh.

15 Fàilteghidh do Philolagus, agus do Julius, do Nereas, agus da dhearbhrathair, agus do Olimpas, agus do na naomhaibh uile na bharradh.

16 Beannaighe fèin dà cheile, maille re pòig naomhtha. Cuirid eagluiseacha Crisod beatha agus slainte chugaibh.

17 Agus tarraim dathcheuinge oruibh, a dhearbhrathreach, gèurchoimheud do dheanamh dhaoibh ar an mairntir fheobhus siolma, agus fa ciontach re nollbheim do thabhairt gatha, contràrdha don theagalg do fhoghlaim sibh: agus seachnaidh iad.

18 Oir an luchd is coimhail riu foz, an don Tighearna Iofa Crisod do nìd siad feirbhias, achd dà mboig fèin: agus meallaid siad re briathraibh millsi agus re cluain, croidhte na ndaoine neamhurchoideach.

19 Oir rianic [tuarsagbhaill] bhur namlachda, na huile dhaoine. Ar a nadhbharfin atà gairdeachas orum bhur dtaobha: gidheadh is mian riom bheith dhaoibh eagnuighe a dtaobh na maith-easa, agus neamhurchoideach a dtaobh a nuic.

20 Agus bruidhidh Dia na fhoth-china Sàtan fìoi bhur gcofaibh go hathghoird. Gràfa ar Dtighearna Iofa Crisod maille ribh. Amèn.

21 Cuiridh Timotéus mo chompánach, agus Lucius, agus Iafon, agus Sofxater, mo dhaoine gaoil, beatha agus slainte chugaibh.

22 Cuirimsi Tertius noch do sgrìobh an epistilfe, beatha agus slainte chugaibh fa Dtighearna.

23 Cuiridh Gaius mósfóir fèin agus na heagluisi uile, beatha agus slainte chugaibh. Cuiridh Brasus prócadóir na caithreach, beatha agus slainte chugaibh, agus an dearbhrathair Quartus.

24 Gràfa ar Dtighearna Iofa Crisod maille ribh uile. Amèn.

25 Agus a nois don té lèr fèidair sibh do dhaingniughadh do réir mo fhoillgeills, agus fheanmóra Iofa Crisod, do réir fhoillighe na seicreide noch do congmhadh go solaigheach ó thús an domhain:

26 Achd a nois atà ar na nochdadh, agus ar na fhoillsughadh do na huile chineadhachaibh, trè sgrìoptaraibh na bhfaidheag do réir aithne Dé bhiothbhàin, chum umhlachda an chreideimh.

27 Don naoinidia eagnaidhe amhain glòir go fìorruidhe trè Iofa Crisod. Amèn.

O Chorintus do sgrìobhadh an epistille chum na Ròmanach, agus lé Phèbe fearbhfhoghantaighe eagluisi Chénchrea do cuireadh f.

CEUD EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA CCORINTHIANACH.

CAIB. I.

18 Fàilteghidh do Epenetus, as ionmhuih kaisa, agar ab é céudthoradh na Hachais a Gcrisod.

19 Oir rianic [tuarsagbhaill] bhur namlachda, na huile dhaoine. Ar a nadhbharfin atà gairdeachas orum bhur dtaobha: gidheadh is mian riom bheith dhaoibh eagnuighe a dtaobh na maith-easa, agus neamhurchoideach a dtaobh a nuic.

20 Agus bruidhidh Dia na fhoth-china Sàtan fìoi bhur gcofaibh go hathghoird. Gràfa ar Dtighearna Iofa Crisod maille ribh uile. Amèn.

21 Cuiridh Timotéus mo chompánach, agus Lucius, agus Iafon, agus Sofxater, mo dhaoine gaoil, beatha agus slainte chugaibh.

22 Cuirimsi Tertius noch do sgrìobh an epistilfe, beatha agus slainte chugaibh fa Dtighearna.

23 Cuiridh Gaius mósfóir fèin agus na heagluisi uile, beatha agus slainte chugaibh. Cuiridh Brasus prócadóir na caithreach, beatha agus slainte chugaibh, agus an dearbhrathair Quartus.

24 Gràfa ar Dtighearna Iofa Crisod maille ribh uile. Amèn.

25 Agus a nois don té lèr fèidair sibh do dhaingniughadh do réir mo fhoillgeills, agus fheanmóra Iofa Crisod, do réir fhoillighe na seicreide noch do congmhadh go solaigheach ó thús an domhain:

26 Achd a nois atà ar na nochdadh, agus ar na fhoillsughadh do na huile chineadhachaibh, trè sgrìoptaraibh na bhfaidheag do réir aithne Dé bhiothbhàin, chum umhlachda an chreideimh.

ghoireas ann gach éainait air aìom ar Dtighearna Iofa Crisod, noch as Tighearna dhoibhfean agus duinne:

3 Gràfa maille ribh, agus fìothchàin ó Dhia ar nathair, agus ón Dtighearna, Iofa Crisod.

4 Beirim a bhuidhe do ghnàth ré mo Dhia ar bhur fonsa, do thaobh ghras Dé do tugadh dhibh a Nìofa Crisod.

5 Ar a nadhbhar go bhfuil sibh ar bhur ndéanamh fàidhbhir fàa nuile neithibh thridisioan gach uile urlabhra, & an gach uile eòlas.

6 Do

6 Do réir mar do dhaingnidheadh fiadhnaisi Iósa Críost ionnadh.

7 Ionnas nach bhfuil riachdanas éa tiodhlúice oraibh, ag faireach dhibh ré teachd ar Dúighearna Iósa Críost.

8 Noch fós dhaingneóchas sibh go foircheann [bhuir beatha, ionnas go mbia sibh] neimhchiontach a ló ar Dúighearna Iósa Críost.

9 Atá Dia díleas tres ar goireadh sibh chum cumuinn a mhic Iósa Críost ar Dúighearna.

10 Agus iarruim dathchuinge oraibh a dhearbhráithreacha, tré ainm ar Dúighearna Iósa Críost, sibh uile do la-bhairt éainneithe amháin, & gan síosna do bheith bhuir meafg: ach a bheith ceangailte dhá chéile go diongmhalta a naoinintinn, agus a náoin cheill.

11 Oir a dhearbhráithreacha do foill-sigheadh dhamh oraibhsí ré luchd tighe Chléé, go bhfuilid imreafana eadraibh.

12 Ag so a ní a deirim go nabair gach ion agaibhsí; Gabhaimis ré Pól, gabhaimis ré Hapollós, gabhaimis ré Céphas, gabhaimis ré Críost.

13 An bhfuil Críost ar na roinn? an é Pól do céafadh ar bhuir son? nó na mainm Phoil do bailleadh sibh?

14 Beirim a bhuidhe ré Dia nír bhaud mé áoinneach agaibh,, achd Crípus agus Gais.

15 Deagla go naibeóradh éainneach, gur a mainm féin do bhaud mé.

16 Gidheadh fós do bhaud mé muinntir Steapháin: éa a chionn sin ní feafach dhamh gur bhaud mé áoinneach eile.

17 Oir ní chum baifidh do dhéanamh do chuir Críost mé, achd chum an ftoifgeil do sheanmórughadh; ní re gliocas briathar, deagla croichthe Chríost do chur a neimhgh.

18 Oir as amadanachd don dreim théid a muga, briathar na croichthe; achd dhúinne atá air ar slánughadh, as é cumhachda Dé é.

19 Oir atá scriobhtha, Sgríosfaidh mé eagna na ndáoinneach eagnaighe, agus cuirfidh mé ar gúl tuigle na ndáoinneach dtuigfionach.

20 Cá bhfuil an teagnuidhe? Cá bhfuil an scriobuighe? Cá bhfuil fear tagartha an tsioghailis? a né nach dearna Dia aimhghlocas do ghliocas an domhainis?

21 Oir a neagna Dé, ó nár aithin an tsioghail Dia tré eagna, bá toiflé Dia tré eicrionnachd na seanmóra, an dream chreideas do shlanughadh.

22 Agus biodh go niarraid na tuidighe comhartha, agus go firid na Gréugaidh eagna.

23 Gidheadh fós do nimidne Críost ar na chéafadh do sheanmórughadh, na oibhéid do na tuidigheibh, agus na eicrionnachd do na Gréugaidh.

24 Achd don druig atá ar na ngairm eidir Iudaighe & Ghreugach, Críost,

cumhachd Dé, agus eagna Dé.

25 Oir is glioca aimhghlocas Dé náid dáoinne; agus as neartmháire meabheas Dé náid dáoinne.

26 Oir, a dhearbhráithreacha, do dhí sibh bhuir ngairm, nach ionmhá [abith] eagnaighe do réir na féola, ní hionmhá cumhachdach, ní hionmhá uafal.

27 Achd do thogh Dia neithe eicrionnachd an tsioghail, chum adhnáire do chur ar na dáoinibh eagnuidhe; an thogh Dia neithe neimhneartmhara an tsioghail, chum adhnáire do chur air neithibh neartmhara:

28 Agus do thogh Dia neithe na uafale an tsioghail, agus na neithe teacuineacha, agus na neithe nach bhí ann, chum na neitheann atá ann do chur a neimhbrigh:

29 Ionnas nach déanadh féoil air bhuaill iona fhiadhnais.

30 Achd as nádhafan atá sibh; Níósa Críost, noch atá ar na dhéanamh ó Dhia dhúinne, na eagna, agus na fíréntachd, agus na naomhthachd, agus na fhuafgladh:

31 Ionnas do réir mar atá scriobhtha, An tí do ní máioithfeachus, déanadh é máioithfeachas fa Dúighearna.

C A I B. II.

Gur fearr thuighear Críost ar na chéafadh le obair Spioraid Dé ar an chreideas, le uirbhúilb; nó le sírlabhra muga.

Uime sin ar dteachd damhla deaghaibh, a dhearbhráithreacha, ní hórachd-briathar, na re gliocas tháine na dfoillsiughadh fiadhnais Dé dhibh.

2 Oir níor léig mé oram féin bhuir meafga eólas do bheith agam air níre bith, achd amháin air Iósa Críost, agus é fós ar na chéafadh.

3 Agus do bhi mé bhuir meafga a neugruas, agus a neagla, agus a gcriothnughadh mhór.

4 Agus ní raibh mé chomhrádh ní na sheanmóra mífíseachd bhriathar anglicais dáonna, achd a bhfoillsiughadh dhearbhtachd chumachda na Spioraid; Ionnas nach biadh bhuir greideamh a ngliocas na ndáoinne, ach a gcumhachd Dé.

6 Gidheadh fós lúbhramáid go beagnuidhe a meafg na ndáoinneach ionann; biodh nach do réir eagna an tsioghail, nó phrionnfadh an tsioghail atá a dul amuga.

7 Achd lúbhramáid eagna Dé a lécreid, a neagna fholáigheach, noch do ordúgh Dia roinn an tsioghail chum ar ngóirinne.

8 A neagna nár blaithoe dáoinneach do phrionnfáidhibh an tsioghail; a dá nradh aithne dhóibh i, ní chéafadh Tighearna na glóire go bráth.

9 Ach do réir mar atá scriobhtha Ní fhaicidh súil, agus ní chéafadh chum, agus ní fhaicidh croidhe dúine, na neithe do ullmhuigh Dia don druig ghreudhaigheas é.

10 Gidheadh

10 Gidheadh achd do shoiligh Dia dháinne [iad] tré na Spioraíde. Oir grádaigh an Spiorad na huile neithe, agus fós neithe doimhne Dé.

11 Oir cia hé an neach aga bhfuil fíos na neitheann is lé duine, achd amháin ag an spioraíde atá fa duine? as mar an gcéadna ní bhfuil fíos na neitheann is ré Dia ag áoinneach, achd amháin ag Spioraíde Dé.

12 Gidheadh ní hé spiorad an tsioghaíl do ghabhamairne chugainn, achd an Spiorad atá ó Dhia: ionnus go mbíadh fíos na neitheann aginn noch do thidhláiceadh dháinn ó Dhia.

13 Noch shoilighemid mar an gcéadna ní a mbriathraibh theaguisceas an glocas dáonna, achd a mbriathraibh theaguisceas an Spiorad náomh, ag coimhcheangal na neitheann spioradálta ré cheile.

14 Achd ní feas don duine nádúrtha na neithe thig ó Spiorad Dé; Oir as amhghlocas ris iad: agus fós ní féidir leis a bhfios do bheith aige, do bhrígh gur go sbioradálta aitheantar iad.

15 Gidheadh is léir don duine sbioradálta na huile neithe, agus fós ní bhfuil féin fa bhréith éanduine.

16 Oir cia daithin intinn an Tigherna, noch do bheuradh teaguis dhó? achd atá intinn Chriost aguinne.

CAIB. III.

In comhluchd oibre do Dhia, na Minifidriú;

11 *ach Criosd féin bunait an Chreidimh.*

A Gus, a dhearbhráithreacha, nior bhfeidir leamfa labhairt ribhfe mar dháoinibh sbioradálta, achd mar dháoinibh colluidhe, amluá náoidh-tannibh a Gcriost.

1 Do bheathaidh mé sibh re bainne agus ní ré biadh: oir nior bhfeidir libh fós [a ghabhail chugaibh:] agus a nois féin ní féidir libh.

3 Oir atá sibh fós colluidhe: Oir ó atá tnúth, agus imreafain, agus aimh-reiteach cadruibh, a né nach bhfuil colluidhe, agus nach siobhlann sibh do réir dháoine?

4 Oir an tan a deir neach, As lé Pól míf, a né nach bhfuil colluidhe?

5 Oir cia hé Pól? agus cia hé Apollos, achd na minifidri tré ar chreidimh, agus do réir mar tug an Tigherna da gach áoinneach?

6 Do phlanndaigh míf, do chraith Apollos an tuisce: achd a fé Dia tug an fás.

7 Ar a nadhbarfain ní bhfuil éifeachd fa ti phlanndaigheas, na fós fa ti chroitheas an tuisce, achd a Ndaí do' bheir an fás.

8 Agus is ionnann an ti phlanndaigheas, agus an ti chroitheas an tuisce: agus do ghéubhaidh gach áon a thuadál do réir a sháothair.

9 Oir is comhluchd oibre do Dhia

finne: is sibhfe treabhaire Dé, agus áit-reabh Dé.

10 Do réir ghráis Dé tugadh dhámha do chuir mé an shonndameint, mar mhaighfidir iulmhar oibre, & tógbhuidh neach eile obair airi Gidheadh tabhradh gach áon da aire cionnus thógbus fé a nobair.

11 Oir ní héidir ré háoinneach sonndameint ar bith eile do chor, táobh amuigh [don shonndameint] atá ar na chur cheana, eadhon Iósa Criosd.

12 Agus dá tógbhuidh áoinneach ar an bhsonndameint, ór, airgead, clocha eáisle, adhmaid, fear, nó conlach:

13 Do dhéantar obair gach áonduine folhus: oir foillseochaidh an lá é do bhrígh go' madh léir é ris an dteine. Agus foillseochaidh an teine cionnus bhias obair gach éanduine.

14 Da nanaidh obair áonduine noch do thóg fé ar [an bhsonndameint] do ghéubhaidh fé tairasdal.

15 Má loigear obair éanduine, rachaidh a sháothar amuigh; gidheadh siorfuighthear é féin, achd sin fós amhuil tré theine.

16 A né nach bhfuil a fhios aguibh gur sibh teampoll Dé, agus go gcomhnuigheann sbiorad Dé ionnaibh?

17 Má thruailligheann cinneach teampoll Dé, sgriosfuidh Dia an ti sin: oir atá teampoll Dé náomhta, noch as sibhfe.

18 Na mealladh éinneach é féin: má chithear déanduine aguibh é féin do bheith glic fa fáoghalla, bíodh fé na amadan, ionnus go mbiadh fé glic.

19 Oir is aimhghlocas ré Dia gliocas an tsioghalla: Oir atá sgríobtha, Greaimidhe fé na dáoine glioca ann a slighthibh féin.

20 Agus a ris, Atá a fhios ag an Dtighearna gur diomháoineach smuaintighe na ndáoineach glioc.

21 Uime sin na déunadh áoinneach máithfeachas ar dháoinibh: oir is libhfe na huile neithe:

22 Da madh é Pól é, nó Apollos, nó Céphas, nó an fáoghal, nó beatha, nó bás, nó na neithe atá do lathair, nó na neithe atá chum teachda, is libhfe iad uile.

23 Agus as fé Criosd sibhfe, agus as le Dia Criosd.

CAIB. IV.

Pól na seáthán dheagb-fheadhantaigh na Beagluise.

Gó madh hamhluidh mbeasús duine sinne mar mhinifidriú Chriost, agus mar fheadhmantachaibh ruindiamhradh Dé.

2 Tuilleadh eile, iarrthar ar na feadhmantachaibh go bhfuighthidh neach díleas.

3 Ar mo shonfa, is ro bheag mo shuim a mbreitheamhnas do dhéanamh dháibhfa oram, ná fós a mbreitheamhnas dáonna: achd fós ní bheirim breath oram féin.

4 Oir

4 Oir ní feadh dhamh ní ar bith dhom tháobh féin: gídeadh ní thóirann sin mé: achd a fé an Tighearna an tí is breitheamh oram.

5 Uime sin ná beiridh breith ar moim roimh a nam, nó go dtí an Tighearna; noch fhoillseachas neithe foláigheacha an dorchadals, & nochdus rún na gcroidheadh: agus ann sin do gheubhaidh gach áon moladh 8 Dhia.

6 Agus a dhearbraitheacha do tharuing mé na neitheli chugam féin agus chum Apollós a bhíoghair ar bhur ionla: chum sibhse dhá fhoghlaim uainn gan bheith dháoiibh ní fa glioca ná mar atá sgríobtha, gan neach aguibh do bheith a naghaidh a chéile ar na shéideadh.

7 Oir cia chuireas ar leith thuá? agus creud atá agad nach bhfuair tú? agus má fuair tú é, créd fa ndéanann tú glóir as, mar nach glactá é?

8 Atá sibh a nois fáitheach: atá sibh a nois ar bhur ndéanamh fáidh-bhir: do ghnódháigheabhair rioghachd ionar bhfeugmháine: agus do bfearr leam go bhfaghadh sibh rioghachd, ionnas go mbeidhméine fós ar rioghaibh maílle ribh.

9 Oir measaim gur chuir Dia inne na habdail dheireannacha amach, mar dhruing atá ar na dreileagan chum báis: oir do rinneadh sraithán dhinn don tsioghal, agus dáinglibh, agus do dháoinibh.

10 As amadáin sinne ar fon Chriod: achd atá sibhse glie a Gcriod: atamáoidne éugruaidh, achd atá sibhse láidir: atá sibhse ag fagháil onóra, agus sinne ag fagháil eafonóra.

11 Gus a pámfa féin atamáoid ag fagháil ocaruis, agus iótán: & atamáoid lonnochdaigh, agus gabthair do dhornaibh orainn, agus ní bhfuil ionadh comhaidhe ar bith áirighe againn.

12 Agus atamáoid ag fagháil shíochair ag déanamh oibre ría ar lámhuibh féin: an tan mhaightheart sinn, do bheirmid ar mbeannachd uainn: an tan gherleantar sinn, do bheirmid sulang uainn.

13 An tan mhaflaightheart sinn, níomáid úrnaighe: atamáoid air ar ndéanamh mar shalchar an domhain, mar sgm na nuile níthean: agus a niugh.

14 Ní chum sibhse do náirughadh sgríobhuim na neithesi, achd mar mo chloinn ionmhuin theaguisim sibh.

15 Oir biodh go bhfuil deith uile do luchd teaguis agait a Gcriod, ní biomdha fós bhur naithe. Oir is míf do ghin sibh a Níola Criosd tré an tsíogéul.

16 Uime sin iarnuim dathchuinge oraibh mo lorg féin do leanmhuin.

17 As chuige so do chuir mé Timoteus chugaibh, atá na mhac ghrádhach agam, agus díleas fa Dtighearna, noch chuirfeas a gcumhne dhíbh mo shlighefi

a Gcriod, do réir mar theaguisim huile eagluibh an gach éainait.

18 Achd mar nóch dtiocluim ní mhó chugaibh, atá dream [aguibh] an nat suas.

19 Gídeadh do thoil an Tighearna tiocluim mé chugaibh go haithebeas agus aithebuidh mé, ní hiad briathra druinge sin atá ar nat suas, achd gcumhachda.

20 Oir ní a mbriathraibh atá rioghad Dé, achd a gcumhachdaibh.

21 Créid is aili sibh? an lé sgm thiucfas mé chugaibh, no ré gradh, an ré spioraid cheannfa?

CAIB. V.

An duine colach do chloinn-bhithidh, do chloim do chloim bithidh amach, & gabthair an cumhneach.

A Tá fé dhá aithris go coitcheann a bhfuil fáriopachas eadruibh, agus ionnshamhuil do fáriopachas nach an mnightheart a mealg na gcineadhach eadhon go mbiadh bean a nathar ag amac.

2 Agus atá sibh ar nat suas, an nior ghabh dóbrón sibh mar budh chum shir déunta an ghníomha do thogháil as bhur lir.

3 Oir go deimhin do bhreathnaim míf cheana, mar neach nóch bhíol láthair a bpearfuisiún, achd atá a lathair sbioraid, amhuil mar do bheian a lathair an tí do rinne mar so an gníomha.

4 Ar mbeith dhíbhse & dom spioraid cruinn a bhfochar a chéile a uainn a Dtighearna Iósa Criosd, maíle a cumhachd ar Dtighearna Iósa Criosd.

5 Ionnsamhuil a nifsin do thoirt do shátn, chum na colla do chaochlaí ionnus go saorfuidhe an sbiorad a lé a Tighearna Iósa.

6 Ní bhfuil bhur ngáirdeachas ionmholta. A né nach bhfuil a shíos againn go ngéirubeann beagan laibhin a táos uile?

7 Uime sin sgríofaidh uáibh an fua laibhin, ionnus go mbiadh sibh bith dtáos neadh, amháil atá sibh gan laibhin. Oir fuir Criosd ar [mian] cáige, i iodbairt air ar fon.

8 Ar a naghbharfin déanam an sibh da chloimhéd, ní ré seanlaibhin, ná laibhin uile agus droichmhéine: achd harán shíorghloine agus fírmé na laibhin.

9 Do sgríobh mé chugaibh a leith, an bheith dhíbh a gcandrebh fáriopach.

10 Achd ní hiad fáriopachas an ghaíle go huilidhe, náid a dháoiné tacha, náid a luchd fracaireachda: náid a luchd iodaladhruidh: oir do mbiad, do chaithfeadh sibh an síog dfighthail.

11 Achd a nois do sgríobh mé chugaibh gan chaidrebh do dhéanamh, an bhíonn éaineach dá ngoirtheart do bhrathair na fáriopach, nó na dhéanamh,

ganach

ach, nò na fhear iodhaladhruidh,
na fhear mìse, nò na fhear fàad-
te; nàcaithidh slu an bhìdh na sho-

12 Oir crèad i mo chuidse do bhreith-
amhus do thabhairt ar an druing atà
a nò nàch air an druing atà a
do bheir sibhle breitheamhus?

13 Achd do nì Dia breitheamhus ar an
amhuigh. Uime sin tògbhuidh
as blar l'ar an drochdhuine sin.

CAIB. VI.

agair agardais chur fa bhreith na nelm-
bhrìoch, 15 *le traidleadh an cuirp,*
ach is teampall Spioradail do Chrìofd.

16 An lamhan einneach aguibh, ag-
a bhfuil còis a naghaidh dhùine eile,
da f'oi bheirtheamhus na nìomh,
na nàdoine m'ochthrom?

17 A nò nàch bhfuil a fhios aguibh go
m'araid na nìomh breath ar an do-
mhan? & m'aribhle bheirtheamhus ar an
domhan, a nò nàch f'ui sibh bheith
m'breitheamhus na na hadhbha-
ch is lugha?

18 Nach f'ios d'ibh go m'earamne brei-
amhus ar na hainglibh? crèd f'ui
ach nò nà sin ar na neithibh bhean-
as an mbeathaidh f'?

19 Uime sin ó t' sibh a nionadh brei-
amhus do dhéanamh ar na neithibh
amhus ris an mbeathaidh f', cuiridh
na f'uidhe chum bheirtheamhus an
am atà f' tharcuise fa neaguis.

20 As do chur adhaire oraibh do labh-
am. An mar sin nach bhfuil go f'ui
amhuigh amhain eagnuidhe eadruibh d'atà
bheirtheamhus do dhéanamh
na d'hearbhraithre.

21 Achd tèid dearbhrathair chum dli-
ghe ré dearbhrathair (eile), agus sin f'os
na f'athair dhaoine gan chreideamh.

22 Uime sin a nòis atà lochd go cinnte
amh, tré d'atà sibh chum dli-
ghe f'oin. Crèd f'ui nàch bhfuil-
ghe nì as t'osga? crèd f'ui nàch bhfuil-
ghe bhur mealladh nì as luaghthe?

23 Gidheadh f'os do nì sibh f'oin é-
ghe agus dioghbhail, agus sin ar bhur
m'ochthraithribh.

24 A nò nàch bhfuil a fhios aguibh,
nach bhfaguid luchd déanta na heugcòra
amh rioghachda Dé? nà meallair sibh.
Nì bhfuilgidh f'riopachas, na luchd i-
odhaladhruidh, na luchd adhaltrannais, nà
f'os macnùfacha, nà daoine miona-
thra.

25 Nì gaduighthe, nà daoine sanntacha,
na luchd mìse, na luchd im'heargtha,
na f'raicreidha, oidhreacht rioghach-
da Dé.

26 Agus mar f'os do bhì cuid agaibhle:
achd atà sibh ar bhur nìonladh, achd
na sibh ar bhur nìomhadh, achd atà sibh
ar bhur f'aradha, a naim an Tighearna
am, agus tré Spioraid ar Nèinne.

27 Atàid na huile neithe dlùideanach
amh, achd nì bhfuilid uile tar-

bhach: atàid na huile neithe dlùideanach
amh, gidheadh nì b'earthar f'oi chumh-
achda einneithe mé.

13 An biadh don bholg agus an b'ol-
g don bhiaidh: gidheadh f'riopachas Dia
iad ar àon. Achd nì do f'riopachas [do
hòrduightheadh] an corp, achd don Tigh-
earna, agus an Tighearna don chorp.

14 Agus do thòg Dia, an Tighearna
am, agus toigeabhaidh f' sinne suas
ré na chumbachdaibh f'oin mar an
gcéadna.

15 A nò nàch bhfuil a fhios aguibh
gur boill do Chrìofd bhur gcuirp? uime
sin an d'toigeabhaidh m'oi boill Chrìofd
chum ball f'riopaidhe do dhéanamh
dhiobh? nà léige Dia sin.

16 A nò nàch bhfuil a fhios aguibh,
an t'atà ceangailte do f'riopaidh, gur
éunchorp [ria] é? oir Biaidh, ar f', dia
na naim'heoil.

17 Gidheadh an t'atà ceangailte don
Tighearna, is f'oin f'riopaidh [ris] é.

18 Seachmuidh f'riopachas. Atà gach
peacadh d'atà n'èamann dhùine leith amhuigh
don chorp: achd an t'atà nì f'riopachas,
do nì f' peacadh a naghaidh a choirp f'oin.

19 A nò nàch bhfuil a fhios aguibh, gur
ab é bhur g'corp teampall an Spiorad
nìomh, noch atà ionnuibh, agus atà
aguibh ó Dhia, agus nach libh f'oin
sibh?

20 Oir do cheannchadh sibh ar luach
uime sin tugaidh glòir do Dhia, ré bhur
g'corp, agus ré bhur Spioraid, oir is lé
Dia iad.

CAIB. VII.

*Freagra na c'elise atàibh f'osad, 18 Ghairm
m'osga dhùine, 25 le bheannuidheachd.*

Tuillleadh eile a d'atàibh nà neitheann
do f'riopachas sibh chumam: is maith
d'fear gan buain ré m'oi.

2 Gidheadh do sheachna f'riopachais,
biodh a bhean f'oin ag gach f'oinneach,
& a fear f'oin ag gach éunmhnoi.

3 Togadh an fear a dualghus f'oin don
mhnoi: agus an bhean don f'ior mar
an gcéadna.

4 Nì ag an m'oi atà cumas a cuirp
f'oin, achd ag an bhfear: agus nì ag an
bfear atà cumas a cuirp f'oin mar an
gcéadna, achd ag an m'oi.

5 Nà meallaidh a chéile, achd amhain
do thoil a chéile air feadh tamuill, chum
sibh f'oin do thabhairt do th'riogadh, agus
d'urraighe: agus a ris tagaidh a g'ceann
a chéile, deagla go gcuirfeadh Satàn
cathughadh oraibh tré bhur neamhghan-
muidheachd.

6 Achd is mar chomhairle a deirim
fo ribh, agus nì mar aithne.

7 Oir do b'fear leam go mbiadh na
huile dhòine mar mé f'oin: gidheadh
atà a thiodhlacadh f'oin ag gach éundhuine
ó Dhia, ag neach mar f'os, agus ag neach
eile mar fud.

8 Uime sin a deirim ris an druing
nach bhfuil f'osda, agus ris na bain-
treabha.

treabhachaidh gur maith dhóibh ná fhanadh fad mar fhanuimhe.

9 Gidheadh muna fèidir riu fad fèin do chonghail gearmhuibh, pòfadh fad : oir as fearr pòfadh ná bheith ar la-fadh.

10 Achd àithnighim don druing atà pòda, biodh nach mif, achd an Tighearna, Gan an bhean do dhealughadh ré na fear.

11 Achd má dhealuigheann fi [ris] fhanadh fi gan phòfadh, nó biodh fi réidh ré na fear ; agus ná ligeadh an fear a bhean.

12 Achd a deirimfi re cách, [agus] ní hé an Tighearna : Dá raibh bean gan chreideamh ag dearbhráthair ar bith, & go dtig a háonta ar fhuireach na fhochair, ná cuireadh fad i.

13 Agus an bhean agá bhfuil fear gan chreideamh, agus go dtig a áonta ar fhuireach na fochair, na cuireadh fise uithe é.

14 Oir atá an fear gan chreideamh, ar na náomhadh fa mnáoi, agus atá an bhean gan chreideamh ar na náomhadh san bhfear : nó do bhiadh gan amharus bhuir glanfa neamhghlan : achd a nois atáid fad náomhtha.

15 Gidheadh ná ndealuighe an duine gan chreideamh é fèin, biodh sé dealuighthe : ní bhfuil dearbhráthair, nó deirbh-fhuir fa dhaoiré ann a leithid fo do chás : ach is chum fíothchána do ghoir Dia sin.

16 Oir gá fios duit a bhean, nach fíineochthá an fear ! nó gá fios duit a fhuir, nach fíainneochthá an bhean !

17 Achd do réir mar do roian Dia [a thiodhlaice] ré gach énduine, do réir na gárma tug an Tighearna dá gach áon, go madh hamhluidh sin fhuibhailfus é. Agus is mar sin órdughimle fna huile eagluifibh.

18 An bhfuil éinneach ar na ghairm ar mbeith dhó timchillghéarrtha ? ná hiarradh sé a bheith neimhthimchillghéarrtha : an bhfuil éinneach ar na ghairm gan bheith dhó timchillghéarrtha ? ná timchillghéarrthar é.

19 Ní bhfuil éifeachd fa timchillghéarradh, & ní fhuil éifeachd fa neimhthimchillghéarradh, achd a groimhéud aitheantadh Dé.

20 Fanadh gach áon fa ngairm ionar goireadh é.

21 Nargoireadh thú ad fhearbhfhoghantuidhe ? ná biodh fuim agad ann : gidheadh más fèidir leachd bheith fíor, go madh hé sin do rogha.

22 Oir an tí atá ar na ghairm fa Dtighearna na fhearbhfhoghantuidhe, is duine fíor é don Tighearna, is mar an gcéudna fós an tí atá ar na ghairm ar mbeith dhó fíor, as fhearbhfhoghantuidhe do Chríod é.

23 Do ceannchadh sibh ar lúach, ná bíghidh bhuir fíorbheachuibh do dhaoiréibh

24 A dhearbhráithreacha, fanadh gach áon ag Dia, fa ngairm a fuair sé.

25 Achd a dtíobh na maighdean, bhfuil áithne an Tighearna agam : eadh do bheirim comhairle, mar sin fuair trócaire ón Dtighearna ré na dileas.

26 Uime sin fíoilim gur maith a fón an riachdanais atá do laithair, do maith do dhúine bheith mar sin.

27 An bhfuil tú ceangailte do mhna na hiarr dealadh [ría.] An bhfuil fíoiilti ó mhnaoi ? ná hiarr bean.

28 Achd fós ma phófann tú, ní peacadh dhuit ann : & má phófann mdean, ní bhfuil peacadh dhi ann : gach do gheubhaid a leithid fo buaidh na thíobh na féola : achd atáimle d'acccoilgt.

29 As uime a deirim fo, a dhearbhráithreacha, do bhrigh na haimhe bheith aithghearr : ionnus go n'bhíid drung agá bhfuilid mná, mar nach [mná] acá :

30 Agus an dream do ní cáoi, an dhruing nach déan cáoi : agus an dream do ní gairdeachus, mar luchd nach ná gairdeachus : agus an dream cheannas mar dhaoiréibh gan fealbh acá :

31 Agus an dream chaitheas an fíor mar dhruing nach caitheann é : & an thigh féimh an fíoghaille fíor.

32 Agus bá mian leam fíbhle do bhean rocharam. An té nach bí pòda, curam na neitheann bheanus ris an Tighearna air, cionnus budh fíbhle a toil an Tighearna do dhéanamh :

33 Achd an té bhíos pòda, bí curam na neitheann fíoghailte air : curam budh fíheidir leis toil a mhna do dhéanamh : atá dithfíor eatorra.

34 Agus bí curam na neitheann bheanus ris an Dtighearna ar an mnaoi & an maighdin nach bí pòda, ionnus amhadh fi náomhtha a gcorp agá fíoraid : achd bí curam na neitheann bheanus ris an fíoghail ar an mnaoi bhíos pòda, cionnus budh fíheidir a toil a fíor do dhéanamh.

35 Agus is ar mhaith libhle a deim na neithefí : ní chum bhuir ngabhadh ndul, achd ionnus go cceangailidh do don Tighearna go cnealta gan trócaire.

36 Achd dá fíoilidh éinneach nach chubhaidh dhá mhaighdin bláth a fíre do léigan thairrí, & gur cóir a deim mar sin : déanadh mar is fíor ná ní bhfuil peacadh dhó ann : pòda ná.

37 Achd an tí atá dearbhráithreacha, agus fíhéudas a thoil fèin do cheannghadh, agus do chuir fo roimhe na chroidhe, a mhaighdean do cheannghadh is maith do ní lé é.

38 Uime sin is maith do ní an bheir dhíor [?] achd is fearr do ní té ních tabhair dhíor [i.]

39 Atá an bhean ceangailte ó dhíor eadh ar feadh fíoghail a fíre : gach dá bhlaghuidh a fear bá, atá i

Ní ré póladh ris an tí as áill rias;
amháin fa Dtighearna.

go Achd do réir mar shíoilimse, as
is beannaighe i da nanaidh si mar
si, agus is dóigh leamfa go bhfuil
ghrad Dé agum féin.

CAIB. VIII.

bhfuil ar Nodas infhealladh le Grádhglan.

Tuilleadh eile a dtíobh na neith-
eann iodhbarthar diodhaluibh, atá
i fhios aguinn go bhfuil éolas aguinn
sile. Arduighe an teolus inntinn dhuine,
achd do ní an gradh follamnughadh.

Achd más dóigh ré héanduine fíos
bheith do bheith aige, ní seas dó fós
do réir mar bád choir fíos do
bheith aige.

Achd dá dtuguidh éinneach gradh
do Dhia, as eóighach dhó é.

Uimefin a dtíobh ithe bhídh iodh-
barthar diodhaluibh, atá a fhios aguinn
nach bhfuil éiseachd ar bith a nio-
dhail, agus nach bhfuil Dia eile ann,
ach an táon Dia.

Oir biodh go bhfuilid [neithe ann]
da ngoirthear Dé, ar neamh agus ar
tíomh, (amháil atáid iomad Dé, agus
iomad géitheannad.)

Goidheadh [ní bhfuil] aguinne achd
do Nda amháin, an Tathair, ó bhfuilid
a bheith neithe, & sinne anfan: & ein-
tigherna íosa Críofd, tré a bhfuilid na
hile neithe, & sinne thrídfion.

Gidheadh ní fhuil an teolus sin ag
páirénduine: Oir atá dream áirighe
go bhfuil fíos na hiodhaile gus a nois,
achd é mar ní iodhbarthar diodhaluibh:
agus ar mbeith dá ccoinnsias éugruaidh,
laighthear é.

Achd ní moltar sinn ar son bídha
a bhfadhuile Dé: óir dá nítheam, ní
laighthear sinn é agus muna nítheam,
ní laighthear sinn é.

Gidheadh tugaídh bhuir naire ribh
nach bhíadh an cumhachdafa atá aguibh,
a gcill ar bith, na adhbhar oibhéime
don druing atá lag.

Oir da bhfaicidh a éanduine thusa
go bhfuil eólas, ad shuidhe ar bhórd a
ceampoll na niodhal, a né nach neirteó-
thar connsias an tí atá meiribh, chum na
neitheann iodhbarthar diodhaluibh ithe?

Agus do bhrígh beoluise, an ra-
túidh an dearbhrathair éugruaidh a-
máin, agá bhfuair Críofd bás ar a shon?

Agus mar sin ag peacughadh dhíbh
a ngeadh na ndearbhrathreach, & ag
a ccoinnsias éugruaidh, do ní sibh
gradh a naghaidh Chríofd.

Uime fin dá dtugaídh biadh adh-
bar oibhéime dom dhearbhrathair, ní
bídh mé féoil go bráth, ionnus nach
báthráin adhbhar oibhéime dom
dearbhrathair.

CAIB IX.

agus na Neadhal. 7 Beabughadh na
neirtheadh, 24 & an bbeadhafa mar
shíoilimse.

A Né nách eastal misí? a né nach
bhfuilim fíor? a né nach bhfaicidh
mé íosa Críofd ar Dtighearna? a né
nach sibhse mobair fa Tighearna?

2 Biodh nach eastal mé do dháoinibh
eile, go dearbhbha a feadh dháobhse:
Oir as sibhse féula mabhdaltachda fa Ti-
ghearna.

3 A si fo mo fhreagra don druing
chuirfeas ceild oram,

4 A né nach bhfuil cumhachd ithe &
ibhthe aguinne?

5 A né nach bhfuil cumhachd aguinn
bean ná deirbhthair do bheith linn fa
gcuairt, amháil do níd an chuid eile do
na habdálabb, & bráithreacha an Ti-
ghearna, & Céphas?

6 Nó an bhfuilim amháin agus Bar-
nabas gan chumhachd aguinn bheith fíor
ó obair?

7 Cía théid chum cogaidh uair ar bith
ar a choldús féin? cía chuirfeas sineamh-
uinn, & nach itheann seio dá toradh?
nó cía bheathuigheas tréud, agus nach
blaileann do bhainne an tréuda?

8 An mar dhuine labhrum na neithe-
fo? a né nach abair an reachd na nei-
theisí mar an gcéudna?

9 Oir atá sgríobhbha a reachd Mháicisí;
Ná cuir ceangal ar bhéul an daimh bhrí-
seas an tarbhar. An bhfuil cúram damh
ar Dhia?

10 Nó a né nach air ar soinne go
huilidhe a deir fé [fo?]. go deimhin as
air ar soinne atá fé sgríobhbha: Oir as
maille ré dóthchas is coir don treabhaire,
treabhadh do dheanamh: & don bhuil-
teoir [báladh,] a mainighin go bhfuil-
gheadh fé tairbhe a dhóthchaia.

11 Má shíolchuir sinne neithe sbiora-
dálta dháobhse, an mór [libhí] sinne
do bhuáin bhuir neitheann síoghaltafa?

12 Má gheibhidh daoine eile toradh an
chumhachdafa uairibh, créud fa nach bhfuil-
ghemíse é ní fa mhó? gidheadh níor
chuireamar na cumhachdafa a ngnis a
achd iomchramíodh na huile neithe,
ionnus nach dtiocfadh dhinn toirmeag ar
bith do chur ar shoigéul Chríofd.

13 A né nách bhfuil a fhios aguibh,
an dream shíothruigheas a dtímebeall
na neitheann náomhtha, go níthid siad
do neithibh an traampoll? agus an dream
bhíos do ghnáth ag fritheoladh na hál-
tóra, go bhfaghaid siad ranna don
naltóir?

14 As mar an gcéudna do órdaigh an
Tighearna don druing shíoilfheas
an shoigéul, a mbeatha dfaghail ón
tsoigéul.

15 Gidheadh níor chuir misí éinnsí
dhíobh fo a ngnis. Agus fós ní báime
do sgríobh mé na neitheisí, ionnus go
ndántioi mar sin leam féin: Oir
do bhfearr leam bás dfaghail, ná go
ccuirfeadh éinneach mo mháithfeas-
chus a neimbrigh.

16 Oir biodh go ndéanuin an foil-
geal

géal do sheanmórughadh, ní bhfuil [adh-bhar] máithfeachais agam; do bhrígh go bhfuil fé na éigean oram; Agus as triagh dhámh muna ndéana mé an foigéal do sheanmórughadh.

17 Oir más ó thoil do nim so, atá láaidheachd agam; achd más a nadh-aigh mo thoile, atá [fós] a chúram ar na léigean táobh ríom.

18 Uime sin créd i mo láaidheachd? Go firinneach foigéal Chríofd do thabhairt uaim a naidgídh an tan sheanmóruim é, do chum gan na cumhachda atá agam fa thóigél distinghadh.

19 Oir biodh go bhfuilim fáor ó na huile dháoinibh, do rinne mé fearbh-fhoghantuidhe dhíom féin do na huile dháoinibh, chum ní fa mhó do gno-dhughadh dhámh.

20 Agus do bhí mé mar Júduighe do na Júduighibh, chum na Níúduigheadh do ghnodhughadh; don druing atá faoi an reachd, amhuil [mar bheinn] faoi an reachd chum na druinge atá faoi an reachd do ghnódhughadh dhámh.

21 Don druing atá gan reachd, mar [do bheinn] gan reachd (biodh nach bhfuilim gan reachd do tháobh Dé, achd umhal do reachd Chríofd) chum na druinge gan reachd do ghnodhughadh dhámh.

22 Do bhí mé do na dáoinibh anbhfann mar dhuine anbhfann, amhuil [mar do bheinn] meirbh, chum na ndáoiné anbh-fann do ghnodhughadh dhámh; Do bhí mé fa huile chruth do na huile dháoinibh, chum go fíorfuinn cuid éigin ar gach uile chor.

23 Agus as ar son an tfoigéal do nim so, ionnus go mbiadh cuid agam dhe maríon ribhe.

24 A né nach bhfuil a fhios aguibh, an dream bhíos ag coimhrithe ré chéile, go ríochaid uile, biodh gur ab éanduine bheireas an geall? go madh hamhluidh dhéantioisi ríoth, ionnus go madh éidir libh gnodhughadh.

25 Agus gach son chleachdus fáirn, is meafardha é sin huile neithibh: Agus is uime do nid stadfan sin, chum coróine truaillighe d'fháil: achd inne chum coróine neamhthruaillighe.

26 Uime sin as amhluidh ríothaimsi, ní mar fá thuáirim: as amhluidh do nim fáirn, ní mar neach bhuíleas an taidéur.

27 Achd síurfaim an cholann, agus do bheirim fá umhlachd i: deagla ar éun-chor ar ndéanamh feamóra do dhruing eile dhámh, go cuirfidh mé féin air ccúl.

C A I B. X.

Gurab pearsaibh naibhreach, & iodhaladhradh, fheadh na ndéamban; 21 Creideamh & Grádh, bord Chríofd.

Tuilladh eile fós a dhearbhrathreacha, ní háil leam bheith dhíbh aibhfeach, go rabhadar ar naithe uile faoi an néul, agus go ndeachadar uile thrid a bhfarghe:

2 Agus gur baildeadh iad uile lé Mísa néull, agus fa bhfiarrge:

3 Agus gur itheadar uile son bhíamháin fíoradálta:

4 Agus gur itheadar uile dáoiné amháin fíoradálta: Oir do itheadar don charruic fíoradálta do lean [fa] agus dob i an charruic sin Críofd.

5 Achd ní raibh Dia réidh ré rian aca: oir do sgríofadh iad bhfaich.

6 Átsid na neithesi a nois na fíompláiribh aguinne, ionnus nach fonn droichneithe orainne, amháin bhí orrthafan.

7 Uime sin na bighidhí bhar iad iodhaladhrugh, mar do bhí dream na fan, amháin atá sgríobhta; Do lean an pobal fíos chum ithe, agus ibí, agus do éirgheadar na fealsamh chum fígartha.

8 Agus ná déanaimne fíriopacha, amhuil do rinneadar cuid acafan, agus thuiteadar a néulló, trí mhíle fíochiort [pearla].

9 Agus ná cuireamne cathughadh Chríofd, amhuil do chuireadar cuid na fan, agus do sgríofadh iad ré haidmhaibh neimhe.

10 Agus na déunaidhí munmhar, amhuil do rinneadar cuid acafan, & sgríofadh iad ris an sgríofóir.

11 Agus tárla na neithesi uile dhíoflon na neifíompláraibh: agus is chum fígartha do thabhairt duinne, & rug deireadh an domhuin, do fíobhadh iad.

12 Uime sin an tí fháileas bheith na sheafamh, tugadh aire ris féin, deagla bhfuigheadh fé leagadh.

13 Ní thárla cathughadh [ar bhar] dhíbh, achd an cathughadh leanas na fíon: & atá Dia fírinneach, nach léonagadh cathughadh do char oraibh: cionn bhar neir, achd do dhéana fílighe dhíbh ann fa gcathughadh, ionn go madh éidir libh a iomchar.

14 Ar a naidhbharfín, a dhearbhrathrach grádhacha, feachnaidh iodhaladhradh.

15 Labhrum, mar [laibheorúina] & dáoinibh tuigfíonacha: beiridh na breith air a ní labhrum.

16 A né nach é cumáoin fhíola Chríofd, cupán na mbeannachd, do níomáidhe do bheannoghadh? Ané nach é cumáoin choirp Chríofd, an tarán bhríomí?

17 Oir as áonarán, agus áonarbhíne [biodh go bhfuilimid] moras, do bhrígh go nglacmáid uile ar gáil déunarán.

18 Tabhruidh aire ré Hísráel do ré na feola: a né nach bí cuid romh don naidóir, ag an druing ithe na híodhbhartha?

19 Uime sin créud a deirim? a go bhfuil éifeachd fa níodhail, & go bhfuil éifeachd fa ní iodhbhartha & dhaluibh?

20 Achd [a deirim] gur do dhia-
laidh iodhbuid na cineadhacha na
leasachd iodhbuid fiad, agus nach do
dhia : agus ní h-ail leam cumann do
bheith aguibh ris na diabhluibh.

21 Ní héidir libh cupán an Tighearna
bhe, agus cupán na ndeamhan : ní hé-
idir libh comhrúin bhuir an Tighear-
na d'fagháil, agus bhuir na ndeamhan.

22 An bhfuilimid ag brosdughadh an
Tighearna chum feirge? an treisi linne
a leifion?

23 Atáid na huile neithe d'fideanach
dhamh, gidheadh ní bhfuilid uile tar-
bhach: atáid na huile neithe d'fidean-
ach dhamh, gidheadh ní fhollamnu-
id uile.

24 Nár ab é a ní bheanus ris féin shir-
neach ar bith, ach fireadh gach áon
a ní rachas a fochar dá chomharluin.

25 Ithidh gach ní reacthar sa margadh,
gan cheifd ar bith do tháobh choinníais.

26 Oir as leis an Dtighearna an ta-
lamh, gon a lionmháireachd.

27 Agus dá dtugaidh énduine don dru-
ing atá gan chreideamh, cuireadh d'ibh,
& go madh toil libh dul riu: Ithidh gach
ní churthar bhuir bhíadhnúis, gan cheifd
ar bith do chur do tháobh choinníais.

28 Gidheadh dá n-abrudh énduine ribh,
a hiodhalaibh do hiodhbhadh so, ná
ithidh [é,] ar son an tí do shoillich
dhibh, & ar son coinníais: Oir as leis
an Tighearna an talamh, gon a lion-
mháireachd.

29 Agus ní hé do choinníais a deirim,
ach choinnías an duine eile sin: Oir
ceid fá a ndaimeantóir mo sháirfe ré
coinníais dhuine eile.

30 Agus más tré ghrás Dé ránntar riom-
h é, créud fá labharthar go h-olc oram,
a son a neithe fá dtugam buidheachas?

31 Uime sin mas ithe, nó ibhe
dhibh, nó gidh bé ar bith ní do
ní sibh, go madh chum glóire Dé dhéa-
na sibh na huile neithe.

32 Ná tábhruidh adhbhar oilbheime
do na léidightheadhaibh, ná do na Gréu-
pachaibh, ná deagluis Dé.

33 Do réir mar do nímse toil gach
fian sna huile neithibh, agus ní diar-
neid endála dhamh féin, ach do mhóran,
chum a slánaighe.

C A I B. XI.

Gann an fear do nochdaibh sa neireachd, &
ceann na mná fá fíolach. 21 cleachda ne-
am-naombha an chumainig 23 ar na
aidbforghadh.

Dhídhidh bhuir luchd leanmhana
dhamhfa, do réir mar atáimse
do Chríof.

2 Agus moluim sibh a dhearbhrá-
ireacha, fá choimhne do bheith aguibh
am sna huile neithibh, agus fá bheith
dhibh ag coimhéad na norduightheadh;
amhail tug mé dhibh [iad.]

3 Gidheadh as mian riom a fhios do
bheith aguibh, gurab é Chríof ceann gach

fir: & gur ab é an fear ceann na mná :
& gur ab é Dia ceann Chríof.

4 Gach uile fhear agá mbi folach ar a
cheann, ag urnaighe dhó, nó ag fíadhea-
doireachd, do bheir sé eafonóir dhá cheann.

5 Gidheadh gach bean agá mbi a ceann
nochdaighe, ag urnaighe nó ag fíadhea-
doireachd dhi, do bheir sí naire dhá
ceann, óir is ionann sin agus a bheith
bearrtha dhi.

6 Oir-muna raibh folach ar cheann na
mná, bearrthar í mar an gcéudna: achd
mas gránna do mhnaói bheith bearrtha,
nó lom, cuireadh sí folach wirthe.

7 Oir ní cóir don fhíor a cheann d'fo-
lach, do bhrigh gur ab é ionmháigh
ghlóire Dé é: achd a sí an bhean
glóir an fhíor.

8 Oir ní ón mhnaói an fear: achd
ón fhíor an bhean.

9 Oir ní ar son na mná do cru-
thuightheadh an fear: achd an bhean
ar son a nfr.

10 Uime sin, is cóir don mhnaói folach
do bheith ar a ceann, ar son na naingéal.

11 Gidheadh ní [bhfuil] an fear a
néugmhais na mná, ná an bhean a néu-
mhais a nfr, sa Dtighearna.

12 Oir amháil mar is ón bhfeir an
bhean, mar an gcéudna as tríd an mnáoi
an fear: achd is ó Dhia na huile neithe.

13 Meafaidh ionnubh féin, an cubhaidh
do mhnaói gan folach [ar a ceann,] Dia
do ghuidhe?

14 A né nach bhfuil an nádúr féin dá
theagug dhibh, gur nár d'fíor grúag fhada
do bheith air?

15 Gidheadh dá raibh grúag fhada ar
mhnaói, as glóir dhi é: oir is mar f'ho-
lach tugadh a grúag dhi.

16 Ach ma bhionn énduine cointin-
neach, ní bhfuil a leithid sin do ghnas
aguinne, nó ag eagluisibh Dé.

17 Agus agá shoillichtheadh so dhamh,
ní mholaim sibh, fá theachd a gceann a
chéile dhibh, ní chum bhuir leas, ach
chum bhuir naimhleas.

18 Oir ar tús, ar gcuinnightheadh
dhibh a gceann a chéile fá neagluis, do
chluinim go mbid fíolmadha eadruibh,
agus creidim é a cáil.

19 Oir is éigin fós Eiriceachd do
bheith bhuir meafsa, chum na druinge
atá dearbhtha eadruibh bheith follas.

20 Uime sin ar gcuinnightheadh dhibh
a gceann a chéile, ní hé sin fúipéir an Ti-
ghearna do chaitheamh.

21 Oir ithidh gach áon a shuipéir féin
air tús, & bí ocaras ar dhuine aguibh, &
duine eile ar míse.

22 A né nach bhfuil tighthe aguibh
chum ithe, agus ibhthe? nó an bhfuil
ag tarcaisniughadh eagluis Dé, & ag
tabhairt náire don druinge atá gan éainni?
Créud a détra mé libh? an molfad sibh?
ní mholaim sibh fá gcafa.

23 Oir is ón Dtighearna fuair mísi
a ní thug mé dhídhle mar an gcéudna,

gur ghlaic an Tighearna Jósa arán fa noidheche ionar braitheadh é:

24 Agus ar mbeith bhuidheachais dó, do bhris fé [é.] agus a dubhairt fé, Glacaidh, ithiadh: a lé lo mo thorpa bhrifdear ar bhrí fonla: déunaídh fo mar choimhniughadh orámsa.

25 Agus an cupán mar an gcéadna tar éis fuipéir, ag rádh, A fé an cupánfa an tiomna nua trém fhuille: déunaídh fo, dhá mhioneachd ibthi [é.] mar choimhniughadh orámsa.

26 Oir ní bhfuil dá mhionca íosfas sibh an taránfa, agus íobhthas sibh an cupánfa, nach bhfoillsigheann sibh bás an Tighearna, go teachd dhó.

27 Uime sin gídh bhé íosfa an taránfa, nó íobhthas cupán an Tighearna go neimhionchubhaidh, bíadh fé cionnach do chorp & dhuil an Tighearna.

28 Ar a nadhbarfin dearbhadh gach sonduine é fein, agus mar sin itheadh fé do paránfa, & ibheadh don chupánfa.

29 Oir gídh bé itheas agus ibheas go neimhionchubhaidh, ithidh agus ibhidh fé damnughadh dho fein, an tan nach déun fé eidirthealughadh eidir chorp an Tighearna [agus bhíadh eile.]

30 Dá bhrígh fo atáid morán meirbh agus ar dhíth neirt eadruibh, agus morán ar neug.

31 Oir dá mbeith breathnughadh agann oruinn fein, ní bhéarthaol breath oruinn.

32 Gidheadh an tan bheirtheas breath oruinn, is ris an Tighearna smachdaightheas sinn, deagla ar ndamnaighthe maile ris a tísaghal.

33 Uime sin a dhearbhráithreacha, ar dteachd díbh a gceann a chéile chum ithe, fuirighidh ré chéile.

34 Agus dá ráibh ocarus ar éinneach, itheadh lé agá thigh, deagla theachd daoibh a gceann a chéile chum damnaighthe: agus ar dteachd damh cuirfe mé gach ní eile a nórdughadh.

C A I B. XII.

Gu bfuil na ríadhlúite neimh-ionann arson tairbhe na míle, 12 mar bhallaibh an chuirp stadurtha.

AChd a dtáobh neithibh spioradálta, a dhearbhráithreacha, ní baill leam bheith dháobh aibhseafach.

2 Atá a fhios aguibh, go rabhabhair bhrú gceineadhachaibh, ar bhrú dtarruing go hiodhaluibh balbha, do réir mar do treóruigheadh sibh.

3 Uime sin foillsighim dháobh, nach abair éinneach labhrus ó Spioruid Dé, Jósa do bheith mallaighe: agus nach féidir dáoinneach a rádh gur bé Jósa an Tighearna, achd tré an Spiorad naomh.

4 Atáid tíodhláice éagsamhla ann, achd ní bhfuil achd ein Spiorad amháin.

5 Agus atáid miniosdrálachda éagsamhla ann, gidheadh ní bhfuil achd ein Tighearna amháin.

6 Agus atá oibriughadh éagsamhla

ann, gidheadh a fé an táon Náin righeas na huile neithe, ina huilbh.

7 Agus do gheibh gach áon foillighadh na Spioraíde, chum tairbhe.

8 Oir do gheibh neach briathar eamtrés an Spioruid, agus neach eile bhráthar eolús tré an Spioraíde chéadna.

9 Neach eile creideamh tré an Spioruid chéadna: agus neach eile tabharraí leighis, tré an Spioruid chéadna: neach eile oibriughadh miorbhúille, & neach eile fadheadóireachd: neach eile breathnughadh Spiorad:

10 Agus neach eile [morán] do dháithibh teangthadh: agus neach eile a niughadh teangthadh.

11 Agus as Ainfbiorad amháin righeas na neithesí uile, ag roinn a gach áon fó leith, do réir mar as íris.

12 Oir amhuil mar as áon an corp, agus morán do bhallaibh aige, & mar a núnchuirp uile, bíodh gur ab ionann iad, nach bhfuil ionnta achd éachor amháin, as mar an gcéadna atá Críod.

13 Oir is tré Ainfbioruid do bualadh sinn uile chum éunchoirp, más léidhinn finn, nó Gréugaigh, más fíor nó deasfíon: agus tugadh deoch dhuinn uile a a hibe chum ein Spioraíde.

14 Oir ní héanbhall an corp, achd morán.

15 Dá nabrádh an chos, Do bhrígh nádh mé an lámh, ní don chorp mé a né nach don chorp i ar a shon sin.

16 Agus dá nabrádh an chlé, Do bhrígh nádh mé an tíl, ní don chorp mé a né nach don chorp i ar a shon sin.

17 Dá [mbiadh] an corp uile na fáil, cá háit [a mbiadh] an téisdeachd? Dá [mbiadh fé] uile na eifdeachd, cá háit a mbiadh an boltanus?

18 Achd a nois do chuir Dia na balla fa gcorp, gach ball díobh fó léith, do réir a thola fein.

19 Achd dá mbeidís uile na núnuball, cá háit [a mbiadh] an corp?

20 Gidheadh a nois [atáid fé] a morán ball, [bíodh nach bhfuil] achd énochorp amháin.

21 Agus ní héidir ris an tsíul a rádh ris an lámh, Ní bhfuil féidhm agam ort: nó a ris don cheand ris na cóimh, Ní bhfuil féidhm agam oraibhe.

22 Achd go mórmhór buill an chuirp, ré ar cosmhúile bheith ró lag, atá féidhm orrtha.

23 Agus is ar bhallaibh an chuirp noch shaoilimid do bheith neamh-rach, as mó chuirimid donóir: agus ar na [ballaibh] as neimhdheifí agam, a mó chuirimid do dheifí.

24 Oir ní bhi ar mbuill deas a riachdanus: achd do chomúid Dia an corp ar a chéile, ar dtabhar na honóra as mó don chuid ó dhédaigh sí.

25 Ionnnus nach biadh síosfa a gcorp,

an Grádh
corp, ach
as ag na
26 Uime
comhfuil
gídh é
gáirde
27 Agus
ball fó
28 Agus
che fa ne
fa fídhie
a ris lach
nó dháig
hártha,
do ghneif
29 An
a bhfuil
lá uile
30 An
amorbh
lá tíodh
guil uile
eile eidi
31 Ach
a fíarr
fíghie dh
Baidh
Gíodh
dhu
grádh io
pháris a
chimbail
2 Agus
machd
maidíad
agus bíod
agam an
athrugh
ní bhfu
3 Agus
agam n
agus go
loigadh
bhfuil
4 Atá
chroidh
taith:
chóir:
5 Ní
ní iarr
ní foc
fímain
6 Ní
céraidh
fa bhí
7 F
digh f
aige a
fis na
8 N
che:
eaidh
tha,
ar go
9 C
né é
10

corp, achd go mbíadh an cúram céud-
ag na ballaibh ar son a chéile.

26 Uime sin dá bhfuilgídh éunbhall,
comhfíulngídh na buill uile; nó dá bhfuil-
gídh éunbhall onóir, do níd na buill
gáirdeachas má rón ris.

27 Agus as sibhle corp Chríofa, agus
bail fo leith.

28 Agus do órdúigh Dá dream áiri-
che ná neaguis, ar tús abfuid, na dhiaigh
na fídhie, an treas uair luchd teaguis;
a ris luchd miorbhuile do dhéanamh,
na dhiaigh sin luchd leighis, luchd co-
mharta, luchd riaghailta, [agus iomad]
do ghnéithibh teangthadh.

29 An bhfuilid uile na nabídaluibh?
ní bhfuilid uile na bhfaidhibh, an bhfui-
lid uile na luchd teaguis?

30 An cumbachdach iad uile [ar
miorbhuilbh do dhéanamh?] an bhfui-
lid tíodhlac leighis aca uile? an labh-
raid uile ré teangthuibh? an ndéanuid
uile eidirbhíniughadh?

31 Achd biodh mian na fubhailceadh
a farr oraibh: agus fóillfeochaidh mé
sibhle dhibh ré mbéara sibh bárr.

CAIB. XIII.

Buidh, & scaibh na Caribhanachda.
Gíodh go laibhéaruinn ré teangthuibh
dháoine agus aingeal, agus gan
grádh ionnam, ní bhfuilid achd mar
púis ag déanamh fuaim, nó mar
chimbail ag cluigineachd.

2 Agus biodh go mbeith fíadheadóir-
eachd agam, & go mbeith fíad na nuile
ruindiamhradh, & gach uile éolas agam:
agus biodh go mbeith an creideamh uile
agam ar ghléis go bhfeudfuidn sléibhne
achdruadh, agus mé bheith gan ghrádh,
ní bhfuil eiseachd ionnam.

3 Agus biodh go gcaithfinn a bhfuil
agam ré bochdaibh do chothughadh,
agus go dtuabhuinn mo chorp féin da
lógadh, agus mé bheith gan grádh, ní
bhfuil tarbha dhámh ann.

4 Atá an grádh fad fhoighideach, deagh-
chroidheach: ní ghabhann an grádh
taith: ní dhéanann ní ar bith go neamh-
choir: ní máioithmheach é.

5 Ní dhéanann ní ar bith ré tarcuifne:
ní iarrann fé na neithe bheanus ris féin:
ní fobhrofuighe é chum feirge: ní
fíuineann fé ar a n-é:

6 Ní dhéanann gáirdeachus fa néug-
córachd, achd gabhuidh fé gáirdeachus
fa bhfirinne:

7 Fuilgídh fé na huile neithe: crei-
digh fé na huile neithe: bí muinighin
aige as na huile neithibh: iomchraidh
fé na huile neithibh.

8 Ní théid an grádh ar gcúl choidh-
che: biodh go rachaidh fíadheadóir-
eachd ar gcúl, & go gcoifgídh na teagh-
tha, agus go gcuirfíghthe ar téolas
ar gcúl.

9 Oir ní bhfuil [a nois] aguinn achd
né éolais, agus gné fíadheadóireachda.

10 Achd an tan thiuicis a ní iom-

lán, cuirfíghthe ar tanfin a ní easbhú-
dheach ar gcúl.

11 An tan do bhí mé am náoidhean,
do labhair mé mar náoidhean, do thuig
mé mar náoidhean, as ciall náoidhin do
bhí agam: achd ar dteachd damh go
háois iomláin, do chuir mé na neithe
leanbuidhe ar gcúl.

12 Oir is radharc spéicléire dorchá atá
aguinn a nois, achd a mairfin [biam] ar
aghaidh a chéile: a nois atá gné aithne
agam, achd an tan sin aitheonad do réir
mar atá aithne oram.

13 Agus a nois fanaid na trí neithe-
sí, creideamh, dóthchas agus grádh:
gidheadh a fé an grádh is mó dhiobh fo.

CAIB. XIV.

*Labhartha choibheinn na Heagluise ar na
riaghluighadh.*

L Eanuidh an grádh, agus biodh mian
na neitheann sbioradálta oraibh;
achd go madh mó go ndéanadh sibh
fíadheadóireachd.

2 Oir an tí labhras a dteanguidh
[choimhthighe] ní ré díoinibh labhras fé,
ach ré Dia. Oir ní thuigeann énduine
é: biodh go labhrann fé ruindiamhradh
san Sbiuruid.

3 Achd an tí do ní fíadheadóir-
eachd as ré díoinibh labhras fé chum
follamnuighthe, chum teaguis, & chum
comhfíurtachda.

4 An tí labhras a dteanguidh [choimh-
thighe] a fé féin fhollamnuightheas fé:
achd an tí do ní fíadheadóireachd,
follamnuighidh fé a neaguis.

5 Agus do bhearr leam go labhradh
sibh uile ré teangthuibh, achd ba fonn-
mháire leam ná sin, sibh do dhéanamh
fíadheadóireachda: oir is mó an tí do
ní fíadheadóireachd, ná an tí labhras
ré teangthuibh, achd muna cuiridh fé
a gceill iad, chum follamnuighthe dfa-
ghail don neaguis.

6 Agus á nois, a dhearbhráithreacha,
dá dtuigídh mé chugaibh ag labhairt ré
teangthuibh, créud é an fochár do
dhéanad dibh, muna labhra mé ribh a
bhfoillíughadh, nó a néolas, nó a bhí-
adheadóireachd, nó a dteaguis?

7 Tuilleadh eile fos, na neithe gan
anam do ní fuaim, mas piob, nó clair-
seach, muna ndéarna siad eidirthea-
lughadh ann a ngothuibh, cionnus do
geubhtar a fhios créud sinntear ar an
bpiob, nó ar an gclairsigh?

8 Mar an gceudna má bheir an
tropa fuaim neimhchinnte uadhb, cia
uillmhéochas é féin chum catha?

9 As amhluidh sin sibhle, muna la-
bharthaí briathra fothuigfiona tres an
dteanguidh, cionnus aitheontar a ní la-
bharthar? oir is fa a naieur laibhéor-
as sibh.

10 Atáid (do réir mar thárla ann)
a noiread sin do ghnéithibh gothaon
fa domhan, agus ní bhfuil éinghuth
dhiobh gan chéill.

11 Uime sin muna dtuige mé brigh an ghotha, bíadh mé barbartha ag an tí labhrus, agus bíadh an tí labhrus barbartha agamsa.

12 As mar sin sibhsé mar an gcéadna, do bhrigh go fannuigheann sibh neithe sbioradálta, iarraidh bárr do bheith chum follamnuighthe na heagluisi.

13 Uime sin an tí labhrus a dteanguidhe [choimhthighe] guidheadh fé go madh eidir leis ní éidirmhinuighadh.

14 Oir má nim urnuighe a dteanguidh [choimhthighe,] do ní mo sbiorad urnuighe: gidheadh atá mo thuigsi neamh-thoruidheach.

15 Créud eile maseadh? do dhéana mé urnuighe ris an Sbiourid, gidheadh do dhéana mé urnuighe ris a tuigsi mar an gcéadna: do dhéana mé céol ris an Sbiourid, achd fós do dhéana mé céol ris an tuigse.

16 Nó má bheir tú buidheachas ris an Spioruid, cionnus a déuruidh an tí atá a nait an tuata, Amén, ré breith bhuidheachais duitis, agus nach seas dó créud a deir tí?

17 Oir go deimhin as maith bheireas tusa buidheachas, gidheadh ní fhaghann meach eile a fhollamnuighadh.

18 Beirim a bhuidhe rém Dhia gur mó labhruid do theangthuibh ná sibh uile.

19 Gidheadh do bfearr leam cuig fo-cail maille rém thuigsi do labhairt sa neagluis, chum daoinéadh eile do theanguis mar an gcéadna, na deich míle focal a dteanguidhe [choimhthighe.]

20 A dhearbhráithreacha, na bigidh bhur leanbuibh a dtuigsi: achd a dtuobh dhrochmhéine bigidh bhur leanbuibh, gidheadh a dtuigse bigidh foirfe.

21 Atá sgríobtha fa reachd: Laibhéora mé ris an bpoballa a dteanguibh, agus a nurlabhra eile: agus mar sin fós ní chluinfid mé, a deir an Tighearna.

22 Uime sin, as mar chomhartha a-tóid na teangtha [choimhthigheacha,] ní don druing chreideas, ach don druing atá air dhith creidimh: gidheadh ní don druing atá gan chreideamh [fhoghnuis] fídhheadóireachd, ach don druing chreideas.

23 Uime sin da gcuinnighe a neagluis uile a gceann a cheile, agus go laibhéoruid uile ré teangthuibh [choimhthigheacha,] agus go dtuicuid tuatadha nó dáoiné ar dhith creidimh a fdeach, a né mach aibéoruid siad Go bhfuil sibh air buile?

24 Gidheadh dá rabbuid uile ag fídhheadóireachd, & duine gan chreideamh, nó tuata do theachd a fdeach, sbreagthar uatha uile é, [agus] do nid uile breitheamhnus air.

25 Agus mar sin foillsighthear neithe folaisheacha a chroidhe, & amhluidh sin ar dtuim ar a aghaidh dhó, do bhúra fé osóir do Dhia, ag foillsighadh go bhfuil Dia eadruibhle go fírinneach.

26 Maseadh créud é sin, a dhearbhráithreacha? ar dteachd a gceann a cheile dhíbh, atá falm, atá teanguis, atá tuiguidh, atá foillsighadh, atá minnuighadh, ag gach duine agaibh: déantar na huile neithe chum follamnuighthe.

27 Dá labhruidh ánduine a dteanguidh [choimhthighe, labhradh] dias nó an chuid is mó dhe, agus sin a ndéana a cheile: agus déunadh áon éidirmhinuighadh.

28 Achd muna mbíadh fear éidirmhinuighthe ann, biodh fé na thocht a neagluis, agus labhradh ris féin ag an Dia.

29 Agus labhradh dias nó tríd na fídhíbh, agus déunadh an chuid de breitheamhnus.

30 Achd má ghéibh [fídh] de fhuidheas na naice, taisbéunadh, biodh céadúine na thocht.

31 Oir is féidir libh uile fé fídhheadóireachd do dhéanamh, chum foghlama agus comhfhurtachda dhéanadh libh uile.

32 Agus atóid Sbiorada na bhfídhéad, umhal do na fídhíbh.

33 Oir ní hé Dia [ughdar] na buidhearcha, achd na fíothchana, mar (a léir) a nuile eagluisibh na ríomh.

34 Biodh bhur mna na dtóid de heagluisibh: oir ní ceadnuigheach dhóibh labhairt, achd a bheith umhal, amháin a deir an reachd mar an gcéadna.

35 Agus dá raibh fonn éinneithe d'foghluim orrtha: siarfuighidís a fídh dha bhfearaibh (é,) oir as nár do mhnaoi labhairt sa neagluis.

36 An uabhsé tháinig Briathar Dé na an chugaibhsé amháin ráinig í?

37 Más dóigh ré héinneach gur fídh, nó [duine] sbioradálta é féin, biodh a fhios aige na neithe sgríobhuimhe chugaibh, gur ab iad aitheanta an Tighearna iad.

38 Achd an tí atá ainbhfealach, biodh ainbhfealach.

39 Uime sin, a dhearbhráithreacha, biodh ro fhonn oruibh fídhheadóireachd do dhéanamh, agus ná cuiridh toirmealg fa labhairt ré teangthuibh.

40 Déantar na huile neithe go deagh-mhaíseach, agus do réir ordnuighe.

CAIB. XV.

Dearbhadh na Haiséirge, 35 & samhl na ccorp do bhias ag na dáoinibh.

T Uilleadh eile, a dhearbhráithreacha, ag foillsighadh an tfoisgil dhíbh noch do dheanmóir mé dhíbh [cheas,] noch do ghabhabhair chugaibh, ann a seasbhughe mar an gcéadna.

2 [Agus tré a slánaithear sibh fé, dá gcongmluighd sibh an bhriathar na n-Seanmóir mé dhíbh [é:] munar chreideabhair go diomhaoin.

3 Oir tug mé dhíbh ar tús an ní fuair mé mar an gcéadna, eadhon go bhfuair

11 Uime sin muna dtuige mé brigh an ghotha, bíadh mé barbartha ag an tí labhrus, agus bíadh an tí labhrus barbartha agamsa.
12 As mar sin sibhsé mar an gcéadna, do bhrigh go fannuigheann sibh neithe sbioradálta, iarraidh bárr do bheith chum follamnuighthe na heagluisi.
13 Uime sin an tí labhrus a dteanguidhe [choimhthighe] guidheadh fé go madh eidir leis ní éidirmhinuighadh.
14 Oir má nim urnuighe a dteanguidh [choimhthighe,] do ní mo sbiorad urnuighe: gidheadh atá mo thuigsi neamh-thoruidheach.
15 Créud eile maseadh? do dhéana mé urnuighe ris an Sbiourid, gidheadh do dhéana mé urnuighe ris a tuigsi mar an gcéadna: do dhéana mé céol ris an Sbiourid, achd fós do dhéana mé céol ris an tuigse.
16 Nó má bheir tú buidheachas ris an Spioruid, cionnus a déuruidh an tí atá a nait an tuata, Amén, ré breith bhuidheachais duitis, agus nach seas dó créud a deir tí?
17 Oir go deimhin as maith bheireas tusa buidheachas, gidheadh ní fhaghann meach eile a fhollamnuighadh.
18 Beirim a bhuidhe rém Dhia gur mó labhruid do theangthuibh ná sibh uile.
19 Gidheadh do bfearr leam cuig fo-cail maille rém thuigsi do labhairt sa neagluis, chum daoinéadh eile do theanguis mar an gcéadna, na deich míle focal a dteanguidhe [choimhthighe.]
20 A dhearbhráithreacha, na bigidh bhur leanbuibh a dtuigsi: achd a dtuobh dhrochmhéine bigidh bhur leanbuibh, gidheadh a dtuigse bigidh foirfe.
21 Atá sgríobtha fa reachd: Laibhéora mé ris an bpoballa a dteanguibh, agus a nurlabhra eile: agus mar sin fós ní chluinfid mé, a deir an Tighearna.
22 Uime sin, as mar chomhartha a-tóid na teangtha [choimhthigheacha,] ní don druing chreideas, ach don druing atá air dhith creidimh: gidheadh ní don druing atá gan chreideamh [fhoghnuis] fídhheadóireachd, ach don druing chreideas.
23 Uime sin da gcuinnighe a neagluis uile a gceann a cheile, agus go laibhéoruid uile ré teangthuibh [choimhthigheacha,] agus go dtuicuid tuatadha nó dáoiné ar dhith creidimh a fdeach, a né mach aibéoruid siad Go bhfuil sibh air buile?
24 Gidheadh dá rabbuid uile ag fídhheadóireachd, & duine gan chreideamh, nó tuata do theachd a fdeach, sbreagthar uatha uile é, [agus] do nid uile breitheamhnus air.
25 Agus mar sin foillsighthear neithe folaisheacha a chroidhe, & amhluidh sin ar dtuim ar a aghaidh dhó, do bhúra fé osóir do Dhia, ag foillsighadh go bhfuil Dia eadruibhle go fírinneach.

Eisir Críofd bás ar son ar bpeacaidh-
as do réir na sgríobtur :

1 Agus gur hadhlaiceadh é, & gur
bás é an treas lá do réir na sgríob-
tur :

2 Agus go bhfacas é ré Céphas,
agus na dhiaigh sin ris an dá fhear
eile.

3 Na dhiaigh sin fuair ós cionn chuig
eas dearbhráthair radharc air a naoín-
sheachd : agá bhfuil a lán díobh na
mbeathaidh gus a nois, agus dream eile
in gcodladh.

4 Na dhiaigh sin do chonnaire Séamus
é a ris na habfduil uile.

5 Agus na ndiaigh uile, do chonn-
air mífí féin é, mar neach rugadh a
máman.

6 Oir as mé as lugha do na hab-
bhuibh, & ní fíu mé abfduil do ghairm
áilom, do bhrigh gur ráibh mé ag
gréanamhuin eagluifí Dé.

7 Achd tré ghrás Dé atáim mar
áilim : agus ní raibh a ghráfasan [do
todhlaiceadh] dhamh, gan bhrigh ; oir
a mé an fíothar do rinne mé ná iadfan
uile : biodh nach mífí fós, achd grás
Dé maille riom.

8 Uime sin gíodh bé dhíonn, mífí nó
iáfan, as amhluidh fo do nimid sean-
nóir, agus as amhluidh fo do chre-
leabhairfí.

9 Agus má nítheas Críofd a shean-
mór, gur éiridh sé ó mharbhhuibh, Cion-
nus a deir cuid aguibhsé nach bhfuil
eiseirge na marbh ann ?

10 Oir muna bhfuil eiseirge na marbh
ann, níor éiridh Críofd fós.

11 Agus munar éiridh Críofd, go
deimhin as diomhaóineach ar seanmóir-
se, agus as diomhaóineach bhur gcei-
deamhsa mar an gcéudna.

12 Agus geibtheas sinne fós ar bhfin-
né bréige ar Dhia : oir do rinneamar
sadhnuifí do tháobh Dé, gur dhúifigh
sé Críofd [ó mharbhhuibh :] an tí nár
dhúifigh sé, muna neiseirghid na mairbh.

13 Oir muna neirghid na mairbh,
níor éiridh Críofd féin fós.

14 Agus munar éiridh Críofd, as dio-
mhaoin bhur gceideamhsa : atá sibh
féin ann bhur bpeacadaibh.

15 Agus mar sin an mhéid do cho-
dail a Gcríofd, atáid ar ndul amugha.

16 Más fa mbeathasa amháin atá dóth-
as aguinn as Críofd, as sinn is mó
do dhíol truaighe do na huile dhaóibh.

17 Achd a nois do eiseirghidh Críofd
ó mharbhhuibh : do rinneadh céudthor-
adh na druige do bhí na gcodladh dhe.

18 Oir do bhrigh gur tré dhúine [thá-
ní] an bás, as tré dhúine mar an gcéud-
na [thig] eiseirghe na marbh.

19 Oir amhuil mar gheibhidh na huile
dhóine bás a Nádham, as mar an gcéud-
na do dheantar iad uile daithbhéodhugh-
ada a Gcríofd.

20 Gíodheadh gach áon ann a orde-

ghadh féin : Críofd an céud thoradh,
na dhiaighsin, an luchd bheanus ré
Críofd, agá theachd :

21 Ann sin bhias an chríoch dheir-
gheanach, ar dtabhairt na rioghachda
láas dó a láimh Dhé athar : an tan
chuireas sé ar gcúl gach uile éachdara-
nachd, agus gach uile chumbachd, agus
gach uile neart.

22 Oir as éigean dó bheith na Rí
nó go gcuiridh sé a naimhde uile faoi
na chofaibh.

23 A fé an bás an námhuid dheir-
gheanach, sgríofdar.

24 Oir do chuir sé na huile neithe
faoi na chofaibh : Gidheadh an tan a
deir sé gur cuireadh na huile neithe
faoi, as follus nach beanann an rídh fo
ris an tí do chuir na huile neithe faoi.

25 Agus an tan chuirfidhtheas na
huile neithe faoi, bíadha an mac féin ann
sín faoi an tí do chuir na huile neithe
faoi, chum Dé do bheith na uile ina
huilb.

26 Nó créud dhéunus an dream atá
ar na mbaifdeadh air son na marbh ?
muna neirghid na mairbh air éunchor,
tréud fa mbaifdear iad air son na marbh ?

27 Créud fa bhfuilmidne fós a nguais
gach uile uir ?

28 Dar bhur ngáirdeachasa poch atá
agumfa a Níofa Críofd ar Dteighearna,
do gheibhim bás gach laoi.

29 Más do réir nóis dáonna do chomh-
ruic mé ré hainmhidhibh a Nephesus,
créud é an tarbha a dtéid sé dhamh,
muna neirghid na mairbh ? Itheam, agus
ibheam : oir do ghéubham bás a marach.

30 Ná mealltar sibh : Truáillidh droch
chomhráite beusa maithé.

31 Málghuidh chum fireuntachda, agus
na deunaidh peacadh : oir ní bhfuil éol-
lus Dé ag cuid [agusuibh :] as chum adh-
naire do chur oraibh a deirim fo.

32 Achd a déuraidh neach éigin : Cion-
nus éirighid na mairbh ? agus créud é
samhail an chuirp ann a dtéid siad ?

33 O a dhúine mhíchéillidh, an síol
chuireas tú, ní bhéodhthuighear é, mu-
na bhfaguidh sé bás air tás.

34 Agus a ní shíolchuireas tú, ní hé
an corp bhias, do shíolchuireas tú, ach
grán lom, eadhon, cruithneachda, nó
d'arbhair éigin eile.

35 Ach do bheir Dia corp dho do
réir a thola féin, agus dá gach uile shíol
a chorp féin fo leith.

36 Ní hion fheoil amháin gach uile
fheoil, achd atá feoil ar leith ag dáoi-
nibh, agus feoil ar leith ag ainmhidh,
agus feoil ar leith ag íaguibh, agus
feoil ar leith ag éunlaibh.

37 Agus [atáid] cuirp neamhdha [ann,]
agus cuirp talmhuide : gidheadh atá
glóir ar leith ag na [corpuibh] neamh-
dha, agus glóir ar leith ag na [cor-
puibh] talmhuide.

38 Atá glóir ar leith ag an
H 3 agna

ngreín, agus glóir ar leith ag an ngealluidh, agus glóir ar leith ag na réultuibh: óir atá díthfir ghloire eidir réult, agus réult [eile.]

42 As mar an gcéda (bhias) eiseirghe na marbh. Bí an corp truaillighe agá chur, [agus] éirghidh fé neamhtruailidh.

43 As neamhonórach é agá chur, [&] éirghidh fé maille ré glóir: bí gan neart agá chur, [agus] éirghidh fé maille ré neart: bí fé na chorp nádúrtha agá chur, [agus] éirghidh fé na chorp sbioradálta.

44 Atá corp nádúrtha ann, &c corp sbioradálta.

45 Amhuil fós atá sgríobhtha: Do sinneadh an céduine Adhamh na anam beo: an Tádhamh deigheanach na Spiorad bheódha:

46 Gidheadh ní hé an ní sbioradálta do bhí air tús, achd an ní nádúrtha: na dhiuigh sin an ní sbioradálta.

47 An céduine talmhuidhe, ón dtalamh: an dara duine, an Tighearna ó neamh.

48 Mar atá an duine talmhuidhe, as mar sin atáid an drung talmhuidhe: agus amhuil [atá] an neach neamhdha, as amhluidh sin [atáid] an drung neamhdha.

49 Agus amhuil do iomchramar iomhaigh an duine talmhuidhe, iomchoram fós iomhaigh an duine neamhdha.

50 Ag fo an ní a deirim, a dhearbhráithre, do bhrigh nach féidir ré seoil &c ré suil oighreachd riogachda Dé d'aghail: ná ré truaillleadh bheith na oighre ar neamhtruailleadh.

51 Féach, as ní dorchá labhraim ribh, ní choideolam uile, ach cuirfighthe ar naithearrach crotha sinn uile, a mómeint, ré síleadh na súl, ré [goth] an fduic dheigheanaigh.

52 Oir léididh an fdoc, & dúifeochar na marbh: neamhtruailighe, & cuirfighthe ar sinne a naithearrach crotha.

53 Oir as tigeam don ní truaillighe, neamhtruailleadh do ghabháil uime, & don ní thomharbhtala, neamharbhtachd do ghabháil uime.

54 Agus an tan ghéubhus a ní truaillighe, neamhtruailleadh uime, agus a ní tomharbhtala, neamharbhtachd uime, bíad an tan sin an bhríathar atá sgríobhtha ar na coimhlonadh: Do sinneadh an bás a mbuaidh.

55 O a bháis, gá háit a bhfuil do chait? o a uimh, gá háit a bhfuil do bhuidh?

56 A fé an peacadh cáilg an bháis: &c a fé an reachd neart an pheacaidh.

57 Gidheadh a bhuidhe ré Dia, do bheir dhóinn buidh do bhréith tré ar D'hearna: Iosa Críod.

58 Uime sin, a dhearbhráithre grá:

dhacha, bighidh comhnuigheach, neamhchorrach, ag méudughadh do shíor a bair an Tighearna, ar mbeith a sin aguibh nach diomhaoin bhar fíoch fa D'tighearna.

CAITB. XVI.

Tar eis brosfughadh chum daonnachd, chuir se beatha do slainte chum na d'hearna.

Tuilleadh eile a dtíobh an chomhnuigheach sa chomhair na náomh réir mar do órdúigh mé deaghlóir na Galátia, dénaidh fós mar an gcéda.

2 Gach éan chéud [lá] don tseachtmhain cuirleadh gach áon agáid a leith leis féin do réir mar as áil le ionnus nach bláidh tionól ré dhéanam, ar dteachd d'ámhá.

3 Agus ar dteachd d'atá, gídh be bith dream mholfas sibhsé ré bhar reachuibh cuirfidh mé iad do bhré bhar ccarthannachd go Hiarúsálem.

4 Agus más iomchubhaidh fós mé féin imtheachd, rachadh siad an chuideachda.

5 Agus géubhuidh mé chugabha, tar eis mé dhul tré Mhacedónia: (Oir géubhuidh mé tré Mhacedónia.)

6 Agus dó eidir go bhfanfaim, na fós go craitfiam an geimhreadh bhar bhfochairsi, ionnus go rachadh sibh tam do shlighe leam, gídh be áit a rachadh mé.

7 Oir ní mian riom dul bhar bhéchain a nois don dula: gidheadh mé suil agum fuireach bhar bhfochair fad tamuil, do chead an Tighearna.

8 Agus do dhéana mé comhnuighe Nephelus go cingis.

9 Oir do hofgladh dorus mór eileach ach dhamh, agus náimhe iomha.

10 Agus dá dtígidh Timoteus, tugadh áire ribh go mbíad fé gan eagra bhar bhfochair: oir fíothruidhe fé a mar an Tighearna, amhuil do nímé.

11 Uime sin ná tugadh eileach neimhchíon air: ach tréoruidhe uile a fíothcháin é, chum teachd chugam, &c, oir atá suil agum ris maille ris na dearbhráithribh.

12 Agus a dtíobh ar ndearbhráithir Apollós, do shir mé go díthcheallach, teachd chugabha maille ris na dearbhráithribh, ach ní raibh a aigneach éanchor ré theachd a nuairse: gidheadh tiucfuidh fé an tan ghéubhus fé an iomchubhaidh.

13 Dénaidh faire, seafáidh fa gceadach, bighidh fearrga, bighidh lúg.

14 Dénaidh na huile neithe mairé ré grádh.

15 Agus iarrum dathcheinghe oráid, a dhearbhráithre, (ós aithnidh d'áit muinntir thighe Steapháin, gurab na céadthoradh na Hacháia, agus go dgadair iad féin do dhéanamh míne drálachd do na náomhuibh.)

16 Bighidh fós umhal dá léitidh

na, & dà gach àon do nì obair & fàthar maille rinn.

17 Agus atà liathghàire oram tré sheachd Steapháin, agus Fhortunáuis, & Achakuis, do bhrìgh go ndearnadar bho nìonadh dhamh.

18 Oir tugadar furtachd dom sbionnais, agus do bhuir sbionnais. Uime na biodh meas aguibh ar a sambuil fin.

19 Cuirid eaghuisahe na Hafia beatha agus sláinte chugaibh. Cuiridh Acuilas, agus Priscilla maille ris a neaguis atà ann a dtigh, beatha agus sláinte go dá-

thrachtach fa Dtighearna chugaibh.

20 Cuirid na dearbhraithre uile beatha agus sláinte chugaibh. Teannuidh fèin ré chéile maille ré pòig naomhtha.

21 Beatha agus sláinte uimhe Pòl ré mo liimh fèin (chugaibh).

22 Oidh bé nach gradhuigheann an Tighearna Jósa Críof, biodh sé mailleighe go fionnuidhe.

23 Gráfa ar Tighearna Jósa Críof maille ribh.

24 Mo ghrádhfa maille ribh uile a Níola Críof. Amén.

DARA EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA CCORINTHIANACH.

CAIB. I.

Nach bhfuil tróblóid ar bith gan cháil fhuais leis;

POL Absdal Jósa Críof, tré thoil Dé, agus an dearbhraithair Timóteus, thum eagluisi Dé noch atà a Gcorintus, maille ris na huile naomhuibh atà ar feadh na Hachaja;

1 Gráfa maille ribh, agus fionnchain 6 Dhia ar nathair, agus ón Dtighearna Jósa Críof.

2 Glóir agus moladh do Dhia, eadhon, athair ar Dtighearna Jósa Críof, athair na trocaire, agus Dia na huile furtachda;

3 Do bheir furtachd dainn ann ar nàise thrioblóid: ionnus go dtiocfadh dhion comhfhurtachd do thabhairt don dhring ar a mbi buaidhreath ar bhith, tré an gcomhfurtachd ré a bhfagh-maoid fèin furtachd 6 Dhia.

4 Oir amhuil mar lónus páis Chríof ionnus: as amhluidh fin lónus ar bhfurtachd mar an gcéadna tré Chríof.

5 Agus más buaidhirt duinn, ar son bhuir gcomhfhurtachdafa, agus bhuir sláimighe: nó más furtachd duinn, ar son bhuir gcomhfhurtachdafa agus bhuir sláimighe, oibrighthear ionnuibh a bhfuilang a namhghair chéadna fhuilge-mid fèin.

6 Atá muinighin dhaingean aguinn aibhshí: do bhrìgh go bhfuil a fhios aguinn, mar do gheibh sibh bhuir gcuid 6n namhghair, go bhfuighe sibh bhuir gcuid don fìogh mar an gcéadna.

7 Oir nì hùill linn aibhshas do bheith cruibh, a dhearbhráithre, a dtáobh na buidhearta thárrla dhúinn fa Nafia, eadhon, gur brughadh tar mhogh sinn 6s cionn ar neirt, ionnus go raibh amh-anu aguinn fós air a bheith béo.

8 Ach do bhreathnuigheamar ion-nana fèin go rabhamar fa bhreith an bháin, ionnus nach afluinn fèin do bhiadh muinighin aguinn, achd as Dia dhúil-gheas na maigh;

10 Noch do fhuair sinn 6 na chomhór fin do bháin, agus fhuair (fin): as a bhfuil ar ndóigh go fionnuidhe sé sinn fós mar an gcéadna.

11 Ar mbeith dhíbhsle ag comhchung-namh ré chéile a nárnuighe air ar son, ionnus go tsiubhradh mórán buidheachas air ar fionne, do bhrìgh an tiobhlais (fiaramar) air son mbórain.

12 Oir a fé so ar ngairdeachaisne, Fiadhnais ar ecoinnfais, gur a neamhar-chóid agus a bhfionnholune dhíadha, & nach a ngliocas colluidhe, ach maille ré grás Dé, do bhí ar gcoibhearfaid fa fíoghail, agus go mór-mhór eadruibhsí.

13 Oir nì neithe eile sgríobhamáoid chugaibh, ach na neithe léigheas sibh, nó fós agá bhfuil a bhfios dearbhtha aguibh: agus atá fúil agam go mbíaidh sibh deimhneach aida go dteachd don chrích dbeigheanuigh.

14 Amhuil do adbmhuigh sibh a gcáil. Gur finne bhuir ngairdeachas, mar as sibhsle ar ngairdeachaisne, a ló an Tighearna Jósa.

15 Agus ris an dóthachas bá mian-riom teachd chugaibh roimhe so, ionnus go bhfuigheadh sibh gráfa dábalta;

16 Agus gabhail uibhsle go Macedónia, agus teachd a ris 6 Mhacedónia chugaibh, agus sibhsle do theachd riom dom fheoladh go tír Júdaighe.

17 Uime fin ar na cur so romham dhamh, an raibh eadruime oram? nó an do réir na féla chuirim romham na neithe chuirim romham. ionnus go mbíadh afeadh, agus nì headh agam?

18 Achd mar atá Dia fionneach, nìor bhé ar ccomhrádh ribhsle, afeadh, agus nì headh.

19 Oir mac Dé Jósa Críof, noch do rinneamairne sheanmóir eadruibhsle, mifi agus Silbhánus, agus Timóteus, nìor bhá afeadh, agus nì headh é, achd a feadh do bhí annan.

20 Oir geallamha Dé go huilidhe, A feadh

a leadh annsan iad, agus Amén annsan chum glòire Dé dhar dtàobhne.

21 Agus [a fé] Dia dhaingnigheas sinne maille ribhle a Gricòid, agus do ung sinn.

22 Noch fós do chuir féula oruinn, agus tug comhartha daingnighthe na Sbiaruidhe ann ar gcroidhthibh.

23 Agus goirim Dia dhiadhnúis a naghaidh mhanma, gur do ghabhail aguibhe, nach dtainic mé fós go Corintus.

24 Ní hé gur Tighearnuidhe sinn ar bhur greideamha, achd luchd cumanta sinn do bhur ngairdeachas: Oir is tré chreideamh shealus sibh.

C A I B. II.

Maitheamhnas do meisneach thabhairt do ndaine choluigheach, déis a aithreachas.

ACH do smuinn mé so riom féin, gan teachd a ris chugaibh a ndoilgheas.

2 Oir má chuirimfe doilgheas oraibhe, cia hé chuireas solás oram féin, achd an ti atá fa dhoilgheas dom thaobh?

3 Agus as chuige do sgríobh mé a mí so féin chugaibh, deagla ar dtéachd dhamh, go ngeubhadh doilgheas air muin doilghis mé fán muinntir, agár chóir dhamh gairdeachas do bheith oram dhá dtiobh: ar mbeith dhamh muinighneach afaibh uile, gur ab é mo ghairdeachas, bbur ngairdeachas uile.

4 Oir is as buidhirt mhóir, agus as doilgheas croidhe do sgríobh mé chugaibh maille ré hiomad déur: ní chum doilgheas do chur oraibh, ach chum go dtuigfeadh sibh an gradh ro lionmhar atá agam dhíbh.

5 Ach má tháinig doilgheas do thaobh énduine, níor chuir fé doilgheas oramfa achd a gcáilibh, ionnus nach geuirfínn ro nalach oruibhe uile.

6 Is lór dhá leitheid sin do dhuine, an timdearghadh [fuair fé] ó mhóran.

7 Ionnus [a nois] contrárdha dhó sin, gur córa dhíbh maitheamhnas do thabhairt [dó], agus solás do chur air, deagla go slughaidhe suas é lé hiomarcuidh doilghis.

8 Uime sin iarruim dathcheuinghe oruibh, bbur ngrádh do dhaingnighadh dhá thiobh.

9 Oir as chuige so fós do sgríobh mé, chum go mbiadh fios dearbhtha agom oraibhe, an mbiadh sibh umhal ina huile neithibh.

10 Agus gidh bé dhá dtug sibhe maitheamhnas aoineithe, do bheirimfe mar an gcéadna: oir má thug mise maitheamhnas a neinni uaim, gidh bé dhá dtug mé an maitheamhnas, is ar bbur fiosa [tug mé uaim é,] a bhfiadhnúis

Chrióid, deagla Shítan do bhreith buaidhe oruinn ré na ghliocas:

11 Oir ní bhfiail aibhíos a slightheadhán oruinn.

12 Tuilleadh eile, ar dtéachd damh go Tróas, air son shioigéil Chrióid, biodh gur bholgladh doras damh do Dtighearna, ní bhfuair mé fuaimheas dom sbioruid, do bhrigh nach dtáin dhamh mo dhearbhráthair Titus.

13 Achd ar ngabhail mo cheada asan damh, do imthigh mé uatha go Macedónia.

14 Agus a bhuidhe ré Dia, do bheir fa deara dhuinn buaidh do bhreith a gcomhnuidhe a Gricòid; agus shioigheas baladh a éolais féin thridne fa huile áit.

15 Oir is sinn deaghbhaladh Chrióid do Dhia, fa druing shlánuighthe, agus fa druing dhamnuighthe.

16 Do dhruing dhíobh, [atámuil] a mbaladh báis, chum báis: agus don druing eile, ar mbaladh beatha, chum beatha: agus cia atá acuinneach chum na neitheannsa?

17 Oir ní bhfuilmidne mar mbóia do thraéillighas briathar Dé: achd lebhraiméid ar Chrióid, amhuil ó shioigheas, nó amhuil ó Dhia, a bhfiadhnúis Dé.

C A I B. III.

Gurab rogha minisdir shioigéil shóidher na saoirse, ar minisdir an reachda scáilhe, do bheir damnadh.

AN dtionnsgnamaoid a ris sinn fán do mholadh? nó an bhfiail riachann aguin mar [atá] ag druing áirghe, ré litreacha molta chugaibhe, nó litreacha molta uáibh?

2 A fi ar liteirne sibhí sgríobhtha ionar gcroidhthibh, thugthea & léighthea ris na huile dhaoinibh:

3 Ar mbeith follas gur sibh eiptéil Chrióid, do friotholadh rinne, ar na sgríobhadh, ní ré dubh, ach ré Sbiaruid Dé bhí: ní a gcláruibh cloiche, ach a gcláruibh féolmhara an chroidhe.

4 Agus atá a leitheid so do dhóthchas aguin tré Chrióid, a Ndia.

5 Ní hé go bhfuilmid cumafach ar aoinni smuineadh uaim féin, mar uaim féin: achd is ó Dhia atá ar gcumas:

6 Noch fós do rinne minisdir ionchubhaidh dhinn don tiomna mada, ní don litir, ach don Sbiaruid: ar marbhuidh an litir, ach do bheir an Sbiarad beatha.

7 Agus má bhí minisdrálachd ar bháis a litribh, ar na tharruing a gclachuibh, glórmhar, ionnas nar bhfeid ré clannuibh Ísrel féucháin go gé ar aghaidh Mháiois, tre dheallruigh a ghnaisi, noch do cuireadh ar gcúl:

8 Cionnus nach biadh minisdrálachd na Sbiaruidhe ní fa ghlórmhuire?

9 Oir má [bhi] miniosdrálachd an
nuaighthe glórmhar, as ro mhó ná
bheirais glóimdrálachd na firéan-
achda bárr a nglóir.

10 Oir a ní úd do rinneadh glórmhar,
dhearnadh glórmhar é fa chás so, a
fúradh na glóire is áirde.

11 Oir má [bhi] an ní sin curthar ar
glórmhar, as ro mhó ná sin [atá] an
comhnuightheach glórmhar.

12 Uime sin, ar mbeith dhá samhúil
do mhuinighin aguinn, chleachdamaoid
leachd mhór.

13 Agus ní [bhfuilmid] mar Mhaóifi,
nó fhóluigh a aghuidh, ionnus nach
leachdadaois clanna Ísraél go grinn air
fach a neithe churthar ar gcúl.

14 Uime sin do dalladh a ninntinn:
agus a niugh a léighthóireachd na
nóimma fanuidh an folach céadna gan
fúradh, noch curthar ar gcúl ré
leachd.

15 Ach fós gos a niugh an tan léigh-
the Maóifi, curthar an folach ar a
nóimhbhí.

16 Gidheadh an tan fhúilfid siad
an Tighearna, toigéubhtar an
nach [aathá.]

17 Ach as Sbiórad an Tighearna:
go gídh be hionadh ann a bhfuil
Siórad an Tighearna, [atá] faoirfe
hionadh sin.

18 Agus ar mbeith dhúinn uile gan
nach air ar nadhuigh ag féuchunn
Siórad an Tighearna [amhuil do bhíadh]
aathán, curthar a naithearrach crotha
fa níomhaigh chéadna sin, ó ghloir
go fóir, ré Sbiórad an Tighearna.

CAIB. IV.

19 *faillter na fhirinne do níl is áill,*
7 gur mo comhfúaracht na cum-
pas an chreidimh.

20 A nadhbharfin ar mbeith don
miniosdrálachda aguinn, do réir
a farramar trócaire, ní theighmid
nambhuinne:

21 Ach do thréigearmar na neithe folai-
theach an mhiomhacintuis, ní ag súbhal
ceilig, ná ag truaillleadh bhréithre
ach maille ré foillsiughadh na fí-
ne do nimid sinn féin ionmholta
rach áon, a bhfiadhnuis Dé.

22 Uime sin má atá ar foisgeúine ar
nófolach, is ar an druing theid
aathá atá fé ar na fhólach:

23 Agir dhall díá an tfoghaife a ninn-
nó, noch atá ar dhith creidimh, ion-
nach b'íadh foille shoisgél ghloir
Chrióid, noch is ionmaigh Dé, ag
fúradh dhóibh.

24 Oir ní sinn féin do nimid do shean-
nó, ach Iósa Críóid an Tighearna:
na sinn féin do bheith dhaoibhse ar
nóbhfhoghantuighibh, ar son Iósa.

25 Oir a fé an Dia do aithin don
fóillsiughadh as an dorchadas, do
nóimhinn ann ar gcroidhibhne, chum
a fólais ghloire Dé [do thabhairt

uainn] a ngnáis Iósa Críóid.

7 Gidheadh atá an tionnmhus só aguinn
a foithighibh críadh, chum oirdhear-
cois an chumhachd sin do bheith ó Dhia,
agus ní uainn féin:

8 [Bimid] dar mbuaidhreachd ar gach
tíobh, gé nach curthar a gcumhachd
sinn: [bimid] a gconntabhairt, gé nach
dtéid sinn a neudochas:

9 Bí géirleanmhuin dá déanamh orainn,
gidheadh ní tréighear sinn: teitighear
síos sinn, gidheadh ní theighmid amuigh.

10 Iomchramaoid ann ar ccorp fa
gcuairt sna huile áitibh, bás an Tighear-
na Iósa, ionnus go mbeith beatha Iósa
mar an gcéadna follus ann ar ccorp.

11 Oir sinne atá béo, bimid do shíor
dar ccur chum báis ar son Iósa, ionnus
go mbeith beatha Iósa follus mar an
gcéadna, ann ar bhfeoil shómharbhta.

12 Uime sin bí an bás ag oibrigh-
adh ionnuine, agus an bheatha ion-
nuibhí.

13 Agus do bhrigh gur ab son chreí-
deamh atá aguinn, do réir a neithe atá
sgríobhta: Do chreid mé, [agus] ar a
nadhbharfin do labhair mé: creidimidne
fós, agus ar a nadhbharfin labhramaoid
mar an gcéadna.

14 Ar mbeith a fhios aguinn, an tí
do thóg suas an Tighearna Iósa, go
dtoigéubhaidh fé sinne mar an gcéadna
aré Iósa, agus go dtiubhra fé sinn bhuir
lathairé.

15 Oir is ar bhuir sona [atáid] na
huile neithe, ionnus go lionfadh an
gris ro lionmhara chum glóire Dé,
tré bhréith buidheachais mhórain.

16 Uime sin ní bhfuilmid ag dul a
nambhuinne: ach biodh go dtruailligh-
the ar nduine leithimealach, athna-
dhaighthear fós an tí atá don tíobh a
sligh go leithamhuil.

17 Oir oibrighidh ar mbuidhirt éu-
rom neambhán, truíme mhartanach
ghlóire go ro lionmhar, dhúinn:

18 Ar mbeith dháinn ag tabhairt ar
nairé do na neithibh nach bhfuil ré a
bhfaicín: Oir is neambhán na neithe
atá ré a bhfaicín: agus is síorruidhe
na neithe nach bhfaicthear.

CAIB. V.

Go itabraid, cróidbe glan 8 ammbianáibh,
do beatha nua, ní is foigse do Chrióid
sinn.

○ OIR atá a fhios aguinn dá gaoil-
tear ó chéile ar dtigh talmbuidhe
na boithesí, go bhfuil áitreabh aguinn
ó Dhia, tigh nar tógbhadh ré lamhuibh,
mhartanach air neamh.

2 Oir atáimid ag ósnaigh ann so,
ag farruidh maille ré mianghus ar dtigh
neamhdha féin do chur iomuin.

3 Achd amháin go bhfaighthear éu-
duighthe sinn, agus ní lomaochd.

4 Oir bimidine luchd na boithesí ag
ósnaigh, ar mbeith áluuidh oruinn: ar
nach

nach mian rinn beith gan èudach, ach tuilleadh èudigh do char iomuin, ionnus go sluighahe fias an ni somharbithia ré beatba.

5 Agus [a fé] Dia do chruthuigh sinn chuige so, agus fos tug dhuinn comhartha daingnigthe na Sbiaruide.

6 Uime sin atamuid deighmheisnigh a gcomhuidhe, agus a shios aguinn an feadh bhiam coigriche sa gcoluinn, go bhfuilmid a dár choimhthighe ó an Dughearna.

7 (Oir as do réir chreidimh shuibhlamaid, agus ní do réir radhairc.)

8 Gidheadh atá deighmheisneach aguinn, agus is mó thig ré ar nientinn an cholann dfaighail, agus dal do chomhuidhe a bhfochair an Tighearna.

9 Uime sin fos cia bé aca bhiam ag fureach, ná ag imtheachd, is rofhoimhar sinn air a thuilleán do dhéanamh.

10 Oir as éigean dúinn uile dal a la-thair chaitheire bhreitheamhais Chríof, ionnus go agéubhadh gach èunduine chuige na neithe (do rinne fé) sa gcoluinn, do réir an ghníomha do rinne fé, maithe ná oic.

11 Uime sin ar mbeith fealach dhúinn air bhuirbe an Tighearna, tairgéamaid doine (chum creidimh,) agus as follas do Dhia sinn; agus atá doigh agam go bhfuilmid follas do bhuir ccoinn-faistibhe mar an gcéadna.

12 Oir ní bhfuilmid a ré dar moidh féin ribhe, ach do bheirmid fith gairdeachas díbh dhár dtaobh: ionnus go mbiadh freagra aguibh ré thabhairt ar an druing, do ní gairdeachas a ngráis, agus ní a gcroide.

13 Oir má atamuid ar faobh cheille, is do Dhia (atamuid ar faobh cheille:) ná má deagheall atá aguinn, is deaibhe atamuid (ar deagheall.)

14 Oir atá grádh Chríof dár mbroidhghadh; ar na bhreathnughadh go dhuinn, (eachon) má fuair èunduine bás ar son na nuile, go bhfuairadar uile bás.

15 Agus go bhfuair feisean bás ar son na nuile, ionnus nach biadh an dream atá béo, ó só amach béo dhóibh féin, ach don tí fuair bás ar a son, agus do eisirghe.

16 Uime sin ní haithne dhúinne ó só amach èunduine do réir na féola: agus biodh go raibh aithne aguinn ar Chríof do réir na féola, gidheadh ní haithne dhúinn a nois féada é.

17 Ar a nadhbharfín má atá èundóine a Gcríof, is créatar naidh (é:) do inthigheadar na feinneithe thoiruinn, feuch, do rinneadh na nuile neithe naidh.

18 Agus as ó Dhia atáid uile, noch do réidhgh síne ris féin tré Jósa Críof, agus tug dhúinne miniofrálachd an réitigh sin:

19 Oir go deimhin do blá Dia a Gcríof, ag réiteach an tfoighuill ré féin, gan comtus do dhuinnamh riu sa na gcoinntuibh, agus do chair fé ionnuinne briathar an réitigh sin.

20 Uime sin is teachdaireadha sin as uchd Chríof, amhuil do chairfeadh Dia impidhe (oruibh) thrídne, iarmáidní dathchuighe (oruibh) as uchd Chríof, bighidh réidh ré Dia.

21 Oir do rinne feisean air ar folam, peacadh don tí ag nach raibh sin peacaigh, ionnus go ndéantaí fíreuntachd Dé dhinne, annan.

CAIB. VI.

Go bfuil buille na bfuirín ag meudighadh a fubailce (a nionnraic): 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Agus ar mbeith dhúinne ag cunnamh ríson, iarrmuid fos dathchuighe (oruibh) gan ghrás Dé do ghabbáil chuighe go diomhaoin.

2 (Oir a déir fé: Do éid mé ré a nam iomchubhaidh, agus a lé an tflaighthe tug mé cabhair dhuit, feuch, a nós an tam iomchubhaidh, feuch, a nois lá an tflaighthe.)

3 Ní thabhairmuid adhbhar ar bith oibheime uinn a néisi, deagla go mbeith an miniofrálachd dá diomolad:

4 Ach do nimid sinn féin ionmhóla sa nuile ní, mar mhinidribh Dé, a foighid fhada, a mbuidhearthuibh, a riachdanas, a namhghar.

5 A mbuillidhibh, a bpríofaibh, a nduibirt ó áit go háit, a fíothar, a bhfaire, a dtroilgibh.

6 A ngeannuidheachd, a néola, a biomchar fhada, a macántas, maille sa an Sbiarad náomh, maille ré grádh namhshallsa.

7 Maille ré breithir na firinne, maille ré cumhachd Dé, maille ré harrmha fíreuntachda, air ar liámh dheis, a ché.

8 Tré onóir agus ealónóir, ar dhrochtheifd agus dheagtheifd: mar mhealltóirigh agus iad firinneach:

9 Mar dhruing nach aitheantar, ag iad aitheantas: mar dhruing ag faidh bháis, agus feuch, atamuid béo mar dhruing smachdaughthear, agus gan a marbhadh:

10 Mar dhruing ag déanamh doigha, ach do ghaith ag déanamh gairdeachas: mar dhaoinibh bocha, gidheadh do ní morán faidhbhar: mar dhaoinibh gan ní air bith aca, gidheadh do shealbhuigheas na nuile neithe.

11 O a Chorinthianacha, atá a mbéulne ofguilte chaguibhe, atá a gcroide ar na dhéanamh fairling.

12 Ní bhfuilte ionnuinne dá bhuir gcomhail a gcumhach, ach dá sibh cumhang ann bhuir ninnibh sin.

13 Achd (dafaigh) an cháitigh cheana (tabhairm amhuil rém chloinn) a ghidhe fairling mar an gcéadna.

15 Ní cionnus thig Críofa agus an
bhal ré cheile ? nó cré é cuid an ti
ceideas, don tí nach ceideamh ?

16 Ní cré é an ceagal [do
biadh] ag teampoll Dé, agus ag iodha-
bhal ré cheile ? oir is sibhse teampoll
ré bhí : do réir mar a dubhairt Dia,
biadh mé um chomhnuide ionnta, agus
biadh na meafé : agus biadh mé um
biadaca, agus beid' siadfan na bpobal
agmfa.

17 Uime sin taguidh amach as a lár,
dealuighe riu, a deir an Tighearna :
ní biodh beain aguibh ré ní neamh-
ché : géubhuidh misí chugam sibh :
18 Agus biadh mé aguibh um athair,
agus biadh sibhse bhar geoinn mhac
agus inghean agumfa, a deir Tighearna
na nulle chumhachd.

C A I B. VII.

19 Meaduibheam doilgheas diagha, deagb
[dubh].

20 Uime sin a [dhearbhraithre] grá-
dhacha, ar bhlaghail na ngeallamh-
dhacha dhuinn, glanum sinn féin é
na fhalchar na feola, agus na spio-
nadh, ag críochmughadh naomhthachda
na eagla Dé.

21 Gíbhuidh sinne chuguibh : ní dhear-
mar eugcoir ar éundúine, ní thrua-
ilmar éundúine, ní dhearnamar
éad ar éundúine.

22 Ní chum [sibhse] dháoradh a dei-
sin, oir a dubhairt mé roimhe go
máid ann ar ecroidhibhne, chum bús
é beatha dhághail a bhfochair a cheile.

23 As mór an danachd do nim
nubh : is mór mo gháirdeachas ar
éirí : atáim lán do mheannma : is
é lóna mé do gháirdeachas ann ar
éirí bháidhirt.

24 Oir ar dtéachd' dháin go Macedó-
nia, ní bhfuair ar bhfoill fáimhneas ar
éirí ach aír buaidhreadh air gach
bheith : comtraic don tiobh a mugh
[dubh] agus eagla don tiobh a sígh.

25 Ach Dia do bheir furtachd do
na dháinibh anbhanna, tug fé furtachd
éirí ré teachd Thituis.

26 Agus ní ré ina theachdán amháin
na mar an gcéudna ris an bhfurtachd
éirí féilinn uáibhse, an tan do aith-
ré dháinibh bhar bhonn romhófa,
agus geáineadh, bhar dteasgrádh
dháinibh : ionnus gur móide do ghabh
gáirdeachas mé.

27 Oir ge gur chuir mé doilgheas ó-
nubh réim litir, ní bhfuil fé na aith-
neachas oram, gé go raibh fé na aith-
neachas oram : Oir do chim gur chuir
na litir sin doilgheas oruibh, bíodh
[choir] achd ar-seadh tamuil,

9 Atá gáirdeachas a nois oram, ní
ar son doilghis do bheith oruibh, ach
sí dhóilgheas do bheith oruibh, chum
na haithrighe : oir is do réir Dé do
bheir doilgheas oruibh, ionnas nach deár-
nadh díoghbháil díbh ar éunchor dar
dtáobhne.

10 Oir an doilgheas bhíos do réir
Dé, oibrighe fé aithrighe chum sí-
naighthe nach aithreach linn : achd
óibrigheann doilgheas an tsioghail bás.

11 Oir féuch, a nise féin, doilgheas
do bheith oruibh do réir Dé, cré é mé
na dúthrachda do oibrigh fé ionnuibh, &
fós an leigéil, agus fós an reachd
feirge, agus na heagla, agus fós an
romhianghuis, agus fós an teas grádh,
agus fós an díoghaltuis ? do fhoill-
gheabhair sibh féin ar gach éunchor do
bheith glan fa nábhbharfa.

12 Uime sin biodh gur sígriobh mé
chuguibh, ní ar son an tí do rinne a
néugcoir [do sígriobh mé], ná ar son an
tí ar a ndearnadh a néugcoir : achd
ionnus go mbiadh ar ndúthrachdne
bhar dtimcheallfa, follas dáobh a bhfia-
dhnuisí Dé.

13 Ar a nábhbharfa, siarnamar comh-
fhurtachd, do bhrigh na furtachda siar-
rabhairfe : ach bá ro mhó ná sin do bheir
gáirdeachas oruinn, sí gáirdeachas Thit-
uis, do bhrigh gur meanmnuigheadh
a spiorad uáibhse uile.

14 [Agus] do bhrigh má rinne mé
mórdháil a néinni ríson bhar dtáobhfe,
nár cuireadh adhnáire oram : achd
amhuil do labhramar ribhse na huile
neithe a bhfiríone, gur ab amhlaidh
sin mar an gcéudna frith ar mórdháil
[aíuibhse] ré Titas, na fháinne.

15 Agus as lionmhúire ná sin atá
tost a chroidhefion dáobhse, ag coimh-
niughadh bhar nímhlachd uile dhó,
mar do ghabhbhair chuguibh é málle
ré fáiteachas & ré críochnughadh.

16 Uime sin atá gáirdeachas oram,
do bhrigh gur féidir leam bheith dana
aíuibh fa nulle ní.

C A I B. VIII.

Gur bhar gheir chum daonachd, Sampla na
Macedonach, 9 & fofa Críofa.

TUilleadh eile a dhearbhráithre, foill-
sigeamadaid gráis Dé dháobh, noch
tugadh deagluilbh na Macedónia.

2 Baidhion a ngáirdeachas lionmhar, fa
mbuidhirt mbeir lé dearbhadh iad,
agus gur lion a mbochdúine ro mhór,
chum fáidhbhris a ndáonachd.

3 Oir (do nim dsiadhnuisí dháobh)
do bhádar toileapach do réir a nac-
fuinne, nó fós ós cionn a nachuine :

4 Dhá iarruidh go géir dathcheanghe
orúine, an gráfa, agus comhrúinn fa
miníofáilachd a dtimcheall na náomh,
do ghabháil oruinn.

5 Agus ní do réir mar bhí dóigh
aguinn, ach tugadar iad féin ar tús
don Tighearna, & na dháigh sin dúinne
do thoil Dé ;

6 Chum

6 Chum impidhe do chur ar Thitus daínn do réir mar thionnsguin fé, go gcuirfeadh fé críoch eadruibhse fós air an ngrá céudna.

7 Uime sin amhuil atá sibh iomlán sna huile neithibh, a gcreideamh, & a mbreithir, agus a néolas, agus fa huile dhúthrachd, agus a ngrádh dár dtaoibhne, gur mar sin bhias sibh iomlán fa ngráfa mar an gcéudna.

8 Ni tré cheannus [oruibh] a deirim fo, ach do bhrigh dhúthrachd dhaoinéadh eile, agus do dhearbhadh chinéil bhur ngrádhfa.

9 Oir is aithne dhaóibh gráfa ar Dúighearna Jófa Críofd, do bhrigh ar mbeith dhó faidhbhir, go ndearnadh duine fíorbhocd de ar bhur iona: chum sibhse do dhéanamh faidhbhir, ré na bhocdaineíon.

10 Agus foillsighim minntinn fa nise: Oir téid fo a fochar dhaóibh, noch do thionnsguin cheana, ní hé amháin a dhéanamh, ach bheith fonnmar fós daóibh, bliadhain ó shin.

11 Uime sin, a nois cuiridh críoch ar a dhéanamh, ionnus mar do bhábhair ó thoil ro ullamh chum a dhéanta, go madh hamhluidh sin mar an gcéudna chuirfeas sibh a gcrích é, don ní atá aguibh.

12 Oir dá raibh iantinn fonnmar ag neach ar tus, gabthar sin uadh, do réir a neithe atá aige, agus ní do réir a neithe nach bhfuil aige.

13 Agus ní huime [a deirim fo,] chum focambuil [do bheith] ag daóinibh eile, agus sibhse do bheith fa dhaóirí: ach ar chonnradh chomhthrom, chum bhur nacnuineí a nois [dfoirighthin] a riachdanuifion.

14 Ionnus go bhfoirfeadh a nacnuineíon ar bhur riachdanúfa mar an gcéudna, ar ghléus go mbiadh comhthrom [eadruibh].

15 Do réir mar atá sgróibhtha, An ti [do chruinnigh] morán, ní raibh iomarcuigh aige: & an ti [do chruinnigh] beagán, ní raibh easbhuidh air.

16 Agus a bhuidhe ré Dia do chuir an dáthrachd céudna a gcroidhe Thítus bhur dtimcheallfa.

17 Oir do ghlac fé go deimhin an brosfagh chuige: agus ar mbeith dhó ní fa dúthrachduigh ná sin, do thríall fé dhá thoil féin chuguibh.

18 Agus do chuireamar leis, na chuideachda, an dearbhrathair ar a bhfuil deaghréid fa foilgeúl, tré na huile eagluibh.

19 (Agus ní hé amháin, ach do toghadh é mar an gcéudna, ris na heagluibh, mar shear combaifdir aguinne, do thaobh an ghráfa do nimid a mhínoídráladh chum glóire an Tighearna, agus chum [go bhfoillseóchtar] bhur minntinn ro ullamha.)

20 Ar mbeith dháinn ag feachna ar

naíomolta do neach ar bith, fa bhfaifíngesí do níthear do mhínoídráladh rinn.

21 Ar mbeith dháinn ag soláthar dheaghneitheann, ní hé amháin a bhfaidnuifí an Tighearna, ach a bhfaidnuifí na ndaoine mar an gcéudna.

22 Agus do chuireamar ar ndearbhrathair ma ríon rái, noch do dhearbhamar go minic do bheith dúthrachd a morán do neithibh, agus a nois ní fa dhúthrachduighe ná sin, do bhrigh an rodhocuis atá aige afuibhse.

23 Ach a dtaoibh Thítus, [a fé] mo chompanachfa é, agus mo chombrighe bhur dtaobha: nó a dtíobh ar ndearbhráithreach, [a liad] teachdaine na neaghuifeadh iad, [agus] glór Chríofd.

24 Uime sin cuiridh dearbhrathair bhur ngrádh, agus ar mórdhaine afuibhse, a numhail doibh, a bhfaidnuifí na neagluifeadh.

CAIB. IX.

An barr meannmughadh chum fáile & d'fíre.

Oir a dtíobh mhínoídráladha do dhéanamh do na náomhaibh, is iomarcach dhamh sgríobhadh chuguibh.

2 Oir atá fíof ullmhachda bhur minntinne agam, as a ndéanaim mórdhaine afuibhse ris [na Macedónachaibh, ar rádh] Go bhfuil bliadhain ó bhAchaia ullamh: ionnas gur bhrofhagh bhur niomthnathfa morán.

3 Agus do chuir mé na dearbhráithreacha ar fubhal, ionnus nach biadh mo mbórdhail afuibhse díomhaoin fa gcaifí; agus go mbiadh sibhse ullamh, mar a dubhairt mé.

4 Deagla má thigid na Macedónaigh ríom, agus go bfuighid liad sibhse neamhullamh, go mbiadh adhaine oruinne, gan teachd oruibhí, fa mbeid na mórdhálaí.

5 Uime sin do bhreathnuidh mé na riachdanach, na dearbhráithre bhrofhagh, chum teachd chugaibhse dhábh ar tus, agus bhur nalmfana air ar labhradh cheana do chríochmughadh roimh láimh, ionnus go mbiadh fa ullamh, mar ní [gheibhtear] tré dhíonachd, agus ní ré crádhail.

6 Agus biodh fo ar cuimhne aguibh, an ti shíolchuifreas go tana, a go tana bheanús fé: & an ti shíolchuifreas go tiugh, is go tiugh bheanús fé.

7 [Tabhradh] gach áon [uadh] do réir thogra a chroidhe: ní maille ní doithcheall, nó ré béigean: Oir is amhuin ré Dia an ti bhronnus go foilbh.

8 Agus as cumfach Dia ar sibhse do fionadh do na huile ghráfaibh: ionnas ar bhfaghail bhur fáith dhaóibh a gcomhnuidhe do na huile neithibh, go fionadh sibh chum gach uile dheaghoibre.

9 (Do réir mar atá sgríobhtha: Do leathnadh fé, [agus] tug fé do na bochdaibh.)

bhíadh: mairidh a fhéuntachd go
mairidh.

9 Agus an tí do bheir siol don
bhíadh, agus arán chum beatha, go
mairidh agus go méudughe lé bhur
bhíadh, agus go dtuguidh fé do thóir-
thar bhur bhféuntachda fis.)

10 Ar mbeith dhaóibh ar bhur ndé-
nach fídhbhíar fa naile chás, chum na
bhíadhachda, noch do bheir fó deara
féice, buidheachas do bheith ré Dia.

11 Oir do bheir miniofdralachd na
bhíadh, ní hé amháin fíorghin do
bhíadhachda na náomh, ach ionuidh
mar an gcéudna ré mhorán buidh-
nach do bheith ré Dia ;

12 Ar mbeith dhaóibh tré dhearb-
nach na miniofdralachdafa ag moladh
do bhrigh bhur numhlachdafa an a
sibh sibh admalach do shoigéul
ríoch, agus do bhrigh bhur gcumuinn
bhíadhachd riu féin, agus ris na
bhíadhachda.

13 Agus ann a nárnuighe ar bhur
bhíadh, noch atá bhur níarruidh ar son
bhíadh Dé líonas ionnuibh.

14 Uime sin buidheachas ré Dia ar
bhíadhachda, nach dtig ré teanguidh
bhíadhachd.

C. A. I. B. X.

Uilleadh eile, sírífse Pól dath-
chuinge oraibh, tré mhaicántus,

cheannlachd Chríofd, noch ar
bhíadhachda do láthair, [bhíos] íseal
bhíadh, ach do ní dínachd oiribh
bhíadh nach bím bhur láthair ;

1 Ahd iarruim oiribh gan [sibh dom
bhíadhachd] - an tan bhíos mé bhur lá-
thair, chum bheith teann damh, leis a
bhíadhachd céudna ré a fíolithear mé
teann a náduigh dhruinge
bhíadh, mhéufas sinn, mar do bheimis
bhíadhachd do réir na féola.

2 Oir ar mbeith dhaúinn ag fiubhal fa
bhíadh, ní do réir na féola na nimid
bhíadh ;

(Oir ar náirm coguidh ní féolmhar
bhíadhachd cumhachdach ó Dhia, chum
bhíadhachd do leagadh síos.)

3 Ag cur theilgin na hinntinne ar
bhíadhachd gach uile áirde, dá nárdugheann
bhíadhachd a náduigh éolais Dé, agus ag
bhíadhachd uile ímuaintighe a mbríagh-
nach chum umhlughthe do Chríofd.

4 Agus agá bhfuil díoghaltus ullamh
bhíadhachd ar a nuile eafumhlachd, an
bhíadhachd ionntar bhur numhlachdafa.

5 An do réir a bhfaiceana mheafas
bhíadhachd ? má atá dóchas ag aoinneach
bhíadh, gur lé Chríofd é, ímuáineadh
bhíadhachd ris áadha féin, amhuil is ré
bhíadhachd eifion, gur lé Chríofd sinne fós
bhíadhachd an gcéudna.

6 Oir biodh go ndéanuinn ní éigin
bhíadhachd do mhórdháil as na cumh-
bhíadhachd atá agúinn, tug an Tighearna
bhíadhachd, chum bhur bhíollamnuightheis,

agus ní chum bhur gcurtha ar gcal, ní
bhíadhachd adháire oram.

9 Ahd ionnus nach measfuighe mé mar
bhíadhachd ag cur eagla oiribh réim litribh.

10 Oir atáid na litreacha (a deirid
bhíadh) nímhneach, láidir : ahd is meirbh
a phearsa a láthair, agus ní bhíadh
bhíadhachd na bhriathraibh.

11 An tí atá amhluidh sin, ímá-
neadh fé ar só, Do réir mar bhíadh
a mbréithir tré litribh ar mbeith dhaúinn as
láthair, go mblam mar an gcéudna dá réir
sin a ngníomh, an tan bhíadh a láthair.

12 Oir ní lamhmaoid sinna féin do
cheangal, nó chur a gcomórtas ré
druing ísrighe bhíos dá moladh féin :
gidheadh ní thuigidh siad, Gur dá dtom-
mhas féin riu féin bhíadh siad, agus
dá gcomórtas féin ré chéile.

13 Ahd ní dhéanmaoidne mórdháil
as na neithibh théid thar ar dtomhas :
ach do réir mhíofúir na riaghla, noch
do thomhas Dia dhaúinn, míofúir ré
rochduin fós go íoithe sibhse.

14 Oir ní íhinemid sinn féin tar
mhogh mar nach dtuicfadh dhinn roch-
duin chuguibh : oir rangamar fós
chuguibh maile ré íoigéul Chríofd.

15 Ní ag déanamh mórdháil as na
neithibh mar toimheadh dhaúinn, as
íoithruibh dhaóineadh eile : ahd as
doigh linn, ar mbeith dá bhur greid-
eamhfa ag fis ionnuibh, go léighe-
thear uilleadh fáirfinge chuguinn fa
ní do toimheadh dhaúinn.

16 Chum an íoigéil do sheanmóir
sna críochaibh atá don táobh amuigh
dhaóibh : ní chum mórdháil dha-
namh as ríaghuil dhaúine eile, as nei-
thibh atá ullamh cheana.

17 Ahd an tí do ní mórdháil, déa-
nachd mórdháil as an Dtighearna.

18 Oir ní hé an tí mholás é féin,
atá ionmholtas, ahd an tí mholtar an
Dtighearna.

C. A. I. B. XI.

Urraim na Firinne ag Pól tar na dal-
abfóluibh meabhlach ; 22 a leighe sío,
bhíadh a shulang.

DO bfearr leam go níomchradh
sibh beagán réim leimhe : agus fós
iomchruidh leam.

2 Oir atáim éudmhar ribh, ré héud
diadha : oir do ullmhuigh mé sibh
deínfhear amháin, chum bhur dtábartha
mar óigh fhíorghloin do Chríofd.

3 Gidheadh atá eagla oram, mar do
mheall náithir beimhe Eúba ré na
mheabhall, go dtuáillfidhe bhur ninn-
tinnse mar an gcéudna ón timplidheadh
noch atá a Geríofd.

4 Oir dá dtigidh neach do shean-
mórughadh jósa eile, nach dearnamairne
sheanmóir ; nó da nglacuidh sibh spí-
rad eile náir ghlacabhair chuguibh, dob
iondeunta dhibh a shulang.

5 Oir fáillimfe nach raibh bárr ag
an gcuid dob áirde do na habfóluibh
oram.

6 Agus

6 Agus biodh go bhfuilim taitamhuil a mbráthruibh, achd ní bhfuilim a neolas : ach do rinnéadh follus sinh bhur meafra thrid amach sna huile neithibh.

7 A né gur chionntuigh mé tré bheith dom iiliughadh féin chum sibhsé dhár-dhagh, tré bheith dhambh ag foigéulughadh shoisgéil Dé dhaóibhsí a naise.

8 Do shlad mé eagluifeacha eile, ag glacadh tairasduil (uatha) chum seirbhíse do dhéanamh dhibhsí.

9 Agus an t-ah do bhi mé bhur lá-thair, agus riachdanas oram, níor léig mé mo throm ar éundúine : óir do foireadh a neasbhuidh do bhi oram ris na dearbhráthribh tháinic ó Mhaicedónia : agus ar a nuile ghléis do choimhéadas mé féin ó mo throm do léigean orúibhsí, agus fós coimhéadfad.

10 Atá sinne Chríofd ionnam, nach dúnfuidhearthar an maóitheachbúsa am adhuigh a gcrochaibh na Hachaia.

11 Cré uime ? an do bhrigh nach bhfuil grádh agam dhibhsí ? atá a shios sin ag Dia.

12 Ach a ní do nim, do dhéanad fós é : ionnus nach dtábhruinn cion-fitha don druing ler mian consfatha d'fagháil, chum a bhfaghála comhchoimhuil ríone, fa ní as a ndéanuid siad maóitheachus.

13 Oir atáid a leithid sin dabsóibhibh fallla, na luchd oibre fhallífach, meabhlaacha, dá gcur féin a bhfoirm abfáid Chríofd.

14 Agus ní bhiongnadh sin : oir cuiridh Satán é féin a bhfoirm aingil na foillse.

15 Uime sin ní mór an ní é, dá gcuirid a mhinifdri iad féin mar an gcéada a bhfoirm minifdridhe na firéantachda, agá mbáidh a gcroich dheigheanach do réir a noibreacha.

16 A deirim a ris, Na tugadh éundúine meas dhuine gan chéill oram : nó fós gabhuidh chuigibh mé mar neach gan chéill, go ndéanuinnsí fós beagan mórdhála alam féin.

17 A ní labhrum, ní do réir an Tighearna labhrum é, ach mar neach ar a bhfuil dith céille a ndóthchas na mórdhála.

18 Do bhrigh go ndéanuid morán mórdháil do réir na feola, do dhéunfa mórdháil mar an gcéada.

19 Oir fuilngidh sibh daóine gan chéill go toiteanach, do bhrigh go bhfuil sibh féin ceillidhe.

20 Oir ionmharthaóí dá mbeire neach a ndaoirsi sibh, dá sluige neach sibh, dá mbeana neach (bhur guld) dibh, dá nárdúighe neach é féin, dá mbuáile neach sibh ar a nádúighe.

21 As a dtaobh eafonóra a deirim fós : amhuil mar bhéimíne annbhfán : má feadh fós gidh bé ar bith ní as a bhfuil neach eile dána, (labhrum go micheilidhe) atáimse mar an gcéada dinn ar.

22 An Babbreidhe iadfan ? a feadh mísi mar an gcéada. An Uracladh iad ? a feadh mísi fós. An do shlad Abrahám iad ? a feadh mísi mar an gcéada.

23 An minifdri do Chríofd iad ? (labhrum mar dhuine micheilidhe) atáimse a gcionn (fa cháil sin.) Nios lomhuire a faothruibh, a mboilleadhuibh nios ro mhó, a bpsosúimibh nios meonca, a nguais bháis go minic.

24 Fuair mé dhá fhuichead buille ach a naon, cuig huáire ó na Iudaighibh.

25 Do gabhadh do shlaibhibh oram trí huáire : do gabhadh oram cionnus do chloichuibh : dfulaing mé luingseadh trí huáire : do bhi mé lo go oídlhe a ndubhaigéun na fairrge.

26 A naifdribh go minic, a ngabhadh aibhneadh, a mbaoghal biothamhach, a mbaoghal ó mo chineadh, a mbaoghal ó na cineadhachuibh, a mbaoghal fa gcathruigh, a mbaoghal fa bhfaic, a mbaoghal fa bhfairrge, a mbaoghal a meafg dhearbhráthreach bhfaic.

27 A dtuirfe agus a mbrífead croidhe, a bhfaire go minic, a nocas agus a mótiun, a dtroigthibh go minic a bhfaicadh agus a lomnochdúighe.

28 Os cionn na neitheanna don táobh amuigh, an ní thig oram go láethamhuil. Cúram na nuile eagluifeach.

29 Cía bhíos lag, agus nach bíme lag ? cía gheibh oibbheim, agus nach bíme don loigadh ?

30 Mís éigean mórdháil do dhéanamh, is as na neithibh bheana na éugraas do dhéan mórdháil.

31 Atá a shios ag Dia, eadhon athar ar dtighearna Ióla Críofd atá bannuighe do shior, nach bhfaicim ag déanamh breige.

32 A Ndamascus, do chuir uachtarán an phobail faoi an Rí Arsan coimhéad ar chathair na Ndamascach, a ndóigh mísi do ghabháil.

33 Achd do léigeadh fós mé a gclabh tré shuinneog ris an mbaicé (mar sin) do chúis mé as a lámhaibh.

CAIB. XII.

Gur tarbhoighe cáil shreablaid, no t-ghloir, fa bheathaidhe.

GO deimhin ní hionmharthaóí dhamhsa mórdháil do dhéanamh oir tiucfuidh mé chum taibhreathach taisbéanadh an Tighearna.

2 As aithnidh dhamh neach a Chríofd ós cionn cheithre mbiaidhe deug ó shín, (mís ann fa gcoluin, a eadar : nó as an gcoluin, ní eadar atá a shios ag Dia,) noch do fuidh gheadh fáas gus an treas neamh.

3 Agus as aithnidh dhamh a leithid sin do neach, (mís ann fa gcoluin no as an gcoluin, ní eadar mé a shios ag Dia.)

4 Gur fuidhigheadh é go Párrus agus go gcoluidh fé briaúra ríne.

nach a náon spioruid ambáin do shiubhlamar? a né nach éunlorg ambáin do leanamar?

19 An Boiltí a ris go bhfuilmid ag gabháil ar léigéil ribh? as a bhfiadhuifí Dé labhramáid a Gcríod; achd an tiomlán, a chairde, chum bhur bholamnuighthese.

20 Oir as eagúil leam ar dteachd damh, nach bhfuighemé sibh mar as mian riom, agus nách bhfuighe sibhse mifi mar is mian ribh. Agus go [mbiáidh] imrealuin, tnúth, searg, consóid, ithiomradh, siufarnach, lionadh [drochmheine, agus] ceannarruic, [eadruibh.]

21 Deagla ar dteachd a ris chuguibh dhamh, go nifléóidh mo Dhia mé eadruibh, & go gcóinise mé morán don druing do pheacuidh cheana, agus nach dearna aithrighe fa neamhghloine, agus fa fíriophachas, & fa mionáire do rinneadar.

C A I B. XIII.
Bagra na gér-faite ar aboinibh, do-fineadhúighe.

A G fo an treas uir dhamh ag teachd chuguibh. A mbéul dheifí no trir finné, bíáidh gach uile bhriathar ar bun.

2 Do réimhráidh mé, & réimhráidhim an dara huair, amhuil as do bhéinn bbur láthair, & ar mbeith dhamh as bbur láthair, síriobhuim a nois chum na druinge do pheacuidh roimhe fo, agus chum na coda eile uile. Dá dtéidá mé a ris, ní choigeólad [sibh:]

3 O atá sibh ag iarruigh dearbhadh ar Chríod labhrus ionnam, noch da bbur dtíobhsa nach bfuil eugruaidh, achd atá cumhachdach ionnuibh.

4 Oir biodh gur céudadh é tré eugruas, mairidh se fós tré cumhachd Dé: Oir atámuide fós eugruaidh maille ríon: gidheadh bíam beó maille ris tré cumhachd Dé bbur dtíobhsa.

5 Feuchuidh sibh féin, an bhfuil sibh fa gcreideamh: cúartuighe sibh féin: A né nach feasach sibh oruibh féin, go bhfuil Iófa Críod ionnuibh? ach muna dáoine éidearbhta sibh.

6 Achd atá suil agom go mbiáidh a fhios aguibh, nach dáoine éidearbhta finne.

7 Agus iarruim dathchuighe ar Dhia, gan sibhse do dhéanamh uile ar bith: ní chum go measfuidhe finne do bheith dearbhta, achd chum sibhse do dhéanamh neithe ionchubhaidh, biodh go mbeimise éidearbhta.

8 Oir ní féidir linn ní ar bith dhéanamh a nádhuigh na finne, achd ar fion na finne.

9 Oir bí láathgháir oruinn an tan bhimid féin eugruaidh, agus sibhse láidir: agus iarrmuid fo dathchuighe [ar Dhia] mar an gcéadna, eadhon sibhse do bheith diongmhála.

10 As uime sin sgríobhuim na neithe
fo ar mbeith dhamh as bhuir láthair, dea-
gla mo bheith borb ar mbeith a láthair
dhamh, do réir na gcumbhachd tug an
Tighearna dhamh. chum follamnuighe,
agus ní chum sgríofa.

11 An cuid eile dhe, a dhearbhráith-
reacha, biodh gairdeachas oruibh: bighidh
diongmhála: biodh deaghamheifneach

aguibh: bighidh dhéinintinn: leanmá-
don tsoithcháin: & bíaidh Dia an ghrá-
dha, agus na siothchána maille ribh.

12 Teannuidh féin ré chéile maille
póg náomhtha. Cuirid na náomh
a mbeannachd chuguibh.

13 Gráfa an Tighearna Jósa Críod
agus grádh Dé, & cumann an Siorra
náomh maille ribh uile. Amén.

EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA NGALATIANACH.

CAIB. I.

Muintir na Galatia corrach, diombuán a
Gceidimh.

POL absdail (ní ó dháoinibh,
ná tré dhuine, ach tré Jósa
Críod, agus tré Dhia a-
thair, noch do thóg suas é ó
mharbhúibh.)

2 Agus na dearbhraith-
reacha uile atá maille ríom, chum eag-
luiseadh na Galatia:

3 Gráfa maille ribh, agus siothcháin
ó Dhia athar, agus ó ar Dtighearna
Jósa Críod:

4 Tug é fein ar son ar bpeacuighne,
chum ar fiontha ón drochthíoghálfa do
láthair, do réir dheaghtóile Dé, ea-
dhon ar nathairne:

5 Agá [bhfuil] glóir go sioghal na
sioghal. Amén.

6 As iongnadh leam bheith ar níom-
póg dhíbh comhlúath sin chum soisgeil
eile, ón tí do ghoir sibh chum grás
Chríod:

7 Ag nách [soisgeil] eile é: achd
ambáin go bhfuil dream áirighe dhá bhuir
mbuáidhreachd, agus lér nían soisgeil
Chríod do chur a neimbrigh.

8 Ach biodh go ndéanamáoine, no
aingeal ó neamh soisgeil eile do shean-
móir dháoinibh, tar an [soisgeil] do
rinneamar do sheanmóir dháoinibh cheana,
biodh fé malluighe.

9 Amhuil a dubhramar roimhe, a
deirim a nois a ris mar an gcéadna;
Cia bé dhéanas soisgeil do sheanmóir
dháoinibh, leith amuigh dhe iad do gha-
bhahair chuguibh, biodh fé malluighe.

10 Oir a nois an iad dáoine, nó a né
Dia theaguisim? nó a ní toil na ndáoi-
ne iarrum a dhéanamh? go deimhin
dá mbein gus a nois ag déanamh toil
na ndáoine, ní bhéinn um shearbhsho-
ghantuidhe ag Críod.

11 Agus do bheirim a fhios dhíbh
a dhearbhráithre, an soisgeil do sean-
móradh leamfa, nách do réir dhuine
atá fé.

12 Oir ní ó dhuine fuair mé é, ná
do theaguisgeadh mé, ach tré thais-
béunadh Jósa Críod.

13 Oir do chúalabhair mo choinbhear-
sáid a nallód a gceideamh na Niúdui-

gheadh, eadhon go raibh mé ag
leanmhúin eagluif Dé tar mhogh, agus
dá sgríos.

14 Agus gur mó tháinic mé ar
madhuigh a gceideamh na Niúduigh,
ná morán dom mhaca samhla a meá-
mo chinidh, ar mbeith dhamh ní as dá-
rachduighe ag leanmhúin luirg mo shá-
sear.

15 Gidheadh antan do thogair Dia
(noch do chuir air leith mé ó bhraic)
mo mháthar, agus do ghoir mé tré
ghrás.)

16A mhac fein dfoillsiughadh ionn-
ionnus go mbeinn dá sheanmóir a meá-
na gceineadhach: air a nuair sin ní deam-
mé comhairle ré fuil agus ré feoil:

17 Agus níor fhíll mé go Hia-
salem, chum na druinge (do bhí)
na napsdaluibh romham: ach do imidh
mé go Harábia, & táinic mé ar mhuir
ris go Damascus.

18 Na dhúigh sin a gcionn
mbladhán do fhíll mé go Hiarúsáil,
dféucháin Pheadair: agus dñan mé
na fhochair cáig lá dhéug.

19 Agus ní fhaca mé neach ar bith
eile do na napsdaluibh, achd amháin
Séamus dearbhraithair an Tighearna.

20 Agus sna neithibh sgríobhuim
chuguibh, féuch, tógbhuim Dia dñí-
nuif, nách bréug do nim.

21 Na dhúigh sin tháinic mé
críochaibh na Siria agus Cilicia.

22 Agus ní raibh eolas oram do ré-
mfaicfiona ag eagluifibh tháre Jádáig
noch do bhí a geríofa.

23 Achd amháin do chualadar, an
do bhí dár ngerleanmhúin roimhe fo,
bhíuif fé a nois ag soisgeulughadh
chreidimh, do sgríos fé roimhe.

24 Agus tugadar glóir do Dhia do
tháobh.

CAIB. II.

Fél ag leanmhúin ar a thuras 4 & ag
mbríughadh an tsoisgeil. 7 mar theag-
daire na Gceineadhach: amhuil Pheadair
Níddúigheach.

AGus a gcionn cheithre mbladhán
déug na dhúigh sin, do chaidh
fuas a ris go Hiarúsalem ma ríon
Barnabas, ar mbreith Thituis ríom
an gcéadna um chuideachda.

Agus is do réir thaisbéanta do dhéanamh mé suas, agus do chuir mé a dhéanamh an foigéil do nim a bhean-
a mealg na gceineadhach; ach
drúing dob oirdheire acá air
deagla a gail ar bith go ríoth-
a go diomhaoin, no gur ríothas.
Ach fós níor cuireadh dñiachuibh
Thús do bhi um chuidheachda, a
beallgearradh, biodh go raibh fé
Ghréagach.

Agus sin ar son na ndearbhraí-
nach bháilfa, do bhi ar dteoltógh a
nach, noch do théultóigh a sheach do
nach na laoirle atá aguin a Gcríof
ar mbeith sí dhaoirfe:

1. Dá nach dtugamar urraim ar feadh
amháin, ionnus go bhfanadh si-
an an tfoigéil aguibhfe.

2. Agus ón druing air a foiltear cail
oirdhearcuis do bheith, (gidh bé
do bhádar roimhe so, ní bheanann
damhá: ní ar phearsainn dhuine
meas ag Dia; Oir) an dream
do bheith oirdheirc, níor
adarr bárr ar mo theagúisfa.

3. Ach go comradha dhó sin, ar
cail dóibh gur táobhadh foigéil an
timchillghearrtha leamfa, mar
táobhadh foigéil an timchill-
ghearrtha lé Peadar:

4. (Oir an té do oibrigh do Pheadar
na abfaltachda an timchillghearr-
do oibrigh lé dhamhá mar an
na do tháobh na gceineadhach.)

5. Agus ar naithne do Shéamus &
Chephas, agus Deoin, ar a bhfuil
do bheith na bpoisúighibh, an grás
tugadh dhamh: tugadar a lámh
(a ceruth) chumainn damhá
do Bharnabas; chum sinne dim-
achd chum na gceineadhach, agus
sin chum an timchillghearrtha.

6. Achd amháin go mbíadh cuimhné
ar na bochdaibh: an ní céudna
uibh mé féin dáthrachdach chum
dhéanta.

7. Agus an tan tháinig Peadar go
do chéir, do sheas mé a nadhuigh a
air do thuill fé a spreagadh.

8. Oir fál tangadar dream áirighe
Shéamus, do chaith fé biadh a
do chuir na gceineadhach: ach táir éis
dóibh, do théultó fé agus do
fé (ríu,) ar mbeith eaglach dhó
an luchd do bhi don timchill-
ghearradh.

9. Agus do bhádar an chuid eile do
do bheith mar an gcéada ag cluá-
nach na fhochair: ionnas gur
tangadar Barnabas fós ré na
dhéanta.

10. Achd an tan do chonnaire mifi,
an tlighe dhíreach do shuibhdar
sin sinne an tfoigéil, a dubháir mé
Peadar na bhfadhuifi uile; Má atá
agus tú ad jáduighe, ag taitheamh
bheatha réir na gceineadhach, & ní

réir na Níuduigheadh, créd sí gcuireann
ta dñiachuibh ar na cineadhachuibh,
aithris do dhéanamh ar na jáduigheibh.

15 Inne; atá ar Níuduigheibh ó na-
dúir, agus ní ar bpeacthachuibh do
na cineadhachuibh,
16 Ar mbeith fhios aguinn, nach
fiorthar duine tré oibrighibh an reach-
da, ach tré chreideamh Jófa Críof;
do chreideamairne a Níofa Críof, mar
an céudna, ionnus go fíorfuighe sin
tré chreideamh Chríof, agus ní tré
oibrighibh an reachda: do bhrigh nach
fíorfuighear féil ar bith tré oibrigh-
gheibh an reachda.

17 Agus má gheibhtear sinne ar
bpeacthachuibh, [agus sinn] ag iarruidh
ar fiortha a Gcríof, A né go bhfuil
Críof na mhinidí ar an bpeacadh?
Nar léige Dia sin.

18 Oir má thógbhuim suas a rís na
neithe do leag mé síos, do nim cion-
tach mé féin.

19 Oir atáimfe tré an reachd,
marbh don reachd, ionnus go mbéan
béo do Dhia.

20 Do céudadh mé má ríon ré Críofa
gidheadh atáim béo, biodh nach
mísi feafda, ach Críof atá béo ionnam
agus an bheatha chaithim a nois fa
gcoluinn, is tré chreideamh mhic Dé
chaithim i, noch do ghráduigh mé,
agus tug é féin ar mo shon.

21 Ní ag cur ghrás Dé ar geal atáim:
Oir má [thig] tré an reachd, fíreantachd,
is gan adbhair fuair Críofa bás.

CAIB. III.

*Tugadh Dlighe Mhaol 19 chum peacadh do
bheagubhadh, & do nochadh; 24 ach is
tré chreideamh Chríofa atá ar fíoradh
natha tríd amach.*

○ A Ghalatianaacha gan chéill, a
ríinne piosga dhaóibh, as nach
geillfeadh sibh don shírinne: agár
thaisbéamadh Jófa Críofa doáibh
roimhe so a bhfadhuifi bhuir fál, ar
na chéudadh bhuir mealg?

2 Bá mian ríom so amháin dfogh-
luim uáibh, An ó oibrighibh an
reachda suarabhair an Spiorud, ná ó
éideachd an chreidimh?

3 An bhfuilte coimhmicheáillidhe sin,
ar dtosughadh dhaóibh fa Spioruid, go
mádh mian sibh a nois bhuir gcríochu-
ghadh fa bhfeoil?

4 An go diomhaoin dñiung sibh a
nóirid sin do neithibh? achd fós má
diomhaoin.

5 Uime sin an tí do bheir an Sbiorad
go fairsing dhaóibh, agus oibrighes
subhailcighe miorbhuileacha ionnuibh,
An tré oibrighibh an reachda, no
tré éideachd a chreidimh [do bheir
fé iad?]

6 Amháil do chreid Abraham do
Dhia, agus do meafadh dhó é mar
fíreantachd.

7 Uime sin is tuigte dhaóibh, an
drung

drung [atá] don chreideamh, gur ab iad sin clann Abraham.

8 Oir ar na fhaicfin roimhe don sgríobhúir, go fíoradh Dia na cineadhacha tré chreideamh, do shioisgíl fé roimhe láimh Dábraham, [ag rádh] Buidh na huile chineadhacha ar na mbeannughadh ionnadaí.

9 Uimé sin an dream [atá] don chreideamh, atáid siad beannuigthe maille ré Habraham deaghréidmheach.

10 Oir an mbeid atá do tháobh oibrightheadh an reachda, atáid siad faoi an mallachd: Oir atá sgríobhtha. As malluighe gach áon nach ccomhnuigheann sna huile neithibh atá sgríobhtha a leabhar an reachda, chum a ndéanta.

11 Agus as ní follas nach faorthar énduine tré an reachd a bhíadhnúisi Dé: oir As tré chreideamh mhairfeas an fíreun.

12 Gidheadh ní ón chreideamh atá an reachd: Achd an tí dhéunas iad, mairfidh fé chrióthadh.

13 Ach dísáigil Críod sinne ó mhallachd an reachda, ar mbeith dhó ar na dhéanann na mhallachd air ar son: oir atá sgríobhtha. As malluighe gach áon chrochdar a gcrann.

14 Ionnu go dtuafadh beannachadh Abraham chum na gcineadhach a Níosa Críod, chum sinne dísáigil geallamhna na Spiorúide tré chreideamh.

15 A dhearbhráthre, is do réir nóis daonna labhrúim: biodh nach biadh ann achd conradh duine, ar mbeith dhó daingnighthe, ní chuireann éinneach ar góil é, agus ní curthar tuilleadh ar bith leis.

16 Máleadh is Dábraham agus dá shíol tugadh na geallamhnacha. Ní abair fé, Agus do na síoltaibh, mar [de bhiadh fé ag labhairt] ar mhóran: ach mar do [laibheoradh fé] ar áon [ag rádh] Agus dod shíolla, ag ar ab é Críod é.

17 Agus a deirim fo, nach ccuireann an reachd, noch do thofuigh a gcionn cheithre gcéad & dheich mbliadhan bfi-chead na dhiaigh, an conradh do daingnightheadh roimhe ré Dia a dtáobh Críod, a neimbrigh, ionnas go gcuirfeadh fé an gheallamhuin ar góil.

18 Oir más ón reachd [tig] a noi-ghreachd, ní [thig í] feaída an ngeallamhuin: ach tug Dia [í] go fíor Dábraham tré ghealladh.

19 Uime sin créud é an reachd? is uime do hórduigheadh é ar son sháingnighthe na naitheantadh, go teachd don síol dá ndéarnadh an gealladh: ar na rónughadh ris na hainglibh, tré láimh eidirmeadhontóra.

20 Achd an teidirmheadhanthóir, ní ré haon é: achd is áon é Dia.

21 Uime sin an bhfuil an reachd a

nadhúigh gheallamhnacha Dé? a bhfuil uainn sin do rádh. Oir da mbeith reachd ar na thabhairt, léir bhfeidir beatha do thabhairt áadha, go deimhin is tré an reachd do thíncladh fíréntachd.

22 Ach dísáig an sgríobhúir na haidhí dháoina faoi pheacadh, ionnas go dtuabharthóir an gheallamhuin ó chreideamh Jósa Críod, don druig chreideamh.

23 Ach fuil tháinic an creideamh, do conghbhadh sin fa smachd an reachd [agus] do dúnadh oruinn chum an chreideamh, do bhí ré hadbhuigh a thóisighthe.

24 Uime sin a fé an reachd fé solmhaighistir dháoina go Críod, ionnas go fíorfuidhe sinn tré chreideamh.

25 Achd ar dtéachd don chreideamh, ní bhfuilmid feaída faoi gcolmhachd dir.

26 Oir atá sibh uile bhar gcolmhach ag Dia, tré chreideamh a Níosa Críod.

27 Oir an mbeid aguibh do bfi-deadh a Gcríod, do chuireabhair Críod ionuibh.

28 Ní bhfuil Júduighe na Gréagair ní bhfuil síor na dáor, ní bhfuil fear na bean: oir is áon sibh uile a Níosa Críod.

29 Agus más fé Críod sibh, as faoi síol Abraham gan amhras, agus oirighe do réir na geallamhna.

C A I B. IV.

Bhadar daoine fa reachd Mhaoise mar eigin fa fhear-coimhead: 22 gidheadh is do fuairste theachd ar shliocht Shára.

Gidheadh a deirim, ar feadh bfi-an tóighre na leanbh, nach bfiadithfir ar bith eidir é agus fhearbhíghantuidhe, biodh go bhfuil na Tháicarna ó cionn gach neithe:

1 Ach bí faoi luchd a choimhleadh agus fan luchd ar a mói a charam, a teachd na haimfíre do órdúigh as na thair.

3 As mar an gcéadna sinne, an tan do bhámar ar leanbuibh, do bhámar a ndáiríre síol chéadthofuighibh a tíoighail.

4 Achd ar gcoimhleadh na haimfíre, do chuir Dia a mhac féin uadh, do gineadh ó mháol, [agus] do gineadh faoi an reachd.

5 Chum na druinge do bhí síol an reachd dísáigladh dhó, ionnas go bhfuighemíne áit cloinne.

6 Agus do bbrigh go bhfuil na gcoloinn, do chuir Dia áadha ann bfi-groidhthibh Spiorad a mhic féin, gan reas Abbá, Athair.

7 Uime sin ní fearbhíghantuidhe na feaída, ach mac: agus más mac is oighre thú mar an gcéadna do Dáid tré Críod.

8 Achd an tan sin ar mbeith dháoina gan eolas Dé aguibh, do bhíodh fíor gan feaída, nach a

16 B'fáil do na déicibh, nach bhfuil na déicibh ó naduir.
 17 Achd a nois ó atá eólas Dé aguibh, a fós eólas Dé oruibh, cionnas fhilleas a ris ar na céadthofighíbh eugáidhe uireasbhacha, dár mian ribh a ris fa dhaoirse?
 18 Bí coimhéad aguibh ar laethibh, ar mhíoiuibh, agus ar aimséaruibh, ar bhlíadhauibh.
 19 Atá eagla oram bhur dtimcheall, ar go díomháoin do thuirsigheas mé na ribh.
 20 Is larruim dathchuinge oruibh a d'earbhráithre, bighidh mar míf, do b'igh go bhfuilim mar sibhse. Ní d'earbhair éugcoir ar bith oram.
 21 Agus atá a fhios aguibh gur tré mairas na feola do sheanmóir mé doibh an foigéul ar tús:
 22 Agus ní raibh tarcuifne ná gráin doibh ar mo chathughadhsa um fheoil; do ghabhabhair chuguibh mé mar gáil Dé, [nó fós] mar Jóla Críost.
 23 Uime sin créd i an cháill shon do b'hi oruibh; óir do nim d'fiadh-ádhóibh, go mbeanfadh sibh, da b'hi éidir é, bhur fáile féin amach ré d'earbhairt damhsa.
 24 Ar a naddbharfín an bhfuilim um b'hi aguibh fán bhfírinne dianfín doibh?
 25 Ní ré máith atá teafghrádh acadh-ádhóibh, ach bá mian riu sinne do b'hi amach uáibhe, ionnus go mbiadh d'ghrádh aguibhí dhóibh féin.
 26 Achd as maith an teafghrádh ré doibh go fíoruidhe a ní maith, & ní anáim an tan bhímse bhur lathair.
 27 A chlann bheag, agá bhfuilim a ris doibh b'hi bhur dtimcheall, nó go mbeadh Críost ionnuibh.
 28 Agus do b'fear leam go mbeínn doibh a nois, chum mo ghotha dá b'fadh; óir atáim amharúadh oruibh.
 29 Inaigh dhamh, a dhream léir do b'heith fíor an reachd, An gcluín an reachd?
 30 Oir atá sgríobhtha, go rabhadhsa mac ag Abraham; mac aca d'áimil, agus mac eile ré mnaoi doibh.
 31 Agus an mac do b'hi ris a n'áimil, do réir na feola rugadh é; achd an mac do b'hi ris an mnaoi sháoir, as do b'hi na geallamhna ríugadh é.
 32 Atá ní eile ré thengfín as na d'áimil: Oir é fiad fo an dá thiomna: d'áimil agár ab é Agár d'áimil Sina, bheireas clann chum ré.
 33 Oir as ionann Agár agus Sina, as fa Narábía: agus as cósmaíil a Nárúsálem atá a nois ann, atá si fa dhaoirse maille ré na d'áimil.
 34 Achd atá an Tiarúsálem atá shuas doibh, as maithair dhúinne uile.

27 Oir atá sgríobhtha, B'íodh gair-deachas ort a bhean aimríá nach beireann clann: réub amach agus éigh, a bhean nach bhfuil ré n'íodhnaibh; óir is lía clann na mnaí tréigthe, ná na mnaí agá bhfuil fear.

28 Uime sin a dhearbhráithre, is sinne clann na geallamhna do réir ísac.

29 Achd amhuil do b'hi a nuairfín an tí rugadh do réir na feola ag géileamhuil ar an tí [rugadh] do réir na Sbiouride: is mar sin atá a nois mar an gceudna.

30 Gidheadh créa adeir an sgríobhtáir? Teig amach a n'áimil agus a mac: óir ní bhíadhd maí na h'áimil na oighre mairíon ré mac na mnaí sháoir.

31 Go deimhín a dhearbhráithre, ní clann don áimil sinne, ach don mnaoi sháoir.

CAIB. V.

Sáirse na Gceidheach ré Chríost; ag coimhshéasamh, 3 ní a ngnás an t'íon-reachd, & pheacaidh, 5 ach a ngrádh Sbiourid Dé, & ionnraicis.

Uime sin seafuigh fa dhaoirse, léir sháoir Críost sinne, agus ná bighidh a ris ar bhur gceapall ré cuing na dhaoirse.

2 Féuch, a deirimse Pól ribh, dá dtimchillghearrthar sibh, nach bhfuighe sibh tairbhe ar bith a Gceidh.

3 Oir do nim d'fiadhnaí a ris do gach áon timchillghearrthar, go bhfuil d'fiachuibh air, an reachd uile do choimh-ionadh.

4 Atá an mhéid aguibh shíorthar tré an reachd ar bbur ndealughadh ré Críost; do thuiteabhair ó ghrás.

5 Oir atáimuidne tré an Sbiourid ó chreideamh, ag fáireach ré dóthchas na síreuntachda.

6 Oir a Níóla Críost ní bhfuil éifeachd ar bith a dtimchillghearradh, ná a neimhthimchillghearradh: achd a gceideamh oibrigheas ré ghrádh.

7 As maith do riothabhair; cia chuir toirmeasg oruibh, fa bheith umhal don shírinne.

8 Ní on tí ghoireas sibh, [tháinic] an brosfughadh fo.

9 Gairuidhe beagán laibhín an t'íos uile.

10 Atá muinighín agamsa afuibh fa dtighearna, nach biadh sibh ar atharrach íntinne: gidheadh an tí chuireas buaidhreachd oruibh, biadh sé fa b'breith dhiamanta, gídh bé ar bith é.

11 Agus a dhearbhráithre, má nimse mar an gceudna an timchillghearradh do sheanmóir, créud fa bhfuil géileamhuil fós dá dheupamh oram: go deimhín atá ígannuill na croithe ar na cur ar gáil.

12 Do b'fear leam fós an drung chuireas míshuaimhneas oruibh, go mbeidís ar na ngearradh uáibh.

13 Oir a dhearbhráithre, as chum Góirí

faoirí do goireadh sibh : amháin ná (deunuidh) an tfaoirí na cionfitha don choluinn : ach bighidh féin ag feirbhis da chéile tré ghrádh.

14 Oir coimhliontar an reachd uile a nioimhréithir amháin, Grádhugh do chombaria mar thá féin.

15 Ach dá raibh sibh ag crinn agus ag slugadh á chéile, tabhnuidh aire ribh nach ceanaítheas sibh ré chéile.

16 Uime sin a deirim, Siubhuidh fa Sbioruid, agus ní choimhlionuidh sibh mianghas na colla.

17 Oir bí mianghas na colla a nadhuigh na Sbioruide, agus na Sbioruide a nadhuigh na colla : agus atáid fo contráda dhá chéile, ionnas nach féidir sibh na neithe as mian ribh do dhéanamh.

18 Agus ma treorúghtheas sibh ris an Sbioruid, ní bhfuilí fíoi an reachd.

19 Tuilleadh eile, is follas oibreacha na colla, mar atá Adhaltrannas, fíriopthachas, néamhghloine, macnas.

20 Iodhaladhradh, píseoga, námhadas, imreath, comórtas, míosguis, cospóid, ceannarruic, eireceachd.

21 Trúth, dómharbhadh, míse, críos, agus a samhail sin, ar a la-bhrúam ribh, roimh láimh, amháil do ianú mé dháobh roimhe : nach bhfuighe an drung do ní a samhail fo, oighreachd rioghachda Dé.

22 Achd a fé as toradh don Spioruid, Grádh, gairdeachas, fíothchain, foighid fhada, ceannfachd, ráo maith-easa do dhéanamh, creideamh, macintas meafardhachd.

23 Ní bhfuil dlíghthead a nadhuigh a samhail sin.

24 Oir an drung as le Críod, do chéladar an cholan, maille ré na toil agus ré na mianghluibh.

25 Más beo dhuine fa Sbioruid, fíubhlam mar an gcéudna fa Sbioruid.

26 Ná bíodh dáil a nglóir dhiomháoin aguinn, ag cur chathuighe ar a chéile, ag tnuith ré chéile.

CAIB. VI.

12d Threcaire, 6 Cheirte, 14 Fhulang, 15 4r Bheatha má, aitheantar clann Dé.

A Dhearbhráithre, má ghreamúghtheas meach a gcoir ar bith, go hobana, tu-guidhe a dhream spioradálta a shamhail sin do dhuine ar a ais ré sbiorad ceannfachda : ag tabhairt aire leachd féin [a dhuine], nach ccurfidhe cathu-ghadh ortla mar an gcéudna.

2 Iomchruidh áluidhe a chéile : agus

mar sin coimhlionuidh reachd Chríod.

3 Oir dá fíolúid éandóine é féin do bheith éifeachdach, ar mbeith dhó gan de feachd, atá se meallta ann a inntinn féin.

4 Ach déunadh gach áon a obair féin dearbhta : & mar sin bíidh adhbhar gairdeachais aige dhá tháobh féin amháin agus ní do tháobh dhuine eile.

7 Oir iomchoruidh gach áon a ádh féin.

6 Tagadh an tí theaguisgtheas mbréithir, don tí theaguisgeas é, roim dá uile mbaithesuibh.

7 Ná mealltar sibh : ní ghabhann Dia ge chuige : Oir gidh bé ní fhiolchuireas neach, a fé an ní céudna bheanas féin.

8 Oir an tí fhiolchuireas don cholan buainfigh fé truaillibheadh don cholan : achd an tí fhiolchuireas don Sbioruid, buainfidh se an bheatha mhaithanach don Sbioruid.

9 Achd ag déunamh maithesla, bímid tuirteach : Oir beannfuir ionn féin, muna ndeacham a neimhrí.

10 Uime sin an feadh atá an t-aguinn, déunam maith do na buile dhá ribh, agus go mórmbór do luchd do tighne an chreidimh.

11 Do chí sibh fairfinge na fire do fgríobh mé chuguibh ré mo láimh féin.

12 An mhéid léir roian iad féin a thaisbéunadh go fíamhach fa ccollam cuirid dfiachuibh orraibhe an tinnchill ghearradh do ghabhail chuguibh amháin deagla go ndéantaoi géileamhais ar tha ar son chroithe Chríod.

13 Oir an dream sin féin atá timchill ghearthá ní choimhdúid fíad a reachd : achd as mian rís fíobhe timchillghearthá, chum mórthála do dhéanamh dhoibh as bhur bhfeól.

14 Gidheadh nár léige Dia go ndéanaimle mórtháil, achd as croith ar Bhighearna Jósa Críod, tré a bhfuil an t-ghal ceada agumia, agus mian ag tísoghal.

15 Oir a Níosa Críod ní bíidh éifeachd ar bith a dtimchillghearradh a neimhthimchillghearradh, ach t-geothughadh náadh.

16 Agus an mhéid fíubhlais na riaghachla, fíothchain agus tréad orrtha, agus ar Ísraél Dé.

17 O fo amach ná cuireadh dhuine móluaimhneas oramlá : ní iomchruim um chorp combarthadh Tighearna Jósa.

18 Gráfa ar Dtighearna Jósa Críod maille ré bhur spioruid, a dhearbhta thre. Amén.

Epistil PHOIL Abfdail chum na NEPHESIANACH

CAIB. I.

12d Threcaire, 6 Cheirte, 14 Fhulang, 15 4r Bheatha má, aitheantar clann Dé.

P O L abfdail Jósa Críod tré thoil Dé, chum na náomh a Nephelus,

agus chum na druinge chreideas a Níosa Críod.

2 Gráfa maille ribh agus fíothchain ó Dhia ar nathair, agus ón Dtighearna Jósa Críod.

Gloir agus moladh do Dhia, eadhon air ar Dteigherna Jósa Críofd, noch sheannuidh sinn lé gach uile bheanna-
th ibioradálta, sna neithibh neamh-
a Críofd :

Ambuil do thogh fé sinn annsan, ful
chruthuighthead an domhan, ionnus
mbeimis náomhtha & neimhchion-
dhá lathairíon a ngrádh,

Agus do réimhchinn fé dháinne
a aige féin a náit cloinne, tré Jósa
ar a shon féin, do réir dheagh-
a thola féin.

Chum molta gloire a ghrá, tré a
ma fé sinne gráimhuil an a [mhac]
bhach,

Ionas bhfuil fúisgladh aguinn, tré na
(maithmheachas na bpeacadh)
ar thaidhbhris a ghráísa :

Tré ar lion fé chugainne, a nuile
agus thuigle :

Ag foillsughadh dháinne ruindia-
a thola, do réir a dheaghfhuin
noch do chuir fé roimhe ris féin,

A miniofdralachd choimhlíonta na
sre na huile neithe noch atá ar
on & ar talamb do chruinniughadh
neann a chéile a Críofd.

Ann a bhfuilmíde toghtha, air ar
chinnthead réir órduighthe an tí
sre na huile neithe, réir chomh-
a thola féin.

Ionas go mbeimisne, lér tofui-
adh doigh do bheith aguinn a
mól, chum molta a ghloiresíon.

Ann a bhfuil bhur ndóighle mar
neadna, ar gelos bhreithre na si-
na dhibh, thóisíll bhur slánaghte,
cuireadh fós féula oruibh, iar grei-
dh dháobh, tré Sbiarad náomhtha
geallamhna :

Agár ab é is geall connartha dar
neachdne, go teachd duinn a feilbh
corrí, chum molta a ghloiresíon.

Uime sin ar gelos dámhfa mar a
neadna, an chreidimh atá aguibhse fa
thearna Jósa, agus an ghrádh do na
ne náomhuibh.

Ní seirrim dá bheith ag breith
neachais ar bhur son, ag coimh-
thead oruibh um urnuighibh :

Ionnus go dtiubhradh Dia ar Dteigh-
erna Jósa Críofd, Athair na gloire,
nead eagna agus foillsighe dháobh,
ne eíon dadmháil.

Ag foillsughadh síl bhur eíoidhe :
a theas do bheith aguibh créud
neighin a ghármalan, agus créd é
neachais ghloire a oighreachda sna
nehuibh :

Agus créd é roimhéd a chumhachd
neachais, an dream chreideas, do
ne oibrughadh a mhoirneirt.

Noch do oibrigh fé a Críofd, an
do thóg fé suas ó mharbhuigh, a-
do thuighidh lé é ar a dheis féin air
nead.

Go hárd ós cionn gach uile

nachdaránachda & clumhachd, & neirt
agus Thighearnuis, & gach uile aoma dá
naimmnighthear, ní fa sioghalla amháin,
ach mar an gcéadna fa sioghál atá
chum teachda.

22 Agus do chuir fé na huile neithe
síos fa na chosuibh, agus tug fé na
cheann é ós cionn na nuile, don
neaglais,

23 Noch atá na corp aige, na coimh-
líonadh ag an tí choimhlíonas na huile
sna huilbh.

C A I B. II.

Oicmbas flaid dhúine ó Nádur, 13 ach gu rug
Críofd abfogos do dheaghbheatha, 18 &
do Dhia é.

Agus [dó bheodhuigh fé] sibhle, ar
mbeith dhib marbh a gcionntuibh
agus a bpeacuibh :

2 Ann a rabhabhair a nallód ag siu-
bhal, do réir nóis an tsioghaille, do réir
an phríonnsa agá bhfuil cumhachda a nai-
eír, [agus] na sbioruide oibrigheas a
nóis a gclóinn na heafumilachda.

3 Agá rabhamairne uile mar an gcéad-
na nar goinbhearíid a nallód, a naim-
mhianuibh na colla, ag tabhairt a tola
féin don cholúinn agus do na smuainti-
ghibh : agus do bhámar ó nadúir ar
gclóinn na seirge mar chách.

4 Ach Dia noch atá faidhbhir a dtró-
caire, tré na mbórghrádh lér grádhuibh
fé sinn,

Ar mbeith dháinn fós marbh tré
chionntuibh, do choimhbheodhuigh fé
sinn maille ré Críofd ; is lé gráíuibh
slánaghthear sibh.

6 Agus do chomhthóg fé suas, agus
do chomhshuighidh fé [sinn] air neamh
a Níofa Críofd.

7 Ionnus go bhfoillséochadh fé sna
haimsearuibh atá chum teachda faidh-
bhreas roíonmhar a ghrá, tré mhai-
theas dhár dtiobhne a Níofa Críofd.

8 Oir as tré ghrá atá sibh ar bhur
slánughadh tré chreideamh : (agus ní
uáibh féin so : achd tioldhlaíad Dé.

9 Ní ó oibrighthibh, deagla go ndéa-
nadh áonduine uáil as féin.

10 Oir as sinne a obairíon, air ar
scruthughadh a Níofa Críofd chum
deaghoibrigtheadh, noch do ullmhuigh
Dia roimh láimh, chum sinne do shu-
bhal ionnta.

11 Uime sin biodh ar coimhne aguibh,
ar mbeith dháobh a nallód bhur gei-
neadhachuibh fa bhfeoil, da ngóirthe
an neimhthimchillghearradh ris an
[drúing] da ngóirthe ar timchillghear-
radh do níthe ar láimhuibh fa
bhfeoil.

12 Go rabhabhair fa naimfírlu a néng-
mhais Críofd, ar mbeith dháobh gan
buáin aguibh ré maitheas puiblidhe Is-
raél, agus bhur gcoimhlighteachuibh do
chonnarthuibh na geallamhna, ar mbeith
dibh gan muinighin, agus gan Dia ar
bith aguibh. I 13 Achd

13 Achd a nois a Níofa Criofa, atá sibhle do bhí ar uiribh neamhchomhgharach, ar bhur ndéanamh comhgharach, tré fhuil Chriofa.

14 Oir as eifion ar fíothcháinne, noch do rinne fion dinn aráon, agus do bhris fíon balla meadhonach na teorinne.

15 Ar gcur a naimhdeanuis ar gcúl do tré na fheoil, [eadhon] reachd na haitheantadh maille ris na bórdúigh-thibh, ionnus go ndéanadh sé ánduine amháin náadh do dhias ann féin, ag déanamh fíothchána.

16 Agus go ndéanadh réidh ar áon iad ré Dia a náochorp tres an gcroith, léir chuir sé an naimhdeanas ar gcúl.

17 Agus ar dteachd dhó do fhoilgeil sé fíothcháin dibhle nách raibh na chomhghar, agus don druing do bhí na chomhghar.

18 Oir is tríd fion atá ar fíthe ar áon, ré dhul a steach chum a Nathar, a nain Spioruid.

19 Uime sin, ní bhfuil ní fá mhó bhur goimhíghtheachuibh, ná bhur goicriciochuibh: achd bhur luchd áonchaitheach do na náomhuibh, agus bhur luchd tighé Dé.

20 Ar mbeith díbh áitighthe ar fionndameint na nábáid, agus na bhfaidheadh, ar mbeith Díofa Criofa féin na chloich chinne an cuáinne:

21 As a bhfaíann an teaghuis uile fúas, ar mbeith dhó go ceart ceangultle dha chéile annan, chum [bheith na] theampoll náomhtha fa Dughearna:

22 Ann a bhfuil sibhle mar an gcéudna ar bhur goimhíghtheacháil fúas, ionnus go mbeidh sibh bhur áreaghuis chomhuidhe ag Dia tré an Spioruid.

C A I B. III.

Gráib Chriofa ro ionannach, a nfoillfughadh na Cineadhach ainbfíoch.

AR a nadhbarfa, atáimse Pól um bhráighe Díofa Criofa, ar bhur fionfa, a chineadhacha:

2 Má chualabhair feadhamntas ghrás Dé tugadh dhamh bhur dtíobhfa.

3 Oir gur fhoillfígh sé dhamh do réir thailbunta, an rúndiamhair, mar do fgríobh mé roimhe go haithegharr:

4 As ar feidir libh ar na léughadh dhíbh, meólfusa a rúndiamhair Chriofa do thuigfin.

5 Noch fína haimfearruibh eile nár foillfíghtheadh do chlannuibh na ndáoine, do réir mar atá sé a nois ar na fhoillfughadh dá abfáluibh náomhtha, agus da fhaidhibh, tré an Spioruid.

6 [Eadhon] go mbeidis na cineadhacha na geomhoighridhibh agus na geomhchorp, agus rannpháirteamhuil ann a gheallamhnafan a Gcriofa, tré an foilgeil:

7 Ar a ndearnadh minifdir dhíomfa, bír thíodhlice ghrás Dé tugadh

dhamh, maille ré boibríughadh bíomhar a chumhachdan:

8 Dhamhfa, an tí as lugha do fíuile náomhuibh, do tugadh an grá [eadhon] faidhbreas dochaartugadh Chriofa do fíofeíughadh a meágcineadhach.

9 Agus a fhoillfughadh do na dháoinibh, cré é cumann ná ráindarra, noch do bhí foláighthe ó theadomhain a Nda, noch do chumhain hile neithe tré Jófa Criofa:

10 Ionnus go ndéantáoi a nois tré a neagliu, eagna euglamh dtíochdaránurbh agus do chumhainibh ar neamh:

11 Do réir an réimhchinidh ruidhe, noch do rinne sé a Criofa ar Dughearna.

12 As a bhfuil danachd agoinn, fíthe ré dhul a steach maille ré chas, tré chreideamh annan.

13 Uime sin iarruim dathchomgan sibh do dhul a nanbhíunne na bhfaidheartuibhle ar bhur fionfa, noch glóir dháobhfe.

14 Ar a nadhbharfa fíleam ghlaíne Dathair ar Dughearna Criofa:

15 As a nainmíghthea a nuile dhachd air neamh agus air talamh.

16 Ionnus go dtubhradh sé dhíbh do réir fhaidhbhis a ghloire, bheith neartmhar tré na Spioruid, fa dteanfaíobh a fígh.

17 Ionnus go ndéanadh comhuidhe tré chreideamh annan gcroidhthibh:

18 Ionnas ar mbeith díbh ar bhfréumbhughadh agus ar bhur fíonndameantughadh a ngrádh, go mbeith libh a chomhíughadh maille ná hile náomhuibh, cré é an leibhean an fad, agus an doimhne, agus airde:

19 Agus eólas ro oirdheirc Chriofa do bhéith aguibh: chum lionfuidhe sibh ré huile iomláine.

20 Uime sin don tí léir feidir huile neithe do dhéanamh go bliocach tar mar iarrmuid, nó mar nemid, do réir an chumbachd righeas ionnainn.

21 Don tí sin, glóir fa neagliu, Jófa Criofa, ó dhine go dine, go fíon na fíghal. Amén.

C A I B. IV.

Brosdadh na nCineadhach eum eatorra fein, 17 ar fear ó na fíon tháighibh míoibharbach, mionáirach.

Uime sin írimle air mbeith bhráighe ar fon an Tighearna, chuinghe oruibh, fíubhal dáobh na ionchubhaidh don ghairm chum goireadh sibh.

2 Maille ris a nuile umhíachd & cheannfachd, maille ré fíghid ag iomchur ré chéile a ngrádh:

Ag leanamh díthchill air áondachd
fóiríde do choimhneú, a gcoimh-
neú fíothcháina.
Eanchorp, & éin Shiorad atá ann,
ní fós do goireadh sibh a neimh-
neú bhur ngarma.

Bintighearna, éinchreideamh, éin
leadh.

Éin Ndia, & Athair na nuile, noch
a cionn na nuile, agus tré na hui-
agus ionnmbhíe uile.

Ach tugadh grás dá gach áon
do réir mhíofúir thiodhláice
fíothcháina.

Uime sin a deir fé. Ar ndúl dó fúas
eúde, go rug fé an bhruid a
mhídeanas ris, agus tug fé tiodh-
do dháoinibh.

Achd go ndeachuidh fé fúas, crád
dúl dó ach go ndeachuidh fé fíos
na mar an gcénda go hiopaduibh
fíothcháina na talmhan?

An tí do chuaidh fíos, a fé an
cénnda do chuaidh fúas go hárd
na nuile neamhuibh, chum na nuile
fíothcháina dhó.

Uime sin tug fé drung áirighe na
fíothcháina, agus drung eile na bhfí-
agus drung eile na foibhígeú-
agus drung eile na nádhairi-
agus na luchd teaguis.

Chum na náomh do cheangal go
mhálta ré chéile, chum oibre na
fíothcháina, agus chum follam-
the chuirp Chríofd.

Go teachd diuin uile a náondachd
fíothcháina, agus fíolais mhic Dé, mar
na iomlán, agus do réir mhíofúir
fíothcháina Chríofd.

Ionnus nách beimis ó fo amach ar
fíothcháina, dár mbogadh agus dár nglú-
a fí gcuairt ré gach uile fíuinnéan
fíothcháina, ré cleasradh dáoinéadh, & ris
fíothcháina ceilge ann a mbid ag lú-
fíothcháina chum mealltóireachd.

Achd ar mbeith dháion ag lean-
an don fhírinne a ngrádh, fíolam fína
fíothcháina chum an tí as ceann ann,
fíothcháina Chríofd.

O na bhfaghann an corp uile, ar
fíothcháina dhó go ceart coimhcheangulite,
fíothcháina ré chéile tré choimh-
neú na nuile bhail ré a gcoimhíon-
na, maille ré hoibríughadh brioghmar
fíothcháina mhíofúir gach éinbhíll, fías iom-
fíothcháina cuirp, chum a fhollamnuighthe
na ngrádh.

Uime sin a deirim fí, agus tóg-
an an Tighearna d'fíadhnuile air,
fíothcháina do fíuhabh fíadfa, mar fíu-
na a cineadhacha eile, a ndí-
fíothcháina a nintinne.

Agá bhfuil a dtuigse ar na
fíothcháina, ar mbeith dhóibh na gcoi-
fíothcháina do bheatha Dé, do
fíothcháina a náibhíis atá ionnta, tré
fíothcháina a gcroide.

Noch ar mbeith dhóibh gan mo-
fíothcháina ionnta, tug iad féin do mhí-
fíothcháina.

naire, chum gach uile neamhghloine do
dheanamh maille ré fíaint.

20 Ach ní mar fíu fíuarabhairfe fogh-
luim Chríofd.

21 Má chualabhair é, agus má tea-
guigeadh fíbh ris, (amhuil atá a n-
fíothcháina a Níola.)

22 Gur cóir dháobh do réir na céud
choimhbhearsáide an fíanduíne do chur
dhíbh, noch atá ar na fíuabhléadh ó
aíomhíauibh fíochraín.

23 Agus bheith dháobh ar bhur math-
nuadhughadh a fíobruid bhur nintinne.

24 Agus an dúine náadh do chur fíom-
uibh, noch atá ar na fíuabhléadh do
réir Dé, a bhfíreuntachd, agus a bhfíor-
náomhthachd.

25 Uime sin ar ndeachuidh ris an
mbréig dháobh, lábhradh gach áon a-
guibh a n-írinne ré na chomharfíuín:
óir as buill dá chéile fíinn.

26 Biodh fearg oruibh, gidheadh ná
déunuidh peacadh: ná mairéadh bhur
bhífearg go dul na greine fíoi.

27 Agus ná tuguadh áit don Diabhaí.

28 An tí do rinne goid, ná gadadh
ní fí mhó: ach go madh luaithe dhéa-
nas fé fíothar, ag oibríughadh maitheafa
ré na lámhuibh féin, ionnus go mbíadh
ní aige ré thabhairt don tí áir a
bhfuil fíachdanus.

29 Ná tigeadh briathar ar bith
fíuabhléighe amach as bhur mbéul: ach
gidh bé [briathar] fíoghús chum fol-
fíamnuighthe, ionnus go dtíubhradh gráfa
don luchd fíadchada.

30 Agus ná cuirídh doilgheas ar Shí-
ruid náomhtha Dé, lér cuireadh féula
oruibh go lá an fíuafíaghte.

31 Biodh gach uile fíeabhús, agus
gach aingidheachd, agus gach fearg, &
gach gárrtha, agus gach íthiomradh, ar
ná thoghbaíl uibh, maille ris a nuile
oic.

32 Bighídh fíochroídhtheach, trócair-
each dhá chéile, ag tabhairt maithe-
eamhnús uibh, amhuil tug Dia mar
an gcénda maitheamhnús dáoinbhe
a Gcríofd.

CAIB. V.

Gubhuil fíosa íneamhuinne, a ngrádh & a
nglan díeafíadanas do gach neach; 25 & an
fíadad na fíothar an cheangal & ionannus
Chríofd ré na fíagluise.

Uime sin bighídhíe bhur luchd lean-
mhana Dé, mar chloíon ghrádhugh.

2 Agus fíubhlúidh a ngrádh, amhuil do
ghrádhugh Chríofd fíinne, agus tug fé é
féin air ar son, na ofráil agus na íodh-
bairt dhéagbhálúidh do Dhia.

3 Gidheadh fíaríopachas, nó neamh-
ghloine ar bith, nó fíaint, ná hainmigh-
thear amháin bhar meafí iad, mar as
íomchubhaídh do náomhuibh:

4 Ná gáirfeamhlachd, na combrádh
báoth, ná cnáid chainte, noch is neithe
neamhchubhaídh: ach go madh fearr
[libh] breith bhuidheachair.

5 Oir atá a fhios go aguibh, nach bhfuil oighreachd a rioghachd Chríofd & Dé, ag fíriopuidh ar bith, ná ag duine sanntach, noch as fear iodaladhruigh.

6 Ná mealladh éinneach sibh ré bria-thruibh diomhaoinéacha: oir tig fearg Dé ar son na neitheannaí an chloinn na healamhlachda.

7 Uime sin ná bighidh na gcumann.

8 Oir do bhábhair ar uairibh bhar ndorchadus, achd a nois bhár solas fa Dtighearna: siubhluidh mar chloinn an tsois.

9 (Oir atá toradh na Sbioruide fa nuile mhaith, agus shiréuntachd agus fhirinne.)

10 Ar mbeith dháoiibh ag dearbhadh cré é an ní iona mbi deagthoil an Tighearna.

11 Agus ná biodh cumann aguibh ré hoibrighibh neamhtharbhacha an dorchadus, ach go madh luaithe ribh dhá lochdughadh.

12 Oir as gráineamhuil ré a ninn-sin amháin, na neithe do ní siad ós íleal;

13 Gidheadh bíd na huile neithe folas, ar mbeith dháoiibh diomolta ón tsois: oir a fé an solas do ní gach ní foillíoghe.

14 Uime sin a deir fé, Músguil a dhuine atá ad chodladh, agus éirigh ad sheafamh ó mharbhuibh, agus do bhéura Chríofd solas duit.

15 Uime sin tabhruidh dá bbur naire cionnas do thiucfadh ribh siubhal go haireach: ní mar dhruing gan eagna, ach mar dhruing eagnuidhe:

16 Ag fuascladh na haimfire, do bhrigh go bhfuilid na laethe go holt.

17 Uime sin na bighidh neimhghlic, ach tuigidh cré i toil an Tighearna.

18 Agus na bighidh ar míle ó fhion íona bhfuil críos: ach bighidh ar bbur lionadh don Sbiordu:

19 Ag labhairt ré chéile a salmuibh, agus a bhfonnuibh diagma, agus a gcainnticibh sbioradalta, ag feinm, agus ag déanamh ceoil don Tighearna ann bbur gcroidhthibh.

20 Ag breith bhuidheachais do shior ré Dia Athar, a nainm ar Dtighearna Jósa Chríofd, ar son na nuile neitheann.

21 Ag déanamh umblachlida dhá chéile a neagla Dé.

22 A mhna, bighidh umhal dá bbur bhfearuibh féin, amhuil [do bhíadh sibh] don Tighearna;

23 Ar a nadhbarhsin gur ab é an fear ceann na mná, amhuil a fé Chríofd ceann na heagluise: agus is é slanaighth-eoir an chuirp é.

24 Uime sin amhuil atá a neagluis umhal do Chríofd, go madh bannhluidh sin [bhias] na mná dá bhfearuibh féin an gach éinni.

25 A fhiora, biodh grádh aguibh dá

bhur mnaibh, mar do ghrádhughadh Chríofd a neagluis, agus tug fé é féin air a son.

26 Ionnus go ndéanadh náomhbhaí ar na glanadh dhó a nighe uisce, tré an mbeithir:

27 Chum a déunta dhó féin na heagluis ghlórmhuir, gan chaidhe gan chadhdh, ná ní as coimhuil riu sin: ach ionnus go mbiadh si náomhbhaí neimhchionntach.

28 As amhluidh sin as cóir do na siubhluidh a mná do ghrádhughadh mar gcorpuibh féin. An ti ghrádhughas fé, bhean, a fé féin ghrádhughas fé.

29 Oir ní thug éundúine riamb siubhluidh dhá fheoil féin, ach do bheir beatha & clúdhadh dhi, do réir mar do bheir an Tighearna don neagluis.

30 Oir as buill dá chorpan siubhluidh fheoil agus dá chnámhuibh.

31 Dá bhrigh go fuigfidh duine a athair & a mhathair, & biaidh fé ceangailte dhá mhnaoi, & beid a rion na náoin fheoil.

32 As feicfidh mhór go, achd as Chríofd é air a neagluis a labhrúile.

33 Uime sin gráidheadh gach son aguibh a bhean, mar é féin: achd go mbiadh an bhean eaglach riomh an bhíar.

C A I B. VI.

Riaghlaithe Tigheadbais, 10 ar naomhbhaí ciotbhuidhe na beatha coghbhacha.

A Chlann bighidh umhal dá bbur naithribh agus dá bbur mairbh fa Dtighearna: oir as cóir go.

2 Tabhair onóir dod athair agus do mhathair, (noch as é an chéad áinne maille ré geallamhuin.)

3 Ionnus go mbiadh rath ort, agus go mbiadh fad-foghuil agad ar an dalamh.

4 Agus a aithreacha, ná brosfuidhe bbur gelann chum feirge, ach tógbhais fúas iad a dteaguis, agus a bhfoirceadhal an Tighearna.

5 A shearbhfhoghantuidh, bighidh umhal dá bbur maighfidribh do réir na feola, maille ré faicheas & ré croidh-nughadh, a bhfoirghloine bbur gcroidheadh, amhuil [do bhíadh sibh] do Chríofd.

6 Ní ag déanamh feirbhíse don tair mar an luchd do ní toil na ndáoiné, ach mar shearbhfhoghantuidh Chríofd, ag déanamh toil Dé ó chroidhe:

7 Maille ré deagthoil ag déanamh feirbhíse, amhuil don Tighearna, agus do dháoinibh:

8 Ar mbeith a fheasa aguibh, gith mairbh do dhéanas gach áon, go bhíadh fé a luaidheachd ón Tighearna, mairbh nó siar é.

9 Agus a mhaighfidribh, dénuibh na neithe céudna dhóibhsin, ag cur beagair ar gcúl: ar mbeith a fheasa aguibh go bhfuil bbur mhaighfidribh féin air neamh ar gcéudna, agus nach bhfuil fadhb do phearsuinn leach a chéile aige.

10 Fí dheóigh a dhearbhráithreacha, shídh neartmhar fa Dtighearna, agus gcomhachd a neirtíon.

11 Cuiridh ionnuibh armáil Dé go uilidhe, ionnus go madh féidir libh damh a nadhuih fhligtheadóireachd Diabhail.

12 Oir ní ré tuil agus ré tesil do domuid Sbáirn, ach ré huáhdaraibh, ré cumhachduibh, ré prionnfuibh an domhuin, dhorchaduis an neilailse, ré drochsbiaraduibh, noch atá bhionaduibh árdá.

13 Uime sin glacuidh chuguibh armáil go huilidhe, chum go madh féilidh libh cur na nadhuih a ló an dhadanuis, & sealamb ar gcricochnuibh na nuile neitheann daoibh.

14 Uime sin sealfuidh, ar mbeith dá bhfeachraibh ar na gceasfrughadh sírinne, agus ar gcur éidigh ochda a fireantachda ionnuibh:

15 Agus bróga uilmhuithe shoilgáil a fhothchána fa bhur geofaibh.

16 Agus tar gach uile ní, glacuidh aguibh, sciath an chreidimh, tré na fíochuidh dhíbh uile ghaethe tionsighe a drochsbiaraduibh do mhádhadh.

17 Agus gabhuidh chuguibh clogud na h-ante, agus cloidheamh na Sbiuruide, uilhon briathar Dé.

18 Ar mbeith díbh ag úrnuighe do

shior, ré: gach áoin ghné úrnuighe & athchuinghe tré an Sbiuruid: agus ag faire fa ní gcéudna maille ré gach uile bhuanas agus ghuidhe ar son na nuile náomh.

19 Agus ar mo shonfa; ionnus go dtiubharthaoi dhamh cumas labhartha a noisgladh mo bhéil maille ré dánachd, chum seicreide an tsoilgáil do shoill siugradh dhamh:

20 Dá bhfuilim um theachdaire a ngéibheann: ionnus go ndéanuinn dánachd labhartha as, mar as éigean damh labhairt.

21 Achd ionnus go mbiadh fios a guibhse air na neithibh bheanas riomfa [agus] créd do nim, foillecéchuidh Tí-chicus dearbhráthair gradhach, agus minifidir díleas fa Dtighearna, na huile neithe dhíbh:

22 Noch do chur mé chuguibh a dtimchioll a nadhbhairle féin, ionnus go mbiadh fios na neitheann bheanas rinne aguibhse, agus go dtiubhradh comhfhur-tachd dá bhur gcroidhthibh.

23 Siotcháin ris na dearbhráithribh, agus grádh maille ré creideamh é Dbia Athar, agus ón Dtighearna Jósa Críofd.

24 Gráfa maille ris na huile dháoinibh ghradhuigheas ar Dtighearna Jósa Críofd maille ré neamhthruaill-eadh. Amén.

EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA BHFILIPPIANACH.

CAIB. I.

18 arson mfeadhghadh seirce le sair-eáuis 21 le impidhe ar bí cuadalach croidhe-tén fa leathrom.

1 Oir agus Timoteús searbhfh hoghan-tuighidh Jósa Críofd, chum na nuile amh a Níofa Críofd noch atá a Bhfi-áil, maille ris na heasbúguibh agus ris na deochanuibh:

2 Gráfa maille ribh agus fíothcháin Dhia ar nathair, agus on Dtighearna Jósa Críofd.

3 Beirim buidheachas ré mó Dhia gur uair choimhínghim oruibhse,

4 Ag firdhéanamh úrnuighe maille gairdeachas, um uile ghuidhe ar bhur ná uile.

5 Do bhrígh bhur gcumuinn ris a tsoilgáil, ón gcéud lá gus a nois.

6 Ar mbeith dhamh dearbhráthra as an ceudnasa, eadhon an tí do thionnsuigín air mbaith ionnuibh, go gcuirfe fé noch uirtthe, go lá Jósa Críofd:

7 Mar as cóir dhamh an breathnu-achda do bheith agam oruibh uile, do ghibh go bhfuil sibh agam um chroidhe, rabhabbair uile páirteach ré mó ghrá-íon lin mo ghéibheann, & mo chofanta mo chaignighthe ar a tsoilgáil.

8 Oir atá Dia dfiadhnuise agam, ar mhéud mo dháile ionnuibh uile ó fhréimhach mo chroidhe a Níofa Críofd.

9 Agus iarraim so dathchuinghe, bhur ngrádhfa do lionadh fós ní fa mhó na chéile, a neolas agus a nuile thuigse:

10 Ionnus go ndearbhadh sibh na neithe as fearr, as go mbiadh sibh fíorghlan ar tuisleadh ar bith go lá Críofd:

11 Ar mbeith líonta do thórrthuibh, fíreuntachda, noch tré Jósa Críofd [ho-nus], chum glóire agus molta Dé.

12 Agus as mian riom a fhios do bheith aguibh, a dhearbhráithre, na neithe thárrla dhamh gur éiridh rú barr oirrdhearcuis do chur ar a tsoilgáil:

13 Ionnas go bhfuilid mo chuibhrighthe ar son Críofd oirdheirc ar feadh an Phaláis uile, agus ina huile [áitibh] eile:

14 Ionnas gur móide dánachd na co-da as mó do na dearbhráithribh fa Dtighearna, chum na breithre do labhairt go neimheaglach, an mheiseach do ghabhadar chuca as mo chuibrigh-thibhfe.

15 Do ní dream áirighe go dearbhráthra

Crìosd do sheanmòrughadh tré thnàth agus tré chonbòid, agus dream eile tré dheaghthoil.

16 Do ni dream aca Crìosd do sheanmòrughadh tré chonbòid, ni ó inntinn ghlois, ag fàilism doibh go gcuirid quileadh buaidheatha a gceann na gcuibreach atà oramha.

17 Ach dream eile ó ghràdh, ar mbeith a sheafa aca, go bhfuilimse ar mo chur chum seafda ar son an tsoigéil.

18 Créd eile maiseadh? atà Crìosd fòs dà sheanmòrughadh ar gach èunoch, mis a riochd [sìrinne] nò fòs a bhìrinne fein: agus do ainmle dhà bhrìgh fòs gairdeachas, agus fòs do dhéanad gairdeachas.

19 Oir atà a fhios agum go rachuid fo chum slànughthe dhamh tré bhuir nàruighthe, agus tré chungnadh ionn-làn Shioruide Jòsa Crìosd:

20 Do réir mar atà mo fhàil agus mo mhùinighin go géur ris, nach eucurigh-thear adhaire oram a nàoin ni, ach maille ré gach uile dhòchas, amhail [do tharla dhamh] a riamh, go nàirdeochar Crìosd a nois mar an gcéudna um chorp, mis tré bheatha nò tré bhàs [é].

21 Oir as eudail dhamhla Crìosd, mis beatha nò bàs dhamh.

22 Agus dà [deagmhuigh dhamh] bheith beo fa gcolunn, [biaidh fé] tarbhach dhamh: agus créd do bheurinn do roghain, ni eadair mé.

23 Oir ataim a gcumgach ar gach táobh, ar mbeith dhamh fonnmar ar bheith fa réir, agus ar bheith a bhfochair Chrìosd: oir ni bhfuil ann ni as fearr ná sin.

24 Gidheadh as riachdanuigh dhibhse mé fhuireach fa gcolunn.

25 Agus atà a fhios dearbhta fo agum, go bhfanad agus go adéanad comhuidhe bhuir bhfochairse uile, cham sibhse chur ar bhuir nadhuigh, agus chum gairdeachais creidimh.

26 Ionns go lionadh bur luathghairse a Nìosa Crìosd dom thàobha, ó bheith dhamh a ris a làthair agaih.

27 Amhain ionchruidh sibh féin go rubhaidh do shoigéil Chrìosd, ionnas dá dteigid mé agus go bhfaiceadh sibh, nò dá raibh mé uaidh, go bhfaigheadh fàula oruibh, go bhfuilte ag fuireach a nàoin Shioruid, agus ag cur lé chéile dhéinninn-tinn a greideamh an tsoigéil:

28 Agus nà biodh eagla na druinge chuireas bhuir nadhuigh oruibh a gcuil ar bith: noch is comhartha grìofda dhòibhsion, ach sìante dhibhse, agus sin ó Dhia.

29 Oir tugadh dhibhse a naiseidh ar son Chrìosd, ni hé amhain creideamh dhibh ann, ach mar an gcéudna fualang ar a shon:

30 Ar mbeith don chomhrac chéudna aguibhse, noch do chonnacabair ionn-amha, & a nois do chluinn [bheith] ionn-amh.

Impidhe chum Ionnann, 8 Umblachd: 12 do Sìante an anam do shoibhrughadh a dhibhioll.

Uime sin 'ma atà comhbhartachd ar bith a Gerìosd, mis atà folas ar bith gràdhia, mis atà cumair ar bith Shioruide, mis atà truighe ar bith nò trócaire.

2 Coimhionuidh mo ghairdeachas ar bheith dith deninntinn, dàongheas, dàntoil, [agus] deòbheirtheamhnas.

3 Gan éinai tré chonnbòid, ni tré ghloir dhìomhàoin, achd a nùmhachd inntinne meafadh gach àon gae fanneach eile na'é féin.

4 Nàr ab iad na neithe bheanas na féin bheuras gach àon dà aire, ach gach àon, na neithe fòs bheanas ré dainibh eile.

5 Uime sin biodh a niantinn chéudna ionnuibh noch do bhi fòs a Nìosa Crìosd:

6 Noch ar mbeith dhó a bhàim Dé, nàr mheas fé na shlad bbeith do coimhionun ré Dia:

7 Achd do chuir fé é féin a neamhshuim, ar ndul dó a riochd shearbòghantuihe, ar na dhéanamh coimhail ré dainibh,

8 Agus ar na shaghaill a bhfochair mar dhuine, do figh fé é féin, ar mbeith dhó ar na dhéanamh umhal gus an nàr, eadhon bàs na croiche.

9 Ar a nadhbharfin do àrduigh Dé é go ro àrd mar an gcéudna, agus na fé ainm dhó os ciounn gach àon anma.

10 Ionns go ccomthadh gach uile ghluin dainm Jòsa, [eadhon glóine] na neitheann atà ar neamh, agus ar talamh, agus faoi an dèalaimh:

11 Agus go naidmheòchadh gach àon theangaidh gur ab é Jòsa Crìosd an Tighearna, chum glóire Dé Athar.

12 Uime sin a chéirde, amhail tugadh umhlachd uaidh a geomhuidhe, ni hé amhain dom làthairse, achd a nàoin mòrmhór ar mbeith dhamh bhuir bhàimshuis, fathruighe bhuir slànughadh féin maille ré fàitheas & ré crìothughadh.

13 Oir a fé Dia oibrigheas ionnuibh ar toil agus an gnìomh, do réir a dheaghthola.

14 Dènuidh na huile neithe gach mhoobhar agus gan chailid:

15 Ionns go mbiaidh sibh uaidh-chiontach, & neamhurchòideach, fathgeloinn neamhbhòchdaigh ag Dia, a nàoin dhroichchinnidh chroide, eidir a bhuir sibh ag deallughadh mar lòchraidh foillse fa fhoghal.

16 Ag lèineadh bhrèithre na beatha uaidh amach, ionns go dteicfadh dhéanfa mòrdhail do dhéanamh a lè Chrìosd, nàr riote mé go dhìomhàoin, agus nà shaothruidh mé go dhìomhàoin.

17 Ach fòs biodh go bhàim dom iondbairt ar mbeith iondbairtha agus fathruidh

I 4

fa ní-chum a dtangamar, do réir son riaghla ambáin, [agus] bímíd déinintinn:

17 A dhearbhráithre, bighidh ré chéile bhur lúchd leannbana agamsa, agus tabhruidh aire don druinge thiubhlais do réir na healulára do bheirmidhe dhibh.

18 Oir atáid morán ag siubhal, fár labhair mé ribh go minic, agus fá a bhfuilim ag gul a nois dá innisín dhibh, gur naimhde iad do chroich Chríofa.

19 Agár ab damoughadh a gcroich dheigheanach: [agus] agar ab é a Ndia a mbolg, agus aga [dteid] an ghloir a maire dhoibh, noch smuineas ar neithibh talmhuidhe.

20 Achd as ar neamh atá ar gcoinbhear-suidne, an tionad a bhfuil fúil aguinn fós ré teachd an tlánaightheora, an Tighearna Jófa Críofa:

21 Noch chuirfeas an gcorp truaillighe a natharrach crotha, chum a dhéanta comhchoismhuil ré na chorp gléimhar fein, tres a noibriughadh lér féidir leis na huile neithe fós do chur faoi féin.

C A I B. IV.

Na neithe móra inleannbana, 11 & 12/agh-
adh Póid ris gach ein inmbe.

Uime sin a dhearbhráithre grádhacha, dá bhfuil toil mo chroidhe, mo shóis agus mo choróin, seafuidh mar fo a Dtighearna, a [dhearbhráithre] grádhacha.

2 Sirim dathchuinghe ar Ebbódias, agus guidhim sintiche, bheith déinintinn fa Dtighearna.

3 Agus sirim dathchuinge ortfa mar an gcéudna, a chompanuigh charthanaigh, cunganmh ris na máibh, noch do rinne dithchóill maille riomfa fa eoisféul, agus maille ré Clemens, agus ris an gcuid eile dom lúchd cabhartha, ag [bhfuilid] a panmanna a leabhar na beatha.

4 Déunuidh gairdeachas do shior fa Dighearna: a deirim a ris, Déunuidh gairdeachas.

5 Bíodh suáimhneas bhur ninntinne follas do na huile dhaoínibh. [Ata] an Tighearna láimh ribh.

6 Ná bíodh ró charam neithe ar bith oruibh: ach fa uile ní bíodh bhur niarratuis fóillsigthe do Dhia, a nurnuighe agus a nathchuinghe maille ré breith bhuidheachais.

7 Agus coimhéudfuigh fíothcháin Dé tharugheas a uile thuigse, bhur gcroidhthe agus bhur ninntinneacha a Níofa Críofa.

8 Tuilleadh eile a dhearbhráithre, gidh bé ar bith neithe atá firinneach, gidh bé neithe [ata] trómgha, gidh bé

neithe [ata] ceart, gidh bé neithe [ata] glan, gidh bé neithe as fáu grádh, gidh bé neithe ar a bhfuil deaghtheid, má tá siubhailcighe ar bith, agus má tá moladh go madh hiad bhias sibh a smuineadh.

9 Ná neithe fós do fhoghlaim sibh, agus do ghilcabhair, & do chúlabhair agus do choncabhair ionnamfa, déunuidh iad: agus bíaidh Dia na fíothcháina maille ribh.

10 Agus do ghabh gairdeachas mór fa Dtighearna mé, do bhrigh éiridh dhibh fa dheireadh mo charam do bheith oruibh, fós an ní do bhi na chas oruibh, ach nach bhféarabhair an.

11 Ní tré riachdanas a deirim bhoir do fhoghlaim misé bheith fíothcháin a staid a bhfuilim.

12 As eol damh bheith uirífeal, agus as eol damh bheith lomán: fa nua áit, agus ina huile neithibh do teaguideadh mé, ré bheith fáitheach agus ré bheith ocarach, ré bheith líonta agus ré bheith a riachdanas.

13 Tig dhíom na huile neithe do dheanamh, tré Chríofa noch do nathchuingheas mé.

14 Thairis sin is maith do rinneabhairfe bheith páirteach rém bhuidheachais.

15 Agus fós atá a fhios agomh a Philipplanacha, a dtosach an tóisgeil an tan do fhág mé Macedonia, nár roim eagluis ar bith rium a gcunotus tabhartha agus gabhala, ach sibhsé amháin.

16 Oir [ar mbeith dhamb] fós a Dteffalonica, do chuireabhair chuam uir nó dhó, fóirighin mo riachdanas.

17 Ní hé go bhfuilim ag iarruidh tabhartais, achd amháin ag iarruidh toiruidh ro lionmhair chum bhur gcoinntuise.

18 Fuair mé a nois na huile neithe, agus atá mo theannfhaith agam: do lionadh mé ar nglacadh dhamb ó Epaphroditus na neithe [tháinic] uibhsé an baladh dheaghbhaluidh, an niodbhair thaitneamhach, ar a bhfuil gean ag Dia.

19 Agus fóiridh mó Dhiafa gach uile uireasbhuidh dhá mbia oruibh, do réir a fháidhbhris maille ré glóir, a Níofa Críofa.

20 Agus glóir do Dhia, eadhon at Nathairne go fíoghal na fíoghal. Amen.

21 Teannuidh ribh gach uile naomh a Níofa Críofa. Cuirid na dearbhráithre a um fhochairfe a mbeannachd chuguibh.

22 Cuirid na naóimh uile a mbeannachd chuguibh, agus go mórmhór an dream atá do lúchd tighe shéifair.

23 Gráfa ar Dtighearna Jófa Críofa maille ribh uile. Amen.

EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA GCOLOSSIANACH.

CAIB. I.

Críofd firinneach, 18 ceann na Beagluise; 26 neach a nallod bhi diambair ar na cineadbachaibh.

POl abfáil Jófa Críofd tré thoil Dé, agus an dearbhrathair Timotéus,

2 Chum na náomh agus na dearbhrathair ndileas a Níofa Críofd, a Gcolosse; Gráfa maille ribh, agus siothcháin ó Dhia Athair, agus ón Dúighearna Jófa Críofd.

3 Beirmid a bhuidhe ré Dia, agus ré Athair ar Dúighearna Jófa Críofd, ag déanamh urnuighe do fhoir ar bhuir fola.

4 On tráth fá gcóalamar iomrádh bhuir gceidimh a Níofa Críofd, & bhuir iomrádh do na huile náomhuibh.

5 Ar son ná muinighne atá ar na cur i gcoimhéud bhuir noircill air neamh, a bhfuairabhair a tuaragbháil roimhe, a mbreithir fhirinne an tloigéil,

6 Noch tháinic chuguibhfe, comhmaith an ndomhan uile; agus do bheir toin áadha, mar do bheir bhuir meafgá ón lá fá gcóalabhair agus fá bhfuairabhair éolas air ghrás Dé go firinneach,

7 Ambuil fós do fhoghlaim sibh ó Eaphebras ar gcoimhthearbhfhoghantuidh gabhach, noch atá ar bhuir fonsa na bhfuilfidir díleas ag Críofd.

8 Noch fós do fhoillfígh dháinne bhuir iomrádh tré an Sbíoraid.

9 Uime sin ón lá fá gcóalamar, ní bfuilfidir dá bheith ag úrnuighe ar bhuir fola, & ag atbhuinghe sibhfe do bheith fola déolas a thoillefon, a nuile eagna as thuigse sbioradalta;

10 Ionannas go fubháfadh sibh mar as abháfadh don Tighearna, maille ré na noll do dhéanamh fna huile neithibh, a tabhairt toruidh uibh fá nuile dheapobair, agus ag fá a nolas Dé;

11 Ar bhuir neartughadh maille ris a nuile neart tré na chumbhachd glórbhair, chum na huile fhoighide agus fhoilgáil maille ré gairdeachas;

12 Ag breith bhuidheachais ris a Nathair, noch do rinne sinne iomchubhaidh chum coda doighreachd na náomh fá fhoillfe.

13 Noch do fhoir sinn ó chumbhachd an dorchaduis, & do atharruigh don go rioghachd a mbic ionmhain fein;

14 Ion a bhfuil an fúafgladh aguinn ré na fhuil, [eadhon] maithmheachas na bpeacadh.

15 Noch atá na iomháigh don Dia do fhaicfígh, na chéidghin na nuile dteatár;

16 Oir is leifean do cruthuigheadh na huile neithe, noch atá ar neamh agus a talamh, fofhaicfígh, agus dófhaicfígh iomrádhachaitheacha iad, nó Tighearna, nó úachdaránachd, nó cumbachda, as

leifean, agus ar a fhoirfán do cruthuigheadh iad uile.

17 Agus atá fein roimh na huile neithibh, agus is trídfeon theafaid na huile neithe a bhfochair a chéile.

18 Agus as eifeon ceann chuip na beagluise; agar ab é an tofach é, an chéidghin ó mharbhuibh, chum airdcheannuis do bheith aige ós cionn na nuile.

19 Oir do thogar an Tathair a nuile iomláine do chomhnuidhe anlan;

20 Agus na huile neithe do dhéanamh réidh ris fein thrídfion, ar ndéanamh siothchána tré fhuil a chroichefean, mas air talamh iad, nó air neimh.

21 Agus sibhfe do bhi a nallod bhuir gcoimhghitheachuibh agus bhuir naimhidibh, ann bhuir nionnion tré drochoibh-righibh, do réidhgh lá a nois daibh.

22 A gceop a fheola fein, tré bhás: chum bhuir ndéanta náomhtha glan, agus neimhchiontach na fhiadhuife fein;

23 Má chomhnuigheann sibh go fonn-dameinteach daingeon fá gceideamh, gan bheith dhíbh ar bhuir nathrughadh ó mhuinighin an tloigéil do chóalabhair, [agus] do rinneadh fheanmóir dá gach uile chreatair atá faoi neamh, dá bhfuilimfe Pól am mhinifdir.

24 Noch do ní a nois gairdeachas ann fna neithibh fhuilingim ar bhuir fonsa, agus choimhlfionas fúigheall buaidhearta Chríofd am fheoil, ar son a chuipfion, eadhon a neagluise;

25 Dá ndearnadh minifdir dhíom, do réir fheadhmanntuis Dé, tugadh dhámh bhuir dtóobha, chum breithre Dé do choimhlfionadh.

26 An ruindiamhair do bhi folaighthe ó thás an domhuin, agus ó ré na sinnfeair, ahd a nois atá ar na fhoillfughadh, dhá náomhuibhfon,

27 Dar thogar Dia a fhoillfíghadh; créid é faidhbheas ghloíre an ruindiamhairfe a meafg na gcineadhach, agar ab é Críofd é bhuir meafgfa, muinighin na gloíre;

28 Noch do nimidne fheanmóir, ag tabhairt fógra dá gach áon, agus ag teaguis gach áoin, fá nuile eagna, chum gach áon do thabhairt a láthair iomlán a Níofa Críofd;

29 A ní chum a bhfuilimfe ag déanamh díthchill, ar mbeith dhámh ag sbáir do réir mar oibrigheas a oibhughadhfan ionnam go cumbhachdach.

CAIB. II.

Diosdóireachd chealgach, lá bdealaireachd ar geafrogadh dhaoine, 20 ar gnatbhaighe an reachd, do fheachna.

Oir do bfeair leam go mbiadh a fhios aguibh, créid é méod mo chomhrhuic ar bhuir fonsa, agus ar son na druing atá a Laodicéa, agus ar son na méide nach bhfaicfígh madhuigh fá bhfeoil; I f 2 Ionuus

2 Ionann go mbiadh solas air a cecreidimh, ar mbeith dhóibh dlúthuighe ré cheile a ngrádh, agus a nuile shaidhbhríos sháidhearbthachd fuighe, chum éolais rúindiamhra Dé eadhon a Nathar, agus Críofá:

3 Ann a bhfuilid na huile ionnmhuafa eagna agus éolais, foláighe.

4 Achd a deirim fo, deagla go meallfadh énduine sibh ré bóradh briathar:

5 Oir biodh nach bhfuilim bbur láthair fa gcoluinn, gidheadh atáim bbur láthair fa fíoruid, ag déanamh gárdeachais é: ag féuchain bbur nóduighe, agus éiaingne bbur gceidimh a Gcríofá.

6 Uime sin ambaul do ghabhabhair an Tighearna Jósa Críofá chuguibh, subhlaidh annas:

7 Ar mbeith dhíbh ar bbur bhféu-mbughadh agus ar bbur bhfolamnughadh ann, agus ar bbur ndaigniughadh fa gceideamh, do réir mar do theaguisgeadh sibh, ag lionadh ann díbh maille ré breith bhuidheachais.

8 Tabhruidh bbur naire ribh, nach meallfuidh éinneach sibh tré fheallsamhnachd agus tré mhealltóireachd dhíomhaoin, do réir thráduighe na ndaóine, do réir chéudthosaigheadh an domhuin, agus ní do réir Críofá.

9 Oir atá a nuile ionlaine dhíaghachda na comhnuide annas go corparrdha.

10 Agus atá sibhsé ar bbur lomhionadh annas, noch as ceann don uile nachdaranachd, agus do na huile chumhachduibh.

11 Ann a bhfuil mar an gcéudna timchillgearrtha, ré timchillgearradh nach lúmhádeunta, ag cur chuip pheacuidh na féola dhíbh, tré timchillgearradh Críofá.

12 Ar mbeith dhíbh adhlúice má rón ris tré bhaideadh, ann a ndearnabhair eiseirge fós má rón ris tré chreideamh díbre Dé, do thóg é fúas ó mharbhuibh.

13 Agus do aithbheódhuigh fé sibhsé maille ríson, ar mbeith dhíbh marbh a bpeacaidhibh, agus a neimhthimchillgearradh bbur bhféola, ag maitheamh a huile pheacuidh dhíbh;

14 Ar fgrías fgríbhinne na nórdugheadh do bhí ar nadhuighe, dhó, agus do bhí contrárdha dhúinne, do thóg fé as a ffighe í, agá greamadh don chroich:

15 Ag fadhbhadh na nuachdaranachd agus ná gcumhachd dó, do thaisbéin fé go follas [iad] ar ndul do ann féin go caithreimeach ós a gcionn.

16 Uime sin ná damnuigheadh éinneach sibh ar son bhídh ná dhúighe, ná a dtíobh lé fúaire, ná fan ré nuaidh, ná a dtíobh na sabbaideadh:

17 Nach bhfuil ach na fgaile do na neithibh atá chum teachda: achd is lé Críofá an corp.

18 Ná mealladh énduine sibh, a namlachd iantinne & a dtabhairt onóra

dainglibh, dhá shíachadh féin fua neithibh nach bhfacuidh fé riamb, ar na lionadh go díomhaoin ré hinntian a cholla féin:

19 Agus nach coomhann fé an ceann, as a bhfaghann an corp uile, ar mbeith dhó gan víreasbhaidh dlúthuighe ré cheile tré aluibh agus tré cheimicheangaltuibh, fás tré fhis Dé.

20 Uime sin má fuarabhair bús má rón ré Críofá, ó chéudthosaigheibh na domhain: créd fa bhfuil sibh mar dhóinibh chaithéas a mbeatha fa fíogh, ag leanmhúin dórdúighibh,

21 Ná bean ris, na blais, na lúmh-fígh?

22 Noch thíd uile a dtuáiligh ré na gleachdadh, do réir aitheantadh agus theaguis na ndaóine.

23 Neithe agá mbi cáil eagna orrta, fa féirbhis chumaid daóine uatha féin, agus a nunnhlachd iantinne, agus a neamhchoigilt an chuip, ní a nuaid air bhídh do shíadh na colla.

C A I B. III.

Na seanbhéala do chur far ceal, 13 ar caithéas ar reachd tighe na neithibh, fé nda-beatha.

Uime sin má deisérighe sibh má rón ré Críofá, iarruidh na neith atá shúas, fa nionadh ann a bhfuil Críofá na fuidhe ar deis Dé.

2 Biodh bbur ndúil fua neithibh atá shúas, & ní fua neithibh atá air talamh.

3 Oir atá sibh marbh, agus atá bbur mbeatha foláigthe má rón ré Críofá a Nda.

4 An tan fhóillfíochar Críofá, ar mbeathaine, fóillfíochar sibhsé fós an tan sin a nglóir má rón ra.

5 Uime sin claidhigh bbur nuaid thalmhuide, fdiopachas, neamhghóir, fonn colluighe, atamhian, agus fuaid noch-as iodhaladhradh:

6 Tré na dtig díoghaltas Dé ar chion na heafumhlachda.

7 Ann a rabhabhair fé fós ag fíobal a nallód, ar mbeith dhíbh ag caithéas bbur mbeatha ionnta.

8 Achd a nois cuiridh uáth as neithí uile, fearg, buirbe, droichmáid, comhradh falach as bbur mbéul.

9 Ná dénuigh bréug ré cheile a chuireabhair an feandúine dhíbh maille ré na ghniomhtharhuibh:

10 Agus ó chuireabhair an duine nuaid ionuibh, noch atá ar na athnuaghadh a néolas, do réir ionbháighe atá do chruthaídh é:

11 Mar nach bhfuil Gréugach agus Júduighe, timchillgearradh & neamhthimchillgearradh, duine barbartha & Scítian, daor agus saor: achd Críofá na uile agus ann fua huilibh.

12 Uime sin cuiridh ionuibh, na [chloinn] thoghtha. náomtha ionnmhu Dé, innighe trócaire, cáoine, umhlachd iantinne, ceannfachd agus foighid:

13 Ag tabhairt ionmhair dhá cheile, agus

agus ag maitheamh dhá chéile, má tá gearan ag beach a n-adhuigh ar oile : a bhfuil tug Críofa maitheamhnas díbhle, go madh, hamluigh sin (dheanas) sibh.

14 Achd ós cionn na neitheannfa uile, biodh aguibh] carthannachd, noch a toimheannas díogmháltachda ann.

15 Agus biodh síocháin Dé ag riaghadh bhur gcroidheadh, chum a bhfuil fós ar bhur neaimh a neimchorp : ar bighidh buidhech.

16 Biodh bráthair Chríofa na comh-maithe iontuibh go sábháir fa nuile anna : dá bhur manadh agus dá bhur manag féin a fánuibh, agus a bhfonnadh molta Dé, agus a gcóiríocháir adalta, ag déanamh ceoil don Tighearna ann bhur gcroidhthibh maille le gear.

17 Agus gídh bhé ar bith ní dhéanfa, a mbreithir nó a agníomh, [déantar] uile a naimm an Tighearna Jósa go breith bhuideachais diubh ré Dia naimh an Tathair, thrídfion.

18 A mhna, bighidh umhal do bhur fánuibh, mar is cubhaidh fa Dtihearna.

19 A fhióra, grídhúighe bhur mná, agus ní bighidh fearbh dhóibh.

20 A chlann, bighidh umhal do bhur fánuibh agus do bhur máithribh sna h-áite neithibh : óir as mór gear an Tighearna ar fo.

21 A aithreacha, na brosfáighe bhur ann chum feirge, deagla a meifnighe a thar ar geal.

22 A shearbhfhogantúigibh, bighidh anna sin nuile neithibh don druing is grídhúidhe oruibh do réir na feola, a fárbhis fúl, mar luchd do ní toil a náinne, aeth maille ré neamhchóid chroidhe, ar mbeith eaglach dhibh roimh Dé.

23 Agus gídh bé ar bith ní do ní sibh, anna é ó chroidhe, amhuil don Tighearna, agus ní do dháonuibh :

24 Ar mbeith a sheafa aguibh, go nuile sibh ón Dtihearna na luaidheadh aithreacha : óir as don Tighearna Críofa do ní sibh feirbhís.

25 Achd gídh bé ní eugcoir, do ghéuadh fé luach fáthair na héagóra chéinne fé : agus ní bhfuil féachuinn a phéarinn seach a chéile.

CAIB. IV.

Do do ghuide arfon na minifdreadh : 5 & fúadai go baireach fa chombair na mí-throidheacha.

A Mhaighidrom, déanuidh cóir agus comhthrom ré bhur searbhfhogantúibh : ar mbeith a sheafa aguibh, a bhfuil maighidir aguibh féin mar an gcéanna ar neamh.

A bighidh bóan a náruighe, ag faire

innte maille ré breith bhuideachais.

3 Ag náruighe na mar an gcéadna air ar sinne, chum Dé dfoigladh dhórais na h-urabarra dháinn, as go fárbheannas ruindiamhair Chríofa, tré a bhfuil fós a gcuibhrighthibh :

4 As go bhfoillfeochuinn i, amhuil as cóir dhámb labhairt.

5 Sibhluigh go heagmidhe a dtíobh na druinge atá a nuith, ar mbeith dhibh ag fáigladh na haimfíre.

6 Biodh bbur gcóiríradh do ghnáth grímhúil, ar na thumadh a fáinn : sonnas go mbiadh a fhios aguibh céinnas as cóir dhibh gach áin do fhreagra.

7 Foillfeochuidh Tichicus dearbhráthair grádach, agus minidir díleas, & comhchearbhfhogantúidhe fa Dtihearna, mo chorfa uile dhibh :

8 Noch do chuim ré chuguibh fa a nadhbharr chéadna, ionnus go mbiadh a fhios aige cré as cor dhaoibh, agus go dtuabhradh furtachd dá bhur gcroidhthibh fé.

9 Má ríon ré Honesimus dearbhráthair díleas grádach, noch as díbh féin. Foillfeochuidh dhibh na nuile neithe atá ann fo.

10 Cuiridh Aristarchus mo choimhphríolánach beatha agus sláinte chuguibh, agus Marcus bráthair Bhánnabes, a bhfarabhair áitheanta dhá thíobh : Má thig fé chuguibh, gabhuidh leis.

11 Agus Jósa da neoirthear Justus, noch as don timchillighearradh : a siad amháin mo luchd cangatafa do chum rioghachda Dé, [agus] a siad bá fhuirtachd damh.

12 Cuiridh Epaphras searbhfhogantúidhe Chríofa noch is díbh féin, beannachd chuguibh, ag déanamh náirna do thíor a náruigheibh ar bhur son, chum seafsa dhibh go díogmhálta agus líonta a nuile thoil Dé.

13 Oir do nim dsiadhúife ris, go bhfuil teafarradh aige dhibh fé, agus do luchd Laodicea, agus do luchd Hierapólis.

14 Cuiridh Lucis an báigh grádach, agus Démas, beannachd chuguibh.

15 Beiridh beannachd chum na ndearbhráthar atá a Laodicea, agus chum Nymphas, agus chum na heaghuife atá ann a thig.

16 Agus an tan léighfíghthear a neipídfífe esdruibh, tuguidh fa deara a léaghadh mar an gcéadna a neagluis na Laodicéanach : agus léighidh fé fós a neipídfil ó Laodicea.

17 Agus abruidh ré Harchippus, Tabhairte haire leachd sin minifdralachd fuair tú fa Dtihearna, do choimhlonadh.

18 Beatha agus sláinte [chugaibh] ré mo láimhse Pól. Biodh cuimhne aguibh ar mo ghéimhleachuibh. Gráfa maille ribh. Amén.

CEUD EPISTIL PHOIL ABS DAIL CHUM NA DTESSALONICANACH.

CAIB. I.

Ata dísibheall na Dteffalonicensach, 6 iana scáiban do na buile Chríofdaighibh.

POl agus Silbhánus agus Timotéus chum eaglaise na Dteffalonícanach a Ndia Athar, & fa Dtighearna Jósa Críofd, Gráfa maille ribh agus fíothcháin ó Dhia ar Nathair, agus an Dtighearna Jósa Críofd.

2 Beirmid balacheas ré Dia do fhíor ar bhur sona uile, dá bhur gcoimhneachadh ann ar nírúighibh:

3 Gan sgar dá bheith ag coimhneughadh bhur nobair creidimh agus fáthar carrthannachda, agus foighide [bhur] mhuinighne ann ar Dtighearna Jósa Críofd, a bfiadhnuisí Dé eadhon ar Nathair.

4 Ar mbeith fíor bhur dtoghfa aguin, a dhearbhráithre as ionmhain ré Dia,

5 Oir ní a mbreithre amháin do bhi an foigéul do rinneamar a sheanmóir dhaóibh, ach a geumhachd mar an gcéudna, agus fa Shíorad náomh, agus a láindearbhtachd: do réir mar as aithnigh dhibh an gléus ann a rabhamar bhur meaf ar bhur sona.

6 Agus do rinneadh luchd leanmhana dhuinne agus don Tighearna dhibh, ar ngabháil na breithre chuguibh a mbuaidhirt mhóir, maille ré gairdeachas an Shíorad naoimh:

7 Ionnas go rabhabhair bhur neisíompáiribh don mhéid agá bhfuil creideamh a Macedónia agus a Nachaia.

8 Oir do cloisfaim bhreithre an Tighearna uaibhfe amach, ní hé amháin a Macedónia agus a Nachaia: ach do leathnuidh bhur greideamh a Ndia fa nuile áit mar an gcéudna, ionnas nach bhfuil na riachdanas oruinne éinní la-bhairt.

9 Oir foillsighid féin oruinn, cionnas do cháamar, a steach chuguibhfe, agus an gléus air ar fhuil sibhfe ó iodaluibh chum Dé, chum feirbhífe do dhéanamh don Dia bléio fíurinnach:

10 Agus chum fuireach ré na mhac ó neamh, noch do thóg fé suag ó mharbhuibh, [eadhon] Jósa, síorus síone ón bhfearg atá chum teachda.

CAIB. II.

Somola an fíor-theagaisc, 13 & na ndeagh luchd dífeachd.

Oir atá a fhios aguibh féin, a dhearbhráithre, nár dhíomhaoin ar ndul a steachne chuguibh:

2 Ach fós ar fhuilang dhúinn roimhe, agus tar éis ar masluighthe a Bhfílipí, do réir mar as aithnigh dhibhfe, do rinneamar dinachas ar Ndia féin, ré foigéul Dé do sheanmóirughadh dhibhfe

maille ré híomad Shárna.

3 Oir ní raibh ar dteaguisíne mhealltóireachd, na tré neamhghloine, ná tré cheilg:

4 Achd amhuil fuair Dia déil ionmhain ré curam an tfoigéil do chur ioraíon, ná dá réir sin labhranagaid, ní mar dhréag do ní tois na ndaoineadh, ach [fois] Dé dhearbhus ar gcroidhrhe.

5 Oir ní dhearnamar riann fíomadóireachd bhriathar, mar as aithnigh dhibhfe, na leithféul fáinte: [atá] Dia dfiadhnuisí air.

6 Agus níor íarramar glóir ó dhaóibh, ná uaibhfe, ní ó dhaoinibh eile: biodh gur bhfeidir linn trom do léigan [oruibhfe], mar abfáluibh Chríofd.

7 Ach do bhámar caoin bhur meaf.

8 Agus amhuil do, bhíadh buime ag altrom a cloinne, is mar sin, ar mbeith dhuinne fonnmar ionnuibhfe, bá mair rinn ní hé amháin foigéul Dé do roinn ribh, achd ar namanna féin mar an gcéudna, do bhrigh go rabhabhair ionmhain dhuinn.

9 Oir as cumhain sibh, a dhearbhráithre, ar fáthairne agus ar nantógh: oir ar mbeith dhuinn ag déanamh fíothair do ló agus doidhe, deagla ar dtruim do léigan ar éundune aguibhfe do rinneamar foigéul Dé do sheanmóir dhaóibh.

10 As fiadhnuisífe sibhfe agus Dia, cré é, a náomhta, agus a chomthruime, agus a neamhlochduighe do ionchramar sinn féin eadrubhfe, an drung chreideas.

11 Mar as aithnigh dhibh cionnas do bhimis ag teagaisc agus ag furtach agus ag guidhe gach aoin fí leith aguibh, amháil [do dhéanadh] athair ré na chloinn,

12 Ionnas go subhalsadh sibh go bhíadh do Dhia, noch do ghoireas fíon chum a rioghachda agus a ghloire féin.

13 Ar a nadhbharfín, baidne mar an gcéudna gan sgar ag breith bliudheachais ré Dia, do bhrigh ar ngabháil bhreithre Dé chuguibh, noch do chéilabhair uirne, gur ghabhabhair chuguibh é, ní mar bhreithir dhíonea, ach [do réir mar atá fé go fírinneach] mar bhreithir Dé, noch fós oibrighéar ionnuibhfe, an drung chreideas.

14 Oir a dhearbhráithre, do rinneadh dhibhfe luchd leanmhana eagluiseadh Dé noch atá a dtír Iúdaighe a Níosa Críofd: do bhrigh gur fhuilang sibh na neithe céudna ó bhur luchd éintire féin, amhuil [do fhuilangdarsan] ó na Iúdaighibh:

15 Noch fós do chuir an Tighearna Jósa chum báis, agus na fáidhe do bhi

aireacht,
AIL
CH.
signe na
ghloine,
ionann
roin, a
dhruig
toil Dé
d'fian
aithne
ata] Dé
6 dhá
bh eile
o léig
ríod,
meaf,
buine
ar mbeith
bá mian
do roinn
mar an
hair ro-
d'hearbh-
anthogh:
amh, lo-
eagla;
ar aguibh
heamam
agus Dia,
chomh-
éide da
sibhle, an
cionas
furtachd
leith a
athair ré
bh go ar
reat fíh
óire féin
dne mar
aith bh-
ngabail
do chéir
air ch-
dhionna,
rinneach
ibrigheas
rinneadh
feadh Dé
Críod:
a neith
n, amhuil
uighibh:
ighearna
de do bhí
aca

in cordin an Mhinistir, pobal na gaidh. CAIB. in. iv. Grain t'baoghal an fíriopachais.

aca féin, agus do rinne géileanmhuin
neithe: agus nach dtaitneann ré Dia,
agus atá contrárrdha do na huile
dháoinibh:

16 Ag toirmeasg oruinné labhairt ris
na cineadhachuibh chum a slánúighe,
chom bheith dhóibh ag fírlionadh a bpea-
naigibh: óir táinig a nfearg orrtha
a fíorruidhe.

17 Agus ar mbeith dhúinne dealúighe
bh a dhearbhráithre, ar feadh tamuill
bh, a bpearsúinn, ní a gcroide,
a noidé do rinneamar dícheall a
chum bhur naighe dfaicfí naill ré
naoidé miana.

18 Uime sin bá mian rinn teachd chu-
gubh, (ríumfa Pól go háirighe) uair
in dhó, ach do chuir Sátan toirmeasg
orúinn:

19 Oir créd í ar muinighin, nó ar
ngárdeachas, nó ar gcoróin ghloire? a
nach sibhle [iad] a bhfadhnúise ar
Dteighearna Iósa Críod, agá theachd?

20 As sibh go deimhin ar nglóir agus
ar ngárdeachas.

CAIB. III.

Uilechge Pháil, 10 arson meadhachd
neitheamh dhóibh.

1 Ar a nadhbharrsin, ó nar bhféidir linn
a coomhail oruinn ní bád faide,
do chionn as duinn gur bhíndeunta ar
bharrpháil a Nátem ar náonar.

2 Agus do chuireamar Timotéus ar
dhearbharrthair, agus minifidir Dé, agus
a bhfeir cabhartha a foigéil Chríod,
chom sibhle neartughadh agus do theag-
aigh do tháobh bhur greidimh:

3 Ionns nach biadh énduine aguibh
fíhogtha ina buaidhearthuibhse: oir
ní a fhios aguibh féin gur hórdú-
gheadh sinn chuige fí.

4 Oir an t-an do bhámar bhur bhfo-
chuir, dinnifamar dhíbh roimh láinnh,
go néiréachadh buaidhirt dháinn, do réir
mar thárla, agus atá a fhios aguibhse.

5 Ar a nadhbharrsin, ó nar bhféidir
leamfa coimhail oram ní bád fhaide,
do chuir mé [eifion] chuguibh, chum
fíola bhur greidimh dfaighail, deagla
gur chuir an eathuigheoir eathughadh
uibh a gcis ar bhí, agus go mbiadh
ar fíothairne díomhaón.

6 Achd a nois go déigheanach, ar
dteachd do Thimotéus uibhle chuguin-
ne, agus ar dtabhairt dheagtheide ar
bhur greideamh agus ar bhur ngrádh
dháinn do, agus go bhfuil deaghoimh-
ne aguibh oruinn, ar mbeith dhíbh do
bhíor fonnmar ar sinne dfaicfin, amhuil
atamuidne fí sibhle.

7 Dá bhrigh sin a dhearbhráithre,
fiaramar furtachd bhur dtíobh ann ar
nuile bhuidhirt agus riachdanas, tré
bhur greideamh:

8 Oir atamuidne a nois bép, dá
feafidh sibhle a Dteighearna.

9 Oir créd é an buidheachas as
féidir linne do thabhairt mar mbalairt

do Dhia ar bhur fíonfa, do bhrigh a
nuile ghárdeachais thríbhle a bhfadhr
nuile ar Ndé féin,

10 Dá fírruidh dathchuinghe go ro
dhíthchiollach do ló agus doidhe
bhur nadhuigh dfaicfin, agus uireas-
bhuidh bhur greidimh do leafughadh?

11 Agus go dtéorúidhe Dia féin
eadhón ar Nathair, agus ar Dteighear-
na Iósa Críod sin fa síghe dhíirigh
chuguibhle.

12 Agus go méudúighe an Tighear-
na sibh, agus go dtuguidh fí deara
dhíbh líonadh a ngrádh dhá chéile, agus
do na huile dháoinibh, do réir mar
atamuidne fí dhíbhse.

13 Chum bhur gcroideadh do
dhaingnughadh neimhchiontach a
náomhthachd a bhfadhnúis Dé eadhón
ar Nathar, a dteachd ar Dteighearna
Iósa Críod maille ré na nuile náom-
huibh.

CAIB. IV.

Iarrfa fí orra, 11 a ngotúighe féin do dhe-
namh, 13 ar gan na marb do ro-cháineadh.

Tuileadh eile a dhearbhráithre,
cuirmid dimpidhe agus dath-
chuinge oruibh tré an Dteighearna
Iósa, sibh theachd ar bhur nadhuigh
ní fa mhó ná chéile, do réir mar
fíarabhair uáinne an gléus air ar cóir
dháobhí fíubhal, agus toil Dé do dhéu-
namh.

2 Oir atá a fhios aguibh créd iad
na haitheanta thugamar dháobhí tré an
Dteighearna Iósa.

3 Oir a fí fí toil Dé, sibhle do
bheith náomhtha, ionns go feachno-
chadh sibh fíriopachas:

4 Agus fíos do bheith ag gach fíon
aguibh ar a fíothach féin do chomh-
mháil a náomhthachd agus a nowóir:

5 [Agus] ní a bhíonn ainmhanach,
amhuil [do níd] na cineadhacha, ag nact
bhíuil éolas Dé.

6 Gan leathtrom, na meabhail do
dhéanamh [deinneach] air a dhearbhrá-
rathair, óir do ní Dia díoghaltas ná neith-
íbhle uile, do réir mar a dubhramar
chéin na ribh, agus do rinneamar díadhnúis.

7 Oir ní chum neamhghloine do ghóir
Dia siné, ach chum náomhthachda:

8 Ar a nadhbharrsin an tí chuireas a
neamhshúim [na neithefí] ní a nduine atá
neamhshúim aige, ach a Ndia, noch fíos
tug dhúinne a Sbiorad náomhtha féin.

9 Achd a dtíobh ghrádh bhraicreamhuil
ní bhíuil sibhle a riachdanas fíriobhadh
chuguibh: oir do teaguisgeadh sibh 6
Dhia, chum a chéile do ghrádhughadh.

10 Agus fíos do níthi an ní céudna
do na huile dhearbhráithribh ar feadh
na Macedónia uile: Gidheadh fíarrmuid
dathchuinge oruibh a dhearbhráithre,
teachd ar bhur nadhuigh ní fa mhó ná
chéile:

11 Agus bhur ndíthchioll do dhéu-
namh

namh ré bheith ciáin, agus re bhur ngnothaighibh féin do dhéanamh, agus ré fíothughadh dhíbh ré bhur lámhuibh féin, do réir na naitheantadh thugamairne dhíbh:

12 Chum sibh féin díomchar go cubhaidh a dtíobh na druinge [atá] don tíobh amuigh, agus ionnus nách biadh aircasbhuidh éinneithe oruibh.

13 Agus a dhearbhráithre, ní háill leam aibhíof do bheith oruibh a dtíobh na maistire atá na gcodladh, ionnas nach déanadh sibh doighreas, mar an deung ag nách bhfuil muinighin.

14 Oir má chreidimid go bhfuair Jósa bás agus gur eiseirge lé, as amhuibh sin fós bhéaras Dia an drung chodlus a Níosa, ma ráon rí.

15 Oir a dearmid fo ribh a mbreithir an Tighearna, nách rachmuidne an luchd atá bfo, do figeadh go teachd an Tighearna, roimh an luchd atá na gcodladh.

16 Oir tluicuidh an Tighearna féin a nias é neamh, maille ré gair, ré guth a narchaingil, agus ré idoc Dé: agus curochuid na maírbh a Gcríofd ar tús.

17 Na dhiaigh sin inne fhaigfhear bfo, fúidíochar fías sin ma ráon ríofan fós náilluibh, chum teagmhála don Tighearna sa naiseur: agus mar sin bhiam go fíorruidhe a bhfochair an Tighearna.

18 Uime sin tuguidh furtachd dhí chéile ris na briathruibhe.

C A I B. V.

an ghaí nábheirte is fearr, 11 fa choinne an lá dheirneamh.

Gidheadh a dhearbhráithre, ní bhfuil na riachdanas oruibh fgríobhadh chuguibh, a dtíobh ainfíreadh agus mhoimenteadh.

2 Oir atá a sháirbhíof aguibh féin, go dtuicuidh lá an Tighearna, mar ghaduighe sa noidheche.

3 Oir an tan déuruid siad, fíothcháin agus neamhaighal: tuicuidh fíeris obann oertha an tan sin, mar thig iodhana go mnaói thorruibh, agus ní bhéaruid lad féin aa.

4 Gidheadh a dhearbhráithre, ní bhfuil fíeris a nteirchadas, ionnus go dtuicidh an lá sin oruibh mar ghaduighe.

5 As clann na fóille sibh uile, agus clann an laoi: ní clann do noidheche, ná don dorchadas sinn.

6 Uime sin ná déanam codladh do nés chách, ach déanam faire agus biom meafárráda.

7 Oir an dream chodlas, is ann fa noidheche chodluid fíad: agus an dream ar a nabi míge, is an fa noidheche bhíad ar míge.

8 Gidheadh sinne atí ar gcloinn ag an lá bimid meafárráda, ar gair éidigh ochda an chreidimh agus an ghráda íomúine, agus mhuinighne an tlanuighthe mar chlogaid.

9 Oir ní chum feirge dórdaigh Dia sin, ach chum an tlanuighthe do ghndhughadh tré ar Dtighearna Jósa Críofd.

10 Noch do fuair bás air ar fíonius, mas dáfachd nó codladh dhíne, go maifemís na fíochairíon.

11 Uime sin teaguidh a chéile, agus follamnuighidh a chéile, amhuibh ní sibh mar an gcéadna.

12 Agus iarrmuid dathchuighe oruibh a dhearbhráithre, aithne do bheith aguibh air an luchd do ní fíothar bho mealg, agus atí ós bhur gcloinn a Dtighearna, agus theaguidheas sibh:

13 Agus grádh ro dhíoghraifeach do bheith aguibh dhóibh, ar fós a noibre. Bighidh fíothcháin cadraibh féin.

14 Agus guidhemid sibh a dhearbhráithre, teaguidh ní daóine maraighalta: tugaidh furtachd don lagchrodheach: iomchraidh ris a nábheirte, bighidh foighdeach ris a nuile dhíne.

15 Tuguidh aire ribh nách déan éinneach oic a nadhugh uile ar bheith ach leamuidh an mhaith do ghaith, do bhur dtíobh féin, agus do tháobh na nuile dháinead.

16 Biodh gairdeachas oruibh do shíor.

17 Bighidh ag úrnwighe gan íg.

18 Beiridh buidheachas sa hule neithibh: oir a si sin toil Dé a Níosa Críofd bhur dtíobh.

19 Ná méchaidh an Sbiorad:

20 Ná tuguidh neamhbháim a bhfuil dheadóireachd.

21 Dearbhuidh na hule neithe: congmbuidh an ní [bhias] maith.

22 Seachnuidh gach uile chofamh lachd uile.

23 Agus go ndéarna Dia na fíothcháin féin náomtha sibh go hiomlán: agus go gcoimhendthar bhur spíorad, agus bhur manam, agus bhur corp go bailighe é chionnábh, go teachd ar Dtighearna Jósa Críofd.

24 As díleas an tí do ghoir sibh, noch fós do dhéanas [sin].

25 A dhearbhráithre, déanuidh ar nwighe air ar fíoinne.

26 Teannuidh ribh na dearbhráithre uile maille ré póig náomtha.

27 Cuirim déalach oruibh a bhfiadhmíle an Tighearna, a neipidíle do léughadh do na dearbhráithribh náomtha uile.

28 Grísa ar Dtighearna Jósa Críofd maille sibh. Amen.

DARA EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA DTESSALONICANACH.

CAIB. I.

... do nphirinn, 5 a ntearic a mhuir-
... re teachd Chríofa.

POL agus Silbhann & Timo-
téis, chum eaglaise na Dtef-
salónicánach, a Nda ar Nath-
air, agus fa Dtighearna Jóla Críofa.

1 Gráfa maíle ribh agus síothcháin
Dhia ar Nathair, agus ón Dtighearna
Jóla Críofa.

2 A tá dísachuibh oruinn buidheas
do bhreith ré Dia do shíor, ar bhuir
na a dhearbhráithre, mar as iomchu-
laí, do bhrígh go bhfuil bhuir
goidemh ag fús go lionmhair, agus
gach gach aoin aguibh míle ag
dteaghadh dhá chéile:

3 Ionas go ndéanmaíne féin
buidhail bhuir dtíobla a neaghuibh
D, ar son bhuir bhfoighide agus
goidemh ann gach goidemhain,
a gach buidhírt iomchras sibh;

4 Comhartha follas ar cheart bhre-
deamhais Dé, ionas go measfaidhe
ar fú sibhse ríoghachd Dé, ar son a
buidhírt fós ag fulang:

5 Oir as ní ceart ag Dia, malairt
buidhearta do thabhairt don druing
buidheas sibh:

6 Agus fuaimhneas díbhse fhúingeas
buidhírt má ríon rinne, an tan fhoill-
fóidh an Tighearna Jóla é féin ó neamh,
maile ré na tainglíbh cumbachdacha.

7 A dtéine laírdha, ag déanamh
dteaghadh ar a ndruing ag nach bhfuil
éin Dé, & nach dtabhair amhlachd do
buidhírt an Dtighearna Jóla Críofa:

8 Noch gheobhas pionas an dam-
naíthe shíorruide, ó adhuigh an Ti-
ghearna, agus ó ghloir a chumbachd:

9 An tan thíucas se chum glóire
daghail ann a náomhuibh, agus chum a
daghaila iongantach fú huile dhaíonibh
dheidis (do bhrígh gur chreidimh a
daghail do rinneamhaine caduibhse)
a le fú.

10 An taidhbhar fa ndéanmaíne fú
arraighe do shíor ar bhuir fóna, ionas
go measfaidh ar Nda gur fú an ghairmíse
fú, & go gcoimhlonfaidh le deagh-
thoil a mhaíthíoch go huilidhe, & obair
ar chreidimh maile ré cumbachduibh.

11 Ionas go ndéantaí aoin an Dti-
ghearna Jóla Críofa glóimhar ionannibh,
aon sibhse annsan, do réir ghraí ar
Ndé, agus an Tighearna Jóla Críofa.

CAIB. II.

2airgíir a thab 3 thofach, 4 fhaí, 2 ar
fíon an Aintiebríofa.

A Gan farrmuid dathchuinghe oruibh
a dhearbhráithre, tré theachd ar

Dtighearna Jóla Críofa, agus ar gcomh-
chruinnighne chuingesíon.

2 Gan bheith dhíbh go hobann fo-bhog-
tha ó niontinn[ata aguibh] ná bheith bui-
dhearta, ó spiorúid, ná ó bhréithir, ná
ó litir, mar (do thineadh fí) mainne a-
mhuil do bhíadh lá Chríofa do láthair.

3 Ná mealladh énduine sibh ar
ghléas ar bheith: óir ní thíucfa an lá
[fí] muna dtíucfaidh tréigean ar tíu,
& go bhfoillíochar an daíne peacthach,
mac an damnaíche.

4 An námhuid do áirdeighneas é féin
ós cionn gach neithe dá ngóirthear Dia,
nó do néhear onórughadh: ionas go
fúighe fí mar Dhia a dtéampoll Dé,
dha chur a goill gur Dia é féin.

5 A né nach cumhuin libh, ar mbeith
dhamh fós bhuir bhfoichair, go ndubh-
airt mé na neithe sibh?

6 Agus a neis atá a shíos aguibh
créid is toirmeasg ann, chum a fhoill-
fighe ann a ím féin.

7 Oir atá rúndamhair na neimhdhí-
ghachda ag oibriughadh cheana: amháin
an tí thoirníseas a neis, (curfidh fí toir-
measg,) nó go dtéagbhuir ar lír é.

8 Agus foillíochar an tan fí an
daíne neimhdhíghachda, noch chláifeas
an Tighearna ré shíorad a bhéil, agus
fíonús fí ré déallradh a theachd:

9 [Radhón an tí] agá bhéil a
theachd ó oibriughadh Shatíne, maile ris
a nuile cumbachd, & ré comharthuibh,
agus ré hiongantuibh bréige:

10 Agus maile ris a nuile mbeall-
tóireachd eugcóruidh, a measg na druinge
shéid a muga: do bhrígh gur ghabhadh
grádh na fíonús chea, chum a fíonáighthe

11 Agus air a madhbharfa cuirfe Dia
chea oibriughadh bríoghmar seachraí,
ionas go creidfidh an bhréig.

12 Ionas go ndéanmaíne an méid
uile nár chreid a fíonús, ach agá
raibh a ndéil a neugcoir.

13 Gídeadh atá dísachuibh oruinn,
buidheas do bhreith do shíor ré
Dia ar bhuir fóna atá grádhaithe ón
Dtighearna, ar a madhbhar gur thogh
Dia sibh ó thóugh chum fíonáighthe,
tré náomhthachd na spiorúide, agus
tré chreidimh na fíonús:

14 Chum ar ghoir fí sibh tré ar
fólagéine, chum gnodhuighe glóire &
Dtighearna Jóla Críofa.

15 Uíne fí a dhearbhráithre, seafuidh
go daingean & conghuadh na toirbhear-
aíarbhair, noch do máineadh dhíbh,
tré bhreithir nó tré ar neipíáilne.

16 Agus go dtuiguidh an Dtighearna
féin Jóla Críofa, agus Dia eadon ar
Nathair, noch do ghraídhgh fíon, agus

tug [dhúinn] comhthurtachd fíorruidhe agus muinighin mhaith tré ghrás,
17 Furtachd do bhuir gcroídhthibh, agus go ndaingnidhe fé sibh fa nuile bhréithir agus dheaghobair.

C A I B. III.

Beatha, 7 mbiriagbaltach, 10 d'omhadin, 14 le droch combhadar, do sheachna.

Tuilleadh eile a dhearbhráithre, guidhidh oruinne. ionnus go mbiadh cumus reatha ag bréithir an Tighearna, agus go ndéantaí glórmhar é, do réir mar (atá) aguibhfe.

2 Agus chum sinne sháoradh ó dhroch-dháoinibh, gan sharas: Oir ní ag gach éinneach [atá] creideamh.

3 Gidheadh atá an Tighearna dileas, noch dhaingnéochas, agus choimbéudfús sibh ó olc:

4 Agus atá muinighin aguinn fa Dtighearna bhuir dtáobhsa, go ndéanann, agus go ndéanfa sibh na neithe áith-naghmíid dibh.

5 Agus go dtéoruidhe an Tighearna bhuir gcroídhthe fa tliughe dhirigh chum gráda Dé, agus chum feithcheamh go foighideach ré Criold.

6 Agus do bheirmid fógra dhíbh, a dhearbhráithre, a naim ar Dtighearna, Iósa Criold, sibh féin do dhealughadh ré gach dearbhráithir shuibhlus go míriaghalta, agus ní réir an teaguifg nair fé uáinne.

7 Oir atá a fhios aguibh féin cionnas as cóir sinne leanmhúin: oir níor iomchramar sinn féin go míriaghalta eadruibhfe.

8 Agus ní a naitgidh do itheamar atáin ó aoin neach: ach maille ré fíothar

agus ré hanfhógh, ag déanamh oibre do lo agus doidhche, deagla ar déruim do leigean ar aoin neach aguibhfe.

9 Ní hé nach bhfuil éghdarrá aguinn: achd ionnus go ndéanamáin eifionpláir dhinn féin dibhfe, chum sinne leanmhúin.

10 Oir fós an tan do bhámar eadruibh, do áithneamar fo dhíbh, eadhon Má atá aoinneach ris nách aill obair do dheanamh, ná hitheadh biadh mar an gcéad.

11 Oir do chluinmid go bhfuilid d'áine áirighe ag fíubhal eadruibh go míriaghalta, ních déun obair ar bith, ach sháitheas iad féin a neithibh nach beanann riu.

12 Do bheirmid fógra dhá fámhail sin, agus iarrmuid orrtha tré ar Dtighearna Iósa Criold, a narin féin díthe dhóibh, ag fíothrughadh maille ré fíuimhneas.

13 Agus ná bighidhfe a dhearbhráithre, tuirseach do dheanamh maithfe.

14 Agus má atá duine ar bith nach dtabhair umhlachd dár mbréithirne fa neipfidhfe, cuiridh comhartha air: agus feachmuid a chomhláadar, ionnus go mbiadh adnóaire air.

15 Tairis sin, ná biodh meas naimh ad aguibh air, ach teaguifgidh é mar dhearbhráithir.

16 Agus go dtuaguidh Tighearna na fíothchána féin fíothcháin dhíbh do fhíor ar gach éunchor. An Tighearna maille ribh uile.

17 Beatha agus sláinte [chuguibh] re mo láimhfe Pól, noch as comhartha ann gach ein eipidil: is mar fo fíothbhuim.

18 Gráfa ar Dtighearna Iósa Criold maille ribh uile. Amén.

CEUDEPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM TIMOTEUS.

C A I B. I.

Teagaisc mhotharbach do sheachna: 15 le adhbhar theachd Criold don tsaogbail, do sheannaghadh.

POL absdail Iósa Criold do réir órdúigh Dé ar slánaightheoir, agus an Tighearna Iósa Criold, ar muinighin.

2 Chum Timoteús mo mhac grádhach fa gceideamh: gráfa [maille riot,] tróaire, agus fíothcháin ó Dhia ar Nathair, & ó Iósa Criold ar Dtighearna.

3 Ainmuid do chúir mé d'impidhe ort, comhnuidhe a Nephelús, ar ndul go Macédonia dhámb, ionnus go dtiabhartha fógra uait do dhruing áirighe, gan atharrach teaguifg do thabhairt úatha:

4 Ná aire do thabhairt do chuma-dóireachd féul, ná do sheanchusuibh neimhchriochnuigthe, noch bhrofdúigheas ceafadanna ní fa mhó na follam-nughadh diagma tre chreideamh.

5 Oir a fé as críoch dop náithne grádh ó chroídh ghlan, & ó choínfias mhaith, & ó chreideamh neamhfháilfa.

6 Na neithe ó ndeachuidh dream áirighe ar seachrán, agus do fhilleadar chum dhomháoinis cainte:

7 Bá mian riu bheith na ndoctráiribh an dlíghhe, agus fós ní thuigid créa deirid féin, ná na neithe dheimhnighid síad.

8 Gidheadh atá a fhios aguinne gur maith an dlíghthead, dá leanuidh dune go dlídeanach é.

9 Ar mbeith fhios fo aize, nach do dhúine cheart órdúighthe ar dlíghthead, ach don druing aindlightheach easúmbal, do dháoinibh neamh-dhiagma agus do pheacthachuibh, do dháoinibh neamhnaomhbha agus neamhghlana, do luchd fíonghuile do dheanamh ar a naithearchuibh agus a naithearchuibh, do luchd d'umharbtha.

10 Do fíoriophachuibh, do dháoinibh mionadártha, do ghaduighibh dáoinéadh, do dháoinibh bréugacha, do luchd ánéithigh, agus má tá ní ar bith eile contrárdha do theagufe fhalláin.

11 Do réir fíoiúil ghíormhair Dé bheannuigthe, do fagbhadh tiobh riumsa:

12 Ar a nadhbharfin beirim buidheachas ris an tí do neartuigh mé, Iósa Criold

7 Chum ar hóruigheadh mifí um

chloinne, dá gcomhnuighid had a gceir-
deamh, & a ngrádh, & a náomhthachd
maille ré macantus.

C A I B. III.

9 Ag coimhail sheicreide an chre-

10 Agus

10 Agus déantar iad so do dhearbhadh mar an gcéudna ar tús, ná dhiaigh sin déanuid miniofáilachd, ná gheibhthear neamhlochtach iad.

11 A maí mar an gcéudna trómha, neamhthathóireach, leasimhneach, ionruic sna huile neithibh.

12 Bíodh na deocháin na bhfeairibh áon mhá, ag riaghlughadh a gceoinne agus a dtightheadh féin go cubhaidh.

13 Oir an dream do ní miniofáilachd go maith, gnóthuighid iad céim maith dhóibh féin, agus dináchn mhór tré an gcreideamh atá a Níola Críofa.

14 Scriobhuim na neithese chugad, ar mbeith dháimh muinighneach ré theachd go haitheaghar a ttonnloighe.

15 Ach má nim muill ré theachd, chum a sheasa do bheith agad, cionnas as cóir dhuit thú féin díomchar a dtigh Dé, eadhon eaguis Dé bhí, polda agus daingean na firinne.

16 Agus gan amharus as mór feicfid na diaghachda : Do rinneadh Dia follas sa ccoluian, do foillfigheadh é na fhiréan san Shioruid : do rhorncas é ré hainglibh, do rinneadh a sheanmóir do na cineadhachuibh, do creideadh dhó sa faoghal, [agus] do gabhadh láas é chum gloire.

C A I B. IV.

Zairrgir atáobh shuarchreideamh, & ebréibh choimbigheach na naimfíre deigh-ionnach.

AChd a deir an Shiorad go follas, go dtreighid dream áirige an creideamh sna haimleairuibh deighneacha, ag tabhairt aire do shiagaduibh seachrí-macha, & do theaguisibh deamhan.

2 Tré chíainereachd luchd labhartha na bréige, ar mbeith dá ccoimhfáilíoch ar na loigeadh ré hiorann dearg.

3 Noch thoirimigeas póladh, an biadh do sheachna, noch do cheuthuigh Dia chum a chaitimhe maille ré haltughadh, don druing chreideas agus agá bhfuil fíos na firinne.

4 Oir as maith gach ní do chruthuigh Dia, agus ní cóir éinní deiteach, ach go ngabhtar é maille ré breith bhuidheachuibh.

5 Oir do nítheas níomhtha é tré bhreithir Dé, agus tré urnuighe.

6 Dá gairidh tú na neithese a gcéill do na dearbhráithribh, bísidh tú ad mbíndíir mhaith Díola Críofa, ar mbeith dhuit oile a mbriathruibh an chreidimh, agus an teaguis mnaith, dháir lean tú.

7 Gidheadh seachain léula fábhull amamhdiagha, cailchála : agus cleachd thú féin chum diaghachda.

8 Oir as beag an tarbha a dtéid an cleachdadh corparáda : ach is tarbhadh an diaghachd chum na huile neithese : agá bhfuil gualadh na beatha atá a lathair, agus chum teachda.

9 As rádh firinneach so, agus atá sí ionghabhála ris ar gach éunchar.

10 Oir as uime do nimid faother, & imdheargthar sinn, do bhrigh go bhfuil ar muinighin a Níola bhí, agá ab é ní fear faortha do na huile dháoinibh, go mórmbhór don druing chreideas.

11 Fógair agus teaguis na neithese.

12 Ná bíodh tarcuine ag áoinneach ar hóige, ach bí mar eisiomplair don druing agá bhfuil creideamh, a mbreithir, a gcoimhbheiríid, a ngradh, a fheiruid, a gcreideamh, [agus] a bhíne ghloine.

13 Go teachd damhá tabhair haire do leughthóireachd, do theaguis, [agus] dhoircead.

14 Ná léig faillidhe sa átiódhlachd atá ionnad, noch tugadh dhuit tré fídhéadóireachd maille ré leagadh lán na sinnfear.

15 Smuinn ar na neithibhse, comnuigh ionnta : ionnus go mbiadh do theachd ar hadhuigh follas do na huile dháoinibh.

16 Tabhair aire dhuit féin, agus do theaguis : comnuigh ionnta : Oir á ndéuna tú sin, fíorfuidh tú thú féin, & an drong éisdeas riot.

C A I B. V.

Modh tabhairta na nachmháfan : 3 onír fa is cubhaidh do bhaintreabhacháibh diadha.

17 & do Shinnfearaibh na Beagluise.

NA himdhearg seanóir, ach teaguis é mar athair : [agus] na hionnuigh mar dhearbhráithre :

2 Na mná áofa, mar mhaithre, agus na mná éga, mar dhearbhráithre, maille ris a huile fíorghloine.

3 Tabhair onóir do bhaintreabhachuibh, noch ata na mbaintreabhacha dhá riribh.

4 Gidheadh má tá baintreabhach ar lath agá bhfuil clann, no clann chíne, déanuidis foghlaim ar tús, ar ad féin thaibéunadh go diagha ann a dtighthibh féin, & ar mhalairt do thabhairt dá dtuifnightheóiribh : oir is ní maith geanamhuil so a bhfiadhnuifí Dé.

5 Agus an bhean atá na baintreabh uigh dhá riribh, agus ar na fíghbail na haonar, cuiridh sí a muinighin a Níola agus comhnuidhe sí do lo & doidhe a nguidhe agus a nírnuighibh.

6 Achd an bhaintreabhach do bhar féin do mhacrus, air mbeith dhí beo, atá sí marbh.

7 Uime sin, áithin na neithese dhóibh, ionnus go mbéidís neamhlochtach.

8 Agus má atá aondúine nácl den foláthar dá dháoinibh féin, agus go mórmbhór do luchd a thighe, do íoban & an creideamh, agus is meafa é ná neach go chreideamh.

9 Toghtar baintreabhach nach bí sí fa lughá ná trí fídhid biadhdan dion, do bhí ná mnaoi éaf hár :

CAIB. VI.

Ar a raibh teid mhaith as a deagh-
gragthibh: má rinne sí a clann dól-
mhain, má ghlac sí daoine air aoi-
neachd, má dionnuil sí cosa na nómh,
ní thug sí fóirighthin do luchd anshóigh,
ní lean sí do ghnáth gach deaghobair.

Ach dínluigh na baintreabh-
aí: óir ar mbeith dhóibh mac-
nach a nadhuigh Chríod, is mian
na póladh;

Ag a bhfuil damnuhadh na
con, do bhrigh gur threigeadar an
nád chreideamh.

Agus fós ar mbeith dhóibh dí-
onach, foghlannuid siad dul fa gcúairt
leis go tigh: agus ní hé amháin
bheith diombhóin, ach biodnach mar
agcúdna, agus dá fathadh féin sin
nóibh nach beapann riu, ag rádh
nóthain nach bí ionnraídh.

Uime sin at toil leam na mná
ag, sír do phóladh, clann do bheith,
ar do thabhairt do ghnothuighibh an
[agus] gan cionfatha ar bith do
thabhairt do náidhbherfeoir ré labhairt
go hola.

Óir do fhilleadar dream áirighe
ana ar a nais a ndiaigh Shatáin.

Má atá fear nó bean don druing
treideas, ag a bhfuil baintreabhacha,
nóidh dóibh fóirighin a riachdais, &
ní biodh a mairighin ar a neaglu, ionnus
póladh go lór aice ré thabhairt do
a fíorbhaintreabhachuibh.

Na sinnfir riaghlugheas go
má, biodh meas orrtha gur siu onóir
dualta iad: go mórmhór an luchd
fíorghugheas fa mbreithir agus a
deaghe.

Óir a deir an sgríobthair, Ná cuir
máil ar bhéil an daimh bhírfios an
arbar. Agus As siu an toirbhe léach
a fíodthair.

Ná gabh casóid a nadhuigh shea-
na, gan siadhnúis deisi nó trír.

An dream pheacuidheas, imdearg
a bhíadhnúis cháich uile, ionnus go
agbhadh eagla an chuid eile mar an
gádná.

Cuirim déalach ort a bhíadhnúis
Dé agus an Tighearna Jósa Críod,
ag na naidgeal togthia, na neithese
dionndad, gan fuim do bheith agad a
nach feach ar oile, gan ní ar bith
dheamh dhuit go clion.

Ná cuir lámha go hobann ar aóir-
neach, & ná bí pártach ré peacuidhíbh
dhóineadh eile: connaimh thú féin glan.

Ná hith uilge ní fa mhó, ach
deach beagan fionra ar son do ghaile,
agus heugruis minic.

Bid peacuidhe dhóineadh áirighe
bheir rómh láimh, ag dul rompa chum
breitheamhnúis: leanuid a bpeacuidh
dream eile:

Mar an gcéadna fós bid deagh-
dine follas rómh láimh: agus na
bheiracha atá ar ghléus eile, ní féidir
a bhíolach,

*Luchd na teaguisí eallrom, 4 do sheachna,
6 ach éadail na diagbachd do ghnóth-
ghadh.*

Tugadh gach a bhfuil do shearbhfhog-
gastuighidhíbh faoi chuing, meas
gur siu a maighifíreagha a nuile onóir
(dfagháil), ionnus nach bhfuigheadh aiam
Dé agus a theaguisí seannail.

Agus an dream ag a bhfuil maigh-
ifíreadha deaghchreidmheacha, ná biodh
tarcuine aca [orrtha] do bhrigh gur
dearbhráithre iad: ach go madh móide
dhéanuid feirbhís, do bhrigh go bhfuil
siad deaghchreidmheach, grádhach,
agus pártach fa dtíodhlacadh. Máin &
teaguisí na neithese.

Dá dtabhruidh sóinneach atharrach
teaguisí eadha, agus nach dtabhair áon-
ta do bhráithreubh falláin ar Dúighearna
Jósa Críod, agus don teaguisí, atá réir
dhiaghachda.

Atá fé usibhreach gun fios áoin-
neithe aige, ach é ar fiobh cáille a
dtimcheall cheadán, agus imreasan
focal: tré na dtig miosgus, comhbóid,
anchaint, droch bharamhla.

Diosóireachd cháipalach dhóineadh
truáilligh na niontinn, agus atá dealuigh-
the ris a nfrinne, agus sháileas gur
diagbachd a néadail. Dealuidh ré na
samhuil sin do dhóineibh.

Gidheadh is éadail mhór diagbachd,
máile ré neach a bheith fáluigh ré na
slaid féin.

Óir ní thugamar ní ar bith linn
air a tshoghal, is follas fós nach féidir
linn éinni bheith as.

Uime sin an feadh atá biadh agus
éadach aguin ar figháil, go madh
lór linn é.

Ach an dream léir mian bheith
fadhbhír, tuítid siad a geathughadh
agus a ndul, agus a nionad amháin
éigcéillidhe díoghbalacha, noch mhé-
as daoine a sgríos agus a milleadh.

Óir a fé grádh a nairgid tréamh
na nuile oic: noch ar mbeith do
dhruing áirighe dhá shannughadh, do
chúadar ar feachán ón gcreideamh,
agus do tholladar iad fein thriothadh
ré hiomad dóilghis.

Ach tusa, óghaóich Dé, feachuin
na neithese: agus léir dfréantachd, do
dhiaghachd, do chreideamh, do ghrádh,
dfoighid, [agus] do cheannofachd.

Déu comhrac maith fa gcreideamh
beir greim ar an mbeathia mharrthan-
nugh, chum ar goireadh thú, agus ar
a ndearnuidh tú admháil mhaith a lí-
thair mhóráin dfaghnuibh.

Aithníim dhíot a bhíadhnúis Dé
bhéodhuighas na huile neithe, & Jósa
Críod noch do rinne siadhnúis [agus]
admháil mhaith a líthair Phuinc Phío-
laid:

Na haitheantafa do choimhéud gan
chúadh:

chaidh gan lochd, go teachd ar Dtighearna Jósa Críod.

11 Noch fhoillfeochas na ám fein an tí atá beannuighe, eadhon an Coimhdhe cumhachdach na áonar, Rí na ríghtheadh, & Tighearna na dtighearnadh :

16 Agá bhfuil an neamhmarbthachd na áonar, atá na chomhnuidhe fa tfoillfe nách féidir a rochduin, nách bhfacuidh duine riamh, agus nách bhféudann fhaicfin : onóir agus cumhachd fíorruidhe dhó. Amen.

17 Fógair don druing atá Gidhbhir fa tfoighalfa, gan bheith áirdintinneach, ná a muinighin do chur a fàidhbheas neamhbuaín, ach fa Dia bheó do bheir dháinne go fàidhbhir na huile neithe chum a ccaithmhe.

18 Maith do dhéanamh, bheith fíadhbhir a ndeaghoibrighthibh, eulguigh na gcuid do thabhairt uatha, agus do roinn maille ré cumann :

19 Císde chur a dtaíse ar fhoirdaimeint mhaith dhóibh fein, ré ghuidh na háimsire atá chum teachda, chum na beatha marthannuigh do ghnodhughadh dhóibh.

20 O a Thimotéis, coimheid an ní fagbhadh táobh riot, [agus] feachain ciapáil bhriathar neamhdhiagha an éiseachd, & conntarrdhachd ealadh, nách bhfuil ach na hainm ealadh.

21 Noch ar mbeith do dhruing áirighe dhá hadmháil, do chad ar feachain a dtimchioll an chreidimh. Gráfa maille riot. Amén.

DARA EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM TIMOTEUIS.

CAIB. I.

Gráfa : Dé do bhíodhagadh súas tré cbleachdadh, agus urnuighe : 13 agus Sompia na mbriathar fhoillín atáobh creideamh agus grádh, do chomhbáil.

POL absdal Jósa Críod tré thoil Dé, do réir gheallamhna na beatha, atá a Níosa Críod.

2 Go Timotéis an mac ionmhuin, gráfa, trócaire, [agus] fíothcháin ó Dhia Athar, agus ó Jósa Críod ar Dtighearna.

3 Bheirim buidheachas ré Dia da ndéatuum feirbhís ag leanmhuin luirg na fionsear maille ré coionfias glan, fá chuimhne bheith agam ortfa do ghnáth am urnuighibh do lé agus doidheche :

4 Ar mbeith dhamh fonnmar an thufa dfaicfin, an tan chuimhnighim ar do dhéaruibh, ionnus go mbéinn liorta do gháirdeachas :

5 Ar mbeith cuimhneach dhamh ar an gcreideamh neamhfhallfa atá ionnad, noch do bhí na chomhnuidhe ar tús ann do sheannbháthair Lois, & ann do mháthair Eunice : agus is deimhin leam a bheith ionnadsa mar an gcéudna.

6 Ar a naddbharfa cuirim a gcóimhne dhuit, tiodhlacadh Dé atá ionnad, tré chur mo lámha ort, do bhíodhagadh súas.

7 Oir ní Sbiord eagla tug Dhia dháinne, ach [Sbiord] cumhachd, agus grádh, agus fáinte ionntinne.

8 Uime sin ná biodh adhnáire ort fá fhiadhhuise ar Dtighearna, ná am thimchiollfa as príosúnach ar a shon : ach biodh do chuid agad do bhuaidhirt an tfoisceil do réir chumhachd Dé :

9 Noch do shíor sinn, agus do gheir sinn maille ré gairm náomhtha : ní réir ar noibrightheadh, ach réir a chinnidh fein agus a ghrás, noch do tugadh dháinn a Níosa Críod roimh chruthughadh an domhuin :

10 Achd atá a nois ar na fhoillfaghadh tré theachd deallruigheach ar Dtighearna Jósa Críod, noch do dhíbir an bas, agus tug beatha & neamhthruáileadh chum foillfe tré an tfoisceil.

11 Chum ar borduigheadh mál an sheannméntuigh, agus um absdal, agus um dhóctoir na gceoadhach.

12 An tadhbbhar fá a bhfuilim ag fúlang na neitheanna : gidheadh ní bhfuil adhnáire oram : Oir atá a fhios agam fa dhár chreid mé, & as deimhin leam go féidir leis an ní d'fág mé táobh ris, do choimheid fá chomhair an láoi úd.

13 Biodh agad Sompia fírinneach na mbriathar bhfalláin do chualuidh fá uáimfe a gcreideamh agus a ngrádh a Níosa Críod.

14 Coimheid an taise mhaith do fagbhadh agad, tré an Sbiord náomh chomhnúigheas ionpuinn.

15 Atá a fhios fá agad gur thréigeadar lúchd na Háia uile míli : agár ab dhiobh Phigelus, agus Heremogenes.

16 Go dtuiguigh an Tighearna trócaire do thigh Onesiphorus : oir tug fá fúaradh go minic dhámha, agus níor ghabh adhnáire é sam shlabhradh.

17 Achd ar mbeith dhó fá Róimh, do lorgair fé mé go ro dhíthchiollach, agus fuair fé mé.

18 Go dtuiguigh an Tighearna dhéan trócaire d'faghaíl ón Dtighearna fá úd. Agus atá a sháirfhios agada, cré é a mhéud do fhoir fé oram a Nephelus.

CAIB. II.

Cáram, 6 foighide 22 gearnuidbeachd, 24 & ceannfachd na Minifreadh.

Uime sin a mhic, bíle láidir fá ngrá atá a Níosa Críod.

2 Agus na neithe do chualuidh ná uáimfe a láthair mhoráin d'faghadh, (táobh)

ceith fíadhb
aguis
ar fíon
n, ré ba
teachta
nuigh do
mhéid na
[ ] feachain
agha gan
caladhna
dhua.
og áiríge
eachraín
áfa maille

IL

llfaghadh
tighearna
bas, agus
dh chum

má na
dal, agus

ag fulang
bhíuil ad
agum sa
leam ge
h, ris, do
úd.
neach na
luighd na
ngraídh a

haith do
námh

ar threí
e míli:
agus Her:

rna tró
air tug si
agus nór
radh.
áimh, do
ch, agus

dhóan
na fa lo
agada,
oram a

ubh, 24
fa ngrá

má na
throuibh,
[ ]

na neithe céadna ré dáoimh disle
ach bhias foirtill ar dháoimh eile do
teaguis mar an gcéadna.
3 Uime sin iulainle anbhógh mar
nighdúir maith Jósa Críod.
4 Ni chreapla ghear einneach dá leanann
na cogadh, ré gnothulghthibh na bea-
nais, ionnus go ndéanadh toil an tí do
nógh é na nighdúir.
5 Agus fos má ní áoinneach Sbáirn,
acarthar coróin air, muna dhearna fé
áirn go dlúidionach.
6 As eigeán don treabhthach fíothar
na dhéunamh fuil do gheibh fé na tórtha.
7 Senuáin ar na neithibh a deirim: &
8 dtuguidh an Tighearna tuigsi dhuit
na huile neithibh.
9 Cuimhnigh gur eiféirge Jósa Críod
na harbhuibh, do shíol Daibhi, do réir
na hoigéille:
10 Ar ion a bhfuilim ag fulang uile go
nheannuibh, mar bheir drochghnóimha
na headh ní bhfuil bríathar Dé ceanguilte.
11 Uime sin iomchruim na huile
neithe ar ion na druinge atá ar na
neithe, chum an tslánaighe atá a Níósa
Críod do ghnodhughadh dhóibh fíon
mar an gcéadna, maille ré glóir fhíor-
midhe.
12 As rádh fírinneach fo: Oir má
na diáinn na fíochair, bídh marthúim
áinn mar an gcéadna na fíochair:
13 Má nimid fulang, bíam a rioghachd
mar an gcéadna maille ris: dá feunam
na fíon fíon fíon mar an gcéad-
na:
14 Má nách ccreidmidhe, fanaidh
fíon díleas; ní féidir leis é féin do
fíon.
15 Cuir na neithe a gcuimhne
[ ] agus aithin díobh a bhí fíadhb-
na an Tighearna, gan bheith ag ciapáil
a dtíochíoll focal, gan tairbhe air bith,
ach buaidhreach don druinge éideas.
16 Déun díthíochíoll ar thá féin do
na heunadh ionmhóla do Dhia, a tfor
óire nách tíg a leas adhnáire do
bheith air, ag gearradh bhreithre na
fírinne go comhérom.
17 Toirmisg ciapáil bhriathar neamh-
diagha gan eifeachd: oir tiuicuidh ar a
nadhúigh chum tuillidh neimhdhia-
gachda.
18 Agus bíaidh a mbríathar ag cnoi
mar chancar: agár díobh Himéneus
agus Philéus.
19 Noch a dtíoch na fírinne do chuaidh
ar leachraín ón gcomhartha, ag rádh Go
bheicuidh a neiféirge thorúinn cheana:
& gíofas creideamh dhruinge áiríge.
20 Gidheadh fanuidh fíon daineint
dháingean Dé ar bun, aga bhfuil an
fíon, [ ] Go bhfuil fíon a mhuin-
nre féin ag an Dtighearna; agus gach
ion ghóireas ar ainm Chríod, feachnadh
a a neugóir.
21 Gidheadh a dtigh mór bíd, ní hé
amháin foithighe oir agus airgid, ach fos
foithighe croinn agus cradh: cuid díobh

chum onóra, agus cuid eile chum neamh-
onóra.
21 Uime sin, dá nglana neach ar bith
é féin aatha fo, bíaidh fé na fíochthach
chum onóra, ar na dhéunamh náomhtha,
oiréamhach don Tighearna, ullamh
chum gach uile dheaghóire.
22 Seachum mar an gcéadna ainmí-
na na hóige: agus lean d'fíreantachd,
do chreideamh, do ghrádh, do fíochthach
maille ris an druinge ghóireas air an Dti-
ghearna ó chroide ghlan.
23 Agus feachain ceada éigéillidhe
neamhfhoghlomtha, ar mbeith a fíeas
agad go mbróiduidh síad ceannar-
ruic.
24 Oir ní cóir do shearbhfhoghan-
tuide an Tighearna bheith ceannarra-
ceach, ach bheith ceannsa ris na huile
dháoimh, réidh chum teaguis, ag
iomchar ré drochdháoimh:
25 Ag teaguis na druinge bhíon
constrarrádh dha inntinn, maille ré
ceannfachd: d'feuchain an dtíubhrádh
Dia aithríge dhóibh uair ar bith, chum
na fírinne dadmháil:
26 Agus teachd ar a nais, ó dhul an
diabhaí, agá bhfuilid gabhtha, mar is
áill leis féin.
CAIB. III.
Na beimséara baoghlach ré teachd. 16 Fás
agad ar eifeachd na ngríobh.
A Gus bíodh a fhios go agad, go
dtíuicuid ainmseara baoghlaigha fíon
laetlúbh déigheanacha.
2 Oir bíd dáoine rocheanamhuil orrtha
féin, sanntach, aithbhéil, díomfach, ith-
íomráiteach, eafumhal dá naithríbh & dá
máithríbh, dombuidheach, neamh-
náomhtha.
3 Gan ghrádh nadúrtha, luchd droch-
choinghill, luchd éilíge breugacha, neimh-
measfardha, borb, gan ghrádh don mhaith,
4 Luchd bratha, mearrgánta, áird-
inntinneach, luchd ghrádhagheas fíamhe
ní fa mhó ná Dia:
5 Leigear orrtha féin bheith diagha, ach
do dhíul do chumhachd na diaghachda.
Agus feachainse a fíon fíon.
6 Oir is don druinge an luchd bhíon
ag teitógá a fíon a dtighthibh, agus
bheireas riu a mbruid má fíonlídhe
líonta do pheacadh, noch do threóruigh-
thear ré hainmhiánaibh éagsamla:
7 Ag foghlúim do fhíon, agus go
bráth gan teachd dhóibh chum eolais
na fírinne.
8 Agus do réir mar do chuir
Jannes agus Jambres a nadhúigh Mhaó-
fí, as mar an gcéadna chuirid an
dreama a nadhúigh na fírinne: luchd
inntinne trauillighe, mearuighe a dtíobh
an chreidimh.
9 Gidheadh ní bhéurid buaidh ní fa
mhó: oir bíaidh a gcuthach follas do
na huile dháoimh, amhuil do bhi a
gcuthach súd mar an gcéadna.
10 Ach do lean tula mo theaguisfa,
reim

réim mo bheatha, mo rú, mo chreideamh, mo cheannfachd, mo ghrádh, [agus] mfeighidh.

11 An ghréannhuin, an pháis a d'fuaing mé a Nantíochia, a Nicónium, [agus] a Lísra: créid é méid na géirleannhanna diomchuir mé: ach do shaoir an Tighearna mé gátha uile.

12 Agus fós an mhéid ler mian a mbreatha chaitheamh go diagha a Níosa Críosa, fuileógaid siad géirleannhuin.

13 Ach na drochdháolae, agus na meallóiríge rachuid air a naghuidh fa nóc, ag mealladh, agus ar na mealladh dhóibh.

14 Ach comhnuighfe sna neithibh do fhoghluim tú, agus do faghbhadh tiobhriot, ar mbeith a sheas agad éia ór fhoghluim tú [iad.]

15 Agus ó bhi tú ad leanabh, go raibh eolas na scríobair náomhtha agad, léir féidir do dhéanaoibh eagnaíthe chum slánaithe, tré an gcreideamh noch atá a Níosa Críosa.

16 Is ó Sbiuruid Dé tháinig an scríobtair uile, agus is tarbhach é chum teaguis, chum spreagtha, chum ceartúighthe, chum foirceadail na síreantachda.

17 Ionnuis go mbiadh églach Dé djongmhalla, & ullmhuigh go hiomlán chum na huile dheaghóibre.

C A I B. IV.

Oifig bhucbaile na Meagluise, 7 agus caithreim dbeireannach Phóil, tar éis baidirbhail.

Uine sin cuirim dúalach ort a bhfiadhnuise Dé, agus an Tighearna Iosa Críosa, noch bhéaras breath ar bheodhuibh agus ar mharbhuibh agá theachd deallruightheach, agus ann a rioghachd:

2 Déana an bhriathar do sheanmóir; bí dathrachdach a nám, agus a nanam: spreag, smachduighe, [agus] teaguis maile ris a nuile cheannfachd agus fhoirceadal.

3 Oir tiuchuidh aimfir nach bíadh fulaing aca ar theaguis fhallain: achd ar mbeith dá gceasluibh líonta do thochas, cruinneochuid siad dhóibh féin do réir a naíomian, iomad teaguisóir.

4 Agus sílfid siad a gclasa ón bhfiriane, agus geillfid do sgeultuibh Eibhuil.

5 Gidheadh déunfa faire sna huile neithibh, fulaing anthóg, déin obair shuibhseil, tabhair fa deara do mhínoídrilachd do bheith dearbhta.

6 Oir atáimé a nois féin dom

iodhbairt, agus is fógas damh aimfir mimbheachda.

7 Do chomhraic mé comhrac maith, rannic mé ceann mo choimhleaga, do choimhéid mé an creideamh.

8 O fí amach atá coróin shreantachda ar na tuigse fíam chomhair, noch bhéaras an Tighearna an breitheamh comhthrom dhamb, fa fáil: agus ní dhambhá amháin, ach mar an gcéadna do na huile dháoine ghrádhgheas a theachd.

9 Déan deithneas ré theachd dagan go haithghearr.

10 Oir do thréig Démas mé, & dtabhairt ghrádhá don tsiophala, & thair agus do imthigh sé go Tefalonia, Crekens go Galátia, Tíus go Dalmátia.

11 Atá Lucís na áonar um fhochar. Ar mbreith dhuit ar Mhárcuis tabhair leachd é: oir as ro thocrach dhuit é chum mínoídrilachda.

12 Agus do chuir mé Tichón nóm go Hephesus.

13 An tan thiofas tú tabhair leachd an brat noch do shag mé a Drosas ag Carpus, agus na leabhair, go hairíge an meamruim.

14 As mór dolc do riané Alexander an céard copair oram: go dteaguidh an Tighearna dhó réir a ghríomharthadh.

15 Agus bíse mar an gcéadna a do choimhéid air: oir is mór do chait sé a nadhuigh ar mbriathairne.

16 Ann mo chéad chofainté nior raibh áonduine agam, ach do thréigeadar uile mé: nar agrar orrtha é.

17 Gidheadh do sheas an Tighearna láimh rium, & do neartuigh sé mé, ionnus go mbiadh seanmóir [an tsiopéil] dearbhta thriomfa, agus go gceimhís na cineadhacha uile [i:] & do fíoradh mé ó bheul a leomhain.

18 Agus fíorfa an Tighearna mé ó gach uile dhrochobair, & coimhealluidh mé chum a rioghachda neamhbha féin: glóir dhófan go faoghal na síoghal. Amén.

19 Beir beannachd chum Phríca agus Acúla, agus chum luchd tige Onesiphorus.

20 Do chomhnuigh Erasus a Górintus. Agus d'fag mé Trophimus a Milétum go héagruaidh.

21 Déan deithneas ré theachd roimh an ngéimbreadh. Cuiridh Eubulus, agus Pudens, & Linus, & Cláudia, & na dambraithre uile a mbeannachd chum.

22 [Go raibh] an Tighearna Iosa Críosa maile réa sbiuruid. Glóir maile ríbh. Amén.

STIL

254

10

chaitheamh dháinn go meafarrgha, agus go comhthrua, agus go diagma, fa thio-ghalla a-lithair.

13 Ar mbeith dháinn ag fuireach ris an muinghin bheannuighe, & re teachd deallruigheach ghloire an Dé mhóir, eadhon ar slánaigheora Jósa Críod.

14 Tug é féin air ar son, chum ar bhiaigalta ó gach uile pheacadh, agus chum ar nglanta, ionnus go mbeimis ar pobal geanamhul atge féin, ag leanmhuin go déthrachdach do dheaghoibhribh.

15 Labhair, agus teaguis na neithe: agus ceartuigh maille ris a nuile eighdarras. Ná tarcaifnigheadh éin-duine thú.

CAIB. III.

Felle Dé, agus deagh oibrighe do ehar a geuimne; 9 ach ní biad ceafda éigcillidhe.

Cuir a geuimne dhóibh bheith umbal dúachdaránachduibh agus do chumhachduibh, urruim do thabhairt aatha, bheith allamb chum gach uile dheaghoibre:

2 Gan neach ar bith do mhaifughadh, gan bheith brúighneach, [ach] suaimh-neach, ag taiséannadh na nuile chean-fachda do na huile dháoinibh.

3 Oir do bháimairne féin ar úairibh éigcillidhe, eafumhal, ag dul ar feachran, ag leanmhuin dáimianuibh agus danntoibh eugfámhla, ag caitheamh ar mbeatha a miosguis agus a dtuáth, siathughadh a chéile:

4 Achd an tan do shoillfigh feile agus grádh Dé ar slánaigheora do dháoinibh,

5 Ní do réir na noibrightheadh bhí-reúnda do rinneamairne, ach do réir a thróaire féin do thóir féin, tré ionn-padh na haithghineamhpa, & tré ath-

núadhughadh an Spiorad náomh.

6 Do dhóirt fé oruinn go saibhbhir, trí Jósa Críod ar Dtighearna:

7 Ionnas ar mbeith dháinn air ar fíor-radh tré na ghráifhíon, go ndéuntio oighreadha dhinn do réir mhuinigh na beatha marthannuighe.

8 As firinneach an rádh so, & a léileam thú dheimhnuighadh na neitheam, ionnus go mbiadh an dream do chreid do Dhía, no dhithchiollach a ndeaghoibh-ghibh do dhéanamh. Asiad so na neithe theid a fochar & a dtarbha do dháoinibh.

9 Ach toirmisg ceafda éigcillidhe, & seanchuis, agus connbóid, & imreann a dtimchioll an reachda; óir aad siad gan tarbha gan éifeachd.

10 An tí atá na eiriceach, táir do fógra no dhó thabhairt do, seachain é:

11 Ar mbeith a sheafa agad go bhíad a shamhuil sin do neoch ar ndóil fa chéile, agus go bpeacugheann fé, ar mbeith do damnuighe uadh féin.

12 An tan chuirfeas mé Artemas chugad, nó Tichius, déun deitheas ri theachd chugam go Nicopolis; óir a ann sin do chuir mé romham an geim-readh chaitheamh.

13 Soól uaid go déthrachdach fa tfighe Sénas an fear dlíche, agus Apollo, ar ghéus náidh uireasbuidh éinneithe orrtha.

14 Agus déunuid an dream as díinne mar an gcéudna foghlaim ar dheaghoibhribh do dhéanamh chum na ngnáthughtheadh riachdanach, ionnus nach beidís neamhthoruidheach.

15 Cuirid a bhíuil um fhochairé uile a mbeannachd chugad. Teann riot an mhéid ghrádhugheas sinne fa gceideamh. Gráfa maille ribh uile. Amen.

EPISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM PHILEMOIN.

CAIB. I.

Impidhe ar Philemoin, maitheambus fíor-Chríodughe thabhairt dá óglach annsa dioghbbail do dhearnadh.

POL príosúnach Jósa Críod, agus an dearbhrathair Timoteus chum Philemoin ionmhuin, agus ar bhísear cabhartha:

2 Agus chum Apphia ghrádhach, agus chum Archippus ar gcoimhfíor coguidh, agus chum na heagluisí atá ad thigh:

3 Gráfa maille ribh, agus síothcháin ó Dhía ar nathair, agus ón Dtighearna Jósa Críod.

4 Beirim buidheachus rém Dhía, ag fíor chuimhneadh ortsa am urnuighibh.

5 (Do bhrigh go gcluinim iomrádh do ghrádhafa, agus an chreidimh atá agad a dtuobh an Tighearna Jósa, agus a dtuobh na nuile náomh:)

6 Ionnus go mbiadh cumann do chrei-

dimh éifeachdach, a nadmhail na huile mhaithafa atá ionnuibh tré Jósa Críod.

7 Oir is mór an gáirdeachas agus an solas atá aguinn ann do ghrádhfa, do bhrigh go bhíuadarar innighe na náomh furtachd thriodfa, a dhearbhrathair.

8 Uime sin bíodh gur feidir leam bheith ro dhána a Gcríod, ris an ní atá iomchubhaidh dáithnuighadh dhíot:

9 Gidheadh cheana tré ghrádh, is ní liomimpidhe chur[ort], ar mbeith dhann mar Phól fhoirfe agus a nois fós um phríosúnach ar son Jósa Críod.

10 Guidhim thú air son mo mhic Onesimus, noch do ghein mé a ngeibh-cannuibh.

11 An tí do bhí ar uairibh neamh-tharbhach dhuit, ach a nois atá ró-tuabach dhuitfe agus damhfa.

12 Noch do chuir mé ar a ais: agus gabhfa chugad é, mar mo chroidhe féin.

13 Noch bá mian riumsa a chong-
 aíl um fhochair féin, ionnus go
 éanadh fé miniofdralachd damh a tjo-
 nála, a gcuibhrighibh an tfoiscéil.
 14 Gidheadh nior áontuigh mé éinni
 éanamh gan do thoille, ionnus nach
 adh do mhaithse amhuil tré éigean,
 a do réir do thola féin.
 15 As dóigh gur ab uime dimthigh
 ar feadh tamaill, ionnus go nglacá é
 ioruidhe;
 16 Ni mar shearbhfhoghantúighe seaf-
 achd ós cionn shearbhfhoghantúighe,
 a dhearbhráthair ghrádach, go háiri-
 dhambhá: a né nach mó ná sin duitlé
 goluion, & fa Dtighearna?
 17 Uime sin ná atá cumann ead-
 and agus mísi, gabh chugad é mar
 a féin.
 18 Agus má rinne fé dioghbháil
 bith dhuit, nó má dhligheann tú
 má dhe, biodh fé um leithse.

19 Misi Pól do sgríobh [fo] rém láimh
 féin, do bhéur dioluadheachd uáim: biodh
 nach abruim riot, go ndlighim thú féin
 fós ós a cheann sin, diot.

20 A leadh, a dhearbhráthair, fa-
 ghaim gairdeachas uaid fa Dtighearna.
 Comhsurtuigh mo chroidhe fa Dtighearna.

21 Do sgríobh mé chugad ar mbeith
 dhamh muinighneach as humhlachd, ar
 mbeith a sheafa agam go ndéana tú ní
 fa mhó ná mar a deirim.

22 Agus maille ris sin, ullmhuigh
 léifdin damh: óir atá muinighin agam go
 bpronnfuighear dhíbh mé tré bhuir nur-
 nuighibh.

23 Cuiridh Epaphras (mo chomhbhríde
 fúnach a Níola Críodh.)

24 Marcus, Airistarchus, Démas,
 [agus] Lucás, mo chomhluchd cabhartha,
 a mbeannachd chugad.

25 Gráfa ar Dtighearna Jósa Críodh ré
 bhuir sbioruid. Amén.

PISTIL PHOIL ABSDAIL CHUM NA NEABHRUIGHEADH.

CAIB. I.

1 Mail 38/a Críodh inéideachd ris;
 a do bheith ofcinn na b'fágh & na
 ngeat.

2 DIA, noch do labhair a nallód go mi-
 nic & ar mhoghúibh éugfamlha
 a mhaithreachuibh tres na fídhíbh,
 3 Do labhair fé rinne sna laéthibh
 gheanachafa tré an mac, do órduigh
 a oighre air a niomlán, tré ar
 bhuigh fé fós an domhan:

4 5 Noch ar mbeith dhó na dheallradh
 a, & na iomhaigh fhíre a phear-
 anan, & ag congfháil suas na nuile
 éianan ré breithir a chumhachd féin,
 a éanadh ar bpeacuighne dhó thríd
 a, do shuigh fé ar láimh dheis na
 éighachda sna hárdúibh.

6 Ar mbeith dhó ar na dhéanamh ní
 a ro éirrdhearca ná na haingil, ar gur
 a éirrdhearca an tainm fuair fé ná
 éadán.

7 8 Oir cía do na hainglibh ré a ndu-
 bhairt fé riamh, As tú mo mhac, a
 éigh do ghlin mé thú? & a ris, Bíaidh
 é um Athair aige, agus bíaidh seifion
 é Mhac agumfa?

9 9 Agus a ris an tam do bheir fé a
 éach an chéidghin don domhan, a
 é fé: Agus tuguid aingil Dé uile
 éir dhó.

10 10 Agus a deir fé a dtáobh na main-
 náil, Do ní fé a theachdaireadha do
 a sbioraduibh, agus a mhinifreadha
 a teine lafarrgha.

11 11 Ach ris an mac [a deir fé, A Dhia,
 éiridh] do chathaoir ríoghafa go

fioghal na fioghal: is slat chomhthruim
 slat do ríoghachdala.

9 Do gradhuigh tú an fhíreuntachd
 agus do shúathuigh thú a néugcóir:
 uime sin do ung Dia do Dhia féin thú
 ré hola an gairdeachais ós cionn do
 chompanach.

10 Agus as tusa, a Thighearna, tug
 fonndameint dhaingean don talamh ó
 thúis, agus a fiad na slaitheamhnais
 oibreacha do lámh.

11 Rachuid siadfan as a gcruith, ach
 fanuidh tusa: agus rachuid uile a gcaí-
 theamh mar éudach.

12 Agus fillfuighear ar a chéile iad mar
 bhrat, agus bíid siad ar na gcháoch-
 high: achd as tusa an neach céudna,
 agus ní rachuidh críoch ar do bhliadh-
 nuibh.

13 Agus cía do na hainglibh ré a
 ndubhairt fé riamh: Suidh ar mo dheis,
 nó go gcuiridh mé do naimhde na síol
 cos fídh?

14 A né nach fíoradha freasduil iad
 uile, churthar a mach chum miniofdrá-
 lachda ar son na druinge gheubhus oigh-
 reachd an tflaighthe!

CAIB. II.

15 Ata Críodh fós ion-ámbhugadh d'f, 7 b'brigh
 gur ghabh ar nadur b'edite go brat-
 threambail chuige, 14 mar budh f'edubh-
 manbail.

AR a nadhbharia as cóir dhaoinn
 a aire rodhúthrachdach do tha-
 bhairt do na neithibh do chialamar,
 deagla a ligthe thríonn dúinn náir ar
 bith.

2 Oir má bhí an bhriathar do labhradh tres na hainglibh seafmhach, agus má fuair gach uile choir agus eafmhach an leach síothair do dhligheadar:

3 Cionnas rachmaoidne as má bhíonn neamhsuim aguin ann a chomhóir do shlanughadh? noch do tionnsnaimh do sheannóirughadh ar tús ris an Dtighearna féin, [agus] do deimhnigheadh dhúinn ris an druing do chúaluldh é:

4 Ar mbeith do Dhia ag déanamh coimhshíadhuise riu maille ré comharthuibh, agus ré hiongantuibh, agus ré subhailcibh éagsamhla, agus ré tidhlaicibh an Shiorad náimh, do réir a shola féin.

5 Oir ní thug fé do na hainglibh ceannas an tsíogháil atá chum teachda, ar a bhfuilmidne ag labhairt libh.

6 Ach do rinne neach a nionadh áirighe siadhuise, ag rádh; Créd é an ní an duine go mbeith coimhne agad air: nó mac an duine, go mbiadh dúil agad ann?

7 Do rinne tá é seadh seiluid bhig ní fa íste ná na haingil: do chuir tú coróin ghloire agus onóir air, agus do chuir tú é ós cionn oibreach do lámh.

8 Do chuir tú na huile neithe síos fá na chofuibh: Oir ar gcur na huile neitheann fáoi dhó, níor fhág fé éinni gan chur fáoi: gidheadh ní fhaicimid a nois go fóill na huile neithe fá umhlachd dó.

9 Ach do chimid Jósa ar bhfaghail choróine gloire agus onóra, noch do rnuicheadh seadh seiluid bhig ní fa íste ná na haingil, tré fhulang an bháis: ionnas go mbeisfeadh fé tré ghras Dé bás ar son gach áoin.

10 Oir do iomchubhaidh don tí ar son [a bhfuilid] na huile neithe, agus tré [a bhfuilid] na huile neithe, ar dtabhairt mhóirín cloinne dhó chum gloire, ceannurra a slanaighthe do dheanamh h ionlán tré bhuidhearthuibh.

11 Oir an tí náomhus, agus an dream do nítheann náomhtha; is ó aon iad uile: Uime sin ní ghabhann adhnáire. é fa dhearbhráithribh do ghairm dhíobh.

12 Ag rádh: Foillseóidh mé hainm dom dhearbhráithribh, molfuidh mé thu maille ré ceól a meadhón na heagluise.

13 Agus a ris; Cuirfe mé mo mhúinighin aon. Agus a ris; Feuch, misí & an chlann tug Dia dhannh.

14 Uime sin ó atá fuil agus seóil ar na roinn ris an gloinn, do ghabh seifion mar an gcéudna a chuid díobh sin chuige, chum an tí agá bhfuil cumhachd an bháis, eadhon an diabhal, dionnarbadh dhó tré bháis:

15 Agus chum fáoirí do thabhairt don mhéid do bhí seadh a nibeatha tré fhaitcheas an bháis fá chuig dhaoirfe.

16 Oir go deimhin, ní hé [nadúir] na naingeal do ghabh fé uime, ach

a fé nadúir Abraham do ghabh fé uime.

17 Air a nadhbharfín bá cóir dhó bheith cósmbuil ré na dhearbhráithribh ina huile neithibh, ionnas go mbiadh trócaireach, agus na ardshagart díleas ina neithibh [bhennas] ré Dia, chum an phubail do ghlanadh ó na bpeacaidhibh maille ré na iodhbairt.

18 Oir do bhrigh air fhulaing fé, an tan do cuireadh cathughadh air, is feidir leis cabhair do thabhairt don druing ar a gcurthar cathughadh.

C A I B. III.

Muna creididh Jósa, neach rug barr ar Meisí, 7 budh truíne dhúinne, na an sméid fuair Ísrael críadhb-chroíadheach.

Uime sin a dhearbhráithre náomhtha, aga bhfuil bhur gcuid rana don ghairm neamhdha, tuguidh dhí bhur náire abfadh agus árdshagart ar nadmhála, eadhon Jósa Críofá:

2 Noch do bhí díleas don tí do tduigh é, amhuil do bhí Máoisi fós ann a thighsean uile.

3 Oir meafdar gur sin an fearfa glór as áirdhearca ná Máoisi, an mbeid gur mó onóir an tí thógbhas an tigh, ná an tigh féin.

4 Oir ní bhfuil tigh ar bith nach duine éigin thóghuís é: agus an tí do thóg na huile neithe, fé Dia é.

5 Agus go deimhin [do bhí] Míofe díleas ann a thighsean uile, mar thabhairt fhoghantuigh, chum siadhuise na neitheann do bhí chum a labhartha:

6 Achd atá Críofá mar mhac a gceannas a thighe féin: agár ab finne a thigh, má chungbhamuid go daingean go teachd don chrich dheighneanigh, dóthchas agus gairdeachas na muinighne.

7 Uime sin amhuil a deir an Shiorad náomh: A níugh má chlain sibh a ghuith.

8 Ná cráidhighe bhur ceroidhibe amhuil a ló na díbhfeirge, eadhon li an chathaighe fá bháfach:

9 Sa náit ar chuireadar bhur naitreacha cathughadh oram, ar dhearbhadar mé, agus a bhfacadar molbreacha ar seadh dhá fhichead bliadhna.

10 Uime sin do bhí ro fhearg oram ris an gcineadh sin, agus a dubhairt mé: Atáid siad do ghnáth ar seachrán ann a gcroíche, agus ní bhíaradar eolas mo shligheadhsa.

11 Ionnas go dtug mé mionna an fheirg, nách rachdaois a sheach an tsuímhíne.

12 Tuguidh aire ribh a dhearbhráithre nách bláidh droch chroíche gan chreideamh ag sinneach aguibh uair ar bith, ré dtuiseadh sibh ón Dia bheo:

13 Ach teaguisuidh a chéile go bheathamhuil, an seadh ghoirtheas an níugh dhe: deagla canduine aguibh do dhul a gcruas tré mhealltóireachd a pheacuidh.

14 Oir atá ar gcuid do Chríofá agus má chungbhamáoid go diongmháil céudhóidh

chatholach na substainte go teachd don chrich dheigheanuidh.

15 An teachd a deirtheas, A niugh má chluin sibh a ghuth, ná cruaidhighe bhuir ceoibthe amhuil a ló na dibhfeirge.

16 Oir ar na chluinfin do dhruing airighe, do bhróidhgeadhar [an Tigh-erna] chum féirge: biodh nách [dear-eadar] uile an mhéid tháinic as a Neig-ipt tré Mháoise [mar sin.]

17 Ach cia an dream ré a raibh a shearg ar feadh dhá fhihead bliadhna? an é nách ris an druing do pheacuidh, agur thuitedar a gcuirp fa bhfálach?

18 Agus cia an dream dhá dtug fé mionna nách rachdaois a steach dhá thuaimhnios, achd amháin don luchd do bhí eafumhal?

19 Agus do chimid nar bhféidir in dul a steach tré mhicheideamh.

C A I B. IV.

Gimhíneadh Shabbáide na Níuduigheach, le na Nceireidmbeach, ré a chéile.

Uime sin biodh faitheas oruinn, deagla ar dtréigean na geallamhna air ar bith ré dhul a steach na thuaimh- nios, go meallfuidh áoinneach aguibhe beith air faghbáil.

2 Oir do seanmóruigheadh an foigéul dúinne, amhuil do rinneadh dhóibhsion nar an gcéudna: gidheadh ní dheach- uidh an bhriathar do chuáladar a dtar- ba dhóibh, do bhrigh nách raibh si ar a cumuis ré creideamh fa druing do chluuidh [i.]

3 Oir téighemidne an dream chreid- na a steach fa thuaimhnios) do réir mar a dubhairt fé; ar a nadhbarfin Tug mé mo mhionna um fheirg. Nach rach- uidh siadfan a steach am thuaimhnios; biodh gur críochnuigheadh na hoibrea- cha ó thus an domhain.

4 Oir do labhair fé a nionadh áirighe ar an seachdmhadh lá mar fo; Agus do chomhuigh Dia an seachdmhadh lá do a oibríbh uile.

5 Agus fa nionadhfa a ris, Ní rachuid siad a steach am thuaimhnios:

6 Uime sin do bhrigh go dtuigtheas ar fo go rachuidh dream áirighe a steach ann, agus nach deachuidh an dream dhár seanmóruigheadh an foigéul ar tús a steach, tré eafumhlachd:

7 Orduighe fé a ris lá airighe, A niugh, ag rídh a Ndaibhi; a ndiaigh a comh- shad sin daimfir (mar a dubhradh,) A niugh má chluin sibh a ghuth, ná cruaidhighe bhuir geoidhthe.

8 Oir dá dtugadh Iósua thuaimhneas dhóibh, ní laibheoradh fé na dhiaigh fo air le eile.

9 Uime sin fágthar lá thuaimhniosa ag pobal Dé.

10 Oir an ti do chuáidh a steach dhá thuaimhneas fan, do chomhuuidh fé mar an gcéudna ón oibreachuibh, amhuil do chomhuigh] Dia ón a oibreachuibh sin.

11 Uime sin déanam díthchioll ré dhul a steach fa thuaimhnios sin, deagla éundúine thuitim fa nediomplair chéudna eafumhlachda.

12 Oir [atá] briathar Dé beo, agus brioghmhar, agus ní fa gheire ná dloidneamh ar bith dhá fhaobhar, &c téid si thrin a steach go roinn a nanma agus na bfioruide, na nalt agus an smeara ré chéile, agus is breathamh í ar smuaintighibh, agus ar bhreatbhui- ghíbh an chroidhe.

13 Agus ní bhfuil creatúr ar bith, nach bhfuil follas na fhiadhnúisfion, ach na huile neithe nochduighe foilleir do thailibh an ti ar a bhfuilmidne ag labhairt.

14 Uime sin ó atí árdshagart mór aguinn, do chuáidh a steach ina neamh- uibh, lófa mac Dé, congmmam go dain- gean a nadmháil.

15 Oir ní bhfuil árdshagart aguinn, ris nách féidir ar neugruais a mho- thughadh, achd air ar cuireadh ca- thughadh sna huile neithibh a gcolamh- lachd (rinn,) gan pheacadh.

16 Ar a nadhbarfin déanam maille ré dochas go hardchathaoir na ngras chum trocaire do ghnodhughadh, agus ghras dfagháil dúinn, chum furtachda a nám riachdanais.

C A I B. V.

Oirdhearcus Shagartachd Iósua Críofd oícionn na nuile.

O Ir gach uile árdshagart, thógtar ó dháoinibh, Is ar ion dáoinéadh orduighear é, a dtaobh na neitheamh bheanas ré Dia, chum oírla agus iodi- bartha do dhéanamh ar ion peacadh.

2 Noch agá bhfuil cumas lóthruai- ghe do bheith aige don druing atí ainbhíofach agus ar seachrán, do bhrigh go dtimchiollthar é féin mar an gcéud- na déugceas:

3 Agus dá bhrigh fo atí dñachuibh air iodiabairt do dhéanamh ar ion na bpeacadh, ar ion an phubail, agus ar a shon féin mar an gcéudna.

4 Agus ní ghabhann éundúine a nonóirfe chuige fein, achd an ti atí ar na ghairm ó Dha, amhuil Aáron.

5 As mar an gcéudna ní uadh féin do ghabh Críofd a nonóirfe chuige, go ndéantaí árdshagart de, achd ón ti a dubhairt ris; As tú mo mbac, a niugh do ghein mui thú.

6 Do réir mar a deir fé fós a náit eile; As fagat thú go fíorruidhe, do réir uird Mhechufeder.

7 Noch a laethibh a fheóla, do fho- ráil úrnúighe agus guíthe maille ré heighmhé laidir agus ré déuruibh, ar an ti agá raibh cumbachda a shíxtha ó bhás, agus do heiftheadh ris mar an gcéudna tré na dheachfhaitheas:

8 Agus biodh gur, bé an mac é, dfoghluim fé umhlachd as na neithibh do fhulaing fé:

9 Agus ar mbeith dhó ar na dhéanam iomlán, do rinneadh úghdar an tsánuighe shíorruidhe dhe do na huile dháninibh umblaigheas dó :

10 Ar mbeith dhó ar na ghairm ó Dhia, na árdshagart do réir uird Mhelchisedec.

11 Ar a bhfuil mórán aguinn re a labhairt do neithibh atá dóchurtha amach, do bhrigh go bhfuil muill éildeachda oruibhsé

12 Oir sibhsé dár chóir bheith bhuir luchd teaguis do réir aimfire, as riachdamas dáobh a ris sinne bhuir dteaguis a gcéudthofuighibh bhréithre Dé: & tárrfa dhibh beith fa riochdín gar mó atá bainne duireabhuibh oruibh, ná biadh láidir.

13 Oir gach áon chleachdas bainne, atá lé neimbiulmhar a mbréithir na síréuntachda: (oir is náoidhé.)

14 Achd is don luchd thig chum áoisí fhoghna an biadh láidir, aá bhfuilid a gcéudfadha tré ghnáthughadh fhada ar na gleachdadh chum eidirthealuighe smaitheafa agus uik.

CAIB. VI.

Mór-Chuntabbairt cláonadh go neimh-Chreideamh, (ar a rádh, Go báiridh Críofd ar a chéusadh, mar mbealltoir ó Shatán, Matb. 7. 22. c. 12. 24, 31.) Tar éis do dhuine mbiogbraífeach, Críofd a admhail, no Spiorad na miorbhuilteadh d'fgháil uaidh.

Uime sin ar léigean thoruinn dáinn theaguis chéudthofuightheadh Críofd, tigeam air ar nadhuighi chum bheith diongmhálta: gan bheith dáinn a ris ag cur fionndameint na Haithrige ó oibreachuibh marbha, & Chreidmhe a átsobh Dé,

2 Theaguis na Mbaifeadh, & Leaguigh na lámh, & Eiseirge na marbh, & an Bhreitheamhnis shíorruidhe.

3 Agus do dhéanam fo, do chead Dé.

4 Oir an dream atá ar na foillsighadh áon uoir amháin, agus fuair blas an tioldhuice neamhgha, agus léir goinneadh an Spiorad náomh,

5 Agus do bhlais deagbhriathar Dé, & subhailcidhe an tsáoghail atá chum teachda,

6 Agus atá ar dtuitim, ní feidir a nathnuadhughadh a ris chum aithrige: do bhrigh go bhfuilid ag céusadh mhic Dé a ris dhóibh féin, & ag fíge fíoi.

7 Oir an talamh shuigheas a nfeartuinn thig go minic air, agus do bheir luibhionna uadha théid a dtárba don druing shíothruigheas é, do gheibh sé beannachd ó Dhia:

8 Achd an talamh do bheir sgeathach & driseach áadha, as diomolta, & is fogus é dá bheith malluighe, agar ab é a chríoch a losgadh.

9 Gidheadh a cháirde, atánuid deimheach aibhsé fa neithibh is fearr ná sin,

agus as foigse don tsánughadh, biodh go labhramáid mar fo.

10 Oir ní bhfuil Dia neamhchomhthrom, go mbiadh dearmud aige ar bhuir nobair, agus air shíothar bhuir ngrátha, noch do fhoillsigheabhair dhá ainm, fa miniofdrálach do rinneabhair, & fós do ní sibh do na náomhuibh.

11 Agus as mian rinn gach áon a guibh do tháibéunadh na dúthrachda céudna chum láindearbhta an dóthchais go deireadh.

12 Ionnas nách bíáidh sibh leigeanbhail, ach bhuir luchd leanmhana ag an druing agá bhfuil oighreachd na ngeallamhach tré chreideamh & tré fhoighid.

13 Oir an tan thug Dia sealladh Dábraham, bhrigh náir bhfeidir leis neach bá mó do thabhairt mar mhionnuibh, tug sé é fein mar mhionnuibh,

14 Ag rádh: Go deimhin ag beanughadh beannócha mé thusa, agus ag méudughadh méidéocha mé thú.

15 Agus mar sin ar bhfuireach go foighideach dhó, fuair sé toradh na geallamhna.

16 Oir go deimhin do bheirid daoine an tí is mó [na iad féin] mar mhionnuibh, & as críoch air gach imreafain dóibh, mionna chum deimheighthe.

17 As mar an gcéudna ar mbeith do Dhia fonnmhar ar a chomhairle neamhchorruidh dóillsighadh go ro fhoirleathan doighribh na gallamhna, do dhearbhuibh sé é ré mionnuibh:

18 Ionnas tré dhá ní dhó-atharmáid, ann nach feidir lé Dia bréug do dheanamh, go mbeith measma láidir aguinn ag rioth chum greannuighthe don dóthchas atá romhuinn:

19 Noch atá aguinn mar ancaire daigean diongmhálta a nanma, agus théid a steach go foithe a ní atá don tsoibh a sligh don bhrat.

20 Sa náit a ndeachuigh an céidreathuighe air ar foinne [eadhon] Jóh, á ndearnadh árdshagart síorruidhe do réir uird Mhelchisedec.

CAIB. VII.

Sagartacht Críofd do réir Mhelchisedec, oirbheir tar áird Aaroin.

Oir an Melchisedecfa Rí Shílem, sagart an Dé is áirde, tharra sé Dábraham ar mbeith dhó ag síleadh air ais ó ár na rightheadh, agus do bheannuigh sé é:

2 Agus tug Abraham deachmhúigh na nuile neitheann dó: noch dhá ngoirthear ar tús ar na eildirmhiniughadh, Rí na síréuntachda, & na dháigh sin mar an gcéudna, Rí Shílem, eadhon Rí na síothchána:

3 Gan athair, gan mháthair, gan chineadh, gan tofach laetheadh, na deireadh beatha aige: achd ar na chur a gofamlachd mhic Dé, famuigh sé na shagart go síorruidhe.

ndácha,
biodh go
chomh-
ar bhur
grádia,
ainm, fa
z fós do
son a-
hrachda
óthchais
eamhuil,
n druing
mhach
gealladh
idir leis
at mar
mhion-
ag bean-
agus ag
i.
reach go
radh na
d áoine
onnuibh,
doibh-
he.
eith do
neamh-
fhoir-
hna, do
parraidh,
do dhe-
aguine
on dóth-
ire daib-
us théid
an tóibh
céitrea-
jófa, dá
e do réir
dec, oir-
Shlem,
tharla
ag sí-
idh, agus
huigh na
goirthea-
Ri na
mar an
na siobh-
gan chi-
deiradh
a go-
na tha-
Tugadh

4 Tugadh a nois do bhur naire créid méad an duinele, dhá dtug Abraham féin an príomhathair deachmhuigh na brúdaí.

5 Agus go deimhin an dream do dhóinn Lébhí ghabhus an tSagartachd dhuca, atá áithne aca réir an reachda, deachmhuigh do ghabháil ón bpobal, cadhón ó na ndearbhriathribh féin, biodh go dtangadar ó leasrach Abraham.

6 Achd an tí nach áirmlighthea a bheith déincheineadh ríusan, do ghlac fé deachmhuigh ó Abraham, & do bhean-
mhuigh fé an tí agá rabhadar na geallamh-
acha.

7 Agus gan imrealsuín ar bith, bean-
mhuighthea a ní is lugha ón ní is mo.

8 Agus ann so glacuid na daoine gheibh
bí, deachmhuigh: achd ann fú, an tí ré
nairmadhí fíadhnuise, go maireann fé.

9 Agus (do rádh na fírinne) tug Lébhí
féin; noch ghlacas an deachmhuigh,
deachmhuigh uadha a Nábraham.

10 Oir do bhí fé fós a leasrach a athar
in tan tharla Mhelchisedec dhó.

11 Ar a naddbharfín dá dtigeadh iom-
láine tré shagartachd na Lebhí, (óir
iré linn na sagartachda sin tugadh an
reachd don phobal,) créd fa raibh riach-
amus ní fa mhó ré fagart eile éirghe
ann, do réir uird Mhelchisedec, agus gan
bheith dhó ar na ghairm do réir uird
áiron?

12 Oir ar mbeith don tSagartachd ar
a athrugadh, is eigeán an reachd da-
thugadh mar an gcéudna.

13 Oir an tí air a labharthar na nei-
the, is ré treibh eile bheanas fé, dá
nach dearnuigh éinneach minioifalacht
ag a naltóir.

14 Oir as ní follas gur do [threibh]
Jós do éirigh an Duighearna, treabh ar
ar labhair Máioife éinní a dtáobh na
sagartachda.

15 Agus fós is móide as follas é, do
bhígh go bhfuil sagart eile ar néirghe
na a gcóamlachd Mhelchisedec,

16 Dá nách dearnadh [sagart] réir
reachd na háithne colluidhe, ach réir
chumhachd na beatha fíorruidhe.

17 Oir do ní [Dia] fíadhnuise: As
sagart thú go fíorruidhe, réir uird Mhel-
chisedec.

18 Oir a náithne do bhí roimhe ann,
atá sí ar na cur ar gcúl, do bhrígh a
neirbhe & a neamhbharbhuidhe.

19 Oir ní dhéarna an reachd ní ar bith
iomlán, ach teachd a steach na muinighne
na fearr, tré na dtigimid a bhfogus do Dhia.

20 Agus an mhéid nach gan mhion-
nuibh, (óir do rinneadh sagart díobh-
ann gan mhionnuibh:

21 Achd don fhearfa, maille ré mion-
nuibh, tré an tí a dubhairt ris; Tug an
Tighearna mionna, & ní ghéubhuidh áith-
neachas é. As sagart thú go fíorruidhe
réir uird Mhelchisedec.)

22 Do rinneadh go fíu a noird sin,
ara an chonnartha is fearr, Díosa.

23 Agus do rinneadh iomad díobhann
na sagartuibh, do bhrígh gur thoirmisg-
an bas iad fhuireach:

24 Ach do bhrígh go maireann an
fearla go fíorruidhe, atá sagartachd
shíorruidhe aige.

25 Ionnsu gur féidir leis, an dream
thig chum Dé thrid féin, do shlanughadh
go hiomlán, ar mbeith dhó beó go
fíorruidhe chum eadarghuidhe do dhe-
namh ar a lon.

26 Oir a fé shamhuil sin dárdfhagart
dob iomchubaidh dháinne (do bheith
aguinn, noch atá) náomhtha, neimh-
chiontach, gan chaidhe air bith, ar na
sgaradh ré peacthachuibh, agus do rinne-
eadh nios áirde ná na slaitheis:

27 Ar nách bhfuil riachdanus go lé-
theamhuil, mar [do bhí] ar na hardha-
gartuibh úd, iobhartha do dhéanamh ar
tás ar lon a pheacuigheadh féin, na dhi-
áigh sin [ar fon pheacuigheadh] an pho-
bail: óir do rinne fé go eunnair amháin,
an tan do rinne fé iodhbairt de féin.

28 Oir do ní an reachd árdshagart do
dháoinibh bhios engruaidh; ach do ní
briathar na mionn a ndáigh an reachda
[árdshagart] don mhac, noch atá crío-
nuigh go fíorruidhe.

C A I B. VIII.

Sagartachd Shiorraidh Chríofa, 7 *de* Connradh:
biobhann an tSóigle, ar gcur sagartachd Aa-
ro'n *de* connradh airmfóirde na naithreach,
far gcúl.

A Gus [a fé so] fuim na neitheann a
deirmid; Atá a shamhuil sin dár-
shagart aguinn, noch do shuigh ar deir-
árdchathaoire na mórthachda sna slai-
this,

1 Atá na mhinifidír [na hionannuibh]
náomhtha, agus don Tabearnacail fhi-
rinnigh úd, noch do shuighidh an Tighe-
arna, agus ní duine.

2 Oir as chuige órdughthea gach uile
árdshagart chum na dtabhartus & na
niodbharthadh dforail: ionnsu gur bheir-
gin don fhíorfa mar an gcéudna ní éir-
gin do bheith aige ré a iodbairt.

3 Oir ní bhiadh fé na shagart, dá
mbíadh fé ar an dtalamh, an feadh a-
táid sagairt ann, thóirleas tabhartuir
do réir an reachda,

4 Noch do ní fearbhis do thompla &
do síaille na neitheann neamhdha, amhuil
do thógair Dia do Mháioife, ar mbeith
dhó ar tí an Tabearnacail do chrío-
nughadh; Tabhair faire riot ar fé go ndéa-
ne tú na huile neithe do réir an tíompla
do talbóunadh dhuit fa tliabh.

5 Achd a nois fuair fé oifig as óir-
dhearc ná sin, an mhéid go bhfuil
fé na eidirmheadhonthóir an chonnartha
as fearr, noch atá ar na dhaing-
niughadh ris na geallamhnaachaibh is
fearr.

6 Oir dá mbeith an céudchonnradh
úd neamhuireasbhach, ní fíirfidhe ionadh
don dara connradh.

8 Oir a deir sé dhà néiliughadhán: Tuirfuidh na laethe a deir an Tighearna ann a gciochnóchuigh mé con-radh náadh ré tigh Ifraél agus ré tigh Iáda:

9 Ni réir an chonnartha do rinne mé ré na naitiribh, fa lá ann a rug mé ar láimh orrtha, chum a dtéar-ruighthe as talamh na Héigipte: oir níor fhanadar a mbun mo chonnartha, & ní raibh cás agamsa ionntadhán, a deir an Tighearna.

10 Uime sin ag fo an connradh do dhéana mé ré tigh Ifraél a ndiaigh na laetheadhán, a deir an Tighearna: Cuirfe mé mo dhlighthe ann a nintinn, & sgríobhthad iad ann a gcroidhe, & bíadh mé um Dhia aca, & béid siad-fan na bpobal agamsa.

11 Agus ní bhíadh gach son só leith ag teaguis a chorharán, agus gach áon só leith [ag teaguis] a dhearbhráthar, ag rádh, Bíodh aithne air an Dtighearna agad: óir bíadh eólas aca uile oram-fa ón mbeag gus an mór.

12 Oir bíadh mé trócaireach da néu-gcóruibh, & cuirfe mé a bpeacuidhe agus a naindlighthe as mo choimhne seafda.

13 An tan a deir sé [An connradh] náadh, do chuir sé an seachonnradh a neimbrigh: agus an ní atá ar na chur a neimbrigh, agus atá sean, as fogus dó bheith ar dtéarnógh.

C A I B. IX.

Iadhbairt fola Chríofa ní is uáiste ná fuil iadhbairt na reachda.

Uime sin do bhádar fós ag an gcéud [chonnradh] órdughthe a dtáobh sheirbhíse Dé, agus náomhiósádh fá-ghalta.

2 Oir do tógbadh an Tabearnacail, ann a raibh fa gcéud iósádh dhé, an coinneleóir & an bórd, agus arán na siadhnúile, ré ráidhtear náomhtha.

3 Agus [do bhí] táobh a sígh don dara brat, an tabearnacail dá ngoirthe ar náomh [iósádh] Ro Náomhtha.

4 Sa náit a raibh an tuisleir orrgha, agus airc an chonnartha ar na folach timchioll ré hór, ann a raibh an pota orrgha ann a raibh an Manna, agus slat Aíróin noch do sgeith, agus cláir an chonnartha:

5 Agus ós cionn na háirce [do bhá-dar] na Cherubín glórmhar, ag cur sgeitha ar fholach na háirce: neithe ar nach féidir leam labhairt só leith a nois.

6 Agus ar mbeith do na neithibhse árdughthe mar fo, do théighedis na sa-gairt do ghnáth a steach don chéud Thabernacail, do choimhlionadh sheirbhíse Dé:

7 Ach don dara [Tabernacail do theigheadh] an tárdshagart na áonar áon úair amháin eacha bliadhna, ní gan fhuil, noch do fhoráileadh sé ar a fhon féin, & [ar son] sheachráin an pbobail,

8 Ar mbeith don Sbiord náomh dhá fhoillfughadh fo, nár hofeladh fós an tfighe chum a [níofda ro] náomhtha, an seadh do bhí an céud thabernacail na sheafadh:

9 Noch as soplá don naimfírl a láthair, ann a bhfuil tabhártuis agus iadhbairtha dhí bhforáil, lé nár féidir an tí do ní an tseirbhís sin, do náomhadh a dtáobh a choimhneais:

10 [Ar mbeith dhóibh] amháin a mbiadhuibh, agus a ndeocheuibh, agus a nionlataibh euglamha, & a ngnáthugh-thibh colluidhe, do cuireadh orrtha dula-lach, go teachd ainsire an cheartuighe.

11 Achd ar dtéachd do Chríofa na árdshagart na neitheann maith do bhí chem teachda, tré thabernacail bá mé agus bá díongmhálta, nach dearnadh ré láimhuibh, ionann fian ré rádh agus, nach don nobairfe,

12 Agus fós ní tré fhuil ghabhar na láodh, ach tré na fhuil féin, do chuaidh sé a steach éun úair amháin sna [níofda-dhuibh] náomhtha, ar bhíagháil fuaflugh-the shiorruidhe [dhuinne].

13 Oir má ní fuil tharbh agus ghabhar, & láithreadh seachbhuidh, ar na cro-thadh ar an druing neamhghloin, a náomhadh a dtáobh ghianta na feóla.

14 A né nách ro mhó ná sin dhéana fuil Chríofa, noch do fhoráil é téin gan cháidhe do Dhia tré an Sbiord shorruidhe, bhur coimhsaísa ghlanadh do breachuibh marbha, chum seirbhíse do dhéanamh don Dia bheo?

15 Agus ar a shon fo a seifion e-dirmheadhonthóir an chonnartha náadh, ionnas tré an mbás do fhulaing sé chum fuaflughthe sháruighthe na naitheantadh do bhí fa gcéudchonnradh, go bhfuighe-dis an dream atá ar na ngairm, geallamhuin na hoighreachda liorruidhe.

16 Oir fa náit ann a bhfuil tiomna, as éigean bás an tí do rinne an tiomna do bheith [ann.]

17 Oir bí an tiomna díongmhálta an tán bhídh dáoine ar néug: oir atá sí fós gan bhrigh an seadh mhairreas an tí do rinne í.

18 Uime sin níor daingnigheadh an chéud [thiomna] fein gan fhuil.

19 Oir an tan do labhair Máoisé na huile aitheanta ris an bpobal uile réir an reachda, ar nglacadh fola láodh, agus gabhar díob maille ré huise agus ré boluinn phurpair & ré biolóip, do chraith sé [í] ar an leabhar, & ar an bpobal uile mar an gcéudna.

20 Ag rádh: A sí fo fuil na tiomna noch do aithin Dia dhíbh.

21 Agus fós do chraith sé a nfuil chéud-na ar an Tabernacail, & ar shuibh-ghibh na míríofdrálachda náomhtha uile.

22 Agus as beag nach ré fuil ghlanar na huile neithe do réir an reachda, & ní faghtar maiteamhnas ar bith gan dórtadh fola,

23 Uime sin dob éigin sompla na neitheann atá ar neamh, do ghlanadh riu ach na neithe neamhgha fein ré iodhbharthuibh as fear ná iad so.

24 Oir ní dheachuadh Críofd a feach don naomhíosfadh do rinneadh ré láimheibh, noch bá heisiompláir do na híosfadhthuibh [chum é fein do thaisbéunadh a bhí ann] Dé air ar foigne.

25 Agus ní chum é fein diodhbairt go minic, amhuil do theigheadh an tardshag a feach don naomhíosfadh gach bliadhna, ré fuil nar leis fein.

26 (Oir mar sin bá héigean dó páis shulang go minic ó thús an domhain,) ach a nois do foillsigheadh é eun uair amháin a ndeireadh an tsioghail, chum na pheacuidh fgríos tré na iodhbairt fein.

27 Agus amhuil atá a ndán do dhaoibh bás dfaghail aonnuair amháin, agus a dhiaigh sin an breitheamhnus:

28 As mar, an gcéudna fuair Críofd i iodhbairt éunnuair amháin, chum na cuadh mhóráin do fgríos dó, [agus] nár léir é an dara huair gan pheacadh do druinge atá go fuireach ris, chum fannighthe.

CAIB. X.

Amháil chreidimh Chríofd (neach shárnuigh ar an uile) 19 do chongmbail go foigbi-deach, focraeb.

Oir ar mbeith do sgáile na neitheann maith do bhí chum teachda ag an reachd, agus ní dealbh fire na neitheann sin, ní feidir leis choidhche na druinge ag chuige, do náomhadh, ris na hiodhbharthuibhsin bhídh fhoráil do ghnáth gacha bliadhna:

1 Nó go deimhin do choigfeidis dá bheith dhá bhforáil, do bhrigh ar mbeith do luchd na niodhbharthadhsin dforáil, ar na nglanadh éunnuair amháin, nach baid ní fa mhó coinntias pheacuigh aca.

2 Ach sin [hiodhbharthuibh] sin, [do nítheas] athchoimhniughadh na bpeacadh gacha bliadhna.

3 Oir ní feidir dful tharbh agus ghabhar na peacuigh chur ar gcúl.

4 Uime sin ag teachd dó chum a tsioghail, a deir fé; Nior bhail leachd iodhbairt ná ofráil, ach do chum tu corp dhamhfa.

5 A niodhbharthuibh loisge, agus [a niodhbharthuibh] ar son pheacuidh, ní raibh fonn agad.

6 A dubhairt mise an tan sin, Féuch abaim ag teachd (a dfofach an leabhair atá fgríobhtha oram) chum do tholasa do dhéanamh, a Dhé.

7 Ar na rádh shuas dó; Nior bhail leachd iodhbairt ná ofráil, ná iodhbhartha loisge, ná iodhbhartha ar son pheacuigh, agus ní raibh fonn agad [ionnta:] (noch do nítheas fhoráil réir an reachda.)

8 A dubhairt feisíon an tan sin, Féuch abaim ag teachd chum do tholasa, a Dhé, dhó dheanamh. Cuiridh fé an céud n' ar gcúl, chum an dara neithe do sheal. dhó dhó.

10 An toil ré a bhfuilmidne air ar ndéanamh náomhtha, tré iodhbairt chuirp Jóla éunnuair amháin.

11 Agus leauidh gach sagart go láetheamhuil ag miníofdrálachd agus ag ofráil na niodhbharthadh gcéudna go minic, ris nach feidir choidhche peacuidh chur ar gcúl;

12 Achd ar bhforáileadh éio iodhbhartha amháin ar son na bpeacadh don tíse, do thuigh fé ar deis Dé go fíorruide:

13 Ag fuireach ó shin amach, nó go gcurthar a naimhde na ídol cor faoi.

14 Oir do rinne fé dhongmhálta go fíorruidhe ré hein iodhbairt amháin, an dream atá ar na náomhadh.

15 Agus do ní an Shiorad náomh mar an gcéudna fiadhnuise dhéinn, oir ar na rádh dhó roinne,

16 Ag fo an conoradh dhéunas mé riu a ndiaigh na láetheadh úd, a deir an Tighearna, Cuirfe mé mo dhligthe ann a gcroidhthibh, agus fgríobhthad iad ann a niontineacuibh:

17 Agus cuirfe mé a bpeacuidh agus a naindlighthe as mo choimhne seafda.

18 Agus fa náit ann a bhfuil maitheamhnas na neitheannso, ní bhfuil iodhbairt ar son pheacuidh ann ní fa mhó.

19 Ar a nadhbarfin a dhearbhráithre, ó atá láoirse aguinn ré dhul a feach don naomhíosfadh tré fhuil Jóla.

20 An tlighe náadh bhéo noch do ullmhuigh fé dháinn ré na bás, tré an imbrat, as ionann sin ré a rádh agus, tré na fheoil fein.

21 Agus tré fhagart mór, agí bhfuil ceannas thighe Dé:

22 Druideam air ar nagbaidh maille ré croidhe fírinneach fírdheimhneach a gceideamh, ar mbeith dár gcroidhthibh ar na ccrothadh ó dhrochchoingfias.

23 Agus ar mbeith dár gcorp ionnaité ré huise glan, congham gan chorruidhe admháil ar muiníneam, (óir as éideas an tí thug gealladh dhúinn.)

24 Agus tugam aire dhá cheile, ionnau go mbeam dhár mbrosdughadh féin chum gráda agus deaghoirigheadh:

25 Gan tréigean an chomhchrúinigh do niomaoid a gceann a cheile, do réir nós dhruinge airighe: ach ag teaguis [a cheile,] agus go madh móide [dhéanam sin] an mheid as leir dhíobh an lá úd ag drud [rinn.]

26 Oir dá bpeacuigheam déuntoisg tar eis éolais na fírinne do ghabháil chugainn, ní fhagthar iodhbairt [aguinn] ní fa mhó ar son na bpeacadh:

27 Ach feitheamh baoghluach ris an mbreitheamhnus, agus ré teas na teineadh, noch shluigfeas an námhuid.

28 An tí do bheir tarcaisne air reachd Mhaóise, do gheibh fé bás gan truaighe

truaighe tré fhiadhnúise deise nó thír :
29 An é nach dtuillfidh (do réir bhur mbaramhlafa) an tí shaltras mac Dé fi na chofuibh, agus mheafas fuil an chonnartha léir naomhadh é [bheith] neamhghlan, agus do bheir masla do Spiorúid na ngrás, pionús as ró mhó ná sin?

30 Oir as aithneigh dháinn an tí a dubhairt, Is leamfa dioghaltas do dhéanamh: do bheir cáitiughadh uaim, a deir an Tighearna. Agus a ris, Do dhéana an Tighearna breitheamhus ar a phobal.

31 As ní robháighlach tuitim a lá-mhuibh an Dé bhi.

32 Biodh athchoimhne aguibh a ris ar na laethibh do chuaidh thoruibh, ann a rabhbhair tar éis bhur foillfighe ag fulang throda móire a mbuaidhearthuibh.

33 Cuid de, an tan do rinneadar cách leathán díbh, maille ré masla agus ré buaidhearthuibh; agus cuid eile an tan do rinneadh sibh bhur gcompánuibh don druing do bhi fa rioch dhéana sin.

34 Oir do bhabhair ag fulang má ríon ríomfa um ghéibheannuibh, agus do ghabhbhair chuguibh go luathghaireach fadhbhadh bhur máine, ar mbeith a fheafa aguibh ionnuibh féin go bhfuil maoin shiorruidhe as fearr (ná sin) aguibh ar neamh.

35 Uime sin ná téilgidh uáibh bhur muinighin admhalach, agá bhfuil mór-luach fíothair.

36 Oir atá foighid na riachdanus o-ruibh, ionnus ar ndéanamh tola Dé dhíbh, go bhfuighe sibh [toradh] na geallamhna.

37 Oir sealad ro bheag go fóill, tiocfaidh an tí atá chum teachda, agus ní dhéana fé muill.

38 Agus mairfidh an firéun tré chreideamh; gidheadh má théid fé air cúl, ní bhfuighe manana sonn ann.

39 Gidheadh ní sinne an-drung théid air cúl chum damnuighthe, ach chreideas chum a nanna shlanughadh.

GAIB. XI.

Náir na Treidimb; 7 Is a Neart, ar na dearbhadh ré iliomad sionpla.

AGUS a fé an creideamh as bun do na neithibh ré bhfuil dóigh, [agus] as foillfughadh dearbhta air na neithibh nach bhfaicthear.

2 Oir as tríd, súaradar na sinnfir deagtheid.

3 As tré chreideamh thuigmid gur cruthuighthead an domhan tré bhreithir Dé, ionnas go ndearnadh neithe sófhaicigh do na neithibh dófhaicigh.

4 As tré chreideamh do fhoráil Abel do Dhia iodbhairt ní as fearr ná Cáin: tré a ndéarnadh fiadhnúise dhó go raibh fé na shíreón, ar mbeith do Dhia ag déanamh fiadhnúise dhá thiodhlacibh; agus tré an gcreideamhsin, ar bhfagháil dháis dó, labhruidh fé fós.

5 As tré chreideamh do háthruighthead

Enóeh, chum nach bhfaicfeadh fé an bás, agus ní frith é, do bhrigh gur áthruigh Dia é: Oir fuil do háthruighthead é, do rinneadh fiadhnúise ris gur thaitin fé ré Dia.

6 Achd a bhféugmhuis chreidimh ní féidir taitneamh ris: Oir an tí thig chum Dé, is éigean dó a chreideamh go bhfuil fé ann, agus go dtabhair fé luach fíothair don druing iarras é.

7 As tré chreideamh, ar bhfagháil fógartha ó Dhia do Naóí a dtimchioll na neitheann nach raibh fós ré na bhfaicfin, ar ngabháil fhaithis dó, dullmhuigh fé a náire, do shábháil a thighe féin; tré dhamnuigh fé an domhan, agus do rinneadh oighre na firéuntachda atá tré chreidimh, dhe.

8 As tré chreideamh dumhlaigh Abraham ar na ghairm, ag imtheachd go hionnadh, noch do gheubadh fé na dhúighfin, doighbreachd: agus do thriall é roimhe gan a fhios aige cá háit ann a raibh fé ag dul.

9 As tré chreideamh do chomhnuigh fé a dtír na geallamhna, amhuil a dté choimhghithe, ar ndéanamh comhnuighthe dhó a mbothuibh maille ré Húaac agus ré Jácob, comhoightheadha na geallamhna céadna.

10 Oir do bhi a shúil ris an grathruigh úd, agá bhfuil fiondameint, agá ab é Dia a saor agus a cruthaigh-theoir.

11 As tré chreideamh mar an gcéadna fuair Sára féin neart chum sí do ghabháil di, agus rug sí [mac] tar éis í dhul tar aois [cloinne bhreith] do bhrigh gur mbeas sí gur bhfirinneach an tí tug an gealladh.

12 Uime sin do gineadh [fíochd] 6 áon amháin, & é fós a riochd mhairbh, coimhlonmhar ré réaltuibh nimhe, & ré gaineamh thragha na fairrge nach féidir áireamh.

13 As do réir ehreidimh súaradar só uile bás, biodh nach bhfuaradar na neithe do ghealladh dhóibh, ach go bhfacadar iad a bhfad áatha, agus do theannadar riu [iad], agus do admhuighthead go rabhadar féin na ndéoradhuibh agus na noilirtheachuibh ar an dtalamh.

14 Oir an dream a deir na neithe, cuirid siad a gceill go follas, go bhfuil siad ag iarruidh dúitheche.

15 Agus dá mbeith an [dúitheche] úd as a dtangadar amach, ar coimhne acá, do bhi am acá ré fíleadh air a nair.

16 Achd a nois atá a ndáil a ndúitheche as fearr, eadhon fa [dúitheche] neamhgha: Uime sin ní nár fé Dia dhá dtáobhsin, A Nda do ghairm dhe: Oir do ullmhuigh fé cathair dhóibh.

17 As tré chreideamh do fhoráil Abraham Húaac, an tan do dearbhadh é; agus an tí fuair na geallamhna do fhoráil fé a néinghin,

18 Lé a ndubhradh, Is a Nífae ghoirfingtheair

chuir
ghoirf
19 A
mhach
mharrb
fámbla
20 A
migh
na neit
21
liob
leph
a bha
12
leph a
imthea
popt
23
Máiois
na mli
rugadh
mabh
roimh
24
Máiois
Pháras
25
ag fí
prubac
mháin
26
fuidht
mhas
ris an
27
Néig
sheir
fin m
fé an
28
[tían
la go
códgl
29 A
an m
ar d
30
ballu
dtim
31
an m
ris a
bhair
brath
32
óir d
ré b
déon
agus
ar St
33
dhuig
tache
nach
34
chua
ugad

h fé an
righ gur
hathruie
ris gur

dímh ní
nig chum
go bhfuil
ach fío.

bhfagháil
chíoll na
a bhfáic
lmbhuigh
ne féin;
ne, agus
chda aú

gh Abra-
d go hio-
dhuigh
bhíall lá
háit ann

mhnuigh
il a dé
comhnu-
é Húfac
na geal-

grath-
int, ag
uthaigh.

n géad-
sil do
mac) tar
íth,) do
rinneadh

ochd) 6
ghairbh,
imhe, &
ge nach

radar fo
a neithe
hfacadar
annadar
dar go
agus na
h.

neithe,
bhfuilid

che) úd
hne aca,
nair;
áitthe
neamh-
ia dhí
n dhe;

síbh,
fhoráil
rthbadh
mhach

Nífac
ghithear

ghoirfighthear do shíol:

19 Ar mbreathnughadh dhó gur cumhachdach Dia air a thógbháil súas ó mharbhuibh: as ar ghlac fé é fós a gcoimhlachd.

20 Achd tré chreideamh do bheannmigh Iliac Jacob agus Elau, a dtáobh na neitheann do bhi chum teachda.

21 As tré chreideamh do bheannuigh Jacob ag fagháil bháis dó, dias mac Joseph: agus do rinne fé adhra ós ceann a bhata.

22 As tré chreideamh do chuir Joseph a gcoimhne, ag fagháil bháis dó, imtheachd chloinne Israel (as a Néipt:) agus tug fé áithne a dtimchioll a chnámh.

23 As tré chreideamh do cuireadh Máoise a bhfolach ré na athair agus ré na mhathair feadh thrí míos an tan rugadh é, do bhrigh go bhfacadar leamh áluinn: agus ní raibh faitcheas roimh áithne an rígh orrtha.

24 As tré chreideamh do dhíult Máoise ar mbeith dhó mór, mac inghine Phárrao do ghairm dhe:

25 Ar mbreith dhó do roghain bheith ag fulang buidhearta a bhfochair phubail Dé, tar bheith a fáimhe neamhbéan an pheacuidh.

26 Ar na mheas dó, gur mhó an fíadhbheas maíla Chríof, ná ionnmas na Héigipte: oir do bhi fuil aige ri an luach fíothair.

27 As tré chreideamh do thréig fé an Néigipt, gan fhaitcheas air roimh sheirg an rígh, oir do bhi fé comhláidir sin na iantinn, ionann agus do chiseadh é an tí nach féidir dfaicfin.

28 As tré chreideamh dóruigh fé an (tían) cáig, agus an dórtadh fóla, deagla go mbeanfadh an tí do sgríos gach cónghin, ríusan.

29 As tré chreideamh do chúadar tré an muir ruaidh amhuil tré thiomach: an mhuir léur suigeadh na Héigiptigh, ar dteachd dá teafághadh dhoibh.

30 As tré chreideamh do thuíteadar balluidhe Jerico, tar éis gabhála na dtimchioll feachd lá.

31 As tré chreideamh nár sgríofadh an mheirréach Rahab a naoinsheachd ris an druing do bhi eafumhail, ar dtábhairt aoidheachda uíthe don luchd bratha go síothchánta.

32 Agus créd a déruinn ní fa mhó? oir do bhíadh a naimsir ro ghearr agum ré bheith ag críobhgaóileadh ar Ghe-déon, agus ar Bhírac, agus ar Shampon, agus ar Jephthe, agus ar Dhaibhi, agus ar Shamuel, agus ar na sídhbhi:

33 Noch tré chreideamh da bháidhuigh ríoghachda, do oibrigh síreantachd, do ghnodhuigh na geallambhacha, do fíop beoíl na leomhan,

34 Do mhuch neart na teineadh, do chúaidh as ó fháobhar an chloidhimb, agadh ó laige go láidreacht, do rin-

n eadh neartmhar a gcath, do chuir a dteithcheamh sluaighe na neachdranach.

35 Do ghlacadar na mná, a mairbh ó eiféirge. Do céusadh drung eile mar an gcéudpa, gan fuim ann a fíoradh aca, chum eiféirge budh féars dfaigháil dhoibh:

36 Agus do dearbhadh drung eile, ré fíge, agus ré fíuríughibh, agus fós ré geibheannuibh, agus ré príolín.

37 Do clochadh iad, do gearradh ó chéile iad, do cuireadh cathughadh orrtha, do marbhádh ré cloidheamh iad; do bhádar ar feachrín a nunn fa nall, a gcríocnibh cáorach agus gabhar, ar mbeith dhoibh a riachdanus, dá mbuáidhreath, [agus] dá gcrádh.

38 Dream nár bhíu an faoghal, ag dul amugha a bhfaighibh, agus a sléibhbhíbh, agus a dtuínighbhibh, agus a náamhuibh talmhan:

39 Agus ar mbeith dhoibh so uile ar na ndearbhadh tré chreideamh, ní rugadar air an geallamhuin.

40 Ar mbeith do Dhia ag soláthar dhúinne an neithe as fearr, chum gan iadfan do bheith ionlán ar bhféugmhúine.

CAIB. XII.

Tré eifíomlar Chríofa & na Námb, lá feabhas na tíorma muaid tar an tÍem-tíorma, ata sair-dhiagbacht aga bbrofághadh.

AR a nadhbharrín ó thárla a chomhmór sin do uéill fíadhnúileadh ar dtimchiollne mar an gcéudna, ag cur gach uile thruim dhínn, agus an pheacúigh leanus dínn go héifguídh, ríotham maille ré foighid chum chinn na coimbleanga atá rommuinn:

1 Ag féuchuin ar Jófa, ceannphort agus fear críochnuighe an chreidimh, noch ar son an tfoláis do cuireadh as a chomhair, do fhulaing céusadh na croithe, ag cur na maíla tugadh dhó a neamhbhuim, agus do shuigh ar deis árdchathaóire Dé.

3 Oir smuáinigh ribh fein ar an tí úd do fhulaing a shamhail sin do chaint do chur na adhuigh ó pheacachulbh, deagla dhul a dtuirle & a nabhffainne dhíbh ann bhur niontinnibh.

4 Níor sheafabhair fós go fuil, ag cathughadh a nadhuigh an pheacuidh.

5 Agus a né gur dhearmuid sibh an foirceadal labhras ribh, amhuil ré cloinn? A mhic, ná biodh neamhbhuim agad a smachd an Tighearna, agus ná teidh a nabhffainne an tan chronuigheas fé thú.

6 Oir smachduighe an Tighearna an tí ghrádhúigheas fé: agus fíuríughid fé gach mac ré ngabhann fé.

7 Dá bhfuilnge sibh smachdughadh, atá Dia dhí fhoráileadh fein oruibh, amhuil air chloinn: Oir cia hé an mac nach smachduigheann an tathair?

8 Ach dá raibh sibh gan smachdughadh, roinntear ris na huilibh, go deimhin as clann bhafadair sibh, agus ní clann dhíleas.

9 Do bhádar fos ar naithreacha colmíde aguinn na luchd smachdugithe, agus do bheirmis urruim [dhóibh:] a ne nach ro mhó ná sin bheuram umhlachd Dathair na spiorad, & biam béo?

10 Oir do bhádarfan dár smachdughadhne beagan láithe, réir a dtola féin: achd chum ar leasa; eifion ionnus go nglacfamaois a nómhthachd fan.

11 Ach ní cosmhúil smachdughadh air bith ré headh na nuáire sin do bheith fólásach, ach dólásach: gátheadh do bheir fé na dhiaigh sin toradh fuaimhneach na fréuntachda don druing chleachdas é.

12 Uime sin tógbuidh suas na lámha djonhmoíneach, agus na glúine gan sbracadh:

13 Agus dénuuidh céimniughadh díreach ré bhur gcofuidh, deagla a neithe atá bacach do chlónadh as a tslighe, ach go madh táogla leigheofaidh é.

14 Leanuigh fíothcháin ris na huile dhaoinibh, & nómhthachd: [oir] gan i, ní fhaicfidh éinneach an Tighearna.

15 Tabhruidh aire ribh fa gan áoinneach aguibh do chlónadh ó ghrás Dé: fa gan fréimh dhearbhuir ar bith do fhás suas dá bhur mbuáidhreadh, tréas a ndéantaí morán neamhghlan.

16 Deagla go mbiadh éinneach na fdrípuigh, ná neimhdhíagha, mar Efaú, noch do reac a cheart oighreachda ar son éinchnn amháin bith.

17 Oir atá a fhios aguibh an tan bá mian ris fós na dhiaigh sin an bhean-nachd fhagháil mar oighreachd, gur diúltadh é: oir ní bhfuair fé áit aithrighe, biodh gur iarr fé i maille ré déaruibh.

18 Oir ní chum an tsléibhe thanga-bhair ré a bhfeudtar cumailt, ná chum na tingeadh safarrgha, ná chum na fdoirne, ná an dorchaduis, ná an gairbhhiain.

19 Ná chum fuaimne an fduic, ná ghotha na mbriathar, agár fhreadar an dream do chualuidh é, datchuinge, gan an bhriathar do labhairt riu féin ní fa mhó:

20 Oir níor bhfeidir riu an ní do bhí ar na áithne dhiobh díomchur, agus dá mbeanuidh sin a naimhidhe féin ris a tliabh, geubthar do chlochuibh air, nó gheabhuidh fé a tholladh ré gath.

21 Agus do bhí an ní do chonncadar comhiathbhafach sin, go ndubhairt Maóise, Atáim lán dfaitcheas & do chríth.

22 Achd as chum sléibhe Síon atá sibh ar dteachd, & chum caithreach Dé bhí, chum na Hiarusalém neamgha & chum cuideachda na milteadh aoegal.

23 Agus chum coimhthionóil gacha céidghine noch atá sgríobhta ar neamh, agus chum Dé bgeitheamh na nuile, agus

chum spiorad na bbfiréun ndiongmhála, 24 Agus chum Jósa eaidirmheadhonthóir na tiomna nuaidhe, chum na fola do craitheadh, labhrus ní as féarr na Abel.

25 Tabhruidh dá bhur naire gan éora do thabhairt don tí labhras [ribh:] oir muna dheachuigh an dream úd as, tug diúltadh don tí labhair riu as uchd Dé ar an dtalamh, a né nach lugha na sin rachmaoidne as, dá ndiultam don tí [atá] ó neamh?

26 Axáir chríothnuigh an talamh a nuair sin ré na ghuth: agus a nois tug fé gealladh nuadh, ag rádh: Fós éuquair eile cuirfe mé, ní hé arphain an talamh ar críth, ach neamh mar an gcéudna.

27 Agus foillfighidh an rádh so, Fós éuquair eile, áthrughadh na weitheann atí neimhbheasmhach, mar atá na neithe do rinneadh, ionnus go mbiadh na neithe doghlúaisde, comhnuigheach.

28 Uime sin ar bhfagháil rioghachda dhúinn nach féidir a chorrughadh, biodh grás aguinn, tré na bhfeudfum feirbhis a dhéanamh do Dhia ann a mbiadh dúil aige, maille ré náire & ré faitechas.

29 Oir as teine dhianloifgeach ar Ndiane.

C A I B. XIII.

Béanughadh na naoiob-theaguis.

Bíodh grádh bráithreamhuil go comhnuigheach [eadruibh.]

2 Na dearmaduigh daonnachd: oir dá réir so tugadar dream áirighe aoidheachd dainglibh gan fhios doibh féin.

3 Biodh cuimhne aguibh ar an druing atá ceangailte, amhuil coimhcheangailte riu: [agus] ar an druing fhailgeas anfhogh, ar mbeith dhibh féin fós fa gcoluinn.

4 [As] onórach an póladh a meais na nuile, agus an le-buidh deamhthlach: ach béuruidh Dia breithar luchd na druife agus a nadhaltrannuis.

5 Seachnuidh sibh féin ar shaint: go madh lór libh na neithe atá a lathair aguibh: Oir a dubhairt an Tighearna, Ní dhealoícha mé riot, agus ní thréigfead thú:

6 Ionnas gu féidir linn a rádh go dína, Sé an Tighearna mfear cabhartha, agus ní bhiaidh eagla oram fa ní dhár féidir do dhúine dhéanamh oram.

7 Biodh cuimhne aguibh ar luchd bhur dtréoruighe, noch do labhair briathar Dé ribh: [&] leanuigh dhá gceireadhb, ag tabhairt aire ré críoch a gcoimbhearfaide.

8 Jósa Críofd a né agus a nuigh, agus go fíoruidhe, an ecéudna.

9 Ná gluafdear sibh fa gcúairt ré teagusguibh éuglamhla coimhthigheacha: oir as maith an croidhe bheith diongmhála a ngrás, ní a mbiadhuibh, nach deachuibh

Reac
deach
ghnát
10
a gc
leibh
11
reann
beach
peach
a mu
12
phais
don g
adh o
13
amach
chur
14
gheach
aguinn
gheach
15 U
ghnát
riodh
16
mann
inn a
17 T
dtréor
[dóibh]
mann
thadh
maille
EPI
Shab
neas
to a
C
tha ag
2 A
ghaird
geithi
3 Ar
brigher
foighie
4 Ag
an bh
diongm
adinne
5 Ag
neabhu
noch d
huilibh
agus d
6 A
deamh
chor
coimhu
ris an
mann

deachuigh a dtarbha don druing do ghnáthúigh iad.

10 Atá altóir aguinne, dá nach bhfuil a gcumhachtaíbh na druinge do ní feirbhí don tabearnáil [ní] ithe.

11 Oir na hainmhuintighe agá mbeirann an tairdshagart a bhfuil leis a feach don níodadh náomhtha ar son peacadh, loisthear a gcuirp don táobh a muigh don champa.

12 Uime sin do fhulaing Jósa an phús mar an gcóidna don táobh amuigh don gheata, chum an phubail do naomhail dhó ré na fhuil féin.

13 Ar a nadhbbharfin imthigheam smach as an gcampa chuigefin, ag iompar masla air a shon.

14 Oir ní bhfuil cathair chomhnuipeach aguinn ann so, achd atá iarruidh aguinn ar au [gcaithuigh] atá chum machda.

15 Uime sin foráileam thrídfion do ghnáth iodhbairt mholta do Dhia, eadhon ioradh na mbéol admhuigheas a ainm.

16 Ná dearmaduigh maith agus cumann do dhéanamh, oir bí dúil ag Dia inn a samhail sin díobarthuibh.

17 Tabhruigh umhlachd do luchd bhur díomáighthe, agus íslighe sibh féin [doibh] oir bíd siad ag faire bhur nannann mar an luchd bhéuras conntas áitheadh : chum so do dhéanamh dhóibh maille ré gairdeachas, agus ní ré hofnaithe.

ghibh: oir as neamhtharbhach dhibhse so.

18 Déanuidh urnuighe air ar soinne, oir is muinighneach siun ar coimhfias maith do bheith aguinn, ar mbeith sonnmhar dhéinn ar sinn féin diomchar go cubhaidh ina huile neithibh.

19 Agus as móide shirim so oruibh, ionnus go madh láithaíde gheabhus sibh mé aiseag dhíbh a ris.

20 Agus Dia na fíothchana tug air ais ó mharbhuibh an Tighearna Jósa, árdadhaire na gcóirach, tré fhail an chonnartha shíorruidhe.

21 Go ndéana fé sibh díongmhailta fa nuile deaghabh, chum a thola do dhéanamh, ag oibriughadh ionnuibh an neithe as geannabhuil na shiadhnuife, tré Jósa Críofa, dá bhfuil glóir go faighal na fíoghail. Amén.

22 Iarruim sos dathchuighe oruibh, a dhearbhráithre, briathar an tsóis dfulang dhibh : oir do sgríobh mé go haithghearr chuguibh.

23 Bíodh a fhios aguibh gur fgaóilead an dearbhráithair Timoteús, an tí ré a racha mé bhur bhfeuchain, (má thig fé go goirid.)

24 Teannuidh ribh bhur nuile luchd tréorúighe, agus na naóimh uile. Cuirid na Headáiligh a mbeannachd chuguibh.

25 Gráfa maille ribh uile. Amén.

EPISTIL GHINEARALTA SHEUMUIS ABSDAIL.

C A I B. I.

Shéar náinn féin atá ar laige, 6 ar luaimheas a gcreidimh, 13 ar nainmanna, 18 ar bpeacadh.

Cuiridh Séamus fearbhfhoghanuighe Dé agus an Tighearna Jósa Críofa, chum an dá threibh dhéug atá fgartha ó eheile, beatha agus sláinte.

2 A dhearbhráithre, meafuidh na ró ghairdeachas, an tan thuitfeas sibh a gcaithightheibh éagsamhla.

3 Ar mbeith a sheafa aguibh go noibrigheann dearbhaidh bhur gcreidimh, foighid.

4 Agus bíodh obair dhíongmhailta ag an bhfoighid, chum sibh féin do bheith díongmhailta, iomlag, gan uireasbhuidh aoinneithe.

5 Agus má atá aoinneach aguibh a neabhuidh eagna, iarradh [i] air Dhia, noch do bheir go fairing uadh do na huilibh, agus nach déun maoidheamh : agus do bhéurthar dho i.

6 Achd iarradh fé maille ré creideamh, gan bheith ambrufach air éunchor : oir an tí ar a mbi amhrus, is coimhuil é ré tuinn shairge ghluaisdear is an ngaoith, agus bhíos dá tiomáin a mun fa nall.

7 Ná faóileadh an tí sin go bhfuighe fé aoinní ón Dtighearna.

8 Fear dhá inntinne, neimhsheafmhach na uile shlightibh.

9 Agus bíodh gairdeachas ar an dearbhráithair atá uil fa é fein árdughadh :

10 Agus ar an tsaidhbhir fa é fein íslughadh : oir bíodh fé ag téurnogh mar bhlaith na luibhe.

11 Oir (amhuil) sheargus an ghrian ar neirghe, an luibh ré teas, agus thuitfeas a bláth, agus théid maille a faicfeana ar gcúl : is amhluidh sin sheargus an duine saidhbhir ann a shlightibh.

12 As beannuighe an tí : iomchras cathughadh : oir tar éis a shaghála dearbhtha, do gheabhuidh fé coróin na beatha, noch do gheall an Tighearna don ndrúing ghrádhugheas é.

13 Ná habradh éinneach an tan bhíos a gcaithugadh, is ó Dhia churthar cathughadh oram : oir ní feidir cathughadh a nuile do, chur air Dhia, agus ní chuireann fé cathughadh ar aoinneach.

14 Ach bí gach áon a gcaithughadh, an tan thairngeas, agus bhréugas a ainmhiana féin é.

15 Ná dhiaigh sin ar neabhail toirrecheafa chuighe don nainmhan, beiridh

fé peacadh, agus an tan críochuigh-
thear an peacadh, beiridh sé bás.

16 Ná biodh feachrán oruibh a dhear-
bhráithre grádhacha.

17 As a nuat atá gach deaghtabhar-
tus, agus gach tiodhlacadh díongmhálta,
ag teachd ó Athair na soilse, ar nach
dtáid athrughadh, ná fíu sgáile cláoch-
lóigh.

18 As dá thoil féin do aithghin sé sin-
ne ré bréithir na fírinne, chum bheith
dhúinn ar gcéad tórtuibh dhá chreatu-
raibhsíon.

19 Uime sin a dhearbhráithre grádh-
acha, biodh gach áon ullamh chum
eifeachda, mall chum labhartha, mall
chum feirge.

20 Oir ní oibrigheann fearg dhuine
fíreuntachd Dé.

21 Uime sin ar gcur uaibh na huile
neamhghloine, agus iomarcuidh maille,
gabhuigh chuguibh maille ré ceann-
fachd, an bhriathar atá ar na plánu-
ghadh ionnuibh, ler féidir bhuir nan-
manna shlanughadh.

22 Agus bighidh bhar luchd na bréi-
thre chur a gniomh, agus ní bhuir
luchd a heifeachda amháin; dá bhuir
mealladh féin.

23 Oir dá ndéidigh éinneach ris an
mbreithir, agus nach déun sé dhá réir,
as cónnuil é ré duine bhíos ag breath-
nughadh a ghnúise nadúrtha a sga-
than.

24 Oir ar na bhreathnughadh féin
dó, imthighe roimhe, agus ar ball dear-
maduigh fé creá bá é a chofamhlais féin
do dhuine:

25 Achd an tí féuchas go grinn ar
reachd díongmhálta na faoirle, agus
chomhnuigheas [ann.] do bhrigh nach
fear eifeachda dearmadach é, ach
fear gníomha do dhéanamh, bíadhd sé
heannuighe ann a ghníomh féin.

26 Má atá aoinneach eadruibh lér cón-
nuil bheith riaghailta, [agus] nach
cuireann frian ré na theanguidh, ach
bhíos ag mealladh a chroidhe féin, as
diomhaoin riaghail an tife.

27 Ag so an riaghail ghlan gan
chaidhe a bhfiadhnúise Dé agus a Na-
thar, [eadhón] dul dféuchain na ndí-
leachdadh, agus na mbaintreabhach a
nam a riachdanuis, neoch é féin do
choimhead gan chaidhe an tfaoghal.

C A I B. II.

Nach mar Abraham, ach cónnuil re crei-
deamh eadruibh na nDeamhán, creideamh
gan deagh oibreachaibh.

A Dhearbhráithre, ná biodh creideamh
ar dtighearna ghlórmhar Jósa Críofd
aguibh maille ré féuchain do phearsuín
feach a chéile.

2 Oir dá dtí neach a fteach dá bhuir
gcoimhthionól ar a mbíadhd fáinne oir,
a néudach lonnrach, agus go dtuicfidh
duine bóchd mar an gcéadna a néu-
dadh thréillighe:

3 Agus go mbíadhd féuchain aguibh
don tí ar a mbi an téudach lonnrach,
agus go naibéora sibh ris, Suighfe fa
nionadh onórachfa: agus go naibéora
sibh ris an duine bóchd, Seafaimhe ann
sin thall, nó fuigh ann so faoi fíol
mo chos:

4 A né nach bhfuil sibh ag breath-
nughadh eadruibh féin, agus do rinneadh
breitheamhuin díbh air dhroch smuin-
tighibh?

5 Bísidigh a dhearbhráithre grádh-
acha, a né nár thogh Dia boichd an
tfaoghailfe, fíadhbhir a gcreideamh, &
na noighbrighibh na rioghachda, noch do
gheall sé don druise ghrádhugheas?

6 Ach tugabhairfe eafonóir don bóchd,
A né nach dénuid na fíadhbhir ro io-
marcuigh oruibh, agus a né nach dtair-
ngid sibh chum breitheamhnús?

7 A né nach dtabhruid fiad malla
don naíom óirdeirc as a nainmigh-
thear sibh?

8 Gidheadh dá gcoimhlonas sibh an
reachd riogha do réir an sgríobtaí;
Grádhuidh do chomharfa mar thú féin,
as maith do ní sibh [é:]

9 Ach ná bhíonn féuchain do phear-
suín feach a chéile aguibh, do ní sibh
peacach, [agus] eilighthear sibh ón
reachd mar luchd fáruighe.

10 Oir gídh bé neach choimhlonas
an reachd uile, agus gheubhas tuiseadh
a néun áithe amháin, ata sé ciontach
ionnta uile.

11 Oir an tí a dubhairt, Ná déan
adaltranas, a dubhairt sé mar an gcéad-
na, Ná déun dúnmharbhadh. Agus biodh
nach ndéun tú adaltranas, ach go
ndéun tú dúnmharbhadh, do rinneadh
fear fáruighe an reachda dhíot.

12 Go madh hamhlugh laibhéorthaí,
agus go madh hamhluidh dhéanas sibh,
mar an luchd ar a ndéantar breitheamh-
nus tré reachd na faoirfe.

13 Oir breitheamhus gan trócaire
don tí nach dearnadh trócaire: agus
do ní an trócaire gáirdeachas a na-
dhuigh an bheitheamhnús.

14 Cré é an tarbha, a dhearbhráith-
re do neach a rádh go bhfuil crei-
deamh aige, agus gan oibreacha aige?
an bhféudann an creideamh a sháradh?

15 Oir dá raibh dearbhráithair nó
deirbhíur lonnochduighe, agus a riach-
danas na beatha láitheamhla:

16 Agus go naibéora neach aguibhfe
ris, Imthighe romhuibh a fíothchain,
goruidh sibh féin, agus lionuigh bhuir
mbuigh, agus gan sibh do thabhairt na
neitheann ata na riachdanas ar an
golainn dóibh, cré é a tharbha sin?

17 As amhluidh sin an creideamh
mar an gcéadna, muna bhfuilid oib-
reacha aige, atá sé marbh ann féin.

18 Achd a déuruidh neach éigin, Atá
creideamh agadfa, agus atáid oibreacha
agumfa: táibéine dhámha do chreideamh

deamh
táibéine
mhóil

19
ann: na
du

críoch

20

miar

an cr

21

rinne

an ta

22

creide

ré na

23

creide

24

ab an

25

reath

do ri

26

bhféu

fin m

marb

60

nte

A

sheaf

eamh

2

do n

ghean

mbáil

ris a

3

luibh

dháin

uile

4

bíodh

gluáil

for i

féidir

dtogt

5

teang

feuch

ré te

6

mban

teang

mban

deamh a bhféugmuis hoibreacha, agus taisbéunadh mo chreidimh dhuitse as mhoibreachuibh.

19 Creidigh tusa go bhfuil áon Nda ann: as maith do ní tú [sin:] creidid na deamhuin féin mar an gcéadna, agus críohtuighid siad.

20 Achd a dh ne dhiomaóin, an mian leachd a fhios d'fháil, gur marbh an creideamh gan oibreachuibh?

21 A né nach ó oibreachuibh do rinneadh ar nathair Abrahám síreúnta, an tan d'fóráil fé a mhac Ilaac ar a naltóruigh?

22 A né nach léir dhuit go raibh an creideamh ag comhoibriughadh maille ré na ghníomharthuibh, agus gur ab as na ghníomharthuibh do rinneadh an creideamh díongmhálta?

23 Agus do coimhlíonadh an sgríobhair a deir, Do chreid Abraham do Dhía, agus do meafadh dhó é na síreúntachd, agus do ghóireadh caruid Dé dhé.

24 Ar a nadhbharfín do chí sibh gur ab as oibreachuibh do nítheard duine síreúnta, & nach as creideamh amháin.

25 Agus mar an gcéadna fós an mbeirdreach Rahab, a né nach as oibreachuibh do rinneadh síreúnta i, an tan tug sí aoidheachd do na teachdairedhibh, & do chuir sí uaithe iad a síghe eile?

26 Oir amhuil is marbh an corp a bhféugmuis na spioruide, as amhluidh sin mar an gcéadna bhíos an creideamh marbh gan oibreachuibh.

CAIB. III.

Gur bhfuil maith nó ole adhbhal-mór sa neangaidh, do réir mar a gheibhas síreúnta.

A Dhearbhráithre, ná dénuigh iomad maighildreachda, ar mbeith a sheaf aguibh gur moide an breith-amhnas ghlacamaoid.

2 Oir ciontuigheoid uile a móran do neithibh. Gidh bé nach ciontuigheann a mbreithir, as duine díongmhálta é, léir féidir fós sírian do chur ris an gcóluinn uile.

3 Féuch, cuirmid sírianta a mbéoluibh na neach chum iad umhlughadh dháinn, agus do bheirmid air a gcorp uile iompogh fa gcuairt:

4 Féuch, mar an gcéadna na longa, biodh go bhfuilid ro mhór, agus go ngluaisead iad ré gaothuibh garbha, fós iompoghtheard iad fa gcuairt ré síriuir ro bhig, gidh bé ar bith árd a dtógrann fear na sídiúire:

5 As amhluidh sin as ball beag an teanguidh, agus do ní mórthúil mhór: féuch, créid é méud a nadhbhair lasaf ré teine bhig.

6 Agus as teine an teanguidh, do mhan na héugcóra: as mar sin áta an teanguidh ar na fuighthead a meaf ar mball, go salchann an corp uile, agus

go gcuireann air lasadh síad air mbeatha ó gheintear sinn, agus is ó sírian lastar i.

7 Oir ceannfúightheard, & do rinneadh ceannas ris a nadiuir dhaonna, gach uile nadúir ainmhinnteard mallta, & éunlaithé, & na neitheann ínnamhas an talamh agus a nsaige:

8 Ach ní féidir dáoinneach an teanguidh cheannfúghadh: olc dóriarthá lán do nimh mharbthúigh.

9 Do bheirmid ris glóir do Dhía agus don Nathair, agus bímid ag mallughadh na ndaóine ría, noch do cruthuighthead do chríofamhlachd Dé.

10 Tig mallughadh agus beannughadh as éun bhéul amháin. A dhearbhráithre, ní cóir na neithefhe bheith mar fós.

11 An gcuireann tiubruid uaithe amach as éin tísliche amháin, [uige] millis agus fearbh?

12 An féidir a dhearbhráithre, do chrann síge, cáora chraim ola thabhairt iad, nó do chrann síneamhna síghe? is amhluidh sin nach [féidir] do thiubruid ar bith uige síle agus síorúige do thabhairt iad.

13 Cía [atá] na dhuine eagnuidhe íomhar eadruibh? taisbéunadh fé a oibreacha féin as a cholbhearfaid mhaith, maille ré ceannfachd eagna.

14 Goidheadh má bhíonn féarbhús trátha, agus brosfúghadh síge aguibh ann bhur gcroidhtibh, ná dénuigh mórthúil, ná bréug a nadhuigh na sírinne.

15 Ní ó neamh thig a neagnas, achd atá sí talmhuighe, colluidhe, diabluidhe.

16 Oir fa náit ann a bhfuil tráth agus consbóid, bí buidhirt ann, agus gach uile dhroichghníomh.

17 Achd a neagna úd ó neamh, atá sí glan ar tús, na dháigh sin síothchanta, ceannfúigh, síothchagú, lán do thrócaire agus do dheaghtórtuibh, gan chlón gan fháil.

18 Agus síolchurthar toradh na síreúntachda a síothcháin, do luchd déunta na síothchána.

CAIB. IV.

Gur ó eadh na bannola sa nduine féin, shásas a nulle choirntinne aidir é & cách.

CRéad as [a n]éirghid cogtha agus comhrúic eadruibh? a né nach uadh fós, eadhon ó bhur nanntoluibh féin bhíos ag cathughadh ann bhur mballuibh?

2 Santuighe sibh ní, agus ní bhíonn fé aguibh: bhí sibh ag marbhadh agus ag íomhnáthughadh, agus ní féidir libh ní fhagháil: do ní sibh comhrac agus cogadh, agus ní bhíonn ní aguibh, do bhrigh nach iarrann sibh.

3 Jarruidh sibh, agus ní gbeibh sibh éinni, do bhrigh go níarrthaóid go hóc, ionnus go mbiadh sibh ag caitheamh ré bhur míangulaibh féin.

4 A fhíora agus a mhna a nadhaltrannais, a né nach bhfuil a fhios aguibh gur naimhdeannas a nadhuigh Dé, cairdeas ap

an tfaighilte? uime sin gach be rér mian an faighilte bheith na charuid aige, do ní fé namhuid Dé dhe féin.

5 An faighilte sibh gur diomhaoin a deir an sgrìobhtair, Go mbi an spiorad chomhnuigheas ionnsaigh fonnmar a dnuith?

6 Gidheadh do bheir nàdha gràis ní fa mhó, uime sin a deir fé; Cuiridh Dia a nadhuih na nuairbheach, ach do bheir gràfa do nùmhail.

7 Uime sin umhluighe sibh féin do Dhia, cuiridh a nadhuih an diabhail, agus teithfidh i fé uibh.

8 Druidigh ré Dia, agus druidfe fé ribh: glanuidh bhuir lampa a pheacacha, agus glanuidh bhuir gcroaidhte a luchd na dá intinne.

9 Fuiligidh anfhógh, agus dénuuidh caoith, agus gul: Iompoightheair bhuir ngaire a ndoilgheas, agus bhuir ngairdeachas a ndóbrón.

10 Ifighe sibh féin a bhfiadhnuise an Tighearna, agus áirdéocha fé sibh.

11 Ná labhruidh go hól ar a chéile, a dhearbhráithre: An tí labhras go hól ar a dhearbhráithair, agus an tí dhamnuigheas a dhearbhráithair, labhruidh fé go hól ar an reachd, agus damnuighe fé an reachd: Agus má dhamnuigheann tí an reachd, ní fear còimhlionta an reachda dhá, ach breitheamh.

12 Atá ion ann do bheir reachd nàdha, agus bhfuil cumhachda fìortha agus sgrìofda: cia thusa dhamnuigheas neach eile?

13 Súd chuige, sibh a nois a dhream a deir, Racham a niugh nó a mórach dhá samhail fo do chatbhuigh, agus do dhéanam comhnuighe innte feadh bliadhna, agus bíam ag réic agus ag ceannach, agus ag faghail eudála.

14 Agus fos gan a fhios aguigh cré é [bhuir ocoir] a mórach: Oir cré léir còimhail bhuir mbeatha? ré gal bhios ré fhaicfin ar feadh tamuill, agus na dhiaigh sin thaid air neimhní.

15 Sa nait ar chóir dhíbh a rádh, Do thoil an Tighearna, agus dá rabhum béo, dhéanam fo nó fud.

16 Achd a nois do ní sibh mórthail as bhuir náabhar féin: is olc gach mórthail dá shamhail sin.

17 Uime sin an tí atá iúlmar ar mhaith do dhéanamh, agus nach déan í, as peacadh dhó é.

CAIB. V.

Dioghaltas na ndaoiné saibhbhir eugebrach;

14 An tábhadh urnuighe na bfirein.

AG fud chuige sibh a nois a dhaoine saibhbhir, dénuuidh gul agus uailfeartach, ar son na namhgar thiucfus oruibh.

2 Atá bhuir saibhbhrios lobhtha, atá bhuir geulugheacha ar na nithe ó mhioluibh crìona.

3 Atá bhuir nór agus bhuir nairgead ar nglacadh meirge, agus bíaidh a meirge

na fhiadhnuise bhuir nadhuih, & cnaoifidh sí bhuir bhfeòil mar theine: do rinneabhair eilde fa chomhair na laetheadh ndeigheanach.

4 Féuch, atá gearradal an luchd oibre do bhean bhuir nguiré, do chunnaimh sibh uatha, ag eighmhe, agus do chnadar eighmhe an luchd bána a steach a gcuafaidh Thighearna na slógh.

5 Do chaithreabhair bhuir mbeatha a faimhe agus a macnuis ar an ditalamh: tugabhair oileamhuin dá bhuir gcroaidhteibh amhuil a lé theudsa.

6 Do dhamnuigh [agus] do mharbh sibh an firen, [agus] nior chuir fé bhuir nadhuih.

7 Uime sin a dhearbhráithre, bighidh foighideach go teachd an Tighearna, Féuch bí an treabhach ag fuireach ré toradh mórtaidh na talmhan, agus fanuidh fé ris maille ré foighid, nó go bhlaghann fé fearthuinn na maidne, agus an trátha nóna.

8 Bighidhfe mar an gcéudna foighideach, [agus] neartuighe bhuir gcroaidhte, óir is fogus diúinn teachd an Tighearna.

9 Ná bighidh ag gnófachduigh ar a chéile, a dhearbhráithre, deagla bhuir ndamnuighthe: Féuch, atá an breitheamh na thealamh ag an doras.

10 Gabhuidh chuguibh, a dhearbhráithre, na faidhe do labhair a naim an Tighearna, mar eisiomplaire fuiding anfoigh, agus foighide imchéine.

11 Féuch, meafmaoid gur fona an drong bheir fulang uatha. Do chulabhair teachd air fhoighid Job, agus do chonnaire sibh crìoch an Tighearna: Oir atá an Tighearna lán do thruaighe, agus do thrócaire.

12 Agus roimh na huile neithibh, a dhearbhráithre, ná tabhruidh mionna, mar atá neamh, ná talmh, ná mionna ar bith eile: ach go madh hé bhuir [gcomhráidh] Afcaidh, afeadh, agus ní headh, ní headh: deagla tuiteam dhíbh a ndamnughadh.

13 An bhfuil éinneach eadruibh ar na bhuaidhreachd? déanadh fé urnuighe. An bhfuil fubhachas ar éinneach? canadh fé sailm.

14 An bhfuil éinneach éugcuaidh eadruibh? cuireadh fé fìos ar fhiosraibh na heagluife, agus dénuuidh guidhe ar a shon ar na unghad dhoibh ré hola a naim an Tighearna.

15 Agus fíbhálfuidh urnuighe an chreidimh an teallan, agus toigéabhuidh an Tighearna fías é, agus má rinne fé peacuigh, do gheabbuidh fé maith-eamhnas ionnta.

16 Admhuighe [bhuir] gionta dhí chéile, agus dénuuidh guidhe ar son a chéile, chum go leighéofuidh sibh: [Oir] as mór an bhrìgh atá a nurnuighe dhó thrachduigh a nfirein.

17 Do bhí Elías na dhuine anbhann còmhail rinne, agus do ghuidh fé go

go dàthrachdach fà gan fheartuinn do bheith ann : & nì dhearnadh fearthuinn ar an dtalamh seadh thrì mbladhnan agus fhé mios.

18 Agus do ghuidh fé a rís, agus tug neamh fearthuinn aadha, agus tug an talamh a thoradh.

19 A dhearbhráithre, má atá aóin neach bhur meaf ar ndul ar seachrán ón bhfirinne, & gur iompóigh éinneach é,

20 Bìodh a fhios aige go fíorfuadh an tì do iompóigh an peacach ó sheachrán a fhligheadh, anam ó bhás, & go gcuirfe folach ar iomad peacadh.

CEUD EPISTIL GHINEARALTA PHEADAIR ABSDAIL.

CAIB. I.

Noch ndatbeagse, ach sean tairrghire, slainte Wé Chríofa. 13 Uime sin, nach fúlaír ar nathchuma do veit bheatha Josa, mach do ghoir sinn.

PBadar absdail Jósá Críofa, chum na geoirgíoch atá fgartha ó chéile ar feadh Phontas, Ghalatia, Chappadócia, na Hafia, agus na Bitinia.

2 Ar na dtogha do réir réimhsíoch Dè Athar, chum níomhthachda na Sbiornide, tré umhlachd agus chrotheadh fola Jósá Críofa : grása agus fíothcháin go n-ionmhar maílle rígh.

3 Glóir agus moladh do Dhia, eadhon Dathair ar Dúighearna Jósá Críofa, noch do aithghin sinn do réir i mhortrócaire, chum béomhuinighne, tré eiseirghe Jósá Críofa ó mharbhaibh,

4 Chum oighreachda neamhthruailligh gan cháidhe, nach dtéid a feirge, gromhéudtar ar neamh fá bhur gcomhairle.

5 Chumhdughthear ré neart Dè tré creideamh, chum slánuighe atá ullamh ré a fhoillsiughadh fa naimfir dheigheanuigh 6 An nì ann a bhfuil sibhse ag déanamh gairdeachais, bíodh go bhfuil sibh a nòir ré fealad (má atá na riachdanus) fa thuirfe a gcathuighthibh éugfamlha :

7 Ionnus go bhfuighthigh dearbhadh bhur gcreidimh is rouáiste na ór théid air neimhni, bíodh go ndearbhthar é lé teine, na mholadh, agus na onóir, agus na ghlóir an tan fhoillsíochas Jósá Críofa é féin :

8 An tì dhá dtugabhair grádh, bíodh nach bhfacabhair é : ann a bhfuil sibh a nòir ag creideamh, gé nach léir dhibh é : agus as) a ndéantaí gairdeachas ré léimghaire dhóshaisnéis, ghlórmhar :

9 Ag glacadh chríche bhur gcreidimh slainte na nanmann.

10 An slánughadh ar a ndearnadar na fíidhe lórgaireachd & cúartughadh noch do rinne fíidheadóireachd ar an ngrás [do thiucfadh] chugabhíse,

11 Ag cúartughadh créid a nuair nò a naimfir do fhoillsíochadh Spiorad Chríofa noch do bhí ionntadh, ag déanamh réimhsíadhuise air na neithibh do bhí a ndán do Chríofa fhulang, agus an ghlóir romhór do leanfadh dhíobh :

12 Dár foillsigheadh, nach dóibh féin ach dúinne do dhéunaidis miniofdrálachd na neitheann atá a nòir ar na bhfoillsiughadh dhibhíse leis an druing léir seanmóruigheadh an foilséul dhibh tré an Spiorad náomh do cuireadh ó neamh a nús : na neithe is mian rís na hainglibh fhaicfin.

13 Uime sin ar gceasfrughadh leasruigh bhur nimtinne dhibh, maílle ré meafarrghachd, bíodh dóchas diomghálta aguibh as an ngrás atá ar na thabhairt chuguibh a dtaibéunadh Jósá Críofa ;

14 Mar chloinn na humhlachda, gan bheith dhibh dá bhur nathchuma féin rís na haionmianuibh [do ghnáthuigh sibh] roimhe, ann bhur naimhbhis.

15 Ach do réir mar atá an tì do ghoir sibh náomhtha, bighidhse mar an gcéudna náomhtha fa nulle choibhearfaid.

16 Do bhrígh go bhfuil sgríobhtha, Bighidhse náomhtha, áir atáimse náomhtha.

17 Agus dá ngoiridh sibh Athair don tì do nì breitheamhnus do réir gníomha nach aóin, gan féuchain do phearsúinn seach a chéile, caithidh aimsir bhur nòilrthe maílle ré fajtcheas.

18 Ar mbeith a fheasa aguibh nach lé [neithibh] truáillighe, ré hairgead ná bór do fíalgladh sibh ó bhur gcoibhearfaid dhíomaóin dár leanabhair do réir luig na sinnsear :

19 Ach ré fuil mhórluáidh Chríofa, amhuil uáin gan cháidhe, gan lochd.

20 Noch do hórduigheadh roimh chruthughadh an domhain, ach do foillsigheadh sin haimearuibh deigheanacha ar bhur fonsa.

21 Noch thrídean chweideas a Nda, do thóg fias é ó mharbhaibh, agus tug glóir dhó, ionnus go mbeith bhur gcreideamh agus bhur nuinighin a Nda.

22 O rinneabhair bhur nanmanna glan a numhlachd na firinne tré an Spiorad, chum gráidha bráithreamhuil gan fhailis, bíodh grádh díoghraifeach aguibh dhá chéile ó chroídhe ghlan :

23 Ar mbeith dhibh ar bhur naitheghineamhuin ó fhíol, nach truáillighe, ach neamhthruáillighe, tré bhréisthe Dè,

Dé, mhaireas, agus chomhnuigheas go siorruidhe.

24 Oir [atá] a nuile sheoil mar an bhféir, agus a nuile ghloir dháonna mar bhláth a nfeir: Searguidh an féir, agus tuighe a bhláth dhe.

25 Ach fanuigh briathar an Tighearna go siorruidhe: agus á sí fo an bhriathar do foigéulughadh dhíbhíse.

C A I B. II.

A naitreabb do thógbhail ar Josa, an phríomh chloch uilinn.

Uime sin ar gcur na huile aingidh-eachda, agus mheabhla, agus fhallais, agus thutha, agus a nuile ithiomráidh uibh,

2 Mar naoidheansaibh nuaidhbheartha, biodh fonn aguibh a mbainne fhiorghlan na bréithre, chum bheith dhíbh ag fas ris:

3 Má bhlaifeabbhair créd é mille an Tighearna.

4 An tí chum a bhfuil sibh ar dteachd, noch is cloch bhéo, do diultadh ó dhaoínibh, achd atá toghtha, mórúaidh ag Dia:

5 Agus bighidhse mar bhéochloch-aibh, tógtha suas bhur dtigh spioradálta: bhur sagartachd náomhtha, chum iodhbharthadh spioradálta dfo-rail ar a mbiaidh gean ag Dia tré Josa Críofa.

6 Uime sin atá sgríobhtha fa sgróbtair: Féich, cuirim a Sion príomh-chloch an chuáinne, toghtha, mór-luaidh; agus an tí chreideas innte ní bhfuighe se náire.

7 Ar a naddbharáin [atá sí] na honóir dhíbhíse agá bhfuil creideamh: ach don druing atá ealamhal, don chloich úd do dhultadar na saoir do rinneadh cloch chinn an chuáinne:

8 Agus cloch oilbhéime, agus car-uic thuiflíd don druing bhios ealamhal, do gheibh oilbhéim, sin mbréithir chum ar hérdúigheadh fós iad.

9 Achd [is] cinéul toghtha sibhse, sagarthachd riogha, cineadh náomhtha, púbal ar leith: ionnus go bhfoilléochadh sibh subháilcídhe an tí do ghoir sibh a dorchadus chum a sholais ionganuigh féin.

10 Noch a nallód nach raibh bhur bpobal, achd a nois as pobal do Dhia sibh: a dhream nach bhfuair trócaire, atá sibh a nois ar bhfagháil trócaire.

11 A cháirde, iarruim dathchuinghe oruibh, mar dhéoruidhíbh ó oiltríbhíbh, sibh, féin do sheachna ar aionmhianuibh na colla, noch bhios ag cathughadh a nadduigh a nanma.

12 Biodh deaghchóinbheartáid aguibh a meaf go gcineadhach, ionnas a náit a nithiomráidh do nid oruibh mar luchd mighnóimh, go madh héidir

riú as na deaghóibribh do chífad siad, glóir do thabhairt do Dhia, fa lá na bhféachfuidh orrtha.

13 Uime sin bighidh umhal dá gach uile chréutar dáonna ar son an Tighearna: ní hé amháin don Rí, mar an tí agá bhfuil áirdcheannas.

14 Ach do na huácharánaibh mar an gcéudna, mar an luchd curthar áadh, chum dioghaltuis ar luchd na mighnionh, agus chum molta lachd na ndeighghniomh.

15 Oir is mar sin ag déanamh maith-eafa dhíbh, as toil lé Dia frian do chur ré hainbhíos na ndaoineadh éigéillidhe.

16 Mar dhaoine fáora, agus ní mar an druing agá bhfuil an tsaóirfe na brat foluidhthe a nuile, ach mar shearbhfhoghantuighidh Dé.

17 Tuguidh onóir do na huile dhaoínibh. Grádhughe na dearbháirre. Biodh eagla Dé oruibh. Tuguidh onóir do Rí.

18 A shearbhfhoghantuighidh, bighidh umbal dá bhur maighfidribh maille ris a nuile fhaitcheas, ní hé amháin do na [maighfidribh] maithre deaghchroidheacha, ach fós do na droch maighfidribh.

19 Oir is ní fo is siú buidheacha, dá niomhruidh neach doilgheas ar son coinníais Dé, ag fulang na héucóra.

20 Oir créd é mar ádhbhar molta, dá niomhra sibh gabháil do dhénuibh oruibh, ar ndéanamh peacúigh dhíbh: ach dá bhfuilnge sibh go foighdeach, agus sibh ag déanamh maith-eafa, as ní sin dá bhfuil Dia buidheach.

21 Oir is chuige fo fós do goireadh sibh: óir do shluang Críofa mar an gcéudna air ar sonne, ag figbháil fíompla aguinn, ionnus go leanfadh sibh a lorg.

22 An tí nach dearnuidh peacadh, agus ag nach frith meabhail na bhéol.

23 An tí nach dearnuidh anchaist a nadduigh na hanchainte do rinneadh air: nach dearnuidh bagar, ag fulang dhó: ach tug [é féin] a láimh an tí do ní breitheamhnus go ceart.

24 An tí diomchair ar bpeacúighne ann a chorp fein air an gcrann, ionnus air mbeith dháinne marbh do na peacúighibh, go mairfemis do nfeicéatáchd: an tí agár leigheafadh sibh ré na chréachuibh.

25 Oir do bhábhair mar cháorchuibh feachraín, achd a nois do sílleadh sibh go háodhaire agus go heasog bhur nanmann.

C A I B. III.

Umblach na mban da mfearaibh. 7 é iombar sálmair na mfead da mnaibh.

Blódh na mná mar an gcéudna. Umhal dá bhfearuibh, ionnas go bhféadfuidhe an dream nach dtabhair umblachd

maibh;
fid siad,
lá na
da gach
an Ti-
rí, mar
bh nar
curthar
achd na
lachd
maith-
rian do
róineadh
ní mar
sírse na
h mar
huile
bhríath-
Tugadh
bighidh
na maille
amháil
deagh-
droch
heachas
heas ar
a héag-
r molta,
o dhé-
peacúigh
do foighi-
aitheas,
each.
goireadh
mar an
fíghbail
dh sibh
peacadh,
a bheal-
anchaist
ianeadh
gur fulang
an ti
t.
acuihne
ionas do
na
niréun-
h sibh
orchuibh
filleadh
heasog
de ion-
b.
gceadas
ionas go
dtabhar
mhachd

maise na mban, croidhe cinin ceannsa. CAIB. iv. 74 *Thribach fulang a leith na chroí*

umhlachd don bhréithir, do tharruing
a bhfeugmhuis na bréithre tré choinbhear-
fáid na mban,

2 An tan chífid siad bhur gcoin-
bhearfáid gheanmnuidh maille re fait-
cheas.

3 Nar go foiriomlach bhías a
maise, a ngruáig chafda, ná a gcur
ór na dtimchioll, ná a gcur chluigheach
ortha:

4 Ach [go madh hé a maise] duine
foigheach an chroidhe, a neamh-
thruaillleadh spioruide ceannsa cinin,
noch is morluach a bhfadhuise Dé.

5 Oir is mar so níódh a nallód
na mná náomhtha do chuireadh a
nmúghin a Nda, iad féin do dheagh-
mháifhughadh, ar mbeith dhóibh umhal
di bhfearuibh:

6 Amhuil tug Sára umhlachd Dá-
braham, ag gairm Tighearna dhe:
darob ingheana sibhse, an feadh do
ní sibh maith, agus nach ecriothnui-
ghear sibh ré faitchios ar bith.

7 A fhíora mar an gcéudna, déu-
uidh comhnuighe a bhfochair bhur
mban, mar is cubhaidh do dhaoinibh
máthara, ag tabhairt onóra don
mhaoí, amhuil don tsoitheach sa laige,
amháil fós atá sibh bhar gcomhoigh-
nibh ghrás na beatha, deagla thoirmuig
do chur ar bhur nurnuighibh.

8 Fz dheóigh, [bighidh] uile déininn-
tion, ag comhshulang ré chéile:
biodh grádh bráthargha eadruibh:
[bighidh] trócaireach, fochaidridh:

9 Ná dénuigh olc a nadhuigh
úe, ná anchaint a nádhuigh anchaint-
le, ach go contrárga dhó fin, tu-
uidh bhur mbeannachd, ar mbeith a
heas aguibh, gur chuige so do
nreadh sibh, ionnas go bhfuigheadh
sibh féin beannachd mar oigbreachd.

10 Oir gidh bé agá bhfuil dail ann
a bheatha, agus ré ar mian laethe
maíthe dfaicfin, congmhadh fé a
theanguidh na tochd ó olc, agus a bhéul
6 mheabhail a labhairt:

11 Seachnadh an tolc, agus déunadh
an mhaith: iarradh an tsoithcháin,
agus leanadh dhl.

12 Oir [ataid] síle an Tighearna
ar na síreunuibh, agus a chlúasa of-
uiste dhá nurnuighe: achd [atá] gnúis
an Tighearna a nadhuigh na druinge
do ní na huile.

13 Agus cía dhéunas olc oruibh má
leanann sibh don mhaith?

14 Oidheadh fós má shuingthidh ar
fin na síreuntachda, atá sibh bean-
nuighe: agus ná biodh eagla [mar]
a neaglasan oruibh, agus na bighidh
buidhearta.

15 Ach náomhuigh an Tighearna
Dia ann bhur gcroidhthibh: Agus
bighidh ullamh do ghnáth lé freagra
thabhairt uibh do gach aoinneach
háreas oruibh réusín na muinighne

atá aguibh, maille ré ceannfachd agus
ré faitcheas,

16 Ar mbeith do choinnias maith
aguibh: ionnas an tan labhruid go
holc oruibh mar luchd mighníomh, go
mbiadh náire orrtha ag fagháil loch-
da ar bhur ndeaghoibhneachd a
Gcriosd.

17 Oir is fearr [dhíbh,] mas
amhluidh as toil lé Dia é, fulang
ag déanamh maítheasa, ná ag déu-
namh uile.

18 Oir do shluuing Criosd fós
éunuir amháin ar son na bpeacadh,
an síreun ar fós na neimhfhireun:
ionnas go dtiubhradh sinne cham Dé a
do bháfuigheadh é a dtíobh na col-
la, ach do bédhuigheadh é ris an
Spioruid.

19 Tré a ndeachuigh fé fós do
sheanmóir do na spioradaibh a bprío-
fín:

20 Noch do bhí easumhal a nall-
lód, an tan do fhan foighid shada
Dé a liethibh Náoi, an feadh do bhí
a náire dha hullmhughadh, ionar
cáomhadh beagán, eadhon ochd bpear-
lanna, tré uighe.

21 A ní fós ré dtig an baildeadh
ré síorthar sinne a nois, ag freagra na
heisíomplára sin, (ní hé cur uian shal-
chair na colla, ach siarfuidhe dheagh-
choinnias a dtíobh Dé,) tré eiféirghe
Jósa Criosd.

22 Noch atá ar deis Dé, tar éis
dul ar neamh, dá bhfuilid na hainkil,
agus na cumhachda, agus na subhailcidhe
fa umhlachd.

CAIB. IV.

*Gur brosfughadh go deagh gniomh, fulang
Criosd air ar son, 7 ar crioch an
domhain bheith ag drud rinn.*

Uime fin ó dfulaing Criosd air ar
soinne fa gcoluinn, cuiridhe an
smuineadh céudna na arm iomuibh,
eadhon an tí dfulaing fa gcoluinn, gur
sguir fé ó pheacadh,

2 Ionnas nách ccaithfeadh fé feafda
fuigheall na haimíre [atá aige] fa
gcoluinn, réir ainmhan na ndaóineadh,
ach réir thola Dé.

3 Oir is lór dhuinn an mhéid do
chuáidh thoruinn dár mbeatha do
chaitheamh réir thola na gcineadhach,
ar mbeith dhuinn ag siubhal a macnas,
a naimhshianuibh, a míse, a gcraos, a
bpótaireachd, agus a niodhaladhradh
aindlightheach.

4 An ní ann a bhfaghuid iongnadh,
gan sibhse ríoth riu fa neimhmea-
farrghachd chéudna, ag labhairt go
maíluigheach oruibh:

5 An dream bhéaras conntas fatha
don tí atá ullamh chum breitheamh-
nuis do dhéanamh air bhéodhuibh &
air mharbhuibh.

6 Oir as chuige so do seanmóruig-
headh

ghadh an foisgeúl do na marbhuibh mar an gcéudna, chum breitheamhnais do dheunamh orrtha réir dhaóineadh sa gcoluinn, agus chum marthana dhoibh réir Dé sa spioruid.

7 Agus atá críoch na nuile neitheann ag druid rinn: Uime sin bighidh meafarrgha, agus dénuigh faire a nraibh.

8 Agus roimh na huile neithibh bíodh grádh ró dhioghraifeach aguibh dhá chéile: óir cuirfidh an grádh folach ar iomad peacadh.

9 Tuguidh aoidheacht dá chéile gan mhionmar.

10 Ag déanamh miniosdralachd dá chéile, gach áon réir an tiodhlaice fuair fé, mar fheadhmanntacha maithe ghrás éuglamhuil Dé.

11 Má labhrann éanneach, [labhradh] mar bhriathra Dé: má ní éanneach miniosdralachd [déanadh í] réir na hacsumne bheir Dia uadh: ionnus go bhfuighe Dia glóir sna huile neithibh tré Josa Críofd, agá bhfuil glóir agus cumhachda go faoghal na faoghal. Amén.

12 A chairde, ná bíodh iomgnadh aguibh sa dteafdughadh tiantighe, do nítheor oruibh chum bhur ndearbhtha, amhuil do theigéumhadh ní éigin coimhthigheach dhibh:

13 Ach go madh haóibhinn libh sibh féin do bheith pártach ré buaidhearthuibh Chríofd, ionnus go mbiáidh gairdeachas agus neanma mhór oruibh mar an gcéudna, an tan fhoillféochar a ghlóiríon.

14 Má mhasluightheor sibh ar son anma Chríofd, atáthaóí beannaighe: óir do ní Sbiórad na glóire, agus Dé comhnuighe oruibh: [noch] do gheibh masla dha dtíobhán, agus glóir dá bhur dtíobhfa.

15 Ach cheana ná fuilngeadh éundúine aguibh mar fhear dúnmhárbhtha, nó mar bhitheamhnach, nó mar fear mighníomh, nó mar neach shaitheas é féin a neithibh nach beanann ris:

16 Ach má [fhuilngeann fé] mar chríofduighe, ná gabhadh náire é: ach tugadh glóir do Dhia dhá tháobh.

17 Oir [tháinic] aimsir an bhreitheamhnais do tolaghadh ó thigh Dé: Agus más uáinne tholúightheor é, créid bhus críoch don druing atá eafumhal do fhoisgeúl Dé?

18 Agus más air éigin sháorthar an firéin, ca háit a dtaibéunsa an duine neimhdbhiagha agus an peacach é féin?

19 Uime sin an dream fhuillogeas réir thola Dé, táobhaidis a nanmanna ris mar chruthaightheóir díleas, a ndéanamh na maitheafa.

C A I B. V.

An Minisdir do riaghladh an phobail le neart Rbreithre Dé, óir ní re foirrneirt láimbe, mar thighearnadhaibh saoghalta.

J Arruim datchuinghe ar na sean-óiribh bhur mealg, ar mbeith dhamh féin fós um fheanóir, agus um fhiadhuife ar na neithibh do fhuilang Críofd, agus um phártuighe a dtáobh na glóire atá ré hadhuigh a fhoillféighe, 2 Beathuighidh tréud Dé do faghadh táobh ribh, ar mbeith dhá churam oruibh, ní tré éigean, ach go toisteanach: na ar son eudala neamhghloine, ach maille ré hinntinn ullaimh.

3 Ní mar do bhiadh sibh bhur Di-ghearnaidhibh ós cionn eagluise Dé, ach mar dhruing atá na neisomplaire don tréud.

4 Agus an tan fhoillféochar an tárdáodhaire, do gheubha sibh coróin mharthannach ghloire:

5 Mar an gcéudna a dhaóine óga, tuguidh umhla do na sinnsearuibh: & bighidh uile umhal dá chéile: Dénuigh sibh féin deagmhaifeach don táobh a stigh ó umhlachd inntiane: óir Cuiridh Dia a madhuigh na nuibhreach, agus do bheir gráfa do numhal.

6 Uime sin umhluidhe sibh féin faoi láimh chumhachduigh Dé, chum bhur nárdúighe dhó a nam íomchubaidh.

7 Téilgidh bhur nuile chúram airíon, óir is curamach é bhur dtimchioll.

8 Bighidh meafarrgha: dénuigh faire: óir atá bhur namhuid an diabhal, mar leomhan bheicefach, ag gabhadh i gcuairt dá fheuchain cia fhuilgeadh fé.

9 Cuiridh na adhuigh [ar mbeith dhibh] láidir a gcreideamh, ar mbeith a fheafa aguibh go gcoimhiontar na buaidhearta céudna sa gcuid eile dá bhur dearbhrathribh atá sa tsáoghal.

10 Agus Dia na nuile ghrás, noch do ghoir sinn chum a ghlóire fíorruidhe a Níosa Críofd, táir éis beagáin buaidhearta dfulang dhibh, go ndéuna fé féin sibh íomlin; go neartuighe, go láidirighe, agus go ndaingnighe fé sibh.

11 Glóir agus cumhachd dhófan go faoghal na faoghal. Amén.

12 Ré Silbhánus dearbhrathair díleas do réir bharamhla, do sgríobh mé go haithghearr chuguibh, ag teaguis, agus ag déanamh fíadhnúise gur ab é so fíorghrás Dé ann a bhfuil sibh ag seasamh.

13 Cuiridh a [neaguis] atá sa Mlaibíloin do toghadh má ráon ribh, agus mo mhac Marcus, beatha agus sláinte chuguibh.

14 Teannuidh sibh féin ré chéile maille ré poig charthannachda. Sióthcháin maille ribh uile an mhéid aguibh atá a Níosa Críofd. Amén.

DARA EPISTIL GHINEARALTA PHEADAIR ABSDAIL.

CAIB. I.

1. *Antagha do dheanamb cumteach dhoibh
fein, tre shubbailce Chríofa do leanmhúin;
16 neach do dhearbhadh na Mhac Dé, ó na
Babidailiubh, ón Athar, & ó na Feighibh.*

SImon Peadar fearbhfhoghan-
tuigh agus abfáil Jófa Críofé,
chum na druinge fuair crei-
deamh comhmórlaídh rinne,
tre shíreantach ar Ndé a-
gus ar slánaightheóra Jófa
Críofa.

2 Gráfa agus síothchain go ro lion-
mhar maíle ribh, tré eolas Dé, agus
Jófa ar Dtighearna;

3 Mar do thiodhluaic a chumhachd dia-
ghafan na huile neithe dhúinne [bheanas]
ré beatha agus ré diaghachd, tré eolas
an tí do ghoir sinn chum glóire agus
shubailce.

4 Tré a dtug fé dhúinn geallamhpa-
cha wo mhóra mórlaídh, ionnus go
mbiadh thrítheadh so cumann aguibh
na naidúir dhiagha, ar mbeith dhíbh ag
seachna an trauilidhe atá sa tísoghal
tré ainmhan.

5 Agus fós ar ndéanamb na huile dhú-
trachda dhíbhfe dhá tháobh so, cuiridh
shubailceidhe ré bhur gceideamh, agus
eolas ré bhur shubailceidhibh.

6 Agus meafarrghachd ré bhur neólas,
agus foighid ré bhur meafarrghachd, &
diaghachd ré bhur bhfoighid.

7 Agus cáoineas bráithreamhuil ré
bhur ndiaghachd, agus grádh re bhur
gcoineas.

8 Oir má bhíonn na neithefe eadruibh,
agus iad ag lionadh, do bhéurid
oruibh gan bheith diomháoin, ná neamh-
thórtach a neólas ar Dtighearna Jófa
Críofa.

9 Oir an tí atá gan na neithefe aige,
atá fé dall, agus ní léir dhó ní
ar bith a bhfad uadh, ar na dhear-
mad dó gur glanadh é ó na shean-
pheacúighibh.

10 Uime sin a dhearbhráithre, go
madh méide dhéunas sibh dáthrachd, ré
bhur ngairm agus re bhur dtogha do
dhéunamh dlongmhaltas; oir má ní
sibh na neithefe, ní bhfaighe sibh
leagadh choidheche.

11 Oir as amhluidh go gheabhus sibh
go fairsing slighe ré dhul a steach a
nothachd shiorruidhe ar Dtighearna &
ar slánaightheóra Jófa Críofa.

12 Ar a naddbharfa ní dhéuna mé
fáilidhe ré bheith ag síorchuir na nei-
theanas a geimhne dhíbh, biodh go
bhfuil sibh súlmhar agus daingean sa
bháinne atá a lathair.

13 Ach cheana meafuim gur cóir an
feadh bhias mé sa mboithfe sibhfe do
dhífachd ré bhur gcur a geimhne;

14 Ar mbeith a fheafa agum gur
fogas damh am fhaóilte mo bhoithe
amhuil fós do thaisbéin ar Dtighearna
Jófa Críofa dhámh.

15 Agus fós do dhéun mo dhith-
chioll do ghnath tair éis mímtheadh,
go madh héidir ribhfe na neithefe
chuimhnighadh.

16 Oir ní ag leanmhúin do sgéul-
tuibh ealadhanta sibhuil do bhámar,
an tan do fhoillfigheamar dhíbhfe cu-
mhachda agus teachd ar Dtighearna
Jófa Críofa; ach do chonncamar ré ar
súilibh féin a mhórgachd.

17 Oir fuair fé onóir agus glóir ó
Dhia Athair, an tan tháinic a shamhuil
fo do ghuth chuige an ngloir mhórgafin
Ag so mo mhac grádhachfa, ann a bhfuil
mo dheaghtoil.

18 Agus do chualamairne an guth sa
tháinic ó neamh, ar mbeith dháinn na
shochairfean ar a tsiabh náomhtha.

19 Agus atá aguinn briathar na
bhfaidheadh as deimhnighe [ná sin],
dana maith do ní sibh aire do thabhairt,
amhuil do léchrann fhoillfigheas a
nionadh dhorchá, go foillfinghadh an
láoi, agus go héirge do réult na
maidne ann bhur gcroidhthibh.

20 Ar mbeith shíos so aguibh ar
tús, nach bhfuil faidheadóir reachd ar bith
don sgríobtur, ó eicirmhíniughadh [thig
ó dhuine] féin.

21 Oir ní réir thola duine tháin-
ic an fháidheadóir reachd a mallód, ach
do labhráidis dáoine níomhtha Dé, réir
mar do léoltuighe iad ón Spiorad
náomh.

CAIB. II.

*Tairrghir ioma lionmháireachd, nádur, cleas-
radh, & smacht na bfaighe fa'la.*

AGus do bhádar mór an gcéudna
faidhe falífa a meafag an phobuil,
amhuil bhias fós luchd teaguigí falífa
eadruibhfe, noch bhéurus a steach
ós ifeal eireceachd dhamnuighthe, agus
shéunfas an Tighearna do cheannuigh
fad, ag tarruing sgreafda obuin orrtha
féin.

2 Agus leanfuid morán a dteaguigí
damnuighthe, ré maíseachar slighe na
firiúne.

3 Agus tré shaint béid dá bhur nim-
cheannuighthead maille ré briathruibh
blasda; dream dhár [cinneadh] fada ó
shin damnughadh nách dteid a shíneadh,
agus ní ghabhann codladh an sgríos
thiúfús orrtha.

4 Oir monar choigil Dia na haingil do pheacuidh, ach ar na dteilgean fios go hifionn dó, go dtug iad do shlabraidhibh an dorchaduis chum a gcomhála ris an mbreitheamhous:

5 Agus monar choigil fé an sean-domhan, ach gur tháor fé Naoi an tochmhadh [pearla] seanmóntuighe na firéuntachda, ar dtabhairt na dileann dó ar a ndomhan na ndóineadh neimhdhiagha;

6 Agus ag déanamh luáthridh do chaithreachuibh shodum agus Ghomorra, do dhamnuigh fé iad maille ré na sgríos, ar na ndéamh na neisiompláir don druing do chaithfeadh a mbeatha go neimhdhiagha;

7 Agus do tháor fé Lot an firéun do tuirfigheadh ré coimhearfaid neamhghloin na ndóineadh neimhdhiagha;

8 (Oir ar mbeith don fhiréun úd na chomhnuidhe eatorra, fuair a anam firéunta a phianadh ó lá go lá ré na ngníomharthuibh neimhdhlí-dionacha, dá bhfaicfin agus dá gcluinnfin dó.)

9 As eól don Tighearna na daoine diagha shíoradh ó chathughadh, agus na daoine neimhfhiréunta choimhéud go lá an bhreitheamhnús a bpeannuid;

10 Agus go mórthór an dream leanus ainmhiána na colla a neamhghloine, agus do bheir neimhchion ar uachdaránachd; [ar mbeith dhóibh] an dána, lán asda féin, ní bhíonn faictheas ortha fá anchaint do dhéanamh ar an luchd atá a gcumhachduibh árdá.

11 An tan nach beirid na haingil féin atá ós a gceionnán a neart agus a gcumhachduibh, breath mhasluigheach na nadhuigh a bhfiadhnúise an Tighearna.

12 Ach bhíid an dreamsa, mar ainmhinntibh brúideamhla leanas dá ndúchas, noch do cruthuigheadh chum a ngabhála agus a sgríosda, ag labhairt go masluigheach air na neithibh nach aithnidh dhóibh, sgríosfuightheair iad an a dtuáilleadh féin.

13 Agus do ghéubhuid siad túaraidal na héucóra, mar an druing mheafas gur fíimhe íogh gach láoi; buill cháidheacha shalcha, bhíos lán díonn ann a mealltóireachd féin, an tan bhíid bhuir bhfochair ar fheúidhibh.

14 Agá bhfuilid síile lán dhal-trannas, agus nach bhfeudann sgar do pheacadh, ag mealladh na nanmann neimhheasmhach; agá bhfuilid croidhthe do bheir iad féin do ghnáth do thaint, clana na mallachd:

15 Noch do sheachuin an tísige dhi-reach, agus do chuaidh ar seachrán, ag leanmhain luigr Bhálaaim mhic Bófoir noch tug grádh do thuaraidal na héucóra.

16 Ach fuair fé achmhufán ar fon a pheacuigh: do labhair an beathach balbh do ghlor dháonna, agus do thoirmisg fé an mhíchiall do bhi ar an bhfaidh.

17 As tobair gan uigse iad fo, neóill dá dtiomáin ré síorm ghóithe: agá bhfuil an dorchadas fíor-dhorcha dhá thaigse fá a gcomhair go síornuidhe.

18 Oir ar mbeith dhóibh ag labhairt bhriathar uaibhreach gan éifeachd, mealluid siad ré hainmhuibh macnúlacha na colla, an dream do dhealuigh beagán ré luchd an tseachrán do leanmhain;

19 Ag geallmhain síoirsi dhóibh, agus gan ionntadh féin ach feirbhígh don tuáilleadh: oir gídh bé ní bheireas buidh ar neach, do ní an ní céudma féin feirbhífeach dhe.

20 Oir tar éis dealuighe dhóibh ré neamhghloine an tísoghailse, tré eóla an Tighearna agus an tflanaightheair íola Críof, dá gcráilightheair iad a ris innte, ar na sárughadh, as meaf a gcríoch dheigheanach ná a dtófach.

21 Oir do bheair dhóibh gan eóla do bheith aca ar shlighe na firéuntachda, ná tar éis eólaís díghail, impógh dhóibh ó náithne náomhtha togadh dhóibh.

22 Gidheadh do éiridh dhóibh do réir an tseanfhocail fhirínigh: Do shill an madradh tar a ais chum aithgeathruighe, agus an mhuc do bhi ar na níghe, chum a húnurtaigh fa laithigh.

C A I B. III.

Ge mór síge na daoine bolgaeb uime sin, tiocfaid Críof ina lá féin do bheith bbeithbeamhnús orra.

AG f a nois an dara heipidil sgríobhuim chuguibh, a chairde, ré bhfuilim ag togháil suas bhuir nintine fhiríoghloin, dá bhuir gur a gcumhne.

2 Ionns go mbiadh cuimhne aguibh air na briathruibh do labhradar na faidhe gíomhtha roimhe so, & air a náithne tugamairne abfáil an Tighearna & an tflanaightheóra uainn.

3 Ar mbeith fhios so aguibh ar tús, go dtiocfaid fíla láithibh deighenacha, luchd síge, leanfús dá mainmianuiba féin:

4 Agus a déuruid, Ca háit a bhfuil geallmhain a theachda? oir ón trádh ní ndeachadar na haithreacha dhéug, fénuid na huile neithe a néunfáid ó thá an chruthuighe.

5 Oir atáid na ainbhíos so déimtoisg, go raibh neamh ann fada ó thá tré bhreithir Dé, agus an talamh sheana go dáingeann as a nuigse agus ann fa nuigse.

6 Uime sin an domhan a nuairín, do sgríosadh é, ar dtéachd don dile thairn.

7 Achá neamh agus talamh a nois
ní dá dtáirge ris an mbréithir gcúdna
lá gcomhúead fá chomhair teineadh, go lá
damnuighe & sgríofa na ndáineadh
neimhhiagha.

8 Agus a cháirde, ná bíodh an táoin
le na ainbhíofa oruibh, go bhfuil éun-
la amháin ag an Dtighearna mar mhíle
biadhán, agus míle biadhain mar cunla
amháin.

9 Ní cuireann an Tighearna muill
ar a gheallamhuin (mar mbeauid
dream airighe muill) achd atá fé foigh-
teach rinne, do bhrígh nach mian ris
éineach dhul amuigh, ach na huile
bhoine theachd chum aithrige.

10 Gidheadh tucfuidh lá an Tigh-
earna mar ghaduighe fa noidhche, ann a
chuidh neamh thoruinn maille ré to-
máin, & ann a mbéid na dáile ag lea-
hadh ré teas, & ann a loisfighthea-
r na talamh, & na hoibreacha atá air.

11 Uime sin ós éigin na neithese
le do sgoileadh ó chéile, créd an
achd ann ar cóir dhaoibhse bheith, dá
tur síriomchar féin go náomhtha agus
a diagha.

12 Maille ré bheith dhíbh ag fua-
nach agus ag déanamh deithnis ré
a Dé theachd, ann a sgoilfighthea-
r na talamh ó chéile, ar mbeith dhó tré
neimh, agus ann a mbéid na dáile

ag leaghadh ré teas:

13 Achd atá fáil aguinne, doréir a
gheallamhnafan, ré neambuibh náadha
agus ré talamh náadha, ann a gcomh-
nuigheanna an fhiréantachd.

14 Uime sin a cháirde, ó atá fáil
ris na neithibhse aguibh, bighidh déth-
rachdach chum bhuir bhíaghála dhófan
gan cháidhe gan chiontuibh a fíothcháin.

15 Agus meafuidh foighid fhada ar
Dtighearna mar shlanughadh, amhuil
do sgríobh fós ar ndearbhrathair grá-
dhach Pól chuguibh, do réir na heagna
tugadh dhó:

16 Amhuil fós ann a éipíslíbh uile,
ag labhairt ionntadh ar na neithibhse, an
a bhfuil neithe áiridhe atá dothuigfi-
ghe, noch ionmpoighid an dream neamh-
fíoghlaomtha, neimhtheamhach ón gcéill
dhirigh, amhuil [do níd] an chuid eile
do na sgríoptáruibh mar an gcúdna,
chum a ndamnuighthe féin.

17 Ar a nádhbharfín a cháirde, ó atá
fós aguibh roimh láimh, tuguibh aire ribh,
deagla ar mbeith meallta ré feachrán na
druinge neimhhiagha sin, go dtuitfeadh
fíbh ó bhuir ndíongmhaltachd féin.

18 Ach bighidh ag fáa a ngrá, a-
gus a neolas ar Dtighearna agus ar
slanazightheóra Jóa Críofd: glóir
dhóla a nois agus go síorruidhe
Amén.

CEUD EPISTIL GHINEARALTA EOIN ABSDAIL.

CAIB. L

Cumann dhúine ré Dia, 6 ar na dbeairbhaidh
le beatha shíonair ghlan.

AN ní do bhí ann ó thús,
an ní do chúalamar, an
ní do chonncamar ré ar
fíuilbh féin, an ní air ar
fhéuchamar, & do ghlaca-
dar ar lámha, a dtáobh
réithre na beatha;

1 Oir do foillsigheadh an bheatha, &
do chonncamairne, agus do do nimid
biadhuise, agus foillsigheimid dhíbhse
a bheatha mharthannach úd, noch do
ag a Nathair, agus atá ar na foill-
teachd dhúinne.)

2 A ní do chonncamar agus do chúa-
mar, atáimíod dhá fhoillsíughadh
dhíbhse, ionnus go mbiadh cumann
aguibhse mar an gcúdna rinne: agus ar
cainne fós ris a Nathair, agus ré na
thac Jóa Críofd.

3 Agus sgríobhamáíod na neithese
aguibh, chum bhuir ngárdeachais do
beith iomlán.

4 Agus a fí fo an teachdairéachd do
chúalamar áadhasan, agus fhoillsighea-
míod dhíbhse, eadhon Gur solas é
fós, agus nach bhfuil dorchadus ar
ann,

6 Dá nabram go bhfuil cumann
aguinn ris, agus sinn ag siubhal a ndor-
chadus, do nimid bréag, agus ní lean-
máíod an fhirinne.

7 Ach da siubhlam fa tólas, amhuil
atá seifíon fa tólas, atá cumann
aguinn ré chéile, agus glanuidh
fuil Jóa Críofd a mhíochon sinn ó nuile
pbeachd.

8 Dá nabram nach bhfuil peacadh
oruinn, atáimíod dár mealladh féin, agus
ní bhfuil an fhirinne aguinn.

9 Dá nadham ar bpeacuidh, atá fei-
sion firinneach ceart, ré ar bpeacuidh do
mhaitheamh dhúinn, agus ré nglanadh
ó nuile neimhfíreantachd.

10 Dá nabram nach dearnamar
peacadh, bréagnuidhimid eifíon, agus ní
bhfuil a bhriathar ionnuinn.

CAIB. II.

An uile pbeacadh tre laige, atáid liaighíse
re tuilleanas Chríofd.

AChlann bheag, sgríobhuim na nei-
these chuguibh, ionnus nach déunadh
fíbh peacadh: Agus má rinne éineach
peacadh, atá abhcóidigh aguinn a
bhíochair a Nathar, Jóa Críofd an
fíreun.

2 Agus is seifíon an réidhteach
air

air son ar bpeacuighne: ní ar son ar bpeacuighne amháin, ach air son an domhnuin gile mar an gcéadna.

3 Agus is as fo is deimhin linn aithne do bheith aguinn air, dá gcoimhéadam a aitheanta.

4 An tí a deir, Atá aithne agum air, agus nach ccoimhéadam a aitheanta, as bréugach é, agus ní bhfuil firinne ann:

5 Achd an tí choimhéadus a bhriathar, as ann atá grádh Dé ar na choimhlonadh go firinneach: as fo aithnighmid sinn féin do bheith annsan.

6 An tí a deir go bhfuil fé na chomhnuighe annsan, atá dfiachuibh air siubhal, réir mar do shiubhail seisiún.

7 A dhearbhráithre, ní háithne nádadh sgríobhuim chuguibh, achd an tsean-áithne do bhí aguibh ó thosuigh: A si an tseanáithne an bhriathar úd do chualabhair ó thosuigh.

8 A ris sgríobhuim áithne nádadh chuguibh, noch atá firinneach annsan, agus ionnuibhfe: óir atá an dorchadas ag imtheachd thoruinn, agus atá an folas firinneach a nols ag foillsiughadh.

9 An tí a deir é féin do bheith fa folas, agus shuaitheas a dhearbhráithair, atá fé fa dorchadus gus a nols.

10 An tí ghrádhugheas a dhearbhráithair, atá fé na chomhnuighe fa folas, agus ní bhfuil ollbheim ann.

11 Achd an tí shuaitheas a dhearbhráithair, atá fé a ndorchadas, agus shuabluidh fé a ndorchadas, agus ní eadair fé cá háit a ngabhann, do bhrigh gur dhall an dorchadas a shuile.

12 Sgríobhuim chuguibh, a chlann bheag, do bhrigh go bhfuilid bhur bpeacuidh ar na maiteamh dhíbh ar son a annsan.

13 Sgríobhuim chuguibh, a aithreacha, do bhrigh gur ab aithne dhíbh an tí atá ann ó thosuigh. Sgríobhuim chuguibh a ogánacha, do bhrigh go rugabhair buaidh ar an droch [Spioruid.]

14 Sgríobhuim chuguibh, a leanba beaga, do bhrigh gur ab aithne dhíbh an Tathair. Do sgríobh mé chuguibh, a ogánacha, do bhrigh go bhfuil sibh laidir, agus go bhfuil briathar Dé na comhnuighe ionnuibh, agus go rugabhair buaidh ar an droch [Spioruid.]

15 Ná tuguidh grádh don tsioghal, ná do na neithibh atá fa tsioghal: Dá dtuguidh neach ar bith grádh don tsioghal, ní bhfuil grádh a Tathair ann.

16 Oir gach ní atá fa tsioghal, [mar atá] ainmhan na colla, agus

ainmhan na síl, agus úabhar na beatha, ní é Nathair atáid siad, achd is é tsioghal atáid.

17 Agus atá an tsioghal ag imtheachd thoruinn, agus a ainmhan: achd an tí do ní toil Dé, maidridh fé go siorruidhe.

18 A leanba beaga, atá a naimir dheigheanach ann: agus amhail do chualabhair go dtuafadh an Taintcriosd, atáid a nols cheana morán Daintcriosduibh ar néirge ann: a naitnighemid a naimir dheigheanach do bheith a lathair.

19 Do chadair amach as ar meaisne, gidheadh ní rabhadar dhínn: óir dá mbeidís dínn, dfanfaidís go deimhin má rion rinn: ach dímthigheadar [uainn] ionnus go madh folas nach dínnne iad uile.

20 Gidheadh atá ungradh aguibhfe na neach náomhtha, agus atá eolas aguibh ar na huile neithibh.

21 Ní huime sgríobh mé chuguibh, do bhrigh go raibh sibhfe ainmhfiosach a bhfirinne; achd ar a naidhbhar go bhfuil a heolus aguibh, &c-nach bhfuil bréag ar bith ón bhfirinne.

22 Cia atá na bhreugaire, achd an tshéunus gur ab é Iósa is Críosd ann: a fé so an Taintcriosd, noch shéunus an Tathair agus an Mac.

23 Gidh bé shéunus an Mac, ní bhfuil an Tathair aige: gidh bé admhugheas an mac, atá an Tathair aige mar an gcéadna.

24 Uime sin comhnuigheadh an ní do chualabhair ó thosuigh, ionnuibh: dá gcomhnuighidh an ní do chualabhair ó thosuigh ionnuibh, bíidh sibhfe mar an gcéadna bhur gcomhnuighe fa Mac agus fa Nathair.

25 Agus a fé so an gealladh do gheall fé dhúinn, [eadhon] an bhráthar mharthannach.

26 Do sgríobh mé na neithese chuguibh a dtimchioll na druinge bhíos da bhur mealladh.

27 Achd atá an tungadh do ghabhair uadhafan, na chomhnuighe ionnuibh: agus ní bhfuil na riachtanais oruibh neach ar bith bhur máidid, ach mar mhúineas an tungadh sin sibh a dtíobh na nuile neitheann, agus as fíon rinneach é, agus ní bhfuil bréag ann: &c do réir mar do mhúin fé sibh, dá bhdeunuidh sibh comhnuighe annsan.

28 Agus a nols, a chlann bheag, déunigh comhnuighe annsan, ionn as tan shoilseóchar é, go mbeidís a naidh aguinn, agus nach bíidh oruinn na fhiadhuise, an tap thasfas fé.

29 Más feasach sibh eifion do bheith shréunta, biodh fíos aguibh gur uadhafan gheintear gach son leanas don shréuntachd.

C A I B. III.

Gurb fuaithneas chloinn Dé, grádh, & gairm glan.

1 Uguidh dá bhuir naire créid é méid an ghrádh a tug an Fathair dháinne, as a ngoirfidhe clann Dé dhinn: Is uime fo nach aithnuidh don tsaoghal sin, do bhrigh nach aithnuidh dhó éisean.

2 A cháirde, as clann do Dhia sin a nois, ach ní léir fós créid bhus sin: gidheadh atá a fhios aguinn an tan shoillseochar eifion, go mbiam coshuil ris: oir do chiseam é do ní mar atá fé.

3 Agus gach neach agá bhfuil an mhunighinse aige annsan, glanuidh fé féin, do réir mar atá feifion glan.

4 Gidh bé neach do ní peacadh, fíuighe fé an reachd mar an gcéadna: air a fé as peacadh ann, Sáruhadh in reachda.

5 Agus atá a fhios aguibh gur ab uime do foillfigheadh eifion, chum ar peacuighne do chur ar grúil, agus ní bhfuil peacadh ar bith annsan.

6 Gidh bé neach chomhnuigheas annsan, ní pheacuigheann fé: gidh bé neach do ní peacadh, ní shacuidh fé eifion, agus ní raibh aithne aige air.

7 A chlann bheag, ná mealladh éin-neach sibh: an ti leanas do nfréuntachd, as firéun é, do réir mar atá léifion ná shiréun.

8 An ti do ní peacadh, as ón diabhal atá fé: oir atá an diabhal ag amamh peacuigh ó thofach: as chuige do foillfigheadh mar Dé, ionnus go scaoilfeadh fé oibreacha an diabhal.

9 Gidh bé neach gheintear ó Dhia, a dhéana fé peacadh: oir do ní a fhifion comhnuighe ann: & ní héidir leis peacadh do dhéanamh, do bhrigh go bhfuil fé ar na gheineamhuin ó Dhia.

10 Is as fo aitheantar clann Dé, an clann an diabhail: gidh bé nach éisean do nfréuntachd, ní ó Dhia atá fé, ná an ti nach dtabhair grádh dó dhéarbhrathair.

11 Oir & si fo an teachdaireachd do diabhail ó thofuigh, eadhon sinne agus a shéar: do thabhairt grádh dha chéile.

12 Ní do nós Cháin noch do bhí fé sibh, do droch [spioruid] agus do mharbh dhéarbhrathair: Agus créid é an diabhail fíu mharbh fé? do bhrigh go rabhadar a oibreacha fein a holc, agus [oibreacha] a dhearbhrathair firéunta.

13 A dhearbhrathaire, ná biodh boghadh aguibh, fé shuath bheith ag aithne do tsaoghal oruibh.

14 Atá a fhios aguinne gur hath-figheadh sinn ó bhas go beatha, do bhrigh go bhfuil grádh aguinn air na dearbhrathairibh: an ti nach grádh-

uigheann a dhearbhrathair, comhnuighe fé a mbás.

15 Gidh bé neach fhuathuigheas a dhearbhrathair, as fear dónmharbtha é: agus atá a fhios aguibh nach déunann an bheatha mharbhannach comhnuighe a bhfead dónmharbtha ar bith.

16 Is as fo is aithnigh dháion grádh Dé, gur chuir fé a anum fios air ar loinne: uime sin atá dfiachuibh oruinne ar nannanna do chur fios ar son ar ndearbhraithreach.

17 Agus gidh bé agá bhfuil maóin an tsaoghailfe, agus do chí a dhearbhrathair a riachdanas, agus nach déun tráighe dhó, cionnus chomhnuigheas grádh Dé ann?

18 A chlann bheag, ná ab a mbréithir ná a dteanguidh bhias bhuir ngrádh, ach a ngníomh agus a bhifil rinne.

19 Agus aithnigheamaóid as fo gur don shirinne sinn, agus do bheuram air ar gcroidhtibh bheith deimhnighthe na shiadhnaifeifion.

20 Oir dá ndéaruidh ar gcroidhe sinn, as mó fós Dia ná ar gcroidhe, agus atá fios na nuile neitheann aige.

21 A cháirde, muna ndéaruidh ar gcroidhe sinn, as éidir linn bheith dána ar Dhia.

22 Agus gach ní shirimid, do gheibhmuid uadha é, do bhrigh go gcoimhéudamaóid a aitheanta, agus go ndéunamaóid na neithe ar a bhfuil gean aige.

23 Agus a si fo a áithne go creidfeadh sinne a naimm a mbic Jósa Críofa, agus a chéile do ghrádhughadh, réir na háithne tug feifion dáinn.

24 Oir an ti chomhéudas a aitheanta, comhnuighe fé ann, agus éisean annsan: agus is as fo aithnighimid eifion do bheith na chomhnuighe ionnuinn, as an Sbiourid tug fé dháinn.

C A I B. IV.

An teagasc admhúigheas Críofa na Mhac Dé, na shlánaighéoir dhuine, & na fhear muinte na firinne, gur ó Dhia atá.

A Cháirde, ná creidigh gach éin Spiorad, ach dearbhuigh na Spioruid an ó Dhia atáid: oir do chúadar morán dfráidhibh fallfa amach san domhan.

2 Is as fo is aitheanta dhibh Spiorad Dé, gach Spiorad admhúigheas go dtáinig Jósa Críofa a gcoluinn, is ó Dhia atá fé.

3 Ach gach Sbiourad nach admhúigheann go dtáinig Jósa Críofa a gcoluinn, ní ó Dhia atá fé: ach a fé [Sbiourad] a Nainticríofa é, air a gcolabhair iomrádh go dtuicfadh fé, agus atá fé a nois cheana fa domhan.

4 A chlann bheag, as ó Dhia atá sibhe, agus rugabhair buáidh orrthas-

fan

fan: óir as mó an tí atá ionnuibhfe, na an tí atá sa domhan.

5 As don tsíoghal iadsan, uime sin iabhruid neithe síoghalta, agus do bheir an síoghal éideasdh dóibh.

6 As ó Dhia atámuine: an tí atá a neólas Dé, éidigh fé rinn: an tí nach bhfuil ó Dhia, ní éideann fé rinn. Is as go aithnighemid. Sbiornad na sirinne & sbiornad an tseachraín.

7 A cháirde, biodh grádh aguinn dá chéile: óir as ó Dhia tig an grádh: agus gádh bé neach ghrádhugheas, atá fé ar na gheineamhuin ó Dhia, agus is aithnuidh dhó Dia.

8 An tí nach grádhugheann, ní bhfuil eólas Dé aige: óir as grádh é Dia.

9 An so do foillsigheadh grádh Dé dhuinne, eadhon gur chuir fé uadha a éinghin mhic air a tsíoghal, chum go mairfeadh sinne thrid.

10 As ann so atá an grádh, ní hé go dtugamairne grádh do Dhia, ach go dtug seifion grádh dhuinne, agus gur chuir uadha a mhac féin na iodhbairt reitigh air son an bpeacuighne.

11 A cháirde, má ghrádhuidh Dia sinne mar sin, atá dsiachuibh oruinne mar an gcéudna a chéile do ghrádhughadh.

12 Ní fhaicimid éinneach Dia riamh. Dá raibh grádh aguinn dá chéile, atá Dia na chomhnuighe ionnuinn, agus atá a ghrádh go diongmhála ionnuinn.

13 Is as fo aithnighemid sin do bheith ar gcomhnuighe annsan, & eisean ionnuinne, do bhrigh go dtug fé dhúinn tiodhluice na Sbiornuide.

14 Agus do chonncamar, agus do nioimuid dsiadhuife, gur chuir an Tathair an Mac uadh, na slánaightheoir an domhuin.

15 Gádh bé aidmheóchas gur ab é Jósa mac Dé, atá Dia na chomhnuighe ann, agus eifion a Náia.

16 Agus do aithneamar, agus do chreideamar an grádh atá ag Dia dhuinn. Is grádh é Dia: & an tí chomhnuigheas a ngrádh, comhnuighe fé a Náia, agus Dia annsan.

17 As tríd so atá an grádh ar na choimhlionadh ionnuinne, ionnus go mbiadh dánachd aguinn a ló an bhreitheamhuin, do bhrigh gur do réir mar atá seifion, atámuideós fós fa tsíoghalta.

18 Ní bhfuil eagla fa ngrádh, ach cuiridh an grádh diongmhála eagla amach uadh: óir atá pian ceanguilte don neagla, uime sin gádh bé ar a mbi eagla ní bhfuil fé diongmhála a ngrádh.

19 Bheirmid grádh dhósan, do bhrigh gur ghrádhuidh fé sinn ar tús.

20 Dá nabra éinneach, atá grádh agum air Dhia, agus síath bheith aige air a dhearbhráthair, is bréugach é: Oir cionnas is éidir don tí nach grádhugheann a dhearbhráthair do chonnaic

fé, grádh thabhairt do Dhia nach bhfaicimid fé?

21 Agus atá a náithnefe aguinn uadhafan. An tí ghrádhugheas Dia, go grádhughadh fé a dhearbhráthair mar an gcéudna.

CAIB. V.

Gur combairtha grádh Dé, grádh bheith ar chloinn Dé ar coimhead a aitheanta, noch ata foidbeanta tar an feinreochd.

GIdh bé chreideas gur ab é Jósa an Críofd, atá fé ar na thuismeadh ó Dhia: & gach áon ghrádhugheas an tuismightheoir, grádhuidhe fé mar an gcéudna an tí do thuismeadh uadh.

2 As air fo aithnighemaid go bhfuil grádh aguinn do chloinn De, An tan bhíis grádh do Dhia aguinn, agus choimbeadmaid a aitheanta.

3 Oir a fé so grádh Dé, eadhon fune do choiméud a aitheantadh: agus ní bhfuil a aitheanta trom.

4 Oir beiridh gach ní atá ar na thuismeadh ó Dhia, buaidh ar a tsíoghal: agus a sí fo an bhuaidh rug buaidh ar a tsíoghal, [eadhon] ar ecreideamhne.

5 Cia bheireas buaidh ar a tsíoghal, achd an tí chreideas gur ab é Jósa Mac Dé?

6 A fé so an tí tháinig tré uife agus tré fhuil, Jósa Críofd: ní tré uife amháin, ach tré uife agus tré fhuil: & a fé an Spíornad do ní dsiadhuife gur sirinne an Spíornad.

7 Oir atá triur ar neamh do ní fíadhuife, an Tathair, an Bhráthair, agus an Sbiornad nioimh: agus atáid an triur fa na náon.

8 Agus atá triur ar an dtalamh do ní fíadhuife, an Sbiornad, agus an Tuifge, agus an Fhuil: agus tigid an triur ré chéile ar áon ní.

9 Dá ngabham chugainn fíadhuife dáoinéadh, as mó na sin fíadhuife Dé óir a sí fo fíadhuife Dé, noch do rinne fé dsiadhuife a dtáobh a Mhic.

10 An tí chreideas a Mac Dé, atá an fíadhuife aige ann féin: an tí nach creideann Dia, do rinne fé bréugach dhe, do bhrigh nar chreid fé don fíadhuife noch do rinne Dia a dtáobh a Mhic.

11 Agus a sí fo an fíadhuife sin, go dtug Dia an bheatha mharthanach dhuinne: agus is ann a Mhic atá an bheathafa.

12 An tí agá bhfuil an Mac aige, atá an bheatha aige: an tí ag nach bhfuil Mac Dé, ní bhfuil an bheatha aige.

13 Do sgríobh mé na neithese chuigibhfe, a dhream chreideas a naim mhic Dé: chum a sheafa do bheith aguibh, go bhfuil an bheatha mharthanach aguibh, & ionnus go gceidfeadh sibh a naim Mhic Dé.

14 Agus a fé so an dóchas atá againn as, eadhon Ma iarmuid éinni ar do réir a thola, go nfeideann fé rinn.

15 Agus má atá a fhios aguinn go bhfeann sé sinn fa gach ní dá fírmid, atá a fhios aguinn, go bhfuilid na biar-
páil do farramar air, ar fagháil a-
guinn.

16 Dá bhfaicidh éinneach a dhearbhrá-
thair ag peacughadh a bpeacadh nach
[bhfuil] chum báis, iarraidh sé, agus do
theora fé beatha don tí nach déan peac-
adh chum báis. Atá peacadh ann chum báis
air a shon sin a deirim leis, guidhe.

17 As peacadh gach uile eugcoir:
[bhfuil] atá peacadh ann nach [bhfuil]
chum báis.

18 Atá a fhios aguinn, gach neach

atá ar na thuifmeadh ó Dhia, nach bpea-
cuigheann sé: achd an tí atá ar na thuif-
meadh ó Dhia, bí coimhédach air féin, &
ní bheannann droch [spiorad] ris.

19 Atá a fhios aguinn gur ab é Dhia
atámuid, & go bhfuil an fíoghal uile na
luidhe fa n-olc.

20 Achd atá a fhios aguinn go dtá-
nic Mac Dé, & go dtug sé tuigse dhuinn
ris an Dia fhíre daithniughadh: agus
atámuid fa Dia fhíre sin, ann a Mhac
Jófa Críofd. A sé, so an fir-Dhia, & as
bheatha mharthannach.

21 A chlann bheag, coimhédugh sibh
féin air iodhaluibh. Amen.

DARA EPISTIL EOIN ABSDAIL.

Widh a mbeathaidh, & fíorgloine a tte-
rú, ionchoimheud.

Ní feanóir chum na bainntighearna
toghtha, & chum a cloinne, dá bhfuil
go grádgha go fírinneach, & ní hé
go grádgha amháin, ach grádgha na
uile mar an gcéudna, noch fuair eolas
an bhfírinne:

2 Ar son na fírinne chomhnuigheas
aguinn, agus bhías maille rinn go fíor-
uaidhe:

3 Gráfa, trocaire, & síothcháin maille
rinn, ó Dhia Athar, & ón Dtioghearna
Jófa Críofd Mac a Nathar, maille ré fí-
rine & ré grádgha.

4 Do bhí gairdeachas mór oram, do
bhrí go bhfuair mé [cuid] dod chloinne
[fíubhal] do réir na fírinne, amhuil
farramar áithne ó Nathair.

5 Agus a nois iarruim dathchuinghe
ar, a bhainntighearna, (ní mar do
bhéan ag sgríobhadh áithne nuaidhe chu-
pó, ach [na háithne] do bhí aguinn ó
bhí, eadhon a chéile do ghrádgha
dhuinn.

6 Agus a sé so an grádgha, eadhon, Sinn
[fíubhal] do réir a aitheantafan. A sé
na háithne, do réir mar do chualabhair
[fíubh] chum bheith dhíbh ag fíu-
hal ionte.

7 Oir is iomdha mealltóir tháinig a
steach fa domhan, nach admhuigheann
Jófa Críofd do theachd a gcoluinn. Gidh
bé atá mar sin, as mealltóir agus Ainnti-
críofd é.

8 Tuguidh aire ribh féin nach [fíubh] anna
amugha na neithe do fhaothuigheamhar,
ach go madh héidir linn lánluach fao-
thair do ghlacadh.

9 Gidh bé neach fíuagheas, agus
nach comhnuigheann a dteagug Críofd,
ní bhfuil Dia aige: an tí chomhnuigheas
a dteagug Críofd, atá an Tathair &
an Mac aige.

10 Dá dtigidh éinneach chuguibh:
agus nach dtabhair ris an teagugfa, ná
gabhuigh chuguibh a steach é, agus na
beannuighe dhó.

11 Oir an tí bheannuigheas dó, atá
fé pártach ré na dhrochghníomharthuibh.

12 Bíodh go raibh mórán do nei-
thibh agum ré a sgríobhadh chuguibh,
níor bhail leam sgríobhadh ré papéir
agus ré dubh: achd atá suil agum ré
theachd chuguibh, agus ré labhairt
[ribh] beul ar bheul, chum ar ngár-
deachais do bheith iomlán.

13 Cuirid clann do dheirbhítheathar
toghtha, beatha agus fáinte chugad:
Amén.

TREAS EPISTIL EOIN ABSDAIL.

Widh na scáthan ar an Aoidbeacht. 9 &
Diotrephes na fíuacal ar na dofluiribh
uile, fíuacal, ardeannach.

Ní feanóir chum Gáiuis ghrádhuigh,
dá bhfuil mé ghrádgha go fírinneach:

1 A [dhearbhráthair] ghrádhuigh, do
dear leam ar tús go bhfaghthá féin &
fáinte, amhuil atá féin ar thanam.

2 Oir do ghabh gairdeachas mór mé,
an tan thugadar na dearbhráithre, a-
gus do riugadar fiadhuile don fíuacal

rine atá ionnada, do réir mar fíuacal-
las tú fa bhfírinne.

4 Ní bhfuil gairdeachas agum as mé
na so, eadhon go gcluinn go bhfuilid
mo chlann, ag fíubhal fa bhfírinne.

5 A [dhearbhráthair] ghrádhuigh, is
deighchreidmheach dó ní tú gach a
ndéan tú do na dearbhráithribh, & do
dheoraidhibh.

6 Noch do rinne fiadhuile dod ghrádgha

a léithair na heagluise : Is maith do dhéanas tú má bheir tú sí fhlighe iad mar is sí Dia.

7 Oir is ar son a anmáfan do cháadar amach, gan ní ar bith do ghilcadh dhoibh o na cineadhachaibh.

8 Uime sin atá d'fíachuibh, oruinne a leithid sin do ghabháil chugainn, ionnus go mbeimis ar gcomhluchd cabhartha do shirinoe.

9 Do sgríobh mé chum na heagluise : ach Diotréphes, réir mian áirdcheannas do bheith aige os a gcionn, ní ghabhann sé chuige sin.

10 Ar a naddbharla, mis teachd dháimh, cuirfead a gcéill a ghníomhartha do ní fé, ag cur challóide oruinn ré bríathruibh urchóideacha : agus ní lór leis sin, ach ní ghabhann sé féin na dearbhraithre chuige, agus cuiridh toirmealg ar an druing lér mhan, agus cuiridh sé amach as

a neagluis [iad.]

11 A [dhearbhraithair] ghrádhúgh, na lean don nóc, ach don mhaith an tí do ní an mbaith, is é Dhia ar fé : achd an tí do ní an tolc, ní fhacuidh sé Dia.

12 Atá deagtheifid ar Dhemétrus ag na [dearbhraithribh] uile, agus ag ag bhfirinne féin : agus do níomuidhe na siadhnuife [ris :] agus atá a fícho aguibhse gur firinneach an fhíadhuise do níomuid.

13 Do bhí mórán agum ré a sgríobhadh, ach ní haill leam a sgríobhadh chugad ré dubb agus ré peann.

14 Oir atá suil agum ré thufa dfaicis go haithghearr, agus laibheóram béul ar bheul.

15 Siotcháim maille riot, Cairid na cairde a mbeannachd chugad. Beir beannachd chum na gcarad tré na nainm.

EPISTIL GHINEARALTA JUDAIS ABSDAIL.

Ag scríobhadh blánuis a Gceidimh, Tairrghir-ionn sé deire d'blánuis na bhfuigheadh chéineach.

1 Udas fearbhí hógantúighe Jósa Críofd & dearbhraithair Shéumuis, chum na druings atá ar na ngairm, ar na náomáim, 6 Dhia Aithar, & ar na gcoimheíd fa chomhair Jósa Críofd :

2 Trócaire, Níocháin, agus grádh, go raibh maille sibh go ro lionnhar.

3 A [dhearbhraithair] grádhacha, ar ndéanamh a nuile dhíthchill damh ar sgríobhadh chuguibh, a dtíochill an tsánuighe choitchim, do bhí na riachdanas oram sgríobhadh chuguibh, dhóm-bhur dteaguis fa chathubhadh go díthchíollach ar son an chreidimh tugadh eunúir amháin do na náomhuibh.

4 Oir tangadar daoine áirighe neimh-dhiagha ar téultóg a sheach, noch do bhí fada ó shin roimh láimh orduigthe chum an bhreitheamhnús fo, noch lom-poieheas gráir ar Nde a neamhghloine, & théanas an táon mhaighifóir, Dia, agus ar Dtighearna Jósa Críofd.

5 Ar a naddbharla, is mian leam bhur cur a gcuimhne, ar bhfagháil a fíneaf fo éunáir amháin, an tan do shíor an Tighearna an pobal ó Néigipt, gur sgríos sé na dháigh sin an dream nár chreid.

6 Na haingil mar an gcéudna nár choimheíd an chéud fdaid ann a rabhadar, ach do sháig a níonadh comhnuighe féin, do choimheíd sé iad a ngeimhlibh síorruidhe fa dhorchadas, dhóm breitheamhnús an lár mhoir.

7 Do réir nar atá Sodom agus

Gomorra, agus na caithreacha na dtíochill, noch do lean do dhéas air an modh céudna sin, agus do lean daimhianuibh coimhthigheacha na colla, ar na gcur síos na neisíompláir, ag fulaig péine na teineadh síorruidhe.

8 Ach fós mar an gcéudna, fálúighid an dreamfa tré na gcodladh an cholann, agus cuiridh uachdaránach a dtarcuise, agus do níd anchaint ar an luchd agá bhfuil áirdcheannas.

9 Gidheadh Michael an tarchangeal, an tan do chathuigh sé a naddhuigh an dháil, agus do rinne sé díosboireachd a dtíochill chuirp Mháise, níor lumb sé breath mhasluigheach do bhreith air, ach a dubhairt sé, Go nímdhearga an Tighearna thú.

10 Ach do níd an dreamfa anchaint ar na neithibh nach aithnídh dhoibh : agus gidh bé neithe ar a bhfuil ead nadúrtha aca, do réir na naimhianteach gan révoln, tráillid iad féin ionnta.

11 Buidh hanóibhinn dóibh : oir do leannadar lorg Cháin, agus do chádar amugha tré mbealltóireachd thuaraid Bhálaaim, agus do sgríofadh iad ré bheith dhoibh comhchoontráidha ré Córe.

12 As buill cháidheacha iad fo an bhur bhfeuldínighibh grádh, an tan bhíid ar fheúda maille ribh, dá mbeathughadh féin gan fhaitheas ar bith : neóill gan uife dá mbreith fa gceair ris na gaothuibh : crainn do mbeath, ar nach bhfuil toradh, do éug fa dhé, ar na mbuáin as a bhfeumhach :

13 Garbhthonna fairge, fgeitheas a nàire fèin amhuil chubhar; reulta seachrain, fa chomhair a bhfuil an dorcadhas fiordhorcha dà thaisge go fionnuidhe.

14 Agus do rinne Enoch fòs an seachmhadh (pearla) ó Adhamh fàidheachd ar a fambuil fò, ag ràdh; Feuch, atà an Tighearna ag teachd gon a mhùltibh nàimh.

15 Chum breitheamhnais do dhèamh ar na huile dhàoinibh, agus dimheargadh gach a bhfuil neimhhdhiagha na mealg ar son na nulle ghnìomharthadh neimhhdhiagha do rinneadar, & ar son gach uile dhroch fhocal dar labhradar na peacuibh neimhhdhiagha na adhuigh.

16 As luchd monnmhuir agus gearain an dreama, bhios ag fuibhal reir a naimhian fèin; agus agà labhrann a nòbail neithe aithbheill, maille ré bheith dhèibh ag déanamh iongantais do phearsaibh dàoinèadh do ghràdh eudala.

17 Gidheadh biodh coimhne aguibhse a chaire, ar na briathruibh noch do labhradar apfduil ar Dtighearna Jòsa Crìod roimhe fò.

18 [Eadhon] go ndubhradh ribh, go mbiadh luchd fìge fa naimfir dheighe-

nigh, ag fuibhal do réir a naimhian neimhhdhiagha fèin.

19 A siad fò an dream sgaras iad fèin ré cìch, [agus iad] colluaise, gan an Spiorad.

20 Achd ar mbeith dhèibhe, a chàirde, dhà bhuir bhfollamnughadh fèin ann bhuir greideamh ro naomhtha, maille ré bheith dhèibh ag urnaighe fa Spiorad naomh.

21 Coimhèduigh sibh fèin a ugràdh Dé, ag fuil ré tròcaire ar Dtighearna Jòsa Crìod, chum na beatha marthanuigh.

22 Agus biodh truaghe aguibh do dhruing airighe, ar ndéanamh eidirthea-luighe dhèibh eatorra:

23 Agus fuiruidh dream eile ré faitcheas, dà dtraruig as an dreine: & fòs biodh fuath aguibh don néudach atà ar na fhachadh on gcòluinn.

24 Fà dheòigh, don tí lèr fèidh bhuir gcomhèud ar oibhèim dfaighail, agus bhuir gcur a bhfiadhnuisse a ghloire fèin gan choir ar bith maille ré roghair-deachais.

25 Don nìon Nàia eagnuighe na ìonar ar slànaightheòir, glòir & mórghachd, neart agus cumhachda, a nois & go fìoghal na fìoghal. Amén.

TAISBEUNADH A NAPSUIL AGUS AN TSOISGEULUIDH EOIN AN DIAGHAIRE.

CAIB. I.

leachd àireachd Chrìst chum na 7 Neaguisibh ré Eòin.

TAisbéunadh Jòsa Crìod, noch tug Dia dhò, chum na neitheann is euan do bheith ann go leath, dfoill-fhadh dhà shearbhfoghantuighibh: agus ar gcur theachdaireachda uadh ré na ingeal dò, do thaisbèin fé dà shearbhfoghantuighe Eòin;

2 An tí do rinne fìadhnuisse do bhré-thir Dé, & dfiadhnuisse Jòsa Crìod, agus agach nì dhà bhfacuidh fé.

3 As beannuighe an tí léigheas, agus an dream éisdeas briathra na fàidheachdreachd fò, agus choimhèdus na neithe atà sgrìobhtha innte: Oir atà a naimfir a lathair.

4 **EOIN.** chum na seachd neaguisèadh atà fa Nàia; gràfa maille ribh, agus fìothchain, on tí atà, agus do bhi, agus bhias: agus ó na seachd spioraduibh noch atà a bhfiadhnuisse a àrdchathaoireson:

Agus ó Jòsa Crìod, an fhiadhnuisse fìare, an chéidghin ó mharbhuibh, agus prionsa ós rìoghuibh na talmhan: an tí do ghràdhugh sinn, agus do ionnail sinn ór bpeacadhuibh ré na fhuil fèin.

6 Agus do rinne dhàinn rìghthe

agus sagairt do Dhia agus dá Athair: glòir agus cumhachda dhòsan go fìoghal na fìoghal. Amén.

7 Feuch, atà fé ag teachd maille ré néulluibh, agus do chisidh gach uile shuill é, agus an dream fèin do tholl é: agus còinid na huile theachda na talmhan na fhiadhnuisse: as anhuiluidh [bhias,] Amén.

8 As mise Alpha agus Oméga, an tofach agus an deireadh, a deir an Tighearna, an tí atà, & do bhi, agus bhias, an tí atà uile-chumhachdach.

9 Do bhi mifi Eòin, bhuir ndearbhrathair, agus bhuir gcomhchompànach a dtaobh bhuaidhearta agus rìoghachda agus fhulaing Jòsa Crìod, fa noileun dá ngoirthear Patmos, ar son bhreithre Dé, agus ar son fhiadhnuisse Jòsa Crìod.

10 Agus do coimhèignigheadh mé ris an Spioruid a ló an Tighearna, agus do chualuidh mé don tìobh fìar dhìom, guth mór mar [fhuaim] duic.

11 Ag ràdh, As mise Alpha agus Oméga, an cèidneach & a neach deigheanach, agus sgrìobhsa a leabhar an nì do chì tu, agus cuir uait é chum na seachd neaguisèadh atà fa Nàia, chum Epheuis, agus chum Smirna, agus chum Pergamuis, agus chum Tiatira, agus

agus chum Sardis, agus chum Philadel-
phia, agus chum Laodicea.

12 Agus do iompoigh mé ar mo chúil,
chum an ghotha do labhair riom dfaic-
fin: agus ar niompógh dhamh, do
chonnaire mé feachd gcoinnteoirigh
órrgha:

13 Agus a meadhón na feachd gcoinn-
teoir sin, (neach bá) cosmhúil ré Mac an
cuine, noch fá raibh éudach ráinic síos
go a fháluibh, agus crios órrgha thairis
a dtimchioll a chios.

14 Agus [do bhí] a cheann agus a
ghraag coimhgeal ré holuinn ghil, nó
ré sneachda: agus a shúile cosmhúil ré
lafair theineadh.

15 Agus bá cosmhúil a chofa ré sonn-
bhruine, amhuil ar na ndeargadh a
nuaimh thineadh: & bá cosmhúil aghuth
ré fuaim mhóráin doifgidhibh.

16 Agus do bhí aige na láimh dheis
feachd réulta: agus cloidheamh géur dhá
fhaothar ag teachd amach as a bhéil:
& a ghuais, amhuil dheallruigheas an
ghrian ann a lán-neart.

17 Agus an tan do chonnaire mé é, do
thuit mé síos agá chosuibh a riochd
mhairbh, & do chuir feisín a lámh dheas
oram, ag rídh riom: Ná biodh eagla
ort: as mise an céidneach agus an
neach deigheanach,

18 Agus an tí atá beó, gidh go raibh
mé marbh: agus féuch, atáim beó go
soghal na saoghal. Amén. Agus a-
táid eochracha ifriann agus an bháis
agam.

19 Sgríobh na neithe do chonnaire tú,
agus na neithe atá ann, agus na neithe
thiúfos na dhiaigh fo.

20 Rúindiamhair na feachd réult do
chonnaire tá um láimh dheis, agus na
feachd gcoinnteoir órrgha: a siad na
feachd réulta, feachd naingil na neaglu-
iseadh: agus na feachd gcoinnteoir do
chonnaire tú, a siad na feachd neag-
luiseacha iad.

C A I B . II.

*Minisdearbhad Eagluise, 8 Smirna, 12 Pergamos,
18 te Tiatira, ar na moladh a gcail, &
diomolta a gcail.*

Sgríobh chum aingil eagluise Ephesus,
Ag fo na neithe a deir an tí chong-
mhas na feachd réulta na láimh dheis,
noch thiubhlas a meadhón na feachd
gcoinnteoir órrgha:

2 As aithnidh dhamh hoibreacha, &
do fhaothar, & thfolghid, & nách éidir
feachd iomchar ris na drochdhaoineibh:
agus gur dhearbh tú an dream a deir
gur ab epdúil iad féin, agus nach eadh,
agus fuair tú bréugach iad.

3 Agus do cuireadh eire ort, agus
ionchruidh tú go foighideach: & ar
son mhanmala do rinne tú fáothar, &
nior tuirfigheadh thú.

4 Gidheadh atá agum a tadhúigh, Gur
tphre tu do chéudghrádh.

5 Uime sin biodh coimhe agud, cá

hionadh as ar thuit tú, agus biodh aith-
reachas ort agus déun na céudoibreacha:
nó tiucfuidh mé ad choinne go haith-
ghearr, agus athróchad do choinnteoir
as a ionadh, mona ndearna tú a-
thrighe.

6 Gidheadh atá fo agad, go bhfuil
fuath agad doibreachuibh na Nicolai-
teach, dá bhfuil fuath agumfa mar
an gcéudna.

7 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh
fé créd a deir an Spiorad ris na heaglu-
isibh: Do bhéura mé don tí
bheireas buaidh, ní ré a ithe do chran
na beatha, noch atá a meadhón Phier-
thais Dé.

8 Agus sgríobh chum aingil eagluise
na Smirna: Ag fo na neithe a deir an
céidneach agus an neach deigheanach,
noch fuair bas, agus atá beó.

9 As aithnidh dhamh hoibreacha, &
do bhuidhthir, agus do bhochdaine (gi-
dheadh atá ní fíidhbhir) agus an mte-
sá do bheir an dream, noch a deir
gur léidúighheadh iad féin, & ní headh,
ach sinagoig Shátain.

10 Ná biodh eagla éinneithe dhá bhui-
leóinguidh tú, ort: féuch, teigcumhuidh
go dteigfe an diabhal cuid aguibh a
bpríofín, chum bhur ndearbhtha: aga
biáidh sibh dá bhuir mbuidhheadh dech
lá. Bí díleas go bás, agus do bhéir
dhuit coróin na beatha.

11 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh fé
créd a deir an Spiorad ris na heaglu-
isibh: An tí bheireas buaidh, ní bhfuighe
fé dochar ón dara búr.

12 Agus sgríobh chum aingil na
heagluise atá a Pergamos: Ag fo na
neithe a deir an tí agá bhfuil an do-
dheamh géur dhá fhaothar.

13 As aithnidh dhamh hoibreacha,
agus hionad comhnuighe, a nait a thair
ardchatháoir Shátain, agus coimheadam
tú mainmfe, agus nior théun tú mo
chreideamh, sna laethibh fós ionar
marbhadh Antipas mfiadhnuise shire
eadruibhle, fa mionadh na bhfuil Shatán
na chomhnuighe.

14 Gidheadh atá beagan agum a ta-
dhúigh, Go bhfuil agud fa náit sin dream
leanas do theaguisí Bhálaam, an tí do
theaguisí Bálaic fá adhbhar oibhéime do
chur roimhe chloinn Ísrael, ionnus go
níosdáis na neithe do bhí ar na noidh-
bairt díodhalaibh, agus go ndéanais
léiríopachas.

15 As amhluidh sin atá agudfa mar
an gcéudna, dream leanas do theaguisí
na Nicolaitéach, an ní air a bhfuil fuath
agumfa.

16 Déun aithrighe: nó tiucfa mé
ort go haithghearr, & troidfead ris
ré cloidheamh mo bhéil.

17 An tí agá bhfuil clúas, éisdeadh fé
créd a deir an Spiorad ris na heaglu-
isibh: Do bhéurad don tí bheir
buaidh, ní ré a ithe don dhanna mhoi-
gheach:

ireachd, **naidh aingil Eaglaise Tiatira. CAIB.**

gheach: agus do bhéur dhó doch gheal, & ainn naidh sgrìobhtha air an gcoich, nach aithnidh daoin neach achd amháin don tí ghlacas i.

18 Agus sgrìobh chum aingil na heaglaise atá a Dtiatira: Ag fo na neithe a deir Mac Dé, agá bhfuilid a shuile mar lafair theineadh, agus a cfofa colmhuil ré fonnbhruine.

19 As áithnidh dhamh hoibreacha, & do ghrádh, & do mhiniosdríalachd, agus do chreideamh, & do fhoighid, agus do ghníomhartha, agus gur lionmhuire ad fí dheireadh ná ó thofaigh.

20 Gidheadh atá beagán agum a tadhuigh, go bhfuilgeann tú don mhníoi Isabel, a deir gur banfhaidh í féin, teaguis do thabhairt uáithe, agus mo shearbhfhogantugheadhsa do mhealladh, chum sdríopachais do dhéanamh, agus chum na neitheann atá ar na niodhbhairt díodhaluibh ithe.

21 Agus tug mé aimfir dhi chum aithrige dhéanamh a dtíobh a sdríopachais: & ní dhearna sí aithrige.

22 Féuch, teigse mé i a leabuidh, & an dream do ní dráis ríad, a mbusidhirt ro mhóir, muna dhearnuid fíad aithrige, a dtíobh a ngníomharthadh.

23 Agus sgríofa mé a clann ris an mbas: & tugaid na heaglaiseacha uile gur míl sgríodúigheoir na ndubhán agus na gcroidhtheach: agus do bhéur do gach aon aguibhsé réir bhuir ngníomharthadh.

24 Agus a deirim ribhsé, agus ris an gnuid eile do luchd Thiatira, an mhéid nach ccongmannan an teaguisfa, agus da nach seas doimhne shátain, mar a deirid fíad: ní cuirfead oruibh slach eile.

25 Gidheadh congmbuigh an ní atá aguibh, go teachd dambha.

26 Agus an tí bheireas buaidh, agus congmbhus moibteachafa gus an gcricdhéigheannuidh, do bhéur cumhachda dhó ós cionn na gcineadhach:

27 Agus do dhéumuidh a riaghlughadh ré slait iaruinn; [agus] do dhéantar a gcóimbrífeadh, mar shoithighe criadh, amhuil as do ghlac mise fós óm Athair:

28 Agus do bhéur dhó réult na maidne.

29 An tí agá bhfuil cláas, éisdeadh fé, créd a deir an Sbiorad ris na heagluibh.

CAIB. III.

Riaghlúirighe Eaglaise a Sardis, 8 Philadelphía, 15 & Laodicea ar na gcómbairliughadh.

A Gus sgríobh chum aingil na heaglaise atá a Sardis: Ag fo na neithe a deir an tí agá bhfuilid seachd sbiorada Dé & na seachd réulta: As aithne dhamh hoibreacha, go bhfuil ainn ort bheith bo, gidheadh atá tú marbh.

iii. Aingel Sardis ar na hoibreacha.

2 Bi ad dháfachd, agus neartuigh an chuid eile atá a mbáoghal báis: oir ní bhfuair mé hoibreacha iomlán a bhfadhnúise Dé.

3 Uime sin bíodh na neithe do ghlac, agus do chúala tú, ar coimhne agad, agus connaimh iad agus déun aithrige. Ach cheana muna dhearna tú faire, tiuafa mé ort mar ghaduighe, & ní bhíaidh fíos na luire a dtiuafa mé ort agud.

4 Atá beagán danmannuibh fos agad a Sardis, mar shaluidh a néduighe: agus súbholuid fíad má ríon ríomfa a [néduighibh] gleigheala: oir as fíu sin iad.

5 An tí bheireas buaidh, bíaidh fé ar na eudughadh dénduighibh gleigheala: agus ní sgríofaid a ainn choidheas leabhar na beatha, achd aidmeócha mé a ainn a bhfiadhúise Mathar, & a bhfiadhúise a aingel.

6 An tí agá bhfuil cláas, éisdeadh fé, créd a deir an Sbiorad ris na heagluibh.

7 Agus sgríobh chum aingil na heaglaise atá a Bphiladelphia: Ag fo na neithe a deir an neach nómhtha sdríneach, agá bhfuil cochair Dháibhi: an tí oislas, agus ní dhéann éinneach; an tí dhúmas, & ní oislan éundine.

8 As aithnidh dhamh hoibreacha: Féuch, do chuir mé doras oisuilte romhad, agus ní héidir déinneach a dhánadh: do bhrigh go bhfuil brigh bheag ionnadh, agus gur choimheid tú mo bhríatharfa, agus nar shéun tú mainm.

9 Féuch, do bhéura mé air an druing do shingagóig shátain noch a deir gur júdaigheadh iad féin, agus nach eadh, ach do níd bréug, féuch do bhéura mé ortha teachd agus sléuchduin do dhéanamh ag ad chofuibhsé, agus bíaidh a fhios aca go dtug mise grádh dhuit.

10 Do bhrigh gur choimheid té bríathar mfoighidé, do dhéansa thufa choimhéud ar aimfir an chathuighe, noch atá chum teachda ar a tsógal uile, chum dearbhtá na druinge aitigheas an talamh.

11 Féuch, tiuafa mé go haitighearr: connaimh an ní atá agud, ionnus nach beurdh éinneach do choróin usit.

12 Do dhéuna mé póida a dreampóil mo Dhé don tí bheireas buaidh, agus ní racha fé ní fa mho amach as: agus cuirfead ainn mo Dhé sgríobhtha air, agus ainn chaitreach mé Dhé, Jarsalém naidh, noch thig a nús ó neamh ó mo Dhíu, agus mainm naidh féin.

13 An tí agá bhfuil cláas, éisdeadh fé créd a deir an Sbiorad ris na heagluibh.

14 Agus sgríobh chum aingil eaglaise Laodicea: Ag fo na neithe a deir Amen, an fhiadhúise dhíleas fírinneach toíach chreatir Dé.

15 As aithne dhamh hoibreacha, nach bhfuil tú fuar ná teith: do bfearr leam go mbeithé fuar nó teith.

16 Uime sin, do bhrigh go bhfuil tú boigtheith gan bheith teith nó fuar, atá fúm do feith amach as mó bheul.

17 Oir a deir tú, atáim faidhbir, & lionta do mháoin, agus ní bhfuil uireas-bhuidh éinneithe oram: agus gan a fhios agad go bhfuil tú deafoil, agus ad thruaghan, agus bochd, agus dall, agus lomnochd.

18 Do bheirim do chomhairle dhuit, ór a cheannach uimíse do dearbhadh a dteine, ionnus go mbeithé faidhbir: & éudui-ge geala, chum a gcur iomad, ionnus nach budh léir gráineamhlachd do lomnochduighe: agus ung do shuíle ré sobhairt na súl, ionnus go madh léir dhuit.

19 An mhéid is ionmhain leamfa, cronuighim agus smachduighim [iad.] Uime sin bfuil teasghrádh agad, agus déun aithrige.

20 Féuch, seafaim ag an doras, agus bíim dhá bhuiladh: má éisdeann einneach réim ghuth, agus go noisgeoluidh an doras, racha mé a steach chuige, & íofad mo shuipéir maille ris, agus eifion maille riomla.

21 Do bheir cead don tí bheireas buaidh, fuidhe maille riom um chatháoir ríogha, ambuill fós rug mise buaidh, agus shuighim a bhfochair Mathair ann a chatháoir ríoghafan.

22 An tí aga bhfuil cláas, éisdeadh fé cred a deir an Sbiorad ris na heag-luisibh.

C A I B. IV.

Ará Rí, ceann, & ardbhúachaile na Heag-luisí, ar na onórughadh is a Minisdiribh.

Ní dhiaigh fo do fhéuch mé, agus a féuch, doras ar neamh, agus an céud ghuth do chúaluidh mé, mar [fhu-] síoic ag sabhairt riom, ag rádh; Gabh a níos ann fo, agus foilleochad dhuit na neithe as éigean do dhéanamh ná dhiaigh fo.

2 Agus do bhi mé gan fhuiteach san sbioruid, & féuch, do bhi catháoir ríogha ar na fuigheadh ar neamh, agus do bhi neach na shuidhe fa gceathóir.

3 Agus an tí do shuigh. bá cosmhúil é ré na fhéuchain, ré cloich laispis agus Shardis: agus [do bhi] bogha uigse a dtimchioll na catháoire fa geaírt, bá cosmhúil ré na fhéuchain ré [cloich] Smaragad.

4 Agus a dtimchioll na catháoireach fa geaírt, [do bhádar] ceithre catháoireacha fíchead: agus do chonnaire mé sna catháoireachuibh sin na suidhe ceathrar ar fíchid seanóir umá raibh éudui-ge gléigheala: agus do bhádar coróna óirgha aca ar a gceannuibh.

5 Agus táinig amach ón gceathóir sin, tintneach, agus toirrneach, agus go-thanna: agus [do bhádar,] seachd lampuighe teineadh ar deargladh a bhfa-

dhnuise na catháoireach, agarob iad seachd Sbiorada Dé iad.

6 Agus [do bhi] a bhfiadhnúise na catháoireach, fairge ghloine bá cosmhúil ré críofdal: agus eidir an gceathóir & na neithe do bhi na timchioll, [do bhádar] ceithre beathuigh lán do fíclibh rompadh agus na ndiaigh.

7 Agus bá cosmhúil an céud beathach ré leomhan, agus an dara beathach cosmhúil ré liodh, agus ag an dtreasa beathach do bhi adhuigh mar dhuine, agus bá cosmhúil an ceathramhadh beathach ré hiolar ag eitealluidh.

8 Agus do bhi ar gach beathach lé leith do na ceithre beathuighibh sin, fé sgiatháin fa gcuairt, agus iad don táobh a stigh lán do shuílibh: agus níor sguireadar do ló ná doidheche dá bheith ag rádh; [Is] náomhtha, náomhtha, náomhtha, an Tighearna-Dia uile chum-achdach, an té bhí, agus atá, agus bhí, &c.

9 An tan thugadar na beathuigh sin glóir, onóir agus buidheachas don té bhí na shuidhe fa gceathóir, noch a mháireas go faoghal na faoghal.

10 Do léigeadar an ceathrar air fíchid seanóir iad féin síos a bhfiadhnúise an té do shuigh fa gceathóir, agus tugadar onóir don té mháireas go faoghal na faoghal, agus do theilgeadar a georónacha a bhfiadhnúise na catháoire, ag rádh;

11 As fíu thú a Thighearna, glóir, & onóir, agus cumhachda dfaigháil óir atá do chruthuigh na huile neithe, agus as tré do thoille atáid, agus do cruthuigh eadh iad.

C A I B. V.

Leabhar riaghailte & Fhréasúil Chríofa, dunta.

Agus do chonnaire mé ar láimh dheis an tí do bhi na shuidhe fa gceathóir, leabhar sgríobhtha dca táobh a stigh agus don táobh a muigh, do daingadh eadh ré seachd feula.

2 Agus do chonnaire mé eingeal neartmhar, noch do sheanmóruigh do ghuth árd; Cía atá iomchubhaidh chum an leabhair dfoigladh, agus chum a shéulughe sgaíleadh?

3 Agus níor bhféidir ré héinneach air neamh, ná air talamh, ná fíol an dtalamh an leabhar dfoigladh, ná fós féuchain air.

4 Ann sin do cháol mise go móir, do bhrigh nach raibh éinneach air taghail, do bfu an leabhar dfoigladh ná a léighadh, ná fós féuchain air.

5 Agus a dubhairt neach do na seanóiribh riom, Ná guil, féuch, rug an leomhan do threibh lúda, fréumh Dhábhí, buidh air an leabhar dfoigladh, agus ar a sheachd seuluighibh do sgaíleadh.

6 Uime sin do fhéuch mé, agus féuch, a meadhón na catháoireach, agus na gceithre mbeathach, agus a meadhón na seanóir, Uan na sheafamh ambuill tar éis a mharbtha,

mharrbhtha, ar a rabhadar feachd nadh-
na, agus feachd fuile, agar ab iad
sach sbiorada Dé iad, do cuireadh a-
mach feadh na talmhan uile.

7 Agus táinig fé, agus do ghlac fé
na leabhar as lámh dheis an tí do bhí
na shuíge fa gcathaoir.

8 Agus ar nglacadh an leabhair dhó,
do léigeadar na ceithre beathuigh, agus
na ceathrar ar fhichid seanóir, iad féin
sca a bhfiadhnuise a Nuáin, ar mbeith
dhíirfeach agus shoitheach nórga ag
gach áon díobh fí leith, lán do dheagh-
shálaidhibh, agar ab iad urnuighe na
náomh iad.

9 Agus do chanadar cainntic nádha,
ag rádh : As siu thusa an leabhar do
ghlacadh, agus a shéuluidhe dfoigladh :
do bhrigh gur marbhadh thú, agus gur
dheannuidh tú sinne do Dhia réd shuil
fein, as a nuile threibh, agus theanguidh,
agus phubal, agus chineadh :

10 Agus go ndearna tú ríghthe agus
sagairt diann dar Náda fein : agus biam
ar riaghlughadh air an dtalamh.

11 Do fhéuch mé an tan sin, agus
do chualuidh mé guth mhórain daing-
libh a dtimchioll na cathaoireach agus
a fé lion do bhádar ann, míle ar mhíle
do mhúitibh aingeal :

12 Ag rádh do ghuith árd : As siu
an Túan do mharbhadh, cumhachda agus
sáidhbhrios, agus eagna, agus neart, &c
onóir, agus glóir, agus moladh dfa-
ghail :

13 Agus do chuala mé gach uile
dheatair dá bhfuil ar neamh, agus ar
talamh, agus faoi an talamh, agus dá
bhfuil fa bhfairge, agus gach a bhfuil
ionnta, ag rádh : Moladh, agus onóir,
agus glóir, agus cumhachda don té
ar na shuidhe fa gcathaoir, agus don
Vain, go sáoghal na sáoghal.

14 Agus a dubhradar na ceithre bea-
thuigh, Amén. Agus do léigeadar an
ceathrar ar fhichid seanóir iad féin
sca ar a naighthibh, & tugadar onóir
don té mhaires go sáoghal na sáoghal.

CAIB. VI.

O leabhair an Vain, o sguilte uaidh ffin-
ambain, orduightear breitheamhnas Dé do
sca a corrieb, a sfaedh mbaires an sfo-
ghal.

NA dháigh sin do ehonnaire mé,
an tan do fhoigil an Túan, an
cáid shéula do na séuluidhibh, agus do
chualuidh mé beathach do na ceithre
beathuighibh ag rádh mar shuáim toir-
nighe : Gabh a leith, agus féuch.

13 Agus do fhéuch mé, agus féuch,
each bái : agus an tí do shuígh uir-
the, do bhí bogha aige : agus tugadh
coróin dó, agus do chuaidh fé amach
míle ré buaidh, agus chum buaidhe
do bhreith dhó.

14 Agus an tan do fhoigil fé an dara
féula, do chualuidh mé an dara beath-
ach ag rádh : Gabh a leith, agus féuch.

4 Agus do chuaidh each eile rúadlⁱ
antach : agus tugadh cumhachda don
té do bhí na shuidhe uirtthe, siothcháin
na talmhan do bhreith ris, ionnus go
dúibhradh ortha a chéile mharbhadh :
agus tugadh dhó cloidheamh mór.

5 Agus an tan do fhoigil fé an
treas féula, do chualuidh mé an treas
beathach ag rádh : Gabh a leith, agus
féuch. Agus do fhaích mé, agus féuch,
each dubh, agus an té do bhí na shuí-
ghe uirtthe, do bhí meadh aige na
laimh.

6 Agus do chualuidh mé guth a mea-
dhón na gceithre mbeathach, ag rádh :
Míofur cruinneachda air phighin, agus
trí míofur éorna ar phighinn : agus ná
mill ola ná fion.

7 Agus an tan do fhoigil fé an
ceathramhadh féula, do chuala mé guth
an cheathramhadh beathuigh ag rádh :
Gabh a leith, agus féuch.

8 Agus do fhéuch mé, agus féuch, each
glasbhan, agus a fé dob áinm don té
do bhí na shuidhe uirtthe, an Báis : a-
agus do lean ifrionn é : agus tugadh
cumhachda dhóibh ar an gceathramhadh
cuid don talamh, a marbhadh ré cloi-
dheamh, agus ré gorta, agus ré bás,
agus ré hainmhinnitibh álla na tal-
mhan.

9 Agus an tan do fhoigil fé an cú-
geadh féula, do chonnaire mé faoi a
mátoir anmanna na druinge do mār-
bhadh ar son bhreithre Dé, agus ar
son na siadnuise do chionadar.

10 Agus do éigheadar do ghuith árd,
ag rádh : Cá fad bhias tú a Thighean
na náomhtha fhuinnigh, gan breitheamh-
nus do bhreith, agus díoghaltas do
dheunamh ar son ar bhsolainne, ar an
druing áitigheas ar an dtalamh ?

11 Agus tugadh dá gach áon díobh
fí leith rébuidhe fada gléigheala, agus
a dubhradh riu sgar ar feadh tamuill
bhig, nó go mbeith [uibhir] a coimh-
snearbhfhoghantugheadh & a ndearbh-
raithreach ar na choimhlonadh, noch
do bhí ré hadhuigh a marbhtha mar
iadfan.

12 Agus do fhéuch mé an tan do
fhoigil fé an feiseadh féula, &c féuch,
do chríohtuigh an talamh go mór,
agus do rinneadh an ghrian comh-
dhórcha ré héudach roin, agus do
rinneadh an ghealach uile cosmhúil ré
súil :

13 Agus do thuiteadar réulta neimhe
chum na talmhan, amhuil theilgeas an
crann fige a ubhla anabuidh, an tan
bhogthar é ré gaóith threín.

14 Agus do imthigh neamh thoruinn,
mar leabhrán shúltear ar a chéile : a-
agus do bathruigheadh gach sliabh agus
gach oileán as a nionaduill fein :

15 Agus do fholuigheadar ríghthe
na talmhan, & na daoine móra, agus
na daoine sáidhbhre, agus na hárd-
chaiphtinige,

thaiphtinige, & na daoine cumbachdach,
& gach fearbhfhoghantuisge, & gach
duine fear, iad féin a dwinthighibh, agus
a mealg charrag na fleibhtheadh:

16 Agus a dubhradar ris na fleibhteibh agus ris na cairrghabh, Tuitidh oruinn, agus folchuidh sinn ó ghnúis an tí atá na shuidhe fa gathaóir, agus ó fheirg a Nuáin:

17 Oir táinic lá mór a fheirge,
agus cíá fhéudus feafamh?

C A I B. VII.

Sgáir na 4 naingil atá ós 4 chorrúibh na talman, ó mbilleadh, níos gur féulaibh 144000 áfiréunaibh Iisrael.

A Gus na dháileáir sin do chonnairc mé ceithre haingil na feafamh ar cheithre corruibh na talmhan, ag congmháil cheithre ngiotha na talmhan, ionnus nach feidfeadh an gháoth ar an dtalamh, ná ar an bhfairge, ná ar chrann ar bith.

2 Agus do chonnairc mé aingeal eile ag éirghe ón áird a nfoir ag raibh feula Dé bhi : agus do éigh sé do ghuth árd ar na ceithre bainglibh da dtu-gadh cumhachda an talamh agus a mfairege mhillleadh.

3 Ag rádh : Na déanuidh dochar don talamh, ná don fhairrge, ná do na craenuibh, nó go gcuiream féula ar fearbhfhogantuibh ar Ndé a gláruibh a néudan.

4 Agus do chúala mé uíhir na druinge air ar cuireadh an féula : agus do sheuligheadh céud ceithre mhíle ar dhá fhichead do mhílthibh, do threabhuibh thloinne [Israel] uile.

5 Do féulúigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Júda : do féulúigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Rúben : do féulúigheadh dhá mhíle dhéug do threibh Ghad :

6 Do féuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Afer: do féuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Nephthali: do féuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Manafies:

7 Do féuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Shimeon: do féuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Lévi: do féuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Issachar:

8 Do feuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Shabalón: do feuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Ióseph: do feuligheadh dhá mhíle dhéug do threibh Benjamin.

9 Tar a éife sin do fhéuch mé, agus
féuch, buidhean mhór nár bhéidir deín-
neach áireamh, do gach uile chineadh,
agus threibh, agus phubail, agus thean-
gaidh, na fealamh a bhfadhuife na
guthaireach, & a bhfadhuife a Nuán,
umá rabhadar róbuide fada glegheala:
agus pailm ann a lámhuibh.

io Agus do éigheadar do ghuth árd,
ag rádh; Slinnubadh dár Ndiáne atá na

shuidhe sa gcathaoir, agus do Níán.

II Agus do sheafadar na haingil mór
a dtimchioll na cathaoíreach, agus na
feanóirigh, agus na geicthre mbeathach,
agus do leigeadar iad féin síos ar a
paignthibh a bhfadhnúif na cathao-
reach, agus tugadar onóir do Dhá.

12 Ag rádh, Amén: moladh, agus glóir, agus eagna, agus buidheachtas, agus onóir, agus cumhachda, & neart d'Índiane go faoghal na faoghal. Amén.

Tá Agus do fhreagair neach do na seanoiribh, ag rádh ríom; Créd iad an luchdfa uma bhfuilid na róbuidhe fada gleigheala, agus cá hionadh as a dtógadar?

14 Agus a dubhairt mise ris: A Thighearna, atá a fhios agadfa. Agus a dubhairt seifon riomfa; Ag fo an dream tháinig as buídhirt mhoir, agus do nigh a rébuidhe fada, agus do ghealladh iad a bhfuil a Nuain.

15 Uime sin atáid siad a bhíadhuife árdchathaoire Dé, agus do níl feirbhis dófan do ló agus doidhche ann a theampoll : agus an ti atá na thuighe fa gcathaoir, áiteochuidh lé na meafg.

16 Ní bhiáidh ocarus ná tart feafda orrtha, agus ní luighfidh an ghrian orrtha, ná teas ar bith.

17 Oir do dhéana an Tíán atí a m^hon na cathaoiríreach iadl^lan do bheathughadh, agus do dhéanuidh a dtreirughadh go tiubruidibh uifge na beatha; agus glanfuidh Dia a n^lúle dhéor ó na fáillibh.

C A I B. VIII.

*Amhladh mór deis féideadh ebeithre, do m
seachd sácaibh.*

A Gus an tan do fhoigil fé an seach-
mhadh féula, do bhí ciúnas ar
neamh tuairim leathuáire.

2 Agus do chonnairc mé na feachd naingil do sheas a bhfiadhnúise Dé, & tugadh feachd fúic dhoibh.

3 Agus tainic aingeal eile, agus do sheas fé a bhfiadhnúife na haltóra, agus raibh fionnfa órrgha: agus tugadh mo-rán do neithibh deaghbhauidh dhó, chum a gcurtha maille ré hurnoighibh na nuile náomh ar a naltóir órrgha do bhbí a bhfiadhnúife na catháoire.

4 Agus do chuidh deatach na neitheann ndeaghbhaluidh sin, maille ré bhruaighibh na náomh, as láimh a nainzil, a bhfiadhnúife Dé.

Agus do ghlaic an taingéal an
 bonnín, agus do lion lé do theine na
 málóra, agus do theilig lé fán dtalamh
 é; agus do éirigh gothanna, agus
 éiríneach, agus tinnreach, agus crith
 talmhan ann.

6 Agus do ullmhuigheadar na feachd
aingil agá rabhadar na feachd fduic
ad fein, chum na fdóc do fhéideadh.

7 Agus do shéid an céadaingéal a floc, agus tairia cloichshneachda agus síne ann, ar na gcumaig ré fuil, agus do teileadh iad fón dtalamh: & do dhóigheadh an treas cuid do na crannuibh, agus do dóigheadh an féur glas uile.

8 Agus do shéid an dara haingéal a floc, agus do teileadh cofamlachd sléibhe móir tré theinidh fán bhfairge: agus do rinneadh fuil don treas cuid don fhairge.

9 Agus fuair an treas cuid do na ceannairibh do bhí fa bhfairge, ann a raibh anam, bás: agus do haithmhill-leadh an treas cuid do na longuibh.

10 Agus do shéid an treas aingéal a floc, agus do thuit réilt mhór ó neamh ar dearglaifadh mar lóchrann sholafda, agus do thuit fé fa treas cuid do na haithmhill, agus fna tiubruidibh.

11 Agus a fé ainm ghoirtheard don réilt fin, Mormónta: agus do hiompoigheadh an treas cuid do na huigfidh-leah a mormónta: agus fuaradar morán bás ó ná huigfidhibh, tré go rabhadar fearbh.

12 Agus do shéid an ceathramhadh aingéal a floc, agus do buileadh an treas cuid don ghréin, agus an treas cuid don ghealluidh, agus an treas cuid do na réultuibh: ionnas go ndearnadh an treas cuid diobh dorcha, agus nior dheallruigh an lá an treas cuid de, agus fnoideche mar an gcéudna.

13 Agus do chonnaire mé, agus do cháluigh mé, aingéal na áonar ag eitealluidh a meadhón neimhe, ag rádh do ghuth árd: As maire, maire, maire don druing áitigheas an talmh ar fón ghothann fíoc na dtí nailing atá fós chum teachda, ar tí a fíoc do shéideadh.

CAIB. IX.

Níle dogbraim tar éis fíideadh an 5 & an 6 fhuic.

1 Agus do shéid an cáigeadh aingéal a fíoc, agus do chonnaire mé réult ag tuitim ó neamh chum na talmhan, agus tugadh dhó eochair an phuill dubhaigén.

2 Agus do fhosguil fé an poll dubhaigén. Agus do éiridh deatach as an bpoll amhuil as ámhuidh mhóir theineadh: agus do rinneadh an ghrian agus an tairéur dorcha ó dheatuigh an phuill.

3 Agus tangadar lócuifúighe amach as an deatuigh ar an dtalamh, agus tugadh cumbachda dhóibh, do réir na gcumbachda atá ag aithreachuibh nimhe na talmhan.

4 Agus a dubhradh riú, Gan dechar do dhéanamh dféur na talmhan, ná do ní glas ar bith, ná do chrann ar bith, ach do na daóinibh amháin ag nach bhfuil féula Dé a gcláruibh a néudan.

5 Agus tugadh dhóibh gan a mar-

bhadh, ach bheith dhí bpianadh feadh chúig míos: agus a bpian [do bheith] mar phéin aithir nimhe, an tao chailgeas sí duine.

6 Agus ann fna laethibh sin béid daóine ag iarruidh báis, agus ní bhfuighid e: agus budh mian riú bás dfaghail, agus teicthidh an bás áatha.

7 Agus bá cósmbuil faicfin na bpiafá fin ré beachuibh ullamh chum catha: agus ar a gceannuibh mar do bhiaidh corónacha cósmbuil ré hór, & a naighthe cósmbuil ré haightheibh daóine.

8 Agus do bhí gruag orrtha cósmbuil ré gruaig bhan: agus bá cósmbuil a bhfiaca ré [facluibh] leomhan.

9 Agus do bhádar láireacha orrtha cósmbuil ré láireachuibh iarunn: agus fuaim a fgiathán cósmbuil ré fuaim carbad iomad each ag rioth a gceann chatha.

10 Agus do bhádar earbuil orrtha cósmbuil ré haithreachuibh nimhe, & do bhí cailg ann a nearbluibh: agus a fé bá cumbachda dhóibh, bheith ag gortughadh dhaóineadh feadh chúig míos.

11 Agus do bhí Rí aca ós a gclonn, aingéal an dubhaigén, dárob aium a Neabhrais, Abaddon, agus a Ngrégis a fé is ainm dhó, Apollon.

12 Do chuaidh áon tréighe amháin thoruinn, agus féuch, atá dhá thruighe fós chum teachda na dhiaigh fós.

13 Agus do shéid an feiseadh aingéal a fíoc, agus do cháluigh mé guth áirighe ó cheithre hadharcaibh na haktóra órrgha, noch atá a bhfiadhruile Dé.

14 Ag rádh ris an feiseadh aingéal ag raibh an fíoc: Sgaóil na ceithre haingál noch atá ceangulte ag a naibhuinn mhóir Euphráites.

15 Agus do fgaóileadh na ceithre haingál, noch do bhí ullamh duair, agus do lo, agus do mhi, agus do bhliadhain, chum an treas coda do na daóinibh do mharbhadh.

16 Agus a fé uibhir an mharcshluaigh, feteche míle úaire deich míle: óir do cháluigh mé a uibhir.

17 Agus as amhluidh fós do chonnaire mé na heich a dtaibhle, agus an luchd do bhí ar a muin, umá rabhadar láireacha tinnitighe agus ar dhath na Hiacynth agus na ruibhe: agus bá cósmbuil cian na neach, ré ceannuibh leomhan: agus tainic teime, agus deatach, agus ruibh as a mbéluibh amach.

18 As ris na trí pláighibh do marbhadh an treas cuid do na daóinibh, ris an dtéine, agus ris a ndeatuigh, agus ris an ruibh tháinic as a mbéluibh amach.

19 Oir is ann a mbéil atá a gcumhachda, agus ann a nearbluibh: óir is cósmbuil a nearbuil ré haithreachuibh nimhe.

nimhe, agus atáid cinn ar na hearb-
luibhín ré a neéunuid dochar.

20 Agus an chuid do na daoinibh do
sígibhath gan mharbhadh ris na pláigh-
ibhfe, ní dhearnadar aithrige ar son
oibreacha a lámh, ionnus nach déunaidís
feirbhís do dheamhnuibh, agus diodha-
lúbh óir, & áirgid, agus phraia, agus
chloiche, agus chroinn, ris nach éidir a-
mharc, na éideachd, na siubhal.

21 Agus ní dhearnadar aithrige ar
son a ndúmhharbthcha, ná ar son a bpi-
teog, ná ar son a fdrópachais, ná ar son
a ngadungheachda.

C A I B. X.

*Tha tréin-áingal ioma raibb neull, leabhar
Dóir ; b'f m'f, ag teachd ar fásclach
na hEaglais as an tinnibhearbh a nraibb
reunir.*

A Gus do chonnaire mé áingal neart-
m'f eile ag teachd a nuas ó neamh,
ar na cinghadh do neul, agus an bogha
uige ar a chreana, agus a agluigh mar
an ngrén, agus a chofa cónnuil ré co-
lamhnuibh teineadh.

2 Agus do bhí leabhrán ofguilte aige
ann a láimh : agus do chuir fé a chos
deas ar muir, agus a chos chli ar tír.

3 Agus do éigh fé do ghuth árd, amhuil
bhiceas leomhan : agus an tan do éigh
fé, do labhradar feachd doírrnighe a
ngothanna féin.

4 Agus an tan do labhradar na feachd
doírrnighe a ngothanna, do bhí mé air
ní sgríobhadh : ach do chúaluidh mé
guth ó neamh ag rádh riom ; Cuir féula
air na neithibh do labhradar na feachd
doírrnighe, agus ná sgríobh iad.

5 Agus do thóg an taingeal do chon-
naire mé na sheafamh ar muir agus ar
tír, a lámh suas chum nimhe,

6 Agus tug fé an tí mhaireas go fí-
ghal na faoghal, noch do chruthuigh neamh
& na neithe atá ann, agus an talamh agus
na neithe atá ann, agus a nfairge agus
na neithe atá innte, mar mhionnuibh,
nach biadh aimfir ann seafda :

7 Achd a liethibh ghotha an feachd-
mhadh áingal, an tan sheidfeas fé a
fdo, bíaidh rúindiamhair Dé ar na
chríochnughadh, do réir mar do fhoill-
sigh fé dhá shearbhfhoghantuibh féin,
na fíidhe.

8 Agus do labhair an guth do chúaluidh
mé ó neamh, a ris riom, agus a dubhairt :
Imthigh romhad, glac an leabhrán of-
guilte ná a láimh a naingil sheafas air
muir agus ar tír.

9 Agus do imthigh mé chum a nain-
gil, agus a dubhairt mé ris : Tabhair
dhamh an leabhrán. Agus a dubhairt fei-
sion riom : Glac agus slúig é : agus do
déuna fé do bhrúinn fearbh, ach bíaidh
fé ad bhéul comhmlis ré mil.

10 Agus do ghlac mé an leabhrán as
láimh a naingil, agus do slúig mé é :

agus do bhí fé cum béul comhmlis ré
mil : achd an tan do slúig mé é, do rias-
neadh fé mo bhruinn fearbh.

11 Agus a dubhairt fé riom ; is éigean
duit fíidheadoireachd do dheamh a
ris a bhíadhnúile phuibleadh, agus chi-
neadhach, agus theangtha, agus mborán
riglitheadh.

C A I B. XI.

*Biseirge dhá bhíadhnúile na Fírinn (a
Nrigheachd le a Neaglais) 15 re feidhadh
na 7 féid.*

A Gus tugadh dhamh giolcach cónnuil
fé slait, agus do sheas an taingeal
láimh riom, agus a dubhairt : Éiridh
agus tomhais teampoll Dé agus a mí-
toir, agus an dream do ní feirbhís ann.

2 Ach teig amach an chúirt atá do
tiobh amuigh don teampoll, agus na
tomhais : óir tugadh i do na cineadh-
achuibh : agus do dhéunuid, an chathair
níomhtha shaltairt fé na gcófuibh, fé
headh dhá mhios agus dá fhichead.

3 Agus do bhéura mé dom dhias fiadh-
núisighe, agus beid fiad ag fíidheadoi-
reachd, míle, dhá chéud agus trí shéid
lá, ar na néudughadh déudughibh réin.

4 Ag so an dá chrann ola agus an
dá choinnleoir, sheafas a bhíadhnúile
Thighearna na talmhan.

5 Agus cia bé lér mian dochar do dhé-
namh dhoibh, tig teine amach as a
mbéul, agus slúigidh fi a naimhde : agus
cia bé lér mian dochar do dhénamh
dhoibh, as amhluidh so as éigean a mhar-
bhadh.

6 Atá do chumhachduibh aca so neamh
do dhúndh, ionnas nach bíaidh fear-
thuin ann, a faethibh a bhíadheadoi-
reachda : agus atá cumhachda aca ó na
huilgidhibh ar a níompóg a bhíadh
agus ar an dtalamh do bhéaladh ré
gach uile ghné phláighe, comhmlis as
áill riu.

7 Agus an tan chríochnóchuid fiad a
bhíadhnúile do dhéunuidh an tainmhíde
éirgheas ón bpoll dubhaigéin cogadh ris,
agus béuruidh fé tuaidh orrtha, agus
muirfidh fé iad.

8 Agus [béid] a gcuirp [finte] ar
shráidibh na caitheacha móire, dá
ngoirtheag go spioradalta, Sodom agus
a Neigipt, fa nionadh fós ann ar céadach
ar Dtighearna.

9 Agus do chíf [cuíd] do na tré-
bhuibh, agus do na puibleachuibh, agus
do na teangthuibh, agus do na cineadh-
achuibh, a gcuirp feadh thrí li go leith,
agus ní leigfid a gcuirp do chur a dtá-
muighibh.

10 Agus do dhéunuid áitreabhuidh na
talmhan gáirdeachas ós a gcíonn, agus
bíaidh luathghair orrtha : agus cuirfid
tabhartuis chum a chéile : do bhrígh
gur phianadar an dá slúighe áitreab-
huigh na talmhan.

11 Achd a gceann thri là go leith, do chuidh spiorad na beatha ó Dhia ionta, agus do sheafadar air a gcóibh, agus do ghabh eagla mhór an dream do chonnairc iad.

12 Agus do chualadar guth árd ó neamh, agrádh riu; Tigidh a níos ann fo. Agus do chuadar suas ar neamh a néal: agus do chonnairc a naimhde iad.

13 Agus ar a nuair sin féin do bhi críoth mór talmhan ann, agus do thuit an deachmhadh cuid don chathruigh, agus do marbhadh feachd míle pearfa riu an gcríth talmhan sin, agus do ghabh eagla an chuid eile, agus tugadar glóir do Dhia neimhe.

14 Do chuidh an dara truaighe thoirnín, agus feuch, tiuicuidh an treas truaighe go haithghearr.

15 Agus do sheid an seachdmhadh aingeal a fíoc, agus do bhídar gothanna móra ar neamh, ag rádh: Is lé ar Dti-ghearmainne, agus lé na Chríofá rioghachda an domhain, agus bíaidh feisean na Rí go fíoghal na fíoghal.

16 Agus do léigeadar an ceathrar air fhíochid seanóir noch do bhi na fíochde a bhíadhnúise Dé ann a gcaithreachaibh, iad féin síos ar a naghthibh, agus tugadar onóir do Dhia.

17 Ag rádh; Beirmid buidheachas ríofa, a Thighearna a Dhé úile chumhachduigh, noch atá, agus do bhi, agus bhíis, óir do ghabh tú chugad do mhórchumhachda féin, agus do ghnodhuigh tú do ríoghachd.

18 Agus do ghabh fearg na cineadhach, agus táinic theargfa, agus aimfir bhreitheamhnúis na marbh, agus luaidheachda do thabhairt dód shearbhfíoghantuibh, do na fíadhibh, agus do na mómhuibh, agus don luchd ar a mbeagla hanna, eidir bheag agus mhór: agus gcreada na druinge Igríofus an talamh.

19 Agus do hofgladh teampoll Dé ar neamh, agus bí léir áir a chonnartha ann a theampoll: agus do bhi tinnreach, agus gothanna, agus tóirneach, agus críoth talmhan, &c cloichsheachda mór ann.

CAIB. XII.

Cab Choimheadúige na hEaglaise Abfálta, amadhaide Dheamhán, &c a naddradh.

1 Agus do taidhbheadh comhartha mór iongantach ar neamh: bean ar na hédughadh ris an ngréin, agus an ghealach fa na cóibh, agus coróin dhá réult éag air a ceann.

2 Agus ar mbeith dhi torrach, do eigh sí ré tineas leimh, agus do pianadh sí do mhian a toirreacha do bhreith.

3 Agus do taidhbheadh comhartha iongantach eile ar neamh: agus feuch, dragún mór ruadh, air a rabhadar feachd gcein, agus deich nadharca: agus feachd georónacha ar a cheannuibh.

4 Agus do tharruing a carball an

treas cuid do réultuibh nimhe, agus do theilg iad chum na talmhan: agus do sheas an dragún a bhíadhnúis na mna do bhi ré hadhuigh a toirreacha do bhreith, chum a leimh do shlagadh dhó ar na bhreith.

5 Agus rug sí mac, riaghlóchus na huile chineadhacha ré slait iarruinn: agus do tógbadh suas a mac chum Dé agus chum a chathaoireach.

6 Agus do theith an bhean chum an fhánuigh, mar ar ullmhúigh Dia aít dhi chum a beathuighe ann sin, ar feadh mhíle dhá chéud agus thri fichid lá.

7 Agus do bhi cath ar neamh: &c chathuigh Michéal agus a aingil ris an dragún, agus do chathuigh an dragún agus a aingil (riufin:)

8 Gidheadh ní rugadar buaidh, agus ní frith a nait ó shin amach ar neamh.

9 Agus do theilgeadh amach an dragún mór, an tseanathir nimhe, dá ngoirthean an diabhal agus Sátan, an tí mheallas an domhain uile, do theilgeadh amach é sin dtalamh, agus do theilgeadh amach a aingil maille riu.

10 Agus do chuala mé guth mór ar neamh, ag rádh: A nois atá slánughadh agus nearg agus ríoghachd ar Ndeine, agus cumhachda a Chríofan: óir do theilgeadh síos fear éilgthe ar ndearbh-ráthreach, noch do bhi dhá neilghada do lé agus doidheche a bhíadhnúise ar Ndé.

11 Gidheadh rugadar buaidh air tré fhul a Nuain, agus tré bhreithir a fhíadhnúise: agus ní raibh fíum aca na nanam fein go bás.

12 Uime sin a fhlaitheamhnafa, biodh gáirdeachas oruibh, agus oruibhe a lachd aitreabhús ionta. As maig don talamh agus do nfairge, óir táinic an diabhal a nfiús chugaibh lán do chuthach feirge, ar mbeith a fheasa aige gur ab aithghearr a aimfir.

13 Agus an tan do chonnairc an dragún gur teilgeadh síos ar an dtalamh é, do rinne sé gerleanmhain air an mnaos rug an leanabh mic.

14 Agus tuedh don mhaoi dhá fíathán iolair mhoir, chum dul di ar eitealluigh sin bhíalach dá hionadh féin, fa nait a noiltair í, feadh aimfir agus ainíofach agus leithe aimfir, ó amharu a naitir nimhe.

15 Agus do theilg a naitir nimhe uighe mar shroth as a béul a ndiaigh na mna, ionnus go dtiubhradh sí deara dhá imtheachd ré fíuigh ris an fruth.

16 Ach tug an talamh cabhair don mhaoi, agus dfoisil an talamh a bhéul, agus do shluig sé an fruth do theilg an dragún as a bhéul.

17 Agus do ghabh fearg an dragún ris an mnaoi, agus do imthugh sé do dheanamh coguidh ris an gcuid eile dhá fíol, choimheadas aitheanta Dé, agus agá bhíadhnúise Jófa Críof.

18 Agus

18 Agus do shéas nuise air ghaineamh na fairge.

C A I B. XIII.

Anticrifid, & a luchd seafmhaidh a nadh-radh na nhabol.

A Gus do chonnaire mé ainmhidhe ag éiríge as an bhfairge, air a rabhadar seachd gcinn agus deich nadharca; agus deich gcorónacha ar a adharcuibh, & ainn blaisphéime air a cheannuibh.

2 Agus bá cosmhail an tainmhidhe do chonnaire mé ré Liopard, agus bá cosmhail a chofa ré [coluibh] mhatgha-mhuin mhóir, agus bá cosmhail a bhéul ré [béul] leomhain; agus tug an dragán a neart féin, agus a chathaóir, agus cumhachda móra dhó.

3 Agus do chonnaire mé ceann dá cheannuibh, amhuil do bhiadh cneadh bháis air; agus do leigheasadh a chneadh bháis: agus do ghabh iongnadh an talamh uile a ndiaigh a nainmhidhe.

4 Agus tugadar onóir don dragán noch tug cumhachda don nainmhidhe, & tugadar onóir don nainmhidhe, ag rádh: Cía as cosmhail ris a nainmhidhe? Cía shéodus cogadh dhéanamh ris?

5 Agus tugadh béul do labhrus neithe mora agus blaisphéimigh; agus tugadh cumhachda dhó cogadh dhéanamh air feadh dhá mhios agus dá fhichead.

6 Agus do fhoigúil sé a bhéul chum Dé mhaslughadh, chum a anma mhaslughadh, agus a thabernacail, & na druinge aitreabhas air neamh.

7 Agus tugadh dhó cogadh dhéanamh ris na naimhuibh, agus buaidh do bhréith orrtha: agus tugadh cumhachda dhó ós cionn gach uile threibhe, & theanguidh, agus chinidh.

8 Uime sin do bhéuruidh na huile dhaoine áitreabhas an talamh, onóir dhó, an luchd nach bhfuil a nannanna fíriobhtha a leabhar bheatha a Nuáin, do mharbhadh ó thofach an domhain.

9 Gidh bé agá bhfuil clúas, eideadh fé.

10 Cía bé bhéoras [neach] ris a mbuid, rachuidh sé fein a mbuid: Cía bé mharbhús ré cloidheamh, is éigean é fein do mharbhadh ré cloidheamh. Is ann fo atá Foighid agus Creideamh na naimh.

11 Agus do chonnaire mé ainmhidhe uile ag éiríge as an dtalamh air a rabhadar dhá adhairc cosmhail ré [hadharcuibh] uáin, ach do labhradh fé mar dhragan.

12 Agus do rinne sé gach ní dár bhféidir ris an gcéad ainmhidhe dhéanamh dhá lathair, agus tug sé air an dtalamh agus air an druinge áitreabhas ann, onóir do thabhairt don chéad ainmhidhe, agár leigheasadh a chneadh bháis.

13 Agus do rinne sé miorbhuile móra, ionnas go dtug sé fo deara teine theachd a nias ó neamh chum na talamh, a bhfiadhnuise na palaoineadh.

14 Agus do mheall sé an luchd áitreabhas an talamh, do bhrígh na miorbhuileadhadh tugadh dhó ré a ndéanamh lithair a nainmhidhe, ag rádh ris an luchd áitreabhas an talamh, iomhaigh a dhéanamh don nainmhidhe, air a raibh an buille cloidhimh, agus do bhí béo.

15 Agus tugadh cumhachda dhó, shiorrad do thabhairt diomhaigh a nainmhidhe, ionnas go laibheoradh iomhaigh a nainmhidhe, agus go dtiubhradh fo deara an mhéid nach dtiubhradh onóir diomhaigh a nainmhidhe, do mharbhadh.

16 Agus tug sé air a nuile dhuine eidir bheag agus mhór, eidir shaidhbhir agus dhaidhbhir, eidir shíor agus dhíor, comhartha do ghabhail cluaca na láimh dheis, nó a glárúibh a neudan.

17 Agus nach biadh cumas ag éinneach reic nó ceannach achd amháin ag an tír a mbiadh an comhartha, nó alam a nainmhidhe, nó uibhir a anma.

18 Ann fo atá a neagna. An tí agá bhfuil inntleacht, áirmheadh sé uibhir a nainmhidhe: óir as uibhir dhuine é: agus a fé as uibhir dhó, fé chéud trí fí-chid agus a fé.

C A I B. XIV.

Radaidh Chriofid uáin Dé fa dheigh ar a uile nainmhidh, a bhfoghmhair dheigheannach an tsáoghail.

A Gus damhairc mé, agus féach Uan na sheafamh ar siabh Sióin, agus céad ceithre mhíle agus dá fhichead do mhilitibh na fhochair, agá raibh ainn a Athar fíriobhtha a glárúibh a neudan.

1 Agus do chúaluidh mé guth ó neamh mar fhuáim iomad uifgeadh, agus mar fhuáim tóirneigh móire: agus do chúaluidh mé fuaim-cláiríforadh ag déanamh ceoil ré na gláirfeachuibh:

3 Agus do chanadar mar do bhiadh céol nuadh a bhfiadhnuise na cathaíreach, agus a bhfiadhnuise na gceitire mbeathach, agus na seanóireadh: agus níor bhféidir déinneach an céol sin d'foghluim, achd amháin don chéud agus do na ceithre mhíle ar dhá fhichead do mhilitibh, do bhí ar na gceannach ón dtalamh.

4 A siad fo an dream nár falchadh ré mnáibh óir as ógha iad. A siad fo an dream leanas an Túan gidh bé biomadh a dtéid: atáid siad ar na gceannach as meadhón na ndaoineadh, na ccéudthórtha do Dhía agus do Nuán.

5 Agus ní frith cealg na mbéul: óir atáid gan chaidhe a bhfiadhnuisi chathaóire Dé.

6 Agus do chonnaire mé aingeal eile ag eitealluigh a meadhón neimhe, agá raibh foligéol fíorridhe, chum a fhoigéulta don druinge áitreabhas an talamh, agus do nuile chineadh agus threibh, & theanguidh, agus phubal:

7 Ag rádh do ghuth árd; Bíodh eagla Dé oruibh, agus tuguidh glóir dhó: óir táinig uair a bhreitheamhuais: agus déanúigh umhla don tí do chruthúigh neamh, & talamh, & an fhairge, agus na tiubruideacha uige.

8 Agus do lean aingeal eile, ag rádh; do thuit, Do thuit an Bhábúilín, an chathair mhór; óir tug sí air na huile chineadhachuibh fíon feirge a sdríopa-chuis íbhe.

9 Agus do lean an treas aingeal iad, ag rádh do ghuth árd; Má bheir éinneach onóir don naimhidhe & dá ionmháigh, & go ngéubha chuige a chomhartha a gcíar á eudain, nó ann a láimh.

10 Ibhídh an tife fós d'fion fheirge Dé, do n'fion ghlan líontar a gcupán a fheirge, agus do gheabhuidh a phianadh a dteine agus a ruibh a bhídhnuise na naingeal náimhtha, agus a bhíadhnuise a Nuain.

11 Agus bíidh deatach a bpeannwide ag éirge fías go faighal na faighal: agus ní bhíadh fíamhneas do íó agus doidhe ag an drong do bheir onóir don naimhidhe agus dá ionmháigh, ná ag an tí ghabhus chuige comhartha a anmáin.

12 Is ann fo atá. foighid na náimh: is ann fo [dhearbhtar] an dream choimhéadas aitheanta Dé, agus creid-eamh íósa.

13 Agus do chéala mé guth ó neamh ag rádh ríom; Sgríobh, is beannuige na maibh do gheibh bás fa D'ghearna: A feadh a deir an Spírad, go sguirfid ad feadh dhá fíothar, agus leanuid a bheirreacha iad.

14 Agus damhairc mé, agus féuch néull geal, agus [neach] na shuidhe air a néull cospuill ré Mac an duine, ag raibh coróin órrgha ar a cheann, agus corrán géur aon a láimh.

15 Agus táinig aingeal eile amach as an dteampoll, ag éirge do ghuth árd ar an tí do bhí na shuidhe air a néull, Síith a steach do chorrán, & buáin: óir rug aimfir na buána ort: óir atá foghmhar na talmhan apuidhe.

16 Agus do shíith an tí do bhí na shuidhe air a néull a chorrán a steach fán dtalamh: agus do beanadh an talamh.

17 Agus táinig aingeal eile amach as an teampoll, noch áta ar neamh, ag a raibh iomorro, corrán géur.

18 Agus táinig aingeal eile amach ón altóir, ag raibh cumhachda ós cionn na teineadh, & do éigh sé do ghuth árd air an tí ag raibh an corrán géur, ag rádh, Síith a steach do chorrán géur, & cnaúigh tarpáin shíneamhna na talmhan, óir atáid a cáora apuidhe.

19 Agus do shíith an taingeal a chorrán a steach fán dtalamh, agus do chnaúigh sé síneamhuin na talmhan, & do theig é a numair mór fheirge Dé.

20 Agus do brughadh an tamar ré dhuibh don síobh amuigh don chath-

ruigh: agus táinig súl amach as a numar go sríantuibh na neach, feadh mhíle ar fhé chéud fáid.

CAIB. XV.

Seachd plágha 8 Dhia ar tí d'ortadh a mach ar an Impireachd fhoiregeantach, iodhol-adbrach, ré feachd nainglibh.

DO chonnairc mé na dhiaigh sin comhartha mór iongantach eile ar neamh: seachd naingil, ag a rábhadar na seachd bplágha deigheanacha, óir is riu sin do coimhlionadh fearg Dé.

2 Agus do chonnairc mé colamhlachd fhaire glóinidhe ar na cumalg ré teine, agus an luchd rug buidh ar a naimhidhe, agus ar a ionmháigh, & ar a chomhartha, agus ar uibh a anma, na fealamh ag an bhfairge ghloinidhe, agus cláirfeacha Dé aca.

3 Agus do chanadar caintic Mhaóise shearbhfhoghantúigh Dé, agus caintic a Nuain, ag rádh: As mór iongantach hoibreachala, a Thighearna a Dhé uilechumhachduigh: is comhthrom sríneach do shlighefa Rí na cneisidhach.

4 Cía air nach bíidh eagla romhad a Thighearna, agus nach dtíubhradh glóir do ainm? óir as tú a tsonar atá náimhtha: óir tiucfuid na huile chineadhacha agus sléachd fuid ad shíadhnuise: óir atáid do bhreitheamhuais ar na bhfoillíughadh.

5 Agus damhairc mé na dhiaigh sin, agus féuch, do hofgladh teampoll thabernacuil na shíadhnuise ar neamh.

6 Agus tangadar na seachd naingil amach as an dteampoll, ag a rabhadh na seachd bplágha, umi raibh líneudach glan deallruigheach, agus iad ar na gceasfrughadh ré creasgaibh órrgha a dtimchioll a nochda.

7 Agus tug beathach do na ceithre beathaidhibh, do na seachd nainglibh, seachd foithighe órrgha, líonta d'feirg Dé, mhaireas go faighal na faighal.

8 Agus do líonadh an teampoll ré deatúigh ó ghlóir Dé, agus ó na chumhachduibh: agus níor bhíadair déineach dul a steach don teampoll, nó go rabhadh seachd bplágha na seachd naingeal ar na gcríochnughadh.

CAIB. XVI.

Do dhéirteadh foithighe feirg Dé, ar dhuibh-ghibh na n-odhal fada 8 fíon.

AGUS do chéala mé guth árd as an dteampoll, ag rádh ris na seachd nainglibh: Imthighidh romhuibh, & dóir-ting foithighe fheirge Dé ar an dtalamh.

2 Agus do imthigh an chédaingeal roimhe, agus do dhóirt sé a shoitheach ar an dtalamh: agus do éiridh droch neasgoid nimhneach don druing ar a raibh comhartha a naimhidhe, agus don luchd do onóirigh a ionmháigh.

3 Agus do dhóirt an dara haingeal a shoitheach fán bhfairge, agus tárrta dhí bheith mar shuíl dhúise mhairbh: agus fuair a huile bheathach ba bhfairge bás.

4 Agus do dhóirt an treas aingeal a shoitheach

a fhoitheach ina haibhnibh agus ina tiubruaidibh fíorúige : agus do rinneadh fuil díobh.

5 Agus do chúala mé aingeal na nuiseachd ag rádh : Is comhthrom thú a Thighearna, noch atá, agus do bhi, agus bhias, tré go rug tú breath air na neithibhfe.

6 Oir do dhóirtedarfan fuil na náomh & na bhfaidheadh & tug tusa fuil ré ól doibh : óir do thuilleadar sin.

7 Agus do chúaluidh mé neach eile ó moidadh náomhtha ag rádh : A feadh, a Thighearna a Dhé uile chumhachduigh, is fírinneach comhthrom do bhreathafa.

8 Agus do dhóirt an ceathramhadh aingeal a fhoitheach ar an ngréin, agus tugadh [cumbachda] dhó, daoine do phianadh re haintas teineadh.

9 Agus do bhádar daoine ar fuchadh ré haintas mór, agus do mhasluigh-eadar ainm Dé, agá bhfuil cumhachda ós na plághuibh : & ní dhearnadar aithrige, chum glóire do thabhairt dófan.

10 Agus do dhóirt an cuigeach aingeal a fhoitheach ar chathaoir a nainmhidhe, agus do rinneadh a ríoghachd dorchá, agus do chognadar a áteangtha ré hiomad doilgheafa :

11 Agus do mhasluighedar Día neimhe tré iomad a ndoilgheafa agus a nealgoideadh, agus ní dhearnadar aithrige ar son a noibreacha,

12 Agus do dhóirt an feiseadh aingeal a fhoitheach fa nabhuinn mhóir Euphrátes, agus do thiomuigh a huise, ionnus go mbiadh an tslighe réidh ag ríoghuibh na háirde shóir.

13 Agus do chonnair mé trí spiorada neamhghlana bá cosmhuil ré froguibh [ag teachd amach] as béul an draigín, agus as béul a nainmhidhe, agus as béul an fháilsh thallfa.

14 Oir is spiorada deamhan iad, bhios ag déunamh comharthadh, [agus] tháid amach go ríoghuibh na talmhan, & an domhuin uile, chum a gcomhchruinige a gceann chatha láe mhóir Dhé uilechumhachduigh.

15 [Tabhruidh aire ribh, aitiom ag teachd mar ghaeighe.] Is beannuighe an tí do ní faire, & choimhneada a eaduiighe, deagla go snibhaladh fé lomnochduighe, agus go bhfaicfidis a náire.)

16 Agus do chruinidh [Día] iad go háit dá ngoirthear a Neabhras, Armageddon.

17 Agus do dhóirt an seachdmhadh aingeal a fhoitheach fa a náir : agus táinic guth árd amach as teampoll neimhe ón gathaoir ag rádh : Atá fé déanta.

18 Agus do bhádar gothanna, agus teinteach, agus tóirneach aon : agus tarra crioht mór talmhan ann, nach raibh a leithid ann a tiamh ón trath fa rabhadar daoine ar an dtalamh, clomhmór sin do chrioht talmhan.

19 Agus do rannadh an chathair mhór a dtí crotannuibh, & do thuiteadar caitheacha na gcineadhach, & tháinic an Bhabilón mhór a gcumhne a lathair Dé, ionnus go dtiubhradh fé cupán dñion chuthuigh a fheirge dhi :

20 Agus do theith gach uile oilem, agus ní raibh na sléibhte air taghail.

21 Agus do thuit cloichtheachda mór a nuas 6 neamh a gcomhthrom taluinne air dhaóiribh : & do mhasluighedar daoine Día, tré phlaigh an chloichtheachda sin : óir do bhia phlaigh romhór.

CAIB. XVII.

Bhreitheamhs na Sdrípuigha mhíre, noch tharraing thiortha oile go umbla a bhuighe greanta, lá na saibhrios, uirt, & foghlaim.

A Agus táinic aingeal do na feachd a nainglíbh agá rabhadar na feachd foithighe, & do labhair fé riom, ag rádh : Gabh a leith, taisbéna mé dhuit daimuighad na méirrígh móire, atá na fuidhe ar uigedhibh iomdha :

2 Ré a ndearnadar rightha na talmhan sdríopachas, agus agá bhfuil áitreabhuid na talmhan ar míse ó fhion a sdríopachais.

3 Agus rug fé ris mé sin bhfaich tré an spiorud, agus do chonnair mé bean na fuidhe ar ainmhidhe air dhath na sgárrlaóide, lán danmanuibh blaifhémighe, ar a rabhadar feachd gcinn, agus deich nadharca.

4 Agus an bhean ar na héudughadh do phurpair agus do sgárrlaóide, agus ar na hóradh ré hór, agus ré cecmhach morluaidh, agus ré péurluighidh, [agus] do bhi cupán órrgha aice na lámh, lán do ghráineamhlachd agus do neamhghloine a sdríopachais.

5 Agus ainm sgríobhtha a gcár a héaduín, RUINDIAMHAIR, an Bhabilón mhór, mathair sdríopachais agus ghráineamhlachda na talmhan.

6 Agus do chonnair mé an bhean sin air míse dñail na náomh, agus dñail mhairtíreach Jósa : agus ar na faicín damh, do ghabh iongnadh romhór mé.

7 Agus dubhairt an taingeal riom, Cré fa ngabhann iongnadh thú ? fólfeochadfa dhuit ruindiamhair na mui, agus a nainmhidhe ionchras l, ar a bhfuil feachd gcinn, & deich nadharca.

8 An tainmhidhe do chonnair tá, do bhi fé ann, agus ní bhfuil : agus eiréachd fé a nios as an bpoll dubhagén, agus do gheubhuid a sgríos : & budh hiongnadh ris an luchd áitreabhas an tálamh (ag nach bhfuil a namanna sgríobhtha a feabhar na beatha ó thús an domhain) an tan do chuid an tainmhidhe, do bhi ann, & nach bhfuil, & fós atá.

9 Ann ío atá a ninntinn agá bhfuil eagna. Na feachd gcinn id, is feachd gcuic iad, ar a bhfuil an bhean na fuidhe.

10 As feachd rightha iad mar a gcéadna : do thuigedar cuighear [dhiobh], agus

agus mairidh é. agus atá [son] eile
an teachd fós. & an tan thuas.
goirid chathseas fé fúireach.

11. Agus an tainmhidhe do bhí ann,
agus nach bhfuil, a fé fós an tochmhadh
agus as don mhóirshéifear é, agus
do gheubhuidh a sgríosa.

12. Agus na deich nadharca do
chonnairc tú, ar deich ríghthe iad, nar
gabh rioghachd chuca fós, ach gheas
cumhachda chuca mar rioghuibh,
a nionuair ris a nainmhidhe.

13. Atáid lo dhéanachomhairle, agus
do bheurid a neart, agus a gcumbachda
do nainmhidhe.

14. Comhruidh an dreama ris a
Níon, agus béuruidh an Tíon buáidh
artha: óir a fé Tighearna na di-
ghéanmadh é, agus Rí na ríghtheadh:
agus an luchd atá dhí tháobh, atáid
ar na ngairm, agus ar na dtogha,
agus ionnuic.

15. Agus a: do bhairt fé ríom: Na
buidheada do chonnairc tú, fa nionadh
a bhfuil an mbeiridreach na luidhe, as
buidheacha, & coimhthionóil, & cineadh-
da, agus teangeitha iad.

16. Agus na deich nadharca do chon-
nairc tú air a nainmhidhe, bíadid fáth
aca don mbeiridrighe, agus fuigfid fá-
luige nochdaighe i, agus íosuid a feóil,
agus loifsid ré teine i.

17. Oir do chuir Dia na gcroidhthibh
a thóil féin do dhéanamb, agus iad féin
do bheith déantóil, agus a rioghachd do
bhairt don nainmhidhe, go coimhlon-
ghear briathra Dé.

18. Agus an bhean do chonnairc tú, a
fi an chathair mhór i, agá bhfuil
rioghachd ós rioghuibh na talmhan.

CAIB. XVII.

*Bábhuas na Naimhíona thuitim Bhablóin
le dhalachdach, fósar chraibhteach (cia
ar bith), Páigant ná Páigant.)*

A. Agus a nialaigh na neitheanna, do
a chonnairc mé aingeal ag teachd
i nias ó neamh, agá raibh cumhachda
móra: agus do dhealluidh an talamh
fé na ghlóir.

2. Agus do éigh fé go láidir do
ghuth árd: Do thuit, do thuit an
Bhablóin mhór, agus do rinneadh áit
coimhúighe deamhan di, agus ionadh
congmla gach spioruide neamhghloine,
agus áit cumhduigh gach éin snáthmhair
neamhghloine.

3. Oir do ibheadar na huile cineadh-
cha d'fion fheirge a sdríopachuis, agus
do rinneadh ríghthe na talmhan sdrí-
opachas ría, agus atáid ceannuighe na
talmhan ar na ndéanamb faidhbhir ré
biomad a fainhe.

4. Agus do chúala mé guth eile ó
neamh ag rádh: Tigidh amach ailde,
mo phoballa, deagla bheith díbh pár-
tach ré na peacadhíbh, agus páirt
d'ghaíil díbh dhá plághuibh.

5. Oir do leanadar a peacthuigh a

cheile go neamh, agus do choimhneigh
Dia air a drochbheartuibh.

6. Tuguidh dhi do réir mar thug
físe dhíbhfe, agus tuguidh dhi go dá-
balta do réir a gníomhartha, líonuidh
dhi go dubalta an cupán do líon físe
dhíbhfe.

7. Ionann agus do árdúigh si i féin
a nglóir agus a naóibhneas, tuguidh dhi
fa méid cheudna peannuid & doilgheas:
óir a deir si na croidhe, Atáim um
fuidhe a nionadh bainnrioghna, agus
ní bainntreabach mé, agus ní thakfer
mé doilgheas.

8. Uime sin a nion lá amháin tuc-
fuid a plágha, báis, agus doilgheas, agus
gorta: agus loifightheair i ré teine:
óir is neartmhar an Tighearna Día
bhéuras breath dhamnuighe uirthé.

9. Agus béid ríghthe na talmhan ag
gul agus ag caoi ar a son, noch do
chait a mbeatha a nadhaltrannas agus
a fainhe maille ría, an tan chuid
deatach na teineadh ré loifightheair i.

10. Agus feasfuid siad a bhfad
uithé ré faicheas a peannuide, ag
rádh: As trágh, trágh, an chathair
mhór Babilón, an chathair thréun, óir
a nionuair amháin tháipic do bhreith-
eamhnat.

11. Agus béid ceannuighe na tal-
mhan ag gul, agus ag caoi ós a cionn:
do bhrigh nach ceannchan énduine a
nearradha ní fa mhó.

12. A nearradha óir, agus airgid,
agus chloch mbuadha, agus pheurluidh-
eadh, & línéduigh toghtha, & phurpair,
& ríoda, agus sgarlaóide, agus gach
gné adhmuid Thine, agus gach gné
shoithidh [nithear] d'fíaclaibh Elephánt,
agus gach gné shoithidh [nithear] dadh-
mad mhórlúidh, agus do phrás, agus
diarann, agus do mharmar,

13. Agus cainéil, agus neithe deagh-
bhalaídh, agus oinnemint, agus túis,
agus fíon, agus ola, agus plar mingheal,
agus cruithneachd, agus ainmhíntighe,
agus caoiridh, agus eich, agus carbuid,
agus fearbhfhoghantúghidh, & zomanna
daóineadh.

14. (Agus do imthigheadar na tóirtha
ann a raibh fonn ag thanam, uaid, agus
do imthigheadar na huile neithe méithe
maifeacha uaid, agus ní bhéid siad ar
fagháil feáda agud.)

15. Seasfuid ceannuighe na neith-
eanna do rinneadh faidhbhir ría, a bhfad
uithé, ar eagla a peannuide, ag gul
agus ag caoi,

16. Agus ag rádh: As trágh, trágh,
an chathair mhór, do bhí ar na héad-
ughadh do línéduach toghtha, agus do
phurpair, agus do sgarlaoid, agus do
bhi ar na hóradh ré hór, agus ré cloch-
uibh búadha, & ré péarlúighibh. Clonnas
do cuireadh fi cheile a chomhmór sin
do shaidhbhríos ré headh éunaire.

17. Agus feasfuidh gach maighfidáir
luinge,

luine, agus gach duine shéolas a longuibh, agus na mírroéluigh, agus an mhéid do gheibh sochar sa fairrge, a bhíad uáithe.

18 Agus béid ag éighmhe, an tan chifid deatach na teineadh ré a loif-fightear i, ag rádh; Cía [an chathair bá] cofmhail ris an geathair mhóirfe?

19 Agus teilgfid luaththeadh ar a gceannuibh, agus béid ag éighmhe, ag gul, agus ag caoi, ag rádh; As truaigh, truaigh, an chathair mhóir, ré ndearnadh faidhbhair an mhéid ag rabhadar longa ar fairrge, do bhrígh a faidhbhríofa sin; óir do fásuightheadh i a néinnair.

20 O a shlaithbeamhnais, bíodh gairdeachas ort dá ciobh, agus oruibhfe a apídala agus a sháidhe náomhtha, óir do ríoné Dia dioghaltus uirtthe ar bhuir ionfa.

21 Agus do thóg aingeal neartmhar áiríge cloch las mar chloich mhóir mhuilinn, agus do theilg [i] fa bhfairrge, ag rádh; Is mar so teilgfidhthean an shabíola an chathair mhóir síos ré foirtneart, agus ní bhíadh air faghail ní fa mhó.

22 Agus ní cluifighthear ionnad ní fa mhó fuáim chlaifíoradh, ná luchd ciúil, ná phiobaireadh, ná thrompoireadh; & ní bhíadh éinfhear ceirde déincheird air bith air faghail ionnad ní fa mhó, agus ní cluifighthear ionnad ní fa mhó, fuáim, chloichthe mullann;

23 Agus ní thóillíochuigh solas coinnle ní fa mhó ionnad; agus ní cluifighthear guth sír ná mání madhphólda ní fa mhó ionnad; óir bá hrad do cheannuighthe, dáoiné mór na talmhan, agus is red phifíoguibh do mealladh na huile chineadhacha.

24 Agus is ionte frith fuil na bhfaidheid, agus na náomh, & na nuile [dhaóineadh] do mairbhadh ar an dtalamh.

C A I B. XIX.

Caithreim ainglidhe arson cheirte Df, a ndíogla sola a náomh ar a nluchd fáruigte.

AGUS a náiligh na méitheanna, do chuala mé guth árd buidhe móire ar neamh, ag rádh; Alleluia, sloughadh, agus glóir, agus onóir agus cumhachda don Tighearna ar Ndiáne.

2 Oir is firinneach comhthrom a bhreathán; óir do dhamuigh sé an mheir-dreach mhóir do thrúill an talamh ré na fáriopachas, agus do dhíoghail sé fuil a shearbhfhoghantuightheadh, [do dóirteabh] ré na láimhfe.

3 Agus a dubhradar an dara huair, Alleluia: agus do éiridh a deatach suas go saoghal na saoghal.

4 Agus do léigeadar an ceathrar ar fhichid seanóir, agus na ceithre beathuigh tad féin fíos, agus tugadar onóir

do Dhía do bhí na shuidhe fa gcathair, ag rádh; Amén, alleluia.

5 Agus táinic guth amach ón gcathair, ag rádh; Moluidh ar Ndiá, a uile shearbhfhoghantuightheadh, agus a luchd air a bhfuil a fhaitheas, eáir bheag & mhór.

6 Agus do chuala mé amhuil guth budhne móire, agus amhuil fuáim uigeadh iomdha, agus amhuil fuáim téirnidh aintreín, ag rádh; Alleluia, & a fé an Tighearna Dia uile chumhachdach as Rí ann.

7 Bíodh gairdeachas agus luathghair oruinne, agus tugam glóir dhíofan: & táinic pofadh a Nuáin, agus do ullmhuigh a bhean i féin.

8 Agus tugadh dhí i féin do éadghadh do líneadh togghtha, & deallruigheach; óir a fé is líneadh togghtha ann, Firéantachd na náomh.

9 A dubhairt fé riom an tan sin; Scriobh, Is beannuighe an dream fuir cuibeadh-shuipéir bhainfe a Nuáin, Agus a dubhairt riom; A siad so briathar fairneach Dé.

10 Agus do thuit mé síos agí cho-fuibh, chum a onéirighthe; a chd a dubhairt fé riom, Coimheid nach déna tá sin; as coimhshearbhíofaasatuithe dhuit mé, & dod dhearbhráithribh, agí bhfuil siadhuife Jófa aca. Tabhar onóir do Dhía; óir a si siadhuife Jófa, Spíorad na táidheadóireachda.

11 Agus do chonnaic mé seamh of guilte, agus feuch, each bán agus a fé dob ainm don tí do bhí na shuidhe uirtthe, An neac; Díleas fairneach, & is do réir cheird do ní breitheamham agus cogadh.

12 Agus bá cofmhail a shuíle ré lasair theineadh, agus [do bhádar] mórán coróineach ar a cheann; [agus] do bhí ainm sgríobhtha aige, ní mhaithne dáoinéach ach dó féin.

13 Agus é ar na éadughadh déudach do tomadh a bhfuil; agus a fé ainm ghoirtheair dhe, Briathar Dé.

14 Agus do leanadar síoigh neimhe é air eachuibh bána, ar na néudughadh do líneadh togghtha, gléigheal glan.

15 Agus táinic clóidheamh gair dhí sháobhar amach as a bhéul, chum na gceineadhach do bháladh rú; & do dhénuigh sé a riaghluhadh ré slait faruinn; agus a fé shaltras si na chofaibh umar fona cutuigh fheirge Dé uile chumhachduigh.

16 Agus do bhí ainm sgríobhtha aige air a éadach, agus air a shlaifaid, Rí na ríghtheadh, agus Tighearna na dtighearnadh.

17 Agus do chonnaic mé aingeal áiríge na sheafamh fa ngréin, noch do éigh do ghuth árd, ag rádh ris na huile éunlaith do bhí ag eitealluigh a lír neimhe; Tigidh, agus cruinnightheair sibh chum shuipéir Dé mhóir.

18 Chum féola ríghtheadh díthe-dhíbh,

Calme
agus 4
dháoin
each,
tha, ag
dhíor,
19
bhíadh
bhíadh
chúic,
do bhí
20 A
& an
ríoné
mheall
a nainn
mháig
a loch
21 A
ré clo
neich,
sládh
22
en
fíor
A Gus
te
tochar
rádh
23 A
fannat
i Sata
míle t
3 Ag
& do
ionnu
ní fa
bíadh
spóile
4 Ag
& do
tugadh
chonn
échea
ar fon
onóir
& nár
glairu
mairfí
chair
5 Ag
bhíadh
croich
6 Ag
fíagí
(óir) n
bí or
tubh
ríoghui
7 Ag
míle b
a phrí
8 Ag
ríonea
na tal
gráfa
catha,
agus

agus féola árdchaipineadh, agus féola dháineadh cumbhachdach, agus féola each, agus an mharchshluigh bhias orrtha, agus féola na nuile, eidir tháor, & dhóir, eidir bheag agus mhór.

19 Agus do chonnairc mé an tainmhidhe, agus ríghthe na talmhan, & a shígh ar na gcuinnighadh a bhfochair a chéile, chom coguigh dhéanamh ris an tí do bhí ar muin a neich, & ré na shluagh.

20 Agus do gabhadh an tainmhidhe, & an fídh fallfa maille ris, noch do rinne miorbhuileadh na shíadhnuise, léir mheall fé an dream do-ghabh comhartha a tainmhidhe chuca, & tug onóir dhá iomháigh : & do teilgeadh iad ar áon beo a loch teineadh ar dearglathadh lé ruibh :

21 Agus do marbhadh an chuid eile ré clodheamh an tí do bhí air muin a neich, tháinic amach as a bhéul : & do bíadh na huile éunlaith ré na bhfeoil.

CAIB. XX.

Jonas Sámhar na Heaghuise shírinneigh ar an Italam, re ainmí fhadu, tar áis síris na nfothal.

A Gus do chonnairc mé aingeal ag teachd a nús ó neamh, agá raibh tochar an phuill dubhaigín, agus slabhdadh mór ann a láimh.

2 Agus rug fé ar a ndragún, an seanathair nimbe, noch is diabhal agus is Satán ann, agus do cheanguil fé é míle bliadhain.

3 Agus do theilg é fa bpoll dubhaigín, & do dhán, & do chuir fé féula air, innus nach mealladh fé na cineadhacha ní fa mhó, go ccoimhionfuidh an míle bliadhain : & na dháigh sin is eigan a fíolteadh feadh aimlire aithgearra.

4 Agus do chonnairc mé cathaóireacha, & do thuigheadar [dream] ionta, & do rugadh breitheamhus dóibh : & [do chonnairc mé] amanna na druinge do dhéanamh ar son fhiadhnuise íosa, & ar son bhreithre Dé, & nach dtug onóir don tainmhidhe, ná dhá iomháigh, & nár ghabh a comhartha chuca a gcúruibh a néudan, ná na láimh : & mairfid, & beid na ríoghuibh a bhfochair Chríofa míle bliadhuin.

5 Agus an chuid eile do na marbhúibh, ní buidh beo iad a ris, go cnochnughadh an mhíle bliadhain. A ní so an chéud eiséirge.

6 Achd beannuighe, & is náomhtha an t-áig bhfuil cuid aige fa gceud eiséirge : (óir) ní bhfuil cumbhacha ag an dara bás orrtha so : ach beid siad na sagartúibh do Dhía & do Chríofa, & beid na ríoghuibh na fíochairléan, míle bliadhuin.

7 Agus an tan chríochnóchar an míle bliadhain, fgaóilfíghtheas Satán as a phríofín,

8 Agus racha fé amach do mhealladh na gceadhach, noch atá a gcéithre corruibh na talmhan, Gog, & Magog, chum a gceadhach a gceann a chéile chum cacha, agá bhfuil a nuibhir amhuil

ghaineamh na fairrge.

9 Agus do chúadar sías ar leithead na talmhan, agus do thimchiolladar campa na náomh, agus an chathair ionmhuin : & táinic teine a nús ó neamh ó Dhía, agus do shluig sí iad.

10 Agus do theilgeadh an diabhal do mheall iad a loch teineadh & ruibhe, mar a bhfuil an beathach & an fídh fallfa, & beid siad dá bpianadh do lé agus doidhche go síoghal na síoghal.

11 Agus do chonnairc mé cathaóir mhór gheal, agus neach áirighe na shuidhe innte, agár theith talamh agus neamh roimhe, & ní frith a náit.

12 Agus do chonnairc mé na mairbh eidir bheag agus mhór na feasamh a bhfiadhnuise Dé : agus do hógadh na leabhair : agus do hógadh leabhar eile, eadhon [leabhar] na Beatha : & rugadh breath ar na marbhaibh as na neithibh do bhí fgríobhtha ina leabhrúibh, do réir a ngníomharthadh.

13 Agus tug an fhairrge uíthe na mairbh do bhí innte : agus tug an bás agus ísearn éatha na mairbh do bhí aca : agus rugadh breath orrtha só leith do réir a ngníomharthadh.

14 Agus do teilgeadh an bás agus ísearn a loch teineadh : a fé so an dara bás.

15 Agus gidh bé nar frith fgríobhtha a leabhar na beatha, do teilgeadh é fa loch teineadh.

CAIB. XXI.

Neamh náadh & talamh náadh arson na bhfirein.

A Gus do chonnairc mé neamh náadh, & talamh náadh : óir do chúaidh an céideamh & an céud thalamh thorunn : & ní raibh fairrge ann ní fa mhó.

2 Agus do chonnairc mísi Eóin, an chathair náomhtha Jerúsalem náadh, ag teachd ó Dhía a nús ó neamh, ar na hullmhughadh, amhuil ghleúas bean náadhphóda i féin fa chombair a fir.

3 Agus do chúala mé guth mór ó neamh, ag rádh : Féuch, tabernaicil Dé ag daoinibh, agus do dhéanuidh feisíon comhnuidhe na bhfochair : agus beid siadán na bputal aige, agus bíidh Día féin na bhfochairíon.

4 Agus glanfuidh Día gach uile dhéor ó na fuilbh : & ní bhíidh bás ann ní fa mhó, ná caoi, ní éiglmhe & ní bhíidh saothar ann ní fa mhó : óir do chúadar na céidneithe thorunn.

5 Agus a dubhairt an tí do bhí na shuidhe fa gcathaóir : Féuch, do ním na huile neithe náadh. Agus a dubhairt fé riom, Sgríobh : óir is fírinneach díleas na briathrafa.

6 Agus a dubhairt fé riom : Atá fé déunta : as míle Alpha agus Oméga, an tofach agus an deireadh. Do bhéura mé don tí ar a bhfuil tart [ní ré íbhe] do thobar uige na beatha a náisgidh.

7 An tí bheireas baoidh, budh hoigh-re é ar na huile neithibh : agus baoidh mise um Dhia aige, agus baoidh seifion na mhac agúma.

8 Ach go gheabhuid na daoine meata, agus díchreidmhéacha, agus gráineamhla, agus luchd dómharbtha, agus adhal-trannuis, agus na bpíseog, agus a niodhaladhrúigh, agus a nuile bhréugaire, a gcuid fa loch atá ar dearglasadh do theine agus do ruibh, noch is dara bás ann.

9 Agus táinig neach do na seachd naineligh chugam agá rabhadar na seachd foithighe líonta do na seachd bplághuibh deigheanacha, agus do labhair sé riom, ag rádh ; Gabh a leith, taisbéanfada dhuit an bhean núadhphóda, bean a Nuain.

10 Agus rug fé leis mé tré an fbi-ruid chum sleibhe móir áird, agus do thaisbéin sé dhamh an chathair mhór, Jerusaleim náomhtha, ag teachd ó Dhia a nús ó neamh :

11 Agá raibh glóir Dé : agus bá cosmhail an lonnradh do bhí innte ré cloich ro úasail, mar chloich Ialspís comhghlan ré Críofdal.

12 Agus do bhí balla mór árd aice ar a rabhadar dhá gheata dhéug, agus dhá aingeal déug ag na geataidhibh, agus amanna fgríobhta orrtha, eadhon [amanna] dhá threabh dhéug chloinne Ísrael.

13 [Do bhádar] trí gheata don táobh fhoir : trí gheata don táobh thuigh, trí gheata don táobh theas, [agus] trí gheata don táobh fhoir.

14 Agus do bhádar dhá fionndameint déug ag balla na caithreach, & ionntafan anmanna dhá abúda déug a Nuain.

15 Agus do bhí ag an tí do labhair riom gíolcach orrgha, chum na caithreach, agus a geatúigheadh, agus a balla do thomhas dó.

16 Agus do bhí an chathair ar na fuighuighadh go ceathair-uilleannach, & do b ionann fad & leithead di : & do thomhais fé an chathair ris an ngíolcach, dhá mhíle dhéug fdaid : & is ionann fad agus leithead agus áird di.

17 Agus do thomhais fé a balla, céud & ceathair air dhá fhichead chubhad, do réir mhíofuir dhuine, eadhon a naingil.

18 Agus is ré [cloich] Ialspís do tóg-bhádh suas a balla : agus bá hór glan an chathair féin, cosmhail ré gloise fíorghlan.

19 Agus [do bhádar] fionndameint-tighe bhalla na caithreach ar na ndéan-na deaghmbaifeach ris a nuile gne chloch úasail. [Bá] Ialspís an céud fionndameint : Saphir an dara [fionndameint] : Chalcedoin an treas [fionndameint] : Smaragaid an ceathramhadh [fionndameint] :

20 Sardonix an cúigeadh [fionnda-

meint] : Sardius an feicéadh [fionnda-meint] : Chriofolit an seachdmhadh [fionndameint] : Berill an tochdmhadh [fionndameint] : Topais an náomhadh [fionndameint] : Chriofhrafuis an deach-mhadh [fionndameint] : Jacint an táona-ghadh [fionndameint] : deug : Ametit an dara [fionndameint] déug :

21 Agus [do bhádar] an dá gheata dhéug na ndá bpéurla dhéug, agus is déinphéurla [do rinneadh] gach geata dhióbh só leith : agus [do bhí] fírid na caithreach na hór ghlan, amhail gloine dheallruigheach.

22 Agus ní shatuidh mé teampoll innte : óir a fé an Tighearna Dia uile chumhachdach, & an Túan as teampoll di.

23 Agus ní riachdanach air an ceathruighse grían ná gealach do shoillfughadh innte : óir do shoillfígh glóir Dé i, & a fé an Túan is solas di.

24 Agus siubhalsuidh na cineadhacha ann a solas sin : agus béuruid righthe na talmhan a ngloir & nonoir chuire.

25 Agus ní dnfuighthear a geatuidhe do ló : óir ní bhiaidh oidhche ann sin.

26 Agus béurthar glóir agus opoir na gcineadhach da hionnfúighe.

27 Agus ní racha a seach innte ní ar bith neamhghlan, ná do ní gráineamh-lachd, ná bréug : achd amháin an dream atá fgríobhta a leabhar beatha a Nuain.

CAIB. XXII.

Foillfughadh Pharrtháis neamhdhá : 9 Gae adbradh daingiol ar bith ; & Comhghlan an leabhair.

AGUS do thaisbéin sé dhamh fíorghlan duise na beatha, coimhdheallruigheach ré críofdal, ag teachd amach ó chathaoir Dé, agus a Nuain.

2 [Agus] a lár fhráide na caithreachsin, & ar gach táobh don fstruth [do bhí] crann na beatha, do bheireadh dhá thoradh dhéug uadha, & do bheireadh a thoradh uadha gach a míos : agus [do fhoghain] duille an chroinnfin chum leighis na gcineadhach.

3 Agus ní bhiaidh mallaghadh ar bith ann ní fa mhó : ach biaidh cathaoir Dé, agus a Nuain innte : agus do dhéanuidh a fheurbhfhoghantúigheadh seirbhís dó.

4 Agus do chifid siad a adbhúig, & [biaidh] a ainm á gcláruibh a néadan.

5 Agus ní bhiaidh oidhche ann sin, agus ní bhfuil uireasbhuidh léochruinn ní sholais gréine orrtha : óir do bheir an Tighearna Dia solas dóibh, agus beid siad ná rioghuibh go fíorghlan na fíorghal.

6 Agus a dubhairt sé riom ; Is díleas fírinneach na briathrasa : agus do chuir an Tighearna Dia na bhfáidheadh náomhtha a aingeal uadha, dfoillfughadh dhá fhearbhfhoghantúigheibh féin, na neithe is éicean do dhéanamh go haithghearr.

7 Féuch, tigim go láth. Is beannuighe an tí choimheudas briathra fíadheadóireachda an leabhairfe.

8 Agus mise Éoin, an tí do chonnaire agus do chúaluidh na neithese. Agus an tan do chúala, agus do chonnaire (iad) do thuit mé síos chum sléuchdana do dhéanamh a bhfadhnúise chos a naingil do fhoillsigh na neithese dhámh.

9 Achd a dubhairt fé riom; Seachuin thu ar (sin do dhéanamh) óir is coimheabhsí hoghantúighe dhuit mé, agus dod dhearbhráithribh do na fíadhibh, & don draing choimheudas briathra an leabhairfe: déun sléuchda do Dhia.

10 A dubhairt fé riom an tan sin, Ná féuluidh briathra fíadheadóireachda an leabhairfe, óir atá a naimir a fathair.

11 An tí do ní éugcoir, déunadh éugcoir do ghnáth: agus an tí atí neamhghlan, biodh neamhghlan do ghnáth: agus biodh an síreun, síreanta do ghnáth: agus biodh an naomh, naomhtha do ghnáth.

12 Agus féuch, is gearr go dtiúfa mé, agus mo luach Góthair agam, chum a thabhartha dá gach áon do réir mar bhías a ghníomh.

13 As mise Alpha agus Omega, an plach agus an deireadh, an chéineach agus an neach deigheanach.

14 As beannuighe an dream choimheudas a aitheanta, ionnus go mbeadh cumas chrainn na beatha aca, agus

cumas dul a fleach tréas na geataidhibh don chathruigh.

15 Oir don tsíobh amaigh (béid) na madruigh, & luchd na bpíseog, agus a nadhaltraimín, agus an déamharbtha, agus a niodhaladhruigh, & gach neach ghrádhúigheas, & do ní an bhréug.

16 Do chuir mise Jósa, mainéal uim, chum fíadhnúise do dhéanamh dhíbhle ar na neithibhfe sin heagluiseachuibh. Is mise fréamh & síochd Dháibhí, réult dheallruigheach na maidne.

17 Agus a deir an Sbiarad agus an bhean náadhphóida, Tárr. Agus abradh an tí chluin, Tárr. Agus tugadh an tí ar a bhfuil tart: agus an tí ler ab áill, glacadh fé uisce na beatha a naingidh.

18 Oir do ní dhíadhnúise dá gach áon dá gcluin briathra fíadheadóireachda an leabhairfe, dá gcuiridh éinneach tuilleadh riu so, go gcuirfe Dia airlean na plágha atá sgríobtha fa leabharfa:

19 Agus dá mbeanduidh éinneach do bhriathruibh leabhair na fíadheadóireachda, beanfuidh Dia a chuidíon as leabhar na beatha, & as a gcathair naomhtha, & as na neithibh atá sgríobtha fa leabharfa.

20 A deir an Tí do ní fíadhnúise na neitheanna, Go deimhin is gearr go dtiúfa mé, Amén. Uime sin tárr a Thighearna Jósa.

21 Gráfa ar Dtighearna Jósa Críold maille ribh uile. Amén.

FIN I.D.

Chum foillsinghadh FOCLORACHD a measc na Ngáoidheal Albanach, lion díobh nach bhfuil fos déanta re snasdha chanambain na Héire; Do cuireadh ann so síos ar eim, & a nórdugha na Haibidle, an chuid oile Dfho-claibh do-thuigse an Bhíobail, Ar na mininghadh ris an Ghall-bhéarla, no re briathraibh oile na Gabaidhíge, noch atá foillier, so-thuigse do gach énduine.

A

A Irceis monaidh nó machrach-ionann sin & callach, cáoraigheachd, ípre.

Airceis no oirnes tighe, s. ughaim, arrodh, no treathlamh an tighe.

Arrachda, neartmhar, cródha, beódha, arda, curata.

A bfochair, abfarradh, abfogus, leam, a gear.

Aodhaire, buachaille.

Arfaidh, foirfe, sean.

Airceir, aitreabhthach, fear baile.

Abhlan, bairgheann, cáca, breac-cáca beaga éatrom.

Ar, leasfrach, léun.

Ainleóg, leabhar oiaiche, gabhlán gaol.

Aithisigh, imdhearg, oirbhir, cronuigh spreig, reprobe; Armair, a reproof.

Aidhnios, agra, tagra, a pleading.

Arguin, airgeadh, & rising, consuming.

Aonta, comit.

Luchd Aitheantais, éolais, tathuighe.

Acquaintance.

AN. CLAR.

Kós deanta, *Sàoir, Majors, Builders,*
 Abuidh, *uslamb, deas.*
 Aireach, crionda, *furachar.*
 Athmhuintéarras, *réiteach.*
 Athmhaoitas, *dibhfearg, cuthach, baile.*
 Aioicthe, *glanadh, fuasgladh.*
 Aimrid, *diog, seaf.*
 Ansa mara, *Doiniønn tíre, a storm.*
 Anro, feachran, fadhbhan, raón, *fa*
 thuairim; *Issing, Persecution.*
 Aithris, *gadharfamlha.*
 Don Aill, *go dian, tapuidh, do lathair,*
suddenly, quickly, with a downfall.
 Abhac, Tormanach, Crunnach, dealbh,
 riclean, *a Dwarf.*
 Aill, *a Rock.*
 Armáil, airmthigh, *an Armory.*
 Aiamhear, *Pomp. Adhbhal, great.*
 Armhach, *slanghter.*
 Athghlan, *scag, refine, purge, strain.*
 Airge, *a Herd, Drove.*
 Aigeantach, *Couragious.*
 Aonach, *a fair, fair Hill.*
 Aithnid, *known.*
 Ar, *slaughter.*
 Abhlór, *an apish Scornor.*
 Airigh, *observe. A naice, near.*
 Ancaitheach, *dioblaifeach, dombuileach,*
Ruictearach, Prodigal, wasting.
 Adhmad, *Timber.*
 Arfaidh, *fean, aoida.*
 Aiscudach, *grave Cloaths.*
 Athargadh, *ochdmhacadh, Adoption.*
 Aigeantach, *fiout hearted, Coguas, 'the*
Conscience.
 Aciuinneach, *sufficient.*
 Anaithnidh, *dofhailneis, unspeakable.*
 B

Briongloid no aising, *brúadar.*
 Brontanas, *tabhartus, tiodhlacadh.*
 Bromach, *fearrach.*
 Bréghadh, *farughadh, éigninghadh, dinge*
linge.
 Bruid, *bráighdeanas, daóirí.*
 Buta, *casboir, comhartha.*
 Badhbh, *fiach garbh, préachan inneach.*
 Bunnan (*dóol*) *a creeping black Beetle;*
also a Bittern, or Bliter, búbalre, bun-
nan leanadh, corghrian.
 Bean fogus-gaoil, *banchara, beanchinidh.*
 Bain chleamhinna, *mathair a mhní;*
bean mic fós.
 Béaidh, *báth; Buaidh, Victory.*
 Barr, *crioch, corr.*
 Buaidhreadh, *Amhghar, anshódh, truí-*
ghe, dogruinn, aindeisi, anacra.
 Bláth, *min, reidh, smooth.*
 Broghadh, *bíodhagh, bruidhagh, muscladh,*
cailleadh, corrughadh, bíodhagh,
to stir up.
 Braca, *clíath, foirfeadh, a Harrow.*
 Na cuir Beann, *fuim, spéis, seadh, ann,*
regard.
 Breacugh, *gearr, greann, corve.*
 Brághaid-comhal, *tairis, an Hostage, Pledge.*
 Báabhal, *the Cornet.*
 Broon, *deonugh, aontugh, tabhair.*
 Bíllich, *tarbha, buidhne.*

Bog-chroidheach, *sochroidheach*.
 Ar Banugadh, *tanughadh*, *lithiughadh*.
 Bogaidh, *míochaidh*, *bréugaidh*, *persuader*.
 Brodh, *geadt*, *fal*, *ball*, *dadum*, *rina*,
cáidhe, *an atom*, *point*, *spot*.
 Bunaidh, *Dùn*, *a Habitation*.
 Bunait *a foundation*.
 Buinean *a Sprig*, *Beangan*, *a Branch*.
 Bualde, *a Palm*, *a Knop*.
 Baramhail, *faóilneas*, *an Opinion*, *Phantasy*.
 Bollfáire, *a Herald*, *a Publisher*.
 Bonnfach, *a Dart*, *Javelin*.
 Baóis, *buile*, *cuthach*, *míre*, *anbuirbe*,
lalan.
 Bladar, *slíomatoireachd*, *spleaghachas*,
míodál, *dissembling*.
 Bálínigh, *fas*, *waste*.
 Bruinne, *fine*.
 Briotach, *liodach*.
 Biodarnach, *chirping*, *síofarnach*, *whis-*
pering, *síofarnach*, *peeping*, *ciopallach*,
galling.
 Ban-drúagh, *a Sorceress*.
 Balluigh é, *slain* it.
 Bitheamhnach, *a Thief*, *sladmhoire*, *a*
Robber, *meirteach* *an Out law*, *a Rebel*,
militeoir, *oppressor*.
 Bairrdeabhtha, *Battlements*.
 Borb, *disfir*, *fuileach*, *ferce*, *cruel*,
Beithir, *a Bear*.
 Bruáigh, *sligreach*, *greumann*, *herds*.
 Éirread, *a Hat*, *Bairrín*, *a Miter*.
 Beinn, *a high top*, *pinnacis*.
 Bromach, *featrach*.
 Briofghhlórach, *babbling*.
 Bannlamh, *feadh*, *a farbow*.
 Boig-theth ; *bainne blá*, *lukewarm*.
 Bacs, *uamhain*.
 Bata, *cusboir*.

Cáinnradh, nó cumhnant, coimh-chea-
gal.
Criadhaire, Túathannach, fear tigh.
Ceannairge, coannspóid, miosguis.
Carcair, príosún, daingean.
Carbad, cart cogaidh, coiste.
Clámhach, molach, garbh.
Cómhra, císe na marbh, cróchar
(a Coffin, Bier.)
Cinnfidh, orduighidh, fúagraidh.
Cinneamhuin, mionthapadh, anrath, tu-
baíde, Earchal, neith eagnuileach
(a Chance).
Corr, adharc, rinn, beann, corn.
Ciumhuais, oire, imeal, buinne.
Cadhachar, réidhte, athrhuivintearra.
Cliaith, ochd, brodlach, brollach.
Cruba, cróga, ingne, sbuir.
Corr-ghlas, cos dubh, geadh fhiaghan.
Crinteach, cognach, teafcach, caithreach)
cnaoilteach.
Crodha, curata, crúadalach.
Claoí, dioghbhail, (subdue, discomfit.)
Connlach, afian.
Ceapan, (a stump.)
Cóirighte, (delicate, adorned.)
Cuibhrighte, creapluighte, (entangled.)
Do cinneadh, shnádbmchinnneadh, (de-
termined.)

Cair mh
volunta
Coirbpe,
mheín,
Cumha,
doilghí
Comhadr
dearlai
Cladh, c
part.)
Cothugh
fend,
Caife, d
Calda, f
Comhla
Croichla
Cáoin,
Comhch
piracy
Pillar
Cnagfa,
A chaio
Caingir
couple
Coirigh
Clairbe
Cuma,
(fath)
Choirig
Coimle
Cléadai
Comhg
Ceafidn
Crann
Camba
Craicla
Crapt
enta
Caithr
Croibh
Erionn
Curr,
(a fi
Cioth
(abj
Cáifre
Caint
Colbha
Cuim
Ceath
Cuma
Cámo
Carb
of
Cann
Céod
Cáil,
Cáol
Cuma
Colla
a
Cian
Coibh
Cait
Crap
Go
Con
C

Coir mbeannman, (an offence of heart, voluntary.)
 Coirbpe, aingidh, urchoideach, droch-mheir, coirtheach, (mischievous.)
 Cumha, caoi, triabhain, brón, tuirle, doilghios.
 Comhadh, ceannach, briob, Tairgfe, dearlaice.
 Cladh, claoiche, port, (a bank, Rampart.)
 Cothughadh, cofnadh, cumhdach, (defend.)
 Coise, doire, pruchlais, garadh, cúat.
 Caisa, fillte, (winding,) cas (turn, curl.)
 Comhladh, (a gate, portcullis, grate.)
 Crafach, (checker'd.)
 Caoin, (a surface, riind.)
 Comhbhogar, comhladh, feall, (conspiracy.) Colamhuin, (a Colony, a Pillar.)
 Cnagfa, (push thou.)
 A chaóil, a leasrach, mbeadhain.
 Cuingir, cárad, cupla, comhlan, (a couple, pair, twins.)
 Coirigh, uird, (ranges, inclosures.)
 Clairbell, faircill.
 Cuma, deilbh, deamata, faicfionn, (fashion.)
 Choirigh fé, (he offended.)
 Coimse, tombas.
 Cládadh, folach, scéib.
 Comhghaolta, (Kindred.)
 Ceasnuigh, fídir, físfuigh.
 Crainghaile, (a Pulpit.)
 Camháoir, eadarshóis, (twilight.)
 Críach, cnoc, carn, (an heap.)
 Crapta, creaplaighite, (wrapped, shrunk, entangled.)
 Caitbéim, (Triumph.)
 Croibhel, (Coral)
 Crioncan, (murmur, contending.)
 Curr, (back,) Tarr, (breast,) currach, (a fen, a bog.)
 Ciothruimigh, prafcan, corrmarguighidh, (abject, base Persons.)
 Coisreach, fleadh, feistá, bainis.
 Cainteoir, (a reproacher.)
 Colbha, slat ríogha. Cailg, (a sting.)
 Cuim, (a covert,) cleith, (a roof.)
 Ceatha, fros.
 Cumalg, (a mixture.)
 Címoga ara, (the Temples of the head.)
 Carbad a bhéil, cairein, braighe, (roof of the mouth.)
 Cannran, (muttering,) cnáid, (tattle.)
 Céodhach, (dim.)
 Cail, (a stake,) ceachd, (a Plow.)
 Caointeach, (a Mourner.)
 Cumadóir, ceard, (a Potter, Former.)
 Colúid, colpach, seachbhuidh, (a Heifer, a Cow.)
 Clárúir, (a kerchief.)
 Coibhthe, (hire,) cumhtha, (a proffer.)
 Castán, (a Chestnut.)
 Crap, crup, (crush.)
 Confa, tonnghail, (rage.)
 Go ceannfach, (haughtily.)
 Crann-tadhbhall, (a sling.)

Coimthe, (the Trinity.)
 Céladóir, (a Tormenter.)
 Coillteanach, (an Enouch.)
 Cearchall, cluachan, píleir, (a pillow.)
 Comhrac, (a corner, a meeting of two ways.)
 Cuimil, bean, (touch, rub.)
 Cathraighteoir, (a Citizen.)
 Caladh, (a Porch, a Haven.)
 Cineal, (a Nation, kindness.)
 D
 Drochdhiol, (evil intreating.)
 Diolmhanach, (a Soldier.)
 Dombuidheach, (unthankful.)
 Deanacht, (vehement.)
 Dúileamhuil, no cionamhail, iniarraidh.
 Dréimre, fíra, fdaighre.
 Dúingmhailta, ionlan, gan einni dá dhi, no dá theadughadh.
 Deargnaidh, (excellent, perfect.)
 Docamhal, maing, caineadh, curia.
 Diotramh, fasach, fíodhbhuidh, frith.
 Dubhain, (ina h-aranabh,) Kidnies.
 Dísachd, borb, díscir, deasachd, garbh, fíochmhar, allá, (fierce, rough, bold, mad.)
 Díol, reac, (sell, pay.)
 Dibir, (banish, dispossess, chase, drive.)
 Dúile, toil, fíamhe, (pleasure.)
 Dúil (an Element.)
 Airm Diobhraice, (Artillery, instruments of war.)
 Dilsiughadh, (securing.)
 Doirbhios, (anguish, grief) doirbh, (fore, sharp.)
 Dombhlada, (froward, unfavoury.)
 Diombúagh, (displeasure, indignation.)
 Duibh-chios, cánach, gearradh, (Tribute.)
 Duilleachan, (a Book,) duilleóg, a Leaf; leathanach, (a page): line (a line, rinn, a point.)
 Dicheil, (disguise,) Dearc, (see, regard.)
 Dail air e, (reach it to him.)
 Dio-lathriughadh, diobhadh, diothughadh, diobhathadh, mughadh, pe-ríshing.
 Dóigh, dóchas, muinighin.)
 Dríthle, Srad.
 Dolás, (desolation,) solás, (comfort.)
 Dreóllan teasbhuidh, (a Grasshopper.)
 Duifol, feadán, fumaire.)
 Daitheamhlachd, mórdhachd.
 Dearc, amhairc, feuch, faic.
 Dubhachus, (sadness,) fíubhachus, (joy.)
 Dioghluim, (gleanings.)
 Duileamhuil, (delectable.)
 Deireoil, (afflicted.)
 Dála, ceart, daingin orra, (Espousals.)
 Dul, paintear, (a Trap.)
 Diorma, (a Troop.)
 Durthach, duairce, (a foundation, an unpolish'd stone.)
 Diogha, (the worst.)
 Dláoi, ciabh, dúal, (a lock of hair.)
 Dorubha, (a line for measuring.)
 Díocuir, (drive.)

Duibhfeach, (gloomy.)
 Duagh, (affliction, a cross.)
 Deoraidh, (a sojourner.)
 Deaghshonn, (good pleasure.)

E
 Ealbla, báir, speil, tréad.
 Earrodh, ware, merchandise, furniture.

Eachdranach, allmharrach, coimheach.
 Eachd, ceangal, aonta, a Covenant, also gailge, Prowess.

Fear Eadarigán, Eildirmheadhontoir, an Umpire, Mediator.

Eadarbhúais, aithmhíltear lithiughadh, doigh, amhlúadh imríone, anbháin, cradh, paillean; buaidhirt, an agony, dismaying, confusion.

Each coimhlíona, a Dromedary.
 Gán Eiseagartha, gan choigleadh, without exception.

Edail, spoil; plunder.
 Eadan, front.

Bólchoire, wailing.
 Eitreorach, silly, weak.

Eitreachí, a sorrow.
 Baladhan, an Art.

Bólas, a Science.

Eagnach, oinadh, uchbhadhach, cac-caoin.

Baícar, flourish, also an Enemy.
 Eafargan, a Tumult.

Eidearbhta, mearuighe, refuse, Re-probate.

Eiliughadh, an accusation.

F
 Fróg, tód, loígan, loígan nimhe.
 Fúagra, ordugha, féim, gairm, publishing.
 Fear friotail, miníchte, an Interpreter.
 Féasta an Tarrloigh (deís an fhoghmbar do chruinniughadh.)

Fonfa, frónfa, fuaidheam.
 Fabhra, Fringes.

Féastrach, bíorrach, sparrag, a muzzle.
 Na Fhochair, na fharradh, a ngar, with or near him.

Ag Foghard, comhghothach, fuaimneach, leadalach, cluigneach, cumuiceach, echoing, tingling, hissing.

Fothrughadh, lomghlanadh, aithleaghadh, to melt, purify with fire, or water.

Filbin, a Lapwing, Woodcock.
 Eun fonn, Ossifrage, or white Eagle.

Faghbhadh, to strip the dead.
 Fairneamh, sollamnuigha, building.

Féallamh, a Philosopher.

Faras, reason, (Argán, an argument; comhargan, a Syllogism.)

Flitheachd, matter, faisleach, moisture.

Foiriomlach, leith-imeallach, formal, outward.

Fis, a Vision, Feuchadóir, Feithmhóir, Fear aire, a Seer, a Watchman.

Fairtheathamh, an overseeing.

Figheachain, Hangings, wreathings.

Fionnamhach, hairy.

Fadóigh faoi, broddóigh, entice him, (éireochaigh leat, thou shalt prevail.)

Fothóigh, réidhígh, hire it.

Frioch a sheirge, fierceness.

Foirithin, a Remedy.

Falluige, a mantle.

Fadín, bowing.

Fann, feeble, weak.

Faol-chú, mactíre, a Woolf.

Re Fannugh, caluigh, headlong, into a precipice, or steep descent.

Fuaradh, fionn-fhuaradh, a refreshing.

Foiríon, fíolaídh; multiply, ménduigh mórugh, magnify.

Fionghuile, parricide, murder.

Fuathas, cuas, doire, tuinidh, a den.

Fuineadh, dul faoi.

Fearthuinn, rains.

Fíoch, boiling, wrath, Ling, Spring up, Fionnbhuine, fine brass,

Fórluinn, goimh.

Furachus, dóchus, feitheamh.

Fearáin, Turtur, a Turtle.

Foluigh, lodge.

Fiathal, fitches, féileog, husks.

Fiach, dibhfeirg, cuthach.

Failchis, a pit.

Folmhuigh é, empty it.

Fál, a hedge, fálthos, thorn hedge, fadh, scalp, a thorn.

Férmíamh, purify, consecrate.

Fearann branair, fallow, empty ground.

Fineamhuin, a Vineyard.

Forbháiltigh, geanamhail, acceptable.

Fodhmhain, uaimh, eas, slúgán, a gulf.

Flaith, a Benefactor, or beneficent Person.

Faoifeamh, faíradh.

Fineachas, a Possession.

Gu friochnamhach, curamach.

Fulangtha, passions.

Fabhaltus, tarbha, buidhne.

Fíleadh, bard, duanair, aos dán.

Fíorghloine, sincerity.

Feall, cluinn, mealltoiréacht.

Furail, offer.

Finné, faghnuise.

G
 Gearba, claimh, a scab, &c.

Ghreannugh, thug dubh-shláin faoi, defied.

Grágan, baile, cuimín, a Village, a Suburb.

Gasta, glíc, inntleachtach, expert, cunning.

Go Grinn, attentively, steadfastly, sharply.

Gheall é, d'admhaich, d'aontaigh, he professed, promised.

Ag géaruiogheachd, re aóire, scaiteach, railing.

[Geolach, wooden instruments for Burial, Marbh-fháic, the Swathings.]

Gach ré nuair, re sealuidheachd, by courses.

Gart-eun, treán ré trén, a Quail, corn-crack.

Gabhal-fulaing, póid, uaitne, mis, a base, pillar, underletter.

Gineamhuin, Sumaire, fíochadh, Spring.

Generation, conception, Gonadh.

Gonadh
 Geafad
 Faidh
 a c
 mil
 bhe
 ver
 Gaith
 Gan
 Garb
 Griog
 Giora
 Gean
 Grean
 Geas
 Gair
 Garan
 Ga, a
 Ionla
 Jalair
 Jarim
 Ionath
 Inbhe
 Innea
 Ion-a
 Ion-ta
 Ionle
 Iarmh
 Ionlu
 Ionmh
 Ionraí
 Inghr
 Ice, B
 Ionraí
 Ionmh
 Innea
 Imvea
 Ioid
 Ilghne
 Leom
 cric
 Leith
 lepa
 Leis é
 Loigh
 Leath
 Locfa
 Luigh
 Lann
 Luim
 beat
 Ligh
 Laz, d
 Laimh
 Loinn
 Leath
 Leac
 Luchd
 breac
 Muirig
 Matha
 Muc
 Meird
 Mealb
 Milmh

Gonadh, to pierce. Gèibhionn, fetters.
Geasdoir, superstitious Enchanter, Exorcist.
Faillineach, a Wizard, a Diviner; Dràoi,
a Charmer; Iannán Sìth, a fa-
miliar Spirit; Piseogach, a Witch; Dui-
bheineach, diabhainn, a Necroman-
ter.

Gaothaire, gal, a vent, a Vapour.
Gangaide, a Deceiver.
Garrbhuaiceach, labhardha.
Griogchàn, comhshòill, constellations.
Giorac, a Tumult. Gràinne, an alarm.
Geannaire, ord, a Hammer.
Greann, engrave. Gealhan, a Sparrow.
Géas, baoghal, cunntabhairt.
Geasfogadh, superstitions.
Garamhuil, commodious.
Geannuidh, Chaste.
Ga, a Beam. Gath, a Sting.

Ionaóghas, increale of young Cattel.
Jaisaire cairneach, an Ospraye, Ostridge.
Iarima, iardhràoi, fuighioll.
Ionathar ar crith, Bowels yerned.
Inbhear, Pasture.
Inneachadh, aithis, cáineadh, curfa.
Iom-aithfar, reproof.
Ion-taobh, Trust.
Ionle, grin, inlith, make ready.
Iarmhoireacht, inquiry.
Iomluaghail, wandering.
Imhniomhach, confounded, sad.
Ionraio, to mis, tell, or number.
Inghreim, Persecution.
Ice, Balm, rosin. Fobhairt, falve.
Ionaidhteach, tásgamhail, clúiteach.
Imheanta, faicfiona, cuma, Fashion.
Idearubh, cruthaigh, prove.
Imreasan, ceannairge, a controversy; Cal-
loid a dispute.
Ilghnétheach, iolradh, eugsamhla, divers.

I. Leoman, péist, mialtog, gadmuin, miol-
craon, a moth.
Leithreachus, (ar na cur a leitheoir)
separation, Leithrigh, restrain.
Leis & ladhairg, hip and thigh.
Loilghidh, crodh bainne.
Leath-luighe, leaning.
Locsa, coisc, forbear.
Luigheachán, an ambush.
Lann, bláol, slig, a Scale.
Luimneach, ploscartaigh, ling, Seidnigh,
beat, skip, pant.
Láighe, a Mattock. Léathroid a Ball.
Lar, dearg, bluth. Lamh, dare.
Lumhdeachus, Braighdeanus, Captivity.
Loinnir, shining, Tonnaigh, glittering.
Leathrannach, partial.
Leac, túam, a Sepulchre.
Luchd droch-choinghill, Covenant-
breakers.

M. Moirighin, nó eire, áalach, curam.
Mothghamhan, a Bear.
Muc allaidh, torc, fiadh-chullach, a Boar.
Meirdreachus, druis, fdr iopachus.
Mealbhucán, a Cucumber.
Málmheachan, Mallows.

Madhuigh orra, Tiomain, fuadhuigh.
Buaidhir, pres, fall on, chafe.
Meiligh na ceiorach, fiteach na neach;
mitteag na ngabhar, géim na mbath,
búireadh na mfiagh.
Meithle, luchd búanaighe.
Meathuisradh, Fatlings.
Mionnocham, greannocham thú,
I adjure thee.
Miltteir, breehteach, an Oppressour.
Macanta, crionda, feimh.
Macous, pleasure, luxury.
Morgadh, bréantas, tráilleachd, cor-
ruption. Mairtimeach, a Cripple.
Máirnin, seircin, aonghrádh.
Míotháin, a springing, spigs.
Meadhuigh, meditate.
Monghair, congáir, confa, roaring.
Maíneachtach, neamhcharamach:
Mhainnigh, anbsainnigh.
Ag Macaogh air, astonished at.
Madhm, cláoi, an overthrow.
Múin, teagáisc, teach.
Moite, deasgadh, dress, leet.
Mót, a mount, a place for Courts.
Muinnhear, hemlock.
Mílléan, mapitheamh, an upbraiding.
Muineach, dos, deilg, thorns.
Mudharnaigh, the ankles.
Murfanach, a Subject.

N. A Numhail, in acquaintance, notice.
Neulladóir, eastrolach, a Prognosticator.
Astrologer.
Neullfartach, slumbering.
Noibhifeach riaghla, a Profelute.
Noch, neith, neach, drong.

O. Oilithre, a pilgrimage.
An Oirchil, expecting.
Oirdhearc, oir-dhearg, tásgamhla, dearf-
gnaidh, famous.
Daoine oireadha, Ceannfuir, Cinn-
fheadhna, chief Men.
Oide muinte, sgol-mhaighdir.
Foghluinte, Noibhíde, a Schollar.
Oirchiseacht, Gifts of bounty.
Oireamhna, influences; oireamhach,
expedient.
Oineach, iochd, maitheas, sloth.
Oiridh dhó, serve ye him.
Oirn é, deck, adorn him.
Oilloheim, offence.

P. Pollaire, nó cuinneán na fróna.
Pabhal, leaca.
Preachán, garbh-sheabhadh, a glead.
Praidhinn affliction; go praidhinneach.
Peirfe, curfa, fread, a Row.
Punnán, a sheaf. (Pronnasc, ruibh.)
Preabán, ceartach, a rag.
Painteir, dul, rib, eangach.
Pailmíscáth, the gourd, palmerist.

R. Roilleún, a Fan.
Reachd, dlíge, lagh. Dlightheanugh, a
Law-giver.
Ringthe, lingthe, túsloga, a leaping.
Roithléun

Rothlean, a wheel; mul, an axle; crub,
a nave; clár, bar, a spoke; trainán, a
ledge; rioththach a fellow.

Rad, furnished.

Ríghfeionidh, Fian, a General.

Riothreim, rustling; Toirbhleasgadh,
rattling; cloichbheimeach, prancing.

Rabhartha, overrunning.

Fí Réir, free, loose.

Scoillte, solábadh, cliste, callamb,
scairtidh, supple.

Sméarthachd, limbagan, groping.

Scag, strain thorow, (scagchán a
sierce.)

Sgabadh, scacadh, scaradh.

Spreigtheadh, searleadh, freathuigha.

Sloc, oighre, reoth, cuisne,

Scannhar, considh.

Sloighe, factha, buillte.

Scart, fósach, lionan, the caul.

Sineach, guiréan.

Sianá, gair, puall, eighemh.

Ag Siofarnugh, foadakigh, griseadh,
whispering, hissing.

Suinpen, sideadh, a blast, puff.

Uile Suaim, every Device.

Sunnghaoth, blasting.

Sbruighleach, greamanna, morsels.

Sléacht, fall down, worship.

Spairt, fód, a clod.

Stiall, strócadh, rent. Scian bhearrtha,
caluin. Spion, search.

Sraóil, push, katter.

Slighe, a Sect, Faction.

Sciobol, a Sale.

Siurdán, a rattling. Secréid, diamhar,

Stalcaire, éumadóir.

Snuimh, gout, trón.

Sraiste, claochaire.

Smeairéid, a burning coal, eadhál, caóire,
a brand, Tinn teach, lightning.

Sprudhar, out casts.

Sparra órdha, a wedge of gold.

Sgíofe, scéith, thrust, bud, spring, rush.

Smotan, a flock.

Seán, áthcheodh, fós Soma.

Scoith, bereave.

Speal, a síthe, (Siar, cat.)

Subhailce, virtue, dabhailce, vice.

Sracaire, rapaire.

Seal, a course. Réim, a course of life.

Stáid, a surlong.

Spríolan, a bundle of sticks.

Re síleadh, cíochá, cáogadh na síl, in
the twinkling of an eye.

Sbor, cruba, croga.

Téntó, mígra, íomáha, gluafachd,
creeping.

Tochal, tolladh, gonadh, clavicheadh,
treachal.

Tuismidhe, ionbhuidhe, luidhe síobhal,
breith chloinne, aifeadadh, Travelling,
delivery.

Toirtheadh, ghin i, the conceived.

Toimighteoir, a Parent.

Truallighe, amailte, morgtha, galach
trochuighe, defiled, profane.

Fairfeith, ceathramhan, siasad.

Toirbhir, coisrig, dedicate.

Toicheasdal, torman, siam, Gior,
coimhlin, a noise.

Tulchabhcan, coileach oideche, an Owl
Tuighe, fodder.

Teagmháil, teachd a gcomhdháil,
nAírreis.

Tuirciof, a Saw. Teasid, wanting.

Tanughadh, banughadh, waxing pale.

Throm-luigh, overlay.

An Fleth, a Cockatrice.

Do Thabhúigh, exacted.

Tócar, a cawley. Tóchar, a passage,
Tuill, contain, deserve. (current)

Tuairfe, talrghir, Prophesie.

Teacht e, crude it.

Tuarúsalach, formahigh, a Hireling.

Treagh, a stir-fear.

Teilgin, a decree; cinneadh to decree.

Tailghir, sluinn, binn, ard,

Troilghite, meathra, leon,

Triopál oir, tairpán, a cluster of grapes
Triabrad, a Cistern.

Tar lear, from far.

Tailteoir, Siomna, a censor.

Tárthugh, save.

Toirteamh, treabhaire, a Plowman.

Treathan, tonn, siar.

Tileadh, the hinddeck, stern.

Teilgin, reckonings, Decrees.

Trachdadh, Toirbheart. Tradition,

a Treatise, Taibhte, a Vision.

Tatháireach, slandering.

U
Urtibheas, Bloquence, fear labhartha lín,
an Orator. Umorro, fós, (yet, also.)

Urchoid, a displeasure, an ill turn.

Ucaire, Léadháighe, a Fuller, a
Walker.

Uafán, seal, am, a turn, a course.

Uíga, uis, boladh, técht.

Unfúrtuigh, wallow.

Ullmhachd, forwardness.

Deán uallseartach, howl.

Seachráin bheag an chlódóir, leasúigh réd pheann, & leigh.

G Enes. Calb. 1. Rann. 24. sin. C. 2
R. 4. shult. Cap. 18. 7. E. R. 19.
theaghlach. fa Tíodál. sídirghuidhe. C. 31.
18. noch. C. 36. 22. dubhairt. C. 46. 34
féin. C. 47. 29. go. Exod. 20. 6. ghradh-
gheas. R. 10. hainmhíde. R. 11. do. R.
19. labhradh. Lebhít. 17. Tíodál. íthche.
Breitheamh. 4. 16. R. 16. 1. Rí. 7. 3.
cúir ris [& a clár.] R. 46. talamh.
Psal. 21. 12. cusbóir. Pl. 25. Tíodál.
[na beatha.] Psal. 141. 7. scabhadh.
Seanr. 10. 10. tabhruidh.

Bhídar fós Scribhinne-deiridh an
Epist. chum Timot. & Ep. Tk. ar u
bhfagbháil as an croib & tóimpe, &
bhí aguinne.

Giora

an Owl

ail,

pale

affage

corru

refing

ecrec.

grape

in.

radition,

o.

arta lin.

et, alb.)

n.

iliv, a

loddin,

leighb.

n. C. 2

R. 19.

ne. C. 31.

46. 34

ghradhu

i. do. R.

j. itcho

ki. 7. 35

alamha

Tiodol

stabadh

idh 26

i ar m

mpia, 26